

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Contents

Tu Chân Giả Tại Dị Thể	26
1. Chương 1	26
2. Chương 2	29
3. Chương 3	31
4. Chương 4	33
5. Chương 5	35
6. Chương 6	37
7. Chương 7	39
8. Chương 8	41
9. Chương 9	43
10. Chương 10	45
11. Chương 11	47
12. Chương 12	49
13. Chương 13	51
14. Chương 14	53
15. Chương 15	55
16. Chương 16	57
17. Chương 17	59
18. Chương 18	61
19. Chương 19	63
20. Chương 20	65
21. Chương 21	68
22. Chương 22	70
23. Chương 23	72
24. Chương 24	74
25. Chương 25	76
26. Chương 26	78
27. Chương 27	80
28. Chương 28	83
29. Chương 29	85
30. Chương 30	87
31. Chương 31 : Huyết Mạch Đẩu Đế	89
32. Chương 32 : Nên Ăn Vào Hay Không	91
33. Chương 33 : Khả Năng Hấp Thu	93
34. Chương 34 : Hoàng Long Thân Thể	95
35. Chương 35 : Trận Đầu	97
36. Chương 36 : Hỏa Diễm Nghìn Dặm	99
37. Chương 37 : Thắng Trận Đầu	101
38. Chương 38 : Nhạc Thành Chiến Thắng	103
39. Chương 39 : Đan Hỏa So Đấu	105
40. Chương 40 : Linh Hồn Công Kích	107
41. Chương 41 : Người Cút Ngay Cho Ta	109

42. Chương 42 : Gia Canh Đáo Cửa Lập Anh Trấn	111
43. Chương 43 : Định Thần Đan	114
44. Chương 44 : Ta Là Kiều Tỷ	116
45. Chương 45 : Tuyệt Đối Yêu Nghiệt	118
46. Chương 46 : Hàn Nguyệt	120
47. Chương 47 : Y Phục Cởi Ra	122
48. Chương 48 : Chính Là Một Yêu Nghiệt	124
49. Chương 49 : Trời Sinh Mị Đồng	126
50. Chương 50 : Kinh Sợ	128
51. Chương 51 : Cường Địch	130
52. Chương 52 : Người Muốn Đoạt Xá Ta	133
53. Chương 53 : Bát Sí Linh Mãng	135
54. Chương 54 : Lục Giai Ma Thú Thanh Kim Sư	137
55. Chương 55 : Bạch Y Nữ Tử	139
56. Chương 56 : Song Tu Công Pháp	141
57. Chương 57 : Người Có Thể Lảng Tránh Được Không?	143
58. Chương 58 : Mộ Dung Hiểu Hiểu	145
59. Chương 59 : Thiên Niên Huyết Quả	148
60. Chương 60 : Tiên Hảo Hảo	151
61. Chương 61 : Gia Tộc Tư Mã	154
62. Chương 62 : Tư Mã Yên Nhiên	156
63. Chương 63 : Ta Đi Gặp Nhạc Phụ	160
64. Chương 64 : Công Kích Linh Hồn	163
65. Chương 65 : Kim Tiên Khôi Lỗi	165
66. Chương 66 : Xuất Quan	167
67. Chương 67 : Âu Dương Phiến Tình	169
68. Chương 68 : Đan Môn , Đồ Mật Nhi	172
69. Chương 69 : Tam Phẩm Đan Dược	174
70. Chương 70 : Đợt Thi Đấu Thứ Hai	177
71. Chương 71 : Ngũ Phẩm Trung Giai Đan Dược	179
72. Chương 72 : Chiếc Ghế Khách Khanh Trưởng Lão	182
73. Chương 73 : Bức Hôn	185
74. Chương 74 : Thâm Hải	188
75. Chương 75 : Ma Pháp Phi Thảm	190
76. Chương 76 : Lục Giai Ma Thú Khiếu Thiên Hồ	193
77. Chương 77 : Thu Phục	196
78. Chương 78 : Thác Ni Tư	199
79. Chương 79 : Lục Giai Ma Thú Tử Điện Mãng	201
80. Chương 79 : Lục Giai Ma Thú Tử Điện Mãng . (2)	204
81. Chương 80 : Thác Ni Tư Đột Phá . (1)	206
82. Chương 80 : Thác Ni Tư Đột Phá . (2)	208
83. Chương 81 : Sĩ Nhục Của Nhân Loại . (1)	211
84. Chương 81 : Sĩ Nhục Của Nhân Loại . (2)	213
85. Chương 82 : Thiên Niên Âm Thổ	216
86. Chương 82 : Thiên Niên Âm Thổ (2)	219
87. Chương 83 : Nữ Tử Kia Đẹp Quá . (1)	221
88. Chương 83 : Nữ Tử Kia Đẹp Quá . (2)	224
89. Chương 84 : Thu Người Hầu (1)	227
90. Chương 84 : Thu Người Hầu(2)	229
91. Chương 85 : Biến Cố Nhạc Gia	232
92. Chương 86 : Tuyệt Thế Bảo Kiếm . (1)	234
93. Chương 86 : Tuyệt Thế Bảo Kiếm . (2)	237
94. Chương 87 : Nhiều Người Khi Dễ Một Người Sao? (1)	239
95. Chương 87 : Nhiều Người Khi Dễ Một Người Sao? (2)	241

96. Chương 88 : Tam Đại Gia Tộc Thảm Rời . (1)	244
97. Chương 88 : Tam Đại Gia Tộc Thảm Rời . (2)	247
98. Chương 89 : Cường Giả Đấu Hoàng . (1)	249
99. Chương 89 : Cường Giả Đấu Hoàng . (2)	252
100. Chương 90 : Tiêu Diệt Nhạc Gia . (1)	254
101. Chương 90 : Tiêu Diệt Nhạc Gia . (2)	256
102. Chương 91 : Nguyên Bảo Tông Thương Tâm . (1)	258
103. Chương 91 : Nguyên Bảo Tông Thương Tâm . (2)	261
104. Chương 92 : Như Hình Với Bóng .(1)	264
105. Chương 92 : Như Hình Với Bóng . (2)	266
106. Chương 93 : Vân Gia Lão Tổ Tông . (1)	269
107. Chương 93 : Vân Gia Lão Tổ Tông . (2)	272
108. Chương 94 : Cường Hãn . (1)	275
109. Chương 94 : Cường Hãn . (2)	278
110. Chương 95 : (1)	280
111. Chương 95 : (2)	283
112. Chương 96 : Đi Thanh Vân Môn . (1)	285
113. Chương 96 : Đi Thanh Vân Môn . (2)	288
114. Chương 97 : Phế Vật Đã Đến . (1)	290
115. Chương 97 : Phế Vật Đã Đến . (2)	293
116. Chương 98 : Một Minh Một Trận Chiến . (1)	296
117. Chương 98 : Một Minh Một Trận Chiến . (2)	298
118. Chương 99 : Nữ Tử Áo Tím Tuyệt Sắc	301
119. Chương 100 : Đấu Khí Học Viện . (1)	306
120. Chương 100 : Đấu Khí Học Viện . (2)	308
121. Chương 101 : Khảo Thí . (1)	310
122. Chương 101 : Khảo Thí . (2)	313
123. Chương 102 : Siêu Cấp Biến Thái . (1)	315
124. Chương 102 : Siêu Cấp Biến Thái . (2)	318
125. Chương 103 : Viện Trưởng . (1)	321
126. Chương 103 : Viện Trưởng . (2)	323
127. Chương 104 : Tiêu Tử Kia Bị Chủ Nhân Làm Cho Thê Thảm . (1)	326
128. Chương 104 : Tiêu Tử Kia Bị Chủ Nhân Làm Cho Thê Thảm . (2)	329
129. Chương 105 : Lỗ Đen Vô Tận	331
130. Chương 106 : Trận Đấu . (1)	335
131. Chương 106 : Trận Đấu . (2)	337
132. Chương 107 : Thanh Long Bang . (1)	340
133. Chương 107 : Thanh Long Bang . (2)	342
134. Chương 108 : Trả Thù Điện Đại . (1)	345
135. Chương 108 : Trả Thù Điện Đại . (2)	347
136. Chương 109 : Thành Lập Phá Quân Bang . (1)	350
137. Chương 109 : Thành Lập Phá Quân Bang .(2)	353
138. Chương 110 : Sắc Quỷ Hạ Lưu Vô Sĩ . (1)	356
139. Chương 110 : Sắc Quỷ Hạ Lưu Vô Sĩ . (2)	358
140. Chương 111 : Hộ Thần Đan	361
141. Chương 112 : Đối Đầu Với Phá Quân Bang	364
142. Chương 113 : Yêu Huyền Tiên Hóa	366
143. Chương 114 : Ta Để Nữ Nhi Miễn Phí Cho Người	371
144. Chương 115 : Đông Phương Lạc Nhan	373
145. Chương 116 : Bại Gia Biểu Diễn	376
146. Chương 117 : Tiến Vào Quỷ Uyên . (1)	378
147. Chương 117 : Tiến Vào Quỷ Uyên	381
148. Chương 118 : Hắc Y Nhân Khủng Bố	384
149. Chương 119 : Tứ Đại Tộc Nhân , Tứ Đại Thú Tộc	386

150. Chương 120 :	Kế Hoạch Lớn . (thượng)	390
151. Chương 121 :	Chu Hàm	395
152. Chương 122 :	Bị Người Đánh	398
153. Chương 123 :	Cửu Dương Đan	401
154. Chương 124 :	Đấu Giá Hội	404
155. Chương 125 :	Xấu hổ	406
156. Chương 126 :	- Thả Ta Ra, Ta Nói, Người Đùng Giết Ta.	409
157. Chương 127 :	Giết Không Tha	412
158. Chương 128 :	Xem Như Ta Mang Tiếng Xấu Đi	416
159. Chương 129 :	Phá Quân Doanh	420
160. Chương 130 :	Tốt Nhất Chớ Chọc Ta	425
161. Chương 131 :	Một Minh Một Trận Chiến	429
162. Chương 132 :	Yêu Cơ Ra Tay	433
163. Chương 133 :	Nếu Không Người Sẽ Chết Thê Thảm	436
164. Chương 134 :	Cấm Khu Vinh Hạng	439
165. Chương 135 :	Lục Giai Ma Thú Thông Thiên Thử	442
166. Chương 136 :	Con Thông Thiên Thử Rất Có Thể Bị Đánh	445
167. Chương 137 :	Kịch Chiến	448
168. Chương 138 :	Tay Như Cây Cỏ Mềm Mại , Da Trắng Nộn Nà	451
169. Chương 139 :	Các Người Thật Tốt	454
170. Chương 140 :	Sắc Tâm Không Đổi	457
171. Chương 141 :	Một Đường Cây Hoa Cúc Tàn	460
172. Chương 142 :	Cực Lạc Phượng Hoàng	462
173. Chương 143 :	Bát Sí Linh Mãng	465
174. Chương 144 :	Bát Tử Phượng Hoàng , Bách Thú Xưng Thần	468
175. Chương 145 :	Không Chịu Nổi Một Đòn	471
176. Chương 146 :	Hộ Pháp Thần Hoàng Tộc	474
177. Chương 147 :	Mã Gia	476
178. Chương 148 :	Hàng Đêm Rên Rỉ Dục Tiên Dục Tử	479
179. Chương 149 :	Một Tên Cũng Không Để Lại	482
180. Chương 150 :	- Nhạc Thành, Lạc Nhan, Tại Sao Không Thấy Lạc Nhan.	485
181. Chương 151 :	Ma Pháp Học Viện	488
182. Chương 152 :	Ngũ Nữ Đột Phá	490
183. Chương 153 :	Mấy Ngày Kế Tiếp, Nhạc Thành Dốc Sức Tu Luyện, Hi Vọng Có Thể Mau Chống Đột Phá Tới Kim Đan Kỳ, Chuyện Của Phá Quân Doanh Hẳn Giao Toàn Bộ Cho Thác Ni Tư Xử Lý.	494
184. Chương 154 :	Người Quá Độc Ác	496
185. Chương 155 :	Lão Gia Đây , Người Thật Hung Ác	499
186. Chương 156 :	Hai Nữ Nhân Tiên Hành Chiến Tranh	502
187. Chương 157 :	Khi Dễ Ta Không Biết Bay Hay Sao?	504
188. Chương 158 :	Được Tiện Nghi Còn Khoe Mẽ	507
189. Chương 159 :	Đột Phá Kim Đan Kỳ	510
190. Chương 160 :	Hắc Động	512
191. Chương 161 :	Chu Hàm Ủy Khuất	515
192. Chương 162 :	Không Chịu Nổi Một Đòn	518
193. Chương 163 :	Người Đây Không Phải Là Người	521
194. Chương 164 :	U Thành	523
195. Chương 165 :	Người Muốn Chết Hay Muốn Sống?	526
196. Chương 166 :	Tiếp Thu Được Thành	530
197. Chương 167 :	Doanh Chủ Mời Tam Tiểu Thư	532
198. Chương 168 :	Nàng Ta Không Phải , Ta Mới Là Chu Gia Tiểu Thư	534
199. Chương 169 :		537
200. Chương 170 :	Mẹ Nó , Các Người Giả Mạo Hại Lão Tử	540
201. Chương 171 :	Tuyệt Đối Kinh Sợ	543

202. Chương 172 :	546
203. Chương 173 : Phát Tài	549
204. Chương 174 : Ác Chiến	552
205. Chương 175 : Cứu Chuyển Yêu Đồng	555
206. Chương 176 : Yêu Huyền Trọng Thương	559
207. Chương 177 : Cung Điện Thần Bí	562
208. Chương 178 : Sự Kiện Quỷ Dị	564
209. Chương 179 : Hạo Thiên Tháp , Hạo Thiên Đế	567
210. Chương 180 : Yêu Huyền	569
211. Chương 181 : Ta Không Phải Cố Ý	572
212. Chương 182 : Kim Đan Trung Kỳ	574
213. Chương 183 : Ta Nói Nữ Nhân Viện Trưởng Rất Khó Coi , Không Phải Nói Người	577
214. Chương 184 : Mạn Thiên Đan Lôi	580
215. Chương 185 :	583
216. Chương 186 : Trở Lại Được Thành	586
217. Chương 187 : Khoa Ốc Đế Quốc	589
218. Chương 188 : Đuổi Tới	592
219. Chương 189 : Quý Tộc Đầu Giá	595
220. Chương 190 : Song Bào Thai Xà Nữ	598
221. Chương 191 : Đoàn Gia	601
222. Chương 192 : Thiên Phú Xà Nữ	604
223. Chương 194 : Đoạn Quý Phi	609
224. Chương 195 : Tiểu Tử Thật Cuồng Vọng	612
225. Chương 196 : Bay Cái Gì , Ta Ghét Nhất Là Bay	615
226. Chương 197 : Thiêu Đoạn Gia Cho Ta	618
227. Chương 198 : Bồng Bềnh Như Lưu Phong	621
228. Chương 199 : Ai Cản , Giết Không Tha	624
229. Chương 200 : Người Nào Ngăn Cản , Giết Không Tha	627
230. Chương 201 : Là Ai Kiêu Ngạo Như Thế	630
231. Chương 202 : Tìm Tử	634
232. Chương 203 : Ta Sẽ Không Khách Khí	637
233. Chương 204 : Vô Tận Sát Lục	640
234. Chương 205 : Kịch Chiến Đầu Tông	643
235. Chương 206 : Có Chuyện Chúng Ta Hảo Đàm	645
236. Chương 207 : Ngưng Chiến	648
237. Chương 208 : Mộ Dung Hiểu Hiểu Bị Thương	651
238. Chương 209 : Chữa Thương	654
239. Chương 210 : Hay Là Đẹp Như Vậy	656
240. Chương 211 : Ta Gọi Thượng Cổ Uyển Nhi	660
241. Chương 212 : Thiên Mị	663
242. Chương 213 : Trở Về Trấn Lập Anh	666
243. Chương 214 : Quay Lại Nhạc Gia	669
244. Chương 215 : Đổ Lên Mộ Dung Hiểu Hiểu	673
245. Chương 216 : Nhạc Gia Một Số Gia Sử	675
246. Chương 217 : Mộ Dung Hiểu Hiểu Đột Phá	679
247. Chương 218 : Người Thật Sự Muốn Dụ Dỗ Ta À (1)	682
248. Chương 218 : Người Thật Sự Muốn Dụ Dỗ Ta À (2)	684
249. Chương 219 : Lại Thấy Hắc Ám Thần Điện	687
250. Chương 220 : Cứu Hộ Pháp	690
251. Chương 221 : Lần Này Người Chạy Không Thoát (1)	692
252. Chương 221 : Lần Này Người Chạy Không Thoát (2)	695
253. Chương 222 : Muốn Nhờ	697
254. Chương 223 : Đảo Hữu Tình	699
255. Chương 224 : Chỉ Bằng Linh Cảnh Tông Sao	703

256. Chương 225 :	Nhạc Thành Đột Phá	706
257. Chương 226 :	Không Gian Thông Đạo	709
258. Chương 227 :	Cuồng Bạo Không Gian Luồng Khí	712
259. Chương 228 :	Một Bộ Ngực Sữa Nồn Nà Như Bạch Ngọc	715
260. Chương 229 :	Cho Ta Mượn Một Ngàn Kim Tệ	718
261. Chương 230 :	Bị Tổng Tiền (1)	722
262. Chương 230 :	Bị Tổng Tiền (2)	724
263. Chương 231 :	Giao Dịch Hội	725
264. Chương 232 :	Cửu Giai Ma Thú Hoàng Điều	728
265. Chương 233 :	Địa Ngục Minh Hỏa	731
266. Chương 234 :	Luyện Chế	734
267. Chương 235 :	Ấm Ảnh Kiếm	737
268. Chương 236 :	Ma Pháp Sư Cấp Chín Bỏ Trí Xuống Kết Giới	740
269. Chương 237 :	Đạo Đức Thoái Hoá , Lòng Người Không Đổi	743
270. Chương 238 :	Thất Phẩm Cao Cấp Đan Dược (1)	746
271. Chương 238 :	Thất Phẩm Cao Cấp Đan Dược (2)	749
272. Chương 239 :	Người Muốn Chết	751
273. Chương 240 :	Giới Trung Giới	754
274. Chương 241 :	Ma Pháp Quyền Trục Ta Còn (1)	757
275. Chương 241 :	Ma Pháp Quyền Trục Ta Còn (2)	759
276. Chương 242 :	Thất Biến Ma Linh Quả	762
277. Chương 243 :	Thanh Bối Ma Ngưu	764
278. Chương 244 :	Liên Thủ (1)	767
279. Chương 244 :	Liên Thủ (2)	769
280. Chương 245 :	Kết Giới Sụp Đổ	771
281. Chương 246 :	Không Biết Lượng Sức	774
282. Chương 247 :	Kiểm Tra Người Có Phải Là Nữ Nhân Hay Không	777
283. Chương 248 :	Bảo Tàng Rất Lớn (1)	780
284. Chương 248 :	Bảo Tàng Rất Lớn (2)	783
285. Chương 249 :	Huyết Dịch Dị Biến (1)	785
286. Chương 249 :	Huyết Dịch Dị Biến (2)	788
287. Chương 250 :	Tiểu Tử Người Đứng Quá Cuồng Vọng	790
288. Chương 251 :	Toàn Bộ Lưu Lại Cho Ta	792
289. Chương 252 :	Hoàng Long Thể Biến Hóa	795
290. Chương 253 :	Tụ Đan (1)	798
291. Chương 253 :	Tụ Đan (2)	801
292. Chương 254 :	Cầu Người Giết Ta	803
293. Chương 255 :	Bát Giai Ma Sủng (1)	805
294. Chương 255 :	Bát Giai Ma Sủng (2)	808
295. Chương 256 :	Hang Ổ Cửa Tam Tinh Môn	811
296. Chương 257 :	Chỉ Bằng Tiểu Oa Nhi Người Sao (1)	813
297. Chương 257 :	Chỉ Bằng Tiểu Oa Nhi Người Sao (2)	815
298. Chương 258 :	Nhũ Cầu Mê Người	817
299. Chương 259 :	Kiều Ngọc Mông Mê Người (1)	819
300. Chương 259 :	Kiều Ngọc Mông Mê Người (2)	822
301. Chương 260 :	Không Phải Người	824
302. Chương 261 :	Ổ Tại Bên Người Hắc	826
303. Chương 262 :	Người Đây Là Lão Cầu	830
304. Chương 263 :	Phá Cho Ta	833
305. Chương 264 :	Tiểu Thư Nhà Ta Người Cũng Dám Thương	836
306. Chương 265 :	Bát Giai Ma Thú - Cửu U Tam Đầu Mãng	840
307. Chương 266 :	Tình Đầu Niên Kỷ	843
308. Chương 267 :	Vạn Kim Môn	846
309. Chương 268 :	Nam Cung Lạc Nhan	849

310. Chương 269 :	Tiến Hóa Bát Giai Ma Thú	852
311. Chương 270 :	U Minh Tông	855
312. Chương 271 :	Người Gọi Ai Là Con Chó Nhỏ Đây?	858
313. Chương 272 :	Cuồng Sư Môn	861
314. Chương 273 :	Nhạc Gia	864
315. Chương 274 :	Thi Đấu Của Luyện Khí Sư	867
316. Chương 275 :	Lê Tiêu Dao	870
317. Chương 276 :	Đại Tú Luyện Khí Thuật	873
318. Chương 277 :	Đột Phá Nguyên Anh Kỳ	876
319. Chương 278 :	Giết	879
320. Chương 279 :	Kim Long Thân Thể	882
321. Chương 280 :	Thân Thể Biến Dị	885
322. Chương 281 :	Hộ Thân Bảo Giáp	888
323. Chương 282 :	Tranh Đoạt Con Rể	890
324. Chương 283 :	Nhị Nữ Thử Phu	893
325. Chương 284 :	Nhuyễn Ngọc Trong Ngực	896
326. Chương 285 :	Thiên Ngoại Thiên Thạch	898
327. Chương 286 :	Bảo Tàng	902
328. Chương 287 :	Bạch Cốt Khô Lâu	905
329. Chương 288 :	Thi Thủy Đen Nhánh	907
330. Chương 289 :	Hôm Nay Ta Báo Thù	910
331. Chương 290 :	Người Có Bản Lĩnh Gì Mà Cuồng Vọng	913
332. Chương 291 :	Kịch Chiến	916
333. Chương 292 :	Hám Thiên Chương	918
334. Chương 293 :	!!!	921
335. Chương 294 :	Trí Nhớ Linh Hồn	924
336. Chương 295 :	Chỉ Có Nữ Nhân	926
337. Chương 296 :	Ba Ma Thú Tiến Hóa	930
338. Chương 297 :	Dị Biến	933
339. Chương 298 :	Cút Ngay Nếu Không Sẽ Chết	935
340. Chương 299 :	Dục Hỏa Phượng Hoàng	938
341. Chương 300 :	Yêu Huyền Tiến Hóa	940
342. Chương 301 :	Chọn Lựa Cốc Chủ Phụ Quân	943
343. Chương 302 :	Nghe Nói Nam Nhân Cởi Hết Đồ Đều Giống Nhau	946
344. Chương 303 :	Cái Vật Kia Cũng Rất Lớn	949
345. Chương 304 :	Ba Vị Thần Nữ	952
346. Chương 305 :	Câu Hồn Phách Người	955
347. Chương 306 :	Thuần Âm Thể	958
348. Chương 307 :	Hàn Ngọc Bí Quyết (1)	961
349. Chương 307 :	Hàn Ngọc Bí Quyết (2)	963
350. Chương 308 :	Bích Thủy Hàn Đàm (1)	965
351. Chương 308 :	Bích Thủy Hàn Đàm (2)	968
352. Chương 309 :	Nhược Dục Tu Kim Đan Đại Đạo	970
353. Chương 310 :	Đột Phá	972
354. Chương 311 :	Xuyên Bang	974
355. Chương 312 :	San Bằng Hồ Diệp Cốc Cũng Phải Cưới Người	977
356. Chương 313 :	Hai Đại Lão Quái (1)	980
357. Chương 313 :	Hai Đại Lão Quái (2)	983
358. Chương 314 :	Đổi Chọi Gay Gắt	985
359. Chương 315 :	Thất Biến Linh Đan (1)	987
360. Chương 315 :	Thất Biến Linh Đan (2)	989
361. Chương 316 :	Thái Thượng Trưởng Lão Gừng Già	992
362. Chương 317 :	Chặn Ngang Ôm Lấy	994
363. Chương 318 :	Hàn Ngọc Luân (1)	997

364. Chương 318 :	Hàn Ngọc Luân (2)	1000
365. Chương 319 :	Giả Trư Ăn Cọp	1002
366. Chương 320 :	Phía Dưới Giao Cho Ta	1004
367. Chương 321 :	Vậy Người Là Lão Cầu	1007
368. Chương 322 :	Cái Này Thật Phiền Toái	1010
369. Chương 323 :	Thân Thế Yến Hiểu Kỳ	1013
370. Chương 324 :	Quyết Định Của Chúng Nữ	1016
371. Chương 325 :	Cực Phẩm Nhân Gian	1018
372. Chương 326 :	Dám Đến Hồ Điệp Cốc Của Ta	1021
373. Chương 327 :	Hưu , Sinh , Thương , Đỗ , Cảnh , Sát Kinh Khai	1024
374. Chương 328 :	Bố Trận	1026
375. Chương 329 :	Uy Lực Thiên Phần Tiên Trận	1029
376. Chương 330 :	Đột Kích	1032
377. Chương 331 :	Vô Tận Giết Chóc	1035
378. Chương 332 :	Lục Trường Lão Của Hắc Ám Thần Điện	1038
379. Chương 333 :	Hắc Ám Lôi Thử	1041
380. Chương 334 :	Tiểu Tử Này Tại Sao Lại Tà Mị Như Vậy?	1043
381. Chương 335 :	Toàn Lực Giết	1046
382. Chương 336 :	Không Có Cơ Hội	1048
383. Chương 337 :	Ma Thú Linh Thổ	1051
384. Chương 338 :	Xuất Trần Như Tiên , Ngạo Thế Thường Vụ	1054
385. Chương 339 :	Song Song Đột Phá	1056
386. Chương 340 :	Tới Thành Vân Trung	1059
387. Chương 341 :	Lão Giả Thần Bí	1062
388. Chương 342 :	Gặp Lại Ba Cô Gái	1065
389. Chương 343 :	U Minh Tông Sao ?	1068
390. Chương 344 :	Ta Nhất Định Sẽ Giết Tên Tiểu Tử Này	1070
391. Chương 345 :	Tề Nhân Chi Phúc	1073
392. Chương 346 :	Tử Y Nữ Tử Xuất Trường	1075
393. Chương 347 :	Dị Hỏa Bảng Thứ Tám , Phần Tâm Thiên Hỏa	1077
394. Chương 348 :	Luyện Được Sư Công Hội Không Bằng Chó Má	1080
395. Chương 349 :	Người Thật Đúng Là Muốn Chết	1082
396. Chương 350 :	Ta Xem Người Có Thể Ngồi Cuồng Được Bao lâu?	1085
397. Chương 351 :	Người Của U Minh Tông Đúng Là Không Chịu Nổi Một Kích	1087
398. Chương 352 :	Hết Sức Hỗ Trợ	1090
399. Chương 353 :	Tiến Vào Kết Giới	1094
400. Chương 354 :	Ngũ Giai Ma Thú Hoàng Phong Thứu	1097
401. Chương 355 :	Hỏa Sư Thú	1100
402. Chương 356 :	Sức Sinh Thử Xem Vô Thượng Chân Hỏa Của Ta	1103
403. Chương 357 :	Liệt Diễm Chưởng	1106
404. Chương 358 :	Người Nền Thức Thời	1109
405. Chương 359 :	Thu Phục Được	1112
406. Chương 360 :	Xuất Phát Ma Thú Lãnh Thổ	1115
407. Chương 361 :	Tam Niên Kỳ	1118
408. Chương 362 :	Khiếu Thiên Hồ	1121
409. Chương 363 :	Khiếu Thiên Hồ Đột Phá	1124
410. Chương 364 :	Gặp Lại Hắc Ám Thần Điện	1126
411. Chương 365 :	Trầm Linh Ra Tay	1129
412. Chương 366 :	Giết Ngũ Trường Lão	1131
413. Chương 367 :	Hắc Ám Địa Ngục	1134
414. Chương 368 :	Bát Nữ Đi Vào	1137
415. Chương 369 :	Yêu Cơ Đột Phá	1139
416. Chương 370 :	Cự Viên Tộc	1142
417. Chương 371 :	Viễn Cổ Kết Giới	1145

418. Chương 372 :	Hợp Tác	1148
419. Chương 373 :	Ma Tượng Thú Tộc	1150
420. Chương 374 :	Khí Tức Yêu Huyền	1153
421. Chương 375 :	Gặp Lại	1156
422. Chương 376 :	Kết Giới Bất Ngờ Biến Mất	1159
423. Chương 377 :	Tiến Vào U Tuyền Động	1162
424. Chương 378 :	Viễn Cổ Bát Sí Linh Mãng Tộc	1164
425. Chương 379 :	Vương Giả Tướng Truyền Thừa	1167
426. Chương 380 :	Linh Mộ Xuất Hiện	1170
427. Chương 381 :	Nhạc Siêu Cùng Nhạc Đình	1172
428. Chương 382 :	Tứ Đại Thú Tộc Đến Đây Đủ	1175
429. Chương 383 :	Vũ Văn Minh Quang	1177
430. Chương 384 :	Uy Áp Của Huyết Dịch Thần Hoàng Tộc	1180
431. Chương 385 :	Cửu La Thiên Vong	1182
432. Chương 386 :	Bài Trừ Bình Chương Vô Hình	1184
433. Chương 387 :	Bát Tinh Đỉnh Cao	1186
434. Chương 388 :	Linh Lực Ngưng Tụ Bát Sí Linh Mãng	1189
435. Chương 389 :	Nhóm Thú Đại Chiến	1192
436. Chương 390:	Trong Linh Mộ.	1194
437. Chương 391:	Đánh Lén.	1196
438. Chương 392:	Giết.	1199
439. Chương 393:	Thạch Khôi Lỗi.	1201
440. Chương 394:	Ta Là Người Thế Nào Người Còn Chưa Xứng Để Biết.	1204
441. Chương 395:	Người Tốt Nhất Đứng Qua Khoa Trường.	1207
442. Chương 396	Thi Thi Ra Mất Chư Vị Tỷ Tỷ	1209
443. Chương 397:	Thật Đúng Là Không Biết Xấu Hổ.	1211
444. Chương 398:	Thay Đổi Thất Thường.	1214
445. Chương 399:	Hoàng Long Thân Thể Của Nhạc Gia.	1217
446. Chương 400:	Nhân Hình Khôi Lỗi.	1220
447. Chương 401:	Thiên Nhân U Lam	1222
448. Chương 402:	Uy Lực Thiên Nhân U Lam Của Yến Hiểu Kỳ	1225
449. Chương 403:	Hỏi Ma.(1)	1228
450. Chương 403:	Hỏi Ma.(2)	1231
451. Chương 404:	Không Gian Hỏa Diễm.	1235
452. Chương 405:	Yêu Huyền Xuất Hiện.	1239
453. Chương 406:	Tất Cả Điều Tốt. (1)	1242
454. Chương 406:	Tất Cả Điều Tốt. (2)	1244
455. Chương 406:	Tất Cả Điều Tốt. (3)	1248
456. Chương 407:	Là Người Dụ Dỗ Ta.(1)	1251
457. Chương 407:	Là Người Dụ Dỗ Ta.(2)	1254
458. Chương 408:	Những Người Này Một Tên Cũng Không Thể Buông Tha. (1)	1257
459. Chương 408:	Những Người Này Một Tên Cũng Không Thể Buông Tha. (2)	1261
460. Chương 408:	Những Người Này Một Tên Cũng Không Thể Buông Tha. (3)	1264
461. Chương 409:	Vũ Văn Gia Tộc.(1)	1267
462. Chương 409:	Vũ Văn Gia Tộc.(2)	1270
463. Chương 410:	Còn Chưa Rời Khỏi. (1)	1273
464. Chương 410:	Còn Chưa Rời Khỏi. (2)	1275
465. Chương 410:	Còn Chưa Rời Khỏi. (3)	1277
466. Chương 411:	Tẩy Lễ Từ Đường.	1280
467. Chương 412:	Tứ Đại Đội Trưởng. (1)	1283
468. Chương 412:	Tứ Đại Đội Trưởng. (2)	1286
469. Chương 413:	Độ Dày Huyết Mạch Của Yến Hiểu Kỳ.(1)	1289
470. Chương 413:	Độ Dày Huyết Mạch Của Yến Hiểu Kỳ.(2)	1292
471. Chương 414:	Khiêu Chiến.	1295

472. Chương 415: Không Phải Vũ Nhục Người Mà Vốn Đã Xem Thường Người. (1)	1298
473. Chương 415: Không Phải Vũ Nhục Người Mà Vốn Đã Xem Thường Người. (2)	1301
474. Chương 416: Đột Phá Phân Thần Kỳ.(1)	1303
475. Chương 416: Đột Phá Phân Thần Kỳ. (2)	1307
476. Chương 417: Phân Thân.	1309
477. Chương 418: Kết Giới Nhạc Gia.(1)	1312
478. Chương 418: Kết Giới Nhạc Gia.(2)	1314
479. Chương 419: Đội Hộ Vệ Thanh Long. (1)	1317
480. Chương 419: Đội Hộ Vệ Thanh Long. (2)	1320
481. Chương 420: Bắt Đầu Độ Sức.	1322
482. Chương 421: Quá Kinh Khủng.	1325
483. Chương 422: Nhạc Khinh Ngân.	1327
484. Chương 423: Hám Thiên Chưởng.	1330
485. Chương 424: Đúng Là Không Chịu Nổi Một Đòn..	1333
486. Chương 425: Tiểu Tử Này Quả Là Không Tệ.	1336
487. Chương 426: Đông Phương Lạc Nhan.	1339
488. Chương 427: Thật Đúng Là Ngông Cuồng.	1342
489. Chương 428: Tiểu Tử Này Quá Độc Ác.	1345
490. Chương 429: Kết Giới Trần Gia.	1348
491. Chương 430: Tập Sát.	1351
492. Chương 431: Gió Cuồn Mây Tan. (1)	1354
493. Chương 431: Gió Cuồn Mây Tan. (2)	1356
494. Chương 432: Thái Thượng Trưởng Lão Của Nhạc Gia.	1359
495. Chương 433: Huyết Mạch Chi Uy. (1)	1362
496. Chương 433: Huyết Mạch Chi Uy.(2)	1365
497. Chương 434: Huyết Mạch Chi Uy.	1368
498. Chương 435: Chín Thành Đầu Đế Long Mạch Long Lân (1)	1371
499. Chương 435: Chín Thành Đầu Đế Long Mạch Long Lân (2)	1374
500. Chương 436: Phân Thân Hiển Uy. (1)	1377
501. Chương 436: Phân Thân Hiển Uy.(2)	1380
502. Chương 437: Ta Thua Người Thắng.(1)	1383
503. Chương 437: Ta Thua Người Thắng.(2)	1385
504. Chương 438: Một Số Che Giấu. (1)	1388
505. Chương 438: Một Số Che Giấu.(2)	1389
506. Chương 439: Đại Song Và Tiểu Song Đột Phá. (1)	1391
507. Chương 439: Đại Song Và Tiểu Song Đột Phá. (2)	1394
508. Chương 440: Kết Giới Trần Gia.	1396
509. Chương 440: Kết Giới Trần Gia. (1)	1397
510. Chương 440: Kết Giới Trần Gia. (2)	1399
511. Chương 441: Lần Sau Tự Gánh Lấy Hậu Quả.	1402
512. Chương 442: Phương Thuốc Dân Gian	1407
513. Chương 443: Biến Hóa	1410
514. Chương 444: Một Nửa Một Nửa	1412
515. Chương 445: Ba Mươi Viên Đan Dược Cửu Phẩm.(1)	1415
516. Chương 445: Ba Mươi Viên Đan Dược Cửu Phẩm.(2)	1418
517. Chương 446: Sát Yêu Diễm.	1421
518. Chương 447: Áo Ảnh Vô Ngân(1).	1424
519. Chương 447: Áo Ảnh Vô Ngân(2).	1428
520. Chương 448: Phong Lôi Thối Và Toàn Phong Trảm..	1431
521. Chương 449: Rời Khỏi Trần Gia.	1433
522. Chương 450: Phân Điện Của Hắc Âm Thần Điện.	1436
523. Chương 451: Thực Lực Của Súc Sinh Này Thật Cường Hãn. (1)	1439
524. Chương 451: Thực Lực Của Súc Sinh Này Thật Cường Hãn. (2)	1441
525. Chương 452: Bắt Ba Ba Trong Hũ. (1)	1444

526. Chương 452:	Bắt Ba Ba Trong Hũ. (2)	1447
527. Chương 453:	Đại Hắc Công Kích.	1450
528. Chương 454:	Sát Địa Ma. (1)	1452
529. Chương 454:	Sát Địa Ma. (2)	1455
530. Chương 455:	Ám Ma U Viêm. (1)	1458
531. Chương 455:	Ám Ma U Viêm. (2)	1461
532. Chương 456:	Phản Khổng Nhân Hình Khôi Lỗi.	1464
533. Chương 457:	Nhị Nữ Khổng Trật.	1466
534. Chương 458:	Một Tên Cũng Không Thở Chạy.	1469
535. Chương 459:	Giết Đan Vương.	1472
536. Chương 460:	Toàn Phong Trảm.	1474
537. Chương 461:	Giết Hôi Ma.	1477
538. Chương 462:	Khôi Phục.	1480
539. Chương 463:	Huyền Linh U Thảo.	1482
540. Chương 464:	Người Không Gạt Ta?	1485
541. Chương 465:	Sắp Xếp.	1487
542. Chương 466:	Là Ai Đánh Lén?	1491
543. Chương 467:	Phân Thần Trung Kỳ Đỉnh Phong.	1494
544. Chương 468:	Giết Gà Dọa Khỉ	1497
545. Chương 469:	Cho Người Đi Địa Lao.	1499
546. Chương 470:	Ra Tay Đối Phó Với Nhạc Chí Thu.	1502
547. Chương 471:	Huyết Tích.	1505
548. Chương 472:	Nếu Không Phục, Giết Không Tha.	1507
549. Chương 473:	Chỉ Thất Tinh Đầu Tôn Mà Thôi, Muốn Chết Sao?	1510
550. Chương 474:	Ổn Định Nhạc Gia.	1513
551. Chương 475:	Long Mộ.	1516
552. Chương 476:	Đội Hộ Vệ Kim Long.	1519
553. Chương 477:	Người Bí Ẩn.	1522
554. Chương 478:	Nhạc Thiên Lão Tổ.	1524
555. Chương 479:	Biến Cố Long Đàm.	1528
556. Chương 480:	Kim Linh Châu.	1530
557. Chương 481:	Ngũ Trảo Kim Long.	1533
558. Chương 482:	Luyện Hóa.	1536
559. Chương 483:	Linh Hồn Lực Còn Sốt Lại.	1539
560. Chương 484:	Kỳ Tích Của Vũ Văn Gia Ta.	1542
561. Chương 485:	Chín Thành Rưới Huyết Mạch, Thiên Nhân Nhiếp Hồn.	1544
562. Chương 486:	Chí Tôn Xích Viêm Hỏa.	1547
563. Chương 487:	Trắng Trợn Chà Đạp.	1550
564. Chương 488:	Chuẩn Bị Đi Thúy Phong Cổ Nham.	1553
565. Chương 489:	Cổ Động Thúy Phong Cổ Nham.	1555
566. Chương 490:	Cô Gái Sinh Đôi.	1558
567. Chương 491:	Nhạc Dao Trưởng Lão.	1560
568. Chương 492:	Di Hải Tiên Tổ.	1563
569. Chương 493:	Hổ Du Và Long Nhất.	1566
570. Chương 494:	tiên Nữ Và Ma Quỷ.	1568
571. Chương 495:	Hoàng Vũ.	1571
572. Chương 496:	Có Bốn Sự.	1573
573. Chương 497:		1576
574. Chương 498:	Tiến Vào Thúy Phong Cổ Nham.	1578
575. Chương 499:	Súc Sinh Muốn Chết.	1580
576. Chương 500:	Ma Thú Hình Hài.	1583
577. Chương 501:	Đánh Lén.	1586
578. Chương 502:	Đối Với Người Ta Không Có Hứng Thú.	1589
579. Chương 503:	Chẳng Lẽ Người Không Phải Là Nam Nhân.	1591

580. Chương 504:	Dốc Đá Cùng Người Đá.	1594
581. Chương 505:	Hợp Tác.	1597
582. Chương 506:	Thật Là Người Không Hiểu Phong Tình.	1600
583. Chương 507:	Nơi Quỷ Dị (1).	1603
584. Chương 507:	Nơi Quỷ Dị (2).	1606
585. Chương 508:	Thủy Đàm Áo Cảnh.	1608
586. Chương 509:	Cuối Cùng Ra Khỏi Áo Cảnh.	1610
587. Chương 510:	Vây Hãm Đông Phương Lạc Nhan (1).	1612
588. Chương 510:	Vây Hãm Đông Phương Lạc Nhan (2).	1614
589. Chương 511:	Hoàng Vũ Chân Trời Xa Xăm (1).	1616
590. Chương 511:	Hoàng Vũ Chân Trời Xa Xăm (2).	1619
591. Chương 512:	Cửu Tinh Đầu Tồn.	1621
592. Chương 513:	Ba Cái Hộp Gấm (1).	1623
593. Chương 513:	Ba Cái Hộp Gấm (2).	1626
594. Chương 514:	Bố Trí Linh Hồn Ấn Ký	1628
595. Chương 515:	Nghệt Súc Muốn Chết (1).	1630
596. Chương 515:	Nghệt Súc Muốn Chết (2).	1633
597. Chương 516:	Bản Thể Phượng Hoàng.	1635
598. Chương 517:	Huyền Linh U Thảo (1).	1637
599. Chương 517:	Huyền Linh U Thảo (2).	1640
600. Chương 518:	Thượng Cổ Thần Thú Hóa Xà.	1642
601. Chương 519:	Trao Đổi Đan Dược.	1645
602. Chương 520:	Yêu Thú, Trần Pháp, Thượng Cổ Thần Thú.	1647
603. Chương 521:	Thành Hình Kỳ Sơ Kỳ.	1651
604. Chương 522:	Huyền Yêu.	1653
605. Chương 523:	Đỉnh Núi Khổng Lồ (1).	1656
606. Chương 523:	Đỉnh Núi Khổng Lồ (2).	1659
607. Chương 524:	Ngọn Lửa Bất Tử Bất Diệt, Đốt Cháy Vạn Vật.	1661
608. Chương 525:	Tạm Thời Liên Thủ.	1663
609. Chương 526:	Lôi Điện Chi Uy (1).	1665
610. Chương 526:	Lôi Điện Chi Uy (2).	1668
611. Chương 527:	Hãy Chết Đi Cho Ta.	1670
612. Chương 528:	Tiểu Tử Người Dám (1).	1674
613. Chương 528:	Tiểu Tử Người Dám (2).	1676
614. Chương 529:	Người Cũng Quá Xem Trọng Chính Người.	1678
615. Chương 530:	Tiên Khôi Cùng Hiện Tượng Quỷ Dị.	1681
616. Chương 531:	Cuối Cùng Đã Tới.	1683
617. Chương 532:	Lại Là Nhân Hình Khôi Lỗi (1).	1686
618. Chương 532:	Lại Là Nhân Hình Khôi Lỗi (2).	1688
619. Chương 533:	Kim Tiên Khôi Lỗi Sinh Uy (1).	1690
620. Chương 533:	Kim Tiên Khôi Lỗi Sinh Uy (2).	1693
621. Chương 534:	Cửu Tinh Đầu Tồn Đỉnh Cao.	1695
622. Chương 535:	Không Gian Giam Cầm (1).	1697
623. Chương 535:	Không Gian Giam Cầm (2).	1699
624. Chương 536:	Hắc Âm Chi Thể (1).	1701
625. Chương 536:	Hắc Âm Chi Thể (2).	1704
626. Chương 538:	Cổ Động (1).	1706
627. Chương 538:	Cổ Động (2).	1709
628. Chương 538:	Cổ Động (3).	1711
629. Chương 539:	Linh Châu Trong Cổ Động (1).	1714
630. Chương 540:	Linh Châu Trong Cổ Động (2).	1715
631. Chương 541:	Từ Đường Tẩy Lễ (1).	1717
632. Chương 541:	Từ Đường Tẩy Lễ (2).	1720
633. Chương 542:	Từ Đường Tẩy Lễ (3).	1722

634. Chương 543: Từ Đường Tẩy Lễ (4).	1724
635. Chương 544 : Kim Long Thân Thể (1).	1726
636. Chương 545 : Kim Long Thân Thể (2).	1729
637. Chương 546 : Kim Long Thân Thể (3).	1732
638. Chương 547: Ba Loại Thiên Phú.	1734
639. Chương 548: Tranh Giành Linh Châu (1).	1737
640. Chương 548: Tranh Giành Linh Châu (2).	1739
641. Chương 549-1: Tranh Giành Linh Châu (3).	1741
642. Chương 549-2: Tranh Giành Linh Châu (3).	1743
643. Chương 550: Tranh Giành Linh Châu (4).	1745
644. Chương 551: Thu Linh Châu (1).	1748
645. Chương 551: Thu Linh Châu (2).	1750
646. Chương 552: Long Uy.	1752
647. Chương 553: Thật Đúng Là Đủ Ngạo Mạn (1).	1754
648. Chương 553: Thật Đúng Là Đủ Ngạo Mạn (2).	1756
649. Chương 554: Mười Thành Kim Long Chi Thể.	1758
650. Chương 555: Giết Minh Vương (1).	1760
651. Chương 556: Giết Minh Vương (2).	1763
652. Chương 557: Thừa Cơ Đả Kích (1).	1765
653. Chương 557: Thừa Cơ Đả Kích (2).	1768
654. Chương 558: Ngăn Đón Hoàng Ma.	1770
655. Chương 559: Phong Lôi Dực (1).	1773
656. Chương 559: Phong Lôi Dực (2).	1775
657. Chương 560: Giết Hoàng Ma.	1777
658. Chương 561: Giết Hoàng Ma.	1779
659. Chương 562: Đại Song Và Tiểu Song Đột Phá.	1781
660. Chương 563: Bên Trong Hồ Điệp Cốc.	1784
661. Chương 564: Huyết Mạch Uy Áp.	1786
662. Chương 565: Huyết Ước.	1789
663. Chương 566: Luyện Hóa Linh Châu Thượng Cổ.	1792
664. Chương 567: Người Cửa Tam Tộc Tới.	1794
665. Chương 568: Biến Hóa Ở Bên Trong Hạo Thiên Tháp.	1796
666. Chương 569: Đột Phá Hợp Thể Kỳ.	1799
667. Chương 570: Chuẩn Bị Tổng Tiễn.	1801
668. Chương 571: Lão Nhân Thành Tinh.	1803
669. Chương 572: Động Tinh Của Tứ Đại Thú Tộc.	1805
670. Chương 573: Tái Nhập Long Mộ.	1808
671. Chương 574: Cục Viêm Thiên Hỏa.	1810
672. Chương 575: Di Hải Cốt.	1815
673. Chương 576: Luyện Đan.	1817
674. Chương 577: Trở Về Hồ Điệp Cốc.	1819
675. Chương 578: Thành Hạo Đặc.	1822
676. Chương 579: Biến Cố Của Hồ Điệp Cốc.	1824
677. Chương 580: Cường Giả Đấu Thánh Hội Tụ.	1826
678. Chương 581: Không Gian Thông Đạo Bị Hủy.	1829
679. Chương 582: Cút Về Cho Ta.	1832
680. Chương 583: Huyết Hải Không Gian.	1835
681. Chương 584: Thanh Sơn Lão Tổ.	1837
682. Chương 585: Chạy Tới Thành Hạo Đặc.	1840
683. Chương 586: Mọi Người Gặp Lại.	1842
684. Chương 587: Nhóm Thú Tiến Hóa.	1845
685. Chương 588:	1847
686. Chương 589: Càn Khôn Diên Đảo, Loạn Phượng Hợp Minh.	1849
687. Chương 590: Nhóm Thú Biến Hóa.	1852

688. Chương 591:	Yêu Huyền Tiến Hóa.	1854
689. Chương 592:	Chuẩn Bị Nghênh Địch.	1857
690. Chương 593:		1860
691. Chương 594:	Thanh Đồng Ra Tay.	1862
692. Chương 595:	Lão Già Này, Người Nhất Định Phải Chết.	1864
693. Chương 596:	Diên Đại Kịch Chiến.	1867
694. Chương 597:	Lão Già Này, Ta Muốn Ăn Người.	1869
695. Chương 598:	Giết Thanh Ma.	1871
696. Chương 599:	tiểu Ác Ma.	1873
697. Chương 600:	Luyện Được Sư Công Hội.	1875
698. Chương 601		1878
699. Chương 602		1881
700. Chương 603:	Đấu Giá Hội Thành Đan Lôi.	1884
701. Chương 604:	Thanh Niên Áo Xanh (1).	1887
702. Chương 604:	Thanh Niên Áo Xanh (2)	1889
703. Chương 605:	Ta Không Phải Là Người Dễ Trêu.	1891
704. Chương 606:	Vòng Tròn Màu Đen (1).	1893
705. Chương 606:	Vòng Tròn Màu Đen (2).	1895
706. Chương 607:	Thần Thức Công Kích.	1898
707. Chương 608:	Chí Tôn Xích Viêm Hoả (1).	1900
708. Chương 608:	Chí Tôn Xích Viêm Hoả (2).	1902
709. Chương 609:	Đánh Chết Áo Xanh Thanh Niên	1904
710. Chương 610:	Thanh Sơn Lão Tổ.	1907
711. Chương 611:	Luyện Được Sư Đại Tái.	1910
712. Chương 612:	Hắn Chính Là Nhạc Thành (1).	1912
713. Chương 612:	Hắn Chính Là Nhạc Thành (2).	1914
714. Chương 613:	Tiểu Tử Chó Có Càn Rỡ.	1916
715. Chương 614:	Đánh Chết La Dương (1).	1919
716. Chương 614:	Đánh Chết La Dương (2).	1921
717. Chương 615:	Đại Hắc Xuất Thủ.	1923
718. Chương 616:	Lục Ma Xuất Thủ (1).	1925
719. Chương 616:	Lục Ma Xuất Thủ (2).	1927
720. Chương 617:	Đồng Thời Đấu Với Thanh Sơn Lão Tổ Cùng Lục Ma.	1930
721. Chương 618:	Phong Vân Biến Sắc.	1932
722. Chương 619:	Cửu Chuyển Yêu Đồng Và Nhiếp Hồn Thiên Nhân (1).	1934
723. Chương 619:	Cửu Chuyển Yêu Đồng Và Nhiếp Hồn Thiên Nhân (2).	1936
724. Chương 620:	Thổ Không Gian.	1938
725. Chương 621:	Biến Cố Thần Hoàng Tộc (1).	1940
726. Chương 621:	Biến Cố Thần Hoàng Tộc (2).	1943
727. Chương 622:	Liều Thanh Thanh Lại Xuất Hiện.	1945
728. Chương 623:	Quét Ngang Phân Điện (1).	1947
729. Chương 623:	Quét Ngang Phân Điện (2).	1949
730. Chương 624:	Dịch Thiên Cùng Thượng Quan Uyển Nhi	1952
731. Chương 625:	Gia Sản Luyện Được Sư Công Hội.	1954
732. Chương 626:	Thần Hoàng Tộc Kết Giới (1).	1957
733. Chương 626:	Thần Hoàng Tộc Kết Giới (2).	1959
734. Chương 627:	Thần Hoàng Tộc Lão Tổ.	1961
735. Chương 628:	Hoàng Tôn Xuất Thủ (1).	1963
736. Chương 628:	Hoàng Tôn Xuất Thủ (2).	1965
737. Chương 629:	Phượng Tôn (1).	1967
738. Chương 629:	Phượng Tôn (2).	1970
739. Chương 630:	Lão Già Này, Ta Rất Tức Giận.	1971
740. Chương 631:	Thanh Đồng Hiển Uy (1).	1973
741. Chương 631:	Thanh Đồng Hiển Uy (2).	1976

742. Chương 632:	Huyết Mạch Tứ Sí Ma Ứng.	1977
743. Chương 633:	Hoàng Vương Bí Ẩn.	1980
744. Chương 634:	Đột Phá Đấu Thánh (1).	1982
745. Chương 634:	Đột Phá Đấu Thánh (2).	1985
746. Chương 635:	Hai Sao Đấu Thánh Mà Thôi, Là Người Muốn Chết.	1987
747. Chương 636:	Vạn Phượng Triều Hoàng (1).	1988
748. Chương 636:	Vạn Phượng Triều Hoàng (2).	1991
749. Chương 637:	Uy Áp Hoàng Vương Bí Ẩn.	1993
750. Chương 638:	Sau Khi Đại Chiến (1).	1995
751. Chương 638:	Sau Khi Đại Chiến (2).	1998
752. Chương 639:	Luyện Hóa Thiên Ngoại Văn Thạch.	2000
753. Chương 640:	Lễ Ra Mắt	2002
754. Chương 641:	Chuẩn Tiên Khí (1).	2005
755. Chương 641:	Chuẩn Tiên Khí (2).	2007
756. Chương 642:	Yến Hiểu Kỳ Cùng Dịch Thiển.	2009
757. Chương 643:	Đấu Thánh Tam Tộc (1).	2011
758. Chương 643:	Đấu Thánh Tam Tộc (2).	2014
759. Chương 644:	Xuất Quan.	2016
760. Chương 645:	Gặp Lại Dịch Thiển.	2018
761. Chương 646:	Cực Viêm Chi Địa (1).	2021
762. Chương 646:	Cực Viêm Chi Địa (2).	2023
763. Chương 647:	Cực Viêm Chi Địa (3).	2025
764. Chương 649:	Thái Dương Chân Hỏa (1).	2027
765. Chương 649:	Thái Dương Chân Hỏa (2).	2029
766. Chương 650:	Coi Như Các Người Độc Ác (1).	2031
767. Chương 650:	Coi Như Các Người Độc Ác (2).	2033
768. Chương 651:	Bàn Thiên Lão Ma.	2035
769. Chương 652:	Chính Người Muốn Chết (1).	2037
770. Chương 652:	Chính Người Muốn Chết (2).	2039
771. Chương 653:	Đánh Trọng Thương Nam Tương Tử.	2041
772. Chương 654:	Nguyên Thần Đan (1).	2044
773. Chương 654:	Nguyên Thần Đan (2).	2046
774. Chương 655:	Bổ Trận.	2047
775. Chương 656:	Viễn Cổ Xà Vương Mạch (1).	2049
776. Chương 656:	Viễn Cổ Xà Vương Mạch (2).	2051
777. Chương 657:	Thiên Long Phục Ma Trận.	2053
778. Chương 658:	Sinh Tử Của Ta Không Do Lão Thiên (1).	2055
779. Chương 658:	Sinh Tử Của Ta Không Do Lão Thiên (2).	2058
780. Chương 659:	Thập Phương Thiên Long Tụ, Hạo Thiên Thập Tru Ma.	2060
781. Chương 660:	Tiểu Nữ Đồng Đáng Yêu.	2062
782. Chương 661:	Thu Phục Năm Đấu Thánh.	2065
783. Chương 662:	Cứu Giúp.	2068
784. Chương 663:	Là Hấn.	2071
785. Chương 664:	Tên Tiểu Tử Người Thật Là Độc Ác.	2074
786. Chương 665:	Thanh Đồng Kinh Ngạc.	2076
787. Chương 666:	Tụ Khí Hậu Kỳ.	2079
788. Chương 667:	Hiểm Thu Huyền Huyết Linh Chi.	2081
789. Chương 668:	Ngột Biển.	2084
790. Chương 669:	Chật Vật Mà Chạy.	2087
791. Chương 670:	Người Mau Ra Ngoài Thả Ta Ra.	2089
792. Chương 671:	kiếp Vật Sát Nhân.	2091
793. Chương 672:	Liều Thanh Thanh Và Hỏa Sư Thú.	2093
794. Chương 673:	Ta Xem Lần Này Người Phải Chết.	2096
795. Chương 674:	Giết Lục Ma.	2099

796. Chương 675: Câu Hỏi.	2102
797. Chương 676: Giáo Huấn.	2104
798. Chương 677:đúng Là Độ Ách Đan.	2107
799. Chương 678: Đúng Là Phá Ách Đan.	2110
800. Chương 679: Bách Tiêu Đan Cùng Bảo Thần Đan.	2112
801. Chương 680:kịch Chiến Thái Dương Chân Hỏa.	2115
802. Chương 681: Kịch Chiến Thái Dương Chân Hỏa.	2118
803. Chương 682: Rời Núi.	2120
804. Chương 683	2123
805. Chương 684	2123
806. Chương 685	2123
807. Chương 686	2123
808. Chương 687	2123
809. Chương 688: Thái Dương Chân Hỏa Bắt Đầu Ra Tay.	2123
810. Chương 689: Tạm Thời Liên Thủ.	2126
811. Chương 690: Hãy Lộ Nguyên Hình Ra.	2128
812. Chương 691: Nhất Định Phải Đem Người Luyện Hóa Thành Tro Tàn.	2130
813. Chương 692: Thung Lũng Hẹp Giấu Kín.	2133
814. Chương 693:phá Võ Cấm Chế.	2135
815. Chương 694: Bản Thể Của Thái Dương Chân Hỏa.	2137
816. Chương 695: Ném Đá Xuống Giếng.	2140
817. Chương 696	2142
818. Chương 697: Người Còn Muốn Phản Kháng Sao?	2145
819. Chương 698: Huyết Dịch Thanh Đồng.	2147
820. Chương 699: Luyện Hóa Thái Dương Chân Hỏa.	2150
821. Chương 700: Mở Lối Ra..	2153
822. Chương 701: Nơi Cực Viêm (1).	2156
823. Chương 701: Nơi Cực Viêm (2).	2158
824. Chương 702: Một Số Biến Cố.	2160
825. Chương 703: Trở Về Nhạc Gia (1).	2162
826. Chương 703: Trở Về Nhạc Gia (2).	2165
827. Chương 704: Sắp Xếp.	2167
828. Chương 705: Linh Ước.	2170
829. Chương 706: Hồng Loan (1).	2172
830. Chương 706: Hồng Loan (2).	2174
831. Chương 707: Hai Nữ Đột Phá, Quay Lại Nhạc Gia.	2176
832. Chương 708: Nhạc Thái Trưởng Lão.	2178
833. Chương 709: Ở Trước Mặt Ta Người Cũng Không Có Tư Cách Đây.	2181
834. Chương 710: Thực Lực Của Đội Hộ Vệ Kim Long Bây Giờ (1).	2183
835. Chương 711: Huyết Dung Đan.	2185
836. Chương 712: Nhạc Thái Nổi Giận (1).	2187
837. Chương 712: Nhạc Thái Nổi Giận (2).	2189
838. Chương 713: Hiện Tại Ta Sẽ Đuổi Tiểu Tử Kia Ra Khỏi Nhạc Gia (1)	2190
839. Chương 713: Hiện Tại Ta Sẽ Đuổi Tiểu Tử Kia Ra Khỏi Nhạc Gia (2)	2193
840. Chương 714: Nhạc Gia Ở Trước Mặt Ta Căn Bản Không Chịu Nổi Một Kịch.	2194
841. Chương 715: Đánh Gãy Một Cánh Tay.	2196
842. Chương 716: Ai Cũng Không Cứu Được Người.	2199
843. Chương 717: Kim Long Phá.	2202
844. Chương 718: Nhạc Tề Lão Tổ.	2205
845. Chương 719: Vào Long Mộ Lần Nữa.	2207
846. Chương 720: Chuẩn Bị Luyện Chế Thân Thể (1).	2209
847. Chương 720: Chuẩn Bị Luyện Chế Thân Thể (2).	2212
848. Chương 721: Thanh Sơn Lão Tổ Đột Phá.	2214
849. Chương 722: Tiếp Di Hải Tiên Tổ.	2216

850. Chương 723:	Đấu Đế Long Mạch Tinh Huyết Trên Bộ Xương.	2218
851. Chương 724:	Sinh Cũng Làm Nhân Kiệt, Chết Cũng Hi Sinh Oanh Liệt	2221
852. Chương 725:	Thực Lực Của Nhạc Thiên Lão Tổ.	2222
853. Chương 726		2225
854. Chương 727		2227
855. Chương 728		2229
856. Chương 729:	Địa Kiếp Mạnh Mẽ.	2231
857. Chương 730:	Yêu Huyền, Yêu Cơ Đột Phá.	2233
858. Chương 731:	Phượng Tôn Long Dược, Thanh Sơn.	2236
859. Chương 732:	Đại Song, Tiểu Song, Yến Hiểu Kỳ Đột Phá.	2238
860. Chương 733:	Nghênh Địch.	2240
861. Chương 734:	Trước Cuộc Đại Chiến.	2243
862. Chương 735:	Huyết Mạch Chi Uy.	2245
863. Chương 736:	Ta Muốn Nhìn Các Người Xem Làm Thế Nào Để Tiêu Diệt Nhạc Gia.	2248
864. Chương 737:	Có Người Xuất Lực.	2250
865. Chương 738:	Liên Thủ Phá Trận.	2253
866. Chương 739:	Chờ Ta Ra Ngoài Nhất Định Cho Người Chết Sống Không Được.	2255
867. Chương 740:	Hôm Nay Ta Với Người Đấu Một Trận.	2257
868. Chương 741:	Đại Chiến Phượng Tôn.	2259
869. Chương 742:	Uy Lực Nhạc Gia.	2261
870. Chương 743:	Phạm Vào Người Của Nhạc Gia, Bất Kể Là Ai, Giết Không Tha.	2263
871. Chương 744:	Hai Người Tiểu Ác Ma.	2266
872. Chương 745:	Thiên Chiêu Thì Thế Nào.	2268
873. Chương 746:	hai Ác Ma Đại Chiến.	2270
874. Chương 747:	Hai Ác Ma Đại Chiến Gà Núi.	2273
875. Chương 748 :	thái Dương Hỏa Triều.	2273
876. Chương 749:	Phượng Tôn Bị Thương Nặng.	2275
877. Chương 750:	Thất Thiên Tôn Xuất Thủ.	2278
878. Chương 751:	Hắc Âm Chi Thế.	2280
879. Chương 752:	Đại Chiến Thất Tinh Đấu Thánh.	2282
880. Chương 753:	U Hồn Minh Chỉ.	2285
881. Chương 754:	Hắc Âm Hồn Chưởng Và Long Khiếu Cửu Thiên.	2287
882. Chương 755:	Nhạc Thiên Lão Tổ Xuất Hiện.	2290
883. Chương 756:	Bất Luận Là Ai, Giết Không Tha.	2292
884. Chương 757:	Nhạc Thiên, Là Người Bức Ta.	2295
885. Chương 758:	Ám Vô Thiên Nhật.	2297
886. Chương 759:	Tru Diệt Linh Hồn.	2300
887. Chương 760:	Đánh Chết Phượng Tôn.	2303
888. Chương 761:	Nghỉ Ngơi Lấy Lại Sức.	2306
889. Chương 762:	Chuẩn Bị Đột Phá.	2308
890. Chương 763:	Đột Phá Tới Hợp Thể Hậu Kỳ.	2310
891. Chương 764:	Thương Nghị Và Thu Đồ Đệ.	2312
892. Chương 765:	Tu Luyện Đấu Khí.	2315
893. Chương 766:	Hai Cái Đan Điền.	2317
894. Chương 767:	Thất Tinh Đấu Thánh.	2319
895. Chương 768:	Huyền Thiên Nội Lục Rung Chuyển.	2321
896. Chương 769:	Kết Giới Thần Bí.	2323
897. Chương 770:	Bốn Loại Thiên Phú.	2326
898. Chương 771:	Liên Quân Tranh Chấp.	2328
899. Chương 772:	Chúng Ta Đo Sức Một Phen Thế Nào?	2330
900. Chương 773:	Sinh Tử Vô Luận.	2332
901. Chương 774:	Vậy Thì Chết Đi.	2334
902. Chương 775:	Giết Không Tha.	2337
903. Chương 776:	Phó Thống Lĩnh.	2339

904. Chương 777:	Yêu Huyền Xuất Thủ.	2342
905. Chương 778:	Hỏa Lão Nói Chuyện.	2344
906. Chương 779:	Linh Được Sống.	2347
907. Chương 780:	Hắc Âm Tam Lão.	2350
908. Chương 781:	Kịch Chiến Hắc Âm Tam Lão	2352
909. Chương 782:	Cho Các Người Thử Hắc Âm Ma Lôi.	2354
910. Chương 783:	Lục Thiên Tôn.	2357
911. Chương 784:	Đúng Là Thái Dương Chân Hỏa.	2359
912. Chương 785:	Một Đêm Hoa Nở.	2362
913. Chương 786:	Tam Đại Cường Giả.	2364
914. Chương 787:	Vây Công Lục Thiên Tôn	2367
915. Chương 788:	Long Đẳng Hồ Quyết.	2370
916. Chương 789:	Linh Hồn Cự Long.	2372
917. Chương 790:	Uy Lực Của Hỏa Hệ Ma Pháp Cấp Chín.	2375
918. Chương 791:	U Minh Quỷ Trảo.	2377
919. Chương 792:	Cấm Kỵ Ma Pháp Hỏa Hoàng Huyền Hóa.	2380
920. Chương 793:	Điện Chủ Hắc Âm Thần Điện.	2382
921. Chương 794:	Đại Chiến Đoan Mộc Cuồng.	2384
922. Chương 795:	Đấu Pháp.	2387
923. Chương 796:	Hậu Nhân Của Ta Há Có Thể Để Người Bắt Nạt Sao?	2389
924. Chương 797:	Cuộc Chiến Cấp Cường Giả.	2391
925. Chương 798:	Kim Long Thủ.	2394
926. Chương 799:	Nguyên Thần Hóa Kiếm.	2396
927. Chương 800:	Chuyện Xưa Năm Đó.	2399
928. Chương 801:	Thần Thức Lột Xác.	2402
929. Chương 802:	Thái Hư Chân Hỏa.	2404
930. Chương 803:	Người Thần Bí.	2406
931. Chương 804:	Chân Vũ Đại Đế.	2409
932. Chương 805:	Lao Ra Phong Ấn.	2412
933. Chương 806:	Linh Hồn Không Gian.	2414
934. Chương 807:	Nhân Loại Đáng Chết, Có Bản Lĩnh Ra Đây.	2417
935. Chương 808:	Rút Lui.	2419
936. Chương 809:	Âm Thân Thể Tinh Khiết, Tầm Thân Xử Nữ (1).	2422
937. Chương 809:	Âm Thân Thể Tinh Khiết, Tầm Thân Xử Nữ (2).	2424
938. Chương 810:	Khúc Tẫn Triền Miên.	2425
939. Chương 811:	Đột Phá Đại Thừa Kỳ.	2427
940. Chương 812:	Bát Tinh Đấu Thánh.	2430
941. Chương 813:	Biết Được Biến Cố.	2432
942. Chương 814:	Nhạc Gia Đại Trạch.	2435
943. Chương 815:	Vân Phỉ Phỉ.	2437
944. Chương 816:	Phá Quân Bang, Chưa Từng Nghe Tới.	2440
945. Chương 817:	Nhạc Gia Ta Há Có Thể Để Người Động Vào Hay Sao?	2442
946. Chương 818:	Liên Thủ Kịch Chiến	2445
947. Chương 819:	Long Ngâm Hồ Phệ Phượng Vũ Cửu Thiên.	2447
948. Chương 820:	Gặp Nhau.	2450
949. Chương 821:	Hàn Huyền.	2453
950. Chương 822:	Chúng Nữ Gặp Cha.	2456
951. Chương 823:	Viễn Cổ Hồ Tộc.	2458
952. Chương 824:	Mang Nhạc Tử Phong Đi.	2461
953. Chương 825:	hôm Nay Ta Không Có Ý Định Đi.	2463
954. Chương 826:	Động Thủ.	2466
955. Chương 827:	Kịch Chiến Hồ Mạnh.	2468
956. Chương 828:	Di Hình Hoán Vị, Huyền Hóa Vạn Thiên.	2470
957. Chương 829:	Cấm Chế Hồ Mạnh.	2473

958. Chương 830: Nhục Mạ Chủ Nhân, Vả Vào Miệng Mười Cái.	2475
959. Chương 831: Hai Bên Uy Hiếp.	2478
960. Chương 832: Phùng Tẩu, Nhạc Thành Giúp Người Báo Thù.	2480
961. Chương 833: Đồ Thành.	2483
962. Chương 834: Cướp Sạch Không Còn Gì.	2485
963. Chương 835: Vạn Quỷ Đoạt Hồn Kỳ.	2488
964. Chương 836: Toan Nghê Tộc.	2491
965. Chương 837: Tương Kế Tự Kế.	2493
966. Chương 838: Phong Vân Thiên Hạ.	2495
967. Chương 839: Khẩu Khí Thật Lớn.	2497
968. Chương 840: Phá Trận Bất Long Đồ.	2500
969. Chương 841: Lên Đường Tới Viễn Cổ Minh Xà Tộc.	2502
970. Chương 842: Tứ Thiên Tôn Và Ngũ Thiên Tôn.	2504
971. Chương 843: Thánh Tổ Minh Cơ.	2507
972. Chương 844: Ma Pháp Sư Cấp Chín Thủy Hệ Hậu Kỳ.	2509
973. Chương 845: Thủy Chi Thánh Khải.	2511
974. Chương 846: Bắt.	2514
975. Chương 847: Vạn Quỷ Đoạt Hồn Kỳ Hiện Uy.	2516
976. Chương 848: An Hoa Thành.	2518
977. Chương 849: Đông Phương Lạc Nhan Xuất Thủ.	2521
978. Chương 850: Phượng Hoàng Thần Thú.	2523
979. Chương 851: Giao Thủ Ngũ Thiên Tôn.	2525
980. Chương 852: Một Thân Chi Đạo Phản Tri Kỳ Thân.	2528
981. Chương 853: Chống Lại Ma Pháp Công Kích.	2531
982. Chương 854: Hai Vị Chân Hỏa.	2533
983. Chương 855: Cấp Chín Cẩm Kỳ Ma Pháp Và Hạo Thiên Tháp.	2536
984. Chương 856: Lời Nói Của Ta Chắc Chắn Giữ Lời.	2538
985. Chương 857: Vách Núi Thần Bí (1).	2540
986. Chương 857: Vách Núi Thần Bí (2).	2542
987. Chương 858: Đoan Mộc Cuồng Đột Phá (1).	2544
988. Chương 858: Đoan Mộc Cuồng Đột Phá (2).	2547
989. Chương 859: Rốt Cuộc Đã Tới.	2548
990. Chương 860: Hắc Âm Tử Sĩ.	2551
991. Chương 861: Nhạc Thiên Lão Tổ Vs Đoan Mộc Cuồng.	2553
992. Chương 862: Người Rốt Cục Được Đi Ra (1).	2556
993. Chương 862: Người Rốt Cục Được Đi Ra (2).	2558
994. Chương 863: Trao Đổi Con Tin.	2560
995. Chương 864: Đại Chiến Với Đoan Mộc Cuồng.	2563
996. Chương 865: Đấu Pháp.	2565
997. Chương 866: Kết Giới Mở Rộng Ra.	2568
998. Chương 867: Hỗn Thế Ma Vương (1).	2570
999. Chương 867: Hỗn Thế Ma Vương (2).	2572
1000. Chương 868: Tái Nhập Cổ Nham.	2574
1001. Chương 869: Trần Tháp Tiên Thú (1).	2577
1002. Chương 869: Trần Tháp Tiên Thú (2).	2579
1003. Chương 870: Thiên Nguyên Đại Trận.	2581
1004. Chương 871: Luyện Hóa Di Hải Đấu Đế.	2584
1005. Chương 872: Thanh Dương Lão Ma.	2588
1006. Chương 873: Thái Âm Bồ Dương.	2591
1007. Chương 874: Kim Tiên Khôi.	2593
1008. Chương 875: Tiên Khí.	2596
1009. Chương 876: Tiên Khí Biến Dịch.	2598
1010. Chương 877: Vô Kiếp Tiến Đến.	2601
1011. Chương 878: Nhạc Thiên Lão Tổ Gia Nhập.	2603

1012.	Chương 879:	Liên Thủ Đối Kháng.	2605
1013.	Chương 880:	Long Khiếu Phượng Vũ.	2607
1014.	Chương 881:	Đấu Đế Uy Áp.	2609
1015.	Chương 882:	Tử Dương Lão Đạo.	2612
1016.	Chương 883:	Nguyên Thần Tự Bạo.	2615
1017.	Chương 884:	Thất Sát Thành.	2617
1018.	Chương 885:	Thực Lực Đâu Đế.	2620
1019.	Chương 886:	Uy Lực Của Vạn Quỷ Đoạt Hồn Kỳ.	2622
1020.	Chương 887:	Uy Lực Của Vạn Quỷ Đoạt Hồn Kỳ (2).	2625
1021.	Chương 888:	Uớc Hẹn Liễu Thanh Thanh.	2627
1022.	Chương 889:	Làm Nữ Nhân Của Ta.	2630
1023.	Chương 890:	Tin Tức.	2632
1024.	Chương 891:	Thủy Tuyết Kiếm Trận.	2635
1025.	Chương 892:	Hàn Băng.	2637
1026.	Chương 893:	Bắc Cực Ma Xuyên.	2639
1027.	Chương 894:	Mộng Tiêu Hồn.	2642
1028.	Chương 895:	Tái Kiến Kim Cương.	2644
1029.	Chương 896:	Thú Ma.	2647
1030.	Chương 897:	Hóa Thú.	2650
1031.	Chương 898:	Thu Phục Thú Ma.	2652
1032.	Chương 899:	Cường Giả Tề Tụ.	2653
1033.	Chương 900:	Thanh Đồng Đột Phá.	2656
1034.	Chương 901:	Tối Nay Sẽ Theo Người.	2659
1035.	Chương 902:	Đại Ẩn Tại Thị.	2661
1036.	Chương 903:	Dụ Đỗ.	2665
1037.	Chương 904:	Bạch Tuyết Ma Hùng.	2667
1038.	Chương 905:	Ma Ứng Hàn Băng.	2670
1039.	Chương 906:	Viêm Băng Thánh Thú.	2673
1040.	Chương 907:	Viêm Băng Luân.	2675
1041.	Chương 908:	Bầy Sói Uy Áp.	2678
1042.	Chương 909:	Ám Thánh Khôi Lỗi Và Hắc Ám Khôi Lỗi.	2680
1043.	Chương 910:	Phá Trận.	2683
1044.	Chương 911:	Đánh Chết Đại Thiên Tôn (1).	2686
1045.	Chương 911:	Đánh Chết Đại Thiên Tôn (2).	2688
1046.	Chương 912:	Cuộc Chiến Đỉnh Phong (1).	2690
1047.	Chương 912:	Cuộc Chiến Đỉnh Phong (2).	2692
1048.	Chương 913:	Được Làm Vua Thua Làm Giặc (1).	2694
1049.	Chương 913:	Được Làm Vua Thua Làm Giặc (2).	2697
1050.	Chương 914:	Người Cũng Là Đấu Đế (1).	2699
1051.	Chương 914:	Người Cũng Là Đấu Đế (2).	2701
1052.	Chương 915:	Kinh Hỉ Ngoài Ý Muốn (1).	2703
1053.	Chương 915:	Kinh Hỉ Ngoài Ý Muốn (2).	2706
1054.	Chương 915:	Kinh Hỉ Ngoài Ý Muốn (3).	2708
1055.	Chương 916:	Mỗi Người Một Viên Bát Phẩm Đan Dược (1).	2710
1056.	Chương 916:	Mỗi Người Một Viên Bát Phẩm Đan Dược (2).	2712
1057.	Chương 917:	Thanh Dao Đan (1).	2714
1058.	Chương 917:	Thanh Dao Đan (2)	2717
1059.	Chương 918:	Hoàn Vũ Bảo Giáp (1).	2719
1060.	Chương 918:	Hoàn Vũ Bảo Giáp (2).	2721
1061.	Chương 919:	Âm Ma.	2723
1062.	Chương 920:	Thuần Âm Chi Nguyên (1).	2724
1063.	Chương 920:	Thuần Âm Chi Nguyên (2).	2726
1064.	Chương 921:	Vong Ma.	2729
1065.	Chương 922:	Rốt Cục Thì Đến Lúc (1).	2731

1066.	Chương 922:	Rốt Cục Thì Đến Lúc (2).	2733
1067.	Chương 923:	Thiên La Ma Vong.	2735
1068.	Chương 924:	Yêu Ma Xích Quỷ Vương (1).	2737
1069.	Chương 924:	Yêu Ma Xích Quỷ Vương (2).	2739
1070.	Chương 925:	Bách Quỷ Triều Thân.	2741
1071.	Chương 926:	Hồn Thế Ma Vương Bị Thương Nặng (1).	2744
1072.	Chương 926:	Hồn Thế Ma Vương Bị Thương Nặng (2).	2746
1073.	Chương 927:	Người Dám Phản Bội Ta?	2748
1074.	Chương 928:	Hỗ Trợ (1)	2751
1075.	Chương 928:	Hỗ Trợ (2)	2753
1076.	Chương 929:	Hết Thầy Phải Dựa Vào Chính Cô Ta (1).	2755
1077.	Chương 929:	Hết Thầy Phải Dựa Vào Chính Cô Ta (2).	2758
1078.	Chương 929:	Hết Thầy Phải Dựa Vào Chính Cô Ta (3).	2760
1079.	Chương 930:	Ra Tay Kinh Sợ (1).	2762
1080.	Chương 930:	Ra Tay Kinh Sợ (2).	2764
1081.	Chương 931:	Đoan Mộc Cuồng Độ Kiếp.	2767
1082.	Chương 932:	Cực Phẩm Tiểu Thiên Tài.	2770
1083.	Chương 933:	Vạn Biến Thiên Ma.	2772
1084.	Chương 934:	Đoan Mộc Cuồng Độ Kiếp Thành.	2775
1085.	Chương 935:	Thiên Nhân Linh Mãng.	2777
1086.	Chương 936:	Bốn Tiểu Ác Ma.	2779
1087.	Chương 937:	Tái Kiến Dịch Thiến.	2782
1088.	Chương 938:	Lại Giao Thủ Cùng Dịch Thiến.	2785
1089.	Chương 939:	Làm Muội Muội.	2787
1090.	Chương 940:	Phá Quân Bang Cung Nghênh Bang Chủ.	2790
1091.	Chương 941:	Đại Chiến Vạn Biến Thiên Ma Và Đoan Mộc Cuồng.	2793
1092.	Chương 942:	Tiến Giai Đấu Thần. (1)	2795
1093.	Chương 942:	Tiến Giai Đấu Thần. (2)	2798
1094.	Chương 943:	Đại Chiến Cuối Cùng. (1)	2802
1095.	Chương 943:	Đại Chiến Cuối Cùng. (2)	2804
1096.	Chương 944:	Vô Tận Thiên Kiếp Cùng Địa Tiên.	2808
1097.	Chương 945:	Đi Tiên Ma Giới Trước.	2810
1098.	Chương 946:	Tăng Trưởng Thiên Quân.	2814
1099.	Chương 947:	Hỏa Linh Thảo Cùng Cực Sắc Đạo Nhân. (1)	2816
1100.	Chương 947:	Hỏa Linh Thảo Cùng Cực Sắc Đạo Nhân. (2)	2818
1101.	Chương 948:	Ta Muốn Giáo Huấn Tên Ma Đạo Tặc Tử Này.	2823
1102.	Chương 948:	Ta Muốn Giáo Huấn Tên Ma Đạo Tặc Tử Này. (2)	2826
1103.	Chương 949:	Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết. (1)	2829
1104.	Chương 949:	Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết. (2)	2832
1105.	Chương 950:	Phú Quý Hiếm Trung Cầu.	2838
1106.	Chương 951:	Người Không Nên Uy Hiếp Của Ta (1).	2840
1107.	Chương 951:	Người Không Nên Uy Hiếp Của Ta (2).	2843
1108.	Chương 951:	Người Không Nên Uy Hiếp Của Ta (3).	2845
1109.	Chương 951:	Người Không Nên Uy Hiếp Của Ta (4).	2847
1110.	Chương 952:	Linh Ngộ (1).	2850
1111.	Chương 952:	Linh Ngộ (2).	2852
1112.	Chương 952:	Linh Ngộ (3).	2855
1113.	Chương 952:	Linh Ngộ (4).	2857
1114.	Chương 953:	Phiên Toái Trên Thân.	2859
1115.	Chương 954:	Ngọc Hư Sơn Hạo Thiên Môn (1).	2861
1116.	Chương 954:	Ngọc Hư Sơn Hạo Thiên Môn (2).	2863
1117.	Chương 954:	Ngọc Hư Sơn Hạo Thiên Môn (3).	2866
1118.	Chương 954:	Ngọc Hư Sơn Hạo Thiên Môn (4).	2868
1119.	Chương 955:	Hạo Thiên Môn Môn Chủ.	2870

1120.	Chương 956:	Rượu Mời Không Uống Lại Thích Uống Rượu Phạt (1).	2872
1121.	Chương 956:	Rượu Mời Không Uống Lại Thích Uống Rượu Phạt (2).	2874
1122.	Chương 956:	Rượu Mời Không Uống Lại Thích Uống Rượu Phạt (3).	2876
1123.	Chương 956:	Rượu Mời Không Uống Lại Thích Uống Rượu Phạt (4).	2878
1124.	Chương 957:	Tam Sinh Đại Trận.	2880
1125.	Chương 958:	Đối Kháng La Thiên Thượng Tiên (1).	2882
1126.	Chương 958:	Đối Kháng La Thiên Thượng Tiên (2).	2884
1127.	Chương 958:	Đối Kháng La Thiên Thượng Tiên (3).	2886
1128.	Chương 958:	Đối Kháng La Thiên Thượng Tiên (4).	2889
1129.	Chương 958:	Đối Kháng La Thiên Thượng Tiên (5).	2891
1130.	Chương 959:	Vô Thượng Thiên Ma (1).	2893
1131.	Chương 959:	Vô Thượng Thiên Ma (2).	2895
1132.	Chương 959:	Vô Thượng Thiên Ma (3).	2897
1133.	Chương 959:	Vô Thượng Thiên Ma (4).	2900
1134.	Chương 959:	Vô Thượng Thiên Ma (5).	2902
1135.	Chương 960:	Thực Lực Trọng Yếu (1).	2904
1136.	Chương 960:	Thực Lực Trọng Yếu (2).	2906
1137.	Chương 960:	Thực Lực Trọng Yếu (3).	2908
1138.	Chương 960:	Thực Lực Trọng Yếu (4).	2910
1139.	Chương 961:	Huyết Sát Hung Giao.	2912
1140.	Chương 962:	Đều Là Cáo Già (1).	2914
1141.	Chương 963:	Đều Là Cáo Già (2).	2916
1142.	Chương 963:	Đều Là Cáo Già (3).	2918
1143.	Chương 963:	Đều Là Cáo Già (4).	2920
1144.	Chương 962:	Đều Là Cáo Già (5).	2922
1145.	Chương 963:	La Thiên Tru Ma Trận (1).	2924
1146.	Chương 963:	La Thiên Tru Ma Trận (2).	2926
1147.	Chương 964:	Vu Huyết Ma Bảo Tàng (1).	2928
1148.	Chương 964:	Vu Huyết Ma Bảo Tàng (2).	2930
1149.	Chương 964:	Vu Huyết Ma Bảo Tàng (3).	2932
1150.	Chương 964:	Vu Huyết Ma Bảo Tàng (4).	2934
1151.	Chương 965:	Thập Nhị Ma Thần	2936
1152.	Chương 966:	Tái Kiến Xích Ngạo Tuyết	2938
1153.	Chương 967:	Hắn Là Ai Vậy?	2941
1154.	Chương 968:	Nữ Nhân Kia Không Tệ	2944
1155.	Chương 969:	Phân Bảo (1)	2947
1156.	Chương 969:	Phân Bảo (2)	2951
1157.	Chương 970:	Thi Ma	2953
1158.	Chương 971:	Xích Tinh Cùng Hàng Long, Phục Hổ	2956
1159.	Chương 972:	Phong Ấn	2958
1160.	Chương 973:	Hiên Viên Kiếm	2961
1161.	Chương 974:	Tranh Đoạt Hiên Viên Kiếm	2964
1162.	Chương 975:	Ma Đầu Thần Bí	2967
1163.	Chương 976:	Nguyên Thủy Thiên Tôn	2970
1164.	Chương 977:	Hai Mươi Năm Đột Phá	2979
1165.	Chương 978:	Lực Lượng Thần Thông Cùng Đối Kháng Vô Thượng Thiên Ma	2982
1166.	Chương 979:	Ngũ Hành Linh Lung Tháp Và Hỗn Độn Ngọc	2994
1167.	Chương 980:	Hiên Viên Kiếm Và Hạo Thiên Tháp Uy Lực	3006
1168.	Chương 981:	Long Cát Công Chúa, Tam Tiêu Tiên Tử	3017
1169.	Chương 982:	Hạo Thiên Môn Sính Uy (1)	3029
1170.	Chương 982:	Hạo Thiên Môn Sính Uy (2)	3036
1171.	Chương 983:	Lang Lễ Đột Phá Cùng Phật Tổ Đài Sen	3043
1172.	Chương 984		3051
1173.	Chương 985:	Liệt Hỏa Ma Vương	3062

1174.	Chương 986: Hồng Hoang Chiến Trường Năm Mươi Năm	3068
1175.	Chương 986: Kim Giáp Chiến Thần Nổi Danh	3079
1176.	Chương 987	3086
1177.	Chương 988: Kim Giáp Chiến Thần Cùng Bát Tí Na Tra	3093
1178.	Chương 989: Kinh Sợ	3104
1179.	Chương 990: Chiến Đấu Kịch Liệt Hồn Độn Dị Thú	3116
1180.	Chương 991: Hồn Độn Tinh Khí	3127
1181.	Chương 992: Cường Giả Cuộc Chiến	3139
1182.	Chương 993: Đột Phá Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma	3151
1183.	Chương 994: Hai Đại Thánh Nhân Lực	3156
1184.	Chương 995: Thực Lực Kinh Sợ	3168
1185.	Chương 996: Chiến Đấu Kịch Liệt Hắc Sát Ma Vương	3179
1186.	Chương 997: Sinh Tử Một Đường	3191
1187.	Chương 998: Đối Chiến Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma	3202
1188.	Chương 999: Cửu Khúc Hoàng Hà Trận	3214
1189.	Chương 1000: Một Phần Đại Lễ	3226
1190.	Chương 1001	3237
1191.	Chương 1002: Hoàn Mỹ Dung Hợp	3249
1192.	Chương 1003: Năm Tôm Tép Nhãi Nhép, Đều Chết Đi	3260
1193.	Chương 1004: Hạo Thiên Môn Thực Lực	3272
1194.	Chương 1005: Thiên Đình Phía Trên	3283
1195.	Chương 1006: Đại Náo Dao Trì	3295
1196.	Chương 1007: Tiên Ma Giới Nhạc Gia Lão Tổ	3299
1197.	Chương 1008: Ngũ Đại Tuyệt Đỉnh Cường Giả Quan Lui Như Lai	3311
1198.	Chương 1009: Ngọc Đế Ra Mặt	3313
1199.	Chương 1010: Đối Chiến Hồn Thế Ma Vương	3316
1200.	Chương 1011: Bất Tử Nguồn Suối	3328
1201.	Chương 1012: Đào Thoát	3333
1202.	Chương 1013: Thái Hư Chi Địa	3336
1203.	Chương 1014: Gặp Được Đánh Lén	3339
1204.	Chương 1015: Người Là Kim Giáp Chiến Thần	3345
1205.	Chương 1016: Thượng Cổ Thần Thú Huyền Phong	3348
1206.	Chương 1017: Thiên Nguyên Ma Quân	3351
1207.	Chương 1018: Liên Thủ Đánh Lui.	3357
1208.	Chương 1019: Hiểm Hiểm Đào Thoát	3359
1209.	Chương 1020: Đột Phá Cửu Thiên Huyền Tiên	3365
1210.	Chương 1021: Hình Thiên Chiến Côn Bằng	3374
1211.	Chương 1022: Bồ Đề Tử Cùng Thần Bí Ngọc Giản	3385
1212.	Chương 1023: Đánh Chết Tiên Quân Sơ Kỳ (1)	3397
1213.	Chương 1023: Đánh Chết Tiên Quân Sơ Kỳ (2)	3405
1214.	Chương 1024: Kịch Đấu Tiên Quân	3414
1215.	Chương 1025: Chiến Đấu Kịch Liệt Nguyên Thần Lực	3417
1216.	Chương 1026: Chó Giữ Nhà, Người Muốn Chết	3426
1217.	Chương 1027: Dao Cơ Tiên Tử	3429
1218.	Chương 1028: Giống Như Đã Từng Quen Biết	3432
1219.	Chương 1029: Đại Hôn Lễ Trọng	3434
1220.	Chương 1030: Nhạc Thành, Huyền Tiêu Vs Dương Tiễn	3446
1221.	Chương 1031: Tin Tức Hồn Thế Ma Vương	3455
1222.	Chương 1032: Vây Công Hồn Thế Ma Vương	3467
1223.	Chương 1033: Hạo Thiên Đại Đế Tái Hiện	3478
1224.	Chương 1034: Thượng Cổ Ma Khí Hồn Thiên Nghi	3487
1225.	Chương 1035: Thánh Nhân Xuất Hiện	3490
1226.	Chương 1036: Nhạc Thành Đột Phá	3496
1227.	Chương 1037: Hạo Thiên Đại Đế Quay Lại Hạo Thiên Môn	3499

1228.	Chương 1038:	Ta Cho Người Biết Thế Nào Là Nam Nhân	3502
1229.	Chương 1039:	Chúng Ma Trở Về Núi	3510
1230.	Chương 1040:	Bất Chu Sơn Hạ	3516
1231.	Chương 1041:	Tam Mao Chân Quân	3522
1232.	Chương 1042:	Tái Nhập Hồng Hoang Chiến Trường	3522
1233.	Chương 1043:	Vạn Vu Đại Trận	3525
1234.	Chương 1044:	Vô Số Dị Thú	3528
1235.	Chương 1045:	Đánh Chết Nguyên Thiên Ma Quân	3531
1236.	Chương 1046:	Vu Tộc Hung Vật	3534
1237.	Chương 1047:	Cường Hãn Khí Tức	3537
1238.	Chương 1048:	Thần Bí Cường Giả	3540
1239.	Chương 1049:	Yêu Hoàng Đế Tuần	3543
1240.	Chương 1050:	Tranh Đoạt Bảo Vật	3546
1241.	Chương 1051:	Thần Bí Cường Giả.	3549
1242.	Chương 1052:	Một Chết Một Thu Phục	3552
1243.	Chương 1053:	Tổ Vu Bí Tân	3555
1244.	Chương 1054:	Ra Tay Trả Thù Lao	3557
1245.	Chương 1055:	Đại Chiến Bắt Đầu	3560
1246.	Chương 1056:	Thiên Thủ Ma Quân	3563
1247.	Chương 1057:	Người Là Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành?	3566
1248.	Chương 1058:	Kinh Thiên Đại Chiến	3569
1249.	Chương 1059:	Chậm, Đi Chết Đi	3572
1250.	Chương 1060:	Tề Thân Siêu Cấp Cường Giả Chi Liệt	3575
1251.	Chương 1061:	Minh Giới Hành Trình	3584
1252.	Chương 1062:	Đánh Chết Địa Tạng Vs Trọng Bảo Xuất Thế	3600
1253.	Chương 1063:	Đệ Nhị Điều Hóa Xà Thần Thú	3615
1254.	Chương 1064:	Lấy Đi Hoàng Trung Lý	3623
1255.	Chương 1065:	Tuyệt Phẩm Đan Dược Tử Tinh Linh Đan	3626
1256.	Chương 1066:	Tuyệt Phẩm Đan Dược Xuất Thế	3641
1257.	Chương 1067:	Hồn Nguyên Chân Thân Tầng Thứ Bảy	3644
1258.	Chương 1068:	Người Còn Không Mau Hỗ Trợ	3658
1259.	Chương 1069:	Chiến Đấu Kịch Liệt Tiên Tôn Cường Giả	3661
1260.	Chương 1070:	Cha Mẹ Sinh Ra Thanh Đồng?	3676
1261.	Chương 1071:	Tinh Thạch Núi Non	3679
1262.	Chương 1072:		3691
1263.	Chương 1073:		3693
1264.	Chương 1074:		3705
1265.	Chương 1075:	Tuyệt Đối Kinh Sợ	3708
1266.	Chương 1075:	Tuyệt Đối Kinh Sợ	3723
1267.	Chương 1076:	Cổ Phẩm Tinh Thạch	3738
1268.	Chương 1077:	Thời Hồng Hoang Cổ Tinh.	3741
1269.	Chương 1078:	Cường Địch Đột Kích	3750
1270.	Chương 1079:	Minh Giới Chi Môn	3753
1271.	Chương 1080:	Suy Sụp	3768
1272.	Chương 1081:	Diệt Quỷ Cốc Môn	3771
1273.	Chương 1082:	Thiên Đình Động Tác	3783
1274.	Chương 1083:	Thực Lực Của Người Còn Chưa Đủ	3786
1275.	Chương 1084:	Ta Nhưng Thật Ra Muốn Nhìn Còn Có Ai Dám Động Người	3798
1276.	Chương 1085:	Thượng Cổ Thần Khí Luyện Yêu Hồ	3805
1277.	Chương 1086:	Thừa Cơ Đại Phát Động	3820
1278.	Chương 1087:	Lại Lên Thiên Đình	3823
1279.	Chương 1088:	Bể Quan Linh Ngộ	3832
1280.	Chương 1089:	Đánh Chết Tây Phương Quỷ Đế	3835
1281.	Chương 1090:	Định Thần Bảng Xuất Thế	3838

1282.	Chương 1091:	Huyền Tiêu Trọng Thương	3841
1283.	Chương 1092:	Lười Chơi Cùng Các Người.	3844
1284.	Chương 1093:	Thiên Linh Căn Thứ Nhất	3848
1285.	Chương 1094:	Là Chính Người Muốn Chết	3856
1286.	Chương 1095:	Quý Dị Đại Trận	3859
1287.	Chương 1096:	Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận	3869
1288.	Chương 1097:	Thần Bí Cường Giả Cùng Thất Diệu Thiên Quả	3872
1289.	Chương 1098:	Thu Trận	3883
1290.	Chương 1099:	Tàn Hồn Cự Thú	3886
1291.	Chương 1100:	Thập Đại Thượng Cổ Ma Thú	3898
1292.	Chương 1101:	Tuyệt Thế Cường Giả Đông Hoàng Thái Nhất	3901
1293.	Chương 1102:	Đông Hoàng Chung	3913
1294.	Chương 1103:	Bàn Cổ Chân Thân	3916
1295.	Chương 1104:	Ngọc Giản Hơi Thở	3922
1296.	Chương 1105:	Thất Đoàn Linh Dịch	3927
1297.	Chương 1106:	Khóc Không Ra Nước Mắt	3931
1298.	Chương 1107:	Xích Dương Thành	3942
1299.	Chương 1108:	Yêu Tôn Trung Kỳ Cường Giả	3945
1300.	Chương 1109:	Hồng Hoang Đại Địa Kỳ Lân Bộ Tộc	3948
1301.	Chương 1110:	Đánh Chết Tà Tôn	3957
1302.	Chương 1111:	Thiên Cương Thần Thú Trận	3960
1303.	Chương 1112:	Phá Trận Mà Ra	3973
1304.	Chương 1113:	Đánh Chết Phong Tôn	3975
1305.	Chương 1114:	Kỳ Lân Lão Tổ	3982
1306.	Chương 1115:	Vân Trung Tử	3988
1307.	Chương 1116:	Thu Đồ Đệ Thiên Ứng	3991
1308.	Chương 1117:	Trong Hư Không	3997
1309.	Chương 1118:	Định Thần Bảng Xuất Hiện	4000
1310.	Chương 1119:	Lấy Máu Nhận Chủ.	4004
1311.	Chương 1120:	Hư Không Tan Biến.	4007
1312.	Chương 1121:	Thúc Dục Định Thần Bảng	4010
1313.	Chương 1122:	Thúc Dục Đông Hoàng Chung	4016
1314.	Chương 1123:	Tính Toán.	4020
1315.	Chương 1124:	Ngộ Phục	4023
1316.	Chương 1125:	Chiến Đấu Kịch Liệt Đấu Chiến Thắng Phật	4026
1317.	Chương 1126:	Luyện Hóa Côn Lôn Kính	4035
1318.	Chương 1127:	Vân Tiêu Chiến Đấu Kịch Liệt Thiên Ma Thú	4038
1319.	Chương 1128:	Vân Tiêu Bản Thể	4050
1320.	Chương 1129:	Đầu Bạc Cô Gái	4053
1321.	Chương 1130:	Phục Hy Cầm	4065
1322.	Chương 1131:	Bàn Cổ Phủ V Nhiên Đăng Cổ Phật.	4068
1323.	Chương 1132:	Đánh Chết Chiến Ma	4077
1324.	Chương 1134:	Thần Bí Lão Giả.	4093
1325.	Chương 1135:	Hồn Nguyên Lão Tổ	4095
1326.	Chương 1136:	Dung Hợp Thập Đại Thượng Cổ Thần Khí	4104
1327.	Chương 1137:	Cường Giả Hội Tụ Ngọc Hư Sơn	4110
1328.	Chương 1138:	Huyền Đô Sư	4116
1329.	Chương 1139:	Chúng Cường Giả Thương Nghị	4122
1330.	Chương 1140:	Canh Một.	4127
1331.	Chương 1141:	Thực Lực Phật Giáo	4130
1332.	Chương 1142:	Tổ Sắc Vân Giới Kỳ	4134
1333.	Chương 1143:	Phá Trận	4138
1334.	Chương 1144:	Nguyên Thần Giao Phong	4143
1335.	Chương 1145:	Ngọc Đế Trương Bách Nhẫn	4148

1336. Chương 1146:	Hạo Thiên Kính Và Mười Hai Khóa Định Hải Thần Châu	4152
1337. Chương 1147:	Thiên Thư Vs Hỗn Độn Chung	4157
1338. Chương 1148:	Phong Thần	4161
1339. Chương 1149:	Ma Đạo Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ	4165
1340. Chương 1150:	Thánh Nhân Dưới Đèn Là Vì Con Kiến	4170
1341. Chương 1151:	Hình Thiên Đột Phá	4175
1342. Chương 1152:	Hỗn Độn Thanh Liên	4179
1343. Chương 1153:	Cây Bồ Đề	4184
1344. Chương 1154:	Đại Kiếp Nạn Tới	4189
1345. Chương 1155:	Nhân Tộc Tam Tộc	4194
1346. Chương 1156:	Dung Hợp Quy Tắc	4198
1347. Chương 1157:	Thiên Địa Cường Giả Hội Tụ Hỗn Độn Hải	4203
1348. Chương 1158:	Tru Thánh Nhân, Diệt Cực Đạo.	4207
1349. Chương 1159:	Như Lai Mạt Pháp Thế Giới	4211
1350. Chương 1160:	Cái Gì Gọi Là Thiên Đạo.	4216

Tu Chân Giả Tại Di Thế

Giới thiệu

Nguồn: Bàn Long Hội, vipvandan Nhân vật chính là Nhạc Thành, một phế vật không tu luyện được đ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tu-chan-gia-tai-di-the>

1. Chương 1

Nam Nhạc Hành sơn, trên đỉnh ngọn núi Chúc Dung, ở một khối đá cự đại trên bầu trời, một thân ảnh màu đen với y phục pháp phối đang ở đó.

Người này mặc một bộ hắc bào, khoanh chân ngồi trên một hòn đá, ánh mắt thâm thúy khiến cho người ta nhìn vào đó cũng cảm thấy tim mình đập nhanh hơn. Trên khuôn mặt cương nghị của hắn không hiện ra bất kỳ biểu lộ nào, cứ lẳng lặng giống như đang chờ đợi điều gì đó.

Đêm nay ánh trăng vô cùng sáng trong, trên bầu trời bao la lấp lóe những ánh sao. Ở dưới ánh trăng người mặc áo đen này tựa như là một con hắc lang vậy.

Thanh niên mặc áo đen này có tên là Lục Phong, hắn đã trải qua năm lần Thiên kiếm siêu cấp tán tiên, mà hắn cảm nhận được, lần thứ sáu sẽ diễn ra đêm nay, nếu thành công hắn sẽ phi thăng lên tiên ma giới, từ nay thoát khỏi lục đạo luân hồi của tam giới, còn nếu thất bại thì hồn phi phách tán, từ nay về sau mãi mãi không còn Lục Phong nữa, cũng vô phương tái nhập vào vòng luân hồi.

Năm lần thiên kiếp trước kia, mỗi lần hắn đều cửu tử nhất sinh, lần thiên kiếp sau lợi hại hơn lần thiên kiếp trước. Ở lần thứ năm nếu không phải dựa vào pháp khí trong tay thì Lục Phong đã sớm táng thân

trước thiên lôi oanh kích.

Trong chốc lát, bầu trời bao la đã từ từ xuất hiện mây đen, ngọn núi Chúc Dung cũng trở nên mờ mịt. Lục Phong hơi giật mình, chỉ nghe hân thì thào:

- Cuối cùng thì cũng đã tới.

Mây đen tụ tập ngày càng nhiều, cả tòa núi Chúc Dung bị bao phủ trong một màn mịt mù, một khí tức khủng bố khiến cho người ta sợ hãi ngập tràn từ trong mây đen.

- Đến đây đi Thiên Kiếp, người ngăn cản không được Lục Phong ta đâu, thần cản thì sát thần, ma cản thì sát ma, Lục Phong ta sẽ nghịch thiên mà đi lên Tiên ma giới.

Lục Phong đối với bầu trời mà cuồng tiếu nói, sau đó hai tay của hắn ngưng kết thành một thủ ấn kỳ dị, toát ra một chân khí nồng đậm ngập trời.

Tu chân giả, vô luận là tu đạo hay là tu ma đều là nghịch thiên mà đi, bởi vì thiên đạo không cho bọn họ làm thế. Cho nên cuối cùng bọn họ cũng phải chịu sự trừng phạt của thiên đạo bằng cách mang thiên kiếp tới ngăn cản. Thiên kiếp tổng cộng có sáu lần, lần sau lợi hại so với lần trước, mà có thể tu hành tới độ kiếp thì trong vạn người chỉ có được hai ba người. Có thể ngăn cản được hai lần Thiên kiếp thì trong trăm người cũng chỉ được hai ba người. Hiện tại trên đời này tán tiên cùng với tán ma cộng lại cũng có không tới ba mươi người, về phần giống như Lục Phong, có thể vượt qua năm lần thiên kiếp thì cũng chỉ có ba người, mà vượt qua sáu lần thiên kiếp tiến vào Tiên ma giới thì vạn năm qua cũng chỉ có một hai người, tỉ lệ này quá nhỏ.

Lúc này Lục Phong bỗng cảm thấy khí tức trên trên trời ngày càng ngập tràn, ở trên bầu trời, xuất hiện những lôi quang chói mắt. Ngay lập tức những luồng mây bắt đầu đè ép tạo thành những cái lỗ thật sâu, trong lỗ sâu đen đó từng tia chớp không ngừng âm âm vang lên.

- Âm tia chớp trong lỗ sâu đen đó cũng đã đạt tới trình độ cực hạn, mang theo một khí tức kinh người phóng về phía Lục Phong.

Lục Phong âm trầm lại, thủ ấn trong tay biến ảo, một Hộ Thân cương quyền nhanh chóng bao phủ hắn lại.

- Âm.

Một luồng thiên lôi đánh vào Hộ Thân cương quyền, ngay lập tức Hộ Thân Cương quyền bị lõm vào một miếng, khuôn mặt của Lục Phong cũng trở nên tái nhợt. Thủ ấn của hắn lại biến ảo, hai tay của hắn nhanh chóng tu bổ lại Hộ Thân cương quyền.

- Âm.

Hộ Thân cương quyền mà Lục Phong vừa tu bổ lại bị đạo thứ hai của thiên lôi bổ xuống, ngay lập tức ở trên bầu trời sấm vang không ngừng, từng đạo thiên lôi không ngừng bổ về phía Hộ Thân cương quyền của Lục Phong. Cả tòa Chúc Dung lúc này đã bị thiên lôi đánh cho nát tan, mà Hộ Thân cương quyền bao phủ Lục Phong cũng bị nứt mẻ lỗ chỗ.

- Mẹ nó, vòng thứ nhất của thiên lôi này so với vòng thứ ba của Thiên Kiếp lần thứ năm còn mạnh hơn.

Một lúc sau, vòng thứ nhất của thiên kiếp cuối cùng cũng được Lục Phong chống đỡ thành công. Sau khi vòng thứ nhất thiên lôi kết thúc, Lục Phong không kìm được mà lớn tiếng mắng, lúc này sắc mặt của hắn trở nên tái nhợt, khóe miệng cũng ứa ra một chút máu.

- Xoẹt xoẹt.

Lỗ đen khủng bố một lần nữa lóe ra những tia chớp khiến cho người ta sợ hãi, tầng mây tiếp tục tăng thêm đè ép, lỗ đen cũng ngày một lớn lên, lôi điện cũng ngày càng lớn mạnh.

- Âm.

Đợt thiên lôi thứ nhất vừa trôi qua thì đợt thiên lôi thứ hai đã bắt đầu mở màn.

- Ngũ Hành phân ma tảo.

Một vòng tròn pháp khí màu huyết hồng bị Lục Phong quăng lên không trung, bàn tay của hắn kết một thủ ấn quỷ dị, vòng tròn pháp khí nhanh chóng bay lên trên đầu hắn, che kín cả tòa núi Chúc Dung. Một huyết khí nồng đậm phóng lên trời, tràn ngập cả tòa núi Chúc Dung.

- Ba.

Đạo thiên lôi thứ nhất rót xuống Ngũ Hành Phần ma tỏa, quang mang huyết hồng ngày càng nồng đậm thêm, năm huyết khí quỷ đầu khủng bố trào ra, mang theo một luồng chất lỏng màu đỏ hướng về phía Thiên lôi mà chống đỡ.

- Xèo xèo.

Năm quỷ đầu huyết hồng khủng bố kêu lên một tiếng, những tia chớp kia đã bị chúng nuốt sạch.

- Rầm rầm.

Hai đạo thiên lôi đồng loạt nổ xuống, sau đó đạo thứ tư thứ năm cũng lao tới. Đợt thiên lôi thứ hai cuối cùng cũng đã trở nên điên cuồng.

Thần sắc của Lục Phong vô cùng ngưng trọng, mỗi lần công kích của Thiên lôi đều khiến cho lòng của hắn run lên, sắc mặt của hắn lúc này đã chuyển sang một mảng xám trắng. Ngũ Hành Phần Ma khóa chính là chiêu thức cuối cùng để hắn ứng phó với Thiên Kiếm, vốn hắn định dùng nó để ứng phó với đạo thiên lôi cuối cùng, nhưng không ngờ Thiên kiếp lần thứ sáu lại biến thái như vậy, ngay đợt thứ hai đã phải dùng rồi.

- Xèo xèo.

Trong cơn kích mãnh liệt của thiên lôi, năm quỷ đầu của Ngũ Hành Phần Ma khóa từ từ nuốt lấy. Nhan sắc huyết hồng cũng bắt đầu trở nên mờ nhạt hơn, nhưng vẫn điên cuồng nghênh tiếp từng đạo thiên lôi.

- Âm.

Một lúc lâu sau, đợt thứ hai cuối cùng cũng trôi qua, ở đợt thiên lôi cuối cùng, Ngũ Hành Phần Ma khóa đã bị tan thành từng mảnh nhỏ, năm quỷ đầu huyết hồng cũng bị thiên lôi đánh cho tan biến trên không trung.

- Phụt.

Lục Phong há miệng phụt ra một ngụm máu tươi, chân khí trong cơ thể cuộn cuộn, cả người trở nên vô lực uể oải.

- Ủ ù.

Mây đen trong vòng ngàn dặm đều hướng về phía Chúc Dung phong mà tụ tập tới, từng làn mây đen dày đặc vô cùng khủng bố, lỗ đen kia cũng có biến hóa, nó bắt đầu xoay tròn, tất cả các tia chớp đều trôi vào vòng xoáy đó.

Khắp trời đất là một mảng đen kịt, ánh trắng sớm đã bị mây đen che kín, chỉ có lôi điện ở trong lỗ đen là lấp lóe quang mang, lập lờ giữa đêm tối trên đỉnh Chúc Dung.

Lục Phong lấy một viên đan dược nhét vào miệng, sau đó miễn cưỡng ngưng tụ toàn bộ chân khí trong người. Thiên lôi cuối cùng cũng đã tới tuy vòng cuối cùng chỉ có một đạo thiên lôi nhưng đạo thiên lôi này có uy lực hủy diệt thiên địa, Lục Phong không dám chủ quan chút nào.

- Âm Âm.

Từng luồng chớp ở trong lỗ đen không ngừng gào thét, ngay sau đó thiên địa bắt đầu hơ rung chuyển, một luồng tia chớp dài chừng một thước từ trong vòng xoáy lao ra, hung hăng bắn về phía Lục Phong.

Đồng thời Lục Phong cũng hét lớn một tiếng, bàn tay của hắn vung ra một quang cầu vô cùng khủng bố nghênh đón tia chớp cực đại kia.

- Âm âm âm.

Liên tiếp là những thanh âm kinh thiên, hai luồng lực đạo trên dưới va vào nhau, tạo ra một cực đại hào quang, ở cách hai nghìn dặm cũng có thể nhìn thấy.

Lục Phong đánh giá uy lực của đạo thiên lôi cuối cùng này, Luồng thiên lôi cực đại không bị quang cầu của hắn ngăn cản, trong sát na đó, cả Chúc Dung phong cũng bị san thành bình địa.

Lục Phong độ kiếp thất bại, thân thể ở trong thiên lôi hóa thành một đám tro tàn, tan nát cùng với đất cát, một tuyệt thể tán tiên đã lạc tại Chúc Dung Phong.

Mây đen trôi đi, ánh trăng sáng trong một lần nữa chiếu rọi đại địa, trong bầu trời bao la lại xuất hiện những ánh sao. Tất cả giống như chưa từng có chuyện gì phát sinh, chỉ duy nhất lưu lại chính là Chúc Dung phong đã biến thành một mảng bình địa, từ nay Chúc Dung phong không còn nữa.

2. Chương 2

Huyền thiên địa lục, đây là nơi mà thế giới ma pháp và đấu khí tung hoành, toàn bộ đại lục vô cùng rộng lớn, không ai biết Huyền Thiên Đại Lục lớn bao nhiêu, chỉ biết ở nơi này có nhân tộc, thú tộc còn có một số cổ tộc siêu cấp.

Bây giờ là giữa mùa thu, lá cây cũng đã vàng yếu, ở khắp nơi lá phong theo gió mà rơi, thoạt nhìn tạo ra một cảm giác tiêu điều. Lúc này ở trong tiểu trấn, trong một đình viện bỗng nhiên truyền ra một tiếng khóc, tiếng khóc khiến cho người ta phải thương cảm và đau lòng.

Ở trong sân rộng có hàng chục người, nam có nữ có, ăn mặc cho thấy bọn họ đều là hạ nhân. Trong bọn họ có một trung niên nam nhân, sắc mặt tuy tức giận nhưng cũng đành chịu không biết phải làm gì.

Trung niên nam nhân này có tên là Nhạc Tử Sơn, là chủ nhân của đình viện này. Nhạc gia rơi vào trong tay của hắn thì ngoại trừ mấy cửa hàng nửa chết nửa sống ở bên ngoài thì Nhạc gia cũng chẳng hề có tiền nào khác thu vào, khiến cho Nhạc gia ngày càng lụn bại địa vị ở cái trấn nhỏ này.

Nhạc Tử Sơn thở ra một hơi, nếu như là mấy trăm năm trước thì làm sao có thể có chuyện như vậy phát sinh được. Khi đó Nhạc gia vô cùng mạnh mẽ, là một nhân tộc cường hãn ở trong Huyền Thiên đại lục. Chỉ trách thực lực của hắn quá thấp, không có cách nào khiến Nhạc gia được như năm xưa.

Bên cạnh Nhạc Tử Sơn là một cỗ thi thể, đó chính là thi thể của nhi tử Nhạc Thành của hắn. Mới cách đây không lâu, Nhạc Thành còn quỳ gối trước hắn, vậy mà sau đó bỗng nhiên lại lao đầu đụng vào tường, lúc hắn muốn cứu thì đã không còn kịp.

Ngồi khóc bên cạnh Nhạc Thành chính là lão người hầu Phùng Tẩu chứng kiến Nhạc Thành lớn lên từ nhỏ đến lớn và tiểu muội Tô Hân Nhi quan hệ rất tốt với y. Nhìn đứa con chết ở cạnh mình, hốc mắt của Nhạc Tử Sơn cũng đã sớm ứa nước mắt.

Ở trên mặt đất, Nhạc Thành tuổi tác chừng mười sáu mười bảy, bộ dáng cũng coi như là tuấn lãng, thân cao khoảng một thước bảy, thể trạng tuy không tính là to lớn nhưng rất rắn chắc. Lúc hắn nhắm mắt lại, cũng không còn khó coi như trạng thái uể oải của hắn khi còn sống.

- Tiểu thiếu gia, thiếu gia tại sao lại ngu ngốc như vậy, thiếu gia còn trẻ như thế, từ hôn thì đã sao chứ, phu nhân đem thiếu gia giao phó cho tiểu nhân, thiếu gia đi, sau này tiểu nhân biết đối mặt với phu nhân thế nào.

Phùng Tẩu ôm thi thể của Nhạc Thành mà không ngừng khóc lóc. Bà từ nhỏ đến lớn đã chăm sóc cho Nhạc Thành, sớm coi Nhạc Thành như đứa con của mình, lúc này bà đau lòng thế nào không cần nói cũng biết.

- Biểu ca, huynh thật là ngu ngốc, huynh đáp ứng muội rồi mà vẫn không làm.

Tiểu muội Tô Hân Nhi mười sáu tuổi của y cũng khóc nức nở.

Không ít người hầu cũng khóc thút thít, tiểu thiếu gia này từ nhỏ đối với bọn họ rất tốt, đối đãi bọn họ cũng không giống như là đối với người hầu.

- Phùng Tẩu, được rồi, người hãy an táng cho tiểu thiếu gia thật tốt đi.

Nhạc Tử Sơn cố nén nước mắt, lúc này trong lòng của hắn giống như là bị dao cắt. Tuy nhiên hắn không thể rơi lệ, bởi vì Nhạc gia từ nay về sau còn phải dựa vào hán chèo chống. Nói xong câu này, Nhạc Tử Sơn đi vào bên trong, có thương tâm hơn hắn cũng không rơi nước mắt, vì Nhạc gia hắn nhất định không thể rơi lệ.

Nhạc Tử Sơn từ từ đi tới mặt thất của Nhạc gia khẽ đóng cửa lại. Giờ phút này hắn cuối cùng cũng nhin không được mà ứa nước mắt ra, cả người co quắp trên mặt đất. Chỉ thấy bàn tay của hắn nắm chặt lại, đôi mắt ửng đỏ lắm lắm:

- Thành Nhi, ta thực xin lỗi con, xin lỗi mẹ của con, chỉ trách ta vô dụng.
- Phùng Tẩu, bà đừng quá thương tâm, chúng ta trước hết đem thiếu gia đi an táng đi.

Một người hầu trung niên nói với Phùng Tẩu.

- Đúng thế, đem thiếu gia đi an táng cho tốt.

Phùng Tẩu khóc đến nỗi lệ tràn đầy mặt mũi, nghe thấy người hầu kia nói vậy liền trả lời. Tiểu thiếu gia dù sao cũng chết rồi, bà có khóc cũng vô dụng, không bằng trước hết đem thiếu gia đi nhập thổ.

- Khoan đã Phùng Tẩu, người mau nhìn kia, biểu ca mới cử động, biểu ca chưa chết, biểu ca còn sống.

Tô Hân Nhi đột nhiên nói, nàng vừa thấy rõ ràng bàn tay của biểu ca nhúc nhích, tuyệt đối không phải là ảo giác.

- Biểu tiểu thư, tiểu thiếu gia đã chết rồi, tiểu thư cũng đừng quá thương tâm.

Phùng Tẩu đau lòng nhìn Tô Hân Nhi, bề ngoài mệnh của tiểu thư so với thiếu gia còn khổ hơn, lúc mới ra đời không có cha mẹ, lão gia mang đến Nhạc gia nuôi dưỡng, từ nhỏ thiếu gia đối với nàng tốt nhất, đối đãi với nàng như với muội muội.

- Không Phùng tẩu, ta thật sự nhìn thấy tay của biểu ca cử động, bà tin tưởng ta, thật đó.

Tô Hân Nhi sốt ruột nói với Phùng Tẩu.

Nhìn thấy biểu lộ của Tô Hân nhi, Phùng Tẩu cũng bán tín bán nghi kiểm tra thi thể của tiểu thiếu gia, bỗng nhiên Phùng Tẩu lớn tiếng nói:

- Mau đưa thiếu gia lên trên phòng, nói với lão gia, nhịp tim của tiểu thiếu gia vẫn còn đập, tiểu thiếu gia không chết, người đã sống lại, sống lại.

Trong lúc đạo thiên lôi bổ về phía Lục Phong, Lục Phong cuối cùng cũng dùng hết chân khí trong linh hồn xuất ra. Ngay lập tức tia chớp của thiên lôi khủng bố đã nuốt hắn đưa vào trong lỗ đen vô biên, mặc kệ hắn giãy dụa thế nào cũng không thoát ra được sự trói buộc. Hắn thậm chí cảm thấy rõ ràng nhục thể của mình bị phá thành từng mảnh nhỏ, linh hồn lực cũng dần dần suy yếu, tiến nhập vào trong hư không hắc ám.

Cũng không biết bao lâu, Lục Phong từ từ mở mắt ra, trong đầu vô cùng đau đớn, toàn thân cảm thấy khó chịu.

- Biểu ca huynh đã tỉnh rồi, Phùng Tẩu mau tới đây, biểu ca đã tỉnh.

Lục Phong mở mắt ra thì nhìn thấy một khuôn mặt thoát nhìn vô cùng tiều tụy.

- Tiểu thiếu gia, người cuối cùng cũng tỉnh, người hù chết Phùng mẫu, thế nào, có đói bụng không, để Phùng mẫu đi làm thức ăn cho người.

Trên khuôn mặt già nua của Phùng mẫu đã hiện lên một chút vui mừng và cao hứng.

- A.

Đầu của Lục Phong kịch liệt đau nhức, giống như bị chùy đánh vào vậy, người cũng ngất đi.

- Ta không chết, đây là nơi nào, tu vi của ta tại sao toàn bộ không còn nữa mà lại tới nơi này.

Lục Phong suy nghĩ tại sao lại xảy ra chuyện này, hắn chỉ biết vốn định bảo vệ linh hồn thoát khỏi thiên lôi, ai ngờ Thiên lôi nuốt linh hồn rồi tiến nhập vào trong hư không, khi tỉnh lại thì mọi chuyện đã thay đổi.

- Lúc này lại có một linh hồn rất yếu, vừa vắn ta hiện tại cũng rất suy yếu, trước hết hay nuốt linh hồn này rồi nói sau.

Lục Phong không chế linh hồn của mình, từ từ hướng về một linh hồn khác mà nuốt đi.

Một lúc lâu sau, Lục Phong cũng phải mất không ít công phu mới nuốt được linh hồn kia, trí nhớ của linh hồn này cũng toàn bộ quán chú vào trong đầu của hắn.

- Hóa ra nơi này đã không còn là Hoa Hạ, đây là Huyền Thiên đại lục, là một thế giới khác, linh hồn bất diệt của ta đã xuyên tới dị giới.

Lục Phong lẩm bẩm nói.

Đúng thế, ta độ kiếp thất bại đã có kỳ tích xuyên qua, hơn nữa nhờ thân thể này, từ nay về sau ta có thể ở trên Huyền Thiên lục địa mà khai sáng ra một truyền kỳ mới.

Nguồn:

3. Chương 3

Sau khi nuốt linh hồn, Lục Phong biết được thân thể này chính là của một người tên là Nhạc Thành, bởi vì bị vị hôn thê của mình từ hôn, nhất thời không chịu nổi xấu hổ mà tự tử chết.

Lục Phong từ từ mở hai mắt ra, không biết là nguyên nhân của thân thể hay là nguyên nhân của linh hồn mà Lục Phong hiện tại rất yếu ớt.

- Biểu ca, huynh cảm thấy thế nào?

Lục Phong mở mắt ra thì thấy một khuôn mặt tuyệt mỹ đập vào mắt, một mái tóc đen nhánh rủ xuống hai vai, cái mũi cao thẳng và cái miệng khéo léo. Có thể nói ngũ quan đã phối hợp tạo ra một khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng.

- Biểu muội, ta không sao.

Lục Phong biết thiếu nữ trước mặt tên là Tô Hân Nhi, là biểu muội của Nhạc Thành, quan hệ của hai người cũng không tệ.

- Biểu ca huynh từ nay về sau không được làm điều điên rồ nữa nghe không, huynh nếu chết, muội phải làm sao bây giờ.

Đôi mắt của Tô Hân Nhi lại chan chứa nước mắt, không biết mấy ngày nay nàng đã chảy bao nhiêu giọt lệ.

Nhìn nước mắt của Tô Hân Nhi, trong lòng của Lục Phong cũng cảm thấy xao động. Hắn tu luyện ngàn năm, ở Hoa Hạ cũng chỉ là một đứa cô nhi, về sau bằng hữu cũng bỏ hắn mà đi, đã mấy trăm năm không có ai quan tâm hắn nhiệt tình như vậy.

- Yên tâm, ta sẽ không chết nữa đâu.

Lục Phong ngồi xuống, khẽ vuốt ve tóc của Tô Hân Nhi.

- Được rồi, chuyện huynh đáp ứng muội huynh nhất định phải làm, không làm là xấu lắm đó.

Tô Hân Nhi nghe thấy Nhạc Thành trả lời thì nín khóc mỉm cười, đôi mắt to của nàng cao hứng nhìn Nhạc Thành.

Nhìn thấy khuôn mặt tươi cười của Tô Hân Nhi, trong lòng của Lục Phong không khỏi cảm thấy nao nao. Cô gái nhỏ tuổi này không lớn lắm, có thể nói là một mỹ nhân, nếu qua ba bốn năm nữa, không biết có thể khiến bao nhiêu nam nhân chết mê chết mệt nữa đây.

- Ừ, ta nhất định sẽ làm được, muội ra ngoài trước đi, ta muốn nghỉ ngơi một chút.

Lục Phong nhìn Tô Hân Nhi, trí nhớ trong linh hồn của Nhạc Thành vẫn còn sót, hẳn cần phải có thời gian mới tiêu hóa hết được.

- Được rồi, ngày mai muội trở lại thăm huynh.

Tô Hân Nhi trả lời, sau đó lập tức rời ra bên ngoài.

Lục Phong nhìn theo dáng người của Tô Hân Nhi, không ngờ Tô Hân Nhi tuy tuổi không lớn lắm nhưng trên người vẫn có chỗ lồi chỗ lõm. Nàng mặc một bộ lục y, làn da trắng như tuyết, ở phía trước là một bộ ngực thoát nhìn vẫn chưa phát dục hoàn chỉnh nhưng vẫn rất đẹp. Kiềm tròn tròn trịa mà cao ngất, đôi chân dài cao gầy gợi cảm.

- Hết xì.

Sau khi nhìn Tô Hân Nhi rời khỏi phòng, Lục Phong mới ổn định lại tinh thần, không ngờ nữ tử ở đây so với Hoa Hạ cũng không kém, nhớ lại mình ở Hoa Hạ cả đời liệt diễm vô số, nữ tử cũng có cả những người khuyh quốc khuyh thành.

Lục Phong nhắc người, khoanh chân ngồi ở trên giường. Thân thể của hắn rất hư yếu, cần phải điều tức mới tốt hơn được. Trên khuôn mặt của Lục Phong nở ra một nụ cười khổ, linh hồn của hắn bị thiên lôi đánh thành tro tàn, trừ vật dĩ nhiên là biến mất, hắn vốn định tìm một số được vật khôi phục lại thân thể nhưng bây giờ xem ra không thể.

Sau khi cười khổ, Lục Phong cũng biết rằng không có cách nào thay đổi, chỉ có thể chấp nhận sự thật này thôi. Dựa theo tiệp tu luyện công pháp, Lục Phong đem chân khí điều tức cơ thể, ngay lập tức một lần nữa Lục Phong lại cười khổ, trong cơ thể này, một chút chân khí cũng không có chứ đừng nói là vận công điều tức. Thân thể này là của một người bình thường, ngoại trừ nó rắn chắc cường tráng hơn người thường một chút thì không có gì khác biệt.

Lục Phong không tìm được mà hơi ngậy ngốc, tu vi nghìn năm giờ hóa thành hư ảo, ông trời cũng đùa cợt mình quá lớn, một tuyệt đỉnh cao thủ biến thành người bình thường, chuyện này không ai có thể tiếp nhận được.

Một hồi lâu sau Lục Phong mới khôi phục lại được tinh thần, hai mắt của hắn trở nên âm trầm. Từ nay về sau không còn Lục Phong nữa mà chỉ còn Nhạc Thành, kiếp trước Lục Phong có thể oai danh đứng trên đỉnh thì tại Huyền Thiên đại lục này Nhạc Thành cũng có thể như vậy, lão thiên kia, ta sẽ quay trở lại.

Lục Phong đến đây đã nghĩ thông suốt, tuy tu vi của mình mất sạch nhưng linh hồn thì bất diệt, năm kiếp tán tiên siêu cấp cảnh giới vẫn còn, chỉ cần mình tu vi được như trước thì tiến vào Tiên Ma giới cũng không phải là chuyện khó.

Tưởng tượng như vậy nhưng Lục Phong cũng biết mọi chuyện không hề dễ dàng, ít nhất trước hết hắn sẽ gặp phải không ít khó khăn, đầu tiên là tu vi mất sạch, bây giờ ngay cả tiến vào Trúc Cơ kỳ cũng không phải là một chuyện dễ dàng với hắn, chỉ là với việc có được năm kiếp tán tiên siêu cấp cảnh giới, Lục Phong tin rằng chỉ cần thời gian trôi qua mình sẽ được như trước.

Tu chân tông cộng có chín tầng, theo thứ tự là Trúc Cơ kỳ, Khai Quang kỳ, Thai Tức kỳ, Tích Cốc kỳ, Kim Đan Kỳ, Nguyên Anh kỳ, Phân Thần Kỳ, Hợp Thể kỳ, Đại Thừa kỳ, mỗi cấp độ lại chia làm sơ kỳ, trung kỳ và hậu kỳ, cuối cùng tiến vào Độ Kiếp kỳ sẽ tiếp nhận Thiên kiếp, sau đó tiến vào hàng ngũ siêu cấp cao thủ tán tiên tán ma, mà kiếp trước Lục Phong đã tiến vào năm lần siêu cấp tán tiên.

Theo trí nhớ của Nhạc Thành thì Lục Phong cũng biết rằng ở Huyền Thiên Đại lục này hiện tại đấu khí và ma pháp đang hoành hành, Nhạc Thành trời sinh không thể tu luyện đấu khí và ma pháp cho nên mới bị vị hôn thê của mình từ hôn, xấu hổ mà tự tử chết.

Đấu khí chia thành các đẳng cấp, Đấu giả, Đấu sư, Đại Đấu sư, Đấu Linh, Đấu Vương, Đấu Hoàng, Đấu tông, Đấu Tôn, Đấu Thánh, tổng cộng là chín cấp bậc, mỗi cấp bậc lại chia làm mười trình tự, sau đó chính thức tiến vào hàng ngũ siêu cấp Đấu đế.

Đẳng cấp ma pháp thì đơn giản hơn một chút, chia làm nhất cấp ma pháp sư tới cửu cấp ma pháp sư, sau đó tiến vào hàng ngũ thánh ma đạo siêu cấp. Chỉ là ma pháp cũng chia làm năm phái, gọi là năm phái ma

pháp, theo thứ tự là ma pháp thủy hệ, hỏa hệ, thổ hệ, lôi điện hệ, phong hệ.

Theo trí nhớ của Nhạc Thành thì Diệp Phong biết được, Đấu tông cùng với ma pháp sư cường giả cấp bảy ở đây không có một ai, còn ở trên các lục địa khác thì không biết. Huyền Thiên đại lục có một vị chức nghiệp siêu cấp tồn tại, địa vị của hắn so với đấu sư trong ma pháp sư còn cao hơn một bậc, là Luyện đấu sư, bởi vì luyện đấu sư cần điều kiện hà khắc hơn so với đấu sư cho nên địa vị cao hơn.

Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, tu vi hóa thành tro tàn đành phải từ từ tu luyện, trước hết tiến vào Trúc Cơ kỳ rồi hãy nói sau. Kiếp trước vì đã tu luyện Hỗn Nguyên chân kinh cho nên Nhạc Thành đối với chân kinh này sớm đã thuộc lòng, cứ từ từ theo chân kinh mà từ từ tu luyện.

Nguồn:

4. Chương 4

Sau một lát, Nhạc Thành cuối cùng cũng nở ra một nụ cười, hắn vốn lo lắng rằng không cách nào tu luyện được bởi vì Nhạc Thành đấu khí và ma pháp đều không thể tu luyện nhưng không ngờ thân thể này đối với chân khí lại không hề bài xích. Nhạc Thành cảm thấy Hỗn Nguyên chân kinh tâm pháp trong đan điền đã xuất hiện một chân khí yếu ớt, đây là dấu hiệu của việc tu luyện thành công.

Sáng sớm hôm sau Nhạc Thành dừng tu luyện lại, từ từ thở ra một ngụm khí rồi mở hai mắt ra. Trải qua một đêm tu luyện, trong mắt của hắn đã xuất hiện một chút tinh quang, tinh thần cũng khá hơn rất nhiều.

- Không ngờ lại tiến bộ nhanh như vậy, xem ra trong vòng bảy ngày mình có thể tiến vào giai đoạn Trúc Cơ sơ kỳ.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, có cảnh giới tu vi siêu cấp từ kiếp trước tốc độ vượt qua dự đoán của hắn, người bình thường muốn tiến vào Trúc Cơ kỳ, cho dù có thiên phú thì cũng phải mất nửa năm, mà ình trong vòng một đêm lại có thể ngưng tụ chân khí, tốc độ như vậy chỉ có thể dùng phi kiếm để hình dung.

- Cốc cốc.

Ở bên ngoài truyền tới tiếng gõ cửa rất nhỏ, một thanh âm trầm thấp ở ngoài cửa vang lên:

- Thành nhi, con đã tỉnh lại chưa?

- Tỉnh rồi ạ, phụ thân người mau vào đây đi!

Nhạc Thành liền trả lời, nghe thanh âm làm hắn biết là ai. Hắn quyết định từ nay về sau mình chính là Nhạc Thành, cho nên sẽ tiếp nhận toàn bộ những thứ của Nhạc Thành. Ở trong trí nhớ hắn cũng biết vị phụ thân này đối với mình cực kỳ thương yêu, ông mới bốn mươi tuổi thôi nhưng dáng vẻ bên ngoài đã gần như là năm mươi rồi.

Một đạo thân ảnh màu xám từ từ tiến tới, từ cửa phòng tới bên giường của Nhạc Thành.

Nhìn Nhạc Tử Sơn trước mắt, Nhạc Thành không kìm được mà hơi xúc động, hắn nhìn ra mấy ngày vừa qua, Nhạc Tử Sơn giống như đã già đi hơn mười tuổi rồi. Mái tóc của ông vốn đen nhánh nay đã xuất hiện mấy sợi bạc trắng, khuôn mặt cũng tái nhợt đi không ít.

- Thành nhi, con cảm thấy thế nào, tối hôm qua nghe Hân nhi nói con đã tỉnh lại, nhưng vì muộn rồi nên ta không tới, hiện tại con sao rồi, có khá hơn không?

Nhạc Tử Sơn nhìn Nhạc Thành, ánh mắt có vẻ vui mừng, mà cũng có vẻ đau lòng.

- Phụ thân, con không sao.

Trong khoảng thời gian ngắn, Nhạc Thành cũng không biết phải nói gì cho phải. Nhìn thấy ánh mắt của Nhạc Tử Sơn, hắn nhớ lại nghìn năm trước kia ở Hoa Hạ, lúc hắn bốn tuổi, phụ thân của hắn cũng dùng

ánh mắt này nhìn hần, sau đó phụ thân của hần bị người ta giết chết, từ đó về sau hần tiến vào thế giới tàn khốc vô tình, không được hưởng thụ tình thương của người cha.

- Không có việc gì là tốt rồi, từ nay về sau nghìn vạn lần đừng choáng váng, con nếu xảy ra chuyện gì thì ta tức là đã phụ lòng mẫu thân đã chết đi của con.

Nhạc Tử Sơn nói.

- Con sẽ không làm chuyện điên rồ nào nữa đâu.

Nhạc Thành liền trả lời, hần nhìn phụ thân hần phía trước, đây đúng là một phụ thân vĩ đại.

- Cũng chỉ tại ta vô dụng cho nên mới xảy ra chuyện từ hôn này, chuyện này Thành Nhi có phải con oán hận ta không?

Nhạc Tử Sơn đột nhiên tang thương nhìn Nhạc Thành, nếu như hần có thể tiến vào Đấu Vương thì cũng đã không xảy ra chuyện này.

- Chỉ tại con vô dụng thôi, chuyện này không thể trách người.

Nhạc Thành lắc đầu, chuyện này hần đã hoàn toàn minh bạch, vị hôn thê của hần oai danh đỉnh đỉnh ở Thanh Dương môn, mười sáu tuổi đã tiến vào cảnh giới Đấu Linh, mình thì không thể tu luyện ma pháp và đấu khí, chỉ là một tên phế nhân, hơn nữa Nhạc gia ngày càng suy tàn, cho nên đối phương muốn đưa ra yêu cầu từ hôn.

Thấy đứa con trả lời, Nhạc Tử Sơn vẫn đau lòng vài phần, một nam nhân bị bên nữ từ hôn, đây quả là một nỗi nhục quá lớn, truyền đi thì làm sao có thể làm người, cũng khó trách Thành Nhi lại chọn con đường này.

- Con chớ suy nghĩ quá nhiều, còn sống là tốt rồi.

Nhạc Tử Sơn nhìn đứa con của mình mà nói.

Nhạc Thành thấy dáng vẻ của Nhạc Tử Sơn thì muốn mở miệng nhưng nhất thời lại không nói gì, trong lòng hần thầm nghĩ:

- Nhạc Thành, ta đã nhờ thân thể và trí nhớ của ngươi, như vậy có cơ hội nhất định ta sẽ giúp ngươi đòi công đạo, giúp ngươi đoạt lại những thứ của Nhạc gia, coi như báo đáp thân thể của ngươi, không để ngươi chết vô ích.

Bảy ngày sau, trong phòng của Nhạc Thành có một thanh mang nhàn hạt, từ từ hút vào trong cơ thể của hần, ngay lập tức Nhạc Thành thở ra một làn khí, tinh quang trong hai mắt chợt lóe lên, khí tức cả người đã diễn ra biến hóa vi diệu.

- Rốt cuộc cũng đã tiến tới Trúc Cơ sơ kỳ.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trải qua bảy ngày tu luyện, cuối cùng hần cũng đã tiến nhập vào Trúc Cơ sơ kỳ, có siêu cường cảnh giới từ kiếp trước, bất luận trạm kiểm soát nào với hần cũng chỉ là vấn đề thời gian.

- Cũng nên đi ra ngoài một chút ngắm nhìn cái thế giới xa lạ này.

Nhạc Thành đi xuống giường, bảy ngày qua hần vẫn chưa rời khỏi phòng, mấy ngày nay Tô Hân Nhi cùng với Phùng Tẩu cũng tới thăm hần, mang tới không ít thức ăn ngon.

- Chào tiểu thiếu gia.

Nhạc Thành vừa đi ra khỏi phòng thì đã thấy một số người hầu chào mình, Nhạc Thành thấy vậy thì cũng hơi gật đầu với mọi người.

Nhạc gia tuy suy toàn nhưng ở trong trấn cũng có danh tiếng, Nhạc gia hiện tại cũng có đến ba bốn mươi người, chỉ là không ít người không ở tại đây mà tuổi trẻ ra ngoài lưu lạc, ví dụ như hai ca ca ruột của Nhạc Thành, mới mười lăm tuổi đã ra ngoài, hiện tại đã bảy tám năm trôi qua.

Nhạc thành còn có một thúc thúc cũng ở bên ngoài, chỉ có một số ít là ở tại gia quản lý việc buôn bán.

Nhạc Thành từ từ đi tới đại trạch của Nhạc gia. Đại trạch này thoạt nhìn rất khá, trong phòng có tới gần một trăm gian, hơn nữa kiến trúc từ đường này cũng rất đẹp.

- Ta phải đi xem xem ở đây có tìm được tài liệu luyện đan và tài liệu chế pháp khí hay không.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hắn cũng không biết Huyền Thiên đại lục có tài liệu luyện đan và chế pháp khí hay không, nếu không có thì thật phiền toái, tu vi của hắn nhất định sẽ giảm bớt rất nhiều.

Trong lòng tưởng tượng, Nhạc Thành cũng không chần chừ nữa, vội vàng đi xem cửa hàng của Nhạc gia. Theo trí nhớ, Nhạc thành biết được Nhạc gia có một cửa hàng buôn bán dược vật và binh khí, cũng không biết những tài liệu này có thích hợp để cho mình dùng không nữa.

- Biểu ca huynh muốn đi đâu?

Nhạc Thành vừa ra khỏi đại trạch thì thanh âm của Tô Hân Nhi đã truyền tới từ phía sau lưng của hắn. Hôm nay Tô Hân Nhi mặc một chiếc quần dài màu xanh, mái tóc đen nhánh búi ở sau gáy, trước ngực mềm mại như là một dãy núi nhỏ, kiêu đồn rắn chắc.

Nguồn:

5. Chương 5

- Hân Nhi, làm sao muội biết ta ở đây, ta muốn đi tới cửa hàng xem một chút.

Nhìn thấy Tô Hân Nhi ở trước mắt, Nhạc Thành trầm nghĩ, tiểu ny tử này sau vài năm nữa nhất định là một người hại nước hại dân vì sắc đẹp của mình.

- Muội vào phòng tìm huynh, không thấy huynh đâu nghe người hầu nói huynh ở đây cho nên muội liền tới đây tìm huynh. Huynh trước kia chưa từng tới các cửa hàng, tại sao hôm nay lại muốn đi?

Tô Hân Nhi nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, nhắc tới chuyện trước kia.

- Ta đi tìm chút đồ.

Nhạc Thành trả lời, ở trong trí nhớ hắn cũng biết rằng trước kia hắn không quan tâm tới chuyện cửa hàng.

- Muội đi cùng huynh, muội thấy xem ra cửa hàng ở đâu huynh cũng không biết.

Tô Hân Nhi mỉm cười với Nhạc Thành.

- Vậy thì hay lắm.

Nhạc Thành ngăn người, vốn hắn còn không biết cửa hàng của Nhạc gia nằm ở đâu, cho nên có Tô Hân Nhi đi theo thì tốt quá.

Hai người dưới sự dẫn dắt của Tô Hân Nhi đi xuyên qua một con đường nhỏ tới một anh trấn náo nhiệt trên đường cái. Nhạc Thành cũng nói với Tô Hân Nhi là hắn muốn tới cửa hàng bán binh khí và dược vật xem một chút.

- Nhạc gia binh khí phô là nơi chuyên buôn bán cửa hàng cùng với dược vật của nhạc gia, chỉ là việc buôn bán càng ngày càng kém, không ít người đã đến cửa hàng đối diện gọi là Hoàng gia binh khí phô để mua đồ.

Nhạc gia binh khí phô chủ yếu kinh doanh một số binh khí cấp thấp cùng với những đan dược mà tu luyện giả không thể thiếu, đương nhiên những đan dược này cũng là do một luyện dược sư nịnh phẩm mà Nhạc gia mời tới luyện ra, một nhị phẩm luyện dược sư ở trấn nhỏ này đã phong quang vô hạn, là một đại nhân vật, địa vị ở đây một đại đấu sư cùng với ma pháp sư cấp ba cũng không so sánh được.

Luyện dược sư đề cấp theo thứ tự là nhất phẩm tới cửu phẩm, trở thành luyện dược sư vô cùng hà khắc mà tấn cấp cũng bị vây hãm rất khó khăn, cộng thêm yêu cầu là không rời khỏi đan dược cho nên địa vị của luyện dược sư rất cao.

Khi hai người tới Nhạc gia binh khí phô, người của Nhạc gia cũng nhận ra Tô Hân Nhi và Nhạc Thành thì vội vàng tới chào hỏi.

Nhạc Thành đánh giá Nhạc gia binh khí phô, diện tích và quy mô ở đây không phải là nhỏ, đồ vật bên trong cũng rất nhiều, tổng cộng ở bên trong có tới năm sáu người bận rộn.

- Phong thúc.

Một trung niên mặc thanh sắc trường bào hiện ra ở bên cạnh Nhạc Thành, Nhạc Thành mỉm cười lễ độ lên tiếng. Người này chính là Nhạc Tử Phong, gian hàng này chính là do y phụ trách.

- Thành Nhi, hôm nay tại sao lại rảnh rỗi tới thăm Phong Thúc vậy, bình thường Phong thúc gọi người thế nào người cũng không tới. Ừ đi ra ngoài dạo chơi cho tâm tình tốt hơn một chút, từ nay về sau phụ giúp Phong thúc việc buôn bán.

Nhạc Tử Phong khẽ cười nói với Nhạc Thành, Nhạc Thành nhận ra, Phong thúc đối với hắn cũng vô cùng yêu mến.

- Phong thúc, vậy con cũng theo thúc học việc buôn bán được không.

Tô Hân Nhi đưa đôi mắt tinh khiến nhìn Nhạc Tử Phong nói.

- Con đó, tiểu nha đầu này càng lớn càng xinh đẹp, qua một hai năm nữa, chờ Kiều tỷ tr về ta sẽ kiếm cho các người mỗi người một người chồng tốt mà gả.

Nhạc Tử Phong mỗi khi nhìn thấy Tô Hân Nhi là nhớ tới nữ nhi của mình, đứa bé này sinh sớm hơn nàng mấy tháng.

- Phong thúc xấu lắm, mỗi lần gặp là nói giỡn con, con không để ý tới người nữa.

Tô Hân Nhi nhanh chóng ửng đỏ cả khuôn mặt, mỗi lần nàng bị Phong thúc ghẹo là đều chạy đi chơi.

Nhìn dáng vẻ của Tô Hân Nhi, Nhạc Tử Phong cũng mỉm cười, nha đầu này càng ngày càng đẹp.

- Phong thúc, con muốn xem một chút binh khí có được không?

Nhạc Thành hỏi Nhạc Tử Phong, nơi này Nhạc Tử Phong phụ trách, dĩ nhiên là phải được sự đồng ý của y.

- Được, người đi vào bên trong nhìn đi.

Nhạc Tử Phong nghi hoặc đánh giá Nhạc Thành, hắn không tu luyện đấu khí và ma pháp, không biết lần này hắn muốn nhìn để làm gì, tuy nghi hoặc nhưng y vẫn cho Nhạc Thành vào bên trong.

- Đa tạ Phong thúc.

Nhạc Thành nói lời cảm tạ với Nhạc Phong, sau đó hắn đi vào trong cửa hàng.

- Tinh thiết chết tạo, huyền thiết chế tạo.

Nhạc Thành cầm từng binh khí ở trên kệ nhìn qua một lượt, trên mặt hắn nở ra một nụ cười hưng phấn, những tài liệu luyện binh khí này so với ở Hoa Hạ cũng không khác biệt nhau nhiều lắm, cũng có thể chế tạo thành pháp khí.

- Huyết linh thảo, năm quả.

Ngay lập tức Nhạc Thành đi tới bên trên một chiếc kệ, ở đó có một ít đan dược, Nhạc Thành khẽ cầm một viên lên cẩn thận dò xét, trong lòng lại mừng rỡ một lần nữa. Hóa ra những đan dược này so với đan dược trước kia mình luyện chế cũng không khác biệt nhau nhiều lắm, cũng sử dụng dược liệu giống nhau, chỉ là tên gọi thì không giống nhau mà thôi.

- Thành Nhi, con còn tìm hiểu đan dược sao?

Nhạc Tử Phong nhìn thấy nét mặt hưng phấn của Nhạc Thành thì đến bên cạnh hắn mà hỏi.

- Con có hiểu một chút, Phong thúc, người có những dược liệu rải rác không, con muốn tìm một số thứ hữu dụng.

Nhạc Thành hỏi Nhạc Tử Phong, hẳn cũng muốn mau chóng luyện chế ra Trúc Cơ Đan, sau khi nhai Trúc Cơ đan tu vi mới có thể ổn định. Cũng may Trúc Cơ đan không phải là đan dược cao cấp gì, với tu vi Trúc Cơ sơ kỳ của mình hiện tại thì có thể luyện chế thành công.

- Ở bên trong có, đi theo ta.

Nhìn thấy biểu lộ của Nhạc Thành, Nhạc Tử Phong nghi hoặc không thôi, hẳn lập tức dẫn Nhạc Thành tới trong một mật thất.

Nhạc Thành cùng với Nhạc Tử Sơn tiến vào mật thất, đây là một gian phòng có cấu trúc đá xanh, diện tích không lớn, ở bên trong cũng có không ít dược liệu. Nhạc Thành ngửi thấy mùi thuốc nồng đậm, ở giữa mật thất còn bày ra những dược liệu luyện chế đan dược.

Nhìn những dược liệu này, Nhạc Thành cau mày lại, những dược liệu này thật sự không thể lọt vào mắt của hắn. Cái này cũng khó trách, trước kia hắn có tu vi siêu cấp, sử dụng những dược liệu đều là thiên địa kỳ bảo, những thứ này dĩ nhiên là không thể nào so sánh được.

Nhạc Thành đứng ở trước khung dược liệu mà tìm kiếm, cũng may là tài liệu luyện chế Trúc Cơ đan cũng không phải là thiên tài địa bảo gì, chỉ cần dược liệu bình thường là tốt rồi. Chỉ là trong Trúc Cơ đan cần một vị thuốc có tên là Tinh Khí chỉ hơi trân quý.

- Phong thúc, người có Tinh Khí chỉ hay không?

Nhạc Thành tìm ở trên khung dược liệu một lần, các tài liệu khác luyện chế Trúc Cơ đan hắn đã tìm được rồi, chỉ có thứ quan trọng nhất là chưa tìm thấy.

- Con muốn tìm Tinh Khí Chi để làm gì? Nhạc gia hiện tại cũng chỉ mới có vài viên Tinh Khí Chi.

Nhạc Tử Phong nghi hoặc hỏi, đồng thời nhìn đáng vẻ Nhạc Thành thì hình như là muốn luyện chế đan dược gì đó.

Nguồn:

6. Chương 6

- Phong thúc, thứ này hữu dụng với con, thúc cho con một cái được không?

Nhạc Thành nghe Nhạc Tử Phong nói Nhạc gia có tinh khí thì cảm thấy cao hứng.

- Lần này ta cho ngươi một viên, chỉ là ngươi đừng nói cho phụ thân của ngươi, bằng không ta sẽ ân hận.

Nhạc Tử Phong liếc nhìn Nhạc Thành, sau đó ngay lập tức đưa cho hắn một viên linh dược màu xanh đỏ. Đối với Nhạc Thành, Nhạc Tử Phong rất yêu mến, những tài liệu trân quý đều là do hắn phụ trách cho nên nếu không nói thì Nhạc Tử Sơn sẽ trách hắn.

- Đa tạ Phong thúc, có cơ hội con sẽ báo đáp người.

Nhạc Thành cao hứng tiếp nhận Tinh Khí Chi trong tay, kỳ thật Tinh Khí Chi này chỉ cần một phần ba thôi cũng đủ để luyện chế một viên Trúc Cơ đan. Nhưng Nhạc Thành sợ rằng lần luyện chế đầu tiên sẽ thất bại cho nên dược liệu Nhạc Thành cũng lấy gấp ba lần.

- Báo đáp ta! Tên tiểu tử ngươi muốn báo đáp ta thì hãy học việc buôn bán, như vậy là khiến ta vui mừng rồi!

Nhạc Tử Phong một lần nữa trừng mắt nhìn Nhạc Thành. Nhạc Thành trước mắt rất phấn chấn, xem ra hắn đã quên mất chuyện từ hôn, xem ra sau kỳ tích chết đi sống lại, cháu của hắn đã thay đổi, đây cũng là nguyên nhân khiến cho Nhạc Tử Phong cam tâm cho Nhạc Thành Tinh Khí Chi.

Chất nhi của hần này từ nhỏ bởi vì nguyên nhân thân thể không được ổn định mà không thể tu luyện đấu khí và ma pháp, cũng không thể trở thành luyện được sư, cho nên luôn uể oải không được phấn chấn. Cái này cũng khó trách, tại một nơi đấu khí và ma pháp tung hoành thể này mà không tu luyện được thì quả thật là một đả kích quá lớn.

- Yên tâm đi Phong thúc, con nói được thì làm được, đúng rồi Phong thúc ở đây có đỉnh lò luyện chế đan dược hay không?

Nhạc Thành mỉm cười nói, mấy ngày nay hần cũng ra bên ngoài tìm một số tài liệu tu luyện biết về đấu khí và ma pháp, hần đã sớm nhìn ra Nhạc Tử Phong hiện tại đã đạt tới cảnh giới cũng khá cao trong đấu khí, nếu như dược liệu của mình luyện chế thành công thì Trúc Cơ đan này cũng có tác dụng lớn với Nhạc Tử Phong.

- Tên tiểu tử nhà ngươi muốn luyện đan dược sao?

Nghe thấy Nhạc Thành còn muốn lò luyện đan, Nhạc Tử Phong càng thêm nghi ngờ.

Chuyện này Phong thúc đừng hỏi, con từ từ sẽ nói cho người biết.

Nhạc Thành trả lời, lò luyện đan chính là điều kiện chủ yếu của luyện đan dược, mình hiện tại không có gì cả dĩ nhiên là phải hỏi Nhạc Tử Phong.

- Dùng xong rồi thì nhất định trả cho ta, bằng không phụ thân ngươi nhất định sẽ không tha cho ta.

Nhạc Tử Phong trừng mắt nhìn Nhạc Thành sau đó lấy từ không gian trữ vật ra một cái tiểu đỉnh nhỏ hình tam giác màu đồng cổ đưa cho Nhạc Thành.

Nhìn thấy tiểu đỉnh, Nhạc Thành liền nhú mày, hần cũng không ngờ Nhạc Tử Phong lại lấy ra đỉnh luyện đan tốt như vậy, nhưng đỉnh này xem ra cũng quá kém phỏng chừng luyện chế đan dược cao cấp sẽ bị vỡ.

- Đa tạ Phong thúc, con đi trước.

May mà Trúc Cơ đan không phải là đan dược cao cấp gì, Nhạc Thành tiếp nhận cổ đỉnh màu đồng cổ trong tay của Nhạc Tử Phong rồi rời vào trong mật thất, sau đó hần cầm vài viên đan dược kia rồi mới cùng Tô Hân Nhi ra khỏi điểm.

- Tiểu tử ngươi ngàn vạn lần đừng nói cho phụ thân của ngươi đó.

Nhìn theo bóng lưng biến mất của Nhạc Thành, Nhạc Tử Phong cuối cùng cũng thấy được chất nhi của hần đã thay đổi, nhất thời hần không nói nên lời.

Sau khi trở về đại trạch của Nhạc gia, Nhạc Thành vội vàng ăn một số món ăn do Phùng Tẩu nấu cho mình. Hần không muốn ai quấy rầy mình.

Luyện đan sợ nhất là có người quấy rầy, đặc biệt hiện tại Nhạc Thành chỉ có tu vi Trúc Cơ sơ kỳ, cần phải chú ý, nhẹ thì luyện đan thất bại, nặng thì tẩu hỏa nhập ma cho nên không thể qua loa. Sau khi chuẩn bị xong tất cả, Nhạc Thành mới khoanh chân ngồi ở trên giường.

Hần móc những tài liệu luyện chế Trúc Cơ đan bày ra ở trước người, ngay lập tức Nhạc Thành chuẩn bị sẵn sàng, chuẩn bị bắt đầu luyện đan.

Nhạc Thành ngưng trọng lại, nếu không phải ở cảnh giới siêu cường, hần cũng không dám chỉ bằng tu vi hiện tại đã luyện chế đan dược. Mặc dù nói Trúc Cơ đan không phải là đan dược cao cấp gì nhưng không phải là chỉ có thể ở tu vi Trúc Cơ sơ kỳ có thể luyện chế. Việc luyện chế đan dược cũng không phải là một chuyện đùa giỡn.

Sau khi chần chờ một lát, Nhạc Thành vận khởi Hỗn Nguyên chân kinh, trong tay nhanh chóng tạo ra một thủ ấn quỷ dị, ngưng tụ chân khí ở trong người, từ từ rót chân khí vào hai tay, hai sớ thanh mang laapjít ỨC mang theo hai luồng hỏa diễm xuất vào trong lò đan màu đồng cổ. Sau một lát màu đồng cổ lại từ từ chuyển thành màu đỏ, nhiệt độ của lò đan cũng trở nên nóng bỏng.

Đây là vô thượng chân hỏa của Hỗn Nguyên chân kinh, chỉ là hiện tại tu vi của Nhạc Thành quá kém, lúc trước Lục Phong sử dụng Vô Thượng Chân hỏa, trong phương viên mười dặm cũng có thể bị thiêu đốt thành

một mảng tro tàn. Vô Thượng Chân Hỏa do chân khí ngưng tụ mà thành, chân khí càng mạnh thì uy lực ngày càng lớn. Với tu vi hiện tại của Nhạc Thành cũng chỉ có thể làm được như vậy mà thôi, nếu không phải có cảnh giới siêu cường chèo chôn thì tu vi hiện tại của hắn cũng không thể trở thành Vô Thượng Chân Hỏa.

Lò luyện đan ngày càng nóng, mà gian phòng cũng tràn ngập những hơi thở nóng bỏng. Nhạc Thành lấy lại bình tĩnh, sau đó bắt đầu đem dược liệu bỏ vào lò luyện đan, sau khi dược liệu nhập vào lò luyện đan, sắc mặt của Nhạc Thành cũng trở nên tái nhợt, vài giọt mồ hôi từ thái dương rơi ra.

Dược liệu ở trong lò luyện đan dần trở nên héo rõ, ngửa lập tức lửa bắt đầu thiêu cháy, những thứ ở trong lò luyện đan cũng bùng lên, lúc này sắc mặt của Nhạc Thành cũng trở nên hơi tái nhợt, luyện chế dược liệu cũng phải tiêu hao không ít chân khí.

Hai canh giờ sau, một luồng chất lỏng bằng ngón tay cái ở trong lò luyện đan xuất hiện, dược liệu đã bị thiêu thành một mảng tro tàn, chất lỏng này chính là tinh hoa của nó. Thấy như vậy, Nhạc Thành lại cầm lên được thảo thứ hai tiếp tục ném vào lò luyện đan.

Như thế nhiều lần một ngày một đêm sau, ngoại trừ một khora tinh khí không bị luyện hóa tất cả đều bị Nhạc Thành luyện hóa thành công. Hơn mười viên đan dược màu sắc lớn nhỏ khác nhau chảy ra từ trong lò luyện, màu sắc rất đẹp.

Nhạc Thành lập tức lấy ra một viên đan dược nuốt vào trong miệng. Những viên đan dược này tuy Nhạc Thành không biết tên gọi là gì nhưng hắn vẫn nhận ra thành phần bên trong, xem dáng vẻ hình như là đan dược bổ sung chân khí, cho nên Nhạc Thành mới thuận tay cầm vài viên.

Nguồn:

7. Chương 7

Sau khi nuốt một viên, Nhạc Thành lại lấy viên thứ hai nuốt vào trong miệng, ba viên đan dược rõ ràng là bổ sung chân khí rất nhiều. Lúc này nếu như Nhạc Tử Phong nhìn thấy Nhạc Thành dùng chân khí như vậy nhất định sẽ yêu thương không dứt.

Cầm Tinh Khí Chi trong tay, Nhạc Thành chỉ thấy Tinh Khí Chi toàn thân hiện ra một luồng xanh hồng luân chuyển, một linh khí từ bên trong ngập tràn toát ra. Nhạc Thành cầm lấy Tinh Khí Chi quăng vào lò luyện đan lập tức thủ ấn biến đổi, hai luồng hỏa diễm một lần nữa rót vào đó.

Tinh Khí Chi là nội đan quan trọng nhất trong luyện chế Trúc Cơ đan, cũng là đan dược khó luyện hóa nhất. Nhạc Thành không dám khinh thường, hắn cố gắng duy trì chân hỏa không mạnh không nhẹ đốt cháy Tinh Khí chi. Trước sự luyện chế của Vô Thượng Chân Hỏa, Tinh Khí Chi cũng bắt đầu chuyển sang một màu đỏ sậm.

Sau nửa ngày trời, Tinh Khí Chi được sự đốt cháy của chân hỏa đã trở nên héo rữa, một chất lỏng màu xanh hồng từ bên trong chảy ra, nhìn thấy sự biến hóa của Tinh Khí Chi, trên khuôn mặt Nhạc Thành hiện ra một nụ cười, hắn cũng không dám khinh thường vì đây chính là thời khắc mấu chốt.

Lại nửa ngày sau, sắc mặt của Nhạc Thành đã trở nên tái nhợt, cuối cùng mấy giọt chất lỏng màu xanh cũng theo Tinh Khí Chi mà nhỏ ra, hiện tại chất lỏng Tinh Khí Chi ở trong lò luyện còn khoảng chừng ba ngón cái.

- Bước đầu tiên cuối cùng cũng thành công.

Nhạc Thành thì thầm nói, sau đó hắn lập tức lấy toàn bộ đan dược đưa trên tay, nhìn qua thì có tới năm sáu loại. Nhạc Thành chần chờ một chút rồi đưa toàn bộ vào trong miệng.

Sau khi đưa đan dược vào trong miệng, khuôn mặt tái nhợt của Nhạc Thành đã có một chút máu, tuy một viên đan dược có tác dụng không lớn nhưng số lượng nhiều thì cũng khôi phục được một chút chân khí.

Nhạc Thành nghỉ ngơi một chút, dựa vào tu vi Trúc Cơ sơ kỳ mà luyện chế đan dược có thể nói đây đã là chuyện cố gắng hết sức của hắn, ngay lập tức bàn tay của Nhạc Thành di chuyển, Vô Thượng Chân Hỏa một lần nữa được rót vào lo đan, đây là bước cuối cùng để luyện chế Trúc Cơ đan, phải đem toàn bộ chất lỏng ngưng tụ thành đan dược, như vậy mới đại công cáo thành.

Bước cuối cùng này chính là bước dễ thất bại nhất, Nhạc Thành cố gắng khống chế Vô Thượng Chân Hỏa ở trong tay, từ từ bao lấy các chất lỏng, đem chúng dung hợp lại với nhau. Hỏa diễm bao trùm những chất lỏng này rất khó, không chỉ vậy còn phải dung hợp chúng với nhau.

Tình huống này đã ở trong dự liệu của Nhạc Thành, lúc này tâm tình của hắn ngày càng bồn loạn, cần phải bình tĩnh nếu không sẽ hỏng hết. Nhạc Thành cố gắng kìm chế, Vô Thượng Chân Hỏa bao vây lấy những chất lỏng kia, cũng may những chất lỏng kia chỉ có thể chảy đi chảy lại ở trong lò đan.

Vài canh giờ sau, Nhạc Thành cuối cùng cũng thành công mà dùng Vô Thượng Chân Hỏa bao vây toàn bộ chất lỏng, đây tất cả đều là dùng cảnh giới siêu cường để chèo chống, không thì hắn đã sớm thất bại.

Nhạc Thành dùng Vô Thượng chân hỏa khống chế các chất lỏng, một mùi thuốc nồng đậm từ trong lò đan tràn ra, vấn đề kế tiếp chỉ là thời gian. Lúc này khuôn mặt của Nhạc Thành cũng một lần nữa trở nên tái nhợt, chân khí tiêu hao suốt ba ngày, chỉ bằng tu vi Trúc Cơ sơ kỳ của hắn mà kiên trì đến hiện tại quả là không dễ.

Nửa ngày sau, một linh khí nồng đậm từ trong người của Nhạc Thành trào ra, không ít người hầu ở ngoài sân đều cảm nhận được khí tức nồng đậm, bọn họ cũng đều là người thường cho nên họ không biết chuyện gì đã xảy ra.

- Cuối cùng cũng thành công!

Nhìn thấy ba viên đan dược to bằng ngón cái trong tay, linh khí nồng đậm toát ra, Nhạc Thành nhin không được lộ ra một vẻ hưng phấn.

Một lát sau Nhạc Thành rút một cái bình ngọc đã sớm chuẩn bị từ trước cho Trúc Cơ đan vào rồi ngay lập tức nhét nó vào trong miệng, vận công điều tức. Chân khí trong cơ thể của hắn hầu như đã tiêu hao không còn gì, Nhạc Thành cũng không dám khinh thường, nếu không thì tu vi từ nay về sau của hắn sẽ bị ảnh hưởng.

Nhạc Thành cảm nhận được Trúc cơ đan tiến vào trong bụng, một dược lực cường đại nhanh chóng tràn ra. Nhạc Thành vội dùng Hỗn Nguyên chân kinh tâm pháp khống chế nó, dung hợp chân khí để chảy về phía đan điền.

Cũng không biết bao lâu, Nhạc Thành thở ra một luồng khí, từ từ mở hai mắt ra, hai sợi tinh quang ở trong mắt hiện ra, khí tức trên khuôn mặt của hắn cũng có biến hóa, toàn thân đã tới một cảnh giới ổn định. Trải qua sự hấp thu Trúc Cơ đan, tu vi của Nhạc Thành đã đạt tới Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh phong, xem ra không bao lâu nữa là có thể tiến vào Trúc Cơ trung kỳ.

- Biểu ca, huynh đang làm gì vậy?

Ở ngoài cửa truyền tới thanh âm của Tô Hân Nhi, đã năm ngày trôi qua rồi, biểu ca của nàng vẫn chưa đi ra ngoài cho nên nàng rất lo lắng.

- Hân nhi đến đây.

Nhạc Thành thu thập một chút rồi đứng dậy, mình ở trong phòng liên tục ba ngày chắc nàng rất lo lắng.

- Huynh chốt cửa lại làm sao muội vào được.

Ở ngoài cửa Tô Hân Nhi dịu dàng nói, nếu bên trong không chốt cửa, nàng đã sớm tiến vào.

Nhạc Thành lúc này mới nhớ ra là mình chốt cửa phòng, hắn vội vàng mở cửa ra, trước mặt hắn là khuôn mặt giận dữ của Tô Hân Nhi.

- Biểu ca, huynh ở bên trong suốt năm ngày làm gì vậy, muội còn tưởng có chuyện gì xảy ra.

Vừa nhìn thấy Nhạc Thành, Tô Hân Nhi đã lo lắng hỏi, vẻ giận dữ nguyên bản cũng đã biến mất không thấy, chỉ còn sự quan tâm.

- Huynh không sao.

Nhạc Thành mỉm cười, hôm nay tiểu ny tử này mặc một bộ trang phục màu xanh trắng, trẻ trung mang dáng dấp của nữ nhân, đặc biệt kiều đồn ngạo nghễ cùng với đôi chân thon dài khiến cho Nhạc Thành không kìm được mà nhìn nhiều hơn.

- Đi, cùng luyện công với muội đi.

Tô Hân Nhi kéo tay của Nhạc Thành đi về phía bên trái, nơi đó chính là diễn võ trường của Nhạc gia, bình thường các tộc nhân tu luyện đấu khí của Nhạc gia đều vào đó để luận bàn. Tô Hân Nhi từ nhỏ đối với đấu khí đã có thiên phú, Nhạc Tử Sơn đã sớm dạy nàng kỹ xảo đấu khí của Nhạc gia. Đừng nhìn Tô Hân Nhi còn trẻ tuổi, mới mười sáu tuổi, hiện tại nàng đã có tu vi là đại đấu sư, trong đám người đời thứ hai của Nhạc gia, không ai là đối thủ của nàng.

Nguồn:

8. Chương 8

Ngọc thủ của Tô Hân Nhi bị Nhạc Thành lôi kéo, cộng thêm việc lâu lâu Nhạc Thành còn vô ý chạm vào ddija phương mềm mại trước ngực của nàng, ngửi thấy mùi hương thơm ngát từ người của Tô Hân Nhi khiến cho trong lòng Nhạc Thành cảm thấy dậy sóng.

Đi vào diễn võ trường của Nhạc gia, Nhạc Thành đánh giá cẩn thận một phen. Nơi này có một thạch bình rất lớn, chung quanh thạch bình có đầy đủ các loại binh khí, đại bộ phận Nhạc Thành đều đã gặp qua, chỉ có một số thứ kỳ lạ là hắn để ý.

- Biểu ca, huynh ở chỗ này chờ muội, đừng chạy lung tung, chờ sau khi muội luyện tập kỹ xảo xong thì huynh hãy đi ăn với muội.

Tô Hân Nhi cười cười với Nhạc Thành, trước kia Nhạc Thành cũng thường xuyên tới đây luyện công.

- Được, không sao.

Nhạc Thành đáp ứng nói, hắn cũng muốn biết một chút về đấu khí, từ nay về sau gặp gỡ còn ứng phó.

Khi thấy Nhạc Thành đáp ứng mình rồi, Tô Hân Nhi liền cao hứng chạy tới diễn võ trường, trong tay nàng lúc này là một thanh trường kiếm màu xanh, cổ tay nàng khẽ chuyển động, thanh trường kiếm kéo thành một đường vòng cung, một luồng đấu khí hiện lên trên không trung, trong bóng kiếm hiện ra một chút quỷ dị.

Theo bóng hình xinh đẹp di động của Tô Hân Nhi, đấu khí xuyên qua kiếm quang bay ở trên không trung pháp phối, thoát nhìn uy lực rất bất phàm, khó trách trong những người đời thứ hai không có mấy ai là đối thủ của Tô Hân Nhi. Tô Hân Nhi này quả nhiên là một người thiên phú, tu luyện công pháp này quan trọng nhất chính là thiên phú, nếu như thiên phú tốt, người khác tu luyện ba năm thì người chỉ phải tổ nửa năm, chênh lệch đến mấy năm như vậy thì dĩ nhiên là rất lớn.

Nhìn theo bóng hình của Tô Hân Nhi Nhạc Thành cũng không kìm được mà khẽ giật mình, đấu hí có thể ở trên Huyền Thiên Đại Lục mà tung hoành quả nhiên là có sự bất phàm của nó, xem ra kỹ xảo và đấu khí của Tô Hân Nhi so với công pháp tu chân còn lợi hại hơn một chút.

- Vạn Kiếm quy nhất.

Tô Hân Nhi khẽ kêu lên, trên người đấu khí đã sớm tràn ngập toàn thân, toàn thân nàng bao phủ một luồng đấu khí màu xanh. Cổ tay của Tô Hân Nhi mau chóng quay ngược trở lại, trường kiếm thanh sắc tạo ra

một đóa hoa sen thật lớn trên không trung, kiếm ảnh thật lớn đột nhiên hiện ra, một thanh mang chói mắt vang lên đi dưng. Một chiêu này vừa dùng để tấn công địch vừa để phòng thủ.

- Biểu ca, Vạn Kiếm quy nhất của muội thể nào? Có lợi hại không?

Tô Hân Nhi cao hứng thu công chạy về phía Nhạc Thành, lập tức sắc mặt của nàng biến đổi, trước kia mỗi lần nàng thể hiện công pháp của mình biểu ca tâm tình đều không tốt, cũng bởi vì Nhạc Thành không thể tu luyện đấu khí cùng ma pháp.

- Ủ, được lắm

Nhạc Thành liền trả lời, xem ra hần cũng phải tu luyện một chút kỹ xảo công kích, nếu không chạm mặt đối phương thì cũng không hiểu.

Nhìn thấy Nhạc Thành cũng không mất hứng, Tô Hân Nhi thở ra một hơi, trong lòng cảm giác thay đổi hơn rất nhiều.

- Hân Nhi, chỗ này ta có một viên đan dược, muội ăn vào sẽ có tác dụng rất lớn.

Nhạc Thành lấy từ trong bình ngọc ra một viên Trúc Cơ đan đưa cho Tô Hân Nhi, viên đan dược này sẽ có tác dụng rất lớn với nàng.

- Biểu ca, đây là đan dược gì vậy? Huynh lấy ở đâu đó?

Nhìn viên đan dược ở trong tay của Nhạc Thành, Tô Hân Nhi tuy không biết nó là gì nhưng cũng hiểu đó là đan dược không tầm thường, không kìm được mà nghi ngờ hỏi. Biểu ca không tu luyện đấu khí, sao trên người lại có đan dược.

- Cái này muội không cần hỏi, muội cứ nuốt đi, còn nữa không được nói cho người khác biết.

Nhạc Thành nói với Tô hân Nhi, những chuyện này đúng là không thể cho người khác biết.

- Vâng.

Tô Hân Nhi cầm lấy viên Trúc Cơ đan trong tay của Diệp Bạch mà cất vào, nàng cũng không nói gì nữa, hai người lập tức rời khỏi diễn võ trường.

Ở trong đại sảnh, Phùng Tẩu lúc này đã sớm chuẩn bị bữa ăn, hai ngày nay Nhạc Tử Sơn cũng không xuất hiện, nghe nói ông ra ngoài làm chuyện gì đó. Hai người ăn một chút rồi đi về phía bình phò của Nhạc gia.

Ở trên đường phố, mọi người nào nhiệt hổi hả không thôi, Tô Hân Nhi cũng vui sướng bay nhảy ở trong đám người. Sau khi đi vào bình phò của Nhạc gia, Nhạc Thành lập tức tìm Nhạc Tử Phong, lần trước đáp ứng chuyện với Nhạc Tử Phong, Nhạc Thành vẫn chưa quên.

- Thành Nhi, lần này con tới đây làm gì vậy? Lần này ta cũng không có Tinh Khí Chi cho con đâu, đúng rồi, lò luyện đan của ta con có cầm tới không?

Nhạc Tử Phong hỏi Nhạc Thành, lò đan tuy không phải là bảo bối gì nhưng cũng là một thứ xa xỉ.

- Phong thúc, lò đan con còn phải dùng trong một thời gian ngắn nữa, chỉ là con có cái này cho người, ăn vào sẽ rất tốt.

Nhạc Thành liền trả lời, lò đan hiện tại không thể trả lại cho Phong thúc, bằng không thì từ nay về sau sẽ không cách gì luyện đan được, chờ đến khi mình kiếm được một lò đan tốt hơn rồi trả cho Phong thúc cũng không muộn. Nói xong Nhạc Thành liền đưa viên Trúc Cơ đan cuối cùng cho Nhạc Tử Phong.

- Đan dược tam phẩm.

Nhìn thấy đan dược ở trong tay Nhạc Thành, Nhạc Tử Phong kinh ngạc bắt đầu đánh giá, trong miệng thì thì thào: “Tuy phẩm giai vẫn chưa đạt tới tam phẩm đan dược cao giai nhưng tuyệt đối là đan dược tam phẩm.

- Thành Nhi, cái này là do con luyện chế sao?

Nhạc Tử Phong vô cùng hưng phấn và kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, với việc mượn lò đan cùng với lấy đi được liệu của mình, bây giờ lại có một viên đan được tam phẩm, quả khiến cho người ta suy nghĩ.

- Cái này...

Nhìn thấy vẻ mặt của Nhạc Tử Phong, Nhạc Thành cũng không biết phải nói thế nào cho tốt, đan được Trúc Cơ đan mà hắn luyện chế không ngờ lại là đan được tam phẩm, điều này hắn cũng bất ngờ.

- Tiểu tử ngươi nói mau, cái này có phải là do ngươi luyện chế không?

Không thấy Nhạc Thành trả lời, Nhạc Tử Phong liền trở nên khẩn cấp.

- Phong thúc, đây là do con luyện chế.

Dù sao Nhạc Thành cũng không có ý định lừa dối Nhạc Tử Phong cho nên khẽ gật đầu trả lời.

- Ngươi lặp lại lần nữa, thật là do tiểu tử ngươi luyện chế? Không gạt ta chứ?

Thần sắc của Nhạc Tử Phong liền trở nên khẩn trương, một lần nữa hỏi Nhạc Thành, chỉ sợ mình nghe lầm.

- Phong thúc, đây là do con luyện chế.

Nhạc Thành một lần nữa lại khẳng định, chờ đến khi hắn đạt tới Trúc Cơ trung kỳ xong, muốn tu luyện Trúc Cơ đan tin rằng sẽ dễ hơn nhiều.

- Ha ha, phát tài rồi, lão thiên quả là có mắt đó.

Nghe thấy Nhạc Thành khẳng định trả lời, Nhạc Tử Phong không kìm được kích động mà ôm lấy hắn, hưng phấn nhảy dựng lên, giống như là lấy được một bảo tàng vậy.

Nguồn:

9. Chương 9

Nhạc Thành nói với Nhạc Tử Phong chuyện này tuyệt đối không để cho người khác biết, nếu không sẽ nảy sinh không ít phiền toái, nhất là tu vi hiện tại của hắn còn quá thấp.

- Ngươi đã biết luyện chế đan được tam phẩm rồi sao, tại sao làm được vậy? Nhạc gia ta quả là phát tài.

Nhạc Tử Phong nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, hắn cũng không biết vì sao mà Nhạc Thành có thể luyện chế được đan được tam phẩm, trước kia tên tiểu tử này tuyệt đối vẫn không thể trở thành Luyện dược sư, nhưng có thể luyện chế đan được tam phẩm đối với một dược sư hiện tại là điều quá trọng yếu. Nếu như Nhạc gia xuất hiện một luyện dược sư tam phẩm thì Hoàng gia cũng không phải là đối thủ của nhạc gia, địa vị của Nhạc gia sẽ được đề cao trong trấn, một luyện dược sư tam phẩm thậm chí còn nổi tiếng hơn so với một đầu vương bình thường.

- Con có nguyên nhân của mình, từ nay về sau con sẽ cho người biết.

Nhạc Thành ngưng trọng thần sắc nói với Nhạc Tử Phong. Tình huống của Nhạc gia Nhạc Thành cũng hiểu, nếu như Nhạc gia có một người luyện chế được một đan được tam phẩm thì nhất định sẽ dẫn tới không ít phiền toái.

- Ngay cả phụ thân của ngươi cũng không thể nói sao?

Nhạc Tử Phong nghi hoặc hỏi, không hiểu tại sao Nhạc Thành lại suy nghĩ như vậy.

- Không thể nói.

Nhạc thành trả lời, thực lực của Nhạc gia hiện tại quá yếu, căn bản không thể chống lại các thế lực khác.

- Được rồi, ta nghe lời ngươi, chỉ là ngươi cũng phải đáp ứng ta một chuyện.

Nhạc Tử Phong đối với Nhạc Thành mà nói.

- Chuyện gì?

Nhạc Thành hỏi, vì Nhạc gia mà làm một chuyện gì đó cũng là ở trong kế hoạch của hắn.

- Tiểu tử ngươi lúc rảnh có thể giúp ta luyện chế một số đan dược, tốt nhất là đan dược tam phẩm, sinh ý của Nhạc gia chúng ta càng ngày càng kém.

Nhạc Tử Phong nói với Nhạc Thành, nếu như sinh ý càng kém nữa thì đúng là Nhạc gia không thể gượng dậy nổi.

- Được chỉ là người phải đem đan phương và dược liệu cho con, con cũng không có đan phương.

Nhạc Thành trả lời, ở trên Huyền thiên đại lục không có đan phương thì không thể luyện chế đan dược. Phải đợi đến khi mình tiến vào Trúc Cơ trung kỳ mới có thể luyện chế đan dược dễ dàng hơn nhiều, nói gì thì nói tu vi cũng hỗ trợ rất lớn trong việc luyện chế.

- Được, để ta soạn một chút đan phương, lần sau sẽ đưa cho con.

Nhạc Tử Phong trả lời, Nhạc gia hiện tại đan dược đều nhờ người ta luyện chế, Nhạc gia ngoại trừ cung cấp dược liệu ra bên ngoài thì chỉ có ba thành lợi nhuận, sinh ý ngày càng kém, nếu tiếp tục như vậy chỉ sợ không chống đỡ nổi nữa.

Từ biệt Nhạc Tử Phong, Nhạc Thành cùng với Tô Hân Nhi trở về đại trạch, tính toán việc tu luyện kế tiếp của mình. Với tu vi Trúc Cơ sơ kỳ của hắn hiện tại, kỹ xảo Hồn Nguyên chân kinh không thể sử ra, hơn nữa cũng vô phương tu luyện pháp khí, nếu chạm phải đối thủ thì rất thê thảm.

Những ngày kế tiếp Nhạc Thành đắm chìm trong tu luyện, hơn nữa hắn còn dặn dò Phùng Tẩu đừng quấy rầy mình, có việc thì hắn sẽ đích thân tới tìm. Ngày thứ ba, Nhạc Tử Phong quả nhiên đã lấy một không gian trữ vật giao cho Nhạc Thành, bên trong chính là dược liệu và đan phương.

Nửa tháng sau, lúc này Nhạc Thành đang khoan chân ngồi, tu luyện Hồn Nguyên chân kinh tâm pháp, thanh mang trong người luân chuyển, một lát sau, một thanh mang nồng đậm từ từ tiến vào trong cơ thể của Nhạc Thành.

- Hô.

Nhạc Thành thở ra một luồng trọc khí thật sâu rồi mở mắt ra, hai tinh quang ở trong mắt ngưng tụ lại không ngừng, khí tức toàn thân cũng nảy sinh những biến hóa thật lớn. Nhạc Thành hiện tại đã đột phá Trúc Cơ sơ kỳ, đạt tới Trúc Cơ trung kỳ, tốc độ như vậy nếu như mọi người ở Hoa Hạ mà biết được thì nhất định sẽ nói là yêu nghiệt, một tháng vẫn chưa trôi qua mà đã đạt tới Trúc Cơ trung kỳ, thật khiến cho người ta cảm thấy kinh hãi.

Cảm nhận được chân khí ở trên người, Nhạc Thành cũng nở ra một nụ cười, Trúc Cơ sơ kỳ so với Trúc Cơ trung kỳ thì hoàn toàn khác biệt, chân khí của Trúc Cơ trung kỳ lớn hơn rất nhiều, hiện tại một số kỹ xảo của Hồn Nguyên chân kinh Nhạc Thành đã có thể tu luyện.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, đảo mắt đã là hai tháng, trong hai tháng này Nhạc Thành chỉ ngẫu nhiên rời khỏi phòng mà ăn uống vài thứ, còn lại toàn bộ đều dành cho việc tu luyện. Những lúc khác, ở trong hai tháng này Nhạc Thành cũng giúp Nhạc Tử Phong luyện chế vài viên đan dược nhị phẩm, còn luyện chế vài viên đan dược tam phẩm.

Đan dược nhị phẩm đối với Nhạc Thành mà nói chẳng là thứ gì quá khó đối với hắn, chỉ là lúc đầu luyện chế đối với Huyền Thiên đại lục rất lạ lẫm cho nên Nhạc Thành lần đầu tiên làm hỏng không ít dược liệu, còn lại từ lần sau tất cả đều luyện chế thành công.

Về phần đan dược tam phẩm thì đúng là hơi khó khăn với Nhạc Thành, tuy nhiên sau khi đạt tới tu vi Trúc Cơ trung kỳ xong, Nhạc Thành cũng đã có thể miễn cưỡng mà hoàn thành, mặt khác hắn cũng luyện chế vài viên Phục Nguyên đan, loại đan dược này đối với việc phục chân khí rất có hiệu quả, dựa theo lời nói ở Huyền Thiên đại lục thì nó cũng là đan dược tam phẩm.

Trong quá trình luyện chế đan dược, Nhạc Thành đối với Luyện dược sư ở trên Huyền Thiên đại lục cũng hiểu rõ hơn một chút, Luyện đan ở Hoa hạ chính là một kỹ năng phụ trợ cho việc tu chân nhưng ở Huyền Thiên đại lục thì chính là một ngành sản xuất nổi tiếng.

Sau khi đem đan dược luyện chế xong, Nhạc Thành một lần nữa kêu người mang tới cho Nhạc Tử Phong còn mình thì tiếp tục ở trong phòng tu luyện. Hai tháng nay Nhạc Tử Sơn tới thăm Nhạc Thành mấy lần, thấy hắn không có chuyện gì thì mới yên tâm, cảm thấy đứa con này thay đổi rất nhiều.

Lại một thời gian trôi qua, Nhạc Thành cuối cùng cũng đã tu luyện thành công Hồn Nguyên chân kinh, kỹ xảo Đoạt Hồn cùng với Sát Ma chưởng. Chỉ là hiện tại tu vi của hắn mới đạt tới Trúc Cơ trung kỳ, cho nên cũng không thể phát huy uy lực công kích của kỹ xảo bao nhiêu, nhưng dù sao lúc đối địch cũng có chút thực lực. Mặt khác Nhạc Thành cũng đã tiến vào Trúc Cơ trung kỳ đỉnh phong, tiến vào giai đoạn Trúc Cơ hậu kỳ thì chỉ là vấn đề thời gian.

Kết quả sau hơn ba tháng tu luyện, Nhạc Thành cũng tính ra ngoài làm một số chuyện, bất kể thế nào thì trong tay của hắn hiện tại một chút pháp khí cũng không có, phải ra ngoài kiếm một số tài liệu bày trận. Hiện tại tu vi của hắn không cao, cũng chỉ có pháp khí cùng với trận pháp mới có thể nâng cao thực lực của hắn.

Tuy nhiên trước đây Nhạc Thành cũng biết, muốn tìm pháp khí cùng với tài liệu bày trận pháp thì đều phải ra ngoài mua, ở trong binh phổ của Nhạc gia đều không có những thứ này, cho dù có thì Nhạc Thành cũng không dùng, những tài liệu kia quá thấp, luyện chế ra cũng không có tác dụng gì lớn.

Nguồn:

10. Chương 10

Hiện tại Nhạc Thành muốn đi tìm Nhạc Tử Phong, hắn tính rằng muốn luyện chế một số đan dược tứ phẩm, sau đó mang đi bán thì mình sẽ có một số kim tệ rất lớn để mua tài liệu.

Ở trên Huyền Thiên đại lục, tiền lưu thông toàn bộ đều là kim tệ, mua bán toàn bộ đều dùng kim tệ để thanh toán, những thứ này Nhạc Thành từ trong trí nhớ mà biết được. Nhạc Thành tính toán một chút, những thứ mà mình cần mua thì ngay cả Nhạc gia xuất hết vốn cũng không mua nổi, cho nên mình chỉ có thể dùng phương pháp nhanh nhất là phương pháp luyện đan để kiếm kim tệ.

Nhạc Thành một lần nữa tiến tới binh phổ của Nhạc gia, Nhạc Tử Phong nhìn thấy hắn thì lập tức kéo vào trong mật thất, xem về mặt thì có chuyện gì đó cần thương lượng với Nhạc Thành.

- Thành Nhi, tiểu tử ngươi giúp ta một số chuyện.

Ở trong mật thất, Nhạc Tử Phong bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói với Nhạc Thành.

- Phong thúc, viên đan dược lần đầu tiên con cho người ăn, cảm giác thế nào?

Dựa theo cảm giác, Nhạc Thành Nhìn ra trên người của Nhạc Tử Phong có một biến hóa kỳ diệu.

- Hiệu quả thực sự rất tốt, ta muốn thương lượng với con, con hiện tại có thể luyện chế vài viên đan dược này không? Hiện tại có người muốn mua với giá cao.

Nhạc Tử Phong nói với Nhạc Thành, gần đây sinh ý của binh phổ Nhạc gia đã tốt hơn rất nhiều, phẩm chất của những viên đan dược nhị phẩm mà Nhạc Thành luyện chế thậm chí còn tốt hơn so với những luyện dược sư kia rất nhiều, hiện tại sinh ý của Nhạc gia đã nhiều hơn trước gấp đôi.

Những đan dược tam phẩm mà Nhạc Thành luyện chế thì Nhạc Tử Phong không lấy ra, chỉ giới thiệu cho một số khách quan, kết quả là rất nhiều người tới mua, hiện tại cũng chỉ còn có hai viên. Tóm lại trong thời gian này tâm tình của Nhạc Tử Phong rất tốt, buôn bán tăng lên rất cao, đặc biệt đan dược tam phẩm

ở trong trần không ai có thể luyện chế được cho nên Nhạc Tử Phong cũng có thể tùy ý lên giá, lợi nhuận ngày càng cao.

- Có người muốn mua Trúc Cơ đan?

Nhạc Thành không ngờ Trúc Cơ đan của mình lại được hoan nghênh như vậy, hần cất tiếng nói:

- Phong thúc, con muốn thương lượng với người một chuyện.

- Con nói thì tốt rồi.

Nhạc Tử Phong mỉm cười, hần hiện tại đối với Nhạc Thành ngày càng thêm yêu quý, mấy ngày hôm trước Nhạc Tử Sơn có đến hỏi sinh ý của binh phô thế nào, Nhạc Tử Phong thiếu chút nữa thì nhịn không được nói ra, quả nhiên đứa cháu này của mình thật sự không kém, Nhạc gia đã phát tài rồi.

- Con giúp người luyện chế hai mươi viên đan dược tam phẩm, còn nữa người cho con năm phần dược liệu luyện chế đan dược tứ phẩm và đan phương luyện chế nó.

Nhạc Thành nói.

- Người có thể luyện chế đan dược tứ phẩm?

Nhạc Tử Phong kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, giống như là nhìn một quái vật vậy. Một luyện dược sư luyện chế đan dược tứ phẩm ở Huyền Thiên đại lục đã là một nhân vật rất cao, địa vị đến mức Đẩu Vương nhìn thấy cũng phải khách khí.

- Cũng không khó lắm, con muốn thử một chút.

Nhạc Thành trả lời, sau khi tu vi của hần tiến vào giai đoạn Trúc Cơ hậu kỳ, Nhạc Thành có tám phần nắm chắc có thể luyện chế đan dược tứ phẩm, bởi vì đan dược tứ phẩm ở trên Huyền Thiên đại lục trong mắt Nhạc Thành cũng chỉ là một đan dược cấp thấp mà thôi.

- Trời ạ, tiểu tử người gần đây uống thuốc gì mà có thể luyện chế ra đan dược tứ phẩm vậy?

Nhạc Tử Phong hít vào một hơi, chẳng lẽ tiểu tử này sau khi sống lại đã có thiên phú luyện đan, có thể nhanh chóng luyện chế đan dược tứ phẩm.

- Được, ta đáp ứng người, chỉ là lần trước mấy viên đan dược mà người hứa luyện chế phải luyện cho ta, đã có người đặt cọc tiền, nếu không ta cũng không biết ăn nói với người ta thế nào.

Nhạc Tử Phong mỉm cười, Nhạc Thành có thể luyện chế hai mươi viên đan dược tam phẩm, điều này thực sự là phát tài.

- Phong thúc, đan dược tam phẩm hiện tại người đừng bán với quy mô lớn, con sợ sẽ có phiền toái.

Nhạc Thành đột nhiên nói với Nhạc Tử Phong.

- Ta biết, cái này ta cũng chỉ bán cho một số khách quen mà thôi.

Nhìn thấy biểu lộ của Nhạc Thành, Nhạc Tử Phong cảm thấy chất nhi của mình đã thật sự thay đổi. Kỳ thực chuyện của đan dược tam phẩm hần đã sớm nghĩ tới, nếu như binh phô của Nhạc gia mà công khai bày bán đan dược tam phẩm thì nhất định sẽ rước lấy đổ kỵ, lúc đó nhất định có không ít phiền toái.

Sau đó Nhạc Tử Phong giao cho Nhạc Thành một lượng lớn dược liệu, đều là những thứ luyện chế đan dược tam phẩm, mặt khác Nhạc Tử Phong cũng không quên đưa cho Nhạc Thành Tinh Khí Chi. Lần trước viên đan dược mà Nhạc Thành đưa cho Nhạc Tử Phong đã khiến cho y nhanh chóng đột phá từ tam tinh Đẩu Linh tới mức tứ tinh Đẩu Linh, do đó y cũng nhìn thấy giá trị cực lớn của nó.

Về phần đan dược tứ phẩm thì trên người của Nhạc Tử Phong cũng không có, mấy năm trước Nhạc Tử Sơn cũng có một viên, đó là do hần bỏ giá cao để mua.

Nhạc Thành hiện tại tu vi vẫn chưa đạt tới trúc cơ hậu kỳ, cũng không thể luyện chế đan dược tứ phẩm, tuy nhiên hần tin tưởng sau khi luyện chế xong hai mươi viên đan dược tam phẩm tu vi của hần cũng đã đạt tới trúc cơ hậu kỳ.

Có kinh nghiệm tu luyện nghìn năm cho nên Nhạc Thành biết rõ, luyện chế đan dược thật ra là một phương pháp để khiến cho tu vi nhanh đột phá, hơn nữa luyện chế đan dược còn có thể tăng cường thực lực của linh hồn. Chỉ là hiện tại thực lực linh hồn của Nhạc Thành hiện tại tuy bị hao tổn không ít nhưng tuyệt đối không hề dưới thực lực linh hồn của Kim Đan kỳ.

Sau khi trở về từ binh phong của Nhạc gia, Nhạc Thành liền nói chuyện với Tô Hân Nhi và Phùng Tẩu, sau đó lập tức vào trong phòng, nói rằng hắn sẽ ở trong đó mấy tháng, không có chuyện gì ngàn vạn lần đừng quấy rầy hắn.

Ở trong phòng, Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi, trước mặt hắn có một lượng lớn dược liệu. Cố gắng bình tĩnh, Nhạc Thành vận khởi chân khí, trong tay kết một thủ ấn kỳ dị, lập tức vô thượng chân hỏa bắn ra, rót vào trong lò đan.

Một lát sau, Nhạc Thành lấy một số đan dược đưa vào trong đó, từ trong lò đan xuất hiện những tiếng nổ nhỏ, một lát sau dược liệu đã chuyển thành một đồng trong tàn, hiện tại tốc độ tiến triển tu vi của Nhạc Thành cũng lớn hơn rất nhiều.

Nhìn thấy đan dược bị vô thượng chân hỏa thiêu đốt tạo ra những chất lỏng tinh hoa, Nhạc Thành một lần nữa lại đem phần dược liệu thứ hai vào trong đó, cứ như thế luyện chế nhiều lần, hiện tại luyện chế hai mươi viên đan dược tam phẩm đối với Nhạc Thành cũng không phải là một chuyện dễ dàng, ít nhất cũng phải chia làm ba lượt bởi vì chân khí Trúc Cơ Trung Kỳ không thể nào chống cự nổi.

Đối với hành vi thần bí gần nhất của Nhạc Thành, Nhạc Tử Sơn, Tô Hân Nhi, Phùng Tẩu đã nhiều lần hỏi nhưng đều không có kết quả, bọn họ cũng không muốn hỏi nữa, chỉ cần Nhạc Thành không có chuyện gì thì bọn họ đã cảm thấy rất đủ rồi.

Nguồn:

11. Chương 11

Mười ngày sau, Nhạc Tử Phong đưa cho Nhạc Thành dược liệu cùng đan phương luyện chế đan dược tứ giai. Đan dược tứ giai trân quý vô cùng, Nhạc Tử Phong cũng không dám nhờ người khác đưa mà chính mình đi để an toàn.

Tu luyện trong vòng ba tháng và toàn tâm luyện đan, ba tháng này Nhạc Thành cuối cùng cũng luyện chế được hai mươi viên đan dược tam phẩm. Số phần dược liệu mà Nhạc Thành cầm chính là hai mươi bốn phần, hắn sợ rằng mình luyện không thành công cho nên lấy thêm bốn phần, luyện đan mà thất bại đó là chuyện rất bình thường. Sau đó hai mươi bốn phần dược liệu đã luyện được hai mươi hai viên đan dược, thành tích này đã là rất khó đạt được.

Trong ba tháng này tu vi của Nhạc Thành cũng đã đạt tới Trúc Cơ hậu kỳ, tốc độ tu luyện này cũng không chậm, người có tu vi từ Trúc Cơ trung kỳ muốn tiến vào hậu kỳ mà có thiên phú thì cũng phải mất hai năm trời vậy mà Nhạc Thành chỉ mất có ba tháng.

- Kế tiếp chính là luyện chế đan dược tứ phẩm.

Nhạc Thành khoanh chân lại mà lẩm bẩm nói, hắn lấy từ trong không gian trữ vật ra một ngọc giản màu lục cùng với những dược liệu luyện chế đan dược tứ phẩm bày ra, trong ngọc giản chính là đan phương mà Nhạc Tử Phong giao cho Nhạc Thành.

Đan dược phân làm cửu phẩm, trong đó đan dược nhất phẩm, nhị phẩm tam phẩm đều là những đan dược hạ cấp, đan dược từ tứ phẩm đến lục phẩm là đan dược trung cấp, thất phẩm đã chính là đan dược cao cấp. Đan dược trung cấp cũng là một vật vô cùng trân quý, không giống như những đan dược hạ cấp.

Nhạc Thành cầm lấy ngọc giản màu lục, từ từ rót một linh hồn lực vào trong đó, bỗng nhiên ngọc giản màu lục đột nhiên xanh đậm lên, một mũi xanh bắn về phía tâm của Nhạc Thành, sau một lát nó biến mất, ngọc

giảm lục sắc cũng mất đi sự sáng bóng nguyên bản.

Đây chính là đan phương của đan dược tứ phẩm, dựa vào đan phương Nhạc Thành biết được đan dược tứ phẩm này chính là Thông Kinh đan, đối với người tu luyện đấu khí mà nói có sự hấp dẫn rất lớn. Nó có thể giúp cho đấu khí giả đả thông kinh mạch toàn thân không làm trở ngại đến việc quán thông đấu khí, tốc độ tu luyện tiến triển cực nhanh.

Diệp Bạch ghi chép cẩn thận đan phương ở trong đầu, một lát sau thần sắc của Nhạc Thành bắt đầu ngưng trọng. Với tu vi Trúc Cơ hậu kỳ hiện tại của hắn thì việc luyện chế đan dược tứ phẩm rất khó khăn, trên người hắn lại không có đồng nào cho nên cũng không thể mua pháp khí cùng với trận pháp cho nên đành phải liều mạng.

Nhạc Thành vận khởi Hỗn Nguyên chân kinh tâm pháp, bàn tay kết thành một thủ ấn, ngay lập tức hai luồng hỏa diễm được rót vào trong lò luyện đan, sau khi tu vi đột phá đến giai đoạn Trúc Cơ hậu kỳ, Vô Thượng Chân Hỏa hỏa diễm rõ ràng đã mạnh hơn rất nhiều. Nhìn vào lò đan đỏ bừng, Nhạc Thành rất lo lắng nó sẽ vỡ ra, sau này có cơ hội nhất định phải tìm một lò đan tốt hơn, không cần phải lo lắng nữa.

Một tháng sau, ở trong phòng Nhạc Thành đột nhiên truyền ra một tiếng phá hủy kịch liệt, ở trong đó bốc lên một liệt diễm cuộn cuộn. Chỉ thấy Nhạc Thành từ trong phòng chật vật chạy ra, trên khuôn mặt đen kịt, y phục trên người cũng bị đốt lỗ chỗ, rách nát.

Hóa ra trong một giây trước khi luyện thành Thông Kim Đan lò đan cuối cùng cũng không chịu được nhiệt độ cao mà bị phá hủy. May mà Nhạc Thành nhanh tay lẹ mắt lấy được ba viên Thông Kim Đan, rồi lập tức bố trí một Hộ Thân cương quyển mới không bị thương gì.

- Hừ, lần sau kiên quyết không dùng lò đan này nữa.

Nhạc Thành nhìn dáng vẻ chật vật trên người của mình không kìm được mà mắng lên, hắn thiết chút nữa thì bị lò đan này hại chết.

- Cứu hỏa, mau tới cứu hỏa.

Nghe thấy tiếng nổ không ít người hầu lao tới, nhìn thấy Nhạc Thành từ trong phòng đi ra trên người bốc lửa thì bọn họ liền giật mình mau xách nước tới cứu hỏa.

- Tiểu thiếu gia người không sao chứ?

Phùng Tẩu lúc này cũng chạy ra, nhìn thấy dáng vẻ của Nhạc Thành, bà cũng sợ xảy ra chuyện.

- Phùng Tẩu, ta không sao, chỉ là không cẩn thận một chút để căn phòng xảy ra hỏa hoạn mà thôi.

Nhạc Thành nói, hắn nhìn căn phòng bị phá hủy mà xin lỗi.

Một lát sau căn phòng đã bị lửa thiêu đốt may mà kịp không chế cho nên không lan sang phòng khác.

Trong phòng trở nên vô cùng bừa bộn, bốn phía gỗ bị đốt trở thành một mảng đen kịt, một mùi vị vô cùng khó nghe bốc lên. Gian phòng này không thể ở nữa cho nên Phùng Tẩu đành phải sắp xếp cho Nhạc Thành một căn phòng khác.

Nguyên bảo tông là một nơi chuyên môn mua bán pháp khí và đồ dùng ma pháp. Nghe nói thể lực của Nguyên Bảo tông cũng là chỗ mạnh nhất xung quanh mười mấy trấn nhỏ này, ở nơi này mua được những thứ tốt mà rất khó gặp được, ví dụ như là quyển trục ma pháp, binh khí ma pháp, công pháp đấu khí, còn có đan dược cao phẩm.

Nguyên Bảo tông nằm ở Thất Tinh Thành. Thất Tinh Thành cũng là thị trấn phồn hoa nhất xung quanh mười mấy trấn nhỏ này, ba ngày sau một thân ảnh màu đen đi tới Nguyên Bảo Tông, người này mặc một bộ đồ màu đen, ngay cả cái đầu cũng trùm đen, không nhìn thấy dáng vẻ.

- Người là ai? Đến bảo tông có chuyện gì?

Hai đệ tử Nguyên Bảo Tông nhìn thấy cách ăn mặc thần bí của người này thì cất tiếng hỏi. Hai người này cũng đã có tu vi tới Đấu Sư.

Hắc bào thanh niên này chính là Nhạc Thành, hẳn nghe Nhạc Tử Phong nói Nguyên Bảo Tông chính là ở đây, cả Thất Tinh Thành cũng không có mấy cửa hàng là có thực lực mua bán đan dược tứ phẩm, trong đó Nguyên Bảo Tông chính là nhà có thực lực mạnh nhất cho nên Nhạc Thành mới tính đến chuyện mang Thông Kinh Đan đan dược tứ phẩm tới nơi này.

- Ta cần tìm người phụ trách ở nơi này, các người mau đi thông báo.

Nhạc Thành đối với hai đệ tử này mà nói, vì không thể để lộ thân phận cho nên hẳn phải tỏ ra thần bí.

- Người chờ ở đây để ta đi thông báo.

Một đệ tử Nguyên Bảo Tông thấy Nhạc Thành thần bí, nói chuyện ngữ khí cũng ngang ngạnh, sợ rằng đây là nhân vật lợi hại cho nên không dám chối từ lập tức đi thông báo.

Một lát sau một đệ tử trong Nguyên Bảo tông dẫn theo một lão giả mặc áo bào màu tro đi ra.

- Tiên sinh là ai vậy? Ta chính là chấp sự ở đây.

Vị lão giả mặc áo bào màu tro nhanh chóng nói với Nhạc Thành.

- Ta cần bán cái này.

Nhạc Thành lấy từ trong người ra một chiếc bình ngọc đưa cho lão giả mặc áo bào màu tro, lão giả này khoảng chừng năm mươi tuổi, tóc ngắn, tu vi chừng đạt tới Đấu Linh, cũng là một cao thủ lợi hại.

- Được, xin mời đại nhân.

Vị lão giả mặc áo bào màu tro đưa tay tiếp nhận bình ngọc trong tay Nhạc Thành thì sắc mặt đại biến, vội vàng hành lễ với hắn, mời Nhạc Thành đi vào nhà trước rồi mới nói. Ba viên đan dược tứ phẩm đây tuyệt đối là vật rất quý báu.

Nguồn:

12. Chương 12

Nhạc Thành cũng không phản đối theo lão giả mặc áo bào màu tro đi vào trong Nguyên Bảo tông. Lão giả liền dẫn đường đưa hắn tới một căn phòng sang trọng.

Trong căn phòng bài trí không ít vật phẩm tinh mỹ, xem xét thì biết đó là một vật xa xỉ, trung gian là một chiếc bàn dài bằng gỗ lim, bên cạnh là những chiếc ghế cũng được chế tác từ gỗ lim. Ở góc phòng còn bày một cái lư hương, từ bên trong bay ra một mùi hương thơm ngát, khiến cho người ta có một cảm giác vui vẻ thoải mái.

- Vị đại nhân này, người ở trước chờ ta một lát, ta báo cho người phụ trách cao nhất ở đây.

Lão giả mặc áo bào màu tro đưa cái bình ngọc cho Nhạc Thành, mà cách xưng hô cũng trở nên thay đổi, lão giả sớm cảm giác người này không có đầu khí tồn tại, cộng với việc có đan dược tứ phẩm thì biết rằng đây là một luyện dược sư tứ phẩm, một Luyện Dược Sư tứ phẩm có địa vị cao hơn một Đấu Linh như hắn rất nhiều.

- Ừ.

Nhạc Thành khẽ ừ một tiếng, sau đó đánh giá căn phòng, xem ra Nguyên Bảo tông thật có thực lực, lần này nếu như giao dịch thành công thì lần sau không chừng còn có thể hợp tác.

Không bao lâu sau Nhạc Thành nghe thấy tiếng bước chân từ bên ngoài truyền vào, hai thân ảnh đi tới, một người chính là vị lão giả mặc áo bào màu tro, một người khác chính là một nữ tử.

Cô gái này có đôi mắt như là vì sao, mi như lá liễu, sống mũi rất cao, cái miệng nhỏ nhắn đỏ hồng, ngũ quan xinh xắn phối hợp với khuôn mặt tuyệt mỹ. Trên người nàng mặc một bộ đồ màu tím, trước ngực nàng là

hai bộ ngực cao ngất mê người hấp dẫn người ta thật sâu. Cái eo thon cùng với kiều đồn rần chắc mang theo một nóng bỏng vũ mị.

- Vị tiên sinh này, xin hỏi đại danh, tiểu nữ là người phụ trách, có tên là Vân Phỉ Phỉ.

Nữ tử Vũ mị Vân Phỉ Phỉ đánh giá qua Nhạc Thành, tuy không nhìn rõ lắm bộ dáng của Nhạc Thành nhưng xem ra Nhạc Thành cũng không lớn tuổi lắm, đúng như dáng vẻ mà chấp sự báo với nàng. Trên người của hắn không toát ra khí tức đấu khí mà cũng không toát ra khí tức của pháp sư, người này hơn phân nửa là luyện được sư, một luyện được sư tứ phẩm xứng đáng để nàng chào đón.

- Tại hạ họ Lục, ba viên Thông Kinh Đan này phiền cô nương giúp ta bán.

Nhạc Thành cũng không muốn lộ ra thân phận mà nhất thời cũng không biết nên bịa ra cái tên gì cho nên nói mình họ Lục. Xem ra nữ tử Vân Phỉ Phỉ này tuy tuổi còn trẻ nhưng tu vi thực sự không thấp, mà cũng không phải tu luyện đấu khí, dường như là ma pháp sư tứ cấp. Trong lòng Nhạc Thành không kìm được kinh ngạc vì tu vi của nàng.

- Hóa ra là Lục tiên sinh. Vân Phỉ Phỉ nghe thấy câu trả lời của Nhạc Thành thì nhanh chóng hồi tưởng lại trí nhớ, nàng phát hiện ra ở trong Thất Tinh thành không có luyện được sư nào họ Lục, xem ra đối phương cũng không phải họ Lục, nhưng người ta đã không muốn lộ thân phận thì nàng cũng không muốn hỏi nhiều.

- Đan được tứ phẩm Thông Kinh đan.

Tuy chấp sự đã nói cho nàng biết có tới ba viên Thông Kinh Đan đan được tứ phẩm nhưng Vân Phỉ Phỉ vẫn không kìm được mà khẽ giật mình. Nguyên Bảo tông tuy là tông môn có thực lực mạnh nhất ở trong Thất Tinh Thành nhưng đan được tứ phẩm rất ít khi sản xuất mà mỗi viên đan được tứ phẩm đều được bán với giá trên trời.

- Lục tiên sinh, tiên sinh muốn bán ba viên đan được này sao?

Vân Phỉ Phỉ hỏi Nhạc Thành, ba viên đan được tứ phẩm này nếu được bán thì tuyệt đối sẽ mang tới oanh động cho Thất Tinh Thành, nhớ lần trước Nguyên Bảo tông bán một viên đan được tứ phẩm đã dẫn đến sự tranh đoạt của hơn mười người.

- Bán toàn bộ, ta muốn mua một số món đồ.

Nhạc Thành trả lời, bán ba viên Thông Kinh Đan chính là vì hắn muốn mua một số tài liệu luyện chế pháp khí.

- Không có vấn đề gì, ba tháng sau Nguyên Bảo tông chúng ta có một kỳ đấu giá đại hội long trọng, ba viên Thông Kinh Đan đến lúc đó tiên sinh hãy mang ra đấu giá, chúng ta chỉ lấy một phần hai mươi tiền thuê, mặc khác Lục tiên sinh cần gì trước thì có thể lấy trước từ Nguyên Bảo tông sau đó từ đấu giá đại hội mà chi trả lại, tiên sinh thấy thế nào?

Vân Phỉ Phỉ nói với Nhạc Thành, một luyện được sư tứ phẩm, nàng phải dốc toàn lực lôi kéo.

- Như vậy cô nương không phải hơi thiệt thòi sao.

Nhạc Thành trả lời, tâm ý của Vân Phỉ Phỉ hắn biết rõ, nếu như bán ở đấu giá đại hội thì sẽ bán được giá cao hơn rất nhiều, mà Nguyên Bảo tông chỉ lấy một phần hai mươi tiền thuê thì thật là rất hiền.

- Không thiệt thòi, hi vọng từ nay về sau Lục tiên sinh có đan được nào cần bán thì trước hết xin nghĩ tới Nguyên Bảo tông.

Vân Phỉ Phỉ mỉm cười với Nhạc Thành, cả người rung động quyền rũ động lòng người khiến cho Nhạc Thành một lần nữa lại thất thần.

- Không có vấn đề gì, ta tin rằng sau này chúng ta còn hợp tác dài dài với nhau.

Nhạc Thành trả lời, xem ra Vân Phỉ Phỉ này chính là người phụ trách Nguyên Bảo tông, thật là có chỗ bắt phạm, có khiếu buôn bán.

- Phỉ Phỉ cảm ơn tiên sinh, không biết Lục tiên sinh muốn mua sắm thứ gì, tiểu nữ sẽ sắp xếp thật tốt cho tiên sinh.

Nghe thấy Nhạc Thành trả lời, Vân Phi Phi liền nở ra một nụ cười xinh đẹp, có thể lôi kéo một luyện được sư tứ phẩm, đại vị của mình ở trong gia tộc lại vững chắc thêm vài phần.

- Ta muốn mua sắm những thứ này, không biết ở trong Nguyên bảo tông có hay không?

Nhạc Thành lấy một cái danh sách đã sớm chuẩn bị ra cho Vân Phi Phi xem.

- Vừa vặn mấy ngày hôm trước có một lô hàng chúng ta vừa mua, những vật phẩm này đều có, bằng không thì không có cách nào gom đủ.

Vân Phi Phi nhìn danh sách mà Nhạc Thành đưa, bên trong có tất cả những vật lý kỳ cổ quái, đúng là khó tìm. Nàng sau đó lập tức phân phó cho vị lão giả áo màu tro đi tìm nó.

- Vậy xin đa tạ.

Nhạc Thành nói, không ngờ những vật phẩm mà mình cần tìm đều có đủ, hẳn cảm thấy cao hứng không thôi, chỉ là những thứ mà Nhạc Thành liệt kê ra cũng không phải là cái gì đặc biệt quý trọng, chỉ là một số tài liệu bày pháp khí cùng với trận pháp mà thôi. Về phần pháp khí Nhạc Thành cũng không có ý định luyện chế một khi mình đạt tới tu vi đủ yêu cầu thì luyện chế cũng không muộn, thứ hai là hiện tại hẳn cũng không tìm thấy tài liệu luyện chế tốt.

Phi kiếm thì Nhạc thành phải luyện chế, có phi kiếm thì mình có thủ đoạn phi hành cao hơn, vạn nhất đánh không lại đối thủ thì còn phải chạy trốn.

- Không cần cảm ơn, không biết Lục tiên sinh tu luyện ở nơi nào.

Vân Phi Phi hỏi Nhạc Thành, hiện tại cũng chỉ có một mình nàng và Nhạc Thành ở đây, một nam một nữ, không khí cũng trở nên hơi mập mờ.

- Ta không có nơi ở cố định.

Nhạc Thành nghe thấy lời nói của Vân Phi Phi thì cảm thấy không khí trong phòng cũng trở nên mập mờ, trong lòng hẳn thâm nao nao, Vân Phi Phi này đúng là một vưu vật, chỉ là tu vi hiện tại của mình còn quá thấp, có cơ hội thì về sau phải phát triển một chút.

Nguồn:

13. Chương 13

- Lục tiên sinh nói đùa rồi, Vân Phi Phi rất muốn nhìn thấy khuôn mặt chân chính của tiên sinh, không biết có được không?

Vân Phi Phi vũ mị nói với Nhạc Thành, bộ ngực phía trước của nàng khẽ dong đưa trước mắt Nhạc Thành. Nhạc Thành tuổi còn trẻ đã là một luyện được sư tứ phẩm, nhất định là thiên phú kinh người, rất có thể sau này sẽ tiến giai đến ngũ phẩm, lục phẩm thất phẩm, quan hệ với một luyện được sư như vậy về sau mình nhất định sẽ phát tài.

- Dáng người của tại hạ có hơi không tốt, chỉ sợ làm kinh sợ tiểu thư, hay là thôi vậy.

Nhạc Thành trả lời, tạm thời hẳn không thể để lộ thân phận, miễn cho dẫn đến phiền toái.

Vân Phi Phi mặc dù biết rằng Nhạc Thành không muốn nàng nhìn thấy nhưng cũng biết rằng không nên tiếp tục hỏi, tránh việc đối phương không vui, cái được không bù được cái mất.

Không bao lâu sau, vị lão giả mặc áo bào màu tro đã đi tới, trong tay lão cầm lấy một cái không gian trữ vật, bên trong là những vật phẩm mà Nhạc Thành cần mua.

- Lục tiên sinh, trong này đều là những vật phẩm mà tiên sinh cần tìm, tất cả đều không kém, cứ chờ tới đầu giá đại hội tính tiền là được.

Vân Phỉ Phỉ giao cái túi không gian trữ vật cho Nhạc Thành.

- Đa tạ, đến lúc đó tại hạ sẽ tới.

Nhạc Thành tiếp nhận cái túi không gian trữ vật ở trong tay Vân Phỉ Phỉ.

- Lục tiên sinh, cái này tiên sinh cầm lấy, đến lúc đấu giá đại hội diễn ra thì cầm nó mang vào.

Vân Phỉ Phỉ một lần nữa lấy ra một lệnh bài màu kim sắc cho Nhạc Thành, đây chính là lệnh bài cho khách quý của Nguyên Bảo tông, người bình thường không thể có được.

Nhạc Thành nhận lấy yêu bài kim sắc ở trong tay Vân Phỉ Phỉ, sau đó đi theo lão giả mặc áo bào màu tro rời khỏi Nguyên Bảo tông.

- Trần chấp sự, theo ý chấp sự vị Lục tiên sinh này có địa vị gì?

Sau khi lão giả mặc áo bào màu tro quay trở lại, Vân Phỉ Phỉ hướng về phía lão mà hỏi.

- Vân tiểu thư, người này niên kỷ hẳn là không lớn, nhưng lộ diện mục không muốn người khác nhận ra mình, theo tại hạ thấy hẳn nhất định không phải họ Lục, có thể vừa tới đây không lâu.

Trần Chấp sự trả lời.

- Từ nay về sau người này đến nhất định phải báo cho ta biết, chiêu đãi giống như khách quý.

Vân Phỉ Phỉ nói, một người trẻ tuổi mà đã đạt tới luyện được sư tứ phẩm thì tuyệt đối không thể đắc tội, từ nay về sau đối phương còn giúp đỡ Vân gia rất nhiều.

Sau khi Nhạc Thành rời khỏi Nguyên Bảo tông, hắn nhanh chóng tìm một nơi vắng vẻ thay đổi bộ đồ màu đen ra, đổi lấy một trường sam màu xanh. Ba tháng sau chính là đại hội đấu giá, đến lúc đó mình nhất định phải đến còn trong ba tháng này cần phải luyện chế một số phi kiếm và mê ảo trận rồi tính sau.

Lúc Nhạc Thành trở lại Nhạc gia thì nhìn thấy mười mấy người dáng vẻ rất bệ vệ cao ngạo, thực lực cũng bất phàm. Đây chính là những chủ sự của Nhạc gia giống như Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong, còn có một số người đời thứ hai, Tô Hân Nhi và Phùng Tẩu lúc này cũng đã tới phòng khách.

Mọi người phân vị trí mà ngồi, người hầu của Nhạc gia đã sớm bưng lên nước trà và vật điểm tâm. Nhìn đoàn người sắc mặt của Nhạc Tử Phong và Nhạc Tử Sơn đều biến đổi, cũng may là Nhạc Thành không ở nhà, nếu không thì đứa nhỏ này không biết phải đối mặt thế nào.

Những người tới đây tổng cộng là mười hai người, ngồi ở trên vị trí thượng thủ là một lão giả tuổi tác cũng không khác Nhạc Tử Sơn bao nhiêu, còn có một hán tử trung niên, một thiếu nữ mặc một chiếc quần màu đỏ, tuổi so với Tô Hân Nhi cũng không khác biệt bao nhiêu.

Dưới ba người này chính là chín hán tử mặc phục trang, biểu lộ của bọn họ tỏ ra chẳng thèm ngó tới Nhạc gia, mà những người này Nhạc Tử Sơn cũng chỉ biết người cùng tuổi với mình, trung niên hán tử và thiếu nữ tuyệt mỹ kia.

- Nhạc huynh, để ta giới thiệu cho huynh một chút, vị này chính là hộ pháp của Thanh Dương môn, phía dưới cũng đều là đệ tử của Thanh Dương môn.

Trung niên hán tử giới thiệu một chút với Nhạc Tử Sơn, mọi người đều nhìn ra dáng vẻ xấu hổ cùng đau lòng của Nhạc Tử Sơn.

Nhạc Tử Sơn chú thị tới một số người, hắn đã sớm đoán ra thân phận của bọn họ, sắc mặt của Nhạc Tử Sơn cố nén tức giận, người vừa nói chuyện chính là Dịch Bằng, ba mươi năm trước bọn họ còn là hảo huynh đệ, mãi đến mấy năm trước quan hệ của bọn họ mới xuất hiện biến hóa, mà thiếu nữ tuyệt mỹ kia chính là nữ nhân của hắn, Dịch Thiên hôn thê của Nhạc Thành.

Mười bảy năm trước, mẫu thân của Nhạc Thành lúc mang thai hắn thì mẫu thân của Dịch Thiên cũng mang thai nàng ta, vậy là hai nàng ước định nếu như sinh hai nam thì sẽ kết làm huynh đệ, sinh hai nữ thì sẽ kết làm tỷ muội, nếu sinh một nam một nữ thì sẽ kết làm phu thê,

Ai ngờ kết quả chính là sinh được một nam một nữ, cả nhà lúc này thật cao hứng. Về sau Nhạc Thành lại trời sinh không thể tu luyện ma pháp cùng với đấu khí, cũng không thể trở thành Luyện Dược sư. Mà Dịch Thiển thì lại được Thanh Dương môn vừa ý, tuổi còn nhỏ mà đã có thiên phú rất tốt được môn chủ Thanh Dương môn nhận làm đệ tử chân truyền sau này rất có hi vọng

Lúc này Thanh Dương biết được chuyện phúc hôn của Thanh Dương môn cho nên liền nói với Dịch gia từ hôn. Dịch Bằng vì sự uy áp của con gái mình và Thanh Dương môn nên cũng đồng ý, Dịch Thiển nghe chuyện Nhạc Thành là một tên phế nhân cho nên cũng nghĩ hần không xứng với mình.

Nhạc Tử Sơn mặc dù bị lửa giận thiêu đốt trong lòng, nhà gái đến nhà trai yêu cầu từ hôn, đây là chuyện vô cùng lớn lao nhưng Nhạc Tử Sơn cũng không dám tức giận, vì Nhạc gia hần cũng chỉ có thể nén lửa giận ở trong lòng.

Thực lực của đối phương một Nhạc gia nho nhỏ cũng không thể chống lại, đứng trước lão giả mặc áo bào màu xanh kia Nhạc Tử Sơn quả thật bất lực. Lão giả kia có tu vi chính là Thất tinh đấu vương, sau lưng lão cũng là các đệ tử có tu vi Đấu Linh, chỉ kém hơn hần một bậc. Huống chi Thanh Dương môn là quái vật khổng lồ cỡ nào, đừng nói là một Nhạc gia mà cho dù một trăm Nhạc gia cũng không có thực lực chống lại.

- Không biết Dịch huynh hôm nay đến đây vì chuyện gì vậy?

Nhạc Tử Sơn cố nén lửa giận mà hỏi.

- Chuyện này... hôm nay tiểu đệ đến đây...

Nhìn thấy thần sắc của Nhạc Tử Sơn, Dịch Bằng thật sự không mồn nói ra, đối với chuyện từ hôn hần cũng không đồng ý mà ngay cả Dịch gia cũng không nguyện ý chỉ vì uy áp lại tăng thêm Dịch Thiển không muốn cho nên hần cũng không có biện pháp nào.

- Chúng ta hôm nay tới giúp Dịch Thiển từ hôn Nhạc Thành.

Vị lão giả áo xanh thấy Dịch Bằng áp úng liền cất ngang, lạnh lùng nói với Nhạc Tử Sơn, một Nhạc gia suy tàn làm sao có thể xứng đáng với đệ tử thân truyền của môn chủ, đây chính là bộ mặt của Thanh Dương môn.

Nguồn:

14. Chương 14

- Đây là ý của Dịch huynh?

Tuy sớm biết tin tức từ hôn của Dịch gia nhưng Nhạc Tử Sơn không có cách nào tiếp nhận, trên khuôn mặt không khỏi tức giận lên.

- Đúng vậy, xinh Nhạc huynh thứ lỗi.

Dịch Bằng hơi thở dài trả lời Nhạc Tử Sơn.

Mọi người ở Nhạc gia nghe thấy lời nói của Dịch Bằng thì trong lòng không kim nổi mà bốc lửa giận lên, Nhạc Tử Phong không nhịn được mà quát:

- Nếu Nhạc gia chúng ta không đồng ý thì sao?

- Thế nào, Nhạc gia các người rượu mời không muốn uống lại muốn uống rượu phạt sao?

Nghe thấy lời nói của Nhạc Tử Phong, Liệt Sơn vỗ mạnh cái bàn một cái, thần sắc lạnh lùng nhìn Nhạc Tử Phong. Mà những đệ tử Thanh Dương môn nhìn thấy sự tức giận của Liệt Sơn thì trên người cũng xuất ra đấu khí tràn ngập.

- Phụ thân, Phong thúc.

Đúng lúc này Nhạc Thành đi vào trong phòng khách, Nhạc Thành trở lại thấy cả Nhạc gia không thấy sai sau đó nhìn thấy bọn họ tập trung ở phòng khách hẳn còn tưởng có chuyện gì liền đi đến.

- Thành Nhi, sao con lại trở về?

Nhìn thấy Nhạc Thành Nhạc Tử Sơn liền biến sắc, hẳn lo rằng đứa con của mình lại không chịu nổi kích động, làm chuyện điên rồ thì nguy.

Nhạc Thành vừa đi vào cửa thì nhìn thấy bọn người của Thanh Dương môn, ở trong trí nhớ Nhạc Thành cũng nhận ra được Dịch Thiên cùng với Dịch Bằng, lại nhìn hào khí ở trong sảnh thì hẳn cũng đoán ra chuyện gì. Nhạc Thành không kìm được đánh giá bọn người Liệt Sơn, trong lòng hẳn cảm thấy thực lực của bọn người này rất mạnh thì không kìm được mà khẽ giật mình.

Cuối cùng Nhạc Thành đánh giá Dịch Thiên, Dịch Thiên rất xinh đẹp, mái tóc đen nhánh búi ở sau gáy, làn da trắng như tuyết, đôi mắt to tròn, trên người mặc một chiếc quần dài màu đỏ, ở trước ngực mềm mại, eo nhỏ nhắn như liễu, chiếc quần dài màu đỏ cũng không che giấu được kiêu đồn rắn chắc, hai chân thoát nhìn cũng thon dài, dáng vẻ không hề kém Tô Hân Nhi, đều là mỹ nhân khuynh nước khuynh thành.

Nhạc Thành vừa tiến đến, người của Thanh Dương môn cũng đưa mắt nhìn và đánh giá hẳn. Liệt Sơn lúc này cũng đã ngồi trở lại vị trí.

- Phụ thân bọn họ đến từ hôn sao?

Nhìn thấy dáng vẻ của mọi người sắc mặt của Nhạc Thành cũng hơi biến đổi mà hỏi Nhạc Tử Sơn.

- Ủ, Thành nhi, con ra ngoài trước đi.

Nhạc Tử Sơn gật đầu mở miệng nói, lão muốn Nhạc Thành đi ra ngoài trước, tránh cho việc bị khuất nhục.

- Phụ thân con không sao, việc này giao cho con.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó hẳn đưa ánh mắt lạnh lùng nhìn người của Thanh Dương môn.

Bị ánh mắt của Nhạc Thành nhìn người của Thanh Dương môn nhin không được mà khẽ run lên, cuối cùng Nhạc Thành nhìn Dịch Thiên mà nói:

- Là cô nương muốn từ hôn với ta?

- Cái này...

Bị ánh mắt của Nhạc Thành nhìn toàn thân của Dịch Thiên không kìm được mà khẽ run lên, nhất thời không nói nên lời, giống như là bị một ma thú nhìn vậy, trên người đầy khí không cách nào lưu động được.

- Tiểu tử, chỉ bằng vào phế vật nhà người mà có thể xứng với đệ tử thân truyền của ta hay sao? Chúng ta đến chính là để từ hôn, trong này có một nghìn kim tệ xem như là đền bù tổn thất cho người.

Liệt Sơn nhìn Nhạc Thành mà mỉm cười nói sau đó lập tức lấy ra một hộp gấm mở hộp gấm ra, bên trong là kim tệ lấp lánh. Một nghìn kim tệ quả nhiên là một con số không ít, một viên đan dược tứ phẩm cũng chỉ có giá trị năm trăm kim tệ mà thôi.

Nhạc gia mọi người nhìn thấy dáng vẻ kiêu ngạo bề bề của Liệt Sơn thì không kìm được mà nổi lửa giận. Bọn họ muốn phát tác thì thấy Nhạc Thành đi tới nhặt từng khối kim tệ trong hộp, mà ngay cả Nhạc Tử Sơn cũng choáng váng không biết là Nhạc Thành muốn gì.

- Lão gia này, kim tệ này ông giữ lại cho tốt, ông nhớ kỹ cho ta, ba năm sau ta sẽ đích thân đến Thanh Dương môn giải quyết hôn sự này đến lúc đó không phải ông muốn từ hôn mà là ta muốn từ hôn. Ba năm sau ta sẽ đem cái gì gọi là đệ tử thân truyền của ông dẫm nát dưới chân.

Nhạc Thành cầm cái hộp gấm trả lại cho Liệt Sơn, ánh mắt lạnh lùng nhìn hẳn.

Liệt Sơn thế nào cũng không ngờ Nhạc Thành lại đem kim tệ mang đến trước mặt y, y kìm không được mà nổi lửa giận, toàn thân tràn ngập đầu khí, một khí tức vô cùng hung hãn bao phủ Nhạc Thành.

Trước khí tức cường hãn này Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong cũng khẽ giật mình, đầu khí trong cơ thể không cách nào ngưng tụ được, trừ sự uy áp của Đấu Vương Đấu Linh không cách nào phản kháng được.

Nhạc Thành vẫn y như cũ lạnh lùng nhìn Liệt Sơn. Thực lực của Liệt Sơn đúng là rất mạnh, dựa vào khí tức của Nhạc Thành thì mười phần không thể chống đỡ. Tuy nhiên với tu vi nghìn năm của hắn tuy thực lực bị tàn phế nhưng cảnh giới siêu cấp vẫn còn, đừng nói là một Đấu Vương cho dù là một Đấu Tông cũng vô phương áp đảo hắn.

Nhìn cảnh tượng trước mặt mọi người kinh ngạc không thôi, có thể trước mặt một Đấu Vương mà khuôn mặt vẫn không đổi sắc khiến cho tất cả mọi người đặc biệt là Nhạc Tử Sơn kinh hãi không thôi. Biểu hiện của Nhạc Thành thật là ngoài tưởng tượng của lão.

- Được, Thanh Dương môn ta chờ ngươi ba năm.

Liệt Sơn đỏ bừng cả khuôn mặt, trước uy áp đấu khí của mình mà tên tiểu tử này vẫn không khiếp sợ thì y cũng không dám ra tay nếu không truyền ra ngoài thì thật mất mặt.

- Mang kim tệ của ngươi đi!

Nhạc Thành lại nhìn vào người của Thanh Dương môn, thần sắc của hắn vẫn lạnh như băng.

Một đệ tử Thanh Dương môn nhìn Liệt Sơn rồi chạy tới cầm cái hộp gấm. Dịch Thiển lúc theo Liệt Sơn đi ra khỏi cửa không kịp được mà quay đầu nhìn Nhạc Thành, sau đó lập tức cùng với Liệt Sơn rời khỏi Nhạc gia.

- Biểu ca huynh đừng nóng giận.

Nhìn thấy biểu lộ lạnh lùng của Nhạc Thành, Tô Hân Nhi tới gần hắn mà nói, nàng từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ nhìn thấy sự tức giận của biểu ca như vậy, ánh mắt của biểu ca thật là dọa người.

- Thành nhi, con không sao chứ?

Nhạc Tử Sơn đi đến bên cạnh Nhạc Thành, lão cảm thấy đứa con của mình tựa như đã thay đổi thành một người khác, từ trước đến nay lão chưa bao giờ thấy.

- Con không sao.

Nhạc Thành trả lời hai người, ánh mắt sau đó cũng khôi phục lại được vẻ bình thường.

- Thành nhi ba năm sau con muốn lên Thanh Dương môn mạo hiểm sao?

Nhạc Tử Sơn thở dài, biểu hiện của đứa con này của lão thật là khiến cho lão chấn động, cuộc ước hẹn ba năm khiến lão lo lắng không thôi, lần này Nhạc gia đắc tội với Thanh Dương môn đến lúc đó Thanh Dương môn chắc chắn sẽ không đơn giản mà dừng tay.

- Đại ca, đệ sẽ ủng hộ Thành nhi, Thanh Dương môn cũng thật khinh người quá đáng. Thanh Nhi có chuyện gì cần giúp thì cứ nói với Phong thúc.

Nhạc Tử Phong cất tiếng nói, hắn đã biết chuyện luyện đan của Nhạc Thành, một Luyện Dược sư hoàn toàn có tiền vốn để đấu với người ta.

Nguồn:

15. Chương 15

- Phụ thân người cứ yên tâm, con đã có tính toán.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng mà thì thầm trả lời.

- Aizzz...

Nhạc Tử Sơn thở dài một hơi, chuyện của Nhạc Thành lão rất hiểu rõ, không thể tu luyện đấu khí và ma pháp cũng không thể trở thành Luyện Dược sư, hiện tại tu luyện đấu khí và ma pháp cũng đã muộn, hiện tại Dịch Thiển đã có thực lực tam tinh đấu linh.

Những người khác của Nhạc gia cũng đều lo lắng cho Nhạc Thành, chỉ có Nhạc Tử Phong là trên khuôn mặt có một nụ cười, nếu Nhạc Thành không dạn y không được nói chuyện luyện đan ra thì y đã nói ra, tin rằng nói ra sẽ khiến cho mọi người phải chấn động.

Trở lại phòng Nhạc Thành khép cửa lại mà ngồi ở đó. Hắn cũng nhìn thấy tu vi của Dịch Thiển chính là Tam Tinh Đấu Linh, thật là thiên phú siêu nhân, ba năm sau chắc chắn thực lực của nàng sẽ càng thêm kinh người. Tu vi hiện tại của Nhạc Thành mới là Trúc Cơ hậu kỳ, tuy nhiên Nhạc Thành tin rằng với tu vi của mình chống lại một tam tinh Đấu Sư vẫn có thể thắng, ba năm sau nếu đột phá tới Khai Quang hậu kỳ hoặc Thánh Thai sơ kỳ cộng thêm pháp khí thì cũng đủ thực lực chống lại Đấu Linh.

Ba ngày sau ở sau núi của Nhạc gia, trong một sơn động Nhạc Thành khoanh chân ngồi ở đó, ở phía trước bày ra một đồng tài liệu. Sơn động này chính là do Nhạc Thành ra lệnh cho người hầu dò lên, trong những ngày kế tiếp Nhạc Thành tính rằng bế quan luyện phi kiếm cùng với mê ảo trận, việc này đúng là hơi nguy hiểm hẳn sợ rằng sẽ làm thiêu đốt mấy gian phòng bình thường.

Nhạc Thành cảm lấy một khối đá màu xanh, đây chính là một khối huyền thiết nghìn năm. Huyền thiết nghìn năm chính là một tài liệu khá tốt để luyện chế phi kiếm, mặt khác Nhạc Thành cũng kiếm được một số tinh thạch hoàng ngọc ở trong Nhạc gia, có nó tốc độ của phi kiếm sẽ được tăng hơn rất nhiều, điều khiển cũng hao ít chân khí hơn.

Diệp Bạch dùng một thủ ấn quen thuộc mà ngưng kết, vận khởi chân khí, bàn tay hắn lập tức xuất hiện một luồng hỏa diễm. Huyền thiết nghìn năm từ từ hiện ra trước mặt hắn, vô thượng chân hỏa bao trùm trước nó, một lát sau khối huyền thiết trước sự tác dụng của Vô Thượng Chân hỏa đã chuyển thành màu đỏ.

Nhạc Thành đã sớm chuẩn bị kỹ càng, luyện chế huyền thiết nghìn năm cũng không phải là một chuyện dễ dàng, hắn nhanh chóng khống chế Vô Thượng Chân Hỏa ở trong tay, sau khi xuyên không tiên khí của hắn cũng không còn nhiều đành phải cố gắng.

Mà trong lúc Nhạc Thành đang bế quan, ở bên ngoài không hiểu sao lại truyền ra tin tức tiểu thiếu gia của Nhạc gia ba năm sau muốn lên Thanh Dương môn khiến cho cả trấn xôn xao. Có người nói Nhạc Thành không biết lượng sức mình có người nói Nhạc Thành thật có cốt khí. Bất kể thế nào ba năm sau mọi người cũng tính đi xem nào nhiệt một phen.

Mười ngày sau Nhạc Tử Sơn rời khỏi Thất Tinh thành một chuyến, nghe thấy tin tức Nguyên Bảo tông trong kỳ đấu giá đại hội có Thông Kinh Đan thì cao hứng không thôi, vội vàng nói Nhạc Tử Phong một số kim tệ, ba tháng sau hắn muốn tham gia kỳ đấu giá đại hội.

Hai mươi ngày sau ở trong sơn động trước mặt Nhạc Thành đã hiện ra một chất lỏng màu xanh. Trải qua hai mươi ngày cuối cùng Nhạc Thành cũng đã luyện chế được huyền thiết nghìn năm. Mà lúc này khuôn mặt của Nhạc Thành đã trở nên tái nhợt, hắn liền đưa một viên đan dược vào miệng để phục hồi, sau đó lập tức Vô Thượng Chân hỏa lại luyện chế một ngọc thành vàng nhạt, khối ngọc thạch này chính là Hoàng Ngọc tinh thạch, gia nhập vào phi kiếm khiến cho nó có phẩm chất tốt hơn nhiều.

Sắc mặt của Nhạc Thành vốn tái nhợt sau khi ăn được viên đan dược này xong thì ngay lập tức có huyết sắc. Viên đan dược này trợ giúp việc luyện chế tốt hơn không biết bao nhiêu lần.

Hai ngày sau Hoàng ngọc tinh thạch cũng được Vô Thượng Chân hỏa của Nhạc Thành luyện chế thành một chất lỏng màu vàng nhạt, chất lỏng màu vàng hạt này không ngừng toát ra từ vô thượng chân hỏa, một linh khí nồng đậm tràn ngập khắp sơn động.

Nhạc Thành không ngừng ngưng tụ, kế tiếp sau hắn lại luyện chế tài liệu, mãi đến bảy ngày sau phi kiếm tài liệu mới được luyện chế hoàn toàn. Việc kế tiếp chính là nung kiếm, tuy luyện chế phi kiếm với bản thân Nhạc Thành không có gì là nguy hiểm, nhưng nếu sai lầm thì toàn bộ tài liệu sẽ bị phá hủy, cho nên Nhạc Thành cũng không dám chủ quan.

Một lần nữa Nhạc Thành lại đút một viên đan dược vào miệng mà ổn định tâm thần, khống chế Vô Thượng Chân hỏa bao vây phi kiếm. Ngay lập tức hắn dùng lực linh hồn chậm rãi ngưng đọng chất lỏng lại, sau đó rèn thành hình phi kiếm.

Cứ như thế mà luyện chế đối với Nhạc Thành mà nói cũng không có gì khó khăn nhưng sẽ tiêu hao chân khí của hắn. Một lát sau, sắc mặt của Nhạc Thành đã trở nên trắng bệch, hắn không thể không đưa một viên đan dược vào miệng. Luyện chế một phi kiếm mà phải ăn ba viên Khỏa Phục đan cho thấy việc luyện chế này phải tiêu hao nhiều chân khí đến thế nào.

Bây giờ sau một thanh phi kiếm màu xanh quang mang lóe sáng hiện ra trước mặt Nhạc Thành. Nhạc Thành khẽ đưa ngón trỏ lên, ngưng kết thủ ấn sau đó ngón tay phải khẽ nhả một giọt máu tươi lên trên thân kiếm màu xanh đó.

Bỗng dưng quang mang của thanh trường kiếm trở nên đại thịnh, không ngừng cấp tốc xoay tròn, từng chuôi lưu quang lóe lên. Khuôn mặt của Nhạc Thành liền nở ra một nụ cười, thủ ấn trong tay của hắn lại biến đổi, một vòng cung xẹt qua sau đó rơi vào trong tay của Nhạc Thành.

- Cuối cùng cũng đã thành công.

Nhạc Thành vuốt ve thanh kiếm màu xanh, có thanh kiếm này từ nay về sau hắn cũng an toàn hơn.

Chỉ là sự tình cũng không đơn giản như vậy, phi kiếm luyện thành thì Nhạc Thành cũng phải luyện hóa tâm thần thông quán với nó nếu không thì cũng không thể tùy tâm sở dụng mà sử dụng phi kiếm.

Sau khi nghỉ ngơi một lát Nhạc Thành khống chế phi kiếm. Bàn tay của hắn ngưng một thủ ấn kỳ dị, trên mi tâm xuất hiện bạch quang nhàn nhạt mà bắn về phía phi kiếm. Lúc này phi kiếm bắt đầu phát ra từng thanh âm ong ong vô cùng quỷ dị.

Trước mặt Nhạc Thành chính là một đám linh hồn, Nhạc Thành đem linh hồn lực rót vào trong phi kiếm, dung hợp vào đó xong coi như là đại công cáo thành.

Ba ngày sau Nhạc Thành thu thập phi kiếm vào trong không gian trữ vật. Không gian trữ vật này chính là tài liệu của Nguyên Bảo tông, Nhạc Thành vừa vặn không có cho nên giữ lại cho mình dùng. Cái túi này cũng không phải là vật xa xỉ, bình thường cũng có thể dễ dàng mua được.

Nguồn:

16. Chương 16

Không gian trữ vật phân làm ba cấp bậc, trong đó không gian trữ vật cấp thấp nhất bên trong không gian rất nhỏ tiếp theo chính là không gian trữ vật vòng tay, so với túi không gian trữ vật thì thuận tiện hơn, bên trong cũng rộng hơn mấy lần, nhưng giá cả cũng cao hơn. Tiếp theo chính là không gian trữ vật hình nhẫn, mang theo càng thuận tiện, bên trong là một không gian rất rộng, đương nhiên giá cả cũng sẽ là ở trên trời.

Cuối cùng cũng đã luyện chế thành công phi kiếm, khuôn mặt của Nhạc Thành lúc này liền nở ra một nụ cười, tiếp theo chính là việc luyện chế Mê ảo trận. Mê ảo trận là một trận pháp vô cùng lợi hại, nếu như địch thủ mà bị nhốt vào ở trong trận mà tu vi thấp thì đừng hòng chạy ra. Ở trong trận người ta sẽ nhìn thấy những ảo ảnh khác nhau, Mê ảo trận này vốn có tên là Cửu Long mê Ảo trận, chỉ là nhất thời Nhạc Thành cũng không tìm ra được tài liệu toàn bộ cho nên cũng chỉ có thể phát huy ba thành của Mê ảo trận.

Dựa theo Nhạc Thành dự đoán thì sau khi luyện chế xong Cửu Long Mê ảo trận có thể vây khốn Đại Đấu sư và tam cấp pháp sư. Chỉ là tài liệu không đủ, Cửu Long Mê ảo trận không thể phát huy được toàn bộ tác dụng, chỉ có thể khiến mọi người sinh ra ảo ảnh cho nên Nhạc Thành cũng chỉ gọi là Mê ảo trận.

Trong lúc Nhạc Thành luyện chế Mê ảo trận, Nhạc Tử Phong cũng đang đầu đầu. vốn hai nhóm đan dược Nhạc Thành luyện chế xong bán đi đã có không ít người mua và sinh ra hảo cảm vì vậy bọn họ lại đi vào trong binh phó của Nhạc gia để mua sắm. Tuy nhiên tất cả đan dược mà Nhạc Thành luyện chế đã bị bán

hết, bây giờ có nhiều người mua y cũng đành chịu, vốn định tìm Nhạc Thành nhờ hẩn luyện chế thì lúc này Nhạc Thành lại đang bế quan.

Hiện tại chỉ còn cách thời gian đấu giá đại hội có năm ngày, Nhạc Thành hiện tại cũng đã luyện chế Mê ảo trận tốt hơn rất nhiều. Hẩn cảm thấy mình có dấu hiệu đột phá thì bắt đầu vui vẻ, vội vàng vận khí điều tức, nương theo dấu hiệu này mà bắt đầu tu luyện.

Một luồng chân khí được Nhạc Thành hô hấp nuốt vào, cả trong sơn động hiện ra thanh mang nồng đậm. Nhạc Thành hiện tại đã sớm tiến vào cảnh giới vong ngã có thể tùy ý vận khởi kinh mạch trong người như nước chảy.

Trong ba tháng bế quan tu vi của Nhạc Thành cũng đã tốt hơn rất nhiều, ba ngày sau ở trong sơn động thanh mang ngày càng nồng nặc, Nhạc Thành thổ nạp hô hấp một thanh mang từ từ dung nhập vào trong người của hẩn, chân khí của Nhạc Thành cũng có sự biến đổi rất lớn.

- Rốt cục cũng đã đột phá đến chốt mở sơ kỳ.

Nhạc Thành thở ra một hơi sau đó từ từ mở hai mắt, hai luồng tinh quang ở trong mắt hẩn tụ lại thật lâu vẫn không tiêu tan. Sau khi kiểm tra khí tức toàn thân một lần Nhạc Thành liền nở ra một nụ cười, Trúc Cơ sơ kỳ một năm sau đã đột phá tới Khai Quang sơ kỳ, tốc độ này mà nói trong thiên cổ hẩn cũng là đệ nhất nhân.

Thời gian tới kỳ đấu giá đại hội của Nguyên Bảo tông cũng đã tới gần, trong Thất Tinh Thành dòng người qua lại, các thế lực phụ cận cũng đã tới, giá phòng ở trong Thất Tinh Thành tăng liên tục, cuối cùng cung cũng không đủ cầu.

Mọi người cơ bản đều là vì ba viên Thông Kinh Đan mà tới. Đồng thời việc đấu giá ba viên đan dược này đã khiến cho tất cả mọi người oanh động, không ít gia tộc và các thế lực đều muốn mua Thông Kinh đan cho đệ tử thiên phú của mình dùng, có nó tu vi của bọn họ sau này có thể nói là bất hạn khả lượng.

Lần này đấu giá đại hội của Nguyên Bảo tông thật sự quá nhiều người đến cho nên Nguyên Bảo tông tạm thời quyết định chỉ có một số thế lực mới có thể đi vào, ngoài ra những người có tu vi vượt qua Đấu Linh hoặc ma pháp sư tứ cấp cũng có thể đi vào.

Lúc Nhạc Thành đi vào trong Thất Tinh đại hội thì cũng là lúc đấu giá đại hội bắt đầu. Vừa mới sáng sớm nhưng số người ở Nguyên Bảo tông đã tới xếp hàng, Nhạc Thành cũng theo trong đám người mà đi vào.

- Lục đại nhân phải không?

Nhạc Thành vừa đứng ở đó không lâu, một đệ tử Nguyên Bảo tông đã lễ phép chạy tới hỏi.

- Là ta, có chuyện gì không?

Nhạc Thành lần này đi đến cũng cố ý mặc một bộ đồ màu đen, che một cái mũ màu đen.

- Lục đại nhân không cần xếp hàng, chấp sự đã phân phó cho đại nhân xin mời đại nhân đi theo đường này vào trong quý trường.

Đệ tử Nguyên Bảo tông cung kính thí lễ với Nhạc Thành, sau đó lập tức bảo Nhạc Thành cùng với hẩn đi về phía bên trái.

Nhạc Thành khẽ gật nhẹ đầu, hẩn cũng biết đây là do Vân Phỉ Phỉ sắp xếp cho nên liền đi theo đệ tử Nguyên Bảo tông về phía bên trái. Sau một lát một cái thông đạo sạch sẽ đã hiện ra trước mặt Nhạc Thành, ở đằng kia trước sự dẫn dắt của đệ tử Nguyên Bảo tông Nhạc Thành đã đi tới một căn phòng lầu ba.

Hội trường này hiện tại cũng đủ cho ba trăm người ngồi, tầng thứ nhất là những vị trí bình thường, tầng thứ hai chính là những chiếc ghế lớn, xem ra chính là dành cho những vị khách quý. Tầng thứ ba là toàn bộ phòng, có tổng cộng mười phòng, xem ra chính là những chỗ ngồi sang trọng nhất.

Lúc Nhạc Thành đi vào trong lầu ba thì ở đây đã có rất nhiều người ngồi, vừa mới thấy Nhạc Thành tới mọi người đã đánh giá hẩn, sau khi không dò xét được gì tất cả đều rời ánh mắt đi.

Một lát sau cả đấu giá đại hội cũng đã có đầy người, hội trường cũng đã trở nên ồn ào với tiếng người nói chuyện. Nhạc Thành cũng nghe ra không ít người vì Thông Kinh Đan mà tới, không ngờ đan được của mình lại được người ta hoan nghênh như thế.

Bỗng dưng một thân ảnh màu xám ở lầu hai xuất hiện khiến cho Nhạc Thành giật mình, người này chính là Nhạc Tử Sơn, Nhạc Thành cũng không ngờ rằng Nhạc Tử Sơn cũng tham gia kỳ đấu giá đại hội này.

Một lát sau tất cả mọi người đã đến đông đủ, sau khi cửa đấu giá đại hội đóng lại mọi người cũng biết kỳ đấu giá đã chính thức bắt đầu, tất cả mọi người vốn ồn ào đã trở nên yên tĩnh trở lại mà bắt đầu chờ đợi kỳ đấu giá diễn ra.

Trong lúc mọi người yên tĩnh, ở bên trái có mười mấy đệ tử Nguyên Bảo tông đi ra. Nhạc Thành đánh giá những người này trong đám bọn họ cũng có vị chấp sự áo màu tro mà Nhạc Thành cũng đã gặp qua, còn những người khác tuy Nhạc Thành chưa gặp nhưng từ khí tức cho thấy bọn họ cũng là ma pháp sư, đấu giả, tu vi thực lực không hề kém. Đoàn người sau khi đi vào trong đấu giá đại hội vị chấp sự áo màu tro liền đi ra bên cạnh đấu giá hội đài những người khác cũng nhanh chóng phân tán.

Ngay sau đó một thân ảnh uyển chuyển lập tức đi ra đài đấu giá, Nhạc Thành nhìn qua thì thấy đó chính là Vân Phỉ Phỉ.

Nguồn:

17. Chương 17

Chỉ thấy nàng hôm nay mặc một bộ y phục màu đỏ, trên người có một mị khí nóng bỏng mê người. Mái tóc của nàng buộc ở phía sau càng lộ thêm vẻ vũ mị mê người. Đôi mắt đẹp to xinh xắn câu hồn, trước ngực là một đôi nhũ phong cao ngất, thoát nhìn rất mê người. Eo nhỏ như liễu, kiêu đồn rắn chắc, khiến cho người khác phải bốc hỏa, nước miếng đều phải chảy ra.

Ở rất xa Vân Phỉ Phỉ đưa ánh mắt nhìn về phía Nhạc Thành, tựa như là chào hỏi, quả nhiên tin Nhạc Thành đến nàng đã sớm biết.

- Các vị, đầu tiên ta xin cảm tạ các vị tới tham gia kỳ đấu giá đại hội của Nguyên Bảo tông chúng ta, hôm nay Nguyên Bảo tông có một số thứ tốt để đấu giá hi vọng lúc đó các vị cũng có thể dùng cảm ra giá.

Vân Phỉ Phỉ mỉm cười với mọi người, yêu kiều nói.

Nhìn thấy Vân Phỉ Phỉ nở nụ cười không ít nam nhân cảm thấy nóng cả người, đôi mắt của bọn họ nhìn nàng càng thêm rực lửa, bất kỳ nam nhân nào cũng không thể cự tuyệt một vưu vật như vậy.

Theo lời nói ngắn gọn của Vân Phỉ Phỉ kỳ đấu giá đại hội cũng đã chính thức bắt đầu, mọi người cũng biết mở màn chỉ là vậy thôi, đại bộ phận bọn họ đều chờ đợi đến phút cuối.

- Hôm nay chính là ngày thứ nhất, vật đấu giá chính là một bộ công pháp hoàng cấp cao giai đấu khí, giá khởi điểm là ba mươi kim tệ, mỗi lần tăng giá phải nhiều hơn năm kim tệ.

Vân Phỉ Phỉ lấy ra một chiếc hộp gấm màu trắng nói với chúng nhân, nàng khẽ mở nắp hộp ra bên trong là một quyển trục màu lam.

Đối với đấu khí công pháp trong linh hồn Nhạc Thành biết rằng công pháp đấu khí chia làm thiên đại huyền hoàng tứ cấp, trong đó mỗi cấp lại chia làm sơ giai, trung giai và cao giai. Trong đó Tứ cấp Trung Thiên cấp chính là công pháp cao nhất, trong truyền thuyết có uy lực khủng bố.

Chỉ là ở trong Huyền Thiên đại lục cũng chưa từng có công pháp Thiên Cấp như vậy xuất hiện. Mà ở Nhạc gia Nhạc Thành cũng nhớ công pháp cao nhất cũng chỉ là Vạn Kiếm quy nhất dường như cũng chỉ đạt tới mức hoàng cấp cao giai.

Một quyển hoàng cấp cao giai cũng là một vật vô cùng quý trọng, không ít người bắt đầu đấu giá, một lát sau giá cả đã được nâng lên tám mươi kim tệ, hơn nữa vẫn có người muốn tiếp tục ra giá.

Những người ngồi ở trên lầu ba vẫn không hề nhúc nhích, có thể được mời lên trên lầu ba bọn họ đều là những người khách danh dự dĩ nhiên không quan tâm tới một quyển đấu khí công pháp hoàng cấp.

- Chín mươi lăm khối kim tệ, có ai ra giá hay không?

Vân Phỉ Phỉ thán thốt hỏi mọi người, chín mươi lăm kim tệ đã là giá cả mà nàng hài lòng.

- Một trăm kim tệ.

Ở trên lầu hai có một hán tử trung niên lớn tiếng nói, tựa hồ như là muốn cho Vân Phỉ phỉ chú ý, ánh mắt của hắn đã bốc lửa tựa như hận không thể thân cận mỹ nhân.

- Được vị tiên sinh này ra giá một trăm kim tệ, còn có ai ra giá cao hơn không?

Vân Phỉ Phỉ một lần nữa thán thốt hỏi mọi người.

Một trăm lẻ năm kim tệ.

Ở trên lầu hai một hắc y thanh niên cắn răng nói, ánh mắt của hắn cũng nhìn về phía Vân Phỉ Phỉ mà không rời đi được.

Nhìn thấy mọi người gọi giá, trong lòng Nhạc Thành thầm nghĩ: Quả không hổ là mỹ nhân hại nước hại dân, xem ra những nam nhân này vì nàng mà liều mạng cũng không hối tiếc.

Cuối cùng Vân Phỉ Phỉ cũng bán được một cuốn hoàng cấp cao giai đấu khí với giá một trăm hai mươi lăm kim tệ, được hắc y thanh niên mua.

- Vật đấu giá thứ hai chính là một bí kíp ma pháp công kích có giá khởi điểm là hai mươi kim tệ.

Vân Phỉ Phỉ lấy một khối hộp gấm từ kệ phía dưới mà mở ra, ở bên trong là một quyển trục màu đỏ, một luồng hơi nóng bốc từ trong chiếc hộp cũng toát ra ngoài.

Cuốn trục ma pháp này chỉ có ma pháp sư ngoài tứ cấp mới có thể tạo ra được được, bí kíp ma pháp chủ yếu phân thành công kích và phòng ngự, ma pháp sư cần phải tiêu hao không ít linh hồn lực mới có thể tạo ra, hơn nữa chỉ có đủ tu vi mới có thể tạo thành quyển trục như vậy.

Nói như vậy quyển trục ma pháp này chính là một vật phòng thân rất trọng yếu, quyển trục ma pháp này cũng chỉ có thể sử dụng được một lần hơn nữa giá cả khá mắc cho nên rất ít người có thể mua.

Vật đấu giá thứ hai ba cuốn hỏa hệ công kích tam cấp cuối cùng cũng bị một trung niên hán tử bỏ ra năm mươi kim tệ mà mua.

- Vật thứ ba chính là một viên Thiên Niên Huyết Linh chi, có giá ba mươi khối kim tệ khởi điểm, mỗi lần tăng giá không được dưới năm khối.

Vân Phỉ Phỉ mang vật thứ ba lên đấu giá, trong tay nàng chính là một Huyết Hồng Linh Chi.

- Huyết Linh Chi.

Trong lòng Nhạc Thành khẽ giật mình, hiện tại hắn đã đột phá Khai Quang kì muốn luyện chế một số thần đan, trong đó được liệu chính chính là một cây Huyết Linh Chi. Xem ra huyết Linh Chi này mình phải lấy được, không thì sau này rất khó tìm.

- Ba mươi lăm khối kim tệ.

Ở lầu một một lão giả liền lập tức ra giá, không ít người bắt đầu đấu giá. Huyết Linh chi là một linh dược những người này dĩ nhiên không bỏ qua.

- Năm mươi lăm khối kim tệ.

Nhìn thấy giá tiền được nâng lên năm mươi khối kim tệ Nhạc Thành cũng mở miệng ra giá, mặc dù giá cả này hơi mắc nhưng vật này mình phải dùng, bỏ lỡ không biết bao giờ mới có được.

Nhìn thấy Nhạc Thành ra giá, sắc mặt của Vân Phỉ Phỉ hơi biến đổi, sau đó mọi người không ra giá nữa chỉ có một đối thủ khác tăng lên, cuối cùng Nhạc Thành dùng sáu mươi lăm khối kim tệ tranh đoạt Huyết Linh Chi.

Những vật tiếp theo chính là bình khí ma pháp và đấu khí, những thứ này cho hần cũng vô dụng cho nên Nhạc Thành cũng không chú ý tới.

Rốt cuộc cũng đã tới vật đấu giá cuối cùng, mọi người cũng bắt đầu khẩn trương lên, kỳ đấu giá trở nên yên tĩnh một mảng, hôm nay mọi người đại bộ phận tới đây cũng chính là vì vật phẩm này.

- Các vị vật đấu giá kế tiếp ta tin mọi người cũng đã biết là vật gì nhưng ta vẫn muốn nói lại một lần nữa. Vật đấu giá cuối cùng chính là một viên đan dược tứ phẩm, Thông Kinh Đan.

Vân Phỉ Phỉ tựa như vô tình hữu ý nhìn về phía Nhạc Thành, sau đó lập tức cầm lấy cái hộp ngọc từ đệ tử Nguyên Bảo tông mà bày lên trên đài.

Nguồn:

18. Chương 18

Vân Phỉ Phỉ từ từ mở hộp ngọc ra, ba ngón tay của nàng khẽ cầm viên đan dược trong hộp lên, một linh khí nồng đậm nhanh chóng toát ra cả đấu giá đại hội, đợi sau khi mọi người xem xét, Vân Phỉ Phỉ liền đẩy nắp hộp lại.

- Đan dược tứ phẩm đó, khẳng định giá cả rất mắc, dù sao chúng ta cũng không mua nổi.

Không ít người bắt đầu nghị luận, đan dược tứ phẩm đúng là cần phải có một giá cao mới mua được, đại bộ phận mọi người đều không có năng lực.

Nhạc Thành trong lòng cũng suy đoán không biết ba viên Thông Kinh Đan của mình có thể bán được với giá bao nhiêu tiền. Mà sáu mươi lăm kim tệ hần quảng ra để mua Huyết Linh Chi hiện tại vẫn chưa thanh toán.

- Ba viên đan dược thông Kinh đan công hiệu thế nào ta cũng không nói nhiều, phân ra làm ba lượt đấu giá, trước hết đấu giá viên thứ nhất, hai trăm kim tệ, mỗi lần tăng giá không được ít hơn mười kim tệ, hiện tại mọi người có thể ra giá.

Vân Phỉ Phỉ nói với mọi người.

Giá khởi điểm chính là hai trăm kim tệ, vốn một số người tính mua nhưng cũng biết là không thể làm gì, giá cao như vậy đã là quá năng lực chịu đựng của bọn họ, hai trăm kim tệ không phải là một con số nhỏ, không có bao nhiêu người có thể bỏ ra được.

- Hai trăm mười kim tệ.

Ở lần hai cuối cùng cũng đã có người ra giá, mà Nhạc Thành cũng nhìn về phía đó, trong lòng không khỏi cười khổ đó chính là Nhạc Tử Sơn, xem ra cha hần cũng là vì Thông Kinh đan mà tới, không biết ông mua thứ này để làm gì.

Hai trăm ba mươi khối kim tệ.

Hai trăm bốn mươi.

Ba trăm kim tệ.

Nhạc Tử Sơn ra giá, viên Thông Kinh Đan thứ nhất lập tức được trả giá ba trăm kim tệ.

- Ta ra bốn trăm khối kim tệ.

Người ngồi sát Nhạc Thành cất tiếng nói, không ít người đưa mắt nhìn về phía hắn, bốn trăm kim tệ đã là một cái giá siêu cao.

- Ta ra bốn trăm hai mươi khối kim tệ.

Người ở phía bên phải của Nhạc Thành lại tăng giá.

- Bốn trăm ba mươi khối kim tệ.

Nhạc Tử Sơn lại cắn răng ra giá, bốn trăm ba mươi khối kim tệ đối với Nhạc gia mà nói đã là một gánh nặng rất lớn, tuy nhiên lão cũng không muốn bỏ qua cơ hội này. Mấy năm trước lão đã muốn mua Thông Kinh Đan nhưng không có nơi nào luyện chế lần này bất kể thế nào cũng phải bỏ tiền ra mua Thông Kinh Đan.

- Bốn trăm bốn mươi khối kim tệ.

Trung niên hán tử ở phía bên trái Nhạc Thành lại ra giá lần nữa.

- Bốn trăm năm mươi khối kim tệ.

Người ở phía bên phải Nhạc Thành cũng cắn răng ra giá tựa hồ như bọn họ không thể không mua Thông Kinh Đan.

- Bốn trăm sáu mươi khối kim tệ.

Lần này một đại hán hoàng y cũng ra giá, xem ra hắn cũng không thể không mua Thông Kinh Đan.

- Bốn trăm bảy mươi khối kim tệ, lúc Nhạc Tử Sơn ra giá, rõ ràng thân hình đã run lên, tình huống hiện tại mà nói đã đến mấu chốt, giá cao nữa có lẽ Nhạc gia không thể chịu nổi.

Nhìn thấy Nhạc Tử Sơn ra giá, Nhạc Thành cũng chỉ có thể cười khổ mà không có biện pháp nào, tình hình của Nhạc gia Nhạc Thành cũng hiểu rõ, đây là thời khắc khó khăn của Nhạc gia, không hiểu Nhạc Tử Sơn muốn có Thông Kinh Đan để làm gì.

- Bốn trăm tám mươi khối kim tệ.

Trung niên hán tử ở phía bên trái Nhạc Thành lại cắn răng, bốn trăm tám mươi khối kim tệ tuyệt đối là một cái giá trên trời, trong lòng hắn cũng cân nhắc rất cuộc có nên ra cái giá này không.

- Bốn trăm tám mươi khối kim tệ, còn ai ra giá không?

Vân Phỉ Phỉ nói với mọi người, cái giá tiền này cũng vượt ngoài dự đoán của nàng.

Nghe thấy lời nói của Vân Phỉ Phỉ mọi người liền đưa mắt nhìn nhau, cái giá này đã là cái giá mà mọi người không thể trả nổi, ai cũng không muốn táng gia bại sản mà trả giá nữa. Vị đại hán ở phía bên phải Nhạc Thành cũng không ra giá, dù sao vẫn còn hai viên Thông Kinh Đan vẫn chưa đấu giá.

- Bốn trăm chín mươi khối kim tệ.

Tại thời điểm tất cả mọi người cho rằng không có người ra giá thì Nhạc Tử Sơn lại cắn răng ra giá.

Mà tất cả ánh mắt của mọi người lúc này đều nhìn về phía Nhạc Tử Sơn, hán tử trung niên bên trái Nhạc Thành cũng chỉ có thể trừng mắt liếc nhìn Nhạc Tử Sơn. Dù sao vẫn còn hai viên Thông Kinh Đan nữa, không cần ngay ở viên thứ nhất đã rơi vào tình cảnh ta chết người sống.

Cuối cùng Nhạc Tử Sơn dùng bốn trăm chín mươi kim tệ mua Thông Kinh Đan thứ nhất, mà Nhạc Thành cũng chỉ có thể cười khổ.

Kế tiếp chính là đấu giá viên Thông Kinh Đan thứ hai, mà Vân Phỉ Phỉ trực tiếp đưa ra giá khởi điểm là bốn trăm chín mươi kim tệ, Nhạc Thành một lần nữa không thể không bội phục thiên phú trời sinh của Vân Phỉ Phỉ, kết quả viên Thông Kinh Đan thứ hai được bán với giá năm trăm hai mươi kim tệ, được hoàng y đại hán đối diện Nhạc Thành mua.

Viên Thông Kinh Đan thứ ba được Vân Phỉ Phỉ nâng giá khởi điểm là năm trăm hai mươi kim tệ, bởi vì chỉ còn một viên cuối cùng cho nên những người ngồi xem cuộc vui không thể nhịn được nữa lập tức đưa ra một cái giá trên trời, sáu trăm ba mươi kim tệ đã được một người bỏ ra để mua.

Số tiền đã lớn ngoài dự đoán của Nhạc Thành, trong lòng Nhạc Thành không kìm được mà thầm nghĩ lần sau nhất định phải luyện chế một số đan dược để đấu giá, sau đó những vật phẩm cần thiết của mình sẽ nhanh chóng mua được.

Đấu giá đại hội vừa kết thúc, Nhạc Thành đã được vị chấp sự mặc áo bào màu trò mời lên.

- Lục tiên sinh, chúc mừng tiên sinh, ba viên Thông Kinh Đan đều được bán với cái giá không tệ.

Một lát sau Vân Phỉ Phỉ tiến tới khẽ cười nói với Nhạc Thành.

Nhìn thấy Vân Phỉ Phỉ đi tới, Nhạc Thành khẽ giật mình, không ngờ Vân Phỉ Phỉ đã thay đổi quần áo, lúc này nàng đã thay đổi bộ trang phục màu hồng thành một bộ trang phục màu xám, mái tóc dài vũ mị đặt ở hai vai.

- Chuyện này ta cũng phải đa tạ Vân tiểu thư đã giúp đỡ.

Nhạc Thành cũng rất hài lòng với giá tiền ba viên Thông Kinh Đan, cũng biết rằng không rời khỏi việc hỗ trợ của Vân Phỉ Phỉ.

- Lục tiên sinh không chê cười đã là tốt với Phỉ Phỉ rồi, Lục tiên sinh những vật phẩm lần trước của tiên sinh mua, cùng với cây Huyết Linh chi và một phần hai mươi tiền thuê thì tiên sinh còn lại bảy trăm khối kim tệ.

Vân Phỉ Phỉ khẽ lấy một cái hộp gấm lông lách đưa cho Nhạc Thành.

- Không biết Lục tiên sinh đối với giá tiền này có hài lòng không?

Vân Phỉ Phỉ cất tiếng hỏi Nhạc Thành, kiều khu cũng vô tình hữu ý kẻ sát bên người của Nhạc Thành.

Nguồn:

19. Chương 19

- Rất hài lòng.

Nhạc Thành biết rõ kim tệ tồn tại dưới dạng thẻ vàng lần sau cần dùng cứ mang thẻ vàng ra là được, ở trong hộp gấm chính là Huyết Linh chi, thứ mà mình đấu giá được.

- Lục tiên sinh có chuyện gì cần tiểu nữ giúp đỡ nữa không?

Vân Phỉ Phỉ ở bên cạnh nói với Nhạc Thành, bộ ngực sữa vô tình hữu ý khẽ cọ vào cánh tay của hắn, đối với tiên sinh thần bí này nàng ngày càng hiếu kỳ.

- Đúng rồi, Nguyên Bảo tông có một cái lò đan tốt một chút không?

Cảm thấy bộ ngực của Vân Phỉ Phỉ hữu tình vô ý chạm vào cánh tay của mình, hương thơm xông vào mũi Nhạc Thành cũng không cự tuyệt mà hưởng thụ vưu vật này.

- Lò đan dĩ nhiên là có, Nguyên Bảo tông có một lò đan không tệ, tên là Vạn Thú Lô, chỉ là giá tiền cũng không tiện nghĩ, cần có sáu trăm kim tệ.

Vân Phỉ Phỉ trả lời Nhạc Thành, cái Vạn Thú Lô này bởi vì bày ở trong Nguyên Bảo tông có giá tiền rất cao cho nên cũng không mấy người có thể mua nổi.

- Có thể cho tại hạ xem một chút được không?

Nhạc Thành cất tiếng nói, hiện tại mình đang cần một cái lò đan, nếu không thì từ nay về sau không có cách nào luyện chế được.

- Đương nhiên là có thể.

Vân Phỉ Phỉ nói với chấp sự bên cạnh đi lấy Vạn Thú Lô, hiện tại nàng đã khẳng định Nhạc Thành là một luyện được sư, không phải luyện được su thì cần lò đan để làm gì.

Không bao lâu sau vị chấp sự đã lấy một cái lò đan cao cỡ nửa người màu thanh sắc ra. Nhạc Thành nhìn lò đan mà khẽ giật mình, bằng cảm giác hắn nhận ra lò đan này không phải là vật bình thường, sáu trăm kim tệ quả nhiên là một cái giá tiền không mắc.

Nhạc Thành đứng dậy cẩn thận quan sát cái Vạn Thú lô này. Lò đan này có những hoa văn đồ án chằng chịt, nhìn kỹ chính là vô số hình thú vật, trong đó mơ hồ có hình dã thú lao nhanh, khó trách gọi là Vạn Thú Lô.

- Vạn Thú Lô này tại hạ muốn mua.

Nhạc Thành đối với Vân Phỉ Phỉ mà nói, lò đan này đúng là không tệ, so với lò đan của Nhạc Tử Phong thì tốt hơn không biết bao nhiêu lần. Có cái Vạn Thú Lô này xem ra luyện chế đan dược thất phẩm cũng không có vấn đề gì.

- Được Lục tiên sinh yêu thích vậy thì ta giảm giá cho Lục tiên sinh, còn năm trăm kim tệ.

Vân Phỉ Phỉ cất tiếng nói, nàng sẽ không bỏ qua bất kỳ cơ hội nào để lôi kéo Nhạc Thành, chỉ cần lôi kéo được một luyện được sư tứ phẩm, tất cả đều đáng giá.

- Vậy xin đa tạ.

Nhạc Thành cũng không khách khí, loại tiện nghi này không thể không chiếm, hắn cất Vạn Thú lô vào trong không gian trữ vật.

Trước khi rời khỏi Nguyên Bảo tông Nhạc Thành còn cho Vân Phỉ Phỉ một danh sách những vật phẩm mong nàng chú ý, nếu có thì giữ lại cho hắn. Nhạc Thành muốn luyện chế một bảo giáp, đây cũng là một đồ vật xa xỉ, bảo giáp hộ thân đối với hắn có liên hệ tới sự an nguy, Nhạc Thành dĩ nhiên không thể không luyện chế.

Tuy Phi kiểm luyện chế thành công nhưng Nhạc Thành chưa thử qua nhưng hắn biết không có vấn đề gì. Nhạc Thành cũng không dám phi hành giữa ban ngày, mỗi lần phi hành cũng tiêu hao không ít chân khí mà bị người khác nhìn thấy thì sẽ rước lấy không ít phiền toái.

Hai ngày sau Nhạc Thành đã trở về đại trạch của Nhạc gia, vừa trở về không bao lâu Nhạc Thành đã tới gian phòng của Nhạc Tử Sơn.

- Thành nhi, gần đây con cảm thấy thế nào?

Gần đây Nhạc Thành thần thần bí bí có đôi khi ba tháng Nhạc Tử Sơn cũng không thấy hắn, đối với chuyện biến hóa này của Nhạc Thành Nhạc Tử Sơn cũng quý kết vì sự kiện từ hôn, có lẽ từ hôn đã là đả kích quá lớn với Nhạc Thành.

- Phụ thân con rất tốt.

Nhạc Thành trả lời, nhìn thấy dáng vẻ của Nhạc Tử Sơn Nhạc Thành nhận ra ông đã già hơn rất nhiều.

- Thành nhi, lần này ta ra ngoài mua được một viên thông kinh đan, con cầm lấy ăn thử xem nói không chừng nó có trợ giúp đối với việc tu luyện đấu khí của con.

Nhạc Tử Sơn cất tiếng nói, sau đó lập tức cầm lấy viên Thông Kinh Đan lấy được từ kỳ đấu giá đại hội đưa cho Nhạc Thành. Ước hẹn ba năm với Thanh Dương môn của Nhạc Thành trong lòng Nhạc Tử Sơn lo lắng không thôi, nếu như Nhạc Thành có thể tu luyện đấu khí thì còn hi vọng, mấy năm trước hắn mua đan phương Thông Kinh đan chính là hi vọng tìm người có thể luyện chế, xem Nhạc Thành có thể tu luyện đấu khí được hay không.

Nhìn Thông Kinh đan ở trong tay Nhạc Tử Sơn, trong lòng Nhạc Thành liền có một cảm giác cảm động, hóa ra Nhạc Tử Sơn bỏ giá cao mua Thông Kinh đan chính là để cho mình dùng, lúc này Nhạc Thành bỗng nhiên thân ảnh của Nhạc Tử Sơn lớn hơn rất nhiều.

- Thành Nhi, con làm sao vậy? Con ăn vào thử xem.

Nhạc Tử Sơn nhìn Nhạc Thành ngây ngẩn cả người mà tiếp tục nói.

- Dạ.

Nhạc Thành nhất thời cũng không biết phải nói gì cho tốt, tiếp nhận Thông Kinh đan ở trong tay Nhạc Tử Sơn nhưng trong lòng hắn cảm thấy bất đắc dĩ không thôi.

- Được, con ăn vào thử xem có hiệu quả hay không, ta đi.

Nhạc Tử Sơn nhìn Nhạc Thành sau đó lập tức rời khỏi gian phòng.

Nhạc Tử Sơn đi rồi, Nhạc Thành liền cầm Thông Kinh đan bỏ vào không gian trữ vật, Thông Kinh Đan hiện tại đối với hắn mà nói không có bất kỳ tác dụng gì, xem ra trong khoảng thời gian này mình phải giúp Nhạc Tử Phong luyện chế nhiều đan dược mới được, Nhạc Tử Sơn bỏ một cái giá cao mua Thông Kinh đan tin rằng hiện tại tình huống của Nhạc gia không được tốt cho lắm.

- Biểu ca, gần đây huynh đi đâu vậy, muội lúc này gặp di phu mới biết huynh đã trở lại.

Tô Hân Nhi đi vào trong phòng của Nhạc Thành, trước kia bọn họ cơ hồ ngày nào cũng ở một chỗ, vậy mà gần đây ba tháng nàng đã không gặp được biểu ca.

- Hân nhi, sao muội lại tới đây, ta gần đây có chuyện cần ra ngoài.

Nhạc Thành trả lời Tô Hân Nhi, ba tháng không nhìn thấy tiểu ny tử này càng ngày càng động lòng người.

Chỉ thấy hôm nay Tô Hân Nhi mặc một chiếc quần dài màu lục, mái tóc đen nhánh ở sau ót, ở trước ngực chính là bộ ngực mềm mại, eo nhỏ nàng như liễu, kiều đồn cao thẳng rắn chắc.

- Theo muội ra ngoài chơi được không, cả ngày nay muội ở trong nhà, buồn bực muốn chết.

Tô hân Nhi chu miệng, khẽ lắc lắc tay Nhạc Thành.

- Được ta cùng với muội ra ngoài chơi.

Nhạc Thành trả lời, vừa đúng lúc hắn muốn đi ra bình phò Nhạc gia tìm Nhạc Tử Phong gặp chuyện. Cảm nhận mùi thơm nhàn nhạt trên người của Tô Hân Nhi, ngửi thấy mùi thơm từ người nàng hắn liền cảm thấy rung động.

- Biểu ca huynh thật tốt.

Tô Hân Nhi cao hứng không thôi, nàng vội vàng kéo tay Nhạc Thành đi ra ngoài bảo, bộ ngực phía trước vô ý chạm vào cánh tay của Nhạc Thành.

Nguồn:

20. Chương 20

- Hân Nhi, lần trước đưa cho muội đan dược, muội có ăn không?

Nhạc Thành hỏi, bị Tô Hân Nhi dụ dỗ như vậy, Nhạc Thành càng rung động, dưới bụng hắn đã có một cảm giác lửa nóng.

- Đúng rồi, muội còn chưa cám ơn biểu ca, đan dược đó muội ăn vào thật sự rất thần kỳ, sau khi ăn vào muội đã đột phá tới cảnh giới tứ tinh đầu sư.

Tô Hân Nhi cao hứng nói với Nhạc Thành, đã vượt tới tu vi tứ tinh, khó trách nàng lại cao hứng như vậy. Vượt qua tam tinh tu vi quả là chuyện đáng mừng chỉ là hần cũng biết Trúc Cơ đan từ nay về sau đối với tu vi của nàng còn có nhiều tác dụng, những điều này từ nay về sau nàng sẽ tự tìm được.

- Trong này còn có một viên đan dược, muội cầm lấy nó mà ăn vào đi.

Nhạc Thành liền cầm lấy viên Thông Kim Đan lấy được từ tay của Nhạc Tử Sơn mà đưa cho Tô hân Nhi. Tuy nó không có tác dụng với mình nhưng nó đối với Tô Hân Nhi mà nói có tác dụng rất lớn.

- Đa tạ biểu ca.

Tô Hân Nhi cầm lấy viên đan dược trong tay Nhạc Thành, nàng làm sao biết được viên đan dược này có giá trị nửa nhạc gia.

Ở trên phố người đi hỏi hã, Nhạc gia tốt xấu gì cũng là một gia tộc lớn cho nên rất nhiều người biết tới Nhạc Thành và Tô Hân Nhi. Ở trên đường có không ít người nghị luận về Nhạc Thành, chủ đề trên cơ bản đều là ước hẹn ba năm với Thanh Dương môn.

- A, đây không phải là tiểu thiếu gia của Nhạc gia sao?

Nhạc Thành đang đi trên đường náo nhiệt thì đột nhiên bị một thân ảnh chặn lại, chính là một trong ba thiếu niên, hai người bên cạnh hần tuổi tác khá lớn, hần hai người kia chính là bảo tiêu của hần.

Nhạc Thành đánh giá ba người ngăn cản trước mặt mình, thiếu niên kia mặc một bộ đồ hoa lệ, bộ dáng chỉ khoảng mười bảy mười tám tuổi, tu vi đấu khí thật không kém, xem ra chính là cửu tinh đấu sư. Hai bảo tiêu ở bên cạnh đều có tu vi tứ tinh đấu sư.

- Hoàng Chí Lương, người ngăn đường chúng ta làm gì? Mau tránh ra.

Nhìn thấy thiếu niên hoa lệ trước mắt, Tô Hân Nhi không kìm được mà trầm mặt nói với hần.

- Hân Nhi muội muội càng lớn càng xinh đẹp không bằng gả cho ta rồi hãy tính, chúng ta xem hiện tại thành hôn được không

Hoàng Chí Lương đưa mắt nhìn chằm chằm vào ngực của Tô Hân Nhi, trong mắt hiện ra một vẻ cười tà.

Nhạc Thành từ trong trí nhớ thì biết rõ đây chính là thiếu gia của Hoàng gia bình thường khi dễ Nhạc Thành không ít. Hoàng gia cũng chính là đối thủ của Nhạc gia, binh phổ đối diện binh phổ của Nhạc gia chính là Hoàng gia mở ra để cạnh tranh.

- Hân Nhi, chúng ta đừng để ý đến hần.

Nhìn thấy Tô Hân Nhi tức giận, Nhạc Thành liền giữ nàng lại.

- Aizz, ta vẫn còn chưa cho người đi.

Hoàng Chí Lương thấy Nhạc Thành hôm nay không thêm để ý tới mình thì ngăn trước mặt hần.

Lúc này ở trên đường đã có rất nhiều người vây quanh, không có ít người đối với Nhạc Thành và Hoàng Chí Lương đều quen biết. Đối với Hoàng Chí Lương mọi người bình thường đều vô cùng phản cảm, tuy nhiên trước thế lực của Hoàng gia bọn họ cũng không biết phải nói gì.

- Hoàng Chí Lương người nhanh chóng tránh ra nếu không đừng trách ta khách khí.

Tô Hân Nhi khẽ nói với Hoàng Chí Lương, nếu không phải vì sợ liên lụy tới biểu ca nàng đã sớm động thủ. Biểu ca không biết ma pháp cùng với đấu khí, nếu động thủ thì không chừng sẽ làm bị thương biểu ca.

- Hân Nhi muội muội, ta hi vọng muội đừng khách khí với ta.

Hoàng Chí lương có hai bảo tiêu bên cạnh cho nên tuyệt đối không sợ Tô hân Nhi. Ở Lập Anh trấn Tô Hân Nhi chính là cô nương xinh nhất trong lòng hần đã thâm nhớ thương.

- Hoàng Chí Lương, người tốt nhất là rút ngay cho ta, nếu không ta sẽ cho người hối hận.

Nhạc Thành lạnh lùng nói với Hoàng Chí Lương.

- Thế nào, tên phé vật nhà ngươi mà cũng dám to tiếng trước mặt tiểu thiếu gia sao? Có phải ngươi muốn tìm cái chết không?

Hoàng Chí lương nhìn Nhạc Thành, ánh mắt trở nên hung hăng, hắn không ngờ một tên phé vật của Nhạc gia lại dám kêu gào trước mặt mình.

- Chính ngươi muốn tìm cái chết thì ta sẽ thành toàn cho ngươi.

Nhạc Thành đã sớm không còn là phé vật, trong mắt hắn liền lóe lên tinh quang, bàn tay liền ngưng thành một thủ ấn quỷ dị, một thanh mang nồng đậm nhanh chóng ẩn trên ngực Hoàng Chí Lương.

- Âm

Một tiếng vang lên, cả thân hình Hoàng Chí Lương bay ngược trở lại, văng tới hoãn mười miệng, miệng hắn há hốc phun ra một ngụm máu tươi.

Sát na này cả hai bảo tiêu không có phản ứng kịp, nhìn thấy thiếu gia của mình bay ra ngoài, bọn họ hoảng sợ tới mức tái nhợt, cả hai vội vàng chạy tới xem tiểu thiếu gia của mình có chuyện gì không, nếu có thì bọn họ sẽ rất thê thảm.

Mọi người vây xem cũng choáng váng, không phải Nhạc Thành của Nhạc gia là một phé nhân sao, tại sao lại có thể đánh bay Hoàng Chí Lương, Hoàng Chí Lương dù sao cũng là cửu tinh đấu sư, một đại đấu sư muốn một chiêu đánh hắn cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

- Hoàng Chí Lương được hai bảo tiêu nâng lên, hắn không tưởng tượng được mà nhìn Nhạc Thành, một lần nữa lại phun một ngụm máu tươi ra.

- Các người giết hắn cho ta, giết hắn rồi tính sau.

Hoàng Chí Lương hiện tại đã vô tình tức giận, hung hăng nói với hai bảo tiêu, hắn bị một chiêu đánh cho trọng thương, làm sao có thể nuốt được cục tức này.

Hai bảo tiêu đưa mắt nhìn nhìn Nhạc Thành, bọn họ hơi do dự, Nhạc Thành dù sao cũng là tiểu thiếu gia của Nhạc gia, nếu như bị mình đánh chết thì Nhạc gia nhất định không bỏ qua. Dù sao Nhạc Thành cũng có thực lực thần bí, công thêm Tô Hân Nhi cũng là tứ tinh đại đấu sư, bọn họ cũng không nắm chắc có thể đánh chết Nhạc Thành.

- Các người tại sao còn không đi? Mau giết tên phé vật này cho ta.

Nhìn thấy hai bảo tiêu không ra tay, Hoàng Chí Lương không kìm được mà quát lớn.

Hai bảo tiêu nhìn nhìn Hoàng Chí Lương, bọn họ cũng chỉ có thể đứng dậy, người bên trái cầm trường côn đánh về phía Nhạc Thành người bên phải cầm một cây đại đao bổ về phía Tô Hân Nhi. Đấu khí trên người bọn họ dịch chuyển, trên binh khí mang theo một đấu khí nồng đậm.

- Biểu ca, huynh cẩn thận một chút.

Tô Hân Nhi nhìn thấy Nhạc Thành đánh bay Hoàng Chí lương nàng cũng chỉ cho rằng Nhạc Thành nhất thời lập kỳ tích mà thôi, nhìn thấy hai bảo tiêu đánh tới nàng vội vàng tiến lên trước Nhạc Thành, biểu ca không biết đấu khí và ma pháp không thể trở thành đối thủ của bọn chúng.

- Hân nhi, muội đối phó với một tên là được rồi, ta không sao.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên âm trầm, Tô Hân Nhi cũng chỉ có tu vi tứ tinh Đại đấu sư, không thể đối phó một lúc với hai người, hắn vội vàng khê đẩy Tô Hân Nhi phía trước ra, hôm nay hắn muốn biết mình với những người biết đấu khí, ai mạnh ai yếu.

Tô Hân Nhi còn muốn nói thêm nữa nhưng đối thủ công kích của nàng đã tiến tới nàng không dám khinh thường lập tức cử động đấu khí trên người của mình, bàn tay cầm lấy một thanh trường kiếm cổ tay khê nhắc lên, trường kiếm xoẹt một đường vòng cung, hướng về phía đối thủ mà lao tới.

Nguồn:

21. Chương 21

“Đoạt hồn chỉ” Nhạc Thành cũng không dám để cho bảo tiêu dùng côn tiếp nhận mình, thân thể của hắn cũng không thể chống lại sự cường hãn của đấu khí, hộ thân bảo giáp cũng vẫn chưa luyện chế ra cho nên cũng chỉ có cách công kích mà thôi. Nhạc Thành có kinh nghiệm chiến đấu nghìn năm cho nên hiện tại tuy là lần đầu tiên ra tay nhưng cũng không phải là tên tiểu tử mới ra đời.

- Véo.

Tên bảo tiêu sử côn nhìn thấy thanh mang trong tay Nhạc Thành đánh tới thì cảm thấy hoảng sợ, vội vàng lui nhanh về phía sau, tránh khỏi Đoạt Hồn Chỉ của hắn, trường côn trong tay của hắn không ngừng rung lên, vội vàng huy động về phía Nhạc Thành, thực lực tứ tinh đại đấu sư quả là không tệ.

- Véo.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành một lần nữa lại biến đổi, mang theo một đám thanh mang ngưng tụ bay ra, bắn về phía bảo tiêu sử côn. Nhạc Thành hiện tại vẫn chỉ có tu vi Khai Quang sơ kỳ đối với đại đấu sư thì không sao nhưng với một tứ tinh đại đấu sư thì hơi khó nhằn một chút.

Tô Hân Nhi trong lòng lo lắng nhìn Nhạc Thành, thấy Nhạc Thành với đối phương tạm thời không phân thắng bại thì yên tâm dốc toàn lực công kích đối thủ, muốn nhanh chóng xử lý xong mà quay sang giúp Nhạc Thành.

Nhìn thấy Nhạc Thành công kích tất cả mọi người đều kinh ngạc, ai nói tiểu thiếu gia của Nhạc gia là một phế vật chứ, rõ ràng là có thể chống lại một tứ tinh đại đấu sư.

Bảo tiêu sử côn từ trước tới giờ cũng chưa bao giờ nhìn thấy công kích kỳ quái như của Nhạc Thành, trong nhất thời hắn cũng không biết làm cách nào tiếp cận Nhạc Thành. Kỳ thực thực lực thật sự của hai người thì hắn vẫn hơn Nhạc Thành vài phần nhưng nhờ kinh nghiệm chiến đấu phong phú mà nhất thời hắn vẫn không làm gì được Nhạc Thành.

Một lát sau, Nhạc Thành đã gặp khó khăn, sử dụng Đoạt Hồn Chỉ phải tiêu hao không ít chân khí, sắc mặt của Nhạc Thành lúc này liền trở nên hơi tái nhợt, chỉ là Nhạc Thành đã sớm tính kế, nếu thật sự không có biện pháp nào nữa thì chỉ có thể ngưng niệm mà bay đi.

Bảo tiêu sử côn nhìn thấy Nhạc Thành thở dốc thì liền vùng trường côn nhanh chóng bổ về phía hắn.

- Phần Tiên Liệt diễm cầu.

Sắc mặt của Nhạc Thành liền trở nên âm trầm, bàn tay của hắn nhanh chóng biến ảo thủ ấn, thân thể nhanh chóng lùi về phía bên cạnh, đồng thời một thanh mang nồng đậm bao trùm toàn thân, hai tay của hắn mang theo một hỏa cầu nóng bỏng nghênh đón đối phương.

Ầm một tiếng vang lên, thanh niên sử côn bị Nhạc Thành bổ vào vai, thân thể nhanh chóng ngã xuống mặt đất, một ngụm máu tươi phun ra, miễn cưỡng mới có thể đứng lên được, hắn nhanh chóng lấy ra một viên Phục Nguyên đan nhét vào miệng.

Mà bảo tiêu kia lập tức bị ném lên trên không trung, bỗng dưng một hỏa cầu nóng bỏng từ trên không trung phá ra, bảo tiêu sử côn trước sự rung động của hỏa cầu mà rơi rụng từ phía trên xuống.

Phần Tiên Liệt Diễm cầu, chính là đòn công kích mạnh nhất của Hồn Nguyên chân kinh, chính là do Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ mà thành, đây cũng là đòn cuối cùng của Nhạc Thành. Chỉ là dùng Phần Tiên Liệt Diễm cầu thì sẽ bị tiêu hao không ít chân khí, hiện tại Nhạc Thành cũng không còn chiến lực nữa.

Nhìn thấy bảo tiêu sử côn bị trọng thương dưới tay của Nhạc Thành, không biết còn sống sót hay không, tất cả mọi người vây quanh đều sợ hãi. Hoàng Chí Lương lúc này mới nhận ra Nhạc Thành không còn là tên phế vật dễ bị bắt nạt như trước kia nữa.

Nhìn thấy kết cục của đồng bạn, tên bảo tiêu đang đánh nhau với Tô Hân Nhi vội vàng đỡ Hoàng Chí Lương lên rồi bỏ chạy, sự thật đã bày ra trước mắt hắn, việc quan trọng nhất lúc này chính là bảo vệ thiếu gia rời khỏi.

- Biểu ca, huynh không bị sao chứ?

Tô Hân Nhi nhanh chóng chạy tới gần Nhạc Thành, nhìn thấy vết máu cùng với sắc mặt trắng bệch của Nhạc Thành nàng không kìm được mà hoảng sợ.

- Huynh không sao, mau đỡ huynh tới gặp Phong thúc.

Sau khi ăn vào một viên Phục Nguyên đan Nhạc Thành từ từ thở ra một hơi, đả thương người của Hoàng gia, Hoàng gia nhất định sẽ không bỏ qua, mình hiện tại không có khả năng tái chiến, trước mắt phải đến binh phủ của Nhạc gia mới an toàn.

- Được.

Tô Hân Nhi vội vàng đỡ Nhạc Thành tới binh phủ của Nhạc gia, hiện tại nơi này cũng không cách xa binh phủ của Nhạc gia bao nhiêu.

- Thành nhi, con bị làm sao vậy?

Nhạc Tử Phong nhìn thấy Nhạc Thành cùng với Tô Hân Nhi tới thì cảm thấy có điều gì vội vàng đi tới, nhìn thấy vết máu trên khoeo miệng của Nhạc Thành thì lại càng hoảng sợ.

- Phong thúc mọi chuyện nói sau, con chỉ bị thương thôi, không có chuyện gì đâu.

Nhạc Thành nói với Nhạc Tử Phong.

Nhạc Tử Phong nhanh chóng dìu Nhạc Thành đi vào trong mật thất binh phủ của Nhạc gia, sau đó Tô Hân Nhi đem tất cả mọi chuyện kể lại cho Nhạc Tử Phong.

- Thành Nhi, con thực sự giết chết một tứ tinh đại đấu sư?

Nhạc Tử Phong tựa như không tin nhìn Nhạc Thành, chuyện của Nhạc Thành y chính là người biết nhiều nhất nhưng nhất thời y cũng không thể tin.

- Vâng chỉ là tạm thời con cũng bị thương không nhẹ, một thời gian ngắn sau vẫn chưa thể khôi phục lại được.

Nhạc Thành cười khổ nói với Nhạc Tử Phong, xem ra không bao lâu sau Hoàng gia nhất định sẽ tìm tới cửa của Nhạc gia.

- Tên tiểu tử này, cha người biết được nhất định sẽ rất cao hứng.

Nhạc Tử Phong cười to nói, Hoàng gia vẫn một mực uy hiếp Nhạc gia, lần này Nhạc gia xả giận cũng tốt. Nhạc gia tuy suy toàn nhưng hiện tại đối mặt với Hoàng gia cũng không kém bao nhiêu, cao hứng nhất chính là Nhạc Thành không phải là phế vật.

- Phong thúc, trước hết thúc đưa con về, trên người con còn có vết thương cần phải băng bó mới khỏi được, còn nữa thúc lấy một số dược liệu luyện chế đan dược tam phẩm cho con, chờ sau khi thương thể của con tốt lên, con muốn luyện chế một số.

Nhạc Thành nói với Nhạc Tử Phong.

- Tốt lắm, nhưng trước hết người hãy dưỡng thương cho tốt, ta cũng muốn đang muốn người luyện đan. Lần này cha người mang đi không ít kim tệ khiến cho tiền dược liệu đều bị hao hụt, chuyện của Hoàng gia thì tạm thời người yên tâm, Nhạc gia không sợ bọn hắn.

Nhạc Tử Phong nói.

Ở một huyệt động đằng sau đại trạch của Nhạc gia lúc này, Nhạc Thành đang khoanh chân ngồi, toàn thân hắn bao phủ một thanh mang nồng đậm, một luồng khí tức từ từ trào ra khỏi người, sắc mặt của Nhạc Thành cũng dần dần chuyển sang màu hồng.

Lần này Nhạc Thành bị thương không nhẹ, cũng may là không ảnh hưởng tới lực phủ ngũ tạng, một trận chiến trôi qua Nhạc Thành biết rằng đầu khí và chân khí của mình không giống nhau, có lẽ chỉ đến khi mình tiến vào Khai Quang trung kỳ mới có thể chính thức chống lại hán tử sử côn.

Ba ngày sau, thương thế của Nhạc Thành dưới sự vận công điều tức đã tốt hơn rất nhiều, trải qua cuộc chiến bảy ngày trước Nhạc Thành mơ hồ cảm thấy tu vi của mình còn có tiến triển.

Nguồn:

22. Chương 22

Trong lúc Nhạc Thành bế quan dưỡng thương ở Nhạc gia, lúc này Hoàng gia đã hùng hùng hổ hổ mang người tới Nhạc gia, kết quả bị Nhạc Tử Sơn cùng với Nhạc Tử Phong không khách khí đuổi đi. Nhạc gia và Hoàng gia trên cơ bản có thực lực không khác biệt nhau nhiều lắm, Hoàng gia đúng là không thể làm được gì Nhạc gia, chỉ có thể tức giận mà thôi.

Mà Nhạc Tử Sơn cũng chỉ biết một chuyện của Nhạc Thành, Nhạc Tử Phong vẫn chưa cho ý biết chuyện Nhạc Thành luyện đan, đây cũng là do Nhạc Thành nói với Nhạc Tử Phong đừng nói cho cha hắn biết.

Cảm thấy thương thế trên người không còn gì đáng ngại nữa, Nhạc Thành liền lấy Vạn Thú Lô mua được từ Nguyên Bảo tông ra, hắn tính rằng sẽ giúp Nhạc Tử Phong luyện chế một số đan dược nếu không thì Nhạc gia sẽ có phiền toái.

Nhạc Thành lập tức lấy từ trong không gian trữ vật ra một đồng dược liệu những thứ này đều là do Nhạc Tử Phong chuẩn bị cho hắn. Số dược liệu này có thể luyện chế tới ba bốn mươi viên đan dược tam phẩm. Lần trước Nhạc Thành luyện chế hai mươi viên đan dược tam phẩm đã được Nhạc Tử Phong bán không còn thừa cái nào, bằng không hắn cũng không thể gom nhiều kim tệ cho Nhạc Tử Sơn như vậy.

Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn trong tay, luyện chế đan dược tam phẩm đối với Nhạc Thành mà nói đã là một chuyện dễ dàng không còn khó khăn gì, sau khi đạt tới tu vi Khai Quang sơ kỳ hắn đã có thể thoải mái luyện chế đan dược tam phẩm.

Hai luồng chân hỏa ngưng tụ trong tay của Nhạc Thành, Nhạc Thành nhanh chóng rót vào trong Vạn Thú Lô. Từ trong Vạn Thú Lô liền xuất hiện những thanh âm thú gào ong ong, vô cùng quý dị. Nhạc Thành cũng tinh tường một cái lò đan tốt có thể trợ giúp rất lớn, hao tổn ít chân khí hơn.

Một tháng sau, Nhạc Thành đã rời khỏi sơn động, có sự trợ giúp của Vạn Thú Lô, luyện chế đan dược tam phẩm đối với Nhạc Thành đã không còn bất kỳ khó khăn gì, một tháng nay hắn đã luyện chế được tổng cộng ba mươi sáu viên đan dược tam phẩm trong đó Trúc Cơ đan cũng luyện được sáu viên, đây chính là món mà Nhạc Tử Phong đặc biệt quan tâm, Trúc Cơ đan hiện tại đã là đan dược chiêu bài của Nhạc gia.

Qua một tháng bế quan, thương thế của Nhạc Thành cũng đã tốt hơn rất nhiều, đồng thời tu vi cũng có tiến bộ, hiện tại hắn chỉ còn cách Khai Quang trung kỳ một khoảng cách nhỏ, dù sao tu vi càng cao thì tiến bộ càng chậm.

Sau khi rời khỏi sơn động bế quan, Nhạc Thành liền quay trở về gian phòng của mình thu thập một số trang phục và đạo cụ, hắn định đi tới chỗ của Nhạc Tử Phong đưa đan dược thì Nhạc Tử Phong đã tới trước gian phòng của Nhạc Thành.

-Thành Nhi, ta nghe nói con đánh chết một tứ tinh đầu sư của Hoàng gia, còn đả thương Hoàng Chí Lương phải không?

Nhạc Tử Sơn hỏi, tuy hắn đã hỏi qua Nhạc Tử Phong và Tô Hân Nhi nhiều lần nhưng vẫn không tin.

- Dạ, là do bọn họ gây sự với con nên con mới động thủ.

Nhạc Thành trả lời, xem ra bảo tiêu bị mình đánh trọng thương đã chết rồi.

- Con không thể tu luyện đấu khí, không lẽ Thông Kinh đan thực sự có hiệu quả?

Nhạc Tử Sơn hơi nghi ngờ, chẳng lẽ Thông Kinh đan lại hữu hiệu như vậy sao?

- Con cũng không biết chuyện gì, chỉ là ăn Thông Kinh đan vào thì cơ thể liền có đấu khí.

Nhạc Thành cũng chỉ có đường đem mọi chuyện đổ cho Nhạc Tử Sơn.

- Không ngờ Thông Kinh Đan lại thật sự có hữu hiệu.

Nhạc Tử Sơn vui vẻ, sớm biết Thông Kinh đan có công dụng như vậy y đã sớm đi khắp nơi mà tìm nó, cũng may hiện tại đã xuất hiện kỳ tích.

- Thành nhi, sắp tới con cần phải cẩn thận một chút, Hoàng gia có nhiều khả năng sẽ làm phiền con.

Nhạc Tử Sơn nói.

- Vâng con biết.

Nhạc Thành liền trả lời, xem ra gần đây mình phải cẩn thận một chút, nếu như Hoàng gia mời đến cao thủ tới thì mình không phải là đối thủ của bọn họ, cần phải nhanh chóng tăng cường tu vi và thực lực của mình.

Cất bước nhanh đi vào sau núi, Nhạc Thành rời khỏi đại trạch của Nhạc gia, với số đan dược này hẳn tin rằng đủ cho Nhạc Tử Phong có lợi nhuận lên tới cả nghìn kim tệ, bởi vì cả Lập Anh trấn cũng chỉ có Nhạc gia bình phôi là bán đan dược tam phẩm.

Sau khi đưa đan dược cho Nhạc Tử Phong xong, Nhạc Tử Phong nói một tình huống cho Nhạc Thành, xem hẳn có biện pháp nào giải quyết không.

Nghe Nhạc Tử Phong nói Hoàng gia gần đây giá cả của đan dược nhất phẩm và nhị phẩm đã giảm xuống rất thấp, hiện tại sinh ý của Nhạc gia rất kém, Nhạc Tử Phong không thể hạ giá đan dược nhất phẩm và nhị phẩm xuống bởi vì hai đan dược này đều mời Luyện dược sư luyện chế, mặc kệ bán với giá bao nhiêu thì đều phải đưa số tiền cố định cho họ, cho nên Nhạc gia không thể hạ giá xuống nữa, nếu không sẽ thâm hụt tiền.

Mà Hoàng gia chính là vì ở trong gia tộc của mình có một nhị phẩm luyện dược sư cho nên bọn họ thế nào cũng không thể lỗ vốn, nếu tiếp tục như vậy chỉ sợ bình phôi của Nhạc gia sẽ gặp phiền toái, chỉ dựa vào đan dược tam phẩm của Nhạc Thành thì cũng không chống đỡ được bao nhiêu.

Nhạc Thành nhất thời cũng không nghĩ ra cách gì, nếu như mình luyện chế một nhóm lớn đan dược nhị phẩm cùng với nhất phẩm liều mạng với giá cả của Hoàng gia thì đối với Nhạc gia cũng chẳng có gì hại, xem ra phải nghĩ tới một biện pháp tốt hơn.

Sau khi rời khỏi Hoàng gia, Nhạc Thành từ từ bước về nhà, sau khi trải qua một con đường yên lặng thì bỗng nhiên một thân ảnh hiện ra chắn trước mặt hắn.

- Tiểu tử chúng ta chính là người của Hoàng gia, người của Hoàng gia chúng ta không phải là dễ chạm vào.

Trung niên mặc trường bào màu thanh sắc kia lạnh lùng nhìn Nhạc Thành, hẳn đã theo dõi Nhạc Thành từ khi Nhạc Thành rời khỏi bình phôi tới đây.

- Ngươi rồi...

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hắn cảm giác được hán tử mặc áo bào màu xanh này có tu vi thất tinh hoặc bát tinh đấu sư, so với tên bảo tiêu kia thì mạnh hơn rất nhiều, với tu vi hiện tại của mình thì không phải là đối thủ của hắn.

- Người muốn gì?

Nhạc Thành hỏi hán tử áo bào màu xanh, trong lòng cũng thầm tính không biết phải chạy trốn thế nào, thù này lần sau báo cũng không muộn.

- Giết ngươi, ta muốn xem xem Nhạc Tử Sơn đối phó với Hoàng gia thế nào.

Vị thanh bào hán tử lặn lòng nói, sau đó thân hình hần xẹt qua, bàn tay trái mang theo một luồng đầu khí mãnh liệt tấn công Nhạc Thành, thực lực của hần so với bảo tiêu một tháng trước mạnh hơn không biết bao nhiêu.

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, ngưng kết một thủ ấn quý dị một hỏa cầu nóng bỏng lập tức hướng về phía hán tử thanh bào mà lao tới.

Ầm một tiếng, hai luồng lực đạo chạm vào nhau mang theo một tiếng phá hủy vô cùng lớn, ngay lập tức khuếch tán khắp bốn phía. Mà đúng lúc này một thanh kiếm thanh sắc hiện ra trong tay của Nhạc Thành.

Nguồn:

23. Chương 23

Nhạc Thành cảm trường kiếm thanh sắc ném lên trên không trung, bàn tay ngưng kết một thủ ấn kỳ dị, sau đó hần nhanh chóng đập lên phi kiếm mà hướng về phía Nhạc gia chạy về.

- Đáng chết!

Hán tử thanh bào lớn tiếng nói, không ngờ Nhạc Thành còn có bảo vật có thể bay nỳ, hần cũng không phải là ma pháp sư phong hệ cũng không phải là cường giả đấu hoàng cho nên không cách gì đuổi kịp Nhạc Thành.

Nhạc Thành khổng chế phi kiếm của mình nhanh chóng chạy về Nhạc gia, thù này nhất định hần sẽ phải báo, Hoàng gia lần này các người chọc vào ta thì đừng trách ta.

Về tới Nhạc gia, Nhạc Thành vội vàng báo cho Nhạc Tử Sơn, làm cho hần chú ý tới Hoàng gia, ngày sau Hoàng gia sẽ có chuyện.

Nhìn thấy Nhạc Thành lại bị thương, Nhạc Tử Sơn không kìm nổi tức giận, hận không thể lập tức đi nói chuyện với Hoàng gia, có thể hần cũng biết Hoàng gia có thực lực không khác biệt nhiều với Nhạc gia, nếu như liệu mạng Nhạc gia cũng không có nhiều chỗ tốt.

Ở phía sau núi trải qua một ngày một đêm điều tức, lần này Nhạc Thành cũng không bị thương nặng gì, thương thế cũng không đáng ngại, sau khi thở ra một hơi, Nhạc Thành đã mở mắt ra.

- Hoàng gia từ nay trở đi các người hãy chờ đợi sự báo thù từ ta.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trong mắt hần hiện lên một tia sát khí, bọn họ dám ám sát mình, nếu như không phải mình đã sớm luyện chế được phi kiếm thì lần này đã phải táng thân dưới tay của hán tử thanh bào.

Một tháng sau Nhạc Thành từ trong sơn động âm đi ra. Khi Nhạc Thành trở lại căn phòng của mình, Nhạc Tử Phong đã sớm chờ đợi hần.

- Tiểu tử, lần trước ngươi bị đánh lén có chuyện gì không?

Nhạc Tử Phong hỏi Nhạc Thành, hần là người thứ hai biết được chuyện Nhạc Thành bị đánh lén.

- Phong thúc con không sao, những thứ kia con nhờ người chuẩn bị đã có chưa?

Nhạc Thành mỉm cười, lần trước mà không bị thương thì đã tốt rồi.

- Đều ở đây, ngươi muốn gì thì cứ dùng, những vật này đúng là rất khó tìm, ta phải tốn không ít kim tệ.

Nhạc Tử Phong đưa một túi không gian trữ vật cho Nhạc Thành, Nhạc Tử Phong hơi đau lòng nói những thứ này hần đã phải tốn không ít tinh lực mua cho Nhạc Thành.

- Đa tạ Phong thúc chỉ là tháng này con cũng giúp người luyện chế ba mươi viên đan dược tam phẩm.

Nhạc Thành mở không gian trữ vật ở trong túi ra, lập tức lấy ra ba bình ngọc rồi trả lại cái túi cho Nhạc Tử Phong. Nhìn thấy đồng tài liệu ở trên bàn Nhạc Thành liền mỉm cười.

- Hắc hắc, đan dược tứ phẩm này càng ngày bán càng tốt!

Nhạc Tử Phong mỉm cười, gần đây Nhạc Thành luyện chế đan dược tam phẩm rất được hoan nghênh, ngoại trừ tiền vốn thì bọn họ lời không ít.

Sau khi Nhạc Tử Phong rời khỏi, Nhạc Thành cũng muốn kiểm tra những thứ mà Nhạc Tử Phong mua cho mình, tuy nhiên đúng lúc này Tô Hân Nhi đã tới phòng của Nhạc Thành.

- Biểu ca, gần đây muội không thấy huynh, lần trước huynh đánh bại người của Hoàng gia, có phải huynh có chuyện gì lừa muội không?

Tô Hân Nhi đi vào trong phòng, hơi giận dỗi nói với Nhạc Thành.

Nhìn thấy dáng vẻ của Tô Hân Nhi, Nhạc Thành cũng không biết phải làm sao mới tốt tiểu ny tử này hôm nay mặc một chiếc váy dài màu lam sắc, mái tóc đen nhánh, đôi mắt thanh tịnh, cái miệng anh đào nhỏ nhắn, dung mạo tuyệt mỹ vô cùng.

- Đúng rồi, lần trước ta đưa đan dược cho muội, muội có ăn không?

Nhạc Thành mở miệng nói, hần cơ hồ cảm thấy trên người Tô Hân Nhi có một biến hóa thần kỳ, nếu như mình đoán không lầm thì cô gái này có khả năng đã đột phá.

- Ăn rồi, viên đan dược này thật kỳ diệu, muội cảm thấy tất cả các kinh mạch đều thông suốt tu vi cũng đã đột phá lên Lục tinh Đại đấu sư, hiện tại nếu như gặp tên bảo tiêu của Hoàng gia kia nhất định muội phải đánh chết hắn.

Tô Hân Nhi quả nhiên bị Nhạc Thành đánh lạc hướng, gần đây tu vi của mình tăng mạnh toàn bộ đều nhờ biểu ca hỗ trợ, càng ngày nàng càng cảm thấy biểu ca cao thâm khó lường.

- Vậy là tốt rồi.

Nhạc Thành mỉm cười, năm trăm kim tệ một viên đan dược tứ phẩm, không thần kỳ mới là chuyện lạ, tiểu ny tử này thật là tiện nghi, xem ra sau này tu vi của nàng với người bình thường sẽ tiến bộ nhanh hơn khá nhiều, tiền đồ bất khả lường.

- Biểu ca, những thứ này là gì?

Tô Hân Nhi nhìn thấy một đồng lớn ở trên bàn của Nhạc Tử Phong thì lập tức tò mò hỏi.

- Đây là một số thứ tốt để luyện chế tài liệu.

Nhạc Tử Phong đem những thứ ở trên bàn thu vào trong không gian trữ vật, những tài liệu này chính là để phù trợ, khó có thể tìm được.

Ba ngày sau Nhạc Thành mặc một thân hắc y, đầu đội mũ đen tới Nguyên Bảo tông ở Thất Tinh Thành, vừa nhìn thấy Nhạc Thành tới, đệ tử của Nguyên Bảo tông vội vàng đưa hắn tới lầu hai.

- Lục tiên sinh hôm nay tại sao lại rảnh đến tìm ta?

Nhạc Thành mới ở trong phòng ngồi một chút thì đệ tử của Nguyên Bảo tông đã nói cho Vân Phi Phi biết.

- Hôm nay ta đến tìm tiểu thư có một số việc.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hai con mắt của hắn nhìn không được chú thị tới trước ngực của Vân Phi Phi.

Vân Phi Phi hôm nay mặc một bộ đồ màu tím, mái tóc vàng vũ mị buộc ở sau gáy, hai đôi mắt câu hồn xinh đẹp, bộ ngực ngọc phong hiện ra trong mắt của Nhạc Thành, quần áo của nàng chỉ che khuất ngọc châu mà thôi. Từ ngọc phong toát ra một mùi thơm mê người khiến cho ai cũng không nỡ đưa mắt rời đi.

Eo nhỏ như lá liễu, mềm mại bó chặt, còn có một đôi chân thon gầy, mỗi lần Nhạc Thành nhìn thấy vưu vật này thì đều không kìm được mà khê giạt mình, không mấy nam nhân có thể kháng cự được với nó.

- Xin mời Lục tiên sinh cứ nói, nếu có thể thì chúng ta nhất định không từ chối.

Vân Phỉ Phỉ mỉm cười khẽ ngồi xuống cạnh Nhạc Thành.

Một mùi thơm từ người Vân Phỉ Phỉ xông vào mũi của Nhạc Thành, mùi thơm này không đậm cũng không nhạt khiến cho Nhạc Thành cảm thấy Vân Phỉ Phỉ này thực sự là một vưu vật.

- ta muốn nhờ Vân Tiểu thư bán giúp ta hai viên đan dược này.

Nhạc Thành móc một cái bình ngọc ra, bên trong chính là hai viên Thông Kinh đan mà lần trước khi chữa thương hẳn luyện chế, lần trước sau khi mua Vạn Thú Lô, hẳn không còn bao nhiêu kim tệ cho nên đành phải luyện chế đan dược mang đi bán.

- Thông Kinh đan, không có vấn đề gì, cứ giao cho tiểu nữ.

Vân Phỉ Phỉ nhìn hai viên đan dược tứ phẩm trong bình ngọc mà cao hứng không thôi, trải qua lần đấu giá ba viên Thông Kinh đan trước kia hiện tại ở Thất Tinh thành đã không có cửa hàng nào có danh khí sánh với Nguyên Bảo tông.

Nguồn:

24. Chương 24

- Đa tạ không biết lần trước Vân tiểu thư có giúp tại hạ lưu ý một số tin tức không?

Nhạc gia lần trước sau khi bị Hoàng gia đánh lén vẫn nhớ rằng mình phải nhanh chóng luyện chế bảo giáp.

- Lần trước thứ mà Lục tiên sinh muốn ta lưu ý tương đối hiếm thấy cho nên vẫn chưa có tin tức, chỉ có điều ta sẽ tiếp tục lưu ý.

Vân Phỉ Phỉ nói, lần trước Nhạc Thành muốn nàng kiếm một số tài liệu, số đó thật sự rất ít gặp, trong nhất thời cũng khó tìm.

- Đã làm phiền rồi.

Nhạc Thành nói lời cảm ơn sau đó lập tức cáo từ rời đi, Nhạc Thành cũng muốn dạo chơi ở Thất Tinh thành một phen, tuy tới đây mấy lần nhưng chưa lần nào Nhạc Thành đi dạo.

- A.

Vân Phỉ Phỉ nghe thấy Nhạc Thành phải rời khỏi thì cũng đứng dậy, không biết là cố ý hay là vô tình khu vực của nàng khẽ đảo.

-Vân tiểu thư không sao chứ?

Nhạc Thành nhanh tay lẹ mắt ôm lấy Vân Phỉ phỉ, lập tức nhuyển ngọc ở trong tay, Vân Phỉ Phỉ này với đôi nhũ phong cao ngất hiện ra trong mắt của Nhạc Thành.

- Tiểu nữ không sao, đa tạ Lục tiên sinh.

Vân Phỉ Phỉ cất tiếng nói, dựa vào ngực của Nhạc Thành, nàng xuyên qua lớp che mặt có thể nhìn thấy hình dáng của hắn, nhìn dáng vẻ xem ra Nhạc Thành còn rất trẻ mà lại có vài phần tuấn lãng.

Trong nhất thời Vân Phỉ Phỉ cũng không có ý định muốn đứng lên, Nhạc Thành khẽ ôm lấy Vân Phỉ Phỉ trong tay, hai tay khẽ vuốt ve eo lưng nhỏ nhắn của nàng, một mùi thơm nồng đậm truyền vào mũi của hắn, hai người lập tức có cảm giác mập mờ.

- Thất lễ.

Khí tức mập mờ càng lúc ngày càng nồng nặc, Vân Phỉ Phỉ vịn người lên, sau đó Nhạc Thành lập tức rời khỏi Nguyên Bảo tông.

- Người này thật kỳ quái, ta tin người đối với ta không hề có chút động tâm.

Nhìn theo bóng lưng rời đi của Nhạc Thành, Vân Phi Phi thì thảo nỗi khuôn mặt cũng hơi ửng đỏ, tựa hồ như là nhớ lại cảm giác mập mờ của hai người lúc này.

Sau khi rời khỏi Nguyên Bảo tông, Nhạc Thành tìm một chỗ yên tĩnh mà thay đổi trang phục và đạo cụ. Nhạc Thành đối với Vân Phi Phi không phải là không có hứng thú, đối với một vũ vật trời sinh như nàng nói không động tâm là gì, chỉ là hiện tại Nhạc Thành không nghĩ sẽ cùng với nàng có quan hệ gì, dù sao tu vi hiện tại của mình cũng quá thấp, hồng nhan họa thủy nói không chừng sẽ mang tới không tí phiền toái cho mình.

Thất Tinh thành chính là thành thị phồn hoa nhất trong những thành trấn lớn nhỏ quanh đây, dân cư có tới hơn mười vạn, ở trong thành khắp nơi thế lực rắc rối phức tạp, Nguyên Bảo tông cũng chỉ là thế lực hàng hai mà thôi. Trong thất tinh thành có không ít cường giả trong đó cao thủ đấu vương có không ít, tóm lại Thất Tinh Thành tuy rất phức tạp nhưng cũng rất náo nhiệt.

Hồi hải đi trong đám người Nhạc Thành tò mò nhìn theo khắp phía, Thất Tinh Thành so với Lập Anh trấn thì to hơn, đi vòng vo một lúc lâu Nhạc Thành cảm thấy hơi mệt liền tới một khách điếm tên là Tứ Hải ở sát đường nghỉ chân một chút.

Nhạc Thành kiếm một vị trí gần cửa sổ mà ngồi xuống, nhìn thấy dòng người ở trên đường cái hẳn cũng cảm thấy có hương vị.

- Tiểu nhị, mau đưa tiểu thư này ta tới gần cửa sổ.

Ba người đi vào trong khách sạn, ba người này là hai nam một nữ, hai người nam nhân đều có tu vi là nhất tinh Đại Đấu sư.

Người nữa kia mặc một bộ cẩm bào màu vàng, trong mắt có lam sắc, thoát nhìn vũ mị không thôi, sống mũi của nàng khá cao, trên mặt da thịt trắng hồng bóng loáng như son, ngũ quan phối hợp tạo ra khuôn mặt tuyệt mỹ.

Nàng mặc một bộ cẩm bào màu vàng, bầu nhũ phong mềm mại cao ngất, kiều đồn rắn chắc. Nhạc Thành hơi đánh giá tựa hồ như tiểu ny tử này hẳn đã gặp qua ở đâu, cô gái này cũng không lớn chỉ khoảng hai mươi tuổi, không ngờ đáng người lại đẹp như vậy.

- Ba vị đại nhân xin mời đi về phía bên này.

Dưới sự dẫn dắt của một tiểu nhị, ba người ở phía sau lưng Diệp Bạch một cái bàn lập tức nói chuyện với nhau.

- Tiểu thư chỉ còn hai ngày nữa là chúng ta tới Lập Anh trấn.

Một hạ nhân nam tử nói.

- Chúng ta cần phải nhanh lên trận đấu của ngũ đại gia tộc sắp cử hành rồi.

Tuyệt mỹ nữ tử mặc cẩm bào nói.

- Tiểu thư còn ba tháng nữa mới là thời gian diễn ra trận đấu của ngũ đại gia tộc, xem ra chúng ta đã tới sớm rồi.

Một hạ nhân khác nói.

- Không sao ta còn muốn tới Lập Anh trấn dạo chơi một phen.

Cẩm bào nữ tử yêu kiều nói.

Nghe thấy chuyện những người này muốn tới Lập anh trấn, Nhạc Thành liền lưu tâm một chút, xem ra nữ tử này cũng là người của Lập anh trấn, chỉ là trận đấu của Ngũ đại gia tộc thì Nhạc Thành không biết.

Ngũ đại gia tộc Nhạc Thành biết được chính là Tiền gia, La gia Hoàng gia, Yến gia và Nhạc gia, bọn họ hợp thành Ngũ đại gia tộc ở Lập Anh Trấn, chỉ là những năm gần đây địa vị của Nhạc gia ở Ngũ đại gia tộc ngày càng thấp.

Một lát sau ba người đã tính tiền rồi khỏi tửu lâu, Nhạc Thành không bao lâu sau cũng tính tiền mà rời khỏi, sau đó Nhạc Thành mò mẫm đi dạo quanh Thất Tinh Thành. Đi dạo một vòng Nhạc Thành mới biết rằng Lập Anh trần so với Thất Tinh thành thật sự kém quá xa.

Trên đường trở lại Lập Anh trần qua chỗ không có người Nhạc Thành liền sử dụng phi kiếm mà bay đi, tốc độ nhanh hơn nhiều, hai ngày lộ trình chưa tới một ngày đã tới.

- Đình đương.

Ở trên một đỉnh núi hoang vu có vài thân ảnh đang kịch liệt đánh nhau, Nhạc Thành xem xét thì tổng cộng là bảy người, trong đó có hai nam một nữ ba người mà Nhạc Thành đã từng gặp qua, xem bộ dáng bốn người kia đề lưng hùm vai gấu, ba người nhị tinh Đại Đấu sư một người thất tinh đại đấu sư.

Bị bốn người này vây công ba người đã chống đỡ không nổi, đặc biệt tên hạ nhân có tu vi nhất tinh đại đấu sư khoe miệng đã có một vết máu, mà cấm bào nữ tử tuyệt mỹ tạm thời đấu với nhị sao đại đấu sư vẫn rơi vào thế hạ phong.

Công kích của mỹ nữ tuyệt mỹ kia xem ra không phải là đấu khí mà là hỏa hệ ma pháp chỉ thấy mỗi lần cấm bào nữ tử công kích hai tay đều xuất ra từng đoàn lửa nóng bỏng, thủy chung cách xa hai đại đấu sư, ma pháp sư không thể công kích ở gần sẽ bất lợi.

Một lát sau hai hạ nhân của cấm bào nữ tử đã bị hai nhị tinh Đại Đấu sư đánh chết, hai nhị tinh đại đấu sư sau khi đánh chết đối thủ xong liền không hề do dự tiến tới vây công cấm bào nữ tử, lúc này có hai nhị tinh đại đấu sư gia nhập tấn công, cấm bào nữ tử xem ra chống cự không được.

Nguồn:

25. Chương 25

- Các người rốt cục là ai?

Sắc mặt của cấm bào nữ tử hơi trở nên tái nhợt, hỏa hệ ma pháp tràn ngập toàn thân nàng, nàng mặc dù là hỏa hệ ma pháp sư tam cấp nhưng có thể nói là vô pháp đối mặt với công kích của bốn người.

- Yến tiểu thư, chúng ta được lệnh phải bắt tiểu thư về, mong tiểu thư đừng phản kháng.

Vị thất tinh đại đấu sư kia lạnh lùng nói.

- Nằm mơ đi.

Cấm bào nữ tử lạnh lùng quát một tiếng, nhưng sau đó sắc mặt của nàng lại trầm xuống, đối với sự vây công của bốn người nàng cũng không biết cách nào để chống lại phải nghĩ biện pháp thoát thân. Sau đó hỏa hệ ma pháp của nàng điên cuồng khởi động, toàn thân bị một luồng hỏa diễm bao phủ.

- Mọi người chú ý đừng để nàng ta chạy thoát.

Vị Đại đấu sư thất tinh có tu vi cao nhất nhắc nhở ba người bên cạnh, hẩn nhìn ra đối phương có thể định liệu mạng.

- Liệt Diễm Thiên Lý.

Ngọn lửa của cấm bào nữ tử ngày càng trở nên nồng nặc, sau đó ngay lập tức nàng vẽ ra nửa vòng tròn, toàn thân hỏa diễm bao phủ nàng. Sau đó một hỏa cầu vô cùng lớn xoay tròn, mang theo luồng nóng bỏng lao về phía bốn người, không khí chung quanh hỏa cầu bắt đầu trở nên khô quắt dị thường.

Bốn người vây công cấm bào nữ tử hiểu rõ cấm bào nữ tử có thực lực rất mạnh cho nên không dám khinh thường, cả bốn người bố trí một vòng phòng ngự đấu khí, đồng thời thân ảnh lùi nhanh về phía sau, nghiêng đón hỏa cầu lớn kia.

- Rầm rầm rầm.

Những thanh âm phá hủy vô cùng lớn vang lên, cường đại khuếch tán. Hỏa cầu khổng lồ trước sự công kích của ba đại đấu sư liên thủ cũng bị chia năm xẻ bảy, vô số hỏa diễm kích tán, không khí xung quanh liền trở nên bừa bộn.

Mà lúc này cảm bào nữ tử nhanh chóng lùi nhanh về phía sau, trước sự vây công của bốn người nàng không thể có tiện nghi cho nên chỉ có thể trốn đi.

- Đừng cho nàng chạy, mọi người mau đuổi theo.

Thất tinh đại đấu sư thấy cảm bào nữ tử lùi về phía sau thì biến sắc nhanh chóng đuổi theo.

Về tốt chất thân thể ma pháp sư không thể so sánh cùng với đấu sư, hơn nữa nữ tử là ma pháp hỏa hệ chứ không phải là ma pháp phong hệ, một lát sau đại đấu sư đã kéo gần khoảng cách lại với nàng, càng lúc càng gần.

Sắc mặt của cảm bào nữ tử trở nên tái nhợt, đại đấu sư vây công đã khiến cho nàng tiêu hao rất nhiều pháp lực. Trước mắt nhìn thấy bị đuổi theo nàng cũng chỉ có thể bất lực mà cười khổ, sớm biết như vậy lần này đừng trở về một mình Lập Anh trấn mà hãy chờ sự phụ thì tốt hơn.

- Âm.

Cảm bào nữ tử chạy trốn cũng không chú ý tới phía trước, hết lần này tới lần khác đều gặp họa, nàng cũng không biết là đụng phải vật gì, đầu cúi xuống mặt đất, mắt không thấy gì nữa.

- Tiểu thư, cô nương không sao chứ?

Nhạc Thành đang trên đường trở lại Lập Anh trấn bỗng nhìn thấy phía trước có một nữ tử dáng vẻ uyển chuyển chạy về phía mình, chưa kịp kêu lên thì nàng đã lao về phía mình, hấn đành phải ôm lấy nàng.

Lúc này Nhạc Thành mới nhìn rõ khuôn mặt của cô gái mặc cảm bào tuyệt mỹ này, nhuyễn ngọc đầy cõi lòng, một mùi thơm nhàn nhạt xông vào mũi, hai mắt hấn dán vào bộ ngực của nàng.

- Nhạc Thành tại sao lại là người?

Cảm bào nữ tử tưởng rằng mình đã té xuống mặt đất thì bị ôm lấy toàn thân, cả người cũng tựa sát vào ngực Nhạc Thành. Nàng khẽ ngẩng đầu lên, thấy người ôm mình là một nam nhân thì sắc mặt không kìm được mà ửng đỏ, từ trước tới giờ nàng chưa bao giờ bị nam nhân ôm qua, một khí tức nồng đậm của nam nhân xông vào mũi, trong lòng không kìm được mà rung động.

Đánh giá người ôm mình một phen, sắc mặt của cảm bào nữ tử liền hơi biến đổi, người trước mắt nàng chính là Nhạc Thành, thiếu chút nữa là nàng không nhận ra.

- Người là...

Nghe được cảm bào nữ tử gọi tên của mình, Nhạc Thành cũng rất nghi hoặc, mình cũng không nhận ra cô gái này, hấn lập tức dời cô gái dậy, lúc ôm người ta hấn cũng không có ý gì.

- Ta là Yến Hiểu Kỳ, người không biết ta sao?

Cảm bào nữ tử nói với Nhạc Thành, bỗng nhiên nàng biến sắc:

- Có người đuổi ta, mau cùng ta bỏ chạy.

- Yến tiểu thư, người chạy không thoát đâu.

Yến Hiểu Kỳ đang tính lời Nhạc Thành chạy đi thì lúc này bốn đại đấu sư đã đuổi theo, nhanh chóng vây hai người lại.

- Thật xin lỗi, tỷ tỷ đã làm liên lụy tới người.

Nhìn thấy bốn người đuổi theo, Yến Hiểu Kỳ cũng không có cách nào. Chuyện Nhạc Thành không thể tu luyện đấu khí và ma pháp nàng đã sớm nghe nói, bốn người này bắt mình nhất định sẽ giết hấn để diệt khẩu.

- Người là Hiểu Kỳ?

Nhạc Thành từ trong trí nhớ cuối cùng đã nhớ ra tuyệt mỹ nữ tử này là ai. Nhạc gia với Yến gia có quan hệ không tệ, khi còn bé bọn họ cùng chơi đùa với nhau, hẳn nhớ rõ khi đó tiểu hài tử này thích qua Nhạc gia chơi trò phụ thê, Yến Hiểu Kỳ so với Nhạc Thành thì lớn hơn một tuổi, mỗi lần nàng đều làm tân nương cho Nhạc Thành. Về sau khi ma pháp học việt chiêu sinh, Yến Hiểu Kỳ có thiên phú không tệ cho nên đã tới đó học, từ đó về sau chưa từng gặp mặt.

- Bọn họ là ai?

Nhạc Thành cũng chú ý tới bốn đại đấu sư mà hỏi Yến Hiểu Kỳ. Chuyện này đúng là mình không thể không xen vào.

- Ta không biết.

Trong lòng Yến Hiểu Kỳ đã sớm đoán ra người muốn bắt mình là ai chỉ là hiện tại nàng không muốn liên lụy tới Nhạc Thành cho nên không muốn nói ra. Mười năm không gặp lại không ngờ Nhạc Thành đã từ một tiểu hài tử trở nên một chàng trai tuấn lãng như vậy.

- Người có thể đối phó với mấy người?

Nhạc Thành cười khổ hỏi Yến Hiểu Kỳ, tu vi thực lực của bốn người này Nhạc Thành đã sớm nhìn ra, ba người một người là nhất tinh đại đấu sư, một người là thất tinh đại đấu sư.

- Người nói chuyện này làm gì, ta hiện tại nhiều nhất chỉ có thể đối phó với thất tinh đại đấu sư mà thôi.

Yến Hiểu Kỳ trả lời Nhạc Thành.

- Người có thể chèo chống một lát không? Chỉ cần có thể chèo chống một lát thì chúng ta không có vấn đề gì.

Nhạc Thành đánh giá địa hình chung quanh, xung quanh rất bằng phẳng, mình có thể ngự kiếm mà chạy, tuy nhiên với tu vi hiện tại của mình mà dẫn theo Yến Hiểu Kỳ thì không thể làm được.

- Người muốn điều gì nói ta thử xem xem.

Yến Hiểu Kỳ nghi hoặc nhìn Nhạc Thành nói, đem hết toàn lực mới có thể chống đỡ một hồi.

- Vậy là tốt rồi, chờ ta một lát.

Nhạc Thành khẽ cười nói.

Nguồn:

26. Chương 26

- Mọi người động thủ.

Vị Thất tinh đại đấu sư kia thấy Nhạc Thành cùng với Yến Hiểu Kỳ đánh giá cao thấp liền không nhịn được, trong tay hắn nắm lấy một thanh trường thương màu trắng toàn thân đều khí cuộn cuộn, mũi thương ngưng tụ thành một mảng thương mang, hướng về phía Yến Hiểu Kỳ mà công kích.

Còn hai nhất tinh đại đấu sư còn lại thì dò xét lẫn nhau, trong đó một người tham gia vào vòng chiến với Yến Hiểu Kỳ, một người khác khẽ rung trường kiếm lên, tấn công về phía Nhạc Thành. Trên người Nhạc Thành không hề có dấu hiệu của Đấu Khí và ma pháp, nhất tinh đại đấu sư này đối với Nhạc Thành không để vào mắt.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hắn muốn chống lại một nhất tinh đại đấu sư không phải là vấn đề gì, chỉ là hiện tại hắn có chuyện quan trọng hơn. Thân ảnh của hắn nhanh chóng lùi về phía sau, lấy mấy thứ trong không gian trữ vật để ra khoảng đất trống.

Yến Hiểu Kỳ hướng về phía ba người mà công kích, may mà ba người này muốn phòng thủ để bắt sống, nếu không thì đã sớm giết được nàng. Nhưng mà càng như vậy, Yến Hiểu Kỳ càng chủ quan, sau đó bị một nhất tinh đại đấu sư đánh trúng một nhất, bị thương không nhẹ.

Thân ảnh của Nhạc Thành xen kẽ xung quanh, nhất tinh đại đấu sư kia cũng cảm thấy khó hiểu vô cùng, rõ ràng người này không có đấu khí và ma pháp, tốc độ lại vô cùng nhanh, mình nhất thời không thể đuổi kịp.

Người này đâu biết Nhạc Thành vận dụng chân khí mới có tốc độ nhanh như vậy, nếu không thì hắn đã sớm đuổi kịp.

- Tiểu tử, ngươi còn định chạy trốn tới đâu.

Nhất Tinh đại đấu sư kia cuối cùng cũng đuổi tới gần Nhạc Thành, trường kiếm trong tay hắn mang theo một mảng kiếm quang bổ về phía Nhạc Thành.

- Mê ảo trận.

Nhạc Thành cũng không chạy trốn nữa mà trên khuôn mặt liền hiện ra một nụ cười tà, trong tay của hắn liền xuất ra một đám bạch quang, ngay lập tức không gian xung quanh liền xảy ra biến hóa vô cùng lớn, mây mù nồng đậm hiện ra.

Yến hiểu Kỳ nhìn thấy nhất tinh đại đấu sư định đưa chưởng vỗ lên trên lưng mình thì biết rằng không tốt, nàng lập tức nhảy vào trong một rừng trúc rậm rạp.

- Nhanh đi theo ta.

Yến Hiểu Kỳ đang hoảng sợ thất thần thì Nhạc Thành đã hiện ra bên cạnh của nàng, khẽ lôi cánh tay của nàng, đi về phía bên trái. Khuôn mặt của nàng liền trở nên đỏ ửng, ở học viện ma pháp sư số người theo đuổi nàng có thể xếp thành từng đội nhưng chưa ai làm nàng thỏa mãn, cũng chưa có ai dám kéo tay của nàng. Cảm giác bàn tay của mình bị Nhạc Thành nắm lấy trong lòng nàng liền cảm thấy đại loạn, không tự chủ được mà dựa sát vào người Nhạc Thành.

Nhạc Thành thấy Yến Hiểu Kỳ không lên tiếng thì lúc này mới quay lưng nhìn lại, chỉ thấy khuôn mặt của Yến Hiểu Kỳ ửng đỏ, đôi mắt xinh đẹp long lanh, lúc này hắn mới phát hiện ra mình đang cầm lấy bàn tay của nàng, Nhạc Thành nhanh chóng buông lỏng ra.

- Không sao.

Yến Hiểu Kỳ cắt tiếng nói, đôi mắt không dám nhìn Nhạc Thành, khuôn mặt càng thêm ửng đỏ.

- Đi theo sau ta, ngàn vạn lần đừng để lạc mất.

Nhạc Thành nói, trên mặt hắn liền lộ ra một sát ý, chân khí cũng bắt đầu khởi động, tuy hiện tại Mê Ảo trận chỉ có thể phát huy hai ba phần mười lực lượng nhưng đủ sức để vây khốn vài đại đấu sư. Đừng nói là Đại Đấu sư cho dù là vài Đấu Linh cũng không thoát khỏi công kích của Nhạc Thành.

- Ủ.

Yến Hiểu Kỳ gạt nhẹ đầu, nàng đánh giá xung quanh, trong lòng kinh ngạc không thôi, thủ đoạn này nàng từ trước đến nay vẫn chưa từng thấy qua.

Một lát sau, một thân ảnh của Đại Đấu sư hiện ra bên trái hai người, Yến Hiểu Kỳ đang định ra tay tấn công thì bị Nhạc Thành ngăn cản lại.

- Yên tâm, hắn không nhìn thấy chúng ta.

Nhạc Thành nói với Yến Hiểu Kỳ sau đó bàn tay lập tức ngưng kết thành một cái thủ ấn kỳ dị, mang theo một hắc khí nhanh chóng bắn về phía lồng ngực của Đại Đấu sư.

Đại Đấu sư này vây hãm ở trong núi rừng dày đặc, một hắc khí bắn vào ngực hắn, lúc hắn phát hiện ra thì đáng tiếc đã không còn kịp, thân hình hắn nhanh chóng ngã xuống mặt đất, hắn cũng không biết mình chết như thế nào.

Nhạc Thành cười lạnh một tiếng sau đó lập tức đi về phía bên cạnh Đại đấu sư mà không khách khí lấy xuống một không gian trữ vật, hướng về phía bên phải mà đi tới. Ở trong Mê ảo trận phương vị của bốn người Nhạc Thành đều nhận ra.

Nhìn thấy Nhạc Thành dùng một chiêu đánh chết một nhất tinh đại đấu sư, Yến Hiểu Kỳ ở sau lưng hần không kìm được mà trợn mắt há hốc mồm. Không phải nàng nghe nói Nhạc Thành không thể tu luyện đấu khí và ma pháp mà sao, xem ra người này rất thần bí.

Kỳ thật nếu chân chính đấu với nhau thì tu vi hiện tại của Nhạc Thành không đủ để giết chết một nhất tinh đại đấu sư, cho dù muốn giết thì liều mạng cũng mới có thể làm được. Chỉ vì hiện tại ở trong Mê ảo trận, đối thủ bị ảo giác mê hoặc, mà Nhạc Thành thì không bị cho nên hần mới có thể dùng một chiêu giết chết được địch thủ.

Một nhất tinh đại đấu sư khác lại hiện ra, trước mặt hần lúc này chính là sâm lâm sương mù nặng nề, đi trong đó hần vô cùng hoảng sợ, bỗng nhiên từ phía sau của hần xuất hiện một luồng hắc mang xuyên qua lồng ngực, thân thể cũng ngã xuống mặt đất.

Nhạc Thành đồng thời lấy từ trên người hần một cái túi không gian trữ vật, sau đó đi về phía nhất tinh đại đấu sư thứ ba ở trong Mê Ảo Trận một nhất tinh đại đấu sư không thể nào chống đỡ được hần.

Nhất tinh đại đấu sư thứ ba cũng bị Nhạc Thành dùng phương pháp kia đánh chết, ba nhất tinh đại đấu sư bị táng thân trong tay Nhạc Thành khiến Yến Hiểu Kỳ không kìm được mà hít vào một hơi, nàng nhìn thấy người này đã thay đổi, nhớ khi còn bé tính cách của hần ôn hòa vô cùng vậy mà giờ đây sát khí lại ngất trời.

- Người còn lại ta và ngươi sẽ đồng loạt ra tay.

Nhạc Thành xoay người nói với Yến Hiểu Kỳ, người cuối cùng có thực lực thất tinh đại đấu sư cho nên Nhạc Thành không thể nắm chắc có thể dùng một chiêu đánh chết được hần, tuy nhiên nếu cộng thêm Yến Hiểu Kỳ thì không có vấn đề gì, thực lực của bản thân hần và nàng đủ để giết chết một thất tinh đại đấu sư.

- Được.

Yến Hiểu Kỳ gật nhẹ đầu, thực lực của thất tinh đại đấu sư cao hơn nhất tinh đại đấu sư đến mấy lần.

Dưới sự dẫn dắt của Nhạc Thành, Yến Hiểu Kỳ nhanh chóng thấy được thất tinh Đại Đấu sư kia, xem bộ dạng của hần thì hần đang ở trong một sơn cốc. Bất quá hần không giống như mấy tên nhất tinh đại đấu sư mà thất thần, hần đứng bất động trên mặt đất tựa như tìm kiếm cái gì đó.

- Toàn lực ra tay.

Nhạc Thành nói với Yến Hiểu Kỳ, trong tay của hần ngưng kết một thủ ấn kỳ dị, một luồng chân khí thanh sắc ngưng tụ thành một cái chuông ấn, một chuông ấn vô cùng lớn bị một khí tức vô hình đè nén.

Sắc mặt của Yến Hiểu Kỳ trở nên âm trầm, nguyên tố hỏa hệ ma pháp trong cơ thể của nàng lập tức lay động, toàn thân bao phủ trong một mảng lửa hồng, lửa hồng ở trước người Yến Hiểu Kỳ liền ngưng kết thành một hỏa cầu nóng bỏng, một khí tức cường hần từ đó phát ra.

Nguồn:

27. Chương 27

Sắc mặt Yến Hiểu Kỳ trầm xuống, toàn bộ nguyên tố hỏa hệ ma pháp bắt đầu khởi động, toàn thân nàng bao phủ trong một ngọn lửa màu đỏ, khí tức mạnh mẽ từ quả cầu nhanh chóng phát ra.

Nhìn thấy thủ đoạn công kích của Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành liền tán thưởng ma pháp của nàng thật không tầm thường khó trách ở Huyền Thiên đại lục đấu khí và ma pháp lại hoành hành, chỉ là không biết bốn hệ ma pháp khác sẽ ra sao, xem ra cũng tuyệt đối không kém ma pháp hỏa hệ.

- Tru ma chuông, Liệt Diễm Thiên Lý.

Nhạc Thành cùng với Yến Hiểu Kỳ đồng thời phát ra hai luồng công kích hướng về Thất Tinh đại đấu sư kia. Nhạc Thành thì không sao nhưng Yến Hiểu Kỳ sau khi sử dụng Liệt Diễm Thiên Lý thì sắc mặt đã trở nên tái nhợt, ma pháp trên người cũng bị tiêu hao không còn gì.

Thất Tinh đại đấu sư trong kia cũng cảm nhận được hai luồng công kích, hắn muốn chạy trốn nhưng đã không còn kịp, đành phải bố trí một vòng phòng ngự đầu khí, ngăn kháng hai luồng công kích.

- Bang bang, hai tiếng nổ mạnh vang lên, vòng phòng ngự của Thất Tinh đại đấu sư kia trong chốc lát đã bị tan rã, hai luồng lực công kích nhanh chóng đánh lên trên người của hắn, thân hình của hắn liền bay ngược trở lại, trên miệng phun ra một ngụm máu tươi, ngã ra phía sau cả chục thước.

Thực lực của Thất tinh đại đấu sư không thấp tuy nhiên cũng không thể chống lại sự công kích của Nhạc Thành và Yến Hiểu Kỳ, kết quả thế nào cũng có thể đoán ra. Nhạc Thành không khách khí lấy không gian trữ vật ở trên người của hắn xuống, loại hành động này hắn thường xuyên làm.

Sau khi Nhạc Thành rút ra tài liệu trận pháp ở trên mặt đất ra, cảnh tượng lập tức khôi phục lại sự bình thường, thi thể của bốn Đại đấu sư hiện ra trên mặt đất, một lát sau Nhạc Thành đi xung quanh một vòng đem tất cả tài liệu Mê ảo trận thu vào.

- Nhạc Thành, cảm ơn người.

Yến Hiểu Kỳ nói với Nhạc Thành, nếu như lần này không có Nhạc Thành thì nàng đã phải chết thảm.

- Ta không sao, người có sao không, có muốn nghỉ ngơi một chút không?

Nhìn thấy sắc mặt tái nhợt của Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành liền cất tiếng hỏi. Bất kể thế nào Yên gia và Nhạc gia cũng có quan hệ không tệ với nhau, mình cũng nên xuất thủ với nàng, hướng chi nàng còn là người khi còn bé hay chơi đùa với mình.

- Không cần nghỉ ngơi.

Yến Hiểu Kỳ nói, hai người đánh nhau sẽ gây sự chú ý cho những người đi ngang quanh, nếu bị bọn họ thấy chỉ sợ sẽ mang tới phiền toái.

- Chúng ta đi thôi, từ đây tới Lập Anh trấn cũng chỉ còn nửa ngày đường.

Nhạc Thành nói, hắn cũng muốn rời khỏi, không biết bốn người này có đồng bọn ở xung quanh không, nếu có thì đúng là phiền toái lớn.

- A.

Yến Hiểu Kỳ tiến ba bước về phía trước thì toàn thân vô lực ngã xuống, hai lần sử dụng Liệt Diễm Thiên Lý đã khiến nàng tiêu hao toàn bộ ma pháp lực, hiện tại toàn thân của nàng vô lực, đứng cũng không vững, may mà Nhạc Thành nhanh tay lẹ mắt nâng đỡ nàng dậy.

- Để ta công người trở về.

Nhạc Thành thấy bộ dáng của Yến Hiểu kỳ thì thấy rằng nàng không còn khí lực nữa.

- Cái này...

Sắc mặt của Yến Hiểu Kỳ một lần nữa đỏ bừng một mảng, nàng từ trước tới giờ vẫn chưa từng thân mật với nam nhân nào như vậy.

- Đừng nói nữa, người đi tiếp không được để ta công người.

Không chờ Yến hiểu Kỳ đáp ứng, Nhạc Thành đã ngồi xuống, ý bảo nàng bám vào lưng của mình.

Khuôn mặt của Yến Hiểu Kỳ đỏ bừng, xem ra mình không còn chút khí lực nào nữa, nàng do dự một chút rồi bám vào lưng của Nhạc Thành.

- Ổn rồi.

Nhạc Thành nói sau đó hắn liền đứng lên đi về phía trước mà đi, một mùi thơm nhàn nhạt, bộ ngực mềm mại khẽ chạm vào người Nhạc Thành. Hai tay của hắn cũng đặt lên trên đùi của nàng, nhất thời trong lòng khuấy động.

Dựa vào bờ lưng rắn chắc của Nhạc Thành, đôi mắt của Yến Hiểu Kỳ ngay cả mở ra cũng không dám, trên mặt nàng đỏ bừng một mảng, nàng cảm nhận bộ ngực mềm mại của mình đặt lên trên lưng của Nhạc Thành không biết trong lòng hắn sẽ nghĩ gì, thật là xấu hổ chết đi đường, trong tim đã đập thành thịch.

- Dáng người của tiểu ny tử này thật là tốt. Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, bộ ngực của yến Hiểu Kỳ ma sát vào mình, đây thật sự là dụ dỗ kinh người, Nhạc Thành cũng không nệ được mà rung động, khẽ vuốt ve cặp đùi rắn chắc, ở phía dưới bụng bỗng nhiên hơi phản ứng.

Cảm nhận Nhạc Thành đặt tay lên trên ngực của mình, trái tim của Nhạc Thành đập càng mạnh, một cảm giác tê dại truyền hết toàn thân, kiều khu không nhịn được mà khẽ run lên.

Trong không khí vô cùng mập mờ này, Nhạc Thành cuối cùng cũng đưa Yến Hiểu Kỳ tới Lập Anh trấn. Công nàng nửa ngày mệt mỏi toàn thân của Nhạc Thành đã ướt đầm đìa, cuối cùng hắn tìm một chiếc xe ngựa để đưa Yến Hiểu Kỳ tới Yến gia.

Yến gia ở Lập Anh trấn cũng là một gia tộc có danh tiếng, thực lực so với Nhạc gia thì mạnh hơn một chút, trong gia tộc dùng việc vận chuyển hàng hóa làm sinh ý. Đưa Yến Hiểu Kỳ tới Yến gia xong, Nhạc Thành rời khỏi.

Trở lại đại trạch của Nhạc gia, Nhạc Thành vẫn chưa trở về phòng thì đã chạm phải Nhạc Tử Sơn, lập tức bị Nhạc Tử Sơn gọi vào trong đại sảnh.

- Thành Nhi, mấy ngày nay con ở đâu vậy, ta không thấy con.

Nhạc Tử Sơn nói, Hoàng gia hiện tại đã cùng với Nhạc gia rơi vào tình trạng thủy hỏa bất dung, cộng thêm lần trước bị đánh lén, hai ngày nay Nhạc Tử Sơn lại nghe thấy Nhạc Thành ra ngoài cho nên rất lo lắng.

- Phụ thân con không sao, con chỉ đi lòng vòng bên ngoài.

Nhạc Thành nói, chuyện Hoàng gia đánh lén hắn cũng không sợ, năng lực chạy trốn mình vẫn có.

- Con nên cẩn thận một chút.

Nhạc Tử Sơn nói:

- Thành nhi, ngũ đại gia tộc ba tháng sau sẽ có một cuộc tỷ thí, con có muốn tham gia hay không?

- Ngũ đại gia tộc tỷ thí sao? Tỷ thí gì vậy?

Nhạc Thành chợt nhớ tới chuyện mà Yến Hiểu Kỳ đề cập, hắn chưa từng nghe qua chuyện tỷ thí của Ngũ đại gia tộc mà hắn cũng không biết tỷ thí cái gì.

Cứ năm năm một lần Yến gia Hoàng gia, Tiền gia La gia sẽ có một cuộc tỷ thí của đệ tử trẻ tuổi, gia tộc nào thắng sẽ được vận chuyển ở bến tàu Lập Anh trấn trong vòng năm năm.

Nhạc Tử Sơn cất tiếng nói, trước kia Nhạc Thành trói gà không chặt cho nên ông không nhắc chuyện này cho hắn biết nhưng sau khi Nhạc Thành đánh chết một tứ tinh đại đấu sư của Hoàng gia thì Nhạc Thành mới có ý nghĩ này.

- Con chỉ sợ không thắng được.

Nhạc Thành nói, ngũ đại gia tộc lúc đó nhất định sẽ phái ra những nhân vật mạnh mẽ, tu vi hiện tại của mình đúng là không thể thắng được.

Nguồn:

28. Chương 28

- Ta chỉ cho ngươi tu luyện một chút, không thắng cũng không sao.

Nhạc Tử Sơn nói, dù sao hắn cũng biết rằng ngũ đại gia tộc lần này đều phái ra những người rất mạnh, Nhạc Tử Sơn chủ yếu là muốn cho Nhạc Thành tu luyện một chút, chuẩn bị cho ước hẹn ba năm sau.

- Phụ thân, ngũ đại gia tộc bình thờ tham gia tỷ thí thì có thực lực gì?

Nhạc Thành nói, kỳ thực Nhạc Thành cũng muốn biết một chút, tu vi của mình hiện tại cần phải trong tôi luyện mới có thể đột phá, như vậy cũng có lợi cho mình.

- Trần cơ bản là đã ngoài ngũ tinh đại đấu sư, hoặc là tam cấp ma pháp sư, lần trước quán quân là Hoàng gia, dự thi là một thất tinh Đại Đấu Sư.

Nhạc Tử Sơn nói, chính vì vậy mà quyền buôn bán vận chuyển năm năm gần đây Hoàng gia đều vượt qua Nhạc gia.

- Phụ thân, con tham gia.

Nhạc Thành nói, lục tinh, thất tinh đại đấu sư Nhạc Thành không chống nổi tuy nhiên nếu thua thì cũng sẽ không khó coi, đi tôi luyện một chút cũng tốt. Nhạc Thành gần đây muốn đi tôi luyện vài ngày, tu vi thực lực của mình nhờ vậy cũng có thể đột phá.

Sau khi rời khỏi đại sảnh, Nhạc Thành quay trở về gian phòng của mình, xem ba tháng nay mình bế quan tu luyện được những gì, nếu như trong ba tháng này mình có thể đạt tới Khai Quang Sơ kỳ thì nói không chừng có thể chống lại những lục tinh, thất tinh đại đấu sư kia một phen.

Ngày hôm sau Nhạc Thành tiến vào trong sơn động bế quan, trong ba tháng này Nhạc Thành tính rằng sẽ đột phá tới cảnh giới Khai Quang trung kỳ. Hiện tại bảo giáp toàn thân hắn đều không có, pháp khí công kích cũng không có, chỉ có thể dựa vào Đoạt Hồn chỉ và ma chưởng mới có thể chống lại những thất tinh đại đấu sư kia.

Nhạc Thành khoan chân mà ngồi, chân khí trong người của hắn từ từ lưu chuyển toàn thân. Một lát sau Nhạc Thành đã tiến vào một cảnh giới mới, toàn tâm vui đùa vào tu luyện, một thanh mang tràn ngập khắp thân hình của hắn, trong người nồng đậm linh khí.

Trong đại sảnh của Hoàng gia lúc này đã xuất hiện mấy người, gia chủ của Hoàng gia có tên là Hoàng Huy, lần trước người bị một chương của Nhạc Thành đánh trọng thương chính là nhi tử của hắn Hoàng Chí Lương. Hoàng Huy có tu vi không hề thấp, đạt tới Bát tinh Đấu Linh, so với Nhạc Tử Sơn thì còn cao hơn một phần.

- Khắc Nhi, ba tháng sau chính là cuộc đấu của ngũ đại gia tộc, ngươi đã chuẩn bị thế nào?

Hoàng Huy hỏi thanh niên thanh tú bên cạnh, đây chính là con lớn của hắn, Hoàng Khắc Lương đồng thời cũng là sự kiêu ngạo của Hoàng gia, bởi vì Hoàng Khắc Lương ngoại trừ là một lục tinh Đại Đấu sư còn là một nhị phẩm Luyện Dược sư.

- Phụ thân, hắn là không có vấn đề gì, vì mấy ngày trước con đã đột phá tới cảnh giới tam phẩm Luyện Dược sư nên đã tăng tới tu vi lục tinh Đại Đấu sư, trong đám tuổi trẻ tộc nhân hắn không có ai là đối thủ của con.

Hoàng Khắc Lương tự phụ nói, hai mươi bốn tuổi đã trở thành tam phẩm Luyện Dược sư, Lục tinh Đại Đấu Sư, những thứ này đủ để hắn tự phụ.

- Tam Phẩm Luyện Dược sư, thật chứ?

Nghe thấy đứa con của mình đã đạt tới tam phẩm Luyện Dược sư Hoàng Huy nhin không được mà kích động, một tam phẩm Luyện Dược sư, thực lực của Hoàng gia từ nay về sau nhất định sẽ đứng đầu ngũ đại gia tộc.

- Khắc Nhi, nếu như lần này ngươi gặp phải người của Nhạc gia thì nhất định không cần lưu thủ, báo thù cho đệ đệ của ngươi.

Hoàng Huy lạnh lùng nói, mối thù của tiểu nhi tử nhất định phải báo, hiện tại đứa con lớn của mình đã đạt tới Tam phẩm Luyện Dược sư, khoản này cũng nên tính toán với Nhạc gia.

- Ta biết rõ.

Hoàng Khắc Lương lạnh nhạt nói, trong mắt của hắn hiện ra một vẻ sát khí, làm bị thương đệ đệ của mình như vậy, hắn tuyệt đối không bỏ qua.

Ngũ đại gia tộc năm năm tỉ thí một lần, đây tuyệt đối là chuyện náo nhiệt nhất ở Lập Anh trấn, mỗi năm ngũ đại gia tộc tỉ thí đều có không ít người xuất hiện, lần này Ngũ đại gia tộc đưa ra danh sách, vấn bài này ngày càng náo nhiệt.

Bởi vì lần này dự thi chính là Yến Hiểu Kỳ của Yến gia vừa mới trở về từ ma pháp học viện, nghe nói nàng đã đạt tới tam cấp hỏa hệ Ma pháp sư, còn Hoàng gia thì người dự thi chính là con trai lớn Hoàng Khắc lương, nghe nói hắn chính là nhân vật thiên tài của Lập Anh Trấn, ngoại trừ là một lục tinh Đại Đấu sư còn là một nhị phẩm Luyện Dược sư.

Tiền gia dự thi chính là Tiền Hạo, nghe nói hắn cũng đạt tới Lục tinh Đại Đấu sư, La gia dự thi chính là La Kiệt, nghe nói cũng đạt tới tam cấp thủy hệ ma pháp sư. Điều kiện người ta chú ý chính là Nhạc gia, xem Nhạc gia có phái ra tiểu thiếu gia phé vật tham dự hay không. Nghe nói trước đó không lâu Nhạc Thành đã đánh chết một tứ tinh đại đấu sư của Hoàng gia tuy nhiên mọi người vẫn chưa rõ tiểu thiếu gia này là đấu sư hay là ma pháp sư, cũng không biết có tu vi thực lực gì, tóm lại kỳ ngũ đại gia tộc tỷ thí này thật là náo nhiệt.

Ở bên ngoài, chuyện Hoàng Khắc Lương chính là chuyện sốt dẻo nhất, lục tinh đại đấu sư cộng thêm nhị phẩm luyện dược sư, đây không phải là điều mà người bình thường có thể đối phó. Mà Nhạc Thành chính là người ít người chú ý nhất, không mấy ai xem trọng hắn, tuy hắn có thể đánh chết một tứ tinh Đại Đấu sư nhưng vẫn chưa đủ để gây chú ý, lần này tỉ lệ đặt cược cho Nhạc Thành là cao nhất, đến một đề ba mươi.

Có một người thần bí ở bên ngoài đặt cược năm mươi kim tệ, một số người sau khi thấy cũng do dự mà mua một chút, dù sao mỗi lần tỷ thí đều có ngựa ô xuất hiện, mua một số cũng xem như là bảo hiểm.

Ở trong đại trạch của Nhạc gia, hai bóng hình xinh đẹp ngồi ở trên hồ nước, từ xa nhìn lại, hai người này giống như là hai tiên nữ trên trời, không ít người hầu nhìn ề phía đó thấy rằng hai nữ tử này thật sự xinh đẹp.

Hai người này chính là Tô Hân Nhi và Yến Hiểu Kỳ, Yến Hiểu Kỳ chính là cùng với phụ thân tới đây cảm tạ Nhạc Thành lần trước xuất thủ tương trợ, thuận tiện đến thăm Tô Hân Nhi. Hai nàng từ nhỏ đã chơi với nhau tình cảm cũng vô cùng tốt, từ sau khi Yến Hiểu Kỳ tới ma pháp học viện hai người vẫn chưa gặp qua.

Tô Hân Nhi mặc một cái quần dài màu lục, mái tóc đen nhánh buộc ở phía sau, đôi mắt to tròn, lông mi cong, cái miệng nhỏ nhắn đỏ hồng, trước ngực nàng là một đồi núi cao ngất, eo nhỏ nhắn như liễu, từ xa nhìn lại đúng là có hình ảnh của thiên tiên.

Yến Hiểu Kỳ hôm nay mặc một bộ cầm phục màu trắng một mái tóc óng ánh từ trên vai xỏa xuống, trên mi mắt lộ ra vẻ ma mị, bộ ngực sữa cao ngất, khiến cho người ta phải mê mẩn.

- Hiểu Kỳ tỷ tỷ, tỷ ở ma pháp học viện học thể nào rồi

Tô Hân Nhi cất tiếng nói, mình từ nhỏ ở đại trạch của Nhạc gia, thật sự muốn xem một chút.

- Nơi đó rất tốt, ta quen biết rất nhiều người, muội thể nào rồi?

Yến Hiểu Kỳ nói, hôm nay nàng tới Nhạc gia nhưng không nhìn thấy Nhạc thành liền cảm thấy hơi thất vọng.

Nguồn:

29. Chương 29

- Muội buồn chết, trước kia Nhạc Thành biểu ca còn chơi với muội gần đây huynh ấy thần thần bí bí, đã lâu không chơi với muội.

Tô Hân Nhi thở ra một hơi, gần đây nửa năm nàng rất ít khi nhìn thấy biểu ca Nhạc Thành, trong lòng liền cảm thấy có một cảm giác trống trải.

- Nghe nói hẳn vì chuyện của Dịch Thiển từ hôn mà tự sát phải không?

Yến Hiểu Kỳ cũng nghe chuyện người nhà nói Dịch Thiển từ hôn. Dịch Thiển cùng với Tô Hân Nhi khi còn bé nàng cũng biết chỉ là lúc đó mọi người đều là hài đồng chuyện gì cũng không hiểu.

- Đúng thế, biểu ca thật sự rất đáng thương, may mà huynh ấy không có chuyện gì.

Tô Hân Nhi nói.

- Hiểu Kỳ chúng ta đi.

Đoàn người từ phía xa xa từ từ đi tới, đúng là người của Yên gia, lần này Yên gia tới chính là để cảm tạ Nhạc Thành. Khi Yến Hiểu Kỳ nói chuyện với người của Yên gia xong, người của Yên gia lúc đầu không thể tin được, chỉ là bọn họ biết chắc rằng Yến Hiểu Kỳ không có nói dối, hơn nữa quan hệ của Yên gia và Nhạc gia cũng không tệ, cộng thêm chuyện này Yên gia cũng nên đến để tỏ vẻ biết ơn.

- Hân nhi, tỷ đi trước, nếu có rảnh thì cùng với Nhạc Thành tới chỗ ta chơi.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói, sau đó nàng lập tức theo người của Yên gia rời khỏi Nhạc gia.

Người của Yên gia đi rồi, Nhạc Tử Sơn trong lòng liền cảm thấy khó hiểu, đi đi lại lại ở trong căn phòng. Chuyện mà Yên gia vừa nói khiến cho y rất khó tin được, Yên gia nói Nhạc Thành đánh chết bốn đại đấu sư trong đó có một thất tinh đại đấu sư để cứu Yến Hiểu Kỳ khiến cho Nhạc Tử Sơn cảm thấy choáng váng. Nhạc Tử Sơn mới cho Nhạc Thành ăn Thông Kinh Đan không bao lâu, thực lực cho dù tiến bộ thế nào thì cũng không thể nhanh như vậy được, cộng thêm một năm gần đây Nhạc Thành thần thần bí bí, Nhạc Tử Sơn khẳng định rằng Nhạc Thành che giấu mình rất nhiều chuyện.

Nhạc Tử Sơn càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, cộng thêm gần đây Nhạc Thành hay đến bình phô để tìm Nhạc Tử Phong, xem ra nhị đệ của mình nhất định biến chuyện, Nhạc Tử Sơn liền nhanh chóng rời đại trạch của Nhạc gia tới bình phô.

Ở trong mật thất của Nhạc gai Nhạc Tử Phong nhìn thấy đại ca tới thì cảm thấy bất ngờ, bình thường đại ca đều không tới bình phô của Nhạc gia.

- Lão Nhị, lần này có phát hiện ra Thành Nhi kỳ quái không?

Nhạc Tử Sơn hỏi Nhạc Tử Phong.

- Đại ca, không có, gần đây đệ thấy Thành Nhi rất tốt.

Trên khuôn mặt Nhạc Tử Phong nở ra một nụ cười kỳ quái sau đó lập tức khôi phục lại vẻ bình thường, bởi vì chuyện đan dược của Nhạc Thành Nhạc Tử Phong đều biết rõ toàn bộ, mà chuyện Nhạc Tử Sơn mua Thông Kinh Đan cho mình Nhạc Thành cũng nói cho y biết, lúc đó y thiếu chút nữa cười tới vỡ bụng, đứa con này luyện đan lại bị cha mình mua lại với giá cao đưa cho, loại chuyện này chỉ sợ từ trước tới nay chưa từng có, sau này chỉ sợ cũng sẽ không xảy ra.

- Đối với nó, ta cảm thấy không đúng, vừa rồi Yên gia vừa mới tìm ta, nói rằng nó đánh chết bốn người, trong đó có một thất tinh đại đấu sư cùng với ba nhất tinh đại đấu sư để cứu Yến Hiểu Kỳ, thực lực của Thành Nhi mạnh như thế ao?

Nhạc Tử Sơn nghi ngờ nói, người khác nói có lẽ y không tin, nhưng Yên gia hẳn là sẽ không lừa gạt y.

- Thật không? Một kích giết chết thất tinh đại đấu sư?

Nhạc Tử Phong cũng hơi kinh ngạc, thầm nghĩ trong lòng, tiểu tử này có thực lực mạnh vậy sao? Trong lòng hắn cũng khẽ giật mình, tuy nhiên Nhạc Thành đến tận đan dược tứ phẩm cũng có thể luyện chế thì đánh chết một thất tinh đại đấu sư cũng không phải là chuyện không thể.

Nhạc Tử Phong quả thực đã đề cao Nhạc Thành. Một tứ phẩm Luyện Dược sư đúng là có thể đánh chết một thất tinh Đại Đấu sư, đó là chuyện bình thường, ngay cả nhất tinh nhị tinh Đấu Linh cũng có thể đánh chết. Tuy nhiên Nhạc Thành có thể luyện chế đan dược tứ phẩm là do rất nhiều nguyên nhân đặc thù bên trong, nếu đơn thuần nói về tu vi mà nói thì hiện tại Nhạc Thành nhiều nhất cũng chỉ có thể liều mạng chống lại một ngũ Tinh đại đấu sư mà thôi, đương nhiên đây là tình huống Nhạc Thành không có bất kỳ pháp khí nào.

- Lão Nhị, lần trước ngươi cầm lấy đan phương của Tứ Phẩm Thông Kinh Đan, ta tính sắp tới sẽ mang đi bán.

Nhạc Tử Sơn nói, lúc trước y mua đan phương Thông Kinh đan với giá cao chính là vì Nhạc Thành, hiện tại Nhạc Thành đã ăn Thông Kinh Đan, hơn nữa đan phương này tốn không ít kim tệ, mang đi bán khẳng định sẽ có giá không ít, thậm chí còn trên đan dược cùng phẩm.

- Cái này...

Nhạc Tử Phong nghe vậy thì nhúc nhích, đan phương đã trao cho Nhạc Thành, chuyện này khiến cho Nhạc Tử Phong đau đầu.

- Làm sao vậy, ngươi không làm mất chứ? Đây chính là đan phương của đan dược tứ phẩm đó.

Nhìn thấy biểu lộ của Nhạc Tử Phong, Nhạc Tử Sơn liền hoảng sợ, đan dược tứ phẩm không phải tầm thường, lúc trước Nhạc Tử Phong muốn mượn đã khiến cho y cảm thấy lo lắng.

- Cái này...

Nhạc Tử Phong thấy biểu lộ của đại ca thì biết rằng nếu như mình nói đan phương bị mất thì đại ca nhất định sẽ không bỏ qua cho mình, đây cũng không phải là thứ tầm thường.

- Đại ca, tiểu đệ nói thật, đan phương này bị Thành Nhi cầm đi

Nhạc Tử Phong cuối cùng cũng không nhịn được, nếu như mình không giao ra đan phương thì mình thật xui xẻo.

- Ngươi có bị mất đan phương hay không? Thành nhi cầm đan phương làm gì hắn cũng không phải là Luyện Dược sư.

Nhạc Tử Sơn hoàn toàn không tin, thậm chí còn hơi tức giận, nghĩ thầm nhị đệ này bị mất đan phương lại còn muốn đổ lên trên người Thành Nhi.

- Đại ca, ai nói Thành Nhi không phải là Luyện Dược sư, hắn còn là một tứ phẩm luyện dược sư, chỉ là hắn không muốn đệ cho huynh biết mà thôi.

Nhạc Tử Phong tự hào nói, chuyện của con mình mà chính mình cũng không biết, còn để nhị thúc nói ra.

- Nhị đệ, đệ càng lúc càng quá trớn, đan phương bị mất thì coi như xong, có cần phải như vậy không?

Nhạc Tử Sơn quả thật đã hơi tức giận, quát Nhạc Tử Phong.

- Đại ca huynh...

Nhìn thấy dáng vẻ của Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong chỉ đỡ khóc đỡ cửa, trên đời này nói thật không ai tin lại tin rằng mình nói dối.

- Huynh xem những thứ này đi, còn có những kim tệ này đều là lợi nhận do Thành nhi luyện chế đan dược tam phẩm.

Nhạc Tử Phong thật sự không có biện pháp nào lấy ra hai cái túi không gian trữ vật, trong đó còn hai mươi viên đan dược tam phẩm chưa bán và hai nghìn kim tệ, toàn bộ đổ xuống trước mặt Nhạc Tử Sơn.

- Cái này, làm sao đệ có được?

Nhạc Tử Sơn nhìn những đàn được tam phẩm cùng với kim tỳ trên bàn thì kinh hãi. Tam phẩm đàn được? Nhạc gia chỉ mời được luyện được sư tứ phẩm, tuyệt đối không thể luyện chế ra đàn được tam phẩm.

- Đệ nói rồi, những thứ này vì Thành Nhi luyện chế, bởi vì hấn sợ mang tới phiền toái cho Nhạc gia cho nên nói với đệ là đừng nói cho người khác biết.

Nhạc Tử Phong bắt đầu dĩ nói.

- Chuyện đệ nói là thật, không gạt ta chứ?

Nhạc Tử Sơn nhìn thần sắc của Nhạc Tử Phong, sự thật đã bày ra trước mắt cho nên y đã hơi tin.

- Đệ tuyệt đối không có gạt huynh, còn nữa lần trước Thông Kinh Đan huynh mua được ở kỳ đấu giá Nguyên Bảo tông chính là do chính Thành Nhi luyện chế ra, ai ngờ huynh lại bỏ nhiều tiền ra như vậy để mua cho nó.

Nhạc Tử Phong bắt đầu dĩ thở dài, tự nhiên hai người cho không Nguyên Bảo tông một số tiền thuê.

Nguồn:

30. Chương 30

- Đệ nói đàn được tứ phẩm Thông Kinh đan là do Thành Nhi luyện chế?

Nhạc Tử Sơn trợn mắt há hốc mồm nhìn Nhạc Tử Phong, điều này làm sao cso thể được, Thành Nhi chính là Luyện Được sư tứ phẩm sao? Hay là mình nghe lầm?

- Không tin thì huynh đi hỏi Hân nhi đi, huynh mua thông Kinh đan cho Thành Nhi, Thành Nhi nó không dùng mà đưa cho Hân Nhi. Huynh còn tưởng Thành Nhi vì phục Thông Kinh Đan mà đánh chết tứ tinh đại đấu sư kia, đúng rồi đàn phương Thông Kinh Đan ở chỗ Thành Nhi, đệ không có lừa huynh

Nhạc Tử Phong nói.

- Chuyện này...

Nhạc Tử Sơn thở ra một hơi, y lại nhìn một đồng đàn được tam phẩm và kim tỳ phía trước, cộng thêm việc gần đây Nhạc Thành thần bí cao thâm khiến cho y không thể không tin. Tuy nhiên tạm thời y cũng không thể tiếp nhận, ai nói đứa con mình là phế vật, một đứa mới mười tám tuổi đã là Luyện Được sư tứ phẩm mà có thể là phế vật sao?

- Nhị đệ, tại sao đệ không sớm nói cho ta biết.

Nhạc Tử Sơn vô lực nói, mọi chuyện đối với y tất cả đều quá kinh hãi.

- Đại ca, Thành Nhi vì sợ mang tới phiền toái cho Nhạc gia cho nên không cho huynh biết, chỉ là hiện tại huynh cũng đã biết rồi, huynh tính thế nào?

Nhạc Tử Phong cất tiếng nói, sau khi biết Nhạc Thành đã trở thành một Luyện Được sư tứ phẩm, y tin rằng Nhạc Tử Sơn nhất định sẽ có sắp xếp.

- Nhị đệ, đệ cảm thấy thế nào?

Nhạc Tử Sơn đột nhiên ngưng trọng nhìn Nhạc Tử Phong nói, trong mắt hiện ra một khí tức nóng bỏng.

- Đại ca, Thành Nhi năm nay vẫn chưa tới mười tám tuổi, mười tám tuổi đã trở thành một luyện được sư tứ phẩm có thể nói là Thiên tài trong thiên tài.

Sắc mặt của Nhạc Tử Phong trở nên ngưng trọng nói.

- Nói như vậy, đệ cũng đồng ý sao? Chuyện này phải do cả hai đồng ý mới được.

Nhạc Tử Sơn chăm chú nói.

- Kỳ thực trong đáy lòng đệ đã đồng ý, trách nhiệm trọng chấn Nhạc gia phải đặt lên trên người của nó.

Nhạc Tử Phong thở dài.

- Tốt lắm, cứ quyết định như vậy đi, một nghìn năm Nhạc gia cuối cùng cũng đã xuất hiện một thiên tài.

Khóe mắt của Nhạc Tử Sơn không tìm được mà xuất hiện một lệ quang, Nhạc gia cuối cùng cũng đã tìm thấy một ánh rạng đông, không còn suy tàn nữa, sau này mình có chết cũng có mặt mũi đối mặt với tổ tiên.

Trong hốc mắt của Nhạc Tử Phong xuất hiện một lệ quang, Nhạc gia cuối cùng cũng đã có hi vọng, nhớ ngày nào đó Nhạc gia mạnh mẽ thế nào, cả Huyền Thiên đại lục cũng chỉ có thân ảnh của Nhạc gia.

Nhạc Thành bế quan trong sơn động, lúc này thanh mang nồng động thoát ra, Nhạc Thành tiến vào cảnh giới vong ngã, dựa theo tâm pháp của Hỗn Nguyên chân kinh khiến cho kỳ kinh bát mạch của hắn không ngừng trôi chảy, từng sợi chân khí tinh thuần chảy về phía đan điền.

Một lát sau thanh mang nồng đậm đều bị Nhạc Thành hút vào trong cơ thể, hóa thành một chân khí tinh thuần theo kỳ kinh bát mạch hướng vào trong đan điền, cuối cùng chân khí trong đan điền cũng rơi vào trạng thái bão hòa, chân khí trong kỳ kinh bát mạch cũng bị đình chỉ không còn dấu vết, tiếp tục hướng vào bên trong.

Nhạc Thành tiếp tục vận khởi, dưới tác dụng của chân khí, đan điền của Nhạc Thành bắt đầu bành trướng, thoát nhìn rất quý dị, chỉ khi tiến vào cảnh giới vong ngã Nhạc Thành mới thấy đan điền của mình có biến hóa. Nếu là tu chân sĩ khác mà nói nhất định sẽ rất hâm mộ, bởi vì đan điền biến hóa cho thấy Nhạc Thành sắp đột phá một lần nữa.

Chân khí ở trong sơn động toàn bộ đã bị Nhạc Thành hút vào bên trong, trong thân thể của hắn bắt đầu xuất hiện quang mang thanh sắc, bỗng nhiên đan điền của Nhạc Thành liền biến thành màu vàng kim sắc, đan điền cũng bành trướng đến cực hạn.

Theo đan điền của Nhạc Thành một luồng chân khí nhanh chóng lan khắp kỳ kinh bát mạch, khiến cho đan điền một lần nữa khôi phục lại, vừa mới phá căn bản không có tạo cho đan điền bất kỳ thương tổn gì ngược lại lại có chỗ tốt.

Nhạc Thành thở ra một hơi thật dài sau đó từ từ mở hai mắt ra, trong mắt có xuất hiện những sợi tinh quang ngưng tụ thật lâu không tiêu tán.

- Cuối cùng cũng đã đột phá tới Khai Quang trung kỳ.

Cảm nhận được chân khí toàn thân trong cơ thể tràn đầy, Nhạc Thành cũng biết mình đã đột phá tới tu vi Khai Quang trung kỳ, hiện tại nếu như đối mặt với một lực tinh đại đấu sư thì hắn cũng đã có chút thực lực để chống lại. Nhược điểm của Tu chân giả chín là thể lực phòng ngự quá kém chỉ có thể đánh từ xa, nếu như công kích gần thì đối với Tu chân giả là vô cùng bất lợi.

- Nếu thân thể của mình có thể cùng đấu sư chống lại thì tốt rồi.

Nhạc Thành thì thầm nói, nếu như thân thể của mình phòng ngự không bằng đấu sư thì cần phải phối hợp với pháp khí và trận pháp.

Cuộc tỷ thí của ngũ đại gia tộc sắp bắt đầu, Nhạc Thành cảm thấy hơi chờ mong, mình đến cái thế giới này đây là lần đầu tiên công khai ra tay, không biết thực lực của những đối thủ kia thế nào, dù sao thì lần này mình cũng không cầu thắng, chỉ cần tôi luyện là tốt rồi, biết một chút về đấu khí và ma pháp.

Sau khi chuẩn bị một phen, Nhạc Thành bắt đầu đi ra khỏi gian phòng, trên đường đi hắn hỏi người hầu xem hôm nay là ngày mấy thì biết rằng mình đã bế quan hai tuần, thời gian tỷ thí của ngũ đại gia tộc sắp bắt đầu.

- Biểu ca huynh rốt cuộc cũng đã xuất quan.

Tô Hân Nhi đi tới gian phòng của Nhạc Thành, phòng của Nhạc Thành chưa bao giờ nàng gõ cửa.

- Ủ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, ánh mắt của hắn dò xét Tô Hân Nhi, quả nhiên không ngoài sở liệu, bộ ngực phía trước của tiểu ny tử này hình như càng ngày càng lớn thêm một chút, càng ngày càng có hương vị nữ nhân.

Tô Hân Nhi mặc một bộ cẩm phục màu hồng, toàn thân có đường cong lồi lõm, bao tròn thân thể, trước ngực là ngọc phong bao chặt lấy toàn thân, kiều đồn rắn chắc mềm mại.

- Huynh nhìn gì vậy, y phục của muội dính gì sao?

Nhìn thấy ánh mắt của Nhạc Thành quét tới quét lui, Tô Hân Nhi không kìm được mà nhìn lại về phía mình.

- Không có gì.

Nhạc Thành phục hồi tinh thần lại, cơ hồ bị cô gái này mê hoặc. Tô Hân Nhi so với Vân Phỉ Phỉ của Nguyên Bảo tông đúng là không kém, chỉ là hương vị của hai người không hoàn toàn giống nhau, mỗi người một vẻ.

- Đúng rồi, di phu nói rằng huynh sau khi xuất quan muốn muội thông tri với người ngay lập tức, dường như có chuyện quan trọng đó.

Tô Hân Nhi nói.

- Ừ ta sẽ đi.

Nhạc thành nói, phụ thân tìm mình chắc là vì chuyện tử thí của ngũ đại gia tộc.

- Đúng rồi biểu ca, nghe nói huynh chính là người cứu Hiểu Kỳ tỷ tỷ phải không? Còn đưa tỷ ấy về nhà?

Đôi mắt của Tô Hân Nhi sáng ngời nhìn về phía Nhạc Thành.

- Làm sao muội biết?

Nhạc Thành hỏi, tiểu ny tử này tại sao chuyện gì cũng biết.

Nguồn:

31. Chương 31 : Huyết Mạch Đấu Đế .

- Làm sao muội biết?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, tiểu ny tử này tại sao chuyện gì cũng biết.

- Hiểu Kỳ tỷ tỷ đã tới, chỉ là hôm đó huynh vẫn còn đang bế quân cho nên tỷ ấy không gặp được huynh, vô cùng thất vọng. Biểu ca muội thấy Hiểu Kỳ tỷ tỷ có vẻ rất thích huynh.

Tô Hân Nhi cười nói.

- Tiểu nha đầu kia, đừng có đoán bậy.

Nhạc Thành cười mắng Tô Hân Nhi một tiếng sau đó lập tức đi vào gian phòng của Nhạc Tử Sơn, không biết phụ thân muốn gặp mình có chuyện gì.

- Phụ thân, Phong thúc.

Khi đi vào gian phòng của Nhạc Tử Sơn, Nhạc Thành phát hiện ra Nhạc Tử Phong cũng đang ở trong đó, vẻ mặt của hai người có vẻ hơi lạ lùng.

- Thành nhi, con nói thật cho ta biết, Thông Kinh Đan có thật là do con luyện chế?

Nhạc Tử Sơn chăm chú nhìn Nhạc Thành, ông nhất định phải tìm ra một đáp án.

- Vâng.

Nhạc Thành nhìn thần sắc của Nhạc Tử Sơn lại nhìn Nhạc Tử Phong thì biết rằng Phong thúc đã nói cho cha mình biết cho nên hắn liền khẽ gật đầu.

- Thành nhi, con đi theo ta.

Nhạc Tử Sơn nhìn Nhạc Thành cũng không nói nhiều nữa mà đi tới một giá sách lục lọi thứ gì đó sau đó giá sách phân làm hai, một cửa đá khổng lồ từ từ mở ra.

- Không ngờ nơi này còn có mật thất.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, trước kia hắn chưa bao giờ biết rằng phụ thân lại có căn phòng thần bí như vậy.

- Đi theo ta.

Nhạc Tử Sơn nói, ý bảo Nhạc Tử Phong và Nhạc Thành cùng đi vào bên trong, lúc này trong lòng của Nhạc Tử Sơn cũng rất khẩn trương.

Nhạc Tử Phong ở đằng sau vỗ vỗ vai của Nhạc Thành, sau đó lập tức kéo Nhạc Thành đi vào trong mật thất.

Đi vào trong mật thất Nhạc Thành phát hiện ra mật thất không hề nhỏ hẹp, so với gian phòng bên ngoài thậm chí còn lớn hơn vài phần, mật thất này bốn phía đều là tường đá, hình như là do cao thủ Đấu Vương mở ra, trên đỉnh mật thất là một viên Dạ Minh Châu lớn, phát ra quang mang chiếu sáng mặt đất.

Đi vào trong mật thất có một ngọc sàng, kỳ lạ là chiếc giường đá này ở trung ương có chỗ trũng sâu tới nửa thước, ở dưới chỗ trũng đó có một chất lỏng màu đỏ, cả chiếc giường bị chiết xạ trở nên đỏ bừng, thoạt nhìn hơi quỷ dị.

Nhìn thấy chất lỏng màu đỏ ở trên chiếc giường đá, trong lòng Nhạc Thành cảm thấy hơi rung động, chất lỏng kia tựa như là máu người chảy cuộn cuộn, Nhạc Thành cũng không biết chuyện gì xảy ra chỉ biết rằng chất lỏng ở trên giường tuyệt đối không phải là phạm phẩm.

- Thành Nhi, con hãy nghe cho kỹ, hiện tại ta muốn nói cho con biết lịch sử của Nhạc gia.

Nhạc Tử Sơn ngưng trọng chú thị nhìn Nhạc Thành, chuyện này ông chưa bao giờ nói cho người khác biết, năm đó khi phụ thân của ông lúc sắp chết mới nói với ông.

- Phụ thân, chuyện này...

Nhạc Thành tựa như muốn cất tiếng ý bảo Nhạc Tử Sơn đừng chủ đề lại.

- Nghìn năm trước, Nhạc gia ở Huyền Thiên Đại lục chính là một đại tộc siêu cấp, tất cả mọi chuyện cũng bởi vì Nhạc gia có vô số người có huyết mạch Đấu Đế, hơn nữa còn là long mạch, huyết mạch cấp cao nhất của Đấu đế, mà đến bây giờ huyết mạch Đấu Đế của Nhạc gia ngày càng mỏng mai, thực lực của người trong gia tộc cũng ngày càng thấp, đến đời ta và thúc thúc ngươi cố gắng cả đời cũng chỉ đạt tới cảnh giới Đấu Linh, không biết có cơ hội tiến vào Đấu Vương hay không nữa.

Nhạc Tử Sơn thở dài.

Nhạc Tử Sơn dừng lại một chút rồi tiếp tục nói:

- Tổ tiên của Nhạc gia đã sớm tính tới chuyện huyết mạch của Nhạc gia sẽ có ngày suy kiệt, cho nên mới lao lực thiên tân vạn khổ luyện ra một giọt máu huyết, cũng là để cho đến khi huyết mạch của Nhạc gia mỏng manh thì tận dụng tích tinh huyết này chọn một huyết mạch có thiên phú thật tốt, như vậy mới có hi vọng khôi phục lại long mạch Đấu Đế của Nhạc gia.

Trong lòng Nhạc Thành vô cùng kinh ngạc, không ngờ tới giờ Nhạc gia vẫn còn một bí mật đấu đế như thế, long mạch Đấu Đế hắn biết rằng đại biểu cho điều gì, giống như là một số ma thú vậy, có thể tiến hóa tới tam giai nhưng muốn tiến hóa lên tứ giai, ngũ giai, thậm chí thất giai thì đây chính là do huyết mạch, có huyết mạch chú định rồi thì mới có thể đạt tới trình độ cao.

Điều làm cho Nhạc Thành thật không ngờ chính là đấu khí cũng phân thành huyết mạch, hắn vốn tưởng rằng đấu khí chỉ phân biệt công pháp giống như công pháp tu chân của mình vậy. Hỗn Nguyên Chân Kinh

ở thế giới tu chân thuộc về công pháp đỉnh cấp, cho nên mới khiến cho hắn không tới một nghìn năm đã đột phá tới cảnh giới Độ Kiếp Kỳ siêu cấp.

- Thành nhi, ta và Phong thúc của con đã quyết định cho con khôi phục lại huyết mạch Đấu Đế, bởi vì huyết mạch phải chọn người có thiên phú tốt nhất mới hiệu quả.

Nhạc Tử Sơn ngưng trọng nói chuyện này với Nhạc Thành.

- Để con làm thức tỉnh huyết mạch Đấu Đế của Nhạc gia?

Nhạc Thành không biết làm sao, hiện tại mình vẫn chưa tính là người của Nhạc gia, hơn nữa kiếp trước mình tu luyện Hỗn Nguyên Chân Kinh chứ không phải đấu khí, mình làm thức tỉnh huyết mạch đấu đế cũng không thể coi là tốt.

- Đúng, ta và Phong thúc của con đã quyết định.

Nhạc Tử Sơn nói, sau đó hắn lập tức lấy ra một tiểu ngọc bình tinh mỹ nói:

- Đây chính là một giọt Tinh Huyết đấu đế, con ăn vào sau đó nằm lên trên ngọc sàng nó sẽ giúp con hấp thu tinh huyết khiến cho huyết mạch thức tỉnh.

- Nhưng mà phụ thân con...

Nhạc Thành nhất thời cũng không biết phải nói thế nào, nếu Tinh Huyết này mà cho mình thì có thể nói rằng rất lãng phí.

- Đừng nói nữa, mau cởi quần áo rồi ăn Tinh huyết này vào, ăn vào sẽ hơi đau đớn đó.

Nhạc Tử Sơn cắt lời của Nhạc Thành, đồng thời đưa bình ngọc cho Nhạc Thành nói:

- Quá trình này có khả năng trải qua mười ngày, hy vọng của Nhạc gia từ nay về sau sẽ trao cho con.

- Phụ thân con...

Nhạc Thành muốn nói điều gì đó nhưng Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong đã đóng cửa rồi khỏi mật thất, Nhạc Thành hiện tại đã không phải là tiểu hài tử, huyết mạch này muốn sử dụng thì phải thào y phục, cho nên bọn họ không ở đây sợ Nhạc Thành xấu hổ.

- Ta nên làm sao bây giờ, có nên phục Tinh Huyết này không?

Nhạc Thành ngồi ở trên giường đá, nhất thời không biết phải nên làm điều gì, nếu bây giờ mình tu luyện Đấu Khí thì Nhạc Thành sẽ không hề do dự mà ăn hạt Tinh Huyết đấu đế này, thứ này có lực hấp dẫn quá lớn, tuy nhiên hắn đang tu luyện Hỗn Nguyên Chân Kinh, nếu ăn Tinh Huyết Đấu Đế vào thì sẽ không có tác dụng mà lãng phí, cũng thật có lỗi với Nhạc gia.

Nhạc Thành nắm chặt bình ngọc trong tay, cảm thấy bình ngọc hơi mát rượi, cách bình ngọc Nhạc Thành cũng cảm nhận được có một thứ cuộn cuộn ở trong đó, mà bình ngọc cũng hơi lay động.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

32. Chương 32 : Nên Ăn Vào Hay Không .

Nhạc Thành nhìn không được mà mở nắp bình ra, một luồng khí vô cùng lớn tràn ngập trong mật thất, bình ngọc tựa hồ như có liên quan đến Nhạc Thành vậy, Nhạc Thành cảm nhận sau khi mở bình ra, máu trên người mình không ngừng lưu động, tựa hồ như đang tìm kiếm cái gì đó.

- Thật là mạnh mẽ.

Nhạc Thành thầm nghĩ ở trong lòng không ngờ một giọt Tinh Huyết đấu đế lại mạnh mẽ như thế, vậy bản thân Đấu Đế mạnh đến mức nào, so với năm kiếp tu vi tán tiên của mình cũng không kém bao nhiêu.

- Có nên ăn vào hay không?

Trong lòng Nhạc Thành đầy rẫy những mâu thuẫn, cảm nhận được khí tức mạnh mẽ của cái bình ngọc này, Nhạc Thành mặc dù biết rằng mình không có cách nào làm thức tỉnh huyết mạch Đẩu Đế thì năng lượng cường đại này đối với tu vi của mình cũng sẽ rất tốt, một giọt Tinh Huyết Đẩu Đế ngưng tụ chắc chắn là một thiên tài địa bảo, nếu như mình ăn vào nhất định sẽ rất tốt.

- Ăn vào, từ nay về sau tìm cơ hội báo đáp Nhạc gia.

Trong lòng Nhạc Thành hạ quyết tâm, Tinh Huyết đẩu đế là thứ tốt như vậy hẳn làm sao có thể bỏ qua được, cho dù thiếu nợ Nhạc gia một nhân tình cũng được, từ nay về sau mình đột phá tới tu vi đỉnh phong báo đáp Nhạc gia cũng không muộn.

Sau khi hạ quyết tâm trong lòng Nhạc Thành lại tràn ngập những mâu thuẫn, hắn đem bình ngọc nhảy lên trên giường đá, đánh giá chất lỏng màu đỏ ở trên đó, chất lỏng này có một cảm giác nồng nặc, huyết sắc nhàn nhạt ở trên đó toát ra những linh khí tràn ngập, nhìn cũng biết là bảo bối khó có.

- Vạn Niên huyết chi.

Nhạc Thành nghe Nhạc Tử Sơn nói chất lỏng màu đỏ này chính là Vạn Niên Huyết Chi, không biết Vạn Niên Huyết Chi này dùng tài liệu gì mà luyện thành, với địa vị hiện tại của Nhạc gia mà nói thì cũng là thủ bút rất lớn.

Nhạc Thành cởi toàn bộ quần áo, lộ ra một thân thể cường tráng, mặc dù Nhạc Thành không tu luyện đẩu khí nhưng thân thể lại rất cường tráng, đây là điều Nhạc Thành không ngờ tới, thân thể cường tráng đối với Tu chân giả mà nói quá trọng yếu.

Nhạc Thành trần truồng cầm bình ngọc huyết mạch từ từ tiến tới chiếc giường đá Vạn Niên Huyết Chi, trong lòng hắn cũng trở nên khẩn trương lên, không ngờ lần này mình lại có duyên như vậy. Nhạc Thành đối với huyết mạch Đẩu Đế của Nhạc gia cũng cảm thấy hứng thú, có thể mang lại cho mình nhiều thứ tốt.

- Nhị đệ, đệ có cảm thấy Thành Nhi có thể làm thức tỉnh huyết mạch Đẩu Đế không?

Ở ngoài mật thất, tâm tình của Nhạc Tử Sơn so với Nhạc Thành còn khẩn trương hơn, Đẩu Đế Huyết mạch chính là lá bài tẩy của Nhạc gia, nếu như huyết mạch đẩu đế có thể thức tỉnh thì rất tốt, Nhạc gia có hi vọng trở lại trạng thái đỉnh phong ở Huyền Thiên Đại lục.

- Chuyện này đệ cũng không thể nói, chỉ cần làm thức tỉnh hai ba thành huyết mạch thì cũng có hi vọng đột phá tới tu vi thực lực kinh khủng trước kia của tổ tiên.

Nhạc Tử Phong trả lời, Đẩu Đế vô cùng hiếm mà ngay cả Đẩu Tông cũng rất ít, muốn đột phá tới cảnh giới Đẩu Tông mà không có thiên phú thì không thể làm được.

Nhạc Thành từ từ đi lên trên chiếc giường Vạn Niên Huyết Chi, toàn thân hắn ngâm chìm vào trong Vạn Niên Huyết Chi.

- Tại sao lại lạnh như vậy, so với hàn băng còn lạnh hơn.

Nhạc Thành chìm ngập vào trong Vạn Niên Huyết Chi, toàn thân không kìm được mà run rẩy không ngừng run rẩy, một khí tức lạnh lẽo bao trùm toàn thân của hắn, tựa hồ như thân thể của hắn cũng muốn bị đóng băng.

- Thật là lạnh.

Nhạc Thành hơi vận công chống cự, không vận công còn tốt khi vận công hàn khí lại xuyên qua cơ thể của hắn, hiện tại lực phủ ngũ tạng ở trong cơ thể Nhạc Thành cũng tựa như muốn đông cứng vậy.

Nhạc Thành vội vàng đình chỉ vận công mà mở bình ngọc ra, một luồng cường hân nữa xuất hiện ở trong mật thất, Nhạc Thành chân chừ một lát rồi hướng miệng bình lên, trong tay hiện ra một chân khí, một giọt chất lỏng đỏ tươi đã hiện ra trong lòng bàn tay của hắn.

- Đây chính là huyết mạch đẩu đế sao?

Chất lỏng màu đỏ hiện ra trong tay của Nhạc Thành, khí tức tràn ngập cả dãy mật thất, Nhạc Thành cảm thấy máu trong cơ thể của mình cũng trở nên bành trướng, huyền khí Vạn Niên Huyết Chi xâm nhập vào cơ thể của hắn.

- Sức mạnh thật là cường hãn.

Nhìn giọt Tinh Huyết đầu đề trong tay, Nhạc Thành trầm nghĩ, thứ cường hãn như vậy mà được mình hấp thu nhất định sẽ mang tới lực kinh người, chỉ là Nhạc Thành cũng lo lắng, giọt Tinh Huyết đầu đề này so với chân khí mình tu luyện hoàn toàn không giống nhau, nếu chân khí của mình không hấp thu Tinh Huyết đầu đề này thì có thể nói là rất phiền toái, Tinh Huyết đầu đề là thứ mà tu vi Khai Quang Trung kỳ của mình hiện tại không thể áp chế, vạn nhất Tinh Huyết đầu đề không hấp thu mà đối nghịch lại thì là phiền toái quá lớn.

Nhạc Thành cũng chỉ lo lắng mà thôi, có lẽ sẽ không xảy ra chuyện này, Nhạc Thành không hề do dự mà nuốt hạt Tinh Huyết đầu đề vào trong bụng, nếu như thật sự xuất hiện điều gì ngoài ý muốn thì coi như là mình xui xẻo.

- A, thật nóng.

Giọt tinh huyết Đầu Đề vừa được Nhạc Thành nuốt vào trong bụng đã xuất hiện một khí tức nóng bỏng khuếch tán toàn thân của hắn, cảm nhận khí tức này Nhạc Thành cảm thấy cơ thể toàn thân cũng trở nên héo rũ, cảm giác đau đớn này thật sự là khó nhin được, giống như là hỏa diễm bốc lên vậy.

Theo ngọn lửa đốt cháy, từ trên người Nhạc Thành toát ra từng giọt mồ hôi, khuôn mặt cũng trở nên trắng bệch, hai mắt toát ra hỏa quang màu hồng, trong cơ thể xuất hiện khí tức cuộn cuộn chảy xuyên qua kỳ kinh bát mạch.

- Cái này thực sự quá cường đại.

Nhạc Thành nhin không được mà khẽ nhấp nhô dậy, lúc này chất lỏng cường hãn này đã khiến hắn hơi mất đi tri giác, tựa hồ như là bị tê liệt vậy, làn da của hắn bắt đầu nhả nhúm lại, trở nên vô cùng quỷ dị. Cái này vẫn chưa xong, luồng khí tức nóng bỏng lập tức xuyên qua người Nhạc Thành, cơ thể hắn héo rũ, mà ngay cả máu cũng bắt đầu đông cứng lại.

Một lát sau từ ngực hắn chảy ra một khí tức nóng bỏng toàn thân, mà ngay cả trên đầu cũng không buông tha, giờ phút này Nhạc Thành tựa như đã già đi vài chục tuổi rồi vậy, toàn thân đều là da bọc xương, khuôn mặt cũng trở nên héo rũ, hốc mắt sâu vào nhìn vô cùng quỷ dị khủng bố.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

33. Chương 33 : Khả Năng Hấp Thu .

- Tốt lắm không?

Trong lúc Nhạc Thành đau khổ đến mức muốn dừng lại thì trong ngực một lần nữa có một khí tức khuếch tán càng ngày càng cường hãn và nóng bỏng.

- A.

Nhạc Thành cuối cùng không nhin được, trong đan điền có một chân khí vận khởi, nếu như không vận công chống cự thì rất rất lo lắng mình sẽ bị đốt thành tro bụi.

Nhạc Thành vận công chống cự, hàn băng Vạn Niên Huyết chỉ một lần nữa lọt vào trong cơ thể của Nhạc Thành, lập tức phát ra hai luồng khí tức nóng lạnh, mạnh mẽ đấu tranh ở trong cơ thể Nhạc Thành, không biết ai mạnh ai yếu.

- A.

Nhạc Thành càng cảm thấy đau đớn, càng thêm lợi hại, hai luồng khí tức nóng lạnh này ngày càng mạnh mẽ, Nhạc Thành cảm thấy cả kinh mạch của mình tựa như cũng muốn bị xao động vậy.

- Thảm, cái này coi như xong rồi.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên trắng bệch, lúc này hiện tượng trước mắt khiến hắn trở nên khiếp sợ, hai luồng khí nóng lạnh lần lượt xâm nhập vào trong cơ thể Nhạc Thành, chân khí của Nhạc Thành không hề kháng cự hai luồng cường đại này. Mà hai luồng nóng lạnh này bị kháng cự cũng nhanh chóng lui về sau, căn bản là với chân khí không thể tương dung.

Hai luồng chân khí không liên quan đã khiến cho Nhạc Thành không cách nào hấp thu luồng năng lượng cực đại kia, đặc biệt là khả năng của Tinh Huyết đấu để hoàn toàn không nhập vào kinh mạch của Nhạc Thành. Mà lúc này hai luồng chân khí đó bắt đầu tranh đấu lẫn nhau.

- A.

Nhạc Thành nhin không được mà kêu lên một tiếng, cơ hồ cả lực phủ ngũ tạng của hắn cũng muốn nổ ra, mà Hỗn Nguyên chân khí trong cơ thể của hắn lúc này mạnh mẽ không cho hai luồng chân khí kia tiến vào, hoàn toàn không để ý tới sự không chế của Nhạc Thành.

Tinh Huyết đấu để tạm thời không thể áp chế được Vạn Niên huyết chi, lập tức cuộn cuộn, Nhạc Thành cảm thấy một luồng nóng bỏng ở trước ngực một lần nữa giao hợp, hai Tinh Huyết đấu để sau khi dung hợp đã nhanh chóng áp chế Vạn Niên huyết chi xuống.

Vạn Niên Huyết Chi tuy mạnh mẽ nhưng so với Tinh Huyết đấu để cò kém một bậc, một cảnh tượng quỷ dị xuất hiện, dưới sự áp chế của Tinh Huyết đấu để, Vạn Niên huyết chi không tự chủ được mà chảy tới, bị Tinh huyết Đấu Để thôn phệ.

Vạn Niên Huyết chi ở trên chiếc giường đá trở nên ẩm áp, hàn băng khí không còn tồn tại nữa, mà Nhạc Thành lúc này cũng đã không chịu nổi tra tấn trong thân thể mà ngất đi, Tinh Huyết Đấu để mạnh hơn trong tưởng tượng của hắn rất nhiều lần.

Sau khi Nhạc Thành ngất đi, Tinh Huyết đấu để vẫn không đình chỉ vận động, không ngừng thôn phệ Vạn Niên huyết chi, Tinh Huyết đấu để càng lúc càng mạnh, thân thể của Nhạc Thành một lần nữa đỏ bừng lên, giống như là một khối sắt bị nung vậy, Vạn Niên huyết chi cũng trở nên sôi trào, một nhiệt khí bốc lên, tràn ngập xung quanh mặt đất, mà một số Vạn Niên huyết chi lại theo đường thôn phệ của Tinh Huyết đấu để mà tiến nhập vào trong cơ thể của Nhạc Thành.

Chân khí của Hỗn Nguyên chân kinh cũng hòa vào lực phủ ngũ tạng của Nhạc Thành, bởi vì vậy mà làn da của Nhạc Thành bị tinh huyết đấu để đốt cháy đến mức thay đổi hình dáng, tuy nhiên lực phủ ngũ tạng không bị thương tổn gì.

Mà máu ở trên người Nhạc Thành vẫn cứng lại, làn da bị đốt cháy vẫn không thành hình, máu tựa hồ như với Tinh huyết đấu để có liên lạc gì đó, cũng không có thương tổn gì lớn.

- Tư tư.

Một màn quỷ dị nữa lại xuất hiện, nương theo sự thôn phệ của Tinh Huyết đấu để, Vạn Niên Huyết chi đi vào thân thể của Nhạc Thành phát ra thanh âm quỷ dị, giống như là một khối sắt nóng bỏng bị dội một gáo nước lạnh vậy. Bị Vạn Niên Huyết Chi xuyên vào, Nhạc Thành vốn đỏ bừng đã trở nên xanh hồng, làn da của hắn đã khôi phục một sinh cơ, chất lỏng Vạn Niên Huyết chi khi đi vào đã khiến cho thân thể héo rũ của Nhạc Thành trở lại bình thường.

Có Vạn Niên Huyết chi đi vào làn da trên cơ thể Nhạc Thành đã bắt đầu quỷ dị sống lại, khôi phục lại sinh cơ, nhan sắc cũng hơi biến hóa, thoạt nhìn có một chút Kim Hoàng sắc.

Thời gian từ từ trôi qua, tám ngày sau Vạn Niên Huyết Chi đã không còn nhìn thấy hình bóng đâu nữa mà thân thể của Nhạc Thành cũng đã phục hồi lại nguyên dạng, thoạt nhìn còn cường tráng hơn so với trước kia, làn da của hắn ánh lên kim sắc, tràn đầy sức mạnh, giống như là kiệt tác lực lượng, hoàn mỹ không tỳ vết.

Nhạc Thành hôn mê như cũ, mà Tinh Huyết đấu đế trong cơ thể vẫn chưa xong, khí tức cường hãn cũng không yếu đi bao nhiêu.

Tu vi Khai Quang trung kỳ của Nhạc Thành thật sự là quá thấp, Tinh Huyết Đấu đế khi đánh sâu vào chân khí không thể kiên trì bao lâu mà đã tán loạn, nhanh chóng lui về giữa đan điền, mà mất đi chân khí bảo vệ kinh mạch cùng lục phủ ngũ tạng, Tinh Huyết đấu đế cường hãn liên tràn ngập, từ từ biến thành màu đỏ, may mà lúc đó Nhạc Thành chết ngất đi bằng không sẽ phải nhận sự tra tấn chế đi sống lại.

Trước Tinh Huyết đấu đế, kinh mạch của Nhạc Thành bắt đầu dịch chuyển, lục phủ ngũ tạng cũng bị Tinh Huyết đấu đế cường chế xuyên vào, bởi vì Tinh Huyết đấu đế rất cường hãn cho nên chỉ có thể kiên trì mà thôi.

Ngày thứ ba trôi qua, Tinh Huyết đấu đế cường đại đã nhanh chóng yếu đi.

Xích một tiếng, cảm nhận được Tinh Huyết đấu đế đã yếu đi, Hồn Nguyên Chân kinh chân khí từ trong đan điền mà vọt ra, lập tức khuếch tán ở kinh mạch, giống như là tranh giành địa bàn với Tinh Huyết đấu đế.

Hai thể lực ở đánh nhau ở trong cơ thể Nhạc Thành một lần nữa, bởi vì Tinh Huyết đấu đế cường hãn hiện tại đã yếu đi rất nhiều cuối cùng bị chân khí đánh bại, liên tiếp bại lui, cuối cùng Tinh Huyết đấu đế không có chỗ dung thân đành phải ngâm cứng ở trong máu Nhạc Thành.

Sau khi Tinh Huyết đấu đế ngưng vào trong máu, nó một lần nữa sôi trào lên, mà lúc này chân khí trong cơ thể Nhạc Thành một lần nữa lại chiếm được thể chủ đạo, Nhạc Thành bắt đầu theo bản năng mà điều tức.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

34. Chương 34 : Hoàng Long Thân Thể .

Chuyện này đều không có ai chứng kiến nếu không sẽ khiếp sợ vô cùng, không thể tưởng tượng nổi. Bởi vì hiện tại Nhạc Thành đã sáng tạo ra một kỳ tích, Tinh Huyết đấu đế mạnh mẽ chẳng những không để lại hậu quả nào mà còn có kỳ tích, khiến cho thân thể của hắn có khả năng hấp thu Tinh huyết đấu đế.

Vốn Nhạc Thành không tu luyện đấu khí, không thể hấp thu Tinh Huyết đấu khí chắc chắn phải chết không nghi ngờ, nhưng bởi vì Nhạc Thành chảy trong người dòng máu của Nhạc gia, dòng máu này có ít nhiều liên quan đến Tinh Huyết đấu đế như vậy đã khiến cho Nhạc Thành phát sinh ra một kỳ tích khiến cho thân thể hấp thu toàn bộ được Tinh Huyết đấu đế, mà ngay cả Vạn Niên huyết Chi cũng bị Nhạc Thành hấp thu toàn bộ.

Kỳ thật tất cả chuyện này cũng phải cảm ơn Vạn Niên Huyết Chi nếu không phải nhờ có Vạn Niên Huyết Chi thì ngay từ đầu Nhạc Thành cũng không ngăn cản được Tinh Huyết đấu đế cũng vô phương hấp thụ nó, chết là điều không thể nghi ngờ.

Lúc này nếu như vị đấu đế của Nhạc gia ở đây nhìn thấy thân thể của Nhạc Thành nhất định sẽ kinh ngạc không thôi bởi vì máu tươi của y đã bị Nhạc Thành hấp thu toàn bộ. Mà huyết mạch đấu đế thức tỉnh cũng đã đạt tới hiệu quả tốt nhất, có thể Nhạc Thành tu luyện đấu khí thức tỉnh huyết mạch cũng không nhiều công dụng lắm.

- Ta không chết, thân thể thật thoải mái.

Nhạc Thành từ từ tỉnh lại mở to mắt mà xem xét, sau khi phát hiện mình còn đang ở trên ngọc sàng thân thể vô cùng thoải mái, cảm giác vô cùng kỳ diệu.

Cảm thấy biến hóa ở trong cơ thể Nhạc Thành phát hiện ra tu vi của mình không có bất kỳ biến hóa nào, vẫn là ở cảnh giới tu vi Khai Quang Trung kỳ thì không tìm được mà nghi hoặc không thôi, xem ra mình thật sự đã lãng phí Tinh Huyết Đấu Đế, thật là có lỗi với Nhạc gia.

- Đại ca, đã mười ba ngày rồi, Thành Nhi không có chuyện gì chứ?

Nhạc Tử Phong hơi lo lắng nói với Nhạc Tử Sơn, thức tỉnh huyết mạch Đấu Đế cũng không phải là chuyện đơn giản.

- Không sao đâu, huyết mạch Đấu Đế cùng với huyết mạch của Nhạc gia có quan hệ với nhau, ta nghĩ nó sẽ không cố ý đả thương Thành nhi.

Nhạc Tử Sơn nói.

- Đại ca máu của chúng ta chảy chính là long mạch của Đấu Đế, cái đó có khác gì với huyết mạch đấu Đế?

Nhạc Tử Phong hỏi.

Nhạc Tử Sơn nghĩ nghĩ rồi nói:

- Ta cũng không nói, chỉ nghe lần đó phụ thân nói với ta, Huyền Thiên Đại Lục thần bí hơn so với chúng ta thấy rất nhiều, huyết mạch Đấu Đế đều ẩn trong mỗi gia tộc, mỗi loại huyết mạch đấu Đế đều là thiên phú của chính gia tộc đó. Mà huyết mạch Đấu Đế của Nhạc gia chúng ta chính là một trong những huyết mạch cao cấp nhất, Long Mạch đấu Đế vì có thể kích phát lực lượng ở trong huyết mạch cho nên con người có thể long hóa, lực phòng ngự cùng với sức chiến đấu sẽ tăng lên nhanh chóng.

- Long hóa?

Nhạc Tử Phong kinh ngạc không thôi, Nhạc gia có người có thể long hóa, điều này thật quá kinh khủng, tại sao Nhạc gia lại có người có thể long hóa.

- Ta cũng không biết.

Nhạc Tử Sơn hơi thở dài, những chuyện này hẳn cũng chỉ nghe nói chứ chưa thấy tận mắt.

- Âm âm.

Lúc hai người đang nói chuyện với nhau thì cửa đá đột nhiên từ từ mở ra, cả hai người lập tức hưng phấn, cuối cùng cũng đã ra rồi.

- Thành Nhi, con cảm thấy thế nào?

Vừa nhìn thấy thân ảnh của Nhạc Thành, Nhạc Tử Sơn kích động hỏi, ngày này Nhạc gia đã chờ đợi quá lâu.

- Phụ thân, Phong thúc con cũng không biết có thức tỉnh được huyết mạch hay không nhưng thân thể có biến hóa một chút.

Nhạc Thành trả lời, thức tỉnh huyết mạch là gì hẳn cũng không biết.

- Hoàng Long thân thể.

Nhạc Tử Sơn nhìn thấy biến hóa ở trên người Nhạc Thành thì không kìm được mà kinh ngạc kêu lên, trong mắt hiện ra vẻ không thể tin nổi.

- Đại ca, Hoàng Long thân thể là gì vậy?

Nhạc Tử Phong nghi hoặc nhìn Nhạc Tử Sơn, nhìn thấy biến hóa trên thân thể của Nhạc Thành, y cũng cảm thấy khó hiểu, thân thể của Nhạc Thành lúc này đã chuyển sang màu vàng nhạt, thoạt nhìn có hơi quỷ dị.

- Hoàng Long thân thể chính là thiên phú của long mạch đấu Đế Nhạc gia chúng ta, Kim Long thân thể hai thứ này đều là đại biểu cho huyết mạch thức tỉnh của Đấu Đế nhạc gia. Mà chỉ khi thức tỉnh được huyết mạch mới có thể xuất hiện được Hoàng Long thân thể, thức tỉnh toàn bộ huyết mạch thì mới xuất hiện Kim Long thân thể, truyền thuyết vị Nhạc gia lão tổ tông kia cũng có Kim Long thân thể.

Nhạc Tử Sơn cất tiếng nói.

- Đại ca, huynh nói Thành nhi đã thức tỉnh được sáu thành rồi sao?

Nhạc Tử Phong kinh ngạc nhìn Nhạc Thành mà hỏi Nhạc Tử Sơn, thức tỉnh sáu thành huyết mạch vậy cho thấy Nhạc Thành sau này có tương lai có thể đột phá tới tu vi đỉnh cao đấu Đế.

- Không sai, nếu như ta đoán không sai thì thân thể của Thành Nhi hiện tại có thể thoải mái phòng ngự chống lại một đòn tấn công của thập tinh đại đấu sư, khi Thành Nhi đạt tới cảnh giới Đấu Vương có thể khiến cho thân thể Long hóa.

Nhạc Tử Sơn hưng phấn nói.

- Thật sao?

Nhạc Thành nghe Nhạc Tử Sơn nói thì cũng kinh ngạc, điều này thật là bất ngờ, Đấu Đế huyết mạch của Nhạc gia thần kỳ như vậy sao?

Nhạc Thành mang theo vẻ kinh ngạc trở về căn phòng của mình, còn một ngày nữa là tỷ thí gia tộc, nhai Đấu đế huyết mạch vào người, tu vi của hắn cũng không có bất kỳ tiến bộ nào, điều này khiến cho Nhạc Thành khó hiểu không thôi.

Nghe Nhạc Tử Sơn nói, nếu như đấu đế huyết mạch thức tỉnh thì ít ra cũng phải tăng ba bốn thành thực lực, tại sao mình lại không có chuyển biến gì?

Chỉ là khi nghe nói mình trong thân thể Hoàng Long có thể chống lại thập tinh Đại Đấu sư, Nhạc Thành cũng không biết thật hay giả, nếu như thật sự như vậy thì lần tỷ thí này mình nhất định sẽ lấy được thành tích.

Ở trong Lập Anh trấn, năm năm lại có một lần tỷ thí của ngũ đại gia tộc ở Lập Anh Sơn.

Lập Anh Sơn là một dãy núi cao vút trời mây, tạo lạc cách không xa Lập Anh trấn, mới sáng sớm đã có không ít người tiến tới Lập Anh Sơn, ngũ đại gia tộc lần này tỷ thí vô cùng náo nhiệt, ai cũng không muốn bỏ qua, đặc biệt lần này còn đông đúc hơn trước kia nhiều lần.

Nhạc gia lần này vì có Nhạc Thành dự thi cho nên Nhạc Tử Sơn kích động không thôi, vốn ông chỉ định đưa Nhạc Thành đi tập luyện một chút là được rồi, nhưng hiện tại Nhạc Thành đã làm thức tỉnh Đấu Đế huyết mạch, Nhạc Thành không thể không hi vọng Nhạc Thành có thể mang lại chức vị quán quân cho Nhạc gia.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

35. Chương 35 : Trận Đấu .

Trong lòng Nhạc Thành liền có một vẻ lo lắng, trong tứ đại gia tộc hắn cũng nhận được một tin tức, hiện tại mình đã đạt tới tu vi Khai Quang trung kỳ, nếu muốn thắng được thì rất khó trừ khi Nhạc Tử Sơn nói hoàng long thân thể của mình có thể chống lại đòn công kích của thập tinh đại đấu sư.

Vàng thái dương bay lên, lúc này ở trên núi đã tụ tập mấy nghìn người, mà người của Ngũ đại gia tộc cuối cùng cũng đã tiến tới Lập Anh sơn, kỳ tỷ thí hôm nay nhất định là một hồi long tranh hổ đấu.

- Người xem đó chính là người của La gia người ở giữa chính là La Kiệt, nghe nói hắn là ma pháp sư thủy hệ, mau nhìn bên kia chính là Tiên hạo thiếu gia nghe nói năm trước hắn đã là lục tinh đại đấu sư, còn người kia là người của Yến gia, Yến Hiểu Kỳ, ba tháng trước nàng ta đã trở về từ ma pháp học viện.

Nghe nói Yến Hiểu Kỳ cũng là tam cấp hỏa hệ ma pháp sư, thật là xinh đẹp, người xem đáng người của nàng khiến cho người ta phải mở to mắt.

- Mau nhìn đi, đó chính là phệ vật của Nhạc gia, Nhạc Thành, nghe nói hắn cũng đã tu luyện đấu khí thật là kỳ tích.

Theo ngũ đại gia tộc nhập trường, có mấy nghìn người nghị luận, trong lòng bọn họ thầm suy đoán xem cuộc tỷ thí gia tộc này ai sẽ là người thắng, ai sẽ là ngựa ô.

Mọi người vây xem trung quanh, ở bên trong chính là chỗ ngồi của ngũ đại gia tộc.

Nhạc gai lần này trên cơ bản đều đến đây, Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong còn có mấy nhị đại tộc nhân của Nhạc gia. Tô Hân Nhi cũng khiến cho mọi người cảm thấy hơi kích động.

Nhạc Thành ngồi vào trong trường, nghe Nhạc Tử Sơn giới thiệu hẳn với người của Tứ đại gia tộc, từ bên trái xuống theo thứ tự là Yến gia, La gia, Tiền gia cùng với Hoàng gia. Lần này gia chủ của Tứ Đại gia tộc đã đến đông đủ.

Nhạc Thành ngẩng đầu lên đánh giá Yến gia, hôm nay Yến gia dự thi chính là Yến Hiểu Kỳ, thực lực của Yến Hiểu Kỳ Diệp Bạch đã chứng kiến, nàng ở phía xa xa nhìn Nhạc Thành, bốn mắt giao nhau, lập tức cả hai mỉm cười, đều tự ý dời mục quang đi.

Yến Hiểu Kỳ hôm nay mặc một bộ cẩm bào màu đỏ, mái tóc vũ mị, đôi mắt mê người, làn da trắng nõn bóng loáng.

Nhìn Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành bỗng nhiên nhớ đến thời điểm công nàng. Bộ ngực của nàng đặt lên trên nàng, hai tay của mình thì chạm vào cặp đùi gợi cảm mê người, thật khiến cho người ta có ý nghĩ kỳ quái.

Sau đó Nhạc Thành lại đánh giá La Kiệt của La gia người này tuổi không khác biệt nhiều so với mình, đáng vẻ có phần tuấn lãng bất phàm. Tiền gia Tiền Hạo Xuyên thì mặc một bộ thanh sắc trang phục, toàn thân hiện ra lưỡng hùm vai gấu, mà Nhạc Thành cũng nhìn ra, hiện tại Tiền Hạo không còn là lực tinh đại đấu sư mà đã trở thành thất tinh đại đấu sư.

Cuối cùng Nhạc Thành đánh giá Hoàng Khắc Lương của Hoàng gia thì thấy Hoàng Khắc Lương lạnh lùng nhìn mình, trong mắt hiện ra một sát ý. Trong lòng Nhạc Thành không kìm được mà than thầm, lần trước mình đánh đệ đệ của hắn là Hoàng Chí lương bị thương, lần này nhất định hắn sẽ không bỏ qua cho mình. Nghe nói hắn đã là nhị phẩm luyện được sư, lực tinh đại đấu sư, xem ra mình phải đặc biệt chú ý tới hắn.

- Biểu ca, huynh cẩn thận một chút, muội thấy thực lực của bọn họ rất mạnh.

Tô Hân Nhi ở cạnh Nhạc Thành nhẹ nhàng nói.

- Ta biết, ta sẽ cẩn thận.

Nhạc Thành cất tiếng nói, đôi mắt không tự chủ được lại nhìn về phía trước ngực của Tô Hân Nhi, tiểu nữ tử này có bộ ngực thật là mê người.

- Thành Nhi, con cần phải cẩn thận, đặc biệt là chú ý tới người của Hoàng gia.

Nhạc Tử Sơn nhắc nhở Nhạc Thành, Hoàng gia cùng với Nhạc gia thủy hỏa bất dung, lần này Hoàng gia nhất định sẽ mượn cơ hội đối phó với Nhạc gia.

- Phụ thân, con biết rõ.

Nhạc Thành trả lời, đôi mắt nhìn về phía Hoàng gia, trong đó hiện ra một sát ý, trong đó như có ý, có cơ hội nhất định sẽ cho hắn một bài học.

Người của Ngũ đại gia tộc đã ngồi ở vị trí của mình, gia chủ của Hoàng gia Hoàng Huy từ từ đứng lên, mỗi lần ngũ đại gia tộc tỷ thí đều do y chủ trì, lần trước quán quân chính là Hoàng gia cho nên lần này y chính là người chủ trì.

- Các vị, ngũ đại gia tộc chúng ta năm năm lại tỉ thí một lần, ta nhắc lại quy tắc tỉ thí cũ.

Hoàng Huy nhìn mọi người rồi tiếp tục nói:

- Trận đấu phân đơn luận thắng bại, dựa theo rút thăm mà tiến hành, trong tỉ thí quyền cước không có mắt, tuy nhiên tận lực đừng để xuất hiện thương vong, một khi đối phương đã mở miệng đầu hàng thì phải lập tức ngừng công kích không được sử dụng bất kỳ ngoại lực gì, kể cả ma pháp nếu không sẽ bị hủy bỏ tư cách dự thi.

Không thể sử dụng ngoại lực, nói thí dụ không thể sử dụng Ma thú, nếu trong trận đấu có một ma pháp có ma thú cao giai thì đối phương không cần tỉ thí, thua là điều chắc chắn.

Quy tắc này Nhạc Thành đã nghe Nhạc Tử Sơn nói qua, sau khi Hoàng Huy tuyên bố quy tắc xong, Ngũ đại gia tộc bắt đầu tiên hành quyết định rút thăm, bởi vì có tới năm người dự thi cho nên phải dựa vào rút thăm để quyết định.

Năm người dự thi sau khi đi tới sân thi đấu đã có một người bưng một cái hộp nhỏ mang ra. Trên đó ghi từ số một đến số năm, theo quy tắc số một sẽ chạm phải số năm, số hai chạm phải số bốn, số ba sẽ trực tiếp tấn cấp tới đợt hai, sau đó đợt hai lại rút thăm, cho tới khi chỉ còn một người.

Nhạc Thành lấy từ trong người ra một viên cầu nhỏ, trên đó có ghi số bốn, mà Tiền Hạo số một, La Kiệt số năm, Hoàng Khắc Lương số ba, Yến Hiểu Kỳ số hai.

Trận đầu tiên Tiền Hạo đấu với Yến Hiểu Kỳ, những người khác thì về gia tộc của mình, Nhạc Thành thì đấu với La Kiệt ở trận số hai.

Trong trường chỉ còn lại hai người Tiền Hạo và Yến Hiểu Kỳ, không khí trong sân nháy mắt trở nên khẩn trương, hỏa hệ ma pháp xung quanh người của Yến Hiểu Kỳ lập tức lay động, nàng cũng mỉm cười, nàng xác định tu vi của đối phương chắc chắn không ở dưới mình.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

36. Chương 36 : Hỏa Diễm Nghìn Dặm .

Tiền Hạo mặc một bộ trang phục màu xanh, trên người đầu khí cuộn cuộn, khuôn mặt liền xuất hiện một vẻ ngưng trọng, Tam cấp hỏa hệ ma pháp sư khiến hắn không thể chủ quan.

Hai người sau khi hành lễ với nhau phía trên đài lập tức tuyên bố bắt đầu, cả hai đều tiến nhập tới trạng thái chiến đấu, nguyên tố hỏa hệ ma pháp bắt đầu tràn ngập toàn thân của hai người, trong lúc nhất thời ai cũng chần chừ không biết có nên phát động công kích trước hay không.

Dưới đài đều to nhỏ nghị luận, đại bộ phận mọi người đều xem trọng Tiền Hạo vì dù sao Yến Hiểu Kỳ cũng đã lâu rồi chưa trở về Lập anh trấn, thực lực chân chính của nàng là thế nào cũng không ai biết, mà Tiền Hạo hiện tại đã vô cùng quen thuộc với cư dân trong Lập Anh trấn.

Tiền Hạo do dự một chút rồi nắm lấy một cây thiết côn màu đen trong tay toàn thân đầu khí run run, thân ảnh mang theo một cơn mang nhàn nhạt, chờ đợi Yến Hiểu Kỳ phát động công kích.

Trên người Yến Hiểu Kỳ nhanh chóng tràn ngập hồng sắc quang mang, cổ tay biến thành một thủ thế kỳ quái, một hơi thở nóng bỏng bắt đầu tuôn ra từ hai tay, lập tức một luồng lửa nóng bỏng hướng về phía Tiền Hạo mà phóng tới.

Sắc mặt của Tiền Hạo liền trầm xuống, trường côn trong tay liền nghênh đón về phía Yến Hiểu Kỳ, muốn thử xem lực công kích của nàng.

Hỏa Diễm cùng với cơn mang chạm vào nhau, hai luồng lực lượng đánh vào nhau rồi đồng thời tiêu tán, thân hình hai người khẽ run lên, chiêu thứ nhất không phân trên dưới.

Nhạc Thành cẩn thận nhìn Yến Hiểu Kỳ cùng với Tiền Hạo đối chiến với nhau, trong nhất thời ai thắng ai thua cũng khó nói. Trên người Yến Hiểu Kỳ mặc một cấm bào màu đỏ, toàn thân được nguyên tố hỏa hệ bao phủ, thoạt nhìn có cảm giác yêu mị.

Sau khi kiểm tra xong lực công kích, thấy đối phương cũng không thua kém mình, một lần nữa thần sắc của Tiền Hạo biến đổi, triển khai công kích. Lực công kích gần của Ma Pháp sư rất yếu, nếu như mình có thể tiến gần tới nàng thì có thể thắng trận này.

- Hỏa Ảnh trọng trọng.

Tiền Hạo một lần nữa thi triển công kích, Yến Hiểu Kỳ cũng không cho hắn tiếp cận chính mình, giữ một khoảng cách với đối phương, đối phương muốn thắng mình là không có khả năng. Nàng khẽ hóa thân, trước

người một mảng hỏa diễm lại hướng về phía đối thủ, hỏa ảnh nặng nề, đây chính là một trong những lực công kích mạnh nhất của Hỏa hệ ma pháp, hỏa hệ nhanh chóng biến thành một hỏa tầng không dứt.

Tiền Hạo nhìn thấy đòn công kích nặng nề của Yến Hiểu Kỳ, không bao lâu sau hắn đã bị Hỏa diễm vô tung vô ảnh bao phủ. Yến Hiểu Kỳ lại mỉm cười, tiếp tục công kích.

Tiền Hạo không ngờ Yến Hiểu Kỳ lại có công kích kỳ dị như thế, đem hỏa diễm chất chồng liên miên không dứt, trong lòng hắn liên cả kinh, mau chóng bố trí một vòng tròn phòng ngự đầu khí, trường côn trong tay quét qua, một mảng côn mang lớn công kích về phía đó.

Liên tục hai chiêu mới chống lại đòn công kích của đối thủ, trên trán của Tiền Hạo xuất hiện một luồng mồ hôi lạnh, công kích của Ma Pháp sư quả nhiên lợi hại, vô cùng dị thường. Tiền Hạo một lần nữa phát ra công kích, trong tay là trường côn màu đen, ngưng tụ thành một mảng hắc mang, thân ảnh cũng nhanh chóng biến thành một chuỗi ảo ảnh, lần này Tiền Hạo đã có thể chân chính triển khai công kích.

Sắc mặt của Yến Hiểu Kỳ liền trở nên âm trầm, xem ra đối thủ đã chính thức công kích, hai chiêu trước chỉ là thử mà thôi. Quả nhiên khi Tiền Hạo tiếp tục công kích, nàng liền lùi về phía sau, trong tay là một nhuyễn tiên màu đỏ nhạt, nhuyễn tiên xoẹt thành một đường vòng cung, sau đó mang theo một hỏa diễm nồng đậm nghênh đón Tiền Hạo.

Tiền Hạo không ngờ Yến Hiểu Kỳ lại còn có binh khí nhuyễn tiên kỳ dị như vậy, nhìn thấy đòn công kích của đối phương sắp đánh về phía mình, hắn lập tức thu lại trường côn, nhanh chóng đối đầu với nhuyễn tiên trong tay của Yến Hiểu Kỳ.

Tiền côn giao nhau, Đầu khí cùng với ma pháp hỏa hệ phát ra một thanh âm khiến cho người khác sợ hãi. Bàn chân của Yến Hiểu Kỳ khu động, lực lượng trên người của nàng không bằng Tiền Hạo, trường tiên bị cuốn lấy, toàn thân cũng bị kéo về phía đối phương.

Sắc mặt của Tiền Hạo nở ra một nụ cười, trường côn trong tay cuốn lấy nhuyễn tiên của Yến Hiểu Kỳ, xem ra đối phương không có cách gì.

Nhạc Thành nhìn thấy Yến Hiểu Kỳ bị Tiền Hạo cuốn lấy trường tiên thì trong lòng cũng cho rằng Yến Hiểu Kỳ đã gặp phiền toái, hắn lập tức nghi hoặc không thôi, nhuyễn tiên thuộc về binh khí linh hoạt quỷ dị, ra tay giống như là linh xà xuất động.

Nhạc Thành nghi hoặc nhìn Yến Hiểu Kỳ, lập tức hiểu được tại sao nhuyễn tiên lại bị trấn trụ. Tuy nhiên trong mắt của Yến Hiểu Kỳ cũng không xuất hiện bao nhiêu lo lắng, mà hỏa hệ nguyên tố còn nồng nặc hơn.

Nhạc Thành đoán không sai, trong lúc mọi người cho rằng Yến Hiểu Kỳ phải thất bại thì thần sắc của nàng đã hơi đổi mà lộ ra một nụ cười.

- Hỏa Diễm Thiên Lý.

Yến Hiểu Kỳ đột ngột buông lỏng trường tiên trong tay ra, hai tay ngưng tụ thành một quả cầu lửa thật lớn, hơi thở nóng bỏng hướng về phía Tiền Hạo, nàng cố ý cho Tiền Hạo lấy binh khí của mình sau đó ngưng tụ đòn công kích mạnh nhất của mình.

-Không hay.

Tiền Hạo hiện tại mới hiểu được nguyên nhân nhưng đã không còn kịp, đối phương cũng chỉ cách mình có mấy mét, hắn đành phải ngưng tụ toàn bộ đầu khí, hình thành một phòng ngự.

“Ầm” một tiếng vang lên, đòn công kích của Yến Hiểu Kỳ phát ra, hỏa cầu hung hăng chạm vào vòng huyền khí của Tiền Hạo, vòng đầu khí của Tiền Hạo liền lồm vào một cái, hỏa diễm của Yến Hiểu Kỳ xem ra rất mạnh, không thể dễ dàng chống lại được.

Hỏa cầu cùng với đầu khí phòng ngự chạm vào nhau phát ra thanh âm xèo xèo rồi từ từ tiêu tán, mà sắc mặt của Tiền Hạo ngày càng trở nên trắng bệch, hỏa cầu bạo liệt, vòng tròn đầu khí của Tiền Hạo đã toàn bộ bị vỡ ra, hắn phun ra một ngụm máu tươi, toàn thân bay trở lại.

Cảnh tượng này khiến cho mọi người trợn mắt há hốc mồm, Tiền Hạo lại thất bại, không ít người đặt tiền lên người hắn đều ủ rũ, trong miệng khẽ mắng, tên Tiền Hạo này trận đầu lại bại trong tay một nữ nhân.

- Ta thua rồi.

Tiền Hạo miễn cưỡng đứng dậy, khẽ lau vết máu trên khóe miệng, tiếp tục đánh tiếp cũng không thể.

- Đa tạ.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói, may mà mình mạo hiểm, nếu không muốn thắng Tiền Hạo cũng không phải là điều dễ dàng.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

37. Chương 37 : Thắng Trận Đầu .

Nhìn thấy biểu hiện của Tiền Hạo, trong lòng Nhạc Thành liền hơi tán thưởng, mặc dù Tiền Hạo này thua nhưng vẫn không bị bại phong độ, từ nay về sau sẽ không có bất ngờ gì xảy ra.

Yến Hiểu Kỳ của Yến gia thắng trận đầu khiến mọi người vui vẻ không thôi, mà Tiền Hạo cũng trở về Tiền gia.

Kế tiếp chính là Nhạc Thành ra sân, mọi người Nhạc gia liền kích động đặc biệt là Nhạc Tử Phong và Nhạc Tử Sơn, hai người cũng biết Nhạc Thành đã thức tỉnh huyết mạch đấu đế, trong lòng bọn họ liền biến hóa, đã lâu rồi, nhạc gia không có náo động như vậy.

- Biểu ca người chú ý đi.

Tô Hân Nhi nhìn Nhạc Thành nói, trong lòng của nàng liền lo lắng.

Yên tâm đi.

Nhạc Thành nhẹ nhàng chạm vào đầu của Tô Hân Nhi, trong lòng liền khẩn trương lên, một thủy hệ ma pháp sư thật khó đối phó.

Nhạc Tử Sơn khẽ vỗ vai Nhạc Thành mà không nói lời nào, trong mắt hiện ra kỳ vọng vô hạn, mặc dù hắn chưa từng thấy Nhạc Thành xuất thủ qua.

Nhạc Thành đi tới trong trường, La Kiệt cũng đi xuống, trên đài tuyên bố bắt đầu, thần sắc của hai người lúc này liền trở nên ngưng trọng.

Hai người thi lễ với nhau rồi lùi về nhau mấy bước, trê người Nhạc Thành, chân khí bắt đầu chuyển động, một thanh mang nhàn nhạt truyền khắp thân thể, Nguyên tố ma pháp Thủy hệ của La Kiệt cũng bắt đầu khởi động, toàn thân bao phủ bởi một màn sương trắng.

Trong trường lặng ngắt như tờ, mọi người mở to mắt nhìn Nhạc Thành cùng với La Kiệt, rất nhiều người nghe nói phệ vật của Nhạc gia lại có thể tu luyện đấu khí, tuy không tận mắt nhìn thấy nhưng tất cả mọi người đều chờ mong trận đấu này sẽ xuất hiện ngựa ô.

Nhìn thấy thanh mang xung quanh của Nhạc Thành , thần sắc của La Kiệt không kìm được mà hiện lên vẻ nghi ngờ, đối phương có vẻ không giống như tu luyện đấu khí mà cũng không giống như tu luyện ma pháp.

Nhạc Tử Sơn nhìn thanh mang tràn ngập xung quanh cơ thể của Nhạc Thành thì cũng biết rằng đó không phải là đấu khí của Nhạc gia, ông xoay người sang nhìn Nhạc Tử Phong, mà Nhạc Tử Phong cũng lắc đầu không biết Nhạc Thành tu luyện cái gì.

Đối với ma pháp sư Nhạc Thành cũng không phải e ngại, ma pháp sư am hiểu cự ly công kích xa mà đối với mình cự ly công kích càng xa thì càng có lợi, trận đầu mình đã gặp phải một ma pháp sư cấp ba, Nhạc Thành cũng ới bận tâm.

Gặp phải công kích của đối phương Nhạc Thành cũng không gấp, lấy tĩnh chế động mới có thể có được tiên cơ, thăm dò tốt đối thủ.

Yến Hiểu Kỳ cẩn thận nhìn Nhạc Thành trong đại sảnh, thủ đoạn của Nhạc Thành nàng đã thấy qua khi cứu nàng, còn La Kiệt nàng chưa nhìn thấy thủ đoạn của người này.

La Kiệt cuối cùng nhịn không được ma pháp nguyên tố thủy hệ trong người khẽ run lên, một cây ma pháp thủy hệ ngưng tụ cột nước bắn về phía Nhạc Thành.

- Đoạt Hồn Chỉ.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, trong tay ngưng kết thủ ấn quen thuộc, bàn tay phải thanh mang đại thịnh, một nhánh thanh sắc công kích bắn về phía đối thủ.

Hai luồng lực lượng bắn về phía nhau, cả hai người đều muốn thử xem thực lực thật sự của đối thủ, hai luồng thực lực chạm vào nhau rồi nhanh chóng khuếch tán, Nhạc Thành co về phía sau nửa bước, La Kiệt thì di chuyển thân hình, trong nháy mắt đã rơi vào thế hạ phong.

- Nếu tư vi đạt tới Khai Quang hậu kỳ hẳn là đã có thể chống lại ma pháp sư cấp ba.

Nhạc Thành suy nghĩ trong lòng, với lực công kích này, tư vi Khai quang trung kỳ của mình không thể nào chống lại đòn công kích đó.

La Kiệt dùng một chiêu kiểm tra thực lực của đối phương tuy không biết đối phương tu luyện cái gì nhưng so với mình xem ra còn yếu hơn một chút, cho nên bắt đầu ngưng trọng.

- Thủy Trung đảo ảnh.

Toàn thân La Kiệt bị một nguyên tố thủy hệ ma pháp bao trùm, một mảng nước hình thành bao phủ xung quanh, nếu như bị thủy đâm bị thương thì cũng không kém gì binh khí, ma pháp sư công kích toàn bộ là dùng ma pháp lực chuyển hóa mà thành, mà ma pháp lực mạnh hay yếu quyết định công kích mạnh hay yếu.

- Đi.

Hai tay của La Kiệt đẩy ra, một thủy tường nhanh chóng phóng về phía Nhạc Thành, uy lực không hề dưới đòn công kích của Yến Hiểu Kỳ.

- Sát ma chuông.

Sắc mặt của Nhạc Thành thay đổi, trong chốc lát hắn ngưng kết một thủ ấn mang theo thanh mang nồng đậm, ngiên hướng đảo ảnh của La Kiệt.

- Xích.

Chuông ấn thanh sắc vô cùng lớn khắc ở trên thủy tường, một vòng xoáy hình thành, ngay lập tức chuông ấn trở nên thâm trầm, kiên trì một lúc rồi đánh bại thủy tường của La Kiệt, hai luồng lực lượng sau đó đồng thời tiêu tán ở giữa sân.

Nhìn thấy công kích của Nhạc Thành, mọi người rất nghi hoặc, loại lực công kích này bọn họ chưa từng gặp qua, hơn nữa uy lực vô cùng lớn, có lẽ là đấu khí thất truyền đã từ lâu.

Nhìn thấy Đảo ảnh của mình bị bắn lại, sắc mặt của La Kiệt hơi biến đổi, Đảo ảnh này là một trong những đòn công kích mạnh nhất của hắn, phải dùng toàn lực mới sử ra được, nếu như không thắng nổi đối thủ thì sẽ tiêu hao không ít pháp lực, ở đợt thứ hai mà không công kích nổi thì chắc chắn là phải thua.

La Kiệt ngưng trọng nhìn Nhạc Thành, nguyên tố thủy hệ ma pháp bắt đầu lay động điên cuồng, trước người là một quang cầu trong suốt, ở trên quang cầu hiện lên một đám quang thủy châu, một khí tức cường hân cũng tràn ngập ra.

- Muốn dùng toàn lực sao?

Trong lòng Nhạc Thành lẩm bẩm nói sau đó hần lập tức vận chân khí trong cơ thể, một thanh mang trong cơ thể tràn ngập ra, thủ ấn trong hai tay liền biến ảo, ngay lập tức hai luồng hỏa diễm bắn ra, cũng ngưng tụ thành một hỏa cầu nóng bỏng.

- Hỏa hệ ma pháp sư.

Không ít người nhìn thấy hỏa diễm trên người của Nhạc Thành đều cho rằng đó chính là hỏa hệ ma pháp sư, nếu không phải là ma pháp sư hỏa hệ thì ai cũng không thể ngưng tụ ra hỏa diễm như vậy.

Lông mày của Yến Hiểu Kỳ hơi nhíu lại, nàng tuy tu luyện ma pháp sư hệ hỏa nhưng cũng biết rõ thứ mà Nhạc Thành dùng không phải là ma pháp sư hệ hỏa, bởi vì trên người của Nhạc Thành đều không có dấu vết của nguyên khí ma pháp hỏa hệ, chuyện này thật là bất khả tư nghị, chẳng lẽ tên Luyện Dược sư kia không tu luyện hỏa hệ ma pháp sư mà cũng có thể ngưng tụ hỏa diễm hay sao?

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

38. Chương 38 : Nhạc Thành Chiến Thắng .

- Thủy không gian.

La Kiệt hét lớn một tiếng, trong tay là một bóng nước điên cuồng kịch liệt hướng về phía Nhạc Thành, đây chính là đòn công kích mạnh nhất của hắn, so với Liệt Diễm Thiên Lý của Yến Hiểu Kỳ thì không hề kém về uy lực.

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành ngưng tụ hỏa diễm trước người ngày càng nhiều, hỏa diễm cầu tràn ngập một khí tức khủng bố, loại hỏa diễm này không phải là hỏa diễm bình thường mà dùng vô thượng chân hỏa ngưng tụ mà thành, đây là một trong những thủ đoạn công kích mạnh nhất của Hỗn Nguyên Chân Kinh.

- Đi.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, hỏa cầu cự đại thoát khỏi sự khống chế bàn tay của Nhạc Thành, nhanh chóng hướng về phía La Kiệt mà phòng tới. Nhạc Thành hiện tại như có tu vi Trúc Cơ hậu kỳ là đã có thể đánh chết một tứ tinh đại đấu sư, hiện tại hắn đã đạt tới Khai quang trung kỳ, uy lực vô cùng lớn, khiến cho người ta có một cảm giác khủng bố.

- Âm.

Hai luồng cầu vô cùng lớn chạm vào nhau, sau đó nổ tung, sắc mặt của La Kiệt trở nên tái nhợt, hần thể nào cũng không ngờ rằng Nhạc Thành lại mạnh đến như vậy.

Hắn biết rằng Phần Tiên Liệt Diễm cầu chính là một trong những thủ đoạn công kích mạnh nhất ghi trong Hỗn Nguyên Chân kinh, sánh ngang với đấu khí, tuy hiện tại tu vi của Nhạc Thành thấp nhưng có Phần Tiên Liệt Diễm cầu trong tay hoàn toàn có thể chống lại một đại đấu sư cường đại.

- Xích.

Hai luồng lực lượng hình thành trên không trung sau đó theo dòng nước xoáy mà áp chế xoay tròn, bóng nước của La Kiệt bị xoáy, dòng nước càng ngày càng lớn.

“Âm” một tiếng vang thật lớn, dòng nước vô cùng lớn đó cuối cùng cũng không thừa nhận nổi lực lượng cường hân của hai người, phá trên không trung, mang theo một mảng cường đại mà khuếch tán.

Thân thể của Nhạc Thành bị tất cả lực lượng đánh ra, vốn tưởng rằng không thể không bị thương nhưng bỗng nhiên nó tựa như là bọt biển biến mất vô tung vậy, điều này khiến cho Nhạc Thành kinh ngạc không thôi, một kích của ma pháp sư tam cấp dốc toàn lực mà tại sao mình không bị gì?

- Chẳng lẽ đây là do Hoàng long thân thể?

Nhạc Thành lầm bầm nói, chẳng lẽ hoàng long thân thể đối với mình cũng có tác dụng, mặc dù mình không tu luyện đấu khí nhưng máu ở trên cơ thể của mình chính là máu của Nhạc gia cho nên máu huyết của đấu đế vẫn có ý nguyên tác dụng với mình. Trong lòng Nhạc Thành liền vui vẻ, không ngờ mình lại có một bộ hộ thân bảo giáp, hơn nữa tu vi của mình ngày càng mạnh thì Hoàng Long thân thể này càng có tác dụng với mình. Đấu đế tinh huyết quả nhiên là bảo bối.

- Phan.

Thân thể của La Kiệt bị lực lượng đánh bay tới mấy chục thước bên ngoài, một ngụm máu tươi phun ra, hắn vùng vẫy mấy cái vẫn không đứng lên. Theo quy tắc tỉ thí mười giây mà không đứng lên được thì coi như là thua, mà hiện tại cho dù có đứng lên được thì hắn cũng không thể tái chiến.

Kỳ thực lực công kích của La Kiệt cũng không yếu hơn Nhạc Thành bao nhiêu, nhưng Nhạc Thành có Hoàng Long thân thể, đừng nói hắn là ma pháp sư tam cấp cho dù là ma pháp sư tứ cấp cũng vô phương làm Nhạc Thành bị thương tổn, đây chính là long mạch thiên phú đấu đế của Nhạc gia, nếu như Nhạc Thành không có Hoàng Long thân thể thì chiến thắng La Kiệt sẽ không đơn giản chút nào.

- Không ngờ thiếu gia của Nhạc gia lại đánh bại La Kiệt.

Nhạc gia sử dụng đấu khí hay là ma pháp đó, ta chưa từng gặp qua.

- Chết Tiệt La Kiệt, hại lão tử thua hai kim tệ.

Người vây xem đều nghị luận, Nhạc Thành đánh bại La Kiệt đã vượt qua khỏi sự tưởng tượng của bọn họ, một năm trước một người được coi là phế vật mà hiện tại hắn đã đánh bại ma pháp sư tam cấp, khiến cho bọn họ không thể không kinh ngạc.

Nhạc Thành đắc thắng, người cao hứng nhất chính là Nhạc Tử Sơn của Nhạc gia, hiện tại Nhạc Thành đã là thiên tài chứ không còn là một phế vật nữa.

- Biểu ca thắng rồi.

Tô Hân Nhi ở trên đài hưng phấn nói, sau đó lập tức nâng đi xuống đài kéo cánh tay của Nhạc Thành.

- Thành Nhi, con tốt chứ?

Nhạc Tử Phong cao hứng vỗ vỗ vai Nhạc Thành, vô cùng tự hào.

Nhìn thấy Nhạc Thành đánh bại La Kiệt người của tứ đại gia tộc một lần nữa lại chú ý tới Nhạc gia, đặc biệt là Hoàng gia, trong mắt Hoàng Khắc Lương hiện ra một lãnh ý, nếu như mình gặp gỡ hắn, thì nhất định phải báo thù cho đệ đệ.

Cuộc rút thăm thứ hai, hiện tại trong năm người chỉ còn lại ba là Yên Hiểu Kỳ, Hoàng Khắc Lương và Nhạc Thành, ba người lập tức run thăm, số một đấu với số ba, số hai được trực tiếp tiến vào trận chung kết.

Không thể không nói Hoàng Khắc Lương thật may mắn, hắn lại có được số hai, không cần phí chút sức lực nào đã tiến vào trận chung kết, tiện nghi quả không nhỏ, Nhạc Thành lấy được số một, Yên Hiểu Kỳ lấy được số ba, theo quy tắc thì Nhạc Thành sẽ đấu với Yên Hiểu Kỳ.

Hoàng Khắc Lương lạnh lùng nhìn Nhạc Thành một cái rồi đi xuống, hắn rất hi vọng trận này Nhạc Thành thắng như vậy hắn có thể ra tay với Nhạc Thành.

- Nhạc Thành vừa rồi người không sao chứ?

Yên Hiểu Kỳ nhìn về phía Nhạc Thành mà nói, vừa rồi nhìn thấy Nhạc Thành ngã xuống trên mặt đất, nàng liền quan tâm.

- Ta không sao.

Nhạc Thành nói, lần trước sau khi Yên Hiểu Kỳ đến thăm mình, ba tháng nay Nhạc Thành đều không gặp, nhớ tới cảnh mập mờ trước kia, Nhạc Thành không khỏi cảm thấy mình có lỗi với nàng.

- Ba tháng sau phải trở về ma pháp học viện rồi.

Yến Hiểu Kỳ nhìn chằm chằm về phía Nhạc Thành, trên khuôn mặt khẽ ửng đỏ.

- Nhanh như vậy sao, sao người không ở nhà lâu một chút?

Nhạc Thành nghe thấy Yến Hiểu Kỳ phải trở về ma pháp học viện thì trong lòng cảm thấy hơi mất mát, dựa theo trực giác hẳn cảm thấy Yến Hiểu Kỳ đang ám chỉ mình điều gì đó.

- Tháng sau sư phụ ta sẽ đến Lập Anh Trấn, đến lúc đó ta sẽ cùng người trở về ma pháp học viện.

Yến Hiểu Kỳ thở dài, ánh mắt vũ mị nhìn Nhạc Thành, ba tháng trước được Nhạc Thành công trên lưng, trong lòng nàng vẫn còn bóng dáng của hắn, nàng biết rõ nàng đã thích Nhạc Thành.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

39. Chương 39 : Đan Hỏa So Đấu .

Hai người ở trên đài nói chuyện, người ở dưới đài đều tròn tròn mắt, đây là tỉ thí sao? Nói chuyện yêu đương thì giống hơn.

- Nếu như có cơ hội ta sẽ gặp lại người.

Nhạc Thành cũng không hiểu tại sao mình lại nói lời nói này, nói xong hắn mới cảm thấy hơi không ổn.

- Thật sao, người không gạt ta chứ?

Yến Hiểu Kỳ cười cao hứng, đôi mắt màu lam khiến cho Nhạc Thành khẽ giật mình, Yến Hiểu Kỳ quả nhiên là một cô gái tuyệt sắc.

- Dĩ nhiên.

Nhạc Thành khẽ gật đầu, nói không chừng sau này mình có đại thành, đối với Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành cũng yêu mến, mỹ nữ tuyệt sắc này, Nhạc Thành dĩ nhiên không muốn làm loại người như Liễu Hạ Huệ.

- Được rồi, người không đến thăm ta, ta sẽ tìm người tính sổ.

Yến Hiểu Kỳ nói với Nhạc Thành, thần sắc vẫn phong tình vạn chủng.

- Chúng ta còn tỉ thí, người mau ra tay đi.

Nhạc Thành thấy ánh mắt kỳ quái của mọi người nhìn mình thì lúc này mới nhớ tới mình đang tỉ thí.

- Không cần đấu, dù sao ta cũng không đánh lại người, hơn nữa người còn phải đối phó với Hoàng Khắc Lương, người nếu như tiêu hao thực lực với ta thì không thắng được hắn.

Yến Hiểu Kỳ nói xong không đợi Nhạc Thành lên tiếng liền xoay người về phía trọng tài mà nói:

- Ta nhận thua.

- Cái này...

Nhạc Thành muốn nói điều gì đó nhưng sau đó Yến Hiểu Kỳ đã đi về phía Yến gia, Nhạc Thành thấy vậy cũng chỉ có thể cười khổ.

Hai người này không đấu với nhau Yến Hiểu Kỳ đã tuyên bố đầu hàng khiến cho mọi người tròn mắt há hốc mồm, nhìn thần sắc thái độ của hai người vừa rồi khiến cho mọi người suy đoán quan hệ của cả hai nhất định không tầm thường, Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong cũng khó hiểu, đây thật là kỳ quái.

- Di phụ, Hiểu Kỳ tỷ tỷ thích biểu ca cho nên sẽ không tỉ thí với huynh ấy.

Tô Hân Nhi cười cười mà nói với Nhạc Tử Sơn.

Nghe thấy lời nói của Tô Hân Nhi, hai người cũng lộ ra một nụ cười, tiểu ny tử của Yến gia này thật không tệ, nếu như có thể thành duyên với Nhạc Thành thì thật là xứng đôi.

Người của Yến gia nghe Yến Hiểu Kỳ tuyên bố đầu hàng nhưng sau đó khi Yến Hiểu Kỳ thấp giọng nói gì đó thì mọi người liền bình thường trở lại.

Nhạc Thành lúc này đã lọt vào trận chung kết, không còn là Nhạc Thành phế vật năm xưa nữa.

- Hừ để ta thu thập người.

Hoàng Khắc Lương lạnh lùng đi tới trong trường, tiếp theo chính là cuộc đối chiến giữa bọn họ.

Người trên đài tuyên bố bắt đầu hai người đã chính thức đối chiến với nhau. Tuy biểu hiện của Nhạc Thành khiến cho mọi người kinh hãi không thôi, nhưng Hoàng Khắc Lương cũng không để trong lòng, lá bài tẩy của hắn chính là tam phẩm Luyện Dược sư.

- Nhạc Thành hôm nay ngươi phải trả giá cho đệ đệ của ta.

Hoàng Khắc Lương hướng về phía Nhạc Thành mà lạnh nhạt nói.

- Vậy phải xem xem ngươi có năng lực như vậy không, Hoàng gia các ngươi đánh lên ta, ngươi cũng phải trả giá.

Nhạc Thành cũng lạnh nhạt nói, Hoàng gia dám đánh lên mình, mối thù này nhất định phải trả.

- Trong mắt ta, ngươi cũng chỉ là tên phế vật mà thôi.

Hoàng Khắc Lương khẽ nắm lấy trường kiếm màu trắng, đấu khí rung rung, trường kiếm mang theo đấu khí ngưng tụ kiếm quang, không hề khách khí mà bổ về phía Nhạc Thành.

Nhạc Thành cùng với Hoàng Khắc Lương đối chiến khiến cho tất cả mọi người phải tạm dừng hô hấp, một người là ngựa ô, một người là đệ nhất thiên tài của Hoàng gia, hai người này đối chiến hấp dẫn tất cả ánh mắt của mọi người.

- Lục tinh đại đấu sư.

Vừa ra tay, Nhạc Thành đã biết tu vi của đối phương, lục tinh đại đấu sư không cách nào tạo thành uy hiếp với Nhạc Thành, hiện tại Nhạc Thành còn biết đối phương là nhị phẩm luyện dược sư, đối với chuyện này Nhạc Thành hơi cố kỵ.

Thân ảnh của Nhạc Thành mau chóng lui về phía sau, bàn tay ngưng kết thành một thủ ấn, Đoạt Hồn Chỉ mạnh mẽ bắn về phía Hoàng Khắc Lương, đồng thời xung quanh người cũng bố trí thành công một Hộ Thân cương quyền, bởi vì không biết Luyện dược sư có thủ đoạn gì cho nên Nhạc Thành không dám khinh thường.

- Hừ.

Hoàng Khắc Lương hừ lạnh một tiếng, lập tức tránh công kích của Nhạc Thành, không biết từ khi nào trong tay của hắn đã có một ngọn lửa nóng bỏng, hướng về phía Nhạc Thành mà thôn phệ.

- Hỏa diễm thật là lợi hại.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, hỏa diễm trên người của Hoàng Khắc Lương không phải là hỏa diễm bình thường, khí tức vô cùng cường hãn, đây chính là Đan Hỏa của Luyện dược sư, xem ra đối phương có thể tạo ra hỏa diễm mạnh như vậy thì đã không còn là Luyện dược sư nhị phẩm nữa mà đã tấn cấp lên làm tam phẩm.

- Vô Thượng Chân hỏa.

Với lửa Nhạc Thành không sợ, Vô Thượng Chân Hỏa của hắn cũng không phải là thứ tầm thường, trong tay hắn biến ảo ra một thủ ấn kỳ dị, bàn tay Nhạc Thành tràn ngập lửa nóng bỏng, nghênh đón về phía Đan Hỏa.

- Xèo.

Hai luồng hỏa diễm chạm vào nhau, không khí chung quanh liền trở nên nóng bỏng, trong không khí truyền tới một khí tức lửa nóng, hai thứ này cũng không phải là hỏa diễm bình thường, một thứ chính là Đan hỏa của Luyện Dược sư một thứ chính là Vô Thượng Chân hỏa, hai luồng hỏa diễm đều điên cuồng chạm vào nhau.

- Nhạc Thành lần này nhất định phải thua, vì Hoàng Khắc Lương đã là Luyện Dược sư tam phẩm.
- Ta thấy cũng khó nói, hỏa diễm mà Nhạc Thành dùng cũng không hề yếu hơn Hoàng Khắc Lương, ta thấy Nhạc Thành cũng là một luyện dược sư.

Những người xem tranh luận, bọn họ không ngờ hai người này lại lợi hại như thế, đặc biệt hiện tại Hoàng Khắc Lương đã là một luyện dược sư tam phẩm, khiến cho Nhạc Thành cũng hơi toát mồ hôi lạnh.

Nhìn thấy Hoàng Khắc Lương đã đạt tới tu vi tam phẩm luyện dược sư Nhạc Tử Sơn cũng hơi chú ý, tam phẩm luyện dược sư, đan hỏa của nó có thể chống lại nhất tinh đấu linh, Nhạc Thành dù có thân thể hoàng long chỉ sợ cũng sẽ gặp nguy hiểm, dù sao Đan Hỏa cũng không phải là công kích bình thường.

Nhạc Tử Phong thì không hề lo lắng, Nhạc Thành chính là luyện dược sư tứ phẩm, một luyện dược sư tam phẩm làm sao có thể làm gì được hắn. Nếu Nhạc Tử Phong biết Nhạc Thành vì một số nguyên nhân đặc thù mới có thể luyện chế đan dược tứ phẩm thì hắn cũng không nhẹ nhàng như vậy.

Hoàng Khắc Lương nhìn thấy hỏa diễm của Nhạc Thành có thể chống lại mình thì cũng hơi kinh ngạc, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, Đan Hỏa của mình ngay cả ma pháp hỏa hệ cũng không chống lại được, chẳng lẽ đối phương cũng là một luyện dược sư? Không thể, hắn không cảm nhận được khí tức Luyện Dược sư trên người của Nhạc Thành.

Chống lại Đan hỏa của Hoàng Khắc Lương, Nhạc Thành đã cố gắng hết sức, Vô Thượng chân hỏa chính là do chân khí của mình ngưng tụ lại, tuy lợi hại nhưng cực kỳ tiêu hao chân khí, nếu tiếp tục thì với mình sẽ có bất lợi to lớn.

Hoàng Khắc Lương cũng không biết Nhạc Thành làm thế nào, Đan Hỏa của hắn cũng tiêu hao không ít Linh hồn lực, tất cả đều toàn bộ nhờ vào linh hồn lực của hắn khống chế.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

40. Chương 40 : Linh Hồn Công Kích .

- Xích xích.

Thân hình của Hoàng Khắc Lương nhanh chóng lùi về phía sau, đồng thời đan hỏa trong tay ngưng tụ thành một hỏa lang vô cùng lớn, điên cuồng đánh về phía Nhạc Thành.

- Hừ, chút tài mọn.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, nếu so về lực công kích mà nói thì Nhạc Thành dựa vào chút tu vi tam phẩm luyện dược sư và linh hồn lực mà nói chẳng khác gì múa rìu qua mắt thợ.

Bằng linh hồn, Nhạc Thành có thể có cảnh giới siêu cấp ở kiếp trước, thủ đoạn hóa vật dĩ nhiên không làm khó được hắn, trong tay hắn ngưng kết một thủ ấn, Vô Thượng chân hỏa nhanh chóng ngưng thành một hỏa hồ cự đại, hỏa hồ rít gào, mạnh mẽ đánh về phía Hoàng Khắc Lương.

- Ngao.

Hoàng Khắc Lương nhìn thấy Nhạc Thành ngưng tụ Hỏa Hồ thì hơi run sợ, đây chính là thủ đoạn hỏa táng, Nhạc Thành dùng Hỏa Hồ ngưng tụ tạo thành một thứ có thể tích lớn hơn một chút, càng ngày càng thực chất hóa.

- Chết tiệt.

Hoàng Khắc Lương mắng thầm một tiếng, hẳn thật không ngờ Nhạc Thành lại dùng loại thủ đoạn này, không có tu vi tam phẩm luyện được sư thì không thể sử ra, nhìn thấy Hỏa Lang của mình e ngại Hỏa Hổ, Đan hỏa một lần nữa gia nhập vào trong Hỏa Lang.

Có hai luồng Đan hỏa gia nhập vào, Hỏa Lang giống như là được uống thuốc kích thích, một lần nữa ngừng đầu đánh về phía Hỏa hồ, hai con cự thú cự đại điên cuồng đấu với nhau, cả sân đều đầy rẫy hơi thở nóng bỏng, tràng diện như thế tất cả mọi người lần đầu tiên nhìn thấy, nguyên một đám kinh ngạc không thôi.

Đối với Nhạc Thành, Nhạc Tử Sơn không thể không thay đổi cách nhìn một lần nữa, Nhạc Thành có thể xuất ra loại thủ đoạn này, không biết hẳn học được từ đâu.

- Xích xích.

Hai cự thú chích hỏa không ngừng đứng dậy cắn xé nhao, Hỏa lang trong một lát đã bị Hỏa hổ cắn thành một khối lớn, tuy không có chảy máu tươi ra giống như vật sống nhưng có thể nhìn thấy rõ ràng trên người Hỏa lang bị lồm một mảng lớn.

Trên lưng Hỏa Hổ cũng bị Hỏa Lang làm cho rách một mảng da, hai con thú điên cuồng công kích với nhau, mà Nhạc Thành và Hoàng Khắc Lương, sắc mặt của hai người cũng trở nên tái nhợt, cả hai người đều cố gắng hết sức khống chế hỏa thú trong tay.

Người của Yến gia nhìn thấy cảnh tượng này cuối cùng cũng hiểu tại sao Yến Hiểu Kỳ lại đầu hàng, chỉ bằng hai con hỏa thú trong trường, một cao thủ Đấu Linh chỉ sợ cũng không thể chiếm tiện nghi với họ.

Hoàng Khắc Lương ngày càng kinh ngạc, cơ hồ khó mà tin nổi, mình làm tam cấp luyện được sư mà không làm gì được đối phương.

- Vậy thì đừng trách ta lòng dạ ác độc.

Hoàng Khắc Lương cắn răng, hẳn lại rót một luồng hỏa diễm lên trên người của Hỏa Lang, trong lòng có một mảng sáng trắng bắn ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một thanh trường kiếm bạch sắc.

- Linh hồn công kích, muốn chết.

Nhạc Thành thầm cười lạnh một tiếng, nhìn bộ dáng của đối phương hiển nhiên là vận dụng linh hồn công kích với mình, nếu như đối phương dùng được linh hồn công kích thì mình nếu không chết cũng sẽ trở thành ngu ngốc, xem ra đối phương thật là lòng dạ ác độc.

- Linh hồn công kích.

Không ít người của Ngũ đại gia tộc cảm thấy cả kinh, Linh hồn công kích chính là công kích khủng bố nhất của luyện Được sư, một khi sử dụng ra mà đối phương có linh hồn yếu thì hậu quả vô cùng nghiêm trọng, nếu như không chết cũng trở thành ngu ngốc, trong lòng bọn họ đối với Hoàng gia không kìm được cảm thấy hơi khinh thường.

Nhạc Tử Sơn vô cùng lo lắng, hậu quả của linh hồn công kích ông dĩ nhiên là biết, đây chính là nguyên nhân Đấu sư không dám chọc vào Luyện Được sư, linh hồn của Đấu sư không thể mạnh bằng linh hồn của Luyện Được sư.

- Đi.

Hoàng Khắc Lương dùng lực linh hồn vô cùng mạnh không chế thanh trường kiếm trong tay mà cười lạnh một tiếng, hướng về phía Nhạc Thành mà tấn công, linh hồn công kích trực tiếp tấn công đối thủ, ngoại trừ lực linh hồn, những lực lượng khác không thể nào ngăn cản được sự công kích của linh hồn lực, hẳn không tin Nhạc Thành lại có thể có linh hồn lực cao hơn mình.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, thần sắc của hắn hiện ra một vẻ lạnh lùng, thủ ấn trong tay khẽ biến hóa, trong mi tâm tràn ngập thanh mang hỏa hồng, nếu như đấu linh hồn lực, Nhạc Thành không hề sợ, tu vi của hắn tuy thấp nhưng linh hồn lực vô cùng mạnh, nếu như không phải vậy thì cũng không luyện chế được đan dược tứ phẩm. nồng đậm thanh mang ngưng tụ thành một thanh sắc trường kiếm, so với thanh kiếm mà Hoàng Khắc Lương ngưng tụ còn lớn hơn.

- Đây chính là lực công kích của Linh hồn lực.

Nhạc Thành lãnh đạm quát lên một tiếng, kiếm thể linh hồn nghênh hướng về phía Hoàng Khắc Lương.

- Tại sao lại như vậy, chết tiệt.

Hoàng Khắc Lương nhìn thấy kiếm thể cự đại linh hồn của Nhạc Thành thì sắc mặt liền biến đổi, tuy nhiên sau đó đã không còn kịp, hai kiếm thể linh hồn va chạm vào nhau, linh hồn kiếm thể của hắn không cách nào chống lại linh hồn kiếm thể của Nhạc Thành, bị tan thành từng khối nhỏ, cả người cũng tái nhợt, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, ngã xuống mặt đất, hỏa lang sau đó cũng biến mất trên không trung.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên tái nhợt, linh hồn lực của đối phương không kém mình bao nhiêu, nếu đối phương không sử dụng linh hồn công kích thì mình thắng cũng không dễ dàng, có trách thì trách Hoàng Khắc Lương quá tự tin về tam phẩm luyện được sư, linh hồn của mình mạnh mẽ mà không ngờ linh hồn lực của Nhạc Thành còn mạnh hơn.

- Khắc Lương.

Nhìn thấy Hoàng Khắc Lương ngã xuống mặt đất, Hoàng Huy nhin không được mà lao tới trong trường, Hoàng Khắc Lương chính là thiên tài của Hoàng gia, không biết có chuyện gì xảy ra không.

- Thành nhi con không sao chứ?

Nhìn thấy Hoàng Huy vọt tới, Nhạc Tử Sơn cũng nhanh chóng đi tới bên cạnh Nhạc Thành.

- Phụ thân, con không sao.

Nhạc Thành vẫn còn muốn nhân cơ hội cho Hoàng Khắc Lương một kích trí mạng lại không ngờ Hoàng Huy bất chấp quy tắc tỉ thí mà vọt lên trên đài.

- Nhạc gia khá lắm, các người nhớ kỹ ta.

Hoàng Huy vội vàng kiểm tra toàn thân của Hoàng Khắc Lương, sau khi xác định Hoàng Khắc Lương đã bị trọng thương, hơn nữa còn bị tổn thương linh hồn, nếu không phải một năm thì không cách nào khôi phục lại được thì tức giận nói.

- Hoàng gia các người tự gây nghiệt không thể sống.

Nhạc Tử Sơn lạnh lùng trả lời Hoàng Huy, Nhạc gia hiện tại tuy suy tàn nhưng cũng không khiếp sợ một Hoàng gia.

- Hoàng Huy, tỉ thí bị đình chỉ, các người Hoàng gia còn muốn tỉ thí nữa không?

Nhạc Tử Phong cười nói với Hoàng Huy, dựa theo quy tắc trận đấu tỉ thí chưa kết thúc, Nhạc Tử Phong dĩ nhiên không bỏ qua cơ hội này để đả kích Hoàng Huy.

- Hoàng gia ta nhận thua.

Hoàng Huy lạnh lùng nhìn Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong, lập tức ôm Hoàng Khắc Lương mà rời đi.

Trận đối chiến này khiến cho mọi người mở rộng tầm mắt, hơn nữa cuối cùng vẫn là tên phế vật của Nhạc gia chiến thắng, điều này khiến cho tất cả như nằm mơ, mà Yến gia, Tiền gia, La gia cũng một lần nữa lau mắt mà nhìn Nhạc gia.

:99:Tối về Tiếp tục ném Boom :99: Anh em đón đọc :61:

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

41. Chương 41 : Người Cút Ngay Cho Ta .

Trong đại trạch của Nhạc gia, mọi người đều tụ tập ở trong đại sảnh, Nhạc gia đã lâu như vậy không cao hứng như thế, Nhạc Tử Sơn kích động đến mức chảy cả nước mắt, Nhạc Thành quả nhiên không khiến cho

ông cảm thấy thất vọng.

Tộc nhân của Nhạc gia cũng cảm thấy cao hứng không thôi mà Nhạc Tử Phong chính là người cao hứng nhất bởi vì hắn đã thu hồi được 1500 khối kim tệ, vấn bản đặt cược này chính là do hắn bỏ ra, tỉ lệ cược của Nhạc Thành chính là một được ba mươi, hắn đã lời một con số rất lớn.

- Thành Nhi, tốt chứ?

Nhạc Tử Sơn vỗ vỗ vai Nhạc Thành, trong mắt hiện ra một vẻ utor át.

- Phụ thân, con muốn bế quan vài ngày.

Nhạc Thành cất tiếng nói, tuy đánh bại được Hoàng Khắc Lương nhưng linh hồn của hắn cũng bị tổn thương rất lớn, cần phải nghỉ ngơi vài ngày.

- Được chờ đến khi con xuất quan thương thết tốt lên rồi ta sẽ chúc mừng con.

Nhạc Tử Sơn nói, xem sắc mặt tái nhợt của Nhạc Thành thì hắn biết đứa con của hắn đã bị thương.

Ở đằng sau Nhạc gia có một hậu sơn, Nhạc Thành tiến vào trong đó khoan chân ngồi xuống uống một viên Phục Hồi Đan sau đó đứng dậy, trải qua tỉ thí lần này, Nhạc Thành đối với Đấu sư, ma pháp sư, Luyện Dược sư đều có một chút thực lực, lực công kích vô cùng lớn, ma pháp sư công kích vô cùng linh mãnh, linh hồn lực của Luyện Dược sư trong công kích với Đấu sư và ma pháp sư thì có thể nói là vô địch, mà Nhạc Thành hiện giờ nhờ có Hoàng Long thân thể nếu như luyện chế pháp khí công kích của mình thì thực lực sẽ tăng lên rất nhiều, không sợ công kích của Đấu sư.

Trong đại sảnh Hoàng gia, Hoàng Huy nổi giận ngồi ở trên ghế, phía xung quanh chính là mười người ở gia tộc họ Hoàng vây quanh, lần này Hoàng gia thua vô cùng lớn, mà ngay cả Hoàng Khắc Lương cũng bị trọng thương, Hoàng Huy làm sao có thể nhịn được cơn tức này.

- Hoàng Tam, người mau chóng đi Thất Tinh thành tới Nguyên Bảo tông lần này tuyệt đối không thể bỏ qua cho Nhạc gia.

Hoàng Huy nói với một hán tử mặc áo bào màu lam bên cạnh mà nói, đây chính là người trước kia đánh lên Nhạc Thành.

- Gia chủ yên tâm, con sẽ lập tức đi ngay.

Hoàng Tam trả lời mà thầm nghĩ trong lòng, xem ra gia chủ lần này thật sự muốn động vào Nhạc gia.

Bảy ngày sau, Nhạc Thành từ từ mở to hai mắt ra, trong cổ họng thở ra một hơi thật dài, hai mắt hiện ra tinh quang không hề tiêu tán, trải qua tin tức bảy ngày, Nhạc Thành đã có tiến bộ về tu vi.

- Nên đi Nguyên Bảo tông một chuyến.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hiện tại tu vi của mình cũng đã đạt tới Khai Quang trung kỳ, cũng nên luyện chế một số pháp khí, không có pháp khí thực lực của mình trở nên yếu bớt đi rất nhiều, mà Khai Quang kỳ cũng cần có Định thần đan, như vậy từ nay về sau tu vi của mình sẽ tăng lên rất nhiều.

Sau khi rời khỏi sơn động, Nhạc Thành đi thẳng tới gian phòng của Nhạc Tử Phong, có một số chuyện hắn cần phải nhờ Nhạc Tử Phong hỗ trợ, sau khi đi ra bên ngoài đó, hắn mới phát hiện Nhạc Tử Phong không có nhà, hắn là Nhạc Tử Phong vẫn còn đang ở Binh phủ chưa về, bình thường Nhạc Tử Phong rất ít ở nhà, xem ra chỉ có thể đi binh phủ để tìm hắn.

Nhạc Thành đang định đi tới binh phủ của Nhạc gia thì hắn chạm phải hai thân ảnh mê người, chính là Tô Hân Nhi và Yên Hiểu Kỳ, hai người này hình như là đến tìm Nhạc Thành, Nhạc Thành cũng không hiểu tại sao hai người bọn họ lại ở cùng một chỗ.

- Biểu ca, muội nghe nói huynh xuất quan, tại sao huynh không tới thăm ta.

Tô Hân Nhi hướng về phía Nhạc Thành mà làm nũng nói.

- Hiểu Kỳ, tại sao cô nương cũng tới.

Nhạc Thành đưa mắt nhìn Tô Hân Nhi, sau đó ánh mắt vẫn không rời khỏi bóng hình của hai người xinh đẹp.

Tô Hân Nhi mặc một bộ y phục màu lục, tiểu ny tử này không hiểu tại sao lại thích màu lục như vậy, mái tóc của nàng phất về phía sau, đôi mắt to xinh đẹp, làn da trắng như tuyết, phía trước là bộ ngực cao ngất, đầy hương vị nữ nhân.

Yến Hiểu Kỳ thì mặc một bộ đồ màu xanh, tóc dài màu vàng, phía trước cũng là một bộ ngực cao ngất, hình thành nên một khe mê người, hai hông thon dài rắn chắc, toàn thân là một đường cong mê người.

- Ta đến chơi với Hân Nhi.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói, trong lòng tìm ai chỉ sợ chỉ có cô ta mới biết được.

-Biểu ca, muội cùng với Hiểu Kỳ tỷ tỷ chuẩn bị đi mua vài thứ, huynh có đi với chúng ta không?

Tô Hân Nhi yêu kiều nói, nghe nói có một cửa hàng trang phục trong trấn mới mở, trong đó có rất nhiều quần áo đẹp, nàng cũng muốn đi mua.

- Được rồi, ta cũng muốn đi đến chỗ Phong thúc, vừa vặn tiện đường.

Nhạc Thành mỉm cười, hẳn cũng muốn đi tới bình phô của Nhạc gia.

Sau khi Nhạc Thành đáp ứng, Tô Hân Nhi liền kéo cánh tay của hắn ra bên ngoài, đã lâu rồi cả hai không đi dạo phố, nhìn thần sắc của Yến Hiểu Kỳ thì nàng không kìm được nở ra một nụ cười trộm, dựa vào trực giác của nữ nhân thì nàng biết hai người bọn họ không bình thường, có thể nàng cảm thấy vui vẻ thay cho biểu ca, nhưng trong lòng lại cảm thấy sự mất mát khó hiểu.

Có Tô Hân Nhi ở bên cạnh, Yến Hiểu Kỳ nhất thời cũng không biết nên nói gì với Nhạc Thành, rõ ràng là ở bên cạnh hắn không thể nói ra lời, trong lúc nhất thời nàng cũng trở nên trầm mặc.

Trên đường đi, ba người không nói gì với nhau, xung quanh bắt đầu có những người trẻ tuổi ghen tị và hâm mộ, nhìn thấy Nhạc Thành đi cùng với hai tuyệt sắc mỹ nữ, thật là một điều tức chết.

- Biểu ca, huynh thấy bộ y phục này thế nào.

Dưới sự dẫn dắt của Tô Hân Nhi, ba người đi tới một cửa hàng trang phục diện tích không nhỏ, Yến Hiểu Kỳ cũng nhanh chóng xem quần áo.

- Được đó.

Nhạc Thành cũng không thích những nơi này, chỉ là có hai nữ nhân bên cạnh thì hắn cũng không có cách nào, trong này quần áo rất nhiều, các loại cẩm phục của nữ nhân đều có.

- Hiểu Kỳ, tỷ xem cái này thế nào.

Tô Hân Nhi cầm lấy một cái quần dài hỏi Yến Hiểu Kỳ.

- Hân Nhi, muội xem cái này thế nào.

Yến Hiểu Kỳ cầm lấy một y phục màu hồng nhạt nói với Tô Hân Nhi, trước mở quần áo trước mặt, nàng đã quên Nhạc Thành, nữ nhân chính là như vậy, thích đẹp đã trở thành thiên tính.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

42. Chương 42 : Gia Canh Đáo Cửa Lập Anh Trấn .

- Chúng ta đi thử đi.

Tô Hân Nhi kéo Yến Hiểu Kỳ tiến vào trong phòng thử quần áo, để lại một mình Nhạc Thành ở bên ngoài.

Lúc hai người đi ra đã là nửa canh giờ, Nhạc Thành trong lòng không kìm được thề rằng từ nay về sau không được đi cùng với nữ nhân. Hai người lựa chọn quần áo tựa hồ rất hài lòng, Nhạc Thành cũng chủ động trả tiền.

Dưới sự lôi kéo của hai nàng, Nhạc Thành không thể không đưa họ lên trên phía trước, không biết phải đi tới khi nào, mà đúng lúc này đã có người nhìn thấy hai nàng nước miếng như muốn chảy ra, nhanh chóng tìm tới Nhạc Thành gây phiền toái.

- Tiểu tử, ngươi cút ngay cho ta.

Ba nam tử mặc hoa phục ngăn cản trước mặt Nhạc Thành, xem ăn mặc thì cho thấy bọn họ chính là thiếu gia của gia tộc.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi đánh giá ba người bọn họ, hai người có tu vi nhị tinh đại đấu sư, một người có tu vi tứ tinh đại đấu sư, cũng không biết là thiếu gia nhà ai mà mở miệng đã như vậy. Thanh niên hoa phục có tu vi Tứ Tinh Đại đấu sư một lần nữa quát Nhạc Thành:

- Ngươi còn không mau cút đi, hai vị tiểu thư này là của chúng ta.

- Đây không phải là Lập anh trấn tam phách hay sao? Bên kia hình như là tiểu thiếu gia của Nhạc gia.

Mấy người xung quanh xem náo nhiệt bắt đầu nghị luận.

Nói đến Lập Anh Trấn tam phách, không có mấy người không biết, ba người này đại danh鼎鼎, ỷ vào gia thế mà tác oai tác phúc, không mấy ai dám đắc tội với bọn họ, tu vi của ba người cũng thuộc vào hàng khá cho nên hoành hành không sợ ai.

Ba người này chính là Trương Long, Triệu Hồ, Lưu Báo, ba người ở trong Lập Anh trấn không hề tệ, so với ngũ đại gia tộc cũng không thua kém bao nhiêu, bình thường bọn họ nhìn thấy các nữ tử mỹ mạo thì đều tiến tới chiếm tiện nghi, hôm nay nhìn thấy Tô Hân Nhi và Yến Hiểu Kỳ dung nhan họa thủy vì vậy không kìm chế được. Chỉ tiếc ba người này quen tính kêu ỷ, nếu như bọn họ biết Nhạc Thành với Yến Hiểu Kỳ và Tô Hân Nhi thì chỉ sợ đã không dám làm như vậy.

- Lập Anh trấn Tam phách hôm nay xem ra đã xui xẻo.

Một số người nhận ra thân phận của Nhạc Thành thì cười chế giễu, trong kỳ ngũ đại gia tộc tỉ thí, Nhạc Thành đã khắc sâu vào nội tâm của mọi người.

- Ba người các ngươi tốt nhất là lui ra đi.

Nhạc Thành trầm mặt xuống, không ngờ nhị tinh đại đấu sư mà cũng dám kêu gào trước mặt mình.

- Tiểu tử ngươi biết chúng ta là ai không, chúng ta chính là ba người Trương Long, Triệu Hồ, Lưu Báo.

Trong ba người người tu vi cao nhất chính là Trương Long, hắn nhìn chằm chằm về phía Nhạc Thành, không ngờ còn có người không sợ mình.

- Muốn chết.

Nhạc Thành còn chưa nói thì Tô Hân Nhi đã nổi giận phát điên nàng cầm lấy trường kiếm thanh sắc, trên người đầu khí cuộn cuộn một kiếm không hề khách khí bổ xuống trường.

- Ngũ Tinh đại đấu sư.

Trương Long biến sắc, thân ảnh nhanh chóng lùi về phía sau, đồng thời trên tay cũng cầm một trường đao màu đen, trên người là đầu khí cuộn cuộn nghênh hướng Tô Hân Nhi, không ngờ cô gái xinh đẹp như hoa này lại là hoa hồng có gai.

- Đại ca.

Nhìn thấy Trương Long bị Tô Hân Nhi nhìn, Triệu Hồ và Lưu Báo hai người nhanh chóng nắm lấy hai thanh trường kiếm cũng muốn vây công Tô Hân Nhi.

- Hừ, Hân Nhi.

Yến Hiểu Kỳ hừ lạnh một tiếng sau đó cũng phát động nguyên tố ma pháp hỏa hệ trên người, một ngọn lửa nóng bỏng đánh về phía Lưu Báo bên cạnh.

Nhạc Thành sợ Tô Hân Nhi bị sao nên ngưng kết một thủ ấn quen thuộc, bàn tay mang theo một đám thanh mang nhanh chóng bắn về phía Triệu Hổ.

Không có bất kỳ lo lắng nào, Lập Anh Trần Tam phách nhanh chóng bắn thân hình về phía au, Triệu Hổ cùng với Lưu Báo phun ra một ngụm máu tươi, bọn họ thực lực thấp nhất, chống lại Nhạc Thành và Yến Hiểu Kỳ không bị trọng thương mới là lạ.

Trương Long cũng bị Tô Hân Nhi đánh ngã xuống mặt đất, giày dũa mới bò lên được, trường đao trong tay của hắn bị Tô Hân Nhi đánh rớt xuống mặt đất, vẻ mặt kinh ngạc nhìn ba người kia, không ngờ ba người lại có tu vi cao như thế, một chiêu đánh bại.

- A.

Lập Anh Trần tam phách đúng là muốn chết, ngay cả ngũ đại gia tộc mà cũng dám chạm vào.

Nhìn thấy ba người những người vây quanh đã sớm nghĩ đến.

- Biểu ca, Hiểu Kỳ tỉ tỉ chúng ta đi thôi.

Tô Hân Nhi chẳng thèm liếc nhìn ba người mà kéo Nhạc Thành cùng với Yến Hiểu Kỳ đi khỏi, từ sau khi ăn hai viên đan dược mà Nhạc Thành đưa cho, tu vi của Tô Hân Nhi liền tăng vọt, một tứ tinh đại đấu sư không đáng để nòng để vào mắt.

- Nhớ kỹ cho ta, lần sau nếu lại đến, ta không khách khí với các người.

Nhạc Thành nói với ba người, hắn cũng lười ra tay với bọn họ.

Ba người trở mắt nhìn Nhạc Thành, Trương Long, Triệu Hổ, Lưu Báo ngay cả rắm cũng không dám phóng, đặc biệt là Triệu Hổ và Lưu Báo hai người này ngay cả đứng cũng không nổi, trên người bị thương, nếu như không tỉnh dưỡng nửa năm thì không khôi phục được.

Trải qua chuyện này tâm tình của hai nàng cũng không tốt nữa, không muốn đi dạo, bọn họ cùng với Nhạc Thành đi tới bình phong của Nhạc gia không xa. Nhạc Tử Phong quả nhiên không có ở đây, Nhạc Thành bảo hai nàng ở bên ngoài chờ, tiến vào trong mật thất.

- Phong thúc, thúc có biết Vạn Niên huyền cương không?

Nhạc Thành hướng về phía Nhạc Tử Phong mà hỏi, Nhạc Thành tính luyện chế mấy tài liệu phụ trợ, chỉ còn thiếu Vạn Niên Huyền cương.

- Vạn Niên Huyền cương cái này thật không dễ tìm chỉ có điều ta sẽ lưu ý giúp con một chút.

Nhạc Tử Phong nói, Vạn Niên Huyền cương chính là thiên tài địa bảo, so với huyền thiết nghìn năm thì còn cứng hơn gấp mấy lần, ngay cả cao thủ Đấu Linh cũng khó có nó.

- Được rồi, những dược liệu này thúc giúp con thu thập, con đang cần gấp.

Nhạc Thành đưa cho Nhạc Tử Phong một danh sách dược liệu, trên đó là những dược liệu luyện chế Định Thần Đan, trong đó tài liệu chủ yếu là Huyết Linh Chi đã được Nhạc Thành lần trước mua ở Nguyên Bảo tông.

- Không có gì, ta giúp con thu thập một chút rồi đưa cho con.

Nhạc Tử Phong nhìn danh sách mà nói, tài liệu ở trên đó cũng không phải là thứ tìm khó khăn.

- Cảm ơn Phong thúc.

Nhạc Thành nói, nếu như dựa vào chính mình thì phải tốn không ít thời gian.

- Thành Nhi, tại sao con lại cùng với tiểu nha đầu của Yến gia đi cùng một chỗ? Có phải con có ý với nàng ta không? Ta thấy nàng ta cũng có ý với con đó, không bằng ta giúp con đi tới Yến gia nói vài câu.

Nhạc Tử Phong trêu ghẹo Nhạc Thành.

- Phong thúc, chuyện này hãy để sau đi.

Nhạc Thành cũng không phản đối, đúng là hắn với Yến Hiểu Kỳ có chút hảo cảm nhưng hắn cũng không vội, việc cần làm chính là đề cao tu vi của mình.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

43. Chương 43 : Định Thần Đan .

Sau khi rời khỏi Nhạc gia, Nhạc Thành liền cùng với Tô Hân Nhi và Yến Hiểu Kỳ đi về, đưa Yến Hiểu Kỳ và Yến gia, Yến Hiểu Kỳ mời Nhạc Thành và Tô Hân Nhi ở lại nhà một chút nhưng Nhạc Thành liền từ chối. Trên đường trở lại Nhạc gia, Tô Hân Nhi một mực ôm lấy cánh tay Nhạc Thành không nói một lời nào.

- Hân Nhi, muội làm sao vậy?

Nhạc Thành nhìn Tô Hân Nhi, tiểu ny tử này xem ra có chuyện gì đó.

- Biểu ca, Hiểu Kỳ tỷ tỷ nói biểu ca đã từng công tỹ ấy, tại sao huynh công tỹ ấy mà không công muội?

Tô Hân Nhi chu miệng, nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Nàng ta lần trước bị thương, đi không được cho nên ta mới công.

Nhạc Thành nói, hắn không biết tiểu ny tử này muốn gì.

- Muội mặc kệ, bây giờ huynh phải công muội nếu không muội cũng không đi.

Tô Hân Nhi đứng ngay tại chỗ mà không đi, ánh mắt đáng thương nhìn Nhạc Thành.

- Được rồi, lên lưng của ta.

Nhạc Thành nhìn thấy xung quanh cũng không có ai liền đáp ứng. Dù sao Nhạc Thành hiện tại cũng không phải là Nhạc Thành trước kia, chuyện này dĩ nhiên cũng là vì vui mà thôi. Đối với tiểu ny tử này, Nhạc Thành đã sớm cảm giác, chỉ là chuyện này hắn áp chế tại đáy lòng.

- Vậy thì hay lắm

Tô Hân Nhi liền cao hứng, thân thể của mình nhảy lên trên lưng của Nhạc Thành, nàng nhớ từ khi mình còn bé, biểu ca cũng thường xuyên công nàng như vậy, lúc đó trong lòng nàng vui không nói nên lời.

Tô Hân Nhi dựa vào bờ vai rộng lớn của Nhạc Thành, khẽ ôm lấy cổ của hắn, tựa như là khi còn bé.

Cảm giác của Nhạc Thành lúc này không giống như lúc trước, cơ thể của Tô Hân Nhi thành thực đầy đặn đặt ở trên lưng của mình, một mùi hương nhàn nhạt từ người của nàng truyền tới vào mũi, trong lòng không tự chủ được mà bắt đầu chuyển động.

Nhạc Thành khẽ vuốt ở trên đùi Tô Hân Nhi, năm đầu ngón tay khẽ chạm vào chỗ đó, hai tay nhịn không được mà di động lên vài phần.

- Biểu ca, huynh yêu thích Hiểu Kỳ tỷ tỷ một chút, yêu thích Hân Nhi một chút.

Tô Hân Nhi khẽ nói bên tai của Nhạc Thành.

- Chuyện này hai người yên tâm, ta đều yêu thích cả hai.

Nhạc Thành đối với chuyện này của Tô Hân Nhi thì liền cười khỏ, xem ra tiểu ny tử này đã phát dục khá tốt nhưng tâm lý vẫn là một tiểu cô nương.

- Biểu ca, huynh sau này muốn lấy ta và Hiểu Kỳ tỷ tỷ đồng thời phải không?

Tô Hân Nhi tiếp tục nói bên tai của Nhạc Thành, Huyền Thiên Đại lục, nam nhân lấy nhiều hôn thê là chuyện bình thường, mà nàng với Nhạc Thành cũng chỉ là biểu huynh biểu muội, chuyện này cũng rất bình thường.

- Không có vấn đề gì.

Nhạc Thành nghe thấy lời nói của Tô Hân Nhi thì nở ra một nụ cười khổ, tiểu ny tử này đúng là vẫn chưa thành thực.

Sau khi trở lại Nhạc gia, vài ngày tiếp theo cũng không có chuyện gì xảy ra, Nhạc Thành ngoại trừ những ngày bị Tô Hân Nhi quẩn quít, thời gian còn lại thì hắn dùng toàn bộ để tu luyện, tu vi cũng từ từ đột phá.

- Thành Nhi, được liệu con nhờ ta tìm đều ở đây.

Bốn ngày sau Nhạc Tử Phong tìm Nhạc Thành, mấy ngày nay vì danh sách thuốc này mà hắn tốn không ít kim tệ, cuối cùng cũng tìm được.

- Đa Tạ Phong Thúc.

Nhạc Thành tiếp nhận đồng dược liệu trong tay Nhạc Tử Phong, có những dược liệu này hắn có thể luyện chế Định Thần Đan.

- Vạn Niên Huyền cương đúng là khó tìm, ta hỏi nhiều người mà đều không có, chỉ là những hôm nay ta nghe được một tin tức nói là ở vùng biển phụ cận đã có người tìm được tung tích Vạn Niên Huyền cương.

Nhạc Tử Phong nói.

- Song Tử Hải.

Nhạc Thành nghe thấy Song Tử Hải thì ngẫm lại, đây chính là một hải vực vô cùng lớn, bởi vì trong hải vực có hai tòa đại đảo cách nhau không xa cho nên gọi là Song Tử Hải, trên biển thường xuyên xuất hiện rất nhiều thủy ma thú, đó chính là chỗ mà các Luyện Dược sư rất thích, bởi vì nội đan của ma thú có thể luyện chế những đan dược không tệ. Tuy nhiên ở đó cũng vô cùng nguy hiểm, có khi ở đó mãnh thú tứ giai ngũ giai cũng có thể xuất hiện.

Sau khi Nhạc Tử Phong rời đi, Nhạc Thành liền tiến tới sơn động phía sau núi, tiện tay bố trí một cấm chế rồi ngồi ở trên một chiếc giường đá. Hiện tại tu vi của hắn đã là Khai Quang trung kỳ, cho nên hắn cũng muốn phục Định Thần Đan.

Tu sĩ quan trọng nhất chính là linh hồn và thần thức, tiến vào Khai Quang trung kỳ xong, Tu chân giả sẽ có thần thức tồn tại, Định Thần Đan chính là dùng để ổn định thần thức, sau khi tu vi đạt tới thai tức kỳ sẽ có điểm rất tốt.

Nhạc Thành đem Vạn Thú Lô ở trước người rồi lập tức luyện chế Định Thần Đan., đan dược trọng yếu nhất chính là Yến Huyết Linh Chi cũng bày ở bên cạnh Vạn Thú Lô. Luyện chế Định Thần đan cần bảy ngày, nếu như luận về phẩm giai mà nói, Nhạc Thành cảm thấy Định Thần Đan này hắn là ở trong dược phẩm đan dược tứ giai.

Sau khi lấy lại bình tĩnh, Nhạc Thành ngưng kết thành một cái thủ ấn, chân khí trong cơ thể vận chuyển, nhanh chóng ngưng tụ thành hai ngọn lửa rót vào trong Vạn Thú lô, một lát sau, Vạn Thú Lô phát ra những tiếng kêu ong ong, trong lò đã đổ bùng một mảng.

Nhạc Thành đối với Vạn Thú Lô tương đối thỏa mãn, tuy trong lò Vô Thượng Chân Hỏa đã được nung trở thành một mảnh đỏ bùng, tuy nhiên bên ngoài vẫn ôn mát như bình thường.

Cầm lấy một đồng dược liệu ở trong tay, Nhạc Thành thay đổi thủ ấn, đem Vô Thượng Chân Hỏa bao trùm cả dược liệu, luyện đan cần phải khảo nghiệm linh hồn lực, ví dụ như luyện hóa dược liệu, lửa mà mạnh quá thì sẽ phá hủy, lửa mà nhỏ quá thì không cách nào luyện chế được, toàn bộ phải dùng linh hồn lực để khống chế. Tuy luyện đan khảo nghiệm linh hồn lực nhưng cũng là rèn luyện linh hồn lực.

Nửa ngày sau, dược liệu thứ nhất đã được Nhạc Thành luyện hóa xong, một hai chất lỏng màu vàng nhỏ lớn hiện ra ở trong Vạn Thú Lô, một linh khí nồng đậm cũng theo chất lỏng mà tràn ngập ra, tu vi từ từ nâng cao. Nhạc Thành đối với việc luyện chế đan dược tứ phẩm thì càng ngày càng nổi lỏng.

Được liệu thứ hai đã được Nhạc Thành nhập vào bên trong lò, hai tay của hắn một lần nữa bao trùm lấy hỏa diễm, một lần nữa tiến hành luyện hóa, cứ như vậy nhiều lần cho đến khi được liệu được luyện hóa xong.

Đến khi Nhạc Thành bế quan tới ngày thứ bảy, thì mới trở lại Nhạc gia. Nhạc Tử Phong vô cùng cao hứng, lúc này y cả ngày nhắc tới Nhạc Kiều. Nhạc Kiều năm năm trước tiến vào trong đại thành, vào học viện học đấu khí, nghe Nhạc Kiều nói lần này mình về Lập Anh Trấn để chiêu sinh giúp sư phụ, sau đó mấy ngày tiếp theo sư phụ cùng đồng học sẽ tới.

Nửa tháng sau, Nhạc Thành đình chỉ việc luyện đan, vốn hắn định luyện một viên Định Thần Đan cho rằng bảy ngày đã đủ rồi, lần này hắn đã luyện được một bình mười viên, có thể nói những đan dược này đối với tu vi hiện tại của Nhạc Thành vô cùng tốt.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

44. Chương 44 : Ta Là Kiều Tử .

Trải qua nửa tháng bế quan luyện đan, Nhạc Thành cảm thấy tu vi của mình tiến bộ một lần nữa, còn cách cảnh giới Khai Quang hậu kỳ không còn xa. Theo tu vi ngày càng cao, dĩ nhiên là đột phá ngày càng khó, tuy nhiên Nhạc Thành đã rất hài lòng, so với người khác tốc độ của mình đã là rất nhanh.

Thu thập một phen, Nhạc Thành một lần nữa rời khỏi động khẩu đi tới một sơn động, Nhạc Thành mấy ngày nay đã muốn đi tới Song Tử Hải, Vạn Niên Huyền cương đối với việc luyện chế của hắn vô cùng quan trọng, thiếu nó thực lực của Khôi Lỗi sẽ bớt đi rất nhiều.

- Là ai, ra đi.

Nhạc Thành vừa xuất sơn đã cảm nhận được gần đó có một cỗ khí tức rất lạ lẫm, trải qua cuộc đánh lén của Hoàng gia mấy bữa trước, gần đây Nhạc Thành rất cảnh giác.

- Không tệ, có thể biết được ta trốn ở đây.

Một thân ảnh màu đỏ từ cây đại thụ bên trái hiện ra.

- Dáng người thật là mê hoặc.

Nhạc Thành đánh giá nữ tử trước mắt, chỉ thấy nàng che bởi một tấm sa màu trắng, tuy nhiên vẫn cảm nhận được nét xinh đẹp không gì sánh nổi. Người nàng mặc một bộ trang phục màu đỏ, trước ngực là một cặp ngực cao ngất, cảm nhận được khe ngực thật sâu trước mắt.

- Người là ai?

Nhạc Thành cảm nhận được khí tức nóng bỏng của nữ tử trước mắt thì lập tức nhấc chân khí lên, khả năng người này là người của Hoàng gia phải tới, hắn cảm thấy đối phương dường như có tu vi bất tinh Đại đấu sư.

- Đừng chạm vào ta, trước hết cho ta biết một chút về thực lực của ngươi rồi nói sao.

Nữ tử kia yêu kiều nói, đột nhiên nàng xuất ra một thanh kiếm màu đỏ, quanh thân là đấu khí cuộn cuộn, trường kiếm ngưng tụ đấu khí đâm về phía Nhạc Thành.

- Ta không cần biết ngươi là a, dám đến Nhạc gia dương oai, hừ...

Nhạc Thành lạnh lùng quát một tiếng, sau khi biết rõ thân thể Hoàng Long của mình hữu dụng, Nhạc Thành đối với đại Đấu sư không sợ cận chiến.

- Xích.

Trong tay Nhạc Thành ngưng kết một cái thủ ấn, sau đó một thanh mang nhanh chóng bắn về nữ tử nóng bỏng, nữ tử kia liền nhanh chóng lùi người lại, thủ ấn trong tay hơi biến đổi, một thanh mang ngưng tụ một lần nữa bắn về phía sau lưng nữ tử.

Nhìn thấy đòn công kích của Nhạc Thành, nữ tử nóng bỏng kia khẽ cau mày, trường kiếm màu đỏ trên tay khẽ nhếch lên, toát ra một Đoạt Hồn Chỉ. Trường Kiếm màu đỏ đột ngột đại thịnh kiếm quang, nghiêng hướng về phía Nhạc Thành mà công kích.

Hai luồng lực lượng chạm vào nhau, một dòng nước lớn lập tức xoáy tán, Nhạc Thành mỉm cười rồi lui về phía sau mấy bước, trong thân thể không bị bất kỳ thương thế nào. Thực lực phòng ngự của Hoàng Long thân thể thật là lớn, có thể chính diện đối đầu với một bát tinh Đại Đấu sư.

Nữ tử nóng bỏng mỉm cười toàn thân, trong cơ thể đấu khí cuộn cuộn, thần sắc nhìn Nhạc Thành, tựa hồ như không thể tin nổi. Thân hình nàng đột nhiên đứng dậy, tong tay cầm kiếm, hồng sắc trường kiếm mang theo một uy lực lớn tấn công về phía Nhạc Thành.

Cảm thấy lực công kích mạnh mẽ của đối phương, Nhạc Thành cũng không thể thoải mái như trước, thủ ấn trong tay của hắn lại biến đổi, hai luồng chân hỏa đột ngột bắn ra, một khí tức nóng bỏng tràn ngập. Hai luồng vô thượng chân hỏa liền tụ tập thành một biển lửa, hướng về phía kiếm của đối phương mà cắn nuốt.

Dùng Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ lực công kích, Nhạc Thành lần trước trong kỳ tỉ thí ngũ đại gia tộc đã được Hoàng Khắc Lương dẫn dắt mà biết được Vô thượng chân hỏa ngưng tụ so với Sát ma chú còn mạnh hơn vài phần, so với Tiên Liệt Diễm cầu cũng không yếu hơn bao nhiêu.

Nữ tử nóng bỏng kia còn không ngờ Nhạc Thành lại có công kích quỷ dị như vậy, kiếm của mình trước hỏa diễm của đối phương mà cắn nuốt, sắc mặt của nàng không kìm được mà địa biến.

- Nhạc Thành, ngươi mau dừng tay cho tỷ tỷ

Nữ tử nóng bỏng một mặt chống lại Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành, một bên yêu kiều nói.

- Người rốt cuộc là ai?

Nhạc Thành nghe thấy nữ tử kia cất tiếng nói thì nghi ngờ, nàng nói nàng là tỷ tỷ của mình, nhưng mình hình như không có tỷ tỷ như vậy.

- Ta là Kiều Tỷ, tên tiểu tử hỗn đản này muốn ăn đòn, ngay cả ta mà cũng không nhớ.

Nữ tử nóng bỏng này khẽ cất tiếng, nàng đúng là Nhạc Kiều, nữ nhi bảo bối của Nhạc Tử Phong, bởi vì thiên phú tu luyện đấu khí không tệ cho nên đã tiến vào trong học viện đấu khí.

Nhạc Kiều sau khi trở lại Nhạc gia nghe người ta nói đến chuyện của Nhạc Thành thì nàng thế nào cũng không tin. Nhớ rõ năm năm trước khi mình tiến tới học viện, mình còn thấy tên đệ đệ này trời gà không chặt, làm sao có thể trong thời gian ngắn ngủi đó mà có thể đạt được chức quán quân trong tỷ thí của ngũ đại gia tộc. Theo nàng biết, Yên Hiểu Kỳ của Yên gia cũng là tam cấp hỏa hệ ma pháp sư, mình cũng không nhất định thắng được nàng vậy tại sao Nhạc Thành lại lợi hại như vậy được?

Vì vậy Nhạc Kiều muốn thử xem thực lực của Nhạc Thành có như mọi người nói hay không. Tên tiểu thiếu gia phế vật này không ngờ thực lực so với nàng tưởng tượng còn mạnh hơn, tiếp tục đánh thì mình không thể không bị thương.

- Thành Nhi, con thu tay lại, ngàn vạn lần đừng làm bị thương Kiều Tỷ.

Nghe thấy Nhạc Thành nghi hoặc, ở bên trái đi ra ba người, chính là Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong và Tô Hân Nhi. Ba người đứng ở phía sau nhìn Nhạc Kiều một chút mà ghen lời.

- Kiều tỷ, Nhạc Kiều.

Nhạc Thành nhìn thấy ba người Nhạc Tử Sơn cũng nhớ tới Nhạc Tử Phong có một đứa con gái tên là Nhạc Kiều, không ngờ nàng đúng là tỷ tỷ của mình, hắn vội vàng thu hồi Vô Thượng Chân Hỏa.

- Đây là tuyệt học gì đó của người?

Nhạc Thành cũng thu hồi đấu khí ở trên người, nàng chưa từng thấy lực công kích kỳ quái như vậy, đấu khí mà không giống như là đấu khí, ma pháp mà không giống như là ma pháp, quỷ dị vô cùng, đánh tiếp chỉ sợ mình sẽ bị thương.

- Thật xin lỗi Kiều Tỷ, ta không biết là tỷ.

Nhạc Thành biết rằng mình không có ý tứ cho nên liền nói, may mà mình chưa sử dụng Tiên Liệt Diễm Cầu, nếu không cho dù Nhạc Kiều có tu vi bất tinh Đại Đấu sư cũng không thể chống lại. Hắn mơ hồ nhớ lại hồi nhỏ Nhạc Kiều đối với Nhạc Thành rất yêu thương, nếu có người khi dễ hắn nàng tuyệt đối không bỏ qua.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

45. Chương 45 : Tuyệt Đối Yêu Nghiệt

- Khó trách ngươi, là ta tự tìm đến, tiểu tử ngươi cũng thật yêu nghiệt.

Nhạc Thành mỉm cười, lập tức gỡ mảnh vải xuống, nàng sợ Nhạc Thành nhận ra mình không chịu ra tay cho nên mới nghĩ tới biện pháp này.

- Đẹp quá.

Nhạc Kiều bỏ tấm sa che mặt xuống, hiện ra trước mặt Nhạc Thành. Trước mắt hắn chính là một nữ tử làn da trắng như tuyết, lông mày cao vút, cái miệng nhỏ nhắn, ngũ quan vô cùng xinh xắn như là điêu khắc từ ngọc vậy.

- Kiều Nhi, hiện tại con đã tin vào thực lực của Nhạc Thành chưa?

Nhạc Tử Phong đi đến bên cạnh Nhạc Kiều rồi nói.

- Tin, tiểu tử này từ khi nào đã trở nên lợi hại như vậy?

Nhạc Kiều mỉm cười, nhìn thấy thực lực trước mắt của Nhạc Thành, nàng cũng thật cao hứng.

- Kiều tỷ tỷ, biểu ca là luyện được sư Tứ phẩm đó.

Tô Hân Nhi ở bên cạnh cất tiếng nói.

- Cái gì, Tứ phẩm luyện được sư, yêu nghiệt, yêu nghiệt.

Nhạc Kiều nhìn Nhạc Thành, khuôn mặt vô cùng kinh ngạc, tuổi của Nhạc Thành nàng biết rất rõ, hắn vẫn chưa tới mười chín mà đã trở thành luyện được sư tứ phẩm, ở Đấu Khí học viện, thiên tài như vậy cũng khó có thể tưởng tượng.

- Được rồi, trước hết trở về rồi hãy nói.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói với mọi người, đối với thành tích hiện giờ của Nhạc Thành, hắn cao hứng biết bao nhiêu, lần đầu tiên Nhạc Tử Phong nghe nói Nhạc Thành trở thành luyện được sư tứ phẩm, hắn cũng giống như Nhạc Kiều.

Trong đại sảnh Nhạc gia, Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong Nhạc Thành, Tô Hân Nhi và đám người của Nhạc gia phân chỗ mà ngồi, lần này Đấu khí học viện tới Lập Anh trấn chiêu sinh sẽ dẫn tới một hồi oanh động, phải biết rằng Đấu Khí học viện mọi người đều là thiên tài, sau khi tốt nghiệp tiền đồ sẽ rất đẹp.

- Kiều Nhi, sư phụ của con sẽ tới Lập Anh Trấn sao?

Nhạc Tử Sơn hỏi Nhạc Kiều, lần này người của Đấu Khí học viện đặt chân tới Nhạc gia, cũng là bởi vì danh tự của Nhạc kiều, người khác cầu còn chưa được.

Đấu khí học viện cùng với ma pháp học viện đều lập tại Cực Thành, nhắc tới hai học viện này, không ai không biết, hai học viện này chính là ước mơ của những người trẻ tuổi. Hai đại học viện này cũng vô cùng khủng bố, mấy nghìn năm nay không có môn phái nào dám trở mặt với bọn họ.

- Bá phụ, bọn họ hẳn là mấy ngày nay đã đến, có lẽ trên đường có việc nên trì hoãn.

Nhạc Kiều nói, tính thời gian thì bây giờ sư phụ của nàng đã đến.

- Kiều Nhi, sư phụ của con sẽ không gặp chuyện gì chứ.

Nhạc Tử Phong hơi bận tâm, đường từ Cực Thành tới Lập Anh trấn hơi xa, nhất là trên đường phải xuyên qua Quỷ Uyên thâm lâm.

- Phụ thân yên tâm đi, sư phụ của con chính là cao thủ thất tinh đấu linh, trong học viện đấu khí không ai dám chọc vào.

Nhạc Kiều nói, sư phụ của nàng cũng chỉ lớn hơn nàng vài tuổi mà thôi mà đã đạt tới tu vi thất tinh đấu linh, đây chính là sự cường hãn của đấu khí học viện.

- Hân Nhi, lần này ta với sư phụ đề cập qua, lần này cũng đưa muội tới đấu khí học viện, lúc đó tu vi của muội sẽ nhanh chóng tăng lên.

Nhạc Kiều chứng kiến Tô Hân Nhi có thực lực ngũ tinh đại đấu sư, thực lực không nhỏ, nếu như Hân Nhi học tại Đấu khí học viện thì có thể nói, không chừng trong vòng hai năm sẽ đạt tới tam cấp đấu linh.

- Kiều tỷ, muội có thể không?

Tô Hân Nhi không dám tin, nghe nói Đấu Khí học viện chiêu sinh rất nghiêm khắc.

Nhạc Kiều khẽ cười nói:

- Muội yên tâm đi, thiên phú của muội tuyệt đối không có vấn đề gì, hơn nữa ta cũng đã nói qua với sư phụ.

- Biểu ca, huynh có tới đấu khí học viện không?

Tô Hân Nhi nói với Nhạc Thành, nàng rất hi vọng đi tới đấu khí học viện học, nếu như biểu ca nàng cùng đi thì tốt, nếu biểu ca không đi, nàng cũng không muốn đi.

- Thành nhi, không bằng lần này con cũng đi đi, với thiên phú của con tiến vào đấu khí học viện thì chắc không có vấn đề gì.

Nhạc Tử Sơn nói, đấu khí học viện nghìn năm bồi dưỡng kinh nghiệm thanh niên, nếu như Nhạc Thành tiến vào đấu khí học viện, tu vi thực lực sẽ tiến bộ nhanh hơn.

- Con...

Thứ Nhạc Thành tu luyện không phải là đấu phệ, chỉ là người của nhạc gia không biết mà thôi, Nhạc Thành có đi vào đấu khí học viện cũng không có tác dụng gì.

- Nhạc Thành, hiện tại ngươi đã có thể tu luyện đấu khí vậy thì cũng báo danh đi, đấu khí học viện có vô số thiên tài trẻ tuổi, tỷ tin rằng sẽ có trợ giúp với thực lực của đệ, hơn nữa đệ còn là luyện được sư, trong học viện Đấu Khí cũng có khoa chế thuốc, rất thích hợp cho đệ.

Nhạc Kiều nói.

- Để ta suy nghĩ đã.

Nhạc Thành nói, Nhạc Thành muốn đi đấu khí học viện, nơi đó thật sự có chỗ tốt với mình nhưng hiện tại hẳn có nhiều chuyện cần làm, không thể phân thân, hiện tại ước hẹn với Thanh Dương môn ba năm đã hơn một năm trôi qua, hơn nữa hẳn còn có Song Tử Hải cần phải đi tới.

- Dù sao thời gian vẫn còn sớm, đệ cứ nghĩ thoáng cái đi. Nghe nói lần này Ma pháp học viện cũng tới Lập Anh Trấn để chiêu sinh.

Nhạc Kiều nói, mỗi lần ma pháp học viện và Đấu khí học viện chiêu sinh đều phân cao thấp, ma pháp học viện cùng với đấu khí học viện là đối thủ cạnh tranh với nhau, ba năm đấu khí học viện cùng ma pháp học viện sẽ đánh giá với nhau, chỉ là thắng bại cũng không sai biệt lắm.

Đối với việc ma pháp học viện và đấu khí học viện chiêu sinh, Lập Anh trấn thực sự oanh động, người của hai đại học viện còn chưa tới, một số người ở các trấn nhỏ bên cạnh đã có người tới đây, một số khách điểm nhân cơ hội này mà nâng cao giá phòng, loại cơ hội này ở Lập Anh Trấn rất không thông thường.

Ba ngày sau, sư phụ của Đấu Khí học viện và hai đệ tử cuối cùng cũng đã tới Nhạc gia, Nhạc Tử Sơn cùng với Nhạc Tử Phong đã phái người từ xa tới để đón tiếp, có thể khiến cho người của Đấu Khí học viện ở chỗ của mình, Nhạc gia cảm thấy mình cũng thật vinh quang.

Vượt qua ngoài dự liệu của Nhạc Thành, sư phụ trong lời nói của Nhạc Kiều là một mỹ nữ tuyệt sắc, tuổi tác so với Nhạc Kiều cũng không lớn hơn bao nhiêu, sau lưng là hai đệ tử tuổi tác cũng không khác biệt với Nhạc Kiều bao nhiêu, đều có tu vi bát tinh đại đấu sư.

- Nhạc Thành, để ta giới thiệu cho người, đây là sư phụ Hàn Nguyệt của ta.

Nhạc Kiều kéo Nhạc Thành tới trước mặt Hàn Nguyệt mà nói.

- Xin chào, hoan nghênh tới Lập Anh Trấn.

Nhạc Thành hướng về phía Hàn Nguyệt mà mỉm cười, ánh mắt không tự chủ được mà quét ngang người của Hàn Nguyệt, trên người nàng ta là một bộ trang phục màu lam xám, đôi mắt đen nhánh mở to, da thịt trắng như tuyết, mái tóc dài búi ở sau gáy, thoát nhìn anh tư tỏa sáng.

Hấp dẫn Nhạc Thành nhất chính là dáng người của Hàn Nguyệt, so với Nhạc Kiều thì không hề kém, bộ trang phục trước ngực tựa hồ như không cách nào bao trùm được bộ ngực cao ngất mênh mông, hai chân cao gầy thon dài, nhìn thấy Hàn Nguyệt, Nhạc Thành không thể không nhớ tới Văn Phỉ Phỉ của Nguyên Bảo tông, dáng người của hai người đều vũ mị như nhau.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

46. Chương 46 : Hàn Nguyệt .

- Chào người, chúng ta quấy rầy rồi.

Hàn Nguyệt đánh giá Nhạc Thành, cảm giác được Nhạc Thành hơi thần bí.

- Hàn sư phụ, đây chính là Đường đệ của con, thực lực còn trên cả con, còn là tứ phẩm Luyện Dược sư.

Nhạc Kiều ở cạnh Hàn Nguyệt mà nói, trong mắt hiện ra một nụ cười nàng không hề có ý khoe khoang Nhạc Thành, mà Nhạc Kiều biết rõ, Hàn Nguyệt biết được thiên phú của Nhạc Thành sẽ tìm trăm phương nghìn kế để lôi hắn vào Đấu khí học viện, để lúc đó Nhạc Thành không muốn đi cũng không được.

- Cái gì, người nói thật chứ.

Hàn Nguyệt một lần nữa đánh giá Nhạc Thành, xoay người hỏi Hàn Nguyệt. Nhạc Thành là đường đệ của Nhạc Kiều, tuổi tác còn nhỏ hơn, mà thực lực lại không ở dưới Nhạc Kiều, hơn nữa còn là một luyện dược sư tứ phẩm, đây chính là thiên tài trong thiên tài, nếu như hắn gia nhập Đấu khí học viện thì sẽ có cơ hội làm học viện trưởng lão.

-Tuyệt đối là thật không tin sư phụ có thể hỏi hắn.

Nhạc Kiều nói nhỏ, nàng biết nếu chạm phải thiên tài, Hàn Nguyệt tuyệt đối không bỏ qua.

Nhạc Thành nghi hoặc nhìn Nhạc Kiều cùng với Hàn Nguyệt bàn tán, hắn cũng không biết họ đang nói gì, chỉ biết rằng Hàn Nguyệt lộ ra một ánh mắt nhìn mình, giống như là thân cận, cảm thấy toàn thân thật không quen.

Dưới sự giới thiệu của Nhạc Kiều, Nhạc Thành cũng nhận ra hai đệ tử đi theo Hàn Nguyệt, một người tên là Hà Bằng, một người tên là Lý Chí Châu, cả hai người đều nho nhã lễ độ khiến cho Nhạc Thành ấn tượng với bọn họ, đấu khí của bọn họ cũng không tệ lắm, Đấu khí học viện có thể bồi dưỡng được người như vậy thật là khiến cho Nhạc Thành khâm phục.

Sau đó Nhạc Kiều liền dẫn ba người đi vào phòng khách, ba người đi tới Lập Anh Trấn cũng phải trải qua một chặng đường khá xa, đường đi cũng mệt nhọc, nhiều chuyện phát sinh, lúc này nghỉ ngơi cũng là việc tốt.

Đêm đó, Nhạc Thành trở lại phòng bày ra một đạo cấm chế, khoanh chân ngồi ở trên giường, một viên đan được màu đỏ bằng ngón cái đặt trên bàn tay của hắn, trên đan được là linh khí tràn ngập, đây chính là Định Thần đan mà mấy hôm trước hắn luyện chế.

Nhạc Thành chìm trong linh khí rồi nhét nó vào miệng, ngay lập tức một mùi hương ấm áp dọc theo yết hầu của hắn mà hướng về phía trong bụng, một được lực rất lớn nhanh chóng tràn ngập, Nhạc Thành vội vàng vận khởi chân khí, từ từ hấp thu được lực vô cùng lớn của Định Thần Đan, từ từ tiến tới cảnh giới vong ngã.

Đến nửa đêm Nhạc Thành mới hấp thu hết Định Thần đan, bỗng nhiên hắn cảm nhận nóc nhà vang lên tiếng động, nếu không phải là Nhạc Thành đang ở trong trạng thái tu luyện thì cũng không phát hiện ra tiếng động này.

Nhạc Thành nhanh chóng đứng dậy, vận khởi thần thức thì biết được hai người này chính là hướng hậu sơn đi tới, cả hai đều có tu vi thực lực rất cao, Nhạc Thành chần chừ một cái rồi lặng lẽ đi theo, nhìn hai thân ảnh nhảy trên nóc nhà, thân thủ vô cùng nhanh nhẹn, đảo mắt đã tới sau núi.

- Hai người này chính là Hà Bằng và Lý Chí Châu, bọn họ tới hậu sơn làm gì?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, dưới ánh trăng hắn nhận ra đó chính là hai người ban ngày tới Nhạc gia, Hà Bằng và Lý Chí Châu. Nhạc Thành lập tức nhảy theo bọn họ tới sau núi, hai người hôm nay vừa mới tới Nhạc gia, Nhạc Thành sợ rằng bọn họ sẽ gây bất lợi cho nên đi theo một chút cũng tốt.

Ở phía sau núi, trên một tảng đá lớn, Hà Bằng và Lý Chí Châu khuôn mặt của hai người có vẻ hơi mất tự nhiên, mà lúc này Nhạc Thành ở một cây đại thụ không xa, hai người phỏng chừng cũng không nghĩ rằng có người theo dõi mình.

- Hà Bằng, ta không ngờ ngươi cũng thích Nhạc Kiều, tại sao ngươi lại như vậy?

Lý Chí Châu nói.

- Nhạc Kiều hiện tại không đáp ứng ở cùng một chỗ với ngươi, ta cũng có quyền lợi truy cầu, số người theo đuổi nàng trong học viện không hề ít.

Hà Bằng cất tiếng nói.

- Ta cũng biết rằng ở trong nội viện Đạo Học có rất nhiều người theo đuổi Nhạc Kiều, ngươi chính là huynh đệ tốt nhất của ta, làm sao ngươi có thể tranh với ta.

Lý Chí Châu tựa hồ hơi tức giận, huynh đệ của mình tranh đoạt nữ nhân với mình, hắn khó có thể tiếp nhận.

- Chính vì ngươi cũng là huynh đệ của ta cho nên ta mới nói cho ngươi biết ta cũng thích Nhạc Kiều, huynh đệ chúng ta công bằng cạnh tranh, từ nay về sau mặc kệ Nhạc Kiều tiếp nhận ai chúng ta vẫn là huynh đệ.

Hà Bằng cất tiếng nói.

Sau khi nghe thấy những lời nói của hai người, Nhạc Thành hận không thể chạy ra cho mỗi người một bạt tai, mình tưởng tặc tử tiến ra sau núi làm gì, hóa ra là vì nữ nhân.

- Hồng nhan họa thủy, hại nước hại dân đó.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, nữ nhân xinh đẹp sẽ gây ra không ít phiền toái, hắn cũng lười theo dõi hai người mà lặng lẽ rời ra hậu sơn. Nếu như trở về Nhạc Thành phải theo cửa chính, gọi người hầu ra mở cửa, cho nên hắn đánh phải theo nóc nhà mà quay về.

Đêm nay ánh trăng hơi u ám, trên bầu trời vài ngôi sao lấp lánh, Nhạc Thành cẩn thận đi trên nóc nhà, sợ gây ra động tĩnh gì. Có lẽ bởi vì nguyên nhân ánh trăng cho nên Nhạc Thành nhìn nóc nhà nào cũng giống nhau, không thấy phòng của mình.

Nhạc Thành nhảy xuống nóc nhà, phát hiện ra kia là phòng khách của Nhạc gia, gian phòng này ở trước phòng mình không xa. Lần trước Nhạc Thành luyện đan xong, phòng luyện đan bị thiêu hủy hắn cũng phải chuyển qua phòng khách để ở, Nhạc Thành đi qua phòng khách thì phát hiện bên trong ánh đèn vẫn sáng, trên cửa sổ có một thân ảnh mỹ diệu hiện ra.

- Đây hình như là phòng của Hàn Nguyệt.

Nhạc Thành không tìm nổi mà hiện lên vẻ hiếu kỳ, hắn ghé vào cửa sổ thì thấy dáng người của Hàn Nguyệt nóng bỏng đang hiện ra, tựa như nàng đang cởi quần áo đi ngủ.

Nhạc Thành cũng đoán như vậy, xuyên qua cái khe cửa nhỏ, Nhạc Thành cơ hồ muốn chảy cả máu mũi ra, chỉ thấy Hàn Nguyệt đứng ở trước giường, mái tóc xõa ra để ở trên vai, cả người vũ mị. Hai tay của nàng khẽ cử động, trang phục màu xám đã được thoát xuống, bên trong là chiếc áo màu đỏ, da thịt trắng như tuyết, đặc biệt là bộ ngực cao ngất phía trước.

Một thân hình tinh khiết mềm mại hiện ra, Nhạc Thành nhìn không được mà nuốt nước miếng ừng ực, hắn lập tức xoay người, Hàn Nguyệt nhìn về phía Nhạc Thành, kiều đồn rần chắc lắc lư, cái quần dài cũng được nàng ta cởi xuống, ngay lập tức máu mũi của Nhạc Thành cơ hồ cũng muốn chảy ra.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

47. Chương 47 : Y Phục Cởi Ra .

Chỉ thấy Hàn nguyệt lúc này mặc một chiếc quần lót tam giác màu đỏ, gợi cảm mê người hiện ra trong mắt của Nhạc Thành, kiều đồn khẽ ưỡn lên, cái chân thon dài gợi cảm. Dưới bụng của Nhạc Thành đã có lửa nóng, hắn không chịu nổi cảnh này.

Hàn Nguyệt hơi xoay người khẽ vuốt ve mấy cái, tựa hồ như nàng đối với thân thể của mình rất hài lòng, mà Hàn Nguyệt xoay người vừa vặn đối diện với cửa sổ, khu tam giác thần bí kia đã hiện ra trong mắt Nhạc Thành.

Chiếc quần lót tam giác màu đỏ hơi lòi ra, mơ hồ có thể nhìn thấy một mảng tươi tốt ở trong đó, Nhạc Thành không nhìn được mà nuốt nước miếng ừng ực một lần nữa. Dáng người của Hàn Nguyệt này thật quá đẹp, đúng là vưu vật trời sinh.

- Mình như vậy thật giống như là hạ lưu.

Nhạc Thành nghĩ trong lòng, nghĩ rằng nếu như nhìn nữa thì sẽ bị phát hiện cho nên định lặng lẽ rời đi.

- Là ai ở bên ngoài?

Hàn Nguyệt dù sao cũng là cao thủ thất tinh đầu linh, Nhạc Thành đi đã phát ra tiếng chân khiến cho nàng phát hiện, ngay lập tức nàng mặc một trường bào màu đỏ nhạt đi ra.

- Là tại hạ, muốn tìm Hàn sư phụ nói chuyện.

Nhạc Thành biến đổi thần sắc, bây giờ chạy đã không còn kịp, đành phải tiến vào cửa ra vào.

- Nhạc Thành, có chuyện gì không? Từ nay về sau gọi ta là Nguyệt tỷ là được rồi.

Hàn Nguyệt nhìn thấy Nhạc Thành ở cửa ra vào thì hơi bất ngờ, Nhạc Kiều nghe nói Nhạc Thành đã là Luyện Được sư tứ phẩm, cho nên không có ý định để hắn gọi mình là sư phụ, một Luyện Được sư tứ phẩm địa vị còn ở trên cả một thất tinh Đấu Linh.

- Tại hạ đến để hỏi xem gia nhập Đấu khí học viện có yêu cầu gì không?

Nhạc Thành thật sự không tìm thấy lý do khác, hắn nhìn vào trường bào của Hàn Nguyệt, tuy che khuất được da thịt trên người nhưng những đường cong lồ lổm vẫn hiện ra, hơn nữa mùi hương thơm ngát cũng xông vào mũi.

- À, chỉ cần thông qua khảo hạch là được rồi, ngươi muốn tham gia đấu khí học viện? Mau vào đây, ta hiện tại khảo hạch luôn.

Nghe thấy Nhạc Thành muốn có ý gia nhập Đấu khí học viện, Hàn Nguyệt nhất thời cũng quên rằng mình chỉ mặc một bộ trường bào che người, lôi Nhạc Thành vào trong căn phòng.

Nhạc Thành bị Hàn Nguyệt nắm chặt tay đi vào trong gian phòng của nàng, lập tức Hàn Nguyệt bảo Nhạc Thành ngồi xuống, nếu như Nhạc Thành thật sự có thực lực như Nhạc Kiều nói thì phải nói rằng đây là thiên tài trong thiên tài, đem hắn gia nhập vào đấu khí học viện, mình sẽ được học viện thưởng, nói không chừng cũng có thể ngồi lên vị trí trưởng lão.

Một lát sau, Hàn Nguyệt lấy từ trong tay một vòng tay trữ vật, ý bảo Nhạc Thành vươn tay ra, Hàn Nguyệt đang suy nghĩ làm cách nào kéo Nhạc Thành vào đấu khí học viện, không ngờ Nhạc Thành lại tự tìm tới đây.

- Đem bàn tay đặt trên khối đá đo lường.

Hàn Nguyệt đem một khối đá màu đen đặt trước mặt của Nhạc Thành, ý bảo Nhạc Thành đặt lên trên đó, sau đó dùng một sợi tơ màu lam mỏng cột tay Nhạc Thành lên trên đó.

- Nguyệt tỷ, tỷ...

Nhạc Thành tùy ý để Hàn Nguyệt cột tay mình lên trên đá, ánh mắt nhìn chăm chăm vào bộ ngực của nàng. Hóa ra Hàn Nguyệt vội vàng khoác trường bào không có đai lưng, hơn nữa nơi mà Nhạc Thành đang ngồi, một bộ ngực đã hiện lên trong mắt của hắn, tăng thêm mùi thơm nhàn nhạt, quả là câu dẫn kinh người.

- Làm sao vậy?

Hàn Nguyệt nhìn thấy ánh mắt của Nhạc Thành thì không biết hắn nhìn mình làm gì.

- Nguyệt tỷ, y phục của tỷ lỏng ra.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trường bào mở rộng ra khiến cho bộ ngực cao ngất, thậm chí là quần lót màu hồng tam giác Nhạc Thành cũng có thể nhìn thấy. Nhạc Thành hiện tại đã không nhịn được nữa, hỏa dục toát lên.

- A, tên tiểu quỷ này.

Hàn nguyệt thấy trường bào của mình mở rộng ra thì lập tức ửng đỏ cả khuôn mặt, nàng lập tức ngưng nhìn Nhạc Thành, thậm chí toàn thân đã bị tên tiểu tử này nhìn thấy, khuôn mặt không kìm được mà đỏ ửng lên vài phần.

Hai người nhất thời cảm thấy xấu hổ, một nam một nữ trong đêm khuya khoắt mà đã có hương vị xấu hổ mập mờ trong phòng.

- Chuyện này ngươi không được nói với người khác.

Hàn Nguyệt nhìn chăm chăm về phía Nhạc Thành, trong mắt hiện ra một vẻ bất đắc dĩ.

- A, tại hạ biết rõ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong lòng thầm nghĩ, nếu như không phải sợ dục hỏa của mình toát ra thì ta cũng không nói.

- Hiện tại ngươi tụ tập toàn bộ thực lực ở trên tay, ta muốn kiểm tra thực lực của ngươi.

Hàn Nguyệt bắt đầu dĩ nhiên nt, nhưng ánh mắt cũng không dám nhìn Nhạc Thành chính diện, vẻ đỏ ửng trên khuôn mặt của nàng chưa tiêu tan, tuy nàng lớn hơn Nhạc Thành vài tuổi nhưng nữ nhân dù sao vẫn là nữ nhân, hơn nữa nàng còn là xử nữ, từ xưa đến giờ chưa bao giờ bị nam nhân nhìn qua, nghĩ tới tròng cảnh lúc này, hận không thể có cái lỗ để chui vào.

Nhạc Thành cũng ngưng tụ chân khí ở bên tay phải, đối với việc có đi học đấu khí học viện hay không, Nhạc Thành cũng không lo lắng, khối thạch này để kiểm tra đấu khí, có lẽ đối với chân khí của mình cũng có tác dụng.

Một nòng đậm thanh mang toát ra từ cánh tay của Nhạc Thành, bao phủ cả khối đá đo lường, đúng lúc Hàn Nguyệt không thể tưởng tượng nổi thì khối đá đã toát ra một quang mang màu trắng, thoát nhìn hơi quỷ dị.

- Bạch sắc, một vòng hai vòng, ba vòng, bốn vòng, năm vòng, sáu vòng, bảy vòng, tám vòng.

Hàn Nguyệt kiểm tra xong lẩm bẩm nói.

- Làm sao có thể như thế, thật là khó tưởng tượng.

- Nguyệt tỷ, được không vậy?

Nhạc Thành cất tiếng nói. Nhìn thần sắc của Hàn Nguyệt thì khối đá kiểm tra chân khí này khẳng định có kỳ quái.

- Tốt lắm.

Hàn Nguyệt phục hồi tinh thần lại, giải khai bàn tay của Nhạc Thành ra rồi lẩm bẩm nói:

- Rõ ràng kiểm tra đo lường có tu vi bát tinh đại đấu sư nhưng lại không có đấu khí tồn tại, điều này cũng thật kỳ quái.

- Để ta lấy đá kiểm tra linh hồn lực kiểm tra linh hồn lực của người.

Hàn Nguyệt lại lấy ra một khối đá màu trắng, đây chính là khối đá để kiểm tra linh hồn lực mạnh hay yếu của Nhạc Thành. Luyện Được sư quan trọng nhất chính là linh hồn lực, linh hồn lực mạnh hay yếu có thể đoán ra phẩm giai của Luyện được sư.

Dựa theo chỉ thị của Hàn Nguyệt, Nhạc Thành ngưng kết một cái thủ ấn kỳ diệu ở trong tay, một thanh mang nhàn nhạt bắn ra từ đó, rót vào khối ngọc thạch kiểm tra linh hồn lực, lập tức khối bạch ngọc nảy sinh biến hóa khiến cho hai mắt của Hàn Nguyệt biến đổi.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

48. Chương 48 : Chính Là Một Yêu Nghiệt .

Khối đá bạch sắc kiểm tra linh hồn lực được Nhạc Thành rót linh hồn vào lập tức xuất hiện một lam sắc quang mang năm vòng, điều này cho thấy linh hồn lực của Nhạc Thành đã đạt tới tứ phẩm Luyện Được sư đỉnh phong hoặc là ngũ phẩm luyện được sư sơ cấp. Linh hồn lực đạt đến tình trạng này đã cho kết quả Nhạc Thành là một ngũ phẩm luyện được sư.

Một người mười chín tuổi đã là ngũ phẩm luyện được sư, Hàn Nguyệt liền cảm thấy chấn động, đây không phải là người mà là yêu nghiệt, người bình thường làm sao có thể có thiên phú được như vậy, người này quả thật chỉ có thể sánh với Yêu nghiệt.

Nhạc Thành kỳ thực vẫn không sử dụng toàn bộ linh hồn lực, có linh hồn cảnh giới ở kiếp trước mà nói, Nhạc Thành hiện tại so với lục phẩm luyện được sư còn mạnh hơn, chỉ là tu vi hiện tại của hắn không có cách nào vận khởi toàn bộ linh hồn lực của mình mà thôi.

- Nhạc Thành, ta cho ngươi biết, vô luận thế nào ngươi cũng phải đến đấu khí học viện với ta.

Hàn Nguyệt kích động nói với Nhạc Thành, đây quả thực là cảnh giới siêu việt thiên tài, mười chín tuổi đã là ngũ phẩm luyện được sư, bất tinh đại đấu sư.

- Không được, ta tạm thời không đi được.

Nhạc Thành nói, hiện tại mình phải đi Song Hải Tử một chuyến, còn có ước hẹn ba năm với Thanh Dương môn sắp đến.

-Người còn có chuyện gì mà không được, người phải đi cùng với ta.

Hàn Nguyệt nói, yêu nghiệt thế này tuyệt đối không thể để hấn chạy.

- Ta còn có chuyện muốn làm, thật sự không được.

Nhạc Thành cũng không biết tại sao mà Hàn Nguyệt lại kích động như vậy.

- Vậy người muốn thế nào mới đi theo ta?

Hàn Nguyệt cơ hồ dùng một ngữ khí cầu khẩn để nói với Nhạc Thành.

- Nếu như Nguyệt tỷ thật sự muốn tại hạ đi thì hai năm sau tại hạ sẽ tới học viện Đấu Khí, bằng không tại hạ sẽ không đi.

Nhạc Thành cũng tính toán rằng đấu khí học viện tạm thời mình không thể đi, chủ yếu là vì ước hẹn ba năm với Thanh Dương môn không thể lỡ.

- Người.

Hàn Nguyệt nhìn chăm chăm vào Nhạc Thành, nếu như Nhạc Thành không muốn đi thì mình cũng không thể trói hấn mà mang đi, một lát sau Hàn Nguyệt đành phải bắt đắ dĩ mà nói:

- Được, hai năm sau người phải tới đấu khí học viện, là học viện đệ tử,ta sẽ sắp xếp cho người, chỉ có điều hai năm sau nếu như người không đến thì ta sẽ bị người hại thê thảm.

Đấu khí học viện chưa từng có đệ tử nào nhập học mà đã xin nghỉ, hơn nữa còn là hai năm. Hàn Nguyệt đồng ý dĩ nhiên là bị trách phạt, tuy nhiên đối phương là thiên tài trong thiên tài có lẽ học viện đấu khí cũng không trách Hàn Nguyệt.

- Không vấn đề gì, hai năm sau ta sẽ tới.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hai năm trời như vậy đã là đủ với mình rồi.

- Cho người, đây chính là yêu bài của Đấu Khí học viện.

Hàn Nguyệt bắt đắ dĩ đưa cho Nhạc Thành một yêu bài màu đen, chỉ có thể dựa vào nó mới gia nhập đấu khí học viện.

Lúc Nhạc Thành rời khỏi gian phòng của Hàn Nguyệt thì trời cũng đã sáng, chuyện tối hôm qua xảy ra Nhạc Thành cũng phải đành chịu.

Đối với việc học viện ma pháp và học viện đấu khí chiêu sinh, Nhạc Thành có thể không có hứng thú nhưng mới sáng sớm ở Nhạc gia đã có một đội ngũ thật dài, đều là những người tới kiểm tra đo lường đấu khí, hi vọng mình có thể tiến vào học viện.

Nhạc Thành tìm tới Nhạc Tử Sơn, nói rằng mình muốn ra ngoài tu luyện trong một thời gian ngắn. Nhạc Tử Sơn cũng không phản đối, chỉ có trong tu luyện mới có thể nhanh chóng đột phá, cho nên chỉ dặn Nhạc Thành phải chiếu cố chính mình.

Sau đó Nhạc Thành đi tới chào tạm biệt Tô Hân nhi, Nhạc Tử Phong và Nhạc Kiều, Phùng Tẩu. Lần này mình đi Song Hải tử cũng không phải thời gian ngắn, cũng phải đến nửa năm mới quay về.

Tô Hân Nhi muốn đi cùng với Nhạc Thành nhưng không được, nước mắt nàng nhanh chóng chảy ra.

Trước ánh mắt của mọi người, Nhạc Thành rời khỏi Nhạc gia đi tới Song Hải Tử. Nhạc Tử Sơn nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành thì không kìm được mà nước mắt đảo quanh hốc mắt, đứa con của mình chọn

rời khỏi nhà, Nhạc Tử Sơn cũng không phải đối, đây chính là đứa con duy nhất của mình, có huyết mạch đầu đê, tương lai của Nhạc gia đều phải dựa vào hắn.

Song Tử Hải nằm ở phía bắc lập anh trấn, đó là một nơi vô cùng hỗn loạn, các thế lực hỗn tạp vô cùng, trong hải vực thường xuyên xuất hiện ma thú, tu vi thực lực thấp nhất cũng rất nguy hiểm. Chỉ có điều vẫn có rất nhiều Đấu Sư, Ma pháp sư, luyện được sư tiến vào Song Tử hải. Chỗ đó tuy nguy hiểm vô cùng nhưng những vật trân quý cũng có rất nhiều, nội đan tam giai mãnh thú có thể bán được ba trăm kim tệ, nếu là nội đan mãnh thú tứ giai thì có thể nói là giá trên trời.

Luyện Được sư cũng thích đi song tử hải, bởi vì nơi này không thiếu tài liệu luyện đan, hơn nữa ở đây cũng thường xuyên xuất hiện thiên tài địa bảo. Song Tử Hải có diện tích mấy trăm vạn dặm vuông, hai hòn đảo so với Thất Tinh thành còn lớn hơn mấy chục lần, đương nhiên Song Tử Hải cũng không thiếu cao thủ, truyền thuyết còn có Đấu hoàng cùng với ma pháp sư lục cấp.

Một đội ngũ cho thuê xe ngựa, trong đó có một hắc y ngồi ở trên đó. Đi Song Tử Hải cũng không phải là chuyện ba năm vài ngày cho nên mọi người đều bỏ ra ít tiền để thuê xe ngựa.

Nhạc Thành rời khỏi Lập Anh Trấn xong đã chạm phải một đội ngũ cho thuê xe ngựa đi tới Song Tử Hải.

Lính đánh thuê là một nghề đặc thù, cũng là do đấu sư và ma pháp sư tạo thành, chuyên môn vận chuyển hàng hóa hoặc bảo vệ người tới một địa phương nào đó. Tuy nhiên lính đánh thuê là một nghề rất nguy hiểm, bình thường nếu như không có chuyện gì thì người khác cũng không thuê bọn họ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

49. Chương 49 : Trời Sinh Mị Đồng .

Nhạc Thành nhìn thấy đội dong binh này hình như bảo vệ một tiểu thư về Song Tử Hải. Nhạc Thành cẩn thận lưu ý thì đội dong binh này thực lực không hề tệ, tổng cộng có mười người, Đội trưởng có tên là Khiếu Dương Cương có thực lực ngũ tinh Đấu Linh, đôi phó là Chu Hải Minh, có thực lực tam tinh đấu linh, những người khác đều có thực lực Đại Đấu sư, trong đó còn có một tam cấp ma pháp sư.

Tổng cộng là năm chiếc xe ngựa, mỗi chiếc xe đều được một con ngựa trắng kéo đi, Nhạc Thành nhìn vào chiếc xe ngựa thứ hai, trên đường gia nhập vào ba thanh niên, Nhạc Thành chú ý qua, hai trung niên nam tử một người thì có tu vi nhất tinh Đấu Linh, một người thì có tu vi ngũ tinh đấu linh. Nhạc Thành cũng không để ý tới ba người, mà chăm chú khoanh chân tu luyện.

- Kéo kẹt.

Chiếc xe ngựa đình chỉ rồi tiếp tục đi, Nhạc Thành mở to hai mắt ra, trên đường Nhạc Thành cũng biết rằng mỗi ngày ngựa cũng phải nghỉ ngơi một lần, tiến hành cơm nước.

- Tất cả mọi người nghỉ một chút.

Ở bên ngoài truyền tới một thanh âm, chính là đội trưởng Dương Cương, Nhạc Thành đối với hắn cảm giác cũng không tệ, người này đáng người cao lớn thô kệch, làm việc cũng rất nhiệt tình.

Nhạc Thành vươn tay ra, đã nửa ngày đi đường rồi, hắn lập tức xuống xe ngựa, lúc này ba người đi cùng với Nhạc Thành cũng xuống.

Nhạc Thành theo thói quen đi tới chiếc xe ngựa thứ ba, nghe nói chiếc xe này chính là bảo vệ vị tiểu thư trở lại Song Tử Hải, Nhạc Thành cũng chưa từng nhìn thấy vị tiểu thư đó.

- Nhạc huynh đệ, cảm giác ngồi xe ngựa thế nào, có quen không?

Dương Cương đi tới vỗ vỗ vai Nhạc Thành rồi nói.

- Đa tạ Dương đại ca, rất tốt.

Nhạc Thành cầm lấy lương khô trong tay của Dương Cương, mấy ngày nay đây là lần đầu tiên Nhạc Thành ăn thức ăn của Dương Cương.

- Vậy là tốt rồi, hiện tại còn cách Song Tử Hải rất xa.

Dương Cương mỉm cười rồi lập tức đi ra.

Nhạc Thành nhìn thấy màn che của chiếc xe thứ ba hơi động đậy, sau đó một thiếu nữ thanh tú, thần sắc giống như nha hoàn đi xuống xe ngựa, Nhạc Thành cũng không để ý tới, mỗi lần chiếc xe ngựa dừng lại, nha hoàn này đều xuống xe.

Nhạc Thành đang định rời ánh mắt đi thì sau lưng của nha hoàn bỗng nhiên xuất hiện một bóng hình xinh đẹp, một nữ tử khoảng chừng hai mươi tuổi, thân mặc một chiếc váy dài hiện ra. Nhạc Thành mỉm cười không dời nổi ánh mắt.

Chỉ thấy lục y nữ tử kia trên đầu quấn một cái khăn vàng, đôi mắt to hiêu kỳ sâu sắc, ánh mắt vô cùng câu hồn, lộ ra một hương vị yêu mị. Làn da của nàng trắng như tuyết, trước ngực là bộ ngực cao ngất, eo lưng nhỏ nhắn giống như là linh xà vậy. Ở dưới váy là cái kiêu đồn tròn trịa, cả người mang theo một khí tức yêu mị, so với Yên Hiểu Kỳ, Tô Hân Nhi, Vân Phỉ Phỉ thì có một hương vị khác, cũng khiến cho nam nhân có một cảm giác không kìm chế được.

- Đây chính là tiểu thư của đại gia tộc mà đoàn dong binh phải bảo vệ sao, không ngờ lại xinh đẹp như vậy.

Nhạc Thành khẽ nói ở trong lòng, cảm thấy khí tức trên người của Lục y nữ tử, trong lòng hẳn tự nhiên chuyển động, tìm bỗng nhiên đập mạnh hơn.

- Yêu Huyền tiểu thư, người nên đi ra ngoài hít thở chút khí trời.

Nhìn thấy Lục y nữ tử, Dương Cương lập tức đi tới, mà những người khác nhìn Lục y nữ tử, trong mắt đều hiện ra một lửa nóng, ngơ ngác nhìn nàng không thể tự kìm chế.

- Yêu Huyền, hóa ra nàng tên là Yêu Huyền.

Nhạc Thành nhìn thấy Dương Cương xưng hô với nữ tử thì cũng mơ hồ cảm thấy được khí tức yêu mị toát ra từ trên người nàng. Xem ra Yêu Huyền tiểu thư này không phải là người bình thường, Nhạc Thành cũng không nhìn ra tu vi thực lực của nàng.

- Được rồi, người hãy mau mau rồi còn lên đường, đừng trì hoãn quá lâu.

Yêu Huyền cất tiếng nói, sau đó nàng lập tức xoay người đi lên trên xe ngựa, sau đó hơi chăm chú nhìn Nhạc Thành.

- Thiên sinh mị đồng

Yên Huyền nhìn Nhạc Thành khiến cho trong lòng Nhạc Thành không khỏi run lên, bốn mắt của hai người nhìn nhau, phẳng phất như mình muốn hòa tan vào trong mắt của nàng vậy, ánh mắt của nàng vô cùng câu hồn, Nhạc Thành phải vận khởi một chút chân khí mới bình tĩnh trở lại được.

- Không ngờ Huyền Thiên đại lục lại có người thiên sinh mị đồng.

Nhạc Thành hồi phục tâm thần lại, trong lòng không kìm được mà cả kinh, xem ra từ nay phải cách xa cô gái này mới được, nữ tử này tuyệt đối không phải là người bình thường.

Trước sự phân phó của Yêu Huyền, Dương Cương đành phải một lần nữa lên xe ngựa, kể từ lần gặp đầu tiên với Yêu Huyền, mấy ngày sau hẳn cũng không gặp nàng nữa.

- Nữ vương bề hạ, thương thế của người thế nào rồi?

Trong chiếc xe ngựa thứ ba, một nha hoàn hướng về phía Yêu Huyền mà nói.

- Vẫn như cũ, lần này bị thương quá nặng, lại thêm vào ta đang ở trong giai đoạn tiến hóa xem ra phải nhanh tới gia tộc mới được.

Yêu Huyền khoanh chân ngồi, hai mắt mở to nhìn Cơ Linh nha hoàn mà nói.

- Nữ Vương bệ hạ, là ai khiến cho bệ hạ bị thương như vậy?

Cơ linh nha hoàn cất tiếng hỏi, thực lực của nữ vương nàng biết rất rõ, người bình thường đừng nói là làm nữ vương bị thương, cho dù nữ vương có phóng một tay cũng đủ khiến cho hắc biến thành một đồng thịt vụn.

- Là Lão bất tử ở trong Quỷ Uyên Sâm Lâm, nếu như không phải ta đang ở trong tiến hóa thì hắc cũng không phải là đối thủ của ta.

Yêu Huyền hơi oán hận nói.

- Tiểu Lân, tu vi hiện tại của ngươi thế nào rồi?

Yêu Huyền hướng về phía Cơ Linh nha hoàn mà hỏi, Cơ Linh Nha Hoàn tên gọi chính là Tiểu Lân.

- Nữ vương bệ hạ, sau khi nô tỳ ăn Hóa Hình đan vào thì hiện tại đã giống như nhân loại, tu vi đạt tới cửu tinh Đại Đấu Linh.

Tiểu Lân trả lời.

- Ủ, tiến bộ không tệ.

Yêu Huyền hơi gật đầu nói:

- Trong khoảng thời gian này, ngươi tốt nhất đừng đi ra, lão bất tử sẽ còn đến, tu vi của ngươi còn thấp, rất dễ bị phát hiện.

Thời gian kế tiếp, Nhạc Thành ở trong xe ngựa tu luyện, hiện tại tu vi của hắc đã từ từ tiến bộ, xem ra còn cách cảnh giới Khai Quang hậu kỳ cũng không còn xa.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

50. Chương 50 : Kinh Sợ .

Nửa tháng sau, xe ngựa chấn động mạnh rồi ngừng lại, Nhạc Thành ở trong xe ngựa tu luyện mà bình tĩnh, chỉ thấy nghe bên ngoài có tiếng người cãi nhau, Nhạc Thành cũng đi xuống xe ngựa, nghe nói trên đường đi có thể gặp cướp, nhưng không trùng hợp như vậy chứ.

Nhạc Thành đã đoán đúng, ở trước mấy người dong binh là hai mươi đại hán. Nhìn trang phục và thần sắc của họ thì xem ra chính là bọn cướp. Bọn họ tu vi cũng không thấp, người dẫn đầu là một hán tử độc nhãn cũng có tu vi ngũ tinh Đấu linh, sau lưng là những người có sát khí đằng đằng, tu vi cũng không thấp, trong đó có vài người có tu vi nhị tinh Đấu Linh.

- Các vị, chút ý tứ này xin nhận lấy, mọi người ra ngoài sinh ý đều không dễ dàng.

Dương Cương cầm lấy một cái hộp gấm nhỏ đưa cho hán tử độc nhãn đầu lĩnh, rõ ràng thực lực của đối phương mạnh hơn mình, Dương Cương cũng là dong binh, tình huống này dĩ nhiên là biết phải xử lý thế nào, làm như vậy bọn cướp cũng sẽ nể chút mặt mũi, thu ít phía qua đường rồi đi.

- Mười khối kim tệ, ta có phải đi xin cơm đâu mà cần chút kim tệ đó.

Độc Nhãn đại hán mở cái hộp gấm ra xem xét rồi hơi biến đổi sắc mặt, sau đó lập tức lạnh lùng nhìn Dương Cương nói.

- Huynh đệ chúng ta cũng phải ăn uống, lợi nhuận cũng không nhiều, kính xin nhận cho, lần sau nhất định sẽ chuẩn bị đại lễ khác.

Dương Cương cất tiếng nói, mười khối kim tệ này không phải là một con số nhỏ.

- Tiểu Lân, bên ngoài có chuyện gì vậy?

Trong xe ngựa, Yên Huyền hỏi Tiểu Lân.

- Nữ vương bộ hạ, hình như bên ngoài có phiền toái gì đó.

Tiểu Lân quay trở lại, hiển nhiên chuyện bên ngoài không qua khỏi lỗ tai của nàng.

- Chết tiệt, dám làm ảnh hưởng đến chuyến đi của ta, giúp ta ra ngoài xem.

Trong mắt Yên Huyền hiện ra một lãnh ý, nàng lập tức xuống xe ngựa đi ra ngoài.

- Giá chót, hai mươi khối kim tệ, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí.

Độc Nhân hán tử lạnh lùng nói, hiện tại thực lực bên mình mạnh hơn so với dong binh cho nên phải đòi hỏi một cái giá cao hơn.

- Người đừng có đòi nhiều như vậy.

Thần sắc của Dương Cương hiện ra vẻ tức giận, những bọn cướp này càng mềm với chúng thì chúng càng lấn tới.

- Hắc hắc, mười khối kim tệ cũng được, chỉ là tiểu thư kia thì phải lưu lại.

Độc nhân đại hán từ từ bước tới cạnh Yên Huyền và Tiểu Lân, lập tức cười tà, mỹ nữ tuyệt sắc như thế hẳn kìm không được mà chảy nước miếng.

Nhạc Thành lúc này cũng từ từ đi tới gần Yên Huyền, trong lòng thầm nghĩ, lúc này nàng đi ra không phải khiến cho sự tình càng thêm phiền toái hay sao.

- Không được, nàng ta là khách nhân do chúng ta bảo vệ.

Dương Cương nói, lúc này nhìn thấy Yên Huyền xuống xe ngựa, lông mày hắn liền nhíu lại.

- Ta muốn nàng, các huynh đệ, mau bắt nàng ta về làm áp trại phu nhân.

Độc Nhân đại hán lớn tiếng nói, sau lưng cả đám cũng cười rộ, bọn họ nhìn thấy Yên Huyền cũng đã sớm chảy nước miếng.

Lúc này Yên Huyền cùng với Tiểu Lân đã đi tới chính giữa mọi người, nhìn thấy độc nhân đại hán tử, Yên Huyền hiện ra một vẻ chán ghét.

- Tiểu Lân, chuyện này giao cho người, chúng ta còn phải mau đi.

Yên Huyền nói với Tiểu Lân, sau đó lập tức quay về xe của mình.

- Cô nương tại sao lại đi, đại gia ta nhất định sẽ rất thương cô nương, nhất định sẽ khiến cho cô nương dục tiên dục tử.

Nhìn theo bóng lưng của Yên Huyền, Độc Nhân đại hán không kìm được mà cấp rút, thân ảnh nhảy lên phía trước, muốn đi về phía nàng.

- Một ngũ tinh Đấu Linh nho nhỏ, hừ, muốn chết.

Một đạo thân ảnh đột nhiên nhay ra, hướng về phía Độc nhân đại hán.

- Tốc độ thật nhanh.

Chỉ có Nhạc Thành là nhìn rõ người tấn công đại hán chính là nha hoàn của Yên Huyền, mà Nhạc Thành cũng không cảm nhận được tu vi thực lực trên người của Tiểu Lân, đây cũng là điều khiến hắn kỳ quái.

“Ầm” một tiếng lớn vang lên, mọi người chưa kịp định thần thì thân hình đại hán đã bay lên không trung, ngã xuống mặt đất mà phun ra một ngụm máu tươi, mới một chiêu mà độc nhân đại hán đã bị đánh chết.

- Các người nếu không cứu cho ta thì kết cục cũng chính là chết.

Tiểu Lân lạnh lùng nhìn đám cướp, chỉ thị thể của độc nhân đại hán mà quát.

- Các huynh đệ, mau chạy đi.

Đám cướp nhìn thấy lão đại bị một chiêu đánh chết thì nhất thời cũng chưa phục hồi được tinh thần, bọn họ giống như là chim sợ cành cong chạy thực mạng, lão đại có tu vi ngũ tinh đấu linh mà còn bị như vậy, mình ở lại chính là muốn chết đó.

- Dương đội trưởng, nhanh lên đường đi.

Tiểu Lân sau khi đánh bọn cướp chạy đi thì lập tức xoay người, tựa như không có chuyện gì khác thường vậy

Cảnh tượng này khiến cho mọi người không thể tin nổi, tất cả mọi người đều chưa phục hồi tinh thần. Mà ngay cả Nhạc Thành cũng mở to mắt kinh ngạc, một chiêu đã đánh chết ngũ tinh Đấu Linh, tu vi thực lực này ít ra cũng phải qua ngoài cửu tinh Đấu Linh, mà nàng chỉ là một nha hoàn, xem ra Yêu Huyền càng không phải là người thường.

Lúc mọi người khôi phục lại thần trí thì tất cả bóng dáng bọn cướp đã tiêu tan, Tiểu Lân cũng đã về tới xe ngựa, thậm chí có vài người còn cho rằng mình đang nằm mơ, sau khi nhìn thi thể của Độc nhãn đại hán bọn họ mới xác định được tất cả đều là chân thật.

Trở về xe ngựa, Nhạc Thành suy đoán thân phận của Yêu Huyền, một nha hoàn đã có tu vi như vậy thì Yêu Huyền liệu có thực lực như thế nào đây.

Sau khi nhìn thấy thực lực của Tiểu Lân xong, mọi người liền nhanh chóng phát sinh biến hóa, mỗi lần nghỉ ngơi, Tiểu Lân đi tới mọi người đều cung kính, mà ngay cả Nhạc Thành đối với Tiểu Lân cũng phải lau mắt mà nhìn, người ta tuy chỉ là một nha hoàn nhưng thực lực rất cường đại đó.

Mấy ngày sau Yêu Huyền ở trong xe ngựa phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt liền trở nên trắng bệch, cả người giống như là bị bệnh nặng vậy, toàn thân vô lực cả người uể oải.

- Nữ vương bệ hạ, người làm sao vậy?

Tiểu Lân lo lắng hỏi, nhìn thấy bộ dáng của Yêu Huyền, nàng liền luống cuống tay chân.

Ngày mai về quê ăn tết...Thỉnh thoảng mới lên gặp anh em được nên hôm nay mình sẽ thả boom thả dàn toàn bộ các truyện mà mình lấy :88: Chúc anh em ăn tết vui vẻ :99: Còn các truyện mà mình post thì 3 ngày up 1 lần, mỗi lần up là thả Boom nên anh em không thiếu truyện :88: Các chú cứ yên chí :88:

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

51. Chương 51 : Cường Địch .

- Thương thế của ta quá nặng, chỉ sợ không tới kịp gia tộc.

Yêu Huyền một lần nữa thổ ra một ngụm máu tươi, sắc mặt ngày càng trở nên tái nhợt.

- Vậy phải làm sao bây giờ, nữ vương bệ hạ, có biện pháp gì cứu người hay không?

Tiểu Lân sốt ruột hỏi.

- Không có biện pháp gì cứu ta, trừ phi ta có thể thuận lợi tiến hóa, người mau gọi hắc y thanh niên ở trên xe ngựa kia tới cho ta.

Yêu Huyền cất tiếng nói, lần này nàng bị thương quá nặng, cộng thêm nguy hiểm tiến hóa trước mắt, xem ra không kiên trì tới gia tộc được.

- Người kia có thể cứu người sao? Nô tỳ đi đây.

Tiểu Lân nhanh chóng rời khỏi xe ngựa, nàng cũng không biết tại sao nữ vương lại gọi người kia tới, tuy nhiên chỉ cần có một chút cơ hội cứu sống nữ vương nàng tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

- Nếu như ta đoán không lầm thì hắc hắc là một luyện được sư, có lẽ sẽ có cách khiến cho mình ổn định thương thể.

Tiểu Lân nhảy xuống xe ngựa, Yêu Huyền lẩm bẩm nói, lần này thương thể của nàng nằm ở linh hồn, lúc nàng tiến hóa chính là lúc linh hồn của nàng yếu nhất cho nên mới khiến cho đối thủ có được tiên nghi.

- Tiên sinh, xin mời đi theo ta, tiểu thư nhà ta mời tiên sinh.

Nhạc Thành đang ở trên xe ngựa tu luyện thì đột nhiên thấy xe ngựa lắc lư, hắc mở mắt ra nhìn thì thấy nha hoàn Tiểu Lân đang ở ngoài đó.

- Có chuyện gì không?

Thần sắc của Nhạc Thành hơi biến đổi, trong lòng hắc cũng không muốn có quan hệ gì với Yêu Huyền này cho nên cảm thấy hơi không thích hợp.

- Có chuyện trọng yếu cần nhờ tiên sinh giúp đỡ.

Tiểu Lân cất tiếng nói, thần sắc không khỏi có chút lo lắng.

- Được rồi, xin mời dẫn đường.

Nhạc Thành thầm nghĩ đối phương nếu muốn gây bất lợi cho mình thì cũng không cần phải mời mình đi cho nên liền theo Tiểu Lân lên trên xe ngựa của Yêu Huyền.

Vừa lên trên xe ngựa của Yêu Huyền Nhạc Thành liền hoảng sợ, chỉ thấy sắc mặt của nàng trắng bệch, khóe miệng còn có một vết máu chường khô, bằng vào trực giác của Nhạc Thành thì hắc biết được nàng bị tổn thương linh hồn.

- Người là Luyện Được sư?

Nhạc Thành vừa tiến lên trên xe ngựa, Yêu Huyền đã chăm chú nhìn hắc, sau đó lại vô lực cúi đầu xuống.

- Xem như là thế đi, thương thể của Yêu Huyền tiểu thư vốn ừng nặng.

Nhạc Thành khẽ gật đầu, nhìn thấy dáng vẻ của Yêu Huyền, người đả thương nàng nhất định là một người vô cùng lợi hại.

- Ta bị thương linh hồn, người có biện pháp nào giúp ta không?

Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành nói, chỉ cần có thể ổn định thương thể cho đến khi tới tộc thì mình đã được cứu rồi.

- Cái này tại hạ còn phải xem trước một chút.

Nhạc Thành chần chừ nói, vốn hắc không muốn có nhiều liên lụy với Yêu Huyền nhưng nhìn thấy thương thể của nàng phía trước hắc nếu như không giúp thì Yêu Huyền sẽ không kiên trì được bao lâu nữa.

- Được rồi người tới đi.

Yêu Huyền cất tiếng nói:

- Nếu như người có thể giúp được ta, ta sẽ thưởng cho người, còn nếu như không giúp được thì chắc chắn phải chết.

- Người...

Nhạc Thành không ngờ Yêu Huyền lại trở mặt nhanh như vậy, trong lòng có hơi hối hận nhưng hiện tại chạy trốn cũng không còn kịp.

- Người còn không kiểm tra thương thể của ta, tốt nhất là có thể giúp ta, nếu không...

Yêu Huyền nhìn chằm chằm về phía Nhạc Thành, khóe mắt hiện ra lãnh ý.

- Người ngồi yên đừng nhúc nhích.

Nhạc Thành khoanh chân ngồi trước mặt Yêu Huyền, linh hồn bị tổn thương không phải là không có cách chữa trị, chỉ là cần phải kiểm tra một chút mới được. Ngồi trước mặt Yêu Huyền, Nhạc Thành cảm nhận được một mùi hương thoang thoảng truyền vào mũi mình.

- Người tốt nhất là đừng động sắc tâm, nếu không sẽ phải chết không nghi ngờ.

Yêu Huyền chú thị Nhạc Thành mà lạnh nhạt nói.

- Cái này nàng cũng biết.

Nhạc Thành lẩm bẩm trong lòng, lập tức hấn trấn định tâm thần, nhanh chóng kết một thủ ấn kỳ lạ.

- Oanh, Yêu Huyền, người chạy không thoát đâu.

Nhạc Thành đang định kiểm tra thương thế của Yêu Huyền thế nào thì bỗng nhiên một tiếng động truyền tới, một thanh âm trầm thấp vang lên, lỗ tai của Nhạc Thành cũng không kìm được mà chấn động.

- Chết tiệt.

Yêu Huyền nghe thấy thanh âm này thì không kìm được mà đại biến sắc mặt, không ngờ lại bị bọn họ đuổi theo, lập tức nàng hướng về phía Nhạc Thành nói:

- Theo sát ta.

Nghe thấy thanh âm trên không trung, mọi người liền xuống xe ngựa, ở phía trước lúc này đã phát sinh một cái hố sâu.

Mọi người đi xuống xe ngựa ngẩng đầu lên nhìn trên trời, tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm mà hít một hơi, lúc này Nhạc Thành cũng xuống ngựa đi cùng với Yêu Huyền, chỉ thấy trên không trung có bốn thân ảnh đang bay lượn trong đó có ba người dùng đầu khí ngưng tụ thành cánh đứng ở trên không trung, một người không có dấu vết của đầu khí mà toát ra nồng đậm ma pháp lực, hiển nhiên là một ma pháp sư hỏa hệ.

Nhạc Thành đánh giá những người ở trên không trung, ba người ở bên trái có thể ngưng tụ đầu khí thành đôi cánh, trong đó trên lưng của lão giả màu lam có thực chất hóa, bên cạnh hiện ra một tia. Hai người bên cạnh một người mặc áo màu vàng, một người mặc áo màu xanh, hai người đều khoảng năm mươi tuổi, đều là cao thủ đã ngoài Đẩu vương, chỉ có tu vi đẩu vương mới có thể ngưng tụ thành đôi cánh mà bay trên không trung như vậy.

Phía bên phải là một ma pháp sư phong hệ tóc vàng, bộ dáng trung niên. Nhạc Thành cảm nhận được thực lực của hắn cũng có tu vi ngũ tinh ma pháp sư.

- Yêu Huyền, người mau theo ta trở về.

Áo lam lão giả cất tiếng nói, linh hồn đã bị trọng thương, không còn là đối thủ của mình nữa.

- Chờ thương thế của ta tốt lên, ta sẽ xé tan người thành từng mảnh nhỏ.

Yêu Huyền lạnh lùng nhìn lão giả áo bào màu lam phía trên, nếu như nàng không bị thương thì chỉ bằng vào bốn người này không phải là đối thủ của nàng.

- Nhưng người không có cơ hội đâu.

Lão giả lập tức nói với ba người bên cạnh:

- Toàn bộ giết sạch, còn nữa đừng để Yêu Huyền chạy thoát.

Ba người bên cạnh lão giả áo lam liền gật nhẹ đầu, bọn họ nhanh chóng bỏ nhào từ trên không trung xuống, một ít Đại Đẩu sư và Đẩu Linh thì làm sao là đối thủ của họ.

- Tiểu thư, người đi mau đi, để nô tỳ chặn bọn họ lại.

Tiểu Lan ngưng trọng thần sắc nhìn lão giả áo lam, kỳ thực nàng cũng biết với tu vi cửu tinh Đẩu Linh của mình không phải là đối thủ của đối phương nhưng cũng có thể ngăn chặn đối phương một lúc đủ thời gian để nữ vương trốn thoát.

- Tiểu Lân, người không phải là đối thủ của bọn hắn.

Yêu Huyền hơi thở dài một tiếng, tựa hồ như bất đắc dĩ, đúng là hổ xuống đồng bằng bị chó khinh.

Lúc này lão giả áo lam cùng với ba người kia đã xuống mặt đất, nhìn tu vi của bọn họ thì bọn dong binh không thể nào là đối thủ. Dương Cương và Chu Hải Minh lúc này cũng đều đã chạy trốn, chỉ còn chiếc xe của Nhạc Thành.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

52. Chương 52 : Người Muốn Đoạt Xá Ta .

Đối mặt với Ma pháp sư cấp năm vài hai đầu vương, bọn dong binh giống như là những kiến hôi vậy, không có khả năng phản kháng, Dương Cương vừa mới qua chiêu đã bị Đầu vương áo vàng đánh chết trên mặt đất.

Nhạc Thành ở sau lưng Yêu Huyền không dám manh động, trong lòng hắn đã nghĩ tới vài phương pháp chạy trốn nhưng không thực hiện được. Nếu như mà mình ngự kiếm tuy nói rằng tốc độ của mình nhanh nhưng đối phương còn có một ma pháp sư phong hệ, tốc độ nhất định sẽ không kém.

- Tiểu Lân, người bảo trọng.

Yêu Huyền từ từ thở dài một hơi, sau đó ngẩng đầu lạnh lùng nhìn về phía lão giả áo lam nói:

- Ta sẽ không bỏ qua cho người.

- Ta nói rồi, người không có cơ hội.

Lão giả áo lam chú thị nhìn Yêu Huyền, với thực lực của bốn người bọn hắn mà nói, Yêu Huyền nhất định sẽ không chạy thoát.

- Nực cười, người không thể tưởng tượng ta đã tiến hóa tới giai đoạn nào đâu.

Yêu Huyền lạnh lùng cười, sau đó nàng phát ra một màn sáng trắng quỷ dị, trong sự kinh ngạc của Nhạc Thành, một màn trắng sáng lọt vào mi tâm của hắn.

- Hừ, lão bất tử ta nhất định sẽ quay lại tìm người.

Thân hình Nhạc Thành bỗng nhiên bay lên trên không trung, thân ảnh hóa thành một đạo thiểm điện.

- Mau ngăn nàng lại.

Lão giả áo lam oán hận, hai cánh nhanh chóng đuổi theo về phía Nhạc Thành. Y không ngờ rằng Yêu Huyền lại tiến hóa nhanh như vậy, hơn nữa còn cam lòng vứt bỏ thân thể, đây chính là ảnh hưởng vô cùng lớn với nàng, nếu lần này để Yêu Huyền chạy mất, hậu quả sẽ thê thảm.

Ba người ở dưới mặt đất nhìn thấy biến cố như vậy cũng nhanh chóng hướng về phía Nhạc Thành mà đuổi theo, mà lúc này bọn dong binh cũng toàn bộ bị giết chết, ngược lại Tiểu Lân thì không bị sao.

Thân hình của Nhạc Thành cấp tốc phi hành trên không trung, kỳ thật Nhạc Thành hiện tại cũng không phải là Nhạc Thành, Nhạc Thành hiện tại đã bị linh hồn của Yêu Huyền khống chế, một lúc sau bốn người đuổi giết Nhạc Thành đã biến mất ở phía đằng xa không còn thấy bóng dáng, sắc mặt của Nhạc Thành cũng trở nên tái nhợt.

“Xích” Nhạc Thành quay đầu nhìn lại sau lưng, lập tức một màn núi non trập trùng hiện ra, trong đó có một đại thụ, tiến vào đó chẳng khác nào vào biển rộng mà tìm kim.

Có lẽ vì nguyên nhân phi hành quá lâu mà Nhạc Thành đã rơi vào trong một cái sườn núi mà ngất đi. Mà không bao lâu sau đám người đuổi giết Nhạc Thành đã bay về phía xa.

Cũng không biết bao lâu, Nhạc Thành từ từ mở mắt ra, nhìn về phía trước mắt mà lẩm bẩm nói:

- Ta tại sao lại ở chỗ này.

Nhạc Thành vỗ vỗ đầu nhớ lại chuyện xảy ra trước kia chỉ thấy có một đám khí xanh chui vào mũi mình, sau đó mất đi mất giác, hẳn một lần nữa lẩm bẩm:

- Hóa ra ta đã bị đoạt xá.

Đoạt xá Nhạc Thành vốn hiểu rõ, đó chính là một linh hồn cưỡng chế tiến vào cơ thể của mình, đoạt xá cũng là một chuyện vô cùng nguy hiểm, người đoạt xá phải có linh hồn lực vô cùng mạnh, nếu như linh hồn của người bị đoạt xá còn mạnh hơn thì sẽ phản hồi, bị thôn phệ, tan thành mây khói.

Nhạc Thành khoan chân lại, kiểm tra xem có biến hóa gì không, sau một lát thần sắc của hắn trở nên vô cùng ngưng trọng, hóa ra trong đầu của mình có một khí xanh, cái này không thuộc về linh hồn của mình mà là linh hồn của Yêu Huyền.

Linh hồn của Yêu Huyền vốn bị trọng thương, cộng thêm thân thể bị trọng thương, hiện tại đã bị suy yếu cho nên Nhạc Thành mới có thể khôi phục lại quyền khống chế.

- Yêu Huyền không phải nhân loại.

Lúc này Nhạc Thành mới cảm nhận khí tức phát ra từ linh hồn của Yêu Huyền không phải là khí tức của nhân loại mà là của một ma thú.

- Muốn đoạt xá ta, đúng là muốn chết.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lúc này hắn không chú ý nên mới bị Yêu Huyền tiến nhập vào cơ thể, nếu như mà hắn đề phòng thì Yêu Huyền chắc chắn không có cơ hội tiến vào cơ thể của mình chứ đừng nói là đoạt xá mình.

Nhạc Thành đắm chìm trong khí tức, trong tay ngưng kết một thủ ấn, một thanh mang rậm rạp bao vây lấy lục mang của Yêu Huyền.

- Tiểu tử ngươi muốn làm gì?

Lục mang đã bị Nhạc Thành làm cho bình tĩnh, thanh âm của Yêu Huyền vang lên trong đầu Nhạc Thành, tâm tư của Nhạc Thành đã bị nàng phát giác.

- Ngươi muốn đoạt xá ta, ta dĩ nhiên không cho ngươi đạt được mong muốn.

Thanh âm của Nhạc Thành nói ra từ trong đầu, lúc này hai người toàn bộ dùng linh hồn trao đổi.

- Chỉ bằng tu vi của ngươi có thể làm được gì ta sao.

Yêu Huyền nói.

- Vậy cứ thử xem.

Trong cơ thể của mình có linh hồn lực của người khác ắt dĩ nhiên là không thể yên ổn, thanh mang bắt đầu bao trùm lục mang, Nhạc Thành tính toán sẽ nuốt sạch linh hồn lực của Yêu Huyền, sau khi làm điều đó xong thân thể của hắn sẽ có không ít chỗ tốt.

“Xích” Hai luồng linh hồn trong đầu Nhạc Thành nhanh chóng vận chuyển, trong nhất thời không luồng linh hồn nào làm gì được đối phương. Nhạc Thành tuy chỉ có tu vi Khai Quang Trung kỳ nhưng linh hồn lực của hắn thì không chỉ ở cảnh giới này, ở kiếp trước hắn đã có tu vi nghìn năm, tuy rằng Yêu Huyền cường hãn nhưng vì nguyên nhân bị trọng thương và các nguyên nhân đặc thù khác cho nên hai linh hồn của hai người tạo nên cục diện kẻ tám lạng người nửa cân.

Thần sắc của Nhạc Thành trở nên ngưng trọng vài phần, không ngờ linh hồn của Yêu Huyền mạnh hơn tưởng tượng của mình, nếu như Yêu Huyền không ở trạng thái suy yếu thì mình tuyệt đối không phải là đối thủ của nàng, xem ra phải thừa dịp linh hồn của nàng chưa kịp khôi phục mà thanh trừ, nếu không sẽ rất nguy hiểm.

Yêu Huyền tựa hồ cũng không ngờ linh hồn lực của Nhạc Thành lại cường đại như vậy, nàng nghĩ rằng sau khi khống chế thân thể của Nhạc Thành sẽ đem linh hồn của mình khôi phục rồi rời đi, nếu như biết linh hồn lực của Nhạc Thành mạnh như vậy thì nàng cũng không dám ẩn thân trong cơ thể của hắn, vạn nhất bị đối phương thôn phệ thì không còn gì.

Hai người cứ như vậy mà dây dưa với nhau, ai cũng không dám buông lỏng, trong lòng ai cũng biết, nếu như bị thua thì kết cục chính là tan thành mây khói, linh hồn sẽ bị đối phương thôn phệ.

Ba ngày sau, Nhạc Thành và Linh hồn của Yêu Huyền bắt đầu trở nên suy yếu, hai người kẻ tám lạng người nửa cân, Yêu Huyền không làm gì được Nhạc Thành mà Nhạc Thành cũng không làm gì được Yêu Huyền.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

53. Chương 53 : Bát Sí Linh Mãng .

- Tiểu tử, ngươi mau dừng tay.

Thanh âm của Yêu Huyền một lần nữa vang lên trong đầu Nhạc Thành, trải qua ba ngày so đấu, Yêu Huyền đã yếu đi rất nhiều.

- Trừ phi ngươi rời khỏi thân thể của ta nếu không ta sẽ không dừng tay.

Nhạc Thành trả lời, hiện tại Nhạc Thành cũng không tốt hơn Yêu Huyền bao nhiêu, cũng rất suy yếu, chỉ là Yêu Huyền không rời khỏi cơ thể của mình, Nhạc Thành không thể yên tâm.

- Tiểu tử, nếu chúng ta không dừng lại thì cả hai đều sẽ chết.

Yêu Huyền suy yếu nói, dựa theo tình huống của hai người hiện tại thì vô phương phân thắng bại, đến cuối cùng linh hồn của hai người đều hao hết, hai người chắc chắn phải chết.

- Ta chết thì cũng phải dẫn theo ngươi.

Nhạc Thành đã sớm tính tường hậu quả, chết cũng phải giữ chặt Yêu Huyền, không thể để nàng chiếm tiện nghi.

- Tiểu tử, ngươi mau dừng tay, ta đối với thân thể của ngươi không hề có chút hứng thú nào, ngươi hãy nghe lời ta nói nếu không chúng ta phải chết không thể nghi ngờ.

Yêu Huyền không ngờ Nhạc Thành đến chết cũng không muốn dừng tay, hắn muốn chết nhưng nàng không muốn, nàng còn rất nhiều chuyện phải làm.

- Được, có chuyện gì ngươi nói mau đi.

Nói thật Nhạc Thành cũng không muốn chết, hắn còn sợ chết hơn, hắn tu luyện đã nghìn năm, không thể chết oan uổng như vậy được. Nhạc Thành không chế linh hồn lực của mình lùi về phía sau nửa phần, nhưng vẫn chuẩn bị tùy thời công kích.

Thấy Nhạc Thành dừng tay, Yêu Huyền cũng thở ra một hơi, không ngờ linh hồn lực của Nhạc Thành lại mạnh như vậy.

- Ta không phải là linh họa, ta nguyên bản là một Bát Sí Linh mãng.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Ta tới Quỷ Uyên Sâm lâm làm việc, đụng phải mấy người truy sát, hắn chính là một lực phẩm luyện được sư, nhìn ra ta là một Bát sĩ linh mãng liền lập bẫy đã thương linh hồn của ta.

- Vậy tại sao ngươi phải tiến vào thân thể của ta?

Nhạc Thành cũng biết Yêu Huyền không phải là nhân loại, nhưng nghe nói bản thể của nàng chính là Bát Sí Linh mãng thì khê giật mình. Bát Sí linh mãng số lượng rất thưa thớt, vô cùng cường hãn, chính là một dị tộc, nhân loại không dám chọc vào bọn hắn. Bát Sí Linh mãng mới sinh ra đã có thực lực giống như là đấu si, sau khi tiến hóa thành nhị cánh thì có tu vi Đấu Linh, tam cánh thì có tu vi Đấu Linh, bốn cánh thì có tu vi thập tinh Đấu vương đến Đấu hoàng.

- Tình huống lúc này ngươi cũng đã thấy, nếu như ta không dời thân chuyển thể thì tuyệt đối không trốn thoát nổi.

Yêu Huyền trả lời, nếu không phải như vậy, nàng cũng sẽ không làm như vậy.

- Cho nên ngươi chuẩn bị đoạt xá ta?

Nhạc Thành trầm giọng nói, không có linh hồn thì sớm muộn sẽ chết.

- Ngươi sai rồi, ta đối với thân thể của ngươi không hề có hứng thú, bởi vì sau khi ta thành công trong tiến hóa Lục sí linh mãng sẽ tìm bản thể của mình. Đây cũng là thiên phú của ta, cho nên ta chỉ muốn ở trong cơ thể của ngươi một thời gian ngắn mà thôi.

- Ta dựa vào gì mà tin ngươi?

Nhạc Thành nói, đối phương sau này thừa dịp mình không chú ý mà đoạt xá thì mình xong rồi.

- Có tin hay không là tùy ngươi, ta nói thật ngươi không tin ta cũng chết. Bản thể của ta là Bát Sí linh mãng, ta tìm thân thể của ngươi làm gì, nó sẽ ảnh hưởng đến tu vi thực lực của ta, lần này ta bị thương quá nặng, tiến hóa cũng rất khó khăn, chúng ta làm một giao dịch, thế nào?

Yêu Huyền nói.

- Giao dịch gì?

Nhạc Thành nghĩ tới lời nói của Yêu Huyền thì nhất thời cũng biết không có cách gì làm được nàng, nếu như thật sự thì chỉ có cách đồng quy ư tận.

- Lần này ta muốn tiến hóa thành công thì cũng phải mất hai năm, ta không hiểu tại sao linh hồn của ngươi lạnh mạnh như vậy, tu vi thực lực của ngươi người bình thường không sánh được, ngươi là luyện được sư, trong hai năm này luyện chế cho ta một viên đan dược ngũ phẩm, Định Hình Đan, cũng trong hai năm này nếu ngươi gặp nguy hiểm ta sẽ ra tay cứu mạng ngươi. Tuy ta chỉ có linh hồn tồn tại nhưng Đấu Vương bình thường cũng không phải là đối thủ của ta.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Ngươi không biết như vậy rất không công bằng sao? Nếu như ta chết thì ngươi cũng không còn gì, cho nên nếu ta gặp nguy hiểm ngươi nhất định phải ra tay.

Nhạc Thành nói.

- Vậy ngươi muốn thế nào?

Yêu Huyền nói, không ngờ Nhạc Thành lại khôn khéo như thế, hiện tại nàng ở trong cơ thể của hắn, nếu như Nhạc Thành xảy ra chuyện gì thì đúng là nàng không thể không ra tay, nếu không thì nàng cũng bị mất địa phương ẩn thân, không lâu sau cũng tan thành mây khói.

- Hai năm này ta sẽ luyện chế cho ngươi một viên Định Hình Đan, ngươi cũng phải phát ma thệ rằng sẽ không đánh ta nữa. Chú ý, chờ cho tới khi ngươi tiến hóa thành công ngươi phải ở cạnh bảo vệ ta vô điều kiện trong vòng một năm, nếu như ngươi không đáp ứng thì chúng ta cùng chết.

Nhạc Thành nói, sau khi tiến hóa trở thành Lục Sí Linh mãn thực ực ít nhất cũng phải xứng ngang với cảnh giới cửu tinh, thập tinh Đấu Hoàng. Nhạc Thành không thể bỏ qua cơ hội như vậy. Hơn nữa đối phương là ma thú, chỉ cần phát thệ thì sẽ không nuốt lời.

- Được, ta đáp ứng ngươi.

Yêu Huyền chần chừ một lúc rồi nói, nàng đối với thân thể của Nhạc Thành không có hứng thú, hơn nữa một năm sau sau khi tiến hóa trở thành Lục Sĩ bảo vệ hắc một năm cũng không phải là thời gian dài, điều mấu chốt chính là Định Hình Đan, không có nó nàng sẽ rất khó tiến hóa trở thành lục sĩ.

Sau đó Yêu Huyền phát ma thệ với Nhạc Thành, Nhạc Thành cũng thở dài một hơi, hắc vội vàng vận công điều tức, linh hồn lực hiện tại của hắc rất suy yếu, xem ra xung quanh có rất nhiều ma thú tồn tại, trước hết phải khôi phục linh hồn lực rồi tính sau.

Yêu Huyền thấy Nhạc Thành không tấn công mình nữa thì cũng ở bên cạnh từ từ tu luyện, nếu như muốn tiến hóa lên cảnh giới Lục Sĩ thì ít nhất cũng phải tốn hai năm, hai năm này nàng phải ẩn ở trong cơ thể Nhạc Thành, nếu như tiến hóa không thành công, nàng đã mất đi thân thể thì phải chết không thể nghi ngờ.

Một ngày sau, Nhạc Thành thở ra một ngụm hơi, hai mắt từ từ mở ra, trong mắt hiện ra một tinh quang. Trải qua ba ngày cùng với Yêu Huyền so đấu linh hồn, Nhạc Thành phát hiện ra tu vi của mình đã có một chút tiến bộ.

- Đây là chỗ nào?

Nhạc Thành đánh giá xung quanh, xung quanh là những đại thụ chọc trời, chỗ hắc ở hình như là một sườn núi.

Hắc vốn muốn đi Song Tử Hải nhưng trên đường đi lại gặp nhiều chuyện, Nhạc Thành cũng cảm thấy khó hiểu không thôi, nơi này không còn cách xa Song Tử Hải bao nhiêu, trong lòng hắc thầm tính sẽ ở nơi này rồi nói sau. Nói không chừng những người đuổi giết Yêu Huyền còn đang ở cạnh truy tâm mình.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

54. Chương 54 : Lục Giai Ma Thú Thanh Kim Sư .

Ba ngày sau, Nhạc Thành tới một tòa núi lớn, ngọn núi này không giống như xung quanh Đại Sơn đồ. Nhạc Thành đi tới xem xét, xem ra đã qua bảy tám ngày, những người truy đuổi Yêu Huyền cũng đã đi.

Nhạc Thành sờ dĩ đi vào ngọn núi lớn này cũng bởi vì bị mấy ma thú tam giai truy đuổi. Hiện tại hắc ở trong rừng tu luyện, đột nhiên xuất hiện ba tam giai ma thú hỏa lang, ba tam giai ma thú này nếu như nhất tinh Đấu Linh gặp phải cũng phải chạy trốn cho nên Nhạc Thành dĩ nhiên không dám chống lại, hắc vội vàng khoanh chân bỏ chạy. Ba chích hỏa lang đuổi theo không bỏ, Nhạc Thành vô tình chạy tới một tòa núi lớn, đang định ngự kiếm phi hành thì phát hiện ra ba chích hỏa lang đã lui trở về.

- Âm.

Nhạc Thành đang suy nghĩ tại sao ba chích hỏa lang này lại không đuổi theo mình thì từ sau núi đã truyền tới một tiếng âm âm thật lớn, sau đó xuất hiện một động khẩu, vô số hòn đá rơi xuống.

- Chuyện gì đã xảy ra?

Nhạc Thành vội vàng lùi thân ảnh lại, bố trí một vòng tròn phòng ngự, nếu như là từ trên trời rơi xuống thì mình sẽ bị thương.

Ở trong sơn động lớn xuất hiện một thân ảnh màu trắng, sau đó lại xuất hiện ra một thân ảnh khác, thân ảnh này chính là một ma thú khổng lồ, chiều cao cũng tới hơn chục thước, đầu như sư tử. Ở miệng của nó có một chất lỏng đặc sệt, đôi mắt so với hài tử mới sinh ra còn lớn hơn vài phần. Toàn thân của nó dày đặc những màu da, cái đuôi vểnh lên nổi gân, tứ chi giống như là bốn cây cột, nhìn vào khiến cho người ta phải đập mạnh tim.

- Lục giai ma thú Thanh Kim Sư.

Nhìn ma thú trên không trung vô cùng lớn, Nhạc Thành vội vàng núp ở sau một số hòn đá chồng chất. Có thể lắng không phi hành thì chỉ có ma thú ngoài lục giai mới làm được, thực lực tương đương với cao thủ đấu hoàng, khóc trách, ba chích hỏa lang đuổi theo mình lại dừng lại, hóa ra đây là địa bàn của Lục giai ma thú Thanh Kim Sư.

Thân ảnh bị ma thú truy đuổi, Nhạc Thành cũng không nhìn rõ lắm, chỉ mơ hồ thấy đó là một nữ tử, dáng người cũng không tệ, mặc một bộ đồ bạch y.

- Hẳn là cao thủ cấp Đấu Hoàng.

Nhạc Thành trong lòng thầm nói, không biết bạch y nữ tử tại sao lại chọc giận phải Thanh Kim Sư.

- Người là ai, tại sao lại tới trộm bổn mệnh Thanh kim của ta?

Cự Đại ma thú há miệng ra nói về phía bạch y nữ tử phía trước.

- Ta chỉ muốn lấy một số Thanh Kim bổn mệnh của người để luyện chế một số đồ vật mà thôi, dù sao cũng không có thương tổn gì với người, người cũng không cần phải tức giận như vậy.

Bạch Y nữ tử nói.

- Nhân loại đáng chết, bổn mạng thanh kim của ta làm sao có thể giao cho người, người mau giao ra đây, nếu không ta tuyệt đối không khách hỉ.

Thanh Kim Sư cả giận nói.

- Bổn mệnh thanh kim.

Nhạc Thành nhất thời cả kinh, bổn mệnh thanh kim là một thanh sắc tinh thể, trải qua tu luyện nó càng ngày càng chắc chắn, có thể nói là một bảo bối vô cùng tốt, nếu dùng loại này mà để luyện chế Thanh Kim binh khí mà nói thì giống như là hổ thêm cánh.

Chỉ là thanh kim này chỉ có ở trong Thanh Kim sư tộc mới có, mà không phải bất kỳ thanh kim sư nào cũng có, số lượng vô cùng thưa thớt, cho nên muốn tìm Thanh Kim luyện chế mà nói thì phải chạm phải ma thú lục giai.

- Nếu như ta có thể có một ít thanh kim nhập vào Vạn Niên huyền cương để luyện chế khôi lỗi thì lực phòng ngự của khôi lỗi nhất định sẽ tăng không ít.

Nhạc Thành thầm nói, loại bảo vật này Nhạc Thành cũng muốn đồ mất.

- Đừng cho là ta sợ người, nếu như người đuổi theo ta cũng không khách khí.

Bạch Y nữ tử yêu kiều nói.

- Nhân loại đáng chết.

Thanh kim sư nổi giận rít gào một tiếng, lập tức bốn vó bốc lên từ trên không trung mà há miệng to ra, hướng về phía bạch y nữ tử mà tấn công, một kinh phong vô cùng cường hãn phát ra.

- Ta sợ người rồi.

Bạch Y nữ tử khẽ cất tiếng sau đó cổ tay của nàng khẽ cất lên, trong tay là một ngân sắc trường kiếm, toàn thân đầu khí cuộn cuộn, một màng kiếm quang chém về phía Thanh Kim Sư.

Thân hình của Thanh Kim Sư tuy công kên nhưng chiến đấu lại linh hoạt vô cùng, nhìn thấy kiếm quang của bạch y nữ tử bổ tới, hắn vội vàng lùi sang bên cạnh, đồng thời cái đuôi quét về phía nữ tử.

- Âm ầm

Một tiếng vang thật lớn, bạch y nữ tử rung chuyển kiếm quang, kiếm quang bổ về phía sau tòa núi lớn, lập tức cả tòa đại sơn chấn động, không ít vết nứt hiện ra, cả tòa núi bị xẻ làm hai nửa.

- Lực lượng thật là cường hãn, đây chính là thực lực đấu hoàng?

Nhạc Thành thầm thở dài, lập tức nhanh chóng lui thân thể lại.

Hai cường giả ở trên không trung đấu với nhau, những cây cối đất đá xung quanh núi đổ sập xuống. Mấy thước vuông xung quanh hai người đều trở thành một mảng bừa bộn, vô số đại thụ cũng bị lực công kích của hai người bẻ gãy.

- Trong động hắc là còn bốn mạng thanh kim của Thanh Kim Sư.

Nhạc Thành trốn về phía sau cây, nhìn về phía cửa động khổng lồ, trong lòng hắn lại nghĩ tới Thanh Kim Sư, nếu như bốn mạng thanh kim ở trong đó và lấy được thì khôi lỗi luyện chế nhất định sẽ tốt hơn rất nhiều.

- Nên dựa vào cơ hội này để đục nước béo cò hay không, từ nay về sau không còn có cơ hội như vậy.

Trong lòng Nhạc Thành cảm thấy mâu thuẫn, Thanh Kim sư hiện tại đang cùng với bạch y nữ tử chiến đấu, Bạch y nữ tử làm liên lụy tới Thanh Kim Sư, phỏng chừng nửa khắc nữa Thanh Kim sư cũng không về được, hiện tại mình đục nước béo cò là tốt nhất. Từ nay về sau muốn có cơ hội như vậy thì còn khó khăn hơn.

Tuy nhiên Nhạc Thành lo lắng, nếu như vạn nhất Thanh Kim Sư đột nhiên trở lại động thì mình nhất định sẽ thê thảm, với tu vi thực lực của mình, mà ở trước mặt Thanh Kim Sư ngự kiếm phi hành là hoàn toàn không có.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

55. Chương 55 : Bạch Y Nữ Tử .

- Thiên hạ không có bữa cơm miễn phí.

Nhạc Thành cắn răng quyết định mạo hiểm một lần, cẩn thận đi dọc theo sơn động mà thối lui. Thừa dịp một người một thú không chú ý mà đi về phía sơn động lớn kia, may mà hắn có phi kiếm trong người nếu không thì chân núi cao mấy chục thước Nhạc Thành cũng leo không nổi.

Vừa đến động khẩu, Nhạc Thành đã nhanh chóng đi vào, đánh giá cuộc chiến của một người một thú phía xa xa, sau khi biết mình không bị phát hiện, Nhạc Thành liền nhanh chóng đi vào trong núi, thời gian cấp bách hắn phải nhanh chóng lấy Thanh Kim đi.

Trong sơn động cũng có dấu vết đánh nhau, chỉ là tổn hại không lớn. Cửa động cũng rất lớn, Nhạc Thành liền nhanh chóng đi vào.

- Ngao ngao:

Lúc Nhạc Thành đi vào trong sơn động vài trăm mét thì trong thạch động có hai con tiểu Thanh Kim Sư nghi hoặc nhìn hắn.

- Thanh Kim Sư vừa mới sinh.

Trong lòng Nhạc Thành cả kinh, không ngờ trong này còn có hai tiểu Thanh Kim Sư, may mà vừa mới sinh, không có lực công kích.

Nhạc Thành đánh giá thạch thất, Thanh Kim Sư vừa mới sinh, Thanh Kim Sư trưởng thành nhất định đi không xa, mình phải nhanh chóng rời đi.

- Bốn Mệnh thanh kim.

Nhạc Thành cuối cùng cũng nhìn thấy bên cạnh hai tiểu thanh kim sư hai khối thanh sắc tinh thạch, trong tinh thạch còn phát ra quang mang màu vàng, một linh khí nồng đậm tràn ngập ra.

Trên thanh kim còn có một lỗ hổng nho nhỏ, Nhạc Thành nghĩ chắc là đây do bạch y nữ tử lưu lại, chỉ là không biết tại sao nàng lại không mang khối thanh kim này đi.

Thời gian không còn nhiều lắm, Nhạc Thành vội vàng đi tới bên cạnh khối thanh kim mà thu hồi. Hai con Tiểu Thanh Kim sư nhìn Nhạc Thành thì lộ ra vẻ nghi hoặc, bọn họ cũng không ngăn cản, bọn chúng vừa mới sinh ra không có khả năng công kích, căn bản với tất cả mọi thứ đều lạ lẫm.

- Thật là nóng.

Hai tay của Nhạc Thành vừa mới chạm vào hai khối thanh kim thì giật mình, hai khối thanh kim này nóng như lửa, so với liệt hỏa còn nóng hơn vài phần.

- Tại sao lại như vậy?

Nhạc Thành đối với thanh kim nhất thời cũng không biết phải làm gì, chỉ có thể thúc thủ vô sách, khó trách bạch y nữ tử không lấy đi toàn bộ, nguyên lai là không thể cầm đi nhiều.

- Tiểu tử chết tiệt, Thanh Kim sư ngay cả ta cũng không dám tùy tiện lấy mà ngươi dám cả gan ăn trộm Thanh Kim bốn mệnh, ngươi mau dùng đan hỏa thu hồi bốn mạng thanh kim rồi chạy mau, ngươi vừa chạm vào Thanh Kim bốn mệnh, nó sẽ có phản ứng.

Yêu Huyền vang lên thanh âm trong đầu Nhạc Thành.

- Ngươi đã tỉnh lại rồi sao?

Nhạc Thành nói, mấy ngày hôm nay Yêu Huyền hình như ngủ say, bây giờ nghe thấy lời nói của nàng, trong tay của hắn cũng không chần chừ ngưng kết một thủ ấn, mình không có đan hỏa nhưng Vô Thượng Chân Hỏa cũng không khác biệt so với đan hỏa nhiều lắm, hắn vội vàng dùng hai luồng vô thượng chân hỏa bao trùm Thanh Kim.

- Nhân loại giáo hoạt.

Cùng với bạch y nữ tử kịch chiến, Thanh Kim sư đột nhiên nổi giận đối với Bạch Y nữ tử, hắn đã cảm giác được có người ăn trộm bốn mệnh thanh kim của hắn, hắn sinh ra cùng với bốn mệnh Thanh Kim một chỗ, dĩ nhiên trong cự ly ngắn sẽ có cảm ứng với bốn mệnh Thanh Kim của mình.

Bạch Y nữ tử căn bản không hiểu Thanh Kim sư có ý gì, cuộc chiến đã trở nên kịch liệt, nàng cũng không sợ Thanh Kim Sư, đấu khí trên người rung rung, trường kiếm ngân sắc tạo thành một vòng cung quỷ dị, hóa thành một kiếm quang mà bổ về phía Thanh Kim Sư.

- Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Thanh Kim sư đành chỉ công kích, nhìn thấy nữ tử tấn công, hắn càng xác định thêm bạch y nữ tử cùng với người ăn cắp bốn mệnh thanh kim của hắn là cùng một bọn. Kỳ thật bốn mệnh thanh kim với nó cũng không có tác dụng gì chỉ là cảm tình thâm hậu mà thôi.

- Ngao.

Thanh Kim Sư vô cùng tức giận, bởi vì hai bốn mệnh thanh kim ở trong động của nó lại bị lấy đi, hắn ngửa mặt lên trời gào rít, đột nhiên một quang mang nồng đậm hung hăng vọt về phía nữ tử.

- Ngươi rồi, Thanh Kim Sư tại sao lại nổi giận như vậy?

Bạch Y nữ tử cả kinh, sắc mặt lập tức đại biến, bây giờ né tránh đã không còn kịp, trứ người bố trí một vòng tròn phòng ngự đấu khí. Thanh Kim sư thực lực cũng không dưới nàng, lại là liều mạng cho nên nàng cũng không dám khinh thường.

- Âm.

Một tiếng vang lên, Kiếm quang của Nhạc Thành bổ về phía lưng của Thanh Kim sư, tuy nhiên Thanh Kim sư hung hăng chạm vào nàng, vòng tròn đấu khí nhanh chóng bị nghiền nát, Bạch Y nữ tử phun ra một ngụm máu tươi rồi từ trên trời rơi xuống, trực tiếp ngã xuống mấy cây đại thụ.

Trên người Thanh Kim sư cũng bị bạch y nữ tử cắt sâu tạo thành vài vết máu máu tươi phun ra mặt đất. Ma thú trời sinh lực phòng ngự quả nhiên là so với con người không khác biệt nhiều lắm, một kích này đã khiến cho bạch y nữ tử bị thương nhẹ.

Thanh kim sư nhìn về phía bạch y nữ tử ở trên mặt đất sau đó nhanh chóng phóng về phía động, điều nó lo lắng nhất lúc này chính là hai tiểu thanh kim sư mới sinh.

Nhạc Thành nhanh chóng thu hồi Bồn Mệnh Thanh Kim sau đó lập tức chạy ra bên ngoài, nếu như Thanh Kim Sư đi vào trong sơn động thì mười cái mạng của mình cũng xong, thân hình to lớn của Thanh Kim sư hiện ra tại động khẩu mình có chấp cánh cũng không bay thoát được.

Trong lúc Nhạc Thành ngự kiếm rời khỏi sơn động, ở phía cách đó không xa đã có một thân hình vô cùng lớn của Thanh Kim Sư bay về phía này, Nhạc Thành vội vàng di chuyển thân hình, nếu như Thanh Kim sư đánh trúng thì mình nhất định sẽ thê thảm.

- Ngao:

Thanh Kim sư cảm nhận được Nhạc Thành thì lập tức rít gào một tiếng, bàn chân trước vỗ một cái, một lực lượng vô cùng lớn đánh ra.

- Âm.

Một tiếng vang thật lớn thốt lên, thân hình Nhạc Thành trượt lên phía trên, trước sự công kích nguy hiểm của Thanh Kim Sư, đất đá phía trên đầu của Nhạc Thành đã rơi xuống.

Nhạc Thành bố trí một vòng tròn hộ thân nhưng vẫn không có ích gì, may mà sau khi công kích Nhạc Thành một lúc nó dừng lại, xông vào trong động, kiểm tra hai tiểu Thanh Kim sư, đây chính là điều mà nó quan tâm nhất.

- Tiểu tử, ngươi mau chạy đi, Thanh Kim sư lúc này có chuyện cần làm, chút nữa nó sẽ đuổi theo ngươi.

Yêu Huyền nói.

- Ta biết, ngươi đừng gọi ta là tiểu tử, ta tên là Nhạc Thành.

Nhạc Thành cất tiếng nói, tốc độ ngự kiếm phi hành của hắn không hề chậm lại.

- Nực cười, ta tu luyện đã trăm năm, bảo ngươi là tiểu tử cũng không ủy khuất cho ngươi, ngươi dùng bảo bối gì mà cũng có thể bay vậy?

Yêu Huyền cất tiếng nói, mặc dù nàng ẩn thân ở trong đầu Nhạc Thành nhưng cũng cảm nhận được bảo bối mà Nhạc Thành phi hành, nàng không kìm được mà tò mò hỏi.

,

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

56. Chương 56 : Song Tu Công Pháp .

- Không có gì, một thanh phi kiếm mà thôi, nói ngươi cũng không hiểu.

Nhạc Thành nói, trong lòng hắn suy nghĩ, ngươi mới chỉ tu luyện trăm năm, còn ta đã tu luyện nghìn năm.

- A, Bạch Y nữ tử kia.

Nhạc Thành nhìn thấy Bạch y nữ tử đấu cùng với Thanh Kim Sư hiện tại đã nằm yên không nhúc nhích, cũng không biết là sống hay chết. Nhạc Thành do dự một chút rồi thuận tay phóng lên, ngự kiếm thấp xuống, hắn đưa tay ôm lấy nữ tử mềm mại vào lòng bàn tay của mình, trong rừng cây cối rậm rạp như vậy, Thanh Kim sư cũng không dễ dàng đuổi theo mình.

Nếu như bạch y nữ tử không cuốn lấy Thanh Kim sư thì Nhạc Thành cũng không lấy được bồn mệnh thanh kim, trong lòng Nhạc Thành băn khoăn cho nên mới cứu Bạch Y nữ tử.

Một lúc sau Nhạc Thành đã cách Thanh Kim sư một khoảng cách, hần dừng lại ở một vách núi, một người một kiếm phi hành cần phải tiêu hao không ít chân khí, Nhạc Thành cảm thấy cũng ăn không tiêu.

Đề phòng ngừa vạn nhất Thanh Kim sư truy kích, hơn nữa còn có ma thú lợi hại, Nhạc Thành dừng ở trước một vách núi, vách núi này có một sơn động có thể chứa được ba bốn người, sau đó hần bày trước đó một Mê ảo trận mới yên tâm.

- Không biết nàng ta có chết hay không.

Nhạc Thành lúc này mới rảnh rỗi nhìn về phía Bạch y nữ tử, trên đường đi Nhạc Thành không thấy nàng ta có phản ứng gì.

- Nữ tử này đẹp quá.

Nhạc Thành cẩn thận đánh giá nữ tử trước mắt, lông mi nàng cao, da thịt trắng như tuyết, khóe miệng nhỏ nhắn có một vết máu, sắc mặt cũng xám trắng, ngũ quan tinh xảo giống như là bạch ngọc vậy, khuôn mặt vô cùng yêu kiều, so với Yến Hiểu Kỳ, Vân Phi Phi thì nữ tử này không kém, mơ hồ còn có một khí chất cao quý hơn, trên người có một mùi hương mê người.

Trước ngực Bạch Y nữ tử đều là vết máu, bởi vì nguyên nhân quần áo xộc xệch cho nên bạch y trở nên tán loạn, một đôi ngực trắng đã hiện ra trước mắt của hần, Nhạc Thành không kìm được mà nuốt nước miếng.

- Chỉ còn một chút hô hấp, cơ hồ bị thương quá nặng.

Nhạc Thành một lần nữa chạm vào mũi của bạch y nữ tử, phát hiện ra nàng còn có một chút hô hấp, chỉ là thương thế thật sự quá nặng, nếu như không nhanh chóng cứu chữa thì sẽ liên quan tới tính mạng của nàng.

Nhạc Thành từ trên người lấy ra một viên Khảo Phục Nguyên đan nhét vào trong miệng của nàng, hiện tại Nhạc Thành cũng không nghĩ ra biện pháp gì, hiện tại mình không tu luyện đấu khí, chân khí của mình thì không giúp ích được gì nàng, hơn nữa ngoại trừ phục nguyên đan thì trên người cũng không có đan dược nào chữa thương, tất cả đều phải dựa vào chính nàng.

- Nhạc Thành, người xem ra còn chút lương tâm lại ra tay cứu người, nhưng mà thương thế của nàng quá nặng, rất nguy hiểm đó.

Yêu Huyền cuối cùng cũng không gọi Nhạc Thành là tiểu tử nữa, nàng cũng cảm nhận được thương thế trên người Bạch y nữ tử.

- Người có biện pháp gì cứu nàng không?

Nhạc Thành trả lời, không chừng Yêu Huyền có biện pháp cứu nàng ta cũng nên.

- Ta hỏi người có phải vừa ý sắc đẹp của nàng nên nổi sắc tâm không? Nhân loại đúng là không mấy người tốt.

Yêu Huyền cất tiếng nói ở trong đầu Nhạc Thành.

- Người tại sao nghĩ vậy? Người rốt cuộc có biện pháp không?

Nhạc Thành hỏi, tuy nhiên trong lòng thầm nghĩ, vưu vật trước mắt hần tuyệt vời như vậy, không khởi sắc tâm cũng không phải là người.

- Người mà dám đối với ta khởi sắc tâm, ta sẽ giáo huấn người một phen.

Yêu Huyền đột nhiên khê kên lên, tâm lý của Nhạc Thành nàng cảm nhận được.

- Không thể nào, ta chỉ nghĩ thôi mà.

Nhạc Thành trong lòng cả kinh, mình chỉ tùy tiện ngẫm lại mà thôi.

- Người nghĩ cũng không được, nhân loại hạ lưu.

Yêu Huyền quát lên một tiếng:

- Muốn cứu nàng cũng không khó, chỉ là quá tiện nghi cho người.

- Cái gì mà quá tiện nghi cho ta, rốt cuộc là có biện pháp không?

Nhạc Thành hỏi, xem ra thương thế của Bạch Y nữ tử bất cứ khi nào cũng có thể gặp nguy hiểm.

- Bát Sí Linh mắng gia tộc chúng ta có một loại công pháp có tác dụng hồi sinh khi trọng thương, chỉ là người cứu chữa phải thuần dương mới được.

Yêu Huyền nói xong liền bắn một lục quang vào trong linh hồn Nhạc Thành, đây chính là công pháp của Bát Sí Linh mắng.

Trong đầu Nhạc Thành lập tức xuất hiện một bộ công pháp, so với công pháp song tu cũng không khác biệt lắm, chính là dùng tu vi của mình, thông qua giao hợp mà chữa thương cho đối phương.

- Cái này.

Nhạc Thành cảm thấy do dự, thân thể của Nhạc Thành phải thuần dương, thừa dịp nữ tử này chết ngất mà giao hợp thì không khỏi có chơi hạ lưu. Mặc dù mình muốn cứu nàng ta nhưng mình không sao cả, cũng không biết bạch y nữ tử kia nghĩ thế nào.

- Người còn nhìn cái gì, còn không mau làm đi, bạch y nữ tử kia kiên trì không còn được bao lâu.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Hạ lưu thì hạ lưu.

Nhạc Thành cũng chỉ có thể đồng ý, bất kể thế nào mình cứu người mới trở thành như vậy.

Nhạc Thành lấy lại bình tĩnh rồi nhẹ nhàng ngồi xổm xuống trước người của bạch y nữ tử, nhẹ nhàng giải khai vết máu ở trên người nàng, lập tức trước người của bạch y nữ tử hiện ra một bộ ngực cao ngất. Nhạc Thành thấy vậy thì hô hấp không kìm được mà trở nên trầm trọng.

Nhạc Thành lấy lại bình tĩnh rồi lập tức hướng về chiếc quần dài của nàng rồi kéo xuống, cặp đùi thon dài của nàng cũng hiện ra trước mặt hắn. Nhìn thấy chiếc quần lót màu tam giác bao trùm vùng cấm, trong người của Nhạc Thành liền có một lửa nóng.

Một thân thể mê người hiện ra trước mặt hắn.

- Không được nổi sắc tâm, hiện tại người đang cứu người.

Nhạc Thành thầm nói với mình, cố nén dục hỏa, sau đó cởi cái áo của nàng ra, trước mặt một bộ ngực cao ngất to tròn hiện ra, hai ngọc châu hồng phấn cũng hiện ra trước mặt hắn.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

57. Chương 57 : Người Có Thể Lảng Tránh Được Không?

Nhạc Thành nhin không được mà vượt ve một cái, sau đó cố gắng nén ý nghĩ trong lòng hướng về phía tiểu khố che đầy vùng cấm mà chuyển động cổ tay.

Bàn tay của Nhạc Thành run run, tiểu khố của nữ tử cuối cùng cũng bị hắn kéo xuống, vùng cấm thần bí cùng với thảm cỏ rậm rạp đã hiện ra trước mặt hắn, một thân thể hoàn mỹ lỏa lồ đã hiện ra trong mắt của hắn.

Nhạc Thành cố nén dục hỏa toàn thân, ở dưới bụng lửa nóng đã hiện ra, nhìn thấy thân thể của nữ tử như vậy, dục hỏa của hắn toát lên.

Dựa vào công pháp của Yêu Huyền, Nhạc Thành bắt đầu vận khởi chân khí trên cơ thể của mình, sau đó quần áo trên người của hắn cũng toàn bộ bị cởi xuống, hắn khế tiến tới thân thể mê người của bạch y nữ tử, lập tức không kìm được dục hỏa trong lòng.

Cảm nhận được vùng cảm ướt át, Nhạc Thành bắt đầu đi vào trong vùng cảm của nàng, hần nhin không được mà thân thể khẽ giật mình.

- A.

Có lẽ cảm nhận được có một vật gì đó nóng hổi đi vào trong người của mình, nữ tử bạch y đang ngất xỉu đột nhiên rên lên một tiếng, khuôn mặt cũng trở nên ửng đỏ.

Nhạc Thành trấn định tâm thần, chân khí chậm rãi ngưng tụ dưới thân, dùng chân khí di chuyển vào bạch y nữ tử để chữa thương cho nàng, nếu lúc này có chuyện gì bất ngờ thì Nhạc Thành cũng phải bị liên lụy.

- Có thể trấn định sắc tâm, định lực của người cũng không tệ.

Yêu Huyền ở trong đầu Nhạc Thành nói.

- Tiểu thư, cô nương có thể lắng tránh một chút không?

Nhạc Thành bất đắc dĩ nói với Yêu Huyền, không ngờ lúc này nàng lại xuất hiện.

- Được, ta không nói nữa, chỉ là người cũng cẩn thận, đừng để chuyện ngoài ý muốn xảy ra.

Yêu Huyền mỉm cười trong đầu Nhạc Thành rồi không nói gì nữa.

Nhạc Thành khống chế chân khí tiên vào trong người của Bạch y nữ tử, dọc theo kinh mạch của nàng mà khuếch tán đi. Phát hiện ra đấu khí trong cơ thể của nữ tử tuy cường hãn nhưng lại vô cùng tán loạn, không cách nào tụ tập, mặt khác, lục phủ ngũ tạng của nàng cũng bị trọng thương, nếu như không có đấu khí mạnh mẽ bảo vệ tâm mạch thì bạch y nữ tử đã chết sớm. Nhạc Thành khẽ dùng Hồn nguyên chân kinh tâm pháp từ từ vận chuyển ở trong người, một lòng chữa thương cho nữ tử, Nhạc Thành cũng cố gắng quên dục hỏa ở trong cơ thể của mình, từ từ chữa trị cho bạch y nữ tử.

Ba ngày sau Nhạc Thành cảm thấy toàn thân như muốn chết lặng, hần đã tỏ trên thân thể của bạch y nữ tử suốt ba ngày nay, trải qua ba ngày chữa thương, lục phủ ngũ tạng ở trong người bạch y nữ tử đã không có gì đáng ngại, toàn thân đã được chân khí của Nhạc Thành khai thông, lập tức Nhạc Thành một lần nữa hấp thu chân khí mà vận chuyển kinh mạch của mình.

Điều này cũng khó trách, Nhạc Thành tu luyện chính là chân khí, đấu khí dĩ nhiên không cho thể lực khác tiến vào cơ thể của mình. Nhạc Thành nhìn thấy thương thế của bạch y nữ tử đã không còn gì đáng ngại thì vội vàng hấp thu chân khí trở lại cơ thể của mình. Chân khí của mình cũng không phải là đối thủ của Đấu khí của bạch y nữ tử.

- A.

Trong lúc Nhạc Thành muốn rời khỏi bạch y nữ tử thì bạch y nữ tử lúc này thương thế đã không còn gì trở ngại, nàng khôi phục lại thần trí, cảm thấy trong cơ thể có vật gì đó rất cứng rắn, kiều đồn khẽ phản ứng.

Nhạc Thành vốn đã quên dục hỏa của mình, bây giờ bạch y nữ tử lại cử động giống như đổ dầu vào lửa, Nhạc Thành trong lòng dục hỏa lại sôi trào, vật dưới bụng không tự chủ được mà run lên một lần nữa, nhét sâu vào thêm một chút.

- A

Bạch y nữ tử rên rỉ một tiếng, kiều đồn cũng trở nên không ngừng vận vẹo, đây chính là phản ứng tự nhiên của nàng.

Nhạc Thành cuối cùng cũng không khống chế nổi dục hỏa của mình. Dục hỏa mà hần tích lũy mấy ngày hôm nay cuối cùng cũng bạo phát ra, trên bộ ngực của bạch y nữ tử cũng đã hiện ra những dấu tay đỏ sậm.

- Ư ư.

Bạch y nữ tử cảm nhận thấy Nhạc Thành lao nhanh thì không ngừng rên rỉ, hai tay cũng ôm lấy bờ vai rộng của Nhạc Thành, hô hấp trở nên dồn dập.

Một lúc sau, Nhạc Thành cuối cùng cũng ép sát vào người bạch y nữ tử, toàn bộ dục hỏa bắn vào trong thân thể của nàng.

- Ta đã nói ngươi là tên háo sắc mà.

Đúng lúc này thanh âm của Yêu Huyền một lần nữa truyền vào trong đầu của Nhạc Thành, Nhạc Thành lúc này mới hiểu được.

- Nàng ta vẫn còn thân xử nữ.

Nhạc Thành nghe thấy thanh âm của Yêu Huyền thì vội vàng đứng dậy từ trên người của nàng, hấn phát hiện ra trên người của mình có một vết máu hồng hào, điều này cho thấy bạch y nữ tử vẫn còn thân xử nữ.

- Ngươi là ai, ngươi...

Mà đúng lúc này, bạch y nữ tử cũng đã tỉnh lại, nàng nhìn thấy Nhạc Thành và mình toàn thân không mặc gì thì vội vàng hiểu ra chuyện gì, nàng vội vàng lấy từ trong giới chỉ một bộ đồ màu tím mà mặc lại.

- Ta chỉ vì muốn chữa thương cho ngươi mà mới làm như vậy, thật xin lỗi.

Nhạc Thành vội vàng nhặt quần áo của mình mà mặc lên trên người.

- Hạ lưu vô sỉ.

Mặc dù đã mặc quần áo vào rồi nhưng nữ tử này vẫn nổi giận mà lao về phía Nhạc Thành, tuy rằng nàng đã tu luyện vài chục năm nhưng thân thể vẫn là xử nữ, không ngờ thân thể xử nữ của mình lại bị người khác đoạt mất khi mình ngất xỉu.

- Ta thực không phải là cố ý, ta cũng chỉ vì muốn cứu cô nương.

Nhạc Thành đang định chạy ra sơn động thì nhìn thấy nữ tử khoe miệng có máu ứa ra, ngã xuống mặt đất, hóa ra nàng cường ngạnh vận đấu khí mà bị nó cản trở.

- Ngươi cứu ta cũng không được.

Nữ tử ngã ở trên mặt đất từ từ nói, đấu khí trong cơ thể cuối cùng không chịu nổi công kích của Nhạc Thành.

- Thương thế của ngươi quá nặng, đừng có cử động lộn xộn.

Nhạc Thành cất tiếng nói, nhìn thấy toàn thân nàng vô lực không còn khí lực để tiếp nhận công kích của mình. Hấn đành miễn cưỡng bế nàng lên, ở bên ngoài có mê ảo trận, Nhạc Thành cũng không sợ có chuyện gì xảy ra.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

58. Chương 58 : Mộ Dung Hiểu Hiểu .

- Ngươi thả ta ra, thả ta ra.

Tuyệt mỹ nữ tử nhìn thấy Nhạc Thành ôm mình vào trong ngực thì khuôn mặt ửng đỏ một mảng, hai tay vô lực đánh vào người nt, toàn thân miễn cưỡng giãy dụa.

- Ngươi muốn chết thì tiếp tục lộn xộn.

Nhạc Thành lớn tiếng quát nữ tử này, sau đó hấn một lần nữa đem một viên Khảo Phục Đan nhét vào trong nữ tử tuyệt mỹ này, sau khi làm chuyện đó với nàng, trong lòng Nhạc Thành xuất hiện một tình cảm vi diệu.

Tuyệt mỹ nữ tử đưa đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm về phía Nhạc Thành, thân hình cũng đình chỉ sự giãy dụa lại, tựa hồ như bị Nhạc Thành hù dọa, trước tới giờ vẫn chưa có người nào dám lớn tiếng nói chuyện với nàng, trong khoảng thời gian ngắn nàng cũng không biết phải làm sao.

- Há miệng ra.

Nhạc Thành thấy mỹ nữ nữ tử cắn chặt hàm răng, viên Phục Nguyên đan không thể nhét vào miệng của nàng.

Tuyệt mỹ nữ tử chần chờ một chút rồi cuối cùng cũng mở răng ngà ra, tiếp nhận Phục Nguyên Đan của Nhạc Thành nhét vào trong miệng.

- Người điều tức một chút, muốn giết ta thì thương thể cũng phải tốt hơn mới được, Thanh Kim Sư vẫn còn ở gần đây.

Nhạc Thành buông tuyệt mỹ nữ tử ra, sau đó hần lập tức xoay người đi ra bên ngoài, dù sao đây cũng là nữ nhân đầu tiên của mình ở thế giới này, lại là một xử nữ, cho nên trong lòng Nhạc Thành cũng có một cảm giác vi diệu.

Nhìn theo bóng lưng rộng lớn của Nhạc Thành, trong mắt mỹ nữ nữ tử hiện ra một ánh mắt phức tạp. Một lát sau nàng khoanh chân ngồi xuống mà điều tức, thương thể trên cơ thể của nàng lập tức biến chuyển, nàng đối với thương thể của mình rất rõ ràng, nếu như không có sự hỗ trợ của mình thì mình cũng chết rồi.

Nhạc Thành đi ra khỏi Mê ảo trận, nhớ tới tuyệt mỹ nữ tử kia mà cười khổ một phen, hần lập tức rời khỏi sơn động, đánh giá xung quanh, hần biết rằng vài ngày nữa Thanh Kim Sư cũng sẽ không đuổi tới được.

Ở bên cạnh mà một sơn lâm, Nhạc Thành đi vào một đỉnh núi nhô cao, chỉ thấy chỗ mà mình đứng là một rặng núi phập phồng, vô cùng lớn, nhìn không thấy giới hạn, khó trách ma thú lợi hại như Thanh Kim Sư lại ở đây.

- Xem ra mình cần phải cẩn thận một chút.

Nhạc Thành thầm nói với mình, dãy núi lớn như vậy, ma thú cao giai hần là không ít, nếu như động phải ma thú cùng cấp với Thanh Kim sư thì mình chạy cũng không được.

“Xích” một tiếng vang lên, có một ma thú màu vàng vây quanh Nhạc Thành, những tiểu ma thú này toàn bộ bị lông vàng che kín, cái đuôi so với đuôi mèo còn lớn hơn một chút, toàn thân toát ra một linh khí nhàn nhạt.

- Bốn ma thú cấp hai, Hoàng Vĩ hồ.

Nhạc Thành nhìn bốn con hoàng vĩ hồ vây quanh mình mà mỉm cười, đúng lúc hần đang đoái bụng mà hương vị của Hoàng Vĩ Hồ này vô cùng tốt.

Một con hoàng vĩ hồ tấn công về phía Nhạc Thành, thân hình nhỏ nhắn mà vô cùng linh hoạt, đối với chúng nó, Nhạc Thành cũng là thức ăn của chúng nó.

Thần sắc của Nhạc Thành trầm xuống, loại vĩ hồ này tuy chỉ là ma thú đệ giai nhưng so với thập tinh Đại Đẩu sư cũng không khác biệt lắm, cộng thêm thần hình linh hoạt, ngay cả nhất tinh Đại Đẩu sư gặp phải nó cũng phải vô cùng cẩn thận mới được. Mà hiện tại bốn hoàng vĩ hồ này ở cùng một chỗ thì Nhạc Thành không dám khinh thường.

- Đoạt Hồn Chỉ.

Thân ảnh của Nhạc Thành nhanh chóng lùi về phía sau, đồng thời thủ ấn ở trong tay cũng ngưng tại chỗ, thanh mang trong tay bắn về phía Hoàng Vĩ Hồ.

Hoàng Vĩ Hồ bị công kích kia lập tức ngã xuống mặt đất, trên người đã bị Đoạt Chỉ hồn của Nhạc Thành bắn tạo thành một lỗ nhỏ. Mà đúng lúc này Nhạc Thành cảm nhận có hai luồng kinh phong công kích, hần vội vàng bố trí một cương quyền phòng ngự, đồng thời thủ ấn biến đổi, một mảng thanh mang trong tay ngưng tụ thành một chưởng ấn vô cùng lớn, sát ma chưởng tấn công về phía hai con Hỏa Vĩ Hồ.

Hai con Hỏa Vĩ Hồ bị Nhạc Thành đánh rơi xuống mặt đất, Nhạc Thành còn chưa kịp xoay người thì con Hỏa Vĩ Hồ thứ tư đã đánh về phía hần.

Nhạc Thành nhảy người lên, đồng thời Đoạt Hồn Chỉ cũng ngưng tụ thành thanh mang đánh về phía Hỏa Vĩ Hồ phía trước. Hỏa Vĩ Hồ tuy có tu vi cứu tinh, thập tinh Đại Đẩu sư nhưng không có linh trí, nếu không Nhạc Thành cũng khó đối phó.

Cuối cùng một hỏa vĩ hồ cũng bị Nhạc Thành đánh rớt xuống mặt đất, bốn con hỏa vĩ hồ hiện ra bốn viên nội đan, nội đan của nhị giai mãnh thú cũng bán được mấy kim tệ.

Nhạc Thành thu thập một chút rồi mang thi thể của Hoàng Vĩ hồ trở về sơn động nơi mình ở, trong lòng hắn đã sớm đói bụng, đã muốn nướng thịt lên ăn.

Trở lại vách núi, Nhạc Thành xuyên qua mê ảo trận mà tới sơn động, nữ tử kia vẫn còn vận công chữa thương, hắn nhặt mấy tảng đá quanh sơn động tạo thành một cái giá, sau đó lấy củi khô đốt lửa, đem mấy con Hỏa Vĩ hồ trên giá rồi từ từ thiêu nướng.

Nhạc Thành trở lại sơn động, nữ tử kia cũng biết, nàng mở to mắt ra nhìn Nhạc Thành sau đó lại vận công chữa thương. Trong lòng nàng thầm kỳ quái, mình trước kia muốn giết hắn, tại sao hắn không thừa dịp mình bị trọng thương mà chạy đi còn muốn về đây, chẳng lẽ hắn không sợ sau khi mình lành bệnh sẽ giết hắn sao, xem ra tên này đúng là kỳ quái.

Trong lúc mỹ nữ tuyệt thế này đang suy nghĩ miên man thì một mùi thịt thơm truyền vào mũi. Với tu vi Đấu Hoàng của nàng thì cho dù mười ngày nửa tháng ăn cũng không có chuyện gì nhưng lần này hai mươi ngày nàng vẫn chưa ăn gì, ngửi thấy mùi thịt thơm cũng cảm thấy đói bụng.

Nhạc Thành đã sớm ở bên ngoài xử lý nội tạng và da lông của Hoàng Vĩ Hồ, giờ phút này hắn bắt đầu nướng thịt của nó, một mùi thơm ngày càng nồng đậm, phương pháp nướng thức ăn này Nhạc Thành đã học từ rất lâu ở Hoa Hạ.

Ngửi thấy mùi thịt, nữ tử đã sớm cảm thấy đói bụng liền mở mắt ra xem Nhạc Thành đang làm gì chỉ thấy Nhạc Thành đang nướng thứ gì đó ở trên lửa, trước nay nàng chưa từng thấy qua thịt nướng như vậy.

Mùi thịt mê người truyền khắp sơn động, Nhạc Thành cũng muốn ăn một chút, đã lâu như vậy rồi hắn không ăn thịt, đôi mắt của hắn khẽ liếc nhìn nữ tử, phảng phất giống như phát hiện ra nàng đang nhìn trộm mình, tựa hồ như nàng có thể đang đói bụng.

- Khụ.

Nhạc Thành vội vàng ho một tiếng rồi cầm lấy Hỏa Vĩ Hồ đi về phía sơn động.

Nhìn thấy Nhạc Thành đứng lên, nữ tử vội vàng nhắm mắt lại, sau đó tiếp tục làm bộ vận công trị thương, không biết chuyện gì, nàng không dám nhìn Nhạc Thành, vừa nhìn thấy thân ảnh của hắn nàng đã cảm thấy bối rối, nàng cũng không biết chuyện gì đang xảy ra.

- Người đói bụng rồi sao, ăn chút đi.

Nhạc Thành lấy cái đùi của hoàng vĩ hồ đưa tới trước mặt nữ tử.

Một mùi thịt truyền vào mũi của tuyệt mỹ nữ tử, bụng của nàng đã sớm đói, ngửi thấy mùi thịt của Nhạc Thành, nàng không kìm được mà mở to mắt ra.

- Ăn chút đi, không có độc đâu, ăn no mới có thể có khí lực chữa thương, thương thế tốt lên mới có thể giết ta.

Nhạc Thành hướng về phía tuyệt mỹ nữ tử mỉm cười.

Tuyệt mỹ nữ tử do dự một chút rồi từ từ cầm lấy miếng thịt trong tay Nhạc Thành mà hơi nhai một cái.

- Ta tên là Nhạc Thành, người tên là gì vậy, người muốn giết ta thì ta cũng phải biết tên của người.

Nhìn thấy nàng ăn thịt nướng của mình, Nhạc Thành hơi mỉm cười.

- Ta tên là Mộ Dung Hiểu Hiểu, người tại sao không chạy trốn, người không sợ ta giết người sao?

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn Nhạc Thành nghi hoặc khó hiểu hỏi.

- Mộ Dung Hiểu Hiểu, cái tên rất hay.

Nhạc Thành vừa gặm thịt nướng vừa nói:

- Ta dĩ nhiên là sợ người giết ta, chỉ là ta mạo phạm người, bất kể là vì chữa thương cho người thì ta đã sai, cho nên ta nhất định phải bị trừng phạt.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói:

-Người thật là kỳ quái, nếu như người khác thành thực xin lỗi ta thì ta vẫn giết người, người có tâm nguyện gì không, người cứu ta ta sẽ thay người hoàn hành.

- Cám ơn, tâm nguyện của ta thật sự người có thể thay ta hoàn thành?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi, hắn cũng không ngu mà nguyện ý để Mộ Dung Hiểu Hiểu giết mình.

- Người nói đi, ta nói rồi dĩ nhiên sẽ không đổi ý.

Mộ Dung Hiểu hiểu nói, nàng trước nay nói chuyện chưa từng tính toán.

- Được rồi, vậy lúc nào người muốn giết ta thì ta sẽ nói cho người biết.

Nhạc Thành nói, hắn định rời khỏi ngọn núi này tới Song Tử Hải nhưng thương thế của Mộ Dung Hiểu Hiểu hiện tại rất nghiêm trọng, đợi thương thế của nàng tốt hơn hắn sẽ rời đi.

Cũng không biết chuyện gì xảy ra mà mấy ngày tiếp theo Mộ Dung Hiểu Hiểu quan hệ với Nhạc Thành ngày càng tốt, điều này cũng ngoài dự tính của Nhạc Thành, có kinh nghiệm sống kiếp trước của mình, Nhạc Thành phát hiện ra rằng Mộ Dung Hiểu Hiểu tuy thực lực cao cường nhưng đối với chuyện nam nữ rất lả lẫm, tiểu nym tử này rất dễ đổi phỏ.

Trong một chỗ sâu trên sườn núi, Nhạc Thành ngự kiếm bay đi, sườn núi này Nhạc Thành vô tình phát hiện mà ra. Thực giá nói cho hắn biết nơi này thường thường sẽ xuất hiện những bảo vật không bình thường.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

59. Chương 59 : Thiên Niên Huyết Quả .

Nhạc Thành cẩn thận rơi vào đáy vực, ở trên sườn đồi có một lớp mây mù ngưng tụ nồng đậm, phía trước rõ ràng là hơi kỳ dị, xanh tươi một mảng. Sườn đồi này hiển nhiên là một sơn cốc.

Nhạc Thành cũng không ngờ rằng như vậy, hắn cảm nhận được ở đây có khí tức của ma thú, ma thú này rất mạnh, Nhạc Thành suy đoán rằng ma thú này tuy kém Thanh Kim Sư nhưng cũng không kém bao nhiêu, ít nhất cũng là ma thú ngoài tứ giai.

Kỳ thật đây đã là lần thứ hai Nhạc Thành tới nơi này, ngày hôm qua đi tới Nhạc Thành đã cảm thấy được khí tức rất sâu của ma thú ở đây. Nhạc Thành lập tức bỏ chạy, sau đó hắn lại hối hận, nếu như nơi mà có ma thú thủ hộ thì nhất định có bảo vật.

Nhạc Thành thu liễm khí tức trên thân sau đó từ từ đi về phía trước, một lát sau sườn núi phía trước Nhạc Thành nhô lên, nhìn tròng cảnh bên núi, Nhạc Thành không kim được mà hít vào một hơi, tổng cộng có hai con ma thú đang đùa giỡn xung quanh động khẩu.

- Độc giác thú.

Nhận thức được hai con ma thú phía trước, tương đương với tu vi đấu Linh. Tuy nhiên ma thú đều có thiên phú của mình, lực phòng ngự vô cùng biến thái cho nên ma thú tứ giai so với cao thủ Đấu Linh còn khó đối phó hơn.

Hai con thú này có chút giống như là tê ngư, thể tích so với Thanh Kim sư thì nhỏ hơn một chút nhưng so với tê ngư bình thường thì lớn hơn gấp đôi, toàn thân của nó bao trùm một bộ lông màu xanh, ai con mắt lớn, trên đầu là một cái sừng nhọn màu đỏ.

Nhạc Thành nhìn cái sừng nhọn màu đỏ ở trên người con ma hú mà không kìm nổi cảm giác muốn giết thú lấy sừng. Cái sừng nhọn ở trên đầu con ma thú cũng là nơi cứng rắn nhất, Luyện Dược sư tuy rằng không cần nó, nhưng mình coi nó là một tài liệu tốt nhất để luyện chế pháp khí.

Chỉ là Nhạc Thành cũng nghĩ mà thôi, con quái thú một sừng này nhìn thấy Nhạc Thành còn chạy không kịp chứ đừng nói là giết thú lấy sừng. Nhìn thấy con thú một sừng này tựa lưng vào sơn động, Nhạc Thành tựa hồ như ngửi thấy một mùi thơm thơm ngát, còn mang theo một linh khí.

- Trong sơn động nhất định có bảo bối.

Nhạc Thành thì thảo nói, nếu không thì quái thú một sừng này cũng không ở đây thủ hộ.

- Xích.

Trong lúc Nhạc Thành đang suy nghĩ làm cách nào để đi vào trong sơn động thì bỗng nhiên xuất hiện hai luồng kinh phong, sau đó một thân ảnh vô cùng lớn lướt qua, may mà chỗ ẩn thân của Nhạc Thành là một vùng đất thấp nên không bị phát hiện.

Hai thân ảnh vừa lướt qua đầu Nhạc Thành nhìn thấy quái thú một sừng thì khẽ gầm gừ, dường như sát khí rất nặng.

- Hai con Kim Cương Lang.

Nhạc Thành ở vùng đất thấp mà đánh giá, khá lắm, hai con thú này so với quái thú một sừng thì còn nhỏ hơn một chút, nhưng cũng là tứ giai ma thú, toàn thân đen kịt, đôi mắt hiện ra một hồng quang khủng bố.

- Ngao.

Hai con Kim Cương lang dường như e ngại quái thú một sừng, hướng về phía nó rít gào, bắt đầu tiếp cận sơn động.

- Ô:

Hai con thú một sừng nhìn thấy Kim Cương lang tiến vào địa bàn của bọn nó thì làm sao bỏ qua được.

- Xem ra trong sơn động có bảo vật xuất thế.

Nhạc Thành nhìn bốn con ma thú phản ứng thì biết rằng Kim Cương lang cũng giống như mình, muốn đoạt bảo vật ở bên trong.

Nhạc Thành vốn đang không có biện pháp tiến vào sơn động, nhìn thấy hai con Kim Cương lang tới thì hẳn nở ra một nụ mỉm cười, hai con Kim Cương lang này so với quái thú một sừng này thì thực lực cũng không kém nhiều lắm, nếu chúng nó đánh nhau thì mình có cơ hội.

Trong sơn động, mùi thơm ngát toát ra ngày càng nồng đậm, ngửi thấy hương vị thơm ngát, quái thú một sừng và hai con Kim Cương lang đều xao động, hai con Kim Cương Lang càng muốn tiến vào sơn động.

- Ô

Hai con quái thú một sừng rít gào, nhện không được mà xung quanh tràn ngập thanh mang, hung hăng đánh về phía Kim Cương lang.

Hai con Kim Cương lang cũng không cam chịu yếu thế, nhanh chóng hướng về phía quái thú một sừng, bốn con đại ma thú ở trong sơn cốc còn dây dưa. Nhạc Thành muốn thừa cơ đục nước béo cò nhưng hiện tại đi vào trong sơn động cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Trong sơn cốc đất đá bắt đầu nứt mà chảy xuống, thực lực của các ma thú này tạm thời không phân cao thấp. Nhạc Thành cuối cùng cũng tìm ra một cơ hội, tận dụng lúc bốn con ma thú hơi nghiêng dời đi, Nhạc Thành từ từ bò sát tới sơn động.

Mặt đất xung quanh đã bị bốn con ma thú tạ ra những vết nứt nhỏ, Nhạc Thành vừa vịn nắp vào những nơi này, bốn con ma thú đang chiến đấu kịch liệt cho nên không ai phát hiện ra Nhạc Thành.

Một lát sau Nhạc Thành cũn đã đến cửa động, sơn động có một bậc thang nhô lên, Nhạc Thành ghé vào sơn động nhưng cũng không dám đi vào. Bốn con ma thú nếu như chú ý tới, phát hiện ra thì đúng là phiền toái.

- Âm.

Bốn con ma thú công kích khiến cho từng tiếng nổ phát ra, trên người hai con Kim Cương lang đã có những chỗ có máu tươi chảy ra.

Nhạc Thành ghé vào trong động khẩu, ở trong động truyền tới một mùi thơm ngày càng nồng đậm, linh khí cũng ngày càng nặng. Nhạc Thành suy đoán bên trong có được liệu khó mà gặp phải, những thứ này bất kể là ai cũng là bảo bối.

- Ô.

Nghe thấy mùi thơm ngát ngày càng nồng đậm, bốn con ma thú ngày càng xao động, quái thú một sừng rít gào, cái sừng nhọn màu đỏ kia toát ra một hồng mang lóng lánh, bốn vó phóng lên, mang theo đất đá lao về phía Kim Cương lang.

- Ngao.

Kim Cương lang cũng không chịu yếu thế, hét dài một tiếng, cả người công kích về phía quái thú một sừng.

Nhạc Thành thở ra một hơi, thừa dịp quái thú một sừng lao lên mà xông vào trong sơn động. Ở trong sơn động Nhạc Thành cảm nhận được một mùi thơm ngát, không hề do dự hấn nhanh chóng đi về phía đó.

- Đây chính là Thiên Niên Huyết quả.

Nhạc Thành cuối cùng cũng tìm được nơi phát ra mùi thơm thơm ngát, tận cùng bên trong là một cái động đã hình thành thạch nhũ, một cái cây lớn đang rung động ở đó.

Mà ở địa phương chính giữa có một cây sinh trưởng màu đỏ sậm, màu anh biếc giống như lá cây.

- Quả nhiên là bảo bối.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Thiên Niên huyết quả công dụng thế nào Nhạc Thành đã sớm biết, hấn hoàn toàn có thể dùng nó để luyện chế ngũ phẩm đan dược, nếu như trực tiếp ăn vào thì cũng có chỗ tốt.

Nhạc Thành lấy từ trong không gian trữ vật ra một hộp ngọc, loại linh dược này nếu để ở ngoài sẽ tiêu tán, chỉ có ở trong hộp ngọc mới có thể giữ được. Nhạc Thành cẩn thận tháo hai Thiên Niên Huyết quả đem bỏ vào trong hộp ngọc.

- Âm âm.

Bỗng nhiên Thiên Niên Huyết thảo vừa được hái xuống thì cả sơn động đều chấn động, một số đất đá không ngừng rơi xuống.

- Không hay, sơn động muốn sụp đổ.

Nhạc Thành trong lòng cả kinh, nhất định là hai huyết quả do mình hái xuống đã khiến cho cả sơn động chấn động.

- Chạy mau.

Thân ảnh của Nhạc Thành như điện, nhanh chóng chạy ra khỏi động khẩu, nếu như bị vùi trong sơn động thì thật thê thảm. Một lát sau cả sơn động bắt đầu đổ sụp xuống, vô số cự thạch rớt ở phía sau lưng Nhạc Thành.

Nhìn thấy sự biến hóa ở trong sơn động, bốn ma thú cũng đình chỉ công kích, tứ giai ma thú đã có một chút linh trí, tựa hồ như cảm nhận được chuyện gì đó, chúng nhanh chóng nhìn chằm chằm về phía trong sơn động.

Nhạc Thành chạy như điên rời khỏi, chỉ cần chậm một chút thôi sẽ bị giữ ở trong sơn động. Cự thạch sau lưng liên tiếp sụp đổ, bàn chân của hắn cũng cảm nhận được đất đá rớt xuống, vào lúc cách động khẩu còn vài thước, Nhạc Thành cảm thấy bốn ma thú đang nhìn chằm chằm về phía mình.

- Chết tiệt.

Nhạc Thành thầm chửi một tiếng, cần phải nhanh chóng rời khỏi động, bốn con ma thú này Nhạc Thành không phải là đối thủ.

- Liều mạng, Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành đã không có thời gian lo lắng, hần ngưng kết một thủ ấn quen thuộc, hai tay tạo ra hai luồng vô thượng chân hỏa, ngưng tụ thành một hỏa cầu, sau đó lập tức biến thành một vòng tròn hộ thân, một hỏa cầu nóng bỏng hướng về phía cửa sơn động.

- Ngao.

Hai con kim lang cùng thú một sừng nhìn thấy ở trong sơn động hiện ra một bóng người, bọn chúng đã sớm có linh trí, cũng nhận ra được Nhạc Thành ăn trộm Thiên Niên huyết quả, cho nên đều đồng thời rít gào một tiếng chạy về phía Nhạc Thành.

“Phanh” một tiếng vang lên, Phần Tiên Liệt Diễm cầu oanh động ở bên trái Kim Cương lang, lập tức một ngọn lửa nóng bỏng khiến cho thân hình của Kim Cương lang bị đẩy lui đi vài phần. Mà thân hình Nhạc Thành lại chạm phải một ma thú một sừng.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

60. Chương 60 : Tiên Hảo Hảo .

Hộ thân cương quyền của Nhạc Thành bị nghiền nát trong nháy mắt, hai thú một sừng va chạm với hai đầu linh cao thủ, máu tươi phun ra, thân hình của Nhạc Thành bị đánh bay giữa không trung.

- Hô.

Hai thú một sừng bị Nhạc Thành đánh bay trên không trung, bọn họ cũng không rơi xuống đất mà dẫm phi kiếm dưới chân, nhanh chóng bay về phía vách núi.

- Ngao.

Bốn con ma thú dồn dập gầm lên, hướng về phía Nhạc Thành mà đuổi theo, hai con Kim Cương lang hưng phấn nhảy lên, mở miệng hướng về phía Nhạc Thành trên không trung mà tấn công, chỉ còn kém nửa phần nữa là tới phi kiếm của Nhạc Thành.

- May mà không phải là mãnh thú phi hành.

Nhạc Thành thầm nghĩ một tiếng, sau đó hần vội vàng không chế phi kiếm bay lên trên, trong miệng của hần phun ra một ngụm máu tươi, hai con thú một sừng này mà đánh một kích thì cho dù là thân thể hoàng long thì Nhạc Thành cũng bị vỡ lực phủ ngũ tạng. Cái này chủ yếu vì tu vi của Nhạc Thành quá thấp, nếu như Nhạc Thành đại tới Thai Túc Kỳ, dựa vào Hộ thân cương quyền cùng với Hoàng Long thân thể sẽ chống lại được thú một sừng, một kích cũng không bị thương quá nặng.

Bốn con ma thú đuổi theo Nhạc Thành trong một thời gian ngắn xong, nhìn thấy thân thể của Nhạc Thành bay lên trên cao,

Một lát sau Nhạc Thành cuối cùng cũng bay tới vách núi, hần thật sự bị thương không nhẹ, vô lực ngự kiếm phi hành, sau khi nhét vào miệng một viên Phục Nguyên Đan, hần nhanh chóng hướng về phía vách núi mà đi tới, hiện tại bản thân hần đã bị thương, nếu chạm phải ma thú chỉ sợ sẽ trở thành thức ăn của chúng.

Xuyên qua Mê Ảo trận, Nhạc Thành với khuôn mặt tái nhợt tiến về sơn động mà bắt đầu vận công chữa thương. Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn hần thấy khuôn mặt của hần tái nhợt, trước ngực có vết máu thì há hốc mồm tuy nhiên cũng không nói gì.

Chân khí trong người của Nhạc Thành từ từ lưu động, Nhạc Thành kiểm tra thương thế của mình một hồi, lần này hẳn bị thương không nhẹ, nếu như không phải có thân thể Hoàng Long thì không chết mới là chuyện lạ. Xem ra sau lần đụng độ với cao thủ ngoài thất tinh đầu linh, mình cũng chỉ có thể chạy.

Trải qua mấy ngày vận công điều tức, thương thế của Mộ Dung Hiểu Hiểu đã tốt hơn rất nhiều, khuôn mặt cũng bắt đầu trở nên hồng nhuận, nàng thở ra một hơi rồi từ từ đứng lên, nhìn Nhạc Thành vận công điều tức trước mắt mà ánh mắt trở nên phức tạp.

- Ta thật sự muốn giết hần?

Mộ Dung Hiểu Hiểu lầm bầm nói với mình, hần đã cứu mình.

- Thương thế của ngươi sao rồi.

Nhạc Thành cảm thấy Mộ Dung Hiểu Hiểu đang đứng trước mình thì từ từ đình chỉ vận công chữa thương, nhìn Mộ Dung Hiểu Hiểu trước mắt mà Nhạc Thành nao nao, lúc này nàng thật là đẹp.

- Ta không sao, ngươi bị thương à?

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn Nhạc Thành mà hỏi, trong lòng có một cảm giác mâu thuẫn kỳ lạ.

- Ủ, ta bị ma thú làm cho bị thương, ngươi chuẩn bị giết ta sao?

Nhạc Thành cất tiếng nói, trải qua mấy ngày chữa thương nữa thì thương thế của Nhạc Thành cũng không đáng ngại nữa.

- Ủ, ta đã đáp ứng hoàn thành tâm nguyện cho ngươi, ngươi nói đi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn Nhạc Thành mà hỏi.

- Ngươi sẽ giữ lời chứ?

Nhạc Thành giống như cười mà không phải là cười nhìn Mộ Dung Hiểu Hiểu, hẳn nhận ra sự mâu thuẫn ở trong lòng nàng, nếu như nàng thực sự muốn giết mình thì đã không nói nhiều mà đã ra tay động thủ.

- Mộ Dung Hiểu Hiểu này đã nói thì tuyệt đối giữ lời.

Mộ Dung Hiểu Hiểu chăm chú nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Ta chỉ có một tâm nguyện đó chính là lấy ngươi làm vợ.

Nhạc Thành nhìn Mộ Dung Hiểu Hiểu mà nói.

- Ngươi... ngươi tin rằng ta hiện tại sẽ giết ngươi không?

Khuôn mặt của Mộ Dung Hiểu Hiểu ửng đỏ, nàng không ngờ rằng Nhạc Thành lại nói ra những lời này, tuy nhiên nhìn ánh mắt Nhạc Thành thì hẳn không hề lảng tránh, nhất thời bốn mắt nhìn nhau.

- Dù sao ta cũng có tâm nguyện như vậy, nếu như ngươi không có biện pháp giữ lời thì cứ giết ta đi, dù sao ta cũng không đánh lại ngươi.

Nhạc Thành nhắm mắt lại, Mộ Dung Hiểu Hiểu trong chuyện tình cảm không phải là đối thủ của hần.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn Nhạc Thành, nhất thời cũng không biết phải làm sao cho tốt, chân tay nàng bỗng nhiên trở nên luống cuống, sau một lát nàng trở về sơn động mà vận công điều tức.

Thấy phản ứng của Mộ Dung Hiểu Hiểu Nhạc Thành cũng không nói gì, tiếp tục vận công.

- Nhạc Thành, ta thấy ngươi không những háo sắc mà còn vô sỉ.

Yêu Huyền vang thanh âm ở trong đầu Nhạc Thành.

- Ngươi hiện tại đừng nói nữa, nếu như ta không dùng phương pháp đó chẳng lẽ để Mộ Dung Hiểu Hiểu giết ta sao, đừng quên ta chết đi ngươi cũng sẽ rất thê thảm.

Nhạc Thành trả lời Yêu Huyền.

- Tiểu tử ngươi háo sắc.

Yêu Huyền cũng không cam lòng nói.

- Người nói ta háo sắc thì ta háo sắc, lần sau nếu có cơ hội ta sẽ háo sắc với người.

Nhạc Thành tức giận trả lời Yêu Huyền, lúc trước Nhạc Thành không dám chọc Yêu Huyền nhưng giờ đã khác.

- Tên tiểu tử, người dám đụng vào ta ta sẽ giết người.

Yêu Huyền vội vàng quát.

- Người không phải nói ta khi gặp nguy hiểm người sẽ ra ngoài giúp ta sao, mấy ngày hôm nay ta bị bốn tứ giai ma thú truy đuổi, tại sao người không hỗ trợ?

Nhạc Thành hỏi Yêu Huyền.

- Không phải chân chính sinh tử của người thì ta sẽ không giúp, hiện tại ta chỉ là một linh hồn thể, khi ra ngoài sẽ tiêu hao một số linh hồn lực.

Yêu Huyền tức giận nói với Nhạc Thành.

Mấy ngày nay thương thể của Nhạc Thành cũng tốt lên rất nhiều, Hoàng Long thân thể thật là thần kỳ, mà tốc độ chữa thương cũng nhanh hơn, trong vòng hai ba tháng là có thể khôi phục được nhưng hần chỉ cần nửa tháng thời gian.

Mộ Dung Hiểu Hiểu thì thương thể của nàng cũng tốt hơn rất nhiều, mấy ngày hôm nay nàng đều vận công chữa thương, lâu lâu thì nhìn Nhạc Thành, xem tính cách của hần, nếu như người khác mạo phạm thì nàng đã sớm giết đi nhưng đối với Nhạc Thành thì nàng rất bối rối, Nhạc Thành mạo phạm nàng, lại là mạo phạm rất nghiêm trọng nhưng hết lần này tới lần khác nàng không hạ thủ được.

Thân là cường giả Đấu Hoàng nàng ở Khoa Ốc đế quốc cũng không mấy người dám bất kính. Khoa Ốc đế quốc chính là hai đại đế quốc trên Huyền Thiên Đại Lục, cao thủ Đấu Hoàng có rất nhiều.

- Thương thể của người hần là đã tốt lắm rồi.

Nhạc Thành từ từ thu hồi chân khí, từ từ đứng lên, ở vùng núi này không thể trì hoãn thời gian, phải nhanh chóng đi tới Song Tử Hải, hiện tại thời gian cách ước hẹn với Thanh Dương môn ngày càng gần, cần phải luyện chế nhanh Khôi Lỗi.

- Người vì sao mà muốn thành thân với ta?

Mộ Dung Hiểu Hiểu cắn môi, cố gắng dùng dũng khí mà hỏi Nhạc Thành, ánh mắt cũng không sợ Nhạc Thành nhìn thấu.

- Người là nữ nhân đầu tiên của ta.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, trên thế giới này, Mộ Dung Hiểu Hiểu thật sự là nữ nhân đầu tiên của hần.

- Cái động khẩu là thủ đoạn gì, mau mở ra, ta muốn ra ngoài.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói với Nhạc Thành, nàng mấy ngày nay đi tới động khẩu, phát hiện ra rằng mình không thể đi ra ngoài, với thực lực của nàng muốn ra thì cũng chỉ có thể cưỡng chế hủy diệt trận pháp.

Nhạc Thành đi đến động khẩu thu hồi Mê Ảo trận, dù sao lúc này hần cũng muốn đi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cử động một cái, nhìn Nhạc Thành rồi nói:

- Chờ người có thực lực đấu hoàng rồi đến Khoa Ốc Đế tìm ta, nếu không ta sẽ thực sự giết người.

Nói xong bóng hình xinh đẹp của Mộ Dung Hiểu Hiểu liền bay giữa không trung, biến mất không còn thấy gì nữa.

- Thực lực Đấu Hoàng ta sẽ nhanh chóng đạt tới, người cũng là nữ nhân đầu tiên của ta, ta nhất định sẽ tìm người.

Nhìn theo bóng hình xinh đẹp của Mộ Dung Hiểu Hiểu Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Mộ Dung Hiểu Hiểu đi rồi Nhạc Thành cũng mau chóng ngựa kiếm mà đi về phía Song Tử Hải. Lúc này tới Song Tử Hải còn hơn một tháng lộ trình, ba ngày sau Nhạc Thành mới tới rặng núi lớn, may mà trên đường đi không gặp phải ma thú phi hành.

Một tháng sau Nhạc Thành lại theo một đội lính dong binh khác mà đi tới biên giới của Song Tử Hải, một mình Nhạc Thành giao ra ba khối kim tệ, sau đó trên đường đi cũng không gặp chuyện gì bất ngờ.

Muốn đi tới Song Tử Hải trên đường phải cưỡi một số ma thú phi hành mới tới được. hiện tại Nhạc Thành đã tới Song Tử trã, Song Tử Trấn chính là biên giới giữa Song Tử Hải mệnh môn, từ rất xa có thể nhìn thấy hải vực.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

61. Chương 61 : Gia Tộc Tư Mã .

Song Tử Hải phân biệt được gọi là Tả Tinh Đảo cùng với Hữu Tinh Đảo. Nhạc Thành đi theo đoàn dong binh đi vào thị trấn thì tách ra, bởi vì muốn tới Song Tử Đảo thì phải thuê ma thú phi hành mới tới được.

Nhạc Thành rời khỏi đám dong binh rồi nhanh chóng tìm tới một cửa hàng vận chuyển, điếm chủ nói mấy ngày nay vì Tả Tinh Đảo một tháng sau tổ chức đại hội Luyện Dược sư cho nên mỗi ngày có rất nhiều người tới đó, tất cả các ma thú phi hành đều bay ra ngoài, cho nên phải chờ đến sáng ngày mai.

Nhạc Thành nhìn tình huống thì thấy lời nói của điếm chủ là thật, hắn liền giao một khối kim tệ làm tiền đặt cọc, ngày mai Nhạc Thành sẽ tới Tả Tinh Đảo.

Sau đó Nhạc Thành vất vả mới kiếm được một gian khách điếm để nghỉ chân, những khách điếm khác đều ngập tràn khách, quả nhiên Nhạc Thành đặt chân tới khách sạn này cũng phải trả một khối kim tệ cho một đêm, giá rất đắt, nhưng Nhạc Thành cũng không có biện pháp nào.

Dưới sự dẫn dắt của một tiểu đồng Nhạc Thành liền đi tới một gian phòng nhỏ nhỏ, bên trong có một chiếc giường lớn. Nhạc Thành không để ý tới những thứ này, may mà những thứ ở đây đều tương đối sạch sẽ.

Sau khi vào phòng Nhạc Thành cũng không đi ra ngoài mà bắt đầu khoan chân trên giường mà tu luyện, một năm thời gian sẽ đủ cho hắn tu luyện, dù sao tu vi thực lực hiện tại của hắn quá thấp, Nhạc Thành không có cảm giác an toàn.

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành thở ra một hơi dài, đem toàn bộ thanh mang thu vào trong cơ thể rồi từ từ mở hai mắt ra, hai sợi tinh quang ngưng tụ trong mắt hồi lâu không tan.

Tu luyện khắc khổ ở trong thành, tu vi của Nhạc Thành đã từ từ tiến bộ, hiện tại tu vi của hắn đã tới Khai Quang Trung Kỳ đỉnh phong, tin rằng chỉ còn mấy tháng nữa là đạt tới tu vi Khai Quang hậu kỳ.

Rời chân đặt tới khách điếm, Nhạc Thành đi tới gian cửa hàng thì thấy không ít người đã xếp hàng ở đó để đi tới Song Tử Đảo. Một lát sau hàng đã có người sắp xếp, Nhạc Thành cũng đi về phía trước.

- Nhị giai phi hành ma thú Phi Ưng.

Nhạc Thành nhìn thấy những con thú điểu đặt chỉnh tề phía trước, những thú điểu này so với điều hâu bình thường cũng không lớn hơn bao nhiêu, chỉ là toàn thân rất đặc biệt, bao trùm lông đen.

Nhị giai phi hành ma thú Phi Ưng tính tình tương đối ngoan ngoãn, cộng thêm với thể tích lớn, tốc độ cực cao cho nên rất nhiều người thích. Có thể thay nó để đi bộ thì cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều, một số cao thủ Đấu Vương cũng chọn nó thay vì đi bộ. Bởi vì chính mình đi thì sẽ tiêu hao không ít đấu khí, trừ khi là Đấu Hoàng hoặc ma Pháp sư phong hệ thì bọn họ không cần cưỡi Phi Ưng.

- Nha.

Trong cửa hàng có người ra lệnh, lập tức năm con Phi Ưng liền ứng tiếng, triển khai hai cánh, năm con phi ưng bay lên trên bầu trời, ánh sáng trở nên ảm đạm.

Lập tức mỗi con phi ưng đều nhảy lên tới trên một gian hàng, hẳn là hẳn đang khống chế phi ưng. nt cũng chọn một con phi ưng mà nhảy lên, nhanh chóng hướng về phía Song Tử Đảo mà bay tới.

Ngồi ở trên lưng phi ưng, trong lòng Nhạc Thành liền có một cảm giác sợ hãi, Phi ưng có thể ngồi được chín người trên đó, thể tích vô cùng lớn.

Nhạc Thành đánh giá bảy người khác ở trên phi ưng, theo thứ tự là hai người ngoài ngũ tuần, cảm giác khí tức trên người bọn họ thì Nhạc Thành nhận ra cả hai chính là Đấu Linh cao thủ, mà một nam tử trẻ tuổi chính là một ma pháp sư, hai người là đấu sư, còn hai người là luyện được sư.

Nhạc Thành ngồi ở trên phi ưng nhìn nước biển mênh mông phía dưới, nghe nói Hải Vực này có không ít ma thú, trong hải vực đây chính là thiên đường của ma thú, nếu như bị ma thú trong nước đuổi giết thì là một việc rất phiền phức.

Nhìn Song Tử Đảo ở cách đây không xa, Nhạc Thành cũng nhìn bầu trời phía trên. Phi Ưng phi hành phía trên đó có tổng cộng là mười con, mỗi con phi ưng đều bay về phía Tả Tinh Đảo.

Trải qua thời gian nửa ngày, mấy con phi ưng cũng từ từ trở nên quen thuộc với con người, Nhạc Thành theo bọn họ nói chuyện thì biết được, hai luyện được sư tới Tả Tinh Đảo để tham gia đại hội còn những người khác chính là xem náo nhiệt.

Tả Tinh Đảo mỗi năm đều tổ chức một lần đại hội luyện được sư trẻ tuổi. Chỉ cần luyện được sư dưới ba mươi tuổi là có thể tham gia, mỗi trận đấu sẽ chọn ra quán quân, á quân, và xếp thứ ba, ba người này sẽ được ban thưởng rất nồng hậu, cho nên rất nhiều luyện được sư trẻ tuổi cạnh tranh rất khốc liệt.

Chỉ cần ở trong đại hội Luyện được sư lấy được một thứ không tệ thì thân phận của họ sẽ tăng vọt, thể lực khắp nơi ở Song Tử Đảo đều sẽ mời hẳn gia nhập, mà Quán Quân, Á Quân, xếp thứ ba, ba người này cũng sẽ thanh danh vô cùng lớn.

Tả Tinh Đảo có diện tích vô cùng lớn, vô cùng phức tạp, thể lực mạnh nhất trong đó chính là Tiên Cảnh Tông, Tiên Cảnh Tông có thể nói là thống trị cả Tả Tinh Đảo. Sau đó còn có tam môn lương gia.

Tam môn lương gia kỳ thật là ba đại môn phái cùng với hai đại gia tộc. Tam môn theo thứ tự chính là Thanh Hải Môn, Đan Môn, Huyết Sát môn, hai đại gia tộc chính là Tư Mã gia và Lương gia, mỗi lần đại hội Luyện Được sư chính là cuộc cạnh tranh gay gắt của Tam môn lương gia này.

Nằm ở phía nam của Tả Tinh đảo, gần đây Tư Mã gia tộc đau đầu vô cùng, nhìn thấy đại hội Luyện được sư lần này sắp bắt đầu, Tư Mã gia tộc vẫn chưa tìm được người đại diện cho họ để tham gia. Không phải là Tư Mã gia tộc không có luyện được sư mà luyện được sư cao nhất của bọn họ cũng chỉ đạt tới tam phẩm, loại đẳng cấp này tuy không tệ nhưng muốn ở ba vị trí đầu tiên thì rất khó.

Đã năm sáu lần Tư Mã gia tộc không lấy được ba vị trí đứng đầu trên đại hội, nếu lần này Tư Mã gia tộc vẫn không có người tiến vào ba vị trí đầu tiên thì địa vị của bọn họ sẽ không được bảo vệ.

Lúc này ngồi trong đại sảnh là một trung niên hán tử, sắc mặt tiêu tụy, hẳn chính là tộc trưởng của gia tộc Tư Mã, Tư Mã Xương bình, ngũ tinh Đấu Vương, ở Tả Tinh Đảo cũng là một nhân vật nổi tiếng.

- Tộc trưởng, tiểu thư tựa hồ đối với sắp xếp của người rất không hài lòng cho nên đã ra ngoài, hiện tại vẫn chưa quay lại.

Lão giả bên cạnh nói với Tư Mã Xương Bình.

- Đại trưởng lão, ta cũng vì không có cách nào, ta biết như vậy là ủy khuất cho Yên Nhiên nhưng nếu như không làm như vậy thì Tư Mã gia tộc sẽ bị hủy trong tay ta, ta có chết cũng không còn mặt mũi đi gặp tổ tiên Tư Mã gia.

Tư Mã Xương Bình bất đắc dĩ nói.

- Tộc trưởng, tiểu thư cũng hiểu cho nên không phản đối, chỉ là trong lòng không cảm thấy thoải mái mà thôi, cho tiểu thư đi giải sầu cũng tốt.

Đại trưởng lão nói.

- Người của Lương gia khi nào sẽ đến?

Tư Mã Xương Bình hỏi, chuyện này quan hệ với cả Tư Mã gia tộc, hẳn không thể không làm như vậy.

- Bọn họ bảo ngày mai sẽ trả lời thuyết phục của trưởng lão, nhưng lão phu sợ lần này Lương gia sẽ nhân cơ hội mà chiếm đoạt Tư Mã gia chúng ta.

Đại trưởng lão bận tâm nói.

- Chuyện đã đến mức này thì cũng không còn cách nào khác nữa, nếu như lần này Tư Mã gia tộc mà không có Luyện Dược sư tiến vào ba vị trí đầu tiên thì không cần Lương gia chiếm đoạt chúng ta cũng không có đất mà sống. Chỉ cần có ta ở đây, Lương gia muốn chiếm đoạt Tư Mã gia tộc thì cũng không phải là chuyện dễ dàng

Trải qua một ngày phi hành, Nhạc Thành cuối cùng cũng tới Tả Tinh Đảo. Ngồi trên phi ưng nhìn về phía Tả Tinh Đảo, Nhạc Thành trong lòng không tìm được mà sinh ra một cảm giác thần kỳ.

Nhạc Thành nhảy xuống phi ưng, cùng với mọi người đi tới Tả Tinh Đảo. Tả Tinh Đảo cấm mọi phi hành ở trên không, nếu không chấp hành thì sẽ bị đánh chết, trải qua mấy tháng bốn ba, Nhạc Thành cuối cùng cũng tới được đây.

Bởi vì hiện tại đã là hoàng hôn cho nên Nhạc Thành không thể không tìm một chỗ đặt chân. May mà trên người của hắn có chút kim tệ nếu không thì cũng không có cách nào. Nhạc Thành tựa hồ như gặp một số chuyện phiền phức, sắc trời ngày càng tối, Nhạc Thành không tìm thấy được một khách điểm nào để nghỉ chân.

- Chẳng lẽ Tả Tinh Đảo lớn như vậy mà ta tìm không ra được một chỗ đặt chân.

Nhạc Thành bất đắc dĩ mà lầm bầm nói, Tả Tinh Đảo so với trong tưởng tượng của Nhạc Thành thì nóng hơn rất nhiều, nói chung trên này cũng có tới trăm vạn người.

Sắc trời càng ngày càng tối, các cửa hàng xung quanh lần lượt đóng lại, Nhạc Thành nhìn thấy những con phố phồn hoa dần cũng trở nên quạnh quẽ, Nhạc Thành tìm nửa giờ vẫn không tìm được khách điểm để dừng chân.

Nhạc Thành cũng không muốn ở trên đường, buổi tối sẽ có những đội tuần tra, nếu như để bọn họ nghi ngờ thì chắc chắn sẽ gặp phiền phức, cho nên Nhạc Thành không thể không tìm một chỗ để nghỉ chân.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

62. Chương 62 : Tư Mã Yên Nhiên .

- Phan.

Nhạc Thành ngẩng đầu lên nhìn xem hai bên có ký hiệu của khách điểm hay không, bỗng nhiên Nhạc Thành đâm vào một người.

- Người đi kiểu gì vậy?

Nhạc Thành vẫn chưa kịp phản ứng thì người trước mặt đã lùi về tức giận quát.

Nhạc Thành nhìn về phía trước, tuy trời đã tối nhưng hắn vẫn nhận ra đó là một nữ tử tuyệt mỹ, mái tóc đen nhánh búi sau ót, da thịt trắng như tuyết.

- Thật xin lỗi, ta không chú ý.

Nhạc Thành cất tiếng nói, rõ ràng là nàng đụng phải mình, tuy nhiên đang ở trong Tả Tinh Đảo cho nên Nhạc Thành cũng không muốn gây phiền toái.

Hoàng Y nữ tử ngẩng đầu nhìn Nhạc Thành, nàng cũng cảm thấy vừa rồi là mình đụng Nhạc Thành cho nên cũng cảm thấy có lỗi, nàng cất tiếng nói:

- Người vừa mới tới Tả Tinh đảo phải không, chút nữa sẽ có đội tuần tra, đừng đi trên đường kẻ phiền phức.

- Đa tạ tiểu thư nhắc nhở, tại hạ vừa mới tới Tả Tinh Đảo không lâu, hiện tại vẫn chưa tìm được chỗ đặt chân.

Nhạc Thành nói.

- Vậy sao? Người là Luyện Dược sư?

Hoàng Y nữ tử đột nhiên nhìn Nhạc Thành mà hỏi.

- Xem như thế đi, tiểu thư hỏi cái này để làm gì?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi.

- Xích.

Trong lúc Nhạc Thành nghi hoặc khó hiểu, hoàng y nữ tử liền biến đổi thần sắc, lập tức mi tâm của nàng có một màn trắng sáng bắn ra, nhanh chóng ngưng tụ thành một đại xà ảnh đánh về phía Nhạc Thành.

- Công kích linh hồn của Luyện Dược sư.

Nhạc Thành biến sắc, không ngờ hoàng y nữ tử lại động thủ, hắn nhanh chóng kết thành một thủ ấn, mi tâm cũng nhanh chóng bắn ra một thanh mang ngưng tụ thành một thanh điều, đánh về phía xà ảnh phía trước.

- Xích.

Hai cái linh hồn sinh vật dây dưa giữa không trung, một hỏa quang chói mắt lóe ra, thân hình của Hoàng Y nữ tử đã ngưng tụ thành cự xà đã bị Nhạc Thành đánh cho thành vài lỗ máu, Hoàng Y nữ tử cũng nhanh chóng trắng bệch sắc mặt.

- Dừng tay..

Hắc y nữ tử thu linh hồn cự xà lại, khiếp sợ hỏi:

- Người là tứ phẩm Luyện Dược sư?

- Tiểu thư có chuyện gì không?

Nhạc Thành liền dừng tay lại.

- Người có thể giúp ta một chuyện được không?

Hoàng y nữ tử nói, trong ánh mắt hiện ra một vẻ khẩn cầu, nàng ta là một tam phẩm Luyện Dược sư mà vẫn bị Nhạc Thành đánh bại vậy cho thấy đối phương ít nhất cũng phải là một tứ phẩm luyện dược sư.

- Tiểu thư chúng ta hình như không quen nhau.

Nhạc Thành nhìn hoàng y nữ tử mà nói.

- Ta tên là Tư Mã Yên Nhiên, người gọi ta là Yên Nhiên là được rồi, người không phải không có chỗ nghỉ ngơi sao, đến nhà của ta đi.

Hoàng y nữ tử hưng phấn nói, hôm nay nàng đã thử qua nhiều luyện dược sư nhưng trình độ đều thấp hơn nàng, cuối cùng cũng đã tìm được một người mạnh hơn mình.

- Yên Nhiên tiểu thư, tiểu thư có thể trước tiên nói là cần ta hỗ trợ gì không?

Nhạc Thành thấy đã có chỗ đặt chân thì thăm nghĩ nếu như là chuyện nhỏ mình giúp thì không thành vấn đề, đêm nay cũng đỡ phải ngủ ngoài đường.

- Người chỉ cần thắng trận đấu kia, ta sẽ lấy người.

Tư Mã Yên Nhiên cao hứng nói.

- Cái gì, lấy cô nương

Nhạc Thành kinh ngạc trừng to mắt nhìn Tư Mã Yên Nhiên, tưởng rằng mình đã nghe lầm.

- Mọi chuyện rất dài dòng, chúng ta hãy trở về rồi nói chuyện.

Tư Mã Yên Nhiên kéo Nhạc Thành về phía sau lưng, bị ngọc thủ của nàng lôi kéo, một mùi thơm nhàn nhạt xông vào mũi Nhạc Thành.

- Tiểu thư, người đã trở lại rồi sao.

Người ở cửa ra vào thấy Tư Mã Yên Nhiên kéo theo một hắc bào thanh niên về thì kỳ quái, quả thực không tưởng tượng nổi.

Tư Mã Yên Nhiên có lẽ đang trong hưng phấn cho nên cũng không cảm thấy có gì không ổn, nàng đưa Nhạc Thành xuyên qua vài sân nhỏ, tiến vào trong khuê phòng của mình.

Tư Mã Yên Nhiên nói Nhạc Thành vào trong phòng, sau khi nghe nàng giải thích, Nhạc Thành liền hiểu tiền căn hậu quả.

Vài canh giờ sau, Nhạc Thành cũng đã nghe rõ, hóa ra cái này liên quan đến thế lực ở Tả Tinh Đảo, Tư Mã gia tộc tìm người đại biểu cho Tư Mã gia tham gia đại hội luyện được sư cho nên muốn gả Tư Mã Thiên cho một tên Luyện Được sư thiên tài của Lương gia. Tên Luyện được sư này rất có cơ hội lấy vị trí quán quân ở kỳ đại hội này.

- Yên Nhiên tiểu thư, ý của tiểu thư là để ta giả làm hôn phu của tiểu thư, đại biểu cho Tư Mã gia tộc đi tham dự đại hội Luyện Được sư phải không?

Nhạc Thành hỏi Tư Mã Yên Nhiên.

- Người gọi ta là Yên Nhiên được rồi, không sai, ta thực ười không muốn gả cho tên Lương Ngọc kia, chỉ có như vậy ta mới có thể cứu Tư Mã gia tộc mà đồng thời không phải gả cho hắn.

Tư Mã Yên Nhiên nói.

- Thật xin lỗi, ta chỉ sợ ta không giúp được chuyện này.

Nhạc Thành không phải đùa ngốc, chuyện này liên quan đến các thế lực lớn của Tả Tinh Đảo chọc vào sẽ rất phiền toái.

- Người là tứ phẩm luyện được sư có cơ hội rất lớn tiến vào ba vị trí đầu tiên, hơn nữa có không ít ban thưởng, người tới Tả Tinh Đảo không phải để tham gia trận đấu Luyện Được sư sao?

Tư Mã Yên Nhiên hỏi.

- Ta tới Tả Tinh Đảo không phải tham gia đại hội luyện được sư mà tìm một số đồ vật, hơn nữa kỳ thật ta cũng không phải là Luyện được sư, không giúp được cô nương.

Nhạc Thành lắc đầu nói, chuyện này mình không thể xen vào, nếu không không biết sẽ có phiền toái như thế nào.

- Người tới Tả Tinh Đảo tìm vật gì, nếu như ta có thể giúp người tìm vật đó thì người có thể giúp ta được không?

Tư Mã Yên Nhiên nói, nàng đã thử qua linh hồn lực của Nhạc Thành, so với nàng mạnh hơn rất nhiều.

- Ta tới tìm Vạn Niên Huyền cương, nếu như cô nương có thể tìm thấy Vạn Niên Huyền cương giúp ta thì có lẽ ta sẽ thử một chút, chỉ có điều ta cũng không cam đoan có thể tiến vào ba vị trí đầu tiên.

Nhạc Thành nói, nếu như Tư Mã Yên Nhiên có thể tìm Vạn Niên Huyền cương giúp mình thì mình đúng là có thể thay Tư Mã gia tộc tham dự kỳ đại hội lần này. Về phần phiền toái, sau khi mình lấy được Vạn Niên Huyền cương rồi sẽ lập tức rời đi, không ai có thể cản mình.

- Vạn Niên Huyền cương, người giữ lời chứ?

Sắc mặt Tư Mã Yên Nhiên hơi biến đổi, nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Đương nhiên chắc chắn.

Nhạc Thành hướng về phía Tư Mã Yên Nhiên nói, kỳ thật Nhạc Thành đối với đại hội Luyện Dược sư

- Vạn Niên Huyền cương, có phải là cái này không

Tư Mã Yên Nhiên đột nhiên lấy từ trong vòng tay trữ vật ra một khối tinh thạch màu xanh cao bằng nửa người đưa cho Nhạc Thành.

- Cái này.... Không sai đúng là Vạn Niên huyền cương.

Nhạc Thành liền biến đổi thần sắc, vội vàng cẩn thận kiểm tra thanh sắc tinh thạch này, khối thanh sắc tinh thạch này bề ngoài có một làn quang mang, cứng rắn vô cùng, bên trên còn có một lin khí, chính là Vạn Niên Huyền cương mà Nhạc Thành cần tìm, không ngờ Tư Mã Yên Nhiên lại có trên người, hơn nữa là số lượng lại nhiều như vậy.

- Được, khối Vạn Niên Huyền cương này cho ngươi, chỉ có điều ngươi phải giữ lời.

Tư Mã Yên Nhiên đưa Vạn Niên huyền cương cho Nhạc Thành, khối Vạn Niên Huyền cương này nàng cũng vất vả mà có được, tuy giá trị xa xỉ nhưng đối với chuyện tam tông lưỡng gia nàng cũng không để ý. Một khối vạn niên huyền cương, loại huyền cương này có thể luyện chế những binh khí phẩm chất cực cao, nhưng nàng là Luyện Dược sư nên không dùng được.

- Được, ta đáp ứng cô nương.

Nhạc Thành mừng rỡ nói, đối với Vạn Niên Huyền cương, đây là thứ vô cùng trọng yếu đối với hắn, có nó Nhạc Thành có thể bắt tay luyện chế Khôi Lỗi.

Nhạc Thành sợ Tư Mã Yên Nhiên đổi ý cho nên vội vàng cất Vạn Niên Huyền cương vào trong không gian trữ vật của mình. Không ngờ mình không tốn chút công phu nào cũng có được nó, trong lòng hắn thầm cao hứng không thôi. Mà Nhạc Thành cũng biết giá trị của Vạn Niên Huyền cương rất cao, ở Song Hải Tử cũng là vật phẩm trân quý.

Vạn Niên Huyền cương đối với Nhạc Thành vô cùng trọng yếu.

- Vậy được rồi, hiện tại ngươi là hôn phu của ta, chuyện này nhất định không để người ngoài biết nếu không thì Tư Mã gia tộc sẽ bị hủy bỏ tư cách dự thi.

Tư Mã Yên Nhiên nói với Nhạc Thành.

- Ta biết, chỉ là đại hội Luyện dược sư ta sẽ cố gắng hết sức về phần có thể tiến vào ba vị trí đầu tiên hay không ta cũng không nắm chắc.

Nhạc Thành nói.

Đại hội Luyện dược sư có rất nhiều nhân tài xuất hiện, Nhạc Thành hiện tại chỉ có tu vi Khai Quang trung kỳ, thực lực không thể nắm chắc tiến vào ba vị trí đầu tiên, nếu như hắn tiến vào Tích Cốc Kỳ hoặc Kim Đan Kỳ, việc luyện chế đan dược lục phẩm cũng không là vấn đề gì, tiến vào ba vị trí đầu tiên cũng không có gì là khó khăn.

- Không thể nắm chắc tuyệt đối, chỉ cần ngươi cố gắng hết sức là được rồi.

Tư Mã Yên Nhiên nói, Luyện Dược sư tứ phẩm trước ba mươi tuổi không có được mấy ai, ít nhất Tư Mã Yên Nhiên cũng biết tên Lương gia Lương ngọc kia là tứ phẩm luyện dược sư đã có thể đoạt giải quán quân.

- Yên Nhiên, đã muộn rồi, ta nên nghỉ ngơi ở đâu, ta làm bộ là hôn phu của cô nương cũng không cần nghỉ ngơi ở khuê phòng của cô nương chứ?

Nhạc Thành nói.

Tư Mã Yên Nhiên lúc này mới chú ý rằng có một nam tử đang ở trong khuê phòng của nàng.

- Để ta nói với hạ nhân.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oOoO—

63. Chương 63 : Ta Đi Gặp Nhạc Thành .

Sắc mặt của Tư Mã Yên Nhiên đỏ bừng một mảng, mình nhất thời cao hứng đem hân tới khuê phòng của mình thật không tốt, sau đó nàng vội vàng đem Nhạc Thành tới phòng khách nghỉ ngơi.

Sau khi đưa Nhạc Thành tới phòng khách, Tư Mã Yên Nhiên ửng đỏ cả khuôn mặt chạy ra ngoài. Nhạc Thành đánh giá phòng khách của Tư Mã gia, vô cùng sạch sẽ, bài trí xa hoa, so với khách điếm hôm qua mình ở thì tốt hơn rất nhiều.

- Không ngờ tới đây còn xảy ra chuyện như vậy, thật đúng là không tưởng tượng nổi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói:

- Chỉ có điều Tư Mã Yên Nhiên cũng là một tuyệt sắc nữ tử.

Lập tức Nhạc Thành khoanh chân ngồi ở trên giường, chân khí của hân nhan chóng vận chuyển, chỉ cần có thời gian Nhạc Thành sẽ tu luyện. một tháng sau chính là đại hội Luyện Dược sư, Nhạc Thành rất muốn đi một phen để mở mang kiến thức, hiện tại Vạn Niên Huyền cương hân đã tìm được, Nhạc Thành cũng không có gì ràng buộc trên người nữa.

Sáng sớm hôm sau Nhạc Thành nghe được Tư Mã Yên Nhiên ở cửa phòng gọi mình, hân thở ra một hơi dài sau đó đành chỉ tu luyện, mở cửa phòng đi ra ngoài.

- Người nghỉ ngơi thế nào rồi, đúng rồi ta còn chưa biết người tên là gì?

Tư Mã Yên Nhiên cất tiếng hỏi.

Nhìn Tư Mã Yên Nhiên trước mắt khuôn mặt của Nhạc Thành không kìm được mà sáng ngời, tối qua bóng tối u ám Nhạc Thành vẫn còn chưa nhìn rõ tướng mạo của nàng, lúc này Tư Mã Yên Nhiên hiện ra một đôi mắt to, da mặt trắng như tuyết, đôi mắt hữu thần khiến cho người ta mê đắm.

Nhạc Thành nhìn tới thất thần, không kìm được mà nhớ tới Mộ Dung Hiểu Hiểu, khí chất của hai nàng không kém nhau lắm, dung mạo đáng người cũng không hơn nhau bao nhiêu, chỉ là hai nàng khiến cho người ta có hai cảm giác không giống nhau. Mộ Dung Hiểu Hiểu thì xinh đẹp không gì sánh được, lạnh lùng khiến cho người ta không dám tiến tới gần, trên người có một cảm giác cao quý, mà Tư Mã Yên Nhiên khiến cho người ta cảm nhận một hương vị tiểu thư khuê các, khí chất cao nhã.

- Ta tên là Nhạc Thành.

Nhạc Thành cất tiếng nói, nữ tử tuyệt sắc trước mắt nếu thật sự là vị hôn thê của mình thì thật không tệ.

- Người nhìn chăm chăm về phía ta làm gì.

Nhìn thấy Nhạc Thành vẫn đang mê đắm nhìn mình, Tư Mã Yên Nhiên không kìm được mà thẹn thùng, tối hôm qua sau khi đưa Nhạc Thành tới phòng khách nàng mới nhớ ra Nhạc Thành khi tới Tư Mã gia, không ít người hầu trông thấy.

- Cô nương thật sự rất đẹp, nếu như thật sự là hôn thê của ta thì rất tốt.

Nhạc Thành khẽ cười nói.

- Nghĩ hay quá nhỉ, chúng ta hiện tại đi gặp phụ thân của ta, người chỉ là hôn phu giả của ta mà thôi, chuyện này không được nói ra với bất kỳ ai., ngay cả trước mặt phụ thân của ta người cũng phải nói chúng ta đã kết nghĩa chung thân, hiện tại không ít người trong gia tộc là gian tế của lương gia, người nghìn vạn lần đừng lỡ miệng.

Tư Mã Yên Nhiên nhắc nhở Nhạc Thành.

- Ta hiểu.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó lập tức kéo cánh tay của Tư Mã Yên Nhiên:

- Hiện tại chúng ta phải đi gặp phụ thân của cô nương.

- Người muốn làm gì, buông tay ta ra.

Tư Mã Yên Nhiên bị Nhạc Thành nắm tay thì hoảng sợ, sắc mặt đỏ bừng, vội vàng tránh khỏi tay của Nhạc Thành.

Nhạc Thành cầm lấy bàn tay mềm mại của nàng, thản nhiên mà nói:

- Cô nương không phải nói ở đây có gian tế của tam môn lưỡng gia hay sao, chúng ta thân mật một chút sẽ khiến cho bọn họ tin chúng ta là phu thê thực sự.

- Người, cho dù như vậy người cũng không nên kéo tay của ta.

Tư Mã Yên Nhiên nghe thấy lời nói của Nhạc Thành thì ngừng dẩy dựa, chỉ là vẫn nói lý.

- Người nếu như không sợ bị người khác nhận ra chúng ta làm bộ, không sợ Tư Mã gia tộc bị thủ tiêu tư cách đệ tử thì ta không nắm tay người nữa.

Nhạc Thành buông tay của Tư Mã Yên Nhiên, chăm chú nhìn nàng giống như không nói đùa.

Bị Nhạc Thành chăm chú nhìn, Tư Mã Yên Nhiên liền có một cảm giác thẹn thùng, nàng vội vàng cúi đầu, cũng không lùi về.

- Dẫn đường đi, chúng ta đi gặp nhạc phụ.

Nhạc Thành nhìn thần sắc của Tư Mã Yên Nhiên thì biết nàng đã bị mình hù dọa, trong lòng không kìm được mà thầm nghĩ:

- Làm bộ làm vị hôn phu của nàng mà không chiếm được tiện nghi thì sau này mình sẽ hối hận.

Tư Mã Yên Nhiên không ngờ tới Nhạc Thành làm bộ là vị hôn phu của mình mà còn bị hắn kéo tay thì khuôn mặt không kìm được mà ứng đỏ cả lên. Nhưng sau khi Nhạc Thành nói cũng có lý thì nàng cũng chỉ bất đắc dĩ đi theo Nhạc Thành tới đại sảnh của Tư Mã gia tộc, bình thường phụ thân nàng cũng ở đó.

Trên đường đi không ít người hầu của Tư Mã gia tộc nhìn thấy một nam tử đi cùng với tiểu thư thì không thể tưởng tượng nổi. Mà Tư Mã Yên Nhiên nhìn thấy thần sắc của bọn họ cũng càng thêm ngưng ngung.

Tư Mã gia tộc sáng sớm đã đón tiếp một khách nhân, chính là một lão giả mặc áo bào màu trong và một bạch y thanh niên nam tử, đằng sau còn có sáu tùy tùng. Lão giả mặc áo bào màu tro có đôi mắt nhỏ, trước mặt là một chùm râu, thoạt nhìn có dáng vẻ bỉ ổi tuy nhiên lại có tu vi cấp Đấu vương.

Bạch Y thanh niên nam tử bộ dáng vô cùng tuấn lãng, chỉ là trong mắt có vài khí tức âm tàn, xem ra hắn cũng không phải là người tốt lành gì, mà nhìn khí tức trên người hắn xem ra cũng là một luyện được sư.

Mà Tư Mã gia tộc cũng có mười người ngồi, ngoại trừ Tộc trưởng tư Mã Xương bên ngoài còn có vài trưởng lão trực hệ, những người này đều có tu vi cấp Đấu Linh.

- Tư Mã tộc trưởng, hôm nay thiếu gia nhà tại hoải muốn một lần nữa thuyết phục ông, đủ thấy Lương gia đối với Tư Mã gia coi trọng thể nào rồi, chỉ cần thiếu gia nhà chúng ta cùng với tiểu thư nhà ông thành thân, thiếu gia sẽ làm con rể nhà Tư Mã, có thể thay Tư Mã gia tộc tham gia đại hội luyện Được sư, đến lúc đó Tư Mã gia tộc cũng không còn sợ bị xóa tên khỏi Lương gia.

Vị lão giả mặc áo bào màu tro nói với Tư Mã Xương Bình.

- Bá phụ, con đối với Yên Nhiên đã có tình ái mộ, chờ sau khi thành thân con nhất định sẽ thay cho Tư Mã gia tộc tham gia đại hội luyện được sư.

Bạch Y thanh niên cất tiếng nói, hắn chính là Lương Ngọc của Lương gia, hai mươi bốn tuổi đã là một tứ phẩm luyện được sư.

-Chuyện này...

Tư Mã Xương Bình nhìn mọi người ở trong tộc, tựa hồ như không có người nào phản đối, trong đó có hai trưởng lão cực lực đồng ý, chuyện này đối với gia tộc rất có lợi ích.

- Tộc trưởng, ta cảm thấy Tư Mã gia tộc và Lương gia là một chuyện đại hảo sự, Lương Ngọc là một thiếu gia cùng với Yên Nhiên tiểu thư là một cặp trái tài gái sắc, từ nay Tư Mã gia và Lương gia liên thủ với nhau, Tam môn không còn là đối thủ của chúng ta.

Hai vị trưởng lão thấy Tư Mã Xương Bình bất định chủ ý thì cất tiếng nói.

Tư Mã Xương Bình nhìn hai vị trưởng lão, hai vị trưởng lão này vẫn có chủ ý kết thân với Lương gia. Kỳ thật Tư Mã Xương Bình thấy chuyện này cũng rất tốt, chỉ là con gái mình vẫn do dự.

- Lương gia đã có thành ý như vậy thì vậy thì....

Tư Mã Xương Bình cũng bất đắc dĩ đáp ứng hôn sự này. Tuy nhiên đúng lúc này từ ngoài đại sảnh đi vào hai thân ảnh.

Những người khác cùng với Tư Mã Xương Bình đều kinh ngạc nhìn về phía đó. Sau đó bọn họ nhìn thấy Tư Mã Yên Nhiên cùng với một hắc bào nam tử lạ lẫm tay trong tay, hai người nhìn thần thái xem ra là một đôi tình lữ.

Lương gia, đặc biệt là Lương Ngọc sắc mặt trở nên khó coi, hắn thấy rằng Tư Mã Yên Nhiên bị một nam tử nắm tay, trong mắt không kìm được mà bắn ra sát ý.

- Nhạc Thành, Bạch y nam tử này chính là Lương Ngọc của Lương gia, vị bên cạnh chính là một cao thủ tam tinh Đấu Vương, người cần phải cẩn thận ứng phó.

Tư Mã Yên Nhiên nhìn thấy người của Lương gia ở trong đại sảnh thì cất tiếng nói.

- Đây là chuyện gì?

Tư Mã Xương Bình đánh giá nữ nhi cùng với nam tử hắc bào bên cạnh, hắn chưa từng nghe Yên Nhiên nói tới người như thế.

Vị trưởng lão bên cạnh cũng nghi hoặc nhìn Tư Mã Yên Nhiên và Nhạc Thành.

- Tiểu tử Nhạc Thành bá kiến bá phụ.

- Nữ nhi bá kiến phụ thân.

Nhạc Thành cùng với Tư Mã Yên Nhiên từ từ nói trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người.

- Yên Nhiên, đây là...

Tư Mã Xương Bình hướng về phía Tư Mã Yên Nhiên mà nghi hoặc hỏi, thật sự tình huống này y cảm thấy thật lạ lẫm.

- Cái này.

Khuôn mặt của Tư Mã Yên Nhiên ửng đỏ, nhất thời cũng không biết phải nói thế nào cho tốt.

- Tiểu tử cùng với lệnh ái đã quyết định việc chung thân, hôm nay mong bá phụ thành toàn.

Nhìn thấy thần sắc bối rối của Yên Nhiên, Nhạc Thành đành phải mở miệng.

- Người là ai, tại sao lại tùy tiện đi vào Tư Mã gia tộc.

Hai vị trưởng lão nhìn thấy thì sắc mặt trở nên khó coi, lạnh lùng quát với Nhạc Thành.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—0000—

64. Chương 64 : Công Kích Linh Hồn .

Nhạc Thành đánh giá người nói chuyện. Tư Mã Yên Nhiên vừa rồi đã giới thiệu, hẳn sớm biết đây là hai vị trưởng lão của Tư Mã gia, xem ra hai người này nhất định có liên quan tới Lương gia.

- Ta là một đệ tử của đấu khí học viện.

Trong lúc nhất thời Nhạc Thành cũng không biết tìm một thân phận vang dội gì cho nên chọn mình làm đệ tử của đấu khí học viện, danh đầu này vang dội hơn cả nhạc gia.

- Đấu Khí học viện.

Tư Mã Xương Bình và mọi người đều biến đổi thần sắc. Đấu Khí học viện không ai không biết, mà Lương ngọc khi nghe thấy đây là đệ tử của Đấu Khí học viện thì thần sắc không hề có biến hóa, đây chính là Song Tử Đảo, là nơi của lưỡng môn tam gia, chưa tới phiên đệ tử của đấu khí học viện giương oai.

- Nực cười, đấu khí học viện thì thế nào, nơi này chính là Song Tử Đảo, chỉ bằng vào người mà xứng với Yên Nhiên.

Lương Ngọc lạnh lùng nhìn Nhạc Thành, trong mắt ẩn hiện sát ý không hề che giấu.

- Đấu Khí học viện thì thế nào, nơi này chính là Song Tử Đảo.

Hai vị trưởng lão cũng biến đổi sắc mặt mà nhìn Nhạc Thành.

- Người chính là Lương Ngọc phải không? Ta nói chuyện chưa tới phiên người xen vào.

Nhạc Thành cũng lạnh lùng nhìn Lương Ngọc, nếu bình thường Nhạc Thành cũng không tùy tiện trêu chọc tới tam môn lưỡng gia, tuy nhiên sau khi chiếm tiện nghi Vạn Niên Huyền cương của Tư Mã Yên Nhiên, tốt xấu gì hẳn cũng phải giúp nàng làm một số chuyện.

- Được được, chưa ai dám nói chuyện như vậy với ta.

Khuôn mặt của Lương Ngọc bắt đầu trở nên dữ tợn, đôi mắt lóe sáng, trong mi tâm có một hắc mang nhanh chóng bắn về phía Nhạc Thành. Đây chính là linh hồn công kích của Luyện được sư.

- Linh hồn công kích, muốn chết.

Nhạc Thành biến đổi thần sắc, trong mắt hiện ra lãnh ý, hẳn cái gì có thể sợ chứ không sợ linh hồn công kích.

Nhạc Thành nhanh chóng ngưng kết một thủ ấn, mi tâm lóe lên, một thanh mang cường đại nhanh chóng nghênh hướng Lương Ngọc.

Nhìn thấy đòn linh hồn công kích của Lương Ngọc, Tư Mã Xương Bình cũng không khỏi biến đổi thần sắc, trên địa bàn của Tư Mã gia mà động thủ, người này quả thật không đem Tư Mã gia để vào mắt.

Trông thấy Lương Ngọc vừa ra tay là đã vận dụng linh hồn công kích, Tư Mã Yên Nhiên liền cảm thấy lo lắng, tuy nhiên linh hồn lực của Nhạc Thành nàng cũng đã thử qua, tuyệt đối không yếu hơn Lương Ngọc.

“Ầm” hai luồng linh hồn lực chạm vào nhau, lập tức Nhạc Thành lui thân hình về phía sau, Linh hồn của Tứ phẩm Luyện Được sư so với linh hồn của Hoàng Khắc Lương mạnh hơn nhiều.

“Ầm” Thân thể của Lương Ngọc đã bị chấn động, bị linh hồn lực của Nhạc Thành đánh bay xa tới bảy tám thước, khuôn mặt tái nhợt, khóe miệng chảy ra một vết máu, đau nhức kịch liệt, hẳn không ngờ rằng linh hồn công kích của mình lại bị thất bại.

- Thiếu gia.

Người của Lương gia tưởng rằng Nhạc Thành sẽ thê thảm không ngờ thiếu gia của mình lại bị đánh bay.

Nhìn thấy Nhạc Thành một chiêu đã đánh bại Lương Ngọc ngay cả Tư Mã Yên Nhiên cũng cảm thấy kinh ngạc. Nàng vốn tưởng rằng Nhạc Thành chỉ tương xứng với Lương ngọc mà thôi, không ngờ linh hồn lực của hắn lại mạnh như vậy, còn ở trên cả Lương Ngọc.

- Cũng là Tứ phẩm luyện được sư.

Nhìn cảnh tượng trước mặt, hai vị trưởng lão cùng với Tư Mã Xương Bình liền lộ ra một vẻ kinh ngạc, hiển nhiên bọn họ không ngờ hắc bào thiếu niên cũng là một tứ phẩm luyện được sư hơn nữa tu vi còn phía trên cả Lương Ngọc.

- So với Lương Ngọc hẳn còn nhỏ hơn vài tuổi, so với Yên Nhiên cũng nhỏ hơn một hai tuổi mà lại có được tu vi như thế, hài tử này nhân giới rất cao.

Tư Mã Xương Bình thầm nghĩ trong lòng, xem ra bộ dáng của Nhạc Thành rất tuấn lãng, rất xứng đôi với Yên Nhiên.

- Khụ.

Lương Ngọc cố gắng đứng dậy, sau đó lại thổ ra một ngụm máu tươi, hẳn ngơ ngác nhìn Nhạc Thành, tựa hồ như không thể tin nổi kết quả này.

- Tiểu tử muốn chết, dám đụng vào thiêu gia nhà ta.

Sau khi kiểm tra thương thế của Lương Ngọc không có gì trở ngại, Lương Hán Văn xoay người nhìn về phía Nhạc Thành.

- Tầm mắt của ngươi không nhìn được sao, rõ ràng là hắn đánh ta, đáng đời.

Nhạc Thành trả lời, đây chính là địa bàn của Tư Mã gia, Nhạc Thành không sợ đối phương ra tay.

- Không sai, lúc này chính là Lương Ngọc thiêu gia ra tay đánh lên con rể của ta, không thể trách người khác.

Tư Mã Xương Bình đi tới bên người Nhạc Thành, nhìn về phía Lương Hán Văn, sau khi Nhạc Thành lộ ra tu vi thực lực, Tư Mã Xương Bình biết mình phải làm thế nào.

Với Lương gia kết thân sớm muộn gì cũng mang tới bất lợi cho Tư Mã gia, hiện tại nữ nhân của mình tìm được một đứa con rể không hề kém, nếu như Nhạc Thành chỉ là một cao thủ đấu linh thì hẳn có thể sợ một cao thủ đấu vương nhưng nếu là tứ phẩm luyện được sư, tu vi còn trên cả Lương Ngọc thì không giống như vậy. Tư Mã gia hiện tại đang thiếu một luyện được sư tham gia đại hội luyện được sư trẻ tuổi.

- Con rể của ta.

Nhạc Thành giật mình nhìn Tư Mã Xương Bình, không ngờ y lại đồng ý dễ dàng như thế.

- Tư Mã tộc trưởng, ta khuyên ông hãy suy nghĩ cho kỹ.

Lương Hán Văn biến sắc mà nói.

- Đúng thế tộc trưởng chúng ta nên suy nghĩ một chút.

Hai vị trưởng lão cũng nói.

- Ta không cần suy nghĩ gì, các ngươi đi đi.

Tư Mã Xương Bình nói với Lương Hán Văn, đã có một tứ phẩm luyện được sư tiền đồ vô hạn, y còn sợ gì nữa.

- Chúng ta đi.

Chủ nhân đã hạ lệnh đuổi khách, Lương Hán Văn cũng không thể ở lại.

Tất cả mọi chuyện hôm nay bị phá hủy trong tay tên tiểu tử, này một tứ phẩm luyện được sư, hừ...

- Ngươi tên gọi là Nhạc Thành sao, mau lên đây ngồi, Yên Nhiên, con và tiểu tử này có chuyện gì xảy ra vậy.

Lương gia đi rồi, Tư Mã Xương Bình hướng về phía Nhạc Thành và Yên Nhiên nói.

- Phụ thân con...

Tư Mã Yên Nhiên nhất thời cũng không biết mình phải trả lời phụ thân thế nào.

- Bá phụ, Yên Nhiên sợ người không đồng ý chuyện hai chúng con cho nên mới không dám nói với người.

Nhạc Thành không khách khí ngồi vào chỗ ngồi của Lương gia vừa mới đứng dậy mà nói.

- Chuyện của các người ta không phản đối, lần này sau khi qua đại hội Luyện Dược sư, các người thành hôn, thế nào?

Tư Mã Xương Bình mỉm cười nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành thấy tâm ý của Tư Mã Xương Bình thì trong lòng cũng không phản cảm, dù sao cũng nên sớm đáp ứng chuyện của Tư Mã Yên Nhiên:

- Đa tạ bá phụ.

- Ừ.

Tư Mã Xương Bình gật nhẹ đầu mà nói:

- Chỉ là trước hết người phải giúp Tư mã gia một chuyện.

- Phụ thân, Nhạc Thành đã đồng ý tham gia đại hội luyện dược sư.

Tư Mã Yên Nhiên biết phụ thân muốn nói gì.

- Thật ư?

Tư Mã Xương Bình nhìn Tư Mã Yên Nhiên rồi lại nhìn Nhạc Thành.

Nhạc Thành sớm biết Tư Mã Xương Bình muốn nói gì:

- Đúng thế, dù sao con cũng phải ở lại Song Tử Hải này mấy tháng, bá phụ có chuyện dĩ nhiên tiểu tử sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

- Được được.

Tư Mã Xương Bình liên tục khen, trong lòng thâm nghĩ nư nhi của mình cuối cùng cũng kiếm được một rể quý.

Tư Mã Xương Bình cao hứng quá liền nói với Nhạc Thành:

- Ba tháng sau chính là đại hội của Luyện dược sư, người cần gì cứ nói với ta, những việc khác ta sẽ sắp xếp tốt.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

65. Chương 65 : Kim Tiên Khôi Lỗi .

Trong một gian mật thất bí mật ở Tư Mã gia tộc, Nhạc Thành bố trí cấm chế sau đó khoanh chân ngồi trên một chiếc giường đá, ba tháng sau chính là đại hội Luyện Dược sư, Nhạc Thành muốn chuẩn bị một chút, kỳ thật ba tháng này Nhạc Thành muốn luyện chế một số đan dược.

Sau khi khoanh chân ngồi vào chỗ của mình xong, Nhạc Thành liền lấy ra trên người Vạn Thú Lô, lấy một số linh dược cùng với tài liệu luyện khí, những thứ này Nhạc Thành lấy cớ là chuẩn bị cho Đại hội luyện dược sư.

Cuối cùng Nhạc Thành lấy ra vài ngọc giản, đây chính là những thứ rất trân quý, Tư Mã Xương Bình cố ý giao cho Nhạc Thành, trong ngọc giản này đều là đan dược tứ phẩm, theo như lời nói của Tư Mã Xương Bình thì trong đó có một số đan phương tứ phẩm tiếp cận đan phương ngũ phẩm. Từ trong đáy lòng Tư Mã Xương Bình đối với Nhạc Thành không hề hoài nghi, cho rằng Nhạc Thành là con rể tương lai, cho nên một số đan phương tứ phẩm xa xỉ hẳn đều chu cấp.

Nhạc Thành đem vài cái ngọc giản dung nhập vào trong óc, nhìn một lần hần lập tức biết những trình tự luyện chế này. Với tu vi của Nhạc Thành ở hoa hạ kiếp trước, bất luận đan dược nào Nhạc Thành cũng có thể luyện chế ra, chỉ vì nguyên nhân tu vi mà hần không thể luyện chế đan dược cao giai.

Nhưng đây cũng chỉ là thời gian, chỉ trong vài năm ngắn ngủi nữa thôi, khi tu vi đạt tới Khai Quang Hậu kỳ thì hần sẽ luyện chế được.

Một lát sau, Nhạc Thành đứng trước tài liệu luyện chế mà tìm kiếm, bắt đầu luyện chế Khôi Lỗi của mình.

Lần này đắc tội với Lương gia, mặc dù Tư Mã gia không sợ Lương gia nhưng đối với mình cũng sẽ bất lợi, Lương gia sẽ không tha cho mình, cho nên cần chuẩn bị một số thứ.

N tính toán luyện chế Kim Tiên Khôi Lỗi, hần tu luyện Hồn Nguyên chân kinh cần phải có một pháp bảo lợi hại, chỉ là Nhạc Thành cũng biết với tu vi thực lực của mình hiện tại mà luyện chế ra Kim Tiên Khôi Lỗi chỉ có thể chống lại đòn công kích của thập tinh Đấu Linh mà thôi.

Nhạc Thành thầm nghĩ tro lòng, kiếp trước hần luyện chế Kim Tiên Khôi Lỗi độ kiếp sáu lần cũng không bị Thiên Lô oanh diệt, Kim Tiên Khôi lỗi có thể thu nạp bất kỳ Lô Điện chuyển hóa nào trong thiên hạ.

Kim tiên phân ra làm nhân khô, quỷ khô, yêu khô, tiên khô, cuối cùng là Kim Tiên Khôi, năm cảnh giới. Nếu như tiến hóa tới Kim Tiên khô thì phải tới tu vi Độ Kiếp kỳ cấp ba mới được.

Sau khi chuẩn bị tốt tất cả, Nhạc Thành bắt đầu lấy Vạn Niên Huyền cương ra, vốn Nhạc Thành chỉ muốn luyện chế một hai Kim Tiên Khôi lỗi thôi nhưng không ngờ ở đây lại có nhiều Vạn Niên Huyền cương như vậy, Nhạc Thành liền đổi ý, luyện chế năm Kim Tiên khô lỗi.

Sau khi tạo ra một thủ ấn, hai luồng vô Thượng Chân hỏa tích súc từ trong bàn tay của Nhạc Thành tiến vào trong Vạn Thú Lô, từng đợt vạn thú ở trong đó không ngừng kêu gào, một lát sau Vạn Thú Lô đã đỏ bừng một mảng.

Đối với Vạn Thú Lô Nhạc Thành càng ngày càng thích, từ nay về sau nếu tu vi của mình tăng lên, Nhạc Thành cũng không có ý định đổi nó.

Ở trong mật thất, Vô thượng Chân hỏa của Nhạc Thành đã trở nên nóng bỏng, sau khi Nhạc Thành cảm thấy không sai biệt lắm, Nhạc Thành đem một đồng tinh thạch bỏ vào trong Vạn Thú Lô, dùng Vô Thượng Chân hỏa mà đốt cháy nó.

Nếu như có người chứng kiến Nhạc Thành có thể luyện hóa tinh thạch thì không biết sẽ kinh ngạc như thế nào. Tinh Thạch chính là thứ cứng rắn nhất ở Huyền Thiên Đại lục, bình thường một luyện dược sư không thể nào luyện hóa được tinh thạch, kỳ thực chuyện này quan hệ tới lửa, Nhạc Thành dùng chính là Vô Thượng Chân hỏa, so với tam vị chân hỏa mạnh nhất ở Hoa Hạ cũng chỉ kém có vài phần. Nếu như tu vi của Nhạc Thành khôi phục đến trạng thái đỉnh phong thì Vô Thượng Chân Hỏa cũng sẽ không hề thua kém với Tam Vị chân hỏa.

Mà ở trên huyền thiên đại lục, tinh thạch cũng không phải là thứ gì hiếm có. Bảy ngày sau, tinh thạch đã bị Nhạc Thành luyện hóa, hần lập tức nuốt một viên Phục Hồi đan, khuôn mặt trở nên hơi tái nhợt.

Loại tình huống này đã sớm nằm trong dự tính của Nhạc Thành, dùng tu vi của hần kiên trì nửa tháng Nhạc Thành đã rất hài lòng, hần một lần nữa nhét viên Phục Hồi đan vào trong miệng rồi nghỉ ngơi. Tu vi của hần trong việc luyện chế cũng đã có tiến bộ, chuyện này khiến cho Nhạc Thành mừng rỡ không thôi.

Việc kế tiếp cũng chỉ còn lại là Vạn Niên Huyền cương. Nhạc Thành lấy lại bình tĩnh sau đó đem một khối Vạn Niên Huyền cương lớn nhét vào trong Vạn Thú Lô, hai luồng Vô Thượng Chân Hỏa nóng bỏng bắt đầu bao vây.

Trong lúc Nhạc Thành bế quan, ở trên Tả Tinh Đảo đã náo loạn, rất nhiều Luyện Dược sư đã tiến vào đây.

Một số luyện dược sư thiên tài đã sớm bị những thế lực siêu cấp nhìn trúng, vừa vào đã được mời chào, ít nhất cũng là Luyện Dược sư tam phẩm đỉnh phong.

Hiện tại Tư Mã gia tộc đã có một tứ phẩm Luyện dược sư là con rể, Tư Mã Xương Bình chắc chắn không ngu ngốc liên kết với các thế lực khác.

Mà lần này tiến vào Tả Tinh Đảo cũng có hai luyện được sư trẻ tuổi được truyền xôn xao, một người tên là Lưu Lực Dương một người tên là Triệu Thanh Tùng, cả hai đều là tứ phẩm Luyện Được sư.

Đương nhiên cái tên Nhạc Thành đã sớm được truyền ra trên đảo, nghe nói người này chính là đệ tử đầu khí học viện, lại là vị hôn phu của Tư Mã Yên Nhiên, đại biểu cho Tư Mã gia tỷ thí.

Nghe nói Nhạc Thành dùng linh hồn lực đánh bại Lương gia Lương ngọc, vì vậy đối với Nhạc Thành vừa mới xuất hiện ai cũng chú ý. Tuy nhiên ai cũng chưa gặp hắn, bởi vì từ trước tới giờ Nhạc Thành vẫn chưa đi ra khỏi cửa của Tư Mã gia.

Lần này năm người đứng đầu được xác định, theo thứ tự là Lương gia Lương ngọc, Thanh Hải môn Triệu Thanh Tùng, Huyết Sát môn Lưu Lực Giương, Đan môn Đỗ Mật Nhi, Tư Mã gia nữ tể Nhạc Thành.

Vừa vặn năm người này đại biểu cho thế lực của tam môn lương gia, năm người đều là tứ phẩm luyện được sư.

Đỗ Mật Nhi, ở trên Tả Tinh Đảo không có mấy người không biết, Đỗ Mật Nhi chính là thiên phú thiên tài mấy trăm năm nay, năm năm trước lúc Đỗ Mật Nhi mười ba tuổi, ở trong kỳ kiểm tra thực lực hắn đã là nhị phẩm luyện được sư đỉnh phong, khiến mọi người chấn kinh.

Cách đây hai năm mọi người suy đoán hiện tại không biết Đỗ Mật Nhi đã có tu vi gì, không chừng đã là ngũ phẩm luyện được sư khủng bố. Mười tám tuổi là ngũ phẩm luyện được sư chỉ sợ khắp huyền thiên đại lục cũng không tìm ra người thứ hai.

Một tháng sau Nhạc Thành ở trong mật thất cũng đã hoàn thành sản phẩm của mình. Cả gian mật thất bao phủ trong một mảng nồng đậm thanh mang, ở giữa là một hắc y thiếu niên đang khoanh chân ngồi, ở trong tay hai ngọn lửa nóng bỏng, cả thân hình và mồ hôi. Thanh mang chính là từ người này mà phát ra.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

66. Chương 66 : Xuất Quan .

- Liệu có thành công không

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó lập tức hai tay của hắn biến ảo thành một đám thủ ấn, từng đạo pháp quyết quỷ dị đánh về phía năm đạo cụ khô lồi, cứ như thể sau nửa canh giờ, sắc mặt của Nhạc Thành đã trở nên tái nhợt.

Nhạc Thành nhét viên Phục Nguyên Đan duy nhất vào trong miệng sau đó không dám dừng lại, đây chính là thời gian trọng yếu nhất để luyện chế Khôi Lỗi, nếu như sai lầm thì mọi công sức trước kia đều xem như uổng phí.

Thủ ấn lại biến đổi, mi tâm của Nhạc Thành lại bắn ra một luồng thanh mang, thanh mang này nhanh chóng tiếp xúc năm khối Khôi Lỗi.

Tiếp theo Nhạc Thành bắn ra một cỗ linh hồn lực, hướng về phía năm khối lồi mà đánh vào, từ any về sau trừ khi Nhạc Thành bỏ mình nếu không năm Kim Tiên Khôi Lỗi sẽ vĩnh viễn không phản bội hắn.

- Lên.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, thủ ấn trong tay biến đổi, năm miếng khô lồi nhất tề đứng lên, chính tề trước mặt Nhạc Thành, nhìn năm khối Kim Tiên Khôi Lỗi này trong mắt Nhạc Thành liền hiện lên một vẻ mừng rỡ, có năm Kim Tiên Khôi Lỗi này cho dù là một cao thủ đầu linh Nhạc Thành cũng có thể chống lại.

Hiện tại Kim Tiên Khôi Lỗi này chỉ là tầng thấp nhất, sau khi hấp thu được lực lôi điện Kim Tiên Khôi Lỗi sẽ tự động tiến hóa. Trong lòng Nhạc Thành liền cảm thấy chờ mong, kiếp trước chỉ vì pháp bảo tiên khí của mình quá ít cho nên mới không chống lại thiên lôi oanh kích.

Cả đời này Nhạc Thành nhất định phải luyện chế nhiều pháp bảo tiên khí một chút, bồi dưỡng thể lực của mình. Lúc ở Hoa Hạ, chỉ vì mình cả đời lười nhác cho nên không bồi dưỡng ra thể lực gì.

Xây dựng thể lực bây giờ Nhạc Thành đã tính tới, chỉ tại tu vi hiện tại của hắn quá thấp không cách nào mời chào cao thủ. Nhạc Thành cũng không muốn trong tay của mình là những phế vật vô ích, mời chào thể lực phải tiến hành ở Đấu Khí học viện, ở chỗ đó mọi người đều là thiên tài nghìn năm, chỉ có những người tài giỏi như vậy mới xứng đáng ở bên cạnh Nhạc Thành.

Bất kể là gì mình cũng được Nhạc gia bảo vệ, trong người có huyết mạch Đấu Đế cho nên từ nay về sau mình phải hồi báo Nhạc gia.

Nếu như Đấu Khí học viện có người biết mình tiến vào đó để xây dựng thể lực thì không biết sẽ nghĩ như thế nào.

Sau khi đem năm Kim Tiên Khôi lồ thu vào trong túi trữ vật, Nhạc Thành cảm thấy buồn bực khi phát hiện ra rằng túi không gian trữ vật của mình đã đầy. Ở Hoa Hạ Nhạc Thành có một giới chỉ tự luyện chế, không gian tới mấy nghìn thước vuông, không cần phải lo lắng. Sau khi đi vào Huyền Thiên đại lục Nhạc Thành cũng không có bất kỳ vòng tay hay cái nhẫn trữ vật nào. Chờ sau khi hắn đột phá tới Thai Túc Kỳ, linh hồn lực mạnh hơn một chút thì có thể luyện chế pháp khí, tạo thành một không gian giới chỉ.

Vận công điều tức vài ngày xong, Nhạc Thành khôi phục chân khí lại, trên tay lại xuất hiện Vô Thượng Chân Hỏa, kế tiếp Nhạc Thành cũng muốn luyện chế một số đan dược cùng các vật khác, chuẩn bị cho nhu cầu cấp bách sau này.

Khốn thú quyển là một pháp bảo dùng để chế phục một số yêu thú, ở Hoa Hạ Nhạc Thành có một thần thú, thực lực có thể tương đương với Độ Kiếp Kỳ, Nhạc Thành tốn không ít công phu mới thu phục được. Ở Huyền Thiên Đại Lục, Nhạc Thành cũng muốn thu phục một số cao giai ma thú để làm tọa kỵ. Lần trước Nhạc Thành đã nhìn thấy thanh kim sư, đã muốn thu phục nó.

Nhưng sau đó Nhạc Thành cũng chỉ bỏ qua, tu vi thực lực của hắn hiện tại còn quá thấp, không thể thu phục nổi Thanh Kim Sư, mặt khác Nhạc Thành cũng không để ý tới một con thanh kim sư, sau này thực lực tăng lên, cho dù Ma Thú Lục giai chưa chắc đã khiến cho hắn hài lòng. Muốn làm tọa kỵ của mình, ít nhất cũng phải là ma thú bát giai cửu giai. Đến lúc đó mình sẽ giúp nó tiến hóa tới Thánh Vực, như vậy mới xứng đáng là tọa kỵ của mình.

Bể quan trong vòng ba tháng, Nhạc Thành đã luyện chế những thứ cần thiết cho mình, đương nhiên một số những thứ tốt Nhạc Thành đành phải chờ tới khi mình đột phá tới Thai Túc Kỳ mới có thể luyện chế. Hiện tại linh hồn lực của hắn vẫn không làm được, cho dù có siêu cấp cảnh giới hậu thuẩn cũng thế

Tuy nhiên có thể đoán ra, thứ mà Nhạc Thành muốn luyện chế phải có uy lực cường hãn.

- Nên xuất quan thôi.

Nhạc Thành tính thời gian thì thấy cũng đã đến đại hội luyện dược sư, nếu như mình không đi ra chỉ sợ Tư Mã gia tộc sẽ sốt ruột. Sau khi thu thập xong tất cả, Nhạc Thành liền rút một số cấm chế dưới mật thất ra.

Trong ba tháng nay, ngoại trừ bể quan luyện Kim Tiên Khôi Lồ, Nhạc Thành vô cùng cao hứng tu vi của hắn hiện tại đã đạt tới Khai Quang Hậu Kỳ đỉnh phong, đột phá tới Thai Túc Kỳ chỉ là vấn đề thời gian.

- Cô gia, tiểu thư nói sau khi xuất quan lập tức tìm tiểu thư.

Nhạc Thành vừa mới rời khỏi mật thất thì đã có một tỳ nữ nói với hắn.

- Cô gia.

Nhạc Thành nhất thời không kịp phản ứng, sau đó hắn nghĩ một lúc mới hiểu được là tỳ nữ gọi mình, xem ra Tư Mã gia ai cũng coi mình là hôn phu của Tư Mã Yên Nhiên, không có bất kỳ ai hoài nghi.

- Ủa dẫn đường đi.

Nhạc Thành nói nhỏ, xem ra Tư Mã Yên Nhiên phái người canh giữ ngoài mật thất, khi mình xuất quan nàng sẽ biết.

Một lát sau tỳ nữ này dẫn đường, Nhạc Thành đi tới khuê phòng của Tư Mã Yên Nhiên.

- Hôn thê của ta, nàg gọi ta đến có chuyện gì vậy?

Nhạc Thành nhìn vào thân thể mê người của Tư Mã Yên Nhiên, hôm nay Tư Mã Yên Nhiên mặc một bộ đồ màu lục, vô cùng xinh đẹp.

- Người bớt nhiều lời đi.

Tư Mã Yên Nhiên nhìn Nhạc Thành, cảm thấy Nhạc Thành nhìn vào bộ vị mẫn cảm của mình thì không kìm được mà cảm thấy phản cảm, trong mắt nàng hiện ra một vẻ phức tạp:

- Ngày mai là đại hội luyện được sư, người chuẩn bị sao rồi?

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói:

- Ta chuẩn bị xong rồi.

Nhạc Thành nói như vậy nhưng trong lòng không hề lo lắng, hiện tại tu vi của mình đã đạt tới Khai Quang Hậu Kỳ đỉnh phong, linh hồn lực cũng mạnh hơn, phỏng chừng đan dược ngũ phẩm hiện tại mình cũng có thể luyện chế.

Đối với huyền thiên đại lục, đan dược Nhạc Thành luyện chế không ít nhưng có thể không dùng qua, bởi vì những đan dược này kém xa so với yêu cầu của hắn.

- Lần này nghe nói những người dự thi đều là tứ phẩm luyện được sư, người cũng phải cẩn thận một chút.

Tư Mã Yên Nhiên liếc nhìn Nhạc Thành, sau đó Tư Mã Yên Nhiên đem quy tắc đại hội và những chuyện xảy ra mấy tháng nay nói qua một lượt cho hắn biết.

Vài canh giờ sau Nhạc Thành mới rời khỏi gian phòng của Tư Mã Yên Nhiên.

Mười năm một lần, đại hội Luyện Được sư mới diễn ra, đấu giả tới đây để tham dự.

Đại hội Luyện Được sư được tổ chức tại trên một hải đảo, thường nổi ở trên mặt biển, diện tích đủ để chứa mười vạn người.

Luyện Được đảo do tam môn lưỡng gia quản lý, mỗi lần tổ chức đại hội mười vạn vé vào cổng được bán ra, bọn họ cũng thu không ít tiền. mà lần này đại hội Luyện Được sư một vé vào lên tới hai kim tệ, vậy mà không ít người bỏ giá cao hơn cũng không mua được.

Cái này chủ yếu là vì năm nay có tứ phẩm luyện được sư dự thi, hơn nữa tứ phẩm luyện được sư còn đại biểu cho năm thế lực ở Tả Tinh Đảo. Một số tiểu gia tộc và tiểu thế lực đối với kỳ đại hội này vô cùng chú ý.

Các tiểu gia tộc và tiểu thế gia hoàn toàn bám vào năm thế lực lớn, trên Tả Tinh Đảo thế lực giống như là mạng nhện, bởi vì Tư Mã gia tộc đang từ từ suy tàn cho nên một số tiểu gia tộc bám vào bọn họ không ít đang lựa chọn rời đi.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

67. Chương 67 : Âu Dương Phiên Tình . .

Mà lần này nghe nói con rể của Tư Mã gia tộc chính là học viên của Đấu Khí học viện, tứ phẩm luyện được sư, không ít tiểu thế lực nghe tin này thì lại lấy lòng Tư Mã gia, một số tiểu gia tộc liền tỏ ra một thái độ bàng quan, dù sao nếu lần này nếu Tư Mã gia không tiến vào năm vị trí đầu tiên thì địa vị tam môn lưỡng gia cũng sẽ bị hủy. Tuy con rể của Tư Mã gia là tứ phẩm luyện được sư, nhưng muốn tiến vào ba vị trí đầu tiên cũng không phải là điều dễ dàng.

Luyện Dược đài đã sớm được người của năm thế lực lớn quét dọn sạch sẽ, ở giữa không trung có thể thấy vô số phi hành ma thú chờ người vào. Mười vạn người xem động nghịt, cảnh tượng vô cùng náo nhiệt.

Nhạc Thành cùng với Tư Mã gia tộc đi vào. Bọn họ cũng không tiến vào trong trường mà đi vào phòng nghỉ của Tư Mã gia tộc. Phòng nghỉ này trực tiếp dẫn đến sân đấu.

Mà bên cạnh những gian phòng nghỉ của Ngũ đại gia tộc còn có một phòng nghỉ của một thế lực lớn hơn, ở cả Tả Tinh Đảo ai cũng biết, phòng nghỉ này chính là phòng nghỉ của chủ nhân chân chính Tả Tinh Đảo ngay cả năm thế lực cũng phải làm việc bằng cách nhìn sắc mặt của hắn.

Tiên Cảnh Tông chính là chủ nhân chân chính của Tả Tinh Đảo, Tả Tinh Đảo tam môn lương gia chẳng qua cũng chỉ là thế lực bên ngoài mà thôi, mà Tiên Cảnh Tông lúc này ở trong phòng nghỉ có một lão giả đầu linh, người này có tu vi cửu tinh Đấu Vương, những người khác tu vi thấp nhất cũng là tam tinh Đấu Linh, còn có hai tứ cấp ma pháp sư.

Trong những người này có một người da thịt trắng như tuyết, mỹ nữ này tuổi tác xem ra không lớn lắm, chia khoảng chừng mười bảy mười tám tuổi, vô cùng xinh đẹp, toàn thân mặc một bộ đồ màu đỏ.

- Tiểu thư, người thật sự muốn tham gia đại hội luyện dược sư?

Lão giả đầu linh nói với thiếu nữ, nhìn thần sắc của y thì xem ra y vô cùng tôn kính nàng ta. Một cao thủ đấu vương mà tôn kính thiếu nữ, địa vị của nàng ta không cần nói cũng biết.

- Bạch hộ pháp, người mau sắp xếp cho ta, ta muốn biết xem đại hội luyện dược sư đó có gì bất phàm, nghe nói Mật Nhi đã là Luyện Dược sư tứ phẩm đỉnh phong, nếu nàng biết bản tiểu thư ta trước đó không lâu đã tấn cấp lên làm Luyện Dược sư ngũ phẩm thì không biết sẽ có biểu lộ gì.

Cầm bảo thiếu nữ nở ra một nụ cười giảo hoạt.

Cầm bảo nữ tử không phải ai khác, chính là hòn ngọc quý của tông chủ Tiên Cảnh Tông, có tên là Âu Dương Phiền Tình, cùng với Mật Nhi đều mười tám tuổi. Hai người đều có thiên phú như yêu nghiệt, chỉ là ở trên Tả Tinh Đảo mọi người chỉ biết tới Đỗ Mật Nhi bởi vì Âu Dương Phiền Tình rất ít khi rời khỏi Tiên Cảnh tông.

Tam môn lương gia, người phụ trách của năm thế lực này dĩ nhiên là biết sự tồn tại của nàng, chỉ là Tiên Cảnh Tông từ trước tới nay không tham gia đại hội luyện dược sư cho nên bọn họ cũng không ngờ rằng nàng lại xuất hiện lần này.

- Được rồi, để lão phu đi an bài.

Bạch hộ pháp đành phải chiều theo yêu cầu của Âu Dương Phiền Tình.

Thời gian từ từ trôi qua, tất cả mọi người đều đã đến đông đủ, mà các thế lực lớn khác đều đã đi tới Luyện Dược đài, dưới sự giới thiệu của Tư Mã Yên Nhiên, Nhạc Thành cũng một lần nữa đánh giá các thế lực lớn kia, vài thế lực đều là do môn chủ của mình dẫn độ, thực lực đều là thất tinh, bát tinh Đấu vương.

Bốn thế lực lớn dự thi khiến cho Nhạc Thành không thể nào không chú ý tới. Đợi sau khi mọi người đã đến đông đủ, một lão giả lam y đi tới trung tâm tuyên bố:

- Các vị, mười năm một lần, Tả Tinh đảo lại tổ chức đại hội luyện dược sư, dựa vào quy tắc giống như lần trước, chỉ cần Luyện dược sư trước ba mươi tuổi là có thể tham gia, mười người đứng đầu đều được Tiên Cảnh Tông thưởng ba nghìn kim tệ, mà ba người đứng đầu còn được thưởng một ngũ phẩm đan phương, về phần quán quân lần này.

Lam Y lão giả nghiêm trang nói:

- Quán quân lần này có thể tiến vào vị trí trưởng lão khách tọa của Tiên Cảnh Tông, nếu như nguyện ý gia nhập Tiên cảnh tông sẽ được tông chủ thưởng cho một chức vị trưởng lão chính thức.

Lam y trưởng lão này chính là Bạch trưởng lão trong miệng của Âu Dương Phiền tình, sau khi nói xong ban thưởng, trong lòng mọi người liền nóng bừng, đặc biệt là phần thưởng quán quân thật là mê người, Tiên cảnh tông trưởng lão, địa vị so với hộ pháp chức vị của Bạch lão còn cao hơn, nếu như trở thành trưởng lão chính thức của Tiên cảnh tông thì chỗ tốt không cần nói nhiều.

Theo lời tuyên bố ban thưởng này tất cả mọi người đều trở nên kích động, hai nghìn người phía dưới dự thi cũng bắt đầu nghị luận, mà ngay cả năm thế lực lớn cũng giật mình, chức vị Tiên cảnh tông trưởng lão so với bọn họ còn cao hơn.

Chỉ có Nhạc Thành nghe thấy những ban thưởng này thì thất vọng vô cùng, đan phương của đan dược ngũ phẩm, chức vị trưởng lão của Tiên Cảnh tông những thứ này hẳn đều không để vào mắt.

Sau khi mọi người bình tĩnh, Bạch hộ pháp lại tiếp tục nói:

- Trận đấu này quy tắc phân ra ba vòng, vòng thứ nhất là vòng loại, vòng thứ hai là chọn danh ngạch, vòng thứ ba là trận chung kết. Trong trận đấu cấm bắt luận các hình thức gian lận, vi phạm bị đuổi khỏi Tả Tinh Đảo.

Quy tắc này Nhạc Thành đã nghe Tư Mã Yên Nhiên nói qua, vòng thứ nhất kỳ thực chính là Tiên Cảnh Tông cung cấp một số đan phương dược liệu tam phẩm, người dự thi trong thời gian quy định phải luyện chế thành công nếu không thành công thì sẽ bị đào thải, sau khi tấn cấp chính là tranh đoạt danh ngạch thứ hai.

Sau khi Bạch hộ pháp nói xong tất cả các quy tắc tất cả mọi người đều chỉnh tề tiến vào vị trí thi đấu của mình, ở hình giữa là một khối đá vô cùng lớn, phía trên có đánh số. Từng luyện dược sư tới lấy một số rồi đứng sang một bên.

Nhạc Thành cùng với bốn người đại diện cho bốn thế lực khác không đi về phía bệ đá giống bọn họ mà tự tìm bệ đá của mình, đây chính là những bệ đá chuẩn bị cho năm thế lực lớn.

- Nhạc Thành, con cũng cần phải cẩn thận một chút.

Tư Mã Xương Bình nói với Nhạc Thành, Tư Mã gia tộc này nhất định phải tiến vào ba vị trí đầu tiên, nếu không thì xong rồi. Đối với Nhạc Thành, Tư Mã Xương Bình rất có lòng tin.

- Vâng, bá phụ yên tâm đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, ba vị trí đầu tiên đối với hắn không có gì là khó khăn, mục tiêu của Nhạc Thành chính là quán quân.

Hắn nhìn về phía Tư Mã Yên Nhiên nhìn về phía bên kia một cái rồi mới tiến về phía sân thi đấu, năm thế lực lớn từng người cũng đi tới, Nhạc Thành ngẩng đầu lên nhìn họ.

Thanh Hải môn Triệu Thanh Tùng, Huyết Sát Môn lưu Lực Dương, Lương gia Lương Ngọc. Nhạc Thành đoán giá một phen, Triệu Thanh Tùng chính là nam tử mặc áo bào màu tro, về phần Lưu Lực Dương thì mặc áo ngắn tay.

Về phần Lương Ngọc Nhạc Thành cũng đã sớm nhận ra, hắn cảm thấy khí tức trên thân thể của Lương Ngọc tràn đầy, trong lòng Nhạc Thành liền giật mình, thương thế của người này dường như đã tốt hơn, hình như tu vi còn tiến bộ, xem ra Lương gia đối với hắn cũng đã tốn không ít công phu.

Nhìn thấy Nhạc Thành, Lương Ngọc liền bốc lên lửa giận, hung hăng nhìn hắn.

- Đẹp quá, nữ tử này chính là Đỗ Mật Nhi nổi danh cùng với Tư Mã Yên Nhiên đó.

Nhạc Thành cuối cùng cũng đưa mắt nhìn về phía một nữ tử mặc một bộ đồ màu xanh, nữ tử này dung mạo và dáng người không hề thua kém gì so với Tư Mã Yên Nhiên, tuổi mặc dù còn nhỏ hơn cả nàng ta nhưng bộ ngực căng tròn không thua gì nàng khiến cho Nhạc Thành cũng muốn chảy cả máu mũi.

Cảm thấy có người đánh giá mình, Đỗ Mật Nhi đưa mắt nhìn về phía Nhạc Thành, sau đó lập tức cúi đầu đi tới đấu trường.

Năm thế lực lớn đi tới bệ đá của mình xong, Nhạc Thành bắt đầu phát hiện ra năm thế lực lớn này thì Tư Mã gia tộc ở vị trí thấp nhất, cho nên ở vị trí cuối cùng, chỉ là Nhạc Thành cũng không quan tâm nhiều tới những thứ này.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

68. Chương 68 : Đan Môn , Đỗ Mật Nhi .

Nhạc Thành đánh giá bệ đá trước mặt mình, bệ đá này dài khoảng ba thước rộng hai thước, đủ cho một người luyện đan, trên bệ đá còn bày một đồng linh dược tam phẩm và đan phương, những thứ này để chuẩn bị cho vòng đấu loại.

Sau khi trận đấu tuyên bố bắt đầu, mọi người sẽ luyện chế những đan dược với đan phương phía trên, nếu như vượt qua thì sẽ tiến vào vòng hai. Kỳ thật đến tham dự đại hội này ai cũng có thể luyện chế đan dược tam phẩm, chỉ là có thể luyện chế trong thời gian quy định được không mà thôi.

- Tại sao còn có một bệ đá kia.

Năm thế lực lớn dự thi lập tức phát hiện ra cách bọn họ không xa có một bệ đá sang trọng, nguyên có năm bệ đá đã biến thành sáu.

Trong lúc mọi người nghi hoặc thì có một nữ tử đi tới, Đỗ Mật Nhi thấy thì hơi biến sắc, nàng khẽ cười khổ. Người này chính là cấm bào thiếu nữ, nàng vô cùng quen thuộc, bởi vì hai người lúc mười lăm tuổi đã cùng thụ giáo một vị sư phụ, chính là Thái Thượng trưởng lão của đan môn, về sau Âu Dương Phiến tình phải về Tiên Cảnh tông cho nên bọn họ mới tách ra.

- Lại là một nữ tử tuyệt mỹ.

Nhạc Thành nuốt một ngụm nước miếng, đi vào Huyền Thiên Đại lục, hắn thấy mỹ nữ ở đây còn nhiều hơn cả ở Hoa Hạ.

- Phiến toái, yêu nghiệt như thế này tại sao lại tham gia đại hội luyện dược sư.

Người phụ trách của năm thế lực nhìn thấy Âu Dương Phiến Tình thì thần sắc không kìm được mà khó coi. Đặc biệt là Tư Mã Xương Bình, vô cùng lo lắng.

Nhìn thấy Âu Dương Phiến Tình xuất hiện, những nam tử dự thi đều tỏa sáng hai mắt, tham lam nhìn về phía nàng mà đánh giá, nữ tử tuyệt sắc như thế so với Tư Mã Yên Nhiên và Đỗ Mật Nhi tuyệt đối không kém chút nào.

Sau khi Âu Dương Phiến Tình đi về phía sàn đấu đôi mắt nàng chớp chớp nhìn về phía Đỗ Mật Nhi, sau đó cũng không để ý tới ánh mắt của những người khác, ngoại trừ Đỗ Mật Nhi, nàng không để bất kỳ ai vào mắt. Dưới ba mươi tuổi là tứ phẩm luyện dược sư đã gọi là thiên tài vậy mà nàng mới mười tám tuổi đã là ngũ phẩm luyện dược sư, những thứ được gọi là thiên tài trước mặt nàng chỉ là rác rưởi.

Nhạc Thành vất vả đưa ánh mắt nhìn về phía Âu Dương Phiến Tình, trong lòng hắn thầm suy đoán xem thiếu nữ này là ai, hắn cảm nhận được khí tức trên thân thể của nàng, xem ra mình hôm nay muốn đoạt quán quân phải hơi khó khăn.

Sau khi Âu Dương Phiến Tình tới, đại hội luyện dược sư cũng chính thức bắt đầu, hai nghìn luyện dược sư đều đồng thời kéo màn che luyện đan. Đại hội quy định trong vòng hai canh giờ phải luyện chế xong đan dược tam phẩm.

Nhìn cảnh tượng hai nghìn người đồng thời luyện đan, Nhạc Thành trong lòng cũng rung động, tất cả Luyện Dược sư đều không chế hỏa diễm trong tay bắn vào trong lò luyện chế linh dược.

Nhạc Thành nhìn hai nghìn luyện dược sư kia, trong lòng càng thêm minh bạch, Luyện dược sư cơ bản nhất là dùng đan hỏa. Một số Luyện Dược sư tốt hơn thì dùng hỏa hệ mang thú mang tới hủ hỏa, hỏa diễm này thì mạnh hơn đan hỏa nhiều lần, phẩm chất đan dược luyện thành cũng tốt hơn.

Đối với một số thú hỏa này, Nhạc Thành không để vào mắt, Vô Thượng Chân Hỏa của hắn so với những thú hỏa này cũng không phải cùng một cấp bậc. Mặt khác Nhạc Thành cũng nhìn những lò luyện đan của luyện dược sư kia, phát hiện ra tất cả các lò luyện đan đó phẩm chất không cái nào khá, so với Vạn Thú Lô của mình thì kém hơn không ít.

Vạn Thú Lô mà Nhạc Thành mua tốn tới sáu trăm kim tệ, Tam phẩm luyện được sư bình thường không mua nổi.

Lúc này bốn thế lực lớn bên cạnh Nhạc Thành cũng bắt đầu hành động, chỉ thấy Triệu Thanh Tùng, Lưu Lực Dương còn có Lương Ngọc ba người lấy ra lò luyện đan của mình, sau đó nở ra một nụ cười, rút hỏa diễm của mình vào.

- Mấy cái lò luyện đan này không tệ lắm.

Nhạc Thành nhìn lò luyện đan của ba người này, phẩm chất so với Vạn Thú Lô của hắn cũng không kém bao nhiêu.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, không hổ là năm thế lực lớn, những thứ bọn họ lấy ra đều không tầm thường.

- Tại sao ba người kia còn chưa luyện đan.

- Ba người đó hình như là con rể của Tư Mã gia, Đan môn Đỗ Mật Nhi, còn người kia không biết là ai.

- Hình như là Âu Dương Phiên Tình tiểu thư của Tiên Cảnh tông.

Mười vạn người vây quanh nhìn thấy những người khác bắt đầu luyện chế, duy chỉ có ba người này là không có bất kỳ động tác nào thì không kim được hiểu kỳ nghị luận.

- Yên Nhiên, Nhạc Thành tại sao vẫn chưa luyện chế.

Tư Mã Xương Bình nghi hoặc hỏi Tư Mã Yên Nhiên, hắn chỉ là đấu sư đối với luyện được sư dĩ nhiên là không biết gì hết, nữ nhân của mình chính là Luyện Được sư cho nên hắn cất tiếng hỏi.

Nhìn thấy Nhạc Thành, Tư Mã Yên Nhiên tâm tình cũng trở nên lo lắng, tuy nàng đối với thực lực của hắn có không ít tin tưởng nhưng lần này có tới năm tứ phẩm luyện được sư cùng tham gia cho nên nàng cũng bận tâm, đặc biệt sau khi nhìn thấy Âu Dương Phiên Tình thì nàng càng lo lắng hơn.

- Tam Phẩm đan được đối với Tứ Phẩm Luyện Được sư thì một canh giờ là đủ rồi.

Tư Mã Yên Nhiên trả lời phụ thân, đôi mắt xinh đẹp nhìn tình huống trong trường.

Hai canh giờ có thể luyện chế một viên đan được tam phẩm, đối với tu vi hiện tại của hắn rất dễ dàng, nếu Nhạc Thành thật sự muốn thì cho dù ba mươi phần chung gian hắn cũng đã có thể luyện chế thành công rồi.

Nhạc Thành không có việc gì làm liền ôm ngực giống như là người sắt, không hề nhúc nhích. Nhạc Thành thấy bộ dạng của Nhạc Thành, Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình cũng hiểu kỳ nhìn hắn, sau đó cũng lặng lẽ đứng trước bàn đá của mình.

Hai nàng đều vung trộm quan sát đối phương, đối phương không động thì bọn họ cũng không động, nữ nhân trời sinh tính tình ganh đua, hai nàng đều là yêu nghiệt thiên tài, nếu ai động thủ trước chính là lo lắng thực lực của mình không bằng đối phương, cho nên cả hai liền giằng co.

Hai nàng nhìn thấy Nhạc Thành cũng có dáng dấp của một cao thủ luyện được sư, đã qua một canh giờ, cả hai đều không cử động, mà ngay cả Nhạc Thành cũng như đang ngủ vậy.

Thời gian không còn nhiều lắm, Tư Mã Yên Nhiên đối với Nhạc Thành cũng sốt ruột, hận không thể lao tới đá cho hắn mấy cước.

- Ba người kia tại sao vẫn chưa cử động, thời gian đã qua một nửa rồi.

- Ba người kia có phải nhìn thấy nhiều người nên bị choáng không?

Mười vạn người vây xem bắt đầu lo lắng cho bọn họ, mọi suy đoán vẫn đều có.

Thời gian một lần nữa trôi qua hai mươi phần chung, lúc này cử động của ba người đều tập trung vào ánh mắt của bọn họ. Mười vạn ánh mắt tập trung vào Nhạc Thành và hai nàng, tựa hồ như Luyện Được sư đại hội này chính là tổ chức vì ba người.

- Yên Nhiên, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Tư Mã Xương Bình cuối cùng cũng không nhịn nổi nữa, đại hội Luyện Dược sư này ảnh hưởng quá lớn đối với Tư Mã gia tộc, thời gian chỉ còn lại bốn mươi phần chung mà Nhạc Thành vẫn chưa động thủ luyện đan. Trên trán Tư Mã Xương Bình liền toát ra mồ hôi lạnh.

- Con cũng không biết.

Tư Mã Yên Nhiên cũng lộ vẻ ngạc nhiên.

- Phan Phanh.

Từ trên trường thi đấu truyền tới âm thanh phá hủy, không ít Luyện Dược sư luyện chế thất bại bị nổ lò luyện.

Nhạc Thành thật sự chính là đang ngủ, kỳ thật cũng không phải là ngủ, chỉ tiến vào trong trạng thái tu luyện, đem Hồn Nguyên chân kinh vận hành toàn thân. Nếu như mọi người biết hắn đang tu luyện thì không biết sẽ kinh ngạc thế nào.

Lúc này một số luyện dược sư cũng đã luyện đan xong.

,

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

69. Chương 69 : Tam Phẩm Đan Dược .

Ngũ đại thế lực và một số luyện dược sư cao cấp nhìn thấy ba người mà kinh ngạc, bọn họ cũng biết, cho dù là Luyện Dược sư tứ phẩm đỉnh phong cũng không thể luyện chế đan dược tam phẩm trong vòng nửa canh giờ.

Đỗ Mật Nhi cùng với Âu Dương Phiền Tình nhìn nhau hai người đều nở ra một nụ cười khổ, thời gian chỉ còn lại nửa canh giờ, nếu như hai người còn giằng co nhau nữa thì không thể nào luyện chế ra nổi một viên đan dược tam phẩm, để lúc đó bị loại thì thật xấu hổ.

- Mau nhìn kia, Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tình đã bắt đầu luyện đan, tốc độ của hai nàng thật là nhanh.

- Mau nhìn thú hỏa của các nàng, đẹp hơn so với những người khác không biết, hỏa diễm càng lợi hại hơn.

Hỏa diễm của Đỗ Mật Nhi màu lục sắc, còn hỏa diễm của Âu Dương Phiền Tình chính là lam sắc, những người nhìn quanh đều biết thú hỏa của cả hai đều là cửu giai cao cấp ma thú, so với Lương Ngọc, Triệu Thanh Tùng và Lưu Lực Dương thì còn mạnh hơn.

Hai nàng thuần thực luyện hóa đan dược, tốc độ so với Luyện Dược sư bình thường nhanh hơn không biết bao nhiêu lần.

Nhạc Thành cảm giác xung quanh mình chính là một mảng nóng bỏng, hắn từ từ mở mắt ra thì nhìn thấy hỏa diễm trên tay hai nàng, Nhạc Thành liền kinh ngạc, hai nàng lợi dụng thú hỏa mà luyện đan.

- Chỉ còn hai mươi phần chung, tên tiểu tử kia thật đáng chết.

Tư Mã Yên Nhiên hiện lửa giận vào hai mắt, thấp giọng chửi bới Nhạc Thành.

- Banh Banh Banh.

Chung quanh là ba luồng linh khí, ba viên đan dược cuối cùng cũng rơi vào trong tay Lương Ngọc, Triệu Thanh Tùng, Lưu Lực Dương, ba người so với thời gian quy định thì nhanh hơn ba mươi phần chung, cái này cũng đại biểu cho thực lực của bọn họ.

- Thời gian không sai biệt lắm.

Trên khuôn mặt Nhạc Thành liền nở ra một nụ cười, sau đó hất lưỡi nhấc đuôi lưng một mồi ra, cuối cùng đem Vạn Thú Lô bày trên bệ đá.

- Người này rốt cuộc muốn gì.

Tư Mã Yên Nhiên nhìn thấy bộ dạng của Nhạc Thành thì tức giận, không biết trong lòng nàng mắng hắt bao nhiêu lần.

- Hừ, tên tiểu tử điên rồi, để ta xem trong vòng hai mươi phần chung ngươi làm cách nào luyện chế được đan dược tam phẩm.

Lương Ngọc nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện ra một vẻ ghen ghét.

Toàn trường đều chú ý lên trên người Nhạc Thành, lúc này Nhạc Thành chính là tiêu điểm toàn trường, tuy rằng Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên tình nguyện đan tuyệt luân nhưng mọi người muốn xem Nhạc Thành liệu có thể trong hai mươi phần chung luyện chế được một viên đan dược tam phẩm không.

- Vô Thượng Chân Hỏa.

Một thủ ấn đánh ra, hai luồng hỏa diễm nồng đậm ngưng tụ, cuộn cuộn nóng bỏng vô cùng, rót vào trong Vạn Thú Lô, không gian chung quanh lập tức trở nên nóng bức.

Theo Vô Thượng Chân Hỏa xuất ra, Đỗ Mật Nhi cùng với Âu Dương Phiên tình nguyện không được mà cảm thấy một áp chế vô hình.

Hai nàng đều kinh hãi trong lòng, xoay người nhìn Nhạc Thành, thú hỏa cửu giai của các nàng bình thường không có hỏa diễm nào so sánh được, không có bất kỳ thứ gì có thể gây ảnh hưởng, trừ phi là dị hỏa.

- Chẳng lẽ tên kia dùng dị hỏa.

Trong lòng hai nàng đều thầm nghĩ, dị hỏa là một loại kỳ lạ trong thiên địa, có thể đốt cháy tất cả mọi phạm vật, đầu khí ma pháp cũng vô pháp chống lại dị hỏa đốt cháy.

Đối với dị hỏa Nhạc Thành cũng biết một chút chỉ là hắc văn chưa từng gặp qua, đặc biệt dị hỏa so với thú hỏa thì mạnh hơn nhiều, nhưng so với Vô Thượng Chân hỏa của hắn thì không đáng. Vô Thượng chân hỏa của mình đừng nói là vật trên thế gian này mà ở cả vật ở tiên giới cũng bị đốt cháy.

Hai luồng Vô Thượng Chân hỏa được rót vào trong Vạn Thú Lô, Nhạc Thành dùng linh dược toàn bộ đều nhập vào trong đó, hai luồng Vô thượng chân hỏa lập tức bao trùm, sau một lát đồng linh dược liền chuyển hóa thành nước thuốc.

Cử động của Nhạc Thành khiến cho mọi người phải ngây người, ở Huyền Thiên Đại lục chưa từng có cách luyện chế đan dược như vậy, đem tất cả linh dược đều nhập vào trong lò luyện đan, chuyện này thật là khó tưởng tượng được. Luyện đan cần phải từng bước, đem tất cả đan dược bỏ vào khiến cho mọi người kinh hãi vô cùng.

Đối với ánh mắt kinh ngạc xung quanh Nhạc Thành cũng không để ý tới, nếu như luyện chế đan dược ngũ phẩm hoặc đan dược tứ phẩm cao giai thì Nhạc Thành cũng không dám làm như vậy, tuy nhiên đây chỉ là đan dược tam phẩm, chỉ cần linh hồn lực cũng đủ rồi.

Tu chân giả ở Hoa hạ luyện đan còn phức tạp hơn cả luyện đan ở Hoa Hạ còn phức tạp hơn cả ở Huyền Thiên Đại lục.

Mười phần chung sau, trong sự kinh ngạc của mọi người, tất cả linh dược đã được luyện hóa, thủ ấn trong tay biến đổi, hai luồng vô thượng chân hỏa khổng lồ chế Vạn Thú Lô, sau đó từ bên trong chảy ra một linh dịch tinh thuần rồi bắt đầu tụ đan.

- Tại sao lại như vậy, đây là thủ đoạn luyện đan gì?

Những người xem vốn chế cười Nhạc Thành giờ này kinh ngạc đến miệng không khép lại được, thủ đoạn luyện đan này của Nhạc Thành bọn họ chưa từng thấy, cũng chưa từng nghe nói qua.

- Tên đáng chết, hại ta lo lắng vô ích.

Tư Mã Yên Nhiên cuối cùng cũng thở ra một hơi, thủ đoạn luyện đan của Nhạc Thành khiến cho nàng kinh ngạc không thôi.

Thần sắc Tư Mã Xương Bình cuối cùng cũng ổn định lại mà nở ra một nụ cười. Cho dù y không hiểu gì về luyện dược sư nhưng nhìn thấy tình hình trong sân thì cho thấy Nhạc Thành so với Luyện Dược sư bình thường cao minh không ít, lo lắng biến mất, càng ngày càng thỏa mãn với đứa con rể này.

Nhìn thần sắc của Tư Mã Xương Bình, Tư Mã Yên Nhiên cũng cười cười, Nhạc Thành thực lực thật sự vượt quá tưởng tượng của nàng.

- Tung tung.

Không ít những viên đan dược đã được luyện chế thành công, chỉ là cũng có rất nhiều người thất bại.

Mà lúc này, Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình cũng tiến vào giai đoạn tụ đan khẩn yếu, thời gian bây giờ so với quy định chỉ còn lại năm phần chung.

Năm phần chung đối với ba người là đã đủ, một lát sau linh khí trong lò đan liền khởi động, đan dược tam phẩm đã tạo thành.

Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình hai người nhìn nhau, trong lòng hai người thầm nghĩ, nếu hai người mà còn giằng co nhau nữa thì sẽ không có cơ hội tiên vào vòng thứ hai.

- Nhạc Thành thật lợi hại, hai mươi phần chung đã luyện chế ra một viên đan dược tam phẩm.

- Hắn cũng đẹp trai đó, quả là thần tượng của ta.

Biểu hiện của Nhạc Thành khiến cho mọi người điên cuồng lên, lúc này danh tự của Nhạc Thành cũng được khắc ghi trong lòng mọi người.

Một số ít đại gia tộc và thế lực lớn liền buồn bực lắc đầu, chỉ trách mình không có một nữ nhân xinh đẹp nào như Tư Mã Yên Nhiên. Tư Mã gia tộc lần này thật là may mắn khi tìm được một đứa con rể lợi hại như vậy.

Nhìn thấy biểu hiện của Nhạc Thành, bốn thế lực lớn cũng nhìn về phía Tư Mã gia, đặc biệt là người của Lương gia, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Sau đó Bạch hộ pháp của Tiên Cảnh tông kiểm tra những đan dược được luyện thành, những đan dược luyện chế không tốt hoặc không trọn vẹn đều bị loại ra ngoài. Sau khi kiểm tra Bạch hộ pháp tuyên bố số người lọt vào vòng hai tổng cộng là bảy mươi hai người.

Kế tiếp chính là thời gian nghỉ ngơi nửa canh giờ, năm thế lực lớn lúc này mới chú ý tới đấu trường, bọn họ tạm thời cho người của mình nghỉ ngơi. Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình lúc này cũng chú ý tới Nhạc Thành, vừa rồi biểu hiện của Nhạc Thành khiến các nàng cũng phải kinh ngạc.

Nhạc Thành về tới phòng nghỉ của Tư Mã gia tộc xong, Tư Mã Xương Bình liền kéo hắn ngồi cạnh mình, hỏi xem hắn có mệt hay không.

Tư Mã Xương Bình tức giận nhìn chằm chằm Nhạc Thành, người này khiến cho mình khổ công lo lắng, có cơ hội nhất định phải giáo huấn tên gia hỏa này.

Nhạc Thành đối với sự tức giận của Tư Mã Xương Bình thì thản nhiên, đối với sự hỏi ân cần của y hắn cũng đáp lại, ai bảo y là nhạc phụ của mình.

Người của năm thế lực lớn hiện tại đang quét dọn đấu trường, không ít luyện dược sư tiến vào vòng hai này tận dụng cơ hội mà khoan chân tu luyện, ba vị trí đầu tiên bọn họ không dám nghĩ đến nhưng mỗi người đều muốn tiến vào mười vị trí dẫn đầu.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

70. Chương 70 : Đợt Thi Đấu Thứ Hai .

Sau nửa canh giờ, bảy mươi hai người dự thi cũng tiến lên sàn thi đấu, năm thế lực lớn cùng với Âu Dương Phiền Tình chính là những người được chú ý nhất.

Nhạc Thành đánh giá những được liệu và đan phương bày trên bệ đá, dùng thần thức kiểm tra thì biết được lần thứ hai này chính là luyện chế một tam phẩm đan dược, Hoàng Linh Đan. Mặc dù gọi là tam phẩm đan dược nhưng thực tế đã tiếp xúc tới đan dược tứ phẩm.

Sau khi Bạch Hộ pháp tuyên bố xong, Nhạc Thành cũng không dám tiến hành như lần đầu tiên, lần này nếu như chủ quan thì không chừng mình sẽ lật thuyền trong mương, đến lúc đó Tư Mã Yên Nhiên sẽ không tha cho mình.

Vạn Thú Lô bày lên trên đài, hai tay của hắn ngưng thành một thủ ấn, hai luồng Vô Thượng Chân Hỏa nhanh chóng nhập vào bên trong, lập tức một đồng đan dược đã được đầu nhập vào trong đó, với tốc độ hiện tại, Nhạc Thành không sợ gì.

Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tình hai người cũng liếc nhìn Nhạc Thành, hai nàng cũng nhanh chóng đầu nhập vào trong việc luyện chế đan dược. Hai người này vốn cho rằng đối phương chính là đối thủ lớn nhất của mình nhưng đột nhiên xuất hiện Nhạc Thành, cả hai người đều di chuyển ánh mắt về phía hắn.

Triệu Thanh Tùng, Lương Ngọc cùng với Lưu Lực Dương ba người cũng không dám chần chừ, đầu nhập vào trong việc luyện đan.

Luyện chế đan dược tam phẩm ở trên Huyền Thiên đại lục tuyệt đối không có gì khó khăn với Nhạc Thành sau một lát Nhạc Thành đã tiến vào giai đoạn tụ đan.

- Bành.

Một tiếng linh khí ba động, vạn thú lô của Nhạc Thành đã xuất ra một viên đan dược màu vàng rót vào trong tay của Nhạc Thành, đợt thứ hai cạnh tranh, Nhạc Thành đã chiếm được danh vị đệ nhất.

Những người vây quanh một lần nữa lại kinh ngạc, khuôn mặt của Tư Mã Xương Bình tươi như hoa, đã lâu rồi hắn chưa cao hứng như vậy.

- Bành Bành.

Tựa hồ như ngay sau tiếng luyện thành đan của Nhạc Thành thì hai tiếng nhẹ sau đó cũng vang lên, Đỗ Mật Nhi cùng với Âu Dương Phiền Tình cũng luyện hóa thành công hai viên Hoàng Linh Đan, Nhạc Thành cũng hơi liếc nhìn hai nàng. So với vòng thứ nhất thì tốc độ của hai nàng có vẻ nhanh hơn, chẳng lẽ ở vòng thứ nhất cả hai đều che giấu thực lực.

-Chẳng lẽ hai nàng đều là luyện dược sư ngũ phẩm.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, có một tưởng tượng đối với hai nàng.

Sau một lát, linh khí ba động, mấy viên Hoàng Linh Đan cũng được luyện chế thành công. Lương Ngọc, Triệu Thanh Tùng, Lưu Lực Dương theo thứ tự cũng xếp thứ tư, thứ năm thứ sáu. Mặt khác cũng có bốn thanh niên khác tiến vào mười vị trí đầu.

Danh ngạch tuy đã đủ nhưng trận đấu cũng không dừng lại, bởi vì nếu như trong mười viên đan dược phía trước có một chút không hợp cách thì những người phía sau sẽ được thể thân tiến lên.

Đại hội Luyện dược sư lần trước trong đợt thứ hai có người luyện chế ra đan dược đủ điều kiện đều giao cho Tiên Cảnh Tông, tuy tam phẩm đan dược xã ỉ, ngay cả đan phương được liệu đều là do Tiên Cảnh Tông cung cấp.

Sau khi mọi người luyện chế xong, Luyện Dược Sư của Tiên Cảnh Tông một lần nữa kiểm tra những đan dược luyện chế, cuối cùng bài danh không thay đổi, mười người được xác định.

Sau đó mọi người lại được nghỉ ngơi nửa canh giờ. Nhạc Thành về phòng nghỉ của Tư Mã gia tộc thì phát hiện ra nụ cười của Tư Mã Xương Bình ngày càng thêm thân thiết, mà Tư Mã Yên Nhiên thần sắc đối với hắn vẫn không có gì thay đổi.

Trận đấu vòng thứ ba Nhạc Thành cũng đã nghe Tư Mã Yên Nhiên nói qua, trận đấu vòng thứ ba chính là tự chuẩn bị linh được và đan phương ai luyện chế được đan được phẩm gia cao nhất thì thắng, phẩm giai cùng nhau thì xét đến chất lượng.

Trong phòng nghỉ của Lương gia, Lương Ngọc ở phía xa xa nhìn về phía Nhạc Thành mà nói:

- Người chẳng qua có tốc độ nhanh mà thôi, ở trận thứ ba chẳng có quan hệ gì tới tốc độ, hiện tại ta đã là luyện được sư tứ phẩm đỉnh phong, ta không tin rằng không thắng được người, nhất định không để cho Tư Mã gia tiến vào ba vị trí đầu tiên.

Ở trong phòng nghỉ của Đan Môn, cổ tay trắng của Đỗ Mật Nhi khẽ đưa vào trong miệng một viên đan được, từ từ khôi phục linh hồn lực bị tiêu hao mà nói:

- Âu Dương Phiên Tình cũng là ngũ phẩm Luyện Được sư, còn có Nhạc Thành của Tư Mã gia tộc kia tựa hồ như cũng rất mạnh, xem ra ta cũng phải bạo lộ thân phận ngũ phẩm luyện được sư.

Ở trong Tiên Cảnh Tông Âu Dương Phiên Tình cũng nhét một viên đan được vào miệng mà thầm nói:

- Đỗ Mật Nhi hẳn là cũng là một luyện được sư ngũ phẩm.

- Tiểu thư người làm sao vậy.

Bạch hộ pháp ân cần hỏi chuyện Âu Dương Phiên Tình.

- Bạch Hộ Pháp, ông thấy lần này ai sẽ giành ngôi quán quân.

Âu Dương Phiên Tình hỏi Bạch Hộ Pháp.

- Cái này...

Bạch Hộ Pháp chần chờ một chút, nhất thời cũng không biết phải nói thế nào, nếu như không có Tư Mã gia tộc Nhạc Thành xuất hiện và Đỗ Mật Nhi đạt tới luyện được sư Ngũ phẩm thì hẳn nhất định cho rằng tiểu thư tất thắng, nhưng hiện tại thì không nhất định.

- Người nói thắng thì tốt.

Nhìn thấy thần sắc chần chờ của Bạch Hộ Pháp, Âu Dương Phiên Tình liền nói.

Bạch Hộ pháp nói:

- Tiểu Thư, ta thấy ba vị trí đầu tiên tuyệt đối không có bất ngờ xảy ra, tiểu thư, Đỗ Mật Nhiêm và Nhạc Thành của Tư Mã gia tộc sẽ tiến vào, về phần ngôi quán quân, lão phu thật sự không đoán ra.

- Nhạc Thành.

Nghe Bạch Hộ pháp trả lời, Âu Dương Phiên Tình lẩm bẩm nói.

Mà lúc này trong lúc nghỉ ngơi mọi người cũng đều thảo luận xem ai sẽ đoạt ngôi quán quân.

Tư Mã Xương Bình vô cùng yên tâm, dựa theo biểu hiện của hai đợt trước, Nhạc Thành tiến vào ba vị trí đầu tiên không thành vấn đề, hiện tại Tư Mã Xương Bình hi vọng lớn nhất chính là Nhạc Thành có thể trở thành quán quân mà không, nếu trở thành trưởng lão của Tiên Cảnh tông thì Tư Mã gia tộc sẽ bao trùm lên cả bốn thế lực lớn còn lại.

Vòng thứ ba cuối cùng cũng bắt đầu, mười người một lần nữa tiến lên trận thi đấu, hai nghìn nhân tài chọn ra mười người, mười người này chính là những người thiên phú nhất, mà trong mười người này, Nhạc Thành Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình chính là những người hấp dẫn ánh mắt bọn họ nhất.

Vòng thứ ba sau khi được tuyên bố bắt đầu những người khác lập tức chuẩn bị, Nhạc Thành ngược lại không vội, xem tình huống trước mắt rồi mới hành động, dù sao vòng thứ ba cũng không quy định thời gian.

Lúc này mọi người chuẩn bị một loạt động tác. Những người xếp tử bầy tới mười đều bày ra được liệu luyện chế đan được tam phẩm, về phần những người khác đều chuẩn bị luyện chế đan được tứ phẩm.

- A, tài liệu đan được ngũ phẩm.

Khi ánh mắt nhìn về phía Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình, Nhạc Thành liền kinh ngạc.

Một lát sau, Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình được bao phủ toàn thân bởi một tầng nồng đậm, chung quanh là linh khí, một đoàn hỏa diễm của hai nàng lập tức xuất vào trong lò đan.

- Hai ngũ phẩm luyện được sư.

Toàn trường đều bị sự hấp dẫn của Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình, hai người này chỉ mới mười tám tuổi mà đã là ngũ phẩm luyện được sư khiến cho bọn họ không tưởng tượng nổi.

Tất cả luyện được sư cũng đều kích động, một số người bốn mươi năm mươi tuổi đều vẫn chỉ là luyện được sư tứ phẩm vậy mà hai người mười tám tuổi trước mắt đã là luyện được sư ngũ phẩm khiến cho bọn họ kích động không thôi.

- Thiên phú không tệ.

Nhạc Thành cũng tán thưởng nhìn hai nàng, thiên phú như vậy xác định là không tệ.

Bọn người Lương Ngọc và Triệu Thanh Tùng cũng ngạc nhiên nhìn Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình mà ngạc nhiên, ngũ phẩm luyện được sư, bọn họ còn cách xa vô cùng.

- Quả nhiên là ngũ phẩm luyện được sư.

Sắc mặt của Tư Mã Xương Bình hơi thay đổi, không ngờ đan môn Đỗ Mật Nhi cùng Tiên Cảnh tông Âu Dương Phiên Tình đều che giấu thực lực.

Sắc mặt của Tư Mã Yên Nhiên cũng lộ ra vẻ lo lắng, ngũ phẩm luyện được sư tuyệt đối không cùng một tầng với tứ phẩm luyện được sư.

- Ta cũng muốn luyện chế ngũ phẩm luyện được sư.

Nhạc Thành hơi lẩm bẩm nói:

- Cũng tốt, vừa vặn ta muốn luyện chế một viên Dưỡng Thần đan.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

71. Chương 71 : Ngũ Phẩm Trung Giai Đan Được .

Nhạc Thành vốn định trong thời gian ngắn tiếp theo sẽ luyện chế một viên Dưỡng Thần đan, sau khi đạt tới Thai Tức Kỳ sẽ dùng.

Nhạc Thành lấy ra Vạn Thú Lô bày trên bệ đá, móc từ trong vòng tay trữ vật ra một đồng lớn đan được, những linh dược này chính là do mình kiếm được mà đại bộ phận là ở Tư Mã gia tộc.

- Vô Thượng Chân hỏa.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, thủ ấn cùng với hai ngọn lửa nóng bỏng lập tức ngưng tụ trên tay, dựa theo suy đoán của Nhạc Thành thì Dưỡng Thần Đan hẳn sánh ngang với đan được ngũ phẩm trung giai ở Huyền Thiên Đại lục. Đây cũng là lần đầu tiên hắn luyện chế đan được ngũ phẩm cho nên cũng không dám khinh thường.

Chân khí vận chuyển trong cơ thể, Nhạc Thành lập tức bị một vòng thanh mang bao quanh, thanh mang này so với khi hắn còn ở thời kỳ Khía Quang trung kỳ thì mạnh hơn rất nhiều, đợi đến khi Nhạc Thành đạt tới Thai Tức Kỳ thì thanh mang sẽ chuyển hóa thành vòng cương quyền, lực phòng ngự cũng sẽ tăng lên rất nhiều.

Nhạc Thành ở quanh không gian mà chấn động, chỉ là chấn động này hoàn toàn là do Hỗn Nguyên chân kinh trên người của hắn tác động, người ngoài nhìn thấy vậy thì chấn động, mà ngay cả Tư Mã Yên Nhiên cũng kinh ngạc tới mức thất thần.

Mọi người chỉ thấy xung quanh Nhạc Thành là một hồng quang nồng đậm, xung quanh không ngừng chấn động lên, loại hiện tượng này chỉ có ngũ phẩm luyện được sư mới làm được, hơn nữa chân khí của Nhạc Thành so với Âm Dương Phiến Tinh và Đồ Mật Nhi cơ hồ còn xếp trên.

- Nhạc Thành cũng là ngũ phẩm luyện được sư.

Không ít người nhìn không được cất tiếng nói, đại hội lần này xuất hiện đồng thời ba ngũ phẩm luyện được sư, thật là khó tưởng tượng được. Lần trước tối đa cũng chỉ có một hai tứ phẩm luyện được sư, lần này lại xuất hiện tới ba ngũ phẩm.

- Hắc, hắc cũng là ngũ phẩm luyện được sư.

Lương Ngọc tràn đầy ngạc nhiên nhìn Nhạc Thành, chuyện này không thể tiếp nhận, nguyên bản hắc còn muốn làm nhục Nhạc Thành một cái nhưng hiện tại khí tức của Nhạc Thành khiến hắc có một cảm giác tuyệt vọng.

Khuôn mặt của Tư Mã Xương Bình kinh ngạc nhìn Nhạc Thành trên đài, sau đó mừng rỡ như điên:

- Con rể ta cũng là ngũ phẩm luyện được sư, lần này phát tài rồi.

- Người này hóa ra che giấu sâu như vậy, hắc cũng là ngũ phẩm luyện được sư.

Tư Mã Yên Nhiên nhìn không được mà mừng rỡ, chuyện này đều nằm ngoài ý muốn của nàng.

Năm thế lực lớn cùng với Tiên Cảnh Tông tất cả đều bị Nhạc Thành làm cho kinh ngạc, lần đại hội này có tới ba ngũ phẩm luyện được sư, nếu như tông chủ biết được sẽ rất vui vẻ.

Đối với những sự kinh ngạc bên ngoài những người tham gia dự thi dĩ nhiên cũng không dám phân tâm, trên đài mười người đều tập trung toàn bộ tinh thần để luyện chế đan dược của mình, mà ngay cả Nhạc Thành cũng không dám khinh thường, vô thượng chân hỏa trong tay của hắc khổng lồ chế luyện trong Vạn Thú Lô, từ từ luyện ra những dược lực tinh thuần nhất.

Hiện tại luyện chế ngũ phẩm đan dược trung giai là tối đa của Nhạc Thành. Chờ sau khi hắc đạt tới tu vi Thai Túc Kỳ thì hắc có thể luyện chế đan dược ngũ phẩm dễ dàng giống như đan dược tam phẩm vậy.

Linh khí nồng đậm xuất hiện ở trên trường, những người vây quanh bắt đầu nghị luận ồn ào, lảng lảng chú ý những biến hóa ở trên đài.

“Ầm” một tiếng thật lớn vang lên, luyện được sư ở vị trí thứ tám đã bị nổ lò, toàn thân đen kịt một mảng, xem ra bị thương cũng không nhẹ.

Hai canh giờ sau, hai tiếng đan dược vang lên, người thứ chín cùng với người thứ mười đã luyện chế thành công hai viên đan dược tam phẩm cao giai. Sau đó người ở vị trí thứ bảy cũng luyện chế một viên đan dược tam phẩm cao giai thành công.

Nhìn hững người khác luyện chế đan dược tứ phẩm và ngũ phẩm sắc mặt của ba người liền bất đắc dĩ, bọn họ vốn tưởng rằng thiên phú của mình không tệ, tham gia cuộc đại hội lần này bọn họ mới biết gì gọi là ngoài trời có trời, ngoài người còn có người.

Ba người hiện tại chỉ còn có thể chờ mong sáu người còn lại bị nổ lò như vậy bọn họ mới có cơ hội tiến vào. Tuy nhiên điều này có thể sao? Chỉ có thể nằm mơ mà thôi, xem ra đan dược tam phẩm của mình không cách nào so sánh với đan dược của người ta.

- Xích.

Sau một lúc, Triệu Thanh Tùng, Lưu Lực Dương cũng đã luyện chế xong một viên đan dược tứ phẩm, Triệu Thanh Tùng luyện chế một viên đan dược tứ phẩm sơ giai còn Lưu Lực Dương luyện chế một viên đan dược tứ phẩm trung giai.

Hiện tại ở trên trường thi đấu chỉ còn bốn người.

- Ầm.

Một tiếng vang thật lớn, Lương Ngọc của Lương gia thở hổn hển, toàn thân đen kịt đứng trước thạch đài, quần áo bị xé rách rối bời, ở trên bệ đá lò đan bị chia năm xẻ bảy, Lương Ngọc đã bị nổ lò.

- Ha ha.

Tư Mã Xương Bình lần người đầu tiên nở ra nụ cười, trong lòng thầm cảm thấy mình may mắn vì không chấp nhận đám hỏi của Lương gia, nếu không thì Tư Mã gia tộc đã xong rồi.

Người của Lương gia nghe thấy tiếng cười của Tư Mã Xương Bình thì hung hăng trợn mắt nhìn hắn.

Ánh mắt của Lương Ngọc liền hiện ra vẻ si ngốc, hắn thế nào cũng không ngờ mình lại bị nổ lò. Kỳ thật cái này cũng khó trách, Lương Ngọc tính rằng muốn làm nhục Nhạc Thành kết quả khi trông thấy Nhạc Thành trở thành luyện được sư ngũ giai thì sợ hãi tâm thần bị ảnh hưởng dẫn tới hậu quả nổ lò.

Nếu như không có Nhạc Thành xuất hiện thì thực lực chân chính của Lương Ngọc hoàn toàn có thể tiến vào ba vị trí đầu tiên, chỉ vì Nhạc Thành xuất hiện đã cải biến tất cả.

Trên trường thi đấu chỉ còn lại ba người, mười vạn người vây xem đều trở nên khẩn trương, ba người này chính là ba người mạnh nhất ở kỳ đại hội lần này, nhưng ai là quán quân thì mọi người không dám vội kết luận.

Sau nửa canh giờ, hai đạo thanh âm đan được ra lò, hai luồng linh khí đan được vây quanh Âu Dương Phiền Tình và Đỗ Mật Nhi. Bọn họ đều luyện chế thành công đan được ngũ phẩm.

Sắc mặt của bọn họ tái nhợt, luyện chế đan được ngũ phẩm tiêu hao không ít linh hồn lực, ngay lập tức cả hai đều móc ra một viên Phục Nguyên Đan nhét vào miệng, khuôn mặt liền trở nên hồng nhuận trở lại.

- Người này rốt cuộc là xuất hiện từ đâu.

Cả hai nàng đều nhìn Nhạc Thành, nguyên bản hai người đều cho rằng mình sẽ đạt chức vị quán quân luyện được sư không ngờ có người còn lợi hại hơn cả hai.

Toàn trường vẫn chỉ còn mỗi Nhạc Thành tập trung luyện đan, một số người sùng bái hắn trong lòng thầm la lên:

- Nhạc Thành cố gắng lên, Nhạc Thành cố gắng lên.

Tư Mã Yên Nhiên chăm chú nhìn nam tử tuổi trẻ trên đài, lúc này hắn đã khắc sâu vào trong lòng của nàng.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, tất cả mọi người trong lòng liền trở nên trầm trọng. một số người đã không kìm được mà khẽ hô lên:

- Nhạc Thành cố lên.

Thanh âm tuy nhỏ nhưng số lượng người lớn, hiệu quả cũng kinh người, Nhạc Thành không ngờ mình lại có nhiều hâm mộ như vậy.

- Bành.

Sau nửa canh giờ, một viên đan được từ trong Vạn Thú Lô bay lên trời, linh khí nồng đậm bao quanh không tiêu, sau một lát mới rơi vào tay của Nhạc Thành.

- Cuối cùng cũng luyện thành Dương Thần Đan.

Nhạc Thành thở ra một hơi, việc luyện chế Dương Thần Đan đối với thực lực hiện tại của hắn đã là cố gắng hết sức. Nhạc Thành nhanh chóng nhét vào trong miệng một viên Phục Nguyên Đan, bổ sung chân khí và linh hồn lực bị tiêu hao.

Sau khi Nhạc Thành luyện chế đan được thành công những người khác cũng hò hét cuồng nhiệt, những thanh âm vây quanh trường thi đấu. Người của Tiên Cảnh Công muốn kiểm tra thành quả nhưng nghe thấy tiếng hò hét thì tạm thời ngưng lại.

Nhạc Thành nhìn thấy một số người sùng bái mình thì liền khẽ phát phát tay thì lễ. Tuy nhiên trước tình huống này số người hò hét còn nhiều hơn, cả trường thi đấu trở nên rối loạn, không ít nữ tử trẻ tuổi còn lớn tiếng hét lên:

- Nhạc Thành, ta yêu huynh, Nhạc Thành ta muốn gả cho huynh.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oOoOo—

72. Chương 72 : Chiếc Ghế Khách Khanh Trưởng Lão

Nhìn thấy cảnh tượng trong trường Nhạc Thành liền đình chỉ phát tay, vội vàng lùi lại mấy bước. Cảnh tượng này Nhạc Thành sợ rằng một số người hâm mộ sẽ xông tới.

Nhìn thấy vô số người điên cuồng với Nhạc Thành Đỗ Mật Nhi cùng với Âu Dương Phiền Tình cũng bất đắc dĩ nhìn Nhạc Thành. Người này tại sao lại có lực hấp dẫn lớn như vậy, bình thường mình tới chỗ nào cũng là tiêu điểm, tại sao hôm nay mỹ nhân tuyệt sắc này lại kém nhân khí hơn so với hắn.

- Người này đúng là yêu nghiệt giả bộ.

Tư Mã Yên Nhiên nhìn chằm chằm về phía Nhạc Thành, trong lòng cảm thấy có tâm tình phức tạp.

Tiên Cảnh Tông cùng với ngũ đại thế lực cũng không ngờ rằng lần này lại có một màn quái dị như thế phát sinh.

Mười phút sau, màn hưng phấn của những người hâm mộ Nhạc Thành mới chấm dứt, lúc này người của Tiên Cảnh Tông kiểm tra đan dược, miễn cho chút nữa có chuyện gì phát sinh.

- Đây chính là đan dược ngũ phẩm trung giai.

Ba người của Tiên Cảnh tông đều nhất thời kinh hô, ba người khẽ vuốt ve Dưỡng Thần Đan của Nhạc Thành, tuy bọn họ không nhận ra Nhạc Thành luyện chế đan dược gì nhưng linh khí ba động khiến bọn họ không khó nhận ra đây chính là đan dược ngũ phẩm trung giai.

Những người của Tiên Cảnh Tông nhìn thấy thì khó xử, bởi vì Đan Môn Đỗ Mật Nhi cùng với Tiên Cảnh Tông Âu Dương Phiền Tình hai người luyện chế đan dược ngũ phẩm sơ giai cho nên thứ tự bài danh ngũ phẩm luyện được sư bắt đầu khó xử.

Cuối cùng Huyết Sát môn Lưu Lực Dương được vị trí thứ ba còn Đan Môn Đỗ Mật Nhi và Tiên Cảnh Tông Âu Dương Phiền Tình đều song song xếp thứ hai, quán quân chính là con rể của Tư Mã gia tộc Nhạc Thành.

Kết quả của đại hội khiến cho các người hâm mộ Nhạc Thành không kìm được mà hưng phấn hô lên. Đạt được ngôi vị quán quân Nhạc Thành cũng nhận được ba nghìn kim tệ, nhận được một đan phương ngũ phẩm. Về phần chức vị trưởng lão của Tiên Cảnh Tông thì Nhạc Thành không biết chuyện gì xảy ra.

Mọi người chờ mong đại hội Luyện Dược sư cuối cùng cũng đã xong, danh tự của Nhạc Thành xuất hiện trên đại hội cuối cùng cũng khắc ghi vào trong trí nhớ bọn họ. Nhạc Thành đi vào trong phòng tu luyện mà Tư Mã Yên Nhiên ở ngoài cửa kêu lên.

- Vào đi.

Nhạc Thành thu hồi chân khí, đại hội Luyện Dược sư kết thúc khiến cho Nhạc Thành cảm thấy tu vi của mình có dấu hiệu thăng tới Thai Túc Kiêu. Vì vậy sau một thời gian sau khi đạt tới Thai Túc Kỳ Nhạc Thành có thể luyện chế một số pháp khí.

- Nhạc Thành, Tiên Cảnh tông có người đến, nói rằng muốn con đi một chuyến tới Tiên Cảnh Công.

Tư Mã Yên Nhiên di chuyển thân ảnh đi vào trong gian phòng của Nhạc Thành.

- Tiên Cảnh Tông tìm ta có chuyện gì?

Nhạc Thành đứng trước Tư Mã Yên Nhiên đôi mắt không khỏi cảm thấy bồi hồi trước đường cong trên cơ thể của nàng.

- Chắc là người của Tiên Cảnh Tông hi vọng người gia nhập.

Tư Mã Yên Nhiên trừng mắt nhìn Nhạc Thành, ánh mắt này của nàng đối với hắn đã trở thành thói quen, cho dù không tức giận cũng như vậy.

- Để ta đi tìm hắn hỏi kỹ

Nhạc Thành nói với Tư Mã Yên Nhiên, sau đó lập tức kéo tay nàng đi ra ngoài. Đối với vị trưởng lão Tiên Cảnh tông Nhạc Thành dĩ nhiên không để ý, chỉ là đi ra ngoài xem cũng tốt.

- Tại sao ngươi còn kéo tay của ta?

Bị Nhạc Thành kéo tay Tư Mã Yên Nhiên ửng đỏ cả khuôn mặt trừng mắt nhìn Nhạc Thành tuy nhiên trong mắt không hề có bất kỳ sự tức giận nào, ngọc thủ cũng không có bất kỳ sự trốn tránh nào.

- Chúng ta không thân mật thì sẽ rất dễ dàng bị người khác nhìn thấu.

Nhạc Thành nói với Tư Mã Yên Nhiên, nói xong hắn kéo nàng đi ra khỏi gian phòng.

Phòng khách của Tư Mã gia tộc lúc này đã có bảy người, gia chủ của Tư Mã gia Tư Mã Xương Bình nhiệt tình mời chào bảy người này. Bảy người này hôm nay không giống như khách nhân bình thường, đều là người của Tiên Cảnh Tông, một số người quan hệ rất tốt với Tư Mã Xương Bình, cũng chính vì mối quan hệ này mà Tư Mã gia tộc mới có thể kéo dài mười năm vẫn chưa bị xóa tên. Lúc này một đầu linh quen biết đang trò chuyện với y.

- Xương Bình huynh, chúc mừng huynh lần này có một hảo hiền tể.

Đầu linh áo xám trung niên nói với Tư Mã Xương Bình.

- Không có không có, những thứ này đều là do Viên huynh chiếu cố cho Tư Mã gia.

Tư Mã Xương Bình nói với trung niên áo xám.

Vị trung niên áo xám có tên là Viên Hà Phỉ, chính là một trong những vị trưởng lão của Tiên Cảnh Tông, địa vị còn cao hơn cả năm thế lực ở trong Tiên Cảnh tông. Bởi vì hắn cùng với Tư Mã Xương Bình có quan hệ không tệ, những năm nay chiếu cố cho Tư Mã gia tộc không ít, nếu không thì gia tộc này đã sớm suy tàn.

- Ngươi cũng không cần phải khách khí với ta.

Viên Hà Phỉ hướng về phía Tư Mã Xương Bình nói:

- Chờ nữ tể của ngươi tiến vào Tiên Cảnh Tông xong chúng ta sẽ trở thành người một nhà.

- Tư Mã Xương Bình nói:

- Từ nay nữ tể của ta còn phải nhờ Viên huynh chiếu cố nhiều.

Có một đứa con rể giỏi giang như vậy, đây là những ngày nằm mơ của Tư Mã Xương Bình.

- Làm sao có chuyện này, về sau ta còn nhờ ông chiếu cố nhiều hơn mới phải.

Viên Hà Phỉ nói.

Lời này của hắn cũng là thật, tuổi trẻ như vậy đã là luyện được sư ngũ phẩm, nếu tiến vào Tiên Cảnh Tông tuy cùng là địa vị trưởng lão nhưng nhất định là cao hơn mình, nếu như vài năm sau có thể trở thành lục phẩm Luyện Được sư, thậm chí là thất phẩm luyện được sư thì địa vị khó mà có thể tưởng tượng được.

- Phụ thân, bá phụ.

Hia người đang nói chuyện thì Nhạc Thành cùng với Tư Mã Yên Nhiên đi ra ngoài sải sải, Nhạc Thành cũng chỉ hơi buông lỏng tay của Tư Mã Yên Nhiên.

- Yên Nhiên, Nhạc Thành các người mau gặp Viên bá phụ.

Nhìn thấy nữ nhân cùng với con rể của mình tới đây, Tư Mã Xương Bình vội vàng thay hai người giới thiệu với Viên Hà Phi.

- Bái kiến Viên bá phụ.

Nhạc Thành liền mỉm cười hành lễ với Viên Hà Phi.

- Bái kiến Viên Bá phụ.

Tư Mã Yên Nhiên đã sớm nhận thức Viên Hà Phi liền cung kính thi lễ với ông ta.

- Không cần đa lễ.

Tư Mã Yên Nhiên thi lễ Viên Hà Phi còn chịu được nhưng Nhạc Thành thi lễ khiến cho Viên Hà Phi không chịu nổi, hẳn chỉ có tu vi cửu tinh Đấu Vương mà Nhạc Thành hiện tại đã là ngũ phẩm luyện được sư, ở tình huống bình thường mà nói, địa vị của Nhạc Thành còn muốn cao hơn cả hắn.

- Người chính là Nhạc Thành? Tuổi còn nhỏ mà đã có thực lực như vậy, thật là đáng quý.

Nhìn Nhạc Thành, Viên Hà Phi nói. Với quan hệ của hắn với Tư Mã gia tộc, Tư Mã gia tộc có một đứa con rể tốt như thế trong lòng hẳn cũng cảm thấy cao hứng.

- Nhạc Thành người ngồi xuống trước, Viên huynh lần này tới tìm người hi vọng người có thể tiến vào trong Tiên Cảnh Tông.

Tư Mã Xương Bình bảo Nhạc Thành ngồi xuống trước.

- Nhạc Thành, dựa theo quy định ở đại hội Luyện được sư, người chính là có thể tiến nhập vào trong Tiên Cảnh Tông hơn nữa còn có thể trở thành trưởng lão. Đương nhiên người có thể là khách trưởng lão hoặc là trực tiếp tiến vào Tiên Cảnh Tông trở thành một thành viên chính thức.

Viên Hà Phi nói.

- Khách trưởng lão cùng với trưởng lão chính thức có gì khác nhau?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, đối với việc gia nhập Tiên Cảnh Tông Nhạc Thành cũng sẽ không nguyện ý, có thể vì Tư Mã gia tộc không thể trực tiếp từ chối đối phương cho nên hiện tại Nhạc Thành cũng nghĩ biện pháp nào từ chối cho tốt.

Viên Hà Phi nói:

- Ghế khách trưởng lão rất tự do, cùng chức vị với trưởng lão chính thức chỉ là đãi ngộ không giống nhau, tuy nhiên chuyện của người Tiên Cảnh Tông sẽ không hỏi đến, chỉ là khi Tiên Cảnh Tông gặp nguy hiểm người phải tương trợ. Mà trưởng lão chính thức thì ở trong tông, tất cả đồ dùng vật dụng sẽ do Tiên Cảnh tông chuẩn bị cho người, đương nhiên người cũng phải tuyệt đối phục tùng Tiên Cảnh Tông.

Mọi người ở trên Tả Tinh Đảo đều hi vọng có thể gia nhập Tiên Cảnh Tông, chỉ là Tiên Cảnh Tông từ trước tới nay yêu cầu nghiêm khắc vô cùng, không phải là đệ tử trẻ tuổi thiên phú thì tuyệt đối không nhận, hơn nữa mọi người đều biết rõ tông chủ của Tiên Cảnh Tông chính là chủ nhân chân chính của Tả Tinh Đảo, rất nhiều người hi vọng tiến vào, hưởng chỉ là một chức vị trưởng lão.

- Văn bối rất hi vọng có thể gia nhập Tiên Cảnh Tông trở thành trưởng lão chỉ là văn bối ở Đấu Khí học viện vẫn chưa tốt nghiệp, dựa theo quy chế của Đấu Khí học viện chưa tốt nghiệp thì không được gia nhập môn phái và thể lực khác nếu không sẽ bị khai trừ, cho nên văn bối chỉ có thể trở thành khách trưởng lão của Tiên Cảnh Tông rồi.

Nhạc Thành lộ vẻ tiếc hận nói với Viên Hà Phi. Đấu khí học viện Nhạc Thành vẫn chưa đi, không biết có quy định này không, đây chỉ là một cái cớ để Nhạc Thành cự tuyệt mà thôi.

- Cái này.

Viên Hà Phi cũng nghe nói Nhạc Thành là đệ tử của đấu khí học viện, không ngờ đấu khí học viện lại có quy định như vậy, xem ra cũng chỉ có thể cho Nhạc Thành trở thành khách trưởng lão rồi sau khi tốt nghiệp chính thức gia nhập Tiên Cảnh Tông cũng không muộn.

Trở thành khách trưởng lão của Tiên Cảnh tông Nhạc Thành cũng không thêm để ý, nhưng dù sao cái này cũng tự do vô cùng, từ nay về sau còn có thể rời khỏi, trước mắt không có gì xấu với mình. Hơn nữa sau khi trở thành trưởng lão của Tiên Cảnh Công Lương gia cũng không dám không nể mặt mình.

Viên Hả Phỉ mang theo một ánh mắt bất đắc dĩ đưa cho Nhạc Thành một ngọc bài màu đen, có khối ngọc bài này coi như Nhạc Thành đã trở thành trưởng lão của Tiên Cảnh Tông.

Đối với việc Nhạc Thành chỉ trở thành khách trưởng lão của Tiên Cảnh Tông Tư Mã Xương Bình cảm thấy hơi thất vọng, nhưng dù sao đối với ông mà nói vị trí khách trưởng lão hay là chính thức trưởng lão chỉ cần một danh hiệu trưởng lão là tốt rồi.

Đại hội Luyện Dược sư đã mang đến cho Nhạc Thành một ảnh hưởng, mấy ngày nay Nhạc Thành muốn rời khỏi Tả Tinh Đảo đi tới Lập Anh Trấn. Hiện tại ước hẹn ba năm chỉ còn một năm, lúc này cần phải nhanh chóng trở về để chuẩn bị.

,

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

73. Chương 73 : Bức Hôn .

Nhạc Thành nhớ rõ tu vi lần trước của Dịch Thiên chính là tam tinh Đấu Linh, qua hai năm bồi dưỡng tu vi hiện tại của nàng chắc cũng đã đạt tới lục tinh, thất tinh Đấu Linh.

Tuy Nhạc Thành hiện tại đối với Lục Tinh Thất Tinh Đấu Linh có thể chống lại nhưng không chừng một năm nữa, Dịch Thiên có thể đột phá tới tận Đấu vương không chừng.

Cho nên Nhạc Thành tính rằng mình cần phải nhanh chóng đạt tới Thai Túc kỳ, luyện chế ra một số pháp bảo đến lúc đó đánh bại Dịch Thiên cũng không còn khó.

- Nhạc Thành người lừa gạt nhân tâm, thật là vô sỉ hạ lưu.

Một thanh âm yêu kiều truyền tới trong đầu của Nhạc Thành, chính là Yêu Huyền.

- Thế nào, người đã tỉnh rồi sao, chờ sau khi thân thể của người hồi phục ta sẽ đối với người vô sỉ hạ lưu một phen.

Thần thức của Nhạc Thành liền trả lời.

- Hạ lưu.

Yêu Huyền oán giận nói.

- Nơi này có phải là Tả Tinh Đảo không?

Nhạc Thành cũng không để ý tới lời nói của Yêu Huyền mà nói:

- Không sai, nơi này chính là Tả Tinh Đảo.

- A.

Yêu Huyền thở dài một hơi, chỗ sâu nhất ở Song Tử Đảo chính là gia tộc của nàng, nàng vốn tưởng rằng mình có thể về gia tộc tìm cách chuởng thương không ngờ bây giờ chỉ có linh hồn, như vậy trở lại gia tộc càng nguy hiểm, những người không phục mình bình thường sẽ tìm cách hãm hại mình.

- Người làm sao vậy?

Cảm thấy Yêu Huyền hơi thất thần, Nhạc Thành cất tiếng hỏi, bình thường cho dù tính tình nóng nảy Yêu Huyền cũng không thất thần như vậy.

- Không có gì, ta nhớ tới một chuyện mà thôi, đúng rồi ta có vấn đề này muốn hỏi người.

Yêu Huyền nói.

Nhạc Thành nói:

- Vấn đề gì, người nói đi.

Đối với Yêu Huyền Nhạc Thành cũng không đề phòng như lúc trước, sau khi tu vi của hắn tiến vào Khai Quang Hậu Kỳ đỉnh phong Nhạc Thành tự tin mình có đủ lực linh hồn để chống lại Yêu Huyền, hiện tại tỉ thí linh hồn lực hắn cũng không sợ.

- Ta cảm thấy đấu khí trên người người rất kỳ quái, thân thể của người tựa hồ cũng rất đặc biệt, người rốt cuộc tu luyện đấu khí gì?

Yêu Huyền nghi hoặc hỏi Nhạc Thành.

Yêu Huyền ẩn thân trong cơ thể Nhạc Thành tự nhiên so với tất cả những người tiếp xúc với hắn thì cảm nhận được nhiều hơn, nàng từ trước tới giờ chưa bao giờ cảm thấy người kỳ quái như thế, hơn nữa nàng cũng cảm nhận được thân thể của Nhạc Thành dị thường đặc biệt.

Yêu Huyền cũng không biết thứ mà Nhạc Thành tu luyện vốn không phải là đấu khí trên thế gian này, nàng dĩ nhiên cũng không nhận ra trong người Nhạc Thành đang chảy huyết mạch đấu đế.

- Ta nói người cũng không hiểu, từ nay về sau người sẽ biết.

Nhạc Thành cũng không biết phải giải thích sao với Yêu Huyền, hắn tin rằng cho dù có giải thích cũng không hiểu, Tu Chân giả quá lạ lẫm với thế giới này.

- Hừ.

Yêu Huyền hừ lạnh một tiếng sau đó tiếp tục tu luyện ở trong đầu của hắn, nàng tranh thủ thời gian khôi phục Linh hồn lực để tiến hành tiến hóa.

Ngày hôm sau trong lúc Nhạc Thành tu luyện, một tỷ nữ của Tư Mã gia tộc liền tới trước cửa mà gõ, nói Tư Mã Xương Bình tới đại sảnh thương nghị.

- Không phải muốn ta cùng với Tư Mã Yên Nhiên lập tức thành gia chứ.

Nhạc Thành trầm nghĩ một tiếng, sau đó lộ tức thu thập trang phục và đạo cụ chạy tới đại sảnh.

Khi Nhạc Thành đi tới đại sảnh thì phát hiện ra Tư Mã gia tộc đã ngồi đầy người, so với thời điểm bình thường thì nhiều hơn chứ không ít hơn nữa những người này dường như đều là tộc nhân trực hệ của Tư Mã gia tộc, không ít trưởng bối của Tư Mã Yên Nhiên cũng ở đây.

Nhạc Thành đi tới đại sảnh bị Nhạc Thành kéo xuống ghế của hắn, với địa vị của hắn ở Tư Mã gia tộc thì cũng không có ai phản đối.

Sau khi ngồi xuống Nhạc Thành cảm thấy toàn bộ mọi người ở đây đang đánh giá mình, hắn không kìm được nhìn về phía Tư Mã Yên Nhiên, chỉ thấy Tư Mã Yên Nhiên đang đỏ ửng cả khuôn mặt nhìn mình. Nhạc Thành cảm thấy mọi chuyện rất kỳ quái, xem ra có vẻ liên quan đến mình.

Nhạc Thành đoán đúng, kể tiếp Tư Mã Xương Bình khiến cho Nhạc Thành kinh ngạc, hóa ra Tư Mã Xương Bình đúng là muốn Nhạc Thành cùng với Tư Mã Yên Nhiên mau chóng thành thân, điều này cũng khó trách, hiện tại Nhạc Thành chính là đối tượng mà không ít nữ tử theo đuổi, Tư Mã Xương Bình sợ rằng hai người chậm thì sẽ sinh biến cho nên mở một cuộc hội nghị gia tộc, gia tộc đồng ý cho hai người thành thân với nhau. Mà Tư Mã Xương Bình không biết chuyện Tư Mã Yên Nhiên với Nhạc Thành là giả.

- Chuyện này, bá phụ, ý của Yên Nhiên...

Nhạc Thành từ từ nhìn Tư Mã Yên Nhiên, Nhạc Thành cũng rất yêu mến Tư Mã Yên Nhiên, hiện tại thành thân Nhạc Thành cũng không hề nghĩ ngợi, yêu thích là một chuyện còn thành thân là một chuyện khác.

- Yên Nhiên, ý của con thế nào?

Tư Mã Xương Bình hướng về phía Tư Mã Yên Nhiên mà hỏi, mình chỉ mới thương lượng với tộc nhân còn chưa hỏi ý của con gái mình.

- Cái này.

Tư Mã Yên Nhiên nửa ngày không nói ra lời, khuôn mặt bắt đầu trở nên đỏ ửng, trước mặt toàn gia tộc nàng không thể nói ra sự thật, nàng liền nhìn Nhạc Thành mà lập tức nói:

- Phụ thân, con và Nhạc Thành đã thương nghị với nhau, cứ làm theo ý của Nhạc Thành làm được.

Tư Mã Yên Nhiên liền đá quả bóng cho Nhạc Thành, nguyên bản Nhạc Thành không biết trả lời thế nào mới chuyển sang Tư Mã Yên Nhiên không ngờ nàng lại đẩy sang lại cho hắn, vấn đề lại trở nên khó khăn.

Nhạc Thành cúi đầu xuống nhìn Tư Mã Yên Nhiên mà trầm nghĩ trong lòng:

- Nữ tử xinh đẹp như vậy mình cũng không thể cự tuyệt, chỉ là mình cũng chưa muốn thành thân sớm.

- Bá phụ, hay là như vậy, con và Yên Nhiên đã thương lượng với nhau, chờ sau khi con tốt nghiệp Đẩu Khí học viện sẽ lập gia đình.

Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành suy nghĩ thật lâu không biết trả lời thế nào liền đổ vấn đề này lên trên đầu đẩu khí học viện.

Nghe thấy câu trả lời của Nhạc Thành, Tư Mã Yên Nhiên đang lo lắng không biết làm sao, tuy nhiên khi nghe thấy câu trả lời của hắn, trong lòng nàng lại có một cảm giác thất vọng không giải thích được.

- Hóa ra là vậy, các người không thể lập gia đình trước sao.

Tư Mã Xương Bình và tộc nhân của Tư Mã gia tộc nghe được câu nói vậy thì cũng cảm thấy thất vọng, nếu như thời gian kéo dài, Nhạc Thành thay lòng đổi dạ thì rất không tốt, con rể tốt như vậy thật không dễ tìm.

- Bá phụ, đây là ý kiến của con và Yên Nhiên, tốt nghiệp xong con sẽ lập tức thành thân, Yên Nhiên nói như vậy ạ.

Nhạc Thành nói với Tư Mã Xương Bình, sau đó lộ vẻ mặt đứng đắn nhìn về phía Tư Mã Yên Nhiên.

- Đúng thế phụ thân, Nhạc Thành sau khi tốt nghiệp chúng con sẽ lập tức lập gia đình.

Tư Mã Yên Nhiên cũng chỉ có thể nói như vậy với Tư Mã Xương Bình.

- Đúng rồi bá phụ, hai ngày sau con phải về Đẩu Khí học viện.

Nhạc Thành nói với Tư Mã Xương Bình, mình cũng đang muốn tìm cơ hội nói lời từ biệt.

Tư Mã Xương Bình nghe Nhạc Thành nói vậy thì hơi không muốn:

- Tại sao lại nhanh như vậy, không thể ở lại một thời gian nữa sao.

Nhạc Thành trả lời:

- Con rời đẩu khí học viện cũng đã lâu, bây giờ cũng đã phải trở về.

Nghe thấy Nhạc Thành muốn trở về, Tư Mã Yên Nhiên liền đưa ánh mắt phức tạp mà nhìn hắn, trong lòng thất vọng hơn vài phần.

- Nhạc Thành, mấy ngày nữa chính là thời gian mà thâm hải khai phóng, tất cả Luyện Dược sư tham gia đại hội đều vì chuyện này mà ở lại, con trở về sớm có hơi đáng tiếc.

Tư Mã Xương Bình hơi tiếc nói.

-Thâm hải khai phóng?

Nhạc Thành nghi hoặc, trước nay chưa từng có người đề cập chuyện này với hắn.

- Người không phải không biết chuyện thâm hải khai phóng chứ?

Nhìn thấy biểu lộ của Nhạc Thành, Tư Mã Xương Bình liền ngạc nhiên, chuyện Thâm hải khai phóng lớn như vậy mà hắn cũng không biết.

- Bá phụ, thật sự con chưa từng nghe chuyện này.

Nhạc Thành nói, nhìn thấy phản ứng của Tư Mã Xương Bình, Nhạc Thành tựa hồ như thâm hải khai phóng này không đơn giản.

Tư Mã Xương Bình nói:

- Thâm hải cùng với đại hội Luyện Dược sư đều mười năm xảy ra một lần, sau đó nửa tháng sau sẽ khai phóng.

Ngừng một chút, Tư Mã Xương Bình lại tiếp tục nói:

- Thâm Hải kỳ thật chính là ở bên trái trong vô tận hải vực, một số đấu sư cùng với Luyện Dược sư, ma pháp sư bình thường chỉ có thể ở ngoài hải vực bắt giết ma thú mà thôi, bởi vì thực lực của ma thú quá mạnh, thậm chí là còn có lục giai ma thú ở bên trong.

- Sâu dưới biển có vô số dược liệu cùng với bảo vật trân quý, cũng chính vì vậy mà có rất nhiều ma thú cường hãn, hàng năm có vô số Luyện dược sư táng thân, đấu sư và ma pháp sư thì vô kể, về sau Tiên Cảnh tông cách ly thâm hải, mười năm mới mở một lần.

Tư Mã Xương Bình nói.

Nghe thấy Tư Mã Xương Bình nói thì Nhạc Thành cảm thấy có hứng thú.

Một tuần lễ sau chính là thời điểm mở thâm hải, mà một năm sau Nhạc Thành mới có ước hẹn với Thanh Dương Môn, mình ở Thâm hải nửa năm rồi trở về cũng được, Nhạc Thành cũng muốn biết một chút về ma thú biển.

Rời khỏi đại sảnh của Tư Mã gia, Nhạc Thành liền tìm một số tình huống về thâm hải, tuy nghe Tư Mã Xương Bình đã nói qua một số lần nhưng Nhạc Thành vẫn quyết định đi vào trong thâm hải.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

74. Chương 74 : Thâm Hải .

Sau ba ngày Nhạc Thành mới trở về, cuối cùng hân minh bạch với thâm hải, trở lại gian phòng của mình Nhạc Thành liền bắt đầu cân nhắc.

Căn cứ vào những hiểu biết của Nhạc Thành, Thâm Hải chính là một hải vực vô cùng lớn, hải vực này rất cuộc rộng lớn bao nhiêu lâu hiện tại ai cũng không biết tới. Mà ngay cả đảo chủ của Tả Tinh Đảo tông chủ của Tiên Cảnh Tông cũng không dám tiến vào chỗ sâu bên trong nhất.

Thâm Hải vô biên, trong hải vực có vô số hòn đảo nhỏ, trên những hòn đảo này có những linh dược mà bên ngoài khó gặp được, về phần bảo vật dưới biển mọi người cũng chỉ nghe nói qua, về phần có người tìm được không không ai biết.

Sâu dưới biển có rất nhiều linh dược được tìm, ngoại trừ luyện dược sư, ma pháp sư và đấu sư cũng sẽ tiến vào thâm hải, ở sâu dưới biển ma thú so với bên ngoài có đẳng cấp hơn rất nhiều.

Bất kể đối với luyện dược sư, ma pháp sư hay đấu sư thì nội đan của ma thú đều là những hấp dẫn trí mạng, luyện dược sư có thể dùng nó để luyện chế đan dược cao giai mà ma pháp sư và đấu sư thì có thể dùng nó bán đi để mua vật phẩm mà mình cần có.

Thâm hải so với bên ngoài thì nguy hiểm hơn, chuyện này ai cũng biết, tìm phú quý trong nguy hiểm thì hấp dẫn rất nhiều lần, nhưng cũng phải rất mạo hiểm. Cho nên khi tiến vào mọi người phải lập thành đoàn đội, ma pháp sư, đấu sư, Luyện dược sư.

Ma pháp sư phụ trách đánh xa, ở dưới nước ma pháp sư thủy hệ chính là được hoan nghênh nhất, Đấu sư phụ trách công kích gần, mà Luyện Dược sư thì một bên tìm kiếm linh dược một bên giúp đấu sư và ma

pháp sư luyện chế đan dược, ở những chỗ ma thú trong chiến đấu bị thương không thể tránh được thì luyện được sư dùng đan dược trị liệu.

Mỗi lần tiến vào thâm hải rất nhiều người đều táng thân trở thành thức ăn của ma thú, nhưng đồng thời có rất nhiều nửa năm người sau khi trở ra đã trở thành phú ông.

Bảy ngày sau mới là lúc thâm hải mở ra cho nên rất nhiều người bắt đầu thành lập đoàn đội, một người ở dưới biển không an toàn nhưng ma thú không ra tay những người có thực lực mạnh một chút nếu như bị ma thú đánh thì cũng sẽ chết.

Nhạc Thành đối với thâm hải đã minh bạch, đã tính toán làm sao để tiến vào. Có kiếp trước kinh nghiệm và tu vi của mình Nhạc Thành cũng không sợ rằng ở dưới đáy biển bị người khác lừa gạt. Nội đan mãnh thú tứ giai và linh dược sâu dưới đáy biển chính là mục tiêu của hắn.

Nội đan của ngũ giai ma thú Nhạc Thành tạm thời không nghĩ tới, với thực lực của hắn cho dù liều mạng dốc hết sức cũng chỉ có thể đánh bại được ma thú tứ giai mà thôi.

Ở trong mật thất của Tư Mã gia tộc, Nhạc Thành khoanh chân ngồi, quanh người hắn là thanh mang nồng đậm, trước Vạn Thú Lô khuôn mặt của Nhạc Thành đỏ bừng.

Vì chuẩn bị đi thâm hải Nhạc Thành mấy ngày nay luyện chế rất nhiều đan dược, đồng thời hắn cũng phó thác cho Tư Mã Yên Nhiên tìm cho mình một số vật phẩm để gia nhập vào trong mê ảo trận.

Mê Ảo trận cũng có thể đối phó với ma thú, tứ giai ma thú so với nhân loại thì còn kém về trí tuệ cho nên dễ đối phó, nếu như đưa ma thú tiến vào trong mê ảo trận mà ra tay giết chết thì sẽ dễ dàng hơn.

Đồng thời Nhạc Thành cũng hi vọng rằng ở trong thâm hải mình có thể đột phá tới Thai Tức Kỳ, tu vi hiện tại của hắn tuy đủ để luyện chế một số pháp khí và phù, có thứ này ở bên cạnh thực lực của mình sẽ tăng lên.

Bảy ngày sau thâm hải đã mở ra lần thứ nhất, Tư Mã Xương Bình cùng với Tư Mã Yên nhiên cùng đi với Nhạc Thành ở trên ma thú phi hành.

Ma thú phi hành của Tư Mã gia tộc chính là Bạch Điều so với Phi ưng mà Nhạc Thành cười trước kia thì còn mạnh hơn.

Trên hải đảo sinh trưởng không ít thực vật, một làn gió biển thổi vào, Nhạc Thành có một cảm giác không nói nên lời.

- Nhạc Thành, người thật sự không đi cùng chỗ với Tư Mã gia sao?

Tư Mã Xương Bình hỏi, Tư Mã gia tộc mỗi lần đoàn đội tiến vào trong thâm hải đều có thu hoạch không ít. Tư Mã Xương Bình đối với việc Nhạc Thành lẻ loi một mình thật là khó hiểu.

- Nhạc Thành, người cùng với đoàn đội của Tư Mã gia tộc thì sẽ an toàn hơn.

Tư Mã Yên Nhiên nói với Nhạc Thành, một mình một người tiến vào thâm hải thì sẽ vô cùng nguy hiểm.

Nhạc Thành cũng biết Tư Mã Xương Bình và Tư Mã Yên Nhiên vì an toàn của mình mà lo lắng, trong lòng Nhạc Thành thầm tính toán nói:

- Yên tâm đi, ta không có chuyện gì.

Nhìn thấy Nhạc Thành kiên định, Tư Mã Xương Bình và Tư Mã Yên Nhiên cảm thấy bất đắc dĩ, có thể tiến vào trong thâm hải một mình một người nếu như gặp phải ma thú thì sẽ bị đánh chết.

Một lát ở trên đảo rậm rạp chằng chịt đầy người, Nhạc Thành liếc nhìn lại, hiện tại cũng có một số đệ tử trong tông môn tiến vào thâm hải, ở trên đảo có mấy vạn người, số người tiến vào thâm hải phỏng chừng ít nhất cũng hơn một vạn.

Mười năm thâm hải mở ra một lần, ngoại trừ những thứ xa xỉ như ma thú nội đan cùng với linh dược, rất nhiều môn phái gia tộc đều cho rằng đây là cơ hội vô cùng tốt cho đệ tử nội môn.

Mỗi lần thâm hải mở ra, Tiên cảnh tông không thiếu đệ tử tiến vào, đại hội Luyện Dược sư có rất nhiều người không nhìn thấy người tham giả của Tiên Cảnh Tông, mà Tiên Cảnh Tông xuất hiện ở đây cho thấy thâm hải có chỗ bất phàm.

Nhạc Thành hiện tại đang ở dưới toà đảo này chính là chỗ Thâm hải luân chuyển, lướt qua chỗ này chính là khu vực thâm hải, tiến vào chính là có ma thú tam giai và tứ giai xuất hiện, đương nhiên còn có một số ma thú giống như trên lục địa.

Tòa đảo này phía trước vô hình, Nhạc Thành đã nghe Tư Mã Xương Bình nói qua, Tiên Cảnh tông trước kia có một vị tiên bối thực lực thông thiên mở ra. Nếu như không phải là nhờ người của Tiên Cảnh tông mở ra thì cho dù cuối ma thú cũng vô pháp bay qua được.

Nhạc Thành cũng cảm nhận được lá chắn, đối với lá chắn vô hình kia Nhạc Thành cũng cảm thấy hứng thú, tựa hồ như là ở đó có bố trí cấm chế, chỉ là loại lá chắn này hẳn là không bằng cấm chế do mình bố trí, sau khi đạt tới Thai Tức Kỳ xong, ngoại trừ những cấm chế còn có kết giới, thực lực của mình mà thấp hơn so với người khác thì không cách nào bố trí kết giới.

Tất cả mọi người đang đợi người cuối cùng tiến vào trong Tiên Cảnh Tông, Nhạc Thành cũng thừa dịp này mà quan sát xung quanh, xem tu vi thực lực của họ bao nhiêu. Mỗi một môn phái môn nhân đệ tử đến đây thực lực cũng không tệ, nhân số đều hơn một trăm người, có ma pháp sư, có đấu sư, luyện dược sư, đều tự tạo thành mười tiểu đoàn đội, tu vi thực lực đều vượt qua tứ tinh ngũ tinh đấu linh.

Những người khác tu vi thực lực cũng không kém bao nhiêu, chính thể đều là nhị tinh đấu linh, đại đấu sư tu vi, ma pháp sư cấp ba cũng không thiếu.

Ở đây Nhạc Thành cũng nhìn thấy người của Lương gia, điều khiến cho hắn cảm thấy bất ngờ chính là Lương Ngọc của Lương gia khi nhìn thấy hắn thì lộ ra một ánh mắt ghen ghét, tuy nhiên với chiếc ghế trưởng lão Tiên Cảnh tông của hắn, Lương gia tuyệt đối không dám đụng vào.

Sau đó là tiểu đội của Tiên Cảnh Tông cuối phi hành ma thú tiến vào, ở đây Nhạc Thành một lần nữa gặp lại Viên Hà Phi.

Nhìn thấy đám người Tiên Cảnh Tông mới đến, Nhạc Thành đánh giá một phen, trước mắt của hắn chính là Âu Dương Phiên tình quen thuộc, về sau hắn nghe nói nàng ta chính là con gái của tông chủ Tiên Cảnh Tông.

Hôm nay Âu Dương Phiên Tình mặc một bộ đồ màu lục, toàn thân lồi lõm bao quanh mê người, bộ ngực cao ngất khiến cho Nhạc Thành phải thắm nuốt nước miếng.

Những người xung quanh cũng không ít người nhìn nàng ta, Âu Dương Phiên Tình này đúng là tuyệt sắc mỹ nữ, đáng người thật là nóng bỏng, trên Tả Tinh Đảo chỉ sợ chỉ có Đỗ Mật Nhi là có thể sánh với nàng.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

75. Chương 75 : Ma Pháp Phi Thảm .

Một lát sau Nhạc Thành mới đưa ánh mắt tới Âu Dương Phiên Tình, sau lưng là gần hai trăm người trong đội ngũ, Tiên Cảnh Tông chính là thể lực mạnh nhất, tiến vào thâm hải cũng có nhân số nhiều nhất, tu vi đều ở thực lực lục tinh Đấu Linh, Nhạc Thành thậm chí còn nhìn thấy nhiều Bát tinh đấu linh xuất hiện.

Vài vị Tiên Cảnh trưởng lão tiến tới lá chắn vô hình phía trước sau đó móc ra một viên cầu màu đen, viên cầu lập tức phát ra những quang mang hắc sắc quỷ dị, quang mang hắc sắc sau đó tụ tập lại khiến cho mọi người kinh ngạc.

Hắc sắc quang mang rót vào lập tức trở nên thực chất hóa hơn, đủ để có thể dung nạp cùng lúc mấy trăm người. Một vị trưởng lão Tiên Cảnh Tông quát:

- Các người nhanh chóng tiến vào trong thâm hải, đứng nửa năm phải đi ra, nếu không sẽ ở nguyên trong đó mười năm.

Vị trưởng lão Tiên Cảnh Tông vừa nói xong, những người khác liền nhất tề tiến vào trong đó, đầu tiên là Tiên Cảnh Tông, sau đó là năm thể lực lớn.

- Nhạc Thành, người cần phải cẩn thận.

Tư Mã Yên Nhiên nói với Nhạc Thành.

- Yên tâm, ta sẽ cẩn thận, sau này cũng sẽ không thành thân.

Nhạc Thành hướng về phía Tư Mã Yên Nhiên mà mở trừng hai mắt, sau đó cũng lập tức đi về phía thông đạo.

Trong thông đạo trong suốt có linh khí dao động, Nhạc Thành hiểu kỳ đi theo mọi người vào trong đó. Lúc đi vào trong thông đạo, Tiên Cảnh Tông Viên Hà Phỉ trưởng lão và những trưởng lão khác đều gật nhẹ đầu với Nhạc Thành, tuy nhiên xem dáng vẻ của bọn họ thì sắc mặt hơi tái nhợt, xem ra thông đạo đã tiêu hao không ít đấu khí của bọn họ, không thể mở miệng nói chuyện nhiều.

Nhạc Thành cùng mấy người khác liền gật đầu, hiện tại hắn đã leo lên vị trí Khách trưởng lão của Tiên Cảnh Tông, giống như các trưởng lão khác, chỉ là không có thực quyền mà thôi.

Sau khi đi qua thông đạo trong suốt, một lục địa cự địa hiện ra trước mắt Nhạc Thành, khối lục địa này đủ để chứa mấy vạn người, so với thông đạo nhỏ bên ngoài thì lớn hơn vài phần.

- Chào Nhạc trưởng lão.

- Bái Kiến nhạc trưởng lão.

Một số người biết về Nhạc Thành đều ra mắt hắn.

Đối với những đệ tử Tiên Cảnh Tông này bọn họ dĩ nhiên không dám chậm trễ, chức khách khanh trưởng lão mặc dù không có thực quyền ở Tiên Cảnh Tông nhưng cũng là trưởng lão, nói không chừng ngày nào đó thật sự trở thành trưởng lão chính thức của Tiên Cảnh Tông, bọn họ lại càng hi vọng Nhạc Thành chiếu cố cho mình.

Nhạc Thành cũng chỉ gật đầu với bọn họ rồi tìm một cơ hội để rời Tiên Cảnh Tông.

- Xích.

Trong thông đạo trong suốt mọi người tiến vào bên trong, hiện tại Nhạc Thành khó hiểu nhìn hải vực trước mặt mình. Ở trung ương hải vực có những hòn đảo vô cùng lớn, vậy làm sao qua được.

Trong lúc Nhạc Thành cảm thấy khó hiểu thì một số người đã cử động, một tiểu đoàn đội gồm sáu bảy người dùng một cái nệm nhanh chóng bay về phía hòn đảo đó.

- Ma pháp phi thăm.

Nhạc Thành đối với thăm bay này dĩ nhiên là biết, ma pháp phi thăm này là thứ do ma pháp sư phong hệ chế tạo, chỉ cần rót vào một chút ma lực là có thể phi hành.

Một lát sau, một mảng lớn ma pháp phi thăm bay giữa không trung, cấp tốc hướng về phía hòn đảo nhỏ đó.

- Cô gia, chúng ta có một ma pháp phi thăm, người có cần không?

Người của Tư Mã gia tộc nhìn thấy dáng vẻ của Nhạc Thành thì đi tới gần hỏi.

- Không cần, ta tự sẽ có biện pháp, các người đi trước đi.

Nhạc Thành rất khó hiểu, cho dù ma pháp phi thăm cũng không hữu dụng với mình, mình vừa rồi không có ma lực.

- Cô gia, chúng ta đi trước.

Thanh niên kia cất tiếng nói, sau đó cùng với vài người cưỡi ma pháp phi thăm tới hòn đảo nhỏ trước mắt.

Trong đám đông, Lương Ngọc lại lộ ra một sát ý mà lăm bằm nói:

- Nhạc tiểu tử, đừng làm cho ta gặp người, nếu như người chết ở thâm hải thì cũng không ai có thể hoài nghi tới ta.

Sau đó hắn lập tức cầm lấy một ma pháp phi phẩm mà bay đi.

Sau khi tất cả mọi người đã rời đi, Nhạc Thành liền động tâm niệm, phi kiếm nhanh chóng hiện lên trên không trung, Nhạc Thành mặc dù không có ma pháp nhưng phi kiếm này có thể bay tốt hơn cả ma pháp phi phẩm.

Nhạc Thành lựa chọn một hòn đảo ở hải vực gần nhất mà lao xuống, sau đó thu hồi phi kiếm. Hòn đảo nhỏ này diện tích vô cùng lớn, ở trên không trung Nhạc Thành nhìn thấy như một hình tròn nổi trên mặt biển, có những tòa núi lớn cao sừng sững, liên miên không dứt, địa hình kỳ lạ.

Các đoàn đội bình thường cũng không thích các đảo nhỏ này, khắp nơi đều là những dãy núi cự đại, loại đảo nhỏ này bình thường cũng có những ma thú thực lực không tệ, cũng không có bảo vật gì khác.

Nhạc Thành đặt chân lên đảo nhỏ.

- Xích.

Ở sau lưng đột nhiên có ba thân thể cự đại, ba thủy ma thú đột nhiên nhảy ra.

- Nhi giai ma thú Hải Sa.

Nhạc Thành phát hiện ra ma thú này thì giật mình, hiện tại ma thú đã há miệng như một chậu máu. Trong lòng nó thâm kinh hãi, mồ hôi lạnh toát, sau đó thanh sắc chưởng mang ngưng tụ trước ngực, cấp tốc đón đỡ.

- Bành.

Một tiếng vang thật lớn, cự đại thanh sắc chưởng ấn tấn công về phía dưới bụng Hải sa, thân hình của Hải Sa lập tức trở nên run rẩy.

- Nguy hiểm thật.

Nhạc Thành thầm nghĩ một tiếng, vừa rồi nếu như hắn chậm hơn một khắc, mà ma thú này không phải là ma thú cấp hai mà là ma thú cấp ba thì mình không chết cũng bị thương.

Nhìn thi thể của ma thú cấp hai trước mắt, Nhạc Thành dùng tiểu đao tách ra lấy một viên hạt châu, linh khí tràn ngập, đây đúng là nội đan của Hải Sa.

Nhạc Thành không khách khí lấy nội đan này, Nhạc Thành cũng không muốn ở bờ biển mà mỗi mòn chờ đợi, miễn sao cho đừng đụng phải ma thú lợi hại.

Nhạc Thành hướng về phía đảo mà đi tới, sau một lúc lâu, Nhạc Thành đã tới một ngọn núi vô cùng lớn, ở bên cạnh chính là hạp cốc chật vật so với hạp cốc này thì còn lớn hơn.

Ở một địa phương bí mật, sau khi xác định xung quanh không có ma thú gì, Nhạc Thành liền mở một cái sơn động cao hai thước rộng năm thước, trong sơn động có một hòn đá nhỏ dài, đây vừa đúng lúc Nhạc Thành muốn nghỉ ngơi trong thời gian ngắn.

Nhạc Thành ở trước động khẩu bố trí một kết giới xong một lần nữa hướng về phía xung quanh ngọn núi mà đi tới, ở xung quanh ngọn núi, Nhạc Thành dùng thần thức cảm ứng được ở bên phải có một khí tức của ma thú.

Sau nửa canh giờ Nhạc Thành đi tới một sườn núi, nương theo một cây đại thụ mà che giấu thân thể của mình, Nhạc Thành cảm nhận ở cách đó không xa có một ma thú, dựa theo kiến thức Nhạc Thành hiểu đây chính là một tam giai ma thú Thổ Linh Báo.

Toàn thân của Thổ Linh Báo bao trùm hoa văn, thân hình kiêu tráng, lực công kích của nó phỏng chừng là cửu tinh Đại Đầu sư.

Một tam giai ma thú nội đan của nó có giá trị ba trăm kim tệ, Nhạc Thành dĩ nhiên là không bỏ qua. Hiện tại vừa đúng lúc hắn đang thiếu dùng kim tệ, tam giai ma thú nội đan khi luyện chế thành đan được tứ phẩm thì giá cũng tăng lên.

Nửa năm thời gian này Nhạc Thành tin rằng mình sẽ kiếm được rất nhiều tiền để mua được vật phẩm bên ngoài.

- Ngao.

Khi mà Nhạc Thành tưởng rằng mình đã che giấu bí mật rồi tuy nhiên Thổ Linh Báo vẫn phát hiện ra khí tức của hắn, nó rít gào rồi đánh về phía mà Nhạc Thành đang ẩn thân.

- Súc sinh.

Nhạc Thành mỉm cười, thủ ấn trong tay đánh ra, một luồng thanh mang tấn công về phía Thổ Linh Báo.

- Xích.

Thổ Linh Báo bị thanh mang của Nhạc Thành công kích liền dừng thân hình lại, làn da lông chảy ra một luồng máu tươi, Đoạt hồn chỉ của Nhạc Thành cũng chỉ làm bị thương Thổ Linh Báo, không làm tổn thương tính mạng của hắn.

- Thực lực phòng ngự thật là mạnh.

Thần sắc của Nhạc Thành biến đổi, thầm nghĩ hay là tu vi thực lực của mình quá thấp, ngay cả ma thú tam giai mà một chiêu cũng không thể đánh chết.

- Ngao.

Thổ Linh Báo bị Nhạc Thành làm cho trọng thương thì cảm tức hắn không ngừng. Tam giai ma thú đã có một số trí tuệ, cảm giác được người phía trước không hề dễ chọc, cũng không dám khinh thường.

Nhạc Thành cũng không chủ động công kích, chỉ chăm chú nhìn thổ linh báo phấp phất, đề phòng tên súc sinh này tập kích.

- Ngao

Một tiếng vang lên, hồi lâu sau Thổ Linh Báo cuối cùng cũng không nhịn được, toàn thân toát ra một quang mang màu vàng, một lần nữa đánh về phía Nhạc Thành.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

76. Chương 76 : Lục Giai Ma Thú Khiếu Thiên Hồ .

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành chờ đúng cơ hội này mà biến đổi thủ ấn, hai tay ngưng tụ thành Vô Thượng Chân Hỏa nóng bỏng đánh về phía Thổ Linh Báo. Hiện tại tu vi của Nhạc Thành đã là Khai Quang Hậu kỳ đỉnh phong, Phần Tiên Liệt Diễm cầu đủ để giết chết một đại đấu sư thập tinh.

- Bành.

Một tiếng vang thật lớn, thân thể của Thổ linh báo bị đánh văng tới một cây đại thụ, cây gỗ bị chẻ gãy, thân thể của Thổ Linh Báo rớt xuống mặt đất mà đốt cháy.

Dưới ngọn lửa của Vô Thượng Chân Hỏa vạn vật cũng có thể bị thiêu đốt huống chi là mãnh thú tam giai nho nhỏ.

Một đạo thủ ấn của Nhạc Thành biến hóa, Nhạc Thành dập tắt hỏa diễm của Thổ Linh Báo.

Sau đó hắn lấy ra nội đan rồi đi tới trước mặt. Trên đường đi Nhạc Thành lại đánh chết hai con mãnh thú tam giai khác nữa, càng vào ban đêm thì ma thú ở trên đảo càng nhiều cho nên Nhạc Thành phải quay trở về sơn động của mình.

Sau khi bố trí một đạo cấm chế ở động khẩu Nhạc Thành khoan chân tu luyện, cảm thấy khoảng cách tới Thai Túc Kỳ đã ngày càng gần, chỉ còn kém một bước cuối cùng.

Ngày hôm sau Nhạc Thành đình chỉ tu luyện sau đó lại lên đường, hôm nay mục tiêu của hắn chính là đánh chết năm ma thú tam giai.

Hai canh giờ sau Nhạc Thành lại tiến vào trong một mảng rừng rậm rạp, đây chính là một hạp cốc. Vừa mới bước vào đây không bao lâu đã có một số chim chóc và ma thú đề giai bay tán loạn, tựa hồ như cả sơn lâm bị chấn động vậy.

- Sẽ không có ma thú tam giai chứ.

Nhạc Thành thầm nói trong lòng, bỗng dưng bốn phía trong rừng cây bay ra bốn cái ma pháp phi phẩm, trên mỗi tấm phẩm đều có bốn năm người, còn có ba người là ma pháp sư hỏa hệ tam cấp, và một ma pháp sư phong hệ tứ cấp.

- Chạy mau đằng sau có lục giai ma thú.

Một phong hệ ma pháp sư nhìn thấy Nhạc Thành ở phía dưới thì hảo ý nói.

- Cái gì, lục giai ma thú.

Nhạc Thành liền lập tức triệu hồi phi kiếm mà bay đi. Lục giai ma thú hoàn toàn có thể chống lại cường giả đầu hoàng, nếu hiện tại mà mình đụng phải nó thì trốn cũng không được.

- Vị huynh đệ này, đây là ma pháp bảo vật gì mà tốc độ lại nhanh như vậy.

Tứ cấp ma pháp sư có hảo ý nhắc nhở Nhạc Thành nhìn thấy Nhạc Thành dẫm lên một phi kiếm mà bay lên trên không trung, tốc độ còn nhanh hơn cả mình thì kinh ngạc.

Nhạc Thành đánh giá thanh niên nhắc nhở mình kia, tuổi của hắn phỏng chừng là hai mươi lăm hai mươi sáu, bộ dạng cũng có vẻ tuấn lãng, bởi vì nhờ thanh niên này vừa nhắc nhở mình cho nên Nhạc Thành đối với y cũng cảm thấy hảo cảm hơn mà nói:

- Đây chính là phi hành bảo kiếm trong gia tộc ma pháp, các huynh tại sao lại chọc tới lục giai ma thú.

- Rống.

Nhạc Thành vừa dứt lời thì chỉ thấy ở trên bầu trời có xuất hiện một mảng đen, một con hổ lớn màu kim bạch lao ra khỏi rừng cây, thân hình cao khoảng hơn mười thước.

Con ma hổ cực đại này lừng không đứng ở trên không trung, vừa ra khỏi rừng rậm nó há miệng cắn xuống ma pháp phi phẩm gần nhất.

Trước mặt lục giai ma thú những người này đều chỉ có thực lực nhị tinh Đấu Linh, không có bất kỳ sức phản kháng gì.

- Lục giai ma thú, Khiếu Thiên Hồ.

Nhìn về phía con bạch hổ phía sau, Nhạc Thành hít vào một hơi thật sâu, Khiếu Thiên Hồ chính là lục giai ma thú, kinh khủng nhất trong mắt của mọi người.

- Huynh đệ, chạy mau đi.

Một thanh niên tứ cấp ma pháp sư hướng về phía Nhạc Thành mà nói, hiện tại cũng chỉ có hắn và Nhạc Thành có tốc độ cao nhất.

Sau một lát bốn người ở trên tấm phẩm đầu tiên đều bị Khiếu Thiên Hồ nuốt chửng.

- Các huynh tại sao lại trêu chọc đến lục giai ma thú?

Nhạc Thành hướng về phía ma pháp sư tứ cấp bên cạnh mà hỏi, lục giai ma thú ở thâm hải cũng không có bao nhiêu.

- Chúng ta mười mấy người phát hiện ra một sơn động thần bí, cảm thấy bên trong nhất định có vật gì đó, ai biết trong đó chính là lục giai ma thú.

Tứ cấp ma pháp sư biến đổi thành một tốc độ phi hành cao, sắc mặt hơi tái nhợt.

- Rống.

Đằng sau lưng là một tiếng rít gào lần nữa, ba ma pháp sư ở đằng sau một lần nữa bị nuốt vào trong miệng của Khiếu Thiên Hổ. Tốc độ của Khiếu Thiên hổ thật sự là quá nhanh, khiến cho mọi người không sống nổi.

Hiện tại những người liều mạng trốn đi cộng thêm Nhạc Thành cũng chỉ có năm người. Nhạc Thành một bên thầm nguyền kiếm phi hành, một bên nghĩ cách chống lại lục giai ma thú.

-A cứu ta.

Nhạc Thành nghe thấy sau lưng truyền tới một tiếng hét thảm, một ma pháp sư tam cấp đã tiến vào trong miệng Khiếu Thiên Hổ.

- Nhân loại đáng chết, ta muốn giết sạch các ngươi.

Thanh âm của Khiếu Thiên Hổ đình tại nhưc óc quanh quẩn giữa không trung, lập tức thân ảnh đánh về phía trước, một tam cấp ma pháp sư trong mắt hấn giống như là một con kiến hôi nhỏ bé vậy.

- Nhanh bay về hướng kia.

Nhạc Thành hướng về phía ma pháp sư tứ cấp bên cạnh mà nói.

Khiếu Thiên Hổ cách mọi người phía sau không đủ hai trăm thước, tứ cấp ma pháp sư kia không hề do dự bay về phía hạp cốc.

- Nhân loại đáng chết, các ngươi không chạy thoát được đâu.

Khiếu Thiên Hổ đưa ánh mắt tức giận nhìn về phía hai nhân loại trong hạp cốc.

- Không tốt, hấn đuổi theo rồi.

Tứ cấp ma pháp sư hoảng sợ nói, kết cục của mấy đồng bạn khiến hấn phải sợ hãi.

Nhạc Thành nhìn thấy thân ảnh vô cùng lớn của Khiếu Thiên Hổ thì cũng không biết phẩm làm gì. Bỗng nhiên hấn nhìn thấy ở phía trước có cự thạch chông chắt.

Nói là đá chông chắt nhưng thật ra chỉ là một mảng núi đá, ở bên trạnh là những con đường nhỏ giao thoa, người đứng ở bên trong không thể dễ dàng bị phát hiện.

- Rống các ngươi không trốn được đâu.

Khiếu Thiên Hổ phát hiện ra có hai nhân loại ở trong toà núi đá thì rít gào, sau đó cũng tiên tới.

Trong lúc Nhạc Thành và tứ cấp ma pháp sư cho rằng Khiếu Thiên Hổ không chạm được vào ní đá thì thân hình của nó thu lại nhỏ như con mèo, trong nháy mắt đã nhảy vào trong đó.

- Đáng chết, tại sao lại có thể như vậy.

Trong lòng Nhạc Thành thâm cả kinh, Khiếu Thiên Hổ còn có thiên phú này, thật là vô cùng phiến toái.

- Huynh đệ, chúng ta chết chắc rồi.

Thanh niên tứ cấp ma pháp sư liền biến đổi thần sắc từ hoảng sợ sang chán chường, ở trước mặt lục giai ma thú ngay cả dũng khí phản kháng y cũng không có.

- Nhạc Thành, tên khốn kiếp này người cuối cùng cũng đã chạm phải Khiếu Thiên Hổ.

Đúng lúc này thanh âm của Yêu Huyền kinh ngạc truyền đến trong đầu Nhạc Thành.

- Ta làm sao biết, tên súc sinh này chọc tới ta.

Nhạc Thành cũng khó hiểu vô cùng nói.

- Hiện tại ta phải làm sao bây giờ.

- Khiếu Thiên Hồ này thực lực không tệ, ta ở thời kỳ hưng thịnh nhất cũng không nắm chắc có thể đánh chết được nó mà hiện tại ta chỉ có sáu thành thực lực, nhiều nhất cũng chỉ có thể đánh ngang tay mà thôi.

Yêu Huyền thở dài.

- Cho dù như thế thì ta cũng phải tiêu hao hết linh hồn lực vất vả khôi phục lại.

- Người cũng đừng so đo linh hồn lực của người, chỉ cần người có thể đánh bại Khiếu Thiên hồ này ta cam đoan trong vòng một năm sẽ khôi phục linh hồn lực của người.

Nhạc Thành nói với Yêu Huyền.

- Thật sự, người không gạt ta chứ?

Yêu Huyền không thể tin được mà nhìn Nhạc Thành, Luyện Dược sư cũng có thể luyện ra đan dược tăng cường linh hồn lực sao.

- Ta không lừa người.

Nhạc Thành nói Luyện Dược sư tuy không thể luyện chế ra đan dược tăng cường linh hồn lực nhưng Nhạc Thành có thể.

- Được rồi, vậy ta giúp người ngăn cản Khiếu Thiên Hồ này, chỉ là ta cũng không có thực lực đánh chết nó.

Yêu Huyền nói, dù sao nếu Nhạc Thành chết thì nàng cũng không khá hơn gì.

- Cái này.

Nhạc Thành nhất thời khó hiểu vô cùng, ngăn cản Khiếu Thiên Hồ này tựa hồ cũng không có tác dụng gì, Yêu Huyền chỉ là linh hồn thể, ngăn cản Khiếu Thiên Hồ cũng không được bao lâu.

- Đúng rồi, trong túi trữ vật của ta còn có một Khốn Thú quyển, người có thể xuất hiện đánh với Khiếu Thiên Hồ một thời gian không?

Nhạc Thành đột nhiên nghĩ tới thủ đoạn này của mình.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

77. Chương 77 : Thu Phục .

- Cái này không sao.

Yêu Huyền trả lời, hiện tại nàng không có cách nào đánh chết Khiếu Thiên hồ chỉ là những cái khác thì cũng không có vấn đề gì.

- Vậy là được rồi.

Nhạc Thành mỉm cười, hẳn vốn cho rằng tọa kỵ của mình ít nhất cũng phải là mãnh thú ngoài bát giai nhưng mà hiện tại cưỡi một mãnh thú lục giai xem ra cũng không tệ.

- Hai cái nhân loại các người còn chạy trốn ở nơi nào.

Khiếu Thiên Hồ đã nhanh chóng lao tới, đôi mắt lấp lánh tinh quang.

- Chết chắc rồi.

Đôi mắt của ma pháp sư tứ cấp lộ vẻ hoảng sợ nhìn con mèo nhỏ chính là Khiếu Thiên hồ.

- Ta không chạy, ta đang chờ người.

Nhạc Thành nói với Khiếu Thiên Hổ, có Yêu Huyền là hậu trường ở sau lưng, Nhạc Thành hiện tại không hề hoảng sợ.

- Người ở đây chờ ta làm gì?

Khiếu Thiên Hổ nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, không tìm được mà đánh giá hẳn.

Khuôn mặt của Nhạc Thành cùng với tứ cấp ma pháp sư kia liền hiện lên một vẻ kinh ngạc.

- Ta đang muốn có một tọa kỵ, người miễn cưỡng hợp cách.

Nhạc Thành khẽ cười nói.

- Cái gì, muốn ta làm tọa kỵ của người, nhân loại đáng chết, người muốn chết.

Khiếu Thiên Hổ nghe thấy lời nói của Nhạc Thành thì nổi giận, thân ảnh hiện lên một quang mang, đột ngột đánh về phía hắn.

- Xích.

Đúng lúc tứ cấp ma pháp sư cho rằng Nhạc Thành chắc chắn phải chết thì một thân ảnh lục sắc hiện ra trước mặt Nhạc Thành,

Lục sắc thân ảnh này là một cô gái tuyệt sắc hai mắt có một khí tức yêu mị, chính là linh hồn của Yêu Huyền ngưng tụ mà thành.

“Xích” Cổ tay trắng của Yêu Huyền liền giương lên, tạo thành một lá chắn trong suốt phía trước.

- Người là ai?

Thân hình Khiếu Thiên Hổ trực tiếp phá vỡ một hòn đá cự đại trên mặt đất.

- Người ngay cả Hóa Hình Đan cũng không dùng, thật là đáng buồn.

Yêu Huyền nhìn thoáng qua Khiếu Thiên Hổ trước mắt.

- Người là ma thú, còn là linh hồn thể.

Khiếu Thiên Hổ đánh giá Yêu Huyền một lát, dựa vào thực lực của nó nó có thể nhận ra tình huống của Yêu Huyền mà cả giận nói:

- Một cái linh hồn đã muốn ngăn cản ta, thật là nực cười.

- Cho dù hiện tại ta chỉ là linh hồn thể cũng đủ để đối phó với người.

Sắc mặt của yêu Huyền hơi thay đổi, trong tay ngưng tụ thành một mảng lục mang chói mắt.

- Vậy thử xem xem.

Khiếu Thiên Hổ rít gào lên một tiếng, thân hình bỗng nhiên cấp tốc, núi đá xung quanh bị nó ép thành từng đá vụn.

- Cái này.

Tứ giai ma pháp sư nhìn thấy thì đột nhiên kinh ngạc không nói ra lời, hai người đành phải trốn đi.

- Bang bang...

Tiếng phá hủy ở trong hạp cốc không ngừng vang lên, vô số đá vụn trước sự công kích của Yêu Huyền và Khiếu Thiên Hổ trở nên bay lác. Nhạc Thành cuối cùng cũng nhận ra thực lực của Yêu Huyền, hiện tại cả hai người bất phân thắng bại.

- Yêu Huyền, người không cần dây dưa với Khiếu Thiên Hổ, chỉ cần người vây hãm hắn vào bên trong là được.

Nhạc Thành dùng thần thức nói với Yêu Huyền.

- Tiểu tử ngươi cho rằng dễ dàng thật đó.

Yêu Huyền tức giận truyền âm đối với Nhạc Thành, đối phó với Khiếu Thiên Hổ nàng đã vô cùng cố gắng.

Nghe được câu trả lời của Yêu Huyền Nhạc Thành cũng thề lưỡi không nói gì, hiện tại mình đối phó với Khiếu Thiên Hổ một chiêu đã bị nó đánh chết.

Yêu Huyền cùng với Khiếu Thiên Hổ kịch chiến khiến cho hạp cốc trở nên bừa bộn, tất cả các đỉnh núi đều bị phá tan thành từng mảnh nhỏ, hồ sâu xuất hiện khắp nơi, tứ cấp ma pháp sư nhìn thấy trận kịch chiến này thì sợ hãi núp sau lưng Nhạc Thành.

Tuy hắn cũng là ma pháp sư tứ cấp nhưng ở trước mặt lục giai ma thú hắn chỉ giống như là con mèo nhỏ vậy, không đáng nhắc tới.

- Âm

Một tiếng vang lên, Yêu Huyền dùng một chiêu đẩy lui Khiếu Thiên Hổ xong thân thể bị lui mấy chục thước. Bởi vì đang ở trong linh hồn thể cho nên nàng không thể sử dụng thiên phú của mình, dần dần đã rơi vào thế hạ phong.

- Rống, ngươi đánh không lại ta đâu.

Khiếu Thiên Hổ hướng về phía Yêu Huyền trên không trung mà gầm thét lên, hắn đã cảm thấy khí tức của Yêu Huyền đã dần dần yếu đi.

“Xích” Toàn thân Khiếu Thiên hổ ngập tràn một mảng quang mang màu vàng, tứ chi bốc lên một màn công kích cường đại hướng về phía Yêu Huyền.

- Thật không?

Yêu Huyền lạnh lùng quát một tiếng sau đó toàn thân tràn ngập lục mang, cả người dùng một quả cầu lục sắc nghênh hướng.

“Âm”

Hai luồng lực lượng vô hình đánh vào nhau, rung động trước không trung, tạo thành dòng nước xoáy cực đại, sau đó thân hình của Yêu Huyền đột ngột bay mấy chục thước, sắc mặt trở nên tái nhợt.

Thân hình của Khiếu Thiên Hổ bay đi mấy chục thước, cắm về phía hạp cốc sau lưng, lúc này Khiếu Thiên Hổ không cách nào di động, một vòng tròn thanh sắc hướng tới đầu của hắn.

- Rống.

Khiếu Thiên Hổ rít gào một tiếng, thân hình nhất thời không nhúc nhích được, cũng không có cách nào tránh né, lập tức một mảng kim quang phát ra, ngăn đón về phía quang quyển thanh sắc.

“Xích”

Một màn không thể tưởng tượng được xuất hiện, quang quyển thanh sắc xông vào trong mi tâm của Khiếu Thiên Hổ, buộc trên cổ của nó.

- Đáng chết, đây là cái gì?

Cảm thấy quang quyển ở trên cổ, Khiếu Thiên Hổ vô cùng kinh ngạc.

- Yêu Huyền, mau trở lại.

Nhìn thấy ma thú đã bị vây hãm, Nhạc Thành thở ra một hơi, gọi Yêu Huyền trở về.

Sắc mặt của Yêu Huyền trở nên tái nhợt, hiện tại nàng đã không còn chút sức lực nào.

Nghe thấy thanh âm của Nhạc Thành, nàng nhanh chóng trở về thân thể của hắn, nàng biết rõ Nhạc Thành nhất định nắm chắc mới nói như vậy.

Nhạc Thành khoanh chân lại mà ngồi, một thủ ấn quý dị được ngưng kết, toàn thân tỏa ra một thanh mang nhàn nhạt, mà lúc này luồng thanh mang quang quyển bao quanh Khiếu Thiên Hổ đã được rút nhỏ xuống.

- A thật là khó chịu.

Trên người Khiếu Thiên Hồ nổi gân xanh, mà tứ cấp ma pháp sư ở sau lưng Nhạc Thành cũng sợ hãi nhìn cảnh tượng trước mắt.

- Xích.

Thân thể của Khiếu Thiên Hồ lập tức nhỏ đi giống như là con mèo, kỳ quái chính là vòng vây hãm của hắn nhỏ đi gắt gao siết chặt lấy cổ của nó.

- Tên tiểu tử chết tiệt, người đang làm trò quỷ gì đó.

Khiếu Thiên hồ nhìn Nhạc Thành vô cùng quý dị, trừng mắt nhìn hắn, lập tức giãy dụa như muốn đánh Nhạc Thành.

- Là ta, mạng của người đã ở trong tay ta, ta tùy thời có thể giết người.

Nhạc Thành nói với Khiếu Thiên Hồ.

KHốn thú quyền chính là thứ mà tu chân giả ở hạ chế tạo ra để thu phục yêu thú, khống chế linh hồn của nó, chỉ cần bị vây hãm trong Khốn Thú quyền, thần thú cũng không thể phản kháng huống chi là ma thú trên Huyền Thiên Đại lục.

Thủ ấn trên tay của Nhạc Thành không ngừng biến hóa, Khiếu Thiên hồ nhỏ lại giống như là một con mèo, không ngừng lăn lộn trên mặt đất, trên người nổi lên đầy gân xanh.

- Thu.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, một thanh mang nhàn nhạt bao vây Khiếu Thiên hồ.

Thu phục lục giai ma thú cũng không dễ dàng như vậy, Nhạc Thành tính toán rằng để Khiếu Thiên hồ này khó chịu một chút, mười ngày nửa tháng sau nó sẽ thành thật khuất phục mình.

- Trời ạ.

Nhìn thấy Nhạc Thành đem ma thú lục giai Khiếu Thiên Hồ nhỏ thành con mèo sau đó bỏ vào trong không gian trữ vật, tứ giai ma pháp sư giống như là gặp quỷ, tình huống trước mắt khiến hắn không thể tiếp nhận nổi.

- Được rồi, Khiếu Thiên Hồ đã bị ta thu phục, huynh có thể đi.

Nhạc Thành nói với tứ cấp ma pháp sư, Nhạc Thành cũng muốn về sơn động của mình.

- Cái này, vị đại nhân này, có thể để ta đi cùng được không?

Tứ cấp ma pháp sư nhìn Nhạc Thành, thần sắc bối rối, nói chuyện ấp a ấp úng, với hắn định gọi Nhạc Thành là huynh đệ, nhưng nhìn thấy Nhạc Thành thu phục lục giai ma thú thì hắn đâu còn có can đảm gọi là Nhạc huynh đệ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

78. Chương 78 : Thác Ni Tư .

- Ta có thói quen đi một mình.

Nhạc Thành nói, ngay cả gia tộc Tư Mã Nhạc Thành cũng không muốn đi cùng nữa là hắn.

- Không đại nhân, đồng đội của tại hạ đã bị chết hết mà trong này lại có lục giai ma thú, một mình một người ta mà đi rất dễ bị giết, đại nhân cho ta đi cùng đi.

Tứ cấp ma pháp sư hơi khần cầu Nhạc Thành.

Nhạc Thành cũng không động lòng trắc ẩn hân mà không có Yêu Huyền thì hôm nay hân cũng đã bị mất mạng rồi.

- Người tìm đoàn đội khác mà gia nhập.

Một tứ cấp ma pháp sư có thực lực không tệ, các tiểu đoàn đội nhất định sẽ hoan nghênh hân.

- Không đại nhân, tại hạ xin đại nhân, đại nhân cho tại hạ đi cạnh đại nhân đi, về sau này đại nhân muốn làm gì tại hạ cũng nghe lời.

Tứ cấp ma pháp sư không thấy Nhạc Thành đáp ứng thì tiến tới quỳ gối trước mặt hân.

- Chuyện này, nếu như người thật sự muốn làm hạ nhân của ta thì ta có thể suy nghĩ một chút.

Nhạc Thành nói, một ma pháp sư tứ cấp làm hạ nhân của mình Nhạc Thành thật sự không hài lòng lắm, cũng may người này thiên phú không tồi, sau này mình có thể giúp thực lực của hân tăng vọt.

Nhạc Thành thực ra không muốn thu hạ nhân, chỉ là đã sớm muốn tăng thể lực của mình, thu phục ma thú Khiếu Thiên hổ làm tọa kỵ cũng là bước đầu tiên của hân, tiếp theo chính là đến đấu khí học viện chọn ra những nhân tài thiên phú không tệ.

- Đại nhân, tiểu nhân nhiệt tình làm hạ nhân của người, tiểu nhân xin thề.

Tứ cấp ma pháp sư hơi kích động nhìn Nhạc Thành.

Một người có thể đơn giản đem lục giai ma thú cất trong túi trữ vật thì thực lực nhất định trên cả lục giai ma thú, Tứ cấp ma pháp sư cho rằng Nhạc Thành nhất định là siêu cấp cao thủ Đấu tông trong truyền thuyết, chỉ có cao thủ này mới có thể khuất phục được lục giai ma thú. Hân đâu biết được với tu vi thực lực của Nhạc Thành hiện tại đừng nói là lục giai ma thú cho dù là tứ giai ma thú cũng không đấu lại.

- Người thật sự muốn làm hạ nhân, ta sẽ bố trí cho người một trung tâm ẩn ký linh hồn, nếu như người có ngày phản bội cho dù là ở chân trời góc biển, ta tâm niệm mà động thì người cũng sẽ bị hồn phi phách tán, người suy nghĩ kỹ đi.

Nhạc Thành nói.

- Tiểu nhân suy nghĩ kỹ, tiểu nhân nguyện ý.

Tứ cấp ma pháp sư mặc dù không muốn nhưng có thể làm hạ nhân của một đấu tông trong truyền thuyết thì so với việc gia nhập Tiên Cảnh Tông làm trưởng lão còn tốt hơn nhiều.

Chỉ là Nhạc Thành xem ra còn trẻ tuổi, sau này có thể tu luyện đến tình trạng siêu cấp cao thủ trong truyền thuyết. Tứ cấp ma pháp sư đối với tuổi của Nhạc Thành thì nghi hoặc, nhưng chỉ là nghi hoặc trong lòng mà thôi.

- Vậy được rồi.

Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn, một thanh mang quỹ đi vào trong mi tâm của Tứ cấp ma pháp sư, loại linh hồn ẩn ký này ở hạ hạ rất ít dùng, vì những người tu vi siêu việt không cần hạ nhân.

- Xích.

Tứ cấp ma pháp sư cảm nhận được một luồng khí trong người sau đó khôi phục lại.

- Người tên gì?

Nhạc Thành hỏi, không ngờ mình lại thu được một hạ nhân như vậy, thể lực của mình lại được nâng tới một bước.

- Bẩm đại nhân, tiểu nhân tên là Thác Ni Tư.

Tứ cấp ma pháp sư nói với Nhạc Thành.

- Thác Ni Tư, chúng ta đi về trước đi, người theo sau ta.

Nhạc Thành gọi phi kiếm sau đó nhanh chóng ngự kiếm phi hành về phía sơn động của mình.

Thấy Nhạc Thành dùng phi kiếm kỳ dị, Thác Ni Tư cũng theo sát phía sau hắn.

Sau khi trở lại sơn động, Nhạc Thành bố trí một cấm chế ở ngoài động. Thác Ni Tư nhìn thấy nguyên một ngọn núi xuất hiện thành một sơn động thì trong lòng có một cảm giác tôn thờ.

Mà điều kế tiếp khiến cho Thác Ni Tư càng thêm há hốc mồm chính là Nhạc Thành bỏ ra một cái lò luyện đan, sau đó có hai luồng lửa nóng bỏng tràn ngập, hóa ra chủ nhân của mình còn là một luyện dược sư, mà phẩm giai cũng không thấp.

Nhạc Thành khống chế Vô Thượng Chân Hỏa ở trong tay luyện chế linh dược, hai loại đan dược này Nhạc Thành đã muốn luyện từ lâu, nhưng không ngờ cần dùng đến nhanh như vậy.

Nhạc Thành muốn luyện chế một loại đan dược tên là Hóa Hình Đan, một loại tên là Cải Thể Đan, trong đó Hóa Hình đan là để yêu thú dùng, loại đan dược này yêu thú có thể biến thành người mà không cần lo lắng về vấn đề thời gian.

Nhạc Thành đã từng nghiên cứu ma thú ở trên Huyền thiên đại lục. Hắn lúc muốn thu phục Khiếu Thiên Hồ đã phát hiện ra Khiếu Thiên Hồ tuy là lục giai ma thú nhưng vẫn không thể biến thành người, điều này cũng khó trách, Khiếu Thiên Hồ ở một chỗ sâu trong thâm hải, đâu có luyện dược sư nào giúp nó chế tạo ra một viên hóa hình đan.

Lần này Nhạc Thành luyện chế nhiều một chút để lần sau còn có thể dùng. Về Cải Thể Đan, Nhạc Thành muốn cho Thác Ni Tư dùng, hắn có thể thay đổi thể chất, sau khi ăn vào có thể đột phá tới Ngũ Cấp ma pháp sư.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

79. Chương 79 : Lục Giai Ma Thú Tử Điện Mãng .

(1)

- Chúng ta mau tới đó lấy.

Loại linh quả này Nhạc Thành dĩ nhiên không bỏ qua, nếu như không dùng được thì cũng có thể đem bán với giá cao.

- Chỉ sợ rằng sẽ khó lấy, tiểu nhân trong lúc vô tình mới phát hiện ra Cửu Dương quả trên đảo nhỏ này, ở bên trong còn có một lục giai ma thú Tử Điện mãng, có thể phun ra điện, tiểu nhân nhất thời cũng không làm gì nổi nó.

- Khiếu Thiên hồ hơi bất đắc dĩ nói.

- Lục giai ma thú Tử Điện mãng.

Nhạc Thành cảm thấy hơi buồn bực, Cửu Dương quả không ngờ lại dẫn đến một lục giai ma thú khác.

Nhạc Thành còn đang cảm thấy kỳ quái tại sao ở Thâm hải lại có ma thú lục giai xuất hiện hóa ra là vì cửu Dương quả, cửu dương quả đối với ma thú cũng có tác dụng rất lớn, một số ma thú đã có trí tuệ của nhân loại cho nên sẽ không bỏ qua linh quả này.

- Mẹ ơi, còn có một lục giai ma thú khác.

Thác Ni Tư khó hiểu vô cùng, ngày đó nhìn thấy trong sơn động thần bí kia có bảo vật hắn không ngờ bên trong lại có tới hai lục giai ma thú.

Điện mang ma thú.

Nhạc Thành đột nhiên nghĩ tới chuyện gì mà nói:

- Khiếu Thiên hổ, nếu như ta giúp người đối phó với điện mang kia thì người có thể đối phó với ma thú không?

- Chủ nhân điện mang do Tử Điện măng phun ra rất lợi hại, ngay cả tiểu nhân cũng không đối phó được, nếu như chủ nhân có thể ngăn nó lại thì đối phó với nó không còn là vấn đề.

Khiếu Thiên hổ cao hứng nói.

- Vậy thì tốt rồi, hiện tại chúng ta đi thôi.

Điện mang Nhạc Thành không sợ, hẳn có thủ đoạn để đối phó, cửu dương quả này hẳn không thể không lấy.

- Đi đối phó với lục giai ma thú.

Thác Ni Tư cảm thấy hơi đau đầu chỉ là hẳn cũng đành phải bất đắc dĩ đáp ứng Nhạc Thành.

Nhạc Thành cười trên lưng Khiếu Thiên hổ, ngược lại so với ngự kiếm phi hành còn buông lỏng một chút, về phần Thác Ni tư cũng theo sát sau lưng hẳn.

Một lát sau, một sơn động vô cùng lớn hiện ra trước mặt Nhạc Thành.

- Chủ nhân, Tử Điện măng chính là ở bên trong sơn động.

Nhạc Thành cùng với Thác Ni tư đi trên mặt đất, Khiếu Thiên hổ đứng ở bên cạnh Nhạc Thành.

- Linh khí thật là nồng đậm, cửu dương quả có lẽ đã rất thành thực.

Cảm thấy nồng đậm linh khí ở bên trong, Nhạc Thành cảm thấy toàn thân trở nên thoải mái, Cửu Dương quả đúng là bất phàm.

- Khiếu Thiên, có biện pháp dẫn dụ Tử Điện măng không?

Nhạc Thành quay đầu hỏi Khiếu Thiên Hổ, hẳn cũng không dám đi vào.

- Hẳn là không có vấn đề gì, chỉ là chủ nhân cần phải cẩn thận với điện mang của nó.

Khiếu Thiên hổ liền nhắc nhở.

- Tiểu xà ở bên trong, ta đã trở lại, người mau ra đây cho ta.

Khiếu Thiên hổ hét lớn vào trong sơn động, ở bên trong vô số đá vụn vì thanh âm này mà rơi xuống.

- Con hổ chán ghét này, người còn dám chọc tới ta, hôm nay ta không thể không đốt rụi bộ lông của người.

Một tiếng gầm từ từ trong sơn động truyền ra sau đó một cự đại xà ảnh xuất hiện.

- Tử Điện Măng.

Nhạc Thành nhìn thấy tử điện măng ở trên không trung thì cũng ngạc nhiên, Tử Điện Măng này dài chừng khoảng năm mươi thước, giống như là một con tiểu giao long vậy, bên trong ẩn chứa thực lực khủng bố.

- Con cạp chết tiệt kia, người lại còn dẫn hai nhân loại tới.

Tử Điện măng nổi lên trên không trung, nhìn thấy Nhạc Thành và Thác Ni Tư thì tức giận.

- Ta trước hết giết người và hai nhân loại rồi nói sau.

Tử Điện Măng hướng về phía Nhạc Thành và Thác Ni Tư rồi há miệng phóng ra.

- Chủ nhân chú ý.

Khiếu Thiên Hổ hét lớn một tiếng, cả người hoàng mang bao quanh nghênh đón Tử Điện măng.

- Kim Tiên Khôi lồ.

Nhạc Thành đã sớm có chuẩn bị, năm kim tiên khôi lồ hiện ra trước mặt hẳn, thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, năm khôi lồ toàn bộ phóng lên trời nghênh đón điện mang.

-Xuy xuy.

Sau một mảng điện mang, Tử Điện mãng trở nên quý dị, mà khôi lỗi này cũng không có bất kỳ tổn thương nào, ngược lại có chút thanh mang, cảnh tượng này thật khó mà có thể tưởng tượng được.

Nhạc Thành thấy tử Điện Mãng phun ra điện mang ra thì nhớ tới năm khối kim tiên khôi lỗi, nếu như Tử Điện mang vung đuôi đánh nó thì còn bị tổn hại nhưng còn điện mang thì khôi lỗi không sợ, ngược lại còn cần lỗi điện để tiến hóa.

- Điện mang của Tử Điện mang này không bị ảnh hưởng gì.

Nhạc Thành nói với Tử Điện mang.

Nhìn thấy năm khối kỳ lạ kia không sợ điện mang của mình, Tử Điện Mãng liền nghi ngờ, ngay lập tức toàn thân của nó há miệng phun một luồng điện mang thật lớn, nó không tin điện mang của mình không thể công kích.

Tuy nhiên trước khôi lỗi của Nhạc Thành Tử Điện mãng vô phương công kích. Khiếu Thiên Hổ ở bên cạnh thấy vậy thì càng mừng rỡ, đối với chiêu thức kỳ lạ này của Nhạc Thành, Khiếu Thiên hổ cũng kinh ngạc không thôi.

- Tư tư.

Điện mang một lần nữa công kích năm khối kim tiên khôi lỗi, kết quả vẫn như vậy, toàn bộ điện mang đều bị hút vào, ở xung quanh khôi lỗi còn xuất hiện thanh mang.

- Chết tiệt.

Tử Điện mang nhìn thấy điện mang của mình vô ích thì không kìm được tức giận. Vung một cái đuôi cự đại về phía năm khôi lỗi kia.

- Xích:

Năm khôi lỗi mở mắt ra, toàn thân đầy sinh khí, nhìn thấy cái đuôi của Tử Điện Mãng thì nhanh chóng lui về phía sau.

- Tiểu xà, ta tới đây.

Khiếu Thiên Hổ rít gào một tiếng sau đó thân hình to lớn lao tới, hung hăng đánh về phía Tử Điện Mãng.

- Con cạp chán ghét này!

Nhìn thấy Khiếu Thiên Hổ công kích, Tử Điện Mãng không có tâm tư đánh về phía Năm khôi lỗi nữa, cái đuôi của nó xoay tròn, liên tiếp đánh về Khiếu Thiên hổ, nó cùng với Khiếu Thiên hổ này ở trong động cừu Dương quả này giao thủ mấy lần, vì có bốn mạng điện mang cho nên chỉ hơi thắng một chút mà thôi.

- Bành.

Một tiếng nổ lớn vang lên, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng chạm vào nhau, một mảng đá lớn xung quanh bị chúng nó đánh cho vỡ tan. Nhạc Thành lúc này cũng đã bố trí một vòng tròn hộ thân nên không bị ảnh hưởng.

Dựa vào lực lượng của mình, Khiếu Thiên hổ không hề sợ Tử Điện mang, thậm chí Khiếu Thiên Hổ còn chiếm thượng phong.

Điều này Tử Điện Mãng sớm biết, nó không dám đối đầu trực diện, một lần nữa phóng ra một luồng điện mang công kích Khiếu Thiên Hổ.

- Xích.

Đúng lúc này năm khối Kim Tiên Khôi lỗi liền lao ra chắn phía trước Khiếu thiên hổ, điện mang toàn bộ bị khôi lỗi chắn lại.

- Đáng chết, đây là đồ vật quái quỷ gì.

Tử Điện mãng liền mắng, mà lúc này đòn công kích của Khiếu Thiên Hổ và năm khôi lỗi đã phối hợp với nhau tấn công Tử Điện mãng.

- Thác Ni Tư, chúng ta đi thôi.

Trong sơn động, linh khí ngày càng nồng nặc, Nhạc Thành tính rằng trước hết thu hoạch Cửu dương quả rồi nói sau.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

80. Chương 79 : Lục Giai Ma Thú Tử Điện Mãng . (2)

- Nhân loại đáng chết, các ngươi không thể đi vào.

Trong lúc kịch chiến, Tử Điện mãng nhìn thấy Nhạc Thành cùng với Thác Ni tư đi vào trong sơn động thì cả giận, lao lên không trung, muốn ngăn cản hai người bọn họ.

Cửu Dương quả ở bên trong đã thành thực, Tử Điện mãng lúc này hiện ti không cam lòng để người khác cướp lấy.

- Tên tiểu xà này, hãy đứng lại.

Khiếu Thiên Hồ rít gào một tiếng, thân hình cự đại một lần nữa ngăn ở phía trước Tử Điện mãng.

“Rầm rầm”

Trên bầu trời không ngừng là những thanh âm phá ra.

Có năm kim tiên khôi lỗi không chế điện mang của Tử Điện Mãng, Nhạc Thành yên tâm tiến vào trong sơn động.

Sơn động này có không gian lớn hơn cả trong tưởng tượng của Nhạc Thành.

Khó trách hai con lục giai ma thú cũng có thể tiến vào bên trong.

Mấy phút đồng hồ sau, Nhạc Thành cuối cùng cũng tìm thấy Cửu Dương quả trong truyền thuyết, một dây leo màu đỏ liên tục như là một con rồng trên tường đá.

Sợi dây leo này có chín trái cây màu đỏ, mang theo linh khí nồng đậm, khiến cho người ta nhìn vào cũng phải thềm nhỏ dãi.

- Đại nhân, đây chính là Cửu Dương quả.

Thác Ni Tư nói với Nhạc Thành, hắn nhìn Cửu Dương quả mà nước miếng như muốn chảy ra.

- Vừa mới chín tới, thật đúng lúc.

Nhạc Thành cũng mừng rỡ trong lòng, chín quả Cửu Dương quả giá trị không hề ít, bây giờ Cửu Dương quả mới thành thực, chính là lúc lấy tốt nhất, trì trệ thêm nửa canh giờ nữa, Cửu Dương quả sẽ hóa thành thiên địa linh khí tiêu tán trong trời đất.

Nhạc Thành lấy ra một cái hộp ngọc bỏ Cửu Dương quả vào bên trong, ở trong sơn động đột ngột có một địa chấn, gốc cây có Cửu Dương quả này cũng quý dị rút về dưới động.

- Nhanh rời khỏi sơn động.

Nhạc Thành thu hồi cái hộp ngọc rồi đi ra khỏi sơn động, cũng may là sơn động chỉ lay động một chút mà thôi, có lẽ khi Nhạc Thành lấy Cửu Dương quả gây ra phản ứng.

Nhạc Thành quay đầu nhìn cửa động một chút, cũng không xem kỹ lắm, không biết ngày nào tháng nào lần sau thì Cửu Dương quả mới lại xuất hiện.

Hai người nhanh chóng rời khỏi sơn động, vừa rời khỏi thì thấy Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên hồ vẫn tiếp tục thi đấu.

- Nhân loại đáng chết, mau đưa Cửu Dương quả cho ta.

Nhìn thấy Nhạc Thành và Thác Ni Tư đi ra khỏi sơn động, Tử Điện Mãng nhắm mắt cũng biết Cửu Dương quả đã bị hai người này hái mất.

- Khiếu Thiên, chúng ta chuẩn bị đi.

Nhạc Thành không để ý tới Tử Điện Mãng mà nói với Khiếu Thiên hổ, sau đó dùng thủ ấn, thu hồi năm Kim Tiên Khôi lỗi.

Tử Điện Mãng bị Khiếu Thiên Hổ quần lấy, mặc dù tức giận không làm gì được nhưng trong miệng của nó vẫn phun ra điện mang, điện mang của nó là do Tinh Nguyên hóa thành, không phải muốn nhả là nhả, nếu không Khiếu Thiên Hổ đã sớm bị nó thu thập.

- Các ngươi không giao Cửu Dương quả thì đừng mong sớm rời đi.

Tử Điện Mãng xoay quanh không trung, hai mắt bốc hỏa, toàn thân tràn ngập tử sắc.

- Không giao ra thì thế nào?

Khiếu Thiên Hổ trừng mắt nhìn Tử Điện Mãng, hiện tại nó đã không sợ điện mang do Tử Điện Mãng phun ra nữa.

- Ta liều mạng với các ngươi.

Tử Điện Mãng nổi giận, thân thể bay lên không trung, không ngừng quấy rối, khiến cho cát đá bay mù mịt.

- Ta không sợ ngươi.

Khiếu Thiên Hổ gầm nhẹ một tiếng, sau đó tựa như là một ngọn núi nhỏ lao tới.

- Khiếu Thiên, chút nữa ngươi hãy quay về.

Nhìn hai con lục giai ma thú đại chiến, Nhạc Thành nghĩ thầm Tử Điện Mãng nhất định không từ bỏ ý đồ, nếu muốn cùng đi thì không thể, không bằng để Khiếu Thiên Hổ chặn Tử Điện Mãng lại, mình cùng với Thác Ni Tư quay về sơn động trước.

Cứ như vậy quyết định, Nhạc Thành nhanh chóng cùng với Thác Ni Tư trở về sơn động, Thác Ni Tư mấy ngày nay coi như là đã bổ trợ thêm kiến thức.

Quay trở lại sơn động, Nhạc Thành chờ đợi Khiếu Thiên Hổ trở về, Khiếu Thiên Hổ đối với Tử Điện Mãng hai con lục giai ma thú này thực lực chênh lệch không nhiều, Nhạc Thành không sợ Khiếu Thiên hổ xảy ra chuyện gì.

Ba giờ sau, bầu trời hơi chấn động, Nhạc Thành nghĩ thầm chắc là Khiếu Thiên Hổ trở về, cửa động mình có bố trí một đạo cấm chế, Khiếu Thiên Hổ không thể vào được cho nên Nhạc Thành liền ra trước sơn động đón Khiếu Thiên hổ.

- Có chuyện gì sao?

Nhìn thấy tình hình trên bầu trời, Nhạc Thành cùng với Thác Ni Tư liền mở to hai mắt, tựa như là khó tin vậy.

Chỉ thấy xa xa trên bầu trời, Khiếu Thiên Hổ ở trong nhân hình đang cười Tử Điện Mãng tới nơi này, xem bộ dạng của Khiếu Thiên Hổ thì tựa như rất đắc ý, còn Tử Điện Mãng hình như cam tâm tình nguyện để cho nó cười.

- Chủ nhân, ta đã trở về.

Vừa nhìn thấy thân ảnh của Nhạc Thành, Khiếu Thiên hổ nhảy từ trên không trung xuống.

- Khiếu Thiên, có chuyện gì vậy, làm sao vậy?

Nhạc Thành nghĩ hoặc hỏi Khiếu Thiên hổ, vừa rồi hai con lục giai ma thú đánh nhau kẻ sống ta chết, tại sao hiện tại lại hòa thuận như vậy, Nhạc Thành nghĩ hoài cũng không hiểu nguyên nhân.

- Chủ nhân, tiểu xà này cũng muốn đi theo bên cạnh người, chỉ cần người cho nó một viên Hóa hình đan và một Cửu Dương quả là được.

Khiếu Thiên hồ đắc ý nói với Nhạc Thành.

- Cái gì Tử Điện Mãng cũng muốn đi theo ta?

Nhạc Thành nhìn Tử Điện Mãng trên không trung mà thầm nghĩ hoặc.

- Chủ nhân, người không biết, kỳ thật ở trong thâm hải còn có vài con lục giai ma thú giống như chúng ta, chúng thậm chí muốn rời khỏi thâm hải nhưng có một đạo bình chương, ngay cả thất giai ma thú cũng không vượt qua được, chỉ có ăn hóa hình đan trở thành con người mới có thể đi ra.

Khiếu Thiên Hồ nói:

- Con tiểu xà này biết chủ nhân có Hóa Hình đan thì hi vọng chủ nhân cho nó một viên.

- Hai con ma thú không có tiền đồ.

Yêu Huyền nói ở trong đầu của Nhạc Thành, nàng nghe Tử Điện Mãng muốn một viên Hóa Hình đan mà đi theo Nhạc Thành thì không khỏi khinh thường, lục giai ma thú quả là không đáng giá.

Nhạc Thành cũng không để ý tới Yêu Huyền, nhìn Tử Điện Mãng trên không trung, thực lực của Tử Điện Mãng Nhạc Thành đã chứng kiến, cơ hồ còn mạnh hơn cả Khiếu Thiên hồ một chút, nếu như có nó đi bên người thì Nhạc Thành dĩ nhiên không từ chối.

- Khiếu Thiên, người nói với nó, Hóa Hình đan hiện tại ta không có, nhưng hôm nay ta sẽ luyện chế, Cửu Dương quả ta cũng có thể cho nó một quả, sáng mai sẽ cho nó, chỉ là người nói cho nó biết, đi cạnh ta thì phải tuyệt đối trung thành, nếu không ta sẽ không khách khí.

Nhạc Thành nói với Khiếu Thiên Hồ.

- Chủ nhân, ta sẽ nói với nó.

Khiếu Thiên hồ nhảy lên trên không trung nói với Nhạc Thành, một lát sau thân hình của Tử Điện Mãng thu nhỏ ở trên không trung trở thành một con tiểu xà.

- Tử Điện Mãng bái kiến chủ nhân, về sau sẽ tuyệt đối trung thành với chủ nhân.

Tử Điện Mãng nói với Nhạc Thành.

- Người quả là muốn ở cạnh ta, ta dĩ nhiên không có ý kiến, người muốn Hóa Hình đan và Cửu Dương quả thì ngày mai ta cũng sẽ cho người, mặt khác chỉ cần người trung thành thì ta sẽ giúp người đột phá tới ma thú cấp bảy, thậm chí là ma thú cấp tám.

Nhạc Thành nói với Tử Điện Mãng.

Nhìn Tử Điện Mãng cũng nhận Nhạc Thành làm chủ nhân, Thác Ni Tư cũng giật mình, đây không phải là một con ma sủng mà chính là một con lục giai ma thú, bây giờ đi cạnh Nhạc Thành có đến hai con lục giai ma thú, thật là khủng bố.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

81. Chương 80 : Thác Ni Tư Đột Phá . (1)

Nhạc Thành cũng không ngờ thâm sâu này lại phát sinh nhiều chuyện như vậy, lúc này hắn đang ở trong sơn động triển khai lò luyện đan, dược liệu của Hóa Hình Đan tuy khó tìm nhưng sau một thời gian hắn cũng tìm được.

Trải qua một đêm thời gian, Nhạc Thành đã chế ra ba viên Hóa Hình đan, sau đó hắn lại luyện chế thêm ba cái Khốn thú quyển nữa.

Có Tử Điện Mãng đi theo bên người Nhạc Thành vô cùng lo lắng, ngày hôm sau Nhạc Thành liền đem Khốn Thú quyển vấy lên trên người của Tử Điện Mãng, đồng thời cũng cho Tử Điện Mãng một viên hóa hình đan, đây cũng là chỗ tốt mà Nhạc Thành đáp ứng.

Ăn viên hóa hình đan xong, Tử Điện Mãng biến hóa trở thành một thanh niên tuấn lãng bất phàm, so với Nhạc Thành còn đẹp trai hơn một chút.

- Từ nay về sau ta gọi ngươi là Tử Long.

Nhạc Thành nói với Tử Điện Mãng đồng thời cũng nói với ba người:

uả ba người các ngươi ăn một quả, về sau đối với thực lực của các ngươi sẽ có trợ giúp rất lớn. Tuy nhiên ta đề nghị một năm sau ta sẽ luyện chế Lục dương quả thành đan được lục phẩm, đến lúc đó nó càng có trợ giúp hơn so với các ngươi. Tuy nhiên nếu như các ngươi muốn dùng bây giờ thì ta cũng không phản đối.

Cửu Dương quả có tất cả chín quả, vốn Nhạc Thành muốn cấp cho Khiếu Thiên Hổ và Thác Ni từ mỗi người một quả, nhưng hiện tại đã có thêm Tử Điện Mãng cho nên Nhạc Thành cũng biết rằng không nên bạc đãi ba người. Ba người này xuất hiện cũng khiến cho thế lực của Nhạc Thành tăng hơn rất nhiều.

- Lục phẩm đan được.

Trong lòng ba người liền nao nao, Cửu Dương quả có hấp dẫn rất lớn nhưng lục phẩm đan được còn có sức hấp dẫn lớn hơn, ba người suy nghĩ một chút rồi lựa chọn một năm sau sẽ dùng đan được lục phẩm.

Sau đó Nhạc Thành nhờ Khiếu Thiên Hổ và Tử Di Điện Mãng mà hiểu thêm tình hình trong thâm hải. Khiếu Thiên Hổ và Tử Di Điện Mãng đã ở đây năm sáu chục năm, cho nên biết rất rõ.

Ở trên hòn đảo lớn này, thực lực mạnh nhất chính là Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng, mà theo như lời của hai ma thú này thì ở bên trong hải vực thủy ma thú có thực lực vô cùng cường hãn, lục giai ma thú rất nhiều, thậm chí còn có thất giai ma thú khủng bố. Lãnh địa của thất giai ma thú dĩ nhiên Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng không dám đi vào, chúng rất mạnh, chạm phải thất giai ma thú thì cũng chỉ bị nó đánh mà thôi.

Về phần phụ cận thâm hải có bảo vật, linh dược gì đó hai ma thú cũng thành thật nói cho Nhạc Thành biết.

Trong những ngày kế tiếp, hai thú và hai người nhiều lần ra các hải vực và đảo nhỏ bên cạnh mà kiếm linh dược và bảo vật cho vào trong túi trữ vật, túi trữ vật hiện tại của Nhạc Thành đã không còn nhiều cho nên hắn liền sử dụng túi trữ vật của Thác Ni Tư.

Mười ngày sau túi trữ vật của Thác Ni Tư đã đầy, cuối cùng Nhạc Thành không có biện pháp nói Khiếu Thiên Hổ đi tìm những tiểu đoàn đội bị đánh chết ở các vùng phụ cận, lấy đi một số túi trữ vật của bọn họ.

- Bành.

Một tiếng vang lớn, một cự đại hải vực kích tán tạo thành một mảng sóng triều lớn. Luồng sóng biển này mang theo bốn thân ảnh.

- Chạy mau.

Nhạc Thành cùng với Thác Ni Tư nhanh chóng lui về sau mà Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng thì ngăn cản lục giai ma thú trong nước.

Trong khoảng thời gian này, Nhạc Thành chính là đại phú hào, trong tay linh dược và tài liệu nhiều không đếm nổi, nội đan ma thú tứ giai cũng có vài chục viên, mỗi viên đều có giá cả gần một nghìn kim tệ. về phần nội đan của mãnh thú ngũ giai, với sự trợ giúp của Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng, Nhạc Thành cũng có trên người hơn mười viên, giá trị không thể đo lường được.

- Ở đây tại sao lục giai ma thú lại nhiều như vậy.

Nhìn hai con lục giai ma thú giống như cá mập, Nhạc Thành cất tiếng nói, hai ngày nay Nhạc Thành đã gặp nhiều ma thú lục giai trong nước, nhưng tất cả đều bị Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng ngăn cản.

Sau khi chạy suốt một canh giờ tới một hòn đảo nhỏ, Tử Điện Mãng cùng với Khiếu Thiên Hổ mới đi lên, hai ma thú cũng mệt mỗi thở hồng hộc, cả hai ngăn cản được hai lục giai ma thú đã không tệ.

- Chủ nhân, cuối cùng cũng thoát được hai tên gia hỏa đó.

Khiếu Thiên Hổ nói.

- Kể tiếp chúng ta nên đi đâu.

- Được rồi, hôm nay chúng ta dừng chân ở nơi này, ngày mai lại tiếp tục.

Sau đó Khiếu Thiên hổ cùng với Tử Điện Mãng mở một sơn động, bốn người quyết định hôm nay dừng chân ở đây.

Ở trên một khu vực gần biển, năm người bay tới hòn đảo nhỏ này, trong năm người có một nhất tinh Đấu Vương, một cửu tinh Đấu linh, một tứ cấp ma pháp sư thủy hệ, một tứ cấp ma pháp sư phong hệ, còn có một tứ phẩm luyện dược sư.

Nhìn vào thế lực này cho thấy đây chính là đoàn đội có thực lực mạnh nhất, chỉ cần không chạm phải ma thú ngũ giai thì không có gì là nguy hiểm.

Trong đó tứ phẩm luyện dược sư của đoàn đội này chính là Lương Ngọc của Lương gia.

- Thiếu gia, đêm nay chúng ta đặt chân trên hòn đảo nhỏ kia đi.

Nhất Tinh Đấu vương nói với Lương Ngọc.

- Được rồi, vừa đánh chết ma thú tứ giai mọi người hẳn là cũng mệt mỏi, đêm nay chúng ta nghỉ ngơi ở chỗ này cũng tốt.

Lương Ngọc nói.

- Tại sao trên mấy hải đảo kia không gặp phải tên Nhạc tiểu tử kia, không phải hắn bị ma thú ăn thịt rồi chứ, như vậy cũng quá tiện nghi cho hắn.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

82. Chương 80 : Thác Ni Tư Đột Phá . (2)

Lương Ngọc nhìn bầu trời mà lẩm bẩm, trong mắt hiện ra một lãnh ý.*

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành ngừng tu luyện mà từ từ thở ra một hơi, hai sợi tinh quang tụ ở trong mắt thật lâu mới tiêu tan.*

- Hôm nay chỉ còn kém một chút là đột phá tới Thai Tức Kỳ.

Qua một đêm tu luyện, trên người Nhạc Thành đã có một biến hóa vi diệu.*

- A, Thác Ni Tư muốn đột phá sao?

Nhạc Thành mở to mắt nhìn Thác Ni Tư bên cạnh, thấy quanh người của Thác Ni Tư bao phủ một luồng ma pháp nồng đậm, cả sơn động chói mắt bạch quang.*

- Chủ nhân chủ nhân.

Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng cùng mở mắt ra.*

- Im.

Nhạc Thành ra một cái dấu *im lặng, phân phó Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hổ đừng quấy rầy Thác Ni Tư, Thác Ni Tư hiện đang ở trong thời kỳ trọng yếu.*

Nhìn thấy biến hóa của Thác Ni Tư, nhị thú liền biến sắc, bọn chúng dĩ nhiên cũng nhận ra Thác Ni Tư đang biến hóa.*

Ở bên ngoài sơn động, ma pháp phong hệ đã từ từ tụ lại người của Thác Ni Tư, tuy hiện tại động khẩu có cấm chế nhưng cũng không ngăn cản được nguyên tố ma pháp tiến vào. Một lát sau, ma pháp lực của Thác Ni Tư ngày càng mạnh, bạch quang ở trong động cũng thêm chói mắt.*

- Xích.

Bỗng dưng ma pháp lực tràn ngập lên trên người của Thác Ni Tư, ngay lập tức khí tức trên người của Thác Ni Tư trở nên mạnh hơn rất nhiều.- Cửu Dương Quả

- Ta thật sự đã đột phá tới ma pháp sư cấp năm?

Cảm thấy biến hóa ở trên người, Thác Ni Tư liền mở hai mắt ra không thể tưởng tượng nổi.

- Không sai, cuối cùng ngươi cũng đã đột phá, điều này cho thấy thiên phú của ngươi không tệ lắm.

- Đa tạ đại nhân.

Thác Ni Tư mừng rỡ nói với Nhạc Thành, đây cũng là do công hiệu đan dược của Nhạc Thành.

- Được rồi, chúng ta đi thôi, hôm nay chúng ta tiến sâu vào hải vực hơn.

Nhạc Thành thu hồi cấm chế, ba người liền ra khỏi sơn động.

Ở một chỗ nước cạn, có vài bóng người đang kịch liệt kịch chiến, đây chính là đoàn người Lương gia Lương Ngọc.

Đối mặt với Lương ngọc là bốn người tiểu đội, một người làm tam phẩm luyện dược sư, một người là ma pháp sư tam cấp, còn có ba người là nhất tinh đấu linh và cửu tinh đấu sư, loại thực lực này dĩ nhiên không phải là đối thủ của Lương ngọc.

- Thiếu gia, những người này dường như thu hoạch không nhiều lắm, nội đan ma thú tam giai cũng chỉ có vài viên.

Đoàn đội kia sau khi bị cửu tinh Đấu Linh đánh chết thì lấy túi trữ vật của bọn họ, giao cho Lương ngọc. Xem ra những chuyện này bọn họ làm không ít.

- Thực lực của bọn chúng quá yếu, chắc không giết nổi tứ giai ma thú.

Lương Ngọc cũng không kiểm tra cẩn thận mà tiếp nhận bốn túi không gian trữ vật cho vào trong giới chỉ trữ vật của mình. Không gian trữ vật giới chỉ là vật xa xỉ, ngay cả cao thủ Đấu Vương cũng không có nổi, Lương Ngọc có nó cho thấy thế lực của Lương gia lớn như thế nào.

- Thiếu gia, phía trước còn có bốn người.

Một tứ cấp ma pháp sư thủy hệ phát hiện ra bốn thân ảnh cách đó không xa.

- A, đúng là tên tiểu tử họ Nhạc kia.

Lương Ngọc nhìn về phía đó, không ngờ trong bốn người phía trước lại có tên tiểu tử họ Nhạc, bọn họ không phải cùng một đoàn đội sao, tại sao ở đây chỉ có bốn người. Minh hiện tại có năm người, cứ vậy hấn rồi tính.

- Mau, vây chặt bốn người kia, đừng để cho bọn họ chạy thoát.

Lương Ngọc nói với bốn người bên cạnh, trong mắt hiện ra một lãnh ý.

- Thiếu gia, phía trước chính là khách trưởng lão của Linh Cảnh Tông, chúng ta...

Một nhất tinh Đấu vương bận tâm nói với Lương Ngọc.

- Sợ cái gì, chúng ta đem bọn chúng toàn bộ giết đi thì ai biết được, Linh Cảnh Tông cũng không làm gì được chúng ta.

Lương Ngọc trừng mắt nhìn nhất tinh Đấu vương này.

- Đại nhân, phía trước có mấy người có bộ dạng không tốt.

Thác Ný Tư nói với Nhạc Thành, trên khuôn mặt của hắn hiện ra một vẻ bối rối, một tháng nay hắn cùng với Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng đi cùng Nhạc Thành, hiện tại đã đột phá tới ma pháp sư cấp năm Thác Ný Tư nhờ vậy cũng tự tin hẳn lên, ma pháp sư cấp năm có thể chống lại Cửu Tinh Đầu vương.

- Chủ nhân, chúng ta có nên tiến tới giết hay không?

Tử Điện Mãng mỉm cười, Khiếu Thiên Hổ ở bên cạnh cũng không kìm được mà muốn đại khai sát giới.

- Chúng ta xem trước rồi tính sau, các người không nên hành động thiếu suy nghĩ.

Nhạc Thành chớp mắt nhìn lại:

- Hình như đó chính là Lương Ngọc của Lương gia.

- Họ Nhạc, không ngờ ta lại gặp người.

Một lát sau Lương Ngọc đã ngăn trước Nhạc Thành, sau đó hắn đánh giá ba người Nhạc Thành liền nổi lên nghi ngờ, hắn không nhìn thấu thực lực của bọn họ.

- Người trước hết rút ngay cho ta, để ta không nhìn thấy người nữa.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi Nhạc Thành đối với Lương Ngọc thật sự hơi đáng ghét, Nhạc Thành không ngại giết người này nhưng mà trong lòng còn muốn bỏ qua cho hắn, từ tận thâm sau Nhạc Thành vẫn không cho rằng Lương Ngọc là đối thủ của mình, chỉ nghĩ nó là một con ruồi chán ghét mà thôi, bất kỳ ai cũng có thể đánh chết nó, trừ phi con ruồi này chọc vào thì sẽ rất phiền.

- Họ Nhạc Kia, người đừng tưởng có chiếc ghế Khách trưởng lão là giỏi, hôm nay ta sẽ giáo huấn người cho thật tốt.

Lương Ngọc vốn kiêng kỵ không biết Nhạc Thành có phải cao thủ thật không nhưng vừa nghe Nhạc Thành ngạo mạn như thế thì cũng không khỏi tức giận.

Người bên cạnh Lương Ngọc đánh giá Nhạc Thành, bọn hắn cũng không nhìn ra thực lực của ba người, cộng thêm với việc Nhạc Thành là khách trưởng lão của Linh Cảnh Tông, bọn hắn cũng cảm thấy bận tâm.

- Tốt nhất hãy mau rút ngay cho ta.

Nhạc Thành bắt đầu phiền phức, con ruồi này thật đáng ghét.

- Họ Nhạc, người còn ngạo mạn ta hôm nay sẽ giết người.

Ở trên người Lương Ngọc tản ra một sát khí, hắn đã quyết định muốn giết Nhạc Thành.

Lương Ngọc nói xong liền nói với bốn người:

- Mau giết mấy người này đi, đừng cho bọn chúng chạy thoát.

- Thật là muốn chết.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hắn nhẹ nhàng nói với Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, còn có Thác Ný Tư:

- Một tên cũng không để lại, tốc chiến tốc thắng.

- Chủ nhân yên tâm.

- Đại nhân yên tâm.

Ba thân ảnh đột nhiên chuyển sang tiếng cười lạnh rồi đi ra, cả ba người đều không ngờ tới.

- Xoẹt.

Mấy thân ảnh bắt đầu thả người xuống, mà Thác Ný Tư cũng trực tiếp đánh về phía Cửu Tinh Đầu linh và một ma pháp sư phong hệ cấp bốn bị Khiếu Thiên Hổ đánh. Tử Điện Mãng thì chọn một ma pháp sư thủy hệ tứ cấp, thực lực cao nhất là nhất tinh Đầu Vương thì ở bên cạnh bảo vệ Lương Ngọc.

Ánh mắt của Lương Ngọc trở nên lạnh lẽo, đoàn đội của hắn rất mạnh, so với tiểu đoàn đội của Linh Cảnh Tông cũng không kém bao nhiêu, sau khi giết ba người bên cạnh Nhạc Thành xong hắn sẽ giáo huấn tên Nhạc tiểu tử này.

Nếu như không có tên Nhạc Thành này thì tuyệt sắc mỹ nhân Tư Mã Yên Nhiên hiện tại đang ở bên cạnh mình mới đúng. Lương Ngọc đối với Nhạc Thành vô cùng oán hận, chỉ cần mình giết tên Nhạc tiểu tử này sau đó Tư Mã gia tộc phải dựa vào mình thì chắc chắn sẽ lấy được Tư Mã Yên Nhiên. Tưởng tượng Tư Mã Yên Nhiên xinh đẹp rên rỉ, Lương Ngọc vô cùng hưng phấn.

- Ma pháp sư cấp năm, ma pháp sư cấp năm.

Thác Nị Tư bỏ nhào về phía trước không hề che giấu mình là ma pháp sư cấp năm, nguyên tố phong hệ không ngừng lay động, nhanh chóng ngưng tụ mà công kích hướng về phía Cửu Tinh Đấu Linh.

Về phần Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hổ cũng không lộ ra bản thể, đối phó với một ma pháp sư cấp bốn, bọn chúng giơ tay lên là có thể bóp chết.

- Tại sao lại là ma pháp sư cấp năm?

Lương Ngọc cùng với Đấu Vương ở bên cạnh trở nên khó coi, hắn giống như là bị dội một gáo nước lạnh, toàn thân không còn hưng phấn, tên Nhạc tiểu tử này có một ma pháp sư cấp năm bên cạnh thật là bất ngờ.

- Thành thành.

Trong lúc Lương Ngọc và Ma pháp sư cấp năm bên cạnh còn kinh ngạc thì hai thanh âm lớn truyền tới, ma pháp sư tứ cấp phong hệ và ma pháp sư tứ cấp thủy hệ đã bị bọn chúng đánh ngã xuống đất.

Một chiêu, chỉ cần một chiêu hai ma pháp sư cấp bốn đã bại trận, sắc mặt của Lương Ngọc và Nhất tinh Đấu vương ở bên cạnh lập tức trở nên khó coi.

Xoẹt một tiếng vang lên, Cửu Tinh Đấu Linh bị Thác Nị Tư công kích bay về phía sau hơn mười thước, khóe miệng phun ra một ngụm máu.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

83. Chương 81 : Sĩ Nhục Của Nhân Loại . (1)

- Thác Nị Tư, ngay cả một cửu tinh Đấu Linh cũng không đánh chết được, người có muốn ta giúp người không.

- Không cần hai người hỗ trợ.

Thác Nị Tư hơi buồn bực, đặc biệt là bị hai ma thú Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng chê cười, ma pháp phong hệ của hắn liền di chuyển.

- Đi chết đi.

Bạch sắc quang mang trong tay của Thác Nị Tư càng lúc càng nồng nặc, một quang cầu bắn về phía Cửu Tinh Đấu Linh. Một thác trước Thác Nị Tư đã là một tứ cấp ma pháp sư, thực lực ở trong thâm hải không tệ, nhưng lá gan của hắn rất nhỏ, trong một tháng này hắn theo Nhạc Thành đánh chết các ma thú tứ giai, lá gan đã lớn hơn rất nhiều, trên người cũng đã có sát khí.

- Bành.

Một tiếng vang thật lớn, tên cửu tinh Đấu Linh trước công kích của Thác Nị Tư liền bị ngã xuống mặt đất.

- Tên ngu ngốc, Thác Nị Tư người là sĩ nhục trong nhân loại. Trên người của hắn có vòng tay trữ vật, mau lấy đi.

Khiếu Thiên hồ và Tử Điện Mãng bắt đầu rống lên nói:

- Mau vợ vết thi thể của hân.

- A.

Thác Ni Tư lần này cũng không phản đối hai ma thú, vội vàng dùng ma pháp lực phong hệ, thân hình xuất hiện ở bên cạnh thi thể của cửu tinh Đấu Linh ma thú.

Ba người bị đánh chết đều mang vóng tay trứ vật, đương nhiên là bị hai thú một người không khách khí lấy đi.

- Thế nào, người không phải muốn giết ta sao, sao phải chạy đi?

Nhạc Thành nói với Lương ngọc.

Lương Ngọc sau khi nhìn thấy Khiếu Thiên hồ, Tử Điện Mãng cùng với Thác Ni Tư thì triển thực lực thì nhanh chóng lùi về phía sau.

Không sợ bị tắc đến trộm, chỉ sợ tắc nhớ kỹ. Đây là câu nói mà Nhạc Thành rất tâm đắc, tên Lương Ngọc tiểu tử này luôn tìm phiền toái cho mình, lần này lại muốn giết mình, tuy Nhạc Thành không sợ Lương Ngọc nhưng bị hân nhớ như vậy cũng không phải là chuyện tốt.

- Nhạc đại nhân, thiếu gia nhà ta nhất thời đùa giỡn, chúng ta cũng không có ý gì khác.

Nhìn thấy sát khí ở trong mắt Nhạc Thành, nhất tinh Đấu vương vội vàng nói.

- Nhạc Thành, người muốn gì, ta là thiếu gia của Lương gia.

Lương Ngọc hoảng sợ nhìn Nhạc Thành, hân đã hối hận khi đến tìm Nhạc Thành gây phiền toái.

- Lương gia thì là cái gì?

Nhạc Thành lạnh nhạt nói, ở trên Tả Tinh Đảo, lương gia có thể lực không tệ, nhưng Nhạc Thành không sợ.

- Người luôn tìm phiền phức cho ta, ta đã cảnh cáo người.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Lương Ngọc chằm chằm.

- Thật xin lỗi, ta không dám nữa, người thả ta đi.

Lương Ngọc đột nhiên quỳ gối trước Nhạc Thành, hoảng sợ khẩn cầu hân.

Nhìn thấy Lương Ngọc cầu khẩn, Nhạc Thành cảm thấy hơi thất vọng, dù gì cũng là một thiếu gia của Lương gia, lại là một tử cấp Luyện Dược sư mà thật không có tiền đồ.

- Chủ nhân, đem tên tiểu tử này giết đi là được.

Khiếu Thiên hồ nói với Nhạc Thành.

-Nhạc đại nhân, ta nhất thời bị quỷ ám, người thả ta đi, ta không xứng để đại nhân giết.

Lương Ngọc hoảng sợ cầu khẩn, lúc này hân biết rằng mình không thể chết, người chết thì làm gì cũng không được nữa.

- Aizzz, người rút đi.

Nhạc Thành nhìn thấy bộ dạng của Lương Ngọc thì không muốn giết hân nữa, hân nói đúng, hân hiện tại không xứng để cho mình giết.

- Đa tạ Nhạc đại nhân.

Lương Ngọc nghe thấy lời nói của Nhạc Thành thì chạy ra, đi được hai ba bước thì suýt tí nữa té nhào, hân mình không có thêm một cái chân để chạy nhanh hơn.

- Chủ nhân, tại sao người lại thả hân ra.

Tử Điện mãng khó hiểu hỏi Nhạc Thành.

- giết người phải có phẩm vị. loại người này giết chỉ làm ô uế bàn tay của mình.

Nhạc Thành mỉm cười nói với Tử Điện Mãng.

Sau nửa canh giờ tại một sơn cốc bí mật, Lương Ngọc cùng với nhất tinh đầu vương kia liền ở trên khối thạch bích thở phì phò.

- Tên họ Nhạc này, hôm nay ngươi vũ nhục ta, ngày sau ta sẽ trả lại gấp mười.

Lương Ngọc nhìn về phương hướng lúc này mà cảm hận nói.

Ba ngày sau ở trong đáy biển truyền ra một lực lượng lớn, một cột nước bay lên trên trời cao, những ma thú ở các vùng phụ cận đều bỏ chạy.

Sau đó từ dưới đáy biển truyền ra bốn nhân ảnh quang quyển, bốn nhân ảnh này chính là bọn người Nhạc Thành.

- Chủ nhân, người không sao chứ.

Tử Điện Mãng bận tâm hỏi Nhạc Thành, vừa rồi hắn đã nhìn thấy chủ nhân trúng một đòn của tứ giai ma thú.

- Khụ.

Nhạc Thành ho khan một tiếng, chân khí trong cơ thể hơi bế tắc, vừa rồi Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện mãng còn có Thác ni Tư đều có đối thủ của mình, Nhạc Thành cũng phải chống một ma thú tứ giai trong nước.

Bốn người này phát hiện ra ở trong sơn động dưới đáy biển có không ít vạn niên âm thổ, loại vật này đối với việc luyện chế pháp khí của Nhạc Thành ắt hữu dụng, vốn cho rằng ở đây chỉ có một ma thú lục giai là cùng thôi không ngờ bên trong lại có rất nhiều ma thú.

- Chủ nhân, người ở đây, ta sẽ đi giết mấy tên gia hỏa kia.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

84. Chương 81 : Sĩ Nhục Của Nhân Loại . (2)

Khiếu Thiên hổ nói, bên trong thực lực của ma thú rất mạnh vì an toàn của Nhạc Thành mà bọn họ lao lên trước.

-Ta không sao, về trước đi, lần sau chúng ta lại đến.

Nhạc Thành nói xong liền ngồi trên Khiếu Thiên hổ.

- Ba người các ngươi làm hộ pháp cho ta, thấy có ma thú tiếp cận thì giết không tha.

Nhạc Thành phân phó xong liền bày ở trong sơn động một đạo cấm chế.

Nhạc Thành cảm thấy mình có dấu hiệu đột phá cho nên mới buông tha, sau khi hắn đột phá tới Thai Tức Kỳ xong thì đi vào Vạn Niên Âm Thổ cũng không muộn.

Ở trong động Nhạc Thành khoan chân ngồi, Hồn Nguyên chân khí trong cơ thể bắt đầu lay động, Nhạc Thành tiến vào trong trạng thái tu luyện.

Ở trong đan điền của Nhạc Thành có một luồng chân khí mở rộng, đan điền co rút lại.

Trong chân khí vận chuyển, đan điền của Nhạc Thành có dấu hiệu lớn lên, mà lúc này toàn thân Nhạc Thành cũng bị một thanh mang nồng đậm chăm chú bao vây lại, thoát nhìn có vẻ kỳ lạ, tuy nhiên trong đầu Nhạc Thành lúc này đã phát sinh biến hóa.

-Thác Ni Tư, chủ nhân ban ngày đã không đi ra, không có chuyện gì chứ?

Ở bên ngoài Khiếu Thiên hồ hơi lo lắng nói.

- Không sao đâu.

Nhìn thanh mang ẩn hiện ở trong sơn động, Thác Ni Tư cũng không lo lắng.

-Các người nói chủ nhân đang làm gì?

Tử Điện Mãng tò mò hỏi, đối với chuyện của Nhạc Thành, hai ma thú cũng không biết.

- Chủ nhân hình như đang đột phá.

Khiếu Thiên Hồ nói.

- Thác Ni Tư, người có biết chủ nhân tu luyện công pháp gì không.

Thác Ni Tư nói:

- Ta chỉ nghe đại nhân nói qua, người tu luyện công pháp gì gọi là tu chân, so với đấu khí và ma pháp còn lợi hại hơn.

Năm ngày sau ở chỗ sơn động của Nhạc Thành đã nồng đậm thanh quang, toàn thân Nhạc Thành bao quanh một thanh qung nhàn nhạt, vô cùng kỳ quái, như chân khí mà không phải chân khí.

- Bành.

Tinh thuần chân khí ở trong cơ thể Nhạc Thành như muốn nổ tung lên, ngay lập tức một luồng cường đại lực lượng chảy dọc theo kỳ kinh bát mạch.

Trong đầu Nhạc Thành bỗng nhiên cảm thấy hơi đau đớn, một chân khí cường đại vô hình tách ra, lập tức về tới đan điền một lần nữa.

- Tiểu tử này tu luyện công pháp gì mà lực linh hồn lại mạnh như vậy.

Yêu Huyền ở trong đầu Nhạc Thành thiếu chút nữa đã bị lực linh hồn của Nhạc Thành thôn phệ.

Ở trong sơn động, thanh mang một lần nữa theo lỗ chân lông của Nhạc Thành đi vào thất khiếu, hóa thành một chân khí tinh thuần chảy về phía đan điền của Nhạc Thành.

- Hự.

Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt mở ra, ánh mắt thâm thúy không nói nên lời giống như là sao sáng trên bầu trời vậy, một lát sau Nhạc Thành mới thu liễm khí tức mà đứng dậy.

- Đã đột phá tới Thai Túc Kỳ.

Nhạc Thành mừng rỡ cảm nhận chân khí hùng hậu này, từ giờ trở đi mình có thể bắt đầu luyện chế pháp khí.

- Dịch Thiển, người chờ cho ta, ta sẽ tìm người ở Thanh Dương môn, Nhạc Thành sẽ báo lại khuất nhục mà đã chịu ở Nhạc gia.

Trong ánh mắt của Nhạc Thành xuất hiện lãnh ý.

- Dưỡng Thần đan.

Nhạc Thành lấy ra một viên Dưỡng Thần đan, hiện tại hắn đã đột phá tới Thai Túc Kỳ cũng nên nuốt dưỡng thần đan, sau khi đan được đi vào cơ thể, một linh khí chuyển hóa thành lực lượng ôn hòa, từ từ xông vào trong óc của Nhạc Thành.

Theo Hồn Nguyên Chân kinh tâm pháp, Nhạc Thành từ từ hấp thu linh khí của Dưỡng Thần đan.

- Kế tiếp chính là luyện chế pháp khí.

Nhạc Thành thì thào nói.

- Ong ong...

Vạn Thú lô một lần nữa được Nhạc Thành đem ra, bên trong là một tài liệu luyện chế pháp khí, cùng với Thanh kim mà Nhạc Thành lấy được trong sơn mạch.

Nhạc Thành dự định luyện chế một bảo kiếm và Vô Thượng Khốn Tiên tháp như mình từng dùng ở hoa hạ. Vô Thượng Khốn tiên tháp chính là một tiên khí, Nhạc Thành hiện tại chỉ có thể luyện chế pháp khí, sau khi tu vi tiến bộ thì có thể luyện chế tiên khí.

- Xoẹt.

Thủ ấn của hắc ngưng kết, hai luồng lực đạo nóng bỏng được hắc xuất vào trong Vạn Thú Lô.

Tài liệu luyện khí từ từ được luyện hóa bên trong Vạn Thú Lô, bây giờ luyện chế một thanh bảo kiếm không còn gì khó khăn quá lớn với Nhạc Thành, chỉ là luyện chế Vô Thượng Khốn Tiên tháp thì không phải là điều dễ dàng.

Vô Thượng Khốn Tiên tháp tổng cộng có bảy tầng, tầng thứ hai so với tầng thứ nhất khó luyện hơn rất nhiều nhưng uy lực vô cùng cực đại, Nhạc Thành mặc dù có thực lực tấn tiên siêu cấp lực kiếp nhưng cũng chỉ có thể luyện chế tới tầng thứ năm, Vô Thượng Khốn Tiên tháp cũng có thể nói là tiên khí.

Phẩm giai pháp khí không có cấp độ, theo thứ tự là pháp khí, linh khí, đạo khí, chuẩn tiên khí, tiên khí năm loại tất cả, hiện tại tu vi của Nhạc Thành vẫn chỉ có thể luyện chế pháp khí mà thôi.

Bảy ngày sau, cả sơn động chấn động, bọn người Khiếu Thiên Hổ đi vào trong sơn động xem Nhạc Thành có chuyện gì thì thấy trên người hắc đã có biến hóa vi diệu.

Trải qua bảy ngày, Nhạc Thành cuối cùng cũng đã luyện chế thành công Vô Thượng Khốn Tiên tháp và bảo kiếm.

Kiểm mà Nhạc Thành luyện chế có tên là Âm Dương Kiếm, so với Vô Thượng Khốn Tiên tháp thì cũng không kém bao nhiêu, về phần ba pháp khí khác theo thứ tự là một thanh trường kiếm, một nhuyễn tiên, một đại đao cái này dành cho Thác Nỵ Tư, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng.

- Các người thấy món binh khí này có hợp tay hay không?

Không đợi ba người cất tiếng, Nhạc Thành đã đưa binh khí cho bọn họ.

Có ba binh khí này Nhạc Thành tự tin thực lực của bọn họ sẽ tăng lên ba bốn thành, Nhạc Thành đã từng nghiên cứu về binh khí và ma pháp khí ở Huyền Thiên đại lục thì thấy ở đây binh khí chỉ tăng cường uy lực một chút mà thôi, so với binh khí mà Nhạc Thành luyện chế thì kém hơn nhiều.

Ma pháp binh khí tối đa cũng chỉ có thể tăng một hai thành thực lực mà thôi, khi tu vi của Nhạc Thành đạt tới Kim Đan Kỳ hắc tự tin mình có thể luyện chế binh khí tăng bảy tám thành thực lực.

- Xuy Xuy.

Ba người nghi hoặc tiếp nhận binh khí trong tay mà huy vũ một chút, đột ngột sắc mặt của ba người cũng hơi biến đổi, lập tức ba người khó tin xem qua binh khí của mình.

- Chuyện gì vậy, tại sao thực lực của ta lại tăng nhiều như vậy?

- Còn tốc độ công kích tại sao lại nhanh như vậy?

Ba người liên kinh ngạc, một số ma thú phụ cận ào ào chạy trốn.

Một lát sau ba người mới mừng rỡ cáo biệt Nhạc Thành, đặc biệt là Khiếu Thiên Hổ, khuôn mặt cười tươi giống như là một con mèo hoa.

- Chủ nhân, thanh đao này là người cho thuộc hạ sao?

Khiếu Thiên Hổ mừng rỡ nói, nó phát hiện ra thực lực của mình đã tăng ba bốn thành, thật là khủng bố, về sau ma thú lục giai gặp mình cũng bị mình giết chết.

- Không sai, binh khí này là luyện chế cho các người.

Nhạc Thành mỉm cười nói, ba người này thực lực mạnh đại biểu cho thực lực của mình càng mạnh.

- Đa tạ chủ nhân.

- Đa tạ đại nhân.

Ba người cao hứng không thôi, binh khí lợi hại như thế thật là vô cùng trân quý.

- Chủ nhân, người là Luyện Khí sư sao?

Thác Nỵ tư vô cùng sùng bái nói, luyện khí sư cùng với Luyện được sư cũng cùng một nghề nhưng luyện khí sư có thể luyện chế ra binh khí nâng cao mấy thành thực lực.

- Luyện khí sư, bọn họ không thể sánh bằng ta.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói, luyện khí và luyện đan chính là cơ bản nhất của người tu chân ở hạ hạ.

- Chúng ta đi vào trong sơn động lần trước lấy Vạn Niên Âm Thổ.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, bây giờ bốn người đồn phò với bốn con ma thú hẳn là không có vấn đề gì.

- Đi, chúng ta đi đánh mấy con gia hỏa đó.

Khiếu Thiên Hổ gào thét một tiếng, bây giờ có binh khí ở tay, đánh chết ma thú cùng giai đã không còn là khó.

Bốn người từ từ tiến nhập xuống đáy biển, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng tuy là ma thú trên lục địa nhưng vẫn có thể xuống nước.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

85. Chương 82 : Thiên Niên Âm Thổ .

Thanh sắc quang mang xung quanh người Nhạc Thành đã không còn là chân khí mà là một cương khí, có cương khí hộ thân, thực lực của Nhạc Thành tăng lên không ít, lần trước Nhạc Thành bị mãnh thú tứ giai làm bị thương, lần này hẳn tin rằng hẳn có năng lực để đánh chết mãnh thú tứ giai.

Sau nửa canh giờ, bốn người một lần nữa tiến vào động khẩu, động khẩu này cao khoảng bảy tám thước, rộng cũng tầm bảy tám thước, ở bên trong vô cùng kiên cố.

- Lại là các ngươi, còn dám tiến vào địa bàn chúng ta.

Bốn người vừa đi vào trong sơn động thì bốn con ma thú tiến ra, nhìn thấy là bốn người thối trước, hai con ma thú lục giai không kìm được tức giận.

Bốn con ma thú thì hai con là hai lục giai ma thú Hắc Kinh, thân hình vô cùng lớn, so với bản thể của Tử Điện Mãng còn lớn hơn một chút một con ngũ giai ma thú Cửu Cước giải, thân hình cũng lớn vô cùng, ở trong biển giống như là một hòn đá ngầm vậy, thực lực phòng ngự vô cùng cường hãn, lần trước Thác Nỵ Tư dốc toàn lực cũng không đánh bại hẳn, chỉ khiến nó giận dữ mà thôi.

Cuối cùng là một con ma thú tứ giai tên là Ngũ Thủ Ma Bối, trên người có lực phòng ngự rất mạnh, lần trước nó đối đầu với Nhạc Thành khiến cho Nhạc Thành bị tổn thất nặng.

- Lần này gia tía ta tới đây là để đánh chết mấy con cá nhỏ các ngươi.

Khiếu Thiên hổ rít gào một tiếng, hung hăng bổ về phía hắc sát. Tử Điện Mãng cũng như vậy.

Ngũ giai ma thú cửu cước giải dĩ nhiên là để Thác Nỵ Tư đối phó, về phần Nhạc Thành thì chống lại Ngũ Thủ Ma Bối.

- Lại đây một chiêu này.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, chỉ thấy trong một khe hở của Ngũ thủy ma bối, một chất lỏng màu đen nhanh chóng lẫn tới, chất lỏng này có kèm theo kịch độc, Nhạc Thành dĩ nhiên không dám tùy tiện đối chọi mà chỉ có thể vung kiếm phòng ngự né tránh.

Luồng kiếm nang cự đại nhanh chóng đem nước biển chẻ làm đôi, thanh quang của ngũ thủy ma bối nhanh chóng lùi cực nhanh, núp ở dưới lớp vỏ cứng.

- Xoẹt.

Một tiếng vang lên, Nhạc Thành đem kiếm quang bổ vào xác của Ngũ thủy ma bối, tuy nhiên cũng chỉ khiến cho nó hơi nứt ra mà thôi, điều này khiến cho Nhạc Thành cảm thấy buồn bực.

Ở dưới đáy biển có một đại lực lượng truyền ra, những ma thú cấp thấp trong vòng mười dặm xung quanh đã sớm trốn đi.

Khiếu Thiên Hổ chống lại hắc kinh cự đại, bởi vì có đại đao do Nhạc Thành luyện chế cho nên tuyệt đối chiếm thượng phong, Tử Điện Mãng cũng thế, hắc kinh đối thủ của nó cũng bị thương chồng chất.

- Xoẹt.

Hai mảnh nước tách ra, Thác Ni Tư vung kiếm chém lên trên của Cửu Cước giải, một luồng máu tươi nhàn nhạt từ trên lưng của nó chảy ra, trong lòng Thác Ni Tư vui vẻ, công kích trong tay liền nhanh lên vài phần.

Nhạc Thành cùng với Ngũ Thủy Ma bối kịch chiến, tuy rằng Nhạc Thành chiếm thượng phong nhưng cũng không làm gì được nó. Ngũ Thủy Ma bối mặc dù bị thương chồng chất nhưng cũng không có vết thương trổ mạng.

- Vô Thượng khốn tiên pháp.

Nhạc Thành vung ra một thủ ấn, một linh lung tiểu tháp hiện ra và xoay tròn.

Vô Thượng Khốn tiên tháp tổng cộng có bảy tầng, mỗi tầng có uy lực không giống nhau, mặt khác Nhạc Thành còn có vô thượng chân hỏa được ẩn trong đại chận. Tuy hiện tại Nhạc Thành mới chỉ luyện chế xong tầng tháp thứ nhất nhưng uy lực đã kinh người.

Cảm nhận được khí tức từ bàn tay của Nhạc Thành, ngũ thủy ma bối nhanh chóng giữ vững thực lực, vỏ sò cũng phát ra luồng thủy quang nhàn nhạt.

- Đi.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành liền biến đổi, Vô Thượng Khốn tiên pháp đã biến hóa cùng với Ngũ thủy ma bối, hung hăng giáng xuống người ngũ thủy ma bối.

- Kết.

Một tiếng vang lên, vô thượng Khống Tiên tháp giống như là có sức mạnh ngàn cân, đặt trên người ngũ thủy ma bối khiến cho nó có một vết nứt không nhỏ, vết nứt nhanh chóng tràn ra theo đó là một luồng máu tươi từ vỏ sò bắn ra.

- Xoẹt.

Tiên tháp vẫn tiếp tục tấn công, chỉ một lát nữa thôi Ngũ Thủy ma bối sẽ bị thu vào tầng tháp thứ nhất. Một luồng vô thượng chân hỏa từ trong tháp toát ra, đáng thức cho ngũ thủy ma bối, tuy rằng lực phòng ngự rất mạnh nhưng vô phương chống lại sự đốt cháy của Vô Thượng chân hỏa, một lát sau đã truyền ra từng tiếng kêu thảm thiết.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, làm một thủ thế, một viên nội đan ma thú tứ giai từ trong tháp bay ra, mà thi thể của ngũ thủy ma bối đã trở thành đồng tro tàn vĩnh viễn lưu lại trong tháp.

- Chạy mau.

Những đối thủ của Khiếu Thiên hổ và Tử Điện mãng nhìn thấy tòa tháp quỷ dị của Nhạc Thành và tiếng thét của Ngũ Thủy ma bối thì nhanh chóng lui về phía sau.

- Hai đứa nhỏ các ngươi chờ hòng chạy.

Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện mãng đuổi theo, vất vả lắm bọn chúng mới chiếm thượng phong, tuyệt đối không thể để đối thủ chạy thoát.

- Đừng đuổi theo.

Nhạc Thành gọi Khiêu Thiên hổ và Tử Điện mãng lại, bọn chúng tuy nhờ binh khí mà chiếm thượng phong nhưng muốn đánh chết hai ma thú cùng cấp không phải là chuyện dễ dàng.

Khiêu Thiên hổ và Tử Điện Mãng tuy không cam lòng nhưng thấy Nhạc Thành đã ra lệnh thì bọn chúng cũng không dám cãi.

- Thế nào, con tiểu Bàng giải này cũng muốn chạy sao?

Khiêu Thiên hổ vừa mới định chỉ đuổi theo hai cánh thì thấy Cửu Cự giải cũng muốn chạy đi.

- Âm, xoẹt.

Khiêu thiên hổ và Tử Điện mãng đồng thời công kích, Cửu Cự giải sớm đã bị Thác Ni Tư làm bị thương, đầu thể chống lại hai kích của hai bọn chúng, toàn thân bị đánh cho mềm nhũn.

- Đi, mau đi kiểm Vạn Niên Âm thổ.

Nhạc Thành dẫn đầu tiến vào trong sơn động, một lát sau Vạn Niên Âm Thổ đã bị hấp thu vào, kỳ thật Vạn Niên Âm thổ đối với luyện được sư bình thường không cần dùng nhưng Nhạc Thành thì không giống như lúc trước, tác dụng rất lớn.

Trong những ngày kế tiếp, Nhạc Thành cùng với Khiêu Thiên hổ, Tử Điện mãng cùng với Thác Ni Tư ở trong biển sâu đối phó với một số ma thú.

Về phần chỗ tận cùng trong thâm hải, Nhạc Thành không dám đi, nghe Khiêu Thiên hổ cùng với Tử Điện Mãng nói thì trong đó có thất giai ma thú tồn tại.

Chỉ còn nửa tháng nữa là cách thời điểm nửa năm, bọn người Nhạc Thành liền đi từ bên trong ra hòn đảo nhỏ, chuẩn bị trở về Tả Tinh đảo. Trong thời gian này Nhạc Thành đã đại phát tài, được liệu tài liệu trên người vô cùng trân quý. Tam giai ma thú nội đan tới bốn trăm viên, tứ giai ma thú nội đan tới hai trăm viên, ngũ giai ma thú nội đan tới sáu mươi viên, lục giai ma thú nội đan cũng có ba viên.

Nhạc Thành tính toán số tiền thu được, những thứ này bán có lẽ cũng được mấy trăm vạn kim tệ.

- Từ nay về sau mình muốn chế luyện pháp khí gì thì cũng không cần phải đi khắp nơi kiếm tiền.

Kiểm tra thu hoạch nửa năm xong, Nhạc Thành liền nở ra một nụ cười mỉm.

Đối với thu hoạch nửa năm này dĩ nhiên đại bộ phận đều là thành tích của Khiêu Thiên hổ và Tử Điện Mãng,

Trải qua nửa năm tôi luyện, tu vi của Nhạc Thành cũng đã đạt tới Thai Tức Kỳ sơ kỳ đỉnh phong mà tiến bộ của Thác Ni Tư cũng vô cùng lớn, chỉ còn cách lục cấp ma pháp sư không xa.

Thác Ni Tư kỳ thật cũng cố gắng tu luyện, mỗi ngày hẳn cùng với Khiêu Thiên Hổ và Tử Điện mãng còn kém cho nên muốn tăng tu vi để không bị hai con ma thú này khi dễ.

Cuối cùng cũng phải nhanh chóng rời khỏi thâm hải, Khiêu Thiên hổ và Tử Điện Mãng, Nhạc Thành cùng với Thác Ni Tư đều hưng phấn, hai người đã ở trong biển vài chục năm, nhanh chóng muốn rời khỏi thâm hải.

Hai con ma thú đã được ăn hóa hình đan có thể trở thành con người, nghĩ tới thế giới bên ngoài bọn chúng đều hưng phấn lên.

- Đã qua ba năm, Dịch Thiên, Nhạc Thành ta sẽ tìm tới ngươi.

Nhạc Thành thì thào ngẩng lên bầu trời.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

86. Chương 82 : Thiên Niên Âm Thổ (2)

Trải qua nửa năm tôi luyện, tu vi của Nhạc Thành cũng đã đạt tới Thai Tức Kỳ sơ kỳ đỉnh phong mà tiến bộ của Thác Ni Tư cũng vô cùng lớn, chỉ còn cách lục cấp ma pháp sư không xa.

Thác Ni Tư kỳ thật cũng cố gắng tu luyện, mỗi ngày hẳn cùng với Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện mãng còn kém cho nên muốn tăng tu vi để không bị hai con ma thú này khi dễ.

Cuối cùng cũng phải nhanh chóng rời khỏi thâm hải, Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng, Nhạc Thành cùng với Thác Ni Tư đều hưng phấn, hai người đã ở trong biển vài chục năm, nhanh chóng muốn rời khỏi thâm hải.

Hai con ma thú đã được ăn hóa hình đan có thể trở thành con người, nghĩ tới thế giới bên ngoài bọn chúng đều hưng phấn lên.

- Đã qua ba năm, Dịch Thiên, Nhạc Thành ta sẽ tìm tới người.

Nhạc Thành thì thảo ngẩng lên bầu trời.

Trên một chỗ nước cạn ở một hòn đảo, sáu thân ảnh đồng thời vây hãm một con ma thú tứ giai, năm con ma thú tứ giai này đều là ma thú Thủy Linh xà, mỗi con Thủy Linh Xà dài mấy chục thước, giống như là bốn tòa núi nhỏ vậy.

Sáu thân ảnh này chính là đệ tử của Linh Cảnh Tông, trong đó có một người uyển chuyển mềm mại chính là Âu Dương Phiền Tình, mặt khác hai người kia đã đạt tới Cửu Tinh Đẩu Linh, một người là thất tinh đẩu linh, ngoài ra còn có một nhị tinh Đẩu Linh và một ma pháp sư cấp bốn thủy hệ.

Đội hình như vậy là một đội hình khá mạnh, đặc biệt Âu Dương Phiền Tình còn là một ngũ phẩm luyện được sư.

Tuy nhiên bị năm con tứ giai ma thú này vây hãm, sáu người đã rơi vào thế hạ phong, mà tốc độ của bọn chúng thật sự là quá nhanh, ngay cả lực phòng ngự cũng mạnh mẽ, trong sáu người ngoại trừ Âu Dương Phiền Tình là nhị tinh Đẩu vương thì tất cả đều có vẻ không chống đỡ nổi.

- Tiểu thư, ở đây có tới năm con Thủy Linh xà, thật là kỳ quái.

Người nhị tinh Đẩu vương kia nói với Âu Dương Phiền Tình.

- Không hiểu tại sao gần đây đều là tứ giai ma thú.

Âu Dương Phiền Tình thở gấp liên tục, đánh gần cũng không phải là sở trường của nàng, trên khuôn mặt nàng lúc này đã lấm tấm mồ hôi.

- Xoẹt.

Thủy Linh xà thân hình to dài duỗi thân mình ra, nhanh chóng xông về phía Âu Dương Phiền Tình.

- Phụt.

Âu Dương Phiền Tình nhanh chóng ngưng kết một ngọn lửa nóng bỏng, ngọn lửa này chính là thần thú hỏa ngưng tụ, ngọn lửa sau khi toát ra đã biến thành một cỗ lực lượng đánh về phía Thủy Linh Xà.

- A.

Nhìn thấy ngọn lửa phía trước của Âu Dương Phiền Tình, Thủy Linh Xà liền rút người trở về, trong mắt hiện ra một vẻ sợ hãi.

Âu Dương Phiền Tình luyện hóa thần thú hỏa mà thành, ngọn lửa này còn sót lại một số khí tức của ma thú cao cấp, tứ giai ma thú này nhìn thấy ngọn lửa của Âu Dương Phiền Tình thì không dám công kích nữa.

- Tiểu thư, chúng ta cần phải nghĩ một biện pháp thoát thân.

Nhị tinh Đầu Vương lo lắng nói.

- Mấy con ma thú này rất lợi hại, chúng ta muốn thoát thân rất khó.

Âu Dương Phiên Tinh nói, mặc dù Thủy Linh xà e ngại Thú hỏa của mình nhưng mình cũng không có biện pháp gì khác.

- Tiểu thư, người màu nhìn bên kia, là Nhạc trưởng lão.

Nhị Tinh Đầu vương nhìn thấy có bốn người đi tới, một người trong số đó chính là khách trưởng lão Nhạc Thành.

- Nhạc trưởng lão, mau giúp chúng ta, chúng ta là đệ tử của Linh Cảnh tông.

Mấy người đệ tử của Linh Cảnh tông mặc dù không biết Nhạc Thành nhưng vừa nhìn thấy bóng dáng của hắn thì giống như là được cứu mạng vậy, bọn họ biết rõ thực lực của Nhạc Thành còn mạnh hơn cả tiểu thư.

- Chủ nhân, phía bên kia hình như có ai đó gọi chúng ta.

Khiếu Thiên Hổ mỉm cười nói với Nhạc Thành.

- Là người của Linh Cảnh tông, Âu Dương Phiên Tinh cũng có mặt.

Nhạc Thành cũng nghe được thanh âm của đệ tử Linh Cảnh Tông, hắn lập tức nói với Khiếu Thiên Hổ ba người:

- Chúng ta qua đó xem xem.

Nếu là người của Linh Cảnh Tông, Nhạc Thành không thể không cứu, tốt xấu gì mình cũng là khách trưởng lão của tông môn này, hơn nữa mấy đệ tử này cũng rất lễ phép với mình.

- Nhạc trưởng lão, chúng ta bị năm con ma thú bao vây, mau tới giúp.

Thấy Nhạc Thành tới gần, mấy người Linh Cảnh tông lớn tiếng nói.

- Thác Ny Tư, người cùng ta đi giúp bọn họ, Khiếu Thiên và Tử Long không cần xuất thủ.

Nhạc Thành đánh giá tình huống trước mắt rồi nói.

- Chủ nhân, vì sao không cho chúng ta ra tay, mấy con tiểu xà này một đao thuộc hạ có thể chém thành hai đoạn.

Khiếu Thiên Hổ buồn bực nói.

- Cũng bởi vì thực lực của các người quá mạnh cho nên ta mới không cho các người ra tay.

Nhạc Thành nhìn thấy biểu lộ của Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng thì cất tiếng nói.

Nghe thấy mệnh lệnh của Nhạc Thành hai con lục giai ma thú cũng không cãi lời, đành phải đứng ở bên cạnh mà nhìn.

Thanh trường kiếm của Thác Ny Tư mang theo nguyên tố phong hệ bổ xuống phía dưới, Nhạc Thành cũng không ngự kiếm mà đứng ở trên mặt đất cầm Âm Dương Kiếm tấn công về phía Thủy Linh Xà.

- Xuy Xuy.

Hai con Thủy Linh Xà đau đớn mà chịu đựng, thân thể khổng lồ trên bờ cát không ngừng di chuyển.

- Ma pháp sư cấp năm.

Tất cả mọi người đều đưa ánh mắt về phía Thác Ny Tư, khí tức của Thác Ny Tư hiện tại mọi người đều nhận ra được.

Cảm thấy ánh mắt sùng bái của mọi người, Thác Ny Tư liền vùng trường kiếm lên, công kích về Thủy Linh xà kia.

Có Nhạc Thành và Thác Nị tư đến giúp, áp lực với bọn người Linh Cảnh tông được giảm đáng kể, bọn họ đối phó liền chiếm thượng phong.

- Đến đây, Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành thu hồi Âm Dương Kiếm, thủ ấn trong tay đánh ra, phía trước liền xuất hiện một quả cầu lửa khổng lồ.

- Chủ nhân, đây là công kích gì, thật là quá mạnh.

Ở phía xa xa, Tử Điện Mãng nhìn thấy Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành thì hơi run lạnh.

- Thịch.

Một lực lượng khổng lồ vang lên, thân thể của Thủy Linh Xà đã bị Nhạc Thành đánh bay.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

87. Chương 83 : Nữ Tử Kia Đẹp Quá . (1)

- Xoẹt.

Thác Nị Tư liền vung kiếm chém xuống cái đầu thủy linh xà kia, các bãi cát xung quanh đã bị máu nhuộm đỏ bừng.

- Xuy xuy..

Ba thủy linh xà nhìn thấy hai đồng bạn của mình bị hai nhân loại đánh chết thì hoảng sợ vô cùng, liền hướng về phía trong nước mà bỏ chạy.

Nhạc Thành và Thác Nị Tư cũng không đuổi giết Thủy Linh xà chạy trốn, Khiếu Thiên hổ cùng với Tử Điện Mãng không được Nhạc Thành phân phó thì cũng không ra tay, về phần những người Tiên Cảnh Tông thì cũng không có thực lực đuổi giết.

Hai viên tứ giai nội đan thủy linh xà dĩ nhiên là bị Nhạc Thành cùng với Thác Nị Tư thu lượm, nội đan của mãnh thú tứ giai có giá trị một nghìn kim tệ, Nhạc Thành dĩ nhiên cũng sẽ không hào phóng tặng cho người khác.

- Đa tạ Nhạc trưởng lão.

Vài đệ tử Tiên Cảnh Tông vì cái ghế trưởng lão của Nhạc Thành mà tôn kính nhưng hiện tại thì đã thành sùng bái, có thể đánh chết một thủy linh xà, ngay cả một đấu vương tứ tinh cũng khó làm được.

- Nhạc Thành, đa tạ người.

Âu Dương Phiến Tình tới cạnh Nhạc Thành mà nói, nàng lần này đã tăng thêm một cái nhìn với Nhạc Thành, không ngờ thực lực của Nhạc Thành lại mạnh như vậy, xem ra mình ở trong đại hội Luyện Dược sư thua hẳn cũng không oan.

- Không cần cảm ơn.

Nhạc Thành nhìn Âu Dương Phiến Tình trước mắt mà nuốt nhanh một ngụm nước miếng mà nói.

Trang phục của Âu Dương Phiến Tình màu đỏ nhạt toàn thân là những đường cong lồi lõm, trước ngực là hai toàn ngọc phong cao vút.

- Các người từ nay về sau chú ý một chút, ta đi trước.

Nhạc Thành liền nói với người của Tiên Cảnh Tông, tuy rằng đi cùng người của Tiên Cảnh Tông có chỗ tốt nhưng cũng có chỗ không ổn.

- Chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành cùng với Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng và Tô Ni Khác đi về phía trước.

- Chủ nhân, nữ tử kia xinh đẹp quá, tiểu nhân chưa từng thấy nữ nhân xinh đẹp như vậy.

Khiếu Thiên Hổ nhìn về phía Âu Dương Phiên Tình phía xa xa mà nói.

- Tên sắc hổ này, coi chừng chủ nhân chém người.

Tử Điện Mãng mắng Khiếu Thiên hổ.

Bốn người lập tức rời khỏi tầm mắt của Tiên Cảnh tông, nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành, Âu Dương Phiên Tình không tìm được mà lẩm bẩm:

- Nhạc Thành, người này thật kỳ quái, tại sao hắn lại là hôn phu của Tư Mã Yên Nhiên.

- Tiểu thư, chúng ta đi thôi, phía trước hẳn là cũng không có ma thú gì.

Nhị tinh đầu vương nói.

- Ủ, đi thôi.

Âu Dương Phiên Tình lúc này mới khôi phục lại tinh thần, lập tức nghĩ đến đệ tử trong thâm hải.

Thời gian nửa năm rốt cuộc cũng đã trôi qua, hôm nay chính là tròn ngày nửa năm các đệ tử tiến vào trong thâm hải. Vào sáng sớm các đại gia tộc đã tới cửa ra vào.

Các vị trưởng lão Tiên Cảnh tông hợp lực cầm ngọc thạch mở ra một thông đạo màu trắng, lập tức bên trong đi ra một đám người.

- Rốt cuộc cũng mở ra.

Nhạc Thành sau khi đi ra khỏi thông đạo thì không tìm được mà hít một hơi, nửa năm này thời gian trôi qua thật nhanh.

- Ha ha, ta rốt cuộc cũng ra khỏi thâm hải.

Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng hưng phấn không thôi, vài chục năm cuối cùng bọn họ cũng rời khỏi thâm hải.

- Nhạc Thành, thế nào, ở trong có khỏe không?

Tư Mã Xương Bình sau khi nhìn thấy Nhạc Thành an toàn ra khỏi thâm hải thì cũng thở ra một hơi.

- Bá phụ, con khỏe.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, lần này ở trong thâm hải Nhạc Thành thu hoạch không tệ.

- Nữ nhân kia đẹp quá, cũng đẹp như nữ nhân mấy ngày hôm trước.

Khiếu Thiên Hổ lẩm bẩm sau lưng của Nhạc Thành.

- Nhạc Thành không có nguy hiểm gì chứ.

Tư Mã Yên Nhiên cũng hiện ra trước mắt Nhạc Thành, nhìn thấy Nhạc Thành không bị sao trong lòng nàng cũng bớt sầu không ít, từ khi Nhạc Thành tiến vào trong thâm hải nàng lo lắng không ngừng.

- Không sao.

Nhìn thấy bộ dáng của Tư Mã Yên nhiên, Nhạc Thành tựa như muốn máu mũi trào ra.

Sau đó đoàn người của Tư Mã gia tộc toàn bộ đi ra, chỉ là nguyên bản tiến vào một trăm người mà đi ra chỉ có bảy mươi người, còn ba mươi người táng thân tại biển.

Đây cũng bởi vì đoàn người của Tư Mã gia tộc đều là những đệ tử trẻ tuổi có thực lực không tệ, những người khác thì không cần phải nói.

Nửa năm trước khi tiến vào trong thâm hải, Nhạc Thành đánh giá khoảng chừng có một vạn người, nhưng hiện tại Nhạc Thành thấy không có đến một nửa.

Đi cùng Tư Mã Xương Bình, Tư Mã Yên Nhiên trở về Tư Mã gia xong Nhạc Thành nói với Tư Mã Xương Bình là phải rời khỏi để trở về đấu khí học viện. Tư Mã Xương Bình cũng biết không thể giữ hân cho nên đành phải chờ đến khi Nhạc Thành tốt nghiệp sẽ thành thân cùng với Tư Mã Yên Nhiên.

Khiếu Thiên hổ sau khi biết Tư Mã Yên Nhiên chính là hôn thê của Nhạc Thành thì không dám nhìn Tư Mã Yên Nhiên nhiều nữa. Điều này khiến cho Tử Điện Mãng nở ra một nụ cười với hân.

- Người thật sự muốn đi sao?

Ở trong phòng Nhạc Thành, Tư Mã Yên Nhiên cất tiếng hỏi, ánh mắt hơi phức tạp.

Nhạc Thành nhìn Tư Mã Yên Nhiên mà nói:

- Ta có một số chuyện cần phải xử lý cho nên cần phải rời khỏi.

- Đa tạ người đã giúp ta làm tất cả vì Tư Mã gia.

Tư Mã Yên Nhiên thả rời, không hiểu sao khi biết Nhạc Thành phải rời khỏi trong lòng nàng liền cảm thấy khó chịu.

- Không cần đa tạ, ta còn phải đa tạ Tư Mã gia đã chiếu cố ta.

Nhạc Thành mỉm cười, trong khoảng thời gian này, Tư Mã gia tộc đúng là đối với mình rất tốt.

- Người có đến nữa không?

Tư Mã Yên Nhiên cố lấy một tia dũng khí hỏi.

- Chuyện này, đợi sau khi ta xử lý xong chuyện của ta ở Đấu Khí học viện, từ nay về sau có cơ hội rồi sẽ nói.

Nhạc Thành nói.

Trong nắng ấm mặt trời, Nhạc Thành cùng với Thác Ni Tư, còn có Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng rời khỏi Tư Mã gia.

Điều khiến cho Tư Mã gia tộc kỳ quái chính là những phi hành ma thú nhìn thấy mấy người Nhạc Thành thì toàn thân run rẩy, thế nào cũng không cho đám người Nhạc Thành tiếp cận, cuối cùng vất vả lắm năm con bạch điều mới cho đám người Nhạc Thành ngồi lên.

Nhạc Thành dĩ nhiên là biết rõ nguyên nhân, Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng đều là lục giai ma thú, bạch điều chỉ là nhị giai ma thú nhìn thấy hai con lục giai ma thú này dĩ nhiên là sợ hãi.

- Nhạc Thành, người có trở về nữa không?

Tư Mã Yên Nhiên nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành, trong lòng có một nỗi cô đơn không nói nên lời.

Không đến một ngày sau, bốn người Nhạc Thành đi tới một Song Tử Trấn, bốn người đồng thời nghỉ ngơi một đêm.

Trong Lương gia ở Tả Tinh Đảo, gia chủ của Lương gia cùng với một đám trưởng lão nghe Lương Ngọc nói chuyện thì tức giận.

- Tên tiểu tử ngông cuồng, người tưởng rằng được cái ghế khách khanh trưởng lão của Tiên Cảnh Tông là giỏi lắm sao.

Gia chủ của Lương gia phẫn nộ đập bàn.

- Phụ thân, tên Nhạc tiểu tử nói là Lương gia không đáng để vào mắt hân.

Lương Ngọc đổ dầu vào lửa.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

88. Chương 83 : Nữ Tử Kia Đẹp Quá . (2)

- Thật quá ngông cuồng.

Gia chủ Lương gia tức giận đập vỡ bàn.

- Tộc trưởng chúng ta cần phải giáo huấn tên tiểu tử họ Nhạc này cho thật tốt. Chiếc ghế khách trưởng lão ở Tiên Cảnh Tông thì sao, chúng ta Lương gia cũng có một chiếc ghế trưởng lão chính thức của Tiên Cảnh tông.

- Thế nào giáo huấn hẳn được, tên tiểu tử kia nghe nói đã sớm đi tới đấu khí học viện.

Một trưởng lão khác nói.

Lương Ngọc nhìn thần sắc phụ thân nói:

- Phụ thân, không phải đại ca đang ở đấu khí học viện sao, nghe nói đại ca ở đấu khí học viện có danh khí không nhỏ, tên Nhạc Tiểu tử về tới Đấu Khí học viện chúng ta có thể nói đại ca đối phó với hắn.

- Được rồi, Ngọc Nhi, ngươi ngày mai lên đường đi đấu khí học viện, sau đó cũng cùng với đại ca tôi luyện một phen. Trên đường đi ngươi chú ý một chút.

Gia chủ Lương gia nói.

- Đại nhân, chúng ta đi đâu đây.

Thác Ni Tư bay ở giữa không trung hỏi Nhạc Thành.

Nhạc Thành rời khỏi Song Tử trấn xong ngồi trên lưng của Khiếu Thiên hổ, mà Tử Điện Mãng thì hóa thành một con tiểu xà dài nửa thước quấn trên cổ của Khiếu Thiên hổ, còn Thác Ni Tư thì phải tự mình bay lên.

- Trở lại nhà của ta, tên là Lập Anh Trấn.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Mà lúc này Lập Anh Trấn đã xảy ra đại sự, không biết là chuyện gì mà Nhạc gia cùng với Hoàng gia ở Lập Anh Trấn trở nên náo loạn, về sau yển gia đứng về phía Nhạc gia, La gia cùng Tiền gia đứng về phía Hoàng gia, bởi vì Hoàng gia không biết từ đâu mời về được một tứ phẩm Luyện Dược sư, chuyên nhắm vào Nhạc gia.

Điều khiến cho Nhạc gia khó chịu nhất là dược liệu luyện đan của Nhạc gia và Hoàng gia đều mua sắm ở trong Nguyên Bảo tông.

Không biết Hoàng gia sử dụng thủ đoạn gì mà Nguyên Bảo tông không bán dược liệu cho Nhạc Thành nữa, Nhạc Tử Sơn mấy lần đi Nguyên Bảo tông cũng không có kết quả.

Nửa năm sau khi Nhạc Thành rời khỏi Nhạc gia, cửa hàng binh khí của Nhạc gia đã phải đóng cửa, người của Nhạc gia cũng không có cách gì, mấy tháng này, Nhạc gia chỉ dựa vào số tiền tích từ trước mà sống.

- Đại ca, đệ chịu không nổi rồi, đệ phải đi tìm Hoàng gia liều mạng.

Ở trong đại sảnh Nhạc gia, Nhạc Tử Phong tức giận nói với Nhạc Tử Sơn.

- Nhị đệ, tính đệ thật không tốt, Nhạc gia hiện tại đang mong chúng ta tới liều mạng với bọn họ.

Nhạc Tử Sơn mỉm cười nói.

- Chúng ta nên làm gì bây giờ, chẳng lẽ chúng ta cứ để như vậy sao?

Nhạc Tử Phong cất tiếng nói.

- Đúng vậy gia chủ, chúng ta nên làm gì bây giờ?

- Gia chủ, chúng ta cùng với Hoàng gia liệu mang, bọn họ cũng khinh người quá đáng.

Một số tộc nhân của Nhạc gia tức giận nói.

- Nhị đệ, Thành Nhi xem ra cũng sắp quay trở về.

Nhạc Tử Sơn vẫn một mực chờ Nhạc Thành về rồi giải quyết.

- Đúng vậy, tiểu tử kia hẳn nói một năm rồi sẽ trở lại, hiện tại đã là một năm rồi.

Nhạc Tử Phong thì thảo nói.

Núi Bạch Vân là nơi mà từ Song Tử Hải đến Lập Anh Trấn phải đi qua. Núi Bạch Vân chiếm diện tích rất lớn, phạm vi mấy trăm dặm, ở đây cũng được coi là một danh sơn, nơi này còn có vài tên cường đạo.

Mấy tên cường đạo này còn có đạo nghị, chỉ nhận kim tệ qua đường, nếu như là người nghèo khổ thì bọn chúng cũng không lấy, cũng bởi vì vậy mà Hỏa Cường đạo ở đây cũng được mọi người phụ cận ủng hộ, Bạch vân Sơn cũng dần lớn danh khí.

Nhạc Thành lần trước đi Song Tử Hải nghe Dong binh đội nói tới Bạch Vân sơn này, lúc đó trong lòng hơi ấn tượng với cường đạo nơi này, mà hiện tại Nhạc Thành và Thác Nỵ Tư đang phi hành trên Bạch Vân Sơn.

- Dương Dương.

Ở trong núi Bạch Vân truyền tới từng tiếng đánh nhau, tổng cộng có gần trăm người, hai người đang đánh nhau là một trung niên hán tử với một thanh y thanh niên.

Trung niên hán tử có tu vi Bát tinh Đẩu Linh, tên gọi là Đồng Đại Ngự, là thủ lĩnh cường đạo lớn nhất ở Bạch Vân Sơn, thủ hạ có hơn một trăm người, trong đó thực lực Đẩu Linh có bốn người, những người khác phân nửa đều có tu vi Đại Đẩu sư.

Thanh y thanh niên chính là tứ cấp luyện được sư, luyện được sư cùng với đấu sư đánh nhau. Thanh y thanh niên có tên là Trần Bư, hai mươi bảy tuổi đã là một tứ phẩm luyện được sư cũng được coi là thiên tài, không hiểu tại sao hai năm trước lại tiến nhập vào dãy núi Bạch Vân.

Hai thế lực này trước đến giờ đều bình yên vô sự nhưng mà mấy ngày trước hai tiểu nhóm của hai bên đụng nhau đánh một trận, kết quả người của Đồng Đại Ngự thua thiệt, thủ hạ đánh không còn ra người nữa, đối phương còn nói người của Đồng Đại Ngự vô dụng.

Vì vậy Đồng Đại Ngự lập tức đi tìm tới Trần Bư.

Không ngờ Trần Bư cũng không nể mặt Đồng Đại Ngự, hai người sau đó liền đánh nhau, không ai phục ai, hơn nữa còn ước định ai thắng thì người thua phải gọi người đó là đại ca.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, Đồng Đại Ngự đánh một quyền vào một cây đại thụ, cây đại thụ liền đứt thành hai đoạn.

- Đồng Đại Ngự, ngươi choáng váng rồi, quả đấm trong tay ngươi phải nện xuống mặt đất, lần sau ngươi cần phải cẩn thận.

Trần Bư né qua công kích của Đồng Đại Ngự mà mỉm cười nói.

- Trần Bư, tên tiểu tử ngươi, ta mà bắt được ngươi không xé ngươi làm hai mảnh thì ta không phải là họ Đồng.

Đồng Đại Ngự không làm được gì Trần Bư, đặc biệt là đan hỏa mà Trần Bư ngưng tụ rất lợi hại.

Tình huống của Trần Bư so với Đồng Đại Ngự cũng không khác hơn là bao nhiêu, nếu không phải dựa vào tốc độ nhanh thì hẳn thật sự đã bị đánh bại bởi Đồng Đại Ngự, dù sao Luyện Được sư cũng là luyện chế đan dược, lực công kích cũng không phải là mạnh, nếu Trần Bư sử dụng linh hồn công kích thì có thể thắng, tuy nhiên hẳn và Đồng Đại Ngự không có thâm cừu đại hận gì, đối phương nếu như trúng linh hồn lực, nhẹ thì bị trọng thương nặng thì mất mạng, Trần Bư vì vậy cũng không muốn sử dụng.

- Đại nhân, người xem, hai người kia đánh nhau thật là thú vị.

Thác Ný Tư cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Khiếu Thiên Tử Long chúng ta biến thành hình người xuống dưới nghỉ ngơi một chút.

Nhạc Thành nói với Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng, sau đó lao xuống mặt đất.

- Đã đến Bạch Vân Sơn, còn mấy ngày nữa là có thể trở về Lập Anh trấn.

Nhạc Thành thì thầm nói, Khiếu Thiên Hổ và Thác Ný Tư bay hoài cũng không chịu được, Nhạc Thành cũng để cho bọn họ nghỉ ngơi một hai canh giờ.

Đối với đánh nhau phía dưới, Nhạc Thành đã sớm chú ý tới, trong lòng hắn cũng kỳ quái nhìn những trang phục của những người này, hẳn là cường đạo ở đây.

- Khoan đã Đồng Đại Ngưu, chúng ta một hồi nữa sẽ đánh tiếp.

Trần Bưư không thở nổi nói với Đồng Đại Ngưu.

- Sao vậy, người đánh không lại ta muốn nghỉ ngơi sao, đừng tưởng ngươi tu luyện Luyện Dược sư thì ta sợ ngươi.

Đồng Đại Ngưu lớn tiếng nói, ở xung quanh mấy cái cây lớn đã bị hắn đánh gãy hết.

- Ngươi không nhìn thấy có bốn người phía trên chúng ta sao?

Trần Bưư trừng mắt nó với Đồng Đại Ngưu.

- Được rồi, một hồi nữa chúng ta đánh tiếp.

Đồng Đại Ngưu thở phì phì đi tới bên cạnh Nhạc Thành, sau lưng mười người cũng đi theo.

- Các người muốn qua Bạch Vân Sơn sao? Mỗi người một kim tệ, tổng cộng bốn người là bốn kim tệ.

Đồng Đại Ngưu đi đến bên cạnh Nhạc Thành mà nói.

- Ha ha ha, tên tiểu tử này muốn đòi lộ phí của chúng ta.

Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng nghe thấy lời nói của Đồng Đại Ngưu thì nhin không được mà cười ha hả.

- Các người cười cái gì, đây chính là quy củ của Bạch Vân Sơn.

Đồng Đại Ngưu nói:

- Không giao lộ phí các người đừng hòng đi qua.

- Ngươi...

Thác Ný Tư tức giận, tuy nhiên Nhạc Thành lại ngăn cản:

- Được, bốn kim tệ, không thành vấn đề.

- Hắn nói bốn người các người đưa bốn kim tệ là có thể đi qua nhưng ta thu các người hai kim tệ một người, tổng cộng là tám kim tệ.

Trần Bưư ở đằng sau cũng đi tới, sau lưng là năm tiểu lâu la, hơn phân nửa là tam tinh tứ tinh Đại Đấu sư.

,

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

89. Chương 84 : Thu Người Hầu (1)

- Người....

Thác Nị Tư đang muốn tức giận thì bị Nhạc Thành ngăn cản lại, Nhạc Thành nói:

- Được, bốn khối kim tệ, không vấn đề gì.

- Bốn khối kim tệ dĩ nhiên là cho hai người qua, nhưng các người có bốn người vậy tổng cộng là tám khối kim tệ.

Trần Bưư cất tiếng nói, sau lưng chính là hơn mười tiểu lâu la, hơn phân nửa là tứ tinh, tam tinh Đại Đấu sư.

- Tạ sao? Không phải từ trước tới nay mỗi người đều là một khối kim tệ sao.

Nhạc Thành lộ vẻ kinh ngạc và hứng thú nói.

Khiếu Thiên hổ Tử Điện Mãng, Thác Nị Tư thì nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, gặp phải loại thổ phỉ cường đạo này tốt nhất là đánh cho chúng một trận, tại sao phải còn nhiều lời nói nhảm, chủ nhân cũng thật kỳ quái.

- Bởi vì ta khác với Đồng Đại Ngưu, hắn thu một khối nhưng ta thu hai khối.

- Tên tiểu tử Trần Bưư kia, người đây là có ý gì?

Đồng Đại Ngưu nghe thấy lời nói của Trần Bưư thì tức giận.

Trần Bưư nhìn Đồng Đại Ngưu:

- Từ nay về sau ta đều thu hai khối kim tệ.

-Hừ, con thỏ nhỏ đáng chết kia, vị huynh đệ kia thật xin lỗi vừa rồi nói mỗi người một khối kim tệ nhưng hiện tại các người mỗi người ba khối kim tệ.

Đồng Đại Ngưu mắng Trần Bưư một câu xong lại nói với Nhạc Thành.

- Ta thu bốn khối kim tệ một người.

Trần Bưư nói lần nữa, tựa hồ như hạ quyết tâm khiến cho Đồng Đại Bưư mất mặt.

- Hai vị, kỳ thật trên người ta một khối kim tệ cũng không có, các người đừng cãi cọ.

Nhạc Thành thấy hai người cãi nhau thì lập tức nói.

- Cái gì, người không có kim tệ, vậy tiểu tử người còn muốn qua Bạch Ngọc Sơn hay sao?

Đồng Đại Ngưu cùng với Trần Bưư đều quát với Nhạc Thành.

- Ta không qua Bạch Vân Sơn cũng được tiếc có người cả đời phải dừng lại ở tình trạng tứ phẩm luyện được sư, thật đáng tiếc.

Nhạc Thành cất tiếng nói rồi chuẩn bị rời đi, đây là Lập Anh Trấn dựa vào nhãn lực Nhạc Thành nhìn thấy bí mật lớn nhất trên người Trần Bưư.

- Người nói gì, người có thể dừng lại một chút không.

Đồng Đại Ngưu đối với lời nói của Nhạc Thành thì không biết nhưng Trần Bưư nghe thấy lời nói của Nhạc Thành thì khiếp sợ.

- Ta nói người chính là một luyện được sư thiên tài, chỉ vì bị người khác động tay động chân nên không có cách nào đột phá.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Vị huynh đệ kia, người chẳng lẽ có thể trị cấm chế trên người của ta?

Trần Bưư hai mắt nóng bỏng nhìn Nhạc Thành, bốn mắt nay hấn vô pháp đột phá tới cảnh giới ngũ phẩm Luyện Dược sư, hấn cũng biết đây là do người ta làm trò quỷ.

Hai năm trước, hấn rời khỏi gia tộc, tuy với thân phận tứ phẩm Luyện Dược sư đi tới gia tộc khác cũng là một khách quý nhưng mà hấn lại tới Bạch Vân Sơn một lòng tu luyện, tuy nhiên từ khi đến đây tu vi không có bất kỳ tiến triển gì.

- Nói càn, đại nhân nhà ta mà cũng có thể gọi là huynh đệ.

Thác Ni Tư quát Trần Bưư.

- Thác Ni Tư lui ra.

Nhạc Thành bảo Thác Ni Tư lui xuống.

- Hấn là không có vấn đề gì, chỉ là hiện tại ta không có thời gian để trị cho người.

Trần Bưư nghe được tiếng quát của Thác Ni Tư thì chú ý tới hấn, tuy Thác Ni Tư và Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng thu liễm khí tức nhưng Trần Bưư dù sao cũng là tứ phẩm luyện dược sư, có linh hồn cường đại cũng nhìn ra hai người này không phải là người bất phàm. Trần Bưư vô cùng nghi hoặc, những người này xem ra là tùy tùng của thanh niên kia, chẳng lẽ thanh niên kia chính là thiêu gia trong tộc hoặc môn phái nào đó, hay là người trong hoàng thất?

- Thác Ni tư, chúng ta đi thôi.

Nhìn thấy thần sắc của Trần Bưư, Nhạc Thành liền xoay người nói với Thác Ni Tư.

- Vị huynh... đại nhân, chỉ cần có thể chữa năm đạo cấm chế trên người của ta ta sẽ đáp ứng chuyện của người.

Nhìn theo Nhạc Thành, Trần Bưư có một tia hi vọng.

- Ta hiện tại thiếu vài người hầu, nếu như nguyện ý thì đi theo ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói, tựa như đã nhìn thấu suy nghĩ trong lòng Trần Bưư.

- Cái này...

Người hầu, Trần Bưư cảm thấy không muốn nếu như hiệu lực chỉ có năm năm mười năm thì Trần Bưư sẽ không do dự mà đáp ứng, nhưng hiện tại lại nói mình làm một người hầu, mình dù sao tới các gia tộc khác đều trở thành khách quý, sao có thể trở thành người hầu được.

- Thế nào, tên tiểu tử ngươi thật là thiếu cặn, đại nhân thu ngươi làm người hầu là xem trọng ngươi đó, Thác Ni Tư ta hiện tại đã là ma pháp sư cấp năm mới được ở bên cạnh người, nếu không phải ngươi là tứ phẩm Luyện Dược sư, ta thấy ngươi còn chưa xứng đáng.

Thác Ni Tư nhìn thấy Trần Bưư có vẻ không muốn thì lập tức cười nói.

- Ma pháp sư cấp năm.

Trần Bưư nhìn Thác Ni Tư, ma pháp sư cấp năm, khó trách khí tức trên người của hấn mạnh như vậy, có một người hầu là ma pháp sư cấp năm, thanh niên này tuyệt đối có thân phận bất phàm, chỉ là dù gì mình cũng... Nhưng mà, thân phận thì thế nào, thân phận hại chính mình thì mình cũng mất đi tất cả.

- Ta còn quá nhiều điều truy cầu, ta nhất định phải là Luyện Dược sư mạnh nhất, phải đoạt tất cả những thứ thuộc về mình, phải báo thù.

Trong mắt Trần Bưư hiện ra một vẻ tức giận sau đó lập tức nói với Nhạc Thành:

- Đại nhân, nếu người thực sự có thể cởi bỏ cấm chế trên người của ta thì ta sẽ trở thành người hầu của đại nhân.

- Trong vòng hai tháng thời gian ta sẽ gỡ bỏ cấm chế trên người của ngươi, bây giờ ngươi hãy theo ta về trước.

Nhạc Thành nói.

- Tiểu tử, ngươi đừng thấy làm người hầu mà bị xem thường, sau này ngươi sẽ biết chỗ tốt, bây giờ nếu như một người lấy thân phận hoàng tử mà đổi cho ta ta cũng tuyệt đối không đổi.

Thác Ni Tư nhìn thấy Trần Bưu đồng ý làm người hầu thì ngữ khí cũng cao lên.

Từ khi Thác Ni Tư đi theo Nhạc Thành hần có được rất nhiều chỗ tốt, thân phận hoàng tử chỉ là hư ảo, Thác Ni Tư dĩ nhiên không để vào mắt.

- Ngươi là bát tinh đấu linh sao, bên cạnh ta vừa vặn không có đấu sư, nếu như ngươi cũng đồng ý thì hãy ở cạnh ta.

Nhạc Thành nhìn Đồng Đại Ngưu cách đó không xa, dù sao cũng đã thu được một luyện được sư, bây giờ thu một đấu sư cũng không tệ, chỉ là bát tinh đấu linh thì thực lực hơi thấp một chút.

- Ta mặc kệ, tách không muốn giống như con thỏ nhỏ kia, làm một người hầu không có tiền đồ.

Đồng Đại Ngưu trừng mắt nhìn Trần Bưu sau đó nói với Nhạc Thành, muốn một bát tinh đấu linh như hần làm người hầu cho người khác quả thực là nằm mơ.

- Cái gì, ngươi nói chúng ta làm người hầu không có tiền đồ, thật đáng chết.

Nhạc Thành vẫn còn chưa mở miệng thì Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng cùng với Thác Ni Tư ba người gào lên, người hầu không có tiền đồ, đây không phải là nói ba người bọn họ sao, bọn họ hận không thể bỏ sống Đồng Đại Ngưu.

- Aizz, chúng ta đi thôi, ngươi từ nay về sau cũng đừng làm cường đạo nữa, không có tiền đồ.

Nhạc Thành nhìn hần rồi nói”

- Khiếu Thiên chúng ta đi trước thôi.

Đồng Đại Ngưu đã không muốn thì Nhạc Thành dĩ nhiên cũng không miễn cưỡng.

- Đại nhân, người cùng với Khiếu Thiên Hổ đi trước đi, chúng ta theo sau.

Thác Ni Tư cùng với Tử Điện Mãng cất tiếng nói, ánh mắt đồng thời trừng lên nhìn Đồng Đại Ngưu.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

90. Chương 84 : Thu Người Hầu(2)

- Được rồi, các ngươi không cần quá phận là được, ta ở phía trước từ từ chờ các ngươi.

Nhạc Thành biết rõ hai người bọn họ muốn dạy dỗ Đồng Đại Ngưu một chút.

- Khiếu Thiên hóa thân đi.

Nhạc Thành nói với Khiếu Thiên hổ, Khiếu Thiên Hổ dù sao cũng là ma thú lục giai, Thác Ni tư dĩ nhiên cũng có khát vọng ngồi lên trên người của Khiếu Thiên hổ nhưng Khiếu Thiên Hổ nói gì cũng không cho hần ngồi.

Đối với tính tình này của Khiếu Thiên Hổ Nhạc Thành dĩ nhiên không phản đối, tọa kỵ của mình dĩ nhiên cũng phải có chút chí khí, không phải như ma sủng. Hiện tại Tử Điện Mãng và Thác Ni Tư muốn giáo huấn Đồng Đại Ngưu, Nhạc Thành cũng không phản đối, chỉ cần đừng quá phận là được.

-Rống.

Khiếu Thiên Hổ nghe thấy Nhạc Thành mở miệng thì hét lớn một tiếng thân hình hóa thành một con hổ cao ba thước dài hai thước.

- Ma thú, lục giai ma thú Khiếu Thiên hổ.

Trần Bưư dù sao cũng là một luyện được sư tứ cấp, nhìn thấy Khiêu Thiên hổ trước mắt dĩ nhiên là nhận thức, toàn thân không kim được mà khẽ run rẩy.

Nhớ tới vừa rồi mình còn hỏi đại nhân lạ lắm này phí qua đường, Trần Bưư nhin không được mà toát mồ hôi lạnh.

Nhạc Thành cùng Trần Bưư cười Khiêu Thiên hổ bay lên không trung, ở trong rừng cây truyền tới từng tiếng kêu thảm thiết, Nhạc Thành cũng không để ý, Tử Điện Mãng và Thác Ni Tư nghe thấy lời nói của mình dĩ nhiên sẽ không làm tổn thương tính mạng của Đồng Đại Ngưu.

Một lúc lâu sau, Nhạc Thành vẫn không thấy Tử Điện Mãng và Thác Ni Tư đuổi theo.

Sau hành không thấy Tử Điện Mãng và Thác Ni Tư đuổi theo hắn không khỏi cảm thấy lo lắng, hai người này không phải là tức giận mà giết Đồng Đại Ngưu chứ. Đúng lúc đang phỏng đoán thì thấy hai người cấp tốc đuổi theo.

- Đại nhân, chúng ta đã quay về.

Vừa đến bên người của Nhạc Thành, Thác Ni Tư liền mỉm cười, Tử Điện Mãng cũng vui vẻ. một canh giờ, Nhạc T

- Các người làm gì Đồng Đại Ngưu rồi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, hai người này không phải giết Đồng Đại Ngưu

- Đại nhân, ta đã tìm ra hang ổ của Đồng Đại Ngưu mà thiêu rụi rồi, còn nữa nơi ở của Trần Bưư dù sao cũng vô ích cho nên cũng thiêu rồi.

Tử Điện Mãng đắc ý nói.

- Cái gì, các người... aizzz.

Nhạc Thành thở ra một hơi.

Cũng không thể nói gì, chỉ trách Đồng Đại Ngưu xui xẻo.

- Đại nhân, người đừng tức giận, hãy nghe tiểu nhân nói.

Nhìn thấy thần sắc của Nhạc Thành, Thác Ni Tư sợ hấn trách cho nên vội vàng giải thích:

- Đồng Đại Ngưu tên tiểu tử kia đã đáp ứng làm người hầu của chủ nhân, cho nên hang ổ của hắn nên thiêu đó. Sau đó tiểu nhân phân phó hắn đến Lập Anh Trấn nói không chừng nhà đại nhân cần hạ nhân thì có thể thu nhận. Đồng đại ngưu nói rằng từ đây đến Lập Anh Trấn cần hai mươi mấy ngày, hơn hai trăm người phía đi đường cũng không ít, vì vậy tiểu nhân liền cho hắn một trăm kim tệ, hang ổ của hắn cũng không còn tác dụng cho nên mới một mồi lửa mà thiêu hủy.

- Cái gì, người muốn dẫn hai trăm cường đạo tới Lập Anh Trấn?

Lần này Nhạc Thành trợn mắt há hốc mồm.

- Đại nhân, tiểu nhân thấy đám cường đạo đó thực lực cũng không tệ lắm, đều trên Đấu sư, có mấy người là Đấu Linh.

Thác Ni Tư nói.

- Quên đi, về sau người làm việc phải hỏi qua ta.

Nhạc Thành nhìn Thác Ni Tư, có tới hơn hai trăm người tới Nhạc gia, tuy rằng Nhạc gia nuôi không nổi nhưng có mình thì vẫn được, thực lực hiện tại của Nhạc gia dù sao cũng quá thấp, hai trăm người cũng giúp tăng thực lực của Nhạc gia lên.

Chỉ là trong lòng Nhạc Thành cũng chỉ có ý nghĩ như vậy, trở về rồi tính sau.

Trần Bưư lo lắng ngồi trên lưng của Khiêu Thiên Hổ không nói một lời nào, khi hắn nhìn thấy Tử Điện Mãng biến thành một con tiểu xà quấn quanh cổ của Khiêu Thiên Hổ thì thiếu chút nữa đã té xuống.

Trên đường đi, Nhạc Thành cũng muốn sớm quay lại Nhạc gia cho nên cũng không dừng lại quá nhiều, trong đó Nhạc Thành đã kiểm tra cấm chế trên người Trần Bưu, kỳ thực đó chẳng qua là bị một người có linh hồn lực phong ấn linh hồn mà thôi, mặc kệ Trần Bưu tu luyện thể nào cũng không thể đột phá. Hiện tại theo Nhạc Thành suy đoán, linh hồn lực của Trần Bưu chắc hẳn bị phong ấn bởi một thất phẩm hoặc bát phẩm Luyện Dược sư.

Một thất phẩm bát phẩm Luyện Dược Sư cũng không có mấy người, xem ra thân phận của Trần Bưu thật không đơn giản, một tứ phẩm Luyện Dược sư không thể cam tâm tình nguyện làm một đầu linh cường đạo.

Đối với việc phá giải phong ấn Linh hồn dĩ nhiên không làm khó được Nhạc Thành, trên đường đi Nhạc Thành thừa dịp nghỉ ngơi mà dùng Vô Thượng Chân Hỏa giai khai không ít phong ấn, trải qua mười ngày ở chung, Trần Bưu và Thác Ny Tư cuối cùng cũng trở nên quen thuộc.

Cứ như vậy, Nhạc Thành cuối cùng cũng cảm thấy nhớ nhung Nhạc gia, vừa tới Lập Anh Trấn, Nhạc Thành liền cảm thấy có gì đó không đúng, rõ ràng là Nhạc gia có không ít cửa hàng, nhưng tại sao bây giờ của lại đóng chặt như vậy, hình như là đã đóng rất lâu.

Đi đến khu nhà Nhạc gia, Nhạc Thành hoài nghi mình có phải đi nhầm chỗ hay không, Nhạc gia bây giờ phủ đầy cỏ dại, cặp sư tử lớn trước cửa chỉ còn một nửa, dường như là bị đập nát, cửa lớn thì bị đóng chặt, toàn bộ khí tức tiêu điều.

- Đại nhân, có phải nhà của người không?

Thác Ny Tư khó mà tin được, vốn hắn tưởng rằng Nhạc Thành xuất thân từ một siêu cấp gia tộc, không ngờ lại suy tàn như vậy.

- Chuyện gì đã xảy ra, chẳng lẽ đã có chuyện gì sao?

Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt Nhạc Thành liền lo lắng, vội vàng xông vào bên trong.

- Cốt kêt.

Sau một lát cửa của Nhạc gia liền mở ra một khe hở.

- Mọi người không cần lo lắng, là tiểu thiếu gia trở về.

Phùng Tẩu từ lâu đã không gặp thò đầu ra, nhìn thấy Nhạc Thành thì hai mắt liền phấn khởi.

- Đúng là tiểu thiếu gia, ta còn tưởng là người của Hoàng gia tới gây sự.

Đám người hầu của Nhạc gia đều cảm thấy ngạc nhiên, thiết khí và một số vũ khí đơn giản, nhìn thấy Tiểu thiếu gia trở về thì bọn họ mới thở ra một hơi.

- Phùng tẩu, gia đình đã xảy ra chuyện gì vậy, tại sao lại như vậy.

Nhạc Thành lo lắng nhìn Phùng Tẩu hỏi.

- Tiểu thiếu gia, mọi chuyện cụ thể ta cũng không biết rõ lắm, chỉ biết Hoàng gia từ sau khi tiểu thiếu gia rời đi không lâu thì đã đả thương lão gia. Nhị lão gia lý luận của bọn họ cũng bị trọng thương.

Phùng Tẩu nói xong, đôi mắt không kìm được mà ứa nước ra.

- Phùng tẩu, những ngày này nhất định là vất vả cho người rồi.

Nhạc Thành nói với Phùng Tẩu, phụ thân cùng với nhị thúc đã bị thương, những ngày này nhất định là những ngày khó xử nhất với Phùng Tẩu. Nhạc Thành không kìm được mà cảm thấy hơi cảm động.

- Không khổ cực, tiểu thiếu gia, người trở về thì tốt rồi, người mau đi gặp lão gia đi, ông ấy bị thương, mấy ngày nay không xuống giường được.

Phùng Tẩu nói.

- Hoàng gia.

Trong ánh mắt của Nhạc Thành liền hiện ra một vẻ lạnh lùng, khí tức này ngay cả Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng cũng cảm thấy bất an.

- Thác Ný Tư, Khiếu Thiên, Tử Long Trần Bư, bốn người các người trông chừng Nhạc gia cho tốt.

Nói xong Nhạc thành liền hướng vào trong gian phòng của Nhạc Tử Sơn mà đi tới.

Nhạc Tử Sơn hiện tại đang ngồi trên giường, từ từ chữa thương thể của mình tuy nhiên không có hiệu quả.

Lúc này sắc mặt của Nhạc Tử Sơn trắng bệch, trên ngực còn vết máu tươi mới phun không lâu, bỗng dưng Nhạc Tử Sơn cảm nhận được một lực lượng cường hãn phía sau lưng, lực lượng này rất kỳ quái, nhanh chóng tiến vào mà chữa trị thương thể cho mình.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

91. Chương 85 : Biến Cố Nhạc Gia .

(1)

- Là Thành Nhi sao.

Nhạc Tử Sơn từ từ nói, cảm nhận được khí tức quen thuộc này, y biết rằng con mình đã trở về.

- Cha, người đừng nói chuyện, con trước hết chữa thương cho người.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó hần lập tức không chế chân khí trị thương cho Nhạc Tử Sơn.

- Hoàng gia, ta nhất định sẽ làm cho người hối hận vĩnh viễn.

Cảm nhận được thương thể trên người của Nhạc Tử Sơn, Nhạc Thành liền có một hận ý, người của Hoàng gia đúng là ngoan tâm thủ lật, chỉ sợ thương thể của Nhạc Tử Sơn mà nặng hơn một chút nữa thì cũng chẳng còn tính mạng nữa.

Ba giờ sau, Nhạc Thành mới thu công móc ra hai viên Phục Nguyên đan cho Nhạc Tử Sơn ăn, một lát sau trên khuôn mặt của Nhạc Tử Sơn hiện ra một mảng hồng, thương thể của y đã tốt hơn ba thành.

- Phụ thân, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Nhìn thấy Nhạc Tử Sơn không có gì đáng ngại Nhạc Thành mới mở miệng hỏi.

- Thành nhi, con cuối cùng cũng quay trở lại, nhưng mà... than ôi...

Nhạc Tử Sơn nhìn Nhạc Thành không khỏi chán chường mà thở dài một tiếng, con của y là tứ cấp Luyện Dược sư, Nhạc Tử Sơn biết vốn Nhạc Tử Sơn còn muốn sau khi Nhạc Thành trở về thì chống lại Hoàng gia, nhưng lần này Hoàng gia lại liên hợp với ba gia tộc mà đánh Nhạc gia.

Tiếp theo Nhạc Thành nghe xong tất cả mọi sự tình, hóa ra một tuần lễ trước, người nhà họ Hoàng tới, Nhạc Tử Sơn bị ba đầu lĩnh của Hoàng gia liên thủ đánh cho bị trọng thương. Lúc đó Nhạc Tử Sơn không ở nhà, thấy đại ca bị đánh như vậy thì nhịn không được mà đi tìm Hoàng gia, Yến gia trước đến nay cùng một phe với Nhạc gia, cũng không hề do dự đi theo Nhạc Tử Sơn đến Hoàng gia đòi một câu trả lời.

Kết quả không ngờ Hoàng gia đã có sắp xếp, người của La gia và Tiền gia đều đồng thời có mặt, trước sự vây hãm của ba đại gia tộc, Nhạc Tử Sơn và người của Yến gia liền bị trọng thương.

- Thành Nhi, con trở về đúng lúc đó, có thể một mình con không làm gì được tam đại gai tộc nhưng ta đã nói đại ca và nhị ca của con cùng trở về.

Nhạc Tử Sơn nói.

- Cha , người cứ yên tâm, mọi chuyện con sẽ chủ trương, chuyện của Hoàng gia giao cho con xử lý.

Trong mắt Nhạc Thành tràn ngập sát khí.

- Thành Nhi, ta biết thực lực của con rất mạnh, nhưng Tam đại gia tộc không dễ đối phó, nhớ rõ phải chờ đại ca và nhị ca của con trở về để thương lượng.

Nhìn thấy sát ý trong mắt của Nhạc Thành, Nhạc tử Sơn rất sợ Nhạc Thành lại bốc đồng như Nhạc Tử Phong.

- Cha con biết mà.

Nhạc Thành thu liễm sát ý trên người của mình, hận không thể ngay lập tức đưa Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng đi tiêu diệt Hoàng gia, tuy nhiên như vậy thì quá tiện nghi cho bọn chúng, nhất định phải khiến cho bọn chúng sống không bằng chết mới xong, còn có La gia Tiền gia, dám đối phó với Nhạc gia, bọn họ cũng phải hứng chịu sự trả thù gấp mười lần.

- Thành Nhi, bây giờ binh khí phô của Nhạc gia cũng đóng cửa, nhị phẩm luyện được sư kia cũng chạy tới Hoàng gia, được liệu bị Nhạc gia lung đoạn.

Nhạc Tử Sơn thở dài một hơi.

- Cái đó con sẽ xử lý, ở đây con còn vài viên đan dược, cha mỗi ngày phục một viên thương thể sẽ tốt lên mấy lần.

Nhạc Thành liền móc mấy viên đan dược giao cho Nhạc Tử Sơn.

- Thành Nhi, con cũng nên xem thương thể của Nhị thúc, còn có gia chủ của Yến gia, y đối với Nhạc gia cũng không tệ.

Nhạc Thành liền nói:

- Cha, những chuyện này con sẽ xử lý tốt, đan dược trên người của con còn rất nhiều.

Sau khi rời khỏi Nhạc gia, Nhạc Thành liền đi tới gian phòng của Nhạc Tử Phong, vừa tới đó Nhạc Thành đã nhìn thấy Nhạc Tử Phong đang dùng dầu khí chữa thương, thương thể so với Nhạc Tử Sơn cũng không kém hơn nhiều lắm.

Nhạc Thành tiêu hao chân khí chữa thương cho Nhạc Tử Phong, sau đó cũng đưa vài viên Phục Nguyên Đan cho hắn.

- Thành Nhi, con cuối cùng cũng đã quay trở về, con có đi gặp phụ thân của con không?

Nhạc Tử Phong được Nhạc Thành trị liệu xong thì thương thể cũng được hồi phục đôi chút.

- Phong thúc con đã đi thăm cha con, chuyện của Nhạc gia con cũng biết.

Nhạc Thành nói.

- Thành Nhi, những lời thừa ta không nói ra, Nhạc gia còn phải dựa vào con và nhị ca, đại ca.

Nhạc Tử Phong nghiêm túc nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành nói:

- Con biết rõ con đã có dự định, người cứ yên tâm, chờ đợi thương thể trên người của Phong thúc lành lặn, con sẽ giao cho thúc một cửa hàng binh khí tốt.

Nhạc Tử Phong rất quan tâm tới cửa hàng binh khí của Nhạc gia này, lần này ngay cả cửa hàng binh khí cũng bị đóng cửa, Nhạc Thành biết trong lòng Nhạc Tử Phong khó chịu biết bao.

- Than ôi, tứ phẩm Luyện Dược sư thì thế nào, bây giờ Nguyên Bảo tông đã không cung cấp dược liệu cho Nhạc gia chúng ta.

Nhạc Tử Phong hơi thở dài.

- Nguyên Bảo tông?

Nhạc Thành mỉm cười nói khẽ:

- Phong thúc cứ yên tâm, con cam đoan mấy ngày nữa sẽ trả lại cho Nhạc gia một cửa hàng binh khí.

Những linh dược mà Nhạc Thành lấy ở trong thâm hải đủ dùng để luyện chế linh dược, cho nên không được cung cấp cũng không sao. Về phần chuyện Nguyên Bảo tông, Nhạc Thành cũng không quan tâm, dù sao cũng đã hơn một năm chưa gặp Vân Phỉ Phỉ vật kia rồi, cũng nên đi một chuyến.

Dựa theo sự phân phó của Nhạc Tử Sơn, Nhạc Thành đến Yến gia đưa vài viên Phục Nguyên Đan cho phụ thân của Yến Hiểu Kỳ.

Sau đó sáng sớm hôm sau, bởi vì sợ người nhà họ Hoàng đến Nhạc gia gây phiền toái cho nên Nhạc Thành ra lệnh Tử Điện Mãng và Trần Bưư trông coi Nhạc gia, nếu như người nhà họ Hoàng còn tới gây sự thì không cần cố kỵ, giết không tha.

Đi đến nửa đường, Nhạc Thành mặc một bộ y phục màu đen lại, cùng với Khiếu Thiên hổ và Thác Ni Tư đi về phía Thất Tinh Thành.

Tốc độ của Khiếu Thiên hổ hiện tại so với Nhạc Thành ngự kiếm trước kia còn nhanh hơn nhiều, Thác Ni Tư hiện tại cũng đã là ma pháp sư phong hệ cấp năm, vì vậy trong một khoảng thời gian ngắn bọn họ đã tới Thất Tinh Thành. Sau đó Nhạc Thành đi tới Nguyên Bảo tông.

Đã hơn một năm chưa tới, Nhạc Thành nhìn thấy Nguyên Bảo tông vẫn như cũ, Nhạc Thành lấy ra lệnh bài khách quý, tiến vào gian phòng quen thuộc kia.

- Lục tiên sinh, cuối cùng tiên sinh cũng đã tới.

Một lát sau một dáng người kiều mị tiến ra, chính là Vân Phỉ Phỉ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

92. Chương 86 : Tuyệt Thế Bảo Kiếm . (1)

- Ta nghe nói Linh dược môn có bán dược liệu đúng không?

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Được rồi, về sau dược liệu ta bao hết toàn bộ, giá tiền thì người định, mỗi một tháng người đem Dược liệu đúng hạn tới Nhạc gia ở Lập Anh Trấn.

- Yêu cầu này không có vấn đề gì.

Hùng Minh mừng rỡ đáp ứng, vốn hẳn tưởng chuyện gì khác, chứ yêu cầu này thì không có vấn đề gì.

Sau đó Nhạc Thành nói vài câu với Hùng Minh nữa rồi rời khỏi Thất Tinh Thành về Lập Anh Trấn, Hùng Minh nhìn theo bóng lưng ba người Nhạc Thành mà hưng phấn nói:

- Hùng Minh ta cuối cùng cũng đã gặp may, tiền bối của Linh Dược môn đúng là đã hiển linh.

Ngay lập tức hắc vôi vàng thu xếp theo lời nói của Nhạc đại nhân.

Hôm đó Nhạc Thành trở về Nhạc gia, hai ngày nay Nhạc gia vẫn yên bình, nhà họ Hoàng cũng không đến tìm nữa, về phần thương thế của Nhạc Tử Phong và Nhạc Tử Sơn nhờ vào Phục Nguyên Đan của Nhạc Thành đã phục hồi bảy tám thành. Nhạc Thành không có ở đây hai ngày, Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong cũng nhận thức Tử Điện Mãng và Trần Bưư.

Hai người khi biết Trần Bưư là Tứ phẩm luyện dược sư thì lập tức trở nên tôn kính, về phần Tử Điện Mãng hai người không biết thực lực của nó ra sao vì không nhìn thấu.

Đối với sự tôn kính của Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong Trần Bưư dĩ nhiên là không dám tiếp nhận. Hai người này một người là phụ thân, một người là nhị thúc của Nhạc Thành, Trần Bưư dù sao cũng chỉ là người hầu của Nhạc Thành mà thôi. Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong nghe xong thì càng hoảng sợ, đứa con của

mình lại đem một luyện được sư tứ phẩm trở thành người hầu, điều này thật không tưởng tượng nổi, bọn họ liền vội vàng nói với Trần Bưu, sau khi Nhạc Thành quay về nhất định sẽ giáo huấn hắn một chút.

Điều này Trần Bưu lại càng không dám, mỗi lần nhìn thấy hai người này hắn lại phải đi đường vòng, không dám để cho hai người bọn họ tôn kính lần nữa.

Ở trong Nguyên Bảo tông của Thất Tinh Thành, hiện tại có tám người ngồi, trong đó có Vân Phỉ Phỉ, bốn lão nhân cùng với ba trung niên hán tử, bốn lão nhân thực lực rất bất phàm, trong đó người ngồi ở vị trí đầu tiên chính là tông chủ của Nguyên Bảo tông, ba người trung niên cũng có thực lực cấp Đấu vương.

- Cái gì, tên tiểu tử này thật ngạo mạn, Phỉ Phỉ hắn họ Lục sao?

Một hán tử trung niên cả giận nói.

- Lục tiên sinh lần trước ủy thác cho chúng ta đấu giá tứ phẩm đan dược.

Vân Phỉ Phỉ nói.

- Một tứ phẩm luyện được sư mà thôi, quả là có quan hệ với Nhạc gia, lại muốn giết không tha Nguyên Bảo tông chúng ta, thật to gan.

Một lão giả mặc áo bào màu xanh nói.

- Trưởng lão, Hoàng gia cũng chỉ là một đệ tử ký danh cầu người thôi, tiểu nữ thấy chuyện của Nhạc gia và Hoàng gia chúng ta đừng nhúng tay vào.

Vân Phỉ Phỉ nói.

- Cái gì, chẳng lẽ Nguyên Bảo tông chúng ta lại sợ một Luyện Được sư sao?

Lão giả áo xanh la lớn, vẻ mặt đầy tức giận nhìn Vân Phỉ Phỉ.

- Nhưng mà trưởng lão...

Vân Phỉ Phỉ dường như muốn nói điều gì đó, lúc này bỗng nhiên một trưởng lão đưa mắt nhìn Vân Phỉ Phỉ khiến nàng không nói thêm gì.

- Một tứ phẩm luyện được sư mà thôi, chúng ta không cần ngạc nhiên thái quá, trước hết chúng ta rút đi, Hoàng gia tộc nhân đúng là trưởng lão đệ tử ký danh, Nguyên Bảo tông chúng ta phải giúp.

Nguyên bảo tông tông chủ nói.

Nguyên Bảo tông là một thế lực lớn ở trong Thất Tinh thành, tuy nhiên rất ít người biết sau lưng của Nguyên Bảo tông bị Vân gia kiểm soát, Vân Phỉ Phỉ cũng chính là một người nổi bật ở trong Vân gia, là người chính thức kiểm soát cùng với tông chủ mà mấy trưởng lão.

- Aizzz...

Vân Phỉ Phỉ về khuê phòng của mình mà khẽ thở dài.

- Phỉ Phỉ, con thở dài gì đó, đang buồn bực gì sao?

Một lão giả áo lam tiến tới sau lưng Vân Phỉ Phỉ, đây chính là lão nhân ở trong đại sảnh ngăn cản nàng.

- Là tam thúc sao, người mau tới đây ngồi.

Vân Phỉ Phỉ mỉm cười vội vàng kéo lão nhân áo lam ngồi xuống.

Lão nhân áo lam này tên là Vân Kỷ Trung, chính là tam thúc của Vân Phỉ Phỉ. Vân Kỷ Trung đối với Vân Phỉ Phỉ vô cùng chiều cố, giống như là nữ nhi ruột thịt của mình vậy.

- Phỉ Phỉ, con có phải chuyện của Hoàng gia và Nhạc gia mà phiền não không?

Vân Kỷ Trung nói.

Vân Phỉ Phỉ nói:

- Tam thúc, con vẫn nghĩ rằng Lục tiên sinh kia không đơn giản, con sợ sẽ mang tới Vân gia một số tai họa.

- Aizzz, Phỉ Phỉ, con cũng biết đấy, bây giờ Vân gia đều do tông chủ và mấy người bọn họ định đoạt.

Vân Kỳ Trung thở dài, ông không muốn cho vân Phỉ Phỉ đối mặt với mấy người khác, chỉ sợ sẽ chọc bọn họ tới phát hỏa lên, lúc đó sẽ hủy tiền đồ phát triển của nàng.

Nhạc Thành trở lại Thất Tinh thành, bốn ngày sau đó Nhạc gia đã nhận được một đồng linh dược, Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong hai người cảm thấy khó tin, Nhạc Thành liền bắt đầu mở cửa lại cửa hàng bình khí của Nhạc gia.

Sau khi tính toán thời gian Nhạc Thành xác định chỉ còn vài tháng nữa là ước hẹn ba năm với Thanh Dương môn, Nhạc Thành tính rằng sau khi xử lý chuyện Hoàng gia sau đó sẽ đi Thanh Dương môn, lúc đó miễn cho Nhạc gia xảy ra chuyện gì.

Trong một thất, Nhạc Thành cùng với Trần Bưu khoanh chân ngồi, toàn thân Nhạc Thành toát ra một quang mang nhàn nhạt nhàn nhạt phát ra và trên trán Trần Bưu là những mồ hôi to như hạt đậu trên mặt đất.

- A.

Trần Bưu cũng nhận không được mà đau nhức uể oải mà dựa vào giường đá, phảng phất Linh hồn lực toàn bộ trải qua đốt cháy như nhau.

- Được rồi, trên người người phong ấn linh hồn lực đã được giải trừ.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó hắn liền đem một viên Phục Nguyên đan bỏ vào trong miệng.

- Đa tạ đại nhân, về sau tiểu nhân nhất định sẽ hết lòng với đại nhân.

Trần Bưu cảm nhận được phong ấn linh hồn lực được giải trừ thì không kìm được mừng rỡ, từ nay về sau hắn lại có thể tu luyện linh hồn lực, tin vào một ngày nào đó hắn sẽ đoạt lại tất cả mọi thứ thuộc về mình.

- Người trung thành với ta thì dĩ nhiên ta sẽ không bạc đãi người, chờ thêm một thời gian nữa ta sẽ giúp người nhanh chóng đột phá tới ngũ phẩm luyện dược sư.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Ba ngày sau, ở Lập Anh Trấn không ít người biết một tin tức tốt chính là Thất Tinh thành Linh Dược tông muốn cử hành đấu giá đại hội, lần này có Tụ Linh đan, đan dược ngũ phẩm ngoài ra còn có một thanh bảo kiếm tuyệt thế, bất kể là ai cũng có thể tăng thêm ba thành lực công kích.

Những người xung quanh Thất Tinh Thành nhận được tin tức này thì liền kinh ngạc, không ít thế lực đã nhắm vào ngũ phẩm đan dược Tụ Linh đan và bảo kiếm tuyệt thế kia.

Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong biết được chuyện này thì liền hỏi Nhạc Thành xem chuyện này có quan hệ tới hắn không, Nhạc Thành cũng không có ý lừa dối liền nói thực cho bọn họ biết.

- Cái gì, Thành nhi đã trở thành ngũ phẩm luyện dược sư rồi sao?

Hai con mắt của Nhạc Tử Phong đều tròn trũng ra, mới một năm mà tứ phẩm luyện dược sư đã đột phá lên làm Ngũ phẩm luyện dược sư, tốc độ này thật là kinh khủng.

- Ủ, trước đó vài ngày con đã đột phá.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Ngũ phẩm luyện dược sư, trời ạ.

Nhạc Tử Phong kinh ngạc nói, ngũ phẩm luyện dược sư e là cả Thất Tinh thành cũng chỉ có một người mà thôi.

- Thành nhi, đấu khí của con tu luyện thế nào rồi?

Nhạc Tử Sơn hỏi, Nhạc Thành đã phục đấu để tinh huyết, đã có đấu để huyết mạch, tốc độ tu luyện hẳn là nhanh hơn rất nhiều.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

93. Chương 86 : Tuyệt Thế Bảo Kiếm . (2)

Lúc này Nhạc Thành cũng không biết phải làm sao trả lời Nhạc Tử Sơn, bởi vì hắn không tu luyện đấu khí, chỉ là bây giờ hắn cũng miễn cưỡng đánh bại Đấu Linh.

- Gần tới đấu vương, có thể miễn cưỡng đánh lại cửu tinh đấu linh.
- Cái gì, gần tới Đấu Vương.

Nhạc Tử Sơn nhìn không được mà hít một hơi, tốc độ tu luyện này thật kinh khủng, mình tu luyện đấu khí vài chục năm mà mới chỉ tới ngũ tinh Đấu Linh, Nhạc Thành mới tu luyện trong thời gian ngắn ngủi đã đạt tới cảnh giới Đấu Vương, chẳng lẽ Đấu Đế huyết mạch có tác dụng lớn như vậy sao.

- Phụ thân, ngày mai cửa hàng binh khí Nhạc gia có thể tân khai trương.

Nhạc Thành nói với Nhạc Tử Sơn, về phần luyện được sư Nhạc gia, Nhạc Thành liền để cho Trần Bư thay.

- Nhạc Thành, ta sợ sáng ngày mai người nhà họ Hoàng sẽ tới quấy rối, đến lúc đó phải làm sao?

Nhạc Tử Sơn bận tâm hỏi.

- Phụ thân yên tâm đi, người nhà họ Hoàng không đến thì thôi, nếu như mà đến thì bọn họ vĩnh viễn không thể quay về.

Trong mắt Nhạc Thành hiện lên một tia hàn quang.

Đêm sau đó, Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên Hồ cùng với Thác Ni Tư ở trong gian phòng của Nhạc Thành, Tử Điện Mãng vừa từ Hoàng gia trở về, trên người còn có một sát khí.

- Thế nào, tứ phẩm luyện được sư của nguyên bảo tông còn ở Hoàng gia sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, nếu như không cần thì Nhạc Thành cũng không muốn chạm vào Nguyên Bảo tông.

- Chủ nhân, tứ phẩm luyện được sư vẫn còn ở đó, tiểu nhân dựa theo sự phân phó của người bắt hắn rồi giết.

Tử Điện Mãng đặc ý nói, một Tứ phẩm luyện được sư đối với Tử Điện Mãng quả là không chịu nổi một đòn, có thể tùy tiện mà giết.

- Nguyên bảo tông không cho rằng ta nói thật.

Nhạc Thành thì thảo nói, Nguyên bảo tông vẫn giúp hoàng gia, như vậy mình sẽ không cần phải khách khí.

Kế hoạch của Nhạc Thành trước hết là diệt trừ những thế lực có quan hệ với Hoàng gia sau đó cô lập họ, để bọn họ tử vong trong sợ hãi.

Ngày hôm sau.

Cửa hàng binh khí của Nhạc gia cuối cùng cũng đã náo nhiệt mà khai trương lại. Ngày đầu không có sinh ý về sau khi mọi người biết bất kể là đan dược hay binh khí ở Nhạc gia đều tiện nghi so với Hoàng gia ba thành cho nên hơn phân nửa cuối cùng cũng tới cửa hàng binh khí của Nhạc gia.

Sáng sớm người của nhà họ Hoàng nguyên một đám vô cùng kinh khủng, tứ phẩm Luyện Được sư mà họ mời tới từ Nguyên Bảo tông đã bị giết từ tối hôm qua, từ khi tứ phẩm luyện được sư này tới người của nhà họ Hoàng thật sự tôn hân lên giống như là tổ tông.

Nhưng bây giờ tứ phẩm luyện được sư này đã bị giết vô thanh vô tức, quả thật là không thể tưởng tượng nổi, rốt cuộc là ai to gan như vậy, dám đột nhập vào nhà họ Hoàng mà giết người, hơn nữa còn là tứ phẩm Luyện Được sư của Nguyên Bảo tông.

Giết tứ phẩm luyện được sư vô thanh vô tức, tu vi ít nhất cũng phải là ngoài bát tinh Đẩu vương, nhưng mà cả Lập Anh Trần cũng không có cường giả như vậy, Hoàng gia nghĩ nát óc cũng không ra ai làm.

Gia chủ Hoàng Huy toát mồ hôi lạnh, một tứ phẩm luyện được sư ở Nguyên Bảo tông cũng rất trân quý, nếu như không phải con mình nhờ thiên phú không tệ, được một trưởng lão ở Nguyên bảo tông thu làm đệ tử ký danh, hơn nữa vị trưởng lão này cũng rất ưa thích con của mình thì Hoàng gia làm sao có thể mời được một tứ phẩm luyện được sư.

Cuối cùng Hoàng Huy vẫn kiên trì tự mình đi Nguyên bảo tông, chuyện này cũng nên nói cho Nguyên bảo tông một tiếng, bọn họ sẽ điều tra ra ai làm.

Tứ phẩm luyện được sư bị giết ở Hoàng gia, tin tức này lập tức bị phong tỏa, nếu như truyền ra thì sẽ là một đả kích không nhỏ đối với gia tộc.

Cửa hàng binh khí của Nhạc gia hôm nay khai trương, vốn hoàng gia còn định thừa dịp này đánh Nhạc gia một đòn trí mạng nhưng hiện tại Hoàng Huy đã không còn tâm trí và thời gian để đối phó với Nhạc gia.

Nhạc Thành cùng với Khiếu Thiên Hổ, Trần Bưu ở tại cửa hàng binh khí của Nhạc gia, chờ đợi người nhà họ Hoàng đến tìm phiền toái nhưng đến tận trưa vẫn không thấy, điều này khiến cho Nhạc Thành nghĩ mãi không thông, về sau khi nghĩ tới chuyện Tử Điện Mãng đêm qua giết tứ phẩm luyện được sư của Hoàng gia thì mới hiểu ra.

Nhạc Thành lần này đã điều chỉnh giá đơn được tới mức thấp nhất, dù sao mục đích của Nhạc Thành chỉ là đánh bại Hoàng gia, về phần tiền bạc, Nhạc Thành không thiếu, trên người của Nhạc Thành có mấy trăm vạn kim tệ, cả Thất Tinh Thành cũng không có ai có được nhiều tài sản như vậy.

Mà đúng lúc Nhạc Thành cho rằng người của nhà họ Hoàng sẽ không tìm tới thì một lần nữa một người quen xuất hiện trước mặt hắn, người này chính là Hoàng Chí Lương, người lần đầu tiên bị hắn đánh trọng thương, theo sau Hoàng Chí Lương còn có mười mấy người nhà họ Hoàng.

Mười mấy người nhà họ Hoàng này Nhạc Thành đánh giá một chút, trong đó có hai người là Đẩu Linh, một người là nhị tinh, một người là tam tinh, mặt khác những người khác đều là thất tinh bát tinh đấu sư.

Khuôn mặt của Nhạc Thành trầm xuống, lập tức trong mắt hiện ra một lãnh ý.

- Cửa hàng binh khí của Nhạc gia bán thuốc giả, mọi người mau đến xem đi.

Hoàng Chí Lương vừa đi tới cửa hàng binh khí Nhạc gia đã hét lên, Hoàng Chí Lương cũng không biết chuyện tứ phẩm luyện được sư kia đã chết cho nên mới đến đây quấy rối.

Nhạc gia hiện tại Hoàng Chí Lương đã không để vào mắt cho nên dẫn tới hai đấu linh và mấy người đại đấu sư đến cửa hàng binh khí của Nhạc gia.

- Nhạc Thành, tại sao người này lại trở về.

Hoàng Chí Lương nhìn thấy Nhạc Thành thì trong lòng liền kinh ngạc.

Lần trước sau khi bị Nhạc Thành đánh bị thương, Hoàng Chí Lương đối với Nhạc Thành vẫn còn bị ám ảnh, bây giờ nhìn thấy Nhạc Thành dĩ nhiên là cảm thấy sợ hãi. Tuy nhiên sau khi nghĩ tới mình có hai cao thủ đấu linh đằng sau thì lá gan cũng lớn lên mà bình tĩnh nói:

- Nhạc gia các người bán thuốc giả.

- Ai nói Nhạc gia bán thuốc giả!

Đúng lúc Nhạc Thành đang muốn nói chuyện thì trên đường bỗng nhiên hơi rung chuyển lập tức một hồi vó ngựa tiến tới, vô cùng chỉnh tề như quân đội.

Một con ngựa cao to màu đen xuất hiện trên đường phố, xem chừng có hơn một trăm người, mỗi người đều mặc trường bào màu đen, trong tay cũng là một cây trường thương màu đen, thực lực tất cả đều là bát tinh cửu tinh Đại Đấu sư, người dẫn đầu thì cưỡi thực lực nhị tinh Đẩu Linh. Sáu người phía trước, đặc biệt là hai thanh niên lạnh lùng vẻ mặt tràn ngập sát khí, cặp mắt hiện ra một vẻ thâm thúy vô tận.

Người trên đường nhìn thấy đội ngũ này thì cũng hơi e ngại.

- Mau nhìn đi, đây không phải con trai lớn và con trai thứ hai của Nhạc gia sao.
- Bọn họ rời khỏi Lập Anh Trấn hẳn là sáu bảy năm rồi .
- Đằng sau bọn họ khí thế rất mạnh, điều này khiến cho người khác cảm thấy run rẩy.
- Cái này người không biết đâu, nghe nói hai người này nằm trong Hắc Ảnh Dong binh đoàn, hai người này chính là Đoàn trưởng, bọn họ hẳn là về đây để báo thù Hoàng gia, La gia và Tiền gia.
- Người nhìn xem tiểu thiếu gia của Nhạc gia cũng đã trở về, ba đứa con của Nhạc gia cuối cùng cũng đã trở về đông đủ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

94. Chương 87 : Nhiều Người Khi Dễ Một Người Sao? (1)

- Đúng vậy, ta mà sinh được ba đứa con này thì chết sớm mười năm cũng được, thật là hâm mộ Nhạc gia.

Mọi người nghị luận nói.

Nhạc Thành đánh giá đội ngũ một trăm người này, cũng bị khí thế của bọn họ làm cho rung động, một trăm người này dù thực lực chỉ là thất tinh bát tinh Đại Đấu sư nhưng cho dù là Đấu vương cũng không có khí thế như vậy.

- Đại ca, nhị ca các huynh tại sao lại đến nhanh như vậy.

Nhạc Thành tiến tới, trong trí nhớ hẳn biết được hai người này chính là đại ca Nhạc Long và nhị ca Nhạc Hạc của mình, hai người này bảy năm rồi chưa về Nhạc gia, lần này Nhạc gia có chuyện cho nên Nhạc Tử Sơn mới sai người đưa thư tới.

- Long Nhi, Hạc nhi đã tới rồi sao.

Nhạc Tử Phong biết hôm nay cửa hàng binh khí của Nhạc gia tân khai trương cho nên dĩ nhiên là muốn đến xem.

- Tam đệ, chúng ta lại tụ họp.

Nhạc Long, Nhạc Hạc cười nói với nt, trong mắt sát ý đã mất đi hết, chuyển thành ánh mắt ôn hòa. Sau đó lại nói với Nhạc Tử Phong:

- Phong thúc, bọn con vừa mới về nhà, cha bảo hôm nay cửa hàng binh khí của Nhạc gia khai trương, e là có người tới tìm phiền toái bọn con liền tới đây xem, không ngờ thực sự có người không có mắt muốn khi dễ Nhạc gia chúng ta.

Nói xong, hai huynh đệ hung hăng trợn mắt nhìn Hoàng Chí Lương.

Hoàng Chí lương không ngờ đám người của Nhạc gia lại tìm tới đây, nhìn thấy khí thế bọn họ thì hai chân đã bị mềm nhũn.

- Các người trở về thì tốt rồi.

Nhìn thấy Nhạc Long, Nhạc Hạc lại nhìn Nhạc Thành trong lòng Nhạc Tử Phong không tìm được mà cảm khái, Nhạc gia thật có hi vọng.

- Người vừa rồi nói cái gì, cửa hàng Nhạc gia chúng ta bán thuốc giả sao?

Nhạc Long xoay người về phía Hoàng Chí Lương, trong mắt hiện lên một lãnh ý.

- Ta ta... Nhạc gia các người bán thuốc giả.

Hoàng Chí Lương bị Nhạc Long nhìn chăm chăm vào thì toàn thân trở nên run rẩy, kỳ thật Nhạc Long cũng chỉ có tu vi ngũ tinh đấu linh mà thôi nhưng nhờ quanh năm giết chóc cho nên hắn có rất nhiều sát khí.

Bởi vì có rất nhiều người vây quanh, Hoàng Chí Lương mặc dù trong lòng sợ hãi nhưng cũng phải mạnh mẽ ngẩng đầu lên, nếu không thì thật mất mặt.

- Người là người nhà họ Hoàng phải không, hôm nay tìm Nhạc gia gây phiền toái phải không?

Nhạc Long quát mạnh một tiếng, đấu khí trên người ngưng tụ, trong tay là một mảnh đấu khí bổ về phía Hoàng Chí Lương.

- A.

Hoàng Chí Lương chỉ có tu vi đại đấu sư mà thôi, cộng thêm việc Nhạc Long ở phái xa xa, thân hình của hắn liền bị bắn bay đi mười thước, toàn thân bất động, miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Nhạc gia tiểu nhi dừng tay.

Đúng lúc đó, hai đấu linh sau lưng của Hoàng Chí Lương cũng huy chương đấu với Nhạc Long.

- Muốn nhiều khi dễ ít sao?

Nhạc Hạc cười một tiếng rồi cũng vung ra một quyền, hung hăng hướng về gã nhất tinh Đấu Linh. Hiện tại tu vi của Nhạc Hạc đã là tứ tinh đấu linh, hắn theo Đại ca ở trong dòng binh đoàn giết chóc nhiều năm, trên người cũng có một thân sát khí.

Nhìn thấy Nhạc Long và Nhạc Hạc ra tay, Khiếu Thiên Hổ cùng với Thác Ni Tư cũng muốn xông tới nhưng đều bị Nhạc Thành ngăn cản. Đại ca và nhị ca cùng động thủ, mình là lão tam cũng không thể nhàn rỗi, hắn cầm Âm dương kiếm trong tay, chân khí trong cơ thể chuyển động.

- Muốn chết.

Nhạc Thành lạnh lùng quát một tiếng, Âm Dương kiếm mang theo một lãnh khí tấn công về phía Nhạc Long nhị tinh Đấu Linh này.

Trong nháy mắt tên Nhất tinh đấu linh kia bị Nhạc Hạc đánh ngã xuống mặt đất, toàn thân toát ra thanh âm xương cốt vỡ vụn, người này đã nằm trên mặt đất.

- Phốc.

Tên Nhị tinh đấu linh bị Nhạc Thành ngăn cản cũng không kịp kêu lên một tiếng, bị Nhạc Thành chém thành hai nửa, nội tạng bắn đầy trên mặt đất, nhìn vô cùng khủng bố.

Nhìn thấy Nhạc Thành dùng một chiêu đã giết sống một nhị tinh đấu linh hơn nửa thủ đoạn cũng độc ác, hai người Nhạc Long và Nhạc Hạc đã run lên, Nhạc Tử Sơn nói với hai người rằng tam đệ lúc này đã không còn là tam đệ phế vật như lúc trước, hai người rất không tin nhưng lúc này bọn họ không thể không tin.

Nhìn thấy tu vi của Nhạc Long và Nhạc Hạc, trong người Nhạc Tử Phong liền cảm thấy rung động. sau đó lại thấy Nhạc Thành dùng một chiêu chém nhị tinh đấu linh thành hai nửa thì Nhạc Tử Phong chính thức chấn động.

- Thiếu gia chết rồi, thiếu gia chết rồi.

Mấy người có thực lực đại đấu sư nhìn thấy thực lực của ba huynh đệ Nhạc gia ra tay, sau đó Hoàng Chí Lương đã ngã xuống mặt đất, chết không có khả năng sống lại.

Đám người này vô cùng sợ hãi, mau chóng bỏ chạy về phía Hoàng gia.

- Hắc Ảnh, ngăn bọn chúng lại cho ta, một tên cũng không để lại mà giết không tha.

Trong mắt Nhạc Long hiện ra một sát khí lạnh lẽo, lớn tiếng về Hắc Ảnh dòng binh đoàn phía sau.

- Dạ, đoàn trưởng.

Hơn một trăm người đáp, sau đó thân ảnh giống như là quỷ mạnh nhanh chóng ngăn cản những người Hoàng gia chạy trốn, hắc thương trong tay lóe lên, sau đó truyền tới vài thanh âm trầm thiết.

Nhạc Tử Phong muốn ngăn cản nhưng nhìn thấy khí phách của ba vị huynh đệ thì thầm nghĩ, có lẽ ta và đại ca đã già rồi.

- Mau nhìn đi, người nhà họ Hoàng toàn bộ bị Nhạc gia ba huynh đệ giết, thật là cường hãn.

- Cũng không phải, Nhạc gia ba huynh đệ lần này trở về báo thù, Hoàng gia thật sự không nên giây vào Nhạc gia, ngay cả đứa con thứ hai của bọn họ cũng bị giết chết.

Những người vây xem đều nghị luận, ba huynh đệ của Nhạc gia vừa ra tay đã giết đối thủ, quả là không để người nhà họ Hoàng vào mắt.

- Nhị đệ, chúng ta ném xác mấy người này tới cửa hàng binh khí của Hoàng gia thì thế nào?

Nhạc Long nói với Nhạc Hạc.

Nhạc Hạc nhìn mấy cỗ thi thể trên mặt đất mà nói với Nhạc Thành:

- Tam đệ, đệ cảm thấy thế nào.

- Đại ca, nhị ca ta nghĩ rằng hãy đem những thi thể này tới cửa ra vào nhà họ Hoàng cũng được, về phần La gia và Tiền gia lần này cũng có ý hãm hại Nhạc gia, bây giờ hai huynh đã về đây, không bằng chúng ta đến cửa hàng của bọn họ xem một chút.

Nhạc Thành nói.

Vốn Nhạc Thành không định đối phó với tam đại gia tộc nhanh như vậy nhưng Nhạc Long và Nhạc Hạc vừa về đã giết Hoàng Chí Lương cho nên Nhạc Thành liền phải đem kế hoạch mà sửa lại.

- Ha ha, quả nhiên không còn giống tam đệ trước kia nữa, đại ca đồng ý.

Nhạc Long cao hứng vỗ vai của Nhạc Thành, thầm nghĩ tam đệ này lòng dạ so với mình còn độc ác hơn vài phần, hoàn toàn không giống với trước kia.

- Khiếu Thiên, người đi theo ta, Thác Ni Tư, Trần Bư, hai người các người ở lại.

Nhạc Thành nói với Thác Ni Tư và Trần Bư, hấn sợ rằng La gia và Tiền gia có cao thủ mang theo Khiếu Thiên Hồ sẽ tốt hơn. Về phần có Thác Ni Tư và Trần Bư ở lại cửa hàng binh khí, Nhạc Thành cũng yên tâm.

- Đại nhân, tiểu nhân cũng muốn đi.

Loại tràng diện này, Thác Ni Tư dĩ nhiên cũng muốn đi xem.

- Người cùng với Trần Bư ở lại đây thì ta mới yên tâm.

Nhạc Thành nói với Thác Ni Tư, mình giết người nhà họ Hoàng bọn họ nhất định sẽ có hành động.

Nhìn theo hình bóng của ba huynh đệ nhà họ Nhạc biến mất trong mắt Nhạc Tử Phong có một vẻ phấn khởi, ba đứa con của đại ca quả nhiên đều là hảo nhi tử.

Ba huynh đệ sau khi đem thi thể người nhà họ Hoàng ném vào cửa nhà họ xong, Nhạc Long tính rằng sẽ dùng một mối lửa thiêu hủy Hoàng gia nhưng bị Nhạc Thành ngăn cản lại, không thể tiện nghi cho Hoàng gia như vậy được, kế hoạch của mình chỉ mới bắt đầu thôi, giết Hoàng Chí Lương coi như là bước đầu.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

95. Chương 87 : Nhiều Người Khi Dễ Một Người Sao? (2)

Kế tiếp, Nhạc Thành đối với Hắc Ảnh dung binh đoàn cũng có hơi rung động. Hoàng gia, Tiền gia, La gia ở trong trấn lớn nhỏ cộng lại có hơn trăm hộ, trong khoảng thời gian một ngày, Hắc ảnh dung binh đoàn đã

bình định mười nhà, một mối lửa thiêu rụi sạch sẽ.

Theo như lời nói của Nhạc Long và Nhạc Hạc Nhạc Thành biết được hai người này đã ở trong Quỷ Uyên đổ máu nhiều ngày, nếu không thì thực lực của cả hai cũng không đột phá nhanh như vậy. Hai năm trước hai huynh đệ bọn họ giống như là một con kiến ở trong Hắc Ảnh Dong binh đoàn nhưng hiện tại ở Quỷ uyên cũng đã có chút danh tiếng.

Cửa hàng của tam đại gia tộc không có cao thủ gì, thậm chí ba huynh đệ và Khiếu Thiên hổ cũng không cần phải ra tay. Sau đó ba huynh đệ trở về nhà của mình.

Nhạc Long, Nhạc Hạc đã bảy năm rồi vẫn chưa về nhà, ban đêm bọn họ ở Nhạc gia cao hứng ăn một bữa cơm. Nhạc Tử Sơn nhìn thấy ba đứa con của mình trưởng thành thì mừng không được mà nước mắt tuôn rơi.

- Long Nhi, các ngươi hôm nay cũng là quá vọng động rồi, cùng lúc đối phó với ba gia tộc, bọn họ nhất định sẽ liên hợp lại đối phó với chúng ta.

Nhạc Tử Sơn nghe ba huynh đệ nói hôm nay giết mấy người nhà họ Hoàng sau đó lại bình định cửa hàng của tam đại gia tộc thì trong lòng không khỏi run lên.

- Cha, người cứ yên tâm đi có Hắc Ảnh Dong binh đoàn ở đây thì tam đại gia tộc bọn con cũng không sợ. Hiện tại tam đệ lại còn là Ngũ phẩm luyện được sư, chúng ta sợ gì nữa, mỗi ngày chúng ta đem cửa hàng của bọn họ thiêu hủy đi, xả giận cho Nhạc gia.

Nhạc Long trả lời.

Nhạc Long và Nhạc Hạc sau khi biết tam đệ của mình là ngũ phẩm luyện được sư thì không kìm được mà hít một hơi lạnh, chuyện này thật khó mà tưởng tượng được, chưa tới hai mươi tuổi đã là ngũ phẩm luyện được sư, cả Huyền Thiên đại lục cũng rất ít người có.

- Đúng thế.

Nhạc Thành cũng nói:

- Ai bảo bọn chúng trong thời gian trước kia đã thương cha và nhị thúc, thật là khi dễ Nhạc gia không có người.

Nhạc Tử Phong mỉm cười nói:

- Đại ca, chúng ta già rồi, mọi chuyện để mặc cho ba huynh đệ bọn chúng xử lý đi.

- Aizzz.

Nhạc Tử Sơn thở ra một hơi, không nói gì nữa, ba đứa con của mình đúng là đã trưởng thành, mình đã già rồi.

Mà lúc này ở trong Lập Anh Trấn, Hoàng gia cùng với Tiền gia cùng với La gia biết được chuyện này xong thì trong lòng vô cùng kinh hãi, La gia và Tiền gia hai gia chủ của hai nhà này đi suốt đêm tới Hoàng gia thì phát hiện Hoàng Huy đã tới Thất Tinh thành chưa quay về, các trưởng lão của Hoàng gia cũng không biết nên làm gì bây giờ.

Cộng thêm việc nhị thiếu gia chết đi hoàng gia hiện tại phải xử lý tang sự, gia chủ của hai nhà này cũng không ở đó lâu đều quay trở về.

- Cái gì, người nói Triệu Hổ bị giết ở Hoàng gia?

Người của Nguyên bảo tông tức giận, đây chính là sư phó của đại nhi tử Hoàng gia.

- Vân Quy trưởng lão, chúng ta ngày hôm sau mới phát hiện được thi thể của Triệu đại nhân.

Hoàng Huy sợ hãi nói.

- Triệu Hổ chết như thế nào?

Tông chủ của Nguyên Bảo tông vô cùng kinh ngạc, một tứ phẩm luyện được sư nguyên bảo tông cũng chỉ có một hai người, là bảo bối của bọn họ, địa vị so với trưởng lão cũng không kém hơn bao nhiêu.

Theo lời Hoàng Huy thì sáng sớm hôm sau mới phát hiện ra thi thể của Triệu hổ, vô thanh vô tức giết một ngũ phẩm luyện được sư, thực lực cho dù là ngũ tinh đấu vương cũng không làm được.

- Tông chủ, trên ngực của Triệu đại nhân có một lỗ máu, hình như là bị binh khí bén nhọn đâm thủng.

Hoàng Huy nói.

- Nhất định là do họ Lục làm.

Một người cất tiếng nói, xem ra họ Lục thần bí này đã đối phó với Nguyên Bảo tông.

- Phỉ Phỉ, người biết họ Lục ở đâu không?

Vân Vô Thiên hỏi vân Phỉ Phỉ.

- Tông chủ, con cũng không biết Lục tiên sinh ở đâu.

Vân Phỉ Phỉ từ từ nói, Lục tiên sinh thần bí kia thực sự đã động thủ sao, xem ra lần này Nguyên Bảo tông đã chạm phải một cường địch.

Nghĩ đến đây, Vân Phỉ Phỉ không kìm được nhớ tới chuyện mấy ngày nữa Linh Dược môn sẽ xảy ra chuyện đấu giá, một viên ngũ phẩm trung giai tụ linh đan và một thanh bảo kiếm có thể có tác dụng tăng ba thành lực công kích. Hai thứ này đã kinh động rất nhiều thế lực lớn, chẳng lẽ cũng là do Lục tiên sinh làm.

- Hoàng Huy sáng mai người trở về Lập Anh Trấn, mặt khác ta phái cho người hai tam tinh Đấu vương và một tứ tinh đấu vương, người sau khi về đem người của Nhạc gi bắt lại, nhớ rõ tìm cho ra được một luyện được sư họ Lục.

Trong mắt của Vân Vô Thiên hiện ra một hàn quang,.

- Đa tạ tông chủ.

Hoàng Huy lập tức mừng rỡ, ban đầu hắn vốn nghĩ rằng một tứ phẩm luyện được sư chết ở Hoàng gia, mình sẽ bị trách phạt, không ngờ Nguyên bảo tông lại phái cho mình ba cao thủ đấu vương để mình đối phó với Nhạc gia, thật là bất ngờ.

- Aizz.

Nghe thấy sự sắp xếp của Vân Vô Thiên, Vân Phỉ Phỉ thở dài một hơi, chỉ mong lần này Vân gia không bị tổn thất nghiêm trọng.

Ngày hôm sau ba huynh đệ nhà họ Nhạc sáng sớm đã đi tới cửa hàng của gia tộc thì phát hiện ra cửa chính đã đóng chặt, không mở cửa, điều này khiến cho Nhạc Thành nghi hoặc vô cùng.

- Đại ca, Hoàng gia, Tiền gia và La gia hình như đã sợ chúng ta, ngay cả cửa cũng không dám mở.

Nhạc Hạc nói với Nhạc Long.

- Nhị đệ, tam đệ các người nói chúng ta bây giờ nên làm gì?

Nhạc Long hỏi Nhạc Thành và Nhạc Hạc.

Nhạc Thành nhìn cửa hàng đóng cửa mà nói:

- Đại ca, nhị ca chúng ta cứ trực tiếp thiêu hủy là được.

- Được thiêu hủy toàn bộ.

Nhạc Long mỉm cười nói sau đó phân phó cho hắc ảnh long binh đoàn phóng hỏa đốt cháy.

- Hoàng gia, La gia, Tiền gia, trò chơi mới bắt đầu, các người cứ từ từ mà chờ đợi đó.

Nhìn thấy ngọn lửa ngập trời, Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Đại nhân đại nhân.

Đúng lúc bọn người Nhạc Thành định đi tới cửa hàng tiếp theo thì Thác Ni Tư đã nhanh chóng chạy tới.

- Thác Ni Tư, sao ngươi lại tới đây, ta đã bảo ngươi ở lại đại viện của Nhạc gia rồi mà

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Đại nhân, bọn người Đồng Đại Ngưu tới đây, hơn hai trăm người xuất hiện, không có chỗ ở phải làm sao bây giờ?

Thác Ni Tư cất tiếng nói. Vốn Nhạc gia có không ít chỗ ở nhưng Nhạc Long đã mang tới một trăm dong binh đoàn, hiện tại toàn bộ phòng trống của Nhạc gia đã bị lấp đầy, không ngờ lúc này Đồng Đại Ngưu cũng tới, hơn hai trăm người chờ trước cửa nhà họ Nhạc, không có chỗ đặt chân.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

96. Chương 88 : Tam Đại Gia Tộc Thảm Rồi . (1)

- Tam đệ, xảy ra chuyện gì vậy.

Nhạc Long cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Đại ca, nhị ca xem ra hôm nay chúng ta tạm thời không có thời gian đối phó với tam đại gia tộc.

Nhạc Thành nở một nụ cười khổ.

Đồng Đại Ngưu quả là có mang theo hơn hai trăm người đến, Nhạc Thành cũng không thể mặc kệ, chỉ có thể tìm địa phương cho bọn hắn đặt chân.

Nhạc Long và Nhạc Hạc nhìn thấy hai trăm người đứng ở trước cửa nhà Nhạc gia thì cũng rung động không thôi, những người này thực lực không kém dong binh đoàn của mình bao nhiêu, trong đó có tổng cộng bảy tám người là đầu lĩnh cao thủ, một người thân hình cao lớn là bất tinh đầu lĩnh.

Hơn hai trăm cường đạo ở Bạch Vân sơn mặc dù khí thế không thể so sánh với Dong Binh đoàn nhưng trên người có một luồng sát khí khiến cho người ta không dám khinh thường.

Nhạc gia có tới hai trăm người đứng trước cửa đã hấp dẫn không ít người tới xem náo nhiệt, một số người còn tưởng rằng tam đại gia tộc tới Nhạc gia để báo thù nhưng về sau thì bọn họ lập tức từ bỏ ý nghĩ này, tam đại gia tộc cho dù toàn bộ huy động cũng không có khả năng có tới nhân số nhiều như vậy.

- Tam đệ, đây là những người do đệ thu phục được sao?

Từ rất xa, Nhạc Long đã khó tin hỏi Nhạc Thành.

- Ủ, bọn họ trước kia là cường đạo ở Bạch Vân Sơn.

Nhạc Thành liền trả lời.

- Bái kiến đại nhân.

Đồng Đại Ngưu nhìn thấy Nhạc Thành thì liền ra mắt. Sau đó hơn hai trăm người ở phía sau cũng cất tiếng.

Thanh âm của hơn hai trăm người tụ hội tại một chỗ đã vang lên một hồi chấn động, người ở bên ngoài vài trăm dặm cũng có thể nghe thấy.

- Cái gì, hai trăm người này cũng là người của Nhạc gia, bọn họ hình như là thủ hạ của Tam thiếu gia gọi Nhạc Thành là đại nhân.

- Vậy thì lần này tam đại gia tộc thế thảm rồi, thế lực của Nhạc gia cũng đủ bình định cả ba nhà.

Không ít người cầu nguyện cho Tiền gia, La gia Hoàng gia.

- Đồng Đại Ngưu, có chuyện gì xảy ra vậy, các người gặp phải đối thủ lợi hại hai sao?

Nhìn thấy khuôn mặt của Đồng Đại Ngưu, Nhạc Thành liền ngạc nhiên.

Khuôn mặt của Đồng Đại Ngưu và mấy đầu linh đẳng sau đã sưng lên, khắp nơi bầm tím, nếu không nhìn kỹ thì rất khó nhận ra.

- Đại nhân, không có chuyện gì, đây là do mấy ngày trước chúng ta bị ngã.

Đồng Đại Ngưu trả lời Nhạc Thành, ánh mắt liếc trộm về phía Thác Ni Tư sau lưng của hắn.

Nhạc Thành quay đầu lại nhìn thấy Thác Ni Tư đang trừng mắt nhìn Đồng Đại Ngưu, thấy ánh mắt của Nhạc Thành thì cúi đầu xuống.

Nhạc Thành đột nhiên hiểu rõ, khó trách Đồng Đại Ngưu đồng ý làm người hầu của mình, hóa ra là do Thác Ni Tư và Tử Điện Mãng đánh bọn họ. Chuyện đã qua hơn hai mươi ngày rồi mà bọn họ vẫn còn sưng bầm như vậy, không biết lúc mới đánh bộ dáng thê thảm đến thế nào.

Nhạc Thành cũng không có ý trách Thác Ni Tư và Tử Điện Mãng, hôm đó đúng là không có biện pháp, hiện tại người hầu của Nhạc gia cùng với hơn một trăm dòng binh đoàn hợp lực, Nhạc Thành đành phải phá hủy hàng rào của Nhạc gia, xây dựng một loạt sân nhỏ, sau đó dành để hai trăm người ủy khuất xây dựng thiết bị nghỉ ở trong đó.

Bởi vì nhóm người Đồng Đại Ngưu tới, Nhạc Thành đành tạm thời đình chỉ hành động với Tma đại gia tộc. Nhạc Thành cũng cố ý đưa cho Đồng Đại Ngưu vài viên đan dược, tăng thêm sự kính trọng của bọn họ thêm mấy phần.

Nhìn thấy Nhạc Thành kéo tới hơn hai trăm người, Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong cũng kinh ngạc không ra lời, hai người nhận ra tu vi của Đồng Đại Ngưu là bát tinh đầu linh, từ nay về sau Nhạc gia ở Lập Anh trấn tuyệt đối là một thế lực lớn.

Hai ngày sau sân nhỏ ở nhà Nhạc gia đã được xây cất hoàn toàn, tổng cộng có hơn mười tòa nhà, chiếm diện tích rất lớn. sau khi thu xếp xong những chuyện này, Nhạc Thành dự định một lần nữa đối phó với Hoàng gia, ước hẹn của mình với Thanh Dương môn đã sắp tới Nhạc Thành muốn sớm xử lý chuyện của nhà họ Hoàng.

Về phần đầu giá đại hộ Linh Dương môn Nhạc Thành cũng muốn xem nhưng không có thời gian. Chỉ là lần này Nhạc Thành nghe nói ngũ phẩm đan dược do mình luyện chế đã mang tới phản ứng rất lớn ở Thất Tinh thành.

Phản ứng lần này so với việc Nhạc Thành lúc trước luyện chế ba viên đan dược tứ phẩm bán ở Nguyên Bảo tông còn lớn hơn nhiều.

Ngày thứ ba, Nhạc Thành tới cửa hàng binh khí xem một chút thì phát hiện ngoại trừ cửa hàng binh khí của Hoàng gia đã không còn buôn bán nữa, mà cửa hàng binh khí của Nhạc gia lúc này đã đầy người, Nhạc Thành lúc này cũng để ra một giá tiền rất thấp, về phần lợi nhuận Nhạc Thành không quan tâm.

Mấy ngày nay Nhạc Tử Sơn cũng rất vui vẻ, ba đứa con đều quay lại bên mình, hơn nữa cả ba đều có tiền đồ.

Sau khi quay lại Nhạc gia, Nhạc Thành thương nghị cùng với Nhạc Long và Nhạc Hạc cách đối phó với chuyện nhà Hoàng gia.

Xem ra trò chơi mới bắt đầu mà thôi.

Nhạc Thành thì thảo luận, gia chủ của Hoàng gia mang theo mấy người Đầu vương của Nguyên bảo tông quay lại Lập Anh Trấn, vừa đi về đã phát hiện ra ở hoàng gia treo một vải trắng, đúng là có tang sự. Hoàng Huy ngạc nhiên nhanh chóng đi vào thì thấy ở trước linh đường có khắc tên con mình, hắn thấy vậy thì cơ hồ muốn ngất đi.

Biết được đứa con của mình chết ở trong tay của Nhạc gia, Hoàng Huy liền liên hệ với La gia và Tiền gia đồng thời tới nhà của Nhạc gia.

Tiền gia cùng với La gia hai nhà ngày trước nghe không ít điều kinh hãi từ Nhạc gia, nghe thấy Hoàng Huy mang về ba cao thủ đầu vương thì cũng chuẩn bị lực lượng gia tộc, chuẩn bị tấn công phá hủy nhạc gia.

Nhạc Thành đến cửa ra vào của Nhạc gia thì phát hiện lúc này Hoàng gai, Tiền gia, La gia tất cả gần hai trăm người, trong đó có mười tên cao thủ đấu linh và ba hán tử áo trắng.

- Cao thủ đấu vương, chẳng lẽ là người của nguyên bảo tông phái tới?

Nhạc Thành lầm bầm nói.

- Chủ nhân, ba người đó có thực lực đấu vương.

Khiếu Thiên Hổ nói với Nhạc Thành.

- Ta biết, đợi chút nữa người cùng với Tử Điện Mãng thấy ta phân phó hãy ra tay.

Nhạc Thành nói, ba đấu vương mà thôi, chỉ cần Thác Ni Tư xuất mã là đủ rồi.

- Nhạc Tử Sơn, người ra đây cho ta.

Hoàng Huy nổi giận hướng về phía đại môn của Nhạc gia mà la lớn.

- Hoàng gia lão tiểu tử, người tên là gì, ta là Nhạc Long, người nói chuyện với ta là được rồi.

Nhạc Long la lớn về phía Hoàng Huy.

Lúc này Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong vẫn chưa biết người của Hoàng gia đến, Nhạc Long cũng không báo cho hai người.

Hắc Ảnh Dong binh đoàn cưỡi ngựa màu đen xếp chỉnh tề trước đại viện của Nhạc gia, sau lưng Đồng Đại ngư và hai trăm người từ Bạch Vân sơn cũng xuất hiện, đặc biệt là khí thế của Hắc Ảnh Dong Binh đoàn khiến cho người của tam đại gia tộc như muốn nhũn cả chân.

- Người chính là Nhạc Long, chính là người giết con của ta.

Vừa nghe thấy tên của Nhạc Long, trong mắt của Hoàng Huy xuất hiện một ngọn lửa, hận không thể thiêu cháy tên tiểu tử này.

- Chính là tiểu gia nhà ngươi.

Nhìn về phía Hoàng Huy, Nhạc Long cũng không có một chút sợ hãi, hắn nhìn chằm chằm về phía Hoàng huy, lão tiểu tử này chính là người đánh bị thương cha mình, hôm nay phải cho hắn đẹp mắt.

- Được được.

Ánh mắt của Hoàng Huy lộ ra hung quanh, trong mắt tràn ngập sát khí, nhất định phải giết tên tiểu tử này báo thù cho con của mình.

- Phụ thân, nhị thúc.

Đúng lúc này Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong đi ra.

Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong nghe nói người nhà họ Hoàng tìm đến lại nhìn thấy trận thế trước mắt thì trong lòng hơi kinh hãi.

- Nhạc Tử Sơn, người cuối cùng cũng đã ra.

Hoàng Huy hung hăng nói với Nhạc Tử Sơn:

- Tính mạng của con ta, toàn bộ Nhạc gia các người hôm nay sẽ phải đền lại.

- Hoàng Huy, chỉ sợ người không có bản sự này.

Nhạc Tử Sơn lạnh nhạt nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

97. Chương 88 : Tam Đại Gia Tộc Thảm Rồi . (2)

- Nhạc gia bây giờ... không còn là Nhạc gia lúc trước nữa.

- Thật không, hôm nay ta muốn Nhạc gia các người biến mất khỏi Lập Anh Trấn.

Hoàng Huy cười lạnh nói.

- Hoàng Huy, đừng quên tông chủ nói người tìm tên Lục Luyện được sư kia, không phải là nói người tức giận.

Một hán tử áo trắng trong nguyên bảo tông nói với Hoàng Huy.

- Vâng mấy đại nhân, ta biết rõ.

Hoàng Huy mỉm cười nói, trước ba đầu vương của Nguyên bảo tông hán cũng không dám tức giận.

- Nhạc Tử Sơn, người mang gã Lục luyện được sư của Nhạc gia giao ra đây, nếu không ta sẽ không khách khí.

Hoàng Huy nói với Nhạc Tử Sơn.

- Luyện được sư họ Lục....

Nhạc Tử Sơn không biết chuyện này là gì, mà người nhà họ Nhạc cũng không hiểu.

- Quả nhiên là người của Nguyên bảo tông.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trong mắt xuất hiện hàn ý:

- Nguyên bảo tông, hừ.

- Hoàng Huy, Nhạc gia không phải là chỗ để lão tiểu tử người giương oai, còn có Tiền gia La gia, hôm nay ta sẽ cho các người một bài học.

Nhạc Thành hung hăng nhìn chăm chăm về phía Hoàng Huy, ánh mắt hiện ra một vẻ lạnh lẽ.

Bị ánh mắt của Nhạc Thành nhìn chăm chăm vào, Tiền gia và La gia gia chủ cũng nhin không được mà run lên.

- Khẩu khí của tên tiểu tử nhà ngươi thật ngông cuồng.

Hoàng Huy chăm chăm lạnh lùng nhìn về phía Nhạc Thành.

- Nhạc Tử Sơn, mau giao cho ta tên luyện được sư họ Lục kia.

Hoàng Huy một lần nữa nói với Nhạc Tử Sơn.

- Hoàng Huy, ta cũng không biết người nói cái gì.

Nhạc Tử Sơn cũng không hiểu, cái gì mà luyện được sư họ Lục, Nhạc gia hiện tại làm gì có luyện được sư nào họ Lục.

- Có đúng không, ta sẽ đích thân đi tìm

Hoàng Huy cười lạnh một tiếng, sau đó lập tức giẫm chân đi về phía Nhạc gia.

- Đồng Đại Ngưu, xử lý hần cho ta.

Nhạc Thành nhìn thấy vậy thì vội kêu Đồng Đại ngưu xử lý.

- Tiểu tử, người lùi về cho ta.

Lời nói của Nhạc Thành vừa mới dứt thì Đồng Đại Ngưu đã di chuyển thân hình, một đạo tàn ảnh xuất hiện, Đồng Đại Ngưu phát tay về phía Hoàng Huy.

- Âm.

Một tiếng vang lớn ,sau đó trên mặt đất đã xuất hiện một hố sâu, thân hình của Hoàng Huy nhanh chóng bay mấy mét mà ngã trên mặt đất.

Hoàng Huy chỉ có tu vi lục tinh đấu linh, Đồng Đại Ngưu thì có tu vi bát tinh đấu linh, cộng thêm Đồng Đại Ngưu công kích bất ngờ khiến cho Hoàng Huy không chống trả nổi, từ khóe miệng bắt đầu phun ra một vết máu.

- Bát tinh đấu linh.

Trong tam đại gia tộc có không ít người kin hĩ, mà ngay cả Hoàng Huy cũng nghi hoặc, Nhạc gia không có bất kỳ cao thủ bát tinh đấu linh nào, theo Hoàng Huy biết thực lực cao nhất của Nhạc gia là Nhạc Tử Sơn, ba đứa con của hắn cao nhất cũng chỉ có thực lực ngũ tinh đấu linh mà thôi.

Đồng Đại Ngưu một chiêu đẩy lui thì nhanh chóng quay lại đứng đằng sau Nhạc Thành.

- Nhạc gia thật ngông cuồng, một bát tinh đấu linh ngông cuồng mà cũng dám ngạo mạn.

Vân Hải nhin không được, trong mắt liền xuất hiện hàn ý.

- Để ta tới giáo huấn ngươi một chút.

Vân Hải từ từ nói sau đó thân hình đột nhiên xoay chuyển, thân ảnh biến chuyển rồi nói:

- Không giao họ Lục ra đây, ta bắt Nhạc gia gia chủ của các ngươi lại.

Vân Hải nói xong liền di chuyển thân ảnh đánh về phía Nhạc Tử Sơn. Đấu Khí ngập tràn, lưu lại một chuỗi tàn ảnh trên bầu trời.

- Cao thủ Đấu vương, đúng là cao thủ đấu vương.

Không ít người kinh ngạc lên, chỉ có cao thủ đấu vương mới làm được như vậy.

- Phụ thân, chú ý.

Nhạc Long Nhạc Thành hai huynh đệ liền thay đổi sắc mặt, người này đúng là cao thủ đấu vương. Hoàng gia khi nào thì có cao thủ như vậy, mặc dù biết mình không phải là đối thủ nhưng bọn họ vẫn đánh về phía Vân Hải.

Nhạc Thành liền cười cười, chỉ là một cao thủ Đấu vương mà thôi, một mình Thác Ni Tư là đủ rồi.

- Tam Tinh đấu vương mà thôi, Nhạc gia không tới phiên ngươi tới giường oai.

Không đợi Nhạc Thành phân phó, thân ảnh của Thác Ni Tư đã như tia chớp trên không trung, ma pháp lực phong hệ chuyển động, một mảng kiếm trong tay bỗng xuống.

Thác Ni Tư vốn có thực lực ma pháp sư cấp năm có thể chống lại bát tinh Đấu Vương, cộng thêm thanh bảo kiếm do Nhạc Thành luyện chế thì cho dù là Thập Tinh Đấu vương cũng có thể chống lại huống chi chỉ là một tam tinh đấu vương nho nhỏ mà thôi.

- Ma pháp sư cấp năm.

Cảm thấy khí tức toàn thân của Thác Ni Tư, trên khuôn mặt của Vân Hải liền thay đổi, không dám đánh tiếp về phía Nhạc Tử Sơn nữa.

- Ma pháp sư cấp năm. Thác Ni Tư đúng là ma pháp sư cấp năm.

Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong, còn có Nhạc Long Nhạc Hạc chỉ biết rằng Thác Ni Tư là người hầu của Nhạc Thành, không ngờ hắn còn là ma pháp sư cấp năm, thật là khó tin.

Người của Nhạc gia kể cả Nhạc Tử Sơn đưa mắt nhìn Nhạc Thành, một ma pháp sư cấp năm mà cũng phải là người hầu cho hắn, rốt cuộc hắn còn bí mật gì đây.

- Âm.

Một tiếng vang lớn, Thác Ni Tư có thực lực cao hơn Vân Hải rất nhiều, một lực lượng cường đại xoáy trào, rung động đánh về phía Vân Hải.

- Xoẹt.

Thân hình của Vân Hải bị đánh bay trên mặt đất, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, run rẩy vài cái sau đó rồi chết.

Nếu như thực lực tam tinh Đấu vương của Vân Hải khiến cho mọi người rung động thì thực lực của Thác Ni Tư với ma pháp sư cấp năm đánh chết Vân Hải khiến cho mọi người phải thất thần. Tất cả mọi người nhìn thấy cổ thi thể trước mắt tưởng chừng như mình đang nằm mơ.

- Vân Hải Vân Hải.

Vân Thiên cùng với Vân Phách sau khi phục hồi tinh thần liền đi tới cạnh Vân Hải, đáng tiếc hắn đã trở thành một cái xác chết.

- Nhạc gia các người thật to gan, dám giết cả người của Nguyên Bảo tông.

Nhìn thấy thi thể của Vân Hải, Vân Thiên cùng với Vân Phách hai người tức giận.

Hoàng Huy cùng với gia chủ hai nhà La tiên cũng chấn kinh, bọn họ vốn có cường giả đấu vương mới dám đi vây hãm Nhạc gia, vậy mà hiện tại thực lực của Nhạc gia đã không còn như trước kia, một cao thủ đấu vương cũng bị họ giết chết. Sắc mặt ba người họ trắng bệch.

- Nguyên bảo tông thì sao?

Nhạc Thành lạnh lùng quát, các ngươi là được Hoàng gia mời đến, ta mặc kệ Nguyên Bảo tông cùng với Hoàng gia có quan hệ thế nào nhưng dám đối phó với Nhạc gia thì cũng phải nhận sự trả thù của ta.

- Thác Ni Tư, giết hai người bọn họ cho ta.

Nhạc Thành một lần nữa quay đầu nói với Thác Ni Tư, chỉ là hai đấu vương mà thôi, lần này phải cho Nguyên Bảo tông biết mình không nói đùa, ngược lại còn muốn xem xem bên trong Nguyên Bảo tông rốt cuộc có bao nhiêu Đấu vương.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

98. Chương 89 : Cường Giả Đấu Hoàng . (1)

- Đại nhân, không có vấn đề gì.

Thác Ni Tư mỉm cười nói, ma pháp lực chuyển động quanh người. Thân ảnh của hắn như thiểm điện kiếm mang trong tay hướng về phía Vân Phách, đối với một tam tinh Đấu vương và một tứ tinh Đấu Vương, Thác Ni Tư không coi ra gì.

- Đại ca, nhị ca đừng cho Hoàng gia và Tiên gia còn có La gia chạy thoát.

Nhạc Thành nói với Nhạc Long và Nhạc Hạc, đồng thời cầm Âm Dương Kiếm trong tay, đánh về phía tam đại gia tộc, lần này Nhạc Thành dự tính rằng sẽ làm cho tam đại gia tộc có một giáo huấn vĩnh viễn.

- Giết.

Nhạc Long khôi phục tinh thần lại, vừa rồi biểu hiện của Nhạc Thành khiến cho hắn thấy Nhạc gia có tương lại, liền ra lệnh cho dòng binh đoàn phía sau lưng mình, nhanh chóng lao về phía đám người trong tam đại gia tộc.

Từng tiếng ngựa dồn dập vang lên, một trăm con ngựa công kích về phía người của Tam đại gia tộc, loại tràng diện này đối với Dòng binh đoàn đã là chuyện thường ngày.

- Các huynh đệ, giết cho ta.

Đồng Đại Ngưu nhìn thấy người của dong binh đoàn khí thế uy phong thì cũng không chịu thua kém. Đùa người của dong binh đoàn thực lực so với hai trăm người của mình thì thực lực thấp hơn nhưng khí thế thì mình không thể bì nổi.

Nhìn thấy đám người hắc ảnh dong binh đoàn tiến lên, Đồng Đại Ngưu cũng hét lớn một tiếng dẫn đường tấn công, Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong thấy hai người như vậy cũng nắm binh khí của mình mà vọt lên.

Người của tam đại gia tộc thấy Hắc ảnh dong binh đoàn và thủ hạ của Đồng Đại Ngưu thì bắt đầu ào ào bỏ chạy.

Nhạc Thành cầm kiếm quang trong tay, đánh bại một tam tinh đại đấu sư sau đó cũng bắt đầu đánh giá chiến trường.

Đồng Đại Ngưu chống lại Hoàng Huy, Nhạc Long cùng với Nhạc Hạc tấn công hai người tứ tinh đấu linh của Nhạc gia, Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong thì đấu với hai gia chủ của La gia và Tiền gia. Về phần mấy đấu linh của Đồng Đại Ngưu và Dong binh đoàn thì cũng đấu với đấu linh của tam đại gia tộc.

Nói tóm lại, Nhạc gia bây giờ số Đấu Linh so với tam đại gia tộc cộng lại thì còn nhiều hơn, về phần Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng, hai lục giai ma thú được Nhạc Thành phân phó không tỏ ra thực lực chân chính nên đành phải giả làm nhất tinh Đấu Linh.

Đặc sắc nhất chính là cuộc chiến trên không trung, từng tanhnh âm phá hủy khổng lồ đến mấy chục dặm xung quanh cũng nghe thấy. Thác Ni Tư chống lại hai cao thủ đấu vương vẫn không bị rơi vào thế hạ phong cơ hồ còn chiếm thượng phong.

Thác Ni Tư mặc dù chiếm thượng phong nhưng muốn giết hai người thì thật không dễ dàng, hai cao thủ đấu vương liên thủ quả là không dễ đối phó.

- Nhạc huynh, ta tới.

Ở biên giới chiến trường một lần nữa lại xuất hiện mười người, xem trang phục thì chính là người của Yến gia.

Yến gia gia chủ nghe nói tam đại gia tộc tụ tập người vây Nhạc gia thì vội vàng hoảng sợ, mặc dù biết ba con của nhạc gia bây giờ đều trở về nhưng thực lực của Hoàng gia quá mạnh.

Yến Nhân Hùng không có thời gian nghĩ nhiều nhanh chóng tham gia vòng chiến, có người của Yến gia gia nhập, tam đại gia tộc càng không phải là đối thủ, sau một lát tam đại gia tộc chưa còn tới một nửa, bị tổn thương trầm trọng.

Nhìn thấy người của Yến gia đã tới trong lòng Nhạc Thành rất cảm động, Yến gia quả nhiên là minh hữu kiên cố nhất của Nhạc gia.

- Âm âm.

Ở trên bầu trời không ngừng truyền tới từng đợt thanh âm bạo phá mặt đất cũng cát bay đá chạy, cuộc chiến của Đấu vương người bình thường không thể tham gia.

- Khiếu Thiên hổ.

Nhạc Thành nói với Khiếu Thiên Hổ cách đó không xa.

- Chủ nhân, có chuyện gì.

Khiếu Thiên Hổ vừa giết xong một nhất tinh đấu linh, nghe Nhạc Thành gọi mình thì nhanh chóng chạy tới.

- Giúp Thác Ni tư giết một đối thủ, không cần hóa bản thể.

Nhạc Thành nói với Khiếu Thiên hổ.

Nhìn cuộc chiến trên không trung giữa Thác ni tư và hai cao thủ đấu vương thì Nhạc Thành biết là chuyện không dễ dàng cho nên sai Khiếu Thiên Hổ đi đối phó với một người.

- Chủ nhân, yên tâm đi.

Khiếu Thiên Hổ cười lớn một tiếng, thân ảnh bỗng nhiên bay lên bầu trời, đao nắm chặt trong tay, bỏ về phía Thác Ni Tư và tứ tinh Đấu Vương kia.

- Ầm.

Một tiếng ầm vang lên, trong kinh ngạc của tất cả mọi người, một đấu vương từ trên không trung ngã xuống mặt đất, nhìn Khiếu Thiên Hổ giống như không thể tưởng tượng được, lẩm bẩm nói:

- Người... người là cường giả Đấu hoàng.

- Thác Ni Tư, có muốn ta hỗ trợ không?

Khiếu Thiên hổ mỉm cười nhìn Thác Ni Tư phía trước.

- Khỏi cần, ta trước hết có thể giết hẳn.

Thác Ni Tư giảm bớt một đối thủ thì áp lực bị giảm, lực công kích trong tay liền trở nên ác liệt.

- A.

Sau ba chiêu, Vân Phách đã bị Thác Ni Tư giết, Nguyên bảo tông ba đấu vương các cao thủ lần lượt bỏ mình, cảnh tượng này thật vượt quá ngoài tưởng tượng của mình.

- A, Khiếu Thiên cũng là cao thủ đấu vương.

Người của Nhạc gia nhìn Khiếu Thiên Hổ trên không trung không thể tin nổi. Bên người Nhạc Thành lại có thêm một cao thủ Đấu vương, đem cao thủ Đấu vương đến từ hoàng gia giết đi.

- Chạy mau.

Không biết ai là người đầu tiên trong tam đại gia tộc kêu lên câu này, tràng diện lúc này liền trở nên hỗn loạn.

- Bỏ đi, mọi người đừng đuổi theo.

Mọi người đang muốn đuổi theo thì bị Nhạc Thành ngăn lại.

- Tam đệ, tại sao không cho chúng ta đuổi theo?

Nhạc Long và Nhạc Hạc tới cạnh Nhạc Thành, bọn họ không hiểu tại sao không nên đuổi theo.

- Đại ca, nhị ca chúng ta trở về rồi hãy nói, chỗ này cũng không nên ở lâu thêm nữa.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Trong nháy mắt người của tam đại gia tộc đã trốn hết, mọi người liền quét dọn chiến trường, lần này tam đại gia tộc bị tổn thất thảm trọng, Đấu Linh cao thủ của bọn họ toàn bộ bị giết sạch.

Trong đại sảnh Nhạc gia, Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong... và những người trong tộc, còn có gia chủ Yến gia Yến Nhân Hùng cũng ở đây.

Yến Nhân Hùng nhìn thấy thực lực lớn của Nhạc gia thì cả kinh thần hồn hồi lâu, hai người là cao thủ Đấu vương, loại thực lực này ở Lập Anh trấn đúng là mạnh nhất, cộng thêm tổn thất thảm trọng của tam đại gia tộc này, ngoại trừ gia chủ trốn thoát thì những người khác đều không có thực lực chống lại Nhạc gia.

Khiếu Thiên Hổ cùng với Thác Ni Tư còn có Trần Bưu đứng ở phía sau lưng Nhạc Thành khiến cho Nhạc Tử Sơn cũng không dám ngồi xuống, một tứ phẩm luyện dược sư, một ma pháp sư cấp năm, một cao thủ đấu vương nhưng chỉ trung thành đứng sau lưng Nhạc Thành khiến cho ông không tìm được mà trừng mắt nhìn hẳn.

- Nhạc huynh. Chúc mừng huynh, huynh có ba đứa con như vậy khiến tại hạ phải hâm mộ.

Yến Nhân Hùng nói.

- Yến huynh khách khí rồi, xin đa tạ Yến huynh trợ giúp cho Nhạc gia.

Nhạc Tử Sơn nói, nếu như không phải có Yến gia một mực hỗ trợ Nhạc gia, Nhạc gia đã sớm không vượt qua được.

- Với quan hệ hai nhà chúng ta thì Nhạc huynh làm vậy thì khách khí rồi, tiểu đệ hôm nay có chuyện muốn thương lượng với Nhạc huynh.

Yến Nhân Hùng nói.

- Yến huynh mời nói.

Nhạc Tử Sơn nói, nếu bây giờ Yến gia có chuyện muốn nhờ thì Nhạc Tử Sơn nhất định không từ chối.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

99. Chương 89 : Cường Giả Đấu Hoàng . (2)

Yến Nhân Hùng nhìn Nhạc Thành một chút rồi lập tức nói với Nhạc Tử Sơn:

- Tiểu nữ Yến Hiểu Kỳ đã hai mươi tuổi rồi, cũng đã ra mắt Nhạc huynh, tiểu nha đầu kia ở ma pháp học viện thiên phú cũng không tệ, Thời gian trước tiểu đệ thấy nó và Nhạc Thành thiếu gia rất hợp duyên cho nên tiểu đệ muốn đem nó gả cho tam thiếu gia Nhạc Thành, không biết huynh nghĩ thế nào?

- Cái gì?

Nhạc Thành là người đầu tiên kinh ngạc, không ngờ nhà gái lại đến cầu hôn.

- A.

Nhạc Tử Sơn cũng hơi sững sờ mà nhìn nhìn Nhạc Thành, Nhạc Thành ba năm trước đã bị Dịch gia từ hôn, Nhạc Thành sẽ ước hẹn ba năm, theo lý mà nói hôn ước của Nhạc Thành và Dịch Thiên vẫn chưa chính thức giải trừ, Yến gia Yến hiểu Kỳ Nhạc Tử Sơn biết rõ, tiểu nha đầu kia nếu thật sự thành thân với Nhạc Thành thì Nhạc Tử Sơn cũng không phản đối.

- Chuyện này... Nhạc Thành ý của con thế nào?

Nhạc Tử Sơn cũng không biết phải trả lời thế nào nhưng trong lòng thật ra cũng đồng ý, tiểu nha đầu Yến gia cũng không tệ, Yến gia vừa qua cũng hỗ trợ Nhạc gia không ít, chỉ vào chuyện này Nhạc gia sẽ không cự tuyệt yến gia, huống chi Yến Nhân Hùng tự mình nói ra.

Người của Nhạc gia đều đưa mắt mà nhìn về phía Nhạc Thành, tất cả mọi người đều nở một nụ cười với hắn. Mọi người ở Nhạc gia cũng biết, bởi vì Nhạc Thành trước kia mang tiếng là phế vật, Dịch gia không muốn làm thông gia cùng với Nhạc gia cho mới tới từ hôn, đó là sự vũ nhục lớn với Nhạc Thành cho nên Nhạc Thành chỉ có thể lựa chọn tự sát. Cũng may là Nhạc Thành tự sát không thành công hơn nữa còn xảy ra biến hóa cực lớn, không còn là phế vật nữa mà trở thành thiên tài.

- Phì.

Ở sau lưng Nhạc Thành, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Trần Bưu, Thác Ni Tư, Đồng Đại Ngưu nhìn không được mà cười trộm, xem ra chủ nhân của mình khá được hoan nghênh, có người tới cầu hôn.

Nhạc Thành không kim được mà quay đầu nhìn năm người một chút, sắc mặt của năm người liền biến đổi.

- Thiếu gia Nhạc Thành, chuyện này thiếu gia cảm thấy thế nào? Nếu không muốn thì cứ nói cho lão phu biết, tiểu nữ nhà ta có chỗ nào không xứng với Nhạc Thành thiếu gia?

Yến Nhân Hùng nhìn thấy năm cao thủ đằng sau Nhạc Thành gọi Nhạc Thành là đại nhân và chủ nhân thì cũng không dám gọi thẳng tên của hắn.

Nhìn thấy nét khó xử trên khuôn mặt của Nhạc Thành, Yến Nhân Hùng cũng không ôm bao nhiêu hi vọng, xem ra nữ nhân của mình chỉ có quan hệ mập mờ với Nhạc Thành mà thôi.

- Yến bá phụ, bá phụ cứ kêu thẳng tên của văn bối, hai chữ thiếu gia này văn bối không nhận nổi không phải văn bối không đồng ý chỉ sợ Hiếu Kỳ không đồng ý.

Nhạc Thành mỉm cười nói, đối với Yến Hiếu Kỳ, Nhạc Thành cũng không muốn cự tuyệt, nghĩ lại trước kia mình cũng đã ăn không ít đậu hũ của nang.f

- Cái này, Nhạc Thành thiếu.... Nhạc Thành hiền chất cứ yên tâm, lần trước Hiếu Kỳ trở về ma pháp học viện ta đã hỏi ý tứ của nó, Hiếu Kỳ đã đồng ý.

Thấy Nhạc Thành không cự tuyệt, Yến Nhân Hùng không kìm được mà vui mừng.

Bây giờ thực lực của Nhạc gia Yến Nhân Hùng đánh giá rất cao, ba vị huynh đệ của nhà họ Nhạc đều rất oai hùng và trẻ tuổi, đặc biệt là Nhạc Thành, có một ma pháp sư cấp năm, một tứ phẩm luyện được sư, một cao thủ đấu vương làm người hầu, về sau tiền đồ nhất định không kém, Nhạc gia về sau cường đại thì nữ nhi của mình cũng được hạnh phúc.

- Mọi chuyện này để cho cha tiểu chất làm chủ là được.

Nhạc Thành nói với Nhạc Tử Sơn, dù sao cũng là nữ nhân, mình cũng không sợ nhiều người.

- Được rồi, Yến huynh chúng ta quyết định như vậy đi.

Thấy Nhạc Thành không phản đối Nhạc Tử Sơn cũng cao hứng, sau đó hai gia chủ liền thương nghị chuyện hôn sự khiến cho Nhạc Thành cảm thấy hơn buồn bực, đây chẳng qua cũng chỉ là đính hôn mà thôi, chưa phải là thành thân.

Sau khi nhường cho hai người thương nghị, Nhạc Thành cùng với Nhạc Long, Nhạc Hạc còn có bốn người Khiếu Thiên Hổ đi ra ngoài đại sảnh.

- Đại ca, nhị ca chúng ta nên xuất phát.

Nhạc Thành nói với Nhạc Long và Nhạc Hạc. Bốn họ muốn trừ tận gốc La gia và Tiền gia, sau đó sẽ từ từ để Hoàng gia chết trong sợ hãi.

- Được, chúng ta xuất phát, trước hết đem La gia và Tiền gia nhỏ cỏ tận gốc.

Nhạc Long cất tiếng nói, trong mắt hiện ra một sát khí, lần này La gia và Tiền gia đối phó với Nhạc gia, chuyện này tuyệt đối không thể lưu.

- Đi.

Nhạc Thành dẫn đầu đoàn người nhạc gia mang theo đoàn người đi. Nhạc Tử Sơn và Yến Nhân Hùng vì thảo luận hôn sự của Nhạc Thành và Yến Hiếu kỳ cho nên không đi cùng.

Sau một thời gian cả ba quay về Nhạc gia.

- Các người đi đâu mà lâu như vậy mới về, trên người sao lại có vết máu.

Nhìn thấy mọi người trở về đại sảnh, Nhạc Tử Sơn chăm chú mà nhìn, thấy trên người ba bọn họ có vết máu thì hoảng sợ.

- Không có chuyện gì đâu cha, chúng ta chỉ thiêu rụi nhà của La gia và Tiền gia mà thôi, từ nay về sau ở Lập Anh trấn cũng không còn hai gia tộc này nữa.

Nhạc Long cất tiếng nói, đối với việc thiêu rụi hai gia tộc, hắn coi giống như là chuyện hàng ngày vậy.

- Cái gì, các người vừa mới tiêu diệt La gia và Tiền gia.

Nhạc Tử Sơn kinh hãi trừng mắt, Nhạc Tử Phong và Yến Nhân Hùng cũng cảm thấy khó tin.

Kỳ thật chuyện này cũng rất bình thường, cao thủ của La gia và Tiền gia đã bị chết sạch. Sở dĩ Nhạc Thành lúc đầu không đuổi theo vì sợ bọn họ chạy tứ tán, không thể truy đuổi hết.

- Cha, sáng ngày mai cha phái người tiếp thu sinh ý của hai gia tộc này là được rồi, Các cửa hàng của La gia và Tiền gia Nhạc gia chúng ta có bảy thành, Yến gia có ba thành, cha thấy thế nào?

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Tử Sơn, Yến gia lần này hỗ trợ Nhạc gia, hơn nữa lại còn đính hôn với mình, Nhạc Thành tặng ba thành cửa hàng cho Yến gia cũng đúng.

- Ta đương nhiên không có vấn đề gì, Yến huynh huynh thấy thế nào?

Nhạc Tử Sơn phục hồi tinh thần hỏi Yến Nhân Hùng.

- Vậy đa tạ Nhạc huynh.

Yến Nhân Hùng phục hồi tinh thần lại, ba thành sinh ý cửa hàng chuyện này đối với Yến gia cũng không phải là một số lượng nhỏ.

Trong lòng Yến Nhân Hùng không khỏi cảm thấy tiếc hận cho Tiền gia và La gia, nếu như không có Hoàng gia giết dây thì bọn họ cũng không ngu ngốc đối phó với Nhạc gia, khiến cho cuối cùng chết không thể nhắm mắt.

Sau khi mọi người tản đi, Nhạc Thành quay trở về phòng của mình, đối phó với La gia và Tiền gia Nhạc Thành không để vào mắt, bây giờ việc duy nhất khiến hắn lo lắng chính là việc Hoàng gia có liên quan tới Nguyên Bảo tông.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

100. Chương 90 : Tiêu Diệt Nhạc Gia . (1)

- Nguyên Bảo tông, các người tốt nhất đừng chọc giận ta, nếu không thì các người cũng sẽ bị ta tiêu diệt.

Trong mắt của Nhạc Thành hiện ra một tia lạnh lùng.

Sau đó Nhạc Thành liền khoan chân mà tu luyện, mặc kệ Nhạc Thành ở nơi nào hắn cũng không quên việc tu luyện của mình. Cho dù hiện tại có hai con mãnh thú lục giai Nhạc Thành cũng không lùi biếng, chỉ có thực lực của mình mới là vương đạo, nếu không có thực lực thì tất cả mọi thứ xung quanh đều là hư vô.

Một thanh mang nhẹ nhàng quấn quanh Nhạc Thành, một lát sau Nhạc Thành đã tiến nhập vào tình trạng tu luyện.

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành đình chỉ việc tu luyện dự định đi tới cửa hàng binh khí mà xem xét. Kết quả trên đường đi hắn nghe được hai chuyện, một chuyện chính là La gia và Tiền gia đã bị Nhạc gia tiêu diệt.

Một chuyện khác chính là chuyện đấu giá của Linh Dược môn ở Thất tinh thành, nghe nói lần đấu giá này có ngũ phẩm đan dược cùng với một thanh dị kiếm thần kỳ bán với giá trên trời. Ngũ phẩm đan dược Tự Linh đan đã bán được ba nghìn chín trăm kim tệ, và bảo kiếm bí ẩn thì bán được một vạn một nghìn kim tệ. Nghe nói là được một người của Hoàng gia mua đi.

Nghe thấy giá tiền như vậy Nhạc Thành cũng bất ngờ, không ngờ thanh bảo kiếm mà mình tiện tay luyện chế lại có giá mắc hơn đan dược gấp bội như vậy.

Lúc đến cửa hàng binh khí của Nhạc gia, Nhạc Thành phát hiện ra chuyện tình đã không tốt, tốc độ luyện chế đan dược của Trần Bưu không đủ, vì vậy Nhạc Thành đành phải khôi phục giá lại, dù sao bây giờ toàn bộ cửa hàng binh khí trong trấn đều là của Nhạc gia, không sợ không có ai mua.

Ở phía không xa, cửa hàng binh khí của Hoàng gia đã đóng cửa, nghe đồn hôm nay cửa lớn của Hoàng gia cũng bị đóng chặt.

Sau khi ở bên ngoài đi một vòng, Nhạc Thành một lần nữa quay trở về đại viện của Nhạc gia, lúc này vừa vặn chạm phải Đồng Đại Ngưu và một đám người đang cãi nhau.

Nhìn thấy Nhạc Thành trở về, Đồng Đại Ngưu liền đứng thẳng người lên mà nói:

- Đại nhân, người về rồi.
- Đồng Đại Ngưu, người tập hợp tất cả mọi người lại, ta có chuyện muốn nói.

Nhạc Thành nói với Đồng Đại Ngưu.

Nhìn thấy đám người đang cãi nhau âm ỉ, còn muốn mời đại ca và nhị ca, Nhạc Thành thầm cảm khái. Hôm nay mình nên nói cho Đồng Đại Ngưu một chút rằng mình cần một người hầu hữu dụng chứ không phải cần một người hầu không lý tưởng, mình muốn có một thể lực, khiến cho người ta phải kinh hãi chứ không phải là một đồng phế vật.

- Đại nhân, tất cả mọi người đều đã đến đông đủ.

Một lát sau, Đồng Đại Ngưu liền đem mọi người tụ tập lại.

- Ủ.

Nhạc Thành cất tiếng, nhìn hai trăm người phía trước, mặc dù tu vi miễn cưỡng đạt yêu cầu nhưm đáng giận là khí thế không bằng Hắc Ảnh dong binh đoàn của đại ca.

Nhạc Thành nhìn chúng nhân mà nói:

- Ta biết rõ các ngươi ban đầu tới Nhạc gia trong lòng đều có chút gì đó không muốn, ta hoàn toàn hiểu rõ các ngươi đang suy nghĩ gì cho nên hiện tại nếu như có người nào muốn rời đi ta sẽ cấp cho các ngươi mỗi người năm kim tệ.

Ngừng lại một chút, Nhạc Thành nhìn thấy có nhiều người cúi đầu liền nói tiếp:

- Nếu các ngươi đồng ý ở lại, mỗi tháng ta sẽ cấp cho các ngươi mỗi người mười kim tệ, Đẩu Linh cấp hai mươi kim tệ, hơn nữa mỗi tháng ta còn cấp ngân quỹ cho các ngươi, kim ngạch ít nhất là ngoài một trăm kim tệ. sau hai tháng ta sẽ lựa chọn một trăm người trong nhóm hai trăm người các ngươi, mỗi người cấp cho hai mươi kim tệ, riêng đẩu linh mỗi tháng được bốn mươi kim tệ.
- Đại nhân, người muốn chúng ta làm gì, vào nước sôi lửa bỏng cũng không thành vấn đề.

Nghe nói mỗi tháng đều được nhiều kim tệ như vậy tất cả mọi người đều đỏ cả hai mắt.

- Ta muốn lấy từ trong một trăm người các ngươi mà thành lập binh đoàn, các ngươi chính là những đội viên của nhóm đầu tiên, hai tháng này ta để Đồng Đại Ngưu huấn luyện các ngươi, những người không hợp cách toàn bộ đều bị loại ra. Những người trong hai tháng này có mà đột phá được một cấp, ta thưởng năm mươi kim tệ, đột phá hai cấp ta thưởng 150 kim tệ, nếu đột phá ba cấp ta thưởng 500 kim tệ, nếu có thể có thực lực vượt qua Đồng Đại Ngưu thì sẽ được thay thế vị trí của hắn. Còn nếu trong vòng hai tháng này các ngươi không có tiến bộ nào thì cũng trực tiếp bị loại ra, thứ ta muốn là tinh anh, không phải là một nhóm phế vật.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Đồng Đại Ngưu, từ nay trở đi ngươi chính là người đứng đầu của bọn họ, ngươi cũng hãy cố gắng, ngươi có thể chọn ra từ trong đám người này mười tiểu đội trưởng mà huấn luyện bọn họ, về phần huấn luyện như thế nào ta mặc kệ, nhưng ta sẽ sắp xếp để các ngươi hai tháng sau tỉ thí với Hắc Ảnh Dong binh đoàn, nếu như thua thì không thể trách bọn họ, chỉ có thể trách các ngươi, hiểu chưa?

Nhạc Thành nói với Đồng Đại Ngưu.

- Hiểu rõ, chủ nhân.

Đồng Đại Ngưu hít một hơi lạnh, nếu như hai tháng sau mà mình bị thua thì đại nhân không biết sẽ làm gì mình đây, nghĩ tới thực lực của Thác Ni Tư và Tử Điện Mãng mà đã làm người hầu của đại nhân, Đồng Đại Ngưu trong lòng còn hoảng sợ.

- Đại ca, nhị ca, nhị thúc mọi người tại sao cũng tới đây.

Nhạc Thành quay đầu lại thì phát hiện Nhạc Tử Sơn cùng với bốn người Nhạc long đã đứng ở phía sau mình, xem ra thì đã tới rất lâu.

- Chúng ta vừa mới đến, thấy con đang phát biểu cho nên không quấy rầy.

Nhạc Tử Sơn nói, nhìn thấy thần sắc và khí thế của Nhạc Thành vừa rồi, Nhạc Tử Sơn cảm thấy tương lai của Nhạc gia rất sáng rọi.

- Tam đệ, đệ muôn cùng với Hắc Ảnh dong binh đoàn của ta tỉ thí một phen sao, ta đợi đệ đó, ta cũng muốn chờ xem lúc đó người của đệ có thể đánh bại Hắc Ảnh dong binh đoàn hay không.

Nhạc Long nói với Nhạc thành, đối với việc tam đệ của mình thay đổi không còn là phế vật như trước kia nữa, hẳn thật sự rất cao hứng.

- Được đại ca, nếu như đệ thua thì đệ sẽ đưa cho huynh hai phần lễ vật thần bí.

Nhạc Thành cười nói.

- À, đúng rồi phụ thân, hai ngày nữa con sẽ phải đi Thất Tinh Thành một chuyến, con sẽ để Tử Long và Trần Bưu ở lại Nhạc gia.

Nhạc Thành mỉm cười nói, kỳ đấu giá của Linh Dược môn đã kết thúc, mình cũng nên đến đó lấy tiền, thừa dịp mua thứ gì đó về luyện chế.

Ở hậu sơn của Nhạc gia, lúc này Nhạc Thành bày ra một cấm chế để luyện chế đan dược và một số thứ, lần này Nhạc Thành cũng muốn luyện chế một số binh khí và đan dược, đặc biệt là đại ca và nhị ca của mình, Nhạc Thành đối với tu vi thực lực của họ thì vẫn không thỏa mãn, muốn luyện chế một số đan dược để bọn họ đột phá tu vi.

Mặt khác Nhạc Thành cũng muốn luyện chế một số lá bùa, lúc trước hắn nhìn thấy những ma pháp sư dùng bùa uy lực tăng lên hơn hẳn. Lúc đó Nhạc Thành rất hâm mộ nhưng chưa thể luyện chế, mãi đến khi đột phá Thai Tức Kỳ hắn mới có thể đạt đủ trình độ để luyện thành.

Trong lúc Nhạc Thành bế quan luyện chế đan dược và lá bùa, ở trong Nguyên bảo tông, gia chủ của Hoàng gia đi suốt đêm rời khỏi Lập Anh Trấn tới thất tinh thành, sáng sớm ngày thứ ba hắn đã tới Nguyên Bảo tông.

- Cái gì, ba đấu vương toàn bộ chết rồi sao, điều này làm sao có thể được, ngay cả một người cũng không trốn thoát nổi sao?

Tông chủ của Nguyên Bảo tông Vân Thự Quang khó mà có thể tưởng tượng được, ba đấu vương toàn bộ bị người ta giết chết, chuyện này tuyệt đối không thể.

- Người nói gì, ba đấu vương của Nguyên bảo tông đều bị giết chết.

Một vị trưởng lão mặc áo xanh trùng mắt.

- Không sai, ba vị Đấu vương đại nhân toàn bộ đã bị giết, Nhạc gia đúng là có một thất tinh đấu gương và một ma pháp sư phong hệ cấp năm, chúng ta không phải là đối thủ của họ.

Hoàng Huy nhớ tới chuyện đó mà sợ hãi, một cao thủ đấu vương một chiêu dĩ nhiên là có thể giết.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

101. Chương 90 : Tiêu Diệt Nhạc Gia . (2)

- Một ma pháp sư cấp năm và một thất tinh cao thủ Đấu Vương.

Vân Thự Quang không tìm được mà hít một hơi lạnh, Nhạc gia làm sao lại có thực lực mạnh như vậy.

Khuôn mặt của Vân Tuyệt Sơn cũng tái nhợt, nếu như ở trong Thất Tinh Thành có người biết Vân gia tổn thương ba đấu vương thì nhất định sẽ mượn cơ hội để chèn ép Vân gia, Vân gia mặc dù thực lực rất mạnh nhưng cũng không có bao nhiêu cao thủ đấu vương.

- Một ma pháp sư cấp năm, một thất tinh Đẩu Vương.

Vân Phi Phi lẩm bẩm nói, không tìm được mà nhớ tới hai người theo sau lưng Lục tiên sinh tới Nguyên Bảo tông, hai người này khí tức rất quý dị, năng không nhìn ra thực lực của bọn họ.

- Tông chủ, chúng ta nhất định không thể bỏ qua cho Nhạc gia, bọn họ đã giết ba đẩu vương của chúng ta dù cho có phải dốc toàn bộ lực lượng của Nguyên Bảo tông cũng phải báo thù.

Vân Tuyết Sơn hung hăng nói, trong mắt đã hiện ra một vẻ giận dữ.

- Vân Tuyết Sơn, người im miệng cho ta, chúng ta đã tổn thất ba cao thủ đẩu vương, người còn muốn cả Vân gia bị chôn vùi trong tay người phải không?

Tam thúc của Vân Phi Phi là Vân Kỳ Trung cuối cùng cũng nhịn không được, ba đẩu vương chính là thực lực hạch tâm của Vân gia.

- Vân Kỳ Trung, người dám to tiếng với ta sao?

Vân Tuyết Sơn nổi giận trừng mắt nhìn Vân Kỳ Trung.

- Vân Tuyết Sơn, người đừng quên ta là trưởng lão của Nguyên Bảo tông, đồng thời cũng là người của Vân gia, luận về chức vị ở trong tông thì ta hoàn toàn không thấp hơn so với người.

- Vân Kỳ Trung dứt khoát hung hăng vỗ bàn một cái mà quát:

- Bình thường ta thấy người ở trong tông hoành hành không sợ ai ta cũng nhịn người, nhưng hôm nay người đem Vân gia ra trêu đùa, có phải người muốn cho cả vân gia bị chôn cất không? Một Hoàng gia nho nhỏ vốn không liên quan đến chúng ta, người, một con rùa đen vì tên đệ tử chó mà mà chôn vùi một tứ phẩm luyện được sư và ba đẩu vương, người nói người chịu trách nhiệm sao đây?

Vân Kỳ Trung xem như đã hoàn toàn tức giận, mũi nhọn chìa thẳng về phía Vân Tuyết Sơn. Khuôn mặt của Vân Tuyết Sơn trở nên xanh tím, trước lời nói của Vân Kỳ Trung, y không thể phản bác được, mà khuôn mặt của vân Thự Quang cũng biến đổi.

Bình thường ở trong tông, hai vị trưởng lão này đều không ưa nhau, hôm nay Vân Kỳ Trung mắng Vân Tuyết Sơn một số người khác cũng ủng hộ, bọn họ cũng biết nếu như Vân gia không còn thì bọn họ cũng không còn.

- Người, người..

Vân Tuyết Sơn tức giận nhìn Vân Kỳ Trung trừng trừng, trong miệng một câu cũng không nói nên lời. Sau đó y nói với Vân Thự Quang:

- Tông chủ, người xem xem, Vân Kỳ Trung này, hừ chẳng lẽ Vân gia chúng ta bị Nhạc gia giết nhiều người như vậy, nếu như để người khác biết không phải là bị cười rộ rộ hay sao, về sau ai cũng có thể khi dễ Vân gia và Nguyên Bảo tông chúng ta.

- Được rồi, các người đừng cãi nhau nữa.

Vân Thự Quang nghe nói ba đẩu vương bị giết chết thì tâm ý đã phiền loạn, bây giờ nghe hai trưởng lão cãi nhau thì càng không vui, sau đó y lập tức nói với Vân Kỳ Trung:

- Ý của trưởng lão ta hiểu rõ nhưng Vân Tuyết Sơn trưởng lão nó rất đúng, nếu như vân gia chúng ta bị Nhạc gia giết nhiều người như vậy mà bỏ qua thì sẽ bị người khác cười rộ rộ, về sau thật sự ai cũng có thể khi phụ Vân gia, Vân gia nhất định phải xuất ra toàn bộ cao thủ báo thù Nhạc gia.

- Tông chủ, người hãy suy nghĩ kỹ một chút, chuyện này quan hệ trọng đại, công thêm gần đây Linh được môn mang tới không ít ảnh hưởng cho Nguyên Bảo tông, chúng ta trước mắt cần phải xử lý chuyện của Linh được môn đã.

Vân Phi Phi nói.

- Phi Phi, chuyện của Linh Được môn không nên để trong lòng, bọn họ dù sao cũng chỉ có một viên đan được ngũ phẩm và một thanh thần khí mà thôi, chúng ta trước hết phải tiêu diệt Nhạc gia đã.

Vân Thự Quang nói.

- Aizz, Vân gia phải làm sao bây giờ.

Vân Phỉ Phỉ thở ra một hơi, xem ra Vân gia sắp bị hủy rồi.

- Tông chủ, chúng ta tuyệt đối không thể sai lầm lần nữa, hiện tại Nhạc gia có cao thủ đấu vương, còn có ma pháp sư cấp năm, chúng ta hiện tại tiêu diệt Nhạc gia sẽ bị tổn thất lớn.

Vân Kỷ Trung này, không ngờ tông chủ vẫn hồ đồ, đem Vân gia ra vui đùa.

- Người đừng nói ra ta đã quyết định rồi, không diệt Nhạc gia thì Nguyên Bảo tông và Vân gia chúng ta không còn mặt mũi.

Vân Thự Quang quát lớn:

- Tập hợp tất cả các cao thủ của Nguyên Bảo tông, ta sẽ đích thân dẫn đi tiêu diệt Nhạc gia.

- Aizzz.

Vân Kỷ Trung chỉ có thể thở ra một hơi bất đắc dĩ, một mình hắn thì có thể làm gì, chẳng lẽ Vân gia phải thật sự suy tàn sao?

Ba ngày sau, Nhạc Thành mới từ trong sơn động mà xuất quan, ba ngày này Nhạc Thành luyện chế ra không ít đan dược, trợ giúp cho bọn người Nhạc Long và Nhạc Hạc. mà trong vài ngày này, tu vi của Nhạc Thành cũng tiến bộ theo, theo Nhạc Thành đoán thì tu vi của mình còn cách Thai Tức Kỳ không xa, nhiều nhất là mấy tháng nữa là mình có thể đột phá tới Thai Tức trung kỳ, đến lúc đó có thể chống lại cao thủ nhất tinh Đấu vương.

- Nhanh lên, các người phải cố gắng lên, nếu như để hai tháng nữa để Đồng Đại Ngưu ta thua thì thật mất mặt, ta nhất định sẽ không bỏ qua, nhanh lên dùng sức đi.

Nhạc Thành đang muốn ra sau núi thì nghe thấy thanh âm của Đồng Đại Ngưu truyền từ chân núi tới.

- Tên Đồng Đại Ngưu này quả nhiên là có biện pháp, nhìn bình thường hắn là một tên quê mùa không ngờ lại có năng lực như vậy.

Nhạc Thành nấp ở đằng sau một cây đại thụ nhìn nhóm người Đồng Đại Ngưu.

- Được rồi, bây giờ thay đổi một chút, các người khiêng đầu gối mà chạy, luyện ám sát người khác.

Đồng Đại Ngưu không ngừng thúc giục, bộ dạng giống như là tướng quân ở chiến trường vậy.

- Đại đương gia, để cho chúng ta nghỉ ngơi một chút đi, chúng ta hiện tại đã huấn luyện năm giờ, thật sự là đã rất mệt mỏi.

Một hán tử mệt mỏi nói.

- Ta đã nói với các người bao nhiêu lần, ta không phải là đại đương gia mà là đại đội trưởng, các người nếu như không luyện tập hai tháng nữa mà thua thì ta sẽ thề thắm, các người xem xem, Hắc ảnh binh đoàn của người ta khí thế như vậy các người không cảm thấy tự ti sao. Mau đứng lên cho lão tử, các người tiếp tục huấn luyện, nếu như ai chịu khổ không được thì lập tức biến đi, miễn cho ta phải mất mặt trước đại nhân.

Đồng Đại Ngưu không ngừng rít gào nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

102. Chương 91 : Nguyên Bảo Tông Thương Tâm . (1)

BOOM XEM ĐỐT PHÁO HOA NHÁ - NĂM MỚI AN KHANG

Nhìn thấy như vậy Nhạc Thành liền mỉm cười sau đó lập tức quay lại đại viện của Nhạc gia, Đồng Đại Ngưu huấn luyện người khác với một phỉ khí như vậy, không biết về sau binh đoàn của mình bị huấn luyện ra đức hạnh gì.

Chỉ là như vậy cũng tốt, chỉ cần có thực lực thì cho dù là một tên Phỉ vương cũng không quan trọng.

Ở đại viện của Nhạc gia, xem ra lúc này Nhạc gia đã là một chỗ ở rất lớn, lúc này ở cả Lập Anh trấn cũng không có đại viện nào lớn bằng Nhạc gia. Nhạc Thành thu thập một chút, sau đó nói với Tử Điện Mãng và Trần Bưu một tiếng rồi mang theo Khiếu Thiên Hổ và Thác Ni Tư Tới Thất Tinh thành.

Đi tới nửa đường, Nhạc Thành ngồi trên lưng của Khiếu Thiên hổ rồi đổi thành một người mặc áo màu đen, đội mũ rộng vành.

Mà Nhạc Thành đi không bao lâu thì đoàn người một trăm người của Nguyên bảo tông cũng xuất phát rời khỏi Thất Tinh thành đi tới Nhạc gia, lần này Nguyên bảo tông điều động toàn bộ thực lực của Vân gia, trong đó có sáu cao thủ đấu vương, hai ma pháp sư cấp năm, ba mươi đấu linh, mười ma pháp sư cấp bốn.

Lần này Vân Thự Quang nhất định toàn diệt Nhạc gia, ma pháp sư cấp năm, thất tinh bát tinh đấu vương thì thế nào, lần này Vân gia cũng có một cửu tinh đấu vương.

Linh Dược môn mấy ngày nay vô cùng náo nhiệt, bởi vì đấu giá đại hội thành công cho nên danh khí của Linh Dược môn tăng lên rất cao, sinh ý tốt hơn trước mấy lần, xem ra cũng không còn kém so với Nguyên Bảo tông bao nhiêu.

Một số gia tộc lớn còn để lại lời nói với Hùng Minh ở trong Linh Dược môn, lần sau nếu như có binh khí tốt hay đan dược tốt thì nhất định phải báo cho bọn họ biết, bọn họ về sau cũng sẽ chiếu cố cho việc buôn bán của Linh dược môn khiến cho Hùng Minh cao hứng mấy ngày.

- Hùng mập, người mau ra đây cho ta.

Thác Ni Tư ở đại sảnh Linh dược môn la lớn, chẳng chờ cho Hùng minh một chút thể diện nào.

- Ai kêu ta vậy, muốn chết sao?

Hùng Minh mấy ngày nay được người ta kính trọng, hôm nay lại có người gọi mình là Hùng mập, thật là đáng chết, hắn vội vàng nổi giận dưng dưng chạy ra.

- Mấy vị đại nhân, hóa ra là các người, nhanh nhanh vào đây, ta đón tiếp chậm trễ, xin lượng thứ.

Hùng Minh nhìn thấy người đến là ba người Thác Ni Tư thì lập tức chuyển biến sắc mặt, cúi đầu khom lưng mà nói, ba người này đều là những nhân vật thần tài, nếu như ba vị đại nhân này tiếp tục ủng hộ Linh Dược môn của mình thì thật sự phát tài.

- Đại nhân, ngồi đi.

Thác Ni Tư nói với Nhạc Thành, rồi lập tức đối với Hùng Minh mà nói:

- Nghe nói kỳ đấu giá đại hội của ngươi rất thành công.

- Đúng thế, đúng thế, đều do ba vị đại nhân chiếu cố, về sau kính xin ba vị chiếu cố nhiều hơn cho tiểu nhân.

Vừa nhắc tới đấu giá đại hội, trên khuôn mặt của Hùng Minh liền nở ra một nụ cười.

- Đại nhân, trong này tổng cộng có một vạn bốn nghìn kim tệ, lần đấu giá đại hội, ngũ phẩm đan dược tụ linh đan thu được ba nghìn chín trăm kim tệ, còn thanh bảo kiếm kia thu được một vạn một nghìn kim tệ, tổng cộng là một vạn bốn nghìn chín trăm kim tệ. Dựa theo cam kết trước đó, Linh Dược một cầm một nghìn bốn trăm chín mươi kim tệ, nhưng sợ đại nhân không dễ nhớ cho nên chỉ lấy số lẻ chín trăm kim tệ, hi vọng về sau đại nhân chú ý tới tiểu nhân hơn

Hùng Minh nói, sau đó lập tức cung kính đưa tinh tạp cho Thác Ni Tư.

- Đại nhân.

Thác Ni tư đưa tinh tạp trong tay cho Nhạc Thành.

- Còn nữa, đại nhân, những dược liệu kia đưa đến nhạc gia tại hạ cũng không lấy tiền, về sau dược liệu đại nhân cần gì tại hạ sẽ mang tới Nhạc gia, tuyệt đối không lấy một phân tiền.

Hùng Minh tiếp tục nói, vị đại nhân này chắc là có quan hệ lớn với Nhạc gia.

- Ừ.

Nhạc Thành cũng không nói gì, hẳn cũng biết phí vào cửa của đấu giá đại hội cũng đã hai mươi kim tệ, lần này Hùng Minh lợi nhuận chắc là không ít, đấu giá hội có ít nhất vài trăm người, lần này Hùng Minh cũng kiếm được mấy nghìn kim tệ.

- Hùng minh, dược liệu của Nhạc gia tháng này người đã chuẩn bị tốt chưa, mau sớm đưa qua.

Nhạc Thành nói, bây giờ Lập Anh trấn sinh ý là của một ình Nhạc gia, dược liệu cần dùng rất nhiều.

- Bẩm đại nhân, đã sớm chuẩn bị xong, ngày hôm nay hoặc ngày mai sẽ đưa sang.

Hùng Minh thấy cảm giác của mình quả không lầm, những người này nhất định có quan hệ với Nhạc gia không bình thường.

- Cũng không gấp, trong vòng mười ngày các người mang tới là được rồi.

Nhạc Thành lại mỉm cười nói:

- Ta lần này mang tới hai thanh bảo kiếm giống như trước, còn có hai viên đan dược ngũ phẩm, người đem nó đấu giá đi, tiền thuê thì người cứ lấy một thành.

Nói xong Nhạc Thành đưa cho Thác Ni Tư mấy cái hộp gấm, bên trong có hai thanh bảo kiếm giống như lần trước, còn có hai viên đan dược ngũ phẩm.

- A, giống như thanh bảo kiếm lần trước, còn có hai viên đan dược ngũ phẩm.

Hùng Minh phấn khởi tới mức chảy cả nước mắt, lần này Linh Dược môn thật sự phát tài rồi.

Sau khi nói chuyện xong, Nhạc Thành cùng với Thác Ni Tư và Khiếu Thiên Hổ rời khỏi Linh Dược môn, kế tiếp Nhạc Thành dự định sẽ đến Nguyên Bảo tông tìm hiểu một số tin tức, theo đạo lý mà nói, mình giết ba cao thủ đấu vương của Nguyên Bảo tông bọn họ nhất định sẽ có phản ứng.

Nhạc Thành tới một khách sạn nghỉ ngơi, Nhạc Thành định nói Thác Ni Tư ra ngoài tìm hiểu một số tin tức của Nguyên Bảo tông xem bọn họ hai ngày hôm nay có phản ứng dị thường gì không, nếu như Nguyên bảo tông tới Nhạc gia đối phó thì Nhạc Thành sẽ không khách khí, không thể không tiêu diệt Nguyên Bảo tông.

- Chủ nhân, những thứ kia thật sự rất ngon.

Khiếu Thiên Hổ từng miếng từng miếng ăn.

- Khiếu Thiên người từ từ ăn một chút, người sợ người khác tranh đoạt của người sao?

Nhạc Thành khẽ cười nói.

- Đại nhân, không tốt, không tốt.

Thác Ni Tư lo lắng quay trở về, sắc mặt biến đổi.

- Thác Ni Tư người làm sao vậy?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, bộ dạng của Thác Ni Tư giống như là gặp quỷ vậy.

- Đại nhân, tiểu nhân vừa do thám, Nguyên Bảo tông đã tới Lập Anh trấn chúng ta, còn mang theo không ít người.

Thác Ni Tư vội vàng nói.

- Cái gì, người chắc chắn chứ, bọn họ khi nào thì xuất phát?

Sắc mặt của Nhạc Thành liền biến đổi lớn.

- Tiểu nhân chắc chắn, Nguyên Bảo tông xuất phát không lâu, hình như tông chủ tự mình dẫn đầu, trong đó có sáu cao thủ đầu vương, mặt khác còn có hai ma pháp sư cấp năm.

Thác Ni Tư khẳng định nói.

- Xem ra nguyên Bảo tông thực sự muốn đối phó với Nhạc gia.

Trong mắt của Nhạc Thành hiện ra một tia hàn quang.

- Vừa mới xuất phát sao?

- Đại nhân, chúng ta nên làm sao bây giờ, chúng ta có cần mau trở về để chuẩn bị không?

Thác Ni Tư hỏi Nhạc Thành.

- Không vội, bọn họ mới xuất phát không lâu, ta sẽ để cho bọn họ không thể tới Lập Anh trấn.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói, mà Thác Ni Tư cũng cảm nhận được lãnh ý trên người của hắn, xem ra Nguyên Bảo tông xong rồi, ai bảo dám chọc giận đại nhân.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

103. Chương 91 : Nguyên Bảo Tông Thương Tâm . (2)

- Đi, Khiếu Thiên Hổ, chúng ta xuất phát.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó lập tức dẫn Khiếu Thiên Hổ và Thác Ni Tư rời khỏi khách sạn.

- Đại nhân, chúng ta tới nơi nào?

Thác Ni Tư nhìn thấy Nhạc Thành có vẻ không muốn đi về phía Lập Anh Trấn thì hỏi.

- Chúng ta không thiếu thời gian, Nguyên Bảo tông muốn tới Nhạc gia thì chúng ta tiêu diệt Nguyên bảo tông rồi tính.

Trên khuôn mặt Nhạc Thành xuất hiện hàn ý.

Từ đây tới Lập Anh Trấn cần ba ngày, tuy nhiên mình có Khiếu Thiên Hổ thì một ngày là đủ rồi, Nhạc Thành dự định trước hết đi tiêu diệt Nguyên Bảo tông, sau đó sẽ về Nhạc gia.

- Nguyên Bảo tông thật đáng thương...

Thác Ni Tư thở dài một hơi, sau đó theo Nhạc Thành đi tới Nguyên Bảo tông.

Một lát sau ba người đã tới trước cửa của Nguyên Bảo tông, Nhạc Thành cười lạnh mà nói:

- Khiếu Thiên Hổ, Thác Ni Tư, các ngươi trong gồng nửa canh giờ giết tất cả mọi người, tuy nhiên không cần phải đuổi tận giết tuyệt.

-Hiểu rõ.

Khiếu Thiên Hổ và Thác Ni Tư nhanh chóng đi vào trong Nguyên Bảo tông, Nhạc Thành cũng từ từ đi vào theo.

Trước kia Nhạc Thành tới nơi này Nguyên bảo tông vô cùng náo nhiệt, nhưng hôm nay thì một khách đến mua cũng không có.

Khiếu thiên hổ và Thác Ni Tư vừa vào bên trong đã đại khai sát giới, đặc biệt là Khiếu Thiên Hổ, tàn sát người của Nguyên Bảo tông, cao thủ của Nguyên Bảo tông trên cơ bản đã tới Lập Anh trấn, ở bên trong chỉ còn lại một số đại đầu sù, cao nhất là mấy đầu linh, những người này dĩ nhiên không thể là đối thủ của Khiếu Thiên Hổ và Thác Ni Tư.

Ở lầu hai của Nguyên Bảo tông có cất giấu một số vật liệu và đan dược, hiện tại đều bị Thác Ni Tư và Khiếu Thiên Hổ trong phen tàn sát hỗn loạn mà không khách khí thu vào giới chỉ của mình.

- A, cứu mạng.

Bên trong liên tục là những tiếng kêu thảm.

Những tiếng thê thảm ở bên trong nguyên bảo tông liên tục phát ra khiến cho những người qua lại chú ý.

- Chủ nhân bên trong đã không còn ai.

Khiếu Thiên Hổ từ tầng thứ tư đi xuống nói với Nhạc Thành.

- Ủ, Thác Ni Tư người lại đây.

Nhạc Thành hỏi, sau đó một số vật giá trị ở trên lầu hai cũng bị Nhạc Thành thu vào.

- Chủ nhân, những thứ đáng giá ở trên đó đều bị tiểu nhân thu lại.

Thác Ni Tư cũng lập tức nói với Nhạc Thành.

- Được, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành thỏa mãn mỉm cười, từ từ đi ra bên ngoài.

- Tại sao có nhiều người như vậy?

Ba người vừa đi ra ngoài thì phát hiện ra ở ngoài cửa đã đầy người, nhìn thấy ba người đi ra thì đều nhìn bọn họ.

Nhạc Thành cũng không để ý tới bọn họ, hần lập tức lấy ra một lá bùa to bằng bàn tay, ngưng kết thủ ấn, trên lá bùa liền cuộn cuộn xuất hiện ngọn lửa, Nhạc Thành ném về phía Nguyên Bảo tông, cả Nguyên Bảo tông tràn ngập trong biển lửa.

- Đại nhân, đây là bảo bối gì?

Nhìn thấy lá bùa trong tay của Nhạc Thành, Thác Ni Tư trầm nghĩ, đại nhân mỗi lần ra tay đều là một bảo bối.

- Chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành cười nói với Thác Ni Tư và Khiếu Thiên Hổ, sau đó mọi người nhanh chóng rời khỏi đại sảnh.

- Bọn họ là ai vậy, trời ạ, Nguyên Bảo tông là bị bọn họ tiêu diệt sao.

- Nguyên Bảo tông tại sao lại chọc phải ba người này, Nguyên Bảo tông sợ rằng lần này xgo rồi, bọn họ vừa mới đi ra khỏi đây tới Lập Anh Trấn tìm Nhạc gia, ba người này rất có khả năng là người của Nhạc gia.

Không ít người nghị luận, Nguyên Bảo tông bị diệt, ở trong Thất Tinh Thành trở thành một chủ đề nóng bỏng trong những lúc dư trà hậu tửu.

Sau khi ba người Nhạc Thành bỏ đi không bao lâu thì hơn mười người của vội vàng chạy tới cửa lớn của Nguyên Bảo tông, dẫn đầu chính là trưởng lão Vân Kỷ Trung.

- Nguyên Bảo tông xong rồi, kế tiếp chính là Vân gia, Vân Tuyết Sơn, tên tạp chủng nhà người hại vân gia thê thảm.

Vân Kỷ Trung nhìn thấy đám cháy rực trời của Nguyên Bảo tông thì sải chân bước đi, Nguyên Bảo tông bị thiêu hủy, nhất định là người của Nhạc gia làm.

- Đại nhân, lửa thiêu Nguyên Bảo tông thật là sáng khoái, kế tiếp chúng ta nên làm gì đây?

Thác Ni Tư cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Chúng ta không cho người của Nguyên Bảo tông đến Lập Anh Trấn.

Nhạc Thành lần này muốn đối phó trực tiếp với Nguyên Bảo tông.

- Chủ nhân, phía xa xa chính là hơn một trăm người, hẳn là người của Nguyên Bảo tông.

Khiếu Thiên Hổ nhìn phía trước phát hiện người của Nguyên Bảo tông ở chỗ đó thì kêu lên, cùng với Thác Ni tư đuổi kịp đội nhân mã.

- Được rồi, chúng ta xuống đi, đừng để bọn họ phát hiện.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười quỷ mị, hai ngày sau hẳn sẽ cho Nguyên Bảo tông biết cái gì gọi là một ngày sống còn dài hơn một năm, dám đối phó với Nhạc gia, phải cho bọn họ cả đời khó quên.

Ba người xuống mặt đất, Khiếu Thiên Hổ khôi phục nhân hình, Nhạc Thành nghĩ nghĩ mà nios:

- Khiếu Thiên Hổ, người lập tức tiến lên phía trước giết hai người có tu vi Đấu vương, nhớ là chỉ giết hai người thôi, sau đó lập tức quay về.

- Tại sao vậy chủ nhân? Một mình ta có thể giết sạch bọn họ.

Kiểu Thiên Hổ nghi hoặc.

- Người làm theo những gì ta nói là được, nhớ kỹ chỉ giết hai đấu vương mà thôi, bọn họ nếu đuổi thì người hãy dùng tốc độ nhanh nhất mà chạy, sau đó dán lá bùa này trên thân.

Nhạc Thành nói xong lấy một cái lá bùa đưa vào tay của Khiếu Thiên Hổ.

Khiếu Thiên hổ tiếp nhận xong sau đó không nói nhiều nữa, thân ảnh tựa như điện chớp nhanh chóng biến mất trên không trung.

- Thác Ni Tư, người cũng đem lá bùa này dán trên người của mình.

Nhạc Thành lại lấy hai lá bùa nữa, một dán lên tay của Thác Ni Tư, một dán lên người của mình.

- Đây là bảo bối gì vậy đại nhân? Đại nhân, đại nhân ở đâu, đại nhân.

Thác Ni Tư nhìn lá bùa trong tay, sau đó thấy Nhạc Thành bỗng dưng biến mất tại chỗ thì mồ hôi lạnh chảy ra.

- Đừng gọi, người dán Ẩn Thân phù trong tay là có thể thấy ta.

Nhạc Thành ở bên cạnh nói.

- Ẩn thân phù.

Thác Ni tư nhanh chóng dán lá bùa lên người thì thấy Nhạc Thành, hóa ra Nhạc Thành không hề nhúc nhích.

- Đại nhân, Ẩn Thân phù này thật là bảo bối, đại nhân làm sao có được vậy, nếu cầm đi tàng hình xem lên nữ nhân tắm rửa thì các nàng cũng không thể biết.

Thác Ni Tư nói.

Nhạc Thành không kìm được mà trừng mắt nhìn Thác Ni Tư, lấy Ẩn Thân phù đi nhìn lém nữ tử tắm rửa, chuyện này mà hẳn cũng nghĩ ra.

Ẩn Thân phù chính là một loại bùa mà hôm bữa Nhạc Thành luyện chế ra, ở tại hoa hạ, Ẩn Thân phù này giống như là gân gà tuy nhiên lại rất dễ luyện chế.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

104. Chương 92 : Như Hình Với Bóng .(1)

Dán ẩn thân phù lên trên người, Nhạc Thành biết rõ cho dù là cao thủ đấu vương tuy nhất thời không thể phát hiện nhưng thời gian dài sẽ khiến bọn họ chú ý. Cho nên Nhạc Thành chỉ bảo Khiếu Thiên Hổ tiến lên giết hai người của Nguyên Bảo tông mà thôi.

Nhạc Thành dự định hai ngày, mỗi ngày giết sáu người Nguyên Bảo tông, buổi sáng hai người, buổi chiều hai người, đêm nữa là một người. Tổng cộng là sáu cao thủ thực lực đấu vương.

- Tông chủ, lần này Nguyên Bảo tông tụ tập hơn phân nửa thực lực ở đây, nhất định là có thể tiêu diệt Nhạc gia.

Hoàng Huy nói với Vân Thự Quang ở bên cạnh.

- Dĩ nhiên, ta muốn nhìn xem Nhạc gia có bao nhiêu thực lực để chống lại Nguyên bảo tông.

Vân Thự Quang cười nói.

- Aizzz, Vân gia chẳng lẽ thực sự xong rồi sao, không biết Lục tiên sinh kại có ở trong Nhạc gia không có lẽ Vân gia cuối cùng phải van cầu hấn buông tha cho Vân gia một hi vọng.

Vân Phỉ Phỉ hơi thở dài bởi vì nàng thật sự không yên lòng, cho nên Vân Phỉ Phỉ sau đó cũng lên đường đi gặp Nhạc gia.

- Gia gia, lần này chúng ta nhất định phải tiêu diệt Nhạc gia.

Hoàng Khắc Lương hung hăng nói, trong khoảng thời gian này hấn vẫn ở trong Nguyên bảo tông tu luyện không tới Lập Anh trấn, lần trước sau khi bị Nhạc Thành đánh bại, hấn cơ duyên xảo ngộ gặp được Vân Tuyết sơn của nguyên bảo tông bởi vì thiên phú của hấn không tệ cho nên hơn một năm đã từ tam phẩm luyện được sư đột phá lên làm tứ phẩm luyện được sư, cho nên được Vân Tuyết Sơn vô cùng bảo vệ.

- Lần này nhất định có thể tiêu diệt Nhạc gia.

Hoàng Huy hung hăng nói, thực lực của Nguyên Bảo tông, Hoàng Huy cũng nghĩ không có lý do gì mà không tiêu diệt được Nhạc gia.

Khiếu Thiên Hổ giống như là tia chớp lướt qua, nhanh chóng tới gần đoàn người Nguyên Bảo tông, Khiếu Thiên Hổ cố tình ẩn giấu khí tức cho nên người của nguyên bảo tông không thể phát hiện sự tồn tại của nó. Sau đó Khiếu Thiên Hổ hơi cười, thân ảnh đột nhiên vọt về hai cao thủ Đấu vương phía trước.

-Chú ý, a.

Tên cửu tinh đấu vương trong Nguyên bảo tông đột nhiên biến sắc, tuy nhiên sau lưng hấn đã truyền tới hai tiếng kêu thảm thiết, Nguyên Bảo tông một tam tinh và một tứ tinh đấu vương đã bị đánh trở thành một đồng thịt nát.

- Ha ha, hôm nay trước tiên giết hai đấu vương, dám đối phó với Nhạc gia, các người muốn chết.

Khiếu Thiên Hổ giết chết hai đấu vương sau đó thân ảnh như điện nhanh chóng bay lên không trung, nếu không phải có Nhạc Thành phân phó thì hấn đã đem toàn bộ những người ở đây mà giết chết.

- Muốn trốn sao? Giết người của Vân gia rồi rời đi đơn giản như vậy sao?

Cửu Tinh Đấu vương của Nguyên Bảo tông thân hình như mưa rào nhanh chóng bay lên, cấp tốc đuổi theo Khiếu Thiên Hổ.

- Chỉ bằng một cửu tinh đấu vương như ngươi mà cũng muốn đuổi theo ta?

Khiếu Thiên Hổ ở trên không trung cười cười, tốc độ nhanh chóng tăng thêm vài phần.

Cửu Tinh đấu vương Nguyên Bảo tông kia có tên là Vân Khai Sơn, thực lực mạnh nhất trong Vân gia.

- Phía trước rốt cục là ai mà có tốc độ nhanh như thế.

Vân Khai Sơn càng đuổi theo càng kinh ngạc, tốc độ của đối phương ngày một xa, khiến cho mình chỉ còn nhìn thấy một cái bóng.

- Không thấy, như vậy biến mất sao?

Vân Khai Sơn nhú mày, phát hiện bóng hình phía trước đã biến mất vô ảnh vô tung, chẳng còn đâu nữa.

- Có chuyện gì vậy?

Vân Thự Quang ở phía trước nghe thấy phía sau có tiếng hét lớn, kế tiếp sau đó là hai tiếng kêu thảm thiết thì còn không kịp phản ứng, chỉ thấy thân hình của một trưởng lão bay lên không trung đuổi lên phía trước mà thôi.

- Tông chủ, không tốt rồi, hai vị hộ pháp đã bị giết.

Một người bên cạnh sợ hãi trả lời, vừa mới ánh sáng lóe lên thì hai hộ pháp đã nằm trong vũng máu, phải biết rằng hai hộ pháp này có thực lực đấu vương mà đã bị người ta một chiêu giết chết, quả thực lực không thể tưởng tượng được.

- Cái gì, hai hộ pháp đã bị giết?

Vân Thự Quang thiếu chút nữa đã bị ngất đi, vừa mới ra khỏi Thất Tinh thành không bao lâu mà hai cao thủ Đấu vương đã bị giết, rốt cuộc là ai làm, ai có lá gan lớn như thế?

Nhìn thân ảnh bay trên không trung, vân Phỉ Phỉ cũng không nhìn rõ dung mạo nhưng nàng có thể mơ hồ nhận ra thân ảnh đó chính là người đi theo Lục tiên sinh.

Hoàng Khắc Lương cùng với Hoàng Huy hai người vừa nằm ở trong mộng cảnh tiêu diệt Nhạc gia thì bỗng nhiên nghe thấy một tiếng kêu thảm thiết bên cạnh, ngay sau đó thấy hai cao thủ đấu vương gục trong vũng máu thì tỉnh mộng lại, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

- Xoẹt.

Vân Khai Sơn thu hồi đấu khí mà hạ xuống mặt đất, nhìn hai thi thể mà sắc mặt y trở nên tái nhợt.

- Trưởng lão Khai Sơn, có bắt được người kia không?

Vừa nhìn thấy Vân Khai Sơn, Vân Thự Quang liền vội vàng hỏi.

Vân Khai Sơn nói:

- Không có thực lực của đối phương thực sự là quá nhanh, hơn nữa còn trên cả ta, chạy nửa đường là biến mất.

- Làm sao có thể như vậy, cao hơn Khai Sơn trưởng lão cả Thất Tinh thành cũng không có mấy người, Nhạc gia tại sao lại có cao thủ lợi hại như vậy được.

Vân Thự Quang nói.

- Tông chủ, chúng ta nên làm gì bây giờ?

Vân Khai Sơn nói với Vân Thự Quang, vốn hắn đã không muốn đi Nhạc gia.

Vân Phỉ Phỉ từ từ đi lên nói:

- Tông chủ không bằng chúng ta quay trở về đi, sau đó chúng ta một lần nữa tới Nhạc gia giảng hòa, tông chủ thấy thế nào?

- Cái gì, quay về giảng hòa?

Vân Thự Quang rít gào nói:

- Phỉ Phỉ, chúng ta nhiều người như vậy chẳng lẽ sợ bọn họ, ta không tin....

- Tông chủ, nhưng mà...

Vân Khai Sơn còn muốn nói tiếp điều gì đó nhưng Vân Thự Quang đã cắt lời hắn.

Vân Thự Quang nói:

- Hiện tại ta là tông chủ của Nguyên bảo tông cũng là tộc trưởng của Vân gia, lần này nhất định phải tiêu diệt Nhạc gia.

- Aizzz.

Vân Phỉ Phỉ thở dài một tiếng trầm nghĩ trong lòng, Vân gia thực sự phải suy tàn sao?

- Chủ nhân, đây là bảo vật gì? Sau khi ta dán lá bùa này lên cửu tinh Đẩu vương ở bên cạnh cũng không nhìn thấy, thật sự là kỳ diệu.

Khiếu Thiên Hổ dựa theo sự phân phó của Nhạc Thành mà dán lá bùa lên trên người, quả nhiên là tàng hình không bị người khác nhìn thấy.

Nhạc Thành hướng về phía Khiếu Thiên Hổ mà nói:

- Đây chính là Ẩn Thân phù, rót pháp lực vào là có thể tàng hình, nhưng đối thủ có thực lực cao hơn cũng sẽ dễ dàng cảm giác được người, lúc đó người cần phải nghìn vạn lần chú ý.

- Chủ nhân, tiểu nhân yên tâm, đã giết hai đẩu vương vậy mà cửu tinh đẩu vương không đuổi theo tiểu nhân, nếu lão gia hỏa kia mà phát hiện ra thì tiểu nhân đã một chưởng đánh chết hắn.

Khiếu Thiên Hổ nói.

- Ủ, được, khuya hôm nay... người lại giết hai người nữa, chỉ là lần này không nên giết Đẩu vương mà giết hai ma pháp sư cấp năm kia là được rồi, còn cửu tinh đẩu vương kia thì để đến sau cùng mới giết.

Nhạc Thành mỉm cười nói, trong mắt lóe lên hàn ý.

- Vâng chủ nhân, à đúng rồi, tiểu nhân thấy nữ tử xinh đẹp lần trước ở Nguyên Bảo tông cũng xuất hiện.

Khiếu Thiên Hổ nói.

- Vân Phỉ Phỉ.

Nhạc Thành thì thảo nói, hắn đối với Vân Phỉ Phỉ hơi có ấn tượng tốt chỉ vì Nguyên Bảo tông muốn đối phó với Nhạc gia cho nên nàng không thể trách mình độc ác, đạo lý này nghìn năm trước Nhạc Thành đã hiểu rõ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

105. Chương 92 : Như Hình Với Bóng . (2)

Vào ban đêm, bầu trời bắt đầu trở nên tối lại, những ánh sáng trên đường chân trời cũng biến mất, khắp nơi đều bao phủ một vầng trắng chiếu rọi, người của Nguyên Bảo tông cũng chuẩn bị dừng chân lại nghỉ ngơi.

Đường đi từ Thất Tinh Thành tới Lập Anh Trấn cũng có rất ít người, hơn nữa lộ tuyến cũng là đường núi, trong thung lũng thường xuyên xuất hiện một số ma thú cấp thấp, ở trên đường đi cũng không có khách điểm hay khách sạn. Cũng may là người của Nguyên Bảo tông đã sớm chuẩn bị, một số đệ tử đốt củi tạo ra lửa để ma thú cấp thấp không đến gần quấy rầy.

- Mọi người ngồi thành một vòng tròn lớn đi, chú ý đề phòng động tĩnh.

Vân Khai Sơn nói với mọi người, trong lòng lo lắng sợ rằng sẽ bị đánh lén.

Mọi người vây thành một vòng tròn, dựa theo lời nói của Khai Sơn trưởng lão mà làm.

Vân Thự Quang nói, hắn cũng sợ người ban ngày kia đánh lén cho nên cần phải đề phòng một chút.

Ngay lập tức những người thực lực cao nhất của Nguyên Bảo tông vây ở vòng ngoài cùng, những người thực lực yếu thì ở bên trong để ngăn ngừa có người đánh lén.

Ngay từ đầu người của Nguyên bảo tông đã phòng ngừa người đánh lén kia tuy nhiên đến khuya không ít trong số họ đã buông lỏng cảnh giác, một số đệ tử thực lực cao thì kiên trì, chăm chú nhìn cảnh tượng trước mắt không dám buông lơ.

Đến khuya qua giờ tý thì cơ bản mọi người đã nhắm mắt lại mà tu luyện, một số người thì đã ngủ say.

Vân Phi Phi nhìn chăm chăm vào bầu trời đêm, nàng bắt đầu khoan chân tu luyện, trong lòng nghĩ thầm lúc này chắc hẳn cũng sẽ không có người đánh lén Vân gia.

Ở cách Nguyên Bảo tông không xa, trong một ngọn núi nhỏ, Nhạc Thành đang toàn tâm tu luyện bỗng nhiên mở mắt ra nhìn:

- Khiếu Thiên Hổ, đã tới giờ, mau tới giết hai ma pháp sư cấp năm.

- Người hãy dán Ấn Thân phù vào đi.

Nhạc Thành lấy ra một miếng Ấn Thân phù nữa, ngưng kết thành một thủ ấn quỷ dị giao cho Khiếu Thiên Hổ:

- Bọn họ đối với người hẳn là cảnh giác, lần này người hãy tàng hình sau đó giết hai ma pháp sư cấp năm.

Thân ảnh của Khiếu Thiên Hổ biến mất, Nhạc Thành một lần nữa chìm trong tu luyện, cảm thấy trên người mình tràn ngập chân khí, xem ra đột phá tới Thai Tức trung kỳ chỉ còn là vấn đề thời gian với hắn.

Tất cả mọi người của Vân gia cơ hồ đã quên cuộc đánh lén hồi chiều, tất cả đều khoan chân nhắm mắt dưỡng thần.

Khiếu Thiên Hổ dán Ấn Thân Phù của Nhạc Thành đi tới trước bọn họ cũng không ai phát hiện ra hắn, hai ma pháp sư cấp năm cũng thế.

- Là ai?

Hai ma pháp sư đang tu luyện bỗng cảm thấy điều gì đó, mặc dù Khiếu Thiên Hổ thu liễm khí tức nhưng hai người bọn họ vẫn phát hiện ra dị thường.

- Bây giờ mới phát hiện ra ta thì đã chậm rồi.

Khiếu Thiên Hổ vừa dứt lời thì hai tay đã vươn ra chụp vào đầu của hai ma pháp sư cấp năm.

- Có người đánh lén.

Nghe thấy thanh âm của hai ma pháp sư cấp năm, người của Vân gia lập tức cầm lấy binh khí, sau đó hai tiếng kêu lớn, tất cả phát hiện ra hai ma pháp sư cấp năm đã ngã xuống trên vũng máu, đều nát tan.

- Là ai, tại sao không thấy ai, có quỷ sao?

Nhìn thấy hai ma pháp sư cấp năm trên vũng máu, tất cả mọi người của Vân gia đều kinh hoàng.

- Mọi người trấn tĩnh, mau ở gần một chỗ.

Vân Khai Sơn lập tức la lớn trên không trung:

- Là ai, giả thần giả quỷ, có gan thì ra đây.

Mọi người theo sự phân phó của Vân Khai Sơn mà tụ lại một chỗ, tất cả đều nhìn về hướng của Vân Khai Sơn, tuy nhiên một lát sau vẫn không có ai đáp lại.

- Khai Sơn trưởng lão, đây là người nào, chúng ta không thể nhìn thấy hắn, thật là quỷ dị.

Vân Thự Quang nói với Vân Khai Sơn.

- Hẳn chắc là tu luyện đấu kỹ, cho nên tất cả chúng ta đều không nhìn thấy.

Vân Khai Sơn nói xong nhìn thấy hai thi thể của ma pháp sư cấp năm thì không kìm được thở dài một hơi.

Chỉ trong một ngày Vân gia đã tổn thất hai đầu vương cùng với hai ma pháp sư cấp năm, nếu như tiếp tục thế này thì trước khi tới Nhạc gia Vân gia sẽ bị giết toàn bộ đầu vương.

- Tông chủ, chúng ta trở về đi, không thể đến Nhạc gia.

Vân Phỉ Phỉ nói với Vân Thự Quang.

- Đúng thế, tông chủ, tông chủ cũng thấy đấy, chúng ta đã chết bốn người, hơn nữa là thực lực chủ yếu của Vân gia.

Vân Khai Sơn nói.

Vân Thự Quang bắt đầu khó xử, nếu cứ như vậy mà trở về thì hẳn nhất định không cam lòng, nhưng Vân gia đã chết bốn cao thủ thì hẳn cũng cảm thấy sợ hãi, không biết phải làm sao cho tốt.

- Không, hẳn không dám đối đầu trực diện nhất định là tại vì e ngại chúng ta, chúng ta không cần sợ hãi, về sau chúng ta đề phòng là được, ta nhất định phải tiêu diệt Nhạc gia.

Vân Thự Quang hung hăng nói.

- Tông chủ, ta phản đối Vân gia đã chết nhiều người như vậy rồi, Vân gia không chỉ có một mình tông chủ, Nguyên bảo tông cũng không phải là của một mình tông chủ, nếu như tiếp tục đối phó với nhạc gia thì tất cả đều phải chết.

Vân Phỉ Phỉ cuối cùng không nhịn được mà kêu lên, nàng cũng không biết tại sao lão tổ tông trước kia lại cho Vân Thự Quang làm tông chủ Nguyên Bảo tông, nếu không bây giờ Vân gia cũng không tổn thất nhiều cao thủ như vậy.

- Vân Phỉ Phỉ, người có biết người đang nói chuyện với ai không, chính là tộc trưởng Vân gia đó.

Vân Thự Quang không ngờ Vân Phỉ Phỉ chỉ là một văn bối mà dám nói như vậy với mình, sắc mặt không kìm được mà trầm xuống.

Vân Phỉ Phỉ đã quyết định trở mặt với Vân Thự Quang cho nên liền nói:

- Vân gia không chỉ có một mình tông chủ, tông chủ đừng vì mình mà làm cho cả Vân gia chịu chết.

- Lớn mặt.

Vân Thự Quang nổi giận nói:

- Vân Phỉ Phỉ, chờ sau khi ta mở tông tộc sẽ đuổi người ra khỏi Vân gia.

- Vân gia sớm muộn cũng bị tiêu diệt nếu như lão tổ tông còn tại vị thì nhất định sẽ không tha cho tông chủ, Vân gia sẽ bị hủy trong tay của tông chủ.

Vân Phỉ Phỉ khê nói.

- Phản rồi, ta trước hết giáo huấn người một chút để người biết thế nào gọi là tôn kính tộc trưởng.

Vân Thự Quang nổi giận vung một chưởng đánh về phía Vân Phỉ Phỉ, mặc dù không dốc toàn lực như Vân Thự Quang là một cao thủ thất tinh đầu vương, một chưởng đánh ra mang theo một uy lực khổng lồ.

Nhìn thấy một chưởng của Vân Thự Quang lao tới, Vân Phỉ Phỉ cũng chỉ có thể bảo hộ một vòng sáng thủy hệ ma pháp, trong lòng nàng biết, với thực lực ma pháp sư cấp bốn của mình không thể chống lại Vân Thự Quang. Tuy nhiên Vân Phỉ Phỉ cũng không sợ, dù sao mình cũng trở mặt với y, cho dù đánh không lại thì cũng rồi đi là được.

- Tông chủ, xin bớt giận, Phỉ Phỉ không cố ý mạo phạm tông chủ, về sau trách phạt cũng không muộn.

Vân Khai Sơn ngăn cản Vân Thự Quang, hơn nữa còn kéo Vân Phỉ Phỉ lui xuống.

Vân Phỉ Phỉ bất ngờ nhìn Vân Khai Sơn, không ngờ hôm nay tam thúc vốn bất hòa với mình lại nói giúp mình.

- Khai Sơn trưởng lão, không nên ngăn cản ta, ta hôm nay phải giáo huấn y thị cho thật tốt.

Vân Thự Quang không kìm nổi cơn giận, lại sắp đánh về phía Vân Phỉ Phỉ.

- Phỉ Phỉ, ta muốn xem ai dám lớn gan dám giáo huấn người như thế.

Ở giữa không trung có ba thân ảnh từ trên trời giáng xuống, trong đó có hai người là Vân Kỳ Trung và Vân Tuyết Sơn, người còn lại chính là lão giả mặc áo bào màu xám vừa cất tiếng.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

106. Chương 93 : Vân Gia Lão Tổ Tông . (1)

Ba người này thì Vân Kỳ Trung dùng đầu khí ngưng tụ thành cánh còn Vân Tuyết Sơn thì trực tiếp bị lão giả nắm lấy mà kéo đi phi hành trên không trung, không phải dùng ma pháp mà là đầu khí, lão giả áo bào màu xám quả nhiên là cường giả đầu hoàng.

- Lão tổ tông, người đã tới đây.

Vân Phỉ Phỉ nhìn thấy lão già mặc áo bào màu xám thì đột nhiên nhào tới, nước mắt ủy khuất nhanh chóng rơi ra.

- Được rồi Phỉ Phỉ, lão tổ tông đã trở lại, về sau sẽ không có ai dám khi dễ con.

Lão giả áo xám khẽ vỗ vỗ vai Phỉ Phỉ mà nói, trong mắt lão hiện ra vẻ hiền lành, trong đám hậu nhân của Vân gia, người lão thích nhất chính là Phỉ Phỉ.

- Lão tổ tông.

Những người khác nhìn thấy lão giả mặc áo bào màu xám thì đột nhiên quỳ xuống toàn bộ.

Lão giả áo xám này tên là Vân Linh, dựa vào thân phận mà nói thì lão cũng là trưởng lão của Vân gia, là một quái vật Đầu hoàng.

- Tất cả đứng lên đi.

Vân Linh cất tiếng nói, nhìn thi thể của hai ma pháp sư cấp năm trên mặt đất thì không kìm được mà thở dài một hơi.

- Lão tổ tông, Vân Phỉ Phỉ chống đối tông chủ....

Vừa nhìn thấy lão tổ tông tới, sắc mặt của Vân Thự Quang liền biến chuyển, hấn sợ Vân Phỉ Phỉ nói bậy cho nên trước hết quả trách Vân Phỉ Phỉ.

- Bóp bóp.

Hai thanh âm vang lên, chỉ thấy bóng xám lóe lên, sau đó trên khuôn mặt của Vân Thự Quang xuất hiện hai hình bàn tay, Vân Thự Quang té xuống mặt đất, máu tươi phun ra.

- Người là một tên phế vật, Vân gia sẽ bị bại trong tay người, lúc trước ta mù mắt cho nên mới nhìn lầm.

Vân Linh tức giận nhìn Vân Thự Quang, nhin không được mà đá thêm một cước.

-Từ giờ trở đi, người không còn là tộc trưởng của Vân gia nữa, cũng không phải là tông chủ của Nguyên Bảo tông, tội của người sau khi trở về ta sẽ từ từ trừng trị.

Vân Linh hầm hầm nói với Vân Thự Quang sau đó lập tức nói với Vân Tuyết Sơn:

- Người sau này cũng không thể làm trưởng lão của Vân gia, tội của người sau khi trở về cũng sẽ xử lý.

Nhìn thấy lão tổ tông tức giận tất cả mọi người đều cúi đầu xuống không dám lên tiếng, sợ rằng lão tổ tông sẽ dùng một cước đá bay mình ra ngoài.

- Lão tổ tông, sao người lại tới đây, xin người bớt giận.

Vân Phỉ Phỉ nhìn thấy lão tổ tông đỏ mặt tía tai thì bước lên an ủi.

- Ủ, Phỉ Phỉ, tình huống bên này thế nào?

Vân Linh hỏi Vân Phỉ Phỉ.

- Lão tổ tông, chúng ta bị đánh lén, là một người thần bí đã đánh chết bốn người.

Vân Phỉ Phỉ bất đắc dĩ nói.

- Azzzzz.

Vân Linh thở dài một hơi:

- Không ngờ ta ra ngoài ba năm thì Vân gia đã chết nhiều như vậy, nếu như ta trở về trễ nửa năm nữa, sợ rằng Vân gia sẽ bị phá hủy.

Nói đến đây, Vân Linh không kìm được mà nhìn Vân Thự Quang, trong mắt lại hiện lên vẻ tức giận, hận không thể bước lên đá thêm một cước.

- Lão tổ tông, sao người lại về đây?

Vân Phỉ Phỉ cất tiếng hỏi, Vân gia cuối cùng cũng có hi vọng, lão tổ tông nhất định sẽ bảo vệ Vân gia.

- Phỉ Phỉ.

Vân Kỳ Trung bước tới nói:

- Nguyên Bảo tông đã bị lửa thiêu thành một đồng tro tàn, vừa vặn lão tổ tông trở về Vân gia, ta liền đem mọi chuyện nói ra tất cả cho người.

- Cái gì, Nguyên Bảo tông bị thiêu thành một đám tro, điều này làm sao có thể.

Vân Phỉ Phỉ kinh ngạc nhìn Vân Kỳ Trung mà không dám tin.

- Thật sự, hửn là người của Nhạc gia làm

Vân Kỳ Trung nói.

- Phỉ Phỉ, con làm tộc trưởng của Vân gia đi, Nguyên Bảo tông sau này mở lại con cũng là tông chủ của nguyên Bảo tông, Vân gia về sau giao cho con.

Vân Linh nói.

- Lão tổ tông, con còn trẻ, con sợ rằng...

Trên khuôn mặt Vân Phỉ Phỉ hiện ra vẻ lo lắng mà nhìn Vân Linh.

- Đừng lo, hãy tin tưởng vào mình, mặt khác cũng có người giúp con.

Vân Linh nói với Vân Phỉ Phỉ.

Vân Kỳ Trung nói:

- Lão tổ tông, bây giờ chúng ta nên làm gì, có nên tới Nhạc gia hay về trước.

- Nhạc gia thì phải gặp, ta cũng muốn nhìn xem cao thủ giết mấy người Vân gia này là người nào.

Vân Linh cất tiếng nói:

- Phỉ Phỉ, đầu tiên con hãy trời hai người của Hoàng gia lại, đừng cho bọn hửn bỏ chạy.

- Lão tổ tông tha mạng, lão tổ tông tha mạng.

Hoàng Huy vốn trông cậy vào lão tổ tông vừa xuất hiện này để tiêu diệt Nhạc gia, không ngờ Lão tổ tông lại đối phó với mình và đứa con, khiến cho hai chân của y run rẩy.

- Sư phụ, cứu con, sư phụ.

Hoàng Khắc Lương cũng run rẩy hai chân, không ngừng hướng về phía Vân Tuyết Sơn mà cầu cứu.

- Lão tổ tông, người này là đệ tử của con, không phải là người của Nhạc gia.

Vân Tuyết Sơn chưa nói xong thì Vân Linh đã vỗ tới một chưởng.

- Người tại sao lại thu nhận một tên đệ tử xui xẻo như vậy khiến cho Vân gia biến thành như thế, ngay cả Nguyên Bảo tông cũng bị thiêu.

Vân Linh tức giận mà hung hăng đánh tới, chỉ thấy trên mặt của Vân Tuyết Sơn đã đầy máu tươi.

- Lão tổ tông, chúng ta trời hai người Hoàng gia kia lại để làm gì.

Vân Kỷ Trung khó hiểu hỏi Vân Linh.

- Tam thúc, lão tổ tông chính là dùng họ làm lễ vật tới Vân gia.

Vân Phỉ Phỉ nói với Vân Kỷ Trung.

- Trẻ con dễ dạy.

Vân Linh thỏa mãn nhìn Vân Phỉ Phỉ, vô cùng hài lòng.

Sau một phen ầm ĩ này, sắc trời đã sáng, người của Vân gia dưới sự suất lĩnh của Vân Linh liền tiến tới Nhạc gia, tất cả mọi người của Vân gia lúc này không sợ bị đánh lên nữa. Hoàng Khắc Lương và Hoàng Huy thì bị trời giống như hai cái bánh tét bị người của Vân gia kéo đi đằng sau.

Nhạc Thành thở ra một hơi dài, hai sợ tinh quang trong hốc mắt ngưng tụ hồi lâu ới tiêu tan, khí tức lại mạnh thêm một phần.

- Khiếu Thiên Hổ, đi giết cái đầu vương kia đi.

Nhạc Thành mệt mỏi đuổi lưng rồi đưa cho Khiếu Thiên Hổ một ẩn thân phù, dù sao thì thứ này trên người hắn cũng không thiếu.

- Dạ, chủ nhân.

Khiếu Thiên Hổ kêu lên một tiếng sau đó hanh chóng biến mất trên không trung.

- Đại nhân, người giết bọn họ ở đây tiểu nhân sợ rằng bọn họ sẽ không tới được Nhạc gia.

Thác Ni Tư nói với Nhạc Thành.

- Ai bảo Nguyên Bảo tông phạm đại tội, tiếp tục như vậy bọn họ sẽ bị hù chết mà thôi.

Thác Ni Tư lẩm bẩm nói, trong lòng không khỏi thương cảm cho Nguyên Bảo tông.

- Ta chính là muốn như vậy, ta muốn nhìn xem Nguyên Bảo tông sẽ có bao nhiêu đầu vương chết.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Là ai xuất hiện đi.

Khiếu Thiên hổ đi tới thì Vân Linh đã di động lên không trung, hướng về phía trước mà nói.

- Người là Đầu Hoàng?

Ở giữa không trung truyền ra một thanh âm hùng hậu.

- Người là cường giả đầu hoàng, tuy nhiên chủ nhân của ta cũng không để đầu hoàng vào mắt, nguyên bảo tông muốn đối phó với Nhạc gia thì sẽ chịu sự trừng phạt.

- Người rốt cuộc là ai, có thể hiện thân không?

Vân Linh biến sắc, mặc dù y đã cảm nhận được khí tức của đối phương nhưng lại không thấy thân ảnh, giống như là một đám u linh vậy, không kim được mà kinh hãi.

- Ta chỉ phụng mệnh chủ nhân đi giết hai người Đầu vương, những người khác thì không giết, người mau tránh ra nếu không ta sẽ giết cả người.

Thanh âm hùng hậu nói.

Người của Vân gia thấy lão tổ tông đối thoại với một người trong không khí thì bị hù đến mức run run, đặc biệt là mấy đầu vương còn lại, nghe thấy đối phương chỉ giết đầu vương thì thầm nghĩ, nếu như không có lão tổ tông thì bọn hắn chết chắc rồi.

- Xin Nhạc gia hãy nể mặt ta và Vân gia mà hòa giải.

Vân Linh nói với người trên không trung.

- Hừ, người đừng tưởng người là Đầu Hoàng thì to, ta nói rồi, chủ nhân của ta không để đầu hoàng vào mắt.

Ở giữa không trung lại vang lên một tiếng nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

107. Chương 93 : Vân Gia Lão Tổ Tông . (2)

- Chú ý.

Vân Linh đột nhiên la lớn về phía người Vân gia, ngay lập tức hai đầu khí lớn vung về phía trước.

- Xoẹt.

Chỉ thấy ở trên không trung một mảnh đao bổ ra, công kích về phía Vân Linh, hai luồng khí lực chạm nhau ở trên không trung.

Một tiếng vang lớn, thân hình của Vân Linh đột nhiên bay về sau mất chục thước, thật là quỷ dị.

- Ở đây có cường giả đầu hoàng để ta hỏi chủ nhân một chút.

Ở trong không khí truyền tới một làn gợn sóng quỷ dị.

- Xoẹt.

Vân Linh rơi về phía bên cạnh người của Vân gia, sắc mặt hơi tái nhợt.

- Lão tổ tông, thế nào rồi?

Vân Kỷ Trung hỏi với Vân Linh, những người khác cũng nhìn chăm chăm về phía ông.

- Là cường giả đầu hoàng, thực lực không dưới ta.

Vân Linh từ từ nói.

- Cái gì, là cường giả đầu hoàng, thực lực không dưới lão tổ tông.

Mọi người hít một hơi lạnh, đặc biệt là Vân Thự Quang, Vân Tuyết Sơn, hai người muốn đi tiêu diệt Nhạc gia bây giờ ngấm lại không tìm được mà toàn thân run rẩy, mồ hôi lạnh ứa ra không ngừng.

Hoàng Huy và Hoàng Khắc Lương nghe thấy lời nói của Vân Linh thì trong mắt cũng hiện ra vẻ tuyệt vọng, vốn mình muốn nhờ Nguyên bảo tông đối phó với Nhạc gia, mà xem ra hiện tại không thể.

Nhạc gia bọn hắn hẳn là muốn Hoàng gia sống trong sợ hãi, đây chính là nguyên nhân Nhạc gia tiêu diệt La gia và Tiền gia mà không tiêu diệt Nhạc gia, hóa ra Nhạc gia chỉ đang nhìn Hoàng gia diễn trò, giống như mèo vờn chuột mà thôi, bắt được cũng không giết ngay mà từ từ hành hạ nó.

- Xem ra, chỉ có thể như vậy mới đủ.

Vân Linh nhìn trên không trung nói:

- Người đâu, trời Vân Thự Quang và Vân Tuyết Sơn lại cho ta.

- Lão tổ tông, chúng vẫn bối sai rồi, chúng vẫn bối không dám nữa.

Vừa nghe thấy Nhạc gia có cường giả đấu hoàng, Vân Thự Quang và Vân Tuyết Sơn đã sợ đến mất mặt, bây giờ thấy lão tổ tông muốn trói chặt mình xuống, bọn họ liền quỳ xuống xin tha thứ.

- Các người... Vân gia lần này chọc phải cường giả Đấu Hoàng, các người muốn tính sao?

Vân Linh tức giận đến mức nói không ra lời, hung hăng dùng một cước đá ra mà nói:

- Mau trói hai đứa này lại.

- Lão tổ tông, hay là tha cho bọn họ đi.

Vân Kỳ Trung nhìn Vân Thự Quang và Vân Tuyết Sơn hai người mà trong lòng tức giận, dù sao thì cũng là tộc nhân của Vân gia.

- Aizzz, nếu trước kia nếu như người không phải có tâm địa tốt quá mức thì ta đã cho người làm tộc trưởng Vân gia.

Vân Linh hơi thở dài.

- Tam thúc yên tâm đi, lão tổ tông làm vậy cũng chỉ để thể hiện thành ý mà thôi.

Vân Phỉ Phỉ nói.

Vân Linh nhìn Vân Phỉ Phỉ mà nói:

- Tiểu nha đầu nhà ngươi, đúng là không có chuyện gì có thể gạt được ngươi, ai cười được ngươi thì cũng giống như nhặt được bảo vật.

- Lão tổ tông, người giữu cột ta rồi.

Vân Phỉ Phỉ cáit tiếng trả lời, then thùng cúi mặt thấp xuống.

Bây giờ trong lòng Vân Linh cảm thấy trong lòng suy nghĩ trở nên hơi mất trật tự, vốn hẳn định đi Nhạc gia để giao cái họa của Hoàng gia này cho Hoàng gia xử lý, chứng minh về sau Vân gia không có quan hệ với chuyện giữa Nhạc gia và Hoàng gia, dù sao Nhạc gia giết nhiều người của Nguyên Bảo tông như vậy, Vân gia không phải là dễ trêu chọc vào.

Nhưng nhìn tình huống hiện tại thì Vân Linh thấy Nhạc gia nhất định cũng có cường giả đấu hoàng hơn nữa xem khẩu khí thì Nhạc gia còn có thể lực khác, vân gia lần này chỉ mong có thể cầu hoà với Nhạc gia mà thôi, nếu như có chuyện gì thì Vân Linh cũng dự định liều chết lưu lại một cái huyết mạch cho Vân gia.

- Xoẹt.

Thân ảnh của Khiếu Thiên hồ đã xuất hiện bên người Nhạc Thành mà vội vã nói:

- Chủ nhân, không tốt rồi, bên trong có cường giả đấu hoàng tới.

- Cái gì.

Sắc mặt Nhạc Thành biến đổi.

- Người xác định thực lực chứ.

Nhạc Thành biết rõ cường giả đấu hoàng vẫn không phải là đối thủ của Khiếu Thiên Hồ.

- Hẳn là bất tỉnh, cửu tinh đấu hoàng, nếu như tiểu nhân khôi phục bản thể thì có thể đánh bại được hẳn nhưng không cách nào giết hẳn.

Khiếu Thiên Hồ trả lời, với thực lực của thất tinh Đấu Hoàng, Khiếu Thiên hồ có thể dựa vào bảo đao mà Nhạc Thành luyện chế để ra tay giết, nhưng mà ngoài bất tỉnh Đấu hoàng thì Khiếu Thiên Hồ rất khó giết, dù sao đánh bại cùng với giết cũng không cùng một hàm nghĩa.

- Có cao thủ đấu hoàng như vậy sao?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sắc mặt biến đổi:

- Chúng ta trước hết quay trở về đã.

Nhạc Thành rất lo Nhạc gia sẽ xảy ra chuyện gì, đối phương nếu như giống như mình trước kia tới Nhạc gia phóng một mũi lửa thì phiền toái, Tử Điện Mãng một mình hấn cũng không thể là đối thủ, vạn nhất đối phương có hai đấu hoàng cường giả thì càng không xong.

Nghĩ tới đây, nt nhanh chóng ngồi trên Khiếu Thiên Hồ bay tới Nhạc gia.

Nhạc Thành lúc trở về Nhạc gia thì may mà Nhạc gia không có chuyện gì, tốc độ của hấn so với người của Nguyên Bảo tông nhanh hơn không ít.

- Thác Ni Tư, người mau gọi Đồng Đại Ngưu lập tức tới đây.

Nhạc Thành vừa về tới cửa Nhạc gia đã nói với Thác Ni Tư.

- Chủ nhân, người đã trở về rồi.

Tử Điện Mãng vừa đi ra, Nhạc Thành đã cảm nhận được khí tức trên người của hấn.

- Tử Long, người tới vừa đúng lúc, mau gọi Trần Bưu về, đồng thời để bọn họ toàn bộ lập tức quay lại, cửa hàng binh khí của Nhạc gia hôm nay đóng cửa.

Nhạc Thành phân phó.

Tử Điện Mãng mặc dù nghi hoặc nhưng nhìn thấy thần sắc của Nhạc Thành không tốt lắm thì cũng không hỏi nhiều, vội vàng tiến tới cửa hàng binh khí của Nhạc gia.

- Tam đệ, tam đệ làm sao vậy?

Nhạc Long cùng với Nhạc Hạc đi ra, nhìn thấy Nhạc Thành đang sắp xếp chuyện gì thì vội vàng hỏi.

Nhạc Thành nói:

- Đại ca, nhị ca hai người mau mau chuẩn bị tốt cho Hắc Ảnh dong binh đoàn, mặc khác thông tri với phụ thân và Phong thúc có cường giả đấu hoàng tới đây.

- Cái gì, cường giả đấu hoàng.

Nhạc Long và Nhạc Hạc không kìm được mà hít một hơi, cường giả đấu hoàng đó chính là cường giả chân chính, nhắc tay nhắc chân lên là có thể dời non lấp biển.

Nhạc Thành nhìn thấy dáng vẻ kinh ngạc của hai người thì nói:

- Đừng lo, ta tự nhiên có biện pháp.

- Tam đệ không cần phải lo lắng, ta và Phong thúc và phụ thân sẽ xử lý hấn.

Hai huynh đệ nói, cường giả đấu hoàng hai người thậm chí cũng chưa từng gặp qua, bọn họ ở trong sinh tử mà tôi luyện thành.

Nhạc Thành nói:

- Yên tâm, ta sẽ cho những người tới, một người cũng không trốn đi được.

Trong mắt Nhạc Thành lại hiện ra một tia hàn quang, chỉ là một đấu hoàng cường giả mà thôi, Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ liên thủ tuyệt đối không phải là chuyện khó khăn.

Sau đó, Nhạc Thành lấy từ trong cái nhẫn lưu trữ đồ vật ra một Mê Huyền trận bố trí ở trước Nhạc gia, Nhạc Thành hiện tại có lòng tin người có tu vi đấu linh thì không thể đi ra còn người có tu vi Đấu vương thì có thể vây khốn trong vòng một giờ, còn Đấu hoàng dùng mê huyền trận không thể trói được nhưng trong vòng một canh giờ đó, Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng liên thủ cũng đủ để giết hấn.

Sau khi bố trí Mê Ảo trận xong, nhóm người Đồng Đại Ngưu trở về, Nhạc Thành nói:

- Đồng Đại ngưu, trước tiên ngươi mang theo binh khí, chúng ta chuẩn bị giết địch.

- Thành nhi, chuyện gì đã xảy ra?

Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong nghe Nhạc Long nói có cường giả Đấu Hoàng tới thì lo lắng lập tức đi ra, muốn hỏi cho rõ ràng.

- Cha, phong thức không có chuyện gì đâu, chỉ là một cường giả đấu hoàng mà thôi.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Cường giả đấu hoàng.

Hai người ngạc nhiên mà nói:

- Thành Nhi, vậy ngươi có biện pháp nào không, chúng ta hiện tại không thể đối phó với cường giả đấu hoàng.

- Yên tâm đi cha, Nhạc gia còn ba huynh đệ chúng con.

Nhạc Long cất tiếng nói.

- Không có chuyện gì đâu cha, con đã có biện pháp.

Nhạc Thành mỉm cười, chỉ là một cường giả đấu hoàng mà thôi, Nhạc Thành cũng không lo lắng.

Sau đó Trần Bưu và Tử Điện Mãng cũng quay trở về từ cửa hàng binh khí, nhìn thấy Nhạc Thành Trần Bưu hỏi:

- Đại nhân, xảy ra chuyện gì vậy?

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

108. Chương 94 : Cường Hãn . (1)

Nhạc Thành nói:

- Cũng không tính là chuyện gì, chỉ là một cường giả đấu hoàng tới mà thôi.

- Một cường giả đấu hoàng mà thôi, chủ nhân, tiểu nhân đi giết hắn.

Tử Điện Mãng vừa nghe thì đột nhiên nói.

- Ngươi đi giết hắn.

Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong, Nhạc Long...nghe thấy Tử Điện Mãng nói vậy thì nghi hoặc nhìn hắn, tiểu tử này uống lộn thuốc sao, muốn đi giết cường giả đấu hoàng không phải muốn chết sao.

- Cha, tử Long kỳ thực cũng có thực lực đấu hoàng.

Nhạc Thành nhìn thấy những người xung quanh hiện ra một vẻ lo lắng thì nói Tử Long có thực lực đấu hoàng, về phần nói Tử Điện Mãng là ma thú lục giai thì sợ bọn họ kinh ngạc quá mức cho nên không nói.

- Cái gì, Tử Long là cường giả Đấu Hoàng.

Bọn người Nhạc Tử Sơn liền kinh ngạc trừng mắt, trước đó nhìn thấy Thác Ni Tư là ma pháp sư cấp năm, Khiếu Thiên là đấu vương cao thủ bọn họ đã kinh ngạc vô cùng, bây giờ nghe nói Tử Long là cường giả đấu hoàng thì bọn họ không thể nói ra lời.

- Được rồi, chúng ta vào đi thôi, bọn họ một hồi nữa hẳn là sẽ gặp.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó đi vào khu nhà lớn của Nhạc gia.

-Lão tổ tông, phía trước không xa là Nhạc gia.

Vừa đến Lập Anh trấn, Nguyên bảo tông từ lời của Hoàng Huy mà biết địa chỉ của Nhạc gia, đoàn người nhanh chóng tăng tốc đi cuối cùng cũng đã tới.

- Mọi người chậm một chút.

Vân Linh nhìn cửa ra vào của Nhạc gia thì thấy gì đó không đúng, không kìm nổi mà cẩn thận đánh giá.

Trong lúc tất cả mọi người nghi hoặc thì cảnh tượng trước mắt cũng biến đổi, tất cả đều tràn ngập ở trong ảo cảnh.

-Nguyên bảo tông lớn mật, các người dám tới Nhạc gia giương oai, hôm nay các người một người cũng không thể chạy thoát.

Thanh âm của Tử Điện Mãng quanh quẩn ở Mê ảo trận.

- Chuyện gì xảy ra vậy, đây là nơi nào.

Tất cả mọi người đều móc binh khí ra đề phòng, bọn họ chưa bao giờ gặp phải tình trạng ma quỷ như vậy, mọi người tiến vào không gian ảo cảnh, không thể nào trốn thoát.

- Mọi người hãy tỉnh táo.

Vân Linh nói với mọi người ở bên cạnh, nhìn ảo cảnh trước mặt trong lòng Vân Linh hơi kinh hãi, xem ra Nhạc gia thật sự có cao nhân ở đây, ảo cảnh này chỉ sợ cao thủ cấp đấu vương cũng khó đi ra ngoài.

- Gia chủ Nhạc gia, ta là người của Nguyên Bảo tông, chúng ta tới đây không có ý gì khác là để xin lỗi Nhạc gia.

Thanh âm của Vân Linh quanh quẩn trên không trung, đủ khiến cho người ở trong vòng một dặm cũng có thể nghe thấy.

- Chủ nhân, hần nói là đến xin lỗi, chúng ta phải làm sao bây giờ/

Ở cánh một tầng hàng rào, Tử Điện mãng nói với Nhạc Thành.

Khuôn mặt của Nhạc Thành liên biến đổi không ngờ Nguyên bảo tông lại thay đổi chủ ý không muốn đối phó với Nhạc gia nữa.

Nhìn thấy người của Nhạc gia không phản ứng, sắc mặt của Vân Linh hơi biến đổi mà nói:

- Trước kia người của Vân gia hồ đồ chọc vào Nhạc gia, hôm qua ta mới trở về trời hai người hồ đồ của Vân gia và phụ tử Hoàng gia tới.

- Chủ nhân, hần nói đúng sự thật không?

Khiếu Thiên Hổ nói với Nhạc Thành.

Khuôn mặt của Nhạc Thành hơi biến hóa, tưởng tượng lời nói của đối phương là sự thật, hơn nữa cường giả đấu hoàng của Nguyên Bảo tông kia mới xuất hiện tối hôm qua.

Vân Phỉ Phỉ một mực đi cạnh Vân Linh, thấy Nhạc gia không có phản ứng hần là đang suy nghĩ không biết là lời Vân gia có thật không, cho nên nàng liền nói:

- Lục tiên sinh, tiên sinh ở đâu, ta Vân Phỉ Phỉ cam đoan rằng Vân gia tới nhạc gia để xin lỗi chứ không có ý gì khác.

- Vân Phỉ Phỉ.

Nhạc Thành nghe thấy thanh âm của Vân Phỉ Phỉ thì xác định rằng Nguyên bảo tông tới để xin lỗi, hần nghĩ thầm trong Nguyên Bảo tông cũng có người tốt, thanh âm của cường giả đấu hoàng này có thể xuyên qua mê ảo trận vậy mà hần cũng không động thủ phá trận xem ra không muốn đụng tới nhạc gia lần nữa.

- Mời Vân tiểu thư vào nói chuyện, chủ nhân của ta tin vào cô nương, nhóm thứ nhất vào đi.

Thanh âm của Tử Điện mãng truyền vào trong Mê Ảo trận.

- Phỉ Phỉ, Lục tiên sinh là ai?

Nghe thấy câu nói của Vân Phỉ Phỉ, Vân Linh liền cất tiếng hỏi.

- Lão tổ tông, chuyện của Lục tiên sinh sau này con sẽ nói cho người nghe.

Vân Phỉ Phỉ thở dài.

Ở trong hàng rào, Nhạc Thành liền biến đổi thủ ấn, Vân gia cuối cùng cũng đã biến mất khỏi ảo cảnh.

Cảm thấy ảo cảnh kia, Vân Khai Sơn trong lòng liền chấn kinh, hắn còn tính đi tiêu diệt Nhạc gia, nếu như không có lão tổ tông ở đây chỉ sợ rằng trước ảo cảnh này Vân gia không thể làm gì được.

- Vào đi, chúng ta sẽ không tiếp các người.

Thanh âm của Tử Điện Mãng truyền tới.

- Chúng ta cùng vào thôi.

Vân Linh hơi thở ra, trong lòng không kìm được mà cảm khái, nếu không phải vì Vân gia thì đường đường một cửu tinh đấu hoàn như vậy làm sao có thể hạ thấp mình trước đối phương như vậy. Chỉ trách trước kia mình đã chọn sai tộc trưởng cho Vân gia mà thôi.

- Cột kẹt.

Một tiếng vang lên, cửa lớn của Nhạc gia dần mở ra, vân Linh mang theo người của Vân gia đi vào bên trong.

Mọi người của Vân gia đi vào Nhạc gia xong thì đôi mắt đều tròn tròn lên.

Chỉ thấy ở trong nội viện của Nhạc gia, hơn một trăm người cười hắc hắc ma cầm trường thương trong tay, sát khí đằng đằng xếp hàng chỉnh tề, mặc dù thực lực của một trăm người không cao lắm nhưng khí thế thì ngập tràn toàn thân.

Sau lưng một trăm người này chính là hai trăm hán tử cường tráng nhìn trừng trừng về phía Vân gia, khí tức tràn ngập toàn thân, trong này không thiếu người có thực lực đấu linh.

Mà điều khiến cho Vân Linh kinh ngạc nhất chính là một thanh niên áo đen cứng cáp và một thanh niên áo tím ở phía sau cùng, hai người này tràn ngập khí thế uy áp, Vân Linh biết rõ cả hai đều là đấu hoàng.

- Hai người là đấu hoàng, thực lực không ở dưới ta.

Vân Linh vã mồ hôi trán, nếu như lúc này đối phương đột nhiên dùng hai đấu hoàng làm khó dễ với mình thì toàn bộ Vân gia sẽ bị diệt bởi Nhạc gia.

- Huỳnh là Lục tiên sinh?

Vân Phỉ Phỉ nhìn thanh niên áo đen bên cạnh Khiếu Thiên Hổ và Thác Ni Tư, cảm nhận khí tức của thanh niên này trong lòng nằng không khỏi cảm thấy nao nao.

- Vân tiểu thư, không sai tại hạ chính là Lục tiên sinh, chỉ là hiện tại tiểu thư hãy gọi tại hạ là Nhạc thành, tam thiếu gia của Nhạc gia.

Nhạc Thành mỉm cười với Vân Phỉ Phỉ rồi hướng về phía người của Nguyên Bảo tông mà nói:

- Đại sảnh của Nhạc gia rất nhỏ, những người có mặt mũi thì vào đi, phần còn lại đứng ở ngoài cũng được.

Nói xong, Nhạc Thành kéo tất cả người của Nhạc gia đi vào đại sảnh, Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hổ cũng theo sau.

Nhạc Thành có ý không thèm nhìn Vân Linh, phỏng chừng một cường giả đấu hoàng cũng không thể chống lại Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hổ.

- Hắn đúng là lục tiên sinh, còn trẻ như vậy mà đã có khả năng như thế, hóa ra hắn là tam thiếu gia của Nhạc gia, khó trách mà che chở cho Nhạc gia như vậy.

Vân Phỉ Phỉ kinh ngạc đứng tại chỗ, quả thật là khó tin.

- Phỉ Phỉ, chúng ta đi vào thôi.

Vân Linh cất tiếng nói với Vân Phỉ Phỉ, ngữ khí và thần sắc đều vô thần phảng phất như cả người đã già hơn mười tuổi, công kìm được mà nhìn Vân Thự Quang và Vân Tuyết Sơn hai người phía sau.

- Mang bốn người này vào cho ta, những người khác ở đây chờ đợi.

Vân Linh hướng về phía những người phía sau mà nói, sau đó bắt đầu dĩ cùng với mấy đầu vương và Vân Khai Sơn, Vân Kỳ Trung, Vân Phỉ Phỉ đi vào trong đại sảnh của Nhạc gia.

- Các vị, đã mạo phạm với Nhạc gia rồi, Vân gai thật xin lỗi, Vân Linh đã mang những tên gia hỏa kia thứ lỗi với chư vị Nhạc gia.

Vân Linh nói xong liền để Vân Thự Quang, Vân Tuyết Sơn và hai người phụ tử Hoàng gia đi vào trong đại sảnh.

Vân Thự Quang và Vân Tuyết Sơn hai người sau khi đi vào trong Nhạc gia thì ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi. Nhạc gia đã bày ra một thế lực phải đối phó với Vân gia.

- Hoàng Huy.

Người của Nhạc gia nhìn thấy Hoàng Huy bị trói giống như cái bánh tét ở dưới mặt đất thì lộ vẻ tức giận, không ít người hận không thể tiến tới đá hấn mấy cước.

Phụ tử hoàng gia đã sớm sợ hãi, bọn họ trong lòng cảm thấy lạnh buốt, hối hận vì mình trước kia đối phó với Nhạc gia, hai nhà vốn cũng không có thâm cừu đại hận gì.

- Người đầu, kéo Hoàng gia phụ tử xuống, chém đứt tứ chi rồi mang ra ngoài cho chó ăn, nhớ kỹ không được làm dơ Nhạc gia.

Nhạc Thành nhìn phụ tử Hoàng gia rồi nhẹ nhàng nói.

- Dạ, chủ nhân.

Thác Nị Tư và Đồng Đại Ngưu kéo phụ tử Hoàng gia ra khỏi đại sảnh Nhạc gia.

Nhạc Thành tâm ngoan thủ lạt khiến cho Vân Linh và người của vân gia run lên, đúng là thiếu niên trẻ tuổi, thủ đoạn thật là ngoan độc.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

109. Chương 94 : Cường Hãn . (2)

- Vân tiểu thư, các vị ngồi xuống đi.

Nhạc Thành mỉm cười với người của Vân gia, sắc mặt sau đó khôi phục lại vẻ bình thường.

- Lục tiên sinh không Nhạc Thiếu gia, người gọi ta là Phỉ Phỉ là được rồi.

Vân Phỉ Phỉ mỉm cười nói.

- Cha, nhị thúc, đại ca nhị ca mọi người ngồi đi.

Nhạc Thành quay đầu nhìn về phía đám người Nhạc Tử Sơn mà nói, sau đó lập tức tộc nhân của Nhạc gia cũng ngồi xuống, Khiếu Thiên Hổ cùng với Tử Điện Mãng thì tôn kính đứng sau lưng của hắn.

Nhìn thấy hai cường giả đứng sau lưng Nhạc Thành, Vân Linh cũng không hiểu là chuyện gì xảy ra, hắn cũng không cảm nhận được khí tức trên người Nhạc Thành, thật là khó tưởng tượng, cũng không cảm nhận được linh hồn lực trên người Nhạc Thành.

- Khiếu Thiên Hổ, người cảnh cáo Vân gia Đầu Hoàng không được nhìn Linh hồn lực của ta nữa.

Nhạc Thành dùng thần thức nói với Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng, người ngoài cũng không biết được.

- Vân gia Đẩu Hoàng, chủ nhân ta muốn cảnh cáo ngươi, ngươi mà còn dùng linh hồn lực nhìn trộm nữa thì chủ nhân sẽ không khách khí.

Khiếu Thiên Hổ

Vân Linh khẽ giật mình, sau đó lập tức thu hồi linh hồn lực, nhìn thấy Nhạc Thành phát giác ra linh hồn lực của mình, hắn không khỏi toát mồ hôi lạnh, hắn chỉ muốn nhìn xem thực lực của Nhạc Thành mà thôi, thực sự không có ác ý.

Vân Linh nói:

- Thật xin lỗi, ta không có bất kỳ ác ý nào, chỉ là kỳ quái mà thôi, xin thứ lỗi.

Đột nhiên người của Nhạc gia hét lớn một tiếng, lão tổ tông cất tiếng xin lỗi, người của Nhạc gia cũng không hiểu chuyện gì xảy ra mà nhìn chăm chăm về phía lão.

- Chỉ nói vậy thôi, các ngươi Nguyên Bảo tông đến Nhạc gia dự định làm gì?

Nhạc Thành thăm nhiên nói, hắn phát hiện ra linh hồn lực trên người Nhạc Thành không phải tu vi thực lực mạnh mà là vì linh hồn lực đặc biệt cường đại mà thôi, linh hồn lực của Nhạc Thành nếu như thấp thì đã không phát hiện ra.

- Hôm nay chúng ta đến xin lỗi Nhạc gia, Vân gia trước kia hồ đồ, mạo phạm Nhạc gia cho nên hôm nay lão tổ tông nhà ta đã mang Vân gia gia chủ cùng Vân gia trưởng lão và Hoàng Khắc Lương tới đây bồi tội.

Vân Phi Phi nói.

- Ủ.

Nhạc Thành nhìn hai người trên mặt đất nói với Nhạc Tử Sơn:

- Cha, chuyện này cha thấy nên xử lý thế nào?

- Thành Nhi, chuyện này do con làm chủ là được.

Nhạc Thành nhìn thấy đối phương có cường giả đấu hoàng thì trong lòng cũng không tự nhiên, nói thế nào thì ông cũng mới chỉ có vu vi Đấu Linh, trước mặt Đấu Hoàng cường giả sẽ bị uy áp.

Nhạc Tử Sơn còn nhớ rõ trước kia chỉ vì cửa hàng binh khí của mình vì mong được Nguyên Bảo tông đã phải ăn nói khép nép, ngay cả một chấp sự của bọn họ cũng không dám đắc tội, không ngờ Nhạc gia lại có ngày hôm nay, người của Nguyên Bảo tông phải ăn nói khép nép với Nhạc gia.

- Đại ca, nhị ca hai người thấy thế nào?

Nhạc Thành hỏi Nhạc Long và Nhạc Hạc, dù sao đây cũng là chuyện của cả Nhạc gia, mình cũng không nên làm chủ một mình.

- Tam đệ, tất cả chúng ta nghe theo đệ là được, đệ quyết định thì tốt rồi.

Nhạc Long và Nhạc Hạc cũng giao toàn bộ cho Nhạc Thành xử lý, trên nét mặt của người nhà họ Vân có vẻ gì đó không tự nhiên, bọn họ nhận ra hai người này có sát khí, sát khí này phải trải qua ma luyện ở Quỷ Uyên mới có được.

- Phi Phi tiểu thư, Vân gia phải chăng do cô nương làm chủ, nếu như cô không làm chủ được thì ta cũng đành phải...

Trong mắt của Nhạc Thành xuất hiện hàn ý, đầu tiên chăm chú nhìn Vân Phi Phi.

- Yên tâm đi Nhạc thiếu gia, Phi Phi hiện tại đang là tộc trưởng của Vân gia, về sau cũng là tông chủ của Nguyên Bảo tông, nàng ta tuyệt đối đại biểu cho Vân gia, cũng là đại biểu cho ta.

Vân Linh mỉm cười nói, trong lòng hắn không khỏi cười khổ.

- A.

Nhạc Thành nhìn Vân Phỉ Phỉ, không ngờ Vân Phỉ Phỉ đúng là tộc trưởng của Vân gia, biến hóa này thật lớn, hấn thâm nghĩ trong lòng:

- Nguyên Bảo tông bị mình hỏa thiêu, Vân gia chọn Vân Phỉ Phỉ làm tông chủ chỉ sợ không tốt lắm.
- Nhạc thiếu gia, hai người Vân gia mạo phạm chúng ta có mang tới, xử trí thế nào thì Nhạc thiếu gia làm chủ là được.

Vân Phỉ Phỉ cười nói:

- Ta biết Vân gia vô cùng mạo phạm Nhạc gia, xin thiếu gia nể mặt Phỉ Phỉ mà không làm khó Vân gia nữa. Nhạc Thành mỉm cười mà nhìn Vân Phỉ Phỉ trong lòng hấn thâm nghĩ, nữ tử này đúng là nhanh mồm nhanh miệng, dù sao trước kia nàng ta cũng giúp đỡ mình không ít.
- Quả nhiên là Phỉ Phỉ tiểu thư đã là tông chủ của Nguyên Bảo Tông, ta xin nói rõ trước, ta hoàn toàn là nể mặt mũi của Phỉ Phỉ tiểu thư.

Nói xong, Nhạc Thành quay đầu nhìn về phía Vân gia:

- Nếu về sau có người nào còn gây bất lợi với Vân gia thì ta sẽ tuyệt đối không bỏ qua.
- Aizzz....

Vân Linh thở dài một hơi, không ngờ mình đường đường là một cửu tinh Đẩu Hoàng lại còn bị một người trẻ tuổi không để vào mắt, Phỉ Phỉ còn lớn hơn cả mình.

- Vậy đa tạ Nhạc tiên sinh, tiểu nữ đại biểu cho Vân gia xin lỗi Nhạc gia.

Vân Phỉ Phỉ mừng rỡ nói, mình trước kia biết vị Lục tiên sinh này không đơn giản rồi.

- Vị lão nhân này không biết xưng hô thế nào?

Nhạc Thành đột nhiên hỏi Vân Linh.

- Lão phu chính là Vân Linh.

Vân Linh sắc mặt không biết nổi mà nói, không biết Nhạc tam thiếu gia hỏi mình là gì.

- Hóa ra là Vân Linh tiền bối.

Nhạc Thành nói:

- Tiểu tử là Nhạc Thành, tin rằng chuyện trước kia giữa Nhạc gia và Vân gia lão gia đã biết rồi, không biết Vân Linh tiền bối thấy tại hạ xử lý thế nào?

Vân Linh mỉm cười trong lòng mà nói:

- Tiền bối thì không dám nhận, Nhạc thiếu gia gọi ta một tiếng Vân Linh là được, Nhạc gia bắt hòa với Vân gia, xử lý như vậy đã là đại lượng, ta cam đoan từ nay về sau sẽ không gây bất lợi với Nhạc gia.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

110. Chương 95 : (1)

- Ha ha.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói:

- Vân tiền bối đừng gọi tại hạ là Nhạc thiếu gia, không bằng tại hạ gọi tiền bối là Vân lão đại ca, đại ca kêu đệ một tiếng là tiểu đệ, tiền bối thấy thế nào?

- A...

Vân Linh nghi hoặc nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Nhạc lão đệ ý vậy là...

- Vân lão đại ca, lúc trước lão đại ca vắng mặt, bất kể thế nào đại ca cũng là lão tổ tông của Vân Phi Phi, tiểu đệ cũng tôn kính đại ca vài phần, bây giờ Vân gia và Nhạc gia ân oán đã giải quyết, giữa chúng ta có thể thiết tình đối đãi.

Nhạc Thành khẽ cười nói.

Trên mặt của Vân Linh biến hóa không ngừng, hẳn thật sự không ngờ người này lại như vậy, hẳn đoán không ra trong lòng Nhạc Thành có ý gì.

Thác Nỵ Tư cũng nghi hoặc nhìn Vân Linh mà trầm nghĩ trong lòng:

- Đại nhân muốn lôi kéo cường giả Đấu Hoàng.

Không sai, Nhạc Thành dự định lôi kéo Vân Linh, thực lực của Vân Linh so với Khiếu Thiên Hổ chênh lệch cũng không nhiều, về sau mình không có ở Nhạc gia, có Vân gia hỗ trợ cũng tốt.

- Vân lão đại ca, đại ca không cần nghi hoặc, tiểu đệ thật sự muốn kết giao một phen, nếu Vân lão đại ca xem thường tiểu đệ thì bỏ đi vậy.

Nhạc Thành nói.

- Không, không... Nhạc lão đệ nói đùa rồi.

Vân Linh đứng lên nói.

- Được rồi, hôm nay Vãn Lão đại ca hãy ở lại Nhạc gia một đêm, dù sao trời cũng đã không còn sớm nữa, mặc khác tiểu đệ còn một số lễ vật muốn đưa cho đại ca.

Nhạc Thành đứng lên rồi nói với Khiếu Thiên Hổ:

- Khiếu Thiên, người mau đi cởi bỏ dây trói cho tông chủ cùng với trưởng lão của Vân gia, Vân gia về sau với Nhạc gia không còn một chút ân oán nào.

Nhìn Nhạc Thành buông tha cho Vân Thự Quang và Vân Tuyết Sơn, trong mắt Vân Linh hiện ra một vẻ cảm kích, bất kể thế nào hai người này cũng đều là người của Vân gia, trở mặt nhìn bọn họ chịu chết cũng là một điều khó chịu, vốn ông hi vọng dùng hai người này để bồi tội.

- Vậy cung kính không bằng tuân mệnh.

Vân Linh mỉm cười, sắc trời hiện tại đã không còn sáng nữa, người của Vân gia cũng phải cần tìm nơi đặt chân.

- Đi, Vân lão đại ca để tiểu đệ đưa lễ vật cho huynh, cam đoan huynh sẽ thích.

Nhạc Thành nói với Vân Linh rồi bước ra sau đại sảnh.

- Chủ nhân, chúng ta đi theo người.

Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng sợ chủ nhân và Vân Linh ở cùng một chỗ sẽ gặp nguy hiểm nên lo lắng nói.

- Yên tâm đi, ta cùng với Vân lão đại ca ở cùng một chỗ thì có nguy hiểm gì?

Nhạc Thành nói với hai người rồi bước ra khỏi đại sảnh, Nhạc Thành hiện tại ở Nhạc gia không sợ Vân Linh gây bất lợi cho mình.

Vân Linh nhìn theo thân ảnh của Nhạc Thành rồi đi theo, không biết thanh niên thần bí này có ý gì.

- Azzzz, chỉ sợ Vân Linh sẽ cảm động đến rơi nước mắt với đại nhân.

Thác Nỵ Tư trầm nghĩ trong lòng, hẳn biết muốn lôi kéo một người đầu tiên cần phải khiến cho người ta đầu vầng mắt hoa, đối phó với Khiếu Thiên Hổ chính là như vậy, đầu tiên là giam vào tra tấn mấy ngày sau đó lại cho một viên Hóa Hình đan và một bảo đao khiến Khiếu Thiên Hổ vô cùng cảm động.

- Vân lão đại ca, huynh thử thanh kiếm này xem.

Nhạc Thành ngự kiếm mà đi, tới một ngọn núi gần Nhạc gia đưa một thanh kiếm màu xanh cho Vân Linh. Thanh kiếm này đúng là hơi xa xỉ, Nhạc Thành lần trước hỏa thiên Nguyên Bảo tông, những thứ Nhạc Thành vợ vét được khoảng hai vạn kim tệ.

- Đây là...

Vân Linh nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, không biết thanh kiếm này hẳn tặng cho mình có ý gì. Mình hiện tại không thiếu binh khí, vừa rồi lại nhìn thấy Nhạc Thành phi hành trên kiếm, không có ma pháp lực thì ngạc nhiên trong lòng, từ trước đến giờ Vân Linh chưa bao giờ chứng kiến tình huống này.

- Vân lão đại ca, huynh thử xem sẽ biết.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó lập tức đưa thanh kiếm cho Vân Linh.

Vân Linh mặc dù nghi hoặc nhưng cũng làm theo lời nói của Nhạc Thành, tùy tiện huy động, sau đó sắc mặt của Vân Linh thay đổi lớn, từng mảng Đẩu khí không ngừng sáng lên từ giữa không trung, cường hãn đấu khí tràn ngập cả đỉnh núi.

Một lát sau, Vân Linh mới phấn khởi đi tới trước mặt Nhạc Thành mà nói:

- Nhạc lão đệ, thanh kiếm này thực sự lão đệ tặng cho ta?

- Không sai, chính là để tặng cho Vân đại ca.

Nhạc Thành khẽ cười nói, nhìn dáng vẻ của Vân Linh, hẳn biết y đã hài lòng.

- Rất thỏa mãn, rất hài lòng.

Vân Linh nói:

- Lễ vật này thật quá quý trọng.

Nhạc Thành nói:

- Chỉ là một lễ vật nho nhỏ mà thôi, trước kia có ân oán với Vân gia, tiểu đệ ra tay giết không ít người, cái này cũng là để bồi tội.

- Nói gì nữa, những tên gia hỏa kia chết là đáng đời, ai bảo bọn chúng đi theo bọn khốn kiếp Hoàng gia.

Vân Linh nói.

Vân Linh kích động nhìn thanh bảo kiếm trong tay, thanh kiếm này có thể giúp y tăng hai ba thành lực công kích, sau này cho dù gặp Thập tinh đấu hoàng cũng có thể chiếm thượng phong.

- Vân lão đại ca thỏa mãn với thanh kiếm này là được rồi, chúng ta trước tiên hãy đi về.

Nhạc Thành cười nói.

- Đa tạ Nhạc lão đệ, thật hối hận vì không quen biết Nhạc lão đệ sớm. Lão đệ yên tâm, về sau Vân gia tuyệt đối sẽ không gây bất lợi với Nhạc gia, nếu như có người nào gây khó dễ với Nhạc gia thì Vân Linh nhất định sẽ không bỏ qua cho hắn.

Vuốt ve thanh trường kiếm màu xanh, Vân Linh yêu thích không muốn buông tay.

Hai người sau đó quay trở lại Nhạc gia, dưới sự sắp xếp của Nhạc gai, người của Vân gia hiện tại đã ở lại Nhạc gia.

Nhạc Thành ở trong phòng mà khoanh chân ngồi, trong đầu hắn thầm nghĩ đến những chuyện đã xảy ra, rốt cuộc chuyện của Hoàng gia và Nguyên Bảo tông cũng đã xử lý xong, về sau mình cũng yên tâm.

Những ngày tiếp theo, Nhạc Thành muốn bế quan tu luyện hai tháng, ước hẹn ba năm với Thanh dương môn còn ba tháng nữa sẽ tới cho nên Nhạc Thành muốn đoạt lại tôn nghiêm cho Nhạc gia.

- Đại nhân, Vân tiểu thư tìm đại nhân.

Ngoài cửa truyền tới thanh âm của Thác Ny Tư.

- Vân Phỉ Phỉ, nàng ta tới đây làm gì?

Trong lòng Nhạc Thành liền biến đổi, sau đó hẩn thu dọn rồi nói:

- Xin mời.

- Vân tiểu thư, xin mời tiểu thư, ta đi trước.

Cửa phòng mở ra, sau đó một thân ảnh xinh đẹp đi vào, ngay lập tức Thác Ny Tư khép cửa phòng lại, loại tràng diện này, Thác Ny Tư biết rằng không nên quấy rầy đại nhân.

Vân Phỉ Phỉ muốn tìm Nhạc Thành nhưng không biết hẩn ở đâu, đột nhiên nàng gặp phải Thác Ni Tư, sau đó Thác Ni Tư liền đưa nàng gặp Nhạc Thành.

- Ngồi đi, Phỉ Phỉ tiểu thư.

Nhạc Thành nói với Vân Phỉ Phỉ, ánh mắt không tìm được mà quét qua khe núi sâu của nàng.

Chỉ thấy đêm nay Vân Phỉ Phỉ mặc một bộ váy dài, lông mi cong mềm mại, da thịt trắng như tuyết, trước ngực là đồi núi cao ngất.

Bờ eo nhỏ nhắn như liễu, giống như là một con linh xà vậy, hai bờ hông rất rắn chắc, toàn thân đã hiện ra vẻ hoàn mỹ mê người trước Nhạc Thành.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

111. Chương 95 : (2)

- Nhạc Thành thiếu gia, đa tạ thiếu gia đã không làm khó Vân gia.

Vân Phỉ Phỉ ngồi xuống, cũng không để ý đến ánh mắt của Nhạc Thành, ngược lại còn mừng rỡ, hóa ra người này không giống như mình nghĩ, bên trong không có nữ sắc.

- Phỉ Phỉ tiểu thư khách khí rồi, nếu Phỉ Phỉ tiểu thư sớm làm gia chủ của Vân gia thì Nhạc gia cũng không có mâu thuẫn với Vân gia.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó ngồi xuống trước mặt Vân Phỉ Phỉ, một màn u hương truyền đến, trong lòng hẩn thầm nghĩ:

- Vưu vật trời sinh.

- Phỉ Phỉ tiểu thư muộn như vậy còn tới, không biết là có chuyện gì?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, Vân Phỉ Phỉ nhất định không phải đến để nói lời khách khí như vậy.

Vân Phỉ Phỉ chần chờ một lúc rồi nói:

- Nếu như tiểu nữ đoán không lầm thì chuyện của Linh Dược môn là do thiếu gia gây nên phải không?

- Không sai, là ta làm ta cùng bọn họ giao dịch, bọn họ thực hiện cung cấp dược liệu cho Nhạc gia, chuyện này ta lần trước tìm cô nương rồi mới đi tìm Linh Dược môn, cô nương không nên trách ta.

Nhạc Thành cười nói, có mình trợ giúp Linh Dược môn, hẩn là Nguyên Bảo tông bị đoạt đi không ít sinh ý.

- Aizzz.

Vân Phỉ Phỉ bắt đầu dĩ thử dài một hơi:

- Chuyện trước kia không nhắc lại, không biết Nhạc thiếu gia có nên xem xét hợp tác với Nguyên Bảo tông nữa không?

- Cái này.

Nhạc Thành hơi khó xử, Linh Được môn Hùng Minh kia hợp tác với Nhạc gia, mình lại cùng với Nguyên Bảo tông hợp tác thì hình như không tốt lắm.

- Nhạc thiếu gia còn khó xử sao?

Vân Phỉ Phỉ nhìn thấy thần sắc của Nhạc Thành thì cất tiếng nói:

- Chẳng lẽ dựa vào giao tình chúng ta cũng không thể sao?

- Aizzz..

Nhạc Thành thở dài một hơi rồi nói:

- Ta xem như sợ cô nương, mỗi lần là uy hiếp ta, như vậy đi, Linh Được môn Hùng Minh cũng không tệ, Nhạc gia về sau hợp tác với Nguyên Bảo tông nhưng Nguyên Bảo tông cũng phải chiều cổ một chút với Linh Được môn, hoặc là xác nhập với Linh Được môn, ta tin đây không phải là việc khó với Phỉ Phỉ tiểu thư.

- Vậy đa tạ Nhạc thiếu gia.

Nhìn thấy Nhạc Thành đã đáp ứng, Vân Phỉ Phỉ không kìm được mừng rỡ, nói như vậy Nguyên Bảo tông muốn đứng lên lần nữa cũng không phải là chuyện khó.

Nhạc Thành nói:

- Phỉ Phỉ tiểu thư, về sau cô nương cứ gọi ta là Nhạc Thành là được, Nhạc thiếu gia ta nghe không quen.

Vân Phỉ Phỉ nói:

- Vậy huynh cũng đừng gọi ta là Nhạc tiểu thư, cứ gọi ta là Phỉ Phỉ là được rồi, ta nghe vậy cũng không quen.

Nói xong Nhạc Thành đưa ánh mắt nhu hòa nhìn Nhạc Thành.

Nhìn thấy thanh niên phía trước này hai mắt có thần, khuôn mặt tuấn lãng cương nghị, đặc biệt là khoe mắt thật sâu có khí chất hấp dẫn, Vân Phỉ Phỉ không kìm được mà nhảy dựng, nằng thẳm nghĩ trong lòng:

- Dạng nam tử này đủ khiến cho tất cả các nữ nhân mê muội, hẳn có chủ ý với mình sao?

Sau khi Vân Phỉ Phỉ rời đi, Nhạc Thành nhìn theo kiêu ảnh của nàng, không khỏi nghĩ trong lòng:

- Nhạc Thành người cải trang đứng đắn làm như kẻ chính nhân quân tử vậy mà khi gặp nữ sắc thì lại mềm ra, quên đi, trước hết hãy tu luyện, về sau còn có cơ hội.

Buổi sáng ngày hôm sau, người của Vân gia đã rời khỏi Nhạc gia.

Bàn giao xong tất cả, Nhạc Thành đi tới hậu sơn, ở cửa động lúc này đã bố trí một đạo cấm chế, Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi trên giường đá, bắt đầu tu luyện, toàn thân có một thanh mang bao phủ.

Giải quyết Hoàng gia và Nguyên Bảo tông xong, Nhạc gia cùng với Yến gia tiếp nhận sinh ý, hiện tại Lập Anh trấn đều nằm trong tay của Nhạc gia và Yến gia, những tiểu thế lực khác cũng phải hợp tác với bọn họ.

Đồng thời Nhạc gia danh tiếng cũng được rất nhiều người biết, rất nhiều cha mẹ đã dạy con cái của mình, chỉ cần các người theo kịp ba đứa con của Nhạc gia thì ta chết cũng nhắm mắt.

Gần hai tháng, Nhạc gia có biến hóa vô cùng lớn.

Trong hai tháng này, Vân gia hàng tháng đều gửi được liệu tới cửa hàng binh khí của Nhạc gia, giá tiền cũng giống như của Linh Được môn, hàng bọn họ nhập trực tiếp rồi đưa giá, không hề lấy lợi nhuận một phần.

Một tháng trước, Thác Ný Tư trước khi Nhạc Thành bế quan tu luyện đã cùng với Khiếu Thiên Hổ đi tới thất tinh thành, tìm Hùng Minh Linh Được môn giao hai viên đan dược ngũ phẩm. Nghe nói lần này đấu giá đại hội vô cùng nóng bỏng, vé vào cổng của đấu giá đại hội hiện tại đã tăng lên bốn mươi kim tệ, mọi người đều thi nhau tranh đoạt thanh bảo kiếm kia.

Về sau, thanh bảo kiếm đã được bán với giá sáu nghìn kim tệ, tổng cộng tất cả các vật phẩm đấu giá đã là bốn vạn kim tệ.

Thu hồi kim tệ vào người, Thác Ny Tư liền quay lại Nhạc gia.

Ở Thanh Dư sơn trong Thanh Dương sơn, dãy núi này có diện tích mấy nghìn dặm, đây chính là trung tâm của Thanh Dương môn, nhắc tới Thanh Dương môn, rất ít người không biết.

Thực lực cao nhất của Thanh Dương môn nghe nói đã là cường giả Đấu Tông siêu cấp, cường giả này giậm chân một cái cũng khiến cho cả Khoa Ốc đế quốc rung chuyển.

Tại một đình viện trong Thanh dương môn, Đình viện này bốn phía hoa hương, phảng phất giống như là đào nguyên ngoại thế. Lúc này một cô gái mặc hồng y khuôn mặt tuyệt mỹ, mắt to mi cong, da thịt trắng như tuyết, cái miệng anh đào nhỏ nhất đang ở trong đây.

Một lát sau, một vòng sáng đấu khí đỏ nhạt được hồng y nữ tử hấp thu, hồng y nữ tử thở ra một ngụm trọc khí, mở hai mắt ra.

Chỉ thấy con người của hồng y nữ tử như hai sợi tinh quang, ngưng tụ hồi lâu không tiêu tàn, toàn thân tràn ngập khí tức cường hãn.

- Đột phá tới Đấu Vương.

Hồng y nữ tử lẩm bẩm nói, trên người hồng y nữ tử ngưng tụ một đôi cánh đấu khí, đấu khí có cánh, chỉ có cao thủ Đấu vương mới làm được, cô gái này mới hai mươi tuổi mà đã là cao thủ đấu vương, chỉ sợ nhiều người không thể tin nổi.

Cảm nhận được trong cơ thể tràn ngập đấu khí, hồng y nữ tử bay lượn trên không trung một hồi lâu rồi mới rơi xuống mặt đất.

Hồng y nữ tử đứng lên, thân hình lồi lõm mê người, nếu Nhạc Thành nhìn thấy cảnh tượng này nhất định sẽ phải chảy cả máu mũi.

Chỉ thấy Hồng y nữ tử hiện tại mặc một bộ cảm phục màu hồng, phía trước là hai ngọn núi cao thẳng, mơ hồ có thể nhìn thấy khe núi trắng nõn sâu bên trong. Quả thật nàng là một vưu vật trời sinh.

- Dịch Thiển, con đã đột phá tới Đấu Vương rồi sao?

Một thanh âm trầm thấp truyền tới, sau đó một lão giả mặc áo bào màu xanh từ ngoài đình viện đi tới.

- Liệt Sơn hộ pháp, sao ông lại tới đây.

Hồng y nữ tử mỉm cười nói, hồng y nữ tử này chính là hôn thê của Nhạc Thành, Dịch Thiển, lão giả mặc áo xanh chính là người cùng với Dịch Thiển đi tới Nhạc gia từ hôn, tu vi của y cũng đã đột phá tới ngũ tinh Đấu vương.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

112. Chương 96 : Đi Thanh Vân Môn . (1)

- Con còn nhớ ước hẹn ba năm với Nhạc gia không, ba năm trước môn chủ đã phái ta đi với con xuống đó thu xếp, với tình hình tu luyện của con hiện tại thì có rất nhiều cơ hội để trước ba mươi tuổi đột phá tới Đấu hoàng.

Liệt Sơn nói.

Ước hẹn ba năm, Dịch Thiển trong lòng liền nhớ tới ánh mắt của thiếu niên kia ba năm trước đây, ánh mắt giống như là dã thú khiến cho người khác cảm thấy bất an, có lẽ mình nên xin lỗi hắn, nhưng một tên phế vật như vậy, hắn làm sao có thể xứng đôi với mình.

Dịch Thiển mỉm cười nói:

- Liệt sơn hộ pháp, tâm ý của sư phụ tiểu nữ hiểu rõ mà, tiểu nữ sau đó sẽ tiến vào trong mật thất mà bế quan tu luyện.

- Ủ.

Liệt Sơn lại nói tiếp:

- Môn chủ đối với con kỳ vọng rất lớn, cho một mình con ở Đình viện để tu luyện, con chính là người có thiên phú tốt nhất trong một nghìn đệ tử của Thanh Dương môn, nhất định không được phụ kỳ vọng của môn chủ.

- Dạ.

Dịch Thiển lại cất tiếng mà ngẩng đầu lên nhìn bầu trời.

Một con chim từ trên không bay qua, Dịch Thiển lẩm bẩm nói:

- Nhạc Thành, người từ khi còn bé ta đã rất thích người, nhưng chỉ trách người là phế vật, người đã không xứng với ta rồi, chúng ta đã cách nhau rất xa, xa thật xa.

Ở trong sơn động hậu sơn của Nhạc gia, thanh mang tràn ngập, hô hấp toàn thân của Nhạc Thành bao trùm cả cơ thể, trong người của Nhạc Thành cũng đã xuất hiện biến hóa.

Một lát sau, Nhạc Thành liền thở ra một làn khí, hai mắt mở ra, trong mắt hiện ra hai sợi tinh quang ngưng tụ thật lâu không tiêu tán, đôi mắt đen này thâm sâu vài phần.

- Rốt cuộc mình cũng đã đột phá tới Thai Tức trung kỳ, bây giờ chống lại một tam tinh đấu vương cũng không có vấn đề gì, nếu dùng cả pháp khí thì có thể chống lại cả một ngũ tinh đấu vương.

- Thời gian cũng không còn nhiều lắm.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó hắn liền cởi bỏ cấm chế mà đi ra khỏi sơn động.

Sau khi tới đại viện của Nhạc gia, Nhạc Thành thiếu chút nữa đã tưởng mình đi nhầm chỗ, khắp nơi đều rục rịch, xem ra tổn không ít sức lực.

- Chủ nhân, người đã xuất quan rồi.

Khiếu Thiên hổ chạy tới, Nhạc Thành xuất quan, Khiếu Thiên Hổ cũng cảm giác được.

- Chủ nhân, thực lực của người hẳn là tiến bộ của không ít, thuộc hạ nhìn thấy khí tức của người so với trước lúc bế quan mạnh hơn rất nhiều.

Tử Điện Mãng nói.

- Ủ, gần đây đã đột phá một chút, Nhạc gia tốt chứ.

Nhạc Thành hỏi hai người.

- Bẩm chủ nhân, Nhạc gia gần đây không có chuyện gì xảy ra, bắt quá hôm nay Thác Ni Tư cùng với Đồng Đại Ngưu đã đi ra ngoài huấn luyện.

Tử Điện Mãng nói.

- A.

Nhạc Thành cất tiếng nhìn thấy Nhạc Tử Phong và Nhạc Tử Sơn đang trò chuyện với hai đại ca của mình thì tiến tới sau đó trở về gian phòng.

Sáng sớm hôm sau cả Nhạc gia trở nên náo nhiệt, bởi vì hôm nay chính là ngày luận võ của nhóm người Đồng Đại Ngưu và dong binh đoàn của Nhạc Hạc và Nhạc Long, không ít người nghe thấy tin tức thì chờ mong, nghe nói hôm nay tỉ thí tổng cộng năm nội dung, mỗi một nội dung bắt kể bên nào chiến thắng đều được thưởng một viên đan dược tứ phẩm và năm trăm kim tệ tiền thưởng.

Một viên đan dược tứ phẩm cũng có giá trị năm trăm kim tệ, cộng lại cũng được một nghìn kim tệ.

- Các người nghe lão tử ta nói cho kỹ, nếu như ai chiến thắng thì sẽ phát tài, nhưng nếu như thua thì đại nhân sẽ không tha cho ta, ta cũng sẽ không tha cho các người, lúc đó sẽ khai đao mười tên tiểu đội trưởng trước.

Đồng Đại Ngưu hướng về phía hai trăm thủ hạ của mình nói:

- Theo lời nói của đại nhân, những người tiến bộ hai cấp trong ba tháng nay sau khi trận đấu kết thúc sẽ đi qua phía Thác Ni Tư tổng quản mà nhận tiền thưởng.

Đại viện của Nhạc gia lúc này đã có thể dung nạp hơn nghìn người cho nên cuộc tỉ thí cũng có thể sắp xếp trực tiếp ở đại viện Nhạc gia. Mang theo mọi người đến đông đủ, Nhạc Thành cùng Nhạc Long, còn có Nhạc Tử Sơn Nhạc Tử Phong đều đến đại viện của Nhạc gia. Tiền thưởng này Nhạc Thành nói ra Nhạc Long và Nhạc Hạc đều hoảng sợ, tam đệ này thật hào phóng, một nghìn kim tệ đã là giá trị của cả Nhạc gia lúc suy tàn.

- Đại nhân, tất cả đã chuẩn bị xong.

Trông thấy nhóm người của Nhạc Thành, Thác Ni Tư lập tức mỉm cười.

- Ủ, vậy thì bắt đầu đi.

Nhạc Thành đợi sau khi tất cả người của Nhạc gia ngồi xuống thì hướng về Nhạc Long và Nhạc Hạc nói:

- Đại ca, nhị ca hai người xem làm sao thì tốt.

- Chuyện này tam đệ cứ sắp xếp đi.

Nhạc Long khẽ cười, hẳn cũng biết người mà tam đệ huấn luyện không thể chống lại dòng binh đoàn của mình.

- Được rồi, chọn những người thực lực đông cấp, năm người đấu với năm người là được.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó lập tức tuyên bố quy tắc trận đấu cho Thác Ni Tư.

- Triệu Ngũ, người bước lên trận đầu đi.

Nhạc Long nói với dưới đài, ngay sau đó một thân hình cao lớn mặc áo màu đen bước ra, tay cầm trường thương.

- Triệu Ngũ, bất tỉnh đại đấu sư, xin chỉ giáo.

Thân hình cao lớn của Triệu Ngũ đã sớm bước lên lôi đài.

- Lưu Ma Tử, người bước lên cho ta.

Đồng Đại Ngưu nói với một đại hán khổng lồ phía sau, đại hán này cũng có tu vi bất tỉnh đại đấu sư, tuy nhiên hẳn mới chỉ đột phá mà thôi, hai tháng trước hẳn chỉ mới có tu vi lục tinh đại đấu sư.

Đại hán khổng lồ nhảy lên trên đài, trong mắt hiện ra một vẻ nóng bỏng.

Hai người đánh giá một chút rồi động thủ, tuy nhiên binh khí trong tay của hai người đều có đầu gỗ, trận đấu này tối đa cũng chỉ bị thương, không thể ảnh hưởng tới nhân mạng.

Ở trên đài khí thế ngất trời, Nhạc Thành cùng với người của Nhạc gia cũng hứng thú quan sát, cuối cùng sau ba trăm hiệp, Triệu ngũ của hắc ảnh dòng binh đoàn đã chiến thắng.

Lạt ma tử chán chường đi xuống đài, không chỉ không lấy được tiền thưởng mà còn bị Đồng Đại Ngưu mắng cho một trận.

Sau đó hai người tu vi Đại Đấu sư lại ra đối chiến, lần này Đồng Đại Ngưu chiến thắng, hẳn cao hứng tới thất thần một hồi lâu.

Đối với trận đấu của các đại đấu sư, Nhạc Thành không quan tâm, sở dĩ hẳn muốn cho người của Đồng Đại Ngưu và Hắc Ảnh dòng binh đoàn đối chiến với nhau là muốn nhìn ra xem trong hai trăm người này có người nào có thiên phú hay không, để mình có thể bồi dưỡng thành thể lực tinh nhuệ nhất.

Năm cuộc tranh tài trôi đi, người của Đồng Đại Ngưu thắng hai trận, người của Hắc Ảnh Dong binh đoàn thắng ba trận, đối với thành tích này Nhạc Thành đã rất hài lòng, dù sao Hắc Ảnh Dong binh đoàn cũng ở trong Quỷ Uyên mà được huấn luyện, Đồng Đại Ngưu chỉ mới huấn luyện hai tháng nay mà được như vậy cũng đã không dễ dàng.

Dựa theo hứa hẹn của Nhạc Thành, mỗi người chiến thắng cũng nhận được một viên đan dược tứ phẩm và năm trăm kim tệ, năm người chiến thắng cao hứng hồi lâu mới hồi phục được tinh thần.

Sau đó Nhạc Thành móc ra hai thanh kiếm đưa cho Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong, rồi hai thanh trường thương cho Nhạc Long và Nhạc Hạc, những binh khí này Nhạc Thành dụng tâm luyện chế.

Bốn người theo từ miệng của Thác Ni Tư thì biết được mỗi binh khí này giá trị thấp nhất cũng là hai vạn kim tệ, tất cả đều hít một hơi lạnh rồi vội vàng thu vào trong người.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

113. Chương 96 : Đi Thanh Vân Môn . (2)

Sau đó Nhạc Thành lấy ra không ít đan dược đưa cho bốn người, đây cũng là những đan dược tăng cường thực lực, hơn nữa cũng là đan dược tứ phẩm, không chỉ vậy mà còn có hai viên đan dược ngũ phẩm.

- Cha, con dự định hai ngày nữa sẽ đi tới Thanh Dương môn.

Nhạc Thành nói với Nhạc Tử Sơn.

- Thành Nhi, với thực lực hiện tại của con, ta cũng không lo lắng, chỉ là con tới Thanh Dương môn thì cần phải cẩn thận một chút, dù sao Thanh dương môn cũng không phải là một môn phái tầm thường.

Nhạc Tử Sơn nói.

Đối với ước hẹn ba năm với Thanh Dương môn, Nhạc Thành có rất nhiều cảm khái, nếu như Dịch gia biết Nhạc Thành có thực lực hiện tại thì chắc chắn sẽ hối hận không kịp, tuy nhiên Dịch gia đã mang tới rất nhiều tổn thương cho Nhạc Thành, ngay cả cái mạng thiếu chút nữa cũng không còn, bây giờ Thành nhi đã lớn lên, những chuyện này cũng chỉ có thể để cho nó đối mặt.

- Tam đệ, có muốn để chúng ta đi cùng với đệ hay không?

Nhạc Long và Nhạc Hạc cất tiếng nói, bọn họ đối với chuyện xảy ra trước kia với Nhạc Thành thì đều tức giận vô cùng, hận không thể tới đòi công bằng với Dịch gia.

- Không cần đâu đại ca và nhị ca, hai người mau trở về Quỷ uyên đi, tiểu đệ cũng có chuyện cần hỗ trợ.

Nhạc Thành nói.

- Tam đệ, có chuyện gì đệ cứ nói đi.

Nhạc Long nói.

Nhạc Thành nói:

- Ta muốn xin đại ca và nhị ca đưa bọn người Đồng Đại Ngưu tới quỷ uyên, cho bọn họ tôi luyện ở đó một phen.

Nhạc Thành xem xong trận đấu thì biết rằng bọn người Đồng Đại Ngưu nếu như không trải qua chém giết thì vô phương trở nên bén nhọn.

Mình cần phải có một lực lượng tinh nhuệ chân chính.

Cho nên Nhạc Thành liền chọn trong hai trăm người này một trăm người tiến vào trong Quỷ uyên mà phát triển.

Ba ngày sau, Nhạc Thành cùng với Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng Thác Ni Tư, Trần Bưu bốn người rời khỏi Nhạc gia mà đi về phía Thanh vân môn, đi tới giữa đường Nhạc Thành ngồi ở trên lưng Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng cũng quần quanh đầu của nó, về phần Thác Ni Tư thì hơi khổ cực một chút.

Thanh Dương môn cách xa Lập Anh Trấn một khoảng lớn, cần phải có lộ trình hai tháng, may mà mọi người đều phi hành ở trên không trung, mặc dù tốc độ của Thác Ni Tư không phải là nhanh nhưng sau hai mươi ngày bọn họ cũng đã tới.

- Đại nhân, chỉ còn cách ước định của người có ba ngày, chúng ta nên tiến vào thôi.

Thác Ni Tư nói với Nhạc Thành.

- Chỉ còn ba ngày.

Nhạc Thành nhìn về phía thung lũng phía trước mà lẩm bẩm:

- Dịch Thiển, Nhạc Thành ta đến đây, ngươi sẽ phải hối hận.

- Nhạc Thành nói:

- Ba ngày này ta dự định bế quan, các người làm hộ pháp cho ta.

Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng cùng mở ra một lối tới sơn động, Nhạc Thành bố trí một đạo cấm chế sau đó một lần nữa bế quan, trải qua ba ngày, Nhạc Thành đã đem tu vi của mình củng cố lên một chút.

Ngưng kết thủ ấn, Nhạc Thành một lần nữa để Vạn Thú Lô lên trên người, hai luồng Vô Thượng chân hỏa rót vào trong đó, sau khi tiến vào Thái Cực trung kỳ, uy lực của Vô Thượng Chân Hỏa đã mạnh hơn rất nhiều, trước kia muốn luyện chế vật phẩm Vô Thượng Chân Hỏa rót vào trong Vạn Thú Lô chỉ biến thành màu hồng mà giờ đã đỏ bừng, trong sơn động ánh lên một mảng nóng bỏng.

Với sự biến hóa của Vạn Thú Lô, Nhạc Thành cũng tiến nhập vào trong đó không ít vật liệu mà rèn luyện, đồng thời các loại thủ ấn cũng biến ảo không ngừng.

Ba ngày sau, Nhạc Thành gỡ bỏ cấm chế, trong mắt hiện ra một ánh sáng lấp lánh, cả người khí tức cũng biến hóa, trong ba ngày này tu vi của Nhạc Thành đã từ từ tiến bộ.

- Chủ nhân, thực lực của người tại sao lại tiến bộ nhanh như vậy.

Tử Điện Mãng nghi ngờ nói.

- Đi thôi, chúng ta đi về phía Thanh Dương môn, hôm nay ta muốn biết một chút về họ.

Nhạc Thành lập tức mỉm cười, sau đó thân hình biến đổi trên không trung, lần này Khiếu Thiên Hổ cùng với Tử Điện Mãng chuyển sang hình người.

Hôm nay khí trời rất tốt mặt trời sáng sớm đã hiện lên từ đường chân trời, đối với Dịch Thiển mà nói, hôm nay là một ngày đặc biệt, hôm nay nàng sẽ từ hôn nhà trai.

- Dịch Thiển, con chuẩn bị xong chưa, chúng ta nên xuất phát.

Trong đình viện của Dịch Thiển, Liệt Sơn liền thúc giục.

Dịch Thiển hiện tại đã có địa vị rất cao, nàng không chỉ là đệ tử duy nhất của môn chủ mà là người có thiên phú tốt nhất trong vòng một trăm năm của Thanh Dương môn, dưới hai mươi tuổi đã trở thành đấu vương, Thanh Dương môn trước kia cũng chỉ có một người có được thiên phú như vậy.

- Được rồi Liệt Sơn hộ pháp.

Hồng y nữ tử Dịch Thiển từ từ đi ra, ba năm, hôm nay cuối cùng cũng đã tới.

- Chúng ta đi thôi, môn chủ hi vọng hôm nay con giải quyết toàn bộ chuyện của Nhạc gia, chỉ là ta lo lắng tên phế vật Nhạc gia kia không dám tới.

Liệt Sơn nói.

- Aizzz.

Dịch Thiển hơi thở dài một hơi rồi nhìn bầu trời, cũng không biết trong lòng nàng đang suy nghĩ gì.

- Đại nhân, Thanh Dương môn thật là lớn!

Thác Ni Tư nhìn công trình của Thanh Dương môn mà nói.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Là rất lớn, chỉ là trong mắt của ta cũng chỉ là một Thanh Dương môn nho nhỏ mà thôi.

Tiếp cận tới gần Thanh Dương môn, trong lòng Nhạc Thành liền cảm thấy phức tạp.

- Thác Ni Tư, ta muốn ngươi chuẩn bị một vạn kim tệ.

Nhạc Thành nói với Thác Ni Tư, trong mắt hiện ra một vẻ phức tạp.

Thác Ni Tư nói:

- Đại nhân, dựa theo sự phân phó của đại nhân đã chuẩn bị xong rồi.

Đại nhân muốn một vạn kim tệ, Thác Ni Tư cảm thấy nghi hoặc.

- Đại nhân, phía trước chính là trung tâm của Thanh dương môn, chúng ta xuống thôi.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Không cần khách khí với họ, trực tiếp bay lên là được.

Ở trên Thanh Dương môn là một thạch bình rất lớn, trên thạch bình có đến mấy trăm mấy nghìn, nếu như muốn chứa hai nghìn người cũng không có vấn đề gì.

Hôm nay là ngày đặc biệt, không ít đệ tử trẻ tuổi cũng nghe nói đến. Chuyện từ hôn của Dịch Thiển sư muội dĩ nhiên không ít người chú ý. Ở trong Thanh Dương môn, số người theo đuổi Dịch Thiển phỏng chừng tới vài trăm người, không ít người nghe nói Dịch Thiển đã có hôn phu tuy nhiên bọn họ vẫn không bỏ cuộc.

Nhưng nghe nói hôm nay Dịch Thiển tử thi từ hôn, tất cả mọi người đều sáng ngời mà chú ý, ở trên thạch bình đã có gần một nghìn đệ tử, mà các hộ pháp cũng đến xem náo nhiệt.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

114. Chương 97 : Phế Vật Đã Đến . (1)

- Nghe nói Dịch Thiển sư muội muốn từ hôn một tên đầu khí hay ma pháp phế vật gì đó.

- Vậy tại sao trước kia bọn họ lại đính hôn với nhau?

- Nghe nói khi đó bọn họ còn trẻ.

- Kho trách, ta đã nói người này làm sao có thể xứng với Dịch thiển sư muội.

- Vậy còn ước hẹn ba năm với Dịch Thiển sư muội thì sao? Nếu là ta thì ta đã quên nó đi.

- Nếu như bây giờ bên nam không xuất hiện thì phỏng chừng đã bị hù chết.

- Người nói nhỏ thôi, đừng để Dịch Thiển sư muội nghe thấy.

Một số đệ tử Thanh Dương môn bắt đầu nghị luận.

- Dịch Thiển, ta thấy tên tiểu tử Nhạc gia sẽ không tới, ước hẹn ba năm này do hắn nói ra thì hôn ước này cũng có thể tự động giải trừ, chúng ta nên dứt khoát ở đây.

Liệt Sơn nói với Dịch Thiển.

Thần sắc của Dịch Thiển phức tạp nhìn lên bầu trời, hiện tại đã là giữa trưa, có lẽ hắn sẽ thực sự không tới, ước hẹn ba năm trước có lẽ cũng là do hắn thuận miệng nói mà thôi, muốn vẫn hồi một chút mặt mũi.

Lúc này mọi người đã chờ đợi đã một canh giờ, cho rằng bên nam sẽ không xuất hiện. Dù sao bị nhà gái từ hôn cũng không phải là một chuyện vinh quang, chứng minh là nhà trai vô dụng mà thôi.

- Dịch Thiển, chúng ta đi thôi, tên tiểu tử Nhạc gia kia xem chừng không dám tới.

Liệt Sơn không nhịn được mà nói với Dịch Thiển.

Dịch Thiển một lần nữa nhìn bầu trời mà nói:

- Được, Liệt sơn hộ pháp chúng ta về thôi.

- Ai nói là ta không đến, chẳng lẽ một Thanh Dương môn nho nhỏ mà Nhạc Thành ta cũng không dám tới sao?

Đúng lúc Dịch Thiển và Liệt sơn định rời khỏi thì trên không trung có năm bóng người xuất hiện, trong đó ba bóng người ngồi trên thảm bay ma pháp, hai người thì sau lưng mọc cánh, năm người nhảy xuống từ không trung.

Nhạc Thành vì không muốn bạo lộ thực lực chân chính của Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng cho nên cho hai con ma thú lục giai này hóa trang thành thực lực đấu vương.

- Tiểu tử ngươi thật sự còn dám tới.

Liệt Sơn kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, tiểu tử này xem ra không còn giống với ba năm trước, sắc mặt nhìn bốn người sau lưng hắn cũng biến đổi.

- Hai người đấu hoàng, một người hình như là ma pháp sư cấp năm, một người là tứ phẩm luyện được sư.

Cảm nhận được bốn người sau lưng Nhạc Thành, Liệt Sơn nghi hoặc những cao thủ này ở bên người Nhạc Thành, chẳng lẽ là cao thủ của Nhạc gia mời đến sao.

- Ta có gì mà không dám tới, ước hẹn ba năm đã đến, tỉ thí làm sao, nói đi.

Nhạc Thành bình tĩnh nhìn Liệt Sơn, ánh mắt chuyển về phía Dịch Thiển, nhìn thấy thân ảnh của Dịch Thiển, Nhạc Thành cũng nhịn không được mà cảm khái.

- Được, quả nhiên ngươi dám tới Thanh Dương môn, ta sẽ cho ngươi toại ý, ngươi nếu như đánh bại Dịch Thiển thì hôn ước các ngươi sẽ được giữ nhưng nếu như Dịch Thiển đánh bại ngươi thì hôn ước sẽ được giải trừ, từ nay về sau không được bám theo nàng nữa.

Liệt Sơn lạnh lùng nói, trong mắt tràn ngập sự khinh thường.

Dịch Thiển hiện tại đã là nhất tinh đấu vương, cả thanh dương môn không có một đệ tử trẻ tuổi nào là đối thủ của nàng ta, một phế vật của Nhạc gia làm sao có thể thắng được nàng, cho dù ba năm xuất hiện kỳ tích thì tốc độ tu luyện của hắn cũng không thể là đối thủ của Dịch Thiển, nhiều nhất cũng chỉ có thể có thực lực đấu sư mà thôi.

- Hôn phu của Dịch Thiển sư muội đáng vẻ cũng không tệ, chỉ đáng tiếc là phế vật.

- Đúng thế, một phế vật mà thôi, các ngươi đoán xem hắn có thể chống nổi một chiêu của Dịch Thiển sư muội không, chỉ là ta cũng bội phục dũng khí của hắn, dám đến đây.

Những đệ tử của Thanh dương môn nhìn Nhạc Thành mà nghị luận.

- Ta biết, Dịch Thiển, động thủ đi.

Nhạc Thành nói với Dịch Thiển, trong lòng Nhạc Thành có một chút cảm xúc, chỉ là ánh mắt nhìn Dịch Thiển vô cùng bình tĩnh, giống như là mặt hồ vậy.

Thác Ni Tư và Khiếu Thiên Hồ lùi ở sau người Nhạc Thành, chuyện Nhạc gia bị từ hôn mấy hôm trước bọn họ cũng nghe nói, trong lòng Khiếu Thiên Hồ Thác Ni Tư, Trần Bưu vô cùng kinh ngạc, loại nam nhân này mà cũng bị nữ nhân từ hôn, thật sự là không có thiên lý.

Nhìn vào ánh mắt bình tĩnh của Nhạc Thành, trong lòng Dịch Thiển liền có một cảm giác khác thường:

- Ta không muốn động thủ với ngươi, chúng ta giải trừ hôn ước, ngươi xuống núi đi, từ nay về sau chúng ta không có bất kỳ quan hệ nào.

- Có đúng không, muốn giải trừ hôn ước ta không có ý kiến chỉ là ngươi phải đánh bại ta mới được, ngươi là nữ nhân ta sẽ nhường ngươi ba chiêu, sau ba chiêu ta và ngươi đã ân nghĩa đoạn tuyệt, ta sẽ không lưu thủ.

Nhạc Thành nói.

- Nhường ba chiêu, đúng là kẻ điên.

- Ta thấy là hần muốn chết.

Nhạc Thành đã tạo nên một hồi nghị luận ở Thanh Dương môn, ánh mắt đều miệt thị nhìn hần.

-Vậy được rồi, đây là do ngươi tự tìm đến.

Dịch Thiển mỉm cười nói, trong tay nàng liền cầm một thanh trường kiếm, hồng quang tràn ngập từ kiếm toát ra, kiều ảnh nhanh chóng lao về phía Nhạc Thành, một chiêu này nàng dùng hai thành thực lực, nàng cũng không muốn lấy mạng Nhạc Thành.

- Một nhân ảnh nhoáng một cái, Nhạc Thành đã biến mất ngay tại chỗ, sau đó thanh âm của hần truyền đến sau Dịch Thiển:

- Một chiêu.

Dịch Thiển nhanh chóng trong chớp mắt nhìn Nhạc Thành, trong lòng cảm thấy kinh ngạc, nàng không hiểu tại sao Nhạc Thành lại trốn khỏi đòn công kích của mình.

Nàng chăm chú nhìn Nhạc Thành, trường kiếm trong tay di động, một màn kiếm quang hồng nhạt tràn ngập, một lần nữa kiều ảnh lại lao về phía Nhạc Thành, lần này nàng dùng năm thành thực lực.

Thân ảnh của Nhạc Thành một lần nữa lại biến mất, mọi người chỉ thấy hoa mắt, Nhạc Thành đã không còn tung tích đâu nữa.

- Chiêu thứ hai, còn một chiêu nữa.

Thanh âm của Nhạc Thành lại truyền tới không xa từ sau lưng Dịch Thiển.

Nhìn thấy Nhạc Thành liên tục tránh thoát hai đòn công kích của mình, khuôn mặt của Dịch Thiển vô cùng kinh ngạc, mặc dù nàng không dốc toàn lực nhưng năm thành thực lực của nàng đã là rất mạnh, nhất tinh nhị tinh Đấu Linh không thể chống nổi.

- Tiểu tử này thật sự tu luyện đấu khí và ma pháp sao?

Liệt Sơn nhìn Nhạc Thành mà nghi hoặc, bất quá trong lòng hần cũng không lo lắng, thực lực của Dịch Thiển có thể đơn giản đánh bại Nhạc Thành.

- Xoẹt.

Dịch Thiển rút trường kiếm ra, kiếm quang ngày thêm nồng đậm, toàn thân đấu khí chuyển động, một kiếm quang ngưng tụ màu đỏ nhạt biến thành màu hồng, kiều ảnh tung lên, bóng kiếm xuất hiện bốn phương tám hướng.

- Tám phần thực lực nhất tinh đấu vương, nàng không sợ giết ta sao?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trong mắt hiện ra một mảng phức tạp, ngay lập tức thân ảnh của hần như thiểm điện, tám phần thực lực của Dịch Thiển hần không dám chủ quan, một lần nữa tránh khỏi đòn công kích của nàng.

- Điều này làm sao có thể, Dịch Thiển sư muội dùng tới tám phần thực lực đó, làm sao người kia có thể trốn thoát.

- Đúng thế, không phải hần là phế vật hay sao, tại sao lại như vậy, rốt cuộc đây là thế nào.

Đệ tử của Thanh Dương môn nhìn thấy Nhạc Thành né qua được ba chiêu của Dịch Thiển thì kinh ngạc nghị luận.

- Kỳ quái, tại sao lại như vậy.

Liệt sơn cũng nghi hoặc không thôi mà nhìn Nhạc Thành, chỉ bằng tốc độ của Nhạc Thành thôi cho thấy hẳn đã không phải là một phế vật, chẳng lẽ tên tiểu tử này ba năm nay đã có tạo ngộ lớn lao gì sao.

- Làm sao có thể?

Dịch Thiển cũng kinh ngạc không thể tưởng tượng nổi mà nhìn Nhạc Thành.

- Ba chiêu đã qua, chúng ta ân nghĩa đoạn tuyệt.

Nhạc Thành bình tĩnh nhìn Dịch Thiển mà nói.

- Được, vậy ta cũng không lưu thủ với ngươi.

Dịch Thiển khê kêu lên, toàn thân tràn ngập đấu khí, sau lưng hai cánh mở rộng, năng triển khai thân thể mềm mại mà bay lên không trung.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

115. Chương 97 : Phế Vật Đã Đến . (2)

- Cao thủ đấu vương, sư muội còn trẻ như vậy đã là cao thủ đấu vương.

- Đúng thế thật là hâm mộ, ta nhập môn so với Dịch Thiển sư muội sớm sáu năm mà bây giờ vẫn là ngũ tinh đấu linh.

Mọi người nhìn thấy Dịch Thiển đã đột phá tới cảnh giới Đấu vương thì thâm cảm thán.

- Phì, ta cũng có.

Nhạc Thành đột nhiên gọi ra phi kiếm, ngự kiếm ở trên không trung.

- Nhìn kia, đó là món bảo bối ma pháp gì vậy?

Nhìn thấy Nhạc Thành dùng phi kiếm bay lên tất cả mọi người kinh ngạc không thôi.

Nhạc Thành đạp kiếm bay lên không trung, khuôn mặt Dịch Thiển liền trở nên kinh ngạc, có lẽ biểu hiện hôm nay của Nhạc Thành đã cho thấy hẳn tuyệt đối không còn là một tên phế vật nữa.

- Thác Ni Tư, ngươi nói nữ nhân này muốn từ hôn với đại nhân sao? Ta thấy nàng tại sao lại quá ngu ngốc.

Trần Bưư nói với Thác Ni Tư.

Thác Ni Tư trả lời:

- Cho dù không ngốc thì cũng là vọng tưởng, đại nhân dù sao cũng đã có hai vị hôn thê, ngoài ra còn có một Nguyên Bảo tông Vân Phỉ Phỉ.

- Cái gì, đại nhân không phải chỉ mới đính hôn với Yến gia tiểu thư sao, làm sao có hai vị hôn thê được?

- Là ai, xinh đẹp không?

Trần Bưư đột nhiên tò mò hỏi.

- Thác Ni Tư, Vân Phỉ Phỉ làm sao có thể làm người tình của chủ nhân, tại sao ta không biết, nàng tới gian phòng của chủ nhân khi nào, ngươi có thấy không?

Vừa nghe nói Vân Phỉ Phỉ đi vào phòng của chủ nhân, Khiếu Thiên Hổ lập tức quan tâm.

- Khiếu Thiên Hổ, người nhẹ tay lại, đau quá.

Thác Ni Tư trừng mắt nhìn Khiếu Thiên hổ mà nói:

- Chính là cái đêm mà Vân Phỉ Phỉ ở lại Nhạc gia, ta đích thân dẫn Vân Phỉ Phỉ tới phòng của đại nhân, về sau đó nàng làm gì, có qua đêm lại không ta không biết rõ, chẳng lẽ ta còn dám ngồi ở ngoài phòng the mà nghe ngóng sao.

- Hừ, cái gì cũng không biết, chỉ là ta đoán nàng dùng thân báo đáp cho chủ nhân.

Khiếu Thiên Hổ nói:

- Ta thấy Vân Phỉ Phỉ này rất có hương vị nữ nhân.

- Cái gì, người dám nói Vân Phỉ Phỉ có hương vị, người có biết Vân Phỉ phỉ chính là nữ nhân của chủ nhân không, ta đi nói với chủ nhân.

Tử Điện Mãng cao hứng cười nói, cuối cùng cũng nắm được chỗ yếu của Khiếu Thiên Hổ.

- Hừ, là người con rắn chết tiệt này, người đừng nói với chủ nhân, từ nay về sau cùng lắm ta không cãi nhau với người nữa.

Khiếu Thiên Hổ vội vàng xin tha.

- Thác Ni Tư, người còn nói đại nhân còn một vị hôn thê nữa, người đó có xinh đẹp không?

Trần Bưư ở sau lưng Thác Ni Tư cất tiếng hỏi.

Thác Ni Tư trừng mắt nhìn trần bưư:

- Đại nhân có một vị hôn thê ở Song Tử Đảo, dĩ nhiên là xinh đẹp, so với cô gái kia thì nhất định không kém.

Dịch Thiển nhìn Nhạc Thành mà thần sắc biến đổi, trường kiếm trong tay rung động, hỏa kiếm quang ngưng tụ, trường kiếm mang theo hồng mang mà tấn công, kiếm ảnh nhoáng lên một cái, toàn thân giống như linh xà công kích về phía Nhạc Thành. Lúc này nàng đã dốc toàn lực.

Nhạc Thành nhanh chóng dựa vào thân pháp của mình mà tránh thoát khỏi ba lần công kích mà thôi, bây giờ nàng đã dốc toàn lực, hẳn đừng hồng hồng trốn thoát.

- Phần Tiên Liệt diễm cầu.

Nhạc Thành quá một tiếng, thủ ấn xuất hiện, trước mặt một quả cầu quỷ dị bắt đầu ngưng tụ, khiến cho không gian xung quanh trở nên nóng bỏng.

Chân khí từ từ vận chuyển trong cơ thể của Nhạc Thành, thủ ấn biến đổi, một quả cầu lửa nhanh chóng phóng tới.

- Thạch.

Một tiếng vang thật lớn, mọi người chỉ thấy kiếm quang của Dịch Thiển ngăn không được quả cầu lửa của Nhạc Thành, bị quả cầu lửa cắn nuốt hoàn toàn, Dịch Thiển sau đó cũng phát ra kiếm quang, sau đó thân thể mềm mại từ trên không trung rơi xuống, quả cầu lửa cũng bạo phát trên mặt đất, một ngọn lửa khủng bố kích đến, trên mặt đất xuất hiện một hố sâu.

- Xoẹt.

Dịch Thiển miệng ứa máu, từ dưới mặt đất mà gãy dựa bò lên, không thể tin nổi mà nhìn Nhạc Thành, sắc mặt trắng bệch.

Mọi người liên tỉnh lạnh, ngoài nhóm người Khiếu Thiên Hổ thì ai cũng không dám tin cảnh tượng trước mắt. Thanh dương môn kiều nữ chỉ tử, là một cao thủ đầu vương mà lại bị bại bởi một chiêu sao.

Điều này không ai có thể tin nổi, sắc mặt của Liệt Sơn từ kinh ngạc tới tái nhợt.

Cả thạch bình trở nên hoàn toàn yên tĩnh, mà ngay cả tiếng hít thở bên ngoài cũng có thể nghe thấy. Nhạc Thành nổi lên giữa không trung, nhìn mọi người của Thanh Dương môn, ngày này hẳn đã chờ ba năm nay.

Nhạc Thành chăm chú nhìn Dịch Thiển mà nói:

- Dịch Thiển, cô nương nghe cho kỹ, muốn từ hôn, Dịch gia không có tư cách, Thanh Dương môn cũng không có tư cách, mà là do cô nương không xứng với ta, là Nhạc Thành không muốn cô nương, hôm nay Nhạc Thành tuyên bố chính thức từ hôn với Dịch Thiển.

Thanh âm của Nhạc Thành quanh quẩn ở bên trong Thanh Dương môn, mọi người đều nghe rõ ràng, Nhạc Thành đánh bại Dịch Thiển sau đó từ hôn.

- Đại nhân thật là đẹp trai, thật là mê chết người, nếu có nữ nhân ở đây nhất định sẽ nổi điên.

Trần Bưu cất tiếng nói.

- Dĩ nhiên.

Thác Ni Tư đắc sý nói.

- Thác Ni tư, lấy kim tệ ra.

Nhạc Thành ở không trung nói với Thác Ni Tư.

- Đại nhân, đây ạ.

Thác Ni Tư lấy từ trong vòng tay trữ vật của mình một cái túi màu xanh, ném mạnh lên không trung.

- Xoẹt.

Nhạc Thành cầm lấy cái túi mà nói:

- Ta hôm nay từ hôn với Dịch Thiển, trong này là một vạn kim tệ, coi như là Nhạc Thành bù đắp cho cô nương.

Nói xong Nhạc Thành mở cái túi ra, kim mang lóe lên, vô số kim tệ từ trên không trung rơi xuống.

Nhìn cảnh tượng này, Nhạc Thành cuối cùng cũng hả dạ, ba năm trước mình nói báo thù hiện tại đã làm được.

- Tên tiểu tử nguời, Thanh Dương môn không tới lượt nguời ra oai.

Nhìn Nhạc Thành trên không trung, Liệt sơn hộ pháp cũng tức giận tới cắn nát cả răng, khuôn mặt đỏ bừng lên.

-Hừ, đây là ta đáp lễ cho Thanh Dương môn mà thôi.

Nhạc Thành hét lớn, lần trước lão giả này làm vậy với Nhạc gia, bây giờ mình trả lại cho hắn mà thôi, Thanh Dương môn bỏ ra một nghìn kim tệ, Nhạc Thành bỏ thêm gấp mười.

- Hừ tên tiểu tử ngạo mạn, hôm nay xem ta giáo huấn nguời thế nào.

Liệt sơn nổi giận, đầu khí ngưng tụ thành cánh nhanh chóng bay lên không trung.

- Lão già kia, nguời xuống cho ta, nguời không đáng để đại nhân ta giáo huấn.

Nhìn thấy Liệt sơn bay lên không trung, Tử Điện Mãng nhanh chóng bay lên ngăn trước hắn, trong tay là một đoàn quang mang, tấn công về phía Liệt Sơn.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

116. Chương 98 : Một Minh Một Trận Chiến . (1)

- Thạch.

Một tiếng vang lên, Liệt sơn còn chưa nhìn rõ thân ảnh của Tử Điện Mãng thì một luồng công kích đã lao tới, nhanh chóng ngưng tụ, ngay lập tức thân hình khổng lồ của hắn bị văng xuống mặt đất, phải lui mấy chục bước mới giữ vững được.

- Lớn mật, dám giương oai với Thanh dương môn.

Bốn đại hộ pháp thấy Liệt sơn chịu thiệt thòi thì nhanh chóng ngưng tụ hai cánh mà vây hãm Tử Điện Mãng.

- Các người muốn chết.

Khiếu Thiên hổ và Thác Ni Tư thấy Tử Điện Mãng bị vây công thì nhanh chóng nhảy lên, Khiếu Thiên Hổ mang theo một kim oanh màu vàng hướng về phía lão nhân mặc bạch sam gần nhất.

- Chỉ có mấy đầu vương mà cũng ngạo mạn.

Tử Điện Mãng lớn tiếng quát, hai chân phân biệt công kích về phía hai người.

- Rầm rầm rầm rầm.

Bốn thanh âm vang lớn lên không trung, chỉ thấy bốn thân ảnh nhanh chóng ngã xuống, Tử Điện Mãng công kích hộ pháp đứng ở giữa, còn Thác Ni Tư thì công kích người bên trái, Khiếu Thiên Hổ người bên phải ba người này theo thứ tự bay ra ngoài, khoe miệng phun ra máu tươi, từ không trung rơi xuống.

Bốn người sau khi rơi xuống, cộng thêm với Thác Ni Tư là năm đại hộ pháp. Những người xung quanh thấy vậy thì kinh ngạc, mấy người này rõ ràng cũng là tu vi đấu vương mà thực lực không ngờ lại cao như vậy.

- Các người muốn đối phó với chủ nhân nhà ta, quả thực là nằm mơ.

Khiếu Thiên Hổ hét lên, nếu như không phải hắn và Tử Điện Mãng lưu thủ, chỉ sợ mấy Đấu Vương này đã phải chết không thể toàn mạng.

Dịch Thiển nhìn nam tử áo đen, khí chất凛冽, ánh mắt thâm thúy, một chiêu đã đánh bại, điều này làm sao có thể được.

Trong đầu của nàng hiện tại đã trống rỗng, đầu óc hỗn loạn, chỉ có một số lời nói vang lên trong đầu, không ngừng xuất hiện:

- Dịch Thiển, người nghe cho kỹ, ta muốn từ hôn, là Dịch gia không có tư cách, Thanh Dương môn không có tư cách, mà bây giờ người không xứng với ta, Nhạc Thành ta không muốn người, hôm nay ta chính thức tuyên bố, Nhạc Thành từ hôn với người.

- Tên tiểu tử Nhạc Thành, người đừng quá kiêu ngạo, có bản lĩnh cũng đừng dựa vào người khác, chúng ta tiến hành một trận chiến.

Liệt sơn nhìn mấy người phái trên không trung, không dám xông lên một lần nữa.

- Được ta cũng đang muốn tìm người.

Nhạc Thành lạnh lùng quát sau đó đưa tay ra hiệu bảo đám người Khiếu Thiên Hổ lui ra. Ba năm trước, thái độ của Liệt Sơn tới Nhạc gia, Nhạc Thành vẫn còn nhớ rõ, hôm nay cũng nên thừa dịp báo thù.

- Được, tiểu tử Nhạc gia ta nhất định phải giáo huấn người cho thật tốt.

Nhìn thấy đám người Khiếu Thiên Hổ lui về, Liệt Sơn lúc này mới di động lên không trung.

- Phốc.

Không đợi Nhạc Thành chuẩn bị, trong tay của Liệt sơn đã mà một mảng ánh sáng nhanh chóng công kích về phía hắn, toàn thân đầu khí chuyển động, hắn đã bao trùm một màn đầu khí trong đó.

- Hừ.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, lập tức hấn nắm lấy Âm Dương Kiếm, thanh mang của kiếm đại phát, Nhạc Thành dùng một thủ ấn quý dị biến ảo mà hét lên:

- Đi.

Chỉ thấy Âm Dương kiếm rung lên, toàn thân như một quang mang đâm về phía Liệt Sơn.

Tu vi đã đột phá tới Thai Tức Kỳ, Nhạc Thành đã có thể khống chế Âm Dương kiếm giết người, nếu không Nhạc Thành cũng không đơn giản đáp ứng một trận chiến với Liệt Sơn, Nhạc Thành cũng không phải là một kẻ ngốc.

- Đây là phi kiếm sao, truyền thuyết chỉ có cường giả đấu tôn siêu cấp mới có thể sử xuất.

Nhìn Âm Dương Kiếm trên không trung, không ít người mở to hai mắt.

- A... a.

Thanh mang của Âm Dương Kiếm chói mắt, Liệt Sơn không thể tiến lại gần bị Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành làm cho luống cuống tay chân.

- Chết tiệt.

Nhìn thấy thanh kiếm này mình không chống lại được, trong lòng Liệt Sơn liền nóng nảy mà thầm mắng, lập tức đầu khí cuộn cuộn lên.

- Muốn dùng toàn lực.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, thủ ấn trong tay hấn một lần nữa biến đổi, Âm Dương Kiếm như một vòng sáng mà công kích.

- A.... a

Trong tay của Liệt Sơn nổi lên một lượng đầu khí rất lớn, phát ra về phía Âm dương kiếm của Nhạc Thành.

- Hừ, để xem ta giáo huấn ngươi.

Trong mắt của Liệt sơn hiện lên lãnh ý, nhìn thấy Nhạc Thành bị mình đè ép xuống thì không kìm được cười thầm.

- Đây là cái gì, nguy rồi.

Đúng lúc Liệt Sơn âm thầm cao hứng thì đột nhiên có một bóng đen nhỏ bay tới, không rõ bóng đen này là gì chỉ là trong nháy mắt đã trở thành một vật khổng lồ.

- Vô Thượng Khốn Tiên Pháp.

Trong mắt của Nhạc Thành hiện ra một hàn ý, đúng lúc Âm Dương kiếm của hắn cuộn cuộn trong tay của Liệt sơn thì thủ ấn đột nhiên biến đổi, mi tâm lóe lên, Vô Thượng Khốn Tiên Pháp bao vây quanh đỉnh đầu của Liệt sơn, một thanh mang nồng đậm đột nhiên xuất hiện.

- Thu.

Nhạc Thành la lớn, bị Vô Thượng Khốn Tiên pháp thu vào Liệt Sơn nhất định phải chết.

- Đây là cái gì, tại sao ta trốn không được.

Liệt sơn lộ một thần sắc kinh khủng, hắn không ngờ Nhạc Thành lại có thứ quý dị như vậy, mình bị thanh mang của tòa tháp bao phủ ở bên trong, đầu khí giống như đọng lại vậy, không thể thoát ra bên ngoài.

- Xem ra Liệt Sơn hộ pháp thua rồi.

- Bảo vật này thật là thần kỳ, ta chưa từng nghe ở Huyền Thiên đại lục lại có vật như vậy.

- Còn thanh kiếm kia có thể bay nữa, cũng thật quá thần kỳ.

Đệ tử Thanh Dương môn kinh ngạc nghị luận.

Ở bên cạnh bốn đại hộ pháp cũng lộ ra vẻ kinh ngạc mà nhìn tòa tháp ở trên không trung, cảm nhận đồ vật này trong tay Nhạc Thành thật là bất phàm.

- Xoẹt.

Liệt sơn sắc mặt tái nhợt không tự chủ bay vào trong Vô thượng Khốn tiên pháp.

- Là ai dám làm càn ở Thanh Dương môn, chẳng lẽ coi Thanh Dương môn là nơi không người sao?

Một thanh âm trầm thấp vang lên, từ trong Thanh Dương môn bay ra mấy đạo nhân ảnh, đi đầu là một trung niên bốn năm mươi tuổi, tiếng nói là từ trong miệng nàng phát ra.

Trung niên nữ nhân nhìn thấy Liệt sơn và Nhạc Thành ở trên không trung, Nhạc Thành không chế Vô thượng Khốn Tiên pháp thì sắc mặt biến đổi, tựa hồ như kinh ngạc, bỗng nhiên bạch mang trong tay tấn công về phía hắn.

- Cường giả đấu hoàng.

Nhạc Thành mỉm cười, sắc mặt hơi biến đổi mà lớn tiếng nói:

- Người cũng không cứu được hắn.

Trong tay của Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn, lập tức Vô thượng Khốn Tiên pháp nhanh chóng phát tác, động ngột lớn lên ở trên không trung, tiếp tục hng hăng đè xuống.

- A.

Trung niên nữ nhân kia tựa hồ như cũng không ngờ rằng Nhạc Thành lại có biến hóa như vậy, sắc mặt của nàng biến đổi, tay trái khẽ vung lên một lần nữa, một màn sáng trắng công kích về phía Vô thượng Khốn Tiên pháp.

- Đấu Hoàng.

Thân hình của Tử Điện Mãng nhanh chóng xoay tới, một chưởng mang đánh về phía nàng ta.

- Làm càn.

Một bóng xám nhảy lên, nghênh đón về phía Tử Điện Mãng.

- Âm Âm.

Hai tiếng nổ mạnh vang lên, Tử Điện Mãng khẽ giật mình, mà lão giả kia cũng bị một lực lượng khổng lồ đánh rơi xuống mặt đất, thân hình lui mấy chục thước mới đứng vững được, lão nhìn chăm chăm về phía Tử Điện Mãng.

Đồng thời trung niên nữ nhân công kích về phía Vô thượng khốn Tiên pháp khiến tòa tháp cũng bị chấn động kịch liệt một hồi, khuôn mặt của Nhạc Thành liền trở nên trắng bệch, thủ ấn trong tay biến đổi, Vô thượng Khốn Tiên pháp cuối cùng cũng ổn định, vọt về phía Liệt Sơn.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

117. Chương 98 : Một Mình Một Trận Chiến . (2)

- Âm.

Một tiếng vang lên, vô thượng Khốn Tiên pháp đánh thân hình của Liệt Sơn văng ra mấy chục trượng, chạm vào một gốc cây cổ thụ của Thanh Dương môn khiến nó gãy ngang.

- Quay về.

Nhạc Thành thu hồi Vô Thượng Khổn Tiên tháp, nhanh chóng ngăn chặn chân khí ở trong cơ thể, nuốt vài viên Phục Nguyên đan, vừa rồi trung niên nữ nhân tấn công Nhạc Thành đã bị một số bị thương, may mà hắn có thân thể hoàng long cho nên không bị sao.

- Không ngờ lại là đấu hoàng.

Nhạc Thành đánh giá Trung niên nữ nhân, nàng mặc thanh y, tóc búi ra sau, thoát nhìn giống như là cao nhân ẩn dật.

Trung niên nữ nhân cũng đánh giá Nhạc Thành.

Nàng không ngờ mình ra tay cũng không cứu được Liệt Sơn, người trẻ tuổi này thật là quý dị.

- Sư phụ.

Nhìn thấy trung niên nữ nhân kia tới, Dịch Thiển vội vàng chạy lẹ, người này chính là môn chủ của Thanh Dương môn, Lý Lệ Trần.

Lý Lệ Trần đang ở trong mật thất tu luyện bỗng nhiên nghe thấy ở trên Thanh Dương sơn có một chấn động kịch liệt, lại biết hôm nay Dịch Thiển cùng với một người tên là Nhạc Thành tỉ thí, cho nên lập tức cùng với mấy vị trưởng lão đi ra.

- Môn chủ.

Những đệ tử và hộ pháp khác nhìn thấy Lý Lệ Trần thì cũng chào hỏi.

- Hóa ra là môn chủ của Thanh Dương môn, thực lực quả là không tệ.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó hắn lập tức thu hồi phi kiếm, đi tới bên cạnh nhóm người Khiêu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng vừa rồi đứng cách Nhạc Thành không xa, đề phòng có người đánh lén, hiện tại cũng theo sát phía sau.

- Người chính là Nhạc Thành, Thanh Dương môn không phải là chỗ cho người tùy tiện giương oai.

Lý Lệ Trần nhìn thấy trên người Dịch Thiển bị thương thì càng thêm đau lòng, đã nhịn không được mà tức giận.

-Thì sao, chẳng lẽ môn chủ của Thanh Dương môn cũng muốn gây khó khăn cho ta.

Nhạc Thành nhìn vào ánh mắt của Lý Lệ Trần, chỉ là một cường giả đấu hoàng mà thôi, không có gì lớn.

- Không phải, ta cũng không muốn làm khó người, chỉ là người đã làm bị thương đệ tử của ta và hộ pháp, ta cũng muốn nhún nhủ một chút.

Lý Lệ Trần nói.

- Lão bà, bà mù mắt hay sao mà không nhìn thấy các người khiêu chiến trước.

Khiêu Thiên Hổ la lên.

- Người, lá gan của người thật là lớn.

Lý Lệ Trần tức giận nói, bà kiêng kỵ nhất chính là bị người khác nói mình là bà lão.

- Ta thì thế nào, người có bản lĩnh thì đối phó với ta, đừng tưởng cường giả Đấu hoàng là giỏi, bốn hổ mà tức giận điên rồi thì cả Thanh Dương môn ta cũng sẽ thiếu hụt.

Khiêu Thiên Hổ la lớn.

- Lớn mật, môn chủ há để cho người vũ nhục.

Hồng y lão giả ở đằng sau lưng Lý Lệ Trần liền tức giận, thân ảnh như điện, một chớp mắt đánh về phía Khiêu Thiên Hổ.

- Muốn chết, tam tinh đấu hoàng.

Sắc mặt của Khiêu Thiên Hổ liền trầm xuống, bàn tay ngưng tụ mà đón lên.

- Thịch.

Một tiếng vang thật là lớn, hai luồng lực lượng chạm vào nhau, thân hình của Khiếu Thiên Hổ không có chút nào sụt mề.

- Cường giả đấu hoàng, hai người kia là cường giả đấu hoàng.

Không ít người kinh ngạc la lên.

- Người còn phải nhấn nhủ gì với ta, ta thấy Thanh Dương môn của các người muốn làm khó ta.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Lý Lệ Trân.

Nhìn Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng, sắc mặt của Lý Lệ Trân liền trở nên phức tạp, hai người này quả là cường giả đấu hoàng, hơn nữa thực lực xem ra không thấp, tuy nhiên bọn họ đã đả thương đồ nhi của mình, làm tổn thương hộ pháp tin tức này mà truyền ra thì thật không hay.

- Tất cả trưởng lão nghe lệnh, lập thành đại trận.

Sắc mặt của Lý lệ trân trầm xuống, ánh mắt lóe lên hàn quang.

- Tuân mệnh.

Bốn thân ảnh ở sau lưng của Lý Lệ Trân, bao gồm cả lão giả mặc áo bào màu xám nhanh chóng vây quanh bốn người Nhạc Thành.

-Nguy rồi, sáu cường giả Đấu Hoàng.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi ,vừa rồi hấn hưng phần quá mức cho nên bây giờ bị sáu cường giả Đấu Hoàng vây khốn, cho dù là Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng mạnh hơn bọn họ nhưng mà sáu cường giả đấu hoàng vây công thì thật là thảm rồi.

- Đến Thanh Dương môn ta ra oai, ta muốn để lại một lời nhấn nhủ cho người.

Lý Lệ Trân chăm chú nhìn Nhạc Thành, Nhạc Thành theo Liệt Sơn nói thì là một tên phế vật, nhưng hôm nay hấn có thể đánh bại được Liệt Sơn thì quả thật là thiên tài.

- Đại nhân, chúng ta phải làm sao đây?

Thác Ni Tư cất tiếng hỏi, bảo kiếm trong tay của hấn cũng nắm chặt lại.

- Chủ nhân, ta cùng với con rắn kia mở một đường máu cho người chạy.

Khiếu Thiên Hổ cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Các người tùy thời nghe lệnh.

Nhạc Thành nói với đám người Khiếu Thiên Hổ, sau đó đánh giá trận pháp hợp kích của bọn người Thanh Dương môn.

Một lát sau Nhạc Thành biết rõ muốn phá vỡ trận pháp này thì không dễ dàng chút nào.

Vượt không gian, Nhạc Thành đã sử dụng quá nhiều biện pháp nhưng đều không cái nào thực hiện được. Đối phó với sáu đấu hoàng thì mình Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên Hổ, Thác Ni Tư vẫn còn kém xa so với họ, rất khó thoát thân.

- Đúng rồi, Yêu Huyền tại sao ta lại quên nàng.

Nhạc Thành đột nhiên nhớ tới linh hồn Yêu Huyền trong đầu mình thì nói:

- Yêu Huyền, cô nương ở đâu.

- Tên khốn kiếp này, người cuối cùng cũng nhớ tới ta.

Thanh âm của Yêu Huyền vang lên trong đầu của Nhạc Thành.

- Yêu Huyền, mau giúp ta ta gặp chút phiền toái.

Nhạc Thành liền bắt đắ dĩ nói, nếu như mình khôi phục được tu vi thực lực trước kia thì hẳn cũng không sợ những hiện tại thực lực của hắn quá yếu.

Yêu Huyền khẽ mỉm cười trong đầu Nhạc Thành:

- C phải lúc này ngươi có hai con chó lục giai ma thú rất uy phong sao, sao lại còn gọi ta.
- Hừ, Yêu Huyền ngươi đừng quên ta là chủ nhân của thân thể này, ta chết thì ngươi cũng không tốt đâu.

Nhạc Thành uy hiếp nói.

Yêu Huyền một lần nữa cười khanh khách nói:

- Ngươi đừng đe dọa, linh hồn của ta hiện tại khôi phục không ít, cho dù ngươi bây giờ có chết thì ta cũng không sao.
- Hừ, được rồi, ta chết rồi thì linh hồn của ngươi sẽ tiêu hao ít nhất một nửa.

Nhạc Thành nói.

- Được rồi, ta không đùa ngươi nữa, linh hồn của ta tiến vào thân thể của ngươi giúp ngươi, đối với ta như vậy linh hồn cũng tiêu hao một ít.

Yêu Huyền nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

118. Chương 99 : Nữ Tử Áo Tím Tuyệt Sắc .

Yêu Huyền nói tiếp:

- Ngươi tạm thời theo ta, ta phát hiện gần đây linh hồn của ngươi mạnh lên không ít, nhiều nhất một năm nữa ta phải tiến hóa, ngươi hãy luyện chế cho ta một viên Hộ Thần đan bằng không ta sẽ tiến hóa nguy hiểm vô cùng.

- Mọi người động thủ, trước tiên bắt giữ bọn họ rồi hãy nói.

Lý Lệ Trần cất tiếng, sáu thân ảnh lập tức quỷ dị mà lao tới, trong tay mỗi người đều nắm lấy một thanh trường kiếm, sáu thanh trường kiếm đan vào nhau trở thành một vòng kiếm chói mắt, đè ép năm người Nhạc Thành xuống.

- Thác Ni Tư, Trần Bưu, hai người bảo vệ tốt cho mình, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng các ngươi dốc toàn lực công kích người bên trái.

Nhạc Thành nói với bốn người.

Thanh Dương môn sáu người tụ hợp trận pháp, mỗi người đều có tu vi là tứ tinh Đấu Hoàng, hiện tại lập trận thực lực đã đại tăng.

Rất nhiều kiếm vòng đã bao vây quanh Nhạc Thành, bỗng dưng hai thân ảnh lớn xuất hiện ở trong đó.

- Rống, Gào.

Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng khôi phục lại bản thể, Khiếu Thiên Hổ giống như là một ngọn núi sừng sững trên mặt đất, gào thét về phía trước, Tử Điện Mãng thì thanh mang nhàn nhạt tấn công về phía đối thủ.

- A, là Lục giai ma thú.

Nhìn thấy Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hổ tất cả các đệ tử Thanh Dương môn đều thất kinh.

- Tại sao lại là lục giai ma thú.

Khuôn mặt của lý Lệ Trân trở nên khó coi, thực lực của lục giai ma thú, bất tinh cửu tinh đấu hoàng cũng không làm gì được.

- Xoẹt.

Trên thân thể của nt ngập tràn một số yêu dị, đồng thời Nhạc Thành cũng lảng không dùng một khí tức cường hãn, lúc này Nhạc Thành không dùng phi kiếm mà trực tiếp bay lên trời.

- Nhạc Thành linh hồn của ta nhiều nhất cũng chỉ có thể hỗ trợ người một giờ mà thôi, nếu không thì linh hồn của ta sẽ bị tổn thương, người nên cẩn thận một chút.

Yêu Huyền nói.

- Yên tâm đi, một giờ là đủ rồi.

Nhạc Thành liền cất tiếng trả lời.

- Mọi người đừng hoảng hốt, bảo trì đại trận lục phương.

Lý Lệ Trân nói với năm vị trưởng lão, tuy nhiên đã chậm, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng đã công kích tới.

- Thác Ni Tư, người cùng với Trần Bưư đi mau, ta sẽ đuổi theo các người.

Nhạc Thành nói với đám người Lý Lệ Trân phía dưới mà nói:

- Mấy người này chẳng qua chỉ là tứ tinh ngũ tinh đấu hoàng mà thôi, có thể ngăn được ta sao.

Thác Ni Tư nhìn nhân ảnh trên không trung mà cảm thấy hơi do dự, lập tức mang theo Trần Bưư mà rời đi. Loại tràng diện này hẳn biết hẳn và Thác Ni Tư chỉ mang theo gánh nặng mà thôi.

Tử Điện Mãng hiện tại và Khiếu Thiên hổ chống lại trưởng lão của Thanh Dương môn đều chiếm thượng phong, ánh mắt của Nhạc Thành thì nhìn về phía Lý Lệ Trân và lão giả áo vàng. Có linh hồn của Yêu Huyền tương trợ, hiện tại Nhạc Thành đối phó với thất tinh bát tinh đấu hoàng cũng không e ngại.

- Tiếp một chương của ta thử xem, Tru ma trưởng.

Ánh mắt của Nhạc Thành hơi trầm xuống, thủ ấn trong tay ngưng kết mà tấn công xuống dưới.

- Đáng chết, tại sao hẳn cũng là đấu hoàng.

Sắc mặt của Lý Lệ Trân biến đổi lớn, thực lực của Nhạc Thành đột nhiên tăng vọt, hơn nữa còn cao hơn cả mình, thật là không thể tưởng tượng nổi, hai mươi tuổi đã là cường giả đấu hoàng.

- Xuy xuy.

Trường kiếm của Lý Lệ Trân và trưởng lão hoàng bào đều đồng thời rung lên, một mảng kiếm mang tấn công về phía Nhạc Thành.

-Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, cả tòa Thanh Dương Sơn cũng trở nên chấn động, Lý Lệ Trân cùng với vị trưởng lão kia sắc mặt trở nên tái nhợt, Nhạc Thành phát chương ra không trung, may mà bọn họ chạy nhanh nếu không đã bị chương mang đánh chết.

Bọn họ mặc dù chạy thoát nhưng Nhạc Thành cũng ngưng tụ chương mang mà giáng xuống từ trên trời, hung hăng tấn công.

Một lát sau, trên thạch bình xuất hiện một tập mạng nhện lớn.

- A.

Không ít tiếng kêu thảm thiết phát ra, một số đệ tử Thanh Dương môn thực lực thấp bị cỗ lực lượng này đánh ngã xuống mặt đất.

- Thực lực thật là cường hãn, tên tiểu tử này rốt cuộc là người phương nào.

Nhìn chầm chầm về phía Nhạc Thành trên không trung, Lý Lệ Trần cảm thấy hơi hồi hận.

- Âm Âm.

Tòa Thanh Dương Sơn lại vang lên hai tiếng nổ mạnh, chỉ thấy hai bóng người như điều đứt dây rớt xuống.

- Âm.

Hai thanh âm vang lên, hai bóng người rớt xuống, trước ngực là vết máu loang lổ.

Hai người này đều bị Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng đánh rớt mà bị trọng thương, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng lại tiếp tục đánh về phía hai vị trưởng lão còn lại.

-Chết tiệt.

Lý Lệ Trần nhìn thấy hai vị trưởng lão bị đánh trọng thương thì sắc mặt rất khó coi.

- Dừng tay cho ta.

Ở giữa không trung, đột nhiên một tiếng truyền đến, ngay sau đó một bóng hình xinh đẹp xuất hiện, ai cũng không biết nàng xuất hiện từ lúc nào.

Bóng hình xinh đẹp này xuất hiện ở trên không trung, tiến tới trước người Khiếu Thiên Hổ, toàn thân quang mang chói mắt, Khiếu Thiên Hổ thấy vậy thì nhanh chóng lui về phía sau. Tử Điện Mãng nhìn thấy nữ tử này cũng nhanh chóng lùi về bên cạnh Nhạc Thành mà nói:

-

Chủ nhân, đi mau, đây là cường giả Đấu Tông.

- Cường giả đấu tông.

Nhạc Thành nghe thấy bốn chữ này thì cũng nhanh chóng gọi cho Khiếu Thiên Hổ:

- Khiếu Thiên Hổ chạy mau.

Không cần Nhạc Thành nhắc nhở Khiếu Thiên Hổ cũng biết đối phương là cường giả đấu tông. Cường giả Đấu hoàng thì nó không e ngại nhưng Đấu Tông thì khác, vừa nghe thấy Nhạc Thành ra lệnh thì thân hình của hắn nhanh chóng lui về phía sau.

- Mau đuổi theo.

Nhìn thấy Nhạc Thành, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng chạy trốn thì Lý Lệ Trần nhanh chóng đuổi theo.

- Bỏ đi, đừng đuổi theo người chẳng lẽ còn muốn Thanh Dương môn bị hủy nữa sao.

Bóng người xinh đẹp từ từ hạ xuống từ trên không trung, giống như là tiên nữ phàm trần vậy, đúng là nữ tử tuyệt sắc.

Cô nương này nhìn đáng vẻ thì khoảng chừng hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, đôi mắt to, cái miệng nhỏ nhắn, da thịt như son, mái tóc đen nhánh, ngũ quan tinh mỹ phối hợp với nhau.

Mặc dù nàng mặc một cái váy dài màu tím nhưng cũng không che khuất được dáng người nóng bỏng của mình.

- Vâng sư tổ.

Lý Lệ Trần hướng về nữ tử xinh đẹp kia mà cung kính nói.

- Ta để Thanh Dương môn cho người để người trông nom nó cho thật tốt, tại sao lại vì một chuyện nhỏ nhỏ mà chọc tới cường địch tới đây, mọi chuyện cần thiết ta đều biết rõ, ban đầu ta nghĩ người sẽ xử lý thật tốt nhưng người lại bảo vệ đệ tử của mình mà động thủ với người ta.

- Nữ tử áo tím tuyệt sắc nói với Lý Lệ Trần:

- Nếu như không phải có tầng ngăn cản chỉ sợ hôm nay Thanh Dương môn cũng bị hủy, về sau người vạn nhất thì đừng như vậy, đừng trên chọc tới bọn hắn.

- Sư tổ, đệ tử biết lỗi rồi, về sau đệ tử nhất định sẽ quản môn nhân của mình cho tốt.

Lý Lệ trần ở trước mặt nữ tử áo tím thì không dám ho he gì.

- Ủ, ngươi mau đi đi, ta muốn tiếp tục bế quan.

Nhìn thấy những thạch bình bị tàn phá, nữ tử áo tím liền thở ra một hơi, thân ảnh bỗng nhiên biến mất trước mặt mọi người.

- Aizz.

Nhìn thấy nữ tử áo tím rời đi, Lý Lệ Trần mới thở ra một hơi, nhìn đồng bề bọn dưới mặt đất, nàng cũng cảm thấy bất đắc dĩ.

- Dịch Thiên, về sau ngươi cũng không cần nghỉ nhiều, cứ tĩnh tâm mà tu luyện.

Lý Lệ Trần bất đắc dĩ nói với Dịch Thiên.

- Sư phụ, đồ nhi biết rồi.

Ánh mắt của Dịch Thiên trở nên tái nhợt, vừa rồi nhìn theo Nhạc Thành nàng càng thấy càng xa, chẳng lẽ đây chính là vị hôn phu phế vật ba năm trước của mình sao, tất cả giống như là giấc mộng, tại sao mình lại thất bại, mình hai mươi tuổi đã là đấu vương, không ngờ có người có thiên phú còn tốt hơn cả mình.

- Nhạc Thành, ta nhất định sẽ đuổi kịp ngươi, nhất định sẽ làm được, hôm nay ngươi vũ nhục ta ta về sau nhất định sẽ đòi lại.

Dịch Thiên nhìn theo phía mà Nhạc Thành biến mất mà lẩm bẩm nói.

Sau một giờ Nhạc Thành cười Khiếu Thiên Hổ xuất hiện ở trên một dãy núi vô danh, Thác Ni Tư và Trần Bưu hai người cũng đuổi theo sau.

- Đại nhân, các người quả gặp cường giả Đấu Tông sao?

Thác Ni Tư hít một hơi lạnh.

- Ủ, may mà chạy thoát, không ngờ Thanh Dương môn cũng có cường giả đấu tông.

Nhạc Thành mỉm cười nói, nghĩ thầm mình lần này thật là chật vật.

- Chủ nhân, cường giả đấu tông thực lực thật quá kinh khủng, may mà nàng ta không đuổi theo nếu không chúng ta đã gặp phiền toái lớn.

Tử Điện Mãng biến thành một Tiểu xà quần quanh cổ của Khiếu Thiên hổ mà nói.

- Đấu tông, năm năm sau đừng để ta gặp mặt ngươi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói rồi lập tức nói với Khiếu Thiên Hổ:

- Khiếu Thiên Hổ, chúng ta xuất phát tới đấu khí học viện.

Nhắc tới Cự thành, ở Khoa ốc đế quốc không ai không biết, ở đây có hai học viện nổi tiếng nhất, chính là đấu khí học viện và ma pháp học viện.

Cũng bởi vì có hai học viện này tồn tại cho nên Cự Thành cũng chính là thành lớn nhất ở Khoa Ốc đế quốc.

Cự Thành diện tích rất lớn, cả Tả Tinh và Hữu Tinh đảo cộng lại cũng không bằng, kỳ thật Cự Thành là do hai thành tổ hợp lại cũng gọi là Tả Thành và Hữu thành.

Tả thành chính là chỗ của đấu khí học viện còn hữu thành chính là chỗ của ma pháp học viện, hai thành này có quan hệ không tề với nhau.

Đấu khí học viện tọa lạc tại Tả thành, không ít công trình được xây ở đây.

Đấu khí học viện ba năm lại có hai lần tuyển dụng môn sinh, tất nhiên muốn vào đó thì phải là thiên tài, lúc chiêu sinh ma pháp và đấu khí học viện vô cùng nghiêm khắc.

Cứ hai năm thời gian, Đấu khí học viện sẽ cùng với ma pháp học viện mà thực hiện một trận đấu, các học viên giỏi đều được ban thưởng.

Đấu khí học viện có tổng cộng ba lớp học sinh, tất nhiên không phải cứ tiến nhập vào đấu khí học viện là sẽ được tốt nghiệp, phải trở thành Lục tinh đấu vương nếu không thì không được cấp chứng nhận.

Ở trong đấu khí học viện, một cô gái xinh đẹp đang chống cằm xuất thần nhìn lên bầu trời nói:

- Biểu ca tại sao vẫn chưa tới, không phải nói hai năm sẽ tới sao, hiện tại vẫn chưa thấy huynh ấy.

- Hân Nhi, tại sao muội lại ra đây để ta tìm.

Một thân hình cũng tuyệt thế nóng bỏng đột nhiên xuất hiện, đi tới bên cạnh nữ tử áo vàng.

Hai người này chính là Tô Hân Nhi và Nhạc Kiều, Tô Hân Nhi đã tới Đấu Khí học viện hai năm, bởi vì Nhạc Thành cho nàng không ít đan dược cộng với thiên phú cho nên hiện tại Tô Hân Nhi đã tăng tới tu vi Thập Tinh Đấu Linh.

Nhạc Kiều bởi vì không có ăn đan dược gì nên hiện tại cũng chỉ có tu vi cửu tinh Đấu Linh.

- Kiều tỷ, tỷ tại sao lại tới đây?

Nhìn Nhạc Kiều, Tô Hân Nhi liền cười cười, Nhạc Kiều là học viên cũ nhưng lại rất chịu khó đến chỗ của học viên mới.

- Ta sang đây thăm muội thôi, hôm nay ta nhìn bài danh của học viên mới, muội đã vượt tới vị trí chín mươi bảy, thật là lợi hại.

Nhạc Kiều mỉm cười nói, trong mắt hiện ra vẻ hâm mộ.

Trong mỗi giới học sinh, nhân số cũng không ít hơn năm nghìn, trong năm nghìn người mà muốn xếp hạng trong vòng một trăm người đầu tiên thì thật khó khăn.

Tuy nhiên không có cạnh tranh thì không có tiến bộ, chính vì vậy mà đấu Khí học viện có thể đứng sừng sững ở trong Cự Thành.

- Mấy ngày hôm nay có người theo muội không ta, muội tức giận đánh gãy chân của hắn.

Tô hân Nhi nói.

- Muội đó.

Nhạc Kiều nói với Tô Hân nhi:

- Ai bảo muội càng lớn càng xinh đẹp như vậy, ở trong Đấu Khí học viện cũng chỉ mình muội là xinh đẹp nhất.

- Kiều tỷ, tỷ lại giễu cợt muội, muội không thềm để ý tới nữa.

Tô Hân Nhi thẹn thùng nói.

- Hân Nhi, muội không phải thích tên tiểu tử Nhạc Thành kia sao, ta xem nhất định các ngươi từ nhỏ lớn lên cùng một chỗ.

Nhạc Kiều cười cười nói với Tô hân Nhi, khó trách tiểu ny tử này hai năm qua không để ý tới ai.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

119. Chương 100 : Đấu Khí Học Viện . (1)

-Kiều tử, tử nói gì vậy, đó là biểu ca của muội.

Tô Hân Nhi ửng hồng cầu khuôn mặt, không dám nhìn vào mắt của Nhạc Kiều, giống như là một hài tử làm sai chuyện gì đó.

Nhìn thấy biểu lộ của Tô Hân Nhi, Nhạc Kiều cũng là nữ nhân dĩ nhiên là hiểu rõ tâm ý của nàng, nàng cười nói:

- Hân Nhi, tiểu nh tử này nhất định ưa thích tên tiểu tử ngốc Nhạc Thành kia, các người không có quan hệ huyết thống thì sợ điều gì, Kiều tử nhất định sẽ hỗ trợ muội.

-Kiều Tử, nhưng mà biểu ca đã có Hiểu Kỳ tử tử.

Tô Hân Nhi nói.

- Muội là một nha đầu ngu ngốc, nam nhân ai không có ba vợ bốn nàng hầu, trừ khi là nam nhân bổn sự kém không có được mà thôi, ta thấy Hiểu Kỳ nha đầu kia cũng không chú ý đến điểm này.

Nhạc Kiều nói.

- À đúng rồi, hai năm trôi qua tên tiểu tử Nhạc Thành đó cũng tới đây.

Nhạc Kiều đột nhiên nói với Tô Hân Nhi.

Tô Hân Nhi bận tâm nói:

- Kiều tử, Nhạc Thành biểu ca sẽ không xảy ra chuyện gì chứ, tại sao bây giờ vẫn chưa tới?

- Muội cứ yên tâm đi, tên tiểu tử kia sẽ không có chuyện gì, hai tháng nữa là cuộc khảo thí của Đấu Khí học viện, muội chuẩn bị một chút đi.

Nghĩ tới cuộc khảo thí hai tháng nữa, Tô Hân Nhi liền cảm thấy lo lắng cho Nhạc Thành, học viện cứ hai năm một lần tổ chức một cuộc khảo thí, nếu như hai năm ở trong đó mà không có tiến bộ thì sẽ trực tiếp bị khai trừ.

- Đúng rồi, Hân Nhi, hôm nay tại sao không thấy có người quần lấy muội

Nhạc Kiều nghi ngờ hỏi, bình thường nếu như chỉ cần Hân Nhi xuất hiện thì sẽ có không ít người tiến tới hỏi thăm ân cần.

Tô Hân Nhi nói:

- Không biết, chỉ là như vậy cũng khiến cho muội được thanh tịnh, gần đây nghe nói trong học viện chúng ta có ba người mới vào rất xinh đẹp, bọn họ phỏng chừng là quần lấy các nàng.

- Vẫn có người xinh đẹp hơn muội sao?

Nhạc Kiều mỉm cười nói:

- Có cơ hội ta cũng muốn được mở mang kiến thức.

Ở trong đấu khí học viện trên một đồng cỏ, có một thân ảnh màu tím đứng sở đó, từ xa xa nhìn lại cô gái này rất xinh đẹp, da thịt trắng như tuyết, mái tóc dài vũ mị, vô cùng mê hồn.

Tiểu nh tử này đáng người thật là nóng bỏng, thật là có đường cong mê người, toàn thân lồ lôm, phía trước là một bộ ngực cao ngất.

- Yên Nhiên, người tại sao lại ở đây, ta đi khắp nơi đều không thấy người.

Một thanh âm yêu kiều truyền tới, sau đó hai cô gái mặc váy dài tiến tới.

- Phiên Tình, Mật Nhi, hai người tại sao lại tới đây.

Cô gái áo tím cười cười sau đó lập tức quay đầu mà hỏi:

- Người hỏi thăm có thấy không?

Cô gái xinh đẹp áo tím chính là Tư Mã Yên Nhiên, hai cô gái phía sau chính là Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình.

Ba cô gái này tại sao lại cũng tới đây, thật là trùng hợp, Tư Mã Yên Nhiên đều là do Tư Mã Xương Bình lo lắng Nhạc Thành ở Đấu Khí học viện cho nên muốn Tư Mã Yên Nhiên gia nhập học viện này.

Còn Đỗ Mật Nhi thì được sư môn sắp xếp vào Đấu Khí học viện để tu luyện, Âu Dương Phiên Tình cũng thế, bởi vì Nhạc Thành ở trên Tả Tinh Đảo đã có được thành tích lớn, người của Linh Cảnh Tông cùng với Đan Môn nghe nói Nhạc Thành cũng học ở đây cho nên đưa hai người tới đây học.

Ba cô gái bất ngờ cùng tiến vào Đấu Khí học viện.

Đấu khí học viện tổng cộng có hai hệ, Đấu khí hệ và Đan Dược hệ, Đan Dược hệ số người ít hơn rất nhiều, mỗi một năm chỉ giới hạn năm nghìn sinh viên, nhưng tối đa cũng chỉ có một trăm Luyện Dược Sư mới được tiến vào Đan Dược hệ.

Hôm nay Đỗ Mật Nhi mặc một chiếc quần dài màu vàng, ngũ quan tinh mỹ, làn da trắng hồng, so với Tư Mã Yên Nhiên thì không hề kém hơn một chút nào. Âu Dương Phiên Tình thì mặc một chiếc quần dài màu xanh, ngũ quan cũng không hề kém hơn so với Tư Mã Yên Nhiên và Đỗ Mật Nhi.

Ba cô gái này vừa tiến vào Đấu khí học viện đã mang tới một cơn bão lớn, mỗi ngày ba người đều được mấy trăm nam sinh quần lấy.

Nhiều người vì ba cô gái này mà đã dẫn đến một cuộc thảm án, dốc sức khiêu chiến, kết quả mỗi ngày có không ít người bị thương.

Đối với chuyện này, học viện trưởng cũng không có cách nào chỉ có thể thở dài bất đắc dĩ:

- Hồng nhan họa thủy, mỗi họa cho dân cho nước.

- Tại sao Nhạc Thành hai năm vẫn chưa tới đấu Khí học viện, chẳng lẽ hắn xin nghỉ hai năm là giả.

Đỗ Mật Nhi nói.

Tư Mã Yên Nhiên sau khi đi tới Đấu Khí học viện đã tìm hiểu tin tức của Nhạc Thành, tuy nhiên tất cả mọi người hầu như không biết Nhạc Thành là ai, chỉ có một phần nhỏ là biết Nhạc Thành trước nay chưa từng tiến vào Đấu Khí học viện, chỉ được chọn vào rồi xin nghỉ hai năm.

Vì chuyện này mà Nhạc Thành vẫn chưa tới học viện, cũng có không ít người biết Nhạc Thành chính là người được lão sư Hàn Nguyên chọn trúng, quy củ Đấu khí sau đó bị nàng phá bỏ vì hắn.

- Tại sao lại như vậy, hắn không phải nói là muốn đi tới Đấu Khí học viện sao?

Tư Mã Yên Nhiên lẩm bẩm nói, tuy nhiên hai tháng nay nàng một chút tin tức về Nhạc Thành cũng không có.

- Aizzz, Yên Nhiên, vị hôn phu này, quên đi, chúng ta đi chơi thôi.

Âu Dương Phiên Tình nói.

Ma pháp học viện và Đấu Khí học viện là hai học viện nổi danh, ở Ma Pháp học viện, một cô gái áo tím đang ngẩn ngơ ngồi trước cửa sổ.

Cô gái áo tím này thật tuyệt đẹp, ngũ quan tinh mỹ, da thịt trắng nõn, đặc biệt là đôi mắt màu lam vô cùng yêu mị, phía trước là một bộ ngực mỹ miều.

- Hắn nói nhất định đến thăm ta tại sao hai năm rồi vẫn chưa tới, cũng không biết phụ thân có nói hôn sự hay không, hay là hắn cự tuyệt.

Yến Hiểu Kỳ lẩm bẩm nói.

- Đại nhân, phía trước là Quỷ Uyên, Đồng Đại Ngưu chắc hắn đang ở đây, chúng ta đến thăm hắn đi.

Thác Ni Tư ở trên không trung nói.

Nhạc Thành nói:

- Không cần, chúng ta đi dọc con đường này tránh bọn họ, nói không chừng bọn họ vẫn chưa đến Quỷ Uyên.

Nhạc Thành dự tính thời gian, thời gian mình đến Thanh Dương môn hiện tại vẫn chưa trôi qua một tháng, đám người Đồng Đại Ngưu cười ngửa chắc chắn sẽ chậm hơn mình nhiều.

Ở trên không trung nhìn xuống Quỷ Uyên rộng lớn, Nhạc Thành muốn đi một chút, hẳn thường nghe nhị ca nói nơi này chính là thiên đường nguy hiểm, cường giả rất nhiều, Nhạc Thành thăm nghĩ, hiện tại thời gian hai năm mình xin nghỉ với Hàn Nguyệt cũng đã tới, trước hết cứ tới Đấu Khí học viện đã.

- Còn ba ngày nữa là qua Quỷ Uyên tới Cự Thành.

Nhạc Thành nhìn phía xa xa mà thì thào nói.

Hai ngày này ở Đấu Khí học viện mọi người đều nghiêm túc tu luyện, bởi vì cuộc khảo thí của Đấu Khí học viện ba ngày sau sẽ diễn ra nếu như không thực hiện khảo thí tốt thì sẽ bị đuổi ra khỏi đây.

Bởi vì cuộc khảo thí sắp tới gần cho nên Tô Hân Nhi cũng dốc sức mà tu luyện, kỳ thực với tu vi của nàng hiện tại thì không cần lo lắng tới chuyện khảo thí.

Âu Dương Phiên Tình, Đỗ Mật Nhi, Tư Mã Yên Nhiên hai người biết chuyện khảo thí của học viện cho nên cũng dốc sức mà tu luyện, ba người mặc dù có quan hệ mà vào được đây nhưng cũng muốn tham gia cuộc khảo thí.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

120. Chương 100 : Đấu Khí Học Viện . (2)

Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình kỳ thực vượt qua cuộc khảo thí không khó, chỉ có Tư Mã Yên Nhiên là lo lắng, nàng gần đây mới đột phá tới cảnh giới Tứ Phẩm Luyện được sư mà thôi.

Cuộc khảo thí học viện những học viên mới cũng hơi bận tâm, trừ phi là những siêu cấp thiên tài đứng ở một trăm vị trí đầu tiên, còn học viên cũ thì không cần lo lắng chuyện khảo nghiệm, chỉ là học viên cũ thì lo lắng trận đấu bảy ngày sau.

Tất cả mọi người đều khẩn trương chạy nước rút, cuối cùng cũng đã tới ngày khảo thí, cuộc khảo thí chia làm khảo nghiệm linh hồn lực đối với Luyện Dược sư và đấu khí với Đấu sư.

Đấu khí học viện là một khoảng sân rất lớn, mới sáng sớm đã có bốn năm nghìn người đứng ở đây chờ đợi cuộc khảo thí. Hiện tại ở đây có năm nghìn người, bên trong có không ít nữ sinh, hiện tại ở huyện thiên đại lục, nữ Đấu sư cũng không ít hơn so với nam Đấu sư bao nhiêu.

Ở trung ương khoảng sân đã hình thành một dải đất hình vuông, một lát sau, một nam tử cùng mấy cô gái đã xuất hiện, những nam tử và nữ tử này đều có tu vi Đấu vương, một nữ tử trong đó Nhạc Thành biết tên chính là Hàn Nguyệt.

Mấy nữ tử và nam tử này chính là sư phụ của học viện đấu khí, cho nên bọn họ muốn khảo thí học viên.

Cuộc khảo thí lần này, học viện cũng cho bọn họ không ít phần thưởng.

Học sinh của mình muốn khảo thí, những sư phụ vô cùng lo lắng, hi vọng trong những học viên mình dạy dỗ có một chút hạt giống nếu thấp hơn so với học viên khác thì bọn họ sẽ bị học viện trách phạt.

Hàn Nguyệt đứng ở trên đài mà nhìn về phía cửa lớn, hôm nay nếu như Nhạc Thành vẫn chưa tới Đấu Khí Học viện thì sẽ loại khỏi, mình cũng sẽ bị viện trưởng mắng vốn.

Đối với chuyên khảo thí này, Hàn Nguyệt có một học viên tên là Tô Hân Nhi, người này khiến cho Hàn Nguyệt thật bất ngờ, lúc khảo thí cho vào học viện, Tô Hân Nhi chỉ là vừa vận hợp cách mà thôi, vậy mà sau hai năm, Tô Hân Nhi đã có những bước tiến rất lớn.

- Vận nhất tên Nhạc Thành kia không tới thì mình có một học viên thiên phú như Tô Hân Nhi thì viện trưởng cũng mừng mình bớt đi vài câu.

Hàn Nguyệt lẩm bẩm nói.

- Chuẩn bị bắt đầu đi.

Lão giả áo xanh nói với mấy sư phụ bên cạnh.

- Theo tuần tự mọi người tiến lên khảo thí.

Một nam tử đi ra sân khấu nói với các học viện, lập tức một học viên áo vàng bước lên trên đài, dựa theo lời nói của các vị sư phụ mà đứng ở trước lão giả mặc áo xanh.

- Học viên đầu khí Đỗ Cảnh Lai tham gia khảo thí.

Thanh niên áo vàng lễ phép nói với lão giả mặc áo bào màu xanh, lão giả này chính là trưởng lão ở trong học viện, chức vụ so với các sư phụ bình thường còn lớn hơn, không thể đắc tội.

Ở bên cạnh chính là một khối ngọc thạch màu trắng và một khối màu đen, dùng để đo lực linh hồn và đầu khí.

Lần này khảo thí này mấu chốt chính là nhất tinh Đẩu Linh, tu vi thấp hơn nhất tinh Đẩu Linh thì sẽ bị loại bỏ ra ngoài, bởi vì sẽ không có bao nhiêu tiền đồ phát triển.

Thanh niên áo vàng dùng sức đánh vào khối ngọc thạch màu đen.

- Xoẹt.

Lực màu đen kiểm tra liền bay lên, chạm vào ba đường cam, sau đó khôi phục nguyên dạng.

- Tu vi Tam Tinh Đẩu Linh, vượt qua kiểm tra, xuống dưới.

Lão giả mặc áo màu đen cất tiếng nói, ghi lên ngọc giản của thanh niên áo vàng.

Sau đó người thứ hai tiến tới, người này cũng có tu vi Tam Tinh Đẩu Linh, kỳ thật mỗi lần kiểm tra không có mấy người không hợp cách, bởi vì khi tiến vào Đẩu Khí học viện bọn họ đều được kiểm tra nghiêm khắc một lần, thiên phú không tốt thì không được lọt vào đây.

Cứ như vậy năm nghìn người tiến tới chỗ kiểm tra đo lường, trong vòng một buổi sáng thì đã xong.

- Thác Ni Tư, Trần Bư, hai người tạm thời ở trong vòng tay trữ vật của ta mấy giờ, ta đi vào Đẩu Khí học viện khi nào quay ra sẽ thả các người.

Nhạc Thành nói với Thác Ni Tư và Trần Bư đầu khí học viện dù sao cũng không cho đệ tử ngoài học viện tiến vào.

- Đại nhân, ta chưa từng ở trong Trữ vật, trữ vật chỉ có thể lưu trữ hàng hóa mà thôi.

Thác Ni Tư nghi hoặc nói với Nhạc Thành.

Bất kể là giới chỉ hay vòng tay trữ vật cũng chỉ có thể chứa đựng vật chết, không thể chứa đựng vật sống.

Nhạc Thành cười nói:

- Các người cứ yên tâm đi, đây cũng không phải là giới chỉ trữ vật bình thường, hai người các người đi vào không sao đâu.

Nhạc Thành dùng giới chỉ trữ vật do mình luyện chế, bên trong có không gian rất lớn, chứa đựng vật sống cũng không có vấn đề gì.

-Chủ nhân, chúng ta tới đây.

Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng tiến tới, bọn họ rất không nguyện ý vào trong giới chỉ.

- Các người theo sát sau ta là được, chỉ là ta sợ có cao thủ ở Học viện cảm nhận được khí tức của các người cho nên các người cần phải che giấu, nếu không sẽ có nhiều phiền toái.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Được rồi chủ nhân.

Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hổ nhanh chóng vọt thân hình đi, Khiếu Thiên Hổ biến thành một con mèo nhỏ, còn Tử Điện Mãng hóa thành một con rắn to bằng đầu ngón tay, quấn quanh ở đầu của Khiếu Thiên Hổ.

Nhạc Thành dùng một thủ ấn quỷ dị, lập tức chỉ thấy Thác Ni Tư và Trần Bưu bị Nhạc Thành thu vào trong đó, Khiếu Thiên Hổ cũng hóa thành một con mèo nhỏ đáng yêu theo sát sau lưng Nhạc Thành.

- Đấu Khí học viện.

Mấy phút sau đó Nhạc Thành nhìn bốn chữ to phía trước mà nói.

- Người là ai, đến Đấu Khí học viện để làm gì?

Có mười mấy người cầm kiếm hoặc là đao thương vây quanh Nhạc Thành.

- Tất cả đều có thực lực ngũ tinh, lục tinh Đấu Linh.

Nhạc Thành cảm nhận khí tức mà thầm nghĩ, đây hẳn là học viên của Đấu Khí học viện.

- Các vị, ta là học sinh ở đây, hôm nay tới báo danh.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Người lừa gạt ai, học viên của học viện hai năm trước đã tới, người có phải là gian tế ở trong Quỷ Uyên không?

Thanh niên dẫn đầu la lớn.

- Hiệp sư huynh, ta thấy hẳn đúng là gian tế ở trong Quỷ Uyên, không bằng trước hết chúng ta giết hết đi.

Một thanh niên cắn răng nói, tựa hồ như đối với người trong Quỷ Uyên có oán thù.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

121. Chương 101 : Khảo Thí . (1)

- Các vị, ta thật sự là học viên của Đấu khí học viện, ta tên là Nhạc Thành, các vị nhìn đi.

Nói xong Nhạc Thành liền đưa ra thẻ bài màu đen hai năm trước Hàn Nguyệt cho mình.

- Người đúng là Nhạc Thành sao, tại sao bây giờ người mới tới, Hàn Nguyệt sư phụ tháng trước đã nói với ta về người.

Thanh niên nhìn chằm chằm về phía thẻ bài của Nhạc Thành rồi nói:

- Hôm nay là ngày kiểm tra, nếu như người không vào kịp thì sẽ bị khai trừ.

- Cái gì, hôm nay là ngày khảo thí sao?

Nhạc Thành nói:

- Hai vị sư huynh, kiểm tra đo lường ở đâu, ta lập tức đi.

Đấu khí học viện hai năm lại kiểm tra một lần, Hàn Nguyệt cũng nhắc với Nhạc Thành hơn nữa nhất định phải tham gai nếu không thì nàng cũng không có cách nào giúp hắn.

- Ở quảng trường đằng kia, người đi về phía trước quẹo trái sau đó nhìn thấy một khoảng sân rất lớn, ta hiện tại có việc, cho nên không thể dẫn người đi vào.

Thanh niên dẫn đầu kia nói với Nhạc Thành, sau đó nhìn con mèo nhỏ sau lưng Nhạc Thành mà nghi hoặc, một đại nam nhân mà mang theo mèo làm gì.

- Đây là một con ma thú nhất giai mà ta nuôi dưỡng, là ma thú mà ta sủng ái nhất.

Nhạc Thành nói.

- À, Nhất giai ma thú thì đi vào đi, ở bên trong cũng có không ít người nuôi dưỡng ma sủng, chỉ là nữ sinh mới nuôi mà thôi.

Thanh niên dẫn đầu khẽ cười nói.

- Đa tạ sư huynh.

Nhạc Thành cảm tạ một tiếng sau đó vội vàng đi vào, hiện tại đã một tháng lộ trình, mình cũng không thể vì cuộc kiểm tra mà bị loại đi.

- Hiệp sư huynh, Hàn Nguyệt đạo sư nói chúng ta chú ý tới Nhạc Thành, hiện tại hắn đã tới đây, hôm nay là ngày kiểm tra, ta thấy hắn cũng không có hi vọng gì có thể thông qua.

Một hắc y thanh niên nói.

- Ai biết được, người mà Hàn Nguyệt đạo sư đề cập tới Nhạc Thành này thiên phú vô cùng tốt, Hàn Nguyệt đạo sư cũng không nói dối.

Một thanh niên nói.

- Được rồi, các người đừng thảo luận nữa chúng ta đi tuần tra đi, nghe nói Quỷ Uyên kia muốn phát động công kích với cự thành, chúng ta nghi ngờ có gian tế trà trộn vào đây.

Thanh niên dẫn đầu cất tiếng nói.

- Học viên mới Tư Mã Yên Nhiên tới khảo thí, Đan Dược hệ.

Tư Mã Yên Nhiên tiến lên trên đài nói với lão giả mặc áo bào màu xanh.

Tư Mã Yên Nhiên vừa lên trên đài vô số con mắt nóng bỏng nhìn về phía nàng, không ít người ứa nước miếng ra.

- Ủ, người chính là đệ tử hai tháng trước vừa mới vào đấu khí học viện sao, rót linh hồn lực vào máy kiểm tra là được.

Lão giả mặc áo bào màu đen cười thần bí.

Tư Mã Yên Nhiên nhắm mắt lại sau đó rót linh hồn lực vào trong máy kiểm tra, màu trắng ở trong khối ngọc kiểm tra đột nhiên phát ra một mảng lam quang, một lát sau, Tư Mã Yên Nhiên mới thu hồi linh hồn lực.

- Ủ, không tệ, tứ phẩm sơ giai luyện dược sư.

Lão giả mặc áo màu đen gật nhẹ đầu, vô cùng thỏa mãn.

Học viên mới Âu Dương Phiên Tình, Đan Dược hệ.

Âu Dương Phiên Tình xuất hiện khiến cho vô số ánh mắt cũng chú ý.

- Người cũng là người hai tháng trước mới vào đúng không, đi kiểm tra linh hồn lực đi.

Lão giả mặc áo bào màu đen cất tiếng nói.

Âu Dương Phiên Tình tiến tới máy kiểm tra linh hồn lực.

- Tại sao lại như vậy, màu hồng, màu lam màu vàng, màu vàng chói mắt, ngũ phẩm trung giai Luyện Dược sư.

Lão giả mặc áo màu đen kinh ngạc nói.

Những sư phụ ở bên cạnh nhìn thấy cảnh tượng này cũng không thể tưởng tượng nổi, thật là quá yêu nghiệt, trẻ tuổi như vậy đã là ngũ phẩm luyện dược sư, ở trong học viện Đan Dược hệ không có bao nhiêu người được như vậy.

- Trời ạ, đúng là ngũ phẩm trung giai Luyện Dược sư.

Có không ít người kinh ngạc nói không ra lời, ngũ phẩm luyện dược sư, địa vị so với lục tinh thất tinh đấu vương còn cao hơn.

- Ngũ phẩm trung giai luyện dược sư, rất tốt, người xuống đi.

Lão giả mặc áo màu đen nói với Âu Dương Phiền Tình, thái độ đã tốt hơn rất nhiều.

- Đa tạ trưởng lão.

Âu Dương Phiền Tình đi xuống dưới đài, trên đường đi khiến cho không ít người phải chảy máu mũi.

- Học viên mới Đỗ Mật Nhi tham gia khảo thí, Đan Dược hệ.

Đỗ Mật Nhi từ từ đi lên, Âu Dương Phiền Tình có biểu hiện như vậy, nàng cũng muốn thể hiện.

- Xinh đẹp thật là xinh đẹp, ba người đẹp đồng loạt xuất hiện.

Không ít người tự thầm nói, liên tục ba cô gái xinh đẹp xuất hiện khiến cho bọn họ phải ứa máu.

- Ủ, đi khảo thí linh hồn lực đi.

Lão giả mặc áo màu đen vừa kinh ngạc vừa kích động.

Đỗ Mật Nhi hít một hơi, sau đó mi tâm rót một linh hồn vào đá kiểm tra.

- Tại sao lại biến dạng như vậy, màu hồng màu lam màu vàng, ngũ phẩm trung giai Luyện Dược sư.

Lão giả áo đen một lần nữa kinh ngạc, thật không thể tin nổi, lão giống như gặp quỷ vậy.

Một sư phụ trung niên nam tử nhìn thấy hai học viên của mình có siêu cấp thiên phú như vậy thì không kìm được nhe răng ra cười không khép lại được, có hai người như vậy ở trong đan dược hệ, về sau bọn họ nhất định là trưởng lão dự trữ rồi.

- Rất tốt, rất tốt, hai người thông qua, mau xuống đi.

Lão giả áo màu đen kích động nói, chỉ hận không thể lập tức báo cho viện trưởng biết.

- Trời ạ, lại là một ngũ phẩm trung giai Luyện Dược sư, thật là không có thiên lý, các nàng tại sao lại tu luyện dược như vậy, thật là yêu nghiệt.

Ở phía dưới những nam sinh cuồng nhiệt nói.

Sau đó xuống dưới khảo thí, lão giả mặc áo đen cảm thấy không yên, thời gian đã trôi qua, chỉ còn mấy trăm người chưa khảo thí, Hàn Nguyệt trong lòng càng ngày càng lo lắng, nàng cảm thấy mình như bị Nhạc Thành đùa bỡn.

- Hắn chẳng lẽ rình mình thay quần áo, sau đó bị mình phát hiện liền nói là muốn tiên vào Đấu Khí học viện hay sao?

Sắc mặt của Hàn Nguyệt biến đổi, càng nghĩ khuôn mặt càng ửng đỏ, hôm đó đã trễ như vậy hắn đứng ở cửa ra vào, vừa vặn lúc mình thay quần áo, lúc mở cửa phòng thì ánh mắt của hắn có vẻ dị thường, trời ạ, mình đúng là đã bị tên tiểu tử kia nhìn thấy hết, hắn cũng lừa mình, tên Nhạc Thành này thật chết tiệt.

- Đấu khí hệ học viên Tô Hân Nhi tham gia khảo thí.

Cuối cùng cũng tới lượt Tô Hân Nhi tham gia khảo thí.

- Oa, lại là một cô gái xinh đẹp.
- Tuy nhiên Tô Hân Nhi không để ý tới những người xung quanh, quả là hoa hồng có gai.
- Độc như hoa hồng cũng được, ta cũng không do dự mà tới hái, cho dù chết cũng cam tâm tình nguyện.

Không ít nam sinh bắt đầu háo sắc, máu mũi như muốn ứa ra.

- Trời ạ, sớm biết trong đấu khí học viện có bốn yêu tinh như vậy thì ta đã không đến đây.
- Đúng thế, bốn nữ nhân này đúng là bốn yêu nghiệt.

Tất cả nữ sinh đều cảm thấy bốn người này giống như là bốn kẻ gây tai họa vậy, khiến cho bọn họ không được các nam sinh khác để ý tới.

Nhìn thấy Tô Hân Nhi đi lên khảo thí, Hàn Nguyệt không thể không để chuyện của Nhạc Thành ra sau, Tô Hân Nhi chính là một đệ tử có thiên phú rất tốt, không biết năng sẽ khảo thí thể nào, nếu như thành tích cao thì viện trưởng cũng sẽ không khai đao với mình.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

122. Chương 101 : Khảo Thí . (2)

- Ủ, thử lực lượng đi.

Vị lão giả áo đen cất tiếng nói.

- Xoẹt.

Tô Hân Nhi xuất một luồng khí ra, đấu khí toàn thân chuyển động, ngưng kết thành một lực lượng cường hãn đánh về phía khối ngọc thạch kiểm tra.

Cảm nhận được đấu khí của Tô Hân Nhi ba động, mấy sư phụ cùng với lão giả áo đen cũng không kìm được mà nhìn chăm chú vào khối ngọc đo lường, màu cam mười vòng màu xanh mười vòng, sau đó tới màu hồng mười vòng, rồi tới màu lam mười vòng đến lúc này ánh sáng nhạt dần, màu lam mười vòng chính là đại biểu cho Thập Tinh Đấu Linh, thiên phú vô cùng tốt. Hàn Nguyệt lúc này vô cùng hài lòng, vị lão giả áo đen cũng mỉm cười, thập tinh đấu linh đã là rất tốt rồi.

- Xoẹt.

Ngay sau đó trong lúc mọi người cho rằng khối ngọc kiểm tra đo lường sẽ dừng quang mang ở đó thì quang mang lại đột ngột biến đổi, biến thành màu vàng một vòng rồi mới từ từ biến mất.

- Một vòng màu vàng, Đấu vương nhất tinh.

Lão giả áo màu đen phấn khởi, thiên phú như vậy thật không thể tưởng tượng nổi, so với hai ngũ phẩm luyện được sư vừa rồi cũng không kém bao nhiêu, không ngờ trong đám học viên mới của đấu khí học viện lại có những thiên tài như vậy.

- Nhất Tinh Đấu Vương.

Hàn Nguyệt cũng bất ngờ nhìn Tô Hân Nhi, tiểu nym tử này quả là yêu nghiệt, hiện tại đã đột phá tới nhất tinh Đấu vương, xem ra lần này mình đã gặp may, không bị viện trưởng trách phạt.

- Không tệ, người đi xuống đi.

Cuối cùng cũng đã thông qua khảo thí, Tô Hân Nhi cao hứng một chút rồi trầm lại, cuộc khảo thí hôm nay đã xong rồi, biểu ca thật sự sẽ không tới.

- Biểu ca gạt ta, huynh ấy là kẻ lừa đảo, hắn nói hắn nhất định sẽ tới nhưng hắn đã gạt, hắn không nghĩ đến Hân Nhi.

Nghĩ đến đây hốc mắt của Tô Hân Nhi không kìm được mà nổi lên lệ quang.

- Quả là đấu vương, khi nào chúng ta mới đạt tới chứ.

Hân nhi vừa xuống đài thì không ít người có ánh mắt trở nên cuồng nhiệt.

- Mười vòng màu lam, thập tinh đấu linh, thông qua.

Tiếp theo là hai trăm người tiếp tham gia khảo thí, lão giả áo đen vừa kiểm tra đo lường thì cũng được một nhất tinh Đấu vương cùng với ngũ phẩm sơ giai luyện được sư, về phần tứ phẩm cao giai luyện được sư thì cũng có hai người.

Lập tức lão giả biết được, những người này là những người trước kia chưa khảo thí, đều là những thành viên bài danh ở trong một trăm vị trí đầu tiên.

Nhiều người có thiên phú như vậy, lão giả áo đen liền hít một hơi thật dài, xem ra một năm sau tiên hành tỉ thí với Học viện ma pháp nhất định sẽ giẫm chết học, đến lúc đó người của Học viện ma pháp chỉ còn cách trốn mất há hốc mồm.

- Học viên mới Lương Ngọc tham gia khảo thí, Đan Dược hệ.

Một thanh niên tuần lảng từ từ đi lên, khiến cho không ít nữ sinh si mê, người này chính là Lương ngọc của Tả Tinh Đảo.

- Ủ, đi thử linh hồn lực đi.

Lão giả đối với ai thái độ cung rất nhiệt tình, không chừng những học viên này sẽ có thiên phú vô cùng tốt, yêu nghiệt giống như là Đỗ Mật Nhi hay Âu Dương Phiên Tình.

Lương Ngọc rút linh hồn vào ngọc kiểm tra đo lường, linh hồn vừa rót vào thì lập tức quang mang không ngừng biến hóa.

- Ngũ phẩm sơ giai Luyện Dược sư, không tệ người đi xuống đi.

Lão giả áo đen bây giờ mới phần khởi, lão hiện tại thật muốn nhanh chóng kết thúc khảo thí, nhanh chóng báo cho viện trưởng tin tức tốt này.

- Oa oa, ngũ phẩm luyện dược sư, lại còn là rất đẹp trai.

Không ít nữ nhân đối với Lương Ngọc tỏ ra cuồng nhiệt.

Cuối cùng cũng đến người cuối cùng tham gia khảo thí, lão giả áo đen thở ra một hơi.

Nhìn vào nơi cửa ra vào vẫn không có ai, Hàn Nguyệt cuối cùng cũng không còn hi vọng mà thầm mắng:

- Tên xú tiểu tử này, làm hại mình bị viện trưởng trách mắng ba tháng, lần sau gặp hắn không đem hắn giết sống không được.

- Biểu ca thật sự sẽ không tới, huynh ấy lừa ta, đúng là một kẻ lừa đảo.

Tô Hân Nhi nhìn lên võ đài khảo thí, nhìn không được mà rót vài giọt nước mắt.

-Tứ Tinh Đấu Linh, quả là không tệ, người hãy cố gắng lên.

Lão giả áo đen là người cuối cùng nói, sau đó lập tức quay xuống dưới:

- Các ngự còn có người muốn tham gia khảo nghiệm nữa không?

- Aizzz.

Hàn Nguyệt thở ra một hơi, mình đúng là bị tên tiểu tử Nhạc Thành thú này đùa bỡn.

- Khoan đã, còn có ta, ta tới.

Đúng lúc lão giả mặc áo màu đen muốn rời đi thì một hắc y thân ảnh vọt lên.

- Oa oa, người kia là ai vậy, toàn thân bẩn thỉu như vậy, còn có bùn đất.

- Có phải là rớt xuống nước không, toàn thân thối hoắc.

Từ cửa ra vào truyền tới một giọng nói, tất cả mọi người đều nhìn lại.

Chỉ thấy người đến toàn thân ướt sũng, toàn thân bị dính nước, trên trán xuất hiện những nếp nhăn, quần áo dính không ít bùn đất, trên người tóc tai cũng vô cùng mất trật tự, không nhìn thấy rõ bộ dạng. Ở phía sau cũng là một con mèo ướt sũng, lông dựng lên như lông nhím.

Đặc biệt không ít nữ sinh nhìn thấy bộ dạng đó thì bưng mũi quay đầu đi, hiển nhiên đối với người này vô cùng có ấn tượng không tốt.

- Biểu ca, biểu ca tới rồi.

Nghe thấy âm thanh quen thuộc, Tô Hân Nhi chẳng quan tâm tới nước mét nơi khoe mi mà lao tới trước mặt Nhạc Thành, sau đó muống dang hai tay ôm lấy hắn.

- Hân nhi.

Nhạc Thành nhìn thấy phía trước có thân ảnh lóe lên, thì dừng bước chân lại, nhìn thấy người phía trước mình đúng là Tô Hân Nhi, Hân Nhi hiện tại đã lao tới, cũng chẳng quan tâm tới mình dính bùn, hắn liền ôm lấy nàng.

- Trời ạ, đây là chuyện gì vậy?

- Thật khó tưởng tượng được, đúng là cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga.

Tất cả nam sinh đều điên lên, thậm chí không ít nam sinh nếu như không vì có các sư phụ ở đây sẽ tiến lên giáo huấn cho con cóc ghẻ kia, bọn họ cũng vô phương tiếp nhận chuyện Tô hân Nhi cao quý thuần khiết của mình toàn thân dính bùn lao vào lòng hắn, chẳng lẽ hiện nay mỹ nhân đều thích cóc hay sao?

- Nhạc Thành, là hắn sao, tại sao hắn lại biến thành như vậy.

Đánh giá người đến, Tô Hân Nhi liền có phản ứng, Hàn Nguyệt chắc chắn người mới đến chính là người mình vừa mừng, Nhạc Thành.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

123. Chương 102 : Siêu Cấp Biến Thái . (1)

Tư Mã Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình ba người nhìn thấy một cô nương xinh đẹp nhào vào một tên xú khí toàn thân dính bùn thì không khỏi cảm thấy kỳ quái, Nhạc Thành ở trong bộ dạng này các nàng nhận không ra.

- Được rồi, Hân Nhi ta tới trước tham gia khảo nghiệm.

Nhạc Thành nhìn thấy mấy nghìn người đang nhìn mình thì nhẹ nhàng gỡ Hân Nhi ở trong ngực ra.

- Ủ biểu ca huynh tiến tới khảo thí đi.

Tô Hân Nhi ngẩng đầu lên nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Tại sao huynh lại biến ra thành bộ dạng như vậy?

- Để một hồi nữa ta giải thích với muội.

Nhạc Thành cười khổ một cái, tưởng tượng lại chuyện vừa rồi ở trước cửa học viện thì nhin không được mà cười cười.

- Hàn Nguyệt đại sư, tại hạ không tới muộn.

Nhạc Thành chạy tới gần Hàn Nguyệt mà cười nói.

Hàn Nguyệt nói:

- Nhạc Thành tại sao người lại như vậy?

Hàn Nguyệt nhìn Nhạc Thành mà kinh ngạc nói.

- À, lúc này tại hạ vô tình đụng vào một thân cây sau đó ngã xuống ao.

Nhạc Thành cười cười nói.

- Cái gì mà đụng vào thân cây, chủ nhân ta rõ ràng chạm vào một nữ nhân tuyệt đẹp, cũng khiến cho nữ nhân đó rớt xuống ao, sau đó không cam lòng mà nhảy xuống cứu người ta.

Tử Điện Mãng khẽ nói bên tai Khiếu Thiên Hổ.

-Chủ nhân cái này là cố ý, chỉ là nữ nhân kia cũng thật hung hăng, nếu chủ nhân không chạy nhanh chỉ sợ đã bị nàng giết sống.

Khiếu Thiên Hổ nói:

- Nhưng nữ tử kia thật là rất xinh đẹp, y phục trên người bị thấm ướt càng khiến cho người ta chảy máu mũi.

- Con sắc trùng này, người đừng nói nữa, nói nữa là sẽ bị phát hiện.

Tử Điện Mãng nói với Khiếu Thiên Hổ.

- Người nói cái gì, bị rớt xuống nước, chuẩn bị khảo thí đi.

Hàn Nguyệt trừng mắt nhìn Nhạc Thành, trong mắt như muốn bốc hỏa vậy.

- Trưởng lão, hẳn chính là Nhạc Thành xin nghỉ hai năm, hiện tại hẳn đến tham gia khảo thí.

Hàn Nguyệt lập tức nói với lão gia áo đen.

- Là Nhạc Thành, chính là học viên đặc biệt nhất từ trước tới nay sao, ta muốn xem xem thiên phú của hắn thế nào, lúc trước cô nương cam đoan với viện trưởng nói thiên phú của hắn trong vạn người không có tới một, hôm nay ta muốn nhìn hắn thực lực tiến bộ như thế nào.

Lão giả áo đen quan tâm nói.

- Mau tham gia khảo thí đi, chỉ còn một mình ngươi là chưa khảo nghiệm.

Hàn Nguyệt nhìn về phía Nhạc Thành, lại nhớ tới đến chuyện trước kia thì khuôn mặt lại ửng đỏ.

- Thiếu... ta đi trước một bước dọn dẹp một phen.

Nhạc Thành thấy người mình đầy bùn thì xin lỗi nói.

- Xoẹt.

Một tấm tịnh y xuất hiện trong tay Nhạc Thành, tịnh y hóa thành một mảng ánh sáng bao phủ Nhạc Thành bên trong.

Tịnh Y phù chính là một loại phù trước kia ở Hoa hạ Nhạc Thành chế, nó có tác dụng khiến cho toàn thân người ta trở nên sạch sẽ, loại phù này vô cùng dễ luyện, cho dù mấy trăm cái cũng không có vấn đề gì.

Nhìn thấy thủ đoạn kỳ lạ của Nhạc Thành, mấy lão giả xung quanh cũng nghi hoặc không ít, tuy nhiên bọn họ cũng không ngăn cản.

Một lát sau, ánh sáng tán đi, một thân ảnh tuấn lãng bất phàm hiện ra trước mặt mọi người, nam tử này khuôn mặt tuấn lãng, thần sắc cương nghị, đặc biệt là đôi mắt sáng loáng khiến cho người ta phải say mê.

- Người này thật tuấn tú về đẹp trai, khó trách Tô Hàn Nhi vừa rồi chạy tới.

- Không ngờ lại có nam tử tuấn lãng như vậy.

Không ít nữ sinh phía dưới nhìn thấy Nhạc Thành thì thần hồn điên đảo.

- Nhạc Thành, hẳn chính là Nhạc Thành, Yên Nhiên, mau nhìn đi, hôn phu của người Nhạc Thành đã tới.

Âu Dương Phiên Tình đột nhiên vội vàng nói với Tư Mã Yên Nhiên.

- Nhạc Thành, hẳn thật sự đến đây.

Đỗ Mật nhi nhí nam tử đánh bại nàng phía trên mà lẩm bẩm nói.

Tư Mã Yên Nhiên cũng nhận ra Nhạc Thành, trong lòng nàng liền trở nên mừng rỡ, nhưng một lát sau nàng đã buồn bã lại, hôn ước của nàng với Nhạc Thành dù sao cũng không phải là sự thật, một ngày nào đó cũng sẽ hủy mà thôi. Nàng đến đấu khí học viện tìm hắn, hẳn có để ý tới nàng không? Hắn thân mật với cô gái xinh đẹp kia, cô gái đó hẳn là có quan hệ không tầm thường với hắn.

- Yên Nhiên, người làm sao vậy?

Âu Dương Phiên Tình nhìn thấy bộ dạng của Tư Mã Yên Nhiên thì nói:

- Hôn phu của người tới đây, người không vui mừng sao?

Tư Mã Yên Nhiên cười khổ với Âu Dương Phiên Tình, vị hôn phu, hẳn thật là hôn phu của mình sao.

- Hàn Nguyệt đạo sư, khảo thí như thế nào?

Nhạc Thành nói với Hàn Nguyệt ở bên cạnh, hai năm không nhìn thấy Hàn Nguyệt hẳn cảm thấy nàng thật mê người. ngũ quan tinh mỹ, làn da trắng nõn, mơ hồ có thể nhìn thấy trang phục bên trong.

- Ủ.

Hàn Nguyệt nhìn Nhạc Thành như muốn thất thần, hai năm không nhìn thấy Nhạc Thành giờ đây đã thành thực hơn rất nhiều, trên người có một khí tức nam nhân, cũng bởi vì khí tức này mà Hàn Nguyệt mới thất thần nói:

- Dùng toàn lực của người rót vào máy đo lường, kiểm tra lực lượng của người.

- Tiểu tử, người nhất định không được thua kém người ta, bởi vì người mà viện trưởng đã chỉ trích ta ba tháng.

Hàn Nguyệt cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Ở gần ngọc kiểm tra đo lường, Nhạc Thành cũng lẩm bẩm nói:

- Không biết hiện tại thực lực của mình bao nhiêu, cứ xem thử trước đã.

- Xuy.

Chân khí của Nhạc Thành vận chuyển, sau khi hắn đột phá tới Thai Tức kỳ, mỗi lần Nhạc Thành vận khởi chân khí thì thân thể đều hơi biến sang màu vàng nhạt.

-Thịch.

Nhạc Thành ngưng tụ chân khí trên cánh tay, sau đó mạnh mẽ vùng một quyền đánh về phía trước.

- Xoẹt.

Màu đen của ngọc kiểm tra không ngừng biến ảo, màu cam mười vòng, màu xanh mười vòng, màu đỏ mười vòng, màu lam mười vòng, màu vàng hai vòng, trời ạ vẫn còn tiếp tục, ba vòng bốn vòng, năm vòng, ngũ tinh Đấu Vương.

- A.

Lão giả áo đen trợn mắt há hốc mồm, người này hai năm nay không tới Đấu khí học viện không ngờ hắn lại có tu vi như vậy.

- Ngũ Tinh Đấu vương, trời ạ tên tiểu tử này tại sao lại có thực lực như vậy?

Hàn Nguyệt nhìn thấy kết quả khảo nghiệm của Nhạc Thành thì cũng kinh ngạc không nói ra lời.

- Ngũ Tinh Đấu vương người đã thông qua, tốt tốt.

Lão giả áo đen hưng phấn nói, một ngũ tinh đấu vương so với một luyện được sư ngũ phẩm trung giai còn tốt hơn.

- Nhạc Thành mau tới khảo thí linh hồn lực của người đi.

Hàn Nguyệt nói với Nhạc Thành, rồi lập tức chớp mắt với lão giả áo đen:

- Trưởng lão Nhạc Thành là Luyện Được sư, hẳn muốn khảo thí linh hồn lực.

- A, vậy thì kiểm tra một chút.

Lão giả áo đen kích động, vừa là đấu sư vừa là Luyện Được sư không tí nhưng những người này đều là thiên tài, bất quá Nhạc Thành là Ngũ Tinh Đấu vương, lão giả áo đen không kìm được về phương diện luyện được Nhạc Thành cũng sẽ mang tới kỳ tích.

- Ủ, ta cũng muốn xem xem bây giờ linh hồn lực của mình thế nào rồi.

Nhạc Thành mỉm cười nói sau đó lại tập trung suy nghĩ, trong mi tâm xuất hiện một luồng sáng màu xanh rớt vào máy đo lường, đột ngột trên ngọc kiểm tra liền xuất hiện quang mang.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

124. Chương 102 : Siêu Cấp Biến Thái . (2)

- Màu cam, màu hồng màu lam màu vàng, màu vàng chói mắt, ngũ phẩm luyện được sư cao cấp.

Lão giả áo đen nhìn trên ngọc kiểm tra thì kinh ngạc.

May mà lão giả áo đen này không bị bệnh tim nếu không thì đã ngất đi, đồng thời là ngũ tinh đấu vương và ngũ phẩm luyện được sư cao cấp, thực lực như vậy quả là siêu cấp biến thái.

- A, lần này viện trưởng sẽ không mắng ta.

Hàn Nguyệt phấn khởi lắm bầm nói, nàng biết rõ thiên phú của Nhạc Thành nhưng không ngờ trong vòng hai năm mà hắn đã tiên bộ nhiều như vậy, ngũ tinh Đấu vương, xếp trên rất nhiều những học viên cũ, còn có thân phận ngũ phẩm cao cấp Luyện được sư, quả thực óc thể xếp ở trong hai mươi vị trí đầu tiên trong đám học viên cũ.

- Vân thua hắn một cấp.

Nhìn thấy kết quả khảo thí của Nhạc Thành, Âu Dương Phiên Tinh và Đỗ Mật Nhi đều biến đổi thần sắc, cuối cùng bọn họ vẫn thua hắn một cấp.

- Tên Nhạc tiểu tử này đúng là có thực lực ngũ phẩm cao cấp Luyện Được sư.

Lương Ngọc ở trong đám người chăm chú mà nhìn Nhạc Thành, trong mắt xuất hiện một lãnh ý.

- Thật cường hãn, thực lực thật sự quá mạnh.

- Thật là đẹp trai, ta rất thích.

Một đám nữ sinh nhìn Nhạc Thành mà ánh mắt tràn đầy tình ý, các nàng đã quên đi Lương Ngọc lúc nãy.

- Người tên là Nhạc Thành phải không? Nhạc Thành người trước hết đi xuống đi.

Lão giả áo đen một hồi mới khôi phục lại tinh thần, tin tức này nhất định phải nói ngay với viện trưởng.

Nếu viện trưởng biết không biết sẽ cao hứng đến mức nào nữa.

- Ủ.

Nhạc Thành nhìn thấy những ánh mắt kinh ngạc kia thì cũng không để ý.

Kết thúc khảo thí mọi người liền tản ra, Tô Hân Nhi một lần nữa tới gần Nhạc Thành mà nói:

- Biểu ca, muội còn nghĩ huynh không đến thăm muội.

Nói xong trong mắt của Tô Hân Nhi hiện ra một ánh lệ quang.

Nhìn thấy tiểu ni tử này đáng vẻ đáng thương, khóe mắt mọng nước, Nhạc Thành vô cùng cảm động.

- Đồ ngốc, huynh đã đáp ứng muội là nhất định sẽ làm.

Nhạc Thành khẽ kéo Tô Hân Nhi lại gần mà an ủi.

- Aizzz.

Nhìn thấy dáng vẻ của Nhạc Thành và Tô Hân Nhi, Hàn Nguyệt không kìm được mà cảm thấy mất mát, đột nhiên nàng bỗng dưng muốn mình không phải là sư phụ của hắn.

- Nhạc Thành, Yên Nhiên ở chỗ này, người không biết sao?

Một tiếng vang lên, sau đó ba bóng hình xinh đẹp từ từ đi đến.

- Phiên Tình, Mật Nhi, ta không tới, chúng ta trở về đi.

Tư Mã Yên Nhiên bị Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình kéo về phía Nhạc Thành và Tô Hân Nhi.

- Yên Nhiên, người không nhìn thấy tên tiểu tử kia ôm nữ nhân khác sao, hắn chính là hôn phu của người đó.

Âu Dương Phiên Tình tức giận nói.

- Đúng thế, Yên Nhiên chúng ta tới giúp người giáo huấn hắn.

Đỗ Mật Nhi oán hận nói.

- A, Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình, mọi người tại sao lại ở đây?

Nhìn thấy ba người, Nhạc Thành không kìm được mà nghi hoặc.

- Đại Trùng, chúng ta mau tránh ra một chút bằng không thì thảm rồi.

Tử Điện Mãng nói với Khiếu Thiên Hổ.

- Con rắn chết tiệt này, tại sao lại phải khai ra.

Khiếu Thiên Hổ nói với Tử Điện Mãng.

Tử Điện Mãng cười nói:

- Người không thấy ba nữ nhân kia sao, có một người chính là vị hôn thê của chủ nhân, người ở Tả Tinh Đảo ra mắt, bây giờ chủ nhân bị nữ nhân khác kéo đi, người nói hậu quả thế nào, không chừng sẽ có đánh nhau, chúng ta rời đi một chút là hay nhất.

- Con rắn chết tiệt này, sao người không nói sớm.

Khiếu Thiên Hổ thần không biết quỷ không hay rời về phía sau, muốn tránh nơi này càng xa càng tốt.

- Yên Nhiên, tại sao cô nương lại tới Đấu Khí học viện?

Nhạc Thành kinh ngạc nhìn về phía Tư Mã Yên Nhiên mà hỏi.

- Làm sao, người không hi vọng Yên Nhiên tới gặp người sao?

Âu Dương Phiên Tình hung hăng trợn mắt nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện ra vẻ tức giận.

- Hừ, chẳng lẽ người không hi vọng vị hôn thê của người tới đấu khí học viện gặp người sao?

Đỗ Mật Nhi lớn tiếng nói với Nhạc Thành, hi vọng cũng cho Tô Hân Nhi nghe thấy.

- Hai nữ nhân này tại sao có vẻ giống như là ta đắc tội với các nàng.

Nhạc Thành suy nghĩ không thông, không hiểu tại sao.

- Biểu ca, huynh có hôn thê khi nào, di trượng có biết không?

Tô Hân Nhi nghe Đỗ Mật Nhi nói biểu ca có hôn thê thì nghi ngờ, biểu ca tại sao lại có hôn thê, chẳng lẽ hai năm qua di trượng chưa nói chuyện đính hôn với biểu ca sao.

- Cái gì, biểu ca?

Sắc mặt của Âu Dương Phiên Tình đột nhiên trở nên không tự nhiên, khuôn mặt đỏ lên.

- Đúng thế, đây là Tô Hân Nhi, biểu muội của ta, các người thì thế nào?

Nhạc Thành bây giờ đã hiểu rõ, khó trách mà mấy nữ nhân này nhìn mình như có cừu oán, không ngờ là bọn họ vì Tư Mã Yên Nhiên mà bênh vực kẻ yếu, ghen thay cho nàng ta.

- Khục.

Hai người cười khan một tiếng:

- Không có gì, chỉ là biểu muội của người thật là xinh đẹp và tài năng.

Hai nàng náo loạn hồi lâu giờ mới hiểu Nhạc Thành và Tô Hân Nhi là biểu huynh biểu muội.

Nghe thấy được quan hệ giữa Nhạc Thành và Tô Hân Nhi, thần sắc của Tư Mã Yên Nhiên trở nên hơi vui vẻ, sau đó lại hơi lo lắng, bất kể thế nào hôn ước của mình với hắn cũng chỉ là để đối phó với cha, sau khi đi đến học viện Đấu Khí hắn cũng không coi là thật.

- Trời ạ, thật là không có thiên lý

- Ta nhịn không được, ta muốn giáo huấn tên tiểu tử kia.

- Có gan thì người đi đi, người không thấy vừa rồi hắn khảo thí đã có thực lực ngũ tinh Đấu vương hay sao, cùng với ngũ phẩm cao cấp Luyện Dược sư nữa. Người ta dùng một tay cũng có thể đánh ngã người.

Không ít nam sinh nhìn thấy bốn nữ nhân xinh đẹp đều hướng về phía Nhạc Thành thì vừa đổ kị vừa ghen ghét.

- Yên Nhiên, tại sao cô nương lại tới đây, đã lâu không gặp, cô nương ngày càng xinh đẹp.

Nhạc Thành nói với Tư Mã Yên Nhiên, cô nương này càng nhìn càng xinh đẹp.

- Người tạm thời đừng có ba hoa, chát a để cho ta tới Đấu Khí học viện là để tu luyện mà thôi.

Tư Mã Yên Nhiên nhìn Nhạc Thành mà nói, kể từ khi Nhạc Thành đi Tả Tinh Đảo nàng mới phát hiện ra vị hôn phu giả này để lại cho nàng nhiều hình bóng sâu như vậy.

- Nhạc Thành, các người đợi chút nữa rồi hãy nói chuyện, ta trước hết thu xếp phòng cho người.

Hàn Nguyệt nói với Nhạc Thành.

Nhìn thấy Nhạc Thành cùng với Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình ở cùng một chỗ, dường như quen biết, trong lòng Hàn Nguyệt không khỏi nói:

- Cái này gọi là thiên tài và thiên tài ở cùng một chỗ sao.

- Ủ, vậy phiên Hàn Nguyệt đạo sư.

Nhạc Thành nói với Hàn Nguyệt, ánh mắt của hắn nhịn không được mà quét qua ngực nàng vài lần.

- Biểu ca, vậy huynh đi trước đi, ta chút nữa đi tìm huynh.

Tô Hân Nhi nói sau đó chớp mắt với Tư Mã Yên Nhiên:

- Tỷ gọi là Yên Nhiên tỷ tỷ đúng không, tại sao tỷ lại là hôn thê của biểu ca vậy, nói cho muội biết được không?

- Nhạc Thành, người mang theo con mèo gì vậy?

Nhìn thấy Khiếu Thiên Hổ đằng sau lưng Nhạc Thành, Hàn Nguyệt cất tiếng nó, một đại nam nhân mang theo một con mèo, thật là hơi kỳ quái.

- Biểu ca, con mèo này thật đáng yêu, huynh nhặt ở đâu vậy?

Tô Hân Nhi nhìn thấy Khiếu Thiên Hổ thì cất tiếng nói, nữ hài tử đối với tiểu động vật đều vô cùng yêu thương.

,

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

125. Chương 103 : Viện Trưởng . (1)

- Ha ha, con cộp nhà người mà hiện tại đã bị gọi là con cộp nhỏ, thật là cười chết ta rồi.

Tử Điện Mãng nói ở bên tai Khiếu Thiên Hổ.

- Ủ, Phiên Tình, người mau nhìn đi, trên cổ con mèo này có một con tiểu xà, thật là đáng yêu.

Vừa dứt lời bàn tay trắng như ngọc của nàng đã không khách khí cầm Tử Điện Mãng trong tay, Đỗ Mật Nhi nói:

- Phiên Tình, người thấy tiểu xà đầu này đẹp không?

- Con mèo nhỏ này tại sao lại buồn bã ỉu xìu như vậy, ánh mắt nó cứ nhìn chăm chăm vào người.

Tô Hân nhi cũng ôm Khiếu Thiên Hổ vào trong tay.

- Hàn Nguyệt, chúng ta đi thôi.

Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng bị bốn cô gái cầm lấy thì Nhạc Thành cũng không lo lắng gì.

Sau khi tất cả đã xong xuôi, Hàn Nguyệt phức tạp nhìn Nhạc Thành, tựa hồ như muốn hỏi xem Nhạc Thành đêm đó có rình mình thay quần áo hay không, tuy nhiên nàng cũng không hỏi ra miệng, khuôn mặt liền ửng đỏ, lập tức rời đi.

- Xoẹt.

Hàn Nguyệt sau khi rời đi, Nhạc Thành cũng để Trần Bưu và Thác Ni Tư đi ra, hiện tại Nhạc Thành đầu đầu không biết phải sắp xếp hai người này thế nào.

- Đại nhân, đại nhân.

Hai người thi lễ với Nhạc Thành, tiến vào không gian giới chỉ của Nhạc Thành bọn họ mới phát ra rằng giới chỉ của hắn quá thần kỳ, giống như là một không gian thực vậy.

Nhạc Thành nói:

- Các người cứ ở trong phòng này đi, ta đi một chút.

Nhạc Thành bố trí một cấm chế.

Thân ảnh của Nhạc Thành xuất hiện khiến cho hai mắt của Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng tràn đầy lệ quang mà nhìn hắn, bộ dạng thương tâm vô cùng, bọn họ bị chà đạp bởi bốn nữ nhân đặc biệt là Khiếu Thiên Hổ, bộ lông bị mất đi ít nhất là hai phần ba.

- Các người đang làm gì đó?

Nhìn thấy ánh mắt cầu cứu của Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hổ Nhạc Thành cũng đành phải bất lực, hẳn cũng không thể nói với đám nữ nhân đây là hai con lục giai ma thú.

- Biểu ca, hóa ra huynh đã ở Tả Tinh Đảo đính hôn cùng với Yên Nhiên tỷ tỷ.

Tô Hân Nhi mỉm cười nói với Nhạc Thành.

- Được rồi, các người trước hết bỏ con sủng vật này xuống đi.

Nhạc Thành nhìn thấy hai con lục giai ma thú đã bị chà đạp đến mức không chịu nổi nữa.

Sau đó năm người tìm một chỗ mà hàn huyên, sau đó Nhạc Thành cũng có một số hiểu rõ với Đấu Khí học viện.

Đấu Khí học viện có tổng cộng là ba lớp học sinh, lớp học viên mới, lớp học viên cũ, lớp học viên tốt nghiệp. Lớp học viên tốt nghiệp nghe nói thực lực thấp nhất cũng là nhất tinh đấu vương, thực lực cao nhất cũng là bát tinh cửu tinh đấu vương.

Chỉ là lớp học sinh tốt nghiệp không ở trong đấu khí học viện mà đi chỗ khác để tu luyện, hiện tại chỉ có một số lão sinh ở bên trong.

Ở trong học viện có thể linh đặc thù, loại thể linh này ở học viện rất quan trọng, bởi vì có nó có thể đi vào phòng tu luyện của học viện, nếu như không có thể linh, học viện cũng sẽ không quản người, nếu như người muốn tiến vào phòng tu luyện chỉ có thể cầm thể linh mới được, học viện mỗi tháng sẽ cho người một thể linh mà thôi, những thứ khác học viện không phụ trách.

Nghe nói bất kể là đấu sư hay là luyện được sư chỉ cần ở trong phòng tu luyện thì sẽ có không ít chỗ tốt, ở trong phòng tu luyện một ngày so với ở bên ngoài tu luyện hai ngày còn hiệu quả hơn rất nhiều.

Nếu như muốn có một tấm thể Linh kỳ thật cũng rất đơn giản, nếu như thực lực của người đủ, trực tiếp khiêu chiến với đối thủ là có được thể linh.

Mặc khác thể linh của học viện còn có thể báo danh tuần tra ở bên ngoài, giống như Nhạc Thành vừa mới vào học viện, trợ giúp học viện tuần tra một ngày có thể đạt được thể linh một ngày.

Đối với đấu khí học viện, phòng tu luyện thần kỳ như vậy cho nên Nhạc Thành dĩ nhiên vô cùng hiếu chiến.

Nhạc Thành đồng thời biết được, năm ngày sau chính là trận đấu long trọng của Đấu Khí học viện, nếu như chiến thắng một trăm học viên dẫn đầu là có cơ hội tiên vào học viên cũ, hơn nữa còn có được thể linh nửa tháng, nếu thắng mười người đứng đầu thì có được thể linh một tháng, lực hấp dẫn vô cùng lớn.

Tiến vào học viên cũ cũng là trực tiếp nhảy lớp, không ít người khát vọng.

Trong một đình viện cổ xưa ở Đấu Khí học viện Hàn Nguyệt cùng với học viên ban ngày tham gia khảo thí còn có lão giả và trung niên hán tử thuộc đan dược hệ đứng ở phía trước. Một ông già áo rộng trên mặt hiện ra tinh quang, xem thực lực là biết đạt đến một mức rất cao.

- Hổ trưởng lão, ông nói thật là có người có thiên phú như vậy sao?

Lão giả áo dài tựa hồ như không thể tin nổi mà nhìn ba người nói.

- Viện trưởng đây là sự thật, Nhạc Thành kia không chỉ là tinh Đấu vương mà còn là ngũ giai cao cấp Luyện Dược sư, tất cả mọi người nhìn kết quả khảo thí thì biết.

Hổ Trưởng lão khẳng định nói, kết quả khảo thí lão trực tiếp nhìn thấy, tuyệt đối không phải là giả.

- Viện trưởng hai năm trước ta đã nói với người rằng Nhạc Thành chính là thiên tài có một không hai trong vạn người.

Hàn Nguyệt cất tiếng nói, biểu hiện hôm nay của Nhạc Thành đã khiến cho nàng vô cùng hài lòng.

- Vậy sao, lần này Đấu khí học viện chúng ta đã xuất hiện không ít thiên tài.

Lão giả áo xanh này có tên chính là Hàn Giang Đào chính là viện trưởng đại danh鼎鼎 ở Đẩu Khí học viện, thực lực mạnh thế nào rất ít người biết rõ, nhưng mà có thể đảm nhiệm chức viện trưởng đẩu khí học viện thì ai cũng có thể tưởng tượng được.

- Viện trưởng tên Nhạc Thành kia hẳn là ở trong Đan Dược hệ chúng ta, hẳn chính là ngũ phẩm cao cấp Luyện Dược sư, so với Ngũ Tinh Đẩu vương thì còn cao hơn một chút.

Một trung niên hán tử ở bên cạnh nói:

- Giao hẳn cho đan dược hệ chúng ta bồi dưỡng về sau nhất định sẽ có thành tựu lớn.

- Thúi quá, người dựa vào cái gì mà đòi chiếu cố hẳn, dựa vào cái gì mà đưa hẳn vào trong đan dược hệ, ta là sư phụ của hẳn, ta không đáp ứng.

Hàn Nguyệt nói với trung niên hán tử.

- Hàn đại sư, ta cũng là vì suy nghĩ của Đẩu Khí học viện, Nhạc Thành về phương diện đan dược nếu được phát triển thì thành tích càng thêm lớn.

Trung niên hán tử tranh giành nói.

- Không, học viên của ta dựa vào cái gì mà cho người.

Hàn Nguyệt không hề nhượng bộ, một học viên có thiên phú tốt như vậy tuyệt đối không để người khác cướp đi.

- Được rồi, các người tranh giành như vậy còn ra thể thống gì nữa.

Hàn Giang Đào kêu lên, hai người trong lòng vô cùng biết rõ, nếu như ai có thể có một thiên tài đệ tử phía dưới thì cơ hội ngồi lên vị trí cao tầng của học viện cũng nhiều hơn.

- Ta hiện tại nhìn thấy tên Nhạc Thành kia thiên phú vô cùng tốt, Đan dược hệ và Đẩu khí hệ cho hẳn cùng vào.

Hàn Giang Đào nói.

- Cái gì, viện trưởng, học viện dường như chưa có tiền lệ như vậy.

Tung niên hán tử và Hồ trưởng lão cùng nói.

- Được rồi, ta đã quyết định như vậy, các người đi xuống đi, Hàn Nguyệt, người ở lại.

Hàn Giang Đào nói.

Lập tức Hồ trưởng lão cùng với trung niên hán tử rời ra khỏi đình viện, sau đó Hàn Nguyệt ở lại:

- Cha người gọi con lại làm gì, con còn có chuyện cần làm.

- Tiểu cô nương này, để cho con ở học viện tu luyện thật tốt con lại không chịu, lại muốn làm sư phụ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

126. Chương 103 : Viện Trưởng . (2)

Hàn Giang Đào nhìn nữ nhi của mình mà bất đắc dĩ nói.

- Tu luyện buồn muốn chết, bây giờ ở trong học viện cũng không có mấy người biết con là con của cha, con đến trường dạy cũng là do sự cố gắng của con, không cần sự chiếu cố bất kỳ gì của cha.

Hàn Nguyệt chu miệng nói, giả quỷ nói với Hàn Giang Đào. Nàng lúc này trước mặt cha không còn thần thái của một vị sư phụ nữa mà chỉ còn là một tiểu nữ nhi mà thôi.

- Nguyệt Nhi, lúc trước tại sao con phát hiện ra Nhạc Thành?

Hàn Giang Đào cất tiếng hỏi, đối với Nhạc Thành này, hắn cũng tràn ngập tò mò.

- Hắn chính là đường đệ của Nhạc Kiều, hai năm trước con đi Lập Anh trấn chiêu sinh nên gặp hắn.

Hàn Nguyệt nói, vừa nghĩ tới Nhạc gia, Hàn Nguyệt không tự chủ nghĩ tới chuyện mình thay quần áo bị tên tiểu tử kia nhìn thấy, khuôn mặt liền đỏ lên.

- Nguyệt Nhi, con làm sao vậy?

Hàn Giang Đào nhìn Hàn Nguyệt đỏ ửng cả khuôn mặt mà kỳ quái, chẳng lẽ nam sinh này đã được con mình để vào mắt hay sao.

- Không, không có gì.

Hàn Nguyệt liền đổi sắc mặt sau đó lập tức nói với Hàn Giang Đào.

Cha, hôm nay cha không vắng con sao, hai năm trước cha đã quở trách con đến ba tháng.

- Tiểu cô nương này, hừ...

Hàn Giang Đào nói:

- Con bây giờ nhận được một đệ tử tốt, ta làm sao có thể trách con, con đưa ta đi đến gặp tên Nhạc Thành đó.

Nhạc Thành đang ở trong phòng khoanh chân tu luyện, trên người của hắn là thanh mang nồng đậm.

- Chủ nhân, có người tiến đến, tu vi rất cao.

Khiếu Thiên Hổ nói với Nhạc Thành.

Một lát sau, Nhạc Thành thu hồi chân khí, thở ra một trọc khí mà nói:

- Thực lực thế nào?

- Chủ nhân hắn là đấu hoàng, hơn nữa cũng không phải là Đấu Hoàng bình thường.

Tử Điện Mãng cất tiếng nói, từ xa truyền đến khí tức nó đã cảm nhận được.

- Thác Ni Tư, Trần Bư, các người tiến vào giới chỉ đi.

Nhạc Thành một lần nữa phải để Thác Ni Tư và Trần Bư vào không gian giới chỉ.

- Nhạc Thành người đang nghỉ ngơi sao?

Thanh âm của Hàn Nguyệt từ ngoài cửa truyền vào tai của Nhạc Thành.

Nhạc Thành lập tức đi ra mở cửa thì phát hiện ngoài Hàn Nguyệt còn có một cường giả ở đó, hắn cất tiếng nói:

- Hàn Nguyệt đạo sư, ta vẫn chưa nghỉ ngơi, mời tiến tới đây.

- Vị này chính là?

- Đây chính là Hàn Giang Đào viện trưởng, viện trưởng cố tình tới thăm người.

Hàn Nguyệt giới thiệu cho Nhạc Thành.

- Ra mắt viện trưởng.

Nhạc Thành thi lễ, trên khuôn mặt có một vẻ quái lạ, không kiêu ngạo cũng không hèn kém.

- Người chính là Nhạc Thành sao?

Hàn Giang Đào đánh giá Nhạc Thành, nhìn thấy thần thái của Nhạc Thành, hắn cũng rất ưa thích, khuôn mặt biến đổi sau đó khôi phục lại vẻ bình thường:

- Người ở học viện vừa là đấu sư vừa là luyện dược sư, ta đồng ý để người về sau vừa tu luyện ở đan dược hệ và đấu khí hệ.

- Đa tạ viện trưởng

Nhạc Thành mỉm cười nói, đối với việc này Nhạc Thành cũng không quan tâm nhiều. Nhạc Thành đến đấu khí học viện cũng chỉ vì hai nguyên nhân, một là đáp ứng Tô Hân Nhi, và Yên Hiểu Kỳ.

Thứ hai chính là hắn muốn ở đấu khí học viện tu luyện vài năm, lần trước đụng phải cường giả Đấu Tông, Nhạc Thành bị hù đến mức phải bỏ chạy, nếu như tu vi của hắn khôi phục đến Kim Đan kỳ thì không cần ngại một đấu tông, còn nếu như khôi phục tới Nguyên Anh Kỳ thì một đấu tông nho nhỏ cũng sẽ bị hắn giết trong lòng bàn tay.

- Vậy người nghỉ ngơi cho thật tốt đi, năm ngày sau có trận đấu của các học viên, ta hi vọng người có thể nắm được vị trí thứ nhất.

Hàn Giang Đào khẽ mỉm cười nói:

- Mặc dù thành tích khảo thí của người rất tốt nhưng thực lực chân chính khi thi đấu mới quyết định tất cả.

- Được rồi, người đi nghỉ đi.

Hàn Nguyệt nhìn Nhạc Thành, trong mắt có một vẻ phức tạp.

Ánh mắt của Hàn nguyệt vô tình rơi vào mắt của Hàn Giang Đào, Hàn Giang Đào hơi mỉm cười sau đó lập tức cùng Hàn nguyệt rời khỏi phòng của Nhạc Thành.

- Cha, cha thấy Nhạc Thành thế nào?

Sau khi rời khỏi phòng của Nhạc Thành, Hàn Nguyệt nói với Hàn Giang Đào, lần này tới khảo sát Nhạc Thành, không biết cha nghĩ thế nào, trong lòng nàng cũng rất nghi hoặc.

- Nguyệt Nhi, con nói là về phương diện nào?

Hàn Giang Đào cất tiếng hỏi.

- Phương diện gì nữa, không phải là cha vừa đi khảo sát hắn sao?

Hàn Nguyệt nghi ngờ hỏi, tại sao cha lại hỏi như vậy.

- Ta nói có hai phương diện, phương diện thứ nhất là thực lực, cái này khí tức của hắn mật mờ, ta nhìn cũng không ra, chỉ cảm thấy không đơn giản, con có nhìn thấy hai con ma sủng kia không?

Hàn Giang Đào cất tiếng hỏi.

- Tiểu ma sủng, cha nói là con mèo nhỏ và con tiểu xà sao? Ban ngày hôm nay con đã nhìn thấy rồi.

Hàn Nguyệt trả lời.

- Ha ha.

Hàn Giang Đào cười nói:

- Vậy hắn không phải là hai con tiểu ma sủng, ta cảm nhận khí tức trên hai người con ma sủng đó rất mật mờ, so với ta cũng không kém bao nhiêu, nếu như ta đoán không lầm thì đó chính là hai con lục giai ma thú.

- Cái gì, lục giai ma thú?

Hàn Nguyệt hít một hơi lạnh, vậy mà hôm nay mình còn nói nó là một con mèo nhỏ.

- Cũng không cần ngạc nhiên, trong học viện cũng có vài ma thú hình người, bọn chúng phục Hóa Hình đan sau đó có thân hình giống như nhân loại, lớp học viện cũ cũng có nhiều ma thú.

Hàn Giang Đào cười nói.

- Cha, cha nói đây là một mặt, không phải còn một phương diện khác sao?

Hàn Nguyệt ngấm lạ, hai ma thú này cũng không có gì đặc biệt, trên đại lục có rất nhiều ma thú, một số ma thú phục hoá hình đàn trở thành con người, không bị người khác phát hiện.

- Một mặt khác nữa.

Hàn Giang Đào cười cười nói:

- Ta thấy tên Nhạc Thành kia bộ dạng tuấn lãng thiên phú cực cao, nếu như ở cùng với hắn thì tránh không khỏi hắn có ba vợ bốn nàng hầu, điều này thì ngược với ý muốn của con, mặc dù nam nhân ba vợ bốn nàng hầu cũng không tính là gì, nhưng ta sợ tính khí của con không chịu được.

- Cha, tại sao cha lại nói như vậy, con cùng với tên tiểu tử thú kia không có bất kỳ quan hệ gì.

Hàn Nguyệt nghe xong thì biết cha đang giấu cợt mình, vội vàng nũng nịu nói.

- Con không có gì với hắn sao, vậy con xấu hổ với hắn là cái gì.

Hàn Giang Đào cười cười nói.

Ở trong gian phòng của Nhạc Thành, Hàn Nguyệt cùng với Hàn Giang Đào hai người vừa đi, Khiếu Thiên Hồ liền nói với Nhạc Thành:

-Chủ nhân, thuộc hạ cảm nhận tên Hàn Giang Đào đã phát hiện ra thực lực của thuộc hạ và con rắn chết tiệt này, chỉ sợ thực lực của hắn đã là thập tinh Đấu Hoàng.

- Thật không?

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Hắn không nói gì thì chúng ta cũng không cần phải lo lắng.

Một đêm không có chuyện gì trôi qua, Nhạc Thành sau đó cùng với Thác Ni Tư và Trần Bư đi ra ngoài, sau đó năm người lại trở về phòng tu luyện.

Ngày hôm sau Nhạc Thành một lần nữa tiên tới đấu khí học viện, mang theo Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng tìm Tô Hân Nhi, về phần Thác Ni Tư và Trần Bư thì hai người đành phải ở trong phòng của Nhạc Thành.

- Biểu ca, huynh tới thăm muội sao?

Tô Hân Nhi nhìn thấy Nhạc Thành thì lập tức cao hứng.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Ta tới đây thăm muội, hai năm không gặp, muội càng ngày càng xinh đẹp.

- Đáng ghét, huynh lại chọc quê Hân nhi rồi.

Tô Hân Nhi yêu kiều nhìn Nhạc Thành.

- Hân Nhi, muội ở đâu, nghe nói tên Nhạc Thành tiểu tử kia đến rồi phải không, mau đưa ta tới gặp hắn.

Một thanh âm truyền tới, chính là Nhạc Kiều.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

127. Chương 104 : Tiêu Tử Kia Bị Chủ Nhân Làm Cho Thê Thảm . (1)

Đã là ai mà cưới được Đường tử của mình thì kiếp trước phải tu luyện rất nhiều mới có hai năm rồi Nhạc Thành không nhìn thấy Nhạc Kiều, Nhạc Thành cũng thầm nghĩ nếu tương phúc khí như vậy.

Chỉ thấy Nhạc Kiều ở trong một bộ trang phục màu hồng, khuôn mặt tinh mỹ, so với Tô Hân nhi và Tư Mã Yên Nhiên thì đều không kém hơn.

- Kiều tỷ, đệ không sao.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Kiều mà hơi mỉm cười, ở đây gặp được Nhạc Kiều hẳn bỗng nhiên có một cảm giác thân thiết.

- Ta hôm nay vừa sáng sớm đã nghe ở khu học viện cũ có không ít người nhắc đến tên của Nhạc Thành người, nghe nói người là người có thiên phú cao nhất trong học viện, người thật là giỏi, bá phụ biết nhất định sẽ cao húng.

Nhạc Thành cười cười, có một đệ đệ như vậy Nhạc Kiều cũng tự hào.

Sau đó Nhạc Thành nói qua chuyện hai năm vừa rồi cho Nhạc Kiều và Tô Hân Nhi nghe, chỉ thấy hai khóe mi của hai nữ tử này hơi ướt, về sau khi nghe được Hoàng gia đã bị tiêu diệt thì vui mừng, không ngờ hai năm qua Nhạc gia lại xảy ra nhiều chuyện như vậy.

- Nhạc Thành may mà người cùng với Long Hạc hai vị ca ca trở về, nếu không thì Nhạc gia đã bị Hoàng gia đánh bại rồi.

Nhạc Kiều hung hăng nói.

- Được rồi, Kiều tỷ, Hoàng gia đã bị trừng phạt, bây giờ Nhạc gia cũng rất tốt, đệ đã thu xếp mọi chuyện xong rồi.

Nhạc Thành nói.

- Biểu ca, Di trưởng và Phong thúc bọn họ có khỏe không?

Tô Hân Nhi cất tiếng hỏi, từ nhỏ nàng được hai người này nuôi dưỡng cho nên tình cảm rất sâu nặng.

- Yên tâm đi Hân Nhi, bọn họ hiện tại rất tốt.

Nhạc Thành lập tức lấy ra hai thanh trường kiếm đưa cho hai người, đây là do Nhạc Thành đã luyện chế chuẩn bị cho cả hai từ trước.

- Người cho chúng ta binh khí, chúng ta đâu dùng binh khí.

- Kiều tỷ, bây giờ tu vi của tỷ đã là thập tinh đấu linh, Hân Nhi cũng là nhất tinh Đấu vương.

Nhạc Thành nói:

- Ta ở đây còn một số đan dược, hai người dùng nó trong nửa năm, lúc đó chắc chắn sẽ đột phá tới ngũ tinh Đấu Vương. Còn thanh kiếm này có thể giúp hai người tăng ba thành lực lượng, giá trị của nó không dưới hai vạn kim tệ.

- Cái gì?

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, hai mắt của Nhạc Kiều liền tròn trĩnh, điều này quả thực là không tưởng tượng nổi, nửa năm nữa mình có thể đột phá ngũ tinh đấu vương, còn thanh kiếm này, giá trị hơn hai vạn kim tệ, trời ạ!

- Hân Nhi, ở đây ta cũng có một số đan dược cho muội, về sau với việc tu luyện của muội sẽ có ích.

Ngay lập tức Nhạc Thành đưa vài viên đan dược cho Tô Hân Nhi.

- Đi tìm vị hôn thê thôi.

Nhạc Thành cười xấu xa, sau đó lập tức cùng với Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng tới Đan dược hệ.

Đan dược hệ ở trong đấu khí học viện cũng có chỗ đặc thù, các học sinh bình thường của Đan Dược hệ đều không đi tới Đấu sư hệ, đối với bọn họ mà nói, Luyện Dược sư còn cao hơn đấu sư một cấp.

Ở trên một bãi cỏ màu xanh, một thanh niên mặc áo màu trắng đi bên cạnh một cô gái mặc váy xanh, cô gái này chán ghét nhìn hắn, thần sắc có vẻ hơi giận dữ.

- Yên Nhiên, nếu không thì chúng ta ra hậu sơn đi dạo đi, ở đây rất ngọt ngào.

Thanh niên áo trắng không buông tha, một mực đi theo cô gái.

Cô gái mặc quần màu lục này đúng là Tư Mã Yên Nhiên, mà người mặc áo màu trắng chính là một nhân vật phong vân của Đan Dược hệ, cũng là ngũ phẩm sơ giai Luyện Dược sư, tên là Hoắc Quân.

- Ta đã nói với người rồi, người đừng gọi ta là Yên Nhiên, Yên Nhiên thân thiết như vậy, chúng ta không có quan hệ gì, người hãy gọi ta là Tư Mã Yên Nhiên, hôm nay ta mệt mỏi chết đi được, không muốn bị người quẩn lầy nữa.

- Yên Nhiên, ta thật sự rất thích cô nương, cô nương cho ta cơ hội đi.

Hoắc Quân thấy Tư Mã Yên Nhiên chạy đi thì lập tức đuổi theo.

- Người người, thật sự là chán ghét.

Bỗng nhiên một bàn tay đỡ Tư Mã Yên Nhiên lại.

- Yên Nhiên.

Thanh âm của Nhạc Thành vang bên tai của Tư Mã Yên Nhiên, một dương khí truyền tới, toàn thân của Tư Mã Yên Nhiên mềm mại rơi vào trong ngực của Nhạc Thành.

- Tại sao lại là người, tại sao người lại tới đây.

Tư Mã Yên Nhiên nhẹ nhàng dựa vào người của Nhạc Thành, đột nhiên cảm thấy giống như là tìm được một nơi tránh gió an toàn.

- Hừ, người là ai, người có biết ta đang theo đuổi Yên Nhiên không?

Hoắc Quân đang đuổi theo Tư Mã Yên Nhiên bỗng nhiên nhìn thấy có một nam nhân ôm nàng ta vào lòng thì tức giận, hận không thể tiến tới giáo huấn hắn.

- Cái gì, người dám theo đuổi vị hôn thê của ta?

Chân khí của Nhạc Thành vận chuyển, đá một cước vào bụng của Hoắc Quân. Đáng thương cho Hoắc Quân dù là ngũ phẩm sơ giai luyện dược sư nhưng lực phòng ngự thì ngay cả một Đại Đấu sư cũng không bằng, bị Nhạc Thành đá văng ra xa tới hơn mười thước.

- Người, người dám đánh ta, ta chính là hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc, người dám đánh ta, ta không thể bỏ qua cho người.

Hoắc Quân cũng nhận ra thanh niên áo đen này chính là người đạt tới ngũ phẩm cao cấp luyện dược sư, mặc dù bị đá một cước hắn cũng không dám đánh lại.

- Hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc thì sao, khốn kiếp, ta sợ người sao, dám chạm vào nữ nhân của ta.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, người này vẫn dám uy hiếp mình, hiện tại thực lực của mình cũng không còn phải là Trúc Cơ kỳ hai là Khai Quang kỳ nữa, hắn đi nhanh về phía trước tóm lấy Hoắc Quân mà đập mấy cước sau đó tát cho hắn mấy cái mới nguôi giận.

- Ta tới đây thăm người không ngờ lại gặp người chán ghét này.

Nhạc Thành thu thập Hoắc Quân xong sau đó mỉm cười đi bên cạnh Tư Mã Yên Nhiên, hắn cũng lười để ý tới tên Hoắc Quân kia, tin tưởng về sau không có ai dám quấy rối Yên Nhiên nữa.

- Khiếu Thiên Hồ, người nhìn chủ nhân đánh mấy tên gia hỏa kia đi, ta thấy từ nay về sau không có ai dám chạm vào nữ nhân của chủ nhân nữa.

Tử Điện Mãng khẽ nói với Khiếu Thiên Hồ.

- Không dám, tên tiểu tử kia bị chủ nhân thu thập thật là thê thảm.

Khiếu Thiên Hồ nhìn Hoắc Quân bị đánh thì đồng tình nói.

- Người, người tại sao lại dã man như vậy, đem hấn đánh thành như thế, hấn kỳ thật đối với ta cũng không đến nỗi nào.

Nhìn Hoắc Quân, Tư Mã Yên Nhiên trừng mắt nhìn Nhạc Thành, không phát hiện ra Nhạc Thành trước kia lại dã man như thế.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

128. Chương 104 : Tiêu Tử Kia Bị Chủ Nhân Làm Cho Thê Thảm . (2)

- Người không chào đón ta sao, vậy ta đi.

Nhạc Thành thở dài một hơi sau đó xoay người rời khỏi.

- Người...

Nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành, Tư Mã Yên Nhiên cắn răng nói:

- Người trở về cho ta.

- Sao vậy, người không tức giận sao?

Nhạc Thành quay lại bên cạnh Tư Mã Yên Nhiên, nghiêm mặt nói:

- Tới học viện có khỏe không.

- Có.

Tư Mã Yên Nhiên gật nhẹ đầu, do dự một chút rồi từ từ nói:

- Người vừa nói ta là vị hôn thê của ta tuy nhiên trước kia chỉ là giả, người tưởng là thật sao?

- Vậy người hi vọng ta tưởng là thật hay là lo là thật đây?

Nhạc Thành hỏi với Tư Mã Yên Nhiên.

- Ta không biết.

Gò má của Tư Mã Yên Nhiên ửng đỏ lên, trong lòng nàng đang hy vọng Nhạc Thành nói đáp án thứ nhất.

Nhìn thấy biểu tình của Tư Mã Yên Nhiên, Nhạc Thành biết tiểu ny tử này có tâm ý với mình ở Tả Tinh Đảo, tiểu ny tử này đường xa từ Tả Tinh Đảo tới Đẩu Khí học viện khiến cho Nhạc Thành không kìm được cảm động.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Ta ở trên Tả Tinh Đảo lần thứ hai đã đáp ứng với phụ thân người, chuyện này dĩ nhiên là thật, sau này người tìm ta ta cũng rất cảm động, mặc kệ tất cả trước kia là thật hay là giả nhưng bây giờ người thật sự là vị hôn thê của ta.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Tư Mã Yên Nhiên liền nhìn hấn, trong hốc mắt có một ánh lệ quang, nàng lập tức không còn nghi ngờ Nhạc Thành nữa.

- Con rắn chết tiệt kia, người nói chủ nhân có nhiều nữ nhân như vậy, kết cuộc liệu sẽ thảm không?

Khiếu Thiên Hổ nói với Tử Điện Mãng.

Tử Điện Mãng nói:

- Ta thấy sau này nếu như chủ nhân có nhiều nữ chủ nhân thì chúng ta nhất định sẽ thảm.

Sau khi tách ra khỏi Tư Mã Yên Nhiên, Nhạc Thành cảm nhận được linh hồn lực của nàng có khiếm khuyết.

Nhạc Thành hiện tại đã ở trong Đấu Khí học viện được bốn ngày, trong bốn ngày này mỗi ngày Nhạc Thành đều tu luyện, Tô Hân Nhi và Tư Mã Yên Nhiên vì chuẩn bị cho trận đấu cho nên hai ngày nay đều không đến thăm hắn, bởi vậy Nhạc Thành cũng có thời gian chuyên tâm tu luyện.

Trong mấy ngày tu luyện này, Nhạc Thành phát hiện ra mình đang có dấu hiệu đột phá từ Thai Tức trung kỳ tới Thai Tức hậu kỳ, có lẽ vài ngày nữa sẽ đột phá.

Trong bốn ngày này, ở khu học viện mới truyền ra một tin tức rất lớn.

Hoàng tử của Tuyết Lâm Đế quốc Hoắc Quân bị Nhạc Thành đánh hơn nữa còn vô cùng thâm trọng, mặt bị sưng lên giống như là đầu heo.

Về sau mọi người đều biết Hoắc Quân vì quần lấy vị hôn thê của Nhạc Thành Tư Mã Yên Nhiên mà bị như thế, nhiều nam sinh thấy vậy thì lòng như chết lặng, hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc còn bị đánh ai còn dám làm như hắn nữa.

Sau khi Hoắc Quân bị đánh đã tìm sư phụ ở nơi này để đòi công đạo tuy nhiên sư phụ ở nơi này nói thẳng là sẽ mặc kệ chuyện này.

Về chuyện Hoắc quân tìm trưởng lão đòi công đạo các trưởng lão cũng không dám lo, chỉ có thể an ủi hắn vài câu rồi nhắc nhở:

- Về sau người đừng quần lấy hôn thê của Nhạc Thành nữa, tiểu tử kia xuống tay thật ác độc.

Kỳ thật học viện phát sinh chuyện này các vị trưởng lão cũng nên lo liệu nhưng khi biết được người đánh Hoắc Quân là Nhạc Thành thì nguyên một đám không dám để ý tới nữa, các trưởng lão nhìn thấy bộ dạng của Hoắc Quân thì đau lòng.

- Xoẹt.

Nhạc Thành cảm nhận được linh hồn lực ở cạnh mình ba động, hơn nữa càng ngày càng mãnh liệt. Thu hồi chân khí Nhạc Thành phát hiện ra Trần Bưu ở trong phòng bị một vòng sáng bao quanh, một luồng linh hồn lực cực đại bao quanh hắn.

- Cuối cùng cũng đột phá tới Ngũ phẩm luyện được sư.

Nhìn thấy phản ứng của Trần Bưu, Nhạc Thành đã biết hắn đã đột phá, xem ra thời gian cũng khá nhanh.

- A....

Bỗng dưng Nhạc Thành nhìn thấy Thác Ni tư đang tu luyện cũng có dị thường, chỉ thấy ở quanh hắn có một ma pháp mờ hồ, dường như cũng muốn đột phá.

Ngẫm lại trước kia Thác Ni Tư đột phá cho tới giờ cũng đã gần một năm. Nhạc Thành cũng thoải mái, bọn họ song song đột phá, thực lực tăng lên, mình cũng sắp xếp bọn chúng tốt hơn.

Nhạc Thành bố trí một đạo cấm chế ở trong phòng hai người này đột phá chỉ sợ chỉ cần một hai ngày là đủ, bố trí cấm chế sau đó sẽ không quấy rầy bọn hắn, đột phá đáng sợ nhất là lúc quấy rầy.

Ngày mai sẽ là trận đấu của Đấu Khí học viện cho nên hôm nay Nhạc Thành muốn tới phòng tu luyện xem một chút xem rốt cuộc trong đó có bảo vật gì.

Nhạc Thành sau khi khảo thí đã có thể linh một ngày, sau khi nhận thể linh này xong Nhạc Thành tiếp tục đi vào trong phòng tu luyện.

Sau nửa giờ, Nhạc Thành mới cùng Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng tới một thung lũng rất lớn, đây chính là phòng tu luyện của Đấu Khí học viện.

Ở trong sơn cốc có một công trình, công trình xây dựng rất chặt chẽ, tại cửa ra vào có một tấm biển ghi ba chữ đen Phòng Tu Luyện.

- Người tên là gì, đưa thể linh ra đi.

Nhạc Thành đến cửa phòng tu luyện đã có một trưởng lão hỏi hắn.

- Học viên mới Nhạc Thành, đây là thẻ linh.

Nhạc Thành nói với trưởng lão, vừa đến phòng tu luyện, Nhạc Thành đã cảm nhận xung quanh có một sức mạnh rất lớn.

- Người chính là Nhạc Thành sao, người chỉ có thẻ linh một ngày, đi vào đi.

Vừa nghe thấy tên Nhạc Thành trưởng lão lập tức khách khí.

- Ta mang người đi thôi, người lần đầu tiên tới đây nhất định là tìm không thấy chỗ.

Trưởng lão nói với Nhạc Thành, thái độ cũng nhiệt tình lên.

Nhạc Thành cảm tạ một tiếng sau đó cùng với trưởng lão đi vào trong phòng tu luyện, trong đó là một hình tròn cơ hồ là có kiến trúc bao quanh.

- Xoẹt.

Trưởng lão lui ra rồi nói:

- Nhạc Thành, đây chính là Thiên Tử ngũ phòng, người ở trong đó từ từ tu luyện đi.

- Đa tạ trưởng lão.

Nhạc Thành một lần nữa nói lời cảm tạ, sau đó trưởng lão cũng rời khỏi phòng tu luyện.

Dựa theo lời nói của trưởng lão Nhạc Thành cầm thẻ linh đi vào trong phòng tu luyện.

- Lúc này linh khí đã sớm dư thừa, vô cùng kỳ lạ, có một cảm giác quen thuộc.

Nhạc Thành thì thào nói.

Đánh giá chung quanh phòng tu luyện Nhạc Thành thấy phòng tu luyện này diện tích không lớn, có bốn năm thước vuông mà thôi.

Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, cảm nhận thấy linh khí này vô cùng quen thuộc, Nhạc Thành muốn dùng thần thức dò xét một phen xem rốt cuộc ở trong phòng tu luyện có bảo vật gì mà có tác dụng lớn như vậy.

Một lát sau Nhạc Thành cuối cùng đã tiến vào tình trạng tu luyện, hắn lập tức dùng thần thức dò xét, cũng không biết qua bao lâu Nhạc Thành cảm nhận được thần thức của mình nhận thấy ở sâu trong lòng đất có một lỗ đen, linh khí toát ra từ đó, tuy nhiên vật đó là gì thì Nhạc Thành điều tra không ra.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

129. Chương 105 : Lỗ Đen Vô Tận .

Hồi lâu sau Nhạc Thành mới mở hai mắt ra mà lẩm bẩm nói:

-Tại sao ở đây có một thứ gì đó mà hương vị quen thuộc như vậy.

Nhạc Thành tiếp cận linh khí thì càng cảm nhận thấy linh khí này thật quen thuộc.

Suy nghĩ hồi lâu vẫn không ra Nhạc Thành không tiếp tục để ý tới nó nữa, chờ đến khi hắn đột phá tới Kim đan kỳ thì sẽ dùng thần thức dò xét. Nghe nói ở đây tu luyện rất tốt, Nhạc Thành cũng muốn xem linh khí này có tác dụng với việc tu luyện chân khí của mình không.

Chìm trong linh khí Nhạc Thành tu luyện, một lát sau thần sắc của hắn đã biến chuyển, khuôn mặt vô cùng kinh ngạc.

- Chuyện này làm sao có thể được?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hóa ra khi tu luyện Nhạc Thành đã phát hiện ra linh khí trong này có thể tụ hợp cùng với Hỗn Nguyên chân kinh ở trong cơ thể của mình, sau đó hóa thành một chân khí tinh thuần tiến nhập vào trong cơ thể, giống như là linh khí này do mình luyện chế ra vậy, thật không thể tưởng tượng nổi.

- Chẳng lẽ linh khí này vốn không thuộc về huyền thiên đại lục nó tương hợp với Hỗn Nguyên chân kinh tâm pháp của mình, hẳn là.

Trong lòng Nhạc Thành đột nhiên mừng rỡ và hưng phấn.

- Ta nhất định phải biết ở trong lỗ đen vô tận đó có bảo vật gì.

Nhạc Thành một lần nữa cắn răng mà nói, sau đó hắn một lần nữa tiến nhập vào quá trình tu luyện. Với việc Hỗn Nguyên chân kinh tâm pháp vận chuyển, từng luồng linh khí tinh thuần bắt đầu tiến vào trong cơ thể của hắn.

Phòng tu luyện linh khí này vốn dùng để tu luyện đấu khí và linh hồn lực nhưng cũng không có ai có thể đem linh khí nồng đậm này chuyển hóa thành lực lượng của mình, bởi vì không thể có khả năng. Tuy nhiên bây giờ Nhạc Thành đã làm được, tất cả linh khí đều tiến nhập vào trong cơ thể của Nhạc Thành, sau đó Hỗn Nguyên chân kinh lọc ra những linh khí tinh thuần nhất.

Bởi vì Nhạc Thành tu luyện ở trong phòng hấp thu linh khí cho nên tất cả những người bề quan ở các gian phòng khác cũng cảm nhận thấy linh khí quanh mình từ từ biến mất, chỉ có gian phòng của Nhạc Thành mới tiếp tục xuất hiện linh khí, cơ hồ hội tụ ở đó.

Nhạc Thành ở bên trong tu luyện không nhận được mà mừng rỡ, bởi vì tốc độ hiện tại của hắn đã đạt tới mức độ khủng bố, ít nhất phải nhanh hơn so với trước kia đến mười lần.

Ba giờ sau, một mảng thanh quang tràn ngập ở trong đấu khí học viện, toàn thân Nhạc Thành đã tràn ngập một lực lượng cường hãn, từ xa nhìn lại, Nhạc Thành hiện tại giống như được bao bọc bởi một mảng thanh quang mang vậy.

- Đáng chết, ta hiện tại sao lại đột phá sáng mai có trận cần phải đột phá, hơn nữa thể Linh chỉ có một ngày.

Cảm nhận thấy biến hóa Nhạc Thành cũng chỉ có thể nở một nụ cười khổ, dù sao đột phá cũng quan trọng hơn những chuyện khác.

Đấu Khí học viện lần thứ nhất tổ chức trận đấu đã khiến cho mọi người vô cùng kích động, chỉ là lần này học viện mới không ai dám tranh đoạt, bởi vì Đấu khí học viện gần đây đã xuất hiện Nhạc Thành một ngũ tinh Đấu vương và một ngũ phẩm cao cấp Luyện dược sư, thực lực như vậy ai còn dám tranh đoạt vị trí thứ nhất.

Ở trong khoảng sân đã có một số lượng lớn người ở đây, mọi người đều muốn xem trận chiến hôm nay.

Hôm nay khu học viện ít nhất cũng phải có tới hai nghìn người, hơn nữa còn lục tục chạy tới, điều này khiến cho cả khu học viện bắt đầu trở nên chen chúc.

Tất cả học viên tới đây cơ hồ cũng là vì hai lý do, một là nghe nói khu học viện mới có bốn cô gái vô cùng xinh đẹp, mỗi người đều khuynh quốc khuynh thành, chim sa cá lặn cho nên tất cả nam sinh đều muốn xem, về phần nữ sinh thì cũng muốn đến xem xem bốn nữ nhân này đến tột cùng xinh đẹp thế nào.

Một lý do khác là nghe nói ở Đấu khí học viện đã xuất hiện rất nhiều thiên tài, trong đó cũng không có ít người có thể xếp trên cả những học viên cũ, đặc biệt là người tên Nhạc Thành, là một ngũ phẩm Luyện Dược sư và ngũ tinh Đấu vương, tu vi thực sự khiến cho người ta khó tưởng tượng được.

Quy tắc trận đấu là trước tiên phải tiến hành đấu loại, trên thực tế năm ngày trước tám trăm người đứng đầu bảng đã được chọn ra, tám trăm người này chia làm bốn trăm tổ, người thua sẽ bị loại người thắng sẽ tiến vào vòng trong, sau đó lại thực hiện một trận chiến chọn ra hai trăm người.

Hai trăm người này tiến hành tỉ thí, những người thắng sẽ được vào khu học viện cũ tu luyện, về phần vòng cuối cùng, bởi vì mười người đầu bảng đều có được thể linh mộ thặng cho nên mọi người đều bị cấm đỗ.

Nhạc Thành ở trong phòng tu luyện, thanh mang ngập tràn toàn thân, cuối cùng Nhạc Thành hít một hơi thật sâu, một thanh mang chói mắt hóa thành chân khí hấp thu vào trong cơ thể của Nhạc Thành.

- Hu.

Nhạc Thành từ yết hầu dọc theo đan điền mà thở ra một luồng hơi thật dài.

- Rất cuộc cũng đột phá tới Thai Tứ Hậu kỳ, thật là không ngờ.

Nhạc Thành không kịp được mà thở dài, cuối cùng cũng đã đột phá tới Thai Tứ Hậu Kỳ.

- Nhạc Thành tại sao ngươi còn ở đây tu luyện, các học viện mới đã tiến hành trận chiến rồi.

Vị trưởng lão hôm qua tiến đến nói:

- Thật kỳ quái, thể linh của ngươi đã hết hạn một giờ tại sao cửa đá này không mở ra, chẳng lẽ thể linh đã hư rồi sao.

- Mới qua một giờ xem ra lần này ta đột phá chỉ dùng một ngày mà thôi.

Nhạc Thành lập tức từ biệt trưởng lão rời khỏi phòng tu luyện.

- Hân Nhi, muội có tìm thấy biểu ca đâu không?

Ở ngoài khu vực thi đấu, Hàn Nguyệt sốt ruột nói với Tô Hân Nhi.

- Không có, muội tới phòng huynh ấy tìm, thời gian sắp hết rồi.

Tô Hân Nhi cũng sốt ruột.

- Tiểu tử này lại đi đâu, chẳng lẽ hôm nay hắn không biết có trận đấu sao?

Hàn Nguyệt thì thào nói.

- Thế nào, trận đấu đã bắt đầu chưa?

Đúng lúc hai nữ nhân sốt ruột thì Nhạc Thành đã xuất hiện trước mặt bọn họ.

Nhìn thấy Nhạc Thành đã xuất hiện Hàn Nguyệt liền nói:

- Ngươi đi đâu sao không thấy ngươi ở trong phòng, trong phòng ngươi cũng không thấy ai.

- Bên trong phòng ta có người, chỉ là ta bố trí cấm chế cho nên ngươi không nhìn thấy mà thôi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói trong lòng sau đó xoay sang nói với Hàn Nguyệt:

- Ta ở phòng tu luyện.

- Được rồi, ngươi đến là tốt rồi.

Hàn Nguyệt cất tiếng nói sau đó dẫn Tô Hân Nhi và Nhạc Thành tới khu thi đấu.

Ở giữa sân đã có đầy người đứng, Nhạc Thành dò xét xung quanh thì phát hiện ra Tư Mã Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiền Tình đều ở đây, Nhạc Thành còn thấy một thân ảnh quen thuộc chính là Lương Ngọc.

Sau khi chuẩn bị xong một số sự phụ và trưởng lão đi đầu, tám trăm nhân ảnh kia nối đuôi vào khu vực thi đấu, tám trăm này nhận được không ít hoan hô, dù sao tiến vào tám trăm người tinh anh nhất cũng là biểu hiện cho thực lực của mình.

Ở trên đài đã có mấy trọng tài trưởng lão phụ trách, mà ngay cả viện trưởng Hàn Giang Đào cũng ở đó. Hàn Giang Đào viện trưởng đối với các học viên này có chờ đợi rất lớn, dù sao trong đám bọn họ cũng có không ít hạt giống.

Khi một vị trưởng lão tuyên bố hàng loạt các quy tắc là lúc trận đấu bắt đầu.

Tám trăm người không theo quy luật chia làm bốn trăm tổ, mỗi tổ hai người, Nhạc Thành đối mặt với một thất tinh đấu linh, nhìn thấy đối thủ này, Nhạc Thành cười cười.

Thất Tinh đấu linh lúc này đã nhậ ra Nhạc Thành, thấy Nhạc Thành trong cuộc khảo thí đã thể hiện mình là một ngũ tinh Đấu vương, hẳn hơi do dự một chút những vẫn quyết định thử, có lẽ Nhạc Thành chỉ có lực lượng thôi còn lực công kích thì không đáng kể.

Trong lúc Thất Tinh Đấu Linh này dùng kiếm công kích Nhạc Thành thì hẳn biết là hẳn sai rồi, chỉ thấy trong tay Nhạc Thành biến hóa một thủ ấn kỳ quái, đột nhiên phát ra một chương mang xanh rờn.

- Đột phá tới thai tứ hậu kỳ, cho dù đối phó với tứ tinh ngũ tinh đấu vương cũng đủ, nếu như có pháp khí tốt thì cho dù là cửu tinh thập tinh đấu vương cũng không thành vấn đề.

Cảm nhận chân khí tràn ngập toàn thân, Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Đây là đấu kỹ gì?

Hàn Giang Đào yên lặng nhìn Nhạc Thành, thấy Nhạc Thành ra tay hẳn cũng không biết Nhạc Thành dùng đấu kỹ gì.

Sau khi đơn giản đánh bại đối thủ của mình, Nhạc Thành nhìn các khu vực chung quanh, muốn xem Hân Nhi và Yên Nhiên các nàng thế nào. Nhạc Thành đối với Tô Hân Nhi thì không lo lắng, tiểu ny tử này hiện tại đã là nhất tinh Đấu Vương, cộng thêm thanh kiếm mình tặng thì thực lực của nàng đã có thể sánh với tam tinh đấu vương.

Người mà Nhạc Thành lo lắng chính là Tư Mã Yên Nhiên, nàng mới chỉ có thực lực tứ phẩm sơ giai luyện được sư cùng với thực lực Tam Tinh Đấu Linh mà thôi.

- Xoẹt.

Một tiếng vang lên, một thanh kiếm màu trắng mang theo quang mang nồng đậm xuyên qua, nương theo binh khí tấn công về phía Tô Hân Nhi.

Nhạc Thành ở trong đám tìm kiếm thân ảnh của Tư Mã Yên Nhiên nhưng lại nhìn thấy Đỗ Mật Nhi và Tư Mã Yên Nhiên thoải mái hạ hai người đan hỏa.

Hai nữ nhân này vô tình nhìn thấy Nhạc Thành chăm chú nhìn mình thì không kìm được cảm thấy hốt hoảng mà ngẩng đầu lên nhìn hắn.

Nhạc Thành nhìn thấy hai nữ nhân cũng nhìn mình thì cũng khẽ giật mình, sau đó hắn đi tìm kiếm thân ảnh của Tư Mã Yên Nhiên. Tư Mã Yên Nhiên hiện tại đã ngưng tụ một quả cầu lửa nóng bỏng, cổ tay trắng khê nhếch lên, đan hỏa ngưng tụ đánh vào đối thủ, cuối cùng cũng đã đắc thắng.

- Tứ phẩm trung giai Luyện được sư.

Cảm nhận thực lực của Tư Mã Yên Nhiên ,Nhạc Thành cảm thấy nàng đã tiến từ tứ phẩm sơ giai lên tứ phẩm trung giai luyện được sư.

Trận đấu vòng thứ nhất chưa tới nửa canh giờ đã kết thúc, tiếp theo là cuộc chiến sở vô thứ hai, bốn trăm người chiến thắng sẽ phân làm hai tổ, lập tức triển khai đối chiến.

Lần này người mà Nhạc Thành gặp chính là một thanh niên lực tinh đấu linh, tuổi trẻ đã là lực tinh đấu linh, quả là không tệ.

- Ta nhận thua, ta không thể thắng được người.

Gặp phải Nhạc Thành, lực tinh Đấu Linh này tâm tình liền nguội lạnh.

Nhìn thấy đối thủ của mình là lực tinh đấu linh mà vẫn chấp nhận bỏ cuộc, Nhạc Thành không khỏi bội phục hắn.

Nhìn trận đấu phía dưới Hàn Giang Đào vô cùng hài lòng đúng là có không ít hạt giống tốt, thậm chí có người hoàn toàn có đủ thực lực chống lại các học viên cũ.

Kỳ thật hai đợt tỷ thí này chẳng qua là đi nang qua sân khấu thôi những nhân vật thiên tài thì không cần dùng chút khí lực nào cũng có thể tiến vào trong vòng trong.

Cuộc đối chiến này cũng không thoát khỏi dự đoán của Nhạc Thành, Tô Hân Nhi thoải mái chiến thắng, Tư Mã Yên Nhiên cũng lọt vào bên trong, Đỗ Mật Nhi cùng với Âu Dương Phiên Tình hai nữ nhân này cũng không gặp khó khăn gì.

Sau khi cuộc đối chiến kết thúc, ở trên đài giờ đây cũng chỉ còn lại hai trăm người, hai trăm người trực tiếp vào cuộc đối chiến thứ hai, chiến thắng là có thể tiến vào lớp học viên cũ, đồng thời cũng được thẻ Linh nửa tháng, đây thật sự là cảm dỗ cho mọi người.

Tiếp theo tại hạ nói gợi ý của trưởng lão, cuộc tranh tài vòng thứ hai bắt đầu mở màn, trận đấu toàn bộ dựa vào quy tắc đánh số, xác định đối thủ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

130. Chương 106 : Trận Đấu . (1)

- Làm sao, người chưa đánh đã hàng rồi sao?

Nhạc Thành nói với Thập tinh đấu tinh này.

Thập tinh Đấu Linh mặc áo trắng nhìn Nhạc Thành, sắc mặt hơi uể oải mà nói:

- Ta biết rõ ta không phải là đối thủ của người, tuy nhiên ta muốn biết một chút về thực lực của người, có lẽ như vậy về sau sẽ có sự trợ giúp với ta.

Nhạc Thành nói:

- Được, ta đáp ứng người, ta sẽ nhường cho người kiên trì mấy chiêu.

- Xoẹt.

Thập tinh đấu linh áo trắng rút ra một cây trường thương màu xanh, trường thương trong tay run lên, đấu khí cuộn cuộn, trường mang nồng đậm hương về phía Nhạc Thành, tốt xấu gì thì hắn cũng có thực lực đấu linh ở học viện cũng xếp trên một trăm nhân vật.

- Xùy.

Nhạc Thành mỉm cười bỗng nhiên Thập Tinh Đấu Linh kia biến mất trước mặt Nhạc Thành, ở Thanh Dương môn Dịch Thiên có tu vi nhất Tinh Đấu vương cũng không thể động vào góc áo của hắn, khi đó Nhạc Thành mới chỉ có tu vi Thai Túc trung kỳ mà thôi, mà hiện tại Nhạc Thành đã đột phá tới Thai Túc hậu kỳ, một thập tinh đấu linh nếu như muốn chạm vào chéo áo của Nhạc Thành quả thực là không thể nào làm nổi.

- A, Nhạc Thành này quả thật không hề đơn giản.

Hàn Giang Đào ở vị trí rất xa vẫn nhìn thấy Nhạc Thành, hắn cảm thấy Nhạc Thành càng ngày càng kỳ quái, thân pháp quỷ dị này hắn cũng chưa từng nhìn thấy qua, lúc này không kìm được mà kinh ngạc lên.

Liên tục mấy lần không chạm được vào người của Nhạc Thành, thập Tinh Đấu Linh mới ý thức được rằng thực lực của đối phương hắn không thể nào chống lại được, bây giờ ngay cả tay đối phương cũng không xuất ra, mình một chiêu cũng không tiếp nổi.

- Được rồi, ta không đánh nữa, ta nhận thua.

Thập tinh đấu linh áo trắng uể oải nói, thật không thể không giận người, mình ở đấu khí học viện bài danh trước một trăm người mà ngay cả chéo áo người ta cũng không chạm vào được, thật là đáng giận.

- Viện trưởng, ta thấy cái tên Nhạc Thành kia thật lợi hại, ba người thì hai người đã nhận thua, lần so tài này vị trí thứ nhất chắc hẳn thuộc về hắn.

Ở trên đài một trưởng lão mặc áo bào màu xám nói với Hàn Giang Đào.

Hàn Giang Đào nói:

- Khó trách các trưởng lão che chở cho hần, tên Nhạc Thành thực lực quá mạnh mẽ, phỏng chừng chỉ có vài học viên cũ mới có thể chống lại.

- Viện trưởng, tên Nhạc Thành này khi tiến vào lớp học viên cũng phỏng chừng sẽ mang tới không ít phong ba.

Một vị trưởng lão khác lại nói.

Hàn Giang Đào nói:

- Đây là điều chắc chắn, học viên cũ rất thích khi dễ học viên mới, lần này danh khí của Nhạc Thành đại thịnh, không thiếu học viên cũ muốn đối chiến với hần, lúc đó chúng ta cũng không cần quản, đấu khí học viên nếu như không có cạnh tranh thì cũng không thể tiến bộ.

- Nhưng mà viện trưởng, tên Nhạc Thành lần trước đã đánh cho hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc Hoắc Lâm một trận, khu học viên cũng có một người thực lực tương đương cường hãn, cũng chính là người của hoàng tộc Tuyết Lâm, lão phu chỉ sợ lúc đó động tĩnh quá lớn.

Vị trưởng lão đầu tiên cất tiếng nói.

- A, có chuyện như vậy sao, ta nhớ Hoắc Quân hoàn tử kia hình như là một luyện dược sư, thiên phú cũng không tệ lắm.

Hàn Giang Đào cất tiếng hỏi.

Một trưởng lão khác lại nói:

- Hoắc Quân thiên phú không tệ, hiện tại đã là ngũ phẩm sơ giai luyện dược sư, hình như vì hai tháng trước theo đuổi Tư Mã Yên Nhiên của Tư Mã gia tộc, hôn thê của Nhạc Thành cho nên bị Nhạc Thành đánh cho một trận.

- Thật không, Nhạc Thành đã có hôn thê rồi sao, aizzz...Người trẻ tuổi này thật là có胆 lượng, ngay cả hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc cũng dám đánh, chỉ như vậy ta càng thích.

Hàn Giang Đào lẩm bẩm nói.

- Xoẹt.

Tư Mã Yên Nhiên ngưng tụ một quả cầu lửa to bằng bàn tay, hồng quang lóe lên tấn công về phía đối thủ, Tư Mã Yên Nhiên dường như vận khí không tệ, vòng một chỉ phải chạm phải lực tinh đấu linh.

- Xoẹt.

Đối mặt với Tư Mã Yên Nhiên là một hắc y thanh niên, trường kiếm trong tay hần rung lên, trên thân kiếm ngưng tụ một mảng thanh quang nghênh đón về phía nàng, đan hỏa của Luyện dược sư đấu khí có không ít tác dụng để khắc chế, hắc y thanh niên cũng không dám khinh thường, nghênh hướng về phía quả cầu lửa.

- Xoẹt.

Đúng lúc Nhạc Thành cho rằng không xong rồi thì thần sắc của Tư Mã Yên Nhiên liên ngưng trọng, mi tâm bắn về phía hắc y thanh niên.

- Xoẹt.

Hắc y thanh niên thần sắc biến đổi, trong đầu đột nhiên choáng váng, toàn thân ngưng đứng ở trên đài không động đậy. Tư Mã Yên Nhiên mượn cơ hội ngưng tụ đan hỏa mà công kích.

Nhìn thấy Tư Mã Yên Nhiên ra chiêu như vậy, Nhạc Thành lẩm bẩm đối thủ kia thật sự quá yếu.

Sau khi tất cả trận đấu đều xong, trên đài chỉ còn một trăm người, một trăm người này có thể tiến vào lớp học viên cũ. Không ít người nhìn một trăm người này mà hâm mộ, những người này có thiên phú vô cùng tốt, về sau tiền đồ nhất định sẽ quang minh.

Ở trong đám một trăm người này có Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình, Tô Hân Nhi, tiếp theo chính là trận đấu tỉ thí mà mọi người chờ mong, đó mới chính là trận chiến của thiên tài với thiên tài, tất cả các lão sinh cũng nóng bỏng quan tâm trận đấu này.

Vòng trận đấu thứ ba diễn ra theo quy tắc khiêu chiến, dựa theo cuộc khảo thí năm ngày trước mà chọn ra một trăm học sinh, mười người mỗi lần. Vì đảm bảo tính công bằng của trận đấu mà tất cả mọi người đều có thể tiến về phía mười người phía trước khiêu chiến, mười người này phải vô điều kiện bị khiêu chiến hai lần, sau hai lần chiến thắng thì có thể bảo trì danh thứ, hơn nữa còn có thể từ chối sự khiêu chiến của người thứ ba, nếu như bị thua thì phải nhường vị trí của mình cho người khác.

- Xem ra lần này trong học viện mới có không ít người thực lực không tệ, trong đám học viên cũ chúng ta có người còn không bằng họ.

Một học viên cũ nói.

Một học viên cũ khác liền tiếp lời:

- Đúng thế, xem ra lần này học viên cũ chúng ta phải xem xem học viên mới ra sao.

- Các người lo lắng cái gì, cho dù có lợi ích thì cũng không tới phiên chúng ta, nghe nói lần này trong đám học viên mới có mấy người thiên phú không tệ, học viên cũ đã sớm không phục, muốn thu thập.

Một học viên cũ nói.

- Aizz...

Một số học viên khẽ thở dài mà nói:

- Quên nó đi, lần này chúng ta không quan tâm, các người có thấy không, bên trong học viên mới có nhiều nữ nhân thật xinh đẹp, không ngờ bốn người xinh đẹp nhất đã tiến vào một trăm người, lúc đó sẽ có cơ hội tiến vào học viên cũ.

- Thật là xinh đẹp, nam nhân nào nhìn thấy các nàng cũng nảy sinh lòng yêu thương, bốn nữ nhân kia một người ở giữa có tên là Tư Mã Yên Nhiên, mấy ngày trước vì hoàng tử của Tuyết Lâm Đế quốc quẫn luyến nàng cho nên bị hôn phu của nàng đánh.

Một học viên cũ nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

131. Chương 106 : Trận Đấu . (2)

- Cái gì, ngay cả hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc cũng bị đánh, bài danh trên bảng của học viên cũ chúng ta hình như cũng là người của Tuyết Lâm đế quốc, người này chắc chắn sẽ không buông tha cho hôn phu của Tư Mã Yên Nhiên. Thực lực của Tuyết Lâm đế quốc của bọn họ còn mạnh hơn cả Khoa Ốc quốc chúng ta, thường xuyên khi dễ chúng ta.

- Chắc chắn sẽ không bỏ qua vị hôn phu của Tư Mã Yên Nhiên, các người có biết không, hôn phu của Tư Mã Yên Nhiên đó chính là Nhạc Thành, người ta dù sao cũng không dễ trêu chọc tới, lần này chúng ta có kịch vui để xem rồi.

- Aizzz.

Một học viên cũ thở dài nói:

- Bốn nữ nhân kia thật sự rất đẹp, có thể sánh với Đông Phương Lạc Nhạn ở học viên cũ chúng ta.

- Các người đừng đề cập tới Đông Phương Lạc Nhạn nữa, nghe nói nàng mấy hôm trước có một tên học viên mới liều lĩnh đụng phải nàng ở trong thủy đường, nghe nói sau đó nàng tức giận, mấy ngày hôm nay đều tìm tên kia.

Một học viên cũ nói.

- Trời ạ, tên học viên mới này thật xui xẻo, nàng cũng không phải là người mà người bình thường có thể nhắm trúng, nghe nói lần trước năm người Lương Hùng chọc phải nàng đã bị nàng đánh cho một trận.

Một học viên cũ khác nói.

Ở trên đài, một vị trưởng lão tuyên bố quy tắc trận đấu xong, tính toán theo kết quả khảo thí mà chọn ra mười người.

Nhạc Thành dĩ nhiên là xếp thứ nhất, sau đó là Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tình, Lương Ngọc và Hoắc quân, Tô Hân Nhi thì xếp thứ chín, sau đó còn có ba nhất tinh đấu vương cũng tiến vào trong mười vị trí này.

Về phần Tư Mã Yên Nhiên nàng có thể tiến vào vòng một trăm người mạnh nhất đã là rất may mắn rồi, mười vị trí đầu tiên dĩ nhiên là nàng không có khả năng. Nhìn thấy Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tình đều nằm trong mười vị trí đầu, trong lòng Tư Mã Yên Nhiên không kìm nổi cảm thấy mất mát.

Nhìn thấy Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tình ở cạnh mình, Nhạc Thành mỉm cười với hai nàng.

Hai nàng cũng nhẹ nhàng mỉm cười với hắn, gò má cũng ửng đỏ

Kế tiếp là cuộc chiến, chín mươi người có thể tùy tiện khiêu chiến với mười người đứng đầu, chiến thắng là có thể lọt vào mười vị trí đầu tiên.

- Ta muốn khiêu chiến tên thứ chín.

Một thanh niên cứng cáp đi ra, hắn quả thật không khiêu chiến người đứng cuối cùng mà chọn Tô Hân Nhi, vì thanh niên nghĩ rằng Tô Hân Nhi là nữ sinh có lẽ còn dễ đối phó hơn nam sinh đứng thứ mười.

Tô Hân Nhi tiến lên trung ương trận đấu, dựa theo quy tắc nàng không có quyền từ chối, trừ khi là chiến thắng hai lần.

Nhìn thấy Tô Hân Nhi và thanh niên kia, trong lòng Nhạc Thành đã thầm nghĩ thanh niên kia nhất định có tu vi thực lực nhất tinh Đấu vương, mà bây giờ Tô Hân Nhi trên người có thanh kiếm do mình luyện chế, tu vi cũng đạt ngang ngửa với Tam Tinh Đấu vương, chiến thắng nhất tinh Đấu vương này không có vấn đề gì.

Tô Hân Nhi ở giữa trường, làn gió nhẹ thổi qua, váy dài màu xanh khê ba động, khuôn mặt sáng ngời, vô cùng hấp dẫn.

- Xoẹt.

Hắn tử kia bị Tô Hân Nhi hấp dẫn đến thất thần, tuy nhiên sau đó hắn liền khôi phục lại mà tiến tới khiêu chiến, trong tay của hắn cũng nắm lấy một thanh trường kiếm màu xanh, đấu khí của hắn khởi động tràn ngập toàn thân.

Thanh kiếm màu xanh trong tay hơi biến đổi, thân ảnh của hắn tử này hóa thành một chuỗi hư ảnh mà tấn công về phía Tô Hân Nhi.

Khuôn mặt của Tô Hân Nhi hơi biến đổi, cổ tay trắng của nàng gượng nhẹ, thân thể mềm mại di động, đột nhiên hình bóng xinh đẹp xẹt qua.

- Tiểu nny tử này thật sự càng ngày càng đẹp.

Nhìn Tô Hân Nhi ở trên không trung, tâm thần của Nhạc Thành không kìm được mà biến chuyển.

- Xoẹt.

Trong tay của Tô Hân Nhi hiện tại là một thanh kiếm màu trắng bạc, đấu khí trên thân thể của nàng vận chuyển, xung quanh liền tràn ngập, một kiếm quang cường hãn tấn công về phía thanh niên.

- Xùy.

Một tiếng vang lên, hán tử kia thấy thế thì thân hình nhanh chóng lùi lại về phía sau, đồng thời bay lên không trung.

- Vạn Kiếm Quy Nhất.

Tô Hân Nhi khẽ kêu lên một tiếng, đầu khí trên không trung bắt đầu di động, một mảng hư không xuất hiện, vô số kiếm quang hợp thành một kiếm vô thật lớn, vô cùng chói mắt.

- Vạn Kiếm Quy Nhất, hình như đây là đấu kỹ của Nhạc gai.

Nhạc Thành nhìn thấy Tô Hân Nhi sử dụng Vạn Kiếm quy nhất thì nhớ lại trước kia ở Nhạc gia tiểu ny tử này từng diễn qua với mình, uy lực thật bất phàm.

- A...a

Thanh niên kia đã bị Tô Hân Nhi đánh rơi, bờ vai có không ít lỗ máu, nếu như không phải Tô Hân Nhi lưu tình thì mạng nhỏ của hắn cũng đã không còn.

Nhìn thấy biểu hiện của Tô Hân Nhi, trong vòng hai chiêu đã đánh bại nhất tinh đấu vương nhưng người khác tiến lên khiêu chiến cũng không dám chọn nàng nữa.

Sau một lát một nhất tinh Đấu vương tiến tới khiêu chiến, vị trí khiêu chiến của hắn đúng là người xếp thứ mười, hai người này thực lực không kém nhau bao nhiêu, kết quả sau mấy chục hiệp, người bị khiêu chiến vẫn bảo vệ được vị trí của mình.

Nhạc Thành bắt đầu nhìn về phía trước, không ai tới khiêu chiến hắn, Âu Dương Phiên Tình và Đỗ Mật Nhi cũng không ai khiêu chiến, ngũ phẩm trung giai Luyện Dược sư dù sao cũng tương đương với Ngũ Tinh Đấu vương.

Trận đấu phía dưới mặc dù rất đặc sắc những người tiến lên thực lực cũng gần bằng nhau, mà Hàn Giang Đào và một số trưởng lão cũng bắt đầu rời đi, bởi vì bọn họ nhìn thấy ba người vẫn còn đứng đó, không tiến lên khiêu chiến.

Sau khi cuộc tranh tài kết thúc, mười người bài danh đầu tên chỉ có vị trí thứ mười và thứ tám là có biến hóa, những người khác đều bảo trì được vị trí của mình.

Trận đấu kết thúc, một trăm người chiến thắng ngày mai có thể tiến vào lớp học viên cũ, hơn nữa còn được phần thưởng thể Linh.

Nhạc Thành quay lại gian phòng của mình, sau đó vội vàng giải trừ cấm chế, phát hiện Thác Ni Tư và Trần Bư đã đột phá.

- Đại nhân, chủ nhân...

Thác Ni Tư và Khiếu Thiên Hổ đều hành lễ với Nhạc Thành. Về phần Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện mãng, hôm qua Nhạc Thành rời đi đã để bọn họ trong cấm chế, nhìn thấy hai người đột phá Nhạc Thành vô cùng hài lòng.

Thác Ni Tư hiện tại đã đột phá tới cảnh giới ma pháp sư cấp sáu, mặc dù là mới đột phá nhưng đối với nhất tinh nhị tinh đấu hoàng y hoàn toàn có thể chống lại được. Về phần Trần Bư, hắn cũng đã đột phá tới ngũ phẩm sơ giai luyện dược sư.

Nhạc Thành dự định có thời gian sẽ đưa cho Thác Ni Tư và Trần Bư luyện chế một số đan dược, về phần Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng, Nhạc Thành cũng nghĩ cách khiến cho bọn họ tiến giai.

- Thác Ni Tư, ta dự định để cho ngươi và Trần Bư đến Quỷ Uyên để hỗ trợ Đồng Đại Ngưu, các ngươi thấy thế nào?

Nhạc Thành nói với Thác Ni Tư và Trần Bư.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

132. Chương 107 : Thanh Long Bang . (1)

Thác Ni Tư và Trần Bư nhìn nhau, sau đó Trần Bư nói:

- Đại nhân, tại hạ muốn ở cạnh người.
- Đại nhân, chúng ta cũng muốn ở bên cạnh người.

Hai người bọn họ cũng biết ở cạnh đại nhân tốt hơn rất nhiều, ít ra là tốt hơn đi lưu đầy bên ngoài.

- Các người nghe theo sự sắp xếp của ta, vài ngày nữa ta sẽ luyện chế cho các người một số đan dược, các người đi hỗ trợ Đồng Đại Ngưu, ta đối với Đồng Đại Ngưu đúng là không yên tâm, các người muốn hỗ trợ hẳn thì nhanh chóng lập một cỗ lực lượng ở Quỷ Uyên.

Nhạc Thành quyết định nói.

Đồng Đại Ngưu mặc dù không kém nhưng thực sự tổng thể lại vẫn kém Thác Ni Tư và Trần Bư, đặc biệt là Trần Bư. Nhạc Thành nghĩ rằng Trần Bư tâm cơ nặng nhất, người này đi vào trong Quỷ Uyên nhất định sẽ phát huy ưu thế lớn, thực lực cũng sẽ nhanh chóng tăng lên.

Nhìn thấy Nhạc Thành đã định hai người cũng không nói thêm gì nữa, nhờ có Nhạc Thành luyện chế đan dược mà hai người đột nhiên cao hứng, được hiệu luyện chế bọn họ đã thấy.

Ngày hôm sau khi Hàn Nguyệt sắp xếp, Nhạc Thành đi tới khu học viên cũ, khu học viên mới cùng với khu học viên cũ chỉ cách nhau một đỉnh núi mà thôi, Nhạc Thành dưới sự sắp xếp của Hàn Nguyệt đã đi tới gian phòng của mình, sau đó Nhạc Thành liền luyện chế một số đan dược cho Hàn Nguyệt.

Luyện chế đan dược thì Nhạc Thành biết, ở trong học viện đan dược mỗi học viên đều có một gian dược thất, Nhạc Thành đã đáp ứng viện trường đồng thời tu luyện Đấu khí hệ và đan dược hệ.

Sau khi đến khu học viện một ngày, Nhạc Thành nhìn không gian xung quanh rồi đi tới đan dược hệ, trong đan dược hệ tất cả ánh mắt đều nhìn về phía hắn.

Đan dược thất quả là không tệ, Nhạc Thành cũng thỏa mãn, mặc dù là phủ kín nhưng Nhạc Thành cũng không yên lòng, ở cửa ra vào bố trí một cấm chế.

Lần này Nhạc Thành dự định với sự trợ giúp của Thác Ni Tư và Trần Bư mà luyện chế một số đan dược, trước mắt cố gắng đột phá tới Tích Cốc Kỳ luyện chế vài viên Ngưng Thần đan.

Về phần Tư Mã Yên Nhiên, Nhạc Thành cũng muốn luyện chế một số đan dược phụ trợ trợ giúp cho mình, dù gì năng cũng là hồn thể của mình, cũng không thể để cho nàng ta có năng lực quá thấp.

Trong tay Nhạc Thành ngưng kết một thủ ấn, hai luồng Vô Thượng Chân Hỏa rót vào trong Vạn Thú Lô khiến cho nó đỏ bừng, ngay lập tức Nhạc Thành nhìn vào trong lò đan. Hiện tại Nhạc Thành đã luyện chế đan dược ngũ phẩm không còn khó khăn nữa, chỉ cần một chút thời gian là đủ mà thôi.

Bởi vì lần này luyện chế đan dược hơi nhiều cho nên hắn cũng phải mất ba ngày, vì vậy chỉ còn cách lưu Khiếu Thiên hổ và Thác Ni Tư trong cấm chế.

Khu học viện cũ ở trong Đấu Khí học viện vô cùng có danh khí, bởi vì khu học viện cũ học sinh năm mươi phần trăm đều có năng lực đấu vương, trong đó không thiếu cao thủ ngũ tinh lực tinh. Khu học viện cũ cũng tổng cộng có năm nghìn người, đấu vương tới hơn hai nghìn người, đây là một nơi có thực lực rất lớn, khó trách Cự Thành có thể đứng sừng sững ở bên ngoài hai đế quốc. Tổng cộng Đấu khí và ma pháp học viện cao thủ cộng lại cũng phải có ba nghìn đấu vương và ba nghìn ma pháp sư cấp năm, hai đại đế quốc cũng không dám chọc vào.

Ở trong đấu khí học viện, có những thế lực vô cùng cường hãn, những thế lực này những người cầm đầu chính là những nhân vật đứng ở trên bảng, một trăm học viên mới đến khu học viện cũ hầu như tất cả thế lực đều tìm bọn họ, lý do rất đơn giản, gia nhập thế lực của bọn họ sẽ được bọn họ bảo vệ, chỉ là muốn gia

nhập thì phải giao thể linh ra để họ chia đều. Tuy nhiên trong một trăm người mười người dẫn đầu cũng chỉ có thể linh một tháng.

Tuy nhiên nếu như học viên mới từ chối thì cũng sẽ bị học viên cũ dùng một cái cơ nào đó mà gây chuyện, cuối cùng thể Linh cũng bị cướp đi.

- Hân nhi, biểu ca của ngươi thật sự là một tề phế vật cách đây ba năm, không thể tu luyện đấu khí sao.

Đỗ Mật Nhi không tin nói với Tô Hân Nhi.

Tô Hân nhi mỉm cười nói:

- Đúng thế, ta lừa ngươi làm gì, cũng vì chuyện từ hôn mà huynh ấy mới tự sát, ai ngờ sau khi tự sát bắt thành biểu ca có thể tu luyện đấu khí, còn có thể luyện chế đan dược.

- Thật là kỳ diệu Nhạc Thành nhất định là chuyển đổi đầu óc.

Âu Dương Phiên Tình mỉm cười nói.

- Được rồi, chúng ta đi trước đi, khu học viên cũ hình như yên tĩnh hơn khu học viên mới rất nhiều.

Tư Mã Yên Nhiên nói.

Tô Hân Nhi, Âu Dương Phiên Tình, Đỗ Mật Nhi Tư Mã Yên Nhiên hôm qua đến khu học viên cũ đã kết bạn với nhau, bốn người cùng ở khu ký túc xá, hôm nay bốn cô gái này đi dạo một vòng.

- Bởi vì hai ngày nay chúng ta vội vàng thu dọn các học viên mới cho nên khu học viên cũ mới yên tĩnh như vậy.

Một âm thanh trầm thấp truyền tới lập tức vây bốn cô gái lại, nhìn bộ dạng thì cũng không có hảo tâm gì.

- Các người là ai mà ngăn chúng ta lại.

Đỗ Mật Nhi nhìn những người xung quanh mà thần sắc biến đổi, tổng cộng bọn họ chính là ba mươi người, trong đó có hai nhị tinh đấu vương còn có hai người là ngũ tinh đấu vương.

Tô Hân Nhi, Tư Mã Yên Nhiên, Âu Dương Phiên Tình được ba cô gái dò xét lập tức trở nên trầm thấp, nhiều người như vậy tuyệt đối mình không phải là đối thủ.

- Không ngờ khu học viện mới lại có bốn mỹ nhân như vậy, chúng ta là người của Thanh Long bang thuộc khu học viên cũ, ta là bang chủ Tả Long, đây là phó bang chủ Đỗ lâm.

Ngũ Tinh đấu vương cất tiếng sau đó chỉ vào một ngũ tinh đấu vương khác.

Tả Long cùng với Đỗ Linh ở học viên cũ là những nhân vật đại danh鼎鼎, Tả Long ở trên bảng xếp thứ mười ba Đỗ Lâm ở trên bảng xếp thứ mười bốn, hai người chính là thủ hạ của thanh Long bang. Thanh Long Bang có tổng cộng hơn ba mươi người hai người ở học viện xét về thế lực là ở vị trí trung đẳng, bởi vì học viên mới cho nên hai ngày nay bọn họ cướp được không ít thể Linh.

- Các người muốn làm gì?

Tô Hân Nhi nói với Tả Long.

- Chúng ta mời các người gia nhập Thanh Long Bang, các người sau khi gia nhập chúng ta sẽ bảo vệ các người, không để các người bị người ta khi dễ, nhưng Thanh Long Bang chúng ta có phúc cùng hưởng cho nên các người phải giao tẩm thể Linh trên người cho mọi người chia nhau.

- Hừ hóa ra mục đích của các người chính là cướp thể linh, quên đi chúng ta không cần các người bảo vệ, các người đi đi.

Bốn cô gái cuối cùng cũng hiểu ra những người này chính là muốn cướp thể linh.

- Các người không nể mặt bọn ta thì bọn ta cũng không khách khí, các huynh đệ mọi người cùng xông lên tranh đoạt.

Tả Long biết ba người bọn họ đều nằm trong mười vị trí đầu tiên cho nên tiến lên đối phó.

- Các người...

Bốn cô gái khẽ kêu lên một tiếng tuy nhiên người của Thanh Long bang cũng đã công kích tới, bốn cô gái mặc dù thực lực không hề kém nhưng cũng không chịu được sự vây hãm của ba người, không lâu đã rơi vào thế hạ phong.

Kết quả hoàn toàn có thể đoán được, thể linh của bốn cô gái đã hoàn toàn bị tước đoạt đi, mà ngay cả Âu Dương Phiên Tình, Đỗ Mật Nhi, Tư Mã Yên Nhiên cũng bị lấy mất vòng tay giới chỉ, Tô Hân Nhi thì trừ vật bằng Vòng tay, bọn Thanh Long bang nhìn nó không vừa mắt.

Người của Thanh Long bang sau đó nghênh ngang rời đi, để lại bốn cô gái bị thương tích tại chỗ, nơi này là học viện hay là ổ của bọn thổ phỉ.

Người của Thanh Long bang nghênh ngang rời đi, bốn cô gái vô cùng ủy khuất, mặc kệ thực lực của các nàng vô cùng cao nhưng dù sao cũng là nữ nhân mà thôi.

Ngày thứ ba Nhạc Thành đã luyện chế một đồng đan dược ở trong Vạn Thú Lô rồi rời khỏi Đan Dược hệ. Đến đan dược hệ Nhạc Thành chỉ tới phòng luyện chế đan dược mà thôi, về phần hệ tu luyện Nhạc Thành không quan tâm, thuật luyện đan ở Huyền Thiên Đại Lục Nhạc Thành không để ý tới.

Rời khỏi Đan dược hệ, Nhạc Thành trở lại phòng của mình sau đó triệt bỏ cấm chế, Thác Ni Tư và Trần Bư, Khiếu Thiên Hồ lúc này đang xuất hiện ở trong phòng.

- Đại nhân, người bố trí cấm chế lợi hại như vậy, hai ngày nay có không ít người đi vào nhưng không phát hiện ra chúng ta.

Thác Ni Tư nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

133. Chương 107 : Thanh Long Bang . (2)

Nhạc Thành nói:

- Ta bố trí cấm chế người bình thường không giải khai được, đan dược các người ta đã luyện chế xong rồi, các người hãy đi Quý Uyên, Khiếu Thiên Hồ sẽ cùng đi với các người.

- Vâng đại nhân.

Thác Ni Tư và Trần Bư đáp lời.

Thu dọn một phen xong, Nhạc Thành đem hai người bỏ vào trong giới chỉ đi ra khỏi học viện. Sau đó Khiếu Thiên Hồ hộ tống bọn Đồng Đại Ngưu hội hợp, về phần Tử Điện Mãng, Nhạc Thành giữ nó lại bên mình, có một con lục giai ma thú bên mình dù sao cũng an toàn. Về phần Tử Điện Mãng thì nó thu nhỏ lại xoay ở trên cánh tay của Nhạc Thành, không ai chú ý tới.

Sau khi sắp xếp ổn thỏa tất cả, Nhạc Thành muốn đi thăm Hân Nhi và Yên Nhiên, sáng ngày mai Nhạc Thành muốn bế quan một tháng, Nhạc Thành lần này muốn bế quan ba tháng nửa năm nhưng thể linh trên người hắn không đủ, không có cách nào khác.

Nửa năm ba tháng bế quan, Nhạc Thành có lòng tin mình sẽ đột phá tới Tích Cốc trung kỳ thậm chí là hậu kỳ, đến lúc đó Tam Tinh Tứ Tinh Đấu hoàng hắn cũng có thể chống lại. Nếu cộng thêm pháp khí thì có thể giết chết cả ngũ tinh đấu hoàng.

Tìm kiếm một hồi lâu, Nhạc Thành cũng tới khu nghỉ của học viện nữ, sau khi xác định được Tô Hân Nhi ở đâu, Nhạc Thành tới tìm nàng.

Tô Hân Nhi đang ngồi ở trên giường, bao bọc bởi một vòng quang mang, trải qua một ngày điều tức thương thể của nàng đã tốt hơn rất nhiều, ngày hôm qua bốn cô gái bị thương không nhẹ, trong đó Tư Mã Yên Nhiên bị nặng nhất.

- Hân Nhi, muội ở đâu.

Nhạc Thành ở bên ngoài cửa kêu, Hân Nhi có thể tiến vào mười vị trí đầu tiên, Nhạc Thành cũng không ngờ.

- Muội đây, biểu ca.

Tô Hân Nhi thu hồi đầu khí mà nói:

- Biểu ca huynh vào đi.

- Hân Nhi, ta tới đây tìm muội sáng mai ta định bế quan.

Nhạc Thành đẩy cửa đi vào, sau đó thấy Tô Hân Nhi nhào vào trong lòng mình mà khóc thút thít, tựa hồ như gặp phải ủy khuất vô cùng lớn lao vậy.

Nhạc Thành cũng không biết chuyện gì xảy ra, hần nhẹ nhàng kéo nàng ra mà hỏi:

- Hân Nhi, muội làm sao vậy, có người khi dễ muội sao?

Tô Hân Nhi nức nở, ủy khuất trong lòng liền toát ra hết mà nói:

- Biểu ca huynh mau đi đến thăm Yên Nhiên tỷ tỷ đi.

- Hân Nhi, muội làm sao vậy, có chuyện gì đã xảy ra.

Tô Hân Nhi ngẩng đầu lên, Nhạc Thành nhìn thấy vết thương thì lập tức đánh giá Tô Hân Nhi, phát hiện vết thương trên người nàng ngày càng nhiều, hình như là bị nội thương.

- Xoẹt.

Nhạc Thành rút một chân khí vào cơ thể của Tô Hân Nhi, đột nhiên sắc mặt của hắn lạnh lẽo, hắn đoán không lầm, cơ thể của Tô Hân Nhi bị thương không nhẹ, ngay cả lực phủ ngũ tạng cũng bị chấn động.

- Biểu ca, muội không có chuyện gì, huynh đi thăm Yên Nhiên tỷ tỷ đi, tỷ ấy cũng bị thương.

Tô Hân Nhi nói với Nhạc Thành.

Tô Hân Nhi nhìn thấy hai người của Thanh Long bang có ngũ tinh đấu vương và không thiếu nhị tinh đấu vương thì không dám nói với Nhạc Thành, sợ Nhạc Thành bốc đồng tới tìm họ, Nhạc Thành cũng bị tổn thương.

- Muội nói Yên Nhiên cũng bị thương, còn nặng hơn muội?

Khuôn mặt Nhạc Thành đã sắc lạnh đến cực hạn, nếu nói Nhạc Thành có điều gì trọng yếu nhất thì chính là người của Nhạc gia, Hân Nhi, Yên Nhiên hai người này tuyệt đối là hai người mà Nhạc Thành quan tâm nhất, hiện tại Nhạc Thành không thể dưng vào Cẩm khu.

- Ủ, còn có Mật Nhi và Phiên Tình tỷ tỷ đã bị thương, hơn nữa là còn rất nặng.

Tô Hân Nhi nói với Nhạc Thành, Nhạc Thành nhìn thấy thần sắc của hắn, nàng cảm nhận được biểu ca của mình chưa bao giờ sắc lạnh như thế, giống như là muốn giết người vậy.

- Rốt cuộc là như thế nào, mau nói với ta.

Nhạc Thành nhìn Tô Hân Nhi, hàn quang trong đó lóe lên.

Nhìn thấy hàn quang trong mắt của Nhạc Thành, trong lòng của Tô Hân Nhi không kim được mà run rẩy, do dự một lát sau đó đem mọi chuyện nói ra từ đầu với Nhạc Thành.

Một lát sau, Nhạc Thành nghe Tô Hân Nhi nói xong thì trên khuôn mặt xuất hiện lãnh ý mà nói:

- Hân Nhi, muội trước hết dẫn ta đi thăm Yên Nhiên.

Tô Hân Nhi nhìn Nhạc Thành, mặc dù Nhạc Thành đã thu hồi lãnh ý nhưng mà Tô Hân Nhi vẫn cảm nhận được hàn ý từ hắn.

Tô Hân Nhi dẫn Nhạc Thành đi tới gian phòng của Tư Mã Yên Nhiên, trên đường đi Nhạc Thành cũng không nói một câu với nàng mà luôn luôn bình tĩnh.

Nhìn thấy Nhạc Thành đi tới phòng của mình, Tư Mã Yên Nhiên cũng không quan tâm có Hân Nhi ở bên cạnh mà lao vào trong lòng hắn mà khóc nức nở.

Để Tư Mã Yên Nhiên kéo trong mắt của Nhạc Thành một lần nữa toát ra hàn quang, sau một lát Nhạc Thành nói:

- Được rồi, Yên Nhiên về sau sẽ không có người nào dám khi dễ hai người nữa, ta cam đoan là sẽ không có ai.

Tư Mã Yên Nhiên ngẩng đầu nhìn Nhạc Thành, sau đó tựa vào lồng ngực của hắn, tựa hồ như cảm nhận được sự lặng yên sau cơn sóng dậy.

Nhạc Thành nói:

- Yên Nhiên, muội trước hết uống hai viên đan dược này đã.

Nhạc Thành cảm nhận thấy thương thể trên người của Tư Mã Yên Nhiên còn bị nặng hơn cả Tô Hân Nhi thì vội vàng cho nàng uống hai viên phục nguyên đan.

- Hân Nhi, muội biết Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình ở chỗ nào không?

Nhạc Thành nói với Tô Hân Nhi.

Tô Hân Nhi trả lời:

- Muội biết ở cách đây không xa.

Tô Hân Nhi không biết biểu ca tìm các nàng làm gì.

- Hân Nhi, muội đi gặp các nàng, đưa cho các nàng mỗi người một viên đan dược, sẽ tốt cho thương thể của họ.

Nhạc Thành giao cho Tô Hân Nhi vài viên đan dược.

- Nhạc Thành, huynh muốn làm gì, không phải muốn tìm người của Thanh Long bang chứ.

Tư Mã Yên Nhiên lo lắng hỏi Nhạc Thành, tuy nàng biết thực lực của Nhạc Thành rất mạnh nhưng nhân số của Thanh Long bang rất đông.

- Ta là hôn phu của muội, Hân Nhi cũng là biểu muội của ta, ta làm sao có thể để mặc hai người bị các người khi dễ.

Nhạc Thành nói:

- Yên Nhi ta biết Thanh long bang chẳng qua chỉ có một số đầu vương nho nhỏ, ta không để vào mắt.

- Biểu ca, Mật Nhi tỷ tỷ và Phiên Tình tỉ tỉ tới.

Một lát sau, Tô Hân Nhi dẫn Đỗ Mật Nhi và Âu dương Phiên Tình tới.

- Nhạc Thành, đa tạ người đã đưa cho đan dược.

Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình nói với Nhạc Thành, các nàng cũng nghi hoặc không biết Nhạc Thành gọi mình làm gì.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

134. Chương 108 : Trả Thù Diên Đại . (1)

- Chúng ta đi thôi, ta mang theo các người đi.

Nhạc Thành mỉm cười nói, hắn nhìn thấy Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình, hai nữ nhân này cũng bị thương không nhẹ.

- Cái gì, một mình ngươi muốn đi tới Thanh Long Bang?

Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình liền nghi ngờ, thực lực của hắn hẳn là mạnh hơn so với mình nhưng mà một mình hắn muốn đánh cả Thanh Long bang sao.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Yên tâm đi, bọn hắn sẽ trung thực trả thể linh cho các người.

Trong đình viện rộng lớn chừng ba mươi người đang kiểm tra thu hoạch ngày nay, đình viện này chính là đại bản doanh của Thanh Long Bang, bình thường đình viện này rất náo nhiệt, bởi vì nơi này cũng là nơi mua bán dược liệu vũ khí và đan dược.

Về phần thứ được bán ra kim tệ lúc này chính là thể Linh, thể linh một ngày ít nhất cũng bán được một trăm kim tệ.

- Bang chủ, ba ngày nay chúng ta thu hoạch không ít, số thể linh đạt được cũng hơn năm trăm ngày, số lượng quả không ít.

Một nhất tinh đấu linh nói với Tả Long.

Tả Long mỉm cười nói:

- Đó là điều đương nhiên, ta và phó bang chủ ra tay, có được như vậy cũng là bình thường.

- Thanh Long Bang, bọn khốn kiếp mau ra đây cho ta.

Trong lúc người của Thanh Long bang cao hứng thì trong nội viện truyền ra một tiếng quát lạnh.

- Ai ở đây ngạo mạn vậy, không muốn sống nữa chẳng.

Tả Long biến sắc, lập tức nổi giận xông ra ngoài.

- A, là các người, các người muốn gia nhập Thanh Long bang sao?

Tả Long nhìn thấy mọi người của Thanh Long bang đi ra, nhìn thấy bốn người đẹp thì khẽ mỉm cười nói:

- Các người dẫn theo một bé trai tới tìm phiền toái chúng ta.

- Hân Nhi, là bọn hắn sao.

Nhạc Thành đánh giá một chút rồi hỏi với Tô Hân Nhi.

- Ủ, là bọn hắn, biểu ca chúng ta đi thôi.

Tô Hân Nhi cất tiếng trả lời, sợ rằng Nhạc Thành bị tổn thương gì đó.

- Chính là các người, mấy tên khốn kiếp đã thương các nàng ngày hôm qua.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống rồi lập tức lạnh lùng nói.

- Tiểu tử, ngươi kiêu ngạo như vậy, Kiều Thập Tam, người giáo huấn hắn cho một chút, hắn biết Thanh Long bang.

Tả Long trong chớp mắt đổi mặt với một nhị tinh Đấu vương, nhìn thấy Nhạc Thành mở miệng là khốn kiếp, Tả long đã nổi giận.

- Vâng bang chủ.

Một nhị tinh mặc áo ngắn nhanh chóng nói, sau đó lập tức ngăn ở trước mặt Nhạc Thành:

- Tiểu tử, ngươi quả là muốn tìm tới cái chết.

- Ha ha ha ha.

Tất cả người của Thanh Long bang đều cười lên ha hả, phảng phất như muốn tìm đến mình vậy.

- A.... a

Ngay đúng lúc người của Thanh Long bang tươi cười, thân ảnh của Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ, sau đó lập tức tam tinh đấu vương bay lên trên không, cuối cùng hung hăng ngã xuống mặt đất không thể nhúc nhích, trên mặt đất chảy ra một vết máu.

- Có chuyện như vậy sao.

Tất cả mọi người khôi phục lại tinh thần, nhìn thấy Kiều Thập Tam ở trên mặt đất, vô cùng kinh ngạc nhìn Nhạc Thành.

Tô Hân Nhi và Đỗ Mật Nhi nhìn Nhạc Thành nghi hoặc, vô cùng kinh ngạc, một chiêu vừa rồi đã đánh bại tinh Đấu vương không biết là sống hay chết, loại thực lực này thật là hung hãn.

- Người, người rốt cuộc là người nào.

Tả Long nhìn Kiều Thập Tam ở trên mặt đất thì kinh hãi, một chiêu để một nhị tinh Đấu Vương trở nên như vậy, ngay cả ngũ tinh đấu vương như mình cũng không làm được.

- Nhớ kỹ, ta tên là Nhạc Thành.

Khuôn mặt của Nhạc Thành không có nhiều biến hóa, vừa rồi chẳng qua chỉ là một nhị tinh đấu vương mà thôi, hắn đã hạ thủ lưu tình, bất quá một hai năm sau tu vi của hắn cũng sẽ tiến bộ.

- Người chính là Nhạc Thành?

Khuôn mặt của Tả Long hơi biến, tên của Nhạc Thành hắn đã nghe nói qua, đây là học viên mới khảo thí, tu vi ngũ tinh đấu vương và ngũ phẩm cao cấp luyện dược sư.

- Đúng thế xin mời giáo huấn.

Nhạc Thành mỉm cười nói, hắn cũng không khống chế nổi lãnh ý trên người, hơi thở lạnh nhưng băng tràn ngập bản thân.

Người của Thanh Long bang cảm nhận được hàn ý quanh người của Nhạc Thành thì rung mình một cái, đột nhiên tâm thần của bọn họ rung lên, từ trong lòng phát ra một sợ hãi thật sâu.

- Đỗ Lâm, chúng ta cùng tiến lên.

Tả Long rung mình một cái rồi nói với phó bang chủ Đỗ Lâm.

- Ủ.

Đỗ Lâm gật nhẹ đầu, hắn cũng cảm giác Nhạc Thành cũng không dễ trêu, hai người liên thủ cũng bảo đảm hơn.

Ở trong đình viện không ít người nghe thấy tiếng vang thì kỳ quái, mọi người đến vây quanh.

- Biểu ca, ta giúp huynh.

- Ta cũng vậy.

Nhìn thấy Tả Long và Đỗ Lâm muốn vây hãm Nhạc Thành, Tô Hân Nhi và Đỗ Mật Nhi hai người nhẹ nhàng bước tới cạnh Nhạc Thành.

- Các người đứng ở bên cạnh là được rồi.

Nhạc Thành ngăn cản bốn cô gái sau lưng, rồi lập tức nhìn Tả Long và Đỗ Lâm, trong mắt hiện ra một tia âm lãnh nồng đậm.

- Xoẹt.

Tả Long và Đỗ Lâm hai người nhìn nhau, sau đó nắm lấy một thanh trường kiếm, toàn thân đều khí khởi động, mang theo một kiếm quang công kích về phía Nhạc Thành.

- Xem kia, Đỗ lâm và Tả Long hai người đồng tâm đối phó, thật là không ngờ.

Đúng thế, hai người bọn họ đều vậy hăm.

- Nghe nói người mà hai người đối phó chính là học viên mới Nhạc Thành.

Không ít người vây quanh nghị luận.

- Hừ, chỉ là hai ngũ tinh đấu vương mà thôi.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, trong tay của hắn ngưng kết một thủ ấn, hai luồng Vô Thượng Chân Hỏa ngưng kết thành một cầu lửa nóng bỏng.

- A... a

Quả cầu lửa nóng bỏng hướng về phía Tả Long mà công kích, sau đó tay phải của Nhạc Thành lập tức tìm tòi, lập tức một chuỗi ánh màu xanh phát ra hướng về phía Đỗ Lâm.

- Âm âm.

Hai tiếng nổ mạnh vang lên, Đỗ Lâm hướng về phía nt mà phát ra Tru Ma trường, Tả Long hiện tại có vẻ rất thâm trầm, nghiêng tiếp quả cầu lửa của Nhạc Thành. Đột nhiên quả cầu lửa bạo liệt, một ngọn lửa lớn bắn về phía người của hắn.

Hai người xếp ở vị trí thứ mười ba và mười bốn liên thủ cũng bị hạ phong, mọi người thấy thế thì thật bất ngờ.

Một chiêu cũng không chiếm được tiện nghi gì, Đỗ Lâm và Tả Long nhìn nhau, trên người của cả hai ngưng kết thành một đôi cánh, kiếm quang trong tay công kích về phía Nhạc Thành.

- Muốn chết.

Nhạc Thành quát lạnh một tiếng, thủ ấn trong tay biến đổi, thanh mang lóe lên, lập tức Âm Dương Kiếm bay lên không trung, kiếm Âm Dương không ngừng hướng tới Tả Long.

- Đây là đấu kỹ gì, tại sao ta không nhìn ra.

- Thật lợi hại, đấu kỹ thật là lợi hại.

Tất cả mọi người nhìn đấu kỹ Âm Dương cao thâm của Nhạc Thành.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

135. Chương 108 : Trả Thù Diên Đại . (2)

- Xoẹt.

Một tiếng vang lên, Tả Long Kiếm quang từ trên bờ vai của Tả Long bắn ra.

- A.

Tả Long thâm trầm kêu lên một tiếng, sau đó ngã từ trên không trung xuống, huyết dịch cũng bắn ra.

- Tới phiên ngươi.

Lúc này thủ ấn trong tay của Nhạc Thành liên biến đổi, Âm Dương đột ngột xoay chuyển công kích về phía Đỗ Lâm. Toàn thân của Nhạc Thành toát ra lãnh ý, nếu như học viện không có quy định không được gây ra tai nạn chết người thì hắn đã sớm đem bọn họ đi giết chết.

Đỗ Lâm nhìn thấy kết cục của Tả Long thì đã sớm kinh hồn táng đảm, giờ này nhìn thấy Nhạc Thành nhắm vào người thì nhanh chóng bỏ chạy giữa không trung.

- A.

Trên không trung truyền ra một tiếng hét thê thảm, thân hình của Đỗ Lâm ngã xuống từ trên không trung, một chân đã chia làm hai nửa, một lượng lớn uyết dịch chảy ra, bàn chân bị kiếm Âm Dương chém đứt cũng hơi run rẩy.

- A.

Đỗ Lâm không ngừng thảm thiết phát ra tiếng kêu, khuôn mặt trở nên trắng bệch, tuy nhiên hắn cũng không muốn ngất xuống, cố gắng nén đau, ánh mắt sợ hãi nhìn Nhạc Thành.

- A.

Nhìn thấy Nhạc Thành chặt đứt chân người kia, bốn cô gái cũng hoảng sợ.

- Tên Nhạc Thành này thật là độc ác, ngay cả Đỗ Lâm cũng chém đứt cả chân, nửa đời sau của hắn xem như đã bị hủy rồi.

- Người thì biết cái gì, Đỗ Lâm và Tả Long bình thường thích khi dễ người khác, đây chính là báo ứng.

- Đây mới là thực lực, hai người ngũ tinh đấu vương không phải là đối thủ của Nhạc Thành, nếu như là ta, ta cũng sẽ chém đứt chân của hai người bọn họ.

Một số người nhìn thấy Nhạc Thành ra tay hung ác như vậy thì không kìm được mà giật mình, ở trong Đấu Khí học viện không ngờ lại có học viên hung ác như thế.

- Kế tiếp chính là các người.

Giải quyết xong hai người, Nhạc Thành liền nhìn xung quanh.

- Chạy mau, giết người.

Không biết là ai hô lớn, nguyên một đám tứ tán chạy đi, nhìn thấy thảm trạng của Đỗ Lâm và Tả Long ai cũng không muốn bị đứt chân nữa, trong lòng mọi người đều hối hận, vì trước kia cướp bóc mà ra hậu quả này.

- Chạy à, nằm mơ.

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt, thanh quang lóe lên, năm cối Kim Tiên Khôi Lỗi bay ra, Kim Tiên Khôi Lỗi chính là vật Nhạc Thành luyện chế ở Tả Tinh đảo trong phòng của Lương gia, không ngờ hôm nay lại phát huy tác dụng.

Năm khối Kim Tiên Khôi Lỗi đã luyện chế ra tới cảnh giới nhân khôi, đối phương có thực lực tam tinh tứ tinh đấu linh, tuy nhiên đã hơn một năm nay, Nhạc Thành phát hiện ra Tử Điện Mãng có thể phun điện cho nên đã nhờ nó trợ giúp để năm khối Kim Tiên Khôi Lỗi có biến hóa.

Dựa theo phỏng đoán của Nhạc Thành, thực lực của Kim Tiên khôi lỗi đã tới bát tinh đấu vương, như vậy đủ để đối phó với những người trước mắt.

- Xoẹt.

Năm khối kim tiên khôi lỗi trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người nhanh chóng tấn công về phía những người chạy trốn, sau đó Nhạc Thành liền cười một tiếng, năm khối Kim Tiên Khôi Lỗi liền đánh về phía người của Thanh Long Bang.

- Các người không nên chọc vào Nhạc Thành ta.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói, sau đó thân ảnh như điện, nhanh chóng lao tới người của Thanh Long bang.

- Dừng tay, các người dừng tay cho ta.

Ở giữa không trung, hai thân ảnh nhanh chóng lao tới, chính là hai trưởng lão học viện, một người có thực lực thất tinh đấu vương, một người có thực lực bát tinh đấu vương, hai vị trưởng lão này nhanh chóng lao tới.

Nhìn thấy trên mặt đất đầy máu, hai trưởng lão hoảng sợ, bọn họ không hiểu đã xảy ra chuyện gì.

- Trưởng lão, mau cứu ta, Nhạc Thành muốn giết người.

Nhìn thấy hai trưởng lão ở trên không trung, Tả Long liền vội vàng kêu cứu.

- Đồ Lâm, Tả Long tại sao lại là bọn hắn.

Nhìn thấy hai người ở dưới mặt đất hai vị trưởng lão liền ngạc nhiên, hai người này cũng xếp hàng mười ba và mười bốn tại sao lại trở nên như vậy.

- Dừng tay hãy dừng tay.

Nhìn thấy một học viên áo đen muốn công kích hai vị trưởng lão liền la lớn.

- Các người tốt nhất rút ngay cho ta, nếu không ta giết các người cùng một lượt.

Nhạc Thành quay đầu nhìn hai vị trưởng lão ở trên không trung.

- Nhạc Thành.

Hai vị trưởng lão cũng nhận ra hắc y thanh niên chính là học viên mới Nhạc Thành, bọn họ nhìn Đồ Lâm và Tả Long thì suy ngẫm tại sao hai người này lại chọc giận Nhạc Thành.

- Khôi Lỗi.

Hai người nhìn năm khối hình màu xanh thì vừa sợ hãi và ngạc nhiên, khối lỗi thuật ở Huyền thiên đại lục cũng đã từng có qua nhưng đã thất truyền từ lâu, chỉ sợ Khôi Lỗi thuật này cũng che giấu một số thể lực bên trong.

- Xuy.

Một tiếng kêu vang lên, một chiêu của Nhạc thành đã đánh xuống, huyết dịch bắn tung tóe, khuôn mặt của Nhất Tinh Đấu vương kia liền trở nên trắng bệch mà ngất đi.

- Nhạc Thành, người dừng tay.

Nhìn thấy thảm trạng này, hai vị trưởng lão nhanh chóng chụp xuống, đầu khí trong tay ngưng tụ, muốn ngăn cản Nhạc Thành.

- Hừ, các người tự tìm tới.

Nhạc Thành quát lạnh, thủ ấn trong tay biến đổi, mi tâm mang theo một thanh mang, một luồng linh lung nhanh chóng vọt ra, ngay lập tức bảo tháp biến đổi.

- Người cho rằng bọn họ cứu các người.

Nhạc Thành chẳng thèm để ý tới hai trưởng lão đó, đánh về phía nhóm người của Thanh long bang, những đối thủ này gặp Nhạc Thành đã bị dọa co lại, một lát sau đã bị Nhạc Thành chặt bỏ cánh tay.

- A, a.

Từng tiếng kêu thê thảm vang lên, người của Thanh Long bang giống như sống trong ác mộng, tất cả kinh hoàng chạy thực mạng, tuy nhiên một lát sau thì ba mươi thân ảnh thì có tới một nửa nằm trong vũng máu, người nào cũng đứt một tay hoặc một chân.

Những người vây quanh bị rung động thật sâu, giờ khắc này Nhạc Thành trong mắt bọn hắn giống như là ma vương ở địa ngục vậy.

- Nhạc Thành, người dừng tay, ở học viện không thể giết người.

Hai người bị Khốn Tiên Pháp ngăn lại cơ bản không làm gì được, chỉ có thể lớn tiếng gọi.

- Nhạc Thành, người dừng tay.

Ở giữa không trung, một kiêu ảnh đi tới, chính là Hàn Nguyệt, Hàn Nguyệt chính là muốn tìm Nhạc Thành có chuyện không ngờ hiện tại lại nhìn thấy hắc độc ác như thế.

- Không liên quan tới người.

Nhạc Thành nghe thấy thanh âm của Hàn Nguyệt thì trả lời, sau đó thuận tay chặt một cánh tay.

- Hân Nhi, Yên Nhiên hai người mau ngăn Nhạc Thành lại.

Hàn Nguyệt nhìn thấy Tô Hân Nhi và Tư Mã Yên Nhiên cũng ở bên cạnh thì lập tức nói với hai cô gái, Hàn Nguyệt cũng biết quan hệ giữa họ và Nhạc Thành.

- Hàn Nguyệt đạo sư.

Tô Hân Nhi và Tư Mã Yên Nhiên cũng không phải là không nhìn thấy Nhạc Thành làm gì mà bốn cô gái bị màn đấm máu kia làm cho rung động, tay chân trở nên luống cuống không biết phải làm sao.

- Nhạc Thành, Nhạc Thành.

- Biểu ca, biểu ca.

Nghe thấy lời nói của Hàn Nguyệt, Tô Hân Nhi và Tư Mã Yên Nhiên liền nhanh chóng vây quanh Nhạc Thành.

- Các người tránh ra.

Nhạc Thành muốn thoát khỏi các nàng nhưng đã bị giữ chặt.

- Biểu ca, huynh đừng tức giận nữa.

Tô Hân Nhi cũng biết Nhạc Thành rất tức giận mà mới làm ra vậy, không kìm được mà muốn khóc.

- Nhạc Thành quên nó đi, đã đủ rồi.

Tư Mã Yên Nhiên giữ chặt tay Nhạc Thành, nhìn thấy vết máu trên mặt đất thì nàng cũng không tin rằng là do Nhạc Thành làm.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

136. Chương 109 : Thành Lập Phá Quân Bang . (1)

Thấy hai nữ nhân lôi kéo mình, Nhạc Thành cũng không còn tức giận nữa, lập tức thu lại năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi và Vô Thượng Tiên pháp, bởi vì khi tức giận, ngay cả bảo vật này hắc cũng lấy ra.

- Nhạc Thành, chuyện này rốt cục là thế nào, đây là đấu khí học viện không thể giết người.

Nhìn thấy tức giận của Nhạc Thành đã tiêu tan, Hàn Nguyệt đại sư mới tiến tới trước mặt Nhạc Thành mà hỏi.

- Hàn Nguyệt đại sư, mấy tên khốn kiếp đó làm Hân Nhi và Yên Nhiên bị thương, yên tâm bọn họ sẽ không có ai chết, ta chỉ chặt bỏ một số tay chân trên người của bọn họ mà thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hắc quay đầu nhìn Tả Long mà nói:

- Bọn họ có thể bỏ qua, nhưng người là người dẫn đầu ta không thể tha cho người.

- Nhạc Thành, đủ rồi, người còn muốn làm gì nữa.

Hai vị trưởng lão vừa bị ngăn cản trong Vô Thượng Khốn Tiên Pháp liền nhanh chóng tiến lên ngăn cản trước Tả Long, nếu như chuyện xảy ra lớn, bọn họ là trưởng lão khó tránh khỏi việc bị trừng phạt.

- Nhạc Thành, quên bọn họ đi, bọn họ đã bị trừng phạt rồi.

Hàn Nguyệt mỉm cười nói, nghe thấy Nhạc Thành nói những người này đả thương Hân Nhi và Yên Nhiên, khó trách Nhạc Thành tức giận như vậy.

- Nhạc Thành, chuyện này không liên quan gì đến ta, người thả ta ra, là người của Kiêu Hùng bang bảo ta làm, là bọn hắc muốn ta làm.

Tả Long liếc mắt kêu lên, trong mắt hiện ra một vẻ sợ hãi.

- Người của Kiêu Hùng Bang, được, trở về ta sẽ tìm bọn hắc.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, sau đó hắc lập tức đứng trước Tả Long và hai vị trưởng lão mà nói:

- Hai vị trưởng lão, xin hai vị tránh ra, nếu không tại hạ sẽ không khách khí.

- Nhạc Thành, người không bỏ qua được sao.

Hai vị trưởng lão bị Nhạc Thành nhìn lạnh lùng không kìm được mà run lên bần bật, trong lòng bọn họ cảm nhận vô cùng bất an.

- Nhạc Thành, coi như ta xin người, người không xuất thủ nữa được không.

Hàn Nguyệt khẩn cầu nhìn Nhạc Thành.

- Hàn Nguyệt đạo sư, yên tâm đi, ta sẽ không lấy mạng của hắc.

Nhạc Thành cười cười, sau đó Âm Dương kiếm trong tay của hắc biến thành một vòng tròn màu sáng, biến mất ngay tại trước mắt mọi người, đồng thời hắc nói với hai vị trưởng lão:

- Các vị cho rằng có biện pháp ngăn cản ta với hắc sao.

- A.

Theo tiếng hét này, Âm Dương kiếm nằm trong tay Nhạc Thành, sau đó chỉ thấy Tả Long đau đớn vật vã ở trên mặt đất, cánh tay trái đã bị cắt đứt.

Hai vị trưởng lão nhìn thấy Nhạc Thành cắt cánh tay của Tả Long ngay trước mặt mình thì không khỏi toát mồ hôi lạnh, thầm nghĩ nếu như Nhạc Thành ra tay với bọn họ thì hậu quả khó mà tưởng tượng được.

- Các người đưa tất cả thẻ linh và giới chỉ trừ vật giao ra đây, nếu không ta sẽ giết không tha.

Nhạc Thành lạnh lùng nói với đám người Thanh Long bang.

Không một ai dám nghi ngờ lời nói của Nhạc Thành, sau đó bọn liền đem những vật phẩm cướp được mà giao nộp ra, sau đó hai trưởng lão cũng không nói gì thêm, dù sao cũng là chuyện nhân mạng, không liên quan đến bọn họ.

Một lát sau Nhạc Thành đã lấy toàn bộ vòng tay và nhẫn trừ vật, mà hai người Tả Long và Đỗ Lâm cũng giao giới chỉ ở trên người ra. Sau khi tìm kiếm một lúc, Nhạc Thành khẽ giật mình, Nhạc Thành để Đỗ Mật Nhi, Âm Dương Phiến Tinh, Tư Mã Yên Nhiên lấy lại giới chỉ trừ vật của mình, đồng thời cũng trả cho bọn họ số thẻ linh nhiều gấp ba lần. Nhạc Thành phát hiện ra số thẻ linh trong đồng này cũng phải là bảy tám trăm cái, sau này mình cũng không cần lo lắng vì vấn đề này.

- Hàn Nguyệt đạo sư, chúng ta còn phải đi trước.

Nhạc Thành nói với Hàn Nguyệt, sau đó hắc cùng với đám người Yên Nhiên đi ra khỏi đây.

- Các người nghe rõ cho ta, về sau ai còn dám chọc tới người của Nhạc Thành ta thì hậu quả sẽ hơn gấp mười lần bọn Thanh Long bang.

Nhạc Thành trước khi rời đi vẫn quát lớn với đám người vây quanh.

- Người này thật mạnh, thực lực quá ghê gớm.

Những người vây quanh nhìn thấy Nhạc Thành như vậy thì chỉ có thể kính phục.

Nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành cùng với những người ở trên mặt đất, Hàn Nguyệt cũng chỉ có thể thở dài một hơi, Nhạc Thành không giết bất kỳ kẻ nào.

Ở trong đình viện, Hàn Giang Đào nhìn thấy sắc mặt của hai vị trưởng lão và Hàn Nguyệt thì vô cùng kinh ngạc nói:

- Các người nói thật sao, một mình hắc thủ thập người của Thanh Long bang, mà ngay cả hai người các người cũng không ngăn được hắc.

Hai trưởng lão thì một người là bát tinh đầu vương tiến lên nói:

- Nhạc Thành có một cái tháp rất kỳ quái, chúng ta không thể tiếp cận được hắc, hắc còn có năm khôi lỗi, thực lực hơn hắc thủ vương.

- Tháp kỳ quái, khôi lỗi thuật, còn có hai con ma thú, Nhạc Thành rốt cuộc là người thế nào đây.

Hàn Giang Đào thì thào nói.

Hàn Giang Đào nói với hai trưởng lão:

- Dù sao Nhạc Thành cũng không giết người, chúng ta chỉ có thể nói rằng Thanh Long bang kia xui xẻo, ma cũ chọc giận ma mới, các người xuống trước đi.

Hai vị trưởng lão sau khi rời xuống, Hàn Giang Đào nói với Hàn nguyệt:

- Nguyệt nhi, con xác định Nhạc Thành là người của Nhạc gia sao.

- Cha, Nhạc Thành là đường đệ của Nhạc Kiều, con ở Nhạc gia tận mắt nhìn thấy chẳng lẽ có vấn đề sao?

Hàn Nguyệt nghi ngờ hỏi.

Hàn Giang Đào nói:

- Không có gì, ta chỉ tùy tiện hỏi mà thôi, về sau có thời gian người nói chuyện với hắc, nói rằng hắc về sau không nên gây ra động tĩnh lớn như vậy ở đấu khí học viện.

- Vâng, con sẽ nói chuyện với hắc, chỉ là người hắc sủng ái nhất chính là biểu muội, lần này Thanh Long bang đã thương Tô Hân Nhi mà còn đã thương hôn thê của hắc, khó trách hắc tức giận.

Hàn Nguyệt nói.

- Có đúng không?

Hàn Giang Đào khẽ cười nói:

- Tên Nhạc Thành này đúng là một nam nhân, ta hơi ưa thích hắc rồi.

Hàn Nguyệt sau khi rời đi, Hàn Giang Đào nhìn lên trời lầm bầm:

- Nhạc Thành, người này thật ưu tú, cũng chỉ có những siêu cấp gia tộc mới che giấu thực lực, chẳng lẽ đây chính là Nhạc gia đã suy tàn từ lâu.

Sau khi để bốn cô gái đưa mình trở về, Nhạc Thành quay lại phòng của mình, mang một số đồ vật của Thanh Long bang lấy được kiểm tra một hồi, hắc nhận ra rằng ngoài sổ thẻ linh đưa cho bốn cô gái thì số lượng bên trong cũng tới năm trăm ngày, đủ cho mình bế quan một năm rưỡi.

Từ trong vòng tay trữ vật và giới chỉ trữ vật, Nhạc Thành lấy ra không ít kim tệ và đan dược, một số hoàng cấp cùng với huyền cấp đấu kỹ, những thứ này không có tác dụng với Nhạc Thành, đặc biệt là những đan dược và đấu kỹ kia. Nhạc Thành thu chúng lại dự định lần sau sẽ đưa cho Hân nhi.

- Người vào đi.

- Ta không dám, người vào là được rồi.

- Chúng ta cùng vào.

Nhạc Thành đang thu dọn đồ vật ở trong thì bên ngoài bỗng nhiên truyền ra thanh âm ồn ào.

- Các người là ai, đến tìm ta có chuyện gì.

Nhạc Thành mở cửa phòng ra, sắc mặt biến đổi, chỉ thấy ở bên ngoài có mười mấy người, mấy người này Nhạc Thành đều không biết tên.

- Nhạc Thành sư huynh, chúng ta muốn...

Mọi người đến gặp Nhạc Thành, nghĩ tới chuyện hôm nay của Thanh Long bang thì e ngại lên.

- Các người muốn gì, nói đi?

Nhạc Thành thấy mấy người này không có ác ý với mình thì sắc mặt dịu một chút mà cất tiếng nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

137. Chương 109 : Thành Lập Phá Quân Bang .(2)

Một thanh niên áo xám thu hết dũng khí nói:

- Nhạc Thành sư huynh, chúng ta muốn sau này theo huynh, không muốn bị những học viên cũ khi dễ nữa, về sau huynh sai chúng ta làm gì thì chúng ta làm cái đó.

- Đúng thế, Nhạc Thành sư huynh, chúng ta nghe huynh giáo huấn người của Thanh Long bang thì vô cùng ngưỡng mộ.

Những người khác cũng lộ vẻ khát vọng mà nói.

Nhạc Thành vốn mở miệng cự tuyệt những bỗng nhiên nghĩ đến việc mình phát triển thế lực ở Đấu Khí học viện thì xoay chuyển.

- Các người thật sự muốn theo ta?

Nhạc Thành đánh giá những người này, thực lực những người trước mắt tuy không cao nhưng thiên phú rất tốt, chỉ cần mình bồi dưỡng một chút thì sẽ thăng tiến rất nhanh.

Nhìn thấy Nhạc Thành không muốn cự tuyệt ngược lại còn đồng ý, những học viên mới mừng rỡ ồn ào nói:

- Chúng ta quyết định sau này theo Nhạc Thành đại sư huynh, huynh chỉ chúng ta về hướng đông chúng ta tuyệt đối không đi về hướng Tây.

- Được rồi, các người muốn thì cũng có thể, nhưng mà...

Nhạc Thành đưa mắt nhìn mọi người rồi nói:

- Các người muốn theo ta thì phải tuyệt đối theo ta, sau khi ra khỏi đấu khí học viện cũng phải theo, không được phản bội.

- Dạ.

Những người này nghe nói sau khi ra khỏi Đấu khí học viện cũng phải theo Nhạc Thành thì lộ vẻ do dự.

- Nơi này có vài viên đan dược do ta luyện chế, các người ăn vào nếu sau này phản bội thì sẽ bị độc chết giết chết, nếu không phản bội thì dĩ nhiên ta sẽ cho thuốc giải độc.

Nhạc Thành nhìn thấy sắc mặt của mọi người thì móc ra hơn mười viên đan dược tam phẩm.

- Ta đã đi theo Nhạc Thành sư huynh thì về sau cũng không sợ những học viên cũ kia khi dễ.

Một thanh sam thanh niên tiến lên nói, sau đó hắn cầm lấy một viên đan dược không hề dơ dáy nhét vào miệng.

- Người tên là gì?

Nhạc Thành đối với thanh sam thanh niên này cũng hơi ấn tượng.

- Nhạc Thành sư huynh, ta tên là Quách Dương.

Thanh sam thanh niên cất tiếng nói.

- Ta cũng đi theo Nhạc Thành sư huynh.

Nhìn thấy Quách Dương nuốt đan dược, một số người cũng cầm đan dược nhét vào miệng.

Nhìn thấy bọn họ nuốt đan dược vào, Nhạc Thành cũng hơi cười, kỳ thực những đan dược này không có độc, ăn vào đối với bọn họ còn có chỗ tốt, hắn liền cất tiếng nói:

- Tốt lắm, thực ra đó chỉ là đan dược tam phẩm, không có độc, các người ăn vào sẽ có một số lợi ích, nhưng nếu sau này các người phản bội ta thì hậu quả còn thê thảm hơn cả Thanh Long bang, các người có nghe không.

Nhạc Thành nói với mọi người.

- Chúng ta tuyệt đối sẽ không phản bội Nhạc Thành sư huynh.

Tất cả mọi người đều cam đoan.

- Nhạc Thành sư huynh, thẻ Linh chúng ta đều bị học viên cũ cướp đi, huynh có thể giành lại cho chúng ta được không?

Quách Dương nói.

- Thẻ Linh.

Nhạc Thành nói:

Các người theo ta dĩ nhiên là ta sẽ đem thẻ linh dành lại cho các người, chỉ là các người có nghe thấy tên Kiêu Hùng bang không? Có biết ai cầm đầu không?

Nghe thấy Thanh Long bang Tả Long phút cuối có nhắc tới Kiêu Hùng bang, Nhạc Thành vẫn suy nghĩ ở trong lòng, chẳng lẽ Hán Nhi, Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình đặc tội phải người của Kiêu Hùng bang hay sao.

- Nhạc Thành sư huynh, Kiêu Hùng bang chính là thế lực số một số hai của học viên cũ, bang chủ tên là Lương Hùng, xếp thứ năm trên bảng, gần đây hình như đã leo lên vị trí thứ ba, một học viên mới của chúng ta là Lương Ngọc cũng gia nhập Kiêu Hùng Bang, nghe hắn gọi Lương Hùng là ca ca.

Một học viên mới nói.

- Cái gì, Lương Ngọc, Lương Hùng, Kiêu Hùng Bang, cái này khó trách.

Trong mắt của Nhạc Thành bỗng nhiên xuất hiện lãnh ý, trong lòng minh bạch mọi chuyện, tất cả có lẽ là do Lương Hùng giở trò quỷ.

- Được rồi, về sau các người theo ta, sau đó chúng ta sẽ thành lập một bang, tên là Phá Quân Bang, Quách Dương người trước hết làm trưởng lão, về sau những người khác có biểu hiện tốt thì cũng được thăng chức vị.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nhạc Thành sư huynh, không bang chủ.

Quách Dương biết mình nói sai thì sửa lại:

- Chúng ta đã thành lập một bang phải có thể chọn một đình viện để lập bản doanh, không ở trong phòng nữa.

- Có đúng không, học viện có chuyện này à?

Nhạc Thành mỉm cười, không ngờ Đầu Khí học viện lại nằm ngoài tưởng tượng của mình như vậy.

- Quách Dương, chuyện khác người đi làm được rồi, ta còn ra ngoài một tiếng.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Vâng bang chủ, nhưng mà...

Quách Dương đột nhiên mở miệng.

Nhìn thấy Quách Dương như vậy, Nhạc Thành liền nói:

- Chuyện gì, mau nói đi.

Quách Dương bắt đầu nói:

- Bang chủ, thẻ linh và kim tệ của chúng ta đã bị đoạt đi rồi, chúng ta thuê một cái đình viện thì một tháng cũng phải tốn một trăm kim tệ.

- Cầm lấy.

Nhạc Thành hiểu rõ liền móc một đồng kim tệ đưa ra, có tới hơn hai nghìn.

- Nơi này có một số kim tệ, còn thiếu thứ gì thì sau này nói với ta, ta đi trước.

Sau khi đưa kim tệ cho Quách Dương xong, Nhạc Thành tới chỗ ở của Tô Hân Nhi và Tư Mã Yên Nhiên. Chuyện của Lương Ngọc và Lương Hùng, Nhạc Thành cũng muốn bọn họ đề phòng một chút.

- Cái gì, người nói Kiều Hùng bang bang chủ là sư huynh của Lương Ngọc?

Âu Dương Phiến Tình nghe thấy chuyện này thì không kìm được nổi giận.

- Chờ sau khi trở về, ta sẽ cho Lương gia đẹp mặt.

Âu Dương Phiến Tình là tiểu thư của Linh Cảnh tông, Lương gia là cấp dưới của Linh Cảnh Tông, Âu Dương Phiến Tình dĩ nhiên có thực lực này.

- Nhạc Thành, người xác định là Lương Ngọc sao.

Tư Mã Yên Nhiên nói.

- Không sai, bang chủ của Kiều Hùng Bang chính là Lương Ngọc, ca ca của Lương Hùng.

Trong mắt của Nhạc Thành hiện ra một tia băng lãnh.

- Nhạc Thành, người dự định làm gì?

Cảm nhận được lãnh ý trên người của Nhạc Thành, Đỗ Mật Nhi bất an hỏi.

- Yên tâm đi, ta không đi tìm bọn họ đâu.

Nhạc Thành cười thâm với suy nghĩ của Đỗ Mật Nhi mà nói:

- Trong học viện không thể làm tổ nhại nhân mạng, nhưng hai người kia không thể không giết.

-Biểu ca huynh về sau đừng làm đổ máu nữa, muối rất sợ hãi.

Tô Hân Nhi ngấm lại cảnh Nhạc Thành cất gậy tứ chi của hơn mười người thì liền buồn nôn.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Chỉ cần về sau không ai gây chuyện với chú muối thì ta tự nhiên sẽ không làm vậy.

- Hân Nhi, Yên nhiên còn có Mật Nhi tiểu thư, Phiến Tình tiểu thư, ta vừa thành lập ra Phá Quân bang, có mấy người, các người cũng gia nhập đi.

Nhạc Thành tiếp tục nói.

- Đúng không, biểu ca, huynh tại sao lập bang phái vậy?

Tô Hân Nhi mỉm cười nói:

- Biểu ca lập bang phái dĩ nhiên muội cũng muốn đi.

- Nhạc Thành, người muốn lập bang phái đối phó với Kiều Hùng bang hay sao?

Đỗ Mật Nhi mỉm cười nói:

- Danh khí của người hiện tại cũng không nhỏ, lập bang phái nhất định sẽ không có ít người tới gia nhập.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

138. Chương 110 : Sắc Quỷ Hạ Lưu Vô Sĩ . (1)

- Ta biết rõ đối phó với Kiều Hùng bang các người cũng có dự định, chỉ bằng gia nhập Phá Quân bang đi, có bốn người các người gia nhập, thực lực của Phá Quân Bang nhất định sẽ được tăng lên rất nhiều.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, người đề bốn người chúng ta gia nhập cũng không sao, chỉ là chúng ta muốn làm bang chủ.

Âu Dương Phiên Tình chu cái miệng nhỏ nhắn lên nói.

Nhạc Thành khẽ cười nói:

- Không có vấn đề gì, các người là phó bang chủ, về sau có vấn đề gì, các người tự định đoạt.

Nhìn thấy bộ dạng của Âu Dương Phiên Tình, Nhạc Thành liền khẽ cười.

- Là phó bang chủ sao?

Đỗ Mật Nhi liền cười nói:

- Được rồi, Phó Bang chủ là phó bang chủ, người không phải muốn chúng ta tăng cường thực lực cho người, chúng ta sẽ vừa ý người.

Đỗ Mật Nhi nhìn Nhạc Thành, không hiểu tại sao trong lòng lại hồi hộp.

Nhạc Thành cười cười, không ngờ tâm tư của mình Đỗ Mật Nhi lại nhìn thấy rõ ràng. Hai người Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình gia nhập Phá Quân Bang, hai người này có thực lực ngũ phẩm trung cấp Luyện Dược sư, thực lực của bang phái sẽ mạnh hơn rất nhiều, đồng thời cũng sẽ thu hút rất nhiều người gia nhập.

Cùng bốn cô gái hàn huyên, Nhạc Thành đã trở về phòng của mình, sau khi đi vào trong gian phòng, Nhạc Thành phát hiện ra trong phòng của mình tất cả các vật phẩm đều không thấy đâu, hẳn đang nghi hoặc thì Quách Dương bỗng nhiên âm thầm tiến tới từ đằng sau mà nói:

- Bang chủ, chúng ta trở lại thì chưa thấy bang chủ trở về cho nên chúng ta đem những thứ ở trong phòng của bang chủ tới phòng kia tốt hơn.

- Nhanh như vậy, chúng ta mau đi xem.

Nhạc Thành không ngờ Quách Dương lại xử lý mọi chuyện như vậy thì hơi quan tâm tới Phá Quân bang.

Một lát sau tiến tới đình viện, Quách Dương dẫn Nhạc Thành tới. Đình viện này quả nhiên là lớn hơn nơi ở của hắn, nhìn trong đình viện, ở chừng một trăm người cũng không có vấn đề gì.

Bang chủ, về sau chúng ta có thể ở đây mua bán đan dược và dược liệu, còn có thể mua bán binh khí và đấu kỹ nữa.

Quách Dương hưng phấn giới thiệu đình viện cho Nhạc Thành.

Nhìn thấy cái đình viện này giống như là cái cửa hàng ở trên đường, cách thức quản lý của học viện thật không thể tưởng tượng nổi.

- Đồ vật trong này từ sau sẽ là bang quý của Phá Quân bang.

Nhạc Thành lấy những thứ đoạt được từ trong tay Thanh Long Bang đưa cho Quách Dương, những đồ vật này không tệ, về sau Phá Quân Bang cũng cần chúng.

- Đúng rồi, người gọi người phao tin tức ra, nói người cướp thể linh của các người nếu như không chủ động trả lại thì ngày mai ta sẽ tìm bọn họ.

Nhạc Thành nói với Quách Dương.

Sau đó Nhạc Thành giao cho Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình, có bốn cô gái này, Nhạc Thành cũng yên tâm một chút.

Sắp xếp xong tất cả mọi chuyện thì bầu trời đã về đêm Nhạc Thành bắt đầu tiến vào trong gian phòng mà tu luyện, bất kể ở đâu Nhạc Thành cũng không quên chuyện này, hẳn muốn mau chóng khôi phục thực lực.

Sáng sớm ngày hôm sau, Nhạc Thành từ trong đan điền dọc theo yết hầu thả ra một ngụm trọc khí thật dài rồi mới ngừng tu luyện lại. Kết quả tu luyện đã thấy Nhạc Thành có tiến bộ, chỉ là so với việc tu luyện ở trong phòng tu luyện kia thì vẫn kém xa vạn dặm, xem ra mình xử lý hết tất cả mọi chuyện phải vào trong đó bế quan.

- Nhạc Thành, Nhạc Thành người có ở trong phòng không?

Một thanh âm yêu kiều truyền tới, nghe thanh âm là biết đây là một người đẹp tuyệt sắc.

- Kiều tỷ, ta ở đây, tỷ vào đi.

Nhạc Thành đứng lên từ trên giường, nghe thanh âm hẳn biết đây chính là Nhạc Kiều.

- Cột kẹt.

Cửa phong bị đẩy ra, Nhạc Kiều nhanh chóng đi vào mà nói:

- Người đi chặt tay chặt chân người Thanh Long Bang phải không?

Nghe thấy ở khu học viện cũ mọi người đang xôn xao chuyện này, Nhạc Kiều biết được cũng không tin, vì vậy nhanh chóng đi tìm Nhạc Thành hỏi thì biết được Nhạc Thành đã thành lập Phá Quân bang. Thanh Long Bang nàng cũng biết, bang chủ chính là một ngũ tinh Đấu vương, những người khác thực lực cũng không kém, đều là đấu vương, Nhạc Kiều không ngờ bây giờ thực lực của Nhạc Thành lại khủng bố như vậy.

- Đúng vậy, Kiều tỷ, là bọn chúng đã thương Hân nhi và Yên Nhiên, cho nên đệ mới cho bọn chúng một bài học.

Nhạc Thành trả lời.

- Đúng là người làm sao, tên tiểu tử nhà người thật là hung ác.

Nghe thấy Nhạc Thành đích thân thừa nhận, Nhạc Kiều cũng không nhịn được mà rung mình một cái.

- Kiều tỷ, tỷ đột phá Đấu vương rồi sao?

Cảm thấy khí tức trên người của Nhạc Kiều, Nhạc Thành cất tiếng hỏi, Nhạc Kiều hẳn là đã đột phá tu vi tới Đấu Vương.

Nhạc Kiều nói:

- Chính là nhờ đan dược của người, đột phá rồi.

Nhạc Kiều cũng biết là nhờ đan dược của Nhạc Thành mà mình mới được như vậy, khó trách Hân Nhi tiểu nữ tử này lại thần tốc như thế, hóa ra toàn bộ là do Nhạc Thành gỡ trở quý.

Kiều Hùng bang chính là bang phái có thực lực lớn nhất ở Đấu Khí học viện, ở trong bang có tới hai trăm người, mỗi người có thực lực đã đạt tới ít nhất là nhất tinh Đấu Vương, về phần Thập Tinh đấu linh và Cửu Tinh Đấu Linh, Kiêu Hùng Bang không để ý tới, không thu nhận.

Nhắc tới Bang chủ Kiều Hùng Bang, Lương Hùng, khu học viên cũ không ai không biết, ở trong học viện rất nhiều trưởng lão cũng không có thực lực này.

- Đại ca, chúng ta bây giờ phải làm sao?

Lương Ngọc lo lắng hỏi thanh niên ở bên cạnh mình.

Thanh niên này mặc một bộ trang phục màu xanh nhạt, trong mắt hiện ra một khí tức âm hàn, người này chính là đại ca của Lương Ngọc, Lương Hùng.

- Nhị đệ, tên Nhạc Thành kia đã biết sự tồn tại của Kiều Hùng bang chút ta, nhưng hắn vẫn chưa tới tìm, ta cũng không biết hắn rốt cục muốn làm gì, bất quả đệ cùng với hắn từng có quan hệ, Lương gia chúng ta cũng có thù với hắn, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho hắn.

Lương Ngọc khẽ ngẩng đầu lên nói:

- Tạm thời Kiều Hùng bang chúng ta không đụng tới hắn, nhìn tình huống rồi tính sau.

- Bang chủ, gần đây Nạp Duy tư phái người tìm chúng ta, nói là muốn hợp tác với Kiều Hùng Bang.

Một ngũ tinh đầu vương mỉm cười nói.

- Nạp Duy Tư.

Lương Hùng nói:

- Nghe nói hoàng tử Tuyết Lâm đế quốc của bọn hắn bị Nhạc Thành đánh, xem chừng bọn họ muốn hợp tác với chúng ta một lần.

Tư Mã Yên Nhiên ở trong phòng, Nhạc Thành cũng ngồi ở đó, nhìn Tư Mã Yên Nhiên mà nói:

- Yên Nhiên, lần này ta muốn bế quan nửa năm, nửa năm nay muội phải giữ thân thể cho tốt.

- Người lại sắp bế quan dài như vậy sao?

Tư Mã Yên Nhiên dường như không muốn, lại nửa năm không được nhìn thấy hắn. Nàng cũng biết thực lực chính là thứ quan trọng nhất, Nhạc Thành có thực lực hôm nay chính là nhờ tu luyện mà thành.

- Đúng vậy, kỳ thật nửa năm cũng không dài.

Nhạc Thành mỉm cười thầm nghĩ trong lòng:

- Trước kia ở hoa hạ, một lần ta bế quan vài chục năm cũng là điều bình thường.

Tư Mã Yên Nhiên vũ mị nhĩ Nhạc Thành:

- Nửa năm còn không lâu sao, người tới học viện cũng chưa tới một tháng.

- Yên Nhiên.

Nhìn thấy ánh mắt vũ mị của Tư Mã Yên Nhiên, Nhạc Thành không kìm được mà ôm nàng vào lòng.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

139. Chương 110 : Sắc Quỷ Hạ Lưu Vô Sĩ . (2)

- Người muốn gì, đây chính là học viện.

Bị Nhạc Thành ôm vào lòng, Tư Mã Yên Nhiên không kìm được mà tim đập thình thịch, khuôn mặt ửng đỏ. Nàng cảm nhận khí tức của Nhạc Thành tràn lan không thôi, trong lòng không kìm được mà cảm thấy say mê, không muốn rời khỏi hắn.

- Ta không nói ta muốn gì, ta giúp muội luyện chế một số viên đan dược ngũ phẩm, đối với linh hồn lực của muội có trợ giúp rất lớn, chờ sau khi ta xuất quan, thực lực của muội nhất định sẽ tương đương với Mật Nhi Phiên Tình.

Nhạc Thành lấy ra một bình ngọc đưa cho Tư Mã Yên Nhiên.

- Mật Nhi, Phiên Tình cũng thân mật với người, người không thích các nàng sao?

Tư Mã Yên Nhiên hờn dỗi trừng mắt nhìn Nhạc Thành, cầm lấy bình đan dược bỏ qua một bên mà nói:

- Ta nghe Hân Nhi nói có một tiểu cô nương là Yến Hiểu Kỳ cũng thích người phải không?

- Thì sao, muội ghen tị sao?

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, sau đó khẽ ôm Yên Nhiên vào lòng.

- Ai nói ta ăn dấm chua?

Tư Mã Yên Nhiên tránh khỏi ngực của Nhạc Thành mà nói:

- Ta mặc kệ những chuyện này, chỉ là Mật Nhi và Phiên Tình hình như cũng thật sự thích người, người xử lý đi, chuyện của người ta không thể lo nhiều, ta cũng biết trên đời này không chỉ có mình ta thích người.

- Ta biết rồi Yên Nhiên.

Nhạc Thành nghe Yên Nhiên nói thì trong lòng vui mừng, sau này chuyện của Mộ Dung Hiểu Hiểu không biết cô nàng này có chủ ý không? b

Vừa nghĩ tới Mộ Dung Hiểu Hiểu, Nhạc Thành lại nhớ tới Yến Hiểu Kỳ, mình đáp ứng đi thăm nàng ta, hiện tại đã ở trong cự thành, cũng nên nghĩ biện pháp. Bất kể thế nào nàng ta hiện tại cũng là hôn thê của mình.

Nhạc Thành một lần nữa ôm Tư Mã Yên Nhiên vào trong lòng, cảm nhận u hương của nàng truyền vào trong mũi.

Tâm thần của hắn khẽ giật mình, dưới bụng truyền tới một luồng lửa nóng, mấy cô gái tuyệt sắc như vậy ngồi vào trong lòng của mình, chỉ sợ Liễu Hạ Huệ cũng không kìm được mà hoảng loạn trong lòng.

Nhạc Thành để yên cho Tư Mã Yên Nhiên ở trong lòng ngực của mình, hắn đánh giá cô gái ôn nhu này, chỉ thấy Tư Mã Yên Nhiên trong làn tóc mai thẹn thùng, làn da trắng mịn, đôi môi nhỏ nhắn, vô cùng kiều diễm và phong tình. Nhạc Thành nhìn không được, khẽ chạm vào bờ môi anh đào của nàng.

- Người...

Tư Mã Yên Nhiên bị Nhạc Thành nhìn chằm chằm về phía Nhạc Thành, muốn há miệng ra nói gì đó cả người mềm nhũn ra.

Sau nửa canh giờ, Nhạc Thành cố gắng kìm chế đi ra khỏi phòng của Tư Mã Yên Nhiên, trong lòng mang theo một dục hỏa, thiếu chút nữa thì không kìm chế được.

Không phải là Nhạc Thành muốn nhẫn nhịn mà đêm nay hắn có việc phải làm cho nên cần phải kìm nén. Nhạc Thành tính rằng hôm nay tới tìm Yến Hiểu Kỳ sau đó sáng mai sẽ bắt đầu bế quan nửa năm.

- Yêu Huyền, Yêu Huyền.

Nhạc Thành cất tiếng gọi linh hồn của Yêu Huyền, hắn muốn đi ma pháp học viện, cần phải sự hỗ trợ của Yêu Huyền.

- Người gọi ta cái gì, vừa mới rồi người kìm chế có phải vì sợ ta nhìn thấy không, ta xin lỗi người.

Yêu Huyền lười biếng trả lời Nhạc Thành.

- Đúng vậy, chờ người tiến hóa ta nhìn thấy nhất định là không nhịn được.

Nhạc Thành tức giận trả lời, Yêu Huyền trước kia bộ dạng còn vũ mị hơn cả Tư Mã Yên Nhiên, đặc biệt là thiên sinh mị động không nam nhân nào có thể nhịn được.

- Người là một tên hạ lưu sắc quỷ.

Yêu Huyền mắng một tiếng:

- Gọi ta có chuyện gì?

Nhạc Thành nói:

- Ta muốn mượn linh hồn lực của cô nương một chút, ta muốn đi tới ma pháp học viện, nếu ta đã ra dạng này thì rất dễ dàng bị người khác phát hiện.

Nhạc Thành bây giờ đã dùng ẩn thân phù, ma pháp sư không phát hiện ra hắn nhưng ma pháp sư cấp sáu thì rất khó nói, nếu như có Yêu Huyền hỗ trợ thì ma pháp sư cấp sáu cũng không phát hiện ra.

- Cái gì, người muốn gì, người đừng làm loạn, lần trước gì giúp người mà đã dẫn ra một đống rắc rối, thiếu chút nữa là cùng chết với người.

Yêu Huyền trả lời, lần trước Thanh Dương môn đi ra một cường giả đống rắc rối siêu cấp, may mà chạy trốn nhanh được.

- Ta đi tìm người mà thôi, lại là ở ma pháp học viện cho nên sợ phiền toái.

Nhạc Thành nói:

- Sẽ không xảy ra chuyện gì đâu.

- Muốn ta hỗ trợ cũng được, ta vừa nghe nói người muốn bế quan sáu tháng, nhưng ta cảm giác được mấy tháng này sẽ tiến hóa, lần trước người giúp ta luyện chế hộ thân đan ta vẫn để ở trong lòng, lần này người đi bế quan, phải luyện chế giúp ta một viên hộ thân đan nữa.

Yêu Huyền liền đòi hỏi Nhạc Thành.

- Cái gì, người tiến hóa nữa sao? Không phải nói là nửa năm nữa sao?

Nhạc Thành không phải là tính toán với Yêu Huyền nhưng hắn vẫn muốn nửa năm sau mới luyện chế đan dược cho nàng, nhưng nếu nửa năm sau thực lực của mình tiến bộ thì sẽ hiệu quả hơn rất nhiều.

- Ta cũng không ngờ lại khôi phục nhanh như vậy, bởi vì linh hồn lực của người rất mạnh cho nên trợ giúp ta khôi phục rất nhiều.

Nhạc Thành nói:

- Nếu như người tiến hóa thì ngày mai ta sẽ luyện chế hộ thân đan cho người, sau đó sẽ bế quan.

- Ủ, coi như người còn chút lương tâm.

Yêu Huyền khẽ mỉm cười:

- Người muốn đi ma pháp học viện làm gì, ở trong đó có mấy lão gia rất lợi hại, ngay cả ta cũng không dám đụng vào, người thực sự muốn chọc tới bọn hắn sao?

- Ta chỉ đi thăm một người mà thôi.

Nhạc Thành cũng biết rằng ma pháp học viện nhất định không tệ, Yêu Huyền nói mấy lão gia ở đó lợi hại hắn cũng không kinh ngạc. Đường đường ma pháp học viện nếu như không có mấy lão gia này tọa trấn thì mới là chuyện lạ.

- Xoẹt.

Một thanh âm chấn động vang lên, Nhạc Thành biến mất ở trên không trung, ở trong đấu khí học viện cũng không ai phát hiện ra.

Ở trong học viện ma pháp, một cô gái tuyệt sắc đang đứng ở trước cửa sổ. Chỉ thấy cô gái này trên người mặc một bộ đồ màu đỏ thẫm, cổ áo mở ra, hiện ra một khe núi thật sâu, khuôn mặt giống như bông sen, lông mày như lá liễu.

Da thịt trắng như tuyết, mái tóc đen búi lên, đôi môi đỏ tươi thân hình mang theo một hương vị yêu kiều, quả là một cô gái tuyệt đẹp.

- Hắn nói hắn đến thăm ta, đã hơn hai năm rồi mà vẫn chưa, aizzz...

Cô gái tuyệt sắc khẽ lắc đầu nói:

- Tuy nhiên cho dù hắn đến đây thì không lẽ từ trên trời rơi xuống trước mặt ta sao, hắn lại là phong hệ ma pháp sư.

Nghĩ đến đây trên khuôn mặt của cô gái xuất hiện một má lúm đồng tiền.

- Than ôi, hay là tu luyện thôi, không nghĩ tới hắn nữa.

Yến Hiểu Kỳ hít một hơi thật sâu, phảng phất cả người thanh thản hơn rất nhiều, lập tức muốn đóng cửa sổ lại.

- Người thật sự không muốn ta sao, mặc dù ta không phải là phong hệ ma pháp sư nhưng ta vẫn có thể từ trên trời giáng xuống.

Trong lúc Yến Hiểu Kỳ muốn đóng cửa sổ lại, một người mang một thân hình xuất hiện trước mặt nàng.

- Người, người...

Yến Hiểu Kỳ lúc này sợ hãi đến nhảy dựng, không tin nổi hai mắt của mình, thân ảnh quen thuộc kia hiện ngay trước mặt của mình.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

140. Chương 111 : Hộ Thần Đan .

(1)

- Nhạc Thành, có thật là ngươi không? Ngươi là người hay là quỷ.

Yến Hiểu Kỳ kinh hoàng hỏi, bàn tay run run chạm vào khuôn mặt của Nhạc Thành.

- Ngươi nói đi.

Nhạc Thành cười cười mà nói:

- Ta mất hai giờ mới tìm được ngươi, ngươi không muốn cho ta ngồi cạnh ngươi một chút sao?

- Nhạc Thành, đúng là ngươi rồi, ngươi thật sự tới rồi.

Chạm vào khuôn mặt của Nhạc Thành, Yến Hiểu Kỳ đột nhiên cao hứng, sau đó lập tức lao tới ôm Nhạc Thành vào lòng.

- Được rồi, được rồi, chúng ta trước hết đi vào, không chừng có người phát hiện ra.

Nhạc Thành cảm thụ được một luồng u hương mềm mại, không kìm được mà khẽ giật mình.

- A.

Lúc này Yến Hiểu Kỳ mới phát hiện ra hai người đứng ở trước cửa sổ, mình bị hắn ôm như vậy khuôn mặt liền đỏ ửng lên, giống như là một con nai trong lồng không ngừng nhảy loạn.

Nhạc Thành lập tức nhảy từ cửa sổ vào gian phòng của Yến Hiểu Kỳ, trong lòng không khỏi cười khỏ.

- Người vào bằng cách nào, ngươi đã tiến vào học viện ma pháp sao?

Yến Hiểu Kỳ khẽ đóng cửa sổ lại, thẹn thùng nói với Nhạc Thành. Cho tới bây giờ nàng vẫn không thể tin được tất cả mọi chuyện là thật sự.

- Hiện tại ta đã vào học viện đấu khí, dự định hai ngày nữa sẽ bế quan nửa năm cho nên tới đây thăm người.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, ánh mắt quét quanh Yến Hiểu Kỳ.

Chỉ nhìn thấy trên người của Yến Hiểu Kỳ mặc một bộ váy hồng, trước ngực là bộ ngực sữa đầy đặn, khe núi thật sâu nóng bỏng, bờ eo nhỏ mềm mại. Nhạc Thành nhìn thấy vậy thì không kìm được nuốt nước miếng.

- Cha ta đã nói với người chưa?

Yến Hiểu Kỳ nhìn Nhạc Thành, khuôn mặt yêu kiều.

Yến Hiểu Kỳ ở ma pháp học viện, cha nàng cũng đã nói với nàng chuyện thông gia với Nhạc gia, lúc đó trong lòng nàng vô cùng cao hứng, chỉ là không biết Nhạc Thành cự tuyệt hay không, một nữ hài tử nếu như bị nam sinh cự tuyệt thì xem như chẳng còn gì.

Nhìn thấy tư thế của Yến Hiểu Kỳ, có thể nói là sắc đẹp kim cổ, có thể hình dung.

- Ông ấy nói khi ta đến đấu khí học viện gặp người thì hãy nói người hãy chiếu cố mình cho thật tốt.

Nhìn Yến Hiểu Kỳ thất thần một lúc Nhạc Thành liền nói.

- Chỉ nói vậy sao?

Yến Hiểu Kỳ không kìm được mà cảm thấy mắt mát.

Nhìn thấy biểu tình của Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành liền hỏi:

- Vậy người còn tưởng rằng ông ấy sẽ nói gì với ta nữa?

- Không có gì, ta sẽ chiếu cố mình cho thật tốt.

Yến Hiểu Kỳ mỉm cười nói, không che giấu được mắt mát của mình.

- Mặt khác, hôn sự của phụ thân người ta đã đáp ứng.

Nhạc Thành không muốn trêu chọc nữa mà nói.

- Người thật đáp ứng ta sao?

Yến Hiểu Kỳ cao hứng, nhìn thấy Nhạc Thành nhìn mình thì khuôn mặt không kìm được mà ửng đỏ.

- Thế nào, người không phải đồng ý sao? Tại sao lại đỏ mặt vậy?

Nhạc Thành kéo Yến Hiểu Kỳ vào ngực của mình.

Yến Hiểu Kỳ lao vào trong lồng ngực của Nhạc Thành hờn dỗi nói:

- Người xấu lắm, người gạt ta.

- Xoẹt.

Không đợi Yến Hiểu Kỳ nói chuyện, Nhạc Thành hôn lên môi anh đào của nàng.

- Ừ.

Hô hấp của Yến Hiểu Kỳ đột nhiên trở nên dồn dập, bàn tay trắng như ngọc của nàng khẽ ôm lấy cổ của Nhạc Thành, một luồng hơi ngọt ngào từ từ truyền tới.

Nhạc Thành cố nén dục hỏa đi ra sau ma pháp học viện. Bây giờ Nhạc Thành đã là người nổi tiếng, đi bất kỳ đâu cũng sẽ có lời bàn uận, cho nên Nhạc Thành trực tiếp đi vào trong phòng đan dược.

Sau khi bố trí một cấm chế xong, Nhạc Thành móc ra một Vạn Thú lô và Hộ Thần Đan, lần này Nhạc Thành muốn luyện chế lục phẩm đan dược.

-Xùy.

Nhạc Thành rót hai luồng Vô Thượng Chân Hỏa vào trong Vạn Thú Lô, một lát sau dưới sự luyện chế của Vô Thượng Chân Hỏa, dược liệu đã hóa thành linh dịch.

Hộ Thần đan dù sao cũng là lục phẩm đan dược, đối với thực lực của Nhạc Thành thì muốn luyện chế ra cũng phải rất tốn công sức.

Sau khi luyện hóa ra các loại linh dịch, Nhạc Thành muốn đem tất cả các linh dịch đó tụ thành đan, như vậy mới phát huy được hiệu lực lớn nhất.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành liên biến đổi, hai luồng Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ lại, linh dịch tiến vào trong Vạn Thú Lô. Vô Thượng Chân Hỏa mạnh hơn một chút thì sẽ thiêu hủy linh dịch, yếu hơn một chút thì cũng sẽ không thể tụ thành đan, Nhạc Thành lúc này không dám chủ quan liên dùng toàn bộ tinh thần khống chế.

Cũng may thực lực của Nhạc Thành hiện tại không còn như trước nữa nên nhanh chóng luyện chế ra một viên đan dược.

Sau đêm đó, ở trong Vạn Thú Lô đã xuất hiện một mảng đỏ thẫm, trong hồng quang có thanh quang không ngừng lóe ra, hơn nữa thanh sắc quang mang ngày càng sáng, một luồng linh khí rất lớn tràn ngập phòng luyện đan.

- Linh khí thật là nồng đậm.

- Linh khí từ đâu tới vậy?

Không ít học sinh ở trong Đan dược hệ ngừng thấy linh khí nồng đậm đều chia ra tìm nơi phát ra linh khí.

- Hình như là trong đan dược thất của Nhạc Thành.

Mọi người chia nhau tìm kiếm cuối cùng phát hiện ra thì kinh ngạc, chẳng lẽ Nhạc Thành luyện chế đan dược cao cấp Lục phẩm đan dược sao?

Thanh mang ở trong Vạn Thú Lô ngày càng sáng, bỗng nhiên một ngón tay màu ảnh của hắn lao ra khỏi Vạn Thú Lô, thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, sau đó một luồng Vô Thượng Chân Hỏa cũng nhanh chóng xuất hiện.

- Đã thành công.

Nhìn Vô Thượng Chân Hỏa bao bọc hộ thần đan, trên khuôn mặt của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, luyện chế đan dược lục phẩm khó hơn đan dược ngũ phẩm rất là nhiều, thời gian cũng lâu hơn một chút.

- Xoẹt.

một thanh mang chói mắt phát ra, lập tức bao bọc vô thượng chân hỏa, thanh mang đột ngột thu về, bao phủ toàn bộ đan thất, một thanh sắc quang mang xuất hiện, đan dược sáng loáng đã xuất hiện ở trong tay của Nhạc Thành.

- Hộ Thần Đan, đúng là hộ thần đan.

Linh hồn lực chuyển động, thân hình của Yêu Huyền xuất hiện trước mặt Nhạc Thành.

- Không phải ngươi nói rằng lần thứ nhất ngươi tiêu hao không tí Linh hồn lực sao.

Nhạc Thành nhìn linh hồn lực ngưng tụ thành thân hình của Yêu Huyền thì không tìm được mà chảy cả nước miếng.

- Ngươi mê đắm nhìn ta làm gì, nếu mà ngươi dám nghĩ loạn với ta thì ta sẽ tuyệt đối không tha cho ngươi.

Yêu Huyền trừng mắt liếc nhìn Nhạc Thành:

- Đưa Hộ thần đan cho ta, ta muốn tu luyện ba tháng, ba tháng này ngươi đừng quấy rầy ta.

- Yên tâm, sáng mai ta mới muốn bế quan, ta không quấy rầy ngươi đâu.

Nhạc Thành đưa cho Yêu Huyền rồi nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

141. Chương 112 : Đồi Đầu Với Phá Quân Bang .

(1)

Nơi này là một đình viện rất tinh mỹ, ở bên trong có một bạch y nữ tử ở phía sau ở trong hoa viên, bốn cô gái này mang theo một bờ eo nhỏ nhún bước đi, trên tay xuất hiện một tấm lụa mỏng, đôi mắt xuân thủy khẽ đảo, trên tóc thì cài long phượng trâm.

Đặc biệt cô gái này khí chất cao ngất, cao quý thanh nhã toàn thân toát ra một cỗ khí tức cao quý không nói nên lời. Đôi mắt trong sáng có thần, quả thực áp đảo mọi người.

- Aizz, hần nói tu vi của hần tới Đấu Hoàng thì sẽ tới tìm ta, tại sao hiện tại vẫn chưa tới.

Bạch y nữ tử nhìn bầu trời mà lầm bầm nói.

Thời gian trôi qua rất nhanh, chớp mắt Nhạc Thành đã bế quan tu luyện bốn tháng, trong bốn tháng thời gian này Nhạc Thành đã có hai lần đột phá, một lần là đến Tích Cốc sơ kỳ một lần là đột phá đến Tích Cốc trung kỳ, mỗi lần tỉnh lại đột phá, Nhạc Thành đều có một nồng đậm linh khí ở bên trong, tu luyện như vậy quả là hưởng thụ với Nhạc Thành.

Mà trong bốn tháng thời gian này, nhóm người Tư Mã Yên Nhiên cũng có không ít tiến bộ, Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tình cũng đột phá tới Ngũ Phẩm Luyện Dược sư cao cấp, ở trong phòng linh khí nồng đậm cũng có tác dụng rất lớn đối với linh hồn lực của các nàng.

Tô Hân Nhi hiện tại đã đột phá tới Ngũ tinh Đấu Vương, tốc độ như vậy khiến cho người khác phải sợ hãi, chỉ có Nhạc Kiều biết đó là do đan dược của Nhạc Thành, mà cũng nhờ đan dược của hần mà tu vi của Nhạc Kiều cũng đạt tới tứ tinh đấu vương.

Mà người tiến bộ nhanh nhất chính là Tư Mã Yên Nhiên, trong vòng ba tháng, Tư Mã Yên Nhiên đã từ tứ phẩm trung giai Luyện Dược sư đã đột phá tới ngũ phẩm cao cấp Luyện Dược sư, ngang bằng với bọn người Âu Dương Phiền Tình và Đỗ Mật Nhi.

Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tình nhìn thấy thực lực của Tư Mã Yên Nhiên thì vô cùng kinh ngạc, tu vi của cô nương này cũng thật nghịch thiên.

Thực lực của bốn cô gái tăng vọt, bang phái Phá Quân Bang càng nổi tiếng, hầu như sinh ý của cả đấu khí học viện đều thuộc về bang phái này.

Bởi vì thực lực của bốn cô nương này, ba người là ngũ phẩm cao cấp Luyện Dược sư, một người là ngũ tinh Đấu Vương, thực lực này ở vị trí số một số hai ở trong học viện, cộng thêm Nhạc Thành ở sau lưng, cho nên không biết thực lực của Phá Quân Bang đã đạt tới mức nào rồi.

Hiện tại danh tiếng của Phá Quân Bang ở Đấu khí học viện đã đại chấn, càng ngày càng có nhiều người gia nhập vào, trong vòng bốn tháng, quy mô của Phá Quân Bang đã hơn hai trăm người, hơn nữa những người này đều cam tâm tình nguyện đi vào.

Ở trong đình viện của Kiều Hùng bang, trong một phòng rộng lớn có mười mấy người đang ở đó, những người này thực lực thấp nhất cũng là ngũ tinh đấu vương, thực lực cao nhất chính là cửu tinh đấu vương.

- Nạp Tư Duy, Tuyết Lâm Bang của các người nếu như không động thủ thì có thể không đến.

Lương Hùng nói với một thanh niên mắt xanh mũi cao bên cạnh.

- Lương Hùng, lần này ta muốn nói với người ,chúng ta đồng tâm hành động, nếu không thì sẽ không đối phó được với Phá Quân Bang kia đâu.

Người thanh niên này chính là Nạp Tư Duy, là nhân vật kinh khủng ở trong Phá Quân Bang.

- Được rồi, ta đồng ý chúng ta cùng nhau hành động, người dự định đối phó với tên Nhạc Thành kia làm sao?

Trong ánh mắt của Lương Hùng hiện ra một tia lãnh ý.

Nạp Tư Duy nói:

- Tên Nhạc Thành này quá kiêu ngạo, lại đánh hoàng tử đế quốc Tuyết Lâm của chúng ta, ta tự nhiên sẽ không bỏ qua cho hắn, hơn nữa Phá Quân Bang chiếm tới bảy phần sinh ý ở đấu khí học viện, ta thấy Tuyết Lâm Bang và Kiêu Hùng bang không thể sống yên ổn được.
- Không sai, chúng ta nên giáo huấn tên tiểu tử Nhạc Thành này một chút, nếu không thì cả khu học viện cũ không ai không sợ hắn.

Trong mắt Lương Hùng hiện ra một vẻ hận ý.

- Được rồi, sáng mai chúng ta bắt đầu, trước hết là đối phó với Phá Quân bang, sau khi Nhạc Thành xuất quan chúng ta sẽ trực tiếp đối phó với hắn.

Nạp Tư duy nói:

- Ta dự định đuổi toàn bộ người của Phá Quân Bang đi, sau đó giáo huấn Tư Mã Yên Nhiên, nàng ta là hôn thê của Nhạc Thành phải không?
- Được, cứ như vậy, chúng ta đồng loạt ra tay.

Lương Hùng cười nói.

Sáng sớm ngày hôm sau, người của Phá Quân Bang ở cửa ra vào đang buôn bán đan dược thì bỗng nhiên có một nhóm người đi tới dáng vẻ không tốt, một số người ở ngoài đã vào trong thông báo cho Quách Dương.

Quách Dương mấy tháng nay xuân phong đắc ý, mặc dù chỉ có tu vi nhất tinh Đấu Vương nhưng hắn đã là trưởng lão của Phá Quân Bang, ở Phá Quân Bang, địa vị của hắn cũng không hề nhỏ, để củng cố thế lực của bang mà hắn đã lôi kéo không ít người gai nhập, trong đó cũng có ba người giữ chức trưởng lão như hắn, chỉ là ba người này đều có thực lực tứ tinh đấu vương.

- Trưởng lão, không tốt, bên người không ít người tới đây gây phiền toái cho chúng ta.

Một người của Phá Quân Bang nói với Quách Dương.

- Cái gì?

Quách Dương ngạc nhiên nói:

- Là ai, có bao nhiêu, người xem rõ chưa?
- Hình như là người của Kiêu Hùng Bang và Tuyết Lâm Bang, đồng thời có chừng ba trăm người, ta xem rõ ràng rồi, người của bọn hắn ta đều biết.
- Người mau đi thông báo cho ba vị trưởng lão, ta trước hết báo cho bốn vị phó bang chủ.

Sau đó Quách Dương bấm báo, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình, Tô Hân Nhi, Tư Mã Yên Nhiên, bốn người biết tin tức này liền cảm nhận được Phá Quân Bang, chỉ thấy ba trăm người đã đến trước mắt.

Sau đó tất cả người của Phá Quân Bang cũng đi ra, có tới gần hai trăm người, khí thế vô cùng đáng sợ.

- Về sau, Phá Quân Bang của các ngươi đóng cửa đi, nếu như thấy Phá Quân Bang mở cửa thì Kiêu Hùng Bang và Tuyết Lâm Bang sẽ không cho các ngươi để yên.

Một hắc sam thanh niên ngạo mạn nói.

- Các ngươi là người của Kiêu Hùng bang phải không, gọi Lương Ngọc và Lương Hùng ra cho ta.

Âu Dương Phiên Tình kêu lên.

- Âu Dương tiểu thư, tiểu thư gọi ta có chuyện sao?

Hai thân ảnh đi ra, chính là Lương Ngọc và Lương Hùng.

- Các người thật to gan, các người đầu tiên cút cho ta, nếu không thì quay trở lại Tả Tinh Đảo, ta sẽ cho các người đẹp mặt.

Âu Dương Phiên Tình la lớn với Lương gia hai vị huynh đệ.

- Âu Dương tiểu thư, tiểu thư mang thực lực của Linh Cảnh tông ra uy hiếp ta sao? Nơi này chính là đầu khí học viện, cho dù quay lại Tả Tinh Đảo thì thế nào, tiểu thư cho rằng Linh Cảnh tông ở Song tử Đảo thì mạnh sao, đừng quên còn có Hữu tinh đảo, Linh Cảnh tông, còn có đan môn Đồ Mật Nhi, hai cô nương này nếu như rời khỏi Phá Quân Bang này thì ta sẽ cho một đường lui còn không thì ta cũng phải trực tiếp đối đầu với hai người.

Lương Hùng cười lạnh nói.

- Người...

Âu Dương Phiên Tình nhìn thấy bọn Lương Hùng không để mình vào mắt thì khuôn mặt đỏ bừng nhưng cũng không làm gì được.

- Lương Hùng, Lương Ngọc, Phá Quân Bang chúng ta không đụng gì tới các người, các người tại sao muốn đối phó với chúng ta?

Đồ Mật Nhi mỉm cười nói.

Sau khi Nhạc Thành bế quan, Tô Hân Nhi cùng với Tư Mã Yên Nhiên không quan tâm gì nhiều tới Phá Quân Bang, chức vị phó bang chủ chỉ là cho có mà thôi, còn Âu Dương Phiên Tình và Đồ Mật Nhi thì hai người cũng để tâm không nhiều, nếu không nhờ vào Quách Dương thì Phá Quân Bang cũng không thể phát triển như vậy.

- Không sai, Phá Quân Bang không chọc tới chúng ta nhưng tên Nhạc Thành kia chúng ta không thể bỏ qua.

Lương Hùng nói.

- Lương Hùng, tại sao người lại vì một nữ nhân mà lè mề như vậy, trực tiếp động thủ, đem Phá Quân Bang hủy đi.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

142. Chương 113 : Yêu Huyền Tiến Hóa .

Tử Điện Mãng nói:

- Lão gia hỏa kia thực lực phỏng chừng đã đột phá tới Đâu Tông, chỉ là trong thời gian qua chúng ta tiến bộ cũng không ít, cho nên chúng ta cũng không sợ hãi.

Hàn Giang Đào ở trong đình viện viện trưởng, ngẩng mặt lên trời lẩm bẩm nói

- Có hai con ma thú lục giai bảo vệ Nhạc Thành rốt cuộc là người thế nào, Nhạc gia suy tàn cũng không thể lấy ra loại thực lực này, hai con ma thú kia là của những cổ tộc viễn cổ, che giấu thực lực làm chuyện lớn rồi.

- Viện trưởng, có chuyện kỳ quái.

Một trưởng lão đến trước Hàn Giang Đào mà nói.

- Có chuyện gì mà gấp gấp vậy?

Hàn Giang Đào nhìn vị trưởng lão kia một cái.

- Viện trưởng, gần đây phòng tu luyện xảy ra vấn đề.

Vị trưởng lão kia nói:

- Người tự mình đi xem đi.
- Cái gì, phòng tu luyện bị sao vậy?

Vừa đến trước phòng tu luyện, sắc mặt của Hàn Giang Đào đã biến đổi, phòng tu luyện chính là căn bản của đầu khí học viện, nhất định không thể để xảy ra vấn đề gì, hần vội vàng hỏi:

- Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?

Vị trưởng lão kia nói:

- Viện trưởng, người tự mình nhìn sẽ biết, ta cũng không biết nói sao nữa.

Ở trong phòng tu luyện, trên chỗ cao nhất, chính là Hàn Giang Đào và một trưởng lão học viện, sắc mặt bọn họ vô cùng ngưng trọng.

- Viện trưởng, mấy tháng gần đây phòng có chữ Hoàng và phòng có chữ Huyền đã không còn linh khí, phòng chữ địa cũng có linh khí yếu ớt, mà linh khí tốt nhất lại dừng ở phòng chữ Thiên, vô cùng nồng đậm.

Một vị trưởng lão nói.

- Ta cũng không hiểu.

Hàn Giang Đào kiểm tra các phòng tu luyện vẫn không phát hiện ra nguyên nhân liền thở dài:

- Các phòng tu luyện này là do các vị trưởng lão viện trưởng trước kia liên thủ xây nên, tuy nhiên các vị trưởng lão viện trưởng kia mấy chục năm vẫn chưa trở về, đám trưởng lão nội viện thì bé quan tu luyện không có nguy hiểm thì sẽ không đi ra. Ta sẽ tiếp tục điều tra mọi chuyện.
- Viện trưởng, người thấy có phải là do ma pháp học viện làm trò quỷ không?

Một vị trưởng lão cất tiếng hỏi.

Ở sau lưng phòng tu luyện là một dãy núi rất lớn, nhìn qua dãy núi này chính là ma pháp học viện. Ma pháp học viện cũn xây dựng một phòng tu luyện ma pháp, cũng dựa vào linh khí ở trong thung lũng này phát ra.

Hàn Giang Đào nghe thấy lời nói của vị trưởng lão kia thì sắc mặt trầm xuống rồi lập tức trả lời:

- Hẳn là không, chỉ là nếu như điều tra ra chân tướng thì ta sẽ đi tới ma pháp học viện.

Sau đó mấy nhân vật trọng yếu của học viện giải tán đi, sáng sớm hôm sau, những học sinh cũng nhận được tin tức này.

Tin tức này đối với các học viên đều là kinh hoàng, nhưng tất cả mọi người đều không có biện pháp nào, chỉ có thể lặng lẽ chờ đợi mà thôi. Chuyện này xảy ra khiến cho đan dược của Phá Quân Bang buôn bán ngày càng tốt, học sinh học viện không thể tiến vào trong phòng tu luyện đành phải nhờ vào sự hỗ trợ của đan dược mà tiến tới.

Đan dược ở trong học viện bán ngày càng chạy, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tinh hai nữ nhân này thừa cơ nâng giá tiền lên cao, sau một ngày, số đan dược bán được càng ngày càng điên cuồng, lợi nhuận của Phá Quân Bang khiến cho ngay cả các thế lực bên ngoài cũng phải đổ mắt.

Hàn Giang Đào muốn sáng sớm hôm sau đi tới ma pháp học viện, nhưng ông chưa đi thì người của bọn họ đã tìm tới cửa, vừa gặp Hàn Giang Đào thì đã mắng to, nói Ma pháp học viện giở trò quỷ, khiến cho linh khí của bọn họ bây giờ một chút cũng không còn.

Hàn Giang Đào thấy bộ dạng của bọn họ thì đoán chừng phòng tu luyện của bọn họ cũng xảy ra vấn đề, lúc này mới giải thích rõ ràng cho họ.

Cuối cùng hai đại học viện đưa ra kết luận, có lẽ bảo vật ở trong thung lũng kia đã xảy ra vấn đề, dù sao bảo vật đó cũng đã phục vụ cho hai đại học viện một nghìn năm, hiện tại cũng nên tổ chức người đi thăm xem.

Hai đại học viện trước kia cũng đã từng tổ chức đi vào bên trong thung lũng, nhưng vì bên trong linh khí quá nặng cho nên rất nhiều người không dám, mỗi lần đi vào đều phải rút lui.

Đúng lúc Nhạc Thành bế quan gần đầy năm tháng thì một mảng sáng xanh từ trên người hắn phát ra, một cơn rần xanh mơ hồ từ trong cơ thể của hắn xuất hiện.

Vật thể rần này quấn quanh người của Nhạc Thành, từ từ thôn phệ từng luồng linh khí ở trong đấu Khí học viện, cứ như vậy trong vòng ba ngày, thân hình của Nhạc Thành cuối cùng cũng đã động đậy.

- Xuy.

Một mảng thanh quang từ từ tràn ngập quanh người Nhạc Thành, mà đan điền Nhạc Thành lúc này đã có một chút biến hóa.

Hai ngày sau, toàn bộ phòng tu luyện đã ngập tràn thanh mang, đan điền của Nhạc Thành liên hơi nhô lên, một chân khí hình cầu không ngừng xoay tròn, nương theo vòng tròn này, một chân khí tinh thuần cũng nhanh chóng bị nuốt vào.

- Xuy.

Trong đan điền Nhạc Thành, một quả bóng đã bành trướng tới cực hạn, lập tức nhanh chóng áp súc xuống, cuối cùng cũng khôi phục lại kích thước ban đầu.

Lập tức toàn bộ thanh mang ở trong phòng tu luyện bị Nhạc Thành thôn phệ vào, làn da của Nhạc Thành cũng hấp thu linh khí tinh thuần vào trong cơ thể.

- Hu.

Dọc theo đan điền, Nhạc Thành thở ra một trọc khí thật dài, đột nhiên hắn cảm nhận toàn thân vô cùng thoải mái.

- Rốt cục cũng đã đột phá tới Tích Cốc kỳ.

Nhạc Thành cảm nhận được linh khí tràn ngập toàn thân của mình thì lẩm bẩm nói:

- Bây giờ mình cũng có thể chống lại tam tinh tứ tinh đấu hoàng, cộng thêm pháp khí thì uy lực ngày càng lớn.

- A, đây chính là bản thể bát sí linh mẫn của Yêu Huyền sao?

Nhạc Thành trợn mắt nhìn cơn rần trước mắt mà lẩm bẩm nói:

- Nàng cũng đang tiến hóa sao?

- Xoẹt xoẹt.

Một quang mang màu xanh từ bản thể của Yêu Huyền tràn ngập ra, vượt không gian, ngập tràn phòng tu luyện.

- Lực lượng thật là cường hãn.

Nhạc Thành bố trí một vòng chân khí, bản thể của Yêu Huyền phát ra một luồng sáng xanh lục, thực lực này thật là cường hãn, so với cửu tinh thập tinh đấu vương thì còn mạnh hơn.

Ở trong phòng tu luyện, linh khí trong nháy mắt đã bị thân thể của Yêu Huyền thôn phệ, lập tức bản thể của Yêu Huyền cũng tăng vọt lên, một lát sau đã ở trên mặt đất.

- Yêu Huyền ngươi đừng tăng lên nữa, phòng tu luyện sẽ phát nổ đó.

Nhạc Thành buồn bực nó, bản thể của Yêu Huyền mà lớn hơn nữa thì phòng tu luyện sẽ bị phá hủy.

Cũng may là bản thể của Yêu Huyền cũng không lớn hơn nữa, chỉ là như vậy cũng đã là rất lớn rồi, phòng tu luyện mặc dù không quá lớn nhưng cũng gấp trăm lần chiều dài của Yêu Huyền.

- Xoẹt.

Bản thể của Yêu Huyền tăng vọt sau đó nhanh chóng khôi phục lại, linh khí trong phòng tu luyện liên tục bị nàng diên đại thôn phệ.

Ở trong một hắc động vô tận, có mấy lão nhân đồng thời mở mắt ra, mấy người liếc nhìn nhau, sau đó liền nhắm mắt lại.

Ở trong đấu khí học viện, Hàn Giang Đào nhìn lên trên không trung, sắc mặt trầm trọng, lẩm bẩm nói:

- Đúng là có cổ ma thú tiến hóa ở trong đấu khí học viện, rốt cuộc là ai, chẳng lẽ là cổ ma thú của Nhạc Thành.

Nhìn thấy thân hình của Yêu Huyền tăng vọt lên, bây giờ Nhạc Thành cũng không thể toàn lực bố trí vòng bảo vệ thân thể, bởi vì lực lượng của Yêu Huyền quá lớn, Nhạc Thành xem chừng Yêu Huyền sau khi tiến hóa thì Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng không thể là đối thủ của nàng.

Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng mặc dù không sợ cả thập tinh đấu hoàng như Yêu Huyền hiện tại đã có sức mạnh khủng bố của Đấu tông.

Cứ như thế sau nửa giờ, linh khí đã bị bản thể của Yêu Huyền thôn phệ.

- Xuy.

Một tia chớp chói mắt phát ra, bao quanh người của Yêu Huyền, vô số điện mang trên người của Yêu Huyền cũng lóe ra.

Một đạo thiểm điện từ trong long đất bạo phát, lập tức Yêu Huyền cũng không kịp được mà uốn éo, tựa như vô cùng khó chịu.

- Ma thú tiến hóa Địa kiếp.

Nhạc Thành nhìn thấy thân hình của Yêu Huyền thì không kịp được nghĩ tới hồi mình còn ở Hoa Hạ đã nhìn thấy một con yêu thú tiến hóa, cũng tạo ra địa hỏa và địa lôi như vậy.

Người tu chân sau khi thoát khỏi tam giới, thiên đạo sẽ không dung thứ, cho nên liền có thiên kiếp ngăn trở, nhưng Yêu thú muốn thoát ly khỏi tam giới lục đạo thì Thiên đạo cũng không dung thứ, có địa kiếp ngăn trở, địa kiếp và thiên kiếp có uy lực không kém nhau bao nhiêu.

- Xuy.

Một luồng thiểm điện từ dưới mặt đất thoát ra bạo phát Yêu Huyền, lần này Yêu Huyền nhện không được mà đau đớn vặn vẹo.

- Không ngờ bát sí linh mãng tiến hóa lên sáu cánh lại có địa kiếp.

Nhạc Thành trầm nghĩ, điều này thật không bình thường, cũng may rằng địa kiếp này cũng không lớn, ở hoa hạ của mình, một đạo độ kiếp cũng đủ để khiến Yêu Huyền thành một đồng tro tàn.

- Xuy.

Lại một địa lôi bổ vào thân hình của Yêu Huyền, thân hình của nàng diên đại vặn vẹo, trên thân thể đã xuất hiện một vết thương thật sâu.

- Địa lôi, vừa vặn để giúp ta tiên hóa Kim tiên Khôi lồ.

Nhạc Thành cười cười, thủ ấn trong tay ngưng kết thành một kim tiên khôi lồ chắn trước thân hình của Yêu Huyền.

- Tì tì.

Những tia chớp tràn ngập, lập tức một tia chớp chướng mắt bổ về phía Kim Tiên Khôi lồ, năm bộ Kim Tiên Khôi lồ tràn ngập điện mang, tiêu tán vô tung vô ảnh, chỉ là màu xanh của Kim Tiên Khôi lồ có một biến hóa vi diệu.

Nhìn thấy năm bộ kim tiên khôi lỗi có biến hóa vi diệu, Nhạc Thành mừng rỡ ở trong lòng, Địa kiếp phát ra địa lôi uy lực mạnh hơn Tử Điện Mãng rất nhiều, nhờ vào địa lôi này, nhất định Kim Tiên Khôi Lỗi sẽ đạt đến trình độ rất khủng bố.

Nhìn năm bộ Kim tiên khôi lỗi chắn trước thân thể của mình, đôi mắt của Yêu Huyền quái dị nhìn Nhạc Thành, trong mắt có một vẻ cảm tạ.

- Ti ti.

Ở dưới mặt đất, khí tức của Yêu Huyền ngày càng tràn ngập.

- Địa lôi mãnh liệt một chút đi.

Nhạc Thành mỉm cười, hắn nhìn thấy năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi đã phát ra quang mang chói mắt, tựa hồ như là hấp thu lôi điện cực hạn, muốn đột phá vậy.

Trong phòng tu luyện có chấn động quái dị dĩ nhiên là đã kinh động không ít trưởng lão và học sinh, tất cả mọi người đều bị Hàn Giang Đào ngăn bên ngoài thung lũng, không cho tiến vào.

- Đúng là địa kiếp, rốt cuộc là ma thú nào tiến hóa.

Hàn Giang Đào nhìn về phía phòng tu luyện, trong mắt hiện ra vẻ kinh sợ.

Khuôn mặt của Hàn Giang Đào kinh hãi, có thể khiến cho địa kiếp tiến hóa thì thực lực cũng phải ngoài đầu tông.

Toàn bộ phòng tu luyện hiện tại đều bị địa lôi oanh kích, cũng may là nhờ có Kim Tiên Khôi Lỗi hấp thu cho nên vẫn chưa bị hủy.

- Ti ti.

Một tia chớp khủng bố phá ra lập tức điện mang ngày càng nồng nặc.

- Cuối cùng cũng xuất ra một đường địa lôi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Xuy.

Một tiếng vang lên, một tia chớp bổ về phía Yêu Huyền.

-Xuy xuy.

Năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi không ngừng phát ra quang mang chói mắt.

- Cuối cùng Yêu Huyền cũng đã khôi phục cảnh giới.

Nhạc Thành cao hứng nhìn năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi.

Bỏ ra đường địa lôi cuối cùng, Yêu Huyền cuối cùng cũng đã vượt qua địa kiếp, Nhạc Thành đánh giá Yêu Huyền, toàn thân của nàng tràn ngập một luồng sáng xanh.

-Xoẹt.

Bản thể của Yêu Huyền đột nhiên bắn ra một luồng sáng chói mắt, thân thể của nàng bắt đầu biến hóa, giống như là một nữ tử tuyệt đẹp đang thoát y vậy.

Chỉ thấy một cô gái xinh đẹp từ từ xuất hiện trước mặt Nhạc Thành, cô gái này da thịt trắng như tuyết, trước ngực là bộ ngực sữa cao ngất.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

143. Chương 114 : Ta Để Nữ Nhi Miễn Phí Cho Người .

(1)

Bờ eo nhỏ nhắn dong đưa, kiều đồn khêu gợi xuất hiện ở trước mắt của Nhạc Thành.

Thân hình hoàn mỹ vũ mị, ngũ quan tuyệt đẹp, bây giờ Yêu Huyền quả thực vô cùng tuyệt đẹp.

Ở giữa không trung trong phòng tu luyện, Yêu Huyền nhắm mắt lại, toàn thân hấp thu linh khí nồng đậm, nàng biết rõ nếu không phải dựa vào cơ hội tiến hóa thì nàng cũng không hấp thu được linh khí nhiều như vậy.

Một lát sau, cảm nhận không thể hấp thu linh khí xung quanh nữa, Yêu Huyền mới từ từ mở mắt ra, đôi mắt yêu mị xuất hiện quang mang lập lòe.

- Người là một tên sắc quỷ hạ lưu, người cũng nhìn.

Yêu Huyền nhìn thấy ánh mắt của Nhạc Thành chăm chăm về phía mình, giống như muốn chảy máu mũi thì phát hiện ra toàn thân của mình hiện tại không mặc gì.

Nghe thấy tiếng kêu của Yêu Huyền, Nhạc Thành mới hồi phục lại tinh thần, hẩn lau máu mũi vào trong tay áo rồi nói:

- Tại vì nhà ngươi không mặc quần áo, còn trách ta làm gì, ta không ngờ thân hình của ngươi tuyệt đẹp như vậy.

- Ngươi vô sỉ.

Yêu Huyền nhanh chóng mặc một bộ quần áo màu xanh vào trong người, rồi hung hăng trợn mắt nhìn Nhạc Thành.

- Ngươi cũng không phải lần đầu tiên mắng ta vô sỉ, đây là một thói quan của ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Ngươi...

Yêu Huyền hung hăng trợn mắt nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Ta giết ngươi, để xem ngươi còn dám hạ lưu vô sỉ nữa không.

Nhạc Thành nói:

- Yêu Huyền, ngươi cũng đừng quên trước kia ngươi đã thề, ngươi không thể giết ta, hơn nữa ngươi còn phải ở cạnh ta vô điều kiện một năm.

- Ngươi, hừ...

Yêu Huyền tức giận cắn chặt hàm răng, hung hăng trợn mắt nhìn Nhạc Thành.

- Đúng rồi, tại sao ngươi tiến hóa tới sáu cánh thì lại có Địa Kiếp, theo đạo lý thì ngươi không thể có địa kiếp được.

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

Nhìn thấy Nhạc Thành nổi lên đứng đắn, Yêu Huyền cũng không trừng mắt nhìn hẩn nữa, vừa rồi nếu như không phải có Nhạc Thành thì nàng cũng không thể dễ dàng vượt qua địa kiếp, cuối cùng nàng nói:

- Bất sí linh măng tiến hóa thành tám cánh cũng không có địa kiếp, chỉ là ta thì không như vậy, ta có xà vương thân thể, trong người có huyết dịch của thiên xà viễn cổ, uy thế khi tiến hóa rất lớn cho nên sẽ có địa kiếp.

- Khó trách.

Nhạc Thành hiện tại mới hiểu được, uy lực của viên cổ thiên xà vô cùng lớn, tựa như ngũ trảo kim long cũng không kém bao nhiêu, loại viên cổ thiên xà này đã sớm tuyệt tích, không tồn tại trên thế gian, khó trách lại tạo ra địa kiếp như vậy.

- Vậy thực lực của người hiện tại đã đạt tới trình độ nào.

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, có bảo tiêu ở bên cạnh mình một năm, cần phải xác định thực lực của nàng mới được, miễn sau này mình đắc tội tới những đối thủ khó chơi thì phiền toái.

- Ta không ngờ linh khí ở đấu khí học viện lại lớn như vậy, ta hiện tại đã hấp thu không ít linh khí, việc này cũng phải đa tạ người, thực lực của ta hiện tại đã có thể chống lại tam tinh đấu tông.

Yêu Huyền đưa mắt nhìn Nhạc Thành, chỉ là ánh mắt hiện tại không còn tức giận nữa.

- Được rồi, ta sẽ không bội ước, ta sẽ ở cạnh bảo vệ người một năm, đấu khí học viện có xuất hiện khí tức của ta, cho nên ta phải đi trước, bởi vì ta ở trong thân thể của người rất lâu, mặc dù thoát ly ra nhưng trong thời gian ngắn vẫn có thể cảm ứng, người có chuyện gì thì cứ dùng linh hồn lực truyền tra ta, ta sẽ nhanh chóng cảm ứng được.

Yêu Huyền nói xong liền nhanh chóng biến mất khỏi phòng tu luyện, cảm chế do Nhạc Thành bố trí hiện tại đã sớm bị địa kiếp oanh kích.

Yêu Huyền rời khỏi Đấu khí học viện cũng giải thích với Nhạc Thành là vì thực lực hiện tại của nàng đã quá cao, chủ nhân của nơi này chắc chắn sẽ không yên tâm để nàng ở đây. Hiện tại ở trong Đấu Khí học viện có mấy người đã đạt tới Đấu Tông, một nơi lớn như vậy mà không có Đấu Tông mới là điều kỳ quái.

- Aizzz.

Nhạc Thành thở dài một hơi, vốn hấn định bế quan một năm, ai ngờ Yêu Huyền tiến hóa tới địa kiếp đã khiến cho phòng tu luyện trở thành một mảng bẽ bộn, mình cũng không thể sớm xuất quan, cũng may tu vi hiện tại của mình đã đạt tới Tích Cốc hậu kỳ, vậy cũng xem như là tốt.

Nhạc Thành hạ quyết tâm, vượt qua khoảng thời gian bế quan này tu vi của hấn mặc dù đã tăng vọt nhưng mà đối với một người tu luyện lâu năm nữa thì đây không phải là chuyện tốt.

Nhạc Thành thu dọn phòng tu luyện một lúc, phát hiện ra ở trong thung lũng có mấy trăm người đang nhìn mình, Hàn Giang Đào cũng ở trong số đó.

- Nhạc Thành, người hãy cho ta đến một chuyến.

Hàn Giang Đào nhìn thấy Nhạc Thành thì sắc mặt hơi biến đổi, lập tức rời khỏi sơn cốc, động tác vừa rồi phát ra từ phòng tu luyện của Nhạc Thành, trưởng lão phụ trách đã nói cho hấn biết.

- Đúng là Nhạc Thành, vừa rồi hấn đang làm gì.

- Động tĩnh vừa rồi lớn quá, không phải ở trong phòng luyện đan.

Một số trưởng lão và học viên vây quanh bắt đầu nghị luận, vẻ mặt hiếu kỳ.

Nhạc Thành bây giờ đang nghĩ cách làm sao đối phó với viện trưởng Hàn Giang Đào, động tĩnh vừa rồi có lẽ đã khiến bọn họ nhìn ra vài phần, nếu muốn nói dối Hàn Giang Đào thì không có khả năng, nhất định phải nghĩ ra biện pháp.

Một lát sau, Nhạc Thành đã đi vào trong sân cùng với Hàn Giang Đào, Hàn Giang Đào truyền thanh âm tới hấn:

- Nhạc Thành, người đi vào đi.

Khuôn mặt của Nhạc Thành biến đổi, hấn lập tức đi vào, đi tới một gian phòng, Nhạc Thành liền ngồi xuống, Hàn Giang Đào ngồi xuống vị trí đầu tiên, mặt khác còn có Hàn Nguyệt.

- Địa Kiếp vừa rồi là chuyện gì xảy ra?

Hàn Giang Đào nói với Nhạc Thành, hấn cũng không muốn lòng vòng.

- Tại hạ vô tình cứu được một ma thú tiến hóa, cho nên dẫn tới địa kiếp, bắt quá nó đi rồi.

Nhạc Thành cũng không muốn nói dối.

- Ủ, không ngờ ở trong đấu khí học viện cũng có ma thú tiến hóa, phòng tu luyện thiếu chút nữa đã bị người phá hủy.

Hàn Giang Đào nhớ tới đây thì trong lòng còn sợ hãi, phòng tu luyện ở Đấu Khí học viện chính là huyết mạch, nếu như bị phá hủy thì sẽ dẫn tới phiền toái rất lớn, bây giờ ngẫm lại có lẽ phòng tu luyện biến mất linh khí chắc cũng có liên quan tới viễn cổ ma thú.

- Viện trưởng, thật xin lỗi.

Nhạc Thành cất tiếng xin lỗi.

- Được rồi, chuyện này ta không nhắc tới.

Hàn Giang Đào tiếp tục nói:

- Chỉ là hy vọng người đối với Kiêu Hùng và Tuyết Lâm Bang cũng không truy cứu, chúng ta trao đổi lẫn nhau, người thấy thế nào.

Hàn Giang Đào liền đem chuyện của Kiêu Hùng Bang và Tuyết Lâm Bang lần trước nói với Nhạc Thành.

Nghe xong lời nói của Hàn Giang Đào, khuôn mặt của Nhạc Thành trở nên tái nhợt, trong mắt hàn ý lấp lóe, không ngờ khi mình bề quan lại có người đối phó với Yên Nhiên và Hân Nhi các nàng.

Nhìn thấy thần sắc của Nhạc Thành, giống như muốn đối phó với Thanh Long Bang lần trước, Hàn Giang Đào cũng không kìm được mà nổi da gà, trong lòng cũng thầm ngạc nhiên.

Hàn Giang Đào nói:

- Nhạc Thành, ta đã ra mặt ngăn cản bọn hắn, hơn nữa cũng âm thầm bảo vệ Phá Quân Bang các người, hai con ma thú cũng nằm ở trong Phá Quân Bang, người cũng không thể làm chuyện trái với quy củ của Đấu Khí học viện.

- Đúng thế, Nhạc Thành người không thể tiếp tục làm như lần trước đối phó với Thanh Long Bang, nếu như người làm quá phân, học viện chúng ta không thể không nhúng tay vào.

Hàn Nguyệt nói với Nhạc Thành.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

144. Chương 115 : Đông Phương Lạc Nhan .

(1)

- Người còn lợi hại hơn cả Nạp Duy Tư, ta cùng người đánh nhau.

Cô gái nhì Nhạc Thành, vẻ tức giận trong mắt tiêu tán, cơ hồ chuyển thành một mảng lửa nóng, đầy chiến ý.

- Đến đây.

Cô gái áo vàng mỉm cười nói, lập tức trên tay ngưng tụ một mảng quang mang công kích về phía Nhạc Thành.

- Tại sao lại như vậy, nàng rốt cuộc là người nào.

Bị cô gái áo vàng công kích, Nhạc Thành chỉ có thể bất đắc dĩ, may mà bây giờ mình đã đột phá, nếu là Nhạc Thành trước kia mà không xuất ra pháp khí thì không thể nào là đối thủ của nàng.

Một luồng lực lượng chấn động này đã hấp dẫn không ít người, mọi người nhìn thấy Nhạc Thành và Đông Phương Lạc Nhan đối chiến thì hoảng sợ. Đông Phương Lạc Nhan ở học viện rất đáng sợ, ngay cả Nạp Duy Tư cũng không phải là đối thủ của nàng.

- Là ai đang đối chiến với Đông Phương Lạc Nhan, hắn muốn chết sao?
- Hình như bang chủ của Phá Quân Bang, Nhạc Thành, nghe nói mấy tháng trước hắn đã bế quan.
- Đúng là Nhạc Thành, xếp hàng thứ nhất là Nạp Duy Tư cũng bị Đông Phương Lạc Nhan đánh cho trọng thương, hắn làm sao là đối thủ của nàng ta được.

Không ít người bắt đầu nghị luận, bởi vì Đông Phương Lạc Nhan ở trong đấu khí học viện có danh khí quá lớn cho nên ai cũng không dám đụng tới nàng.

Nhạc Thành càng đánh càng kinh ngạc, cô gái này đúng là ma thú, thực lực vô cùng cường hãn, mình nếu như không phải có thân thể hoàng long chỉ sợ rất khó chống lại được, hơn nữa nàng dường như cũng muốn nghiền kháng, toàn thân vẫn chưa dùng hết lực lượng.

- Dừng tay Lạc Nhan, ngươi đang làm gì đó.

Ở giữa không trung truyền tới một thanh âm, chính là Hàn Nguyệt.

- Nguyệt tỷ, tại sao tỷ lại đến đây.

Đông Phương Lạc Nhan nhìn thấy Hàn Nguyệt thì thu hồi công kích, nhanh chóng đi tới trước mặt Hàn Nguyệt

- Người này lần trước đụng phải muội, bây giờ muội đang giáo huấn hắn, chỉ là thực lực của hắn rất mạnh.
- Lạc Nhan, muội đừng có hồ đồ, mỗi lần muội ra tay đều đã thương người khác.

Hàn Nguyệt mỉm cười với Lạc Nhan, dường như tình cảm của hai người rất tốt.

- Được rồi, nể mặt của tỷ muội tha cho hắn.

Đông Phương Lạc Nhan trợn mắt nhìn Nhạc Thành, nàng cũng biết trước mắt mình không thể làm gì được hắn.

- Hàn Nguyệt đạo sư vị này chính là.

Nhạc Thành nhìn qua Đông Phương Lạc Nhan mà hỏi Hàn Nguyệt.

- Ngươi hỏi nhiều như vậy làm gì, đi đi.

Hàn Nguyệt trừng mắt nhìn Nhạc Thành, sau đó cùng với Đông Phương Lạc Nhan rời đi.

- Hàn Nguyệt làm sao vậy, bị mất kính sao

Nhạc Thành cười khổ một cái rồi bất đắc dĩ xoay đi.

Mọi người vây quanh nhìn thấy náo nhiệt như vậy thì cũng ào ào rời đi, chỉ là vừa rồi bọn họ nhìn thấy Nhạc Thành có thể chống lại Đông Phương Lạc Nhan thì chấn kinh không thôi, xem ra Nạp Duy Tư cũng không phải là đối thủ của Nhạc Thành.

- Con rắn chết, chủ nhân quay trở về.
- Không cần người nói, ta cũng biết.

Khiếu Thiên Hồ mau chóng cùng với Tử Điện Mãng từ trong Phá Quân Bang vọt ra.

- Chủ nhân.
- Chủ nhân.

Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng dùng linh hồn truyền âm tới.

- Các người sao rồi, Phá Quân bang đạo này có chuyện gì không?

Nhạc Thành dùng linh hồn truyền âm nói.

- Chủ nhân, chúng ta đều tốt, chỉ là lần trước tên Lương Ngọc đã tới, bắt quá không có chuyện gì.

Khiếu Thiên Hồ trả lời.

- Ta biết, chuyện này để sau hãy nói.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó liền đi vào bên trong Phá Quân Bang, bây giờ đại bộ phận đệ tử của Phá Quân Bang vẫn chưa biết Nhạc Thành, vừa thấy Nhạc Thành đi vào bọn họ đã ngăn cản.

- Người là ai, tới đây làm gì?

Một tam tinh đấu vương la lớn với snt.

- Ta ở bên trong.

Nhạc Thành cất tiếng nói, xem ra mình bề quan năm tháng, Phá Quân Bang đã phát triển không tệ, ở bên ngoài cũng đã có tam tinh đấu vương, cũng không biết hiện tại Thác Ni tư, Trần Bưu bọn họ phát triển ở Quỷ Uyên thế nào.

- Cái gì, nơi này là Phá Quân Bang, người nhất định là gian tế, ta trước hết bắt người lại đã.

Mọi người nghe thấy Nhạc Thành nói là hắn ở bên trong thì cười khẩy, Phá Quân Bang ngày càng có danh khí, không ít người giả mạo là người của Phá Quân Bang để khi dễ người khác, chỉ là người giả mạo nếu như bị Phá Quân Bang bắt được thì sẽ bị giáo huấn rất nặng.

- Bang chủ, người xuất quan rồi sao.

Một thân ảnh màu xanh đi ra, nhìn thấy mọi người đang định động thủ với Nhạc Thành thì biến sắc sau đó lập tức la lớn:

- Mấy tên hỗn đản này, các người dám bắt kính với bang chủ, ta không thu thập các người không được.

- Quách Dương bọn hắn không sai, cẩn thận một chút cũng tốt.

Nhạc Thành cười cười không ngờ Quách Dương trong ba tháng này đã phát triển tới nhị tinh đấu vương.

- Bái kiến bang chủ.

Nguyên một đám nghe thấy Quách Dương gọi người này là bang chủ thì sắc mặt biến đổi may mà lúc này bọn hắn không động thủ, nếu không thì thê thảm rồi.

-Ừ.

Nhạc Thành lên tiếng sau đó lập tức nói với Quách Dương.

- Bốn vị phó bang chủ đâu.

- Bẩm bang chủ.

Quách Dương nói:

- Bây giờ là năm vị phó bang chủ rồi, Nhạc Kiều tiểu thư cũng đã gia nhập Phá Quân Bang, bọn họ hiện tại đang ở bên trong.

- A, mau đi đi, ta muốn gặp các nàng.

Nhạc Thành không ngờ Nhạc Kiều cũng gia nhập, chỉ là như vậy cũng tốt, miễn cho người khác khi dễ.

- Hắn là bang chủ sao?

- Nghe nói bang chủ đã từng một mình thu thập cả thanh Long Bang, chúng ta vì ngưỡng mộ bang chủ mới gia nhập Phá Quân bang.

- Bang chủ thật sự có cá tính, lần này bang chủ quay về chúng ta có thể báo thù.

Nhạc Thành vừa lên lầu, một số người của Phá Quân bang đã thấp giọng nghị luận, tất cả người của Phá Quân Bang đều biết chuyện Nhạc Thành diệt Thanh Long Bang.

Khiếu Thiên Hồ cùng với Tử Điện Mãng đi theo sau lưng của Nhạc Thành, bây giờ chúng cuối cùng cũng có thể đi khắp nơi, không có Nhạc Thành ở đây, bọn chúng liên tục bị bốn cô gái chà đạp, điều kỳ quái thứ nhất là Âu Dương Phiên tình muốn bắt Khiếu Thiên Hồ đi tắm rửa, khiến cho nó sợ hãi ba ngày không dám lộ diện.

Ở trong phòng của Hân nhi, Nhạc Thành nghe thấy tiếng cười nói của năm nữ nhân.

- Sao vậy, các người hôm nay tại sao lại rảnh rỗi trò chuyện vậy?

Nhạc Thành đẩy cửa đi vào, năm nữ nhân đang vây quanh đùa giỡn.

- Biểu ca.

- Nhạc Thành.

Năm nữ nhân nhìn thấy Nhạc Thành tiến tới thì suy nghĩ.

- Biểu ca, tại sao huynh lại tới đây, không phải còn một tháng nữa sao?

Tô Hân Nhi hỏi.

- Đúng thế Nhạc Thành, không phải người nói còn phải bề quan một tháng nữa sao, tại sao mới năm tháng đã xuất quan.

Tư Mã Yên Nhiên nhìn Nhạc Thành, khuôn mặt vô cùng ôn nhu.

- Một lời khó nói hết.

Nhạc Thành mỉm cười, sau đó ngồi xuống nói với Nhạc Kiều:

- Kiều tỷ, tại sao tỷ cũng gia nhập Phá Quân Bang.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

145. Chương 116 : Bại Gia Biểu Diễn .

(1)

Cứ như vậy, hừng đông hôm sau Nhạc Thành mới tái nhợt sắc mặt đi ra. Trải qua một đêm luyện chế, cuối cùng Vô Thượng Khốn Tiên pháp và Âm Dương Kiếm cũng đã được luyện chế thành công.

Với cấp bậc của Vô Thượng Khốn Tiên pháp và Âm Dương kiếm hiện tại mà nói, hai pháp khí này đã đến tình trạng linh khí.

- Azzzz, mình phải nghĩ cách có một nhân vật mới được, nếu không sau này không thể phát huy uy lực lớn nhất của Vô Thượng Khốn tiên pháp.

Bây giờ điều duy nhất Nhạc Thành có thể xác định chính là pháp nhân của Vô Thượng Khốn tiên pháp có vấn đề, nhất định phải có một bảo vật làm nhân trận thì mới có thể phát huy uy lực lớn nhất. Cũng như là mất cầu con người vậy.

Chỉ là Nhạc Thành cũng biết chuyện này không cần gấp, cần phải có cơ duyên, cơ duyên đến thì mọi chuyện đều có thể giải quyết.

- Hôm nay nên đối phó với Tuyết Lâm bang và Kiêu Hùng bang, cũng là cơ hội tốt để rèn luyện thực lực của mình.

Nhạc Thành nhìn sắc trời mà lẩm bẫm nói.

Với Nhạc Thành, thực lực của hắn bây giờ đối phó với Tuyết lâm bang và Kiêu Hùng bang thì quả thực rất dễ dàng, một Tuyết Lâm bang và một Kiêu Hùng bang ở đấu khí học viện kỳ thực không đáng để Nhạc Thành hao tổn tâm trí như vậy. Nhạc Thành chỉ muốn nhân dịp này trấn áp Kiêu Hùng bang và Tuyết Lâm bang, đồng thời đào tạo ra những thực lực tinh nhuệ cho tương lai, những thực lực này Nhạc Thành tin rằng sớm muộn gì cũng có lúc dùng tới.

Mà thể lực tinh nhuệ nhất không thể nghi ngờ chính là đấu khí học viện này, về phần thực lực của Đồng Đại Ngưu và Thác Ni Tư trong Quỷ Uyên Nhạc Thành mặc dù rất coi trọng nhưng những người kia cũng chỉ là thực lực bên ngoài của hắn mà thôi.

Ngay tại sáng sớm hôm đó, Nhạc Thành triệu tập tất cả người của Phá Quân Bang, bao gồm hai trăm mười sáu người không tính ngũ nữ thì lực tinh Đấu vương có một người, ngũ tinh Đấu vương có ba người, tứ tinh Đấu vương có sáu người, tam tinh đấu vương có mười lăm người, nhị tinh đấu vương có hai mươi tám người nhất tinh đấu vương có bốn mươi ba người, tất cả cao thủ đấu vương cộng lại là chín mươi sáu người.

Chín mươi sáu đấu vương, đội hình như vậy đủ để Nhạc Thành xưng bá, tuy nhiên ở trong Đấu khí học viện, thực lực của Phá quân bang cũng chỉ xếp thứ nhất mà thôi không đủ để áp đảo quần hùng.

Kiêu Hùng bang hiện tại cũng có hơn hai trăm người, trong đó số đấu vương cũng tới hơn một trăm người, so với Phá Quân bang thì số đấu vương còn nhiều hơn.

Về phần Tuyết Lâm bang cũng vậy, Tuyết lâm bang có tới ba trăm người, bên cạnh có bốn trăm cao thủ của Tuyết Lâm đế quốc, cao thủ đấu vương có tới hơn hai trăm, thực lực còn cường hãn hơn cả Phá quân bang.

Hopom nay mục tiêu của chúng ta là đánh các thế lực nhỏ, đặc biệt là những tiểu thế lực quan hệ tốt với Kiêu Hùng bang và Tuyết Lâm bang.

Nhạc Thành nói với tất cả người của Phá Quân bang.

Đồng thời Nhạc Thành cũng hứa hẹn với tất cả bang chúng của Phá Quân bang, chỉ cần người của Phá Quân Bang có cống hiến thì cũng sẽ được ban thưởng, cống hiến càng lớn thì phần thưởng càng cao, cao nhất có thể đạt tới lục phẩm đan dược, thấp nhất cũng được tứ phẩm đan dược.

Vừa nghe nói có thể có được đan dược lục phẩm, tất cả mọi người đều cao hứng và kích động. Đan dược lục phẩm, sợ rằng cả đấu khí học viện cũng không có bao nhiêu, phần thưởng này không ngờ lại cao như vậy.

Mặt khác Nhạc Thành cũng cấp phát cho các vị trưởng lão mỗi người một viên đan dược ngũ phẩm, về phần muốn trở thành trưởng lão thì thực lực phải rất mạnh, nếu không thì phải có nhiều cống hiến giống như là Quách Dương, mặc dù là nhị tinh Đấu vương nhưng từ lúc theo Nhạc Thành đã trung thành tận tụy cho nên Nhạc Thành đã để hắn làm đại trưởng lão.

Tạm thời thực lực của Nhạc Thành cũng không phải là mạnh, tuy nhiên bọn họ có rất nhiều thiên phú, Nhạc Thành có thể dựa vào đan dược của mình mà khiến cho tu vi của mình tăng vọt. Điều mà Nhạc Thành coi trọng nhất chính là trung thành, chỉ có những người ở bên cạnh mình thì mới là thế lực tinh nhuệ nhất trong tương lai.

Các vị trưởng lão ngoại trừ được hưởng một viên ngũ phẩm đan dược sơ giai thì mỗi tháng còn được một nghìn kim tệ, đãi ngộ như vậy so với các gia tộc bên ngoài thực sự còn tốt hơn. Bốn vị trưởng lão của Phá Quân Bang nghe thấy vậy thì liền cảm động.

Đối với chút vật ngoài thân, Nhạc Thành không để ý, nếu như hắn cần kim tệ thì luyện chế mười thanh bảo kiếm cũng có thể bán được mấy mươi vạn kim tệ, cho nên kim tệ giờ đối với Nhạc Thành chỉ là một con số mà thôi, chỉ cần có thực lực thì kim tệ khắp nơi đều có.

Đệ tử của Phá Quân bang bình thường mỗi tháng cũng được một viên tam phẩm cao cấp đan dược và năm mươi kim tệ, đãi ngộ này so với trưởng lão thấp hơn rất nhiều nhưng cũng đã không tệ. Tất cả các đệ tử bình thường hiện tại cũng chỉ có thể cần răng mà thôi.

Nhìn thấy Nhạc Thành đưa ra đãi ngộ với bang chúng, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên tình, Tư Mã Yên Nhiên, Tô Hân Nhi bốn người kinh ngạc không thôi, thủ bút này thật sự cũng quá lớn, không biết hắn kiếm

đầu ra nhiều kim tệ và đan được như vậy, đặc biệt mỗi háng một viên đan được ngũ phẩm cho các vị trưởng lão, thật sự là quá xa xỉ.

Sau khi ủng hộ sĩ khí, Nhạc Thành cũng đặt ra quy rcur, nếu như gia nhập Phá Quân Bang ngày sau phản lại bang thì kết quả chỉ có là chết, cho dù chạy đến chân trời góc bể thì cũng phải bắt về xử trí.

Về phần sai lầm sẽ bị xử phạt nghiêm khắc, đối với chuyện này, mọi người không hề dị nghị.

Sau đó, Nhạc Thành mang theo hơn hai trăm người Phá Quân bang mà xuất phát, muốn trực tiếp phá tan những tiểu thế lực của Kiêu Hùng bang và Tuyết Lâm bang. Những thế lực này đã nhất định phải phá bỏ, nếu nguyện ý gia nhập Phá Quân bang thì phải đáp ứng bang quy, nếu không muốn thì Nhạc Thành cũng không miễn cưỡng, chỉ là phải lập tức giải tán, nếu không nghe lời thì nhất định phải đánh cho tan ra.

Nhạc Thành tự mình suất lĩnh, trải qua ba ngày, Đấu khí học viện đã có một hồi phong ba, những thế lực lớn nhỏ đã trở nên bất an, có một số thế lực tổ hợp lại để đối phó nhưng hoàn toàn không phải là đối thủ của Phá Quân bang.

Trong ba ngày, Phá Quân bang cơ bản đã quét hết tất cả thế lực ở trong đấu khí học viện, không ai có thể chống cự trước sự đích thân dẫn đội của Nhạc Thành, trải qua ba ngày, Phá Quân Bang cũng đã bổ nhiệm thêm một ngũ tinh Đấu vương trưởng lão.

Ba ngày nay Phá Quân Bang đánh các thế lực nhỏ, một số thế lực trung tầng cũng bị xóa tên.

Bây giờ hiện tại Phá Quân Bang đã có hơn bảy mươi người gia nhập, tổng cộng là ba trăm người, chuyện này khiến cho Nhạc Thành cao hứng. Mục tiêu của Nhạc Thành là sau khi rời khỏi học viện đấu khí có thể mang ra đội ngũ ba trăm người tinh nhuệ, cộng thêm với việc mình dụng tâm bồi dưỡng, ba trăm người này có thể đột phá tới Đấu Hoàng trong vòng mười năm tới.

Về phần người của Đồng Đại Ngưu, Nhạc Thành có mục tiêu trong vòng tám năm mười năm có một vạn người, trong đó cao thủ đấu vương phải có ba nghìn người, đây là những thế lực tinh thuần.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

146. Chương 117 : Tiến Vào Quỷ Uyên . (1)

Bởi vì lần thứ nhất tu luyện này, tất cả các trưởng lão và lão sư đều không đi theo cho nên tất cả đều chỉ có thể dựa vào chính mình, người của các bang phái dĩ nhiên là đi theo bang phái của mình.

Thời gian tu luyện lần này chính là nửa năm, sau nửa năm mọi người sẽ phải quay lại Đấu Khí học viện.

- Hừ, người nghe cho kỹ, nếu có gì nguy hiểm thì phải chiếu cố tốt cho mình, ta không bảo vệ người được.

Đồng Phương Lạc Nhan trừng mắt nhìn Nhạc Thành.

- Vậy nếu như người gặp nguy hiểm thì ta nên hay không nên giúp người?

Nhạc Thành hỏi Đồng Phương Lạc Nhan.

Kể từ khi biết Đồng Phương Lạc Nhan là người của thần hoàng tộc, Nhạc Thành đối với nàng cũng có cái nhìn tốt lên.

Đồng Phương Lạc Nhan trừng mắt nhìn Nhạc Thành:

- Ta làm sao có thể gặp nguy hiểm gì, ở bên trong Quỷ Uyên ma thú nào dám đối phó với ta, ta giết chết nó.

- Lạc Nhan, bên trong Quỷ Uyên không phải chỉ có ma thú.

Đỗ Mật Nhi, Tư Mã Yên Nhiên, Hân Nhi nhóm người bọn họ tiến tới nói.

- Mật Nhi tỷ tỷ, Yên Nhiên tỷ tỷ, Hân Nhi tỷ tỷ, các tỷ vì sao lại đi cùng tên tiểu tử này một chỗ vậy, người này thực sự rất chán ghét, lần trước đã đụng phải muội, nếu như không phải viện trưởng nhờ ta đi theo hân thì ta đã mặc kệ.

Đông Phương Lạc Nhan nói.

Bởi vì quan hệ với Hàn Nguyệt cho nên Đông Phương Lạc Nhan đã sớm quen biết với Hân nhi, Yên Nhiên chúng nữ.

- Ra.

Một đám người xuất hiện trước mắt Nhạc Thành, chính là người của Tuyết Lâm Bang và Kiêu Hùng bang.

- Nạp Duy Tư, lần này ở trong Quỷ Uyên, chúng ta tuyệt đối không thể bỏ qua Nhạc Thành.

Lương Hùng đưa mắt nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện ra một hàn ý.

Nạp Duy Tư nhìn Nhạc Thành, sau đó nhìn Lương Hùng nói:

- Yên tâm đi, chúng ta tiến tới, đồng tâm đồng thủ.

- CHủ nhân, chúng ta có thể trở về nhân hình không?

Khiếu Thiên Hổ nói với Nhạc Thành, nửa năm nay nó và Tử Điện Mãng không trở về nhân hình, bị chúng nữ chà đạp.

- Các người tìm một chỗ trống, trở về nhân hình đi.

Nhạc Thành nói, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng trở thành nhân hình cũng thuận tiện một chút.

Lập tức Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng lặng lẽ rời khỏi, đoàn người Phá Quân Bang sau đó cũng tiến vào trong Quỷ Uyên.

Một lát sau, Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hổ từ trong rừng cây đi ra, nói với Nhạc Thành:

- Bái kiến chủ nhân.

- Nhạc Thành, hai người bọn họ là ai?

- Biểu ca bọn họ là ai?

Chúng nữ nhìn thấy Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng gọi Nhạc Thành là chủ nhân thì kỳ quái.

- Hai người bọn họ tại sao lại kỳ quái như vậy, giống như ma thú mà không phải ma thú.

Đông Phương Lạc Nhan thì thầm nói, nhìn Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng năng liên tò mò. Khí tức của hai con quái thú này thật kỳ quái.

Kỳ thật đây là tại vì tu vi của Đông Phương Lạc Nhan quá thấp, thực lực của nàng thấp hơn hai con ma thú này cho nên cảm nhận tương đối yếu ớt.

- Người này gọi là Khiếu Thiên, người này gọi là Tử Long.

Nhạc Thành cũng không hỏi nhiều, miễn cho các nàng bị hù chết.

- Tại sao bọn hân cũng tới?

Tư Mã Yên Nhiên thì thầm nói, bởi vì ở Tả Tinh Đảo, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng đã ra mắt nàng.

Qua đêm, mọi người đã tiến vào bên trong Quỷ Uyên, chung quanh Quỷ Uyên là một dãy núi lớn, ở đêm nay mọi người muốn ngủ trong rừng.

Mọi người chất củi đề phòng bị ma thú cấp thấp quấy rầy, Nhạc Thành dĩ nhiên ở cạnh với Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hổ cùng một chỗ.

- Chủ nhân, có không ít người vây quanh đây.

Vào giờ tỵ, khi mọi người đang tiến vào trong tình trạng tu luyện thì Khiếu Thiên Hổ nói với Nhạc Thành, dựa vào thực lực của nó thì cho dù người ta ở ngoài nghìn mét cũng bị nó phát giác.

- Cuối cùng cũng đã tới.

Nhạc Thành hơi cười cười, trong mắt hiện ra lãnh ý, hẳn đã sớm đoán được đêm nay có người tới.

- Tất cả mọi người đứng lên, chuẩn bị chiến đấu.

Nhạc Thành cất tiếng nói với tất cả mọi người, Khiếu Thiên Hổ có thể ngăn người đến từ cách xa cả nghìn mét, nhưng Nhạc Thành dự định sẽ mang Phá Quân Bang của mình tới động thủ, tình huống này phải rèn luyện cho người của Phá Quân Bang để họ càng thêm tinh nhuệ.

- Có người đến, mọi người mau chuẩn bị.

Quách Dương và năm vị trưởng lão liền ngồi dậy, tất cả đều nắm binh khí trong tay.

- Nhạc Thành, số người đến đây không ít.

Tư Mã Yên Nhiên và Đỗ Mật Nhi đứng lên, linh hồn lực của luyện được sư là thứ cường đại, trước sự nhắc nhở của Nhạc Thành, các nàng cũng phát hiện có không ít người tiếp cận Phá Quân bang.

- Không có chuyện gì, chút nữa các người cẩn thận một chút.

Nhạc Thành nói với Hân nhi, Nhạc Kiều, Yên Nhiên chúng nữ.

Mục đích của Nhạc Thành chỉ là rèn luyện người của Phá Quân Bang, nếu như chúng nữ có gì tổn thương thì hẳn không muốn. Ngay lập tức Nhạc Thành đối với Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng đưa một ánh mắt, ý bảo rằng bọn chúng hãy bảo vệ chúng nữ cho tốt.

- Đã đến thì đi ra đây.

Nhạc Thành nói vào trong bóng tối.

- Ha ha, các người đã biết là chúng ta tới thì hãy chuẩn bị tiếp nhận sự giáo huấn của chúng ta.

Hai trăm người của Phá Quân Bang bị bao vây, đi trước hết là Lương Ngọc, Lương Hùng và Nạp Duy Tư, mặt khác còn có mấy người có tu vi thực lực lục tinh Đấu vương và ngũ tinh đấu vương.

- Lương Ngọc, không ngờ người còn dám tới gặp ta.

Nhạc Thành chăm chú nhìn Lương Ngọc, trong mắt xuất hiện một tia sát ý.

- Tiểu tử họ Nhạc, đừng cho là ta sợ người, hôm nay ta không giáo huấn người không xong, người hôm nay phải chịu chết.

Bị Nhạc Thành nhìn, Lương Ngọc cũng cảm thấy sợ hãi, nhưng nhìn thấy có đại ca bên cạnh của mình cho nên vẫn lớn gan.

- Các người ở trong Quỷ Uyên ra tay với người của học viện, không sợ khi về bị viện trưởng trách phạt sao?

Một người của Phá Quân Bang nói với đám người Kiều Hùng.

Lương Hùng cười to nói:

- Nực cười, chúng ta là hài tử ba tuổi sao, quy định chó má của học viện đó có tác dụng gì với chúng ta.

- Nạp Duy Tư, Lương Hùng, các người muốn bị đánh nữa sao?

Một cô gái áo vàng xinh đẹp đi ra nhìn Lương Hùng và Nạp Duy Tư.

- Đông Phương Lạc Nhan, tại sao cô nương cũng ở đây?

Khuôn mặt của Nạp Duy Tư và Lương Hùng trở nên khó nhìn hơn vài phần, bọn họ đã nhận qua đòn của Đông Phương Lạc Nhan.

- Các người mau đi cho ta, nếu không đừng trách ta khách khí.

Đông Phương Lạc Nhan hằm hừ hai mắt nói.

Nạp Duy Tư Và Lương Hùng nhìn nhau, sau đó Lương Hùng nói với Đông Phương Lạc Nhan:

- Đông Phương Lạc Nhan, cô nương có thể rời đi, chỉ là chúng ta không thể không đối phó với Phá Quân Bang.

Hai người e ngại Đông Phương Lạc Nhan, nhưng trước mắt nhiều người chúng không dám tỏ ra sợ nàng ta.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

147. Chương 117 : Tiến Vào Quỷ Uyên .

(2)

- Đệ tử của Phá Quân Bang nghe cho kỹ, lên cho ta, nếu như giết được một người ta thưởng một viên ngũ tứ phẩm trung giai, giết được hai người thưởng một viên đan dược ngũ phẩm, mọi chuyện sau này do ta gánh chịu.

Nhạc Thành nói với đệ tử của Phá Quân Bang.

Hàn Giang Đào mặc dù nói nếu ở Quỷ Uyên giết chóc thì sẽ bị học viện nghiêm trị nhưng Nhạc Thành mặc kệ, dù sao mình cũng không chủ động, là do bọn chúng tự tìm tới cửa, Nhạc Thành tuyệt đối không bỏ qua cơ hội này.

- Giết.

Tất cả người của Phá Quân Bang liền phát tiếng, giết hai người được một viên ngũ phẩm đan dược, tất cả mọi người đầy lửa nóng, mấy ngày nay ở trong học viện, Nhạc Thành đã nói với người của Phá Quân Bang, nếu như lập nhiều thành tích có thể tiến lên chức vị trưởng lão.

Kiều Hùng bang và Tuyết Lâm bang mặc dù khinh thường người của Phá Quân Bang, nhưng dù sao bọn họ cũng là học viên của đấu khí học viện, không dám giết, Lương Hùng và Nạp Duy Tư chỉ dự định giết một mình Nhạc Thành mà thôi.

Nghe thấy tiếng quát của Phá quân bang, trong mắt mọi người tràn ngập sát khí, người của Tuyết Lâm bang và Kiêu Hùng bang đều hơi lo sợ.

- Mọi người không cần phải sợ, bọn hắn chỉ là một nhóm mà thôi, chúng ta có nhiều người.

Nhìn thấy nhiều người lo lắng, Lương Hùng liền cảm thấy nóng nảy.

- Có đúng không, mọi người giết cho ta.

Nhạc Thành một lần nữa nói với người của Phá Quân Bang, thân ảnh của hắn biến mất ngay tại chỗ, Âm Dương Kiếm nắm chặt trong tay, hung hăng đánh về phía Lương Ngọc.

- Giết.

Nhìn thấy bang chủ đánh, Quách Dương cũng cuồng nhiệt lên, hô lớn một tiếng ngay sau đó hơn một trăm người của Phá Quân Bang tấn công về phía đối phương, khí thế vô cùng mạnh mẽ.

- Mọi người đừng sợ, lên.

Lương Hùng lớn tiếng nói với mọi người, sau đó hắn lập tức dẫn đầu đánh về phía người của Phá Quân Bang.

Lương Ngọc là Luyện Dược sư, rất không thích hợp cận chiến cho nên lùi về phía sau một chút.

- Lần này ta sẽ không tha cho người.

Thanh âm của Nhạc Thành đã ở bên tai Lương Ngọc, một màn kiếm quang bổ xuống.

- Xoẹt.

Sắc mặt của Lương Ngọc hơi biến đổi, đối với Nhạc Thành hắn đã sinh lòng sợ hãi, nhanh chóng ngưng tụ một đan hỏa nóng bỏng đánh về phía Nhạc Thành. Đan hỏa của hắn so với Luyện Dược sư bình thường còn mạnh hơn.

- Phóc.

Trước đan hỏa của Lương Ngọc, kiếm quang của Nhạc Thành ngăn lại, tất nhiên Nhạc Thành cũng không dùng toàn lực.

- Đùa với lửa sao, ta cùng chơi với ngươi.

Nhạc Thành cười lớn, vốn hắn cũng không muốn giết Lương Ngọc, như vậy quá tiện nghi cho hắn.

- Xoẹt.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành ngưng kết, hai luồng vô thượng chân hỏa ngưng tụ lại, công kích về phía Lương Ngọc.

- Nhị đệ chú ý.

Lương Hùng đang mải đối phó với một tứ tinh đấu vương nhìn thấy Lương Ngọc bị Nhạc Thành công kích thì vội vàng công kích về phía Nhạc Thành.

- Chủ nhân chú ý.

Khiếu Thiên Hổ cũng không biết Nhạc Thành có thực lực gì nhưng Lương Hùng đã là bát tinh Đấu vương cho nên cũng nhanh chóng chắn trước người của Lương Hùng.

- A... a.

Một luồng vô thượng chân hỏa xuất hiện, Lương Ngọc giống như là gặp khắc tinh vậy, đan hỏa lập tức bị đánh tan, vô thượng chân hỏa của Nhạc Thành cũng lưu ở trên người của hắn.

- Thật là muốn chết.

Thân ảnh của Nhạc Thành xẹt qua tạo thành một đường vòng cung, lập tức ngưng tụ một lực công kích tấn công về phía Lương Ngọc.

- Nhị đệ.

Nhìn thấy tình huống của Lương Ngọc, Lương Hùng nhanh chóng đỏ cả hai mắt lên, tuy nhiên bị Khiếu Thiên Hổ ngăn lại, mặc kệ thế nào thì công kích cũng không có hiệu quả.

- Lương Hùng, ta giúp ngươi.

Nạp Duy Tư nhìn thấy tình huống của Lương Hùng thì biết rằng phải nhanh chóng đi giúp Lương Hùng.

- Nạp Duy Tư, hôm nay không nên đánh người.

Một thân ảnh màu vàng hiện tới trước mặt Nạp Duy Tư.

- Ngươi...

Nhìn thấy thân ảnh của Đông Phương Lạc Nhan, Nạp Duy Tư liền nhớ tới thảm trạng lần trước, trong chớp mắt liền muốn bỏ chạy.

- Ngươi không chạy thoát được đâu.

Đông Phương Lạc Nhan khẽ kêu lên một tiếng, sau đó khởi động một mảng quyền tấn công về phía hắn.

-Thịch.

Liên tục bị Vô Thượng chân hỏa và Tru Ma trường của Nhạc Thành đánh trúng, thân hình của Lương Ngọc giống như là điều bị đứt dây vậy, bay ngược ra bên ngoài.

- Lương Ngọc lần trước ta bỏ qua cho người, người vẫn tới đấu khí học viện tìm ta gây phiền toái.

Nhạc Thành từ từ tới bên cạnh người của Lương Ngọc mà nói.

Khuôn mặt của Lương Ngọc hiện tại đã trở nên trắng bệch, ngực cũng có máu tươi, thoát nhìn vô cùng kinh khủng:

- Người thả ta ra, lần sau ta không dám nữa.

- Đáng tiếc, người không có cơ hội.

Sắc mặt của tn trầm xuống, sau đó phi kiếm ở trên không trung chiếu rọi xuống, Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Mọi người xem, đây chính là kết cục của việc đối đầu với Phá Quân Bang.

Trong ánh mắt của mọi người, Nhạc Thành dùng Âm dương kiếm trong tay, Kiếm Quang đại phát, lập tức cắt đầu của Lương Ngọc xuống, một dòng máu đỏ tươi xuất hiện.

- Không được, không được.

Nhìn thấy thân thể của Lương Ngọc bị tách ra, Lương Ngọc hai mắt tóe lửa, khàn giọng hô:

- Nhạc Thành, ta muốn giết người.

- Mọi người giết cho ta.

Nhìn thấy Nhạc Thành giết Lương Ngọc, sĩ khí của Phá Quân Bang càng thêm cuồng nhiệt. Bọn người của Tuyết Lâm Bang và Kiêu Hùng bang thấy vậy thì không kìm nổi mà hoảng sợ, đột nhiên có người bỏ chạy.

Cái này cũng khó trách, ở đấu khí học viện, thành lập bang phái chẳng qua chỉ để khi dễ các học viên khác.

Tuy nhiên Nhạc Thành thành lập Phá Quân Bang thì mục đích không như vậy, cộng thêm sự hấp dẫn của Đan Dược, cho nên người của Phá Quân bang liền ra sức liều mạng.

Cuộc chém giết đã chính thức diễn ra, đột nhiên người của Phá Quân Bang hung hăng đánh tới, Hân Nhi và Nhạc Kiều cũng tiến lên.

- Mọi người chạy đi.

Không biết ai là người đầu tiên hô lên, sau đó mọi người bắt đầu chạy tứ tán.

Nhạc Thành đánh giá toàn trường, mặc dù Phá Quân bang chỉ bằng một nửa đối phương nhưng sĩ khí đã tăng lên rất cao, không hề rơi vào thế hạ phong.

- Khiếu Thiên người lui ra để ta tiến tới.

Nhạc Thành đi tới trước mặt Lương Hùng, bởi vì Nhạc Thành không hạ lệnh cho nên Khiếu Thiên Hổ cũng không giết hấn, chỉ là thương thế của Lương Hùng hiện tại cũng đã là không nhẹ .

- Nhạc Thành, ta muốn giết người.

Nhìn thấy Nhạc Thành vừa giết em ruột của mình, Lương Hùng nhin không được mà nổi giận, trong tay là một thanh trường kiếm, hung hăng bổ về phía Nhạc Thành.

- Là người của Lương gia muốn chọc tới ta, các người muốn chết thì ta sẽ không ngăn cản.

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống, sau khi xuất quan, hấn cũng muốn thử thực lực của mình, hiện tại Lương Hùng đã là bất tinh đấu vương.

- Xoẹt.

Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành ngưng tụ thành một mảng kiem quang, nghênh hướng về phía của Lương Hùng mà tấn công.

- Thịch.

Một tiếng thật lớn vang lên, thân hình của Lương Hùng bị Nhạc Thành đẩy lui tới hơn mười bước, bây giờ Lương Hùng mới nhận ra Nhạc Thành còn mạnh hơn cả mình, ngay cả Nạp Duy Tư cũng không có thực lực như vậy.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

148. Chương 118 : Hắc Y Nhân Khủng Bố .

(1)

- Nạp Duy Tư, tới giúp ta

Biết rõ không phải là đối thủ của Nhạc Thành, Lương Hùng quay đầu lại cầu cứu Nạp Duy Tư.

Lâm Lương Hùng nhìn vào Nạp Duy Tư bị Đông Phương Lương Nhan cuốn lấy làm bị thương không nhẹ, sắc mặt trở nên một mảng trắng bệch, bây giờ Nạp Duy Tư cũng không hi vọng người khác giúp hắn.

- Ta và ngươi liều mạng.

Lương Hùng nổi giận mà quát, đầu khí toàn thân chấn động, chung quanh bao phủ một mảng ánh sáng, ngay lập tức Lương Hùng xuất ra một màn kiếm quang bổ về phía Nhạc Thành.

- Thực lực không tệ, chỉ là so với ta thì kém một chút mà thôi.

Nhạc Thành cười cười, lập tức Âm Dương kiếm trong tay của hắn vận khởi một mảnh kiếm mang.

- Thịch.

Một lực lượng khổng lồ vang lên, lập tức thân hình của Lương Hùng bị đánh bay mấy chục thước, toàn thân đã ngập tràn vết máu.

- Ngươi không nên chọc tới ta.

Nhạc Thành đi tới Lương Hùng, Lương gia hai huynh đệ nhất định phải giết, nếu không sau này sẽ có không ít phiền toái, cho dù Lương Hùng không thể đối phó với mình thì sau này bọn hắn quay về Tả Tinh Đảo sớm muộn cũng gây tai họa với Tư Mã gia.

- Nhạc Thành... dừng...

Nhìn thấy Nhạc Thành đi tới, Lương Hùng hiện ra một vẻ sợ hãi, đồng tử cũng gấp rút co lại.

- Là ngươi, hôm nay ngươi muốn ta chết thì chúng ta cùng chết.

Bỗng dưng Lương Hùng cười thảm, giọng cười này khiến cho người khác phải sởn cả tóc gáy lên.

- Xoẹt.

Trong tiếng cười thảm của Lương Hùng, một ngọc giản màu đen được hắn bóp nát, sau đó kinh khủng thảm thiết kêu lên:

- Hộ pháp cứu ta, hộ pháp cứu ta.

- Xoẹt.

Một thanh âm vô cùng quỷ dị cùng lúc với Lương Hùng bóp nát ngọc giản hiện ra trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, một luồng khí màu đen xuất hiện bên cạnh Lương Hùng, sau đó một người mặc hắc y từ trong luồng khí màu đen bước ra.

- Thật là vô dụng, lãng phí thời gian của ta.

Hắc y nhân bước ra, lạnh lùng nhìn Lương Hùng, toàn thân toát ra một hắc mang quỷ dị.

- Hộ pháp không nên, không nên, tha mạng...

Nhìn thấy hắc mang của Hắc y nhân, Lương Hùng kinh khủng lùi về phía sau một bước, vô cùng kiêng kỵ.

- Giữ người lại cũng vô dụng, không bằng để ta bồi bổ thân thể.

Hắc y nhân lạnh lùng âm hiểm, bàn tay dài vươn ra, vỗ vào đầu của Lương Hùng.

- Ti ti.

Một màn sương mù màu đen từ trong thân thể của Lương Hùng ngập ra, bị hắc y nhân hít vào trong lỗ mũi.

- A.

Lương Hùng không ngừng phát ra tiếng kêu thảm thiết, toàn thân bị một mảng khủng bố màu đen bao quanh, cả người tựa như biến thành một cây khô.

Cảnh tượng này quá kinh khủng khiến cho những người của Tuyết Lâm bang và Kiêu Hùng bang chưa chạy đi cũng lùi về phía bên cạnh người Phá Quân Bang, trong lòng bọn họ vô cùng rung động.

Mà ngay cả Đông Phương Lạc Nhan cũng dừng đánh Nạp Duy Tư, nhìn cảnh tượng quỷ dị phía trước phát sinh.

Nhạc Thành đánh giá hắc y nhân phía trước, hắn toàn thân mặc hắc y, trên đầu có một mũ đen, Nhạc Thành cảm nhận được âm khí khó chịu từ đó.

- Có nhiều gia hỏa như vậy, đủ để ta bồi bổ thân thể.

Hắc y nhân nhìn mọi người rồi lập tức nói:

- Không ngờ đấu khí học viện này lại có một tiểu gia hỏa của Thần hoàng tộc, lần này ta gặp được người đùng hòng bỏ chạy.

- Người là ai, tại sao phải tìm ta?

Vừa nghe tới Thần hoàng tộc, Đông Phương Lạc Nhan sợ hãi nhìn hắc y nhân, nàng cũng không phải sợ hắn mà là nhìn thấy hắc y nhân nuốt chửng Lương hùng thì cũng hơi kinh hoàng mà thôi.

- Hóa ra người này đang tìm thần hoàng tộc Đông Phương Lạc Nhan.

Nhạc Thành lầm bầm nói.

- Người là ai?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi hắc y nhân, hắn cảm thấy thực lực của hắc y nhân rất cao.

- Ha ha.

Hắc y nhân cười âm lệ nói:

- Ta là người thế nào, mấy tên tiểu quỷ các ngươi còn chưa xứng để biết.

Nói xong, thân hình của Hắc y nhân biến mất ngay tại chỗ, hướng về phía Nhạc Thành mà chụp tới, dường như một lần nữa muốn thi triển thuật thôn phệ.

- Lớn mật.

Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng đồng thời hét lên một tiếng, hung hăng công kích về phía hắc y nhân, Nhạc Thành cũng mượn cơ hội này mà lùi về phía sau mấy thước.

- Thịch.

Hai tiếng nổ mạnh vang lên, Hắc y nhân nhìn thấy Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng công kích thì không thể không duỗi ra thêm một tay mà nghênh đón.

Ba luồng lực lượng chạm vào nhau ở trên không trung, một mảng thanh mang chói mắt tán ra.

Hai tiếng phá hủy khổng lồ vang lên, thân hình Hắc y nhân lùi về phía sau mấy thước, mà Khiếu Thiên Hồ Tử Điện Mãng cũng lùi về phía sau mà ở cạnh Nhạc Thành.

- Chủ nhân, hẳn rất lợi hại, người trước hết mang nữ chủ nhân đi trước đi.

Tử Điện Mãng nói với Nhạc Thành.

- Thực lực thật cường hãn.

Nhạc Thành cũng chấn kinh, thực lực của Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ Nhạc Thành biết rõ ràng nhất, nửa năm nay mình cho bọn chúng không ít được, bây giờ đối phó với thập tinh đấu hoàng cũng không là vấn đề. Hắc y nhân kia nhất định đã là cường giả đấu tông siêu cấp.,

- Hai con lục giai ma thú.

Nhìn Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng thần sắc của hắc y nhân cũng biến đổi rồi lập tức nói:

- Xem ra đấu khí học viện có không ít đề phòng, chỉ là bọn họ không biết rằng Ma thần điện có phái Đấu tông tới.

- Các người đừng tính đến chuyện chạy, bởi vì có chạy cũng không thoát được đâu.

Hắc y nhân nở ra một nụ cười âm lệ làm cho người ta sởn cả gai ốc.

- Chủ nhân, làm sao bây giờ?

Khiếu Thiên Hồ hỏi Nhạc Thành, thực lực của hắc y nhân cũng trên cả nó và Tử Điện Mãng.

- Không sao, liều mạng thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, nếu như chạy thì sớm muộn cũng bị hắc y nhân đuổi giết, không bằng tụ tập lại, ít nhất hiện tại Nhạc Thành cũng còn có một át chủ bài.

- Ai nói chúng ta muốn chạy, người rút cuộc là ai?

- Ta nói rồi, các người không xứng biết rõ, chịu chết đi.

Hắc y nhân cười lạnh một tiếng rồi tiến tới gần, một chưởng mang màu đen tấn công về phía Nhạc Thành.

- Vô Thượng Khốn Tiên Tháp.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, thanh mang từ mi tâm bắn ra, sau đó một tòa tháp lớn ngấn ở trước Hắc y nhân.

Nhạc Thành nhìn thấy công pháp của hắc y nhân có vô số ma đạo, mà vô thượng chân hỏa chính là khắc tinh của ma đạo.

- A.

Nhìn thấy tòa tháp này, hắc y nhân cũng hơi kinh hãi, hắc mang của hắn liền tập kích xuống.

- Xuy xuy.

Một hồi thanh âm vang lên, bên trong Vô Thượng Khốn tiên tháp có một ngọn lửa nóng bỏng thoát ra, đột nhiên tập kích về phía Hắc y nhân.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

149. Chương 119 : Tứ Đại Tộc Nhân , Tứ Đại Thú Tộc .

(1)

- Có cường giả tới đây, ta đi trước, ta sẽ lại gần sau.

Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành, sau đó liền biến mất ở trên không trung.

- Người mặc áo đen kinh khủng kia đã biến mất.

Mọi người vẫn chưa định thần mà nhìn lên không trung, vừa rồi tất cả thật là đáng sợ.

- Xoẹt.

Một thanh âm từ trên không trung truyền tới, lập tức hai bóng người xuất hiện.

- Các người không sao chứ?

Người đến chính là Hàn Giang Đào và một lão giả tóc trắng.

- Viện trưởng, sao người lại tới đây?

Nhạc Thành hỏi Hàn Giang Đào, ánh mắt của hắn đánh giá lão giả tóc trắng ở bên cạnh, theo khí tức từ trên thân thể của lão, Nhạc Thành chắc chắn tu vi của ông không dưới Yêu Huyền.

- Hoàng long thân thể, huyết mạch đấu đế, người chính là người của Nhạc gia?

Lão giả tóc trắng đánh giá Nhạc Thành sau đó biến sắc, ngưng trọng hỏi.

- Hoàng long thân thể, đúng là đấu đế long mạch.

Hàn Giang Đào cũng thay đổi sắc mặt lớn, chăm chú nhìn Nhạc Thành.

- Ta họ Nhạc, vị này chính là...

Nhạc Thành hỏi Hàn Giang Đào, trong lòng hắn cũng rất kỳ quái, hắc y nhân kia nhận ra mình có thân thể Hoàng Long mà lão giả tóc trắng và Hàn Giang Đào cũng nhận ra được, chẳng lẽ thân thể Hoàng long kỳ diệu như vậy sao.

- Vị này chính là thái thượng trưởng lão của học viện.

Hàn Giang Đào nói:

- Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì, chúng ta cảm nhận được một lực lượng khủng bố.

- Là người của Hắc Ám thần điện tới, hắn là một hộ pháp, thực lực đã đạt tới Đấu tông.

Lão giả tóc trắng nói:

- Chỉ là hắn đã đi rồi, hình như còn bị thương.

Đối với sự suy đoán của lão giả tóc trắng, Nhạc Thành không thể không bội phục, học viện đấu khí quả nhiên là có rất nhiều nhân tài.

- Nhạc gia, Thần Hoàng tộc, Hắc Ám thần điện lại sắp khai chiến.

Lão giả tóc trắng kia thở dài sau đó nói với Hàn Giang Đào:

- Chúng ta quay về đi, nơi này có cao nhân, bọn họ cũng sẽ không xảy ra nguy hiểm gì.

Bạch trưởng lão, có muốn mang Đông Phương Lạc Nhan về học viện không, như vậy sẽ an toàn hơn.

Hàn Giang Đào nói với lão giả tóc trắng.

- Không cần, để cho Lạc Nhan đi theo Nhạc Thành là được rồi, nó cũng cần rèn luyện một chút.

Trưởng lão họ Bạch kia khẽ nói.

- Nhạc Thành, người đi theo ta ra ngoài này một chút.

Hàn Giang Đào nói với Nhạc Thành, sau đó hướng về phía rừng cây xa xa mà đi tới.

Nhạc Thành biết rằng Hàn Giang Đào có chuyện quan trọng cần nói với mình.

- Viện trưởng, người gọi ta ra đây có chuyện gì vậy?

Nhạc Thành ở sau lưng Hàn Giang Đào hỏi.

- Không sai.

Hàn Giang Đào xoay người nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Người biết thân phận của Đông Phương Lạc Nhan rồi đúng không.

- Vâng.

Nhạc Thành gật nhẹ đầu, Hàn Nguyệt mấy ngày trước cũng đã nói với hắn Đông Phương Lạc Nhan là người của Thần Hoàng tộc.

Đông Phương Lạc Nhan là người của Thần hoàng tộc, hơn nữa địa vị cũng rất vi diệu, được đưa tới Đấu Khí học viện chúng ta học tập.

Hàn Giang Đào nói:

- Người đối với Nhạc gia có hiểu rõ không, chuyện của Nhạc gia có biết hết chứ/

- Viện trưởng nói đến chuyện đấu để huyết mạch trên người của tại hạ sao?

Nhạc Thành hỏi Hàn Giang Đào, vốn Nhạc Thành cũng muốn hỏi chuyện này.

- Không phải, ta hỏi là chuyện của Nhạc gia người biết bao nhiêu?

Hàn Giang Đào cất tiếng.

- Không biết nhiều, tại hạ chỉ nghe nói huyết mạch của Nhạc gia đã rất mỏng manh, chuẩn bị suy tàn.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Chuyện của Nhạc gia, Nhạc Tử Sơn cũng chỉ nói như vậy với Nhạc Thành. Nhìn biểu tình của Hàn Giang Đào, Nhạc Thành suy đoán rằng Hàn Giang Đào biết không ít chuyện của Nhạc gia.

Đối với Nhạc gia, Nhạc Thành cũng biết rõ Nhạc gia không hề đơn giản, chỉ cần nhìn Hoàng long thân thể của mình thì biết.

Hàn Giang Đào nói:

- Nhạc gia kỳ thật cũng không phải là suy tàn, phụ thân của người không muốn nói cho người chắc là có lý do, sau này ông sẽ nói, người có hoàng long thân thể, người của Hắc Ám Thần điện dĩ nhiên không bỏ qua cho người, về sau người cần phải cẩn thận một chút.

Nhạc Thành nói:

- Hắc Ám thần điện, viện trưởng nói chính là tổ chức bí ẩn đứng đằng sau người áo đen kia sao?

- Hắc Ám Thần điện là một khủng bố lực lượng, cho dù Đấu khí học viện và Nhạc gia thời thịnh thế cũng không bằng, không phải là đối thủ. Lực lượng của bọn họ quá lớn, chỉ là bọn họ cũng không ở gần đấu khí học viện nên chúng ta mới có thể chống lại.

Hàn Giang Đào tiếp tục nói:

- Lúc trước, Nhạc gia liên hợp tứ đại tộc nhân và tứ đại thú tộc đã đánh cho Hắc Ám thần điện trọng thương, nhưng về sau xảy ra một chuyện khiến cho Nhạc gia bị chia năm xẻ bảy, tứ đại thú tộc và tứ đại tộc nhân cũng ngừng hợp tác, sau đó tứ đại thú tộc và tứ đại tộc nhân biến mất khỏi đại lục.

- Viện trưởng, người nói bọn họ sẽ không bỏ qua cho tại hạ là vì sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Bởi vì người có thân thể Hoàng Long, huyết mạch đấu đế, đây là uy hiếp rất lớn đối với bọn họ, nhất định sẽ không bỏ qua cho người.

Hàn Giang Đào nói.

- Viện trưởng, tứ đại nhân tộc, tứ đại thú tộc là gì?

Nhạc Thành tiếp tục hỏi, trong lòng hắn thầm suy nghĩ, Hắc Ám Thần điện nếu thật sự đến gây chuyện thì mình cũng không thể bỏ qua cho bọn họ.

- Ta đã nói nhiều rồi, thực lực của ngươi bây giờ không tệ, tuy nhiên cũng không phải là quá mạnh, chờ đến lúc ngươi mạnh hơn, ta tin rằng cha ngươi sẽ cho ngươi biết toàn bộ.

Hàn Giang Đào nói tiếp:

- Được rồi, các ngươi tiếp tục ở đây tôi luyện đi, về phần Đông Phương Lạc Nhan, ngươi cũng phải chiều cổ cho nàng ta tốt, vì nàng ta cũng có quan hệ không tệ với Nhạc gia.

Hàn Giang Đào nói xong thì liền nhảy lên, biên mất khỏi không trung, hướng về phía Đấu khí học viện mà bay về.

Nhạc Thành ở tại chỗ mà ngẩng đầu lên không trung, sắc trời hiện tại đã hơi sáng, mặt trời từ dưới chân trời mà xuất hiện.

Chỉ mong Hắc Ám Thần điện kia đừng tới tìm mình, nếu như thật sự bọn chúng tìm tới thì mình cũng chỉ có thể đem bọn chúng diệt trừ tận gốc. Kiếp trước ở hạ hạ mình chưa từng sợ qua thế lực nào, kiếp này ở Huyền Thiên đại lục cũng thế.

- Nhạc Thành thừa nhận hắn là người của Nhạc gia sao, chuyện của Nhạc gia hắn biết bao nhiêu?

Ở trên không trung, vị trưởng lão học Bạch nói với Hàn Giang Đào.

Hàn Giang Đào nói:

- Hắn đã thừa nhận là người của Nhạc gia, tuy nhiên không hiểu sao chuyện tình của Nhạc gia hắn lại không biết rõ.

- Aizzz, có lẽ phụ thân của hắn chưa nói cho hắn biết.

Bạch trưởng lão thở ra một hơi rồi nói tiếp:

- Huyền Thiên đại lục lại sắp rối loạn rồi.

- Nhạc Thành, ngươi ở đây làm gì mà ngây ngốc vậy?

Tư Mã Yên Nhiên nhẹ nhàng đi đến bên cạnh hắn, nhìn thấy Nhạc Thành ngây ngốc như vậy thì không kìm được mà hỏi.

Nhạc Thành quay đầu mỉm cười với nàng:

- Không có chuyện gì, ta suy nghĩ một số vấn đề thôi, chúng ta đi thôi.

- Các ngươi còn muốn đánh sao, trước tiên hãy giải tán Kiêu Hùng bang và Tuyết Lâm bang đi, nếu không chúng ta sẽ không khách khí.

Nhạc Thành đi tới trước mặt mọi người mà nói.

Tất cả mọi người của Tuyết Lâm bang đều nhìn Nạp Duy Tư, còn người của Kiêu Hùng bang thì nhìn nhau, không biết phải xử lý như thế nào.

- Chúng ta có thể gia nhập Phá Quân Bang được không?

Một Tam Tinh Đấu vương của Kiêu Hùng bang rụt rè hỏi Nhạc Thành.

- Có thể, nếu như thấy bang quy của Phá Quân Bang phù hợp thì có thể gia nhập, nếu không phù hợp thì phải giải tán, ta cũng không làm khó dễ các ngươi.

Nhạc Thành nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

150. Chương 120 : Kế Hoạch Lớn . (thượng)

(1)

- Sợ chết, ai mà không sợ chết chứ?

Nhạc Thành nói:

- Nhưng mà ta không yên tâm để người đi báo thù, ta muốn đi cùng người giúp đỡ một chút.

- Người tốt như vậy thật không bình thường chút nào, chẳng lẽ người đã thay đổi tâm tính rồi sao

Yêu Huyền mỉm cười nói, dựa vào hiểu biết của nàng với Nhạc Thành, Nhạc Thành không có cái lợi thì tuyệt đối không làm./

- Aizzz..

Nhạc Thành thở ra một hơi nói:

- Ta nghĩ là ta có thể đã thích người.

- Tên tiểu tử này, người còn nói hươu nói vượn nữa thì đừng trách ta giáo huấn người.

Yêu Huyền khẽ nói, trong giọng nói cũng không có bao nhiêu là tức giận, sau đó nàng tiếp lời:

- Người đi cũng được, có hai con ma thú lục giai ở bên cạnh, người muốn chạy trốn cũng không có vấn đề gì khó.

- Chúng ta rốt cuộc phải đối phó với người nào, người nên nói cho ta biết trước để ta chuẩn bị tâm lý.

Nhạc Thành cất tiếng hỏi. Dù sao hắn cũng muốn ở Quỷ Uyên này nửa năm, đi giúp Yêu Huyền đối phó, mình có Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hổ thì cũng không xảy ra chuyện gì lớn.

- Hắn tên là Công Tôn Bảo, là đại trưởng lão của Dược môn, lục phẩm cao cấp Luyện dược sư, địa vị gần ngang với môn chủ trong Dược môn.

Yêu Huyền nói với Nhạc Thành.

Ba ngày sau bốn người Nhạc Thành đã xuất hiện ở trong Dược thành, trên đường đi, Nhạc Thành ngồi trên lưng Khiếu Thiên Hổ mà phi hành, về phần Đông Phương Lạc Nhan, nàng có thể tự mình phi hành, hơn nữa tốc độ còn nhanh hơn Khiếu Thiên Hổ một chút.

Đặc biệt là sau khi Đông Phương Lạc Nhan ngưng tụ hai cánh sau lưng mình thì Nhạc Thành giật mình, cánh của nàng thật sự là rực rỡ lóa mắt đủ mọi màu sắc.

Diện tích của Dược thành rất lớn, so với Cự Thành thì còn lớn hơn một chút, Dược thành cũng là nơi phồn hoa nhất, náo nhiệt nhất, cả Dược thành tất cả mọi nơi đều bán thuốc, có những thế lực không nhỏ tồn tại.

Bốn người đến Dược thành xong liền đánh giá sự phồn hoa của thành thị này, Dược thành kiến trúc vô cùng đồ sộ, xung quanh là các cửa hàng binh khí đan dược, tửu quán, cái gì cũng có nhiều vô số kể.

Mấy ngày nay từ trong miệng Yêu Huyền mà Nhạc Thành biết được rất nhiều chuyện của Dược Môn, trong Dược môn có không ít cao phẩm Luyện Dược sư, trong đó cũng có không ít ma pháp sư và Đấu sư cao cấp.

- Nhạc Thành, bây giờ chúng ta đi nơi nào?

Đông Phương Lạc Nhan hỏi Nhạc Thành.

- Chúng ta bây giờ bị người của Hắc Ám Thần điện đuổi giết, cho nên chúng ta cần ít xuất hiện một chút, tìm một tửu điểm nhỏ là được rồi.

Nhạc Thành nói với Đông Phương Lạc Nhan, trên đường đi Nhạc Thành cũng đã hỏi thăm nàng nhưng mà Đông Phương Lạc Nhan với Thần hoàng tộc cũng không biết nhiều.

- Chúng ta tìm gì đo sắn được không, ta đói bụng rồi, mấy ngày nay chưa ăn gì nữa.

Đông Phương Lạc Nhan lộ vẻ ủy khuất nói với Nhạc Thành, đôi mắt to mọng nước, tựa như là muốn rơi lệ vậy.

- Được, người muốn ăn gì, ta dẫn người đi ăn.

Nhạc Thành nhìn thấy bộ dạng ủy khuất của Đông Phương Lạc Nhan thì bỗng nhiên cảm thấy hơi đau lòng, chỉ là đau lòng này không có tạp niệm gì, xuất phát từ đáy lòng.

Nhạc Thành hiện tại đã tiến tới Tích Cốc Kỳ, sau khi tiến vào Tích Cốc Kỳ, Nhạc Thành hiện tại không cần ăn uống. Đối với người tu chân mà nói, ngũ cốc ăn tạp sẽ khiến cho thân thể phát sinh uế khí, mà cơ thể mỗi người đều có tam trùng, tam trùng hấp thu những thứ đó tạo ra uế khí, sinh ra các dục niệm, dục niệm này sẽ ảnh hưởng đến việc tu hành, cho nên Nhạc Thành hiện tại không cần ăn uống mà có ăn cũng là ăn những vật phẩm có linh khí thiên địa.

- Sao vậy?

Nhạc Thành thì thảo hồi, có vẻ Đông Phương Lạc Nhan có gì đó khó nói với mình.

- Ta muốn ăn đan dược, nếu có thể thì mua cho ta một chút đan dược cũng tốt.

Đông Phương Lạc Nhan thấy Nhạc Thành đáp ứng mình muốn ăn gì cũng được thì đột nhiên nở ra nụ cười, đôi mắt long lanh mọng nước chuyển động, vô cùng giao hoạt.

- Cái gì, người muốn ăn đan dược hoặc là linh dược?

Nhạc Thành mở to mắt nhìn Đông Phương Lạc Nhan, hẳn chưa từng nghe nói có người nào muốn ăn những thứ này cho đỡ đói.

Đông Phương Lạc Nhan mở to hai mắt nhìn Nhạc Thành:

- Có vấn đề gì sao, ta ở Đấu khí học viện những người ở trong Đan dược hệ đều không cho ta luyện chế đan dược, ta ăn những dược liệu ở đó đến khổ, không có món nào ngon, viện trưởng nói ta đi theo người sẽ có đan dược ăn, hẳn nói toàn bộ học viện người là người có nhiều đan dược nhất.

Nhạc Thành kinh ngạc nhìn Đông Phương Lạc Nhan, bây giờ Nhạc Thành mới hiểu rằng tại sao Hàn Giang Đào lại muốn Đông Phương Lạc Nhan đi theo mình, hẳn lắm lắm nói:

- Lão bất tử, người nhớ kỹ cho ta, Lạc Nhan ăn bao nhiêu đan dược của ta thì sau này khi trở về ta sẽ bắt người trả lại gấp mười.

- Không có vấn đề gì, trên người của ta có đan dược, không cần đi mua.

Nhạc Thành bất đắc dĩ cười khổ, lấy ra ba viên tam phẩm đan dược cho Đông Phương Lạc Nhan.

- Nhạc Thành, tam phẩm đan dược ta phải ăn năm viên một ngày, tứ phẩm đan dược phải ăn hai viên một ngày nếu không ta sẽ vô cùng đói bụng.

Đông Phương Lạc Nhan nhìn ba viên tam phẩm đan dược của Nhạc Thành mà lộ vẻ ủy khuất, giống như là hài tử không có mẹ vậy.

Nhìn thấy bộ dạng ủy khuất của Đông Phương Lạc Nhan, Nhạc Thành không thể không chửi Hàn Giang Đào trong lòng một lần nữa:

- Lão bất tử, người thiếu ta nhiều rồi đó.

- Cầm lấy, số này cũng đủ cho người ăn mười ngày.

Nhạc Thành đau lòng đưa cho Đông Phương Lạc Nhan một cái bình ngọc, bên trong có hai mươi viên tứ phẩm đan dược sơ giai.

- Chà, người cũng không tệ lắm.

Đông Phương Lạc Nhan cầm lấy bình ngọc trong tay Nhạc Thành mà nói:

- Khó trách viện trưởng nói là người nhất định sẽ cho ta ăn đan dược.

- Đi thôi, chúng ta tìm chỗ nghỉ chân.

Nhạc Thành bắt đầu nhìn Đông Phương Lạc Nhan, trong lòng vẫn thầm mừng Hàn Giang Đào.

- Nhạc Thành, các người mới đến Nhạc Thành sao?

Một thân hình xinh đẹp xuất hiện bên cạnh của Nhạc Thành, không phải Yêu Huyền là ai

- Tỷ tỷ, là tỷ sao, thật xinh đẹp.

Đông Phương Lạc Nhan thân mật cười với Yêu Huyền, nàng cũng nhận ra Yêu Huyền chính là người đánh bại hắc y nhân hôm trước.

- Tiểu nha đầu này, muội cũng thật xinh đẹp.

Yêu Huyền nói với Đông Phương Lạc Nhan, trong mắt hiện ra sự vui vẻ.

- Thế nào rồi?

Nhạc Thành hỏi Yêu Huyền, Yêu Huyền đã sớm tới Dược thành, tìm hiểu tin tức của Công Tôn Báo.

- Công Tôn Báo gần đây đã rời Dược thành, phải qua một thời gian mới trở lại.

Yêu Huyền nói.

Nhạc Thành nói:

- Vậy được rồi, chúng ta ở tại Dược thành, đợi đến khi Công Tôn Báo về thì chúng ta động thủ.

- Cũng chỉ có thể làm vậy, chỉ là ta hi vọng người hiện tại có thể trà trộn vào Chu gia, Chu gia và Công Tôn gia có quan hệ không tệ, nếu Công Tôn Báo về thì người của Chu gia sẽ có tin tức nhanh nhất, hơn nữa người của Chu gia cũng dễ tiếp cận Công Tôn Báo nhất.

Yêu Huyền nói.

- Chu gia, làm sao ta trà trộn vào được?

Nhạc Thành nói:

- Ta vừa không biết người của Chu gia, muốn trà trộn vào người của Chu gia thì thật không dễ.

- Người gốc quá!

Yêu Huyền nói:

- Chu gia hiện tại đang mời chào luyện dược sư, chỉ cần có cấp độ trên tứ phẩm luyện dược sư là có thể lọt vào, chỉ là người nên để Lạc Nhan đi cạnh ta, người đi vào đó mang theo Lạc Nhan thì thật không tiện.

- Vậy được rồi, ta trà trộn vào Chu gia sau đó làm sao? Làm sao để ta liên hệ với người?

Nhạc Thành hỏi.

- Người trà trộn vào đó, sau này ta sẽ tìm cách liên hệ với người, chỉ là người cũng nên cẩn thận hắc y nhân kia, về phần Lạc Nhan người cũng không cần lo lắng, hắc y nhân kia tuy mạnh nhưng không phải là đối thủ của ta.

- Lạc Nhan, muội ở cạnh ta được không?

Yêu Huyền hỏi Đông Phương Lạc Nhan.

- Được rồi, chỉ là muội phải ăn đan dược.

Đông Phương Lạc Nhan nhìn Yêu Huyền, sợ rằng không có đan dược ăn.

- Lạc Nhan, ta đưa cho người một lọ, đủ cho người ăn một tháng.

Nhạc Thành đau lòng đưa cho Lạc Nhan một lọ thuốc nữa.

Sau khi Yêu Huyền và Đông Phương Lạc Nhan rời đi, Nhạc Thành cùng với Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng đi nghe ngóng chuyện tình của Chu gia. Chu gia ở Dục thành cũng là thực lực số một số hai, có quan hệ không tệ với đại trưởng lão cho nên gần đây Chu gia phát triển ngày càng tốt.

Chu gia tọa lạc ở phía đông của Dục thành, trong một tòa trạch xa hoa.

Nhạc Thành cùng với Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên Hổ lúc tiến đến Chu gia thì Chu gia đã có một đội ngũ xếp hàng dài, chính là những luyện dục sư đang chờ khảo hạch để có thể tiến vào trong làm việc.

Tam phẩm luyện dục sư một tháng lương là năm trăm kim tệ, tứ phẩm là một nghìn, ngũ phẩm thì cao thêm, cho dù là ngũ phẩm sơ giai cũng có địa vị vô cùng cao.

Nhạc Thành cùng với Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên hổ ba người xếp ở hàng dài sau cùng, phía trước còn có ba mươi người đang chờ khảo hạch, điều này khiến cho Nhạc Thành buồn bực không thôi.

- Chủ nhân, chúng ta ở đây làm gì?

Khiếu Thiên Hổ khó hiểu hỏi Nhạc Thành.

- Chúng ta ở đây chờ vào Chu gia, các người thu liễm khí tức đi.

Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành dự định trước hết sẽ giả mạo làm một tứ phẩm sơ giai Luyện Dục sư, một tứ phẩm Luyện Dục sư mang theo hai dục đồng bên cạnh cũng không có nhiều người để ý.

- Các người muốn tham gia tuyển chọn sao?

Một cô gái khê truyền tới sau lưng của ba người, trang phục của nàng đỏ chực liệt hỏa, cưỡi một con ngựa hồng cao to.

Nhạc Thành đánh giá trang phục của cô gái một chút, chỉ thấy cô gái mặt mày như bông sen, lông mày như liễu, da trắng nõn nà, quyến rũ tuyệt luân, tuổi xem chừng hai mươi.

- Không sai, chúng ta tới đây khảo hạch.

Nhạc Thành nuốt nước miếng nhìn nàng mà nói.

- Các người không cần khảo hạch, cứ trực tiếp đi vào, sẵn dịp dắt hai con ngựa kia vào, cẩn thận một chút, nó rất trân quý.

Hồng Y nữ tử chớp chớp mắt, một luồng phiêu hương bay ra xung quanh.

- Thật xinh đẹp.

Nhạc Thành liền thất thần, cô gái này thật xinh đẹp, dáng người nóng bỏng dị thường.

- Đi thôi, các người phải cẩn thận đó.

Cô gái mặc trang phục màu đỏ này nhanh chóng đi vào bên trong.

Lúc này, Nhạc thành mới nhìn rõ đằng sau con ngựa hồng là hai con ngựa màu đen cao lớn bất phàm, trên người không hề có chút lông pha tạp nào.

Nhìn thấy Hồng y nữ tử đã đi qua, Nhạc Thành cũng chỉ có thể bất đắc dĩ bảo Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng dắt hai con ngựa này vào.

- Hí hí.

Hai con ngựa này thấy có hai người lạ lẫm tới dắt mình thì bốn vó loạn chuyển không chịu đi.

Khiếu Thiên Hổ thấy vậy thì tán ra một chút khí tức, hai con ngựa này toàn bộ thân hình liền run lên.

Nhìn thấy Nhạc Thành không cần qua khảo hạch mà cũng có thể tiến vào một số luyện dục sư ở bên cạnh xếp hàng liền lộ ra vẻ hâm mộ.

- Tiểu thư, người đã về rồi.

Khảo hạch Luyện được sư ở cửa ra vào nhìn thấy hồng y nữ tử thì tôn kính chào nói.

- Chu Huy, bọn họ ba người không cần khảo hạch, chút nữa người sắp xếp tốt một chút.

Hồng y nữ tử nhìn trung niên chuyên làm việc khảo hạch nói sau đó quay đầu nhìn bọn Nhạc Thành:

- Các người vào đi.

- Vâng tiểu thư, đợi chút nữa ta sắp xếp.

Chu Huy trung niên vội vàng đáp ứng.

Đi theo sau lưng của hồng y nữ tử, Nhạc Thành tiến vào Chu gia, vừa đi vào trong, ở bên trong khiến cho Nhạc Thành cũng phải trợn mắt há hốc mồm, Chu gia ở Dược thành tuy chỉ là một gia tộc mà thôi nhưng có rất nhiều thứ sang trọng, e rằng khắp đại lục huyền thiên cũng ít có nơi có thể sánh bằng.

- Tiểu thư, con ngựa này chúng ta dắt ở đâu đây?

Nhạc Thành đi vào trong Chu gia sau đó hỏi Hồng y nữ tử.

- Dắt vào chuồng của ta, hai con ngựa này là tuyệt thế ngựa tốt, người không được cưỡi.

Hồng y nữ tử nói tiếp:

- Điều này cũng kỳ quái, người bình thường dắt nó nó rất ương bướng, vậy mà gặp người nó lại dễ yên, cho thấy các người có duyên, các người cũng là Luyện Dược sư sao?

- Tiểu thư, tại hạ là tứ phẩm sơ giai Luyện Dược sư, kia là dược đồng của tại hạ.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, tuy nhiên trong lòng thì cười thầm, Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ đường đường là lục giai ma thú, ngay cả ngựa cũng không dắt được thì mới là chuyện lạ.

Chợt là Nhạc Thành cảm nhận được trên người của hồng y nữ tử toát ra một khí tức của lục tinh Đấu vương, trong lòng hắn liền kinh ngạc, xem ra nàng tuyệt đối có thiên phú hạng nhất.

- Được rồi, ta cần một Luyện Dược sư chính thức ở bên người, người là tứ phẩm luyện dược sư thì cũng hợp cách, hai người dược đồng này thì từ nay về sau chuyên dắt ngựa cho ta, đãi ngộ của các người trong phủ sẽ đồng dạng với luyện dược sư cao cấp, được không?

Hồng y nữ tử nói với Nhạc Thành.

- Đa tạ tiểu thư chiếu cố, về sau tại hạ sẽ ở bên cạnh tiểu thư.

Nhạc Thành mừng rỡ trả lời, có một tiểu thư khuynh quốc khuynh thành ở bên cạnh bảo vệ thì so với vào trong phủ ăn chung nổi vẫn tốt hơn nhiều, xem ra vận khí của mình lần này không tệ.

Chỉ là Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng thì hơi bức mình, bọn họ đường đường là lục giai ma thú mà phải dắt ngựa cho người ta.

- Tốt lắm, các người sẽ ở lại trong sân, về sau các người gọi ta là Tam tiểu thư là được rồi, hai dược đồng này và người tên là gì?

- Tại hạ tên là Nhạc Thành, hai người bọn họ là Tử Long và Khiếu Thiên.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời.

- Được rồi, nơi này chính là hoa viên của ta, ta không thích đi nơi khác.

Hồng y nữ tử mang Nhạc Thành ba người đi vào một trong đình viện tao nhã, sau đó phái một lão giả đi ra.

- Quang thúc, bọn họ chính là Luyện dược sư tứ phẩm và hai dược đồng mà tiểu nữ mang tới, thúc thu xếp cho bọn họ một chút.

Hồng y nữ tử nói với một lão giả.

- Tam muội, muội đi đâu mà ta không thấy ở nhà, càng ngày càng không nghe lời.

Một thanh âm yêu kiều truyền tới, kẻ đó là một bóng hình xuất hiện vô cùng xinh đẹp.

- Đại tỷ, muội ra ngoài cưỡi ngựa, tỷ tìm muội có chuyện gì sao?

Nhìn thấy thanh y nữ tử, hồng y nữ tử tự chủ không được mà tỏ ra hơi e ngại.

Được môn Công Tôn công tử tới đây, muội mau đi gặp, Công tôn công tử đã chờ muội rất lâu rồi.

151. Chương 121 : Chu Hàm .

(1)

- Đại tỷ, muội không thích hẳn, muội có thể không đi được không?

Hồng y nữ tử cất tiếng nói với Thanh y nữ tử.

- Không được.

Thanh y nữ tử nói:

- Công Tôn công tử này cái gì cũng tốt, tuần lãng bất phạm, lại là đại trưởng lão cầu được môn, ngũ phẩm trung giai Luyện được sư, muội còn gì mà không vừa lòng, nếu muội không đáp ứng, cha nhất định sẽ tức giận.

Thanh y nữ tử nói như vậy hồng y nữ tử đành phải theo chân, tuy nhiên trong mắt của nàng có một vẻ ủy khuất, vô cùng thương tâm khiến cho Nhạc Thành phải giật mình.

- Các người đừng nhìn, đi theo ta, Tam tiểu thư đúng là mạng khổ.

Sau khi hồng y nữ tử cất bước, lão giả liền nói với ba người Nhạc Thành, sau đó dẫn bọn họ đi vào trong đình viện. Đình viện này vô cùng tao nhã dị thường.

- Quang thúc, tam tiểu thư vì sao lại mạng khổ, nàng là Chu gia tam tiểu thư, tại sao lại khổ?

Nhạc Thành kỳ quái khỏi Quang thúc.

- Các người không biết chuyện nhà Chu gia, trong này rất phức tạp, các người vừa mới tới đừng để mình liên lụy vào.

Quang thúc nhìn Nhạc Thành nói:

- Tam tiểu thư tên là Chu Hàm, thanh y nữ tử kia chính là Chu Tuyết, hai người mặc dù là tỷ muội nhưng mẫu thân của tam tiểu thư chết sớm, cho nên ở Chu gia cũng không có địa vị gì lớn, không khỏi bị ủy khuất, các người về sau nên ít biết tới chuyện của Chu gia, miễn phiền hà tới mình.

- Đa tạ Quang thúc.

Nhạc Thành mỉm cười, hẳn nhận ra Quang Thúc này đang có hảo ý nhắc nhở mình.

- Được rồi, nơi này có mấy gian phòng, các người cứ tùy tiện chọn một gian mà ở, dù sao đình viện này trước kia chỉ có tam đại tiểu thư, có thêm ba người các người thì càng tốt hơn.

Trước sự sắp xếp của Quang thúc, Nhạc Thành tùy tiện chọn một gian phòng, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng thì ở bên cạnh hẳn. Nhạc Thành nghĩ thầm ở nơi đây cũng tốt, nếu có chuyện gì phát sinh thì mọi người cũng không chú ý tới mình.

Cuối cùng cũng đã tiến vào trong Chu gia, Nhạc Thành cũng yên tâm, chuyện kể tiếp là hẳn phải hiểu rõ hơn Chu gia mới được.

Nhạc Thành ở trong đình viện một thời gian đã quen với hoàn cảnh của đình viện, sau đó bầu trời trở nên tối sầm, diện tích đình viện rất lớn, ở bên trong có mấy chục phòng, cộng thêm hồ nước và hon non bộ, Nhạc Thành phải đi nửa canh giờ mới quan sát hết.

Hắn đang định đi tới phòng tu luyện thì Chu Hàm trong bộ đồ màu đỏ đã tiến tới.

- Nhạc Thành, người dắt ngựa của ta tới, ta muốn đi ra ngoài một chút.

Chu Hàm nói với Nhạc Thành, trong mắt tựa hồ như có gì đó ủy khuất.

- Tam tiểu thư, nhưng bây giờ trời đã tối rồi.

Nhạc Thành nói với Chu Hàm.

- Không có gì, ta muốn đi giải sầu, người mau dắt ngựa tới đây, người cũng đi theo ta chứ?

Chu Hàm nói.

Nhạc Thành đưa mắt nhìn Chu Hàm sau đó cũng mang Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng dắt ngựa ra.

Bởi vì lo sợ người của hắc ám thần điện cho nên Nhạc Thành không dám tùy tiện ra ngoài, vạn nhất gặp phải hắc y nhân lần trước thì thâm hiểm rồi, mình không phải là đối thủ của hắn.

Cách Chu gia một khoảng rộng là một bãi sông. Lúc này một bóng hình xinh đẹp ngồi trên một con tuần mã không ngừng phóng nhanh, tựa như để phát tiết gì đó.

- Chu Hàm này thật sự là xinh đẹp, đặc biệt là ngồi trên ngựa tư thế thật là oai hùng, quả thật là mê chết người.

Nhìn Chu Hàm ở trên ngựa, Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Một giờ sau, Chu Hàm mới dừng lại, khuôn mặt nàng thở ra từng luồng hơi.

- Quả là nóng bỏng mê người.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, nước miếng cũng muốn chảy ra, ánh mắt của hắn nhìn vào bộ ngực sữa thật sâu bên trong.

- Nhạc Thành, người dẫn ngựa về đi, chúng ta trở về.

Chu Hàm cũng không phát giác ra ánh mắt của Nhạc Thành dừng lại ở bộ ngực của mình, cất tiếng nói với hắn.

Sắc trời đã tối đen, chỉ là đối với Nhạc Thành hiện tại mà nói thì nó không có vấn đề gì, tu vi của Nhạc Thành hiện tại đã có thể nhìn đêm tối như ban ngày.

Trên đường đi, Chu Hàm cũng yên lặng mà đi, không nói một câu, nhìn ra trên khuôn mặt của nàng có một vẻ ưu sầu không tan.

- Tam tiểu thư, hình như tâm tình của tiểu thư không được tốt.

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, nhìn thấy Chu Hàm, trong lòng hắn không kìm được có một cảm giác thương hoa tiếc ngọc.

Chu Hàm xoay người nhìn Nhạc Thành rồi lập tức nói:

- Làm sao người biết nhiều vậy?

Nhạc Thành thâm nói:

- Hừ người nói vậy không phải là thừa sao, ai cũng nhìn ra người ủy khuất thế nào, chỉ là chưa khóc mà thôi.

- Tam tiểu thư, nếu như tiểu thư muốn khóc thì cứ khóc, khóc rồi tâm tình sẽ tốt hơn.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Ta không thể khóc, từ khi mẫu thân của ta qua đời đã không có điều gì khiến ta khóc nữa, người nghĩ rằng Chu gia tam tiểu thư có thể khóc sao?

Chu Hàm nói với Nhạc Thành.

- Một số người hâm mộ tiểu thư nhưng tiểu thư thì không hề muốn làm Tam tiểu thư, tiểu thư chỉ muốn được tự do.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Chu Hàm không kìm được mà nhìn hần mỉm cười:

- Người thật sự là một tứ phẩm luyện được sư tới Chu gia kiếm cơm sao?

- Tam tiểu thư nghĩ tại hạ là người thế nào?

Nhạc Thành mỉm cười.

- Ta cũng không biết, rốt lại ta nhìn thấy trên người của người rất đặc biệt và kỳ quái.

Chu Hàm nói:

- Được rồi, chúng ta đi thôi, sáng ngày mai người tới gặp Quang thúc lấy được liệu, giúp ta luyện chế một viên đan dược tứ phẩm.

Sau đó Nhạc Thành quay trở lại phòng của mình, lúc này sắc trời đã tối, đêm nay không có gì đặc biệt, Nhạc Thành cũng chuyên tâm ở trong mà tu luyện.

Sáng hôm sau, Nhạc Thành đi cùng với Quang thúc tiến vào kho dược liệu nhận một đồng dược liệu luyện chế đan dược tứ phẩm. Nhìn thấy kho dược liệu này, Nhạc Thành động tâm không thôi.

Luyện chế đan dược tứ phẩm đối với Nhạc Thành hiện tại mà nói đã không còn là vấn đề gì lớn, một canh giờ chưa trôi qua hần đã mang đan dược tứ phẩm tới cho Chu Hàm. Theo như lời nói của Quang thúc thì Nhạc Thành biết ở Chu gia có không ít luyện được sư, sau khi luyện chế xong được bán ở cửa hàng Chu gia để tiêu thụ.

Luyện được sư ở Chu gia ít nhất cũng đã ngoài tam phẩm, cao nhất là một ngũ phẩm cao cấp Luyện được sư được Chu gia mời đến, người này địa vị vô cùng cao, ngoài ra Chu gia cũng không thiếu ma pháp sư và đấu sư.

Ngoại trừ việc buôn bán đan dược bên ngoài, Chu gia ở Dược thành cũng mở không ít cửa hàng, nghe nói đó là do các trưởng lão Dược môn âm thầm hỗ trợ.

- Tam tiểu thư có ở bên trong không, tại hạ là Nhạc Thành, tam tiểu thư muốn đan dược tứ phẩm, hiện tại tại hạ đã luyện chế xong rồi.

Nhạc Thành sau khi luyện chế xong, mang đan dược tới phòng của Chu Hàm.

- Nhạc Thành, người vào trong đi.

Thanh âm từ bên trong của Chu Hàm truyền ra.

- Kẹt kẹt.

Nhạc Thành nhẹ nhàng đẩy cửa ra, sau đó thanh âm của Chu Hàm một lần nữa truyền tới:

- Đóng cửa lại đi.

- Tam tiểu thư, đan dược đã luyện chế xong rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Chu Hàm, hôm nay Chu Hàm mặc một bộ váy dài, vô cùng nóng bỏng, so với hôm qua thì còn vũ mị hơn.

- Ủ, để ta xem xem.

Chu Hàm tiếp nhận viên đan dược trong tay của Nhạc Thành rồi cẩn thận đánh giá, tuy nàng là một đấu sư nhưng đối với đan dược có nghiên cứu không tệ, nàng cất tiếng nói với Nhạc Thành:

- Không tệ, đúng là tứ phẩm sơ giai đan dược rất tốt, người hần là đã đột phá tới tứ phẩm trung giai luyện được sư rồi phải không?

- Đúng thế.

Nhạc Thành đành phải cười khổ trả lời.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

152. Chương 122 : Bị Người Đánh .

(1)

- Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng ta giao cho các người, hãy giáo huấn bọn chúng cho thật tốt, tuy nhiên đừng lộ ra thực lực, lúc trở lại còn phải giả vờ bị thương.

Nhạc Thành cất tiếng nói với bọn Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng.

Nhận được mệnh lệnh của Nhạc Thành, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng liền tiến lên, đối phó với mấy người này đối với bọn chúng dễ như trở bàn tay, tuy nhiên khiến cho mình bị thương thì hơi khó khăn.

- Tam tiểu thư, chúng ta chạy mau.

Nhìn thấy Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng tiến lên, Nhạc Thành nhanh chóng kéo Chu Hàm rời khỏi.

- Còn chạy sao?

Chu Trấn và Chu Yển nhìn thấy Nhạc Thành muốn chạy cùng với Chu Hàm thì nhanh chóng ngăn ở phía trước Nhạc Thành, sau đó lập tức chụp một chưởng về phía Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng.

- Các người mau đuổi theo.

Chu Trấn và Chu Yển thấy bị hai người ngăn cản đành phải lập tức hô lên đuổi theo.

- Xoẹt.

Một tiếng vang lên, sau đó liên tiếp là những hư ảnh, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng hóa thành một hư ảnh ngăn mọi người, mà lúc này thân ảnh của Nhạc Thành cùng với Chu Hàm cũng đã biến mất.

- Nhạc Thành, chúng ta phải làm sao bây giờ, thật nguy hiểm.

Chu Hàm bị Nhạc Thành lôi kéo chạy về phía trước liền quay đầu nói chuyện với Nhạc Thành.

Bây giờ Chu Hàm cũng quên mất ngọc thủ của mình bị Nhạc Thành nắm trong tay, chỉ lo chạy về phía trước. Chu Hàm cũng biết, Chu Trấn và Chu Yển mặc dù là ngũ tinh đấu vương nhưng mình không đánh lại bọn họ.

- Tam tiểu thư, yên tâm đi, Khiếu Thiên và Tử Long hai người cũng học qua một số đấu khí, bọn họ cũng sẽ không bị việc gì.

Cầm lấy ngọc thủ của Chu Hàm, Nhạc Thành cũng không muốn buông ra, trong lòng hắn không kìm được mà nghĩ tới Tư Mã Yên Nhiên, trước kia hắn cũng kéo tay nàng ta như vậy.

- Nhạc Thành, người, người mau buông tay ra.

Sau một lát, cuối cùng Chu Hàm cũng phát hiện ra bàn tay của mình bị Nhạc Thành nắm lấy thì không kìm được mà đỏ mặt lên.

- Xin lỗi tam tiểu thư, tại hạ muốn kéo tiểu thư chạy đi, tại hạ không phải cố ý.

Nhạc Thành bối rối sau đó buông ngọc thủ của Chu Hàm ra.

- Không có việc gì, ta không trách người.

Chu Hàm then thề nói, ánh mắt không dám nhìn Nhạc Thành. Từ nhỏ đến lớn, ngoài cha mình ra, đây là lần đầu tiên nàng bị một nam nhân kéo tay, đột nhiên trong đầu hỗn loạn, tim đập thành thịch.

Cũng may hiện tại đã cách Chu gia không xa, hai người im lặng quay lại Chu gia, sau đó trở lại trong sân.

- Nhạc Thành, Khiếu Thiên và Tử Long sẽ không xảy ra chuyện gì chứ, thật là lo lắng, chúng ta đi xem đi.

Chu Hàm quay lại sân nhỏ xong nhin không được xấu hổ nói với Nhạc Thành.

- Tam tiểu thư, bọn họ hẳn là không có chuyện gì, người cứ yên tâm làm được.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong lòng thầm nghĩ, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng có chuyện gì mới là lạ, chỉ hi vọng bọn họ xuống tay nhẹ một chút để mình có thể tiếp tục ở Chu gia.

- Tam tiểu thư, chúng ta mới quay về

Nhạc Thành vừa dứt lời, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng hai người đã quay về.

- Các người bị làm sao vậy, trước hết để ta gọi người chữa thương cho các người đã.

Nhìn thấy bộ dạng của Khiếu Thiên và Tử Long, Chu Hàm xú nữa là phát khóc, chỉ thấy toàn thân của Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng đều có vết máu, trên mặt cũng xanh hồng một khối, xem ra vừa bị đánh nặng một trận.

- Không cần đâu tam tiểu thư, tại hạ là luyện được sư, tại hạ sẽ chữa thương.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó lập tức truyền âm nói cho Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng.

Nhìn thấy thảm trạng của Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng, Nhạc Thành thiêu chút nữa tin rằng đó là sự thật, tuy nhiên nhìn kỹ thì mới biết vết máu trên người của bọn họ là của người khác, vết thương thì giả vờ rất giống thật.

Nghe thấy thanh âm của Nhạc Thành xong, Tử Điện Mãng ủy khuất nói:

- Tam tiểu thư, chúng ta bị đánh thật là thê thảm, những người kia còn bảo là muốn giả bị thương, sau đó muốn làm cho tiểu thư bị đẹp mặt.

- Cái gì, bọn ác nhân còn muốn cáo trạng?

Sắc mặt của Chu Hàm liền biến đổi, nếu thật sự như vậy thì cha mình sẽ quả trách mình.

- Tam tiểu thư, chúng ta phải làm sao bây giờ, những người này rất độc ác, rõ ràng bọn chúng muốn gây khó dễ cho tiểu thư, hiện tại còn muốn cáo trạng.

Nhạc Thành nói.

- Ta cũng không biết phải làm sao đây, người nói chúng ta nên làm gì bây giờ cho tốt/

Chu Hàm hơi mất chú ý, ánh mắt trở nên kinh hoàng.

- Tam tiểu thư, tại hạ có một biện pháp, không biết có thể không?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, có biện pháp gì người mau nói ra, ta không muốn bị cha ta trách phạt.

Chu Hàm chăm chú nhìn Nhạc Thành chăm chăm.

- Tam tiểu thư, tại hạ có một loại đan dược, ăn vào có thể khiến cho mình bị nội thương một thời gian, sau một thời gian thì sẽ không còn nữa, hơn nữa tại hạ cũng có biện pháp khiến cho khuôn mặt của tiểu thư trở nên trọng thương, trước khi bọn ác nhân kia cáo trạng, chúng ta tố cáo bọn chúng trước.

- Thật sự là có loại đan dược này sao?

Chu Hàm chăm chú nhìn Nhạc Thành sau đó lập tức nói:

- Được, chúng ta cùng đi cáo trạng với cha ta.

Nhạc Thành thấy Chu Hàm đáp ứng rồi thì liền thở ra một hơi, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng đánh chu Trần và Chu Yến, hai người này nhất định sẽ đi tố cáo, lúc đó mình sẽ bị phiền toái không thôi, nói không chừng sẽ còn bị đuổi ra khỏi Chu gia, không bằng giả cho Chu Hàm bị trọng thương, lúc đó phụ thân của Chu Hàm sẽ đau lòng.

Giả trang cho một người bị trọng thương đối với Nhạc Thành là một chuyện rất dễ dàng, cho dù là giả chết hẳn cũng có thể làm được.

Sau khi Chu Hàm chuẩn bị tốt xong, Nhạc Thành cũng dùng chân khí lộ ra một vết máu tươi nơi khoe miệng, hai người hiện tại bộ dạng thật thê thảm, quần áo cũng bị rách nát.

- Nhạc Thành, như vậy người khác không nhìn ra được sao?

Chu Hàm nhìn thấy mình bị trọng thương thì càng hoảng sợ.

Nhạc Thành nói:

- Người bình thường không nhận ra, chỉ cần Tam tiểu thư nhìn thấy lão gia khóc lóc một chút thì sau đó sẽ không có chuyện gì đâu.

- Được rồi, bây giờ chúng ta đi gặp cha của ta, để cho bọn chúng không thể cáo trạng trước.

Chu Hàm nói với Nhạc Thành.

Sau đó lập tức Chu Hàm đi vào nội phủ của Chu gia, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng khí tức trên người nếu như gặp cao thủ rất dễ bị nhận ra cho nên Nhạc Thành cũng không dám để bọn họ đi cùng.

Ra khỏi sân nhỏ, Nhạc Thành theo sau lưng của Chu Hàm tiến tới trước đình viện, trên đường đi, sự sang trọng của Chu gia khiến cho Nhạc Thành được đại khai nhãn giới, Chu gia so với Nhạc gia thì mạnh hơn rất nhiều.

Ở đây không ít người lộ vẻ kinh ngạc, Nhạc Thành cùng với Chu Hàm đang khóc sụt sùi đi vào trong đình viện.

- Hàm Nhi, người, người làm sao vậy?

Nhìn thấy bóng dáng của Chu Hàm, một lão giả mặc áo bào màu xanh kinh ngạc nói.

- Cha, con, con...

Nhìn thấy lão giả mặc áo bào màu xanh, Chu Hàm càng ngày càng khóc mạnh hơn, nước mắt không ra lời.

Nhạc Thành đánh giá lão giả mặc áo bào màu xanh, người này hẳn là Chu Đình, gia chủ của Chu gia, cảm nhận được khí tức trên người của ông, hẳn biết rằng người này là một ngũ phẩm cao cấp Luyện được sư. Nghe nói gia chủ của Chu gia cũng không có quyền nắm tất cả Chu gia.

- Lão gia, tam tiểu thư bị người ta đánh, còn bị đánh cho nội thương, chỉ sợ nửa năm một năm sau mới khôi phục lại được, cho dù có khôi phục thì với việc tu luyện đấu khí sau này cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Nhạc Thành ở một góc cất tiếng nói.

- Bị người ta đánh, còn bị đánh cho nội thương.

Chu Đình biến sắc, lập tức kiểm tra thân thể của Chu Hàm, với mức độ ngũ phẩm cao cấp Luyện được sư, muốn kiểm tra thân thể thương thế của một người là điều dễ dàng.

Chu Đình có ba đứa con, đứa con gái lớn và đứa con thứ hai chính là do chính thể của mình sinh ra còn đứa con thứ ba chính là một người hầu sinh. Tuy bởi vì khó sinh đã chết đi, hơn nữa Chu gia cũng không thích Chu Hàm nhưng Chu Đình lại rất yêu quý đứa con gái này.

Đặc biệt là trước đây đứa con gái thứ hai của ông qua đời vì một cơn bệnh nặng cho nên Chu Hàm càng được ông yêu thương thêm.

- Đấu khí trong người của con nhộn nhạo, nội thương cũng không nhẹ, trên khuôn mặt sưng đỏ khắp nơi.

Chu Đình nhìn thấy bộ dạng của con gái mình thì không kìm được mà vô cùng đau lòng, lập tức nói với Nhạc Thành:

- Nói cho ta biết là ai làm, ta nhất định sẽ không bỏ qua.

- Lão gia, là do Chu Trấn và Chu Yển làm, bọn họ mang theo rất nhiều người tới tìm tiểu thư gây phiền toái, còn nói người hoàn toàn không xứng đáng làm gia chủ của Chu gia, con và Tam tiểu thư phải liều chết mà chạy.

Nhạc Thành lộ vẻ sợ hãi nói.

- Chu Trấn, Chu Yển.

Chu Đình cắn răng thật chặt, hận không thể lập tức đi tính sổ với hai người này.

- Đại ca, người xem xem, Chấn nhi và Yển nhi đã bị đánh thành ra cái gì rồi?

Một tiếng thét phẫn nộ từ bên ngoài truyền tới, sau đó lập tức bốn nhân ảnh tiến tới.

Ở phía trước một nam một nữ, thoạt nhìn so với Chu Đình còn nhỏ hơn, nữ nhân này thân thể yếu ớt, tuổi khoảng trung niên, còn nam nhân chính là Chu Uẩn, nữ nhân kia là Lưu thị, thê tử của hắn.

Còn có hai người Chu Trấn và Chu Yển.

Nhìn thấy hai người này, Nhạc Thành cũng hoảng sợ, chỉ thấy trên mặt của họ không có chỗ nào còn tốt nữa, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng hai người này ra tay thật là độc ác.

- Nhị đệ, đệ tới thật là đúng lúc, đệ mau sang đây nhìn Hàm nhi đi.

Chu Đình vừa nghe thấy thanh âm thì lập tức quay sang nói.

- Ta chính là tới tìm Chu Hàm đây.

Chu Uẩn tức giận nói, sau đó lập tức vọt tới đại sảnh, nhìn thấy bộ dạng của Chu Hàm hắn cũng kinh ngạc nói:

- Có chuyện gì vậy?

- Nhị đệ, đệ nói xem là chuyện gì xảy ra, Chu Trấn và Chu Yển mang theo mười mấy người làm khó Hàm Nhi, đệ nói là xảy ra chuyện gì, hôm nay ta phải đòi lại công đạo.

- Đại ca, huynh nói vậy là gì, huynh mau sang xem Chấn nhi và Yển Nhi đi, bọn nó bị đánh bị thương thành ra cái gì nữa. Chu Hàm bị thương nói không chừng là giả.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

153. Chương 123 : Cửu Dương Đan .

(1)

- Nửa tháng?

Yêu Huyền nói:

- Xem ra lúc đó có không ít người, ta sợ sẽ có không ít cao thủ đi cùng, muốn giết hắn thật sự sẽ rất khó khăn.

- Vậy phải làm sao đây?

Nhạc Thành hỏi, với địa vị của Công Tôn gia ở Dược thành thì chắc chắn sẽ có rất nhiều người tới.

- Mặc kệ nhiều thế nào chỉ cần không có cường giả đầu tông thì giết hắn cũng không phải là chuyện khó.

Sau đó hai người thương lượng với nhau rồi rời đi khỏi phòng của Nhạc Thành, thực lực của Yêu Huyền hiện tại ở Chu gia không có bất kỳ kẻ nào có thể phát giác ra.

Yêu Huyền sau khi rời đi Nhạc Thành liền khoanh chân bắt đầu tu luyện, thừa dịp trong khoảng thời gian này, Nhạc Thành củng cố tu vi của mình, sau khi trở về đấu khí học viện sẽ tiếp tục bế quan.

Bởi vì nửa tháng sau chính là cuộc đánh hôn giữa Chu gia và Công Tôn gia, Chu Hàm lại bị thương trong khoảng thời gian này không thể đi ra ngoài Nhạc Thành liền tìm một cái cớ nói rằng mấy ngày sau mình sẽ quay về, Chu Hàm cũng không phản đối.

Nhạc Thành cùng với Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng ba người sau khi rời khỏi Chu gia liền tìm tới một sơn động ở Quỷ Uyên, Nhạc Thành dự định mấy ngày nay sẽ đem Cửu Dương quả luyện chế thì lục phẩm đan được.

Trước kia vì tu vi không đủ cho nên hắn không thể luyện chế, nhưng bây giờ Nhạc Thành đã đạt tới Tích Cốc hậu kỳ, luyện chế đan dược lục phẩm sơ giai thì không có vấn đề gì.

Cửu Dương quả chính là vật liệu chủ yếu để luyện chế Cửu Dương đan, những vật liệu khác thì Nhạc Thành cũng chuẩn bị xong rồi. Cửu Dương đan ở Hoa hạ cũng là một đan dược không tệ, ở Huyền Thiên đại lục được xem là một đan dược lục phẩm sơ giai, theo dự đoán của Nhạc Thành, sau khi ăn Cửu Dương đan này vào, tu vi thực lực nhất định sẽ được củng cố, tiến bộ không ít, toàn thân kinh mạch cũng nhất định sẽ có chỗ tốt.

Sau khi Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng ăn cửu dương đan vào, cộng thêm với sự trợ giúp của Nhạc Thành, hai bọn chúng có thể tăng lên thành lục giai ma thú đỉnh cấp, có thể liều mạng với cường giả nhất tinh Đấu tông.

Về phần Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên hổ muốn đột phá tới ma thú cấp bảy, Nhạc Thành mặc dù có cách nhưng cũng không thể nóng vội, bởi vì Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hổ chính là ma thú không dễ đột phá giống như là nhân loại.

Ma thú nếu như muốn đột phá thì trừ phi là ma thú thượng cổ như Yêu Huyền, hoặc là thần thú giống như là Đông Phương Lạc Nhan.

Ma thú huyết dịch thì không dựa vào thực lực, Yêu Huyền hiện tại đã tiến hóa lên sáu cánh, thực lực tương đương với tam tinh tứ tinh Đấu tông, còn Yêu Huyền nếu như tiến hóa lên tám cánh thì thực lực thực sự không thể tưởng tượng nổi.

Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng nếu muốn đột phá thì Nhạc Thành có thể luyện chế đan dược cải tạo huyết dịch cho bọn chúng, tiếp cận máu của thần thú. Vốn Nhạc Thành biết rằng muốn tiếp cận thần thú ma thú rất là khó, trên Huyền thiên đại lục loại này rất hiếm.

Tuy nhiên sau khi Nhạc Thành nghe được Hàn Nguyệt nói Đông Phương Lạc Nhan chính là thần thú thì Nhạc Thành liền có một ý tưởng, chỉ cần vài giọt huyết dịch là được rồi, đối với cơ thể nàng ta cũng không có ảnh hưởng gì quá lớn.

Nhạc Thành đáp ứng Hàn Nguyệt chiếu cố cho Đông Phương Lạc Nhan chính là vì huyết dịch của nàng ta, nếu không Nhạc Thành không phải là người tùy tiện để người khác chiếm tiện nghi, đặc biệt là hao tổn nhiều loại đan dược của mình như vậy.

Điều duy nhất hiện tại của Nhạc Thành chính là phải luyện chế chín viên Cửu Dương đan, điều này quả là không dễ dàng, lục phẩm đan dược chứ không phải là ngũ phẩm đan dược, luyện chế sẽ khó khăn hơn rất nhiều.

Sau khi phân phó hai người Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hổ làm hộ pháp xong, Nhạc Thành bắt đầu đi vào trong sơn động bày ra những cấm chế lợi hại.

Nhạc Thành vội vã luyện chế Cửu Dương đan như vậy chính là mong Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng nhanh chóng nâng cao thực lực, đến lúc đó cũng có thể liều mạng với thể lực hắc ám thần điện.

Nếu như có thể khôi phục lực lượng trước kia thì Nhạc Thành cũng không cần phải khẩn trương như vậy, với thực lực lục phẩm sơ giai tán tiên siêu cấp, ngay cả Đấu đế truyền thuyết ở trên Huyền Thiên Đại lục thì hắn

dùng một chưởng cũng có thể đánh chết.

Lấy ra Vạn Thú Lô đặt ở trước người, Nhạc Thành nhanh chóng bày ra chín quả Cửu Dương, sau đó cũng lấy ra không ít linh dược phụ trợ.

Hai tay ngưng kết thủ ấn, Nhạc Thành nhanh chóng đưa Vô Thượng Chân hỏa vào trong Vạn Thú Lô, một luồng lửa bao trùm Cửu Dương quả, bắt đầu luyện chế.

Một lát sau, Cửu Dương quả bên ngoài đã héo rữa, một linh khí tràn ngập, chất lỏng màu hồng từ từ tràn ra.

Cứ như thế ba ngày sau, Nhạc Thành đã đem chín viên Cửu dương quả luyện chế toàn bộ, chất lỏng màu hồng ở trong Vạn Thú lô chảy ra. Trải qua ba ngày tu luyện, Nhạc Thành tiêu hao chân khí không ít, lập tức lấy ra một viên Phục Nguyên đan cho vào miệng mà nuốt.

Hai ngày sau, tất cả linh dược phụ trợ đều đã bị luyện chế toàn bộ, Nhạc Thành hiện tại ăn hai viên Phục Nguyên đan, sau đó bắt đầu kết đan, hai luồng Vô Thượng Chân hỏa bao vây lấy Vạn Thú Lô, một luồng linh dược tinh thuần nhất từ từ ngưng tụ.

Ba ngày sau, một luồng linh khí vô cùng lớn từ trong sơn ngập tràn ra, linh khí phiêu tán ở trong thung lũng, không ít ma thú vì linh khí này mà đi về phía sơn động của Nhạc Thành, tuy nhiên cảm nhận thấy khí tức của Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng, bọn chúng đều không dám động dấy.

Đến ngày thứ tư, linh khí ngày càng dày đặc, hấp dẫn tới ma thú cách xa tới hơn nghìn dặm, trong đó ngũ giai ma thú ít nhất hơn mười con, các ma thú này đều lộ vẻ tham lam, chỉ vì Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng trấn thủ sơn động cho nên bọn họ cũng không dám làm gì.

- Ngao.

Một thanh âm từ xa truyền tới, một con ngân sắc hồ ly xuất hiện trên không trung, trên người con bạch sắc hồ ly này không có một cái lông tạp.

Nhìn thấy con ngân sắc hồ ly này, Tử Điện Mãng cũng hơi biến sắc vì con ngân sắc hồ ly này cũng là lục giai ma thú.

- Các người là ma thú.

Ngân sắc hồ ly nghi hoặc nhìn Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ, sau đó kinh ngạc nói, thanh âm thánh thót của một nữ nhân.

- Không sai, chúng ta đã ăn hóa hình đan, chủ nhân của chúng ta đang ở bên trong luyện chế đan dược, người mau lui xuống đi.

Tử Điện Mãng cất tiếng nói.

- Nơi này là địa bàn của ta, các người vào địa bàn của ta luyện chế đan dược, dựa theo quy củ phải đưa cho ta một phần.

Ngân sắc hồ ly cất tiếng nói, đôi mắt tham lam nhìn vào trong sơn động.

- Thú quá, chẳng lẽ người muốn tìm cái chết.

Khiếu Thiên Hồ gào lên một tiếng, sau đó thân ảnh lập tức hóa thành bản thể bay lên trên không trung.

- Ngao.

Tử Điện Mãng cũng gào thét, thân hình lập tức hóa thành bản thể trấn ở sơn động, chỉ một con lục giai ma thú mà thôi, bọn chúng không hề sợ hãi.

- Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên Hồ.

Nhìn thấy bản thể của Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ, ngân sắc hồ ly cũng hơi ngạc nhiên, thân hình hơi run lên, sau đó nhanh chóng biến thành một con hồ ly, có chín cái đuôi thật dài.

- Cửu Vĩ Linh Hồ.

Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ tự nhiên biết đây là Cửu Vĩ Linh hồ, trong truyền thuyết tốc độ công kích mạnh nhất trong các lục giai ma thú.

- Mau mau rời đi, nếu người quấy rầy chủ nhân ta luyện chế thì chúng ta sẽ không khách khí.

Khiếu Thiên Hồ lớn tiếng la.

Vì ba con lục giai ma thú xuất hiện, hơn nữa tựa hồ như muốn động thủ, tất cả ngũ giai và tứ giai ma thú lập tức lùi về phía sau.

- Hừ, các người ngăn không được ta, đồ vật bên trong nhất định ta phải có.

Cửu Vĩ Linh hồ mặc dù biết rằng không đấu lại Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng nhưng sức hấp dẫn của linh khí bên trong quá lớn, nằng nhất định phải mạo hiểm một phen.

- Thật không, vậy thử lên xem.

Tử Điện Mãng la lớn, một luồng điện phun về phía Cửu Vĩ Linh Hồ, không hề nương tình chút nào.

- Gào.

Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng không hề khách khí mà tràn ngập kim mang toàn thân, chân trước giương lên, hung hăng tấn công về phía Cửu Vĩ Linh Hồ.

- Xoẹt.

Một tiếng vang lên, thân hình của Cửu Vĩ linh hồ lập tức di chuyển, cái đuôi dài hướng về phía Tử Điện Mãng, đồng thời một cái đuôi cũng hướng về phía Khiếu Thiên Hồ.

- Thành thịnh.

Ở giữa không trung, vang lên từng tiếng phá hủy khổng lồ, sơn động trước ba con lục giai ma thú đã bị san thành bình địa.

Trong sơn động, Nhạc Thành hiện tại đang ngưng kết đan ở bước cuối cùng, chín viên đan được đồ rực không ngừng xoay tròn, tựa hồ như là không muốn bị Vô thượng chân hỏa bao trùm, tuy nhiên dưới sự áp súc của Vô Thượng Chân hỏa, bọn chúng làm sao có thể chạy thoát được.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

154. Chương 124 : Đấu Giá Hội .

(1)

- Các người đêm nay đi tìm một chỗ ăn, sáng mai đi với ta ra ngoài.

Nhạc Thành nói.

Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng sau khi rời đi, Nhạc Thành liền bắt đầu tu luyện, với thực lực của Nhạc Thành hiện tại thì khát vọng lớn nhất của hắn chính là thực lực.

Sáng sớm ngày hôm sau, Nhạc Thành cùng với Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên Hồ và cả Chu Hàm nữa rời khỏi Chu gia tiến tới đấu giá đại hội. Cảm nhận thấy khí tức của Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng ở trên người, Nhạc Thành đã biết hai bọn nó đã ăn cửu dương đan, hiệu quả quả là không tệ.

Lần này kỳ đấu giá ở Dược thành có một tổ chức nhị lưu đứng ra tổ chức, mạnh hơn cả so với Chu gia.

Bốn người tổng cộng bỏ ra một trăm hai mươi kim tệ tiến vào bên trong, đây chính là vé chỗ ngồi.

Bốn người tiến vào đấu giá đại hội xong, Nhạc Thành liền cảm thấy ngạc nhiên, đấu giá đại hội này thật đông đúc, ít nhất cũng phải là hai nghìn người.

Nhạc Thành vẫn cho rằng mình là người giàu có, đến bây giờ hẳn phát hiện ra, mình ở trong Dục thành chỉ xứng đáng làm một tiểu tư mà thôi.

Một đấu giá có hai nghìn người, vé vào cửa là ba mươi kim tệ, cao nhất là mấy trăm kim tệ, tính toán như vậy thì Kỳ Bảo môn một lần đấu giá có thể thu tới hơn mười vạn kim tệ, đây vẫn chỉ mới là lợi nhuận từ tiền bán vé.

Ba người tìm vị trí của mình xong liền ngồi xuống, Nhạc Thành cũng cẩn thận đánh giá cái kỳ đấu giá đại hội này, cả đấu giá đại hội này có kiến trúc hình tròn, tổng cộng có năm tầng.

Một lát sau mọi người liền tiến vào trong hội trường, ở bên trong cũng có một nữ ba nam bốn người đi tới.

Ba người nam mặc một trường bào màu vàng, tuổi trung niên, Nhạc Thành nhìn khí tức thì thấy ba người này có thực lực khoảng chừng cửu tinh Đấu vương, loại thực lực này ở Dục thành đã là rất mạnh.

Nữ tử kia mặc cẩm phục màu xanh, dáng người vô cùng mê mẩn và kiều mị.

- Các vị, Kỳ Bảo môn chúng ta lần này tiến hành đấu giá đại hội lần đầu, vật phẩm đấu giá này nhất định sẽ khiến cho các vị được đại khai nhãn giới.

Cô gái áo vàng nhìn thoáng qua mọi người rồi nói tiếp:

- Tiểu nữ không nói nhiều nữa, hôm nay vật đấu giá thứ nhất chính là một viên ngũ phẩm cao cấp đan dược, giá khởi điểm là sáu nghìn kim tệ.

Vật phẩm thứ nhất chính là một viên ngũ phẩm cao cấp đan dược, quả nhiên là đại khí.

Nhạc Thành thầm nói trong lòng.

Đối với chút ít đan dược này Nhạc Thành không để ý trong lòng, dù sao hiện tại hẳn cũng chỉ đi cùng Chu Hàm mà thôi, đan dược này hẳn tự tin mình có thể luyện chế được.

Kết quả vật phẩm thứ nhất được đấu giá chín nghìn kim tệ đã được mua, thanh danh đan dược của Dục thành đã vang rền, rất nhiều người tới đây để mua đan dược.

Vật phẩm thứ hai chính là một bí kíp ma pháp sư lục giai hỏa hệ phòng ngự, có giá một vạn kim tệ, con số này sau đó đã được đẩy lên tới hai vạn kim tệ khiến cho Nhạc Thành cũng phải giật mình.

Cuối cùng quyển trục này đã được mua với giá hai vạn ba nghìn kim tệ, Nhạc Thành nhìn thấy kết quả này thì cũng ngạc nhiên rất nhiều.

Vật phẩm thứ ba chính là một linh dược lục phẩm đan dược có giá năm nghìn kim tệ.

Vật phẩm thứ tư chính là một thanh kiếm bạch sắc ma pháp, nghe nói được một vị ma pháp sư cấp bảy luyện chế.

Thanh kiếm này khiến cho Chu Hàm cũng hơi động tâm, mặc dù Chu gia có không ít binh khí ma pháp nhưng cũng chỉ do ma pháp sư cấp năm luyện chế, chỉ có thể tăng cường nửa thành công kích mà thôi, thanh trường kiếm bạch sắc do ma pháp sư cấp bảy luyện chế, Chu Hàm rất muốn mua nó làm vật đính hôn cho tỷ tỷ của mình.

- Nhạc Thành, người nghĩ rằng thanh kiếm này ta lấy làm vật mừng lễ đính hôn cho tỷ tỷ được không?

Chu Hàm cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Không tệ, có thể.

Nhạc Thành đã sớm nhận ra Chu Hàm muốn mua thứ gì đó để dành cho lễ đính hôn của tỷ tỷ.

- Ma pháp sư cấp bảy chế tác, thanh kiếm này có thể gia tăng một thành công kích, một vạn kim tệ là giá khởi điểm

Cô gái áo vàng nói.

- Một vạn một nghìn kim tệ.

Chu Hàm đã nhịn không được mà lên giá.

- Một vạn một nghìn kim tệ.
- Một vạn hai nghìn kim tệ.

Chu Hàm kêu giá, không ít người sau đó cũng tăng giá, vật do ma pháp sư cấp bảy chế tác thật là hấp dẫn, cho dù bỏ ra số tiền lớn một chút cũng là điều bình thường.

Thanh kiếm này sau đó được nâng lên giá hai vạn kim tệ, nhìn thấy số tiền này Nhạc Thành chợt nhớ tới thanh kiếm mình luyện chế có thể tăng ba thành thực lực vậy mà ở thất tinh thành chỉ có thể bán được một vạn kim tệ, không ngờ thanh kiếm ở đây chỉ có thể gia tăng một thành thực lực lại có giá tới hai vạn kim tệ.

Nhạc Thành âm thầm thề, lần sau nhất định mình cũng sẽ luyện chế vài binh khí tới Dược thành bán, ít nhất cũng phải bán được tới mười vạn kim tệ.

Cuối cùng Chu Hàm cũng mua thanh kiếm này với giá ba vạn một nghìn kim tệ, trong lòng nàng ta thầm cao hứng.

Nhìn thấy bộ dạng của Chu Hàm, Nhạc Thành cũng buồn bực không thôi, ai bảo Chu gia là hào phú, ba vạn kim tệ đối với Chu gia chẳng là gì cả.

Vật phẩm kế tiếp mặc dù vô cùng tốt nhưng mà Nhạc Thành cũng không hề có hứng thú, ba người sau khi kết thúc đấu giá đại hội liền trở về Chu gia, trên đường đi Chu Hàm hưng phấn không thôi, không biết rằng mình đã phải bỏ một số tiền cao mới có được thanh kiếm này.

Chuyện Công Tôn gia và Chu gia đính hôn với nhau đã là một tin tức lớn ở Dược thành, số gia tộc lớn như Công Tôn gia ở Dược thành chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay cho nên nhất cử nhất động của bọn họ đều được để ý.

Bởi vì Công Tôn gia và Chu gia trở thành thông gia cho nên bây giờ có không ít tiểu thế lực tới tìm Chu gia mong được tiến hành hợp tác buôn bán làm ăn, thế lực của Chu gia vì vậy cũng trở nên lớn hơn, xem ra làm thông gia của Công Tôn gia có không ít chỗ tốt.

Cuối cùng cũng đã đến ngày đính hôn với Công Tôn gia, Nhạc Thành lúc này cũng khẩn trương lên, không có gì bất ngờ nếu hôm nay là ngày Công Tôn Báo chết, tuy nhiên tốt xấu gì thì Công Tôn Báo cũng là một luyện dược sư cấp sáu, cường giả Đấu Tông cũng có thể được hắn mời tới, Nhạc Thành hi vọng hôm nay đừng có quá nhiều người đến, nếu không giết hắn sẽ thật không dễ dàng.

Đối với chuyện hôm nay, Chu gia vô cùng vui mừng, cảnh tượng vô cùng náo nhiệt, đặc biệt là Chu Uẩn và Chu Đình tuy hôm trước bất hòa với nhau nhưng hôm nay Chu Uẩn vô cùng vui vẻ, không có Chu Tuyết thì Chu gia cũng không có ngày hôm nay.

Cho nên Chu Uẩn hôm nay vô cùng khách khí với Chu Đình, cả Chu gia sau khi chuẩn bị xong liền tiến tới Công Tôn gia.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

155. Chương 125 : Xấu hổ .

(1)

- Các vị, đa tạ hôm nay các vị đã tham gia lễ đính hôn của Chu gia tiểu thư và tiểu nhi nhà ta, Công Tôn Báo xin đa tạ mọi người.

Sau khi mọi người ngồi vào chỗ của mình, Công Tôn Báo đứng lên thi lễ, hôm nay các thế lực lớn ở Dược thành căn bản đều đã đến đông đủ, ngay cả mấy vị trưởng lão của Dược môn cũng phái người tới.

- Công Tôn đại nhân không cần khách khí, chúng ta chẳng có gì, chẳng qua là do ông trời tác hợp cho Công Tôn công tử và Chu tiểu thư

Mọi người nhìn thấy Công Tôn Báo khách khí thì nhanh chóng đứng lên.

- Mọi người không cần khách khí, mau ngồi xuống.

Công Tôn Báo nói với mọi người sau đó lập tức phân phó bưng lên không ít đồ nhắm và trái cây bày ra ở trên bàn.

Lần này cùng với Chu gia kết thành thân gia, Công Tôn gia cũng đã chuẩn bị một số sính lễ.

Công Tôn Báo sau khi xác định mọi người đã ngồi vào chỗ của mình thì nói tiếp:

- Đây là một viên lục phẩm cao cấp đan dược, năm viên lục phẩm trung cấp đan dược, mười viên lục phẩm sơ cấp đan dược, ngoài ra còn có một cây linh chi vạn năm, một bí kíp tu luyện ma pháp sư cấp sáu công kích và một bí kíp tu luyện ma pháp sư cấp sáu phòng ngự, không biết Chu lão đệ có hài lòng với lễ vật này không?

Công Tôn Báo nói xong liền nhìn mọi người, hẳn muốn trước mặt mọi người cho thấy thực lực của Công Tôn gia.

- Công Tôn đại nhân không cần khách khí.

Chu Đình kích động nói, nghe thấy số sính lễ này, toàn thân của hắn run lên, những đồ vật này bán ra ít nhất cũng phải có giá ba trăm vạn kim tệ, đặc biệt là một viên lục phẩm cao cấp đan dược, phỏng chừng là mấy chục vạn tới gần trăm vạn kim tệ.

Những người khác nghe thấy sính lễ của Công Tôn gia thì cũng run lên, Công Tôn gia ra tay quả là không giống người bình thường.

Nhạc Thành đối với sính lễ của Công Tôn gia thì cũng ngạc nhiên, xem ra so với đại gia tộc mình vẫn là kẻ nghèo, thật là đáng giận.

Những người khác nghe thấy sính lễ của Công Tôn gia thì kinh ngạc không thôi, trong lòng bọn họ đều thầm nghĩ Công Tôn báo ra tay thật là hào phóng.

Kế tiếp một số thế lực gia tộc cũng tiến lên tặng quà, cũng là những vật phẩm vô cùng trân quý, giá trị cũng nằm ngoài mười vạn kim tệ.

Cuối cùng cũng đến phiên Chu gia đáp lễ, dựa theo quy củ, ở lễ đính hôn nhà trai cho sính lễ, nhà gái cũng phải đáp lễ.

Chu Đình đành phải cất tiếng đáp lễ, mặc dù những thứ này không thể sánh với Công Tôn gia nhưng cũng may lần này số lễ vật này Công Tôn Báo cũng rất hài lòng.

- Hôm nay Đường tỷ và Công tôn công tử đính hôn thật là một chuyện tốt lành, ta và đại ca ta cũng chuẩn bị một số hạ lễ cho hai người.

Sau khi Chu đình đáp lễ xong, Chu Yến cũng từ từ nói với mọi người.

- Nàng ta muốn làm cái gì?

Nhạc Thành nhìn Chu Yến, nhìn thấy thần sắc của Chu Yến và Công Tôn Khang nhìn nhau, Nhạc Thành liền cảm thấy khó hiểu.

Nghe thấy văn bối của Chu gia cũng chuẩn bị hạ lễ, mọi người liền quan tâm.

- Chúng ta muốn tặng một thanh ma pháp sư cấp sáu bảo kiếm, bởi vì biết biểu tỷ rất thích kiếm cho nên chúng ta cố tình mua đến.

Chu Yến từ từ nói.

- Ma pháp sư cấp sáu bảo kiếm.

Mọi người cũng gật nhẹ đầu, một hậu bối gửi lễ lớn như vậy đã là rất tốt rồi.

Nhạc Thành liền hơi biến sắc mặt, tại sao lại xảo hợp như vậy, Chu Hàm cũng muốn tặng một thanh kiếm ma pháp sư cấp sáu, chẳng lẽ Chu Yến và Chu Trấn vì Chu Hàm mà tới sao, nếu không tại sao lại khéo léo vậy?

Lúc này sắc mặt của Chu Hàm liền khó coi, nàng đưa mắt nhìn Nhạc Thành.

Nhạc Thành đành cười khổ với nàng ta, ý là mình cũng không biết chuyện gì xảy ra.

- Còn có...

Chu Yến nhìn phản ứng của Chu Hàm rồi lập tức nói:

- Ngoài ra còn có một quyển hoàng cấp đỉnh cấp đấu kỹ và một quyển ma pháp sư phòng ngự cấp sáu bí kíp.

- Cái gì, hoàng cấp đỉnh cấp đấu kỹ.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc, thứ này có giá trị thật sự không ít.

Nghe thấy nữ nhi nói vật phẩm, Lưu Thị và Chu uẩn cũng ngạc nhiên, lập tức bọn họ liền nở ra một nụ cười.

- Đây rốt cuộc là chuyện gì?

Nhạc Thành càng ngày càng khó hiểu, chuyện này thật là kỳ quái, dựa vào Chu Yến và Chu Trấn hai người này không thể có những vật phẩm này, chẳng lẽ... lúc này nhìn thấy ánh mắt của Công Tôn Khang và Chu Yến nhìn nhau, Nhạc Thành bỗng nhiên nghĩ đến điều gì.

- Không lẽ bởi vì Công Tôn Khang bị Chu Hàm cự tuyệt, ghi hận trong lòng, cộng thêm với Chu Tuyết đối với Công Tôn Khang có ấn tượng tốt cho nên Công Tôn Khang đã lấy nàng, sau đó mượn cơ hội tặng vật phẩm mà làm cho Chu Hàm phải hối hận vì cự tuyệt mình.

Nhạc Thành thầm suy đoán trong lòng.

- Chu Hàm muội muội, hôm nay là lễ đính hôn của tỷ tỷ, muội gửi tặng gì vậy?

Chu Yến nhìn Chu Hàm mà hỏi.

- Ta...ta....

Chu Hàm bị Chu Yến hỏi thì không nói ra lời, nàng vốn định tặng một thanh ma pháp sư cấp sáu bảo kiếm nhưng Chu Yến đã tặng rồi, lại còn kèm theo những vật phẩm khác trân quý, Chu Hàm không xuất ra nổi.

- Muội làm sao vậy, là ta nói sai rồi, người không phải là tỷ tỷ muội muội của Chu Tuyết tỷ tỷ, người chỉ là một tạp chủng mà thôi, Công Tôn công tử đính hôn cùng với Chu Tuyết tỷ tỷ, người dĩ nhiên mất hứng cho nên không gửi hạ lễ.

Chu Yến hung hăng trừng mắt nhìn Chu Hàm.

- Đúng là đã bị ta đoán trúng.

Nhạc Thành mỉm cười nói thầm trong lòng.

- Chu Yến, người...

Chu Hàm bị làm nhục giữa công chúng thì chịu không nổi, nước mắt lưng tròng.

Sắc mặt của Chu Đình ngày càng thêm khó coi, nếu như không phải hiện tại ở Công Tôn gia thì ông đã cho Chu Yến một cái bạt tai.

- Yến Nhi, người cầm miệng.

Nhìn thấy nữ nhi của mình nói những lời này, Chu Uẩn lập tức la lớn, mặc dù ở trong Chu gia ngoại trừ Chu Đình thì không ai ưa Chu Hàm nhưng những lời này cũng không thể nói ra ở đây.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

156. Chương 126 : - Thả Ta Ra, Ta Nói, Người Đừng Giết Ta.

Chu Yến không ngừng đấu tranh, sắc mặt sau đó đã chuyển sang màu tím.

- Ngay từ đầu ta đã muốn khiến cho Chu Hàm xấu hổ, về sau Công Tôn công tử tìm ta, nói Chu Hàm cự tuyệt công tử cho nên công tử muốn trả thù sau đó hắn muốn vào ngày hắn đính hôn với Chu Tuyết chúng ta hãy làm xấu hổ Chu Hàm một phen.

Chu Hàm nói rất lớn, mọi người đều nghe rõ ràng, Chu Tuyết cùng với Chu Hàm chính là hai người đầu tiên biến sắc, tất cả mọi người của Chu gia cũng đều biến sắc, sau đó Công Tôn Báo đỡ Công Tôn Khang lên, không ngờ tất cả mọi chuyện này đều do con mình sắp xếp.

Trong đại sảnh tất cả mọi người đều chăm chú nhìn Nhạc Thành, trong lòng lo lắng thay cho hắn, Nhạc Thành làm vậy đã đánh một bạt tai cho Công Tôn Báo, Công Tôn Báo nhất định không bỏ qua cho hắn.

- Đến rồi.

Nhạc Thành liền cảm thấy trong đầu ba động, cảm nhận thấy Yêu Huyền đã gần tới đây.

- Người rốt cuộc là ai, có quan hệ gì với Công Tôn gia?

Công Tôn Báo chăm chú nhìn Nhạc Thành, xảy ra chuyện này hắn không tin rằng Nhạc Thành chỉ trợ giúp Chu Hàm mà thôi.

- Ta chỉ đến tham dự lễ đính hôn thôi.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Bởi vì Nhạc Thành mà lễ đính hôn này đã trở nên rối loạn, khuôn mặt hồng hào của Chu Tuyết đã chuyển sang tái nhợt, không ngờ mình chỉ là công cụ của Công Tôn Khang mà thôi, Công Tôn Khang hoàn toàn không yêu thích mình, vậy mà mình còn cho rằng đã tìm được một lang quân như ý.

Cả người Chu gia, kể cả Chu Đình cũng đều trở nên khó coi, hóa ra Chu gia cũng bị Công Tôn Khang đùa bỡn mà thôi.

Toàn bộ đại sảnh xuất hiện một không khí xấu hổ, Công Tôn Báo nhìn Nhạc Thành chăm chú mà hỏi:

- Tại sao người lại làm ra chuyện này?

Nhạc Thành nói:

- Bởi vì ta thật sự không thích con của người, lòng dạ con người thật là nhỏ mọn.

- Hừ, ta nhận ra người chính là lục phẩm sơ giai luyện được sư, nói cho ta biết bối cảnh của người đi.

Công Tôn Báo hung hăng nói với Nhạc Thành.

- Lục Phẩm sơ giai luyện được sư.

Những lời nói này từ trong miệng Công Tôn Báo thốt ra, ngay từ đầu mọi người đã suy đoán Nhạc Thành có phải là luyện được sư hay không.

Người của Chu gia cũng kinh ngạc mà nhìn Nhạc Thành, đặc biệt là Chu Hàm, nàng không thể tưởng tượng nổi mà nhìn hắn.

Nhạc Thành đã sớm thả Chu Yến ra mà nhìn Công Tôn Báo nói:

- Người tới đây, ta cho người biết một người.

- Được, người nói đi.

Công Tôn Báo hơi do dự sau đó tiến tới trước mặt Nhạc Thành.

- A...a

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, thanh mang chuyển động, lập tức một quang cầu ngưng tụ.

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành khẽ quát lên một tiếng, công kích của Luyện Dược sư, Nhạc Thành trước hết muốn đả thương Công Tôn Báo, Công Tôn Báo là lục phẩm cao cấp Luyện Dược sư, nếu như luận về linh hồn lực thì tuy rằng linh hồn lực của mình rất mạnh nhưng dù sao Công Tôn Báo cũng là lục phẩm cao cấp Luyện Dược sư, chiếm không ít ưu thế so với mình.

- Đáng chết.

Sắc mặt của Công Tôn Báo thay đổi lớn, thân hình nhanh chóng lùi về phía sau mà la lớn:

- Mọi người mau bắt hắn lại.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ đại sảnh đã bị Nhạc Thành hủy diệt hơn phân nửa, Phần Tiên Liệt Diễm cầu nổi lên những luồng lửa vô cùng lớn, toàn bộ người ở trong đại sảnh liền vội vàng chạy ra, không ít người bị ảnh hưởng.

Công Tôn Báo dắt Công Tôn Khang ra khỏi đại sảnh, Nhạc Thành cũng bị Công Tôn Báo làm cho một số vết thương nhẹ, Luyện Dược sư không nên đánh gằn, vừa rồi nếu cách xa hơn một chút thì Nhạc Thành đã bị thương ít hơn.

- A...a

Mà Công Tôn Báo vừa chạy ra khỏi đại sảnh thì không gian bỗng nhiên khuếch tán chấn động, một bóng hình xinh đẹp đánh về phía hắn.

Nhạc Thành hiện tại cũng không có gì tốt hơn, một cao thủ nhất tinh Đấu Hoàng trong đại sảnh xuất thủ với hắn.

- Âm, âm.

Mấy tiếng nổ mạnh vang giữa không trung, nhất tinh đấu hoàng công kích về phía Nhạc Thành đã bị đánh bay đi mấy chục thước, không thể tưởng tượng nổi mà nhìn hắn, thật không ngờ Nhạc Thành lại mạnh mẽ như vậy.

Thân hình Công Tôn Báo bị đánh bay đi mấy chục thước, trong miệng ứa ra máu tươi, trước thực lực của Yêu Huyền hắn không thể chống lại được, lục phẩm cao cấp luyện dược sư nhiều nhất cũng chỉ có thể sánh với thất tinh bát tinh đấu hoàng mà thôi.

Tuy nhiên hiện tại Yêu Huyền đã có thể chống lại cường giả tam tinh đấu tông, Công Tôn Báo dĩ nhiên không phải là đối thủ.

- Gào... hú.

Hai tiếng gầm gừ giữa không trung truyền tới, mọi người ngẩng đầu lên nhìn lên trên không trung thì thấy một con hổ và một con rắn màu tím xuất hiện.

- Lục giai ma thú Khiếu Thiên Hồ, Lục giai ma thú Tử Điện Mãng.

Tất cả mọi người đều rung động, đây rốt cuộc là chuyện gì?

Nhạc Thành tiến lên cười lên trên người Khiếu Thiên Hồ mà nói:

- Người phía dưới nghe lời ta, ta chỉ muốn giết Công Tôn Báo mà thôi, tất cả yên tĩnh, nếu không nghe lời sẽ giết không tha.

Nhìn hai con ma thú vô cùng lớn ở trên không trung, tất cả các cường giả đấu hoàng đều không dám loạn động, một số nhất tinh nhị tinh đấu hoàng trước mặt lục giai ma thú đều không dám làm gì.

- Âm.

Ở giữa không trung có một thanh âm truyền tới, một cô gái áo trắng duyên dáng xuất hiện trước Nhạc Thành cùng với Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ.

Bạch y nữ tử này toàn thân màu trắng, mà tóc cũng có màu trắng, so với Yêu Huyền thì nhan sắc không kém là bao.

- Người thật sự có thể khiến cho ta tiến giai lên làm thất giai ma thú sao?

Bạch Y nữ tử nhìn về phía Nhạc Thành mà hỏi.

- Không sai, ta có biện pháp, chỉ là hơi phiền toái một chút.

- Được, vậy từ nay ta theo người, người chính là chủ nhân của ta.

Bạch y nữ tử tuyệt sắc cất tiếng nói.

- Được rồi, vừa vặn ta có một số chuyện phiền phức, người trước hết hãy giúp ta.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó nhảy xuống người của Khiếu Thiên Hồ.

- Lại là một Đấu hoàng.

Nhìn thấy bạch y nữ tử không mời mà tới, chỉ có đấu hoàng mới làm được, tất cả mọi người thầm ngạc nhiên, người trẻ tuổi kia là ai mà có thể lực mạnh như vậy, hơn nữa còn muốn đối phó với Công Tôn Báo.

Đồng thời Yêu Huyền và bạch y nữ tử xuất hiện khiến cho người khác phải thêm nhỏ dãi, nữ tử tuyệt sắc như vậy khắp Dược thành cũng tìm không ra người có thể so sánh được.

- Là người, là người tiến hóa...

Công Tôn Báo cuối cùng cũng nhận ra Yêu Huyền và Nhạc Thành.

- Không sai, ta nói rồi ta sẽ đến báo thù, hôm nay chính là lúc người phải chết.

Yêu Huyền lạnh lùng nhìn Công Tôn Báo mà nói.

- Ha ha.

Công Tôn Báo cười lạnh nói:

- Người cho rằng người tiến hóa thì có thể giết ta sao, người nằm mơ đi.

Lập tức Công Tôn Báo nói với một số cường giả Đấu Hoàng:

- Giúp ta ngăn những người này lại, mỗi người giúp ta sẽ được hai viên lục phẩm cao cấp đan dược, giết được bất kỳ ai trong hai người bọn họ cũng được năm viên lục phẩm cao cấp đan dược, mặt khác ta sẽ thiếu người đó một nhân tình.

Trọng thưởng như vậy khiến cho những người xung quanh phải đỏ mắt, ngăn chặn hai người này được tới hai viên, nếu giết được thì cũng được tới năm viên lục phẩm cao cấp đan dược, các cường giả đấu hoàng nghe vậy cũng phải đỏ cả mắt.

Đột nhiên có không ít cường giả đấu hoàng xuất hiện, sức cảm dỗ do Công Tôn Báo nói quả thật rất lớn.

Nhìn thấy cường giả Đấu Hoàng tiến ra, Nhạc Thành không kìm được mà hơi biến đổi thần sắc, lập tức hướng tới bạch y nữ tử ra hiệu.

- Xuy Xuy.

Bỗng nhiên chín cái đuôi màu trắng xuất hiện trước mọi người, chỉ thấy hai tiếng kêu thảm thiết vang lên, một tứ tinh đấu hoàng và một tam tinh đấu hoàng đã bị xuyên qua ngực mà chết.

Cảnh tượng này khiến cho tất cả mọi người rung động, hai đấu hoàng đã bị giết, thực lực của đối phương khiến cho tất cả mọi người không thể tin nổi.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

157. Chương 127 : Giết Không Tha .

- Cửu vĩ linh hồ, cửu vĩ linh hồ.

Tất cả mọi người đều ngạc nhiên, ba con lục giai ma thú, người này rốt cuộc có địa vị gì.

Một số Luyện dược sư và ma pháp sư lợi hại cũng thu phục một số ma thú nhưng muốn cho lục giai ma thú phục tùng mình thì thật không có khả năng, Lục giai ma thú không thể tùy tiện đi theo một nhân loại, tứ giai ma thú phục tùng đã là rất hiếm rồi.

- Ai mà loạn động như vậy nữa thì kết cục sẽ thê thảm gấp trăm lần.

Thanh âm của Nhạc Thành trầm thấp vang lên, nhìn chăm chăm về phía tất cả cường giả đấu hoàng muốn giúp Công Tôn Báo. Thực lực của Cửu Vĩ Linh Hồ quả thật khiến cho Nhạc Thành cũng bất ngờ, so với Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ còn mạnh hơn một bậc.

Nhìn ba con lục giai ma thú trên không trung, sắc mặt của Công Tôn Báo vô cùng khó coi, ba con lục giai ma thú cộng thêm Nhạc Thành và Yêu Huyền, thực lực không kém so với đấu hoàng ở đây bao nhiêu, đặc biệt Yêu Huyền sau khi tiến hóa đã có thực lực ngang với đấu tông, cường giả đấu hoàng không thể làm gì được nàng.

- Người nhất định phải chết.

Yêu Huyền lạnh lùng nhìn Công Tôn Báo, trong tay ngưng tụ thành một cây nhuễn tiên.

- Ngăn cản những người này ta sẽ thưởng năm viên lục phẩm cao cấp đan dược.

Sắc mặt của Công Tôn Báo bắt đầu đã trở nên kinh khủng, hắn biết rằng mình không phải là đối thủ của Yêu Huyền, nếu như trước khi Yêu Huyền tiến hóa hắn còn đối phó được nhưng hiện tại thì hắn không thể phản kháng.

- Ngăn cản những người này sẽ được thưởng năm viên lục phẩm cao cấp đan dược.

Tất cả cường giả đấu hoàng nhin không được mà điên cuồng lên một lần nữa, năm viên lục phẩm cao cấp đan dược tuyệt đối là một cám dỗ rất lớn, tất cả cường giả đấu hoàng đều điên cuồng đánh về phía Nhạc Thành và Yêu Huyền.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, nhiều cường giả như vậy, đặc biệt là còn có một thập tinh đấu hoàng khiến cho sự tình thật phiền phức.

- Yêu Huyền, người mau ra tay, ta ngăn bọn hắn lại.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Yêu Huyền, sau đó ngưng kết thủ ấn, trong mi tâm xuất hiện hai sợi thanh mang, thanh kiếm Âm Dương lập tức biến ảo, sau đó một cái tháp vô cùng lớn ngăn cản trước đám cường giả Đấu Hoàng kia.

- Khiếu Thiên Hồ, mau ra tay đi, giết không tha.

Nhạc Thành ở trên không trung nói với Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên hồ, Cửu Vĩ Linh Hồ.

- Ngao... hú...

Ở giữa không trung, từng tiếng gào gừ vang lên, sau đó lập tức Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng Cửu Vĩ Linh Hồ đánh về phía đám cường giả Đấu Hoàng.

Ba con lục giai ma thú đạt tới trình độ đỉnh cao, có thể liều mạng với cả nhất tinh đấu tông, cường giả đấu hoàng dĩ nhiên không phải là đối thủ. Chỉ có duy nhất một thập tinh đấu hoàng chống lại Cửu Vĩ Linh hồ không bị rơi vào thế hạ phong.

- Xoẹt.

Một luồng năng lượng xanh từ trong tay của Yêu Huyền công kích về phía Công Tôn báo, một đạ lượng lớn sóng gió vang lên, thực lực của Yêu Huyền hiện tại đã lên tới mức này, giờ tay phóng chân cũng đủ khiến cho không gian lực chấn động.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, Âm Dương Kiếm bỏ về phía tam tinh đấu hoàng, đồng thời thủ ấn trong tay biến đổi, Vô Thượng Khốn Tiên tháp mang theo một luồng nóng bỏng bắn ra về phía các cường giả đấu hoàng.

Nhìn thấy Nhạc Thành chống lại mấy cường giả đấu hoàng, Chu Uẩn và Lưu Thị vốn muốn sau khi về nhà sẽ giáo huấn hắn bây giờ đã bị dọa toát mồ hôi lạnh, nếu như mình thật sự đi giáo huấn hắn chỉ sợ còn không chịu nổi một chiêu từ người ta.

- Thứ này rất quý dị, mọi người mau xông lên.

Mấy cường giả đấu hoàng nhìn thấy Vô Thượng Khốn Tiên tháp thì hơi kinh ngạc, lập tức bốn tứ tinh tam tinh đấu hoàng hợp lực lại công kích Vô Thượng Khốn Tiên tháp.

- Ông ông.

Một tiếng nổ đinh tai nhức óc từ Vô Thượng Khốn tiên tháp truyền tới, sau đó Vô Thượng Khốn tiên tháp bắt đầu đong đưa.

Chân khí của Nhạc Thành bắt đầu cuộn cuộn lên, bốn đấu hoàng công kích Nhạc Thành không thể chống lại nổi, thủ ấn trong tay của hắn biến đổi, Vô Thượng Khốn Tiên tháp một lần nữa xoay tròn, thanh mang một lần nữa tràn ngập bao phủ.

- Xuy Xuy.

Một mảng Vô Thượng Chân hỏa tràn ngập, vây khốn đám đấu hoàng bên trong.

Lập tức bốn người này chỉ cảm thấy cảnh tượng trước mắt biến đổi, Vô Thượng Khốn Tiên Tháp vây quanh bọn chúng, sau đó những luồng tia chớp liên tục xuất hiện.

Có thể đồng thời vây khốn bốn đấu hoàng như vậy, tất cả mọi người đều hít một luồng hơi lạnh, cái này quả thật rất đáng sợ.

- A.

Giữa không trung truyền tới từng tiếng kêu thảm thiết, lại có thêm một đấu hoàng bị Tử Điện Mãng đánh cho trọng thương, Khiếu Thiên Hồ lúc này cũng đã giết một cường giả Đấu Hoàng thứ hai, Cửu Vĩ Linh hồ bị thập tinh đấu hoàng quần lấy, tuy chưa giết được nhưng vẫn chiếm thượng phong.

- Hắn rốt cuộc là ai?

Nhìn Nhạc Thành, Chu Hàm thì trào nói, trong ánh mắt hiện ra vẻ mê mang phức tạp, nàng đã sớm đoán Nhạc Thành không đơn giản, nhưng nàng cũng không ngờ hắn lại có thực lực lớn như vậy.

- Xuy xuy.

Nhuễn tiên của Yêu Huyền quất lên trên người của Công Tôn Báo, đột nhiên Công Tôn Báo phun ra một ngụm máu, ngã xuống mặt đất.

- Khang nhi, chạy mau.

Công Tôn Báo giãy dụa bò lên, lập tức nói với Công Tôn Khang phía xa xa.

Nhìn thấy kịch chiến ở trong sân, Công Tôn Khang đã sớm muốn chạy đi, lúc này nhìn thấy cha mình rơi vào thế hạ phong thì đột nhiên hướng ra ngoài.

- Muốn chạy sao, nằm mơ...

Nhạc Thành quét ngang toàn bộ chiến trường, nhìn thấy Công Tôn Khang muốn bỏ chạy thì hắn không thể tha cho, nếu hôm nay để cho Công Tôn Khang chạy thoát thì sau này hắn sẽ mang lại cho mình phiền toái giống như là Lương Ngọc của Lương gia.

- Xoẹt.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành một lần nữa biến ảo, Âm Dương kiếm hóa thành một mảng bạch quang, vượt không gian tấn công về phía Công Tôn Khang.

- Xoẹt.

Tốc độ của Nhạc Thành thật sự quá là nhanh, giống như là điện quang vậy, cộng thêm với việc Công Tôn Khang bị thương không nhẹ, vừa chạy qua được vài bước đã bị bạch quang lóe lên chạm tới, cả người ngã xuống mặt đất, một mảng máu tươi ứa ra từ cổ.

- Khang nhi.

Công Tôn Bảo nhìn thấy Nhạc Thành giết chết nhi tử của mình thì sắc mặt chuyển sang màu xanh tím, hung hăng nhìn Nhạc Thành và Yêu Huyền, hẳn chỉ có một đứa con trai, nhưng hôm nay đã chết rồi.

- Lần này tới phiên ngươi, ta nói rồi ta sẽ báo thù.

Sắc mặt của Yêu Huyền hơi biến đổi, nàng ngưng tụ năng lượng vào nhũyên tiên hướng về phía Công Tôn Bảo mà tấn công.

- Xoẹt.

Mặc dù rất đau lòng nhưng nhìn thấy sự công kích của Yêu Huyền thì Công Tôn Bảo một lần nữa ngưng tụ đan hỏa tấn công về phía nàng.

Đan hỏa của Công Tôn Bảo hiện tại đã đạt tới mức độ vô cùng lợi hại, uy lực bất phàm, ngăn chặn công kích của Yêu Huyền. Đột nhiên đan hỏa của Yêu Huyền đụng đẩy giữa không trung, phát ra từng thanh âm tí ti, không gian chung quanh cũng trở nên chấn động.

- Ngươi không ngăn được đâu.

Sắc mặt của Yêu Huyền biến đổi, cổ tay giương nhẹ, toàn thân đột nhiên sáng lên một cái, nhũyên tiên trong tay giống như có kích thích đánh về phía Đan hỏa của Công Tôn Bảo.

- Xoẹt.

Công Tôn Bảo phun ra một ngụm máu tươi, thực lực của Đấu Tông quá cường đại, hẳn không ngăn lại được.

Nguyên một đám cường giả Đấu Hoàng cũng bị Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng và Cửu Vĩ Linh Hồ đánh cho bị trọng thương, đối mặt với Cửu Vĩ Linh Hồ thập tinh đấu hoàng kia cũng không chống lại được.

Cộng thêm với việc Nhạc Thành sử dụng Vô Thượng Khổn Tiên tháp, bốn đấu hoàng ở bên trong đã bị giết, chỉ còn lại một nửa, tất cả những cường giả đấu hoàng còn lại kinh hồn táng đờm, bọn họ không ngờ ba con lục giai ma thú lại có thực lực ghê gớm như vậy, không thể là đối thủ.

Những cường giả đấu hoàng còn lại lùi về phía sau, năm viên lục phẩm đan được tụy rằng có sức hấp dẫn vô cùng lớn nhưng dù sao cái mạng của bọn họ vẫn quan trọng hơn, tất cả đều hiểu rõ đạo lý này.

Đám đấu hoàng nhanh chóng lùi về phía sau, Nhạc Thành đột nhiên cảm nhận thấy áp lực giảm xuống đáng kể.

Nhìn thấy tràng diện trước mắt, Công Tôn Bảo biết đại thế đã mất, trong ánh mắt hiện ra một vẻ chán chừ, lập tức hung hăng nhìn về phía Nhạc Thành và Yêu Huyền mà nói:

- Các ngươi thật sự muốn giết ta sao, đáng tiếc các ngươi không làm được.

- Khắc khắc.

Công Tôn Bảo đột nhiên đứng lên, lau vết máu trên khóe miệng của mình mà nói:

- Hộ pháp giúp ta giết bọn họ, mau giúp ta giết bọn họ.

Một ngọc giản bị Công Tôn Bảo bóp nát, ngưng tụ thành một màu đen, ngay cả cường giả Đấu Hoàng cũng bị âm khí này ảnh hưởng.

Một số người tu vi thấp bị luồng gió này thổi cho trở thành run rẩy, Nhạc Thành thầm ngạc nhiên trong lòng.

Hắn lẩm bẩm nói:

- Lại là Hắc Âm thần điện.

- Chủ nhân.

- Chủ nhân.

Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng cùng với Cửu Vĩ Linh Hồ nhanh chóng tiến tới gần cạnh Nhạc Thành, ba lục giai ma thú cũng kiêng kỵ cỗ âm khí này.

- Khắc khắc.

Một thanh âm âm lệ vang lên, ngay lập tức bóng hình màu đen đột ngột xuất hiện:

- Thật nhiều người, đủ khiến cho ta đại bổ một phen.

- A...a

Một Đẩu vương gần hắc y nhân nhất đã bị hắc y nhân hút vào lòng bàn tay, khuôn mặt của hắn sau đó trở nên đen kịt, hét ra một tiếng kêu thảm thiết rồi chết đi.

- Đúng là hắn.

Nhạc Thành thầm nói trong lòng, không ngờ hắc y nhân này đúng là hắc y nhân lần trước mình đụng phải.

- Hộ pháp, mau giúp ta giết mấy người bọn họ, nhanh nào.

Công Tôn Báo không ngừng gầm thét, hắn muốn báo thù cho con của hắn.

- Khắc khắc.

Hắc y nhân quay lại, đột nhiên nhìn thấy Nhạc Thành và Yêu Huyền thì cất tiếng nói:

- Tại sao lại là các người, thật trùng hợp.

- Ta mặc kệ người là ai, Công Tôn Báo hôm nay ta phải lấy mạng hắn.

Yêu Huyền lạnh lùng nhìn hắc y nhân.

- Chết tiệt, lần sau ta sẽ tìm các người tính sổ.

Hắc y nhân nhìn thấy Yêu Huyền thì ngạc nhiên, lần trước hắn đã ném không ít đau khổ từ nàng ta, lúc này nhìn thấy Yêu Huyền thì cười lạnh một tiếng rồi nói:

- Người này đối với ta còn chút tác dụng, ta phải bảo vệ hắn.

Hắc mang cuộn cuộn, hắc y nhân cuộn lấy Công Tôn Báo rồi lập tức biến thành một hắc mang chạy đi, biến mất trong một lỗ đen.

- Chớ chạy.

Yêu Huyền khê kêu lên, sau đó một luồng ánh sáng màu xanh bắn vào trong lỗ đen.

- Khắc khắc, các người chớ kiêu ngạo, không bao lâu sau nữa ta sẽ tìm các người.

Ở trong lỗ đen truyền tới một thanh âm âm lệ rồi biến mất vô ảnh vô tung.

- Chết tiệt, đã để cho hắn chạy mất.

Yêu Huyền bực tức nói, không ngờ hắc y nhân lại xuất hiện ở chỗ này.

- Hắc ám thần điện.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, xem ra thực lực của hắc ám thần điện còn lớn hơn so với hắc nghị, đúng là có liên quan tới Công Tôn Báo, không biết trong Dược môn có còn người của hắc ám thần điện hay không, thật là phiền phức.

- Tha mạng đi, tha mạng đi.

Bốn đầu hoàng bị vây khốn trong Vô Thượng Khốn Tiên tháp liền lớn tiếng gọi xin tha,

- Vì vài viên lục phẩm đan dược mà ngu ngốc như vậy.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống sau đó bốn người liền bị bao bọc trong một mảng vô Thượng Chân hỏa, chỉ còn lại một đồng tro tàn, bốn trư vật giới chỉ cũng nằm trong tay Nhạc Thành.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

158. Chương 128 : Xem Như Ta Mang Tiếng Xấu Đi .

Nhạc Thành nhắc tay lên đã kết thúc tính mạng của bốn đầu hoàng, điều này khiến cho mọi người đều ngạc nhiên, hít một hơi lạnh, điều này khiến cho tất cả mọi người hít một hơi lạnh, chuyện này thật vượt quá sự tưởng tượng của mọi người, hỉ sự của Công Tôn gia đã biến thành thảm sự.

- Xoẹt.

Thủ ấn, Nhạc Thành nâng vô thượng khốn tiên tháp và Âm Dương kiếm lên.

- Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, các ngươi tìm tòi Công Tôn gia một chút.

Nhạc Thành truyền âm cho Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng.

- Yêu Huyền, chúng ta làm gì bây giờ?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Yêu Huyền.

- Mặc dù không giết được Công Tôn Báo nhưng kết quả này cũng khiến cho hắc thê thảm đau đớn, lần sau gặp lại người giết hắc cũng được.

Yêu Huyền nói.

Công Tôn Khang bị giết, Công Tôn Báo nhất định sẽ rất đau khổ, Yêu Huyền cũng mãn nguyện với kết quả này.

- Các ngươi còn muốn ngăn cản ta sao?

Nhìn thấy đám cường giả đầu hoàng kia, hàn quang trong mắt của Nhạc Thành lóe lên.

- Chúng ta dĩ nhiên không hề đồ đến mức làm khó mấy vị đại nhân nữa.

Một lục tinh đầu hoàng cẩn thận nói.

- Hắc là ai, ta thật ngu ngốc, nhìn không ra thực lực của hắc.

Chu Hàm nhìn Nhạc Thành mà đánh giá, trong mắt hiện ra một mảng hỗn độn.

- Tam tiểu thư, ngươi làm sao vậy, tại sao lại ngây ngốc như vậy?

Nhạc Thành đi tới trước mặt Chu Hàm mà nói:

- Ta phải đi, người sau này cũng cẩn trọng, đừng để người khác khi dễ mình.

- Người tốt cuộc là ai, tại sao lại gạt ta.

Chu Hàm cố lấy dũng khí nói với Nhạc Thành.

- Ta tên là Nhạc Thành, ta lừa ngươi chẳng qua tình thế bất đắc dĩ mà thôi.

Nhạc Thành cất tiếng cười, sau đó đưa mắt nhìn Chu Uẩn cùng với nhóm người Chu Yến:

- Lần sau các ngươi mà còn làm khó Chu Hàm thì ta sẽ lấy tính mạng các ngươi.

Chu Uẩn, Lưu Thị, Chu Yến bị Nhạc Thành trừng mắt nhìn thì khẽ run rẩy, ngay cả thở cũng không dám thở mạnh.

- Chu nhân, hoàn tất rồi.

Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng tiến tới bên cạnh Nhạc Thành, đưa cho Nhạc Thành một giới chỉ, chính là giới chỉ của Công Tôn Khang.

- Yêu Huyền, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành kiểm tra những thứ đoạt được thăm nghĩ Công tôn gia này giàu có như vậy, nhất định có nhiều vật trân quý ở bên trong giới chỉ,

- Đi thôi.

Yêu Huyền mỉm cười nói, sau đó lập tức năm người bay lên trời, ở giữa không trung, Nhạc Thành ngồi trên Khiếu Thiên hổ nghênh ngang biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Nhóm người Nhạc Thành biến mất khỏi đám người sau đó mới khôi phục tinh thần, nhìn thấy Công Tôn gia, tất cả mọi người thở dài một hơi, Công tôn gia tới đây xem ra bị hủy, những người này rốt cuộc có lai lịch gì, thật là kinh khủng, người này rốt cuộc có lai lịch như thế nào?

Chu Tuyết nhìn thi thể của Công Tôn Khang và đồng bọn trước mắt thì sắc mặt trở nên tái nhợt, vốn đây là ngày đại hỉ của nàng mà bỗng nhiên bây giờ tất cả đều tan nát.

Người của Chu gia cũng chán chường rời khỏi Công Tôn gia, vốn bọn họ cho rằng có thể nhờ vào Công Tôn gia mà trở thành thế lực nhị lưu nhưng hiện tại Công Tôn gia đã bị hủy, Chu gia cũng chỉ có thể quay lại như trước kia.

- Nhạc Thành, đa tạ ngươi giúp ta.

Ở giữa không trung, Yêu Huyền cố giữ nghiêm túc nói với Nhạc Thành. Trong lòng Yêu Huyền rất rõ ràng, nếu như không có ba con lục giai ma thú của Nhạc Thành hỗ trợ thì mình đã không thể chạm được vào Công Tôn Báo, hơn nữa Công Tôn Khang còn bị chính Nhạc Thành giết chết.

Trên đường đi, Yêu Huyền đánh giá Cửu Vĩ Linh Hồ, không biết Nhạc Thành dùng biện pháp gì mà thu phục được Cửu Vĩ Linh hồ này.

- Không có gì.

Nhạc Thành khẽ cười, kỳ thực hắn cũng chỉ hỗ trợ mà thôi.

- Ta đi trước một bước, ta sẽ ở cách ngươi không xa, trong vòng một năm ta sẽ tuân thủ hứa hẹn lúc trước.

Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành rồi lập tức biến mất.

Sau đó Nhạc Thành đi tới một sơn động, bày ra một đạo cấm chế, lần này Nhạc Thành bị thương không nhẹ, hắn muốn dưỡng thương vài ngày.

Trong mấy ngày Nhạc Thành bế quan dưỡng thương, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng cùng với Cửu Vĩ Linh hồ ở bên ngoài hộ pháp cho hắn. Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng vì có Cửu Vĩ Linh Hồ gia nhập mà rất cao hứng, ngày nào cũng vây quanh nàng ta mà xum xoe.

Đặc biệt là Khiếu Thiên Hổ, bị dáng người nóng bỏng của Cửu Vĩ Linh Hồ làm cho nước miếng muốn ứa ra.

Tử Điện Mãng thì cũng không khác nhiều, hai mắt chăm chú nhìn vào khe núi triền miên trên người của Cửu Vĩ Linh Hồ.

Ba ngày sau, Nhạc Thành mới từ từ mở mắt ra, quanh người của hắn tràn ngập khí tức cường hãn, có vẻ so với trước khi bị thương còn mạnh hơn.

Nhạc Thành hít một luồng hơi thật dài, sau đó cởi bỏ một đạo cấm chế ngoài cửa động nói với Cửu Vĩ Linh Hồ:

- Cửu Vĩ Linh hồ, người vào đi.

- Ra mắt chủ nhân.

Cửu Vĩ Linh hồ thi lễ với Nhạc Thành.

- Người tên là gì?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, lục giai ma thú sau khi biến thành hình người đều chọn cho mình một cái tên.

- Thuộc hạ chưa có tên, xin chủ nhân đặt cho một cái.

Cửu Vĩ Linh hồ cất tiếng nói.

- Ta về sau gọi người là Yêu Cơ, người thấy thế nào?

Nhạc Thành cất tiếng nói, Cửu Vĩ Linh hồ dáng người tuyệt đẹp, hần gọi nàng là Yêu Cơ cũng tốt.

- Yêu Cơ, cái tên này rất dễ nghe, đa tạ chủ nhân.

Yêu Cơ mừng rỡ nói.

- Người có nguyện ý đi theo ta thật sự không? Bây giờ hối hận vẫn còn kịp.

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Yêu Cơ.

- Yêu Cơ đã nghĩ thông suốt, vĩnh viễn đi theo chủ nhân, hướng tới thực lực thất giai ma thú.

Yêu Cơ trả lời.

- Vậy được rồi, ta nhiều nhất trong vòng hai ba năm sẽ giúp người đột phá tới thất giai ma thú.

Nhạc Thành nói:

- Khốn Thú quyển này người mang theo đi, để cam đoan người trung thành với ta, chỉ là yên tâm đi, Khốn Thú quyển người mang vào sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

- Vâng.

Yêu Cơ quyết định đi theo Nhạc Thành, dĩ nhiên là không hề do dự tiến vào trong Khốn Thú quyển, thất giai ma thú đúng là cấm đồ quá lớn.

- Được rồi, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành thì thào nói, đã hơn nửa năm rồi, không biết Đồng Đại Ngưu và Thác Ni Tư, Trần Bưu thế nào rồi.

- Chủ nhân.

- Chủ nhân.

Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng mỉm cười nói.

Xoẹt một tiếng từ trên không trung, hai bóng hình xinh đẹp xuất hiện, chính là Yêu Huyền và Đông Phương Lạc Nhan.

- A, Nhạc Thành, tại sao người lại có một mỹ nữ nữa, để ta đi nói với Yên Nhiên tỷ tỷ.

Nhìn thấy Yêu Cơ ở gần nt, Đông Phương Lạc Nhan khẽ cười hỏi.

- Tiểu nny tử này...

Nhạc Thành trừng mắt nhìn Đông Phương Lạc Nhan.

- Nhạc Thành, Lạc Nhan đan dược đã ăn hết rồi, muốn tới tìm người.

Yêu Huyền bắt đắ dĩ nói với Nhạc Thành.

- Ăn hết sạch rồi sao?

Nhạc Thành nhìn chăm chăm vào Đông Phương Lạc Nhan:

- Không phải ta đưa cho người ăn tới một tháng hay sao, hiện tại vẫn chưa tới một tháng.

- Người đừng có nhỏ mọn như vậy được không, viện trưởng nói trên người người có rất nhiều đan dược, nếu không thì ta cũng không đi cùng người.

Đông Phương Lạc Nhan trừng mắt nhìn về phía Nhạc Thành mà tức giận.

- Được được, xem như ta mang tiếng xấu là được.

Nhạc Thành bất đắc dĩ cười khổ một cái, móc ra ba viên tứ phẩm đan dược đưa cho Đông Phương Lạc Nhan.

- Về sau mỗi ngày cho người một ít.

- Đồ quỷ hẹp hòi.

Đông Phương Lạc Nhan trừng mắt nhìn Nhạc Thành, không khách khí đoạt lấy đan dược trong tay của hắn.

- Lạc Nhan, hãy ở bên cạnh ta, ta đi trước.

Yêu Huyền tựa hồ như không thích chỗ nhiều người, sau đó biến mất trên không trung.

- Được rồi, chúng ta xuất phát.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người, hắn cũng không biết đám người Đồng Đại Ngưu hiện tại thế nào.

Công Tôn gia trong vòng một ngày bị diệt, tin tức này đã truyền đi khắp cả Quỷ Uyên, tất cả mọi người thâm suy đoán xem ngọn nguồn là do ai làm, ở bên trong Quỷ Uyên, ngoại trừ những thế lực mạnh không ai có năng lực như thế.

Công Tôn Báo thân là đại trưởng lão của Dược môn, người của Dược môn dĩ nhiên là không làm mặt khác hai tông môn khác cũng chắc chắn không làm chuyện này, dù sao Công Tôn gia cũng là một phần của dược môn, hai tông môn còn lại cũng không muốn đắc tội với Dược môn.

Ở trên một ngọn núi rậm rạp của Dược thành chính là một công trình xây dựng, công trình xây dựng này vây quanh một ngọn núi, đối với tòa núi lớn này, tất cả mọi người đều biết đây chính là Dược môn.

Dược môn chính là môn phái mà tất cả mọi người ở trong Dược thành đều kiêng kỵ.

Dược môn phần đông đều có thực lực cường hãn, nghe nói chính là chủ nhân chân chính của Dược thành, nghe nói môn chủ của Dược môn đã có tu vi tới mức thập tinh đầu hoàng, điều duy nhất khiến người ta kiêng kỵ chính là thái thượng môn chủ, nghe nói đã tới tam tinh đầu tông siêu cấp.

Ngay vào lúc Công Tôn gia bị hủy, Dược môn môn chủ Lô Hải Minh đã có tin tức, nghe thấy Công Tôn gia bị hủy, Lô Hải Minh cũng hít một hơi lạnh.

Bất kể thế nào Công Tôn Báo cũng là trưởng lão của Dược môn, chuyện của Công Tôn gia bọn họ không thể xen vào.

Lô Hải Minh thậm chí phát lệnh truy nã toàn bộ Quỷ Uyên, người nào phát hiện ra người giết hại Công Tôn gia Dược môn sẽ có thâm tạ.

Một trưởng lão lục phẩm cao cấp luyện dược sư biến mất, đây chính là đả kích không ít đối với Dược môn.

Mà vào ngày thứ bảy, Công Tôn Báo vốn biến mất đã quay trở lại Dược môn.

- Đại trưởng lão, những ngày nay ông đi nơi nào sao ta không tìm thấy.

Lô Hải Minh nhìn thấy Công Tôn Báo trở về thì mừng rỡ trong lòng.

- Đa tạ môn chủ đã quan tâm, ta không sao.

Công Tôn Báo mỉm cười nói:

- Môn chủ, ông làm môn chủ tựa hồ như không còn thích hợp.

- Đại trưởng lão, đây là có ý gì?

Lô Hải Minh biến sắc, nhìn chằm chằm về phía Công Tôn Báo, Lô Hải Minh cảm thấy trên người của trưởng lão có gì đó không thích hợp, khí tức cũng khác đi.

- Ý của ta chính là môn chủ hãy thoái vị, nhường chức vị môn chủ Được môn cho ta.

Công Tôn Báo mỉm cười nói, trong ánh mắt xuất hiện hàn quang.

- Công Tôn Báo, ngươi có biết ngươi nói gì không?

Lô Hải Minh la lớn:

Ta thấy Công Tôn gia có biến cho nên tha cho ngươi lần này.

- Hừ, ngươi cho rằng mình còn có thể ngồi ở vị trí môn chủ của Được môn hay sao?

Công Tôn Báo cười lạnh lùng, sau đó trong tay ngưng kết một mảng đan hỏa tấn công về phía Lô Hải Minh.

- Lớn mật.

Lô Hải Minh lớn tiếng quát, sau đó đầu khí toàn thân chuyển động, một màn ánh sáng nồng đậm xuất hiện nghênh hướng về phía Công Tôn Báo.

-Thịch.

Đúng lúc này sau lưng của Công Tôn Báo đã xuất hiện một thân hình màu đen, hắc y nhân này bỗng nhiên đưa bàn tay đen kịt của mình chụp về phía Lô Hải Minh.

- Xoẹt.

Thủ chưởng khủng bố này đã xuyên qua ngực của Lô Hải Minh.

- a..a

Đan hỏa của Công Tôn Báo cũng công kích về phía Lô Hải Minh, thân hình của Lô Hải Minh sau đó đã bay ra ngoài, nội tạng rớt ra mặt đất.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

159. Chương 129 : Phá Quân Doanh .

- Cường giả đấu tông, người chính là cường giả đấu tông, có ai không, người đâu.

Lô Hải Minh kinh hãi mà gọi, có thể đả thương người hắc thì chỉ có cường giả đấu tông.

- Không có tác dụng gì đâu, người ở bên ngoài đã bị ta giải quyết hết, bây giờ người ở phía ngoài cũng là của ta, từ giờ trở đi, ta chính là môn chủ của Được môn.

Công Tôn Báo cười lạnh lùng, sau đó lập tức đi về phía Lô Hải Minh.

- Công Tôn Báo, ngươi không sợ thái thượng môn chủ thu thập ngươi sao?

Lô Hải Minh kinh khủng nói.

- Thái Thượng môn chủ ta cũng có biện pháp đối phó, không cần ngươi phí tâm.

Công Tôn Báo trả lời.

- Nói nhảm nữa làm gì, mau chết đi.

Hắc y nhân cười âm lệ, sau đó thân hình vọt tới Lô Hải Minh, thủ chưởng bổ xuống đầu của hắn, một tiếng rên thê thảm vang lên, Lô Hải Minh đã khí tuyệt bỏ mình.

- Một thập tinh đấu hoàng, quả là đại bổ.

Từ từ buông Lô Hải Minh ra, hắc y nhân nở ra nụ cười thỏa mãn.

- Chúc mừng thập tam hộ pháp tu vi tiến bộ.

Công Tôn Báo cung kính nói với hắc y nhân.

- Ủ.

Hắc y nhân cất tiếng nói:

- Từ hôm nay Được môn giao cho ngươi.

- xuy xuy.

Lời của hắc y nhân chưa nói xong, một bóng người màu đen lại xuất hiện, hắc y nhân này so với hắc y nhân trước ăn mặc giống hệt nhau, che kín cả khuôn mặt.

- Thập tam, lão gia hỏa của Được môn đã bị ta và Thập nhị giải quyết.

Người áo đen bên trái nói:

- Thần điện đối với biểu hiện của ngươi gần đây rất không hài lòng, Đấu khí học viện và ma pháp học viện hai món bảo vật kia chúng ta nhất định phải nhanh chóng có được, còn có hoàng long thân thể và hậu nhân của Thần hoàng tộc nữa. Nếu chúng ta làm tốt những chuyện này, nhất định sẽ lập công lớn, lợi ích không nhỏ.

- Ta biết.

Hắc y nhân gọi là thập tam khẽ gật đầu nói:

- Ta sẽ mau chóng làm cho thảo đáng, chỉ là đấu khí học viện và ma pháp học viện có mấy lão gia hỏa thật cao cường, ta không thể đi vào bên trong.

- Ta biết là rất khó cho nên thần điện mới phái chúng ta giúp ngươi, ba người chúng ta ở cùng một chỗ thì không quá khó khăn.

Một người áo đen bên phải nói.

- Công Tôn Báo, từ nay người cùng với thập nhất hộ pháp, thập nhị hộ pháp bế quan tu luyện, trong vòng nửa năm này phải thống nhất tất cả thể lực ở Quỷ Uyên, có chuyện gì không thể giải quyết thì hãy tới tìm ta, biết không?

Thập tam hộ pháp nói với Công Tôn Báo.

- Vâng, nhất định ta không để cho ba vị hộ pháp thất vọng.

Công Tôn Báo gật đầu đáp.

- Xuy Xuy.

Ba hắc y nhân sau đó biến mất ngay tại chỗ, chỉ để lại Công Tôn Báo ở trong đại sảnh lâm lâm.

- Khang Nhi, ta nhất định sẽ thống nhất Quỷ Uyên, trả thù cho con.

Nửa năm nay trong Quỷ Uyên nổi lên một dong binh đoàn lợi hại, mọi người không biết bối cảnh ra đời của nó, chỉ biết nó có tên là Phá Quân doanh, nhân mã chỉ có hai trăm người tuy nhiên trong nửa năm gần gũi đã phát triển thể lực tới hơn hai nghìn người, thực lực tăng nhanh vô cùng lớn.

- Thác Ni Tư đại nhân, Bạo Phong dong binh đoàn kia quả là khi dễ người ta quá đáng, dám cướp đi sinh ý của Phá Quân Doanh.

Ở trong một tiểu trấn, Đồng Đại Ngưu hơi nổi giận nói với Thác Ni tư.

- Đồng Đạo Ngưu, Bạo Phong dong binh đoàn cố ý khiêu khích chúng ta, nhưng người ta có ba người là đầu hoàng hơn nữa còn có một thất tinh đầu hoàng, mặt khác hai người kia cũng là ngũ tinh đầu hoàng, loại thực lực này chúng ta không thể chọc vào.

Thác Ni Tư trầm giọng nói.

- Chẳng lẽ chúng ta sợ bọn chúng, chúng ta có hai nghìn nhân mã, ai sợ ai?

Đồng Đại Ngưu la lớn.

- Đồng Đại Ngưu, người dùng lý trí một chút.

Trần Bưu mỉm cười nói:

- Bạo Phong Dong binh đoàn khiêu khích Phá Quân doanh chúng ta dĩ nhiên là muốn cho chúng ta liều mạng, người đừng quên đại nhân đưa chúng ta tới đây để phát triển thực lực chứ không phải để hao tổn thực lực.

- Vậy phải làm sao bây giờ, chúng ta cũng không nên để cho bọn chúng khi dễ, chỉ sợ càng lùi thì Bạo Phong dong binh đoàn càng tiến tới.

Một thanh y đại hán cất tiếng nói, có vẻ đứng về phía Đồng Đại Ngưu.

- Khang Minh, người nghĩ rằng chúng ta nên làm sao?

Thác Ni Tư mỉm cười nói.

Khang Minh này chính là do Phá quân Doanh ba tháng trước thu phục được, trước đình chính là một đoàn chủ của dong binh đoàn khác, thực lực cường tinh Đấu vương, chỉ thấp hơn so với Thác Ni Tư mà thôi, bây giờ chính là một trong bốn phó doanh chủ.

Bốn phó doanh chủ chính là Thác Ni Tư, Trần Bưu, Đồng Đại Ngưu và Khang minh, doanh chủ dĩ nhiên chính là Nhạc Thành, thành viên của Phá Quân Doanh ngoài những người xuất phát từ Lập anh trấn thì chưa ai từng gặp qua doanh chủ.

- Ta nghĩ rằng, cho dù chúng ta không chính diện chống lại Bạo Phong dong binh đoàn thì cũng có thể theo những đối thủ của bọn chúng mà đánh trả lại, cho bọn chúng thấy Phá Quân dong binh đoàn chúng ta không dễ bị xem thường.

Khang Minh mỉm cười hỏi.

- Mấy vị phó trại chủ có chuyện không tốt, có mấy người xông vào Phá Quân doanh, thực lực rất cao, không ít huynh đệ không phải là đối thủ.

Một số đội viên của Phá Quân doanh tiến vào bên trong bẩm báo.

- Cái gì, dám xông vào Phá Quân doanh chúng ta, muốn chết phải không, để ta đi xem, các người theo với ta.

- Khang Minh lập tức đứng lên, sau đó lập tức hướng về phía Thác Ni Tư, Đồng Đại Ngưu và nói:

- Các người thương lượng đi, một hồi sau ta sẽ quay lại.

Có Khang Minh đi đối phó, Thác Ni Tư liền yên tâm, Khang Minh chính là Cửu tinh đấu vương, chỉ cần đối phương không phải là đầu hoàng là có thể liều mạng, người như hán Thác Ni Tư đã phải tốn không ít nỗ lực mới thu phục được.

- Đồng Đại Ngưu, người gần đây cần phải chuyên cần tu luyện, trong bốn người thì người chính là người có thực lực thấp nhất, bây giờ mới chỉ là tứ tinh đấu vương, đại nhân biết người tiến bộ chậm như thế, không thu thập người mới là lạ.

Thác Ni Tư sau khi thấy Khang Minh đi ra ngoài liền nói với Đồng Đại Ngưu.

- Ta gần đây tiến bộ rất nhanh, trong vòng nửa năm đã trở thành tứ tinh đấu vương.

Đồng Đại Ngưu lộ vẻ ủy khuất nói, hắn cảm thấy tốc độ tiến bộ của mình vô cùng cao, Dịch Thiển với thực lực bát tinh Đấu Linh cũng phải tốn ít nhất một năm mới có thể tiến lên, nếu như trước kia thì mười năm hắn cũng không thể đạt tới thực lực này. Hắn thật sự hối hận là không sớm đi theo đại nhân như Thác Ni Tư, nếu không với sự hỗ trợ của đại nhân hiện tại mình không chừng đã là cường giả Đấu Hoàng.

- Người tu luyện thật tốt đi, xem đại nhân làm sao thu thập người cho thật tốt, trong thời gian đại nhân đang ở đấu khí học viện hơn nửa năm, cũng không biết đại nhân thế nào nữa.

Thác Ni Tư hiện tại đã đột phá tới ma pháp sư cấp sáu đỉnh cấp, tự thấy tiến bộ của mình còn có thể tiếp tục.

- Đại nhân thu xếp xong chuyện ở Đấu khí học viện sẽ gặp chúng ta tại đây, chúng ta phải nhanh chóng phát triển thực lực ở Phá Quân doanh, đừng làm cho đại nhân không hài lòng.

Trần Bư cất tiếng nói, nửa năm trôi qua, hiện tại Trần Bư cũng đột phá tới cảnh giới ngũ phẩm cao cấp luyện được sư.

Bởi vì Trần Bư có thân phận ngũ phẩm cao cấp luyện được sư, không ít đấu vương cũng ào ào tới đây tìm nơi nương tựa, hiện tại Phá Quân doanh đã mạnh hơn so với Hắc Ảnh Dong Binh đoàn nhiều hơn.

Ba bốn mươi đấu vương thoát nhìn ở Đấu Khí học viện không tính là gì, tuy nhiên Quỷ Uyên thì không giống như vậy, bởi vì đấu khí học viện vốn chính là nơi ở của Đấu vương, có rất nhiều cao thủ Đấu vương ở đây, ở bên trong cũng có ba bốn mươi đấu vương tồn tại.

Gần đây Bạo Phong dong binh đoàn khiến cho bọn họ phải tức giận, không ngờ lại có người tìm Phá Quân doanh để gây phiền toái, Khang Minh nghĩ tới điều này thì vội vàng đi ra ngoài cửa, lúc này phát hiện ra có một trang hán ở ngoài Phá Quân doanh, sau lưng đại hán chính là một thanh niên áo đen, bên cạnh còn có một nam tử áo tím, ngoài ra còn có hai cô gái tuyệt sắc.

- Các người thật là to gan, nơi này chính là Phá Quân doanh, không phải là nơi để các người vui đùa.

Khang Minh tiến lên phía trước la lớn về phía Khiếu Thiên hổ.

- Thác Ni Tư, Trần Bư, còn có Đồng Đại Ngưu ba tên khốn kiếp đó có ở nơi này không, mau ra nghênh đón chủ nhân.

Khiếu Thiên hổ trừng mắt nhìn Khang Minh.

- Hồn dẫn, ba vị phó trại chủ đại nhân há để người kêu tên trực tiếp, ta cũng là phó trại chủ của Phá Quân doanh, người tìm ta là được.

Khang Minh cất tiếng nói.

- Người, hừ trước hết ta phải giáo huấn người, Thác Ni Tư lá gan càng lúc càng lớn

Khiếu Thiên Hổ rít gào, muốn tiến lên giáo huấn Khang Minh.

- Khiếu Thiên, mau lui ra đi.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười rồi từ từ tiến lên mà nói:

- Người tên là gì, cũng là phó trại chủ của Phá Quân doanh sao?

- Ta tên là Khang Minh, người trẻ tuổi như người thật là lễ phép.

- Các người mau lui ra đi, ta không làm khó dễ các người.

Khang Minh mỉm cười nói.

- A...a

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói:

- Mau gọi vài người Thác Ni Tư tới, ta tới tìm bọn hán.

- Sao vậy, người lại tới Phá Quân doanh gây phiền toái.

Sắc mặt của Khang Minh biến đổi, hắn còn tưởng Nhạc Thành tới tìm mình gây phiền toái.

- Người thật không biết tốt xấu, nếu không phải nể mặt Phá Quân doanh thì ta đã sớm đánh người

Một thân ảnh tia chớp màu tím xẹt qua, chỉ thấy thân hình của Tử Long hiện ra trước Khang Minh, đặt lên trên bờ vai của hắn.

- Lớn mật.

Khang Minh ngày càng hoảng sợ, tốc độ người này thật là khủng khiếp, sắc mặt của hắn nhanh chóng biến đổi.

- Gia hỏa không biết tốt xấu.

Tử Điện Mãng khẽ quát một tiếng sau đó lập tức ngưng tụ chưởng mang nghênh đón.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, thân hình của Khang Minh bị đẩy lui đi vài mét, may mà không bị thương. Tử Điện Mãng thì vẫn đứng yên không động đậy.

- Không tốt, mau tới đây.

Ở trong đại sảnh, sắc mặt của Thác Ni Tư hơi biến đổi.

- Thực lực rất mạnh.

Sắc mặt của Khang Minh hơi biến đổi, một chưởng này cho thấy đối phương hạ thủ lưu tình, mình căn bản không phải là đối thủ.

- Tại sao còn phải đánh sao, nhanh để tên Thác Ni tư khốn kiếp này ra với ta.

Tử Điện Mãng nói với Khang Minh.

- Là ai giương oai ở Phá Quân Doanh:

Thác Ni tư người chưa ra thì thanh âm đã truyền ra.

- Thác Ni tư, tên khốn kiếp này lá gan thật là lớn, chủ nhân chúng ta đến đây mà người còn không nghênh đón, người thật là lớn mật.

Khiếu Thiên Hổ la lớn.

- Ra mắt đại nhân.

-A.. là đại nhân.

- Ra mắt đại nhân.

Ba người bọn họ nhìn thấy Nhạc Thành thì vội vàng hoảng sợ, quỳ gối trước Nhạc Thành.

- Được rồi, các người đứng lên đi, ta không trách các người.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Các người ra mắt doanh chủ, đây chính là doanh chủ mà ta thường nhắc tới với các người.

Thác Ni Tư đứng lên, rồi mau chóng nói với mấy trăm người xung quanh.

Tất cả mọi người ở Phá Quân doanh đều kinh ngạc, đại nhân mà Thác Ni Tư thường nhắc tới là một cường giả thần bí, bên cạnh còn có hai con ma thú lực giai lâm tọa kỳ, không ngờ lại là thanh niên áo đen trẻ tuổi này.

Mọi người nghi hoặc rồi nhanh chóng bái kiến nói:

- Ra mắt trại chủ đại nhân.

- Tất cả đứng lên đi.

Nhạc thành mỉm cười nói:

- Thác Ni Tư, ta muốn biết phát triển của Phá Quân doanh thế nào rồi.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

160. Chương 130 : Tốt Nhất Chớ Chọc Ta .

Phá Quân doanh chức vị cao nhất chính là doanh chủ, phó doanh chủ, tiếp theo là đại đội trưởng, tiểu đội trưởng, một trăm người là tiểu đội, năm trăm người là đại đội. Phá Quân doanh hiện tại có năm đại đội, tu vi của mỗi đại đội đều đạt tới tứ tinh đấu vương, tiểu đội trưởng cũng có tu vi nhất tinh đấu vương.

Dưới sự sắp xếp của Thác Ni Tư, tất cả mọi người đều tập hợp, Nhạc Thành được Trần Bưu và Thác Ni Tư đưa vào bên trong đại sảnh, Khiếu Thiên hổ, Tử Điện Mãng Yêu Cơ bọn họ đều theo sau lưng Nhạc Thành.

Nhìn thấy bên cạnh Nhạc Thành có hai người đẹp tuyệt sắc, Thác Ni Tư cũng kỳ quái nhưng không hỏi nhiều.

Về phần Đông Phương Lạc Nhan và Yêu Cơ, nhìn thấy Nhạc Thành có thân phận này thì cũng hiểu kỳ tuy nhiên không nói gì thêm.

Một lát sau ở trong đại sảnh đã tập hợp hơn hai mươi người, một số tiểu đội trưởng cũng ra bên ngoài chấp hành nhiệm vụ không ở bên trong.

- Ra mắt trại chủ đại nhân.

Bọn họ thi lễ bái kiến Nhạc Thành, sau đó phân ra chức vụ mà ngồi, Nhạc Thành thì ngồi ở vị trí đầu tiên, Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng cùng với Yêu Cơ, Đông Phương Lạc Nhan thì được sắp xếp ở phía bên trái của Nhạc Thành. Thác Ni Tư, Đồng Đại Ngưu, Trần Bưu thì ngồi ở phía bên phải.

- Đại nhân, hiện tại Phá quân doanh có tổng cộng hai nghìn bốn trăm ba mươi ba người, trong đó cao thủ Đấu vương có ba mươi bốn người.

Thác Ni Tư bẩm báo với Nhạc Thành.

- Ừ.

Nhạc Thành khẽ gật đầu, nửa năm mà đã phát triển được như vậy quả là không tệ, Nhạc Thành chú ý thì thấy thực lực thấp nhất cũng là cửu tinh thập tinh đại đấu sư.

- Đại nhân, người tới nơi này thật sự là quá tốt, gần đây chúng ta gặp một số phiền toái.

Đồng Đại Ngưu sợ hãi rụt rè nói với Nhạc Thành, bởi vì hiện tại mình chỉ có thực lực tứ tinh đấu vương, sợ đại nhân mắng g nên khựng lại.

- Đồng Đại Ngưu, người nói ngọn nguồn mọi chuyện đi.

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Là như vậy đại nhân, gần đây Bạo phong dong binh đoàn gây bất lợi với Phá Quân doanh chúng ta, đoạt sinh ý của chúng ta, còn đánh người của chúng ta.

Đồng Đại Ngưu nói.

- Thác Ni tư, vấn đề này phải làm sao đây?

Phát sinh ra chuyện như vậy Nhạc Thành liền nhìn Thác Ni tư mà hỏi.

- Đại nhân.

Bị Nhạc Thành nhìn, Thác Ni tư liền tức giận nói:

- Bạo Phong dong binh đoàn vì thấy Phá Quân dong binh đoàn của chúng ta phát triển quá nhanh cho nên cướp đi không ít sinh ý của chúng ta, tuy nhiên trong Bạo Phong dong binh đoàn có một người là thất tinh đầu vương, một người là ngũ tinh đầu hoàng, nếu không thì chúng ta đã liều mạng với bọn chúng.

- Bạo Phong dong binh đoàn, đây là thế lực gì?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, trong mắt xuất hiện lãnh ý.

Trần Bư nói:

- Bạo Phong dong binh đoàn cùng với dong binh đoàn bên trong Quỷ Uyên đều là thế lực nhị lưu, còn có ba người là Đầu hoàng, tổng nhân số cũng ba nghìn người, cao thủ đầu vương phỏng chừng không dưới năm nghìn người, một số dong binh đoàn hạng nhất cũng không dám sinh sự với bọn họ.

- Đại nhân, Phá Quân doanh của chúng ta hiện tại đã chiếm cứ ba tiểu trấn, nhưng vì xuất hiện Bạo Phong dong binh đoàn mà hiện tại chúng ta chỉ còn một tiểu trấn.

Đồng Đại Ngưu nói.

- Bạo Phong dong binh đoàn.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó hần lập tức quay sang nói với Thác Ni tư:

- Các người sáng mai kêu mọi người lên, chúng ta đi tới gặp Bạo Phong dong binh đoàn.

Dưới sự sắp xếp của Thác Ni tư, nhóm người Nhạc thành hôm đó ở lại đây. Nhạc Thành quyết định sáng ngày mai sẽ đi tới hội họp với Bạo Phong dong binh đoàn. Phá Quân dong binh đoàn đối với Nhạc Thành chính là một lực lượng trọng yếu, bây giờ có người gây trở ngại đến sự phát triển của Phá quân doanh, Nhạc Thành dĩ nhiên là muốn xử lý.

Đêm khuya, ánh trăng xuyên qua cửa sổ đi vào trong gian phòng, Nhạc Thành khoanh chân ngồi ở trên giường, trước mặt cửa hần bao phủ một luồng thanh mang, chỉ thấy hô hấp của Nhạc Thành cũng bị trì hoãn, quanh người nồng đậm linh khí.

Hồi lâu sau, chân khí của Nhạc Thành mới vận chuyển, Nhạc Thành từ yết hầu thở ra một ngụm hơi sau đó mở to hai mắt, hai sợi tinh quang ngưng tụ thật lâu vẫn không tiêu tan.

- Đại nhân, chúng ta đã tới.

Thanh âm của Thác Ni Tư truyền tới từ ngoài cửa, ngoài ra còn có Trần Bư, Đồng Đại ngưu nữa. Lần trước luyện chế xong Cửu Dương đan, hần định cho mỗi người một viên, bọn họ trong vòng nửa năm phát triển Phá Quân doanh không tệ, Nhạc Thành cũng không muốn keo kiệt với bọn họ.

- Cột kẹt.

Thác Ni Tư, Đồng Đại Ngưu, Trần Bư ba người cẩn thận đi tới gian phòng của Nhạc Thành, trong lòng ba người cũng khẩn trương, không biết đại nhân đêm khuya gọi bọn hần tới để làm gì.

- Các người hơn ba người nửa năm nay không tệ lắm, đây là ba viên cửu dương đan, lục phẩm sơ giai đan được, sau khi dùng đối với các người sẽ có chỗ tốt rất lớn.

Nhạc Thành nói.

- Lục phẩm sơ giai đan được, đa tạ đại nhân.

- Đa tạ đại nhân.

Ba người vui mừng tiếp nhận đan được trong tay của Nhạc Thành, lục phẩm sơ giai đan được đại biểu cho điều gì ba người rất rõ ràng, đại nhân luyện chế đan được thậm chí còn tốt hơn so với người khác.

- Đồng Đại Ngưu, các người biết lý do

Nhạc Thành chăm chú nhìn Đồng Đại Ngưu.

- Đại nhân, ta...ta không biết.

Nhìn thấy đại nhân gọi tên mình, lại bị đại nhân chăm chú nhìn, Đồng Đại Ngưu không kìm được mà cảm thấy bối rối.

- Người nửa năm nay tiến bộ mặc dù rất nhanh, nhưng hiện tại thực lực của người ở trong Phá Quân doanh vẫn không tiến lên nổi, cái này cũng khó trách người, chủ yếu là người khởi đầu quá thấp, sau này cần phải khắc khổ tu luyện, mới có khả năng theo kịp mọi người.

Nhạc Thành nói.

Vừa đến Phá Quân doanh, Nhạc Thành phát hiện ra hiện tại Phá Quân doanh có không ít thực lực, cũng là nhờ Đồng Đại Ngưu bồi dưỡng. Nhạc Thành cũng biết, trước kia Đồng Đại Ngưu là bát tinh đầu lĩnh, giờ đạt tới tứ tinh đầu vương tiến bộ cũng đã vô cùng thần tốc.

- Thác Ni Tư, sáng ngày mai người tập hợp toàn bộ mọi người, ta muốn một lần tiêu diệt Bạo Phong dong binh đoàn.

- Vâng đại nhân.

Thác Ni tư đáp, có đại nhân đích thân xuất mã, Thác Ni Tư cũng chỉ có thể âm thầm cầu nguyện thay cho Bạo Phong dong binh đoàn này.

- Trần Bư, nhiệm vụ kế tiếp của người chính là phát triển đội ngũ luyện được sư trong Phá Quân doanh, cái này gọi là Phá Quân đan đường, về sau do một mình người phụ trách, nơi này chính là nơi luyện đan, đề cao tốc độ tu luyện đan được.

Nhạc Thành nói.

Thực lực mình bồi dưỡng ngày càng nhiều, Nhạc Thành hiện tại không thể tự mình luyện chế đan được cho tất cả, đây cũng là nguyên nhân trước kia Nhạc Thành thu nhận Trần Bư, Nhạc Thành muốn bồi dưỡng cả một đội ngũ luyện được sư cho riêng mình.

- Vâng đại nhân.

Trần Bư đáp, hẳn quyết định bắt đầu thì cũng không hối hận, hẳn tin tưởng rằng có một ngày nào đó gia tộc kia sẽ lại thuộc về mình, bây giờ thành lập Phá Quân Đan đường, hẳn càng ngày càng cảm thấy mục tiêu của mình lại càng gần.

- Đại nhân, nửa năm nay Phá Quân doanh buôn bán lời tổng cộng một trăm mười vạn kim tệ, dùng để phát triển Phá Quân doanh tám mươi kim tệ, còn đây là ba mươi kim tệ.

Thác Ni tư đưa cho Nhạc Thành một tinh tạp, bên trong là ba mươi vạn kim tệ lợi nhuận.

- Kim tệ này trước tiên để ở trong tay người, về sau người cùng với Trần Bư hợp tác cho thật tốt, Đan đường muốn phát triển thì phải tốn hao một phí tổn lớn.

Nhạc Thành thỏa mãn nói, không ngờ Phá Quân doanh hiện tại đã có thể tự nuôi sống mình, lại còn có lợi nhuận, nếu không tự mình cấp dưỡng cho mấy nghìn người này cũng không phải là một chuyện dễ dàng, hơn nữa lâu dài cũng không thực hiện được.

Đưa ba người rời đi, Nhạc Thành tiếp tục tu luyện, ngẫm lại sau khi mình tới huyền thiên đại lục mọi thứ đều quý giá, điều duy nhất may mắn chính là mình độ kiếp thất bại nhưng không bị hồn phi phách tán.

- Ta liệu có thể trở về hay không, liệu còn có thể phi thăng lên tiên giới?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Trầm mặc một lát, Nhạc Thành bắt đầu dĩ thử dài:

- Cũng không cần phải lo lắng nhiều như vậy, ít nhất trên đời còn rất nhiều chuyện mới đạt tới vị trí đỉnh cấp, hiện tại ai gây chuyện với ta, ta sẽ đem chúng nhỏ cỏ tận gốc, Hắc Ám thần điện, tốt nhất các người đừng tới đây.

Sáng sớm hôm sau, Nhạc thành tiến vào trong một thạch bình rậm rạp, nơi này toàn là những người áo đen, bên cạnh là những thớt ngựa màu đen.

Tất cả mọi người trên người đều có những sát khí mơ hồ, cho dù là Hắc ảnh dong binh đoàn cũng không hơn bọn họ bao nhiêu, thậm chí còn yếu hơn.

Những người này chính là lực lượng Phá Quân doanh mới xuất hiện, Phá Quân doanh trong nửa năm gần gũi đã là thế lực nhậ lưu trong giới dong binh, điều này khiến cho không ít người phải trợn mắt há hốc mồm, không biết Phá Quân doanh xuất hiện từ đâu.

Lúc Nhạc Thành tới thạch bình thì tất cả mọi người đều đã tập hợp xong, nhóm người Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Yêu cơ cũng tới thạch bình.

Đông Phương Lạc Nhan kỳ quái đi theo Nhạc Thành mà nói:

- Nhạc Thành, người rốt cuộc là ai, tất cả bọn họ đều là người của người sao?
- Tiêu nha đầu người hỏi cái này làm gì.

Nhạc Thành nói:

- Đây chính là dong binh đoàn, người không biết sao?
- Ta biết, chỉ là thực lực những người này dường như không được tốt lắm.
- Vậy người muốn thế nào, chẳng lẽ muốn mỗi người bọn họ đều là đấu hoàng sao?

Nhạc Thành bắt đầu dĩ nói, nếu như Phá Quân doanh mỗi người đều có thực lực đấu hoàng thì quả thật là quá kinh khủng, có thể quét ngang hai đại đế quốc.

- Đấu Hoàng cũng tạm được.

Đông Phương Lạc Nhan mỉm cười nói:

- Vệ đội nhà ta là do đấu hoàng tạo thành, cao nhất cũng là đấu tông.
- Cái gì, vệ đội nhà người chính là do Đấu Hoàng tạo thành?

Nhạc Thành không kìm được nhìn Đông Phương Lạc Nhan mà hít một hơi lạnh, Thần hoàng tộc khủng bố như vậy sao?

- Có gì kỳ quái sao, chỉ là trong tộc chúng ta có lệnh cấm không được đi ra ngoài.

Đông Phương Lạc Nhan nói.

Nhạc Thành chỉ có thể im lặng nhìn Đông Phương Lạc Nhan mà trầm nghĩ, Thần Hoàng tộc rốt cuộc là thế lực như thế nào, sau này có cơ hội nhất định mình phải tìm hiểu, đây có lẽ là một trong những thực lực cường hãn nhất ở trên huyền thiên đại lục.

- Bái kiến doanh chủ đại nhân.

Nhạc Thành từ từ tiến về phía trước thì có một nghìn người quỳ một chân xuống đất.

- Đứng lên đi, mục tiêu của chúng ta hôm nay chính là Bạo Phong dong binh đoàn.

Nhạc Thành nhìn hơn một nghìn người dưới trướng, trong lòng có một chút khác thường, những người này về sau chính là thế lực trung kiên của mình, hôm nay Nhạc Thành đi diệt Bạo Phong dong binh đoàn chính là lập uy với họ, cũng là tăng danh khí cho Phá Quân doanh ở Quỷ Uyên.

Vốn Phá Quân doanh có hơn hai nghìn người, nhưng vì một số người phải làm việc buôn bán cho nên Nhạc Thành chỉ xuất ra hơn một nghìn người.

- Tránh ra...

Hơn một nghìn người tiến tới thẳng trấn bạo phong, đó chính là đại bản doanh của Bạo Phong dong binh đoàn.

Người của Phá Quân doanh nhìn thấy doanh chủ đại nhân không cười ngựa, cũng không dùng ma pháp phi hành giống như Thác Ni Tư, càng không giống Khang minh ngưng tụ hai đôi cánh phi hành mà là trực tiếp ngồi lên trên con lục giai ma thú thì không khỏi hoảng sợ.

Bạo Phong dong binh đoàn trước kia kiểm soát ba tiểu trấn, gần đây lại đoạt hai tiểu trấn của Phá Quân doanh tổng cộng trong tay đã có năm tiểu trấn, cục diện như vậy đã rất tốt, một số thế lực nhất lưu dong binh đoàn cũng chỉ kiểm soát sáu tiểu trấn mà thôi.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

161. Chương 131 : Một Mình Một Trận Chiến .

Hai giờ sau, người của Phá Quân doanh đã tới một nơi gọi là Hoàng sơn trấn, nghe Thác Ni Tư nói thì Nhạc Thành biết được Hoàng Sơn trấn này không lâu đã là địa bàn của Phá Quân doanh, chỉ là bị Bạo Phong dong binh đoàn cướp mất mà thôi.

- Là ai dám xông vào Bạo Phong dong binh đoàn?

Bụi đất tung bay, người của Phá Quân doanh còn chưa tiến vào thì thiết kỵ đã xuất hiện lao thẳng về phía họ, ở trong trấn từ rất xa bọn họ đã nhìn thấy Phá Quân doanh.

Một lát sau, bốn năm trăm người cưỡi ngựa chỉnh tề xuất hiện phía trước mặt của Phá Quân doanh, dẫn đầu phía trước chính là một đại hán trung niên áo xanh, Nhạc Thành đánh giá hắn một chút thì phát hiện đây chính là người có thực lực thập tinh đầu vương, sắp bước vào đầu hoàng.

Ở sau lưng còn có mười đầu vương ngưng tụ hai cánh nổi giữa không trung.

- Thực lực của Bạo Phong dong binh đoàn hiện tại còn mạnh hơn cả so với Phá Quân dong binh đoàn.

Nhạc Thành lẩm bẩm, nhìn mấy trăm người bạo phong dong binh đoàn phía trước, khí tức còn mạnh hơn cả Phá Quân doanh, khó trách Thác Ni tư nói khó có thể phát triển thực lực của Phá Quân doanh.

- Phá Quân doanh tới đây thu hồi Hoàng Sơn trấn.

Thác Ni Tư ở trên không trung la lớn vừa nhìn thấy Bạo phong dong binh đoàn, Thác Ni Tư đã tức giận.

- Phá Quân doanh, các người còn dám chọc vào Bạo Phong dong binh đoàn sao?

Trung niên hán tử áo xanh ở trên không trung nhìn Thác Ni tư, lại nhìn thấy một thanh niên cưỡi một con ma thú hình hổ thì khê giật mình, hắn đã điều tra Phá Quân doanh rất nhiều nhưng chưa từng nghe thấy ở trong Phá Quân doanh có một người như vậy, điều này khiến cho cả người hắn run lên.

- Tử Long, giao cho người.

Nhạc Thành nói với Tử Điện Mãng, Bạo Phong dong binh đoàn còn hai tiểu trấn nữa, cần phải tốc chiến tốc thắng.

- Vâng chủ nhân.

Tử Điện Mãng mỉm cười, sau đó thân hình tựa như tia chớp xuất hiện trước hán tử áo xanh.

- Tốc độ thật nhanh.

Trung niên hán tử chỉ nhìn thấy bóng tim, sau đó xoẹt một cái vang lên, Tử Điện Mãng đã giết chết hắn.

- A... lão đại chết rồi, lão đại chết rồi.

Tất cả thành viên của Bạo Phong dong binh đoàn nhìn thấy đầu của lão đại rơi xuống thì kinh khủng hét lên.

- Thác Ni Tư, sau nửa canh giờ tập hợp toàn bộ ở nơi này, bây giờ các người giải quyết người của Bạo Phong dong binh đoàn.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Vâng đại nhân.

Thác Ni tư đáp, sau đó hướng về phía Phá Quân doanh mà nói:

- Mọi người giết cho ta, đoạt lại Hoàng sơn trấn.

Tử Điện Mãng một chiêu giết chết cao thủ thập tinh đầu vương, đã khơi dậy sĩ khí mọi người ở Phá Quân doanh, nghe thấy hiệu lệnh của Thác Ni tư, bọn họ cũng ào ào xông tới.

Tất cả mọi người nhìn thấy Phá Quân doanh lao tới thì không còn ý chí chiến đấu, lập tức chạy về trấn, có một số người thì buông vũ khí xuống đầu hàng.

- Tử Long, Yêu Cơ, Trần Bư, các người cũng không cần đi.

Tử Điện Mãng cùng Yêu Cơ, Trần Bư ba người bị Nhạc Thành gọi lại.

Đối phó với vài trăm người, Thác Ni Tư, Đồng Đại Ngưu, Khang Minh là đủ rồi, để những người Phá Quân doanh tăng thêm kinh nghiệm trong chuyện này.

- A...a

Bên trong truyền tới từng tiếng kêu thảm thiết, dưới sự công kích của Phá Quân doanh, mấy trăm người của Bạo Phong dong binh đoàn đã bị vây giết, tất cả đều kêu thảm thiết.

Không đầy nửa canh giờ sau, tất cả mọi người của Phá Quân doanh toàn thân vậy máu quay trở lại, Nhạc Thành nhìn thấy vậy thì gật nhẹ đầu, xem ra Phá Quân doanh do Thác Ni Tư và Đồng Đại Ngưu bồi dưỡng thực lực không tệ, đặc biệt là khí thế khiến cho Nhạc Thành vô cùng hài lòng.

Lần này đánh tan mấy trăm binh mã của Bạo Phong dong binh đoàn, Phá Quân doanh cũng chết hơn mười người, đối với chuyện này, Nhạc Thành cũng biết rằng không thể nào tránh khỏi, đội ngũ dù cường hãn như thế nào thì táng thân vẫn là điều phải xảy ra, cũng chỉ như vậy mới có thể chọn ra những người có thực lực mạnh nhất.

- Tiếp tục xuất phát, hướng tới trấn tiếp theo.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó hân mang theo hơn một nghìn người nghênh ngang rời đi, về phần tiếp thu Hoàng sơn trấn Nhạc Thành không vội vàng, hân muốn tất cả địa bàn của Bạo Phong doanh đều thuộc về Phá Quân doanh.

Bạo Phong trấn ở Quỷ uyên là một thôn trấn cũng có danh tiếng, lớn hơn so với những tiểu trấn khác, cũng vô cùng phồn vinh, nhân khẩu cũng không ít, có tới hơn mười vạn người.

- Đại ca, thực lực của Bạo Phong dong binh đoàn chúng ta gần đây tăng lên không ít.

Một hán tử áo trắng khề nói với Trần Bạo Phong, trên mắt hiện ra một vẻ đắc ý.

Hán tử áo trắng này chính là Tôn Đại Quang, tu vi ngũ tinh đầu hoàng, thực lực cũng có chút danh tiếng ở trong Quỷ Uyên, cũng chính là một trong ba đoàn trưởng của Bạo Phong dong binh đoàn, ngoài ra còn có Tôn Đại Tinh, Tôn đại Niên, ba người này chính là ba huynh đệ.

Ba huynh đệ này cũng là cường giả Đầu hoàng, đặc biệt đại ca Tôn Đại niên chính là thất tinh cường giả đầu hoàng, ở trong Quỷ Uyên không có mấy ai dám chọc vào Bạo Phong dong binh đoàn này.

- Đại ca, chúng ta có nên tiêu diệt Phá Quân dong binh đoàn kia không, nghe nói Phá Quân doanh lợi nhuận cũng không ít.

Tôn Đại Tinh tham lam nói, lần trước ba huynh đệ liên thủ chiếm hai tiểu trấn của Phá Quân doanh đã buôn bán rất có tiến triển.

- Nhị đệ, Phá Quân doanh dĩ nhiên là không thể bỏ qua, Phá Quân doanh còn ở đây một ngày thì Bạo Phong dong binh đoàn chúng ta còn phiền toái một ngày.

Tôn Đại Niên mỉm cười nói:

- Chỉ là Thác Ni tư của Phá Quân doanh thực lực quá mạnh, nếu ta chạm mặt với hắn cũng không thể chiêm tiện nghi.

- Đại ca, ba chúng ta đồng loạt vây hãm hắn là được, hắn không phải là đối thủ của ba người chúng ta liên thủ.

Tôn Đại Quang nói.

Tôn Đại Niên nói:

Cũng không phải như vậy, Phá Quân doanh cũng không phải là dễ đối phó, muốn hạ phá quân doanh thì chúng ta phải lập một kết hoạch thật tốt mới được.

- Ba vị đoàn trưởng, không tốt không tốt.

Tôn Đại Niên vừa dứt lời thì một người thuộc dong binh đoàn đã tiến vào, sắc mặt vô cùng lo lắng.

- Có chuyện gì mà hấp tấp như vậy, mau nói đi.

Sắc mặt Tôn Đại Niên hơi trầm xuống, bọn thủ hạ bối rối như thế chẳng lẽ có biến xảy ra.

- Vừa rồi ma thú truyền tin tức ở Hoành Sơn trấn đã truyền tới, ba giờ trước trấn Hoành Sơn đã bị Phá Quân doanh đoạt lại.

Người này sợ hãi rụt rè nói.

- Cái gì, người của chúng ta đâu?

Tôn Đại Niên nghe Hoành Sơn trấn bị Phá Quân doanh đoạt lại thì sắc mặt liền trở nên khó coi.

- Bẩm đoàn trưởng, số người chạy thoát được hơn mười người, còn lại toàn bộ đều bị giết chết, lão đại Tần Cửu Dương là người chết đầu tiên.

- Cái gì, Tần Cửu Dương bị giết chết sao? Đáng chết!

Tôn Đại Niên nổi giận, Tần Cửu Dương có thực lực không thấp trong Bạo Phong dong binh đoàn, tu vi Thập tinh đấu vương, ngoại trừ cường giả đấu hoàng và ma pháp sư cấp sáu, không ai có thể đơn giản đối phó với hắn.

- Phá Quân doanh chết tiệt, đại ca, lần này chúng ta không thể tha cho bọn chúng.

Tôn Đại Quang và Tôn Đại Tinh cũng gầm thét lên.

- Ba vị đoàn trưởng, không tốt, không tốt.

Lại một người thuộc Dong binh đoàn chạy vào bộ dạng giống như là đã có chuyện gì lớn xảy ra.

- Có chuyện gì, nói mau?

Tôn Đại Niên trừng mắt nhìn người kia mà quát hỏi.

- Bẩm đại đoàn trưởng, vừa mới nhận được tin tức, Bảo Đài trấn và Thanh Sơn trấn đều đã bị Phá Quân doanh cướp đi, người của chúng ta ngoại trừ chạy trốn được thì toàn bộ bị giết.

- Cái gì, chết tiệt.

Tôn Đại Niên gào lên, vỗ một chưởng xuống bàn, đột nhiên chiếc bàn bị tan thành từng mảnh nhỏ.

- Đại ca, người của Phá Quân doanh rốt cuộc muốn làm gì, một hơi thôn tính ba trấn của chúng ta, bọn họ không sợ chúng ta tiêu diệt sao?

Tôn Đại Tinh cả giận nói.

- Đại đoàn trưởng, theo tin tức vừa mới nhận được, Phá Quân doanh mang theo hơn một nghìn người đang đi về phía Bạo Phong trấn chúng ta.

Người kia vừa dứt thì có một người tiến lên tiếp tục nói, nhìn đại đoàn trưởng tức giận như vậy, hắn không khỏi lo lắng nếu bàn tay của đại đoàn trưởng chụp lên đầu mình thì sẽ thế nào.

- Tốt, tốt lắm, dám đến tận bạo phong trấn, ta đang muốn tìm bọn chúng đây.

Tôn Đại Ngưu cả giận nói:

- Người đâu, gọi đủ mọi người chúng ta đi nghênh đón bọn chúng, ta muốn nhìn xem hôm nay Phá Quân doanh ăn gan báo gì mà dám tới Bạo Phong trấn.

- Đại nhân, chúng ta đã liên tục quét xong ba thôn trấn của Bạo Phong dong binh đoàn, phở chừng bọn chúng đã nhận được tin tức, chúng ta có nên buông lỏng một chút không?

Thác Ni Tư hỏi.

- Không cần, chỉ là một Bạo Phong dong binh đoàn mà thôi.

Nhạc Thành mỉm cười nói, chẳng lẽ một Bạo Phong dong binh đoàn lại có thể mạnh hơn Công Tôn gia sao?

- Chủ nhân, ta cảm thấy phía trước có không ít người, trong đó có ba người là cường giả đấu hoàng.

Yêu Cơ cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Đại nhân, phía trước là trấn Bạo Phong.

Thác Ni Tư mỉm cười nói, hẳn cảm thấy ở phía đó có ba luồng khí tức cường hãn tồn tại.

- Bọn hắn đến rồi, ba Đấu hoàng mà thôi.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Đi, chúng ta tiến về phía trước.

Nhạc Thành cất tiếng nói rồi cười Khiếu Thiên Hổ vọt lên.

- Ma thú tọa kỵ, người đó là ai?

Một đám bạo phong dong binh đoàn nhìn thấy một nam tử áo đen ngồi trên ma thú tọa kỵ thì lòng run lên, kinh ngạc đánh giá nam tử áo đen trên không trung.

Tôn gia ba huynh đệ bọn họ cũng lộ một thần sắc kinh ngạc chăm chú nhìn hắc y nam tử phía trước, đối với ma thú hình hổ trên không trung đó bọn họ cũng có cảm giác ấn tượng, tuy nhiên bọn họ vẫn cho rằng đó chỉ là ma thú cấp thấp mà thôi.

- Người là ai?

Tôn Đại Niên nhìn Nhạc Thành trên không trung, hẳn thấy kỳ quái là mình không phát hiện được khí tức mạnh yếu của đối phương, điều này cho thấy đối phương mạnh hơn hẳn.

- Doanh trưởng Phá Quân Doanh, Nhạc Thành.

Nhạc Thành thản nhiên nói, sau đó lập tức nhảy người lên, cùng với Khiếu Thiên Hổ lao xuống dưới.

- Gào hú.

Khiếu Thiên Hổ gào thét lên, sau đó biến thành hình người ở cạnh Nhạc Thành, phía sau còn có Yêu Cơ và Tử Điện Mãng. Nhóm người Thác Ni Tư thì lục tục đứng ở đằng sau của Nhạc Thành, theo sau bọn họ chính là một đội ngũ một nghìn người của Phá Quân doanh.

- Là các người cướp ba trấn của chúng ta?

Tôn Đại Niên đánh giá đám người, hẳn biết ngoại trừ Thác Ni Tư là ma pháp sư cấp sáu thì cũng có mấy người có khí tức không hề kém Thác Ni Tư, đặc biệt là ma thú hình hổ, vô cùng quái dị.

- Tôn Đại Niên, người cũng không phải cướp trấn của chúng ta sao? Hôm nay chính là lúc chúng ta đòi nợ.

Thác Ni Tư hung hăng trợn mắt nhìn Tôn Đại Niên.

Trước đó vài ngày, Thác Ni Tư bị Tôn gia ba vị huynh đệ vây hãm, tuy nhiên hôm nay Thác Ni tư không sợ, hôm nay có Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng tại đây, chính là lúc hắn báo thù.

- Hừ, chỉ bằng người sao Thác Ni Tư?

Tôn Đại Quang cất tiếng nói, Phá Quân Doanh có mấy người lạ lẫm tiến tới, tuy nhiên hắn cũng không đem Phá Quân doanh để vào trong mắt.

- Tôn Đại Quang, người có bản lĩnh thì một mình ra đấu với ta.

Tôn Đại Quang nhìn Thác Ni Tư thì trong lòng khẽ giật mình, nếu như đấu một mình với Thác Ni Tư thì hắn không dám, thực lực của Thác Ni Tư hắn biết rõ, cho dù đại ca của mình là thất tinh Đấu hoàng cũng không phải là đối thủ dễ dàng của Thác Ni Tư.

- Như vậy đi, Tôn Đại Quang người có dám cùng ta tiến hành một trận chiến không?

Nhạc Thành bước lên hai bước nói, tu vi ngũ tinh đấu hoàng cũng vừa vặn để hắn hoạt động gân cốt.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

162. Chương 132 : Yêu Cơ Ra Tay .

- Người cùng với ta tiến hành một trận chiến.

Tôn Đại Quang nhìn Nhạc Thành, một thanh niên trẻ tuổi như vậy muốn tiến hành một trận chiến với mình, hắn còn tưởng mình nghe nhầm.

- Thì sao, người không dám chứ gì?

Nhạc Thành mỉm cười.

- Được, chỉ sợ người không dám.

Tôn Đại Quang mỉm cười, hắn tựa hồ không thể tin nổi mình lại có một đại tiện nghi như thế.

- Chủ nhân, hãy để thuộc hạ đối phó với hắn.

Yêu Cơ cất tiếng nói với Nhạc Thành, từ khi theo chủ nhân đến nay, nàng vẫn chưa được lập công.

- Cái này ta ra mặt là được rồi, đợi chút nữa người sẽ được chọn một người.

Nhạc Thành mỉm cười nói rồi từ từ đi lên.

Thác Ni Tư vốn muốn ngăn Nhạc Thành tuy nhiên cuối cùng vẫn để yên, hắn cho rằng đại nhân làm chuyện chưa bao giờ mà không nắm chắc, có lẽ nửa năm nay đại nhân đã tiến tới thực lực trên ngũ tinh đấu hoàng.

- Người không sợ ta giết người sao?

Tôn Đại Quang nhìn Nhạc thành mà cười hỏi, hắn không cảm nhận được khí tức trên người của đối phương, hắn nghĩ rằng mình có thể đơn giản giết tiểu tử không biết trời cao đất dày này.

- Người nhất định phải chết.

Nhạc thành mỉm cười nói, sau đó lập tức ngưng kết thủ ấn, toàn thân từ từ toát ra một thanh mang.

- Tiểu tử thật ngông cuồng, người muốn chết

Tôn Đại Quang lạnh lùng quát, sau đó đột ngột thả người, một luồng sáng màu trắng nhanh chóng lao về phía Nhạc Thành.

- Âm Dương Kiếm.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, mi tâm của hắn sau đó đột nhiên lóe lên, một luồng sáng trắng chói mắt lao về phía Tôn Đại Quang.

- Xoẹt.

Kiểm Âm Dương ở giữa không trung phát ra ánh sáng, sau đó bỏ về phía hắc.

- Đây là đấu kỹ gì, chẳng lẽ là ma pháp vũ khí.

Sắc mặt của Tôn Đại Quang trầm xuống,

- Phân ra.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, Kiểm Âm Dương trước sự công kích của Tôn Đại Quang đột nhiên hóa thành ba quang mang, phân biệt tấn công về phía hắc. Trải qua lần luyện chế Âm dương kiếm lần trước, pháp khí của Âm Dương kiếm đã tăng tới tầng linh khí, vốn Âm Dương kiếm chỉ có thể biến ảo thành hai thanh thì bây giờ đã có thể biến ảo thành ba thanh.

- Đáng chết, thứ này thật là quỷ dị.

Toàn thân của Tôn Đại Quang rung động, ba thanh kiếm trước mắt tốc độ như là tia chớp, lực công kích vô cùng kinh khủng, bây giờ hắc mới biết mình đã nhìn lầm người, thực lực của thiếu niên phía trước vô cùng cường hãn.

Tất cả mọi người của Phá Quân Doanh đều trợn mắt há hốc mồm mà nhìn Nhạc thành, đối với doanh chủ lạ lẫm này, bọn họ vốn xưng hô là doanh chủ chẳng qua là vì lễ nghi mà thôi, nhưng hiện tại thì đã nảy sinh lòng tôn kính, doanh chủ đại nhân quả nhiên cũng là cường giả đấu hoàng.

- Có thể chống lại một trong ba đoàn chủ, xem ra là cường giả Đấu hoàng.

Tất cả mọi người thuộc Bạo phong dong binh đoàn nhìn thấy cảnh tượng trước mắt thì cũng không thể tưởng tượng nổi, trẻ tuổi như vậy mà có thể là cường giả đấu hoàng thì thật khó tin.

Tôn Đại Niên và Tôn Đại Tinh hai người bọn họ cũng kinh ngạc không thôi người trẻ tuổi trước mặt bọn họ thật là quỷ dị, thực lực thật là cường hãn, không phải ma pháp cũng không phải đấu khí.

- Phá cho ta.

Bị ba thanh kiếm âm hồn quán lấy, Tôn Đại Quang mất kiên nhẫn, hét lớn một tiếng, một luồng sáng xuất hiện, trường kiếm hóa thành một mảng cầu vồng, bao vây bên ngoài Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành.

- Vào đi.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, thanh mang một lần nữa lại lóe lên, một linh lung bảo tháp xuất hiện trên không trung, thanh mang tản ra, bao phủ Tôn Đại Quang vào bên trong.

-Thu.

Nhạc Thành mỉm cười, Âm Dương kiếm biến thành một luồng sáng màu trắng, Vô Thượng Khốn Tiên tháp hiện tại đã rơi vào trong tay của Nhạc Thành, mơ hồ có thể thấy ở trong tháp, Tôn Đại Quang đang tìm kiếm cái gì.

- Tất cả mọi người đều sợ tới ngây người, Nhạc Thành không biết cử động làm sao mà đã thu được một cường giả đấu hoàng vào bên trong tháp, chuyện này nếu không phải tận mắt thấy thì bọn họ cũng không tin.

- Tam đệ.

- Tam đệ.

Nhìn thấy cảnh tượng quỷ dị trước mắt, tất cả mọi người đều không tưởng tượng nổi, một số người sững sờ nhìn Tôn Đại Quang ở bên trong. Tôn Đại Niên thì giận dữ nhìn về phía Nhạc Thành.

- Muốn chết.

Khiếu Thiên Hồ cùng với Tử Điện Mãng, Thác Ni Tư cùng với Yêu Cơ đều biến sắc, hai thân ảnh đầu tiên nhảy ra, theo thứ tự là Yêu Cơ và Thác Ni Tư.

- Xoẹt.

Một luồng chưởng mang nhanh chóng ngăn trước người của Tôn Đại Niên, sau đó bóng hình xinh đẹp của Yêu Cơ lóe lên.

Thác Ni Tư muốn ngăn Tôn Đại Niên nhưng Yêu Cơ có tốc độ cao hơn hẳn cho nên chỉ có thể ngăn Tôn Đại Niên lại. Đối với Yêu Cơ, ngoại trừ cái tên hẳn biết từ miệng Khiếu Thiên Hồ còn tất cả đều không biết.

- Thất Tinh Đấu hoàng, ngươi muốn chết.

Yêu Cơ cười lạnh, toàn thân mang theo một luồng công kích khủng bố tấn công về phía Tôn Đại Niên.

- Là cường giả đấu hoàng, không, là lục giai ma thú.

Tôn Đại niên nhìn thấy công kích của Yêu cơ thì sắc mặt liền trở nên khó coi.

- A...a

Tôn Đại Niên nắm trong tay một thanh trường côn, côn mang đại thịnh, một mảng hung hăng tấn công về phía Yêu Cơ, thân hình nhanh chóng di động trên không trung, bỏ về phía nàng ta.

Thực lực của Tôn Đại Niên không hề thấp, tuy nhiên hôm nay hẳn đã gặp phải một lục giai ma thú.

- A...a

Yêu cơ di chuyển thân hình tránh đòn công kích của Tôn Đại Niên, sau đó bóng hình xinh đẹp xuất hiện trên không trung, chưởng mang đột nhiên biến mất không thấy.

-Thịch.

Một tiếng vang thật lớn trên không trung, một luồng va chạm khiến cho một mảng lực khổng lồ rung động khuếch tán.

- Nguy rồi.

Thân hình Tôn Đại Niên đột nhiên bị đẩy lui ra xa, đầu khí trong cơ thể chấn động, hẳn cố gắng nhịn xuống, tuy nhiên sau đó bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi, thân ảnh biến mất tại chỗ.

- Chết đi.

Thanh âm của Yêu Cơ nhẹ nhàng vang lên sau lưng của Tôn Đại Niên, chưởng mang phóng ra.

- A...a

Với một ngụm máu tươi, thân hình của Tôn Đại Niên đã văng ra bên ngoài, hung hăng rớt xuống mặt đất, chết không thể chết thêm lần nữa.

Một cường giả thất tinh đấu hoàng, đã qua hơn ba chiêu đã bị người khác giết chết, tất cả mọi người không thể nào tin nổi.

- Chủ nhân.

Yêu Cơ lui xuống gần bên cạnh người của Nhạc thành, đối với Tôn Đại Niên đã chết cũng không thèm nhìn.

- Thực lực thật là cường hãn.

Đồng Đại Ngưu, Trần Bư, Khang Minh nhóm người bọn họ nhìn thấy Yêu Cơ thì hít một hơi thật lạnh, bên cạnh doanh chủ đại nhân tại sao lại có nhiều nhân vật khủng bố như vậy.

- Chết đi.

Thác Ni Tư hét lớn ở trên không trung, sau đó một mảng kiếm xuất hiện, thân ảnh đã rơi xuống mặt đất, toàn thân loang lổ, chết không thể sống lại.

- Quá cường hãn.

Ba cường giả Đấu hoàng toàn bộ bị giết chết, tất cả mọi người vẫn chưa khôi phục lại tinh thần, ba người này không phải là cao thủ đấu vương mà là đấu hoàng đó, thất tinh đấu hoàng.

- Mọi người giết cho ta, sáng mai bắt đầu không tồn tại Bạo Phong dong binh đoàn nữa.

Thác Ni Tư quát lớn ở trên không trung, sau đó người của Phá Quân doanh nhanh chóng đánh về phía người của Bạo Phong dong binh đoàn. Điều kỳ quái chính là bọn họ cũng không ngờ rằng đoàn người Bạo Phong dong binh đoàn trước kia mạnh như vậy nhưng hiện tại không chống nổi một kích.

Trước sự công kích của Phá Quân doanh, Bạo Phong dong binh đoàn bắt đầu tán loạn, không có người nào dám phản kháng nữa, ba cường giả đấu hoàng cứ như vậy chết đi, bọn họ quả thật muốn chết.

Đột nhiên hơn một nghìn người dốc sức chạy thực mạng, vứt vũ khí xuống mà đầu hàng.

Mà lúc này, thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, Tôn Đại Quang trong Vô Thượng Khốn Tiên tháp liền bị hồn phi phách tán.

Ba canh giờ sau, Nhạc Thành cùng với Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng trở về Trấn Thanh thành, về phần nhóm người Trần Bưu, Thác Ni Tư thì ở lại thu dọn chiến trường.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

163. Chương 133 : Nếu Không Người Sẽ Chết Thê Thảm .

Những chuyện này đủ khiến cho đám người Thác Ni Tư và Đồng Đại Ngưu thu xếp trong vòng mười ngày. Đối với những chuyện rườm rà này, Nhạc Thành dĩ nhiên là không có hứng thú hấn liên bề quan mà tu luyện.

Hai ngày sau khi Nhạc Thành quét sạch Bạo Phong dong binh đoàn thì hầu như các binh đoàn khác đều nhận được tin tức, đối với Phá Quân dong binh đoàn, bọn họ phải trốn mất há hốc mồm.

Thực lực của Bạo Phong dong binh đoàn bọn họ ai cũng biết, có ba cường giả Đấu Hoàng tọa trấn, ngay cả những nhất lưu dong binh đoàn cũng không dám chọc vào.

Mười ngày sau, Nhạc Thành xuất quan, vừa mới ra khỏi, Nhạc Thành đã tìm tiểu ny tử Đông Phương Lạc Nhan.

- Nhạc Thành đan dược ngày hôm qua ta đã ăn sạch rồi.

Đông Phương Lạc Nhan trừng mắt nhìn Nhạc Thành, tựa hồ như là bị ủy khuất rất lớn vậy.

- Ta thiếu người.

Nhạc Thành có thể bắt đắc dĩ nhìn tiểu ny tử này, nhìn thấy biểu hiện đáng thương của Đông Phương Lạc Nhan Nhạc Thành lại cảm thấy chính mình mới ủy khuất, vô duyên vô cớ mỗi ngày phải mất mấy viên đan dược cho nàng, quả thực là tai họa.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, sau đó hấn lập tức nói với Đông Phương Lạc Nhan:

- Ta cho ngươi ba viên đan dược ngũ phẩm, ngươi giúp ta thu xếp.

- Đan dược ngũ phẩm, ngon hơn đan dược tứ phẩm, ngươi nói đi, ta sẽ giúp ngươi.

Đông Phương Lạc Nhan trả lời.

- Cái này... ta...

Nhạc Thành cười mà không giống như cười, do dự rồi nói:

- Ngươi cho ta một chút huyết dịch là được rồi, một chút là đủ, thế nào?

- Cái gì, ngươi muốn huyết dịch của ta làm gì?

Đông Phương Lạc Nhan nhìn Nhạc Thành giống như gặp quỷ:

- Thần Hoàng tộc chúng quản chế thân thể vô cùng nghiêm khắc nếu như có người dùng huyết dịch của Thần hoàng tộc thì nhất định sẽ bị cả Thần Hoàng tộc tử tử.

- Cái gì, một chút huyết dịch thì có vấn đề gì sao?

Nhạc Thành buồn bực nói:

- Ta muốn luyện chế đan dược một chút, người ăn xong đan dược rồi, về đấu khí học viện đi.

Nhạc Thành biết rõ tiếp cận huyết dịch của thần thú rất khó, vì thú tộc đối với thân thể của mình quản chế vô cùng nghiêm khắc bọn họ có một cảm giác ưu việt về thân thể của mình, cho dù không phải là thần thú chính thức mà chỉ tiếp cận mà thôi, so với viên cổ dị thú còn cường hãn hơn rất nhiều.

Lấy Đông Phương Lạc Nhan so sánh với Yêu Huyền thì thấy Yêu Huyền mặc dù là viên cổ dị thú tiến hóa nhưng so với Đông Phương Lạc Nhan thì còn kém không ít, cho nên Nhạc Thành mới chú ý tới huyết dịch trên người của Đông Phương Lạc Nhan, Yêu Huyền thì không dùng được.

- Cái gì, người không cho ta đan dược, người muốn ta chết đói sao?

Đông Phương Lạc Nhan lộ ra một vẻ ủy khuất đáng thương, nước mắt trong veo như muốn nhỏ xuống.

- Người đi báo cáo đi, ta muốn máu của người để luyện chế đan dược, luyện chế không được thì ta cũng chết chắc rồi, người đi báo cáo ta cũng không sợ.

Nhạc Thành lộ vẻ bất đắc dĩ và ủy khuất nhìn Đông Phương Lạc Nhan.

- Người... người muốn huyết dịch của ta để luyện chế đan dược, không làm cái gì khác sao?

Đông Phương Lạc Nhan nhìn biểu lộ của Nhạc Thành mà mỉm cười.

- Ta chỉ luyện chế đan dược mà thôi, chứ không dùng làm thứ gì khác.

Nhạc Thành vụng trộm cười, xem ra chiêu thức này của mình khá có tác dụng.

- Vậy được rồi ta sẽ cho người một chút huyết dịch, chỉ là người không được cho những người trong gia tộc của ta biết nếu không người sẽ chết vô cùng thảm.

Đông Phương Lạc Nhan nói.

- Tất nhiên, ta sẽ không để bọn họ biết.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói, loại chuyện này nếu như để người của Thần Hoàng tộc biết thì sẽ rất phiền toái.

- Mặt khác, muốn huyết dịch của ta thì cần phải mười viên ngũ phẩm đan dược, về sau mỗi ngày phải cung cấp bốn viên tứ phẩm đan dược, máu của ta rất đáng tiền, người không được chiếm tiện nghi.

Đông Phương Lạc Nhan hung hăng trợn mắt nhìn Nhạc Thành.

Đối với huyết dịch gia tộc, nàng dĩ nhiên là biết sự trân quý của nó nếu như không phải thích đan dược của Nhạc Thành thì nàng tuyệt đối sẽ không cho người khác, cái này chính là phạm vào đại kỵ của gia tộc.

- Cái gì, về sau mỗi ngày bốn viên đan dược tứ phẩm, hôm nay còn phải đưa cho người mười viên đan dược ngũ phẩm?

Nhạc Thành thiếu chút nữa thì ngã ngửa, thầm nghĩ trong lòng:

- Cô gái này không biết đã ăn bao nhiêu đan dược, đây chính là kim tệ đó.

Nhạc Thành tính toán một chút, mười viên ngũ phẩm sơ giai đan dược ít nhất cũng phải là mười vạn kim tệ về sau mỗi ngày bốn viên đan dược tứ phẩm đã là gần ba nghìn kim tệ, cô gái này theo mình bốn tháng như vậy thì mình sẽ mất hơn ba mươi vạn kim tệ, công thêm mười viên đan dược ngũ phẩm, vậy mất tổng cộng là hơn bốn mươi vạn kim tệ.

- Được rồi, ta đáp ứng người.

Nhạc Thành cũng chỉ có thể bất đắc dĩ đáp ứng, huyết dịch của Thần Hoàng tộc quả thật không chỉ có giá trị bốn mươi mấy vạn kim tệ, lần này mình buôn bán đã có lời, cái này dùng cho ma thú tiến hóa đã là chiếm đại tiện nghi.

- Còn kém không nhiều lắm.

Đông Phương Lạc Nhan mỉm cười cuối cùng mình cũng có thể ăn đan dược cải thiện.

Ngay lập tức, Nhạc Thành móc ra một bình ngọc, Đông Phương Lạc Nhan nhỏ một chút huyết dịch xuống cái bình ngọc đó.

- Nhiều một chút, nhiều hơn một chút nữa.

Nhạc Thành ở bên cạnh nói, đây chính là cơ hội lấy huyết dịch của Thần hoàng tộc, cơ hội như vậy thì nhất định phải chớp lấy, dù sao một chút huyết dịch đối với Đông Phương Lạc Nhan chắc chắn cũng không có gì tổn thương.

- Đủ rồi, huyết dịch ta cho người đã nhiều rồi.

Đông Phương Lạc Nhan trợn mắt nhìn Nhạc Thành, người này quả nhiên là tham lam, làm như huyết dịch của Thần hoàng tộc là máu heo vậy.

- Đủ rồi, đủ rồi.

Nhạc Thành cao hứng tiếp nhận nửa bình huyết dịch nhỏ của Đông Phương Lạc Nhan mà nói, huyết dịch này đủ để luyện chế mười viên đan dược cho bọn Khiếu Thiên Hồ tiến hóa, lần này lợi nhuận đại phát rồi.

Sau đó lập tức Nhạc Thành liền hào phóng đưa cho Đông Phương Lạc Nhan một lọ đan dược, may là trước kia ở Công Tôn gia, Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng lấy được không ít, vài ngày trước cũng thu được từ ba huynh đệ Tôn gia, nếu không thì Nhạc Thành cũng không biết lấy gì để nuôi tiểu ny tử này.

Rốt cuộc cũng có được huyết dịch thần thú trong tay, Nhạc Thành dự định sẽ thu thập một số tài liệu phụ trợ khác để luyện chế Phá Chướng Đan giúp cho Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Cửu Vĩ Linh Hồ tiến hóa. Đan dược này theo như Nhạc Thành tính toán thì phải là đan dược lục phẩm trung giai, phải chờ tới khi mình đột phá tới Kim Đan Kỳ mới có thể luyện chế được.

Bây giờ thực lực của Nhạc Thành chỉ có thể luyện chế đan dược lục phẩm sơ giai mà thôi, lục phẩm trung giai đan dược cần phải có linh hồn lực cường hãn, nếu không thì không cách nào luyện chế thành công.

Thu hồi huyết dịch thần hoàng lại, Nhạc Thành đi tới đại sảnh ở Phá Quân doanh, vừa vặn ở bên trong đã có một đám người.

Thác Ni Tư phục dụng Cửu Dương quả hiện tại đã đạt tới ma pháp sư cấp sáu đỉnh cấp chẳng bao lâu nữa sẽ đột phá tới ma pháp sư cấp bảy.

Đồng Đại Ngưu phục dụng Cửu Dương quả trong vòng mười ngày đã từ tứ tinh Đấu vương tiến lên trở thành lục tinh đấu vương, tốc độ này khiến cho Khang Minh và một số người khác phải trợn mắt, quả thực không thể tưởng tượng nổi, một người hai năm trước chỉ mới là nhất tinh đấu vương mà hiện tại trong vòng mười ngày đã đột phá nhị tinh, quả là biến thái.

Về phần Trần Bưu hiện tại cũng đã đột phá tới cảnh giới ngũ phẩm luyện dược sư cao cấp, tóm lại Cửu Dương đan đối với ba người có tác dụng vô cùng lớn, ba người đối với Nhạc Thành cũng ngày càng thêm trung thành.

Lần này Thác Ni tư cũng đã đạt tới ma pháp sư cấp sáu đỉnh cấp, Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ cũng ít khi dễ hãn hơn, quan hệ ba người hòa hợp hơn rất nhiều.

Chỉ có Cửu Vĩ Linh Hồ bình thường rất ít nói, đối với sự theo đuổi của Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ, nàng không để ý tới, tuy nhiên Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên hồ vẫn không bỏ cuộc.

- Chủ nhân.

- Đại nhân.

- Trại chủ đại nhân.

Nhạc Thành vừa tới đại sảnh thì một số người đã chạy ra đón tiếp.

Đặc biệt là những người chưa quen thuộc với Nhạc Thành, tuyệt đối không dám tỏ ra bất kính đối với hắn. Hiện tại Nhạc Thành đã lấy được sự tin phục từ họ, trẻ tuổi như vậy đã là cường giả đấu hoàng, từ đáy lòng bọn họ đã tôn kính hắn.

Nhạc Thành đi tới đại sảnh, mọi người sau đó phân ra mà ngồi, Yêu Cơ, Đông Phương Lạc Nhan cũng ngồi ở bên cạnh Nhạc Thành, đối với Thác Ni Tư, Trần Bư, Đồng Đại Ngưu, thực lực ba người này tiến bộ thể nào Nhạc Thành có thể nhận ra tuy nhiên trong lòng hắn cũng có một số thỏa mãn, thực lực của mình tăng cường cũng không ít.

- Thác Ni Tư, Phá Quân doanh gần đây thế nào, chuyện của Bạo Phong dong binh đoàn xử lý tốt không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Đại nhân.

Thác Ni Tư nói:

- Bạo Phong dong binh đoàn hiện tại chúng ta đã tiếp nhận toàn bộ, có mấy tiểu thể lực muốn phân một chén canh đã bị chúng ta đuổi đi, về phần những người bỏ trốn cũng có vài trăm, đầu hàng chúng ta thì có ba trăm người, trong đó tu vi đấu vương tám người, ma pháp sư cấp năm ba người.

- Ủ.

- Phá Quân Doanh còn gặp phiền toái gì nữa không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Không còn thừa đại nhân, những chuyện khác chúng ta đã xử lý tốt.

Thác Ni Tư nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

164. Chương 134 : Cẩm Khu Vĩnh Hằng .

- Tốt lắm.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Thác Ni Tư, Trần Bư, Đồng Đại Ngưu các người phá triển Phá Quân doanh, Trần Bư phụ trách chủ yếu Đan Đường. Ta hi vọng lần sau ta trở lại Phá Quân doanh sẽ còn mạnh hơn nữa, Đan Đường cũng có phát triển.

- Vâng, chủ nhân định rời khỏi sao?

Trần Bư hỏi.

- Ủ, ta còn có một số chuyện cần giải quyết, Phá Quân doanh tiếp tục giao cho các người.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Nhạc Thành thứ nhất có chuyện cần xử lý, thứ hai là hắn sợ rằng mình bị Hắc ám thần điện phát hiện sẽ làm liên lụy tới Phá Quân doanh.

Trong Dược môn, Công Tôn Báo đi ra ngoài gian mật thất nói:

- Thập Tam hộ pháp chúng ta nhận được tin tức, Thập Vĩnh hằng gần đây có biến hóa.

- Thật không, các người nhận được tin tức cụ thể gì?

Từ trong mật thất truyền ra một thanh âm trầm thấp.

Công Tôn Báo nói:

- Gần đây Tháp Vĩnh Hằng có một số biến chuyển, các ma thú ào ào trốn, chạy, còn có khí tức cường hãn tràn ra.

- Được, ta biết

Trong mật thất truyền ra thanh âm của Thập Tam.

- Gầy đây người đã thu phục được bao nhiêu thể lực trong Quỷ Uyên?

- Báo cáo hộ pháp xung quanh có một số tiểu thể lực đã phục tùng, một số tiểu thể lực khác thì không có vấn đề gì, chỉ là hai siêu cấp tông môn kia thì hơi phiền toái một chút.

Công Tôn Báo nói.

- Người nói đến La Tông và Quy Tông sao?

Thập Tam nói:

- Cái này người yên tâm đi, không đầy nửa năm sau chúng ta sẽ thu phục được bọn họ, sau đó đối phó với hai học viện.

- Thập Tam hộ pháp, Quỷ Uyên và Cự Thành xưa nay không đội trời chung, Được môn trước kia cũng đối nghịch với Cự Thành, nếu như chúng ta chiếm được Quỷ Uyên và Cự Thành thì hai đế quốc chúng ta cũng có thể chống lại.

Công Tôn Báo nói.

- Hai đế quốc, hắc ám thần điện chúng ta không để vào mắt, khắc khắc.

Từ trong mật thất truyền ra thanh âm.

Công Tôn Báo từ từ lui ra, trong mật thất truyền tới một thanh âm:

- Thập Tam, chuyện lần này ở tháp vĩnh hằng người đi cùng với thập nhị đi.

- Yêu Cơ, tin tức của người có chuẩn xác không, Tháp Vĩnh Hằng rốt cuộc là gì?

Nhạc Thành hỏi Yêu Cơ ở bên cạnh.

- Chủ nhân, tin tức này không sai đâu.

Yêu Cơ nói:

- Tháp Vĩnh Hằng đã tồn tại vô số năm, cũng không ai biết nó hình thành như thế nào, nhưng ngay cả lục giai ma thú cũng không dám đi vào.

Yêu Cơ dừng lại rồi tiếp tục nói:

- Tháp Vĩnh Hằng bí ẩn khó lường, một số cường giả Đấu hoàng tiến vào bên trong không thể đi ra, gần đây tháp Vĩnh Hằng xảy ra không ít hiện tượng quỷ dị, có lẽ nó đã được cởi bỏ phong ấn.

- Chỗ thần bí tất có dị bảo, chúng ta xuất phát.

Nhạc Thành mỉm cười, thần bí như Tháp Vĩnh Hằng dĩ nhiên là hắn muốn tới xem.

Tháp Vĩnh Hằng ở trong Quỷ Uyên không phải tất cả mọi người đều biết nhưng những người biết tuyệt đối sẽ không đi, đây chính là cấm khu.

Không biết bao nhiêu nhất tinh nhị tinh đấu hoàng không tin đến cấm chế ở đó đi vào sau đó không ra được từ đó không ai dám tiến vào Cấm Khu nữa bước, đây chính là nơi tuyên án tử vong.

Gần đây biên giới của tháp vịnh hằng xảy ra không ít chuyện, hơn nữa người tới thực lực cũng không kém, trên cơ bản cũng có cao thủ cửu tinh thập tinh đấu vương.

Mọi người muốn tiến vào đó, tháp vịnh hằng quỷ dị khiến cho tất cả đều muốn biết trong đó có dị bảo gì.

Hai ngày sau, Nhạc Thành cười Khiếu Thiên Hổ tiến vào trong cấm khu, trên đường đi cũng có không ít người tiến vào.

- Đúng là rất quỷ dị.

Nhạc Thành đi vào trong cấm khu thì lảo bảo nói, chỉ thấy ở đây mây mù dày đặc.

- Chủ nhân, bên trong có độc chướng, những độc chướng này có hại với đấu khí và ma pháp, cho nên cần phải cẩn thận

Yêu Cơ nói.

- Ủ, chúng ta cẩn thận một chút, chúng ta vào thôi.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Đi vào sâu bên trong, Nhạc Thành cũng nhíu mày lên, ban đầu còn tốt càng vào bên trong những chướng độc kia càng lợi hại, mặc dù những chướng độc này không tạo cho Nhạc Thành tổn thương gì nhưng hắn cũng cảm thấy không thoải mái.

Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng ba người bọn họ còn khó chịu hơn cả Nhạc Thành, tuy nhiên khí độc không khiến cho bọn họ bị tổn thương gì.

Nhạc Thành bất đắc dĩ phải vận chuyển chân khí, trong cơ thể rót vào một luồng Vô Thượng Chân Hỏa toàn thân nhờ vậy mà trở nên thoải mái.

- Lạc Nhan, tại sao ngươi không có chuyện gì, ngươi không sợ độc chướng sao?

Nhạc Thành nhìn thấy trong mọi người chỉ có Lạc Nhan bình thường thì cất tiếng hỏi.

- Không có gì, ta từ nhỏ đã không sợ độc.

Đông Phương Lạc Nhan mỉm cười nói.

- Xoẹt.

Một thân ảnh màu xanh xuất hiện bên cạnh Nhạc Thành mà nói:

- Lạc Nhan là người của thần hoàng tộc, độc chất này dĩ nhiên nàng không đếm xỉa tới.

- Yêu Huyền tỷ tỷ.

Đông Phương Lạc Nhan nhìn thấy Yêu Huyền thì cao hứng.

- Sao ngươi lại tới đây?

Nhìn thấy thân hình mềm mại xinh đẹp trước mắt Nhạc Thành không kìm được mà loạn quét, Yêu Huyền quả thật là rất xinh đẹp.

- Ngươi nhìn nữa đi, coi chừng ta móc mắt của ngươi.

Ánh mắt của Nhạc Thành dĩ nhiên không thoát khỏi sự chú ý của Yêu Huyền, nàng hung hăng nhìn Nhạc Thành sau đó nói:

- Ta vẫn một mực đi theo sau các ngươi, lúc này ta cảm nhận được khí tức của người áo đen cho nên mới xuất hiện.

- Người của Hắc Ám Thần điện đã tới rồi sao/

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, xem ra mình phải cẩn thận một chút mới được.

Có Yêu Huyền bên cạnh, Nhạc Thành cũng bớt sầu lo hơn rất nhiều, ít nhất hắc y nhân kia cũng không làm gì được hắn.

Năm người tiếp tục tiến vào bên trong.

- Sưu sưu.

Một thanh âm xé gió xuất hiện, vô ảnh vô tung biến mất, Nhạc Thành cũng không nhìn ra cái vừa xẹt qua là gì nữa.

- Mọi người cẩn thận một chút.

Nhạc Thành đứng tại chỗ, linh hồn lực bắt đầu tràn ngập, cẩn thận kiểm tra những chỗ khả nghi xung quanh.

Đám người Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng cũng trầm sắc mặt xuống, sau đó quan sát tình huống xung quanh.

- Súc sinh, người cũng tới.

Sắc mặt của Nhạc Thành đột nhiên biến đổi, thủ ấn ngưng tụ, mi tâm xuất hiện, kiếm Âm Dương tạo ra một luồng sáng bắn vào mặt đất trước đó mấy thước.

- Chi chi.

Những thanh âm chói tai vang lên, lập tức một con chuột màu vàng xuất hiện trước mặt mọi người.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

165. Chương 135 : Lục Giai Ma Thú Thông Thiên Thử .

Chỉ thấy con chuột màu vàng này chỉ có thể dùng từ diện tích rất lớn để hình dung, giống như là một con mèo nhỏ, toàn thân màu vàng nhạt, ở trong thế giới chuột tuyệt đối là một con chuột vua/

-Lục giai ma thú Thông Thiên Thử.

Tất cả mọi người đều biết sắc, đây là loại ma thú khó chơi nhất.

- Chết tiệt, tại sao các người phát hiện ra ta?

Toàn thân Thông Thiên Thử lấp lánh ánh sáng màu vàng, Âm Dương kiếm đã rạch trên người của nó một vết máu dài, máu trên người đang chảy ra.

- Người muốn đánh lên chúng ta sao?

thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, Âm dương Kiếm nổi lên trên không trung, đánh về phía Thông Thiên Thử.

- Ta không phải muốn đánh lên các người, ta là...

Thông Thiên Thử nhìn Âm Dương Kiếm trên không trung mà kiêng kỵ, vừa rồi thanh kiếm này đã khiến cho nó dính không ít thiệt thòi.

- Người muốn gì?

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi trầm xuống, nếu như không phải linh hồn lực của mình mạnh mẽ thì đã không thể phát hiện ra con ma thú này.

- Ta muốn đi, các người hại ta bị thương, ta sẽ quay về báo thù.

Ngay sau đó ánh sáng màu vàng lóe lên, căn bản không thấy tung tích nữa.

- Thịch.

Trong nháy mắt khi Thông Thiên Thử chạy trốn, Nhạc Thành tâm niệm động đây kiếm Âm Dương bắn lên, chỉ trong nháy mắt đã xuất hiện một mảng đất đá bắn về phía nó.

- Đáng chết, đã khiến cho nó chạy mất.

Nhạc Thành cất tiếng mắng, con Thông Thiên Thử này thật là quá nhanh, kiếm Âm Dương cũng chỉ khiến cho nó bị một vết thương nhẹ mà thôi.

- Chủ nhân, nó chạy đi nơi nào?

Yêu Cơ cất tiếng hỏi, dựa vào tu vi của Yêu Cơ cũng không nhận ra.

- Nó trốn vào trong lòng đất.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Từ nay về sau mọi người cẩn thận một chút, ta sợ con Thông Thiên Thử này sẽ quay lại.

Nhạc Thành có một số chuyện phải sợ hãi con Thông Thiên Thử này, tốc độ của nó quá nhanh.

Mọi người thu dọn một phen rồi tiếp tục lên trên đường, trên đường đi bọn họ đề cao phòng bị tránh Thông Thiên Thử đánh lén.

Thực lực của Nhạc Thành lan tràn, đề phòng Thông Thiên Thử đánh lén.

Một ngày rốt cục đã trôi qua, Nhạc Thành không thể không tìm một chỗ để nghỉ ngơi.

- Xùy.

Một thanh âm nhỏ vang lên trong đầu của Nhạc Thành, hắc truyền âm tới Yêu Huyền:

- Yêu Huyền, Thông Thiên Thử lại đến, người phụ trách bảo vệ Lạc Nhan.

- Ủ.

Yêu Huyền gật nhẹ đầu, sau đó lập tức tìm tòi xung quanh, nàng không phát hiện ra tung tích của Thông Thiên Thử cho nên không tìm được mà nhìn Nhạc Thành.

Sắc mặt Nhạc Thành hơi biến đổi, trên khóe môi nở ra nụ cười lạnh băng:

- Ta xem người chạy trốn đi đâu, lần này người chỉ có thể ngoan ngoãn ở trong lòng đất.

- Xoẹt.

Mi tâm của Nhạc Thành hiện lên thanh mang, Vô Thượng Khốn Tiên Tháp đột nhiên xuất hiện và biến hóa, sau đó ở trên không trung đổ xuống dưới mặt đất.

- Xoẹt.

Thủ ấn của Nhạc Thành sau đó lại biến đổi một lần nữa, Vô Thượng Khốn Tiên tháp toát ra thanh quang sau đó biến mất vô ảnh vô tung.

Đây chính là tầng thứ hai trận pháp của Vô Thượng khốn Tiên tháp do Nhạc Thành bày ra.

- Mọi người nghỉ ngơi đi, khuya hôm nay chắc sẽ không xảy ra chuyện gì.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người, sau đó thủ ấn di động, Vô Thượng Khốn Tiên Tháp tràn ngập ánh lửa, sáng như ban ngày.

- Nhạc Thành, người làm gì vậy, thật là thần kỳ.

Đông Phương Lạc Nhan kinh ngạc không thôi bình thường Nhạc Thành chỉ dùng tòa tháp này để làm vũ khí, không ngờ bây giờ lại có thể như vậy.

- Đây là linh khí, ở chỗ này đã an toàn hơn.

Nhạc Thành khẽ cười nói, lúc này không có vấn đề gì.

Yêu Huyền cùng với Khiếu Thiên Hổ, Yêu Cơ, Tử Điện Mãng nhóm người bọn họ cũng kinh ngạc dò xét bốn phía.

- Được rồi, nghỉ ngơi đi, sáng mai chúng ta còn lên đường.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Mọi người kinh ngạc kỳ quái, sau đó bắt đầu khoanh chân mà tu luyện, mà ngay cả Đông Phương Lạc Nhan cũng trở nên yên tĩnh.

Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành rồi dùng linh hồn truyền âm:

- Nhạc Thành, con Thông Thiên Thử nó đi nơi nào rồi?

- Thông Thiên thử đang ở ngay trước mặt chỗ này.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời.

- A, ở nơi nào?

Yêu Huyền vội vàng hỏi, thủ đoạn ẩn nấp của Thông Thiên Thử khiến nàng đau đầu không thôi.

- Yên tâm.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Nó đang bị ta nhốt, lúc này đang thống khổ.

- Người đem nó nhốt tại đây?

Yêu Huyền cảm nhận Nhạc Thành ngày càng bí hiểm, từ khi theo Nhạc Thành đã hai năm, mỗi lần Nhạc Thành ra tay đều làm cho nàng rung động.

Nhạc Thành phát hiện ra tung tích của Thông Thiên Thử và dùng Vô Thượng Khốn Tiên pháp để vây lại, bày ra mê hồn trận bao bọc ở bên trong, bây giờ Thông Thiên Thử phỏng chừng đang kêu trời oán đất.

- A...a

Thông Thiên Thử bây giờ đã vô cùng thê thảm, toàn thân nó bị thương quá nặng, Vô Thượng Chân Hỏa không ngừng thiêu đốt, nó muốn chạy xuống dưới mặt đất nhưng lại phát hiện ra mặt đất cứng như sắt.

Thông Thiên thử vốn âm thầm theo dõi đoàn người Nhạc Thành, bởi vì khí tức của đối phương quá mạnh cho nên nó không dám làm ẩu, ai biết trong lòng nó đang thất vọng thì có một mảnh hoang giao xuất hiện, khiến nó không thoát ra được.

- Xoẹt.

Một tia chớp ở trên không trung xoẹt qua, tấn công về phía Thông Thiên Thử.

- Đáng chết, đây là nơi nào?

Trong ánh mắt của Thông Thiên Thử hiện ra một vẻ bức mình, thân ảnh của nó như điện chớp, mặc dù không đào đất nhưng tốc độ tuyệt đối không kém so với Yêu Cơ.

- A...a

Ngay đúng lúc Thông Thiên Thử thoát khỏi tia chớp đó, một mũi tên có lông chim tiến tới công kích, mũi tên này mang theo một lực cường hãn, nếu như trúng phải thì thật không thoải mái.

- Xuy xuy.

Toàn thân Thông Thiên thử tràn ngập hoàng mang, nhanh chóng lao về phía sau, tuy nhiên sau đó có vài mũi tên đã bắn trúng nó.

Những mũi tên này mới chỉ trúng vào da lông của Thông Thiên Thử mà thôi, dù sao nó cũng là lục giai ma thú đỉnh cấp, lực phòng ngự rất cao.

- Đây rốt cục là chỗ quỷ dị nào, tại sao ta không thoát được.

Thông Thiên Thử cắn răng hung hăng nios.

- Vèo.

Một thân ảnh như điện bắn về phía nó, nó không thể tin nổi.

Thông Thiên Thử đáng thương cuống cuống mà chạy.

Thật lâu thật lâu sau, Thông Thiên Thử phát hiện ra rằng bất kể nó có chạy thế nào thì cũng vẫn ở nguyên một vòng lớn, một lát lau quay lại chỗ cũ.

Sáng sớm hôm sau, mọi người sau khi trải qua một đêm điều tức thì tinh thần ai cũng sáng rạng, lập tức Nhạc Thành lấy Vô Thượng Khốn Tiên tháp ra, thủ ấn ngưng kết, Vô Thượng Khốn Tiên tháp thu nhỏ rơi vào trong tay hắn.

- Thật thần kỳ, tối hôm qua chúng ta ở trong cái này sao?

Đồng Phương Lạc Nhan không tin nổi mà nhìn tòa tháp của Nhạc Thành.

- Tử Long, Khiếu Thiên, Yêu Cơ, ba người các ngươi dạy dỗ con Thông Thiên Thử đó một phen, tuy nhiên đừng để cho nó chết.

Nhạc Thành nói với ba người.

- Vâng.

Ba người đáp, Yêu Cơ trả lời:

- Chủ nhân, người giam Thông Thiên thử ở bên trong sao?

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

166. Chương 136 : Con Thông Thiên Thử Rất Có Thể Bị Đánh .

- Không sai, Thông Thiên thử đã bị giam trong đó một đêm, Vô Thượng Khốn Tiên Tháp chỉ có thể vây khốn nó chứ không khiến cho nó chịu đau khổ, ba người các ngươi tiến vào thu dọn nó một lần là được rồi.

Nhạc thành trả lời.

Thông Thiên Thử thực lực hiện tại không kém gì Khiếu Thiên Hổ, Yêu Cơ và Tử Điện Mãng, Nhạc Thành vây khốn nó đã là không dễ dàng, nếu như muốn nó chính thức nếm trải thì không chắc, bởi vì Thông Thiên Thử cũng ẩn giấu bốn sự, Nhạc Thành cũng có lòng muốn thu phục nó.

- Xoẹt.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, Vô Thượng Khốn Tiên Tháp một lần nữa xuất hiện, bao vây ba người vào bên trong.

Dưới sự gợi ý của Nhạc Thành, Khiếu Thiên Hổ, yêu Cơ cùng với Tử Điện Mãng ba người đi ra, xuất hiện trên một khoảng không.

Thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, lập tức ngưng lại ở trong trận pháp, miễn cho bị thương Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng và Yêu Cơ.

- Là các ngươi, tại sao các ngươi lại tới.

Thông Thiên Thử thở dài một hơi.

Nhìn thấy bộ dáng của Thông Thiên Thử, Tử Điện Mãng, Yêu cơ bọn họ không ngừng nở nụ cười, xem ra một con chuột bây giờ đã bị nhốt trực long, thân thể xanh một mảng.

Khiếu Thiên Hồ cũng cười cười, nó không khỏi nhớ lại lần trước mình bị chủ nhân giam lại, lúc đó vô cùng thê thảm, thiếu chút nữa thì muốn tự sát.

- Chúc mừng người, chủ nhân nói chúng ta đến thu thập người.

Khiếu Thiên Hồ khẽ cười cười, loại chuyện này chính là chuyện Khiếu Thiên Hồ thích nhất.

- Gào, hú...

Khiếu Thiên Hồ hú lên trên trời một tiếng, sau đó lập tức biến trở thành bản thể, một con cạp hiện ra trước không trung.

- Ngao.

Tử Điện Mãng cũng gào thét, một đại mãng màu xanh lập tức xoay tròn giữa không trung, hung hăng nhìn Thông Thiên Thử.

- Xoẹt.

Yêu Cơ cũng hiện rõ bản thể trên không trung.

Lục giai ma thú Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Cửu Vĩ Linh Hồ, các người cũng là ma thú.

Thông Thiên Thử vô cùng kinh ngạc nhìn bọn họ trên không trung.

- Không sai, để ta giáo huấn người.

Khiếu Thiên Hồ cười tà nói.

- Tử Điện Mãng, người nói nhằm làm gì.

Cửu Vĩ Linh Hồ la lên, áu đó cái đuôi dài sau lưng lập tức hướng về phía Thông Thiên thử.

- A, các người tại sao công kích ta.

Thông Thiên Thử vẫn chưa nói xong thì Cửu Vĩ Linh Hồ đã lao tới trước, tựa như là điện chớp.

Vô Thượng Khổn Tiên thắp tự nhiên cùng với thần thức liên thông, chuyện bên trong Nhạc Thành dĩ nhiên biết rõ.

- A.

Từ bên trong Vô Thượng Khổn Tiên thắp truyền ra từng tiếng kêu bi thảm, Thông Thiên Thử đã sớm bị đánh cho toàn thân ứ máu, tiếng kêu thảm thiết không ngừng phát ra.

Một lát sau, thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, để cho ba người Khiếu Thiên hồ rời đi, Vô Thượng Khổn Tiên thắp cũng mở ra.

- Chủ nhân, con thông Thiên thử đó có thể đã bị đánh đủ

Khiếu Thiên Hồ cười nói.

- Được rồi, chúng ta đi vào bên trong.

Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành thu hồi Vô Thượng Khổn Tiên thắp, sau đó lập tức đi vào bên trong, càng đi vào bên trong, chương độc khí ngày càng nhiều, bọn người Khiếu Thiên Hồ càng ngày càng cảm thấy không thoải mái.

- A....cứu mạng.

Một thanh âm thê thảm truyền tới.

- Chúng ta đi xem.

Nhạc Thành nói, thanh âm này có gì đó khiến cho Nhạc thành quen thuộc.

- Tại sao lại như vậy, đây là do người của Hắc ám thần điện làm.

Nhìn thấy thanh âm thăm thiết kia, lại nhìn thấy một hán tử áo vàng bị biến thành một mảng đen kịt như cây khô thì Nhạc Thành biết đây là do người của Hắc ám thần điện làm.

- Là hắc, ở phụ cận còn có hai người.

Yêu Huyền đánh giá xung quanh, sau đó nhìn thấy hai thân ảnh màu đen xuất hiện.

- Khắc khắc, vận khí của ta không tệ, ở đây có thể phát hiện ra các người.

Hai hắc y nhân đột ngột xuất hiện trước nhóm người Nhạc Thành.

- Thập Tam, người mà người nói chính là bọn chúng?

Một hắc y nhân bên trái đánh giá bọn người Nhạc Thành.

- Thập Nhị, một người trong bọn hắc là người của Thần Hoàng tộc, một người có thân thể hoàng long.

Thập Tam cười tà nói.

- Là các người.

Nhạc Thành chăm chú nhìn hai người, bên trái hắc cảm thấy khí tức nhiều hơn một chút, xem ra là cường giả Đấu Tông siêu cấp.

- Không sai, ba người nữ nhân này thật sự không tệ, không ngờ lại xinh đẹp như thế.

Người gọi là Thập Nhị nhìn Đông Phương Lạc Nhan, Yêu Cơ, Yêu Huyền mà chảy cả nước miếng.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, đối phó với hai cường giả Đấu Tông, Yêu Huyền chống lại một người thì không có vấn đề, mình cùng Yêu Cơ, Tử Điện Mãng Khiếu Thiên Hồ chống lại một trong số còn lại thì cũng không phải là không thể.

- Không theo chúng ta đi, chúng ta bắt các người đi là được.

Thập Tam khê cười nói.

- Được, Hắc Ám thần điện các người nhớ kỹ cho ta, các người sẽ phải hối hận.

Nhạc Thành lạnh lùng nói, trong mắt hiện ra một hàn ý.

Thập Tam Thập Nhị nhìn thấy ánh mắt của Nhạc Thành thì không kìm được mà run lên.

- Nói nhảm, trước tiên ta bắt người đã.

Sắc mặt của Thập nhị hơi biến đổi, sau đó thân ảnh của hắc xuất hiện, thủ thảo đen kịt vươn ra, nhanh chóng tiến tới gần Nhạc Thành.

- Trở về.

Nhạc Thành la lên, thân ảnh màu xanh mỹ diệu nhanh chóng chắn trước người của hắc mà nghênh tiếp.

- A...a

Hai luồng lực lượng dây dưa vào nhau, bàn tay hắc mang của Thập nhị phát ra từng thanh âm ti ti.

Nhạc Thành trong vô thức sợ rằng sẽ ngã sấp xuống Yêu Huyền liền ôm chặt nàng để vào trong ngực, có một vận rắn khê chạm vào chỗ tam giác mềm mại của nàng.

- Hạ lưu, đợi chút nữa ta thu thập người.

Sắc mặt của Yêu Huyền trở nên ửng đỏ, tránh thoát khỏi lồng ngực của Nhạc Thành.

Thập nhị nhìn thấy Yêu Huyền bị đẩy lui thì thân sắc cũng hơi ngưng trọng, xem ra thực lực của đối phương cũng vô cùng mạnh mẽ.

- Ta cũng không cố ý, đây là biểu hiện bình thường của nam nhân mà thôi.

Nhạc Thành bất đắc dĩ nói với Yêu Huyền.

- Nhạc Thành, biểu hiện bình thường của nam nhân là thế nào?

Đông Phương Lạc Nhan kỳ quái hỏi Nhạc Thành.

- Tiểu nỵ tử, đừng nghe nhiều như vậy.

Nhạc Thành trừng mắt nhìn nàng ta.

- Thực lực rất mạnh, người đẹp, thực lực của ngươi rất mạnh, ta rất thích.

Thập Nhị cười tà, sau đó thân ảnh hóa thành một chuỗi hư ảnh, hắc mang tràn ngập.

- Xùy.

Thần sắc của Yêu Huyền trở nên trầm trọng, bàn tay trắng ngọc duỗi ra, cổ tay giương nhẹ, một mảng màu xám hướng về phía Thập nhị mà lao tới

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

167. Chương 137 : Kịch Chiến .

- Tới phiên ta, các ngươi đi theo ta là tốt hơn.

Thập Tam cười lạnh lùng, bàn tay đen kịt trong áo ngưng tụ hắc mang tấn công về phía đám người Nhạc Thành, mục tiêu của hắn chính là bắt Nhạc Thành và người thuộc Thần hoàng tộc kia.

- Chủ nhân chú ý.

Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng đồng thời hét lên một tiếng, ba người sau đó liền biến trở lại thành bản thể, hướng về phía hắc y nhân mà nghênh đón.

- Gào, hú.

Trước sự công kích của ba con lục giai ma thú, chòm râu của hắc y nhân bị chém thành hai đoạn.

- Đáng chết, ba con lục giai ma thú.

Thập Tam thần mẫn, tại Công Tôn gia, hắn biết bên cạnh Nhạc Thành có ba con lục giai ma thú, đây quả là một chuyện vô cùng phiền toái, ba con lục giai ma thú thật sự quá cường hãn.

- Lạc Nhan, ngươi đứng ở phía sau ta, tự bảo vệ mình cho tốt.

Nhạc Thành nói với Đông Phương Lạc Nhan, sau đó sắc mặt trầm xuống, năm thân ảnh nhảy ra, đó chính là Kim Tiên Khôi lồi.

Năm bộ Yêu khôi sau khi xuất hiện, tâm niệm của Nhạc Thành chuyển động, năm bộ Yêu khôi liền nhanh chóng đánh về phía hắc y nhân, mỗi bộ Yêu khôi mang theo một thanh mang vô cùng lớn, ngay cả bát tinh đầu hoàng cũng không dám ngạnh kháng.

Thủ ấn trong tay ngưng lại, mi tâm của Nhạc Thành lóe lên, ngay lập tức hóa thành bạch quang tấn công về phía Thập Tam.

- Đáng chết, đây là cái gì, khôi lồi chi thuật.

Thập Tam biến sắc, năm bộ Kim tiên khôi lồi công kích khiến cho hắn không dám khinh thường.

- A...a

Toàn thân thập tam bị bao phủ bởi hắc mang, ngay lập tức sáu luồng tay khủng bố do chòm râu của hắn ngưng tụ mà ra, hướng về phía Kiếm âm dương của Nhạc Thành.

Một thanh âm ti ti phát ra vô cùng khủng bố, thanh kiếm Âm Dương của Nhạc Thành bị hắc y nhân vây khốn, chỉ là xem tình hình thì hắc y nhân cũng không hề dễ chịu, quang mang của Kiếm Âm Dương giống như Vô Thượng Chân Hỏa, chính là khắc tinh của chòm râu màu đen đỏ.

- Ngao.

Ở giữa không trung, Tử Điện Mãng gào thét, một luồng điện quang bổ xuống.

Cửu Vĩ Linh Hồ thấy chủ nhân bị vây khốn thì chín cái đuôi màu trắng cũng đánh về phía hắc y nhân.

Thân thể của Khiếu Thiên Hồ cũng không nhàn rỗi, chân trước nhu trụ trời đè ép xuống.

- Đáng chết.

Thập Tam thần mẫn, sắc mặt hơi trầm xuống, bởi vì thanh kiếm Âm Dương hắc không chống nổi, mười lăm chòm râu màu đen của hắn tiếp tục xuất ra, chín chòm râu hướng về chín cái đuôi của Cửu Vĩ Linh hồ, ba chòm râu hướng về đuôi dài của Tử Điện Mãng, còn ba chòm râu bọc lại chân của Khiếu Thiên Hồ

- Đi.

Nhạc Thành tâm niệm chuyển động, năm bộ Kim Tiên Khôi lồi đánh về phía Thập Tam, Nhạc Thành muốn xem hắn rốt cuộc còn bao nhiêu chòm râu.

- Khôi lồi chết tiệt.

Thập Tam ban đầu chỉ nghĩ khôi lồi chỉ mang theo phiền phức mà thôi, bây giờ toàn bộ bị cuốn lấy đành bất đắc dĩ dùng năm chòm râu màu đen nghênh hướng.

- Xoẹt.

Hình cầu màu đen mà thập tam bố trí bắt đầu lắc lư, bộ râu cũng mờ đi.

Bây giờ trên người của Thập Tam kéo dài mấy chòm râu, phân biệt bốn phương tám hướng tấn công về phía Khiếu Thiên Hồ, Kiếm âm Dương, năm bộ kim tiên khôi lồi.

- Rốt cuộc cũng đã tới cực hạn.

Nhạc Thành mỉm cười nói, thủ ấn trong tay của hắn biến đổi, Vô Thượng Khốn Tiên tháp xuất hiện giữa không trung.

-Ngao.

Mà lúc này thân hình của Tử Điện Mãng cũng uốn éo, há miệng ra một luồng tia chớp đánh xuống vang dội.

- Nguy rồi.

Sắc mặt của thập tam thay đổi lớn, hắn không ngờ ma thú này lại hung hãn như thế, đặc biệt là thanh niên có thân thể hoàng long, cực kỳ quỷ dị.

Thập Tam quát lớn một tiếng, hắc mang một lần nữa tràn ngập, cả người bao bọc một hình cầu màu đen dày đặc.

- A...a

Tử Điện Mãng điện mang hung hăng công kích vào hình cầu màu đen, bóng dáng của Thập tam bên trong không còn nhìn thấy nữa, quả cầu màu đen này thực sự quá lớn.

- Oanh.

Vô Thượng Khốn Tiên tháp đè lên trên quả cầu, thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, Vô Thượng Khốn Tiên tháp như có sức nặng vạn cân vậy, đè nén xuống.

- Xùy.

Vô Thượng Khốn Tiên tháp truyền ra từng thanh âm ti ti, hình cầu màu đen của Thập tam cũng bị phiêu tán trên không trung, trở nên âm u.

- Ngao.

- Hú.

Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Cửu Vĩ Linh Hồ gào thét một tiếng, sau đó đột nhiên dùng toàn bộ sức lực cắt đứt chòm râu màu đen của Thập tam, hung hăng công kích về phía hình cầu.

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, chân khí toàn thân chuyển động, một quả cầu thật lớn mang theo khí tức nóng bỏng.

- Xoẹt.

Quả cầu vô cùng lớn tấn công về phía Thập Tam, không gian xung quanh cũng trở nên nóng bỏng.

- Âm ầm ầm.

Liên tiếp là những tiếng nổ mạnh ở trên không trung, ngay lập tức quả cầu màu đen như bị bạo phá, năm bộ Kim Tiên Khôi lồ và Âm Dương kiếm cũng cắt đứt những chòm râu.

- Xoẹt.

Màu đen hình cầu biến mất trên không trung.

- Thập Nhị chúng ta đi trước.

- Chạy sao?

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, không ngờ nhiều người như vậy mà cũng không ngăn được hắn.

- Hắn hẳn là đã bị trọng thương.

Thu hồi Âm Dương Kiếm lại, Nhạc Thành nhìn thấy xung quanh có một số vết máu.

Nhạc Thành điều tức một chút, sau đó móc ra một viên Phục Nguyên đan cho vào miệng, vừa rồi năm bộ Khôi Lồ cùng với Âm Dương Kiếm, còn có Vô Thượng Khốn Tiên tháp đã tiêu hao chân khí của hắn không ít.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn ở trên không trung, lực lượng khổng lồ khuếch tán, vô số đại thụ xung quanh bị bể gãy, thân thể mềm mại của Yêu Huyền lui xuống mấy chục thước.

- Chết tiệt, thực lực thật cường hãn.

Thập Nhị hộ pháp trầm mắng ở trong lòng.

- Ta sẽ quay lại.

Thập Nhị hộ pháp chăm chú nhìn mọi người, sau đó cùng với Thập Tam biến mất tại chỗ.

Yêu Huyền cũng không muốn đuổi đến cùng, dù sao thì nàng cũng không làm gì được hắn, không bằng để cho hắn đi.

- Yêu Huyền, ngươi không sao chứ?

Nhạc Thành đến bên cạnh Yêu Huyền mà hỏi.

- Không có việc gì, ngươi không sao chứ?

Yêu Huyền trừng mắt nhìn Nhạc Thành.

- Ta không sao, bọn họ đã bị thương, ta tin tưởng trong thời gian ngắn bọn họ sẽ không gây cho chúng ta phiền toái.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Hắc Ám thần điện, ngươi hãy chờ ta, bọn ngươi năm lần bảy lượt tìm ta gây phiền toái.

Nhạc Thành lẩm bẩm trong lòng.

Một ngày sau, Nhạc Thành đi tới một hạp cốc rất lớn, thung lũng này rất rậm rạp.

- Mọi người chú ý một chút, có lẽ ở đây có ma thú, chúng ta nghỉ ngơi một chút.

Nhạc Thành nói với mọi người.

- Ong, ong.

Nhạc Thành cảm nhận được từng hồi thanh âm quỷ dị truyền tới, cả mặt đất chấn động.

- Chuyện gì xảy ra, cơn địa chấn này là sao?

Nhạc Thành thiếu chút nữa thì ngã xuống mặt đất.

- Chủ nhân là hiện tượng quỷ dị truyền đến từ tháp vĩnh hằng.

Yêu cơ nói với Nhạc Thành.

Yêu Cơ hiện tại đối với Khiếu Thiên Hồ và Tử Điện Mãng đã tốt hơn, chỉ là đối với sự ân cần của hai bọn chúng nàng không để ý.

- Tháp Vĩnh hằng, rốt cuộc bên trong có gì.

Nhạc Thành nhìn phía trước lẩm bẩm.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

168. Chương 138 : Tay Như Cây Cỏ Mềm Mại , Da Trắng Nộn Nà .

- Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Yêu cơ, ba người các ngươi tiến vào giáo huấn Thông Thiên Thử một lần nữa, không cần phải nói gì với nó.

Nhạc Thành nói.

Ngay lập tức, tâm niệm của Nhạc Thành chuyển động, hắn gọi ra Vô Thượng Khốn Tiên tháp để ba người bước vào.

- A, ba cô gái xinh đẹp.

Đúng lúc Nhạc Thành định bước đi thì có một nhân ảnh màu trắng xuất hiện trước mặt hắn, Nhạc Thành cảm nhận được khí tức thì người này khoảng chừng là bát tinh đấu hoàng.

Ở sau lưng thanh niên áo trắng còn có một cô gái mê người, ngoài ra còn có mấy người khác nữa, trong đó có bốn cường giả Đấu hoàng, hai ma pháp sư cấp sáu, điều khiển cho Nhạc Thành chú ý nhất chính là một lão giả áo xám, từ khí tức cho thấy người này cũng là đấu tông.

Ở bên cạnh hắn có hai cô gái xinh đẹp, làn da trắng như tuyết, vô cùng dụ người, tuy nhiên so với Yêu Huyền và Đông Phương Lạc Nhan, Yêu Cơ thì vẫn thấp hơn về nhan sắc.

- Thật là xinh đẹp.

Nam Tử áo trắng đưa mắt nhìn lên trên người Yêu Huyền mà nói:

- Thật là mềm mại, da trắng nộn nà, quả là một vưu vật trời sinh.

- Ngươi trước tiên cút ngay cho ta.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn thanh niên áo trắng trước mặt mà nói:

- Nếu không sẽ chết.

- Aizzz, huynh đệ, người đừng tức giận, người có người đẹp như vậy làm sao có thể độc hường, người thấy hai nữ nhân của ta thế nào, công phu của các nàng thuộc hạng nhất lưu, đặc biệt là cái lưỡi thơm tho linh hoạt.

Nam tử áo trắng nói.

- Thiếu tông chủ, chúng ta không cần, chúng ta sẽ phục thị công tử, đêm nay tỷ muội chúng ta sẽ cho công tử dục tiên dục tử.

Hai cô gái dựa vào người nam tử áo trắng, bộ ngực sữa ma sát câu hồn nhìn Nhạc Thành.

- Nếu như không lăn ra thì ta giết chết người.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn nam tử áo trắng phía trước, trong mắt hiện ra một hàn quang.

- Hừ, tên tiểu tử thật là ngông cuồng, rượu mời không muốn uống lại muốn uống rượu phạt, ba vu vật này đã định vào tay ta rồi.

Nam tử áo trắng đột nhiên biến đổi sắc mặt, chăm chú nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Làm sao, ta muốn nhìn tên tiểu tử nhà ngươi xem có biết trời cao đất rộng hay không.

- Yêu Cơ, đừng cho bốn người bọn chúng chết, ta muốn chúng còn sống.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong mắt hiện ra lãnh ý.

- Vâng, chủ nhân.

Yêu Cơ tiến tới, lạnh lùng nhìn nam tử áo trắng, nàng đã muốn sớm động thủ.

- Các người muốn tìm cái chết phải không, đây chính là Long Hoa, thiếu tông chủ của Quỷ Tông, các người chẳng lẽ muốn làm địch thủ của Quỷ Tông hay sao?

Thanh niên áo trắng đi từ phía sau lưng lão giả mặc áo bào màu xám, trên người tràn ngập khí tức chiến đấu.

- Quỷ Tông.

Nhạc Thành trầm trầm nói:

- Quỷ Tông theo thứ tự chính là một trong ba tông mạnh nhất, theo thứ tự là La Tông, Quỷ Tông và Dược tông.

Nhạc Thành đánh giá thiếu niên áo trắng nói:

- Cao Long Hoa thiếu tông chủ, ta không để vào mắt, Yêu Cơ, giết hắn.

Dù sao ngay cả Dược môn mình cũng muốn đụng vào, Nhạc Thành còn muốn chạm vào cả Quỷ Tông, Nhạc Thành dù sao cũng không để hai tông môn này vào mắt.

- Muốn chết.

Nhìn thấy Yêu Cơ tiến tới thiếu tông chủ, lão giả áo xám sắc mặt trầm xuống, nhanh chóng nghênh hướng Yêu Cơ.

- Người muốn chết.

Bóng hình xinh đẹp của Yêu cơ xẹt qua thành đường vòng cung, vòng sáng xanh ngưng tụ tấn công về phía lão giả áo xám.

- Xoẹt.

Cảm nhận được khí tức trên người của Yêu Cơ, lão giả áo xám nhanh chóng chớp mắt, đồng thời thân ảnh hơi lùi lại, một chưởng mang lẫn nửa nghênh đón về phía Yêu Cơ.

- Người muốn đánh cùng với ta sao?

Cảm nhận được Yêu Cơ khí tức, sắc mặt của Cao Long Hoa liền biến đổi.

- Xoẹt.

Bạch Ảnh lóe lên, Yêu Cơ vẫn chưa phục hồi lại tinh thần, trong mắt hiện ra vẻ ngạc nhiên mạnh mẽ.

- Xoẹt.

Trong tay của Yêu Cơ ngưng tụ chưởng mang vô cùng lớn, luận về tốc độ, Yêu Cơ cũng chỉ thua một mình Thông Thiên Thử mà thôi.

- Đáng chết.

Cao Long Hoa lúc này cũng chẳng thương hoa tiếc ngọc, ngưng tụ đầu khí tấn công về phía Yêu Cơ.

-Thịch.

Một tiếng nổ thật lớn vang lên, chỉ thấy nhuyển tiên của Yêu Huyền hung hăng văng về phía lão giả áo xám.

Thực lực của Yêu Huyền hiện tại cũng chống nổi tam tinh đầu tông, lão giả áo xám chỉ mới gia nhập đầu tông mà thôi căn bản không phải là đối thủ của Yêu Huyền.

- Thịch.

Một tiếng vang lớn nữa truyền tới, chỉ thấy thân hình của Cao Long Hoa bị Yêu Cơ đẩy bay lên, thổ máu giữa không trung.

- Xoẹt.

Một thân ảnh màu trắng xoẹt qua giữa không trung, bay ngược trên không trung rồi rớt xuống dưới chân của Nhạc Thành.

- Xùy.

Cao Long Hoa một lần nữa phun ra một miệng máu.

- Thiếu tông chủ.

Những cường giả đầu hoàng và ma pháp sư cấp sáu khác muốn cấp cứu cũng không còn kịp.

Các người mau buông thiếu tông chủ ra, nếu không Quỷ Tông chúng ta sẽ tìm tới các người.

Lão giả áo xám nhìn thấy thiếu tông chủ bị bắt thì nóng nảy, nếu như thiếu tông chủ xảy ra chuyện gì thì hẳn không thể trở về báo cáo.

- Thì sao, ta muốn nói người chết rồi, vì cái gì mà người không tin ta?

Nhạc Thành hung hăng đá một cước lên trên người Cao Long Hoa mà nói:

- Quỷ Tông thiếu tông chủ, người cho rằng sẽ không có người dám đối xử như vậy với người sao.

Nói xong Nhạc Thành cũng hung hăng đánh xuống.

- A...a

Cao Long Hoa một lần nữa thổ ra một ngụm máu tươi mà ho khan, sau đó sợ hãi nhìn Nhạc Thành:

- Người rốt cuộc là người nào?

- Thiếu tông chủ.

Hai cô gái nhìn thấy bộ dạng của Cao Long Hoa thì cười rung khắp cả người, không dám tiến tới.

- Các vị, các người mau thả thiếu tông chủ ra, là chúng ta không tốt, có điều kiện gì thì cứ từ từ mà nói.

Lão giả áo xám nóng nảy lên, không ngờ thực lực của đối phương lại mạnh mẽ như vậy.

- Là ta sai rồi, người đừng giết ta, có điều kiện gì cứ nói.

Cao Long Hoa bây giờ kinh khủng nhìn Nhạc Thành.

- Có đúng không, tốt lắm, ta muốn năm trăm vạn kim tệ.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Cao Long Hoa.

- Năm trăm vạn kim tệ, nhiều như vậy trên người ta làm sao mà có.

Cao Long Hoa nhìn thấy điều kiện của Nhạc Thành thì nhìn thấy một tia hi vọng.

- Ta muốn năm trăm vạn kim tệ, nếu không thì người sẽ chết.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Cao Long Hoa mà nói, sau đó cất tiếng:

- Quỷ Tông thiếu tông chủ hừ...

- Năm trăm vạn kim tệ, có trong trữ vật giới chỉ của ta có mười viên lục phẩm sơ giai và năm viên ngũ phẩm trung giai, còn có một viên lục phẩm cao cấp đan dược, mặt khác còn có đấu kỹ và tài liệu luyện đan, tổng cộng giá trị bốn trăm vạn kim tệ.

Các người mau tìm cho ta thêm một trăm vạn kim tệ, mau đi.

Cao Long Hoa nhìn đám người bên trong Quỷ Tông mà nói.

- Ta có ba mươi vạn kim tệ.

Lão giả áo xám vội vàng nói với đám người Quỷ Tông:

- Mau đi tìm kim tệ đi.

- Không cần đổi lại, các người mang tất cả giới chỉ trữ vật ra đây là được.

Nhạc Thành cười nói, sau đó giao cho Khiếu thiên Hổ và Tử Điện Mãng đi thu thập giới chỉ.

Người của Quỷ Tông mặc dù không muốn nhưng mà thiếu tông chủ bị người khác nắm vào trong tay bọn họ cũng chỉ có thể đau lòng mà giao trữ vật giới chỉ ra.

Mấy cường giả đấu hoàng và ma pháp sư cấp sáu mỗi người mang trữ vật giới chỉ đưa ra, mỗi thứ trị giá ít nhất cũng trên bốn mươi vạn kim tệ, đặc biệt trong trữ vật của lão giả màu xám trị giá hơn một trăm vạn kim tệ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

169. Chương 139 : Các Người Thật Tốt .

- Trong trữ vật giới chỉ của chúng ta không có kim tệ.

Tử Điện Mãng cầm lấy giới chỉ của hai cô gái kia, hai cô gái kia không tìm được mà đại phóng dị sắc, tuy nhiên Tử Điện Mãng vẫn không khách khí mà lấy đi trữ vật giới chỉ của hai người. Sau đó, Nhạc Thành dùng thần thức kiểm tra.

- Đủ rồi, người thả ta ra.

Cao Long Hoa sợ hãi nhìn Nhạc Thành, hiện tại hắn hối hận cũng đã không kịp.

- Cút đi, lần sau còn gặp ta ta sẽ không khách khí nữa.

Nhạc Thành đá một cước cho Cao Long Hoa bay về phía bên cạnh người của Quỷ tông.

- Đi mau, chúng ta đi mau.

Lão giả áo xám liền nhanh chóng chạy về phía trước dẫn theo đám người Quỷ Tông, sợ rằng Nhạc Thành đuổi theo.

- Nhạc Thành, người thật là thô phi cường đạo.

Đông Phương Lạc Nhan khinh bỉ nhìn Nhạc Thành.

- Cái gì, ta thổ phỉ cường đạo sao?

Nhạc Thành trừng mắt nhìn lại Đông Phương Lạc Nhan, số kim tệ này cũng không tệ.

Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ ba người tuy không nói nhưng trong lòng nghĩ thầm:

- Thổ phỉ cường đạo làm sao có thể sanh bằng chúa nhân, vừa xuất mã đã cướp sạch tài phú của một đại gia tộc, cường đạo thổ phỉ cũng không có năng lực này.

Nhìn Nhạc Thành, Yêu Huyền cũng chỉ bất đắc dĩ, nàng đối với Nhạc Thành chính là người hiểu nhất, chỉ cần có tiện nghi hẳn nhất định sẽ không bỏ qua.

Thu dọn một chút xong xuôi, Nhạc Thành đi vào bên trong, Nhạc Thành cũng muốn lên đường nhanh một chút để sớm đến Tháp Vĩnh Hằng.

Ngày hôm sau, mọi người sau khi phát hiện ra độc khí không còn tồn tại nữa thì trong lòng liền cao hứng không thôi, tất cả đối với độc khí này đã bị tổn thương khá nhiều.

Kế tiếp Nhạc Thành không quên mỗi ngày bảo Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng và Yêu Cơ đi thu thập Thông Thiên Thử.

Mãi đến ngày thứ chín mọi người đã tới dãy núi phía trước, đi tới một bình nguyên rộng lớn, mấy ngày nay mọi người không gặp bất kỳ thứ gì nguy hiểm, nhưng mà cũng có chút phiền phức, trong đó bị hai con lục giai ma thú đánh lén, hai con ma thú này tuy không cường hãn bằng Thông Thiên Thử nhưng có thiên phú cũng đặc biệt, một con bị Yêu Cơ giết chết, một con thì chạy trốn.

Đến ngày thứ bảy, Thông Thiên Thử đã biệt đánh cho tơi bời, Vô Thượng Chân Hỏa cũng đốt trụi lông, nếu tiếp tục bị đánh chỉ sợ nó chết mất.

Cho tới bây giờ, Thông Thiên Thử mới biết mình đã phạm phải một sai lầm ngu xuẩn, ngàn lần không nên làm như vậy, không nên báo thù.

- Khiếu Thiên hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ các người tạm tiến vào thu thập Thông Thiên Thử rồi chúng ta lên đường.

- Vâng.

Ba người cất tiếng đáp, Khiếu Thiên Hổ muốn nói với Nhạc Thành điều gì đó nhưng vẫn nhịn được, ngay từ đầu nó là người đánh Thông Thiên Thử hăng say nhất.

Nhưng mà mấy ngày gần đây Khiếu Thiên hổ nhìn thấy bộ dạng của Thông Thiên Thử thì không đành lòng hạ thủ, không khỏi nổi lên một số đồng cảm với người mà cũng giống như mình bị chủ nhân hành hạ trước kia.

Ba người tiến vào bên trong Vô Thượng Khốn Tiên Tháp, Thông Thiên Thử một lần nữa xuất hiện, chỉ thấy Thông Thiên Thử anh tuấn bất phàm hiện tại đã bị cháy đen, khắp nơi đều bị sưng vù lên, vô cùng uể oải.

- Thông Thiên Thử, chúng ta lại tới, vẫn là như hai ngày trước, chúng ta đánh nhẹ người, để người thối một chút.

Khiếu Thiên Hổ nói với Thông Thiên Thử.

- Aizzz.

Tử Điện Mãng thở dài một hơi, ta cũng chỉ có thể làm như vậy thôi, ai bảo người đắc tội với chủ nhân.

- Thông Thiên Thử, người kiên nhẫn một chút chúng ta phải động thủ.

Yêu Cơ cất tiếng nói, nàng vốn lãnh ngạo nhưng bây giờ cũng tỏ ra thương cảm đồng tình.

- Các người thật tốt, đa tạ các người.

Thông Thiên Thử hai mắt rưng rưng cảm kích nhìn Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng.

- Khiếu Thiên Hổ, người hỏi xem Thông Thiên Thử có nguyện ý đi theo ta không? Nếu như nguyện ý thì dẫn hắn ra đây, còn không thì không cần phải lưu thủ, còn không ta cũng sẽ đem nhóm các người cùng nhốt vào.

Thanh âm của Nhạc Thành vang ở trong Vô Thượng Khốn Tiên tháp.

Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ ba người nghe thấy thanh âm của Nhạc Thành thì ngạc nhiên, hóa ra mấy ngày nay bọn mình nhẹ tay với Thông Thiên Thử chủ nhân cũng đã biết, không biết có trừng phạt bọn mình hay không.

- Thông Thiên Thử, người nghe thấy chưa, chủ nhân có ý muốn thu nhận người, người xử lý đi, nếu không chúng ta chỉ có thể nghe lệnh chủ nhân mà thôi.

Khiếu Thiên Hổ nói với Thông Thiên Thử.

- Ta nguyện ý, ta đã sớm đồng ý, các người mau dẫn ta ra ngoài đi, từ nay về sau ta theo chủ nhân, cút cung tận tụy tới chết, ta không bao giờ... không bao giờ muốn ở địa phương quỷ quái này nữa.

Thông Thiên Thử lệ rơi đầy mặt mà nói.

- Chủ nhân, hắn đáp ứng rồi.

Khiếu Thiên hổ cất tiếng nói ở bên trong Vô Thượng Khốn Tiên tháp, nhìn thấy Thông Thiên thử đáp ứng nó cũng chỉ có thể thở dài một hơi.

- Xoẹt.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, lập tức đưa bốn ma thú ra ngoài.

- Chủ nhân, ta về sau không dám thế nữa, về sau sẽ đi theo người, về sau sẽ cút cung tận tụy tới chết.

Vừa ra bên ngoài vô Thượng khốn Tiên tháp, Thông Thiên Thử đã rơi lệ đầy mặt nói với Nhạc Thành.

- Đây là Thông Thiên thử ngày đó sao?

Đông Phương Lạc Nhan và Yêu Huyền nhìn con chuột uể oải trước mặt mà nói, quả thật không thể nhận ra con Thông Thiên Thử thần khí anh tuấn như trước kia.

Đeo Khốn Thú Quyển lên, nếu sau này người phản bội lời ta thì sẽ tự gánh hậu quả.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó móc ra Khốn Thú quyển.

- Thuộc hạ mang, thuộc hạ sẽ trung thành tận tụy.

Thông Thiên Thử dùng chân tiếp nhận Khốn Thú Quyển của Nhạc Thành.

- Đây là hóa hình đan, người ăn vào đi.

Nhạc Thành móc ra một viên hóa hình đan đưa cho Thông Thiên Thử.

- Đa tạ chủ nhân.

Thông Thiên Thử mừng rỡ tiếp nhận hóa hình đan trong tay sau đó nhét vào trong miệng.

- Xoẹt.

Một lát sau, một thanh niên cao lớn áo vàng đã xuất hiện trước mặt mọi người, bộ dạng vô cùng bất phàm.

- Đa tạ chủ nhân.

Thông Thiên thử nhìn thấy dáng người của nó thì một lần nữa mừng rỡ nói với Nhạc Thành.

- Thông Thiên Thử, từ nay về sau ta sẽ gọi người là Thông Thiên.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Người ở trong Vĩnh hằng cấm khu có biết chuyện của tháp Vĩnh hằng không?

- Chủ nhân, tháp Vĩnh Hằng gần đây xảy ra một số chuyện không thể tưởng tượng được, tuy nhiên thuộc hạ cũng không dám qua xem, cho nên cũng không hiểu rõ lắm, chỉ là thuộc hạ biết rõ, tháp Vĩnh Hằng tồn tại rất nhiều năm, không ai đi vào mà còn sống, cũng không có ma thú nào dám tiến vào.

Thông Thiên Thử nói.

- Vậy người biết bên trong Tháp Vĩnh Hằng có gì không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Tháp Vĩnh Hằng linh khí tràn ngập, còn bên trong không biết có gì.

Thông Thiên Thử nói.

- Chúng ta đi vào trước rồi hãy nói.

Nhạc Thành mỉm cười nói, nếu trong đó có bảo vật thì dĩ nhiên hắn sẽ không bỏ qua.

Tháp Vĩnh Hằng hắn cũng đã nghe rất nhiều người nói qua, về phần tận mắt nhìn thấy thì không có mấy người. Đoàn người Nhạc Thành dưới sự dẫn dắt của Thông Thiên thử đi tới một thung lũng nhỏ hẹp, trung tâm là một hồ nước, ở phía trên là một ngọn núi.

- Tháp Vĩnh Hằng là đây.

Nhạc Thành cũng không nhìn thấy tháp Vĩnh Hằng, chỉ thấy một thung lũng phía trước mà thôi.

- Chủ nhân tháp Vĩnh Hằng ở trong hồ nước.

Thông Thiên Thử nói với Nhạc Thành.

- Tháp Vĩnh Hằng đúng là ở trong hồ nước.

Nhạc Thành cũng hơi giật mình, nếu như không phải có lời nói của Thông Thiên thử thì cho dù tới nơi này hắn cũng không phát hiện ra.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

170. Chương 140 : Sắc Tâm Không Đổi .

Trong lúc Nhạc Thành kinh ngạc thì phía trên cao đã truyền tới một thanh âm xé gió, sau đó mấy đạo nhân ảnh xuất hiện cách Nhạc Thành không xa.

Nhạc Thành cảm nhận được tu vi của mấy người này đều là thực lực Đâu Hoàng, không biết là thế lực nào, nhưng xem ra lần này tranh giành Tháp Vĩnh Hằng có không ít người.

- Chúng ta trước hết tiến tới một chỗ để nghỉ ngơi, sáng mai hãy đến.

Nhạc Thành mỉm cười nói với mọi người.

- Nhạc Thành, ta cảm thấy nơi này có vật gì đang nói với ta.

Đông Phương Lạc Nhan nói với Nhạc Thành.

- Cái gì, là vật gì nói với ngươi, ngươi có thể cảm nhận được không?

Nhạc Thành nói với Đông Phương Lạc Nhan.

- Không biết đó là vật gì, ta chỉ cảm thấy nó phát ra từ dưới đáy hồ.

Đông Phương Lạc Nhan cất tiếng nói.

- Đáy hồ, tháp Vĩnh Hằng, chẳng lẽ tiểu nữ tử này với Tháp Vĩnh Hằng có liên hệ gì với nhau sao?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Bởi vì mỗi sáng sớm hồ nước sau khi rút xuống thì mới có thể nhìn thấy tháp vịnh hằng, nhóm người Nhạc Thành cũng chỉ cách sơn động không xa, dự định đêm nay sẽ tới đó nghỉ ngơi.

Sáng ngày mai nếu thật sự tháp vịnh hằng có bảo vật gì đó thì sẽ không khỏi diễn ra long tranh hổ đấu, Nhạc Thành cũng muốn chuẩn bị, chỉ cần có bảo vật xuất hiện thì hẳn nhất định sẽ không bỏ qua.

Thu thập xong tất cả Nhạc Thành phát hiện ra không nhìn thấy Yêu Huyền đâu, hẳn không tìm được mà tìm kiếm khắp nơi.

- Yêu Huyền, người tại sao lại ở đây, khó trách ta đi khắp nơi đều tìm không thấy.

Nhạc Thành tới sau lưng Yêu Huyền mà nói.

- Ta lặng lẽ ở đây, người tìm ta có việc gì sao?

Yêu Huyền quay đầu nhìn Nhạc Thành, sau đó lại ngẩng lên bầu trời.

- Không có chuyện gì, ta sợ người gặp việc gì cho nên mới tới thăm người.

Nhạc Thành đứng ở bên cạnh Yêu Huyền mà nói, hẳn cảm nhận được trên người Yêu Huyền mang theo một khí tức mê người.

Chỉ thấy Yêu Huyền đang ngồi, thoát nhìn vô cùng xinh đẹp mê người, là vật trời xinh, giai nhân không gì sánh bằng.

Một làn gió thổi nhẹ qua, tóc mai phiêu tán, sau đó ánh mắt của Nhạc Thành nhìn lên bộ ngực sữa của Yêu Huyền.

Bờ eo nhỏ mềm mại như liễu tung bay trong gió, kiều đồn rắn chắc căng tròn, cặp đùi thon dài đẹp đẽ chống ở phía dưới, dù người ta phải phạm tội, cả người nàng vô cùng vũ mị.

- Người luôn nhìn ta chăm chăm, sắc tâm vẫn không đổi.

Yêu Huyền cảm nhận được ánh mắt mê đắm của Nhạc Thành dừng ở trên thân thể của mình thì hung hăng trợn mắt nhìn hắn, người này sắc đảm quả nhiên là lớn.

- Không phải có sắc tâm, mà người thật là đẹp.

Nhạc Thành cười nói, nữ nhân đẹp như vậy mà mình không nhìn thì quả thật thiệt thòi.

- Có đúng vậy không, ta thật sự đẹp?

Yêu Huyền nhìn hìn Nhạc Thành, chưa từng có người nào nói nàng đẹp.

- Đẹp, rất đẹp, má hạnh trắng ngần, diễm quang quần phương như tuyết.

Nhạc Thành liên tiếp nói ra những lời ca ngợi.

- Ha ha...

Yêu Huyền không nhin được mà bị Nhạc Thành chọc cười.

- Được rồi, người đừng có vỗ mông ngựa nữa.

- Người càng cười thì càng đẹp.

Nhạc Thành nhìn nụ cười của Yêu Huyền mà nói, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy nụ cười của nàng.

- Được rồi, trời sắp tối, người về đi, sáng mai sẽ có chút phiền toái, ta sợ rằng có nhiều đầu tông sẽ tới tìm người, người cẩn thận một chút.

Yêu Huyền nói với Nhạc Thành.

Cùng Yêu Huyền quay lại sơn động thì hiện tại sắc trời đã tối, Nhạc Thành bố trí một đạo cấm chế rồi khoanh chân ngồi tu luyện, mặc dù ở trong Đấu Khí học viện hẳn tu luyện không phải là ít nhưng hiện tại hắn vẫn kiên trì.

Những người khác khi tiến nhập vào tình trạng tu luyện thì sẽ gặp chút phiền phức chính là phải đem tình trạng của mình đi điều hòa.

Chỉ có Đông Phương Lạc Nhan là không thể tiến vào tình trạng tu luyện, ở dưới đáy hồ có cái gì đó luôn kêu gọi nàg.

- Âm âm.

Giờ tý đêm khuya, cả sơn động không ngừng lay động, ở trên sơn động, đá vụn không ngừng rơi xuống.

- Chuyện gì vậy, sơn động muốn sụp xuống sao?

Mọi người mở mắt ra, Nhạc Thành nhanh chóng giải khai cấm chế.

- Là dị tượng phát ra từ tháp vĩnh hằng.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn lên trên không trung, chỉ thấy trên tháp vĩnh hằng, một mảng hồng quang chói mắt, khiến cho cả bầu trời đỏ bừng, mà ở giữa hồng quang, mọi người có thể cảm nhận được một luồng lực lượng cường hãn.

- Lạc Nhan ngươi làm sao vậy?

Nhạc Thành vô tình quay lại thì nhìn thấy Đông Phương Lạc Nhan khuôn mặt đỏ bừng.

- Ta cũng không biết, ta chỉ cảm nhận thấy đồ vật gì đó đang gọi ta.

Đông Phương Lạc Nhan cất tiếng nói.

Một lát sau, ánh sáng hồng mới tan ra ở không trung, Đông Phương Lạc Nhan lại khôi phục lại sự bình thường.

- Chúng ta lên núi thôi, trời sắp sáng rồi.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sơn động đã bị hủy, cũng nên đi bộ.

Ngay lập tức mọi người tiến lên trên đỉnh núi, chờ đợi tháp vĩnh hằng xuất hiện, Nhạc Thành khuếch tán linh hồn lực, mơ hồ cảm nhận thấy vùng núi phụ cận đã có một số người tới.

Sắc trời tỏa sáng, từ đường chân trời có một luồng sáng xuất hiện.

- Xùy.

Một thanh âm nho nhỏ truyền từ dưới mặt hồ, giống như là nước đang sôi trào vậy.

- Tháp vĩnh hằng xuất hiện.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trong lòng quả nhiên hơi lo lắng, bên trong không biết rốt cuộc là vật gì.

- Xì xào.

Mặt hồ không ngừng sôi trào, trước con mắt kinh ngạc của mọi người, một kiến trúc kỳ lạ hiện ra.

Một lát sau, cả hồ nước quý dị đều biến mất, một cái tháp kiến trúc hiện ra trước mắt mọi người.

Hồ nước to như vậy biến mất quả là chuyện khó thể tưởng tượng được, Nhạc Thành cũng chỉ có thể trợn mắt há hốc mồm mà suy đoán.

- Không thể tưởng tượng nổi.

Nhạc Thành đánh giá hồ nước kiến trúc, độ cao của nó xem chừng hai trăm đến ba trăm mét, độ lớn vô cùng, kết cấu giống như là cung điện của Hoa hạ vậy.

- Sư sư.

Từ dưới mặt hồ xông lên mười thân ảnh.

- Chủ nhân, bọn hần đã đi xuống, chúng ta có nên xuống hay không?

Thông Thiên Thử hỏi Nhạc Thành, trải qua một ngày nghỉ ngơi, khí sắc của nó đã tốt hơn rất nhiều.

- Chúng ta không vội, Tháp Vĩnh Hằng không dễ vào như vậy đâu.

Nhạc Thành mỉm cười, Tháp Vĩnh Hằng có thể dễ vào như vậy sao?

Một lát sau, Nhạc Thành mới từ từ chèo thuyền đi tới bên cạnh Tháp Vĩnh Hằng mà tiếp cận nó, tới gần nó Nhạc Thành cảm nhận được một luồng khí tức bí thương, khí tức này bao vây cho thấy cái tên của nó, Tháp Vĩnh Hằng.

- Lạc Nhan, ngươi cảm thấy có gì dị thường sao?

Nhạc Thành hỏi Đông Phương Lạc Nhan.

- Không có gì, bây giờ ta không cảm nhận thấy gì nữa.

Đông Phương Lạc Nhan nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

171. Chương 141 : Một Đường Cây Hoa Cúc Tàn .

Nhạc Thành cũng cảm thấy hơi khó hiểu, chẳng lẽ mình đoán sai rồi sao, bảo vật này cùng với Thần hoàng tộc không có quan hệ.

Đi vào bên trong Tháp Vĩnh Hằng, Nhạc Thành chứng kiến bốn phương tám hướng đều có một cánh cửa, tổng cộng là mười hai cánh cửa tất cả, mỗi cánh cửa cũng có mấy chục người, tựa hồ như đang che đậy cái gì đó.

- Người của Hắc Ám thần điện.

Trong mắt Nhạc Thành bỗng nhiên nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc, hai hắc y nhân chính là hai hộ pháp của Hắc Ám Thần điện, bên cạnh hai người này còn có mấy người có thực lực Đấu Hoàng.

- Hừ, lần trước các ngươi chạy thoát, chút nữa ta sẽ thu thập các ngươi.

Nhạc Thành nhìn đám người hắc ám thần điện trước mắt mà khẽ nói.

- Thập Tam, bọn hắn đã tới.

Thập Nhị hộ pháp nói với Thập Tam.

- Ta trước hết bắt lấy bọn hắn.

Thập Tam hộ pháp tức giận mà nói, lần trước đối phương nhiều người nên thua, hiện tại mình đã có mấy người đấu hoàng đi theo, hắn nắm chắc có thể chiến thắng.

- Thập Tam Tháp Vĩnh Hằng quan trọng hơn, bây giờ chúng ta bỏ qua chọn bọn chúng.

Thập Nhị hộ pháp nói.

- Hừ, vậy thì cứ để cho bọn chúng ngạo mạn một chút nữa.

Thập Tam oán hận nói.

- Chúng ta trước hết đi vào thôi, mỗi cánh cửa tựa như có một lực lượng vô hình, chúng ta không thể nào mở nổi.

Nhạc Thành đánh gai toàn trường, chỉ thấy ở quanh đây cường giả đấu hoàng không ít, đấu tông cũng có vài người.

- Nhạc Thành, chúng ta có thể vào không?

Yêu Huyền hỏi Nhạc Thành, cửa lớn không thể mở, không có cách nào đi vào.

- Chủ nhân, lòng đất cũng cứng như sắt.

Thông Thiên Thử cũng nói với Nhạc Thành.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến chuyển, hắn tiến tới cánh cửa phía trước mà kiểm tra một phen.

- Tiểu tử, chỗ này là của chúng ta.

Nhạc Thành tiến tới cạnh bốn đầu hoàng và tám cửa tinh thập tinh đầu vương thì đột nhiên một thập tinh đầu vương la lớn với hắn.

Những người này thế lực không kém, nếu không cũng không dám tiến vào đây.

-A ...a

Thập Tinh Đầu vương còn chưa dứt lời thì bàn tay của Thông Thiên Thử đã vỗ lên trên đầu của hắn, xương cốt của hắn liền gãy vụn.

- Người là ai, dám ra tay với người của U Tông sao?

Đột nhiên nảy sinh biến cố, những người này liền biến đổi sắc mặt, trừng mắt nhìn Nhạc Thành và Thông Thiên Thử.

- U Tông, chủ nhân chúng ta đang muốn xem tông môn này thế nào đây, các người mau tránh cho ta.

Thông Thiên Thử biến đổi sắc mặt, sau đó ba thanh âm vang lên, ba tam tinh đầu hoàng đã bị nó đánh.

- Tốc độ thật nhanh.

Nhạc Thành thầm tán thưởng tốc độ của Thông Thiên Thử.

Một lần ra chiêu là giết một tam tinh đầu hoàng, tất cả mọi người của U Tông đều biến sắc.

Thế lực của người này hung hãn như thế, trong lòng bọn họ cũng thầm quyết định không dám chọc tới nữa, miễn cho gặp nạn.

-Thông Thiên, lần sau người nên giết người cẩn thận một chút, không nên ném xa như vậy.

Khiếu Thiên Hổ trừng mắt nhìn Thông Thiên Thử, sau đó tiến tới cạnh hai người kia mà lấy trư vật giới chỉ.

Nhạc Thành cũng không nói gì, chuyện này Khiếu Thiên hổ làm rất tốt.

- Người của U tông đi về phía sau, Nhạc Thành bắt đầu đánh giá, đột nhiên hắn cảm nhận thấy một luồng lực lượng cường hãn bắt đầu ba động.

- Xoẹt.

Nhạc Thành tìm kiếm cửa ra vào, bỗng nhiên bị lực lượng cường hãn này đẩy lui mấy bước, thiếu chút nữa thì đã bị thương.

Nhóm người Yêu Huyền và Khiếu Thiên hổ cũng tiến tới bên cạnh Nhạc Thành, Yêu Huyền nói:

- Nhạc Thành, có biện pháp không?

- Không, nơi này hơi quỷ dị.

Nhạc Thành lắc lắc đầu.

- Chủ nhân, không bằng chúng ta thử cường công xem sao.

- Không, cường công xem ra cũng vô dụng.

Nhạc Thành lắc lắc đầu, sau đó tiếp tục nghiên cứu.

- Âm âm.

Trong lúc mọi người đang vô kế khả thi thì cả tòa tháp Vĩnh Hằng bỗng nhiên quỷ dị cả lên, một cánh cửa lớn xuất hiện.

- Quả nhiên là tự động mở.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, không ngờ cánh cửa này lại tự động mở ra.

- Thật là kỳ quái, cánh cửa này không ngờ lại tự động mở ra.

Nhạc Thành nhìn cánh cửa, trong lòng hơi u buồn, sau đó phân phó cho mọi người cẩn thận rồi tiến vào bên trong cửa lớn, mọi người cũng tiến sát theo hắn đi vào bên trong.

- Ti ti.

Một vòng sáng quỷ dị xuất hiện, cả toà tháp vĩnh hằng tràn ngập một quang mang nhu hòa, Nhạc Thành dò xét một hồi thì mới phát hiện ở bên trong có những viên minh châu sáng rực.

Vừa tiến vào bên trong tháp, tất cả các thế lực đều tách ra, tất cả mọi người như muốn cướp lấy bảo vật.

- Tại sao có thể như vậy?

Nhạc Thành tiến vào trong căn phòng lớn, trong dạ sảnh không có bất kỳ bài trí nào, uốn lượn mà thôi.

- Tránh ra, các người tránh ra, chúng ta tiến vào trước.

Nhìn thấy ở phía trước có không ít người tranh đoạt bậc thang.

-Thịch.

Một lúc sau, một mảng lực lượng đã bị phá hủy.

- Chủ nhân, chúng ta có nên tiến lên phía trước hay không?

Khiếu Thiên Hổ hỏi Nhạc Thành, tiến lên phía trước không chừng sẽ có được bảo vật.

- Xem trước một chút.

Nhạc Thành đánh giá xung quanh rồi nói.

- Có cường giả Đấu Tông, dựa vào trực giác của Nhạc Thành cũng cảm nhận được tất cả là năm cái, hắc ám thần điện là hai cái.

Lúc này mọi người chen chúc đi vào, trong đám chen chúc đó, Nhạc Thành nhìn thấy cả người của Quỷ Tông.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên ngưng trọng, người của Hắc Ám Thần điện, người của Quỷ Tông, nếu như bọn họ liên thủ đối phó thì quả là phiền phức.

- Nhạc Thành, ta cảm nhận thấy đồ vật gì đó trong lòng đất đang kêu gọi ta.

Đông Phương Lạc Nhan cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Trong lòng đất, hóa ra là trong lòng đất.

Nhạc Thành liền sững sờ, sắc mặt sau đó liền hiện ra nụ cười thần nhiên, khó trách mình cảm nhận thấy thứ gì đó không đúng, hóa ra không phải ở trên đỉnh tháp mà là trong lòng đất.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

172. Chương 142 : Cực Lạc Phương Hoàng .

Nhạc Thành nhìn thấy ánh mắt của mọi người liền đi về phía bên trái, sau đó cũng mặc kệ những người thuộc Hắc Ám Thần điện mà tiến vào trong thang lầu.

- Hắn là ở nơi này.

Nhạc Thành tiến vào trong bậc thang xong liền mỉm cười.

- Tại sao lại có một lối đi.

Bọn người Yêu Huyền kinh ngạc không thôi, các nàng không phát hiện ra hiện tượng dị thường.

- Chúng ta mau vào đi.

Nhạc Thành mỉm cười, đây chính là do Đông Phương Lạc Nhan nhắc nhở hắn, nếu như bảo vật nằm ở sâu trong lòng đất thì đây chính là cánh cửa ngầm.

Mọi người sau khi tiến vào thì khe hở đã khép lại, Nhạc Thành đi trên con đường bậc thang bằng đá, giống như là thông đạo tiến vào mặt đất vậy.

Kiến trúc to lớn như vậy, Nhạc Thành cũng không thể không kinh ngạc, bên trong cấm khu ngoại trừ ma thú và những khí độc thì không có vật gì khác, kiến trúc này không biết được xây dựng bằng cách gì.

- Xoẹt.

Một ngọn lửa xuất hiện từ trong lòng đất, nhanh chóng hiện ra trước mặt mọi người.

- Chú ý, chết tiệt!

Nhạc Thành mở miệng la lớn, đồng thời thủ ấn trong tay ngưng tụ tạo ra một luồng Vô Thượng Chân Hỏa.

- Xuy Xuy.

Một ngọn lửa đốt cháy gặp phải Vô Thượng Chân hỏa trong tay của Nhạc Thành thì bị hư nhưóc lại.

- Nóng quá, đây rốt cuộc là lửa gì.

Tất cả mọi người kể cả Yêu Huyền đột nhiên cảm nhận mình giống như đang ở trong lòng lửa vậy, mồ hôi từ thái dương chảy xuống, bọn họ liền vội vàng bố trí một thể trận phòng ngự.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên tái nhợt, luồng đại hỏa từ trong lòng đất toát ra kia quả là vô cùng cường hãn, không yếu hơn so với Vô Thượng Chân Hỏa bao nhiêu.

- Đây rốt cuộc là lửa gì mà mạnh như vậy.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, những ngọn lửa bình thường gặp phải Vô Thượng Chân Hỏa của hắn đều sẽ bị phá hủy mà lửa này lại có thể chống lại Vô Thượng Chân Hỏa của hắn.

Trong lòng Nhạc Thành bắt đầu hơi đau đầu, xem ra mình cũng không cầm cự được bao lâu.

- Xoẹt.

Một bóng hình xinh đẹp phóng lên trước Nhạc Thành, đó chính là Đông Phương Lạc Nhan, toàn thân của nàng tràn ngập một luồng khí màu hồng.

- Lạc Nhan, người trở về đi, chú ý đó.

Yêu Huyền thấy Đông Phương Lạc Nhan tiến lên thì kêu lên, sợ nàng xảy ra chuyện gì.

- Lạc Nhan, người mau tránh ra, coi chừng bị thương.

Nhạc Thành cũng la lớn, ngọn lửa quỷ dị này quả thật cường hãn vô cùng.

Đối với lời nói của hai người, Đông Phương Lạc Nhan tựa như là không nghe thấy vậy, đôi mắt của nàng cũng đóng chặt lại, toàn thân nuốt ngọn lửa trước mắt vào.

Áp lực trước cơ thể Nhạc thành lập tức biến mất, tất cả ngọn lửa bọc thành một trái cầu lớn, không thể công kích mọi người được nữa.

- Lạc Nhan.

Nhìn thấy Đông Phương Lạc Nhan bị vây ở trong cầu lửa, Nhạc Thành cũng chỉ có thể theo sát, những người khác cũng đi theo hắn.

- Nhạc Thành, Lạc Nhan thế nào, nàng ta có nguy hiểm không?

Yêu Huyền sốt ruột hỏi Nhạc Thành, nàng ở cạnh Lạc Nhan lâu ngày cho nên cũng rất yêu thích tiểu ny tử này.

- Nàng ta bị nhốt bên trong quả cầu lửa, chúng ta mau đuổi theo.

Nhạc Thành nói, hắn mơ hồ nghĩ rằng Đông Phương Lạc Nhan sẽ không xảy ra chuyện gì.

- Một lát sau, mọi người đã theo con đường đá tới một khoảng không rất lớn, thoạt nhìn là một dãy núi vô cùng vô tận.

Nhạc Thành rung động trong lòng, chỉ thấy sau đó có một ngọn lửa đã đạt tới trình độ khủng bố.

- Nóng quá.

Mọi người một lần nữa cảm thấy cuồng nhiệt, tựa hồ như cũng bị ngọn lửa này làm cho phát sốt vậy.

- Nhạc Thành, người xem xem, ngọn lửa toát ra từ đâu.

Yêu Huyền đột nhiên nói với Nhạc Thành, chỉ thấy khắp ngõ ngách bắt đầu xuất hiện những ngọn lửa.

- Có một cái khung xương.

Nhạc Thành đi tới trước thạch đài thì không thể tiến vào bên trong nửa bước, khí tức cường hãn khiến cho hắn không thể duy trì.

Thông Thiên Thử đi sát sau lưng Nhạc Thành, nhìn thấy cây cỏ màu hồng kia thì kinh ngạc nói với hắn:

- Chủ nhân, đây chính là Bất Tử Thảo trong truyền thuyết của Thập Vĩnh Hằng.

- Bất Tử Thảo, người biết sao?

Nhạc Thành quay đầu hỏi Thông Thiên Thử.

- Chủ Nhân.

Thông Thiên Thử kích động nói:

- Vĩnh Hằng cấm khu có một loại cỏ truyền thuyết chính là Bất Tử Thảo, chỉ có Thần tộc Phượng Hoàng đột phá tới thần thú mới có thể có bốn mạng linh thảo ở trong người, bốn mạng linh thảo này vĩnh viễn không chết, cho nên mới gọi là Bất Tử thảo, thứ này ma thú dùng trước tiên sẽ tăng thực lực rất nhiều, ngũ giai ma thú dùng nó vào có thể dốc toàn lực chống lại bát giai, cửu giai ma thú, nhân loại nếu dùng thì thực lực đột phá tới Đấu Thánh cũng không phải là vấn đề.

- Thần kỳ như vậy sao?

Nhạc Thành kinh ngạc hỏi, Thần Hoàng tộc đột phá tới thần thú sinh ra bốn mạng linh thảo, khó trách nó có liên hệ với tiểu ny tử Đông Phương Lạc Nhan này.

- Nhạc Thành, đây chính là Bất tử thảo, ta cũng nghe nói qua.

Yêu Huyền mỉm cười nói:

- Xem ra Bất Tử Thảo đã lựa chọn Lạc Nhan.

- Người cũng biết Bất Tử Thảo?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi:

- Có phải Bất Tử Thảo thần kỳ như vậy không?

- Phượng Hoàng cực lực, Bất tử Hỏa điều, người có nghe nói qua không?

Yêu Huyền nói:

- Bất Tử Thảo nếu như Phượng tộc và Thần Hoàng tộc ăn vào có thể tiến tới giai đoạn thần hủ, ta bản chất là thượng cổ ma thú, nếu như ăn vào cũng có thể tiến tới thần thú tình trạng, người nói có kỳ diệu không?

- Phượng Hoàng cực lạc, Bất Tử hỏa điều.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, xem ra thiên phú của Phượng Hoàng tộc thật sự cường hãn.

- Xoẹt.

Ở giữa không trung, ngọn lửa bắt đầu lạnh động, Bất Tử Thảo cũng bắt đầu nhảy lên.

- Khắc khắc, hóa ra đã có người tiến tới trước chúng ta, đây đúng là bất tử thảo.

Một thanh âm cười lạnh khe truyền tới.

- Sưu sưu.

Lại vài thanh âm xé gió nữa, vài thân ảnh rơi xuống, chính là người của Quỷ Tông.

- Sưu, sưu, sưu.

Sau đó lại một thân ảnh rơi xuống.

- oa oa, Bất Tử Thảo, quả là Bất tử THảo.

Tất cả mọi người nhìn thấy Bất tử Thảo thì sáng mắt lên, vô cùng hưng phấn.

- Không xong , tất cả mọi người đã đến.

Sắc mặt Nhạc Thành biến đổi, cảm dỗ từ Bất Tử Thảo quá lớn, mọi người nhất định sẽ ra tay tranh đoạt.

Sắc mặt Yêu Huyền cũng hơi trầm xuống, Đấu Tông nhiều như vậy thật là phiền phức.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

173. Chương 143 : Bất Sí Linh Mãng .

- Khắc khắc.

Thập Tam hộ pháp cười âm lệ:

- Tiểu tử, thật không ngờ ngươi cũng biến cánh cửa để tiến vào, để chúng ta tranh đoạt giết nhau không ít, lòng ngươi thật ác độc.

Hắc y nhân nói xong liền trừng mắt nhìn đám người Nhạc thành.

- Hèn hạ.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, hắc y nhân nếu muốn liên hợp đối phó với mình thì hẳn cũng chỉ lạnh nhạt nói:

- Ta cũng nghĩ rằng nếu như ngươi biết cánh cửa này thì cũng sẽ không nói cho người khác biết.

- Tiểu tử, giao Bất Tử thảo ra đây.

Hắc y nhân khắc khắc cười lạnh nói, nhìn chằm chằm về phía Nhạc Thành.

- Giao Bất Tử Thảo ra đây.

Ngoại trừ những người thuộc thế lực lớn bên ngoài, những người khác đều điên dại phóng tới bệ đá.

- Ngao.

- HÚ.

Bốn tiếng gầm gừ vang lên, bốn khí tức cường hãn xuất hiện khiến cho những cường giả Đấu Tông cũng phải giật mình.

- Bốn con lục giai ma thú.

Tất cả mọi người đều sợ tới ngáy người, bốn con lục giai ma thú xoay tròn trên không trung.

Thân hình của Tử Điện Mãng to dài xoay tròn trên đó, nhìn chăm chăm về phía dưới, nếu như có ai dám loạn động thì nó sẽ nuốt người đó đầu tiên. Thân hình của Khiếu Thiên Hồ thì giống như là một ngọn núi nhỏ vậy.

Cửu Vĩ Linh Hồ xoay tròn trên không trung, mặc dù thân hình nàng nhỏ nhắn xinh xắn nhưng chín cái đuôi vẫn mở rộng, diện tích không kém so với Khiếu Thiên Hồ bao nhiêu. Nhỏ nhất chính là Thông Thiên Thử, bộ da lông màu vàng trên người cũng đã khôi phục một nửa, tinh thần vô cùng phấn chấn nhìn mọi người.

- Xoẹt.

Một vầng màu sáng xuất hiện trên không trung, chỉ thấy một tứ tinh đấu hoàng bị đánh bay, nội tạng chấn động lòi ra, thân hình cũng bị Thông Thiên Thử cầm lấy trên không trung mà nói:

- Ai dám loạn động, đây chính là kết cục.

- Phanh.

Thông Thiên Thử hung hăng ném thi thể của Đấu Hoàng xuống phía dưới.

Tứ tinh đấu hoàng cũng không chịu nổi một đòn, tất cả mọi người đều hít hơi lạnh, những người vừa xông lên đã muốn lùi xuống.

- Vài ngày không thấy, tên tiểu tử này lại thu phục thêm một ma thú lục giai Thông Thiên Thử nữa.

Hai hắc y nhân của Hắc Ám Thần điện sắc mặt dần trở nên khó coi.

- Các người nghe cho kỹ, Bất Tử Thảo chỉ có một cây, các người có được nó thì cũng bị người khác đuổi giết, với thực lực của các người có thể chống lại số đông đuổi giết sao?

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn chăm chăm về phía mọi người.

- Khắc khắc, Bất Tử Thảo cũng không dễ cho người dễ dàng có được như vậy.

Thập Tam Hộ pháp nói với Nhạc thành sau đó hướng về phía mọi người ở phía sau:

- Mọi người cùng xông lên, không phải chỉ có bốn con lục giai ma thú sao, chúng ta liên thủ thì lấy được Bất Tử Thảo cũng không phải là vấn đề.

- Xoẹt.

Một khí tức cường hãn từ trên người của Hắc y nhân tràn ngập ra, một số cao thủ Đấu vương cảm nhận được thì khựng đầu khí lại.

- Được môn đã cùng ta liên thủ, nếu như có được Bất Tử Thảo thì chúng ta sẽ chia đều.

Thập Nhị hộ pháp nói.

- A.

Tất cả mọi người đều nhìn lên thì thấy hai hắc y nhân này đều là cường giả đấu tông, xác thực có thể chống lại hai con lục giai ma thú.

- Không sai, chúng ta liên thủ cùng với hai vị đại nhân này.

Bất tinh Đấu Hoàng đứng ở phía sau Thập Tam hộ pháp mỉm cười nói.

- Mấy đấu hoàng này đúng là người của Dược môn.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, không tìm được mà nghĩ tới Công Tôn Báo.

Quý Tông Cao Long Hoa cùng với lão giả áo xám cường giả Đấu tông trở nên hơi do dự, bọn họ không biết có nên tiến tới hay không, lần trước Nhạc Thành giáo huấn bọn họ khiến cho bọn họ vẫn ghi hận trong lòng.

- Thiếu tông chủ, chúng ta làm sao đây?

Lão giả áo xám cất tiếng hỏi Cao Long Hoa, Bất Tử Thảo cảm dỗ thật sự quá lớn.

- Chúng ta xem trước rồi tính.

Cao Long Hoa mỉm cười nói, lần trước hần suất nữa bị mất cả cái mạng nhỏ, lần này sao có thể dám tùy tiện.

- Ta nguyện ý hợp tác La tông với Dược tông.

Một người từ từ tiến tới bên cạnh Hắc y nhân, người này cũng có tu vi Đấu tông.

- Hắc La tông.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, Hắc La tông Nhạc Thành dĩ nhiên biết đến, Hắc La tông, Quỷ tông cùng với Dược tông chính là ba thế lực mạnh nhất ở trong Quỷ Uyên.

- Thanh Sơn môn chhugs ta cũng gia nhập.

Đột nhiên có năm người tiến tới bên cạnh Hắc y nhân. Nhạc Thành chú ý thì thấy trong này có một ma pháp sư cấp bảy vừa mới đột phá, hai người nhất tinh đấu hoàng, hai người tứ tinh đấu hoàng.

- Thanh Sơn môn.

Nhạc Thành cũng biết rằng tuy lực lượng này không bằng Dược môn, quỷ tông nhưng cũng là thế lực lớn.

Thấy Hắc La Tông cùng với Thanh Sơn môn gia nhập, một số thế lực vốn do dự cũng tiến vào.

- Ngao.

Tiếng gầm thét lại vang lên giữa không trung, thân hình mềm mại của Yêu Huyền bắt đầu di động, biến thành một cự mãng màu sắc rực rỡ.

- Bát sí linh măng tiến hóa, trời ạ.

Không ít người nhìn thấy Yêu Huyền bản thể cũng trắng bệch cả sắc mặt, mà mấy Đấu Tông cũng đại kinh.

-Khởi.

Nhạc Thành nhanh chóng phát ra Khôi lõi đặt ra trước người.

Nhìn thấy năm khối Khôi Lõi chi thuật, mọi người cũng kinh hãi.

- Ai dám loạn động sẽ phải chết.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn mọi người trước mắt, Bất Tử Thảo có liên hệ với Đông Phương Lạc Nhan, tuyệt đối không để người khác lấy đi.

Nhạc Thành âm thầm lạnh lùng nhìn quanh, mọi người cũng không dám loạn động.

- Xoẹt.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, sau đó thanh mang bắn ra, truyền những lá bùa tới Khiếu Thiên Hồ, Yêu Cơ, yêu Huyền.

Đây chính là Ẩn Thân phù, có nó có thể dùng để tàng hình, những cửu tinh bát tinh đấu hoàng có thể trực tiếp mà tàn sát.

Phiền toái nhất là những đấu tông kia và ma pháp sư cấp bảy, chỉ là với bản thể thực lực của Yêu Huyền cùng với sự trợ giúp của Ẩn Thân Phù, đối phó với mấy người Đấu Tông kia cũng không phải là vấn đề.

- Xoẹt.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, bọn người Nhạc thành bỗng dưng biến mất khiến cho mọi người kinh ngạc.

- Có chuyện gì vậy?

Có một số người xoa xoa mắt, tưởng rằng mình bị hoa mắt.

- A...a

Hỏa cầu khổng lồ giữa không trung bắt đầu mờ đi, thân thể của Đông Phương Lạc Nhan lúc này trở nên âm u, một khí tức cường hãn bắt đầu tràn ngập.

- Kết, kết.

Đúng lúc này một thanh âm quỷ dị từ trong thân thể của Đông Phương Lạc Nhan phát ra.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

174. Chương 144 : Bất Tử Phượng Hoàng , Bách Thú Xưng Thần .

- Phượng Hoàng, là Phượng Hoàng.

Mọi người không kịp được mà kinh ngạc, chỉ thấy Đông Phương Lạc Nhan đã hiện ra thành một con Phượng hoàng bảy màu, quanh người được bao vây bởi một ngọn lửa, khí tức tràn ngập long trời lở đất.

Chỉ thấy con phượng hoàng xinh đẹp bảy màu này thân thể dài tới mấy chục thước, toàn thân bao phủ khí tức, quả thật là đẹp tới cực điểm.

- Tại sao lại như vậy?

Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng còn có Cửu Vĩ Linh Hồ, Thông Thiên Thử cũng cảm giác toàn thân không tự chủ được mà cúi đầu quỳ xuống với con phượng hoàng này.

Mà ngay cả Yêu Huyền cũng không tự chủ được mà kiêng kỵ, bản thể của nàng là ma thú viễn cổ, so với bọn Khiếu Thiên Hồ thì tốt hơn nhiều nhưng đối với thần thú thì cũng cảm nhận được uy áp không thể chống lại.

- Bất Tử Phượng Hoàng, bách thú xưng thần.

Nhạc Thành thì thầm rung động mà nói, đồng thời hắn cũng cảm nhận được khí tức bản thể của Đông Phương Lạc Nhan, đột nhiên Nhạc Thành cũng cảm thấy có một cảm giác khó chịu không nói nên lời.

- Bản thể thần hoàng.

Sắc mặt của Thập Tam liền biến đổi lớn, khí tức bắt đầu nhộn nhạo.

- Xoẹt.

Bất Tử thảo ở trên bệ đá bỗng nhiên bay lên, chui vào trong cơ thể của Hỏa phượng hoàng rồi biến mất, ngọn lửa càng thêm nóng bỏng.

- Nguy rồi, mọi người mau tranh đoạt Bất Tử Thảo đi, ăn xong vào có thể tăng vọt thực lực.

Thập Tam cùng với Thập nhị cũng biến đổi sắc mặt, nếu như Bất Tử thảo bị Thần hoàng tộc ăn vào thì rất phiền toái.

- Mọi người mau chóng tiến lên đi.

Người của Dược môn cũng bị lòng tham Bất tử thảo mà làm cho rung động.

- Đến đây đi!

Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, sau đó thủ ấn trong tay biến đổi, đột nhiên nhốt mọi người lại, vừa rồi Nhạc Thành dán Ấn Thân phù lên trên người, sau đó thực hiện mê huyễn trận.

- Xoẹt.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, ánh mắt của hắn xoay chuyển, Yêu Huyền nhớ người biến trở về nhân hình, biến mất ở trên không trung.

- Có chuyện gì vậy?

Những người xung quanh nhìn thấy cảnh tượng trước mắt thì cũng vô cùng ngạc nhiên.

Điều khiến cho bọn họ càng thêm sợ hãi chính là sự xuất hiện của khôi lỗi không ngừng công kích.

- Xoẹt.

Thập Tam và Thập Nhị vốn muốn đánh về bản thể của Đông Phương Lạc Nhan thì bỗng nhiên cảm nhận thấy một lực lượng vô cùng lớn công kích, lập tức Hắc La tông và người của Thanh Sơn môn cùng với ma pháp sư cấp bảy kia cũng trở nên loạn lạc.

- Thịch.

Thập Tam hộ pháp vừa bị đẩy đi còn chưa giữ vững thân hình thì đã bị đánh trúng một chưởng, thân hình rớt ra ngoài, máu phun ra.

- là ai, có chuyện gì xảy ra?

Thập Tam và Thập Nhị đều kinh ngạc và sợ hãi, đặc biệt là Thập Tam, hắn chính là nhị Tinh Đấu Tông, mà bị một người thần không biết quỷ không hay đánh cho bị thương.

- A, tại sao ta cũng không thấy.

Thập Tam Thập Nhị nhìn thấy đám người Nhạc Thành biến mất thì cũng cảm thấy quỷ dị.

Nhạc Thành, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng nhóm người dân Ẩn Thân phù lên trên người, Tử Điện Mãng cùng với Yêu Cơ, Thông Thiên Thử lộ vẻ kinh ngạc, sau đó được chủ nhân truyền âm linh hồn thì vẫn chưa tin tưởng, hiện tại cảnh tượng trước mắt khiến cho bọn họ phải há hốc mồm.

Về phần Khiếu Thiên Hổ đã dùng qua Ẩn Thân phù nên cũng không ngạc nhiên.

Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, yêu Cơ, Thông Thiên Thử nhóm người này được Nhạc Thành dùng linh hồn truyền âm đi vào trong Mê ảo trận, gặp người là giết không tha.

- Xoẹt.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, ánh sáng trong mi tâm lóe lên, một màn bạch quang khởi động, kiếm Âm dương sau đó cũng kề vào cổ một tam tinh đấu hoàng, sau đó tâm niệm của Nhạc Thành lại tiếp tục chuyển động, kiếm Âm Dương lại tiếp tục cắt một cái đầu nhị tinh đấu hoàng.

Những người bị nhốt ở trong Mê Ảo trận cũng cảm thấy kinh ngạc, mọi người đều cảm nhận thấy cảnh tượng trước mắt thật là huyền ảo.

một số ngũ tinh đấu hoàng thực lực thì biết rằng mình đang lạc vào trong ảo giác, chú ý đề phòng xung quanh.

- Xoẹt.

Lại một tiếng vang lên, một bát tinh đấu hoàng của Dược tông đã bị Thông Thiên Thử đánh cho học máu, nội tạng cũng bay ra ngoài.

- Chết tiệt.

Ma pháp sư cấp bảy của Thanh Sơn môn nhìn thấy nhị tinh Đấu tông của Hắc La Tâm bị bao vây giết thì sắc mặt trở nên thê thảm, cũng không muốn tới giúp Hắc y nhân.

- Là kết giới vô hình.

Nhị tinh Đấu tông cùng với ma pháp sư cấp bảy nhìn người ở trong Dược môn suy đoán gì đó, vừa rồi, hai hắc y nhân đi công kích Hỏa Phượng Hoàng, cho nên cũng không bị rơi rớt.

- Ta muốn nhìn xem đó là vật tà mị gì?

Thân ảnh của nhị tinh đầu tông nhanh chóng nhảy lên, bổ về phía Yêu khôi, bởi vì chỉ có năm bộ Kim Tiên khôi lỗi là không có ẩn thân phù.

- Phụt.

Nhị tinh đầu tông vẫn chưa công kích được Kim Tiên khôi lỗi đã tiến nhập vào trong một thung lũng rất lớn, hai bên là một mảnh nham thạch rậm rạp, trên bầu trời thiểm điện bổ xuống, sau đó là một hỏa mang rất lớn xuất hiện.

- Đây là ảo giác, đây chỉ là ảo giác.

Nhị tinh Đầu tông biết đây chỉ là ảo giác cho nên hắn không sợ hoa mắt, đúng là ảo giác hắn cho rằng những công kích này chỉ có tác dụng tinh thần chứ không có tác dụng thật.

- Thịch.

Nhị tinh đầu tông bị một tia chớp đánh trúng, đột nhiên cả người đều bị điện giật, tóc cũng bị thiêu một nửa.

- Đáng chết.

Nhị tinh Đầu tông mắng to một tiếng, sau đó đứng dậy vừa rồi hai đòn công kích đó hắn không có bất kỳ sự phòng ngự nào cho nên đã bị thương, khoe miệng chảy ra một vệt máu.

Hắn bố trí xong phòng ngự rồi, Mê ảo trận công kích ít bị thương hơn hắn, mà hắn cũng cho rằng tất cả ở đây chỉ là ảo giác, cho nên hắn cũng buồn bực.

- Không xong.

Nhị tinh đầu tông thầm mắng một tiếng, ngọn lửa trên người của hắn chính là bất diệt, quần áo dù sao cũng cháy rồi.

- Ta không phải vải rách.

Sắc mặt của nhị tinh Đầu tông liền trở nên tái nhợt, lập tức một chưởng mang thật lớn bổ xuống về phía mặt đất.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, nhị tinh Đầu tông dùng Mê Ảo trận tạo thành một vệt rách, lập tức non nửa người đã khôi phục lại sự bình thường.

- Đáng chết.

Nhạc Thành hiện tại biết Mê Ảo trận nhiều nhất chỉ có thể vây hãm Đầu hoàng mà thôi, không trói được Đầu tông, Mê Ảo trận bị hủy hắn cũng cảm thấy đau lòng, sau này muốn luyện chế lại cũng phải phiền toái.

- Khiếu Thiên, Thông Thiên hai người các ngươi đối phó với nhị tinh Đầu tông, Yêu Cơ Tử Điện Mãng hai người các ngươi đi đối phó với ma pháp sư cấp bảy.

Nhạc Thành dùng linh hồn truyền âm nói với bốn con lục giai ma thú.

- Xoẹt.

Khiếu Thiên Hổ và Yêu Cơ dưới sự phân phó của Nhạc Thành lập tức lao về phía nhị tinh Đầu tông và ma pháp sư cấp bảy.

- Hừ, ta còn tưởng rằng không phá được ngươi.

Nhị tinh Đầu tông mừng rỡ lắm bầm nói, trong tay một lần nữa ngưng tụ chưởng mang.

- Thịch.

Một tiếng thịch vang lên, nhị tinh đầu tông một lần nữa công kích Mê Ảo trận, đột nhiên hắn cảm nhận được sau lưng có một lực lượng khổng lồ ba động, lập tức chưởng mang bổ về phía sau lưng, một lực lượng khổng lồ phá hủy, thân hình của Khiếu Thiên Hổ bị đánh bay mấy chục thước.

- Xoẹt.

Mà đúng lúc này, trong bàn tay của Thông Thiên Thử là một chưởng mang rất lớn, công kích về phía Nhị tinh Đẩu tông ở phía sau.

Tốc độ của Thông Thiên Thử ẩn chứa thực lực cường hãn, cộng thêm sự phù trợ của Ẩn Thân Phù, lực lượng như là hổ thêm cánh.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

175. Chương 145 : Không Chịu Nổi Một Đòn .

- A...a

Nhị tinh Đẩu Tông đột nhiên bị đẩy lùi hơn mười thước, hần nhanh chóng kinh khủng nhìn xung quanh, bị hai luồng lực lượng đánh lén, ngay cả bóng dáng cũng không thấy, hần không thể không hoảng hốt.

- Thịch.

Tử Điện Mãng và Yêu Cơ cũng công kích tới ma pháp sư cấp bảy.

Ma pháp sư linh hồn lực mạnh hơn đấu sư, ma pháp sư cấp bảy có thể cảm nhận được hai luồng khí tức ở xung quanh mình, tuy nhiên không thể nhận định được địa điểm cụ thể.

Hắc Âm thần điện Thập Tam Hộ pháp cùng với Thập Nhị bị Yêu Huyền quần lấy, đừng nói là muốn công kích bản thể của Đông Phương Lạc Nhan mà ngay cả bảo vệ chính mình cũng phải luống cuống tay chân, chỉ cảm giác được có sự công kích bên cạnh chứ không thể xác định rõ ràng.

Nhị Tinh Đẩu Tông của Hắc La Tông bị vây hãm ở trong Mê Huyền Trận, ba người đấu hoàng cùng với cửu tinh thập tinh đấu vương toát mồ hôi lạnh, bọn họ biết mình nhốt trong ảo giác nhưng sự công kích bên trong ảo giác thật là chân thật.

Nhìn thấy thi thể của Đấu Hoàng và Đấu Vương, hần cũng khôi phục lại tinh thần, sau đó hai chân nhũn ra, nhiều Đấu Hoàng như vậy quả là khủng bố.

- Đến phiên các người.

Một thanh âm lạnh lùng vang lên bên tai mọi người sau đó một nhị tinh đấu vương phát hiện ra trên cổ của mình còn có một vết máu, cả người ngã xuống mặt đất, run rẩy hai cái, chết không thể chết lại.

- Là ai?

Nhìn thấy đồng bạn của mình quỷ dị chết đi như vậy, mọi người chỉ thấy ánh sáng trắng lóe lên, sau đó chạy ra phía bên ngoài, không dám đứng tại chỗ.

Tuy nhiên tốc độ của bọn họ cũng không nhanh bằng Âm Dương Kiếm, trong mắt của Nhạc Thành hiện ra một lãnh ý, tâm niệm chuyển động, kiếm Âm Dương chia làm ba, áp chế hướng về đám người chạy trốn. Trong đám người này thực lực cao nhất chính là tứ tinh Đấu hoàng, Nhạc Thành cho dù không cần dùng linh khí cũng đủ giết bọn họ.

- Giết xong rồi.

Tâm niệm của Nhạc Thành chuyển động, Mê Ảo trận đã không còn ai nữa, tất cả toàn bộ đã bị giết, sau đó lập tức thân ảnh của hần như điện nhanh chóng lao tới.

Thần thức của Nhạc Thành đảo qua lấy đi rất nhiều trữ vật giới chỉ, những Đấu vương cùng với Đấu hoàng kia mỗi người đều có không ít gia sản, tổng cộng hơn một trăm giới chỉ trữ vật trong đó phỏng chừng trị giá cũng tới năm trăm vạn kim tệ.

- Đấu Tông.

Nhạc Thành cảm nhận được Đấu Tông cùng với ma pháp sư cấp bảy kia.

- Khởi.

Tâm niệm của Nhạc Thành chuyển động, năm bộ Kim Tiên Khôi lồi lao lên trên không trung, hướng về phía Nhị Tinh Đấu Tông kia mà công kích, lập tức hủ ấn của Nhạc thành biến đổi, ba thanh Âm dương Kiếm biến thành ba đường sáng công kích về phía ma pháp sư cấp bảy kia.

- Xoẹt.

Ba luồng ánh sáng lóe lên, ma pháp sư cấp bảy đành phải bố trí một đường phòng ngự, toàn thân ma pháp lực điên đại chuyển động.

Nhưng đúng vào lúc này, ma pháp sư đã bị trúng hai kích sau lưng, miệng máu phun ra, bị đánh bay hơn mười thước.

- Thành thành.

Ở giữa không trung, nhị tinh đấu tông bị một kích đánh trúng.

- A...a

Nhị tinh Đấu Tông xui xẻo này phun ra một ngụm máu tươi, thân hình sau đó nhanh chóng lui về phía sau, hắc sớ hãi bỏ lên, người này quả thật là khủng bố.

Nhị tinh Đấu Tông và Ma pháp sư cấp bảy nhìn những thi thể trên mặt đất, sắc mặt trở nên tái nhợt, những người này chính là những lực lượng tinh nhuệ vậy mà hiện tại đã bị giết chết toàn bộ.

- Xoẹt.

Nhị tinh Đấu Tông và Ma pháp sư cấp bảy dựa vào nhau, thân ảnh hai người lóe lên, đề phòng lực công kích sau lưng.

- Các người có bản lĩnh thì hiện ra, đánh lén thì hay ho gì?

Nhị Tinh Đấu Tông lạnh lùng nói, Đấu Khí ngưng tụ đến cực điểm, không gian xung quanh cũng trở nên chấn động.

- Hừ, các người cũng chỉ dám đánh lén thôi sao?

Ma pháp sư phong hệ cấp bảy ngưng tụ đến cực điểm, toàn thân bao phủ một quang mang.

Hai người cuối cùng dựa lưng vào nhau, muốn đánh lén không phải là điều dễ dàng, chỉ thấy năm bộ khôi lồi kia không nhìn thấy thân ảnh.

- Xoẹt.

Ở giữa không trung, Hỏa Phượng Hoàng bắt đầu thu nhỏ lại, Đông Phương Lạc Nhan sau đó biến mất không còn thấy gì nữa.

- Chết tiệt, Thập Tam, ta che chở cho người, người nhất định phải đoạt lại Bất Tử Thảo.

Thập Nhị Hộ pháp biến sắc, xem ra Bất Tử Thảo trước tiên sẽ bị dung hợp, đến lúc đó sẽ phiền toái lớn.

- Xoẹt.

Thập Tam hộ pháp thấy thế thì thân ảnh tựa như là điện, lập tức lao về phía bản thể của Đông Phương Lạc Nhan.

- Xoẹt.

Yêu Huyền biến sắc, hắc mãnh nhanh chóng chặn chẽ ngăn ở bên ngoài, căn bản không thể nào ngăn lại người áo đen kia, một luồng sáng trong tay chuyển động.

- Trước hết hãy công kích tên gia hỏa Hắc Ám Thần điện kia.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Khiếu Thiên Hổ, sau đó thân ảnh của Nhạc Thành như điện xẹt qua, sau đó thủ ấn cũng biến đổi, ba Âm Dương Kiếm nhanh chóng ngưng tụ thành một mảng bạch quang tấn công về phía Thập Nhị hộ pháp.

Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Thông Thiên thử nhanh chóng đánh về phía thập nhị hộ pháp.

- Thành thành.

Một tiếng vang thật lớn, tất cả đòn công kích tới trước thân thể của Thập Nhị Hộ pháp, đột nhiên một cái động lớn xuất hiện, bốn con lục giai ma thú đỉnh cao cộng thêm Âm Dương Kiếm của Nhạc thành đã khiến cho hắn bị một vết thương nhẹ.

- Xoẹt.

Ngay lúc hắc mang trải rộng, Thập Tam hộ pháp đã công kích Đông Phương Lạc Nhan, hắc mang trong tay khủng bố ngưng tụ lại.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, ngăn cản mọi người không nên nóng vội, hắn cũng biết Đông Phương Lạc Nhan hiện tại đang hấp thu Bát Tử thảo, nếu như quấy rầy thì có thể gây ra phiền toái.

-A...a

Một tiếng a vang lên, trong lòng bọn người Nhạc Thành đang lo lắng thì chỉ thấy luồng râu màu đen do Thập Tam hộ pháp công kích Đông Phương Lạc Nhan đã bị đốt rụi không còn một mảnh.

- Ti ti.

Từng ngọn lửa như là thiểm điện, vượt không gian tấn công tới trước Thập Tam hộ pháp, vô cùng cường hãn.

- Đáng chết, tại sao lại như vậy?

Thập Tam hộ pháp thẫn mẫn một tiếng, sau đó nồng đậm hắc mang tràn ngập.

- Vèo.

Mà lúc này Yêu Huyền cũng nhanh chóng tiến tới phía trước Thập Tam hộ pháp, ngưng tụ một trường tiên mà hiển lộ thân ảnh.

- Xoẹt.

Thập Nhị hộ pháp thấy thế thì cũng nhanh chóng tới bên cạnh Thập Tam hộ pháp, hai người đứng song song với nhau.

- Sư sư.

Hai tiếng sư vang lên, Hắc la Tông cùng với ma pháp sư cấp bảy kia nhanh chóng bay tới bên cạnh hai người Thập Tam và Thập nhị, hai người bị đánh lên đã khiếp sợ, hai người biết rõ ràng cần phải đứng gần nhau để được trợ giúp.

- Chủ nhân, chúng ta làm gì bây giờ?

Thông Thiên Thử hỏi Nhạc Thành.

Mặc dù chủ nhân giúp bọn họ tăng hình nhưng lúc mình ngưng tụ công kích sẽ xuất hiện quang mang không thoát khỏi tai mắt của những cường giả siêu cấp này.

- Chúng ta bảo vệ cho Lạc Nhan hấp thu lực lượng của Bát Tử Thảo rồi đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, chỉ cần bảo vệ cho Đông Phương Lạc Nhan hấp thu Bát Tử thảo thành công thì lúc đó rời khỏi cũng không khó.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

176. Chương 146 : Hộ Pháp Thần Hoàng Tộc .

- Chúng ta đi đoạt Bất Tử Thảo, các người tiên tới trước.

Thập Tam hộ pháp cùng với Thập Nhị hộ pháp nói với nhóm người của Hắc La Tông, ma pháp sư cấp bảy. Có hai người tiến tới giúp đỡ, Thập Tam và Thập Nhị dĩ nhiên không khách khí.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, sau đó tâm niệm chuyển động, kiếm Âm Dương tấn công về phía Thập Tam hộ pháp.

- Xuy xuy.

Đám người Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng cộng thêm năm bộ Kim Tiên Khôi lồi dốc toàn lực, đột nhiên một luồng lực cường hãn xuất hiện, mặc dù lực công kích của mấy người này rất mạnh nhưng vẫn bị nhị tinh Đầu Tông và ma pháp sư cấp bảy kia chống lại.

- Thịch.

Một tiếng nổ mạnh, Thập Nhị và Thập Tam hộ pháp hai người liên thủ cuối cùng cũng tiến vào bên trong bản thể của Đông Phương Lạc Nhan, một luồng năng lượng kích tán, trên trời tràn đầy hỏa mang, Thập Tam và Thập Nhị bị bao phủ vào trong đó.

- Thịch.

Đông Phương Lạc Nhan rơi xuống từ trên không trung, ngã xuống mặt đất.

Thập Tam cùng với Thập Nhị hộ pháp hai người cũng rất vất vả mới thoát khỏi ngọn lửa, khoe miệng cũng có vết máu tươi.

- A.

Vừa rớt xuống mặt đất, Đông Phương Lạc Nhan kêu lên một tiếng rồi khôi phục lại nhân hình.

- Bất lấy nàng ta.

Thập Tam và Thập Nhị nhìn nhau sau đó lập tức đánh về phía Đông Phương Lạc Nhan.

- Xoẹt.

Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng có lá bùa của Nhạc Thành cho nên ngay lập tức liền dốc sức công kích.

Thông Thiên Thử và Yêu Cơ hai người cũng khôi phục lại bản thể, Yêu Cơ cũng vung cái đuôi rất dài công kích về phía Ma pháp sư cấp bảy.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, thủ ấn ngưng trọng, thanh mang lóe lên trên mi tâm, Vô Thượng Khốn Tiên thấp nhanh chóng biến hóa.

Yêu Huyền cũng nhanh chóng tiến lên một bước, trường tiên mang theo một năng lượng khủng bố tấn công về phía hai người.

- Âm âm âm.

Trên không trung là một luồng năng lượng cuồng bạo, thế lực cường đại đã mạnh mẽ chấn động.

- Thịch.

Cả hai người té ngã xuống mặt đất, nhị tinh Đầu Tông bị Yêu Huyền giết ngay mà Ma pháp sư cấp bảy cũng bị đánh nhiều trọng thương.

Những người đứng xem kia vô cùng kinh ngạc và sợ hãi, hai người này chính là cường giả siêu cấp đó, dĩ nhiên như vậy cũng đủ khiến cho người ta bị dọa đến mức sợ chết.

- Đáng chết, Lạc Nhan!

Nhạc Thành thu hồi Vô Thượng Khổn Tiên thắp lại, dự định ngăn cản Thập Tam và Thập Nhị hộ pháp lại.

- Xùy.

Một hồi năng lượng phá hủy truyền tới, chỉ thấy Đông Phương Lạc Nhan đang suy yếu cố gắng bóp vỡ một ngọc bài, sau đó hồng mang khủng bố hiện ra trên người của nàng.

- Hắc Ám Thần điện, ngay cả người của Thần hoàng tộc mà các người cũng ra tay, các người muốn chết!

Một thanh âm truyền ra, sau đó một chưởng nhanh chóng công kích về phía Thập Tam và Thập Nhị.

- Thịch.

Ở giữa không trung, một mảng lực lượng khổng lồ kích tán, Thập Tam hộ pháp bị đánh bay thân hình đi.

- Xùy.

Một thân ảnh như tia chớp xuất hiện, công kích về phía Thập Nhị.

- Thịch.

Thân hình của Thập Nhị hộ pháp còn ở trên mặt đất đã bị đánh thành từng mảnh nhỏ, nội tạng văng ra mà rơi xuống mặt đất.

- Hộ pháp Thần Hoàng tộc.

Thập Tam hộ pháp té xuống nhìn thấy thân ảnh này thì kinh hãi, sau đó lập tức bỏ chạy.

- Hừ, may mà bản thể của ta không tới, nếu không các người cũng không có cơ hội chạy thoát.

Kiều ảnh trên không trung la lớn, thầm mắng vài tiếng rồi biến mất trong mặt đất.

Nhạc Thành kinh ngạc nhìn hồng y nữ nhân trước mắt, chỉ thấy nàng khoảng chừng ba mươi tuổi, dáng người vô cùng linh lung gợi cảm.

Điều duy nhất khiến cho Nhạc Thành kinh ngạc là thực lực của nữ nhân này, nhắc tay lên đã giết được một người áo đen.

- Các người là người nào?

Hồng Y nữ nhân hỏi bọn người Nhạc Thành và Yêu Huyền, đối với hai người này bà cũng chú ý hơn.

- Chúng ta là bạn bè của Lạc Nhan, bà là ai?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, tuy hồng y nữ nhân trước mắt chỉ là một linh hồn thể mà thôi nhưng Nhạc Thành cũng cảm nhận trên người nàng khí tức tràn ngập, tuyệt đối mình không thể chống lại.

- Người là người của Nhạc gia?

Hồng y nữ nhân nhìn Nhạc Thành mà hỏi, không để ý tới câu hỏi của hắn.

- Không sai, tại hạ họ Nhạc.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, hắn không hiểu tại sao nữ tử kia lại biết mình là người của Nhạc gia.

- Đầu để long mạch, hoàng long thân thể, xem ra cũng tốt, người là hậu nhân của Nhạc Thiên hay Nhạc Tề.

- Nhạc Thiên là tăng tổ của ta, Nhạc Thành trả lời. Hắn nhớ lại Nhạc Tử Sơn từng nói tổ gia của Nhạc gia có một người tên là Nhạc Thiên, còn Nhạc Tề Nhạc Thành chưa bao giờ nghe nói qua.

- Hóa ra là hậu nhân của Nhạc Thiên, ta là tam hộ pháp của Thần Hoàng tộc.

Hồng y nữ tử đánh giá Nhạc Thành rồi nói:

- Ta và tăng tổ của người cũng là nhân vật cùng thế hệ, chỉ là thành tựu của hắn cao hơn ta rất nhiều, đáng tiếc... aizz...

Hồng y nữ tử thở dài một hơi rồi nói tiếp:

- Không ngờ hôm nay còn thấy di hài của tiên tổ, thật không thể nào tưởng tượng nổi.

Hồng y nữ tử đi tới trước bệ đá sau đó mỉm cười, một bạch cốt phượng hoàng xuất hiện mang theo một khí tức long trời lở đất.

- Bộ xương Thần Hoàng.

Nhạc Thành kinh ngạc nhìn bộ xương kia mà run lên, bộ xương này mang theo một khí tức mạnh mẽ, Nhạc Thành nhìn nó mà không thể tưởng tượng được.

- Xoẹt.

Khung xương to lớn kia bị hồng y nữ tử thu vào trong giới chỉ, sau đó nói với Nhạc Thành:

- Đa tạ người đã chiếu cố cho Lạc Nhan, để bắt tử thảo rơi vào trong tay của Lạc Nhan, nếu như Bất Tử Thảo mà rơi vào trong tay của Hắc Ám Thần điện thì thật phiền toái, bất quá nói lại thì người với Lạc Nhan cũng có quan hệ đặc thù, người chiếu cố nàng ta cũng chẳng có gì. Ta trước hết đưa Lạc Nhan về, trong cơ thể của nàng Bất Tử Thảo toát ra quá mạnh mẽ, ta cũng không thể trấn áp, có lẽ các trưởng lão trong tộc có biện pháp.

- Ta và Lạc Nhan có liên quan gì, chúng ta có quan hệ gì?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, viện trưởng cũng đã nói như vậy, bây giờ hồng y nữ tử cũng thế.

- Bây giờ không có thời gian để cho người biết, ta tin rằng một ngày nào đó người tới Thần hoàng tộc sẽ có người cho người biết.

Hồng y nữ tử nói tiếp:

- Được rồi, ta phải đi đây, nếu như người có thực lực thì sau này chúng ta sẽ lại gặp nhau, ở đây linh khí rất sung túc, bên trong có không ít linh dược, các người tranh thủ thời gian đi, sau một giờ, thi hài của tổ sư ta biến mất thì tòa cổ tháp này cũng sụp đổ.

Nói xong câu này, hồng y nữ nhân dùng một luồng linh khí quý dị binế mất vô ảnh vô tung.

Nhìn Lạc Nhan và hồng y nữ tử biến mất, Nhạc Thành trở nên trầm mặc mà nói với những người không đối phó với mình.

- Các người ngay từ đầu không ra tay với ta, ta cũng không làm khó các người, ở đây có linh dược, các người cứ tùy tiện lấy, chỉ là một giờ sau nơi này sẽ sụp đổ.

- Chúng ta đi tìm linh dược thôi.

Sau đó Nhạc Thành nói với Yêu Huyền, Khiếu Thiên Hồ Tử Điện Mãng.

- Chủ nhân, chờ ta một chút.

Khiếu Thiên Hồ hô lên cuối cùng, hẳn cuối cùng cũng giết xong La tông nhị tinh Đấu tông và ma pháp sư cấp bảy của Thanh Sơn môn, cầm lấy giới chỉ mà đuổi theo.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

177. Chương 147 : Mã Gia .

Nhìn thấy thân ảnh của nhóm người Nhạc Thành biến mất, mọi người liền hồi phục lại tinh thần, cảnh tượng trước mắt quả là khiến cho bọn họ phải rung động quá mức, hơn mười Đấu hoàng và gần trăm Đấu Vương bị giết chết, còn có ba Đấu Tông cường giả cũng bị giết.

- Thiếu tông chủ, chúng ta có đi khai thác một chút linh dược hay không?

Lão giả áo xám của Quỷ Tông nói với Cao Long Hoa, rất may mắn vì hắn vừa rồi không gia nhập vào đội hình đối phó với Nhạc Thành, bằng không thì đã sớm biến thành một cỗ tử thi rồi.

- Đi, chúng ta đi nhanh thì sẽ có nhiều đồ.

Cao Long Hoa khôi phục lại tinh thần mà nói với lão giả áo xám, những linh dược ở đây có giá trị rất xa xỉ, tất cả mọi người bây giờ đều nghèo rớt mồng tơi, nếu như không có linh dược thì sẽ không đủ lộ phí để trở về Quỷ Tông.

- Sư sư.

Ngay lập tức hơn mười thân ảnh bay lên trên trời, tiến nhập vào trong thung lũng.

- Chủ nhân, linh dược phía trước không hề ít.

Thông Thiên thử nói với Nhạc Thành, nó đã ngửi thấy mùi Linh dược.

- Làm sao người biết?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi với Thông Thiên Thử, Nhạc Thành cũng cảm nhận được linh dược tồn tại.

- Chủ nhân.

Thông Thiên Thử đặc ý nói:

- Thông Thiên thử trời sinh có thiên phú cảm nhận được linh dược, bất kể linh dược gì trong vòng hơn mười dặm cũng có thể cảm nhận được, chỉ là không biết phẩm chất tốt hay xấu.

Nhạc Thành không ngờ Thông Thiên Thử lại có thiên phú này, về sau nếu như mình cần tìm linh dược thì nhờ nó sẽ tốt hơn rất nhiều.

Một lát sau, dưới sự suất lĩnh của Thông Thiên Thử, Nhạc Thành tiến vào trong một hạp cốc, nếu như không có sự dẫn dắt của nó thì không dễ dàng gì mà tiến vào trong này. Thung lũng này khắp nơi đều có linh dược, giá trị xa xỉ trân quý vô cùng.

Mọi người không khách khí mà thu hết linh dược vào trong người.

Thu thập xong linh dược ở hạp cốc này, Thông Thiên thử lại dẫn bọn họ tới một sơn động khác, sơn động này cũng có không ít linh dược.

Cứ như vậy, bọn họ nhanh chóng trở về đường cũ, lúc này tòa tháp Vĩnh Hằng bắt đầu lung lay như là bị một cơn động đất lớn vậy.

- Mọi người nhanh lên, tòa tháp này sắp sụp xuống rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, phải nhanh lên nếu không bị chôn bởi tòa tháp này thì thê thảm rồi.

Mọi người nhanh chóng lao ra khỏi tòa tháp Vĩnh Hằng.

- Âm ầm.

Tầng tầng đất sụp xuống, Nhạc Thành quay đầu lại nhìn tòa tháp Vĩnh Hằng đã sụp đổ thành từng mảnh nhỏ, khiến cho hắn rung động vô cùng.

Nhóm người Nhạc Thành nhìn tòa tháp Vĩnh Hằng đang chìm ngấm, trong lòng kinh hãi không thôi.

- Hừ.

Tòa tháp Vĩnh Hằng sụp đổ, nước trong hồ liền tăng vọt lên, tốc độ thật dọa người, một lát sau dưới lòng đất tòa tháp truyền tới thanh âm quỷ dị, tựa như là có vật gì muốn bạo phát vậy.

- Mau rời khỏi nơi này.

Sắc mặt của Nhạc Thành liền trầm xuống, hắn sau đó nhanh chóng gọi phi kiếm ra mà bay lên trên không trung, đưa cả bọn Khiếu Thiên Hổ biến mất.

Nhạc Thành hiện tại đã đạt tới tu vi Tích Cốc kỳ, sau khi đạt tới tu vi Kim Đan kỳ thì không cần ngự kiếm cũng bay được.

- Xoẹt.

Nhóm người Yêu Huyền nghe được lời nói của Nhạc Thành cũng nhanh chóng chạy đi, vừa mới bay lên trên không trung, chỉ thấy một làn gió đánh về phía bọn họ, nguyên một đám giống như sóng lớn không ngừng phóng về phía đỉnh núi.

- Thịch.

Tiếp đó là một tiếng vang thật lớn, Nhạc Thành nhìn thấy tòa núi kia đột nhiên đổ xuống như diên đại thì kinh hãi.

Ba ngày sau bọn người Nhạc Thành mới rời khỏi Vĩnh Hằng cấm khu, khí độc và sương mù sau đó cũng biến mất, mọi người lúc này có thể phi hành trên không trung, mà trong ba ngày này, một lượng nước rất lớn bao phủ toàn bộ Vĩnh Hằng cấm khu, ma thú cũng ào ào chạy ra.

Lần này tiến vào Vĩnh Hằng cấm khu, Nhạc Thành ngược lại không hề hối hận, cuối cùng cũng kiếm được một đồng linh dược, Nhạc Thành ước tính số linh dược này ít nhất cũng phải bán được năm trăm vạn kim tệ.

Lần này đi một chuyến tới tháp Vĩnh Hằng, thu hoạch của Nhạc Thành ngày càng tăng cao, cộng thêm linh dược, hẳn hiện tại đã có hơn hai nghìn vạn kim tệ, đối với con số lớn này, Nhạc Thành cũng hơi khiếp sợ, ở trong Quỷ Uyên sợ rằng chỉ có Dược môn mới có con số này.

Cách tháp Vĩnh Hằng là một sơn động không xa, Nhạc Thành bố trí một cấm chế sau đó khoanh chân điều tức, những người khác cũng đều dưỡng thương. Ba ngày trước đại chiến mặc dù mọi người không ai có chuyện gì nhưng ai cũng bị một số vết thương nhẹ, Nhạc Thành cũng không phải là ngoại lệ.

Nhạc Thành vận khởi Hỗn Nguyên chân Kinh trong người, sau khi chân khí rót vào, toàn thân của hắn nổi lên một màn xanh nhẹ, Nhạc Thành cũng tiến nhập vào trạng thái điều tức, hô hấp trở nên thấp dài trầm ổn, trong đan điền một luồng khí màu xanh không ngừng tản ra.

Bảy ngày sau mọi người đã từ sơn động đi ra thương thế cũng khỏi hẳn, chỉ là trên người bị thương một chút mà thôi.

- Chủ nhân, bây giờ chúng ta đi nơi nào đây.

Tử Điện Mãng nói với Nhạc Thành.

- Mau đi tìm người của Phá Quân bang đi.

Nhạc Thành quay lại nói, hẳn hiện tại ở trong Quỷ Uyên cũng đã hơn ba tháng, còn hơn ba tháng nữa cần phải trở về hợp với người của Phá Quân Bang, hiện tại Nhạc Thành đúng là có bận tâm về đám người Yên Nhiên và Hân Nhi, ở trong Quỷ Uyên có nhiều Đấu Hoàng như vậy, Nhạc Thành thật sự rất lo lắng.

Ở bên trong tiểu trấn Hoa môn, có gần hai trăm người cấp tốc chạy vào trong đó, dáng người vô cùng chật vật, giống như là chạy trốn chết vậy, không ít người trên người còn có vết thương không hề nhẹ.

Hai trăm người này chính là đoàn người của Phá Quân bang, trải qua ba tháng đi vào trong Quỷ Uyên có không ít thể lực muốn gia nhập, thực lực của Phá Quân bang mạnh lên không ít, hai trăm người này tu vi hiện tại toàn bộ đã trở thành nhỏ nhất là nhất tinh Đấu vương, so với các thể lực hạng hai ở Quỷ Uyên cũng không kém bao nhiêu.

- Hân nhi, muội không sao chứ?

Tư Mã Yên Nhiên lo lắng hỏi Tô Hân Nhi.

- Yên Nhiên tỷ tỷ, muội không sao, chỉ là một vết thương nhẹ mà thôi, không có gì đáng ngại.

Tô Hân Nhi cất tiếng nói sau đó lập tức rút ra một viên đan dược nhét vào trong miệng, một lát sau khuôn mặt đã ứng hồng.

- Vậy thì tốt rồi.

Vừa nhìn thấy Tô Hân Nhi, Tư Mã Yên Nhiên đã thở dài một hơi, sau đó lập tức nói với Đỗ Mật Nhi, Nhạc Kiều và Âu Dương Phiên Tình:

- Các người không có chuyện gì chứ, Kiều tử, vừa rồi tử mới chảy máu, tử cảm thấy thế nào?

- Không có chuyện gì, nuốt đan dược vào thì đã tốt hơn rất nhiều.

Nhạc Kiều cất tiếng trả lời.

- Tên Nhạc Thành khốn kiếp này hiện tại không biết ở nơi này để bọn mình phải liệu chết liệu sống.

- Có thể hẳn có chuyện gì đó trọng yếu.

Tư Mã Yên Nhiên cất tiếng nói, nàng có chút bận tâm với Nhạc Thành, ở trong Quỷ Uyên đúng là hỗn loạn, chỉ sợ Nhạc Thành sẽ gặp phải nguy hiểm gì đó, cũng may ở bên cạnh Nhạc Thành có hai con lục giai ma thú nên nàng cũng yên tâm.

- Người kia đúng là cường giả Đấu hoàng, chúng ta phải làm sao bây giờ?

Đỗ Mật Nhi cất tiếng hỏi.

- Năm vị phó bang chủ, không bằng năm vị mang theo một nửa người đi trước, tại hạ ở lại chặn bọn hắn.

Nạp Duy Tư nói với chúng nữ, hẳn biết rằng bang chủ đối với năm người này vô cùng thương yêu, ngàn vạn lần không thể để xảy ra chuyện gì.

- Năm vị phó bang chủ, năm vị nên nghe theo lời của Nạp Duy Tư phó bang chủ, mang theo một nửa đi trước đi, chúng ta ở lại cản bọn họ.

Quách Dương nói.

Đỗ Mật Nhi nói:

- Chúng ta đã đi ba ngày, bọn họ cũng âm hồn bất tán mà đuổi theo, các người mang một nửa không ngần nổi bọn họ đâu, chúng ta cần phải ở tại chỗ, nếu không thì bọn chúng sẽ tiêu diệt từng phần một.

- Không sai, chúng ta ở cùng một chỗ mới có thể chống lại đám cường giả Đấu Hoàng kia, nếu tách ra thì Mã gia sẽ tiêu diệt từng phần.

Âu Dương Phiên Tình nói.

Mã gia chính là một đại gia tộc ở nơi này, phụ cận mấy nghìn dặm ở đây chính là địa bàn của Mã gia, Mã gia cũng chính là thế lực hạng hai ở Quỷ Uyên, ba ngày trước, Phá Quân bang vô tình tiến tới địa bàn của Mã gia, bị người của Mã gia công kích, vốn cái này cũng không kí gì nhưng Mã thiếu gia nhìn thấy Tư Mã Yên Nhiên và chúng nữ xinh đẹp cho nên nảy sinh sắc tâm, quyết bắt lấy bọn họ, vì vậy Phá Quân bang cùng với Mã gia liền nảy sinh đại chiến.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

178. Chương 148 : Hàng Đêm Rên Rĩ Dục Tiên Dục Tử .

Ngay từ đầu, thực lực của Phá Quân bang vẫn hơn Mã gia một bậc nhưng về sau Mã gia xuất hiện một nhất tinh Đấu hoàng khiến cho Phá Quân Bang phải liên tiếp thua trận mà rút lui, Phá Quân bang thực lực cao nhất là Nạp Duy Tư cũng chỉ mới đạt tới Thập Tinh Đấu vương, không có cách nào chống lại cường giả Đấu Hoàng.

Vì vậy Nạp Duy Tư, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình, Tư Mã Yên Nhiên, Nhạc Kiều, Tô Hân Nhi bọn họ phải liên thủ mới chống lại được gã Nhất tinh đấu hoàng kia, trong ba ngày đã giao thủ ba lượt, bọn người của Phá Quân bang đã tổn thất bốn mươi Đấu vương bị thương rất nhiều.

- Mọi người nghỉ ngơi đi, chúng ta chờ chút nữa sẽ đi vào bên trong.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Ở bên trong một cái sân rộng thật lớn, hơn một trăm thân ảnh hiện ra ngưng tụ đấu khí trên không trung, lại có mấy ma pháp sư phong hệ.

Năm người này người nam lớn tuổi khoảng hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi, người mặc cẩm bào, dáng vẻ cũng không tệ, trên người mang theo một khí tức khiến cho mọi người cảm thấy ấn tượng.

Cường giả Đấu Hoàng mặc một bộ đồ hoa phục màu xanh, bộ dáng cũng giống như nam tử mặc cẩm bào, trên người cũng có một khí tức tà tà.

Hai người này chính là người của Mã gia, cẩm bào thiếu niên chính là Mã Thiên Nhai, Thất Tinh đấu vương, còn nam tử mặc hoàng hoa phục chính là tiểu thúc của Mã Thiên Nhai, tên là Mã Vạn Lâm, tu vi nhất tinh đấu hoàng.

- Tiểu thúc, các nàng đang ở phía trước, chúng ta mau chóng đuổi theo.

Mã Thiên Nhai nói với Mã Vạn Lâm, trong mắt hiện ra một vẻ cười cười, tựa như tưởng tượng đến cảnh mấy thân hình tuyệt mỹ kia được hấn chà đạp.

- Người hiện tại mang rất nhiều người của Mã gia đối phó với người của Đấu Khí học viện, lại còn bị thương vong không ít, phụ thân người biết được nhất định sẽ mắng người.

Mã Vạn Lâm nói.

- Tiểu thúc, đây chính là năm cô gái tuyệt sắc đó, thúc đã nhìn thấy người nào xinh đẹp như năm cô gái đó chưa, chẳng lẽ thúc không muốn lấy một trong số bọn họ làm vợ sao, nếu như bắt được, ta ba người, thúc hai người.

Mã Thiên Nhai cười lên.

- Đúng thế, nhưng năm nữ tử này thực lực cường hãn, có ba người đã là Ngũ Phẩm Luyện Dược sư, nếu như bắt được thì không chỉ có được các nàng mà còn có lợi ích với Mã gia.

- Đại thiếu gia, phía trước là Hoa môn trấn không xa, các nàng vừa đi vào bên trong.

Một ngũ tinh đấu vương của Mã gia cất tiếng nói với Mã Thiên Nhai.

- Chúng ta vây quanh Hoa Môn trấn, lần này không để cho bọn họ trốn thoát nữa.

Mã Thiên Nhai cất tiếng nói.

- Không hay rồi mấy vị trưởng lão, Mã gia lại đem người vây quanh trấn.

Một tam tinh đấu vương ở trong Phá Quân Bang tiến lên nói.

Mọi người mau tới khách điểm phía trước tìm chỗ nghỉ ngơi, không ngờ hiện tại Mã gia lại ngoan cố đuổi theo như vậy.

- Chuẩn bị nghênh địch.

Nạp Duy Tư không hề do dự mà nói:

- Chúng ta đi vào trong trấn, có cơ hội là xông ra.

- Chết tiệt, mau đuổi theo.

Âu Dương Phiên Tình chu miệng, thầm oán hận.

Một lát sau, tất cả mọi người của Phá Quân bang đã tập trung trên quảng trường, tiến vào trong trấn.

Hoa Môn trấn chính là thế lực của Mã gia, người của Mã gia vừa đến, một số thế lực ở trong trấn đã gia nhập vào.

Ở trong trấn cư dân nhìn thấy tình huống này thì đã đóng cửa núp vào. Loại chuyện đánh giết ở trong Quỷ Uyên này bọn họ đã gặp nhiều lần, sớm đã trở thành thói quen.

- Đáng chết, chúng ta đi vào trong trấn đã gây nên phiền toái lớn rồi.

Đỗ Mật Nhi bắt đầu nhìn người Mã gia mà nói.

- Không ngờ bọn chúng lại đuổi theo nhanh như vậy.

Âu Dương Phiên Tình tiếp lời mà nói.

- Năm vị phó bang chủ, ta yểm hộ cho năm vị, năm vị đi trước đi, năm người đi trước thì chúng ta cũng không có chuyện gì.

Nạp duy Tư hướng về phía ngũ nữ nhân mà nói. Kỳ thật hẳn đối với năm nữ nhân hồng nhan họa thủy này mà nói thấy rằng bọn họ quá xinh đẹp, nếu như không xinh đẹp như vậy thì người khác cũng không chăm vào Phá Quân Bang.

- Ha ha, năm người đẹp tuyệt sắc, chúng ta lại gặp mặt, như vậy đi, các người hãy theo ta, ta nhất định sẽ hầu hạ các người thật tốt, tuyệt đối không để bị nửa điểm ủy khuất.

Mã Thiên Nhai nói với chúng nữ, trên người xuất hiện một dự vọng.

- Năm người này đi cùng chúng ta, những người khác ta cũng không làm khó dễ nữa.

Mã Thiên Nhai cười cười nói./

- Đáng chết.

Đỗ Mật Nhi cất tiếng nói, bị nhiều người vây quanh như vậy, muốn thoát ra là một chuyện khó với nàng.

- Năm vị phó bang chủ, chúng ta ngăn bọn họ lại, các người tìm cơ hội đi trước đi.

Quách Dương cất tiếng nói.

- Được rồi, chúng ta sợ cái gì, chúng ta là người của Đấu Khí học viện mà.

Nhạc Kiều nói:

- Chúng ta liều mạng.

- Không sai, chúng ta liều mạng với bọn họ, thế lực của bọn họ cũng không hơn chúng ta bao nhiêu.

Tô Hân Nhi cất tiếng nói.

Nhân số của Mã gia bây giờ đã tăng hơn rất nhiều lần, những người vừa mới gia nhập đều có tu vi Đấu Linh và Đại Đấu sư.

- Mấy người đẹp tuyệt sắc, các vị hãy nghĩ cho kỹ đi, có định đi theo chúng ta không, nếu đi theo ta đảm bảo các vị mỗi đêm sẽ được rèn rỉ dục tiên dục tử.

Mã Thiên Nhai nói lại lần nữa.

- Hạ lưu vô sỉ.

Tô Hân Nhi khẽ cất tiếng nói, sau đó trường kiếm của nàng vung lên, mang theo một kiếm mang rất lớn bổ xuống lên trên người của Mã Thiên Nhai, trong ba tháng nay Tô Hân Nhi đã đột phá tới tu vi thất tinh đấu vương, cộng thêm thanh kiếm mà Nhạc Thành luyện chế, đã có thể đối phó với Mã Thiên Nhai.

- Mọi người cùng nhau xông lên, liều mạng.

Nạp Duy Tư hét lớn một tiếng, sau đó hai cánh đấu khí ngưng tụ, một mảng kiếm quang hướng về phía Mã Vạn Lâm.

- Giao Long Khởi Hải.

Nhạc Kiều khẽ thốt lên, sau lưng cũng ngưng tụ hai cánh đấu khí, toàn thân đấu khí bắt đầu trở nên cuộn cuộn giống như là linh xà vậy. Hiện tại Nhạc Kiều cũng đã đột phá tới thất tinh Đấu vương, cộng thêm nhuyển tiên do Nhạc Thành luyện chế, thực lực cũng cao hơn rất nhiều.

- Đi.

Tư Mã Yên Nhiên, Âu Dương Phiên Tình, ba cô gái này cũng ngưng tụ đan hỏa rất lớn, công kích về phía Mã Vạn Lâm.

Đây là lần thứ ba Mã Vạn Lâm giao thủ với mọi người, hai lần trước hẳn cũng không chiếm nhiều ưu thế, hẳn mặc dù là nhất tinh Đấu hoàng cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại ba thập tinh Đấu vương mà thôi, mà ba người này hợp lực đã vượt qua mức độ đó.

Người của Phá Quân bang thấy ba vị phó bang chủ tiến hành công kích thì cũng tấn công về phía người của Mã gia, dù sao Mã gia đấu vương cũng không thiếu, nhân số lại đông, người của Phá Quân Bang cũng gặp bất lợi.

- Thịch

Ở giữa không trung vang lên một tiếng thật lớn, Nạp Duy Tư sau một chiêu đã bị Mã Vạn Lâm đánh bay ra ngoài, khóe miệng có vết máu.

- Xoẹt

Nhuyển tiên của Nhạc Kiều cũng rút ra đâm về phía sau của Mã Vạn Lâm, hốc khẩu của Nhạc Kiều tê rần, đối phó với đấu khí phòng ngự rất khó, thất tinh đấu vương không thể có uy hiếp gì với Đấu Hoàng.

- A...a

Ngay sau đó, Tư Mã Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình cũng trầm mặt xuống, Luyện Dược sư đan hỏa công kích so với Đấu khí và ma pháp công kích mạnh hơn một bậc, không thể khinh thường.

- Ti ti.

Đấu khí cường hãn không ngừng chuyển động, một mảng đấu khí phòng ngự hiện ra trước mặt Mã Vạn Lâm.

- Xoẹt.

Sắc mặt của ba cô gái trầm xuống, một mảng đấu khí tụ ở trước ngực công kích. Ba cô gái kia biết rõ không thể chống lại đối thủ nhưng cũng phải cố gắng.

- Thịch.

Sau đó ba cô gái bị văng ra bên ngoài mấy chục thước.

Một lát sau, trước lực phòng ngự và công kích, ba cô gái hiện tại đã thiệt thòi rất nhiều, ba cô gái sau đó liền đứng lên, lập tức móc một viên đan dược đưa vào trong miệng.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

179. Chương 149 : Một Tên Cũng Không Để Lại .

- Xích.

Nạp Duy Tư một lần nữa vung kiếm quang bổ về phía Vạn Lâm, liên tiếp phải ứng phó sự công kích của mấy người này, Mã Vạn Lâm có một cảm giác không thể dứt điểm được, thân hình công kích cũng bắt đầu run lên, sắc mặt trở nên tái nhợt.

- Chết tiệt.

Nhạc Kiều cất tiếng nói, bóng hình xẹt qua trên không trung, nhuyển tiên trong tay ửng hồng tấn công về phía Mã Vạn Lâm.

- Phụt.

Thân hình của Mã Vạn Lâm nhoáng như thiểm điện ở trên không trung, chưởng mang quần lấy nhuyển tiên của Nhạc Kiều, dùng sức hất lên.

Mã Vạn Lâm ở trên không trung nhìn xuống chúng nữ, Tư Mã Yên Nhiên, Âu Dương Phiên Tình, dùng linh hồn lực công kích.

- Linh hồn công kích.

Tam nữ thần sắc biến đổi, lập tức trên mi tâm hiện ra quang mang chói mắt.

- Xích.

Dưới sự tác động của công kích Linh hồn lực, Mã Vạn Lâm đại biến sắc mặt, đặc biệt là Tư Mã Yên Nhiên ngũ phẩm luyện được sư cao cấp, toàn thân là một khí tức nồng nặc.

- Phụt phụt.

Linh hồn lực công kích của tam nữ nhanh chóng hướng về phía Mã Vạn Lâm, mặc dù lực phòng ngự của Mã Vạn Lâm rất mạnh nhưng vẫn không thể chống lại, một lát sau, quang mang chói mắt, hơn phân nửa linh hồn lực đã xuyên qua đầu khí phòng ngự.

- Phụt phụt.

Ở giữa không trung, Mã Vạn Lâm không cảm thấy dễ chịu chút nào, thân hình lùi về sau mấy thước mà nói:

- Ba cô gái tuyệt sắc này thật cường hãn, không biết ở trên giường có mạnh mẽ như vậy không, ta thật thích.

Nói xong hắt một lần nữa đánh về phía tam nữ.

- Xích.

Một chưởng mang vô cùng lớn ngưng tụ ở trong tay, một lần nữa nghênh hướng tam nữ.

- Không xong rồi.

Nạp Duy Tư cùng với Nhạc Kiều xông lên tuy nhiên bọn họ hiện tại bị thương cũng không nhẹ, mà Tô Hân Nhi muốn tiếp tục công kích Mã Thiên Nhai, Mã Thiên Nhai hiện tại đã rơi vào thế hạ phong.

Tô Hân Nhi tốc độ hơi chậm một chút, Mã Vạn Lâm hiện tại đã công kích tới tam nữ không xa, đầu khí cường hãn cuộn cuộn xông tới, ở trên mặt đất từng phiến đá không ngừng bay lượn.

Sắc mặt tam nữ trở nên trắng bệch, nếu như bị đối phương công kích, ba người bọn mình sẽ phải bị trọng thương.

- Nếu như các nàng xảy ra chuyện gì thì ta sẽ phải đau lòng, may mà ta còn đến tìm kịp.

Một thanh âm quen thuộc truyền đến bên tai của Tư Mã Yên Nhiên, sau đó một đạo hắc ảnh kéo nàng vào trong lòng ngực, tay phải mang theo một thanh sắc chưởng ảnh hướng về phía Mã Vạn Lâm.

- Âm

Ở trên không trung một tiếng nổ thật lớn vang lên, Mã Vạn Lâm giống như là điều đứt dây, văng ra ngoài vài trăm mét mới đứng vững được.

- Sao ngươi lại tới đây?

Tư Mã Yên Nhiên mừng rỡ nhìn người mặc áo đen.

- Ta tìm các ngươi mấy ngày rồi, cuối cùng cũng tìm thấy.

Người mặc áo đen chính là Nhạc Thành, trên đường đi, Nhạc Thành hiện tại phải vất vả mới đuổi kịp người của Phá Quân Bang.

- Nhạc Thành, sao ngươi lại tới đây?

Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tinh hai người nhìn thấy Nhạc Thành thì đầu tiên là cảm thấy mừng rỡ, sau đó thở ra một hơi.

- Biểu ca Nhạc Thành.

- Nhạc Thành.

- Bang chủ.

Tô Hân Nhi, Nhạc Kiều, và Nạp Duy Tư nhìn thấy Nhạc Thành thì vô cùng mừng rỡ.

- Biểu ca, huynh cuối cùng cũng đã đến rồi.

Tô Hân Nhi cao hứng đến bên cạnh Nhạc Thành.

- Làm sao vậy, có chuyện gì đó?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi mọi người, trong mắt hiện ra một tia lạnh lẽo.

- Bang chủ.

Bọn người của Phá Quân Bang nhìn thấy Nhạc Thành thì vội đi tới sau lưng của hắn.

Sau đó mọi người liền đem tình huống vừa qua nói với hắn một lượt, sắc mặt của Nhạc Thành ngày càng trở nên khó coi, trên người có một sát khí lạnh thấu xương.

- Ngươi là ai, dám nhúng tay vào chuyện của Mã gia?

Mã Thiên Nhai nhìn thấy năm nữ tử tuyệt sắc vây quanh Nhạc Thành thì sắc mặt lập tức biến chuyển.

- Mã gia à? Từ nay về sau không còn Mã gia nữa.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Mã Thiên Nhai, trong mắt hiện ra một hàn mang.

Bị Nhạc Thành nhìn, Mã Thiên Nhai không kim được mà rét run, toàn thân trở nên rung chuyển.

- Thiên Nhai, cẩn thận một chút, người này không dễ chạm vào.

Mã Vạn Lâm tiến tới cạnh Mã Thiên Nhai.

- Yêu Huyền, phiền ngươi bảo vệ cho các nàng.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Yêu Huyền, rồi hướng về đám người Yêu Cơ mà nói:

- Yêu Cơ, Khiếu Thiên Tử Long, Thông Thiên, các ngươi mau xông lên giết cho ta, ta muốn tiêu diệt sạch Mã gia.

- Sư.

Nhạc Thành vừa dứt lời thì bốn bóng người xẹt qua, Khiếu Thiên Hổ, Thông Thiên Thử Tử Điện Mãng cùng Cửu Vĩ Linh Hồ lao vào trong đám người của Mx gia. Sau đó từng tiếng kêu thảm thiết vang lên.

- Nạp Duy Tư, Quách Dương các ngươi giết sạch cho ta, một người cũng không để lại.

Nhạc Thành nói với Nạp Duy Tư và Quách Dương, sau đó ngự kiếm lên trên không trung.

- Ngươi, ngươi rốt cuộc là ai?

Mã Thiên Nhai nghe thấy tiếng kêu thảm bốn bề thì hoảng sợ nói.

- Ta là ai thì ngươi không xứng để biết, chỉ có điều hiện tại ngươi phải lập tức chết.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, một mảng thanh mang bắn về phía Mã Thiên Nhai.

- Xích.

Vòng tròn phòng ngự do Mã Thiên Nhai bố trí không ngăn được một chỉ này của Nhạc thành, bị xuyên qua mà ngã xuống mặt đất.

- Sư.

Nhìn thấy Mã Thiên Nhai một chiêu bị đánh chết, Mã Vạn Lâm nhanh chóng chạy tới, đối phương thực lực thật sự quá mạnh, mình không phải là đối thủ.

- Muốn chạy, hừ..

Nhạc Thành quát lên một tiếng, sau đó thủ ấn trong tay biến đổi, một đạo điện quang xoẹt qua.

Đỗ Mật Nhi, Nhạc Kiều, Tư Mã Yên Nhiên, Âu Dương Phiên Tịch thấy cảnh tượng như vậy thì không thể tưởng tượng nổi, thực lực của Nhạc Thành quả thực đã tăng lên rất nhiều.

- Trời ạ, bá phụ và phụ thân mà biết hấn đơn giản đánh chết Đấu hoàng như vậy thì không biết sẽ nói thế nào.

Nhạc Kiều thì thào.

Một hồi sau, Mã gia tổng cộng năm trăm người đã toàn bộ bị giết hại, Mã gia tổng cộng năm trăm người, nửa canh giờ toàn bộ đã bị giết chết.

- Thương thế của các người thế nào rồi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi chúng nữ, ngoại trừ Hân Nhi thì mọi người thoát nạn bị thương rất không nhẹ.

- Không có gì trở ngại.

Đỗ Mật Nhi nói với Nhạc Thành.

- Chúng ta trước hết đi vào, ta chữa thương cho các người.

Nhạc Thành cất tiếng nói với chúng nữ, nếu như không có hấn hỗ trợ chỉ sợ một hai tháng sau chúng nữ vẫn chưa khôi phục lại được.

Tàn cuộc ở bên ngoài Nhạc Thành cũng mặc kệ không để ý tới. Hấn đã nói với Nạp Duy Tư và Quách Dương, xử lý xong thì cùng với đám người Yêu Huyền và chúng nữ rời khỏi.

Sau đó Phá Quân Bang tiến vào một khách điểm, ở nơi này Nhạc Thành từ từ dùng chân khí rót vào người của Tư Mã Yên Nhiên, sau đó không ngừng vận chuyển kinh mạch, sắc mặt của Tư Mã Yên Nhiên từ tái nhợt đã chuyển sang ửng hồng.

Một canh giờ sau Nhạc Thành mới thu hồi chân khí lại, đưa cho Tư Mã Yên Nhiên một viên đan dược.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

180. Chương 150 : - Nhạc Thành, Lạc Nhan, Tại Sao Không Thấy Lạc Nhan.

Ăn Phục hồi đan vào, Tư Mã Yên Nhiên hỏi Nhạc Thành.

Lập tức Nhạc Thành nói với Tư Mã Yên Nhiên chuyện ở tháp vĩnh hằng rồi nói tiếp:

- Thật xin lỗi, ta không ở cạnh người khiến người phải chịu khổ rồi.

- Cái này không thể trách người, không phải người hiện tại đã đến kịp rồi sao?

Tư Mã Yên Nhiên ôn nhu cười nói với Nhạc Thành, đôi mắt to xinh đẹp tựa hồ như muốn chảy cả nước ra vậy.

- Yên Nhiên, nàng xinh đẹp quá.

Nhạc Thành không tìm được mà ôm Tư Mã Yên Nhiên vào trong lòng một mùi hương xông vào mũi.

- Người lại muốn làm gì vậy?

Tư Mã Yên Nhiên ở trong lòng của Nhạc Thành mà cất tiếng nói, ở trong lòng của hắn nàng cảm thấy vô cùng an toàn.

- Người cứ nói đi.

Cảm nhận được bộ ngực cao ngất của Tư Mã Yên Nhiên tựa vào mình, Nhạc Thành liền cảm thấy một luồng lửa nóng, hắn không tìm được cúi xuống hôn lên đôi mắt của nàng.

Hai mắt nàng xinh đẹp như sao, cái mũi tinh xảo, cuối cùng là cái miệng anh đào nhỏ nhắn, Nhạc Thành từ từ trêu đùa Tư Mã Yên Nhiên.

Tư Mã Yên Nhiên so với hắn giống như là một tờ giấy trắng, chỉ là dưới sự trêu đùa của Nhạc Thành nàng cũng cảm thấy một luồng khí nóng phát ra.

Nhạc Thành tham lam hôn lấy cái miệng anh đào của nàng, sau đó luồn tay ra sau lưng của nàng, vuốt ve bờ eo thon, tay trái thì chạm vào cặp mông ngạo nghễ mà khẽ bóp một cái.

- A.

Tư Mã Yên Nhiên không nhịn được mà ôm lấy Nhạc Thành, toàn thân nóng bỏng.

Cảm nhận được phản ứng của Tư Mã Yên Nhiên, Nhạc Thành cảm thấy một mảng lửa nóng, thần thương đã trở nên cứng rắn, lúc này Nhạc Thành không ngừng vuốt ve bờ mông của nàng, sau đó lại mân mê bộ ngực sữa.

- A.

Tư Mã Yên Nhiên toàn thân run lên, toàn thân như muốn tan chảy ra vậy.

- Nhạc Thành, không được, các nàng ở bên cạnh.

Tư Mã Yên Nhiên nói với Nhạc Thành.

- Cái này...aizz...

Nhạc Thành bất đắc dĩ thở dài một hơi, tiểu ny tử này lặn qua lặn lại khiến mình một thân dục hỏa rồi phải kìm lại.

- Nhạc Thành, người mau đi giúp Mật Nhi và Phiên Tình đi, các nàng bị thương không nhẹ đó.

Tư Mã Yên Nhiên nói với Nhạc Thành.

Đúng rồi, cái thứ thô sáp chạm vào người ta lúc này là gì vậy, nóng quá.

- Khụ.

Nhạc Thành bất đắc dĩ ho khan một tiếng rồi nói:

- Được rồi, ta đi giúp các nàng chữa thương.

Nhạc Thành bất đắc dĩ phải rời khỏi phòng của Tư Mã Yên Nhiên, trong lòng thâm lẩm bẩm:

- Xem ra có thời gian mình phải phổ cập tri thức cho nàng mới được.

Đi tới trước gian phòng của Đỗ Mật Nhi, Nhạc Thành gõ cửa:

- Có ai không, ta tới giúp người chữa thương.

- Vào đi.

Ở trong phòng truyền ra thanh âm của Đỗ Mật Nhi, sau đó Nhạc Thành liền tiến vào thì thấy nàng ta đang khoanh chân trên giường.

- Ăn vào đi, thương thế sẽ tốt hơn.

Nhạc Thành đưa cho Đỗ Mật Nhi một viên Phục Nguyên đan.

- Cám ơn.

Đỗ Mật Nhi liếc nhìn Nhạc Thành, nàng cùng với Nhạc Thành ở trong cùng một phòng khiến tim đập dồn dập, trong lòng cảm thấy bối rối.

- Người ngồi xuống, ta vận công trị thương giúp người.

Nhạc Thành nói với Đỗ Mật Nhi, sau đó chần chừ một chút, thủ ấn ngưng lại, một thanh mang tràn lan trên thân của nàng.

Cảm nhận được hai tay của Nhạc Thành đặt sau lưng của mình, Đỗ Mật Nhi không kìm được mà đập tim thình thịch, trong đầu thẩn lẩn bấn:

- Tại sao như vậy, chẳng lẽ ta thích hắn hay sao, tại sao bên người của hắn có nhiều nữ nhân như vậy mà ta lại thích hắn.

- Yên tâm đi, ta sẽ không làm người bị thương.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó rút chân khí vào người của Đỗ Mật Nhi.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành Đỗ Mật Nhi liền ửng đỏ cả khuôn mặt lên, miên man suy nghĩ.

Cô nam quả nữ ở trong cùng một gian phòng tiếp xúc lẫn nhau, hai người ai cũng không nhiều lời, Đỗ Mật Nhi thì xấu hổ với tình huống mập mờ này.

Một lúc sau Nhạc Thành đã rời khỏi gian phòng mà đi tới chỗ của Âu Dương Phiên Tình để chữa thương, hai người này đều xấu hổ giống nhau, trên người của Âu Dương Phiên Tình có một mùi hương nhàn nhạt khiến cho Nhạc Thành cảm thấy khê giạt mình, tuy nhiên sau đó hắn cố gắng đè nén tâm tình xuống.

Cuối cùng, Nhạc Thành lại tìm Nhạc Thành và Tô Hân Nhi, thời gian một ngày cuối cùng cũng trôi qua, ngày hôm sau Nhạc Thành mang mọi người rời khỏi trấn.

Trên đường phải trả qua ba cái trấn nhỏ, Nhạc Thành mang theo đoàn người quét qua những cái trấn này, đây đều là những địa bàn của Mã gia, dưới sự tấn công của Yêu Cơ, Khiếu Thiên hổ, Thông Thiên Thủ, Tử Điện Mãng Mã gia không thể phản kháng.

Mà hiện tại, Nhạc Thành muốn trừ tận gốc Mã gia, Mã gia chỉ có ba nhị tinh Đấu hoàng và một tam tinh Đấu hoàng mà thôi, thế lực này chưa đáng để Nhạc Thành để vào trong mắt.

Diệt trừ Mã gia xong, Nhạc Thành khôi phục vẻ tươi cười, đánh giá tài sản thu thập được từ Mã gia thì khoảng tám trăm vạn kim tệ, số tiền này quả thực khá lớn.

Diệt Mã gia, Phá Quân Bang thu thập không ít thứ tốt, Nhạc Thành đối với người của Phá Quân Bang cũng không keo kiệt, mỗi người đều được phân chia, tài sản của bọn họ hiện tại so với một số tiểu gia tộc còn nhiều hơn.

Phá Quân hiện tại dùng binh khí tốt nhất, ăn uống, mặc những bộ đồ tốt nhất, hơn ba trăm người đều có trũ vật giới chỉ, những thứ này là do Nhạc Thành ở khắp nơi vơ vét được.

Trải qua mấy ngày tiêu diệt Mã gia, Phá Quân Bang cũng đã biết thế lực cường hãn của Bang chủ, cường giả Đấu Hoàng một chiêu đã bị đánh chết, bang chúng đối với bang chủ không thể không cuồng nhiệt hâm mộ.

Đem Mã gia thu thập xong, Nhạc Thành liền tính toán để cho người của Phá Quân Bang được nghỉ ngơi, mà Nhạc Thành lại có chuyện cần nói với đám Nạp Duy Tư.

Ở trong đại sảnh nghị luận của Phá quân Bang, dưới sự phân phó của Nhạc Thành, Quách Dương cùng với Nạp Duy Tư được gọi vào đại sảnh, mọi người mỉm cười với nhau xong liền phân chỗ mà ngồi.

Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Thông Thiên Thủ, bốn người phân biệt với nhau mà ngồi, mà Yêu Huyền thì không thích cảnh tượng này cho nên tự mình đi nghỉ ngơi, Ngũ nữ cũng không xuất hiện.

Ngồi ở trong đại sảnh có tổng cộng mười mấy người, mỗi người ngoại trừ Quách Dương thì đều có tu vi ít nhất là lục tinh đấu vương.

Trong ba tháng này, thế lực của Phá Quân Bang đã tăng lên, Quách Dương đã đột phá tới tứ tinh đấu vương, điều này có quan hệ tới đan dược của Nhạc Thành, mà Nạp Duy Tư thì cũng có dấu hiệu muốn đột phá tới Đấu Hoàng, điều này khiến cho Nhạc Thành cảm thấy mừng rỡ.

Mục tiêu của Nhạc Thành chính là bồi dưỡng đội ngũ có ba trăm đấu hoàng, hẳn nhìn mọi người phía dưới mà nói:

- Các người hiện tại cảm nhận thấy gia nhập Phá Quân Bang thế nào?
- Bang chủ, hiện tại có đuổi ta ra khỏi Phá Quân Bang ta cũng không đi.

Nạp Duy Tư khẽ cười nói.

Những người khác cũng tỏ vẻ chết cũng không rời khỏi Phá Quân Bang, thế lực của Phá Quân Bang so với mấy đế quốc kia còn tốt hơn nhiều.

- Từ hôm nay Phá Quân Bang sẽ đổi tên là Phá Quân vệ, xác nhập vào Phá Quân doanh, Nạp Duy Tư làm phó doanh chủ, Quách Dương đổi từ trưởng lão thành đội trưởng, hiện tại vừa vặn có năm trưởng lão, từ nay về sau, Phá Quân vệ ba trăm người, mỗi người các người quản lý sáu mươi người, chia làm năm tiểu đội.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

181. Chương 151 : Ma Pháp Học Viện .

Đối với chuyện này kỳ thực Nhạc Thành cũng không mừng rỡ lắm, chỉ là Nhạc Thành biết rõ thế lực của mình vốn cùng trọng yếu.

Bởi vì chúng nữ gia nhập Phá Quân Bang chỉ là cho vui cho nên Nhạc Thành cũng không đem các nàng cho chức vị gì, các nàng trở thành ghế khách Phó Doanh chủ, từ nay về sau các nàng cũng có thể tùy tiện nào nhiệt ở Phá Quân doanh.

Trong những ngày kế tiếp, Nhạc Thành ở cùng với chúng nữ vài ngày, mặc dù bế quan nửa tháng nhưng bởi vì Mê ảo trận bị phá hủy một bộ phận, về phần tài liệu tu bổ hẳn cũng chưa tìm ra.

Mà Nhạc Thành hiện tại lưu ý đến tin tức của Hắc Ám Thần điện trong Quỷ Uyên cũng không có tin tức gì, hẳn đành phải sau này trở về Đấu Khí học viện thăm viện trưởng Hàn Giang Đào rồi tính. Đối với Hắc Ám thần điện này, Nhạc Thành tuyệt đối sẽ không bỏ qua, Hắc Ám thần điện dám đụng vào mình như vậy mình dĩ nhiên sẽ không khách khí.

Trong lúc Nhạc Thành bế quan, Quỷ Uyên đã trở nên náo nhiệt, Tam Đại thế lực gồm Dược môn, Hắc La tông và Quỷ Tông đã đại chiến với nhau, Hắc La tông bởi vì tổn hao trong Tháp Vĩnh Hằng nên đã bị Dược tông thôn phệ sạch sẽ, về phần tam tinh đấu tông của Hắc La tông bị một người áo đen thần bí tiêu diệt, sau khi thôn tóm Hắc La tông, Dược môn thế lực đại tăng, lập tức muốn ra tay với Quỷ Tông.

Trong lúc nhất thời bởi vì Quỷ Tông cũng có hai đấu tông, Dược môn không thể nào thôn phệ sạch sẽ, chỉ có thể thu lấy một số địa bàn của Quỷ Tông.

Ở trong Quỷ Uyên, có một số thế lực nhị lưu cũng thừa dịp loạn mà khuếch trương thanh thế, tóm lại hiện tại Quỷ Uyên đã hỗn loạn, mà hiện tại thế lực của Phá Quân Doanh cũng tăng vọt ở trong Quỷ uyên, nhanh chóng tiến vào thế lực Nhất lưu.

Cách Quỷ Uyên không xa chính là Khoa Ốc đế quốc, ở trong một hoàng thất xa hoa, một bạch y nữ tử thân hình thướt tha đang ngồi trong phòng.

Nữ tử này lộ ra một vẻ ưu sầu nhàn nhạt.

- Công chúa, bệ hạ mời công chúa đến gặp hoàng của Tuyết Lâm đế quốc.

Một thị nữ mặc áo màu vàng tiến tới gần bạch y nữ tử mà thi lễ, cung nữ này dáng vẻ cũng không tệ.

- Ta không đi.

Bạch Y nữ tử cất tiếng nói, dáng vẻ tựa như là bất đắc dĩ. Bạch y nữ tử này chính là Mộ Dung Hiểu Hiểu, ngoại trừ nàng cũng không ai có khí chất như vậy.

- Công chúa, bệ hạ hạ thánh chỉ nói người phải đi.

Hoàng y cung nữ cất tiếng nói:

- Bệ hạ nói đám hỏi lần này của Tuyết Lâm đế quốc với Khoa Ốc đế quốc là một việc trọng đại, công chúa nhất định phải đi.

- Được rồi, ta đi, người trước hết bẩm báo với phụ hoàng sau đó chờ ta thay đổi quần áo.

- Ba năm rồi, tên kia có đến không, thực lực Đấu Hoàng, hoặc hắc viễn không thể đạt tới Đấu hoàng, hoặc là hắc đã quên ta, thế nhưng ta vẫn nhớ hắc, nhớ hắc làm thịt nướng....

Mộ Dung Hiểu Hiểu khẽ ngẩng đầu lẩm bẩm.

Ở trong thành trở nên náo nhiệt, Đấu Khí Học viện và Ma pháp học viện tiến hành tỷ thí đã sắp bắt đầu, tất cả mọi người đều suy đoán rằng lần này ai sẽ thắng cuộc, Đấu khí học viện đã thua liền hai năm rồi.

Ở trong ma pháp học viện, trên một quảng trường lớn, lúc này đã có sáu bảy nghìn người, mà ở bên trong thạch bình nổi lên những mộc đài, diện tích cũng kinh người, chỉ sợ rộng tới gần nghìn thước.

Ở bên cạnh là năm vị ma pháp sư, trong đó có một người thân hình rất uyển chuyển, còn có một nữ tử, năm người này đều có tu vi lực cấp ma pháp sư, ở chính giữa là một lão giả tóc trắng, thoạt nhìn thì hắc chính là người có thực lực cao nhất trong năm người, khí tức trên thân thể nồng đậm nhất.

Hôm nay chính là ngày tỷ thí ba năm một lần của hai học viện, hiện tại có một trăm người đứng ở trên thạch bình, ma pháp học viện mười người đứng đầu đã tiên ra.

- Viện trưởng, người xem mười người đứng đầu sẽ là ai?

Một lão giả áo bào màu xanh cất tiếng nói với lão giả áo bào màu trắng.

Vị lão giả áo bào màu trắng này chính là viện trưởng của Ma Pháp học viện, danh tiếng vô cùng cao, lực cấp ma pháp sư đỉnh phong, chỉ còn một chút nữa thôi là đạt tới thất cấp ba ma pháp sư.

Người này cất tiếng nói:

- Mười người đứng đầu thật khó nói, chỉ có điều tuyệt đối có Áo Lý Á, người này đã đạt tới lực cấp ma pháp sư.

- Không sai, năm nay đấu khí học viện của chúng ta nhất định sẽ thắng, xem ra đấu khí học viện sẽ phải thua ba lần liên tiếp.

Một trung niên hán tử đặc ý nói.

- Chúng ta không thể chủ quan được, nghe nói Đấu khí học viện có một người tên là Nạp Duy Tư, đã đạt tới thập tinh Đấu vương.

Kiệt Nhĩ Sâm cất tiếng nói.

Thập Tinh đấu vương vẫn còn kém lực cấp ma pháp sư.

Nữ nhân ngồi bên cạnh cất tiếng nói, nhìn dáng vẻ thì bà khoảng chừng ba mươi bốn mươi tuổi, tuy nhiên vì dưỡng nhan không tệ nên phong vận vẫn còn rất cao.

- Nói cũng đúng, thập tinh Đấu Vương so với lực cấp ma pháp sư vẫn còn kém, lần này lão gia hỏa kia sẽ phải tiếp tục thua.

Kiệt Nhĩ Sâm cất tiếng cười rồi nói:

- Nghe nói mấy tháng nay Yến Hiểu Kỳ tiến bộ rất nhanh phải không?

- Không sai, nữ nhân kia nói.

- Yến Hiểu Kỳ ở trong hỏa hệ ma pháp hiện tại đang xếp thứ nhất, nửa năm trước nàng đã tiến vào năm mươi người xuất sắc nhất, hiện tại đã đột phá vào ma pháp sư cấp năm hậu kỳ.

- Ủ, như vậy lần này nàng ta tiến vào mười người đứng đầu cũng không phải là không thể.

Kiệt Nhĩ sâm cất tiếng nói.

- Chắc chắn là thế, ở trong học viện nàng có lẽ xếp thứ sáu.

Nữ nhân kia nói.

Cuộc tranh đấu của Ma pháp học viện cuối cùng cũng bắt đầu, đầu tiên có một người áo vàng đi lên, người này chính là ma pháp sư thổ hệ cấp năm, ở trong ma pháp học viện bài danh thứ chín.

Lập tức một nữ tử cầm bào tiến tới, chỉ thấy nữ tử này thướt tha nhẹ nhàng, xinh đẹp uyển chuyển, khuôn mặt tinh mỹ, toàn thân là những đường cong lồi lõm mê người, khiến cho không ít nam sinh cũng phải chảy cả máu mũi.

- Các người nói Yến Hiểu Kỳ và Sở Mộng ai sẽ thắng?

- Đương nhiên là Băng mỹ nhân.

- Đương nhiên là Sở mộng.

Một số đệ tử của Ma pháp học viện bắt đầu nghị luận lên.

Băng Mỹ nhân chính là tên gọi của Yến Hiểu Kỳ ở Ma pháp học viện.

- Xích.

Một mảng hồng mang bắn ra từ trên người của Yến Hiểu Kỳ, lập tức một ma pháp lực điên cuồng xuất hiện.

Đối mặt với ma pháp lực của Yến Hiểu Kỳ, hoàng y Sở Mộng cũng cảm thấy run run, lập tức hàn mang chói mắt bao phủ lấy hắn, trong tay một mảng cự đại lực lượng bắn về phía Yến Hiểu Kỳ.

- Xuy.

Hai luồng lực lượng chạm nhau trên không trung phát ra một lực rung động cực mạnh, sau đó đất đá cũng bị xóc lên.

- Phốc.

Thân hình của Yến Hiểu Kỳ liền biến thành một đường vòng cung, một mảng hỏa hệ ma pháp lực ngưng tụ trong tay, không gian xung quanh cũng trở nên nóng bỏng.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

182. Chương 152 : Ngũ Nữ Đột Phá .

- Âm,

Một tiếng vang thật lớn, hỏa cầu khổng lồ từ người của Yến Hiểu Kỳ phát ra công kích về phía Sở Mộng.

- Phụt Phụt.

Sở Mộng thân hình vẫn chưa rơi xuống đất thì đã giống như điều đứt dây, một ngụm máu tươi phun ra, cả người ngã xuống mặt đất, giãy dụa mấy cái vẫn chưa đứng lên được.

Hai chiêu, quá gọn gàng, hai chiêu đã khiến cho một ma pháp sư cấp năm bị thương, các trưởng lão viện trưởng đều khiếp sợ, thực lực này thực sự là quá mạnh.

- Yên Hiểu Kỳ lại tiến bộ, đoán chừng thực lực của nàng hiện tại so với ma pháp sư cấp sáu cũng còn cách không xa.

- Viện trưởng, Yên Hiểu Kỳ gần đây có tiến bộ không thể tưởng tượng nổi, ta tin rằng mấy tháng nữa nàng ta có thể đột phá tới lục cấp ma pháp sư.

Yên Hiểu Kỳ sau khi đánh bại đối thủ xong trên khuôn mặt liền nở ra một nụ cười mà lẩm bẩm nói:

- Đấu khí học viện và ma pháp học viện thi đấu, chỉ cần ta tiến vào mười người đầu tiên thì lúc đó có thể nhìn thấy hắc, với thực lực của hắc hắc là cũng sẽ tiến vào thi đấu.

Yên Hiểu Kỳ sau khi xuống đài xong liền có một trận đấu khác, đối với những trận đấu này nàng cũng không muốn xem, chỉ cần nàng tiến vào mười người đầu tiên là được.

Cuối cùng cuộc tỷ thí ở Ma pháp học viện cũng đã kết thúc, Yên Hiểu Kỳ đã tiến vào mười người đứng đầu, lúc này đây mọi người đều tin tưởng Ma Pháp học viện lần này sẽ có cuộc chiến thắng lần thứ ba liên tiếp với Đấu Khí học viện.

Nửa tháng sau trong một gian mật thất yên tĩnh, một nam tử hắc bào từ từ thở ra một ngụm trọc khí từ đan điền, sau đó hai mắt mở ra, đôi mắt có một mảng tinh quang, lóe lên rồi biến mất, toàn thân tản mát một khí tức cường hãn.

- Không lẽ sắp đột phá tới Kim Đan kỳ rồi sao?

Nhạc Thành cảm nhận được sự biến hóa toàn thân, dĩ nhiên là trong lúc bất giác hắc đã phát hiện ra tu vi của mình có biến hóa, tiến bộ sắp tới Kim Đan Kỳ.

Thu thập một chút xong, Nhạc Thành liền xuất quan, nửa tháng nay, Nhạc Thành đã tu luyện rất tốt ở Mê Ảo Trận, đồng thời còn luyện chế một viên Toàn Cơ Đan. Toàn Cơ đan chính là đan dược cần dùng khi đột phá tới Kim Đan Kỳ, điều này đối với ngưng tụ chân khí rất có tác dụng.

- Chủ nhân, người xuất quan rồi sao?

Nhạc Thành vừa đi ra đại sảnh thì phát hiện ra Yên Cơ, Thông Thiên Thủ và Quách Dương cũng ở bên trong.

- Ủ, Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng đi đâu rồi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, trước khi bế quan, Nhạc Thành đã phân phó cho Khiếu thiên Hổ và Tử Điện Mãng đi tìm Thác Ni Tư.

- Bẩm chủ nhân, bọn họ ba ngày trước đã trở lại, mấy ngày nay bọn họ đã cùng với Phá Quân Doanh tiếp quản địa bàn của Mã gia.

Yêu Cơ cất tiếng trả lời.

- Ủ, lúc bọn họ trở lại, nói bọn họ đi tìm ta một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hắc rời khỏi đại sảnh đi xem chúng nữ.

- Doanh chủ, có phải người muốn đi nhìn xem mấy vị phó doanh chủ phải không?

Quách Dương cất tiếng nói.

- Các ngành hiện tại đã bế quan tới ngày thứ tư rồi.

- Toàn bộ bế quan, có chuyện gì vậy?

Nhạc Thành nổi lên nghi ngờ, tại sao bọn họ lại bế quan toàn bộ.

Lập tức sau đó dưới sự giải thích của Quách Dương Nhạc Thành mới biết được Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên tình sau khi đã bế quan đã phát hiện ra mình có dấu hiệu đột phá, mà Nhạc Kiều Tô Hân Nhi hai nàng cũng cảm thấy vậy.

Tư Mã Yên Nhiên thì bế quan năm ngày trước, nói là cũng có dấu hiệu đột phá.

Nghe thấy tin tức này, Nhạc Thành không cảm thấy kỳ quái, với thiên phú của Đỗ Mật Nhiễm và Âu Dương Phiên tình thì đột phá không có gì là đặc biệt, những người khác cũng được trợ giúp đan dược của mình, hơn nữa thiên phú của họ cũng không kém.

Về phần Nạp Duy Tư, Nhạc Thành cũng cho hắn một chút đan dược, hiện tại hắn cũng đang có dấu hiệu đột phá.

Nhạc Thành vốn muốn đi xem chúng nữ, không ngờ bọn họ lại bế quan toàn bộ, không có cách nào khác hắn đành phải đi thăm Yêu Huyền, chỉ là Yêu Huyền lúc này không nói một lời nào, không biết là suy nghĩ điều gì.

- Người xuất quan rồi sao?

Yêu Huyền nói với Nhạc Thành, Yêu Huyền vốn ở trong phòng thí luyện, thấy Nhạc Thành liền đứng lên.

- Ủ, ta vừa mới xuất quan muốn đi thăm người.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói:

- Ta vẫn còn thói quen ở cùng người một chỗ.

- Chứ không phải người tới thăm vì các vị hôn thê của người đều đang bế quan sao?

Yêu Huyền nói.

- Còn thói quan, còn nửa năm nữa là ta thực hiện xong lời hứa của ta, ta chỉ có thể bảo vệ người nửa năm nữa thôi.

Nhạc Thành nhìn nhìn Yêu Huyền, cũng cảm thấy nửa năm quá ngắn ngủi.

- Người phải rời khỏi ta cũng không giữ, người đã bảo vệ ta nhiều lần rồi, nếu như không có người, ta đã gặp phiền toái rất nhiều.

Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành ánh mắt lộ ra vẻ phức tạp rồi nói:

- Nửa năm sau ta sẽ tự do, lúc đó ta phải quay lại trong tộc, có một số chuyện cần phải giải quyết.

- Kỳ thật ta rất cảm ơn người.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Yêu Huyền. Nhạc Thành biết rõ, nếu như không có Yêu Huyền thì hắn sẽ phải chết rất nhiều lần.

- Cảm ơn ta cái gì, điều này không giống tác phong của người lúc bình thường.

Yêu Huyền trả lời Nhạc Thành.

- Không có gì, tóm lại rất cảm ơn người, từ nay về sau người có chuyện gì chỉ cần tìm tới ta, ta làm được thì nhất định sẽ không từ chối.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó ánh mắt lại di chuyển lên bộ ngực của Yêu Huyền.

- Ta thấy người lúc nào cũng mê đắm mà nhìn ta, ta gặp nguy hiểm đúng là người không thể cứu không được, đồ háo sắc.

Cảm thấy mục quang của Nhạc Thành đang nhìn chằm chằm lên trên ngực mình, Yêu Huyền trừng mắt nhìn hắn.

- Cái này, chỉ cần chuyện không quá khó khăn, ta nhất định sẽ làm được.

Nhạc Thành mỉm cười, sau đó trở lại gian phòng của mình, miễn cho tai họa thê thảm.

- Aizzz, tên sắc quỷ này.

Yêu Huyền nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành mà lẩm bẩm nói:

- Tại sao ta lại không giết hắn, chẳng lẽ ta bị ảnh hưởng bởi linh hồn lực của hắn, hay là....

Nhạc Thành trở lại gian phòng của mình, vài canh giờ sau, Thác Nỵ Tư cùng với Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hổ cũng đã tiến vào.

Thông Thiên Thử nói với Khiếu Thiên Hổ là chủ nhân có chuyện cần tìm ba người bọn họ, cho nên bọn chúng dĩ nhiên phải nhanh chóng trở về.

- Thác Nỵ Tư, địa bàn Mã gia đoạt có thực lực gì, vừa vặn Khiếu Thiên và Tử Long, Yêu Cơ ở đây, có thể toàn bộ tiêu diệt cho ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Thác Nỵ Tư.

- Đại nhân.

Thác Nỵ tư nói:

- Năm thôn trấn đã toàn bộ giết nhận, trong đó có hai thôn trấn đã bị chiêm đoạt tuy nhiên sau đó đã bị chúng ta đoạt lại, mặt khác trong hai tháng này Phá Quân Doanh cũng đã khống chế tổng cộng mười một trấn, hiện tại tổng cộng là mười sáu cái.

- Kiểm tra thôn trấn mà Mã gia đoạt có thực lực gì, vừa vặn Khiếu Thiên và Tử Long, Yêu Cơ ở đây, có thể toàn bộ tiêu diệt cho ta.

- Vâng.

Thác Nỵ Tư nói:

- Đại nhân, hiện tại chúng ta đã có đủ thế lực ở trong Quỷ Uyên, nhân số hiện tại đã đạt hơn ba nghìn, sinh ý của dòng binh trong Quỷ Uyên chúng ta đã chiếm được gần hết.

- Ủ.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Còn chưa đủ, ta gần đây phải trở về Đấu Khí học viện, đến lúc đó ta sẽ để Khiếu Thiên, Tử Long, Thông Thiên, Yêu Cơ lại giúp người, ta hi vọng người có thể phát triển với tốc độ nhanh nhất.

Mặt khác, Phá Quân Doanh cũng phân ra nội doanh và ngoại doanh, nội doanh chỉ cần ba nghìn người có thực lực mạnh nhất, trung thành nhất, sau đó người phát triển ngoại doanh, ngoại doanh, ta giao cho Đồng Đại Ngưu phụ trách.

Nhạc Thành nói.

- Vâng, đại nhân.

Thác Nỵ Tư gật đầu đáp:

- Đại nhân, Đan đường đã được Trần Bưu thành lập, hiện tại nhân số đã là mười bảy người, tất cả đều có tu vi ngoài tứ phẩm luyện được sư, còn có hai ngũ phẩm trung giai và một ngũ phẩm cao giai luyện được sư.

- Ủ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

183. Chương 153 : Mấy Ngày Kế Tiếp, Nhạc Thành Dốc Sức Tu Luyện, Hi Vọng Có Thể Mau Chóng Đột Phá Tới Kim Đan Kỳ, Chuyện Của Phá Quân Doanh Hãn Giao Toàn Bộ Cho Thác Ni Tư Xử Lý.

Bởi vì đại bản doanh của Phá Quân doanh không ở cạnh cho nên lần này Thác Ni Tư chỉ dẫn theo một nghìn người mà thôi, Đồng Đại Ngưu và Trần Bư thì tiếp tục ở trong đại bản doanh, mấy ngày gần đây, Thác Ni Tư, Khiếu Thiên Hổ cùng với Yêu Cơ, Tử Điện Mãng Thông Thiên Thử còn có hơn hai trăm Phá Quân vệ trợ giúp đã tung hoành xung quanh, đương nhiên trong chuyện này Phá Quân vệ và Phá Quân doanh cũng chết một số người, tuy nhiên so với việc tiêu diệt hai thế lực nhị lưu thì số người chết đó không đáng kể.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi, Thác Ni tư đã mang một nghìn nhân mã biến thành một nghìn năm trăm người, một số người mới gia nhập đã trở thành nhân mã nòng cốt.

Ngày thứ nay, thác Ni tư dẫn theo một trăm người quay trở về đại bản doanh, bàn chuyện với bọn người Đồng Đại Ngưu, Khang Minh và Trần Bư.

Mà Nhạc Thành hiện tại tu luyện đã đến ngày thứ sáu, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình lúc này cũng đã đồng thời xuất quan, hai người đều đã đột phá tới ngũ phẩm cao cấp luyện được sư, đây toàn bộ là nhờ thiên phú mà đột phá mà thành, tốc độ này khiến cho Nhạc Thành cũng kinh ngạc.

Nhạc Thành cũng tính toán nếu rảnh rỗi sẽ luyện chế đan dược cho hai người, tốt xấu gì thì hiện tại mọi người cũng là người cùng một nhà, ở lâu Nhạc Thành cũng rất yên tâm với hai nàng, tin rằng với sự phù trợ của đan dược, thực lực của hai nàng sẽ tăng nhanh hơn nhiều.

Ngày thứ tám, Nhạc Kiều cùng với Tô Hân Nhi đã xuất quan, hai nàng đã đạt tới tu vi bát tinh đấu vương, đặc biệt là Nhạc Kiều, nàng chưa từng nghĩ rằng thực lực của mình lại tăng vọt nhanh như vậy, đều là nhờ đan dược do Nhạc Thành luyện chế.

Mấy ngày hôm sau, có hai luồng khí bốc lên trên không trung, hồi lâu mới tản đi.

- Đột phá rồi sao?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hần cảm thấy hai luồng lực lượng này, một luồng chính là đấu khí, một luồng chính là linh hồn lực, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra thì Tư Mã Yên Nhiên đã đột phá tới lục phẩm sơ giai, mà Nạp Duy Tư cũng đột phá tới Đấu Hoàng.

Một lát sau, Nạp Duy Tư cùng với Tư Mã Yên Nhiên đã xuất quan, Nhạc Thành suy đoán hai người này đã thuận lợi đột phá.

Còn hai mươi ngày nữa là ngày chính thức trở về Đấu Khí học viện, Nhạc Thành mang theo Phá Quân vệ và chúng nữ trở lại cũng cần phải số thời gian này.

Về phần Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử, Yêu Cơ, bốn người này Nhạc Thành để lại trong Quỷ Uyên để bọn họ trợ giúp Thác Ni tư phát triển Phá Quân Doanh, chỉ dựa vào một mình Thác Ni Tư thì không cách nào chống lại những thế lực trong Quỷ Uyên kia, chỉ có ở bên cạnh mình mới có thể.

Sau đó Nhạc Thành khởi hành mang mọi người trở về Đấu khí học viện, gần nửa năm nay, Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, thực lực của mình hiện tại đã có hình hài, cộng thêm với việc có bốn con lục giai ma thú, chỉ cần mình đột phá tới Kim Đan Kỳ, sau đó luyện chế đan dược Phá Chương đan giúp bọn Khiếu Thiên Hổ là bọn chúng có thể trở thành thất giai ma thú.

Bốn con thất giai ma thú cùng với thực lực Kim Đan kỳ của mình, đối phó với Hắc ám thần điện không phải là điều quá khó khăn.

Hai trăm người từ từ đi dọc theo đường, sau khi rời khỏi đại bản doanh của Phá Quân doanh xong, trên đường bọn họ cũng gặp một số thế lực nhị lưu, tuy nhiên ai cũng không dám đụng vào bọn họ.

Những tiểu thế lực thấy đoàn người Nhạc Thành thì đều đi đường vòng, miễn cho việc gặp phiền toái.

Trên đường đi, Nhạc Thành cũng không che giấu hành tung, dù sao thể lực của hắn cũng không phải là thể lực bình thường, Tư Mã Yên Nhiên hiện tại đã là lục phẩm sơ giai luyện được sư, tương đương với Đấu Hoàng, Nạp Duy Tư cũng là nhất tinh đấu hoàng, cộng thêm Yêu Huyền âm thầm bảo vệ, không ai dám tới đã tiến đánh.

Đường đi rất thuận lợi, tám ngày sau mọi người đã trở về Đấu Khí học viện, nhìn thấy đấu khí học viện, tất cả mọi người đều có cảm giác đã về đến nhà, mà ngay cả Nhạc Thành cũng không phải là ngoại lệ, trong lòng cũng cảm thấy thân thiết.

Nhạc Thành hiện tại cũng hiểu rõ tại sao đấu khí học viện lại có thể đứng sừng sững ở trong đại thành như vậy, mấy năm qua Đấu Khí học viện bồi dưỡng được rất nhiều học viên, thể lực càng ngày càng mạnh.

Bọn người Nhạc Thành vừa mới đến cửa thì đã được mở cửa lớn ra nghênh đón.

Sau khi tiến vào bên trong đấu khí học viện, Nhạc Thành đã nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc.

- Hàn Nguyệt đạo sư.

Nhạc Thành nhìn Hàn Nguyệt phía trước trong bộ trang phục màu xanh mà nói, đôi mắt của hắn quét quanh những đường cong lồi lõm trên thân hình của nàng.

Không có biện pháp, đây chỉ có thể trách đáng người của Hàn Nguyệt thật sự quá tốt, quá nóng bỏng, bộ trang phục bao tròn lấy thân thể, bộ ngực sữa đứng vững, mơ hồ có thể nhìn thấy khe ngực trắng toát.

Bờ eo nàng nhỏ nhắn như liễu, kiêu đĩnh to tròn, hai chân thon dài, điều này khiến cho người ta như muốn chảy cả máu mũi.

- Nhạc Thành, viện trưởng nói sau khi ngươi trở lại thì lập tức tới tìm ông.

Hàn Nguyệt trừng mắt nhìn Nhạc Thành, người này càng ngày gan càng lớn.

- Hàn Nguyệt đạo sư.

- Hàn Nguyệt đạo sư.

Bọn người Nhạc Kiều và Tô Hân Nhi cũng tiến lên.

Nhạc Thành nhìn thoáng qua Nhạc Kiều, hướng tới khoảng sân nhỏ của viện trưởng Hàn Giang Đào mà đi tới.

Một lát sau, Nhạc Thành đã tới nơi ở của Hàn Giang Đào, sau đó thanh âm của Hàn Giang Đào đã truyền tới:

- Nhạc Thành phải không, mau tới đây.

- Viện trưởng, ta đã về.

Nhạc Thành đi vào đại sảnh thì nhìn thấy Hàn Giang Đào, không khách khí mà đặt mông ngồi xuống.

- Ta biết ngươi đã quay lại, những người khác chỉ sợ vĩnh viễn không thể trở về.

Hàn Giang Đào nói xong liền hít một hơi, mỗi lần phái người tới Quỷ Uyên tu luyện là có một số vĩnh viễn không thể quay về.

- Ta cũng thiếu chút nữa là không về được.

Nhạc Thành nhìn Hàn Giang Đào mà nói:

- Trả cho tại hạ hai mươi vạn kim tệ.

- Cái gì, ta mượn kim tệ của ngươi khi nào.

Hàn Giang Đào nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, hắn nhớ rõ hắn chưa từng mượn tiền Nhạc Thành.

- Viện trưởng đừng giả vờ không biết, chuyện của Đông Phương Lạc Nhan là viện trưởng cố tình chơi tại hạ.

Nhạc Thành liếc nhìn Hàn Giang Đào.

- Cái này...

Hàn Giang Đào mỉm cười nói:

- Ta quen nói với người, bởi vì nhà đầu kia với bản thể của người có quan hệ, nòng ăn đan dược của ngươi, chỉ có điều cũng may trên người ngươi có, nếu không nòng ta bị đối, gia tộc kia sẽ không bỏ qua cho ta.

- Viện trưởng đại nhân, đại nhân cho Lạc Nhan ăn hết đan dược của ta, ta sắp phá sản rồi.

Nhạc Thành đáng thương đưa mắt nhìn Hàn Giang Đào.

- Tên tiểu tử nhà ngươi còn giả bộ.

Hàn Giang Đào trợn mắt nhìn Nhạc Thành mà cười khố nói:

- Ngươi cho rằng ta không biết ngươi ở trong học viện lợi nhuận đan dược nửa tháng đã có đủ hai mươi vạn kim tệ rồi sao, ngươi cũng nên hồi báo học viện mới đúng, còn có Quỷ Uyên Phá Quân doanh của ngươi đã trở thành thế lực nhất lưu, một phen đã tiêu diệt Mã gia và Bạo Phong dong binh đoàn.

- Chuyện này viện trưởng cũng biết sao?

Nhạc Thành nghi hoặc khó hiểu nhìn Hàn Giang Đào, tin tức của lão gia hỏa này cũng thật linh thông, thật là cường hãn.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

184. Chương 154 : Người Quá Độc Ác .

- Nói như vậy, truyền thuyết là sự thật, Bất Tử Thảo thật sự đã ở nơi này, xem ra huyết mạch của Lạc Nhan cũng sẽ đột phá.

Hàn Giang Đào cất tiếng nói.

- Mấy ngày tới chính là cuộc chiến giữa Đấu khí và Ma pháp học viện, ngươi nên chuẩn bị tốt một chút, đến lúc đó nhất định phải thắng.

Hàn Giang Đào cất tiếng nói.

Nhạc Thành nói:

- Viện trưởng, người con chưa cho tại hạ đan dược, tại hạ không đi.

Nhạc Thành không muốn bỏ qua số đan dược này, đây chính là hai mươi vạn kim tệ đó.

- Ngươi dám~

Hàn Giang Đào trừng mắt nhìn Nhạc Thành:

- Ngươi không dự thi, ta sẽ giải tán Phá Quân Doanh, ta xem ngươi làm sao tiếp tục bán đan dược ở học viện.

- Viện trưởng, người thật quá độc.

Nhạc Thành thực sự đã bị Hàn Giang Đào đánh bại, một viện trưởng không ngờ lại vô sỉ như vậy.

Hàn Giang Đào nói:

- Nói lại thì ngươi với Lạc Nhan cũng có quan hệ với nhau, đừng nói là hai mươi vạn kim tệ, cho dù hai nghìn vạn kim tệ nếu ngươi cũng phải cho.

- Viện trưởng, tại hạ cùng với Lạc Nhan có quan hệ gì, có thể nói cho ta biết một chút không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hàn Giang Đào.

- Chuyện này ta cũng không biết có nên cho người biết hay không, người sau này quay về hỏi phụ thân của người đi, hẳn tuyệt đối biết rõ.

Hàn Giang Đào nói:

- Kế tiếp người cần phải chuẩn bị một chút, mấy ngày sau trận đấu với Ma pháp học viện người nhất định phải thắng.

- Rồi cuộc ta cùng với Thần Hoàng tộc có quan hệ gì?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Đúng rồi Nhạc Thành, cao thủ mấy năm nay đều ở trong Phá Quân Bang, ngự hiện tại tìm mười người ở trong Phá Quân Bang đi, ta biết người đối với thực lực của bọn chúng thì hiểu rõ hơn ta.

Hàn Giang Đào nói.

- Được, Nạp Duy Tư đã đột phá tới Đấu Hoàng, Tư Mã Yên Nhiên hiện tại đã là lục phẩm sơ cấp Luyện Dược sư

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Cái gì, Nạp Duy Tư đã tới đấu hoàng? Tư Mã Yên Nhiên đã tới lục phẩm sơ giai.

Hàn Giang Đào hít vào một hơi, những người này thật biên thái.

- Không có chuyện gì tại hạ xin về trước.

Nhạc Thành nói lời từ biệt với Hàn Giang Đào.

- Người này là ai mà ngay cả ta cũng nhìn không thấu.

Nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành, Hàn Giang Đào lẩm bẩm nói:

- Được môn trong Quỷ Uyên hiện tại đã bị Hắc Ám Thần điện khống chế, không bao lâu nữa sẽ đối phó với Cự Thành, đến lúc đó không chừng còn phải nhờ người này hỗ trợ.

Rời khỏi hoa viên của Hàn Giang Đào xong, Nhạc Thành tới chỗ của Phá Quân doanh, vốn Nhạc Thành tính rằng sau khi trở lại Đấu Khí học viện sẽ bế quan, nhưng vì trận đấu với ma pháp học viện cho nên hẳn đành phải chờ đợi.

- Đến ma pháp học viện xem ra có thể nhìn thấy tiểu ny tử kia.

Khóe miệng Nhạc Thành nở ra một nụ cười, đã lâu rồi hẳn không nhìn thấy nàng.

Về phần mười người mà Hàn Giang Đào muốn Nhạc Thành tìm, Nhạc Thành đã xác định sẽ chọn ra Tư Mã Yên Nhiên, Nạp Duy Tư, Âu Dương Phiền Tình, Đỗ Mật Nhi, Tô Hân Nhi, Nhạc Kiều cùng với ba người khác có thực lực mạnh nhất trong Phá Quân vệ.

Ma pháp học viện cùng với Đấu Khí học viện năm năm lại tiến hành tỷ thí một lần, trận đấu dĩ nhiên vô cùng nóng nhiệt, hai lần trước Đấu khí học viện đều thảm bại.

Hiện tại ở trong Cự thành đã xây dựng nên một cái đài, diện tích khoảng hơn hai nghìn thước, hai đại học viện có không ít cường giả, nếu như đài khung quá nhỏ thì không thể nào để họ phát huy toàn bộ được.

Nghe nói lần này đấu khí học viện người dự thi đều nằm ở trong Phá Quân vệ đều này khiến cho vài người cảm thấy kinh ngạc không thôi, tuy nhiên bọn họ ai cũng không cảm thấy không công bằng.

Hiện tại không ít người muốn gia nhập Phá Quân vệ, tuy nhiên chỉ có những người thực lực cao cường mới được nhận.

Về phần thời gian diễn ra trận đấu giữa Đấu khí học viện và ma pháp học viện, sáng sớm cự thành đã tập trung rất nhiều người tới xem thi đấu, mà một số người trong Quỷ Uyên cũng tiến tới đây xem.

Một lát sau ở trong khoảng sân đã có mấy vạn người.

- Xích.

ở trên không trung, một mảng bóng đen tiến đến, rậm rạp chằng chịt, che kín một khoảng không gian lớn.

- Người của Ma pháp học viện đã tới.

Tất cả mọi người đều quay đầu lại nhìn, một lát sau đã đông nghịt người.

Lần này người tới ma pháp học viện không ít, ít nhất cũng có tới hơn hai nghìn người, trận đấu giữa hai học viện, mọi người dĩ nhiên cũng muốn tới đây để trợ uy hò hét, mấy trăm ma pháp sư phong h ệđiềutínể ra.

Những người xung quanh nhìn thấy tràng diện liền không kìm nổi mà kích động, xuất hiện khí phách vô cùng lớn.

- Xích.

Hai nghìn người đã chỉnh tề tiến tới cạnh sân rộng.

Viện trưởng kiệt Nhĩ Sâm ngồi xuống, sau lưng là một số trưởng lão cùng với đạo sư.

- Lão gia hỏa Hàn Giang Đào kia còn chưa tới.

Kiệt Nhĩ Sâm nhìn xung quanh mà cười nói.

- Viện trưởng.

Một trưởng lão bên cạnh cất tiếng nói:

- Hàn Giang Đào sợ mất mặt cho nên không dám tới.

- Ha ha.

Kiệt Nhĩ Đặc mỉm cười nói:

- Lần này lão gia hỏa kia xem ra muốn thua, Đấu khí học viện xem ra vẫn không bằng ma pháp học viện.

Một lát sau, ở trên không trung đã có tiếng xé gió truyền tới, mọi người ngẩng đầu lên thì thấy phía trước là một đám đông đen kịt lằng không mà tiến tới, đằng sau là gần hia nghìn người, mỗi người đều ngưng tụ đũa khí thành đôi cánh.

Theo sau Hàn Giang Đào có một số trưởng lão và đạo sư đi lên trên đài.

- Lão gia này, ta còn tưởng ngươi không dám tới.

Hàn Giang Đào còn chưa ngồi xuống thì Kiệt Nhĩ Sâm đã tiên tới nói, lần này ma pháp học viện có thêm Áo Lý Á là ma pháp sư cấp sáu, muốn đánh bại đấu khí học viện không phải là điều gì khó khăn.

- Nực cười, ngươi cho rằng có thể thắng đấu khí học viện của ta sao?

Hàn Giang Đào liếc nhìn người của Kiệt Nhĩ Sâm, sau đó ngồi xuống bên cạnh hắn.

- Vậy thì chờ xem, đợi tí nữa ngươi sẽ phải tuyên bố Đấu khí học viện không bằng ma pháp học viện.

Kiệt Nhĩ Sâm dĩ nhiên không bỏ qua cơ hội đả kích Hàn Giang Đào.

- Hừ, tuyên bố bắt đầu đi.

Hàn Giang Đào liếc nhìn Kiệt Nhĩ Sâm, thầm nghĩ trong lòng, ta cho lão gia hỏa nhà ngươi tính toán một hồi, đợi chút nữa ta cho ngươi đẹp mắt.

Nếu như không có Nhạc Thành thì Hàn Giang Đào còn bận tâm, tuy nhiên hiện tại thì trong lòng ông lo lắng một chút cũng không có, Nạp duy Tư dù sao cũng là nhất tinh đấu hoàng, cộng với Tư Mã Yên Nhiên là lục phẩm sơ giai Luyện Dược sư, thực lực tương đương với nhất tinh đấu hoàng, còn Nhạc Thành thực lực chân chính của hắn là gì Hàn Giang Đào không biết nhưng hắn cũng biết rằng Nạp Duy Tư không phải là đối thủ của người này.

Một vị trưởng lão của ma pháp học viện tiến ra đọc quy tắc xong, Ma pháp học viện và đấu khí học viện mọi người đều đứng lên.

Theo quy tắc thì có mười trận đấu tất cả, mười trận đấu này mọi người phân biệt mà tỷ thí lẫn nhau, trong trận đấu không được sử dụng quyền trừu ma pháp cũng không được sử dụng ma thú, còn những thứ khác thì không hạn định.

- Biểu ca, huynh xem Hiểu Kỳ tỷ tỷ ở đây.

Tô Hân Nhi nhìn thấy bóng hình xinh đẹp cách đó không xa thì nói với Nhạc Thành.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

185. Chương 155 : Lão Gia Này , Người Thật Hung Ác .

Lần này người dự thi của Đấu Khí học viện đều toàn bộ được Nhạc Thành chọn từ Phá Quân vệ, ngoài hắc , Nạp Duy tư và chúng nữ thì ba người còn lại đều có tu vi bát tinh đấu vương và thất tinh đấu vương.

Trên đài tuyên bố vòng tỷ thí thứ nhất bắt đầu, một thanh niên anh tuấn mặc hoa phục đi lên trên đài, ánh mắt tựa như khinh thường nhìn đám người Đấu khí học viện.

- Mới là ma pháp sư cấp năm mà thôi.

Nhạc Thành nhìn thanh niên mặc hoa phục kia rồi lập tức nói với một người của Phá Quân vệ bên cạnh.

- Vòng thứ nhất ngươi tiến lên, chỉ có thể thắng chứ không thể thua.

Người này chính là một trong ba người Đấu vương mà Nhạc Thành chọn lựa, đánh bại một Ma pháp sư cấp năm không phải là điều gì lớn.

- Vâng doanh chủ.

Người này cất tiếng đáp, sau đó đấu khí của hắn ngưng tụ thành đôi cánh, tung mình lên trên đài.

- Véo.

Chưởng mang trong tay của hắn ngưng tụ, đấu khí bắt đầu tràn ngập.

- Phụt phụt.

Thanh niên mặc hoa phục liền cảm nhận thấy khí tức nồng đậm, sắc mặt của y liền hơi thay đổi, một mảng hoàng mang lập tức tràn ngập ra bên ngoài.

- Mạn Thiên Cuồng ảnh.

Hoa phục thanh niên của Ma pháp học viện liền vung tay lên, uy lực của ma pháp thổ hệ cấp năm vô cùng lớn tỏa ra giữa không trung.

- Ẩn Thiên Chưởng.

Một nồng đậm đấu khí ngưng tụ xung quanh, trên không trung, một chưởng ẩn xuất hiện, tấn công về phía thanh niên mặc hoa phục.

Ẩn Thiên chưởng chính là đấu kỹ địa cấp sơ giai, uy lực vô cùng cường hãn, chỉ có một số người có thiên phú vô cùng mới có thể tu luyện.

- Âm.

Chiêu thứ nhất hai người dùng cứng đối cứng, lập tức hai luồng lực lượng va chạm vào nhau, dây dưa trong nháy mắt sau đó là một thanh âm phá hủy truyền tới, một mảng lực lượng cường hãn tản ra.

Thân hình ở trên không trung được rút lui mấy bước, hoa phục thanh niên của Ma pháp học viện mấy bước sau mới giữ vững được thân hình, vừa mới một chiêu hắn đã không chịu nổi.

- Kiệt Nhĩ Sâm, người này của Ma pháp học viện các người dường như không được tốt lắm.

Nhìn thấy phe mình một chiêu chiếm ưu thế, Hàn Giang Đào dĩ nhiên không bỏ qua cơ hội đả kích.

- Hừ, chỉ mới một chiêu mà thôi, lão gia hỏa này người gấp cái gì.

Kiệt Nhĩ Sâm trừng mắt nhìn Hàn Giang Đào, hai người đã tranh cãi với nhau mấy chục năm rồi mà vẫn không thôi.

Một chiêu đã chiếm thượng phong, hai cánh đấu khí ở trên không trung được kéo lê thành một đường vòng cung, ở trong Quỷ Uyên tôi luyện, tốc độ công kích của người này đã lên rất nhiều lần.

Sau đó một mảng chưởng man lại một lần nữa tấn công về phía thanh niên hoa phục, thân ảnh cũng không hề dừng lại, một lần nữa lao từ trên xuống, tiến tới cạnh đối thủ.

Nhạc Thành nhìn hai người đánh nhau giữa không trung, trong lòng biết rõ phe mình nhất định sẽ chiến thắng, kỳ thực thực lực của hai người chênh lệch v ới nhau cũng không lớn, chỉ là kinh nghiệm cùng với kỹ xảo công kích thì hoa phục thanh niên kia không thể so sánh, Đấu khí học viện hai năm lại phá người vào trong Quỷ Uyên tôi luyện, mặc dù bị tổn thất một số người nhưng những người còn lại qua sinh tử mà tôi luyện thì kinh nghiệm và kỹ xảo đã tăng lên không ít.

- Xoẹt.

Hoa phục thanh niên ngăn trở chưởng mang, vẫn chưa hồi phục lại tinh thần thì toàn bộ công kích đã tới bụng của hắn.

- Phụt phụt.

Hoa phục thanh niên đã bị đánh bay đi mấy chục thước, phòng ngự của ma pháp sư vốn không bằng với đấu sư, một ngụm máu tươi từ người của hắn thổ ra, ngã trên mặt đất, trận đấu này Đấu khí học viện đã chiến thắng.

- Phá Quân vệ tất thắng.

- Phá Quân vệ tất thắng.

Hai trăm người của Phá Quân vệ thấy phe mình chiến thắng thì liền hò reo, bọn họ toàn bộ đều có tu vi Đấu vương, tiếng vang rầm trời, Kiệt Nhĩ Sâm nghe vậy thì kỳ quái:

- Lão gia hỏa này, đấu khí học viện của các người đã đổi tên rồi sao?

- Đây là khẩu hiệu của Đấu khí học viện chúng ta mà thôi, Kiệt Nhĩ Sâm ma pháp học viện của các người lần này không được tốt lắm thì phải.

Trận đấu này Đấu khí học viện đã chiến thắng, tâm tình của Hàn Giang Đào đã trở nên tốt hơn rất nhiều, chuyện Nhạc Thành thành lập Phá Quân vệ Hàn Giang Đào cũng nghe nói, không ngờ Phá Quân vệ lại được hoan nghênh như vậy.

- Còn tới chín trận nữa, người gấp cái gì.

Kiệt Nhĩ Sâm trừng mắt nhìn Hàn Giang Đào.

Sau khi chiến thắng, mọi người liền hô vang, sau đó mọi người khi dứt tiếng hô liền lui lại sau lưng của Nhạc Thành.

Tất cả mọi người nhìn thấy cảnh đánh nhau đặc sắc như vậy cũng kích động, một số người thì lại ủ rũ, mỗi trận đấu giữa hai học viện này đều được đặt cược một số tiền rất lớn.

Mỗi lần đặt cược này là một con số kim tệ rất lớn.

Những người ủ rũ này chính là những người đặt ma pháp học viện thắng cuộc, bởi vì hai lần trước ma pháp học viện đều chiến thắng nên tám phần mười mọi người đều chọn ma pháp học viện.

Sau đó chính là vòng thứ hai, một nữ tử mặc đồ màu trắng mỹ mạo tiên ra, nữ tử này có tu vi ma pháp sư cấp năm sơ kỳ, kết quả Nhạc Thành phái ra một bát tinh Đấu vương, dễ dàng đánh bại nàng.

Trận đấu thứ ba, Ma pháp học viện phái ra một ma pháp sư cấp năm là một thanh niên áo xanh, hiện tại đấu khí học viện tu vi thấp nhất là bát tinh đấu vương, Nhạc Thành liền phái một bát tinh đấu vương đó lên, đồng thời qua năm chiêu đã dễ dàng đánh bại đối thủ.

Thấy đấu khí học viện toàn thắng, không ít người xem liền lớn tiếng mắng, bọn họ nghĩ thầm có phải ma pháp học viện và đấu khí học viện đã thông đồng lẫn nhau hay không mà lại thua thảm như vậy.

Tất cả mọi người của Đấu khí học viện lúc này đã tăng sĩ khí lên cao ngất, Phá Quân vệ đã chính thắng xâm nhập vào nhân tâm.

- Lão gia hỏa, người thật hung ác, người dùng những người thực lực mạnh nhất đối phó với những người tu vi yếu nhất của chúng ta là có ý gì?

Kiệt Nhĩ Đặc thua liền ba trận, sắc mặt liền trở nên khó coi.

- Lão bất tử này, đây chỉ là ba đệ tử yếu nhất của chúng ta mà thôi, ta không vô sỉ như người đâu.

Hàn Giang Đào không khách khí với Kiệt Nhĩ Sâm.

Liên tục chiến thắng ba trận Hàn Giang Đào đã cười tươi như hoa, mà Nhạc Thành, Nạp Duy Tư, Tư Mã Yên Nhiên vẫn chưa xuất hiện, ba người này mà ra trận thì chắc chắn không có vấn đề gì.

Cuối cùng hôm nay đã có thể báo thù.

- Hừ.

Kiệt Nhĩ Sâm dĩ nhiên không tin lời của Hàn Giang Đào, lập tức nói với người bên cạnh:

- Mau cho Yến Hiểu Kỳ sớm lên trường, lần này chúng ta phải thắng.

Vòng thứ tư bắt đầu, Ma pháp học viện liền có một thân ảnh đi lên trên đài, một mỹ nữ vô cùng xinh đẹp.

- Trận này ta đi thôi

Nhìn thấy mỹ nữ uyển chuyển kia đi lên trên đài, Tư Mã Yên Nhiên liền nói với Nhạc Thành, không đợi Nhạc Thành trả lời đã tiến lên trên đài.

- Cái này.

Sắc mặt của Nhạc Thành liền trở nên bất đắc dĩ, hắn nhìn thấy rõ ràng Tư Mã Yên Nhiên đã có một vẻ ghen tuông, nữ nhân ăn giấm chua chính là thứ đáng sợ và nguy hiểm nhất.

- Biểu ca, phải làm sao bây giờ?

Tô Hân Nhiễm à Nhạc Kiều đều bất đắc dĩ nhìn Nhạc Thành.

- Nhìn rồi hãy nói.

Nhạc Thành bất đắc dĩ đành phải chờ đợi, nếu hai nữ nhân này thật sự quá đáng thì mình phải tiến lên ngăn lại.

Một số nam nhân nhìn thấy Tư Mã Yên Nhiên thì đôi mắt sáng rực lên. Yến Hiểu Kỳ cũng thu hút chú mục của rất nhiều người.

Hai nàng ở giữa sân đánh giá nhau một lúc.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

186. Chương 156 : Hai Nữ Nhân Tiến Hành Chiến Tranh .

- Xích.

Một hỏa hệ ma pháp nóng bỏng rung chuyển trước thân hình của Yến Hiểu Kỳ, ở xung quanh một hồng mang liên bao phủ, vô cùng náo nhiệt.

- Đây chính là thực lực chân chính của Yến Hiểu Kỳ, lực giai sơ kỳ ma pháp sư.

Kiệt Nhĩ Sâm cảm nhận thấy khí tức cường hãn trên người của Yến Hiểu Kỳ thì vô cùng kinh ngạc, hẳn nhận ra rằng hiện tại Yến Hiểu Kỳ đã đột phá tới lực cấp ma pháp sư.

Đám trưởng lão của ma pháp học viện cũng trở nên kinh ngạc không thôi, biến thái, người này thật quá biến thái, thực lực cũng tăng thật quá nhanh.

Tất cả các đệ tử của Ma pháp học viện đều hít vào một hơi, lực cấp ma pháp sư, hơn một nửa người ở đây đều cảm thấy cảnh giới này quá cao.

Hàn Giang Đào cùng với một số trưởng lão của học viện cũng biến đổi thần sắc, lực cấp ma pháp sư, dĩ nhiên xứng đáng là đối thủ của Tư Mã Yên Nhiên.

- Xích.

Toàn thân Tư Mã Yên Nhiên bao phủ một luồng bạch quang chói mắt, một khí tức cường đại tràn ngập, không hề kém chút nào so với Yến Hiểu Kỳ. Đan hỏa của Luyện Dược sư so với ma pháp hỏa hệ của Ma pháp sư còn mạnh hơn một phần.

- Lực phẩm Luyện Dược sư.

Kiệt Nhĩ Sâm còn tưởng rằng Yến Hiểu Kỳ phải chắc thắng không thể nghi ngờ, ai biết ở trong Đấu khí học viện lại xuất hiện một lực phẩm Luyện Dược sư, ánh mắt của hắn liền trở nên khó nhìn.

- Phụt.

Trong tay của Yến Hiểu Kỳ là một hỏa diễm vô cùng lớn công kích về phía Tư Mã Yên Nhiên, bóng hình xinh đẹp của nàng khẽ di chuyển, hướng về phía Tư Mã Yên Nhiên mà tấn công.

- Xuy.

Khu vực của Tư Mã Yên Nhiên liền nhoáng lên, một đan hỏa cự đại xuất hiện, thực lực của hai người không khác biệt với nhau lắm, cộng thêm với việc một người là pháp sư, một người là Luyện Dược sư, công kích với nhau nhất thời khó phân thắng bại.

Nhìn lên trên đài, sắc mặt của Nhạc Thành liền biến chuyển, một người là lực phẩm sơ giai luyện dược sư, một người là lực giai sơ kỳ ma pháp sư, lửa đấu với lửa.

Hai người kịch chiến, những người xung quanh cũng liền cảm thấy đặc sắc, lực giai ma pháp sư cùng với lực giai ma pháp sư đều là cường giả, đánh nhau thật đặc sắc, hai đại học viện bồi dưỡng được hai người này quả thực là cường hãn vô cùng.

Một lát sau, khuôn mặt của hai nàng liền trở nên hơi trắng bệch lại, hai người đều cảm thấy đối phương đều vô cùng khó chơi.

- Xuy.

Cuối cùng Tư Mã Yên Nhiên cũng đình chỉ công kích mà đứng ở bên cạnh nói:

- Không đánh nữa, mệt chết ta.

- Chúng ta đánh nữa cũng khó phân thắng bại.

Yến Hiểu Kỳ kỳ quái nhìn Tư Mã Yên Nhiên, nàng cũng cảm thấy hơi thấm mệt.

- Chúng ta đánh tiếp, chỉ sợ có người xông lên.

Tư Mã Yên Nhiên nói với Yến Hiểu Kỳ:

- Người nhìn vị hôn phu của người xem, sắc mặt của hắn so với gan heo còn khó nhìn hơn.

Yến Hiểu Kỳ nhìn về phía Nhạc Thành, đúng là sắc mặt của Nhạc Thành hiện tại không được tốt lắm.

- Người là vị hôn thê của Nhạc Thành, chúng ta đánh tiếp hắn sẽ không chịu được, chỉ bằng ngừng lại.

Tư Mã Yên Nhiên nói.

- Người là...

Nghe thấy khẩu khí của Tư Mã Yên Nhiên, Yến Hiểu Kỳ đã cảm thấy mọi chuyện không bình thường.

- Ta tên là Tư Mã Yên Nhiên, cũng là hôn thê của hắn, ta so với người lớn hơn một chút, từ nay về sau ta gọi người là Hiểu Kỳ muội muội nhé.

Tư Mã Yên Nhiên nói:

- Chúng ta còn đánh nữa, tên kia từ nay về sau không biết còn bao nhiêu hôn thê nữa sẽ xuất hiện, sau này chúng ta phải đoàn kết với nhau.

- Người cũng là...

Yến Hiểu Kỳ biến đổi sắc mặt, lập tức cười cười nói:

- Ta tới bây giờ vẫn chưa có ý định một mình chiếm lấy hắn, từ nay về sau chúng ta đoàn kết cùng nhau.

- Hiểu Kỳ muội muội, ta cũng mới nghe Hân Nhi nói đến muội, người này đúng là đã gạt hai chúng ta, chúng ta không thể bỏ qua cho hắn.

Tư Mã Yên Nhiên nói.

- Đúng thế, phải giáo huấn hắn một chút.

Lập tức hai nàng đều hung hăng nhìn Nhạc Thành.

- Tại sao thế này?

Nhìn thấy hai nàng lúc này còn đánh nhau hăng say mà hiện tại đã nhìn mình như vậy, hai nữ nhân này quả là trở mặt còn hơn cả trang sách nữa, trong lòng hắn bất giác cảm thấy một điều gì đó không ổn.

- Chúng ta đừng đánh, bỏ quyền xuống.

Lập tức hai nàng cười cười, đều đi xuống dưới đài.

- Cái này phải tính làm sao?

Kiệt Nhĩ Sâm khó hiểu.

Hàn Giang Đào nói:

- Ta không vấn đề gì, tùy người tính.

Hàn Giang Đào mỉm cười nói.

- Hừ.

Tư Mã Yên Nhiên đi xuống dưới đài, khi đi ngang qua Nhạc Thành nàng khẽ hừ một tiếng, không liếc nhìn hắn nữa.

Nhạc Thành cũng chỉ có thể bất đắc dĩ mà cười khổ, tuy nhiên chỉ cần hai nàng không đánh nhau là tốt, mọi chuyện sau này rồi tính.

Kế tiếp chính là cuộc tranh tài thứ năm, Nhạc Kiều đấu với một ma pháp sư phong hệ cấp năm, Nhạc Kiều hiện tại có tu vi Bát tinh Đấu hoàng, lại được Nhạc Thành luyện chế Nhuyễn tiên, ngay cả đấu hoàng cũng có thể chống lại.

Lại thắng một trận nữa, trên khuôn mặt của Hàn Giang Đào liền nở ra một nụ cười, chỉ cần thắng một trận nữa là kết cục Đấu khí học viện chiến thắng đã định.

Kiệt Nhĩ Sâm cùng với một trưởng lão của ma pháp học viện liền trở nên khó coi, hiện tại Đấu Khí học viện đã thắng bốn trận, chỉ cần thắng thêm một trận nữa thì ma pháp học viện nhất định phải thua.

Trận thứ sáu, chính là một ma pháp sư cấp năm thổ hệ, lần này Đỗ Mật Nhi xuất hiện, thấy Đỗ Mật Nhi, mọi người của Đấu Khí học viện liền cuồng hô lên.

Liên tục sáu trận, Đấu Khí học viện đã thắng liên tiếp năm trận, vô cùng dễ dàng, Hàn Giang Đào thấy kết cục này thì cũng thở dài một hơi, Đấu Khí học viện xem ra đã chiếm ưu thế lớn.

Những người đặt cược cho Ma pháp học viện lúc này thì lớn tiếng mắng, còn những người đặt cho Đấu Khí học viện thì nở ra nụ cười lớn.

Trận thứ bảy, trận thứ tám trận thứ chín theo thứ tự là Tô Hân Nhi, Âu Dương Phiên Tình, Nạp Duy Tư xuất chiến, kết quả bọn họ đã chiến thắng liên tục. Đặc biệt là Nạp Duy Tư, dùng một chiêu đã chiến thắng một ma pháp sư cấp năm hậu kỳ thủy hệ, điều này khiến cho Đấu Khí học viện trở nên điên cuồng hơn.

- Phá Quân vệ.

- Phá Quân vệ.

Tất cả đệ tử của Đấu Khí học viện đều hô to khẩu hiệu này, từ nay về sau Phá Quân vệ đã xâm nhập vào nhân tâm, mà một số đạo sư trưởng lão cũng trở nên hưng phấn.

Kiệt Nhĩ Sâm lộ vẻ chán chường khó hiểu, Ma pháp học viện lần này đúng là đã thua thảm.

Mà hiện tại Kiệt Nhĩ Sâm chỉ còn hi vọng vào Áo Lý Á, nếu nàng chiến thắng thì dù sao Ma Pháp học viện cũng gỡ gạc được một chút mặt mũi.

Trận đấu cuối cùng đã diễn ra, mọi người đều mong chờ, nếu như trận này Ma pháp học viện thua nữa thì sẽ thật thê thảm.

- Áo Lý Á, người nhất định phải chiến thắng.

Kiệt Nhĩ Sâm cất tiếng nói, Ma pháp học viện không thể bị thất bại.

Áo Lý Á liền tiến lên trên đài.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

187. Chương 157 : Khi Dễ Ta Không Biết Bay Hay Sao?

Rốt cuộc cũng đến phiên Nhạc Thành ra sân, hắn vừa mới tiến ra, chúng đệ tử đã la lớn:

- Phá Quân doanh tất thắng, doanh chủ tất thắng.

Thanh âm đình tại nhức óc vang lên, so với thanh âm trên đài còn to hơn, những người xem xung quanh đều cảm thấy kỳ quái.

- Nhất định ta sẽ thắng người.

Áo Lý Á nhìn Nhạc Thành, sau đó một cường hãn ma pháp lực toát ra.

- Lục cấp phong hệ ma pháp sư sơ kỳ, không tệ.

Nhạc Thành mỉm cười rồi lập tức nói:

- Mau động thủ đi, người ngay cả cơ hội xuất thủ cũng không có.

- Khẩu khí thật ngông cuồng.

Áo Lý Á lạnh lùng nhìn Nhạc Thành, thần sắc trở nên trầm xuống, ma pháp lực xung quanh liền trở nên điên cuồng, cả người từ từ nổi lên trên không trung, trong tay là một cường hãn ma pháp lực công kích tấn công về phía Nhạc Thành.

Cường hãn ma pháp lực xuất hiện, lực cấp ma pháp sư công kích tuyệt đối là đang sợ, tuy nhiên Nhạc Thành vẫn không coi ra gì.

- Người khi dễ ta không biết bay sao?

Nhìn Áo Lý Á trên không trung, Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Âm Dương Kiếm.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành ngưng kết, lập tức ở mi tâm của hắn xuất hiện một mảng trắng sáng, Áo Lý Á còn chưa lấy lại tinh thần thì bờ vai của nàng đã cảm thấy đau nhức kịch liệt, ma pháp lực cũng tiêu tán, ngã xuống mặt đất, trên bờ vai xuất hiện một lỗ máu, nếu Nhạc Thành không lưu tình thì cái lỗ này đã ở trên cổ của nàng.

Lực cấp ma pháp sư thực lực chỉ bằng nhất tinh nhị tinh đấu hoàng mà thôi, không thể nào chống lại được tứ tinh đấu hoàng.

- Thất bại rồi sao?

Nhìn thấy Áo Lý Á ngã xuống, mọi người đều hít vào một hơi, điều này thật khó mà tưởng tượng được.

- Tại sao lại như vậy?

Kiệt Nhĩ Sâm mở to hai mắt như là gặp quỷ vậy, mà ngay cả hắn cũng không nhìn ra Nhạc Thành ra tay thế nào, nhìn thấy Áo Lý Á ngã xuống mặt đất, hắn còn cho rằng mình bị hoa mắt.

Hàn Giang Đào mặc dù biết rõ Nhạc Thành tuyệt đối sẽ thắng nhưng hắn không ngờ Nhạc Thành chỉ dùng một chiêu đã đánh bại một lực cấp ma pháp sư gọn gàng như vậy, mà ngay cả hắn cũng không nhìn rõ Nhạc Thành ra tay như thế nào, đấu kỹ này thật sự quá kinh khủng, chẳng lẽ là thiên giai đấu kỹ.

Hàn Giang Đào chỉ mơ màng nhìn thấy Nhạc Thành dùng một thanh kiếm xuyên qua vai đối phương, hiển nhiên là đã hiểu nhầm Âm Dương Kiếm của hắn là Thiên giai đấu kỹ, chỉ có Thiên giai đấu kỹ trong truyền thuyết mới có thực lực như vậy.

- Phá Quân vệ.

- Phá Quân vệ.

Những người của Đấu Khí học viện bắt đầu trở nên điên cuồng, đặc biệt là người của Phá Quân vệ hiện tại đã sùng bái Nhạc Thành tới cực điểm.

Áo Lý Á hoảng sợ nhìn Nhạc Thành phía trước, trong mắt hiện ra một vẻ không thể tưởng tượng nổi, mình một chiêu đã bị bại trong tay của đối phương, thật không thể tin nổi.

- Kiệt Nhĩ Sâm, cái này ngươi còn gì để nói không? Ma pháp học viện của ngươi càng ngày càng kém, một trận cũng thắng không được.

Hàn Giang Đào cười nói.

- Lão gia này, ngươi cứ tạm thời gác ý đi.

Kiệt Nhĩ Sâm hung hăng trợn mắt nhìn Hàn Giang Đào, tuy nhiên trong mắt lại hiện ra một vẻ chán chường.

Vốn hắn nghĩ rằng Ma pháp học viện có thể chiến thắng ba lần liền tiếp thật không ngờ lại bị Đấu khí học viện thắng liền chín trận, ngay cả Áo Lý Á cũng bị đánh bại trong một chiêu, từ nay về sau hắn cũng không dám gặp người khác nữa.

- Được rồi Kiệt Nhĩ Sâm, ta muốn thương lượng với ngươi một chuyện.

Hàn Giang Đào đã kích xong liền đứng đắn nói.

- Đúng thế, chúng ta nên thương lượng một chút.

Kiệt Nhĩ Sâm nghe thấy lời nói của Hàn Giang Đào thì trở nên chăm chú, lập tức phân phó cho người của ma pháp học viện về trước.

- Nhạc Thành, người cùng ta đi xem ma pháp học viện.

Hàn Giang Đào cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Lão gia hỏa này bảo ta đi ma pháp học viện làm gì?

Nhạc Thành nghi hoặc nhìn Hàn Giang Đào.

- Sư.

Người của ma pháp học viện ngồi trên phi thuyền trở về ma pháp học viện, hai đại học viện lần này tỉ thí với nhau, ma pháp học viện bị thua thê thảm, chắc chắn sẽ là đề tài bàn luận nóng bỏng lúc dư trà hậu tửu.

Sau khi nhìn thấy đám người Ma pháp học viện, không ít người khóc không ra nước mắt, những người đặt cược ma pháp học viện chiến thắng đã hoàn toàn ngây ngốc.

Nhạc Thành dùng phi kiếm theo sát sau lưng của Hàn Giang Đào, bên cạnh hắn còn có hai vị trưởng lão.

Hai người này trước kia Nhạc Thành chưa từng gặp mặt qua, hắn cảm nhận được khí tức trên người của bọn họ cũng là cường giả Đấu Hoàng, hơn nữa thực lực tu vi không hề kém Hàn Giang Đào, ít nhất cũng là cửu tinh Đấu Hoàng.

Nhìn thấy Nhạc Thành đạp phi kiếm mà đi, hơn nữa bộ dạng vô cùng tiêu sái, tất cả mọi người ở Ma Pháp học viện đều lộ vẻ hiếu kỳ, chuyện này thật là kỳ quái, bọn họ chưa từng thấy, ngay cả Hàn Giang Đào cũng kinh ngạc không thôi.

- Sư.

Tâm niệm chuyển động, Nhạc Thành liền hãm tốc độ lại, đồng thời đi tới bên cạnh Yến Hiểu Kỳ, phi kiếm của hắn xẹt qua thành một đường vòng cung, sau đó hắn đã ôm chầm lấy nàng mà bay lên.

- Mau nhìn đi, người mặc hắc bào kia đã ôm lấy băng mỹ nhân của Ma pháp học viện chúng ta.

Có chuyện như vậy sao? Băng Mỹ nhân của chúng ta bị hắn ôm lấy, chúng ta phải đi giáo huấn hắn.

- Hừ, người này một chiêu đã đánh bại Áo Lý Á, người làm thế nào giáo huấn người ta?

- Cá người đừng nói nữa, xem kìa Băng Mỹ nhân bị hắn ôm mà vẫn không hề gãy dựa, thật là kỳ quái.

Nhìn thấy Nhạc Thành ôm Yến Hiểu Kỳ vào trong lòng, tất cả mọi người của Ma pháp học viện liền ngạc nhiên, những người theo đuổi Yến Hiểu Kỳ đều có cảm giác muốn tiến tới giáo huấn Nhạc Thành, tuy nhiên không ai dám tiến lên.

- Người thả ta ra, ở đây có rất nhiều người.

Bị Nhạc Thành ôm vào lòng, Yến Hiểu Kỳ vừa mừng vừa thẹn, nơi này đang có mấy nghìn người nhìn, nàng không khỏi cảm thấy xấu hổ.

- Ta ôm người ra, người sẽ té xuống.

Nhạc Thành ôm chặt lấy Yến Hiểu Kỳ vào trong lòng, hắn cũng mặc kệ hiện tại có bao nhiêu người nhìn mình.

- Tiểu tử này.

Hàn Giang Đào không nhìn thấy Nhạc Thành, còn tưởng hắn không theo kịp, không ngờ hiện tại hắn đang ôm một nữ nhân của Ma pháp học viện vào lòng.

- Người thật đáng ghét.

Yến Hiểu Kỳ dùng đôi bàn tay trắng như phấn đánh vào vai của Nhạc Thành mà nói:

- Tại sao người gạt ta?

- Ta gạt gì người?

Nhạc Thành cổ giả bộ hồ đồ nói, dĩ nhiên hắn đã biết Yến Hiểu Kỳ đã được Tư Mã Yên Nhiên nói cho biết.

- Người còn giả bộ.

Yến Hiểu Kỳ giận lên, lập tức vung đôi tay đánh vào vai của Nhạc Thành:

- Yên Nhiên tỷ tỷ đã nói cho ta biết hết.

- Chuyện này...

Nhạc Thành bị Yến Hiểu Kỳ đánh cho đau đớn liền nói:

- Ta tổng cộng ba năm mới gặp lại người, hiện tại là lần thứ hai, lần đầu tiên gặp mặt ta chưa kịp nói với người.

- Ta không phải tức giận vì người có nữ nhân khác, ta chỉ tức giận vì người không nói cho ta biết trước.

Yến Hiểu Kỳ trừng mắt nhìn Nhạc Thành:

- Từ nay về sau người còn như vậy ta không để ý tới người nữa.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

188. Chương 158 : Được Tiệp Nghi Còn Khoe Mẽ .

Kiệt Nhĩ Sâm cùng với hai trưởng lão còn có một vị lão giả tóc dài xuất hiện, Nhạc Thành nhìn thấy khí tức bọn họ phát ra thì trong lòng cũng cảm thấy nao nao, hai người kia nhất định là thất cấp ma pháp sư.

Mọi người phân tịch mà ngồi xuống, ngay lập tức Kiệt Nhĩ Sâm nói với Hàn Giang Đào:

- Lão gia này, đây là...

Kiệt Nhĩ Sâm nhìn Nhạc Thành mà đánh giá, lần thảo luận này, những người bình thường không thể tiến vào. Kiệt Nhĩ Sâm cũng nhận thấy thanh niên trẻ tuổi này không bình thường.

- Vị tiểu huynh đệ này khuya hôm trước còn tới Ma pháp học viện.

Một vị lão giả tóc dài nói với Nhạc Thành.

- Có điều, chỉ tới thăm một người bạn mà thôi.

Nhạc Thành trong lòng cả kinh, xem ra lần trước mình tiến tới ma pháp học viện vốn tưởng rằng thần không biết quỷ không hay đã bị người khác phát hiện.

Hàn Giang Đào nhìn Nhạc Thành, không ngờ Nhạc Thành đã một lần tới Học viện ma pháp vào giữa đêm tối.

- Hắn là người của Nhạc gia, chuyện này liên lụy tới Nhạc gia cho nên tác cũng mang hắn tới.

- Người của Nhạc gia.

Mọi người kể cả hai ma pháp học viện lão giả tóc dài đều chăm chú nhìn Nhạc Thành.

- Người của Nhạc gia, khó trách một chiêu đã đánh bại Áo Lý Á.

- Được rồi, Kiệt Nhĩ Sâm, người nói gần đây người có tin tức gì?

Hàn Giang Đào cất tiếng hỏi Kiệt Nhĩ Sâm.

- Được môn đã không chế được Hắc La Tông, lại liên hiệp với Quỷ Tông, chuẩn bị tiến đánh Cự Thành.

Kiệt Nhĩ Sâm cất tiếng nói.

Hàn Giang Đào nói:

- Ta cũng nhận được tin tức như vậy, lần này tam đại thế lực liên thủ, sự việc hơi phiền phức.

Kiệt Nhĩ Sâm cất tiếng nói:

- Tam đại thế lực liên thủ ta không sợ, nếu sợ thế lực tam đại liên thủ thì ta đã sớm trừ bọn họ tận gốc, ta nhận được tin tức Được môn đã bị Hắc Ám thần điện khống chế, không biết Hắc Ám thần điện lần này có bao nhiêu người tới đây.
- Cái này tạm thời ta cũng không biết, chỉ là lần này người của Tam Đại thế lực tới đây không ít, xem ra phải kêu gọi người của khu đã tốt nghiệp.

Hàn Giang Đào nói.

- Tam đại thế lực tới đa cũng chỉ có một trăm đấu hoàng, cộng thêm những người khác thì nhiều nhất ba nghìn đấu vương mà thôi, căn bản không phải là đối thủ của Đấu Khí học viện chúng ta.

Kiệt Nhĩ sâm nói:

- Nghe nói trong Quỷ Uyên gần nhất xuất hiện Phá Quân doanh, thế lực tăng trưởng vô cùng lớn, đấu hoàng bình thường không phải là đối thủ, còn có một lực cấp ma pháp sư, thực lực hiện tại cũng đạt tới lực cấp hậu kỳ đỉnh phong, cộng thêm người của Phá Quân Doanh thực lực cũng không tệ cho nên cũng không cần phải lo lắng. Nếu như Hắc Ám thần điện và Phá Quân doanh hai bên liên hợp với nhau thì sẽ gây phiền toái lớn.

- Phá Quân Doanh sao?

Hàn Giang Đào mỉm cười, sau đó liền nhìn về phía Nhạc Thành mà nói:

- Ta cam đoan Phá Quân doanh sẽ không liên hợp với người của Hắc Ám Thần điện, mà sẽ cùng với chúng ta đối phó với Hắc Ám Thần điện.
- Làm sao ngươi biết?

Kiệt Nhĩ Sâm cất tiếng hỏi Hàn Giang Đào:

- Phá Quân doanh có vài người đã iếp cận đấu tông, thực lực của bọn họ mà liên hợp với Hắc Ám Thần điện thì thật phiền toái.
- Ngươi nói mấy người đấu hoàng tiếp cận đấu tông, kỳ thật đó là bốn con lục giai ma thú đỉnh phong.

Hàn Giang Đào trả lời mấy người Kiệt Nhĩ Sâm rồi nói với Nhạc Thành:

- Nhạc Thành, ta nói đúng không, tại sao không phải hai con mà lại có bốn con.
- Về sau thu thập thêm hai con nữa.

Nhạc Thành cất tiếng nói với hàn Giang Đào, không ngờ chuyện gì cũng không gạt được lão gia hỏa này.

- Làm sao ngươi biết?

Kiệt Nhĩ Sâm nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, những chuyện này hẳn phía người không điều tra ra.

- Kiệt Nhĩ Sâm, đầu lĩnh của Phá Quân doanh chính là Nhạc Thành, lục giai ma thú cũng chỉ là ma sủng của hắn mà thôi.

Hàn Giang Đào nói với đám người Kiệt Nhĩ Sâm.

- Cái gì, bốn con Lục giai ma thú là ma sủng của người?

Kiệt Nhĩ Sâm cùng với những người khác kể cả những lão giả tóc dài cũng nhìn Nhạc Thành, điều này thật là khó tưởng tượng, không ngờ có người lại dùng lục giai ma thú làm ma sủng, hơn nữa còn là bốn con.

- Đúng thế, tùy tiện thu thập bốn con ma thú, thực lực cũng không cao.

Nhạc Thành nhân nhạ trả lời, chỉ có bốn con lục giai ma thú mà thôi, hồi hẩn ở hoa hạ, bên người có vài con đỉnh cấp yêu thú, có thể chống lại cao thủ Độ Kiếp kỳ siêu cấp.

- Tùy tiện thu thập mấy con.

mọi người nghe được câu này thì ngây ngốc.

- Hắc Âm thần điện rốt cuộc có bao nhiêu thể lực?

Nhạc Thành hỏi mọi người, chuyện này hẩn cũng đã sớm muốn hỏi Hàn Giang Đào rồi.

- Thể lực của Hắc Âm Thần điện quá cường hãn, năm đó bốn đại nhân cùng với tứ đại thú tộc đều không thể làm gì được Hắc Âm thần điện không biết thực lực của hẩn mạnh bao nhiêu.

Kiệt Nhi Đặc nói:

- Người đã là người của Nhạc gia, như vậy người muốn cùng chúng ta đối phó với Hắc Âm thần điện năm đó tổ tiên của Hắc Âm Thần điện có không ít người mạnh mẽ nhưng đã triệt để thanh trừ, hiện tại tổ tông của người đã không còn nữa, Hắc Âm thần điện cũng không cố kỵ.

Nghe thấy người trẻ tuổi này của Phá Quân doanh, mọi người đều lau mắt mà nhìn, Hàn Giang Đào dẫn dắt hẩn tới, nguyên lai hẩn thật sự do Hàn Giang Đào tới là vì có thực lực này.

Thương nghị một phen, hai đại học viện quyết định sẽ đối phó với Tam đại thể lực, gọi những người đã tốt nghiệp đang sinh tử ở Quỷ Uyên về, về phần Hắc Âm thần điện thì phải do thái thượng của hai học viện ra mặt tru sát là tốt nhất.

Về phần Nhạc Thành sẽ hỗ trợ bốn con lục giai ma thú.

Đối với ban tốt nghiệp của hai học viện, trước kia Nhạc Thành đã nghe qua nhưng không hiểu rõ, ở trong học viện tổng cộng có ba khu, khu tân sinh sau đó là khu chính thức, cuối cùng là khu đã tốt nghiệp, về phần khu tốt nghiệp Nhạc Thành chưa từng nghe bao giờ mà cũng chưa từng nghe đệ tử của học viện nói qua.

Nghe thấy Hàn Giang Đào cùng với Kiệt Nhi Sâm nói với nhau, Nhạc Thành liền rung động với bọn họ, hóa ra Nhạc Thành cho rằng mình có ba trăm Đấu vương đã là rất lớn rồi, nhưng thực sự vẫn không thể sánh với bọn họ.

Lấy đấu khí học viện mà nói, khu chính thức kia cũng đã có mấy nghì đấu vương, thực lực rất không tệ, mà khu tốt nghiệp của Đấu khí học viện thì có tới ba trăm người đã có tu vi Đấu Hoàng, một nửa trong số đó là bát tinh Đấu Hoàng.

Dựa theo quy định của học viện, đến Lục Tinh Đấu vương là coi như có thể tốt nghiệp, có thể rời khỏi, tuy nhiên vẫn có thể ở lại để học thêm đấu kỹ cao thâm, còn có thể tiên vào trong sơn mạch để tu luyện.

Trong ba nghìn người có ba trăm đấu hoàng, những người khác đều có tu vi lớn hơn bát tinh Đấu vương, loại thể lực cường hãn này chính là trước kia Nhạc Thành đặt ra cho mình, hóa ra Đấu Khí học viện cũng có thể lực mạnh như thế.

Ở trong Đấu khí học viện có thể lực cường hãn như vậy, Ma pháp học viện cũng không kém, Ma pháp học viện ở khu tốt nghiệp đã có tới hai trăm tới ba trăm ma pháp sư cấp sáu.

Sau khi rời khỏi Ma pháp hoạm viên, Hàn Giang Đào kéo Nhạc Thành tới nơi ở của hẩn, ngồi ở trong đại sảnh, Nhạc thành hỏi Hàn Giang Đào:

- Viện trưởng, các người đối phó với Hắc Âm Thần điện tại sao phải lôi kéo tại hạ vào?

Hàn Giang Đào liếc nhìn Nhạc Thành nói:

- Người nghĩ rằng ta không biết người có chủ ý nào sao, nếu Đấu khí học viên và ma pháp học viện diệt trừ tam đại thể lực, người có đem Phá Quân doanh thoải mái phát triển, đến lúc đó người có thể khống chế quả Quỷ Uyên, tiện nghi tất cả đều rơi vào người của người.

Nghe thấy lời nói của Hàn Giang Đào, Nhạc Thành cũng không phản bác, nếu như tam đại thế lực bị Đấu Khí học viện và Ma pháp học viện diệt trừ thì Phá Quân doanh cùng với bốn lục giai ma thú hoàn toàn không chế được Quỷ Uyên.

- Biết rằng Đấu khí học viện cùng với Ma pháp học viện sẽ không bị Quỷ Uyên uy hiếp gì, cho nên chúng ta cũng không cần để ý.

Hàn Giang Đào nói.

Nhạc Thành mỉm cười, chuyện này đúng là rất kỳ quái.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

189. Chương 159 : Đột Phá Kim Đan Kỳ .

- Cự thành và Quỷ Uyên đều bị kẹp giữa bởi hai đế quốc, bởi vì Quỷ Uyên rất loạn lạc cho nên hai đại đế quốc mới không đối phó với Quỷ Uyên, nếu như Đấu khí học viện bị Tam đại thế lực quét dọn thì sau này tam đại đế quốc nhất định sẽ xuất binh đánh Quỷ Uyên, đến lúc đó bất kể là Khoa Ốc đế quốc hay là Tuyết Lâm đế quốc thống nhất Quỷ Uyên thì cũng là uy hiếp lớn đối với Cự thành.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nhạc Thành tiếp tục nói:

Một điểm khác chính là ở rong Quỷ Uyên tam đại thế lực cũng chia làm ba, như vậy uy hiếp với cự thành uy hiếp nhiều hơn. Lúc đó không chừng sẽ có một số thế lực quật khởi, thống nhất Quỷ Uyên, đây chính là khối u ác tính, còn nguy hiểm hơn, viện trưởng ta nói có đúng không?

- Tên tiểu tử người thật lợi hại.

Nghe thấy Nhạc Thành giải thích một phen, Hàn Giang Đào cũng trợn mắt há hốc mồm.

- Không sai, người nói đúng, Đấu khí học viện và ma pháp học viện rất lo lắng, chỉ là chúng ta tính rằng sau khi diệt trừ tam đại thế lực xong sẽ cho Phá Quân doanh của người tới thống nhất Quỷ Uyên.

Hàn Giang Đào nói với Nhạc Thành:

- Đây là một đại lễ cho người.

- Hừ, viện trưởng, ông không phải là vì Đấu khí học viện và Ma pháp học viện mà muốn ta thống nhất Quỷ Uyên hay sao, ông chẳng qua chỉ lợi dụng ta mà thôi.

Nhạc Thành nói với Hàn Giang Đào.

- Người đúng là tiểu nhân tình.

Hàn Giang Đào bất đắc dĩ cười cười, không ngờ tâm tư của mình đã bị Nhạc Thành nhìn ra, hắc hắc tiếng nói:

- Ta thừa nhận là ta muốn nhờ người tới khống chế Quỷ Uyên, chuyện này sẽ tốt cho cả hai học viện, chỉ là Quỷ Uyên là khối thịt béo, chẳng lẽ người không muốn ăn?

- Cái này đương nhiên.

Nhạc Thành nói:

- Thậm chí có Đấu khí học viện và ma pháp học viện trợ giúp ta có cơ hội nắm lấy cả Quỷ Uyên, đồng thời lão gia hỏa ông cũng yên tâm, ta đối với Cự Thành không có hứng thú, các ông cứ yên tâm.

- Được rồi, chúng ta quyết định như vậy đi.

Hàn Giang Đào cất tiếng nói, hiện tại hẳn biết rõ, nam nhân này không lâu sau sẽ dương danh trên đại lục.

- Đúng rồi viện trưởng, khu tốt nghiệp ở nơi nào?

Nhạc Thành tò mò với khu tốt nghiệp mà hỏi Hàn Giang Đào.

- Người muốn đi tới khu tốt nghiệp sao?

Hàn Giang Đào cất tiếng hỏi.

- Khu tốt nghiệp ở rặng núi kia, gọi là sơn mạch của Cự thành, cũng chính là phòng tu luyện rất lớn, linh khí nồng đậm ở bên trong mọi người đều tu luyện rất ít khi ra ngoài.

- Chỗ đó cũng có linh khí giống như phòng tu luyện.

Nhạc Thành cũng đã sớm đoán nơi này có quan hệ với phòng tu luyện bởi vì có linh khí, cộng thêm không ít Đấu kỹ của Đấu khí học viện, những người kia cũng không muốn rời đi.

- Viện trưởng, không có chuyện gì thì ngày mai ta sẽ vào trong phòng bế quan.

Nhạc Thành nói với Hàn Giang Đào.

- Trước mắt không có chuyện gì, tam đại thế lực muốn đối phó với cự thành thì cũng phải chờ một hai tháng sau.

Hàn Giang Đào trả lời.

- Đúng rồi viện trưởng, thực lực của Hắc Ám thần điện mạnh thế nào?

Nhạc Thành một lần nữa hỏi, hiển nhiên đã quyết định đối phó với hắc ám thần điện Nhạc Thành cũng muốn biết về nó một chút.

- Thế lực chân chính thâm sâu khó lường, nhưng tóm lại chung quy cũng có năm sáu hộ pháp, mạnh nhất chính là ngũ tinh Đấu tông.

Hàn Giang Đào trả lời:

- Về phần hộ pháp của Hắc Ám thần điện người không cần phải lo lắng, đấu khí học viện và ma pháp học viện có đầy đủ thực lực để đối phó.

- Đấu khí học viện và ma pháp học viện đều có siêu cấp cường giả tồn tại.

Nhìn thấy biểu lộ của Hàn Giang Đào, Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Sau đó Nhạc Thành liền rời khỏi hoa viên của Hàn Giang Đào, thời gian kế tiếp, Nhạc Thành định rằng sau khi đột phá tới Kim Đan Kỳ thì sẽ có thực lực tứ tinh đấu tông, như vậy là đủ để đối phó rồi.

Màn đêm buông xuống, Nhạc Thành nói với chúng nữ một tiếng rồi bế quan.

Sáng sớm ngày hôm sau, Nhạc Thành tiến vào trong phòng tu luyện, cả học viện mọi người hiện tại đều biết Nhạc Thành, vị trưởng lão ở nơi này nhìn thấy Nhạc Thành xong liền nhiệt tình đưa hắn tới phòng chữa thiên, Nhạc Thành cũng không keo kiệt mà cho lão một viên ngũ phẩm sơ giai đan dược.

Ở phòng tu luyện bố trí cấm chế xong, Nhạc Thành bắt đầu tràn ngập linh khí, khoan chân mà tu luyện, ngồi ở trong phòng tu luyện, hắn cảm nhận được một luồng linh khí vô cùn lớn vây quanh mình, khiến cho hắn cảm nhận được sự thoải mái không nói nên lời.

Lấy lại bình tĩnh, Nhạc Thành bắt đầu vận khởi hỗn nguyên chân kinh tâm pháp, lúc này thất khiếu, làn da thậm chí là lỗ chân lông đều có chân khí rót vào.

Được những linh khí này rót vào, Nhạc Thành bắt đầu có một thanh sắc chân khí hình cuả, dĩ nhiên dưới mắt thường không thể nhìn ra. Mà quanh thân thể Nhạc Thành lúc này đã có một cương quyền thanh sắc bao phủ, một lát sau Nhạc Thành đã tiến vào trạng thái tu luyện.,

Ở trong mật thất tu luyện lúc này phát sinh ra biến hóa quỷ dị một lần nữa, ngoại trừ ở trong phòng chữa thiên thì các phòng tu luyện khác hầu như không có linh khí.

Nhạc Thành bế quan, Đấu khí học viện lại xảy ra một chuyện, tin tức Phá Quân vệ chiến thắng toàn bộ đệ tử của ma pháp học viện truyền ra, không ít người nhận được vinh quang, nhiều người muốn gia nhập vào trong Phá Quân vệ.

Mà Phá Quân vệ ngoại trừ điều kiện bên ngoài chỉ thu nhận đệ tử đấu khí học viện điều kiện tiên quyết nữa là trước hết phải gia nhập Phá Quân doanh, khi nào đủ thực lực mới được tiến vào Phá Quân vệ.

Đương nhiên, thực lực học sinh đấu vương muốn tiến vào Phá Quân vệ thì không có vấn đề gì, chỉ là Phá Quân vệ vô cùng hà khắc, điều này cũng khiến cho thành viên của Phá Quân vệ cảm thấy tự hào, mà những người không đủ thực lực gia nhập Phá Quân vệ cũng đành phải gia nhập Phá quân doanh, chờ khi thực lực đủ sẽ tiến vào.

Danh khí của Phá Quân vệ thật sự quá lớn, hiện tại ở khu tân sinh đan dược đã bị Phá Quân vệ lũng đoạn, sinh ý phát triển vô cùng, ngay cả Hàn Giang Đào cũng phải đổ mắt.

Mười ngày sau, Nhạc Thành đã nồng đậm thanh mang ở trong mật thất, một linh khí vô cùng lớn được rót vào cơ thể của Nhạc Thành, hội tụ lại, mang theo một tình trạng khủng bố.

Đan điền của Nhạc Thành bắt đầu lớn lên, một thanh sắc quang mang nồng đậm xuất hiện.

- Sắp đột phá sao?

Nhạc Thành đột ngột mở to hai mắt, chỉ thấy trong mắt quang mang tràn ngập, sau đó hần móc ra một viên đan dược, chính là Toàn Cơ đan lần trước hần luyện chế. Nhạc Thành nuốt Toàn Cơ đan vào trong bụng, ngay lập tức một dược lực vô cùng lớn tràn ngập khắp kỳ kinh bát mạch, chân khí ngày càng trở nên tinh thuần.

- Xích.

Một dược lực tinh thuần chảy về phía đan điền bao tròn lấy nó.

Dưới sự hỗ trợ của dược lực này, hình cầu ở trong đan điền của Nhạc Thành không ngừng xoay tròn, kim sắc quang mang như ẩn như hiện.

Cảm nhận được biến hóa trong cơ thể, khoe miệng Nhạc Thành liền khẽ nở ra một nụ cười, lập tức không chế chân khí chảy về đan điền.

Một ngày sau thanh mang nồng đậm đã toàn bộ che lấp Nhạc Thành.

Một mảng thanh mang chói mắt nổi bật, hiện ra ở trong đan điền, giống như là muốn thoát ra vậy, ngay lập tức Nhạc Thành ngưng kết một thủ ấn kỳ dị, nồng đậm thanh mang liền bị hần hút vào.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

190. Chương 160 : Hắc Động .

Mà ngay cả linh khí cự địa cũng bị hấp thu liên tục, một mảng lớn tiến vào trong cơ thể Nhạc Thành, nay lập tức đan điền của Nhạc Thành trở nên sáng ngời.

- Bành.

Một cỗ lực lớn hiện ra ở trong cơ thể Nhạc Thành, mà đan điền của Nhạc Thành lúc này đã xuất hiện hình cầu kim sắc kim đan, một kim đan vô cùng lớn cũng tràn ngập.

Kim Đan này toàn thân vàng óng, trên đó còn có một số quang huy nhàn nhạt, thoát nhìn vô cùng đẹp và hấp dẫn.

Theo thanh sắc hình cầu này xuất hiện, toàn thân của Nhạc Thành cũng bị một khí tức cuộn cuộn mà cải tạo, thực lực cũng muốn tăng lên, kinh mạch ngày càng thêm chắc chắn, trong đầu hần vầng lên một lúc rồi bắt đầu trong suốt lại.

Một lát sau, Nhạc Thành thở từ đan điền ra một hơi dài, sau đó trợn mắt lên, trước mắt hần tinh quang bắt đầu lập lòe.

- Kim Đan kỳ, sắp đột phá rồi.

Nhạc Thành nhin không được mà mừng rỡ, Kim Đan kỳ chính là trạm kiểm soát của tất cả mọi người ở Tu chân, cả đời không biết có đột phá qua được không.

- Hiện tại linh hồn lực đã mạnh hơn rất nhiều, cũng nên xem ở trong cùng hắc động là vật gì.

Mừng rỡ vì đã đột phá thành công, Nhạc Thành cũng muốn nhìn xem bảo vật ở trong hắc động là gì.

Lấy lại bình tĩnh xong, Nhạc Thành liền nhắm mắt lại, trong đầu hần một linh hồn lực từ từ chảy về, thần thức này chẳng khác nào con mắt của Nhạc Thành, từ từ cảm ứng.

Nhạc Thành cảm nhận được thần trí của mình rời khỏi phòng tu luyện tiến tới một hắc động, hắc động này không lớn tới đa có thể đi một người vào thôi, mà ở chung quanh hắc động này, có một quang mang nhàn nhạt.

Một lát sau, cũng không biết là qua bao lâu, Nhạc Thành một lần nữa tiến vào phân nửa của hắc động, mà lúc này thần thức của Nhạc Thành cũng không khó xuyên qua, chung quanh là một mảng đen kịt, Nhạc Thành chỉ cảm thấy linh khí trở nên ngày càng nồng đậm.

Một lát sau, Nhạc Thành đã xuyên qua khôn cùng hắc động, đứng vào lúc này, xuất hiện ba động khẩu, hần chọn lấy cửa động phía bên trái, trong ba động khẩu thì nơi này chính là nơi phát ra linh khí nồng đậm nhất.

Nhạc Thành mơ hồ cảm nhận được linh khí bảo vật ở năm mươi thước phía trước, tuy nhiên năm mươi thước này Nhạc Thành không thể tiến vào nửa phần.

- Tại sao lại như vậy?

Nhạc Thành không thể hiểu nổi, tại sao chỉ còn năm mươi thước mà mình không thể tiến vào được.

Một lần nữa cố gắng, Nhạc Thành cuối cùng cũng chỉ có thể buông bỏ, xem ra phải chờ tới khi mình đột phá tới Kim Đan kỳ mới có thể xem bảo vật bên trong đó.

- Bên kia là nơi nào?

Đúng lúc Nhạc Thành muốn lùi thần thức về thì ở phía bên phải động khẩu đã khiến hần tò mò, bởi vì Nhạc Thành phát hiện ra ở trong cùng xuất hiện linh khí tràn ngập.

Ngay lập tức Nhạc Thành không thể khống chế được sự hiếu kỳ, tiến vào trong động khẩu đó, hần cảm nhận được một tia sáng xuất hiện, sau đó là một tòa nhà, trong đó có người, chính là phòng tu luyện của ma pháp học viện, Nhạc Thành không ngờ rằng mình đã đưa thần thức tới ma pháp học viện.

Nhạc Thành liền lui về, dù sao không có gì dị thường, ma pháp học viện có rất nhiều cường giả, vạn nhất phát hiện ra thần thức của mình thì thật không tốt.

Sau khi lui về xong, Nhạc Thành liền tiến vào động khẩu chính giữa, bên phải là con đường thông tới ma pháp học viện, vậy còn chính giữa là gì chứ, nhất thời Nhạc Thành không nghĩ ra được. chẳng lẽ là khu tốt nghiệp.

Nhạc Thành nghe Hàn Giang Đào nói, trong sơn mạch của khu tốt nghiệp có linh khí rất lớn, phỏng chừng đây chính là sơn mạch của cự thành, mà Nhạc Thành cũng cảm nhận được sơn động này vô cùng dài, so với đầu khí và ma pháp học viện thì linh khí ở đây cũng không hề kém.

Một lát sau, Nhạc Thành xuyên quan sơn động, đi vào trong một rặng núi vô cùng lớn, ở trong rặng núi này tựa hồ như không có nhà, nhưng Nhạc Thành đồng thời cảm nhận được ở đây có không ít người.

Nguyên bản Nhạc Thành muốn tự mình đi tới khu tốt nghiệp xem xét, nói không chừng linh khí còn nồng đậm hơn so với phòng tu luyện, tuy nhiên hiện tại hắn phát hiện ra mình không cần đi, ở nơi này chỉ có nhiều đấu kỹ mà thôi, đối với Nhạc Thành không có tác dụng.

Đánh giá một phen xong, Nhạc Thành liền đem thần thức lui khỏi sơn mạch khu tốt nghiệp.

- Hô.

Nhạc Thành hít một hơi, dùng thần thức của mình nhìn quanh như vậy thật sự là một chuyện mệt chết người, không thua gì đấu với cường địch một phen.

- Xem ra phải đột phá tới Kim Đan trung kỳ mới biết được bên trong có gì.

Nhạc Thành thì thào nói:

- Mặc kệ tiếp tục tu luyện.

Nhạc Thành không bỏ lỡ thời gian ở trong phòng tu luyện, vận chuyển hỗn nguyên chân kinh tâm pháp nhanh chóng lan truyền khắp cơ thể của mình, linh khí một lần nữa ngưng tụ rồi tiến vào trong cơ thể của hắn.

Ở Dược thành trong Quỷ Uyên, tro một mặt thất, lúc này có hai hắc y nhân đang khoanh chân ngồi, trước mắt là một thi thể bị cắn nát, hai người này chính là hộ pháp của Hắc Âm thần điện, thập tam hộ pháp và môn chủ Công Tôn Báo.

- Thập Tam, thương thế của người thế nào rồi?

Thập Nhất hộ pháp hỏi Thập tam, chuyện ở Tháp Vĩnh Hằng thập tam đã nói cho hắn biết.

Thập Tam hộ pháp cất tiếng nói:

- Không tệ, không ngờ cuối cùng lại xuất hiện một thần hoàng tộc hộ pháp, thập nhị bị nàng ta đánh chết.

Nhớ tới cảnh thập nhị bị đánh chết, Thập tam hộ pháp tràn đầy hận ý.

- Là người của Thần hoàng tộc chúng ta đáng lẽ phải sớm nghĩ đến chuyện nàng ta có ngọc giản hộ vệ, hiện tại Bất Tử Thảo đã bị người của Thần Hoàng tộc lấy được, nếu như cấp trên mà biết thì nhất định sẽ trách móc chúng ta.

Thập Nhất hộ pháp nói.

- Vậy phải làm sao bây giờ, chúng ta đã tận lực?

Thập Tam hộ pháp tức tối hỏi.

- Bất Tử Dược bị Thần hoàng tộc lấy được chúng ta đều có trách nhiệm, ta đã thông báo cho thập tứ, còn có thập ngũ nữa tới, ta tin rằng có đủ bọn chúng thì chúng ta có thể tiến đánh cự thành.

Thập Nhất hộ pháp cất tiếng nói.

- Chỉ cần chúng ta bắt được tên tiểu tử nhạc gia có hoàng long thân thể kia thì sẽ đoái công chuộc tội.

- Công Tôn Báo, chuyện ta nói người sắp xếp thế nào rồi?

Thập Nhất hộ pháp hỏi Công Tôn Báo ở bên cạnh.

- Khởi bẩm hai vị hộ pháp, ta đã thu tóm Hắc La tông và Quỷ Tông, Quỷ Tông Đã đáp ứng phái hai đấu tông tới giúp chúng ta đánh chiếm Cự Thành, những thế lực khác đều đã quy phục chúng ta.

- Ủ, không tệ.

Thập Nhất hộ pháp hơi cười nói, thế lực này đã vô cùng mạnh mẽ, cộng thêm bốn người bọn họ thì có tới tám đấu tông và bốn trăm đấu hoàng, thực lực như vậy tiến đánh cự thành không có vấn đề gì.

Chu gia ở Dược thành nửa năm gần đây đã rời khỏi, từ khi biết Công Tôn Báo làm môn chủ của Dược môn, mọi người đã thấy Chu gia đã rời đi rất xa, nghe nói Công Tôn Khang trong lễ đính hôn đã bị giết chết, việc này có quan hệ với Chu gia, cho nên mọi người phải tránh đi.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

191. Chương 161 : Chu Hàm Ủy Khuất .

Hiện tại Chu gia đã bắt đầu trở nên suy tàn.

Chu gia trước kia náo nhiệt bao nhiêu thì bây giờ trở nên điêu tàn bấy nhiêu, những gia tộc có quan hệ tốt với Chu gia, không ai được đẹp mặt.

- Đại ca, ta muốn tách ra nửa gai sán, Chu gia đã như vậy, ta cũng không muốn bị không may cùng.

Chu Uẩn ngồi ở giữa đại sảnh nói với Chu Đình.

- Đúng thế đại ca, hiện tại Chu gia còn một chút gia sản, chúng ta muốn ra ở riêng, nếu không chúng ta sau này cũng bị hại chết, từ nay về sau không chừng phải đi đầu đường xó chợ để xin cơm.

Lưu thị cũng ở bên cạnh nói.

Chu Đình nhìn đệ đệ và đệ muội của mình mà nói:

- Phụ thân trước khi giao Chu gia cho ta có nói, hần nói tuyệt đối Chu gia không thể tán ra, nếu như các người ra ở riêng, ta sẽ phụ lòng phụ thân.

- Đại ca, nếu như không bởi vì người kia trà trộn vào Chu gia, nếu như không phải Chu Hàm mang tên sát tinh kia tới thì Chu gia bây giờ có trở nên như vậy không?

Chu Uẩn nói.

Lưu thị nói:

- Chu gia chúng ta hiện tại sắp bị hủy chính là do tên sát tinh mà Chu Hàm mang tới.

- Các người sao lại có thể nói như vậy, Hàm Nhi mang hần trở về cũng không sai, nếu như không phải là nhờ Nhạc Thành thì Chu Tuyết đã bị người ta lợi dụng, các người tại sao không nói đến Chu Yến và Chu Chấn, chỉ vì hai người bọn họ thông đồng với Công Tôn gia.

Chu Đình cả giận nói.

Đối với đám hối thất bại của Công Tôn Khang đối với Chu Tuyết, Chu Đình tuyệt đối không oán hận Nhạc Thành, dù sao tất cả đều là do bị người ta lợi dụng mà thôi.

- Đại ca, bất kể thế nào Chu Gia hiện tại tình huống huynh cũng thấy, nếu như huynh không đồng ý cho chúng đệ ra ở riêng vậy thì hãy đem Chu Hàm trục xuất ra khỏi Chu gia, bởi vì tình hình của Chu gia hiện tại tất cả đều là do Chu Hàm.

Lưu thị nói với Chu Đình.

Mới đầu Lưu thị và Chu Uẩn còn sợ hãi Nhạc Thành quay trở lại Chu gia cho nên còn khách khí với Chu Hàm, nhưng hiện tại bọn họ thấy Công Tôn báo làm môn chủ của Dược môn, tên Nhạc Thành kia hơn phân nửa đã bị Công Tôn Báo giết cho nên không còn e dè gì nữa.

- Đại bá, người cũng thấy đây rõ ràng đều là tiên nha đầu Chu hàm gây nên, nàng ta vốn dĩ không phải người của Chu gia.

Chu Yến một lần nữa cất tiếng nói.

- Chu Yến, người...

Chu Đình hung hăng nhìn Chu Yến, hận không thể tát cho nàng ta hai cái bạt tai.

- Đại bá.

Chu Chấn cũng đứng lên nói:

- Chúng ta sau này không thể đi đầu đường xó chợ để xin cơm, đại bá xin người hãy phân chia gia sản.
- Các người muốn quyết tâm phân chia Chu gia ra!

Chu Đình hưng hăng nhìn vào đám người Chu Uẩn, phân Chu gia ra hẳn dĩ nhiên là không muốn, thân là gia chủ của Chu gia, Chu gia nếu như giản tán thì hẳn hính là tội nhân.

- Phụ thân, con đi thôi, con đi thì sẽ tốt hơn.

Chu Hàm cất tiếng nói, trong mắt nàng đã hiện ra một vẻ utor át.

Nguyên bản Chu Hàm ở Chu gia đã là một ủy khuất rất lớn, thần sắc trở nên tiêu tụy hơn rất nhiều, một thân tuyệt mỹ như vậy mà rất cô đơn.

- Tam muội, muội tại sao lại có thể nói như vậy, ta biết rõ muội vì chuyện của Công Tôn gia mà trách mình, tuy nhiên tất cả chuyện này không liên quan tới mình, nếu như không như vậy thì sau này ta sẽ bị tổn thương rất lớn.

Chu Tuyết nói với Chu Hàm.

Chuyện Công Tôn gia kết thông gia với Chu gia thất bại, Chu Tuyết vì điều này mà cũng đau lòng trong một thời gian ngắn, tuy nhiên về sau khi suy nghĩ cẩn thận lại, nàng thấy chuyện này còn tốt cho mình, có lẽ mình theo đuổi danh lợi đã là sai lầm, lúc trước không nên đính hôn với Công Tôn Khang, nếu không sẽ biến thành công cụ của hắn.

- Chu Uẩn, người muốn phân chia Chu gia ra thì cứ như vậy đi, dù sao thì sau khi chết ta sẽ thĩnh tội với phụ thân.

Chu Đình uể oải nói.

- Phụ thân, Chu gia là tâm huyết của người, người cũng không thể để Chu gia bị tiêu tán.

Chu Tuyết nghe thấy lời nói của phụ thân thì vội vàng khuyên nhủ.

- Tuyết Nhi, cứ như vậy đi.

Lòng của Chu Đình tựa như đa nguội lạnh, Chu gia duy trì lâu như vậy đã khiến y mệt chết.

- Đại ca, huynh đã đồng ý rồi sao, vậy đi sau này đệ với Chu gia không còn quan hệ gì nữa. Những điều khác đệ không cần, chỉ cần tửu quán và sinh ý của Chu gia là được.

Chu Uẩn cất tiếng nói.

- Nhị thúc, hiện tại sinh ý đan dược của Chu gia còn có lợi nhuận, đây là do cả Chu gia chèo chống, một mình thúc lấy cũng không công bằng.

Chu Tuyết cất tiếng quát, Chu gia sinh ý Chu Tuyết hiểu rõ nhất, việc buôn bán của Chu gia mặc dù đã giảm sút nhưng vẫn có lợi nhuận rất lớn.

- Chu Tuyết, ngay cả đại trách chúng ta cũng không có đó.

Lưu thị cất tiếng nói:

- Đại trách của Chu gia giá trị rất lớn.

- Nhị thẩm, vậy thì chúng ta trao đổi, chúng ta muốn sinh ý đan dược, những thứ khác toàn bộ thuộc về các người thế nào?

Chu Tuyết nhìn lưu thị, chỉ cần người có đầu óc là thấy sinh ý đan dược của Chu gia quý giá hơn nhiều.

- Cái này.

Lưu thị bị Chu Tuyết hỏi ngược lại như vậy thì nói không ra lời, sắc mặt cũng trở nên thiếu tự nhiên, nàng cũng biết nếu như lấy toàn bộ sinh ý đan dược của Chu gia thì Chu gia sẽ chỉ còn lại cái xác mà thôi, sớm muộn gì cũng suy tàn.

- Tuyết Nhi, bọn họ thích sao thì cứ như vậy đi.

Chu Đình nói xong liền quay khỏi đại sảnh.

Nhìn thấy Chu Đình rời khỏi, Chu Uẩn liền tỉnh lại, chuẩn bị ra ở riêng.

- Nhạc Thành, ta rốt cuộc có nên hận người không, vì tỷ tỷ và mình ta đáng lẽ ra nên cảm ơn người, nhưng người biến Chu gia thành như vậy, bây giờ ta có nên hận người hay không?

Chu Hàm lẩm bẩm nói.

Ở trong đấu khí học viện, trưởng lão phụ trách phòng tu luyện lại một lần nữa nói với Hàn Giang Đào.

- Viện trưởng phòng tu luyện lại một lần nữa mất đi linh khí, chỉ còn phòng chữ thiên là có, thật sự rất quý dị.

Hàn Giang Đào nói:

- Tại sao lại như vậy, hiện tại cũng không có thời gian để ý, hình như Nhạc Thành đang bế quan tu luyện phải không, người nói hắc lập tức đình chỉ và xuất quan, ta có chuyện tìm hắc.

- Viện trưởng, ta thấy ông nói rất đúng, toàn bộ linh khí đều tràn ngập vào trong phòng tu luyện của Nhạc Thành.

Vị trưởng lão kia cất tiếng nói.

- Thật không?

Hàn Giang Đào nói:

- Hiện tại cứ vậy đi, sau này ta sẽ hỏi hắc, người lập tức gọi hắc cho ta.

Sau khi vị trưởng lão kia rời đi, Hàn Giang Đào liền nghỉ hoặc.

- Chẳng lẽ lại có viên cổ ma thú tiến hóa hay sao?

Phụ trách phòng tu luyện sau đó tiến tới gian phòng chữ thiên gọi Nhạc Thành:

- Nhạc Thành, hiện tại viện trưởng có việc tìm người.

Cảm nhận thấy linh khí của đấu khí học viện tràn ngập ở đây, vị trưởng lão kia nghỉ hoặc không thôi.

Nhạc Thành khoanh chân ngồi, lập tức thủ ấn trong tay biến hóa, quanh người là một quang mang nồng đậm, một chân khí tinh thuần chảy khắp kỳ kinh bát mạch, sau đó hắc thở ra một hơi dài.

Hai mắt hắc trợn lên, hai sợi tinh quang giống như ánh sao trong bóng tối bắt đầu lóe lên rồi biến mất.

- Xem ra đột phá tới Kim Đan kỳ còn có một thời gian nữa.

Cảm nhận thấy chân khí trong cơ thể của mình bành trướng, Nhạc Thành lẩm bẩm nói, tuy đột phá tới Kim Đan kỳ còn cần một số thời gian nữa nhưng dù sao cũng không dễ dàng.

Thu thập một lúc, Nhạc Thành liền cởi bỏ cấm chế mà tu luyện, tuy nhiên hắc liền nhìn thấy vị trưởng lão hiện đang chờ ở bên ngoài.

- Nhạc Thành, viện trưởng cho mời người, người mau đi đi.

Vị trưởng lão kia nhìn thấy Nhạc Thành liền cất tiếng nói, vừa rồi nhìn thấy Nhạc Thành ở trong phòng tu luyện, hắc không thể hiểu nổi tại sao tất cả linh khí lại tập trung ở đó.

- Chết tiệt, lão gia hỏa kia gọi mình tới thật đúng lúc.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, nếu như không phải vì Hàn Giang Đào thì hắc cũng đã không nỡ xuất quan.

Ra khỏi phòng tu luyện, Nhạc Thành liền tiến tới chỗ ở của Hàn Giang Đào, rồi đi vào trong đại sảnh.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

192. Chương 162 : Không Chịu Nổi Một Đòn .

- Nhạc Thành, người mau tới đây ngồi!

Nhìn thấy Nhạc Thành tiến tới, Hàn Giang Đào vội vàng nói hấn ngồi lên, xem ra mọi người đang đàm luận chuyện gì đó.

Ánh mắt của Nhạc Thành quét quanh đại sảnh, ở bên cạnh Hàn Nguyệt hiện tại có một chỗ trống.

Những người ở khu tốt nghiệp nhìn thấy Nhạc Thành ngồi bên cạnh Hàn Nguyệt thì khuôn mặt liền biến đổi, trong lòng liền toát mồ hôi lạnh thay cho hấn.

- Người tại sao lại bệ quan, Lạc Nhan khỏe không, lần trước ta quên không hỏi người.

Hàn Nguyệt cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

Nàng bị người trong tộc mang đi, hấn là không có việc gì, người cứ yên tâm.

Nhạc Thành trả lời Hàn Nguyệt, ngồi ở bên cạnh Hàn Nguyệt, Nhạc Thành cảm nhận được một mùi hương nhàn nhạt xông vào mũi, ánh mắt của hấn nhìn chăm chú vào đường cong linh lung trên người của nàng.

Mỗi lần nhìn thấy Hàn Nguyệt là Nhạc Thành cảm nhận được sắc đẹp của nàng ngày càng nồng đậm, tuy Yên Nhiên cùng với Hiếu Kỳ đều là những nữ tử tuyệt mỹ nhưng so với Hàn Nguyệt thì không bì được về sự thành thực.

Khi Nhạc Thành ngồi xuống, một số thân ảnh sau đó cũng tiến vào trong đại sảnh, ngay lập tức dĩ nhiên Nhạc Thành là người rời khỏi trước, Nhạc Thành xem tình huống thì nghe thấy tiếng quát của người kia:

- Tiểu tử, đây là vị trí của ta, sao người dám ngồi ở đây, mau tránh ra.

- Bên kia không phải còn vị trí sao, người cứ qua kia ngồi đi.

Nhạc Thành nghe thấy ngữ khí của người kia thì cảm thấy không vui, nếu như không có Hàn Giang Đào ở đây thì hấn đã giáo huấn cho tên kia một trận.

Nhạc Thành vừa nói vừa liếc nhìn người này, bộ dáng của hấn rất uy vũ bạo ngược, từ khí tức trên người, Nhạc Thành cũng cảm nhận được hấn có tu vi khoản chừng thất tinh Đấu hoàng, tuổi chưa tới ba mươi mà đã có tu vi này quả là không tệ.

- Nhạc Thành, nếu không người ngồi chỗ của ta.

Hàn Nguyệt nhìn người nọ sau đó nói với Nhạc Thành, nàng sợ rằng sẽ xảy ra tranh chấp gì đó.

- Tiểu tử nhà ngươi thật là ngông cuồng, không ngờ lọt vào khu tốt nghiệp chưa đầy ba năm lại ngông cuồng như vậy.

Lam y nam tử nở ra nụ cười sau đó thay đổi sắc mặt nói:

- Tiểu tử, nếu như người muốn ngồi vị trí này cũng được, chỉ cần chúng ta ra ngoài kia luận bàn một chút, nếu như người thắng thì ta sẽ cho người ngồi, còn nếu như thua thì coi như ta chỉ giáo cho sư đệ, thế nào?

- Người này chính là Thôi Vô Ngân, vốn đã theo đuổi Hàn Nguyệt từ lâu, hiện tại Hàn Nguyệt với tên tiểu tử kia có quan hệ sâu như vậy, không bị đánh mới là chuyện lạ.

Không ít người lo lắng nhìn Nhạc Thành, thực lực của Thôi Vô Ngân ở khu tốt nghiệp có thể nói là số một số hai.

- Thôi Vô Ngân, Nhạc Thành là đệ tử của ta, người muốn ta nổi điên sao?

Hàn Nguyệt hung hăng liếc nhìn Thôi Vô Ngân, tuy hiện tại nàng biết rõ thực lực của Nhạc Thành không tệ, lần trước còn dùng một chiêu để đánh bại lục cấp ma pháp sư của ma pháp học viện, tuy nhiên Thất tinh đấu hoàng này ra tay hung ác, nàng sợ rằng Nhạc Thành không có cách nào ứng phó.

- Nhạc Thành, hóa ra người chính là Nhạc Thành, nghe nói gần đây người ở khu sinh viên cũ náo động, chúng ta càng phải luận bàn một chút.

Thôi Vô Ngân nhìn chằm chằm về phía Nhạc Thành, sau đó lại nhìn về phía Hàn Giang Đào nói:

- Viện trưởng, ta cùng với sư đệ luận bàn một chút, viện trưởng sẽ không phản đối chứ?

- Được, ta không phản đối.

Hàn Giang Đào cười cười, tuy hắn không biết rõ thực lực của Nhạc Thành thế nào nhưng hắn có thể thu thập bốn con lục giai ma thú làm ma sủng thì không cần phải lo lắng.

- Viện trưởng, tại sao người...

Hàn Nguyệt trừng mắt nhìn Hàn Giang Đào, không hiểu tại sao phụ thân lại đồng ý tỷ thí, Thôi Vô Ngân chính là thất tinh Đấu hoàng đó.

- Được, chúng ta luận bàn một chút, ta cũng nói cho người biết, khu tốt nghiệp lâu như vậy mới có thất tinh đấu hoàng, quả thực rất đáng xấu hổ, ta nể mặt viện trưởng cho nên chỉ điểm cho người một chút.

Nhạc Thành nhìn Thôi Vô Ngân lạnh lẽo mà nói.

- Hừ, tiểu tử thật ngông cuồng.

Thôi Vô Ngân biến chuyển sắc mặt, hắn không ngờ tiểu tử này lại ngông cuồng như vậy, phải dạy cho hắn một bài học thật tốt.

Tất cả những người ở khu tốt nghiệp cũng kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, mới rồi bọn họ còn đồng tình với Nhạc Thành mà bây giờ nghe hắn phát ngôn bừa bãi như vậy thì đều chế giễu, người ngông cuồng như vậy cần phải giáo huấn cho thật tốt.

- Nhạc Thành, người cẩn thận một chút.

Hàn Nguyệt nhìn thấy Nhạc Thành đáp ứng thì không nói gì, tâm tình dâng lên cổ họng.

- Nhạc Thành, đây chỉ là học viện luận bàn mà thôi, người đừng quá mạnh tay.

Hàn Giang Đào nói với Nhạc Thành.

Hàn Giang Đào cất tiếng này mọi người còn tưởng rằng Hàn Giang Đào nói Nhạc Thành nhận thua, miễn cho bị giáo huấn nhưng Nhạc Thành thì hiểu rằng Hàn Giang Đào sợ mình ra tay làm bị thương mạnh Thôi Vô Ngân.

- Yên tâm đi viện trưởng, ta sẽ có chừng mực.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, sau đó hắn nhìn Hàn Nguyệt mà nói:

- Hàn Nguyệt đạo sư, cô cứ yên tâm đi, ta sẽ không sao.

Mọi người ở bên ngoài đều vây quanh xem, mà hai vị trưởng lão thực lực rất mạnh cũng xem náo nhiệt.

- Ra tay đi, ta chỉ sợ ta vừa ra tay người đã không có cơ hội.

Thôi Vô Ngân nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Những lời này hắn là ta nói mới đúng.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Nhanh lên, khu tốt nghiệp mọi người đều giống nữ nhân như vậy sao?

- Người thật sự ngông cuồng, ta không thể không giáo huấn người cho thật tốt.

Thôi Vô Ngân biến sắc, không ngờ tên tiểu tử này lại ngông cuồng như vậy, đấu khí toàn thân run run, một mảng quang mang bắt đầu xuất hiện, cường hãn đấu khí bắt đầu tràn ngập, thực lực này khiến cho ngay cả Hàn Giang Đào cũng phải rung động, Thôi Vô Ngân mới chưa tới ba mươi tuổi mà đã có thực lực này, tiền đồ quả là bất khả lượng.

Nhạc Thành vẫn đứng nguyên tại chỗ, không hề chú ý tới động tác của đối thủ, những người khác nhìn thấy Nhạc Thành như vậy thì tưởng rằng hắn đã bị sợ cho choáng váng không dám ngênh địch.

- Xuy.

Để ta giáo huấn ngươi cho thật tốt. Một chưởng mang vô cùng lớn ngưng tụ tấn công về phía Nhạc Thành, lập tức không gian xung quanh dường như cũng muốn lắc lư.

- Xem ra Thôi Vô Ngân thật sự muốn dạy dỗ tên tiểu tử ngông cuồng này cho thật tốt, đã dùng tới bảy thành thực lực.

Một số học viên đã tốt nghiệp nói.

- Phụt.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành liền ngưng kết, bạch quang tái hiện, một thanh trường kiếm hóa thành một mảng sáng trắng tấn công về phía Thôi Vô Ngân, bạch sắc kiếm quang như điện chớp.

- Xuy Xuy.

Thôi Vô Ngân ngăn cản bạch sắc kiếm quang xong thì đấu khí trở nên tán loạn.

- Đây là quỷ quái gì đó, chết tiệt.

Thôi Vô Ngân thầm mắng, không ngờ mình dùng bảy thành thực lực mà không thể ngăn cản được công kích của đối phương, đấu khí của hắn một lần nữa lại cường hãn toát ra.

- Nhạc Thành chú ý.

Nhìn thấy Thôi Vô Ngân dốc toàn lực Hàn Nguyệt không kìm được mà toát mồ hôi lạnh thay cho Nhạc Thành.

- Aizzz, tiểu ny tử này quả nhiên là thương mến tên tiểu tử Nhạc Thành.

Nhìn thấy bộ dáng lo lắng của Hàn Nguyệt, Hàn Giang Đào không kìm được mà thở ra một hơi lẩm bẩm nói:

- Dù sao chuyện của người trẻ tuổi ta cũng không thể quan tâm, chỉ là tên tiểu tử Nhạc Thành này đúng là dễ mến.

- Xích.

Một tiếng xích vang lên, trong lúc mọi người đang bận tâm thì thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, tâm niệm của hắn xoay chuyển, Âm Dương kiếm bổng đứng chia làm bốn, chính giữa ngênh hướng về phía Thôi Vô Ngân, ba cái còn lại thì tấn công sau lưng hắn, giống như thiểm điện lao tới.

- Phụt.

Cảnh tượng này phát sinh rất nhanh, Thôi Vô Ngân không có phản ứng, ba địa phương đau nhức truyền tới, sau đó là tiếng thanh âm quần áo bị xé nát.

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, ai cũng không ngờ ba thanh kiếm lại cắm trúng Thôi Vô Ngân, đem lại ba lỗ thủng như vậy.

- Viện trưởng, tại sao người của khu tốt nghiệp lại không chịu nổi một đòn tấn công?

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

193. Chương 163 : Người Này Không Phải Là Người .

- Tại sao lại như vậy?

Thôi Vô Ngân uể oải đứng ngay tại chỗ, quả thực hắn không thể tin nổi, mình là thất tinh Đấu Hoàng mà bị một người ở khu học viện cũ đánh bại, hơn nữa là đánh bại bởi một chiêu, điều này quả thật không tưởng tượng nổi.

Hàn Giang Đào nhìn Thôi Vô Ngân, vừa rồi hắn đáp ứng cho Thôi Vô Ngân luận bàn với Nhạc Thành chính là muốn cho Thôi Vô Ngân biết không phải đứng đầu ở khu tốt nghiệp là có thể vô địch thiên hạ, nhưng hắn cũng không ngờ rằng Thôi Vô Ngân lại bị bại quá nhanh như vậy.

Những học viên tốt nghiệp khác nhìn thấy bóng lưng của Nhạc Thành thì cũng há hốc mồm, chẳng lẽ học viên này lại mạnh như vậy sao, tên tiểu tử này thật ngông cuồng, điều này không thể phủ nhận, tuy nhiên hắn ngông cuồng có tiền vốn, một chiêu đã đánh bại Thôi Vô Ngân, ai nói hắn không có thực lực?

Hàn Nguyệt nhìn Nhạc Thành mà trầm nghĩ trong lòng:

- Người này quả thật không phải là người, quả thật quá biến thái.

Trở về trong đại sảnh, tất cả mọi người đều nhìn Nhạc Thành bằng một con mắt khác, Nhạc Thành một lần nữa ngồi cạnh Hàn Nguyệt, mà Thôi Vô Ngân được phân vào một vị trí cuối cùng, thần sắc rất uể oải.

- Nhạc Thành, ta và Ma pháp học viện đều nghe được tin tức, Được môn đã phái người tới Cự thành.

Hàn Giang Đào nói với Nhạc Thành.

- Nhanh như vậy sao?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Hiện tại phải làm sao bây giờ, đem bọn họ tiêu trừ toàn bộ ở Quỷ Uyên hay là đánh bọn họ ở Cự thành.

- Người của bọn chúng rất đông, muốn tiêu diệt ở Quỷ Uyên thì hơi khó khăn, chỉ là nếu như để bọn chúng tới Cự thành thì lại càng thêm phiền toái, ta cùng với ma pháp học viện thương nghị, mang những cường giả ma pháp sư cấp năm và Đấu vương cộng thêm người ở khu tốt nghiệp tiến tới Quỷ Uyên tiêu diệt.

Hàn Giang Đào nói:

- Đấu khí học viện và Ma pháp học viện ma pháp sư cấp sáu và cường giả đấu hoàng hiện tại tu vi thực lực đã hơn sáu trăm người, đấu vương cũng cùng với ma pháp sư cấp năm cộng lại cũng hơn sáu nghìn người, đủ để đối phó với tam đại thế lực liên hợp.

- Chà nhiều đấu hoàng và ma pháp sư cấp sáu như vậy sao?

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hai học viện này đúng là cường hãn, khó trách hai đại đế quốc không dám động tới.

Lần này Luyện được sư của đấu khí học viện sẽ không tham gia, loại hỗn chiến này, luyện được sư cũng không phát huy bao nhiêu tác dụng.

Hàn Giang Đào nói:

- Người lập tức khởi hành người của Phá Quân doanh, ở trong Quỷ Uyên có không ít nhân tuyển của Đấu khí học viện, Hàn Nguyệt biết rõ cách liên lạc, nhân cơ hội tiêu diệt bọn chúng, dùng lực lượng của Phá Quân doanh tập kích nhân mã đẳng sau của Tam đại thế lực, tiêu diệt toàn bộ ổ của bọn chúng.

- Không thành vấn đề.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Viện trưởng, một chiêu rút củ dưới đáy nồi này của ông thật sự là độc ác vô cùng,

- Được rồi, người chiếm tiện nghi rồi thì đừng khoe mẽ chứ, mau đi đi, miễn cho thời gian không kịp.

Hàn Giang Đào trừng mắt nhìn Nhạc Thành.

- Được, ta sẽ lên đường.

Nhạc Thành lập tức nói rồi nói với Hàn Nguyệt:

- Hàn Nguyệt đạo sư, chúng ta mau đi đi.

- Viện trưởng, ta cùng với bọn họ đi được không?

Thôi Vô Ngân nhìn thấy Hàn Nguyệt cùng với một nam nhân đi ra thì không khỏi khẩn cấp lên, cũng quên mất mình vừa rồi bị Nhạc Thành dùng một chiêu đánh bại, vội vàng nói với Hàn Giang Đào.

- Người đi làm gì, người phải liên lạc với người ở khu tốt nghiệp, sau đó tập hợp mà xuất phát.

Hàn Giang Đào trừng mắt nhìn Nhạc Thành, lúc này ông cảm thấy Nhạc Thành mới là con rể của mình cho nên không muốn Thôi Vô Ngân can thiệp vào.

Nhạc Thành sau khi cùng với Hàn nguyệt rời đi, Hàn Giang Đào quỷ dị nhìn theo mà thì thào:

- Nữ nhân đó, có thể giúp người như vậy thôi, kế tiếp xem người có thể ở cùng với tên tiểu tử kia một chỗ hay không thì còn phải xem vào các người, ta cũng bất lực.

- Hàn Nguyệt đạo sư, ta đi nói với Tô Hân Nhi trước một tiếng.

Nhạc Thành nói với Hàn Nguyệt, hiện tại Nhạc Thành quay trở lại Quỷ Uyên cần phải nói với chúng nữ một tiếng.

- Ủ, ta ở cửa học viện chờ người.

Hàn Nguyệt trả lời Nhạc Thành, trong đầu nàng không hiểu tại sao phụ thân lại muốn mình đi cùng với Nhạc Thành.

Sau đó Nhạc Thành cùng với Hàn Nguyệt tách ra, Nhạc Thành nhìn thấy chúng nữ rồi nói lời từ biệt.

- Hàn Nguyệt đạo sư chúng ta đi thôi.

Vừa quay trở lại cửa học viện, Nhạc Thành đã nhìn thấy Hàn Nguyệt ở cửa ra vào.

- Sao lại nhanh như vậy, đã cho các nàng biết rồi sao?

Hàn Nguyệt cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Ủ, ta sợ người chờ ta quá lâu, cho nên ta cũng không dám đi quá lâu.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hần liền nhìn về phía thân hình lồi lõm đường cong mê người của Hàn Nguyệt.

- Người bớt nhiều lời đi.

Hàn Nguyệt trừng mắt nhìn Nhạc Thành, rồi lập tức nói:

- Đi thôi, đầu tiên chúng ta đi tới nơi nào?

- Đi tìm người trước.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó bay lên trên trời, hiện tại sau khi đột phá lên Kim Đan kỳ, hắn không cần phi kiếm mà có thể trực tiếp phi hành.

- Người đã đột phá tới Đấu hoàng rồi sao?

Hàn Nguyệt nhìn thấy Nhạc Thành phi hành trên không trung thì kinh ngạc, sau đó liền cười khở một tiếng.

Nhạc Thành cũng không giải thích nhiều, Hàn Nguyệt cũng ngưng tụ đấu khí thành hai cánh, bay lên không trung, hai người mau chóng tiến tới Quỷ Uyên.

Nhạc Thành tính rằng sau khi tìm thấy mấy người Thác Nỵ Tư và Khiếu Thiên Hồ rồi sẽ bắt đầu hành động, dựa vào linh hồn ẩn ký, Nhạc Thành cảm nhận được bọn họ đang ở hướng kia.

Trong một sơn mạch tên là Thất Lý Sơn, có mấy trăm bóng người nổi trên không trung, tất cả đều ngưng tụ đầu khí thành hai cánh cho thấy bọn họ đều là cao thủ đầu vương, khí tức của bọn họ cường hãn vô cùng. Mà ở dưới mặt đất, có gần một nghìn người nhìn lên phía trên, khí tức cường hãn vô cùng, mà ở dưới mặt đất mọi người nhìn lên phía trên, đoán chừng sắp tới sẽ có kịch chiến.

- Thác Nỵ Tư, Báo Tuyết Dong binh đoàn của chúng ta đối với Phá Quân Doanh không thù không oán, người mang nhiều người như vậy tới đây là có ý gì?

Giữa không trung, một từng niên hán tử mặc hoa phục trên người tràn ngập pháp lực phong hệ, hần cũng là ma pháp sư cấp sáu.

Hai nhóm người này một nhóm chính là nhóm của Thác Nỵ Tư, Khiếu Thiên Hổ thuộc phá Quân doanh.

Mà đối phương chính là Báo Tuyết dong binh đoàn, nhắc tới dong binh đoàn này đại danh của bọn họ đỉnh đỉnh ở trong Quỷ uyên, cũng chính là nhất lưu thực lực ở nơi này, trong bọn họ có tới năm đầu hoàng, ma pháp sư cấp sáu chính là trưởng đoàn.

Tuyết Báo dong binh đoàn nhân số ba bốn nghìn, ở trong Quỷ Uyên Tuyết Báo Dong binh đoàn thực lực hoàn toàn có thể đứng vị trí thứ ba.

- Các người có thể chọn đầu hàng, quy hàng, hoặc từ nay về sau vĩnh viễn rời khỏi Quỷ Uyên, giải tán Tuyết Báo dong binh đoàn, không nghe lời thì sẽ giết không tha.

Trong ba tháng này, dưới sự tương trợ của bốn lục giai ma thú, Thác Nỵ tư đã thôn phệ không ít thể lực nhị lưu và nhất lưu, mà Phá Quân doanh hiện tại cũng đạt tới con số khủng bố, trong vòng ba tháng đã phát triển gần một vạn người.

Hiện tại Phá Quân doanh ở trong quỷ Uyên ngoại trừ tam đại thể lực thì chính là thể lực mạnh nhất, địa bàn của Phá Quân doanh hiện tại đã phát triển tới bốn mươi tiểu thành.

Thác Nỵ tư ở bên ngoài phụ trách địa bàn, mà đồng Đại Ngưu và Khang Minh thì tiếp nhận địa bàn để tăng thực lực, cộng thêm sự phối hợp của Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên hổ, thực lực của Phá Quân doanh đã tăng lên rất nhiều, mà Trần bư thì phụ trách phát triển Đan đường, ngày càng tăng sinh ý cho Phá Quân doanh.

- Thác Nỵ tư, Phá Quân doanh các người đừng quá đáng quá.

Lục cấp ma pháp sư cất tiếng nói.

- Thác Nỵ tư, người nói nhiều với hần làm gì, trước hết giết vài tên đã.

Khiếu Thiên hổ không đợi Thác Nỵ tư nói chuyện liền biến chuyển thân hình như điện, một đại đao bổ tới.

- Sư sư.

Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thủ, còn có Yêu Cơ thấy vậy thì cũng nhào tới, đánh về phía cường giả Đầu hoàng.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—0000—

194. Chương 164 : U Thành .

-Chúng ta đầu hàng, chúng ta đầu hàng.

Không ít cường giả Đầu vương và đầu linh của Tuyết Báo dong binh đoàn đều vút vũ khí xuống, nhìn hai con lục giai ma thú trên không trung đánh chết đầu hoàng, bọn họ nào còn dám động thủ với Phá Quân doanh.

Nhìn thấy Tử Điện Mãng đánh chết đầu hoàng xong, những đầu hoàng còn lại đều đầu hoàng.

Nhìn thấy đại thế trước mắt đã mất, Ma pháp sư cấp sáu kia chỉ còn bất đắc dĩ mà đầu hàng, Tuyết Báo dong binh đoàn không phải là đối thủ.

Kịch chiến diễn ra không đến mười phút, những đấu vương và đấu linh vẫn chưa ra tay, tình huống này đúng là hiếm thấy.

- Thác Ny Tư, người thu thập trước, ta đi đón chủ nhân.

Khiếu Thiên hổ cất tiếng nói với Thác Ny Tư, nó đã cảm nhận được chủ nhân đã tới gần đây.

- Sao, đại nhân đã tới hả?

Thác Ny Tư cũng cảm ứng được mà nói:

- Ta cũng đi, các người chờ ta.

- Sưu sưu.

Năm đạo nhân ảnh biến mất giữa không trung, bay về phía bên trái.

- Chủ nhân.

-Chủ nhân.

- Đại nhân sao người lại ở đây?

Khiếu Thiên hổ, tử Điện Mãng, Yêu Cơ Thông Thiên Thử tiến tới gần Nhạc Thành.

- Ta đây, hiện tại Phá Quân doanh thế nào rồi?

Trải qua nửa tháng bay trên không, cuối cùng Nhạc Thành cũng tìm thấy bọn người Thác Ny Tư.

- Đại nhân, hiện tại Phá Quân doanh đã có hơn vạn người, cao thủ Đấu vương cũng gần nghìn người, luyện được sư ở đan đường cũng tới hơn năm mươi người.

Thác Ny tư nói.

- Nhiều như vậy sao?

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Được rồi, triệu tập tất cả lại, chúng ta có chuyện cần làm.

Lập tức, Nhạc Thành cùng với Hàn Nguyệt theo chân Thác Ny Tư tiến tới Tuyết Báo dong binh đoàn.

Đoàn trưởng của Tuyết Báo dong binh đoàn nhìn thấy bọn người Thác Ny Tư tới thì nghi hoặc.

- Người chính là La Tân, đoàn trưởng của Tuyết Báo dong binh đoàn?

Nhạc Thành nhìn La Tân đánh giá một hồi rồi nói, hiện tại hắn đang cần dùng thực lực, cho nên cũng có tư tưởng thu thập La Tân này.

- Ta là La Tân, người là?

La Tân cất tiếng nói, trước mặt thanh niên hắc bào này, hắn cảm thấy hơi sợ hãi.

- Ta chính là doanh chủ của Phá Quân doanh, hiện tại ta cho người hai con đường, một là gia nhập Phá Quân doanh ta cho người một chức vị đoàn trưởng, còn không chính là chết.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn La Tân, rồi nhìn năm đấu hoàng xung quanh nói:

- Các người gia nhập Phá Quân doanh hay là chết?

- Cái này...

Ba người liền lộ ra vẻ khó xử, hiển nhiên bọn họ không muốn gia nhập Phá Quân doanh, sau khi giải tán Tuyết Báo dong binh đoàn, bọn họ muốn đồng sơn tái khởi một lần nữa.

- Xích.

Nhìn thấy vẻ mặt do dự của ba người, hàn quang trong mắt của Nhạc Thành tóe lên, ngay lập tức thủ ấn của hắn bắn về phía ngực của một ngũ tinh đấu hoàng, hiện tại mình đã mất nửa tháng, không còn nhiều thời gian nữa, không thể lãng phí.

- Phụt.

Lúc ba người vẫn chưa lấy lại tinh thần thì ở ngực của cường giả ngũ tinh đấu hoàng đã có một lỗ máu phun ra, ngã xuống mặt đất.

- Ta hỏi các người tiếp, các người gia nhập hay là chết?

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn hai người.

- Ta gia nhập, ta gia nhập.

Hai người này lúc này đã rung động rất sâu, một thanh niên ngoan tâm thủ lạt như vậy, một chiêu đánh chết đấu hoàng, bọn họ làm sao dám do dự.

Nhìn thấy Nhạc Thành dùng một chiêu giết chết Ngũ tinh đấu hoàng, Thác Nỵ tư, Khiếu Thiên hổ Tử Điện Mãng bọn họ liền biến đổi sắc mặt, tu vi của chủ nhân ngày càng cường hãn, đoán chừng hiện tại bọn họ cũng không phải là đối thủ.

- Được rồi, từ nay về sau nếu như các người dám phản bội ta thì đây chính là kết cục.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, sau đó thủ ấn ngưng kết, hai linh hồn ấn ký nhập vào trong đầu của hai người, nếu như hai người muốn phản bội thì hắn sẽ dùng tâm niệm giết chết bọn họ.

- La Tân, người của người cũng gia nhập Phá Quân doanh, ai không đồng ý thì giết không tha.

Nhạc Thành nói với La Tân.

- Vâng doanh chủ.

La Tân tựa như sợ hãi vẫn chưa kịp phản ứng.

Tuyệt Báo dong binh đoàn đại đa số đã đầu hàng, cùng với thủ đoạn vừa rồi của Nhạc Thành đã khiến cho mọi người rung động, bất kể là muốn hay không muốn, bọn họ đều gia nhập Phá Quân doanh.

Nhìn thấy thủ đoạn Thiết Huyết của mình có hiệu quả, Nhạc Thành liền nở ra một nụ cười thỏa mãn, có đôi khi phải dùng thủ đoạn hiểm ác một chút.

Lập tức Nhạc Thành một lần nữa nói Thác Nỵ tư sắp xếp nhân mã của Tuyệt Báo dong binh đoàn, Thập Tinh đấu vương trở lên đi tới đại sảnh của Tuyệt báo dong binh đoàn nghị sự.

- Nhạc Thành, hiện tại người định làm thế nào, Tam đại thế lực đã tập hợp nhân mã.

Hàn Nguyệt hỏi Nhạc Thành, vừa rồi nàng đã tìm được cách liên lạc với đấu khí học viện, nhân mã của tam đại thế lực cũng tăng lên rất nhiều, hướng về phía Cự thành tiến tới.

Nơi này cách Quỷ Tông gần nhất, ngày mai chúng ta xuất phát, hai ngày là có thể đến nơi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Hai ngày là tới U thành, thời gian chỉ sợ không đủ.

Hàn Nguyệt cất tiếng nói.

- Ngũ Tinh đấu vương cường giả đã có tốc độ phi hành rất nhanh, hắn là có thể đuổi tới, những người khác thì ở lại chờ, chờ sau khi chúng ta giải quyết Quỷ tông xong bọn họ sẽ tiến tới thu thập kết quả.

Vào đêm, Nhạc Thành cùng với Hàn Nguyệt tiến vào trong đại sảnh của Tuyệt Báo dong binh đoàn, lúc này có hai mươi người đang ngồi đây, sau khi mọi người thi lễ xong, Nhạc Thành đánh giá toàn bộ.

Trong đám hai mươi người này, ngoại trừ La Tân còn có một ngũ tinh đấu hoàng, còn có Khiếu Thiên Hổ, Thác Nỵ tư và hơn mười hai thập tinh Đấu vương, thực lực rất không tệ.

- Thác Nỵ tư, chúng ta hiện tại có bao nhiêu người?

Nhạc Thành hỏi Thác Ny Tư.

- Đại nhân, chúng ta hiện tại có khoảng mười ba vạn người, tu vi đấu vương và ma pháp sư cấp năm có khoảng năm trăm người.

Thác Ny Tư cất tiếng nói.

- Năm trăm đấu vương tổng cộng là năm nghìn nhân mã, như vậy là đủ rồi.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng rồi nói với La Tân:

- La Tân ngày mai ngươi mang ba trăm đấu vương tiêu diệt u thành của Quỷ Tô, Thác Ny tư ngươi dẫn nhân mã còn lại theo sau, chúng ta tiêu diệt Quỷ Tông sau đó sẽ diệt Hắc La tông, cuối cùng là Được môn.

- Đại nhân, người muốn đối phó với tam đại thế lực sao?

Thác Ny Tư kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, không ngờ đại nhân muốn chiếm đoạt nhị tông nhất môn này.

La Tân cũng kinh ngạc, tam đại thế lực ở đây vô cùng cường hãn, ai dám động tới.

- Hai thế lực lớn, Quỷ Tông và Hắc La tông đã bị Được môn thôn tóm.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Sáng ngày mai chúng ta xuất phát tới U thành của Quỷ Tông.

Một đêm không nói gì, sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành mang theo Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử cùng với Yêu Cơ đi tới Quỷ Tông, La Tân cũng đã chuẩn bị ba trăm đấu vương đi theo bọn họ.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Nhạc Thành cười lên trên lưng Khiếu Thiên Hổ, đến lúc này những người mới gian nhập Phá Quân doanh mới biết cường giả Đấu hoàng kia chính là một con lục giai ma thú, bọn họ không kìm được mà hít vào một hơi.

Dựa theo Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử, Yêu Cơ, tốc độ của bọn họ đã rất nhanh, chỉ trong vòng một ngày đã tới U thành, một số đấu vương theo sau không kịp.

Hai ngày sau mọi người dùng tốc độ cao nhất để rời, đi nhìn thấy một mảng đấu vương tiến tới những người giữ thành liền vô cùng kinh ngạc.

- Thiếu tông chủ, thiếu tông chủ, có chuyện lớn không tốt

Một đệ tử của Quỷ Tông vội vàng đi tới một gian phòng sang trọng cất tiếng nói.

- Có chuyện gì mà hấp tấp như vậy.

Ở bên trong truyền tới một thanh âm âm trầm.

-Thiếu tông chủ, người mau nhanh lên, ta không chịu được nữa.

Ở trong gian phòng truyền ra một thanh âm của một nữ tử.

Tên đệ tử kia không nhịn được tựa vào cửa sát một chút để nhìn cảnh tượng bên trong mà nói:

- Thiếu tông chủ ở bên ngoài có mấy trăm người tiến tới đây, hình như muốn gây bất lợi với Quỷ Tông.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

195. Chương 165 : Người Muốn Chết Hay Muốn Sống?

- Cái gì, có tới vài trăm người, tên tiểu yêu tinh ngày chậm một chút, người có nhìn rõ là ai không, a...thoải mái...

Nam tử bên trong một mặt đáp lại tên đệ tử một mặt nói với nữ nhân của mình.

-Thiếu tông chủ, chúng ta nhìn không ra đó là ai.

Quý tông đệ tử trả lời, lỗ tai của hắn dán vào cửa gian phòng, vừa rồi không nhìn thấy cảnh xuân sắc bên trong thì nghe thanh âm cũng đã ghiền.

- Được rồi, người lập tức kêu mọi người ra, ta phải đi.

Ở bên trong truyền tới thanh âm của nam tử.

- Sư sư.

Lúc bọn người Nhạc Thành tiếp cận U thành, ở trong U thành liền xuất hiện gần trăm đạo thân ảnh, phía trước là vài đấu hoàng, sau lưng là mười mấy đấu vương.

- Là ai đến U thành của ta, muốn chết phải không?

Một nam tử áo trắng quát lớn, hắn vừa nói vừa mây mưa với hai nữ nhân.

- Chủ nhân, phía trước có người tới, thực lực có ba đấu hoàng.

Yêu Cơ nói với Nhạc Thành.

- Ủ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, thực lực của U thành Nhạc Thành đã sớm biết rõ, bọn họ toàn bộ đã đi đối phó với Đấu khí và ma pháp học viện, ở đây chỉ còn lại ba đấu hoàng mà thôi.

- Xích.

Một lát sau, Nhạc Thành cũng đã chạm mặt với người của Quý Tông, không ngờ lại là một người quen.

- Khốn kiếp rốt cuộc là ai?

Nam tử áo trắng muốn mắng chửi người thì sắc mặt đã trở nên tái nhợt như gặp quỷ, hóa ra người này chính là người mà hàng đêm hắn hay nằm mơ gặp phải.

Nam tử áo trắng dĩ nhiên là thiếu tông chủ Cao Long Hoa của Quý Tông, lần trước sau khi bị cướp bóc gia sản xong, lại bị Nhạc Thành đại khai sát giới một hồi, trong lòng hắn đã nhớ kỹ.

- Hóa ra là ngài, đại nhân tại sao ngài lại tới đây?

Nhìn thấy Nhạc Thành, Cao Long Hoa run rẩy thân hình, mà bên cạnh hắn hai đấu hoàng cũng đã xuất hiện ở trong Vĩnh hằng tháp, hai đấu hoàng này nhìn thấy Nhạc Thành thì cũng run lên.

- Là người?

Nhạc Thành cũng không ngờ lại chạm phải thiếu tông chủ của Quý Tông ở đây.

- Đại nhân, người tới U Thành có chuyện gì không, mời ngồi xuống, sớm biết đại nhân đến thì ta đã ra đón.

Cao Long Hoa chỉ có thể bất đắc dĩ nói như thế với Nhạc Thành, hoàn toàn không có cách nào.

Không ngờ đối phương lại mời mình vào, trong lúc nhất thời Nhạc Thành cũng không biết làm sao, mà hàn Nguyệt cũng cảm thấy nghi ngờ, không phải tới U Thành hay sao, tại sao thoát nhìn hai người này lại quen biết nhau vậy.

- Ta tới tiêu diệt Quý Tông, tùy ý tiến vào hay không tiến vào là do người.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Cái gì?

Hai Đấu hoàng ở bên cạnh nghe thấy lời nói của Nhạc Thành thì chảy mồ hôi xuống, đến tiêu diệt Quý Tông, hắn thật sự nghĩ không ra mình đắc tội với tên Sát tinh này ở đâu.

- Đại nhân, chúng ta không mạo phạm tới người, hay là người nhận nhầm người rồi?

Cao Long Hoa không ngừng run lên, quả thực hắn vô cùng sợ hãi, hắn biết rõ, đối phương muốn tiêu diệt Quỷ Tông thì hắn ngay cả một cơ hội chạy thoát cũng không có.

- Quỷ Tông các ngươi không phải muốn đối phó với Đấu Khí và Ma pháp học viện hay sao, vậy ta đến đối phó với các ngươi có gì không được?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Đại nhân, đại nhân là người của Đấu Khí và Ma pháp học viện sao?

Cao Long Hoa kinh ngạc nhìn Nhạc Thành.

- Không sai, hiện tại ngươi biết ta có nhận lầm người hay không, chỉ trách Quỷ Tông nhà ngươi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Vừa nghe thấy đối phương là người của Đấu khí học viện, Cao Long Hoa lập tức uể oải chán chường, Quỷ tông đại bộ phận đối phó với hai học viện, không ngờ học viện lại phái người tới đây đối phó với họ.

- Đại nhân, chúng ta bị.... Quỷ Tông chúng ta bị Dục môn áp bức, có hai hắc y nhân phái tới đánh Quỷ Tông, ngay cả cha ta cũng không đánh lại, cuối cùng bị bọn họ bức bách mới phải đi đối phó với Đấu Khí học viện, hơn nữa nghe bọn họ nói Đấu Khí học viện có bảo bối gì đó, sau khi thành công sẽ chia cho Quỷ Tông một nửa địa bàn làm thù lao, cho nên Quỷ Tông chúng ta mới đi.

Cao Long Hoa nói.

- Hai hắc y nhân, là hắc y nhân thế nào?

Nhạc Thành đột nhiên hỏi thăm, vừa nghe Cao Long Hoa nói đến hai hắc y nhân còn có bảo vật, Nhạc Thành thầm nghĩ không lẽ chính là bảo vật trong hắc động thần bí kia.

- Ta nhớ ra rồi, chính là người áo đen giống như mấy người ở trong tháp vĩnh hằng, không sai chính là bọn họ.

Cao Long Hoa khẳng định nói.

- Chẳng lẽ hắc ám thần điện cũng muốn bảo vật trong hắc động kia?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, thực lực của Hắc ám thần điện vô cùng lớn, hoàn toàn khó đối phó.

Nhạc Thành càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, chuyện này tựa hồ như có rất nhiều điều kỳ quái, người của Hắc Ám thần điện muốn đối phó với cự thành tại sao không ra mặt mà lại khống chế thế lực ở Quỷ uyển để đối phó với cự thành?

- Bọn họ còn nói gì nữa?

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Cao Long Hoa, xem ra chuyện này thật không đơn giản.

- Đại nhân bọn họ hình như còn nói muốn sát nhập hai học viện vào Quỷ Uyển, những thứ còn lại ta không biết.

Cảm nhận được mục quang của Nhạc Thành, Cao Long Hoa hận không thể biết nhiều hơn.

- Xem ra Hắc ám thần điện cũng không phải muốn chính thức đối phó với Cự thành.

Nhạc Thành thì thào nói, những chuyện này hắn cần phải suy tính cẩn thận.

- Hắc ám thần điện, các ngươi tính rất hay, ta đây muốn chơi đùa thật tốt đối với các ngươi, cuộc chơi bắt đầu rồi.

Nhạc Thành liền nở ra một nụ cười trên khuôn mặt rồi nói với Cao Long Hoa:

- Ngươi muốn chết hay là muốn sống?

- Đại nhân, ta muốn sống, đại nhân có gì phân phó ta nhất định sẽ hoàn thành, chỉ cần đại nhân tha cho ta, tha cho Quỷ Tông là được.

Cao Long Hoa cũng có tu vi bát tinh đầu hoàng, đạt tới trình độ này tuyệt đối không phải là ngu ngốc, người thông minh cam chịu buông tha cho mình thì nhất định sẽ có điều kiện.

- Người đi theo ta, nếu hai người muốn sống thì hãy đi cùng ta.

Nhạc Thành nói với Cao Long Hoa cùng với hai trưởng lão của Quỷ Tông.

Cao Long Hoa cùng với hai đầu hoàng kia nhanh chóng theo chân của Nhạc Thành, ba người biết rõ ràng, chỉ cần Nhạc Thành muốn giết bọn họ thì không cần lòng vòng.

- Quỷ Tông lần này đi đối phó với hai học viện có tất cả bao nhiêu người?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Cao Long Hoa.

- Hai Đầu tông, gồm có phụ thân của tại hạ và một vị trưởng lão nữa, chính là người lần trước gặp ở Tháp Vĩnh Hằng, ngoài ra còn có bốn mươi đầu hoàng.

Cao Long Hoa không hề giấu diếm mà nói.

- Nếu để cho người đi thuyết phục phụ thân người quay đầu đối phó với Dược môn, người làm được không?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Không thành vấn đề.

Cao Long Hoa không hề do dự nói:

- Kỳ thật cha ta cũng không đồng ý đi đối phó với hai học viện, chỉ tại những người kia thực lực thật sự quá mạnh.

- Được rồi, ta muốn người chính mình đi nói với phụ thân của mình, ta chờ người ở Dược môn, chờ ta thông báo xong, chúng ta nội ứng ngoại hợp đánh chế Dược tông và các thế lực khác.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Về phần u thành, ta cam đoan không đụng tới, về sau vẫn thuộc về Quỷ Tông.

- Ta đi đây.

Cao Long Hoa gật đầu đáp, cuối cùng cái mạng của hắn cũng đã nhạt lại được.

- Còn hai người?

Nhạc Thành nhìn hai đầu hoàng của Quỷ Tông mà nói:

- Hai người các người dẫn người của U Thành đi cùng với ta đánh dược thành.

- Được không thành vấn đề.

Hai cường giả đầu hoàng này cũng thở ra một hơi.

- Chỉ có điều.

Nhạc Thành nhìn ba người mà nói:

- Vì để chắc chắn các người không phản bội, ta muốn lưu giữ trên người các người một linh hồn ấn ký.

Sau này nếu như các người phản lại ta mà nói, thì các người sẽ sống không bằng chết.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

196. Chương 166 : Tiếp Thu Được Thành .

- Vâng.

Ba người tiếp nhận linh hồn ẩn ký.

- Xích.

Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn trong tay, sau đó một thanh mang quỷ dị toát ra, nhập vào trong đầu của ba người.

- A.

Ba người phát ra một tiếng kêu rên, toàn thân giống như là bị ma nhập vậy, tất cả ba người đều cảm thấy khó chịu, người cũng bỗng bệnh mà lung lay, chỉ sợ sơ sẩy một chút sẽ rớt xuống từ không trung.

- Được rồi, đây là ta cho các ngươi một kiến thức nho nhỏ mà thôi, chứng minh ta không nói dối các ngươi, mặc kệ các ngươi ở nơi nào ta cũng có biện pháp khiến các ngươi sống không bằng chết, các ngươi đừng nghĩ đến chuyện phản bội ta.

Nhạc Thành thu hồi tâm niệm rồi nói với ba người.

Sau khi chứng kiến thủ đoạn của Nhạc Thành, ba người dĩ nhiên không còn tâm tư trêu đùa n, ữa mà Nhạc Thành chẳng muốn đối phó với U thành, hiện tại thiếu tông chủ của Quỷ Tông đã nằm trong tay mình, đối phó với U thành cũng không có ý nghĩa gì.

Sau đó Nhạc Thành mang Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãn, Yêu Cơ, La Tân hướng về phía Hắc La thành, đương nhiên hai đầu hoàng cường giả kia cũng đi theo bọn họ.

Mà Cao Long Hoa sau khi thu thập một phen cũng mang hai nữ tử lỗi lỡ mê người kia chạy tới Cự thành.

Hắc La Thành mặc dù có diện tích lớn, hơn nữa thể lực cũng vô cùng cường hãn, chỉ là sau khi đại chiến với Được thành mấy ngày, Công Tôn báo đã mang những người mạnh ở Hắc La thành đi, cho nên hiện tại ở đây cũng không có bao nhiêu cao thủ.

Thế nên khi Nhạc Thành tiến vào trong Hắc Long thành thì cũn không gặp bất luận sự ngăn cản nào, một số gia tộc nhì lưu ở bên trong đều núp trốn vào, miễn cho bị liên lụy, sau khi tiến vào trong thành tới Hắc La Tông, mọi người mới bị một tam tinh Đấu hoàng ngăn cản, hấn còn chưa phục hồi tinh thần thì đã bị Yêu Cơ đánh văng ra vài trăm thước.

Phỏng chừng Công Tôn Báo sau khi xuất môn cũng không ngờ thể lực của mình lại bị đánh bại dễ dàng đến thế.

Lập tức ở trong Hắc La tông, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãn cùng với Thông Thiên Thủ đều thu tất cả giới chỉ vào, giá trị của chúng đều không thấp.

- Tận lực bồi tiếp Được thành, hắc ám thần điện lần này ta lại muốn đa tạ các ngươi đã dâng Quỷ Uyên cho ta, chờ sau khi ta hạ được Được thành ta sẽ tìm các ngươi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, Hắc Ám thần điện lợi dụng Được môn và Quỷ Tông, Hắc La tông đối phó với hai đại học viện, Nhạc Thành cũng không khách khí nhân cơ hội này mà ăn khối thịt béo Quỷ uyên.

Về phần mục đích thực sự của Hắc Ám thần điện Nhạc Thành cũng không nóng nảy hấn dự đoán được lần này đấu khí và ma pháp học viện có bảo vật trong dãy núi, bọn họ muốn lấy cũng không dễ dàng, hai đại học viện có không ít lão bất tử, chỉ sợ những hộ pháp kia căn bản không tiến vào được.

Cho nên Nhạc Thành thăm đoán rằng, Hắc Ám thần điện định dùng những cường giả Đấu Tông siêu cấp dụ dỗ những cường giả và ma pháp sư thực lực cao cường của hai học viện ra ngoài, sau đó bọn họ tiến vào cướp bảo vật.

Mà Nhạc Thành lại tương kế tựu kế, đợi đến khi hắc ám thần điện toàn bộ lấy được thì mình sẽ đoạt từ tay bọn họ.

Sau khi rời khỏi Hắc La tông, nhữn chuyện khác Nhạc Thành để cho Thác Nỵ tư xử lý, Hắc La thành dĩ nhiên là có rất nhiều nhân tài, đây chính là một khối thịt béo, cũng không thể để tiện nghi cho những người khác.

Dược thành cũng không có nhiều biến hóa, vẫn là những đám người hối hả và náo nhiệt, cảnh tượng phồn hoa không thể tưởng tượng được.

Dược thành chính là thành trì lớn nhất ở trong Quỷ uyên, Nhạc Thành rời khỏi Hắc La thành mới năm ngày đã tới Dược thành.

Dược thành chính là đại bản doanh của Dược môn, Nhạc Thành cũng sớm đoán rằng ở trong Dược thành có nhiều cao thủ hơn Hắc La thành, dù sao bọn họ cũng để lại cho mình một đường lui, đối phó với hai học viện thất bại còn có chỗ quay trở lại.

Nhiều cường giả Đấu hoàng như vậy nhưng Nhạc Thành không cần quan tâm, chỉ cần không có cường giả Đấu tông là được, một đám mấy trăm người mới tiến ra ngoài Dược thành đã bị hai trăm người tiến lên ngăn cản, đi đầu chính là hai Đấu hoàng.

- Các người là ai, đây chính là Dược thành!

Hai đầu lĩnh Đấu hoàng một người là thất tinh, một người là bát tinh đấu hoàng. Nhìn thấy thực lực của một trăm người đi sau, sắc mặt hắn không biến đổi nhiều tuy nhiên khi nhìn thấy khí tức của đám người Khiếu Thiên Hổ thì hắn biến sắc.

Đặc biệt, phía trước có một thanh niên cười một ma thú hình hổ vô cùng lớn, khí tức cũng bất phàm, thực lực không hề yếu.

- Chúng ta đến Dược thành.

Nhạc Thành nói với cường giả Đấu hoàng kia, sau đó nói về phía sau:

- Yêu Cơ, Tử Long, Thông Thiên, La Tân, các người tốc chiến tốc thắng, một tên cũng không để lại.

Bởi vì Nhạc Thành định rằng từ nay về sau sẽ chọn Dược thành làm đại bản doanh của Phá Quân doanh, dù sao Dược thành dân cư cũng nhiều nhất, là địa phương phồn hoa nhất cho nên nhất định phải nhổ cỏ tận gốc, tránh cho phiền toái.

- Vâng chủ nhân.

Mọi người sau lưng nghe thấy tiếng ra lệnh của mình thì dùng một tốc độ nhanh nhất tiến tới công kích mà đầu tiên chính là hai đấu hoàng.

Dược thành hiện tại chỉ có hai trăm người là cường giả, một lát sau bọn họ đã bỏ chạy, mà hai đấu hoàng kia đã sớm bị Yêu Cơ và Tử Điện Mãng giết chết.

Hàn Nguyệt hai ngày nay ở cạnh Nhạc Thành cuối cùng cũng biết tại sao phụ thân lại xem trọng một đệ tử như hắn như vậy, bất kể thực lực bản thân hay thể lực bên cạnh Nhạc Thành đều đạt tới trình độ cường hãn.

Sau khi đánh chết hai đấu hoàng xong, những người khác ở Dược thành cũng bị giết chết, một tên cường giả cũng không để lại, hơn mười người chạy tứ tán, tuy nhiên tốc độ của bọn chúng không thoát khỏi sự truy sát của Thông Thiên thủ và Yêu Cơ.

Thu thập xong những người này, Nhạc Thành liền quay trở về phía Dược môn, trong Dược môn cũng không có bao nhiêu người, chỉ có một tam tinh đấu hoàng mà thôi, Đấu vương cũng không có bao nhiêu, so với tưởng tượng của Nhạc Thành thì còn ít hơn nhiều, xem ra Hắc Ám thần điện căn bản không muốn lui về, cũng không quan tâm đến Dược thành sống hay chết.

Một ngày sau, cả Dược thành xuất hiện biến hóa vô cùng lớn, tất cả thể lực nhất lưu nhị lưu thậm chí là thể lực tam lưu đều bị một đám người thần bí tới chơi, kỳ quái là toàn bộ đều bị tàn sát, một người cũng không buông tha.

Trong vòng một ngày, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, còn có Thông Thiên Thử La Tân tất cả bọn họ đã quét sạch các thế lực lớn nhỏ ở trong thành.

Mà Nhạc Thành tiến vào Dược thành cũng phong bế thành lại, đề phòng có người thừa cơ chạy ra.

Thời gian một ngày trôi qua, cả Cự Thành đã trải qua sóng gió, tất cả các gia tộc và các môn phái lúc này đều cảm thấy bất an, bọn họ thậm chí không biết chuyện gì xảy ra.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

197. Chương 167 : Doanh Chủ Mời Tam Tiểu Thư .

Một số thế lực thâm cảm thấy mình may mắn vì không liên lụy quá sâu tới Dược môn, những người này cũng biết rằng thế lực của bọn họ rất yếu, Dược môn không để ý, mà Dược thành những thế lực bị tru sát có thể xếp thành một ngọn núi, những thế lực này cũng thâm suy đoán đối phương là ai.

- Chủ nhân, mọi chuyện đã được làm tốt.

Trên Dược sơn, Khiếu Thiên Hổ nói với Nhạc Thành.

- Ừ.

Nhạc Thành nhẹ nhàng gật đầu, ngày mai thu thập những thế lực trong Dược thành sẽ đối phó với Hắc Âm thần điện, những chuyện khác để Thác Nỵ tư tiến tới thu thập là tốt rồi.

- Chủ nhân, ta đã phái người tới Chu gia truyền tin tức, Chu gia hiện tại rất suy tàn, ngày mai chủ nhân cũng nên đến Chu gia một chuyến.

Khiếu Thiên Hổ nói.

- Chu gia, Chu Hàm.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, nghe thấy tin tức này Nhạc Thành cũng không cảm thấy kỳ quái, mình liên lụy tới Chu gia, bọn họ không bị diệt môn đã là tốt rồi, suy tàn cũng là chuyện bình thường, mình chút nữa thì quên cô gái Chu Hàm này.

Nhạc Thành nghĩ tới lần đầu tiên mình trà trộn vào Chu gia, gặp cô gái nóng bỏng tuyệt mỹ này.

- Khiếu Thiên, ngày mai người sắp xếp cho Chu gia tốt một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong lòng hắn muốn đền bù tổn thất cho Chu gia một chút, đây là nể mặt Chu Hàm một chút mà thôi, chứ Chu gia sống hay chết hắn cũng chẳng buồn để ý.

- Chủ nhân, ta sẽ lập tức đi sắp xếp.

Khiếu Thiên Hổ kia gật đầu đáp, xem ra chủ nhân nhớ thương Chu Hàm tam tiểu thư kia, xem ra mình và La Tân phải đi sắp xếp một chút mới được.

- Doanh chủ, doanh chủ, ngoài thành có một dong binh đoàn tên là Hắc Ảnh dong binh đoàn muốn vào gặp người.

La Tân nói với Nhạc Thành.

- Đại ca và nhị ca.

Khóe miệng Nhạc Thành nở ra một nụ cười rồi nói:

- Đi, các người cùng với ta đi tiếp người.

Yêu Cơ và Thông Thiên nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, Hắc Ảnh Dong binh đoàn là ai mà chủ nhân phải tự mình ra đón tiếp.

Hàn Nguyệt cũng nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành.

Ở bên ngoài Được thành, khoảng chừng một nghìn nhân mã đang xếp chỉnh tề tại chỗ, một nghìn người này tràn ngập khí tức cường hãn, Hắc Ảnh dong binh đoàn phát triển hai năm đã vô cùng cường hãn.

- Đại ca, huynh nói người ở bên trong là tam đệ.

Một hắc y nhân nhìn Nhạc Long mà hỏi.

- Chắc chắn không sai, Đồng Đại Ngưu lần trước đã nói, doanh chủ của Phá Quân doanh chính là tam đệ, vừa rồi ta cũng mới hỏi qua người của Phá Quân doanh, người ở bên trong chính là tam đệ không thể sai được.

Nhạc Long cất tiếng nói.

- Đại ca.

Nhạc Hạc nói:

- Chúng ta ở trên đường nhận được không ít tin tức, Phá Quân doanh đã đi qua Hắc La thành, hiện tại đi tới Được thành là muốn gì, nơi này chính là thế lực của nhị tông và nhất môn đó.

Nhạc Long cất tiếng nói:

- Chúng ta không nên suy nghĩ nhiều, xem ra chúng ta cũng không giúp được gì, xem những người xung quanh thì đều là cường giả Đấu vương, không biết tam đệ hai năm qua đã làm gì mà thực lực lại lớn mạnh như vậy.

- Đúng thế, chẳng lẽ hắc chiếm lấy Được thành hay sao?

Nhạc Hạc cất tiếng nói.

Từ rất xa Nhạc Thành đã nhìn thấy một đám người chỉnh tề, vừa nhìn thấy y phục là Nhạc Thành đã biết rõ đó chính là đại ca cùng với nhị ca của mình.

- Sư.

Ở giữa không trung, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng bốn người bọn họ đã nhanh chóng đi ra ngoài thành, lập tức Hàn Nguyệt cũng tiến ra, tốc độ của Hàn Nguyệt không cách nào so sánh với đám người Nhạc Thành Khiếu Thiên Hổ và Yêu Cơ, dù sao thực lực của Hàn Nguyệt vẫn chỉ là Đấu vương mà thôi.

- Đại ca, nhị ca, các huynh tại sao lại tới đây?

Nhạc Thành nhì về phía hai nam tử quen thuộc trước mắt mà cất tiếng hỏi.

- Tam đệ, ta nói nhất định là đệ mà.

Nhạc Long và Nhạc Hạc nhìn thấy Nhạc Thành thì nhanh chóng xuống ngựa, ôm lấy Nhạc Thành mà nói.

- Đại ca, nhị ca chúng ta tiến vào trong nói chuyện.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói.

Tiến vào trong, Nhạc Thành ngồi trên đại sảnh, xung quanh còn có Khiếu Thiên Hổ, La Tân, về phần Quỷ Tông có hai cường giả đấu hoàng cũng ở đây.

- Đại ca, tại sao các huynh lại đến?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, mặc dù biết bọn họ cũng ở trong Quỷ Uyên nhưng Nhạc Thành không có thời gian đi thăm, chỉ là cũng nghe Thác Ny tư và Đồng Đại Ngưu nhắc đến mấy lần.

- Chúng ta đi trên đường nghe một số người nói đến chuyện của Phá Quân doanh sau đó đi tới đây.

Nhạc Long cất tiếng nói, hắc cảm nhận được những người trong đại sảnh khí tức rất cường hãn thì không khỏi thâm tặc lưỡi, những người này tuyệt đối tu vi đã ngoài đấu hoàng, không biết hai năm nay Tam Đệ đã làm những gì.

- Đại ca nhị ca, hai huynh tới đây thật đúng lúc.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói:

- Người bên cạnh đệ vừa vặn không đủ.

Lập tức Nhạc Thành nói mọi chuyện với Nhạc Long và Nhạc Hạc, nghe xong chuyện này hai người thiếu chút nữa là chết ngất đi, nguyên bản Nhạc Hạc còn tưởng Nhạc Thành chỉ muốn chiếm lấy Dược thành mà thôi, không ngờ hẳn lại có dã tâm thống nhất Quỷ Uyên.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

198. Chương 168 : Nàng Ta Không Phải , Ta Mới Là Chu Gia Tiểu Thư .

- Chuyện này, tiểu thư đi thì biết, đây là lời nhảm, chúng ta xin cáo từ.

Nói xong hán tử đầu lĩnh dẫn mọi người rời khỏi Chu gia.

- Hàm nhi, con nhận thức người của Phá Quân doanh sao?

Chu Đình hỏi Chu Hàm, tựa hồ như Phá Quân doanh còn rất khách khí với Chu Hàm.

- Con cũng không biết, con cũng không hiểu chuyện gì xảy ra.

Chu Hàm trả lời, nàng hiện tại nghĩ gì cũng không thông.

Một đêm không có gì, sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành ở trong phòng khoan chân ngồi mà thở ra một ngụm khí dài, sau đó hẳn mở mắt ra, chỉ cần có thời gian, Nhạc Thành sẽ không bỏ qua cơ hội tư luyện gì cả.

- Đại nhân, ta đã trở về.

Thác Ny Tư ở bên ngoài gian phòng truyền thanh âm tới gần Nhạc Thành, Thác Ny Tư sắp xếp mọi chuyện xong xuôi liền tới tìm hắn.

- Chuyện bên kia sắp xếp thế nào?

Nhạc Thành rời khỏi phòng nói với Thác Ny Tư.

- Đại nhân.

Thác Ny Tư nói:

- U thành bởi vì có quan hệ với ủy Tông cho nên ta không có cách nào sắp xếp người tiến vào, chỉ lặng lẽ dùng thám tử thu thập tin tức, mà Hắc La thành hiện tại hoàn toàn nằm ở trong tay chúng ta, thế lực của gia tộc này cũng đã toàn bộ bị thanh trừ, ta để lại hai nghìn người trong thành, sau đó cùng với Trần Bưu rời khỏi tiến tới Hắc La Thành.

- Ừ.

Nhạc Thành trả lời, kết quả của Thác Ny Tư một năm tôi luyện này khiến cho Nhạc Thành hết sức hài lòng.

- Doanh chủ, đã sắp xếp xong xuôi, hiện tại đã có không ít người đến.

La Tân hướng về phía Nhạc Thành nói.

- Các người đi sắp xếp đi, ta một hồi sẽ quay lại.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó quay lại gian phòng của mình.

- Người vào bằng cách nào.

Yêu Huyền cất tiếng nói với Nhạc Thành, nàng cũng vừa nhận ra khí tức của hắn.

Ta đi tới đó.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

Không ngờ còn có người phát hiện ra ta, thực lực thật không tệ.

- Người rút cuộc cũng đi ra được.

Nhạc Thành khẽ cười nói, từ sau lần đi ra khỏi Đấu khí học viện, Yêu Huyền cũng ít đi ra.

Dù sao cũng không có chuyện mà ta muốn làm, ta ra cũng không làm gì, chỉ bằng tìm một nơi thanh tĩnh.

Yêu Huyền nói.

Nhạc Thành nói:

- Ai nói, không có người bên cạnh ta rất lo lắng.

Nói xong Nhạc Thành liền cười cười, lập tức đưa mắt nhìn về phía đường cong lồi lõm trên người của Yêu Huyền, đây đã là thói quen của hắn.

- Bớt lắm mồm đi, còn ba tháng nữa ta sẽ cùng đi, cũng lười gặp cái tên hạ lưu vô sỉ như ngươi.

Yêu Huyền trợn mắt liếc nhìn Nhạc Thành.

Sáng sớm ngày hôm qua ta đã nhận được tin tức, tất cả các thế lực lớn cùng với người của gia tộc đã chạy tới Dược sơn, trong lòng mỗi người đều không yên tâm, không biết Phá Quân doanh lần này gọi mọi người tới có chuyện gì?

- Đại ca, sao huynh cũng tới.

Dưới Dược sơn, Chu Đình Chu Tuyết còn có Chu Hàm ba người nghe thấy thanh âm quen thuộc sau lưng thì lập tức quay lại nhìn thấy Lưu thị và Chu Uẩn, mặt khác còn có Chu Yển và Chu Chấn, tổng cộng bốn người.

- Ủ.

Chu Đình cũng gạt đầu, mình và Chu Uẩn cùng với hai đệ đệ, cũng không thể giả bộ như không có trông mắt.

- Đại ca, Chu gia không phải chỉ còn danh nghĩa sao, huynh tới đây làm gì, hôm nay Phá Quân doanh không phải thông tri cho tất cả các thế lực lớn và gia tộc lớn trong thành tới, hiện tại Chu gia đã như vậy, huynh cũng đừng làm mất thể diện.

Lưu Thị nói móc với Chu Đình.

- Đúng thế, đại bá ta thấy bá ở đây cũng không nên, đừng làm cho Chu gia mất mặt nữa.

Chu Yển cất tiếng nói, từ nhỏ nàng đã bị Chu Tuyết và Chu hàm áp chế, cuối cùng cũng đã có cơ hội báo thù.

- Nhị thúc, các người một nhà nên tích chút khẩu đức đi, chúng ta đã giao toàn bộ sinh ý đan dược cho các người, các người còn nói vậy.

Sắc mặt của Chu Tuyết hơi đổi, lập tức tức giận nói Chu Uẩn, nhị thúc này thật quá đáng.

- Chu Tuyết, ở đây không đến phiên ngươi nói chuyện, nếu không phải tại hai người các người thì sự tình cũng không trở thành như vậy, hôm nay Phá Quân doanh tiếp nhận Dược môn, chẳng lẽ các người lại muốn đi thông đồng với Phá Quân doanh sao?

Chu Chấn cười nhạo nói, giọng nói không có chút cảm tình huynh muội nào.

- Người.

Chu Hàm quá giận, hận không thể tiến lên giáo huấn Chu Chấn một phen, dù sao nàng cũng có tu vi lực tinh Đấu vương.

- Thế nào, muốn động thủ sao, ta không sợ người.

Chu Chấn lạnh lùng nói, hiện tại hần không sợ ai.

- Các người là người của Chu gia?

Lúc Chu Hàm và Chu Chấn tranh chấp với nhau, vài người đã tiến tới, cầm đầu là một trung niên nam tử.

- Đại nhân, ta chính là người của Chu gia.

Chu Đình nói với trung niên hán tử, dựa vào khí tức, hần cảm nhận được thanh niên này chính là cường giả Đấu hoàng, trong lòng cũng trở nên khê giật mình.

Trung niên hán tử này chính là La Tân, người của Tuyết Báo dong binh đoàn, ngay cả cái cường giả Đấu hoàng kia, cũng chính là mới được Khiếu Thiên Hồ phân phó, kêu hần xuống núi chờ Chu gia tiểu thư lên.

- Đại nhân, chúng ta là người của Chu gia, đan được sinh ý của Chu gia đã về chúng ta, hiện tại bọn họ đã hai bàn tay trắng.

Lưu thị nhìn thấy đối phương hỏi thăm người của Chu gia thì tiếp lời.

- Đúng thế đại nhân, chúng ta mới là người của Chu gia.

Chu Yến và Chu Uẩn cũng lập tức nói.

Trung niên hán tử cũng nổi lên nghi ngờ mà lập tức nói:

- Nghe nói Chu gia có một tiểu thư phải không?

- Tiểu thư của Chu gia chính là ta.

Chu Yến lập tức cao hứng nói, nàng đúng là Chu gia tiểu thư.

- Bái kiến Chu gia tiểu thư, doanh chủ muốn gặp cô nương.

Trung niên hán tử biết rõ, Chu gia tiểu thư chính là người mà Khiếu Thiên Hồ nói doanh chủ cần, dĩ nhiên không dám khinh thường, hần đánh giá Chu Đình và Chu Uẩn thì thấy Chu Uẩn quần áo đàng hoàng, người mà doanh chủ muốn tiếp xúc nhất định không quá khó coi.

Lại thấy Chu Yến thừa nhận mình là Chu gia tiểu thư, cho nên liền lạnh lùng nhìn Chu Đình mà nói:

- Lần sau đừng có mà giả mạo, nếu không ta sẽ giáo huấn người.

Bọn người Chu Uẩn sau đó liền cười nhạo tỷ muội Chu gia, sau đó lập tức đi theo trung niên hán tử lên Dục sơn, xung quanh có một số thể lực nhìn thấy người của Phá Quân doanh, lại thấy một vị cường giả Đấu hoàng đưa Chu Uẩn lên, không khỏi suy đoán quan hệ của Phá Quân doanh và Chu gia.

Nhìn Chu Uẩn cùng với vị Đấu hoàng cường giả của Phá Quân doanh kia lên dục sơn, Chu Đình cũng không giải thích, lần này Phá Quân doanh cố ý tìm Chu gia, không biết là phúc hay là họa, nhưng mặc kệ là phúc hay là họa, cũng không nên mạo hiểm vì nữ nhi của mình.

Ngay lập tức, Chu Đình mang theo Chu Tuyết cùng với Chu Hàm từ từ lên núi đi lễ phạt, bất kể chút nữa có chuyện gì phát sinh thì đi xem một chút cũng tốt.

- Phụ thân, bọn họ tìm chúng ta làm gì đó?

Chu Yến cao hứng và nói với Chu Uẩn bên cạnh.

- Yên Nhi, người của Phá Quân doanh không chừng có kết giao với tổ tiên Chu gia chúng ta, chúng ta cứ đợi đến khi đó.

Lưu thị nói.

Một lát sau, trung niên hán tử đưa bọn người Chu Uẩn lên trên núi, sau đó phân phó vị trí tốt nhất cho bọn người Chu Uẩn ngồi xuống.

- Chủ nhân, người ở phía ngoài đều đã đến, Thác Nỵ Tư đã sắp xếp xong xuôi.

Khiếu Thiên hổ nói với Nhạc Thành, lúc này ở trong phòng của Nhạc Thành, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Thông Thiên Thủ, còn có Yêu Huyền Hàn Nguyệt đều ở cạnh một chỗ.

- Ủ, tổng cộng đến đây bao nhiêu người?

Nhạc Thành cất tiếng nói, có Thác Nỵ tư bên ngoài sắp xếp, Nhạc Thành cũng rất yên tâm.

- Bẩm chủ nhân, tổng cộng là hơn một trăm người, tiểu môn phái ba mươi một người, mặt khác còn vai doang binh đoàn, còn có một tông môn tên là Thiếu Dương tông, bởi vì có quan hệ nhiều với Được môn nên thực lực cũng cao, có bốn Đẩu hoàng và một nhất tinh Đẩu tông.

Yêu Cơ nói.

- Còn có Đẩu Tông sao, xem ra sự tình còn có khúc chiết.

Nhạc Thành xoay người nói với Yêu Huyền:

- Yêu Huyền, đợi chút nữa phiền toái cô đi cùng ta ra .

Nhạc Thành biết rõ, hiện tại tuy Phá Quân doanh chiếm được Được thành nhưng một số thế lực liên quan đến Được thành cũng phải tiêu diệt, nếu như muốn làm cho tất cả mọi người tin phục, Phá Quân doanh phải chính thức khống chế được Được thành.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

199. Chương 169 :

- Khiếu Thiên đại nhân, ta đem Chu gia tiểu thư tới đây.

Ngoài cửa truyền tới một luồng thanh âm, chính là trung niên hán tử đã dẫn Chu Yến tới.

-Chủ nhân, ta mang Chu Hàm tiểu thư tới.

Khiếu Thiên Hổ nói, trên khuôn mặt nở ra một nụ cười, không cần chủ nhân phân phó hắn cũng biết rõ tâm ý của chủ nhân.

- Ủ, ta đang muốn nhìn thấy nàng.

Nhạc Thành cất tiếng nói, đối với chuyện của Chu gia, Nhạc Thành cảm thấy thật có lỗi với cô gái Chu Hàm này.

- Vào đi.

Khiếu Thiên Hổ nhìn thấy trên khuôn mặt của chủ nhân có một vẻ thỏa mãn thì cũng cao hứng.

- Kẹt kẹt.

Trung niên hán tử mở cửa phòng ra mà nói:

- Chu gia tiểu thư, theo ta vào đi, doanh chủ ở bên trong chờ cô nương.

Từ bên ngoài có thanh âm truyền tới, ánh mắt của Khiếu Thiên Hổ lúc này đã biến thành gan heo, mà Nhạc Thành thì biến sắc nói với Khiếu Thiên Hổ?

- Khiếu Thiên Hổ, ta nói người sắp xếp cho ta gặp Chu gia tam tiểu thư, tại sao người làm như vậy?

Nhìn thấy biểu lộ của Nhạc Thành và Khiếu Thiên Hổ, những người khác nghi hoặc không thôi, chỉ có Tử Điện Mãng là biết rõ chuyện gì đã xảy ra, bởi vì cũng chỉ có Tử Điện Mãng cùng với Khiếu Thiên Hổ là gặp qua Chu Hàm, mà người đi vào lúc này lại là Chu Yến, Tử Điện Mãng không khỏi lo lắng cho Khiếu Thiên Hổ, nếu như chủ nhân tức giận, chỉ sợ Khiếu Thiên hổ khó sống.

- Là các người.

Chu Yến cuối cùng cũng gặp được Nhạc Thành và Khiếu Thiên, còn có Tử Long nữa, ba người này nàng cũng nhận thức, hơn nữa còn rất quen thuộc. Về sau ở Công Tôn gia nàng mới biết Khiếu Thiên và Tử Long là lục giai ma thú. S

Chu Yến còn tưởng là ai đang chờ đợi nàng, bây giờ thì sắc mặt đã trở nên trắng bệch, nàng thầm trách mình xui xẻo.

Khiếu Thiên Hổ nhìn sắc mặt của chủ nhân xong thì toàn thân đã phát run lên, nếu như chủ nhân trong lúc tức giận ném cái tháp quỳ quái tới thì sẽ rất thê thảm, bộ dạng lần trước của Thông Thiên Thử nó vẫn còn nhớ rõ, nó không muốn gặp phải tình cảnh đó.

- Tên tiểu tử ngu xuẩn, người thật ngu ngốc, quả thật tiểu trư cũng không bằng.

Hai mắt của Khiếu Thiên Hổ liền ánh lên màu hồng nhìn trung niên hán tử Đấu Hoàng kia, nhện không được mà mắng một cái.

- Âm

Một tiếng âm vang lên, Đấu hoàng cường giả đã bị Khiếu Thiên Hổ đá văng lên vách tường, thiếu chút nữa là xuyên qua, Khiếu Thiên Hổ hiện tại bạo nộ, không ngờ tên ngu ngốc này lại mang Chu Yến đến.

- Khiếu Thiên đại nhân, xin tha mạng.

Trung niên hán tử kia vội vàng xin tha, khoe miệng cũng chảy ra máu tươi, hán căn bản không biến mình làm sai cái gì. Hán biết rõ vị Khiếu Thiên đại nhân này bản thể chính là lục giai ma thú, nếu như giết hán cũng chỉ là tiện tay mà thôi.

- Lão tử bảo người mang đến cho ta Chu gia đại tiểu thư.

Khiếu Thiên Hổ chỉ vào Chu Yến mà cả giận nói:

- Người lại mang đến người này, người thực sự làm ta tức chết.

Khiếu Thiên hổ nói xong, lại nhện không được cười mà nói:

- Người có phải là muốn làm lão tử tức chết không? Lão tử bị người chọc tức muốn chết.

- Âm.

Trung niên hán tử kia vừa mới đứng lên đã bị Khiếu Thiên Hổ đá một cước bay lên rồi ngã xuống mặt đất.

- Được rồi, được rồi.

Khiếu Thiên Hổ còn muốn đá nữa thì Nhạc Thành đã ngăn cản mà nói:

- Sao lại có chuyện như vậy, sao lại mời nhầm người?

- Doanh chủ, Khiếu Thiên đại nhân nói chúng ta đến Chu gia đón một vị tiểu thư, chúng ta xuống núi thì cô gái này nhận là Chu gia tiểu thư cho nên chúng ta mang nàng đến đây, ngoài ra còn có ba người nữa, một nam hai nữ, bọn họ cũng nhận là người của Chu gia, chúng ta tưởng bọn họ là giả mạo cho nên...

Người trung niên này cuối cùng cũng hiểu ra mình tiếp nhầm người, không ngờ bị mắng cho một trận.

- Hóa ra cũng là do nữ nhân này giả mạo, chết tiệt!

Khiếu Thiên hổ tức giận hung hăng tát một cái vào mặt Chu Yến.

- Âm.

Chu Yến bị Khiếu Thiên Hổ tát văng lên trên tường sau đó mới rơi xuống.

Hàn Nguyệt, Yêu Cơ, Yêu Huyền Thông Thiên Thử đều không biết chuyện gì xảy ra, đều nghi hoặc nhìn Khiếu Thiên Hổ nổi giận.

- Được rồi, chúng ta ra ngoài trước.

Nhạc Thành bất đắc dĩ nhìn Khiếu Thiên hổ, người phía ngoài cũng đã đến đông đủ, cũng nên làm chính sự.

- Chủ nhân, ta đi trước sắp xếp.

Khiếu Thiên hổ nói với Nhạc Thành, sau đó tiến tới gần Chu Yển, hung hăng nói với hán tử kia:

- Người mau mau đi tìm Chu Hàm tiểu thư, nếu không lão tử sẽ bỏ sống người.

Trung niên hán tử kia lau vết máu trên khóe miệng, sau đó đi theo sau lưng Khiếu Thiên Hổ.

- Nhạc Thành, có chuyện gì vậy?

Khiếu Thiên Hổ vừa đi, Hàn Nguyệt nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, nàng cũng không hiểu xảy ra chuyện gì.

- Không có gì, ta muốn tìm một người bạn để nói lời xin lỗi, không ngờ Khiếu Thiên Hổ tìm nhầm người.

Nhạc Thành bất đắc dĩ nói.

- Nhạc Thành, ta thấy người và người kia nhất định có quan hệ, hơn nữa quan hệ cũng không tệ, đúng không?

Yêu Huyền nói với Nhạc Thành.

- Cái này, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành mỉm cười, theo mọi người đi ra ngoài.

Ở Dược môn trung nguyên có một đại sảnh rất lớn, có thể dung nạp mấy trăm người, mà Thác Ny Tư mới sáng sớm đã rời khỏi phòng của Nhạc Thành tới phòng đại sảnh. Nhạc Long và Nhạc Hạc cũng dẫn theo một đám người đi vào.

Cẩn thận kiểm tra danh sách thế lực xong, Thác Ny Tư cũng sắp xếp một thế lực mạnh thủ ở một số vị trí.

- Thác Ny Tư đại nhân, đây chính là người của Chu gia. Khiếu Thiên đại nhân sắp xếp hình như là do doanh chủ an bài.

Vài người Phá Quân doanh, còn có Lưu thị, còn có Chu Uẩn tiến tới trước Thác Ny Tư.

Thác Ny Tư vừa nghe thấy đại nhân sắp xếp liền vội vàng phân phó cho người sắp xếp cho ba người Chu Uẩn lên vị trí cao, điều này khiến cho bọn người Chu Uẩn tự hào không thôi.

Một lát sau, tiến vào trong đại sảnh là các thế lực, Thác Ny Tư cũng thở dài một hơi, đang định muốn sắp xếp thì nhìn thấy Khiếu Thiên Hổ mang một người đi tới, hắn liền nghi hoặc không thôi.

- Khiếu Thiên, người làm sao vậy?

Thác Ny Tư nhìn thấy biểu lộ của Khiếu Thiên Hổ thì khó coi, trong tay của hắn còn ôm theo một nữ nhân sắc mặt tái nhợt, không biết là tên gia hỏa nào cả gan dám chọc vào Khiếu Thiên Hổ.

-Thác Ny Tư, người của Chu gia có tới không?

Khiếu Thiên Hổ tức giận không tiêu hỏi Thác Ny Tư.

- Người nói là người do đại nhân sắp xếp sao, ta đã lo xong rồi.

Thác Ny Tư nói.

- Không xong, nếu như chủ nhân nhìn thấy những hàng giả kia được sắp xếp những vị trí đó thì sẽ càng thêm tức giận.

Sắc mặt của Khiếu Thiên Hổ ngày càng trở nên khó coi.

- Cái gì hàng giả, Khiếu Thiên, người làm sao vậy/

Thác Ny Tư nghi hoặc khó hiểu nhìn Khiếu Thiên Hổ, không hiểu người này tại sao lại như vậy.

- Chúng ta mau đi vào, người của Chu gia này chính là giả.

Khiếu Thiên Hổ nhất thời không biết phải nói thế nào.

Ngay lập tức Khiếu Thiên nhắc Chu Yến vào trong đại sảnh, dù sao nói Thác Ny Tư cũng không rõ ràng.

Chu Yến bị Khiếu Thiên Hổ nắm ở trong tay, giống như là sủng vật vậy, dáng người của Khiếu Thiên Hổ quá cao lớn, nhắc nàng như là con gà là chuyện bình thường, bị Khiếu Thiên hổ nắm trong tay, Chu Yến ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Nhìn thấy Khiếu Thiên hổ đi vào trong đại sảnh, Thác Ny Tư cũng theo hần tiến vào bên trong.

Được môn lúc này đã được một dãy người ngồi, cả Được thành, 95% thể lực đều đã tới đây.

Chu Đình và Chu Tuyết Chu Hàm được sắp xếp ở một vị trí phía dưới đuôi.

Chu Đình nhìn người ở trong đại sảnh, trong đó nhận ra không ít người, thậm chí còn có một số người mà trước kia ra sức vuốt lông ngựa của Chu gia, những người này hiện tại không thèm để ý đến hần, như là sợ hần tiến tới vậy.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

200. Chương 170 : Mẹ Nó , Các Người Giả Mạo Hại Lão Tử .

- Không sai, chính là bọn họ.

Sắc mặt của Khiếu Thiên Hổ cuối cùng trở nên dễ nhìn một chút, nhanh chóng tiến tới gần ba người Chu Đình.

- Bái kiến Chu Hàm tiểu thư.

Khiếu Thiên Hổ đi tới gần ba người rồi nói với Chu Hàm:

- Tại hạ cuối cùng cũng tìm được cô nương, nếu không chủ nhân sẽ nhốt ta vào trong tháp.

- Người chính là Khiếu Thiên?

Chu Hàm khẽ ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy Chu Yến không hiểu vì sao lại bị một đại hán xách trong tay, mặc dù phát hiện ra đại hán này đúng là Khiếu Thiên, mặc dù nửa năm không thấy nhưng nàng vẫn có thể liếc qua mà nhận ra.

- Đây là...

Chu Đình cùng với Chu Tuyết nhớ lại Khiếu Thiên thì sắc mặt kinh ngạc hơi biến đổi, lòng cũng bất an, người này bản thể chính là lục giai ma thú.

- Tam tiểu thư, thật xin lỗi , ta phái người đi lại nhận sai người rồi.

Khiếu Thiên Hổ khẽ cười khổ nói.

- Khiếu Thiên, có chuyện gì vậy?

Thác Ny Tư hỏi Khiếu Thiên Hổ, hần hiện tại vẫn không hiểu chuyện gì xảy ra.

- Thác Ny Tư, mau sắp xếp chỗ ngồi cho Chu Hàm tiểu thư, đây mới là người chủ nhân cần tìm.

Khiếu Thiên Hổ nói với Thác Ny Tư.

- Cái gì, đây mới là người đại nhân tìm gặp sao, đáng chết.

Thác Ny Tư mắng một tiếng rồi nói với Khiếu Thiên Hổ:

- Ta vừa sắp xếp những người giả kia phía trên.

- Chu Hàm tiểu thư, mọi người mau ngồi lên phía trên, nếu không ta không thể không bị chủ nhân trách mắng.

Khiếu Thiên Hổ nói với Chu Hàm.

Chu Yến bị Khiếu Thiên Hổ xách trong tay đã nhìn hai người Chu Tuyết và Chu Hàm, vẻ mặt vừa ghen tức vừa hổ thẹn mà không nói gì.

Đi theo sau lưng Thác Ny Tư và Khiếu Thiên Hổ, Chu Đình và Chu Hàm hiện lên vẻ nghi hoặc, Chu Hàm thì trong lòng rối loạn, chẳng lẽ doanh chủ của Phá Quân doanh thần bí này chính là Nhạc Thành sao?

Nhìn thấy Phá Quân doanh khách khí với Chu Đình, sắc mặt của Chu Đình liền hơi biến đổi, tuy nhiên cũng không tỏ vẻ vui mừng.

Chu Uẩn, Lưu Thị, Chu Chấn ba người bọn họ dĩ nhiên là ngồi trong vị trí của những thế lực nhất lưu, mà Thiếu Dương môn cũng ngồi phía dưới bọn họ thì tự hào hưng phấn vô cùng, chẳng lẽ là do hấn và Chu Đình ở riêng thì vận khí đã tốt hơn sao?

Từ khi hấn và Chu Đình ở riêng xong, hấn không chế được việc buôn bán đan dược của Chu gia, đúng là tốt hơn một phần.

Ở xung quanh, những người có thế lực cũng nghi hoặc không thôi, Chu Uẩn tại sao có tư cách ngồi ở đây, Phá Quân doanh có phải đã xếp người sai rồi không?

Bỗng dưng Chu Uẩn cùng với Lưu Thị còn có Chu Chấn ba người bọn họ nhìn thấy một trang hán vô cùng lớn phía trước, trang hán này tựa hồ như bọn họ đã gặp ở nơi nào rồi, ở trong tay trang hán đó là một nữ nhân, bị xách giống như là một con gà, nữ nhân này chính là Chu Yến.

- Đây là chuyện gì vậy?

Ba người Chu Uẩn lập tức lộ vẻ khó coi, mà những người xung quanh đại sảnh cũng không giải thích được cảnh tượng này, không biết là chuyện gì đã xảy ra. Mà khi Khiếu Thiên Hổ và Thác Ny Tư đi tới, người của Thiếu Dương môn liếc nhìn bọn họ, tuy nhiên cũng không nhìn nhiều mà tiếp tục chờ xem náo nhiệt.

- Ba tên khốn kiếp các người, dám giả mạo người của Chu Gia.

Khiếu Thiên hổ vừa nhìn thấy ba người Chu Uẩn thì hung hăng ném Chu Yến xuống mặt đất, sau đó chỉ tay nói với Chu Uẩn, vùng một quyền đánh lên trên mặt hấn.

Hán tử bị Khiếu Thiên Hổ đá hai cước lúc này cũng tức giận, lập tức từ phía sau Khiếu Thiên Hổ ôm lấy Lưu thị mà quăng xuống mặt đất, lại dùng một cước chung hăng đập xuống, vẫn chưa hết giận mà đá thêm một cước nữa.

- Ta cho người giả mạo Chu gia tiểu thư.

Trung niên hán tử đập Lưu thị xong lại đá một cước về phía Chu Yến trên mặt đất.

- Còn người nữa.

Khiếu Thiên Hổ nhìn một người nam nhân bên cạnh đang há hốc mồm, sau đó tiến tới tát mấy cái, trong miệng không ngừng lầm bầm:

= Mẹ nó, những tên khốn kiếp này, các người giả mạo làm hại lão tử.

Lập tức trong đại sảnh liền vang lên tiếng kêu rên gào thét bốn phía, những tiếng này giống như là heo bị chọc tiết vậy, bốn người lúc này trở nên vô cùng thâm thâm, máu tươi chảy ròng ròng.

Chu Đình, Chu Tuyết cùng với Chu Hàm ba người nhìn thấy bọn người Chu Uẩn bị hành hung, bọn họ hiện tại cho dù giết cả nhà Chu Uẩn cũng chán ghét, nhưng dù sao bọn họ cũng có quan hệ huyết mạch với mình, cho nên ba người rất muốn Khiếu Thiên hổ và trung niên hán tử kia dừng lại, tuy nhiên nhìn thấy bộ dạng hung thần ác sát của hấn, ai dám mở miệng.

- Khiếu Thiên, đại nhân sắp tới.

Nhìn thấy Khiếu Thiên hổ hành hung bốn người, Thác Ny tư thâm cầu nguyện cho bọn họ.

- Hừ, lời bốn người này ra ngoài cho ta, đừng cho Lão tử đánh chết, chút nữa ta lại đánh.

Khiếu Thiên hồ nói với mấy người ở Phá Quân doanh.

- Chu Hàm tiểu thư, tiểu thư mau ngồi xuống, chủ nhân sắp đến.

Sau khi đánh bốn người Chu Uẩn xong, Khiếu Thiên hồ đã tiêu tan lửa giận đi khá nhiều, sắc mặt đã bình thản đi không ít, sắp xếp Chu Đình Chu Hàm và Chu Tuyết ba người vào vị trí của Chu Uẩn.

Chu Hàm cùng với Chu Đình Chu Tuyết mặc dù nghi hoặc nhưng cũng phải nghe theo.

Trong lúc ba người mới vừa ngồi thì trên nội đường đại sảnh đã xuất hiện một số đạo nhân ảnh, lập tức Khiếu Thiên hồ và Thác Ný Tư cũng tiến tới.

Nhìn đám người trong nội đường, tất cả mọi người đều cẩn thận đánh giá, có mấy người đã gặp qua Nhạc Thành ở nhà Công Tôn Báo thì nghi hoặc ở trong lòng.

Lão giả áo bào màu tro của Thiếu Dương tông đánh giá cẩn thận thanh niên mặc hắc bào đi đầu, tuy nhiên cũng không cảm nhận được gì.

- Đúng là hắn, chính là hắn.

Chu Hàm nhìn thấy thân ảnh của Nhạc Thành thì trong lòng không kìm được mà khê giật mình.

- Tam muội, tại sao lại là hắn, hắn chính là doanh chủ của Phá Quân doanh.

Sắc mặt của Chu Tuyết hơi đổi mà nói với Chu Hàm.

Nhạc Thành đi tới một chiếc ghế lớn mà ngồi xuống, chiếc ghế này vô cùng khí phái, đằng sau là những hoa văn điêu khắc hình rồng, hai bên là đồ án phượng hoàng, chất liệu cũng vô cùng trân quý.

Bên cạnh Nhạc Thành cũng có bốn chiếc ghế, những chiếc ghế này Thác Ný Tư sắp xếp, bên trái là của Nhạc Long và Nhạc Hạc, bênphải chính là cho Yêu Huyền và Hàn Nguyệt.

Nhạc Thành sau khi ngồi xuống, Nhạc Long và Nhạc Hạc cũng ngồi xuống, Yêu Huyền và Hàn Nguyệt cũng thế, mà Thác Ný Tư, Khiếu Thiên Hồ, Yêu Cơ, Thông Thiên Thủ, Tử Điện Mãng, La Tân, trung niên hán tử và những đầu hoàng của Quỷ Tông thì đều đứng sau lưng của hắn.

- Các vị.

Nhạc Thành nhìn những người phía dưới một lần mà nói:

Chuyện của Phá Quân doanh ta tin mọi người cũng đã nghe nói rồi, hôm nay ta gọi các vị tới đây có mục đích chính là muốn thương lượng một chút, từ nay về sau cùng hiệp lực quản lý được thành.

Vừa nghe thấy Nhạc Thành nói chuyện, mọi người đã nhỏ giọng nghị luận, lập tức một số người nhìn về phía lão bào áo tro của Thiếu Dương tông, cử động này cũng bị Nhạc Thành nhìn thấy, xem ra ở đây thì Thiếu Dương tông có thực lực mạnh nhất, bởi vì thế lực của hắn đã bị tiêu diệt, không ở trong Được môn nên rất nhiều người muốn xem thái độ của Thiếu Dương tông.

- Ta muốn hỏi một chút, cái gì là cộng đồng quản lý Được thành?

Ở phía dưới một bạch y trung niên hán tử cất tiếng hỏi.

- Đó là Được thành trật tự không thay đổi, các vị vẫn có thể làm việc ở trong Được thành, về phần lợi nhuận thì Phá Quân doanh tiếp thu bảy phần trăm.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nhạc Thành vừa nói xong, tất cả mọi người liền nhỏ giọng nghị luận, hơn phân nửa đối với chuyện này không có ý kiến, Được môn trước kia cũng thu như vậy.

- Bảy phần trăm này ta thấy là quá cao, có thể nói chuyện hiện tại một chút được không?

Lão giả mặc áo bào màu trong kia nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành chú ý lão giả áo bào màu tro, hiện tại hẳn chính là một Đẩu tông, dẫn đầu cả đám, Nhạc Thành đã sớm tính đến chuyện này, Phá Quân doanh mới tiến vào, cần phải ổn định căn cơ, lúc này có một cường giả Đẩu tông hỗ trợ quả là có tiện nghi lớn.

- Vậy ý của người là...

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Chúng ta cũng biết, Được môn cùng với các thế lực khác đánh Cự thành, Được môn vừa mới ra ngoài thì Phá Quân doanh đã chiếm Được thành, nếu sau này Được môn trở về, chúng ta thương lượng điều gì đó thì lại nói chúng ta thu lợi nhuận bảy phần trăm là không hợp lý, cho nên lần này chúng ta thay đổi quy củ một chút, về sau cho dù Phá Quân doanh có đứng vững ở Được thành, của cải ở đây cũng chia đều cho những người trong này, chuyện này thế nào?

Lão giả mặc áo bào tro cất tiếng nói, tựa hồ căn bản không để Phá Quân doanh vào mắt.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

201. Chương 171 : Tuyệt Đối Kinh Sợ .

Cái này cũng khó trách, Phá Quân doanh ba người hai ngày đã trở thành thế lực nhất lưu ở trong Được thành, tuy nhiên lão giả mặc áo bào màu tro cũng nhìn ra thấy xung quanh Nhạc Thành không có cường giả Đẩu Tông, nhiều nhất là vài đầu hoàng mà thôi, mà vài Đẩu hoàng này Thiếu Dương tông của hắn cũng có, cộng thêm với hắn là một cường giả Đẩu tông, đục nước béo cò cũng là chuyện bình thường.

Vị lão giả mặc áo bào màu tro vừa nói xong, không ít người liền phụ họa, chia đều Được thành, điều này dĩ nhiên làm bọn họ cao hứng.

sắc mặt Nhạc Thành biến đổi nói:

- Ý của người là Phá Quân doanh của ta không có thực lực và tư cách thu bảy phần trăm lợi nhuận.

- Cái này là điều chắc chắn rồi, không phải Thiếu Dương tông chúng ta cho là như vậy.

Lão giả kia nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Các người cho rằng như vậy?

Nhạc Thành lập tức nhìn mọi người phía dưới, sắc mặt biến đổi, trong mắt tràn ngập hàn ý.

Cảm nhận được ánh mắt của Nhạc Thành, tất cả mọi người không kim được mà rung mình, đại bộ phận bọn họ đều không nói tiếng nào, chỉ có một nhóm nhỏ là nhìn về phía người của Thiếu Dương tông.

-Ta cũng cho rằng, Thiếu Dương tông nói có đạo lý, Được thành chúng ta nên chia đều.

Chỉ thấy một tứ tinh Đẩu hoàng cất tiếng nói.

- Phải không?

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, sau đó lập tức thủ ấn biến đổi, mi tâm hiện ra một bạch quang, một bạch kiếm giống như là thiểm điện đâm về phía trung niên áo xanh, trong lúc trung niên áo xanh còn chưa kịp phản ứng thì một tiếng xoẹt vang lên, đầu của hắn đã rơi xuống mặt đất.

Thu hồi Âm Dương kiếm Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Còn có người nào cho là như vậy nữa?

Mọi người trong nháy mắt trở nên kinh ngạc khiếp sợ, một tứ tinh đẩu hoàng đó, ngay cả phản ứng cũng không có mà ngã xuống mặt đất, nhìn thấy thì thể đầy máu tươi phía dưới mặt đất, không ai dám nói gì nữa, trong lòng bọn họ đều sợ hãi.

Vị lão giả mặc áo bào màu tro của Thiếu Dương tông sắc mặt liền trở nên khó coi:

- Các hạ làm như vậy tựa hồ như hơi quá.
- Thật không?

Nhạc Thành nhìn lão giả áo bào màu tro mà nói:

- Người còn nói nữa thì người cũng không còn đường sống.
- Nếu vậy thì động thủ với ta đi, chỉ sợ người không có thực lực này.

Vị lão giả mặc áo bào màu tro lạnh lùng nói, nghe thấy khẩu khí của Nhạc Thành, vị lão giả này không hề sợ hãi, sau lưng lão một ngũ tinh đấu hoàng, hai tứ tinh đấu hoàng đều đứng lên.

- Thật không, vậy để ta xem xem, ta muốn nói cho người biết, thứ nhất thế lực Dược môn đừng hòng quay về, bọn họ chết chắc rồi, mà các người cũng chết chắc rồi.

Trong mắt Nhạc Thành tràn ngập sát ý, nếu muốn hôm nay chính thức khống chế được Dược thành thì không thể giữ lại người của Thiếu Dương tông.

- Đã làm phiền người.

Nhạc Thành nói với Yêu Huyền ở bên cạnh, vị lão giả mặc áo bào màu tro này chính là nhất tinh Đấu Tông, Nhạc Thành mặc dù không sợ nhưng đối phó cũng gặp nhiều phiền toái, sau đó hắn lại đưa mắt cho Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thủ, Yêu Cơ nói:

- Các người đem bốn người này giết không tha.
- Vâng.

Bốn thân ảnh của bốn lực giai ma thú liền xuất hiện, mà Yêu Cơ cũng lóe bóng hình xinh đẹp lên, công kích về phía lão giả áo bào màu tro, thân hình như thiểm điện.

- Hừ, đối phó với ta.

Vị lão giả áo bào màu tro biến đổi thần sắc, lập tức bố trí một đạo phòng ngự đấu khí xung quanh, trong tay ngưng kết một chuỗi mang công kích Yêu Huyền.

Sau lưng của vị lão giả mặc áo bào màu tro là bốn đấu hoàng cũng nhanh chóng nghênh hướng Khiếu Thiên Hổ, lập tức ở trong đại sảnh tràn ngập đấu khí.

Những người xung quanh đều trốn đi, cường giả Đấu tông lao vào trong vòng chiến, bọn họ sợ rằng không cẩn thận sẽ bị liên lụy.

Đánh nhau một vòng, Chu Tuyết Chu Đình Chu Hàm bên ba người nhanh chóng hướng về phía một bên mà đi, Khiếu Thiên Hổ lúc này đã sáp sát một tứ tinh Đấu hoàng, công kích lan tới gần Chu Hàm, mang theo một lực lượng tràn ngập.

Chu hàm chỉ có thực lực lực tinh Đấu vương, trước sự công kích của Đấu hoàng nàng không bị chết cũng bị trọng thương, trong nháy mắt sắc mặt của nàng liền trở nên trắng bệch.

- Xuy.

Một đạo hắc sắc thân ảnh nhanh chóng xẹt qua sau lưng của Chu Hàm rồi ôm nàng vào trong lồng ngực, cánh tay cũng thuận thế kéo Chu Đình và Chu Tuyết đi ra, thanh âm dịu dàng vang bên tai của Chu Hàm:

- Thiếu chút nữa thì cô nương đã bị thương, lần sau nên cẩn thận một chút.
- Người thả ta ra.

Chu Hàm bị Nhạc Thành ôm vào trong lồng ngực thì ý niệm liền xoay chuyển, cũng không biết nên nói cái gì, cuối cùng cũng chỉ có thể nói một câu thả ta ra, bị tỷ tỷ và phụ thân nhìn thấy, nàng thật xấu hổ.

Hàn Nguyệt nhìn cử động của Nhạc Thành thì không kìm được mà trừng mắt nhìn hắn, tên tiểu tử này quả thật đã hết hi vọng thay đổi.

- Âm

Một tiếng âm vang lên, trong đại sảnh kịch liệt chấn động, ở trong đại sảnh xuất hiện hố sâu, tứ tinh Đấu hoàng bị Khiếu Thiên Hồ công kích ngã xuống mặt đất, miệng phun ra máu tươi.

- Xuy Xuy.

Mấy lực lượng chấn động vang lên, sau đó Tử Điện Mãng Yêu Cơ, Thông Thiên Thử cũng giải quyết nhanh gọn những Đấu hoàng kia.

- Xích.

Một quang mang chói mắt ngưng tụ, Yêu Huyền tay trái vung ra về phía lão giả mặc áo bào màu trong, tay phải ngưng tụ một lực sắc nhuyễn tiên, hung hăng tấn công về phía lão.

Thực lực của Yêu Huyền hiện tại đã có thể đối phó với tam tinh Đấu tông, mà lão giả mặc áo bào màu tro chỉ là nhất tinh Đấu tông mà thôi, đến cấp độ Đấu tinh, mỗi một sao thực lực cách nhau rất lớn, lão giả này dĩ nhiên không phải là đối thủ của Yêu Huyền.

Nhìn thấy bốn Đấu hoàng trong nháy mắt bị đánh chết, lão giả áo bào màu tro hiện tại mới biết mình sai, hắn vốn còn tưởng rằng với thực lực của mình có thể đục nước béo cò, ai ngờ trộm gà không được còn mất nắm gạo.

- Xoẹt.

Lão giả mặc áo bào màu tro sau đó liền nghe hương Yêu Huyền mà công kích, chưởng mang thanh phá, mà ở trong đại sảnh, một lực lượng cường hân cũng xuất hiện, cả đại sảnh lung lay như muốn sụp đổ vậy. s

Mà trong lúc lão giả mặc áo bào màu tro đang đối phó, bỗng nhiên một tia lực mang xuất hiện, ngay lập tức vòng tròn phòng ngự cũng bị nghiền nát, lão giả thấy kịch liệt đau nhức, lực phủ ngũ tạng trong nháy mắt bị nghiền nát, người cũng rũ xuống mặt đất.

Cảnh tượng này kỳ thật chỉ diễn ra trong chớp lát mà thôi, nhìn đồng bừa bọn ở trên mặt đất, có một số người liền trở nên sợ hãi, cường giả Đấu hoàng dĩ nhiên không chịu nổi một đòn, mà cường giả Đấu Tông siêu cấp cũng không bị thoát chết.

Nhìn cảnh bừa bọn trong đại sảnh, Thác Nỵ Tư cũng nhanh chóng tiến tới thu thập, nhìn bốn phía cường giả đấu hoàng văng ra vách tường, Thác Nỵ Tư cũng biết hai ngày nữa phải tu kiến lại cái đại sảnh này.

Thu thập xong một lát, mọi người liền ngồi xuống mà mọi người lúc này liền rung động tinh thần, tất cả đều ngơ ngác không dám nói chuyện.

- Hiện tại còn có người có ý kiến không?

Nhạc Thành nhìn mọi người phía dưới mà nói.

Ánh mắt của mọi người nhìn nhau, lúc này đâu còn có ai dám có ý kiến, một hán tử mặc hoàng bào nói:

- Lưu gia ta đồng ý.

- Tác cũng đồng ý.

- Hoàng gia cũng không có ý kiến.

Lập tức mọi người bắt đầu tỏ thái độ, không ai còn ảo tưởng đục nước béo cò nữa.

- Được, các người đã đồng ý vậy thì xin giữ lời hứa của các người, nếu ai trái lời thì kết quả sẽ giống như Thiếu Dương tông.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nhạc Thành lại tiếp tục:

- Những người khác đồng ý có thể đi, làm chuyện gì thì làm, ta sẽ không can thiệp.

Sau đó mọi người liền rời khỏi đại sảnh, đúng lúc Chu Đình cũng muốn rời khỏi thì Nhạc Thành gọi lại:

- Gia chủ Chu gia, xin dừng bước.

Sắc mặt của Chu Đình biến đổi, lão cũng không hiểu Nhạc Thành lưu lại mình làm gì, mà Chu Hàm Chu Tuyết cùng ở bên cạnh Chu Đình mà nhìn Nhạc Thành.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

202. Chương 172 :

- Như vậy đi để tỏ vẻ áy náy, hiện tại ta mời Chu Tuyết gia nhập Phá Quân doanh, từ nay về sau sinh ý ở Phá Quân doanh sẽ do Chu gia giúp đỡ phụ trách, các vị thấy thế nào?

Nhạc Thành nói với Chu Đình.

- Cái gì, muốn chúng ta giúp đỡ việc phụ trách toàn bộ sinh ý của Phá Quân doanh?

Chu Tuyết kinh ngạc hỏi Nhạc Thành, Phá Quân doanh hiện tại đã thống nhất Được thành, nàng dĩ nhiên sẽ biết có rất nhiều việc buôn bán khổng lồ.

- Không sai.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, Nhạc Thành ở Chu gia cũng nghe thấy Chu Tuyết có bản sự, Chu Đình ở Được thành lẫn lộn cả đời cũng có thể giúp chút ít, Phá Quân doanh vừa mới tới Được thành, đúng là cần người giúp đỡ.

- Cái này.

Chu Đình nhìn Chu Tuyết, nhất thời cũng không biết phải nói làm sao, chỉ là trong lòng hắn biết rõ, điều này so với việc sinh ý của Chung gia còn mạnh hơn, cũng giống như là Công Tôn Báo, hắn vốn là trưởng lão của Được môn, dựa vào Được môn mà trở thành thế lực hạng nhất ở Được thành.

- Ta đồng ý, chỉ sợ bản sự không đủ.

Chu Tuyết cất tiếng nói, trong lòng của nàng rất rõ ràng, Chu gia hiện tại muốn khôi phục lại sự phồn hoa náo nhiệt như trước kia thì cũng chỉ có cơ hội này, không thể bỏ lỡ.

- Ta tin cô nương có thể làm được.

Nhạc Thành mỉm cười nói với Chu Tuyết, sau đó nhìn qua Chu Hàm mà nói:

- Trước kia ta lừa gạt người thật là chuyện bất đắc dĩ, hiện tại thật xin lỗi, từ nay về sau nếu có ai khi dễ người thì nói cho ta biết, ta sẽ thu thập hắn.

Nhìn Nhạc Thành, ánh mắt của Chu Hàm liền trở nên phức tạp, nàng cũng không biết nên nói gì.

Ba ngày sau, ở trong Được thành hiện ra vài thân ảnh, phía trước còn có một thân ảnh mặc hắc bào, cười tạo kỳ là ma thú hình hổ. Bên người Nhạc Thành là Yêu Huyền, hàn Nguyệt, Yêu Cơ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử năm người.

Trong thời gian ba ngày này, Nhạc Thành đã sắp xếp xong xuôi mọi chuyện cần thiết, Thác Nỵ tư tiếp tục phụ trách việc trong Được thành, đồng thời thông tri với Đồng Đại Ngưu của Phá Quân doanh vận chuyển về Được thành, từ nay về sau Được thành chính là đại bản doanh.

Mà Nhạc Long và Nhạc Hạc hiện tại dứt khoát muốn đem Hắc ảnh dong binh đoàn gia nhập Phá Quân doanh, Nhạc Thành liền để cho Nhạc Long và Nhạc Hạc hai người phụ trách Hắc La thành, bởi vì Hắc La thành cũng là một địa thành, so với Được thành nhỏ cũng không bao nhiêu, Nhạc Long hiện tại chỉ có tu vi cửu tinh Đấu vương, Nhạc Hạc chỉ có tu vi bát tinh Đấu vương, Nhạc Thành liền sắp xếp cho La Tân cùng với người của Tuyết Báo dong binh đoàn đi hỗ trợ.

- Nhạc Thành, hiện tại chúng ta đi đâu?

Hàn Nguyệt cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Xem ra Được môn cùng với thế lực của bọn chúng đã khiêu chiến với hai đại học viện, chúng ta đi xem nhiệt nào.

Mười ngày sau, trong một rặng núi rậm rạp, một đại chiến diễn ra, chỉ thấy bầu trời có tới mấy nghìn đấu vương ngưng tụ đấu khí thành hai cánh hỗn chiến ở trên không trung, thỉnh thoảng có một số người rớt xuống, xa hơn nữa có gần một nghìn Đấu hoàng và ma pháp sư cấp sáu kịch chiến, trên không trung là những tiếng sét dữ dội.

Ở trên mặt đất, cũng có một số Đấu Linh hỗn chiến, tràng diện so với Đấu hoàng trên không trung dĩ nhiên là kém hơn nhiều.

- Thật là náo nhiệt.

Nhạc Thành chú thị nhìn cuộc hỗn chiến trước mắt, xem ra hai đại học viện đang chiêm thượng phong, Nhạc Thành nhìn sơ bộ thì thấy Đấu hoàng cùng với ma pháp sư cấp sáu của hai học viện cộng lại cũng khoảng chừng là sáu trăm người, Mà Được môn cầm đầu thì khoảng không đến ba trăm người, không cách nào so sánh được.

Mà ở trên trận chiến của Đấu vương, Được môn cầm đầu Quỷ Uyên có khoảng chừng ba nghìn người, Đấu vương và ma pháp sư cấp năm của hai học viện cộng lại thì đạt tới hơn năm nghìn người.

- Bọn họ ở đây sao?

Từ rất xa, Nhạc Thành đã nhìn thấy những bóng hình xinh đẹp ở trên không trung, chính là Tô Hân Nhi, Nhạc Kiều còn có Yến Hiểu Kỳ.

- Nhạc Thành, làm sao bây giờ?

Hàn Nguyệt cất tiếng hỏi Nhạc Thành, nhìn thấy Đấu khí học viện có không ít người bị thương rớt xuống, nàng không kìm được lo lắng.

- Khiếu Thiên, Yêu Cơ Tử Long Thông Thiên, các người lên giết cho ta, ta không muốn Quỷ Uyên có bất kỳ Đấu hoàng nào chạy thoát.

Nhạc Thành cất tiếng nói, nếu như có Đấu hoàng trở về Được thành và Hắc La thành thì thật phiền toái.

- Vâng, chủ nhân.

Nhạc Thành cũng rời khỏi lưng Khiếu Thiên Hổ mà xuống mặt đất, lập tức bốn con ma thú biến thành bản thể, xông vào trong thế lực của Quỷ Uyên mà tàn sát.

- Ngao.

- Rống.

Cường giả Đấu hoàng không phải là đối thủ của bốn con lục giai ma thú, ngay cả bát tinh, cửu tinh Đấu hoàng cũng chỉ có thể chống đỡ được một hai chiêu mà thôi, bốn con ma thú lục giai nhảy vào không trung, một hồi đã giết hơn mười người.

- Trời ơi, lục giai ma thú, cự thành tại sao lại có lục giai ma thú??

Nhìn thấy bốn thân ảnh của Lục giai ma thú, tất cả mọi người đều kinh hãi, hai đại học viện nhìn thấy bốn con lục giai ma thú thì hoảng sợ, ban đầu bọn họ còn tưởng rằng đây là thế lực của Quỷ Uyên nhưng sau khi thấy bốn con lục giai ma thú này tới hỗ trợ thì trong lòng liền mừng rỡ.

- Nhạc Thành, ta đi làm một chút chuyện.

Yêu Huyền nói với Nhạc Thành xong liền phi thân lên phía trước.

- Hàn Nguyệt đạo sư, đạo sư cẩn thận một chút, ta đi tìm người hỗ trợ.

Nhạc Thành lập tức nói với Hàn Nguyệt, thân hình sau đó cũng bay lên trên trời, Nhạc Thành đã nhìn thấy Yêu Huyền đi làm gì, lúc này trên đỉnh núi, ba người Công Tôn Bảo đang đứng ở đó.

- Đáng chết, Lục giai ma thú, Cao Tông chủ, người nên xuất thủ.

Công Tôn Báo nhìn thấy bốn con lục giai ma thú thì nói với lão giả mặc áo bào màu xanh, bốn con lục giai ma thú này đang thoả mái giết cường giả đấu hoàng.

- Công Tôn Báo, chúng ta lại gặp mặt.

Công Tôn Báo còn chưa nói hết thì một thanh âm lạnh như băng đã truyền vào trong tai của hắn, sau đó một bóng hình xinh đẹp hiện ra, chính là Yêu Huyền.

- Xoẹt.

Nhạc Thành cũng tiến tới sau lưng Yêu Huyền, Công Tôn Báo này Nhạc Thành cũng nhất định phải trừ bỏ.

Mà ba người sau lưng Công Tôn Báo Nhạc Thành cũng nhận ra, một người chính là Cao long Hoa, còn có một nhất tinh Đấu tông Nhạc Thành cũng đã gặp qua ở Vĩnh Hằng tháp, đây chắc là phụ thân của Cao Long Hoa, nghe nói đã đạt tới tam tinh Đấu Tông, khí tức quả nhiên mạnh hơn rất nhiều.

- Là người, Cao Tông chủ mau giúp ta ngăn nàng ta lại, nhanh lên.

Sắc mặt của Công Tôn Báo liền trở nên trắng bệch, sau đó liền mở miệng cầu cứu lão giả mặc áo bào màu xanh.

- Công Tôn Báo, hôm nay ai cũng không cứu được người.

Sắc mặt của Yêu Huyền hơi biến đổi, lần này Công Tôn Báo chắc chắn không thể thoát.

- Công Tôn môn chủ, yên tâm có ta đây.

Người được Công Tôn Báo gọi là Cao tông chủ liền tiến ra.

- Cao tông chủ, người mau giúp ta ngăn nàng lại.

Công Tôn Báo muốn né tránh sau lưng lão giả mặc áo bào màu xanh, nhưng với thực lực của Yêu Huyền, lão không thể trốn thoát.

- Âm.

Một tiếng vang thật lớn vang lên, Công Tôn Báo giống như là một cánh diều đứt dây văng lên trên không trung mà phun ra một ngụm máu tươi không thể đứng lên, ánh mắt trở nên hoảng sợ, hắn tuyệt đối không ngờ Cao Thiếu Lăng lại ra tay với mình.

- Tại sao, người lại ra tay v ới ta?

Công Tôn Báo khiêu sợ nhìn Cao Thiếu Lăng mà hỏi.

- Không vì cái gì cả, bởi vì ta nguyên bản không muốn cùng người đi đối phó với hai đại học viện, bây giờ ta ra tay đối phó với người cũng là chuyện bình thường.

Cao Thiếu Lăng cất tiếng nói sau đó hướng về phía nhất tinh Đấu tông bên cạnh mà nói:

- Dịch trưởng lão, ra lệnh cho toàn bộ đệ tử.

- Vâng, tông chủ.

Nhất tinh Đấu tông này đã hiểu chuyện gì xảy ra.

Nhất tinh Đấu tông này nhanh chóng nhảy ra, sau đó huyết sáo một tiếng, lập tức mười mấy Đấu Hoàng của Quỷ Tông và mấy trăm Đấu vương quay lại, tập trung thế lực đánh tới, thế lực chiến trường trở nên hỗn loạn.

Đấu khí học viện và ma pháp học viện kinh ngạc không thôi, bọn họ không hiểu chuyện gì đang xảy ra, tại sao bốn con ma thú vừa tới hỗ trợ, bây giờ lại có thêm mấy người quay lại phản lại đối phương.

Tuy nhiên bọn họ cũng chỉ sống sót một chút mà thôi, sau đó lập tức hiểu được mà đánh về phía đối phương.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

203. Chương 173 : Phát Tài .

-Phụt.

Ở trước ngực của Công Tôn Báo đã xuất hiện một lỗ máu, chết đến mức không thể chết lại.

Công Tôn Báo dù sao cũng là một lực phẩm cao giai luyện được sư, đơn giản bị Yêu Huyền đánh chết như vậy cũng là bởi vì Công Tôn Báo đã bị Cao Thiệu Lăng đánh cho bị trọng thương, lúc này năng lực phòng ngự đều không có.

Sau khi kích sát Công Tôn Báo, Yêu Huyền cũng buông lỏng tâm tình mà thở ra một hơi.

- Đây chính là thứ tốt.

Nhạc Thành tiến tới cầm lấy trử vật giới chỉ của Công Tôn Báo, Công Tôn Báo chính là lực phẩm cao cấp luyện được sư, cộng thêm khổng chế Được môn lâu như vậy Nhạc Thành biết rõ Công Tôn Báo chính là hào phú.

Kết quả thật khiến cho Nhạc Thành trợn mắt há hốc mồm, kiểm tra trử vật giới chỉ của Công Tôn Báo, hẳn phát hiện ra rằng ở bên trong trử vật giới chỉ trị giá ít nhất cũng phải tới hai nghìn vạn kim tệ, lực phẩm đan dược thì có tới hơn trăm viên, các linh dược khác cũng không thiếu.

Nhìn thấy Nhạc Thành cầm lấy trử vật giới chỉ của Công Tôn Báo, hai mắt của Cao Thiệu Lăng cũng đỏ rực, hẳn dĩ nhiên cũng biết rõ giá trị của nó.

- Cao tông chủ, đa tạ.

Nhạc Thành cất trử vật giới chỉ xong liền nói với Cao Thiệu Lăng.

- Phụ thân, đây chính là Nhạc Thành đại nhân mà con đã từng nói với cha.

Cao Long Hoa nói với phụ thân.

-Doanh chủ Nhạc Thành hiện tại rất uy phong, nhưng ta già rồi, từ nay về sau còn chờ doanh chủ chỉ cho một con đường đi.

Cao Thiệu Lăng đánh giá Nhạc Thành, cảm nhận thấy thanh niên này không hề đơn giản, hơn nữa con mình còn lưu lại linh hồn ấn ký của hắn, mình là tam tinh Đấu tông cũng vô năng giải trừ.

- Sao lại nói như vậy, Cao tông chủ càng già càng dẻo dai, tại hạ còn phải dựa vào Cao tông chủ để khổng chế Quỷ Uyên.

Nhìn thấy Cao Thiệu Lăng nói chuyện khiêm nhường, Nhạc Thành cũng khiêm nhường trở lại.

- Chạy mau, chạy mau.

Ở giữa không trung, không ít người nhìn thấy Công Tôn Báo đã chết thì bỏ chạy tứ tán, lúc này không trốn thì đúng là ngu ngốc

Một số Đấu vương và Đấu linh chạy không thoát, còn Đấu Hoàng thì bỏ chạy về bốn phía, tuy nhiên bị bốn con ma thú vây quanh, bọn chúng không cách nào chạy thoát. Bốn con lực giai ma thú vì sợ có Đấu Hoàng chạy thoát cho nên đã tỏa ra bốn phương tám hướng, vây đám Đấu Hoàng vào giữa.

Cường giả Đấu Hoàng của Quỷ Uyên lúc này giống như là mưa rơi xuống vậy, trận chiến này quả thực kinh thiên động địa, hai đại đế quốc chiến tranh với nhau cũng không lớn như vậy, hơn một nghìn cường giả Đấu Hoàng đối chiến, thật là quá sức tưởng tượng.

Cao Thiều Lăng nhìn vào không trung một hơi, đây chính là cường giả Đấu Hoàng đó, cả thế lực Quỷ Uyên đều bị phá hủy trong một trận chiến này.

Thực lực của hai bên đã cách xa rất nhiều, một lát sau, áu khi đấu hoàng cuối cùng rút xuống, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử Yêu Cơ biến thành hình người rơi xuống mặt đất.

- Xui.

Khiếu Thiên Hổ và Tử Điện Mãng sau khi hạ xuống cũng không ở bên cạnh Nhạc Thành, bốn thân ảnh như điện nhanh chóng đi thu thập những trử vật giới chỉ kia.

Nhìn thấy bốn người ở giữa sân thu gom vòng tay trử vật mọi người đỏ mắt không thôi, một đấu khí học viện Tam Tinh Đấu hoàng tốt nghiệp muốn tiến tới lấy nhưng bị Khiếu Thiên Hổ hung hăng trợn mắt liền không dám cử động nữa.

Một giới chỉ trử vật Đấu hoàng cũng không khó coi, tất cả mọi người nhìn Khiếu Thiên Hổ thành thực lấy trử vật giới chỉ, vừa rồi bọn họ không dám tới vì bọn họ nhìn thấy thực lực của bốn con lục giai ma thú cường hãn vô cùng, mà ngay cả bát tinh cửu tinh Đấu hoàng cũng không phải đối thủ, bọn họ không dám tiến đến, bốn con lục giai ma thú cường hãn vô cùng, bọn họ không dám trông nom.

Người của Quỷ Tông cũng nhìn bốn con lục giai ma thú điên cuồng lấy trử vật giới chỉ, bọn họ cũng không dám đi tới chỉ biết trừng mắt.

- Biểu ca.

- Nhạc Thành.

Tô Hân Nhi và Nhạc Kiều nhìn thấy Nhạc Thành thì đi tới bên cạnh hắn, trong hai người thì Nhạc Kiều hơi bị thương một chút.

- Kiều tỷ, không có chuyện gì chứ?

Nhạc Thành hỏi Nhạc Kiều, tuy nhiên thoát nhìn thì Nhạc Kiều bị thương cũng không nặng.

- Không sao, chỉ bị thương ngoài da mà thôi.

Nhạc Kiều cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, người không sao chứ?

Yến Hiểu Kỳ tiến tới bên cạnh Nhạc Thành là lục cấp ma pháp sư, dĩ nhiên nàng cũng tham gia.

Ngay lập tức Hàn Nguyệt và hai trưởng lão có thực lực Đấu hoàng cũng tiến tới bên cạnh Nhạc Thành, lần này hai người này chính là đội trưởng.

- Chủ nhân.

Một lát sau, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử Yêu Cơ cũng mang giới chỉ trử vật tới, gồm ba trăm trử vật giới chỉ Đấu hoàng và hơn một nghìn trử vật giới chỉ đấu vương, đưa cho Nhạc Thành.

- Ừm.

Nhạc Thành tiếp nhận trử vật giới chỉ, cường đại thần thức của hắn nhanh chóng quét qua, cộng lại đúng là một con số thiên văn, xem ra lần này tài vận của mình thật là tốt.

Chia đều ra thì một đấu hoàng có trung bình ba mươi kim tệ trong một giới chỉ, như vậy ba trăm đấu hoàng tổng cộng là mười nghìn kim tệ, mà hơn một nghìn đấu vương mỗi người cũng có giá trị một nghìn kim tệ mỗi trử vật, tổng cộng là một nghìn vạn kim tệ, tóm lại hiện tại Nhạc Thành đã trở thành một tài chủ lớn.

- Doanh chủ Nhạc Thành, có thể nói chuyện được không?

Cao Thiều Lăng hỏi Nhạc Thành.

- Cao Tông chủ, xin mời.

Nhạc Thành mỉm cười, hắn không cần đoán cũng biết Cao Tông chủ tìm mình làm gì.

- Nhạc Thành, ta muốn cùng ngươi.

Yêu Huyền nhìn thấy Nhạc Thành cùng với Cao Thiệu Lăng đi nói chuyện, đối phương là một tam tinh Đấu vương, nàng cũng không yên lòng.

- Không có chuyện gì, không cần.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó nhỏ giọng nói với Yêu Huyền:

- Sao vậy, ngươi lo lắng cho ta sao?

- Ngươi bớt lắm mồm đi, ai mà thêm lo lắng cho ngươi, ngươi có chết hay sống ta cũng không quan tâm.

Yêu Huyền tức giận trừng mắt nhìn Nhạc Thành.

Nhạc Thành nhìn Yêu Huyền mà cười cười, mặc dù chỉ hơi liếc qua nhưng Nhạc Thành căn bản không lo lắng đến Cao Thiệu Lăng, thực lực tam tinh đấu tông mặc dù hiện tại hắn không có cách để đối phó nhưng tự bảo vệ mình thì vẫn được, cộng thêm với việc Cao Long hóa tính mệnh đang ở trong tay mình, Nhạc Thành dĩ nhiên không lo lắng tới Cao Thiệu Lăng.

Một lát sau, cách chỗ mọi người vài trăm mét, ở một khoảng đất trống, Cao Thiệu Lăng nói:

- Nhạc doanh chủ, chúng ta không nói vòng vo nữa, ta đã giúp doanh chủ công kích Dược môn, Quỷ Tông sau này sẽ không chống lại hai học viện Dược thành, Hắc La thành, mọi người từ nay chung sống thế nào?

- Chuyện này dĩ nhiên là ta tin tưởng Cao tông chủ rồi.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời.

- Được rồi, vậy xin mời doanh chủ giải khai linh hồn ấn ký giúp tiểu nhi.

Cao Thiệu Lăng cất tiếng nói.

- Cái này dĩ nhiên tuyệt đối không thành vấn đề.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Chỉ là ta còn muốn nhờ Cao Tông chủ giúp ta một chuyện.

- Nhạc doanh chủ cứ nói.

Thần sắc của Cao Thiệu Lăng hơi biến đổi, sau đó lập tức khôi phục lại vẻ bình thường.

- Ta muốn Cao Tông chủ cùng với vị trưởng lão trong tông kia đi cùng với ta vào Đấu Khí học viện, ở trong đó còn vài cường địch, mọi chuyện xong xuôi ta sẽ giải trừ linh hồn ấn ký cho Thiệu Tông chủ.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Lần này hộ pháp của Hắc Ám Thần điện hẳn là đã đi vào Đấu Khí học viện, không biết họ mang theo mấy người nhưng Cao Thiệu Lăng cùng với vị trưởng lão đấu tông kia Nhạc Thành dĩ nhiên sẽ không bỏ qua, nhiều thêm một người tức là thêm một phần lực lượng.

- Được, ta tin tưởng doanh chủ.

Cao Thiệu Lăng biết mình không đồng ý cũng không được, đành bất đắc dĩ đáp ứng.

Về phần Nhạc Thành đáp ứng không đựng tới U thành và Quỷ tông, Nhạc Thành dĩ nhiên đã có ý nghĩ, trước mắt nhìn xem U Thành còn có Hắc La thành và Dược thành ở bên cạnh, Nhạc Thành dĩ nhiên sẽ không hoàn toàn yên tâm.

- Hắc Ám thần điện, kế tiếp là các ngươi.

Nhạc Thành nhìn qua Đấu Khí học viện mà mỉm cười.

- Thập nhất, chúng ta đi từ bên cạnh vào.

Giữa không trung, năm đường thân ảnh như tia chớp xẹt qua.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

204. Chương 174 : Ác Chiến .

Mà ở giữa không trung, năm thân ảnh mặc áo đen, khuôn mặt đều trang nghiêm, đúng là các vị hộ pháp của Hắc ám thần điện, trong đó thập nhất hộ pháp cùng với thập tam hộ pháp ở bên trong, mặt khác còn có ba người khác.

- Lão thập, chúng ta theo Đấu khí học viện mà đi vào thôi.

Ở trên mặt đất, thập nhất hộ pháp nói.

- Chúng ta cần phải tốc chiến tốc thắng mới được, miễn cho đến lúc đó bọn họ phát hiện ra.

Thập tam hộ pháp cất tiếng nói.

- Không sai, tin tưởng Đấu khí và ma pháp học viện những lão gia hỏa kia đều đã đi vào trong Quỷ Uyên. một vị hộ pháp bên cạnh cười lạnh.

- Chúng ta đem đầu tông của Quỷ Tông chế trụ hai đại học viện, bọn họ chiến thắng chắc là sẽ cao hứng không thôi.

Thập Ngũ hộ pháp cười lạnh nói.

Thập Nhất hộ pháp nói:

- Phía trước chính là Đấu khí học viện, chúng ta nhanh lên, tránh cho bị bọn họ phát hiện.

- Đấu khí học viện quả nhiên không có khí tức những lão gia hỏa kia, ta đã kiểm tra.

Người bị gọi là Thập hộ pháp nói.

- vậy thì tốt rồi, chúng ta nhanh lên, lấy được bảo vật đó chính là một công lớn, nói không chừng có thể thăng lên làm trưởng lão.

Thập Ngũ hộ pháp nói.

- Xoẹt.

Năm đạo thân ảnh hắc sắc như là thiểm điện bay trên không của Đấu khí học viện, tuy nhiên học viện không có kẻ nào phát hiện ra.

- Thập Nhất, ta cảm thấy có điều gì đó không bình thường, Đấu khí học viện này quá dễ để vào được.

Phòng tu luyện của Đấu khí học viện trong sơn cốc, Thập hộ pháp không mỉm cười nữa mà nói, hình như hẳn cảm thấy có gì đó không đúng.

- Tất cả bọn họ đều đã đi vào bên trong Quỷ uyên dĩ nhiên là không ai ngăn được chúng ta, thông đạo ở chỗ này, chúng ta tiến vào xem đi.

Thập Nhất hộ pháp nói.

Năm người lập tức từ từ đi vào trong sơn cốc, mà ngay cả vách phòng tu luyện cũng không bỏ qua.

- Âm âm.

Một hồi chấn động vang lên, cả sơn cốc như muốn nứt ra, một lát sau đất đá mở ra, một bậc thang kéo dài trong lòng đất.

- Tìm được rồi, tìm được rồi.

Thập Tam hộ pháp nói, hắn đã tìm thấy cơ quan của thông đạo, không tìm được mà hưng phấn không thôi.

- Linh khí thật là nồng đậm, khó trách Đấu khí và Ma pháp học viện chiếm lấy Cự thành.

Thập hộ pháp lạnh lùng cười nói.

- Các người tìm được thông đạo cũng không vào được.

Mọi người tìm thấy thông đạo thì bỗng nhiên trong sơn cốc xuất hiện một loạt thân ảnh.

- Đáng chết, Đấu tông cùng với ma pháp sư cấp bảy.

Năm hộ pháp của Hắc Ám thần điện đều biến sắc, bọn họ phát hiện đã bị người xung quanh vây lại.

- Các người không đi Quỷ Uyên?

Thập Hộ pháp kinh ngạc nhìn một mảng thân ảnh này, tổng cộng có mười người, trên mười người này tràn ngập khí tức, có đến hai ma pháp sư cấp bảy trung kỳ và hai ma pháp sư cấp bảy sơ kỳ, một ma pháp sư cấp sáu đỉnh phong, một ngũ tinh Đấu Tông, hai tứ tinh Đấu tông, một nhị tinh Đấu Tông, còn có thập Tinh Đấu hoàng.

Hai đại học viện sao khi nhận được tin tức của Nhạc Thành xong thì ma pháp sư cấp bảy và Đấu tông đều không xông ra ngoài mà ung dung ở lại, lần này hai đại học viện dứt khoát phải đánh chết người của Hắc Ám thần điện.

- Không sai, các người sắp xếp kế sách không tệ, muốn điệu hổ ly sơn.

Trong học viện đấu khí, vị ngũ tinh Đấu tông cất tiếng nói.

- Hừ, Hắc Ám thần điện các người muốn khi dễ hai học viện chúng ta sao?

Một thất cấp trung kỳ ma pháp sư cất tiếng nói.

Năm hộ pháp của Hắc Ám thần điện đánh giá mười người xung quanh, sau đó sắc mặt biến đổi.

- Chúng ta tới vừa đúng lúc.

Ở giữa không trung, tám đạo thân ảnh xung quanh, một hắc bào nam tử ngồi trên ma thú lục giai Khiếu Thiên Hổ.

Tám người này dĩ nhiên là đoàn người Nhạc Thành, gồm có hắn Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Thông Thiên Thử, Cao Thiệu Lăng Yêu Huyền cùng với vị trưởng lão nhất tinh Đấu tông kia.

Trong lúc này, Kiệt Nhĩ Sâm, Hàn Giang Đào còn có một đấu tông khác Nhạc Thành đã gặp qua, những người khác thì đều chưa nhìn thấy Nhạc Thành, khi chứng kiến một nam tử trẻ tuổi cưỡi một lục giai ma thú thì bọn họ thâm kinh ngạc, bọn họ là Đấu tông nhưng muốn thu phục lục giai ma thú làm tọa kỵ cũng là điều không thể.

- Nhạc Thành, tên tiểu tử ngươi rốt cuộc cũng đã trở lại, bên kia thế nào rồi?

Hàn Giang Đào mỉm cười hỏi Nhạc Thành.

- Được môn cầm đầu Quỷ Uyên, cường giả Đấu hoàng toàn bộ tru sát, một người cũng không lưu lại.

Nhạc Thành ở bên cạnh Hàn Giang Đào mà trả lời.

- Xoẹt.

Khiếu Thiên Hổ nhanh chóng biến trở lại thành hình người, Yêu Cơ cũng ở sau lưng hắn, Yêu Huyền Cao Thiệu Lăng còn có trưởng lão của Quỷ Tông đứng ở bên cạnh Nhạc Thành, tám người tràn ngập khí tức, khiến cho các trưởng lão cũng phải giật mình.

- Người chính là Nhạc Thành sao?

Ngũ Tinh Đấu Tông cười cười mà nói:

- Đấu khí học viện cuối cùng cũng có được một nhân tài không tệ.

- Nhạc Thành, vị này chính là thái thượng trưởng lão của học viện.

Hàn Giang Đào lập tức giới thiệu cường giả Đấu Tông cho Nhạc Thành.

- Bái Kiến thái thượng trưởng lão.

Nhạc Thành mỉm cười nói, trong lòng khẽ giật mình, Đấu khí học viện Đấu tông có bốn người, hơn nữa tu vi thực lực đều không kém, khó trách Cự thành đều không bị hai đại đế quốc chạm vào.

- Cao Thiệu Lăng, người dám phản bội Hắc Ám thần điện?

Thập Nhất hộ pháp nhìn thấy Cao Thiệu Lăng ở bên cạnh Nhạc Thành thì lớn tiếng quát.

- Tại sao gọi là phản bội, ta không phải là người của Hắc Ám thần điện thì không thể nói phản bội được.

Cao Thiệu Lăng cất tiếng trả lời, đến lúc này không cần nói mọi người cũng biết hắn bị Hắc Ám thần điện lợi dụng.

- Ta sẽ không bỏ qua cho Quý Tông.

Thập nhất hộ pháp lạnh lùng nói với Cao Thiệu Lăng.

- Vài tên gia hỏa các ngươi trước hết hãy lo lắng cho mình đi.

Nhạc Thành nhìn về phía năm hắc y nhân phía trước, nguyên bản hắn còn tưởng có một hai người không ngờ lần này lại có năm người, xem ra thế lực của Hắc Ám thần điện thật cường hãn.

Năm hắc Ám thần điện đánh giá mọi người, cộng thêm với tám người Nhạc Thành vừa tiến đến, mọi hi vọng chạy trốn của bọn họ đều bị bóp chết.

- Lão thập, tên tiểu tử này có thân thể hoàng long của Nhạc gia.

Thập nhất hộ pháp nói với thập hộ pháp.

- A, hoàng long thân thể, chúng ta bắt được trở về sẽ là một công lớn.

Thập hộ pháp cười lạnh nói.

- Chớ nhiều lời với những người này, chúng ta giết bọn họ rồi nói sau.

Ngũ Tinh Đấu tông thái thượng trưởng lão cất tiếng nói.

- Thập nhất, thập ngũ, chúng ta tiến vào thành lập hắc sát đại trận, thập tam thập tứ, các ngươi tiến vào tìm bảo vật, nếu không về sau sẽ không có cơ hội.

Thập hộ pháp hơi biến sắc, lui về phía cửa chặn thông đạo lại.

- Được, các ngươi tiến lên trước, chúng ta sẽ đoạt bảo vật tốt nhất.

Thập Tứ cùng với Thập Tam nhanh chóng nhảy vào cửa thông đạo, mà Thập hộ pháp Thập Ngũ hộ pháp và Thập nhị hộ pháp thì thành lập một hình tam giác, ngăn ở trước cửa thông đạo.

- Khúc khích.

Một hắc mang đen kịt lập tức bao trùm ba người vào bên trong.

- Đáng chết, không thể để bọn họ tiến vào bên trong.

Ngũ tinh Đấu tông thái thượng trưởng lão hét lớn, sau đó hắn dẫn đầu đánh về phía Hắc Ám thần điện.

-Thịch thịch.

Ngay lập tức một đạo công kích vô cùng cường hãn từ trong tay của Ngũ Tinh Đấu tông hung hăng tấn công về phía ba người Hắc Ám thần điện, mà ở trong hắc mang đen kịt, một hắc mang tràn ngập cường hãn công kích.

Một tiếng phá hủy vô cùng lớn vang lên, cả sơn cốc không ngừng rung động, xung quanh phòng tu luyện hóa thành một mảnh tro tàn.

- Đáng chết.

Cường giả của Đấu khí và ma pháp học viện liền nhào tới, một khí tức cường hãn công kích không ngừng, ba người tổ hợp thành một trận pháp vô cùng quỷ dị.

- Không tốt.

Nhạc Thành biến sắc, bảo vật này hẳn đã sớm đoán được, nếu như rơi vào trong tay của Hắc Ám thần điện thì vô cùng khó khăn để đoạt lại.

- Viện trưởng, còn thông đạo khác tiến vào không?

Nhạc Thành hỏi Hàn Giang Đào bên cạnh.

- Không có, Cả Đấu Khí học viện chỉ có một lối đi, chúng ta phải nhanh hơn một chút, nếu như để bọn họ chiếm lấy bảo vật thần bí kia thì thật thê thảm.

Hàn Giang Đào nói.

- Đáng chết.

Nhạc Thành cũng thầm mắng một tiếng không ngờ Đấu khí học viện lại chỉ có một lối đi như vậy, sớm biết như vậy thì mình đã đi vào trước.

- Chủ nhân, muốn đi vào thông đạo không khó.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

205. Chương 175 : Cửu Chuyển Yêu Đồng .

Nhìn Thông Thiên Thử Nhạc Thành nói:

- Đúng rồi, tại sao ta lại quên người.

Nhạc Thành lúc này mới nhớ tới ở

- Cao Tông chủ, phiên người ở đây hỗ trợ, Yêu Cơ, Khiếu Thiên, Tử Long các người cũng ở lại hỗ trợ.

Nhạc Thành nói với mọi người.

- Xích.

Thông Thiên Thử hóa thành bản thể, lập tức có một động, cái động này tuy không lớn nhưng cũng đủ một người đi vào bên trong.

- Yêu Huyền, chúng ta đi vào.

Nhạc Thành lập tức nói với Yêu Huyền, sau đó nhanh chóng đi vào trong động khẩu, mà Hàn Giang Đào cùng với Kiệt Nhĩ Sâm nhìn thấy thiên phú của Thông Thiên Thử thì cũng trợn mắt há hốc mồm, theo Nhạc Thành đi vào bên trong.

- Xoẹt.

Nhạc Thành tiến vào trong động sâu, nhìn thấy hoàng quang lóe lên, các đất đá phía trước Thông Thiên Thử tựa hồ như bị ép qua hai bên, vô cùng thần kỳ, mà Nhạc Thành cũng chân chính nhìn thấy thiên phú của Thông Thiên Thử, tốc độ này của nó, chỉ sợ một số tu chân giả độn thổ ở Hoa Hạ cũng không thể sánh bằng.

Thuật độn thổ ở Hoa hạ là một thủ đoạn phổ biến, tu luyện cũng không phải quá khó, Nhạc Thành cũng có pháp môn tu luyện, thuật độn thổ này phần lớn dùng để chạy trốn, mà Nhạc Thành vì tu luyện được Ấn

Thân phù cho nên cũng không tu luyện thuật độn thổ, dù sao thuật độn thổ cũng chỉ là một thứ phù trợ mà thôi,.

- Chủ nhân, đến rồi,.

Sau một hồi thi triển công phu, Thông Thiên Thử đã mở một thông đạo thật dài tiến vào.

- Xoẹt.

Mấy người đi ra khỏi thông đạo, phát hiện mình đang đứng ở trên một bệ đá, mà động khẩu này tựa hồ như ở phía trên, một tiếng động phá hủy động khẩu truyền tới, hẳn nơi này cách động khẩu không xa.

- Mau đi theo ta.

Hàn Giang Đào lập tức nói với Nhạc Thành:

- Cái thông đạo này đến khi nào mới ra được.

Mọi người nhanh chóng đi lên, Nhạc Thành so với Hàn Giang Đào còn muốn sốt ruột hơn, bảo vật không thể rơi vào trong tay Hắc Ám thần điện.

Đi xuống phía dưới, Nhạc Thành càng nhìn thấy linh khí ngày càng nồng nặc, so với trong phòng chữ thiên thì còn nồng nặc hơn rất nhiều lần, nếu như có thể ở nơi này bế quan tu luyện, Nhạc Thành tin rằng mình sẽ dễ dàng đột phá tới Kim Đan Trung kỳ.

- Bọn họ ở phía trước.

Một lát sau, Yêu Huyền nói với Nhạc Thành.

- Thì ra là ở phía trước, ngăn bọn họ lại.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó thân ảnh tựa như là thiểm điện tiên lên phía trước. Người của Hắc Ám thần điện mặc dù tính toán có thể chống lại Yêu Huyền nhưng không sợ Nhạc Thành, cộng thêm Hàn Giang Đào, Kiệt Nhĩ Sâm Thông Thiên thử bọn họ cũng có thể chống lại.

- Nhạc Thành, chú ý.

Trong lúc Nhạc Thành cấp tốc lao xuống dưới thì Hàn Giang Đào vội vàng gọi hắn lại.

- Viện trưởng, có chuyện gì vậy?

Nhạc Thành lập tức hỏi Hàn Giang Đào.

- Phía trước có hiện tượng quỷ dị, ngay cả lão viện trưởng cũng không dám đi vào.

Hàn Giang Đào nói với Nhạc Thành.

- Chuyện gì xảy ra vậy, chẳng lẽ ở bên trong có gì nguy hiểm.

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi Hàn Giang Đào.

- Ta cũng không biết, bởi vì ta không nhận thức được, phía dưới có một cái cửa đá, lúc trước có vài cường giả siêu cấp tiến vào, đi qua thạch môn kia chính là một kết giới, ta nghe nói bên trong có một số cảnh tượng quái dị, thập tinh Đấu tông cũng không cách nào tiến vào.

Hàn Giang Đào nói.

- Cái gì, thập tinh Đấu Tông cũng không tiến vào được?

Nhạc Thành kinh ngạc nói:

- Vậy tại sao ông còn lo lắng người của Hắc Ám thần điện tiến vào.

- Hắc ám thần điện dĩ nhiên là muốn lấy bảo vật, chúng ta sợ rằng bọn chúng thật sự có thủ đoạn gì đó để lấy bảo vật.

Hàn Giang Đào nói.

- Ta đi trước xem sao.

Nhạc Thành cất tiếng nói, đã đến nơi này dĩ nhiên hẳn không bỏ qua cơ hội.

- Nhạc Thành cẩn thận một chút, ta cảm nhận trong này có khí tức vô cùng kỳ quái.

Yêu Huyền nói với Nhạc Thành.

- Ủ, người chú ý một chút.

Nhạc Thành nói với Yêu Huyền sau đó từ từ đi xuống phía dưới, cả thang đá phía dưới đều đen kịt một mảng, mà mọi người ngược lại cũng không bị ảnh hưởng gì, dùng võ tu vi của bọn họ trong bóng đêm thì chỉ cần một chút linh hồn lực cũng có thể nhìn thấy đêm tối.

Nhạc Thành bởi vì nghe Hàn Giang Đào nói ở bên trong có cảnh tượng quỷ dị nên cũng thả chậm cước bộ, chỉ thấy ở phía bên trong là những thạch bích dày đặc, cả thông đạo tràn ngập khí tức quỷ dị.

Hơi thở ở nơi này trở nên quỷ dị, mà Nhạc Thành cũng cảm thấy mọi thứ ngày càng mãnh liệt, lần đầu tiên tiến vào Đấu khí học viện, Nhạc Thành cảm nhận được phòng tu luyện linh khí ngày càng nồng đậm.

- Tại sao lại như vậy, tại sao huyền thiên đại lục này lại có cảm ứng với ta, thật là quỷ dị.

Nhạc Thành lăm lăm trong lòng.

Một lát sau, Nhạc Thành đã đi tới nơi chấm dứt của thông đạo, một thạch bích vô cùng lớn chắn trước mọi người, mà hai hộ pháp của hắc ám thần điện thì không thấy đâu, thạch bích vô cùng lớn giống như là vách núi đá, không cách nào nhìn thấy.

- Bọn họ hẳn đi vào cửa đá.s

Hàn Giang Đào nói với Nhạc Thành, thần sắc biến đổi.

- Lão gia này hắc ám thần điện

Kiệt Nhĩ Sâm sốt ruột nói với Hàn Giang Đào.

- Bọn họ nếu như có thể tiến vào bên trong thì rất có thể tìm được bảo vật, không ngờ hắc ám thần điện lại có chủ ý với bảo vật này.

Hàn Giang Đào nói.

- Viện trưởng, cái cửa đá này mở thế nào?

Nhạc Thành nói với Hàn Giang Đào.

- Cái cửa đá này ta cũng không mở được, trừ phi là bốn thái thượng trưởng lão đồng thời mở ra.

Hàn Giang Đào bắt đầu dĩ nói.

- Cái gì, ngay cả người cũng không biết phải mở thế nào, Hắc ám thần điện làm sao?

Nhạc Thành nghi hoặc nói với Hàn Giang Đào.

Hàn Giang Đào cười khổ nói:

- Bởi vì trong này đúng là quá nguy hiểm, các tiền bối học viện bởi vì sợ hậu nhân hiếu kỳ tiến vào nguy hiểm tới tính mạng cho nên đã thiết hạ kết giới, trừ phi bốn Đấu Tông ra tay nếu không thì không cách nào giải trừ.

- Đáng chết, Thông Thiên Thử, các người thử một chút.

Nhạc Thành thầm mắng, nếu như bảo vật bên trong thật sự bị Hắc Ám thần điện lấy mất thì mình hối hận cũng không kịp. Nhạc Thành muốn vượt qua thạch bích.

- Khúc khích.

Thông Thiên Thử toàn thân bao trùm lấy một vòng quang mang vàng nhạt, sau đó đào xuống mặt đất.

- Két két.

Lập tức một mảng hỏa hoa giống như là hào quang phát ra từ trên đỉnh đầu của Thông Thiên Thử, sau đó Thông Thiên Thử nói với Nhạc Thành:

- Chủ nhân, dưới tháp này rất chắc chắn, không thể đào được.

- Thật sự là phiền phức như vậy sao?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó từ từ đi tới trước thạch bích mà vuốt ve.

Ngay lập tức Nhạc Thành cảm nhận được tay của mình không cách nào chạm vào thạch bích được, ở trước thạch bích có một đạo vô hình bình chương.

- Khúc khích.

Toàn thân Nhạc Thành lóe lên thanh mang, một khí tức cường hãn vô hình công kích, mà Nhạc Thành nghĩ thậm chí có thể bài trừ kết giới hay không.

Một gợn sóng lóe lên ở trên thạch bích, lực công kích của Nhạc Thành biến mất trên đó.

- Ta giúp người.

Yêu Huyền thấy thế thì liền nói với Nhạc Thành, lập tức một lục mang ngưng tụ tấn công về phía thạch bích.

- Chúng ta cũng thử xem.

Han Giang Đào, Kiệt Nhĩ Sâm Thông Thiên Thử cũng xông tới công kích về phía kết giới thạch bích.

- Xoẹt xoẹt.

Gợn sóng thạch bích trở nên nhiều hơn rất nhiều lần, tuy nhiên cũng không bị nghiền nát, mấy người hợp lực lại có thực lực chống lại Tứ Tinh Đẩu Tông, đối với kết giới này cũng không sinh ra được ảnh hưởng.

- Bang bang.

Một thanh âm vô cùng lớn từ trong thông đạo truyền tới.

- Xích.

Một thân ảnh màu đen hiện lên, hắc ảnh này giống như u linh, càng thêm quỷ dị.

- Mọi người chú ý, là người của Hắc Ám thần điện.

Nhạc Thành vội vàng nói với mọi người sau đó trên người lập tức bao quanh một vòng tròn chân khí.

- Xích xích.

Tốc độ thật là quá nhanh, mọi người vẫn còn chưa kịp phản ứng thì bỗng nhiên người áo đen đã tới sau lưng Nhạc Thành, một hắc mang khủng bố tấn công.

- Các người mau tránh ra, nếu không ta sẽ lập tức giết hẳn.

Một đạo thanh âm vang lên, thập hộ pháp đã đặt tay lên đầu Nhạc Thành.

- Xuy xuy.

Sau đó vài đạo nhân ảnh đã xuất hiện, có cường giả của hai đại học viện, còn có bọn người Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng.

- Chủ nhân.

Mau buông chủ nhân ra.

Khiếu Thiên Hồ, Yêu Cơ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử nhìn thấy chủ nhân bị hắc y nhân nắm trong tay thì vội tới.

- Toàn bộ tránh ra, nếu không ta giết hẳn trước.

Thập hộ pháp lạnh lùng nhìn mọi người, hắc mang trong tay trở nên nồng đậm thêm vài phần, mạnh mẽ đặt lên trên cổ và thân hình của Nhạc Thành.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

206. Chương 176 : Yêu Huyền Trọng Thương .

Nghe thấy lời nói của người áo đen, KHiếu Thiên Hổ và bọn Yêu Cơ không dám tiến lên nửa bước, trong nhất thời bọn họ cũng không biết làm sao.

- Mau buông hắn ra.

Yêu Huyền hung hăng nhìn thập hộ pháp ở đằng sau Nhạc Thành, trong ánh mắt tràn ngập lãnh ý.

- Các người trước hết lui xuống, nếu không ta chết cũng sẽ kéo theo hắn.

Thập Hộ pháp cười lạnh nói, nếu như hắn buông con tin xuống thì chắc chắn sẽ phải chết.

Trên khuôn mặt Yêu Huyền hiện ra vẻ run rẩy, nhất thời không có chủ ý liền nhìn về phía Nhạc Thành.

Nhạc Thành cũng không ngờ tốc độ của Thập hộ pháp lại nhanh đến như vậy, thật là khủng bố, mình muốn phản kháng cũng không nổi.

Chỉ là Nhạc Thành không thể nào bối rối, mình mặc dù không làm được gì đối phương nhưng để tự bảo vệ thì tuyệt đối không thành vấn đề, Nhạc Thành ngược lại muốn biết người này muốn làm cái gì, nếu như mình muốn tự trốn thoát thì không thành vấn đề.

- Hừ, người cho rằng ta không có cách nào làm gì được người sao?

Yêu Huyền mỉm cười, sau đó trong mắt hiện ra quang mang chói mắt như thiểm điện bao trùm về phía Nhạc Thành và thập hộ pháp.

Quỷ dị quang mang làm cho thông đạo trở nên sáng lên, Yêu dị khí tức cũng nhanh chóng truyền tới.

- Xuy.

Nhạc Thành liền cảm nhận được quang mang chói mắt, linh hồn của hắn trở nên kịch liệt đau nhức, cả người liền chóng mặt nặng nề.

- Bát si linh mãng Cửu Chuyển ưu đồng.

Nhạc Thành phục hồi lại tinh thần, nếu như linh hồn lực của hắn yếu hơn một chút thì đã bị cửu chuyển ưu đồng làm cho bị thương nặng.

Thực lực hiện tại của Yêu Huyền đã rất cường hãn tuy nhiên vẫn chưa sử dụng được một nửa thực lực của Cửu Chuyển Yêu Đồng.

- Xích.

Lúc Nhạc Thành phục hồi lại tinh thần thì kiêu ảnh của Yêu Huyền cũng đến trước người của hắn, sau đó lập tức vung nhuyễn tiên về phía thập hộ pháp.

Màu cường giả của Đấu khí và ma pháp học viện, còn có Cao Thiếu Lăng và bọn người Yêu Cơ cũng hung hăng công kích về phía Thập hộ pháp.

Dưới sự mê hoặc của Cửu Chuyển Yêu Đồng của Yêu Huyền, thập hộ pháp của hắc ám thần điện một lúc sau mới phục hồi tinh thần lại được, sắc mặt của hắn biến đổi, đang muốn chặn Yêu Huyền lại thì các cường giả cũng công kích tới.

- Rầm rầm rầm.

Liên tiếp là những thanh âm phá hủy vang lên, một lực lượng kích tán rung động, đây chính là mười Đẩu Tông cường giả siêu cấp cộng thêm bốn con lục giai ma thú đỉnh phong tạo nên. Hắc Âm thần điện Thập hộ pháp cũng chỉ là một ngũ tinh đấu tông mà thôi, ngay lập tức bị đánh cho thành bùn nhão.

- Thạch thạch.

Trên thạch bích, lớp kết giới trong khoảnh khắc đó cũng bị đánh nát, từng đá vụn rớt xuống.

Yêu Huyền lôi Nhạc Thành ra khỏi Thập hộ pháp, bởi vì chính nàng cũng không khống chế lực lượng cho nên đã bị linh hồn cản trở, sắc mặt trở nên trắng bệch, lại cộng thêm phải cứu Nhạc Thành, cố gắng đè nén thương thế và chân khí tiêu hao ở bên trong công kích kết giới.

- Âm âm.

Cả thông đạo trong nháy mắt trở nên sụp đổ, tất cả cường giả, hai bên đều một chiêu bắn chết hai hắc y hộ pháp.

- Chạy mau đi.

Một Đẩu Tông của Đấu khí học viện vội vàng nói, một thông đạo đã bị chắn, bên trong là một đá vụn vô cùng lớn. Tất cả mọi người đều biết rõ, trên mặt chính của Cự thành chính là một dãy núi, ngay cả thập tinh Đấu tông cũng đừng muốn ra ngoài.

- Mọi người mau chóng liên thủ đi qua thông đạo, nếu không thì phiền toái rồi.

Một thất cấp ma pháp sư của ma pháp học viện dồn dập nói.

- Nhạc Thành, Nhạc Thành ở nơi nào.

- Chủ nhân, chủ nhân.

- Mau tìm hai bọn họ, hai người bọn họ ở nơi nào.

Trong thông đạo trở nên bối rối đánh nát thạch bích phong bế.

- Chúng ta ra ngoài trước để nghĩ biện pháp, chi trì nữa thì không được.

Kiệt Nhĩ Sâm quát lớn.

- Âm.

Tất cả cường giả đều bố trí một vòng tròn phòng ngự, miễn cho bị đá vụn trên không rớt xuống làm cho bị thương. Mà tất cả các cường giả cũng liên thủ quét dọn đá vụn trong thông đạo, từ từ tạo thành một con đường đi ra bên ngoài.

- Xoẹt xoẹt.

Một lát sau, mười đạo thân ảnh từ trong thông đạo nhảy ra, tùy cơ bay tại không trung.

- Âm âm.

Khắp cự thành bao phủ một dãy núi tro tàn đầy sương khói, phòng tu luyện của đấu khí học viện đã bị phá hủy không còn một mảnh.

Mà mọi người ở trên không trung chứng kiến cảnh tượng đó đều từ từ trầm xuống, trình độ so với siêu cấp địa chấn còn cường hãn hơn.

- Chủ nhân, chủ nhân còn ở phía dưới, chúng ta mau xuống cứu chủ nhân.

Khiếu Thiên Hổ, Yêu Cơ Tử Điện Mãng vội la lên.

- Thông Thiên Thử, Thông Thiên Thử cũng chưa đi lên.

Yêu Cơ vội vàng nói, lúc này cửa thông đạo đã bị biến chuyển, cả dãy núi như muốn sụp đổ.

- Xoẹt.

Một đạo thân ảnh trong thạch động vọt ra. Thông Thiên Thử khôi phục lại bản thể, lúc này trên cơ thể tựa hồ như trên cơ thể còn có một vết máu.

- Thông Thiên Thử, có tìm được chủ nhân không?

Yêu Cơ vội vàng nói với Thông Thiên Thử.

- Không có, lẽ nào không vào được, bên trong còn có một lực lượng cường hãn, bị ta ném ra.

Thông Thiên Thử nói.

- Người làm sao mở ra.

Bốn con ma thú không tìm được mà khẩn cấp kia, nhìn rằng núi đang lún xuống, nếu như muốn thông một lối đi chỉ sợ Đấu Tôn cường giả cũng không làm được.

Cự đại chấn động và phản ứng đã làm kinh động tất cả mọi người trong Đấu khí học viện, tất cả mọi người ở Đấu khí học viện lúc này đã lao tới phòng tu luyện, nhìn thấy bình địa trước mắt thì kinh ngạc.

- Khiếu Thiên Hổ, Nhạc Thành.

ở trên mặt đất, Tư Mã Yên Nhiên nhìn thấy Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng ở phía trên lại không nhìn thấy nt thì vội vàng hỏi, có Khiếu Thiên hổ và Tử Điện Mãng ở đây, Tư Mã Yên Nhiên biết rõ bọn họ luôn ở cạnh Nhạc Thành.

Bởi vì Tư Mã Yên Nhiên, Âu Dương Phiên Tình, Đỗ Mật Nhi đều là luyện được sư cho nên bọn họ đều ở Đấu khí học viện mà không đi tới Quỷ uyên, lúc này cảm nhận được chấn động cường hãn, tam nữ liền chạy tới xem.

- Chủ nhân đang bị chôn phía dưới.

Khiếu Thiên Hổ biến thành hình người, nói với Tư Mã yên Nhiên.

- Cái gì, Nhạc Thành bị chôn ở phía dưới?

Tư Mã Yên Nhiên nghe thấy lời nói của Khiếu Thiên Hổ thì thiếu chút nữa là ngất đi.

- Các người mau đi cứu hần, hần bị chôn ở đâu, ta phải cứu hần.

Tư Mã Yên Nhiên trắng bệch cả khuôn mặt, lập tức đi xuống rặng núi, nàng biết nếu Nhạc Thành bị rặng núi khổng lồ chôn như vậy thì đừng mong đi ra.

- Yên Nhiên, chúng ta nghĩ cách cứu Nhạc Thành, người như vậy cũng vô dụng.

Hàn Giang Đào thấy vậy liền ngăn cản Tư Mã Yên Nhiên, cả dãy núi bị rớt xuống, mà ngay cả thông đạo cũng không biết hướng nào.

Nhạc Thành và Yêu Huyền bị ném vào trong thạch bích, bởi vì Yêu Huyền thực hiện Cửu Chuyển Yêu Đồng cho nên Nhạc Thành cũng không có cách nào nhúc nhích đầu óc của hần cũng trở nên hơi mê muội. Mà vừa rồi tất cả mọi chuyện phát sinh đều nằm ở trong mắt của Nhạc Thành, mãi đến khi bị cách ly bởi đá vụn, Nhạc Thành đã bị chôn ở trong rặng núi, vốn Nhạc Thành có thể thoát khỏi nguy hiểm nhưng Yêu Huyền lại tình nguyện bị trọng thương, sử dụng Cửu Chuyển Yêu Đồng để cứu hần.

Một lát sau Nhạc Thành đã nhúc nhích ngón tay, lập tức khôi phục thân thể lại mà bò lên, trong lòng hần đối với thiên phú của Yêu Huyền kinh ngạc không thôi, không ngờ thiên phú này lại ảnh hưởng tới linh hồn, nếu như linh hồn của mình yếu một chút thì cho dù Yêu Huyền vừa rồi không công kích mình thì mình cũng không bị trọng thương, loại linh hồn công kích này thật đáng sợ, linh hồn công kích của Luyện Được sư ở trước mặt nàng không thể so sánh.

- Không biết thương thế của nàng thế nào.

Nhạc Thành nhanh chóng đi tới bên cạnh Yêu Huyền, hần cũng không có thời gian đánh giá chung quanh, trước hết phải nhìn xem Yêu Huyền thế nào.

- Tại sao lại bị thương nặng như vậy?

Nhạc Thành đỡ Yêu Huyền từ dưới mặt đất đi lên, thương thể của Yêu Huyền đã vượt ngoài tưởng tượng của hắn.

Chỉ thấy khuôn mặt tuyệt mỹ lúc này đã trở nên trắng bệch, giống như ở dưới hầm băng lao ra vậy, toàn thân đã đạt tới trạng thái hư thoát, hiện tại đã ngất đi.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

207. Chương 177 : Cung Điện Thần Bí .

Một lát sau, Nhạc Thành bắt đầu dĩ rót tiếp một luồng chân khí vào trong cơ thể Yêu Huyền, Yêu Huyền hiện tại bị thương quá nặng, cũng may là dùng năm viên Phục Nguyên đan xong, sắc mặt của nàng đã trở nên khá hơn một chút, tuy nhiên vẫn tái nhợt.

Sau đó lập tức Nhạc Thành lấy ra hai viên linh hồn lực trợ giúp rất lớn cho Yêu Huyền ăn vào, Nhạc Thành chuyên chế đan dược cho Tư Mã Yêu Nhiên và Yến Hiểu Kỳ đan dược này, nếu không thực lực của hai nàng cũng không đột phá nhanh như vậy.

Trước mắt Nhạc Thành cũng chỉ có thể làm vậy để ổn định thương thể của Yêu Huyền mà thôi.

- Hít.

Nhạc Thành bắt đầu dĩ hít sâu vào một hơi, lúc này hắn mới đánh giá địa phương nơi này, xung quanh là một quang mang màu bạch sắc, giống như là thạch nhũ sương mù buổi sáng vậy, mà địa phương này cũng có kiến trúc vô cùng không bình thường, hiện tại hắn đang đứng ở sơn động.

- Đây rốt cuộc là ai để lại?

Trong lòng Nhạc Thành rung động vô cùng, ở dãy núi này có một công trình thật là khổng lồ, người bình thường không thể làm được, đặc biệt là nơi này, Nhạc Thành cảm thấy vô cùng quen thuộc.

- Linh khí thật là cường hãn.

Nhạc Thành cũng phát hiện ra đầu hí học viện linh khí chính là từ nơi này tản mát ra, Nhạc Thành cũng ngẩng đầu lên chứng kiến thì nhìn thấy có một cái động khẩu to chừng một mét, linh khí tràn ngập toát ra.

Lần trước thần thức của Nhạc Thành không có cách nào tiến vào đây nửa phân, mà lúc này lỗ nhỏ kia cũng bị cự thạch phong bế, linh khí vô pháp đi ra ngoài.

Hiện tại Nhạc Thành cảm nhận được linh khí đã đạt tới trình độ cuồng bạo, không biết linh khí tràn ngập như vậy đến từ đâu.

- Ta đi tới phía trước xem xem.

Nhạc Thành lăm bắm nói, sau đó ôm Yêu Huyền vào lồng ngực đi lên phía trước.

- Hôn mê mà còn đẹp như vậy.

Nhạc Thành ôm Yêu Huyền vào trong lồng ngực, ngay lập tức một mùi thơm nhàn nhạt xông vào.

Một lát sau, tòa cung điện kiến trúc hình tháp đã hiện ra trước mắt hắn, nhìn vào cung điện kiến trúc này, Nhạc Thành cảm nhận được tuyệt đối không phải là kiến trúc trên Huyền thiên đại lục.

Mà điều khiến cho Nhạc Thành rung động chính là tòa kiến trúc này tuyệt đối là kiến trúc ở Hoa Hạ, ngôi vàng nếp đỉnh, như một tòa Kim Loan điện.

Phía trước có mười cột đá, mỗi cột đều điêu khắc hai con cự long, một con ở trên, một con ở dưới, bọn chúng đang quay cuồng bốc lên, đằng vân giá vũ, chính giữa chính là một cột đá trên cột đá chính là một hạt châu phát ra quang mang, linh khí tràn ngập chính là do hạt châu này phát ra.

Mà chín cột đá khác cũng có miệng rãnh, tựa hồ như có bảo vật gì đó đã bị người ta lấy đi.

Nhìn thấy hạt châu này, ánh mắt của Nhạc Thành hiện lên một vẻ kỳ dị, giống như đã nhìn thấy tin tức liên quan đến nó, rồi lại lập tức nghĩ không ra. Tuy nhiên suy nghĩ này khiến cho Nhạc Thành càng thêm tò mò với cung điện.

- Không ngờ người cũng vào được, hừ hừ, xem lần này người trốn đi đâu.

Một tiếng cười âm lệ vang lên, sau đó hai thân ảnh đi tới gần Nhạc Thành, chính là hai hắc y nhân.

- Là các người?

Sắc mặt Nhạc Thành biến đổi, hai người trước mắt chính là hộ pháp của Hắc Âm thần điện.

- Không sai, lần này người không thể chạy thoát được.

Thập Tam hộ pháp cười lạnh nói:

- Ta nói rồi, ta sẽ bắt được người.

- Hừ.

Nhạc Thành hừ lạnh nói:

- Cả dãy núi đã bị đóng cửa khép lại, các người cũng không ra được, các người lo trước cho mình đi.

Nghe thấy thanh âm của Nhạc Thành, sắc mặt cửu thập tam và thập tứ hộ pháp cũng trở nên biến đổi, vừa rồi bọn họ đã kiểm tả, bên ngoài không ra được, dựa vào thực lực bọn họ cũng không tìm ra một lối đi.

- Cho dù chúng ta đều không ra được thì trước hết ta phải bắt được người thì mới yên tâm.

Thập tam hộ pháp nói với Nhạc Thành.

- Thập Tam, người nhìn mỹ nhân xinh đẹp kia đi, hình như bị thương, chúng ta cho dù không ra được thì ở nơi này vui đùa với nàng ta cũng tốt.

Thập Tứ hộ pháp nhìn Yêu Huyền trong tay Nhạc Thành nói.

- Đây chính là bát sí linh mãng, thân hình rất mềm mại, lần trước còn làm ta bị thương.

Thập Tam hộ pháp nói.

- Bát Sí linh mãng, đây chính là Viễn cổ ma thú, hắc hắc, ta vẫn chưa từng chạm vào Viễn Cổ Ma thú, không biết là lại xinh đẹp như vậy.

- Thập Tứ, chúng ta bắt tên tiểu tử này rồi nói sau.

Thập Tam hộ pháp cười lạnh một tiếng, hắc mang khủng bố sau lưng lao về phía Nhạc Thành.

Mà Thập Tứ hộ pháp cũng cười lạnh sau đó toàn thân bao trùm hắc mang, trong tay một khí tức cường hãn đánh về phía Nhạc Thành.

- Đáng chết.

Nhạc Thành âm thầm mắng một tiếng, một mình mình đối phó với hai người đã là quá sức, đặc biệt là Yêu Huyền mình còn phải bảo vệ trong tay. Thân ảnh của hắn lập tức xẹt qua, Nhạc Thành đem Yêu Huyền cất vào trong giới chỉ, những giới chỉ của người khác không thể cất sinh mạng nhưng của Nhạc Thành thì có thể.

Cơ hồ như đồng thời, thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, mi tâm hiện ra một đạo bạch quang tấn công về phía Thập Tam hộ pháp, mà thanh mang cự đại cũng tạo ra một tòa linh lung bảo tháp, tấn công về phía Thập Tứ hộ pháp.

- Xoẹt.

Bộ râu khủng bố của Thập Tam hộ pháp trong nháy mắt đã bị Nhạc Thành chặt đứt, mà Âm Dương Kiếm cũng cuốn lấy chòm râu đó.

- Hắc Hắc.

Thập Tam hộ pháp cười lạnh, mà lúc này Âm Dương Kiếm bỗng nhiên tách thành ba thanh kiếm, mang theo nồng đậm quang mang tấn công Thập Tam hộ pháp.

Mà Nhạc Thành dùng Khốn Tiên tháp vây hãm Thập Tứ hộ pháp, hồng mang vô cùng lớn cuộn cuộn tấn công về phía Hỏa Yên, lập tức hắc mang hiện lên vô cùng, một luồng Vô Thượng Chân hỏa bao quanh hắc vụ.

- Xoẹt xoẹt.

Đúng vào lúc này, một cảnh tượng vô cùng quỷ dị xuất hiện, Nhạc Thành đã bị vây quanh Vô Thượng Khốn Tiên tháp, mà cung điện lúc này đã bao trùm một luồng hồng sắc như châu nhận, trực tiếp thôn phệ vô Thượng của Nhạc Thành.

- Tại sao lại như vậy?

Nhạc Thành kinh ngạc nhìn hạt châu màu đỏ thôn phệ Vô Thượng Chân hỏa của mình, hắc vôi vàng biến đổi thủ ấn trong tay, nhanh chóng thu vào Vô Thượng Khốn tiên tháp, điều này quả khiến Nhạc Thành giật mình không ít, hắc không thể tin nổi, Vô Thượng Chân hỏa của mình lại có thể dễ dàng bị thôn phệ như vậy. Vô Thượng Chân hỏa không bằng tam vị chân hỏa của tiên giới nhưng tuyệt đối không kém bao nhiêu.

-Ngao.

Lúc Nhạc Thành thu hồi Vô Thượng Khốn Tiên tháp lại thì có một tiếng rít gào trên không, hai hỏa hồng ngũ sắc trào Hỏa long xoay tròn, chỉ thấy thân hình này khoảng chừng vài trăm mét, đầu giống như hươu, mắt giống như hổ tai giống như trâu, toàn thân một màn hỏa diễm chói mắt tràn ngập ở trên không.

- Cột đá này là hai Hỏa Long.

Nhạc Thành mỉm cười nhìn Hỏa Long trước mắt.

Thập Tam và Thập Tứ hộ pháp cũng ngẩng mặt nhìn hỏa long trên không trung mà quên công kích Nhạc Thành.

- Đây không phải là hỏa long mà thú, đây không giống như ở trên Huyền Thiên đại lục.

Nhạc Thành thì trào nói từ đáy lòng.

- Xoẹt.

Một hỏa diễm cự đại từ trong Hỏa Long phun ra, dĩ nhiên là công kích về phía ba người, ngay lập tức một hỏa long khác cũng phun ra một hỏa diễm vô cùng lớn tập kích tới.

- Đáng chết, đây rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra?

Nhạc Thành vội vàng bố trí một đạo cương quyền chân khí, nhanh chóng né tránh vào bên trong.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

208. Chương 178 : Sự Kiện Quỷ Dị .

- Cái này thật phiền toái.

Sắc mặt của Nhạc Thành liền trở nên khó coi, hai Hỏa Long này thật sự là quá mạnh, hắc không có cách nào chống lại được.

- Xoẹt.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành liền ngưng kết, ngay lập tức mi tâm liên lóe lên, Vô Thượng Khốn Tiên tháp lại xuất hiện bên cạnh Nhạc Thành, mà Nhạc Thành hiện tại không hề do dự, nhanh chóng nhảy vào đó để trốn tránh.

Hỏa diễm cùng với hai cự đại hỏa long cuốn tới, Thập Tam và Thập Tứ hộ pháp ngưng tụ hắc mang, núp vào trong một hình cầu màu đen.

- Xoẹt.

Hỏa Long đáp xuống, lập tức nghênh hướng, mà Nhạc Thành trốn ở trong Vô Thượng Khốn Tiên tháp cũng cảm thấy vô cùng nóng bỏng, ngay cả chân khí cũng nhận lấy một áp chế vô hình, giống như là bị hòa tan bởi khí tức này vậy, đây chính là bởi vì bị vây khốn ở trong tiên tháp, nếu như là ở ngoài thì hiện tại Nhạc Thành chắc chắn là đã bị hòa tan.

Mà bốn phía của Vô Thượng Khốn tiên tháp lúc này đã đỏ bừng, nhiệt độ đã trở nên rất cao.

Ầm một tiếng vang lên, lập tức Vô Thượng KHỐN tiên tháp bị hại con hỏa lòng hung hăng xông tới ném xuống mặt đất.

- Xoẹt.

Nhạc Thành thổ ra một ngụm máu tươi, hắc hiện tại ở trong Vô Thượng Khốn Tiên tháp cũng bị chấn động kịch liệt.

- Không còn phản ứng gì nữa sao?

Nhạc Thành liền lấy ra một viên Phục Nguyên đan nhét vào trong miệng, mặc dù đã không cảm nhận thấy phản ứng bên ngoài nữa, hai hỏa long cự đại cũng biến mất nhưng Nhạc Thành dừng lại một chút mới leo ra khỏi Vô Thượng Khốn Tiên tháp.

- Lúc này thật sự không may.

Leo ra khỏi Vô Thượng Khốn tiên tháp, Nhạc Thành nhìn về phía trước, lúc này bên trên mặt đã vô cùng khó coi, tiên tháp mà mình trốn vào đã hóa thành hai tầng, mỗi một tầng đều rơi xuống mặt đất, hơn nữa đều thay đổi hiện trạng, nhất định là do nhiệt độ của Hỏa Long mà gây nên như vậy. Hiện tại Vô Thượng khốn tiên tháp đã trở thành phế vật, không có chút tác dụng.

Nhìn Vô Thượng Khốn Tiên tháp phía trước, Nhạc Thành cố gắng nhịn lại, đây chính là tâm huyết và tinh lực của mình chế tạo ra, chờ đến khi mình đột phá tới Nguyên Anh Kỳ mới có thể luyện chế đạo khí, để lúc đó Đấu Tôn cũng đừng hòng chiếm tiện nghi với mình.

Lúc này Nhạc Thành liền đánh giá cung điện và cột đá hi phát hiện ra hai Hỏa Long đang xoay tròn tại cột đá thành hai vật chết mà thôi, mà viên hồng sắc hạt châu ừng trở về trung ương của hai con Hỏa long, linh khí mệnh môn vẫn tràn ngập ra từ đó.

- Chết rồi sao?

Nhạc Thành nhìn về phía hai hộ pháp của Hắc Ám Thần điện thì không phát hiện ra bọn hắc, mà trên mặt đất thì có thêm một đồng tro tàn, hai người này hẳn đã bị Hỏa Long thiêu rụi.

- Quả là không thể tưởng tượng nổi.

Nhạc Thành hít vào một hơi thật sâu, vừa rồi may mà mình ở trong Vô Thượng Khốn Tiên tháp nếu không thì đã mất mạng, Vô Thượng Khốn Tiên tháp có thể bị hòa tan, hai hộ pháp của hắc ám thần điện dĩ nhiên không cách nào chống lại Hỏa long.

Mặc dù bị tổn thất Vô Thượng Khốn Tiên tháp nhưng nhặt lại được một cái mạng Nhạc Thành cũng thầm cảm thấy mình may mắn.

- Đây rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra?

Nhạc Thành từ từ hồi tưởng lại tất cả mọi chuyện, tại sao lại xuất hiện hai Hỏa Long quỷ dị này.

- Chẳng lẽ...

Nhạc Thành nghi hoặc nhìn màu sắc của cây cột.

Hai hỏa long này bình thường xoay ở trên cột đá, không thể tưởng tượng bọn chúng lại có sức mạnh hủy diệt, Nhạc Thành cẩn thận quan sát vài canh giờ sau vẫn đứng ở cung điện nhìn mười cột đá.

Ở trong thâm cốc đằng sau Đấu khí học viện, ngày hôm sau Hàn Giang Đào tổ chức mở một thông đạo tới vị trí của Nhạc Thành, bỗng dưng trong lòng đất tràn ra một khí tức nóng bỏng, mà trong khí tức này còn kèm theo một hỏa diễm khủng bố, ngay lập tức có mấy cường giả Đấu Hoàng bị đốt thành tro tàn.

Một lúc sau, từ khí tức nóng bỏng này xuất hiện một hồng mang bao quanh, cường giả Đấu Hoàng không cách nào tiến tới gần, nếu không sẽ bị đốt cháy thành mây khói, mà cường giả siêu cấp cũng chỉ có thể tiếp cận hồng mang này mà thôi, không cách nào đi vào.

Tử Điện Mãng cùng với Khiếu Thiên Hổ, Yêu Cơ Thông Thiên Thử bốn người mặc dù lo lắng không thôi tuy nhiên bọn họ cũng chỉ có thể bất lực, với thực lực của bọn chúng chỉ có thể miễn cưỡng tiếp cận chứ không thể đi vào bên trong.

Ngày hôm sau Tô Hân Nhiễm và Nhạc Kiều cũng về đấu khí học viện, vừa nghe thấy biến cố của Nhạc Thành, Tô Hân Nhiễm cũng như muốn ngất đi, mà Tư Mã Yên Nhiễm hiện tại cũng rất suy sụp, về phần Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiền Tình, còn có Hàn Nguyệt ở trong phòng không ngừng rơi nước mắt.

- Đây là trận pháp, tuyệt đối là trận pháp.

Nhạc Thành thì thảo mà nhìn cột đá phía trước mắt, kết quả nghiên cứu cho thấy đây chính là một trận pháp, hơn nữa là một hỏa long trận pháp công kích mà thôi, cái trận pháp cường hân này tuy chỉ là một tàn trận nhưng uy lực thật là cường hân.

- Tại sao trên Huyền thiên đại lục lại có trận pháp như vậy.

Nhạc Thành liền nổi lên nghi ngờ, trận pháp này Nhạc Thành khẳng định không thể có ở trên Huyền thiên đại lục.

Nhạc Thành tin toán đi vào trong xem tột cùng là gì.

Mà Nhạc Thành dù biết hồng sắc hạt châu chính là bảo vật mình muốn tìm, tuy nhiên vừa rồi khi chứng kiến cảnh tượng kia xong, Nhạc Thành cũng không dám lộn xộn nếu không cẩn thận dẫn dụ hai hỏa long kia nữa thì mình sẽ không thể về nhà.

Cung điện cự đại tổng cộng có tất cả ba tầng, mà hiện tại Nhạc Thành chỉ mới vào trong tầng thứ nhất, Nhạc Thành chứng kiến cảnh tượng trước mắt thì há hốc mồm.

Chỉ thấy trong cung điện là một đại địa mênh mông, những đại địa này cuộn cuộn khí tức, cuộn cuộn hỏa diễm.

Ở chính giữa cung điện, trên vách tường là những tự thể chằng chịt, trên tự thể còn có quang mang màu vàng.

Bên trong hỏa diễm không có hai hỏa long cự đại nhưng cũng vô cùng nóng bỏng, Nhạc Thành bố trí một đạo chân khí xong mới có thể tiếp cận.

Nhạc Thành tiến vào bên trái cung điện mà xem xét cẩn thận, hi vọng có thể tìm ra tint ực của cung điện thần bí này.

Trong lúc Nhạc Thành nhìn vào vách tường thì phát hiện ra toàn bộ môn pháp và công pháp tu chân hiện ra, điều này khiến cho sắc mặt của hắn biến chuyển, từ những tự thể này mà nhìn lên, Nhạc Thành có thể thấy một câu, Tu chân chính là đại sự nhất thiên hạ, cũng là việc khó nhất hiện hạ.

- Tại sao lại như vậy, ở Huyền Thiên đại lục cũng có Tu chân giả sao?

Nhạc Thành kinh ngạc tới cực điểm.

Xem qua một hồi, Nhạc Thành xác định những thứ này tuyệt đối không phải người trên Huyền Thiên đại lục lưu lại, những pháp môn nhập môn này Nhạc Thành có học qua ở Hoa hạ, mà Nhạc Thành nhìn về phía đoạn thứ hai thì thấy có khắc hai chữ to, ở bên cạnh viết:

- Thất Phản Hoàn đan.

- Nếu muốn tu thành cửu chuyển, thì trước hết phải tu luyện tri tâm của mình, chuyển hoàn đan thành thể dịch, luyện mình cực khổ, nếu chưa luyện thành thì hoàn toàn không thể ngưng kết. Học giả học khẩu quyết, cố gắng tu luyện, cho thuần thực, thuận buồm xuôi gió,

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

209. Chương 179 : Hạo Thiên Tháp , Hạo Thiên Đế .

Mà ở phía dưới tiếp tục ghi hai cái chữ to, bên cạnh thì viết:

- Tu Chân chi đạo, Kim Đan chi đạo, Kim Đan chi đạo cũng là đạo tạo hóa. Nhất âm nhất dương chi đạo, vạn vật thuần hóa, vạn vật hóa sinh, độc dương không dài, âm dương tương hợp mới có thể sinh con.

Đạo kim dương, chọn lựa một khí Tiên Thiên, Tiên Thiên khí vô hình không nhìn không thấy, nghe hkoong thấy, vô hình trung mà đnể. Thánh nhân dùng thực mà hư, dùng có mà không, thực mà có giả, thực âm chân dương, hư mà không giả, hai tám cung khí sơ đây.

- Đây là Hồn Nguyên Chân Kinh, hơn nữa còn là toàn bộ Hồn Nguyên chân kinh.

Nhạc Thành cẩn thận nhìn chữ màu kim sắc viết trên vách tường được ghi lại, Nhạc Thành trước kia chỉ mới tu luyện một phần mười mà thôi.

Nhìn thấy đoạn văn cuối cùng xong, Nhạc Thành mới thấy được mặt đằng sau cùng viết:

- Ta chính là sứ giả Hồn Nguyên chân kinh, sứ giả của Hạo Thiên đại đế, ta cùng với cường địch hực hiện một trận chiến mà rơi vào thế giới bên ngoài, b ằngtu vi của ta không cách nào bảo vệ tính mạng, lưu lại Hạo Thiên tháp bốn mạng, người có duyên lấy được thì hãy nhận lại, chỉ là bên ngoài không có người tu chân, chỉ sợ vô dụng.

Hạo Thiên tháp, Hạo Thiên đại đế hai danh từ này Nhạc Thành không thể không quen thuộc hơn, đây chính là lúc hắn ở Trúc Cơ kỳ được sư phụ thường xuyên nhắc tới, sơn môn khai thủy sư tổ chính là Hạo Thiên đại đ, ề trong tay có Hạo thiên tháp tiên khí tru tiên diệt ma, nhưng mà Nhạc Thành tuyệt đối không ngờ, thứ tuyệt thế này của tổ tiên lại rơi vào huyền thiên đại lục.

Đầu óc của Nhạc Thành lúc này rối loạn, đây tất cả là trùng hợp, trên vách tường tuyệt đối là Hồn Nguyên chân kinh trọn bộ.

Nhạc Thành ngơ ngác ngồi xuống mặt đất, đọc hết tất cả chân kinh trên vách tường, ba ngày sau Nhạc Thành kích động rời khỏi cung điện, tất cả chuyện này hắn đều không nghĩ ra cách giải quyết.

Ở phía trên văn tự ghi lại Hạo Thiên đại đế ở tiên giới thực hiện một trận chiến với cường địch cuối cùng đã trốn vào bốn mạng Hạo Thiên tháp, cuối cùng bắt đắ dĩ rơi xuống Huyền thiên đại lục.

Nhạc Thành cười khổ một phen, vốn hắn định tu luyện tới Độ Kiếp kỳ xong sẽ có thể bay lên Tiên ma giới một lần nữa, không ngờ Hạo Thiên đại đế cũng nói là không có khả năng, nơ này chính là thiên ngoại thế giới, không cách nào phi thăng lên Tiên ma giới.

Biện pháp duy nhất chính là dựa vào Hạo Thiên tháp để xuyên qua Thái hư vô tận mới có thể lên tới Tiên ma giới lại, nếu không thì vĩnh viễn phải ở Huyền Thiên đại lục.

Hạo Thiên tháp vô cùng to lớn, Nhạc Thành cũng sớm biết, hơn nữa Nhạc Thành còn biết chỗ hiện tại mà mình đang ở chính là bên trong của Hạo thiên tháp.

Tuy nhiên Hạo Thiên đại đế cũng nói Hạo Thiên tháp đã bị tổn hại nghiêm trọng, trong tháp mười viên cổ linh châu chỉ còn lại một viên là hỏa linh châu, chín viên linh châu khác đã rơi xuống Huyền thiên đại lục không rõ ở nơi nào, nếu muốn chữa trị tháp này thì đầu tiên là phải tìm đủ mười viên cổ linh châu.

Mà mười viên Cổ Linh châu phân biệt chính là Kim Linh châu, Mộc Linh châu, thủy linh châu, hỏa linh châu, thổ linh châu. Phong linh châu, tinh linh châu, hắc ám linh châu, còn có lôi điện linh châu. Mười viên linh châu này cuối cùng tạo ra trận pháp Chu Thiên Tinh Đấu đại trận trong truyền thuyết, có thể hủy diệt thiên địa, tru sát cường giả tiên giới.

- Đây chính là Hỏa linh châu sao?

Nhạc Thành đi tới bên cạnh viên linh châu, Nhạc Thành cũng biết Chu Thiên tinh đấu đại trận này ảo diệu như thế nào, cũng không sợ dẫn xuất hỏa long, hắc lập tức nâng tay lên, thanh mang ngưng tụ trong lòng bàn tay.

- Xuy Xuy.

Dưới sự cảm ứng bàn tay của Nhạc Thành, hỏa linh châu lập tức có phản ứng, lập tức hỏa hồng sắc quang đại phát, hỏa linh châu cũng bay khỏi cột đá rơi vào trong tay của Nhạc Thành.

Một cảm giác nóng bỏng truyền khắp tay của Nhạc Thành, ngay lập tức Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi xuống, thủ ấn quý dị biến đổi, khí tức toàn thân bao phủ, trong tay của hắn, hỏa linh châu khí tức tràn ngập.

- Ngao.

Một tiếng gầm gừ ở trên không trung vang lên, chỉ thấy cột đá hồng sắc một lần nữa biến mất, hóa thành hai con rồng bay lên không trung.

Lần này Nhạc Thành cũng không lo sợ hỏa long công kích mình nữa, thủ ấn trong tay của hắn biến đổi, Hỏa long xoay tròn bao quanh Nhạc Thành ở giữa.

Một hồi đau đớn trong lòng khiến cho Nhạc Thành cơ hồ không thể chịu đựng được nữa, cơ hồ cả làn da của hắn cũng muốn biến thành tro vụn, ngay lập tức lực phủ ngũ tạng của hắn đều muốn bị đốt cháy, một giọt mồ hôi to như hạt đậu chảy xuống.

Một ngọn lửa nóng bỏng phát ra khí tức, quanh thân hắn giống như có một đạo bình chương vô hình vậy, toát ra một khí tức nóng bỏng.

- Đây quả là Hoàng Long thân thể, không tệ!

Nhạc Thành ngẫm nghĩ trong lòng, không ngờ mình lại có hoàng long thân thể, chỉ là hoàng long thân thể Nhạc Thành cũng chỉ giảm bớt một ít khó chịu mà thôi.

Nhạc Thành cắn chặt răng, chuyển hóa Hỏa linh châu, linh châu thượng cổ nếu như có thể đơn giản luyện hóa thì đã không gọi là cổ linh châu, nhưng có thêm các công pháp do Hạo Thiên đại đế để lại, Nhạc Thành có thể luyện chế nó.

Nhưng nếu có gì đó xảy ra sai lầm, hắn sẽ bị Hỏa linh châu thiêu cháy thành tro.

Khi biết được cung điện Hạo Thiên tháp vô cùng lớn này, Nhạc Thành mừng rỡ như điên, mặc kệ từ nay có thể dựa vào Hạo Thiên tháp xuyên qua Vô Tận thái hư tới Tiên ma giới hay không, Nhạc Thành cũng đều nhất định phải lấy được nó.

Tu chân giả sử dụng pháp bảo là pháp khí, linh khí, đạo khí, chuẩn tiên khí, mà Nhạc Thành lại biết rõ, đỉnh cấp tiên khí so với cái Hạo Thiên tháp này vô cùng siêu việt.

Có cái Hạo Thiên tháp này, Nhạc Thành từ nay về sau sẽ tăng vọt tu vi, hiện tại Hạo Thiên tháp là một thân khí, so với Vô Thượng Khổn Tiên tháp mà mình vừa mới mất tốt hơn rất nhiều, mà hiện tại Nhạc Thành cũng biết, Vô Thượng Khổn Tiên tháp kỳ thật cũng là do căn cứ vào Hạo Thiên tháp mà luyện chế ra, uy lực dĩ nhiên không thể sánh bằng Hạo Thiên tháp. Hạo Thiên tháp có thượng cổ thần khí, không thể tùy tiện có thể chế tạo ra được.

Thời gian trôi qua, hai con hỏa long kia cũng từ từ giảm bớt xuống, Nhạc Thành lúc này đã nhập định, đối với chuyện xung quanh hắn cũng không có để ý, ngược lại Nhạc Thành bị hai con hỏa long bao vây, toàn thân đều trở nên nóng bỏng, cái gì cũng không nhìn thấy.

Nửa tháng thời gian trôi qua, Tư Mã Yên Nhiên, Tô Hân Nhi, Yên Hiểu Kỳ ba người này vô cùng lo lắng chờ đợi có kỳ tích, trên mặt mỗi người đều có hai dòng nước, tất cả đều hi vọng Nhạc Thành không xảy ra chuyện gì.

Yên Hiểu Kỳ chính là người hôm sau mới biết chuyện của Nhạc thành, chính vì vậy nàng vội vàng đi tới Đấu Khí học viện. Hàn Giang Đào hiểu rõ quan hệ của Yên Hiểu Kỳ và Nhạc Thành liền giữ lại nàng ở đây, nửa tháng qua, tam nữ vẫn ngồi chờ ở dãy núi.

Mà ở bên ngoài, Nhạc Kiều, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình, Hàn nguyệt tứ nữ cũng không rời đi, nhìn sắc mặt của bảy tuyệt thế nữ tử này chờ đợi một nam nhân, tất cả mọi người ở đấu khí học viện đều không ngừng hâm mộ.

Nhạc Thành ở Quỷ Uyên cướp lấy Dược thành, Hắc La thành, thành lập Phá Quân doanh, thống nhất Dược thành và Hắc La thành, giúp Đấu Khí học viện đánh bại Quỷ Uyên, thế lực cường hãn đánh chết mấy trăm đầu hoàng, bên cạnh còn có bốn con lục giai ma thú và một ma thú viễn cổ bát sí linh măng bảo vệ, cho nên hắn đã trở thành thần thoại.

Mà ngay cả cự thành cũng biết rằng có một người như thế tồn tại, mặc dù bọn họ chưa từng gặp qua Nhạc thành.

Đấu khí học viện bởi vì Nhạc Thành có biến cố cho nên người gia nhập Phá Quân vệ ngày càng nhiều hơn, thậm chí có không ít đệ tử ở khu Đấu khí học viện tốt nghiệp, tu vi Đấu Hoàng cũng gia nhập, tất cả mọi người đều không tin Nhạc Thành có thể biến mất ở dãy núi vô tận.

Đặc biệt là những người theo Nhạc thành đã lâu, rất tin tưởng doanh chủ sẽ một lần xuất hiện, trong mắt bọn họ, họ đã nhìn thấy quá nhiều kỳ tích của doanh chủ, lần này cũng thế.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—ooo—

210. Chương 180 : Yêu Huyền .

Nửa tháng nay, số người của Phá Quân vệ đã tới hơn nghìn người, trong đó khu tốt nghiệp Đấu Hoàng có tới mười một người, những người khác toàn bộ đều có tu vi Đấu vương, mà ngay cả Hàn Giang Đào cũng không ngờ Nhạc Thành lại có năng lực hiệu triệu như vậy ở trong Đấu Khí học viện.

- Yên Nhiên tỷ tỷ, biểu ca liệu có chuyện gì không?

Tô Hân nhi lo lắng hỏi Tư Mã Yên Nhiên, nửa tháng nay nàng vẫn luôn lo lắng cho Nhạc Thành.

- Sẽ không, hắn vẫn là người bí hiểm, chắc chắn sẽ không có chuyện gì.

Tư Mã Yên Nhiên nửa tháng nay đã mất đi thần thái ngày xưa, cả người tiêu tụy, đôi mắt thâm quầng, tất cả đều là vì nửa tháng nay nàng không ngừng chờ đợi.

- Yên tâm đi chủ nhân sẽ không có chuyện gì đâu.

Khiếu Thiên Hổ cũng nói với chúng nữ, nửa tháng nay, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ còn có Thông Thiên Thử bốn người bọn chúng vẫn chờ đợi.

- Làm sao ngươi biết?

Tô Hân Nhi hỏi Khiếu Thiên hổ lúc này nàng cần một đáp án khẳng định.

- Trên người của chúng ta đều có linh hồn lực của chủ nhân, nếu chủ nhân có chuyện gì đó bất ngờ, thì chúng ta cũng sẽ cảm ứng được/

Yêu Cơ nói.

- Hắn không có việc gì, nhất định là không.

Yến Hiểu Kỳ nhìn vào mảng hồng mang nóng bỏng phía trước mà lẩm bẩm nói.

Cũng không biết bao lâu Nhạc Thành đã mở mắt ra, chỉ nhìn thấy hai luồng hỏa long đã toàn bộ biến mất, thu nhập vào trong cơ thể của hắn, hai hỏa long lúc này đang vui sướng chơi đùa ở trong cơ thể hắn.

Nhạc Thành mở hai mắt ra, cảm nhận thấy toàn thân thoải mái không nói nên lời, Hỏa Linh châu trong tay cũng phát ra quang mang nhu hòa, mà ngay cả chân khí của hắn trở lại cũng vô cùng tràn ngập, chỉ sợ đã đạt tới Kim Đan sơ kỳ đỉnh phong, chỉ còn cách Kim Đan trung kỳ một thời gian ngắn nữa mà thôi.

- Xoẹt.

Tâm niệm của Nhạc Thành chuyển động, chỉ thấy Hỏa Linh châu không ngừng xoay tròn ở trên không trung, mang theo một hồng mang tứ tán.

- Luyện hóa thành công rồi sao?

Trên mặt Nhạc Thành cuối cùng cũng xuất hiện một vẻ mừng rỡ, cuối cùng cũng luyện hóa Hỏa Linh châu thành công.

- Trở về.

Nhạc Thành mỉm cười rồi biến đổi thủ ấn quỷ dị, hai luồng Hỏa Long cự đại lập tức xuất hiện.

- Không xong, Yêu Huyền.

Nhạc Thành hơi biến đổi thần sắc, lúc này hắn mới nghĩ tới Yêu Huyền ở trong trữ vật giới chỉ của mình, tâm niệm của hắn chuyển động, lập tức dời nàng ra.

- Vẫn còn tốt.

Nhìn thấy Yêu Huyền xong, Nhạc Thành mới thở ra một hơi, tuy nhiên sau đó ánh mắt của hắn lại tiếp tục trở nên ngưng trọng.

Thương thế của Yêu Huyền mặc dù không có gì tăng thêm nhưng vẫn không có chuyển biến gì, cả người vẫn hôn mê bất tỉnh nhân sự.

- Tại sao lại bị thương nặng như vậy?

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên khó coi, không ngờ Yêu Huyền vì cứu mạng mình mà trở nên như vậy.

- Ta nên làm gì bây giờ?

Nhạc Thành tìm vài viên đan dược tốt nhét vào miệng của Yêu Huyền, sau đó cũng không nghĩ ra biện pháp gì.

Ăn đan dược vào xong, Yêu Huyền cũng không có bất kỳ phản ứng nào, Nhạc Thành cũng đành thúc thủ vô sách đứng đây, nghĩ tới biện pháp xử lý toàn bộ.

- Không biết biện pháp kia có được không?

Trong đầu Nhạc Thành liền xuất hiện một ý niệm, hắn còn nhớ lúc Yêu Huyền cùng với mình đi trộm Thanh kim của Thanh Kim Sư kết quả gặp Mộ Dung Hiểu Hiểu, mà khi đó thương thế của Mộ Dung Hiểu Hiểu so với Yêu Huyền hiện tại cũng không kém bao nhiêu.

Lúc ấy Yêu Huyền cho Nhạc Thành một biện pháp chữa trị, mà Nhạc Thành còn nhớ rõ, hiện tại Nhạc Thành cũng chỉ còn một biện pháp chưa sử dụng.

Biện pháp này chính là hợp thể mới có thể chữa trị thương thế, hơn nữa còn phải là thân thể thuần dương, điều này khiến cho Nhạc Thành khó xử không thôi.

Lần đầu tiên mình cứu Mộ Dung Hiểu Hiểu đã mất đi thân thể thuần dương, mặt khác, nếu như mình chạm vào người Yêu Huyền, cho dù cứu nàng, sau khi tỉnh lại nàng cũng sẽ bỏ mình mà đi, có khi còn bị nàng giáo huấn.

- Làm sao bây giờ?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói trong đầu, không nghĩ ra biện pháp cứu Yêu Huyền, chỉ sợ thương thể sau này sẽ phải nghiêm trọng hơn, hơn nữa mình một giờ ba khắc không thể đi ra Hạo Thiên tháp này.

Về phần mình không có thân thể thuần dương, Nhạc Thành cũng có chút biện pháp, Hồn Nguyên chân kinh của hắn chính là công pháp chí cương chí dương, so với thân thể thuần dương thì không hề kém, có lẽ dùng thứ này cũng có thể thay thế.

Vì cứu người, cho dù bị nàng ta bỏ đôi cũng được, coi như là mình không may.

Nhạc Thành lẩm bẩm rồi đặt Yêu Huyền nằm ngang xuống mặt đất.

Nhìn tuyệt sắc mỹ nữ có lỗi có lỗi ở trên mặt đất, Nhạc Thành mặc dù chỉ muốn cứu người mà thôi nhưng trong lòng cũng bốc lên một luồng dục hỏa tràn ngập, có một tuyệt sắc mỹ nữ trước mắt không có phản ứng mới là chuyện lạ.

Cố lấy lại bình tĩnh, Nhạc Thành đè nén dục hỏa của mình xuống, từ từ kéo vạt áo của Yêu Huyền, trong tay không khỏi hơi do dự, tuy Nhạc Thành ở trong Đấu Khí học viện đã không ít lần chạm vào người của Yêu Huyền nhưng đến khi cởi bỏ y phục của nàng hắn vẫn khẽ giật mình.

- Mặc kệ.

Nhìn khuôn mặt tinh mỹ phía trước, tuyết trắng như son, bộ ngực sữa lộ ra khe ngực mê người, Nhạc Thành từ từ cởi xuống.

Một mảng trắng nõn hiện ra trong mắt của Nhạc thành, bộ ngực thật sâu mê người phía trước, trên đó là hai điểm màu hồng như mà mắt rồng vậy.

Da thịt bóng láng như tuyết, mềm mại nhỏ nhắn, Nhạc thành nhin không được mà bốc lên dục hỏa một lần nữa.

Nhạc Thành lúc này tựa hồ như muốn chảy cả máu mũi ra, hắn từ từ tìm kiếm ở trên chiếc quần lụa, vừa chạm vào cặp đùi thon dài của Yêu Huyền, Nhạc Thành đã nhin không được mà run tay lên, cảm nhận thấy giống như là bị điện giật vậy.

Ngay lập tức Nhạc Thành bắt đầu dọc theo đùi của Yêu Huyền mà đi lên, trong lúc lơ đãng chạm phải biên giới của khu vực thần bí, khiến cho Nhạc Thành lại bị điện giật một lần nữa, hắn từ từ cởi chiếc quần lụa màu lục xuống.

Sau khi chiếc quần lụa được cởi xuống, một cặp đùi bóng loáng khêu gợi hiện ra trước mắt Nhạc Thành, phía trên là bãi cỏ rậm rạp, hai chân thon dài cao gầy, một vưu vật hoàn mỹ toàn bộ hiện ra.

Nhìn vưu vật hoàn mỹ phía trước, hô hấp của Nhạc Thành cũng trở nên dồn dập, Yêu Huyền quả là có đáng người hoàn mỹ, thân thể thon dài thấu hồn lạc phách.

- Bây giờ chính là cứu người.

Nhạc Thành âm thầm nói cho chính mình, sau đó hắn không thể nào kìm chế dục hỏa của mình nữa, công pháp chữa thương hợp thể này, chỉ cần hơi sai lầm là sẽ phiền toái không nhỏ.

Lấy lại toàn bộ bình tĩnh, Nhạc Thành bắt đầu cởi bỏ quần áo của mình xuống, từ từ tiến lại gần thân thể mềm mại của Yêu Huyền một cách vô cùng cẩn thận.

Ôm thân thể mềm mại vào lòng, lập tức có một cảm giác tê dại giống như là điện giật truyền khắp người khiến cho Nhạc Thành giật mình, thân thể này mềm mại khiến cho Nhạc Thành không kìm được mà toàn thân phát hỏa một lần nữa, loại kim nén dục hỏa này đúng là một loại thiên địa tra tấn.

Nhạc Thành bất đắc dĩ nở ra một nụ cười khổ, hắn ở Huyền Thiên đại lục này chính là lần thứ hai tiếp cận nữ sắc, mỗi lần cũng giống như là bị cưỡng bách, hơn nữa trước mắt đều là những tuyệt sắc nữ tử, đúng là không biết mình tạo ra oan nghiệt gì mà bị tra tấn như vậy.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

211. Chương 181 : Ta Không Phải Cổ Ý .

Lúc này Nhạc Thành biết rằng mình không thể có chút tạp niệm nào, lập tức toàn thân của hắn bao phủ một mảng thanh quang nhàn nhạt, Hỗn Nguyên chân kinh chí cương chí dương lập tức đưa vào trong cơ thể của Yêu Huyền.

Một lát sau thân thể trắng noãn của Yêu Huyền đã bị một mảng quang mang bao phủ, mà Nhạc Thành cũng nở ra một nụ cười, bởi vì Nhạc Thành biết rõ Hỗn Nguyên Chân kinh chí cương chí dương này có thể thay thế thân thể thuần dương, chữa trị cho Yêu Huyền.

Thời gian từ từ trôi qua, tạp niệm được Nhạc Thành trừ bỏ, chữa thương ba ngày, Nhạc Thành cuối cùng cũng nhìn thấy trên khuôn mặt của Yêu Huyền xuất hiện một vẻ ửng đỏ.

Nhạc Thành thở ra một hơi, ba ngày thời gian, cuối cùng cũng đã không uổng phí, xem ra không cần một ngày nữa Yêu Huyền sẽ tỉnh lại.

Lúc này Nhạc Thành đã bị mất tin tức hai mươi ngày, ở Quỷ Uyên và Cự Thành đã xảy ra một đại sự, không ít người nói Khoa Ốc đế quốc và Tuyết Lâm đế quốc muốn liên thủ tấn công Cự Thành, hai đại đế quốc này muốn thống nhất cả Quỷ Uyên lẫn Cự thành.

Tin tức này cũng chưa xác định tuy nhiên mọi người của Quỷ Uyên và Cự Thành đều bận tâm, dù sao đi nữa không có lửa thì làm sao có khói.

Hàn Giang Đào và Kiệt Nhĩ Sâm hai người nghe thấy tin tức này thì vội vàng sắp xếp để biết rõ tin tức, hai đại đế quốc này có không ít người của Đấu Khí và Ma pháp học viện, muốn thăm dò tin tức cũng không khó.

Mà chúng nữ hiện tại chờ đợi Nhạc Thành ở rặng núi đã hai m ươi ngày, Tư Mã Yên Nhiên Yến Hiểu Kỳ, còn có Tô Hân Nhi và Tam Nữ đã vô cùng sốt ruột.

Hiện tại Nhạc Thành một chút gì bọn họ cũng không biết, nếu như Nhạc Thành hiện tại biết bọn họ như vậy thì chắc chắn sẽ phải lo lắng cho họ.

Lúc này Yêu Huyền đã được chữa thương tới ngày thứ tư, Nhạc Thành lúc này cảm nhận thấy thương thể của Yêu Huyền đã không còn nghiêm trọng nữa, hắn cũng muốn bứt ra, nếu như khi tỉnh lại, Yêu Huyền nhìn thấy mình ở trên thân thể của nàng thì nhất định sẽ bỏ sống mình.

- A.

Một thanh âm rên rỉ vang lên, cái miệng anh đào nhỏ nhắn thốt ra, Yêu Huyền không kìm được mà dán lên trên người Nhạc Thành.

Cứ như vậy, Nhạc Thành không có cách nào kìm chế nổi dục hỏa nữa, hắn toàn bộ bộc phát ra, Nhạc Thành lúc này bỗng dưng có đầy cảm xúc nguyên thủy, lập tức không ngừng đụng chạm vào người Yêu Huyền.

Yêu Huyền lúc này cũng vẫn chưa tỉnh, chỉ dựa vào trực giác của mình mà thôi, nàng lúc này tựa như là người đang ngủ vậy, nhưng ngủ tuyệt đối không phải là tỉnh.

Bởi vì quan hệ tri giác cho nên Yêu Huyền hưởng thụ khoái cảm, thân thể bắt sí linh mẫn của nàng nguyên thủy cũng có một khát vọng mãnh liệt, bởi vì trước kia tu vi kìm chế của Yêu Huyền cường hãn cho nên mới kìm chế được nhu cầu nguyên thủy nhất.

Lúc này, Yêu Huyền đã không khống chế được mình nữa, nhu cầu nguyên thủy so với Nhạc Thành còn mãnh liệt hơn, kiêu đồn không ngừng đáp lại Nhạc Thành, ngọc thủ quần lấy cổ của hắn, trên khuôn mặt liên hiện ra một vẻ hồng hào.

- A.

Yêu Huyền rốt cuộc đã không nhịn được mà bắt đầu rên lên liên tục, thanh âm vô cùng vũ mị, đối với Nhạc Thành hiện tại mà nói, trong đầu hiện tại hẳn cũng chỉ muốn phát tiết.

Một lúc sau, trên mặt đất một mảng xuân quang, Nhạc Thành cuối cùng cũng phóng ra cảm xúc mãnh liệt của mình nhất, hơi thở cũng theo đó mà dồn dập, cả người của Nhạc Thành giống như đã hư thoát ở trên người Yêu Huyền, mấy ngày nay giúp Yêu Huyền chữa thương hẳn đã vô cùng mệt mỏi, cộng thêm một canh giờ vận động kịch liệt, Nhạc Thành đã không trụ nổi nữa.

Yêu Huyền cuối cùng cũng cảm thấy cơ thể của mình trở nên nóng bỏng, quần lầy Nhạc Thành, toàn thân chìm đắm trong hương vị vô hạn.

Thân thể mềm mại của Yêu Huyền đã hoàn toàn nằm trong cơ thể của Nhạc Thành, Nhạc Thành hiện tại còn tưởng là mộng cảnh, qua nửa giờ khi thương thế đã có chuyển biến tốt đẹp, Yêu Huyền mới từ từ tỉnh lại, cảm nhận thấy một dương cương khí đè nặng lên, nàng đã hiểu ra tất cả.

Yêu Huyền mở mắt ra, nhìn thấy thân thể của Nhạc Thành đè lên thân thể của mình thì thần sắc nổi giận chuyển sang bất đắc dĩ vì nàng biết Nhạc Thành đang chữa chương cho mình, một lát sau cảm nhận thấy khí tức dương cương trên người của Nhạc Thành, Yêu Huyền một lần nữa trở nên thẹn thùng, hai mắt vũ mị nhìn hắn.

- Người đã tỉnh lại rồi.

Nhìn thấy Yêu Huyền mở hai mắt ra, Nhạc Thành biết rằng Yêu Huyền đã tỉnh lại.

- Ta không cố ý, ta nhất thời không có biện pháp nào khác để cứu người, cho nên đành phải dùng biện pháp này, ta thực sự không cố ý.

Cảm thấy mình hiện tại vẫn đè nặng lên một thân thể mềm mại, Nhạc Thành liền nhảy lên, mặc quần áo rồi vội vàng giải thích.

Trong lòng Nhạc Thành đã chuẩn bị sớm mọi chuyện, với tính tình của Yêu Huyền, tuyệt đối nàng ta sẽ không bỏ qua cho mình.

Yêu Huyền nhìn dáng vẻ của Nhạc Thành sắc mặt hơi đỏ lên, sau đó mặc y phục màu lục vào người, nhìn thấy dáng vẻ lo lắng của Nhạc Thành, Yêu Huyền không kìm được mà muốn cười, nàng cũng biết rằng trong lòng Nhạc Thành mặc dù rất háo sắc nhưng cũng biết chịu trách nhiệm.

Yêu Huyền liếc mắt nhìn Nhạc Thành, lập tức trên khuôn mặt hiện ra một vẻ thẹn thùng, nàng tiếp tục khoanh chân mà chữa thương, không để ý tới Nhạc Thành nữa. Nhạc Thành ở bên cạnh cũng không biết phải làm gì, tại sao Yêu Huyền một chút tức giận cũng không có.

Điều này khiến cho Nhạc Thành lo lắng không thôi, Yêu Huyền dĩ nhiên là không để ý tới hắn, hơn nữa cũng không tỏ vẻ gì là tức giận, trên khuôn mặt còn có một vẻ thẹn thùng, chẳng lẽ cô nàng này cũng thích mình hay sao.

Nhạc Thành chần chờ một chút rồi cũng khoanh chân điều tức, vừa rồi chữa thương hẳn cũng hao không ít chân khí.

Hỗn Nguyên chân kinh vận chuyển, bao trùm toàn thân của Nhạc Thành, Nhạc Thành hiện tại cũng hiểu rõ tại sao mình tu luyện ở Đẩu Khí học viện lại cảm nhận linh khí này quen thuộc, hóa ra linh khí này vốn đến từ Tiên giới hoa hạ, cộng thêm vũ bảo vật Hỏa Linh châu khai sơn thủy tổ Hạo Thiên Đại đế để lại, cùng với Hỗn Nguyên chân kinh cho nên sẽ cho cảm giác quen thuộc.

Hiện tại có Hỏa Linh Châu ở nơi này, Nhạc Thành có thể tùy thời tu luyện, chỉ là hiện tại có một vấn đề lớn chính là chín viên Cổ Linh châu đã tứ tán khắp nơi, nhất định phải tìm lại.

Huyền Thiên Đại lục diện tích vô cùng lớn, muốn tìm được chín viên Linh châu không phải là một điều dễ dàng, Nhạc Thành cũng chỉ có thể cố gắng từng bước một để chữa trị Hạo Thiên tháp này thì mới có thể trở lại Hoa Hạ tiên giới.

Ba ngày sau một nòng đậm thanh mang trong cơ thể của Nhạc Thành bắt đầu tràn ra, lập tức một thanh sắc quang mang vô cùng lớn tràn ngập ra, mà ngay cả Yêu Huyền bên cạnh cũng cảm nhận được lực lượng

cường hân này.

một lát sau, thanh quang đại thịnh, chân khí ở trong cơ thể Nhạc Thành bắt đầu cấp tốc lưu chuyển, kim sắc nội đan không ngừng quay tròn mang theo vô số chân khí tràn ngập.

- Xoẹt.

Một tiếng xoẹt vang lên, một hồi thanh âm ba động, thanh mang đang tràn ngập lúc này bỗng nháy mắt thu lại trong cơ thể của Nhạc Thành, Kim Đan của hắn ngày càng di chuyển mạnh mẽ, một luồng nước xoáy quỷ dị hình thành ở đan điền.

- Hô.

Nhạc Thành từ từ thở ra một ngụm trọc khí, sau đó mở hai mắt ra, bỗng dưng hai mắt hắn sáng như sao, một lát sau mới thu liễm lại.

- Người này tu luyện cái gì mà đột phá cũng quỷ dị như vậy.

Yêu Huyền không khó cảm nhận được Nhạc Thành đang đột phá, tuy nhiên nàng chưa bao giờ nhìn thấy cảnh tượng quỷ dị như thế, đối với Nhạc Thành, nàng hiểu rõ nhất nhưng cũng chỉ là một chút mà thôi.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

212. Chương 182 : Kim Đan Trung Kỳ .

- Đã đột phá tới Kim Đan trung kỳ.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười, có Hỏa Linh Châu, sau này tốc độ tu luyện của mình sẽ tăng lên rất nhanh.

Yêu Huyền trải qua chữa thương hơn một ngày thương thế đã trở nên tốt hơn rất nhiều, đương nhiên cái này chủ yếu là nhờ Nhạc Thành giúp nàng chữa thương, hơn nữa lúc này cũng có hỏa linh châu linh khí nồng đậm, với nàng mà nói linh khí này cũng có không ít chỗ tốt, cho nên khôi phục lại cũng rất nhanh.

Nhạc Thành sau khi đột phá cũng từ từ thanh tỉnh lại, cả người hắn lơ đãng nhìn về bốn phía, mặc dù không có ý tránh khỏi ánh mắt đối phương nhưng hào khí của hai người lập tức trở nên mập mờ.

- Thương thế của người đã tốt hơn chưa?

Đầu tiên Nhạc Thành mở mắt phá vỡ bầu không khí im lặng.

- Không có chuyện gì.

Yêu Huyền cất tiếng trả lời, thanh âm đối với Nhạc Thành vô cùng ôn nhu vũ mị.

- Ta chỉ vì muốn giúp người chữa thương nên mới dùng công pháp đó.

Nhạc Thành giải thích với Yêu Huyền, hắn mặc dù đã sớm có chủ ý này, mình tuyệt đối không làm chuyện giầu đồ bìm leo hạ lưu, về cuối cùng đó là do dự hỏa khó lòng kìm nén được.

- Người đừng nói nữa, ta không trách người.

Yêu Huyền nói:

- Đây là ý trời.

Nhạc Thành nhìn về phía Yêu Huyền, nữ nhân này hôm nay dường như đã thay đổi, tại sao lại tốt như vậy.

- Người còn nhìn ta làm gì, còn nhìn nữa ta sẽ thu thập người.

Cảm nhận thấy ánh mắt của Nhạc Thành đang nhìn mình, Yêu Huyền liền trừng mắt.

- Đúng rồi, lúc này mới bình thường.

Nhạc Thành mỉm cười, đây mới là yêu Huyền quen thuộc với hắn.

- Người...

Yêu Huyền hung hăng trợn mắt nhìn Nhạc Thành, thật là muốn đi lên thu thập hắn một phen.

- Được rồi, chúng ta đi ra ngoài nghĩ biện pháp, chẳng lẽ người muốn ở đây suốt đời sao?

Yêu Huyền nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành chú thị cảnh tượng trước mắt, dãy núi phong bế bốn phía, muốn đi ra ngoài lúc này đúng là phiền phức.

- Đi, chúng ta đi quanh nhìn xem.

Nhạc Thành nói với Yêu Huyền, Hạo Thiên Tháp này tổng cộng có mười tầng, ngoại trừ tầng Nhạc Thành đã xem qua thì phía trên còn chín tầng nữa. Hạo Thiên đại đế bố trí cái tháp ở đây thì dĩ nhiên cũng có biện pháp đi ra ngoài.

Yêu Huyền đi theo Nhạc Thành vào trong Hạo Thiên Tháp, nhìn thấy kiến trúc hỏa diễm ở đây nàng không kìm được mà hoảng sợ, thật sự là quá rung động.

Nhạc Thành nhìn tầng thứ nhất này rồi minh bạch, dựa theo những điều Nhạc Thành nghĩ thì tầng này hoàn toàn có quan hệ với Hỏa linh châu.

Nhạc Thành từ từ đi vào tầng thứ hai, tuy nhiên kết quả lại khiến cho hắn kinh ngạc, tầng thứ hai giống như là một mảng thái hư vậy, hoàn toàn không có chút gì, Nhạc Thành đi vào tầng thứ ba, cứ thế cho tới đi tới tầng thứ mười cũng không thấy gì, bên trong mơ hồ còn có khí tức hỗn độn.

- Xem ra mười tầng này đều có quan hệ với Cổ Linh châu.

Nhạc Thành thì thầm một cái, hiện tại hắn cũng không biết phải làm sao.

Lập tức Nhạc Thành đành phải trở về tầng thứ nhất, xem dáng vẻ của hắn thì muốn nghĩ biện pháp.

- Đúng rồi, Hạo Thiên tháp này chính là nơi lần đầu mình tế luyện.

Nhạc Thành nhớ tới lúc mình tế luyện Hỏa linh châu, đối với Hạo Thiên tháp phải có tế luyện nếu không thì không thể khống chế nổi.

Thượng cổ thần khí như thế Nhạc Thành dĩ nhiên là không bỏ qua, cho dù hiện tại Hạo thiên tháp đã bị tàn phá nhưng nếu như so với Vô Thượng Khốn Tiên tháp của mình thì vẫn tốt hơn nhiều.

Ngay lập tức Nhạc Thành liền khoanh chân ngồi xuống thủ ấn trong tay liền ngưng kết, một thanh mang tràn ngập, Nhạc Thành bắt đầu tế luyện Hạo Thiên tháp.

Tế luyện Hạo Thiên tháp không phải là điều đơn giản, thần khí thượng cổ nếu bất kỳ ai cũng có thể tế luyện thành công thì đã không gọi là thần khí thượng cổ, cũng may rằng Hạo Thiên Tháp này đã bị tàn phá, cộng thêm với lúc trước chủ nhân của nó Hạo Thiên đại đế cũng để lại công pháp cho nên việc tế luyện trở nên dễ dàng hơn nhiều.

Thời gian từ từ trôi qua, hiện tại Nhạc Thành đã bị vùi sâu ở đây hai tháng, chúng nữ hôn mê vì hắn mất tích khiến cho Hàn Giang Đào bị dọa một phen, sau đó mấy người điều dưỡng một thời gian mới tới đây đợi tiếp.

Cũng may chúng nữ đã không đợi cả đêm lẫn ngày như trước kia, mà ban ngày sẽ chú thị sự biến hóa ở sơn mạch.

Vì có tin tức hai đại đế quốc muốn đánh Quỷ uyên và Cự Thành, Bốn lục giai ma thú liền đi tới Cự thành và Quỷ Uyên, hai nơi này chính là căn cứ của Phá Quân doanh của chủ nhân không thể để xảy ra biến cố.

Mà Thông Thiên thử vì có thiên phú dồi dào cho nên ở lại Đấu Khí học viện, nếu như hồng mang biến mất, Thông Thiên thử sẽ chui vào trong lòng đất để tìm kim thể Nhạc Thành.

Đấu Khí và ma pháp học viện qua tìm hiểu đã biết được tin tức hai đại đế quốc kia đúng là có ý định muốn đánh Cự Thành và Quỷ Uyên, Tuyết Lâm đế quốc hoàng tử đã cầu thân công chúa của Khoa Ốc đế quốc, hai đại đế quốc kết thành liên minh, sau đó sẽ đánh Quỷ Uyên và Cự Thành.

Mà gần đây nhất hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc chuẩn bị đi tới Khoa Ốc đế quốc để xin cưới công chúa nước này làm thê tử, cũng muốn xác định chuyện liên minh của hai đế quốc.

Hiện tại Nhạc Thành đã bị vùi sâu trong dãy núi hai tháng ba ngày, cả Đấu Khí học viện cũng trở nên chấn động, ngay lập tức mặt đất một hồi trung chuyển, cả Đấu Khí học viện không ngừng đong đưa.

- Tên kia muốn rời khỏi sao.

Hàn Giang Đào chính là người đầu tiên nghĩ tới Nhạc Thành ở trong sơn mạch đang muốn đi ra.

Ngay lập tức bốn thái thượng trưởng lão cũng lập tức xuất hiện, bọn họ cũng lập tức cảm nhận được dãy núi kia đã chấn động.

Sau đó Tô Hân Nhi, Tư Mã Yên Nhiên Yến Hiểu Kỳ.... bọn họ cảm nhận thấy chấn động ở đằng sau sơn mạch liền nhanh chóng đi tới.

- Biểu ca muốn đi ra sao?

Tô Hân Nhi lo lắng hỏi Yến Hiểu Kỳ.

- Đúng thế, nhất định là vậy, hẳn sẽ không có chuyện gì.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói, trong lòng nàng liền xuất hiện một kích động.

Tất cả mọi người đều kích động, chẳng lẽ hắc bào nam tử bị chôn vùi trong sơn mạch đã muốn xuất hiện lại sao?

Nhạc Thành, đây là tòa tháp gì, chúng ta có thể đi từ trong này ra ngoài không?

Yêu Huyền đang ở trong Hạo Thiên Tháp không ngừng hỏi Nhạc Thành.

Đoạn thời gian này, Nhạc Thành đã nhìn thấy Hạo Thiên Tháp có biến hóa vô cùng lớn, hơn nữa biến hóa này quả thực khiến cho người ta không thể tưởng tượng nổi, Yêu Huyền chưa từng nhìn qua cảnh tượng quỷ dị như vậy.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Đây chính là viễn cổ thần khí Hạo Thiên tháp, ừm nói là chúng ta cso thể rời khỏi sơn mạch này mà sau này nếu ta chữa trị nó thật tốt thì đánh chết truyền thuyết Đấu Thánh cũng chỉ là một cái nhắc tay mà thôi.

Nhạc Thành cuối cùng cũng tế luyện thành công Hạo Thiên Tháp, đồng thời cũng đã lấy được tất cả pháp môn công kích và phòng ngự của Hạo Thiên tháp, tuy Hạo Thiên tháp hiện tại bị tàn phá nhưng uy lực của nó vẫn khiến cho Nhạc Thành phải há hốc mồm.

- Xoẹt.

Cả Cự thành kịch liệt chấn động, khắp dãy núi bốn phía liền trầm xuống, một tòa tháp vô cùng lớn quỷ dị hiện ra trước mắt mọi người.

Chỉ thấy trong hồng mang nồng đậm, một tòa tháp hiện ra trước mắt mọi người khiến tất cả kinh ngạc, bọn họ từ trước tới giờ chưa từng nhìn thấy hiện tượng quỷ dị như vậy bao giờ.

- Tại sao lại có nồng đậm chân khí hỏa Linh châu như vậy.

Tâm niệm trong lòng Nhạc Thành chuyển động, thủ ấn trong tay của hắn liền biến đổi, laapjt ực Hỏa Linh châu nổi lên trên không trung, đồng thời hai Hỏa Long cũng rời cột đá, thân hình bốc lên ở trên không trung.

- Ngao.

Theo thanh âm kinh thiên rỗng ngậm, hồng mang sau núi đã bị hỏa long nuốt vào trong bụng.

Những người vây quanh đều sợ hãi đến ngây ngốc, thậm chí có không ít người hô hấp trở nên dồn dập, mà lúc này bốn thái thượng trưởng lão cũng chấn động mạnh, toàn thân đầu khí như muốn hòa tan, cảnh tượng trước mắt thật khó tưởng tượng được.

- Trở lại.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, lập tức hai hỏa long liền trở lại hai cột đá.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

213. Chương 183 : Ta Nói Nữ Nhân Viện Trưởng Rất Khó Coi , Không Phải Nói Người .

- Đúng là người này.

Hàn Giang Đào thở ra một hơi, trên khuôn mặt cũng hiện ra một nụ cười.

- Mọi người mau nhìn kìa, Doanh chủ, chính là doanh chủ đã đi ra.

- Đúng là doanh chủ, lại còn có thêm hai hỏa long, thật sự là thần kỳ.

- Doanh chủ vô địch.

Một người ở Phá Quân vệ không nhịn được mà quát lên, tất cả mọi người của Phá Quân vệ, trong mắt bọn họ doanh chủ chính là hồn của Phá Quân vệ, mà hiện tại doanh chủ lại một lần nữa giống như thiên thần hiện ra khiến cho bọn họ cũng trở nên điên cuồng.

Lập tức hơn một nghìn người của Phá Quân vệ liền kéo tới.

- Tên tiểu tử này, Đấu Khí học viện hiện tại là của hắn hay của ta đó?

Nghe thấy mọi người hò hét, sắc mặt của Hàn Giang Đào liền trở nên bất đắc dĩ, hiện tại ở trong Đấu khí học viện có một nhân khí như thế, lúc này Nhạc Thành chỉ cần vung tay hô to thì Đấu Khí học viện này cũng không còn ai nữa.

- Tại sao thế này?

Nghe thấy mọi người hò hét với mình, Nhạc Thành liền chuyển sang nghi hoặc, thân hình như điện xẹt trên không trung, trong nháy mắt đã rơi bên cạnh bọn người Tư Mã Yên Nhiên, Tô Hân Nhi, Yến Hiểu Kỳ.

- Biểu ca.

- Nhạc Thành.

- Nhạc Thành.

Tư Mã Yên Nhiên, Yến Hiểu Kỳ, Tô Hân Nhi tam nữ liền nhào vào trong lòng hắn.

- Ba người các người làm sao vậy?

Nhạc Thành chăm chú nhìn tam nữ ở trong lòng của mình.

Tam nữ không nói chuyện, chỉ chăm chú tựa sát vào trong ngực của Nhạc Thành, nước mắt ứa ra khiến cho ngực của Nhạc Thành cũng bị thấm ướt.

Nhìn thấy ba tuyệt sắc nữ tử này ở trong lòng của Nhạc thành, mọi người ở Đấu Khí học viện cũng trở nên hâm mộ không thôi, tuy nhiên bọn họ chỉ hâm mộ mà thôi, không có ai bắt măn với đồ kỵ, bởi vì danh vọng của Nhạc thành ở đấu khí học viện đã khiến cho mọi người cực kỳ sùng bái.

Nhìn thấy tam nữ rơi vào trong lòng ngực của Nhạc Thành, Hàn Nguyệt Âu Dương Phiên Tình, Đỗ Mật Nhi cũng muốn như thế nhưng rắng kìm kích động xuống.

- Sao vậy Hân Nhi, Hiểu Kỳ, Yên Nhiên, có người khi dễ các nàng sao?

Một lát sau, Nhạc Thành đỡ tam nữ lên.

- Không có ai khi dễ chúng ta, là do chúng ta cao hứng, chúng ta nhớ người rất nhiều.

Tư Mã Yên Nhiên cất tiếng nói, sau đó lại chảy nước mắt ra.

Nhìn thấy tam nữ đối xử với mình như vậy, Nhạc Thành cũng không kìm được mà cảm động, khẽ hôn lên trán bọn họ một chút.

-Nhạc Thành, người tới rồi.

Một lát sau, Tư Mã Yên Nhiên kéo Nhạc Thành đến bên cạnh ba người Đỗ Mật Nhi.

- Mật Nhi, Phiên Tình, chúng ta là tỷ muội với nhau, chúng ta biết rõ tâm ý của các người, trong khoảng thời gian này các người cũng lo lắng cho hần, tất cả về sau chúng ta sẽ giống như Hiểu Kỳ, cùng nhau thu thập người này.

Tư Mã Yên Nhiên nói với Yến Hiểu Kỳ và Âu Dương Phiên Tình.

Ngay lập tức, Tư Mã Yên Nhiên liền kéo Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình ngã vào người Nhạc Thành.

- Hàn nguyệt đạo sư, sau này chúng ta gọi người là Hàn Nguyệt tỷ.

Mỉm cười một tiếng, Tư Mã Yên Nhiên cũng kéo Hàn Nguyệt đẩy vào người của Nhạc Thành, mấy ngày nay Tư Mã Yên Nhiên đối với tâm tình của ba người này đều để ý, trong lòng tam nữ đúng là có Nhạc Thành.

Nếu là hai tháng trước, Tư Mã Yên Nhiên sẽ không muốn như vậy, Nhạc Thành đã có mình và Hiểu Kỳ, dù sao nàng cũng không thích chia sẻ cho quá nhiều người, nhưng trải qua chuyện này xong, Tư Mã Yên Nhiên đã suy nghĩ cẩn thận, chỉ cần tên kia đối xử tốt với mình, thì mình cũng sẽ tạo cơ hội cho hần, miễn cho sau này khó xử.

- Cái này...

Nhạc Thành cũng không ngờ Tư Mã Yên Nhiên lại hành động như thế, ôm tam nữ vào trong lòng, Nhạc Thành cũng cảm nhận thấy yêu mến, đặc biệt là khí tức của Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiên Tình.

- Yên Nhiên, không cần phải như vậy.

Tam nữ bị Yên Nhiên kéo vào trong người của Nhạc Thành thì không kìm được mà cảm thấy thẹn thùng, chỉ là bọn họ dẫu dựa cũng không thoát khỏi vòng tay của Nhạc Thành.

Thấy cảnh tượng như vậy, các đệ tử của Đẩu Khí học viện, ngay cả các trưởng lão cũng đều kinh ngạc không thôi, cả Đẩu khí học viện những nữ nhân xinh đẹp nhất đều lao vào trong lồng ngực của tiểu tử này, điều hiểm phúc này không phải là người bình thường mới có được.

- Nuôi nữ nhân lớn như vậy, thật là tiện nghi cho tên tiểu tử này.

Hàn Giang Đào nhìn Nhạc Thành ôm Hàn Nguyệt thì trong lòng cũng có một chút an ủi.

- Tên tiểu tử này!

Yên Huyền nhìn Nhạc Thành chen chúc vuốt ve thì không kìm được trừng mắt nhìn hần.

Ngày hôm sau, Hàn Giang Đào cho gọi Nhạc Thành và Hàn Nguyệt tới.

- Viện trưởng, ông tìm ta có chuyện gì không?

Nhạc Thành nhìn về phía Hàn Giang Đào phía đối diện.

Đối với chuyện hai tháng nay Nhạc Thành cũng đã nghe Thông Thiên Thử nói qua.

- Hôm nay ta muốn nói cho người ba chuyện.

Hàn Giang Đào nói:

- Chuyện giữa Tuyết Lâm và Khoa Ốc để quốc người hần đã biết, ta muốn hỏi ý kiến của người.

- Ta đã biết ta chuẩn bị đi tới Khoa Ốc để quốc một chuyến.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời.

- Người tự mình đi làm gì, thực lực của Khoa Ốc để quốc không đơn giản như người tưởng tượng đâu, so với Đấu Khí và ma pháp học viện cộng lại còn mạnh hơn một chút, người đi cũng không có ích gì.

Hàn Giang Đào nói với Nhạc Thành.

- Cái này dĩ nhiên là ta có biện pháp.

Nhạc Thành mỉm cười, hôm qua nghe xong tin tức, Nhạc Thành đã sớm có chủ ý, bất kể là gì Nhạc Thành cũng phải đi, đây cũng chính là hứa hẹn của hắn.

Ngày hôm qua, từ trong miệng của Thông Thiên Thủ, Nhạc Thành biết được hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc muốn cầu hôn công chúa Mộ Dung Hiểu Hiểu của Khoa Ốc để quốc để liên minh đánh Quỷ Uyên và Cự Thành, lúc này Nhạc thành mới nhốt ra mình đã đáp ứng một chuyện.

Tuyết thể nữ tử như tiên nữ kia ở trên lăng không đã nói với Nhạc Thành:

- Trong vòng năm năm, nếu người có nổi thực lực Đấu Hoàng thì hãy tới Khoa Ốc để quốc hoàng thất tìm ta.

Tuyết thể nữ tử tên Mộ Dung Hiểu Hiểu đã nói với Nhạc Thành.

- Mặc kệ người có biện pháp nào không, hiện tại người đã là bá chủ Quỷ Uyên, hai học viện sẽ cùng tiến cùng lùi với người.

Hàn Giang Đào nói.

- Viện trưởng, ông cứ yên tâm, liên minh của bọn họ sẽ không thành công.

Nhạc Thành cười cười, nữ nhân của mình, hơn nữa là nữ nhân đầu tiên của mình ở trên Đại Lục này nếu như gả cho người khác thì đâm chết mình còn hơn.

- Ta tin người, ta chờ tin tức tốt lành của người.

Hàn Giang Đào thấy Nhạc thành chắc chắn như vậy thì yên tâm một phen. Tiểu Tử này thật sự rất thần bí, có lẽ hắn có cách để bại binh.

- Chuyện thứ hai chính là người sau này đừng gọi ta là viện trưởng nữa.

- Tại sao, ông muốn đuổi ta ra khỏi học viện hay là ta đã có thể tốt nghiệp?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi Hàn Giang Đào.

- Cũng không phải.

Hàn Giang Đào trừng mắt nhìn Nhạc Thành:

- Từ nay về sau người có thể gọi ta là phụ thân hoặc nhạc phụ.

- Viện trưởng ta không cưới con gái của ông, ta gọi ông là nhạc phụ làm gì?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi Hàn Giang Đào:

- Ông không phải muốn đem con gái của ông gả cho ta đấy chứ?

- Thế nào, ý của người là không muốn cưới con gái của ta chứ gì?

Hàn Giang Đào một lần nữa trừng mắt nhìn Nhạc Thành.

- Viện trưởng, ta lần trước đã nói qua, nữ nhân của ông nhất định khó coi, ta sợ ta ăn không tiêu, những chuyện khác thì ta có thể đáp ứng.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- A.

Nhạc Thành chưa dứt lời thì lỗ tai đã truyền tới một hồi đau kịch liệt, phảng phất giống như là bị kéo vậy.

- Hàn Nguyệt, cô buông ta ra, đau lắm đó.

Nhạc Thành vội vàng hét lớn, tại sao Hàn Nguyệt lại tự nhiên kéo lỗ tai của mình như vậy.

- Nhạc Thành, thế nào người thật sự thấy ta rất khó coi sao?

Hàn Nguyệt không có ý buông tay, lại dùng sức thêm.

- A, tha mạng.

Nhạc Thành tiếp tục kêu thảm thiết.

- Ta nói rất đúng, nữ nhân của viện trưởng rất khó coi.

Nhạc Thành, người thực sự thấy nữ nhân của viện trưởng khó coi lắm sao?

Hàn Nguyệt không có ý buông tay lại một lần nữa dùng sức.

- A, tha mạng.

Nhạc Thành tiếp tục kêu lên thảm thiết:

- Ta nói nữ nhân của viện trưởng khó coi, không phải nói cô.

Nhạc Thành nói một nửa, sau đó chợt hiểu ra điều gì đó mà kinh ngạc hỏi:

- Cô là con gái của viện trưởng, cô cũng họ hàn, cô...

- Không sai, ta chính là nữ nhân khó coi.

Hàn Nguyệt lại hung hăng véo tai của Nhạc Thành.

- Các người...

Nhạc Thành nhìn Hàn Giang Đào và Hàn Nguyệt hai người thì thấy hai người này không thể giống nhau.

Nhìn thấy Hàn Nguyệt thu thập Nhạc Thành, Hàn Giang Đào cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nói với hắn:

- Không có biện pháp, đứa nhỏ này từ bé đã đi theo mẹ của nó.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

214. Chương 184 : Mạn Thiên Đan Lôi .

- Được rồi, ta nói với người chuyện thứ ba.

Hàn Giang Đào nghiêm mặt nói:

- Người trong lòng đất gặp phải chuyện gì, hai tháng nay Đấu khí và ma pháp học viện đã không còn linh khí, đây là một đả kích lớn đối với hai học viện.

Từ khi lòng đất sụp đổ, hai đại học viện đã không còn linh khí, Hàn Giang Đào và Kiệt Nhĩ Sâm hai người lòng như lửa đốt.

- Phía dưới có một bảo vật cung cấp linh khí, nhưng sau khi dãy núi sụp đổ thì đã bị hủy.

Nhạc Thành cất tiếng nói ra, hắn dĩ nhiên không nói sự thật.

- Aizzz, từ nay Đấu khí học viện cũng bị hủy.

Hàn Giang Đào bất đắc dĩ thở dài một hơi, mất đi phòng tu luyện, Đấu khí học viện coi như đã mất một nửa.

- Viện trưởng, không nhạc phụ.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Ở chỗ của ta có một tờ đan phương, luyện chế đan dược sau khi dùng có thể còn tốt hơn so với tu luyện ở phòng tu luyện, nhạc phụ cầm lấy đi, ta cam đoan nó còn tốt hơn so với tu luyện ở phòng đấu khí.

- Thật sự sao?

Hàn Giang Đào vẫn chưa tin Nhạc Thành, ông vẫn chưa nghe tới loại đan dược này.

- Ông yên tâm đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, những đan phương này hiệu quả so với phòng tu luyện nhất định là không kém.

Sau khi Hàn Giang Đào rời đi, Nhạc Thành đi thẳng tới phòng đan dược, hẳn muốn trước khi đi tới Khoa Ốc để quốc cũng sẽ luyện chế Phá Chương đan cho bọn người Tử Điện Mãng Khiếu Thiên Hồ, lúc đó bọn chúng sẽ đột phá lên thành thất giai ma thú, thực lực có thể chống lại tam tinh Đấu Tông.

Mà hiện tại Nhạc Thành đã đột phá tới Kim Đan trung kỳ, không sử dụng Âm Dương Kiếm và Hạo Thiên Tháp thì có thể chống lại nhị tinh Đấu Tông, nếu sử dụng thêm Âm Dương Kiếm, chống lại Tam Tinh Đấu Tông cũng là điều bình thường, còn nếu như cộng thêm Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành cũng chưa thử qua, nên không biết sẽ thế nào. Chỉ là tuy Hạo thiên tháp bị tàn phá, nhưng Nhạc Thành tin rằng cũng có thể chống lại ngũ tinh Đấu Tông.

Nhạc thành đi vào trong Đan dược hệ khiến cho tất cả các đệ tử ở đây cũng cuồng nhiệt, lập tức nhìn Nhạc Thành tiến vào trong phòng luyện đan. Tất cả mọi người đều suy đoán xem lần này Nhạc Thành sẽ luyện chế đan dược gì.

Bố trí một đạo cấm chế xong, Nhạc Thành bắt đầu khoan chân điều tức, lập tức Vạn Thú Lô bày lên trên người của hắn, một bình ngọc cũng hiện ra trong tay của hắn.

Bình ngọc này chính là máu của Đông Phương Lạc Nhan, từng này máu của thần hoàng tộc cũng đủ luyện chế mười viên Phá Chương đan.

Lấy lại bình tĩnh, thủ ấn trong tay của Nhạc Thành liền biến đổi, một luồng lửa vô cùng nóng bỏng hiện ra ào ào xuất vào Vạn Thú Lô, giờ phút này Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành so với hai tháng trước mạnh hơn không ít, vì hiện tại hắn đã đột phá tới Kim Đan trung kỳ.

Thứ hai là vì trong cơ thể của Nhạc Thành có Hỏa Linh châu, sau khi Nhạc Thành tế luyện Hạo Thiên Tháp hẳn mới biết được, trong Hỗn Nguyên Chân kinh, Vô Thượng Chân Hỏa chính là lấy từ Hỏa diễm của Hỏa linh Châu.

Trong nháy mắt, cả phòng đan dược đã trở nên vô cùng nóng bỏng, Nhạc Thành cũng từ từ đưa thần hoàng huyết vào lò luyện đan, ngay lập tức một khí tức nồng đậm bắt đầu tràn ngập, mà hiện tại Nhạc Thành cần phải luyện chế Thần Hoàng huyết thành Thần Hoàng tinh huyết.

Những tạp chất ở trong Thần hoàng huyết đã bị rút đi sạch sẽ, chỉ còn lại tinh huyết thuần nhất, theo Vô Thượng Chân Hỏa bao quanh, mắt thường có thể nhìn thấy thần hoàng huyết bắt đầu sôi trào, một đám sương mù màu hồng sắc bắt đầu phiêu tán, đám này chính là tạp chất của Thần Hoàng huyết.

Linh khí của Thần hoàng huyết trong Vạn Thú lô ngày càng nồng đậm, luồng máu đã bị rút nhỏ đi, nhưng màu sắc càng thêm tiên diễm, linh khí ngày càng cuồng bạo.

Ở trong Đấu Khí học viện, sau khi Nhạc Thành trở lại, chúng nữ trải qua một ngày điều dưỡng đã cảm nhận thấy thân thể ngày càng thư thái. Mà Yêu Huyền lúc này ở trong Đấu Khí học viện cũng bắt đầu nói chuyện với bọn họ, không còn tuyết lạnh băng sương như trước.

Ba ngày sau, ở trong Đấu Khí học viện đã xuất hiện một đám mây đen nồng đậm, bao phủ ở trên không, ngay lập tức, Đấu khí học viện liền trở nên mờ ám, một lôi điện phát ra quang mang lập lòe.

Cuối cùng tất cả các mây đen đều tan đi, trên bầu trời xuất hiện dị tượng làm cho tất cả mọi người ở đan dược hệ đều chạy ra.

Tất cả mọi người ở Đẩu khí học viện liên kinh ngạc nhìn hiện tượng quỷ dị ở trên không trung, bọn họ đều không biết có hiện tượng gì xảy ra.

- Tư tư.

Từng luồng tia chớp bắt đầu xuyên qua, đám mây đen tụ tập ngày càng dày, cơ hồ đã đạt tới trình độ khủng bố.

- Đan lôi, chẳng lẽ đây là đan lôi?

Hàn Giang Đào nhìn thấy tia chớp trên không trung, trong lòng khẽ giật mình, chẳng lẽ hiện tại đang có Luyện Dược sư luyện chế Đan Lôi trong truyền thuyết sao?

Trong thiên địa, phàm là có một số bảo vật hậu thế hoặc ma thú hậu thế xuất hiện, bất luận là tồn tại ở tình trạng nào đều phải chịu đựng kiếp số xứng đáng, giống như là Yêu Huyền lúc tiến hóa, cũng bị Địa Kiếp ngăn cản.

Mà trong truyền thuyết Cửu Phẩm luyện dược sư luyện chế ra một số đan dược nghịch thiên loại đan dược này sẽ bị Đan lôi ngăn cản, nếu như không ngừng đan lôi thì nhẹ bị thương, nặng thì sẽ bị đánh thành tro bụi.

Chỉ là hiện tại Huyền Thiên Đại lục chưa từng xuất hiện luyện dược sư cửu phẩm, dù sao loại luyện dược sư cửu phẩm này tuyệt đối là bất phàm, có lẽ cho dù có có bọn họ cũng không dám luyện chế đan dược nghịch thiên cải mệnh như vậy, mà cho dù có luyện thành thì bị đan lôi ngăn cản cũng sẽ bị đánh tan nát.

- Là ai ở bên trong luyện chế đan dược?

Hàn Giang Đào hỏi người bên cạnh, cảnh tượng trước mắt đã vô cùng quỷ dị.

- Viện trưởng, là Nhạc Thành ở trong luyện chế.

Một đệ tử của Đan dược hệ trả lời Nhạc Thành.

- Cái gì, lại là Nhạc Thành.

Thần sắc của Hàn Giang Đào hơi biến đổi, tên tiểu tử này rốt cuộc làm gì ở bên trong, từ khi Nhạc Thành tiến vào đây, Đẩu khí học viện xảy ra không ít chuyện không tốt, nếu như để hắn lại nữa, chỉ sợ Đẩu khí học viện sẽ bị phá hủy.

- Chẳng lẽ Nhạc Thành luyện chế cửu phẩm đan dược sao?

Hàn Giang Đào lẩm bẩm nói.

Kỳ thật, hiện tại Nhạc Thành không luyện chế cửu phẩm đan dược, Phá Chương Đan cao nhất cũng chỉ có thể là thất phẩm sơ giai đan dược mà thôi, Nhạc Thành cũng không ngờ luyện chế Phá Chương đan lại dẫn dụ đan lôi, chỉ là điều này hắn cũng không bối rối, phá chương đan dẫn dụ ma thú tiến hóa, đây là nghịch thiên cải mệnh, lật đổ quy tắc đạo trời, đưa tới Đan Lôi cũng là điều bình thường. Nhưng Nhạc Thành không ngờ Đan Lôi lại mãnh liệt như vậy.

- Tư Tư.

Những tia chớp như có cánh tay, lập tức đạo thứ nhất bổ xuống.

- Âm Âm.

Một tiếng nổ vô cùng lớn vang lên, nguyên một mảng kiến trúc của Đan Dược hệ đã trở thành một đồng tro tàn.

Sau đó, đạo thứ hai đạo thứ ba đan lôi khiến cho mọi người sợ hãi không ngừng, chúng điên cuồng bổ xuống, ngay lập tức Đan dược hệ đã trở thành một mảng bình địa. Mà ở bên trong, một hắc bào nam tử đang khoanh chân ngồi, trong tay toát ra một ngọn lửa nóng bỏng không ngừng.

Mà quỷ dị chính là, xung quanh nam tử này, những khối lõi quỷ dị đang gắt gao xoay quanh trên đầu, năm khối lõi này mang theo điện quang chói, mắt hấp thu những đan lôi ở trên không trung.

Nhạc Thành ngồi giữa đàn lôi khiến cho mọi người sợ hãi không thôi, cộng thêm năm khô lôi quỷ dị xoay tròn khiến cho mọi người trở nên sùng bái hẳn như thiên thần, cảnh tượng này, người bình thường tuyệt đối không thể làm được.

- Tiểu tử này, tại sao lần nào cũng tạo ra tràng diện lớn như vậy, đây là đàn được hệ đó, vậy mà đã bị phá hủy.

Nhìn Nhạc Thành, sắc mặt của Hàn Giang Đào liền trở nên khó coi, một mảng kiến trúc lớn như vậy mà đã bị Đàn lôi phá hủy trong chớp lát.

Trong tay của Nhạc Thành, thủ ấn biến hóa không ngừng, mà đàn được hồng sắc ở trong Vạn Thú Lô Đã bắt đầu thành hình, mười viên đàn được xoay tròn, mười luồng linh khí vô cùng lớn cũng tràn ngập.

Ầm ầm, từng mảng lôi điện không ngừng nổ xuống, năm bộ Kim Tiên khô lôi cũng hấp thu hoàn toàn, có năm khô lôi hấp thu, Nhạc Thành tuyệt đối không lo lắng, hẳn còn đang lo không có lôi điện trợ giúp Khôi Lôi tiến hóa.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

215. Chương 185 :

- Tư Tư.

Một thanh âm sợ hãi vang lên, trên không trung đã tràn ngập mây đen.

- Không xong, quả là đã dẫn dụ tới thập phiến đàn lôi.

Nhìn thấy mười hắc động trên không trung, Nhạc Thành biến đổi sắc mặt, thật không ngờ mười viên Phá Chương đàn mà mình luyện chế lại dẫn tới thập cổ đàn lôi.

Đàn lôi cuối cùng cũng xuất hiện oanh kích cường đại nhất, một kích này lực lượng vô cùng lớn.

- Trời ạ, tên tiểu tử này rốt cuộc là làm cái gì đó?

Nhìn mười hắc động lớn trên không trung, Hàn Giang Đào cuối cùng cũng biết chuyện gì xảy ra, thập đạo đàn lôi này công kích chỉ sợ cường giả Đấu Tông cũng không thể chống lại, tiểu tử này làm gì mà lại dẫn đến lực lượng khủng bố như vậy.

- Âm Âm.

Mười đạo đàn lôi đã ngưng tụ tới tình trạng vô cùng khủng bố, lập tức một tiếng sét vang lên, thập đạo đàn lôi có cái lớn có cái nhỏ, một tiếng ầm oanh kích tới.

Mười lực lượng đàn lôi lớn như vậy khiến cho người ta phải hít một hơi lạnh, trong biểu lộ kinh ngạc của mọi người, mười đạo đàn lôi đã oanh kích xuống năm khối Kim Tiên Khôi Lôi.

- Tư Tư.

Một luồng tia chớp tràn ngập, mỗi Kim Tiên Khôi Lôi hấp thu hai đạo thiên lôi, lực lượng vô cùng cường hãn khiến cho năm cổ Kim Tiên muốn nứt ra vậy.

Từng mảng tia chớp hào quang hiện ra trên không trung, năm đạo Kim Tiên Khôi lôi tạo thành một hào quang đại thịnh, cuối cùng trước sự oanh kích của Đàn lôi, năm Kim Tiên Khôi lôi này cuối cùng cũng bao phủ một thanh sắc hào quang mỏng, thoát nhìn vô cùng yếu dị.

- Rốt cuộc Yêu Khôi cũng đã đột phá tới trình độ này.

Nhạc Thành nhìn biến hóa của năm kim tiên khô lồi, may mà năm Kim Tiên khô lồi này chống lại được Đan lôi nếu không thì mình đã gặp phiền phức, mà đan lôi này lại còn giúp Khô lồi tiến hóa tới trình độ Yêu khô, thực lực có thể chống lại tam tinh Đấu Tông.

Mây đen giữa không trung từ từ tan đi, một lát sau phong vân bắt đầu hiện ra, phảng phất giống như là đang nằm mơ vậy.

- Ngăn cản được sao?

Hắc bào nam tử kia không kìm được mà hít vào một hơi lạnh, đây quả là không có cách nào tin được, mười đạo đan lôi cường hãn như thế vậy mà không khiến cho Nhạc Thành bị ảnh hưởng chút nào.

- Xoẹt.

Mười viên đan dược màu đen lập tức chảy ra khỏi Vạn Thú lô, lập tức linh khí tràn ngập giữa không trung khiến cho mọi người khê giật mình, cảm nhận được linh khí tràn ngập này khiến cho mọi người có ngu ngốc đến mấy cũng biết đây là bảo bối.

Thủ ấn của Nhạc Thành liền hơi biến đổi, hắc lập tức dùng Vô Thượng Chân Hỏa bao trùm lấy Phá Chương Đan, lập tức mười viên nội đan dần dần thành hình.

- Thu.

Nhạc Thành cất tiếng sau đó thu hồi thủ ấn, mười viên Phá Chương Đan đã được hắc thu vào trong nhẫn trữ vật.

- Tại sao lại như vậy, động tĩnh này thật sự là quá lớn.

Nhạc Thành thở ra một hơi, sau đó hắc lập tức lấy ra vài viên đan dược nhét vào trong miệng, luyện chế mười viên Phá Chương Đan đã tốn không ít chân khí của hắc.

Nhìn một mảng bừa bộn phía trước, Nhạc Thành liền đứng dậy.

- Xoẹt.

Vài nhân ảnh đã hiện ra trước mặt Nhạc Thành, đó chính là Tô Hân Nhi, Yến Hiểu Kỳ, Hàn Nguyệt chúng nữ. Chúng nữ chạy tới gần quan tâm xem hắc có bị thương hay không.

- Nhạc Thành, người...

Hàn Giang Đào cũng bất đắc dĩ đi tới bên cạnh Nhạc Thành, đau lòng nhìn mảng kiến trúc bị phá vỡ.

Nhìn thấy biểu lộ đau lòng của Hàn Giang Đào, Nhạc Thành cũng có biểu lộ không tốt, không đợi Hàn Giang Đào nói hết câu, Nhạc Thành móc ra hai trăm vạn tinh tệ giao cho Hàn Giang Đào mà nói:

- Viện trưởng, ta không cố ý, ta bồi thường cho vậy.

- Tên tiểu tử nhà ngươi...

Hàn Giang Đào đem tinh tạp ném trả lại cho Nhạc Thành:

- Người tưởng rằng như vậy là đủ bồi thường sao?

Hai trăm vạn kim tệ đối với Hàn Giang Đào đúng là không đáng coi vào đâu, Hàn Giang Đào đau lòng chính là bởi vì trong này có không ít tư liệu đan dược, những tài liệu này muốn có được không phải là điều dễ dàng, may mà ông còn để dành một phần từ trước.

Ở trong phòng của Đấu Khí học viện, Yêu Huyền từ từ đi tới mà nói:

- Nhạc Thành ta phải đi.

- Người đi sao, người muốn đi đâu?

Nhạc Thành khê giật mình, mặc dù biết Yêu Huyền sắp rời khỏi một năm kỳ hạn đã trôi qua nhưng trong lòng của hắc có một vẻ không muốn, hắc cũng đã quen với việc có Yêu Huyền ở bên cạnh.

- Ta phải trở về tộc, trong tộc có một số chuyện cần ta giải quyết.

Yêu Huyền cất tiếng nói, ánh mắt chăm chú nhìn Nhạc Thành.

Mấy năm nay nàng vẫn luôn đi bên cạnh Nhạc Thành, chuyện của Nhạc Thành nàng đều biết, ba năm trước nàng gặp phải một tên mà Đấu Vương cũng phải chạy trốn vậy mà giờ đây ngay cả cường giả Đấu Hoàng hẳn cũng có thể đập đổ, mọi chuyện tưởng rằng như mới là ngày hôm qua.

- Người còn trở lại không?

Nhạc Thành nhất thời cũng không biết phải nói gì.

Yêu Huyền chần chờ nhìn Nhạc Thành rồi nói:

- Không biết, có lẽ là không, người không sợ ta quay lại giáo huấn người sao?

- Không sợ, người mà quay trở về thì ta sẽ rất cao hứng.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hẳn chú thị nữ nhân ở ba năm bên cạnh mình trong đầu hiện ra các suy nghĩ rối loạn, có lẽ mình đã quan với sự hiện hữu của nàng, giống như là thân thể của mình vậy.

- Được rồi, từ nay về sau người cần phải cẩn thận.

Yêu Huyền tựa hồ như muốn nói điều gì nữa tuy nhiên vừa ra đến miệng lại thu vào, chỉ để lại một luồng ảo ảnh.

- Thật sự cứ đi như vậy sao?

Nhìn theo bóng lưng của Yêu Huyền, Nhạc Thành thì thầm:

- Ta nhất định sẽ tìm người, nhất định như vậy, người là nữ nhân thứ hai của ta.

Ba ngày sau, hai đạo thân ảnh ở trong Đấu Khí học viện bay về phía Quý uyên, đây chính là Nhạc Thành và Thông Thiên Thủ.

Trong ba ngày này, Nhạc Thành đã ở bên cạnh chúng nữ, thuận tiện quản lý Phá Quân vệ một phen, Phá Quân vệ gần đây phát triển khiến cho Nhạc Thành thỏa mãn vô cùng, tổng cộng có tới một nghìn ba trăm người, trong đó cường giả Đấu Hoàng mười sáu người, tu vi cao nhất cũng là lục tinh Đấu Hoàng, những người khác đều là Đấu vương, mà Nhạc Thành chỉ cho duy trì Phá Quân vệ ba trăm người, những người dư thừa đành phải gia nhập Phá Quân doanh.

Những chuyện này Nhạc Thành cũng chỉ sắp xếp một chút mà thôi. Trong đám Phá Quân vệ này, thực lực thấp nhất cũng là bát tinh Đấu vương, Nhạc Thành tin rằng với sự trợ giúp đan dược của mình, trong vòng nửa năm sau ba trăm người này sẽ đột phá tới tu vi Đấu hoàng, đến lúc đó mục tiêu có ba trăm vệ đội Đấu Hoàng đã thành hiện thực.

Nhạc Thành đến Khoa Ốc đế quốc tìm Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng nói toàn bộ mọi chuyện cho chúng nữ biết, chúng nữ nghe xong cũng không ngăn trở, nói rằng Nhạc Thành đi sớm về sớm.

Mà chín viên Cửu Dương ấn trước kia Nhạc Thành luyện chế còn thừa bốn viên liền đưa cho bốn người Âu Dương Phiên Tình, Đỗ Mật Nhi, Tư Mã Yên Nhiên, mỗi người một viên, Cửu Dương quả này rất tốt, có tác dụng rất lớn. Còn Yên Hiểu Kỳ, Tô Hân nhi, Hàn Nguyệt thì Nhạc Thành lại đưa cho mỗi người một viên Phá Chướng Đan, Phá Chướng Đan so với Cửu Dương quả còn tốt hơn một chút.

Đây không phải là Nhạc Thành bên nặng bên nhẹ mà là vì Cửu Dương Đan chỉ còn lại bốn viên, không có biện pháp nào khác.

Nhạc Thành cũng không hi vọng chúng nữ thực lực cách nhau quá nhiều, nếu như một ngày mình thực sự có thể phi thân cũng phải mang theo chúng nữ bên cạnh, nếu chúng nữ thực lực quá thấp thì không cách nào cùng đi với mình.

- Chủ nhân, hiện tại chúng ta trở về Được thành sao?

Thông Thiên Thủ hỏi Nhạc Thành.

- Ừ, chúng ta tới Được thành tìm Khiếu Thiên, Tử Long, Yêu Cơ cùng với người nữa để giúp các người tiến hóa.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Chủ nhân, ý người là người có biện pháp để giúp chúng ta tiến hóa sao?
- Không sai, hiện tại ta đã luyện chế thành công đan dược, các người chuẩn bị tiến hóa.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Trong lòng Nhạc Thành cũng hơi hưng phấn lên, dù sao bọn Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng Cửu Vĩ Linh Hồ... bốn con lục giai ma thú này cũng là thiếp thân của mình, thực lực của bọn chúng quan hệ đến thực lực của mình, sau này bọn họ tiến hóa đến Thất giai ma thú thì mình tương đương có bốn tứ tinh Đấu Tông cường giả bên cạnh, cộng thêm thực lực của mình cũng đủ để dạo chơi ở đó.

- Mộ Dung Hiểu Hiểu.

Chưa tới năm năm ta đã tới, nàng ngàn vạn lần không được gả trước cho ai khác.

Nhạc Thành nhìn về phía Khoa Ốc đế quốc mà thầm nghĩ.

BOOM cú cuối hết tết các bác ơi :D

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

216. Chương 186 : Trở Lại Dược Thành .

Dược thành, đây chính là Dược thành, Dược Sơn cũn đã đổi tên thành Phá Quân sơn, Dược môn cũng đã sớm đổi tên thành Phá Quân doanh, cách đây mấy tháng, Phá Quân doanh đã hoàn toàn thống nhất được Dược thành, về phần sinh ý của Dược thành, Phá Quân doanh cũng chỉ thu 7% từ viện buôn bán của bọn họ.

Dưới sự phụ trách của Chu Tuyết, Phá Quân doanh hiện tại đã tiếp thu các thế lực mà bị Phá Quân doanh tiêu diệt, sinh ý của gia tộc được Chu Tuyết trong mấy tháng này phát triển rất cao, Phá Quân doanh hiện tại đã chiếm tới bốn thành sinh ý ở đây, mỗi ngày thu lợi nhuận tới hơn ba mươi vạn kim tệ.

Mà ở trong phạm vi Quỷ Uyên, Chu Tuyết cũng bắt tay vào việc buôn bán của Phá Quân doanh, duy trì nó, tiến độ cũng nhanh vô cùng, với tâm cơ và thủ đoạn của nàng, Thác Nỵ Tư cũng thầm cảm thấy mình không bằng.

Chu gia lúc này đã trở thành thế lực nhất lưu ở Dược thành, chỉ là lần này Chu gia không nhúng tay vào sinh ý của Dược thành mà chỉ dựa vào địa vị của Chu Tuyết.

Trước cổng Chu gia lúc này đã vô cùng nhiệt náo, so với trước kia còn nhiệt náo hơn.

Mà Chu Uẩn của Chu gia bây giờ đã trở nên thê thảm, bởi vì sau khi bị Khiếu Thiên Hồ đánh cho thê thảm, mọi người ai cũng biết hắc đắc tội với Phá Quân doanh cho nên không ai dám buôn bán với hắn nữa.

Chu Uẩn trong vòng mấy tháng gần gũi đã trở thành người đầu đường xó chợ, tất cả vật phẩm trong nhà đã bán đi không còn gì, bốn người tuy có tu vi đấu vương, tùy tiện làm gia đình gì cũng có thể ẩm no, tuy nhiên không ai dám thu nạp bọn họ, không ai dám đắc tội với Phá Quân doanh.

Ở một góc cuối phố, Chu Uẩn uể oải ngồi xuống mặt đất, bốn người lúc này thần sắc đều thê thảm, trên khuôn mặt bọn họ hiện ra một vẻ chán nản, trên người không còn khí tức ngang ngược nữa.

- Yến Nhi, Chấn Nhi, là ta hại các con, còn nuông chiều các con, khiến cho các người trở nên ngang ngược, khi dễ lăng nhục người khác. Ta không những không ngăn lại mà còn giúp các người khiến cho chúng ta hiện tại xảy ra chuyện này.

Lưu thị ở bên cạnh hồi hận nói với Chu Chấn và Chu Yến.

- Mẫu thân, chúng con sai rồi, từ nhỏ đại bá đối với chúng con rất tốt, vậy mà chúng con còn.... Không hiểu chuyện.

Chu Chấn nói.

Chu Yến cũng hối hận nói:

- Là chúng ta sai rồi, chúng ta khi dễ Chu Hàm đường muối, ngấm lại đúng là hơi quá đáng.

- Aizzz.

Chu Uẩn bắt đắc dĩ thở dài một hơi:

- Đây tất cả là lỗi của ta, là ta không trông nom các người, vẫn muốn cùng với đại bá tranh gia sản, vậy mà đại bá vẫn không để ý, vẫn chú tâm vào trong tình huynh đệ, ta thật sự là vô liêm sỉ.

Bọn họ người một nhà cứ như vậy mà tự trách, hiện tại hối hận cũng đã không kịp rồi, tất cả đều đã quá muộn.

- Hàm Nhi, con ở đâu.

Ở trong một sân thanh tĩnh của Chu gia, Chu Đình ở ngoài cửa mà hô to.

- Phụ thân, không phải hôm nay người Phá Quân sơn hay sao, tại sao lại trở về?

Một nữ tử mặc hồng sắc trang phục thân thể tuyệt mỹ hiện ra trước mặt Chu Đình, không phải là Chu Hàm thì là ai.

- Chỗ đó cần một mình chị người là đủ rồi, dù sao ta cũng không giúp được gì.

Chu Đình nói với Chu Hàm:

- Hàm Nhi, ta có tin tức của Nhị thúc người.

- Nhị thúc, bọn họ thế nào?

Chu Đình cất tiếng hỏi, chuyện của Nhị thúc nàng cũng nghe người ta nói.

- Cả nhà bọn họ đã lưu lạc đầu đường xó chợ lâu rồi, bây giờ lại không dám trở về.

Chu Đình nói.

- Phụ thân, chúng ta mau đón bọn họ trở về đi, cả nhà bọn họ thật thê thảm.

Chu Hàm nói.

- Hàm nhi, con không oán hận nhị thúc sao, bọn họ trước kia đối xử không tốt với con.

Chu Đình cất tiếng nói.

- Phụ thân, lúc đó con cũng rất tức giận nhưng dù sao chúng ta cũng là người một nhà, nên bỏ qua đi.

Chu Hàm nói:

- Phụ thân, chẳng lẽ người nhấn tâm nhìn Nhị thúc lưu lạc đầu đường xó chợ sao.

- Tiểu ny tử này, tâm địa của con thật là tốt, điểm này thật giống mẹ của con.

Chu Đình mỉm cười sau đó lập tức nói:

- Chúng ta đưa bọn họ về, bọn họ từ nay về sau làm lại người, dù sao cũng là người một nhà, máu mủ tình thâm mà.

Ở trên đường phố Dược thành, xe ngựa xa hoa của Chu gia đi ra khỏi cửa, điều này khiến cho mọi người hâm mộ không thôi, không biết Chu gia gặp phải vận khí gì mà lại có thể đi lại với Phá Quân doanh, hiện tại Chu gia so với trước kia đã tốt hơn rất nhiều.

Xe ngựa của Chu gia từ từ rồi dừng lại, lập tức không ít người vây quanh xem.

Chu Uẩn ở trong một chỗ heo hút nhìn thấy cỗ xe ngựa xa hoa này thì cũng biết đó là của một đại gia, cho dù là lúc Chu gia phát triển nhất cũng không có xe ngựa xa hoa như vậy.

- Đại ca.
- Đại bá.
- Chu hàm.

Người nhà Chu Uẩn nhìn thấy người đi xuống xe ngựa thì biến sắc, lập tức bốn người đứng lên.

- Nhị đệ, sao đệ vẫn chưa về nhà?

Chu Đình quá lớn:

- Mang theo vợ con lưu lạc đầu đường xó chợ mà không biết xấu hổ, mau theo ta trở về.

Chu Đình hét lớn một tiếng sau đó lập tức xoay người muốn đi. Chu Uẩn dừng bước, hắn cũng thực sự muốn trở về, nhưng hắn thực sự không dám nhìn mặt đại ca mình.

- Nhị thúc, nhị thẩm hai người mau về nhà đi, phụ thân rất lo lắng cho hai người.

Ngay lập tức Chu Hàm tới bên cạnh Chu Uẩn nói.

- Hàm nhi, nhị thúc không xứng làm nhị thúc của ngươi, ngươi không hận nhị thúc sao?

Chu Uẩn cúi đầu nói, hắn không dám nhìn kỹ mặt Chu Hàm.

- Nhị thúc, chuyện trước kia con đã quên.

Chu Hàm cất tiếng nói:

- Nhị thúc, hiện tại chúng ta là người một nhà, chúng ta trở về đi.
- Yến tỷ, chúng ta đi thôi.

Chu Hàm kéo Chu Yên ở một bên sang.

- Hàm Nhi, ta thật sự xin lỗi muội, ta thật sự vô liêm sỉ.

Chu Yên hối hận, hai mắt mông lung quỳ gối trước mặt Chu Hàm.

- Yến tỷ, mau đứng lên, chúng ta về nhà.

Chu Hàm vội vàng kéo Chu Yên qua một bên rồi lập tức nói.

- Ngươi còn không đi sao?

Chu Đình trừng mắt liếc nhìn Chu Uẩn rồi ôn nhu nói:

- Mau theo ta trở về, ngươi cũng là người của Chu gia.
- Đại ca.

Hốc mắt của Chu uẩn không kìm được mà ẩm ướt, sau đó lập tức đi theo Chu Đình lên xe ngựa.

Nhìn xe ngựa xa hoa của Chu gia biến mất, tất cả mọi người đều hiện ra ánh mắt phức tạp.

- Chủ nhân, Chu Hàm tiểu thư tâm địa thật là thiện lương đó.

Trong đám người, Thông Thiên Thử nói với Nhạc Thành.

- Ủ, chúng ta tới Phá Quân sơn thôi.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, sau đó hai người biến mất.

Ở trong Phá Quân doanh, Thác Nỵ Tư, Đồng Đại Ngưu, Trần Bưu, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ sáu người bọn họ ngồi trong đại sảnh, thần sắc của sáu người bắt đầu giãn ra.

- Yên Cơ, tốc độ của ngươi rất nhanh, ngươi hay là đi tới Đấu Khí học viện xem chủ nhân ra sao đi.

Tử Điện Mãng cất tiếng nói với Yêu Cơ.

- Được, ta đi ngay, ta cũng lo lắng vô cùng.

Yêu Cơ cất tiếng nói, sau đó lập tức đứng dậy đi ra ngoài.

- Yêu Cơ, bất kể là tin tức gì người cũng phải quay lại nói cho chúng ta biết.

Thác Nỵ tư nói với Yêu Cơ.

- Yêu Cơ, người muốn đi đâu đó?

Đúng lúc Yêu Cơ muốn đi ra ngoài, hai bóng người xuất hiện, chính là Thông Thiên Thử và Nhạc Thành.

- Chủ nhân.

- Chủ nhân đã trở lại.

- Đại nhân, người đã trở lại.

Mọi người đều vui mừng hưng phấn.

Nhạc Thành nhìn mọi người, những người này chính là những người đi bên cạnh mình sớm nhất cũng chính là tâm phúc, hiện tại khí tức trên người của mọi người Nhạc Thành cũng đã thấy, Thác Nỵ Tư cũng sắp đột phá tới Ma pháp sư cấp bảy, Trần Bưu đã là lục phẩm sơ giai luyện được sư, Đồng Đại Ngưu sau khi dùng Cửu Dương Đan, thực lực cũng đã tăng vọt, đột phá thành nhất tinh Đấu Hoàng, tiến bộ xem như là nhanh nhất.

- Thác Nỵ tư, Phá Quân doanh thế nào?

Mọi người sau khi ngồi vào chỗ của mình, Nhạc Thành cất tiếng hỏi Thác Nỵ Tư.

Đại nhân, Phá Quân doanh hiện tại đã khống chế của Dược Thành và Hắc La Thành, Quỷ Thành thì chúng ta không ra tay.

Thác Nỵ Tư nói:

- Hiện tại Phá Quân doanh đã có hai vạn ba nghìn người, cường giả Đấu Hoàng bảy người, tu vi Đấu vương hơn ba trăm người, sinh ý ở trong Dược thành hiện tại chúng ta đã chiếm tới bốn thành, lợi nhuận mỗi tháng hơn một nghìn vạn kim tệ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

217. Chương 187 : Khoa Ốc Đế Quốc .

- Ừ.

Nhạc Thành gật đầu, kết quả này hẳn thật sự thỏa mãn, sau đó hắn nói:

- Trần Bưu, đan đường của người?

- Đại nhân.

Trần Bưu cất tiếng trả lời:

- Đan dược hiện nay đã có hơn ba trăm luyện Dược sư, cả dược thành đan dược chúng ta đều nhúng tay vào, Hắc La thành cũng đã có phân đường.

- Ừ.

Nhạc Thành cất tiếng, xem ra quy hoạch của mình cũng đã rơi vào quỹ đạo phát triển, từ nay về sau Quỷ Uyên chính là thế lực của mình, dĩ nhiên hai đại đế quốc muốn đánh Quỷ Uyên thì cần phải cảnh cáo cho bọn họ một chút.

- Khiếu Thiên, Tử long, Yêu Cơ, Thông Thiên, các người chuẩn bị một chút, ngày mai các người sẽ đột phá tới thất giai ma thú.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Chủ nhân, người đã có biện pháp giúp chúng ta đột phá rồi sao?

Yêu Cơ hưng phấn hỏi Nhạc Thành, bốn người kinh ngạc không thể tin nổi.

- Ủ, ngày mai các người bế quan.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Yêu Cơ và Tử Điện Mãng.

Ba ngày sau ở trong một sơn mạch nơi Quỷ Uyên, bốn lục giai ma thú khôi phục lại bản thể xoay tròn trên không trung, khí tức cường đại tràn ngập, mấy ma thú quanh đó trầm dậm cũng kinh hãi.

Ở trên không trung, bốn lục giai ma thú nhìn thấy nồng đậm hào quang bao phủ, mà Nhạc Thành hiện tại ở phía xa xa chờ bọn họ đột phá.

Dựa theo suy tính của Nhạc Thành, Khiếu Thiên Hồ Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử, Cửu Vĩ Linh Hồ thuộc về hàng ngũ lục giai ma thú, hiện tại mình giúp bọn chúng đột phá thất thất giai ma thú thì sẽ xuất hiện kiếp nạn.

Một lát sau, bầu trời bắt đầu trở nên âm u, ngay lập tức mặt đất phía dưới ngọn núi liền lay động, một vết nứt hiện ra, những vết nứt này giống như là mạng nhện, giăng khắp nơi, vô cùng quỷ dị.

- Muốn tiến hóa sao?

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

- Tư Tư.

Một lát sau, một khe nứt phát ra khiến cho mọi người phải sợ hãi.

- Đến đây đi, Kim Tiên Khôi lồi lại có thể đại bổ một phen.

Khóe miệng Nhạc Thành liền nở ra một nụ cười, Địa Kiếp này đối với người khác có thể là trí mạng nhưng với Kim Tiên Khôi lồi của hắn có thể nói là đại bổ, bốn lục giai ma thú đột phá, so với kiếp nạn mình luyện chế mười viên Phá Chương đan còn mạnh hơn, đối với việc mình luyện chế Kim Tiên Khôi Lỗi có không ít chỗ tốt.

Mười viên Phá Chương đan hiện ra, tự nhiên đơn giản chống lại Địa Kiếp.

- Xoẹt.

Từng đạo hào quang hiện ra, chính là công kích Địa Kiếp.

- Đi.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành bắt đầu ngưng kết, năm Kim Tiên Khôi Lỗi bắt đầu thành hình.

- Oanh.

Địa Kiếp thứ nhất liền nổ ra, lập tức năm Kim Tiên Khôi lồi đã hấp thu toàn bộ.

Sau đó vô số đạo tia chớp từ trong lòng đất xuất hiện bổ vào năm kim tiên khôi lồi.

Suốt nửa canh giờ, trước sự công kích cường hãn của Đại lồi, bốn con lục giai ma thú cũng tiến hóa trong thời gian đó. Lúc này Nhạc Thành mới từ từ thu hồi năm Kim Tiên Khôi lồi lại.

- Xuy Xuy.

Ở giữa không trung, bốn lục giai ma thú bắt đầu phát sinh biến hóa, thân thể của bốn con lục giai ma thú này bị bao phủ bởi một quang mang đỏ ửng.

Đầu tiên, màu lông vàng của Thông Thiên Thử bắt đầu biến thành bảy màu rực rỡ, thân hình trong nháy mắt cũng tăng vọt, một khí tức cường hãn tràn ngập. Bên cạnh, Cửu Vĩ Linh hồ cũng có biến hóa quỷ dị, chín cái đuôi trắng như tuyết bắt đầu biến thành bảy màu, vô cùng kiều diễm xinh đẹp.

Thân hình của Tử Điện Mãng không ngừng quay cuồng trên không trung, sau đó Tử Điện Mãng phun ra một điện mang, điện mang này khiến cho xung quanh trở nên chấn động quỷ dị chính là điện mang này bao trùm một hỏa diễm nồng đậm.

- Âm.

Một tiếng âm vang lên, một điện mang đã bỏ về phía vách núi, mang theo một tiếng nổ kinh thiên, cả đỉnh núi đều bị đánh tan thành một khối bình địa.

- Hồng.

Một tiếng hổ gầm truyền đến, Nhạc Thành khẽ ngẩng đầu xem xét thì nhìn thấy thân hình cự đại của Khiếu Thiên Hồ đã trở nên vô cùng quỷ dị, hơn nữa ở phía trên còn có một cái cánh vũ mao bao phủ.

- Ngay cả thiên phú cũng tiến hóa sao?

Nhìn bốn con lục giai ma thú tiến hóa, Nhạc thành cũng biết đây có liên quan đến máu của Thần hoàng. Trên người của Thông Thiên Thử biến hóa thành màu sắc phượng hoàng, Cửu Vĩ Linh hồ cũng có cái đuôi của màu phượng hoàng.

Mà Tử Điện Mãng thì Điện Mang mang theo hỏa diễm, chính là công kích quan trọng nhất của Phượng Hoàng, loại hỏa diễm này so với các thú hỏa bình thường thì còn cường hãn hơn nhiều. Về phần hai cánh của Khiếu Thiên hồ chính là hai cánh của Phượng Hoàng. Nói tóm lại bốn con ma thú này đều có ít nhiều liên quan đến Phượng Hoàng.

- Xoẹt.

Một lát sau bốn thân ảnh đã rơi ở cạnh Nhạc Thành, chính là Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng Yêu Cơ Thông Thiên Thử đã tiến hóa thành công.

- Đa tạ chủ nhân.

Bốn người cảm kích nói với Nhạc Thành, bọn chúng nằm mơ cũng không ngờ mình có cơ hội tiến xa như vậy.

- Các người cảm thấy thế nào?

Nhạc Thành hỏi bốn người, hẳn cũng không biết sau khi tiến hóa thực lực của bốn người sẽ đạt tới trình độ nào.

- Chủ nhân, hiện tại thuộc hạ cảm thấy đối phó với tứ tinh Đấu Tông cũng không thành vấn đề.

Tử Điện Mãng cao hứng nói.

- Chủ nhân, thuộc hạ cũng cảm thấy đối phó với Tứ Tinh Đấu tông không thành vấn đề.

Khiếu Thiên Hồ nói.

- Ủ, các người cố gắng tu luyện, từ nay về sau ta sẽ giúp các người tiến hóa tới bát giai, thậm chí là cửu giai ma thú.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Tiến hóa đến bát giai, cửu giai ma thú.

Bốn con ma thú trong mắt liền xuất hiện một vẻ nóng bỏng, những thứ này đối với bọn chúng giống như là nằm mơ vậy.

- Khiếu Thiên Hồ, để ta xem tốc độ của người.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Khiếu Thiên Hổ xuất hiện hai cánh, tốc độ chắc chắn là có tiến bộ.

-Rống.

Khiếu Thiên Hổ rít gào một tiếng sau đó tiếng hổ quanh quẩn ở sơn cốc, những con ma thú ở quanh đó cũng thất kinh.

Một con ma thú hình hổ xuất hiện hai cánh thật sự khiến cho người ta rung động không thôi, Nhạc Thành cũng nhảy lên trên lưng Khiếu Thiên Hổ.

- Xuy.

Hai cánh của Khiếu Thiên Hổ rung lên, một đạo tàn ảnh lưu lại ở trên không trung, tốc độ như thế khiến cho Thông Thiên Thử cũng phải trợn mắt.

Lập tức sau đó ba người cũng hóa thành một đạo tàn ảnh ở trên không trung, Nhạc Thành ngồi trên lưng Khiếu Thiên hổ, cảm thấy tốc độ của nó khiến cho Nhạc Thành kinh ngạc không thôi, tốc độ này thật sự là quá cường hãn.

Hai ngày sau ở trong Hắc La thành, Nhạc Thành ngồi ở trong đại sảnh của Phá Quân doanh, ở bên cạnh còn có Nhạc Long và Nhạc Hạc, cùng với La Tân, bốn thất giai ma thú và một cường giả Đấu Hoàng khác.

- Tam đệ, đệ đi Khoa Ốc đế quốc cũng phải cẩn thận một chút.

Nhạc Long dặn dò Nhạc Thành.

- Đại ca, huynh cứ yên tâm, sẽ không có chuyện gì.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, nhìn thấy Hắc la Thành cũng tiến nhập vào quỹ đạo, Nhạc Thành cũng yên tâm.

- Nhị đệ, lần này nếu có cơ hội thì đệ đi xem cô cô đi, nếu có việc ta tin tưởng cô cô sẽ giúp đệ.

Nhạc Hạc cất tiếng nói.

- Cô cô.

Nhạc Thành lúc này mới nhớ tới mình có một cô cô ở Khoa Ốc đế quốc.

- Đúng rồi, đại ca, nhị ca.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Lần này sau khi trở lại từ Khoa Ốc đế quốc đệ muốn đưa phụ thân và Phong thúc tới Quỷ Uyên, hai người thấy thế nào?

- Ta cũng đang có ý này, tốt nhất là chuyển toàn bộ Nhạc gia tới đây, dù sao hiện tại Quỷ Uyên cũng nằm trong tay chúng ta.

Nhạc Long mỉm cười nói.

- Được rồi, lúc chúng ta trở về sẽ sắp xếp tất cả.

Nhạc Thành mỉm cười nói, Nhạc Thành cũng muốn sớm di chuyển Nhạc gia đến Quỷ Uyên một chút.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

218. Chương 188 : Đuổi Tới .

Mà lần này, Nhạc Thành cũng muốn hỏi phụ thân xem Nhạc gia, Hắc Ám Thần điện và bốn đại thú tộc có quan hệ gì v ớ nhau, lúc đó mình phải dốc toàn lực đối phó với Hắc Ám thần điện. Hắc Ám thần điện hiện

tại đã nhắm vào mình, giống như là một cái gai ở trong lòng, nếu như không rút ra thì mình thật không yên tâm.

Một ngày sau đã có vài thân ảnh bay ra từ Quỷ Uyên, phía trước chính là một hắc bào nam tử cười phi hổ, đằng sau chính là ba người lẳng không đi theo, tốc độ của bọn họ đều cực nhanh, nhìn theo có thể thấy một chuỗi tàn ảnh.

Ở trong đế đô phồn hoa nhất của Khoa Ốc đế quốc, mấy nghìn tinh binh hộ vệ tiến nhập vào trong hoàng cung, không ít người đã nghị luận:

- Nghe nói lần này hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc chính thức cầu hôn công chúa, còn phát ra thiệp mời mong mọi người đến xem lễ.

- Lần này thật náo nhiệt, nghe nói đại hoàng tử của Tuyết Lâm đế quốc chính là nhị tinh Đẩu Tông, thật không thể tưởng tượng nổi.

- Cái này thì tính cái gì, Mộ Dung công chúa không phải là cường giả Đẩu Hoàng sao, nghe nói đã là thập tinh Đẩu Hoàng, cách Đẩu Tông cũng không còn xa.

- Thật là trai tài gái sắc, trời sinh một đôi, thật hâm mộ.

Mọi người liền cất tiếng hâm mộ.

Mọi người nghị luận xong, đoàn người này cũng từ từ tản ra.

- Chủ nhân, chúng ta hiện tại tới nơi nào, nếu không thì chúng ta trực tiếp tiến nhập hoàng cung đi.

Khiếu Thiên Hổ nói với Nhạc Thành.

Trải qua một tháng phi hành, cộng thêm với tốc độ khủng bố của bốn con lục giai ma thú, Nhạc Thành lúc này đã tới Khoa Ốc đế quốc đế đô.

- Chúng ta hiện tại tiến tới Lệnh Hồ gia.

Nhạc Thành cười cười, hẳn đầu tiên muốn tới thăm cô cô này của mình. Nghe phụ thân nói, cô phụ của mình chính là đại thần của Khoa Ốc đế quốc, có thể dựa vào người này mà trà trộn vào hoàng cung.

Nhắc tới Lệnh Hồ gia đại danh鼎鼎 này ở đế đô, gia chủ của Lệnh Hồ gia chính là Lệnh Hồ Vô, ba mươi ba tuổi đã được phong làm bá tước, đế quốc tổng cộng có các tước vị, nam tước, tử tước, bá tước, hầu tước, công tước. Trẻ tuổi như vậy đã làm được bá tước thì đã cực kỳ giỏi.

Phủ đệ của Lệnh Hồ gia cách hoàng cung một khoảng rất xa, ở nơi này vô cùng náo nhiệt, trên đường đi chiếm diện tích mấy nghìn thước.

Nhạc Thành chỉ nhớ lúc mình còn nhỏ, cô cô của mình đã được gả cho một kẻ võ phu, về sau cô cô rời khỏi Lập Anh Trấn, vẫn không trở về.

- Đứng lại, các người là ai?

Nhạc Thành vừa tới trước cửa Lệnh Hồ gia thì đã có hai binh sĩ mặc giáp chặn năm người lại lớn tiếng hỏi.

- Ta tới tìm công tước phu nhân, ta chính là chất tử của công tước phu nhân, ta tên là Nhạc Thành.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Đối với vị cô cô mình không quá quen thuộc này, Nhạc Thành chỉ còn lại một chút trong trí nhớ, chỉ biết rằng cô cô này có tên là Nhạc Lan Tâm.

- Công tước phu nhân không có người cháu nào, các người muốn giả mạo sao? Nơi này chính là phủ công tước, các người mau đi đi.

Một binh lính ở bên cạnh nói.

- Chuyện gì vậy?

Đúng lúc đó có hai thân ảnh đi ra, một thiếu niên mặc hoa phục và một thiếu nữ mặc cẩm phục, nam chừng mười bốn mười lăm tuổi, nữ cũng không khác biệt lắm, tựa hồ hai người này là song sinh vậy.

- Tiểu tước gia, tiểu thư, người này nói là chất tử của phu nhân, bọn thuộc hạ đang hỏi hẩn.

Giáp sĩ binh lính nhìn thấy một nam một nữ này cất tiếng nói.

- A.

Hai người có hứng thú hiếu kỳ đi tới trước mặt Nhạc Thành mà đánh giá.

Nhạc Thành nghe chiến giáp binh sĩ này gọi hai người chính là tiểu tước gia và tiểu thư thì đoán chừng hai người này chính là biểu đệ và biểu muội của mình. Trong lòng hẩn không khỏi hơi đánh giá, chỉ thấy nam hài này tuổi mặc dù không lớn nhưng đầu lông mày đã nhả lại, sở hữu một anh khí kỳ lạ, có vẻ cũng vô cùng anh tuấn tiêu sái.

Nữ hài thoát nhìn tuổi cũng không lớn, nhưng giống như là một mỹ nhân phác họa, ngũ quan tinh mỹ, làn da trắng như tuyết.

Mà Nhạc Thành đánh giá hai người này mặc dù tuổi không lớn lắm nhưng khí tức cho thấy nam hài này đã là nhất tinh Đấu vương, mà nữ hài đã là ma pháp sư cấp năm sơ kỳ, xem ra hai người này thiên phú quả nhiên không tệ.

- Huynh nói huynh chính là chất tử của mẫu thân ta, vậy huynh chính là biểu ca của ta, huynh tên là gì?

Thiếu niên kia hỏi Nhạc Thành.

- Ta tên là Nhạc Thành, mẹ của đệ chính là Nhạc Lan Tâm, ta nói có đúng không?

Nhạc Thành cười cười nói với nam hài.

- Làm sao huynh biết danh tự của mẫu thân ta, chẳng lẽ huynh thật sự là biểu ca của ta?

Cô bé kia kinh ngạc nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Ta nghe mẫu thân nói còn có hai cữu cữu, huynh cho biết bọn họ tên là gì, nói ra ta mới tin huynh.

Nhạc Thành mỉm cười, trong lòng thầm nghĩ hai tiểu quỷ này rất tinh quái, hẩn cất tiếng nói:

- Đại cữu tên là Nhạc Tử Sơn, nhị cữu tên là Nhạc Tử Phong, muội còn có hai biểu ca khác, một người tên là Nhạc Long, một người tên là Nhạc Hạc, còn có một biểu tỷ tên là Nhạc Kiều, không biết mẫu thân của muội có nói không?

Nghe Nhạc Thành nói xong, hai tiểu quỷ kinh ngạc nói:

- Huynh đúng là biểu ca của chúng ta.

- Đương nhiên, hai người còn không cho ta vào sao?

Nhạc Thành khẽ mỉm cười.

- Chào biểu ca, ta là Lệnh Hồ Hạo Thiên, mẫu thân của ta thường xuyên nói đến cữu cữu và các huynh, hiện tại ta mang huynh đi gặp mẫu thân.

Nam hài kia cất tiếng nói.

Cô bé kia cũng lộ ra vẻ vui mừng mà cao hứng nói:

- Biểu ca, muội tên là Lệnh Hồ Huyền Tố, mẫu thân nhìn thấy huynh nhất định sẽ cao hứng gần đây ngày nào mẫu thân cũng nhắc tới các huynh.

Sau đó Nhạc Thành được Lệnh Hồ Huyền Tố và Lệnh Hồ Hạo Thiên dẫn vào trong phủ công tước, hai binh lính kia thật không ngờ người này đúng là chất tử của phu nhân, mình thiếu chút nữa thì gây họa.

Đi vào trong phủ công tước, trước mắt là cảnh tượng vô cùng xa hoa, so với Chu gia còn muốn xa hoa hơn.

Xuyên qua một hành lang uốn lượn, đi vào trong một tiểu trúc nhỏ nhả, ngay lập tức Lệnh Hồ Hạo Thiên và Lệnh Hồ Huyền Tố nhiệt tình chờ Nhạc Thành trước đại sảnh, bọn họ muốn cho mẫu thân bọn họ một niềm vui.

Một lát sau, ở trong nội đường truyền tới một thanh âm dịu dàng:

- Hạo Thiên, Huyền Tố, hai người muốn dẫn ta đi đâu đó.
- Mẫu thân, chúng con muốn cho người gặp một người, người nhìn thấy sẽ biết.

Lệnh Hồ Huyền Tố nũng nịu nói.

- Các con muốn đưa mẫu thân gặp người nào mà thần thần bí bí như vậy.

Thanh âm ôn nhu một lần nữa vang lên, lập tức sau đó một người mặc cẩm phục, dung mạo hiền hòa đi ra, chỉ thấy nữ nhân này quý tộc khí phách, mặc dù trang phục không phải quá xa hoa nhưng cũng tràn ngập khí tức cao quý.

- Chết nhi Nhạc Thành ra mắt cô cô.

Nhìn thấy trung niên nữ tử này, Nhạc Thành trong trí nhớ cũng biết đây chính là cô cô Nhạc Lan Tâm của mình.

-Thành nhi, là con sao, con thật sự là Thành Nhi?

Nhạc Lan Tâm mừng rỡ nhìn Nhạc Thành, trong trí nhớ của nàng nàng nhận ra nam tử áo đen này chính là đứa trẻ mà hồi nhỏ mình hay bế.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

219. Chương 189 : Quý Tộc Đấu Giá .

- Hóa ra là như vậy, ta còn tưởng rằng các người đều đến đây, người đến để đi có chuyện cần làm vậy ở đây là tốt lắm, cô cô sẽ cùng với người tâm sự.

Nhạc Lan Tâm cất tiếng nói, sau đó sắp xếp cho Nhạc Thành cùng với Khiếu Thiên Hổ ở lại phủ công tước.

Nhạc Thành từ trong miệng của Nhạc Lan Tâm biết rằng cô phụ của mình chính là Lệnh Hồ Vô Địch hôm nay đã đi tới hoàng cung, nghe nói hôm nay hoàng tử của Tuyết lâm Đế quốc tới, thân là công tước, Lệnh Hồ Vô Địch cũng phải tới.

Mà sau đó, nhạc Lan Tâm cẩn thận hỏi chuyện của Nhạc gia, Nhạc Thành cũng đem mọi chuyện nói cho nàng biết.

Vào ban đêm, ở trong phòng Nhạc Thành đang suy nghĩ làm sao để tiến vào hoàng cung, đúng vào lúc này thì Lệnh Hồ Hạo Thiên và Lệnh Hồ Huyền Tố hai người gọi hắn ra dùng cơm, tuy Nhạc Thành có biện pháp vào trong nhưng hắn vẫn muốn quang minh chính đại đi vào.

Nhạc Thành cùng với hai người biểu đệ và biểu muội ra đại sảnh dùng bữa, tuy Nhạc Thành hiện tại đã đạt tới Kim Đan trung kỳ, không cần phải ăn cơm nhưng cũng không nên phụ một phen tâm ý của cô cô.

Ở trong đại sảnh, một lão giả mặc cẩm bào ngồi ở vị trí thượng tịch, trung khí tràn ngập xuất hiện, mơ hồ còn có thể nhận thấy sát khí, đây chính là Lệnh Hồ Vô Địch lúc tuổi còn trẻ ở chiến trường ma luyện mà có được.

- Phu nhân, ta chưa từng gặp qua chết nhi Nhạc Thành, tại sao đại ca của nó cũng không tới?

Lệnh Hồ Vô Địch cất tiếng hỏi Nhạc Lan Tâm.

- Huynh đó, muội nói huynh tìm thời gian trở về Lập Anh trấn cùng với muội mà huynh lại nói không có thời gian, không ngờ giờ đây Thành nhi lại tới đây, đại của của muội bọn họ không nở rời khỏi Lập Anh Trấn, lúc trước muội cũng muốn đưa họ tới để đô nhưng họ lại không đi.

Nhạc Lan Tâm cũng trả lời.

- Phu nhân, ta thật sự không có thời gian, mỗi ngày ta đều bận rộn quá nhiều quân vụ, nghe muội lần trước nói Thành nhi từ nhỏ không thể tu luyện đấu khí và ma pháp, lần này nó đến đây nếu nguyện ý thì ta sẽ giữ lại giữ một chức vị công ăn ở đây.

Lệnh Hồ Vô Địch nói:

- Từ khi cưới muội về vẫn chưa chiếu cố được cho nhà muội, ta thật sự băn khoăn.

- chức vụ công văn tuy tốt nhưng lần này muội hỏi Thành nhi thì nghe nói nó tới đây để làm một chuyện.

Nhạc Lan Tâm cất tiếng nói.

- Phụ thân, mẫu thân.

Lệnh Hồ Hạo Thiên cùng với Lệnh Hồ Huyền Tổ đi đến, hai người đối với biểu ca mới tới vô cùng cao hứng.

- Thành nhi, con có đói bụng không, mau ngồi xuống dùng bữa.

Nhạc Lan Tâm cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Đây nhất định là cô phụ, Nhạc Thành bái kiến cô phụ.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó hần lập tức đánh giá lão giả uy vũ trước mắt, trong lòng không kìm được mà kinh ngạc, không ngờ cô phụ của mình lại có thực lực thập tinh Đấu Hoàng.

- Thành nhi, người mau ngồi xuống đi, ta nghe cô cô người nói về người đã lâu, lần này người phải ở để đo chơi vài ngày, mấy ngày nữa giải quyết chuyện bề bọn xong ta sẽ cùng người ra ngoài dạo chơi.

Lệnh Hồ Vô Địch nhiệt tình nói với Nhạc Thành.

- Đa tạ cô phụ.

Nhạc THành ngồi xuống, sau đó Nhạc Lan Tâm mang một số thức ăn tới.

- Thành Nhi, thức ăn do cô cô của người làm mùi vị rất không tệ, những thứ này đều do cô cô người đích thân xuống bếp làm, nếu không có người tới không biết bao giờ ta mới được ăn.

Lệnh Hồ Vô Địch nói.

- Huynh đó, huynh ăn còn ít sao?

Nhạc Lan Tâm trừng mắt liếc nhìn Lệnh Hồ Vô Địch, sau đó ôn nhu nói với Nhạc Thành:

- Thành nhi, con ăn nhiều một chút.

- Dạ.

Nhạc Thành cất tiếng đáp, hần cảm nhận được một không khí ấm áp, tựa hồ như một nghìn năm qua mình chưa nhận được.

Một lúc lâu sau, Lệnh Hồ Vô Địch gọi Nhạc Thành vào trong thư phòng, tựa hồ như có một số việc cần nói với hần.

- Thành Nhi, tuy ta lần đầu tiên gặp con nhưng cô cô của con thường xuyên nhắc tới con, nghe nói con từ nhỏ không thể tu luyện Đấu Khí và ma pháp, không bằng làm một chức vị công văn, con thấy thế nào?

Lệnh Hồ Vô Địch cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Đa tạ cô phụ, nhưng tiểu chất còn có một số chuyện cần phải làm.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hần cũng biết rõ ý của Lệnh Hồ Vô Địch.

- Ta là cô phụ của con mà không giúp gì được, lần trước cô mời cả nhà con đến Đê Đô để ở, ta cũng có ý đó vậy mà phụ thân và nhị thúc của con không ai muốn đến.

Lệnh Hồ Vô Địch hơi thở dài.

- Cô phụ, gia gia của con không nỡ rời Nhạc gia, đa tạ hảo ý của cô phụ.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Chỉ là có một số chuyện tiểu chất muốn nói với cô phụ.

- Con nói đi.

Lệnh Hồ Vô Địch cất tiếng.

- Cô phụ, quân đội sắp tới sẽ phải điều động, nếu như thật sự có điều động, tiểu chất muốn khuyên cô phụ một câu nên sớm rời quân đội, như vậy sau này sẽ không còn phiền toái.

Nhạc Thành nói với Lệnh Hồ Vô Địch.

- Thành Nhi, làm sao con biết quân đội sắp tới sẽ điều động?

Nghe xong lời nói của Nhạc Thành, Lệnh Hồ Vô Địch kinh ngạc không thôi.

- Cô phụ, nếu như tiểu chất nói không sai thì Khoa Ốc và Tuyết Lâm để quốc định hợp lực điều động quân đội đông tây phải không?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Sắc mặt của Lệnh Hồ Vô Địch một lần nữa biến đổi, dựa theo kinh nghiệm và trực giác của y, y biết chắc rằng người trước mặt y không phải là một tên phế vật không thể tu luyện đấu khí và ma pháp như liờ của phụ nhân mình.

- Thành Nhi, rốt cuộc người là ai?

Lệnh Hồ Vô Địch hơi ngạc nhiên hỏi.

- Cái này về sau cô phụ sẽ biết, chất nhi muốn phiền cô phụ một chuyện.

Nhạc Thành nói với Lệnh Hồ Vô Địch.

- Người cứ nói, nếu như làm được ta sẽ không từ chối.

Lệnh Hồ Vô Địch nói.

- Tiểu chất muốn biết hoàng tử của Tuyết Lâm Đế Quốc và Mộ Dung Công chúa khi nào thì định?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Hiện tại còn chưa xác định, chỉ là năm ngày sau hoàng thất sẽ tuyên bố, đến lúc đó tất cả các cường giả quý tộc đều được mời vào hoàng cung.

Lệnh Hồ Vô Địch nói với Nhạc Thành:

- Thành Nhi, con hỏi chuyện này làm gì?

- Cô phụ có thể giúp con năm ngày sau đi vào hoàng cung được không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi hần muốn theo chân Lệnh Hồ Vô Địch đi vào hoàng cung.

- Cái này, người muốn đi vào dĩ nhiên là không có vấn đề gì, nhưng trước tiên ta muốn hỏi, rốt cuộc người là ai?

Lệnh Hồ Vô Địch nói.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Nếu cô phụ thật sự muốn biết, năm ngày sau con sẽ nói cho cô phụ.

Nói xong Nhạc Thành đã rời khỏi thư phòng.

- Hẳn rồi cuộc là người thế nào?

Lệnh Hồ Vô Dịch nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành mà lẩm bẫm.

Lúc này ở trong hoàng cung một tuyệt sắc nữ tử đang dựa vào cửa sổ, bờ eo nhỏ nhỏ của nàng khẽ rung lên, trên cổ tay là một tấm lụa mỏng, đôi mắt xuân thủy đảo quanh.

Tuyệt mỹ nữ tử này tâm tình ngưng trọng, ca mày ngơ ngác nhìn về một phía xa xa.

- Còn năm ngày nữa, nếu năm ngày sau người còn không đến thì ta đành phải....

Tuyệt mỹ nữ tử thì thào nói.

Một đêm tĩnh lặng, sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành gặp Nhạc Lan Tâm thì biết được Lệnh Hồ Vô Dịch sáng sớm đã có quân vụ cần xử lý, mà Nhạc Thành cũng tính rằng trước tiên hãy tới để dò xem xét, năm ngày sau tiến vào hoàng cung. Nhớ tới Mộ Dung Hiểu Hiểu, trong lòng hẳn liền cảm thấy nao nao.

Trong lúc Nhạc Thành cùng với Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng muốn ra ngoài thì hia huynh muội Lệnh Hồ Hạo Thiên và Lệnh Hồ Huyền Tổ cũng đi ra. Nghe nói biểu ca muốn đi dạo bọn họ cũng muốn theo một chút.

Nhạc Lan Tâm sợ rằng Nhạc Thành chưa quen thuộc phong cảnh nơi đế đô nên cũng có ý để hai huynh muội này theo Nhạc Thành.

Đi vào trong đế đô, Nhạc Thành đã được mở rộng tầm mắt, nơi này náo nhiệt vượt xa Dược thành, khắp nơi đều là phồn hoa.

- Biểu ca, hôm nay ở phía trước có một trường đấu giá, chúng ta đến xem đi.

Lệnh Hồ Hạo Thiên nói với Nhạc Thành.

- Hội đấu giá, được ta cũng muốn biết đấu giá ở nơi này có gì khác so với các nơi khác.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hẳn không biết Khoa Ốc đế quốc và Tuyết Lâm đế quốc đấu giá như thế nào.

Lập tức, dưới sự dẫn dắt của Lệnh Hồ Hạo Thiên, bọn người Nhạc Thành đã đi tới một nơi tên là Tử Kinh thương hội.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

220. Chương 190 : Song Bào Thai Xà Nữ .

Thấy đôi mắt sợ hãi của hai xà nữ, Nhạc Thành cũng giaatj mình, bởi vì Nhạc Thành nhìn thấy đôi mắt của hai nàng có gì đó giống yêu huyền, đúng là thiên sinh mị đồng, thiên sinh mị đồng kỳ thật cũng là một loại thiên phú, bởi vì Yêu Huyền là bát sí linh mãng lại có thiên sinh mị đồng nên có thiên phú công kích Cửu Chuyển Yêu Đồng, mà hai xà nữ này tuy không thể so sánh với Yêu Huyền nhưng cũng có được thiên sinh mị đồng thì tuyệt đối có thiên phú công kích.

- Yêu Cơ, lấy hai xà nữ này.

Nhạc Thành nói với Yêu Cơ, nhìn thấy hai xà nữ này là thiên sinh mị đồng thì hẳn nhất định phải mua, tin rằng sau này hkoog lâu, hai người này sẽ có thực lực cường hân.

- Vâng, chủ nhân.

Yêu Cơ trả lời, nhưng trong lòng nàng thì nghĩ thầm chẳng lẽ chủ nhân cũng có hứng thú với hai xà nữ này sao, tuy hai xà nữ này bốn sự trên giường không tệ nhưng mình là Cửu Vĩ Linh Hồ, nếu chủ nhân muốn kỹ thuật trên giường của mình còn tốt hơn cả bọn họ, đảm bảo cho chủ nhân được dục tiên dục tử.

- Yêu Cơ, người nghĩ gì vậy, ta là loại người đó hay sao?

Nhạc Thành cất tiếng nói với Yêu Cơ, ở trong người Yêu Cơ có linh hồn ẩn ký, nàng nghĩ gì hẳn đều cảm ứng được.

Bị Nhạc Thành nghe thấu suy nghĩ của mình, Yêu Cơ khẽ giật mình, đột nhiên khuôn mặt ửng đỏ, không ngờ suy nghĩ vừa rồi của mình đã bị chủ nhân nghe thấy hết, chủ nhân không biết có coi mình là hồ ly tinh không, thật là mắc cỡ chết được.

Cảm thấy suy nghĩ của Yêu Huyền, ban đầu Nhạc Thành cũng hơi kinh ngạc, bất quá Nhạc Thành tuy là háo sắc nhưng trong mắt không phải chỉ có nữ sắc, về phần nữ nhân hẳn đều không gấp, tất cả thực lực mới là điều quan trọng nhất, có thực lực điều gì cũng có.

- Biểu ca, huynh thích hai xà nữ này sao?

Lệnh Hồ Huyền Tổ cất tiếng nói, tựa hồ như kinh ngạc, cô gái quý tộc này rất thành thực, đối với xà nữ chúng tộc, Lệnh Hồ Huyền Tổ không biết các nàng có tác dụng gì.

- Biểu ca, huynh muốn mua hai xà nữ này sao, nhưng mà mẫu thân không cho đệ mua. Lần trước cha đệ cũng đưa một người về, đều bị mẫu thân đưa ra ngoài, nếu như huynh muốn mua, chỉ sợ mẫu thân đệ mất hứng.

Lệnh Hồ Hạo Thiên nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành hơi cười cười, Lệnh Hồ gia hóa ra nghiêm dạy như thế, hẳn cất tiếng nói:

- Ta mua chỉ là cách dùng khác mà thôi, không phải giống như các đệ muội tưởng tượng, ta sẽ nói với cô cô rõ ràng.

- Biểu ca, để muội thay huynh mua.

Lệnh Hồ Huyền Tổ và Lệnh Hồ Hạo Thiên thấy Nhạc Thành nói như vậy thì đều cất tiếng.

- Không cần, để biểu ca tự mình mua.

Nhạc Thành cười cười, đợi sau khi trở về, biểu ca sẽ cho các người một số lễ vật.

Hai xà nữ vừa xuất hiện, trong mắt mọi người xuất hiện không ít lửa nóng, nếu được cùng với hai xà nữ này một phen mây mưa dục tiên dục tử, đặc biệt là một song bào thai thì khiến cho người ta thật hưng phấn, có không ít người thâm hạ quyết tâm nhất định phải mua.

- Các vị khách quý.

Ở phía dưới, cô gái xinh đẹp nhìn thấy đôi mắt nóng bỏng của mọi người thì cười vũ mị:

- Hai xà nữ này so với xà nữ bình thường không giống nhau, song bào thai xà nữ rất thừa thớt, hơn nữa tư sắc của hai xà nữ này mọi người đều nhìn thấy, tuyệt đối là thượng phẩm, cộng thêm các nàng còn là thiên sinh mị đồng, đảm bảo khiến các vị trên giường càng thêm dục tiên dục tử.

- Cho nên, giá khởi điểm là một nghìn kim tệ, mỗi bước giá không ít hơn hai trăm kim tệ.

Cô gái xinh đẹp nói.

- Ba nghìn hai trăm kim tệ.

- Bốn nghìn kim tệ.

- Ta ra giá năm nghìn kim tệ.

Đột nhiên con số điên dại được nâng lên, dừng nói hiện tại Nhạc Thành chính là nhà giàu mới nổi mà Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng cũng có một con số kim tệ khủng bố trên người.

Hai song bào thai xà nữ này hiện ra một vẻ sợ hãi bối rối. Vài chục năm qua các nàng được đối xử tốt hơn so với các xà nữ khác, bởi vì các nàng là song bào thai, còn là thiên sinh mị đồng.

Ở trong này vài chục năm, các nàng mỗi ngày không ngừng được huấn luyện, học tập rất nhiều phương pháp hầu hạ chủ nhân tương lai, đó là các xà nữ cùng với nhân loại làm mẫu trước mắt các nàng.

- Được rồi, giá cáp nhất hiện tại là một vạn bảy nghìn kim tệ, có ai ra giá cao hơn không?

- Một vạn bảy nghìn hai trăm kim tệ.

Người ở gian phòng bên trái, nam tử áo trắng cất tiếng nói.

- Hiện tại là một vạn bảy nghìn hai trăm kim tệ, còn có ai ra giá cao hơn nữa không?

Cô gái xinh đẹp tiếp tục hỏi, số tiền như vậy đã là một cái giá rất cao.

- Một vạn tám nghìn kim tệ.

Yêu Cơ cuối cùng cũng ra giá.

Đột nhiên có không ít người đưa mắt nhìn về phía này, chỉ thấy phía trước là một nữ tử tuyệt sắc, cô gái này muốn hai xà nữ mọi người đều kỳ quái, không lẽ là nữ luyện sao, thật là đáng tiếc.

Yêu Cơ vừa ra giá, đột nhiên mấy đạo ánh mắt bên trái đều hướng về phòng của Nhạc Thành.

- Biểu ca, hẳn chính là hoàng tử Mộ Dung Nam, tuy không phải là thái tử nhưng mẫu thân của hắn rất được hoàng thượng sủng ái.

Nhìn thấy nam tử áo trắng ở phòng bên cạnh, Lệnh Hồ Hạo Thiên cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành cười cười, hắn cũng không để ý, chỉ là một hoàng tử mà thôi, hắn không để vào mắt.

- Một vạn tám nghìn hai trăm kim tệ.

Chần chờ một chút, nam tử áo trắng này liền tăng giá, trong mắt hiện ra một vẻ tức giận nhìn về phía Lệnh Hồ Hạo Thiên.

Hắn còn tưởng rằng lần này người đoạt xà nữ của hắn chính là Lệnh Hồ Hạo Thiên, cho nên cũng thăm ghen ghét. Phụ thân của Lệnh Hồ Hạo Thiên là người cầm quyền, ảnh hưởng đến quyết sách của phụ hoàng, hắn mặc dù là hoàng tử, nhưng nếu chọc vào Lệnh Hồ Hạo Thiên thì sẽ bị giáo huấn. Nếu không phải hiện tại mẫu thân của hắn được sủng ái thì hắn cũng không mạnh hơn Lệnh Hồ Hạo Thiên bao nhiêu.

- Một vạn chín nghìn kim tệ.

Yêu Cơ một lần nữa lại tấn giá. Chủ nhân đã muốn hai xà nữ này, nàng nhất định phải mua.

Yêu Cơ tăng giá một lần nữa, hoàng tử Mộ Dung Nam liền trở nên khó coi, càng trừng trừng nhìn về phía Lệnh Hồ Hạo Thiên.

- Hoàng tử, hay là quên đi, một vạn tám nghìn kim tệ đã là quá cao.

Một nam tử trung niên nói với Mộ Dung Nam.

- Hừ, Lệnh Hồ Hạo Thiên, sớm muộn gì ta cũng không bỏ qua cho hắn.

Mộ Dung Nam hung hăng cất tiếng, một vạn tám nghìn kim tệ mặc dù hắn là hoàng tử cũng là một con số rất lớn.

- Một vạn tám nghìn kim tệ, có ai trả giá cao hơn nữa không? Một hai ba.. thành giao.

Sau khi cô gái này gõ chùy xuống, Nhạc Thành bỏ ra một nghìn kim tệ ra, giá tiền này đối với người khác có thể là cao nhưng đối với hắn chỉ là một con số mà thôi.

Đối với việc Nhạc Thành có thể bỏ ra một vạn tám nghìn kim tệ, hai tỷ muội Lệnh Hồ cũng ngạc nhiên, đây là cực hạn của bọn họ, nếu như cha và mẫu thân biết bọn họ tiêu nhiều kim tệ như vậy thì nhất định sẽ giáo huấn một phen.

Sau đó vật phẩm thứ tư chính là một quyển hoàng giai cao cấp đấu kỹ, cũng là một vật phẩm trân quý, giá cũng không nhỏ.

Vật phẩm thứ tư chính là một thanh bảo kiếm của ma pháp sư cấp bảy luyện chế, vật phẩm này khiến cho không ít người điên cuồng lên.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

221. Chương 191 : Đoàn Gia .

Lệnh Hồ Hạo Thiên cũng mấy lần ra giá, nhưng với số tiền một vạn sáu nghìn kim tệ thì cũng đành phải nhịn đau bỏ ra, một vạn sáu nghìn kim tệ đối với hắn mà nói đã là một con số cực hạn, khuôn mặt của hắn lập tức trở nên khó xử.

Nhạc Thành thấy thế thì biết rằng Lệnh Hồ Hạo Thiên muốn mua thanh kiếm này, bảo kiếm do ma pháp sư cấp bảy luyện chế cũng được xem là tốt.

- Hạo Thiên, ra giá đi, biểu ca mua giùm đệ, đệ cứ yên tâm ra ra giá.

Nhìn thấy vẻ khó xử của Lệnh Hồ Hạo Thiên, Nhạc Thành hơi cười cười.

- Đa tạ biểu ca, nhưng mà đệ có một số thắc mắc.

Lệnh Hồ Hạo Thiên cất tiếng nói, hắn cũng biết rằng biểu ca đã dùng một vạn tám nghìn kim tệ để mua xà nữ, bây giờ lại còn mua thanh kiếm này cho mình thì thật tốn quá nhiều tiền.

- Tiểu tước gia, nếu như cậu thích thì cứ ra giá đi, số kim tệ đó không đáng gì đâu.

Yêu Cơ cất tiếng nói với Lệnh Hồ Hạo Thiên.

- Hạo Thiên, không có gì đâu, cứ ra giá là được.

Nhạc Thành cũng khẽ gật đầu với Lệnh Hồ Hạo Thiên.

- Hai vạn chín nghìn năm trăm kim tệ.

Do dự một chút, Lệnh Hồ Hạo Thiên cũng không cự tuyệt, dù sao hắn cũng thích thanh kiếm này.

Vừa nghe thấy Lệnh Hồ Hạo Thiên ra giá, Mộ Dung Nam ở bên cạnh hoàn toàn tức giận, bởi vì thanh kiếm này hắn rất muốn có.

- Ba vạn kim tệ.

Mộ Dung Nam một lần nữa cắn răng ra giá, bởi vì ba ngày sau chính là sinh nhật của quốc cữu, hắn muốn có một lễ vật để tặng.

Lần này đi sinh nhật của quốc cữu, nhất định phải có một lễ vật lớn, quốc cữu của hắn chính là thống lĩnh cấm quân Cửu Môn đề đốc, cũng có danh hiệu Công tước, nếu như mình được cậu mình ưa thích thì không chừng mình cũng được lập thành thái tử cũng nên.

- Ba vạn năm trăm kim tệ.

Lệnh Hồ Hạo Thiên cũng không để ý tới Mộ Dung Nam, hắn rất ưa thích thanh kiếm này nên tiếp tục ra giá.

Lệnh Hồ Hạo Thiên vừa ra giá, ánh mắt của Mộ Dung Nam liền chuyển sang một vẻ băng lãnh.

- Ba vạn một nghìn kim tệ.

Mộ Dung Nam cắn răng đến chảy máu mà ra giá, giá tiền này đã vượt qua cực hạn của hắn.

Lệnh Hồ Hạo Thiên cũng do dự, giá tiền này thật sự quá cao.

- Ba vạn hai nghìn kim tệ.

Nhạc Thành thấy vậy thì liền trợ giúp Lệnh Hồ Hạo Thiên ra giá, số kim tệ này Nhạc Thành không coi vào đâu.

- Ba vạn hai nghìn kim tệ, còn ai ra giá cao hơn không?

Thấy vậy cô gái xinh đẹp kia cũng kích động lên, không ngờ tối nay lại bán được một số tiền lớn như vậy.

Mộ Dung Nam oán hận cắn răng nhìn Lệnh Hồ Hạo Thiên, ba vạn hai nghìn kim tệ hẳn không trả nổi.

- Ba vạn hai nghìn kim tệ lần một, hai ba, thành giao....

Cô gái xinh đẹp cao hứng nói.

- Đa tạ biểu ca.

Lệnh Hồ Hạo Thiên cao hứng nói với Nhạc Thành, một thanh bảo kiếm do ma pháp sư cấp bảy luyện chế có thể tăng không ít thực lực, nếu như không có biểu ca trợ giúp thì hẳn cũng không mua nổi.

- Huyền Tổ, Hạo Thiên đây là mười viên lục phẩm sơ giai đan dược, các người ăn vào sẽ có trợ giúp lớn cho việc tu luyện ma pháp và đấu khí.

Nhạc Thành nói xong lấy ra hai bình ngọc đưa cho hai người.

Đối với biểu đệ và biểu muội của mình, Nhạc Thành cũng phải có một số lễ vật gặp mặt.

- Đúng là lục phẩm sơ giai đan dược.

Lệnh Hồ Hạo Thiên và Lệnh Hồ Huyền Tổ tiếp nhận lấy bình ngọc trong tay của Nhạc Thành, từ đầu bọn họ còn tưởng biểu ca nói đùa, nhưng với kiến thức của bọn họ có thể nhìn ra bên trong là lục phẩm đan dược.

Mười viên lục phẩm sơ giai đan dược cùng với sáu viên lục phẩm trung giai đan dược, có giá tới hơn hai trăm kim tệ, bọn họ ở phủ công tước từ nhỏ đến giờ cũng chưa từng thấy quá, vật này thật sự quá quý giá.

- Biểu ca, thứ này thật sự quá quý giá.

Lệnh Hồ Hạo Thiên và Lệnh Hồ Huyền Tổ cất tiếng nói.

- Các đệ muội cứ nhận đi, xem như là lễ gặp mặt của biểu ca, chỉ là hai người đừng nói cho phụ thân biết.

Nhạc Thành nói với hai người, đối với những chuyện này hẳn không muốn cho cô cô của mình và Lệnh Hồ Vô Dịch biết để hai người khỏi kinh ngạc.

- Đa tạ biểu ca.

Lệnh Hồ Hạo Thiên và Lệnh Hồ Huyền Tổ cũng cao hứng không thôi, nhanh chóng thu cả hai vào trong trữ vật giới chỉ.

Vật phẩm đấu giá kế tiếp chính là một cây linh dược có thể luyện chế đan dược thất phẩm, cái này cũng không khiến cho Lệnh Hồ Hạo Thiên chú ý, linh dược ở trên người Nhạc Thành cũng không ít, ở trong lòng đất của Vĩnh Hằng tháp Nhạc Thành lấy cũng đủ sử dụng mười năm.

Sau khi rời khỏi đấu giá đại hội, Lệnh Hồ Hạo Thiên trực tiếp nhận thanh kiếm do ma pháp sư cấp bảy luyện chế, về phần hai xà nữ, Nhạc Thành liền bảo người của Tử Kinh thương hội hãy đưa trực tiếp tới phủ công tước.

Rời khỏi đấu giá đại hội, Lệnh Hồ Hạo Thiên và Lệnh Hồ Huyền Tổ hai người tâm tình vô cùng tốt, bọn họ dự định hồi phủ, hôm nay đi dạo quả là không tệ.

Mà ở cách đại hội đấu giá không xa, có mười mấy người vây quanh đoàn người Nhạc Thành, trong đó có Mộ Dung Nam.

- Lệnh Hồ Hạo Thiên, hôm nay ngươi cố ý đối địch với cả bốn hoàng tử sao.

- Mộ Dung hoàng tử, người tốt nhất chớ chọc ta, ta không có hứng thú đối nghịch với người.

Lệnh Hồ Hạo Thiên nhìn thấy đoàn người của Mộ Dung Nam vây quanh thì hơi biến sắc, nhìn thấy đoàn người đối phương toàn là cao thủ đấu vương hơn nữa trong đó còn có một thập tinh đấu vương.

- Vậy tại sao người lại lấy tranh giành đồ vật với ta, mau đưa thanh kiếm do ma pháp sư cấp bầy cho ta, nếu không ta sẽ giáo huấn người.

Mộ Dung Nam nói với Lệnh Hồ Hạo Thiên, hai người đều là mười sáu mười bảy tuổi, có vẻ Mộ Dung Nam lớn hơn một chút.

- Mộ Dung Nam, người tránh cho ta, nếu không ta sẽ không khách khí với người.

Lệnh Hồ Huyền Tổ khẽ cất tiếng, nàng ta cũng không sợ hoàng tử này.

Nhạc Thành đánh giá đoàn người của Mộ Dung Nam, ngay cả một đấu hoàng cũng không có.

- Hừ, xem ra hôm nay ta không giáo huấn người thật tốt thì không được.

Mộ Dung Nam hung hăng nói:

- Đừng tưởng rằng cha người là Lệnh Hồ Vô Dịch mà ta sợ người, ta hôm nay muốn người biết rõ, ta là hoàng tử, các người không thể so sánh.

Nói xong, Mộ Dung Nam liền nói với người sau lưng:

- Các người lên cho ta, giáo huấn bọn chúng cho thật tốt, lấy bảo kiếm lại cho ta.

Lập tức mấy người sau lưng của Mộ Dung Nam liền ào ào lao tới.

Lệnh Hồ Hạo Thiên và Lệnh Hồ Huyền Tổ biến đổi sắc mặt, hai người mặc dù là có thực lực đấu vương và ma pháp sư cấp năm nhưng đối phó với những người này thì cũng không phải là đối thủ.

- Hừ, một hoàng tử nhỏ nhỏ mà cũng ngạo mạn, Thông Thiên, Khiếu Thiên, hai người các người giáo huấn bọn chúng thật tốt cho ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Vâng, chủ nhân.

Hai thân ảnh như tia chớp ở đằng sau Nhạc Thành vụt ra, hóa thành hai chuỗi hư ảnh.

- Thình thình.

Mấy đạo lực lượng phá hủy vang lên, dẫn dụ chú ý của không ít người xung quanh.

Một lúc sau tất cả những người xung quanh đều ngã xuống, tất cả mọi người đều hấp hối, ngay cả hán tử thực lực thập tinh Đấu vương cũng bị trọng thương nằm trên mặt đất, không còn chút khí tức nào.

- Hoàng tử thì có thể khoa trương sao?

Khiếu Thiên Hổ là người có tính khí nóng nảy nhất, thân ảnh như điện lao tới bên người Mộ Dung Nam, hung hăng một quyền đánh tới.

Khiếu Thiên Hổ tựa hồ như vẫn còn chưa thỏa mãn, theo sát tới hán tử mà đá một cước, sau đó vung một quyền xuống.

- Khiếu Thiên, quên đi, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, dù sao cũng là một hoàng tử, giáo huấn một chút là được rồi.

Thấy cảnh tượng này, hai tỷ đệ Lệnh Hồ Huyền Tổ và Lệnh Hồ Hạo Thiên liền há hốc mồm trợn mắt, bọn họ đi theo sau biểu ca vốn tưởng biểu ca chỉ là một người bình thường mà thôi, không ngờ lại có thực lực cao như vậy.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

222. Chương 192 : Thiên Phú Xà Nữ .

Lệnh Hồ Hạo Thiên đi một đoạn đường thì có không ít người nói chuyện, thân phận của Lệnh Hồ Hạo Thiên Lệnh Hồ Huyền Tổ và Mộ Dung Nam ở đế đô không ai không biết, không ngờ hôm nay hoàng tử Mộ Dung lại bị đánh cho thê thảm như vậy, xem ra chỉ có Lệnh Hồ công tước mới dám làm.

Một lát sau vệ quân tuần tra của đế đô phát hiện ra Mộ Dung Nam hấp hối thì mới vội vàng đem những người này đi vào trong Đoàn phủ không xa, các vệ quân thuộc Đoàn phủ công tước quan thúc, những người này cũng biết Mộ Dung Nam chính là cháu ngoại của Đoàn Minh Hoa.

Nếu như nói đế đô có người nào có thể chống lại Lệnh Hồ phủ thì tuyệt đối chính là Đoàn phủ, bởi vì Đoàn phủ gia chủ Đoàn Minh Hoa cũng có tước hiệu công tước, đồng thời làm quản lý hoàng cung cấm quân Cửu Môn đề đốc, cộng thêm với việc muội muội của mình chính là phi tử được hoàng đế sủng ái nhất, hẳn càng thêm được tín nhiệm, vị trí không hề dưới Lệnh Hồ Vô Địch.

Mà bây giờ ở trong Đoàn phủ có một lão giả tuổi tác cũng không chênh lệch bao nhiêu với Lệnh Hồ Vô Địch đang nổi giận băng lãnh.

Một lát sau ngự y tiến tới nói:

- Công tước đại nhân, Mộ Dung Hoàng tử chỉ là bị kinh hãi, thương thế cũng chỉ là ngoài da, không có nghiêm trọng.

- Được rồi, các người đi ra ngoài đi.

Đoàn Minh Hoa cất tiếng nói rồi lập tức đi vào trong phòng.

- Nam nhi, con làm sao vậy, ai làm đây?

Đoàn Minh Hoa cất tiếng hỏi Mộ Dung Nam, dám đánh Mộ Dung Nam, người này tuyệt đối không phải là bình thường.

- Cửu Cửu.

Nhìn thấy Đoàn Minh Hoa, Mộ Dung Hoa lộ vẻ ủy khuất khóc lên, từ nhỏ đến lớn chưa ai từng dám đánh hắn như vậy, không ngờ hôm nay lại phải nhận sự ủy khuất như thế.

- Cửu Cửu, con định muốn mua một thanh kiếm do ma pháp sư cấp bảy luyện chế tặng người, không ngờ bị Lệnh Hồ Hạo Thiên phái người tranh đoạt, Cửu Cửu, người phải làm chủ giúp con.

Mộ Dung Nam sợ mình hai bàn tay trắng đi tới sinh nhật của Mộ Dung nam nên liền nói dối, đây cũng là một cơ hội để giáo huấn Lệnh Hồ Hạo Thiên.

- Cái gì, hắn dám làm vậy sao?

Đoàn Minh Hoa tưởng rằng hoàng tử nào khác làm thì hắn cũng không có cách nào, không ngờ lại là người của Lệnh Hồ gia thì lập tức nổi giận.

- Khá lắm Lệnh Hồ gia, các người dám khi dễ Đoàn gia, còn đánh cả hoàng tử, muốn tạo phản phải không, Lệnh Hồ Vô Địch người không dạy con người cho tốt thì để ta dạy.

Đoàn Minh Hoa nổi giận nói, hẳn đối với Lệnh Hồ Vô Địch vẫn luôn bất hòa, bây giờ càng thêm nổi giận.

Nhạc Thành quay về phủ công tước của Lệnh Hồ gia thì vừa vặn Tử Kinh thương hội gửi tới hai xà nữ, mọi người thấy vậy thì đều kinh ngạc, lập tức Nhạc Lan Tâm cũng tìm Nhạc Thành hỏi chuyện.

Kết quả Nhạc Thành tốn không ít miệng lưỡi khiến cho Nhạc Lan Tâm tin rằng hẳn không phải mua hai xà nữ để làm tình.

Hai xà nữ lúc bị gửi tới ăn mặc bạo lộ, tóc và trang phục cũng hơi rối, lập tức Nhạc Thành giao hai người này cho Yêu Cơ. Đi cạnh mình mặc trang phục như vậy không thể được.

Hai canh giờ sau, Yêu Cơ dẫn hai xà nữ tới phòng của Nhạc Thành, lúc này Nhạc Thành nhìn thấy hai xà nữ thì kinh ngạc không thôi, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng Thông Thiên Thử bên cạnh cũng choáng váng.

Chỉ thấy xà nữ này ngũ quan tinh mỹ, toàn thân cao thấp một mẩu khí chất trời sinh, cộng thêm thiên sinh mũi đồng quả là vũ mị yêu dị, hai người này mặc một bộ váy hồng giống nhau như đúc, bộ ngực sữa nửa lộ nửa ẩn vô cùng mê người.

- Khó trách có nhiều người thích xà nữ như vậy.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, xà nữ như vậy, so với nữ nhân bên cạnh mình cũng không kém bao nhiêu.

- Bái kiến chủ nhân.

Hai xà nữ nhìn thấy Nhạc Thành xong thì theo lời Yêu Cơ biết đây chính là chủ nhân của mình, các nàng nhanh chóng quỳ xuống, các nàng đã được huấn luyện, ai mua mình thì đó chính là chủ nhân, vĩnh viễn không được phản bội.

Hai xà nữ này quỳ xuống nhìn lên Nhạc Thành, các nàng biết rõ, chủ nhân mình mặc kệ thế nào cũng sẽ có một số yêu cầu biến thái, các nàng phải nghe không điều kiện, cho nên trong lòng các nàng không thích bị mua bởi một người biến thái, chỉ là cái này các nàng chỉ chôn giấu sâu trong nội tâm mà thôi.

Bây giờ nhìn thấy người trước mặt mình là một nam tử bất phàm thì các nàng vội vàng vui lên, các nàng đã từng nghe các xà nữ khác nói qua, một số người càng già càng xấu thì càng thích biến thái cực độ, thậm chí đem cả tính mạng ra chơi đùa.

- Các người đứng lên đi.

Nhạc Thành đánh giá hai xà nữ, hai người này đều giống nhau, rất khó phân các người.

- Đa tạ chủ nhân.

Hai xà nữ từ từ đứng lên, nghe thấy ngũ khí của chủ nhân thì vô cùng hòa hoãn, không có cực kỳ yêu thích, các nàng cũng thấy đây là điều tốt.

- Ta mua các người lại, sau này các người là người của ta, các người có muốn thoát khỏi xà nữ thân phận bây giờ không?

Nhạc Thành nói với hai xà nữ.

- Chủ nhân yên tâm, chúng ta được chủ nhân mua về, vĩnh viễn là người của chủ nhân, không bao giờ có ý tưởng không an phận.

Hai xà nữ hoảng sợ, còn tưởng chủ nhân thăm dò lòng trung thành của mình.

- Đứng lên đi, ta không có ý đó, ta chỉ muốn hỏi các người có muốn thoát khỏi xà khí trên người không mà thôi?

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Sở dĩ xà nữ được gọi là xà nữ vì nhân loại rất yêu thích, các nàng được nhân loại và xà nữ tạp giao, thậm chí đại bộ phận xà tộc ma thú cũng không đạt đến cấp bốn cho nên không thể dùng hóa hình đan thành nhân loại, cho nên sinh ra xà nữ có mùi tanh vị lạ, cũng có một chút hình thái xà độc.

- Chủ nhân.

Hai xà nữ căn bản không hiểu Nhạc Thành đang nói điều gì, với kiến thức của các nàng không nghe nói có biện pháp bỏ mùi tanh bẩm sinh trên người nàng, hơn nữa xà nữ cũng không có công năng sinh dục.

- Yêu Cơ, mang các nàng xuống dưới dùng Hóa Hình Đan đi, từ nay về sau người dẫn các nàng đi theo.

Nhạc Thành lập tức nói Yêu Cơ cho hai nàng hóa hình đan, đối với hai xà nữ sẽ rất có tác dụng, dùng qua Hóa Hình Đan, các nàng sẽ biến đổi da lần thứ nhất, Thiên Sinh mũi đồng lúc đó cũng sẽ được khai phát.

- Vâng chủ nhân.

Yêu Cơ cất tiếng đáp, tiếp nhận Hóa Hình đan trong tay Nhạc Thành nàng mang hai xà nữ này đi xuống, trong lòng thầm nghĩ hai người này thật may mắn, được chủ nhân nhìn trúng, về sau tiền đồ không thể biết trước.

- Chủ nhân, người mua hai người này làm gì?

Khiếu Thiên Hồ thấy Yêu Cơ mang hai người này xuống xong thì nghi hoặc hỏi Nhạc Thành.

Nhạc Thành nói:

- Các người phải tu luyện nhanh hơn nếu không không bao lâu hai xà nữ này sẽ vượt qua thực lực của các người, nhanh thì ba năm, chậm thì năm năm.

Nhạc Thành dự tính sẽ tự mình huấn luyện hai xà nữ này, vừa vặn mình có một công pháp thích hợp để bọn họ tu luyện.

Sắp xếp xong tất cả, sắc trời đã tối, Nhạc Thành khoanh chân ngồi trên giường mà tu luyện, trong Hạo Thiên tháp có một hồng linh châu không ngừng tràn ra một linh khí lớn, bây giờ Nhạc Thành tu luyện còn tốt hơn cả khi tu luyện ở Đấu khí phòng chữ thiên, tiến bộ rất nhanh.

Một đêm không có gì, sáng sớm hôm sau, Yêu Cơ dẫn hai người tới gian phòng của Nhạc Thành, chỉ thấy thân hình của bọn họ rực sáng, trên thân thể làn da vàng cũng đã hoàn toàn tróc ra, lộ ra làn da trắng như tuyết, khí tức xà cũng không còn nữa.

- Đa tạ chủ nhân.

Hai xà nữ quỳ xuống cảm tạ Nhạc Thành, dùng đan được xong các nàng cũng biết mình biến hóa cho nên cảm kích không thôi.

Tu Chân Giả Tội Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

CHương 193 : Lương nữ trúc cơ .

- Được rồi, hôm nay các người hãy cùng ta tu luyện, các người là song bào thai, từ nay ta gọi các người là đại song và tiểu song.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Tu luyện, chủ nhân muốn chúng ta tu luyện đấu khí và ma pháp?

Đại Song và Tiểu Song nghi hoặc hỏi.

- Không phải, tu luyện đấu khí và ma pháp với các người quá lãng phí.

Nhạc Thành mỉm cười, Nhạc Thành muốn cho hai nàng tu luyện một công pháp ở hoa hạ, mặc dù không bằng Hỗn Nguyên Chân kinh nhưng cũng không kém nhiều.

Lập tức Nhạc Thành bảo hai nàng khoanh chân ngồi xuống, vận một luồng chân khí rót vào người hai nàng, hiện tại Nhạc Thành muốn đả thông kinh mạch của cả hai, tận lực muốn thay hai nàng đột phá tới Trúc Cơ, nếu như hai nàng tự mình tu luyện thì phải một năm mới đạt tới được.

Ba canh giờ sau sắc mặt của Nhạc Thành đã hơi trắng bệch, hai nàng toàn thân đã được đả thông toàn kinh mạch nhưng Nhạc Thành cũng tiêu hao không ít chân khí. Lúc ở Hoa Hạ một số tôn sư cũng thay đổi tư tưởng như vậy, tuy nhiên tu vi của mình sẽ bị hao tổn một chút.

Bỗng dưng, Nhạc Thành biến đổi thủ ấn trong tay, chỉ thấy hai nàng xếp bằng trước mặt Nhạc Thành, không ngừng xoay tròn, lập tức Nhạc Thành hóa chưởng thành chỉ, trên ngón tay ngưng tụ thành một mảnh thanh mang, không ngừng điểm vào huyệt vị của hai nàng.

Một lát sau, Nhạc Thành thu hồi chân khí trong tay lại, lập tức hắt thở dài một hơi, sau đó nhét vào một viên Phục Hồi Đan vào trong miệng mình, cũng may hiện tại tu vi của Nhạc Thành đã đạt tới Kim Đan trung kỳ nếu thấp hơn một chút thì không có cách nào giúp các nàng đã thông kinh mạch.

Lúc này trên người hai nàng đã bị một thanh sắc quang mang bao phủ, thoát nhìn vô cùng quỷ dị, Yêu Cơ vẫn đứng trong gian phòng, nhìn thấy cảnh tượng thần kỳ này thì kinh ngạc không thôi, không hiểu chủ nhân đang làm gì.

Đợi đến lúc thanh mang trên người hai nàng hơi nhạt đi, Nhạc Thành lấy hai viên Trúc Cơ đan đưa vào trong miệng hai nàng, bởi vì hiện tại hai nàng không biết mình có năng lực Trúc Cơ cho nên Nhạc Thành từ từ không chế chân khí của mình xuyên qua kinh mạch của hai nàng.

Cái này so với việc đã thông kinh mạch còn tiêu hao chân khí xong, sau khi chấm dứt hai canh giờ, Nhạc Thành đã mệt mỏi không chịu được, so với một trận chiến kịch liệt còn mệt hơn, mà Trúc Cơ của hai nàng cũng đã xem như là thành công.

Lập tức sau đó Nhạc Thành liền dạy hai nàng cách tu luyện, đây cũng là một chuyện phiền phức, cũng may hai nàng chưa từng tu luyện Đấu Khí và Ma pháp, giống như là tờ giấy trắng cho nên cũng hiểu lời Nhạc Thành hơn.

Nhạc Thành giảng giải kỹ lưỡng xong liền giao cho hai nàng một chút đan dược rồi bảo Yêu Cơ đưa hai nàng trở về phòng tu luyện, lúc này một ngày đã trôi qua, suốt thời gian một ngày, Nhạc Thành chỉ mới giúp hai nàng đột phá tới Trúc Cơ thành công.

Đối với Trúc Cơ của hai nàng, Nhạc Thành rất hài lòng, bởi vì nguyên nhân thể chất của hai nàng cộng thêm với công pháp tu luyện và đại ượng đan dược, thực lực ba đến năm năm sau chắc chắn sẽ đột phá tới Kim Đan kỳ, điều này nếu như tu chân giả ở Hoa Hạ biết được sẽ bị hù chết, Kim Đan kỳ nếu thiên phú tốt thì sau một trăm năm cũng mới có thể đột phá tới được.

Vì hai nàng Trúc Cơ, Nhạc Thành tiêu hao không ít chân khí, một lát sau hắn cũng tiến nhập vào trạng thái tu luyện.

Điều hấn kỳ quái chính là linh khí nồng đậm của Hỏa Linh Châu mỗi ngày đều bị Nhạc Thành hấp thu tuy nhiên không để lại dấu vết nồng đậm nào. Đối với Hỏa Linh Châu Nhạc Thành ngoại trừ biết rõ mình có thể khống chế hai Hỏa Long thì còn có thể cung cấp linh khí.

Nhạc Thành thậm chí suy nghĩ, nếu như mỗi ngày mình hấp thu linh khí của mười viên Khảo Linh Chân thì linh khí không biết sẽ đạt tới trình độ nồng đậm như thế nào, có lẽ là vô cùng khủng bố, chỉ là Nhạc Thành cũng biết, chín viên linh châu khác rơi xuống đâu không rõ, muốn thu thập lại quả là một điều quá xa vời.

Mà Nhạc Thành đang tiến vào trạng thái tu luyện thì lúc này ở phủ công tước Lệnh Hồ đã xảy ra một chuyện lớn, tiểu tước gia hôm nay ra ngoài đi chơi đã bị người ta đánh cho, vô cùng thâm trọng nhất là bảo kiếm của tiểu tước gia cũng bị người ta đoạt đi, mà hôm nay Lệnh Hồ Huyền Tố ở hà tu luyện cho nên không ra ngoài.

- Hạo Thiên, là ai làm vậy?

Lệnh Hồ Vô Dịch nhìn thấy vết thương trên người đứa con của mình thì lập tức bạo nộ, ngay cả con của mình mà cũng dám đánh, quả thực không để mình vào mắt. nhìn thấy thảm trạng của đứa con thì không kìm nổi mà đau lòng.

- Phụ thân, là người của Đoàn gia làm, con nhận ra người của Đoàn gia, bọn họ còn đoạt bảo kiếm của con, trong đó có một cường giả Đấu Hoàng.

Lệnh Hồ Hạo Thiên cắn răng nói với Lệnh Hồ Vô Dịch.

- Đoàn gia, hừ, tên Đoàn Minh Hoa khốn kiếp này, Lệnh Hồ Vô Dịch ta thề không đội trời chung với người.

Lệnh Hồ Vô Dịch giận dữ nói.

- Hạo Thiên, rốt cuộc là chuyện gì vậy, mau nói cho mẫu thân biết.

Nhìn thấy con mình bị thương, Nhạc Lan Tâm đau xót thương yêu không ngừng.

- Mẫu thân.

Lệnh Hồ Hạo Thiên đem mọi chuyện nói qua một lần, hóa ra Lệnh Hồ Hạo Thiên hôm nay mang theo mười mấy hộ vệ đến nhà bạn chơi, không ngờ bị người của Đoàn gia vây công rồi động thủ, Lệnh Hồ Hạo Thiên mang theo hộ vệ cũng có một người là thập tinh Đấu vương, không ngờ đối phương còn có cường giả Đấu Hoàng.

Mọi người không những bị đánh mà giới chỉ của Lệnh Hồ Hạo Thiên cũng bị cướp đi.

- Đoàn gia này thật là ép người quá mức, chàng phải làm chủ cho Hạo Thiên đó.

Nhạc Lan Tâm đau lòng nói với Lệnh Hồ Vô Địch.

- Phu nhân, cái này phu nhân yên tâm, hôm nay sắc trời đã tối, ngày mai ta sẽ không tha cho người của Đoàn gia

Lệnh Hồ Vô Địch nói.

Sau đó Nhạc Lan Tâm nghi hoặc hỏi Lệnh Hồ Hạo Thiên?

- Hạo Thiên con nói cho ta biết kiếm của con là biểu ca bỏ ra ba vạn hai nghìn kim tệ mua tặng cho con phải không?

- Đúng thế mẫu thân, biểu ca mua cho con ở đấu giá đại hội.

Lệnh Hồ Hạo Thiên khẳng định nói.

- Lan Tâm cái này có vấn đề gì sao?

Lệnh Hồ Vô Địch nghi hoặc hỏi Nhạc Lan Tâm.

- Vô Địch chàng còn nhớ không, trước kia muội đã nói với huynh tình huống của Nhạc gia, mặc dù có chút gia sản nhưng cũng không thể mua được vật quý giá như vậy tặng cho Hạo Thiên.

Nhạc Lan tâm cất tiếng nói, lúc nàng rời khỏi Nhạc gia, tình huống của Nhạc gia không hề lạc quan.

- Điều này cũng không có gì lạ, không chừng mấy năm nay tình huống đã khá hơn nhiều.

Lệnh Hồ Vô Địch cất tiếng nói:

- Hạo Thiên, con nghỉ ngơi đi, sáng mai ta sẽ đến Đoàn gia đòi lại công đạo cho con.

Hôm nay chính là sinh nhật của gia chủ Đoàn gia, cái này là một đại sự, không ít quý tộc và vương công đại thần đều đến, cả phủ công tước trở nên sáng rực.

Đoàn gia phủ công tước tọa lạc cách không xa Lệnh Hồ phủ công tước, chiếm diện tích cũng mấy nghìn thước, dù sao hoàng cung phụ cận đều là phủ đệ của vương công đại thần.

Sắc trời vừa sáng, Nhạc Thành từ trong đan điền thở ra một hơi dài, hai sợ tinh quang ở trong mắt của hắn bắn ra.

Cảm thấy chân khí trong người đã tràn đầy, Nhạc Thành lẩm bẩm nói:

- Có Hỏa Linh Châu tốc độ tu luyện thật là nhanh.

- Chủ nhân, không tốt có một số chuyện xảy ra.

Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng Yêu Cơ Thông Thiên Thủ ở ngoài phòng nói với Nhạc Thành.

- Xảy ra chuyện gì, các người mau nói đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Chủ nhân, thuộc hạ nghe nói hôm qua tiểu tước gia bị người ta đánh không hề nhẹ.

Mọi người vừa đi vào trong gian phòng Tử Điện Mãng liền nói.

- Cái gì, là ai làm?

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt, nói thế nào thì hẳn cũng là biểu ca của Lệnh Hồ Hạo Thiên, chuyện này hẳn không thể không quan tâm.

- Chủ nhân, nghe nói là cữu cữu cữu của hoàng tử hôm trước, người của Đoàn gia làm, tựa hồ như muốn nhắm vào Lệnh Hồ gia.

Tử Điện Mãng nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

223. Chương 194 : Đoạn Quý Phi .

- Đoàn gia sao?

Nhạc Thành thì thảo trong miệng, sau đó hẳn lập tức nói với người đối diện.

- Ta đi ra ngoài trước một chút, các người ở đây chờ ta.

Một lát sau Nhạc Thành đi tới nơi ở của Nhạc Lan Tâm, cũng nhận thấy Lệnh Hồ Huyền Tổ đang ở nơi này.

- Nhạc Thành, ta vừa vặn có chuyện tìm con.

Nhạc Lan Tâm cất tiếng nói với Nhạc Thành, cùng với Nhạc Thành đi vào trong đại sảnh.

- Chuyện gì vậy cô cô?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, nhìn thần sắc của Nhạc Lan Tâm thì hình như có chuyện muốn nói.

- Thành nhi, bảo kiếm của Hạo Thiên có phải là do con mua không?

Nhạc Lan Tâm hỏi Nhạc Thành.

- Đúng thế cô cô, có sao không, con thấy Hạo Thiên thích nên mua tặng cho đệ ấy.

Nhạc Thành trả lời, không biết cô cô hỏi chuyện này làm gì.

- Thành nhi, tại sao con lại tốn nhiều kim tệ như vậy, con thật sự là không hiểu chuyện.

Nhạc Lan Tâm trừng mắt nhìn Nhạc Thành sau đó móc tinh tạp ra nói với hắn:

- Ở đây có ba mươi vạn kim tệ, vốn ta muốn đưa cho con từ lâu rồi, lần sau con cũng đừng mua loạn cái gì cho Hạo Thiên.

Nhạc Thành liền hơi bất đắc dĩ, hóa ra cô cô vẫn tưởng rằng Nhạc gia mình vẫn như mấy năm trước.

- Cô cô, người yên tâm, Nhạc gia hiện tại đã không còn là Nhạc gia trước kia.

Nhạc Thành nói với Nhạc Lan Tâm mà tự nhủ trong lòng.

- Vạy con trước hết cũng hãy nhận lấy, coi như là lễ gặp mặt.

Nhạc Lan Tâm cố ý đưa tinh tạp cho Nhạc Thành, một bên Lệnh Hồ Huyền Tổ cũng không biết nói sao. Vốn nàng muốn nói cho mẫu thân mình biết biểu ca hôm qua tặng cho bọn họ đan dược trị giá mấy trăm vạn kim tệ nhưng biểu ca đã nói rằng đừng nói cho mẫu thân biết cho nên nàng cũng đành kìm chế.

- Cái này...

Nhạc Thành do dự một chút cũng chỉ có thể nhận lấy.

- Cô cô, con nghe nói Hạo Thiên xảy ra chuyện, không biết là chuyện gì?

Nhạc Thành hỏi Nhạc Lan Tâm.

- Biểu ca, chính là tên cứu cứu của tên hoàng tử hôm trước làm, đệ đệ lần này bị thương không nhẹ.

Lệnh Hồ Huyền Tổ tiếp lời nói.

- Đúng là Đoàn gia sao, thật là muốn chết!

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, sau đó lập tức nói:

- Hạo Thiên ở đâu, huynh muốn đi gặp đệ ấy một chút.

- Vừa mới đi cùng phụ thân tới Đoàn gia không lâu, cũng không biết sự tình sẽ náo nhiệt thành như thế nào nữa, tính tình của cô phụ người cũng thật nóng nảy.

Nhạc Lan Tâm cất tiếng nói.

- Cô cô, con cũng đi xem.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Lệnh Hồ Vô Địch đi tìm Đoàn gia mình đi theo nhìn cũng tốt.

- Thành nhi, con cẩn thận một chút, nếu có tránh chấp thì tránh xa một chút.

Nhạc Lan Tâm lo lắng nói, nàng biết chất nhi này từ nhỏ trời gà không chặt, nếu không cẩn thận bị thương thì thật không tốt.

- Con biết rõ cô cô, người cứ yên tâm đi.

Nhạc Thành cũng không giải thích liền rời khỏi gian phòng của mình.

- Khiếu Thiên, Tử long, Thông Thiên, Yêu cơ các người đi theo ta tới Đoàn gia, Đại Song và Tiểu song các người trở về phòng tiếp tục tu luyện.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Chúc mừng công tước đại nhân hôm nay sinh nhật, chúc mừng.

Mới sáng sớm đã có không ít người tiến vào phủ công tước của Đoàn gia.

- Đại nhân, Đoạn Quý Phi đã đến.

Đoạn Minh Hoa sáng sớm đã cùng với các vương công đại thần quý tộc tiếp đãi, nghe thấy muội muội của mình cũng đến đây thì vui vẻ trong lòng, vội vàng ra ngoài cửa nghênh đón.

Không ít người thầm nghĩ trong lòng, nếu như mình có một muội muội được hoàng thượng sủng ái như vậy thì tốt rồi, cũng được hoàng thượng tín nhiệm, địa vị kéo lên.

Một lát sau, Cẩm vệ quân ở Hoàng thành mở đường, có một cỗ xe ngựa quý báu từ từ đi vào, trong tầm mắt của mọi người, chiếc xe ngựa này vô cùng sang trọng.

Sau đó chiếc xe ngựa liền dừng ở trước cửa nhà Đoàn gia, một thiếu phụ kiều mỵ xuất hiện từ từ đi xuống, nữ tử này chỉ khoảng chừng ba mươi tuổi xuân, lúc còn trẻ tuyệt đối là một tuyệt sắc mỹ nữ.

- Bái kiến quý phi nương nương.

Đoàn Minh Hoa mỉm cười cất tiếng, tuy hẳn là ca ca của quý phi nhưng cũng vẫn phải theo quy củ của hoàng tộc.

- Đại ca, hôm nay là sinh nhật huynh huynh không cần phải đa lễ, hoàng thượng bởi vì chuyện của hoàng tử tuyệt lâm để quốc cho nên không đến, liền phái nô tỳ tới thăm hỏi, đồng thời còn tặng một viên thất phẩm đan dược.

Đoạn Quý phi cất tiếng nói.

- Thất phẩm đan dược.

Những vương công đại thần nghe thấy vậy thì đều hâm mộ, một viên đan dược thất phẩm có giá trị thật là xa xỉ, cho dù là hai trăm vạn kim tệ cũng khó mà có thể mua được.

- Đa tạ bệ hạ ban thưởng, từ nay thần nhất định sẽ tận tâm tận lực vì đế quốc.

Đoạn Minh Hoa lập tức nói.

- Đoạn Minh Hoa, người mau lặn ra đây.

Bỗng nhiên từ trên không trung truyền tới một tiếng gầm, sau đó một thanh âm chấn động truyền tới, một lát sau mấy trăm chiến giáp binh sĩ xuất hiện, đứng đầu chính là Lệnh Hồ Vô Địch.

Thấy cảnh tượng như vậy, tất cả các vương công đại thần cũng biết Lệnh Hồ Vô Địch tới đây để tìm phiến toái, không biết Đoạn Minh Hoa tại sao lại chọc phải hấn.

- Lệnh Hồ Vô Địch, người tới đây làm gì?

Nhìn thấy Lệnh Hồ Vô Địch hung hăng, Đoạn Minh Hoa đã sớm biết mục đích của đối phương.

- Lão tử tới tính sổ người, người tại sao lại đánh bị thương con trai ta, hôm nay ta tới chính là để tìm công đạo.

Lệnh Hồ Vô Địch cả giận nói.

- Lệnh Hồ Công tước khẩu khí thật là lớn.

Đoạn Quý phi tiếp lời nói.

- Bái kiến quý phi.

Lệnh Hồ Vô Địch đang nổi giận thấy Đoạn Quý Phi cũng ở nơi này thì cũng phải thi lễ nghi.

- Không biết Lệnh Hồ công tước hôm nay mang theo nhiều người hùng hùng hổ hổ tới đây có chuyện gì vậy?

Đoạn Quý Phi hừ lạnh nói, chuyện của nhi tử mình nàng cũng nghe nói./

- Đoạn quý phi, Đoạn công tước đã thương nhi tử của tại hạ, còn đoạt bảo kiếm của tại hạ, thần tới đây chính là tìm công đạo.

Lệnh Hồ Vô Địch cất tiếng nói.

- Đại ca, chuyện là sao vậy?

Đoạn Quý phi quay đầu hỏi Đoạn Minh Hoa.

- Khởi bẩm quý phi, theo như thần biết thì con của Lệnh Hồ gia cùng với Mộ Dung Nam hoàng tử tranh bảo kiếm, còn đã thương cả hoàng tử, hiện tại hoàng tử đang ở trong phủ, Quý Phi có thể tới xem, Lệnh Hồ Vô Địch phách người đã thương hoàng tử, có thể nói là tội bất kính thậm chí là tạo phản, ngày mai thần sẽ bẩm báo tất cả với hoàng thượng.

Đoạn Minh Hoa cất tiếng nói.

- Đoạn Minh Hoa người nói láo, Mộ Dung Nam đoạt bảo kiếm của ta, đấu giá hội ai cũng biết là ta mua bảo kiếm.

Lệnh Hồ Hạo Thiên thở phì phì nói.

- Khá lắm Đoạn Minh Hoa, nhất định người nói vậy.

Lệnh Hồ Vô Địch nổi giận, bất kể thế nào hấn cũng tin con mình.

- Thế nào Lệnh Hồ Vô Địch, người định thế nào, ngày mai ta sẽ bồi tiếp người.

Đoạn Minh Hoa cười lạnh nói, hấn hôm qua đã phách người đi giáo huấn Lệnh Hồ Hạo Thiên chính là nghĩ tới kẻ này. Thân là Cửu môn đề đốc thống lĩnh, hấn cũng không phải là loại người mạnh động.

- Nực cười, người nói là hoàng tử cướp kiếm của người, đây rõ ràng là làm nhục tôn nghiêm hoàng thất, người đâu bắt lại cho ta.

Đoạn Quý Phi không để ý tới Lệnh Hồ Hạo Thiên.

Vài tên Cẩm vệ quân nghe thấy lời nói của Quý phi thì liền xông tới định bắt Lệnh Hồ Hạo Thiên lại, Lệnh Hồ Vô Dịch liền biến sắc nói:

- Ai dám, ngăn lại cho ta.

Ngay lập tức mấy binh sĩ do Lệnh Hồ Vô Dịch mang tới liền ngăn cản trước đám cẩm vệ quân này.

- Lệnh Hồ Vô Dịch, người muốn tạo phản sao?

Đoàn Minh Hoa lạnh lùng la lớn, sau đó lập tức nói với cẩm vệ quân phía sau:

- Người đầu Lệnh Hồ Vô Dịch muốn tạo phản, toàn bộ bắt lại cho ta.

Đoàn Minh Hoa chụp mũ lên cho Lệnh Hồ Vô Dịch.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

224. Chương 195 : Tiểu Tử Thật Cuồng Vọng .

- Vâng.

Lập tức những thủ vệ bên cạnh Đoạn Quý phi tổng cộng là bảy trăm người hùng hùng hổ hổ vọt lên.

Nhìn thấy biến cố trước mắt, Lệnh Hồ Vô Dịch liền biến đổi cả sắc mặt, tình huống này thật là vượt quá sức tưởng tượng của hắn.

- Có ai không, bắt Lệnh Hồ Hạo Thiên lại cho ta.

Đoạn Quý Phi một lần nữa lại quát lớn.

Sắc mặt của Lệnh Hồ Vô Dịch một lần nữa lại biến đổi, đứa con này của mình nếu như rơi vào trong tay của Đoàn gia thì chắc chắn nếm phải không ít khổ ải, chỉ là nếu như chính mình đi lên ngăn cản thì sẽ khoác tội danh tạo phản, mặc dù mình không sợ nhưng cũng sẽ dính nhiều phiền phức.

Vài cẩm vệ quân đi tới, mọi người đều xem Lệnh Hồ Vô Dịch có hành động gì không, tất cả mọi người đều biết Lệnh Hồ Vô Dịch quản lý quân bộ, là một người không dễ trêu vào.

- Thành thật.

Vài đạo lực lượng ba động vang lên, bỗng nhiên năm đạo nhân ảnh rơi từ trên không trung xuống, đứng ở bên cạnh Lệnh Hồ Vô Dịch.

- Khẩu khí của Đoạn Quý phi thật là lớn.

Một hắc bào thanh niên nói với Đoạn quý phi.

Lệnh Hồ Vô Dịch chỉ thấy nhân ảnh chớp nhoáng, sau đó mấy người của Cẩm vệ quân đã bị bay lên trên không trung, trong lòng của ông không khỏi khê giạt mình, cẩm vệ quân mỗi người đều là cường giả đấu vương, muốn đánh đấu vương trong nháy mắt bay đi người bình thường không thể làm được.

- Xích.

Thân ảnh của Nhạc Thành như điện lao tới bên cạnh Đoạn Quý phi nói:

- Lệnh Hồ Hạo Thiên hiện tại ở bên cạnh ta, người dám tới bắt hắn thì ta sẽ khiến người vĩnh viễn hối hận.

- Tốc độ thật là nhanh.

Tốc độ của Nhạc Thành khiến cho cả Lệnh Hồ Vô Dịch cũng phải chấn động, không phải Nhạc Thành từ nhỏ đã là một tên phế vật không thể tu luyện đấu khí và ma pháp sao, tại sao tốc độ lại nhanh như vậy?

- Thành Nhi, đó chính là quý phi, con không được vô lễ.

Nhìn thấy Nhạc Thành lớn mật như thế, Lệnh Hồ Vô Địch liền quát, nếu như Nhạc Thành thật sự mạo phạm quý phi thì thật phiền toái.

- Cô phụ, chuyện này có quan hệ tới con, để cho con xử lý.

Nhạc Thành nói với Lệnh Hồ Vô Địch.

Sau đó Nhạc Thành lập tức nhìn mọi người xung quanh, lớn tiếng nói với chúng nhân:

- Hôm nay chuyện này để cho ta xử lý, tất cả mọi người thuộc Lệnh Hồ phủ đều không liên quan gì.

Nhạc Thành không muốn vì mình mà Lệnh Hồ Vô Địch bị liên lụy.

- Thành nhi rốt cuộc muốn làm gì?

Lệnh Hồ Vô Địch hơi biến đổi thần sắc, không biết hắn muốn làm gì.

Tất cả vương công đại thần nhìn thấy năm người xuất hiện, khẩu khí cũng rất lớn thì không khỏi suy đoán thân phận Nhạc Thành.

- Người là ai, khẩu khí thật là lớn.

Đoạn Quý phi chú thị người trước mắt.

- Ta là ai không liên quan tới ngươi, Lệnh Hồ Hạo Thiên là biểu đệ của ta, các ngươi muốn đổi trắng thay đen thì ta cũng không thể đứng ngoài.

- Tên tiểu tử này thật cuồng vọng, mọi người mau bắt hắn lại cho ta.

Đoạn Quý phi biến đổi sắc mặt, nhìn thấy Nhạc Thành không để nàng vào trong mắt thì quát lạnh một tiếng, đường đường là một quý phi mà bị người ta làm như vậy thật mất mặt.

- Vâng quý phi.

Ngay lập tức có mười cấm vệ quân hung hăng lao tới bắt Nhạc Thành.

- Hạo Thiên, ngươi nói cho biểu ca biết, những người đánh đệ ngày đó có ở đây không?

Nhạc Thành cũng không để ý tới những người này, hỏi Lệnh Hồ Hạo Thiên.

Vừa mới đầu, Lệnh Hồ Hạo Thiên còn hơi hoảng hốt nhưng hiện tại thì đã yên tâm nói:

- Biểu ca những người khác đệ không nhớ rõ, chỉ là hình như có người kia, hắn là cường giả Đấu Hoàng.

Lệnh Hồ Hạo Thiên chỉ vào một người đứng đằng sau Đoạn Minh Hoa mà nói.

- Đúng không? Nhất Tinh Đấu Hoàng mà thôi.

Nhạc Thành nhìn về phía Đấu Hoàng phía sau Đoạn Minh Hoa:

- Thông Thiên, Xử lý hắn cho ta.

- Vâng, chủ nhân.

Thông Thiên Thử cất tiếng đá, sau đó thân ảnh biến mất như quỷ mị.

- Khiếu Thiên Hồ đem mấy người này giết hết cho ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói, mười cấm vệ quân đã tới gần Nhạc Thành.

- Âm âm.

Một mảng lực lượng ba động truyền tới, mặc dù không nhìn thấy thân ảnh của Nhạc Thành nhưng mười cao thủ Đấu Vương đã bị ném xuống dưới mặt đất.

- Âm.

Một tiếng âm vang lên, nhất tinh Đấu Hoàng kia đã bị Thông Thiên Thử ném xuống.

Mọi người nhìn thấy Thông Thiên Thử ném nhất tinh đấu hoàng xuống một cách quý mị thì khẽ giật mình.

Kinh hãi nhất chính là Đoạn Minh Hoa, thực lực của hắn chính là cửu tinh Đấu Hoàng vậy mà người khác tiến tới sau hắn mà hắn không biết, thực lực của người này thật là hung hãn.

- Là người đã thương biểu đệ của ta?

Nhạc Thành dậm nát nhất tinh đấu hoàng dưới chân mà nói.

Cường giả đấu hoàng ở đế đô có thân phận cao quý, cũng gia nhập vào quý tộc, hiện tại một đấu hoàng bị dậm nát dưới chân như vậy khiến cho mọi người hít vào một hơi.

- Đại nhân, không phải tiểu nhân là Đoạn đại nhân bảo tiểu nhân làm.

Bị Nhạc Thành dậm nát dưới chân nhất tinh Đấu Hoàng đã hoảng sợ tới phát run.

- Là người là tốt rồi.

Nhạc Thành cười lạnh nói, các người ta đều không bỏ qua. Sau đó hắn quay đầu nhìn Lệnh Hồ Hạo Thiên mà hỏi:

- Hạo Thiên, đệ có sợ không?

Lệnh Hồ Hạo Thiên lắc đầu, thân là đứa con của Lệnh Hồ công tước, loại tràng diện này một chút nó cũng không sợ:

- Biểu ca, đệ không sợ.

- Tốt lắm, Hạo Thiên đệ hãy tự mình giết chết hắn.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó thủ ấn biến đổi, Âm Dương kiếm lóe lên, giao vào trong tay của Lệnh Hồ Hạo Thiên.

- Thành nhi, con muốn làm gì?

Thấy cảnh tượng trước mặt Lệnh Hồ Vô Địch rung động lên.

- Cô phụ, mọi chuyện để con giải quyết, tất cả đều không quan hệ tới cô phụ.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Lệnh Hồ Vô Địch.

Thần sắc của Lệnh Hồ Vô Địch hơi biến đổi, tựa hồ như muốn nói điều gì nhưng cuối cùng cũng nhịn được. Loại tràng diện hôm nay nếu như mình không chính mắt thấy thì cũng không tin nổi.

- Biểu ca, hắn chính là cường giả Đấu Hoàng.

Do dự một chút, Lệnh Hồ Hạo Thiên tiếp nhận thanh kiếm trong tay của Nhạc Thành mà nói. Muốn mình đi giết một cường giả đấu hoàng, hắn còn chưa nghĩ tới.

- Hạo Thiên, chỉ là một Đấu Hoàng nho nhỏ mà thôi, cường giả chân chính, Đấu Hoàng thì thế nào, Đấu Tông cũng có thể, Đấu Tôn cũng có thể, ngay cả Đấu Thánh cũng có thể giết.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nhạc Thành nói những lời này khiến cho mọi người hít vào một hơi lạnh.

Lệnh Hồ Hạo Thiên lẩm bẩm nói trong lòng sau đó ngưng tụ đấu khí tại Âm Dương kiếm, hung hăng đâm tới phía nhất tinh Đấu Hoàng kia, hắn hiện tại đã khơi dậy tâm cảnh cường giả, một nho nhỏ Đấu Hoàng mà thôi, cường giả chân chính Đấu Hoàng thì sao, ngay cả Đấu Vương, Đấu Tôn, Đấu Thánh cũng có thể giết.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—0000—

225. Chương 196 : Bay Cái Gì , Ta Ghét Nhất Là Bay .

- Dừng, dừng.

Nhìn thấy một kiếm của Lệnh Hồ Hạo Thiên bổ tới, nhất tinh Đấu Hoàng bị Nhạc Thành đâm nát dưới chân hiện ra một vết sợ hãi, hắc căn bản không có cách nào phản kháng được.

- Xoẹt.

Một tiếng xoẹt vang lên, sau đó một mảng máu tươi bắn ra. Nhất tinh Đấu Hoàng đã bị chém thành hai mảnh.

- Cái này....

Nhìn thấy cảnh tượng này, Lệnh Hồ Vô Địch còn tưởng Nhạc Thành đùa giỡn không ngờ thực sự đem nhất tinh Đấu Hoàng đi giết chết, hơn nữa còn do chính con mình giết.

Lệnh Hồ Hạo Thiên cũng trầm sắc mặt xuống, giết một cường giả Đấu Hoàng, đây là điều mà trước kia nó chưa từng nghĩ, Đấu Hoàng cường giả, hiện tại hắc đánh chết cường giả Đấu Hoàng còn dễ hơn đâm một con kiến.

- Hạo Thiên, đệ nhớ cho kỹ, về sau muốn trở thành cường giả thì phải giết nhiều người, Đấu Hoàng cường giả này đánh chết mới chỉ là bước đầu mà thôi.

Thu hồi Âm Dương kiếm trong tay của Lệnh Hồ Hạo Thiên, Nhạc Thành cất tiếng nói.

Một đấu hoàng trợ mắt bị đánh chết, mấy trăm quý tộc và vương công đại thần ở đây đều run rẩy, hắc bào thanh niên này là ai, tựa hồ như có quan hệ với Lệnh Hồ công tước.

- Có ai không, có người tạo phản, mau bắt lại cho ta.

Đoạn Quý phi biến đổi sắc mặt, có người đánh chết nhất tinh Đấu Hoàng của ca ca, nếu như hôm nay nàng không bắt giữ bọn họ lại thì không còn mặt mũi nữa.

- Ba ba.

Hai thanh âm thanh thúy truyền tới, một đạo hắc ảnh xuất hiện, khuôn mặt của Đoạn Quý phi lập tức trở nên đỏ bừng, năm đạo hồng sắc dấu tay hiện ra rõ ràng.

- Cái gì là tạo phản, ta sợ sao?

Nhạc Thành trở lại chỗ, hắc cũng muốn huyền não một chút.

- Cái này...

Tất cả mọi người đều trốn to mắt nhìn cảnh tượng phía trước, bọn họ còn tưởng rằng mình đang nằm mơ.

Mà ngay cả Lệnh Hồ Vô Địch cũng thiếu chút nữa là bị dọa ngất đi, hiện tại cho dù có liều cái mạng già ông cũng không bảo vệ được Nhạc Thành.

Toàn trường lập tức lâm vào cảnh yên tĩnh, thời gian yên lặng một lúc lâu, ngay cả thanh âm hô hấp cũng có thể nghe được.

- Cuồng đồ thật lớn mật, dám tập kích hoàng phi, ai đầu mau bắt cuồng đồ này lại chót a.

Đoạn Minh Hoa là người đầu tiên phản ứng mà gầm thét.

Một đám cấm vệ quân thấy cảnh tượng trước mắt thì khiếp sợ.

- Khiếu Thiên, Tử Long, Yêu Cơ, Thông Thiên, các người xông lên, giết hết cho ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Vâng chủ nhân.

Bốn thân ảnh xuất hiện, bỗng dưng hiện ra một đám cấm vệ quân, mọi người nghe thấy tiếng thanh âm thê thảm vang lên, lập tức vô số người biến thành từng cỗ thi thể.

Những cấm vệ quân này thực lực cao nhất là nhất tinh Đẩu Linh còn đại bộ phận đều là đại đầu sư, bọn họ dĩ nhiên không phải là đối thủ của Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng...

Một lát sau đã có hai trăm cận vệ hoàng thành biến thành hai trăm cỗ thi thể, mà những người còn lại vẫn tiếp tục bị giết.

- Có ai không, mau giết sạch cho ta, giết bọn khốn kiếp này.

Đoạn quý phi một lát sau mới có phản ứng.

- A.

Một thanh âm thê thảm vang lên, tất cả mọi người đều rung động triệt để, hắc bào thanh niên này là ai, chẳng lẽ là địch nhân của Khoa ốc đế quốc.

- Chết tiệt.

Nhìn thấy có biến cố, sắc mặt của Đoạn Minh Hoa liền đại biến, cận vệ ở trong hoàng thành của mình đã trực tiếp bị giết.

- Lui lui.

Chỉ còn lại một trăm cận vệ cầm quân, bảy trăm người đã bị đánh chết sáu trăm, chỉ còn lại một trăm mà thôi, một lát sau bọn họ cũng giống như sáu trăm người kia.

Ngay lập tức một trăm người lập tức lui xuống, trong trường thi thể đã chất thành núi nhỏ.

- Những người này rốt cuộc là ai?

Lệnh Hồ Vô Địch nhìn bốn hạ nhân bên cạnh Nhạc Thành thì thầm hỏi, bốn người này xem ra chỉ là hạ nhân bình thường của Nhạc Thành mà thôi. Hắn không khỏi hít sâu một hơi, bốn người bên cạnh Nhạc Thành thực lực rất cao, đạt tới trình độ khủng bố, ngay cả mình là thập tinh Đẩu hoàng cũng kém xa.

- Nhạc gia rốt cuộc làm sao mà đạt tới được tình trạng này?

Lệnh Hồ Vô Địch lẩm bẩm nói trong lòng.

Nhìn thấy đồng thi thể trước mắt, Đoạn Minh Hoa và Đoạn Quý phi liền lộ ra vẻ khó coi, Đoạn Minh Hoa từ từ đi ra.

- Hộ viện Đoạn gia, mau bắt bọn họ lại cho ta.

Đoạn Minh Hoa hung hăng quát lớn.

- Sư.

Đoạn Minh Hoa vừa nói xong thì chỉ thấy trong phủ nhảy ra mười đạo thân ảnh, đằng sau chính là bát tinh, cửu tinh Đẩu vương cao thủ, mà những người này đều có khí tức cường hãn.

- Chết sống cũng phải xông lên chót a.

Đoạn Minh Hoa lạnh lùng nói với hơn mười người này, hôm nay hắn toàn bộ phải bắt được toàn bộ những người trước mặt.

- Vâng đại nhân.

Hơn mười người đáp sau đó vây quanh Nhạc Thành.

Thế lực của Đoạn gia khiến cho các vương công đại thần đều phải đưa mắt nhìn, trong lòng bọn họ thầm nghĩ thực lực của hắc bào thanh niên này có mạnh hơn đi chăng nữa thì cũng không chống lại được.

Nhìn thấy người của Đoạn gia, Lệnh Hồ Vô Địch cũng thầm hạ quyết tâm, nếu thật sự không được thì mình sẽ phải xuất thủ.

- Biểu ca.

Lệnh Hồ Hạo Thiên nhìn thấy vậy thì lo lắng, dù sao hắn cũng chỉ mới mười sáu tuổi mà thôi.

- Hạo Thiên, không cần phải lo lắng, chỉ là vài đấu hoàng mà thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Lệnh Hồ Hạo Thiên.

- Tử long, Khiếu Thiên, Yêu Cơ, Thông Thiên, các người giết hết cho ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hôm nay hẳn phải cho cả đế quốc chấn động.

- Vâng chủ nhân.

Khiếu Thiên Hổ cùng với đám người Yêu Cơ lập tức ứng tiếng.

-Chỉ bằng các người mà dám đồ phó với chủ nhân, thật là muốn chết.

Bốn thân ảnh xẹt tới như là một chuỗi hư ảnh.

- Âm ầm ầm.

Ngay lập tức trong sân truyền tới từng thanh âm phá hủy.

- Nho nhỏ đấu hoàng mà thôi, mau giết đi.

Thân ảnh của Khiếu Thiên Hổ hiện ra trước mặt bát tinh Đấu Hoàng hung hăng vung quyền lên.

Bát Tinh đấu hoàng kia liền biến đổi sắc mặt, đấu khí điên cuồng lay động, một mảng đấu khí ngưng tụ chưởng mang đánh về phía Khiếu Thiên Hổ.

- Âm.

Một tiếng vang thật lớn trên không trung, một lực lượng cường hãn kích tán, xung quanh một mảng đất đá bay đầy trời, đồng thời bát tinh đấu hoàng cũng phun ra một ngụm máu tươi, thân hình bị đánh bay trên không trung.

Bát Tinh Đấu hoàng này thực lực cao nhất trong đám người, tuy nhiên hẳn gặp phải Khiếu Thiên Hổ, Thất giai ma thú thì phải chết ngay lập tức.

- Âm.

Thân thể của Bát tinh đấu hoàng này rớt xuống mặt đất, lập tức xung quanh có một hồi thanh âm ba động, Tử Điện Mãng lúc này cũng công kích hai người nhị tinh và tam tinh đấu hoàng, trên mặt đất lưu lại một hố thật sâu.

Nhị tinh Đấu Hoàng và Tam Tinh Đấu hoàng đều bị đánh gục.

Bay cái gì mà bay, ta ghét nhất là bay.

Thân ảnh của Thông Thiên Thử nổi lên trên không trung, ma pháp sư cấp sáu trung kỳ này là thuộc về phong hệ, Thông Thiên Thử thích nhất là đào đất cho nên rất ghét bay trên không trung.

- Xoẹt,

Một mảng nồng đậm hoàng mang xuất hiện trong tay của Thông Thiên Thử, lập tức hẳn không khách khí vô xuống dưới.

Một mảng nguyên tố ma pháp phong hệ nồng đậm tràn ngập xung quanh tựa như bị bao bọc bởi nguyên tố ma pháp phong hệ, lập tức ma pháp sư phong hệ này ngưng kết một công kích ma pháp cường hãn tấn công Thông Thiên Thử.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

226. Chương 197 : Thiêu Đoạn Gia Cho Ta .

- Âm.

Một tiếng âm lớn vang lên, lục cấp ma pháp sư phong hệ giống như là một con chim rớt từ trên không trung xuống, chết không thể chết lại.

- Âm Âm.

Hai tiếng nổ mạnh vang lên, Yêu Cơ cũng đồng thời đánh chết một lục tinh Đấu Hoàng, sáu Đấu Hoàng của Đoàn gia cũng đều bị giết chết.

- Xoẹt.

Sáu đạo nhân ảnh cũng không dừng lại, một lần nữa đánh về phía đám đấu vương kia, bốn người thân ảnh như điện, những đấu vương này chưa kịp phản ứng đã bị giết chết.

Tất cả chỉ là trong nháy mắt mà thôi, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ bốn người sau đó trở về bên cạnh Nhạc Thành, không ít người xung quanh đã run rẩy cả hai chân.

- Đấu Tông sao?

Lệnh Hồ Vô Địch cũng hơi mềm hai chân, thực lực như thế, nếu để hắn đi giết một bát tinh Đấu Hoàng cũng phải tốn một thời gian dài, mà hiện tại sáu đấu hoàng bị đám hạ nhân của Nhạc Thành giết trong nháy mắt, lục tinh bát tinh Đấu Hoàng đều không có cơ hội hoàn thủ.

Thần sắc của Đoàn Quý Phi liền trở nên khó coi, trước thực lực này nàng biết rằng thân phận quý phi của mình tuyệt đối không có tác dụng gì.

Đoạn Minh Hoa thậm chí còn không kịp phản ứng mọi chuyện chỉ phát sinh trong nháy mắt, sáu Đấu Hoàng và một ma pháp sư cấp sáu đã bị giết chết toàn bộ.

- Người, người rốt cuộc là ai? Người dám tạo phản, ta nhất định không bỏ qua cho người.

Đoạn Quý phi hoảng sợ nhìn Nhạc Thành phía xa xa, toàn thân bắt đầu run rẩy, thân hình lùi về phía sau một bước.

- Xoẹt.

Một thân ảnh xẹt qua, Khiếu Thiên Hổ đã tiến tới gần Đoàn Quý phi, bàn tay nhẹ nhàng nhắc tới, đem Đoàn Quý phi nắm trong tay rồi nói:

- Dám uy hiếp chủ nhân, người chán sống rồi.

- Âm.

Một tiếng âm vang lên, Đoàn quý phi đã bị đánh bay hơn mười thước, một ngụm máu tươi phun ra, cũng may Khiếu Thiên Hổ có chút thực lực nếu cũng chỉ muốn giáo huấn một chút mà thôi.

- Người, Lệnh Hồ Vô Địch, ta xem bộ dáng của người thì hình như là muốn tạo phản, ta nhất định phải bắt bớ cho hoàng thượng.

Đoạn Minh Hoa hoảng sợ cực độ.

- Yêu Cơ, đem hắn giết cho ta.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi trầm xuống, Đoạn Minh Hoa không thể không giết, nếu giữ lại hắn chắc chắn sẽ lưu lại tai họa cho cô ở đây. Loại người này Nhạc Thành hiểu rõ nhất.

- Vâng, chủ nhân, một thân hình uyển chuyển hiện ra bên người Nhạc Thành, lập tức một bóng trắng đánh về phía Đoạn Minh Hoa cách đó không xa.

- Đáng chết.

Đoạn Minh Hoa thềm mắng một tiếng, thực lực của đối phương quá cường hãn, mình không phải là đối thủ.

- Xoẹt.

Thân hình uyển chuyển của Yêu Cơ xoẹt qua thành một đường vòng cung, một mảng lực lượng công kích vô cùng lớn bổ về phía Đoạn Minh Hoa.

- Âm.

Một tiếng âm vang lên, Đoạn Minh Hoa ngừng tụ đầu khí toàn thân mà nghênh đón, tuy nhiên vẫn bị bay trên không trung, một cửu tinh Đẩu Hoàng cường giả, nếu như một chiêu cũng tiếp không được thì hẳn đã vắng mấy chục thước ra bên ngoài.

- Chết đi.

Đúng lúc Đoạn Minh Hoa rơi xuống mặt đất, thân ảnh của Yêu Cơ cũng quỷ mị hư vô lao tới.

- Các người không thể giết ta, ta chính là công tước của đế quốc, các người giết ta đế quốc sẽ là thù địch của các người.

Đoạn Minh Hoa nắm lấy cơ hội cuối cùng mà la lên,

Xoẹt một tiếng, Yêu Cơ bổ về phía ngực của Đoạn Minh Hoa, Đoạn Minh Hoa cuối cùng cũng thổ ra một ngụm máu tươi, chết không thể chết lại, tu vi Cửu Tinh Đẩu hoàng thực lực so với Yêu Cơ còn kém xa.

- Đại ca.

Nhìn thấy Đoạn Minh Hoa bị đánh chết, Đoạn Quý Phi hô to một tiếng, tuy nhiên cũng không dám rít gào với Nhạc Thành.

Hôm nay là ngày sinh nhật tám mươi tuổi của Đoạn Minh Hoa, mà cũng chính là ngày chết của hắn.

Tất cả các vương công đại thần và các quý tộc ở đây không ai dám lên tiếng, cũng không ai muốn rước họa vào thân, Đoạn gia đơn giản bị hủy diệt dễ dàng như vậy mà hơn phân nửa ở đây địa vị cùng thế lực đều không bằng Đoạn gia.

- Tử Long, các người thiêu Đoạn gia cho ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hắn không làm thì thôi, đã làm thì làm cho xong, sự tình càng lớn càng tốt.

- Vâng chủ nhân.

Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên Hổ, Thông Thiên Thử, Yêu Cơ bốn người ào ào xông vào trong Đoạn gia, dựa theo quy củ trước kia quét sạch hiện trường.

Hiện trường trở nên an tĩnh, mọi người hô hấp cũng không quá nặng, mãi đến khi Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng đi ra thì trong phủ đã bốc lên một màn lửa cháy vốc ừng lớn, mấy trăm hạ nhân từ bên trong chạy ra.

- Xoẹt.

Thân ảnh của Nhạc Thành lóe lên, Nhạc Thành đã nhìn thấy Mộ Dung Nam chạy ra, thương thế của hắn chưa khỏi hẳn, nếu như không phải bên trong có đại hỏa thì hắn cũng không chạy ra ngoài.

Nhạc Thành xách Mộ Dung Nam trong tay rồi nhìn về phía mọi người.

- Nam nhi.

Đoạn Quý phi nhìn thấy đứa con mình trong tay của đối phương thì lập tức kinh hãi.

- Thành nhi, con mau dừng tay, người này tốt xấu gì cũng là hoàng tử, con không thể giết hắn.

Lệnh Hồ Vô Địch nghiêm mặt quát.

- Người nói rõ cho ta biết, rốt cuộc người đoạt bảo kiếm của Lệnh Hồ Hạo Thiên hay Lệnh Hồ Hạo Thiên đoạt bảo kiếm của người?

Nhạc Thành không để ý tới lời của Lệnh Hồ Vô Địch lạnh lùng hỏi Mộ Dung Nam.

Mộ Dung Nam nhìn thấy cảnh tượng phía trước thì đã sớm bị dọa cho ngây ngốc, đâu còn dám nói gì nữa, toàn thân run rẩy.

- Người mau nói cho ta biết nếu không ta giết chết người.

- Ta nói, ta nói, là ta cướp bảo kiếm của Lệnh Hồ Hạo Thiên, kết quả không cướp được cho nên ta mới nói dối.

Mộ Dung Nam run rẩy nói.

- Tất cả mọi người đều nghe đó, không phải ta ỷ thế hiếp người nhưng Đoàn Minh Hoa này và hoàng phi ỷ thế hiếp người, kết cục hôm nay chính là sự trừng phạt, sau này ai gây phiền toái với Lệnh Hồ gia, ta cũng nhất định sẽ diệt toàn tộc của hắn.

Nhạc Thành lạnh lùng nói ở trên không trung.

- Cô phụ, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành ném Mộ Dung Nam xuống dưới mặt đất rồi đi về phía Lệnh Hồ Vô Địch.

- Đi thôi, chúng ta đi về phía trước.

Nhìn cảnh tượng trước mắt Lệnh Hồ Vô Địch cũng chỉ có thể nói như vậy.

Đoàn người Lệnh Hồ Vô Địch đi rồi, chỉ còn lại một đám vương công đại thần đi tới bên cạnh quý phi, nhìn cảnh tượng trước mắt bọn họ đều rung động, hắc bào thanh niên kia rốt cuộc là ai, tựa hồ cũng phải đạt tới Đâu Tông, nếu không thì sẽ không tiêu diệt Đoàn gia dễ dàng như vậy.

Trở lại Lệnh Hồ gia, Nhạc Thành cùng với Lệnh Hồ Vô Địch đi tới đại sảnh, mà Nhạc Lan Tâm vẫn ở trong đại sảnh chờ Lệnh Hồ Vô Địch.

- Vô Địch, thế nào rồi?

Nhìn thấy Nhạc Thành cùng với Lệnh Hồ Vô Địch không bị tổn hao lông tóc nào thì Nhạc Lan Tâm cũng thở dài.

Lệnh Hồ Vô Địch nhất thời không biết nói thế nào, chỉ có thể thất thần ngồi trên ghế, đầu óc một mảng lộn xộn, chuyện này quả là vượt qua sự tưởng tượng của hắn, hắn hiện tại muốn tìm biện pháp bảo toàn cho Nhạc Thành, nếu không nghe theo thì Nhạc Thành nhất định sẽ không sống nổi, thực lực có mạnh hơn cũng vô dụng.

- Vô Địch, rốt cuộc là sao vậy?

Nhìn thấy Lệnh Hồ Vô Địch không nói lời nào, Nhạc Lan Tâm nghi hoặc hỏi.

Lệnh Hồ Vô Địch cũng đành phải đem mọi chuyện từ đầu tới cuối kể lại cho Nhạc Lan Tâm nghe, mà Nhạc Lan Tâm khi nghe nói thì thần sắc vô cùng kinh ngạc.

- Thành nhi, lời của cô phụ con nói là sự thật?

Nhạc Lan Tâm nghe xong thì không thể tin nổi nhìn Nhạc Thành.

- Vâng.

Nhạc Thành cũng không biết nói thế nào, chỉ có thể gật đầu mà thôi.

- Trời ạ!

Nhạc Lan Tâm nghe thấy Nhạc Thành cũng thừa nhận thì ngồi xuống ghế không tin nổi.

Hồi lâu sau, Nhạc Lan Tâm mới hỏi Lệnh Hồ Vô Địch:

- Vô Địch phải làm gì bây giờ, Thành nhi gây ra đại họa rồi.

- Thành Nhi.

Lệnh Hồ Vô Địch nghiêm mặt nói với Nhạc Thành:

- Con trước tiên phải rời khỏi đế đô, chuyện còn lại để ta xử lý.

- Cô cô, cô phụ.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói:

- Chuyện cũng không có gì, con về phòng trước, nếu hoàng thất phái người tới thì nói cho con biết, nếu hoàng thất hai ngày sau vẫn chưa có ai tới thì con cũng phải vào hoàng cung.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

227. Chương 198 : Bồng Bềnh Như Lưu Phong .

Nói xong, Nhạc Thành liền rời khỏi địa sảnh, mấy ngày sau chính là hôn sự của Mộ Dung Hiểu Hiểu và hoàng tử của Tuyệt Lâm đế quốc, mình dù sao cũng nên đi.

Lệnh Hồ Vô Địch nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành hồi lâu không nói gì rồi cất tiếng bảo Nhạc Lan Tâm:

- Phu nhân, ta đi xem quân bộ.

Lệnh Hồ Vô Địch không thể không đi sắp xếp quân bộ, quân bộ chính là biện pháp duy nhất có thể bảo vệ Nhạc Thành.

Ở trong hoàng cung, tại một căn phòng xa hoa, quý phi đang ủy khuất, lệ rơi đầy mặt nước nở bên cạnh một lão giả nói:

- Bệ hạ, người nhất định phải làm chủ cho thần thiếp cũng là làm chủ cho hoàng nhi.

- Thật là buồn cười, quả đúng là không đem Mộ Dung Hoàng thất vào mắt.

Lão giả mặc long bào cả giận nói, trên người có một quỷ khí tràn ngập, lão giả này chính là đương kim hoàng đế của Khoa Ốc đế quốc, Mộ Dung Trường Bình.

- Bệ hạ, người hiện tại mau phái người giam Lệnh Hồ gia vào thiên lao đi.

Đoạn Quý Phi nước nở nói.

- Chuyện này... ái phi cứ yên tâm đi, ta trước hết gọi Lệnh Hồ Vô Địch vào hỏi thăm một phen.

Mộ Dung Trường Bình cất tiếng nói, Lệnh Hồ Vô Địch chính là chủ tướng binh bộ công tiếm, hắn cũng không nên trực tiếp phái người đi bắt.

- Bệ hạ, người vì sao mà không tin thần thiếp, chờ người phái đi gọi Lệnh Hồ Vô Địch hắn đã sớm chạy mất, thiếp không bằng chết đi cho xong.

Vừa nghe thấy Mộ Dung Trường Bình muốn truyền Lệnh Hồ Vô Địch vào cung, Đoạn Quý phi chỉ sợ Lệnh Hồ Vô Địch lúc đó có biện pháp thoát tội, mình cũng không thể báo thù cho đại ca.

- Ý của ái phi là?

Mộ Dung Trường Bình cất tiếng hỏi, bình thường hắn đối với Quý phi vô cùng sủng ái, nhìn thấy vết thương trên mặt của quý phi, hắn đã rất oán hận Lệnh Hồ Vô Địch, cộng thêm với việc Đoạn Minh Hoa và quý phi bình thường nói xấu Lệnh Hồ Vô Địch không ít lúc này trong lòng hắn liền xuất hiện bất mãn với Lệnh Hồ Vô Địch.

- Bệ hạ, thần thiếp có chủ ý.

Đoạn quý phi nói:

- CHÚng ta tuyên gọi Lệnh Hồ Vô Địch tiên cung sau đó phái người đem hắc nhốt vào trong thiên lao, sau đó chúng ta cũng nhân cơ hội này mà uy hiếp những người kia quy hàng, nếu như những người kia không có nhiều quan hệ với hắc thì bệ hạ thả hắc ra là được, còn nếu Lệnh Hồ Vô Địch cùng với những người kia có quan hệ thì bệ hạ nhất cử lưỡng tiện, sau này cũng đỡ phiền toái.

- Chuyện này... ngày mai công chúa và hoàng tử Tuyết Lâm để quốc xác định hôn sự, chỉ sợ không tốt.

Mộ Dung Trường Bình nghi kỵ nói.

- Bệ hạ, người đường đường là vua một nước mà sợ một Lệnh Hồ Vô Địch hay sao, chúng ta xử lý chuyện đêm nay, miễn cho đêm dài lắm mộng.

Đoạn Quý phi nói.

- Là như vậy, ái phi nói đúng.

Mộ Dung Trường Bình cũng chỉ có thể đồng ý.

Nghe thấy Mộ Dung Trường Bình đã đáp ứng, trong mắt của Đoạn Quý phi hiện ra một lãnh ý, trong lòng nàng khẽ lẩm bẩm:

- Lệnh Hồ Vô Địch, người hủy diệt Đoạn gia, ta cũng phải cho Lệnh Hồ gia người xong đời, chờ người rơi vào trong tay ta ta sẽ trả lại người gấp mười.

Trong hoàng cung, tại một biệt viện ưu nhã, một mỹ nữ bạch y tuyệt mỹ ở trong hoa viên tản bộ, lúc này cung nữ đã tiến tới nói:

- Công chúa, hôm nay để đồ xảy ra một chuyện lớn.

- Tiểu Liên xảy ra chuyện gì vậy, là thiếu gia công tử nào đó để ý tới người sao?

Bạch Y nữ tử quay đầu lại nói, nụ cười xinh đẹp vô cùng.

Bạch y nữ tử này chính là Mộ Dung Hiểu Hiểu, mà cung nữ này chính là tiểu Liên tỷ thiếp của nàng.

- Công chúa, người dường có nói đùa với nô tỳ.

Tiểu Liên cất tiếng nói:

- Chuyện hôm nay có thể lớn, nô tỳ mới biết xong, hôm qua là sinh nhật công tước, quý phi cũng đi, kết quả Đoạn gia bị một hắc bào thanh niên diệt sạch, người của Đoạn gia, kể cả Đoạn công tước cũng đều bị giết ngay cả quý phi cũng bị đánh.

- Cái gì, là ai có gan lớn như vậy?

Mộ Dung Hiểu Hiểu biến đổi sắc mặt, đối với chuyện quý phi bị đánh nàng tuyệt đối không quan tâm, phụ hoàng phi tử phần đông nàng đều không để ý.

Mộ Dung Hiểu Hiểu kỳ quái là tại sao có người dám làm như vậy ở đế đô, thật sự không tưởng tượng nổi.

- Công chúa, nô tỳ nghe nói là người của phủ Lệnh Hồ công tước làm.

Tiểu Liên nói:

- Nghe nói hoàng tử Mộ Dung Nam đoạt bảo kiếm của Lệnh Hồ tiểu tước gia, kết quả đoạt không được mà còn bị đánh, ngày hôm sau Đoạn công tước phái người đánh cho Lệnh Hồ tiểu công tước một trận, còn đoạt đi bảo kiếm, kết quả ngày hôm sau trong sinh nhật của công tước, biểu ca của Lệnh hồ tiểu công tước đánh chết sáu trăm cấm quân hoàng thành và mấy Đẩu hoàng, một ma pháp sư cấp sáu.

- Cái gì?

Mộ Dung Hiểu Hiểu khẽ giật mình, biểu ca của Lệnh hồ tiểu công tước này rốt cuộc là ai mà thực lực lại mạnh như vậy?

Mộ Dung Hiểu Hiểu biết rõ Đẩu hoàng cường giả trong Đoạn phủ có một bát tinh đẩu hoàng, Đoạn Minh Hoa cũng là một cửu tinh Đẩu Hoàng, muốn giết bọn họ thì người bình thường không thể làm được.

- Tiểu Liên, người chắc chắn chứ?

Mộ Dung Hiểu Hiểu công thể tin nổi.

- Công chúa, nô tỳ tận mắt chứng kiến Đoạn Phủ bị thiêu thành một đống tro tàn, không thể sai được.

Tiểu Liên khẳng định nói:

- Nghe nói biểu ca của Lệnh Hồ tiểu tước gia còn vô cùng trẻ tuổi anh tuấn, phỏng chừng mới hai mươi tuổi, tuấn lãng bất phàm.

- Người này rốt cuộc là ai, thực lực đầu tông sao?

Mộ Dung Hiểu Hiểu lẩm bẩm nói.

- Công chúa, ngày mai là ngày đính hôn của công chúa, tiểu Liên rất vui, chỉ là tiểu liên tựa hồ cảm thấy công chúa có tâm sự, chẳng lẽ công chúa không muốn?

Tiểu Liên cất tiếng hỏi Mộ Dung Hiểu Hiểu.

-Không có gì, Tiểu Liên, người lui xuống đi, ta muốn yên lặng một chút.

Vừa nghe nói đến chuyện ngày mai, Mộ Dung Hiểu Hiểu mỉm cười nhìn về phía xa xa.

- Vâng.

Tiểu Liên nhìn thấy thần sắc của công chúa thì nhanh chóng lui xuống, công chúa thường xuyên như vậy, tựa hồ như đang đợi điều gì đó.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn về phía không trung xa xa mà lẩm bẩm thật lâu:

- Người thật sự không tới sao, năm năm, nhưng ta chỉ có thể chờ bốn năm, một ngày nữa, nếu người là biểu ca của tiểu công tước kia thì có lẽ người vì ta mà đến.

- Chỉ là người nếu như là người đó, có đầu tông thực lực thì phải trực tiếp tìm ta mới đúng chứ.

Mộ Dung Hiểu Hiểu thở dài một hơi rồi bất đắc dĩ cười khổ.

- Mộ Dung công chúa của ta làm sao vậy, nhìn không mấy vui vẻ đó?

Một thanh âm mềm mại nhỏ nhẹ truyền tới, sau đó một nữ tử mỹ diệu hiện ra.

Nữ tử mỹ diệu này tựa như là áng mây che nguyệt, bông bèo như gió, từ phía xa nhìn giống như là vàng thỏi dương trước bình minh.

- Uyển Nhi tỷ, tại sao tỷ lại tới đây?

Nhìn thấy tử y nữ tử tới, Mộ Dung Hiểu Hiểu lập tức cười nói, vội vàng kéo tay mà thân mật:

- Tỷ không ở lại Thanh Dương môn, tại sao lại rảnh rỗi đến đây?

- Mộ Dung Hiểu Hiểu công chúa đính hôn, ta làm sao có thể không đến, đặc biệt cha của muội còn phát thiệp mời tới Thanh Dương môn, a không tệ, đã là thập tinh Đẩu hoàng, có thể đột phá tới Đẩu Tông.

Tử Y nữ tử khẽ cười nói.

Tử y nữ tử này tên là Thượng Quan Uyển Nhi, người khiến cho Nhạc Thành chạy trốn chết lần trước ở Thanh Dương môn chính là tử y nữ tử cường giả đầu tông này.

- Uyển Nhi tỷ, muội còn kém hơn tỷ, tỷ đã là nhị tinh Đẩu Tông, thật là hâm mộ.

Mộ Dung Hiểu Hiểu khẽ cười nói, hai cô gái tiến ra một hoa viên mà ngồi xuống.

- Aizz, ta thì có gì tốt đồ đệ của ta so với ta còn mạnh hơn, ta cũng không biết tại sao lúc trước sư phụ lại bảo ta tiếp quản Thanh Dương môn.

Thượng Quan Uyển Nhi cất tiếng nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

228. Chương 199 : Ai Cản , Giết Không Tha .

- Muội không biết, ta không làm môn chủ Thanh Dương môn cũng phải ở lại đó, hai năm trước một thanh niên mang theo mấy con lục giai ma thú thiếu chút nữa thì đánh bại cả Thanh Dương môn.

Thượng Quan Uyển Nhi cười khở.

- Được rồi, chúng ta không nói chuyện này nữa, đã lâu ta cũng chưa tới hoàng cung, muội hãy dẫn ta đi dạo chơi.

Thượng Quan Uyển Nhi cất tiếng nói.

Ngay lập tức hai nàng từ từ đi vào trong hoàng cung, không ít cấm quân và cung nữ nhìn thấy hai đạo thân ảnh này thì thất thần. Thật là xinh đẹp!

- Phu nhân, phiền lấy giúp ta bộ quan phục, ta muốn đi vào hoàng cung.

Lệnh Hồ Vô Địch nói với Nhạc Lan Tâm.

- Vô Địch, tại sao đã trễ vậy mà chàng còn muốn tiến cung?

Nhạc Lan Tâm cất tiếng hỏi Lệnh Hồ Vô Địch.

- Vừa rồi bệ hạ mới phái người tuyên chỉ, ta không thể không đi.

Lệnh Hồ Vô Địch nói.

- Vô Địch, huynh xem có phải là....

Một ý niệm không tốt hiện ra trong đầu Nhạc Lan Tâm, nàng không khỏi cảm thấy lo lắng.

- Phu nhân, nàng yên tâm đi.

Lệnh Hồ Vô Địch sắc mặt hơi biến đổi rồi lập tức nói:

-Phu nhân nếu sáng ngày mai ta vẫn chưa về thì phu nhân mang Hạo Thiên, Huyền Tố và Thành Nhi lập tức rời khỏi đế đô, với thực lực của Thành Nhi, trên đường đi nhất định sẽ không có chuyện gì.

- Vô Địch, cái này...

Nghe thấy ngữ khí nghiêm trang của Lệnh Hồ Vô Địch, Nhạc Lan Tâm trở nên trầm trọng.

- Phu nhân, nàng yên tâm đi, chắc chắn sẽ không có chuyện gì, có lẽ bệ hạ chỉ muốn hỏi một chút chuyện trả qua mà thôi, có lẽ cũng muốn bàn chuyện hôn sự ngày mai của công chúa.

Lệnh Hồ Vô Địch nói xong liền rời khỏi phủ công tước.

Đêm khuya, trong hoàng cung đèn đuốc sáng trưng, Đoạn Quý Phi và Mộ Dung Trường Bình đều ngồi ở trên ghế rồng, bên cạnh chính là đại nội thị vệ, trong đó có mười mấy cường giả Đấu Hoàng, thực lực cao nhất chính là bát tinh, cửu tinh Đấu Hoàng.

- Bái kiến bệ hạ.

Lệnh Hồ Vô Địch nhìn thấy thế trận như vậy ở trong cung thì lòng hơi trầm xuống.

- Lệnh Hồ ái khanh không cần đa lễ.

Mộ Dung Trường Bình cất tiếng nói, sau đó sắc mặt hơi biến đổi:

- Lệnh Hồ Ái Khanh là trọng thần của quốc gia, tại sao hôm qua lại làm ra chuyện lớn như thế, không lẽ ái khanh muốn tạo phản sao?

- Bệ hạ, người cũng không thể nghe lời một bên.

Lệnh Hồ Vô Dịch hơi biến đổi sắc mặt.

- Bệ hạ đang muốn nghe người giải thích nên mới bảo người tiên cung.

Đoạn Quý phi lạnh nhạt nói:

- Chỉ là ngày mai bệ hạ phải xử lý chuyện của Tuyết Lâm Hoàng tử và công chúa, nếu lệnh Hồ công tước thật sự muốn giải thích thì trước hết phải giam vào trong thiên lao.

-Bệ hạ, ta....

Lệnh Hồ Vô Dịch biến đổi sắc mặt, mình đang muốn nói thì bị quý phi cắt đứt.

- Lệnh hồ công tước, nếu như công tước không có ý định tạo phản thì một ngày ở trong thiên lao đã sao, bệ hạ sau này sẽ tự trả lại sự trong sạch.

Đoạn Quý phi lạnh nhạt nói:

- Người đâu, mau giam Lệnh Hồ công tước vào trong thiên lao cho ta.

- Bệ hạ...

Lệnh Hồ Vô Dịch biến sắc, s đầu khí toàn thân bắt đầu run lên, trong trường diện một mảng đầu khí đã trở nên nồng đậm.

- Thế nào, Lệnh Hồ công tước cũng muốn phản kháng lại ý chỉ của bệ hạ sao, đây chính là tạo phản đó.

Nhìn thấy Lệnh Hồ Vô Dịch muốn phản kháng, Đoạn Quý phi lạnh nhạt nói.

- Cái này...

Lệnh Hồ Vô Dịch không thể thu hồi đầu khí, nếu như mình phản kháng thì tội danh này đã định rồi.

- Dem hần kéo xuống.

Đoạn Quý phi quát lớn, sau đó lập tức nói với thị vệ đại nội mang Lệnh Hồ Vô Dịch xuống.

- Ái phi, ta thấy chúng vẫn cảm thấy như vậy không tốt lắm.

Mộ Dung Trường Bình hơi hối hận, Lệnh Hồ Vô Dịch là một công tước, còn là chủ công quân quân bộ, chuyện này nếu như làm cho quân bộ rung chuyển thì thật sự phiền toái.

- Bệ hạ, nếu như Lệnh Hồ công tước trong sạch thì không lâu sau sẽ được rửa sạch tội lỗi.

Đoạn Quý phi cất tiếng nói.

Một lát sau ở trong tràng diện đã có một ngũ tinh Đẩu hoàng cất tiếng nói:

-Quý phi mọi chuyện đã được xử lý thỏa đáng.

- Thật không, người đúng là hữu dụng.

Đoạn Quý phi không tin nổi mà nói.

- Quý phi nương nương cứ yên tâm đi, loại xương sụn bị tán này, đừng nói là cường giả Đẩu Hoàng mà cho là Đẩu Tông siêu cấp cường giả mấy ngày sau cũng không thể ngưng tụ đầu khí, lúc đó chúng ta có thể đơn giản đối phó.

Đại Nội thị vệ cất tiếng nói.

- Được rồi, ngày mai chờ sau khi hần bị xương sụn tán ta sẽ xem hần chết như thế nào.

Trên khuôn mặt của Lệnh Hồ Vô Dịch xuất hiện một lãnh khí, thập tinh đẩu hoàng cường giả, muốn đối phó không có khả năng, tuy nhiên sau khi trúng độc xong thì rất dễ dàng.

Nhạc Lan Tâm thấy sau khi Lệnh Hồ Vô Dịch rời vào trong cung thì vẫn lo lắng, nhìn thấy Lệnh Hồ Vô Dịch vẫn chưa về, nhớ tới lời nói của Lệnh Hồ Vô Dịch, Nhạc Lan Tâm không ngừng hoảng hốt.

Đứng ngồi không yên thật lâu, Nhạc Lan Tâm quyết định đi tìm Nhạc Thành hỏi ý kiến.

Sau một đêm tu luyện, Nhạc Thành thở dài một hơi thật sâu.

-Thành Nhi, con đã tỉnh lại chưa?

Nhạc Lan Tâm cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Cô cô, mau vào đi.

Nhạc Thành thu hồi chân khí sau đó đứng thẳng lên, không hiểu tại sao cô cô mới sáng sớm đã tìm mình làm gì, hôm nay chính là hôn sự của Mộ Dung Hiểu Hiểu và hoàng tử Tuyết Lâm đế quốc, mình cũng phải vào hoàng cung.

- Thành nhi, cô phụ của con xảy ra chuyện, chúng ta hiện tại nên làm thế nào?

Nhạc Lan Tâm lo lắng hỏi Nhạc Thành.

- Cô phụ đã xảy ra chuyện gì, cô cô, cô phụ làm sao vậy?

Nhạc Thành biến sắc lập tức hỏi.

Nhạc Lan Tâm kể lại chuyện tối hôm qua cho Nhạc Thành rồi cuối cùng hỏi:

-Thành nhi, chúng ta hiện tại nên làm gì, cô phụ của con liệu có bị nguy hiểm không?

- Cô cô, người yên tâm, cô phụ chắc chắn không xảy ra chuyện gì.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Thành nhi, đó là hoàng cung, làm sao con vào được.

Nhạc Lan Tâm nghi hoặc hỏi Nhạc Thành.

- Cô cô, người yên tâm đi, ta tự nhiên có biện pháp, cô phụ cam đoan sẽ không có chuyện gì.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Lập tức Nhạc Thành rời khỏi gian phòng của mình, kêu Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thủ Yêu Cơ đi theo mình vào hoàng cung.

- Chủ nhân, chúng ta nên làm gì bây giờ?

Khiếu Thiên Hổ cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Chúng ta đi vào hoàng cung, ai cản trở sẽ giết không tha.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, dám động đến Lệnh hồ công tước, Khoa ốc đế quốc thì thế nào, cũng phải trả giá cho hành vi của mình.

Hôm nay chính là hôn sự của Tuyết Lâm hoàng tử và công chúa, tất cả các quý tộc lớn nhỏ ở trong quốc đều được mời tới.

Trong hoàng cung, tại Tĩnh An điện, các cung nữ vô cùng vui sướng, các vương công đại thần sáng sớm đã tụ tập ở đây, bình thường ở trong hoàng thất có việc mừng đều cử hành ở Tĩnh An điện.

Tuyết lâm đế quốc, Bối Tư Hoàng tử mặc một hoa phục đi tới Tĩnh An điện, sau lưng còn mang theo một đám tùy tùng, trong đó thực lực mạnh nhất là tứ tinh Đẩu Tông, mặt khác còn có mấy cường giả Đẩu Hoàng khác, và lục cấp ma pháp sư.

Bối Tư hoàng tử cũng lãnh tuần thanh tú, thực lực và địa vị vô cùng cường hãn, ở trong Tuyết Lâm đế quốc có không ít nữ tộc yêu thích mà Bối Tư hoàng tử lần trước đến Khoa Ốc đế quốc nhìn thấy Mộ Dung công chúa thì bị rung động thật sâu, không ngờ trên thế gian này lại có một nữ tử xinh đẹp như thế.

Ngoài nguyên nhân này ra, hai đại đế quốc sau khi kết thân có thể liên thủ đánh Quỷ Uyên và Cự Thành, điều này rất trọng yếu, Quỷ Uyên và Cự Thành chính là hai nơi không nhỏ, bên trong có tài phú kinh người, Tuyết Lâm đế quốc đã sớm muốn đánh nhưng một mình bọn họ đánh thì tiêu hao thực lực quá lớn.

- Đại hoàng tử, hôm nay tâm ý của hoàng tử đã thành sự thật, xin chúc mừng.

Một tứ tinh Đẩu Tông bên cạnh Bối Tư hoàng tử cất tiếng nói.

- Ủ, qua hôm nay nàng chính thức là vị hôn thê của ta.

Bối Tư hoàng tử cũng hưng phấn lên, tuyệt sắc mỹ nữ như vậy hẳn ngày nhớ đêm mong.

- Mộ Dung công chúa, muội làm sao vậy, hôm nay là ngày đính hôn của muội, muội hẳn là rất cao hứng?

Tử y nữ tử Thượng Quan Uyển Nhi cất tiếng nói.

- Ủ.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhẹ nhàng cất tiếng, trên khuôn mặt cố nặn ra một nụ cười.

- Thời gian không còn sớm nữa.

Những kia cái gì vương công đại thần cùng quý tộc đã là đến đây, chúng ta cũng đi thôi.” Thượng Quan Uyển Nhi có chút đối với Mộ Dung Hiểu Hiểu nói.

Thượng Quan Uyển Nhi liền nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu.

Trong hoàng cung to lớn, một kim sắc óng ánh, hơn mười người cận vệ thẳng tắp đứng ở trên cổng thành, một giọng âm hưởng khởi lên nói:

-Các huynh đệ, ta thật sự muốn xem công chúa hôm nay sẽ ra sao, chắc chắn là rất xinh đẹp.

Những vương công đại thần tôn quý đều đến đây, chúng ta cũng đi thôi.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

229. Chương 200 : Người Nào Ngăn Cản , Giết Không Tha .

- Các người cẩn thận một chút, đừng để thủ lĩnh bên ngoài nghe được, nếu không hôm nay sẽ bị phạt đứng hai canh giờ.

Một thanh âm vang lên.

- Các người mau nhìn đi, đó là cái gì bay tới.

Một người kinh ngạc nói ra, bọn họ chỉ thấy có một con hổ vô cùng lớn bay tới, mà trên con hổ còn có một đôi cánh diễm lệ, bọn họ chưa từng thấy qua.

- Các người nhìn xem, trên lưng phi hổ còn có một người, bên cạnh cũng có ba người.

Một người khác nói ra.

- Mau cản hẳn lại, người kia là ai?

Mọi người đều nghi hoặc, lập tức vài Đẩu vương ngưng tụ đôi cánh đấu khí ngăn cản mấy thân ảnh kia.

- Người nào ngăn cản giết không tha.

Một thanh âm lạnh lùng vang lên, lập tức có mấy người chưa lấy lại tinh thần bị Đẩu vương này đánh rớt xuống mặt đất.

- Mọi người mau nhìn, bệ hạ và Đoạn Quý phi đến.

- Đoạn Quý phi không phải bữa trước bị người ta đánh sao?

- Người nói nhỏ thôi, chuyện này mà nói to ra là tìm cái chết đó.

Ở trong Tĩnh An Điện lúc này đã có hàng nghìn quý tộc và vương công đại thần, không thiếu những người thế lực lớn, bọn họ vừa nhìn thấy Mộ Dung Trường Bình thì lập tức thì lễ:

- Bái kiến bệ hạ, bái kiến quý phi nương nương.

- Các vị xin mời đứng lên.

Mộ Dung Trường Bình hôm nay tâm tình rất tốt, đám hỏi của Tuyết Lâm đế quốc sau khi kết thúc hai đại đế quốc sẽ kết liên minh, lúc đó sẽ tiếp tục đánh Quỷ Uyên và Cự Thành, còn có cả Song Tử hải đứng ở ngoài hai đại đế quốc.

- Mọi người mau nhìn xem, công chúa đã đến.

- Hôm nay công chúa thật là xinh đẹp.

Không bao lâu sau, trong ánh mắt của mọi người, Mộ Dung Hiểu Hiểu và Thượng Quan Uyển Nhi đã hiện ra.

- Hoàng nhi, hôm nay con thật xinh đẹp.

Mộ Dung Trường Bình từ từ đi tới gần Mộ Dung Hiểu Hiểu.

Thượng quan cô nương cũng ở đây sao, đã lâu cô nương vẫn chưa tới hoàng cung.

Nhìn thấy Thượng Quan Uyển Nhi, Mộ Dung Trường Bình cũng khẽ mỉm cười. Thượng Quan Uyển Nhi chính là cường giả Đấu Tông siêu cấp, hẳn là hoàng đế ở Khoa Ốc đế quốc cũng không dám chậm trễ.

- Bái kiến bệ hạ, tiểu nữ không phải đã đến rồi sao?

Thượng Quan Uyển Nhi mỉm cười thi lễ, tựa hồ như với hoàng thất Mộ Dung rất quen thuộc.

- Bái kiến phụ hoàng.

Mộ Dung Hiểu Hiểu mỉm cười với Mộ Dung Trường Bình, còn với quý phi bên cạnh thì không để ý.

- Được rồi, hoàng nhi hôm nay la ngày đính hôn của con, con rút cuộc cũng khiến cho phụ hoàng yên tâm.

Mộ Dung Trường Bình cất tiếng nói.

- Ầm ầm.

Bỗng dưng trên không trung truyền tới từng đạo lực lượng phá hủy, cả mặt đất cũng lay động.

- Chuyện gì xảy ra vậy?

Mộ Dung Trường Bình cũng biến sắc, loại cảnh tượng này thật là lớn, hẳn làm sao không thể tức giận.

- Hiểu Hiểu, có cường giả Đấu Tông tới đây.

Thượng Quan Uyển Nhi cất tiếng nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu ở bên cạnh, nàng đã cảm ứng được sự xuất hiện của cường giả Đấu Tông.

- Bệ hạ.

Đúng lúc này một người thống lĩnh đã chạy tới bẩm cáo:

- Bẩm báo bệ hạ, có cường địch lao vào hoàng cung, bệ hạ trước hết hãy là rời giá đi, chúng ta cấm vệ quân không có cách nào kháng cự.

- Cái gì, là cường địch sao, đến đây bao nhiêu người?

Mộ Dung Trường Bình biến sắc, những vương công đại thần và các quý tộc khác cũng lo lắng.

- Bẩm báo bệ hạ, đến đây có bốn con ma thú phi hành và một người, cấm vệ quân đã bị giết gần một nghìn người.

Thống lĩnh cấm vệ quân tựa hồ như kinh hồn chưa định, cảnh tượng giết chóc vừa rồi khiến y không thể không sợ hãi.

- Cái gì, năm người bọn chúng đã đánh chết hơn một nghìn cấm vệ quân sao?

Mộ Dung Trường Bình tựa hồ như không dám tin.

- Người bên trong nghe cho ta, người của Mộ Dung Hoàng thất toàn bộ lặn ra đây, hôm nay ta nhất định phải san bằng nơi này.

Một thanh âm lạnh lùng truyền tới, ở trong tĩnh an điện mọi người đều nghe rõ ràng.

- Bệ hạ chính là hắc, hắc đến rồi.

Sắc mặt của Đoạn Quý phi liền trở nên khó coi, trong nháy mắt đã trở nên trắng bệch, thanh âm này nàng nghe rất quen thuộc, buổi tối thậm chí nàng còn thường mơ thấy nó.

- Ái phi là ai tới vậy?

Mộ Dung Trường Bình cũng nghi hoặc hỏi quý phi.

- Bệ hạ, chính là người tru sát đại ca của nhà thần thiếp.

Đoạn Quý phi sợ hãi nói.

- Phụ hoàng, để con ra xem.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cất tiếng nói, dù sao nàng cũng là Thập Tinh Đấu Hoàng, nàng cũng muốn biết là ai to gan như vậy, dám giương oai ở ngoài hoàng cung.

- Hiểu Hiểu, ta cũng muốn đi xem.

Thượng Quan Uyển Nhi cũng đi theo bên cạnh Hiểu Hiểu, có một người là Đấu Tông cường giả đi theo, Mộ Dung Trường Bình cũng yên tâm.

- Người đầu toàn bộ thị vệ điều tới đây, ta muốn xem ai to gan như vậy.

Mộ Dung Trường Bình tức giận nói.

- Bệ hạ, hay là người trước hết rời giá đi, mấy người kia từ từ bệ hạ hỏi cũng không muộn.

Không ít vương công đại thần khuyên nhủ.

- Chẳng lẽ hoàng thất chúng ta lại sợ hắc sao, tâm ý của ta đã quyết, ta muốn xem hắc định làm gì.

Mộ Dung Trường Bình cất tiếng quát.

Ngay lập tức, Mộ Dung Trường Bình dẫn đầu mọi người rời khỏi Tĩnh An điện, Đoạn Quý phi cũng theo sát bên cạnh người của Mộ Dung Trường Bình, có lẽ ở bên cạnh bệ hạ mới là an toàn nhất.

Ở trên không của hoàng cung, Nhạc Thành lạnh lùng ngồi ở trên lưng của Khiếu Thiên Hổ, mà Thông Thiên Thử thì đang ở giữa không trung giết hại mấy trăm Đấu Vương cản đường, trên mặt đất cũng có rất nhiều thi thể của Cẩm vệ quân.

- Chủ nhân, có không ít Đấu Hoàng tới đây.

Yêu Cơ nói với Nhạc Thành.

- Tử Long, Yêu Cơ, các người ngăn lại, giết không tha.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong thần trí, hắc cảm ứng được có thập tinh Đấu Hoàng tới đây.

- Các người là ai, dám xông vào hoàng cung sao, còn không mau thúc thủ chịu tội?

Gần năm mươi thị vệ đại nội mặc trang phục cường giả Đấu Hoàng vội vàng đi tới gần Nhạc Thành, nhìn thấy thi thể của đám quân vệ quân bọn họ cũng không nhìn được mà run sợ.

- Chết đi.

Không đợi bọn họ nói chuyện, Yêu Cơ cùng với Tử Điện Mãng đã nhanh chóng nhào vào mà công kích.

- Chủ nhân, đã giết hết rồi.

Thông Thiên Thử về bên cạnh Nhạc Thành, vừa rồi hai nghìn cẩm vệ quân đã bị hắc giết sạch.

- Ủ, Yêu Cơ, chúng ta đi thôi, toàn bộ đã bị đánh chết.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong mắt của hắn hiện ra lãnh ý.

- Vâng, chủ nhân.

Thông Thiên Thủ phát tay lên một lần nữa, hóa thành một lưu quang tấn công vào trong đại nội thị vệ. Đại nội thị vệ thực lực mạnh nhất chính là lực lượng hoàng thất, ở bên trong có rất nhiều Đấu Hoàng.

Mà lần này năm mươi đấu hoàng cùng với lực cấp ma pháp sư chính là được lựa chọn trong một nghìn thị vệ đại nội của hoàng thất.

- Cường giả Đấu Tông cuối cùng cũng xuất hiện rồi sao?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, thần thức của hắn cảm nhận được có cường giả Đấu Tông và thập tinh Đấu Hoàng đang nhanh chóng tới đây.

- Hiểu Hiểu, rốt cuộc là hoàng thất chọn phải người nào mà lại như vậy?

Thượng Quan Uyển Nhi nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Mọi người cũng không biết, hẳn là Đoạn quý phi gây nên.

Mộ Dung Hiểu Hiểu tiến tới, thì thấy cảnh tượng máu chảy đầm đìa trước mắt.

- Thật là quá hung ác!

Thượng Quan Uyển Nhi nhìn thấy thi thể chất đống ở trên mặt đất thì trong lòng cả kinh.

- Dừng tay.

Nhìn thấy cấm vệ quân không ngừng rơi xuống đất, Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng có một cảm giác đau lòng không thôi. Những người này chính là thể lực trong hoàng thất đó, không ngờ hôm nay lại tổn thất nhiều như vậy.

- Đây là...

Thượng Quan Uyển Nhi nhìn ma thú phi hành trên không trung thì sắc mặt biến đổi, nàng chưa bao giờ gặp qua ma thú phi hành như vậy, tựa hồ như giống lục giai ma thú Khiếu Thiên Hồ, nhưng theo nàng biết, Khiếu Thiên Hồ không có hai cánh giống như vậy, mà trên người của nó có một khí tức khiến nàng bất an, còn trên cả lục giai ma thú, chẳng lẽ là thất giai ma thú sao? Có thất giai ma thú làm tọa kỵ, hắc bào thanh niên này rốt cuộc là ai?

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

230. Chương 201 : Là Ai Kiêu Ngạo Như Thế .

Còn lại mấy tên Đấu hoàng cường giả, trên mặt mỗi người đều có vẻ mặt sợ hãi, mới vừa rồi bọn họ tựa hồ bình thường, đột nhiên người bên cạnh nháy mắt đã bị đánh chết, thậm chí còn không có lực hoàn thủ, bọn họ muốn chuẩn bị liên thủ công kích cũng không có.

- Người muốn tới tìm ta sao?

Một lát sau, Mộ Dung Hiểu Hiểu chậm rãi phun ra một câu như vậy, lúc này tâm tình của nàng vô cùng phức tạp.

- Ta cũng không muốn tới tìm người như vậy, đây cũng không phải nguyện ý của ta, là các người khinh người quá đáng.

Nhạc Thành trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói như thế nào, điều này xác thực không thể tưởng tượng được, nguyên nhân hắn muốn cho Lệnh Hồ Vô Địch dẫn hắn đi vào hoàng cung. Sau đó, hắn nghĩ

biện pháp mang đi tuyệt sắc nữ tử trước mắt này, nhưng hắn cũng không nghĩ tới hoàng thất tối hôm qua có lệnh bắt Lệnh Hồ Vô Địch, cho nên hắn đoán rằng hoàng thất muốn giáo huấn một chút.

- Bọn họ nhận thức sao.

Nghe lời Mộ Dung Hiểu Hiểu nói, Thượng Quan Uyển Nhi thiếu chút nữa trợn mắt há hốc mồm, nghe ngữ khí của hai người này, tựa hồ là không phải quan hệ bình thường, điều này rất cuộc là như thế nào đây.

- Đáng chết, là ai kiêu ngạo như thế.

Mộ Dung Trường Bình rất cực cũng cảm thấy, nhìn trên nóc cung điện có một cái thi thể, Mộ Dung Trường Bình cảm thấy hồng mắt, đặc biệt còn có hơn mười đại nội thị vệ, đây đều là đấu hoàng cường giả, tối cường lực lượng trong hoàng thất a.

Cùng nhau đi theo Mộ Dung Trường Bình mà đến, đám vương công đại thần cùng các thế lực lớn, quý tộc nhìn thấy một màn trước mắt này đều hít vào một ngụm khí lạnh. Ở hoàng cung Khoa Ốc đế quốc đại khai sát giới như thế còn chưa từng có nghe qua, đáng sợ, hắc bào thanh niên này lá gan cũng quá lớn đi.

- Chính là người này sao.

Mộ Dung Trường Bình chậm rãi nhìn chăm chú vào hủ hình ma thú trên lưng hắc bào thanh niên, trong lòng hắn đã có chút run run đứng lên.

- Chẳng lẽ hoàng thất chúng ta xin lỗi người bất thành.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nghe được lời nói của Nhạc Thành, sắc mặt hơi hơi trầm xuống, chẳng lẽ hoàng thất thật sự xin lỗi hắn sao.

“Xích” một mảnh hắc mang hiện lên, lập tức thân ảnh Nhạc Thành giống như tia chớp ở giữa không trung lưu lại một nói tàn ảnh, sau đó xuất hiện ở trước mắt Mộ Dung Hiểu Hiểu. Nhìn tuyệt mỹ nữ tử trước mắt này, tâm trạng tức giận của Nhạc Thành tựa hồ tiêu tán đi một ít.

- Đây là chuyện của ta cùng hoàng thất, ta không nghĩ liên lụy đến ai, ta tới tìm được người rồi, nhưng...

Nhạc thành do dự một chút nói:

- Ta muốn hỏi người một câu, ta muốn người theo ta đi, mục đích ta đến đây là muốn mang người đi, người nói ta năm năm sau đến, nhưng là bây giờ chưa tới năm năm, ta đến đây là muốn đính hôn với người.

Nhìn nam tử trước mắt mà bốn năm thường xuyên nhớ tới, trong lòng Mộ Dung Hiểu Hiểu mạnh mẽ run lên, nàng mỗi ngày đều khát vọng mong hắn xuất hiện, nhưng nàng không nghĩ tới tình huống này xuất hiện.

- Ta luôn luôn chờ người, mỗi ngày đều đang đợi, nhưng hôm nay ta là người hoàng thất, người...

Nội tâm của Mộ Dung Hiểu Hiểu rối rắm, Nhạc Thành tới, nhưng Nhạc Thành đánh chết nhiều người như vậy, hoàng thất là sẽ không bỏ qua cho hắn.

- Ta hỏi người một câu, người có nguyện ý cùng ta đi không.

Nhạc Thành chăm chú vào tuyệt mỹ nữ tử trước mắt, đây là nữ nhân đầu tiên của mình.

- Ta nguyện ý cùng người đi, nhưng hoàng thất sẽ không bỏ qua cho người.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói.

- Người lo lắng cho ta sao.

Nhạc Thành gắt gao nhìn chăm chú vào Mộ Dung Hiểu Hiểu

- Chỉ là hoàng thất mà thôi, Nhạc Thành cũng không e ngại.

- Người mau đến bên cạnh ta, nếu không cũng không chạy được.

Mộ Dung Hiểu Hiểu bất đắc dĩ thở dài một hơi, trong lòng vô cùng gian nan làm ra một cái quyết định.

- Tốt lắm, những lời này là đủ rồi.

Nhạc Thành hơi hơi cười, lập tức chậm rãi đem Mộ Dung thần nhiên kéo vào trong lòng chính mình, tốt xấu chính mình có đến một chuyến không uổng công:

- Ta sẽ xử lý tốt chuyện này.

- Người...

Mộ Dung Hiểu Hiểu không nghĩ tới Nhạc Thành lại đột nhiên kéo nàng vào trong lòng, vốn là trong lòng muốn cự tuyệt, nhưng nàng cảm giác được hơi thở của Nhạc Thành nhất thời mềm yếu xuống, nàng lập tức bị Nhạc Thành nhẹ nhàng ôm vào trong lòng.

Lúc này mọi người sợ ngây người, không ai biết đã xảy ra sự tình gì, như thế nào công chúa lại bị hắc bào nam tử ôm vào trong lòng, người này rốt cuộc làm sao vậy, hôm nay không phải công chúa và Tuyết Lâm đế quốc đại hoàng tử đính hôn sao, tại sao có thể như vậy.

Thượng Quan Uyển Nhi vẫn hay ở bên người Mộ Dung Hiểu Hiểu, nàng lúc này cũng nghi hoặc không thôi, nàng thấy hắc bào thanh niên cùng Mộ Dung Hiểu Hiểu quan hệ hẳn là không đơn giản, nhưng nàng cũng không có nghĩ hai người quan hệ đến loại trình độ này.

Khó trách Mộ Dung Hiểu Hiểu ngay từ đầu đã có vẻ mất hứng, nguyên nàng đang đợi hắc bào thanh niên, đối với hắc bào thanh niên trước mắt Thượng Quan Uyển Nhi luôn cảm thấy chính mình tựa hồ đã gặp ở nơi nào rồi, hồ hình ma thú, chính mình tựa hồ cũng có chút quen thuộc.

Người của Tuyết Lâm đế quốc đi theo Mộ Dung Trường Bình đến đây, lúc này Bối Tư nhìn thấy Mộ Dung Hiểu Hiểu bị người khác ôm ở trong lòng, sắc mặt hẳn đã sớm đại biến, một mảnh đầu khí trên người cũng run run lên.

- Hoàng nhi, người còn không cho ta bắt hắn.

Mộ Dung Trường Bình nhìn một màn trước mắt, sắc mặt cũng đại biến, hắn cũng không biết xảy ra chuyện gì.

- Phụ hoàng, người để cho hắn đi thôi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói với Mộ Dung Trường Bình.

- Đáng chết, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Mộ Dung Trường Bình cơ hồ nghĩ mình đang nằm mơ, ở nơi này hết thảy rốt cuộc là làm sao vậy.

- Là ai ở Mộ Dung hoàng thất ta kiêu ngạo như thế.

Ở giữa không trung có thanh âm trầm thấp vang lên, lập tức có năm bóng người như tia chớp xuất hiện ở giữa không trung.

- Mộ Dung Trường Bình gặp qua năm vị lão tổ.

Nhìn thấy giữa không trung đột nhiên xuất hiện năm đạo thân ảnh, Mộ Dung Trường Bình sắc mặt nhất thời đại biến.

Nhạc Thành cũng hơi đánh giá năm người này, năm người này đều có bộ dáng lão giả, cảm giác hơi thở trên người của năm người này sắc mặt Nhạc Thành hơi đổi, năm người này dĩ nhiên là hai người ba sao đấu tông, một người bốn sao đấu tông, một người năm sao đấu tông, một người lục tinh đấu tông.

- Đây là con bài chưa lật của Mộ Dung hoàng thất sao.

Nhạc Thành thâm nghĩ, đặc biệt năm người này còn có một lục tinh đấu tông, thực lực cường hãn như thế sợ là hai đại học viện cũng không ai chống lại được, khó trách Hàn Giang Đào viện trưởng vẫn nhắc nhở chính mình ở Khoa Ốc đế quốc hoàng thất cũng không phải đơn giản như vậy.

- Hiện tại người còn muốn chạy cũng không còn kịp rồi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu bất đắc dĩ nhìn Nhạc Thành, năm người này nàng quá quen thuộc, nhưng năm người này đều là lão tổ của Mộ Dung gia tộc, thực lực đều là đấu tông, dĩ nhiên nếu kinh động đến bọn họ vậy Nhạc Thành muốn chạy cũng không thể được rồi.

- Hiểu Hiểu xin chào năm vị lão tổ.

Mộ Dung Hiểu Hiểu thi lễ năm vị lão giả, nàng có thực lực hôm nay, cũng là bởi vì năm vị lão tổ thường xuyên chỉ bảo.

- Hiểu Hiểu, nơi này rốt cuộc có chuyện gì xảy ra.

Vị lục tinh đầu tông Mộ Dung hoàng thất lão nhân nhìn chăm chú mấy cái thi thể, sắc mặt hơi hơi trầm xuống hỏi.

- Điều này...

Mộ Dung Hiểu Hiểu kỳ thật cũng không biết rốt cuộc chuyện gì xảy ra, nhất thời cũng không biết nên trả lời như thế nào.

- Là Mộ Dung hoàng thất các người khinh người quá đáng, ngậm máu phun người còn muốn loạn thêm tội danh, bây giờ còn muốn bắt ta, ta đến chính là tìm đến một cái công đạo.

Nhạc Thành nhìn chăm chú năm đầu tông trước mắt, hắn cũng không để ý, chỉ là năm đầu tông mà thôi.

- Là người đánh chết Mộ Dung hoàng thất cấm vệ quân cùng đại nội thị vệ sao?

Vị lục tinh đầu tông nhìn Nhạc Thành, trên nét mặt bắt đầu tràn ngập một mảnh lãnh ý.

- Không sai, đây chính là một cái giáo huấn nho nhỏ mà thôi, không cho ta một cái công đạo, ngay cả nỗi tận gốc Khoa Ốc đế quốc ta cũng làm.

Cảm giác lãnh ý trên người lão giả, Nhạc Thành cũng không sợ, một cái lục tinh đầu tông, chính mình không thể chống lại được.

- Hảo cuồng tiểu tử, hôm nay mặc kệ là nguyên nhân gì, người đều bị giáo huấn.

Lục tinh đầu tông hung hăng quát.

- Người không nên cùng lão tổ nói chuyện như vậy.

Mộ Dung Hiểu Hiểu bất đắc dĩ nói với Nhạc Thành, hiện tại một tia hy vọng đều không có, nàng tuy rằng thấy thực lực của Nhạc Thành rất mạnh, nhưng hông thể đối địch được với năm lão tổ tông.

- Hiểu Hiểu, ta không để cho người khó xử, người trước tiên lui ra đằng sau đi.

Nhạc Thành nói.

- Thế nhưng ta lựa chọn người, liền cùng người một chỗ đi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói, lập tức chậm rãi nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, nàng cũng không biết chính mình vì sao thích một nam tử như vậy, chính là một lần kia mà thôi, mà trong lòng nhớ mãi không quên.

- Hiểu Hiểu.

Nhạc Thành có chút cảm động, hắn không nghĩ tới Mộ Dung Hiểu Hiểu ở dưới tình huống này cùng chính mình đứng chung một chỗ, lập tức hắn đem Mộ Dung Hiểu Hiểu kéo vào trong lòng, cảm thụ được sự ấm áp.

Nữ nhân trước mặt này, Nhạc Thành muốn cấp cho nàng có cảm giác an toàn, cấp cho nàng ấm áp. Nhưng nhìn hiện tại, tuyệt mỹ nữ tử trước mắt này là người của gia tộc hoàng thất cũng không có chút do dự lựa chọn đứng ở trước mặt chính mình, hắn cảm động vô cùng.

- Tránh khỏi công chúa.

Một tiếng hét phản nộ truyền đến, Tuyết Lâm đế quốc Bối Tư đại hoàng tử rốt cục nhịn không được, thân ảnh lập tức như điện, một chưởng trong tay phách về phía Nhạc Thành, chung quanh không gian đều là một trận sóng gợn chấn động, đầu tông siêu cấp cường giả công kích, tuyệt đối không phải đầu hoàng có thể bằng được.

- Muốn chết.

Thân hình Yêu Cơ Mạn Diêu nhất thời ở giữa không trung xẹt qua, theo một tiếng quát lạnh, công kích cường hãn trong tay nghênh đón ra.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

231. Chương 202 : Tìm Tử

“Oành” một tiếng thật lớn âm thanh nổ lên trên nóc hoàng cung, lập tức một mảnh gợn sóng lực lượng thật lớn cuồng bạo đánh tan, cung điện trong khoảnh khắc biến thành tro tàn.

Thân hình Yêu Cơ lập tức đứng ở trước mặt Nhạc Thành, mà thân hình Bối Tư cũng bị đẩy lui hơn mười thước.

- Người trước đứng ở nơi này không nên cử động, ta sẽ xử lý tốt hết thấy.

Nhạc Thành nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu, lúc này Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng không tự chủ được gật gật đầu, lập tức lẳng lặng đứng ở bên cạnh Thượng Quan Uyển nhi quan sát.

- Yêu Cơ, người lui ra.

Thân ảnh Nhạc Thành nhảy ra, sau đó đứng đối diện với Bối Tư không xa.

- Người chính là Tuyết Lâm đế quốc đại hoàng tử Bối Tư sao, ta không đến tìm người, chính người lại muốn tới tìm ta.

Nhạc Thành nhìn Bối Tư lạnh nhạt nói.

- Công chúa là hôn thê của ta, ta sẽ không bỏ qua người.

Vừa mới bị một chương của Yêu Cơ đẩy lui, Bối Tư đang nghi hoặc, lập tức nhìn thấy Nhạc Thành, có lẽ là ghen tuông cuộn cuộn làm cho hắn hung hăng trừng mắt, quanh thân một mảnh đầu khí lại cuộn cuộn đứng lên.

Nhìn thấy Bối Tư muốn động thủ, năm vị lão tổ Mộ Dung hoàng thất cũng không có ngăn lại, vừa lúc, bọn họ cũng muốn nhìn xem Nhạc Thành thực lực như thế nào.

- Ta đây trước hết giết người đi, các người không phải muốn đuổi tà ma sao, ta đây sẽ không khách khí.

Nhạc Thành thần sắc biến đổi, sự tình giống như đã không nhỏ, thì hắn rõ ràng làm lớn một chút.

- Người là quỷ quái.

Nghe được lời Nhạc Thành nói, đầu khí quanh thân Bối Tư dần ngưng tụ lên.

- Không sai, trước bắt đầu từ người, Tuyết Lâm đế quốc ta cũng sẽ đi.

Nhạc Thành nói, chân khí toàn thân cũng bắt đầu vận chuyển, một mảnh thanh mang bắt đầu ngưng tụ, một cỗ hơi thở cường hãn cũng tràn ngập không trung.

- Hừ, ta muốn xem người có năng lực này hay không.

Về mặt Bối Tư đỡ lên, hai tay ngưng tụ đầu khí biến thành quyền hung hăng đánh tới, một quyền thật lớn làm cho không gian sóng gợn kịch liệt chấn động, hơi thở cường hãn làm cho đám quý tộc cùng vương công đại thần nhất thời cảm thấy vô cùng áp lực, ngay cả một ít đầu hoàng cường giả đều phải nhanh chóng lui ra phía sau.

- Vậy thử xem xem đi.

Nhạc Thành lập tức ngưng tụ hỏa cầu trước người, hai tay xuất ra một đạo đường cong quỷ dị, lập tức hỏa cầu thật lớn cấp tốc nghênh đón công kích của Bối Tư, không gian chung quanh đều tràn ngập một mảnh hơi thở nóng cháy.

- Người này như thế nào cường đại như thế, bốn năm thời gian, thực lực của hắn tiến bộ cũng quá nhanh đi.

Cảm giác được lực công kích của Nhạc Thành, trong lòng Mộ Dung Hiểu Hiểu âm thầm nói, mới vừa rồi Nhạc Thành cùng với Bối Tư đánh nhau, nàng còn có chút lo lắng. Bối Tư đã là nhị tinh đấu tông cường giả Nhạc Thành rất khó chống lại, nhưng lúc này nàng có cảm giác thực lực của Nhạc Thành không dưới Bối Tư.

Thượng Quan Uyển Nhi vẫn có cảm giác gặp qua Nhạc Thành ở đâu rồi, lúc này nàng thấy lực công kích của Nhạc Thành mạnh mẽ, không khỏi kinh ngạc không thôi.

“Oành” một tiếng nổ, hai cổ lực lượng hoàn toàn va chạm vào nhau, một mảnh lực lượng thật lớn vang lên, lập tức hỏa cầu của Nhạc Thành cũng hơi có chút ảm đạm xuống.

Bối Tư ngưng tụ đấu khí ngăn cản cầu, khói nhẹ bốc lên, lực lượng đấu khí của Bối Tư bắt đầu không ngừng bị hỏa cầu đốt cháy, nhất thời liền nhỏ đi rất nhiều.

“Bang bang” một tiếng, lập tức Bối Tư ngưng tụ quyền mũi nhọn thật lớn bị Nhạc Thành đốt cháy nổ mạnh văng ra, lực lượng gợn sóng cường hãn cũng tràn ngập giữa không trung.

“Xích” một tiếng, Nhạc Thành cùng Bối Tư đồng lui ra phía sau mấy chục thước, chiêu của hai người vừa rồi cơ hồ là ngang nhau. Nhạc Thành đã sớm đoán ra kết quả này, chính mình thực lực bình thường cũng chỉ có thể chống lại nhị tinh đấu tông mà thôi.

Sắc mặt Bối Tư hơi hơi trầm xuống, thật không ngờ tự thực lực của đối phương lại có thể cùng mình chống lại, lập tức, vẻ mặt của hắn biến đổi, trong tay có một thanh trường kiếm màu xanh, cùng đấu khí cường hãn ngưng tụ lên thân kiếm, trường kiếm bắt đầu rung lên hưởng ứng.

- Tiếp ta một kiếm.

Bối Tư quát xong, lập tức ngưng tụ một mảnh kiếm quang nồng đậm, thân ảnh ở giữa không trung xẹt qua như một cái tia chớp, kiếm quang trong tay ngưng tụ công kích về phía Nhạc Thành.

- Hừ, muốn chết.

Nhạc Thành lạnh lùng quát, hắn nhìn thấy Bối Tư đối vớ chính mình nổi lên sát ý, Nhạc Thành tự nhiên cũng không khách khí.

Chân khí trong cơ thể cấp tốc vận chuyển bày ra một đạo hộ thân cương khí, đồng thời trong tay Nhạc Thành dấy một đạo bạch quang giống như lưu tinh xẹt qua, lập tức hướng về phía Bối Tư, tốc độ so với Bối Tư còn muốn nhanh hơn không ít.

- Đáng chết, đây là cái gì.

Sắc mặt Bối Tư hơi hơi biến đổi, hắn chính là mơ hồ có thể nhìn thấy công kích của chính mình, không thể không lập tức công kích.

“Xích” một tiếng lực lượng dao động vang lên, kiếm quang của Bối Tư hoàn toàn bị công kích đối phương bao vây ở bên trong, thời điểm hắn đang âm thầm cao hứng, bỗng dưng có bốn phiến bạch quang đồng thời phiếm ra, giống như tia chớp bình thường, tốc độ nhanh như điện xẹt.

- Không tốt.

Bối Tư thầm nghĩ không tốt, biến cố này vượt qua dự kiến của hắn, công kích quỷ dị như thế làm hắn không kịp trở tay.

Âm dương kiếm trong tay Nhạc Thành biến đổi, một âm dương kiếm bắt đầu hướng bốn phương công kích đến.

- Đại hoàng tử cần thận.

Đi theo bên người Bối Tư chính là một tên có thực lực bốn sao đấu tông, sau khi thấy thế, thân ảnh nhất thời dựng lên.

“Rồng” đây là bản thể của Khiếu Thiên hồ, nhìn thấy tử điện mãng xà cùng thông thiên thủ, Yêu Cơ đều xuất thủ, lúc này cũng nhẫn nại không được, thân hình trong nháy mắt biến hóa thành một tòa nhỏ, này cũng là Khiếu Thiên hồ thực tế bản thể nhỏ hơn, tình hình Khiếu Thiên hồ và Nhạc Thành đều là biến hóa thành hai thước cao, bốn thước dài. Mà hiện tại Khiếu Thiên hồ cao mười thước cao, dài quá hai mươi thước, hơn nữa đôi cánh, thoát nhìn càng thêm khổng lồ.

“Xích” một tiếng, thân hình Khiếu Thiên hồ khổng lồ, nhưng là có hai cánh rực rỡ, tốc độ nhanh dị thường, nháy mắt ngăn cản bốn sao đầu tông, thất thải hai cánh hơi hơi rung lên, một mảnh năng lượng khủng bố thật lớn hướng về phía bốn sao đầu tông đánh tới. Ngay lập tức Khiếu Thiên hồ ở giữa không trung đánh ra một cước tốc độ nhanh như tia chớp.

Nhìn công kích cùng thực lực của Khiếu Thiên hồ, năm lão tổ Mộ Dung hoàng thất trong lòng không khỏi có chút giật mình, tựa hồ đây là thất giai ma thú.

Bị Khiếu Thiên hồ đón đỡ bốn sao đầu tông, trong nháy mắt dẫu tay của Nhạc Thành biến đổi, âm dương kiếm tốc độ lại bạo tăng vài phần, lập tức bắt đầu từ phía sau lưng, trước ngực, hạ bộ, đỉnh đầu công kích đến.

“Xích” một tiếng, tốc độ thật sự là quá nhanh, Bối Tư dùng hết toàn lực chặn trước ngực mà thôi, rồi sau đó thanh âm dương kiếm cũng hung hăng đâm xuống, lập tức máu tươi từ giữa không trung phun ra, Tuyết Lâm đế quốc đại hoàng tử lúc này bị ngã xuống.

- Thu

Nhạc Thành ra dẫu tay vừa thu lại, nhất thời thanh âm bốn phía hợp bốn làm một, lập tức hóa thành một đạo bạch quang tiến nhập vào mi tâm của Nhạc Thành.

“Oanh” một tiếng nổ, một cước của Khiếu Thiên hồ đón nhận bốn sao đầu tông, lập tức Khiếu Thiên hồ không khỏi hơi bị đẩy lui ra sau, mà tên bốn sao đầu tông thân hình ở gần trăm mét mới đứng vững thân hình, xem ra, hẳn ở Khiếu Thiên hồ trước mặt đã rơi vào hạ phong rồi.

- Đại hoàng tử.

Nhìn Bối Tư té ngã trên mặt đất, người của Tuyết Lâm đế quốc không khỏi rất nhanh vây quanh, bọn họ lúc này đã phát hiện đại hoàng tử hơi thở đã tuyệt.

Một màn này nói thì dài, kỳ thật chỉ trong nháy mắt mà thôi, mọi người không thể ngờ được, đầu tông siêu cấp cường giả chỉ trong hai chiêu đã bị đánh chết, đúng là vượt quá dự kiến của mọi người.

Thượng Quan Uyển nhi cùng Mộ Dung Hiểu Hiểu sắc mặt cũng không ngừng biến hóa, ngay từ đầu hai người đều có cảm giác kinh ngạc và nghi hoặc, cuối cùng lại biến thành rung động.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhớ rõ, Nhạc Thành bốn năm trước mới gặp phải tam giai ma thú đều chỉ có thể chạy trốn, mà hiện tại cũng là có hai chiêu đánh chết nhị tinh đầu tông. Thực lực này hẳn tăng cũng quá nhanh, chính mình nghĩ hẳn năm năm thời gian đột phá đến đầu hoàng đã là không có khả năng rồi, không nghĩ tới người này thực lực còn lớn hơn mình dự đoán, bốn năm thời gian tốc độ tăng trưởng quả thực phi thường.

Thượng Quan Uyển nhi cũng có vẻ mặt nghi hoặc, nàng đối với công kích thủ đoạn Nhạc Thành chưa từng nhìn thấy qua, hơn nữa Nhạc Thành tựa hồ tuổi không lớn. Người tuổi trẻ như thế đã có thực lực đầu tông cường giả, chỉ sợ cả Khoa Ốc đế quốc tìm không thấy một người. Vậy hắc bào thanh niên rốt cuộc là loại người nào, mà có ma thú đáng sợ như vậy, với thực lực như vậy có thể chống lại bốn sao đầu tông, quả thực quả là đáng sợ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—0000—

232. Chương 203 : Ta Sẽ Không Khách Khí

Năm lão tổ tông Mộ Dung hoàng thất nhìn nhau, bọn họ nhìn thấy thực lực của Nhạc Thành làm cho bọn họ cảm thấy ngoài ý muốn, hai chiêu đánh chết nhị tinh đấu tông. Thực lực như thế, cho dù chính bọn họ muốn bắt cũng phải mất không ít công phu, không biết hoàng thất như thế nào trên chọc đến người như thế.

- Các người đã giết chết đại hoàng tử, các người thật to gan.

Tên bốn sao đấu tông hung hăng nhìn Nhạc Thành nói, trong ánh mắt tràn đầy lãnh ý.

- Là do các người muốn tìm chết, trách không được ta.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói, lập tức xoay người nhìn Khiếu Thiên hổ cùng Yêu Cơ nói:

- Khiếu Thiên hổ, Yêu cơ, các người đem tên bốn sao đấu tông này đánh chết cho ta, nếu ai dám tiến lên hỗ trợ, đều giết không tha.

Tuyệt lâm đế quốc bốn sao đấu tông, Nhạc Thành tự nhiên không muốn buông tha, nếu lần này buông tha hắn, nói không chừng lần sau hắn mang theo người gây bất lợi cho mình, đánh chết hắn coi như làm suy yếu thực lực của Tuyệt Lâm đế quốc, chính mình nói không chừng sớm hay muộn cũng sẽ động thủ Tuyệt Lâm đế quốc.

- Vâng lệnh chủ nhân.

Thân hình Yêu cơ nhanh chóng nhảy đến trước mặt Khiếu Thiên hổ, lập tức cùng Khiếu Thiên hổ một tả một hữu ngăn cản tên bốn sao đấu tông kia.

- Hừ, hảo cường tiểu tử, người coi Mộ Dung hoàng thất không có người sao.

Mộ Dung ngũ tổ rốt cục cũng nhịn không được, lúc vừa thấy Nhạc Thành đánh chết Tuyệt Lâm đế quốc đại hoàng tử, việc này đối với hai đại đế quốc mà nói quả thật không tốt. Tuyệt Lâm đế quốc nhất định đem trách nhiệm đổ lên đầu Khoa Ốc đế quốc, không chừng hai đại đế quốc sẽ khai chiến, lúc này lưu lại tên bốn sao đấu tông trở về nói rõ ràng, có lẽ có thể giải thích được.

- Là như thế nào, ta muốn đánh chết người của Tuyệt Lâm đế quốc, các vị cũng muốn ngăn cản sao.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, chậm rãi nhìn ngũ tổ Mộ Dung nói.

- Hừ, hôm nay mặc kệ như thế nào, đều không thể để cho người rời đi.

Mộ Dung ngũ tổ đã quyết định, hôm nay nhất định phải lưu lại Nhạc Thành, nếu không tương lai Khoa Ốc đế quốc nhất định gặp phải tai họa.

- Các người thật sự quyết định sẽ đối phó ta sao.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn chăm chú vào Mộ Dung ngũ tổ, trong ánh mắt tràn đầy lãnh ý. Ngũ tổ Mộ Dung bị Nhạc Thành nhìn chăm chăm vào người, nhịn không được thân hình run run, cổ lãnh ý này giống như đến từ linh hồn, không giống bình thường.

- Ngũ tổ, ta cầu các người không nên gây khó xử hắn, xem như coi trong mặt mũi ta đi, các người bắt tay giảng hòa có được không.

Mộ Dung Hiểu Hiểu lập tức đi tới bên cạnh Nhạc Thành và Mộ Dung ngũ tổ, nàng không hy vọng gia tộc cùng Nhạc Thành cuối cùng chân chính nháo đến tình trạng không thể挽回 được.

- Hiểu hiểu, chúng nhìn người lớn lên, nhưng người lần này làm cho chúng ta thất vọng rồi, từ hôm nay trở đi, người đã bị trục xuất khỏi Mộ Dung gia tộc.

Mộ Dung ngũ tổ đầu lĩnh, lục tinh đấu tông hung hăng nhìn Mộ Dung Hiểu Hiểu quát.

- Ngũ tổ, ta...

Mộ Dung Hiểu Hiểu thật không ngờ chính mình lại bị ngũ tổ đuổi ra khỏi Mộ Dung gia tộc, trong lòng nhất thời cả kinh. Nhưng lúc này nàng bị Nhạc Thành kéo lui về phía sau mấy chục thước nói:

- Hiểu Hiểu, người cũng thấy đấy, là bọn hán chứ không phải ta, hy vọng người về sau đừng trách ta.
- Vị tiểu thư này, phiền toái người giúp ta trông chừng Hiểu Hiểu.

Nhạc Thành nắm tay Mộ Dung Hiểu Hiểu đến bên cạnh Thượng Quan Uyển Nhi, lập tức đi tới trước người Mộ Dung ngũ tổ, Nhạc Thành không muốn Mộ Dung Hiểu hiểu đến gần quá, kế tiếp hán muốn chuẩn bị đại khai sát giới.

Đối phó với loại đui mù này Nhạc Thành biết biện pháp tốt nhất là phải để trong lòng bọn chúng hoàn toàn sợ hãi mới được. Nếu không, bọn họ đến chết cũng vẫn quẩn lầy, cho nên hán muốn cho đám người này có cảm giác nhớ mãi không quên, chỉ cần làm cho bọn chúng cảm thấy sợ hãi, trái lại bọn chúng lại cầu chính mình.

Nhạc Thành muốn nể mặt Mộ Dung Hiểu Hiểu, để cho Mộ Dung hoàng thất giao ra Đoạn quý phi, sau đó thả Lệnh Hồ Vô Dịch là tốt rồi. Nhưng hiện tại, Nhạc Thành không thể không dùng tới thủ đoạn cuối cùng, chính là giết chết năm tên đầu tông này, hơn nữa cả tên bốn tinh đầu tông của Tuyết Lâm để quốc tông cộng là sáu tên đầu tông.

Chính mình cùng Khiếu Thiên hổ có thể chống lại năm tên bốn sao đầu tông, hơn nữa chính mình còn kim tiên con rồi, sẽ đối phó sáu tên đầu tông cũng không khó, mặt khác, mọi người đồng thời có thể dùng ẩn thân phù.

- Ta cho các người một cơ hội, có muốn hay không sẽ đối phó với ta.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn chăm chú vào Mộ Dung ngũ tổ.

- Hảo, kiêu ngạo tiểu tử, người chẳng lẽ cho ngũ tổ ta còn có thể sợ người sao.

Mộ Dung ngũ tổ bốn sao đầu tông lạnh lùng nói.

- Tốt lắm, ta sẽ không khách khí nữa.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn chăm chú vào Mộ Dung ngũ tổ nói.

- Phía dưới tất cả mọi người có nghe rõ không, ta không muốn cùng hoàng thất đứng chung một chỗ lên tự động đi, còn ai nếu muốn cùng hoàng thất cùng nhau thì đứng bất động, cũng đừng trách ta giết không tha.

Nhạc Thành thanh âm lạnh lùng nói.

- “Hán muốn làm cái gì.

Thượng Quan Uyển Nhi lẩm bẩm nói, nàng cảm giác được lời của Nhạc Thành nói ngập trời sát khí, Thượng Quan Uyển Nhi trong lòng đều ngẩn người ra.

- Hán muốn làm cái gì, chẳng lẽ hán ngay cả ngũ tổ cũng không e ngại sao.

Mộ Dung Hiểu Hiểu thầm nhủ, lời Nhạc Thành nói làm cho nàng không tự chủ được run lên, nàng cảm thấy lạnh cả người, lúc này ở trên người Nhạc Thành, nàng tựa hồ có cảm giác sợ hãi.

Dưới cùng hoàng thất đứng chung một chỗ, không ít người do dự một chút, nhưng cũng không có người nào tách ra, dù sao tiền đặt cược này quá lớn, lúc này nếu ly khai hoàng thất, như vậy về sau nếu hoàng thất thắng lợi thì gia tộc tiền đồ đều bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Dù sao Mộ Dung hoàng thất còn có năm vị lão tổ thực lực cường hãn tồn tại, cũng không có ai dám lấy tiền đồ gia tộc chính mình làm tiền đặt cược.

- Hảo, tốt lắm.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn chăm chú vào tất cả, trong mắt hán sát khí càng thêm nồng đậm hơn, lập tức kêu Khiếu Thiên hổ nói:

- Khiếu Thiên, thu hồi bản thể.

“Rống” một tiếng, Khiếu Thiên hổ rít gào lên, nhất thời thu hồi bản thể hóa thành hình người, lập tức đi tới bên người Nhạc Thành. Lúc này, Yêu cơ, Thông Thiên thử, Tử Điện măng toàn bộ đi tới bên người Nhạc Thành, bọn họ đã muốn chuẩn bị giết người.

Trong tay Nhạc Thành đánh ra một cái thủ ấn, lập tức năm cái ấn thân phù liền xuất hiện ở trong tay, lập tức bùa hộ mệnh được Nhạc Thành quý dị dấu ở trong tay lóe ra hào quang. Nhạc Thành đem bốn cái ấn thân phù giao cho Khiếu Thiên hổ, Tử điện măng, Thông thiên thử cùng Yêu cơ mỗi người một cái.

Thông thiên thử cùng Khiếu Thiên hổ, tử điện măng, Yêu cơ cũng không phải lần đầu tiên sử dụng ấn thân phù, nhất thời đã biết ý tứ của Nhạc Thành.

Mà ngay lập tức, Nhạc Thành dùng thần thức truyền âm cho Khiếu Thiên hổ cùng Tử điện măng:

- Từ giờ trở đi, những người không đứng ở bên trái đều là tàn sát cho ta, từ giờ trở đi, Mộ Dung hoàng thất sẽ vì quyết định ngu xuẩn mà phải trả giá cho ngày hôm nay.

- Giết không tha.

Nhạc Thành như ma thần gầm lên vang vọng không ngừng, mà ngay tại lúc mọi người còn đang trợn mắt há hốc mồm, thân ảnh Nhạc Thành đã biến mất ở giữa không trung, lúc này bốn người giống nhau, giống như quỷ mị biến mất không thấy đâu nữa.

- Sao lại thế này, bọn họ như thế nào không thấy đâu nữa.

Tất cả mọi người đều vô cùng kinh ngạc đứng lên, điều này quả thực chính là chuyện tình bất khả tư nghị.

- A.

Lúc này tất cả mọi người vẫn còn đang kinh, hoàng thất đại nội thị vệ ở giữa không trung và hơn một ngàn vương công đại thần cùng các đại gia tộc đồng loạt vang lên tiếng kêu rên, có một ít người trực tiếp bị lực lượng thật lớn chụp thành thiet nát.

- A, làm sao vậy, cứu mạng.

Nhất thời tất cả mọi người đều bối rối, lúc này mọi người căn bản không biết phát sinh sự tình gì.

- Đại nội thị vệ hộ giá, mau hộ giá.

Trước mắt một mảng bối rối, Mộ Dung Trường Bình cũng vô cùng kinh ngạc cùng sợ hãi, không ngừng kêu đại nội thị vệ đến bên người hộ giá, một màn này quả thực chính là quỷ dị đến cực điểm, Mộ Dung Trường Bình đã sợ hãi thật sâu rồi.

Tiếng “Xích” không ngừng vang lên, ở giữa không trung không ngừng có người ngã xuống, thi thể giống như là trời mưa rơi lả tả xuống đất.

- Đáng chết, đây là chuyện gì.

Ở giữa không trung, Mộ Dung ngũ tổ nhìn nhau, căn bản năm người không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ là thấy không ngừng có người bị đánh chết giống như kiến hôi. Một lúc sau, trên mặt gia tăng gần trăm cổ thi thể rồi.

Những thi thể này là đại nội thị vệ, có vương công đại thần, có quý tộc, còn có thành viên hoàng thất, tóm lại, chỉ cần là cùng hoàng thất đứng chung một chỗ, sẽ không lưu tình đánh chết. Có rất nhiều chú quý tộc cùng vương công đại thần cũng có tu vi đấu hoàng, nhưng cho dù là đấu hoàng cường giả thậm chí chết còn không biết chính mình chết như thế nào, một đám rơi xuống đất làm cho những người còn lại cảm thấy sợ hãi cực độ.

Ấn thân phù, trừ phi là cùng cấp hoặc là thực lực tu vi trên người sử dụng, mới có thể cảm giác được tồn tại. Mà những người bị đám người Nhạc Thành đánh chết mạnh nhất cũng chỉ có thực lực đấu hoàng mà thôi, dưới tình huống bình thường sẽ không phải là đối thủ, huống chi là bị đánh lén, càng không cần phải nói nữa.

Thông thiên thử cùng Yêu cơ tốc độ nhanh nhất, hai người này vốn có thiên phú về tốc độ, hai người mỗi lần xuất thủ đều có một người ngã xuống. Mà Khiếu Thiên hổ dùng phá chương đan đột phá biến dị, bản

thể tốc độ tuy rằng là so với Thông thiên thử, Yêu cơ không bằng nhưng cũng chẳng kém hơn bao nhiêu, nhưng do cơ thể ngăn trở cho nên tốc độ kém hơn.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

233. Chương 204 : Vô Tận Sát Lục .

- Đáng chết, bọn họ tựa hồ là đang sử dụng phương pháp đặc thù gì đó mà mình nhìn không thấy, bọn họ vẫn đứng ngay tại giữa sân.

Lục tinh đấu tông Mộ Dung lão tổ nói, nhìn ra giữa sân không ngừng có người ở ngã xuống, trong hoàng thất không ngừng có người bị đánh chết, trong lòng hắn nhất thời đau lòng vô cùng đứng lên.

Khoa Ốc đế quốc chưa từng có người dám đến hoàng cung nháo sự giương oai, cho dù là ở đế đô đều là không dám, mà nay ở trước mặt bọn họ lại có nhiều người bị đánh chết như vậy, đó là điều sỉ nhục đối với Khoa Ốc đế quốc.

- Để ta ngăn đón bọn chúng, mau.

Lục tinh đấu tông Mộ Dung lão tổ cảm ứng được giữa sân mỗi lần đối phương xuất thủ đều khiến cho lực lượng dao động, chính vì thế biết được phương vị của đối phương.

“Xuy” một tiếng vang lên, thân hình của Mộ Dung ngũ tổ cùng với tứ tinh đấu tông Tuyết Lâm đế quốc cùng nhau đánh về phía giữa sân, lần này bốn sao đấu tông Tuyết Lâm đế quốc biết, nếu chính mình muốn báo thù cho đại hoàng tử, nhất định phải cùng Mộ Dung ngũ tổ liên thủ mới được, nếu không chính mình cũng không có cơ hội gì.

- Khiếu Thiên, Tử long, Yêu cơ, Thông thiên, các người đã bị bọn họ phát hiện phương vị rồi.

Nhìn Mộ Dung ngũ tổ cùng Tuyết Lâm đế quốc bốn sao đấu tông đang ở giữa không trung đánh tới, trong ánh mắt Nhạc Thành hàn ý chợt lóe, lập tức toàn thân toàn bộ thu liễm lại.

“Xích” một tiếng, Khiếu Thiên hồ cùng Tử điện mãng, Thông thiên thử, Cửu vĩ linh hồ đã sớm nhìn thấy Mộ Dung ngũ tổ đánh tới, thân ảnh như điện nhanh chóng dời đi, hiện tại bọn họ cũng vài người đối diện chống lại, còn chưa có thể trước tiên chống lại được.

- Đáng chết, như thế nào lại không thấy bọn chúng đâu.

Mộ Dung ngũ tổ sắc mặt hơi đổi, bọn họ rõ ràng cảm giác được hơi thở mới vừa rồi, cũng chỉ trong nháy mắt đã không thấy tăm hơi đâu nữa, không khỏi đau đầu đứng lên, nhìn đám thi thể, Mộ Dung ngũ tổ cảm thấy trong lòng nhỏ máu.

“Xích” một tiếng, xa xa một loại năng lượng dao động, đám vương công đại thần trong nháy mắt bị đánh chết, chờ Mộ Dung ngũ tổ cảm thấy địa điểm, mấy dấu vết hơi thở lại biến mất.

Mộ Dung ngũ tổ cùng Tuyết Lâm đế quốc bốn sao đấu tông có thể cảm giác được rõ ràng giữa sân có hơi thở đám người Nhạc Thành, nhưng không thể xác định được vị trí mọi người, chỉ có thể trở mắt nhìn người bị đánh chết ở trước mắt chính mình mà thôi.

- Chết tiệt.

Nhìn tình huống trong sân, năm vị lão tổ cũng thúc thủ vô sách, một đám sắc mặt nhất thời trở nên khó coi.

“Xích” một tiếng, một mảnh bạch sắc quang mang cấp tốc xẹt qua ngay tại nơi này, mi tâm Nhạc Thành bạch quang mạnh mẽ chợt lóe, âm dương kiếm giống như tia chớp hướng về phía Tuyết Lâm đế quốc bốn sao đấu tông chém tới.

Lúc này khoảng cách hai người cách xa chục thước, nhưng đối với âm dương kiếm mà nói quả thực chỉ là trong nháy mắt mà thôi, Tuyết lâm đế quốc bốn sao đầu tông cảm giác được lực lượng dao động thật lớn thì âm dương kiếm cách hấn khoảng cách không đến mười thước rồi.

“Xuy” một tiếng, Tuyết lâm đế quốc bốn sao đầu tông cấp tốc bạo lui, lập tức một mảnh đầu khí cuồng bạo di động, hấn lúc này muốn đối phương không có thời gian phản kích, chỉ có cố gắng phòng ngự mà thôi.

“Sưu” một tiếng, trong tay Nhạc Thành có đầu âm dương kiếm, lúc này tên bốn sao đầu tông đang dùng đầu khí phòng, nhưng Nhạc Thành nhanh chóng chia ra làm bốn, tiếp tục hướng về phía đầu khí phòng ngự của bốn sao đầu tông bao vây lại.

Tất cả phát sinh, chỉ trong nháy mắt mà thôi, nhanh đến nỗi Mộ Dung ngũ tổ phát hiện thì âm dương kiếm đã phân thành bốn đạo lưu quang hướng về phía kia bốn sao đầu tông công kích.

“Xuy xuy” Một mảnh lực lượng cuồng bạo gợn sóng kích tán ra, lập tức âm dương kiếm gặp phải cường hấn đầu khí phòng ngự không thể nhúc nhích nửa phần. Nhưng là lập tức, người trước không chế âm dương kiếm cũng là hung hăng đánh thẳng vào đầu khí phòng ngự.

“Xuy xuy” Tuyết lâm đế quốc bốn sao đầu tông sắc mặt nhất thời đại biến, hai tay của hấn lúc này miễn cưỡng ngừng tụ một mảnh đầu khí ngăn trở âm dương kiếm, đồng thời thân hình lại cấp tốc bạo lui về phía sau, bởi vì cuối cùng bản thân mình có thể bị đánh úp lại.

“Oành” một tiếng, lực lượng dao động qua đi, còn tên Tuyết lâm đế quốc bốn sao đầu tông dám gắt gao ngăn trở hai thanh trường kiếm của mình, chính mình cuối cùng bị kiếm đâm tới trước ngực, tốc độ cực nhanh, đã không đủ tránh thoát.

“Xuy” một tiếng, thân hình tên Tuyết lâm đế quốc bốn sao đầu tông lúc này đã rơi vào đường cùng, mạnh mẽ ngã đầu ra sau, âm dương kiếm tuy rằng không xuyên qua hấn ngực, nhưng cũng đã đâm trúng bờ vai của hấn xuất hiện một lỗ máu, ngay lập tức máu phun ào ào ra.

- Thử.

Nhạc Thành quát lên, trong tay thủ ấn biến đổi, thân ảnh như tia chớp lao sang bên trái, hơi thở toàn thân vội vàng thu liễm. Lúc này Mộ Dung ngũ tổ đánh tới, hấn đã kịp không chế âm dương kiếm cho nên đã không bại lộ vị trí của mình.

- Đáng chết, sao lại không thấy chúng đâu cả.

Mộ Dung ngũ tổ thật vất vả mới xác định được vị trí của đám người Nhạc Thành, nhưng khi tới lại không thấy đâu nữa.

- A.

Cũng đồng thời, mọi người nghe được tên Tuyết lâm đế quốc bốn sao đầu tông giống như tiếng heo bị trọc tiết tru lên, lúc này trên vai của hấn xuất hiện một lỗ máu không ngừng chảy ra máu tươi, đau đớn sắc mặt tái nhợt đi. Tuy rằng để lại được tính mệnh, nhưng sức chiến đấu đã giảm đi rất nhiều rồi.

- A.

Tên Tuyết lâm đế quốc bốn sao đầu tông kêu lên một tiếng thảm thiết, lập tức toàn thân miễn cưỡng ngừng tụ một mảnh đầu khí phong ấn tại trên vai mới ngừng được máu tươi phun ra, sắc mặt của hấn đã sớm trắng bệch, lúc này hấn đã bị trọng thương rồi.

“Xích” một tiếng, trên sân lại có người bị đánh chết, hiện tại mọi người sợ hãi đến cùng cực, có phải người kế tiếp có thể hay không đến phiên chính mình, bọn họ trong lòng cũng đã rõ ràng. Chính mình không có phản kháng, thì cũng bị đánh lên trọng thương, kết cục như vậy bọn họ đều có thể nghĩ.

Lúc này đã có không ít người bắt đầu chậm rãi đi về phía bên trái đi đến, hiện tại, những cảnh sợ hãi trước mặt, bọn họ cũng không thể cố kỵ nữa, cái gì tiền đồ cùng gia tộc, có lẽ sau ngày hôm nay, Mộ Dung hoàng thất còn tồn tại không đều là một vấn đề.

Mộ Dung ngũ tổ trong đầu như nhỏ máu, năm lão trở mắt nhìn hoàng thất tộc nhân bị đánh chết ngay tại trước mặt mình, bọn họ tâm tình không nói cũng có thể nghĩ được.

- Không cần giết nữa, dừng tay, dừng tay.

Mộ Dung Hiểu Hiểu rất cuộc nhẹn không được, lập tức cấp tốc vọt tới phía dưới đám người Mộ Dung hoàng thất, nhìn đám Mộ Dung gia tộc bị đánh chết, những người này tuy rằng cùng với nàng cũng không có nhiều quan hệ, nhưng dù sao cũng đều là tộc nhân của nàng, nàng là sao có thể trơ mắt nhìn xem sao.

Trong lúc Mộ Dung Hiểu Hiểu nhảy xuống dưới, sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, nhìn một đám thi thể đã chết khoảng ba trăm người rồi, những người này đều là vương công đại thần, quý tộc, hoặc người của hoàng thất.

- Thôi cũng đủ rồi, năm lão gia này cũng nên đau lòng đi.

Nhạc Thành thì thào nói, lập tức dùng thần thức truyền âm cho Khiếu Thiên hổ, Tử điện mãng, Thông thiên thử, Yêu cơ bốn hiện thân.

Tên Tuyết Lâm để quốc bốn sao đầu tông đã bị chính mình đánh cho bị thương, phỏng chừng thực lực hiện tại nhiều nhất cũng chỉ có thể phát huy một tinh đầu tông mà thôi. Mà năm Mộ Dung lão tổ còn lại, chính mình cùng Khiếu Thiên hổ, Tử điện mãng, Thông thiên thử, Cửu vĩ linh hồ cũng có thể chống lại được.

Tuy rằng bên trong Mộ Dung lão tổ còn có một người có thực lực lục tinh đầu tông, nhưng Nhạc Thành cũng không sợ, bởi vì trên người hắn còn có một con rồi nữa.

- Các ngươi nên vì chính mình mà quyết định hối hận đi.

Lộ ra thân ảnh, Nhạc Thành nhìn Mộ Dung ngũ tổ nói. Mà Khiếu Thiên hổ, cùng Tử điện mãng, Thông thiên thử, Yêu cơ cũng đều lộ ra thân ảnh đứng ở bên cạnh Nhạc Thành.

- Ngươi...

Nhìn Nhạc Thành trước mắt, Mộ Dung ngũ tổ sắc mặt khó coi đến cực điểm:

- Chúng ta cùng Mộ Dung gia không có thâm cừu đại hận gì, ngươi sao lại yếu như vậy.

- Ta vừa mới đã muốn thử qua, Mộ Dung hoàng thất khinh người quá đáng, Nhạc Thành lạnh lùng nói:

- Kế tiếp các ngươi, nếu không có phân lượng, hôm nay, Mộ Dung hoàng thất liền toàn bộ giết sạch, làm cho trên đời này không còn có Mộ Dung hoàng thất nữa.

- Hừ, ta hôm nay cùng ngươi liều mạng.

Mộ Dung ngũ tổ giận đến mức cơ hồ toàn thân run run lên, bọn họ dù sao cũng đã sống hơn một trăm hai trăm tuổi rồi, từ trước tới nay ở Khoa Ốc đế quốc tối cường tồn tại. Nhưng ngày hôm nay, bọn họ lần đầu tiên bị người khi nhục đến như vậy.

- Phải không, ta đây sẽ không khách khí.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói, đôi mắt lại tỏa ra một tia sát ý, nếu ấy lão giả này không biết hối cải, cứ ỷ vào năm đầu tông, vậy, tiếp theo đánh chết vài tên đầu tông cũng là tốt lắm.

- Khiếu Thiên. Tử long, Yêu cơ, Thông thiên, giết cho ta.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói, lập tức dấy tay dựng lên, bên trong trữ vật giới chỉ có kim tiên con rối xuất hiện ở không trung, trải qua lần trước ở đấu khí học viện, đan lôi hấp thu lục giai ma thú tiến hóa khiến cho Địa kiếp hấp thu, con rối hiện tại toàn thân đều xuất hiện tràn ngập ánh sáng yêu dị.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—0000—

234. Chương 205 : Kịch Chiến Đấu Tông .

- Đây là con rối thuật.

Nhìn đến nhạc thành gọi ra ngũ cụ con rối, tuy có mọi người là kinh ngạc không thôi, Mộ Dung ngũ tổ cũng là trong lòng ngăn ra.

“Rống” “Ngao”... Cùng lúc đó, một màn xuất hiện càng làm cho mọi người thêm khiếp sợ, Khiếu Thiên hổ lại hóa thân bản thể mà ngay cả Thông thiên thử, tử điện mãng, yêu cơ đều biến hóa thành ma thú, làm cho mọi người rung động vô cùng.

“Ngao” Tử điện mãng ở giữa không trung rít gào lên một tiếng, thân hình thật lớn xoay quanh ở giữa không trung, thân hình của nó dài đến vài trăm thước trông giống như một tòa núi nhỏ.

Mà Yêu cơ ở giữa không trung, tỏa ra hơi thở vô cùng cường hãn, Cửu điều cự vĩ giống như khổng tước hai cánh bao phủ một nửa bầu trời. Thông thiên thử thân hình hơi nhỏ một ít, nhưng cũng không có ai đi hoài nghi thực lực của nó.

- Bốn con thất giai ma thú sao?

Mộ Dung ngũ tổ ngăn ra, lúc này sự việc xảy ra đã nằm ngoài ý muốn của bọn họ, mấy con ma thú này kì quỉ. Tuy rằng bọn họ cũng không nhận ra, cũng không có nghe nói qua mấy loại ma thú này, nhưng bọn họ đều rõ ràng, bốn đầu thất giai ma thú đại biểu cho cái gì.

Nhìn ở giữa không trung xuất hiện bản thể của bốn đầu ma thú thật lớn, làm cho mọi người kinh ngạc đến hô hấp dồn dập, nhất thời không ít vương công đại thần đều đi tới bên trái bảo trì khoảng cách với Mộ Dung hoàng thất. Hiện tại, tựa hồ Mộ Dung hoàng thất đã đứng ở thế hạ phong.

Mộ Dung Trường Bình sắc mặt đại biến, hắn đã hoàn toàn hối hận rồi, vì cái gì chính mình muốn đi bắt Lệnh Hồ Vô Dịch, nếu không chuyện này sẽ không phát sinh.

- Dĩ nhiên là bốn đầu thất giai ma thú, hắc bào thanh niên này rốt cuộc là loại người nào a.

Thượng Quan Uyển Nhi lẩm bẩm trong lòng nói, cho tới bây giờ nàng vẫn không nghĩ ra mình đã nhìn thấy người này ở nơi nào.

- Vậy giết đi.

Nhạc Thành quát lên, lập tức đánh ra một cái thủ ấn, âm dương kiếm lại nổi lên trước người, tâm niệm vừa động gian lộ ra hào quang màu xanh yêu dị, kim tiên con rối cũng nhanh chóng ngăn ở trước người chính mình.

“Rống” một tiếng, Khiếu Thiên hổ rít gào lên, nó nhanh chóng đánh về phía bốn sao đấu tông, toàn thân nhất thời tràn ngập một mảnh hào quang chói mắt màu vàng, hai cánh vẫy lên giống như lốc xoáy tạo thành dòng khí lốc xoáy thật lớn.

“Ngao”, Tử điện mãng cũng rít gào một tiếng, hỏa điện mũi nhọn trong miệng lập tức hung hăng bổ về phía năm sao đấu hoàng.

Yêu cơ cùng Thông thiên thử sau khi được Nhạc Thành dùng thần thức ra mệnh lệnh, Yêu cơ đã muốn là đánh về phía Mộ Dung lão tổ ba sao đấu tông, mà Thông thiên thử đánh đến tên Tuyết Lâm để quốc bốn sao đấu tông. Lúc này còn Nhạc Thành mang theo ngũ cụ kim tiên con rối ngăn cản Ngũ tổ lực tinh đấu tông.

- Oành, Oành...

Trận kinh thiên đại chiến đã muốn bắt đầu, một cỗ lực lượng thật lớn va chạm vào nhau, mọi người phía dưới cung điện bị lan đến cơ bản đều biến thành tro tàn.

“Xích”, Tử điện mãng đánh ra tia chớp đánh xuống, bị ngũ tổ năm sao đấu tông dùng đấu khí ngăn cản, lập tức tia chớp đó liền chấn tan đi, vừa vụn vỡ vào một tòa cung điện phía dưới, nhất thời lửa cháy lan tràn.

- Chết đi.

Thân ảnh Thông thiên thử giống như tia chớp hiện lên, lập tức chân trước của nó đánh ra một mảnh quang mang cường hãn hung hăng bổ về phía tên Tuyết Lâm để quốc bốn sao đầu tông.

“Oành” một tiếng, tên Tuyết Lâm để quốc bốn sao đầu tông cũng toàn lực ngăn cản, nhưng hắn bị một chiêu này đánh bay đi ra ngoài mấy chục thước, nếu hắn không có bị thương từ trước, đối mặt với Thông thiên thử mấy trăm hiệp cũng không có vấn đề gì, nhưng hiện tại hắn chỉ có thể sử dụng lực nhất tinh đầu tông, so với Thông thiên thử mà nói, kém cách xa vạn dặm.

- Lực tinh đầu tông sao, tới phiên ngươi rồi.

Nhạc Thành mỉm cười, lập tức thủ ấn đánh ra, âm dương kiếm nhanh như thiểm điện công kích tới, tâm niệm vừa động, ngũ cụ kim tiên con rối cũng phân biệt tạo thành ngũ giác tinh hình vị trí hung hăng bạo quyền mũi nhọn đánh tới.

Mộ Dung ngũ tổ lực tinh đầu tông sắc mặt có chút khó coi, thân hình đồng thời bạo lui, đầu khí toàn thân chung quanh điên cuồng run run, lập tức đầu khí chưởng mũi nhọn trong tay quỷ dị ở giữa không trung biến thành một cái bàn tay đem âm dương kiếm của Nhạc Thành chộp vào.

Nhưng đồng thời ngũ tổ lực tinh đầu tông lại ngưng tụ đầu khí chưởng mũi nhọn cường hãn hung hăng hướng về phía tam cụ kim tiên con rối, tay phải xoay ngược lại, thân thể trong nháy mắt quay về, hai nắm đấm hung hăng nghênh hướng về phía hai cái kim tiên con rối.

- Lực tinh đầu tông thực lực quả nhiên là cường hãn vô cùng.

Nhạc Thành cảm thấy chính âm dương kiếm của mình hoàn toàn bị chưởng mũi nhọn đối phương bao vây, không thể nhúc nhích. Lúc này sắc mặt của hắn hơi đổi, lập tức vận dụng vô thượng chân hỏa quét về phía chưởng mũi nhọn thật lớn kia.

“Oành”, năm đạo tiếng nổ thật lớn vang lên, Mộ Dung ngũ tổ lực tinh đầu tông đồng thời chống lại một kích của ngũ cụ kim tiên con rối, không khỏi chấn động lên. Ngũ cụ con rối thực là nằm ngoài ý muốn của hắn, hắn cảm giác được lực công kích của ngũ cụ con rối tuuwowng đương với năm sao đầu tông, thực lực cường hãn như thế, có con rối như thế này người thanh niên rốt cuộc là loại người nào vậy.

Ngũ cụ kim tiên con rối cũng đồng thời bị đánh bay ra hơn mười mấy thước, nó ngay lập tức đứng lên hung hăng công kích về phía ngũ tổ lực tinh đầu tông.

Nếu vừa rồi ngũ cụ kim tiên con rối mà bình thường, thì đã bị thương không nhẹ rồi, nhưng đây là con rối, nó có thể nói hoàn toàn là vật chết, cho nên nó sẽ không bị thương, sẽ không đau đớn, sẽ không sợ chết, mỗi một lần đánh lực công kích đều giống nhau, sẽ không giống người bình thường đầu khí tiêu hao mà không thể tiếp tục công kích, cho nên công kích của nó có thể nói là liên tục, nếu muốn làm cho con rối này đình chỉ, trừ phi là hoàn toàn phá hủy.

Nhưng thân thể của nó cũng không phải là muốn mà có thể phá hủy được, đặc biệt là Nhạc Thành luyện chế ngũ cụ kim tiên con rối này, lập tức tiến hóa thực lực của chúng. Lần cho thân thể đồng dạng tiến hóa, càng ngày càng thêm cứng rắn, hiện tại cho dù là thất tinh đầu tông cường giả toàn lực đánh ra một kích, cũng không nhất định phá hủy được kim tiên con rối này.

Nhìn thấy kim tiên con rối bị đánh bay, Nhạc Thành cũng có chút cảm thán, lực tinh đầu tông thực lực thật đúng là cường hãn, đồng thời chống lại ngũ cụ kim tiên con rối còn chiếm được thượng phong. Nhạc Thành lúc này tâm niệm vừa động, khống chế ngũ cụ kim tiên con rối toàn lực đánh về phía lực tinh đầu tông.

“Xích” một tiếng vang lên, lúc này trong tay Nhạc Thành vô thượng chân hỏa cũng đánh về phía lực tinh đầu tông, lập tức một tiếng tứ tứ vang lên. Vô thượng chân hỏa của Nhạc Thành nhằm vào chưởng mũi nhọn bắt đầu hóa thành một mảnh sương khói phiêu tán đi mất.

- Đáng chết, đây là lạo lửa gì.

Ngũ tổ lực tinh đầu tông vội vàng rút chưởng mũi nhọn về, đối với hỏa diễm của Nhạc Thành không khỏi có chút kiêng kỵ, hỏa diễm này tựa hồ so với lửa của một ít luyện được sư phát ra đan hỏa còn cường hãn hơn nhiều.

Thừa dịp cơ hội này, Nhạc Thành cũng lập tức rút âm dương kiếm về, âm dương kiếm ở giữa không trung quay tròn vừa chuyển, lập tức chia ra làm bốn cấp tốc mang theo một mảnh kiếm quang thật lớn hung hăng bổ về phía lục tinh đầu tông, đồng thời ngũ cụ kim tiên con rối cũng điên cuồng công kích tới.

Nhất thời, kia lục tinh đầu tông chân tay loạn lên, một người đồng thời bị bốn thanh quỷ dị kiếm của đối phương đánh tới, đồng thời phải ứng phó ngũ cụ con rối cường hãn, hần nhất thời đau đầu, đường đường lục tinh đầu tông cường giả lại bị chèn ép tới mức này.

“Oành” một tiếng thật lớn vang lên, Thông thiên thử sau ba chiêu đã đánh chết Tuyệt Lâm đế quốc bốn sao đầu tông. Tuyệt Lâm đế quốc lần này tổng cộng có hai đầu tông cường giả đi vào Khoa Ốc đế quốc, không ngờ lúc này toàn bộ ngã xuống.

Sau khi đánh chết Tuyệt Lâm đế quốc bốn sao đầu tông, Thông thiên thử cấp tốc cùng Tử điện mãng đánh về phía ngũ tổ năm sao đầu tông. Lúc này nó được Nhạc Thành phân phó trước đó, Tử điện mãng một mình đối phó năm sao đầu tông, tựa hồ là cố gắng hết sức.

Mà lúc này, Mộ Dung ngũ tổ tuyệt đối ở thế hạ phong, Yêu cơ đối phó hai tên ba sao đầu tông chiếm cứ thượng phong tuyệt đối, mà Khiếu Thiên hổ đối mặt với bốn sao đầu tông cũng hơi chiếm thượng phong, về phần Tử điện mãng vốn đối mặt một cái với năm sao đầu tông thì hơi bị rơi vào thế hạ phong, nhưng sau khi được Thông thiên thử hỗ trợ, tình huống lập tức xảy ra thay đổi, hai đầu thất giai ma thú đối phó với năm sao đầu tông, cũng là quá dư dả.

Về phần Nhạc Thành cùng nhạc ngũ cụ kim tiên con rối đối mặt với lục tinh đầu tông cường giả, về thực lực mà nói cũng không sai biệt lắm, dù sao lục tinh đầu tông cũng rất là cường đại.

Nhưng bởi vì Nhạc Thành có âm dương kiếm quỷ dị, hơn nữa ngũ cụ kim tiên con rối cũng không sợ bị thương, không sợ đau, lực phòng ngự lại là vô cùng biến thái, cho nên làm cho ngũ tổ lục tinh đầu tông nhất thời ở thế hạ phong, hơn nữa còn luống cuống tay chân, chỉ có thể chống đỡ mà thôi.

Cung điện chung quang lúc này đều bị hủy thành tro tàn, cả hoàng cung cũng bị hủy một nửa, lúc này Mộ Dung Trường Bình đau lòng không thôi, không khỏi nhìn về phía Đoạn quý phi, hết thấy việc này tựa hồ là do Đoạn quý phi chọc đến.

- Hần rốt cuộc như thế nào cường đại như thế, ngay cả ngũ tổ đều có thể chống lại.

Nhìn Nhạc Thành ở giữa không trung, Mộ Dung Hiểu Hiểu trong lòng lẩm bầm nói.

- Thật là mạnh, bốn đầu thất giai ma thú, ngũ cụ con rối đủ để chống lại năm vị đầu tông, hơn nữa thân mình hần cũng quá cường đại, thể lực như thế, hần rốt là người nào, chẳng lẽ là thần bí thể lực sao.

Thượng Quan Uyển Nhi trong lòng lẩm bầm nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oOoO—

235. Chương 206 : Có Chuyện Chúng Ta Hảo Đàm .

“Oành” một tiếng nổ, một bóng người trắng tấp đánh bay ra mấy chục thước, lập tức phun ra một ngụm máu tươi, tên ba sao đầu tông kia bị Yêu cơ công kích bắn ra.

Thực lực của Yêu cơ tương đương với bốn sao đầu tông, hai tên ba sao đầu tông tự nhiên không thể chống lại được, một tên trong ba sao Mộ Dung ngũ tổ bị đánh bay, làm cho bốn người còn lại đều biến sắc, mà bọn họ hiện tại đang rơi vào nguy hiểm.

- Rầm.

Tên Ngũ tổ ba sao đầu tông kia sau khi rơi xuống mặt đất, lại phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt vô cùng tái nhợt, vai trái bị thương một lỗ máu thật lớn, đúng là bị Cửu vĩ linh hồ công kích.

“Oành” một tiếng, Mộ Dung ngũ tổ năm sao đầu tông đánh thẳng vào Thông thiên thử, mà cái đuôi của Thông thiên thử cũng hung hăng đâm vào vai phải tên năm sao đầu tông, một nguồn năng lượng lượng gọn sóng ở giữa không trung kích tán ra, thân hình của Thông thiên thử nhất thời đã bị đánh bay ra mấy chục thước, lập tức nó học ra một ngụm máu tươi, nhưng cũng không có bị trọng thương.

Thông thiên thử tiến hóa thiên phú, Cửu vĩ linh hồ tiến hóa là cái đuôi, Tử điện mãng là hỏa diễm, Khiếu Thiên hổ là hai cánh bảy màu, Thông thiên thử tựa hồ thời tăng cường thiên phú là bản thể lực phòng ngự, nó phòng ngự tăng nhiều, cho nên mới dám lấy cứng đối cứng với tên năm sao đầu tông, công kích của năm sao đầu tông làm cho nó bị một vết thương nhẹ, loại phòng ngự này quả thực khủng bố.

Còn Mộ Dung ngũ tổ năm sao đầu tông bị một đuôi của Thông thiên thử đâm vào vai phải, kết cục là vai phải đâm ướm máu tươi, đầu khí phòng ngự vòng của hắn căn bản không ngăn được công kích của Thông thiên thử, sắc mặt cũng trở lên trắng bệch.

Mộ Dung ngũ tổ trung năm sao đầu tông máu tươi không ngừng chảy ra, lúc này Tử điện mãng không ngừng công kích, thân hình của nó ở giữa không trung giống như là thần long bá vĩ, hung hăng hướng về phía Mộ Dung ngũ tổ năm sao đầu tông, lập tức xuất ra một tia chớp đánh xuống.

“Đùng” một tiếng nổ, Mộ Dung ngũ tổ năm sao đầu tông vừa mới bị một kích đánh văng ra thì bị chiếc đuôi của Tử điện mãng quất tới, mang theo tia chớp hỏa diễm bổ vào trên người năm sao đầu tông này.

Quanh người Mộ Dung ngũ tổ năm sao đầu tông bố trí một cái đầu khí phòng ngự vòng thật lớn, Tử điện mãng phun ra tia chớp bị đầu khí phòng ngự vòng không ngừng chớp hào quang, càng thêm quỷ dị, Tử điện mãng phun ra tia chớp biến dị hỏa diễm không ngừng công kích đầu khí phòng ngự vòng làm cho màu sắc của nó càng lúc càng nhạt dần đi.

“Đùng” một tiếng nổ lớn vang lên, chỉ thấy phòng ngự vòng của Mộ Dung ngũ tổ năm sao đầu tông đã bị Tử điện mãng đánh tan, lập tức một tia chớp liền bổ vào trên người năm sao đầu tông, nhất thời khiến cho sắc mặt hắn trắng bệch, lập tức phun ra một ngụm máu tươi thật lớn.

“Rống” một tiếng, Khiếu Thiên hổ rít gào lên, thân hình thật lớn của nó tốc độ vô cùng quỷ mị, bỗng nhiên Khiếu Thiên hổ xuất hiện ở trước mặt Mộ Dung ngũ tổ bốn sao đầu tông, chân trước của nó hung hăng đạp xuống, mang theo lực lượng vô cùng cường hãn.

“Oành” một tiếng, Mộ Dung ngũ tổ bốn sao đầu tông đã ở thế hạ phong, Lúc này lão cứng rắn chống lại Khiếu Thiên hổ một kích đang muốn chuẩn bị thoái lui cũng không kịp rồi. Thất thủ hai cánh trên người Khiếu Thiên hổ xẹt qua, chặn ngang ngăn cản đường rút lui của tên bốn sao đầu tông này.

- Đáng chết, không xong rồi.

Bốn sao đầu tông sắc mặt đại biến, thân hình cấp tốc bạo lui, nhưng vẫn chậm hơn một bước, chỉ thấy chân trái đã là bị Khiếu Thiên hổ dễ dàng cắt đứt, lập tức mang theo một mảnh máu tươi rơi xuống.

“Oành”, Ngũ cụ kim tiên con rối của Nhạc Thành khổng lồ chế không ngừng oanh kích hướng về phía lục tinh đầu tông, ngũ cụ kim tiên con rối không ngừng thay nhau công kích làm cho tên lục tinh đầu tông đã sớm ăn không tiêu rồi, sắc mặt cũng tái nhợt vô cùng.

- Đi.

Tay Nhạc Thành đánh ra một cái thủ ấn, âm dương kiếm lại hóa thành bốn đạo lưu quang hướng tới bốn phương hung hăng công kích đến.

- Chết tiệt.

Ngũ tổ lục tinh đầu tông không thể không xuất thủ đến ứng phó với âm dương kiếm của Nhạc Thành, lúc này thể công của âm dương kiếm hư vô mờ mịt nhưng tốc độ lại mau chóng vô cùng, càng thêm quỷ dị. Ngũ tổ lục tinh đầu tông lúc này kiêng kỵ bốn thanh âm dương kiếm quỷ dị này vô cùng.

“Oành” vì không để cho Nhạc Thành thừa nước đục thả câu, lục tinh đầu tông này không thể không đem một bộ phận đầu khí bố trí ở quanh thân một cái phòng ngự đầu khí vòng, lão lúc này vừa muốn ứng phó công kích không ngừng của ngũ cụ kim tiên con rối, mà còn phải đề phòng Nhạc Thành công kích.

Trận kịch chiến giữa không trung, các loại lực lượng cùng xuất hiện va chạm vào nhau, tạo thành hào quang tràn ngập ở khắp phía chân trời, toàn bộ người của Đế đô có thể nhìn thấy trong hoàng cung kịch chiến. Tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm nhìn chăm chú vào trên không, những người ở xa hơn một chút cũng chỉ có thể nhìn về phía hoàng cung xuất hiện các màu lóng lánh hào quang mà thôi, hơn nữa giữa không trung không ngừng vang lên những tiếng nổ kinh thiên, người bình thường còn tưởng đây là thiên địa dị tượng.

“Xích” Yêu Cửu vĩ linh hồ đánh ra cái đuôi tràn đầy quang mang, lập tức bao vây về phía ba sao đầu tông còn lại.

Dùng hết toàn lực, Mộ Dung ngũ tổ ba sao đầu tông cũng chỉ có thể chống lại Cửu vĩ linh hồ mà thôi, cuối cùng cũng bị đánh văng phun ra máu tươi, ba sao đầu tông này sắc mặt trắng bệch, thương thế so còn nặng hơn.

- Tới phiên ngươi.

Nhạc Thành sắc mặt hơi trầm trầm, Hạo Thiên tháp cũng đã mở ra, nhưng lúc này Nhạc thành cũng chưa có sử dụng Hạo Thiên tháp.

Tay đánh ra một cái thủ ấn quỷ dị, lập tức âm dương kiếm tràn ngập kiếm quang chói mắt công kích tới, Nhạc Thành cũng dựa thế, thân hình hơi lui về phía sau, ở mi tâm thanh sắc quang mang chợt lóe lên, một tòa cung điện tháp màu đồng cổ tràn ngập một mảnh thanh sắc quang mang xoay tròn dựng lên.

- Đi.

Nhạc Thành vừa quát, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, Hạo Thiên tháp hóa thành một tòa cung điện thật lớn hung hăng đập thẳng về phía lục tinh đầu tông.

Mộ Dung ngũ tổ lục tinh đầu tông đang cố hết sức chống lại bốn thanh âm dương kiếm cùng ngũ cụ con rối, bỗng dưng nhìn thấy một tòa cung điện đại tháp thật lớn ở trên không trung đang hướng về phía mình chụp xuống. Lão nhất thời sắc mặt đại biến cùng kinh ngạc vô cùng, lập tức trong lòng kinh hãi, cố gắng toàn thân ngưng tụ một mảnh đầu khí thật lớn hung hăng công kích về phía đại tháp quỷ dị, lực lượng này hẳn biết tuyệt đối không đơn giản.

- Chẳng lẽ là hắn, hình như là ba năm trước đây ở Thanh Dương môn, hình như hắn tên là Nhạc Thành.

Thượng Quan Uyển Nhi nhìn thấy Nhạc Thành sử dụng Hạo Thiên tháp, cho nên nàng đã nhớ lúc trước ở Thanh Dương môn, tuy rằng nàng không có tận mắt chứng kiến Nhạc Thành bỏ chạy, nhưng nàng cảm ứng được Nhạc Thành lúc đó sử dụng một loại tháp hình vật thể công kích.

- Sẽ không như vậy đi, là một người sao.

Thượng Quan Uyển Nhi hơi nghi hoặc đứng lên, tựa hồ điều này không có khả năng.

Phía dưới mọi người nhìn thấy cung điện thật lớn hình dạng đại tháp hiện ra giữa không trung, đều có vẻ mặt nghi hoặc vô cùng, hôm nay bọn họ đã gặp qua nhiều lắm bất khả tư nghị rồi, nhiều đến nỗi bọn họ đều muốn chết lặng đi, ở trong lòng bọn họ lúc này không giống như bình thường nữa rồi.

“Oành oành” toàn lực công kích của Mộ Dung ngũ tổ lục tinh đầu tông hướng về phía Hạo Thiên tháp thật lớn, một mảnh kinh thiên động địa nổ ra giống như trời quang sét đánh, mà Hạo Thiên tháp thật lớn chính là hơi nhoáng lên một cái mà thôi, Nhạc Thành sắc mặt hơi phiếm tái nhợt, đánh ra một cái thủ ấn, Hạo Thiên tháp thật lớn đè ép xuống dưới.

Mà ngay tại đây, ngũ cụ kim tiên con rối đã muốn mượn cơ hội, sau đó ba cụ kim tiên con rối hung hăng công kích trên người lục tinh đầu tông.

“Oanh” một tiếng nổ mạnh vang lên, ngũ tổ lục tinh đầu tông phun ra một ngụm máu tươi, tam cụ kim tiên con rối công kích tương đương với ba năm sao đầu tông cường giả toàn lực công kích, thực lực của hắn cho dù có cường hãn, cũng không thể chịu nổi.

“Xích” Hạo Thiên tháp lúc này muốn áp đảo đỉnh đầu lục tinh đầu tông, tên ngũ tổ lục tinh đầu tông nhìn thấy bốn người bên hắn đã bị thương, sắc mặt không khỏi khó coi vài phần, hắn đã hiểu được đại thế đã

mất, có đánh tiếp thì Mộ Dung hoàng thất thật sự bị diệt.

- Vị tiểu huynh đệ, xin dừng tay, có chuyện chúng ta hảo hảo nói chuyện.

Mộ Dung ngũ tổ lục tinh đấu tông bất đắc dĩ la lớn, vì bảo toàn Mộ Dung hoàng thất, hẳn không thể không nhượng bộ.

- Thật không, ta đã muốn là cho ngươi cơ hội, là các ngươi không có quý trọng, hôm nay ta trực tiếp diệt Mộ Dung hoàng thất.

Thanh âm Nhạc Thành ở giữa không trung vang lên, hiện tại biết cầu xin tha thứ, quả thực là muộn rồi.

- Đi.

Nhạc Thành không để ý đến lời của tên lục tinh đấu tông nói, người như thế chính là như vậy, đánh không lại mới biết hối hận cầu xin tha thứ, trên thế giới làm gì có chuyện tốt như vậy.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

236. Chương 207 : Ngưng Chiến .

Hạo Thiên tháp thật lớn hung hăng đè xuống, đồng thời, một mảnh hỏa diễm theo Hạo Thiên tháp nổ bắn ra, một mảnh hỏa diễm thật lớn giống như thiên hỏa thẳng tắp thổi thẳng đến lục tinh đấu tông.

Hỏa diễm nóng cháy tràn ngập ở trên không trung, cũng làm cho phía dưới toàn thân nóng lên, đấu khí trong cơ thể cùng ma pháp lực đều yếu đi, ngay cả giữa không trung Thượng Quan Uyển Nhi cũng cảm thấy toàn thân vô cùng áp lực, đấu khí trong cơ thể tựa hồ nhất thời dồn dập bất an.

- Đáng chết.

Ngũ tổ lục tinh đấu tông có cảm giác được một cỗ hỏa diễm ngập trời mang đến hơi thở khủng bố, hẳn cố gắng hết sức đánh ra một kích nghênh tiếp hỏa diễm.

- Tư tư.

Một mảnh hỏa diễm đốt cháy bùng bùng vang lên, Mộ Dung ngũ tổ lục tinh đấu tông ngưng tụ đấu khí phòng ngự sau khi va chạm với Hạo Thiên tháp hỏa diễm trực tiếp chậm rãi bị đốt thành tro tàn, căn bản không thể chống lại Hạo Thiên tháp hỏa diễm được.

- Hiểu hiểu, người nói mau a, Mộ Dung hoàng thất chúng ta nguyện ý nói chuyện.

Ngũ tổ lục tinh đấu tông hết sức ứng phó công kích của Nhạc Thành, đồng thời xoay người nhìn Mộ Dung Hiểu Hiểu, thời điểm này, hẳn cũng hy vọng Mộ Dung Hiểu Hiểu có thể làm cho Nhạc Thành đình chỉ công kích.

Mộ Dung Hiểu Hiểu vẫn còn rung động, cho tới nay nàng đều cho rằng ngũ tổ gia tộc của chính mình là tối cường tồn tại, không nghĩ tới hôm nay cũng có bộ dáng như thế, nghe được ngũ tổ hô lên, nàng nhất thời phục hồi tinh thần lại.

- Nhạc Thành, người dừng tay cho ta, xem như nể mặt mũi của ta, người dừng tay được không.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn Nhạc Thành đang ở giữa không trung lớn tiếng hô.

- Nhạc Thành, hẳn thật sự kêu là Nhạc Thành sao, sẽ không phải như vậy đi.

Thượng Quan Uyển Nhi nghi hoặc thì thầm.

- Không được, ta đã muốn cho bọn họ cơ hội, là do bọn hắn, vậy đừng trách ta.

Nhạc Thành lớn tiếng trả lời, Lúc này Nhạc Thành đã muốn đỏ mắt, chính mình hoàn toàn chiếm thượng phong, như thế nào để dằn buông tay.

Trong tay thủ ấn biến đổi, ngũ cụ kim tiên con rối cùng âm dương kiếm công kích lên, đồng thời cùng khổng chế kim tiên con rối, âm dương kiếm, Hạo Thiên tháp, sắc mặt Nhạc Thành càng ngày càng tái nhợt, không chế như vậy đã làm tiêu hao linh hồn lực cùng chân khí của hắn.

“Oành” một tiếng, Mộ Dung ngũ tổ lục tinh đấu tông làm sao còn có thể ứng phó nhiều công kích như vậy. Một mình ứng phó với Hạo Thiên tháp cũng đã đủ rồi, lúc này hai cụ kim tiên con rối lại còn đánh ra bốn quyền nện vào trên người hắn.

Tiếp theo một ngụm máu tươi thật lớn phun ra, thân hình lục tinh đấu tông cường giả này nhoáng lên một cái, hắn lúc này dốc toàn lực chống lại Hạo Thiên tháp, đấu khí vòng nháy mắt nhạt đi. Đúng lúc này, Hạo Thiên tháp hỏa diễm phun ra hoàn toàn phá tan phòng ngự, hung hăng đè ép xuống dưới. Hạo Thiên tháp thật lớn ở trên không áp chế, toàn bộ giữa không trung đều đột ngột tối sầm lại, giống như bị mây đen đột nhiên che đầy ánh sáng mặt trời vậy.

- Đáng chết.

Mộ Dung ngũ tổ lục tinh đấu tông sắc mặt trắng bệch, hần cơ hồ mất đi lực chống cự.

- Nhạc Thành dừng tay mau, ta cầu ngươi đấy.

Một bóng hình xinh đẹp màu trắng nhanh chóng ở giữa không trung xẹt qua, lập tức ngăn cản Hạo Thiên tháp.

- Hiểu hiểu, đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, không thể không lập tức thu hồi Hạo Thiên tháp, nếu chậm nửa phần, Mộ Dung Hiểu Hiểu liền bị hỏa diễm đốt cháy, thực lực đấu hoàng không thể cùng Hạo Thiên tháp hỏa diễm chống lại được.

- Ngươi còn không chịu dừng tay sao, ta cầu ngươi đấy.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn thấy Nhạc Thành thu hồi công kích, sau đó lại vọt tới bên người Nhạc Thành, trong ánh mắt mang theo một tia khẩn cầu.

- Vị tiểu huynh đệ này, chúng ta có chuyện, Mộ Dung hoàng thất chúng ta sẽ cho ngươi một cái công đạo.

Ngũ tổ lục tinh đấu tông rất cục nói.

Nhìn ánh mắt Mộ Dung Hiểu Hiểu khẩn cầu, Nhạc Thành trong lòng quyết định buông tay, nói:

- Khiếu Thiên hồ, Tử điện mãng, các người đều dừng tay đi.

Lập tức Khiếu Thiên hồ cùng Tử điện mãng, Thông thiên thử, Cửu vĩ linh hồ biến trở về hình người, sau đó đi tới phía sau Nhạc Thành.

- Hảo, ta xem ở mặt mũi Hiểu Hiểu, chuyện này liền quên đi như vậy, bất quá, hiện tại lập tức đưa dương Lệnh Hồ Vô Địch đi ra.

Nhạc Thành nói.

- Mau đưa người tới, mau, đi mời Lệnh Hồ công tước ra đây.

Nghe thấy lời của Nhạc Thành nói, Mộ Dung Trường Bình lập tức quát người bên cạnh, nhìn hoàng cung bị hủy thành tro tàn, tâm hắn đang hối hận muốn chết.

- Vị tiểu huynh đệ này, chúng ta đi vào bên trong nói đi.

Nhìn dưới mặt đất đầy đất thi thể cùng một mảnh hỗn độn, Ngũ tổ lục tinh đấu tông bất đắc nói với Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, rốt cuộc là có chuyện xảy ra, cùng lão tổ nói chuyện được không, ta cầu ngươi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu khẩn cầu Nhạc Thành, nàng còn nhớ rõ bốn năm trước, chính mình ở trước mặt Nhạc Thành cao cao tại thượng, nhưng hiện tại, trải qua bốn năm, hắc bào nam tử này quả thật ngay cả chính

mình đều phải ngưỡng mộ, ngay cả hoàng thất ngũ tổ đều ở trước mặt hần cúi đầu, dưới tình huống như vậy, nàng không biết chính mình nên cao hứng hay bất đắc dĩ.

Bốn năm trước, nàng nói Nhạc Thành năm năm sau thực lực đấu hoàng mới đến tìm nàng, chính là bởi vì mình do ngũ tổ bồi dưỡng, thực lực của chính mình hi vọng ba mươi tuổi đột phá đến đấu tông cường giả, đến lúc đó Mộ Dung hoàng thất sẽ có sáu đấu tông, thực lực sẽ tăng nhiều.

Cho nên nếu muốn xứng đáng là người của mình, hần cũng phải là một cường giả, thậm chí là thiên tài cường giả mới được. Nếu không toàn bộ hoàng thất cùng ngũ tổ đều sẽ không đồng ý, lần này Tuyết Lâm đế quốc Bối Tư đại hoàng tử hôn sự, nàng tuy rằng không muốn, nhưng ngũ tổ đều đồng ý, cho nên nàng mới không có cách nào.

Mà hiện tại Nhạc Thành đạt tới yêu cầu của chính mình thậm chí là vượt qua yêu cầu, nhưng cũng bởi vì Nhạc Thành, toàn bộ hoàng thất đều đã trải qua một hồi hạo kiếp, bốn năm trước nàng quyết định không giết Nhạc Thành chính là một lòng theo người hắc bào thanh niên này. Một bên là gia tộc hoàng thất, một bên là nam nhân chính mình lựa chọn, nàng hỗn loạn ở trong đó, không thể nghĩ ngờ nàng mới là người thống khổ nhất.

Nàng tuy rằng là có thực lực mười tinh đấu hoàng, nhưng nàng chính là một nữ nhân mà thôi.

- Được rồi, ta cùng các người nói chuyện.

Nhạc Thành nói, dù sao cũng không sợ bọn họ đùa giỡn cái gì.

Mà Khiếu Thiên hổ, Tử điện mãng, Yêu cơ, Thông thiên thủ biến trở về hình người, lúc này quả thực quang minh chính đại, nhưng không có bất luận kẻ nào tỏ vẻ bất mãn, bọn họ cũng không dám tỏ vẻ bất mãn. Nhưng có một số người tham lam nhìn chăm chú vào trử vật nhẫn trên tay bốn đấu ma thú.

Một lát sau, xa xa là một tòa cung điện, trước đại điện, Nhạc Thành đứng đầu, Khiếu Thiên hổ, Tử điện mãng, Thông thiên thủ, Yêu cơ đứng ở phía sau, Mộ Dung Hiểu Hiểu ngồi ở bên người Nhạc Thành.

Mà năm người Mộ Dung ngũ tổ ngồi ở bên phải thượng thủ vị, Mộ Dung Trường Bình ngồi ở bên cạnh bồi tọa, Đoạn quý phi vẻ mặt sợ hãi đứng ở bên cạnh Mộ Dung Trường Bình, cả người đều bắt đầu run run đứng lên, sắc mặt cũng trắng bệch.

Ngồi ở dưới là các quý tộc cùng vương công đại thần, thành viên hoàng thất, đối với bọn họ mà nói, mới vừa rồi bọn họ đã trải qua đường sống trong chỗ chết.

- Bệ hạ, Lệnh Hồ công tước đưa ra.

Lúc này đại nội thị vệ vội vàng nâng một người từ trong đại điện đi ra.

- Dượng, đây là có gì.

Nhạc Thành sắc mặt đột ngột biến đổi, chỉ thấy Lệnh Hồ Vô Địch tựa hồ mới hôn mê tỉnh dậy, sắc mặt cũng trắng bệch.

Lúc này, Nhạc Thành nhanh chóng đi tới trước mặt Lệnh Hồ Vô Địch, nhanh chóng điểm vào mấy vị trí trên người Lệnh Hồ Vô Địch, sau một lát hần biết Dượng đã bị hạ độc, tựa hồ là một loại độc làm cho đầu khí có thể biến mất.

Nhìn Lệnh Hồ Vô Địch, Mộ Dung Trường Bình sắc mặt cũng hơi đổi, hần không biết Lệnh Hồ Vô Địch tại sao lại như vậy, đem qua vẫn hoàn hảo, chính mình cũng không có xuống tay với lão công tước a. Mà Đoạn quý phi nhìn thấy Lệnh Hồ Vô Địch, sắc mặt càng thêm trắng bệch. Mà tên đại nội thị vệ vẫn đứng ở bên người Đoạn quý phi cả người không nhịn được run run, mồ hôi lạnh đều chảy xuống dưới.

Mộ Dung ngũ tổ sắc mặt cũng hơi biến đổi, lúc này cũng có chút rõ ràng, tựa hồ hôm nay hết thấy chuyện tình đều bởi vì Lệnh Hồ công tước mà ra, không biết Mộ Dung Trường Bình tên hỗn đản này như thế nào đem Lệnh Hồ công tước thành ra như vậy. Ngũ tổ biết, Lệnh Hồ công tước vì đế quốc lập bao chiến công hiển hách, đối với Đế quốc cũng là trung thành và tận tâm.

- Đây là Mộ Dung hoàng thất các người cấp cho ta công đạo sao?

Nhạc Thành nhẹ nhàng dìu Lệnh Hồ Vô Địch ngồi ở trên ghế, lập tức lấy ra một viên đan dược đưa cho Lệnh Hồ Vô Địch ăn vào, nếu dượng xảy ra chuyện gì, như vậy Cô cô nhất định sẽ đau lòng muốn chết, chuyện này cũng là do chính mình khiêu khích đến. Toàn thân Nhạc Thành nổi lên sát khí ngập trời, trong ánh mắt vô cùng lạnh như băng gắt gao nhìn chăm chú vào Mộ Dung ngũ tổ.

- Việc này, Trường Bình, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Mộ Dung ngũ tổ bị ánh mắt lạnh như băng của Nhạc Thành nhìn chăm chú vào, nhin không được toàn thân run lên, lập tức lớn tiếng quát hỏi Mộ Dung Trường Bình, không biết rốt cuộc đối với Lệnh Hồ công tước làm ra cái gì.

- Ta, lão tổ, ta cũng không biết.

Mộ Dung Trường Bình nhìn thấy Lệnh Hồ Vô Địch kích động lên.

- Mộ Dung hoàng thất, các người khinh người quá đáng, hôm nay, ta sẽ giết sạch Mộ Dung hoàng thất

Nhạc Thành lạnh lùng quát, hiện tại cho dù là Mộ Dung Hiểu Hiểu đến cầu chính mình cũng vô dụng, người của hoàng thất quả thực chính là đáng chết.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

237. Chương 208 : Mộ Dung Hiểu Hiểu Bị Thương .

- Bệ hạ, lão tổ, đây là do Đoạn quý phi làm, nàng sẽ đối phó Lệnh Hồ công tước, cho nên đó là do tiểu nhân hạ độc, hết thấy đều là do Đoạn quý phi làm.

Tên đại nội thị vệ vẫn đứng ở phía sau Đoạn quý phi cả người phát run, rốt cục chịu không nổi áp lực quý gối xuống.

- Bệ hạ, xin người tha mạng, nô tì nhất thời hồ đồ, bệ hạ tha mạng.

Đoạn quý phi lập tức cũng quý xuống, trên nét mặt tràn đầy hoảng sợ.

- Là người, người.

Mộ Dung Trường Bình thân hình uể oải mềm nhũn, là do Đoạn quý phi hạ độc, tất cả đều là do nữ nhân này hại toàn bộ hoàng thất rồi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng bất đắc dĩ nhìn phát sinh trước mắt, nàng cảm giác được trên người Nhạc Thành sát khí đầy trời, nàng biết chính mình nói cái gì cũng không được nữa rồi.

- Khiếu Thiên, Tử long, Yêu cơ, Thông thiên, các người giết cho ta, một tên bắt lưu, ta muốn diệt Mộ Dung hoàng thất.

Nhạc Thành âm thanh đã muốn rít gào lên, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, ngũ cụ kim tiên con rối tùy theo Nhạc Thành đem Lệnh Hồ Vô Địch thu vào trong trử vật giới chỉ, miễn cho đại chiến lan đến gần.

“Ngao”“Rống” Bốn đầu thất giai ma thú lại biến thân, lập tức toàn bộ đại điện đều bị phá vỡ, khí diễm cuồng bạo ngập trời, sóng gió lại nổi lên.

“Oanh” một tiếng, Khiếu Thiên hỏ bắt đầu công kích, mặc kệ là ai, chỉ cần là bị Khiếu Thiên hỏ nhìn thấy liền toàn bộ đánh chết, ngũ cụ kim tiên con rối dduwwocj Nhạc Thành khổng chế diên cuồng công kích, nhất thời lại truyền đến những tiếng kêu thê thảm.

- Người là hoàng đế đáng chết.

Nhạc Thành hai mắt đỏ bừng, hung hăng nhìn về phía Mộ Dung Trường Bình, lập tức âm dương kiếm ở mi tâm trung chợt lóe, sau đó hung hăng hóa thành một đạo lưu quang mà đi, Nhạc Thành lúc này đã bạo nộ rồi, cũng không cố kị Mộ Dung Trường Bình là phụ thân của Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Phụ hoàng, Nhạc Thành người dừng tay, ta cầu người đấy.

Mộ Dung Hiểu Hiểu từ trong thất thần nhìn thấy Nhạc Thành chặn đánh phụ hoàng, nàng cũng không có do dự, thân hình hóa thành một cái bóng trắng, lập tức như tia chớp ngăn ở trước người Mộ Dung Trường Bình.

“Xích” một tiếng dao động, sắc mặt Nhạc Thành trong phút chốc biến đổi, hần lúc này muốn thu tay lại cũng không kịp, đành phải cấp tốc dùng thần thức khổng chế âm dương kiếm hướng một bên dời đi, nhưng âm dương kiếm vẫn đâm vào ngực Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Hoàng nhi.

Nhìn thấy nữ nhi thay mình chặn một kiếm, Mộ Dung Trường Bình sắc mặt trắng bệch, lập tức lớn tiếng la lên.

- Hiểu hiểu, hiểu hiểu.

Nhạc Thành cũng không biết Mộ Dung Hiểu Hiểu bị thương như thế nào, đầu hoàng thực lực trên cơ bản không thể chống lại âm dương kiếm. Lúc này thân ảnh của hắn như điện, cấp tốc dùng ở bên người Mộ Dung Hiểu Hiểu, lập tức một tay đem Mộ Dung Hiểu Hiểu ôm vào trong lòng.

- Nhạc Thành, ta cầu người, người dừng tay, ta cầu người.

Mộ Dung Hiểu Hiểu khẩn cầu dứt quãng, lập tức máu tươi ở miệng phun ra, sau đó ngất đi, trên ngực máu tươi chảy ra loang lổ, biến thành một cái huyết nhân.

- Hiểu hiểu.

Nhạc Thành lớn tiếng la lên, lập tức hai tay kiểm tra Mộ Dung Hiểu Hiểu, sau đó phát hiện Mộ Dung Hiểu Hiểu chỉ còn một tia hơi thở mỏng manh, nếu không nhanh trị liệu kịp thời, Mộ Dung Hiểu Hiểu tuyệt đối là tử thương.

- Dừng tay, tất cả đều dừng tay cho ta.

Nhạc Thành lại rít gào một tiếng, lập tức hung hăng quát:

- Trong vòng 3 ngày, Mộ Dung hoàng thất phải cho ta một cái công đạo, nếu không, ta sẽ tiêu diệt Mộ Dung hoàng thất.

- Khiếu Thiên, Tử long, chúng ta đi.

Lúc này Nhạc Thành ôm lấy Mộ Dung Hiểu Hiểu nhảy lên giữa lưng Khiếu Thiên hổ, lập tức bốn đầu ma thú cùng Nhạc Thành đều nhanh chóng biến mất ở trong tầm mắt mọi người.

Lúc này mọi người đều tức giận nhìn chăm chú vào Đoạn quý phi, hết thấy chuyện tình này đều do nữ nhân ngu ngốc này dẫn đến, dĩ nhiên là hạ độc Lệnh Hồ công tước nàng cũng dám xuống tay. Nếu lần này Lệnh Hồ xảy ra chuyện gì, đừng nói là khùng bố thanh niên, cho dù là toàn bộ quân bộ tâm phúc Lệnh Hồ công tước cũng tạo phản, tạo ra hậu quả cực kỳ nghiêm trọng.

- Mộ Dung Trường Bình, người là cái hồn trưởng, người lại đây cho ta.

Mộ Dung ngũ tổ hung hăng nhìn Mộ Dung Trường Bình quát, lập tức ngũ tổ mang theo Mộ Dung Trường Bình đến đại điện nói chuyện.

Còn lại tất cả tề liệt, chung quanh các mảnh thi thể cùng phế tích, tạo thành một giấc mộng bình thường, là một hồi ác mộng.

Toàn bộ Đế đô đều nhìn chăm chú vào phương hướng hoàng cung, bỗng dưng những người này nhìn thấy một bóng ma thú thật lớn từ hoàng cung vọt ra, nháy mắt biến mất tại trong mắt bọn họ, không thấy đâu nữa.

Nhạc Thành sốt ruột cấp tốc về tới Lệnh Hồ phủ công tước, mà lúc này bởi vì ban ngày Nhạc Thành còn không có trở về, Nhạc Lan Tâm cùng Lệnh Hồ Hạo Thiên, Lệnh Hồ Huyền Tổ ba người vẫn sốt ruột cùng đợi, Nhạc Lan Tâm cũng không biết làm cái gì bây giờ.

- Cô cô.

Nhạc Thành từ giữa không trung nhảy xuống, sau đó vội vàng đi vào trong đại sảnh. Một ít người hầu của Lệnh Hồ phủ công tước cùng vệ binh nhìn thấy giữa không trung có hốc hình ma thú đều rất là hoảng sợ, lập tức nhìn thấy phu nhân, thiếu gia từ giữa không trung nhảy xuống, đều có vẻ mặt ngạc nhiên vô cùng.

- Thành nhi, người làm sao, ai vậy.

Nhìn thấy Nhạc Thành ôm một người toàn thân đầy máu tươi nhiễm hồng, Nhạc Lan Tâm không khỏi hoảng sợ.

- Cô cô, chuyện này về sau thích đi, đừng ta mang ra.

Lập tức, Nhạc Thành tâm niệm vừa động, bắt đầu từ trữ vật giới chỉ triệu hoán ra Lệnh Hồ Vô Dịch, hơn nữa giao cho Nhạc Lan Tâm một lọ đan dược nói:

- Đan dược một ngày cấp cho dưỡng hai khóa, ba ngày sau dưỡng sẽ không có việc gì nữa.

Nói xong, Nhạc Thành ôm Mộ Dung Hiểu Hiểu vào phòng mình, lập tức phân phó bốn người Khiếu Thiên hộ hộ pháp, ở cửa bày ra một cái cấm chế lợi hại, sau đó Nhạc Thành mới chuẩn bị chữa thương cho Mộ Dung Hiểu Hiểu.

Nhẹ nhàng đặt Mộ Dung Hiểu Hiểu xuống chiếc giường lớn, Nhạc Thành lập tức xem xét vết thương trên người của Mộ Dung Hiểu Hiểu. Sau đó hắn cởi toàn bộ quần áo của nàng đã nhiễm máu tươi ra.

Dáng người cao thẳng đầy đặn, còn có mặt cổ cấm khu kia hiện tại Nhạc Thành cũng không có tâm tư đến xem, hắn đánh ra một cái thủ ấn, lập tức một mảnh thanh sắc quang mang ở ngón tay Nhạc Thành hơi lướt qua ngọc thể của Mộ Dung Hiểu Hiểu, sau đó ngừng lại trước ngực của nàng đang tiếp tục rỉ máu tươi.

- Hoàn hảo, không có thương tổn đến trái tim, nếu không liền phiền toái lớn.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hắn cẩn thận kiểm tra thương thế của Mộ Dung Hiểu Hiểu, lúc đó mình đem âm dương kiếm chế đi vài phần, nếu không âm dương kiếm đâm vào trái tim thì cho dù là Đại La Kim Tiên cũng khó cứu trị được.

- Hiểu hiểu, người sao ngu như vậy a.

Nhạc Thành nhìn vết máu trên người Mộ Dung Hiểu Hiểu, nhất thời đau lòng không thôi, chính mình cũng tự trách mình, lập tức lấy ra khóa đan dược, nhẹ nhàng cho vào trong miệng Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Ai...

Nhìn cả người Mộ Dung Hiểu Hiểu đầy máu tươi che đầy, Nhạc Thành lại tự trách, thở dài một hơi, lập tức từ trên giường nhẹ nhàng lau vết máu trên người Mộ Dung Hiểu Hiểu, làm nhẹ tay sợ vết máu bật ra.

Một lát sau, một bức ngọc thể hoàn mỹ xuất hiện ở trong mắt Nhạc Thành, nếu bình thường Nhạc Thành tự nhiên là thưởng thức một phen, nhưng hiện tại Nhạc Thành hy vọng thương thế Mộ Dung Hiểu Hiểu có thể nhanh chóng khỏi hẳn, cho nên trong lòng cũng không có dục niệm.

Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống bên cạnh Mộ Dung Hiểu Hiểu, hai lòng bàn tay nhẹ nhàng dán tại trên lưng Mộ Dung Hiểu Hiểu, hai cổ chân khẽ chạm rãi đưa vào trong cơ thể Mộ Dung Hiểu Hiểu để chữa thương cho nàng.

Theo dòng chân khí tiến vào trong cơ thể Mộ Dung Hiểu Hiểu, Nhạc Thành khẽ cau mày lại, trong cơ thể Mộ Dung Hiểu Hiểu thương thế so với dự tính của Nhạc Thành tựa hồ còn lớn hơn, đầu khí trong cơ thể tứ phân ngũ liệt chiếm cứ bất đồng, có đầu khí tựa hồ còn công kích nhau, mà lực phủ ngũ tạng của Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng kịch liệt cường chỉnh, Nhạc Thành biết là do âm dương kiếm của mình tạo thành như vậy.

Hai cổ chân khí tiến vào trong cơ thể Mộ Dung Hiểu Hiểu chậm rãi lưu chuyển, nhưng trong cơ thể Mộ Dung Hiểu Hiểu biến đầu khí cũng đã cảm giác và bắt đầu bài xích, bắt đầu đánh sâu vào chân khí của Nhạc Thành.

- Đáng chết.

Nhạc Thành biến sắc, tựa hồ không ngờ còn có phiền toái như vậy, đành phải dùng chân khí tăng mạnh một phần, lập tức dẫn đường cho một tia đầu khí tiến vào trong người Mộ Dung Hiểu Hiểu, hơn nữa đồng thời chân khí chậm rãi chữa trị lực phủ ngũ tạng của Mộ Dung Hiểu Hiểu.

Một lát sau, Mộ Dung Hiểu Hiểu cùng Nhạc Thành đều bao phủ trong hào quang nồng đậm, Nhạc Thành lúc này tâm vô tạp niệm, chậm rãi chữa trị thương thế trên người Mộ Dung Hiểu Hiểu.

Trong lúc Nhạc Thành trở lại Lệnh Hồ phủ công tước không lâu, Thượng Quan Uyển Nhi cũng đi theo đến, Mộ Dung Hiểu Hiểu là tỷ muội của nàng, không có nhìn thấy tình huống của Mộ Dung Hiểu Hiểu, nàng cũng rất là lo lắng, cũng may Khiếu Thiên hổ cùng Tử điện mãng đều gặp qua Thượng Quan Uyển Nhi đứng ở bên người Mộ Dung Hiểu Hiểu, nàng cũng không có hỗ trợ hoàng thất xuất thủ, sau khi nghe qua biến Thượng Quan Uyển Nhi nói là tỷ muội của Mộ Dung Hiểu Hiểu cho nên đồng ý để nàng ở Lệnh Hồ phủ công tước chờ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

238. Chương 209 : Chữa Thương .

Mà khi trời xế chiều, cả đế đô cũng đã biết buổi sáng phát sinh sự việc ở trong hoàng cung, mọi người hầu như không thể tin được sự thật này. Đường đường hoàng thất, Mộ Dung gia tộc cao cao tại thượng, không nghĩ tới bị người hủy thành như vậy.

Tất cả mọi người âm thầm咒诅 Đoàn quý phi kia, nếu không có cái nữ nhân ngu xuẩn kia, tin tưởng hoàng thất cũng sẽ không bị đả kích như thế, nữ nhân này cho dù chết một ngàn lần cũng không thể đền bù hết tội.

Ba bốn ngàn người a, trong đó gần trăm vị Đẩu Hoàng cường giả, dĩ nhiên là chết ở trong tay người áo đen thanh niên cùng bốn con ma thú, đây quả thực là quá rung động. Thực lực của những người này đến tốt cùng là trình độ kinh khủng gì, lại cuối cùng đánh bại năm cái Đẩu Tông cường giả của hoàng thất như vậy.

Tin tức Lệnh Hồ Công tước bị hoàng thất hạ độc cũng đồng thời bị người rêu rao ra, vì vậy, mười vạn quân đội trú đóng ở chung quanh Đế đô ngày hôm sau nổi giận dùng dùng chạy vào đế đô, những thủ vệ kia tại đế đô đế đô thủ vệ hoàng thành căn bản là không dám ngăn trở, tùy ý mười vạn quân đội tiến nhập đế đô.

Mà phía sau, cách xa Đế đô, một số quân đội đóng quân nhận được tin tức sau đó, cũng bắt đầu khởi hành về Đế đô. Quân đội tiến vào Đế đô khẩu hiệu chính là muốn tru sát Đoàn quý phi bảo vệ Lệnh Hồ Công tước, một ngày một đêm cả Đế quốc tin tức năm mươi vạn quân đều đặn chạy tới đế đô.

Mà ở Đế đô bên trong quân ủy, hơn phân nửa tướng lĩnh cùng người cầm quyền cũng phải phân phó mười vạn quân, mọi người nghe nói Lệnh Hồ Công tước ở bên trong phủ công tước chữa thương, mười vạn quân chính tề xếp hàng ở chung quanh Lệnh Hồ phủ công tước, để cả Lệnh Hồ phủ công tước nghiêm ngặt bảo vệ.

Sáng sớm hôm sau, đội ngũ thứ hai cùng đội thứ ba, trực tiếp tiến nhập Đế đô, hai đội ngũ cộng lại tổng cộng 30 vạn quân, tiếp tục chỉnh tề vây quanh phạm vi mấy vạn mét Lệnh Hồ công tước phủ. Lúc này Lệnh Hồ công tước phủ trước sau hơn mười con trên đường đều chằng chịt quân đội.

Ở Đế đô tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, chẳng lẽ quân đội muốn tạo phản sao, mấy chục vạn nhân mã xâm nhập hoàng cung là đủ rồi. Bởi vậy cũng phải xác định Lệnh Hồ Công tước tại quân ban lực ảnh hưởng nư thế nào, Lệnh Hồ Công chinh chiến cả đời, chiến công hiển hách, đã là linh hồn của quân đội.

Tại sáng ngày thứ hai, Hoàng thất cũng đã nhận được tin tức rồi, mấy chục vạn quân đội vây thành, cũng có không ít quân đội cấp tốc chạy tới,. Mộ Dung Trường Bình cùng ngũ tổ Mộ Dung trên mặt cũng là khó nhìn, Mộ Dung Trường Bình bây giờ mới hiểu được, coi như là không có áo đen thanh niên xuất hiện, nếu Lệnh Hồ Công tước xảy ra chuyện gì, Mộ Dung hoàng thất cũng xong rồi.

Đoàn quý phi hạ độc đã bị ngũ tổ Mộ Dung tự mình bắt nhốt lại, và Mộ Dung Trường Bình cũng bị Mộ Dung ngũ tổ hung hăng giáo huấn một trận, cũng chỉ thiếu động thủ mà thôi. Xem ra hoàng cung biến thành dạng này, làm cho Mộ Dung ngũ tổ rất là đau lòng.

Lúc này cuối cùng Mộ Dung ngũ tổ mới hiểu được, là bởi vì một nữ nhân ngu ngốc gây ra, Mộ Dung ngũ tổ cũng biết tiền căn hậu quả, vừa bắt đầu một chuyện rất nhỏ mà thôi, ai biết đến cuối cùng, diễn biến thành ra như vậy.

Mộ Dung Nam đã bị Mộ Dung ngũ tổ đuổi ra khỏi gia tộc, thân là hoàng tử dĩ nhiên là chém giết để đoạt một món đồ như vậy, Mộ Dung ngũ tổ hận lập tức đuổi Mộ Dung Nam ra khỏi hoàng thất.

Buổi sáng ngày hôm sau, Lệnh Hồ Vô Địch rốt cục từ từ tỉnh lại, dù sao cũng là thập tinh Đẩu Hoàng cường giả, vừa phục dụng đan dược Nhạc Thành đưa cho, sau khi khôi phục một tia Đẩu khí khoan chân ngồi xuống vận chuyển Đẩu khí trong người vài lần, là khôi phục không sai biệt lắm.

Sau khi tỉnh lại Lệnh Hồ Vô Địch còn không biết đã có chuyện gì xảy ra, khi thấy quân đội thống lĩnh cùng người của quân bộ đều ở đầy nhà mình, lập tức lại nghe đến mọi người kể đại khái chuyện tình, hắn mới hiểu được, thân sắc kinh ngạc căn bản không thể tin được vậy.

Khi Lệnh Hồ Vô Địch đi ra khỏi Lệnh Hồ phủ công tước nhìn thấy bên ngoài chằng chịt nhân mã, sau đó, mới thở dài một hơi từ từ quay lại vào bên trong đại sảnh, trong lòng rung động không thể dùng ngôn ngữ để diễn tả, hết thấy sự thật là Nhạc Thành làm sao, mà ngay cả năm vị lão tổ trong truyền thuyết hoàng thất toàn bộ xuất mã cũng phải không thể ngăn cản.

Lệnh Hồ Vô Địch muốn tự mình hỏi Nhạc Thành một chút, nhưng đến phòng Nhạc Thành bị Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thủ, Yêu Cơ cản trở. Bốn chúng nói chủ nhân đang bế quan, ai cũng không thể đi quấy rầy, Lệnh Hồ Vô Địch trong lòng trầm xuống, hắn ở tại chiến trường cùng quan trường lẫn qua lẫn lại cả đời người, bây giờ cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.

Mà buổi chiều hôm sau, Mộ Dung ngũ tổ hoàng thất cùng hoàng đế Mộ Dung Trường Bình tự mình đi đến Lệnh Hồ phủ công tước, đi theo còn có xe chở tù, ở bên trong là Đoàn quý phi.

Lệnh Hồ Vô Địch đang muốn ra ngoài nghênh đón, lúc đó người hoàng thất đã toàn bộ đi vào Lệnh Hồ phủ công tước rồi, năm vị Mộ Dung lão tổ đều đối với Lệnh Hồ Vô Địch khách khách khí khí, sau đó nói chuyện, Lệnh Hồ Vô Địch cũng phải minh bạch hết thấy sự thật, cả hoàng thất chết thảm trọng vô cùng.

Nhìn thấy Lệnh Hồ Vô Địch đã không có việc gì, Mộ Dung ngũ tổ cũng thở ra một hơi, nếu Lệnh Hồ Vô Địch thật sự xảy ra chuyện gì, Mộ Dung hoàng thất sợ là chạy trời không khỏi nắng.

Lần này Mộ Dung ngũ tổ tự mình đến tìm Nhạc Thành, vì chính là đến hoà đàm. Nhạc Thành đang bế quan chữa thương cho Mộ Dung Hiểu Hiểu, Mộ Dung ngũ tổ cũng phải xem thấy một tia hy vọng rồi, quả là Nhạc Thành quan tâm đến Mộ Dung Hiểu Hiểu, như vậy nhìn vào mặt mũi của Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng không quá khó xử cho Mộ Dung hoàng thất, chỉ tiếc là để Mộ Dung Hiểu Hiểu đuổi ra khỏi Mộ Dung gia tộc, trên khuôn mặt năm vị lão tổ cũng cảm thấy hối hận.

Vốn Nhạc Thành hoàn toàn là có thể làm phò mã Mộ Dung hoàng thất, đến sau đó Mộ Dung hoàng thất thực lực cũng tăng lên rất nhiều, so với Đế quốc Tuyết Lâm quan hệ thông gia còn mạnh hơn, chỉ tiếc hết thấy cũng là bởi vì Đoàn quý phi, sự tình phát triển đến trình độ này rồi.

Bởi vì Nhạc Thành đang bế quan, năm vị lão tổ có ở tại Lệnh Hồ phủ công tước chờ đến khi Nhạc Thành xuất quan, hơn nữa hy vọng đến lúc đó Lệnh Hồ Công tước nói một ít lời hữu ích. Mà Nhạc Lan Tâm là bác của Nhạc Thành, bây giờ ngay cả năm vị lão tổ cùng hoàng đế đều rất là khách khí với Nhạc Lan Tâm, cũng hy vọng Nhạc Lan Tâm đến lúc đó nói với Nhạc Thành, chuyện này như vậy cho qua luôn. Mộ Dung hoàng thất cũng quyết định xử trí Đoàn quý phi cùng Đoàn gia.

Cho tới bây giờ Nhạc Lan Tâm mới biết được mình có cháu trai cường hãn đến như vậy, quả thực không thể tin được. Nhưng sự thật đã bày ở trước mắt, nhìn năm vị Mộ Dung lão tổ ánh mắt khẩn cầu, Nhạc Lan Tâm cũng phải cam đoan không để cho Nhạc Thành tìm Mộ Dung hoàng thất gây phiền toái, điểm này Nhạc Lan Tâm nắm chắc. Cháu trai có nghe mình, mặc kệ thực lực của hắn cường hãn bao nhiêu, bọn ta là bác Nhạc Thành mà.

Nghे được Nhạc Lan Tâm đáp ứng, Mộ Dung ngũ tổ cùng Mộ Dung Trường Bình là có chút buông lỏng xuống, vậy không có vấn đề gì nữa.

Hoàng thất lúc này tổn thất, Mộ Dung ngũ tổ đau lòng nhỏ máu, thực lực hoàng thất căn bản là tổn thất hơn phân nửa, còn hơn phân nửa hoàng cung bị hủy, hoàng thất lần này xem như chảy máu, nếu như đánh tiếp, Mộ Dung hoàng thất xong đời là chuyện sớm hay muộn mà thôi.

Duy nhất ngũ tổ Mộ Dung cảm thấy may mắn là, năm người còn sống, mặc dù một người trong số bị đánh gãy một chân, nhưng thực lực cũng không có ảnh hưởng, còn năm người một ngày, Mộ Dung hoàng thất muốn khôi phục cũng không khó, tăng thêm Mộ Dung Hiểu Hiểu cùng Nhạc Thành quan hệ, chỉ cần là về sau chậm rãi bồi dưỡng tình cảm, trong lúc vô hình thế lực Mộ Dung hoàng thất còn có thể tăng lên rất nhiều.

Nhưng nếu năm người mình chết rồi, Mộ Dung hoàng thất nếu muốn lần nữa khôi phục cũng không có khả năng. Hơn nữa sớm muộn sẽ bị những thế lực khác thay thế, Mộ Dung gia tộc cũng có dần dần xuống dốc.

Bốn ngày thời gian qua đi, trong phòng Nhạc Thành cùng Mộ Dung Hiểu Hiểu quanh thân bao phủ thanh mang vô cùng nồng đậm, trong phòng này cũng tràn ngập một cỗ thanh mang rất lớn, khuôn mặt Nhạc Thành cũng trở lên tái nhợt.

Thủ chương biến thành một thủ ấn vừa thu lại, Nhạc Thành từ từ thở ra một ngụm trọc khí, lập tức nhẹ nhàng đặt ngang Mộ Dung Hiểu Hiểu trên giường, lại từ trong trữ vật giới chỉ của nàng tìm ra một chiếc váy màu trắng mặc vào người. Nhạc Thành lúc này mới lấy ra hai khóa đan được nhét vào trong miệng của mình.

Lập tức Nhạc Thành lần nữa khoanh chân ngồi xuống, trận đại chiến này Nhạc Thành mặc dù không có bị thương, nhưng tiêu hao chân khí cũng không ít, lại thêm bốn ngày không ngừng chữa thương cho Mộ Dung Hiểu Hiểu, chân khí trong cơ thể Nhạc Thành tiêu hao rất nhiều.

Bây giờ Nhạc Thành điều tức một phen mới được, sự tình chưa kết thúc, mình cần phải bảo trì thời khắc đỉnh cao tình trạng mới được.

Thủ ấn trong tay đồng thời đáng ra, lập tức Hạo Thiên tháp trong cơ thể đột nhiên có chút xoay tròn, Hỏa Linh Châu trong đầu Nhạc Thành tỏa ra nồng đậm linh khí vận chuyển hóa thành một tia chân khí tinh thuần lưu chuyển tại mười hai chủ mạch kỳ kinh bát mạch bên trong Nhạc Thành, cuối cùng là tiến vào đan điền, làm dịu kim mang nội đan màu vàng.

Với Hạo Thiên tháp tiến vào người mình, Nhạc Thành gần đây hấp thu Hỏa Linh Châu linh khí hầu như lúc nào cũng chậm rãi hấp thu, đồng thời Nhạc Thành cũng có cảm giác được đan điền đang không ngừng ngưng tụ kim đan vậy .

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

239. Chương 210 : Hay Là Đẹp Như Vậy .

Đối với một tia biến hóa mình cũng không có cách nào hiểu rõ, Nhạc Thành cũng không có quá để ý, dù sao có thể cảm giác được một tia là không mang đến cho mình cái gì. Trọng yếu nhất là Nhạc Thành chỉ nghĩ rằng không giống với lúc trước mà thôi.

Sáng sớm ngày thứ năm, Nhạc Thành thở ra ngụm trọc khí từ yết hầu xuống đan điền, lập tức đánh ra một cái thủ ấn sau đó thu lại, từ từ thu hồi chân khí của mình sau đó mở hai mắt ra, trong đôi mắt, hai sợi tinh quang ngưng tụ tại trong hốc mắt thật lâu không tiêu tan.

Cảm giác trong cơ thể mình lần nữa tràn đầy chân khí, Nhạc Thành cũng nghĩ rằng chân khí trong cơ thể quả nhiên mạnh hơn không ít, chân khí cũng so với trước kia còn ngưng thực hơn.

Sau khi đình chỉ tu luyện, Nhạc Thành cũng lần nữa kiểm tra lên thương thế trên người Mộ Dung Hiểu Hiểu, vết thương ở trên ngực, lỗ máu đã từ từ kéo vẩy, khuôn mặt Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng tốt hơn rất nhiều, trên mặt cũng có một tia hồng nhuận phơn phớt rồi.

Nhìn Mộ Dung Hiểu Hiểu đã không còn trở ngại, Nhạc Thành cũng thở dài một hơi. Trong bốn ngày này, Nhạc Thành đã giúp nàng ngưng tụ Đẩu khí trong cơ thể chia năm xẻ bảy, lực phủ ngũ tạng được chân khí chính mình trợ giúp cùng đan dược tư dưỡng chữa trị không sai biệt lắm.

- Bốn năm không thấy, lúc này nàng lại đẹp như vậy.

Bây giờ Nhạc Thành mới có tâm tình đánh giá vẻ đẹp trước mắt, ngũ quan xinh xắn, khuôn mặt tuyệt đẹp, còn có thân hình hoàn hảo, khí tức cao quý hết thảy làm cho Nhạc Thành trong lòng vừa động, đây là nữ nhân của mình trên đại lục Huyền Thiên sao.

- Ủ.

Mộ Dung Hiểu Hiểu có chút rên rỉ một tiếng, thân hình lập tức chút nhúc nhích một chút, tựa hồ như muốn tỉnh lại rồi.

- Hiểu Hiểu, ngươi cảm thấy thế nào.

Nhạc Thành vội vàng ngồi ở bên giường, thăm hỏi Mộ Dung Hiểu Hiểu.

Khẽ mở hai mắt ra, đầu tiên đập vào mắt của nàng chính là người đàn ông làm cho mình nội tâm vô cùng rối rắm, đôi mắt Mộ Dung Hiểu Hiểu đen nhánh có chút chuyển động, lập tức nhẹ giọng chậm rãi nói:

- Đây là nơi nào, ta còn không có chết sao?

- Đây là Lệnh Hồ phủ công tước, ngươi sẽ không chết, có ta ở đây, ngươi chết không được.

Nhạc Thành nói.

- Nhạc Thành, ngươi mau nói cho ta biết, Mộ Dung hoàng thất như thế nào rồi, ngươi có nghe lời của ta dừng tay không.

Mộ Dung Hiểu Hiểu vội hỏi.

- Ngươi yên tâm, ta không có động thủ lần nữa, ngươi lần sau đừng có như vậy nữa, nếu ngươi như vậy ta sẽ lo lắng và đau lòng, nếu ngươi thật xảy ra chuyện, ta đáp ứng muốn kết hôn với ngươi, vậy ta làm sao lấy đây.

Nhạc Thành nói.

Mộ Dung Hiểu Hiểu tựa hồ bị lời nói Nhạc Thành của trêu chọc nở nụ cười, sau đó lập tức ho khan một chút, nói:

- Ngươi không gạt ta.

- Yên tâm, ta không lừa ngươi, chỉ cần ngươi về sau đừng có lại làm chuyện điên rồ như vậy.

Nhạc Thành mỉm cười nói, nhìn thấy Mộ Dung Hiểu Hiểu tỉnh lại, hẳn hoàn toàn nhẹ nhàng thở ra.

- Khiếu Thiên, đưa người của Mộ Dung hoàng thất tất cả vào đi.

Nhạc Thành nói ra ngoài cửa, tại dưới sự cảm ứng thần thức của Nhạc Thành, đã sớm biết rõ Mộ Dung ngũ tổ đi tới Lệnh Hồ phủ công tước rồi, chỉ là Nhạc Thành muốn chữa thương Mộ Dung Hiểu Hiểu, mặc kệ mà thôi, lúc này Nhạc Thành lập tức gỡ xuống cấm chế trong phòng.

- Nhạc Thành, Lệnh Hồ Công tước thế nào.

Mộ Dung Hiểu Hiểu hỏi.

- Hẳn là không có việc gì, bên trong cũng không phải chất độc lợi hại.

Nhạc Thành trả lời Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Tốt lắm, Nhạc Thành ngươi đáp ứng ta, cũng đừng đối với Mộ Dung hoàng thất động thủ có được không.

Mộ Dung Hiểu Hiểu lúc này ở trước mặt Nhạc Thành đã sớm không còn dáng vẻ cao ngạo công chúa, chỉ là một phần nữ nhân mang theo một tia làm nũng đặc ý nói chuyện mà thôi.

- Hảo, ta đáp ứng ngươi, không động thủ Mộ Dung hoàng thất nữa.

Nhạc Thành nói, Nhạc Thành kỳ thật cũng đã quyết định thu tay lại như vậy.

“Cột kẹt” một tiếng, cửa phòng nhẹ nhàng bị đẩy ra, lập tức có người đi đến, đi đầu đúng là Lệnh Hồ Vô Địch cùng Nhạc Lan Tâm, còn có Lệnh Hồ Hạo Thiên cùng Lệnh Hồ Huyền Tổ, chính giữa là ngũ tổ Mộ Dung cùng Mộ Dung Trường Bình, còn có Thượng Quan Uyển Nhi cũng ở trong đó, đằng sau là Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Đại Song Tiểu Song cũng ở trong đó.

- Hiểu Hiểu, ngươi không có chuyện gì a, thế nào.

Thượng Quan Uyển Nhi nhìn Mộ Dung Hiểu Hiểu, là ngay lập tức đi tới bên người Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Ta không sao, làm thế nào ngươi cũng đến đây.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn Thượng Quan Uyển Nhi nói, lập tức trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, chỉ là sắc mặt vẫn có một tia tái nhợt.

- Ra mắt năm vị lão tổ, phụ hoàng.

Sau khi nói với Uyển Nhi xong, Mộ Dung Hiểu Hiểu chào Mộ Dung ngũ tổ cùng Mộ Dung Trường Bình.

- Hiểu Hiểu, cũng là phụ hoàng không tốt, ngươi không có việc gì là tốt rồi.

Mộ Dung Trường Bình nghĩ lên đi xem Mộ Dung Hiểu Hiểu như thế nào, nhưng bởi vì Nhạc Thành ngồi ở bên giường, hẳn lại có chút không dám.

- Hiểu Hiểu, Ngũ tổ hồ đồ như thế, cũng đem ngươi muốn trục xuất Mộ Dung gia, hy vọng ngươi tha thứ cho Ngũ tổ, hảo hảo dưỡng thương nhé.

Mộ Dung Ngũ tổ nói.

- Biểu ca ngươi không có chuyện gì chứ. Biểu ca, chúng ta thật lo lắng.

Lệnh Hồ Hạo Thiên cùng Lệnh Hồ Huyền Tổ lập tức chạy đến bên người Nhạc Thành thân thiết hỏi.

- Ta không sao, đại ca chắc là không có chuyện.

Nhạc Thành nhìn thấy tỷ đệ hai người, không khỏi hơi hơi cười.

- Được rồi, các ngươi ý đồ đến đây ta đã biết rõ, giao người Đoàn gia ra đây, ta về sau cũng không làm khó Mộ Dung hoàng thất.

Nhạc Thành lập tức nói với Mộ Dung ngũ tổ.

- Nhạc Thành đại nhân, người Đoàn gia ta đã dẫn tới Lệnh Hồ phủ công tước, ta trước tiên cho người dẫn tới.

Nghe thấy Nhạc Thành chủ động nói không đối phó với Mộ Dung hoàng thất nữa, Mộ Dung Trường Bình hoàn toàn thở dài một hơi.

- Đừng gọi ta đại nhân, nhìn vào mặt mũi của Hiểu Hiểu ta hưởng thụ không nổi, vốn ta còn muốn đường đường chính chính xưng hô với ngươi một câu nhạc phụ, chỉ là, chuyện khác ta không nói ra, các ngươi đi thôi, Hiểu Hiểu thương thế còn chưa có khỏi hẳn, cần hơn nghỉ ngơi.

Nghe được Mộ Dung Trường Bình xưng hô mình là đại nhân, Nhạc Thành trong tâm không có thoải mái.

Mộ Dung Trường Bình cùng Mộ Dung ngũ tổ nghe được Nhạc Thành nói như thế, cũng phải xấu hổ không thôi. Nhạc Thành nói sự thật, vốn Nhạc Thành đường đường chính chính xưng hô hẳn một tiếng phụ hoàng hoặc là nhạc phụ, không ngờ lúc này xác thực biến thành dạng này.

- Đối với các ngươi cũng không nên chủ ý đánh Quỷ Uyên cùng Cự Thành, Phá Quân doanh các ngươi hẳn là đã nhận được tin tức rồi.

Nhạc Thành nói với Mộ Dung Trường Bình.

- Biết rõ, đồng thời Phá Quân doanh đã thống nhất bên trong Quỷ Uyên Được thành cùng thành Hắc La.

Mộ Dung Trường Bình nói.

- Chủ nhân nhà ta là Phá Quân doanh trại chủ, các người nếu muốn đại Quỷ Uyên chú ý, tự gánh lấy hậu quả.

Yêu Cơ nói với Mộ Dung Trường Bình.

- Cái gì, người là...

Mộ Dung Trường Bình cùng Lệnh Hồ Vô Địch lần nữa kinh ngạc. Lệnh Hồ Vô Địch đã sớm nhận được tin tức, nói là Phá Quân doanh thống nhất bên trong Quỷ Uyên Được thành cùng thành Hắc La, về phần tin tức chi tiết, Lệnh Hồ Vô Địch cũng không biết.

- Khiếu Thiên, để Đoàn gia người xử lý, để bọn hắc đi ra ngoài đi.

Nhạc Thành phân phó Khiếu Thiên Hổ, Đoàn quý phi kia là chủ mưu, Nhạc Thành tự nhiên sẽ không bỏ qua, sớm biết như vậy lần trước sẽ không buông tha nàng. Dượng thiếu chút nữa bị nàng làm hại, loại người này không thể không chết.

Thấy Nhạc Thành đã nói ra, Mộ Dung ngũ tổ cùng Mộ Dung Trường Bình cũng chỉ thăm hỏi Mộ Dung Hiểu Hiểu một tiếng, rồi sau đó rời đi. Lập tức Khiếu Thiên Hổ cùng Tử Điện Mãng, Đại Song Tiểu Song cũng rời khỏi phòng, chỉ còn lại Thượng Quan Uyển Nhi cùng Lệnh Hồ Vô Địch mấy người một nhà mà thôi.

- Dượng, người không có chuyện gì a.

Nhạc Thành quan tâm hỏi Lệnh Hồ Vô Địch hỏi, xem ra, Lệnh Hồ Vô Địch cũng không có gì đáng ngại.

- Không có việc gì, toàn bộ đã khá, người thật làm cho ta kinh ngạc.

Lệnh Hồ Vô Địch nói.

- Đối với Dượng, ta có một số việc cùng với người nói chuyện.

Nhạc Thành có chuyện với Lệnh Hồ Vô Địch, hai người lập tức đi ra khỏi phòng.

Một lát sau, trong đại sảnh Lệnh Hồ phủ công tước, Nhạc Thành cùng Lệnh Hồ Vô Địch, còn có Nhạc Lan Tâm cũng ở đó, Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Dượng, mấy ngày nữa ta muốn rời Đế đô, các người có tính toán gì không, trải qua chuyện này, ta muốn Dượng cũng không ở lại đây được.

Lệnh Hồ Vô Địch đột nhiên cũng không biết nói như thế nào mới tốt, lúc này Mộ Dung hoàng thất mặc dù biểu hiện đối với mình càng thêm khách khí, nhưng mà trên thực tế ai cũng hiểu rõ, sợ là Mộ Dung hoàng thất không bao giờ tin mình nữa rồi. Mình ở trong hoàng thất đã xấu hổ, cộng thêm lúc này đế quốc tất cả quân đội rung chuyển, sợ là hoàng thất cũng bí mật đề phòng mình.

- Dượng, không bằng cùng với ta trở về như thế nào, ta lần này dự định để phụ thân cùng Phong thúc ở bên trong Quỷ Uyên đi, đến lúc đó người một nhà cùng ở một chỗ, ta tin tưởng cha ta cũng có thật cao hứng.

Nhạc Thành nói.

- Than ôi, đời này ta có cái gì lưu luyến, chỉ là cả đời của ta mang trọng trách, sợ đến lúc đó sẽ bỏ đi không được a.

Lệnh Hồ Vô Địch thở dài, hẳn cả đời ở trong quân đội, thoắt cái bảo hắn buông ra, hẳn thật sự miễn cưỡng.

- Dượng, Quỷ Uyên ta mặc dù không bằng Đế quốc Khoa Ốc đại, nhưng mà nhân mã của ta muốn so với Đế quốc còn mạnh hơn không ít, đến lúc đó Dượng làm Tổng thống lãnh là được rồi.

Nhạc Thành nói với Lệnh Hồ Vô Địch.

- Vô Địch, ta cũng nhớ nhà, trước kia cùng với người đã nói trở về cùng đại ca, nhị ca ở cùng một chỗ, trải qua chuyện này người cũng có thể minh bạch đạo lý gần vua như gần cọp. Không bằng hãy theo ta một lượt trở về, yên tĩnh qua ngày. Còn có Thành Nhi tại Quỷ Uyên người mang theo nhân mã, cũng miễn cho ta lần nữa lo lắng.

Nhạc Lan Tâm nói.

Lệnh Hồ Vô Địch sắc mặt hơi biến, lập tức nói:

- Tốt lắm, ta không cần chức Công tước nữa, đi Quỷ Uyên được rồi.

Lệnh Hồ Vô Địch nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

240. Chương 211 : Ta Gọi Thượng Cổ Uyển Nhi .

- Tốt lắm, Cô phụ cùng cô cô hai ngày này thu dọn một chút, chúng ta mấy ngày nữa rồi đi.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Gian phòng của Nhạc Thành bây giờ cũng chỉ còn có Mộ Dung Hiểu Hiểu cùng Thượng Quan Uyển Nhi, nhìn Mộ Dung Hiểu Hiểu lúc này đã không có đáng ngại, Thượng Quan Uyển Nhi cũng thảnh thơi dài một hơi.

- Uyển Nhi tỷ, người không phải là muốn đi Thanh Dương môn sao, làm sao lại lần hoãn ở đây.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói.

- Ta không yên lòng về người, bây giờ người không có việc gì, ta một hồi sẽ lên đường đi.

Thượng Quan Uyển Nhi nói:

- Đối với chuyện này, các người tại sao biết nhau, trước kia tại sao không có nghe người nói, người nha, cũng học cách gạt ta rồi.

- Uyển Nhi tỷ, ta cũng không có gạt người, ta cùng hấn chỉ là...

Nghĩ tới cùng Nhạc Thành ở trong sơn động, đặc biệt là chuyện chữa thương, Mộ Dung Hiểu Hiểu trên khuôn nổi lên một tia đỏ ửng, nàng cũng không biết cùng Nhạc Thành làm sao lại có thể như vậy, có lẽ hết thấy cũng là ý trời a.

- Được rồi, ta cũng vậy, cũng không nhiều lời với người, thương thế của người còn chưa có khỏi hẳn, muốn nghỉ ngơi đi, ta đây đi trước, có thời gian sẽ tới Thanh Dương môn tìm ta.

Thượng Quan Uyển Nhi nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu, lập tức rời khỏi phòng, Thượng Quan Uyển Nhi đã có cảm giác được Nhạc Thành đi tới, nàng vừa vặn có chuyện nói với Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, có thể cùng ta một mình nói chuyện không?

Thượng Quan Uyển Nhi rời phòng, sau đó tại trên hành lang đi đến bên cạnh Nhạc Thành, nàng ở Lệnh Hồ phủ công tử trong miệng Nhạc Lan Tâm xác định Nhạc Thành là người ban đầu ở Thanh Dương môn cùng Dịch Thiển có hẹn ước ba năm.

- Người cùng với ta nói chuyện một mình sao.

Nhạc Thành có chút nghi hoặc nhìn Thượng Quan Uyển Nhi, đến bây giờ hấn còn không biết tên của đối phương là gì.

Lệnh Hồ phủ công tử trong một gian phòng yên lặng, Nhạc Thành cùng Thượng Quan Uyển Nhi từ từ đi vào. Trên đường đi Nhạc Thành cũng nghi hoặc không thôi, không biết cô gái này gọi mình làm cái gì, mặc

dù là hần có cảm giác như gặp ở đâu rồi, nhưng Nhạc Thành lúc này cũng không có nhớ, hần cảm thấy có lẽ là mình nhớ lầm.

- Người không biết ta?

Thượng Quan Uyển Nhi hỏi Nhạc Thành, nàng cũng không biết lần trước Nhạc Thành cũng không có nhìn rõ ràng hình dạng của nàng.

Cẩn thận nhìn tuyệt sắc nữ tử áo tím trước mắt này, chỉ thấy nàng mỹ lệ vô cùng.

Nhìn nàng có một khuôn mặt tuyệt đẹp, tinh mỹ ngũ quan, nàng mặc một bộ áo tím, dáng người cũng có lồi có lõm, bộ ngực sữa đứng vững cao ngất, mơ hồ có thể chứng kiến một cái thật sâu như ẩn như hiện, eo nhỏ nhắn như liễu, kiều đồn rất tròn, hai chân thon dài cao gầy, toàn thân buộc vòng quanh một cái đường vòng cung vô cùng mê người.

- Không biết.

Nhạc Thành có chút lắc đầu, lập tức hung hăng hít vào một hơi, cô gái này cũng quá đẹp đi, quả thực là họa người mà, so với Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng không thấp hơn mấy may, tuyệt đối hồng nhan họa thủy.

- Ta gọi là Thượng Quan Uyển Nhi, là người của Thanh Dương môn, cũng là sư tổ của Dịch Thiển.

Thượng Quan Uyển Nhi không có chút giấu diếm nói thẳng.

- Người là.

Nhạc Thành lúc này mới nhớ tới, nguyên lai cô gái này lần trước mình nhìn thấy bóng lưng bỏ chạy ở Thanh Dương môn kia.

- Người có chuyện gì không.

Nhạc Thành lập tức sắc mặt hơi biến đổi, hần đối với Thanh Dương môn cũng không có cái ấn tượng gì tốt, nếu không có phải bởi vì Dịch Thiển, lần trước đối với Dịch Thiển ửng qua là Nhạc Thành muốn thay Nhạc gia tranh hơi mà thôi, hơn nữa đối với thực lực Nhạc Thành bây giờ, có vẻ Dịch Thiển còn không xứng.

- Ta chỉ là hy vọng người có thể cùng Thanh Dương môn quên đi, Thanh Dương môn những năm này thanh danh vang dội, cho nên có một số đệ tử và kể cả môn chủ đều cũng có chút ít ngang ngược kiêu ngạo, với thực lực người bây giờ, có vẻ cũng không lên tranh hơi với các nàng a.

Thượng Quan Uyển Nhi nói.

Chứng kiến thực lực của Nhạc Thành trong hoàng cung, Thượng Quan Uyển Nhi thật lo lắng Nhạc Thành vẫn còn vướng mắc, nếu bây giờ chạy đến Thanh Dương môn, Thanh Dương môn tuyệt đối là không thể may mắn còn sống sót, cả Mộ Dung hoàng thất cũng không phải đối thủ Nhạc Thành huống chi Thanh Dương môn.

- Vốn ta còn muốn nếu có cơ hội tiện đường đi Thanh Dương môn nhìn.

Nhạc Thành sắc mặt hơi biến trầm giọng nói:

- Tất nhiên, ta nể mặt người, bởi vì người là Hiểu Hiểu tỷ muội, Thanh Dương môn ta không thể đến rồi.

- Vậy đa tạ , hảo hảo đối với Hiểu Hiểu, ta cũng cần phải đi.

Thượng Quan Uyển Nhi nói, cũng thâm thở dài một hơi. Lập tức đi ra cửa phòng, chỉ thấy cả người nàng biến mất tại giữa không trung.

- Thượng Quan Uyển Nhi, danh tự đẹp, người cũng đẹp như vậy.

Nhìn bóng lưng Thượng Quan Uyển Nhi, Nhạc Thành trong lòng thì thầm. Đối với Thượng Quan Uyển Nhi dung mạo so sánh với Mộ Dung Hiểu Hiểu, Nhạc Thành ngược lại kỳ quái, về sau nếu có cơ hội cũng hỏi một chút Mộ Dung Hiểu Hiểu, Thượng Quan Uyển Nhi là Sư tổ Dịch Thiển, như vậy tuổi hần là không nhỏ a, làm sao lại bảo trì giống như thiếu nữ như vậy, thật không thể tưởng tượng nổi.

Nhạc Thành mặc dù định rời đi khỏi Đế đô trở về trấn Lập Anh, nhưng mà Mộ Dung Hiểu Hiểu thương thế còn chưa có khỏi, Nhạc Thành cũng chỉ ở đế đô chờ đợi mà thôi.

Mà ở trong mấy ngày này, cả đế đô đều xôn xao bàn tán về người nam tử áo đen tên là Nhạc Thành, Nhạc Thành trong hoàng cung đại khai sát giới làm cho mọi người bàn tán là tà dị. Có một số người trực tiếp nói Nhạc Thành đã đạt đến Đấu tôn đỉnh cấp, ma thú bên người cũng toàn bộ là thượng cổ thần thú.

Tóm lại Nhạc Thành hiện tại ở đế đô trở thành đề tài sốt dẻo, nếu tại trong đám quý tộc, nếu người không biết Nhạc Thành, vậy chứng minh người là người chậm chạp, còn chuyện Nhạc Thành cùng công chúa, mọi người cũng phán đoán không ngừng.

Bởi vì đã quyết định cùng với Nhạc Thành rời đi, Lệnh Hồ Vô Địch cũng phải cố ý vào hoàng cung cùng Mộ Dung Trường Bình từ quan. Lệnh Hồ Vô Địch chứng kiến trong hoàng cung một mảnh bừa bộn, cùng một nửa cung điện sụp đổ phá hủy, cũng trong lòng vô cùng rung động, không khó tưởng tượng ngày hôm đó đại chiến là kịch liệt như thế.

Nghe được Lệnh Hồ Vô Địch muốn từ quan, Mộ Dung Trường Bình cũng khách khí giữ lại vài câu, hết thấy cùng Lệnh Hồ Vô Địch tự mình nghĩ giống như nhau, hoàng thất đối với hắn đã không còn tin tưởng, bởi vì chuyện này, hắn cùng hoàng thất cũng có một điểm xấu hổ với nhau.

Sau đó, Nhạc Lan Tâm thu dọn hết thấy, nàng nhìn đồng vật phẩm muốn mang đi này, ở hai mươi năm nhiên ra đi dù sao cũng có chút ít miễn cưỡng.

Và Nhạc Thành mỗi ngày ngoại trừ đi xem Mộ Dung Hiểu Hiểu, còn đều ở bên trong phòng tu luyện, hơn nữa hắn cố ý cẩn thận đã kiểm tra nội đan biến hóa, cũng không phải không có kết quả gì, chỉ là Nhạc Thành tu vi vẫn từ từ tiến bộ, phỏng chừng đến kim đan kỳ hậu kỳ cũng không cần bao lâu.

Khoảng không trước Lệnh Hồ phủ công tước, Nhạc Thành cùng Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử, Yêu Cơ, còn có Đại Song cùng Tiểu Song đang đứng ở đó, Lệnh Hồ Hạo Thiên cùng Lệnh Hồ Huyền Tổ cũng phải đi theo bên người Nhạc Thành.

Đặc biệt là Lệnh Hồ Hạo Thiên, sau khi nghe thấy danh tiếng của biểu ca, hắn đã để Nhạc Thành là mục tiêu, coi Nhạc Thành là thần tồn tại, đặc biệt là hắn còn có thể nhìn thấy qua thực lực cùng khí phách Nhạc Thành, hắn nhớ biểu ca nói với hắn một câu kia.

- Hạo Thiên, một cái nho nhỏ Đấu Hoàng mà thôi, cường giả chân chính, Đấu Hoàng thì sao, Đấu Tông có thể giết, Đấu tôn có thể giết, là Đấu Thánh cũng có thể giết.

- Đại Song Tiểu Song, các người mấy ngày này tu luyện thế nào.

Nhạc Thành nói với Đại Song cùng Tiểu Song, hai người ở bên cạnh Nhạc Thành, hắn đã dùng đan dược thuận lợi thay các nàng Trúc Cơ, Nhạc Thành cũng biết tốc độ tu luyện hai nàng tuyệt đối sẽ rất nhanh.

- Chủ nhân, dựa theo lời người diễn giải, chúng ta hắn đã đến Trúc Cơ trung kỳ.

Đại Song cung kính trả lời Nhạc Thành.

Ngày đó Đại Song cùng Tiểu Song thấy qua tận mắt, Mộ Dung hoàng thất hoàng đế cũng trước mặt chủ nhân ăn nói khép nép, các nàng đã biết mình gặp may mắn rồi, có một chủ nhân tốt như vậy, loại chuyện tốt này xà nữ các nàng thường không có khả năng có. Đi theo bên người chủ nhân, về sau cũng không có người dám khi dễ mình.

- Thật không, các người toàn lực công kích ta.

Nhạc Thành nói với Đại Song cùng Tiểu Song, hắn cũng muốn kiểm nghiệm một chút thực lực tu vi của các nàng.

- Chủ nhân, Đại Song Tiểu Song không dám mạo phạm chủ nhân.

Hai nữ nhân lập tức bị hù dọa quỳ xuống, các nàng tuyệt đối không dám động thủ đối với chủ nhân.

- Đại Song, Tiểu Song, các người cứ yên tâm công kích chủ nhân a, chủ nhân chỉ là muốn thử xem thực lực của các người mà thôi, chỉ bằng các người bây giờ muốn đả thương ít chủ nhân sao.

Yêu Cơ nói, Yêu Cơ cùng Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử cũng muốn biết một chút về người mà chủ nhân tự mình dạy dỗ có thực lực như thế nào rồi.

- Đại Song Tiểu Song, các ngươi toàn lực công kích ta cho tốt, khỏi cần cố kỵ cái gì.

Nhạc Thành lần nữa nói với Đại Song cùng Tiểu Song.

- Vâng lệnh chủ nhân.

Đại Song Tiểu Song hai người do dự một chút, lập tức đứng lên, thủ ấn trong tay yêu dị đồng trông như dây màu xanh nhạt ngưng tụ quanh thân, lập tức hai nàng đánh ra một mảnh chân khí công kích hướng về phía Nhạc Thành xông đến.

Đòn công kích này rơi vào trên thân thể của Nhạc Thành vô ảnh vô tung biến mất, giống như là hải nhi tay vỗ tay vào người trưởng thành vậy.

Bây giờ, Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử đều cảm thấy kinh ngạc, bởi vì bọn họ mặc dù biết công kích của hai nữ nhân này rất yếu, nhưng mà công kích mới vừa rồi lực lượng công kích tựa hồ đã đạt đến trình độ nhất tinh Đấu Sư rồi.

Loại tốc độ tu luyện này quả thực là biến thái, lúc này mới có mấy ngày thời gian, không ngờ hai nàng đã có thực lực nhất tinh Đấu Sư rồi, người khác từ tờ giấy trắng tu luyện tới tu vi nhất tinh Đấu Sư, ít nhất cũng phải mất hai đến ba năm, đây là thiên phú vô cùng nghịch thiên đi.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

241. Chương 212 : Thiên Mị .

- Hãy đến đi.

Nhạc Thành nói, đối với tu vi của hai người, Nhạc Thành đã sơ bộ hiểu rõ, Trúc Cơ trung kỳ tu vi, lúc này mới mấy ngày thời gian đã đột phá một như vậy, cũng xem như là tốt, chỉ cần ba đến năm năm thời gian là sẽ trở thành hai đại trợ thủ bên cạnh mình.

- Vâng chủ nhân.

Hai người đáp lời, thấy công kích của mình căn bản là không làm bị thương chủ nhân, hai nàng cũng yên tâm, lập tức thủ ấn trong tay hơi đổi, toàn thân sáng xanh có chút lay động, đồng thời trong tay hai nữ đã ngưng tụ một ngọn lửa nhẹ nhàng, tùy theo công kích hướng về phía Nhạc Thành.

Hai nữ ngọn lửa trong tay yêu dị vô cùng, ngọn lửa yêu dị màu xanh, càng thêm là phiêu hốt bất định, làm cho người ta có một loại hoa mắt.

Nhìn thấy trong tay hai nữ tử có ngọn lửa yêu dị, Nhạc Thành cũng có một tia thoả mãn, lập tức thanh mang trên thân có chút lóe lên, ngọn lửa này ngay lập tức nị dập tắt.

- Đây là luyện Dược Sư sao?

Nhìn thấy ngọn lửa trong tay hai nữ tử, Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử lần nữa kinh ngạc, ngọn lửa này có vẻ cũng không phải luyện Dược Sư Đan hoá, nhưng mà cũng không phải Thú hoá, thật kỳ quái.

Mà chỉ có Nhạc Thành biết rõ, ngọn lửa này gọi là Thiên Cương hoá, mặc dù là không phải Vô Thượng Chân Hoả, nhưng nếu so với Huyền Thiên Đan hoá cùng Thú hoá sẽ mạnh hơn không ít, ngọn lửa này cũng có thể dùng để luyện chế đan dược, người tu chân luyện chế đan dược là điều kiện cơ bản nhất.

Nhạc Thành đưa cho Đại Song cùng Tiểu Song tu luyện đúng là một Thiên Mị công pháp, đây là lúc Nhạc Thành tại Trung quốc lấy được một bộ công pháp. Bộ công pháp này đúng là chỉ dùng cho nữ nhân tu luyện, hơn nữa nếu để cho có người có thiên sinh Mị đồng đi tu luyện thì uy lực sẽ càng thêm cường hãn.

Nhạc Thành trong lúc vô tình chứng kiến hai cái xà nữ này dĩ nhiên là có Thiên sinh Mị đồng cho nên hẳn đã lên ban Thiên Mị công pháp, vừa vận Thiên Mị là thích hợp cho hai nữ tử này tu luyện.

- Lại đến đi.

Nhạc Thành nói, Thiên Mị này còn có một chiêu cuối cùng tối cường, nếu không Nhạc Thành có làm sao sẽ đặc biệt để ý ghi nhớ đến Thiên Mị như vậy.

Hai người lập tức lần nữa đánh ra thủ ấn, lập tức bên trong một mảnh mông lung sáng xanh theo đôi mắt tràn ngập, vùng sáng xanh này vô hạn yêu dị, phẳng phất giống như làm cho người ta nhìn lên một cái sau đó sẽ bị rơi vào đi, làm cho người ta căn bản không thể tự kiềm chế được.

Mà lúc này, chỉ thấy Lệnh Hồ Hạo Thiên cùng Lệnh Hồ Huyền Tổ là chứng kiến một mảnh ánh mắt yêu dị kia mà mất đi thần trí, tựa hồ là có thật sâu hấp dẫn bọn hắn vậy.

- Đây là con công sao.

Khiếu Thiên Hồ thì thầm nói, cảm giác ánh mắt hai nữ nhân này, nếu thực lực thấp hơn người nhưng mà không thể đào thoát.

- Được rồi, dừng lại a.

Nhạc Thành nói, lập tức liền để cho hai nữ nhân này ngừng lại.

- Chuyện gì xảy ra, vừa mới thì thế nào.

Hai nữ nhân này vừa thu lại công kích, Lệnh Hồ Hạo Thiên cùng Lệnh Hồ Huyền Tổ mới hồi phục tinh thần lại, tại đây thực lực hai người bọn họ kém nhất, dĩ nhiên là nhận lấy một tia ảnh hưởng rồi, tất nhiên đây là hai người bọn họ đều không có bất kỳ đề phòng cho nên mới thất thần như vậy, nếu có đề phòng thì Đại Song cùng Tiểu Song tựu không có khả năng để cho bọn họ thất thần, dù sao bọn họ tuổi tuy nhỏ, thực lực có cũng không thấp.

- Không sai, về sau cần gia tăng tu luyện.

Nhạc Thành nhìn hai nữ tử, lập tức nói:- Đây là hai thanh phi kiếm, các người trước thử xem sao.

Nói xong, Nhạc Thành lấy ra hai thanh kiếm mà ngày hôm qua hắn cố ý luyện chế đưa cho hai nàng.

- Phi kiếm, tạ chủ nhân.

Nhạc Thành đã nói qua cho hai nàng về một chút sự tình tu chân, trong đó luyện chế đan dược, luyện chế pháp khí, luyện chế bùa chú cũng đề cập tới, đối với tác dụng phi kiếm, hai người tự nhiên là biết đến, chỉ là bây giờ còn không có thực lực để tự mình luyện chế phi kiếm mà thôi.

Hai nàng tiếp nhận phi kiếm trong tay Nhạc Thành, mừng rỡ nhanh chóng đánh ra thủ ấn, lập tức uyển chuyển thân ảnh đứng ở trên phi kiếm bay đến tầng trời, không ngừng ném thử các loại phi hành động tác.

Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng... lần nữa tròn mắt, hai nàng dĩ nhiên là có thể cùng chủ nhân như nhau, ở giữa không trung đẩy mạnh thanh kiếm bay tới bay lui.

Nhìn thấy hai nữ nhân này đã là chậm rãi đi vào con đường tu chân, Nhạc Thành cũng cảm thấy thoả mãn. Lập tức Nhạc Thành lần nữa chỉ điểm một chút hai nữ tử, sau đó, lại giao cho các nàng không ít đan dược, làm cho các nàng dụng tâm tu luyện rồi mới rời đi.

Quay lại gian phòng, Nhạc Thành đi xem Mộ Dung Hiểu Hiểu, trải qua mấy ngày điều dưỡng cùng có đan dược của Nhạc Thành tương trợ, thương thế của Mộ Dung Hiểu Hiểu đã tốt hơn rất nhiều, trên cơ bản đã không có trở ngại, chỉ là cần một chút thời gian nghỉ ngơi mà thôi.

- Hiểu Hiểu, hôm nay ngươi cảm thấy thế nào?

Nhạc Thành đến gian phòng nhìn Mộ Dung Hiểu Hiểu hỏi.

- Đã không có việc gì rồi, đều tốt lắm.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói, lập tức là từ trên giường đứng lên.

- Người nên chú ý một số việc.

Nhạc Thành vội vàng đỡ lấy Mộ Dung Hiểu Hiểu, sợ nàng ngã sấp xuống giường.

- Ta thật sự nhu nhược như vậy sao.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói với Nhạc Thành, lập tức ôn nhu nhìn thoáng qua Nhạc Thành, nàng còn nhớ rõ mình lúc trước muốn giết chết cái nam tử áo đen này, mà bây giờ, mình là ngay cả tâm cũng đưa cho hắn rồi.

Cầm lấy cổ tay trắng của Mộ Dung Hiểu Hiểu, một cổ nhẹ nhàng u hương xông thẳng vào mũi, bây giờ Nhạc Thành nhìn đến gương mặt sắc mặt hồng nhuận phơn phớt của cô gái xinh đẹp, trong lòng không khỏi hơi hơi khê giạt mình, người này là một nữ nhân đầu tiên của mình sao.

Chỉ thấy bạch y nữ tử, hơi u lan phương ái này, chuyển miện lưu tinh, sáng loáng ngọc nhan. Hàm ý không nhả, khí như u lan. Mặt mày thướt tha, sắc đẹp có thể ăn được. Lúc này hắn có chút chăm chú nhìn, trong lúc nhất thời không khỏi mất khỏi thần trí.

- Người xem cái gì, như vậy cũng ngây người sao.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn thần sắc Nhạc Thành ngơ ngác, không khỏi hỏi.

- Ta ở đây nhìn người, bốn năm trước người cũng rất đẹp, bốn năm sau đó ta nghĩ đến người biết về già, ai biết người còn đẹp như vậy không.

Nhạc Thành có chút cười nói.

- Người a, cũng dịu dàng.

Mộ Dung Hiểu Hiểu có chút trừng mắt nhìn Nhạc Thành, nhưng trong lòng có một tia ấm áp, không khỏi hơi hơi đưa cho Nhạc Thành một ánh mắt vũ mị ôn nhu, trong ánh mắt có thỏa mãn, hoặc là cao hứng.

Nhìn ánh mắt vũ mị cùng dung nhan tuyệt đẹp, Nhạc Thành không khỏi nhin không được áp vào môi son nhẹ nhàng hôn xuống dưới, lập tức hai người hôn nhau, không thể tách ra.

Hồi lâu, Nhạc Thành mới cố nén dưới bụng đã bị dẫn động một đoàn dục hỏa, Mộ Dung Hiểu Hiểu bây giờ còn có bị thương trong người, nhưng mà cũng không thể kịch liệt vận động, hắn đành phải mình nhin ăn một chút, bất quá muốn đứng trước một giai nhân tuyệt sắc nhin xuống dục hỏa, người bình thường cũng không thể làm được.

- Hiểu Hiểu, mấy ngày này thôi chúng ta đi.

Nhạc Thành nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu... lúc này thương thế Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng đã khỏi bảy tám phần, Nhạc Thành chuẩn bị muốn đi vào trấn Lập Anh, cũng đã hai năm hắn chưa có trở về đi, cũng không biết bây giờ Nhạc gia biến thành bộ dáng gì nữa.

- Đi, chúng ta đi đâu.

Mộ Dung Hiểu Hiểu hỏi Nhạc Thành, nàng đã sớm chuẩn bị xong tâm lý cùng với Nhạc Thành rời đi.

- Ta ở đâu, người sau đó cũng ở đó.

Nhạc Thành nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu, nói thật, Nhạc Thành trở về trấn Lập Anh thực sự không biết trở về ở đâu, chuyện bên này đã kết thúc, mình cũng nên cùng Hắc Âm Thần điện chính diện chống lại rồi.

Mặt khác, Nhạc Thành cũng dự định phải tìm được chín viên thượng cổ linh châu, coi như rất là khó tìm, hắn cũng phải nghĩ biện pháp mới được, sau khi tìm được mười khối thượng cổ linh châu, mình mới có hy vọng quay lại Tiên Ma giới, có lẽ lần nữa quay lại Trung quốc cũng phải không nhất định.

- Ủ, ta đã là người của người, người tới nơi đâu, ta tự nhiên cũng phải tới nơi đó.

Nói xong, Mộ Dung Hiểu Hiểu trên mặt hơi đỏ lên, không khỏi thẹn thùng.

- Đối với ta khi trước, ta còn muốn trở về Mộ Dung gia, người cùng với ta cùng đi sao?

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói.

- Cái này, ta không đi a.

Nhạc Thành mỉm cười nói, mình muốn nói, cũng là có chút ít xấu hổ, Mộ Dung Hiểu Hiểu phải đi về một chuyến, Nhạc Thành cũng không phản đối, lần này rời đi, cũng không biết bao giờ nàng mới có thể có cơ hội trở về.

Thời gian từ từ qua, năm ngày sau, một đoàn người của Nhạc Thành rốt cục xuất phát. Bởi vì tốc độ trên có người không thể đuổi kịp, Nhạc Thành không thể không ở Đế đô mua hai con tứ giai phi hành ma sư thú để vận chuyển, loại phi hành ma thú này tốc độ cực nhanh, ngồi lên trên cũng rất thoải mái.

Hai con ma sư thú này, một con là chở Lệnh Hồ Vô Địch, Nhạc Lan Tâm cùng Lệnh Hồ Hạo Thiên, Lệnh Hồ Huyền Tổ, còn con kia thì chở Đại Song Tiểu Song còn với Mộ Dung Hiểu Hiểu.

Lệnh Hồ Hạo Thiên cùng Lệnh Hồ Huyền Tổ bởi vì muốn đi gặp cậu, lại còn có thể đi theo bên người biểu ca, hai người không khỏi vui vẻ không thôi, trên đường đi lúc nào cũng hưng phấn.

Và Nhạc Thành thì cười trên lưng Khiếu Thiên Hổ, Yêu Cơ, Thông Thiên Thử, Tử Điện Mãng thì mình một mình ngự không bay đi. Một đoàn người phi hành ở giữa không trung, căn bản cũng không có người nào dám cản trở, mà ngay cả xa xa loài chim cùng phi hành ma thú cảm giác được khí tức, cũng là giống như chim sợ nã xa xa trốn thoát.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

242. Chương 213 : Trở Về Trấn Lập Anh .

Mộ Dung Hiểu Hiểu một ngày trước đã đi trở về hoàng thất một chuyến, Nhạc Thành cũng không có hỏi nàng trở về có chuyện gì phát sinh không, theo Mộ Dung Hiểu Hiểu sau khi trở về thần sắc tựa hồ là có thể thấy được nàng lần này trở về gia tộc, bọn họ cũng không có gây khó xử cho nàng, ngược lại hẳn là đối với nàng càng tốt hơn nữa.

Nhạc Thành tính toán thời gian, nếu dựa theo tốc độ Khiếu Thiên Hổ toàn lực, ít hơn một tháng có thể quay lại trấn Lập Anh, mà bây giờ cần hơn hai ba tháng mới được, tốc độ ma sư thú không thể cùng Khiếu Thiên Hổ so sánh được.

Một đường thời gian dài, Nhạc Thành đành phải tại trên lưng Khiếu Thiên Hổ bắt đầu tu luyện, tranh thủ mau chóng đột phá đến Kim đan hậu kỳ.

Trấn Lập Anh hai năm thời gian qua đã xảy ra biến hóa cực lớn, biến hóa này càng sâu sắc vượt qua hai năm trước. Cả trấn Lập Anh bây giờ lớn ra gấp mười, do nhân khẩu cũng phải bạo tăng đến hơn một trăm vạn, cho dù so với thành Thất Tinh tới cũng chắc là không nhỏ hơn.

Về phần biến hóa, tự nhiên cũng là bởi vì quan hệ Nhạc gia, không ít người nghe nói Nhạc gia có siêu cấp cường giả tồn tại, còn có lục phẩm luyện Dược Sư. Vì vậy, không ít thế lực bắt đầu ở trấn Lập Anh thiết lập cửa hàng, đồng thời cũng là muốn âm dựng trấn Lập Anh đi lên, cùng một cường giả ở tại một trấn là một chuyện quang vinh, với tiểu thế lực càng ngày càng nhiều, trấn Lập Anh dân số cũng phải bạo tăng, vì vậy những thế lực lớn xem thấy cũng phải ào ào đến trấn Lập Anh mở mang cửa hàng, cho nên trấn Lập Anh vì thế càng ngày càng phát triển.

Hai năm qua thời gian, trấn Lập Anh lớn ra gấp mười, nhân khẩu bạo tăng, mà ở trấn Lập Anh Nhạc gia phụ cận, đây chính nơi uy tín danh dự thế lực lớn nhất trấn Lập Anh, thế cho nên vùng này hiện tại trở thành khu nhà giàu của trấn Lập Anh.

Và thế lực từng muốn đi vào trấn Lập Anh đều không ngoại lệ đều muốn tới trước của Nhạc gia gia chủ, nếu không những người này không dám tùy tiện gia nhập.

Bởi vì trấn Lập Anh nhân khẩu bạo tăng cùng thành Thất Tinh không sai biệt lắm, Nguyên Bảo tông cũng phải tại trấn Lập Anh mở ra cửa hàng, cửa hàng danh tự cũng không phải gọi là Nguyên Bảo tông, mà gọi là Nhạc gia cửa hàng binh khí, đây là Nguyên Bảo tông cùng Nhạc gia kết hợp mở ra.

Hết thấy lợi nhuận Nguyên Bảo tông cùng Nhạc gia phân chia 5:5, sổ sách, đồng thời hai nhà phái người phụ trách. Nhạc gia dĩ nhiên là Nhạc Tử Phong, và Nguyên Bảo tông phái tới Nhạc gia cửa hàng binh khí là Vân Phỉ Phỉ. Bây giờ Nhạc gia cửa hàng binh khí sinh ý đã là trở thành trọng tâm.

Trong hai năm này, Nhạc gia cửa hàng binh khí đã một lần nữa lần át, diện tích trọn vẹn so với lúc đầu mở rộng năm mươi lần, hơn nữa cũng có được tầng thứ năm, mỗi tháng có lần đấu giá hội rất lớn, và Nhạc gia cửa hàng binh khí cũng đấu giá đan dược cùng các loại mặt hàng khác.

Nhạc Tử Sơn hai năm qua cũng coi là vui vẻ nhất, nhìn Nhạc gia bây giờ biến hóa, hắn cũng phải biết mình sinh ba đứa con rất tốt, đặc biệt là Thành Nhi, nếu không, Nhạc gia như thế nào lại có trình độ hôm nay, hai năm, hắn không khỏi bắt đầu nghĩ đến.

Có một số công việc bận rộn, bên trong Nhạc gia cửa hàng binh khí, cao nhất tầng thứ năm, Nhạc Tử Phong thu xếp mấy giờ không thể không bớt thời giờ nghỉ ngơi, trong miệng một mực lẩm bẩm nói:

- Đây sinh ý làm sao tốt như vậy, nó sẽ không thể dừng lại nghỉ một hồi sao, xem ra sáng ngày mai lại gọi vài người đến hỗ trợ mới được.

- Phong thúc, người lại đang nhắc tới cái gì a, có phải mệt không.

Vân Phỉ Phỉ từ từ đi đến bên cạnh Nhạc Tử Phong nói.

- Phỉ Phỉ a, sáng ngày mai gọi vài người đến hỗ trợ a, ta quá mệt mỏi rồi.

Nhạc Tử Phong nói, trong hai năm này, Vân gia cùng Nhạc gia với thời gian quan hệ cũng kéo gần lại không ít, bây giờ Vân Phỉ Phỉ cũng đã ở tại Nhạc gia, hai người Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong đều đối với Vân Phỉ Phỉ ưa thích vô cùng.

- Phong thúc, nếu người thấy mệt mỏi sớm đi về nghỉ ngơi đi, tại đây giao cho ta thì tốt rồi.

Vân Phỉ Phỉ khẽ cười nói.

- Phỉ Phỉ, ta càng ngày càng thích người, than ôi, nếu người không ngại Thành Nhi chưa lập gia đình, không bằng ta làm chủ đem người phân phối Thành Nhi thế nào.

Nhạc Tử Phong khẽ cười nói, hai năm qua, hắn cũng phải nhìn ra Vân Phỉ Phỉ trong lòng tựa hồ thích cháu trai mình.

- Phong thúc, người nói giỡn, Nhạc Thành làm sao vừa ý ta đây.

Nghĩ tới Nhạc Thành, Vân Phỉ Phỉ không khỏi gương mặt hiện lên một mảnh ửng đỏ.

- Người làm sao vậy.

Nhạc Tử Phong nói:

- Người xinh đẹp như vậy, lại có thể làm Nhạc gia cửa hàng binh khí tới như vậy, ta chỉ là thuận tiện giúp đỡ chút mà thôi, mà ngay cả đại ca của ta cũng thường xuyên nói người không sai đây.

- Thật không Phong thúc, Tử Sơn thúc nói đùa a.

Khuôn mặt Vân Phỉ Phỉ trên má càng thêm ửng đỏ, kiều diễm mê người.

- Phong thúc lừa người cái gì, gặp lại người, Phong thúc cũng muốn khởi Kiều Nhi, các người tuổi không chênh lệch nhiều, cũng không biết nàng khi đó có thể trở về.

Nhạc Tử Phong nói, mới xong, Nhạc Tử Phong sớm trở về Nhạc gia, nơi này có Vân Phỉ Phỉ hắn hoàn toàn có thể rất yên tâm rồi.

Vân Phỉ Phỉ sau khi nhìn Nhạc Tử Phong rời đi, không khỏi

lẩm bẩm nói:

- Hắn có một vị hôn thê, cho dù mười người ta cũng không ngại, nhưng mà, hắn có vừa ý ta sao, ta chỉ là một cái Vân gia nữ nhân nho nhỏ, hắn một ngày nào đó là giao long.

Trên lưng Khiếu Thiên Hồ rất lớn, một mảnh nồng đậm thanh mang bọc hạ, Nhạc Thành trong tay thủ ấn mỉm cười, lập tức theo yết hầu thật dài thở ra một ngum trọc khí, hai sợi tinh quang coi như là tại giữa ban ngày cũng xem giống như trong đêm tối lóe sáng như ánh sao vậy, ánh mắt cũng càng thêm thâm thúy vài phần.

- Thành Nhi, chúng ta nhanh đi?

Trên lưng Ma sư thứu, Nhạc Lan Tâm không khỏi có chút khấn trương, cũng đã vài chục năm nàng chưa có trở về nhà, cũng không có nhìn thấy đại ca cùng nhị ca, không biết bây giờ bọn họ thế nào.

- Bác, buổi trưa hôm nay có thể đến nơi, ở phía trước không còn xa.

Nhạc Thành nhìn sắc trời một chút, bây giờ còn là buổi sáng, hắn là buổi trưa có thể đến nơi.

Trải qua hai tháng phi hành, một đoàn người Nhạc Thành rốt cục sắp quay lại trấn Lập Anh, đoạn đường này Nhạc Thành tu vi cũng có tiến bộ, cảm giác đến Kim Đan kỳ trung kỳ đỉnh cao, muốn đột phá đến Kim Đan kỳ hậu kỳ cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Từ đạt tới Kim Đan kỳ, sau đó Nhạc Thành mặc dù tu luyện tốc độ có Hỏa Linh Châu càng thêm nhanh, nhưng mà bởi vì muốn đột phá đồng thời độ khó tự nhiên cũng phải lớn hơn rất nhiều, cần có chân khí cũng phải hao hơn rất nhiều. Nhưng so với tại Trung quốc, Nhạc Thành bây giờ tốc độ tu luyện đã tốc độ nhanh như phi kiếm, đặc biệt là trong lúc đột phá, một đường quán thông vô trở, cho nên hắn muốn đột phá, chỉ là vấn đề thời gian.

Tọa lạc tại trấn trung ương Lập Anh là Nhạc gia, mặc dù đang phân bố các thế lực tiến vào trấn Lập Anh, nhưng không thể nghi ngờ là cả trấn Lập Anh cường đại nhất chỗ này. Đây không phải tại thế lực cường đại, mà là ở khí thế cường đại.

Thực lực Nhạc gia bây giờ cao nhất đúng là Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong, mỗi người thực lực cũng chỉ là tam tinh Đấu Vương mà thôi, hơn nữa những người khác ở Nhạc gia Nhạc Thành là người có thực lực cao nhất cũng là nhất tinh Đấu Vương mà thôi.

Nhưng không người nào dám đến Nhạc gia, ai cũng là biết rõ Nhạc gia có ba người con lợi hại, nếu hoài nghi thực lực Nhạc gia, trước kia trấn Lập Anh thượng tam đại gia tộc là kết cục, đặc biệt là Nhạc gia con thứ ba, nghe nói ngay cả Vân gia lão tổ phải cúi đầu.

Hơn nữa Vân gia cùng Nhạc gia bây giờ liên minh, đắc tội Nhạc gia là đắc tội Vân gia, Vân gia lão tổ cũng không phải là người bình thường dám đắc tội được.

- Chủ nhân, chúng ta không phải đến lầm địa điểm chứ, nơi này là trấn Lập Anh sao?

Ở giữa không trung Tử Điện Mãng nghi hoặc nhìn phía dưới một mảnh kiến trúc, tại trong trí nhớ Tử Điện Mãng, trấn Lập Anh cũng không có bao nhiêu mái nhà, nhưng là bây giờ, nơi này chính lớn hơn mười mấy lần, quả thực là có thể so sánh với một thành phố lớn.

- Hắn là không sai a.

Nhạc Thành cũng nghi hoặc không thôi, trấn Lập Anh làm sao mình mới hơn hai năm chưa có trở về không ngờ đã biến thành như vậy.

- Mẫu thân, chúng ta đã đến sao, chúng ta không phải trước tiên có thể nhìn thấy cậu cả cùng Nhị cữu sao.

Lệnh Hồ Hạo Thiên cùng Lệnh Hồ Huyền Tổ đột nhiên hưng phấn lên.

Nhạc Lan Tâm có chút cười nói:

- Đối với, các người trước tiên có thể nhìn thấy Nhị cữu cùng cậu cả, các người ngược lại thời gian cần phải gọi cậu cả cùng Nhị cữu.

- Nhạc Thành, ta đến nơi nào đây.

Mộ Dung Hiểu Hiểu hỏi Nhạc Thành, nghe được trước tiên sẽ đến trấn Lập Anh, mình sẽ nhìn thấy phụ thân Nhạc Thành, lúc này nàng không khỏi bắt đầu bối rối nhảy loạn lên, trong lòng rất thất vọng khẩn trương.

- Khiếu Thiên Hổ, không có vấn đề a.

Nhạc Thành nói với Khiếu Thiên Hổ, Khiếu Thiên Hổ mặc dù là tọa kỵ của Nhạc Thành, nhưng chỉ đúng một người Nhạc Thành mà thôi, thất giai ma thú rất kiêu ngạo, ở chỗ này Nhạc Thành cũng không có tùy ý chúng, nếu tọa kỵ ma thú của mình ai cũng có thể đi lên cưỡi, thế thì mình còn làm gì vậy.

- Hiểu Hiểu, người muốn nhìn thấy phụ thân Thành Nhi, bắt đầu khẩn trương a.

Nhạc Lan Tâm cười nói, nhìn trên mặt Mộ Dung Hiểu Hiểu một mảnh kiêu diễm ửng đỏ, nàng nhìn lại cũng không khỏi hơi hơi trêu ghẹo Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Phu nhân, người vừa giễu cợt ta rồi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu bị Nhạc Lan Tâm nói đến tâm sự, không khỏi trên mặt càng thêm kiêu diễm hơn, ngay cả đầu cũng không dám giơ lên.

- Đứa nhỏ này, người hẳn bảo ta là bác mới tốt, làm sao lại gọi ta là phu nhân.

Nhạc Lan Tâm khẽ cười nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

243. Chương 214 : Quay Lại Nhạc Gia .

- Chủ nhân, là nữ chủ nhân đương nhiên là không có vấn đề gì.

Khiếu Thiên Hổ nói với Nhạc Thành.

- Hiểu Hiểu, tới a.

Nhạc Thành cũng là tại trên lưng Khiếu Thiên Hổ đứng lên, lập tức nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu.

Ngay lập tức một cái thân ảnh uyển chuyển bắt đầu từ trên lưng Ma sư thú bay qua, giữa không trung thân ảnh màu trắng lộn một đường vòng cung hoàn mỹ.

- Làm sao vậy, người trên mặt làm sao hồng như vậy a

Nhạc Thành để Mộ Dung Hiểu Hiểu ôm vào trong ngực hỏi. Hai tháng nay, thương thế trên người Mộ Dung Hiểu Hiểu đã toàn bộ khỏi, lúc này mới khiến cho Nhạc Thành hoàn toàn yên lòng.

- Người còn nói, ta chỉ là có chút khẩn trương.

Mộ Dung Hiểu Hiểu rúc vào trong ngực Nhạc Thành, lặng lẽ tựa ở trên lưng Nhạc Thành.

Nhìn giữa không trung, chủ nhân cùng Mộ Dung Hiểu Hiểu, Đại Song cùng Tiểu Song còn có Yêu Cơ cũng không ngừng hâm mộ, đây mới là tuyệt phối a, cũng chỉ có công chúa tuyệt sắc mới có thể xứng đôi với chủ nhân, nữ nhân như vậy, tuyệt đối là xứng đôi với chủ nhân.

- Mau nhìn a, mọi người mau nhìn a.

Người xem, trên bầu trời đang bay là cái gì, hình như là ba con ma thú.

Mà ở trên lưng còn có người, đằng sau đứng là hai ma sư thú, là tứ giai phi hành ma thú a, người bình thường mua không nổi.

- Phía trước ma thú hình như là lão hổ mọc ra cánh, ở trên lưng có một nam một nữ.

- Bọn hắn hình như là đi Nhạc gia a.

- Đúng vậy, là Nhạc gia, phía trước cái nam tử áo đen kia giống như là Nhạc Thành, là Nhạc Thành quay trở về.

Giữa không trung ba con ma thú rất lớn gào thét, đột nhiên tất cả trấn cũng ngửa đầu chăm chú nhìn, có một số vốn mơ hồ nhận ra người trên lưng Khiếu Thiên Hồ đúng là Nhạc Thành, lập tức làm cả trấn Lập Anh oanh động lên.

- Nhị đệ, làm sao người buổi trưa trở lại, hôm nay vừa một sao.

Nhạc Tử Sơn vừa định ra ngoài đi một chút, là nhìn thấy Nhạc Tử Phong từ đại môn đi vào.

- Đại ca, cửa hàng binh khí sinh ý tốt không, nhanh một chút ta, không người đi thử xem.

Nhạc Tử Phong nói.

Nhạc Tử Sơn nói:

- Nhị đệ, trước kia người không phải nói sinh ý không tốt sao, làm sao bây giờ người là ăn không tiêu.

- Đó là trước kia, bây giờ rất không giống nhau, nếu không có Phỉ Phỉ, ta xem Nhạc gia cửa hàng binh khí sẽ phải rối loạn.

Nhạc Tử Phong nói.

Nhạc Tử Sơn nói:

- Đúng vậy, Phỉ Phỉ đứa nhỏ này thật là đúng có khả năng, người cũng xinh đẹp, nếu về sau ai cưới nàng, đã có thể hạnh phúc.

- Đại ca, không bằng để Phỉ Phỉ gả cho Thành Nhi cưới thế nào, đến lúc đó ngay cả Vân gia cũng là Nhạc gia chúng ta.

Nhạc Tử Phong khẽ cười nói, Nhạc Tử Phong kỳ thật cũng không phải thật sự nghĩ muốn cái gì Vân gia, chỉ là hai năm qua hẳn thật là nghĩ rằng Vân Phỉ Phỉ đứa nhỏ này không sai.

- Cái này, cũng không phải là chúng ta định đoạt, cũng phải nhìn xem bọn người trẻ tuổi ý tứ mới được.

Nhạc Tử Sơn nói, đối với Vân Phỉ Phỉ, hẳn cũng phải rất ưa thích.

-Ồ, đại ca, người xem bầu trời là chuyện gì xảy ra.

Nhạc Tử Phong có chút ngẩn đầu chăm chú nhìn giữa không trung, chỉ thấy được xa xa có ba con ma thú rất lớn bay tới, hẳn không khỏi biến sắc, nhìn trận thế cũng không phải là người của trấn Lập Anh bên, người trấn Lập Anh cũng không có ai như thế.

- Là hai tứ giai phi hành ma thú ma sư thú, phía trước còn có một ma thú ta cũng không biết, mặt trên hình như là Thành Nhi, nhị đệ người mau nhìn xem, người ở trên có phải Thành Nhi không.

Nhạc Tử Sơn đột nhiên hưng phấn lên, phía trước có một con hổ hình ma thú gần đây vẫn tưởng niệm Thành Nhi.

- Đại ca, hình như là Thành Nhi, cuối cùng tiểu tử kia quay trở về.

Nhạc Tử Phong đột nhiên kích động lên, ba con phi hành ma thú càng ngày bay đến càng gần, bọn họ đã có thể nhìn thấy người đó đúng là Nhạc Thành, sau khi nhìn bên trái một con ma sư thú cũng có một thân ảnh, Nhạc Tử Phong lần nữa kích động nói:

- Đại ca, tam muội cũng trở về.

- Là tam muội, là tam muội quay trở về, làm sao tam muội cùng Thành Nhi cùng đi một lượt được.

Nhạc Tử Sơn vô cùng kích động.

- Sư sư sư.

Ba con ma thú tại giữa không trung Nhạc gia xoay quanh, và Nhạc Thành mang theo Mộ Dung Hiểu Hiểu từ giữa không trung nhảy xuống, hai cái thân ảnh đột nhiên rơi vào trước thân người Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong, lập tức những người khác cũng phải từ giữa không trung nhảy xuống.

- Cha, Nhị thúc, con đã trở về.

Nhạc Thành mỉm cười nói, trấn Lập Anh hai năm qua phát sinh biến hóa quá lớn, Nhạc Thành thiếu chút nữa là tìm không thấy Nhạc gia đâu.

- Thành Nhi, thật là người a.

Nhạc Tử Phong cùng Nhạc Tử Sơn có chút xoa xoa con mắt, còn tưởng rằng là mình còn đang nằm mơ đây.

- Ra mắt nhạc bá phụ, ra mắt Nhị thúc.

Mộ Dung Hiểu Hiểu đã biết được hai người này là phụ thân Nhạc Thành cùng Nhị thúc, mỉm cười nói lễ phép.

- Hảo, hảo, không nên đa lễ.

Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong nhìn cô gái xinh đẹp trước mắt, không khỏi có chút kinh ngạc không thôi, lập tức nói:

- Thành Nhi vị này là ai?

- Đại ca, nhị ca, vị này chính là đế quốc Khoa Ốc Mộ Dung Hiểu Hiểu công chúa, cũng là nàng dâu đấy.

Nhạc Lan Tâm đi lên nói.

- Đế quốc Khoa Ốc công chúa sao.

Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong không khỏi vô cùng khiếp sợ, thế kỷ trước trấn Lập Anh cũng là lãnh thổ của đế quốc Khoa Ốc, chỉ là ở vào vùng đất biên giới mà thôi, bình thường rất ít cùng chính phủ liên hệ, nhưng hai người cũng biết rõ đế quốc Khoa Ốc cường thế như thế nào.

- Tam muội, làm thế nào ngươi cũng quay trở về, làm sao lại cùng Thành Nhi đồng thời trở về.

Nhạc Tử Sơn kinh ngạc không thôi, cũng kích động lên, không nghĩ tới hơn hai mươi năm không thấy tam muội, hôm nay lại quay trở về, đột nhiên hốc mắt cũng có chút ít ướt át phẫn khởi lên.

- Cái này nói rất dài dòng, về sau từ từ nói a.

Nhạc Lan Tâm lập tức nói:

- Hạo Thiên, Huyền Tổ, các người mau tới đây ra mắt cậu cả cùng Nhị cữu đi.

- Ra mắt cậu cả, ra mắt Nhị cữu.

Lệnh Hồ Hạo Thiên cùng Lệnh Hồ Huyền Tổ đột nhiên chạy đến.

- Hảo, hảo, hài tử đã là lớn như vậy sao, hay là song bào thai.

Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong thân mật vỗ cái đầu hai tỷ đệ, lập tức có chút chăm chú nhìn Lệnh Hồ Vô Dịch một bên, nói:

- Vị này chính là, muội phụ a.

- Ra mắt đại ca cùng nhị ca.

Lệnh Hồ Vô Dịch đột nhiên mỉm cười thi lễ, mặc dù tuổi tác của hắn còn lớn hơn Nhạc Tử Sơn mấy tuổi, nhưng dựa theo quy củ, hắn đi theo Nhạc Lan Tâm lên xưng hô hai người là đại ca cùng nhị ca. Cảm giác hai người chỉ là Đấu Vương thực lực, Lệnh Hồ Vô Dịch lúc này cũng không biết Nhạc Thành tại sao lại có thực lực cường hãn như vậy.

- Không cần khách khí, nhanh, nhanh lên vào trong nhà, đứng ở chỗ này cũng không hay.

Nhạc Tử Sơn vội vàng dẫn mọi người đi vào Nhạc gia.

Lập tức, Khiếu Thiên Hổ cùng Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Thông Thiên Thủ, Đại Song Tiểu Song cùng đi theo sau lưng Nhạc Thành tiến vào Nhạc gia.

Bên trong đại sảnh Nhạc gia rộng rãi, mọi người đã phân ra mà ngồi. Đám Khiếu Thiên Hổ cùng Đại Song Tiểu Song đi đến bên người Nhạc Thành ngồi xuống.

Trong lúc kế tiếp nói chuyện, Nhạc Tử Sơn cũng biết nguyên nhân mọi người đồng một lượt quay lại Nhạc gia, nghe được Nhạc gia ngay cả Đế quốc Khoa Ốc cũng bị hủy đi, hai người Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong quả thực hít vào một hơi lạnh, căn bản chính là không thể tin được.

Bọn hắn đối với Nhạc Thành kỳ vọng thật là cao, cái kỳ vọng này thậm chí là vượt qua rất xa. Nhưng Nhạc Thành có một ngày có thể chống lại một đế quốc Khoa Ốc, chỉ là thời gian quá nhanh đi, nhanh đến mức Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong căn bản không có chuẩn bị tiếp nhận sự thật này.

Kế tiếp Nhạc Thành cũng là cùng mọi người kể về Quỷ Uyên, Quỷ Uyên trên cơ bản đã bị mình nắm giữ ở trong tay rồi.

Lần này, Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong càng thêm chấn kinh, đây là con của mình không, ngắn ngủn mấy năm thời gian này, hắn rốt cuộc là làm cái gì, không ngờ lại cường hãn đến trình độ này, mà ngay cả Quỷ Uyên cũng đã bị hắn nắm giữ.

- Cha, Nhị thúc, các người liền quyết định a, cùng đi đến Được thành.

Nhạc Thành nói với Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong.

- Ta còn thật sự có một chút miễn cưỡng tại trấn Lập Anh.

Nhạc Tử Sơn mỉm cười nói, lão ở tại trấn Lập Anh cả đời, phải ly khai thật là miễn cưỡng.

- Cha, bên trong Được thành đại ca cùng nhị ca cũng có mặt, các người nếu ở lại trấn Lập Anh thủy chung chúng ta lo lắng.

Nhạc Thành mỉm cười nói, ở lại trấn Lập Anh, Nhạc Thành tự nhiên là sẽ không yên tâm, người Hắc Ám Thần điện đã theo dõi mình, mặc dù là trong khoảng thời gian này chưa có tới tìm mình, nhưng hắn đoán chừng là bởi vì lần trước tại Đấu khí Học viện mấy hộ pháp của bọn chúng toàn bộ bị mình giết, cho nên tạm thời không có thực lực đến tìm mình.

- Đại ca, ta cũng nghĩ rằng chúng ta nên đi Quỷ Uyên.

Nhạc Tử Phong nói.

- Đại ca, trước kia muốn cho người đến Đế đô đi, người không bỏ được, bây giờ Thành Nhị cùng Long nhị bọn hắn đều ở tại Quỷ Uyên, người còn có cái gì không bỏ được.

Nhạc Lan Tâm nói.

“Không có phải là không bỏ được, mà là miễn cưỡng mà thôi, đi Quỷ Uyên a.

Nhạc Tử Sơn khẽ mỉm cười nói, trấn Lập Anh đã quá nhỏ, mình có ba người con như thế thì ở một cái trấn Lập Anh nhỏ nhỏ, nếu như mình không đi Quỷ Uyên, cũng ảnh hưởng đến bay lượn của ba người con này.

Nghe được Nhạc Tử Sơn nguyện ý đi Quỷ Uyên, Nhạc Thành cũng yên tâm, hắn cũng dự định mấy ngày trở về sau đó đi Quỷ Uyên, kế tiếp, sẽ đi đối phó Hắc Ám Thần điện và cùng tìm kiếm chín viên thượng cổ linh châu mới được.

Sau đó, Nhạc Tử Sơn cũng nói cho Nhạc Thành biết hai năm qua Nhạc gia biến hóa như thế nào, biết được Vân Phi Phi vẫn ở tại trấn Lập Anh, hắn không khỏi trong lòng khẽ giật mình, không nghĩ tới Vân gia đối với Nhạc gia thật đúng là hạ tiền đặt cược như vậy.

Mọi người cùng một chỗ, đặc biệt là Nhạc Lan Tâm cùng Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong. Ba huynh muội hai mươi năm không gặp, tự nhiên là có rất nhiều lời để nói.

Vào đêm, mọi người rốt cục giải tán đi, mà Phùng tửu sắp xếp, tất cả mọi người quay lại phòng của chính mình. Lúc này, Phùng tửu an bài Mộ Dung Hiểu Hiểu ở tại gian phòng gần phòng của Nhạc Thành, điều này làm cho Mộ Dung Hiểu Hiểu cảm thấy đỏ mặt.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

244. Chương 215 : Đồ Lên Mộ Dung Hiểu Hiểu .

- Hiểu Hiểu, ngươi làm sao vậy.

Nhìn thấy vẻ mặt kiều diễm Mộ Dung Hiểu Hiểu, Nhạc Thành hỏi, nghĩ thầm cô nàng này còn có thể xấu hổ như vậy.

- Không có, không sao, là quá nóng.

Mộ Dung Hiểu Hiểu trả lời, ngay cả đầu cũng là không dám ngẩng lên quá cao, con mắt cũng không dám cùng Nhạc Thành nhìn nhau.

- Hiểu Hiểu, ngươi đẹp quá.

Vào đêm, gian phòng này cô nam quả nữ, coi như là Nhạc Thành cũng nhịn không được trong lòng kích động cảm giác khác thường, đặc biệt là đứng trước là một cô gái tuyệt sắc như thế, thân hình có chút tiến lên, Nhạc Thành kéo Mộ Dung Hiểu Hiểu vào trong ngực của mình.

- Ngươi...

Mộ Dung Hiểu Hiểu tựa hồ là còn muốn nói gì nữa, nhưng lúc này nàng bị hai mảnh môi nóng bỏng che ở cái miệng nhỏ nhắn của mình, lập tức nàng cảm thấy rằng ngà của mình có một cái lưỡi mềm mại thăm dò, toàn bộ thân hình khẽ run lên, không khỏi hé răng ra, lập tức cũng chặt chẽ dán vào trên thân Nhạc Thành.

Một lát, dưới bụng Nhạc Thành có một đoàn lửa nóng, cũng lần nữa không thể khống chế được mình, một tay ôm Mộ Dung Hiểu Hiểu vào ngực, mắt thấy nàng quá xinh đẹp, hai mắt Nhạc Thành không khỏi nóng bỏng vài phần.

- Ngươi lại muốn cái gì, ngươi là một tên sắc quỷ.

Mộ Dung Hiểu Hiểu thấy một mảnh lửa nóng, tuy nhiên chăm chú nhìn Nhạc Thành.

- Ngươi nói đi.

Nhạc Thành xấu xa cười, lập tức nhào vào trên thân Mộ Dung Hiểu Hiểu, cảm thụ được dưới thân thể một đoàn mềm mại, dưới bụng cái kia càng thêm nóng bỏng, hai tay cũng phải bắt đầu dò xét tại một ít chỗ trên váy dài màu trắng của nàng.

- Ừ.

Mộ Dung Hiểu Hiểu bởi vì Nhạc Thành đột nhiên lấy tay đè vào thân thể mềm mại của nàng, không khỏi hơi hơi quấy người một cái, trên mặt một mảnh lửa nóng, hai mắt mông lung mê ly.

Bốn môi đụng nhau, hai người lần nữa dây dưa lại với nhau, mà lúc này hai tay Nhạc Thành không ngừng thăm dò, lập tức tìm được hai nơi mềm mại nhẹ nhàng ôn nhu bắt đầu chuyển động, năm ngón tay có chút mở ra đặt nhẹ vào đó

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhịn không được toàn thân bắt đầu như giống như bị chạm phía điện bắt đầu run rẩy lên, hai tay chặt chẽ dây dưa tại trên cổ Nhạc Thành.

Đột nhiên, trong phòng Nhạc Thành là một mảnh xuân quang vô hạn liên tục vang lên, cũng không biết qua bao lâu, một màn này mới kết thúc.

Vào đêm sau đó, Vân Phỉ Phỉ cũng quay lại Nhạc gia, nghe được người hầu nói Nhạc Thành đã quay trở về, đột nhiên trong lòng nàng cảm thấy một hồi rất thất vọng cùng mừng rỡ lên, nàng rất muốn lập tức đi ngay nhìn hân, nhưng mà nghe được người hầu nói là Nhạc Thành cũng mang theo một cô gái tuyệt sắc còn là đế quốc Khoa Ốc công chúa về cùng, trong lòng nàng lúc này không khỏi trước tiên sững sờ, lập tức ngơ ngác đứng nhìn bầu trời cười khổ một cái, rồi sau đó nàng quay lại phòng của chính mình nghỉ ngơi.

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành nhìn trên thân thể hoàn mỹ mềm mại trong ngực mình, không khỏi lần nữa say mê, hai tay bắt đầu vuốt ve.

- Hừ...hừ.

Trong lúc mơ màng, Mộ Dung Hiểu Hiểu lần nữa rên rỉ một tiếng tỉnh lại, lập tức nhìn thấy nam tử bên người, lộ ra một tia thỏa mãn mỉm cười, tham lam vuốt ve lấy nàng, lúc này nàng cảm thấy ở đây mới là nơi nàng an toàn nhất.

- Hiểu Hiểu, hậu sơn có một sơn động, hai ngày này người ở đó bế quan đột phá Đấu Tông, chúng ta có thể trở về Quỷ Uyên.

Nhạc Thành nói, lập tức là lấy ra mấy viên đan dược đưa cho Mộ Dung Hiểu Hiểu nói:

- Đan dược trước dùng cho người đột phá thập tinh Đấu Hoàng cảnh giới.

- Có thể không.

Mộ Dung Hiểu Hiểu tiếp nhận đan dược trong tay Nhạc Thành, trong mắt nàng có một tia nghi hoặc, nàng một mực dừng lại tại thập tinh Đấu Hoàng cảnh giới đã lâu rồi, vẫn luôn không thể đột phá, nàng thật sự hoài nghi một khoả đan dược thì có thể làm cho mình đột phá đến Đấu Tông sao.

Thu dọn một phen, sau đó hai người cũng phải đi ra khỏi gian phòng, lập tức ra mắt Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong, sau đó Nhạc Thành liền mang theo Mộ Dung Hiểu Hiểu đi tới chỗ mình trước kia bế quan, lần trước chữa thương cho Mộ Dung Hiểu Hiểu, lúc đó Nhạc Thành biết rõ Mộ Dung Hiểu Hiểu đạt tới thập tinh Đấu Hoàng cảnh giới lâu rồi mà gặp trở ngại không thể đột phá.

Cho nên trước cần cho Mộ Dung Hiểu Hiểu đột phá Đấu Tông, thực lực đến lúc đó tăng lên, Nhạc Thành cũng có thể yên tâm. Hân đưa Mộ Dung Hiểu Hiểu đến hậu sơn bế quan, sau đó Nhạc Thành lập tức muốn đi Nhạc gia cửa hàng binh khí nhìn, cũng không biết Nhạc gia cửa hàng binh khí hai năm qua phát triển như thế nào.

Một tòa kiến trúc năm tầng xuất hiện ở trước mặt Nhạc Thành, nhìn tầng năm kiến trúc này, Nhạc Thành đã biết rõ Nhạc gia cửa hàng binh khí hai năm qua phát triển đúng là tuyệt đối không sai, bất quá ngẫm lại cũng biết, Vân Phỉ Phỉ vừa khôn khéo vừa tuyệt đẹp, Nhạc gia cửa hàng binh khí tại trong tay của nàng tự nhiên có thể phát triển vô cùng tốt rồi.

Từ từ đi tới Nhạc gia cửa hàng binh khí, một số người Nhạc gia nhìn thấy Nhạc Thành, lập tức là tôn kính xưng hô

- Tam thiếu gia.

- Ủ.

Nhạc Thành có chút nhẹ gật đầu, gợi ý mọi người không cần để ý tới hân, đánh giá Nhạc gia cửa hàng binh khí xong, hân cảm thấy so với trước kia Nhạc gia cửa hàng binh khí lớn hơn không biết gấp bao nhiêu lần, tầng thứ nhất là các loại binh khí Đấu Sư, Ma Pháp Sư, khí cụ mua bán. Tầng hai thì là mua bán đan dược, tầng ba cùng tầng bốn là đấu giá hội, và tầng năm thì là nơi nghỉ ngơi cùng tiếp đãi một số khách hàng của Nhạc gia.

- Tam thiếu gia, người còn có thời gian tới nơi này a.

Nhạc Thành vừa mới đi đến tầng thứ năm, một thanh âm mềm mại tại sau lưng Nhạc Thành vang lên, lập tức một cổ nhẹ nhàng u hương truyền đến, u hương nhẹ nhàng này Nhạc Thành biết rõ sau lưng đúng là Vân Phỉ Phỉ rồi, loại hương vị đặc biệt này chỉ có trên người nàng mới có, những nữ nhân khác là không có, đối với u hương mê người, Nhạc Thành vẫn một mực ghi nhớ ở trong lòng.

- Ta tới nhìn người a.

Nhạc Thành quay đầu lại, nhìn thấy Vân Phỉ Phỉ đứng ở phía sau cửa mình, nàng hôm nay mặc một bộ váy dài, tinh mỹ ngũ quan, vũ mị ánh mắt, bộ ngực sữa lộ phòng, một cái khe núi thật sâu mê người, eo nhỏ kiêu đồn, toàn thân buộc vòng quanh một cái đường cong hoàn mỹ mê người, đúng là tư thái hồng nhan họa thủy.

- Hãy quên nó, ta vậy mới không tin người.

Vân Phỉ Phỉ có chút cười, lập tức là đi vào gian phòng, nói:

- Nói thực ra, tới làm cái gì.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

245. Chương 216 : Nhạc Gia Một Số Gia Sử .

- Thật không có chuyện khác, đến tùy tiện nhìn.

Nhạc Thành mỉm cười nói, đôi mắt không tự chủ được nhìn bộ ngực sữa của Vân Phỉ Phỉ quét mắt qua.

- Vậy người không cùng Mộ Dung công chúa sao?

Vân Phỉ Phỉ nói, chính nàng cũng là không biết làm sao nói ra những lời này.

- Nàng bế quan, người gần đây có khỏe không.

Nhạc Thành nói xong, nhìn giữa hai khe núi thật sâu, Nhạc Thành lúc này mới miễn cưỡng dời ánh mắt của mình.

- Ta lúc này khá tốt, quản lý Vân gia mệt mỗi quá.

Vân Phỉ Phỉ nói, ánh mắt có chút trừng nhìn Nhạc Thành một cái, ánh mắt của Nhạc Thành mê đắm tại trước ngực nàng nhìn quét, nàng tự nhiên là cảm giác được đến.

Cảm giác ánh mắt Vân Phỉ Phỉ, Nhạc Thành cũng đành phải thu hồi ánh mắt, nữ nhân này đáng người tuyệt đối là tuyệt mỹ.

- Có lòng háo sắc nhưng không có sắc đảm.

Nhìn Nhạc Thành chuyển dời ánh mắt, Vân Phỉ Phỉ không khỏi nói ra một tiếng, sớm biết như vậy sẽ không trừng mắt nhìn hấn, dù sao mình cũng không có trách cứ hấn, nếu hấn muốn mình cũng có thể.

- Cái gì.

Nghe thấy trong miệng Vân Phỉ Phỉ nói thì thầm, Nhạc Thành hỏi.

- Không có gì, người lần này trở về trấn Lập Anh được bao lâu.

Vân Phỉ Phỉ phục hồi tinh thần lại hỏi, có vẻ Nhạc Thành mỗi lần trở về cũng không được lâu rồi đi.

- Mấy ngày sau đi, cha ta cùng Nhị thúc cũng cùng đi, đến lúc đó Nhạc gia cửa hàng binh khí là giao cho người.

Nhạc Thành nói.

- Cái gì, các người muốn cùng đi, Tử Sơn thúc cũng cùng đi sao, đi nơi nào, về sau các người không trở về trấn Lập Anh nữa sao.

Vừa nghe thấy Nhạc Thành nói phải ly khai, hơn nữa còn cùng Nhạc gia rời đi, trong lòng Vân Phỉ Phỉ đột nhiên có chút ít bất an.

- Đi Quý Uyên, nếu có cơ hội ta cũng có thể trở về.

Nhạc Thành nói:

- Về sau trấn Lập Anh Nhạc gia là giao cho người.

- Ta, giao cho ta, nhưng mà.

Vân Phỉ Phỉ đột nhiên mê man lên, nàng căn bản không có quan tâm trấn Lập Anh Nhạc gia giao cho ai, chỉ là nghe được Nhạc Thành lần này dẫn người của Nhạc gia cùng đi, là tâm lý nàng hoảng loạn rồi.

- Giao cho người, ta cũng yên tâm, ta tuyệt đối tin tưởng người.

Nhạc Thành nói xong, đối với Vân Phỉ Phỉ, Nhạc Thành là phi thường yên tâm.

- Ta..,

Trong ánh mắt của Vân Phỉ Phỉ đột nhiên có chút ẩm ướt, lập tức không biết dừng khí đến ở nơi nào, nhào vào trong ngực Nhạc Thành.

Nhạc Thành có chút hoảng hốt, lập tức cảm giác được trong ngực của mình có một hồi mềm mại, hắn cũng để Vân Phỉ Phỉ ôm ở trong ngực.

- Được rồi, người về sau có thời gian sẽ về trấn Lập Anh.

Một lát sau, Vân Phỉ Phỉ rời khỏi lồng ngực Nhạc Thành, khẽ mỉm cười nói.

- Ủ, có thời gian ta về.

Nhạc Thành trả lời, vừa mới vừa rồi Vân Phỉ Phỉ nhào vào ngực của hắn trong tích tắc, hắn tựa hồ mình bạch được cái gì, rồi lại không hỏi rõ, có lẽ tạm thời như thế là tốt, về sau, có lẽ mình còn có thể trở về.

Rời khỏi Nhạc gia cửa hàng binh khí phô, sau đó Nhạc Thành quay lại Nhạc gia, vừa đến cửa Nhạc gia hắn phát hiện chung quanh Nhạc gia không ít người ra vào, xem trang phục hắn thấy đó là trấn Lập Anh một vài gia tộc thế lực.

Lập tức Nhạc Thành đi vào Nhạc gia, hắn phát hiện Nhạc gia hôm nay lại tiếng tăm như thế, hắn còn chưa có lấy lại tinh thần, đã bị Nhạc Tử Sơn kéo đến một bên nói:

- Thành Nhi, người mau trở lại gian phòng a, những người này biết rõ người đã về, cũng là ào ào tới thăm người, Nhị thúc người đang tại đại sảnh đối phó bọn hắn đấy.

- Cha, vừa vặn con có chuyện muốn hỏi người, người cùng con đi chứ.

Nhạc Thành nói, đối với cái loại xã giao này, Nhạc Thành tự nhiên không thích, cho nên hắn cũng không có ý định ra tiếp.

Nhạc Thành đánh ra một cái kết giới cách âm, nói:

- Cha, người có chuyện gì không có nói cho con biết.

- Thành Nhi, người nói là chuyện gì.

Nhạc Tử Sơn hơi có chút nghi ngờ hỏi, không biết Nhạc Thành nói cái sự tình gì.

- Cha, Hắc Ám Thần điện tìm ta mấy lần.

Nhạc Thành nói, hắn tin tưởng Nhạc Tử Sơn đối với mấy cái sự tình này nhất định sẽ biết.

- Cái gì, Thành Nhi, người không có chuyện gì chớ, làm sao Hắc Ám Thần điện tìm được người.

Nhạc Tử Sơn đột nhiên biến sắc, vội vàng hỏi.

- Là con không sao, cha, con muốn biết Tứ đại Thú tộc cùng tứ đại nhân tộc, còn có Hắc Ám Thần điện có chuyện gì xảy ra.

Nhạc Thành hỏi.

- Than ôi.

Nhạc Tử Sơn có chút thở dài một hơi, sau đó nói:

- Không nghĩ tới người đã biết cái đó, vốn ta đã quyết định không cho người biết những chuyện này.

- Thành Nhi, người ngồi xuống, cha có chuyện muốn nói với con.

Nhạc Tử Sơn nói:

- Tại rất xa, Nhạc gia chúng ta là từ nơi ấy tới, ước chừng hơn một trăm năm trước, Nhạc gia chúng ta bên trong đã xảy ra một sự tình, tăng tổ người đi tới đế quốc Khoa Ốc, lúc ấy tại đặt chân đế đô, gia tộc cũng coi như còn có thể, về sau suy tàn, biết rõ sự xuất hiện của người, bây giờ Nhạc gia lần nữa có thể chuyển biến tốt đẹp.

- Cha, chúng Nhạc gia ta đến từ ở đâu.

Nhạc Thành hỏi, chẳng lẽ trên đại lục Huyền Thiên còn có địa phương khác sao.

- Người không phải là đang hỏi Tứ đại Thú tộc cùng tứ đại nhân tộc sao, Nhạc gia chúng ta là một trong tứ đại nhân tộc, và Nhạc gia chúng ta bây giờ chỉ là một chi nhánh mà thôi, năm đó tăng tổ người mang theo nhất mạch chúng ta đến nơi này, và Nhạc gia hiện tại đang ở Huyền Thiên nội lục.

Nhạc Tử Sơn nói tiếp:

- Trên đại lục Huyền Thiên tất cả mọi người biết rõ, nhưng Huyền Thiên nội lục là rất ít người biết đến, trong đó là nơi ở của Nhạc gia chúng ta.

Dừng lại một chút, Nhạc Tử Sơn tiếp tục nói với Nhạc Thành:

- Huyền Thiên nội lục diện tích rất lớn, đại lục Huyền Thiên cùng với Huyền Thiên nội lục so sánh, quả thực là con kiến cùng so với voi, và trong đó, cường giả thiên hạ rất nhiều. Cho nên, tại trên đại lục Huyền Thiên, chỉ có số rất ít người biết rõ Huyền Thiên nội lục ở chỗ nào.

- Huyền Thiên nội lục, Nhạc gia là đến từ trong đó sao.

Nhạc Thành nói:

- Cha, vậy tại sao chúng ta lại đến đại lục Huyền Thiên.

- Bởi vì Hắc Ám Thần điện, năm đó tăng tổ người đã từng liên hợp tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc làm cho Hắc Ám Thần điện lần thứ nhất đã kích trí mệnh, về sau người Hắc Ám Thần điện đào thoát, rồi sau đó tăng tổ người bởi vì cùng với người trong tộc có mâu thuẫn, trong cơn tức giận đã ly khai Nhạc gia.

Nhạc Tử Sơn nói.

Nhạc Tử Sơn tiếp tục nói:

- Hắc Ám Thần điện lần này tìm người phỏng chừng cũng là bởi vì trên người của người có Hoàng Long chi thể a, không nghĩ tới bọn hắn cũng đã đến đại lục Huyền Thiên.

- Chẳng lẽ Hắc Ám Thần điện là ở tại Huyền Thiên nội lục sao.

Nhạc Thành lần nữa hỏi, khó trách mình ở trên đại lục Huyền Thiên trước kia cũng không có nghe nói qua Hắc Ám Thần điện.

- Không sai, không chỉ có Hắc Ám Thần điện, Tứ đại Thú tộc cùng tứ đại nhân tộc cũng ở tại Huyền Thiên nội lục, cửu đại thế lực cũng không phải Huyền Thiên nội lục thực lực cường đại nhất, mà khi đó Hắc Ám Thần điện thế lực còn mạnh hơn tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc.

Nhạc Tử Sơn nói:

- Tứ đại nhân tộc gồm Nhạc gia, Trần gia, Tôn gia, còn có Vũ Văn gia. Và Tứ đại Thú tộc phân biệt là Phượng Hoàng tộc, Nghê tộc, viễn cổ Minh xà tộc, còn có Viễn cổ Bạch hổ tộc.

Đối với bát đại thế lực Phượng Hoàng tộc, Nhạc Thành đã có chỗ liên hệ, về phần khác ngoại trừ Nhạc gia bên ngoài thế lực đại lục, Nhạc Thành cũng không biết thực lực mạnh yếu bao nhiêu, nhưng hẳn có chút tò mò hỏi:

- Cha, Nhạc gia chúng ta tại Huyền Thiên nội lục thực lực mạnh bao nhiêu.

- Cái này...

Nhạc Tử Sơn dừng lại một chút nói:

- Nghe nói Nhạc gia tại Huyền Thiên nội lục thực lực có Đẩu Thánh tồn tại, Đẩu Hoàng phần đông, Đẩu Tông không tính quá kỳ lạ quý hiếm, coi như là Đẩu tôn cũng có không ít, bất quá cái đó ta cũng nghe nói vậy thôi.

- Xem ra Hắc Ám Thần điện thực lực hẳn là càng thêm cường hãn mới đúng.

Trong lòng Nhạc Thành thầm nghĩ, quả là Hắc Ám Thần điện bị tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc vây hãm còn không có bị diệt, Hắc Ám Thần điện thực lực hẳn là đã đến một tình trạng càng thêm khủng bố.

- Cha, Huyền Thiên nội lục ở nơi nào.

Nhạc Thành hỏi Nhạc Tử Sơn, quả thật Hắc Ám Thần điện ở tại Huyền Thiên nội lục. Như vậy Nhạc Thành tự nhiên là muốn đi, mặt khác, trên đại lục Huyền Thiên cũng không có tin tức về chín viên thượng cổ linh châu kia, nói không chừng ngay tại Huyền Thiên nội lục sẽ có, vì cái này, Nhạc Thành cũng không thể không đi.

- Làm sao, người muốn đi Huyền Thiên nội lục, ở đâu, nhưng mà...

Nghe được Nhạc Thành hỏi Huyền Thiên nội lục, Nhạc Tử Sơn sắc mặt hơi biến đổi, nói:

- Ta là không hy vọng người đi, cho nên trước kia mới không có nói cho người biết những chuyện này, than ôi lúc này, người cũng đã trưởng thành, muốn đi, ta cũng không ngăn cản người.

Nhạc Tử Sơn nói:

- Nghe nói cửa vào ngay tại biển Song Tử, nơi đó có một cái không gian thông đạo có thể trực tiếp đi đến Huyền Thiên nội lục.

- Chỗ sâu nhất Biển Song Tử, không gian thông đạo là ở chỗ này sao.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lần trước tại biển sâu đều không có nghe nói qua không gian thông đạo, xem ra Huyền Thiên nội lục trên đại lục Huyền Thiên quá thần bí, tựa hồ rất ít người biết rõ.

Sau đó Nhạc Thành lại là hỏi thăm một vài vấn đề, về phần Huyền Thiên nội lục, Nhạc Tử Sơn cũng chỉ là biết rõ như vậy mà thôi, hay là nghe Nhạc gia nói tới, đối với Tứ đại Thú tộc cùng tứ đại nhân tộc có một số che giấu cùng quan hệ, Nhạc Tử Sơn là càng thêm không biết rõ.

Trong mấy ngày kế tiếp, Nhạc Thành đợi được Mộ Dung Hiểu Hiểu đột phá, Nhạc Thành cũng biết, để đột phá cũng không quá gấp, cho nên trong mấy ngày này, Nhạc Thành có đi một chuyến đến Nhạc gia của hàng binh khí phổ, sau đó, hẳn bề quan năm ngày, trong năm ngày này Nhạc Thành muốn chữa trị Cửu long Mê Huyền trận.

Mê Huyền trận này từ lần trước tại dãy núi Cự Thành bị hai con rồng lửa phá hủy Vô Thượng Khốn Tiên Thập, sau đó Nhạc Thành để Mê Huyền trận lấy xuống, lần này hẳn chữa trị cho tốt.

Nhạc Thành sử lý xong trận pháp, phỏng chừng bây giờ cái Mê Huyền trận này muốn vây hãm tứ tinh Đẩu Tông cũng không thành vấn đề gì.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

246. Chương 217 : Mộ Dung Hiểu Hiểu Đột Phá .

Mà ở Nhạc Thành sau khi xuất quan mới biết được, hai ngày trước Vân gia Vân Linh sau khi biết được Nhạc Thành quay lại Nhạc gia, vội vàng đi tới Nhạc gia hai ngày rồi. Đối với Vân Linh, Nhạc Thành ngay lập tức đi gặp hẳn, Nhạc Thành cũng nói cho hẳn là mình muốn đi Quỷ Uyên, về phần Nhạc gia cửa hàng binh khí để cho Vân gia trông giữ.

Sau đó Nhạc Thành lại đến thăm Yến Nhân Hùng, đối với chuẩn nhạc phụ, Nhạc Thành cũng chỉ có chỉ có đến gặp, đồng thời hẳn cũng nói về Yến Hiểu Kỳ tình hình gần đây, làm Yến Nhân Hùng biết được nữ nhân của mình đã là Ma pháp sư cấp sáu, lúc đó cao hứng vô cùng.

Ngày thứ bảy, cả trấn Lập Anh đột nhiên bị một mảnh khí tức rất lớn bao trùm, trong hơi thở rất lớn, mơ hồ có thêm một cỗ cường hãn lực lượng cuồng bạo trong đó, hơn nữa cỗ lực lượng này có càng ngày càng cường hãn.

Mà khi tất cả mọi người cảm giác được khí tức cường hãn đến từ Nhạc gia, lúc đó có người không khỏi giật mình, không biết Nhạc gia lại đang làm cái gì.

- Thành Nhi, đã có vấn đề, làm sao đây.

Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong đi đến hỏi Nhạc Thành, khí tức cường hãn kia làm cho bọn họ cảm thấy áp lực vô cùng.

- Là Hiểu Hiểu công chúa đột phá Đấu Tông.

Một bên Lệnh Hồ Vô Địch nói, hẳn đã là thập tinh Đấu Hoàng cường giả Lệnh Hồ Vô Địch cảm giác được bên trong khí tức này biến hóa, tự nhiên là biết chuyện gì xảy ra, trong lòng cũng không khỏi hâm mộ lên. Hẳn ở cảnh giới thập tinh Đấu Hoàng đã lâu, mặc dù cùng nhất tinh Đấu Tông cũng chỉ thiếu kém một cấp, nhưng mà chênh lệch là một trời một vực, hẳn cố gắng mấy năm cũng phải không thể đột phá được.

- Cái gì, Hiểu Hiểu muốn đột phá Đấu Tông...

Hai người Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong không khỏi hít vào một hơi lạnh, Mộ Dung Hiểu Hiểu tuổi cũng không lớn, dĩ nhiên là đột phá đến Đấu Tông, trên đại lục Huyền Thiên chính là cường giả siêu cấp, làm sao hai lão không kinh ngạc đây.

Một lát, kể từ hậu sơn Nhạc gia cuồng bạo năng lượng càng ngày nồng đậm hơn, một số thế lực lớn cường giả bên trong cảm giác được loại khí tức này, bọn họ cũng biết Nhạc gia lại có cường giả đột phá, mà là cường giả siêu cấp, cho nên đột phá mới có động tác lớn như vậy.

Một mảnh khí tức cuồng bạo rất lớn từ Nhạc gia hậu sơn phóng thích ra, lập tức, một mảnh không trung bị một cỗ khí tức ngập trời phóng lên cao, một thân ảnh màu trắng uyển chuyển từ giữa không trung tràn ngập tại cả trấn Lập Anh đều bị năng thu vào trong cơ thể.

“Xoẹt” Thân ảnh màu trắng từ giữa không trung có chút rơi xuống, sau đó đến bên người Nhạc Thành.

- Thế nào, đột phá sao.

Nhạc Thành hỏi Mộ Dung Hiểu Hiểu, cảm giác khí tức trên người nàng, hẳn cũng biết rõ nàng đã đột phá đến nhất tinh Đấu Tông.

- Ừ, đột phá.

Mộ Dung Hiểu Hiểu quay lại nhìn, nàng cũng thật không ngờ sau khi phục dụng đan dược Nhạc Thành đưa cho, chính mình thật sự đột phá, đến nàng cũng phải mừng rỡ không thôi.

Nhìn Mộ Dung Hiểu Hiểu đột phá đến Đấu Tông, Nhạc Tử Sơn lần nữa hít một hơi lạnh, đây cũng quá rung động đi, con của mình dĩ nhiên là cưới một công chúa, trọng yếu nhất đó là Đấu Tông cường giả.

- Cha, chuẩn bị thu dọn một chút đi, chúng ta mau chóng đi Quỷ Uyên.

Mộ Dung Hiểu Hiểu đã đột phá, Nhạc Thành cũng dự định nên mau chóng quay lại Quỷ Uyên. Xử lý xong hết chuyện tình, sau đó, Nhạc Thành đi Huyền Thiên nội lục.

Ba ngày sau, hai tứ giai ma thú cùng Khiếu Thiên Hồ lần nữa tại trấn Lập Anh bay lên trời. Mà lần này, Mộ Dung Hiểu Hiểu cùng Nhạc Thành ngồi ở trên lưng Khiếu Thiên Hồ, trên lưng hai tứ giai phi hành ma sư thú là Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong, một nhà Lệnh Hồ Vô Địch, còn có Đại Song cùng Tiểu Song tất cả tám người.

- Người còn có thể trở về không.

Nhìn giữa không trung bóng lưng Nhạc Thành dần dần biến mất, Vân Phi Phi không khỏi hốc mắt ẩm ướt.

Với tốc độ ma sư thú, đến Quỷ Uyên ít nhất thời gian một tháng, nhưng một tháng này cũng là không ngắn, Nhạc Thành cũng chỉ ngồi ở trên lưng rộng lớn của Khiếu Thiên Hồ lần nữa bắt đầu tu luyện, những người khác cũng giống như vậy, và Đại Song cùng Tiểu Song hai người cũng khắc khổ tu luyện.

Được thành phá quân trên núi, gần đây náo nhiệt lên, Đấu khí trong học viện phá quân vệ còn có chúng nữ, mà ngay cả Hàn Giang Đào cũng phải cùng Hàn Nguyệt cùng đi đến phá quân núi Hàn Giang Đào nhìn cơ nghiệp Nhạc Thành cũng có chút cảm thán lên.

Hàn Giang Đào gần đây mới đến Được thành, sau đó hắn tìm đến Nhạc Thành, hắn cho rằng Nhạc Thành cũng có thể theo trở lại đế đô, thấy Nhạc Thành không có Được thành, Đấu khí Học viện dù sao cũng không có gì đặc biệt, nhưng hắn vẫn ở lại Được thành để chờ Nhạc Thành, lần này hắn có chuyện cùng Nhạc Thành thương lượng.

- Hân nhi, người nói tên kia mang về Hiểu Hiểu tỷ không.

Yên Nhiên ngồi ở trên mặt ghế đối với Tô Hân Nhi hỏi.

- Đây còn phải nói, cái tên kia nhất định là mang Hiểu Hiểu tỷ về, nói không chừng bây giờ cũng sắp đến.

Yến Hiểu Kỳ nói tiếp.

Tô Hân Nhi nói:

- Ta muốn cũng phải, biểu ca nói không chừng có ra tới đường, vừa mới Thác Ny Tư nói biểu ca có dưỡng cùng đi, cũng không biết có tới không.

- Hân nhi, phụ thân Nhạc Thành cũng đến.

Vừa nghe đến phụ thân Nhạc Thành cũng tới Quỷ Uyên, chúng nữ có chút khẩn trương lên.

- Ha ha, dưỡng ta rất khoan dung, nếu hắn biết rõ biểu ca có nhiều năng đấu như vậy, nhất định sẽ giết mình a.

Tô Hân Nhi cười ha ha nói.

- Người cô gái nhỏ này, không bằng người cũng theo chúng ta làm một lượt là được rồi, dù sao ta xem người cô gái nhỏ này cũng phải giao trái tim đưa cho biểu ca người.

Đỗ Mật Nhi khẽ cười nói.

- Là, Hân nhi, ta xem tên kia cũng rất thích người, không bằng người nhận đi.

Âu Dương Phiên Tình sau đó cười nói.

Hàn Nguyệt có chút cười nói:

- Hân nhi, có muốn hay không chúng ta đi giúp người nói rõ ràng, người cũng đừng ngược ngùng.

Lập tức mấy người mỗi vẻ nhưng cũng đều là tuyệt sắc cô nương đùa giỡn với nhau, làm cho mỗi quần áo mất trật tự, nếu là có nam nhân khác ở đây, chỉ sợ là thấy một màn như vậy nhất định là máu mũi cũng phun ra.

Hai mươi sáu ngày sau, nhìn một mảnh quen thuộc kia, Nhạc Thành cũng biết mình rốt cục đã đến Quỷ Uyên rồi, phía trước là Được thành.

Mà cả đám đang ở bên ngoài nhìn thấy Nhạc Thành xuất hiện ở Được thành đều chạy ra đó, Thác Ny Tư, Nạp Duy Tư, Trần Bưu, Đồng Đại Ngư, còn có Tư Mã Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi, Tô Hân Nhi...

- ái kiến trại chủ.

Ba trăm phá quân vệ chính tề đối với Nhạc Thành hô to, bây giờ Nhạc Thành ba trăm phá quân vệ có hơn hai mươi mốt Đẩu Hoàng, thực lực yếu nhất cũng là bát tinh Đẩu Vương, thực lực ba trăm người như thế đủ chống lại mười vạn đại quân cũng là dư dả rồi.

Nhìn trận thế phía trước, Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong, còn có Lệnh Hồ Vô Địch cũng cảm thấy chấn kinh, Lệnh Hồ Vô Địch cảm giác được trong những người này còn có một cái thất cấp Ma Pháp Sư, không nghĩ tới, thế lực Được thành còn cao cường như vậy, nếu lúc trước Đế quốc Khoa Ốc thật sự cùng đế quốc Tuyết Lâm đến đánh Quỷ Uyên, Quỷ Uyên cùng Cự Thành hai đại Học viện liên thủ, đến lúc đó hai đại đế quốc không trộm được gà mà mất nắm thóc.

Tại nhân số thì hai đại đế quốc đông hơn không ít, nhưng mà tại số lượng cường giả, Quỷ Uyên cùng Cự Thành hai đại Học viện nhiều hơn, đặc biệt là hai đại Học viện, đây chính là nơi chuyên môn bồi dưỡng cường giả.

Lập tức mọi người quay lại phá quân núi, Nhạc Tử Sơn biết một ít tuyệt sắc cô gái cũng vây quanh Nhạc Thành, làm cho lão kinh ngạc không thể tưởng tượng nổi.

Và Mộ Dung Hiểu Hiểu tại trên đường đi nghe được Nhạc Thành nói đến chúng nữ, mặc dù lúc ấy trong lòng của nàng cũng có một tia mất hứng, nàng đầu gì cũng là một đế quốc công chúa, dĩ nhiên cùng với phần đông nữ nhân có được một người nam nhân, như thế cũng có chút lý giải được.

Nhưng lúc này Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn thấy chúng nữ, ý tưởng trước tiên là cải biến, chúng nữ tư sắc không có một người nào kém nàng, mỗi người cũng là nhân gian tuyệt sắc, và chúng nữ đối với nàng cũng nhiệt tình cực kỳ, làm quen sau đó, nàng ngược lại cùng chúng nữ đánh thành một mảnh.

Quay lại phá quân núi, ngay đêm hôm đó, Hàn Giang Đào đến tìm Nhạc Thành, Nhạc Thành tại trong Đế đô quây tung bùng Hàn Giang Đào đã biết, hỏi thăm Nhạc Thành một số chuyện tại đế đô, sau đó Hàn Giang Đào nói:

- Nhạc Thành, đế quốc Tuyết Lâm bây giờ bởi vì người giết hoàng tử, đã muốn chuẩn bị đến đánh Quỷ Uyên.

- Muốn đánh Quỷ Uyên sao, vậy đến đây đi.

Nhạc Thành trong mắt xuất hiện một tia lãnh ý, nếu bọn chúng thật dám đến đánh mình, mình cũng không phải là đế quốc Tuyết Lâm muốn bắt nạt là được đâu.

- Ta tới là cùng người thương lượng chuyện này, ta cùng Kiệt đã thương lượng qua rồi, liên hợp Quỷ Uyên, đồng thời diệt Tuyết Lâm.

Hàn Giang Đào nói:

- Đế quốc Tuyết Lâm thủy chung là một u ác tính, lần này Đẩu khí Học viện cùng Ma pháp Học viện đã hạ quyết tâm muốn nhổ hai cái u ác tính này.

- Các người sẽ đối phó đế quốc Tuyết Lâm sao.

Nhạc Thành có chút chăm chú nhìn Hàn Giang Đào nói:

- Chẳng lẽ các người còn không chế đế quốc Tuyết Lâm không được.

- Không có gì không thể, bây giờ hai đại Học viện có cũng đủ cường giả đối phó đế quốc Tuyết Lâm rồi, là không có Quỷ Uyên không được. Cho nên chúng ta liên hợp là tốt nhất, đến lúc đó Đế quốc Tuyết Lâm chúng ta có thể chia làm ba phần, người một phần, sau đó hai đại học viện chúng ta cùng Quỷ Uyên tạo thành một liên minh, tin tưởng về sau cũng không có người nào đến quấy phá.

Hàn Giang Đào nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

247. Chương 218 : Người Thật Sự Muốn Dụ Dỗ Ta À (1) .

Nhạc Thành mỉm cười muốn nói, dĩ nhiên là Đế quốc Tuyết Lâm đã muốn đối phó với mình, như vậy có thêm hai đại Học viện, ngược lại hoàn toàn có thể đơn giản diệt đế quốc Tuyết Lâm. Dĩ nhiên là hai đại Học viện cũng muốn động thủ, khẳng định như vậy nhất định nắm chắc. Trước mắt của mình chính là muốn đi Huyền Thiên nội lục, lúc này nếu cùng hai đại Học viện kết minh, thì đối với Quỷ Uyên cũng có tuyệt đại lợi ích, đến lúc đó mình cũng có thể yên tâm đi đến Huyền Thiên nội lục rồi.

- Ta đồng ý, bất quá muốn hợp tác như thế nào.

Nhạc Thành muốn hỏi, nếu lần này diệt đế quốc Tuyết Lâm thì muốn mình và Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng đồng loạt ra tay, thì phân ba có vẻ mình thiệt thòi, còn không bằng mình một mình đi diệt lấy Đế quốc Tuyết Lâm.

- Người đồng ý cũng tốt, kỳ thật căn bản là không cần người ra tay, Đấu khí Học viện cùng Ma pháp Học viện có thể hoàn toàn diệt đế quốc Tuyết Lâm rồi, những năm này, hai đại đế quốc đều có người của Đấu khí Học viện cùng Ma pháp Học viện, chúng ta tại bên trong đế quốc Tuyết Lâm an bài một số biến cố, đến lúc đó tăng thêm áp lực hai đại học viện chúng ta, người chỉ cần phái người đi tiếp thu một chút địa bàn là có thể, nếu không có nhìn vào Nguyệt nhi, chuyện tốt như vậy ta mới không tiện nghi người.

Hàn Giang Đào nói.

Nhạc Thành mỉm cười, trong lòng đã sớm biết rõ hai đại Học viện nhất định là tại đế quốc Tuyết Lâm có chỗ an bài, xem ra chính mình thật đúng là nhặt được một cái đại tiện nghi.

- Viện trưởng, người biết biển Song Tử không gian thông đạo sao?

Nhạc Thành hỏi Hàn Giang Đào, lão gia hỏa này biết đến hẳn là so với cha mình nhiều hơn một ít.

- Biết rõ, làm sao người muốn...

Hàn Giang Đào kinh ngạc chăm chú nhìn Nhạc Thành nói:

- Làm sao, người muốn đi Huyền Thiên nội lục sao?

- Ừ, ta muốn qua một chuyến, chuyện tình Hắc Ám Thần điện cũng nên đi tính toán.

Trong ánh mắt Nhạc Thành lộ ra một mảnh hàn ý.

- Người cái tên này cũng đừng bốc đồng, ta biết rõ thực lực của người bây giờ rất mạnh, nhưng mà người nếu muốn đối phó Hắc Ám Thần điện, tạm thời còn không được, tăng thêm hai đại Học viện đều không được.

Hàn Giang Đào nói:

- Bất quá Hắc Ám Thần điện dĩ nhiên là coi trọng người, là nhất định sẽ lại đến, người đi Huyền Thiên nội lục, nói không chừng tốt hơn.

- Không gian thông đạo ngay tại ở chỗ sâu biển sâu, do đảo Tả Tinh Linh Cảnh tông cùng đảo Hữu Tinh Xích Ô tông cử người trông giữ.

Hàn Giang Đào nói.

- Viện trưởng, cái không gian thông đạo này là như thế nào.

Nhạc Thành hỏi.

- Không gian thông đạo là do trước kia trên đại lục Huyền Thiên mấy vị Đấu tôn cùng Ma pháp sư cấp tám đánh cấp cường giả liên thủ mở ra, bây giờ hàng năm còn cần đảo Tả Tinh cùng đảo Hữu Tinh cử ra mấy cái Đấu Tông cường giả đi bảo hành sửa chữa.

Hàn Giang Đào nói với Nhạc Thành.

Đã đến Đẩu Tông cùng Ma pháp sư cấp bảy, thì loại thực lực này là có thể có một tia không gian chi lực, và mở một cái không gian thông đạo thật lớn, một Đẩu tôn hoặc là một Ma pháp sư cấp tám đều khó có khả năng hoàn thành. Lúc trước trên đại lục Huyền Thiên không gian thông đạo thông đến Huyền Thiên nội lục có hơn mười vị đỉnh cấp cường giả liên thủ mở ra, đối với không gian thông đạo này, tại trên đại lục Huyền Thiên người biết cũng phải không nhiều.

- Khó trách đảo Tả Tinh Linh Cảnh tông muốn tại biển sâu thượng bố trí xuống một Vô Hình bình chướng, nguyên lai trong này có không gian thông đạo.

Nhạc Thành đầy lòng trầm nghĩ.

- Người muốn khi đó đi Huyền Thiên nội lục.

Hàn Giang Đào đối với Nhạc Thành nói:

- Người lần này chuẩn bị đi Nhạc gia không.

- Viện trưởng, người có biết lúc trước tiên tổ Nhạc Thiên ta tại sao phải rời khỏi Nhạc gia không?

Nhạc Thành hỏi.

- Cái này...

Hàn Giang Đào do dự chốc lát nói:- Là vì lúc trước tổ tiên của người Nhạc Thiên liên hợp tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc đối phó Hắc Ám Thần điện, Hắc Ám Thần điện may mắn đào thoát, và tổ tiên của người Nhạc Thiên kiên trì muốn tiếp tục chỉ muốn áp chế Hắc Ám Thần điện, hoàn toàn nhốt đi Hắc Ám Thần điện, và bởi vì lúc ấy tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc đã có tổn thương. Nhạc gia của người cũng không ngoại lệ, cho nên phản đối, nói là Nhạc gia phải thu dưỡng sinh lợi, tổ tiên của người nhiều lần kiên trì không có hiệu quả, dưới sự giận dữ dứt khoát ly khai Huyền Thiên nội lục. Kết quả, chứng minh tổ tiên Nhạc Thiên của người đúng, bây giờ Hắc Ám Thần điện lần nữa từ trong tro tàn lại cháy lại.

- Nguyên lai là như vậy sao.

Nhạc Thành nói:

- Viện trưởng, làm sao người đối với mấy cái sự tình này biết rõ ràng như vậy, chẳng lẽ...

- Tiểu tử người, người khỏi cần đoán, ta không phải là người của Huyền Thiên nội lục.

Hàn Giang Đào nhìn Nhạc Thành nói:- Những chuyện này là vì trong phòng tu luyện bảo vật Đẩu khí Học viện có liên quan, mặc dù không có người biết rõ trong này có bảo vật gì, nhưng Huyền Thiên nội lục đúng là Tứ đại Thú tộc cùng tứ đại nhân tộc sau khi biết đều có quang tâm, tại trong Đẩu khí học viện người không phải nhìn thấy Đông Phương Lạc Nhan sao, nàng là Thần hoàng tộc, mà ở trong Ma pháp học viện, cũng có người của tám thể lực lớn Thú tộc cùng nhân tộc.

- Có quá nhiều chuyện ta không biết, ta cũng chỉ là nghe nói mà thôi, chính người đi Huyền Thiên nội lục nghe ngóng đi.

Hàn Giang Đào nói.

- Viện trưởng, đế quốc Tuyết Lâm không cần ta đi.

Nhạc Thành hỏi, nếu đế quốc Tuyết Lâm không cần mình đi, mình cũng quyết định khởi hành đi biển Song Tử, lúc này cũng đã làm trẻ nãi không ít thời gian.

- Không cần, đế quốc Tuyết Lâm tổng cộng sáu cái Đẩu Tông, cũng là bị người ở đế quốc Khoa Ốc giết hai, Đẩu khí Học viện cùng Ma pháp Học viện là đủ rồi, người của Phá Quân doanh phái ra cũng tốt, người cứ bận việc của người đi, nếu đến Huyền Thiên nội lục hết thấy cần thận một chút.

Hàn Giang Đào cẩn thận căn dặn Nhạc Thành.

Hàn Giang Đào sau khi rời đi, trong đầu Nhạc Thành không khỏi nghĩ đến Huyền Thiên nội lục, hẳn cũng phải dự định hai ngày này sẽ đi đến biển Song Tử, bất quá muốn trước khi đi, Nhạc Thành cũng muốn cùng chúng nữ nói trước mới được. Lần này đi Huyền Thiên nội lục, Nhạc Thành chỉ muốn mang theo Mộ

Dung Hiểu Hiểu, các chúng nữ thực lực hay còn quá thấp, đến Huyền Thiên nội lục nói không chừng ngay cả năng lực tự bảo vệ mình cũng không có.

Nhìn sắc trời một chút, còn không phải quá muộn, Nhạc Thành quyết định đi cùng Yến Hiểu Kỳ nói chuyện một chút, hần lập tức đi tới gian phòng của Yến Hiểu Kỳ.

Đến phòng của Yến Hiểu Kỳ, lúc này Yến Hiểu Kỳ còn chưa có nghỉ ngơi, Nhạc Thành trực tiếp đi vào. Mà lúc này, Yến Hiểu Kỳ ở trong phòng mặc một bộ cẩm bào màu tím, trên thân chỉ là mặc một bộ quần áo không tính dây che đi thân thể, tựa hồ là bộ dạng đang muốn nghỉ ngơi.

Nhìn Yến Hiểu Kỳ lộ nửa bộ ngực sữa, bạo lộ thật sâu giữa hai khe núi mê người, còn có da thịt bóng loáng, mảnh nhu eo nhỏ nhắn, như ẩn như hiện chắc chắn ngạo nghệ hai mông, còn có đôi chân cao gầy thon dài, nhìn một đường cong hoàn mỹ, Nhạc Thành không cảm trong lòng được khê giạt mình.

- Hiểu Kỳ, người đây là muốn dụ dỗ ta à.

Nhạc Thành hít sâu một chút, không khỏi nghĩ tới lần đầu tiên gặp Yến Hiểu Kỳ, lúc ấy mình cố ý chiếm không ít tiện nghi, mà không có nghĩ đến bây giờ hai người cũng đã chính thức là hôn phu thê.

- Có đúng không, dụ dỗ người thì thế nào, chẳng lẽ ta không thể dụ dỗ người sao.

Yến Hiểu Kỳ trừng mắt nhìn Nhạc Thành, nhưng hai tay kéo chặt quần áo một chút, nàng cũng không phải muốn thật sự dụ dỗ Nhạc Thành, chỉ là vừa chuẩn bị nghỉ ngơi, Nhạc Thành thoáng cái xông vào, còn không kịp mặc vào quần áo khác mà thôi.

- Người thật sự muốn dụ dỗ ta à.

Nhạc Thành tà tà cười, loại tình huống này hần nghe được Yến Hiểu Kỳ nói nhiều rồi, nếu không Nhạc Thành thật có thể không chịu nổi chính mình rồi, huống chi chính mình cũng đã danh chính ngôn thuận.

- Người nghĩ cái gì, người có đến, chào sao.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

248. Chương 218 : Người Thật Sự Muốn Dụ Dỗ Ta À (2) .

Yến Hiểu Kỳ có chút vùng vẫy vài cái, lại không địch lại sức mạnh Nhạc Thành, lập tức bị Nhạc Thành đặt ở trên giường.

- Sắc quỷ, người nghĩ thế nào, ta...

Yến Hiểu Kỳ còn muốn nói gì nữa, cũng bị Nhạc Thành lửa nóng đôi môi chặt chẽ bao bọc cái miệng nhỏ nhắn, lập tức nói không ra lời, chỉ là một bàn tay như ngọc trắng tự nhiên quấn quanh tại trên cổ Nhạc Thành, hô hấp cũng đột nhiên bắt đầu dồn dập lên.

Đề nặng dưới thân hình mềm mại, Nhạc Thành bây giờ đã toàn thân lửa nóng lên, hai tay không ngừng ở dưới hai nơi mềm mại xoa bóp, một lát Yến Hiểu Kỳ mặt ửng đỏ, một đôi con mắt vũ mị giống như là muốn nhỏ ra nước vậy.

“Xoẹt” một tiếng, hai người đang dây dưa bên trong toàn thân quần áo toàn bộ rút đi, hai cổ lửa nóng thân mật khăng khít tương giao tại trong đó.

- Hừ...hừ.

Trong phòng là một mảnh thô cuồng cùng mềm mại đan vào vang lên, sau một giờ, trong phòng mới khôi phục lại bình tĩnh.

- Đồ háo sắc, người cái tên này như vậy dùng sức cái gì, bị người làm cho đau chết.

Một phen lao nhanh đến, sau đó, Yến Hiểu Kỳ mềm mại nằm ở trong ngực Nhạc Thành, chặt chẽ tựa vào trên lồng ngực Nhạc Thành, có lẽ là đau và vui vẻ a.

- Đây là lần đầu tiên, đều cũng có chút ít đau đớn, về sau người cũng không bị như vậy nữa.

Nhạc Thành tà tà cười, nhìn trong ngực thân thể hoàn mỹ mê người, da thịt tuyết trắng, bộ ngực sữa cao ngất mê người, lập tức nhin không được xoay người lại nhào tới.

- Người còn, nói ra người làm cho ta rất đau.

Yến Hiểu Kỳ yêu kiều mà nói, chính xác người chặt chẽ dán tại trên thân Nhạc Thành.

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành bắt đầu từ trong phòng Yến Hiểu Kỳ rời đi, đêm Nhạc Thành cùng Yến Hiểu Kỳ nói ra muốn đi Huyền Thiên nội lục, tại một phen trời mưa gió núi, Yến Hiểu Kỳ cũng không có ý tứ trách cứ Nhạc Thành, chỉ là dặn dò Nhạc Thành chú ý mới tốt.

Sau đó Nhạc Thành an bài một chút sự tình, vốn Nhạc Thành là muốn cho Thác Ny Tư suất lĩnh cả Quỷ Uyên năm vạn người cùng với hai đại Học viện đi đối phó đế quốc Tuyết Lâm, ai biết Lệnh Hồ Vô Địch sau khi biết cũng muốn đi. Nhạc Thành cũng không có phản đối, Lệnh Hồ Vô Địch ngựa chiến cả đời, đối với loại chiến tranh này so với Thác Ny Tư cao minh hơn nhiều, Lúc này hẳn liền để cho Lệnh Hồ Vô Địch cùng Đồng Đại Ngưu dẫn theo người cùng đi.

Tất nhiên, Nhạc Thành cũng không có quên để người ở lại trấn thủ Uyên thành, Quỷ Tông à âm thầm còn đang kiểm soát ở dưới.

Có hai đại Học viện đối phó đế quốc Tuyết Lâm, Nhạc Thành một chút lo lắng cũng không có, những ngày tiếp theo, Nhạc Thành tại phá quân núi mang theo Thác Ny Tư xem xét, Nhạc Thành để Cửu long Mê Huyền trận bố trí tại phá quân trên núi, bởi vì Thác Ny Tư không thể khởi động trận pháp, Nhạc Thành không thể không luyện chế ra mấy cái trận kỳ giao cho Thác Ny Tư, hơn nữa để cho hắn sử dụng mấy lần mới yên tâm.

Có Mê Huyền trận che chở phá quân núi, Nhạc Thành càng thêm yên tâm, bởi vì nhóm người Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong hiện tại cũng ở tại phá quân núi, Nhạc Thành tự nhiên là không dám khinh thường cho nên muốn hoàn hảo chuẩn bị.

Bởi vì Nhạc Thành sẽ đi Huyền Thiên nội lục, cũng là bỏ ra mấy ngày thời gian hảo hảo trò chuyện chúng nữ, dù sao lần này còn không biết tại trên đại lục Huyền Thiên bao nhiêu thời gian, và Đỗ Mật Nhi cùng cùng Tư Mã Yên Nhiên, Âu Dương Phiền Tình ba cô gái bởi vì Nhạc Thành muốn tới biển Song Tử, cũng quyết định trở về, các nàng rời nhà đi cũng đã hơn hai năm thời gian, vừa vặn cùng với Nhạc Thành trở về. Ba ngày sau, đang lúc mọi người không muốn, hai ma sư thứu cùng Khiếu Thiên Hổ bay lên trời biến mất tại trong giữa không trung. Mà lần này cùng đồng hành có Đại Song Tiểu Song, Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thủ, còn có Mộ Dung Hiểu Hiểu, cùng Âu Dương Phiền Tình, Đỗ Mật Nhi, Tư Mã Yên Nhiên nữa.

Đại Song cùng Tiểu Song, Nhạc Thành muốn mang theo trên người, có mình biết rõ, hai nữ nhân này tốc độ tu luyện mới có thể có tốc độ nhanh nhất, và Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng đã có đủ thực lực. Nhạc Thành cũng yên tâm mang theo nàng tại bên người, còn có Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thủ, Yêu Cơ bốn con thất giai ma thú, Nhạc Thành cũng mang theo.

Tại bên trong Quỷ Uyên, có Lệnh Hồ Vô Địch, Thác Ny Tư hai người tọa trấn, thứ hai cũng không có thiếu Đấu Hoàng, Nhạc Thành để lại không ít đan dược, sau đó mới yên tâm rời đi.

Hai tháng sau, một đoàn người cấp tốc theo hướng biển Song Tử xẹt qua, rốt cục chạy tới đảo Tả Tinh, ngay tại đảo Tả Tinh có không ít ánh mắt kinh ngạc nhìn ba con ma thú rất lớn lao xuống, lập tức một đoàn người từ trên ma thú nhảy xuống.

- Tại sao có thể có không có chút ít hào khí nào cả.

Nhạc Thành, nhìn Tư Mã Yên Nhiên cùng Mộ Dung Hiểu Hiểu chúng nữ nói. Lúc này bọn họ đã đặt chân đến đảo Tả Tinh, Nhạc Thành phát hiện trên đảo Tả Tinh tựa hồ là có một loại khí tức giới nghiêm. Trước kia đến đảo Tả Tinh, lúc đó Hải Vực có lui tới không ít người tại Hải Vực

phi hành, và vừa mới trên đường đi, Nhạc Thành tựa hồ là một con ma thú cũng không có nhìn thấy.

- Các người là người nào.

Mọi người ở đây đang dò xét, ở trên đảo Tả Tinh nhảy ra hơn mười người đều là Đấu Vương cao thủ ngưng tụ đấu khí hai cánh rơi xuống trước người Nhạc Thành, xem thần sắc mấy chục người này, tựa hồ đang khẩn trương bất an.

- Tư Mã tiểu thư, Đỗ tiểu thư, Âu Dương tiểu thư, là các người a.

Một lát sau, có mấy chục người nhận ra ba người Tư Mã Yên Nhiên, ở trên đảo Tả Tinh đám người tuần tra ba môn và người của lương gia cộng đồng phụ trách, những người này cũng đều là người trên đảo Tả Tinh ngũ đại thế lực.

- Đã có vấn đề làm sao đây, đảo Tả Tinh xảy ra chuyện sao.

Tư Mã Yên Nhiên hỏi tên Đấu Vương Tư Mã gia tộc.

- Tiểu thư, chúng ta đang tại cùng đảo Hữu Tinh khai chiến, vừa mới chúng ta còn tưởng rằng là đảo Hữu Tinh phái người đến đây.

Đấu Vương Tư Mã gia tộc trả lời.

- Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Tư Mã Yên Nhiên sắc mặt hơi biến, lập tức lần nữa hỏi.

- Cái này ta cũng không biết rõ ràng lắm, muốn hỏi gia chủ mới biết được.

Tư Mã gia Đấu Vương trả lời.

- Về trước đi rồi nói sau.

Nhạc Thành nhìn Tư Mã Yên Nhiên nói, lập tức mọi người đi vào, Âu Dương Phiên Tinh cùng Đỗ Mật Nhi cũng là trước phân biệt trở về Linh Cảnh tông cùng Đan môn, Nhạc Thành cùng Mộ Dung Hiểu Hiểu Khiếu Thiên Hổ đặt chân tại Tư Mã gia.

Vừa đến Tư Mã gia, Tư Mã Xương đều ngay lập tức ra nghênh đón, lập tức mọi người đi vào trong đại sảnh, Nhạc Thành mặc dù biết qua không gian thông đạo ngay tại bên trong biển sâu, tuy nhiên hẳn không biết rõ cụ thể địa điểm, cái này nhất định phải hỏi thăm Tư Mã Xương mới được.

- Nhạc Thành, người muốn đi không gian thông đạo, chẳng lẽ người cũng muốn đi Huyền Thiên nội lục sao.

Tư Mã Xương nhìn Nhạc Thành nói, nghe được Nhạc Thành muốn hỏi đến chuyện tình không gian thông đạo, Tư Mã Xương sắc mặt cũng hơi đổi.

- Ủ, ta muốn qua đó một chuyến.

Nhạc Thành nói, chứng kiến Tư Mã Xương thần sắc như vậy, phỏng chừng Tư Mã Xương đối với không gian thông đạo nhất định là biết.

- Than ôi, chỉ sợ là người tạm thời đi không được.

Tư Mã Xương có chút thở dài một hơi nói:

- Người mới vừa tới, lúc đó hẳn là nhìn thấy qua tình huống trên đảo Tả Tinh, đảo Tả Tinh đang cùng đảo Hữu Tinh khai chiến, vì chính là không gian thông đạo, mà bây giờ không gian thông đạo đã bị đóng cửa rồi.

- Đã có vấn đề, làm sao đây?

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, không gian thông đạo bị đóng cửa, muốn qua thì sao.

- Ta cũng không có biết chuyện cụ thể, chỉ là biết rõ lần này đảo Tả Tinh cùng đảo Hữu Tinh khai chiến, mà nguyên nhân cũng là bởi vì không gian thông đạo.

Tư Mã Xương trả lời:

- Không gian thông đạo vẫn là người của Linh Cảnh tông cầm giữ, chúng ta tam môn và người của lương gia cũng không biết nói gì.

- Linh Cảnh tông.

Nhạc Thành không nghĩ tới Tư Mã Xương đều cũng không nội tình, xem ra hắc tốt xấu bây giờ cũng là Linh Cảnh tông Khách Tọa trưởng lão, hẳn là có thể đi hỏi một chút những chuyện này.

- Lương gia gần đây thế nào.

Nhạc Thành hỏi Tư Mã Xương, lần trước giữ Lương gia lại thủy chung đối với mình là một tai họa ngầm, trước kia mình chính là quá mềm lòng rồi.

- Lương gia không có gì biến hóa quá lớn, thì thế nào.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

249. Chương 219 : Lại Thấy Hắc Âm Thần Điện .

Tư Mã Xương hỏi Nhạc Thành, không biết Nhạc Thành hỏi Lương gia cái gì.

- Không có gì, tại Đấu Khí Học viện lúc đó, Lương gia người khó xử qua Yên Nhiên cùng ta, cũng nên tính toán đi.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Cái gì, Lương gia dĩ nhiên là dám gây khó các người, Yên Nhiên người không có chuyện gì sao.

Tư Mã Xương liền xoay người đối với Tư Mã Yên Nhiên bên cạnh hỏi.

- Cha, ta không có chuyện gì, Lương Ngọc của Lương gia cùng Lương Hùng đã chết rồi.

Tư Mã Yên Nhiên trả lời.

- Chết rồi sao.

Tư Mã Xương nói:

- Các người giết người, nếu Lương gia biết rõ các người giết hai đứa con hắn, nhất định là sẽ không bỏ qua cho đám người các người, mấy ngày này các người ở lại trong nhà cũng đừng ra khỏi, miễn cho bọn hắn mượn cơ hội tới tìm các người gây phiền toái.

- Một cái Lương gia nho nhỏ mà thôi, ta chính là muốn đi tìm bọn họ đây.

Nhạc Thành nói, đừng nói là một Lương gia, mười tên Lương gia Nhạc Thành hiện tại cũng không để ở trong mắt, lần này đến đây, chúng ta đi giải quyết Lương gia một chuyến.

Lương gia tọa lạc trên đảo Tả Tinh, coi như là thực lực nhất lưu, bây giờ phong cách Lương gia phát hiện ra Lương gia gia chủ Lương Nhâm đang có chuyện không vui, sắc mặt hắn trầm xuống nói:

- Làm sao lần này Tư Mã Yên Nhiên cùng Đỗ Mật Nhi liên thủ, còn có Linh Cảnh tông Âu Dương Phiền Tình cũng quay lại đảo Tả Tinh, vì cái gì Lương Ngọc cùng Lương Hùng vẫn chưa về đây.

- Tộc trưởng, có thể là hai vị thiếu gia còn đang ở trên đường a.

Lương gia lục tinh Đấu Vương nói.

- Ủ, các người lui xuống trước đi.

Lương Nhâm nhìn mọi người nói, lập tức Lương Nhâm đứng dậy đi tới một gian mật thất trong Lương gia hậu viện.

- Lương Nhâm, hai đứa con người quay trở về.

Trong mật thất có âm thanh âm trầm nói, lúc này ở trong mật thất khoanh chân mà ngồi, một hắc y áo đen toàn thân đang cùng Hắc Ám Thần điện ăn mặc như nhau.

- Cửu hộ pháp, bọn hắc nhân quay trở về a, bất quá lần trước mười hộ pháp cùng mười một hộ pháp đi Đấu khí Học viện, sau đó vẫn không có tin tức, chuyện này có phải hay không có chút kỳ quái, nhi tử ta đã thăm dò chỗ bảo vật này, mấy vị hộ pháp cùng đi hẳn là không khó mới đúng.

Lương Nhâm từ từ nói.

- Ta thật là có chút cái gì a, chính là bởi vì cùng bên này nửa năm mất đi liên hệ, cho nên cấp trên mới phái ta tới.

Lập tức Cửu hộ pháp hung hăng trợn mắt nhìn Lương Nhâm một mắt nói:- Người cũng thật là vô dụng, như Hắc Ám Thần điện chấp sự, người dĩ nhiên đối với mấy vị hộ pháp này cũng là không biết.

- Cửu hộ pháp bớt giận, ta vô dụng, ta lập tức đi ngay.

Nhìn thấy Cửu hộ pháp tức giận, Lương Nhâm không khỏi run rẩy lên.

- Hừ, vậy người còn không mau đi thăm dò, thật là vô dụng cực kỳ, trên đại lục Huyền Thiên vô dụng như vậy sao.

Cửu hộ pháp lạnh nhạt nói:

- Đối với lúc trước, mười hộ pháp truyền tin cho ta, nói là phát hiện tại đây có Hoàng Long chi thể cùng người Thần hoàng tộc, người cũng lưu ý một chút, cấp trên đối với chuyện này cũng rất là chú ý.

- Là, Cửu hộ pháp.

Lương Nhâm vội vàng đáp, sau đó có chút thối lui ra khỏi mật thất, trên trán không khỏi toát ra một mảnh mồ hôi lạnh.

Lương Nhâm sau khi rời khỏi mật thất, sau đó, Cửu hộ pháp hơi trầm xuống, lập tức trong miệng lẩm bẩm nói:

- Lão Thập cùng mười một người không phải là thật sự xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, với thực lực của bọn hắc nhân, coi như là hai đại Học viện liên thủ cũng không thể lưu lại được, đã đi là tuyệt đối không có vấn đề. Như vậy có mất đi tin tức, còn có bảo vật trong học viện là không có phải là vật như lời Điện chủ, chẳng lẽ muốn ta tự mình đi một chuyến đến Đấu khí Học viện nhìn sao.

- Tộc trưởng, bắt hảo, bắt hảo.

Lương Nhâm vừa mới rời khỏi mật thất, nhìn thấy người Lương gia vội vàng hấp tấp chạy tới.

- Sự tình gì mà vội vàng hấp tấp như vậy, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì.

Lương Nhâm sắc mặt khó coi, nói.

- Tộc trưởng, có một áo đen thanh niên mang theo ba nam ba nữ xông vào Lương gia, gặp người là giết, chúng ta căn bản không phải là đối thủ của hắn.

Lương gia kinh hồn chưa định nói ra, mới vừa rồi hắn tận mắt thấy trong tộc có chút ít Đấu Vương cao thủ cũng bị một chiêu mà bị giết.

- Cái gì, nhanh, thông tri tất cả Lương gia cao thủ trở về, mặt khác phóng Thông Tấn đạn thông tri tam môn lương gia cùng người của Linh Cảnh tông mau tới hỗ trợ, có phải không đảo Hữu Tinh cho người đến đây.

Lương Nhâm sắc mặt đột nhiên thay đổi, lập tức vội vàng chạy tới. Ngoại trừ người đảo Hữu Tinh, hẳn thật sự là nghĩ không ra ở trên đảo Tả Tinh còn có ai chạy đến Lương gia hắn giường oai, ở trên đảo Tả Tinh cũng không có ai có thực lực này.

Cả bên trong Lương gia, hiện tại cũng tràn ngập tiếng kêu rên thê thảm, Lương gia mấy trăm người căn bản là không phải đối thủ của Thông Thiên Thử cùng Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên Hổ, Yêu Cơ, đây quả thực là tàn sát. Đại Song cùng Tiểu Song hai người thì đứng ở bên cạnh Nhạc Thành, nhìn thấy khắp nơi đầm một màn máu, cũng có chút ít rung động, hai người bọn họ đến bây giờ chưa có trải qua trường hợp như vậy bao giờ.

Và Mộ Dung Hiểu Hiểu thì là có chút đứng ở sau lưng Nhạc Thành, nàng mặc dù không biết Nhạc Thành tại sao phải xuống tay đối với Lương gia, như vậy, nhưng nàng cũng không hỏi cái gì.

- Dừng tay, dừng tay cho ta.

Lương Nhâm vội vàng từ bên trong chạy ra, không khỏi thấy một màn đầm máu, chính xác người Lương gia đã có một nửa trở thành thi thể, trong lòng đại kinh, đồng thời cũng là bạo nộ lên rồi.

Người của Lương gia đang bị Khiếu Thiên Hổ cùng Tử Điện Mãng tàn sát nhìn thấy Lương Nhâm chạy ra, sau đó vội vàng đứng ở sau lưng Lương Nhâm.

- Người chính là Lương gia tộc trưởng a.

Nhạc Thành có chút chăm chú nhìn trung niên vừa vội vàng xuất hiện, tại lần trước trên đảo Tả Tinh đại hội luyện Dược Sư, Nhạc Thành đối với người này cũng hơi có ấn tượng, lúc ấy người này an vị tại trong Lương gia.

- Không sai, người là người nào, người là... người là Tư Mã gia Nhạc Thành.

Lương Nhâm đánh giá người áo đen thanh niên trước mắt, sắc mặt biến đổi, tại đại hội luyện Dược Sư, hắn cũng biết được Nhạc Thành.

- Thật to gan, chỉ bằng người cũng dám đến Lương gia ta giương oai, hôm nay, coi như là Tư Mã Xương đến đây, cũng bảo vệ không được người.

Lương Nhâm sắc mặt trầm xuống, hai mắt một mảnh đỏ thẫm, vốn hắn còn tưởng rằng đảo Hữu Tinh cho người đến đây, ai biết được là Nhạc Thành, sau khi nhìn thấy một đám thi thể người Lương gia, lòng của hắn mà bắt đầu nhỏ máu.

- Thật không, ngược lại ta rất muốn nhìn người Lương gia hôm nay còn có người có bảo vệ được người không, Lương Ngọc cùng Lương Hùng đêm có tới tìm người đây.

Nhạc Thành sắc mặt biến thành trầm xuống, trong mắt hàn quang nồng đậm thêm vài phần, Lương Ngọc cùng Lương Hùng tại trong Đấu khí học viện đối phó mình, cho nên tuyệt đối hắn cùng cái này Lương gia tộc trưởng không cần phải mở rộng quan hệ.

- Người, người muốn gặp bọn hắn thì thể nào.

Vừa nghe thấy Nhạc Thành nói như thế, Lương Nhâm trong lòng chấn động mạnh mẽ, Lương Ngọc cùng Lương Hùng vẫn chưa về, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ là bị...

Lương Nhâm cũng không dám tưởng tượng đến.

- Bọn hắn muốn đối phó ta, kết cục dĩ nhiên là chết, người không phải là cũng thích bắt lấy ta sao, hôm nay riêng ta đã tới.

Nhạc Thành lạnh lùng chăm chú nhìn Lương Nhâm.

- Cái gì, người... Ta thề không bỏ qua cho người.

Về mặt Lương Nhâm nổi giận, hung hăng nhìn Nhạc Thành, không cần phải nói hắn cũng đã minh bạch, kết cục hai đứa con ủa mình, khó trách là không có tin tức, nguyên nhân hai đứa con của mình đã bị giết rồi, hắn sao có thể không giận đây.

- Ta muốn lấy mạng sống của tiểu tử này để báo thù cho con của ta, chết tiệt.

Lương Nhâm hung hăng vừa quát, lập tức Đấu khí toàn thân run run, trong tay một chưởng cường hãn công kích hướng về phía Nhạc Thành. Hãn thân là nhất tinh Đấu Hoàng, thực lực tại đảo Tả Tinh cũng coi là không tệ rồi.

- Muốn chết.

Khiếu Thiên Hổ hét lớn một tiếng, lập tức thân ảnh như điện ngăn ở trước thân Lương Nhâm, cũng đưa ra một chưởng đón đỡ.

“Thịch” một tiếng vang thật lớn, Lương Nhâm ngay cả tốc độ phản ứng cũng chưa kịp, đã bị một chưởng Khiếu Thiên Hổ hung hăng cho đánh bay ra ngoài, cái miệng máu lập tức phun tới, hai mắt tựa hồ có chút sợ hãi mà nhìn Khiếu Thiên Hổ. Nhưng hãn có thực lực nhất tinh Đấu Hoàng, không ngờ không chịu nổi một chiêu của đối phương mà đã bị đánh bay.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

250. Chương 220 : Cửu Hộ Pháp .

Đúng lúc này, giữa không trung một mảnh xé gió truyền đến, lập tức ở giữa không trung xuất hiện mấy trăm người, chính là người của tam môn và lương gia đã đến.

- Các người tới vừa vặn, mau giúp ta bắt lấy hãn.

Lương Nhâm nhìn giữa không trung người tới chính là tam môn và lương gia, ngay lập tức hô lên.

- Chậm, sau đó chuyện gì xảy ra.

Tư Mã Xương đều nghe thấy Thông Tấn đạn giữa không trung, sau đó nhanh chóng mang theo người trong tộc chạy tới, đây cũng là phương thức liên lạc của tam môn lương gia cùng Linh Cảnh tông, nếu ai phát hiện người đảo Hữu Tinh đến ngay lập tức thông tri cho những thế lực khác đến hỗ trợ. Nhưng mà sau khi đến nơi vừa nhìn thấy tại Lương gia là con rể của mình, hãn lại nổi lên nghi ngờ, vốn Nhạc Thành nói muốn đối phó Lương gia, lúc đó, Tư Mã Xương đều còn tưởng rằng Nhạc Thành chỉ là nói đùa, hiện tại xem ra, Lương gia đầm máu bữa bọn, hãn là do Nhạc Thành làm rồi.

- Tư Mã Xương, người tới vừa đúng lúc, con rể của người dĩ nhiên là tàn sát Lương gia ta nhiều người như vậy, người ngược lại hôm nay cấp cho ta một cái công đạo đi.

Lương Nhâm vừa nhìn thấy Tư Mã Xương, thấy vậy hét lên.

- Ta cấp cho người cái gì, hai đứa con của người tại Đấu khí học viện đối phó nữ nhi của ta, khoản này hôm nay vừa vặn cùng với người cùng tính một lượt.

Tư Mã Xương biến sắc, quả là không có phải người của đảo Hữu Tinh đến đánh đảo Tả Tinh, như vậy vừa vặn cùng với Lương gia tính sổ luôn.

- Các vị giải tán a, đây là chuyện tình Tư Mã gia tộc cùng Lương gia, tự chúng ta giải quyết là được rồi.

Tư Mã Xương nói với người Thanh Hải môn, Huyết Sát môn, Đan môn, dù sao Nhạc Thành đã làm lớn như vậy, hãn làm nhạc phụ cũng không thể mặc kệ.

- Quả là chuyện của Tư Mã gia cùng với Lương gia, như vậy Đan môn cùng tính một lượt đi, nghe chúng tiểu thư trở về nói ở trong Đấu khí trong học viện, Lương Ngọc, Lương Hùng của Lương gia cũng gây khó xử tiểu thư nhà ta, thế cho nên để cho tiểu thư nhà ta cũng bị thương thật nặng. Hôm nay Lương gia cũng có thể cho Đan môn ta một cái công đạo a.

Bên trong Đan môn, một Lão giả đứng ra nói, xem trang phục tựa hồ là trưởng lão Đan môn.

- Hoàng trưởng lão, Tư Mã tộc trưởng, bây giờ chúng ta chính là minh hữu chống lại đảo Hữu Tinh, bây giờ mà bắt đầu nội chiến, tựa hồ là không tốt lắm đâu.

Một lão già Thanh Hải môn nói, thần sắc tựa hồ là có chút không vui.

- Là, Hoàng trưởng lão, Tư Mã tộc trưởng, bây giờ có đúng là lúc không thích hợp xảy ra nội chiến, các người cũng đừng thái quá, hai nhà các người khi dễ một nhà, có đúng vậy không, nếu thật như vậy, chúng ta Huyết Sát môn cùng Thanh Hải môn cũng chỉ giúp đỡ Lương gia mà thôi

Huyết Sát môn môn chủ Mã Lâm nói.

Ở trên đảo Tả Tinh, người nào cũng biết Huyết Sát môn, Thanh Hải môn cùng Lương gia quan hệ không bình thường, bây giờ Lương gia có chuyện, hai nhà này cũng sẽ không đứng đứng ngoài quan sát được.

“Thịch” một tiếng vang thật lớn, Mã Lâm này lời nói vẫn chưa nói xong, thân hình chấn động, thân ảnh hắc sắc như một đạo thiểm điện xuất hiện ở phía sau hắn, lập tức một chưởng kia đem hắn hung hăng đánh từ giữa không trung đánh rớt trên mặt đất, cái miệng máu xen lẫn nội tạng phun ra, ngã ở trên mặt đất đã chết không thể chết thêm một lần nữa.

- Nếu ai cùng Lương gia đứng chung một chỗ, hôm nay sẽ bị tru sát một lượt.

Nhạc Thành ở giữa không trung nói, hai mắt nhìn chăm chú người của Huyết Sát môn cùng Thanh Hải môn.

- Môn chủ chết rồi, môn chủ bị hắn giết chết rồi.

Nhìn thấy Mã Lâm bị một chưởng Nhạc Thành giết chết, một đám Huyết Sát môn cùng Thanh Hải môn sợ hãi nổi lên. Tư Mã Xương, Đan môn kinh ngạc không thôi, Mã Lâm này cũng là nhất tinh Đấu Hoàng a, một chiêu đã giết, thực lực Nhạc Thành cũng quá mạnh đi.

Nhìn xuống thi thể Mã Lâm té rớt tại trước mắt chính mình không xa, trên khuôn mặt Lương Nhâm cũng cực độ kinh khủng lên, hắn không nghĩ tới thực lực Nhạc Thành mạnh mẽ như vậy, mình tuyệt đối không phải đối thủ, nếu có tăng thêm Tư Mã gia tộc cùng Đan môn, hắn không khỏi sắc mặt trầm xuống, lập tức thối lui ra phía sau một chút.

- Người này giết môn chủ, chúng ta cùng hắn liều mạng, vì môn chủ báo thù.

Một đám Huyết Sát môn đệ tử ào ào lao lên.

- Muốn chết.

Tử Điện Mãng cùng Thông Thiên Thử đột nhiên phóng lên trời, lập tức bốn người đánh về phía đội hình Huyết Sát môn.

- Bốp, bốp, lộp, bốp.

Lực lượng ba động từ giữa không trung truyền đến, lập tức nhìn thấy hơn mười tên Đấu Vương Huyết Sát môn liền chạy trốn đều không kịp té ngã trên mặt đất.

Thanh Hải môn nhìn thấy một màn này, đã sớm trong lòng nguội lạnh, những người này rốt cuộc là ai, giết Đấu Vương giống như là tàn sát, giết Đấu Hoàng cũng một chiêu là đủ, đây quả thực là quá kinh khủng rồi.

Tư Mã Xương, Đan môn cũng đều kinh ngạc trợn mắt há mồm, một màn như thế, hắn còn tưởng rằng là đang mơ.

- Bây giờ các người còn cùng Lương gia đứng chung một chỗ sao.

Nhạc Thành chăm chú nhìn Thanh Hải môn Lão giả vừa nói.

- Không, ta Thanh Hải môn cùng Lương gia vốn không có quan hệ gì, Lương gia dĩ nhiên là đắc tội Nhạc Thành đại nhân, nên sẽ chịu trừng phạt, Thanh Hải môn không có ý kiến, không có bất kỳ ý kiến gì.

Thanh Hải môn Lão giả nhìn thấy một màn này, đã sớm sợ choáng váng, có nhìn thấy Nhạc Thành chăm chú nhìn mình, toàn bộ thân hình cũng ắt đầu run rẩy lên.

- Chủ nhân, lão gia hỏa này muốn chạy.

Nhạc Thành đang chăm chú nhìn Thanh Hải môn, nghe được Đại Song cùng Tiểu Song kêu lên.

- Xoẹt.

Đại Song cùng Tiểu Song đang muốn công kích, nhưng mà thực lực của các nàng hãy còn kém một chút. Lúc này Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng không có đặc biệt chú ý tới Lương Nhâm phía trước, nghe được thanh âm Đại Song cùng Tiểu Song, thân ảnh như điện nhanh chóng đuổi theo Lương Nhâm.

- Cứu hộ pháp cứu ta, Cứu hộ pháp cứu ta.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng hơi chậm một bước, Lương Nhâm đã vào bên trong hành lang, lập tức nhanh chóng chạy tới nội đường.

Mà lúc này Nhạc Thành cùng Mộ Dung Hiểu Hiểu, Tư Mã Xương đuổi tới, lúc đó, Lương Nhâm đã đứng ở bên ngoài một gian mật thất.

- Hiểu Hiểu, cẩn thận một chút, nơi này có cường giả.

Nhạc Thành nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu, thần thức Nhạc Thành đã cảm thấy trong lúc này có một cỗ khí tức cường hãn, cỗ khí tức này có vẻ lạ lẫm.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

251. Chương 221 : Lần Này Người Chạy Không Thoát (1) .

- Lương Nhâm, người như thế nào.

Lúc này bên trong mật thất truyền đến một thanh âm trầm thấp.

- Cứu hộ pháp, nhanh đến cứu ta, có người đến đối phó với Lương gia, con trai của ta đã bị bọn họ giết rồi, bọn họ là người của Đấu khí Học viện, nói không chừng cùng hộ pháp có liên quan đấy.

Lương Nhâm cầu cứu Cứu hộ pháp trong mật thất.

- Người của Đấu khí Học viện, khắc khắc, ta đây muốn nhìn một chút xem sao.

Trong mật thất có tiếng cười truyền ra, lập tức một đạo hắc ảnh giống như quỷ mị vô thanh vô tức xuất hiện ở bên người Lương Nhâm, toàn thân hắc y, đầu đội mũ đen chính, đó là người của Hắc Ám Thần điện.

- Lại là người của Hắc Ám Thần điện.

Nhạc Thành sắc mặt hơi biến đổi, khó trách mình vừa rồi có cảm giác quen thuộc như vậy, thì ra là người của Hắc Ám Thần điện, không biết ở đây có bao nhiêu vị hộ pháp đây.

Người được gọi là Cứu hộ pháp Hắc y nhân, thực lực còn trên mười hộ pháp lúc trước đến Đấu khí trong học viện, hẳn có thực lực lục tinh Đấu Tông.

- Tiểu tử, người chính là người của Đấu khí Học viện sao?

Cứu hộ pháp đi ra khỏi mật thất, chăm chú nhìn Nhạc Thành, lập tức nhìn thấy ba người Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử một chút. Sắc mặt biến sắc, cuối cùng nhìn thấy Đại Song cùng Tiểu Song, Yêu Cơ, Mộ Dung Hiểu Hiểu, vẻ mặt âm lệ không khỏi khắc khắc cười nói:

- Không nghĩ tới trên đại lục Huyền Thiên còn có người đẹp như thế, khó trách bọn lão Thập không muốn trở về.

- Hừ, mấy người bọn họ vĩnh viễn không trở về được, cùng người cũng như nhau, nhất định không trở về được.

Nhạc Thành thấy ánh mắt Cứu hộ pháp nhìn trên thân thể của Mộ Dung Hiểu Hiểu một cái, không khỏi thần sắc trầm xuống, lập tức lạnh lùng nói.

Một lục tinh Đẩu Tông mà thôi, Nhạc Thành cũng không phải để vào trong mắt, bản thân mình một người cộng thêm năm bộ Kim Tiên Khôi lồi cũng đủ đối phó rồi.

- Người là cái gì, người biết lão Thập sao.

Cửu hộ pháp trong lòng khẽ giật mình, có chút chăm chú nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Bọn hần chết rồi, người cũng đừng suy nghĩ, kế tiếp đến lượt người.

Nhạc Thành nói, lập tức trong chớp mắt đến bên cạnh Mộ Dung Hiểu Hiểu nói:

- Hiểu Hiểu, người này giao cho ta, người đợi tí nữa bắt lấy tộc trưởng Lương gia kia, cần phải sống, ta còn có chuyện muốn hỏi hần.

- Ủ, vậy người cẩn thận một chút.

Mộ Dung Hiểu Hiểu đáp, nàng cũng cảm thấy trên người hắc y nhân này có khí tức cường hãn, có chút nhắc nhở Nhạc Thành.

- Thật là cuồng tiểu tử, còn hôi sữa mà đã nghĩ đối phó bốn hộ pháp hay sao.

Mặc dù hần cảm giác được bên người Nhạc Thành, nhóm người Khiếu Thiên Hổ có khí tức rất mạnh, nhưng trong lòng Cửu hộ pháp vẫn không có đem Nhạc Thành để ở trong lòng. Nhưng hần là lục tinh Đẩu Tông, nếu như lão Thập có xảy ra ngoài ý muốn, thì cũng là do người của Đẩu khí Học viện cùng Ma pháp Học viện làm mà thôi.

- Thật không, vậy thử xem, Hắc Ám Thần điện các người không phải vẫn muốn tìm ta, bây giờ ta đến tìm các người.

Nhạc Thành nói.

- Một mực tìm người, người là...

Cửu hộ pháp thần sắc nhoáng một cái, lập tức cẩn thận chăm chú nhìn Nhạc Thành nói:

- Hoàng Long chi thể, dĩ nhiên là Hoàng Long chi thể, người là người của Nhạc gia sao?

- Xem như thế đi, cũng làm cho người hiểu rõ thêm.

Nhạc Thành mỉm cười nói, lập tức chân khí bắt đầu ở trong cơ thể từ từ lưu chuyển.

- Khắc khắc, xem ra lần này tới đại lục Huyền Thiên thật đúng là không sai, lại có thể đụng phải một tên Nhạc gia có Hoàng Long chi thể, bắt được người, đây chính là một công lao rất lớn, ta lúc này muốn đa tạ người đưa tới cửa đây.

Cửu hộ pháp âm tà cười nói, hoàn toàn coi Nhạc Thành chính là công lao của hần rồi.

- Hừ, vậy thử xem sao được rồi.

Nhạc Thành quát lạnh, lập tức nói với Yêu Cơ, Thông Thiên Thử bốn người:

- Khiếu Thiên, Tử Long, Yêu Cơ, Thông Thiên, các người cùng ta lên một lượt, đừng có cho tên gia hỏa mờ ám này chạy thoát nhé.

- Vâng lệnh chủ nhân.

Bốn người đáp lại, lập tức thân ảnh bao phủ tại bên trong ánh sáng.

- Ngao.

Bốn con thất giai ma thú đột nhiên khôi phục bản thể, bên trong Lương gia mật thất cùng hành lang bên ngoài công trình xây dựng đột nhiên bị thân thể rất lớn của bốn con ma thú chèn phá.

- Oanh.

Lương gia công trình xây dựng sụp đổ xuống, mọi người toàn bộ nhảy lên không trung, thân ảnh Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng thừa cơ như điện, một mảnh chưởng mang nồng đậm đánh ra, lập tức đơn giản bắt lấy trong tay Lương Nhâm.

- Bốn con thất giai ma thú.

Cảm giác được Khiếu Thiên Hồ Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử cùng Cửu Vĩ Linh Hồ trên thân tràn ngập khí tức cường hãn, Cửu hộ pháp rốt cục ngưng trọng lên.

Và tam môn lương gia còn lại, tất cả mọi người nhìn thấy giữa không trung bốn con ma thú khủng bố, cũng tim đập rộn lên, hô hấp không thông.

- Đi.

Nhạc Thành thủ ấn đánh ra, bên trong mi tâm một mảnh ánh sáng trắng lờ lờ ra, Âm Dương kiếm lập tức biến thành một mảnh sáng quay vòng đâm về phía Cửu hộ pháp đánh tới.

Cửu hộ pháp nhìn thấy trong tay Nhạc Thành thủ đoạn quý dị thì kinh ngạc vô cùng, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Thông Thiên Thử bốn con thất giai ma thú đang không ngừng điên dại công kích xuống. Từ lúc biến thành bản thể, công kích của Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử cũng tương đương với nhân loại tứ tinh Đấu Tông đỉnh cao tiếp cận ngũ tinh Đấu Tông rồi.

Đối mặt với công kích của bốn con thất giai ma thú, Cửu hộ pháp cũng ăn không tiêu, nhưng lúc này Cửu hộ pháp còn phải đối phó với Âm Dương kiếm của Nhạc Thành, càng thêm đau đầu không thôi.

- Oanh.

Giữa không trung lúc này có một lực lượng khổng lồ rung động điên dại đánh tan, tại phụ cận mấy ngàn thước, nếu Đấu Hoàng cường giả ở đó cũng phải chịu trọng thương. Tư Mã Xương và những người khác đã sớm lui ra rất xa, nhìn giữa không trung kịch chiến, tất cả mọi người trợn mắt há mồm nhìn xem.

- Thịch.

Một tiếng vang lên, thân hình Thông Thiên Thử bị một cỗ lực lượng khổng lồ đánh bay vài trăm mét, trong cơ thể lực phủ ngũ tạng tựa hồ cũng bị trọng thương. Lực tinh Đấu Tông thực lực xác thực là phi thường cường hãn, bốn người Thông Thiên Thử cùng Khiếu Thiên Hồ thực lực còn chưa có thể chống lại lực tinh Đấu Tông được.

- Xoẹt.

Đối với một kích của Cửu hộ pháp, Thông Thiên Thử sau khi tiến hoá thân hình có lực phòng ngự mạnh hơn không ít, cũng chỉ nhận lấy một vết thương nhẹ mà thôi, thân thể lần nữa như điện nhào tới.

- Thịch.

Một chưởng của Cửu hộ pháp đánh vào trên lưng Khiếu Thiên Hồ, Khiếu Thiên Hồ có thân thể khổng lồ đột nhiên bị đẩy lui mấy chục thước, chỉ có Khiếu Thiên Hồ giống như một ngọn núi nhỏ vậy, thân hình bị đánh bay ra mấy chục thước căn bản là nhìn không ra.

Mà đúng lúc này, Tử Điện Mãng công kích như điện mang cấp tốc bổ vào phòng ngự tráo của Cửu hộ pháp, đột nhiên một ngọn lửa nóng bỏng bao trùm trên thân màu đen của Cửu hộ pháp, phòng ngự tráo không ngừng bị đốt cháy lên.

- Đáng chết, đây là lửa gì vậy.

Cửu hộ pháp thẫn mẫn một tiếng, thân ảnh rất nhanh lùi lại, đồng thời, toàn thân hắc mang nồng đậm vài phần, mới hiểm hiểm bao trùm. Lúc này tại phòng ngự tráo, bị ngọn lửa chôn vùi, cũng là kinh khủng vô cùng.

- Xoẹt

Một mảnh bạch sắc quang mang hiện lên, lúc này Cửu hộ pháp còn không có ổn định thân hình, trong tay Nhạc Thành thủ ấn đánh ra, Âm Dương kiếm nhanh chóng lao về phía Cửu hộ pháp, lập tức ánh sáng trắng lần nữa biến thành bốn đường sáng quay vòng bao bọc Cửu hộ pháp vào trong đó.

- Đáng chết, thứ này làm sao quý dị như thế.

Thần sắc Cửu hộ pháp đã vô cùng trầm trọng, hiện tại hắn mới biết được những người này đúng là rất khó dây vào.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

252. Chương 221 : Lần Này Người Chạy Không Thoát (2) .

- Xoẹt.

Cửu hộ pháp biến sắc, đồng thời tựa hồ ngưng tụ nổi lên toàn thân hắc mang, một mảnh khổng bố hắc mang dài hẹp ngưng tụ đầy trời nhanh chóng trở thành một tấm mạng nhện rất lớn bọc về phía Nhạc Thành lao đến.

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, thủ ấn lần nữa biến thành, đồng thời trước thân xuất hiện một trái cầu lửa thật lớn nhanh chóng xông phía râu vồng.

- Thịch.

Cầu lửa rất lớn tại màu đen mạng lưới bạo phá ra, lập tức một mảnh Vô Thượng Chân Hoả rơi xuống màu đen khổng bố vồng lưới, với một mảnh ngọn lửa đốt cháy tràn ngập, khổng bố màu đen râu vồng bắt đầu héo rũ đi.

Nhạc Thành cùng người của Hắc Ám Thần điện đối diện đã mấy lần, cũng biết quý dị hắc mang e ngại Vô Thượng Chân Hoả của mình, vừa thấy được Cửu hộ pháp sử dụng cái quý dị hắc mang công kích, Nhạc Thành dùng ngay Phần Tiên Liệt Diễm cầu chống lại, Vô Thượng Chân Hoả chính là khắc tinh của hắc mang này vậy.

- Chết tiệt, tại sao có thể như vậy được.

Nhìn thấy công kích tối cường của mình thất bại, thần sắc Cửu hộ pháp đã ngưng trọng hơn rất nhiều.

- Xoẹt.

Mà đúng lúc này, Âm Dương kiếm Nhạc Thành cũng thừa cơ đâm vào bên trong phòng ngự tráo Cửu hộ pháp, bốn thanh Âm Dương kiếm đã đến trước thân Cửu hộ pháp.

- Hừ, cho rằng cứ như vậy là có thể làm gì được ta sao.

Cửu hộ pháp quát lạnh một tiếng, nói:

- Ta sẽ trở về tìm ngươi, Hắc Ám Thần điện sẽ không bỏ qua cho ngươi.

- Xoẹt.

Một mảnh hắc mang vô cùng nồng đậm bắt đầu ở giữa không trung tràn ngập ra, lập tức cả người Cửu hộ pháp cũng bao phủ bên trong một mảnh hắc mang.

- Lại muốn chạy sao, đáng tiếc lần này ngươi chạy không thoát.

Trong mắt Nhạc Thành hàn ý tràn đầy, hắn đã sớm dự phòng người của Hắc Ám Thần điện bỏ chạy, lập tức thủ ấn trong tay biến đổi, bên trong mi tâm tháp Hạo Thiên bỗng dưng cấp tốc xoay tròn, vượt không gian hóa thành vài trăm mét hắc mang lao tới.

Nhìn thấy Nhạc Thành không chế tháp Hạo Thiên, Tư Mã Xương cũng chưa từng gặp qua, tránh không được lại kinh ngạc một phen.

Mà đang ở thời gian, tháp Hạo Thiên đã bao vây bên trong Cửu hộ pháp rồi.

- Nơi này là địa phương gì, ta tại sao lại ở chỗ này.

Cửu hộ pháp nhìn thấy thân mình ở tại một mảnh hư vô rất lớn, chung quanh một mảnh hư vô, có vẻ quanh thân một mảnh vắng vẻ, không khỏi cảm thấy sợ hãi nổi lên.

- Đây là chỗ chết của người.

Một giọng từ hư vô truyền ra, Cửu hộ pháp nghe được thanh âm này chính là thanh âm thanh niên áo đen.

- Người thế nào, nhanh thả ta ra ngoài, nếu không Hắc Ám Thần điện chắc không bỏ qua người.

Cửu hộ pháp kinh khủng hô to, hần mặc dù biết rõ ở đây biến hóa quỷ dị là do người thanh niên áo đen này gây lên, nhưng mà hần biết rõ, hần lúc này đã bị đối phương vây khốn rồi.

- Là ta sẽ không bỏ qua người của Hắc Ám Thần điện.

Nhạc Thành nói, thủ ấn lập tức vừa thu lại, tháp Hạo Thiên hóa nhỏ lại rơi vào trong tay Nhạc Thành. Nhạc Thành lúc này cũng không vội giết Cửu hộ pháp, cũng muốn từ trong miệng của hần moi ra một số tin tức hữu dụng.

- Sư sư.

Một tiếng xé gió vang lên, chỉ thấy xa xa mấy chục cái bóng người lao tới trước mặt Nhạc Thành, và phía trước có một đội phi hành ma thú, đó chính là Âu Dương Phiên Tình, ở đằng sau lưng là hơn mười tên Đấu Hoàng cường giả cùng một lão giả áo bào màu xám.

- Đấu Tông.

Nhạc Thành đánh giá lão giả áo bào xám, sau đó xác định đối phương chính là Đấu Tông.

- Nhạc Thành, người không có chuyện gì chứ, mới vừa rồi người làm động tĩnh lớn như vậy.

Âu Dương Phiên Tình nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Ủ, nơi này có người của Hắc Ám Thần điện.

Nhạc Thành trả lời.

- Ta đang muốn tìm người đây.

- Vị này là Nhạc Thành trưởng lão, vừa mới nói chuyện của Hắc Ám Thần điện, đây rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra vậy.

Lão giả áo bào xám sắc mặt hơi biến đổi nhìn Nhạc Thành hỏi. Nhạc Thành tại đại hội luyện Dược Sư trở thành Linh Cảnh tông Khách trưởng lão, điểm này mọi người Linh Cảnh tông đều biết.

- Nói như thế rất dài dòng.

Nhạc Thành trả lời:

- Ta mới vừa tới Lương gia, không nghĩ tới tại đây lại có người của Hắc Ám Thần điện.

- Nhạc Thành, người tìm ta làm gì, ta đang muốn tới tìm người đây, cha ta muốn gặp người, bây giờ.

Âu Dương Phiên Tình nhìn Nhạc Thành nói.

- Bây giờ sao.

Nhạc Thành kinh ngạc một chút, lập tức nói:

- Được rồi, dù sao ta cũng lên Linh Cảnh tông một chuyến.

Lập tức nhìn xuống phía dưới tràng diện hỗn loạn, lão giả áo bào xám có chút biến sắc, đối với Nhạc Thành hỏi:

- Nhạc Thành trưởng lão, ở đây có chuyện gì xảy ra.

Nhạc Thành kể lại chuyện đã trải qua đại khái nói ra một lần, cũng không có bất kỳ giấu diếm.

- Từ hôm nay trở đi, Lương gia ở đảo Tả Tinh xoá tên, Huyết Sát môn cũng như vậy. Địa bàn của Huyết Sát môn cùng Lương gia phân cho Mã gia cùng Đan môn, về phần Thanh Hải môn, chính các người chú ý một chút. Nếu không Linh Cảnh tông sẽ không ngại đem các người trục xuất ra ngoài.

Lão giả áo bào xám có chút đánh giá chiến trường nói. Quả là Lương gia có hai đứa con còn dám đối phó tiểu thư, nếu là Linh Cảnh tông cũng sẽ không bỏ qua cho Lương gia.

- Bá phụ, các người trước hết về đi, ta đến Linh Cảnh tông một chuyến.

Nhạc Thành nhìn Tư Mã Xương nói, lập tức phân phó Đại Song Tiểu Song cùng Mộ Dung Hiểu Hiểu đi theo Tư Mã gia. Còn bản thân mình mang theo Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Thông Thiên Thử cùng Âu Dương Phiền Tình đi đến Linh Cảnh tông.

Một lát sau, mọi người bay tới một ngọn núi cao vút, được Âu Dương Phiền Tình giới thiệu, Nhạc Thành mới biết được nơi này chính là chỗ của Linh Cảnh tông.

Thần thức cảm ứng khí tức cả bên trong tòa núi, Nhạc Thành cũng biết rõ bên trong có mấy chục cỗ khí tức Đấu Hoàng, khí tức Đấu Tông cũng có ba cái, cộng thêm lão giả áo bào xám bên cạnh, Linh Cảnh tông cũng có bốn Đấu Tông cường giả, loại thực lực này tại cả Đại lục Huyền Thiên có thể được coi là rất mạnh rồi.

Một đoàn người bay trên sườn núi sau đó bay xuống phía dưới, lập tức Nhạc Thành, Âu Dương Phiền Tình cùng lão giả áo bào xám đi đến đỉnh núi, đi vào một tòa quần núi kiến trúc to lớn. Nhạc Thành đi tới đại sảnh, bên trong trang trí theo phong cách cổ xưa.

- Vị này hẳn là Nhạc Thành trưởng lão rồi, hôm nay rốt cục xem như gặp được rồi.

Vừa mới đi vào đại sảnh, bên trong truyền ra một tiếng cười cỏi mở.

- Cha, ta dẫn hắn đến.

Nhìn thấy một lão giả áo xanh bên trong, Âu Dương Phiền Tình thân mật đi tới.

- Ra mắt Âu Dương tông chủ.

Nhìn thấy Âu Dương Phiền Tình gọi lão giả áo xanh là cha, Nhạc Thành cũng biết rõ lão giả áo xanh là Linh Cảnh tông tông chủ Âu Dương Thời. Sau khi đánh giá Âu Dương Thời, Nhạc Thành thần sắc bất động, hẳn không nghĩ tới Âu Dương Thời cũng là Đấu Tông cường giả, thực lực khoảng nhị tinh Đấu Tông.

- Không cần đa lễ, nhanh ngồi đi, kỳ thật người gọi ta bá phụ hoặc là nhạc phụ còn không tốt hơn sao.

Âu Dương Thời nhìn Nhạc Thành nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

253. Chương 222 : Muốn Nhờ .

- Cha, làm sao người nói như vậy.

Âu Dương Phiền Tình nghe được Âu Dương Thời nói như vậy, không khỏi có thêm một tia thẹn thùng, nàng thẹn thùng trừng Âu Dương Thời một cái.

- A a, nha đầu kia, người cũng thẹn thùng sao, đây không phải chính người cùng nói với ta sao.

Âu Dương Thời khẽ cười nói.

Lập tức, Âu Dương Thời nghiêm mặt nhìn Nhạc Thành nói:

- Nhạc Thành, ta đã xưng hô với ngươi như vậy, ngươi đừng chú ý, chuyện của ngươi cùng Phiên Tình ta không phản đối, về sau đối với nàng tốt là ta đã yên tâm rồi, hôm nay gọi ngươi tới, cũng muốn mời ngươi giúp ta, hy vọng ngươi không nên cự tuyệt.

- Tông chủ có chuyện gì, mời nói.

Nhạc Thành hỏi, bản thân hắn cũng không biết có sự tình gì mà Âu Dương Thời muốn hỗ trợ đây.

- Chuyện về Đảo Tả Tinh cùng đảo Hữu Tinh ngươi đã biết, đảo Hữu Tinh Huyền Linh môn gần đây đang chuẩn bị vây hãm đảo Tả Tinh ta quy mô lớn. Thực lực Linh Cảnh tông bởi vì có một vị Thái thượng trưởng lão gần đây khuất núi, cho nên cũng không phải là đối thủ của Huyền Linh môn, nếu Huyền Linh môn đến đây công kích, Linh Cảnh tông cũng không đủ lực chống lại được.

Âu Dương Thời nói.

- Tông chủ ý tứ là muốn ta ra tay hỗ trợ đối phó Huyền Linh môn sao.

Nhạc Thành hỏi.

- Không sai, Phiên Tình đề cập tới thực lực của ngươi, cho nên ta mới mời ngươi đến hỗ trợ, tất nhiên ngươi có yêu cầu gì có thể cùng ta nói chuyện, có thể làm được, Linh Cảnh tông nhất định không từ chối.

Âu Dương Thời nói.

- Tông chủ, ta muốn biết không gian thông đạo vì cái gì đóng cửa, ta đang muốn đi một chuyến đến Huyền Thiên nội lục, đến lúc đó ngươi để cho ta qua là được rồi.

Nhạc Thành do dự một chút mỉm cười nói, dù sao vì Âu Dương Phiên Tình hắn cũng phải đi hỗ trợ, hơn nữa chuyện hai đảo một ngày không giải quyết xong, thì không gian thông đạo một ngày cũng không mở ra, mình cũng đừng nghĩ tiến vào, coi như là vì mình, chuyện này cũng phải đi hỗ trợ mới được.

- Phiên Tình nói là ngươi muốn đi Huyền Thiên nội lục, cho nên ta mới tìm ngươi hỗ trợ, không gian thông đạo là do Linh Cảnh tông, Huyền Linh môn phụ trách, mà bây giờ Huyền Linh môn biết được Linh Cảnh tông gần đây chết một vị Thái thượng trưởng lão, thực lực không bằng bọn họ. Cho nên muốn một mình khổng chế không gian thông đạo, không gian thông đạo này tài phú rất lớn, cho nên chúng ta tự nhiên là không đồng ý, vì vậy hai phái chúng ta đã kịch chiến qua mấy lần, song phương đều bị tổn thương, nhưng so với Linh Cảnh tông đứng ở hoàn cảnh xấu hơn rất nhiều.

Âu Dương Thời nhìn Nhạc Thành nói.

Đối với không gian thông đạo, Nhạc Thành từ trong miệng Hàn Giang Đào biết một số chuyện, truyền tống lần thứ nhất phí tổn giá trên trời, mỗi người ít nhất là trên trăm vạn kim tệ, đây thật là một số tài phú rất lớn, khó trách Linh Cảnh tông bỏ qua không được.

Âu Dương Thời tiếp tục nói:

- Không gian thông đạo có hai khối in ấn Tinh thạch, Linh Cảnh tông cùng Huyền Linh môn nhất phái gồm có một khối, muốn đồng thời hai khối in ấn Tinh thạch mới có thể mở ra không gian thông đạo, bây giờ bởi vì Linh Cảnh tông cùng Huyền Linh môn đang gây chiến, cho nên không gian thông đạo đóng cửa đã lâu.

- Tông chủ, trong Huyền Linh môn người có thực lực mạnh nhất như thế nào.

Nhạc Thành hỏi, hắn cũng muốn biết rõ thực lực cao tầng của đối phương một chút.

- Năm Đẩu Tông, trong đó nhất tinh Đẩu Tông một, nhị tinh Đẩu Tông một, tam tinh Đẩu Tông một, tứ tinh Đẩu Tông một, ngũ tinh Đẩu Tông một, và chúng ta bây giờ thực lực Thái thượng trưởng lão mới tứ tinh Đẩu Tông.

Âu Dương Thời nói.

- Mới ngũ tinh Đẩu Tông sao.

Nhạc Thành trầm nghĩ, lập tức nhìn Âu Dương Thời nói:

- Âu Dương tông chủ, vậy ngươi dự định ta làm sao ra tay.

- Nếu người có thể hỗ trợ, chúng ta trực tiếp có thể đi đảo Hữu Tình phá hủy Huyền Linh môn là được rồi, đến lúc đó cầm được in ấn Tinh thạch có thể cung cấp cho nhóm người đi Huyền Thiên nội lục.

Âu Dương Thời nói với Nhạc Thành.

- Tốt lắm, khi đó xuất phát nói cho ta biết một tiếng là được rồi, tốt nhất là mau chóng, bởi vì ta muốn sớm đi đến Huyền Thiên nội lục.

Nhạc Thành có chút nói.

Thấy Nhạc Thành đã đáp ứng rồi, Âu Dương Thời cũng cao hứng không thôi, hai người sau khi vừa hàn huyên, Nhạc Thành cũng nói qua chuyện Hắc Ám Thần điện một chút. Nghe được Lương gia có người của Hắc Ám Thần điện, Âu Dương Thời cũng có chút kinh ngạc, nhưng mà Âu Dương Thời đối với Hắc Ám Thần điện biết đến còn không bằng Hàn Giang Đào. Nhạc Thành cũng không có hỏi nhiều, lập tức lưu luyến Âu Dương Phiền Tình không rời, sau đó ly khai khỏi Linh Cảnh tông.

Quay lại Tư Mã gia, Nhạc Thành liền để cho Mộ Dung Hiểu Hiểu mang Lương Nhâm tới Tư Mã gia trong mật thất, Nhạc Thành có sự tình hỏi thăm Lương Nhâm.

Đã rơi vào trong tay Mộ Dung Hiểu Hiểu, Lương Nhâm đã sớm có vẻ mặt trắng bệch, hắc thể nào cũng không có nghĩ tới ngay cả Cửu hộ pháp cũng không phải đối thủ của Nhạc Thành, hắn đã là hoàn toàn bắt đầu tuyệt vọng rồi.

- Nói cho ta biết, người cùng Hắc Ám Thần điện quan hệ như thế nào.

Nhạc Thành cầm chế Lương Nhâm hỏi.

- Tại sao ta phải cho người biết, dù sao người cũng không dự định buông tha ta.

Lương Nhâm hai mắt hồng đỏ thẫm, rồi lại thêm sợ hãi chăm chú nhìn Nhạc Thành.

- Trung thực nói cho ta biết, người sẽ chết thoải mái hơn một chút, nếu không nghe lời, người sẽ biết so với chết còn thống khổ hơn rất nhiều.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Hừ, dù sao ta cũng chết chắc rồi, ta xem như đã chết, ta cũng không nói cho người biết cái gì, người không phải là muốn biết Hắc Ám Thần điện không, ta không để cho người như ý, người giết ta, giết Cửu hộ pháp, Hắc Ám Thần điện nhất định sẽ không bỏ qua cho người, đến lúc đó người sẽ chết vô cùng thảm.

Lương Nhâm hung hăng nói.

- Rượu mời không uống lại uống rượu phạt, nghĩ đến người không nói ta không làm gì được người sao, muốn chết.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, trong ánh mắt là một tia hàn ý, lập tức trong tay thủ ấn quỷ dị đánh ra, trên ngón tay tràn ngập một mảnh nhẹ nhàng thanh mang.

- Người làm cái gì.

Nhìn Nhạc Thành từ từ hướng về phía mình, Lương Nhâm không khỏi bắt đầu sợ hãi cực độ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

254. Chương 223 : Đảo Hữu Tình .

- Ta muốn từ bên trong miệng người biết đến sự tình mà thôi.

Nhạc Thành nói, lập tức nắm ngón tay khẽ nhếch, bắt đầu điểm vào trên đỉnh đầu Lương Nhâm.

“Tư” một hồi thanh âm quỷ dị tại trên đỉnh đầu Lương Nhâm vang lên, lập tức nghe được từng tiếng kêu rên thê thảm của Lương Nhâm vang lên, làm cho người ta nghe cũng phải run rẩy không thôi.

Một lát sau, khuôn mặt Lương Nhâm giống như bị gió thổi biến thành hơi nước vậy, cả người cũng uể oải lên, con mắt thật sâu rơi vào trong hốc mắt, lộ ra lông mày cao cao, làm cho người ta nhìn đều cũng có cảm giác sợ hãi và kinh khủng nhất, cộng thêm sắc mặt tái nhợt khô héo, xem ra giống như quỷ hồn tới từ địa ngục khủng bố vậy.

Đây là Nhạc Thành trực tiếp rút ra linh hồn Lương Nhâm, từ trong linh hồn của Lương Nhâm, Nhạc Thành có thể biết được hết thảy, nhưng nếu có sử dụng phương pháp này rất tốt, cũng không cần lo lắng Lương Nhâm nói dối, theo ở bên trong linh hồn hẳn lấy được tin tức nhất định là chân thật nhất.

Lúc này Nhạc Thành vừa thu lại thủ ấn, lập tức lâm vào trong trầm tư, theo như tin tức của Lương Nhâm có được, Nhạc Thành biết được Lương Nhâm là chấp sự của Hắc Ám Thần điện. Loại chấp sự này, là thể lực bên ngoài Hắc Ám Thần điện, còn người mà bị mình nhốt tại trong tháp Hạo Thiên chính là Cửu hộ pháp mấy ngày trước mới đến Lương gia.

Hắc Ám Thần điện sớm tại năm năm trước cùng Lương gia có chỗ liên hệ. Phân bố quyền lực của tổ chức Hắc Ám Thần điện, chính là biên chế chức đường chủ, hộ pháp, trưởng lão, Thái thượng trưởng lão, cuối cùng tôn giả, về phần thực lực, Lương Nhâm cũng không rõ ràng lắm.

Lần này Hắc Ám Thần điện đối phó hai đại học viện đã sớm lộ ra rồi, chính là vì trong hai đại học viện này có bảo vật bí ẩn, tựa hồ là cao tăng Hắc Ám Thần điện đối với bảo vật hai đại học viện đặc biệt để ý, về phần có tác dụng gì, Lương Nhâm ở Hắc Ám Thần ngoài điện tự nhiên là không biết.

Mỗi lần Hắc Ám Thần điện cũng phái người tới hộ pháp cùng Lương Nhâm liên hệ, mà mấy năm trước cứ ba tháng liên hệ một lần. Cửu hộ pháp cũng là bởi vì nửa năm không có cùng Huyền Thiên nội lực liên hệ rồi, cho nên mới chạy đến đây điều tra.

Từ theo linh hồn trong óc Lương Nhâm, Nhạc Thành cũng không có được quá nhiều tin tức hữu dụng, Nhạc Thành không khỏi có một chút thất vọng. Lập tức ném thi thể Lương Nhâm vào một bên, thủ ấn đồng làm một lược, mi tâm bên trong thanh mang hiện ra, tháp Hạo Thiên đã xuất hiện tại trong tay Nhạc Thành.

- Cửu hộ pháp, nói cho ta biết, Hắc Ám Thần điện muốn tìm bảo vật của hai đại học viện làm cái gì.

Nhạc Thành hỏi.

- Người mau thả ta ra, ở đây rốt cuộc là cái Yêu vật gì, đáng chết.

Bên trong Tháp Hạo Thiên, Cửu hộ pháp không ngừng ngưng tụ lực lượng công kích điên đại, nhưng mà tất cả lực công kích cũng tại một mảnh hư vô tiêu tán trong không gian, căn bản không có bất kỳ tác dụng gì.

- Người thật sự không nói sao.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, thủ ấn trong tay lần nữa đánh ra, tâm niệm hơi động một chút, bên trong tháp Hạo Thiên, Cửu hộ pháp đang ở một chỗ không trung hư vô, bỗng dưng có hai con ngừ trảo hoá long rất lớn ở giữa không trung lao nhanh xuống, toàn thân tràn ngập một ngọn lửa nóng bỏng.

- Đây là cái gì, rồng lửa, trời ạ.

Cửu hộ pháp không khỏi hít một hơi lạnh, tại hai con rồng lửa rất lớn trước mặt, hẳn thậm chí cảm thấy toàn thân mình rất nhanh bị hòa tan vậy, đầu khí trong cơ thể cũng là không cách nào ngưng tụ nữa, không gian chung quanh tràn ngập một mảnh hơi thở vô cùng nóng bỏng.

- Xoẹt.

Một con rồng lửa toàn thân ở giữa không trung bốc lên một vòng, lập tức một ngọn lửa ngập trời phun hướng về phía Cửu hộ pháp mà đến.

- Ti ti.

Cửu hộ pháp miễn cưỡng ngừng tụ một mảnh hộ hắc mang vòng, tại ngọn lửa của rồng lửa này bị hòa tan thành mây khói, miệng Cửu hộ pháp học ra máu, hắc ngưng tụ hắc mang căn bản không thể chống lại ngọn lửa quỷ dị này.

- Hỏi lại người lần thứ nhất, có nói hay là không.

Thanh âm Nhạc Thành lạnh nhạt lần nữa truyền đến, mà lần này, Cửu hộ pháp có vẻ do dự, dù sao, hắc cũng biết mình không có bất kỳ cơ hội nào chạy đi, ai mà lại không sợ chết sao.

- Ta nói, người muốn hỏi điều gì.

Cửu hộ pháp do dự một chút, nhìn Nhạc Thành nói.

- Hắc Ám Thần điện muốn tìm ta làm cái gì.

Nhạc Thành nghe vấn đề thứ nhất, đây cũng là điều Nhạc Thành muốn biết.

- Bởi vì người có thể chất Hoàng Long chi thể, nếu dùng người làm Khôi Lỗi Chi Thuật, uy lực vô cùng lớn, không chỉ là Nhạc gia Hoàng Long chi thể, hoặc là Thú tộc thân thể, chế tác thành Khôi lỗi, uy lực cũng không bằng. Cho nên, cấp trên đối với Hoàng Long chi thể của người đặc biệt để ý.

Cửu hộ pháp ngừng một chút, nói tiếp:

- Hơn nữa tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại thú tộc rất ít người có được thiên phú đặc biệt, Hắc Ám Thần điện chúng ta đối phó người giống như đối phó với bọn họ.

- Khôi Lỗi Chi Thuật, Hắc Ám Thần điện cũng có phương pháp luyện chế Khôi lỗi sao.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, có cơ hội mình ngược lại có thể đi tìm hiểu một chút.

- Vậy các người tìm trong hai đại học viện bảo vật là gì.

Nhạc Thành lần nữa hỏi.

- Ta chỉ là nghe nói trong hai đại học viện có bảo vật có quan hệ với Hắc Ám Thần điện, cho nên chúng ta mới bố trí mấy năm qua để tìm hiểu, nhưng cũng không có một cái đáp án xác định. Cho nên chúng ta mới chuẩn bị trực tiếp lấy trở về, kết quả còn không có thành công, mà ngay cả chúng ta phái tới sáu hộ pháp cũng bị các người giết.

Cửu hộ pháp nói.

- Nói như vậy, Hắc Ám Thần điện còn chưa biết hai đại Học viện có bảo vật gì sao?

Nhạc Thành tiếp tục hỏi.

- Chúng ta cũng không biết, nhưng nói không chừng điện chủ cùng Thiên Tôn thì không nhất định.

Ở giữa không trung rồng lửa uy thế vô cùng, Cửu hộ pháp đành phải nói ra lời nói thật.

- Hắc Ám Thần điện có địa điểm ở nơi nào. Bên trong thế lực mạnh yếu bao nhiêu.

Nhạc Thành lần nữa hỏi.

- Chúng ta mỗi lần cũng là cùng trưởng lão liên hệ, cũng không biết địa điểm thần điện, sợ là Liên trưởng lão cũng rất khó biết rõ địa điểm ở nơi nào, đây là sự thật.

Cửu hộ pháp chần chờ một lát nói, trước kia mỗi lần liên hệ hẳn đều là trưởng lão.

- Vậy sao.

Nhạc Thành không nghĩ tới ngay cả hộ pháp cũng không biết rõ Hắc Ám Thần điện ở nơi nào, xem ra sự tình có vẻ có chút phiền toái, chỉ có thể bản thân mình đi tra xét. Nếu ngay cả Hắc Ám Thần điện ở nơi nào cũng không biết, còn thể nào đối phó.

- Người hỏi ta đây nói tất cả, người mau thả ta ra.

Cửu hộ pháp nhìn rồng lửa trên không, trong lòng run sợ nói.

- Ta không có nói muốn thả người.

Nhạc Thành nói, thả Cửu hộ pháp chỉ có thể nuôi hổ gây họa, ngược lại đưa cho Hắc Âm Thần điện tăng cường thực lực, bây giờ mình muốn đối phó người của Hắc Âm Thần điện, như vậy nhất định gặp một giết một.

- Người dĩ nhiên là gạt ta, người không giữ chữ tín.

Cửu hộ pháp lời nói vẫn chưa nói xong, chỉ thấy rồng lửa lần nữa đánh về phía mình, khí tức cuồng bạo nóng bỏng xen lẫn năng lượng khủng bố, tại rồng lửa công kích đến, hấn căn bản vô pháp chống lại.

- Ngao.

Ngay tại lúc Cửu hộ pháp hiểm hiểm tránh thoát rồng lửa lần đầu tiên, giữa không trung lại có một con rồng lửa khác gào thét mà đến, mang theo một ngọn lửa nóng bỏng nồng đậm ngập trời, ngọn lửa này căn bản chính là cường hãn đến không thể tưởng tượng nổi.

- Xoẹt.

Hai con rồng lửa một trước một sau lao đến trước ngực cùng phía sau lưng Cửu hộ pháp, lập tức thân hình Cửu hộ pháp hóa thành tro tàn biến mất tại bên trong vô tận hư vô.

- Thu.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành thu lại, lập tức tháp Hạo Thiên lần nữa thu vào bên trong mi tâm Nhạc Thành, đối với tháp Hạo Thiên, Nhạc Thành đã sơ bộ hiểu rõ. Lúc này hấn có một khoả Hỏa Linh Châu làm cho tháp Hạo Thiên cường hãn, nếu có đủ chín viên linh châu, cuối cùng tháp Hạo Thiên uy thế mạnh như thế nào đây. Lúc này Nhạc Thành không khỏi vô cùng mong đợi, lần này đi Huyền Thiên nội lục mục tiêu chủ yếu, Nhạc Thành cũng muốn tìm kiếm chín viên linh châu kia.

Đề ra nghi vấn Hắc Âm Thần điện xong, sau đó giết chết Cửu hộ pháp, sắc trời cũng vừa vặn tối. Nhạc Thành trực tiếp tại trong mật thất bắt đầu tu luyện, hấn cảm giác tựa hồ đột phá một hai ngày, Nhạc Thành cũng dự định đột phá đến Kim Đan kỳ hậu kỳ mới đi Huyền Thiên nội lục. Ở đó Hắc Âm Thần điện có thực lực rất cường hãn, khôi phục đến Kim Đan kỳ hậu kỳ mình hấn chống lại thất tinh Đấu Tông cùng Ma pháp sư cấp bảy trung kỳ cũng không có vấn đề, cộng thêm tháp Hạo Thiên, đối mặt với cửu tinh thập tinh Đấu Tông cùng Ma pháp sư cấp bảy hậu kỳ cũng được.

Trong tay đánh ra thủ ấn, Nhạc Thành khoan chân tu luyện, hai tay giao nhau, chân khí trong người vận chuyển, một mảnh nhẹ nhàng thanh mang tại bên ngoài cơ thể tràn ngập, mà ở trong cơ thể Nhạc Thành, Hỏa Linh Châu với Nhạc Thành tu luyện cũng tràn ngập một mảnh nồng đậm linh khí, cuối cùng Nhạc Thành tu luyện biến thành một tia chân khí tinh thuần nhất trào vào trong đan điền, ở trong đan điền Nhạc Thành viên kim đan từ từ xoay tròn lấy, tham lam hấp thu tinh thuần chân khí. mà Hỏa Linh Châu chuyển hóa đến

Như thế một lát sau, Nhạc Thành tiến nhập trạng thái tu luyện, toàn thân đã được bao phủ bên trong một mảnh nồng đậm quang mang.

Cho đến sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành từ từ thở ra một ngụm trọc khí, hấn cũng đình chỉ tu luyện, hai mắt mở ra, hai sợi tinh quang hiện ra, trong bóng tối lóe ra sáng sao, lập tức biến mất trong mắt.

- Nhanh, cũng sắp đột phá.

Nhạc Thành trầm nghĩ, cảm giác trong cơ thể tràn đầy chân khí vô cùng, Nhạc Thành biết mình đã đến biên giới đột phá rồi.

- Đến đây, xem ra bọn họ khá nhanh chóng.

Thần thức Nhạc Thành cảm giác được phía trước tựa hồ đang có không ít cường giả đi đến, sắc mặt hơi cười, sau đó thu dọn một phen, hấn biết người tới hấn là cường giả Linh Cảnh tông.

Cảm ứng được Nhạc Thành đã đi ra mật thất, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Thông Thiên Thủ trước tiên liền đi tới bên người Nhạc Thành.

- Hiểu Hiểu, người cùng Đại Song Tiểu Song ở tại Tư Mã gia, ta ra ngoài một chút.

Nhạc Thành nhìn Mộ Dung Hiểu Hiểu nói, lập tức quay sang nói với Khiếu Thiên Hổ:

- Chúng ta đi thôi.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

255. Chương 224 : Chỉ Bằng Linh Cảnh Tông Sao .

Khiếu Thiên Hổ biến thân thành bản thể, thân ảnh vượt không gian bay ra giữa không trung, Nhạc Thành mỉm cười nhảy lên trên lưng Khiếu Thiên Hổ, một màn này làm cho Tư Mã gia vô cùng kinh ngạc, mà ngay cả Đại Song cùng Tiểu Song cũng giống như vậy, nàng nghĩ rằng chủ nhân của các nàng là người lợi hại nhất.

- Hạo Thiên, chúng ta đi thôi, hiện tại xuất phát thôi.

Giữa không trung, Âu Dương Thời ngồi nhìn hỏ hình ma thú này của Nhạc Thành, trong lòng cũng kinh ngạc không thôi, dựa vào cảm giác của hắn, con hỏ hình kỳ quái ma thú này tuyệt đối là không dễ chọc.

Nhạc Thành có chút đánh giá hai mươi người sau lưng Âu Dương Thời này, ngoại trừ Âu Dương Thời cùng lão giả áo bào xám mà Nhạc Thành đã gặp, còn có một tam tinh cùng một tứ tinh Đấu Tông cường giả, còn lại mười sáu người toàn bộ là Đấu Hoàng. Nhạc Thành cũng hiểu biết, chính là lần trước luyện Dược Sư thi đấu, người để cho mình trở thành Linh Cảnh tông Khách Tọa trưởng lão, cùng Âu Nguyên Xương đều quan hệ rất tốt.

Đánh giá thực lực Linh Cảnh tông, rất giống như trong dự đoán của Nhạc Thành, xem ra Huyền Linh môn thực lực cũng không chênh lệch nhiều, nếu không đảo Tả Tinh cùng đảo Hữu Tinh sợ là đã sớm khai chiến, tại cả hai thực lực lẫn nhau không chênh lệch nhiều, mới có thể cân đối như vậy.

Đảo Hữu Tinh cùng đảo Tả Tinh cách xa nhau gần ngàn dặm lộ trình, thoát nhìn mặc dù là không xa, nhưng ma thú phi hành cũng phải mất bốn năm giờ, mà ở Linh Cảnh tông người thực lực tu vi yếu nhất cũng là nhất tinh Đấu Hoàng, ít hơn hai giờ mọi người mới xuất hiện tại đảo Hữu Tinh.

- Âu Dương Thời, lá gan của ngươi cũng là lớn quá mức, cũng dám đi đến Hữu tinh đảo như vậy.

Mọi người vừa mới đến đảo Hữu Tinh, lúc đó, phía trước nhanh chóng xuất hiện một đoàn người, cũng hai mươi người đi ra, trong đó có năm người tất cả đều có thực lực Đấu Tông.

- An Song Dương, hôm nay chính là ngày Huyền Linh môn diệt vong.

Âu Dương Thời nhìn hán tử áo ngắn nói.

- Thật không, chỉ bằng Linh Cảnh tông ngươi, đây là mơ mộng hão huyền rồi.

Áo ngắn hán tử là Huyền Linh môn môn chủ An Song Dương, An Song Dương đến trước mặt mọi người, cùng người sau lưng Huyền Linh môn chăm chú nhìn Nhạc Thành cùng Khiếu Thiên Hổ, khuôn mặt mấy vị Đấu Tông sắc mặt hơi đổi.

- Vậy thử xem, ngươi muốn chiếm lấy không gian thông đạo, cũng là mơ mộng hão huyền.

Âu Dương Thời mỉm cười quát lạnh, lập tức đối với Linh Cảnh tông chúng nhân nói:

- Linh Cảnh tông đệ tử lên cho ta, một tên cũng không để lại toàn bộ, hãy giết đám hỗn đản này cho ta, báo thù cho đệ tử chúng ta đã chết.

Đột nhiên, tên Đấu Hoàng cường giả sau lưng Linh Cảnh tông đánh về phía trước, lập tức một đám Đấu Hoàng cường giả Huyền Linh môn cũng không cam lòng yếu thế đánh tới, lúc này Đấu Tông cường giả song phương cũng tạm thời không hề động thủ, Linh Cảnh tông cũng đang chờ đợi Nhạc Thành ra tay.

- Yêu Cơ, Thông Thiên Thử, Tử Điện Mãng các người đối phó một ngũ tinh Đấu Tông, Khiếu Thiên Hổ, người đối phó một nhị tinh Đấu Tông, những người khác để Linh Cảnh tông là được rồi.

Nhạc Thành nhìn Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử, cùng Yêu Cơ nói, lập tức thân ảnh từ trên lưng Khiếu Thiên Hổ nhảy xuống.

- Khiếu Thiên Hổ nghe được Nhạc Thành phân phó, nhanh chóng gào thét một tiếng, lập tức đánh về phía một gã Huyền Linh môn nhị tinh Đấu Tông, và Yêu Cơ cũng uyển chuyển thân hình cùng Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử đồng loạt đánh về phía Huyền Linh môn ngũ tinh Đấu Tông.

Yêu Cơ cùng Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử đối phó một ngũ tinh Đấu Tông, Nhạc Thành biết là không sơ hở tí nào rồi, Khiếu Thiên Hổ đối phó một nhị tinh Đấu Tông cũng là dư dả rồi, còn lại ba người Đấu Tông để lại cho Linh Cảnh tông cũng không có vấn đề gì, về phần Nhạc Thành, cũng không muốn tham gia, mình ở bên cạnh nhìn là được rồi.

Lập tức Khiếu Thiên Hổ đối với một Huyền Linh môn nhị tinh Đấu Tông triển khai công kích, Linh Cảnh tông Âu Dương Thời cùng những thứ khác nhanh chóng lao xuống.

Đột nhiên cường giả của hai phái dây dưa với nhau, giữa không trung đột nhiên tràn ngập một cỗ năng lượng cuồng bạo, đảo Hữu Tinh tất cả mọi người đều rung động nhìn giữa không trung, sợ là bọn họ cũng chưa từng thấy trận chiến nào có nhiều cường giả như vậy.

- Đáng chết, ba người này thực lực cao cường như vậy.

Bị Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Thông Thiên Thử ba người vây hãm, Huyền Linh môn ngũ tinh Đấu Tông có vẻ mặt khó nhìn, đám người Yêu Cơ vẫn tại nhân hình mà thôi, cho nên tạm thời gian người này căn bản không ngờ ba người trước mắt là ma thú.

Thực lực Yêu Cơ, Thông Thiên Thử, Tử Điện Mãng đã tiếp cận ngũ tinh Đấu Tông, ba đối một, dĩ nhiên Huyền Linh môn ngũ tinh Đấu Tông này đang ở vào thế hạ phong, Yêu Cơ cùng Thông Thiên Thử, hai người tốc độ nhanh như thiểm điện, Tử Điện Mãng tốc độ cũng không chậm, càng làm cho ngũ tinh Đấu Tông phải đau đầu.

- Thịch.

Giữa không trung có lực lượng rất lớn phá hủy, sau đó, thân thể Khiếu Thiên Hổ khổng lồ hung hăng đụng vào trên thân Huyền Linh môn nhị tinh Đấu Tông, lập tức nhị tinh Đấu Tông cường giả bị Khiếu Thiên Hổ đánh bay ra vài trăm mét, nhị tinh Đấu Tông căn bản không thể chống lại công kích của Khiếu Thiên Hổ được.

Trong lúc cùng với Âu Dương Thời kịch chiến, An Song Dương nhìn thấy một màn trong sân, đã sớm sắc mặt khó coi rồi, hắn không nghĩ tới trên đảo Tả Tinh làm sao lại mời được người có thực lực vô cùng cường hãn như vậy.

Lúc này Âu Dương Thời nhìn thấy Nhạc Thành cho người giúp hắn ngăn đón hai Đấu Tông, đặc biệt là ngăn đón tên ngũ tinh Đấu Tông, sắc mặt đột nhiên đại hỉ. Lúc đầu Âu Dương Phiến Tinh nói tới thể lực của Nhạc Thành cho hắn biết, hắn vẫn chỉ là bán tín bán nghi, mà bây giờ, hắn đã hoàn toàn tin rồi.

- Thịch.

Lại một tiếng rất lớn vang lên, ngay lập tức giữa không trung, Khiếu Thiên Hổ lần nữa hung hăng đánh văng tên nhị tinh Đấu Tông ra ngoài, cái miệng phun máu ra, đoán chừng là không sống nổi, nhị tinh Đấu Tông thì không sao có thể chống lại Khiếu Thiên Hổ.

- Chủ nhân.

Khiếu Thiên Hổ giết một nhị tinh Đấu Tông, sau đó nhanh chóng quay lại bên người Nhạc Thành.

- Đi giúp Tử Điện Mãng cùng Yêu Cơ.

Nhạc Thành nhìn Khiếu Thiên Hổ nói, Yêu Cơ cùng Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử dù là chiếm cứ thượng phong, nhưng chặn giết đối thủ vẫn có một chút rắc rối, có thể tắt yếu trì hoãn một ít thời gian.

- Các người ba người dĩ nhiên đối phó một tên còn không có ra gì, thật là vô dụng.

Khiếu Thiên Hổ vâng lệnh Nhạc Thành, sau đó thân ảnh như điện, thân thể khổng lồ của nó nhanh chóng đi tới ba người Tử Điện Mãng cười nhạo một chút.

- Thú quá, con mèo bệnh này.

Tử Điện Mãng hét lớn một tiếng, lập tức hung hăng một chương bỏ lên.

- Đáng chết, cái này có phiền toái.

Huyền Linh môn ngũ tinh Đấu Tông sắc mặt vô cùng trầm trọng, hẳn đối với công kích của ba người đã cố hết sức, mà bây giờ còn có một con Ma thú bậc bảy, hẳn căn bản là không thể chống lại.

- Âu Dương Thời, người thật là vô sỉ, thỉnh giúp đỡ.

An Song Dương ánh mắt hung hăng chăm chú nhìn Âu Dương Thời mắng, nhìn một nhị tinh Đấu Tông đã bị giết, lòng của hắn cũng nhỏ máu, vốn hắn thân vẫn chỉ là nhất tinh Đấu Tông, tại Âu Dương Thăng công kích cũng cực kỳ nguy hiểm.

- An Song Dương, đây cũng không phải là ta thỉnh giúp đỡ, mà là con rể ta, cũng là Linh Cảnh tông Khách Tọa trưởng lão, coi như là người của Linh Cảnh tông ta.

Âu Dương Thời mỉm cười, hắn cũng không nói sai, theo đạo lý mà nói, Nhạc Thành thế nào cũng có quan hệ với Linh Cảnh tông.

- Chết đi.

Giữa không trung Tử Điện Mãng hét lớn một tiếng, thừa dịp ngũ tinh Đấu Tông bị Yêu Cơ cùng Thông Thiên Thử đánh lui, trong tay một mảnh cuồng bạo vô năng lượng tuôn ra, đột nhiên bao bọc ngũ tinh Đấu Tông ở trong.

Khiếu Thiên Hổ gào thét một tiếng, lập tức thân thể khổng lồ lần nữa điên đại công kích.

- Thành thịnh.

Hai tiếng kinh thiên động địa nổ ra, Huyền Linh môn ngũ tinh Đấu Tông cường giả toàn thân Đấu khí phòng ngự bị Tử Điện Mãng công kích đánh tan, sau đó Khiếu Thiên Hổ công kích nhanh chóng đánh nát Đấu khí phòng ngự vòng.

- A...a...

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, ngũ tinh Đấu Tông cường giả Đấu khí phòng ngự vòng bị đánh nát, lập tức há mồm phun ra một ngụm máu tươi rất lớn, ngay lập tức, thân thể bị đánh bay tại giữa không trung đánh bay ra ngoài, giống như điều bị đứt dây vậy.

- Hay, thiếu một chút, tới phiên ta.

Thông Thiên Thử thân ảnh so với ngũ tinh Đấu Tông tốc độ nhanh hơn, lập tức trong tay một mảnh năng lượng bỏ tới.

Thân hình Ngũ tinh Đấu Tông cường giả nhanh chóng từ giữa không trung ngã xuống, Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên Hổ, cùng Thông Thiên Thử chà đạp chết không còn có khả năng sống lại.

- Thông Thiên Thử, nhớ kỹ trử vật giới chỉ.

Khiếu Thiên Hổ vội vàng hô to, một ngũ tinh Đấu Tông trử vật giới chỉ có tài phú rất lớn.

- Biết rõ rồi, còn phải chờ người nói sao.

Thông Thiên Thử đã sớm nhìn ngũ tinh Đấu Tông một lượt, nó gở xuống trử vật giới chỉ sau đó nhảy lên giữa không trung.

- Chủ nhân.

Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Thông Thiên Thử giết ngũ tinh Đấu Tông, sau đó quay lại bên người Nhạc Thành.

Chỉ một lát sau, hai Đấu Tông rơi rụng, người Huyền Linh môn đã sớm sinh lòng sợ hãi, Đấu Tông cường giả, đặc biệt là một cái ngũ tinh Đấu Tông cường giả, dĩ nhiên cũng bị giết như vậy, những người còn lại đã muốn chạy trốn, cũng không có tâm tư tái chiến.

- Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Thông Thiên Thử, Khiếu Thiên Hổ, ngăn lại bọn hắn, một người cũng đừng buông tha.

Nhạc Thành ở giữa không trung nói, nếu để Huyền Linh môn người có thực lực mạnh nhất chạy thoát, thì về sau sẽ có rất nhiều phiền toái.

Kỳ thật người này đào tẩu Nhạc Thành cũng không phải để ý, về sau cái này cũng không liên quan đến Nhạc Thành, chỉ là bây giờ Tư Mã Yên Nhiên cùng Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiền Tình ba cô gái cũng ở đảo Tả Tinh, Nhạc Thành không muốn xảy ra cái gì đối với bọn họ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

256. Chương 225 : Nhạc Thành Đột Phá .

- Vâng.

Khiếu Thiên Hổ lên tiếng, sau đó lần nữa nhảy xuống, lập tức để mọi người vây quanh bên trong, bây giờ Huyền Linh môn người có thực lực mạnh nhất tu vi cũng chỉ là tứ tinh Đấu Tông mà thôi, những Đấu Tông khác cùng Đấu Hoàng căn bản không đủ lực, chỉ cần có Khiếu Thiên Hổ cùng Yêu Cơ hoàn toàn có thể toàn bộ giết chết, huống chi còn có Linh Cảnh tông bốn Đấu Tông, Huyền Linh môn cường giả bây giờ nếu muốn chạy cũng không có cơ hội nữa rồi.

Khiếu Thiên Hổ vây quanh bên ngoài, chỉ cần là có người muốn chạy lập tức ra tay giết chết, trừ vật giới chỉ một cái cũng không bỏ qua, coi như là Linh Cảnh tông giết người của Huyền Linh môn, Khiếu Thiên Hổ cũng không khách khí lập tức đi gỡ xuống trừ vật giới chỉ, một thói quen tốt đẹp từ chủ nhân mang đến, bốn người chưa từng có quên, hơn nữa còn là trò giỏi hơn thầy.

- Muốn chạy sao, nằm mơ đi.

Âu Dương Thời quát lớn, lập tức một mảnh đấu khí ngập trời cuồng bạo điên đại bao trùm cả người An Song Dương.

- A...a...

An Song Dương vốn cũng không phải là địch thủ của Âu Dương Thời, lúc này với trong lòng đã sinh ý sợ hãi, cho nên bị một chương của Âu Dương Thời đánh trúng phía sau lưng, ngã xuống mặt đất.

- A...a...

An Song Dương lần nữa phun ra máu tươi, cả người uể oải tê liệt nằm trên mặt đất, hai mắt một mảnh sợ hãi, đến lúc này hắn cũng biết Huyền Linh môn đã bị hủy rồi, mà ngay cả thực lực tối cường ngũ tinh Đấu Tông Thái thượng trưởng lão cũng đã bị giết.

- Chết đi.

Giữa không trung, Âu Dương Thời mang theo một chương lần nữa đáp xuống, lập tức đơn giản giết chết An Song Dương.

- Nhạc Thành, tìm được in ấn Tinh thạch rồi, chờ Đấu Tông cường giả giữ gìn một chút không gian thông đạo, ba ngày sau là có thể cung cấp cho nhóm người qua.

Âu Dương Thời lấy trử vật giới chỉ của An Song Dương, kiểm tra một chút phát hiện ra in ấn Tinh thạch đang ở bên trong.

Đại thế đã định, kế tiếp tất cả Huyền Linh môn cường giả không một ai đào thoát được, toàn bộ bị giết. Mà ngay cả Đấu Tông cường giả cũng không ngoại lệ, Linh Cảnh tông ở chỗ này đại chiến bị thương nặng bốn Đấu Hoàng cường giả, bị giết cũng có hai Đấu Hoàng, và Đấu Tông ngược lại không có một ai bị sao cả, so với Huyền Linh môn, Linh Cảnh tông đã toàn thắng, về sau đảo Hữu Tinh tự nhiên cũng thuộc về Linh Cảnh tông, không có bất kỳ thế lực nào có thể cùng Linh Cảnh tông chống lại.

- Chủ nhân.

Khiếu Thiên Hổ lấy tất cả trử vật giới chỉ toàn bộ giao cho Nhạc Thành, trừ có hai ba cái trử vật giới chỉ đã rơi vào trên tay Linh Cảnh tông, những thứ khác toàn bộ bị Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng lấy xong rồi.

Nhạc Thành tiếp nhận trử vật giới chỉ, thần thức quét mắt một lần, sau đó cũng thoả mãn cười, phỏng chừng lúc này thu hoạch cũng có hai mươi triệu kim tệ, mặc dù kim tệ đối với Nhạc Thành bây giờ mà nói chỉ là một con chữ số mà thôi, nhưng mà Nhạc Thành cũng không quên ngay từ đầu, ở tại Nhạc gia lúc đó, bản thân mình mua muốn sắm tam phẩm đan dược, mà kim tệ đều không có. Cho nên thu thập một số kim tệ cũng đỡ một ít, nói không chừng ở trong Huyền Thiên nội lục cũng cần phải sử dụng đến nó.

Nhìn mười cái trử vật giới chỉ đã rơi vào trong tay Nhạc Thành, không ít người Linh Cảnh tông có chút nóng bỏng lên, nhưng mà cũng không ai dám nói cái gì.

Bởi vì Âu Dương Thời nói muốn giữ gìn không gian thông đạo còn phải ba ngày thời gian, Nhạc Thành cũng chỉ biết ở tại Tư Mã gia ở thêm ba ngày.

Quay lại Tư Mã gia, sau đó Nhạc Thành cùng mọi người nói một tiếng, sau đó hần tiến nhập mật thất bế quan, Nhạc Thành cũng muốn ba ngày thời gian này có thể đột phá đến Kim Đan kỳ hậu kỳ cảnh giới hay không, nếu được thì đi đến Huyền Thiên nội lục cũng an toàn hơn một chút.

Khoanh chân ngồi xuống, một mảnh thanh mang nhẹ nhàng tràn ngập ra, chân khí trong cơ thể vận chuyển không ngừng chuyển hóa hỏa linh châu nồng đậm linh khí. Một lát sau, Nhạc Thành tiến nhập tu luyện, trong cơ thể khóa nội đan cũng bắt đầu xảy ra biến hóa vi diệu.

Vốn nội đan hiện ra màu vàng, tại Hỏa Linh Châu linh khí chuyển hóa vòng sáng màu vàng kim biểu hiện ra tràn ngập một tia màu đỏ nhạt như ẩn như hiện, thoát nhìn quỹ dị, lại tựa hồ như trên đó có một tia màu hồng nhẹ nhàng, so với trước còn ngưng thực hơn vài phần.

Mà hết thấy việc này Nhạc Thành cũng không biết, cũng rất khó cảm thấy, từ lần trước hần cảm giác được nội đan có một tia khác thường, sau đó hần cẩn thận kiểm tra cũng không có tìm được đáp án.

Nhạc Thành đang lúc bế quan, Khiếu Thiên Hổ cùng Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử, Yêu Cơ, cũng trong phòng bắt đầu tu luyện, mặc dù bọn hần đã là tiến hóa đến thất giai ma thú, thụ qua Địa kiếp phá vỡ lực giai ma thú đột phá tiến hóa bình thường. Nhưng kế tiếp thực lực của bọn họ cũng chỉ có dựa vào chính mình cố gắng tu luyện, Nhạc Thành tối đa cũng có thể trợ giúp luyện chế một số đan dược để cho tốc độ tu luyện bọn họ nhanh lên một chút mà thôi.

Đại Song cùng Tiểu Song cũng cố gắng tu luyện, sau khi nhìn thấy thực lực của Khiếu Thiên Hổ cùng Yêu Cơ, sau đó hai nàng cũng không muốn thực lực quá thấp để cho chủ nhân bị mất mặt, các nàng cũng muốn cùng Yêu Cơ như nhau, chủ nhân đi nơi nào cũng có thể theo sát bên người, tại trong lòng hai người bọn họ, chủ nhân là tất cả.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cùng Tư Mã Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiền Tình hai ngày này kết bạn ở trên đảo Tả Tinh du ngoạn, bốn cô gái tuyệt sắc kết bạn đi tới đảo Tả Tinh, tự nhiên là hấp dẫn không ít ánh mắt nóng bỏng.

Ngay tại ngày thứ ba, lúc đó Nhạc Thành bế quan trong mật thất đã có một tia biến hóa, tia biến hóa này ngay cả trong lúc đang tại tu luyện, Khiếu Thiên Hổ cùng nhóm người Tử Điện Mãng cũng bị kinh động, chỉ thấy trong mật thất Nhạc Thành bế quan, có một cỗ khí tức cường hãn tựa hồ đang từ trong mật thất tràn ngập ra, cho nên mọi người ai cũng cảm giác được áp lực đè nặng trong lòng.

Mà ở trong mật thất, toàn thân Nhạc Thành tràn ngập một mảnh nồng đậm thanh mang, ở vùng đan điền, một tinh cầu vật thể tựa hồ có quy luật nhảy lên, trong cơ thể Nhạc Thành bây giờ chân khí đã không thể tiến vào trong đan điền, trong đan điền chân khí đã đến tình trạng bão hòa rồi.

Một lát sau, trong cơ thể Nhạc Thành, đan điền Kim đan ánh sáng phát ra rực rỡ, trong mật thất tuy có nồng đậm thanh mang, nhưng được Kim đan dẫn dắt lay động, thủ ấn trong tay Nhạc Thành có chút biến đổi, trong đan điền, viên vầng sáng màu vàng kim nội đan này cũng theo Nhạc Thành nhảy ra.

- Xoẹt.

Đột nhiên quang mang chói mắt tràn ngập toàn bộ mật thất, tất cả thanh sắc quang mang tại Kim đan chiếu rọi xuống cũng chuyển hóa trở thành một mảnh màu vàng nhẹ nhàng.

Với trong tay thủ ấn Nhạc Thành lần nữa biến đổi, màu vàng nội đan lần nữa không ngừng xoay tròn, mà đang một màn quỷ dị này hình thành tràn ngập nồng đậm thanh mang ào ào tiến tới kim đan, Kim đan cấp tốc xoay tròn, thanh mang cuồng bạo tạo thành dị xoáy, viên Kim đan này dừng lại, khí tức cường hãn trong mật thất cũng tràn ngập ra.

- Con rắn chết, người đoán chủ nhân đang làm cái gì, cổ hơi thở này rất mạnh.

Khiếu Thiên Hồ nhìn Tử Điện Mãng hỏi, mà ngay cả bốn người bọn họ cũng không thể tại chống lại cổ khí tức cường hãn tràn ngập ở chung quanh này, bọn họ lúc này không khỏi lui về phía sau mấy chục thước.

Mà cổ khí tức cường hãn này, ở chung quanh mật thất sớm đã thay đổi hình dạng, vách tường dày đặc cũng bị vỡ ra.

- Chủ nhân hẳn là đang đột phá, Đại Song cùng Tiểu Song tu luyện công pháp có vẻ cùng chủ nhân không chênh lệch nhiều, hôm nào ta hỏi một chút, nhìn ta có thể tu luyện hay không.

Tử Điện Mãng không khỏi có chút hâm mộ Đại Song cùng Tiểu Song, cùng chủ nhân tu luyện công pháp như nhau, về sau thực lực có thể nghĩ, sợ là bọn hắn đến lúc đó cũng không phải là đối thủ của hai nàng được.

Một lát sau, Nhạc Thành ở trong mật thất, màu vàng nội đan đột ngột lần nữa chấn động, Nhạc Thành lập tức thủ ấn trong tay có chút biến đổi, màu vàng nội đan quỷ dị bị thanh mang toàn bộ thôn phệ. Tùy theo, trên kim đan có chút lực lượng chấn động truyền ra, nội đan màu vàng bị một cỗ lực lượng vô hình khổng lồ đè ép trở thành nắm tay hài nhi, lập tức dừng lại tại trước thân Nhạc Thành không có nhúc nhích.

- Thu tay.

Nhạc Thành thủ ấn trong tay vừa thu lại, há miệng hít vào, nội đan màu vàng bị Nhạc Thành nuốt vào trong bụng.

Lập tức, Nhạc Thành từ yết hầu thở ra một ngụm trọc khí thật dài, mở ra hai mắt tinh sáng, khí tức trên người cũng đã xảy ra một tia biến hóa, có vẻ bây giờ nhìn lại, càng làm cho người ta có cảm giác nhìn không thấu.

- Rốt cục đột phá đến Kim đan hậu kỳ rồi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sắc mặt mừng rỡ vô cùng.

- Luyện đan dễ dàng nhất, luyện bản thân mình mới khó, nếu không luyện mình mà ham muốn hoàn đan, ngàn lần không có thể tiến bộ được. Người luyện mình, như phòng ốc nơi ở, không có kiến trúc nền tảng, vẫn trụ không nổi. Chưa từng luyện mình, hoàn đan không thể ngưng kết. Học giả sư khẩu quyết, gấp tu luyện mình, luyện mình thuần thực, lâm lò đều thuận lợi, thuận buồm xuôi gió, chỉ cần hợp nhau, tình tình tương hợp, sao không thành công sao.

Nhạc Thành kiểm tra trong cơ thể biến hóa lập tức lẩm bẩm nói.

Kim Đan hậu kỳ, ở phía sau là Nguyên Anh kỳ, người tu chân chính là vừa bắt đầu tu luyện tới Trúc Cơ Kỳ sau đó là Khai Quang kỳ, Thai Túc kỳ, Tích Cốc kỳ, Kim Đan kỳ, Nguyên Anh kỳ, Phân Thần Kỳ, Hợp Thể Kỳ, Đại Thừa kỳ, cuối cùng là Độ Kiếp Kỳ, trong chuyện này, Kim Đan kỳ trước kia cũng chú trọng nhiều đến tu luyện bản thể.

Bởi vì không có bản thể cường hãn, cũng không thể tiếp tục tu luyện, đã đến Nguyên Anh kỳ, người tu chân bắt đầu trọng yếu nhất đó chính là linh hồn thần thức tu luyện, đây cũng tu chân thực lực cường hãn nhất. Nhạc Thành tu luyện ở Trung quốc sáu kiếp siêu cấp Tấn tiên, tâm niệm vừa động, giết địch hàng vạn dặm xa cũng là chuyện quá dễ dàng, tùy ý phát tay cũng có thể hủy thiên diệt địa.

Nói một cách khác, người tu chân đã đến Nguyên Anh kỳ mới xem như có chút thành tựu, mới chánh thức tiến nhập là chuẩn cao thủ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

257. Chương 226 : Không Gian Thông Đạo .

- Vô vi chi đạo, nhưng vô vi không phải là cây gỗ khô, tuyệt không một chuyện vô vi, trong đó có ý tưởng phòng nguy lo hiểm, cố tế Thánh thai công. Cho nên tan ra ngũ hành và hóa âm dương, cứ thế đạo pháp có không, không có, quy về đúng như đại giác, điều đó Phật tổ gọi là tứ hình giấu mắt, niết bàn hay tâm, trên nhất đại đạo.

Nhạc Thành thì thầm:

- Nguyên Anh kỳ, bước tiếp theo là nên tu luyện nguyên anh.

Vào đêm đó, trong phòng Nhạc Thành, ánh trăng có chút che dấu tiến nhập vào bên trong tầng mây, lúc này Tư Mã Yên Nhiên đi tới phòng Nhạc Thành, buổi chiều người của Linh Cảnh tông đã đến thông báo không gian thông đạo đã chữa trị xong, sáng mai có thể truyền tống đi.

- Nhạc Thành, ta cũng muốn đi, người dẫn ta đi có được không.

Tư Mã Yên Nhiên lưu luyến không rời Nhạc Thành nói.

- Yên Nhiên, tạm thời ngươi vẫn không thể đi, người theo sẽ làm cho ta phân tâm.

Nhạc Thành có chút lôi kéo bàn tay như ngọc trắng Tư Mã Yên Nhiên nói, nhìn trước cô gái tuyệt sắc, tinh mỹ ngũ quan, lông mày giống như đầu mùa xuân, sắc mặt như hoa đào tháng ba, eo nhỏ nhắn lả lướt, trước ngực bộ ngực sữa nửa lộ, đè ép ra một cái hai khe núi thật sâu mê người, còn có kiều đồn, Nhạc Thành không khỏi trong mắt nóng bỏng lên.

- Ta đã là lục phẩm trung giai luyện Dược Sư, ta sẽ chiếu cố tốt mình.

Tư Mã Yên Nhiên có chút hy vọng diễn giải để Nhạc Thành mang theo mình cùng đi Huyền Thiên nội lục.

- Còn chưa đủ.

Nhạc Thành nói.

Lục phẩm trung giai luyện Dược Sư cũng chỉ là tương đương với ngũ tinh, lục tinh Đấu Hoàng mà thôi, loại thực lực này Nhạc Thành chắc là không yên tâm.

- Ta...

Tư Mã Yên Nhiên còn muốn nói thêm gì nữa, lúc đó một tấm thân phần nộn bị miệng Nhạc Thành che lại, lập tức toàn bộ thân hình nhện không được một hồi run rẩy, mềm yếu tại trong ngực Nhạc Thành, tùy ý Nhạc Thành không ngừng thăm dò.

Lần trước tại Đấu khí học viện, Nhạc Thành bị cô nàng làm cho dục hỏa khó nhịn, bây giờ Nhạc Thành không có điều cố kỵ, nhanh chóng để Tư Mã Yên Nhiên ôm lên trên giường, lập tức cảm phục cõi bỏ, thân thể hoàn mỹ xuất hiện ở trong mắt Nhạc Thành.

Lúc này Nhạc Thành cũng không thể cầm giữ được mình, lập tức chụp một cái, đột nhiên trong phòng xuân ý vô cùng, tiếng thở hổn hển cùng không ngừng tiếng rên rỉ đan vào trở thành một mảnh âm thanh.

Cũng không biết trải qua bao lâu rồi, trong cơ thể Nhạc Thành cuối cùng lao nhanh, Tư Mã Yên Nhiên mới thoả mãn dính sát tại trên thân Nhạc Thành, kiều đồn nhanh vểnh lên, không ngừng vận vẹo lên, sau đó một hồi rên rỉ, nằng cảm thấy mỹ mãn tựa vào trong ngực Nhạc Thành.

Sáng sớm hôm sau, hơn mười người bắt đầu từ Tư Mã gia đi ra, mọi người mục đích chính là đến biển sâu không gian thông đạo, tại Linh Cảnh tông Âu Dương Thời tự mình suất lĩnh, Nhạc Thành cùng Mộ Dung Hiểu Hiểu, còn có nhóm người Khiếu Thiên Hồ hướng biển sâu bay đi.

- Nhạc Thành, trong không gian thông đạo cũng phải trải qua nửa tháng thời gian người mới có thể đến Huyền Thiên nội lục.

Âu Dương Thời nhìn Nhạc Thành nói.

- Tông chủ, không gian thông đạo không có gì nguy hiểm không.

Nhạc Thành hỏi, hẳn còn chưa có tiếp xúc qua không gian thông đạo, Nhạc Thành cũng hơi chút bận tâm.

Nhạc Thành cũng biết rõ, không gian thông đạo nhất định là cường giả dùng bản thân tu vi cường hãn mở ra một cái thông đạo mà thôi, giống như là người tu chân bố trí thành kết giới như nhau.

- Hẳn là không có gì nguy hiểm, có một Thái thượng trưởng lão cẩn thận giữ gìn qua rồi, bên trong một mảnh cân đối, trừ phi xuất hiện không gian chấn động, nếu không, cũng không có bất kỳ nguy hiểm nào.

Âu Dương Thời nói.

- Nói như vậy, đó không phải một trăm phần trăm an toàn.

Nhạc Thành hỏi, không nghĩ tới không gian thông đạo còn có nguy hiểm, hẳn không hỏi khỏi hỏi một lần:

- Tông chủ, nếu gặp không gian luồng khí chấn động sẽ phải làm như thế nào.

- Cái này.

Âu Dương Thời khẽ mỉm cười nói:

- Các người không xui xẻo như vậy, không gian thông đạo chúng ta đã kiểm tra, hẳn là rất an toàn, bất quá nếu thật gặp phải không gian luồng khí, cũng không biết sẽ bị không gian luồng khí tự mình đưa đi đâu, hoặc là trực tiếp là bị không gian luồng khí mang tất cả vào vô tận trong không gian, đến lúc đó đừng nghĩ ra, nếu nặng, là bị không gian luồng khí xoắn thành tro tàn.

- Được rồi, phía trước là được.

Âu Dương Thời nhìn Nhạc Thành nói, lập tức cùng mấy vị Đẩu Tông đồng thời bay xuống.

- Nơi này chính là không gian thông đạo chỗ.

Nhạc Thành đánh giá cẩn thận hòn đảo, mà ở chung quanh Hải Vực, Nhạc Thành tựa hồ cũng cảm ứng được không ít ma thú cường hãn.

Âu Dương Thời bay xuống hải đảo, lập tức móc ra trong tay hai khối in ấn Tinh thạch, một mảnh nồng đậm ánh sáng trắng tràn ngập ra, sau đó cả trên hải đảo vang lên tiếng động tí ti, lập tức một bình chướng vô hình bị giải trừ.

Lập tức Âu Dương Thời suất lĩnh, Nhạc Thành cùng bốn người Mộ Dung Hiểu Hiểu tiến vào trung ương đảo, trong đó có thạch bích bóng loáng sáng trong như gương, mặt trên thạch bích Nhạc Thành mơ hồ có thể cảm giác được có một tia năng lượng đang nhảy nhót.

- Nhạc Thành, đây là một không gian bệ đá, nếu đã đến không gian thông đạo, nó sẽ tự động mở rộng, cũng đủ cho mấy người các người đi vào.

Âu Dương Thời nhìn Nhạc Thành một chút, sau đó nhìn con quay hình dạng ngọc thạch nói:

- Chớ xem thường bệ đá, nếu người khác tại không gian trong thông đạo muốn vào trong bệ đá, cũng mất hai trăm vạn kim tệ đấy, coi như là gặp không gian luồng khí, nếu khoảng cách gần, bệ đá cũng tự động đem các người tổng xuất ra một cái không gian thông đạo khác.

Nghe được Âu Dương Thời nói như thế, Nhạc Thành càng không cự tuyệt, để Âu Dương Thời tới bệ đá. Lần này Nhạc Thành muốn Mộ Dung Hiểu Hiểu, Thông Thiên Thử, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, cùng Yêu Cơ, Đại Song Tiểu Song tổng cộng là tám người, dựa theo truyền tống giá cũng là tám trăm vạn kim tệ, Nhạc Thành tự nhiên cũng muốn tiết kiệm.

Lập tức, chỉ thấy Âu Dương Thời cầm trong tay hai khối in ấn Tinh thạch hợp lại với nhau, lập tức in ấn Tinh thạch trọng điệp ra một mảnh quang mang chói mắt hướng về phía trên thạch bích bóng loáng rất lớn kia, đột nhiên một mảnh quang mang rất lớn phát xạ trở về, lập tức nhìn thấy một luồng khí rất lớn, cửa động xuất hiện ở trên thạch bích.

- Cái này là không gian thông đạo.

Nhìn luồng khí cửa động, Nhạc Thành trầm trầm nói, cái gọi là không gian thông đạo đích thật là đúng như trong suy nghĩ của Nhạc Thành, là dựa vào thực lực tu vi cường hãn đã thông một mảnh không gian, mục đích chính là thông đạo.

- Các người mau vào đi thôi.

Âu Dương Thời nhìn Nhạc Thành nói:

- Nhớ rõ là tại không gian thông đạo không được làm chấn động lớn, nếu không sẽ khiến không gian luồng khí chấn động.

- Xoẹt.

Âu Dương Thời gợi ý, Nhạc Thành cùng mọi người nhảy vào không gian thông đạo, lập tức một mảnh không gian luồng khí để mọi người bao bọc tại trong đó, tựa hồ là muốn đem mọi người vào trong không gian, chỉ là không gian luồng khí biểu hiện ra, có một mảnh không gian gọn sóng quỷ dị có chút giống như hồ nước cuộn sóng vậy, có lúc thì cứ lúc lắc, để tất cả không gian luồng khí bọc tại bên trong.

- Phốc.

Nhạc Thành dựa theo lời của Âu Dương Thời bắt đầu phân phó, bệ đá này dài rộng mấy thước như lời Âu Dương Thời nói, cũng đủ cả đám Nhạc Thành ngồi xuống.

Nhóm người Nhạc Thành nhảy lên bệ đá, sau đó phát hiện ra đằng sau cửa động đã đóng cửa, lập tức một cỗ không gian luồng khí vô hình nhanh chóng phụ giúp bệ đá hướng về phía trước cấp tốc lao đi, lập tức so với tốc độ của Khiếu Thiên Hổ nhanh hơn mấy lần, đúng là kỳ diệu vô cùng.

Đánh giá không gian thông đạo, Nhạc Thành phát hiện không gian thông đạo này rộng vài chục thước, muốn mở ra một cái không gian thông đạo dài như vậy cũng phải có không ít cường giả mới có thể làm được như vậy, Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, sợ mình khôi phục đến Phân Thần Kỳ mới có thể đã thông một cái không gian thông đạo như thế này.

Mở ra kết giới cùng đã thông không gian thông đạo đối với Nhạc Thành mà nói cũng không phải việc khó gì, chỉ là thực lực Nhạc Thành bây giờ còn không có khôi phục đến tầng cao nhất mà thôi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cùng nhóm người Đại Song Tiểu Song cũng kỳ quái kinh ngạc, đánh giá hết thấy chung quanh, có vẻ lúc này đã vượt qua tưởng tượng của các nàng rồi.

Nhóm người Nhạc Thành ngồi ở trên bệ đá, ngược lại vững vàng vô cùng, cũng không có xuất hiện cái gì chấn động, giống như là ở trên đất bằng vậy, và chung quanh mặc dù có một tia không gian luồng khí đang gào thét, nhưng cũng không có tạo thành bất kỳ ảnh hưởng nào.

Muốn tại không gian thông đạo nghỉ ngơi nửa tháng, hẳn cũng bắt đầu tu luyện, Nhạc Thành chăm chú nhìn Đại Song cùng Tiểu Song một chút, xem hai nàng tu luyện đến Thai Túc kỳ sơ kỳ rồi. Lúc này vẫn chưa tới một năm, loại tốc độ này cũng nằm trong dự liệu của Nhạc Thành, phỏng chừng hai năm thời gian nữa Đại Song cùng Tiểu Song có thể đạt tới Kim Đan kỳ hoặc là Nguyên Anh kỳ.

Lập tức Nhạc Thành đắm chìm trong tu luyện, tiến vào Kim đan hậu kỳ, sau đó thời gian kế tiếp Nhạc Thành muốn tu luyện khôi phục đến Kim đan hậu kỳ đỉnh cao, chuẩn bị ngưng tụ nguyên anh.

Huyền Thiên nội lục đối với đại lục Huyền Thiên mà nói vô cùng lạ lẫm, nhưng mà đối với một số người mà nói cũng không xa lạ gì, trong Huyền Thiên nội lục cường giả như mây, tại trên đại lục Huyền Thiên, Đấu Vương cùng Ma pháp sư cấp năm đã là cao thủ, mà ở trong Huyền Thiên nội lục, Đấu Hoàng cùng Ma pháp sư cấp sáu mới có thể tính là cao thủ.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oOoO—

258. Chương 227 : Cuồng Bạo Không Gian Luồng Khí .

Trong Huyền Thiên nội lục trước mặt, diện tích so với đại lục Huyền Thiên muốn lớn hơn vô số lần, khu vực thật lớn như thế cũng đồng thời là chỗ ở của Nhân tộc, Thú tộc cùng một số ma thú gia tộc, đây là trong Huyền Thiên nội lục mà nói là chuyện bình thường.

Trong Huyền Thiên nội lục tất cả mọi người biết rõ, trong Huyền Thiên nội lục thực lực mạnh nhất là tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc, ngoài ra còn có một Hắc Ám Thần điện bí ẩn, mà ở bên cạnh hai trăm năm trước lúc tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc liên thủ công kích đến nay đã mất đi tung tích, mà ngay cả Hắc Ám Thần điện bí ẩn cũng không còn có xuất hiện ở trong Huyền Thiên nội lục nữa, điều này làm cho người ta cảm thấy kỳ quái không thôi.

Mà bây giờ mọi người công nhận trong Huyền Thiên nội lục thực lực mạnh nhất là một hội, một môn, một tông cùng hai thung lũng tạo thành năm đại thế lực. Một hội, một môn, một tông cùng hai thung lũng này là luyện Dược Sư tổng hội, Cuồng Sư môn, U minh tông cùng Hồ Điệp cốc, Tuyệt tình cốc.

Ngũ đại thế lực nghe nói thực lực sâu không thể dò, so với tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc trước kia cũng không kém là bao nhiêu.

Nhạc Thành từ từ thu hồi chân khí, lập tức thủ ấn trong tay vừa thu lại, sau đó thở ra một ngụm trọc khí, lập tức mở hai mắt ra lăm lăm nói:

- Ngày thứ mười lăm, hẳn là hôm nay có thể đến nơi, trên đường đi cũng không có gặp không gian luồng khí chắn động, cuối cùng là an toàn.

Mà lúc này, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Đại Song cùng Tiểu Song, Mộ Dung Hiểu Hiểu nhóm người cũng đình chỉ tu luyện, cũng từ từ mở hai mắt ra, trong thời gian nửa tháng này, tựa hồ mỗi người đều có một số tiến bộ.

- Nhạc Thành, đã tới rồi sao.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn Nhạc Thành hỏi, bởi vì cũng tại trong tu luyện tĩnh lại, mọi người không có nghĩ rằng nửa tháng này trôi qua rất chậm.

- Hẳn là hôm nay đến nơi.

Nhạc Thành trả lời, mình rốt cục muốn tới Huyền Thiên nội lục, không biết có thể có thượng cổ linh châu ở trong Huyền Thiên nội lục không.

- Nhạc Thành chuyện gì xảy ra, làm sao không gian thông đạo bắt đầu lay động.

Mộ Dung Hiểu Hiểu vội vàng nhìn Nhạc Thành hỏi, trên bệ đá khổng lồ bắt đầu từ từ chấn động lên, không còn vững vàng như lúc trước nữa.

- Có thể là bởi vì lối ra yếu đạo.

Nhạc Thành vừa mới nói xong, lập tức sắc mặt ngọt biến đổi, một loại kịch liệt chấn động làm cho Nhạc Thành có cảm giác bất an.

- Nguy rồi, gặp không gian luồng khí chết tiệt.

Nhạc Thành thần sắc vô cùng trầm trọng lên, không gian luồng khí dị thường cường hãn, căn bản không phải mình có đủ khả năng chống lại, cái gọi là không gian luồng khí chấn động hay gọi là không gian thông đạo tại một loại trùng hợp, bên trong không gian luồng khí đột nhiên mất đi khổng chế, tạo thành tai nạn.

- Không gian chấn động, chúng ta làm sao bây giờ.

Khuôn mặt Mộ Dung Hiểu Hiểu ngưng trọng, mà lúc này không gian trong thông đạo rung chuyển đã dị thường kịch liệt, cả bệ đá cũng đang không ngừng run run, giống như có một cái thuyền nhỏ tại bên trong sóng biển hỗn loạn vậy.

- Ta cũng không có biết nên làm cái gì bây giờ, trước bảo vệ mình đã.

Nhạc Thành nói với mọi người, theo bệ đá kịch liệt chấn động, những người khác ngược lại khá tốt, Đại Song cùng Tiểu Song thì cố chống đỡ không nổi, tại trên bệ đá đứng đưa, mặt nàng cũng biến sắc.

- Đáng chết.

Nhạc Thành trong lòng thầm mắng một tiếng, không nghĩ tới mình cũng thật xui xẻo, dĩ nhiên là ở chỗ lối ra này cuối cùng không gian luồng khí chấn động, xem ra phiền toái có thể lớn, nếu như bị cuốn vào bên trong không gian luồng khí, đến lúc đó cũng đừng nghĩ ra khỏi nữa.

Một lát sau, Nhạc Thành nhìn thấy một mảnh không gian thật lớn khủng bố luồng khí hình thành một cổ Long Quyển Phong xoáy ốc, hơn nữa cổ không gian luồng khí này hình thành là Long Quyển Phong luồng không khí xoáy đang nhanh chóng tăng cường.

Năng lượng Cuồng bạo tràn ngập không gian thông đạo, bệ đá đã nhanh không thể chống đỡ nổi, trong không gian thông đạo tiếp tục đi tới, mọi người tại trên bệ đá cũng lắc phải lắc trái liên tục, mà ở trên bề mặt bệ đá, dưới tác dụng của không gian luồng khí mạnh mẽ cuồng bạo, đã là nứt toác ra tạo thành khe hở dài hẹp.

Nhạc Thành biết mình đã không thể do dự, lập tức quát lớn:

- Hiểu Hiểu, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thủ, Yêu Cơ, các người toàn lực che chở phía trước thạch thai, ta ở đằng sau phụ giúp các người, nhanh.

- Xuy xuy.

Mọi người nghe được Nhạc Thành nói, cũng không chần chờ chút nào, lập tức đều vận chuyển đấu khí ngăn chặn khe đá tiếp tục mở ra, với mọi người vận chuyển lực lượng bao bọc, bệ đá lúc này mới chậm rãi tiếp tục đi tới, chỉ là ở phía trước dưới tác dụng của không gian luồng khí cuồng bạo, trước thạch thai tốc độ chậm giống như ốc sên.

- Các người cẩn thận.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, lập tức thủ ấn trong tay làm ra một lượt, trên bệ đá trượt ra, lập tức toàn thân bao phủ một mảnh thanh mang nồng đậm, trước thân một đoàn chân khí năng lượng màu xanh ngưng tụ lại.

- Nhạc Thành, người muốn làm điều gì.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn thấy Nhạc Thành thối lui ra khỏi bệ đá, không khỏi lớn tiếng kêu lên, sắc mặt cũng thay đổi lớn.

- Chủ nhân.

Đại Song cùng Tiểu Song, Yêu Cơ, Thông Thiên Thủ nhóm người cũng vội vàng hô, không biết chủ nhân muốn làm cái gì.

- Yên tâm, ta đưa nhóm các người ra ngoài, riêng ta có biện pháp.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, lập tức vận chuyển chân khí đẩy hướng bệ đá đi nhanh ra.

- A...a...

Bệ đá đột nhiên như bay, cấp tốc hướng phía về phía Long Quyển Phong không gian luồng không khí xoáy phóng đi, dựa theo Nhạc Thành phồng chừng, chỉ cần bệ đá xông qua một mảnh Long Quyển Phong kia là có thể an toàn vô sự.

- Phốc.

Bệ đá cấp tốc hướng tới luồng khí cuồng bạo phóng đi, đột nhiên bao phủ tại bên trong luồng khí, Nhạc Thành lúc này cũng không có thời gian đến quan sát, phía trước không gian luồng khí cường hãn đã lao đến trước thân Nhạc Thành. Trong tay thủ ấn đánh ra, mi tâm Nhạc Thành tháp Hạo Thiên nhanh chóng xuất hiện, lập tức Nhạc Thành tiến nhập bên trong Hạo Thiên tháp.

- Phá cho ta.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn biến đổi, Hạo Thiên tháp hiện ra tầng màu xanh quang mang cấp tốc hướng cuồng bạo không gian luồng khí phóng đi.

- A...a...

Một đường bên trong không gian luồng khí, Nhạc Thành phát hiện có một cỗ Long Quyển Phong vô cùng cường hãn kéo hấp, Hạo Thiên tháp đang không ngừng quay cuồng lên, Nhạc Thành tại bên trong được Hạo Thiên tháp bảo vệ, cho nên không gian luồng khí cường hãn hơn nữa cũng không có thể làm bị thương Nhạc Thành nửa phần.

Tháp Hạo Thiên ở tận bên trong hư vô rơi xuống đại lục Huyền Thiên cũng không có tổn thương, không gian luồng khí mặc dù là cuồng bạo vô cùng, nhưng so với Hạo Thiên tháp không đủ, nhưng mà không ngừng xoay tròn làm cho Nhạc Thành cũng không khỏi mất hoa đầu choáng.

- A...a...

Từ một cái khe thung lũng bay ra, bảy cái thân ảnh như bị một cỗ cuồng bạo lực lượng rất lớn đẩy bay ra, bảy cái thân ảnh cũng trực tiếp té ngã trên mặt đất.

Bảy người đầu tóc rối bời, quần áo không chỉnh tề, chính là vừa mới bị Nhạc Thành toàn lực đẩy ra, Mộ Dung Hiểu Hiểu, Khiếu Thiên Hổ cùng một đoàn bảy người bị cuồng bạo không gian luồng khí đẩy ra. Đại Song Tiểu Song hai người bởi vì thực lực quá yếu, nếu không có mọi người che chở, hai nàng lúc này chỉ sợ là tại cuồng bạo không gian luồng khí xé thành mảnh nhỏ rồi.

Đối với cuồng bạo không gian luồng khí vừa rồi, tất cả mọi người đều hít một hơi lạnh, cỗ lực lượng kia để cho bọn họ cảm thấy tuyệt vọng cùng bất lực. Phải biết rằng, không gian thông đạo lúc trước mấy vị Đấu tôn cùng Ma pháp sư cấp tám đỉnh cấp cường giả mở ra, bên trong không gian khí tức cũng uy lực có thể nghĩ, bọn chúng có thể lúc này có thiên đại vận khí.

- Nguy rồi, chủ nhân còn đang ở bên trong.

Yêu Cơ sốt ruột nói, lập tức nhắm tới cái khe bay đi.

- Nhạc Thành.

Trong lòng Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng quynh lên, lập tức cũng cấp tốc hướng cái khe tìm đến. Khiếu Thiên Hổ cùng Tử Điện Mãng nhóm người cũng cấp tốc chạy theo, lúc này mọi người phát hiện cửa động bí ẩn biến mất.

- Không xong, nhất định còn một cái lối ra.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói.

- Nữ chủ nhân, chúng ta đây bây giờ nên làm gì.

Tử Điện Mãng sốt ruột nhìn Mộ Dung Hiểu Hiểu hỏi.

- Chúng ta trước tìm một chỗ yên ổn ở, có một chỗ đặt chân, sau đó sẽ đi tìm hấn.

Một lát sau, Mộ Dung Hiểu Hiểu bắt đầu dĩ nói, trong Huyền Thiên nội lục diện tích rất lớn, tìm một người cũng không phải là chuyện dễ dàng, hơn nữa không biết hấn rốt cuộc tới nơi đâu.

Nhạc Thành tại bên trong không gian luồng khí cuồng bạo không ngừng bị vung qua vung lại, cũng không biết qua bao lâu rồi, Nhạc Thành tựa hồ cảm giác mình cùng Hạo Thiên tháp ở giữa không trung phi hành, lập tức tựa hồ nện vào cái gì vậy.

- Ưc, là ai, là ai dám đánh lén bốn tiểu thư như vậy.

Đột nhiên, Nhạc Thành nghe thấy một tiếng phi hành ma thú kêu thảm thiết cùng một tiếng kêu cuồng nộ vang lên.

“Thịch” một tiếng vang thật lớn vang lên, Nhạc Thành cảm giác có phi hành ma thú bị ném trên mặt đất, lập tức lại truyền đến một tiếng kêu.

- Rốt cuộc là ai dám đánh lén bà cô, hỗn đản, tên vương bát đản kia ra cho bốn tiểu thư xem.

Tiếng kêu cuồng nộ không ngừng mắng lên.

- Tiểu thư, ta xem chung quanh nơi này cũng không có ai, không có người đánh lén chúng ta.

Một giọng trầm thấp bên trong mang theo một tia thanh âm già nua nói.

- Nói không chừng chính là U minh tông hỗn đản đánh lén bà cô, để cho ta bắt được bọn họ ta bới da chúng nó ra, chết tiệt, cái mông của ta, đau chết ta rồi, còn có cái eo thon, thiếu chút nữa là ngăn cản.

Giọng nàng tức giận tiếng tiếp tục mắng không ngừng.

- Tiểu thư, người xem, trên ma thú phi hành của người có một tiểu tháp, phi hành ma thú bị tiểu tháp đập chết.

Đạo thân ảnh trầm thấp kia tiếp tục nói.

- Cái gì, nó là ngũ giai phi hành ma thú mà, không ngờ lại bị một tiểu tháp đập chết sao, nhất định là U minh tông Đẩu Tông làm.

Nàng kêu lên nói.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

259. Chương 228 : Một Bộ Ngực Sữa Nồn Nà Như Bạch Ngọc .

- Tiểu tháp là vật chứng, ta trở về đưa cho cha nhìn, nói không chừng cha biết là vật của ai, nếu thật là của U minh tông đánh lén, ta nhất định phải hảo hảo giáo huấn đám hỗn đản kia. Chân Chân cho rằng bốn tiểu thư sợ bọn hắn hay sao.

Khẽ kêu lên lần nữa, Nhạc Thành cảm giác Hạo Thiên tháp bị một bàn tay như ngọc chộp vào bên trong, lập tức tựa hồ bỏ tại trong trũ vật giới chỉ.

- Tiểu thư, mấy ngày nữa chúng ta có thể sẽ tới Cuồng Sư môn, chúng ta nên sớm một chút trở về đi, miễn cho môn chủ lo lắng.

Đạo thanh âm kia trầm thấp nói.

- Làm sao phải trở về sớm một chút, hiện tại phi hành ma thú cũng là bị nện chết rồi, chết tiệt, phía trước là thành Hạo Đặc à, chúng ta đi trong đêm sao, ngồi hai tháng phi hành ma thú, ta cũng rất mệt rồi, sáng ngày mai lại đi tiếp. Thật không biết làm sao Hỏa hệ, Thổ hệ, Thủy hệ Ma pháp mới tới Ma pháp sư cấp bảy mới có thể phi hành, bốn tiểu thư đã là cấp sáu hậu kỳ Ma Pháp Sư vẫn không thể phi hành, đáng chết.

Âm thanh kiều diễm tức giận, tựa hồ tâm tình không tốt.

- Tiểu thư, chúng ta liền đi đi thôi, phía trước là thành Hạo Đặc, dù sao sắc trời cũng không còn sớm, sáng ngày mai chúng ta lại đi là được rồi.

Thanh âm trầm thấp nói.

- Làm sao lại kỳ quái như vậy, ngũ giai phi hành ma thú bị một tiểu tháp đập chết, thật là bất khả tư nghị. Đoàn người tiếp tục đi về phía trước, thanh âm trầm thấp nổi lên nghi ngờ.

- Thành Hạo Đặc, Cuồng Sư môn, U Minh tông, khá tốt, ta đây đã đến Huyền Thiên nội lục rồi.

Nghe được bên ngoài hai người nói chuyện, Nhạc Thành cũng biết rõ là hắn đã đến Huyền Thiên nội lục, Âu Dương Thời cũng nói cho Nhạc Thành một số sự tình ở Huyền Thiên nội lục, trong đó có Cuồng Sư môn cùng U Minh tông, nghe nói là một trong những thế lực cường hãn vô cùng.

- Trước điều tức một hồi đã, lúc này đầu chóng mặt hoa quá, cái không gian luồng khí chết tiệt, cũng không biết Hiểu Hiểu cùng Khiếu Thiên Hổ bị ném đi nơi nào nữa.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, sau đó khoanh chân ngồi tại bên trong tháp Hạo Thiên điều tức, tại không gian luồng khí hắn đã ăn không ít đau khổ rồi.

Thành Hạo Đặc tại phía Bắc đại lục Huyền Thiên, diện tích mấy chục vạn ki-lô-mét vuông, trong thành nhân khẩu hơn mấy ngàn vạn, tại trên đại lục Huyền Thiên cũng là một thành lớn, so với đế đô Đế quốc Khoa Ốc còn lớn hơn mấy lần, mà ở trong Huyền Thiên nội lục cũng chỉ là một thành nhỏ mà thôi.

Mà Nhạc Thành đang trong lúc điều tức, một đội ngũ hơn mười người đi vào thành Hạo Đặc, hơn mười người bên trong thực lực thấp nhất cũng là Đấu Hoàng cùng Ma pháp sư cấp sáu, trong đó có mấy người Đấu Tông. Lập tức đội ngũ này tài đại khí thô đi đến một khách sạn sang trọng nghỉ chân.

- Chết tiệt, một chết bốn tiểu thư.

Giọng nói yêu kiều vang lên, lập tức ngồi ở trên giường.

- Đối với, tháp nhỏ quỷ dị này làm sao có thể đập chết ngũ giai phi hành ma thú đây, quá kì quái.

Yêu kiều nữ tử lẩm bẩm nói, lập tức Nhạc Thành có cảm giác được tháp Hạo Thiên bị nữ nhân cầm trong tay vuốt vuốt, tựa hồ là rất nghi hoặc không thôi.

“Lốp bóp” hai tiếng, Nhạc Thành có cảm giác được tháp Hạo Thiên một hồi lúc lắc, tựa hồ là cái nữ tử điệu ngoa ngang ngược kiêu ngạo đang cầm tháp Hạo Thiên dùng sức đâm vào, hình như là muốn kiểm tra một chút.

- Tháp quá kì quái, làm sao nên đều không phản ứng, quên nó đi, trở về đưa cho cha xem một chút là được, ta đi trước nhìn bên ngoài có ai không.

Yêu kiều nữ tử thì thầm nói, lập tức Nhạc Thành có cảm giác tháp Hạo Thiên một hồi lúc lắc, tựa hồ là tháp Hạo Thiên bị nữ tử ngang ngược kiêu ngạo vắt ở trên giường.

- Đáng chết, nữ nhân này cũng tính khí rất lớn, ta còn sớm một chút đi thôi.

Nhạc Thành thầm nghĩ một tiếng, cảm giác tiểu thư đã rời khỏi phòng. Lập tức trong tay thủ ấn biến đổi, chỉ thấy cửa tháp Hạo Thiên hư vô xuất hiện, Nhạc Thành nhanh chóng từ bên trong tháp Hạo Thiên đi ra.

- Nhanh, một chết bốn tiểu thư, các người để nước ấm đến bên trong phòng ta.

Nhạc Thành mới vừa đi ra khỏi tháp Hạo Thiên thì nghe được cửa ra vào thanh âm của tiểu thư ngang ngược lần nữa truyền đến, lập tức nhanh chóng ở trong phòng đánh giá một chút, cũng không có tìm được chỗ có thể ẩn thân, đáy giường ngược lại có thể giấu người, nhưng mà cũng không thể bò xuống đáy giường được, hay là nhảy lên trên xà nhà.

Ngay tại lúc Nhạc Thành vừa mới nhảy lên trên xà nhà, lúc đó cửa phòng cột kẹt mở ra, một hồng y nữ tử đi vào gian phòng, Nhạc Thành nhìn thấy nàng thanh tú tuyệt mỹ, sắc nước hương trời, thực là một người đẹp, thân hình thướt tha, mặc dù mặc bộ váy dài màu hồng rộng thùng thình, nhưng không thể che hết vẻ yếu điệu thướt tha. Lập tức, ba người nam tử mang một cái thùng tắm đi vào gian phòng, dựa theo hồng y nữ tử phân phó đặt ở trong phòng.

Nhạc Thành có chút dò xét phía trước hồng y nữ tử, xem đường cong linh lung lồi lõm, thân ảnh uyển chuyển, có vẻ người hẳn là cực đẹp, người vừa mới nói cũng chính là hồng y nữ tử này, chỉ là hồng y nữ tử cũng quá ngang ngược kiêu ngạo.

- Được rồi, các người đi ra ngoài đi, không gọi các người cũng đừng đi vào.

Hồng y nữ tử đối với ba người nói, lập tức ba người cung kính lui xuống.

- Không xong, nữ nhân này không ngờ ở trong phòng tắm rửa.

Nhạc Thành sắc mặt hơi đổi, nhìn hồng y nữ tử cởi áo ra, Nhạc Thành lập tức nghĩ tới hồng y nữ tử tựa hồ là muốn tắm trong phòng.

Nhạc Thành đoán thật không sai, lập tức nhìn thấy hồng y nữ tử cởi áo nói đây, trong miệng cũng lẩm bẩm nói:

- Rốt cục có thể tắm, trên thân đều nhanh có mùi, lần sau không bao giờ đi xa nhà nữa, vừa mệt mỗi lại không có ai trò chuyện.

- Xoẹt.

Nhạc Thành chỉ thấy hồng y nữ tử cởi ra một kiện váy dài màu hồng, toàn bộ thoát khỏi rơi xuống phía dưới, chỉ còn lại bên trong một cái yếm màu vàng nhạt. Đột nhiên, một đường cong xuất hiện ở trong mắt Nhạc Thành.

Nhạc Thành vốn cũng không phải cái gì là quân tử, giờ phút này nhìn thấy tràng diện nóng bỏng nên mở to hai mắt, hần thắm nghĩ trong lòng, hồng y nữ tử đáng người rất đẹp, so với Mộ Dung Hiểu Hiểu không thấp hơn một phần.

Lập tức, chỉ thấy cô gái này lúc này chỉ còn một cái yếm, quần áo cởi xuống phía dưới, mà lúc này, Nhạc Thành không khỏi hung hăng nuốt một miệng nước miếng.

Chỉ thấy cô gái này thon dài, cái cổ trắng ngọc, một mảnh bộ ngực sữa như nõn nà bạch ngọc, nửa che nửa đầy, tổ eo một nhúm, lại không nắm chặt, một đôi chân tú chân lỏa lồ, mà ngay cả tú mỹ gót sen cũng không xinh đẹp bằng, cả người phát ra mê người, thân hình không thể nghi ngờ là cực kỳ tươi đẹp.

Mà cô gái chuẩn bị tắm, lúc đó Nhạc xem thấy cái đó của nàng tươi ngon mọng nước thật là nóng bỏng, mị ý nhộn nhạo, khoe miệng có chút nhếch lên, cặp môi đỏ mọng dực hỏa làm cho cả người nóng bừng, quả thật đây là yêu mị nữ nhân, nàng có vẻ sinh ra để dụ dỗ nam nhân. Nhạc Thành thật sự không nghĩ ra, một cô gái tuyệt sắc vũ mị xinh đẹp như thế, vì cái gì mà ngang ngược kiêu ngạo như vậy.

- Xoẹt.

Nhạc Thành khê giật mình, cô gái toàn thân nhảy vào trong thùng tắm, toàn thân lộ ra da thịt trắng bóc như tuyết, tóc dài đen nhánh xõa tại đằng sau thùng tắm, da thịt bóng loáng, chỉ thấy nàng ngồi ở trong thùng tắm, xinh đẹp thánh khiết, đáng vẻ không gì sánh được.

Nhạc Thành không khỏi xem đến ngây người, cô gái này thực sự không phải đẹp, quả thực là quyến rũ không gì sánh được, trời sinh đúng là vưu vật rồi.

-Ồ, mặt trên hình như có người.

Nàng có chút tựa ở trong thùng tắm, lơ đãng ngẩng đầu nhìn trên xà nhà tựa hồ có một thân ảnh, lập tức nhìn kỹ, đột nhiên sắc mặt cực độ kinh ngạc lên:

- A... Người là ai, làm sao người có tại trong phòng ta, người là tên vô sỉ.

Nghe được nàng phía dưới thét lên, Nhạc Thành cũng biết là mình bị phát hiện, là không có cách nào, Nhạc Thành cũng chỉ từ trên xà nhà nhảy xuống.

- Người là một tên vô sỉ hạ lưu, bốn tiểu thư hôm nay bỏ sống người.

Ngay trong nháy mắt, nàng cũng nhanh chóng mặc quần áo vào, lập tức không có đợi Nhạc Thành đứng vững thân hình vỗ một chưởng tới.

Cô gái này vội vàng vỗ một chưởng, nhưng mà không chết người, hơn nữa một tát này còn không có mang theo ma pháp lực.

- Xoẹt.

Nhạc Thành tự nhiên phản ứng, thân ảnh hơi chút thay đổi, vung tay lên một chưởng đánh ra, mà một chưởng vỗ vào một đoàn mềm nhục, Nhạc Thành mới biết được một chưởng mình đánh trúng bộ ngực sữa của hồng y nữ tử.

Lập tức, nàng lần nữa bị một chưởng Nhạc Thành đẩy bay vào trong thùng tắm, một chưởng Nhạc Thành vốn dùng tới chân khí, đụng vào một ít đoàn mềm nhũn, Nhạc Thành mới cấp tốc thu hồi chân khí, nhưng mà vẫn có một cỗ lực lượng khổng lồ chấn bay hồng y nữ tử rơi vào trong thùng tắm.

Cô gái này căn bản cũng không có nghĩ đến có loại chuyện này phát sinh, chỉ là cảm giác trên bộ ngực sữa mình như bị điện giật một hồi tê dại, lập tức cả người tựa như là đằng vân giá vũ rơi vào trong thùng tắm.

- Thảm rồi, trước chạy thôi, có thể bị phiền toái.

Trong đầu Nhạc Thành đúng là có một cái ý niệm chạy đi, nghe Âu Dương Thời nói Cuồng Sư môn thể lực cường hãn, cô gái này nghe khẩu khí là Cuồng Sư môn tiểu thư, nếu như bị nàng quán quất, phỏng chừng mình ăn không đủ rồi.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

260. Chương 229 : Cho Ta Mượn Một Ngân Kim Tệ .

“Cột ket” một tiếng, Nhạc Thành không chần chờ nữa, lập tức mở cửa chạy thoát ra ngoài, loại phiền toái này hẳn nên tránh là tốt nhất.

- Xoẹt.

Một thân ướt sũng cái đầu đến chân, từ trong thùng tắm chui ra, ánh mắt tựa hồ là lửa vậy, một lát, chỉ thấy cô gái này toàn bộ thân hình tức giận đến phát run, nghiêng chắc hàm răng hung hăng nói:

- Người coi như là chạy đến chân trời góc biển, bổn tiểu thư nếu gặp người cũng phải đem người chôn sống, nếu không ta cũng không gọi là Lê Tiêu Dao.

Nhạc Thành vội vàng từ trong phòng chạy ra, như thế cũng không có thấy rõ phương hướng, lập tức cảm giác mình tựa hồ đang tại lầu ba, thần thức của hắn cảm giác được bên trái giống như có hai người đi tới, thực lực cũng không tệ lắm, vội vàng trực tiếp theo lầu ba nhảy xuống.

Chỗ này đường đi khó khăn, hai bên là các loại cửa hàng, Nhạc Thành rốt cục thở dài một hơi, cuối cùng là chạy đến.

- Nghe bọn hắn nói là thành Hạo Đặc, không biết là trong Huyền Thiên nội lục là địa phương nào, cũng không biết Hiểu Hiểu các nàng thế nào.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lúc trước hắn cùng các nàng thất lạc, cũng không biết làm sao tìm được, xem ra sự tình thật sự có chút phiền phức đi.

- Hay là trước tìm một chỗ đặt chân a.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sắc trời đã không còn sớm, lập tức Nhạc Thành đi qua hai con đường, sau đó tìm một cái khách sạn, hắn dự định sáng ngày mai rồi đi nghe ngóng sự tình khác.

Vào đêm, Nhạc Thành tại trong phòng khách điểm lần nữa bắt đầu tu luyện, chỉ cần có thời gian, Nhạc Thành tự nhiên sẽ không quên tu luyện. Mặc dù là lo lắng đến Mộ Dung Hiểu Hiểu, nhưng có Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử cùng Yêu Cơ bốn người ở đây, Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng là Đấu Tông cường giả, Nhạc Thành cũng chưa từng có nhiều lo lắng.

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành thu hồi chân khí đỉnh chỉ tu luyện, sau đó là ly khai khách điểm, Nhạc Thành cũng không phải vội vã đi tìm hiểu tin tức mà là ngày hôm qua hồng y nữ tử ở phía trước không xa, vạn nhất nếu đụng phải, đoán chừng có một số không ít phiền toái.

- Xoẹt.

Có một thân ảnh hối hả cấp tốc chạy đi, lập tức vào người Nhạc Thành.

- Xin lỗi đại ca, ta không phải cố ý, ta bị người theo đuổi.

Một thiếu niên lập tức về mặt áy náy xin lỗi Nhạc Thành.

- Còn chạy, tên hỗn đản này đứng lại cho ta.

Đang ở đó, thiếu niên vừa mới xin lỗi Nhạc Thành bỏ chạy, phía sau mấy tiếng gầm gừ bắt đầu từ đằng sau đuổi theo.

- Đại ca, ta phải đi, thật có lỗi.

Thiếu niên này sắc mặt biến đổi, lập tức nhanh chóng hướng mặt trước chạy tới, tựa hồ tránh né người đuổi theo.

- Chết tiệt, lại để cho hỗn đản này chạy.

Một lát mấy tên đại hán từ phía trước đuổi theo, chỉ nhìn thấy bóng dáng thiếu niên kia một chút, muốn theo đuổi đã không còn kịp rồi, không khỏi hận hận cắn răng, lập tức lui trở về.

Nhìn mấy đại hán này, khuôn mặt Nhạc Thành không khỏi nổi lên nghi ngờ, vừa mới cảm giác thiếu niên kia tựa hồ có bảy tám tinh đấu hoàng, mà mấy đại hán chỉ là nhất tinh nhị tinh Đấu Vương mà thôi. Thiếu niên này vì sao phải chạy, coi như là muốn động thủ, mấy đại hán này cũng không phải địch thủ.

- Vèo.

Nhạc Thành đang muốn đi về phía trước, cảm giác được bên người có chút khí tức ba động, quay đầu lại nhìn, hần nhìn thấy thiếu niên kia vừa mới đụng vào mình quay trở về, lập tức đứng ở bên người Nhạc Thành.

- Đại ca, ta xem ngươi là người rất tốt, vừa mới đụng thật sự xin lỗi.

Thiếu niên kia nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành có chút chăm chú nhìn quần áo mất trật tự của thiếu niên, con mắt ngược lại rất có thần, nhưng dáng người có vẻ nhỏ gầy, phẳng phất như là ba ngày không có ăn vậy, cả người cũng hơi chút nhu nhược.

- Không có việc gì.

Nhạc Thành trả lời một tiếng, sau đó lần nữa đi về phía trước, tựa hồ là không muốn cùng thiếu niên này nhiều lời.

- Đại ca, ta thấy ngươi là người tốt như vậy, ngươi có thể cho ta mượn một ngàn kim tệ không, một ngàn kim tệ là đủ rồi, ta lúc ở cửa hầy quên mang theo trữ vật giới chỉ, cho nên nửa tháng không có cái gì ăn.

Thiếu niên này nhìn thấy Nhạc Thành đã đi, nhanh chóng ngăn cản Nhạc Thành.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, thiếu niên này Nhạc Thành cảm thấy có một tia quỷ dị, rõ ràng là thất tinh bát tinh Đấu Hoàng, lại nói mình đói bụng nửa tháng, mở lời vay một người xa lạ một ngàn kim tệ, một ngàn kim tệ mặc dù không coi là nhiều, nhưng cũng không ít. Thiếu niên này làm sao kỳ quái như vậy.

- Chà.

Nhạc Thành lập tức đánh giá cẩn thận thiếu niên, bỗng dưng phát hiện thiếu niên này là nữ, mặc dù Nhạc Thành không biết năng dùng phương pháp gì che lại nữ tính, nhưng mà theo trên cổ thiếu niên kia, Nhạc Thành không có thấy thiếu niên này có hầu kết.

Một nữ nhân, biến thành nam trang, xem trang phục cùng thần sắc tựa hồ là nghèo túng, Nhạc Thành linh quang chợt hiện, lập tức đối với thiếu niên này nói:

- Cho ngươi mượn một ngàn kim tệ không có vấn đề, bất quá ngươi phải trả lời ta mấy vấn đề.
- Hảo, không có vấn đề, ta rất cục đưng phải người tốt.

Thiếu niên kia do dự một chút sau đó nói:

- Phía trước có một chỗ ăn, chúng ta vừa ăn vừa hỏi có được không.
- Hảo, ngươi dẫn đường đi.

Nhạc Thành khẽ gật đầu nói, vừa vặn Nhạc Thành muốn tìm người hỏi xem trên đại lục Huyền Thiên tình huống như thế nào, thiếu nữ này có thể biết.

- Tốt lắm, ngươi đi theo ta, bất quá bữa tiệc này là ngươi phải trả tiền.

Thiếu niên kia trừng mắt nhìn, trên nét mặt, Nhạc Thành chắc chắn hẳn là nữ.

- Hảo, ta trả tiền, chỉ cần ngươi trả lời vấn đề của ta là được rồi.

Nhạc Thành trả lời, lập tức đi theo nữ giả nam trang.

Một lát sau, thiếu nữ này dẫn Nhạc Thành tới một gian phòng thoát nhìn sang trọng, lập tức gọi một số thức ăn, sau đó ngồi xuống.

- Đại ca, ngươi muốn hỏi điều gì cứ hỏi đi?

Thiếu nữ này đối với Nhạc Thành hỏi, trong ánh mắt nhìn Nhạc Thành tựa hồ không ít ẩn tượng tốt.

- Nơi này là địa phương nào trên Huyền Thiên nội lục.

Nhạc Thành hỏi, lúc này đã có người bưng lên không ít thức ăn.

- Tại đây hình như là thành Hạo Đặc, ta cũng đến đây không có bao lâu, ngươi cũng là vừa đến sao.

Nữ tử kia như hổ ăn thức ăn, vừa hướng Nhạc Thành nói, bộ dáng tựa hồ là nửa năm không có ăn cái gì vậy.

- Vậy ngươi có biết tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc hay không.

Nhạc Thành sắc mặt hơi đổi, lập tức lại hỏi.

- Cái này người nào cũng biết, tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc, nhưng mà từ lúc hai trăm năm trước biến mất, ngươi hỏi cái này làm gì.

Nữ tử kia nói.

Khuôn mặt Nhạc Thành lần nữa biến đổi, vừa mới rồi mình hỏi Tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc, lúc đó, trong ánh mắt nữ tử rõ ràng hiện lên một tia khác thường, đây tuyệt đối không phải con mắt mình nhìn lầm, thiếu nữ này hẳn là đang nói láo, hoặc là giấu diếm cái gì.

- Vậy ngươi biết rõ Hắc Ám Thần điện không.

Nhạc Thành lần nữa không dấu diếm hỏi, ánh mắt chặt chẽ nhìn chăm chú thiếu nữ biến hóa.

- Ngươi hỏi cái này là cái gì, ngươi chẳng lẽ là người Hắc Ám Thần điện.

Trong mắt Thiếu nữ bỗng có gặp một tia thần sắc cảnh giác.

- Ta tùy tiện hỏi mà thôi, ta không có phải người của Hắc Ám Thần điện.

Nhạc Thành trả lời, thấy thần sắc thiếu nữ cảnh giác, Nhạc Thành tựa hồ là nghĩ rằng thiếu nữ này thân phận hẳn không đơn giản, hơn nữa thiếu nữ này đối với tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc, kể cả Hắc Ám Thần điện hẳn là biết rõ một số.

- Người không phải là người của Hắc Ám Thần điện là được rồi, Hắc Ám Thần điện những người này quả thực ác tâm, về sau người nếu như bị những người này quấy lên, có phải muốn cẩn thận một chút.

Nữ tử kia nghe Nhạc Thành nói không có phải người của Hắc Ám Thần điện, sau đó đưa một hơi, lập tức miệng lớn ăn to.

- Vậy người biết rõ Tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc bây giờ đang ở địa phương nào sao.

Nhạc Thành có chút dò hỏi.

- Ta làm sao biết rõ, người hỏi những vấn đề này kỳ quái như vậy, không có vấn đề khác sao.

Thiếu nữ kỳ quái nhìn Nhạc Thành nói.

- Hảo, ta không hỏi cái đó.

Nhạc Thành chắc chắn thiếu nữ này trong lòng biết rõ sự tình, lập tức hỏi:

- Nơi này địa điểm nào ở tại Huyền Thiên nội lục, người có biết không, còn có, người có biết gì về không gian thông đạo.

Nhạc Thành muốn nghe ngóng một chút có thể hay không về không gian thông đạo, nói không chừng Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng ở phụ cận đó.

- Nơi này là phương Bắc Huyền Thiên nội lục, xem như biên giới vùng đất, về phần không gian thông đạo, ta không biết, hẳn bên này không có.

Thiếu nữ nói:

- Hảo, ta nói xong, người đáp ứng cho ta mượn một ngàn kim, mau cho ta đi.

- Cho người mượn là không có vấn đề gì, bất quá người về sau làm sao hoàn trả cho ta đây, nếu người không hoàn trả cho ta, ta cần đi nơi nào tìm người.

Nhạc Thành nói.

- Cái gì, ta mượn của người một ngàn kim tệ mà thôi, người dĩ nhiên là còn sợ ta không trả, người có phải hay không quá xem thường ta.

Nữ tử kia sắc mặt có chút không vui nói.

- Ta chỉ là dự phòng người không trả mà thôi, ta vừa không biết người ở chỗ nào, ta làm sao sẽ tùy tiện tin tưởng một người như vậy đây.

Nhạc Thành ra vẻ thận trọng nói.

- Không phải ta không nói cho người, là ta nói cho người cũng không hữu dụng, người cũng tìm không thấy nơi đó.

Thiếu nữ trả lời:

- Bằng không như vậy đi, người nói cho ta biết người đang ở nơi nào, về sau ta muốn đi trở về, ta gọi người trả lại cho người gấp hai lần, không, trả lại cho người gấp trăm lần thế nào.

- Dù sao ta không tin người, không có phải ta không cho mượn.

Nhạc Thành ra vẻ thận trọng nói.

- Người tên là gì, quá không tin người, vậy người nói người muốn thế nào mới có thể tin tưởng ta.

Nữ tử kia không khỏi có chút giận lên.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

261. Chương 230 : Bị Tổng Tiền (1) .

- Người làm sao như vậy, ta không tin người, vậy người nói người muốn thế nào mới có thể tin tưởng ta.

Nữ tử kia không khỏi giận lên.

- Dù sao ta không tin người.

Nhạc Thành nói, lập tức gọi người tính tiền.

- Nè, người thật nói không tính toán gì hết, tại sao có thể có loại người như người chứ.

Nữ tử kia thấy Nhạc Thành đứng dậy rồi đi, cũng vội vàng đi theo bên người Nhạc Thành.

- Người ngay cả đang ở nơi nào cũng không nói cho ta biết, chứng minh người chắc chắn là gạt người, ta làm sao sẽ tin tưởng người đây.

Nhạc Thành nói, trong ánh mắt lộ ra vẻ mỉm cười, nhìn thiếu nữ nhất định là có lai lịch lớn, nói không chừng sẽ cùng với tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc có liên quan.

- Chỗ ta ở cách nơi này xa vô cùng, nói ra người cũng tìm không thấy.

Nữ tử kia tựa hồ nóng nảy lên.

- Cái này ta cho người biết một tin tức, một tin tức rất trọng yếu, sau đó người có thể cho ta năm nghìn kim tệ được không.

Nữ tử kia đột nhiên nhìn nhìn người bên cạnh, lập tức thần thần bí bí đối với Nhạc Thành nhỏ giọng nói, tựa hồ là có cái gì đại bí mật vậy.

- Người là một tên không biết tin tức thiệt giả, là giá trị năm nghìn kim tệ sao, đây cũng quá mắc.

Nhạc Thành hứng thú đối với nữ tử kia nói.

- Tin tức này tuyệt đối là giá trị năm nghìn kim tệ, ta còn thu tiện nghi người, nếu ta bán cho người khác tin tức này, nói không chừng có giá trị 500 vạn kim tệ đấy, người không phải là nhìn thấy người vừa mới theo đuổi ta sao, đây chính là ta mất không ít thời gian mới lấy được hai khối ngọc bài, cầm hai khối ngọc bài này, đã có thể đi tìm hiểu các tin tức thiệt giả.

Thiếu nữ móc ra hai khối màu xanh ngọc bài, bí ẩn nhìn Nhạc Thành nói.

- Hảo, vậy người trước tiên là nói cho ta nghe, nếu đáng giá, ta trước tiên cấp cho người năm nghìn kim tệ.

Nhạc Thành nói.

Năm nghìn kim tệ đối với Nhạc Thành mà nói xác thực chẳng là gì cả, xem thiếu nữ này bí ẩn, có vẻ thật là có cái gì tin tức.

- Người chính là nói thật, người không thể lần nữa gạt ta.

Nữ tử kia tựa hồ là phi thường sợ hãi Nhạc Thành nói.

- Yên tâm, ta cam đoan nói lời giữ lời, chỉ cần người nói ra tin tức thật sự.

Nhạc Thành lời thề son sắt đối với thiếu nữ nói.

- Tốt lắm, ta sẽ nói cho người biết.

Thiếu nữ lập tức lần nữa nhìn thoáng qua chung quanh, để Nhạc Thành kéo đến một bên nói:

- Hai khối ngọc bài mà ta liều mạng đánh tráo trở về, phỏng chừng những người kia còn không biết, ta nghe nói sáng ngày mai trong thành, Tam Tinh môn có tổ chức khách quý cấp giao dịch hội, mà ở giao dịch hội này, Tam Tinh môn sẽ cùng người có ngọc bài này cùng đi đoạn chân trời xa xăm tìm kiếm một cái bảo tàng gì đó, nghe nói là của một Ma pháp sư cấp chín đỉnh cao cường giả lưu lại.

- Người làm sao mà biết được.

Nhạc Thành nhìn thiếu nữ này hỏi, không biết thiếu nữ này là nói mò hay nói thật, muốn tìm bảo tàng của một Ma Pháp Sư chín cấp đỉnh cao lưu lại sao, Nhạc Thành ngược lại cảm thấy hứng thú, một Ma Pháp Sư cấp chín đỉnh cao tương đương với một Đấu Thánh đỉnh cấp cường giả, người như vậy lưu lại bảo vật tự nhiên là giá trị xa xỉ, trọng yếu nhất là, Nhạc Thành suy nghĩ, nói không chừng trong lúc này mình có thể tìm chín viên thượng cổ linh châu khác.

Đối với chín viên thượng cổ linh châu khác, Nhạc Thành vẫn một mực ghi nhớ, chỉ cần có một tia hư vô tin tức xa vời, Nhạc Thành cũng sẽ không bỏ qua.

- Ta là trong lúc vô tình nghe được, cái tin tức này người biết cực kỳ nhỏ, tin tức về chín cấp đỉnh cao Ma Pháp Sư cường giả lưu lại bảo tàng, người nghĩ rằng có đáng giá 500 vạn kim tệ sao. Hiện tại ta mới chịu người năm nghìn kim tệ, nếu không có ta lúc ra cửa không có mang theo trữ vật giới chỉ, ta mới không dễ dàng cấp tiện nghi cho người như vậy.

- Hảo, ta đã tin tưởng người lần thứ nhất, vậy người biết rõ Tam Tinh môn sáng ngày mai giao dịch hội ở nơi nào cử hành không.

Nhạc Thành hỏi thiếu nữ này, sau đó đưa cho một trữ vật giới chỉ nói:

- Trong cái này có năm nghìn kim tệ, trữ vật giới chỉ cấp cho người.

Thiếu nữ này không khách khí một chút, nhận lấy trong tay Nhạc Thành đưa tới trữ vật giới chỉ, có chút kiểm tra lại nói:

- Sáng ngày mai người muốn đến giao dịch hội không.

- Tất nhiên muốn đi rồi, như vậy, người không đi sao.

Nhạc Thành nghi hoặc nhìn thiếu nữ này hỏi, thiếu nữ này không phải nói sáng ngày mai giao dịch hội đó sao, Tam Tinh môn mới có thể cùng người có ngọc bài người đi tìm Ma Pháp Sư chín cấp đỉnh cao lưu lại bảo tàng.

- Tốt lắm, sáng ngày mai có ngọc bài này mới có thể tiến vào giao dịch hội, ngọc bài này là ta liều mạng mới lấy được, người muốn có phải bỏ ra hai vạn kim tệ, nếu không không bàn nữa, ta nói là bán tin tức cho người, cũng không phải là nói đem ngọc bài cho người để cho người đã vào giao dịch hội.

Thiếu nữ nhìn Nhạc Thành nói.

- Người...

Nhạc Thành sắc mặt không khỏi biến đổi, lập tức bắt đầu dè chừng thiếu nữ một cái, nói:

- Xem như người lợi hại.

Nhạc Thành cũng chỉ đưa cho thiếu nữ này hai vạn kim tệ, mặc dù hai vạn kim tệ đối với Nhạc Thành mà nói cũng không phải cái gì. Nhưng mà Nhạc Thành vừa nghĩ tới mình hôm nay bị một tiểu nha đầu nắm mũi dẫn đi, trong lòng không thoải mái.

- Hảo không chênh lệch nhiều, xem ra người còn không đoán cùng, nếu vừa mới người nói một chút giá, tự cấp ta năm nghìn kim tệ ta cũng vậy coi như xong.

Thiếu nữ lần nữa thu hồi hai vạn kim tệ Nhạc Thành đưa tới, thoải mái cười, lập tức đưa cho Nhạc Thành một khối ngọc bài.

- Người...

Nhạc Thành cơ hội nhanh bị hồng mắt, lần nữa oán hận nhìn thiếu nữ này một cái.

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

262. Chương 230 : Bị Tổng Tiền (2) .

- Người không phục, nếu không có nhìn vào người người cũng không tệ lắm, ta không muốn tiện nghi người.

Thiếu nữ cũng vậy nhìn Nhạc Thành một cái.

- Nè, người tên là gì, đêm nay ta cùng ở với người một chỗ, sáng ngày mai cùng đi Tam Tinh môn.

Thiếu nữ nhìn Nhạc Thành nói.

- Ta gọi Nhạc Thành, người tên là sao.

Nhạc Thành lúc này cũng chỉ có thể là bất đắc dĩ thở dài một hơi, không nghĩ tới mình liền bị một cái Tiểu Ny Tử chơi như vậy.

- Nhạc Thành, người gọi ta Doanh Thi là được rồi

Thiếu nữ đối với Nhạc Thành nói:

- Đi thôi, chúng ta sau đó đi dạo, đêm tìm chỗ đặt chân là được rồi.

- Doanh Thi, danh tự tại sao là nữ như vậy, người là nữ nhân sao.

Nhạc Thành cố ý nhìn thiếu nữ này hỏi, Nhạc Thành hiện tại ở xác định thiếu niên này là nữ nhân.

- Cái gì.

Doanh Thi nghe được Nhạc Thành hỏi như thế không khỏi là đỏ mặt lên, nói

- Ta sao lại là nữ đây, tên của ta có điểm giống mà thôi.

- A.

Nhạc Thành ra vẻ hiểu rõ đáp, nhưng trong lòng thì thầm nghĩ:

- Người cô gái nhỏ này dĩ nhiên là dám chơi ta, ta không nên hảo hảo chơi đùa người không được.

Thấy Nhạc Thành không có lần nữa hoài nghi, Doanh Thi đột nhiên cao hứng đi vào trong đám người, lập tức mò mẫm đi dạo lên, Nhạc Thành trong đầu nghĩ đến sáng ngày mai giao dịch hội gọi là Ma pháp sư cấp chín lưu lại bảo tàng, chuyện này tựa hồ quá đột nhiên, nếu Tam Tinh môn biết rõ một bảo tàng như thế, tại sao phải cùng người khác cùng đi tìm đây, chẳng lẽ không tự mình tìm sao?

Bất kể là thế nào, Nhạc Thành cũng dự định sáng ngày mai mau mau đến xem, nếu tin tức là giả, tới kiến thức một chút cao cấp giao dịch khai mở nhân giới có cũng là tốt.

Cùng Doanh Thi tại thành Hạo Đặc mò mẫm đi dạo một ngày, Nhạc Thành cũng đánh giá thành Hạo Đặc một lần, thành Hạo Đặc trước mặt diện tích thật sự rất rộng, nhân khẩu cũng không nhiều, trên đường đi Đấu Linh cùng Ma pháp sư cấp bốn tùy ý có thể thấy được, mà ngay cả Đấu Vương cùng Ma pháp sư cấp năm cũng không ít, loại tràng diện này tại đại lục Huyền Thiên rất khó thấy.

Đang lúc hoàng hôn, Doanh Thi cũng có chút mệt mỏi, hai người tìm một gian khách điểm dự định ở sáng mai đi Tam Tinh môn.

Doanh Thi muốn hai gian phòng, Nhạc Thành trên mặt lộ ra một tia tà tà mỉm cười, thầm nghĩ trong lòng:

- Tiểu Ny Tử, rốt cục đến phiên ta chinh người.

- Chủ tiệm, muốn một gian là được rồi, một gian là đủ rồi.

Nhạc Thành vội vàng hướng khách điểm chủ tiệm nói.

- Cái gì, một gian làm sao ở, chúng ta hai người mà.

Doanh Thi lập tức sắc mặt thay đổi lớn, nghi hoặc chăm chú nhìn Nhạc Thành, tựa hồ là cực độ phản đối.

- Chúng ta là hai nam nhân, hai nam nhân một gian phòng phòng là đủ rồi, chẳng lẽ người là nữ nhân sao.

Nhạc Thành cố ý lớn tiếng nói.

- Nhưng mà ta lúc ngủ gật, ta sợ ảnh hưởng đến người.

Doanh Thi khuôn mặt tựa hồ là có chút khó coi, gò má đã là có một tia đỏ ửng.

- Không có chuyện gì, ta không ngại.

Nhạc Thành nói, lập tức tà tà cố ý lôi kéo tay Doanh Thi hướng lầu hai đi đến.

Bị Nhạc Thành lôi kéo tay, khuôn mặt Doanh Thi má càng thêm hồng, nhưng lại không thể phản kháng, đột nhiên thình thình nhảy dựng lên.

Đi vào gian phòng, Nhạc Thành khép cửa phòng lại, lập tức nằm ở trên giường nói:

- Nhanh nghỉ ngơi đi, sáng ngày mai còn muốn đi Tam Tinh môn tham gia giao dịch hội đây.

- Hảo, người đầu tiên nghỉ ngơi, ta ngồi ở đây một hồi.

Lúc này gò má một mảnh ửng đỏ nhìn Nhạc Thành nói, trông thấy Nhạc Thành nằm ở trên giường, không khỏi sợ hãi rụt rè, thần sắc đột nhiên là trở nên bất an.

Nhìn thần sắc Doanh Thi, Nhạc Thành trong lòng cũng đã lén cười lên, thầm nghĩ:

- Tiểu Ny Tử, ta sẽ cho người chơi ta, bây giờ ta nên chinh người.

- Nè, Doanh Thi, người nhanh nghỉ ngơi đi.

Nhạc Thành tà tà cười, lập tức ngồi dậy, cố ý chặn ngang để kéo Doanh Thi đến tại trên giường, lập tức hai tay chặt chẽ mở hai tay Doanh Thi ra đem nàng đặt tại trên giường nói:

- Nhanh nghỉ ngơi đi, người ngồi như vậy ta là không có cách nào nghỉ ngơi.

- A...

Bị Nhạc Thành đột nhiên đặt tại trên giường, Doanh Thi không khỏi sợ tới mức lớn tiếng hét lên, lập tức trên mặt một mảnh lửa nóng, bởi vì nàng cảm giác được Nhạc Thành dĩ nhiên là có một nửa thân hình đặt ở trên thân nàng, còn có một bàn tay dĩ nhiên là bắt tay khuỷu tay đặt ở nàng trên bộ ngực nàng.

- Người làm sao vậy, gọi lớn tiếng như vậy, ta hãy quên nó đi, ta còn muốn tu luyện, đêm nay người nghỉ ngơi đi, ta đến trên mặt đất ngồi xuống tu luyện thì tốt rồi.

Nhạc Thành cố ý tại bên tai Doanh Thi nhẹ nhàng nói, cảm giác vừa mới khuỷu tay loan truyền tới một hồi mềm mại, Doanh Thi Tiểu Ny Tử đáng người cũng có thể quá ngon lành đi.

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

263. Chương 231 : Giao Dịch Hội .

Nói xong, Nhạc Thành đi xuống giường khoanh chân ngồi xuống bắt đầu tu luyện, cũng không có để ý tới Doanh Thi nữa, hắn vừa rồi mới hù dọa nàng rồi, chỉ cần nàng tiếp tục nữ giả nam trang, Nhạc Thành cũng không có ý định vạch trần nàng, về sau lại tiếp tục hảo hảo dạy bảo nàng cho tốt là được rồi.

Doanh Thi bị Nhạc Thành bế lên trên giường, trong lòng tim nhảy thình thịch, vẻ mặt nóng bừng, mà ngay cả lúc Nhạc Thành đã xuống giường rồi, mà nàng vẫn không có phản ứng gì, thần sắc ngơ ngác nhìn nóc giường, không biết làm sao. Lúc này nàng cũng không có nghĩ đến mình lại bị một người nam nhân đè ở trên người như vậy.

Nhạc Thành tu luyện vốn không cần ngủ, nghỉ ngơi, lúc vừa rồi mới chỉ là cố ý chinh Doanh Thi một chút mà thôi, lập tức sau đó hắn lại đắm chìm vào trong tu luyện.

Một đêm không có chuyện gì đặc biệt xảy ra, sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành thủ thế thu lại, lập tức từ đan điền thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt mở to ra thì hắn phát hiện Doanh Thi đã đứng ở trước mặt mình

rồi, lúc này hai mắt nàng vô thần, thần sắc hơi có chút quái dị, tựa hồ là tối hôm qua nàng không có nghỉ ngơi tốt vậy.

- Nhìn cái gì vậy, đi thôi, chúng ta đi Tam Tinh môn thôi.

Doanh Thi hung hăng trợn mắt nhìn Nhạc Thành một cái, lập tức ly khai khỏi khách điểm.

Nhạc Thành giống như cười mà không phải cười một mực đi theo bên người Doanh Thi, hẳn xem biểu tình của Doanh Thi là biết rõ tối hôm qua nàng bị dọa sợ. Sau đó cẩn thận nhìn Doanh Thi, mặc dù nàng cố ý dùng tóc che lại lông mày, cũng xem ra ngũ quan rất tinh mỹ, nếu nàng mặc nữ trang, nhất định là nàng rất xinh đẹp.

- Tiểu Ny Tử, ta sẽ cho người giả trang nam trang, kể tiếp...

Nhạc Thành trong lòng tà tà cười nói.

Tam Tinh môn tại bên trong thành Hạo Đặc tuyệt đối là một cỗ thế lực lớn nhất, hơn nữa ở bên trong thành Hạo Đặc, Tam Tinh môn vẫn chỉ có một phân đà mà thôi, Tam Tinh môn tại mấy thành đô phụ cận là một thế lực rất mạnh. Bên trong thành Hạo Đặc buôn bán đan dược sinh ý, Tam Tinh môn chiếm cứ bốn phần, đây chính là một con số khổng lồ rồi.

Nhạc Thành đi theo Doanh Thi đi qua hơn mười con đường thật dài, sau đó mới đi đến một con đường rất nóng, sau đó nhìn thấy một tòa nhà có phong cách kiến trúc cổ xưa, ở trên có tấm biển có ghi ba chữ Tam Tinh môn rất lớn màu vàng, sau đó, Nhạc Thành mới biết được bọn họ đã đến cửa Tam Tinh môn rồi.

- Hai vị, xin lấy ra khách quý ngọc bài.

Hai người vừa đi đến cửa ra vào Tam Tinh môn, có hai người trang phục như là đệ tử đi tới bên cạnh nói.

- Ủ, là cái này sao.

Doanh Thi móc ra miếng ngọc bài màu trắng đưa cho Tam Tinh môn đệ tử nói.

- Đúng rồi, chính là cái này, đây chính là đỉnh cấp khách quý lệnh bài.

Tam Tinh môn đệ tử có chút nghi hoặc nhìn Doanh Thi, đỉnh cấp lệnh bài mà Tam Tinh môn cấp chỉ có khách quý mới có, nhưng mà người thiếu niên nhỏ gầy này quần áo mất trật tự như thế, nếu so với tên ăn mày còn có vẻ tốt hơn một chút, không nghĩ tới hẳn lại có đỉnh cấp khách quý lệnh bài như vậy, thật là một chuyện kỳ quái.

Nhạc Thành cũng đem ngọc bài màu trắng ra, nhìn thấy Tam Tinh môn đệ tử, hẳn thâm nghĩ có vẻ ngọc bài này còn có chút hiệu quả.

- Hai vị đại nhân, mời.

Nhìn thấy hai người đều cũng có đỉnh cấp khách quý ngọc bài, Tam Tinh môn đệ tử thần sắc thái độ ngay lập tức tôn kính, lập tức tự mình mang theo Nhạc Thành cùng đi vào trong, đi qua vài cái hành lang, sau đó, mới đưa Nhạc Thành cùng Doanh Thi dẫn tới một gian đại sảnh.

- Hai vị đại nhân mời ngồi.

Dẫn hai người Nhạc Thành cùng Doanh Thi vào trong đại sảnh, sau đó, Tam Tinh môn đệ tử rời đi.

Nhạc Thành có chút đánh giá đại sảnh một chút, trong đại sảnh rộng lớn có một cái bàn thật dài, và hai bên là xem chừng có sáu mươi cái ghế.

Mà lúc này trong đại sảnh đã có sáu người, bốn trung niên hán tử cùng hai lão già, sáu người này vốn là đang nhắm mắt dưỡng thần, cảm giác được có người đi vào, bọn họ mở mắt ra nhìn Nhạc Thành cùng Doanh Thi một lần, sau đó tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Nhạc Thành nhìn sáu người một lần, trong lòng nao nao, lập tức tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, trong sáu người này, hai lão già này có một người là nhất tinh Đấu Tông, còn một người là nhị tinh Đấu Tông, bốn trung niên hán tử bộ cũng đều là bốn nhất tinh Đấu Tông.

Trong Huyền Thiên nội lục Đấu Tông cũng không đáng tiền, Nhạc Thành trong lòng có chút kinh ngạc, sáu người toàn bộ cũng là Đấu Tông, có khi chốc nữa toàn bộ cũng là Đấu Tông.

Kỳ thật không phải trong Huyền Thiên nội lục Đấu Tông không đáng tiền, mà bởi vì hôm nay ngày giao dịch hội này là cao cấp giao dịch hội, mọi người tham gia đều có thực lực Đấu Tông. Người bình thường có muốn vào cũng không được, coi như là thập tinh Đấu Hoàng, tựa hồ cũng không có tư cách này.

Doanh Thi ngồi ở bên người Nhạc Thành, có thể là bởi vì nguyên nhân đêm qua, tựa hồ nàng không dám thân cận Nhạc Thành quá.

Ngay tại lúc Nhạc Thành cùng Doanh Thi ngồi xuống không lâu, lại có hai lão già đi đến, Nhạc Thành đánh giá một chút, hai lão già một người là tam tinh Đấu Tông một người là nhị tinh Đấu Tông, hai người tựa hồ là quen biết nhau, đi vào trong đại sảnh, sau đó, hai lão già đều tự ngồi xuống không có lời nào.

Mà hai lão già cũng hơi đánh giá đến hai lão già cùng bốn trung niên hán tử, cuối cùng đưa ánh mắt nhìn tới Nhạc Thành cùng Doanh Thi, bọn họ không khỏi có chút nghi hoặc nhìn thoáng qua. thực lực của Nhạc Thành bên ngoài căn bản không thể xem được, cũng nhìn không ra, Doanh Thi cũng chỉ là bát tinh Đấu Hoàng, điều này mới khiến cho hai lão già nghi hoặc, không phải nói giao dịch hội này chỉ có Đấu Tông mới có thể vào sao, làm sao một bát tinh Đấu Hoàng được đi vào, còn có áo đen thanh niên, tuổi không lớn lắm, phỏng chừng cũng đã là Đấu Hoàng rồi.

Tiếp theo hai lão già đi vào không lâu, lập tức lục tục lại có không ít người đi đến, Nhạc Thành đánh giá một chút, trong lòng không khỏi giật mình, những người đi vào đều là Đấu Tông và Ma pháp sư cấp bảy, quả thật toàn bộ đều là cường giả.

Mà bọn họ không khỏi nhìn thấy Nhạc Thành cùng Doanh Thi, sau đó đánh giá một chút.

Ước chừng một giờ sau, trong đại sảnh đã ngồi đầy người, chỉ có ba cái vị trí còn trống không, Nhạc Thành đếm lấy, tổng cộng là 56 người, tất cả đều là Đấu Tông cùng Ma pháp sư cấp bảy, và người có thực lực cao nhất là một cái thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư cùng một tên thất tinh Đấu Tông cường giả. Nhạc Thành tựa hồ có cảm giác Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư sắc mặt tựa hồ không tốt, còn ở đây ngũ tinh, tứ tinh Đấu Tông cũng rất nhiều.

Lúc này, đại sảnh đại môn từ từ đóng cửa, nhưng vào lúc này trong đại sảnh có thân ảnh ba lão già đi đến.

Nhạc Thành có chút đánh giá, ba người này dĩ nhiên là hai ngũ tinh Đấu Tông cùng một tên thất tinh Đấu Tông, ba người mặc một bộ áo xanh, tựa hồ cũng là người của Tam Tinh môn.

- Các vị, lại một năm lần thứ nhất cao cấp giao dịch hội, năm nay tựa hồ là xuất hiện không ít khuôn mặt mới.

Ba người đến ba chiếc ghế còn trống ngồi xuống, lập tức có chút đánh giá mọi người, cũng nhìn Nhạc Thành cùng Doanh Thi vài lần, lập tức thất tinh Đấu Tông nói.

- Quy củ của giao dịch hội, tin tưởng mọi người ở đây ai cũng biết, các vị muốn xuất ra vật phẩm để đổi lấy vật phẩm khác nhau, nếu có mấy người phải đổi lấy thì dựa theo quyết định là được rồi, ta không nhiều lời nữa, bắt đầu đi.

Thất tinh Đấu Tông tiếp tục nói.

Tam Tinh môn thất tinh Đấu Tông sau khi nói xong, nhìn Nhạc Thành cùng Doanh Thi một cái, cao cấp giao dịch hội Tam Tinh môn quy định phải có thực lực Đấu Tông hoặc là Ma pháp sư cấp bảy mới có thể tiến vào, nhưng áo đen thanh niên cùng một thiếu niên này vào bằng cách nào.

Bị Tam Tinh môn nhìn, Doanh Thi không khỏi có chút khẩn trương, hai khối ngọc bội mà nàng đánh tráo người khác, trong lòng suy nghĩ có phải bị phát hiện ra.

Nhạc Thành cũng không để ý, dù sao đã là đi vào, trên thân lại có ngọc bội, chỉ cần thám thính đến tin tức bảo tàng, đến lúc đó bị đuổi đi ra cũng không quan trọng, tự mình sớm đi tìm bảo tàng càng tốt.

- Thất phẩm sơ giai đan dược một khối, có thể trợ giúp ổn định tâm thần, đổi lấy Địa cấp đấu kỹ.

Một tam tinh Đẩu Tông móc ra một hộp gấm bày tại trên bàn, mở ra nắp hộp, lập tức một cỗ nồng đậm linh khí dị thường tràn ngập tại bên trong đại sảnh.

Thất phẩm sơ giai đan dược, đột nhiên trong đại sảnh không ít người trong mắt có một tia lửa nóng lên, Nhạc Thành trong lòng cũng khẽ giật mình, cao cấp giao dịch hội thật đúng là cường hãn, hất tay đã là thất phẩm đan dược cùng Địa cấp đầu kỹ, tại trên đại lục Huyền Thiên, tràng diện này nhìn cũng không thấy.

- Thất phẩm sơ giai đan dược đổi lấy Địa cấp đầu kỹ tựa hồ là không công bình, như vậy đi, Địa cấp đầu kỹ ta có, hai khóa thất phẩm sơ giai đan dược cùng đổi là tương đương.

Đối diện một lão giả áo vàng nhìn thất phẩm sơ giai đan dược nói.

- Hai khóa thất phẩm sơ giai đan dược cũng mắc, ông bạn ngược lại giỏi tính toán, như vậy đi một viên thất phẩm sơ giai đan dược cùng hai khóa lục phẩm cao cấp đan dược, nếu như không đồng ý, ta cũng không đổi nữa.

Tam tinh Đẩu Tông nói.

- Hoàn thành buôn bán.

Áo vàng lão giả có chút do dự, lập tức lấy ra một cái ngọc giản đẩy qua.

Tam tinh Đẩu Tông lần nữa lấy ra một cái hộp gấm cùng hộp gấm thất phẩm đan dược đưa cho áo vàng lão giả.

Hai người cũng kiểm tra một chút, đều tự nhận vật phẩm, xác định không có vấn đề gì, sau đó gật đầu thu vào.

- Đây là lợi trao thi thể cửu giai ma thú viễn cổ Hoàng Diệu, đổi lấy thất phẩm sơ giai đan dược ba viên.

Một nhị tinh Đẩu Tông do dự một chút, từ trong trữ vật giới chỉ móc ra một cây lợi trao màu vàng kim óng ánh đặt ở trên mặt bàn.

Với thanh lợi trao màu vàng kim óng ánh này để trên mặt bàn, đột nhiên một cỗ khí tức cường hãn tràn ngập toàn bộ đại sảnh, thanh lợi trao này bày đầy cả cái bàn, phỏng chừng chiều dài bảy tám thước, như ngư giác uốn lượn vậy.

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

264. Chương 232 : Cửu Giai Ma Thú Hoàng Diệu .

Với thanh lợi trao màu vàng kim óng ánh bày ra ở trên mặt bàn, lúc này có một cỗ khí tức cường hãn tràn ngập ra toàn bộ đại sảnh, thanh lợi trao này bày đầy cả cái bàn, lợi trao này chiều dài bảy tám thước, như ngư giác uốn lượn, bộ phận lớn nhất cùng một con Đại Ngư trưởng thành có kích thước giống nhau.

Nhìn thấy thanh lợi trao này, tuy có người kỳ quái, cảm giác được lợi trao mặt trên khí tức cường hãn, biết rõ lợi trao không có phải vật tầm thường.

Nhạc Thành cũng cẩn thận nhìn chăm chú thanh lợi trao này, lúc này trên thanh lợi trao hiện ra một tia kim sắc quang mang nhàn nhạt, đây chắc là móng vuốt của loài chim ma thú, với hình dáng của lợi trao như vậy thì thân hình tuyệt ma thú tuyệt đối là to lớn vô cùng, chỉ sợ là cả hai Khiếu Thiên Hồ cũng không bằng nó được.

- Cửu giai Ma thú Hoàng Diệu.

Nhạc Thành đối với loại này ma thú này cũng có một chút hiểu biết, đây chính là một loại viễn cổ ma thú hung hãn, nghe nói vô số năm trước cũng đã tuyệt chủng rồi, loại ma thú loài chim Hoàng Diệu này so với một số thần thú khác cũng không kém bao nhiêu.

Nhạc Thành cảm giác được bên trong thanh lợi trảo ẩn chứa khí tức cường hãn cùng năng lượng cuồng bạo, Nhạc Thành thầm suy nghĩ, không biết nó có phải là viên cổ Ma thú Hoàng Diệu hay không, nhưng dựa vào móng vuốt cùng sự hung hãn cuồng bạo, điều đó chứng minh thanh lợi trảo này cho dù không phải cửu giai ma thú cũng là cấp tám đỉnh cao ma thú. Nếu luyện hóa được thanh lợi trảo này vào bên trong Âm Dương kiếm, thì Âm Dương kiếm có thể đột phá đến Đạo khí.

Âm Dương Kiếm đột phá đến Đạo khí, đến lúc đó uy lực cũng sẽ tăng lên rất nhiều, nếu so với mình tháp Hạo Thiên cũng không kém bao nhiêu, bất quá đây chỉ là tháp Hạo Thiên đã bị tàn phá, nếu tháp Hạo Thiên khôi phục đến bốn phần, thì Âm Dương kiếm đột phá đến tiên khí cũng không thể cùng tháp Hạo Thiên so sánh được.

- Chỉ bằng một thanh lợi trảo chúng ta cũng vô pháp xác định có phải móng vuốt của Cửu giai Ma thú Hoàng Diệu hay không, nếu chính Hoàng Diệu thì thế, vậy giá trị quá xa xỉ rồi. Nhưng bây giờ một cái móng vuốt này, ta xem không đáng ba viên thất phẩm sơ giai đan dược.

Một ngũ tinh Đấu Tông nói:

- Nếu ta có được nó, còn phải thỉnh một luyện khí sư lợi hại luyện chế, tối đa cũng luyện chế một thanh binh khí, nhưng mà ba viên thất phẩm sơ giai đan dược công với việc mời luyện khí sư trả thù lao càng thêm quý hơn, như vậy đây chính là cái giá trên trời, nếu như ba viên lục phẩm cao cấp đan dược ta còn có thể xem xét trao đổi.

Mọi người nghe thấy tên ngũ tinh Đấu Tông này nói như thế, mọi người cũng gật đầu, thanh lợi trảo thoát nhìn là bất phàm, nhưng mà cũng là luyện chế một thanh binh khí mà thôi, nếu thật đúng là lợi trảo Cửu giai Ma thú Hoàng Diệu, vậy luyện khí sư căn bản luyện hóa không được, hơn nữa mời luyện khí sư luyện chế cũng có giá trên trời, như vậy ngược lại không có lợi.

Nhị tinh đấu tông xuất ra thanh lợi trảo này muốn trao đổi ba viên thất phẩm sơ giai đan dược, khi nhìn thấy biểu tình của mọi người, không khỏi sắc mặt biến đổi một chút, lập tức cắn răng nói:

- Đây quả thật là một con Cửu giai ma thú Hoàng Diệu lợi trảo, với nhân lực của các vị có vẻ cũng đã sớm nhìn ra lợi trảo bất phàm rồi. Như vậy đi, thấp nhất hai khóa thất phẩm sơ giai đan dược thì thế nào, đây là giá cũng không thể thấp hơn, nếu các vị muốn luyện chế ra binh khí, ngày sau uy lực cường hãn dị thường.

Hai khóa thất phẩm sơ giai đan dược, giá trị cũng là mấy trăm vạn, cũng rất khó lấy ra, những người khác cũng có chút lo lắng, dù sao vẫn có một số khúc mắc, tựa hồ là không có giá trị. Một lát sau, rốt cục một thất tinh Đấu Tông nói:

- Một viên thất phẩm sơ giai đan dược cộng thêm năm viên lục phẩm cao cấp đan dược.

Nhị tinh Đấu Tông lộ vẻ do dự, tựa hồ là có chủ ý, nhưng thanh lợi trảo ở trên người của hắn cũng không sử dụng, mà bản thân hắn cũng vô pháp luyện chế thành binh khí, nhưng mà chỉ có một viên thất phẩm sơ giai đan dược cộng thêm năm viên lục phẩm cao cấp đan dược, có vẻ thật sự là lỗ vốn rồi.

Nhạc Thành thấy thế, thanh lợi trảo này đối với Nhạc Thành mà cũng rất là trọng yếu, cho nó gia nhập vào bên trong Âm Dương kiếm, phỏng chừng kiếm Âm Dương có thể đột phá đến Đạo khí. Đạo khí Âm Dương kiếm, mình bây giờ mặc dù rất khó phát huy ra toàn bộ uy thế, nhưng bằng Âm Dương kiếm giết cửu tinh thập tinh Đấu Tông hẳn là không có vấn đề gì, về phần Đấu tôn, Nhạc Thành cũng không biết. Dù sao, Nhạc Thành còn chưa có gặp qua Đấu tôn lần nào.

- Hai khóa thất phẩm sơ giai đan dược, ta muốn đổi.

Nhạc Thành nói, mình nếu không ra tay, nói không chừng cũng sẽ bị thất tinh Đấu Tông này đổi mất.

Mọi người nghe thấy Nhạc Thành bỏ ra hai khóa thất phẩm sơ giai đan dược, đột nhiên đưa ánh mắt nhìn về phía Nhạc Thành, đây chính là giá trị mấy trăm vạn kim tệ, không nghĩ tới thanh niên này có thể lấy ra được, mọi người ở đây là nhất tinh nhị tinh Đấu Tông, cũng không lấy ra được những thứ như vậy.

- Hảo, hoàn thành buôn bán.

Nhị tinh Đấu Tông đang trong lúc khó xử, một viên thất phẩm sơ giai đan dược cộng thêm năm viên lục phẩm cao cấp đan dược, hẳn thật là có chút không muốn, năm viên lục phẩm cao cấp đan dược mặc dù giá

trị xa xỉ, nhưng cũng vô pháp cùng một viên thất phẩm sơ giai đan dược so sánh.

Và vừa mới ra giá, thất tinh Đấu Tông không khỏi nhìn chăm chú Nhạc Thành, trong ánh toát ra một tia hàn ý.

Đối với một tia hàn ý của tên thất tinh Đấu Tông, Nhạc Thành tự nhiên cũng có cảm thấy, trong lòng hẳn đã quyết định, tốt nhất người này đừng đến gần mình, nếu không nghe lời, một tên thất tinh Đấu Tông mà thôi, bây giờ mình đột phá đến Kim đan hậu kỳ, cũng không sợ một tên thất tinh Đấu Tông nữa.

Nhạc Thành lập tức từ bên trong trữ vật giới chỉ lấy ra hai hộp gấm, hai cái này hộp gấm này của ai Nhạc Thành cũng không biết, bởi vì trữ vật giới chỉ Nhạc Thành có nhiều lắm, khoảng chừng hơn một ngàn cái, mà ở trong đó Nhạc Thành chỉ nhớ rõ có mấy viên thất phẩm đan dược, hẳn là lần trước giết đế quốc Tuyệt Lâm Bối Tư Đại hoàng tử cùng Huyền Linh môn Đấu Tông, rốt cuộc là ai Nhạc Thành cũng không nhớ gì cả.

Nhị tinh Đấu Tông kiểm tra một chút, Nhạc Thành đưa ra hai khóa thất phẩm sơ giai đan dược, thoả mãn nhẹ gật đầu.

- Xoẹt.

Nhạc Thành tâm niệm vừa động, cũng là không khách khí cầm lấy thanh lợi trao thu vào trong trữ vật giới chỉ, thanh lợi trao này nếu như luyện hóa gia nhập vào Âm Dương kiếm, Nhạc Thành đã nghĩ đến có nên lần nữa luyện chế một số linh khí, Đạo khí, nhưng muốn luyện chế cự thảo, phỏng chừng lúc đó hẳn cũng phải liều mạng.

Nhìn thấy Nhạc Thành thu hồi cự thảo, mọi người nhìn một cái, sau đó thì khôi phục bình thường, còn tên thất tinh Đấu Tông kia thì lạnh lùng nhìn chăm chú Nhạc Thành một cái.

- Nhìn không ra người lại khá giàu, hai vạn kim tệ làm ta ăn thiệt thòi rồi, nếu biết thế thì phải lấy của người năm mươi vạn kim tệ.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành nói, nàng thật sự có chút hối hận, Nhạc Thành vừa mới ra tay là hai khóa thất phẩm sơ giai đan dược, giá trị mấy trăm vạn kim tệ, xem ra cũng không phải là người nghèo.

Nhạc Thành không khỏi bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Doanh Thi, không nghĩ tới cô gái nhỏ này tâm tư khá đen tối như vậy.

Sau đó lại có người lấy ra một cái thất cấp hậu kỳ ma pháp công kích quyền trục ra trao đổi, điều kiện là một viên thất phẩm trung giai đan dược, kết quả là không ai trao đổi, thất phẩm trung giai đan dược cũng không phải là người bình thường có, so với thất phẩm sơ giai đan dược mạnh hơn không ít, giá trị cũng tăng gấp mấy lần, có người có cũng không nguyện ý trao đổi. Ma Pháp bậc bảy quyền trục mặc dù có thể chống lại một kích thất tinh đến bát tinh Đấu Tông cường giả, nhưng dù sao cũng là duy nhất một lần, cùng thất phẩm trung giai đan dược so sánh không nổi.

Lúc này không thể nhìn thấy vật phẩm trao đổi nữa, Nhạc Thành có chút kỳ quái mà thôi, dù sao không phải tất cả cũng thích hợp với mình, một số linh dược cùng tài liệu luyện khí, vật gì khác đưa cho Nhạc Thành cũng không có tác dụng.

Sau một giờ, cái Thất cấp trung kỳ Ma Pháp Sư kia lấy ra một hộp gấm bày tại trên mặt bàn, mở ra, đột nhiên có một cỗ linh khí tràn ngập toàn bộ đại sảnh, bên trong linh dược toàn thân huyết hồng, đây là hai gốc Nhân sâm đặt chung một chỗ.

- Vạn năm song sinh huyết sâm, đối với Linh hồn lực có tác dụng cực lớn, nhất là thích hợp luyện Dược Sư, Ma Pháp Sư, Luyện khí sư, ta cũng vậy vốn không muốn xuất ra trao đổi, chỉ ta vội vã cần một loại dị hỏa thất phẩm luyện Dược Sư trợ giúp chữa thương cho ta. Cho nên, nếu ai giúp ta mang thương thế trên người thanh trừ, đôi huyết sâm này là thù lao.

Thất cấp hậu kỳ cường giả nhìn mọi người nói.

- Vạn năm song sinh huyết sâm.

Tất cả mọi người đều hai mắt tỏa sáng, đây chính là linh dược mười phần khó gặp, coi như luyện chế thất phẩm cao cấp đan dược cũng đủ rồi, có hai ba tên luyện dược sư cùng mười mấy Ma Pháp Sư đều hai mắt hồng đỏ thắm, luyện Dược Sư cùng Ma Pháp Sư đều dựa vào tu luyện linh hồn là chủ yếu, có được vạn năm song sinh huyết sâm, lợi ích có thể nghĩ.

Mà lúc này, trong lòng Nhạc Thành cũng có chút ít phần khởi, trên người mình linh dược không ít, tuy nhiên duy nhất thiếu vạn năm song sinh huyết sâm, nếu mình đột phá đến Nguyên Anh kỳ, sau đó sẽ ngưng tụ bổn mạng Nguyên anh cũng có hiểm, mặc dù có siêu cấp linh hồn cảnh giới, Nhạc Thành cũng vẫn lo lắng. Cho nên nhất định phải luyện chế một khoả đan dược bảo vệ anh đan, mà mình đang cần một số thuốc dẫn, vạn năm song sinh huyết sâm không thể nghi ngờ là linh dược tốt nhất.

Đối với vạn năm song sinh huyết sâm, Nhạc Thành biết rõ linh dược này không dễ dàng nhìn thấy, so với một viên thất phẩm trung giai đan dược còn quý trọng hơn, đặc biệt là đối với luyện Dược Sư cùng Ma Pháp Sư cần tu luyện Linh hồn lực, tuyệt đối là bảo vật khó có được.

Nhạc Thành đã quyết định, vạn năm song sinh huyết sâm mình cần có, muốn luyện chế bảo vệ anh đan, nhất định phải có vạn năm song sinh huyết sâm.

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

265. Chương 233 : Địa Ngục Minh Hoả .

Linh dược như thế, tất cả Đấu Sư đều đỏ mắt, linh dược đối với bọn họ cũng có tác dụng cực lớn, chỉ là tên Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư này đưa linh dược ra có điều kiện là muốn thất phẩm luyện Dược Sư, hơn nữa là có được dị hỏa thất phẩm luyện Dược Sư mới được, mà Đấu Sư, ma pháp sư khác không thể làm gì được.

- Dị hỏa, ta không có, không biết cấp tám đỉnh cao Hoả hệ ma thú Thú hoả có được hay không.

Thất phẩm sơ giai luyện Dược Sư mở miệng nói, lập tức trong tay toát ra một đoàn ngọn lửa vô cùng nóng bỏng, đột nhiên toàn bộ đại sảnh tràn ngập một mảnh hơi thở nóng bỏng.

Cấp tám đỉnh cao Hoả hệ ma thú Thú hoả, so với luyện Dược Sư Đan hoả cường hãn hơn, lập tức luyện Dược Sư nhất tinh Đấu Tông nhìn thấy ngọn lửa nóng bỏng trên mặt cũng bắt đầu đỏ lên.

Cảm giác ngọn lửa nóng bỏng, Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư mỉm cười nói:

- Thú hoả của ngươi mặc dù là cường hãn, nhưng mà có vẻ không đủ, ta đã thử qua cấp tám Hoả hệ ma thú Thú hoả, cũng không đủ hoàn toàn thanh trừ thương thế trong cơ thể ta.

Nghe thấy Thất cấp hậu kỳ luyện Dược Sư nói như thế, tất cả mọi người đều nhụt chí, dị hỏa cực độ khó tìm, một vạn tên luyện dược sư cũng không ai có, hơn nữa coi như là phát hiện dị hỏa, cũng không phải có thể tùy tiện thu phục sử dụng, một cái sơ sẩy cũng sẽ bị dị hỏa phản phệ biến thành tro tàn.

Cho nên luyện Dược Sư, muốn có được dị hỏa, luyện Dược Sư hầu như một trong một vạn cũng không có lấy một. Tất nhiên, nếu luyện Dược Sư có dị hỏa, thực lực sẽ đột nhiên tăng vọt, luyện chế đan dược có thể thuận buồm xuôi gió, hơn nữa dùng dị hỏa đối địch, Đấu Sư cùng Ma Pháp Sư đồng cấp cơ bản không thể chống lại.

- Thử xem dị hoả chân chính, ta xem trên người ngươi có một loại cực kỳ lợi hại, mặc dù dùng một loại phương pháp lợi hại chế trụ độc tố, nhưng mà đối với thân thể ngươi sẽ tạo thành tổn thương lớn hơn. Cho nên, thương thế của ngươi chỉ có thể dùng dị hoả thanh trừ mới được.

Tên thất tinh Đấu Tông mới đầu bị Nhạc Thành đoạt đi thanh lợi đao rồi, đột nhiên nói, lập tức ngọn lửa màu xanh trong tay của hắn có chút ngưng tụ ra không ngừng nhúc nhích.

- Xoẹt.

Trong tay thất tinh Đẩu Tông, ngọn lửa màu xanh vừa xuất hiện, tại toàn bộ đại sảnh, ngọn lửa nóng bỏng càng thêm cường hãn, thất phẩm luyện Dược Sư trong tay Thú hoả đột nhiên mà bắt đầu uể oải đứng lên.

Tên thất phẩm luyện Dược Sư này không khỏi ử rử thu nhìn Thú hoả trong tay mình, so với dị hỏa, hắn cũng biết Thú hoả mình không đáng đồng tiền, đồng thời cũng hai mắt đỏ hồng hâm mộ, đối với dị hỏa mỗi luyện Dược Sư ngay cả nằm mộng cũng muốn.

- A, chân chính là dị hỏa.

Mọi người nhìn thấy thất tinh Đẩu Tông trong tay ngọn lửa màu xanh, không khỏi hâm mộ, không nghĩ tới lão giả này là thất tinh Đẩu Tông cường giả, đồng thời còn là thất phẩm luyện Dược Sư, có thực lực quả thực quá kinh khủng.

- Đây là Địa Ngục Minh Hoả, uy lực không có gì không đốt nổi.

Doanh Thi nhìn thấy dị hỏa trên tay thất tinh Đẩu Tông nói, trên nét mặt cũng không có vẻ kinh ngạc, nàng lúc này còn có một loại biểu tình không cho là đúng.

Nhạc Thành quay đầu nhìn lại Doanh Thi, trầm nghĩ trong lòng:

- Tiểu nữ tử này rốt cuộc có thân phận gì, ngay cả dị hỏa cũng không để vào mắt, dị hỏa coi như là không có trở ngại, ít nhất so với Thú hoả còn muốn mạnh hơn không ít, hơn nữa tại đồng cấp Đẩu Sư cùng Ma Pháp Sư, hầu như Vô Địch.

- Đây là Địa Ngục Minh Hoả, tại bên trong dị hỏa bài danh trước hai mươi.

Sau khi nhìn thấy những ánh mắt hâm mộ kinh ngạc, thất tinh Đẩu Tông tựa hồ mười phần hưởng thụ, sắc mặt cũng đắc ý nổi lên, có Địa Ngục Minh Hoả, tăng thêm hân thất tinh Đẩu Tông tu vi, coi như là dụng phải bát tinh Đẩu Tông hắn cũng không sợ chút nào.

Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư thần sắc cũng có một tia mừng rỡ, có dị hỏa, độc tố trên người hắn có thể hoàn toàn thanh trừ.

- Thật không, ngọn lửa cũng còn có thể, hơn nữa đối với thanh trừ độc tố càng thêm hữu dụng, bất kỳ độc tố lợi hại cũng có thể đốt cháy.

Thất tinh Đẩu Tông đắc ý nói, Nhạc Thành ngưng tụ được tia Vô Thượng Chân Hoả, đối với vạn năm song sinh huyết sâm, Nhạc Thành muốn có là không thể, cũng chỉ nên tranh giành một cái.

Với Nhạc Thành có trong tay Vô Thượng Chân Hoả tập hợp, đột nhiên toàn bộ trong sảnh hơi thở nóng bỏng lên, không ít nhất tinh Đẩu Tông cùng nhị tinh Đẩu Tông phải âm thầm vận Đẩu khí chống lại mới được.

Nhạc Thành trong lúc vô tình chứng kiến Doanh Thi lần nữa kinh ngạc, một số nhất tinh Đẩu Tông nhị tinh Đẩu Tông phải vận khởi Đẩu khí chống lại, nhưng mà cô nàng này mới bát tinh Đẩu Hoàng tựa hồ không có chuyện gì, thần sắc rất dễ dàng.

- Hu.

Một màn quỷ dị xuất hiện, chỉ thấy trong tay Nhạc Thành Vô Thượng Chân Hoả xuất hiện, thất tinh Đẩu Tông Địa Vực minh hỏa bắt đầu hướng về Thú hoả của thất phẩm luyện Dược Sư bắt đầu cùng nhanh chóng uể oải, ngọn lửa thiêu nóng độ cũng nhanh bị dập tắt đi.

- Đây cũng là dị hỏa sao.

Mọi người lần nữa kinh ngạc, mọi người có thể thấy được áo đen thanh niên có trong tay ngọn lửa so với địa vực minh hỏa thất tinh Đẩu Tông còn mạnh hơn không ít, không nghĩ tới áo đen thanh niên lại có dị hỏa mạnh đến như vậy.

Thất tinh Đẩu Tông nhìn thấy Vô Thượng Chân Hoả trong tay Nhạc Thành sắc mặt biến sắc, trong mắt lãnh ý thì càng thêm đậm nét, hắn cũng biết rõ ngọn lửa trong tay Nhạc Thành nếu so với Địa Ngục Minh Hoả còn mạnh hơn, không khỏi trong lòng hung hăng nói:

- Tiểu tử, ngươi nhất định phải chết, dị hỏa của ngươi cũng là của ta.

Cảm giác trong mắt thất tinh Đẩu Tông lãnh ý, Nhạc Thành cũng bắt đắc dĩ, vạn năm song sinh huyết sâm, mình nhất định hẳn phải lấy được.

- Tiểu huynh đệ cũng là thất phẩm luyện Dược Sư sao.

Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư sắc mặt biến đổi nhìn Nhạc Thành nói, muốn loại bỏ độc tố trên người hẳn, cần nhờ dị hỏa, không có thất phẩm luyện Dược Sư tu vi cũng không thể thành công.

- Ủ, xem như thế đi.

Nhạc Thành trả lời, lần trước tại Đẩu khí học viện mình mới là kim đan kỳ lúc đó, có thể luyện chế phá chương đan thất phẩm trung giai đan được, bây giờ mình cũng có thể luyện chế thất phẩm cao cấp đan được rồi.

Nghe Nhạc Thành chính miệng nói ra, mọi người cũng đều kinh ngạc, xem Nhạc Thành tuổi tựa hồ không lớn, cũng đã là thất phẩm luyện Dược Sư, đột nhiên làm cho tất cả trợn mắt há mồm lên, Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư cũng mừng rỡ hẳn lên.

- Hảo, vậy thì mời tiểu huynh đệ chữa thương cho ta, vạn năm song sinh huyết sâm sau khi thành công là thù lao của tiểu huynh đệ.

Thất cấp ma thuật sư nhìn Nhạc Thành nói.

Nghe được Nhạc Thành nói là Thất cấp luyện Dược Sư, sau đó khuôn mặt Doanh Thi cũng hơi biến đổi, lập tức nhìn Nhạc Thành nói:

- Nhạc Thành, năm mươi vạn kim tệ cũng là tiện nghi cho người

Nhạc Thành lại trừng mắt nhìn Doanh Thi, lúc này có không ít người lấy ra vật phẩm muốn trao đổi, nhưng tại ba giờ sau đó, mọi người mới trao đổi xong vật phẩm. Mà ở trong chuyện này, cũng có người lộ ra thất vọng, hẳn là không có trao đổi vật phẩm mình cần.

- Các vị, hôm nay giao dịch hội ngừng, sau đó xin mời nhóm đỉnh cấp khách quý lưu lại, những người khác mời rời đi trước.

Tam Tinh môn thất tinh Đẩu Tông nói, lập tức hai Tam Tinh môn ngũ tinh Đẩu Tông đứng dậy mở cửa, để cho những người khác toàn bộ đi ra ngoài.

Nhạc Thành bắt đầu nghe được Tam Tinh môn đệ tử phía dưới nói màu trắng ngọc bài cũng là đỉnh cấp khách quý, cho nên hẳn ngồi ở trên ghế không hề động dậy, thầm nghĩ trong lòng, chuyện đứng đắn rốt cục bắt đầu, xem ra Doanh Thi nói đến Cửu cấp đỉnh cao Ma Pháp Sư lưu lại bảo tàng chín thành là sự thật.

Một lát sau, toàn bộ đại sảnh chỉ còn có hai mươi người, cộng thêm Tam Tinh môn ba người, tổng cộng là hai mươi ba người. Lập tức cửa sảnh đóng chặt, Tam Tinh môn thất tinh Đẩu Tông tại cửa ra vào bày ra một thủ đoạn phòng ngừa nghe lén, sau đó mới lần nữa ngồi trở lại vị trí của mình.

Nhạc Thành có chút chăm chú nhìn hai mươi người lưu lại, trong đó thất tinh Đẩu Tông cùng Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư cũng có, mặt khác còn có sáu Thất cấp sơ kỳ cùng một thất cấp trung kỳ Ma Pháp Sư, những người khác đều là ngũ tinh Đẩu Tông cùng lục tinh Đẩu Tông, thực lực thấp nhất cũng là một tứ tinh Đẩu Tông.

Sau khi căn cứ chính xác người, Tam Tinh môn thất tinh Đẩu Tông có chút động:

- Vì nghiệm chứng một chút thân phận mọi người, thỉnh mọi người đưa ra ngọc bài tín vật.

- Lưu đại đầu, chẳng lẽ ta cũng muốn nghiệm chứng sao, nhưng mà người gọi ta tới.

Thất tinh Đẩu Tông nhìn Tam Tinh môn thất tinh Đẩu Tông lớn tiếng nói, tựa hồ là hai người quen biết nhau, hơn nữa nghe khẩu khí quan hệ của hai người cũng không sai.

- La huynh đệ sẽ không nghiệm chứng.

Bị người gọi là Lưu đại đầu, chính là Tam Tinh môn thất tinh Đẩu Tông xấu hổ cười nói:

- Bởi vì những người khác cũng là Tam Tinh môn tổng bộ chúng ta đề cử tới, ta cũng vậy không biết, cho nên thỉnh các vị đưa ra ngọc bài tín vật một chút.

Đột nhiên, tất cả mọi người lưu lại cũng lấy ra, Nhạc Thành, Doanh Thi cũng lấy ra một khối màu trắng ngọc bài đặt ở trên mặt bàn, Nhạc Thành cùng Doanh Thi nhìn ngọc bài, lập tức hai Tam Tinh môn ngũ tinh Đấu Tông chạy đến kiểm tra từng cái.

Một lát sau, hai ngũ tinh Đấu Tông nhìn Lưu đại đầu gật nhẹ đầu, tựa hồ tất cả tín vật đúng là không sai.

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

266. Chương 234 : Luyện Chế .

Mà lúc này Lưu đại đầu lần nữa nghỉ hoặc nhìn Doanh Thi, làm sao tổng bộ có mời đến bát tinh Đấu Hoàng thiếu niên đây, những thứ khác ít nhất cũng là ngũ tinh Đấu Tông mới được, đây cũng quá kì quái.

Bất quá Lưu đại đầu mặc dù là nghỉ hoặc không thôi, nhưng cũng không dám hỏi nhiều, dĩ nhiên là do cấp trên quyết định, hẳn cũng không phản đối cùng hoài nghi.

- Hảo, đa tạ các vị phối hợp.

Lập tức Lưu đại đầu nói:

- Về phần lần này thù lao mọi người hẳn là cũng biết, nếu trợ giúp Tam Tinh môn chúng ta nhận được rồi bảo tàng, mỗi người có thể tại Tam Tinh môn bảo tàng lấy năm bảo vật làm thù lao, mặt khác, còn có thể có được một viên thất phẩm cao cấp đan dược, coi như là không có thành công, mọi người cũng có thể có được một viên thất phẩm cao cấp đan dược.

- Thất phẩm cao cấp đan dược, thủ bút thật đúng là lớn.

Nhạc Thành trong lòng lẩm bẩm nói, Tam Tinh môn khổ sở mời người khác cùng đi tìm kiếm bảo tàng, xem ra hẳn là cùng một cỡ thể lực khác tranh đoạt, Tam Tinh môn tựa hồ là bởi vì nguồn nhân lực không đủ mới tạm thời mời đến người hỗ trợ.

Nghe được Lưu đại đầu nói như thế, những người khác cũng không có gì phản ứng, hẳn là đã sớm biết rõ hết thảy, cho nên không có gì kinh ngạc.

- Lưu đại đầu, người nói khi nào xuất phát, ta còn có chuyện hai ngày nữa đi làm đây.

Thất tinh Đấu Tông nhìn Lưu đại đầu hỏi.

- Năm ngày sau chờ đợi vài người đến, sau đó xuất phát, bất quá các vị đừng để tin tức này lộ ra ngoài, cho nên năm ngày muốn phiên toái các vị ở tại Tam Tinh môn, chúng ta đã chuẩn bị gian phòng, các vị nếu còn có những thứ khác yêu cầu có thể nói ra.

Lưu đại đầu nói.

Lời của Lưu đại đầu nói cũng không có người phản đối, Nhạc Thành cũng nghĩ rằng không có gì không tốt, dù sao chính mình mấy ngày cũng không có chỗ đi, ở chỗ Tam Tinh môn này đợi cũng tốt.

Lập tức tại Tam Tinh môn sắp xếp Nhạc Thành cùng Doanh Thi được an bài tại hai gian nhà cách xa nhau, những người khác có vẻ đã được an bài tại chung quanh nơi này không xa.

- Tiểu huynh đệ, người ở đâu.

Ngay tại lúc Nhạc Thành đi vào gian phòng không có bao lâu, hẳn nghe được bên ngoài có người hô, nghe thanh âm Nhạc Thành cũng là biết rõ người đó chính là Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư, xem ra hẳn nhìn không được muốn chữa khỏi thương thế.

- Xin mời tiến vào.

Nhạc Thành sắc mặt hơi biến, lập tức mở cửa nói.

Cửa phòng mở ra, sau đó Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư đi vào, nói:

- Tiểu huynh đệ, ta tới hỏi một chút ngươi là có nắm chắc hoàn toàn giải trừ độc tố ở trên người của ta không, ta đã mời không ít luyện Dược Sư cường giả nhìn rồi, bọn hắn nói không có dị hỏa, bọn họ cũng thúc thủ vô sách.

- Ta phải nhìn mới biết được.

Nhạc Thành mỉm cười nói, Nhạc Thành còn chưa biết Ma pháp sư cấp bảy này trong cơ thể rốt cuộc trúng độc tố gì, dĩ nhiên là để cho Thất cấp hậu kỳ Ma pháp sư cũng không có cách nào, xem ra độc tố này hẳn cũng không đơn giản.

- Tiểu huynh đệ ngươi tùy tiện nhìn cho kỹ.

Ma pháp sư cấp bảy mỉm cười nói, trên nét mặt tràn đầy chờ mong.

- Tốt lắm, thỉnh ngươi xoay người.

Nhạc Thành hỏi, lập tức trong tay thủ ấn đánh ra, trong hai tay một mảnh quang mang màu xanh phát ra, lập tức dán tại sau lưng Ma pháp sư cấp bảy này, chân khí từ từ chảy vào trong cơ thể Ma pháp sư cấp bảy.

Một lát sau, thủ ấn trong tay Nhạc Thành vừa thu lại nói:

- Trong cơ thể ngươi độc tố hẳn là do một con ma thú lưu lại, đã có ba đến năm năm.

- Tiểu huynh đệ thật sự là lợi hại, không biết có thể hoàn toàn thanh trừ hay không.

Ma pháp sư cấp bảy chờ mong đối với Nhạc Thành hỏi.

- Muốn thanh trừ cũng không khó.

Nhạc Thành nói, hắn đã kiểm tra thân độc tố Ma pháp sư cấp bảy hẳn là do một con ma thú mang độc lưu lại, bởi vì con ma thú này thực lực quá cường hãn, cho nên Ma pháp sư cấp bảy căn bản không có cách nào thanh trừ, hơn nữa độc tố tựa hồ chiếm giữ tại trong cơ thể hắn, mặc dù bị một luyện Dược Sư lợi hại phong ấn chặt, tuy nhiên lại kiên trì không được bao lâu, khó trách hắn sốt ruột như vậy.

- Vậy phiền toái tiểu huynh đệ, không biết muốn bao lâu thời gian, tiểu huynh đệ xưng hô như vậy.

Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư nghe được Nhạc Thành nói có thể thanh trừ, ngay lập tức mừng rỡ không thôi, hẳn mấy năm này chịu nhiều đau khổ, cũng là không có tìm được biện pháp, bây giờ rốt cục chứng kiến hi vọng.

- Ta gọi Nhạc Thành, thanh trừ độc tố trong cơ thể ngươi, hẳn là hai giờ xong.

Nhạc Thành nói, vốn đang tưởng rằng độc tố cái gì lợi hại, sau khi kiểm tra mới phát hiện cũng không như mình tưởng tượng, hơn nữa Nhạc Thành vừa mới thử qua, độc tố đó tựa hồ là đối với Vô Thượng Chân Hỏa dị thường e ngại, hai giờ vậy là đủ rồi.

- Sao, hai giờ là đủ rồi sao?

Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư có vẻ mặt kinh ngạc không thôi, hắn cảm thấy quá nhanh, mỗi lần hắn thỉnh một Thất phẩm luyện Dược Sư vì hắn phong ấn độc tố trong cơ thể, cũng chịu nhiều đau khổ, một ngày một đêm mới được.

Một lát sau, trong phòng bày ra một cấm chế, Nhạc Thành lập tức cho Ma pháp sư cấp bảy khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn trong tay lập tức đánh ra hai cỗ Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ từ trong lòng bàn tay tiến vào trong người Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư.

Độc tố bị phong ấn ở trong cơ thể Ma pháp sư cấp bảy như đụn phải vách đá, Nhạc Thành khống chế Vô Thượng Chân Hỏa từ trong cơ thể từ từ bao bọc một ít độc tố, một lát sau giải khai độc tố phong ấn, lập tức một mảnh độc tố màu đen hắc mang bóng đưng tràn ngập, Nhạc Thành tâm niệm vừa động, Vô Thượng Chân Hỏa cấp tốc bao bọc xuống.

- Xoẹt.

Đột nhiên hắc mang kéo dài bị Vô Thượng Chân Hoả đốt cháy trở thành tro tàn, mà ở trong Ma pháp sư cấp bảy sắc mặt cũng một mảnh trắng bạch, hắc mang bị Vô Thượng Chân Hoả Nhạc Thành khổng chế tại trong cơ thể.

Mà lúc này loại tình huống này, Nhạc Thành nếu muốn giết Ma pháp sư cấp bảy cũng là chuyện dễ dàng, chỉ cần Vô Thượng Chân Hoả tăng mạnh, trong cơ thể Ma pháp sư cấp bảy lục phủ ngũ tạng cũng sẽ nhanh chóng bị đốt thành tro bụi.

Đối với chút ít hắc mang này, Nhạc Thành cũng có một số kinh ngạc, khó trách ngay cả Thú hoả cũng không thể đối phó, phỏng chừng coi như là dị hỏa cũng khó, cũng may là mình có Vô Thượng Chân Hoả, đối phó hắc mang cũng không khó.

Hai giờ sau đó, Nhạc Thành nhả ra một ngụm trọc khí thật dài, thủ ấn vừa thu lại sau đó hắc thu hồi chân khí đứng lên, hai giờ ngược lại cũng tiêu hao Nhạc Thành không ít chân khí.

- Người đầu tiên kiểm tra một chút, hẳn là toàn bộ thanh trừ.

Nhạc Thành nhìn Ma pháp sư cấp bảy nói.

Một lát sau, Ma pháp sư cấp bảy mừng rỡ kinh ngạc đứng lên:

- Thật là hoàn toàn thanh trừ, thật là hoàn toàn thanh trừ rồi.

- Thù lao của ta đâu.

Nhạc Thành mỉm cười nói, nếu không có vạn năm song sinh huyết sâm, Nhạc Thành cũng không lo những chuyện này.

- Nhạc Thành tiểu huynh đệ, người yên tâm đi, ta luôn nói lời giữ lời.

Ma pháp sư cấp bảy nhìn Nhạc Thành nói, lập tức dễ dàng đưa cho Nhạc Thành hộp gấm vạn năm song sinh huyết sâm, nói:

- Không nghĩ tới độc tố trong cơ thể rốt cục giải trừ, ta còn thiếu người một cái nhân tình, Nhạc Thành tiểu huynh đệ nếu không chê gọi ta một tiếng Đỗ đại ca là được rồi, ta gọi là Đỗ Nhuận Minh, ta so với người lớn hơn gấp ba lần tuổi rồi, người cũng không thiệt thòi.

- Đỗ đại ca, vậy đa tạ vạn năm song sinh huyết sâm.

Nhìn thấy Đỗ Nhuận Minh coi như dễ dàng, Nhạc Thành cũng không ngại xưng hô hẳn một tiếng, nhưng trong lòng thì còn không biết ai lớn đây, nếu thật so với, người còn không biết nhỏ đến đâu.

- Nhạc Thành tiểu huynh đệ, về sau nếu người có chuyện, ta tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn, ta đi trước đây.

Đỗ Nhuận Minh cao hứng không thôi, lập tức ly khai khỏi gian phòng Nhạc Thành, độc tố tra tấn hẳn rồi mấy năm lúc này bị triệt để thanh trừ, tâm tình của hẳn có thể nghỉ.

- Nè, Nhạc Thành, người vừa mới trong phòng làm cái gì, ta làm sao vào không được.

Đỗ Nhuận Minh đi ra ngoài sau đó, Doanh Thi lập tức đi đến, nàng vừa mới tại bên ngoài gian phòng Nhạc Thành đẩy cửa vào không được.

- Tìm ta làm cái gì, chẳng lẽ người muốn đêm nay lại cùng ta ngủ một chung phòng sao.

Nhạc Thành nói.

- Người mộng sao, ta muốn nói với người chúng ta trà trộn vào đây, nếu như bị Tam Tinh môn phát hiện thì làm sao bây giờ.

Doanh Thi có chút bận tâm, nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Hẳn là không có chuyện gì, có đi vào, ba ngày này ta muốn bế quan, người tốt nhất ở lại phòng của người không nên ra ngoài chạy loạn.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Vậy được rồi, người bế quan của người đi, ta đi trước.

Doanh Thi tựa hồ là sợ Nhạc Thành làm như đêm qua vội vàng đi.

- Năm ngày sau mới xuất phát, năm ngày hẩn là đủ rồi.

Nhạc Thành thì thầm nói, lập tức Nhạc Thành lần nữa tại gian phòng hạ một cấm chế lợi hại, sau đó trong trũ vật giới chỉ lấy ra lò Vạn Thú, khoanh chân mà ngồi trong phòng, lập tức lấy ra cửu giai Ma Thú Hoàng lợi trảo, đột nhiên lợi trảo rất lớn rồi đem cả gian phòng hầu như chiếm hết một nửa, phải biết rằng gian phòng này cũng rất lớn.

- Làm sao lớn như vậy.

Nhạc Thành cười khở một cái, lập tức bắt đầu đánh giá lợi trảo, đột nhiên cảm giác được lợi trảo biểu hiện tản ra một cỗ khí tức cường hãn, mà ở phía dưới lợi trảo, Nhạc Thành có thể cảm giác được bên trong che dấu năng lượng cường hãn càng thêm cuồng bạo.

Vuốt ve bề mặt lợi trảo, mơ hồ có thêm một khí tức khác thường, trong tay Nhạc Thành nổi lên, đối với cái lợi trảo này, Nhạc Thành đã chắc chắn nó không phải phạm vật, coi như là Ma thú bậc chín tựa hồ cũng chắc không có loại khí tức này, một thanh lợi trảo mà thôi, đều cũng không có khí tức mạnh mẽ như vậy.

- Than ôi, trước luyện hóa đã.

Nhạc Thành biết lợi trảo cũng không dễ luyện chế, lập tức thủ ấn trong tay đồng thời làm một lược, bên trong Nhạc mi tâm Thành một mảnh thanh quang lờ lờ ra, lập tức màu đồng cổ tháp Hạo Thiên là xuất hiện ở trong phòng.

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

267. Chương 235 : Âm Ảnh Kiếm .

- Xoẹt.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành quỷ dị biến đổi, lập tức khéo léo đưa tháp Hạo Thiên trở vào một cái gian phòng lớn, Nhạc Thành cùng lò Vạn Thú còn có Hoàng Điều lợi trảo cũng biến mất tại trong phòng tiến nhập vào bên trong tháp Hạo Thiên.

Có Hỏa Linh Châu tại bên trong tháp Hạo Thiên, sau đó nhìn thấy Hoàng Điều lợi trảo, thì lúc đó hẩn đã nghĩ tới muốn dùng Hỏa Linh Châu cùng rồng lửa để luyện chế rồi. Bên trong tháp Hạo Thiên ngọn lửa là Vô Thượng Chân Hỏa bản nguyên, so với Vô Thượng Chân Hỏa mà Nhạc Thành sử ở bên ngoài còn mạnh hơn không ít, dựa theo Nhạc Thành phỏng chừng, coi như là so với tam vị chân hỏa của Tiên Ma giới Thái Thượng lão quân cũng không kém hơn, dùng Hỏa Linh Châu kết hợp với đan dược cùng pháp khí. Nhạc Thành mặc dù còn chưa có thử qua, nhưng hẩn có thể chắc chắn nhất định còn tốt hơn.

Ngồi trong tháp Hạo Thiên, Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, lập tức lò Vạn Thú bày ra trước người, thủ ấn trong tay đồng thời đánh ra, thanh lợi trảo rất lớn này thì đang lơ lửng tại trên không, trong tay Nhạc Thành thủ ấn lần nữa biến đổi, trên cột đá tháp Hạo Thiên, Hỏa Linh Châu thoát ly ra nổi ở trên không trung.

- Khởi.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, toàn thân bao phủ một mảnh thanh mang nồng đậm, lập tức cột đá tháp Hạo Thiên có hai cái rồng lửa bay lên trời, mang theo ngọn lửa ngập trời xoay quanh giữa không trung, hơi thở nóng bỏng, coi như là Nhạc Thành bây giờ cùng Hỏa Linh Châu hầu như hình thành một thể, hẩn lúc này cũng có cảm giác vô cùng nóng bỏng.

Lập tức trong tay Nhạc Thành lần nữa biến hóa vài loại thủ ấn quỷ dị bí ẩn, bỗng dưng, hai con rồng lửa ở giữa không trung có chút gầm thét lên, lập tức đều tự phun ra ngọn lửa, sau đó Hoàng Diệu lợi trảo bao bọc tại trong đó.

- Thật sự là có thể sao, xem ra sau này luyện chế tiên khí cũng không quá mệt.

Nhạc Thành mỉm cười lắc đầu nói, có Hỏa Linh Châu cùng rồng lửa hỗ trợ, Nhạc Thành có cảm giác đột nhiên dễ dàng không ít, nếu không nghe lời luyện chế Hoàng Diệu lợi trảo vào trong Âm Dương kiếm là không quá có khả năng.

Hai giờ sau, trên nét mặt Nhạc Thành lộ ra vẻ mỉm cười, chỉ thấy sau đó Hoàng Diệu lợi trảo tại rồng lửa phun ra ngọn lửa nóng bỏng đốt cháy một mảnh đỏ bầm, một tia sương mù cũng lập tức tràn ngập biến mất, sương mù này chính là rồng lửa hỏa luyện chế tạp chất ở bên trong lợi trảo mà thôi.

Với lợi trảo luyện chế, Nhạc Thành cũng cảm giác được một cỗ khí tức cuồng bạo tại hai con rồng lửa phun ra, mà khí tức cuồng bạo giấu ở bên trong lợi trảo này chính là bốn nguyên lực lượng của Hoàng Diệu lợi trảo.

Cảm giác được năng lượng rất lớn, Nhạc Thành sắc mặt kinh ngạc, khí tức mạnh như thế so với một kích toàn lực của bát tinh Đầu Tông cũng không kém hơn bao nhiêu, nếu mình dùng Vô Thượng Chân Hỏa luyện chế, hơn phân nửa là không thể áp chế nổi năng lượng cuồng bạo như vậy, hoàn hảo ở bên trong tháp Hạo Thiên này luyện chế mới được.

Một thanh lợi trảo thì có năng lượng mạnh như thế, Nhạc Thành không khỏi nghĩ Hoàng Diệu giống như còn sống, với thực lực cường hãn của nó, nếu mình khôi phục đến Phân Thần Kỳ hoặc là Hợp Thể Kỳ mới có thể chống lại được.

Được con rồng lửa áp chế, năng lượng lợi trảo cuồng bạo cuối cùng cũng bị luyện hóa thành thành một cỗ chất lỏng tinh thuần, ba ngày sau, Hoàng Diệu lợi trảo rất lớn biến mất không thấy, mà ở giữa không trung con rồng ngọn lửa bao bọc, một đoàn chất lỏng màu vàng bằng một hài nhi trôi nổi ở giữa không trung.

- Xong rồi sao.

Nhìn trên không, một chất lỏng màu vàng kim óng ánh, khỏe miệng Nhạc Thành lộ ra mỉm cười, nếu mình dùng Vô Thượng Chân Hỏa luyện chế, đoán chừng là mất nửa tháng thời gian, bây giờ dùng Hỏa Linh Châu hỗ trợ mới ba ngày mà đã xong rồi.

Mặc dù dùng Hỏa Linh Châu khống chế hai con rồng lửa hỗ trợ luyện chế tốc độ nhanh hơn rất nhiều, nhưng nếu đổi thành người khác thì không thể làm được, khống chế Hỏa Linh Châu cũng là bởi vì Nhạc Thành cùng Hỏa Linh Châu đã trở thành nhất thể, rồng lửa trên người Nhạc Thành có thể hoàn mỹ kiểm soát, cũng vậy muốn dùng thần thức khống chế, chỉ là thoải mái mà thôi.

- Kế tiếp mình muốn động thủ.

Nhạc Thành mỉm cười nói, lập tức trong tay thủ ấn biến đổi, hai con rồng lửa cùng Hỏa Linh Châu lại lần nữa quay lại cột đá, mà đồng thời lúc đó, trong tay Nhạc Thành hai cỗ Vô Thượng Chân Hỏa nóng bỏng bao bọc hướng về phía một bãi màu vàng kim óng ánh chất lỏng trên không trung.

Thì lúc này, một ít đoàn theo Hoàng Diệu lợi trảo bên trong luyện chế ra tới màu vàng kim óng ánh chất lỏng cũng tràn ngập một mảnh cuồng bạo năng lượng, tại Vô Thượng Chân Hỏa áp chế mới có chút an tĩnh lên, lập tức Nhạc Thành trong tay thủ ấn biến đổi, mi tâm bên trong ánh sáng trắng một hiện, Âm Dương kiếm tràn ngập khí tức cường hãn lơ lửng tại trước thân Nhạc Thành.

- Xoẹt.

Nhạc Thành không chần chờ, trong tay thủ ấn lần nữa biến đổi, lập tức Âm Dương kiếm cùng chất lỏng màu vàng kim óng ánh cuồng bạo cũng được đầu nhập vào bên trong lò Vạn Thú.

Khuôn mặt Nhạc Thành sắc mặt cũng ngưng trọng vài phần, kế tiếp mình không thể khinh thường quá, nếu không đối với chính mình hẳn đã không có cái gì tổn hại, nhưng Âm Dương kiếm toàn bộ bị hủy thì thiệt thòi không thể bù đắp. Âm Dương kiếm hao tổn Nhạc Thành không ít tâm lực rồi.

Với Âm Dương kiếm tiến nhập bên trong lò Vạn Thú, Nhạc Thành cũng chìm khỏi, thủ ấn trong tay không ngừng bí ẩn biến hóa, nguyên một đám đại trận quỷ dị cùng phù chú giống như thủ đoạn lợi hại theo tay Nhạc Thành đánh vào bên trong Âm Dương kiếm.

Nhạc Thành ở trong phòng bên ngoài cũng không ai biết, Nhạc Thành bố trí xuống cấm chế coi như là thất tinh bát tinh Đẩu Tông cũng không thể phá vỡ được.

Lại tiếp sau đó, bên trong tháp Hạo Thiên bỗng nhiên hơi lúc lắc, lập tức thân ảnh Nhạc Thành xuất hiện ở bên ngoài tháp Hạo Thiên, thủ ấn trong tay đồng thời làm một lượt, tháp Hạo Thiên lần nữa tiến nhập bên trong mi tâm Nhạc Thành, lúc này thần sắc Nhạc Thành có chút tươi cười.

- Xoẹt.

Trong tay Nhạc Thành đã xuất hiện ba cái kiếm ngắn nhỏ, ba thanh kiếm ngắn này dài bằng bàn tay.

Ba thanh kiếm ngắn này toàn thân màu vàng kim óng ánh, mặt trên mơ hồ cũng tràn ngập một mảnh quỷ dị quang mang, ba thanh kiếm ngắn này là do Nhạc Thành dư thừa Hoàng Điều lợi thảo luyện chế ra. Ba thanh kiếm ngắn cũng bị Nhạc Thành dùng thủ đoạn Đạo gia cực kỳ lợi hại, hơn nữa cũng đã đến cấp bậc Đạo khí. Mặc dù so ra kém hơn Âm Dương kiếm, nhưng cũng không kém bao nhiêu, đặc biệt là ba thanh kiếm ngắn này đặc biệt thích hợp đánh lén, Nhạc Thành đặc biệt ưa thích.

- Kêu là kiếm Âm Ảnh nhé.

Nhạc Thành nhìn ba thanh kiếm ngắn trong tay, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, ba cái ám ảnh vô cùng quỷ dị ẩn vào trong tay phải Nhạc Thành, trực tiếp biến mất tại trong lòng bàn tay Nhạc Thành không thấy đâu nữa, lúc này trong lòng bàn tay Nhạc Thành nhiều hơn ba đường màu vàng nhạt thật nhỏ.

- Xoẹt.

Nhạc Thành thu hồi cấm chế trong phòng, hẩn nghĩ đến tên thất tinh đẩu tông tại giao dịch hội đối với chính mình lạnh lẽo, bây giờ Âm Dương kiếm luyện chế đã đến tầng Đạo khí, tăng thêm ba cái kiếm Âm Ảnh, mình chặn đánh giết một cái thất tinh Đẩu Tông cũng đơn giản.

Cho dù thất tinh Đẩu Tông hay là luyện Dược Sư, lại có dị hỏa, Nhạc Thành cũng không để vào mắt, so với Linh hồn lực cùng ngọn lửa, Nhạc Thành thì càng thêm không sợ.

- Nhạc Thành tiểu huynh đệ, làm sao ngươi còn đang ở trong phòng, đi nhanh đi, chúng ta đến lúc đi rồi.

Nhạc Thành đi ra khỏi cửa gặp được Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư Đỗ Nhuận Minh, nhìn dáng vẻ của hắn tựa hồ là đang gấp rút đi ra ngoài.

- Ta cũng đi, ta còn muốn tìm bạn bè ta.

Nhạc Thành nói, lập tức muốn đi gọi Doanh Thi.

- Ta tới rồi, vừa mới bảo người cửa phòng không thể mở.

Doanh Thi lập tức xuất hiện tại bên người Nhạc Thành, mấy ngày không gặp, cô nàng này một bộ mặt trật tự, tựa hồ là tận lực đem mình ăn mặc thành bộ dạng này.

- Chúng ta cùng đi.

Đỗ Nhuận Minh nhìn Nhạc Thành nói, lập tức ba người vội vàng đi tới Tam Tinh môn.

Nhạc Thành cùng Doanh Thi, Đỗ Nhuận Minh tới nơi, đã có ba mươi người đang đợi, trong đó mười mấy người Nhạc Thành nhận ra là năm ngày trước giao dịch hội, tên thất tinh Đẩu Tông kia cũng ở trong đó, mà ngoài mười người, Nhạc Thành chưa từng gặp qua, hẳn là ở chỗ này mấy ngày chờ đợi. Cảm thấy mười mấy cỗ khí tức, cũng đều là Thất cấp sơ kỳ cùng Thất cấp trung kỳ Ma Pháp Sư, còn có ngũ tinh Đẩu Tông cùng lục tinh Đẩu Tông cường giả. Một lát sau, Nhạc Thành cùng Doanh Thi tới chưa được bao lâu, sau đó, ba thân ảnh từ giữa không trung nhảy xuống, Nhạc Thành thấy ba người này một người trong số đó chính là chủ trì giao dịch hội Lưu đại đầu, cảm giác hai người này thực lực, Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, một là bát tinh Đẩu Tông, một người là Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư.

- Một người thực lực đúng là không kém.

Nhạc Thành có chút thăm nghĩ, trong lòng cũng cảm thấy ở đây nhiều Đấu Tông như vậy, hơn nữa còn là bát tinh thất tinh Đấu Tông cùng Thất cấp Ma Pháp Sư, mình cần phải chú ý nhiều hơn một chút mới tốt, nếu không thể lật thuyền trong mương.

- Đưa cho các vị, chúng ta bây giờ phải đi rồi, chúng ta nhận được tin tức, người của Cự Giải môn đã xuất phát, chúng ta nhất định không thể chậm hơn, các vị toàn lực phi hành, hẳn là một ngày có thể đến.

Nói xong bát tinh Đấu Tông từ không trung nhảy xuống.

Lập tức, ba người bay lên giữa không trung, thần sắc tựa hồ như đang sôi ruột, những người khác cũng nhanh chóng bay lên trời, vội vàng đi theo sau lưng ba người kia, Nhạc Thành cùng Doanh Thi, Đỗ Nhuận Minh cũng bay lên không trung hướng về phía mặt trước mà bay đi.

Tất cả mọi người đều là Đấu Tông cùng Ma pháp sư cấp bảy, tốc độ phi hành cực nhanh, Nhạc Thành đang muốn lo lắng tốc độ Doanh Thi, nhưng hắn lại phát hiện Doanh Thi theo sát phía sau mình, tốc độ cũng không chậm.

Nhạc Thành cũng càng ngày đối với thân phận Doanh Thi cảm thấy tò mò, cô nàng này thân phận tuyệt đối là không đơn giản.

- Đỗ đại ca, người có biết đoạn chân trời xa xăm rốt cuộc là gì không.

Nhạc Thành đến bên người Đỗ Nhuận Minh hỏi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

268. Chương 236 : Ma Pháp Sư Cấp Chín Bỏ Trí Xuống Kết Giới .

- Sao, Nhạc Thành tiểu huynh đệ người không biết sao?

Đỗ Nhuận Minh trước cũng có một số nghi hoặc như với Nhạc Thành cho nên cũng hỏi, Tam Tinh môn cũng nói rõ sự tình, sau đó bọn hắn mới đến. Nếu không, bọn hắn làm sao mơ mơ màng màng bỏ chạy đến đây như vậy.

- Cái này, lúc trước là lúc Tam tinh môn tìm ta, lúc đó, ta tùy tiện đáp ứng rồi, mấy ngày này cũng không hỏi rõ ràng.

Nhạc Thành nói.

- A, nguyên nhân như vậy.

Đỗ Nhuận Minh nói:

- Ta đây nói cho người biết, đoạn chân trời xa xăm ngay tại bên ngoài thành thành Hạo Đặc, cũng không thuộc về bất kỳ thế lực nào, đoạn chân trời xa xăm vốn là không có phát hiện cái gì dị thường, nhưng mà mười ngày trước mặt trên đoạn chân trời xa xăm quả thật có từng đợt dấu vết năng lượng, trải qua một số cường giả phán đoán, phát hiện này là một Ma pháp sư cấp chín bỏ trí xuống kết giới, bên trong có không ít bảo vật.

- Vừa vặn bị Tam Tinh môn cùng người của Cự Giải môn biết, vì vậy hai phái này đi khắp nơi tìm người giúp đỡ phá hạ kết giới, kết quả hai phái đại chiến sau đó cũng chém giết thảm trọng, ai cũng không có chiếm được bảo tàng. Chính vì vậy, Cự Giải môn cùng Tam Tinh môn tổng bộ cách nơi này đều rất xa, muốn tới nơi phải có hai mươi ngày, vì vậy ngay tại phụ cận tìm người giúp đỡ.

Đỗ Nhuận Minh nhìn Nhạc Thành nói.

- Đỗ đại ca, Ma pháp sư cấp chín lưu lại trong kết giới có rất nhiều bảo vật sao.

Nhạc Thành hỏi Đỗ Nhuận Minh.

- A...

Đỗ Nhuận Minh có chút nhìn Nhạc Thành nói:

- Ma pháp sư cấp chín cùng Đấu Thánh như nhau, ở trong Huyền Thiên nội lục cũng là lòng Phượng sừng Lân tồn tại, hấn hao hết tâm tư bố trí xuống kết giới, có bảo vật là rất bình thường, hơn nữa một Ma pháp sư cấp chín bảo tàng tuyệt đối là rất lớn.

Sau đó Nhạc Thành lại hỏi một vài vấn đề, Nhạc Thành mới hiểu được, khó trách Tam Tinh môn bỏ ra vốn gốc, mặc kệ có thành công hay không đưa cho tất cả mọi người thất phẩm cao cấp đan dược, nơi này chính là có ba mươi người, là 30 khóa thất phẩm cao cấp đan dược, cộng lại giá trị hơn tỷ kim tệ. Nhạc Thành đối với thực lực của Huyền Thiên nội lục cũng hiểu đại khái, Tam Tinh môn tựa hồ không phải là thế lực dị thường cường hãn, nhưng mà ra tay lại là hơn tỷ kim tệ giá trị, cũng có thể biết rõ thế lực khác thực lực như thế nào rồi.

Một lúc sau đó, ba mươi người bay ra khỏi thành Hạo Đặc rất xa, bay đến một chỗ dày đặc mây mù, Nhạc Thành mơ hồ nhìn lại, Hải Vực phía trước hẳn là một chỗ dãy núi, dưới thân một mảnh Hải Vực cũng có chút quỷ dị, có vẻ như là đầm lầy vậy.

Sau một giờ, mọi người vội vàng bay qua Hải Vực, sau đó phía trước ánh mắt nhìn thấy một tia mờ mờ khí tức, lúc này ở biên giới Hải Vực có sườn đồi rất lớn xuất hiện ở trước mắt mọi người.

- Đại trưởng lão.

Nhìn thấy giữa không trung mọi người xuất hiện, đột nhiên theo sườn đồi trên không bay tới bốn mươi năm mươi thân ảnh, trong đó có ba tứ tinh Đấu Tông cùng một thất cấp sơ Ma Pháp Sư, những người khác đều là Đấu Hoàng tu vi.

- Thế nào.

Bát tinh Đấu Tông đối với tứ tinh Đấu Tông hỏi, trong ánh mắt đang đánh giá sườn đồi phía trước.

- Trở về đại trưởng lão, sườn đồi vừa mới chấn động lần thứ nhất, hẳn là kết giới sẽ hoàn toàn bị phá vỡ.

Một tứ tinh Đấu Tông quay lại nói.

Nhạc Thành đánh giá sườn đồi phía trước kia, sườn đồi diện tích thật đúng là khá lớn, tựa hồ muốn đem Hải Vực bên cạnh bao vây lại, thoát nhìn cũng cảm thấy to lớn, mà ở sườn đồi biểu hiện ra, Nhạc Thành có thể mơ hồ cảm giác được, có một tia khí tức cường hãn ở bên trong cuộn cuộn lao nhanh ra vậy.

- Sư sư.

Giữa không trung một hồi tiếng xé gió xuất hiện, lập tức phương xa mấy chục thân ảnh cấp tốc bay tới, một lát sau đã đến. Nhạc Thành nhìn người bên trái, đồng thời ở bên kia sườn đồi cũng bay ra bốn mươi năm mươi người.

Nhạc Thành thầm dự đoán một chút, hẳn nghĩ rằng những người này hẳn là người của Cự Giải môn, có vẻ mới vừa tới một đoàn người, thực lực cùng Tam Tinh môn không kém bao nhiêu. Hai phái thực lực ngang nhau, người Cự Giải môn đến cũng vậy, là có một bát tinh Đấu Tông cùng Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư, những người khác cũng đều là một số ngũ tinh lục tinh Đấu Tông cường giả, xem thần sắc cũng vừa đến nơi.

Hai phái liếc lẫn nhau, giằng co với nhau, song phương cũng biết rõ loại thực lực này nếu có đánh tiếp thì cũng chỉ là lưỡng bại cầu thương mà thôi.

Nhạc Thành có chút đánh giá tình hình, tựa hồ là có khả năng đại chiến xảy ra, nhưng trong lòng thì nghĩ đến làm sao thoát ly thị phi, nếu vì Tam Tinh môn đại chiến trận đầu, hay là đến lúc đó thừa cơ trốn ở một bên.

- Oanh.

Ở trên sườn đồi đột ngột rung động, khắp nơi mặt đất cũng kịch liệt đung đưa, ở phụ cận một số thực vật, đại thụ... lập tức bị ngã đổ trên đất, trên mặt đất một lần nứt ra khe hở hẹp dài rất lớn, chung quanh Hải Vực cũng chịu chấn động, một cổ sóng biển cuộn cuộn mà đến, sóng biển ngập trời xoáy lên mét độ bọt nước bay tung tóe.

Đồng thời, sườn đồi không ngừng kịch liệt đung đưa, lập tức sườn đồi cao mấy trăm thước đã mở ra một khe hở rất lớn, một tia năng lượng cường hân khí tức từ trong cái khe lao ra, đột nhiên chung quanh không gian cũng tràn ngập khí tức cường hân.

- Xoẹt.

Một cổ khí tức cường hân không ngừng theo sườn đồi không ngừng lao ra, một lát sau, một mảng lớn sườn đồi trực tiếp thoát khỏi tầng thứ nham thạch, đổ ầm xuống.

- Cái này là Ma pháp sư cấp chín bố trí kết giới, cũng không tệ lắm, cũng đủ cường hân.

Nhìn động sâu phía trước rất lớn, Nhạc Thành trong lòng có chút lẩm bẩm nói.

- Tam Tinh môn, kết giới sẽ toàn bộ mở, không bằng chúng ta đi vào một lượt như thế nào, đến lúc đó ai lấy được bảo vật phải xem cơ duyên người đó, nếu không chúng ta cũng không có ai đi vào được bên trong kết giới.

Cự Giải môn bát tinh Đẩu Tông do dự một nhìn Tam Tinh môn Đẩu Tông nói.

- Hảo, cứ làm như vậy đi.

Tam Tinh môn bát tinh Đẩu Tông nhìn thấy kết giới cửa vào đã mở, cũng chần chờ một chút trả lời.

Hai phái kết thành, sau đó tựa hồ vừa mới khẩn trương, khí tức lúc này tốt hơn một chút, nhưng Nhạc Thành không nghĩ rằng như vậy, nếu tìm được bảo tàng, đến lúc đó tuyệt đối là xảy ra một trận đại chiến.

- Mọi người cẩn thận một chút, kết giới cửa vào sẽ mở rộng ra, đến lúc đó chúng ta phải nhanh chóng xông vào, không thể để cho người khác nhanh chân trước.

Tam Tinh môn bát tinh Đẩu Tông cường giả lớn tiếng quay đầu hướng người đứng phía sau nói.

- Nhạc Thành, chúng ta làm sao bây giờ, có muốn đi vào hay không.

Doanh Thi cảm giác được cường hân khí tức chung quanh, tựa hồ là có chút bận tâm, nhỏ giọng nhìn Nhạc Thành nói.

- Người nói đi, chẳng lẽ đến đây không đi vào sao, nhưng phải đợi tí nữa, lúc này người đừng chạy loạn, cứ đi theo bên cạnh ta.

Nhạc Thành nói, quả là đã đến cửa ra vào, Nhạc Thành tự nhiên là không quay đầu như vậy, bất quá đối với lời nói của bát tinh Đẩu Tông, Nhạc Thành cũng không có ngốc như vậy, cấp tốc xông vào, đó là muốn chết.

Kết giới cửa vào vừa mới mở ra, lúc đó bên trong luồng khí cuồng bạo nhất, dĩ nhiên là Ma pháp sư cấp chín bố trí xuống kết giới, không gian luồng khí kia tuyệt đối là so với không gian thông đạo không gian chấn động còn lợi hại hơn, đi vào trước không thể nghi ngờ là muốn chết rồi.

Nhạc Thành cũng không nói cho người khác biết như vậy, tại đây tổng cộng có hơn sáu mươi Đẩu Tông cường giả, còn có gần trăm Đẩu Hoàng, không chết thêm một người, đợi tí nữa bên trong có thể chiến đấu càng thêm kịch liệt, đối thủ của mình cũng có càng nhiều hơn.

Mục tiêu của Nhạc Thành tìm kiếm thượng cổ linh châu, hẳn đã tới gặp phải bảo tàng, Nhạc Thành muốn toàn bộ lấy đi.

- Oanh.

Lần nữa một mảnh chấn động rất lớn vang lên, biển gầm cuộn sóng, khắp sườn đồi đã rớt xuống một mảnh nham thạch, lập tức luồng khí kết giới cửa động xuất hiện trước mặt mọi người.

- Xoẹt.

Một tiếng kịch liệt chấn động cũng tùy thời đình chỉ, lập tức biển gầm cũng khôi phục bình tĩnh, trên mặt đất chung quanh cũng yên tĩnh trở lại, chỉ là bên trong kết giới tràn ngập một luồng khí thét gào, lộ ra một tia quỷ dị.

- Mọi người nhanh xông lên, kết giới đã mở ra.

Không biết là ai kêu lên một câu, mọi người đột nhiên bất kể là Tam Tinh môn hay là Cự Giải môn đều điên đại hướng kết giới phóng vào, trong ánh mắt cũng là một mảnh nóng bỏng, kết giới Ma pháp sư cấp chín bố trí xuống, bên trong tuyệt đối có không ít bảo vật.

- Nhạc Thành, nhanh.

Doanh Thi lôi kéo Nhạc Thành hướng vào bên trong phóng đi, tựa hồ nàng cũng cảm nhận được khí thế của tất cả mọi người, nàng cũng muốn xông vào bên trong kết giới.

- Người đi theo bên cạnh ta.

Nhạc Thành nhanh chóng kéo Doanh Thi lại, Nhạc Thành cũng không đơn giản đi vào bên trong tìm được bảo vật như vậy.

Ngày trước tại Trung quốc, trong lúc Độ kiếp thành công là lúc các lão quái vật muốn phi thăng Tiên Ma giới, lúc đó bọn họ cũng không cần bảo vật cấp thấp đó nên lưu lại Nhân giới. Nhưng những lão bất tử quái vật này cũng không để tiện nghi cho người khác, nhất định mở ra một kết giới, sau đó đem bảo vật đặt ở trong kết giới, ở trong kết giới bố trí không ít trận pháp cùng cấm chế lợi hại, sau đó mới Phi thăng mà đi.

Đến lúc đó cho dù có người phát hiện ra kết giới này, không chết hơn vài trăm người, cũng không thể có được bảo vật mà hấn lưu lại.

Mà Ma pháp sư cấp chín dĩ nhiên là muốn mở ra một kết giới, như vậy bên trong nhất định là có gì cổ quái hay không làm sao biết được. Nếu không bảo vật trực tiếp ném xuống đất hoặc là trực tiếp tặng người là được rồi, cần gì phải phí sức mạnh lớn như vậy để bố trí một kết giới, nếu bố trí một kết lớn như vậy phí công sức của hấn không ít sức mạnh.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

269. Chương 237 : Đạo Đức Thoái Hoá , Lòng Người Không Đổi .

Một lát sau, chín phần đã vào trong kết giới, chỉ có một số người có thực lực mạnh nhất chờ xem thái độ, một lát sau nhìn thấy mọi người ở bên trong càng lúc càng xa, sau đó cũng tựa hồ không có gì nguy hiểm, cho nên có một số cường giả cũng không nhịn được, lập tức vọt vào bên trong kết giới.

Cuối cùng, giữa không trung cũng chỉ còn lại có hai mươi người, hai mươi người này có thực lực mạnh nhất, trong đó có một người tại giao dịch hội lạnh nhìn Nhạc Thành, ngoài ra còn có Tam Tinh môn cùng Cự Giải môn dẫn đầu bất tỉnh Đấu Tông cũng đều không hề động đậy, về phần Đỗ Nhuận Minh thì vẫn đứng ở bên người Nhạc Thành không xa.

- Nhạc Thành tiểu huynh đệ, hấn là không có gì nguy hiểm, chúng ta cũng vào đi thôi.

Đỗ Nhuận Minh đi tới bên người Nhạc Thành nói, bởi vì Nhạc Thành đem độc tố trên thân hấn thanh trừ, hấn đối với Nhạc Thành cũng có ấn tượng tốt.

- Đỗ đại ca, chúng ta cứ đợi đã, người nếu muốn cứ đi vào được rồi.

Nhạc Thành nói.

- Vậy được rồi, ta chờ xem, cũng còn kịp.

Đỗ Nhuận Minh quay lại, nhìn thấy dù sao cũng không chỉ có hai người đang ở bên ngoài không có đi vào, hẳn cũng không gấp.

Lại là một lát nữa qua đi, lần này ngay cả Tam Tinh môn cùng Cự Giải môn bát tinh Đẩu Tông cũng không chịu nổi, chần chờ một chút cũng mang theo người bên cạnh đi vào bên trong kết giới, bây giờ, bên ngoài kết giới cũng chỉ còn lại có Nhạc Thành cùng Đỗ Nhuận Minh, Doanh Thi ba người mà thôi.

- Nhạc Thành tiểu huynh đệ, ngươi còn không đi vào sao.

Đỗ Nhuận Minh sốt ruột nổi lên, nếu chỗ tốt này đều bị người chia xong thì cũng không tốt.

- Ta chờ xem đã, một hồi nữa đi vào.

Nhạc Thành nói, hẳn nhìn thấy tất cả mọi người tiến vào cũng có vẻ không có ra sự tình gì, trong lòng không khỏi có thêm một tia dao động, chẳng lẽ trong Huyền Thiên nội lục người thiện lương như vậy sao, hảo tâm đưa bảo vật cho người khác.

- Ta đây tiến vào, Nhạc Thành tiểu huynh đệ, chính ngươi bảo trọng.

Đỗ Nhuận Minh mỉm cười nói, lập tức cũng nhận không được nhanh chóng xông về kết giới.

- Nhạc Thành, ngươi rốt cuộc có vào hay không, ngươi còn đang chờ cái gì.

Doanh Thi rất là nghi hoặc nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Đạo đức thoái hoá, lòng người không cũ, người không hiểu rõ, hay là chờ đợi một chút vậy.

Nhạc Thành nói.

Một lát sau, kết giới cửa vào trong thông đạo có chút truyền ra một hồi chấn động, vượt không gian chấn động càng ngày càng mãnh liệt, một lát sau cả kết giới cửa vào cũng kịch liệt rung đưa, mà ngay cả Hải Vực biển gầm cùng phụ cận lần nữa khôi phục lại cơn chấn động.

- Ta đã nói đạo đức thoái hoá, lòng người không cũ.

Nhìn thấy phát sinh hết thảy, khóe miệng Nhạc Thành nổi lên một tia tà tà, cái này phỏng chừng người ở bên trong sẽ chết cũng nhiều lắm, luồng khí cuồng bạo trong kết giới so với lực công kích của một Ma pháp sư cấp chín cũng không kém bao nhiêu.

Trong kết giới luồng khí cuồng bạo gào thét ra, mà ngay cả hẳn đang đứng ở mấy ngàn thước bên ngoài, Nhạc Thành cũng cảm thấy quanh thân bị một cổ cường hãn lực lượng làm cho liên lụy, nếu ở bên trong mọi người gặp được dạng tình huống này là có thể nghĩ. Một hồi thời gian sau, Nhạc Thành nhìn thấy từ bên trong kết giới có mười mấy thân ảnh chạy như điên ra.

Vượt qua không gian, mười mấy thân ảnh cấp tốc chạy ra khỏi kết giới cửa vào, lập tức có một cổ cuồng bạo luồng khí rất lớn cũng lao ra cửa động.

Cuồng bạo khí lực cường hãn gào thét ra, mà đang ở trong đó, kẹt ở bên trong luồng khí còn có mấy chục người, thân hình bị vút vào giữa không trung, đột nhiên ngã xuống hải vực, có người thì bị ngã ở trên mặt đất, chỉ có mười người phía trước chạy đến tựa hồ là bởi vì sau cùng mới đi vào, cho nên cũng không có bị quá ảnh hưởng lớn, chỉ là thoát nhìn quần áo mất trật tự mà thôi, nhưng những người này đều bị dọa mà mồ hôi lạnh chảy ra.

- Thịch.

Sau đó lại có không ít người bị không gian luồng khí cuồng bạo quăng ra, chỉ là lúc này những người bị vung ra đều không ngoại lệ toàn bộ đã biến thành thi thể, hơn nữa tứ chi không còn đầy đủ, tại bên trong không gian luồng khí cuồng bạo những cường giả này trực tiếp bị xé thành mảnh nhỏ rồi.

- Thật là khủng khiếp, cũng may ta chưa tiến vào, nếu không sẽ chết như thế.

Doanh Thi nhìn những người bị văng từ trên không trung rơi xuống dưới mặt đất không khỏi sáng ngời con mắt mở ra thật lớn, nàng cảm thấy may mắn là mình không có đi vào.

- Nhạc Thành tiểu huynh đệ, sớm biết như vậy nghe lời người thì tốt rồi.

Đỗ Nhuận Minh chạy tới bên người Nhạc Thành, hẳn là người cuối cùng đi vào, thực lực ở đây cũng là bên trong Top mười, tự nhiên là chạy ra, chỉ là trên gương mặt có một tia mồ hôi lạnh chảy ra.

- Xoẹt.

Tiếng động kịch liệt chấn động cuối cùng biến mất, Hải Vực cũng lần nữa khôi phục lại bình tĩnh.

Lúc này Nhạc Thành đánh giá Tam Tinh môn cùng Cự Giải môn, tựa hồ là chỉ còn hơn một nửa người, lần thứ nhất đánh văng ra có hơn mười hai mươi người an toàn, lần thứ hai bị cuồng bạo luồng khí mang tất cả ra chỉ có mấy người có một số vết thương nhẹ, những người khác cũng là trọng thương, không đã chết.

Tam Tinh môn cùng Cự Giải môn dẫn đầu bát tinh Đấu Tông trên mặt tựa hồ càng thêm khó nhìn, lúc này đây trong kết giới luồng khí phong bạo đã giết chết rất nhiều người, và cũng không có thiếu người bị trọng thương. Đột nhiên chứng kiến trong kết giới lần nữa khôi phục bình tĩnh, sau đó cũng không ai dám đi vào nữa.

Nhạc Thành đánh giá mọi người, mặc dù Nhạc Thành biết rõ bên trong hẳn là sẽ không còn có luồng khí phong bạo, nhưng mà đi vào không gian luồng khí thông đạo không biết còn có cái nguy hiểm gì, mình có hay không nên dẫn đầu, nếu gặp nguy hiểm thì để cho người khác xông tới trước, tự mình đến sau nhìn thấy bảo vật ra tay cũng không muộn.

Song phương cũng trầm mặc, tựa hồ ai cũng không muốn đi vào, cứ như vậy trước, giữa không trung hơn mười người lặng lẽ chờ đợi nửa canh giờ.

- Đại trưởng lão, ta xem hẳn là không có gì nguy hiểm nữa.

Lưu đại đầu nhìn bát tinh Đấu Tông nói.

- Ủ, hẳn là không có gì nguy hiểm, chúng ta đi vào.

Bát tinh Đấu Tông lão giả áo xanh nói.

- Mọi người cùng nhau đi vào thôi, chắc là không có chuyện gì nữa rồi.

Tam Tinh môn bát tinh Đấu Tông nhìn mọi người đứng phía sau nói, lập tức dẫn đầu đi vào bên trong.

Nhạc Thành lần này cũng không do dự, hẳn gợi ý Doanh Thi đi theo bên cạnh mình sau đó cùng đi vào trong kết giới, Doanh Thi bởi vì thấy một màn khủng bố mà nửa canh giờ trước diễn ra, tựa hồ rất cần thận đi theo bên người Nhạc Thành.

Nhìn người Tam Tinh môn lần nữa bắt đầu hướng vào bên trong kết giới mà đi, người của Cự Giải môn cũng lập tức cùng đi, bọn họ cũng nghĩ rằng không có gì nguy hiểm nữa rồi.

Nhạc Thành đi theo sau lưng mọi người đi vào kết giới, có chút đánh giá một chút, kết giới cửa vào bao bọc một cổ không gian luồng khí cường hãn, mà vào trong có một thông đạo vô cùng rộng lớn. Mọi người đi vào thông đạo từ từ tiến lên.

Ở trong này không khí vô cùng khẩn trương, một phút đồng hồ sau, mọi người mới từ từ bay ra khỏi không gian thông đạo. Lúc này, xuất hiện ở trong mắt mọi người là một tòa công trình xây dựng rất lớn, có ba tầng lầu, công trình xây dựng dài mấy vạn mét, căn bản chính là nhìn không tới đầu.

Nhạc Thành nhìn thấy mà cảm thấy rung động, hẳn cũng không thể không bội phục, lúc trước mở kết giới chính là Ma pháp sư cấp chín, thủ bút lớn như thế cũng không phải là người bình thường có thể làm được.

Công trình này xuất hiện ở trong mắt mọi người, tổng cộng có hai cửa ra vào, cửa ra vào bên trong thấy không rõ lắm, mà những người khác lúc này cũng chạy đi vào, đã đến kết giới cửa vào, lúc này bọn họ không đi vào xem cũng tuyệt đối không yên tâm.

- Chúng ta đi vào bên trái.

Tam Tinh môn áo xanh bát tinh Đấu Tông nhìn người đứng phía sau nói, lập tức dẫn đầu tiến nhập vào trong cửa lớn.

Tiến vào trong kết giới, tất cả mọi người trong mắt nóng bỏng lên, trong lòng cũng nghĩ đến, ở đây có bảo vật gì.

Nhạc Thành đánh giá một chút kiến trúc, hẳn cũng vô pháp nhìn ra manh mối gì, cũng chỉ có thể đi theo sau lưng bất tỉnh Đấu Tông mà thôi, về phần có cái gì nguy hiểm, Nhạc Thành đã sớm chú ý chuẩn bị, hơn nữa tận lực đi theo sau lưng mọi người.

Nhìn người Tam Tinh môn tiến nhập vào đại môn bên trái, người của Cự Giải môn không chút do dự tiến nhập đại môn bên phải.

Nhạc Thành đánh giá cẩn thận cửa lớn, đi vào trong cửa lớn ánh sáng có chút tối nhạt, khắp nơi đều tràn ngập một mảnh ma pháp lực nồng đậm, cường hãn.

Một lát sau, phía trước xuất hiện rất nhiều cửa ra vào chặn tất cả con đường đi của mọi người, Nhạc Thành mới biết được trong lúc này có ba mươi sáu con đường nhỏ, mỗi một con đường nhỏ cũng là chỉ cao có 2m rộng 1m, chỉ có thể cho hai người đồng thời đi vào.

Tam Tinh môn bất tỉnh Đấu Tông sắc mặt cảm thấy khó xử, cũng không biết rốt cuộc muốn đi đạo môn nào là an toàn nhất, hoặc đạo môn nào có bảo vật, cho nên sắc mặt không khỏi do dự bất định, cũng không biết làm quyết định như thế nào.

Nhạc Thành đánh giá ba mươi sáu con đường, cũng là nhìn không ra đầu mối, ba mươi sáu đường môn toàn bộ là giống như đúc, cũng không có bất kỳ một cánh cửa nào, chiều cao chiều rộng cũng giống như đúc.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

270. Chương 238 : Thất Phẩm Cao Cấp Đan Dược (1) .

Một lát sau, bất tỉnh Đấu Tông nhìn chăm chú mọi người, tựa hồ là làm ra quyết định gì, lập tức nói:

- Mọi người phân biệt tiến vào, mọi người được Tam Tinh môn mời tới, nếu tìm được bảo vật, sau đó nhất định phải cho Tam Tinh môn ta biết trước, các ngươi chỉ là mỗi người lấy như nhau mà thôi, ở chỗ này ai cũng đều cũng có một phần, nếu có người dám tư tàng, thì Tam Tinh môn sẽ không bỏ qua.

Nói xong, bất tỉnh Đấu Tông liền để cho mọi người tự mình đi tìm cửa tiến vào, tại đây tổng cộng ba mươi sáu đường môn, trong đó số người khoảng bốn mươi người, mỗi một cửa ra vào cũng ít hơn hai người, đến phiên Nhạc Thành, Nhạc Thành cùng Doanh Thi tùy tiện đi vào một cánh cửa, dù sao cũng không biết như thế nào, tùy tiện đi vào một cánh cửa cũng chỉ là thử xem vận khí mà thôi.

Bên trong ánh sáng tựa hồ là càng thêm mờ mịt, Nhạc Thành đánh giá chung quanh, hai bên cũng dày đặc nhám thạch, ở giữa có một cái thông đạo rộng 2m một mực kéo dài lên, cũng không biết cuối cùng hướng tới đâu.

Doanh Thi bám chặt bên người Nhạc Thành, mỉm cười nói:

- Nhạc Thành, trong lúc này có thể có bảo vật hay không, làm sao ta cảm giác được có cái gì đó quý dị.

- Ngươi cho rằng bảo vật dễ tìm sao.

Nhạc Thành trả lời, lập tức từ từ hướng mặt trước đi đến, thần thức mở rộng, Nhạc Thành có vẻ còn chưa có phát hiện ra nguy hiểm gì.

Như thế cẩn thận sau nửa canh giờ, Nhạc Thành cũng không biết bao xa, phía trước một cái thông đạo tựa hồ là đi không hết vậy.

- Xoẹt.

Lập tức có một công kích quay vòng theo thông đạo bắn ra, đúng là tập kích Nhạc Thành không xa, nhanh như chớp điện.

- Tru Ma chưởng.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, trên thân bố trí xong một vòng cương khí cương vòng, đồng thời trong tay một chưởng ấn bổ về phía trước, đột nhiên màu xanh chưởng ấn rất lớn va vào đạo sáng kia quay vòng bên trong.

- Xoẹt.

Một lát sau, Tru Ma chưởng của Nhạc Thành bao bọc, đạo sáng kia quay vòng hung hăng một cái, lập tức như phá Tru Ma chưởng Nhạc Thành bọc vọt ra.

- Đáng chết, làm sao mạnh như vậy.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, đạo sáng này quay vòng rất có uy thế ngoài tưởng tượng của Nhạc Thành, hơn nữa bản thân Nhạc Thành bây giờ một kích coi như là ngũ tinh Đấu Tông cũng rất khó tiếp được, không nghĩ tới không thể chống lại đường sáng quay vòng này.

- Đoạt Hồn chỉ.

Nhạc Thành lui về sau, thủ ấn trong tay biến đổi, lập tức trong ngón tay một đường màu xanh chói mắt thanh mang cấp tốc đón nhận đạo sáng quay vòng kia.

- Cộc.

Lúc này đạo sáng quay vòng kia cũng bị đánh rơi xuống trên mặt đất.

Vật gì vậy, với một tiếng cộc vang nhỏ, Nhạc Thành nhìn thấy như bị mình đánh rơi đúng là một cái hộp gấm, nhưng không biết bên trong là gì, đường sáng quay vòng kia vừa mới cái bọc tại trên hộp gấm, không nghĩ tới mình liên tục hai lần công kích mới chống lại được, nếu vậy tứ tinh Đấu Tông sợ là ở chỗ này cũng sẽ bị chết.

Nhạc Thành do dự một chút, cũng không biết trong hộp gấm là gì, cũng không dám chính tay mở ra, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, chỉ thấy trong tay phải một đường màu vàng kim óng ánh quang mang cấp tốc từ hộp gấm đi qua, lập tức hộp gấm mở ra.

- Nhạc Thành, đấu kỹ gì vậy, làm sao quỷ dị như vậy.

Nhìn thấy kim mang trong tay Nhạc Thành lóe lên, Doanh Thi không khỏi kinh ngạc hỏi.

- Đây là cái gì?

Hộp gấm mở ra lập tức có một cỗ linh khí cường hãn xông vào mũi, Nhạc Thành kinh ngạc nói:

- Một viên thất phẩm cao cấp đan dược.

- Oa...oa... thất phẩm cao cấp đan dược.

Doanh Thi cũng hưng phấn kêu lên, nàng không nghĩ tới trong hộp gấm là một viên Thất phẩm cao cấp đan dược, đây chính là giá trị mấy trăm vạn kim tệ.

- Xoẹt.

Xác định không có nguy hiểm, sau đó, Nhạc Thành thu hộp gấm vào, không nghĩ tới ma pháp lực bao bọc lại là một viên thất phẩm cao cấp đan dược, xem ra ở trong này bất phàm, không biết phía trước còn có cái gì.

Thấy Nhạc Thành không khách khí thu thất phẩm cao cấp cao cấp đan dược thu vào chiếc nhẫn trữ vật của mình, Doanh Thi không khỏi trừng mắt nhìn Nhạc Thành, nhưng nàng cũng không có cách nào phản đối.

“Xoẹt” một tiếng, một lát sau, phía trước hòng đạo lần nữa bắn ra một đường sáng quay vòng cường hãn, lần này Nhạc Thành có kinh nghiệm, trong thủ ấn tay đánh ra, trực tiếp dùng kiếm Âm Ảnh đón lấy, đạo

sáng quay vòng kia mặc dù rất cường hãn, nhưng có vẻ không thể chống lại kiếm Âm Ảnh Nhạc Thành, đột nhiên bị đánh rơi xuống đất.

“Cộc” một tiếng, một hộp gấm rơi xuống đất, chỉ là cái này hộp gấm so với hộp gấm kia lớn hơn nhiều.

- Đây là cái gì, hình như là một kiện bồi tâm.

Mở hộp gấm ra, Nhạc Thành nhìn thấy một kiện sa y màu trắng trong suốt, vuốt bề mặt sa y, tựa hồ có một tia ma pháp lực lưu động vậy, rất là quý dị, Nhạc Thành cũng không nhận ra thứ này là gì.

- Đây là Ma pháp sư cấp tám gia trì hộ thân quần áo, coi như là thập tinh Đấu Tông một kích toàn lực cũng chỉ có thụ một vết thương nhẹ mà thôi.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành nói.

- Ma pháp sư cấp tám gia trì hộ thân quần áo, thập tinh Đấu Tông một kích toàn lực cũng chỉ có một vết thương nhẹ mà thôi, Có thể coi vật tốt.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lập tức nhìn Doanh Thi nói:

- Cho người, tốt nhất là trước tiên mặc vào.

- Cái này người giữ đi, ta lấy cũng vô dụng.

Doanh Thi trừng mắt nhìn Nhạc Thành cười nói:

- Nếu không thì người đem thất phẩm cao cấp đan dược cho ta là được rồi.

- Không muốn thì thôi vậy, những thứ khác người cũng đừng nghĩ.

Nhạc Thành khế mỉm cười nói, kỳ thật một kiện Ma pháp gia trì hộ thân quần áo giá trị cũng không phải thất phẩm cao cấp đan dược có thể bằng được, Nhạc Thành suy đoán trên thân Doanh Thi có lẽ có một kiện hộ thân bảo vật.

Cái hộ thân quần áo này đối với Nhạc Thành mà nói cũng không tác dụng, lập tức cũng thu vào trong trữ vật giới chỉ, sau đó tiếp tục đi về phía trước. Doanh Thi tức giận trừng mắt nhìn Nhạc Thành, cũng chỉ tiếp tục đi theo bên người Nhạc Thành, nằng ở chỗ này cũng không dám xông loạn.

Liên tục gặp hai lần tình huống liên tiếp, Nhạc Thành cũng thở dài một hơi, xem ra trong thông đạo tựa hồ không có nguy hiểm quá lớn.

- Vèo.

Ngay tại lúc Nhạc Thành thở dài một hơi, trong lúc đó ở phía trước ba đường hoàng ảnh hiện ra, lập tức ba cái thân ảnh xuất hiện ở trong thông đạo.

- Đây là cái gì.

Nhạc Thành đánh giá ba cái màu vàng thân ảnh, toàn thân cũng là màu vàng, nhân hình bộ dáng so với người bình thường nhỏ nhắn xinh xắn hơn, toàn thân tràn ngập một mảnh cường hãn lực lượng.

- Đây là Khôi lỗi, không nghĩ tới trong lúc này lại vẫn có Khôi lỗi.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành nói.

- Đây cũng là Khôi lỗi.

Nhạc Thành trong lúc kinh ngạc kỳ quái hỏi, cẩn thận chăm chú nhìn ba bộ Khôi lỗi phía trước, cảm giác khí tức thực lực không kém.

- Khôi lỗi có phải không, vậy hãy để cho ta tới thử xem có thể cùng Kim Tiên Khôi lỗi của ta so sánh.

Nhạc Thành tâm niệm vừa động, gọi từ trong trữ vật giới chỉ ra năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi, ba bộ đứng ở phía trước, hai cỗ canh giữ ở trước thân mình và Doanh Thi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

271. Chương 238 : Thất Phẩm Cao Cấp Đan Dược (2) .

Đối phó Khôi lỗi Nhạc Thành hiểu rõ nhất, hoàn toàn chỉ cần ngành công, trừ phi là đánh cho nó thành những mảnh nhỏ, nếu không không dừng lại, loại này cần ngành kháng, Nhạc Thành liền chuẩn bị đưa cho Kim Tiên Khôi lỗi để đối phó, cũng không biết Kim Tiên Khôi lỗi mình có thể đối phó được ba bộ Khôi lỗi này hay không.

- Người cũng có Khôi lỗi.

Doanh Thi kinh ngạc nhìn Nhạc Thành một cái, không nghĩ tới người này cũng có Khôi lỗi, theo nàng biết, Khôi Lỗi Chi Thuật ở bên ngoài không nhiều lắm.

- Xoẹt.

Đối diện ba bộ Khôi lỗi đã bắt đầu công kích, trên thân tràn ngập một mảnh sáng màu vàng, lập tức hung hăng công kích xuống.

- Đi.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, lập tức ba bộ Kim Tiên Khôi lỗi phía trước cũng mang theo lực công kích cường hãn lao đến.

“Thình thịch” một tiếng, ba luồng lực lượng khổng lồ va đập quanh quẩn tại trong thông đạo, hồi âm thật dài giống như là một đường sấm sét giữa trời quang vậy làm cho đỉnh tai nhức óc.

Với ba luồng lực lượng khổng lồ rung động kích tán tại hai bên thạch bích, trên thạch bích phát sinh đều không có, đột nhiên làm cho Nhạc Thành kinh ngạc không thôi, ba bộ Kim Tiên Khôi lỗi của mình thực lực ngũ tinh Đẩu Tông, công kích ngũ tinh Đẩu Tông cũng thể làm cho thạch bích chung quanh nơi này sinh ra ảnh hưởng, xem ra nhất định là bị Ma pháp sư cấp chín động tay động chân rồi, chắc là ở đây có cường hãn ma pháp lực bảo vệ.

- Xuy xuy.

Sáu chiếc Khôi lỗi công kích lẫn nhau, sau đó đều bị đẩy lui hơn mười trượng, nếu nói về lực lượng, ba bộ Khôi lỗi màu vàng có thể chống lại Kim Tiên Khôi lỗi.

- Giống như lực phòng ngự.

Nhạc Thành khoe miệng mỉm cười, ba bộ Kim Tiên Khôi lỗi mặc dù cũng bị đẩy lui, nhưng mà thân thể lông tóc không tổn hao gì, nhưng mà đối diện ba bộ màu vàng Khôi lỗi, trên thân đã có chút khe hở.

- Vậy đến đây đi.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành lần nữa biến đổi, lập tức ba bộ Kim Tiên Khôi lỗi lần nữa đánh về phía ba bộ màu vàng Khôi lỗi, mang theo lực công kích cường bạo vô cùng.

- Ngay cả tốc độ cũng chậm hơn không ít.

Nhạc Thành đồng thời phát hiện ba bộ Khôi lỗi màu vàng tốc độ so với Kim Tiên Khôi lỗi của mình chậm hơn không ít, động tác cùng tốc độ công kích tương đối trì hoãn một chút, mặc dù thực lực không sai biệt nhiều, nhưng tại phương diện khác thì không bằng được.

- Rầm rầm.

Liên tục năm lần công kích, Nhạc Thành phát hiện trên thân ba bộ màu vàng Khôi lỗi đã rõ ràng nứt ra rồi, trên thân vùng sáng màu vàng đã mờ đi rất nhiều, thực lực công kích cũng yếu đi không ít.

- Cuối cùng lại đến đi.

Nhạc Thành mỉm cười, tâm niệm vừa động, ba bộ Kim Tiên Khôi lồi lần nữa mang theo lực lượng cường hân điên đại đánh xuống.

- Bùm bùm bùm.

Ba tiếng phá hủy vang lên, ba bộ Kim Tiên Khôi lồi công kích đột nhiên hung hăng đánh thẳng vào trên thân ba bộ Khôi lồi màu vàng.

“Két” một tiếng vỡ vụn, lập tức ba bộ màu vàng Khôi lồi đột nhiên bị lực công kích của ba bộ Kim Tiên Khôi lồi đánh vỡ tan, tê liệt ngã xuống tại bên trong thông đạo.

Cùng với Kim Tiên Khôi lồi đối chiến mệt mỏi, ba bộ Khôi lồi màu vàng lực phòng ngự kỳ thật có thể coi là rất tốt, thực lực Kim Tiên Khôi lồi là ngũ tinh Đấu Tông, còn ba bộ màu vàng Khôi lồi cũng là ngũ tinh Đấu Tông, nếu ba bộ này là lục tinh Đấu Tông cũng không nhất định không có trở ngại.

-Ồ, bên trong Khôi lồi có cái gì.

Nhạc Thành nhìn trong lồng ngực ba bộ Khôi lồi màu vàng có một tia ánh sáng đang không ngừng lóe lên, lập tức chạy tới xem, trong lồng ngực ba bộ Khôi lồi màu vàng đều có một cái hộp gấm nho nhỏ trong đó có một khối ma thú nội đan.

- Thất giới ma thú nội đan.

Nhạc Thành lấy ba viên ma thú nội đan trong lồng ngực của ba bộ Khôi lồi màu vàng lấy ra, phát hiện là ba viên thất giai ma thú nội đan.

Với ba viên thất giai ma thú nội đan bị lấy ra, ba bộ Khôi lồi cũng hoàn toàn mất đi ánh sáng, cũng không còn có năng lượng tràn ngập nữa. Nhạc Thành nhìn ra ba bộ Khôi lồi này chủ yếu là dựa vào ma thú nội đan cheo chống, so với Kim Tiên Khôi lồi lại kém hơn không ít, vốn Nhạc Thành còn muốn nghiên cứu một chút ba bộ Khôi lồi này, hiện tại xem ra không cần, ba bộ Khôi lồi này căn bản là không thể cùng mình Kim Tiên Khôi lồi so sánh được.

Nhạc Thành để ba viên thất giai ma thú nội đan cùng ba bộ màu vàng Khôi lồi thu vào trong trữ vật giới chỉ, ba viên thất giai nội đan giá trị xa xỉ, ba bộ màu vàng Khôi lồi tại tính toán của Nhạc Thành cũng có thể có giá trị xa xỉ, tốt nhất ra ngoài phải tìm chỗ nào để bán đi.

- Trong này là cái gì.

Nhạc Thành đánh giá ba cái hộp gấm nho nhỏ trong tay, lập tức mở ra, đột nhiên một cỗ linh khí nồng đậm xông vào mũi, cả trong thông đạo cũng tràn ngập linh khí.

- Lại là một viên thất phẩm cao cấp đan dược.

Nhạc Thành nhìn thấy bên trong hộp gấm đúng một viên thất phẩm cao cấp đan dược, một viên đan dược trên mặt tràn ngập một mảnh linh khí chói mắt, linh khí nồng đậm không ngừng từ trong hộp gấm tràn ngập ra.

- Lại là một viên thất phẩm cao cấp đan dược.

Nhạc Thành lập tức mở ra cái hộp gấm thứ hai, xuất hiện ở trong mắt Nhạc Thành cũng là một viên thất phẩm cao cấp đan dược, sau đó hộp thứ ba cũng như vậy.

Tổng cộng bốn viên thất phẩm cao cấp đan dược, giá trị hai mươi triệu kim tệ. Nhạc Thành cũng không có quá để ý, cái con số này đối với Nhạc Thành cũng không có tác dụng quá lớn.

- Nè, Nhạc Thành, ngươi không có ý định phân cho ta à.

Doanh Thi nhìn thấy Nhạc Thành không khách khí thu ba viên thất phẩm cao cấp đan dược và ba viên thất giai ma thú nội đan vào bên trong chiếc nhân trữ vật của mình, nhìn không được trừng mắt nhìn Nhạc Thành.

- Sau khi rời khỏi đây phân cho ngươi, nhưng cũng chưa thấy ngươi xuất lực mà.

Nhạc Thành nhìn Doanh Thi nói. Lập tức thủ ấn vừa thu lại, thu hồi năm bộ Kim Tiên Khôi lồi.

- Nhưng mà không có ta người vào không được, người cũng không biết tin tức này.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành nói.

- Đừng quên, tin tức là ta dùng kim tệ mua được, mà ngay cả ngọc bài cũng là ta dùng hai vạn kim tệ mua được, cùng người không còn quan hệ nữa.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Người, người vong ân phụ nghĩa, người qua sông còn phá cầu.

Doanh Thi tức giận trừng mắt nhìn Nhạc Thành, rồi lại không có cách nào làm gì được, Nhạc Thành nói cũng là sự thật, có vẻ bây giờ cùng nàng thật là không có bất cứ quan hệ nào, sớm biết như vậy đòi hơn một chút, ít nhất cũng phải năm trăm ngàn kim tệ mới có lợi nhất.

- Đi thôi.

Nhạc Thành mỉm cười, lập tức tiếp tục hướng mặt trước đi đến. Doanh Thi trừng mắt vài lần cũng không thể làm gì được, đành phải đi theo bên người Nhạc Thành.

Sau đó nửa canh giờ cũng không có chuyện gì phát sinh, thông đạo phía trước có vẻ so với bên trong sáng hơn rất nhiều, rốt cục muốn đi ra khỏi thông đạo cũng mất ba giờ thời gian.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

272. Chương 239 : Người Muốn Chết .

- Sưu sưu sưu.

Một tiếng âm thanh xé gió truyền đến, lập tức năm ngọn lửa quang mang chớp điện chắn ở trước mặt Nhạc Thành không xa.

- Gục xuống.

Nhạc Thành nhìn Doanh Thi la lớn, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, quanh thân bố trí một đường màu xanh cương vòng, đồng thời Phần Tiên Liệt Diễm cầu nhanh chóng đón lấy. Nhạc Thành cảm giác được năm ngọn lửa ẩn chứa lực lượng công kích trước kia muốn mạnh hơn nhiều.

- Xuy xuy.

Một chấn động lớn vang lên, sau đó hai bên thạch bích rốt cục bị chấn động một chút, lập tức năm đường sáng bị ngọn lửa bao bọc rơi trên mặt đất, năm đường ngọn lửa ánh sáng có vẻ có chút e ngại Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành.

- Xoẹt.

Ngọn lửa ánh sáng cùng Vô Thượng Chân Hỏa Nhạc Thành đồng thời dập tắt, lập tức năm cái màu hồng quyền trực rơi trên mặt đất.

- Xoẹt.

Thân ảnh Doanh Thi nhanh chóng đi tới năm cái màu vàng quyền trực, lần này nàng không đưa cho Nhạc Thành.

- Oa...oa... năm cái Thất cấp hậu kỳ Hỏa hệ ma pháp quyền trực.

Doanh Thi có chút hưng phấn nói, lập tức nhanh chóng để năm cái Thất cấp hậu kỳ Hỏa hệ ma pháp quyền trực thu vào chiếc nhẫn trữ vật của mình, nhìn Nhạc Thành nói:

- Lúc này đây thu hoạch quy ta, tiếp theo quy người, như thế mới công bình.

Nhạc Thành hơi có chút bất đắc dĩ trông mắt nhìn Doanh Thi, cũng không có quá để ý, dù sao những vật này đối với chính mình cũng không có công dụng quá lớn.

- Cuối cùng đi ra được rồi.

Một lát sau, Nhạc Thành cùng Doanh Thi đi ra khỏi thông đạo, hần phát hiện phía trước đại sảnh có hình tròn rất lớn, bốn phía cũng là thạch bích bóng loáng, đại sảnh hình tròn bên trong không có vật gì.

Mà ở bên trong căn phòng hình tròn thật lớn, còn có hai mươi bốn đường cửa nhỏ, mỗi đạo môn bộ dáng cũng giống nhau như đúc.

Nhạc Thành cùng Doanh Thi ra không được bao lâu, bên trong đại sảnh thân ảnh lóe lên, một lão già cũng từ thông đạo khác đi ra.

Nhạc Thành nhìn lão giả một chút, phát hiện lão giả này tại giao dịch hội thượng thất tinh họ La Đấu Tông. Mà họ La thất tinh Đấu Tông cũng đang băng lãnh nhìn Nhạc Thành.

Nhạc Thành không có quá để ý tới lão già họ La này, cho dù muốn đối phó, hiện tại hần thấy chưa phải lúc, nhưng nếu hần đến gây chuyện, Nhạc Thành cũng không ngại thu dọn.

- Tiểu tử, ra hơi sớm đấy, để vạn năm song sinh huyết sâm cùng bảo vật ở trong thông đạo giao ra cho ta, ta đã tạm thời tha cho người một mạng.

Lão già họ La thấy ở đây không có người, lạnh lùng nhìn Nhạc Thành nói, mới vừa rồi hần ở trong thông đạo lấy được mấy thứ tốt, tin tưởng hai người kia cũng giống như vậy.

- Người muốn chết.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn lão già họ La, không nghĩ tới người này thật sự tìm đến mình phiền toái.

- Cuồng tiểu tử, rượu mời không uống lại uống rượu phạt.

Lão già họ La mỉm cười quát lạnh, trên thân đã có một tia Đấu khí đang rung động.

- Hừ.

Nhạc Thành có chút hừ lạnh một tiếng, nếu thất tinh Đấu Tông dám công kích mình, tuyệt đối muốn cho hần hối hận, từ trong tay phải ba đường nhẹ nhàng màu vàng kích động, dựa vào ba cái Âm Ảnh kiếm, Nhạc Thành cũng nắm chắc để cho hần không chết cũng trọng thương.

Đạo khí Âm Ảnh kiếm một kích toàn lực, coi như là bát tinh Đấu Tông cũng có thể giết, một tên thất tinh Đấu Tông, coi như có dị hỏa, Nhạc Thành cũng không để vào mắt.

- La Tiêu, làm sao người là muốn ý lớn hiếp nhỏ, nếu không thì ta cùng người chơi đùa.

Một thanh âm trầm thấp từ trong đại sảnh vang lên, lập tức một thân ảnh cũng đi ra thông đạo, đây là người cùng Nhạc Thành quan hệ vô cùng tốt Đỗ Nhuận Minh.

- Đỗ Nhuận Minh, mắc mớ gì tới người, chẳng lẽ người dự định xen vào việc của người khác sao.

Lão già họ La có chút nhìn chăm chú nhìn Đỗ Nhuận Minh, sắc mặt không khỏi có chút không được tự nhiên, nếu Đỗ Nhuận Minh thật sự muốn che chở áo đen thanh niên này, hần thật sự không có cách nào.

- Là ta muốn nhúng tay vào đấy, Nhạc Thành tiểu huynh đệ thanh trừ độc tổ trong cơ thể ta, ta thiếu hần một cái nhân tình, nếu người đối phó hần trước hết qua một cửa ta.

Đỗ Nhuận Minh nhìn La Tiêu nói, thất tinh Đấu Tông mặc dù rất mạnh, nhưng hần không sợ, mình là Ma pháp sư cấp bảy hậu kỳ, thực lực coi như gặp phải bát tinh Đấu Tông cũng có thể chống lại, La Tiêu có thêm dị hỏa thực lực cũng là bát tinh Đấu Tông mà thôi.

- Nhạc Thành tiểu huynh đệ, các người không có sao chứ.

Đỗ Nhuận Minh đi đến bên người Nhạc Thành, nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Đổ đại ca, ta không sao, một con chó già mà thôi, cần không chết người đâu.

Nhạc Thành nhìn Đỗ Nhuận Minh nói, trong ánh mắt lạnh lùng chăm chú nhìn La Tiêu, trong lòng hắn đã nổi lên sát ý, có cơ hội Nhạc Thành không ngại giết lão giả này, miễn về sau là một tai họa ngầm.

- Tiểu tử cuồng vọng, ta không giáo huấn ngươi không được.

Nghe thấy Nhạc Thành chỉ cây dâu mà mắng cây hòe, La Tiêu mặt già đã tái nhợt, hắn chưa từng bị người mắng qua.

- La Tiêu, có bản lĩnh ngươi đi lên thử xem.

Đỗ Nhuận Minh nhìn La Tiêu la lớn, hắn cũng không có nghĩ đến Nhạc Thành còn có thể đi mắng La Tiêu một phen như vậy, dĩ nhiên là quyết định che chở Nhạc Thành, hắn dự định tiếp tục bảo vệ xuống dù sao cũng không sợ La Tiêu.

- Đỗ Nhuận Minh, ngươi ngươi sẽ phải hối hận.

La Tiêu hung hăng chăm chú nhìn Nhạc Thành cùng Đỗ Nhuận Minh, hắn biết rõ Đỗ Nhuận Minh thực lực cũng không phải dưới hắn, hơn nữa áo đen thanh niên này lại có dị hỏa, thực lực cũng không quá kém, mình một đối hai, có vẻ thiệt thòi hơn.

- Hối hận cái gì, ngươi nếu dám loạn động, ngươi trước tiên sẽ hối hận, không tin là thử xem.

Đỗ Nhuận Minh cũng không sợ La Tiêu nói.

- Xoẹt.

La Tiêu đang muốn nói cái gì, trong thông đạo lúc này có hai người đi ra, La Tiêu cũng chỉ tạm thời nhin lại.

Nhạc Thành đánh giá hai người đi ra, chính là Lưu đại đầu Tam Tinh môn, ngoài ra còn có một Tam Tinh môn ngũ tinh Đấu Tông.

- La huynh đệ, ngươi làm sao.

Lưu đại đầu vừa ra khỏi thông đạo nhìn La Tiêu hỏi, hắn nhìn thấy La Tiêu vẫn còn tức giận không tiêu.

- Lưu đại đầu, ngươi tới vừa đúng lúc, giúp ta giáo huấn tiểu tử này, giúp ta ngăn Đỗ Nhuận Minh.

Nhìn thấy Lưu đại đầu, khuôn mặt La Tiêu khê cười lên, Lưu đại đầu cùng hắn nhưng là mấy chục năm bạn bè.

Lưu đại đầu chăm chú nhìn Nhạc Thành cùng Đỗ Nhuận Minh, lập tức lại nhìn La Tiêu một chút, trong lòng đã hiểu rõ tại giao dịch hội áo đen thanh niên làm cho La Tiêu hai lần xuống đài không được, mối thù này đã kết xuống rồi.

- Vị tiểu huynh đệ này, ta xem ngươi cùng với La huynh đệ xin lỗi một câu, mọi người hiện tại cũng là ở tại trong kết giới, còn có người của Cự Giải môn, chúng ta cũng đừng đấu tranh nội bộ nữa.

Lưu đại đầu nhìn Nhạc Thành nói, ý là bảo Nhạc Thành cùng La Tiêu đi xin lỗi.

Nhạc Thành nhìn Lưu đại đầu một cái, nói:

- Ngươi bảo lão cẩu ở trước mặt ta đập đầu ba cái, ta đã tạm thời tha cho hắn.

- Ngươi trẻ tuổi, đừng quá vô lễ, đến lúc đó thiệt thòi là mình mà thôi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

273. Chương 240 : Giới Trung Giới .

Lưu đại đầu nghe được Nhạc Thành nói, không khỏi hơi hơi chăm chú nhìn Nhạc Thành, trong ánh mắt thần sắc phức tạp, thật không ngờ thanh niên này lại vô lễ như thế, muốn một tên thất tinh Đấu Tông cùng hắn đập đầu, đây quả thực là quá vô lễ rồi.

- Thật không, nếu ai tới chọc ta như thế, bất kể là người nào, ta đều để cho hắn hối hận.

Nhạc Thành nhìn Lưu đại đầu nói.

- Tiểu tử, ta nhất định phải cho để cho ngươi hối hận.

La Tiêu đã tức giận đến mặt đỏ tía tai, hai mắt căm tức nhìn Nhạc Thành.

- Xuy xuy.

Lại có mấy đạo thân ảnh đồng thời xuất hiện ở trong đại sảnh, chính là Tam Tinh môn bát tinh Đấu Tông cùng Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư, mặt khác còn có hai lục tinh Đấu Tông cùng hai Thất cấp trung kỳ Ma Pháp Sư tổng cộng là sáu người đi đến.

- Các ngươi đây là thì thế nào.

Tam Tinh môn bát tinh Đấu Tông đi tới nhìn thấy sắc mặt mọi người tựa hồ không ổn, nên hỏi.

- Đại hộ pháp, không có chuyện gì, chỉ là người trẻ tuổi kia quá vô lễ mà thôi.

Lưu đại đầu nhìn bát tinh Đấu Tông nói.

Nhạc Thành lạnh lùng chăm chú nhìn Lưu đại đầu, rõ ràng Lưu đại đầu là muốn trợ giúp La Tiêu đối phó mình, trong lòng cũng có một tia sát ý.

- Đại trưởng lão, sự tình cũng không phải như thế này, là La Tiêu đó khi dễ Nhạc Thành tiểu huynh đệ mà thôi, nhưng mà ta tận mắt nhìn thấy, Lưu đại đầu, người cùng La Tiêu quan hệ hảo nhưng đừng nói lời bịa đặt, nếu không nghe lời, ta cũng không đưa cho Tam Tinh môn thể diện.

Đỗ Nhuận Minh nói.

- Tất cả mọi người hiện tại cùng trên một cái thuyền, có cái gì ân oán giải quyết đi a.

Bát tinh Đấu Tông sắc mặt biến đổi, lập tức nhìn mọi người một chút nói.

Một lát sau, lại có sáu người đi ra, trong sáu người này có một cái thất cấp Ma Pháp Sư trung kỳ, năm cái ngũ tinh Đấu Tông, xem sắc mặt có vẻ đã ăn rồi không ít đau khổ rồi, và sau nửa canh giờ, ba đường trong thông đạo lại có ba cái ngũ tinh Đấu Tông, một vết thương nhẹ, hai trọng thương.

Ở phía sau cũng không còn có người đi ra, ở bên ngoài đi vào thông đạo khi trước còn có bốn mươi, năm mươi người, mà bây giờ chỉ có hơn hai mươi một người, chờ đợi một chút sau đó, mọi người đã hiểu rõ, những người kia hơn phân nửa là bị giết ở bên trong.

Cho tới bây giờ hơn một trăm người còn lại hai mươi người, tất cả mọi người trong lòng có chút sợ hãi, trong kết giới rất nguy hiểm hơn xa tưởng tượng của mọi người, không khỏi lo lắng kể tiếp còn có thể gặp nguy hiểm gì.

- Đi thôi, chúng ta tiếp tục đi vào.

Đại trưởng lão nói với mọi người, lập tức từ từ đi vào bên trong đại sảnh đánh giá một chút hơn hai mươi bốn đường.

Tổng cộng hai mươi bốn đường môn, có vẻ thêm ba người bị thương cũng chỉ có hai mươi ba người, đại trưởng lão do dự một chút nói:

- Mọi người phân tổ a, hai người một tổ được rồi, ở đây quá nguy hiểm.

Hai mươi bốn đường môn tựa hồ là hướng lầu hai đi lên, Tam Tinh môn đại trưởng lão không muốn đến cuối cùng người bên mình bị chết hết, bảo vật hơn phân nửa cuối cùng mới xuất hiện, từ bên ngoài xem kiến trúc có tầng thứ ba, như vậy tầng thứ ba mới có chính thức bảo vật.

Mọi người cũng không có phản đối, lập tức hai người một tổ đều tự theo thường lệ tiến nhập, Nhạc Thành cùng Doanh Thi vốn chính là hai người, cũng không cần phải tìm người nữa, lập tức cũng tùy tiện tìm một cái cửa khẩu tiến vào.

- Xoẹt.

Nhạc Thành cùng Doanh Thi vừa mới đi vào cánh cửa, là trước mắt một đường có chút không gian gọn sóng lúc lắc, lập tức hai người đã xuất hiện trong một cái thung lũng.

- Tại sao có thể như vậy, chẳng lẽ chúng ta ra.

Nhạc Thành có chút đánh giá hoàn cảnh chung quanh, trong lúc này ngoại trừ bên ngoài linh khí muốn sung túc ra, là không có những thứ khác khác nữa, tựa hồ là không có kết giới bên trong kia.

- Đây là giới Trung giới, thật là giới Trung giới.

Doanh Thi đánh giá cẩn thận chung quanh, lập tức hưng phấn nhìn Nhạc Thành nói:

- Chúng ta đã đến một bên trong giới Trung giới.

- Cái gì, là giới Trung giới sao.

Nhạc Thành nghi hoặc nhìn Doanh Thi hỏi, giới Trung giới Nhạc Thành thật sự không có nghe nói qua.

- Giới Trung giới là trong kết giới, vậy chứng minh đây là Ma pháp sư cấp chín đỉnh cao cường giả mới có thể mở ra kết giới, vậy Ma pháp sư cấp chín mặc dù là rất mạnh, nhưng mà cũng vô pháp mở ra một giới Trung giới.

Doanh Thi có chút hưng phấn nói.

- Thế thì là thế nào, chúng ta bây giờ làm thế nào ra ngoài.

Nhạc Thành bây giờ muốn làm như thế nào ra ngoài mới tốt, cũng không thể cứ ở trong này.

- Người ngọc, Cửu cấp đỉnh cao Ma Pháp Sư cường giả mạnh nhất dưới truyền thuyết thánh vực cấp cường giả, trong này bảo vật có thể nghĩ, trong này cũng khẳng định có lối ra, chúng ta trước tìm bảo vật đã.

Doanh Thi lôi kéo Nhạc Thành hướng mặt trước đi đến.

- Thánh vực cường giả sao.

Nhạc Thành thì thâm, không biết cái gọi là thánh vực cường giả đến tột cùng là tồn tại như thế nào.

- Vùng núi này thật lớn.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành nói, sau đó đánh giá chung quanh, hai người đã đi qua một đỉnh núi, cũng không có phát hiện ra cái gì.

Trong lúc Doanh Thi lời nói vừa dứt, lúc đó, một con ma thú rất lớn đã xuất hiện ở sau lưng hai người, con ma thú này toàn thân là màu đen, có điểm giống con gấu chó, gầm thét chăm chú nhìn Nhạc Thành cùng Doanh Thi.

- Là Hắc Ma hùng, trời ạ, tại đây tại sao có thể có Hắc Ma hùng.

Doanh Thi vừa thấy được con gấu hình ma thú này sắc mặt thay đổi lớn.

- Thất giai ma thú Hắc Ma hùng, hẳn là tiếp cận đến thất giai ma thú đỉnh cao, phỏng chừng có thực lực thất tinh Đấu Tông.

Nhạc Thành sắc mặt ngẩn ra, Hắc Ma hùng thể tích hoàn toàn là một tòa núi lớn, so với thân hình Khiếu Thiên Hồ còn muốn lớn hơn, nghe nói lực phòng ngự vô cùng tốt, chống lại bát tinh Đấu Tông cũng không có gì không được.

- Hai trăm năm rồi, rốt cục cũng có nhân loại đến đây.

Hắc Ma hùng rất lớn nói, thanh âm như sét đánh vậy, trong khi nói chuyện cũng mang theo một luồng khí cường hãn, giống như là một luồng gió thổi qua vậy.

- Nhân loại, chết đi, không biết hương vị sẽ như thế nào.

Hắc Ma hùng có chút gào thét lên một tiếng, lập tức chân trước giống như là Thiên Trụ từ giữa không trung hướng về phía Nhạc Thành cùng Doanh Thi, tại trong mắt của nó, Nhạc Thành cùng Doanh Thi chẳng qua là một món ăn ngon mà thôi.

- Người đầu tiên lui ra phía sau.

Nhạc Thành sắc mặt hơi biến, hắn nhìn Doanh Thi nói, Hắc Ma hùng mặc dù là cường hãn dị thường, nếu Nhạc Thành tại mấy ngày trước chưa còn có luyện chế Âm Dương kiếm cùng Âm Ảnh kiếm thì thật có chút phiền toái, nhưng bây giờ Âm Dương kiếm cùng Âm Ảnh kiếm đã là Đạo khí, Nhạc Thành đối với Hắc Ma hùng mặc dù không dám phớt lờ, nhưng không e ngại. Hắc Ma hùng tối đa cũng có thực lực tương đương với bát tinh Đấu Tông, chính bản thân hắn có thể giết chết được.

- Hắc Ma hùng thực lực quá mạnh mẽ, người lui ra sau đi.

Doanh Thi ngay lập tức lui ra sau lưng Nhạc Thành.

- Chẳng lẽ ta còn nhìn không ra thực lực của nàng, cô gái nhỏ này thực lực chẳng lẽ là bát tinh Đấu Tông chứ không phải bát tinh Đấu Hoàng.

Nhạc Thành có chút nghi hoặc, lúc này công kích Hắc Ma hùng đã vỡ xuống phía dưới, lực công kích cường hãn từ giữa không trung đè xuống, dĩ nhiên là đưa tới một không gian luồng khí.

- Doanh Thi, người có đỡ được hay không.

Nhạc Thành tuy dị thường lo lắng, mắt thấy chưởng mang Hắc Ma hùng rất lớn vỡ xuống phía dưới, Nhạc Thành không thể không đánh ra thủ ấn trong tay, nhanh chóng bố trí xong một đường màu xanh chân khí cương vòng đem mình cùng Doanh Thi bao bọc ở trong, nếu không không phải bị chụp thành bánh thịt sao.

- Chết tiệt, khi ta dễ khi dễ không được.

Doanh Thi một đường hét lớn, lập tức trong tay trữ vật giới chỉ bay ra một đường màu hồng quang mang lóe lên, với một mảnh Hoả hệ ma pháp cường hãn ở giữa không trung ngưng tụ thành một ngọn lửa hướng về phía Hắc Ma hùng công kích, hơn nữa năng lượng ngọn lửa bao bọc cả người Hắc Ma hùng lại, một cỗ khí tức cường hãn nóng bỏng cũng tràn ngập ra.

- Đây là Hoả hệ ma pháp quyền trục.

Nhạc Thành kinh ngạc nhìn trên không có Ma pháp năng lượng cuồng bạo, còn tưởng rằng Doanh Thi thực lực là bát tinh Đấu Tông, ai biết cô nàng này lại ném ra Hoả hệ ma pháp quyền trục.

Nhạc Thành lúc này đã quên ma pháp này quyền trục rồi, Thắt cấp hậu kỳ Hoả hệ ma pháp quyền trục, đủ để chống lại cửu tinh thập tinh Đấu Tông, Hắc Ma hùng thực lực tuy cường hãn, nhưng mà cũng chỉ tương đương với bát tinh Đấu Tông mà thôi, bát tinh Đấu Tông cùng cửu tinh Đấu Tông mặc dù chỉ kém nhất tinh, nhưng mà thực lực lại cách biệt một trời một vực.

Hắc Ma hùng lần này bị vây ở Ma pháp ngọn lửa cuồng bạo, lúc này Nhạc Thành kéo Doanh Thi đột nhiên lui về phía sau vài trăm mét, nếu như bị hai cỗ khí tức cường hãn này đụng phải, tuyệt đối không dễ chịu gì.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

274. Chương 241 : Ma Pháp Quyền Trục Ta Còn (1) .

Đối với tác dụng của Ma pháp quyền trục Nhạc Thành cũng có thể giải thích được, lúc này hẳn nghĩ đến lúc cũng phải luyện chế một số lá bùa công kích mới được, nếu ngày nào đó gặp phải đối thủ thì tùy thời có thể lấy ra công kích lại. Như lúc này có Ma pháp quyền trục đồng loạt ném tới, thì quả thật có rất nhiều tiện nghi.

- Nhân loại đáng chết, đúng là quá vô sỉ.

Hắc Ma hùng lớn tiếng gào lên, quanh thân tràn ngập thanh mang nồng đậm, nhưng ngọn lửa Ma pháp cuồng bạo, có vẻ như không có nhiều tác dụng.

- Hừ, nếu trừ vật giới chỉ mà ta mang được theo, ta không phải để cho con Tử Hùng thoát được như vậy.

Doanh Thi nhìn Hắc Ma hùng đang không ngừng gào thét, nàng lập tức quay đầu lại nhìn Nhạc Thành nói:

- Ta cứu người một mạng, người phải hảo hảo cảm tạ ta đi.

- Xoẹt.

Một lát sau, hai cổ lực lượng va chạm vào nhau rốt cục cũng biến mất, mà chung quanh Hắc Ma hùng đầy bừa bộn, chung quanh đỉnh núi phía trước bị Hắc Ma hùng cùng Ma pháp quyền trục san thành bình địa, trên thân thể của Hắc Ma hùng tựa hồ càng thêm đen hơn, toàn thân da lông như bị thiêu hủy, nửa dưới da thịt chảy đầy máu tươi, tựa hồ Hắc Ma hùng thương thế cũng không nhẹ được.

- Chết tiệt, hai tên nhân loại này quá vô sỉ, không ngờ chúng nó dùng Ma pháp quyền trục như vậy.

Hắc Ma hùng hung hăng nhìn trừng trừng Nhạc Thành cùng Doanh Thi, vẻ mặt của nó tràn đầy lửa giận, lúc này nó nhích động thân thể khổng lồ đánh về phía Doanh Thi cùng Nhạc Thành, chân trước của nó tràn ngập quang mang nhàn nhạt, khiến cho không gian chung quanh chấn động kịch liệt.

- Người có Ma pháp quyền trục không, ta còn.

Doanh Thi hét lớn một tiếng, lại lấy ra một Ma pháp quyền trục cầm ở trong tay.

- Xoẹt.

Thân thể khổng lồ của Hắc Ma hùng đột nhiên dừng lại, nó trừng trừng nhìn Doanh Thi, nhưng lúc này nó cũng không dám tiến lên một bước, thất giai ma thú cũng có trí khôn của nhân loại, mới vừa rồi nó đã ăn phải đau khổ như vậy, cho nên nhìn trong tay Doanh Thi còn có Ma pháp quyền trục, chính vì vậy nó cũng không dám tiến lên nữa.

- Các người bỏ Ma pháp quyền trục trong tay ra, ta thả các người đi.

Hắc Ma hùng do dự một chút, lập tức nhìn Doanh Thi nói.

- Nhìn người dẫn đầu, không nghĩ tới người còn có thể có khả năng gạt người như vậy, lúc người nhìn thấy ta buông Ma pháp quyền trục xuống, người nhất định có thể đến công kích ta.

Doanh Thi lớn tiếng la lớn.

- Hừ.

Hắc Ma hùng lớn tiếng gào thét, nó thở phì ra, sau đó chăm chú nhìn Doanh Thi cùng Nhạc Thành nói:

- Các người cho rằng ta sợ Ma pháp quyền trục sao, hôm nay các người phải chết chắc rồi.

Hắc Ma hùng ở giữa không trung phát ra tiếng gầm gừ rất lớn, thanh âm đinh tai nhức óc vô cùng.

- Nhạc Thành, chúng ta thảm rồi, chạy mau.

Khuôn mặt thay đổi lớn, xem ra cử động của Hắc Ma hùng, chắc là nó đang gọi đồng bạn, nếu lúc này xuất hiện thêm một con hai Hắc Ma hùng nữa, rất có thể gặp phải phiền toái lớn.

- Chạy mau.

Nhạc Thành sắc mặt cũng biến đổi, một con Hắc Ma hùng hãn cũng không sợ, hai con thì là vấn đề cũng không quá lớn, nếu ba con bốn con, mình có thể không có việc gì, muốn tự bảo vệ mình cũng không có vấn đề gì, nhưng mà Doanh Thi là thảm rồi, thực lực của nàng có thể gặp phải phiền toái.

- Vèo.

Nhạc Thành không do dự, hần kéo Doanh Thi nhanh chóng chạy về phía bên trái bay đi, tốc độ nhưng đến cực hạn, so với đàn đứt dây còn nhanh hơn rất nhiều.

- Hừ, nhân loại ngu xuẩn, ta xem các người làm sao chạy thoát.

Nhìn phương hướng Nhạc Thành cùng Doanh Thi chạy trốn, Hắc Ma hùng cũng không có gì phải sốt ruột cả.

Một lát sau tại một hạp cốc rất lớn, Nhạc Thành cùng Doanh Thi đã chạy vào bên trong hạp cốc này, hai người sau khi nhìn thấy Hắc Ma hùng cũng không có đuổi theo, lên mới thở dài một hơi.

- Doanh Thi, nơi này người nói có bảo vật, chúng ta mau dẫn người tìm đi.

Nhạc Thành nói, trong lúc này có thể đi vào, nhưng hia người đã tìm kiếm một hồi lâu, xem ra trong này cũng không có bảo vật gì.

- Nhất định là có bảo vật, bất quá ta cũng muốn tìm, chúng ta lên nghĩ biện pháp đi ra ngoài.

Doanh Thi cũng không muốn tìm bảo vật.

Nhạc Thành đánh giá chung quanh một chút, bên trong giới Trung giới xác thực là có một số điều bí ẩn, tựa hồ so với kết giới bên ngoài còn lợi hại hơn, không gian bên trong bị áp chế vô cùng chặt chẽ, hai người cũng không thể cảm giác được không gian gọn sóng chấn động, nếu không Nhạc Thành cũng có thể cảm giác được lỗi ra.

- Người đầu tiên ở đây chờ, ta tìm xem lỗi ra ở nơi nào.

Nhạc Thành nhìn Doanh Thi nói, lập tức bố trí cấm chế lợi hại, sau đó khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn trong tay đánh ra, lập tức thanh mang nhẹ nhàng bao bọc toàn thân, thần thức khuếch tán có cảm giác không gian chung không có gì khác nhau mấy.

- Người này kỳ quái.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành có chút thì thầm, nàng đối với Nhạc Thành cảm giác được càng ngày càng bí ẩn.

Một lát sau, thần thức Nhạc Thành cảm thấy bên trái có một tia ba động, nếu không cẩn thận thì hần cũng không cảm giác được.

- Xoẹt.

Nhạc thành thu hồi thần thức, hần nhìn Doanh Thi nói, hần nghĩ rằng lỗi ra chắc ở bên trái.

- Người biết lỗi ra ở nơi nào sao, làm sao người biết.

Doanh Thi đi theo sau lưng Nhạc Thành hỏi, tựa hồ là nghĩ rằng có chút khó tin.

- Đi thôi, người cuối cùng đừng nói chuyện, miễn cho đến lúc đó dẫn Hắc Ma hùng ra.

Nhạc Thành nói.

Vừa nhắc tới Hắc Ma hùng, Doanh Thi cũng không nói gì nữa, chỉ là trong miệng lẩm bẩm nói:

- Nếu trừ vật giới chỉ của ta ở đây, ta không sợ một con gấu đó.

- Ở đây linh khí nồng đậm, tựa hồ là có linh dược.

Một lát sau, Nhạc Thành cảm giác được chung quanh tràn ngập linh khí, tựa hồ là cách mình cũng không xa, hần do dự một chút, sau đó nghĩ rằng mình lên đi quan sát, đồ vật ở trong này đại bộ phận đối với chính mình không có tác dụng, duy chỉ có linh dược là có thể.

- Nơi này là địa phương gì, tựa hồ là lối ra, linh khí do từ nơi này truyền đến.

Một lát sau, Nhạc Thành cùng Doanh Thi đi tới một quảng trường rất lớn, mà ở phía trước quảng trường này, có bốn cây cột đá rất lớn chống đỡ, xa xa nhìn lại, đại diện có một cửa đá, có vẻ là lối ra.

- Hai người các người mau tới, lần này xem ra các người cũng chạy không thoát đâu.

Ngay tại lúc Nhạc Thành cùng Doanh Thi vừa mới đến quảng trường, bỗng dưng có sáu con ma thú xuất hiện.

- Hắc Ma hùng, Địa Ma lang, Tứ Sí Ma ưng.

Nhạc Thành nhìn thấy, đột nhiên xuất hiện vài con ma thú, trong lòng không khỏi chấn kinh, chỉ thấy mấy con ma thú này xuất hiện đúng là con ma thú vừa rồi xuất hiện, đó là Hắc Ma hùng, còn năm con ma thú khác phân biệt là một con Tứ Sí Ma ưng cùng bốn con Địa Ma lang.

Tứ Sí Ma ưng thân hình so với Hắc Ma hùng cũng không kém bao nhiêu, bốn cái cánh của nó giống như là một áng mây vậy, loại Tứ Sí Ma ưng này cũng là thất giai ma thú, so với thực lực của Hắc Ma hùng chênh lệch không nhiều, tốc độ cực nhanh.

Và bốn con Địa Ma lang thân hình rất lớn, cùng Hắc Ma hùng đứng chung một chỗ giống như là bốn tòa núi nhỏ vậy, con mắt rất lớn của nó giống như là một cái động rất sâu, Địa Ma lang cũng là thất giai ma thú, sáu con Ma thú hiện tại đều hung hăng nhìn Nhạc Thành cùng Doanh Thi.

- Xong đời rồi, lúc này xong đời rồi.

Chăm chú nhìn sáu con ma thú trước mắt, chỉ kém không hôn mê mà thôi, sáu con thất giai Ma thú, tương đương với sáu tên bát tinh Đấu Tông cường giả, mà bên mình lúc này cũng chỉ còn bốn Ma pháp quyền trực mà thôi.

Nhạc Thành sắc mặt hơi đổi, hẩn cẩn thận nhìn sáu con thất giai ma thú, xem ra lần này tránh không khỏi trận ác chiến rồi.

- Hắc Ma hùng, người chính là bị hai nhân loại này đả thương sao, thật là vô dụng mà.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

275. Chương 241 : Ma Pháp Quyền Trực Ta Còn (2) .

Nhìn trên mặt đất có hai tên nhân loại, Tứ Sí Ma ưng đang ở giữa không trung không khỏi có chút kinh thường hồi, hẩn nhận thấy hai người kia khí tức cũng không quá mạnh mẽ.

- Ma ưng, trên người bọn họ có thất giai hậu kỳ Ma pháp quyền trực, người đi thử xem.

Hắc Ma hùng nhìn Tứ Sí Ma ưng nói.

- Có thất giai hậu kỳ Ma pháp quyền trực, sáu người chúng ta đấu với hai người bọn họ, thì sợ cái gì.

Địa Ma lang hung hăng nhìn chăm chú Nhạc Thành cùng Doanh Thi nói vào.

- Nhạc Thành, làm sao bây giờ, người có biện pháp nào hay không.

Doanh Thi bối rối nhìn sáu con thất giai ma thú đối diện, trong tay đã bắt đầu lấy ra hai tấm Ma pháp quyền trực.

- Không có biện pháp, lối ra bị bọn chúng ngăn chặn rồi.

Nhạc Thành trả lời, Hắc Ma hùng đã chặn ở cửa vào, muốn đột nhiên xông qua, hẩn cũng không có cách nào, hẩn không nghĩ tới trong lúc này có sáu con thất giai Ma thú xuất hiện, đúng là phiền toái.

- Xem ra ta phải liều mạng một phen.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sáu con thất giai Ma thú, Nhạc Thành thật không có nắm chắc có thể chống lại được.

Bất quá Nhạc Thành lo lắng nhất cũng là Doanh Thi, mình muốn tự bảo vệ không có vấn đề, nhưng mà còn phải che chở nàng cũng có chút phiền toái.

- Người che chở mình là được rồi, tận lực lui ra phía sau một chút đi.

Nhạc Thành quay đầu nhìn Doanh Thi nói, nếu bản thân mình liều mạng cũng không nhất định sẽ thua mấy con thất giai ma thú này.

Sáu con thất giai Ma thú nhìn thấy Ma pháp quyển trục trong tay Doanh Thi có vẻ cũng không dám loạn động, tình huống ngược lại có thể dây dưa, sáu con thất giai Ma thú đánh giá Nhạc Thành cùng Doanh Thi một lần, sau đó, Hắc Ma hùng nói:

- Hai người các người làm sao tới đây được.

- Vậy các người tại sao lại ở chỗ này.

Nhạc Thành nhìn Hắc Ma hùng, tựa hồ đối với con thất giai ma thú này đối với chuyện bên ngoài căn bản không biết gì cả.

- Hừ, không có nói ta cũng không khách khí.

Hắc Ma hùng mỉm cười hét lớn, bây giờ có năm đồng bạn, hắc cũng không e ngại Ma pháp quyển trục trong tay Doanh Thi nữa.

- Thật không, vậy các người cũng đừng hối hận.

Nhạc Thành cũng nghiêm mặt lại, sáu con thất giai Ma thú nếu thật sự công kích tới, thì mình cũng gặp đủ phiền toái rồi.

- Tên nhân loại đáng chết, người dám uy hiếp ta.

Hắc Ma hùng gầm lên một tiếng, lập tức thân ảnh di động mấy bước, chân phải mang theo một lực công kích mạnh mẽ, sau đó xoay người bổ về phía Nhạc Thành, lực lượng này cuồng bạo vô cùng, làm cho không gian chấn động.

- Thực sự các người cho rằng ta sợ các người hay sao.

Nhạc Thành lạnh lùng quát, lập tức trong tay thủ ấn đánh ra, hắc liền định dùng Âm Dương kiếm giáo huấn Hắc Ma hùng một chút.

- Nhạc Thành chú ý.

Mà đúng lúc này, Doanh Thi không yên lòng nhìn Nhạc Thành, lại một tay kéo Nhạc Thành về phía sau, lập tức tung ra Ma pháp quyển trục ném về phía Hắc Ma hùng.

- Xoẹt.

Đột nhiên năng lượng cuồng bạo vô cùng tràn ngập cả quảng trường, một Ma pháp ngọn lửa rất lớn cũng đột nhiên tại trong sân rộng ngưng tụ ra, một cái biển lửa bao vây lấy Hắc Ma hùng ở chính giữa, lập tức Hắc Ma hùng lần nữa gào lên, thân thể khổng lồ đột nhiên là lui về sau.

- Xoẹt.

- Chạy mau.

Nhạc Thành thấy thế, Hắc Ma hùng vừa vận di động một chút thân hình, sau lưng xuất hiện đại môn.

Hai cái thân ảnh như điện hướng trong đại điện tránh đi, hai người tại sáu con thất giai Ma thú trước mặt bao vây, mắt thấy có thể đi đến đại điện, nhưng đúng lúc này, một tiếng gào thét lao đến hai người.

- Chú ý.

Bố trí xong một chân khí cương vòng, thân ảnh Nhạc Thành nhanh chóng lui về phía sau, lập tức tránh thoát một kích cương hãn, tuy nhiên lại lâm vào vòng vây của sáu con thất giai Ma thú.

- Người không nên lộn xộn.

Nhạc Thành hung hăng nhìn Doanh Thi một cái, cô nàng này mỗi lần mình muốn ra tay đều xía vào, thật không biết nàng muốn thế nào, nhưng cũng phải công nhận thất giai hậu kỳ Ma pháp quyền trực rất là tiện nghi.

Nhưng tiện nghi như vậy cũng là do nàng thừa cơ trắng trợn nhặt được.

- Chết đi.

Hắc Ma hùng đã hoàn toàn tức giận, mới vừa rồi nó bị Ma pháp quyền trực làm bị thương không nhẹ, lúc này lại bị công kích như vậy, khiến nó căm tức vô cùng, ngay lập tức nó dùng đôi chân trước chụp về phía Nhạc Thành cùng Doanh Thi.

Cổ lực lượng Cuồng bạo đột nhiên lao tới, trong tay Nhạc Thành lần nữa kết ấn, Hắc Ma hùng mặc dù rất mạnh, nhưng có vẻ thực lực của nó chống lại Âm Dương kiếm cũng không đủ, vậy trước tiên cho nó biết một chút lợi hại cũng tốt, miễn cho nó dây dưa không dứt.

- Nhạc Thành, người đừng cậy mạnh.

Doanh Thi đứng ở sau lưng Nhạc Thành, lập tức lấy ra một cái Ma pháp quyền trực ném về phía Hắc Ma hùng.

Với Ma pháp quyền trực ném ra, Ma pháp năng lượng nhanh chóng hướng về phía Hắc Ma hùng, lập tức ngọn lửa Ma pháp nóng bỏng ngập trời bao trùm lấy thân thể Hắc Ma hùng. Lúc này Hắc Ma hùng bị đẩy lui ra mấy chục thước.

Nhìn thấy lực lượng mạnh mẽ như vậy, năm con thất giai ma thú cũng không thể không lui ra phía sau, đối với Hắc Ma hùng hai lần ba lượt bị Ma pháp quyền trực công kích, nhưng nó cũng không thể làm gì được. Thất cấp hậu kỳ Ma pháp quyền trực, lực lượng còn mạnh hơn chúng rất nhiều.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, thân thể khổng lồ của Hắc Ma hùng bị ma pháp lực đánh ngã trên mặt đất, ba cái Ma pháp quyền trực ba lượt đánh vào người của nó, cho dù nó có thực lực mạnh hơn nữa cũng chỉ có thể so với bất tinh Đấu Tông, cho nên nó đã sớm bị thương rất nặng rồi.

Nhưng mà liên tiếp ba lượt, lực phòng ngự cương hãn của nó cũng ngăn cản không nổi, trên thân thể khắp nơi đều loang lổ vết máu.

- Chạy mau.

Lần này Doanh Thi lôi kéo Nhạc Thành hướng trong đại điện nhanh như tia chớp nhảy tới, năm con thất giai ma thú lui về phía sau đã tạo ra cơ hội cho Nhạc Thành cùng Doanh chạy vào bên trong đại điện, sau khi đi vào bên trong đại điện, Nhạc Thành cảm thấy linh khí nồng đậm bao vây.

Ở trong này linh khí nồng đậm cực kỳ, từ bên trái đại điện có một gốc cây đầy màu sắc, trên cây có bảy quả giống nhau, bảy quả này to cỡ nắm tay có linh khí tỏa ra nồng đậm vô cùng.

- Thất biến Ma Linh quả, thật sự là ở nơi này.

Nhạc Thành sắc mặt hơi kinh hãi, trong truyền thuyết có nói tới linh quả có thể làm cho ma thú tiến hóa, nghe nói Thất biến Ma Linh quả đã sớm không có tung tích, nó có công hiệu giống như là phá chương đan, có thể cho ma thú tiến hóa.

Tại trong mắt ma thú, Thất biến Ma Linh quả là ma thú thánh vật, nếu con người ăn được, thì thập tinh Đấu Tông có thể trực tiếp tấn cấp nhất tinh Đấu tôn. Cho nên, Thất biến Ma Linh quả trân quý vô cùng.

- Đây là, trời ạ, là Thất biến Ma Linh quả, ta phát tài rồi, phát tài rồi, ta đã nói trong này có đại bảo vật mà.

Hai mắt Doanh Thi cũng nóng bỏng lên.

- Nhân loại đáng chết, các người nhanh rời khỏi thánh vật, chúng ta không làm khó dễ các người nữa.

Sáu con thất giai Ma thú nhìn thấy Nhạc Thành cùng Doanh Thi đứng ở trước mặt Thất biến Ma Linh quả, đột nhiên nó cảm thấy nóng nảy lên, hai mắt chặt chẽ nhìn vào bảy quả đó.

- Các người nhanh rời đi, ta không tìm gây phiền phức tới các người nữa, các người hãy nhanh rời đi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

276. Chương 242 : Thất Biến Ma Linh Quả .

Hắc Ma hùng đứng ở sau đó, nhìn thấy Nhạc Thành cùng Doanh Thi đi tới bên cạnh bảy quả Thất biến Ma Linh quả, sắc mặt không khỏi thay đổi lớn.

- Xem ra Thất biến Ma Linh quả đối với sáu con Ma thú này thật là trọng yếu.

Nhạc Thành vừa thấy được thần sắc sáu con thất giai Ma thú khẩn trương như vậy, trong lòng không khỏi có ý tưởng.

- Xùy.

Sau đó, sáu con thất giai Ma thú nhanh chóng nhỏ lại, Hắc Ma hùng biến thành một con ma thú chỉ cao có 2m, bốn con Địa Ma lang cũng chỉ to hơn một chút, Tứ Sí Ma ưng cũng chỉ như vậy.

Sáu con Ma thú từ từ tiến nhập trong đại điện, nếu biến thân, thì chúng không vào được bên trong đại điện này.

- Doanh Thi, người đi nhìn xem cửa kia có phải lối ra không.

Nhạc Thành nhìn Doanh Thi nói, nếu là lối ra hẳn sẽ rời đi luôn.

- Ừ.

Doanh Thi đáp lại, lập tức đi ra cửa, trong chớp mắt trả lời:

- Ta cũng không biết, hình như là có tầng không gian gọn sóng, ta không thấy rõ ràng bên ngoài lắm, lúc này làm sao bây giờ?

- Người đầu tiên tới, nhanh.

Nhạc Thành mỉm cười nói, lập tức trong tay thủ ấn đánh ra, hẳn dự định chiếm lấy Thất biến Ma Linh quả xong rồi mới bỏ chạy.

- Chúng đã tới, lúc này làm sao bây giờ.

Doanh Thi nhanh chóng đi tới bên người Nhạc Thành, nhìn sáu con Ma thú đã đi tới, không khỏi có chút sợ hãi lên, lập tức lấy ra hai tấm Ma pháp quyền trực cầm trong tay.

Nhìn thấy Doanh Thi cầm trong tay hai tấm Ma pháp quyền trực, đặc biệt là Hắc Ma hùng lúc này cũng không dám tiến lên nữa. Sáu con thất giai Ma thú cũng nghĩ không ra tại sao tên nhân loại này thể có nhiều Ma pháp quyền trực như vậy.

- Doanh Thi, người đi theo ta, đợi tí nữa ta hô người rời đi, người ném ra một tấm Ma pháp quyền trực, sau đó rất nhanh xông vào lối ra nhé.

Nhạc Thành nói khẽ với Doanh Thi.

- Hai tên nhân loại chết tiệt, các người không được bỏ chạy.

Nhìn Nhạc Thành vẫn đứng ở bên cạnh Thất biến Ma Linh quả, sáu con Ma thú lúc này cảm thấy bất an, bởi vì chúng nó sợ Ma pháp quyền trực trong tay Doanh Thi.

- Một hai ba, chúng ta đi mau.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, lập tức trong tay thủ ấn đánh ra, bảy quả Thất biến Ma Linh quả nhanh chóng bị Nhạc Thành thu vào trong tay áo, lập tức thân ảnh như điện, cấp tốc hướng về phía cửa khẩu phóng đi, dựa theo lời Doanh Thi nói, Nhạc Thành cảm giác được nơi này chính là cửa ra vào giới Trung giới rồi.

Mà Nhạc Thành sau khi đoạt được bảy quả Thất biến Ma Linh quả, lúc đó bỗng dừng nhìn thấy gốc Thất biến Ma Linh này có một cái không gian trừ vật, sau đó cũng thuận tay lấy luôn, tiếp tục hướng tới cửa ra vào phóng đi.

- Dừng lại, chết tiệt thật.

Sáu con thất giai Ma thú nhìn thấy Nhạc Thành lấy xuống bảy quả Thất biến Ma Linh quả, không khỏi nhanh chóng đuổi theo, Thất biến Ma Linh quả đối với chúng nó mà nói vô cùng trọng yếu, nhất định không thể bị hai người cầm đi được.

- Xoẹt.

Doanh Thi đột nhiên đem hai cái Thất cấp hậu kỳ Hoả hệ ma pháp quyền trực còn lại toàn bộ ném về phía sáu con thất giai Ma thú, lập tức thân ảnh của nàng cũng cấp tốc cùng hướng về phía Nhạc Thành chạy đi.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn vang lên, toàn bộ đại điện đột nhiên bị một cỗ lực lượng cực lớn đánh nát, tất cả đá vụn sụp đổ xuống phía dưới, thân hình sáu con thất giai Ma thú cũng bị hai Thất cấp hậu kỳ Ma pháp quyền trực ngăn cản phía sau.

- Xoẹt.

Nhạc Thành rất cực nhanh chóng tiến nhập vào cửa ra vào, lập tức hai người xuất hiện thông đạo, phóng mắt cũng nhìn không tới giới hạn, lúc này Nhạc Thành nhìn phía trước cũng có chừng hơn ba mươi người.

Mà hơn ba mươi người này chính là người của Tam Tinh môn cùng người của Cự Giải môn, kể cả Tam Tinh môn đại trưởng lão cùng Lưu đại đầu, ngoài ra cũng có La Tiêu, Đỗ Nhuận Minh ở trong đó.

- Nhạc Thành tiểu huynh đệ, làm sao ngươi mới ra đây, ta còn tưởng rằng ngươi đã xảy ra chuyện.

Đỗ Nhuận Minh ngay lập tức đi tới bên người Nhạc Thành nói.

- Đỗ đại ca.

Nhạc Thành có vẻ nghĩ rằng thời gian hẳn cũng không lâu, không nghĩ tới mình đến chậm như vậy, tựa hồ là những người khác đã đến, và ngay cả người của Cự Giải môn cũng đã đến.

- Là người ra trễ nhất, cũng may an toàn rồi.

Đỗ Nhuận Minh nói.

- Đỗ đại ca, đây là thế nào.

Nhạc Thành nhìn hai phái tựa hồ là có một số tình huống không đúng, hình như là vừa mới xảy ra một trận chiến vậy. Nói xong Nhạc Thành hướng sau lưng nhìn lại, không biết mấy cái thất giai ma thú có thể đuổi theo ra đây được hay không.

Dựa theo suy đoán của Nhạc Thành, ở bên trong giới Trung giới tựa hồ là bị người trực tiếp dùng thủ đoạn Thông Thiên dời không gian vào trong kết giới để tạo thành giới Trung giới, còn bày ra thủ đoạn gì đó cho nên mấy con ma thú này mới không thể chạy ra, nếu không mấy con ma thú kia sợ đã sớm chạy ra rồi, cũng không trở thành thất giai ma thú mà ngay cả hoá hình đan cũng không có.

- Hai phái vừa mới xung đột một trận, Tam Tinh môn chúng ta vừa mới đến, nhưng phát hiện tầng thứ ba không có một vật gì cả, hơn nữa người của Cự Giải môn tới trước, cho nên chúng ta mới oài nghi toàn bộ bảo vật cũng bị bọn họ lấy mất rồi.

Đỗ Nhuận Minh nhìn Nhạc Thành nói.

- Tầng thứ ba không có cái gì.

Nhạc Thành đánh giá tầng thứ ba, hần phát hiện tầng thứ ba thật sự không có vật gì, hần đảo mắt qua không có cái gì liền bỏ đi.

- Người không cần nhìn, tất cả mọi người đã tìm qua, tại đây không có cái gì cả.

Đỗ Nhuận Minh nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Vậy thì lúc này làm như thế nào đây.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

277. Chương 243 : Thanh Bồi Ma Ngưu .

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, dựa theo bình thường, bảo vật ở nơi này hẳn nhiên là có, hơn nữa có thể chắc chắn, một Cửu cấp đỉnh cao Ma Pháp Sư không có khả năng tổn hao lớn nỗ lực tạo thành kết giới như vậy chỉ để mấy khóa thất phẩm cao cấp đan dược cùng mấy cái Ma pháp quyền trục. Nhạc Thành nhanh chóng nghĩ tới ba cái khả năng, thứ nhất, bảo vật bị giấu ở chỗ khác, thứ hai, bảo vật bị Cự Giải môn lấy đi rồi, thứ ba, đó là bị một người nào đó lấy được rồi, ngoại trừ ba loại khả năng này, hẳn là không có những khả năng khác.

- Cự Giải môn các người tốt nhất là giao ra bảo tàng, nếu không, chúng ta cũng sẽ không khách khí.

Tam Tinh môn đại trưởng lão nhìn Cự Giải môn dẫn đầu bát tinh Đấu Tông hung hăng nói, Tam Tinh môn đến chậm một bước, tầng thứ ba không còn vật gì, bảo tàng hơn phân nửa là bị người của Cự Giải môn lấy đi rồi.

- Ta đã nói rất nhiều lần, chúng ta ở đây không có vật gì, ta còn hoài nghi có phải các người cầm đi rồi hay không, các người hãy giao ra bảo tàng đi.

Cự Giải môn bát tinh Đấu Tông cũng hung hăng nhìn Tam Tinh môn đại trưởng lão, trong ánh mắt có một tia tức giận, tựa hồ là hoài nghi bảo tàng bị người của Tam Tinh môn lấy đi.

- Cường từ đoạt lý, hôm nay không giao bảo tàng ra, Tam Tinh môn không để yên đâu.

Tam Tinh môn đại trưởng lão nổi giận đùng đùng, hần nhìn người của Cự Giải môn, lúc này nhện không được muốn động thủ, vốn Tam Tinh môn cùng với Cự Giải môn lúc trước kịch chiến đã hai lần rồi.

Nhạc Thành nhìn Cự Giải môn, xem thực lực hai bên không kém bao nhiêu, nhưng bây giờ xem ra, người của Cự Giải môn tựa hồ hao tổn còn nhiều hơn không ít.

Bây giờ người của Cự Giải môn tổng cộng mới mười ba người, có vẻ ngoài còn có một người bị trọng thương. Những người khác, có một bát tinh Đấu Tông, hai thất tinh Đấu Tông, ba cái lục tinh Đấu Tông, một ngũ tinh Đấu Tông, một cái thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư, ba cái Thất cấp trung kỳ Ma Pháp Sư, ngoài ra còn có một cái Thất cấp sơ kỳ Ma Pháp Sư.

Mà Tam Tinh môn bên trong, không kể cả mình và Doanh Thi, tổng cộng có mười lăm người, đều có một bát tinh Đấu Tông, hai thất tinh Đấu Tông, năm cái lục tinh Đấu Tông, còn có hai ngũ tinh Đấu Tông, ngoài ra còn có một cái Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư cùng bốn Thất cấp trung kỳ Ma Pháp Sư.

Tại trên chính thể thực lực, người Tam Tinh môn ở vào tuyệt đối thượng phong, Nhạc Thành vẫn chăm chú nhìn, coi như là hai phái kịch chiến lên, mình cũng phải không dự định tham gia.

Bất quá Nhạc Thành ngược lại muốn hiểu rõ, trong lúc này bảo tàng rốt cuộc là ở nơi nào, nói không chừng bên trong mình tìm kiếm thượng cổ linh châu cũng không chừng.

- Thịch.

Một hồi vang lớn, đại trưởng lão đang ở đó cùng người của Cự Giải môn tranh chấp, lúc đó, Nhạc Thành vừa mới ra nhìn thấy sau lưng nổi lên một hồi không gian gợn sóng chấn động kịch liệt, lập tức có một khe hở xuất hiện ở trước mắt mọi người.

- Chúng đã đuổi tới rồi.

Nhìn khe hở không gian gợn sóng, Nhạc Thành vội vàng lôi kéo Doanh Thi lui về sau.

Sau đó những người khác đều kinh ngạc chăm chú nhìn về phía trước, lúc này mọi người lựa chọn lui ra phía sau, cũng không biết bên trong sẽ xuất hiện biến cố gì, cho nên cũng lựa chọn rời đi để an toàn một chút.

- Lộp bộp.

Một hồi chấn động vang lên, sau đó, một mảnh không gian gợn sóng rốt cục hiện ra, lập tức một dãy núi rất lớn xuất hiện ở trước mắt tất cả mọi người.

- Đây là giới Trung giới, dĩ nhiên là giới Trung giới.

Không biết ai nhện không được hô một câu, những người khác mới hiểu được, đột nhiên mọi người mừng rỡ, bảo tàng nhất định là giấu ở bên trong giới Trung giới rồi.

- Nhân loại đáng chết, mau đưa Thánh quả giao ra đây.

Mọi người còn chưa có phục hồi tinh thần lại, lúc đó nhìn thấy con ma thú rất lớn chụp xuống, lập tức như bảy ngọn núi rất lớn điên đại công kích đến.

- Không ngờ có bảy con ma thú, không phải chỉ có sáu con thất giai Ma thú sao.

Nhạc Thành thối lui đến cuối cùng, nhìn trong tràng hiện ra bảy con ma thú, không khỏi sững sờ, lập tức cẩn thận đánh giá một lần, phát hiện ra, Hắc Ma hùng, Tứ Sí Ma ưng, cùng bốn con Địa Ma lang ra, còn có thêm một con thân hình khổng lồ Độc Giác Tê ngư.

- Thanh Bối Ma Ngư.

Nhạc Thành đánh giá một lần Thanh Bối Ma Ngư, đột nhiên trong lòng ngạc nhiên, Thanh Bối Ma Ngư tựa hồ là cách thất giai ma thú đỉnh cao cũng không xa, thân thể cao lớn, độc giác cứng rắn vô cùng, vượt không gian đâm chết hai lục tinh Đấu Tông.

- Bảy thất giai ma thú, làm sao nhiều như vậy.

Mọi người còn đang mừng rỡ trở thành kinh ngạc và sợ hãi, bảy thất giai ma thú thực lực đủ để tương đương với bảy cái bát tinh Đấu Tông, thực lực hung hãn vô cùng, lúc này Tam Tinh môn cùng Cự Giải môn cộng lại cũng rất khó chống lại.

- Thịch.

Bảy thất giai ma thú vừa xông ra nhìn thấy nhân loại không ngừng công kích, Tứ Sí Ma ưng rất lớn ở giữa không trung gào thét, bốn cái cánh giống như luồng khí vậy, cấp tốc chấn động trùng kích, thực lực lục tinh Đấu Tông hơi thấp, thân hình cũng không thể khống chế được.

- Thịch, Cộc.

Giữa không trung có một tiếng nổ rất lớn nổ mạnh, mà lúc này, lại có mấy lục tinh Đấu Tông cùng Thất cấp sơ kỳ trung kỳ Ma Pháp Sư rơi rụng, bọn họ ở trước mặt mấy con thất tinh ma thú này, thực lực quả thật không đủ.

- Mọi người đứng chung một chỗ, không lên phân tán, nhanh.

Tam Tinh môn đại trưởng lão nhìn thấy không ngừng có người rơi rụng xuống, đột nhiên quát lớn.

- Xoẹt

Nghe được tiếng quát của đại trưởng lão, Tam Tinh môn đột nhiên vây quanh đại trưởng lão, Nhạc Thành cùng Doanh Thi cũng lại gần, mới vừa rồi kịch chiến, Nhạc Thành mang theo Doanh Thi ẩn nấp xa xa, cũng không có bị ảnh hưởng đến.

Đột nhiên, tất cả người của Tam Tinh môn lui ra phía sau, mới vừa rồi còn có mười lăm người cùng với Nhạc Thành, Doanh Thi, bây giờ cũng chỉ còn lại có mười ba người, đã chết hai tên ngũ tinh Đấu Tông cùng một tên thất cấp trung kỳ Ma Pháp Sư và một lục tinh Đấu Tông.

- Nhanh, chúng ta tập chung ở đây.

Người của Cự Giải môn thấy thế, cũng vội vàng lùi lại một chỗ, mà lúc này, vốn trước có mười ba người, Cự Giải môn bây giờ chỉ còn lại có chín người.

- Nhân loại đáng chết, các ngươi giao ra Thánh quả.

Nhìn thấy người trước mắt vây quanh, bảy con thất giai ma thú cũng không có tiếp tục công kích, chỉ là hung hăng chăm chú nhìn đám người trước mắt, cũng nổi giận gào thét.

- Cái gì Thánh quả, ta không biết các ngươi đang nói là gì.

Tam Tinh môn đại trưởng lão sắc mặt biến đổi, cái Thánh quả gì, hần căn bản chính là không biết.

- Hừ, là vừa mới chính có người lấy Thánh quả của chúng ta đi, nếu không giao ra, các ngươi toàn bộ chết đi.

Hắc Ma hùng hung hăng gầm thét nói, chỉ là Hắc Ma hùng có vẻ thoát nhìn thương thế càng thêm nặng, cuối cùng Doanh Thi sử dụng hai cái Ma pháp quyền trục cũng khiến nó lần nữa nhận lấy hậu quả.

Từ chỗ Hắc Ma hùng chỉ, tất cả mọi người đưa ánh mắt nhìn về phía Nhạc Thành, liên tưởng đến việc Nhạc Thành vừa mới từ thông đạo giới Trung giới đi ra, tất cả mọi người nhìn Nhạc Thành ánh mắt cũng có chút không giống lúc trước.

Nhạc Thành sắc mặt biến sắc, xem ra khó giải quyết, nếu mình không giao ra Thất biến Ma Linh quả, đến lúc đó bảy thất giai ma thú cùng Tam Tinh môn, người của Cự Giải môn không chừng vây hãm mình, mình không thể chống lại nhiều người như vậy, đặc biệt là Thanh Bối Ma Ngưu, thực lực tựa hồ có thể chống lại cửu tinh Đấu Tông cường giả, mình một mình chống lại nó cũng phải phí một số công phu.

- Nhạc Thành huynh đệ, ở đây rất cuộc có chuyện gì.

Đỗ Nhuận Minh cũng là nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, hần cảm giác được những người khác ánh mắt cũng không giống với lúc trước nữa.

- Đồ đại ca, ta đã hái được mấy quả Thất biến Ma Linh quả mà thôi.

Nhạc Thành mỉm cười, đến loại tình huống này, hần cũng phải nói ra Thất biến Ma Linh quả.

- Vừa mới trong này ta đã nhìn thấy bảy quả Thất biến Ma Linh quả mà thôi, các ngươi xem như vậy xử trí đi, nếu không thì trả lại cho chúng nó.

Nhạc Thành móc ra bảy Thất biến Ma Linh quả, lúc này không gian tràn ngập nồng đậm linh khí, đối với mọi người nói.

- Là Thất biến Ma Linh quả sao.

Nhìn Thất biến Ma Linh quả trong tay Nhạc Thành, tất cả mọi người hai mắt đỏ hồng lên, Thất biến Ma Linh quả công hiệu tất cả mọi người đều nghe nói qua, dĩ nhiên là có thể cho người trực tiếp đột phá, bảo vật như thế ai cũng mà không muốn đây.

- Đại trưởng lão, không bằng để Thất biến Ma Linh quả trả lại cho chúng đi.

Nhạc Thành cố ý nhìn Tam Tinh môn đại trưởng lão hỏi.

Thất biến Ma Linh quả Nhạc Thành thật sự miễn cưỡng đưa ra, loại linh dược này khó gặp được, nếu tự mình luyện chế thành đan dược, phỏng chừng hiệu quả càng thêm cường đại, nếu đúng không giao ra, phỏng chừng mình sẽ bị chịu áp chế.

Bất quá đối với Nhạc Thành không muốn giao ra, chắc là không dễ dàng như vậy, Nhạc Thành lúc này cũng nghĩ tới một biện pháp.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

278. Chương 244 : Liên Thủ (1) .

- Đầu tiên chờ chút đã, trước tiên đem Thất biến Ma Linh quả giao cho ta là được rồi.

Tam Tinh môn đại trưởng lão cũng hai mắt đỏ hồng nhìn Thất biến Ma Linh quả trong tay Nhạc Thành, bảo vật như thế nếu để giao cho người khác, hẳn cũng phải miễn cưỡng.

- Các vị, ta đây có thể là giao cho đại trưởng lão sao.

Nhạc Thành nhìn tất cả mọi người nói, lập tức đưa ánh mắt nhìn về phía bảy thất giai ma thú.

- Nhân loại đáng chết, người mau đưa Thánh quả đưa cho ta.

Thanh Bối Ma Ngưu nhìn thấy Thất biến Ma Linh quả xuất hiện ở trong tay Nhạc Thành, đột nhiên gào thét một tiếng, lập tức toàn thân tràn ngập một mảnh thanh mang điên đại công kích tới.

Hắc Ma hùng cùng Tứ Sí Ma ưng, còn có bốn con Địa Ma lang cũng điên đại nhào tới.

- Đại trưởng lão, bây giờ nên làm gì, nếu không thì ta trả lại cho chúng ta.

Nhạc Thành ra vẻ sợ hãi nói, nhưng trong lòng thì mỉm cười, đây chính là kết quả Nhạc Thành muốn thấy, hẳn muốn những người khác cùng bảy thất giai ma thú liều chết lưỡng bại câu thương.

- Người đầu tiên thu lại, chúng cùng đối phó bảy con ma thú này.

Đại trưởng lão nhân tình hơi đổi, lập tức nhìn người của Cự Giải môn quát lớn:

- Chúng ta cùng đối phó mấy con ma thú, ngoài bảo tàng ra, nếu không giết mấy con ma thú, bên trong bảo tàng chúng ta cũng không lấy được.

- Hảo, bất quá đến lúc đó bảo tàng cùng Thất biến Ma Linh quả cũng chia đều.

Cự Giải môn dẫn đầu bát tinh Đấu Tông nói.

- Hảo, cứ định như vậy đi.

Tam Tinh môn đại trưởng lão do dự một chút sau đó nhanh chóng đồng ý, chia một nửa với toàn bộ không chiếm được, nếu chỉ dựa vào Tam Tinh môn không thể chống lại bảy thất giai ma thú này, nếu cuối cùng giết bảy thất giai ma thú, bảo tàng cũng phải cùng định luôn.

- Mọi người cùng nhau liên thủ giết bảy con ma thú, bảo tàng bên trong chia đều.

Cự Giải môn dẫn đầu bát tinh Đấu Tông đột nhiên nhìn mọi người nói, lập tức dẫn đầu đánh về phía Địa Ma lang, với thực lực của hắn muốn chống lại một con Địa Ma lang cũng không có vấn đề gì.

Cự Giải môn nhìn thấy đầu linh bát tinh Đấu Tông nhào tới, những người khác cũng đồng nhào tới.

Đột nhiên mọi người hướng về phía bảy thất giai ma thú mà đi, mà lúc này, khóe miệng Nhạc Thành xuất hiện một tia quỷ dị, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, hai Ấn Thân Phù cắm vào trong tay, đột nhiên dán tại trên thân mình và Doanh Thi.

- Nhạc Thành, đây là cái gì.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành dán lên một tờ giấy vàng, không khỏi có chút nghi ngờ hỏi.

- Xuyết.

Nhạc Thành làm một cái thủ thế, lập tức ra hiệu cho Doanh Thi thu liễm khí tức đi theo cạnh bên cạnh mình.

Mọi người cùng bảy thất giai ma thú kịch chiến, cũng không có người nào trông thấy Nhạc Thành cùng Doanh Thi biến mất không thấy đâu nữa, lúc này Đấu khí cùng Ma pháp ngập trời, còn có lực lượng phá hủy, tổng cộng hơn hai mươi mốt Đấu Tông cùng Ma pháp sư cấp bảy liên thủ đối phó với bảy con thất giai ma thú.

Nhạc Thành có chút đánh giá trận chiến, sau đó lần nữa tiến nhập bên trong giới Trung giới, kỳ thật cũng không còn là giới Trung giới nữa, bên ngoài kết giới đã vỡ tan, giới Trung giới cùng kết giới bên ngoài ở cùng một chỗ.

Tam Tinh môn cùng Cự Giải môn liên thủ đối phó bảy thất giai ma thú, hai phái có hai bát tinh Đấu Tông cùng hai Thất cấp hậu kỳ Ma Pháp Sư, bốn người này hoàn toàn có thể chống lại ở bốn con Ma thú bậc bảy, còn có ba người thất tinh Đấu Tông, cũng có thể chống lại ở một con thất giai ma thú, còn lại bên cạnh hai mươi người chống lại hai con thất giai ma thú cũng không có vấn đề gì.

Thời gian qua đi, nhân loại cùng ma thú kịch chiến càng ngày càng gay cấn, ai cũng không chiếm được thượng phong, như thế cũng vô pháp phân ra thắng bại.

Mà lúc này Nhạc Thành cùng Doanh Thi lần nữa trở lại giới Trung giới tìm kiếm, giới mặc dù là diện tích rất lớn, nhưng mà mấy ngàn thước bên trong cái gì cũng không có, với thần thức Nhạc Thành cũng có thể cảm ứng được, nhưng ở giới Trung giới cấp tốc bay đi, Nhạc Thành cũng không có phát hiện bất kỳ cái gì.

- Tại sao có thể như vậy, bên ngoài cũng không có bảo tàng, như vậy bảo tàng nên tại giới Trung giới mới đúng, tại sao cố ý làm ra một giới Trung giới như vậy, nhất định không phải vì một cây Thất biến Ma Linh quả, chắc chắn còn có những thứ bảo vật khác.

Nhạc Thành ở giữa không trung xoay quanh, đánh giá cẩn thận hết thấy phía dưới.

Bỗng nhiên tất cả mọi người không có tìm được bảo tàng, Nhạc Thành cũng cho rằng bảo tàng ở bên trong giới Trung giới này, nhưng mà lúc này Nhạc Thành cũng xác định mình chính là người thứ nhất tiến vào, bảo tàng rốt cuộc giấu ở địa phương nào đây.

Đánh giá một chút, Nhạc Thành phát hiện cái đại diện kia bị hai cuốn Ma pháp quyển trục biến thành một mảnh phế tích, và gốc Thất biến Ma Linh quả cũng bị chôn ở bên trong.

- Đối với không gian trữ vật giới chỉ kia.

Nhạc Thành đột ngột nghĩ đến lúc mình cuối cùng rời đi, ở gốc Thất biến Ma Linh quả vào tay một cái không gian trữ vật giới chỉ.

- Chẳng lẽ bảo tàng ở tại bên trong trữ vật giới chỉ sao.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lập tức thần thức xuyên thấu qua trữ vật giới chỉ dò xét, hắn phát hiện trữ vật giới chỉ bị một tầng ma pháp lực cường hãn bao bọc, thần trí của mình không thể tiến vào.

- Hắn là ở trong này, trong trữ vật giới chỉ mới là chân chính bảo tàng, nếu trong này có thượng cổ linh châu thì tốt rồi.

Nhạc Thành mỉm cười, xem ra chính mình vận khí cũng không tệ lắm, trong lúc vô tình nhận được bảo tàng rồi.

- Lúc này rời đi trước mới được, tại đây không thể ở lâu.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, dĩ nhiên nhận được bảo tàng rồi cũng chỉ có trước tiên đi thôi, nếu như bị người biết bảo tàng ngay tại trên người của mình, cũng là một đại phiền toái.

- Tìm lối ra.

Nhạc Thành nhìn bốn phía đánh giá, lập tức mang theo Doanh Thi lần nữa hướng mặt ngoài mà đi.

Doanh Thi vẫn đi theo bên người Nhạc Thành, cũng không biết Nhạc Thành thần thần bí bí cái gì, không khỏi có chút hỏi:

- Nhạc Thành, người tìm cái gì.

- Tìm lối ra, chúng ta đi ra ngoài trước.

Nhạc Thành quay lại, đi tìm lối ra.

- Bên ngoài có nhiều người như vậy, còn có bảy thất giai ma thú, làm sao ra ngoài.

Doanh Thi cũng không muốn rơi vào trong tay mấy con ma thú.

- Yên tâm, người thu liễm lại khí tức, bọn họ không nhìn ra chúng ta đâu.

Nhạc Thành quay lại, lập tức tìm lối đi ra khỏi giới Trung giới.

- Thịch.

Ngay tại lúc Nhạc Thành ra khỏi giới Trung giới, lúc đó trong lúc kịch chiến truyền đến một lực lượng khổng lồ phá hủy, lập tức thân hình Hắc Ma hùng ngã trên mặt đất, Hắc Ma hùng vốn bị trọng thương, bây giờ hai phái liên thủ, thực lực cũng là yếu nhất.

Nhìn thấy Hắc Ma hùng bị đánh trọng thương, Thanh Bối Ma Ngưu lớn tiếng gầm thét, lập tức thân thể khổng lồ hung hăng hướng về phía Tam Tinh môn đại trưởng lão, đồng thời độc giác công kích đánh về phía Cự Giải môn dẫn đầu bát tinh Đấu Tông.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

279. Chương 244 : Liên Thủ (2) .

Tam Tinh môn đại trưởng lão cùng Cự Giải môn dẫn đầu bát tinh Đấu Tông thấy Thanh Bối Ma Ngưu công kích tới, hai người liên thủ ngăn cản Thanh Bối Ma Ngưu lại, dựa vào hai người cũng là thực lực bát tinh Đấu Tông, mới miễn cưỡng ngăn cản Thanh Bối Ma Ngưu mà thôi.

- Thịch.

Lúc này lực lượng phá hủy không ngừng vang lên, mà Nhạc Thành cùng Doanh Thi từ dọc bên ngoài tràn chiến đi đến một cái cửa khẩu, lập tức không do dự, nhanh chóng hướng bên ngoài phóng đi, chỉ cần ra khỏi kết giới, hai người sẽ an toàn.

- Bọn họ thật sự không nhìn thấy chúng ta, tại sao có thể như vậy.

Doanh Thi kỳ quái nhìn Nhạc Thành nói, nàng vừa đi qua, quả thật không ai nhìn thấy nàng.

- Đùng lên tiếng, chúng ta nhanh rời đi.

Nhạc Thành lần nữa làm ra một cái thủ thế, lập tức hai người cấp tốc đi ra bên ngoài.

- Xoẹt.

Một lát sau, Nhạc Thành cùng Doanh Thi theo đường cũ đi tới lâu một, nhìn lại, chỉ thấy kiến trúc liên tục không ngừng mở ra một mảnh khe hở dài hẹp, một cổ ma pháp nồng đậm tán loạn, cả kết giới cũng không ngừng lay động.

- Không tốt.

Nhạc Thành vội vàng quát lên, rất nhanh lôi kéo Doanh Thi dốc sức liều mạng hướng ra phía ngoài kết giới chạy tới. Trận đại chiến đã đưa kết giới không gian mất cân đối, dựa theo Nhạc Thành phán đoán, có lẽ là bởi vì chính mình lấy đi không gian giới chỉ kia mà đã xúc động giới Trung giới,. Cho nên bảy con thất giai ma thú mới có thể chạy đến, cộng thêm trận đại chiến, cả kết giới có vẻ sắp sụp đổ rồi.

- Đại trưởng lão, trong này giống như bị sụp đổ, Nhạc Thành kia cũng không thấy đâu, chúng ta làm sao bây giờ.

Trong kết giới biến hóa đã đưa tới không ít người chú ý.

- Oanh.

Một hồi kỳ quái dị vang lên, lập tức mọi người chỉ thấy được bốn phía thạch bích bóng loáng toàn bộ mở ra khe hở, ở chỗ dưới chân cũng một hồi lay động kịch liệt lên.

- Có ai nhìn thấy Nhạc Thành không.

Đại trưởng lão nhanh chóng nhìn mọi người chung quanh hỏi, thần sắc nóng nảy lên, hẳn có cảm giác không ổn.

- Đại trưởng lão, hẳn đã sớm không thấy, nhất định cầm bảo tàng chạy rồi.

La Tiêu đột nhiên lớn tiếng nói.

- Không xong, chúng ta bị chơi xỏ rồi.

Đại trưởng lão oán hận, khuôn mặt cũng biến thành sắc tím xanh, cho tới bây giờ, hẳn tự nhiên là hiểu rõ chuyện gì xảy ra.

- Mau đưa Thánh quả giao ra đây.

Thanh Bối Ma Ngưu oán hận nhìn chăm chú mọi người, trong kết giới phản ứng cũng làm cho mấy con thất giai ma thú này biết nguy hiểm đến rồi.

- Chúng ta bị lừa rồi, người nọ đã cầm bảo tàng cùng Thất biến Ma Linh quả chạy đi rồi, chúng ta mau đuổi theo.

Tam Tinh môn đại trưởng lão tự nhiên không muốn cùng mấy thất giai ma thú dây dưa, lập tức chính là muốn rời đi.

- Không giao ra Thánh quả các ngươi cũng đừng nghĩ rời đi.

Thanh Bối Ma Ngưu cùng Tứ Sí Ma ưng, bốn con Địa Ma lang nhanh chóng chắn trước mặt mọi người Tam Tinh môn, về phần Hắc Ma hùng, đã bị trọng thương hấp hối không cách nào tái chiến. Hắc Ma hùng đã trúng mấy lần Ma pháp quyền trực, cộng thêm trong lúc kích chiến trọng thương, cho dù nó có lực phòng ngự cường hãn đi chăng nữa, cũng không có cách nào chịu được, phỏng chừng muốn khôi phục cũng rất là khó khăn.

- Tam Tinh môn, các ngươi cũng là vô sỉ, dĩ nhiên là lôi kéo chúng ta cùng đối phó ma thú, còn sắp xếp người mang theo bảo tàng rời đi trước, các ngươi nếu không giao ra bảo vật, đừng nghĩ muốn rời đi được.

Cự Giải môn dẫn đầu bát tinh Đấu Tông nổi giận nhìn Tam Tinh môn đại trưởng lão nói.

- Người này chạy đi, không phải là ta sắp xếp.

Tam Tinh môn đại trưởng lão cả giận nói, hẳn cũng bị chơi xỏ.

- Vậy hẳn là người Tam Tinh môn mời đến, không có phải các ngươi sắp xếp, chẳng lẽ là Cự Giải môn sao.

Cự Giải môn bát tinh Đấu Tông la lớn.

- Nhân loại đáng chết, tóm lại các ngươi có giao ra Thánh quả không.

Thanh Bối Ma Ngưu gào lên, Thất biến Ma Linh quả đối với bọn họ mà nói dĩ thường trọng yếu.

- Âm âm.

Một hồi kịch liệt run run, trong kiến trúc thạch bích xuất hiện khe hở, bên trong tràn ngập không gian luồng khí cuồng bạo, mắt thấy kết giới muốn sụp đổ, nếu kết giới sụp đổ, mọi người không ai chạy ra ngoài, chôn ở bên trong vĩnh viễn không ra được.

- Chúng ta đi ra ngoài trước, tên kia nhất định là cầm bảo tàng đi ra bên ngoài rồi, chúng ta ra ngoài thôi, hay là ở tại chỗ này cùng chết, các người nếu muốn cùng chết thì cứ tiếp tục ngăn cản đi.

Tam Tinh môn đại trưởng lão biến sắc, lập tức nhìn Cự Giải môn cùng Thanh Bối Ma Ngưu nói.

- Mọi người đi ra ngoài trước, kết giới sắp sụp đổ rồi, chúng ta ra ngoài đuổi theo người nọ.

Cự Giải môn bát tinh Đẩu Tông mỉm cười nói.

Kết giới rung chuyển càng ngày càng kịch liệt, mà ngay cả mấy cái thất giai ma thú cũng cảm nhận được nguy hiểm, nhìn mọi người chạy ra ngoài, cũng không có ngăn trở.

- Lão Ngưu, Hắc hùng đã chống không nổi, chúng ta làm sao bây giờ.

Tứ Sí Ma ưng nhìn Thanh Bối Ma Ngưu nói, trên mặt đất Hắc Ma hùng thoát nhìn đã hấp hối.

- Gấu chó không được rồi, chúng ta nhanh đi ra ngoài trước, nếu không sẽ lần nữa bị nhốt ở chỗ này vĩnh viễn không ra được.

Thanh Bối Ma Ngưu nói.

- Xoẹt.

Lập tức còn lại sáu con ma thú, Thanh Bối Ma Ngưu bắt đầu nhìn Hắc Ma hùng trên mặt đất, nó biết rõ nếu không hướng phía bên ngoài chạy đi, chúng nó ở trong này đã bị nhốt hai trăm năm, nếu không phỏng chừng chúng nó sẽ chết già ở bên trong này. Thất giai ma thú sinh mệnh cũng chỉ là ba trăm năm mà thôi, nếu chúng tiến hóa đến cấp tám ma thú, sinh mệnh cũng có dài đến 500 năm, đây cũng là nguyên nhân mà chúng tại sao phải sốt ruột có được Thất biến Ma Linh quả như vậy.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

280. Chương 245 : Kết Giới Sụp Đổ .

- Thạch.

Trong kết giới không gian luồng khí đã cuồng bạo nổi lên, mọi người ở đây cùng sáu con Ma thú vừa mới lao ra, kiến trúc không ngớt phập phồng như địa chấn đang dần dần chìm vào lòng đất.

- Mau ra khỏi kết giới, lối ra sẽ bị phong bế.

Tam Tinh môn đại trưởng lão la lớn, lập tức dẫn đầu liều mạng phóng đi.

Người của Cự Giải môn cùng sáu con thất giai Ma thú cũng đi theo ra bên ngoài, bên trong không gian luồng khí đã cuồng bạo đã đến vài điểm, lúc này cũng không có ai muốn bị chôn ở trong này cả.

Lúc này không gian luồng khí gào thét lao tới, lập tức lục tinh Đẩu Tông trực tiếp bị cuồng bạo không gian luồng khí xé rách thành mảnh nhỏ, những người khác lúc này đã vận Đẩu khí cùng Ma pháp phòng ngự tránh đến cực điểm.

- Xuy xuy.

Mọi người cùng sáu con thất giai Ma thú rút cục tiến nhập kết giới, cũng bắt đầu ra khỏi cửa. Mà lúc này chung quanh lối ra thông đạo, cũng kịch liệt lay động, một tia luồng khí cuồng bạo theo thông đạo tràn ngập ra.

- Mau mau ra ngoài, thông đạo cũng bắt đầu sụp đổ rồi.

Tam Tinh môn đại trưởng lão lớn tiếng la lớn, lập tức tốc độ liều mạng lao ra.

- Xoẹt.

Mọi người cũng là dốc sức liều mạng lao ra, sau lưng mọi người không gian luồng khí thật lớn lao tới, cả thông đạo đột nhiên sụp đổ, mang theo một cỗ không gian Long Quyển Phong gào thét cuốn tới.

- A.

Đằng sau một cái thất cấp Thủy Hệ Ma Pháp Sư là bị cỗ cuồng bạo không gian luồng khí Long Quyển Phong cuốn vào trong đó, đột nhiên kêu lên thảm thiết, sau đó toàn thân bị xé rách thành mảnh nhỏ.

Không gian luồng khí phong bạo do Ma pháp sư cấp chín lúc trước cấu tạo ra, lực lượng căn bản không phải Đấu Tông cùng Ma pháp sư cấp bảy đủ khả năng chống lại được.

- Nhạc Thành, chúng ta bây giờ đi nơi nào, trở về thành Hạo Đặc sao.

Nhạc Thành cùng Doanh Thi rốt cục hữu kinh vô hiểm chạy ra khỏi kết giới.

- Chúng ta không thể trở về thành Hạo Đặc được, tốt nhất là rời đi trước, hơn nữa rời đi càng xa càng tốt.

Nhạc Thành nói, hắn thấy kết giới phía sau không ngừng chấn động, cũng cảm thấy một trận hoảng sợ, nếu như bị chôn ở bên trong, vậy cũng rất là phiền toái.

- Thịch.

Đoạn chân trời xa xăm lẩn nữa đưa tới biển gầm rất lớn, sóng lớn ngập trời hung hăng đánh vào đoạn chân trời xa xăm, còn bên cạnh tất cả mặt đất cũng như bị một cỗ lực lượng khổng lồ từ từ sụp đổ, đột nhiên đã một mảnh nước biển bao phủ.

- Ma pháp sư cấp chín lực lượng thật đúng là cường hãn.

Nhạc Thành âm thầm tán thưởng một tiếng.

- Có người đến đây, chúng ta đi mau.

Nhạc Thành nhìn Doanh Thi nói, hắn cảm giác được phía trước có mười người đến hướng về phía bên này bay tới. Hắn có chút do dự một hồi, cũng lôi kéo Doanh Thi hướng bên cạnh mà đi, lúc này hai người dùng Ẩn Thân Phù cũng mất đi hiệu lực, Ẩn Thân Phù cũng không phải có thể sử dụng lâu dài được, thời gian cũng chỉ hai tiếng mà thôi.

- Môn chủ, phía trước là kết giới.

Ngay tại Nhạc Thành vừa mới ly khai, sau đó, giữa không trung tiếng xé gió một hồi cấp tốc mà đến.

-Ồ, bên kia tựa hồ có hai người.

Một lão giả áo xanh bên người trung niên hán tử nói:

- Kết giới tại sao có thể có những người khác, các người đi gọi người bắt trở lại, nhất định không thể để tin tức này tiết lộ ra ngoài.

- Vâng, môn chủ.

Đột nhiên hai trung niên hán tử thân ảnh lao đi như tia chớp cấp tốc đuổi theo.

- Môn chủ, kết giới cửa vào tựa hồ không ổn.

Một áo lam lão già nhìn thấy kết giới phía trước không gian luồng khí cuồng bạo lên, liền vội vàng nhìn lão giả áo xanh nói, lão giả áo xanh chính là từ tổng bộ chạy đến, đó là Tam Tinh môn môn chủ Quách Thiếu Ba.

Tam Tinh môn thực lực cũng không phải là chỉ có ở một thành Hạo Đặc, bởi vì thành Hạo Đặc xuất hiện Ma pháp sư cấp chín kết giới, Quách Thiếu Ba ngay lập tức tự mình chạy đến, Ma pháp sư cấp chín lưu lại kết giới, bên trong bảo tàng nhất định là kinh người, đủ để cho môn chủ hắn tự mình tới.

- Không tốt, là không gian luồng khí chấn động, xem ra bên trong đã bắt đầu sụp đổ rồi.

Quách Thiếu Ba sắc mặt biến đổi lớn, thần sắc cũng ngưng trọng lên.

- Môn chủ, đại trưởng lão còn đang ở bên trong, bây giờ nên làm gì.

Áo lam lão già lần nữa hỏi.

- Chỉ có thể xem bọn hắc có ra không, nếu không ta cũng không có cách nào.

Quách Thiếu Ba sắc mặt biến trầm xuống, bên trong còn có Ma pháp sư cấp chín lưu lại bảo tàng, nếu kết giới sụp đổ, người ở bên trong không ra được, vậy cũng là uổng phí, vì Ma pháp sư cấp chín kết giới, Tam Tinh môn lần này đã bỏ ra vốn gốc.

- Thịch.

Kết giới bắt đầu vỡ tan, một cỗ không gian luồng khí cuồng bạo cuốn vào, bây giờ coi như là có người từ bên trong ra cũng không nhất định có thể có lối ra, ra khỏi cũng bị luồng khí Long Quyển Phong bạo đánh tan.

- Môn chủ, bên trong tựa hồ là có người ra.

Áo lam lão già đột nhiên nhìn Quách Thiếu Ba nói, sau đó qua không gian luồng khí phong bạo xoáy, ầm ầm có thể nhìn thấy từ bên trong có người gấp rút nhanh chóng chạy đến.

- Đáng chết.

Quách Thiếu Ba sắc mặt trầm xuống, nhìn thấy kết giới lối ra xuất hiện không gian luồng khí phong bạo, sau đó thần sắc biến đổi, lập tức quanh thân tràn ngập một mảnh quang mang nhàn nhạt, một mảnh quang mang trong tay rất nhanh ngưng tụ, cả thân hình đồng thời vọt vào bên trong không gian luồng khí cuồng bạo.

- Xoẹt.

Trong lúc Quách Thiếu Ba ngưng tụ một mảnh lực lượng cường hãn, không gian luồng khí vô cùng khủng bố bị xé mở ra.

- A...a...

Lập tức một thân ảnh vừa vọt cấp tốc từ bên trong nhảy ra, ngần ngừn một lát sau, khuôn mặt Quách Thiếu Ba một mảnh tái nhợt, tựa hồ cũng không thể chống lại không gian luồng khí khủng bố, sau đó cũng chỉ cấp tốc lui ra.

- Mau lui lại sau, nhanh.

Quách Thiếu Ba rời khỏi không gian kết giới cửa vào, thân mình cũng không dám dừng, cấp tốc hướng sau lưng lui lại rất nhanh.

- Xoẹt.

Mọi người tự mình nhìn thấy không gian luồng khí cuồng bạo đến cỡ nào, vừa nghe thấy Quách Thiếu Ba nói, đột nhiên cấp tốc lui nhanh lại mấy ngàn thước, thần sắc cũng kinh hồn, chưa ổn định lại được.

- Đa tạ môn chủ xuất thủ cứu giúp.

Tam Tinh môn đại trưởng lão lấy lại bình tĩnh, sau đó đi tới trước mặt Quách Thiếu Ba tôn kính nói.

- Ủ, đã có vấn đề sao.

Quách Thiếu Ba chăm chú nhìn đại trưởng lão, Cự Giải môn cùng sáu con thất giai Ma thú, không khỏi sắc mặt biến đổi, trong lúc này tại sao có thể có ma thú, người của Cự Giải môn hẳn ngược lại biết rõ.

- Ầm ầm.

Liên tiếp những tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, lập tức mọi người nhìn thấy mấy thông đạo ngàn thước nhanh chóng sụp đổ, mà ngay cả đoạn chân trời xa xăm cũng trầm xuống, lập tức bị ngập trời nước biển chôn vùi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

281. Chương 246 : Không Biết Lượng Sức .

:73:Bắt đầu tung Boom mừng lễ 14-2 :88: Tu Chân Giả Tại Dị Thế boom 50 chương :61: Chúc anh em vui vẻ :73:

Một lát sau, đoạn chân trời xa xăm biến mất tại tầm mắt mọi người, tính cả đất liền, tạo thành một mảnh Vô Biên Hải vực.

- Môn chủ, ngài vừa mới có nhìn thấy hai người hay không, bên trong bảo tàng bị hai người này cầm đi rồi. Đại trưởng lão nhìn Quách Thiệu Ba trả lời.

- Cái gì, bị người lấy đi, không xong.

Quách Thiệu Ba vừa nhìn về phía hai cái thân ảnh ly khai, sớm biết như vậy tự mình ngăn lại hai người kia lại.

- Tam Tinh môn, các người bây giờ nên giao bảo tàng ra đây.

Sau khi bình phục một chút sợ hãi, Cự Giải môn dẫn đầu bát tinh Đẩu Tông có chút nhìn chăm chú Quách Thiệu Ba, sau đó, lập tức nói.

Thất biến Ma Linh quả kia hai người Tam Tinh môn lấy được, đương nhiên bảo tàng tự nhiên cũng là Tam Tinh môn lấy được.

Thanh Bối Ma Ngưu cũng gầm thét một tiếng, lập tức la lớn:

- Mau đưa Thánh quả giao ra đây.

- Người xác định bảo tàng trên người hai người kia sao.

- Quách Thiệu Ba cũng không để ý tới người của Cự Giải môn cùng Thanh Bối Ma Ngưu, thần sắc ngưng trọng nhìn đại trưởng lão hỏi.

- Ta xác định, hai người kia trên người còn có Thất biến Ma Linh quả.

Đại trưởng lão kể lại toàn bộ sự tình rất nhanh nói ra một lần.

- Đáng chết, chúng ta mau đuổi theo, đừng cho hai người kia chạy thoát.

Quách Thiệu Ba biến sắc, mình mặc dù phái hai người đuổi theo, nhưng mà quan hệ đến bảo tàng, hắn cũng không dám sơ ý, đột nhiên sẽ tự mình đuổi theo.

- Mau đưa bảo tàng ra, đừng tưởng rằng nhiều người mà muốn làm gì thì làm, Cự Giải môn cũng không phải là thứ dễ trêu trọc đâu.

Cự Giải môn bát tinh Đẩu Tông nhìn thấy Tam Tinh môn cũng không để ý gì tới mình, không khỏi sắc mặt biến sắc, mặc dù hắn biết rõ bây giờ thực lực Tam Tinh môn so với người bên mình mạnh hơn không ít, nhưng có bối cảnh Cự Giải môn, hắn cũng không có phải e ngại điều gì, nếu như hắn lần này không có được bảo tàng, trở về Cự Giải môn sẽ không biết giải thích ra sao.

- Là bát tinh Đẩu Tông nho nhỏ mà thôi, không biết sống chết.

Quách Thiệu Ba vừa nghe nói bảo tàng bị người khác nhanh chân cướp lấy, hắn đã nổi giận rồi, sau đó nghe được Cự Giải môn bát tinh Đẩu Tông còn kêu gọi không ngừng, thần sắc trầm xuống, sau đó sắc mặt biến đổi, lời nói chưa dứt thân ảnh biến mất ngay tại chỗ.

- Xoẹt.

Nhìn thấy đối phương lạnh lẽo nhìn mình, thân ảnh lại bỗng dưng biến mất, trong lòng Cự Giải môn bát tinh Đẩu Tông đã sớm cảm giác được một tia bất an, quanh thân đột nhiên bố trí một mảnh Đẩu khí phòng ngự vòng, đề phòng bất trắc.

Bỗng dưng, bát tinh Đẩu Tông đồng tử khuếch tán, hắn nhìn thấy trước thân một chưởng công kích hướng về phía mình, đột nhiên sắc mặt đại kinh, hắn mặc dù không biết Quách Thiệu Ba tu vi thực lực như thế nào, nhưng mà cũng cảm thấy mình tuyệt đối không bằng đối phương được.

Trước thân một chưởng mang ngưng tụ, Cự Giải môn bát tinh Đẩu Tông hung hăng nghênh đón công kích của Quách Thiệu Ba.

- Không biết lượng sức.

Quách Thiệu Ba mỉm cười, hắn căn bản là mặc kệ chưởng mang của bát tinh Đẩu Tông, thân hình tiếp tục tiến lên, một chưởng thoải mái xuyên thấu qua công kích chưởng mang của bát tinh Đẩu Tông hung hăng vỗ vào phòng ngự vòng của tên bát tinh Đẩu Tông Đẩu khí này.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, thân hình bát tinh Đẩu Tông thẳng tắp đánh bay gần trăm trượng xa, lập tức thân hình giống như điều bị đứt dây rơi xuống hải vực, làm cho nước biển bắn tung tóe, lập tức biến mất không thấy đâu nữa.

- Người của Cự Giải môn nghe kỹ cho ta, người nào đi theo là giết không tha, hiện tại ta không có thời gian cùng các ngươi dây dưa.

Quách Thiệu Ba nhìn đám người của Cự Giải môn nói, lập tức trong chớp mắt nhìn sáu con thất giai ma thú nói:

- Thất giai ma thú mà thôi, ta còn không để tại bên trong mắt, các ngươi nếu chỉ cần Thất biến Ma Linh quả có thể cùng ta theo đuổi, nếu không nghe lời, ta đối với các ngươi cũng không khách khí.

Quách Thiệu Ba sắc mặt hơi trầm xuống, sáu con thất giai Ma thú nếu bình thường, hắn cũng không phải sợ, nhưng mà bảo tàng quan trọng hơn, nếu cùng sáu con thất giai Ma thú này dây dưa một chút thời gian, cũng làm cho hắn trì hoãn không ít thời gian. Nếu đến lúc đó để hai người kia chạy thoát, còn không bằng cho chúng nó Thất biến Ma Linh quả, dù sao bảo tàng của một Ma pháp sư cấp chín quan trọng hơn.

- Hảo, chúng ta chỉ cần Thánh quả, cái không gian trữ vật giới chỉ kia cho các ngươi, chúng ta không cần.

Thanh Bối Ma Ngưu nói, hiện tại hắn cũng hiểu được những người này không có lừa gạt mình, Thánh quả thật đúng là bị người chạy trốn kia người lấy đi.

- Người nói bọn hắn cầm đi một cái không gian trữ vật giới chỉ.

Quách Thiệu Ba nhìn Thanh Bối Ma Ngưu hỏi.

- Không sai, Thánh quả bên cạnh có một cái không gian trữ vật giới chỉ, đã bị người kia cầm đi.

Thanh Bối Ma Ngưu nói.

- Nhanh, chúng ta mau đuổi theo.

Quách Thiệu Ba hai mắt đột nhiên hồng đỏ, không gian kia trong trữ vật giới chỉ tuyệt đối là bảo tàng rồi.

- Vèo.

Người của Tam Tinh môn đột nhiên đi theo Quách Thiệu Ba, sáu con thất giai Ma thú cũng cấp tốc hướng bên cạnh mà đi.

Về phần còn lại mấy người của Cự Giải môn là ngơ ngác đứng ở giữa không trung, bất tỉnh Đầu Tông bị một chiêu giết chết, bọn hắn lúc này còn dám đuổi theo, có thể bị giết mà thôi, mặc dù bảo vật rất cần, nhưng tánh mạng của mình càng thêm trân quý hơn.

- Không xong, bị người theo dõi.

Nhạc Thành có chút quay đầu lại, nhìn thấy sau lưng cách đó không xa có hai cái thân ảnh đuổi theo, cảm thấy thực lực là hai thất tinh Đầu Tông.

- Chẳng lẽ bị người phát hiện bảo tàng ở trên người mình sao, đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, mình muốn thoát khỏi hai cái người này không có phải rất khó, nhưng mà bên người ngoài ra còn có Doanh Thi, xem ra cũng phải tìm biện pháp.

- Nhạc Thành, có người đuổi theo làm sao bây giờ, đã không có Ma pháp quyền trục.

Doanh Thi sốt ruột nhìn Nhạc Thành nói.

- Người dừng loạn động là được rồi, phía trước giống như một dãy núi, chúng ta đi vào trước lại nói.

Nhạc Thành nhìn Doanh Thi nói, một dãy núi xuất hiện ở trong mắt Nhạc Thành, lập tức Nhạc Thành lôi kéo Doanh Thi chạy vào bên trong.

Nhạc Thành vẫn lôi kéo tay Doanh Thi, hắn cũng không có nhìn thấy khuôn mặt Doanh Thi là một mảnh đỏ bừng.

- Vèo.

Nhìn thấy thân ảnh Nhạc Thành vọt vào trong núi, hai thất tinh Đầu Tông cũng do dự một chút, lập tức cũng chạy vào, chặt chẽ đi theo.

- Thực sự dám đuổi theo sao.

Trong đôi mắt Nhạc Thành tràn đầy hàn ý, hai thất tinh Đầu Tông đối với Nhạc Thành cũng không có gì uy hiếp, chỉ là vừa tại Hải Vực, Nhạc Thành sợ chậm trễ thời gian của những người khác mà thôi.

- Hai người kia làm sao lại không thấy.

Hai thất tinh Đầu Tông sau khi đuổi theo, hai người phát hiện thoáng cái mất đi dấu vết của đối phương, đột nhiên cảm thấy nghi ngờ, nếu như không có bắt được hai người kia, trở về môn chủ cũng sẽ trách cứ.

- Hai vị, là tìm ta sao.

Ngay tại hai thất tinh Đầu Tông hết nhìn đông tới nhìn Tây, lúc đó, Nhạc Thành cười xuất hiện ở sau lưng hai người.

- Còn dám ra, theo chúng ta trở về đi.

Hai thất tinh Đầu Tông nghe được đằng sau hắn truyền đến thanh âm, đột nhiên giật mình, với tu vi của bọn hắn dĩ nhiên là không có phát hiện bên cạnh có người, lập tức xoay người lại, phát hiện người áo đen thanh niên cùng một thiếu niên nữa, trong lòng không khỏi thở dài một hơi.

Hai người cũng là tuổi trẻ, thiếu niên kia có vẻ Đầu Hoàng thực lực mà thôi, về phần áo đen thanh niên, thực lực cũng hẳn là cao hơn một chút, hai thất tinh Đầu Tông cũng không có cảm thấy khí tức cường hãn.

- Các người là người nào.

Nhạc Thành hỏi, nếu không phải muốn biết những người này người nào, Nhạc Thành vừa mới ở sau lưng đã đem bọn họ giết chết rồi.

- Chúng ta là người Tam Tinh môn, hai người các người ngoan ngoãn theo chúng ta trở về đi.

Một người trong số thất tinh Đầu Tông nhìn Nhạc Thành nói.

- Nhạc Thành, chúng ta chạy mau.

Doanh Thi dường như nóng nảy lên, nếu trên thân còn có Ma pháp quyền trực nàng đã sớm ném ra bỏ chạy, đáng tiếc trên thân bây giờ Ma pháp quyền trực một cái cũng không có, sớm biết như vậy thì cũng dùng rìe sẵn một chút.

- Chạy không thoát, chúng ta hãy cùng chơi đùa với bọn họ thôi.

Nhạc Thành cười, lập tức từ từ hướng về phía hai thất tinh Đẩu Tông mà đi.

- Ai hướng cho chúng ta ra tay.

Hai thất tinh Đẩu Tông cười, không nghĩ tới hai người này còn có hỏi như vậy.

- Hai vị, đi thôi, ta đưa người đoạn đường, kiếm Âm Ảnh.

Nhạc Thành trong mắt lập tức một mảnh sát khí nồng đậm, thủ ấn trong tay đánh ra, lập tức tay phải trước người xẹt qua, trong lòng bàn tay vùng sáng màu vàng kim lóe lên, hai đường ánh sáng vàng là như đàn đứt dây cấp tốc bắn về phía hai thất tinh Đẩu Tông này.

- Chú ý.

Hai thất tinh Đẩu Tông kinh ngạc lớn tiếng nhắc nhở một tiếng, lập tức trước thân cũng bố trí xong Đẩu khí phòng ngự vòng, trong tay cũng là một mảnh chưởng mang rất lớn điên đại đón lên, thực lực thất tinh Đẩu Tông, rất là cường hãn, ngay cả phản ứng cũng rất nhanh.

Nhưng mà tại kiếm Âm Ảnh Nhạc Thành tựa hồ cũng không có tác dụng quá lớn, kiếm Âm Ảnh Đạo khí pháp bảo, tăng thêm tốc độ cùng Nhạc Thành bây giờ là Kim đan hậu kỳ, kiếm Âm Ảnh biến thành hai đường màu vàng sáng quay vòng tiếp tục đi qua chưởng mang của hai thất tinh Đẩu Tông, cuối cùng lại đột phá hai Đẩu khí phòng ngự vòng.

- Xuy xuy.

Hai đường màu vàng sáng quay vòng tựa hồ là cũng không có bị ngăn cản quá lớn đánh vào lồng ngực hai thất tinh Đẩu Tông.

Ở phương xa, giữa không trung, Quách Thiếu Ba đang cấp tốc phi hành bỗng dừng nhướng mày, lập tức nhìn mọi người sau lưng nói:

- Nhanh, ở dãy núi phía trước.

- Thịch.

Hai thất tinh Đẩu Tông còn chưa rõ tới chuyện gì xảy ra đồng tử khuếch tán kinh ngạc ngã trên mặt đất, bọn hắn làm sao cũng thật không ngờ mình là thất tinh Đẩu Tông cũng không tiếp được một chiêu của đám thanh niên này.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

282. Chương 247 : Kiếm Tra Người Có Phải Là Nữ Nhân Hay Không .

- Thu.

Nhạc Thành thủ ấn trong tay thu lại, sau đó lập tức thu hồi hai đường màu vàng sáng quay vòng, ánh mắt nhìn về phía người đang ở trên không trung.

- Đi mau, có rất nhiều người đến đây.

Nhạc Thành lập tức kéo Doanh Thi hướng về phía dãy núi chạy tới, thần thức của Nhạc Thành đã cảm giác được phía sau có hơn mười người đuổi theo, về những người này, trong đó có một số người có khí tức rất là mạnh mẽ.

- A.

Nhìn Nhạc Thành một chiêu giết chết hai thất tinh Đấu Tông, điều này làm cho Doanh Thi cảm thấy kinh ngạc vô cùng.

- Sư sư.

Ngay tại lúc Nhạc Thành rời đi, có hơn hai mươi đạo thân ảnh đã chạy đến chỗ Nhạc Thành vừa giết hai tên thất tinh Đấu Tông kia.

Sáu con thất giai Ma thú cũng biến thành thân hình, Thanh Bối Ma Ngưu hóa thành một Đại Ngưu bình thường, Tứ Sí Ma ưng cũng là một con chim to như lớn ở giữa không trung, bốn con Địa Ma lang cũng ngang tầm với Thanh Bối Ma Ngưu.

- Đáng chết, lại bị hấn chạy thoát rồi.

Quách Thiểu Ba nhìn thi thể hai tên thất tinh Đấu Tông đang nằm trên mặt đất, không khỏi hung hăng mắng, lập tức nhìn mọi người nói:

- Chúng ta mau đuổi theo, hấn đang ở phía trước, ta cảm thấy bọn chúng chạy không được xa đâu.

Nhạc Thành cùng Doanh Thi một đường cấp tốc hướng dãy núi chạy tới, lúc này Nhạc Thành cảm giác được người nguy hiểm, cho nên hấn cũng không dám mạo hiểm.

Không có dừng lại một chút nào, Nhạc Thành cùng Doanh Thi rất nhanh chạy đi, sau đó hấn nhìn chung quanh đánh giá một lần, tiếp theo nhanh chóng mở ra một sơn động, lập tức bố trí một cấm chế lợi hại, sau đó mới yên tâm tiến nhập vào trong sơn động.

- Một chết ta, thiếu chút nữa ngay cả mạng nhỏ này cũng bị đánh mất.

Trong sơn động bị Nhạc Thành bỏ ra một giường đá, Doanh Thi đặt mông ngồi ở trên giường đá, một ngày một đêm trốn chạy, nàng có chút ít ăn không tiêu, khuôn mặt đều tái nhợt lên.

- Bây giờ ngươi có thể điều tức một chút, bọn chúng rất khó tìm đến nơi đây.

Nhạc Thành nói.

- Nhạc Thành, người đến từ nơi nào, làm sao thần bí như vậy, trên thân còn có dị hỏa.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Đây không phải là dị hỏa, ta cũng không có thần bí, ta xem ngươi mới bí ẩn.

Nhạc Thành trả lời, lập tức cũng ngồi ở trên giường đá.

- Ngươi ngồi trên đó làm cái gì.

Doanh Thi nhìn thấy Nhạc Thành cũng ngồi xuống giường đá, không khỏi biến sắc, chính nàng nhớ lại lần ở khách sạn bị Nhạc Thành đè ở trên người, khuôn mặt nhỏ nhắn đột nhiên ửng đỏ lên.

- Ta muốn nghỉ ngơi, giường đá lớn như vậy, chẳng lẽ ngươi muốn một người độc chiếm sao.

Nhạc Thành nói.

- Nhưng mà, ngươi, ta...

Cũng không biết nói như thế nào, nàng không khỏi thẹn thùng giận dữ lên.

- Doanh Thi, làm sao ngươi giống như nữ nhân vậy, ta nhìn ngươi có phải nữ nhân không.

Nhạc Thành tà tà cười, cổ ý hai tay hướng trước ngực của nàng.

- A...

Nàng đột nhiên lớn tiếng hét rầm lên, lập tức hai tay chặt chẽ để ở trước ngực nói:

- Ta không có thói quen bị người chạm, người đừng tay.
- Thật không, ta chỉ là kiểm tra người một chút có phải nữ nhân không mà thôi.

Nhạc Thành tà tà cười nói.

- Người nói bậy bạ gì đó, ta không phải là nữ nhân.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành một cái, lại cố ý từ từ để bộ ngực thu lại một chút.

- Được rồi, người đầu tiên nghỉ ngơi đi.

Nhạc Thành nhìn Doanh Thi nói, lập tức Nhạc Thành khoanh chân ngồi tại trên giường đá.

Doanh Thi chăm chú nhìn Nhạc Thành một cái, sau đó, cảm giác Nhạc Thành không có cử động xấu, Doanh Thi cũng khoanh chân ngồi tại trên giường đá, tiếp theo nàng vận khởi Đấu khí màu đỏ nhạt nhẹ nhàng bọc tại quanh thân, lập tức nhắm hai mắt lại.

- Đấu khí tựa hồ là có chút kỳ quái, tựa hồ là có một tia nóng bỏng.

Nhạc Thành chăm chú nhìn Đấu khí ánh sáng của Doanh Thi, lập tức cũng không có để ý nữa.

- Cũng nên nhìn trong này có thượng cổ linh châu hay không.

Nhạc Thành tâm niệm vừa động, lập tức tại trong kết giới lấy được không gian trữ vật giới chỉ.

Cái trữ vật giới chỉ này cùng những trữ vật giới chỉ hần khác không có cái gì khác nhau, chỉ duy nhất là mặt trên bị phong ấn ma pháp lực, nếu không rõ ràng lắm về ma pháp lực thần thức của Nhạc Thành cũng không vào được, tại trong kết giới, Nhạc Thành cũng đã thử qua rồi.

Tại trong trữ vật giới chỉ bố trí ma pháp lực, Đấu khí cũng là có thể, nếu như nói ra mình có được trữ vật giới chỉ cũng không thể mở ra, trừ phi là thực lực cao hơn, mới có thể cường thế mở ra mà thôi.

Giống như là trữ vật giới chỉ Nhạc Thành, Nhạc Thành trực tiếp bố trí xuống linh hồn ấn ký, trừ phi hần chết rồi, nếu không bất luận kẻ nào cũng là không thể lấy ra vật phẩm, coi như so với Nhạc Thành thực lực cao hơn nhiều cũng khó có thể làm được, lực lượng linh hồn ấn ký rõ ràng sẽ làm trữ vật giới chỉ tự nghiền nát, làm cho tất cả vật phẩm bên trong cũng sẽ bị tổn hại.

- Vậy tới thử thử thanh trừ ma pháp này đi.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức không gian trữ vật giới chỉ trôi nổi trước thân Nhạc Thành, lập tức hai sợi Vô Thượng Chân Hoả trong tay Nhạc Thành nhanh chóng tràn ngập ra, để không gian trữ vật giới chỉ kia chặt chẽ bọc tại trong đó.

- Tư.

Một mảnh sương mù nhẹ nhàng toát ra, không gian trữ vật giới chỉ kia xuất hiện một mảnh nồng đậm bạch mang quỷ dị, bạch mang mặc dù diện tích không lớn, nhưng mà tràn ngập ma pháp lực, trong thời gian Vô Thượng Chân Hoả Nhạc Thành cũng khó có thể đốt cháy sạch sẽ.

- Thật đúng là mạnh.

Nhạc Thành thâm nghĩ một tiếng, lập tức trong tay thủ ấn hơi đổi, hai cô Vô Thượng Chân Hoả nồng đậm vài phần, tiếp tục chặt chẽ bao trùm không gian trữ vật giới chỉ, trong vòng bạch sắc quang mang, tầng sương mù cũng là nồng đậm toát ra.

Thanh trừ ma pháp lực cũng không thể gấp, so với luyện chế đan dược còn muốn vất vả hơn mới được, nếu không đồ vật bên trong sẽ toàn bộ bị hủy diệt.

Nhạc Thành tĩnh hạ tâm tư, phỏng chừng không có một hai ngày cũng không thể hoàn toàn giải trừ ma pháp lực cường hãn, Ma pháp sư cấp chín bố trí xuống ma pháp lực cũng không phải là chỉ cường hãn như vậy.

Mà lúc này, ở trong lòng núi có hơn mười người không ngừng tìm tòi Nhạc Thành cùng Doanh Thi, Ma pháp sư cấp chín bảo tàng, tất cả mọi người chắc không bỏ cuộc, sáu con thất giai Ma thú cũng tìm kiếm chung quanh tìm kiếm khí tức Nhạc Thành cùng Doanh Thi.

- Lão Ngưu, ta cảm giác được bọn họ tựa hồ là tìm qua bên phải đi.

Một con Địa Ma lang nhìn Thanh Bối Ma Ngưu nói, thiên phú Địa Ma lang về khả năng tìm tòi cường hãn dị thường.

- Người xác định, bọn họ cách nơi này có còn xa lắm không.

Thanh Bối Ma Ngưu hỏi, Địa Ma lang thiên phú nó rõ ràng nhất.

- Không biết, dù sao là hướng bên phải đi.

Địa Ma lang nói, đối với khứu giác, Địa Ma rất có tự tin.

- Chúng ta qua đây, không nên cùng nhân loại ở cùng một chỗ, bọn chúng cũng không phải là người tốt.

Tứ Sí Ma ưng ở một bên nói.

- Xoẹt.

Đột nhiên sáu con thất giai Ma thú hướng bên phải tìm tòi, ma thú vốn sẽ không ưa thích nhân loại, cộng thêm Thất biến Ma Linh quả là do những người này lấy đi, trong lòng Thanh Bối Ma Ngưu cùng Tứ Sí Ma ưng, Địa Ma lang đối với loài người bất mãn vô cùng.

- Mọi người hướng bên phải tìm tòi, bọn chúng khả năng ngay tại bên cạnh đó.

Nhìn sáu con thất giai Ma thú hướng bên phải đi, Quách Thiệu Ba nói với mọi người, ma thú ở phương diện này có một số thiên phú, có lẽ mấy con thất giai ma thú biết rõ hai người kia ở đâu.

- Quách môn chủ, ta xem chuyện này cùng Đỗ Nhuận Minh có quan hệ, hẳn với Nhạc Thành có quan hệ tốt nhất, nếu không có ngay từ đầu Đỗ Nhuận Minh che chở Nhạc Thành, tiểu tử kia không khả năng có được bảo tàng.

La Tiêu nhìn Quách Thiệu Ba nói.

- La Tiêu, người đừng ngậm máu phun người.

Đỗ Nhuận Minh hung hăng chăm chú nhìn La Tiêu, không nghĩ tới người này muốn vu mình.

- Ta làm sao ngậm máu phun người, người không phải là cùng tiểu tử kia quan hệ tốt nhất sao, chuyện này ta xem cùng với người có liên quan.

La Tiêu hung hăng nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

283. Chương 248 : Bảo Tàng Rất Lớn (1) .

- Đã có vấn đề, làm sao đây, La huynh đệ, người ngược lại cùng ta nói chuyện.

Quách Thiệu Ba sắc mặt biến sắc, lập tức nhìn La Tiêu hỏi.

Quách Thiệu Ba mặc dù là Tam Tinh môn môn chủ, nhưng mà đối với La Tiêu cũng tương đối khách khí, La Tiêu ngoại trừ là một cái thất tinh Đấu Tông, còn có dị hỏa cùng thực lực thất phẩm luyện Dược Sư, thân phận La Tiêu không giống với lúc trước, luyện Dược Sư thân phận còn cao hơn.

- Môn chủ, ngay từ đầu ta đã nghĩ rằng hai người kia khá kỳ quái, tựa hồ là không đúng, đang muốn hảo hảo điều tra hai người bọn họ một phen, cũng là bị Đỗ Nhuận Minh đưa tay ngăn cản, chuyện này đại trưởng lão còn có thể làm chứng.

La Tiêu cười lạnh nhìn Đỗ Nhuận Minh và Quách Thiếu Ba nói.

- La Tiêu, người thật vô sỉ.

Đỗ Nhuận Minh hung hăng nhìn chăm chú La Tiêu, trong hai mắt vô cùng tức giận.

- Có loại chuyện này sao, vậy phiền toái Đỗ huynh đệ tìm đến hai người kia được rồi, đến lúc đó rửa sạch hiềm nghi cũng tốt.

Quách Thiếu Ba sắc mặt hơi biến, quan hệ đến Ma pháp sư cấp chín lưu lại bảo tàng, hắn cũng muốn làm một số an bài.

Đỗ Nhuận Minh sắc mặt biến đổi, hắn đã hiểu rõ mình bị Quách Thiếu Ba hoài nghi rồi, nếu không có tìm được Nhạc Thành, hắn phỏng chừng sẽ có phiền toái, không khỏi hung hăng chăm chú nhìn La Tiêu, trong lòng đã biết, lúc này coi như là tự mình đến lúc đó có phiền toái cũng không làm được gì.

- Xoẹt.

Một ngày sau đó, Nhạc Thành vẫn như trước dùng Vô Thượng Chân Hoả bao vây lấy không gian trụ vật giới chỉ kia đốt cháy.

- Ma pháp này cường hãn, nếu không có Vô Thượng Chân Hoả thật sự chính là không có biện pháp gì.

Trong đáy lòng Nhạc Thành thầm nghĩ.

- Kết.

Một hồi thanh âm rất nhỏ vang lên, khóe miệng Nhạc Thành lộ ra một tia mỉm cười, lập tức trong tay thủ ấn thu lại, hắn cầm lấy không gian trụ vật giới chỉ lên xem xét.

- Kết.

Một hồi rất nhỏ thanh âm vang lên, Nhạc Thành khóe miệng lộ ra một tia mỉm cười, lập tức trong tay thủ ấn thu lại, để không gian trụ vật giới chỉ kia xuống.

- Thanh trừ thành công?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lập tức thần thức từ từ ngưng tụ thăm dò vào trong trụ vật giới chỉ, lúc này, thần thức Nhạc Thành cũng không có bị ngăn cản.

- Cái này là bảo tàng.

Một lát sau, Nhạc Thành có vẻ mặt kinh ngạc vô cùng thu hồi thần thức, ngoài ra có thêm một tia thất vọng.

Nhạc Thành thất vọng đúng là không gian trong trụ vật giới chỉ cũng không có tin tức về thượng cổ linh châu, cũng may Nhạc Thành cũng không có ôm hy vọng quá lớn, nếu thượng cổ linh châu dễ dàng tìm được như vậy mới là lạ, Nhạc Thành cũng chỉ là thử xem hy vọng có không mà thôi, dù sao có một tia hy vọng mình cũng không thể buông tha.

Nhạc Thành kinh ngạc đúng là không gian trong trụ vật giới chỉ vật phẩm quả thực nhiều đến mức hắn phải trợn mắt lên nhìn, nếu như bất kỳ người nào trong Huyền Thiên nội lục có được phỏng chừng đều kinh ngạc đến hôn mê, nhưng mà đây đối với Nhạc Thành cũng không có tác dụng quá lớn, trừ phi là có thể dùng nó để đổi ra kim tệ mà thôi. Nhưng mà trên người mình vật phẩm đã dùng, cái này cũng chỉ là dư thừa mà thôi.

Nhạc Thành cẩn thận dùng thần thức thăm hỏi một vòng là biết rõ bên trong có thất phẩm cao cấp đan được gần ngàn khóa, bát phẩm sơ giai đan được trên trăm khóa, bát phẩm trung giai đan được mấy chục khóa, bát phẩm cao cấp đan được 30 khóa, thậm chí là cửu phẩm đan được tựa hồ cũng có thêm mười khóa.

Cái này cũng chưa tính cái gì, ngoài ra còn có không ít linh dược, cùng đấu kỹ, Nhạc Thành vốn còn muốn tìm xem có Ma pháp quyền trục hay không, sau đó hắn phát hiện trong đó cũng không có Ma pháp quyền trục, ngược lại có không ít Ma pháp binh khí cùng vật phẩm khác.

Về phần đấu kỹ, thậm chí là có một số Địa cấp cao cấp đấu kỹ, xem ma pháp sư này bình thường thu được, một quyển Địa cấp cao cấp đấu kỹ giá trị bằng một khoả cửu phẩm đan dược. Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, Ma pháp sư cấp chín đúng là phú hào tuyệt đối rồi.

Nhạc Thành sơ bộ tính toán, vật phẩm này nếu mình toàn bộ đổi thành kim tệ, phỏng chừng có thể có mấy ngàn triệu kim tệ.

- Trước thu lại đã, về sau xử lý cho tốt.

Nhạc Thành hạ quyết tâm, lập tức lấy ra mười cái hộp gấm đặt ở trước mặt Doanh Thi nói:

- Cái đó người thu lại.

- Đây là cái gì.

Nếu đã sớm mở mắt, lập tức nghi hoặc mở ra nhìn hộp gấm Nhạc Thành đưa tới nhìn lại, đột nhiên sắc mặt thay đổi lớn.

- Bát phẩm sơ giai đan dược, Bát phẩm cao cấp đan dược, Địa cấp trung giai đấu kỹ, Còn có Địa cấp cao cấp đấu kỹ. Doanh Thi thần sắc kinh ngạc tới cực điểm.

- Nhạc Thành, làm sao người có những thứ này nhiều như vậy, đây chính là bảo vật dị thường trân quý, coi như là tại trong nhà của ta cũng rất là ít ỏi.

Nàng nghi hoặc nhìn Nhạc Thành nói:

- Chẳng lẽ, vừa mới trong tay người chính là không gian trữ vật giới chỉ là giới Trung giới bảo tàng.

- Mau thu lại.

Nhạc Thành nói:

- Có người đã đi tới phụ cận.

- Người không phải là nói tại đây không có người nào có thể tìm đến sao, không gian trữ vật giới chỉ còn có cái gì, cho ta xem một chút có được không.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành nói, lập tức chuyển qua bên người Nhạc Thành xem Nhạc Thành trữ vật giới chỉ.

- Làm sao người như là một nữ nhân vậy, để ta nhìn người xem có phải là nữ nhân hay không.

Nhạc Thành trừng Doanh Thi một cái, lập tức hai tay lần nữa đánh về phía bộ ngực Doanh Thi.

- A... Người hạ lưu biến thái, làm sao người ngay cả nam nhân cũng muốn xem, ta là nam nhân.

Doanh Thi vội vàng lui trở về cách Nhạc Thành rất xa, cũng không dám cùng Nhạc Thành thân cận quá nữa, vừa mới chỉ một chút nữa là hắn đã đụng phải trước ngực mình rồi.

- Xuyt.

Nhạc Thành đưa ra thủ thế, mặc dù cấm chế có thể cách âm, nhưng mà khó tránh khỏi sợ bị một số cường giả cảm giác được dị thường.

Khoanh chân ngồi xuống, Nhạc Thành từ từ mở rộng thần thức ra bên ngoài nhìn trộm, cảm giác được là có thêm vài cổ khí tức lợi hại tiếp cận, nhưng mà Nhạc Thành cũng không biết rốt cuộc đến đây là những người nào, nếu là bất tinh Đấu Tông trở xuống, mình ngược lại hoàn toàn khỏi cần né tránh.

- Địa Ma lang, người không phải là nói ở trong đây, làm sao không thấy.

Thanh Bối Ma Ngưu nhìn Địa Ma lang hỏi.

- Hay là tại đây, tuy nhiên lúc này biến mất khí tức.

Thung lũng hẹp dài, bốn con Địa Ma lang từ từ tìm kiếm tung tích Nhạc Thành.

- Làm sao đột nhiên biến mất, lần nữa cẩn thận tìm xem, ta cũng cảm giác được nơi này có một tia khí tức của bọn họ.

Thanh Bối Ma Ngưu nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

284. Chương 248 : Bảo Tàng Rất Lớn (2) .

- Hẳn là ngay tại phụ cận, ta ở trên không cũng không có nhìn thấy có người bay đi.

Tứ Sí Ma ứng tại tầng trời thấp bên trong xoay quanh nói.

- Lão Ngưu, những người kia vừa đã tới, xem bộ dáng một mực theo dõi chúng ta.

Tứ Sí Ma ứng chứng kiến phía trước những người kia lần nữa đã tới nhìn Thanh Bối Ma Ngưu nói.

- Ta đã nói nhân loại không có mấy người tốt, cũng đều là giả hoạt như thế.

Thanh Bối Ma Ngưu nhìn giữa không trung nói.

- Sưu sưu.

Một hồi tiếng xé gió vang lên, lập tức Quách Thiệu Ba cùng mọi người đi tới trước mặt sáu con thất giai Ma thú.

- Vị ngưu huynh này, các người tìm được hai người kia sao?

Quách Thiệu Ba nhìn trên mặt đất, sau đó có chút đánh giá một chút địa hình chung quanh, lập tức nhìn Thanh Bối Ma Ngưu nói.

- Không có, bọn hắn ở chỗ này biến mất.

Thanh Bối Ma Ngưu quay lại, nếu không có những người này thực lực rất mạnh, Thanh Bối Ma Ngưu đã sớm động thủ rồi.

- Thật không.

Quách Thiệu Ba cẩn thận quan sát khu vực phụ cận, hai người kia hơn phân nửa là ẩn thân ở chỗ này.

- Ai.

Quách Thiệu Ba sắc mặt nhanh chóng biến đổi, lập tức toàn thân một mảnh cường hãn Đấu khí ngưng tụ ra một mảnh sáng màu vàng hướng về phía bên trái trên một cây đại thụ đánh ra.

“Thịch” một tiếng vang thật lớn, cây đại thụ rất lớn bẻ gãy, phụ cận chung quanh mấy chục thước có một hố sâu rất lớn.

- Môn chủ, là thế nào.

Đại trưởng lão nhìn Quách Thiệu Ba hỏi.

- Tại trong hạp cốc, đuổi theo.

Quách Thiệu Ba thần sắc trầm xuống, đột nhiên phi thân rơi xuống thung lũng hẹp, hắn loáng thoáng cảm giác được vừa mới có một khí tức ngay tại phụ cận, sau đó tại nơi này biến mất không thấy, đúng là hai người ẩn giấu ở trong hạp cốc rồi.

- Hãy lục soát cẩn thận cho ta.

Quách Thiếu Ba nói với người bên cạnh, nếu giấu ở trong cốc là nhất định có thể tìm ra được.

- Người này thực lực rất mạnh, dĩ nhiên là bị phát hiện.

Nhạc Thành thu hồi thần thức mở hai mắt ra, lúc này có chút ít phiền toái.

- Thì thế nào, bọn chúng phát hiện ra chúng ta sao.

Doanh Thi vội la lên:

- Nếu không thì chúng ta đem những bảo vật này trả cho hắn là được.

- Người cho rằng trả cho bọn họ thì chúng ta sẽ không việc gì sao.

Nhạc Thành trừng mắt nhìn Doanh Thi, nhưng trong lòng thì đã có dự định.

- Môn chủ, toàn bộ đã đi tìm, nhưng vẫn chưa có tìm được bất kỳ manh mối nào.

Một lát sau đại trưởng lão nhìn Quách Thiếu Ba nói, tất cả mọi người đều đã cẩn thận tìm một lần, cũng không có thấy bất kỳ manh mối nào.

- Không có khả năng, bọn chúng ở ngay chỗ này, làm sao không thấy đây.

Quách Thiếu Ba chăm chú nhìn trong hạp cốc, hắn cũng là cẩn thận tìm tòi qua, có vẻ cũng không có phát hiện cái gì khác nhau, không khỏi nghi hoặc.

- La huynh đệ, không bằng dùng dị hỏa của người thử xem sao.

Quách Thiếu Ba nhìn La Tiêu nói.

- Hảo, để ta xem thử.

La Tiêu đáp, lập tức từ từ đi đến phía trước, thần sắc lộ ra một tia tự hào cùng đắc ý, dị hỏa của hắn là thứ hắn kiêu ngạo lớn nhất, hắn có dị hỏa trong người, mà ngay cả Quách Thiếu Ba cũng khách khách khí khí với hắn.

- Xoẹt.

Một ngọn lửa màu xanh đột nhiên ngưng tụ tại trong tay La Tiêu, lập tức cả trong hạp cốc là bị một mảnh nóng bỏng bao vây lại.

Quay mắt về phía dị hỏa của La Tiêu, mọi người kể cả sáu con Ma thú cũng không thể không kinh ngạc, loại dị hỏa này đích thật có chỗ bất phàm.

- Xoẹt.

Ngọn lửa tại La Tiêu khổng lồ đột nhiên cháy rực lên, lập tức ngọn lửa nhắm hạp cốc quét qua một lần.

Lúc này trên người La Tiêu lấm tấm mồ hôi, có vẻ ngưng tụ địa vực minh hỏa đối với hắn mà nói cũng cố hết sức rồi.

- Làm sao không có biến hóa đây, có vẻ chính giữa nham thạch có một số vấn đề.

Quách Thiếu Ba sắc mặt hơi biến, coi như là đối phương che giấu đi nữa, tại dị hỏa cường hãn như vậy, bất kỳ vật phẩm đều cũng có phản ứng, nếu có người đang ẩn trốn nhất định có thể thấy được.

- La huynh đệ, người dùng địa vực minh hỏa hướng trên mặt đá nhìn xem.

Quách Thiếu Ba nhìn La Tiêu nói, dị hỏa vừa mới đảo qua, chung quanh nham thạch cũng bị trở thành một tia màu đỏ nhạt, có vẻ chính giữa là có một khối cũng không có phản ứng.

- Hảo, ta thử lại lần nữa.

La Tiêu đáp, lập tức lần nữa ngưng tụ một mảnh Địa Ngục Minh Hỏa hướng trên mặt đá quét tới.

- Không xong, Ân Thân Phù cũng không có tác dụng nữa rồi.

Nhạc Thành đột nhiên sắc mặt có chút khó coi, hẳn biết giấu không được nữa rồi.

- Những người này thật sự có một số biện pháp.

Trong lòng Nhạc Thành không khỏi có chút bất đắc dĩ, mình bố trí cấm chế ở dưới, những người này căn bản là không cảm giác, hơn nữa dị hỏa La Tiêu cũng không thể làm gì được cấm chế của mình, nhưng mà lúc này cũng sẽ lộ ra cấm chế, sau đó mấy cường giả luân phiên công kích, cấm chế cũng ngăn cản không nổi.

- Chính là chỗ này.

Quách Thiệu Ba mỉm cười, tại dị hỏa La Tiêu một mảnh nham thạch cũng bị đốt thành màu đỏ sẫm, duy chỉ có chỗ chính giữa có một khối đất đá không có bất kỳ phản ứng gì, đây cũng quá kì quái rồi.

Quách Thiệu Ba mặc dù không biết Nhạc Thành sử dụng ở thủ đoạn gì che dấu, tuy nhiên lại chắc chắn hai người kia ẩn thân tại trong này.

- Ta xem người chạy trốn nơi đâu.

Quách Thiệu Ba lạnh lùng cười, lập tức hai tay đánh ra một mảnh Đấu khí rất lớn, hung hăng hướng về phía mặt đá đánh tới.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, lập tức chung quanh một mảnh nham thạch nhanh chóng từ phía trên vỡ tan ra, cả thung lũng bị một cỗ cường lực đánh vào có chút chấn động, thung lũng lúc này cũng mở ra một cái khe hở rất lớn.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

285. Chương 249 : Huyết Dịch Dị Biến (1) .

- Chú ý bảo vệ mình, có cơ hội người chạy trước, ta sẽ có biện pháp.

Nhạc Thành biết rõ đã là trốn không được, nói với Doanh Thi.

- Người cũng không tệ lắm, mỗi lần đều để cho ta trốn trước, nhìn ra người thật sự rất tốt với ta.

Doanh Thi đột nhiên mỉm cười nhìn Nhạc Thành nói.

- Ta sợ người liên lụy ta.

Nhạc Thành trừng Doanh Thi một cái, lập tức dự định, hay là trước lao ra khỏi sơn động, nếu như bị vây ở sơn động này, đã có thể trở thành con ba ba ở trong hồ, mình có tháp Hạo Thiên cùng kiếm Âm Dương, kiếm Âm Ảnh cũng không có cách nào dùng.

- Thịch.

Với một kích của Quách Thiệu Ba, thung lũng lộ ra một sơn động, cửa động có tầng năng lượng ba động quỷ dị.

- Người ở bên trong xuất hiện đi, giao bảo tàng ra đây, chúng ta không làm khó dễ các người.

Quách Thiệu Ba nhìn vào trong sơn động hô lên, đối với cái thủ đoạn che dấu này, hẳn kinh ngạc không thôi, nếu không phải ánh mắt mình rất tốt thì đúng là không thể tìm được hai người này.

- Các người trước tiên lui sau 500m, chờ ta trở ra.

Nhạc Thành nhìn ra bên ngoài sơn động nói, nếu mình cứ như vậy ra ngoài, thì sẽ chịu công kích điên đại.

Bây giờ, Nhạc Thành không khỏi nghĩ đến nếu có đám Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng Yêu Cơ, Thông Thiên Thử thì tốt rồi, có bốn người bọn họ, muốn chính diện chống lại ở phía ngoài cũng là không có vấn đề, lại nói, Thông Thiên Thử nếu trực tiếp ở trong sơn động này hướng mặt ngoài đánh ra cũng là chuyện dễ dàng.

- Người đầu tiên đưa bảo tàng ra đi, ta tự nhiên sẽ để cho các người an toàn rời đi .

Quách Thiệu Ba bên ngoài sơn động nói.

- Làm sao bây giờ, bọn hắc ngấn tại cửa động, tốt xấu chúng ta muốn đi ra ngoài mới có thể đào tẩu.

Nàng sốt ruột nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Yên tâm, bọn họ cũng ngăn không được ta, người đi theo phía sau ta, nhớ rõ phải nhanh.

Nhạc Thành nhìn Doanh Thi nói.

- Chẳng lẽ các người cho rằng còn có thể ngăn được sao.

Nhạc Thành nhìn ra ngoài động la lớn, thần sắc trầm xuống, thân ảnh từ từ đi lên phía trước.

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, lập tức trong tay thủ ấn đánh ra, trước thân là một trái cầu lửa thật lớn ngưng tụ mà thành, cầu lửa rất lớn trọn vẹn chất đầy cả sơn động, mà ở sau lưng Nhạc Thành, Doanh Thi không khỏi toàn thân một mảnh đổ bưng, tựa hồ là hỏa cầu này nóng bỏng làm cho nàng cực độ không thích vậy.

- Đi.

Cầu lửa trong tay Nhạc Thành mạnh mẽ đẩy ra, lập tức thủ ấn lần nữa biến đổi, trong lòng bàn tay phải ba đường ánh sáng vàng bắn ra.

Cầu lửa nóng bỏng cấp tốc theo trong sơn động hướng ra ngoài động phóng đi, tạm thời sơn động Nhạc Thành mở ra dài hơn, lúc này cầu lửa mang theo một mảnh khí tức nóng bỏng khủng bố điên đại bắn ra cửa động.

- Nhanh, đi theo phía sau ta.

Nhạc Thành vội vàng nhìn Doanh Thi nói, lập tức thân ảnh như điện cấp tốc theo sau Phần Tiên Liệt Diễm cầu ra khỏi sơn động.

- Đáng chết, đây là lửa gì vậy, cũng là dị hỏa sao.

Quách Thiệu Ba sắc mặt biến trầm xuống, lập tức ngưng tụ một mảnh Đẩu khí công kích rất lớn hung hăng đón nhận Phần Tiên Liệt Diễm cầu của Nhạc Thành, đồng thời đối với người đứng phía sau nói:

- Các người mau ngăn cản hắc, đừng cho hắc chạy đến.

Đại trưởng lão cùng La Tiêu còn có mấy thất tinh Đẩu Tông đột nhiên đều công kích, người nào cũng biết, nếu để cho đối phương chạy ra sẽ rất dễ dàng chạy thoát, bị giam trong sơn động, hắc là không thể trốn được.

- Đáng chết.

Nhạc Thành cảm giác được mấy đạo công kích đồng thời công kích về phía cửa động, không khỏi thần sắc biến đổi, nhưng mà cũng không khỏi không kiên trì xông tới, nếu đợi thêm nữa để cho bọn họ có phòng bị, muốn lao ra thì càng thêm khó khăn.

- Kiểm Âm Ảnh.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đồng thời đánh ra, lập tức màu vàng kiểm Âm Ảnh trong hóa thành ba đường sáng cấp tốc quay vòng rồi rời khỏi tay, mà lúc này, thân ảnh Nhạc Thành cũng cùng chạy ra khỏi sơn động.

- Thịch

Một tiếng vang thật lớn, công kích của Quách Thiếu Ba cùng Nhạc Thành ngừng tụ ra Phần Tiên Liệt Diễm cầu hung hăng đụng vào nhau, lập tức một ngọn lửa rất lớn khuếch tán ra, cả thung lũng hẹp cũng tràn ngập ngọn lửa. Mà ở bây giờ, ba cái kiếm Âm Ảnh của Nhạc Thành cũng phân ra hướng về phía trước ba người.

- Xoẹt.

Canh giữ ở bên ngoài sơn động thật sự là rất nhiều, nhưng lúc này có một tên thất tinh Đấu Tông thừa dịp công kích vào Nhạc Thành, một hồi công kích kịch liệt ba động vang lên, sau đó, thân hình Nhạc Thành bị đánh bay ra mấy chục thước hung hăng đụng vào một khối đá.

- A...a...

Trong cơ thể Nhạc Thành một hồi chân khí kịch liệt cuộn cuộn, trong cổ họng phun ra một ngụm máu tươi.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba cái kiếm Âm Ảnh đẩy lui ba người, sau đó lần nữa quay lại trong tay Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, người làm sao vậy, người đừng làm ta sợ.

Đang theo sát sau lưng Nhạc Thành, chạy ra khỏi sơn động, ngược lại cũng không có bị công kích, tất cả công kích cũng đều va vào thân người Nhạc Thành. Nhìn thấy Nhạc Thành bị ném rơi vào trên mặt đất, vội vàng vọt tới bên người Nhạc Thành, nhanh chóng nước mắt đều nhanh chảy ra.

- Khục.

Nhạc Thành vội ho lên một tiếng, lần nữa phun ra một miệng máu tươi, sau đó mới thoải mái chút ít, trong cơ thể một hồi chân khí cuộn cuộn, một kích thất tinh Đấu Tông, Nhạc Thành đã bị thương không nhẹ, nếu không có Hoàng Long chi thể, phỏng chừng bị thương càng thêm nặng.

Tại trên đại lục Huyền Thiên một lần nữa bắt đầu tu luyện, Nhạc Thành vẫn luôn cố gắng hồi phục thực lực của mình, nhưng mà đối với bản thể tu luyện Nhạc Thành hầu như chưa từng có, trên thân Hoàng Long chi thể tinh huyết mới khiến cho Nhạc Thành như có kỳ tích.

Đối với bản thể tu luyện, người tu chân vốn không có quá nhiều phương pháp xử lý, hơn nữa Nhạc Thành cũng thấy trên đại lục Huyền Thiên cũng có ít người có thể tạo thành uy hiếp tánh mạng cho hắn. Cho nên, ngay cả luyện chế hộ thân bảo giáp hắn cũng chậm trễ làm.

Nếu Nhạc Thành bây giờ luyện chế ra một kiện Đạo khí hộ thân bảo giáp mặc lên người, coi như là một kích thất tinh Đấu Tông toàn lực cũng đừng muốn thương tổn đến Nhạc Thành mấy may.

Từ từ đứng lên, mà đúng lúc này, Nhạc Thành mỉm cười nói tránh, Hoàng Long chi thể đã triệt để kích hoạt, một vùng sáng màu vàng nhanh chóng chữa trị thương thể trên người Nhạc Thành, trong máu Nhạc Thành, tựa hồ là có một cổ lực lượng quý dị đang lưu động vậy.

Cảm giác trong thân thể đột nhiên biến hóa, thần thức Nhạc Thành hướng trong cơ thể của mình thăm dò, lập tức sắc mặt biến đổi, lúc này hắn cảm thấy kinh ngạc, không biết chuyện gì xảy ra, tháp Hạo Thiên bên trong Hỏa Linh Châu tựa hồ là nhận thấy trong cơ thể Nhạc Thành huyết dịch ảnh hưởng, một tia linh khí nồng đậm trực tiếp ngấm vào trong máu.

Mặc dù kinh ngạc vô cùng, nhưng lúc này, Nhạc Thành đã không có dư thừa thời gian để nghiên cứu chuyện gì xảy ra, hắn chăm chú nhìn chung quanh, mình và Doanh Thi đã bị vây quanh bên ngoài còn có sáu con thất giai Ma thú chiếm cứ nữa.

- Giao ra bảo tàng, nếu không sẽ chết.

Quách Thiếu Ba chăm chú nhìn Nhạc Thành, sắc mặt có chút kinh ngạc, có vẻ người trẻ tuổi kia tuổi cũng không lớn, nhưng mà thực lực cường hãn dị thường, coi như là thất tinh Đấu Tông cũng rất khó chống lại, có thể đã đến thất tinh Đấu Tông đỉnh cao rồi.

- Chết tiệt, Thánh quả giao ra đây.

Thanh Bối Ma Ngưu ở trên không trung nhìn Nhạc Thành la lớn.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

286. Chương 249 : Huyết Dịch Dị Biến (2) .

Nhạc Thành trong lòng đã không nghĩ ra biện pháp gì, vây quanh mình mấy người thất tinh, lục tinh Đấu Tông cùng bát tinh Đấu Tông, nhưng mà trước mắt lão giả áo xanh có vẻ thực lực cường hãn dị thường, còn có ở giữa không trung sáu con thất giai Ma thú, cũng là một đại phiền toái vậy.

- Nhạc Thành huynh đệ, không bằng ngươi giao ra bảo tàng đi, Quách môn chủ hãy giữ lời sẽ không làm khó ngươi.

Nhìn thấy Nhạc Thành bị bao vây, Đỗ Nhuận Minh cũng bắt đắc dĩ vô cùng, hắn coi như là muốn đi trợ giúp Nhạc Thành, cũng là bất lực.

Nhạc Thành nhìn chăm chú Đỗ Nhuận Minh một cái, nghĩ thầm Đỗ Nhuận Minh đối với chính mình rất tốt, chỉ tiếc cho dù hắn giúp mình, thì cũng không làm nên chuyện gì, mình lại bị thương, còn có Doanh Thi bên người, cũng thật là phiền toái.

Bất quá Nhạc Thành cũng không biết thật sự giao bảo tàng ra, thì chưa chắc bọn họ đã tha cho mình, xem ra cũng chỉ có thể liều mạng mà thôi.

- Xoẹt.

Trong mắt Nhạc Thành đầy hàn ý, trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức năm bộ Kim Tiên Khôi lõi ngăn ở trước người. Đột nhiên năm bộ Kim Tiên Khôi lõi trên thân tràn ngập ánh sáng yêu dị, một cỗ lực lượng cường hãn cũng tràn ngập ra.

Coi như là có năm bộ Kim Tiên Khôi lõi, Nhạc Thành cũng biết rõ nhiều nhất là ngăn chặn hai lục tinh Đấu Tông mà thôi, đây là kết cục không có tác dụng quá lớn.

- Khôi Lỗi Chi Thuật.

Nhìn Nhạc Thành xuất ra năm bộ Kim Tiên Khôi lõi, Quách Thiệu Ba thần sắc lần nữa có chút biến đổi, Khôi Lỗi Chi Thuật ở trong Huyền Thiên nội lực rất khó gặp được, không biết thanh niên này là ai, quả là trên thân còn có Khôi Lỗi Chi Thuật, có vẻ năm bộ Khôi lõi này có thực lực không thấp.

- Chẳng lẽ ngươi muốn dựa vào năm bộ Khôi lõi có thể ngăn lại ta sao.

Quách Thiệu Ba nói:

- Mau giao ra bảo tàng, nếu không nghe lời sẽ chết.

- Chết, vậy phải thử một chút mới biết được.

Nhạc Thành nói hơi trầm xuống, cảm giác lão giả áo xanh Quách Thiệu Ba thực lực không cách nào chắc chắn, tựa hồ là đã đến Đấu Tông đỉnh cao rồi, nếu một mình chống lại hắn, Nhạc Thành cũng không e ngại, coi như mình không địch lại, nhưng nếu tự bảo vệ mình không có vấn đề gì.

- Cuồng tiểu tử, tại trước mặt Quách môn chủ còn dám mạnh miệng sao.

La Tiêu từ từ đứng dậy, trong mắt hắn, Nhạc Thành hẳn phải chết không thể nghi ngờ, Nhạc Thành có dị hỏa trên người, ở chỗ này hẳn là một luyện Dược Sư, đến lúc đó không phải mình thì còn ai.

- Lão cầu, có bản lĩnh ngươi tới thử.

Nhạc Thành hung hăng chăm chú nhìn La Tiêu, trong ánh mắt tuyệt đối sát ý.

- Hừ, tiểu tử ngươi đừng quá cuồng vọng .

La Tiêu bị Nhạc Thành lạnh lùng nhìn, dĩ nhiên là không dám tiến lên, hai ngày trước Nhạc Thành giết hai thất tinh Đấu Tông, hấn cũng đã rõ ràng thực lực của Nhạc Thành, cho nên không dám tiến lên.

- La huynh đệ, chúng ta cùng lên đi, trước tiên đem hấn bắt lại.

Lưu đại đầu từ từ đi lên, nếu tại trước mặt môn chủ chính tay mình bắt được áo đen thanh niên, đây chính là một cái công lớn, chuyện tốt như vậy mình không thể bỏ qua.

- Hảo, chúng ta trước bắt hấn, bọn chúng có hai người, chúng ta cũng không tính là lấy nhiều thắng ít.

La Tiêu nói.

La Tiêu dĩ nhiên là biết rõ Doanh Thi chỉ có Đấu Hoàng thực lực mà cũng nói như thế, ý là không muốn lấy nhiều đánh ít, như thế mà hấn còn có mặt mũi nói ra.

- Đến đây đi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, quanh thân lần nữa ngưng tụ ra một mảnh thanh mang nhẹ nhàng, ở nơi này, Nhạc Thành nếu phát hiện Hoàng Long chi thể dĩ nhiên tự động chữa trị thương thế, trong huyết mạch một mảnh lửa nóng, tựa hồ là trong máu đang hô ứng với Hỏa Linh Châu vậy.

Nhạc Thành cũng không biết huyết dịch trên người mình làm sao cùng với Hỏa Linh Châu có liên hệ, cũng không biết Hỏa Linh Châu làm sao cũng có thể hấp thu huyết dịch trên người mình, hết thấy Nhạc Thành cũng không rõ, chỉ là bây giờ cũng không có thời gian xem xét.

- Lão Ngưu, chúng ta làm sao bây giờ, Thánh quả cũng trong tay hấn.

Tứ Sí Ma ửng nhìn Thanh Bối Ma Ngưu hỏi, tựa hồ là hết thấy sự tình Tứ Sí Ma ửng cùng bốn con Địa Ma lang đều do Thanh Bối Ma Ngưu làm chủ, bất quá sáu con thất giai Ma thú này, thực lực Thanh Bối Ma Ngưu cũng là mạnh nhất.

- Chúng ta trước không nên hành động, những người này cũng rất là giảo hoạt, chúng ta xem trước một chút lại nói.

Thanh Bối Ma Ngưu nói.

- Tiểu tử, nhìn người còn thể nào cuồng vọng.

La Tiêu sắc mặt trầm xuống, lập tức thân ảnh như điện ngưng tụ một mảnh trường mang rất lớn bổ về phía Nhạc Thành.

- Xoẹt.

Lúc này đồng thời, Lưu đại đầu cũng ngưng tụ một mảnh trường mang rất lớn, theo bên trái tập kích hướng về phía Nhạc Thành.

Nhìn Lưu đại đầu cùng La Tiêu đồng thời vây hãm Nhạc Thành, Đỗ Nhuận Minh mặc dù là trong lòng sốt ruột nhưng cũng không thể làm gì được, nếu mình ra tay, bên người Quách Thiệu Ba nhất định sẽ nhanh chóng ra tay, mình cũng không phải là đối thủ của Quách Thiệu Ba.

Quách Thiệu Ba nhìn Lưu đại đầu cùng La Tiêu ra tay như thế nhưng hấn không có ngăn cản, vừa mới chỉ là nghĩ rằng Nhạc Thành thực lực rất cường hấn, hiện tại hấn cũng muốn biết rõ Nhạc Thành thực lực tốt đến trình độ nào rồi, cho nên để Lưu đại đầu cùng La Tiêu đi dò xét một chút cũng tốt.

- Hừ, muốn đối phó các người vấn đề cũng không lớn.

Nhạc Thành thủ ấn cấp tốc biến hóa, trên thân đột nhiên bao phủ một mảnh thanh mang nhẹ nhàng, lập tức trong tay phải ba đường màu vàng sáng quay vòng lần nữa như tia chớp bắn về phía Lưu đại đầu.

- Kiểm Âm Dương.

Trong tay thủ ấn lần nữa biến hóa, bên trong mi tâm Nhạc Thành có chút ánh sáng trắng lóe lên, kiểm Âm Dương biến thành một đường sáng màu trắng cấp tốc hướng về phía La Tiêu.

- Xoẹt, đây là cái gì.

Nhìn thấy Nhạc Thành thủ đoạn quỷ dị như thế, La Tiêu cùng Lưu đại đầu thần sắc thay đổi lớn, Quách Thiệu Ba đứng ở một bên sắc mặt trầm xuống, có vẻ thủ đoạn Nhạc Thành cũng làm hắn cho tới bây giờ cũng chưa có nhìn thấy qua.

- Xoẹt.

Ba đường màu vàng sáng quay vòng vòng lóng lánh, ba cái kiếm Âm Ảnh Nhạc Thành nhanh chóng đánh bại quyền mang Lưu đại đầu, với quyền mang bị kích phá, khuôn mặt Lưu đại đầu cũng dồn dập biến đổi, quanh thân lần nữa Đấu khí điên đại lay động, vội vàng đánh ra Đấu khí nghênh hướng ba đường màu vàng sáng quay vòng kia.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

287. Chương 250 : Tiểu Tử Người Đùng Quá Cuồng Vọng .

- Sưu sưu sưu.

Ba đường màu vàng sáng quay vòng có vẻ như có thêm con mắt, lập tức ở giữa không trung xẹt qua một cái đường vòng cung quỷ dị, dĩ nhiên là có một đường sáng quay vòng chặn công kích Lưu đại đầu lại, hai đường sáng đều đặn cấp tốc quay vòng công kích tới.

Quay mắt về phía Âm Dương kiếm Nhạc Thành, tình huống La Tiêu so với Lưu đại đầu cũng không hơn gì, chưởng mang ngưng tụ của hắn cũng rất nhanh chóng bị kiếm Âm Dương đánh tan, tùy theo một đường màu trắng như tia chớp sáng quay vòng cấp tốc mà đến. Trong lúc vội vàng, thân hình La Tiêu không thể không cấp tốc nhanh lùi lại, trên mặt cũng toát ra một mảnh mồ hôi lạnh, hắn không ngờ đấu khí chưởng mang của mình không chống lại được thủ đoạn quỷ dị của đối phương.

- Địa Ngục Minh Hỏa.

La Tiêu thân hình nhanh lùi lại, đồng thời, trong tay ngọn lửa màu xanh ngưng tụ ra, Liệt Diễm đón lên.

- Xoẹt.

Ngọn lửa nóng bỏng đột nhiên tràn ngập tại thung lũng hẹp, tất cả mọi người hơi hơi lui về phía sau, Địa ngục minh hỏa uy thế không phải bình thường, so với bản thân luyện Dược Sư Đan hỏa cùng Thủ hỏa có cao minh hơn không biết bao nhiêu lần.

Đối với dị hỏa La Tiêu, mà ngay cả Quách Thiệu Ba cũng phải ngạc nhiên, dị hỏa có thể Đấu Sư không thể kiểm soát được, không ngờ tên này cũng có một loại dị hỏa.

- Hừ, ngọn lửa nhỏ mà thôi.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, loại cái gọi là dị hỏa này căn bản không thể ngăn cản Âm Dương kiếm, Âm Dương kiếm của mình dùng Vô Thượng Chân Hỏa cộng thêm Hỏa Linh Châu luyện chế ra tới Đạo khí pháp bảo, căn bản là không sợ Địa ngục minh hỏa này.

- Khai.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, thủ ấn trong tay hơi đổi, tâm niệm vừa động, kiếm Âm Dương nhanh chóng khuếch tán ra một mảnh quang mang chói mắt, lập tức tại trong tất cả ánh mắt của mọi người đều kinh ngạc vô cùng, kiếm Âm Dương chia ra làm năm, lập tức năm đường bạch sắc quang mang theo Địa Ngục Minh Hỏa nóng bỏng bắn về phía La Tiêu.

Kiểm Âm Dương một lần nữa được luyện chế, sau đó, Nhạc Thành thực lực đã đến Kim Đan kỳ hậu kỳ, đã có thể ngưng tụ năm thành, bất quá muốn tới trình độ cuối cùng không chế chín kiếm Âm Dương, thì thực lực Nhạc Thành còn kém không ít, hơn nữa kiếm Âm Dương cũng phải luyện chế đến tiên khí mới được.

Tất cả mà nói đều rất là dài dòng, kỳ thật đồng thời phát sinh ở trong nháy mắt mà thôi.

- Không xong.

Quách Thiếu Ba sắc mặt biến đổi, hắn cảm giác được tình huống không đúng, hắn làm sao cũng không ngờ thực lực Nhạc Thành, La Tiêu cùng Lưu đại đầu liên thủ cũng không phải là đối thủ của hắn, sau khi nhìn thấy hai người không xong, thân ảnh hắn không khỏi hung hăng đánh về phía Nhạc Thành.

- Chết đi.

Nhạc Thành chăm chú nhìn La Tiêu cùng Lưu đại đầu, sát ý chợt hiện, tâm niệm vừa động thấy kiếm Âm Dương cùng kiếm Âm Ảnh là đều cấp tốc lao xuống.

Đồng thời thần thức không chế kiếm Âm Dương cùng ba cái kiếm Âm Ảnh. Đối với Nhạc Thành mà nói cũng không thoải mái, nếu không có Linh hồn lực cường hãn chèo chống, Nhạc Thành cũng không thể làm được như vậy, tại Trung quốc người tu chân nếu không chế tốt một kiện pháp bảo là không phải chuyện đơn giản.

- Thịch... Xoẹt...

Hầu như cùng một thời gian, ba cái kiếm Âm Ảnh có hai cái theo hai bên đâm vào trong thân thể Lưu đại đầu, và năm thanh kiếm Âm Dương có ba cái cũng đâm qua thân thể La Tiêu. Hết thấy làm cho hai người ngay cả phản ứng né tránh thời gian cũng đều không có.

Đồng tử La Tiêu khuếch trương, hắn làm sao cũng không tin tưởng mà ngay cả Địa Ngục Minh Hoả của mình cũng không thể ngăn cản đối phó được.

- A...a...

Ngay tại hai cái thân ảnh La Tiêu cùng Lưu đại đầu từ giữa không trung ngã xuống, thân ảnh Quách Thiếu Ba đã xuất hiện ở bên cạnh thân người Nhạc Thành.

- Xoẹt.

Một mảnh cự chưởng cuồng bạo từ trong tay Quách Thiếu Ba ngưng tụ ra, lập tức hung hăng chụp về phía Nhạc Thành.

Nhạc Thành muốn tránh né cũng không kịp, Quách Thiếu Ba tốc độ thật sự là quá nhanh, hơn nữa một kích thập tinh Đẩu Tông Nhạc Thành cũng không dám ngạnh kháng. Mặc dù dưới thân năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi nhanh chóng đánh tới, nhưng mà tốc độ lại chậm hơn một bước.

- Nhạc Thành chú ý.

Mà đúng lúc này, thân hình Doanh Thi cấp tốc đánh tới, lập tức ngăn ở trên thân Nhạc Thành.

- Thịch.

Một tiếng nổ kinh thiên vang lên, lực lượng vô cùng cường hãn hoàn toàn rơi vào trên thân Doanh Thi, cả hạp cốc một hồi chấn động kịch liệt, thung lũng hẹp vô số đá vụn bị đánh tan rơi xuống, lực công kích của thập tinh Đẩu Tông thật sự là quá mức cường đại rồi.

- A...a...

Thân hình Doanh Thi đột nhiên đụng vào trên thân Nhạc Thành, lập tức hai người bị ngã ở vài trăm mét, rơi xuống mặt đất, trước thân Doanh Thi trong miệng phun ra máu huyết.

- Khục.

Chân khí trong cơ thể Nhạc Thành một hồi cuộn cuộn, lập tức vội ho một tiếng cố nén huyết khí, Hoàng Long chi thể đã tràn ngập một mảnh chói mắt quang mang. Mặc dù không có trực tiếp bị Quách Thiếu Ba công kích, nhưng mà gián tiếp Doanh Thi đánh tới Nhạc Thành, cộng thêm ngã ra vài trăm mét, một kích này lực lượng khủng bố, nếu không có Hoàng Long chi thể che chở, Nhạc Thành lúc này cũng đã bị trọng thương rồi.

- Doanh Thi, Doanh Thi ngươi làm sao vậy.

Nhạc Thành vội vàng ôm lấy Doanh Thi, vừa mới hai người lặn xuống với nhau, cũng bị Quách Thiếu Ba trực tiếp công kích, thập tinh Đẩu Tông một kích đánh vào một bát tinh Đẩu Hoàng, Nhạc Thành đột nhiên cảm thấy hoảng hốt.

- A...a...

Cũng lần nữa học máu tươi ra, lập tức tại trong ngực Nhạc Thành mở mắt, nói:

- Ta không sao, ngươi để cho ta tại trong kết giới mặc vào đó là Ma pháp gia trì hộ thân quần áo, nếu không như vậy ta cũng không đi thay ngươi chịu một kích này, đau quá, ta toàn thân mệt rũ rời rồi.

- Ngươi nghỉ ngơi một chút, tại đây giao cho ta là được rồi.

Nhạc Thành nhìn thấy Doanh Thi cũng không nghiêm trọng như tưởng tượng, lúc này hắn mới chậm rãi thở ra một hơi, lúc này hắn mới nhớ tới, tại trong kết giới mình đưa cho nàng một kiện Ma pháp gia trì hộ thân quần áo, không nghĩ tới lúc này nó lại thực sự phát huy công dụng.

Mặc dù mặc Ma pháp gia trì hộ thân quần áo, nhưng khi nhìn thấy Doanh Thi trọng thương, Nhạc Thành trong mắt một mảnh rét lạnh.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

288. Chương 251 : Toàn Bộ Lưu Lại Cho Ta .

- Ngươi trước nghỉ ngơi.

Nhạc thành nói, lập tức thu nàng vào trong vào trữ vật giới chỉ của mình, hắn làm vậy miễn không để cho bản thân mình bị phân tâm.

- Các ngươi nghe đây, tất cả mọi người nơi này đều phải chết.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn sáu con thất giai ma thú nói:

- Các ngươi sáu con súc sinh tốt nhất là rút đi rất xa cho ta, nếu không, kết cục của các ngươi chính là cái chết.

Thanh bối ma ngư, Tứ sí ma ưng và bốn con Ma lang bị ánh mắt đầy hàn ý của Nhạc Thành không khỏi kinh sợ, nhưng vì Thất biến ma linh quả, sáu con thất giai ma thú cũng không có ý tứ rời khỏi, dù sao Thất biến ma linh quả đối với chúng nó quá trọng yếu.

- Hảo cường tiểu tử, chỉ bằng vào ngươi sao.

Quách Thiếu Ba hung hăng nhìn Nhạc Thành, ở trong mắt của hắn tuy rằng cảm giác được hàn ý của Nhạc Thành, nhưng hắn dù sao cũng là mười tinh đấu tông, cũng không phải cứ như vậy mà bị hù mà sợ, trừ đấu tôn cường giả, hắn cũng không sợ bất luận kẻ nào.

- Đổ đại ca, ngươi đi trước đi.

Nhạc Thành nhìn Đỗ Nhuận Minh nói rõ, hắn thấy Đỗ Nhuận Minh cũng không gây khó xử cho mình, Nhạc Thành cũng không muốn ngộ thương đến hắn.

- Điều này...

Đỗ Nhuận Minh tuy rằng không biết Nhạc Thành muốn làm cái gì, nhưng hắn cũng do dự một chút, sau cũng nhanh chóng thoái lui, nhưng cũng không có đi xa, mà đi tới bên cạnh khe sâu dừng lại.

- Mười tinh đấu tông sao, chẳng lẽ nghĩ là đã mạnh nhất sao.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Quách Thiếu Ba, trên người đã muốn tràn ngập sát ý.

- Hạo Thiên tháp.

Nhạc Thành thủ ấn hơi đổi, mi tâm hào quang chợt lóe, chỉ thấy màu đồng cổ Hạo Thiên tháp xoay tròn mà ra, lập tức trôi nổi tại trước người.

- Biến.

Nhạc Thành đánh ra Hạo Thiên tháp cao hai thước.

- Khởi.

Nhạc thành thủ ấn không ngừng biến hóa, lập tức thân ảnh liền quỷ dị biến mất ở tại chỗ, giống như là hư không tiêu thất vậy.

Lúc này tất cả mọi người đều vô cùng kinh ngạc nhìn biến hóa này, trong bọn họ không có ai có thể hiểu được rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra.

- Đều chết đi.

Ngay tại mọi người đang còn tại nghi hoặc, bỗng dưng quỷ dị tháp kia gầm gừ dựng lên, lập tức hai con đại xà bắt đầu từ đại tháp nhảy ra giữa không trung.

- Ngao, Ngao.

Mà ngay tại lúc mọi người còn không biết đã xảy ra sự tình gì, giữa không trung hai con đại xà cũng là rít gào hóa thành hai con ngũ trảo hỏa long chiều cao năm trăm thước.

Quanh thân Ngũ trảo hỏa long tràn ngập đại hỏa, hỏa diễm lúc này như Địa ngục minh hỏa vậy.

Sáu con thất giai ma thú thấy được hai hỏa long gầm gừ, toàn thân nhịn không được mềm nhũn, trong cơ thể máu nhất thời đọng lại, toàn thân xương cốt cùng nằm úp sấp xuống, loại hơi thở uy áp làm cho bọn chúng nhịn không được, đều cúi đầu triều bái.

Ngũ trảo hỏa long hình tượng thật lớn đến từ Hoa Hạ thượng cổ thần thú chi vương, tại long uy trước mặt, đám ma thú này là thất giai ma thú căn bản là không có sức phản kháng, uy áp tới từ trong máu huyết cũng làm cho chúng nó không dám có chút phản kháng nào cả.

- Đây là cái gì.

Nhìn giữa không trung có hai con hỏa long thật lớn, mọi người đều hít vào một ngụm khí lạnh.

- Ngao, Ngao

Hai con hỏa long ở giữa không trung gào thét xuống, nhất thời chính là đánh về phía dưới, toàn thân mang theo một mảnh hỏa diễm ngập trời, ở giữa không trung cũng tràn đầy tàn ảnh hỏa long, một ít hỏa diễm vụn vặt rơi xuống sơn mạch, lập tức bốc lên ngọn hỏa hừng hực.

- Xích.

Không ít người chạy trốn không kịp, phải ngưng tụ toàn bộ đấu khí chống lại hỏa long công kích, nhưng giống như là trứng chim đập vào tảng đá, căn bản không có tác dụng gì, ở quanh thân hỏa long tràn ngập hỏa diễm ngập trời, cái gọi là đấu khí căn bản không đáng giá nhắc tới, khoảng cách chính là bị hỏa diễm trên người hỏa long đốt cháy sạch sẽ, tính cả thân hình bọn họ cũng là giống nhau, hết thấy đều bị đốt cháy sạch sẽ.

- Đáng chết, tại sao có thể như vậy.

Cảm giác được hai hỏa long có lực lượng cường hãn, Quách Thiếu Ba sắc mặt nhất thời một mảnh trắng bệch.

- Xích.

Một cái hỏa long từ giữa không trung nhằm về phía Quách Thiếu Ba lao đến, mang theo một mảnh hỏa diễm nóng cháy, ở giữa không trung đánh tới.

- Đáng chết.

Quách Thiếu Ba lớn tiếng thầm mắng một tiếng, lập tức đầu khí trên người cấp tốc run run, chung quanh không gian đều tràn ngập ở một mảnh đầu khí khủng bố, lập tức, đầu khí vô cùng cường hãn ở trong tay Quách Thiếu Ba ngưng tụ một cái đầu khí khủng bố, năng lượng lốc xoáy mà ngay cả không gian chung quanh đều bị chấn nát.

Điều đó chứng tỏ Quách Thiếu Ba sử dụng thực lực mạnh nhất của mình, lực lượng lốc xoáy cuồng bạo ở trong tay Quách Thiếu Ba chậm rãi nghiêng hướng về phía hỏa diễm giữa không trung.

- Xích.

Hỏa long cùng đầu khí cuồng bạo Quách Thiếu Ba dây dưa cùng nhau, thực lực mười tinh đầu tông quả nhiên là bất phàm, có thể miễn cưỡng ngăn cản hỏa long hỏa diễm. Chính là lúc này chỉ là miễn cưỡng ngăn cản mà thôi.

“Oành” một tiếng kinh thiên động địa nổ ra, Quách Thiếu Ba ngưng tụ lốc xoáy cường hãn bị hỏa long hỏa diễm trực tiếp đốt cháy, lập tức lốc xoáy trung gian cuồng bạo phá hạp cốc ra, thanh âm vang lên đỉnh tai nhức óc.

- Bang bang.

Toàn bộ khe sâu bị sụp đổ, chung quanh vô số tòa đại sơn bị lực lượng cuồng bạo chấn động đến suy sụp, lập tức đá vụn bùn đất còn có đại thụ đều vùi vào trong hạp cốc, toàn bộ khe sâu nháy mắt biến thành bình địa, thậm chí không ít người đã bị vùi vào trong đó.

- Ngao, Ngao.

Ngay tại khe sâu nội, hai con hỏa long tựa hồ không có dừng tay, không ít người cấp tốc phá vỡ bùn đất lao ra khỏi khe sâu, nhưng là chờ đợi bọn họ cũng là một mảnh ngập trời hỏa diễm đem bọn họ thổi quét ở bên trong.

- A.

Tên bát tinh đầu tông đại trưởng lão vừa mới lao ra khe sâu bị cuốn vào biển lửa, lập tức toàn bộ thân hình nháy mắt hóa thành tro tàn.

- Chết tiệt.

Quách Thiếu Ba cũng không có bị vùi vào trong hạp cốc, vừa mới hỏa long hỏa diễm đánh tan công kích của hắn, đồng thời cũng đem hắn đánh bay ra, nhìn thấy người của mình trở tay không kịp mà toàn quân bị diệt, nhất thời liền cấp tốc chạy trốn, nháy mắt không thấy bóng dáng đâu nữa.

- Oành, oành, oành.

Một tiếng vang thật lớn từ trong hạp cốc vang lên, lập tức sáu con thất giai ma thú từ trong hạp cốc lao ra, gặp phải chuyện này, sáu con thất giai ma thú đã bị dọa sợ hãi vô cùng rồi.

- Các ngươi cũng muốn chạy sao, toàn bộ lưu lại cho ta.

Ngay lúc này sáu con thất giai ma thú chuẩn bị chạy thoát, Hạo Thiên tháp nhất thời chạy ra khỏi khe sâu, lập tức ở giữa không trung mở rộng, sáu con thất giai ma thú tốc độ dị thường rất nhanh, nhưng Hạo Thiên tháp biến hóa càng thêm mau hơn.

Nháy mắt đem mấy vạn thước không gian chung quanh toàn bộ bao vây ở bên trong, mặc kệ sáu con thất giai ma thú chạy trốn như thế nào, đều bị Hạo Thiên tháp gắt gao vây ở trong đó.

- Xích.

Hạo Thiên tháp thật lớn được Nhạc Thành không chế tiêu hao chân khí rất nhiều, trong cơ thể hiện tại cũng cảm thấy hư thoát, nếu không dựa vào một ngụm chân khí cuối cùng chống đỡ, hắn đã sớm ngã rồi.

- Thu.

Nhạc thành thủ ấn đánh ra, lập tức Hạo Thiên tháp cấp tốc khôi phục bằng bàn tay nhỏ, đồng thời, thân hình hai hỏa long thu lại, sau đó chui vào Hạo Thiên tháp, mà thân ảnh Nhạc Thành cũng nhanh chóng theo Hạo Thiên tháp nhảy ra.

“Xích” một tiếng, giữa không trung năm hộp gấm dừng ở phía dưới Đỗ Nhuận Minh, lập tức thanh âm Nhạc Thành theo thân ảnh biến mất ở giữa không trung nói:

- Nơi này có chút đan dược, người cầm chạy đi thôi, cẩn thận Quách Thiếu Ba ngày sau nhất định sẽ tìm tới người.

Nhìn trong tay năm hộp gấm, Đỗ Nhuận Minh mở ra, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, bên trong dĩ nhiên tất cả đều là bát phẩm đan dược.

- Đây là mình đang nằm mơ sao.

Nhìn khe sâu thật lớn bị lấp đầy, còn có chung quanh mấy vạn thước đều là một đồng hỗn độn, còn có đại hỏa ngập trời, Đỗ Nhuận Minh còn tưởng rằng chính mình hoa mắt.

Quý dị đại tháp kia, cuồng bạo hỏa long, tên Nhạc Thành này, bọn họ rốt cuộc là loại người nào.

Một lát sau, thật lâu vẫn không thể phục hồi tinh thần lại, Đỗ Nhuận Minh thở dài một hơi, lập tức thân ảnh như điện biến mất ở tại không trung.

Một ngày sau, một cái đơn giản sơn động mở ra, mà Nhạc Thành khoanh chân ngồi ở trong sơn động chậm rãi điều tức, Doanh thi ở cạnh khoanh chân ngồi bên người, lúc trước nàng ăn vào mấy khóa đan dược điều tức, cho nên nhìn mặt của nàng tốt hơn một chút. Nhưng thương thể lại còn nghiêm trọng, không có một hai tháng căn bản là không thể khôi phục, lúc này còn muốn dựa vào Nhạc Thành hỗ trợ chữa thương mới được.

Nhạc Thành toàn thân bao phủ một mảnh thanh mang, chậm rãi điều tức, Hạo Thiên tháp có hỏa linh châu tràn ngập linh khí tinh thuần chảy về phía đan điền, mơ hồ Nhạc Thành có cảm giác được trong máu chính mình đang hấp thu linh khí linh châu, cảm giác dễ chịu vô cùng.

Hai ngày sau, sau khi chậm rãi điều tức, sắc mặt Nhạc Thành mới khôi phục một tia đỏ ửng, tựa hồ là khôi phục được một chút.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

289. Chương 252 : Hoàng Long Thể Biến Hóa .

Nhạc thành thở ra một ngụm trọc khí, sau đó thu hồi chân khí lại, chậm rãi mở mắt ra, lập tức nhìn chăm chú về phía Doanh Thi, nếu không có Doanh Thi, Nhạc Thành còn muốn tiếp tục điều tức thêm vài ngày nữa, nhưng do Nhạc Thành đang lo lắng cho thương thể trên người Doanh Thi, nên hắn mới tỉnh dậy.

Nhìn Doanh Thi, Nhạc Thành hơi hơi vừa nhú mày, cũng không biết là tốt là xấu, chỉ thấy Doanh Thi quanh thân lúc này bị một tầng hồng quang bao vây, tầng hồng mang này tựa hồ có chút quý dị, tại tầng hồng mang Nhạc Thành tựa hồ có cảm giác rất là quen thuộc, ở tầng hồng mang bao vây trung quang Doanh Thi làm cho thương thể khôi phục so với Nhạc Thành dự tính còn nhanh hơn rất nhiều, đối với thương thể của Doanh Thi mà nói, Nhạc Thành không khỏi cảm thấy tò mò.

Cảm giác Nhạc Thành đã tỉnh, Doanh Thi cũng chậm rãi mở ra hai mắt, sắc mặt vẫn có chút tái nhợt, nhưng so với hai ngày trước tốt hơn.

- Người có cảm giác thế nào.

Nhạc Thành nhìn Doanh Thi hỏi, xem khí sắc Doanh Thi, hắn là không có chuyện gì.

- Ta không sao đáng tiếc kiện ma pháp hộ thân y kia cũng bị hủy.

Doanh Thi nói:

- Người thế nào, sao người lại trốn tới đây.

- Ta không sao, vậy người an tâm điều tức khôi phục thương thế đi, cừu hận của người chờ thương thế của ta khỏi, sẽ đi báo thù cho người.

Nhạc Thành nói.

- Người trốn được là tốt rồi, người còn muốn trở về báo thù nữa sao, người không muốn sống nữa à.

Doanh Thi sau khi nghe Nhạc Thành nói còn tính trở về báo thù, chính là bối rối nói.

- Yên tâm, ta đã có an bài, người trước hết khôi phục thương thế đi.

Nhạc Thành nói, lập tức lấy ra mấy khóa đan dược khôi phục thương thế đưa cho Doanh Thi.

- Các người hãy chờ đây.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trong ánh mắt sát ý tràn ngập.

Nhạc thành lại khoanh chân ngồi xuống điều tức, chân khí vận chuyển, linh khí hỏa linh châu lại hóa thành linh khí tinh thuần chảy vào đan điền.

- Làm sao trong máu cũng hấp thu linh khí, đây rốt cuộc là có chuyện gì.

Nhạc Thành nghi hoặc, trước hết thời điểm hần bắt đầu, trong máu còn hơi hấp thu linh khí linh châu, hiện tại trong máu hấp thu linh khí hỏa linh châu tựa hồ càng ngày càng nhiều hơn.

- Tại sao có thể như vậy.

Nhạc Thành chưa từng có gặp được qua loại hiện tượng này, hần không thể không kiểm tra được, hỏa linh thượng cổ bảo vật có thể bị chính mình chuyển hóa trở thành linh khí sau đó hấp thu. Nhạc Thành cũng đã có chút kinh ngạc rồi, nhưng lúc này chính mình trong lúc vận khí mà trong máu còn bắt đầu hấp thu linh khí hỏa linh châu, Nhạc Thành cũng không biết điều này là tốt hay là xấu nữa đây.

Nhạc Thành chậm rãi kiểm tra, một lát sau hần phát hiện máu huyết của mình hấp thu linh khí hỏa linh châu, sau đó hóa thành một tia huyết khí tràn ngập ở tại toàn thân kinh mạch cùng gân cốt, bên trong toàn thân gân cốt cùng kinh mạch tựa hồ đối với một tia huyết khí cũng không có cự tuyệt hấp thu, Nhạc Thành rõ ràng cảm giác được máu huyết sau khi hấp thu linh châu linh khí, có chút nóng lên, lúc này có một tia huyết khí tràn ngập ở kinh mạch cùng gân cốt chính là vì máu nóng bốc hơi lên mà ra, mà máu này tựa hồ nóng bỏng lên rồi. Nhạc Thành vẫn không có cảm giác có cái gì không ổn cả, ngược lại càng thêm thoải mái, thương thế trên người càng nhanh bình phục hơn.

Lúc này trên người thương thế dần dần bình phục, thân thể Nhạc Thành so với hai ngày trước đây tựa hồ là hoàn toàn khỏi hẳn, chấn động lục phủ ngũ tạng lúc trước đã khôi phục hoàn toàn, mà trong máu huyết cũng không ngừng bị lục phủ ngũ tạng hút lấy.

- Đây là sao vậy, điều này cũng quá kỳ quái.

Nhạc Thành nghi hoặc, việc này Nhạc Thành cũng chưa từng có gặp được qua.

Nhạc Thành thử để hỏa linh châu linh khí tiến vào trong máu, nhưng cũng không có cách nào, căn bản không có cách nào ngăn cản, trừ phi là đem hỏa linh châu xuất ra bên ngoài cơ thể, ngăn cách hỏa linh châu với thân thể, còn không thể ngăn cản linh khí tiến vào bên trong máu huyết của mình được.

Điều này Nhạc Thành tuy rằng không biết là tốt hay là xấu, nhưng hần cảm thấy tựa hồ là rất tốt, hấp thu hỏa linh châu linh khí, ít nhất Nhạc Thành có thể cảm giác được thân thể càng thêm cường hãn rắn chắc, hơn nữa trình độ thân thể còn tiếp tục tăng cường lên nữa.

Nhưng Nhạc Thành không thể biết được nguyên bản vì đối với Hoàng Long thân thể Nhạc Thành căn bản không thể nắm trong tay, bởi vì Hoàng Long thân thể là từ máu huyết đấu để long mạch chuyển hóa mà thành. Nhạc Thành căn bản không có tu luyện đấu khí gì cả, tuy rằng có thêm Hoàng Long thân thể, Nhạc

Thành cũng không thể nắm được nó trong tay, mỗi lần bị thương, Nhạc Thành cũng dựa vào Hoàng Long thân thể tự động phòng ngự, chính Nhạc Thành căn bản không thể nắm trong tay Hoàng Long thân thể được.

Mà hiện tại, Nhạc Thành cũng chậm rãi cảm giác được hỏa linh châu linh khí bị máu huyết hấp thu, chính mình cùng Hoàng Long thân thể tựa hồ là có liên hệ nào đó, mơ hồ có thể cảm ứng được Hoàng Long thân thể, cái này giống như là lúc luyện chế một kiện hộ thân bảo giáp vậy, tuy rằng loại liên hệ cảm giác này vẫn là rất yếu, nhưng Nhạc Thành cảm thấy tựa hồ tiếp qua một trận tử chiến nữa là có thể hoàn toàn nắm trong tay Hoàng Long thân thể.

Trong máu biến hóa, Nhạc Thành nhớ rõ chính mình đã một lần bị thất tinh đấu tông công kích, thân thể đã bị chấn động kịch liệt, cho nên đột nhiên biến thành như vậy.

Toàn bộ hết thấy mơ hồ đều phát triển tốt, Nhạc Thành cũng không nghĩ cách giải quyết như thế nào, cho nên hắn cũng không thêm nghĩ đến nữa.

Tiếp tục chậm rãi điều tức, sau đó không ngừng hấp thu linh châu linh khí chuyển hóa thành chân khí tinh thuần tiến vào đan điền của mình.

Lúc này hỏa linh châu tràn ngập linh khí lưu chuyển ở toàn thân Nhạc Thành, tẩm bổ đan điền cùng thân thể Nhạc Thành, tiến hành không gián đoạn.

Hạo Thiên tháp trong cơ thể Nhạc Thành, tại một mảnh hư vô không gian, Thanh bối ma ngưu, Tứ sí ma ưng, và bốn con ma lang thật lớn, thân hình đang trôi nổi tại hư vô không gian, sáu con thất giai ma thú đã liên tục phi hành ở bên trong liên ba ngày, nhưng căn bản là phi không ra khỏi hư vô không gian này, tựa hồ ở đây rộng lớn vô hạn vậy.

“Oanh” một tiếng nổ, Thanh bối ma ngưu lực không ngừng đánh ở không gian hư vô, mà lực công kích tại đây căn bản chính là không có tác dụng gì, lực công kích trực tiếp bị tiêu tán ở trong hư vô.

- Lão ngưu, chúng ta thăm rồi, không nghĩ tới vừa ra kết giới đã bị ném tới đây.

Tứ sí ma ưng bắt đầu nhìn Thanh bối ma ngưu nói.

- Vốn đang nghĩ ra được kết giới có thể chạy thoát rồi, nhưng lúc này xong đời rồi.

Một con ma lang nói.

- Ba ngày rồi, thanh niên kia vẫn không để ý đến chúng ta, chẳng lẽ hắn trực tiếp đem chúng ta vây chết ở chỗ này sao.

Một con ma lang lo lắng nói.

Thanh bối ma ngưu nhìn hư vô không gian chung quanh, nói:

- Chúng ta không có kết cục tốt, các người cũng thấy được hai điều thần bí hỏa long kia không, ngay cả bát tinh đấu tông cũng có thể trực tiếp đốt cháy sạch sẽ, mười tinh đấu tông cũng chống lại không được, chúng ta sẽ chờ bị bắt nó bắt đi.

Ở trong thành, chuyện của Tam Tinh môn cũng không có người biết, những người biết đến toàn bộ đã chết. Bên trong một căn mật thất của Tam tinh môn, Quách Thiếu Ba khoanh chân ngồi ở trong đó, quanh thân là một mảnh quang mang nhàn nhạt bao vây lấy, hồi lâu sau hắn mới thu hồi đấu khí lại, chậm rãi mở mắt ra.

Tuy rằng từ trong tay hai điều hỏa long đào thoát ra, nhưng Quách Thiếu Ba cũng đã bị thương nặng, hiện tại cũng chỉ là khôi phục không đến ba thành thương thể mà thôi.

Lúc này đây toàn bộ Tam Tinh môn, không thể nghĩ ngờ bị một cái đả kích thật lớn, Tam Tinh môn lực lượng trung kiên tổn thất, cơ hồ toàn bộ ngã xuống, môn trung cường giả cũng không có mấy, ngay cả người mà Quách Thiếu Ba lần thứ hai mang đi cũng không còn ai sống sót.

Nhớ tới môn trung cường giả toàn bộ tổn thất hầu như không còn, Quách Thiếu Ba sắc mặt dị thường khó coi, Tam Tinh môn xem như bị hủy diệt rồi, chính mình sáng tạo ra Tam Tinh môn cũng đã hơn mười năm thời gian mới thành tựu như ngày hôm nay, hiện tại nói bị hủy sẽ bị phá hủy sao.

- Bảo tàng, không thể để bảo tàng cho tên tiểu tử kia cầm đi như vậy.

Quách Thiếu Ba hung hăng cắn răng nói.

- Nhưng là quý đệ đại tháp kia, còn có hai điều hỏa long thật sự là rất khủng bố, rất khó chống lại.

Quách Thiếu Ba lẩm bẩm nói:

- Bảo tàng ta nhất định phải nghĩ biện pháp lấy được, nếu không làm so nói được với người đã chết, tiểu tử kia cũng nhất định không thể lưu lại, nếu không sớm hay muộn sẽ là một cái tai họa.

- Đối với ta không đối phó được hắn, nhưng có thể mời người đi đối phó với hắn, ta đục nước béo cò là tốt rồi, cứu cấp ma pháp sư bảo tàng, tin tưởng rất nhiều mọi người cảm thấy hứng thú đi.

Trên mặt Quách Thiếu Ba xuất hiện một tia lãnh ý.

- Người đầu.

Quách Thiếu Ba mở ra mật thất, đối với mật thất lập tức có môn nhân đệ tử nhanh chóng đi tới.

- Người lập tức phát ra tin tức, nói là bảo tàng bị một cái hắc bào nam tử cầm đi.

Quách Thiếu Ba nói:

- Mặt khác, đem tin tức này truyền khắp các thành đi, ta muốn nhìn tiểu tử này trốn như thế nào.

Năm ngày sau, toàn thân Thạc Thành bao phủ ở một mảnh quang mang chói mắt, sắc mặt rất cực thì hồng nhuận lên, thương thể trên người rất cực cũng không có gì trở ngại.

- Hô.

Nhạc Thành chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí thật dài, lập tức mở ra hai mắt, hai lỗ tinh quang ở đôi mắt ngưng tụ ra không tiêu tan.

- Phải nhanh một chút chuẩn bị hộ anh đan.

Nhạc Thành thì thầm nói, hắn cảm giác tu vi chính mình khôi phục, Nhạc Thành cũng biết chính mình không lâu lắm sẽ tới Nguyên Anh kỳ, thời điểm ngưng tụ nguyên anh, hộ anh đan này không thể nghi ngờ là rất trọng yếu, hiện tại vạn năm song sinh huyết tham đã có, Nhạc Thành cũng tính đem hộ anh đan chuẩn bị tốt rồi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

290. Chương 253 : Tụ Đan (1) .

- Nhạc thành, người tỉnh lại rồi sao, thương thể của ngươi lúc này như thế nào rồi.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Ta không sao, còn ngươi thì như thế nào.

Nhạc Thành hỏi, sau đó nhìn Doanh Thi, lúc này Nhạc Thành không khỏi cảm thấy kỳ quái, cô nàng này thương thể khôi phục so với mình cũng không kém, tựa hồ không có khác nhau lắm.

- Ta không sao, lần này thiếu chút nữa thì toi mạng rồi, tên Tam Tinh môn chết tiệt kia, tên kia thực lực quá mạnh mẽ.

Nàng chu miệng nói.

- Không có việc gì thì tốt rồi.

Nhạc Thành yên lặng một hơi, sau đó nhìn chăm chú Doanh Thi, hẳn không nghĩ tới cô nàng này lại thay mình đỡ lấy một chưởng, nếu không một chưởng kia trúng phải trên người mình, sợ là bản thân mình có Hoàng Long thân thể cũng gặp phải phiền toái lớn.

- Nếu cô gái nhỏ này mặc quần áo nữ giới nhất định rất đẹp, cũng không biết cô gái nhỏ này tại sao lại cố ý đem bản thân mình biến thành như vậy.

Nhạc thành nhìn vào Doanh Thi trầm nghĩ.

- Nhạc thành, ngươi nhìn ta làm cái gì, chẳng lẽ trên mặt ta bị thương sao?

Sau khi nhìn thấy Nhạc Thành chăm chú nhìn vào mặt mình, nhất thời theo bản năng Doanh Thi lấy tay sờ mặt, vẻ mặt sốt ruột hỏi.

- Không có, ta chỉ nghĩ rằng ngươi nếu là một nữ nhân, nhất định rất đẹp.

Nhạc Thành cố ý nói.

- Thật vậy sao, ta rất đẹp sao.

Doanh Thi chăm chú nhìn vào Nhạc Thành, lập tức trên gương mặt không khỏi có một tia hồng nhuận.

- Nhạc Thành, chúng ta hiện tại làm gì bây giờ, người của Tam Tinh môn đã đi chưa.

Doanh Thi hỏi.

- Chúng ta ở trong này một đoạn thời gian, chờ thương thế toàn bộ khỏi hẳn sẽ đi Tam tinh môn.

Nhạc thành nói, lập tức trong lòng âm thầm nói:

- Tiếp theo đến phiên mấy con ma thú chết tiệt này, chỉ là mấy con thất giai ma thú mà thôi, trước hết làm cho chúng nó biến thành gà nường rồi nói sau.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức Hạo Thiên tháp hiện ra trước người Nhạc Thành, lập tức cả người tiến nhập vào bên trong Hạo Thiên tháp.

- A, gặp quỷ, làm sao không thấy đâu nữa.

Doanh Thi bên cạnh nhìn Nhạc Thành tiến nhập vào tháp quỷ dị, không khỏi hoảng sợ lên.

Một mảnh hư vô khôn cùng bên trong, Thanh bối ma ngư, Tứ sí ma ưng và bốn con ma lang đang bắt đầu, không ngừng nhìn thấy không gian hư vô tràn đầy thanh mang hiện lên. Lập tức nhìn thấy hắc bào thanh niên xuất hiện ở giữa không trung, chính là người đã lấy đi Thất biến ma linh quả.

- Người mau thả chúng ta ra, đem thánh quả trả lại cho ta, chúng ta cam đoan sẽ không làm khó dễ ngươi nữa.

Thanh bối Ma Ngư nói.

- Bằng vào sáu con súc sinh mà cũng nói điều kiện với ta sao, ta đã sớm bảo các ngươi lần đi các ngươi cũng không lần, bây giờ còn nói gì.

Nhạc thành ánh mắt lộ ra một tia hàn ý, lập tức thủ ấn trong tay biến đổi.

- Ngao, Ngao.

Giữa không trung hồng mang chợt lóe, hai ngũ trảo hỏa long thật lớn giống như từ trên trời giáng xuống rít gào. Trên người Ngũ trảo hỏa long tràn ngập một mảnh hỏa diễm nóng cháy, xoay quanh ở giữa không trung không ngừng biến ảo.

- Hỏa long.

Nhìn thấy giữa không trung hai điều hỏa long, sáu con thất giai ma thú nhất thời toàn thân mềm nhũn, căn bản là không có sức phản kháng, một cỗ hơi thở uy áp vô hình làm cho chúng nó ngay cả ngẩng đầu lên cũng không dám, toàn thân cũng run run đứng lên.

- Đi.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức bóng người quỷ dị ở hư vô biến mất không thấy đâu nữa.

- Ngao, Ngao.

Hai điều hỏa long rít gào một tiếng, trong nhất thời đánh về phía không trung, một mảnh hỏa diễm nóng cháy cũng nhanh chóng tràn ngập ở tại khắp bên trong không gian hư vô, hơi thở nóng cháy tràn ngập làm cho sáu đầu thất giai ma thú cảm thấy sợ hãi cực độ.

Thân ảnh Nhạc Thành lại về tới trong sơn động, thủ ấn trong tay vừa thu lại, Hạo Thiên tháp trở lại bên trong mi tâm của hắn.

- Đây là cái quỷ gì vậy.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành, đã muốn trợn mắt há hốc mồm lên rồi.

- Người trước ở trong trũ vật giới chỉ vài ngày đi, ta đem đan dược luyện chế cho ngươi.

Nhạc Thành nhìn Doanh Thi nói, Nhạc Thành tính hiện tại muốn luyện chế hộ anh đan, thời điểm luyện đan có Doanh Thi tại bên người, Nhạc Thành sợ phân tâm, thứ hai sợ nàng chịu không nổi Vô thượng chân hỏa.

- Người muốn làm gì, ta không cần đi vào.

Doanh Thi nhất thời biến sắc, cực độ phản kháng, nhưng cũng bị Nhạc Thành thu vào trong trũ vật giới chỉ rồi.

- Chạy mau.

Bên trong Hạo Thiên tháp, sáu đầu thất giai ma thú nhìn thấy hai điều hỏa long thổi quét đến, nhất thời đành phải miễn cưỡng ngưng tụ một tia lực lượng hướng phía ngoài chạy đi.

Hỏa diễm đuổi theo tới, lập tức không ít hỏa diễm dính vào trên lưng đám Thanh bối ma ngư, làm cho bọn chúng nhất thời kêu rên thảm thiết.

Nhạc Thành khống chế hỏa long, chỉ làm cho sáu đầu thất giai ma thú hoảng sợ một phen mà thôi.

Nhạc thành thủ ấn trong tay đánh ra, lập tức lấy ra Vạn thú lô đặt ở trước người, tiếp theo lại đem vạn năm song sinh huyết tham lấy ra, tiếp theo Nhạc Thành muốn tính luyện chế hộ anh đan rồi.

- Xuy xuy

Nhạc Thành thủ ấn trong tay khe khẽ biến, đồng thời trong tay hai cỗ vô thượng chân hỏa bắt đầu tràn ngập ra, lập tức bên trong Vạn thú lô xuất hiện một mảnh nóng cháy.

- Ca.

Vạn năm song sinh huyết tham bị Nhạc Thành bỏ vào Vạn thú lô, lập tức vô thượng chân hỏa tạo thành một mảnh nóng cháy bao vây lấy nó.

Tiếp theo sau, vạn năm song sinh huyết tham bị đầu nhập vào Vạn thú lô, toàn bộ sơn động tràn ngập một mảnh linh khí thật lớn, cỗ linh khí này cùng linh dược bình thường tràn ngập linh khí cũng không giống nhau, cỗ linh khí này tựa hồ là trực tiếp làm cho linh hồn người ta cũng được tắm bổ.

- Hảo linh khí nồng đậm.

Nhạc Thành âm thầm tán thưởng, vô thượng chân hỏa trong tay cũng không dám thả lỏng, gắt gao bao vây lấy vạn năm song sinh huyết tham này, vạn năm song sinh huyết tham chậm rãi bị vô thượng chân hỏa đốt cháy thành một mảnh trong suốt, lập tức một cỗ linh dịch đỏ tươi chảy ra, linh dịch đỏ tươi này linh khí tràn ngập ở trong sơn động.

Cổ linh dịch đỏ tươi chảy ra, sau đó cấp tốc chạy trốn ra bên ngoài, giống như có linh trí bình thường, hoặc là bởi vì e ngại Vạn thú lô Vô thượng chân hỏa vậy.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

291. Chương 253 : Tụ Đan (2) .

- Phốc xuy.

Nhạc Thành thấy thế, thủ ấn trong tay hơi đổi, Vạn thú lô Vô thượng chân hỏa nháy mắt gào thét, lập tức một mảnh hỏa diễm thật lớn ở Vạn thú lô bốc hơi lên một lần, lập tức linh dịch muốn chạy toàn bộ bị bao vây ở tại bên trong.

- Xuy xuy.

Bị Vô thượng chân hỏa luyện chế, linh dịch đỏ tươi chậm rãi sôi trào đứng lên, nhan sắc tiên diễm thoát nhìn càng ngày càng đỏ tươi, giống như là máu tươi bình thường vậy.

Chậm rãi, vạn năm song sinh huyết tham bị vô thượng chân hỏa luyện chế hoàn toàn hóa thành một bãi linh dịch tràn ngập linh khí, linh dịch này ở trong vô thượng chân hỏa luyện chế, cũng trở nên càng ngày càng tinh thuần, ngay cả linh khí tràn ngập ở trong sơn động phẩm chất cũng tăng lên.

- Luyện đan không bằng luyện mình, nếu không luyện mình mà chỉ luyện đan, thì được không bằng mất.

Nhạc Thành thủ ấn trong tay lại biến đổi, lập tức hai cỗ vô thượng chân hỏa hợp thành một mảnh, tùy theo linh dược bị Nhạc Thành ném vào Vạn thú lô luyện chế.

Cứ như thế ba ngày sau, sắc mặt Nhạc Thành hơi có một tia tái nhợt, hắt bỏ vào trong miệng mấy khẩu đan dược, Nhạc Thành thủ ấn lại biến đổi, chỉ thấy lúc này Vạn thú lô có một cỗ cuồng bạo linh khí sôi trào, toàn bộ vạn thú lô bắt đầu vang lên tiếng ong ong minh minh.

- Tụ cho ta.

Nhạc thành vừa quát, lập tức quỹ dị dấu tay trong tay không ngừng biến hóa, mi tâm cũng có một lư thanh mang bắn vào vạn thú lô.

- Hô.

Vạn thú lô có một mảnh linh khí cuồng bạo va chạm vào nhau, linh khí nồng đậm quay chung quanh thanh mang mà Nhạc Thành vừa mới rót vào, lúc này cùng không ngừng xoay tròn đứng lên.

- Luyện mình luyện đến khi vô mình, ngoại thân tồn, hậu thiên vững chắc, nền tảng chắc chắn, tiên thiên hồi phục, hỗn chung một chỗ.

Nhạc Thành quát nhẹ, lập tức toàn thân thanh mang chợt lóe, vạn thú lô chấn động một trận kịch liệt, sau đó một mảnh thanh mang quay chung quanh linh dịch, sau đó ở bên Nhạc Thành tiến hành ngưng tụ thành một viên đan dược to bằng nắm đấm trẻ con có màu đỏ.

Mà đan dược này ở mặt ngoài, còn có một tia màu đỏ mạch lạc, giống như là thân thể kinh mạch con người vậy, tựa hồ có thể nhìn thấy một cỗ linh khí ở mạch lạc chậm rãi lưu động, quả nhiên là vô cùng thần kỳ.

Nhạc Thành đánh ra một mảnh vô thượng chân hỏa ở khẩu đan dược kia bao vây vào trong đó, đan dược tuy rằng thuận lợi ngưng tụ, nhưng kế tiếp còn muốn đem đan dược này phẩm chất luyện hóa tốt nhất mới được. Lúc này Nhạc Thành cũng không dám thả lỏng chút nào.

Lại đến ngày hôm sau, trên mặt Nhạc Thành càng thêm tái nhợt, nhìn trước người một viên đan dược đỏ bừng sáng bóng, khoe miệng Nhạc Thành hiện lên một tia mỉm cười.

- Thu.

Trong tay dấu tay mạnh mẽ biến đổi, theo vô thượng chân hỏa đột ngột biến mất, trước người khóa linh được kia trực tiếp rơi vào trong tay Nhạc Thành.

- Rốt cục thành công sao.

Nhìn chăm chú hộ anh đan này trong tay, trên nét mặt Nhạc Thành lộ ra một tia vui sướng.

- Lúc này ta còn phải luyện chế mấy khóa biến hóa đan được cùng thú vòng mới được.

Nhạc thành lẩm bẩm nói, trên người chính mình biến hóa đan đã không còn, Hạo Thiên thác lại có sáu đầu thất giai ma thú, Nhạc Thành lúc này quyết định thu phục chúng cho mình sử dụng rồi.

Khiếu Thiên hổ, Tử điện mãng không có ở tại bên người, Nhạc Thành thật có chút không quen. Sáu đầu thất giai ma thú thực lực so với Khiếu Thiên hổ, Tử điện mãng, Yêu cơ, Thông thiên thử còn mạnh hơn một chút, giữ chúng ở bên người, cũng có lúc có tác dụng.

Khiếu Thiên hổ cùng tử điện mãng không có tại bên người, Nhạc Thành thật đúng là có chút không quen, sáu đầu thất giai ma thú này thực lực so với Khiếu Thiên hổ cùng tử điện mãng, yêu cơ, thông thiên thử còn mạnh hơn một chút, giữ ở bên người cũng có lúc có tác dụng.

Luyện chế biến hóa đan cùng thú vòng, tài liệu trên người Nhạc Thành còn nhiều, lập tức hẳn sau khi ăn vào mấy khóa đan được sau lại luyện chế tiếp theo.

Biến hóa đan chỉ là tứ phẩm đan được mà thôi, mà thú vòng cũng chỉ là pháp khí bình thường đối với Nhạc Thành mà nói quả thực chính là chuyện quá dễ dàng. Một ngày thời gian, Nhạc Thành đã luyện chế thành công sáu viên biến hóa đan cùng sáu cái thú vòng.

- Nên để cho cô gái nhỏ kia đi ra.

Nhạc Thành thu hồi hộ anh đan cùng biến hóa đan và thú vòng, lập tức sau đó đem Doanh Thi từ trong trữ vật giới chỉ phóng ra.

- Nhạc Thành tên hỗn đản này, ngươi muốn làm chết ta sao.

Vừa ra khỏi trữ vật nhãn, Doanh Thi hung hăng nhìn chăm chú Nhạc Thành, vẻ mặt giận dữ vô cùng.

- Không phải còn xem hẳn sao.

Nhạc Thành cười nói:

- Ta dẫn ngươi đi xem, ngươi có đi không.

- Có thứ tốt gì không?

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành có chút thần bí, cũng hơi hơi nháy mắt, nhìn chăm chú Nhạc Thành.

- Ngươi có muốn nhìn đến đám thất giai ma thú toàn thân bị cháy sạch không.

Nhạc thành hơi hơi cười nói, phỏng chừng Thanh bối ma ngư, Tứ sí ma ưng, và bốn đầu ma lang đang ở bên trong Hạo Thiên thác nửa chết nửa sống đi.

- Sao, thất giai ma thú bị cháy sạch trống trơn sao, ta muốn nhìn.

Doanh Thi nói.

Nhạc thành trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức Hạo Thiên thác lại xuất hiện ở tại trước người Nhạc Thành, trong lúc Doanh Thi còn đang kinh ngạc, Nhạc Thành thủ ấn biến đổi, đó lôi kéo Doanh Thi tiến nhập vào bên Hạo Thiên thác.

- Lão ngư người mau ra đi, lông chim trên người ta toàn bộ bị thiêu hủy rồi.

Hư vô không trung, Tứ sí ma ưng lớn tiếng nhìn Thanh bối ma ngư nói, lúc này hai cánh của Tứ sí bén vào hỏa diễm, lông chim trên người đã sớm bị hai hỏa long đốt cháy không còn một mảnh, chính là lông

chim trên đỉnh đầu cũng không ngoại lệ. Hiện tại Tứ sí ma ưng đã nhìn không ra bộ dáng chim ưng nữa rồi, hoàn toàn là thịt gà, tất cả đều bị cháy sạch tối đen.

- Ta làm sao có thời giờ tới cứu ngươi đây, ta cũng biến thành người nướng rồi, ma lang, người mau tới cứu ta, chết cháy ta rồi.

Thanh bối ma ngư không ngừng chạy như điên, tại hư vô không gian nó muốn chạy thoát là không có khả năng, Thanh bối ma ngư lúc này muốn ở trên mặt đất lăn lộn đều không được.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

292. Chương 254 : Cầu Người Giết Ta .

Lúc này toàn thân Thanh bối ma ngư cao là một mảnh tối đen, da của nó thật dày lúc này có một vết máu loang lổ, cái đuôi lông mao cũng bị cháy sạch sẽ. Trên đỉnh đầu một cái độc giác cứng rắn cũng là một mảnh đỏ bừng, tựa hồ là bị thiêu hỏa tan, đây chính là chỗ cứng rắn nhất của toàn thân nó, vẫn không thể chống lại hỏa long hỏa diễm được.

- Lão ngư, chúng ta không tới cứu được đâu.

Bốn đầu ma lang chật vật không chịu nổi, vốn chúng nó toàn thân đen thui hiện tại là càng thêm tối đen, thân hình cũng là đại biến, toàn thân trụi lủi một mảnh cháy đen, thoát nhìn giống như là bốn đầu chó nướng, đã không có bộ dáng lang nữa rồi.

Sáu đầu ma thú, lúc này có bộ dáng đều là giống nhau, thê thảm vô cùng, sáu đầu ma thú cũng là khóc không ra nước mắt, loại tra tấn này quả thực là chịu không được, chúng nó thậm chí là muốn tự sát cũng quên đi, nhưng ở hư vô không gian cái gì cũng đều không có, chúng nó ngay cả tự sát nhưng là làm không được, chỉ có thể tiếp tục chịu đủ mọi hình thức tra tấn mà thôi.

- Ngao, Ngao.

Giữa không trung hai điều hỏa long lại rít gào mà qua, một mảnh hỏa diễm nóng cháy lại phun ở trên người đám thất giai ma thú này.

- A, cứu ta a, chết cháy ta, lửa này rốt cuộc là cái gì.

Sáu đầu thất giai ma thú thê thảm kêu rên lên.

- Lão ngư, người tới giết ta đi, ta thật sự kiên trì không nổi nữa rồi, ta cầu người giết ta đi.

Tứ sí ma ưng nhìn Thanh bối ma ngư nói.

- Điều hâu, tính ta cầu người, người trước giết ta đi, ta mới là người muốn chết, ta kiên trì không được, ta sẽ không nên tìm đến thánh quả là cái gì.

Thanh bối ma ngư nói.

- Uy, lão ngư, điều hâu, các người đừng chết nữa, các người trước giết chúng ta được không, cầu các người.

Bốn đầu ma lang nói:

- Cái gì thánh quả, hiện tại chúng ta ngay cả muốn chết đều không xong, ta không bao giờ muốn thánh quả nữa.

- Chúng ta cầu xin tha thứ đi, van cầu người tha chúng ta đi, chỉ cần tha ta, muốn ta làm cái gì, ta đều nguyện ý làm.

Tứ sí ma ưng nói.

- Điều hâu, chúng ta năm ngày trước cầu xin tha thứ, không có người để ý chúng ta, ta cũng vậy giống nhau, chỉ cần thả ta ra là tốt rồi, bảo ta làm cái gì đều được.

Thanh bối ma ngữ nói.

- Các người hiện tại mới biết cầu xin tha thứ sao.

Lúc này có hai đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở tại giữa không trung, lập tức hai điều hỏa long biến mất ở tại hư vô, nhất thời, chung quanh không gian chính là một mảnh mát mẻ vô cùng, cái nóng bức hơi thở cũng biến mất không thấy.

- Nhạc thành, hình như là sáu đầu thất giai ma thú sao, điều này sao có thể, người làm như thế nào đem bọn họ biến thành như vậy.

Doanh Thi đánh giá cẩn thận sáu đầu ma thú một cái, một lát sau nàng mới dám khẳng định sáu đầu ma thú này chính là ở bên trong kết giới đi ra.

Nhìn đến trên người sáu đầu thất giai ma thú kia thâm vô cùng, Doanh Thi không khỏi trợn mắt há hốc mồm, đối với sáu đầu thất giai ma thú nàng nhất thời cảm giác đồng tình, sáu đầu thất giai ma thú quả thực chính là bị nướng sống một lần, đặc biệt là Tứ sí ma ưng, toàn thân cao thấp vốn không còn một cái lông chim nào tồn tại, quả thực chính là gà nướng giống nhau, bộ dáng thâm vô cùng.

- Chúng ta cầu xin tha thứ, cầu người thả chúng ta ra đi, chúng ta cũng không dám nữa, van cầu người tha cho chúng ta đi.

Sáu đầu thất giai ma thú nhìn thấy Nhạc Thành ở trên không trung xuất hiện, không khỏi ba đào mãnh liệt vậy, nước mắt bọn họ đều sắp chảy ra.

- Nhạc Thành, người tạm tha cho chúng nó đi, chúng nó thâm thiết như vậy rồi.

Doanh Thi nhìn bộ dáng của sáu đầu thất giai ma thú như vậy, nàng cũng không đành lòng.

Sáu đầu thất giai ma thú nhìn thấy Doanh Thi vì chúng nó mà cầu tình, nhất thời nhìn nàng cảm kích, trên nét mặt chính là ân nhân cứu mạng vậy.

Nhạc Thành nhìn Doanh Thi, hắn không nghĩ tới cô nàng này còn như vậy, ở kết giới hắc ma hùng bị ma pháp cuốn trục được nàng công kích cũng không có nướng tay.

- Ta vì cái gì mà tha cho các người.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn chăm chú vào sáu đầu thất giai ma thú.

- Điều này.

Sáu đầu thất giai ma thú nhìn nhau đứng lên, chúng nó thật sự còn không có nghĩ tới vì cái gì mà người này tha cho chính mình.

- Nhạc Thành, ta khẳng định chúng nó thật sự đáng thương, không bằng người thu chúng làm ma sủng đi, sau đó tha cho chúng nó ra.

Doanh Thi lập tức nhìn sáu đầu thất giai ma thú nói:

- Các người còn không cầu xin tha thứ, nếu hắn thu các người làm ma sủng, sẽ tha các người.

- Ma sủng sao.

Sáu đầu thất giai ma thú nhìn nhau một cái, chúng nó đường đường là thất giai ma thú mà gặp phải loại tình trạng này, nhưng sáu đầu ma thú lúc này không có gì do dự, nhất thời cùng nhau quỳ ở giữa không trung nói:

- Chủ nhân, người tha chúng ta đi, chúng ta nguyện ý làm ma sủng của người, cầu người tha cho chúng ta.

- Thật không, các người thật là muốn làm ma sủng của ta?

Nhạc Thành nhìn sáu đầu thất giai ma thú hỏi.

- Chủ nhân, chúng ta tuyệt đối là thật tâm, chúng ta nhất định đối với ngài trung thành và tận tâm.

Thanh bối ma ngừu thề nói.

- Chủ nhân, chúng ta cũng thiết tình, người tạm tha chúng ta đi, sau này chúng ta nguyện trung thành chủ nhân, chúng ta biết sai lầm của mình rồi.

Tứ đầu ma lang nói.

- Chủ nhân, người tạm tha chúng ta đi, chúng ta đều biết sai lầm rồi, chúng ta sẽ không nên chọc tới chủ nhân.

Tứ sí ma ưng đáng thương nói.

- Hảo, ta nhận lấy các người làm ma sủng, đem vây thú vòng đội vào, về sau nếu ai dám phản bội, ta nhất định làm cho nó còn thê thảm hơn gấp một trăm lần.

Nhạc thành chăm chú nhìn vào sáu đầu thất giai ma thú, lập tức trong tay thanh mang vừa hiện, sáu cái thú vòng từ trong tay độ vào đầu của sáu con thất giai ma thú, có thú vòng, nhạc Thành mới có thể chân chính yên tâm.

- Mỗi người một viên biến hóa đan, trước ăn vào đã.

Nhạc Thành lại đem sáu khóa biến hóa đan ném cho sáu đầu thất giai ma thú. Sáu đầu thất giai ma thú bởi vì bị nhốt tại kết giới, dĩ nhiên là chưa có dùng biến hóa đan, cho nên vẫn không thể hóa thành hình người được.

- Đa tạ chủ nhân.

Sáu đầu thất giai ma thú sau khi nhìn thấy biến hóa đan, nhất thời đều vui sướng lên, biến hóa đan đối chúng nó cũng cực kỳ trọng yếu.

Sáu đầu thất giai ma thú nhất thời không chút do dự đem biến hóa đan ăn vào, lập tức sáu đầu thất giai ma thú quanh thân tràn ngập một mảnh quang mang chói mắt.

- Nhạc thành, người đã sớm muốn thu sáu đầu thất giai ma thú làm ma sủng đi, ngay cả biến hóa đan đều đã chuẩn bị tốt.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

293. Chương 255 : Bát Giai Ma Sủng (1) .

- Sao, người cũng muốn có ma sủng sao.

Nhạc Thành trừng mắt nhìn Doanh Thi một cái, phát hiện cô gái nhỏ này có thể ép buộc được.

- Quên đi, ta không cần đâu, ta muốn ít nhất là bát giai ma sủng, ở đây mới chỉ là thất giai ma sủng, mang đi ra ngoài thật là mất mặt.

Doanh Thi hơi thở dài, bắt quá ma sủng của ta bị người nhà bắt lại, ta chạy đi nó còn không có tới kịp, nếu không Tam tinh môn này ta nhất định hảo hảo giáo huấn chúng nó.

- Người có bát giai ma sủng sao?

Nhạc thành kinh ngạc nhìn Doanh Thi, bát giai ma sủng có thực lực tương đương với đấu tôn cường giả, có thể có được bát giai ma thú làm ma sủng, cô nàng này thân phận cũng quá lớn, quả thực là dọa người mà.

- Điều này có cái gì kỳ quái đâu.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành nói:

- Nhưng nói về việc này, dù sao lần này đi ra ta cũng đều không có mang theo cái gì cả.

Sáu đầu thất giai ma thú lúc này quang mang đại thịnh, lập tức thấy thân hình Thanh bối ma ngư chậm rãi đứng thẳng lên, lúc này quang mang quỷ dị hiện ra, dĩ nhiên là bất khả tư nghị rồi. Lúc này Thanh Bối Ma ngư hóa thành một áo xanh thanh niên, thân hình trắng kiện có thể cùng so sánh với Khiếu Thiên hổ, trên đỉnh đầu còn có một cái tiểu giác nho nhỏ, nếu ai không nhìn kỹ rất khó có thể chú ý tới, thoát nhìn, Thanh bối ma ngư sắc mặt là một mảnh cháy đen.

Tứ sí ma ưng ở giữa không trung, tứ sí hóa thành tứ chi, lập tức cả người hóa thành một hoàng y nam tử, làn da màu đồng là một mảnh cháy đen.

Bốn đầu ma lang cũng hóa thành bốn tên hắc y thanh niên, hơn nữa trên mặt bốn người cùng làn da cũng là một mảnh cháy đen, thoát nhìn lại càng thêm đen, điều này cũng là do da lông trên người sáu đầu thất giai ma thú này chưa có khôi phục lại được.

- Chủ nhân.

Sáu đầu thất giai ma thú sau khi biến thành hình người lập tức cung kính đứng ở phía trước Nhạc Thành, trong lòng sáu người đều đối với chủ nhân có chút e ngại.

- Ân, các người cùng với ta đi ra ngoài nói sau.

Nhạc thành nhìn chăm chú sáu người một cái, nói, lúc này trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức tại hư vô xuất hiện một mảnh hào quang chói lóe, tám người biến mất ở tại hư vô.

Trong sơn động chói lóe lên, tám người nháy mắt hiện ra, Nhạc Thành trong tay thủ ấn biến đổi đem Hạo Thiên tháp thu vào mi tâm của mình.

Sáu người các người tốt lắm, chỉ cần đối với ta trung thành, ta tự nhiên sẽ không bạc đãi các người, các người biết thất biến ma linh quả rồi, chỉ cần các người đến thất giai ma thú đỉnh, ta sẽ có biện pháp giúp các người đột phá đến bát giai ma thú. Hơn nữa hiệu quả so với thất biến ma linh quả còn tốt hơn rất nhiều.

Nhạc Thành nhìn sáu đầu thất giai ma thú nói, vừa vặn trên người chính mình lần trước luyện chế mười khóa phá chướng đan, bây giờ còn có sáu khóa.

Sáu đầu thất giai ma thú thực lực đều bằng bát tinh đấu tông, trong đó Thanh bối ma ngư còn cao hơn một chút, có thể chống lại mười tinh đấu tông. Có sáu đầu thất giai ma thú bên người, lần sau gặp phải trận vây công như vậy cũng không bị luống cuống chân tay như vậy.

- Có thể đột phá đến bát giai, điều này, đa tạ chủ nhân.

Sáu đầu thất giai ma thú nhất thời vui sướng lên, chúng nó có thể cảm giác được chủ nhân cũng không có lừa chính mình.

- Thanh bối ma ngư, về sau ta gọi người Thanh Ngư, Tứ sí ma ưng, về sau ta gọi người liệt ưng, về phần bốn ma lang các người, về sau ta liền phân biệt gọi các người là Thiên Lang, Địa lang, Huyền lang, Hoàng lang đi.

Nhạc Thành nhìn sáu đầu thất giai ma thú nói:

- Nơi này có chút đan dược, về sau các người liền dùng tu luyện, dùng xong rồi lại đến tìm ta, chờ các người đều đến thất giai ma thú đỉnh, thời điểm đó ta liền giúp các người đột phá đến bát giai ma thú.

- Đa tạ chủ nhân.

Tiếp nhận đan dược trong tay Nhạc Thành, sáu người nhất thời kích động, hẳn không nghĩ tới làm ma sủng lại còn có được ưu đãi như vậy, sớm biết như vậy, chúng nó sớm làm ma sủng rồi.

- Nhạc thành, người thật sự có biện pháp làm cho ma thú đột phá sao, ta có bát giai ma sủng, người giúp nó đột phá đến cửu giai được không, đến lúc đó mọi người biết ma sủng lợi hại của ta, mọi người trong nhà cũng sẽ không quản ta nữa.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành hưng phấn nói.

Nhạc Thành trừng mắt nhìn Doanh Thi một cái nói:

- Người nếu là nữ nhân, người gả cho ta, sau đó ta sẽ giúp người.

- Người hạ lưu vô sỉ, hừ.

Trong nhất thời vẻ mặt mặt hồng hào nhìn Nhạc Thành mắng, lập tức nhỏ giọng lẩm bẩm nói:

- Về sau người đừng dọa ta nữa.

Cự Thạch thành cách chỗ Nhạc Thành đại khái là đầu tông cường giả toàn lực phi hành năm ngày, nếu ngồi trên phi hành ma thú bình thường, phỏng chừng là mười ngày. Cự Thạch thành tuy rằng tọa lạc tại Huyền thiên nội cách xa vạn lý, nhưng danh khí Cự Thạch thành toàn bộ huyền thiên nội ở top năm.

Cự Thạch thành diện tích vô cùng lớn, so với mười cái thành khác tựa hồ đều còn lớn hơn một chút, mà Cự Thạch thành dân cư náo nhiệt đến trình độ khủng bố, dân cư nếu bước đầu phỏng chừng, ít nhất là hơn mười triệu dân cư.

Điều này có được chính là bởi vì ở Cự Thạch trong có Cuồng Sư môn tồn tại, sau khi đại nhân tộc cùng tứ đại thú tộc biến mất, Cuồng Sư môn chính là Huyền thiên nội lực thực lực tối cường, phạm vi thế lực đã sớm bao phủ rất nhiều nơi ở huyền thiên nội lực rồi.

Cự Thạch thành có một cái sơn mạch liên miên bất tận, ở đó là một tòa kiến trúc thật lớn, mà nơi này chính là trụ sở của Cuồng Sư môn.

- Phụ thân, lần này cho ta đi thôi.

Cuồng sư nội môn lúc này có một hồng y nữ tử tuyệt mỹ đang vô cùng thân thiết ở bên cạnh người trung niên hán tử, hồng y nữ tử này có một đôi đồng tử trong suốt sáng ngời, mày liễu, lông mi thật dài hơi hơi rung động, làn da trắng nõn không tỳ vết lộ ra phần hồng, đôi môi mỏng manh như hoa hồng mềm mại ướt át. Cả người tuyệt mỹ mang theo hơi thở kiêu hoành.

- Dao nhi, người không phải vừa mới về sao, còn nói mệt mỏi, tại sao còn muốn đi ra ngoài như vậy.

Trung niên hán tử sủng ái đối với hồng y nữ tử nói.

- Nghe nói lần này trong thành xuất hiện cửu cấp ma pháp sư lưu lại bảo tàng, cho nên con cũng muốn tới kiến thức một chút, cha cho con đi thôi.

Hồng y nữ tử tiếp tục thân thiết làm nũng nói, hồng y nữ tử này tự nhiên chính là người bị Nhạc Thành chọc tới, chính là Cuồng Sư môn tiểu thư Lê Tiểu Dao.

- Vậy được rồi, người đi gọi thêm vài vị hộ pháp đi, nhưng cũng không thể chạy loạn được.

Trung niên hán tử do dự một chút nói.

- Hảo, con nhất định nghe lời.

Lê Tiểu Dao nhất thời liền cao hứng lên, lập tức thân thiết hôn lên mặt người trung niên hán tử một cái, sau đó bỏ chạy ra khỏi đại sảnh.

- Tiểu tử chết tiệt, lần này ta nhất định phải tìm ra người, nhất định phải đem người bắt thành vạn đoạn mới được.

Lê Tiểu Dao sau khi đi ra khỏi đại sảnh nhất thời lẩm bẩm nói.

- Đứa nhỏ này.

Nhìn thân ảnh Lê Tiểu Dao biến mất ở tại đại sảnh, trung niên hán tử mỉm cười, lập tức nhìn về phía đối diện nói:

- Vào đi.

Trung niên hán tử chính là Cuồng sư môn môn chủ Lê Khôn Diệu, Cuồng Sư môn môn chủ, mấy năm nay Cuồng Sư môn dưới sự dẫn dắt của hắn phát triển càng ngày càng mạnh hơn.

- Môn chủ, ta thu được tin tức, quả thật là tại đoạn thiên nhai xuất hiện cửu cấp ma pháp sư kết giới, hơn nữa bảo tàng bị một hắc bào thanh niên chiếm được, nhưng hắc bào thanh niên này sau khi chiếm được bảo tàng thì vẫn không có lộ mặt ra, tựa hồ là chạy thoát rồi.

Một hoàng y lão giả đi vào nói.

- Là cửu cấp ma pháp sư kết giới bảo vật nhất định là một cái con số thật lớn, đối với Cuồng Sư môn chúng ta cũng rất trọng yếu, lần này lại xuất hiện ở tại địa bàn của Cuồng Sư môn chúng ta, vậy chúng ta nhất định phải nghĩ biện pháp lấy được mới được.

Lê Khôn Diệu nhìn hoàng y lão giả nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

294. Chương 255 : Bát Giai Ma Sủng (2) .

Là hắc bào thanh niên có được bảo tàng sau đó mất đi tung tích, như vậy khẳng định hắn tại phụ cận cũng không có rời đi xa, ta sẽ phái người ở phụ cận tìm kiếm, mà tại Lang thành chúng ta cũng phải đi một chuyến.

- Là môn chủ, ta lập tức phái người đi ra ngoài thành.

Hoàng y lão giả nói.

Lê Khôn Diệu nói:

- Hoàng trưởng lão, lần này tiểu thư cũng đi, người báo cho tứ trưởng lão tự mình đi một chuyến đi, cũng thuận tiện bảo hộ tiểu thư cho tốt, lần trước không phải là nói trên đường trở về có người tập kích tiểu thư sao, để cho tứ trưởng lão bảo vệ tiểu thư, ta mới có thể yên tâm được.

- Ta đi an bài trước, môn chủ yên tâm, tiểu thư không có việc gì đâu.

Hoàng lão giả nói:

- Môn chủ, gần nhất chúng ta thu được một ít tin tức, nghe nói là Hắc Ám thần điện tựa hồ lại xuất hiện, chúng ta có sớm an bài hay không.

- Hắc Ám thần điện sao.

Lê Khôn Diệu sắc mặt hơi biến đổi, lập tức nói:

- Chúng ta cần phải lưu ý nhiều hơn một chút, Hắc Ám thần điện không phải là chỗ mà chúng ta có thể chống lại, sau khi người của Hắc Ám thần điện xuất hiện, tự nhiên tứ đại thú tộc cùng tứ đại nhân tộc kia cũng sẽ xuất hiện, chúng ta sẽ không tham gia vào là được.

Bên cạnh Lang thành, đoạn thiên nhai xuất hiện cửu cấp ma pháp sư kết giới, tin tức này được truyền ra, nhất thời làm cho vô số người chú ý, ngăn ngụt mấy ngày thời gian, toàn bộ Lang thành có gần mười vạn người tiến đến tìm hiểu tin tức về bảo tàng, mà càng nhiều người còn ở chung quanh Lang thành tìm kiếm hắc bào nam tử, nghe nói hắc bào nam tử này chiếm được bảo tàng rồi vẫn còn lẩn quẩn nơi đó.

Bên trong mật thất của Tam Tinh môn, Quách Thiếu Ba nhìn trung niên hán tử hỏi:

- Người có tin tức gì mới không?

- Môn chủ, hiện tại mọi người tìm kiếm hắc bào thanh niên kia, tựa hồ là vẫn không có tin tức gì.

Trung niên hán tử trả lời.

- Hảo, ta đã biết, có tin tức gì dị thường liền lập tức báo cho ta biết.

Quách Thiếu Ba nói:

- Người trước đi ra ngoài đi.

- Vẫn không có tin tức sao, cũng đã đến nửa tháng rồi.

Sau khi trung niên hán tử rời đi khỏi mật thất, Quách Thiếu Ba hơi thì thầm.

- Quách môn chủ, lần này tính sai rồi, nếu người sớm nói chuyện này cho chúng ta biết, ta tin tưởng bảo tàng sẽ không bị người cầm đi như vậy.

Ba cái thân ảnh màu đen giống như tia chớp xuất hiện ở tại mật thất của Quách Thiếu Ba.

- Tại sao lại là các người, các người vào bằng cách nào.

Quách Thiếu Ba nhìn đến ba người trước mắt, sắc mặt không khỏi biến đổi.

- Chúng ta muốn vào đâu mà chẳng dễ dàng sao, Tam Tinh môn lúc này tựa hồ không có mấy cường giả.

Đi vào mật thất ba cái Hắc y nhân đều mặc quần áo hắc bào, nhìn cũng không thấy rõ mặt, trang phục của bọn họ cùng với người của Hắc Ám thần điện giống nhau như đúc.

- Ba vị, ta nói rồi ta sẽ không cùng với người của Hắc Ám thần điện hợp tác đâu.

Sắc mặt của Quách Thiếu Ba trầm xuống, lập tức nói.

- Đối với cửu cấp ma pháp sư bảo tàng, Hắc Ám thần điện chúng ta cũng cảm thấy hứng thú, cho nên người phải cùng chúng ta hợp tác, nếu không hậu quả người biết, chính người cũng nên lựa chọn đi. Nếu không phải người có thực lực mười tinh đấu tông, đối với Hắc Ám thần điện hữu dụng, chúng ta cũng sẽ không cùng người nói nhiều như vậy.

Chỉ thấy Hắc y nhân nói.

- Các người...

Quách Thiếu ba bất đắc dĩ nhìn ba người trước mắt, thực lực của ba người này Quách Thiếu Ba đã thấy qua, hai cửu tinh đấu tông cùng một thập tinh đấu tông, lấy thực lực của chính mình cùng Tam Tinh môn hiện tại, căn bản không thể chống lại được.

- Hảo, bất quá đến lúc đó lấy được bảo tàng rồi, ta muốn một phần tư.

Quách Thiếu Ba nói.

- Không thành vấn đề, chỉ cần người hợp tác là tốt rồi.

Một bên Hắc y nhân khặc khặc cười nói.

- Quách môn chủ, phiền toái người hình dung ra bộ dáng của tên hắc bào thanh niên kia.

Một cái Hắc y nhân hỏi.

- Lão Bát, người hoài nghi người này chính là tên ở huyền thiên đại lục sao?

Bên cạnh một cái Hắc y nhân xoay người hỏi.

- Ân, lão lục, ta cảm thấy lão Bát hoài nghi cũng có đạo lý, ta cũng có điểm cảm giác, nói không chừng chính là một người.

Một cái Hắc y nhân nói.

- Người này tuổi không ngờ nhìn qua hai mươi ba tuổi, trên nét mặt có chút lạnh lùng, một thân hắc bào, trong tay còn có một cái đại tháp kỳ quái, ngoài ra còn có mấy thanh kiếm rất là lợi hại.

Quách Thiếu Ba nói.

- Lão Thất, lão Lục, người cảm thấy ra sao.

Nghe được Quách Thiếu Ba miêu tả, một Hắc y nhân quay sang hai người bên cạnh hỏi.

- Tựa hồ là theo tin tức chúng ta có được, không nghĩ tới người này còn dám tới huyền thiên nội lục như vậy.

Một cái Hắc y nhân nói.

- Khắc khắc.

Trung gian Hắc y nhân âm lệ cười lạnh nói:

- Lần này chúng ta có thể vì lão Cửu báo thù rồi.

Hai mươi ngày sau, Nhạc Thành chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí, lập tức mở hai mắt ra, đôi mắt tinh quang chợt lóe, thương thế trên người của hắn lúc này rốt cục cũng toàn bộ khỏi hẳn rồi.

- Tại sao còn chưa đột phá đến Nguyên Anh kỳ như vậy.

Nhạc thành lẩm bẩm nói, cảm giác tu vi của mình tuy rằng có thêm một tia tiến bộ, nhưng cách đột phá Nguyên Anh kỳ còn có một khoảng cách nữa, xem ra trong thời gian ngắn vẫn không có cách nào đột phá được.

- Chủ nhân, gần chỗ này có không ít người, chúng ta muốn hay không đổi chỗ khác đi.

Thanh bối ma ngữ nhìn Nhạc Thành nói.

- Thật không, chúng ta không nên tìm xa như vậy.

Nhạc Thành nói:

- Chúng ta cũng có thể đi rồi, các người đều tự thu thập một chút, chúng ta trước rời đi nơi này.

- Chủ nhân, chúng ta làm gì bây giờ.

Tứ sí ma ứng nhìn Nhạc Thành hỏi:

- Chung quanh có không ít người đi tìm chủ nhân ngài.

- Doanh Thi, người có biết Tam tinh môn ở nơi nào.

Nhạc Thành trong mắt một tia lãnh ý.

- Hình như là ở Tần Hoa thành, sao, người còn muốn đi Tam Tinh môn sao?

Doanh thi kinh ngạc nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Không sai, nếu không thì làm sao báo thù được cho người.

Nhạc Thành nói, hắn dự đoán hiện tại Tam Tinh môn cũng không có cường giả nào nữa.

Một ngày sau, có bảy cái thân ảnh từ trên người Tứ sí ma ứng bắt đầu từ đoạn nhai nhảy ra, Nhạc Thành cùng Doanh Thi ngồi trên người Tứ sí ma ứng, Thanh bối ma ngữ cùng bốn đầu ma lang còn lại hóa thành hình người đi theo bên cạnh Tứ sí ma ứng, tất cả nhanh chóng đi về phía trước bay qua.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

295. Chương 256 : Hang Ổ Của Tam Tinh Môn .

- Xem ra bảo tàng này thật đúng là hấp dẫn nhiều người, tự nhiên có nhiều như vậy tìm kiếm ta.

Nhạc thành lẩm bẩm nói, nhìn đến phụ cận không ít người ở bên trong sơn mạch đang tìm mình, Nhạc Thành, Doanh Thi, Thanh bối ma ngưu cùng đám ma lang bay đi Tần Hoa thành.

Bốn ngày hôm sau, Tần Hoa thành náo nhiệt cũng hiện ra, Tần hoa thành tuy rằng kém Cự Thạch thành, nhưng so với lang thành đều lớn hơn, trình độ náo nhiệt cũng không nói chơi, mà nơi này cũng là trụ sở của Tam Tinh môn.

Tam Tinh môn ở trong Tần Hoa thành tổng cộng có mười tám cửa hàng, ở trong Tần Hoa thành cũng là thực lực cao nhất, về Tam tinh môn cường giả toàn bộ bị ngã xuống, tin tức này bên ngoài người cũng không biết, nếu không Tam Tinh môn ở Tần Hoa thành thực lực sợ sớm đã có người nghĩ cách rồi.

Dù sao ở trong Tần Hoa thành thể lực cao nhất không chỉ có Tam Tinh môn một nhà mà thôi, mặt khác còn có không ít thể lực lớn cũng tồn tại trong đó, mỗi một cổ thể lực đều không kém gì Tam tinh môn, ai muốn chân chính xưng bá ở Tần Hoa thành nhưng đều không có khả năng làm được.

- Chủ nhân, ta đã tìm hiểu địa chỉ của cửa hàng Tam tinh môn rồi, nó tổng cộng 18 cái, trong đó lớn nhất ở ngay tại phía trước không xa.

Thanh bối ma ngưu nói.

- Ân, chuẩn bị động thủ đi, các người đi theo ta.

Nhạc Thành nói, lập tức đưa cho sáu đầu ma thú mỗi người năm trử vật nhẫn.

- Chủ nhân, người lấy trử vật nhẫn cho chúng ta làm cái gì.

Thanh bối ma ngưu nghi hoặc nhìn Nhạc Thành hỏi, cho dù cấp cho cũng không dùng nhiều như vậy đi.

- Các người, là ai...

Nhạc thành hơi thở dài một hơi, chuyện tốt Khiếu Thiên hổ cùng Tử điện mãng chúng nó thông minh, mấy đầu thất giai ma thú đại khái ở kết giới thời gian quá dài, cũng không biết đến hang ổ của Tam tinh môn cướp sạch sao.

- Chủ nhân, ta hiểu được, ta sẽ nói cho chúng nó biết.

Tứ sí ma ưng nhìn thấy chủ nhân sắc mặt bất đắc dĩ, lập tức nhìn Nhạc Thành nói.

- Ân, ta ở chỗ này chờ các người, hoàng hôn chúng ta gặp nhau.

Nhạc Thành vừa lòng nhìn Tứ sí ma ưng nói.

- Vâng chủ nhân, chúng ta đi làm.

Tứ sí ma ưng tiếp nhận trử vật nhẫn trong tay Nhạc Thành, sau đó, lập tức mang theo Thanh bối ma ngưu cùng ma lang đi theo hắn.

- Điều hâu, chủ nhân có ý tứ gì, người hiểu được như vậy chúng ta cũng không hiểu được.

Nửa đường Thanh bối ma ngưu khó hiểu nhìn Tứ sí ma ưng hỏi.

- Điều hâu, chính là người biết chủ nhân có ý tứ gì sao.

Bốn đầu ma lang cũng nghi hoặc hỏi.

- Các người thật sự là ngu.

Tứ sí ma ưng trừng mắt nhìn Thanh bối ma ngưu cùng bốn đầu ma lang một cái nói:

- Các người nói trử vật nhẫn dùng để làm cái gì?

- Đương nhiên dùng để trang trí rồi.

Bốn đầu ma lang đều khí lực trả lời.

- Chính là, trừ bỏ trang trí ra có thể làm cái gì, nhưng chủ nhân giao cho chúng ta nhiều vật nhẩn như vậy làm cái gì.

Thanh bối ma ngữ lại hỏi.

- Tam tinh môn tổng cộng có mười tám cửa hàng, các người không biết là chúng ta mỗi người một cái trừ vật nhẩn căn bản là không đủ sao.

Tứ sí ma ứng bất đắc dĩ nói.

- Điều hâu, ý của người là chủ nhân muốn chúng ta đi Tam tinh môn cướp sạch không còn.

Thanh bối ma ngữ cùng bốn đầu ma lang rốt cục bưng tỉnh đại ngộ đứng lên.

- Đây là ý tứ chủ nhân, các người còn ngu ngốc, chúng ta nhanh đi thu phục, chủ nhân còn chờ chúng ta.

Tứ sí ma ứng nói.

- Nhạc thành, người cho bọn họ đi làm cái gì, sẽ không cho bọn họ đem tam Tinh môn toàn bộ diệt đi sao.

Cũng là nhìn thân ảnh sáu đầu ma thú đi mất, sau đó nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Chúng ta trước tìm một chỗ đặt chân đi, đợi bọn họ đến hoàng hôn mới trở về.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Trước đem thu thập hang ổ Tam Tinh môn đã, ta xem người còn như thế trụ đến bao giờ.

Nhạc thành trong mắt một tia hàn ý, chính tin tức mình chiếm được bảo tàng chỉ có Tam tinh môn cùng Đỗ Nhuận Minh biết rõ, Đỗ Nhuận Minh sẽ không nói ra, vậy chỉ có Tam tinh môn mà thôi.

Tam tinh môn nhân cũng chỉ có một Quách Thiếu Ba đào tẩu, Nhạc Thành liên hệ gần nhất nơi có người đi tìm mình, hẳn biết tin tức này là do Quách Thiếu Ba cố ý phát tán ra, ý đồ làm cho chính mình lộ ra tung tích sau đó đối phó chính mình. Mà Nhạc Thành đã sớm nghĩ đến biện pháp đối phó Quách Thiếu Ba, chỉ cần có cơ hội đối mặt, Nhạc Thành có chín thành nắm chắc đánh chết Quách Thiếu Ba.

Sáu đầu thất giai ma thú tương đương với sáu cái bát tinh đấu tông, hưởng chi Thanh bối ma ngữ vẫn có thể chống lại cửu tinh đấu tông, Tam Tinh môn cường giả đã bị Quách Thiếu Ba mang đi ra ngoài toàn bộ bị đánh chết hết. Tam tinh môn lúc này ở Tần Hoa thành mười tám cửa hàng mà bị sáu đầu thất giai ma thú càn quét, cơ hồ là không có gặp phải chống cự gì.

Mỗi gian cửa hàng cũng chỉ có ba bốn cái ba sao đấu tông hoặc là lục cấp ma pháp sư cùng thất cấp sơ kì ma pháp sư mà thôi, loại thực lực này căn bản là không phải đối thủ của sáu đầu thất giai ma thú, quả thực là có thể trong nháy mắt bị đánh chết.

Sau khi được Tứ sí ma ứng giải thích, bốn đầu ma lang cùng Thanh bối ma ngữ tiến vào cửa hàng Tam tinh môn, sau đó là trực tiếp càn quét một phen, chỉ cần là ba sao môn nhân toàn bộ đánh chết, ba sao môn nhân có vật nhẩn tự nhiên cũng bị sáu đầu thất giai ma thú thu hết.

Ngay tại cửa hàng Tam Tinh môn bị đánh phá, trong Tần Hoa thành không ít thế lực lớn đều thu được tin tức, nhất thời làm cho người biết được đến tin này đã phái người ra toàn lực tìm hiểu xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Ngay tại thời điểm Tứ sí ma ứng đánh cướp sáu gian cửa hàng, các thế lực trong Tần Hoa thành đều cảm thấy kinh ngạc, Thời điểm này, các thế lực lớn đều ngồi không yên, đều cùng nhau thương lượng rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, tại sao Tam tinh môn lại trêu chọc đến thế lực cường hân như vậy.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

296. Chương 257 : Chỉ Bằng Tiểu Oa Nhi Người Sao (1) .

Đối với tài sản của Tam Tinh môn, các thế lực lớn ở đây cũng có chút đồ mất, cửa hàng Tam Tinh môn tuy rằng đã bị san thành bình địa, nhưng Tam tinh môn nhanh chóng bị các thế lực đang thương lượng làm như thế nào để mà chia cắt. Lúc này có thế lực đề nghị gia nhập cần quét Tam Tinh môn, nhưng bởi vì không biết rốt cuộc là người phương nào đến đánh Tam Tinh môn. Cho nên cũng chưa có ai dám thật sự đi phân chia Tam Tinh môn, bởi vì nếu vạn nhất vì đắc tội phải thế lực khủng bố thì chính là không nên.

- Mọi người nhanh chóng đi xem, Tam Tinh môn hôm nay ở Tần Hoa thành toàn bộ bị đánh cướp, chúng ta cũng nên đi xem một chút đi.

- Có người dám đánh Tam tinh môn sao, rốt cuộc là thế lực nào làm, nhìn ra thật là náo nhiệt.

Nghe nói là có sáu người, bọn họ đánh cướp cửa hàng của Tam Tinh môn xong, ngay cả cửa hàng đều thiêu hủy, Tam Tinh môn đầu tông cường giả đều hoàn toàn không phải đối thủ của bọn họ.

Chúng ta nhanh đi, nói không chừng còn có thể đục nước béo cò đây.

Nhạc thành đặt chân lên lầu một của khách sạn, tin tức này cũng có không ít người bàn tán, lúc này cũng có không ít người đi xem náo nhiệt rồi.

- Nhạc thành, người thật đúng là đánh cướp Tam Tinh môn sao.

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Không sai, ta nói báo thù cho người.

Nhạc Thành cười, có thù tất báo đây là tính cách của Nhạc Thành.

Lúc này có sáu đạo thân ảnh đi tới bên người Nhạc Thành, đó là đám người của Tứ sí ma ưng.

- Chủ nhân, đây là trữ vật nhẫn, cho nên cơ bản toàn bộ bị đánh chết, mười bảy cái cửa hàng cũng bị chúng ta toàn bộ thiêu hủy rồi.

Tứ sí ma ưng đưa cho Nhạc Thành một đồng trữ vật nhẫn, lập tức kể rõ tình huống cho Nhạc Thành biết.

- Ân, chúng ta hiện tại phải đi một nhà cuối cùng.

Nhạc Thành lập tức thu hồi trữ vật nhẫn kiểm tra một hồi, tựa hồ thu hoạch cũng không kém, chính vật phẩm này hiện tại đối với Nhạc Thành thật cũng không có hứng thú, ngay cả cửu cấp ma pháp sư kết giới bảo tàng hắc cũng không hứng thú thì sá chi những thứ này.

Cửa hàng lớn nhất của Tam Tinh môn ở Tần Hoa thành, lúc này có một lão giả sắc mặt kinh ngạc vô cùng nhìn một nhất tinh đầu tông nói:

- Cái gì, mười bảy cửa hàng toàn bộ bị thiêu hủy sao, rốt cuộc là loại người nào làm, người nhanh đi Lang thành một chuyến, đem chuyện này bẩm báo ngay cho môn chủ.

- Nhị trưởng lão, hiện tại Tần Hoa thành cũng chỉ còn lại một cửa hàng này, chúng ta rời đi trước hay không.

Tên nhất tinh đầu tông nói.

- Không cần, ta muốn nhìn xem rốt cuộc là ai có gan lớn, dám khi dễ Tam Tinh môn như vậy.

Nhị trưởng lão oán hận nói, hắc ở Tam Tinh môn cùng đại trưởng lão đều là bát tinh đầu tông, ở toàn bộ Tần Hoa thành, cũng không có mấy người để cho hắn phải e ngại.

- Nhị trưởng lão không tốt, nhị trưởng lão không tốt.

Một tên đầu hoàng thần sắc vội vàng từ bên ngoài chạy vào nội đường nói.

- Sao lại thế này, sao lại hoảng loạn thành như vậy.

Nhị trưởng lão quát, thần sắc tức giận lên.

- Nhị trưởng lão, là có người lao vào Tam Tinh môn, gặp người liền giết, chúng ta toàn bộ không phải là đối thủ của hắn.

Đấu hoàng cao thủ khóc nói, mới vừa rồi hắn chính mắt nhìn thấy một nhất tinh đấu tông ngay cả một chưởng của đối phương đều tiếp không được, sợ tới mức hắn nhất thời chân tay tê dại.

- Cái gì, đáng chết.

Nói vừa xong, thân ảnh nhị trưởng lão này nhanh chóng biến mất ở tại chỗ.

- Dừng tay, dừng tay.

Nhị trưởng lão nhìn thấy cổ máu tươi, trước mắt khắp nơi đều là thi thể.

- Rốt cục cũng đi ra một người có trọng lượng.

Nhạc Thành tiêu sái chậm rãi đi lên nói.

- Mau nhìn đi, những người đó lại đến cửa hàng, cuối cùng, xem ra đuổi tận giết tuyệt rồi.

Lần này có thêm hai người, là tám người tất cả.

- Nơi này có Tam Tinh môn nhị trưởng lão, thực lực bát tinh đấu tông, những người này có thể đối phó sao.

Ở bên ngoài Tam Tinh môn đã có không ít người đang vây xem, thậm chí có không ít thế lực lớn ở Tần Hoa thành cũng ở trong hỗn loạn tìm hiểu tình huống.

- Người là người nào.

Tam Tinh môn nhị trưởng lão nhìn chăm chú hắc bào thanh niên cùng mấy người, sắc mặt nhất thời đại biến, ở trên người hắc bào thanh niên hắn tuy không cảm giác được thực lực tu vi, nhưng mấy người phía sau thì trên người tràn ngập hơi thở cường hãn, nhị trưởng lão rõ ràng cảm giác được hơi thở tựa hồ không hề dưới hắn, không biết những người này làm sao mà đến, hắn không phải người của Tần Hoa rồi.

- Nhị trưởng lão, bọn họ thật là lợi hại.

Môn nhân của Tam Tinh môn liền nhanh chóng thối lui đến bên cạnh nhị trưởng lão, bọn họ cũng biết lấy thực lực của bọn họ nếu lên chính là chịu chết mà thôi.

- Quách Thiếu Ba ở nơi nào.

Nhạc Thành hỏi, hơi đánh giá lão giả trước mắt, bát tinh đấu tông tu vi, tuy rằng chính mình là kim đan hậu kỳ có thể chống lại bốn sao đấu tông mà thôi, nhưng với Âm ảnh kiếm cùng Âm dương kiếm pháp bảo, giết một cái bát tinh đấu tông thực dễ dàng.

- Môn chủ không ở đây, nếu không các người làm sao dám kiêu ngạo như vậy.

Nhị trưởng lão nhìn Nhạc Thành nói.

- Nếu hắn không ở đây, ta đỡ phải phiền toái.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói:

- Vậy các người trước hết đi tìm chết đi.

- Hừ, chỉ bằng ngươi, tiểu oa nhi này sao.

Nhị trưởng lão lạnh lùng quát.

- Chủ nhân, là để cho ta tới đi, lão gia này giao cho ta.

Thanh bối ma ngư nhìn Nhạc Thành nói.

- Ta là được rồi, đã lâu không có hoạt động một chút gân cốt.

Nhạc Thành nhìn Thanh bối ma ngư, ý bảo hắn trước tiên lui xuống.

- Ta xem ta muốn đi, các người ai có thể đủ ngăn ta lại không.

Nhị trưởng lão cảm giác được tình huống không đúng, sắc mặt hơi biến đổi, lập tức ngưng tụ chưởng mũi nhọn, hung hăng hướng Nhạc Thành bổ tới, một chưởng này mang theo lực lượng cuồng bạo, làm không gian chung quanh chấn động.

- Thật không, vậy thử xem.

Đối mặt đấu khí cường hãn, với công kích của tên bát tinh đấu tông kia, Nhạc Thành tự nhiên không lấy cứng đối cứng, thân ảnh nhanh chóng bạo lui phía sau, trong tay thủ ấn đánh ra, tay phải đem Âm ảnh kiếm hóa thành ba đạo màu vàng lưu quang bắn về phía nhị trưởng lão.

Cuồng bạo đấu khí hình thành một lực lượng cuồng bạo, Doanh Thi cùng Tứ sí ma ưng, Ma lang đều cấp tốc lui ra phía sau, chỉ có Thanh bối ma ngưu vẫn đứng ở bên người Nhạc Thành không xa, mà ở bên ngoài mọi người vây xem náo nhiệt, cũng không ít người phải lui về phía sau.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

297. Chương 257 : Chỉ Bằng Tiểu Oa Nhi Người Sao (2) .

- Phốc xuy.

Thân ảnh Nhạc thành cấp tốc tiêu thất, tùy theo ám ảnh kiếm cũng không có bị trở ngại xuyên qua chưởng mũi nhọn nhị trưởng lão, lập tức ba đạo màu vàng lưu quang dễ dàng đục mộ lỗ trên người nhị trưởng lão, rồi sau đó hắn đã bị nổ tan xác mà chết.

- Oành.

Ngay lập tức chưởng mũi nhọn của nhị trưởng lão bị chấn sụp xuống, mà thi thể nhị trưởng lão cũng là ngã xuống.

- Thu.

Nhạc Thành thủ ấn trong tay vừa thu lại, lập tức ba đạo màu vàng lưu quang bay về trong tay Nhạc Thành.

- Âm ảnh kiếm tốc độ thật đúng là mau, sử dụng cũng là thuận buồm xuôi gió.

Nhạc Thành nhìn vào ba đạo màu vàng đường cong trong tay lẩm bẩm nói.

Một chiêu liền đánh chết một cái bát tinh đấu tông, một màn này ở tại trong mắt tất cả mọi người, nhất thời tất cả đều kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm, nhìn tên bát tinh đấu tông ở Tàn Hoa thành đều thuộc loại cường giả tuyệt đối, nhưng ngay cả một chiêu của người thanh niên này đều chống lại không được, điều này cũng quá đi.

Thanh bối ma ngưu vẫn là đứng ở bên người chủ nhân, nhìn thấy chủ nhân dễ dàng đánh chết bát tinh đấu tông, nó cũng trợn mắt đứng lên, trong lòng không khỏi cảm thấy may mắn chính mình lần trước không cùng chủ nhân đối địch, nếu không liền thảm rồi.

- Thanh bối ma ngưu, còn lại giao cho các người.

Nhạc Thành nói, lập tức chậm rãi thối lui đến bên người Doanh Thi.

- Chạy mau, chạy mau đi.

Người của Tam Tinh môn thu hồi tinh thần lại, sau đó chạy trốn, ngay cả nhị trưởng lão cũng bị đánh chết, bọn họ làm sao có gan tiếp tục lưu lại, nếu không chạy thì sẽ bị chết.

Nhưng có Thanh bối ma ngưu, Tứ sí ma ưng, ma lang vây quanh, người chân chính có thể chạy đi cũng không có mấy ai.

- Chủ nhân, tiếp theo chúng ta làm gì.

Bảy ngày hôm sau, giữa không trung Thanh bối ma ngư ngồi đối diện ở trên lưng Tứ sí ma ưng nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Chúng ta ở Tần Hoa thành đã đợi bảy ngày, phỏng chừng Tam Tinh môn tin tức không lâu nữa sẽ bị truyền ra, chúng ta hiện tại rời đi mới tốt, ta cho các người truyền ra tin tức, các người đã làm chưa.

Nhạc thành hỏi.

- Chủ nhân, chúng ta đã truyền rồi, nói là bảo tàng chân chính bị Tam Tinh môn môn chủ chiếm được, hiện tại đang ở trên người Tam Tinh môn môn chủ.

Thiên Lang nhìn Nhạc Thành nói, mấy ngày nay bọn họ chính là ở khắp nơi tản ra tin tức này, đã không ít người nhận được rồi.

Bảo tàng là do Tam Tinh môn thu được, sau đó Tam tinh môn nói bảo vật bị một hắc bào thanh niên cướp đi, vốn không ít người có thái độ hoài nghi, trải qua tin tức này được Nhạc Thành cố ý phát tán ra, nhất thời rất nhiều người đều đi tìm Tam Tinh môn môn chủ Quách Thiếu Ba rồi.

Ở Lang thành, trong đại sảnh Tam Tinh môn, Quách Thiếu Ba vừa mới nhận được tin tức cửa hàng toàn bộ bị hủy, nhất thời sắc mặt trắng bệch, nghe được môn nhân miêu tả, không cần nghĩ hắn cũng biết là do Nhạc Thành làm rồi.

Chính là hắn, cũng không biết làm sao bên người Nhạc Thành lại có sáu cường giả, Tam Tinh môn là do hắn dùng hơn mười năm tâm huyết, không nghĩ tới bị hủy diệt rồi, trong tâm khảm lúc này như bị chảy máu vậy, hung hăng dùng sức vỗ, cái bàn bên người biến thành một mảnh nhỏ, văng tung tóe khắp nơi.

Đồng thời điều làm cho Quách Thiếu Ba nổi giận chính là tin tức bảo tàng hiện đang ở trên người hắn, hiện tại ở ngoài cửa còn có không ít người vây quanh, cho nên mọi người đều bắt hắn giao ra bảo tàng, nếu như vừa rồi hắn không đi ra ngoài đánh chết vài người, hiện tại chắc đã có người xông vào rồi.

Bên trong mật thất, Quách Thiếu Ba nổi giận dùng dằng, thương thế của hắn mấy tháng này cũng không có hoàn toàn khôi phục lại, lúc này bị nhiều người vây quanh như vậy, thương thế không khỏi chính là lại tái phát thêm một chút, lúc này hắn hận không thể đem Nhạc Thành băm thây vạn đoạn, mới giải được mối hận trong lòng hắn được.

- Quách môn chủ, hiện tại người có biết hồi hận không, nếu tin tức bảo tàng người sớm nói cho cho chúng ta biết thì đã không biến thành như vậy.

Một thân hắc y hắc hộ pháp nói:

- Hiện tại chúng ta cũng chỉ có đợi, tiểu tử kia đối phó với Tam Tinh môn người xong, mục tiêu cuối cùng nhất định là người.

- Hảo, ta đang muốn chờ hắn đến, bất quá tiểu tử kia thủ đoạn thật sự là quá mức cho quỷ dị, đến lúc đó chúng ta cần phải cùng liên thủ mới được.

Quách Thiếu Ba nói.

- Chúng ta cùng liên thủ sao, tiểu tử thật sự có thực lực cao cường như vậy sao.

Lục hộ pháp nói, tựa hồ có vẻ không tin.

- Các người đừng không tin, ta nói cũng không khoa trương, ta chính bị tên tiểu tử kia đã thương, đặc biệt hắn có hai điều hỏa long, uy lực quả thực là khủng bố đến cực điểm, tóm lại trừ phi bốn người chúng ta cùng nhau liên thủ, nếu không muốn thắng hắn cũng không phải là một chuyện dễ dàng gì.

- Lão lục, ta xem chúng ta cũng là phải chú ý một chút mới tốt, không bằng gọi lão Ngũ cùng lão Tứ lại đây đi, dù sao lão Cửu bọn họ toàn bộ đã bị lật thuyền trong mương, lần này chỉ cần đứng là tên huyền thiên đại lục tiểu tử kia, thì dù hắn có Hoàng Long thân thể, chúng ta không thể để sai lầm xảy ra được.

Thất hộ pháp nói.

- Cũng tốt, vậy gọi lão ngũ cùng lão Tứ lại đây, bọn họ cũng ở gần khu vực này.

Lục hộ pháp do dự một chút sau đó đáp.

- Chính là, các người phải nắm chắc mới được.

Quách Thiếu Ba nói, trong ánh mắt là một mảnh hận ý.

- Quách môn chủ, hiện tại bên ngoài mọi người có tin tưởng người chiếm được bảo tàng, người làm sao bây giờ.

Bát hộ pháp vẻ mặt hơi trầm xuống nói.

- Đến một người ta giết một người, nhưng ta thật ra muốn nhìn ai dám thế.

Quách Thiếu Ba hung hăng nói, hiện tại bên ngoài bị vây quanh hơn một ngàn người, hẳn lúc này chỉ nghĩ đến thôi cũng làm hấn đầu đầu, cũng may đều là một ít đấu hoàng cùng nhất tinh nhị tinh đấu tông mà thôi.

- Vậy giết đi, không sợ chết đều có thể đánh chết, vừa vặn ta cũng có thể tìm những người này để bồi bổ.

Thất hộ pháp khặc khặc cười nói.

Năm ngày sau, với tốc độ của Tứ sí ma ứng phi hành, Nhạc Thành cùng Doanh Thi rốt cục đến Lang thành, sau khi tiến vào, Nhạc Thành tìm được rồi một khách sạn đặt chân, toàn bộ Lang thành hiện tại đều kín hết chỗ, Thanh bối ma ngư thật vất vả mới tìm được gian khách sạn này, những khách sạn khác trong thành đều toàn bộ chật ních, gần như người đi vào Lang thành lúc này thật sự là quá nhiều.

- Nhạc Thành, chúng ta kế tiếp nên làm cái gì bây giờ?

Doanh Thi nhìn Nhạc Thành hỏi:

- Tên Tam Tinh môn chủ cũng khó đối phó.

- Chúng ta trước tiên ở nơi này hảo hảo nghỉ ngơi hai ngày rồi nói sau.

Nhạc Thành nói, hẳn cũng không biết Quách Thiếu Ba hiện tại có ở Tam Tinh môn hay không, lúc nữa cho đám Thanh bối ma ngư đi ra ngoài tìm hiểu tin tức.

Cách Lang thành không xa, có một thân ảnh phá không mà đi, mà ở trước mặt là một cái hồng y nữ tử cũng ở trên phi hành ma thú bay đến.

Hồng y nữ tử quần áo đỏ thắm, lộ ra bộ ngực sữa đầy đặn cùng một bộ nhũ câu sâu mê người, mặt giống như phù dung, mi như liễu, so với hoa đào còn muốn đẹp hơn, da thịt trắng như tuyết, dáng người tha thướt nhiều vẻ, đúng là ai nhìn cũng phải mê say.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

298. Chương 258 : Nhũ Câu Mê Người .

- Tiểu tử, lần này bổn tiểu thư nếu tìm được của người, người nhất định sẽ vô cùng ân hận.

Lê Tiểu Dao nhìn chăm chú vào Lang thành phía trước không xa.

- Tiểu thư, đến Lang thành rồi, đến nơi người cũng không cần chạy loạn.

Một thanh bào lão giả nhìn Lê Tiểu Dao nói.

- Tứ trưởng lão, ta biết, ta sẽ không chạy loạn.

Lê Tiểu Dao nói, thời điểm xuất môn phụ thân đã dặn nàng, hết thấy chuyện gì đều phải nghe lời tứ trưởng lão, nếu không về sau sẽ không cho nàng đi ra nữa.

Hai mươi người tới ngoài thành, sau đó hạ xuống, lập tức bọn họ chậm rãi tiêu sái đi vào trong thành, hai mươi người này tới toàn bộ đều là cường giả, bởi vì quan hệ cửu cấp ma pháp sư kết giới bảo tàng, hai mươi người này thực lực thấp nhất đều là nhất tinh đầu tông cường giả, trên cơ bản thực lực đều là ở lục tinh thất tinh bát tinh đầu tông, loại thực lực này ở Cuồng sư môn cũng chỉ tính là bình thường mà thôi, nhất là huyền thiên nội lực là cao cấp thể lực, thực lực của Cuồng sư môn cường hãn dị thường.

Ba canh giờ sau, Lê Tiểu Dao bắt đắ dĩ đi tới một gian khách sạn, tìm ba canh giờ may là ở nơi này còn có phòng.

- Tiểu thư, hiện tại Lang thành rất nhiều người, chúng ta không có cách nào bao cả khách sạn, người liên ỷ khuất một chút đi.

Tứ trưởng lão nói.

- Quên đi, chúng ta ở nơi này.

Lê Tiểu Dao cũng chỉ có thể bắt đắ dĩ đi vào, nếu không cũng chỉ có ăn ngủ đầu đường mà thôi.

- Có người tới, các người đi trước liên hệ một chút, nhìn xem có tin tức bảo tàng hay không.

Tứ trưởng lão nói.

- Chết tiệt, để cho bốn tiểu thư cùng nhiều người như vậy trụ cùng một khách sạn.

Lê Tiểu Dao chu cái miệng nhỏ nhắn chậm rãi đi tới lầu ba.

- Vẫn là phải tắm rửa một cái đi, một chết, ngày mai đi ra ngoài sớm tìm tên lưu manh vô sỉ kia, tìm được hẳn nhất định phải bỏ sống hắn.

Lê Tiểu Dao thì thầm, lập tức chậm rãi đi ra, còn muốn tìm hạ nhân mức nước mới được.

- Lần này tắm rửa trong phòng không có người đi.

Thời điểm nàng đi ra khỏi phòng, Lê Tiểu Dao còn theo bản năng hướng về phòng nhân viên.

- Như vậy gần nhất đều là không có tin tức Hắc Ám thần điện, cũng không có tin tức tứ đại nhân tộc cùng tứ đại thú tộc, xem ra sau khi kết thúc sẽ toàn lực tìm hiểu mấy tin tức này.

Nhạc Thành ở trong phòng hơi thì thầm:

- Doanh Thi chắc là biết một ít, lúc này tìm nàng hỏi một chút.

- Hiện tại phải đi hỏi nàng một chút đi.

Nhạc Thành lập tức ra khỏi phòng, phòng của Doanh Thi cách ba cái phòng cùng một cái góc hành lang mà thôi.

Nhạc Thành vẫn đem Doanh Thi mang theo trên người vì theo cô nàng này trong miệng tìm ra điểm tin tức, nhìn Doanh Thi lần đầu tiên phản ứng, Nhạc Thành chính có cảm giác cô nàng này nhất định là biết một ít, hơn nữa cô gái nhỏ này thân phận cũng không đơn giản, biết việc này cũng là bình thường mà thôi.

- Lần này nếu nàng không nói, tốt nhất là bức nàng ta nói.

Nhạc Thành khước miệng lộ ra một tia tà tà mỉm cười, lập tức hướng phòng Doanh Thi đi đến.

- Các người nhanh lên, đưa đến phòng bốn tiểu thư.

Một giọng nói nũng nịu từ trên hành lang truyền lại.

- Thanh âm rất quen thuộc, ta ở huyền thiên nội lực còn chưa có người quen đi.

Nghe giọng nói nũng nịu, Nhạc Thành hơi nhúu mày, nói thanh âm này Nhạc Thành mạnh mẽ cảm giác được rất là quen thuộc, nhưng là trong lúc nhất thời lại không nhớ gì cả, không khỏi đau khổ suy tư.

- Là nàng, Cuồng sư môn kiêu hoành nữ tử, không xong, nàng làm sao lại ở chỗ này.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, nhất thời vội vàng tìm một địa phương ẩn thân, phải về đến phòng chính mình cũng không còn kịp rồi, hẳn phải tìm bữa một cái phòng khác thôi.

- Tới trước gian phòng đó trốn đi.

Nhạc Thành nhanh chóng chui vào một cái phòng, nếu như bị kiêu hoành nữ tử này nhìn đến, thì không xong rồi, thực lực của nàng Nhạc Thành thật ra không sợ, nhưng nàng là Cuồng sư môn tiểu thư, như vậy bên người khẳng định có không ít cường giả, nếu như vậy gặp phải phiền toái.

- Mau vào đi, cẩn thận.

Lê Tiểu Dao đứng ở cửa nói, lập tức đẩy cửa phòng ra.

- Đáng chết, nàng ở phòng này, không xảo diệu như vậy đi.

Nhạc Thành vừa nghe tới thanh âm, vẻ mặt buồn bực nhảy lên, toàn bộ phòng không có chỗ nào trốn.

Nhạc Thành vừa mới nhảy lên phòng, nhìn thấy cửa phòng mở ra lại là cái thân ảnh quen thuộc kia, sắc mặt chính là rối rắm đứng lên, đây là thiên ý sao.

- Đem nước đến đây là tốt rồi, các người đi ra ngoài đi.

Lê Tiểu Dao cho bốn hạ nhân nâng một cái bể tắm thật lớn đặt ở trong phòng, sau đó cho bốn hạ nhân đi ra ngoài, nhìn bốn tấm lộ ra một tia mỉm cười.

- Nữ nhân này ở bên trong tắm rửa đi.

Nhạc Thành hé mắt ra, điều này cũng quá xảo diệu đi.

Ngọc thủ Lê Tiểu Cao hơi vuốt vào quần áo, sau đó vung trên búi tóc, lập tức múc một gàu nước gội đầu.

Trong lúc hồng y nữ tử này đang gội đầu, Nhạc Thành lơ đãng nhìn thấy nàng có một đôi mắt to, từ lần trước Nhạc Thành gặp qua một lần quên đi, lúc này nhìn đôi mắt ấy hẳn có cảm giác quyến rũ và yêu mị vô cùng.

Khóe miệng hơi hơi nhếch lên, môi đỏ mọng, mị ý nhộn nhạo, đây là một yêu mị nữ nhân, tuy tuổi không lớn, nhưng tựa hồ đã muốn dụ dỗ nam nhân. Mà Nhạc Thành thực không thông, một cái tuyệt sắc nữ tử quyến rũ xinh đẹp như thế, vì cái gì mà kiêu hoành như vậy.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

299. Chương 259 : Kiêu Ngọc Mông Mê Người (1) .

- Nữ tử này dữ dội quá, nhưng nhìn trông thật là mỹ lệ, nói nàng có sắc đẹp khuynh quốc khuynh thành cũng không nói quá.

Nhạc Thành thì thảo thâm nghĩ, hẳn thâm đánh giá cái đường cong của hồng y nữ tử này, dáng người cũng quá nóng bỏng đi thôi.

Lúc này Nhạc Thành thấy hồng y nữ tử này cởi quần áo, một tầng hồng sa từ trên vai chậm rãi rơi xuống, lập tức đôi ngọc đồn trắng noãn hiện ra trong mắt, vô cùng tức mắt.

Sau khi quần áo rơi xuống, lần nữa làm Nhạc Thành muốn chảy ra nước miếng, máu mũi sắp chảy ra rồi.

Lập tức, một đôi chân trần hiện ra trong mắt Nhạc Thành, cả người nàng xinh đẹp tuyệt trần, phát ra khí tức mê người, thân hình cực kỳ diễm lệ. Lúc này Nhạc Thành nhìn thấy thân thể như vậy không khỏi ngẩn người ra, hô hấp đều dồn dập, đúng là thân thể vô cùng câu dẫn người.

Mà hồng y nữ tử lúc này hơi nhìn chăm chú vào làn da của chính mình, sau đó vẽ mặt tựa hồ vừa lòng, lập tức thân hình hơi chuyển động.

- Trời ạ, không cần dụ dỗ ta như vậy.

Hai mắt Nhạc Thành quả thực là muốn phát hỏa, chỉ thấy hồng y nữ tử xoay người lại, da thịt tuyết trắng mê người, ngũ quan xinh xắn, ánh mắt câu hồn, còn bộ ngực sữa cao ngất, kiêu đồn tinh tế eo nhỏ, ngay cả cằm khu kia cũng có thể xem rành mạch. Một thân thể hoàn mỹ mê người như vậy hiện ra, Nhạc Thành trong nhất thời chính là ngẩn người ra.

Ngay tại lúc Nhạc Thành ngẩn người ra, toàn thân nữ tử này tiến vào bồn tắm, toàn thân da thịt tuyết trắng, tóc dài bay tán loạn ra sau, lúc này, chỉ thấy nàng thư nhả ngồi tại một chỗ, thánh khiết vô cùng, đáng vẽ an nhàn, một bộ ngực sữa như ẩn như hiện, giống như là nhún nhảy rung rinh vậy.

Lúc này Nhạc Thành không khỏi xem đến ngây người, nữ tử này thật đúng là không phải bình thường mà, quả thực là quá xinh đẹp, đúng là vật trời sinh mà.

- A...

Mà trong lúc Nhạc Thành đang thất thần nhìn màn hương diễm này, Lê Tiểu Dao lúc này lại phát hiện ra Nhạc Thành, lập tức thét lên chói tai, thanh âm đinh tai nhức óc vô cùng.

- Không xong rồi, lại bị phát hiện rồi.

Nhạc Thành phục hồi tinh thần lại, lập tức nhảy xuống, thân ảnh như điện chạy đến bên bồn tắm, lấy tay bưng kín cái miệng nhỏ nhắn của nữ tử lại, nếu lúc này để nàng thét lên, thì người của Cuồng sư môn đến rất là phiền toái.

- Ô ô ô ô...

Bị nhạc thành che cái miệng nhỏ lại, Lê Tiểu Dao ô ô giãy dụa, nhưng cũng phát không ra được thanh âm gì, lập tức nàng vận dụng thủy hệ ma pháp công kích hướng về phía Nhạc Thành.

Nhạc Thành không thể không buông tay ra, thân ảnh lập tức chột lóe, hắn đang định che lại cái miệng nhỏ nhắn kia, thì lúc đó nghe được trên hành lang có tiếng chân chạy đến, tựa hồ là có không ít người hướng chính căn phòng này chạy đến.

Cảm giác được ngoài cửa có tiếng bước chân lao đến, Lê Tiểu Dao sắc mặt biến đổi, nếu như bị người biết chính mình đã bị người thanh niên này xem hết thì nhất định sẽ bị người cười cho đến chết mất thôi.

- Người mau đứng tránh ra, người mau tránh đi.

Lê Tiểu Dao vội vàng nói với Nhạc Thành, lúc này tóm lại bị người nhìn thấy sẽ bị cười chê, lúc này nàng cũng vội đánh giá trong phòng một lần, nhìn thấy không có chỗ trốn, do dự một chút kéo cũng Nhạc Thành vào trong bồn tắm.

Nhạc thành còn không có kịp phản ứng, đã bị nàng kéo vào trong bồn tắm rồi, lập tức cảm giác được có một đôi tay gắt gao túm chặt, bên trong bồn tắm cũng không lớn, hơn nữa có thêm người Nhạc Thành vào cho nên có chút chật chội, hai tay Nhạc Thành không có chỗ để, cũng đành phải để ở trên thân thể của Lê Tiểu Dao, mà trong lúc vô tình, Nhạc Thành vô ý đụng phải vào hai nơi mềm mại nhất.

Bị Nhạc Thành đặt tay trên người, Lê Tiểu Dao nhịn không được, cả người như điện giật rung lên, nàng lúc này cũng không có cách nào phát tác, lúc này cửa phòng đã bị đá văng ra.

- Tiểu thư, người không có việc gì chứ, người làm sao vậy.

Lúc này tứ trưởng lão đi trước, phía sau còn có mấy người của Cuồng sư môn, tứ trưởng lão sau khi nghe được tiếng thét chói tai của Lê Tiểu Dao vội vàng vọt tới, lúc này nếu tiểu thư xảy ra chuyện gì thì không xong, nhiệm vụ lần này của lão chủ yếu vẫn là bảo hộ tiểu thư an toàn.

- Các người mau đi ra, ta đang tắm ở bên trong.

Lê Tiểu Dao quát lớn, toàn thân đều chui vào trong nước, chỉ lộ ra một cái đầu mà thôi.

- Thực xin lỗi tiểu thư, chúng ta còn tưởng đã xảy ra chuyện gì.

Tứ trưởng lão nhìn thấy tiểu thư đang tắm rửa, lập tức sắc mặt hơi đổi, nhất thời mang theo Cuồng sư môn nhân lui ra ngoài.

- Vô sỉ, hỗn đản ngươi còn không ra sao.

Đám người Tứ trưởng lão sa khi rời khỏi phòng, Lê Tiểu Dao sắc mặt đại biến, nàng nhớ tới trong bồn tắm còn có người, hơn nữa người nọ còn dấn tại trên người mình, đặc biệt trước ngực mình còn bị hấn sờ, nhất thời khê kêu một tiếng nhảy ra khỏi bồn tắm.

Lúc này thân thể mềm mại bại lộ ra bên ngoài, Lê Tiểu Dao nhanh chóng mặc vào một kiện hồng y, mà lần này Lê Tiểu Dao chủ động đứng ở cửa, chặn lại lối ra vào, lần trước để cho tên hỗn đản này đào tẩu, lần này nàng sẽ không dễ dàng cho hắn đào tẩu như vậy nữa.

Lúc Lê Tiểu Dao nhảy ra khỏi bồn tắm, Nhạc Thành một thân ướt sũng cũng nhảy ra, hắn nhìn thấy trên người mình ướt sũng, vội vàng vung người, vẩy nước rơi xuống đất.

- Hỗn đản, tại sao lại là ngươi, ngươi vào bằng cách nào.

Nhìn Nhạc Thành vung người đem nước trên người lau sạch sẽ, Lê Tiểu Dao cũng hung hăng căm tức nhìn Nhạc Thành, trong ánh mắt tựa hồ là muốn ăn tươi nuốt sống hắn vậy.

- Không phải ta, chẳng lẽ ngươi còn muốn đổi lấy người khác xem sao, ta cũng không phải cố ý.

Nhạc Thành bất đắc dĩ nói, ánh mắt của hắn nhìn vào trong phòng đánh giá một chút, nhìn xem có cách nào có thể trốn được, Nhạc Thành cũng không muốn ở tại đây cùng tiểu thư kiều hoành này dây dưa nữa.

- Ngươi, hôm nay ta phải chôn sống ngươi.

Lê Tiểu Dao nhìn thấy Nhạc Thành nói như thế, nàng càng thêm tà hỏa, lập tức sử dụng thủy hệ ma pháp ngưng tụ ra cột nước, hung hăng công kích về phía Nhạc Thành.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức vô thượng chân hỏa hai tay tràn ngập ra, cột nước của Lê Tiểu Dao nhất thời bị vô thượng chân hỏa đốt cháy tan biến đi.

- Hừ, ngươi là luyện được sư, cho dù ngươi có đan hỏa, nhưng hôm nay ngươi cũng nhất định phải chết rồi.

Lê Tiểu Dao nhìn thấy Nhạc Thành trong tay có hỏa diễm, sắc mặt hơi biến đổi, lập tức ma pháp lực quanh thân run run lên, thủy hệ ma pháp nồng đậm lại ngưng tụ ở trong tay, đánh về phía Nhạc Thành một kích.

- Tiểu thư, ngươi dừng tay, ngươi hãy nghe ta nói.

Nhìn thấy kiều hoành tiểu thư này vẫn dây dưa không ngớt, vẻ mặt Nhạc Thành biến đổi.

- Ngươi muốn nói gì thì hôm nay cũng không thể cứu được ngươi, tóm lại ngươi nhìn lên bồn tiểu thư ta tắm rửa, ngươi nhất định phải chết.

Lê Tiểu Dao sắc mặt trầm xuống, nàng ngưng tụ ma pháp xong nhưng cũng chưa có công kích, tựa hồ là nàng còn đang chờ Nhạc Thành giải thích cái gì.

- Ta không phải cố ý nhìn lên ngươi, ở đây hoàn toàn là do hiểu lầm, ngươi làm như thế nào mới có thể hiểu được.

Nhạc thành bất đắc dĩ nói.

- Ngươi nhìn lên ta hai lần, ngươi còn nói là hiểu lầm, ngươi cho là bồn tiểu thư là tiểu hài tử ba tuổi sao.

Lê Tiểu Dao sắc mặt hung hăng, loại người này nói nàng còn lâu mới tin, hơn nữa thời điểm nàng vừa mới đi ra đã cố ý kiểm tra, nàng không biết người này rốt cuộc là từ đâu tới.

- Ngươi tại sao kiều hoành như vậy, ta lười cùng ngươi giải thích, ta đi trước đây.

Nhạc Thành quả thực bất đắc dĩ, cũng không muốn cùng kiều hoành tiểu thư này tiếp tục dây dưa, lập tức thân ảnh biến mất ở tại chỗ, nhanh chóng hướng một bên cửa sổ nhảy ra.

- Muốn chạy, người chạy cũng không thoát đâu.

Lê Tiểu Dao nhìn thấy Nhạc Thành hướng cửa sổ chạy tới, hồng y chợt lóe, lập tức chắn tại bên cạnh cửa sổ.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

300. Chương 259 : Kiều Ngọc Mông Mê Người (2) .

- Người mau tránh ra.

Nhạc Thành nói, lập tức thân ảnh như tia chớp xông ra, Nhạc Thành vốn không có nghĩ tới mình từ cửa sổ đi ra, cửa sổ này ở lầu ba, căn bản là không đường đi, Nhạc Thành cũng không muốn từ trên lầu nhảy xuống.

- Đáng chết, người không chạy thoát được đâu.

Nhìn thấy chính mình bị lừa, Lê Tiểu Dao hung hăng chà chà chân, lập tức cũng nhanh chóng đuổi theo.

Nhạc Thành từ trong phòng chạy ra, lập tức về tới phòng mình, hần lúc này cũng không có đi đến phòng Doanh Thi nữa.

- Vô sỉ hạ lưu hỗn đản, người nhìn lên bốn tiểu thư tắm rửa, chuyện này ta sẽ không tha cho người.

Lê Tiểu Dao nhanh chóng lao ra, đó là nhìn thấy hắc bào nam tử kia chạy vào, nàng cũng nổi giận dùng đũa vọt vào.

- Doanh Thi, người có ở trong này không.

Nhạc Thành đi vào phòng, sau đó nhìn thấy Doanh Thi đang ở trong phòng.

Lê Tiểu Dao đuổi theo hắc bào nam tử vọt vào phòng, sau đó mới phát hiện trong phòng còn có một thiếu niên nữa, sắc mặt nàng không khỏi biến đổi.

- Cái gì, Nhạc Thành, người nhìn lên người khác tắm rửa sao, người tại sao lại hạ lưu như vậy, ta xem như nhìn lầm người rồi.

Doanh Thi nghe được nữ tử này nói Nhạc Thành nhìn lên nàng tắm rửa, nhất thời biến sắc, lập tức khinh bỉ nhìn Nhạc Thành, nói.

- Vô sỉ hạ lưu hỗn đản, người hôm nay chạy lên trời cũng không thoát, hôm nay người chết chắc rồi.

Ma pháp lực của Lê Tiểu Dao run run, lập tức trong tay thủy hệ ma pháp lực ngưng tụ lại.

- Uy, người tại sao tùy tiện động thủ như vậy.

Doanh Thi hung hăng trừng mắt nhìn Nhạc Thành một cái, sau đó nhìn thấy hồng y nữ tử kia động thủ đối với Nhạc Thành, nàng không khỏi có chút hờn giận, lập tức thân ảnh chợt lóe, một mảnh tàn ảnh nhanh chóng chắn ở trước người Nhạc Thành.

- Người tránh ra cho ta, là do hần đã nhìn lên ta... Ta hôm nay phải giết chết hần.

Lê Tiểu Dao nhìn thấy có người chắn ở trước mặt nàng, sắc mặt của nàng hơi đổi nói:

- Người mau tránh ra.

- Nhạc Thành, người thật sự đã nhìn lên người ta tắm rửa sao.

Doanh Thi nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, nàng tựa hồ có vẻ không tin là như vậy.

- Ta không phải cố ý.

Nhạc Thành nói xong, hần lúc này không khỏi đau đầu, hần đang nghĩ biện pháp làm như thế nào để thoát thân đây.

- Người thật đúng là nhìn lên người ra tắm rửa sao, ta thật không ngờ người lại hạ lưu đến như vậy, người quả thực là hạ lưu đến cực điểm, người sắc đảm bao thiên, người vô sỉ, người hạ lưu, người không phải là người.

Doanh Thi nhất thời chữ ầm lên, tựa hồ so với Lê Tiểu Dao còn muốn kích động hơn vài phần.

- Đáng chết, các người chậm rãi mắng chữ đi, ta đi đây.

Nhạc Thành nhìn thấy loại trường hợp này, hần cũng thực là bất đắc dĩ, lập tức thân ảnh nhảy ra cửa sổ ra ngoài.

- Đứng lại, người không được chạy.

Lê Tiểu Dao nhìn thấy Nhạc Thành đã chạy mất tung tích, không khỏi tức giận la lên.

- Uy, hần đã bỏ chạy rồi, người cùng hần một phe, ta trước bắt lấy người đã, ta cũng không tin hần không đến tìm người.

Lê Tiểu Dao sau khi nhìn thấy Doanh Thi, sắc mặt hơi đổi, lập tức liền ngăn ở trước người Doanh Thi.

- Ta cùng hần cũng không có quan hệ gì.

Doanh Thi nhìn chăm chú ra ngoài cửa sổ, nàng cũng mặc kệ Lê Tiểu Dao, lập tức đi vào trong phòng.

- Người nhất định cùng hần có quan hệ, ta thấy người cũng không phải là người tốt, ta bắt lấy người rồi nói sau.

Lê Tiểu Dao nhìn thấy Doanh Thi mặc kệ mình như vậy, nhận định nàng cũng không phải là người tốt, lập tức dùng thủy hệ ma pháp trong tay thi triển ra.

- Ta sợ người sao, thật sự là không biết phải trái.

Doanh Thi sắc mặt hơi đổi, lập tức nổi giận lên, lúc này nhất thời một mảnh đầu khí màu đỏ run run, lập tức trong tay ngưng tụ ra một mảnh đầu khí công kích, hướng về phía Lê Tiểu Dao.

- Phốc xuy...Oành.

Hai cỗ lực lượng va chạm vào nhau, nhất thời lực lượng thật lớn vang lên, Doanh Thi có thực lực bất tinh đầu hoàng, Lê Tiểu Dao lực cấp hậu kỳ thủy hệ ma pháp sư, hai người thực lực hơn kém nhau không nhiều, lập tức hai người đều bị đẩy lui ra sau mấy bước.

Mà đúng lúc này, Doanh Thi bị Lê Tiểu Dao đẩy lui mấy bước, mớ tóc không biết từ khi nào đã bị đánh xơ xác tung ra, lập tức mái tóc như thác nước té rớt ra, mái tóc thật dài tung bay lúc này có thể thấy được Doanh Thi chính là nữ nhân vậy.

- Người là nữ nhân sao.

Lê Tiểu Dao nhìn bộ dáng Doanh Thi, không khỏi có chút kinh ngạc hỏi.

- Đúng thì thế nào.

Doanh Thi không nghĩ tới tóc mình lại tung ra, vội vàng buộc lại, sau đó nàng đội mũ lại.

- Người cùng tên hạ lưu kia rốt cuộc quan hệ như thế nào.

Lê Tiểu Dao hỏi, sắc mặt cũng biến đổi.

- Ta cùng hần không có vấn đề gì.

Doanh Thi nghĩ lại, Nhạc Thành lúc nhìn lên nữ nhân tắm rửa, không khỏi oán hận nói.

- Uy, người không phải thật sự xác định hần nhìn lên người tắm rửa sao, không lẽ là hiểu lầm sao.

Doanh Thi sắc mặt hơi biến đổi, nàng cùng Nhạc Thành ở cùng một chỗ cũng một thời gian rồi, tên kia tuy rằng không phải là người tốt, nhưng cũng không hạ lưu đến loại tình trạng như vậy.

- Hắn xem ta hai lần, lần trước cũng là hắn chạy thoát.

Nhìn Doanh thi cũng là nữ nhân, Lê Tiểu Dao vốn không bận tâm cái gì, sau đó nói cho Doanh Thi.

- Hồn dân, hạ lưu, vô sỉ.

Doanh Thi oán hận mắng một tiếng, sau đó nhìn Lê Tiểu Dao, nói:

- Ta giúp ngươi tìm hắn, ta biết hắn ở đâu.

- Thật sự, ngươi không gạt ta.

Lê Tiểu Dao nhìn Doanh Thi nói:

- Bất quá ngươi cũng không nên đi nói chuyện này cho người khác biết, nếu không ta sẽ không giúp ngươi.

- Ta biết, ta nhất định giúp ngươi giáo huấn hắn, bất quá ngươi cũng không nói ta là nữ nhân nhé.

Doanh Thi nói.

- Hảo, chúng ta một lời đã định.

Lê Tiểu Dao nói, lập tức hai nàng sau đó rời khỏi phòng.

Ngay tại khi hai nàng rời đi không lâu, ngoài cửa sổ cũng có một đạo thân ảnh dừng ở trong phòng, đúng là Nhạc Thành.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

301. Chương 260 : Không Phải Người .

- Ai, ta đây thật khổ.

Nhạc Thành bắt đầu đóng cửa phòng, lập tức ở trong phòng bố trí ra một cái cấm chế, cũng không thể làm cho kiêu hoành tiểu thư kia xông vào, trong miệng cũng thì thầm:

- Doanh Thi thật đúng là nữ nhân, mình vừa rồi không thể nhìn thấy bộ dáng của nàng, không biết nàng có đẹp hay không.

- Quách Thiếu Ba, ngươi lần ra đây cho ta.

Ngoài cửa Tam Tinh môn ở tại Lang Thành, một thanh âm vang lên, lập tức giữa không trung có hơn mười người lẳng không bay đến.

Gần ba mươi người dừng ở bên ngoài cửa của Tam Tinh môn, mọi người vì bảo tàng mà ở đây cũng lùi ra sau mấy chục bước, bởi vì ba mươi người này mới tới có thực lực rất là cường hãn, thực lực thấp nhất đều là bốn sao đầu tông.

- Là người của Cự giải môn đến, có trò hay nhìn rồi.

Nghe nói lần trước đi chỗ cửu cấp ma pháp sư môn kết giới còn có Cự giải môn nhân, chính là sau Quách Thiếu Ba đánh chết Cự giải môn trưởng lão, cho nên Cự giải môn nhân không lát được bảo tàng.

- Cự giải môn môn chủ Nhiệm Ô Thanh cũng là mười tinh đầu tông cường giả, hắn ngang bằng với Quách Thiếu Ba.

Vừa thấy đến ba mươi người, không ít người bắt đầu nghị luận, không ít người hy vọng thừa dịp cơ hội này không chừng có thể đục nước béo cò một phen.

- Môn chủ, Quách Thiếu Ba ở bên trong, chúng ta làm sao bây giờ.

Cự giải môn một cái lục tinh đấu tông đứng ở phía trước Hoàng bào lão giả nói.

- Giết cho ta, đem nơi này toàn bộ phá hủy, ta sẽ không tin tên Quách Thiếu Ba kia không ra.

Hoàng bào lão giả nói.

- Quách môn chủ, bên ngoài có cường giả đến, người vẫn nên đi ra ngoài xử lý một chút đi.

Bên trong mật thất, Hắc Ám thần điện lục hộ pháp nhìn Quách Thiếu Ba nói.

- Là cự giải môn Nhiễm Ô Thanh đến đây, hắc tu vi cùng ta giống như nhau, đều là mười tinh đấu tông, ta hiện tại thương thể còn không có khởi hân, nhưng lúc này ta không có biện pháp chống lại được hân.

Quách Thiếu Ba đã sớm biết người mới đến là ai, chính vì thương thể của hân chưa có khởi hân, hân nhất thời cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.

- Lão lục, lão Bát, các người đi giúp Quách môn chủ xử lý một chút đi.

Nguyên bản Hắc Ám thần điện chính có ba hộ pháp ở đây, nhưng lúc này có năm hộ pháp, đúng là hai hộ pháp mà lục hộ pháp mới gọi đến, đó là ngũ hộ pháp cùng tứ hộ pháp.

- Vậy đa tạ tứ hộ pháp.

Quách Thiếu Ba sắc mặt vui vẻ, có lục hộ pháp cùng bát hộ pháp cùng đến, hai tên Nhiễm Ô Thanh hân cũng không sợ.

- Đi thôi Quách môn chủ, chúng ta giúp người xử lý một chút.

Lục hộ pháp sắc mặt hơi đổi, lập tức cùng bát hộ pháp chậm rãi đứng dậy đi ra.

- Lão Tứ, vì cái gì phải giúp Quách Thiếu Ba vậy, điều này không liên quan đến chuyện của chúng ta mà, mục tiêu chúng ta chính là tên Nhạc gia Hoàng Long thân thể mà thôi.

Sau khi Lục hộ pháp cùng tứ hộ pháp đi theo Quách Thiếu Ba đi ra ngoài, thất hộ pháp nhìn tứ hộ pháp hỏi.

- Lão Thất, nếu Quách Thiếu Ba chết, tên Nhạc gia kia sẽ không đến đây, chúng ta muốn tìm đến hân phiền toái lớn hơn.

Tứ hộ pháp nói.

- Lão Tứ, người nói Nhạc gia tiểu tử kia đến sao.

Ngũ hộ pháp hỏi.

- Hân sẽ đến đây, hân đánh Tam Tinh môn như vậy thì mục tiêu cuối cùng chính là Quách Thiếu Ba rồi.

Tứ hộ pháp trả lời.

- Nhiễm Ô Thanh, người ở trước cửa Tam Tinh môn kêu hét cái gì.

Quách Thiếu Ba sau khi có hai cái hộ pháp Hắc Ám thần điện tại bên người đã không hề ngại Nhiễm Ô Thanh nữa.

- Quách Thiếu Ba, người cuối cùng cũng đi ra, hôm nay chúng ta nên hảo hảo tính toán hết đi.

Nhìn thân ảnh Quách Thiếu Ba đi ra, Nhiễm Ô Thanh sắc mặt hơi đổi, trên người tràn ngập một cỗ khí thế cường hân.

- Hừ, người muốn tính toán cái gì, Tam Tinh môn ta đây cũng không có sợ người.

Quách Thiếu Ba sắc mặt cũng hơi trầm xuống, nếu trước kia hắn cũng không thèm để ý, nhưng là hiện tại đằng sau Nhiệm Ô Thanh phía sau có hơn ba mươi người làm hắn đau đầu không thôi, Tam Tinh môn hiện tại đã không có thực lực để chống lại nữa rồi.

- Tam Tinh môn ngày hôm nay cũng không còn.

Nhiệm Ô Thanh nói:

- Người lần trước đánh chết Cự giải môn trưởng lão, chiếm đoạt bảo tàng, hôm nay nên tính toán hết đi.

- Chỉ bằng vào người sao.

Quách Thiếu Ba sắc mặt trầm xuống, Tam Tinh môn bị người đến nhà đánh giết, đây chính là vết sẹo lớn nhất của hắn, nghe thấy Nhiệm Ô Thanh lại nhắc tới, không khỏi trong lòng bạo nộ, lập tức chậm rãi hung hăng nói:

- Chỉ sợ người không có bốn sự này.

- Vậy thử xem xem, giao ra bảo tàng đi, ta có thể tha cho người.

Nhiệm Ô Thanh nói xong, quanh thân tràn ngập ra hơi thở cường hãn.

- Hừ, ta xem người vì bảo tàng mà đến.

Quách Thiếu Ba sắc mặt hơi đổi, xem ra mọi người tin tưởng bảo tàng là ở trên người chính mình rồi.

- Bảo tàng vốn nên là của Cự giải môn.

Nhiệm Ô Thanh nói:

- Giao ra bảo tàng, nếu không, ta không khách khí nữa.

- Ta đã nói qua rất nhiều lần, bảo tàng không ở trong tay ta.

Quách thiếu ba trả lời.

- Không ở trong tay người còn có thể ở trong tay ai, người cho ta là hài đồng ba tuổi sao.

Nhiệm Ô Thanh vẻ mặt trầm xuống, lập tức phát tay, một cỗ khí thế cường hãn công hướng về phía Quách Thiếu Ba, không gian chung quanh dường như lúc này có một cỗ lực lượng thật lớn chấn động vậy.

- Sau khi giết người, ta lấy bảo tàng cũng không muộn.

Nhiệm Ô Thanh nói xong, lực công kích cường hãn đã muốn đánh tới trước người Quách Thiếu Ba.

Chung quanh gần ngàn thước, một cỗ hơi thở cường hãn làm không gian chấn động, lúc này mọi người không khỏi thối lui ra sau, cỗ hơi thở cường hãn như thế làm cho nhất tinh đấu tông căn bản không thể chống lại được, chỉ cần hơi thở như thế phát ra cũng làm bọn họ thật sự khó thở rồi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

302. Chương 261 : Ở Tại Bên Người Hắn .

- Hừ.

Quách Thiếu Ba hừ lạnh một tiếng, tuy rằng thương thế chưa lành, nhưng Nhiệm Ô Thanh muốn đối phó hắn cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Quanh thân đấu khí điên cuồng bắt đầu khởi động, trong tay Quách Thiếu Ba cũng ngưng tụ hơi thở quang mang cường hân, lập tức hai tay một mảnh quang mang chói mắt theo thân hình xoay người đứng lên giữa không trung, đồng thời, hung hăng bổ về phía Nhiễm Ô Thanh.

Thân hình Nhiễm Ô Thanh cấp tốc bạo lui, đồng thời thân hình cũng di động ở giữa không trung, quanh thân nhanh chóng nổi lên một đạo đấu khí phòng ngự vòng.

“Oành “ một tiếng thật lớn vang lên, lực công kích hai người nhất thời chạm vào nhau, hai cỗ lực lượng cường hân lập tức hình thành một cái lỗ xoáy thật lớn, lực lượng lỗ xoáy này kích tản ra, tạo ra trên mặt một cái hố sâu thật lớn, vô số đá vụn theo lực lượng lỗ xoáy nổ bắn ra, lập tức từ chung quanh hố sâu tràn ngập ra một cái khe thật lớn, trăm thước chung quanh vài nội kiến trúc toàn bộ bị chấn sụp.

Nhiễm Ô Thanh sắc mặt hơi biến đổi, lập tức trong tay ngưng tụ ra một mảnh lực lượng cường hân, chung quanh giữa không trung, đấu khí điên cuồng ngưng tụ run run, lập tức trong tay cũng là lại ngưng tụ nổi lên một mảnh đấu khí hào quang chói mắt.

- Khắc khắc, Quách môn chủ, ta đến giúp người cùng nhau đối phó hắn đi.

Một âm thanh cười lạnh vang lên, lập tức một đạo thanh ảnh màu đen quỷ dị xuất hiện ở giữa không trung, thân ảnh màu đen toàn thân bị một tầng quang mang nhàn nhạt che đậy, không ai có thể thấy rõ bộ dáng.

Quanh thân Hắc y nhân một mảnh hắc mang tràn ngập, lập tức một mảnh hơi thở quỷ dị tràn ngập ở giữa không trung, tại đây một mảnh hơi thở cường hân quỷ dị hiện ra, những người vây xem xa xa cảm giác trong lòng không tự chủ được run lên, bên trong hắc mang này có một cỗ hương vị nồng đậm vô cùng.

- Để cho ta xem thử thực lực của người.

Hắc y nhân khắc khắc cười, lập tức hắc mang nồng đậm ngưng tụ ra ba đạo màu đen quỷ dị thật lớn tại giữa không trung xẹt qua hướng về phía Nhiễm Ô Thanh công kích tới.

- Môn chủ.

Trên mặt Cự giải môn nhân nhìn thấy môn chủ bị người vây công, lập tức xông vào.

- Khắc khắc, các người ở lại đi.

Có một đạo thân ảnh màu đen đột ngột xuất hiện, lập tức một mảnh quang mang màu đen đại vồng bao vây ở giữa không trung, màu đen hắc mang ngưng tụ tản ra một mảnh hơi thở quỷ dị làm tim người ta đập nhanh.

Mấy môn nhân của Cự giải môn lập tức ngưng tụ một mảnh năng lượng thật lớn công kích về phía màu đen hào quang đại vồng, những người này có một ít thực lực cũng là thất tinh đấu tông cùng lục tinh đấu tông, loại này xưng đã xem như là cường giả rồi, ở Cự giải môn là lực lượng tối trung kiên.

Một tiếng vang quỷ dị vang lên, mấy người lực lượng cường hân bổ vào màu đen hào quang đại vồng, cũng là phát ra từng đợt tiếng vang quỷ dị, lập tức mấy người cấp tốc bạo lui, mới miễn cưỡng thoát khỏi hắc vồng bao vây.

Thân hình bát hộ pháp hơi run lên, thân là cửu tinh đấu tông thực lực của hắn đối mặt với vài cái lục tinh đấu tông cùng thất tinh đấu tông cũng không để ở trong lòng.

Hai cái Hắc y nhân xuất hiện làm cho mọi người trong lòng nghi hoặc, hai cái Hắc y nhân này thực lực tựa hồ là dị thường khủng bố, ở Lang thành nơi nơi đều là đấu tông cường giả, loại thật lực này cũng không nhiều lắm gặp .

- Chủ nhân, có tin tức.

Nhạc thành đang ở trong phòng tu luyện, nghe được thanh âm của Thanh Bối ma ngưu bên ngoài, lập tức thu hồi chân khí, chậm rãi đình chỉ tu luyện.

Ngày hôm qua chạng vạng tối, sau khi nhìn thấy hai nàng rời khỏi phòng, Nhạc Thành trở lại chính phòng mình luôn luôn tu luyện, đến buổi sáng ngày hôm nay.

- Vào đi, có tin tức gì.

Nhạc Thành thu hồi cấm chế trong phòng, nhìn đám người Thanh bối ma ngữ nói.

- Chủ nhân, chúng ta vừa mới nhìn thấy Quách Thiếu Ba đi ra, đang ở đây dựa cùng Cự giải môn môn chủ, bất quá đột nhiên lại xuất hiện hai Hắc y nhân, thực lực tựa hồ là rất mạnh.

Đám Thanh bối ma ngữ đi vào trong phòng Nhạc Thành.

- Xuất hiện sao, Hắc y nhân, cái gì Hắc y nhân?

Nhạc thành hỏi, không lẽ là người của Hắc Ám thần điện sao.

- Đám Hắc y nhân tựa hồ là có chút kỳ quái, toàn thân đều là hắc y, không rõ bộ dáng lắm, nhưng thực lực thật sự rất mạnh.

Tứ Sí ma ưng nói.

- Hắc Ám thần điện sao.

Nhạc Thành vẽ mặt trầm xuống, cũng không thể kết luận chính là Hắc Ám thần điện, nói:

- Đi, chúng ta mau đi qua.

Tại thời điểm Nhạc Thành cùng đám Thanh bối ma ngữ đi ra khỏi khách sạn, có hai thân ảnh bám theo sau.

- Doanh Thi, người thật sự phải giúp ta đối phó hắn, người không phải biết hắn sao.

Lê Tiểu Dao đi theo phía sau Doanh Thi nhỏ giọng hỏi.

- Đối phó hắn ta không có biện pháp, thực lực của hắn so với chúng ta thêm cao hơn nhiều, chúng ta xem hắn đi nơi nào, âm thầm giúp người là được rồi, nếu quang minh chính đại đối phó hắn, người quên đi.

Nàng nhìn Lê Tiểu Dao một cái nói.

Hai nàng ngày hôm qua quen biết nhau, đúng là ngữ tầm ngữ, mã tầm mã nữ nhân này cùng nhau, nhìn xem Nhạc Thành rốt cục đi ra phòng liền theo đi ra.

- Doanh Thi, người nói hay giả, thực lực của hắn có khủng bố như vậy sao.

Lê Tiểu Dao có chút không tin hỏi lại.

- Ta lừa người làm cái gì, người xem bên người hắn sáu người sao, đều là Lục đầu thất giai ma thú.

Doanh Thi nói.

- Hừ, dù sao ta muốn bỏ sống hắn, bằng không ta còn gặp người, hỗn đản này dĩ nhiên là nhìn lên ta hai lần.

Lê Tiểu Dao vẫn như cũ cơn giận chưa tiêu.

- Người thật sự rất khó đối phó với tên hạ lưu hỗn đản này, chẳng lẽ người không dám nói cho phụ thân người, nói là người bị hắn nhìn lên hai lần, sau đó phụ thân người phái người bỏ sống hắn sao.

Doanh Thi nhìn Lê Tiểu Dao nói.

- Ta đây làm sao bây giờ, chẳng lẽ ta liền buông tha hắn như vậy sao, ta nhất định phải bỏ sống hắn.

Lê Tiểu Dao nghiêng răng nghiêng lợi nói.

- Người thật sự giáo huấn hắn không được, ta thật ra có một biện pháp, chỉ sợ người không chịu.

Doanh Thi mỉm cười nói.

- Biện pháp gì, nếu có thể giáo huấn hắn, ta đều đồng ý.

Lê Tiểu Dao trợn to hai mắt nhìn Doanh Thi hỏi.

- Người trước lại ở bên người hấn là tốt rồi, tên này kỳ thật không sai, người lại ở bên người hấn hấn nhất định sẽ không đuổi người đi, đến lúc đó người còn có cơ hội giáo huấn hấn, nếu không hấn muốn chạy, người chỉ có vĩnh viễn đừng nghĩ giáo huấn hấn.

Doanh Thi nhìn Lê Tiểu Dao nói.

- Như vậy đi sao, hấn sẽ không đuổi ta đi, hoặc là nếu hấn đối với ta như vậy, ta làm sao bây giờ.

Lê Tiểu Dao không khỏi có chút lo lắng.

- Yên tâm, hấn nhiều nhất chính là dọa dọa người mà thôi, người xem ta, lại ở bên người hấn hai tháng rồi, hấn vẫn không biết ta là nữ.

Doanh Thi đắc ý nói.

- Tốt lắm, quyết định cũng muốn đi theo hấn, bắt quá ta thật là lo lắng hấn đối với ta hạ lưu như vậy.

Lê Tiểu Dao có chút lo lắng.

- Đừng nói nữa, hấn đã đi xa, chúng ta mau đuổi theo.

Doanh Thi lôi kéo Lê Tiểu Dao đi đến.

- Oành.

Giữa không trung lại truyền đến lực lượng thật lớn phá thanh vang lên, lập tức thân hình Nhiễm Ô Thanh bị đẩy lui mấy chục thước, trong cơ thể đầu khí cuộn cuộn không ngừng. Lúc này Quách Thiếu Ba cùng Hắc y nhân vây công, hấn căn bản không thể chống lại, chỉ là một cái Hắc y nhân kia thực lực tựa hồ còn ở phía trên hấn.

Mà trên mặt, Cự giải môn nhân cùng Tam Tinh môn hội chiến, Tam Tinh môn ở Tần Hoa thành bị quét ngang không còn, nhưng cũng không ít người chạy tới Lang thành, hơn nữa trong Lang thành cũng không ít cường giả, nhất thời kịch chiến mở ra.

- Người là người nào?

Nhiễm Ô Thanh biến sắc, nhìn chăm chú vào Hắc y nhân, hỏi.

- Khắc khắc.

Lục hộ pháp khắc khắc cười, lập tức âm lệ nói:

- Ta lười đối phó người, tốt nhất là cắt ngay cho ta, nếu không làm ảnh hưởng đại sự của ta, ta nhất định sẽ làm người muốn chết không thể được.

Nhiễm Ô Thanh sắc mặt hơi hơi run rẩy, tuy rằng vẻ mặt lửa giận, nhưng cũng không thể phát tác, thực lực của đối phương trước mắt, hơn nữa còn có Quách Thiếu Ba, thực lực của chính mình căn bản không thể chống lại, không biết hai Hắc y nhân này Quách Thiếu Ba tìm ở đâu đây.

- Thật là người của Hắc Ám thần điện sao.

Nhạc Thành vẻ mặt hơi biến đổi, rốt cục thì có tin tức Hắc Ám thần điện, tựa hồ Hắc y nhân này thực lực so với cửu hộ pháp kia còn muốn cao hơn rất nhiều, hai người, hơn nữa sáu đầu thất giai ma thú có thể chống lại được đi.

Nhạc thành hơi lo lắng một chút, vẻ mặt biến hóa, hai cái Hắc y nhân này theo hơi thở trên người xác định là người Hắc Ám thần điện rồi, nhưng còn có Quách Thiếu Ba nữa, ba người này thực lực nếu mình chống lại không có vấn đề, nhưng nếu muốn đánh chết thì cũng rất khó khăn.

- Vị này chính là Cự giải môn Nhiễm môn chủ đi, ta đến giúp người, bắt quá đến lúc đó bảo tàng ta muốn phân tứ thành thể nào.

Nhạc thành sắc mặt tà tà ý cười, dĩ nhiên là Cự giải môn nhân đối phó Tam Tinh môn nhân, như vậy sao không lôi kéo chúng lại, nói như vậy chính mình càng thoải mái hơn.

Lập tức Nhạc Thành đi tới bên người Nhiễm Ô Thanh, đám Thanh bối ma ngư cũng đi theo phía sau Nhạc Thành.

- Người là ai.

Nhiễm Ô Thanh đánh giá hắc bào nam tử, trên mặt hiện ra một tia nghi hoặc.

- Ta chính là bị Quách Thiếu Ba lão cầu nói được bảo tàng, trên thực tế là hắc tử trong tay ta cướp đi bảo vật, may mắn ta lúc ấy chạy thoát.

Nhạc Thành nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

303. Chương 262 : Người Đây Là Lão Cầu .

- Tiểu tử, ngươi nói hưu nói vượn, bảo vật rõ ràng chính là ở trên người ngươi, ngươi còn nói như vậy sao.

Quách Thiếu Ba nhìn thấy Nhạc Thành, sắc mặt nổi giận vô cùng, lập tức nhìn lục hộ pháp nói:

- Lục hộ pháp, ta nói là hắc, chính là hắc chiếm được bảo tàng.

- Lão cầu này còn dám nói như vậy, ta mà chiếm được bảo tàng, ta đã sớm bỏ trốn mất dạng rồi, còn ngu mà trở về sao.

Nhạc thành nói.

Lời nói của Nhạc Thành nói ra, mọi người vây xem xa xa đều hưng phấn đứng lên, hiện tại hai người đã xuất hiện, như vậy bảo tàng nhất định là ở trên người một trong ba người này rồi.

- Tiểu tử, ngươi là người của Nhạc gia sao, ta chờ ngươi đã lâu rồi.

Lục hộ pháp nhìn chăm chú vào Nhạc Thành đánh giá một phen, lập tức âm lệ nói.

- Ta cũng vậy, tìm các ngươi đã lâu.

Nhạc Thành vẻ mặt trầm xuống, rốt cục cũng có tin tức Hắc Ám thần điện rồi.

- Người tìm chúng ta, ngươi tìm chúng ta làm cái gì?

Lục hộ pháp tựa hồ nghi nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Các ngươi không phải tìm ta sao, hiện tại đến phiên ta tìm các ngươi.

Nhạc Thành trả lời, trong ánh mắt đã nổi lên sát khí.

- Bảo tàng thật là không ở ngươi trên người sao.

Nhiễm Ô Thanh nhìn Nhạc Thành hỏi, kỳ thật hắc đã sớm là nhận định bảo tàng là ở trên người Quách Thiếu Ba.

- Nhiễm môn chủ, ta nếu có bảo tàng thì đã sớm đi rất xa rồi, ta còn trở về mạo hiểm sao?

Nhạc Thành hỏi ngược lại, lập tức tiếp tục nói:- Bọn họ có hai người, ngươi một, ta một hắc là không có vấn đề gì, bảo tàng chia thành bốn phần thế nào.

- Người có thể đối phó một người?

Nhiễm Ô Thanh hoài nghi nhìn Nhạc Thành nói, nhìn hắc bào thanh niên tuổi không lớn, hơn nữa trên người cũng là không có hơi thở cường hãn đấu khí hay ma pháp gì, đối phó mười tinh đấu tông cường giả, chẳng lẽ tiểu tử này có thể chống lại được sao?

- Người yên tâm đi, không thành vấn đề, ta còn có trợ thủ.

Nhạc Thành nói, ý bảo chính mình phía sau còn có sáu người, cũng không làm cho Nhiệm Ô Thanh phải lo lắng.

Nhiệm Ô Thanh đánh giá hơi thở trên người đám người Thanh bối ma ngư, mảy hơi nhú lại, theo trên người sáu người này, hẳn thật có cảm giác được một cỗ hơi thở cường hãn, tựa hồ sáu người này trên người hơi thở còn có chút quỷ dị.

- Ta, người bốn thành, ta sáu thành.

Nhiệm Ô Thanh nhìn Nhạc Thành nói, có giúp đỡ của đám người này Nhiệm Ô Thanh cũng tính tái đồ một lần, nếu tình huống không đúng chính mình đi cũng không muộn.

Lúc này, bát hộ pháp nhìn thấy giữa không trung xuất hiện hơn vài người, lập tức nghe được chuyện như thế, thân hình dựng lên, nhanh chóng đi tới bên người lục hộ pháp, sau đó nhìn Nhạc Thành nói:

- Lão Cửu cùng lão Thập, bọn họ có phải bị người giết hay không?

Cự giải môn nhân đứng ở phía sau Nhiệm Ô Thanh, vừa mới kịch chiến Cự giải môn đã bị đánh chết mấy người.

- Không sai, là ta giết, ta đến là muốn nhìn xem các người rốt cuộc có bao nhiêu người, kế tiếp liền đến phiên các người.

Nhạc thành nói.

- Đáng chết.

Bát hộ pháp sắc mặt trầm xuống, lập tức quanh thân lại tràn ngập một mảnh hắc mang thật lớn, ở giữa không trung lại tràn ngập ra một hơi thở quỷ dị khủng bố.

- Tiểu tử cuồng vọng, hôm nay ta xem ngươi còn chạy như thế nào.

Chung quanh thân thể Lục hộ pháp tràn ngập một mảnh hắc mang, hẳn lúc này bắt lấy Nhạc Thành có Hoàng Long thân thể nhân.

Nhưng vào lúc này, giữa không trung Thanh bối ma ngư, tứ sí ma ưng, bốn đầu ma lang nhanh chóng biến hóa thành bản thể, lập tức sáu con ma thú ngay tại giữa không lao đến.

- Thất giai ma thú, là thất giai ma thú.

Mọi người vây xem đều là kinh ngạc không thôi, sáu đầu thất giai ma thú cũng là hiếm thấy, đối với ma thú bọn họ rất là kinh ngạc, dù sao ở huyền thiên nội lục, ma thú có thể nơi nơi thấy được, nhưng lập tức xuất hiện sáu đầu thất giai ma thú, cũng rất là kinh ngạc.

- Thì ra đây là sáu đầu thất giai ma thú. Nhiệm Ô Thanh nhìn chăm chú vào sáu con thất giai ma thú, khó trách ta cảm thấy trên người sáu người kia, hơi thở có chút là lạ, nguyên lai là thân thể ma thú.

Sau khi nhìn thấy sáu đầu thất giai ma thú, Nhiệm Ô Thanh nhìn thấy hơi thở trên người sáu đầu thất giai ma thú, tựa hồ có thể chống lại bát tinh đấu tông, sáu đầu thất giai ma thú có thể chống lại cửu tinh đấu tông cường giả, cho dù chính mình mười tinh đấu tông, cũng không thể đối mặt sáu con thất giai ma thú cùng nhau vây công, chủ yếu là phòng ngự của ma thú so với nhân loại mạnh hơn không ít.

- Không tốt, tên hỗn đản này như thế nào đến đây.

Trong đám người lúc này có hai cái tiểu đầu, đúng là Doanh Thi và Lê Tiểu dao rồi.

- Những người đó thực lực rất mạnh.

Lê Tiểu Dao nhìn Doanh Thi nói:

- Chúng ta hiện tại làm sao bây giờ.

- Chúng ta trước nhìn kỹ rồi hẳn nói, những người đó thực lực quá mạnh mẽ, chúng ta hùa hè nhúng tay vào.

Doanh Thi nói.

- Lão Bát, người đối phó tiểu tử kia, ta đối phó sáu đầu ma thú này, chúng ta tốc chiến tốc thắng.

Lục hộ pháp nhìn bát hộ pháp nói, đánh giá sáu đầu thất giai ma thú, sắc mặt không khỏi hơi đổi, cho dù là hắn, cũng không tuyệt đối nắm chắc chống lại sáu đầu thất giai ma thú này, đặc biệt là Thanh bối ma ngư, tựa hồ thực lực đã đến đỉnh thất giai ma thú rồi.

- Khắc khắc.

- Tiểu tử, ta trước bắt ngươi nói sau, nhìn ngươi còn chạy trốn nơi đâu, không nghĩ tới ngươi còn dám xuất hiện, thật sự là thiên đường có lối không đi, địa ngục vô môn ngươi lại đến.

Bát hộ pháp khắc khắc cười, lập tức trong tay một mảnh hắc mang thật lớn nháy mắt ngưng tụ thành ngũ điều màu đen thật lớn, ngũ điều màu đen khủng bố giống như bạch tuộc râu vẫy, mang theo lực lượng nhằm phía Nhạc Thành mà đến, lực lượng thật lớn khiến cho không gian sóng gợn chấn động.

Nhạc thành vẻ mặt hơi trầm xuống, bát hộ pháp này thực lực so với cửu hộ pháp cao hơn, nếu chính mình không phải đã luyện chế pháp bảo thì lúc này cũng không thể là đối thủ. Lúc này ánh mắt hàn ý chợt lóe, trong tay thủ ấn nhanh chóng cùng nhau, lập tức hai tay xuất hiện một mảnh vô thượng chân hỏa nổ thật lớn, bắn ra.

- Quách Thiệu Ba, lần này ta xem ngươi còn chạy trốn nơi đâu.

Nhiệm Ô Thanh nhìn thấy hai Hắc y nhân đều xông ra cản lại, lập tức lao đến Quách Thiệu Ba, đối mặt với Quách Thiệu Ba hắn không e ngại, lúc vừa rồi mới kịch chiến, hắn cảm thấy tựa hồ Quách Thiệu Ba còn bị thương ở trên người.

- Phốc xuy.

Trong tay Nhạc Thành Vô thượng chân hỏa nhanh chóng bao vây màu đen khủng bố râu trong tay bát hộ pháp, lập tức trên màu đen râu tràn ngập một mảnh ngọn lửa rừng rực cháy, nhằm màu đen khủng bố râu lao tới.

- Đáng chết, dị hỏa sao.

Bát hộ pháp sắc mặt hơi đổi, hỏa diễm bình thường căn bản không thể toone thương đến hắc mang mấy may. Lúc này hắc mang quanh thân run run, lập tức một mảnh hắc mang càng thêm nồng đậm rót vào vào phía trên hắc mang.

Ngũ căn thật lớn màu đen khủng bố được bát hộ pháp rót vào trong hắc mang giống như được uống vào thuốc kích thích, lập tức hai căn màu đen khủng bố râu trong đó kéo dài ra, chậm rãi đẩy lui một tia Vô thượng chân hỏa, sau đó hướng Nhạc Thành xoắn tới.

Quả nhiên là rất mạnh, sắc mặt Nhạc Thành hơi đổi, hắc mang này có thể cùng chống lại Vô thượng chân hỏa đủ để chứng minh thực lực của hắn rất mạnh. Nhưng bởi vì Nhạc Thành thực lực mới ở kim đan hậu kỳ mà thôi, nếu hắn là Nguyên Anh kỳ, thì Nhạc Thành tin tưởng Hắc y nhân trước mắt này căn bản là không thể cùng mình chống lại.

- Đến đây đi, ta đang muốn nhìn xem ngươi còn có năng lực gì.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, nhanh chóng ở quanh thân bố trí một đạo phòng ngự cương vòng, hắn lúc này không thể không mạo hiểm một lần, nếu không đối phó với hai tên Hắc Ám thân điện này không phải là một chuyện dễ dàng gì.

- Hừ.

Tuy rằng rất mạnh, nhưng cũng chỉ như thế mà thôi, bát hộ pháp mỉm cười, hắn nhìn thấy thực lực của Nhạc Thành chẳng qua là bốn sao năm sao đầu tông mà thôi, nếu đối phó cũng không phải quá khó khăn, hắn không khỏi lo ngại lão Cửu chết như thế nào, lão Cửu tuy rằng thực lực không phải quá mạnh, nhưng ít nhất cũng là lục tinh đầu tông.

- Lại đây cho ta.

Bát hộ pháp quát lạnh, lúc này có hai càn màu đen thật lớn khủng bố bao vây Nhạc Thành.

- Hừ.

Nhạc thành sắc mặt trầm xuống, hộ thân cương vòng bao vây ở quanh thân, nhưng, làm cho cơ thể Nhạc Thành cũng chân khí áp lực đến cực điểm, hai cổ lực lượng này so với trong tưởng tượng của Nhạc Thành còn mạnh hơn không ít.

Hai lực lượng hắc mang thật lớn bao vây lấy Nhạc Thành, trên mặt bát hộ pháp lúc này lộ ra một tia đắc ý, lập tức mãnh hắc mang trong tay lại dựng lên bao vây lấy Nhạc Thành, hắc mang khủng bố càng thêm nồng đậm hơn vài phần.

- Chủ nhân.

Thanh bối ma ngư, Tứ sí ma ưng, Ma lang nhìn thấy chủ nhân tựa hồ không tốt lắm, bị lực hộ pháp gắt gao dùng hắc mang vây khốn, sáu đầu thất giai ma thú trong lúc nhất thời cũng không thể phá được.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn lại chậm rãi biến đổi, Vô thượng chân hỏa lại cháy lên, hướng về phía bát hộ pháp đánh tới, một mảnh không gian chung quanh đều bị bao phủ lửa cháy vô cùng.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

304. Chương 263 : Phá Cho Ta .

- Dị hỏa thật mạnh, đến lúc đó đem dị hỏa này cho Thái thượng trưởng lão, thì là công lớn.

Bát hộ pháp khắc khắc âm lệ cười lạnh, trong một mảnh nồng đậm hắc mang tay lại công kích đến.

Tuy rằng hắc chống được dị hỏa, nhưng hắc cũng rõ ràng, đây chính là dị hỏa quý dị.

Bát hộ pháp chính là vẫn nghĩ trong tay Nhạc Thành là dị hỏa mà thôi, mà lúc này, thân hình Nhạc Thành cách bát hộ pháp không đến năm mươi thước.

Cách đó không xa, lực hộ pháp nhìn thấy lão Bát sắp bắt được tiểu tử kia, trên mặt cũng mỉm cười, cái công này hắc muốn thuộc về chính mình cùng lão Bát hai người, nếu không hắc đã sớm thông tri cho lão ngũ lão Tứ rồi, năm người lập công uy rằng cũng tốt, nhưng ít hơn.

- Bốn mươi thước, đủ rồi.

Lúc này Nhạc Thành cách bát hộ pháp chỉ có bốn mươi thước, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười.

- Còn tưởng rằng thật sự có thể vây khốn ta sao, chết đi.

Nhạc Thành quát lên, thủ ấn đánh ra, lập tức quanh thân có một tầng Vô thượng chân hỏa nồng đậm bao vây lấy, bàn tay phải có ba đạo màu vàng đường cong tràn ngập nổi lên hào quang.

- Xuy xuy.

Lúc này toàn thân Nhạc Thành Vô thượng chân hỏa cuộn cuộn, hai màu đen khủng bố râu thật lớn nhất thời giống như là điện giật run lên, lập tức màu đen râu buông lỏng, bát hộ pháp sắc mặt lúc này cũng thời tái nhợt thêm vài phần.

- Âm ảnh kiếm, cho ta phá.

- Sưu sưu sưu.

Ba thanh âm ảnh kiếm nhất thời hóa thành ba đạo lưu quang cấp tốc hướng về phía bát hộ pháp Hắc Âm thần điện.

- Không tốt.

Bát hộ pháp thấy sự tình nháy mắt, khuôn mặt trở nên dị thường khó coi, lúc này hắn mới là biết chính mình đã bị lừa, thực lực Nhạc Thành trong giây lát tăng vọt đến trình độ đáng sợ.

Bát hộ pháp sắc mặt đại biến, thân ảnh đành phải là bạo lui, đồng thời toàn thân một mảnh khủng bố hắc mang thật lớn bao phủ ở tại quanh thân.

- Chết đi.

Đôi mắt Nhạc thành xuất hiện một tia sát ý lãnh khốc, thủ ấn trong tay đánh ra, tâm niệm hơi động, lập tức đem ba thanh ám ảnh kiếm biến thành ba đạo lưu quang cấp tốc hướng về phía bát hộ pháp đánh tới, ba đạo lưu quang quang mang màu vàng đồng thời đại thịnh, lập tức ba đạo màu vàng lưu quang chiếu vào nồng đậm hắc mang.

- Không tốt, không xong.

Lục hộ pháp vốn là nghĩ đến lão Bát nhất định là thắng định rồi, không nghĩ tới đột nhiên như vậy, lập tức xoay người hướng về phía Nhạc Thành lao tới.

- Chết tiệt hắc quỷ, ngăn đón một kích của ta.

Thanh bối ma ngưu thấy thế, thân hình thật lớn ở giữa không trung tràn ngập này một mảnh thanh mang, lập tức độc giác trên đỉnh đầu hơi thở tràn ngập cường hãn phóng ra một mảnh điện lưu quang lóe ra, lập tức một cổ cột sáng thật lớn hung hăng bắn về phía lục hộ pháp.

Đối mặt công kích của Thanh bối ma ngưu, lục hộ pháp cũng không thể làm được gì, sắc mặt nhất thời khó coi, một mảnh nồng đậm hắc mang ngưng tụ công kích hướng về phía Thanh bối ma ngưu nghênh đón lại.

- Oành.

Hai cổ lực lượng ở giữa không trung va chạm vào nhau bộc phát ra một lực lượng thật lớn, lập tức thân hình Thanh bối ma ngưu ở giữa không trung bị lui vài trăm thước xa, chính là vài trăm thước xa này cũng chỉ là vài bước của Thanh bối ma ngưu mà thôi.

Lục hộ pháp cũng bị thanh đẩy lui mấy bước, công kích Thanh bối ma ngưu làm cho hắn đau đầu không thôi, còn không có phục hồi tinh thần lại, lúc này chỉ thấy năm đầu ma thú kia công kích đã đến trước mắt, nếu muốn đến đối phó với Nhạc Thành là không có khả năng.

- Xuy xuy.

Ba đạo màu vàng lưu quang quỷ dị chiếu vào hắc mang hình cầu, mà màu đen hình cầu khi bị ba đạo lưu quang tiến vào lập tức bị đánh tan.

- Phá.

Nhạc thành trong tay thủ ấn biến đổi, lập tức tâm niệm vừa động, hét lớn một tiếng, trên mặt không khỏi tái nhợt một tia.

- Oành.

Giữa không trung là một tiếng nổ kinh thiên động địa, giống như là trời quang sét đánh bình thường, lập tức màu đen hình cầu ở giữa không trung bị phá, một mảnh vô cùng nồng đậm tập hợp và phân tán ở giữa không trung, chung quanh không gian sóng gợn không ngừng chớp lên. Mà tại thời điểm, giữa không trung, mọi người nhìn thấy Hắc y nhân bị ba đạo màu vàng lưu quang bắn trúng ngực, lập tức Hắc y thân hình nhân tự phá tứ phân ngũ liệt.

- Không xong, lão Bát đã chết.

Ở bên trong mật thất, tứ hộ pháp sắc mặt đại biến, lập tức thân hình biến mất ở tại mật thất, ngũ hộ pháp cùng thất hộ pháp cũng sắc mặt đại biến, thân ảnh lập tức theo sát, ở bên ngoài lực lượng dao động thật lớn bọn họ có cảm giác không tốt.

- Oành.

Nhiệm Ô Thanh sau khi đẩy lui Quách Thiếu Ba nhìn thấy Nhạc Thành đã đánh chết một Hắc y nhân, điều này làm cho hắn cảm thấy bất khả tư nghị.

- Lão Bát.

Lục hộ pháp lớn tiếng nói, nhưng bát hộ pháp đã bị phá hủy phi yên diệt rồi.

- Rốt cục đánh chết một tên.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn vừa thu lại, đem ba thanh ám ảnh kiếm đâm vào tay, lập tức từ từ vật trong giới chỉ lấy ra hai khóa đan dược ăn vào, vừa mới đánh chết bát hộ pháp làm cho hắn tiêu hao không ít chân khí.

Ngay tại thời điểm Nhạc Thành đang muốn xoay người công kích lục hộ pháp, lại ba đạo thân ảnh quỷ dị lao đến.

- Không tốt, như thế nào còn có ba người nữa đây.

Nhạc Thành sắc mặt đại biến, ba đạo thân ảnh màu đen xuất hiện đồng thời, Nhạc Thành có cảm giác được ba đạo cường hãn hơi thở, lập tức thân hình nhất thời bạo lui, ba người này chỉ cần dựa vào chính mình tuyệt đối là chống lại được.

- Oành.

Nhiệm Ô Thanh hung hăng bỏ về phía Quách Thiếu Ba, làm cho thương tích trong người hắn càng thêm nặng, liên tiếp lui về phía sau vài bước, nhất thời miệng máu tươi phun ra, thương càng thêm trầm, sắc mặt nhất thời liền trắng bệch.

- Oành.

Lục hộ pháp hung hăng đánh ra một chưởng đẩy lui sáu đầu thất giai ma thú, lập tức thân ảnh xuất hiện bên cạnh Ngũ hộ pháp cùng Tứ hộ pháp.

- Lão lục, đây là có chuyện gì.

Tứ hộ pháp cảm giác được giữa không trung tràn ngập một mảnh hắc mang, sau đó sắc mặt khó coi nhìn Lục hộ pháp hỏi.

- Lão Tứ. Lão Bát bị kia tiểu tử giết, hắn chính là người có Hoàng Long thân thể.

Lục hộ pháp chỉ vào Nhạc Thành hung hăng trả lời.

- Là tiểu tử này sao.

Tứ hộ pháp cùng Ngũ hộ pháp nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trên mặt run rẩy vài cái.

- Đáng chết, đúng là phiên toái.

Nhạc Thành nhất thời sắc mặt khó coi, bốn người này liên thủ, chính mình tuyệt đối sẽ không phải là đối thủ, cho dù dựa vào Hạo Thiên tháp cùng âm dương kiếm nhiều nhất chống lại hai người mà thôi, hơn nữa tiêu hao không ít chân khí. Một chống bốn, đừng nói không đối phó được, chân khí chính mình cũng chống đỡ không được tiêu hao của Âm dương kiếm cùng Hạo Thiên tháp.

Nhiệm Ô Thanh thối lui đến bên người Nhạc Thành, đánh giá ba Hắc y nhân, sắc mặt không khỏi đại biến.

- Hiện tại làm sao bây giờ, bọn họ có thêm ba cường giả.

Nhìn thấy Nhạc Thành đánh chết một Hắc y nhân, Nhiệm Ô Thanh đã nhìn Nhạc Thành ngang cấp với mình mà đối đãi, lúc này hắn cảm giác xuất hiện ba người, hơi thở trên người mạnh mẽ vô cùng làm hắn lo lắng không thôi.

- Ta cũng không biết, nghĩ biện pháp đi thôi.

Nhạc Thành nói, hắn cũng suy nghĩ biện pháp rồi, xem ra chính mình chỉ có thể tìm cơ hội xuống tay.

- Các người hôm nay ở đây ai cũng đi không được.

Tứ hộ pháp hung hăng nhìn Nhạc Thành cùng Nhiễm Ô Thanh, lập tức nhìn những người khác nói:

- Vì đảm bảo, lão Ngũ cùng ta đối phó tiểu tử có Hoàng Long thân thể này, lão Thất cùng lão Lục, Quách môn chủ cùng đối phó sáu đầu ma thú cùng mười tinh đấu tông kia.

- Hừ, muốn lưu ta lại phải xem các người có năng lực này hay không.

Nhạc Thành quát lạnh, tuy rằng hơi thở ba người mới đến đều cường hãn, nhưng mạnh nhất cũng chỉ là mười tinh đấu tông mà thôi, chỉ cần không có đấu tôn, chính mình vẫn không có vấn đề gì.

- Vậy thử xem đi.

Tứ hộ pháp hét lớn, lập tức màu đen quang mang quanh thân đại thịnh, chung quanh không gian sóng gợn chấn động, đồng thời trong tay một mảnh hắc mang thật lớn giống mây đen bình giông bao hướng về phía Nhạc Thành lao đến.

- Âm dương kiếm.

Thân hình Nhạc Thành cấp tốc bạo lui, trong tay thủ ấn đánh ra, ở mi tâm xuất hiện một mảnh bạch quang kích tán, lập tức như tia chớp màu trắng lưu quang hướng về phía tứ hộ pháp mà đi. Nhạc Thành tâm niệm vừa động, âm dương kiếm ở giữa không trung cấp tốc nổ bắn ra, đồng thời cũng chia ra làm năm đạo lưu quang tiếp tục công kích mà lên.

- Hảo thủ đoạn quỷ dị.

Tứ hộ pháp sắc mặt hơi đổi, cảm giác được năm đạo màu trắng lưu quang này tựa hồ là năm thanh trường kiếm, uy lực bất phàm, lúc này trong tay hắc mang lại nồng đậm thêm vài phần, một mảnh hắc mang ở giữa không trung hình thành năm lỗ xoáy thật lớn, lập tức năm thật lớn lỗ xoáy này đem năm thanh âm dương kiếm bao vây ở trong đó.

- Người này thực lực quá cường hãn.

Nhạc Thành sắc mặt hơi đổi, đem âm dương kiếm khổng lồ chế năm lỗ xoáy đánh ra, hắn cảm thấy bản thân mình tựa hồ cùng âm dương kiếm mất đi liên hệ, loại tình huống này Nhạc Thành chưa một lần xảy ra.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn cấp tốc biến đổi, lập tức sắc mặt tái nhợt vài phần, ngũ đem âm dương kiếm hào quang mãnh liệt, hiểm hiểm an năm khủng bố lỗ xoáy thoát ra, lập tức ngũ âm dương kiếm ở giữa không trung phân biệt năm phương hướng hướng về phía tứ hộ pháp đâm tới.

- Quả nhiên không đơn giản.

Tứ trưởng lão sắc mặt hơi biến đổi, nhìn thấy đối phương có thể khống chế năm thanh trường kiếm thoát ly ra, trong lòng hắn trầm xuống, khó trách lão Bát bị hắn đánh chết, vừa mới rồi mình đã dùng toàn lực mà không bắt được đối phương.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

305. Chương 264 : Tiểu Thư Nhà Ta Người Cũng Dám Thương .

Tiếp theo Nhạc Thành lại công kích, thân ảnh ngũ hộ pháp cũng gia nhập vào trong đó, trong tay một mảnh cường hãn hắc mang bao vây hướng về phía nhạc thành mà đến.

Lúc này Tứ hộ pháp cùng ngũ hộ pháp bắt đầu công kích, đám Thanh bối ma ngưu cũng muốn đi giúp chủ nhân, vừa vận lực hộ pháp ngăn cản.

Mà Nhiễm Ô Thanh thật muốn ra bên ngoài chạy trốn, cũng bị thất hộ pháp cùng Quách Thiếu Ba đồng thời ngăn cản, có thất hộ pháp gia nhập, Nhiễm Ô Thanh bị Quách Thiếu Ba quấn, nhưng cũng may trên người Quách Thiếu Ba thương thế tựa hồ là không nhẹ, thực lực đã đại suy giảm.

Nhạc Thành đồng thời bị hai hộ pháp Hắc Ám thần điện vây quanh, nhất thời ở hạ phong, trong tay thủ ấn biến đổi, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra ngũ cụ kim tiên con rối, lập tức ngũ cụ Kim Tiên Khôi Lỗi đồng thời hung hăng huy quyền ngăn cản lấy ngũ hộ pháp.

“Oành” một tiếng nổ, ngũ hộ pháp hung hăng đánh ra một quyền nện trên người con rối, lập tức màu xanh yêu dị hào quang trên người Kim Tiên Khôi Lỗi nhất thời tối sầm lại, thân thể cứng rắn vô cùng bị có một quyền đầu bắn ra.

Nhạc Thành sắc mặt hơi đổi, xem ra ngũ cụ Kim Tiên Khôi Lỗi căn bản ngăn cản không được ngũ hộ pháp này, Kim Tiên Khôi Lỗi chính mình lần đầu tiên đã bị hư hao.

- Bang bang.

Lại hai cái Kim Tiên Khôi Lỗi đã bị một quyền ngũ hộ pháp đánh bay.

- Mấy con rối này đúng là mạnh mẽ.

Trong lòng Ngũ hộ pháp cảm thấy khiếp sợ không thôi, không nghĩ tới một kích của mình đánh vào ngũ cụ con rối chỉ có dấu vết mà thôi, lúc này ngũ cụ con rối tựa hồ không có tổn hại quá lớn.

- Không tốt.

Nhìn thấy Nhạc Thành tựa hồ là bị vây khốn, Doanh Thi không khỏi lo lắng không thôi.

- Doanh Thi, người làm sao vậy, người tựa hồ là quan tâm hẳn.

Lê Tiểu Dao nhìn thấy vẻ mặt Doanh Thi, hỏi.

- Chúng ta nghĩ biện pháp giúp hẳn, nếu hẳn mất mạng, người không thể tự tay giáo huấn hẳn được.

Doanh Thi hơi sốt ruột nói.

- Chúng ta giúp hẳn như thế nào a, thực lực chúng ta kém như vậy, lúc này sao tứ hộ pháp cũng còn không có đến.

Lê Tiểu Dao nói, lúc này các nàng muốn giúp, nhưng căn bản không thể giúp được gì, nếu tứ trưởng lão ở đây thì có thể.

- Người là Cuồng sư môn đại tiểu thư, trên người người không ma pháp quyền trục sao.

Doanh Thi vội vàng hỏi, Cuồng sư môn nàng biết đến, là huyền thiên nội lục môn phái rất mạnh, ở trong nhà nàng cũng đã nghe qua môn phái này.

- Có hai cái thất cấp hậu kỳ phong hệ công kích ma pháp quyền trục, thời điểm này ta không có mang bao nhiêu.

Lê Tiểu Dao nhìn Doanh Thi nói.

- Mới thất cấp à, có bát cấp ma pháp hay không.

Doanh Thi có chút sốt ruột nhìn Lê Tiểu Dao hỏi, Nhạc Thành lúc này tựa hồ càng ngày không tốt.

- Người nói bát cấp ma pháp quyền trục là cái gì, nơi nơi đều có sao.

Lê Tiểu Dao trừng mắt nhìn Doanh Thi một cái, có thất cấp hậu kỳ ma pháp quyền trục là tốt rồi.

- Cũng tốt, ít nhất là so với không có còn tốt hơn.

Doanh Thi lập tức nói:

- Mau đưa ma pháp quyền trục cho ta, ta đi giúp Nhạc Thành.

- Cái gì, hẳn nhìn lên bốn tiểu thư tắm rửa, người còn muốn ta dùng ma pháp đi cứu hẳn sao.

Lê Tiểu Dao trừng mắt nhìn Doanh Thi một cái, trong tay cũng lấy ra hai cái ma pháp quyền trực đưa cho Doanh Thi nói:

- Ta cũng mặt mũi người, ta mới không để ý tới hạ lưu tiểu tử kia.

- Người đợi ở đây, không nên cử động, ta đi.

Sau khi nhận ma pháp quyền trực, Doanh Thi do dự một chút, sau đó lao ra.

- Tiểu tử, nhìn người còn khó nhận.

Ngũ hộ pháp hung hăng đánh ra một quyền nên ở kim tiên con rối, nhất thời Kim Tiên Khôi Lỗi nứt ra một cái khe, nếu con rối bình thường trúng một quyền kia, phỏng chừng đã bị phá hủy.

- Đáng chết.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức thu hồi ngũ cụ kim tiên con rối, Kim Tiên Khôi Lỗi này Nhạc Thành mất không ít tâm lực, nếu cứ như vậy bị hủy thì đáng tiếc, kim tiên con về sau còn phải đối phó thiên kiếp.

- Cũng chỉ có dùng Hạo Thiên tháp mà thôi.

Nhạc Thành sắc mặt hơi trầm xuống, xem ra cũng chỉ có Hạo Thiên tháp mới có thể chống lại hai người, chính là Hạo Thiên tháp cũng chỉ có thể đủ chống lại một lát mà thôi, chính mình đã muốn tiêu hao không ít chân khí, cho nên Hạo Thiên tháp dùng cũng không thể lâu.

- Khắc khắc, nhìn người còn có cái năng lực gì.

Tứ hộ pháp thấy thế, âm thầm cười lạnh, lập tức trong tay một mảnh hắc mang đầy trời bao phủ hướng về phía Nhạc Thành lao đến.

- Khắc khắc, lần này người còn có thể làm sao bây giờ.

Ngũ hộ pháp khắc khắc âm lệ cười lạnh, đồng thời ngưng tụ một mảnh hắc mang khổng lồ hướng về phía Nhạc Thành đánh tới.

- Nhạc thành, chạy mau.

Ngay tại lúc Nhạc Thành đang muốn ngưng tụ thủ ấn gọi ra Hạo Thiên tháp, cũng nghe được thanh âm Doanh Thi truyền qua.

- Hừ, còn có người giúp đỡ sao.

Thất hộ pháp nhìn thấy có người lao đến, thần sắc trầm xuống, lập tức hừ lạnh một tiếng, trong tay một mảnh nồng đậm hắc mang ngưng tụ lại, cuối cùng nồng đậm hắc mang này ở giữa không trung co rút thành một cái quyền đầu màu cầu thể quăng đi.

- Xuy xuy.

Hai cuốn phong hệ ma pháp quyền trực bị Doanh Thi phân biệt hướng về phía ngũ hộ pháp cùng tứ hộ pháp ném tới, lập tức giữa không trung hai phiến phong hệ ma pháp lực ngưng tụ thành phong nhận công kích về phía ngũ hộ pháp cùng tứ hộ pháp.

- Oành oành.

Biến phong hệ ma pháp lực ở giữa không trung khuếch tán ra, lập tức phong hệ ma pháp lực đầy trời hình thành lốc xoáy gào thét.

Biến lực lượng này lúc này chống lại công kích của hai đại hộ pháp Hắc Ám thần điện, lập tức ở giữa không trung hắc mang biến mất.

- Doanh Thi, cẩn thận lui về phía sau.

Cùng chi đồng thời nhạc thành sắc mặt dọa một mảnh tái nhợt, lập tức thân ảnh cấp tốc phách hai đi qua.

- Oành.

Mà lúc này, công kích của thất hộ pháp cũng hung hăng đánh lên trên người Doanh Thi, lập tức Doanh Thi không có phản ứng kịp, thân hình bị bay ngược ra ngoài, trong cơ thể cuộn cuộn kịch liệt, một ngụm máu tươi ngay lập tức phun tới.

- Doanh Thi.

Nhạc thành hét lớn một tiếng, thân ảnh lập tức đó như tia chớp trượt đi, Nhạc Thành lúc này muốn ngăn cản công kích kia nhưng cũng chậm một bước, Doanh Thi đã bị công kích kia đánh thẳng vào người, nhất thời Nhạc Thành sắc mặt trắng bệch.

Nhạc thành rốt cục ôm lấy thân thể mềm mại của Doanh Thi, lập tức ở giữa không trung trượt qua, đem Doanh Thi chậm rãi nhảy xuống.

- Doanh thi, người thế nào.

Nhạc Thành sốt ruột, hai mắt đỏ đậm đứng lên, cô nàng này không ngờ vì mình mới làm như vậy.

- Di, tại sao có thể như vậy.

Nhạc Thành sau khi ôm Doanh Thi vào trong ngực, hắn phát hiện thân thể Doanh Thi đột nhiên nóng cháy, lập tức toàn bộ thân thể đều tựa hồ tràn ngập một mảnh hỏa diễm, so với vô thượng chân hỏa Nhạc Thành cũng không yếu hơn, nếu như trên người Nhạc Thành không có Vô thượng chân hỏa hộ thể, đều không thể đụng vào thân thể Doanh Thi.

- Doanh Thi, người làm sao vậy.

Mà tại thời điểm này, Lê Tiểu dao nhìn thấy Doanh Thi bị thương cũng nhanh chóng chạy tới.

Doanh Thi lúc này lại phun ra một ngụm máu tươi, lập tức chậm rãi mở mắt ra, đáng vẻ uể oải trắng bệch nói:

- Nhạc Thành, ta lần này thật sự bị thương, ta muốn trở về, nhớ kỹ, ta là tứ đại nhân tộc Tôn gia nhân, về sau có cơ hội sẽ tới tìm ta.

“Xích” một tiếng, một cái cổ tay ngọc đáo vẫn mang theo ở trên người Doanh Thi bị nàng bóp nát ở tại trong tay, lập tức Doanh Thi cũng ngất đi.

- Hô.

Trong nháy mắt, ở chỗ của Doanh Thi cùng Nhạc Thành thối quết không gian dòng khí khủng bố, không gian dòng khí gào thét hình thành một cái cuồng bạo không gian lốc xoáy, lực lượng vô cùng khủng bố tràn ngập, cây số chung quanh sụp đổ.

- Không gian thông đạo.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, hắn không ngờ không gian thông đạo xuất hiện ở trước mắt chính mình như vậy.

- Ai người lớn mật như thế, ngay cả tiểu thư nhà ta cũng dám dấn thương.

Bên trong không gian trong thông đạo, một tiếng quát lập tức theo không gian thông đạo truyền đến, ngay sau đó, có hai đạo thân ảnh từ không gian thông đạo đi ra bên người Doanh Thi.

Hai thân ảnh này là một nam một nữ, nam lưng hùm vai gấu, trên người tựa hồ hơi thở tràn ngập cường hãn vô cùng, thoát nhìn có chút quý dị, mà nữ nhân kia đáng người nóng bỏng, bộ ngực sữa bán lộ, eo nhỏ kiêu tể, song móng cử kiêu, tuyệt đối mỹ nhân.

- Tiểu thư, tiểu thư, người làm sao vậy.

Nam tử kia vừa thấy sắc mặt Doanh Thi trắng bệch lên, vội vàng hỏi.

- Chủ nhân, chủ nhân, người đừng làm ta sợ a, chủ nhân.

Mà điệu nữ tử nóng bỏng kia sau khi nhìn thấy Doanh Thi, cũng hô chủ nhân, sốt ruột nước mắt đều chảy ra.

- Ai đã thương tiểu thư, chết tiệt.

Tráng hán hung hăng quát, thanh âm ở giữa không trung rít gào.

- Là Hắc y nhân này làm, người này đã thương Doanh Thi.

Lê Tiểu Dao nhìn tráng hán nói.

- Hắc Âm thần điện, là các người đã thương tiểu thư ta sao, chịu chết đi.

Tráng hán hồi đầu nhìn chăm chú vào vài cái Hắc y nhân đang ở giữa không trung, trong ánh mắt hơi đổi, quanh thân nhất thời một mảnh lực lượng ngưng tụ, lúc này chung quanh tráng hán, không gian tựa hồ cô đọng lại vậy.

- Đấu tôn cường giả, đây là đấu tôn cường giả.

Nhạc Thành cảm giác trên hơi thở người tráng hán kia, không khỏi ngẩn ra.

- Là các người đã thương tiểu thư, ta muốn giết các người.

Nóng bỏng nữ tử sắc mặt nổi giận, lập tức cũng nhảy lên giữa không trung.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

306. Chương 265 : Bát Giai Ma Thú - Cửu U Tam Đầu Mãng

- Ngao.

Một tiếng gầm gừ thật lớn, chỉ thấy nữ tử nóng bỏng này dĩ hóa thành tam đầu cự xà màu đỏ, thân hình thật lớn ước chừng dài gần ngàn thước, mà ba cái đầu mỗi một cái đều như một tòa núi lớn, một cổ hơi thở huyết tinh cường hãn vô cùng cũng theo đó tràn ngập ra.

- Bát giai ma thú Cửu U tam đầu mãng.

Nhìn tam đầu cự mãng xoay quanh giữa không trung, Nhạc Thành không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, Doanh Thi nói nàng là bát giai ma sủng, lúc đó Nhạc Thành bán tín bán nghi mà thôi, không nghĩ tới nó cường hãn khủng bố như vậy.

- Đấu tôn cường giả, bát giai ma thú, là Tôn gia, chúng ta chạy mau.

Tứ hộ pháp nhìn tình huống trước mắt, nhất thời sắc mặt trắng bệch.

- Muốn chạy, các người không có cơ hội, đã thương tiểu thư nhà ta, ta và Hắc Âm thần điện không để yên.

Tráng hán rít gào một tiếng, lập tức trong tay một mảnh lực lượng cường hãn hướng về phía tứ hộ pháp đánh tới, lực lượng này giống như xé rách không gian vậy.

Đám người tứ hộ pháp nhìn thấy đầu bát giai ma thú và đấu tôn cường giả, trên mặt đã sớm trắng bệch, đặc biệt là thất hộ pháp, hắn không muốn đối địch với người của Tôn gia, mà Tôn gia vốn không phải đã sớm tiêu thất sao. Ba người nhất thời đều hướng ra phía ngoài bỏ chạy.

- Chết đi, các người đã thương chủ nhân ta, vậy chỉ có chết.

Cửu U tam đầu mãng xoay quanh ở giữa không trung, lập tức ba cái đầu đều mở ra, lập tức há mồm phát ra ba đạo dòng khí thật lớn, chung quanh dòng khí này là một mảnh không gian sóng gợn bạo phá.

- Đáng chết, chạy mau.

Ba tên hộ pháp trong lòng kinh hãi, lập tức quanh thân nhất thời bao phủ một cái khung bố hắc mang.

- Xuy xuy.

Mà Cửu U tam đầu mãng này phun ra ba đạo dòng khí, liền bổ vào ba người, tốc độ so với tia chớp còn muốn nhanh hơn vài phần.

- Oành oành.

Ba tiếng nổ lớn vang lên, ba cái màu đen hung hăng ngã về phía trước, lúc này hắc mang nhất thời phá mở ra, cũng không thể ngăn cản dòng khí công kích của Cửu U tam đầu mãng.

- Oành oành.

Mà lúc này, thân thể thất hộ pháp cùng lục hộ pháp cũng trực tiếp bị tan xương nát thịt, mà thân thể ngũ hộ pháp vết máu loang lổ ngã xuống, toàn thân một mảnh màu đen, liền ngay cả máu cũng là màu đen, cũng không còn sống nổi.

“Oành” một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, tráng hán này phát ra lực lượng nháy mắt thổi quét thân thể tứ hộ pháp, mà hắc mạng của tứ hộ pháp bố trí tựa hồ là không có tác dụng, lập tức bị phá tan, không gian chấn động.

- Thật là thực lực khủng khiếp.

Nhạc Thành nhìn thấy một màn này, hoàn toàn kinh ngạc, quả thực là quá khủng bố đi.

Tráng hán sau khi đánh chết tứ hộ pháp, lập tức dừng ở bên người Nhạc Thành nói:

- Dem tiểu thư giao cho ta, nàng bị trọng thương, ta muốn lập tức mang nàng trở về cứu trị, chậm liền phiền toái rồi.

Nhạc Thành không có do dự, lập tức đem Doanh Thi giao cho tráng hán, Doanh Thi thương quá nặng, Nhạc Thành cũng không có cách nào cứu trị .

- Chúng ta đi.

Tráng hán nhìn Cửu U tam đầu mãng biến trở về hình người nói, lập tức theo từ trong tay Nhạc Thành tiếp nhận Doanh Thi, sau đó hướng không gian thông đạo đi đến.

Cửu U tam đầu mãng đi qua bên người Nhạc Thành, sau đó nhìn chăm chú Nhạc Thành một cái, lập tức đi vào không gian thông đạo.

Không gian thông đạo xuất hiện một mảnh cuồng bạo không gian gào thét, lập tức biến mất tại chỗ, giống như hết thấy đều không có phát sinh ra vậy.

Một màn phát sinh này làm cho tất cả mọi người vô cùng khiếp sợ, quả thực giống một giấc mộng vậy, bốn đầu tông cường giả bị một kích đập nát, loại lực lượng cường hãn này làm cho mọi người cảm thấy cuồng nhiệt, đây mới là huyền thiên nội lực cường giả thực sự.

Thanh bối ma ngư, Tứ sí ma ưng và bốn đầu ma lang cũng đắm chìm vào thực lực của Cửu U tam đầu mãng mới vừa thi triển, cổ thực lực cường hãn này làm cho chúng nó vô cùng hâm mộ.

Quách Thiệu Ba vô cùng khiếp sợ, sau một lúc phục hồi tinh thần lại, đó hướng phía sau chạy tới, lúc này ngay cả năm Hắc Âm thần điện hộ pháp đều đã chết, hán làm sao còn dám tiếp tục ở tại chỗ này, cho dù là Nhiễm Ô Thanh, hán cũng không phải là đối thủ.

- Muốn chạy, nằm mơ.

Nhạc thành quát lạnh, lập tức thân ảnh như tia chớp hướng giữa không trung, trong tay dấu ấn đánh ra, âm dương kiếm lại hóa thành năm đạo tia chớp quang mang.

- Xuy xuy.

Đem năm thanh âm dương kiếm xẹt qua, lúc này Quách Thiệu Ba thực lực cùng tốc độ đại suy giảm, càng không chống lại được âm dương kiếm của Nhạc Thành.

Tùy theo năm đạo lưu quang bao vây trước người Quách Thiếu Ba, hắn vội vàng bỏ khởi đầu khí phòng ngự vòng nhưng nhảy mất bị âm dương kiếm đánh tan.

“Oành” một tiếng vang thật lớn vang lên, lập tức thân hình Quách Thiếu Ba biến thành năm lỗ máu trắng tấp ngã xuống.

- Còn chưa chết sao.

Nhạc thành trong lúc vô ý nhìn thấy ngũ hộ pháp còn hơi mập má, hắn nhanh chóng dừng lại, vác ngũ hộ pháp trong tay, nói:

- Chúng ta đi.

Lập tức, cùng sáu đầu thất giai ma thú biến mất ở không trung.

- Uy, người chờ ta a.

Lê Tiểu Dao nhìn bóng dáng Nhạc Thành lớn tiếng hô, nàng vốn muốn theo Doanh Thi tìm biện pháp đi theo bên người Nhạc Thành, ai biết chính mình theo không kịp, không khỏi hung hăng dậm chân.

- Bảo tàng.

Nhiễm Ô Thanh nhìn thấy thi thể Quách Thiếu Ba, sau đó nhanh chóng lấy trử vật nhẵn.

Mà đúng lúc này, một đạo thanh ảnh màu xanh lao đến trước mặt Nhiễm Ô Thanh, trong tay đánh ra chưởng kinh ngăn lại.

- Người là người nào.

Nhiễm Ô Thanh đánh giá cẩn thận thanh bào lão giả trước mắt, sắc mặt hơi trầm xuống, không nghĩ tới phía sau còn có người tranh với hắn bảo tàng.

- Tứ trưởng lão, người mới đến a.

Lê Tiểu Dao nhìn thấy thanh bào lão giả, lập tức đến bên người thanh bào lão giả.

- Tiểu thư, người làm ta sợ muốn chết, ta tới nơi này tìm người.

Thanh bào lão giả nhìn thấy Lê Tiểu Dao, sau đó không thèm để ý đến Nhiễm Ô Thanh.

- Di, vừa mới nghe nói bảo tàng này ở trên người Quách Thiếu Ba, ta xem ó hay không.

Lê Tiểu Dao nhìn thấy trử vật nhẵn của Quách Thiếu Ba, lập tức xoay người lấy xuống, vừa mới Doanh Thi dùng thất cấp ma pháp quyền trực, nàng cũng có chút đau lòng.

- Buông trử vật nhẵn ra, đó là của ta.

Nhiễm Ô Thanh nhìn thấy trử vật nhẵn, sắc mặt nhanh chóng biến đổi, hắn mất không ít khí lực có được, làm sao để người cầm đi đây.

- Người cũng dám đối đầu với Cuồng sư môn tiểu thư sao, người muốn chết.

Tứ trưởng lão thấy thế, trên mặt giận dữ, lập tức một mảnh quang mang chói mắt bao vây Lê Tiểu Dao ở tại trong đó, đồng thời trong tay một mảnh hơi thở thật lớn đồng thời hướng về phía Nhiễm Ô Thanh mà đi.

- Oành.

Nhiễm Ô Thanh sắc mặt đại biến, lập tức thân hình giống như cắt bị đánh bay ra mấy chục thước, đầu khí trong cơ thể cuộn cuộn, một ngụm máu tươi thật lớn cũng phun ra, lúc này hắn mới hiểu được, thanh bào lão giả này cũng là một vị đầu tôn cường giả.

- Tiểu thư, chúng ta trở về đi, người cũng không nên chạy loạn.

Thanh bào lão giả không có để ý tới Nhiễm Ô Thanh, lập tức cùng Lê Tiểu Dao ly khai đám người.

Nhiệm Ô Thanh nhìn thanh bào lão giả rồi đi cũng không thể tưởng tượng được, Cuồng sư môn ba chữ đã đem hấn hù dọa, lấy thực lực của hấn ở trước mặt Cuồng sư môn quả thực chính là con kiến cùng voi mà thôi, hấn ngay cả khí lực phản kháng đều là không có, hiện tại bảo tàng đã vào tay Cuồng sư môn, toàn bộ huyền thiên nội lúc đều không có ai dám cướp.

Hai ngày sau, tại vô danh sơn mạch, Nhạc Thành mở ra sơn động, sau đó bày ra cấm chế, hấn ở trong đó điều tức, mà đám Thanh bối ma ngưu cũng ở phụ cận hộ pháp.

Một mảnh thanh mang bao vây lấy Nhạc Thành, chân khí vận chuyển chậm rãi tu luyện, lần này đại chiến Nhạc Thành bị tiêu hao không ít chân khí, hấn lúc này muốn hảo hảo khôi phục lại, mà trong sơn động ngũ hộ pháp Hắc Ám thần điện cũng bị Nhạc Thành bày ra cấm chế ném ở bên cạnh.

Một ngày sau, Nhạc Thành mới từ đan điền thở ra một ngụm trọc khí, trải qua một ngày một đêm điều tức chân khí, hấn cũng đã toàn bộ khôi phục, sử dụng âm dương kiếm cùng ám ảnh kiếm tiêu không ít chân khí, đặc biệt Nhạc Thành thực lực hiện tại mới là Kim Đan kỳ hậu kỳ mà thôi.

Thực lực Kim Đan kỳ hậu kỳ, ở Hoa Hạ Tu Chân Giới cũng miễn cưỡng coi như thành tựu, nói như vậy ngay cả cao thủ cũng không tính, ở Hoa Hạ tu chân giới, khi đạt tới Nguyên Anh kỳ mới được cho là cường giả.

Chậm rãi mở hai mắt, ánh mắt Nhạc Thành hướng về phía Hắc Ám thần điện ngũ hộ pháp.

- Lúc này lên tìm manh mối đi.

Nhạc Thành đứng lên, lập tức đi tới bên cạnh ngũ hộ pháp, trong tay thủ ấn mở ra cấm chế.

- Người muốn làm cái gì, người mau thả ta ra.

Nhìn Nhạc Thành, ngũ hộ pháp không khỏi có chút sợ hãi, vừa mới bốn người còn như vậy, hiện tại, hấn tâm hồn chưa định, sinh mệnh này hấn cũng muốn lấy trở về.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

307. Chương 266 : Tình Đầu Niên Kỷ

- Ta chỉ tìm một chút manh mối mà thôi, cho người trước khi chết còn có giá trị một chút.

Nhạc thành trong mắt hàn ý, lập tức thanh mang tràn ngập ở năm ngón tay, sau đó ẩn ở trên trán ngũ hộ pháp.

- A...

Một tiếng kêu thê thảm vang lên, toàn thân ngũ hộ pháp giống như là điện giật run run lên, trong đầu linh hồn lực trực tiếp bị một cỗ lực lượng thật lớn bóc ra bên ngoài cơ thể, loại đau đớn này quả thực so với xuống địa ngục còn khủng bố hơn.

Một lát sau, ngũ hộ pháp này giống như một khối thủy khô, lúc này Nhạc Thành khẽ cau mày, tựa hồ là nghĩ đến một vấn đề gì đó.

Tại bên trong linh hồn ngũ hộ pháp Nhạc Thành biết được, Hắc Ám thần điện có phân điện ở bên cạnh Cự Thạch thành, bên trong đó có ba trưởng lão có thực lực tối cường, mà tại phân điện này, tựa hồ sự tình trọng yếu gì đó, ngay cả ngũ hộ pháp cũng không biết.

Về phần chuyện này thậm chí về chuyện của tứ đại nhân tộc cùng tứ đại thú tộc ngũ hộ pháp cũng không biết, nếu hấn có biết cũng chỉ là một ít da lông mà thôi, về phần tứ đại nhân tộc cùng tứ đại thú tộc mất tích, vì cái gì biến mất tại huyền thiên nội lục, ngũ hộ pháp một mực không biết.

Mà trụ sở của Hắc Ám thần điện, ngũ hộ pháp càng không biết, hần mỗi lần cũng chỉ trở lại Cự Thạch thành Hắc Ám thần điện phân điện cùng các đại trưởng lão liên hệ mà thôi.

Tựa hồ là Hắc Ám thần điện đều thông qua Cự Thạch thành phân điện điều ra, lúc này Nhạc Thành cũng chỉ quyết tâm ở Cự Thạch thành một chuyến, có lẽ ở nơi này chính mình có thể thu được một chút manh mối.

Còn có trong trí nhớ linh hồn ngũ hộ pháp về tin tức Hắc Ám thần điện rất trọng yếu đó cái gì, Nhạc Thành tự nhiên là cũng muốn điều tra.

- Doanh Thi không biết thế nào.

Nhạc thành thì thầm, tuy rằng có nghĩ đến thân phận Doanh Thi tuyệt đối là không đơn giản, Nhạc Thành cũng không có nghĩ đến Doanh Thi chính là người của Tôn gia. Tứ đại nhân tộc Tôn gia, vì cái biến mất ở tại huyền thiên nội lục, Nhạc Thành tuy rằng có thêm rất nhiều nghi vấn, nhưng Doanh Thi lúc này không có ở bên người, hần muốn hỏi cũng không thể hỏi, sớm biết như vậy, mình sớm lên hỏi rồi.

- Còn có Nhạc gia.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, chính thời điểm mình rời khỏi Quỷ Uyên, Nhạc Tử Sơn cũng đã dặn dò, có cơ hội liền đến Nhạc gia nhìn xem.

- Vậy trước đi Cự Thạch thành đi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hần muốn đến Cự Thạch thành Hắc Ám thần điện điều tra xem sao.

Thu hồi cảm chế, Nhạc Thành chậm rãi rời khỏi sơn động, đám Thanh bối ma ngưu cũng đi theo sau.

Nhìn sáu đầu ma thú, cũng chỉ có Thanh bối ma ngưu nhanh đến thất giai ma thú đỉnh đi, Nhạc Thành cũng hy vọng mau chóng có một đầu bát giai ma thú tại bên người.

- Đi thôi, chúng ta đi trước Cự Thạch thành.

Nhạc Thành nhìn Thanh bối ma ngưu nói.

Cự Thạch thành thật lớn, ở trong đại sảnh Cuồng sư môn, một trung niên hán tử kiểm tra trữ vật nhẫn, lập tức sắc mặt hơi biến đổi.

Trung niên hán tử đứng là phụ thân của Lê Tiểu Dao, Cồng sư môn môn chủ Lê Giang Nam, Lê Giang Nam nhìn Lê tiểu dao, hỏi:

- Dao nhi, trữ vật nhẫn của Quách Thiệu Nam sao, hay là hần còn có trữ vật nhẫn khác nữa.

- Phụ thân, hần chỉ có chiếc này, ta xem qua, không có trữ vật nhẫn khác nữa.

Lê Tiểu Dao khẳng định trả lời.

- Cái này kỳ quái, bảo tàng kia rốt cuộc ở đâu.

Lê Giang Nam không khỏi rất nghi hoặc, bảo tàng này nếu ở trên người Quách Thiệu Ba, hần tự nhiên là mang ở trên người, hần tốt xấu cũng là mười tinh đấu tông, mang ở trên người cũng là an toàn nhất.

- Môn chủ, có thể bảo tàng trên người người khác.

Một bên tứ trưởng lão nhìn Lê Giang Nam nói.

- Vậy trong tay ở ai, không phải nói ở trên người Quách Thiệu Ba sao.

Lê Giang Nam hỏi, lập tức nói:

- Quên đi, dĩ nhiên là đã không có tin tức chúng ta cũng không quá để ý, dù sao Cuồng sư môn cũng không kém một cái cửu cấp ma pháp sư bảo tàng này.

- Môn chủ, ta thật sự cảm thấy bảo tàng chính ở trên người hắc bào thanh niên.

Tứ trưởng lão nói.

- Hắc bào thanh niên là loại người nào, hiện tại có tin tức hắc hay không.

Lê Giang Nam hỏi.

- Môn chủ, hắc bào thanh niên này tựa hồ tên gọi là Nhạc Thành, hắc như thế nào ta cũng không biết, bất quá tiểu thư tựa hồ là biết hắc.

Tứ trưởng lão nói.

- Dao nhi, Nhạc Thành là loại người nào, con biết hắc sao.

Lê Giang Nam nhìn Lê Tiểu Dao hỏi.

- Phụ thân, ta cũng không quen thuộc hắc, cũng chỉ là gặp qua vài lần mà thôi.

Lê Tiểu Dao sắc mặt hơi đổi, vừa nghe đến phụ thân hỏi cái tên hạ lưu vô sỉ, nàng không khỏi mặt cũng đỏ lên.

- Di.

Nhìn thấy kiều hoành nữ nhi ấp úng, sắc mặt còn đỏ lên, Lê Giang Nam không khỏi thầm nghĩ trong lòng, chính mình bảo bối nữ nhi tuổi tựa hồ cũng không nhỏ, chẳng lẽ mối tình đầu là tên Nhạc Thành này sao.

- Tứ trưởng lão, người nghĩ Nhạc Thành là cái dạng gì, thực lực rất mạnh sao.

Lê Giang Nam không khỏi cảm thấy Nhạc Thành hứng thú.

- Môn chủ, Nhạc Thành bộ dáng cũng coi như anh tuấn i, ta cũng chỉ là vội vàng nhìn thấy, tuổi hơn hai mươi một chút, đúng rồi, nghe nói Quách Thiếu Ba bị hắc đánh chết, hơn nữa bên người còn có sáu đầu thất giai ma thú.

Tứ trưởng lão cũng không biết hôm nay môn chủ hỏi như vậy làm gì.

Nghe được tứ trưởng lão nói, trên mặt Lê Giang Nam không khỏi mỉm cười, bộ dáng tuấn lãng, tuổi cùng Dao nhi cũng là xứng đôi, dĩ nhiên là có thể đánh chết Quách Thiếu Ba, thì tự thân thực lực ít nhất cũng là mười tinh đấu tông. Thực lực như vậy, còn có sáu đầu thất giai ma thú bên người, như vậy chứng minh gia thế cũng kém, không nghĩ Dao nhi cũng có ánh mắt, thanh niên như thế, thật ra xứng đôi với Dao nhi.

- Dao nhi, nếu lần sau người gặp Nhạc Thành, dẫn hắc đến Cuồng sư môn một chuyến đi, phụ thân muốn gặp hắc.

Lê Giang Nam nói.

Lê tiểu dao không khỏi kỳ quái nhìn phụ thân, cảm giác hôm nay có chút là lạ, nếu chuyện tình Cuồng sư môn, phụ thân cho tới bây giờ không cho chính mình nhúng tay, chẳng lẽ hắc hoài nghi cái bảo tàng kia ở trên người Nhạc Thành nên kêu mình đi gọi hắc sao.

- Dao nhi, gần đây người cũng nên hảo hảo tu luyện, thực lực của người bây giờ còn ở lục cấp ma pháp sư hậu kỳ, nếu như người không thể đột phá đến thất cấp ma pháp sư sơ kỳ, lần sau người cũng đừng nghĩ đi ra chơi.

Lê Giang Nam nói.

- Phụ thân, ta đột phá đến lục cấp ma pháp sư hậu kỳ mới bốn tháng.

Lê Tiểu Dao không khỏi làm nũng với Lê Giang Nam, ba tháng đột phá đến thất cấp ma pháp sư, vậy đại biểu ba tháng thời gian này nàng phải liều mạng tu luyện mới được.

- Ta biết, người thiên phú không sai, chính là không chịu hảo hảo tu luyện. Nghe nói U Minh tông cùng Hồ Điệp cốc, Tuyệt tình cốc vài cái đệ tử trẻ tuổi thực lực đều đột phá đến Đấu tông cùng thất cấp ma pháp sư rồi, người còn không có cố gắng sao.

Lê Giang Nam nói.

Nhạc Thành cùng đám Thanh bối ma ngưu mấy ngày sau mới đến Cự Thạch thành, đến nơi mới biết Cự Thạch thành thật sự là quá lớn, Nhạc Thành cũng không thể không trước tìm một chỗ đặt chân, sau đó mới tính chuyện kế tiếp.

Vị trí của Hắc Âm thần điện phân điện tại trong trí nhớ của ngũ hộ pháp, ở nơi đó có ba trưởng lão cường hãn, Nhạc Thành cũng không thể cứ như vậy đi vào, lấy thực lực của chính mình hiện tại còn chưa đủ. Ngũ hộ pháp cùng tứ hộ pháp đều là mười tinh đầu tông, như vậy tam hộ pháp cùng nhị hộ pháp thực lực khẳng định càng thêm cường hãn, không chừng đều là đầu tôn, chính mình cùng đám Thanh bối ma ngưu đi đến căn bản là vô dụng.

Về phần đối phó Hắc Âm thần điện như thế nào, Nhạc Thành cũng không vội, chính mình nếu muốn bắt cổ nhỏ tận gốc, hiện tại làm không được, hai trăm năm trước tứ đại nhân tộc cùng tứ đại thú tộc liên thủ cũng không có nhỏ được tận gốc, chính mình hiện tại thực lực không đủ.

- Chúng ta đi trước đi vào trong thành tìm một chỗ đặt chân đi.

Nhạc Thành nhìn sáu đầu ma thú nói, hẳn muốn tìm chỗ đặt chân để bế quan tu luyện một phen.

Một ngày sau, ở sơn mạch bên cạnh Cự Thạch thành Nhạc Thành dùng thần dò xét chung quanh mấy vạn thước, hẳn cuối cùng tìm được một cái sơn động, bắt đầu bế quan hảo hảo tu luyện.

Sau khi thu thập hết thảo, Nhạc Thành tự mở sơn động tu luyện.

Nhạc thành khoanh chân ngồi ở trong sơn động, một mảnh hào quang cương vòng bao phủ quanh thân, theo hô hấp pháp phòng, chân khí trong cơ thể chậm rãi ở trong kinh mạch không ngừng vận chuyển, mà lúc này, mặt trên hỏa linh châu linh khí càng thêm nồng đậm hơn, hỏa linh châu linh khí cuộn cuộn không ngừng chuyển hóa thành chân khí chảy về vào trong đan điền Nhạc Thành.

Đồng thời, Nhạc Thành cũng không thể khống chế, đồng thời bị máu trong cơ thể hấp thu, hơn nữa Nhạc Thành không thể tưởng được là máu hấp thu linh khí tốc độ so với đan điền kim đan còn muốn rất nhanh không ít, hơn nữa máu hấp thu linh khí cũng như một cái động không đáy bình thường, như là vĩnh viễn ăn không no vậy.

Thời điểm Nhạc Thành đình chỉ tu luyện, hỏa linh châu linh khí chậm rãi ưu chuyển hạ đi vào, sau đó chuyển hóa thành chân khí tối tinh thuần chảy về phía đan điền, máu huyết hấp thu linh khí tự nhiên nhanh hơn đan điền rất nhiều.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

308. Chương 267 : Vạn Kim Môn

Nhưng so với máu huyết hấp thu linh khí tốc độ nhanh hơn, ngay cả Nhạc Thành cũng phải trợn mắt há hốc mồm, máu bởi vì không có lúc nào là không lưu động, giống như là lúc Nhạc Thành không lúc nào không tu luyện vậy, linh khí một ngày hai mươi bốn canh giờ đều rất nhanh tiến vào trong máu, hóa thành một cỗ cỗ huyết khí tinh thuần, rồi sau đó trải rộng khắp toàn thân cơ thể cùng gân cốt lực phủ ngũ tạng. Mà lúc này trong cơ thể cùng gân cốt, lực phủ ngũ tạng cùng huyết khí tham lam hấp thu, giống như là trẻ con lên cơ khát sữa tươi vậy, cũng giống là vĩnh viễn ăn không no vậy.

Linh khí ở trong máu chuyển hóa thành huyết khí, thế cho nên trong cơ thể Nhạc Thành có máu Đẩu để cũng là sôi trào, gần đây Nhạc Thành cũng cảm giác được trong cơ thể chính mình máu cùng kim đan xuất hiện cảm giác biến hóa giống nhau, nhưng loại cảm giác này Nhạc Thành vẫn không thể kiểm tra được, chính là có thể cảm giác được biến hóa này tựa hồ đối với chính mình vô hại, hơn nữa biến hóa này Nhạc Thành cũng không thể ngăn cản.

Tiếp theo tu luyện, linh hồn lực Nhạc Thành cũng chậm rãi khuếch tán, theo Hoa Hạ linh hồn Nhạc Thành hiện tại toàn bộ khai phá, mà kế tiếp Nhạc Thành phải nhờ vào thực lực của mình khôi phục đến siêu cấp cảnh giới trước kia.

Linh hồn lực tu luyện cũng là điều kiện hàng đầu ngưng tụ thành nguyên anh, hiện tại linh hồn lực Nhạc Thành có thể ngưng tụ thành thần thức, cũng chính là có thể nhìn trộm trong phạm vi vạn thước mà thôi, chờ đột phá nguyên anh, linh hồn lực trên người Nhạc Thành từ nguyên anh toàn bộ ngưng tụ thành thần thức.

Thần thức cùng linh hồn trên thực tế chính là một bản thể, nhưng là hai loại tính chất khác nhau. Liên giống như là thiết cùng cương giống nhau, hai cái giống nhau, cương cũng là thiết tinh luyện ra, chính là cương mật độ cùng tính chất so với thiết mạnh hơn không ít lần.

Mà thần thức cùng linh hồn lực cũng là một cái đạo lý như vậy, thần thức giống như linh hồn lực, thần thức dựa vào linh hồn lực làm trụ cột, nhưng thần thức so với linh hồn lực mạnh hơn vô số lần, không phải linh hồn lực có khả năng chống lại được.

Tiếp theo tu luyện, Nhạc Thành cũng tiến nhập trạng thái tu luyện, lần này Nhạc Thành cũng là tính bế quan ba tháng, có hỏa linh châu tương trợ, dựa theo Nhạc Thành dự kiến, chính mình hẳn là có thể đến kim đan hậu kỳ, đến lúc đó chính mình liền chuẩn bị đột phá đến Nguyên Anh kỳ cảnh giới.

Trong lúc Nhạc Thành bế quan được một tháng, Cự Thạch trong thành cũng là càng thêm náo nhiệt, bởi vì Vạn Kim Môn ở Cự Thạch thành tổ chức luyện khí sư đại tái, nhất thời chính là làm cho người điên cuồng lên, nghe nói có một luyện khí sư đại tái top 3 đều có thể được đến chức vị trưởng lão Vạn Kim Môn.

Mà chức vị Vạn Kim Môn trưởng lão rất cuộc đại biểu cái gì, tin tưởng ở huyền thiên nội lục mọi người đều biết. Nếu gia nhập Vạn Kim Môn, hơn nữa vị trí trưởng lão, như vậy chính là đại biểu cho tối thân phận ở huyền thiên nội lục vậy, chính là một hồi một môn một tông hai cốc thế lực cầm quyền trưởng lão vậy, hết thấy chính là bởi vì Vạn Kim Môn rất là giàu có.

Nếu nói một hồi một môn nhất tông hai cốc hiện tại ở huyền thiên nội lục đề là thế lực tối cường, như vậy Vạn Kim Môn thế lực tối giàu có.

Hiện tại huyền thiên nội lục ngũ thế lực luyện được sư, là nơi của các luyện được sư.

Mà Vạn Kim Môn ở huyền thiên nội lục trực tiếp khống chế binh khí mua bán, luyện được sư tuy rằng rất thừa thớt, nhưng so với luyện khí sư nhiều hơn không ít, cho nên muốn có một kiện binh khí tốt chính là càng thêm giá trị cùng trân quý vô cùng.

Điều này bởi vì điều kiện trở thành luyện khí sư so với luyện được sư còn muốn khó khăn hơn nhiều, bởi vì muốn thành luyện được sư, trong cơ thể nhất định phải có linh hồn lực cường hãn ngưng tụ ra đan hỏa, mà trở thành luyện khí sư, trong cơ thể nhất định phải ngưng tụ ra khí hỏa, mà khí hỏa này so với đan hỏa, tuy rằng là không khác nhau mấy, nhưng so với thú hỏa cũng không kém, mà khí hỏa này muốn luyện chế hết thấy binh khí là điều kiện tiên quyết.

Một khối thiết có thể thiêu hồng sử dụng chế tạo binh khí, nhưng nếu cho người một khối thanh kim, phỏng chừng người liên tục không ngừng đập mười năm cũng không thể đập được vậy.

Vạn Kim Môn ở huyền thiên nội lục có năm thành luyện khí sư, địa vị ở huyền thiên nội lục có thể nghĩ, tỷ như nói là luyện được sư tổng hội mới là có tam thành luyện được sư mà thôi, địa vị cũng đã là siêu nhiên rồi.

Trở thành Vạn Kim Môn trưởng lão làm mọi người điên cuồng. Nhưng đối với phần thưởng quán quân mới làm cho mọi người hoàn toàn điên cuồng. Bởi vì, nghe nói quán quân có thể được Vạn Kim Môn ban cho một khối trấn môn chi bảo thiên ngoại vẫn thạch, mặt khác còn có thể trở thành con rể của Vạn Kim Môn môn chủ.

Tin tức này truyền ra, toàn bộ Cự Thạch thành luyện được sư đều hận không thể chính mình là luyện khí sư, nếu chính mình là luyện khí sư, còn có cơ hội tham gia luyện khí sư đại tái lần này, nếu chiếm được quán quân, chính mình tiền đồ một bước lên trời, Vạn Kim Môn môn chủ độc sinh ái nữ, sớm hay muộn Vạn Kim

Môn đều là của chính mình, cơ hội như vậy cho dù là vô số người phấn đấu một ngàn năm cũng không thể được.

Đặc biệt không ít người biết, Vạn Kim Môn môn chủ ái nữ là một vị tuyệt sắc mỹ nữ, trên cơ bản nam nhân nhìn thấy nàng đều bị dụ hoặc không thể hoàn hồn mà trọn đời khó quên.

Mà hôm nay Ngoại vãn thạch là Vạn Kim Môn trấn môn chi bảo, tự nhiên cũng không phải phạm vật bình thường, nghe nói mấy trăm năm trước Vạn Kim Môn được một khối thiên ngoại tinh thạch bay tới, bên trong có vô cùng năng lượng cường hãn, nhưng Vạn Kim Môn luyện khí sư đều thử qua, căn bản là không thể luyện hóa.

Mà truyền thuyết, nếu ai đem ngoại vãn thạch luyện hóa thành binh khí, chính là biến thành thần khí, về phần thiên ngoại vãn thạch người biết không nhiều lắm, dù sao hôm nay ngoại vãn thạch cũng không có người gặp qua cái dạng gì, hết thảy chính là nghe nói mà thôi.

Vạn Kim Môn ở huyền thiên nội lục, mỗi thành trấn đều cũng có cửa hàng, mà lần này Vạn Kim Môn ở Cự Thạch thành tổ chức luyện khí sư đại tái, chính là làm cho toàn bộ huyền thiên nội lục oanh động.

Huyền thiên nội lục diện tích thật lớn, nếu muốn ở một chỗ đồng thời tổ chức luyện khí sư đại tái tựa hồ là không có khả năng, cho nên, Vạn Kim Môn ở các thành trấn đồng thời tổ chức luyện khí sư đại tái, tiến vào vòng thứ nhất thắng lợi, cuối cùng top năm đều ở ba tháng đến Cự Thạch thành tranh đoạt quán quân, cùng á quân.

Cự Thạch thành, Vạn Kim Môn là một mảnh kiến trúc liên miên bất tận, kiến trúc cũng huy hoàng to lớn.

Mà ở Vạn Kim Môn đại sảnh, có một cái nữ tử ngồi thoải mái trên ghế dựa, mày thoáng có chút bộ dáng u buồn.

Nàng có đôi mắt trong vắt trong suốt, lúc này không biết nàng đang nghĩ tới cái gì, trên nét mặt có một tia lo lắng.

Mà nữ tử này mặc một bộ y phục màu tím thấp ngực, bộ ngực sữa mê người, như ẩn như hiện, eo nhỏ đáng người mê người.

Trong sảnh còn ngồi một trung niên hán tử trắng kiện, tuổi chừng bốn mươi, trên nét mặt không giận mà uy.

Trung niên hán tử nhìn tử y nữ tử có vẻ mặt chút u buồn, không khỏi hơi vừa nhíu mày, nói:

- Lạc Nhan, con đừng sầu mi như vậy, người tuổi cũng không nhỏ, chẳng lẽ cả đời cũng không lập gia đình sao, phụ thân cũng là cho người mới làm như vậy.

- Người làm như vậy là phụ thân sao, quả thực ta lấy hạnh phúc của ta nói giỡn, nếu quán quân là một cái lão nhân ta làm sao bây giờ, chẳng lẽ ta cũng muốn gả cho hắn à, ta rốt cuộc có phải thân sinh nữ nhi.

Tử y nữ tử vẻ mặt ủy khuất hờn dỗi nhìn trung niên hán tử nói.

- Lạc Nhan, ta đã muốn quy định, tuổi ngoài ba mươi tuổi không thể tham gia luyện khí sư đại tái.

Trung niên hán tử nói.

- Chẳng lẽ không thể tha cho con sao.

Tử y nữ tử tiếp tục ủy khuất nhìn chăm chú vào trung niên hán tử nói, tựa hồ sắp ra nước mắt.

- Không được, tin tức đã phát ra đi, nếu thu hồi đối với Vạn Kim Môn tổn hại, hơn nữa trước kia một môn nhất tông một hồi thanh niên người không để vào mắt, ta cũng không thể không làm như vậy.

Trung niên hán tử kiên trì nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

309. Chương 268 : Nam Cung Lạc Nhan .

- Tốt lắm, người muốn ta đáp ứng cũng được, trừ phi người trước đáp ứng ta một cái điều kiện.

Tử y nữ tử ngay cả khóc chiêu này cũng đều mặc kệ, sau đó là chu miệng, lập tức trên mặt lộ ra một tia giảo hoạt nhìn trung niên hán tử nói.

- Điều kiện gì, người nói đi.

Trung niên hán tử hơi lại nhíu mày, ở trong trí nhớ hần, chính hần có một bảo bối nữ nhi nhưng không có nói chuyện tốt như vậy, chính mình cũng tính lâu dài, không nghĩ tới lần này nàng lại đưa ra điều kiện.

- Nếu muốn ta gả cũng được, nhưng hần phải đánh thắng ta mới được, nếu hần đánh không lại ta, quên đi, ta chết cũng không gả, chính người làm tốt, nếu người không đáp ứng ta, ta sẽ không biện pháp.

Tử y nữ tử trong ánh mắt tựa hồ là uy hiếp trung niên hán tử.

- Lạc Nhan, người vui đùa sao, người hiện tại là nhất tinh đấu tôn, ba mươi tuổi luyện khí sư phỏng chừng thiên phú tốt nhất cũng chỉ thất phẩm trung giai mà thôi, làm sao sẽ là đối thủ của người, người đây là ép buộc.

Trung niên hán tử biến sắc phản đối.

Trung niên hán tử chính là Vạn Kim Môn môn chủ Nam Cung Hiên, mà tử y nữ tử này là ái nữ Nam Cung Lạc Nhan, Vạn Kim Môn lấy luyện khí lập nghiệp, nhưng trên người Nam Cung Lạc Nhan cũng đã không có thiên phú luyện khí sư, nhưng đối với đấu khí cũng là thiên phú nghịch thiên, tuổi còn trẻ mà đã có thực lực nhất tinh đấu tôn rồi, loại thiên phú này cho dù là ở toàn bộ huyền thiên nội lực cũng khó nhìn thấy.

- Nếu hần ta mà không đánh lại ta, muốn lấy ta không phải là rất buồn cười sao, người như thế ta mới không cần, không cần nghĩ đến luyện khí sư rất giỏi, ta mới không hiềm lạ, hội luyện chế mấy binh khí thì thế nào, không có thực lực thì binh khí có ích lợi gì.

Nói xong, Nam Cung Lạc Nhan trừng mắt nhìn Nam Cung Hiên.

- Ai, người đứa nhỏ này, nhân giới cao như vậy, sợ là đời này gả không xong.

Nam Cung Hiên thở dài một hơi, sau đó, lập tức nở nụ cười khổ.

- Đúng rồi Lạc Nhan, người theo giúp ta đi xem Cuồng sư môn đi, đã lâu không có đi nhìn xem tên kia.

Trung niên hán tử hơi nói.

- Tốt, ta cũng mười năm không có nhìn thấy Tiểu Dao.

Tử y nữ tử mỉm cười, các nàng là bằng hữu của nhau.

- Còn có nửa tháng luyện khí sư đại tái, các người xem lần này ai có thể được quán quân a.

- Ai biết, nếu ai đạt được quán quân chỉ có thể phát tài, ta muốn luyện khí sư là tốt rồi, ta đây nhất định tham gia.

- Người một cái đấu vương cũng muốn tham gia, người coi xuân thu đại mộng đi thôi, nghe nói lần này không ít luyện khí sư cường giả đều tới Cự Thạch thành, trong đó có không ít lục phẩm hậu kỳ cùng thất phẩm sơ kì luyện khí sư, người ta ít nhất là bát tinh đấu hoàng rồi.

- Ai, chúng ta nhìn xem nào nhiệt tốt lắm, chúng ta không có bản lĩnh này, ta mới là tứ phẩm luyện khí sư, ta thấy đủ rồi.

Tiếp theo luyện khí sư đại tái tới gần, không ít người đã thảo luận chuyện này, mà không ít luyện khí sư còn lại chuẩn bị nửa tháng sau bắt đầu luyện khí sư đại tái. Việc này đối với luyện khí sư mà nói, là đại cơ hội tuyệt hảo, người có năng lực luyện khí sư, mục tiêu đều là quán quân.

Mà tin tức này đã phát ra ba tháng , phụ cận một ít luyện khí sư sớm liền chạy lại đây, mọi người mục tiêu chính là trước tiên qua vòng thứ nhất tới tiền năm, sau đó chờ đợi tới Cự Thạch thành, đại quy mô như thế cơ hồ ở huyền thiên nội lục đều biết, sợ cũng chỉ có Vạn Kim Môn môn phái mới có thực lực tổ chức đại quy mô như thế mà thôi.

Bên trong đại sảnh Cuồng sư môn, mấy người ngồi xuống, tại đây những người này đều là đại lục nội lục cao tầng, trong đó, có Cuồng sư môn môn chủ Lê Giang Nam cùng Vạn Kim Môn môn chủ Nam Cung Hiên.

Mà những người khác là các trưởng lão, một đám người này có thực lực sâu không lường được.

- Tài chủ, người như thế nào lần này tưởng tổ chức luyện khí sư đại tái, còn đem người nữ nhi ra, người rốt cuộc muốn làm cái gì.

Lê Giang Nam nhìn Nam Cung Hiên hỏi.

- Người còn không minh bạch sao, nhân cơ hội tìm cho nữ nhi một lang quân như ý cũng không phải không tốt.

Nam Cung Hiên khẽ mỉm cười trả lời.

- Thú lắm, chẳng lẽ nữ nhi người còn không thể gả sao, ta xem người là bởi vì ngoại vẫn thạch đi, có phải hay không có cái gì phiền toái.

Lê Giang Nam hỏi.

- Không sai, thật sự là không thể gạt được người.

Nam Cung Hiên sắc mặt hơi đổi, lập tức nói:

- Hắc Ám thần điện đã muốn nghĩ cách, lần trước ẩn vào Vạn Kim Môn, cũng là bị chúng ta phát hiện, chúng ta cũng không thể bắt được.

- Bọn họ đối với ngoại vẫn thạch nhớ mãi không quên a, ta cũng có tin tức, Hắc Ám thần điện đã lại đi ra.

Lê Giang Nam nói.

- Hắc Ám thần điện, thực lực quá mức cường đại, ta cũng chỉ có thể tận lực nghĩ biện pháp xử lý ngoại vẫn thạch.

Nam Cung Hiên thở dài một hơi nói.

- Lần này có cái gì cần giúp, người liền nói thẳng đi.

Lê Giang Nam nói, dựa vào hiểu biết của hắn đối với Nam Cung Hiên, người này nhất định là có chuyện.

- Người đã muốn giúp ta, luyện khí sư đại tái cuối cùng, ta sợ sẽ có người Hắc Ám thần điện đến, cho nên cuối cùng tiến hành luyện khí sư đại tái cuối cùng người của Cuồng sư môn ở, ta tin tưởng Hắc Ám thần điện cũng không dám xằng bậy.

Nam Cung Hiên nói.

- Đã sớm biết người tưởng miễn phí tìm bảo tiêu, bất quá ta cũng sợ người Hắc Ám thần điện, người chú ý một phen, nếu người tới quá mạnh mẽ, ta sẽ giúp người ngăn lại, dù sao đây Đại thành, còn không phải nói Hắc Ám thần điện có thể với vào.

Lê Giang Nam nói.

- Liền ngay cả người cũng có người Hắc Ám thần điện sao.

Nam Cung Hiên sắc mặt kinh ngạc hỏi.

- Bọn họ luôn có mặt, nhưng chính là không đối mặt với Cuồng sư môn mà thôi, nếu không ta cũng đã sớm đem bọn họ đuổi ra Cự thạch thành, nhưng Hắc Ám thần điện lực lượng chân chính dị thường cường hãn, phỏng chừng ở nơi này cũng có một ít hộ pháp cấp bậc, bất quá bọn họ tựa hồ là trước đối phó với Vạn Kim Môn thiên ngoại vẫn thạch, lần này tự nhiên là có chút hành động , người chú ý mới tốt.

Lê Giang Nam nói.

Cuồng sư môn tại khuê phòng, hai tuyệt sắc nữ tử ngồi cùng nhau, hai tuyệt sắc nữ tử này tùy tiện một người đi ra bên ngoài đều làm cho vô số nam nhân điên cuồng đứng lên, hai nàng này tự nhiên chính là Lê Tiểu Da cùng Nam Cung Lạc Nhan.

- Lạc Nhan, ta nghe nói người ở luyện khí sư đại tái chiêu vị hôn phu, việc này có thật không.

Lê Tiểu Dao nhìn Nam Cung Lạc Nhan hỏi, đối với tính cách của Nam Cung Lạc Nhan nàng rõ ràng, loại chuyện này nàng không làm.

- Ha ha, đây là ý của cha ta đó, tá có điều kiện nếu hấn đánh không lại ta, ta chính là không nguyện ý.

Nam Cung Lạc Nhan mỉm cười nói.

- Vậy người là giả không xong, người hiện tại là nhất tinh đấu tôn, thật không biết người tu luyện như thế nào, ta nửa tháng trước mới đột phá thất cấp ma pháp sư sơ kì, người cũng là nhất tinh đấu tôn rồi.

Lê Tiểu Dao thở dài một hơi nói.

- Thực lực mạnh có ích lợi gì, còn không phải mỗi ngày bị cha ta nhốt tại trong nhà.

Nam Cung Lạc Nhan cũng thở dài một hơi.

Nhạc Thành bế quan quanh thân không ngừng biến hóa, lập tức, một mảnh thanh mang nồng đậm theo toàn thân lỗ chân lông hấp thu đi vào, sau đó biến mất không thấy, tùy theo, Nhạc Thành chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí thật dài mới mở hai mắt.

- Không nghĩ tới còn hơn nửa tháng.

Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi ở giường đá, đôi mắt có hai lữ tinh quang như tinh thần bình thường lóe sáng.

Lần này Nhạc Thành vốn tính bế quan ba tháng, kết quả là bế quan ba tháng vừa mới đột phá đến Kim Đan kỳ hậu kỳ trạng thái, cách Nguyên Anh sơ kì không còn xa.

- Lúc này thân thể rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, cảm giác trong cơ thể biến hóa, Nhạc Thành không khỏi đau đầu không thôi, tựa hồ trong cơ thể biến hóa càng lúc càng lớn.

- Trước xuất quan đi.

Nhạc Thành thu hồi cảm chế sơn động, lúc này cũng nên nghĩ biện pháp đi thăm dò Hắc Ám thần điện phân điện rồi.

- Chủ nhân.

Sáu đầu thất giai ma thú đã sớm chờ bên ngoài thật lâu, chủ nhân nói ba tháng liền xuất quan, bọn họ đang lo lắng không thôi.

- Thanh bối ma ngư, người đột phá đến thất giai ma thú đỉnh rồi.

Nhạc thành đột nhiên cảm giác được hơi thở trên người Thanh bối ma ngư, tựa hồ là bất đồng rất lớn.

- Chủ nhân, người cho ta đan dược, hiệu quả thật sự là thật tốt quá, ta ba tháng tu luyện đã đến thất giai ma thú cao nhất rồi.

Thanh bối ma ngư vui sướng nói, ba tháng này tiến bộ biến hóa, mà ngay cả chính nó đều hoảng sợ, loại tốc độ này so với hấn bình thường nhanh hơn một trăm lần cũng đúng.

- Các người tiến bộ cũng không sai.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Tứ sí ma ưng cùng bốn đầu ma lang, phát hiện thực lực của bọn họ đồng dạng tăng trưởng. Hiện tại tu vi phỏng chừng bằng cảnh giới của Thanh bối ma ngư trước kia, chống lại Cửu tinh đấu tôn đều không có vấn đề gì.

- Đa tạ chủ nhân ban cho đàn được.

Tứ sí ma ứng cùng bốn đầu ma lang cung kính nhìn Nhạc Thành nói, chính bọn họ phi thường rõ ràng nếu không có chủ nhân cho bọn họ đàn được, tốc độ tu luyện cũng không thể giống như hiện tại được.

- Ân, Thanh Ngưu, các người cùng ta đi.

Nhạc Thành nói, sau đó bay đi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

310. Chương 269 : Tiến Hóa Bát Giai Ma Thú .

- Sưu sưu.

Thanh bối ma ngưu, tứ sí ma ứng cùng bốn đầu ma lang nhanh chóng đi theo Nhạc Thành.

- Thanh Ngưu, đem khóa đàn được này ăn vào, sau đó người sẽ tiến hóa đến bát giai ma thú.

Nhạc Thành nhìn Thanh bối ma ngưu nói, lập tức lấy ra một viên phá chương đàn đưa cho Thanh bối ma ngưu. Thanh bối ma ngưu đã là thất giai ma thú đỉnh rồi, sau khi dùng phá chương đàn, đột phá đến bát giai ma thú cũng không khó.

- Tiến hóa bát giai ma thú...

Sáu đầu ma thú bao gồm Thanh bối ma ngưu đều trong lòng ngẩn ra, lập tức Thanh bối ma ngưu khẩn trương mang theo một tia vui sướng nhìn Phá chương đàn. Thất giai ma thú đột phá tiến hóa bát giai ma thú, điều đó chủ nhân thật là có thể làm được sao. Tiến hóa này chỉ có viên cổ ma thú mới có thể, mà chúng nó huyết mạch ma thú bình thường tựa hồ nhất định vô duyên tiến hóa.

- Mau ăn vào, thời điểm người tiến hóa hội đưa tới Địa kiếp Địa lôi, ta giúp người hộ pháp.

Nhạc Thành nói, hẳn biết Thanh bối ma ngưu tiến hóa tuyệt đối khiến cho Địa kiếp tới, thất giai ma thú tiến hóa đến bát giai ma thú sẽ khiến cho Địa kiếp rất mạnh, Nhạc Thành cũng không biết, chính bước đầu tính ra, tựa hồ tuyệt đối so với lần trước Khiếu Thiên hổ cùng Yêu cơ thú đột phá đến thất giai ma thú còn cao hơn nhiều.

Lần trước là Khiếu Thiên hổ cùng Tử điện mãng, Thông thiên thử, Yêu cơ cùng nhau tiến hóa, Địa kiếp dị thường cường hãn, mà hiện tại Thanh bối ma ngưu tiến hóa đến bát giai ma thú, Nhạc Thành tưởng tượng, hẳn là so với lần trước Khiếu Thiên hổ tiến hóa còn cường hãn hơn.

- Hoàn hảo chính là một đầu ma thú tiến hóa mà thôi, nếu sáu đầu cùng nhau tiến hóa thì cho dù có kim tiên con rối hẳn ngăn không được đi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, Thanh bối ma ngưu tiến hóa, Nhạc Thành tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội đại bổ kim tiên con rối. Lần trước kim tiên con rối tại Hắc Ám thần điện, bị thương trong tay của ngũ hộ pháp. Nhạc Thành cũng không có cách nào chữa trị, trừ phi là dựa vào lôi điện cường hãn mới được.

Mà lần này Thanh bối ma ngưu tiến hóa không thể nghi ngờ chính là cơ hội chữa trị kim tiên con rối tốt nhất, Nhạc Thành tự nhiên sẽ không bỏ qua.

- Ăn vào đàn được chuẩn bị tiến hóa.

Nhạc thành nhìn Thanh bối ma ngưu nói, đồng thời Nhạc Thành cũng chờ mong Thanh bối ma ngưu lần này đột phá mang đến cái biến dị dạng gì, lần trước Khiếu Thiên hổ cùng Thông thiên thử, Tử điện mãng tiến hóa đều cũng có một ít thần hoàng tộc biến dị đặc thù, thực lực cùng thiên phú đều là tăng nhiều, cho

nên Nhạc Thành đối Thanh bối ma ngư cũng là chờ mong. Lập tức nhìn Tứ sí ma ưng và bốn đầu ma lang nói:

- Các người cùng ta ở hai ngàn thước hộ pháp.

Thanh bối ma ngư không có do dự, trực tiếp ăn vào đan dược, theo đan dược đưa vào, một cổ dược lực thật lớn từ trong cơ thể thanh bối ma ngư tràn ngập mở ra, đồng thời Thanh bối ma ngư cũng cảm giác được máu trong cơ thể nhất thời nóng chảy lên.

- Rống.

Máu tùy theo trở nên một mảnh sôi trào, mà trong đó, Thanh bối ma ngư không thể không biến hóa ra bản thể, lập tức quanh thân bị một tầng hơi thở nồng đậm bao phủ, một cổ hơi thở cường hãn cũng nhất thời tràn ngập ra.

Thất giai cao nhất ma thú hơi thở tràn ngập, phụ cận hơn mười dặm ma thú cảm giác được một cổ cường hãn hơi thở này, không khỏi bắt đầu đều đều chạy trốn đi.

- Tư tư.

Một mảnh mây đen thật lớn ở giữa không trung quỷ dị xuất hiện, lập tức bao lấy Thanh bối ma ngư, đất đá ở chung quanh nhạn chóng rạn nứt, giống như địa chấn bình thường, thẳng đến phạm vi ba ngàn thước toàn bộ xuất hiện một cái khe sở.

Nhạc thành cùng Tứ sí ma ưng, bốn đầu ma lang không thể không lui ra phía sau một ngàn thước, lúc này Nhạc Thành vẻ mặt hơi khẩn trương, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra ngũ cụ kim tiên con rối.

- Đi.

Nhạc thành khẽ quát một tiếng, lập tức khống chế ngũ cụ kim tiên con rối lao đến bên cạnh Thanh bối ma ngư, Địa kiếp tuy rằng chưa có bắt đầu, nhưng Nhạc Thành đã cảm giác được Địa kiếp lần này cường hãn vô cùng, cho nên vẫn phải hảo chuẩn bị trước mới được.

- Tư tư.

Trên mặt đã bắt đầu có tia chớp điện mũi nhọn xuất hiện, khắp cái khe bị một mảnh chói mắt làm cho người ta tim đập nhanh hơn, giống như hé ra thiên la địa võng thật lớn, hơi thở cường hãn nhất thời tràn ngập.

- Muốn tới sao.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hơi thở cường hãn như thế so ra kém thiên kiếp của mình, nhưng coi như không kém mấy, Địa kiếp uy lực tựa hồ cường hãn như thế đánh chết ba sao đầu tôn tuyệt đối không có vấn đề.

Địa kiếp cùng thiên kiếp đều giống nhau, đều là thiên đạo muốn ngăn cản hết thảy vật thể trong tay thoát ra, theo trong tay vật thể thực lực cường độ, mỗi lần ngăn cản uy lực cũng là dần tăng cường, ví dụ như Nhạc Thành ở Hoa Hạ sáu lần độ thiên kiếp, lần đầu tiên cùng lần thứ năm tuy rằng là liều mất nửa cái mạng, nhưng Nhạc Thành vẫn gắt gao chống lại được, nhưng lần thiên kiếp thứ sáu, Nhạc Thành cũng bị thiên lôi oanh đến tan xương nát thịt.

- Tư tư.

Lúc này điện mũi nhọn làm người ta tim đập nhanh không ngừng tràn ngập đứng lên, lập tức một mảnh điện mũi nhọn bắt đầu đan vào cùng nhau.

Tứ sí ma ưng cùng bốn đầu ma lang nhìn thấy điện mũi nhọn cường hãn, không khỏi sắc mặt biến đổi, cũng là lo lắng cho Thanh bối ma ngư, Thanh bối ma ngư nếu muốn chống lại cường hãn điện mũi nhọn như thế, sợ là không có khả năng, không nghĩ tới tiến hóa lại gặp phải Địa kiếp cường hãn như vậy, làm cho cả đám phải hít một ngụm khí lạnh.

- Tư tư.

Một mảnh quang mang chói mắt xuất hiện ở tại trong mắt ánh mắt Nhạc Thành, tia chớp điện mũi nhọn cấp tốc nổ bắn ra đánh sâu hướng về phía thân hình Thanh bối ma ngư đang ở giữa không trung.

- Oành.

Một mảnh quang mang thật lớn ở giữa không trung mở ra, liền giống như hích lịch bình thường, lập tức một mảnh điện quang hỏa thạch thật lớn cũng giống như đóa hoa bắn ra, một kích Địa lôi này đã muốn phá toàn bộ kim tiên con rồi rồi, lập tức ngũ cụ kim tiên con rồi đều cảm ứng trên người tràn ngập một mảnh điện mũi nhọn, thanh mang yêu dị trên người kim tiên con rồi cũng chậm rãi biến hóa lên.

- Xuy xuy.

Ngũ cụ kim tiên con rồi bị một đạo Địa lôi oanh kích, thân hình mặt ngoài tổn hại bắt đầu quỷ dị chữa trị, trên người cái khe đang chậm rãi khép lại.

- Oanh.

Ngay sau đó đạo thiên lôi thứ hai không ngừng công kích, phòng bị đều do ngũ cụ kim tiên con rồi tiếp được, tại đây từng đạo Địa lôi cường hãn được ngũ cụ kim tiên con rồi rèn cùng tắm bổ, màu sắc trên người cũng chậm rãi theo màu xanh yêu dị biến hóa.

- Địa kiếp thật sự là cường hãn.

Nhạc Thành thở dài, lúc này phạm vi ba ngàn thước đã muốn bao phủ ở tại một mảnh Địa kiếp cường hãn, hơi thở cường hãn vô cùng làm cho phạm vi hơn mười dặm ma thú đều chạy trốn, toàn bộ giống như chấn động run run đứng lên.

Nhìn ngũ cụ kim tiên con rồi miễn cưỡng ngăn cản Địa kiếp Địa lôi, Nhạc Thành một hơi, nếu ngăn cản không được vậy phiền toái, Thanh bối ma ngư hơn phân nửa là chống lại không, dưới tình huống bình thường, có thể vượt qua Địa kiếp viễn cổ tiến hóa ma thú, mười đầu nhiều nhất cũng chỉ có một, huống chi Thanh bối ma ngư mới là thất giai ma thú bình thường, bản thân mình vượt qua Địa kiếp càng thêm khó khăn hơn.

Nhìn Địa kiếp cường hãn như thế đã bị chủ nhân dùng ngũ cụ con rồi chống lại, Tứ sí ma ưng cùng bốn đầu ma lang đều trợn mắt há hốc mồm đứng lên.

Một lúc lâu sau, Cuồng sư môn đại sảnh mấy người sắc mặt đều cũng có chút nghi hoặc đứng lên, còn có vài người trên mặt nhin không được có chút lo lắng.

- Môn chủ, vừa mới chúng ta nhận được tin tức, ở Cự thạch thành sơn mạch có một mảnh Địa kiếp thật lớn, tựa hồ là có viễn cổ ma thú ở đây tiến hóa, hơn nữa cảm giác hơi thở Địa kiếp, tựa hồ là ở nhị tinh ba sao đầu tôn.

Một Cuồng sư môn trưởng lão nhìn Lê Giang Nam nói.

- Viễn cổ ma thú tiến hóa, tựa hồ Cự Thạch thành cũng không có viễn cổ ma thú tồn tại a.

Lê Giang Nam không khỏi nghi hoặc.

- Môn chủ, muốn hay không ta đi nhìn xem.

Cự Thạch thành xuất hiện cường thế viễn cổ ma thú như thế, tứ trưởng lão sắc mặt có chút ngưng trọng.

- Tứ trưởng lão, chúng ta tạm thời sẽ không nên đi, đối phương ở thời điểm tiến hóa, phỏng chừng không hy vọng có người đi quấy rầy, nếu chọc tới mâu thuẫn đối với Cuồng sư môn không tốt.

Lê Giang Nam chân chờ một lát, lập tức chậm rãi nói.

- Môn chủ, người này không biết là địch hay bạn, chúng ta có phải hay không đi trước xem xét một chút mới tốt.

Tứ trưởng lão vẫn có một ít lo lắng.

- Không cần, nếu viễn cổ ma thú này đối với Cuồng sư môn bất lợi, tin tưởng sẽ không lựa chọn ở Cự thạch thành tiến hóa, nếu thật sự về sau đối với Cuồng sư môn bất lợi, chúng ta xuất thủ cũng không muộn.

Lê Giang Nam nói.

- Oành.

Lại liên tục ba đạo thiên lôi hung hăng oanh kích ở tại ngũ cụ kim tiên con rối, lập tức một mảnh tia chớp hào quang chói mắt ở trên người ngũ cụ kim tiên con rối tràn ngập không ngừng, mà tại đây ngũ cụ kim tiên con rối, nguyên bản yêu dị màu xanh đã muốn mang theo một tia màu vàng rồi.

- Cuối cùng tới một đạo Địa lôi đi.

Nhạc thành sắc mặt hơi đổi, chỉ thấy khắp mặt cái khe thật lớn điện mũi nhọn ngưng tụ ở tại cùng nhau, một cái khổng bố điện mũi nhọn ngưng tụ điện mũi nhọn lốc xoáy thật lớn xuất hiện ở tại bề mặt, tùy theo khổng bố điện mũi nhọn lốc xoáy tựa hồ càng lúc càng dài.

- Xích.

Cuối cùng một đạo điện mũi nhọn theo bề mặt lốc xoáy trung chuyển hóa mà ra, lập tức hung hăng nhằm phía giữa không trung, một đạo Địa lôi cuối cùng này, cơ hồ làm cho người ta nhìn thấy đều là tim đập nhanh không thôi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

311. Chương 270 : U Minh Tông .

- Oành.

Điện mũi nhọn thật lớn đồng dạng bị ngũ cụ kim tiên con rối gắt gao chống lại, nhưng đồng thời, thật lớn điện mũi nhọn cột sáng này cũng đem ngũ cụ kim tiên con rối hung hăng đánh tới.

- Tư tư.

Tại thời điểm Ngũ cụ kim tiên con rối bị điện mũi nhọn công kích rơi trên mặt đất, vẫn như cũ tràn ngập điện mũi nhọn chói mắt, trên người màu xanh hào quang yêu diễm cũng đột nhiên toàn bộ chuyển hóa thành một tia thần nhiên hào quang màu vàng, tựa hồ là ngũ cụ kim tiên con rối bị đạo Địa lôi cuối cùng đột phá tiến hóa.

- Rống.

Một tiếng gầm gừ thật lớn ở giữa không trung vang lên, chỉ thấy giữa không trung là một mảnh thanh sắc quang mang thật lớn bao phủ, Thanh bối ma ngư lúc này thân hình cấp tốc tăng vọt, thân hình đã nhảy mất liên biến hóa lớn hơn gấp đôi, cơ hồ là gần ngàn thước dài vài trăm thước cao rồi.

- Rống.

Tiếp theo thời điểm thân hình Thanh bối ma ngư tăng vọt, Thanh bối ma ngư độc giác xuất hiện một mảnh hào quang màu đỏ chói mắt, lập tức Thanh bối ma ngư độc giác tràn ngập hỏa diễm nóng cháy đứng lên.

- Hô.

Một mảnh hỏa diễm thật lớn theo Thanh bối ma ngư độc giác bắn ra, lập tức ở giữa không trung hóa thành một mảnh hỏa diễm nóng cháy vô cùng.

- Đây là sau tiến hóa biến dị thiên phú sao, cũng là hỏa diễm mà cùng tử điện mẫn lại không giống.

Nhạc Thành nhìn Thanh bối ma ngư biến hóa, chậm rãi nói, lập tức trong tay thủ ấn đánh ra, ngũ cụ kim tiên con rối đến trước người.

- Chính là tiên khôi đột phá, nếu toàn bộ tiên khôi đột phá hẳn là còn phải nhận một lần đại Địa kiếp nữa mới được.

Nhìn ngũ cụ kim tiên con rối trước người, Nhạc Thành sắc mặt vui sướng, phỏng chừng kim tiên con rối hiện tại chống lại Cửu tinh, mười tinh đấu tông đều không có vấn đề gì.

Giữa không trung một mảnh hơi thở cường hãn từ trên người Thanh bối ma ngưu khuếch tán, lập tức hơi thở cường hãn bao phủ phạm vi hơn mười vạn thước sơn mạch, ma thú ở đây cảm giác được hơi thở cường hãn như thế cũng đều phủ phục xuống, bát giai ma thú hơi thở cường hãn làm cho chúng nó bị áp chế.

Nhìn Thanh bối ma ngưu giữa không trung biến hóa, Tứ sí ma ưng cùng bốn đầu ma lang đều hâm mộ không thôi, Thanh bối ma ngưu rốt cục tiến hóa đến bát giai ma thú, lúc này, cũng là nằm mơ chúng nó hiện tại đều cũng muốn.

- Sư.

Lập tức, Thanh bối ma ngưu khôi phục hình dáng nhanh chóng dừng ở trước người Nhạc Thành.

- Đa tạ chủ nhân, Thanh Ngưu về sau nhất định tận trung.

Thanh bối ma Ngưu rất là cảm kích quý trước mặt Nhạc Thành, nó biết, không có chủ nhân nó vốn không có ngày hôm nay, nó tiến hóa toàn bộ là dựa vào chủ nhân ban tặng, cho nên mới cơ hội tiến hóa đến bát giai ma thú như vậy.

- Ân, chúng ta trước về thành đi.

Nhạc Thành nói, có Thanh bối ma ngưu tiến hóa, hơn nữa ngũ cụ kim tiên con rối đột phá kim tiên, chính mình nếu gặp phải nhất tinh cùng nhị tinh đấu tôn cũng không hề e ngại.

Cự Thạch thành đã càng ngày càng náo nhiệt, còn có mười ngày nữa khai mạc luyện khí sư đại tái, trên cơ bản phụ cận luyện khí sư có thể đến toàn bộ đến đây, mà Vạn Kim Môn cũng thu xếp công việc báo danh.

Lần này ở Cự Thạch thành tham gia luyện khí sư đại tái phỏng chừng có năm trăm người, con số này đã là rất nhiều, bởi vì luyện khí sư cũng không phải là đấu sư ma pháp giống nhau, nơi nơi đều có, chính là so với luyện được sư còn muốn thừa thớt hơn nhiều, có thể có năm trăm người đến cũng đã là rất giỏi rồi.

Bình thường luyện khí sư cũng không tới tham gia đại tái này, có thể có đảm lượng tham gia, trên cơ bản đều là lục phẩm luyện khí sư, thực lực tu vi rất thấp căn bản không cần phải tham gia.

- Chủ nhân, nghe nói ở Cự Thạch thành tổ chức luyện khí sư đại tái, chúng ta đi xem hay không.

Tứ sí ma ưng nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Đi xem đi.

Nhạc Thành nói, trong thời điểm vào thành hẳn nghe được mọi người đàm luận luyện khí sư đại tái, vốn Nhạc Thành đối với việc này không có hứng thú, nhưng nghe nói lần này quán quân thưởng cho một khối Vạn Kim Môn trấn môn chi bảo thiên ngoại vân thạch, Nhạc Thành muốn tới kiến thức một chút.

Nhạc thành hôm nay đối với ngoại vân thạch cảm thấy hứng thú thật lớn, nếu hôm nay ngoại vân thạch giống như mọi người nói, vậy chính mình đến lúc đó đem ngoại vân thạch luyện chế âm dương kiếm cùng ám ảnh kiếm, phỏng chừng rất nhiều chỗ tốt, nói không chừng còn có thể đột phá đến chuẩn tiên khí.

Vạn Kim Môn ở Cự Thạch thành kiến trúc liên miên, đó là cửa hàng Vạn Kim Môn ở Cự Thạch thành, gian cửa hàng này cũng là Vạn Kim Môn xa hoa mỹ lệ. Lần này nơi báo danh chính là ở bên trong này, Nhạc Thành cùng đám Thanh bối ma ngưu trực tiếp đi đến.

- Thiếu tông chủ, lần này phỏng chừng à không ai là đối thủ của ngươi.

Một hàng mười người hướng cửa hàng Vạn Kim Môn chậm rãi đi đến, phía trước một người cầm trong tay Chiết phiến thanh niên, tuổi phỏng chừng hai mươi tám, trên người tràn ngập một cỗ kiêu hoành ngạo khí dị thường.

Người thanh niên này phía sau còn có đi theo một lão giả cùng tám tráng hán, từ trên người lão giả hơi thở là đấu tôn cường giả, phía sau tám tráng hán toàn bộ là bát tinh thất tinh đấu tông cường giả, trường hợp như thế, mọi người đều biết đây là đại thiếu gia rồi.

- Chuyện tình ta giao cho các người tra như thế nào rồi.

Chiết phiến thanh niên nhìn lão giả hỏi.

- Bẩm thiếu tông chủ, lần này đến đây, trên cơ bản không ai là đối thủ của thiếu tông chủ, thực lực mạnh nhất tựa hồ là thất phẩm sơ giai luyện khí sư.

Lão giả trả lời.

- Vậy là tốt rồi, lần này con rể Vạn Kim Môn ta định rồi, nghe nói Nam Cung Lạc Nhan cũng là tuyệt sắc a, lần trước Cuồng sư môn cái nha đầu kia dĩ nhiên không cần nhắc tới, lần sau ta nhất định phải hảo hảo giáo huấn nàng một chút, còn chưa từng có thử qua Bá Vương ngành thượng cung, không biết cảm giác thế nào.

Chiết phiến thanh niên lộ ra một tia âm cười.

- Đi thôi, phía trước chính là Vạn Kim Môn, ta cũng nên đại biểu U Minh tông đi bái phỏng một chút nhạc phụ tương lai.

Chiết phiến thanh niên chậm rãi nói.

- Ai đi đường không có mắt như vậy, cút ngay cho ta.

Chiết phiến thanh niên đột ngột quát, chỉ thấy một cái thân ảnh màu đen ở đi qua bên người hắn.

- Người tên là gì, con đường này là của người sao.

Người này chăm chú nhìn chiết phiến thanh niên, nguyên lai là Nhạc Thành cùng đám Thanh bối ma ngưu, đi tới Vạn Kim Môn báo danh.

- Hừ, người nói cái gì vậy, dĩ nhiên là đám ngăn đón đường của ta.

Chiết phiến thanh niên lạnh lùng quát, lập tức trong tay một mảnh nóng cháy hỏa diễm bốc về phía Huyền lang.

- Dị hỏa sao.

Huyền lang đang nhìn, đột ngột thanh niên trên tay hỏa diễm đánh ra, sắc mặt hơi đổi, theo hơi thở hỏa diễm này, tuyệt đối không phải hỏa diễm bình thường có khả năng so sánh.

Huyền lang cũng nghi hoặc, thanh niên này vừa ra tay đã dùng dị hỏa, nếu hỏa diễm này đụng phải trên người chính mình, phỏng chừng là chịu khổ sở rồi.

- Có dị hỏa thực rất giỏi sao.

Huyền lang lạnh lùng quát, tuy rằng biết huyền lang chống lại không có vấn đề gì, người thanh niên vừa ra tay chính là ngoan độc như vậy, đại cầu còn phải xem chủ nhân, Nhạc Thành nhất thời liền biến sắc, trong tay thủ ấn đánh ra, một mảnh Vô thượng chân hỏa nhanh chóng bốc qua.

- Xích.

Một tiếng hỏa diễm va chạm vang lên, nhất thời à một mảnh hơi thở nóng cháy tràn ngập, mà tại đây thanh niên bị đẩy lui mấy bước, dị hỏa trong tay cũng ảm đạm mấy lần.

- Thiếu tông chủ cẩn thận.

Chiết phiến thanh niên phía sau lão giả sắc mặt đại biến, cấp tốc vọt đi.

Chiết phiến thanh niên ổn định thân hình lạnh lùng nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, sắc mặt đại biến, không nghĩ tới vừa rồi trên người dị hỏa lại thua ở hắc bào này, tựa hồ hắc bào thanh niên trên tay dị hỏa so với hắn còn lợi hại hơn.

- Người là người nào?

Một lát, Chiết phiến thanh niên chậm rãi nhìn Nhạc Thành dò hỏi.

- Huyền lang, Thanh Ngưu, chúng ta đi.

Nhạc thành nhìn chăm chú Chiết phiến thanh niên, cũng mặc kệ hấn cảm giác phía sau Chiết phiến thanh niên lão giả kia tựa hồ là đầu tôn thực lực, hấn lúc này cũng không muốn phiến toái.

- Triệu trưởng lão, bát bọn họ cho ta. Chiết phiến thanh niên nhìn thấy tên thanh niên này hoàn toàn không để ý tới mình, không khỏi sắc mặt run rẩy, lập tức hung hăng nói.

- Vâng thiếu tông chủ.

Lúc này lão giả đáp, lập tức thân ảnh nhanh như điện, nháy mắt chắn trước người Nhạc Thành, mà tám tráng hán cũng nhanh chóng đem đám người Nhạc Thành vây quanh ở giữa, lão giả nói:

- Các người dám đối với thiếu tông chủ bất kính, vậy lưu lại cho ta đi.

- Lão cầu, cút ngay.

Thanh bối ma ngư không đợi Nhạc Thành lên tiếng, sau đó nhảy lên phía trước, lập tức một chưởng bổ về phía Triệu trưởng lão.

Với thực lực của lão giả như thế nào, Thanh bối ma ngư tự nhiên là có thể cảm giác được, nhưng hiện tại Thanh bối ma ngư đã tiến hóa đến bát giai ma thú, hơn nữa Thanh bối ma ngư cảm giác đối phương cũng là nhất tinh đầu tôn mà thôi, thực lực tựa hồ không có bằng mình.

- Muốn chết.

Triệu trưởng lão không nghĩ tới có người xuất thủ, sắc mặt trầm xuống, sau đó hét lớn một tiếng muốn đánh đối phương một giáo huấn khó quên, lập tức trong tay mạnh mẽ vung lên, cường hấn đầu khí vô cùng trên người run run, một mảnh chưởng mũi nhọn thật lớn đồng dạng bổ về phía Thanh bối ma ngư.

- Oành.

Nhạc Thành cùng Tứ sí ma ưng, bốn đầu ma lang đều không thể không lui bước, tiếp theo Thanh bối ma ngư cùng Triệu trưởng lão cùng công kích đến.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

312. Chương 271 : Người Gọi Ai Là Con Chó Nhỏ Đây?

- Thạch thạch.

Một tiếng nổ mạnh vang lên, Vạn Kim Môn cửa hàng phía trước bị một lực địa chấn lung lay, một vách tường bị làm cho sụp đổ.

- Xoẹt.

Lực lượng khổng lồ kích tán, thân hình của Triệu trưởng lão không tự chủ mà bị đẩy lui mấy chục thước, hấn không ngờ rằng đối phương còn có thực lực trên cả mình, mặc dù hấn là nhất tinh Đầu Tôn.

- Hừ, để ta giáo huấn ngươi một chút.

Thanh Bối Ma Ngư lập tức bay lên trên trời, một chưởng hung hăng đánh về phía Triệu Trưởng lão.

- Các người lên cho ta.

Thanh niên cầm quạt sắc mặt trầm xuống, lập tức nói với tám trang hán Đầu Tông.

Nghe thấy sự phân phó của thanh niên cầm quạt, Tám đầu tông nhanh chóng đánh về phía nt cùng với Tứ Sí Ma Ưng.

- Hừ, ta không muốn thêm phiến toái nhưng mà ngươi muốn chọc tới ta.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, hai mắt hiện ra một hàn ý, sau đó hướng về phía Tứ Sí Ma Ứng và bốn con Địa Ma Lang nói:

- Giết cho ta, một tên cũng không để lại.

- Vâng chủ nhân.

Năm con thất giai ma thú đã sớm nhện không được, tám Đẩu Tông mà thôi, chỉ là thất tinh bát tinh Đẩu tông mà thôi, bọn họ có tới tám người nên căn bản không sợ.

- Các người thực sự cho rằng chúng ta không dễ trêu phải không?

Tứ Sí Ma Ứng hơi la lên, lập tức đánh về phía bát tinh Đẩu Tông.

Đột nhiên một thanh âm phá hủy khổng lồ vang lên, xung quanh vài tòa kiến trúc đã bị phá hủy.

-Thịch.

Một tiếng thịch thật lớn, Thanh Bối Ma ứng cùng với Triệu trưởng lão một lần nữa chống lại một kích, sau đó lập tức nhìn thấy Triệu trưởng lão bay mấy vòng trên không trung khi rơi xuống mới giữ vững được, huyết khí trong cơ thể trở nên nhộn nhạo.

Triệu trưởng lão nghi hoặc nhìn Thanh bối ma ứng, sắc mặt đã sớm thay đổi, không ngờ nhóm người này lại có thực lực mạnh như vậy.

- Âm.

Vài đường phía dưới cũng bị hủy diệt.

- Dừng tay, các người là người phương nào?

Ở giữa không trung, hơn mười người của Vạn Kim Môn nhảy lên trên không trung kịch liệt la lớn.

Dẫn đầu là một lão giả áo xám, trên người bốc lên khí tức lạnh lẽo.

- Dừng tay, là ai làm càn ở Cự Thành.

Ở phía xa xa trên không trung, cũng có hơn mười người bay lên trên không trung.

- Dừng tay.

Mà ở sau đó, phía trước không xa Vạn Kim Môn bên trong cũng có mấy thân ảnh chạy đến, sắc mặt của hắn biến đổi, hắn không ngờ rằng ở nơi này lại có nhiều cường giả như vậy, từ khí tức trên mặt mà suy đoán thì ít có thể biết được người này nhất định có thực lực trên ngũ tinh Đẩu Tông, mà ở ba phía, có ít nhất là bốn cường giả Đẩu Tôn.

- Sư sư.

Vượt không gian. người của Vạn Kim môn cũng đến tới trước cửa hàng, nhìn thấy cửa hàn bị hủy, sắc mặt của bọn họ liền trở nên khó coi, muốn xây một cửa hàng thì phải bỏ ra gần trăm vạn kim tệ, mặc dù cái này với Vạn Kim Môn không tính là gì nhưng có người phá hủy thì thật không tốt.

- Cô gái này thật xinh đẹp, nhan sắc đúng là hồng nhan họa thủy.

Nhạc Thành đánh giá người mới đến của Vạn Kim Môn, đầu tiên hắn nhìn thấy trước mắt có một cô gái vô cùng xinh đẹp, cô gái này mặc một bộ cẩm phục màu tím, trên ngực ẩn ẩn có một khe núi trắng nõn.

Bên kia hắn là người của Cuồng Sư môn, tại sao nàng ta cũng tới.

Nhạc Thành lập tức đánh giá đoàn người bên cạnh, thân ảnh màu hồng khiến cho hắn hơi nhũn mỳ một cái, đây chính là Cuồng Sư môn tiểu thư hai lần bị hắn nhìn thấy tắm rửa.

- Phía trước người kia... hình như là hắn....

Sắc mặt của Lê Tiêu Dao hơi biến đổi, không ngờ ở đây lại chạm phải tên gia hỏa kia.

- A, tại sao hắn cũng tới.

Ánh mắt Lê Tiêu Dao nhìn về phía thanh niên kia, thần sắc do dự không thôi.

Bây giờ có Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn tới đây, U Minh tông Triệu Trưởng lão cũng mượn cơ hội quay lại bên thiếu tông chủ Khương Dương, hẳn cũng biết nếu như đánh tiếp thì mình sẽ bị thua thiệt lớn, mình không phải đối thủ của người kia.

- Cô gái kia đẹp quá, thật là xinh đẹp, nếu được đặt ở trên giường thì không biết phải tuyệt biết bao nhiêu.

Khương Dương không kìm được mà nhìn Nam Cung Lạc Nhan ứa cả nước miếng.

- A, nha đầu kia cũng góp mặt.

Khương Dương cũng nhìn thấy người của Cuồng Sư môn.

Nam Cung Lạc Nhan bên cạnh có một ông già chăm chú nhìn nt và Khương Dương.

- Ta chính là thiếu tông chủ Khương Dương, cố ý tham gia cuộc thi đấu Luyện Khí sư của quý môn.

Khương Dương nói xong liền chăm chú nhìn Nam Cung Lạc Nhan, người đẹp như vậy hẳn cũng đoán ra được là ở đâu.

Nghĩ tới việc nếu như mình thi đấu đạt được chức quán quân của Luyện Khí Sư, sau đó có thể thu người đẹp vào trong ngực, đưa người đẹp lên trên giường thì nhất định sẽ rất tuyệt hảo, nhất định phải thử một lần.

- Thiếu tông chủ của U Minh Tông.

Người của Vạn Kim Môn khề chau mày, người này địa vị lớn như vậy, tựa hồ như trái với dự liệu của bọn họ.

Mà ở bên trong Cuồng Sư môn, phía trước là một lão giả, một trong tứ đại trưởng lão của Cuồng Sư Môn, Lê Tiêu Dao đã nói cho hắn biết thân phận của Khương Dương, bây giờ trên khuôn mặt của Tứ trưởng lão cũng trở nên khó xử, theo đạo lý, có người này ở trong đại động thì Cuồng Sư môn cũng muốn can thiệp một chút.

- Hóa ra là thiếu tông chủ của U Minh Tông, không biết tại sao thiếu tông chủ lại ở đây?

Vạn Kim môn khách khí nói, U minh tông thân là một trong ngũ đại thế lực, tông chủ của bọn họ có địa vị không thấp, hẳn dĩ nhiên không dám khách khí.

- Ta đang muốn hướng tới quý môn bái phỏng, không ngờ mấy người này lại lỗ mãng ra tay, mong quý môn chớ trách.

Khương Dương cất tiếng nói.

-Thúi quá, rõ ràng là con chó nhỏ này đến gây chuyện với chúng ta.

Thanh Bối Ma Ngưu nghe thấy lời nói của Khương Dương thì lớn tiếng ở trên không trung.

Cuồng Sư môn cùng với Vạn Kim Môn đột nhiên hướng về phía Thanh Bối Ma Ngưu mà nhìn lại, người này dám kêu Khương Dương là con chó nhỏ, không biết là ai mà lại cuồng ngạo như vậy.

- Khốn kiếp, ngươi nói ai là con chó nhỏ?

Sắc mặt của Khương Dương nhanh chóng thay đổi, tức giận đến mức đỏ bừng, đặc biệt ở trước mặt Lê Tiêu Dao thật sự là mất hết cả mặt.

- Thanh Ngưu, ta thấy con chó nhỏ này ngay cả con chó cũng không bằng, chúng ta không cần để ý tới hắn.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi chìm xuống, sau đó lập tức nói với người của Vạn Kim Môn:

- Ta tới báo danh tham gia cuộc thi đấu của Luyện Khí sư, không biết hiện tại phải báo danh thế nào.

- Ngươi nói ai ngay cả chó cũng không bằng?

Khương Dương nổi giận đùng đùng nhìn Nhạc Thành, từ nhỏ đến lớn hắn chưa từng bị ai vũ nhục như vậy.

- Chỉ cần con chó nguyện ý, người ưa thích làm chó thì làm vậy là được rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, U Minh Tông thiếu tông chủ thì sao, ngay cả Hắc Ám thần điện cũng không sợ thì một U Minh Tông có đáng là gì.

- Xuy Xuy.

Bỗng nhiên Nam Cung Lạc Nhan và Lê Tiêu Dao hai nữ tử này liền nở ra một nụ cười, những người khác cũng không hề e ngại mà xoay quanh thiếu tông chủ của U Minh Tông.

- Lạc Nhan, hắc tên là Nhạc Thành, hắc muốn tham gia thi đấu Luyện Khí sư, nếu như đạt được quán quân, người ngàn vạn lần không thể gả cho hắc.

Lê Tiêu Dao tiến tới gần Nam cung Lạc Nhan nói với nàng.

- Người biết hắc?

Nam Cung Lạc Nhan hơi đánh giá Nhạc Thành sau đó cất tiếng nói:

- Hắc là người thế nào?

- Người đừng hỏi, tóm lại là hạ lưu vô sỉ cực đỉnh.

Lạc Tiêu Dao cất tiếng nói, dĩ nhiên nàng không đem chuyện Nhạc Thành nhìn trộm mình hai lần tắm rửa ra nói.

- Người này, hôm nay ta không thể không giáo huấn người.

Khương Dương đã vô cùng tức giận, trong mắt phát hỏa.

- Thật không, muốn giáo huấn ta sao?

Nhạc Thành hơi trầm sắc mặt xuống, sau đó nói với Thanh Bối Ma Ngưu bên cạnh:

- Thanh ngưu, giết con chó nhỏ này cho ta.

- Vâng chủ nhân.

Thanh Bối Ma Ngưu không có bất kỳ do dự nào, sau đó trong tay ngưng tụ một mảng chói mắt bỏ về phía Khương Dương.

- Xin dừng tay.

Tứ trưởng lão của Cuồng Sư môn cùng với một lão giả của Vạn Kim Môn ngăn chặn trước Thanh Bối Ma Ngưu.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

313. Chương 272 : Cuồng Sư Môn .

Mà đối với người của Cuồng Sư môn mà nói, muốn cho mình đánh một trận thì không phải là điều dễ dàng.

-Thanh Ngưu, quên hắc đi, về sau động thủ là được.

Có người của Vạn Kim và Cuồng Sư môn ngăn cản, Nhạc Thành không thể không dừng tay, giết người của U Minh tông là chuyện nhỏ, nhưng đắc tội với Cuồng Sư và Vạn Kim Môn là chuyện lớn, đặc biệt mình còn phải tham gia thi đấu Luyện Khí sư của Vạn Kim môn.

- Hừ.

Khương Dương lạnh lùng hừ lạnh, vừa rồi hẳn cũng cảm nhận được khí tức cường hân của đối phương, nếu như cả hai đánh nhau thì mình cũng không thể chắc thắng.

- Vị huynh đệ kia, không biết quý tính đại danh là chi?

Tứ trưởng lão nhìn Nhạc Thành mà hỏi.

- Tứ trưởng lão, hẳn tên là Nhạc Thành.

Lê Tiêu Dao tới bên cạnh Tứ trưởng lão mà nói.

- Nữ nhân này muốn làm gì đây?

Nhạc Thành nhìn thấy Lê Tiêu Dao hướng tới bên cạnh mình mà đi đến, trên khuôn mặt liền hơi ngạc nhiên, cảm nhận thấy nữ nhân này tựa hồ như muốn róc thịt mình vậy, không biết nàng muốn làm gì đây?

Nhìn thấy Lê Tiêu Dao đi tới bên cạnh chủ nhân, Thanh Bối Ma Ngưu cùng với Tứ Sí Ma Ưng còn có bốn con Địa Ma Lang cũng ra mắt Lê Tiêu Dao.

- Nhạc Thành cha ta muốn ta mời người đến Cuồng Sư Môn, người nếu như dám nói lung tung thì ta nhất định không bỏ qua cho người.

Đi tới bên cạnh Nhạc Thành, Lê Tiêu Dao nhỏ giọng cười với hắn, nếu như người này để cho cha mình biết hẳn nhìn lên nàng tắm rửa thì thật mất thể diện.

- Tiêu Dao không phải nói tên Nhạc Thành này hạ lưu vô sỉ sao, tại sao quan hệ của nàng ta và hắn lại không tệ như vậy?

Nam Cung Lạc Nhan nhìn Lê Tiêu Dao tới bên cạnh Nhạc Thành thì thầm nghĩ:

- Cô nàng này không phải thích Nhạc Thành, sợ ta đoạt mất đấy chứ.

- Bọn họ biết nhau.

Khương Dương nhìn thấy Lê Tiêu Dao đứng ở bên cạnh Nhạc Thành thì không kìm được mà trở nên ghen tuông tức giận càng nhiều.

Cuồng Sư môn Tứ đại trưởng lão nhìn thấy bộ dạng của tiểu thư nhà mình thì trong lòng cũng suy nghĩ, khó trách môn chủ phải mời Nhạc Thành này tới Cuồng Sư môn một chuyến, xem ra môn chủ muốn chọn hắn làm con rể.

Nghĩ tới đây, Tứ trưởng lão liền quay đầu hướng về phía Khương Dương nói:

- Thiếu tông chủ, người ở trong Cự thạch thành đánh một trận lớn, chẳng lẽ không đem Cuồng Sư môn chúng ta để vào mắt, nếu như muốn đánh một trận ở đây, ta sẽ không khách khí với người.

Nghe thấy Tứ trưởng lão nói như vậy, người của Vạn Kim Môn cũng đành phải nể mặt, giữ thể diện cho U Minh tông.

- Phụ thân người muốn gặp ta làm gì?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, trong lòng nghi ngờ.

- Ta cũng không biết.

Lê Tiêu Dao nói.

- Ta muốn đến Vạn Kim Môn báo danh thi đấu Luyện Khí sư.

Nhạc Thành cất tiếng nói, đi Cuồng Sư môn thì không thành vấn đề, chỉ là mình trước hết cần phải báo danh tham gia thi đấu Luyện Khí Sư để đoạt lấy thiên ngoại thiên thạch kia.

- Không cần, người đi cùng với ta, chuyện báo danh ta sẽ nói giúp người một tiếng.

Lê Tiêu Dao nói với Nhạc Thành, sau đó lại chăm chú nhìn hắn mà nói tiếp:

- Người phỏng chừng cũng chỉ là tam lưu luyện khí sư mà thôi, muốn lấy Lạc Nhan, nằm mơ đi.

Nhạc Thành bất đắc dĩ nhìn Lê Tiêu Dao, mình căn bản không muốn kết hôn với nữ nhi của Vạn Kim Môn, mình tham gia mục tiêu duy nhất chỉ là khỏi thiên thạch Thiên Ngoại kia mà thôi, còn tài phú của Vạn Kim Môn Nhạc Thành một chút cũng không để vào mắt.

- Người nhìn cái gì, chúng ta đi thôi.

Lê Tiêu Dao trừng mắt nhìn Nhạc Thành.

- Thanh Ngưu, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Tứ trưởng lão, ở đây người xử lý là được rồi, chúng ta mau trở về.

Lê Tiêu Dao cất tiếng nói.

- Được rồi tiểu thư.

Tứ trưởng lão cũng để lại vài người, sau đó lập tức đi cùng với Lê Tiêu Dao và Nhạc Thành tới Cuồng Sư môn.

Người của Cuồng Sư môn đi rồi Vạn Kim Môn cũng đành phải thu thập cảnh tượng trước mắt, một người là thiếu tông chủ của U Minh tông, thoát nhìn có quan hệ rất thân với Cuồng Sư môn cho nên bọn họ cũng không biết phải làm thế nào.

Nam Cung Lạc Nhan chăm chú nhìn Nhạc Thành sau đó cũng muốn đi về Vạn Kim Môn.

Hiện trường chỉ còn lại Khương Dương tức giận đứng tại chỗ, trong lòng không cam lòng với phương pháp xử lý đó, đành phải hung hăng thâm nghĩ:

- Tiểu tử kia, đừng tìm ta, nếu không nghe, ta nhất định sẽ khiến người muốn sống không được muốn chết không xong.

Trong thung lũng ở trong một khu kiến trúc lớn, Nhạc Thành cũng không thể không tự khen, Cuồng Sư môn kiến trúc thật là lớn.

Thần thức khuếch tán đi, Nhạc Thành lập tức cảm giác được kiến trúc này có một đạo khí tức mờ mờ, về phần thực lực mạnh bao nhiêu Nhạc Thành cũng không cảm nhận được tuy nhiên biết rằng mạnh hơn so với Thanh Bối Ma Ngưu rất nhiều.

Đã đến Cuồng Sư môn, Nhạc Thành cũng không lo bọn họ gây bất lợi cho mình, Nhạc Thành cũng dự định biết về một trong năm thế lực lớn ở Huyền Thiên Đại lục này.

- Nhạc Thành huynh đệ, nơi này chính là Cuồng Sư môn.

Tứ trưởng lão nói với Nhạc Thành, bởi vì hắn suy đoán Nhạc Thành cùng với tiểu thư của mình có quan hệ cho nên vô cùng khách khí, không chừng thanh niên này sau này sẽ trở thành con rể của môn chủ.

Ngay lập tức một đám người đi vào bên trong Cuồng Sư môn, ở đằng kia dưới sự suất lĩnh của Tứ đại trưởng lão, Nhạc Thành cùng với Thanh Bối Ma Ngưu cùng với bốn con địa mang lang đi tới Cuồng Sư môn, lúc này trong đại sảnh Lê Giang Nam đã sớm chờ.

- Nhạc Thành huynh đệ, vị này chính là môn chủ của Cuồng Sư môn chúng ta.

Tứ trưởng lão giới thiệu Lê Giang Nam cho Nhạc Thành.

Nhạc Thành đi vào trong đại sảnh rồi đánh giá trung niên hán tử kia, Nhạc Thành bây giờ linh hồn lực cũng cảm thấy không thể đối phó với hắn.

- Bái kiến Lê Môn chủ.

Nhạc Thành sắc mặt không hề thay đổi mà nói.

- Người nhất định là Nhạc Thành, mau ngồi xuống.

Lê Giang Nam nhìn Nhạc Thành một lát, sau đó vô cùng thỏa mãn rồi mỉm cười:

-Ta hôm nay mời người tới, không có chuyện gì khác mà chỉ muốn nhìn thấy người mà thôi, không biết người là đệ tử của môn phái nào?

Nhạc Thành do tự một chút rồi nói:

- Không có môn phái nào, chỉ là một đệ tử của tiểu gia tộc mà thôi.

- Thật không?

Lê Giang Nam rõ ràng không tin, Nhạc Thành thực lực thể nào hẳn tuy không biết rõ hừng mấy người sau lưng của hắn thật sự rất cường hãn, yếu nhất cũng là Bát tinh Đấu Tông.

Chỉ bằng điểm này, Lê Giang Nam không tin Nhạc Thành là đệ tử của gia tộc bình thường.

- Thời gian trước nghe nói Hạo Đặc Ma, ma pháp sư cấp chín đã lấy được kết giới bảo tàng, chỉ là hiện tại có vẻ như nó đang ở trong tay của người?

Lê Giang Nam chăm chú nhìn Nhạc Thành mà nói.

Nhạc Thành nghe vậy thì sắc mặt liền hơi đổi.

- Người đừng lo lắng, nếu như bảo tàng nằm trong tay của người thì ta cũng không làm khó người. Người với Tiêu Dao có quan hệ với nhau, chỉ cần người bán bảo tàng cho ta, ta tuyệt đối không làm người thiệt thòi.

Lê Giang Nam nói, bảo tàng của ma pháp sư cấp chín, cái này có kim tệ cũng không mua được.

- Nếu như bảo tàng ở trong tay tại hạ thì tại hạ sẽ vô cùng nguyện ý thực hiện buôn bán với môn chủ.

Nhạc Thành khẽ cười nói, bất kể Lê Giang Nam có mục đích gì Nhạc Thành tự nhiên sẽ không cho Lê Giang Nam biết bảo tàng ở trên người của mình. Chỉ là Lê Giang Nam vừa nói mình và nữ nhi của hắn có quan hệ không tệ, nhưng mà mình và Lê Tiêu Dao không có bất kỳ mối liên hệ gì, mà nếu có quan hệ thì xem ra cũng là quan hệ không tốt.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

314. Chương 273 : Nhạc Gia .

- Trước khi ta đến đã nghe người và U Minh thiếu tông chủ có một số mâu thuẫn, đây rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?

Lê Giang Nam cất tiếng hỏi.

- Một số chuyện nhỏ mà thôi.

Nhạc Thành trả lời, mình tuy cùng với Tứ Trưởng Lão, Lê Tiêu Dao hai người đi về Cuồng Sư môn, nhưng mà Lê Giang Nam cũng biết chuyện gì xảy ra, trong lòng Nhạc Thành không khỏi khẽ giật mình, Cuồng Sư môn ở Cự Thạch thành đúng là cường hãn.

- Nghe nói người còn phải tham gia cuộc thi đấu của Luyện Khí sư, trong khoảng thời gian này ngụ ở Cuồng Sư môn, người thấy thế nào?

Lê Giang Nam nói với Nhạc Thành.

- Không biết người tham gia thi đấu luyện khí sư để làm gì vậy?

Nhạc Thành nghe vậy liền trả lời:

- Nghe nói Vạn Kim Môn có thiên thạch từ bên ngoài, ta với một số tài liệu luyện khí rất hứng thú.

- Thật không, phải đạt được ngôi vị quán quân mới có thể lấy được thiên thạch bên ngoài, người có lòng tin như vậy chứ?

Lê Giang Nam cất tiếng hỏi.

Nhạc Thành trả lời:

- Làm vậy là được rồi, nếu không thể đạt được quán quân thì phải tận lực.

Nhạc Thành đối với thiên thạch bên ngoài thì không được.

- Tốt lắm, trong khoảng thời gian này người không có chuyện gì thì cứ ngụ tại Cuồng Sư môn.

Lê Giang Nam cất tiếng nói, ánh mắt lại nhìn nữ bảo bối của mình, nếu như Nhạc Thành thi đấu đạt được giải quán quân luyện khí sư thì sẽ cùng với nữ nhi của Vạn Kim Môn thành thân, Lê Giang Nam không thể chuẩn bị trước.

Lê Tiêu Dao vốn cho rằng cha mình gọi tên vô sĩ hạ lưu này vào chính là bảo tàng của ma pháp sư cấp chín nhưng xem ra hiện tại cha có mục đích gì khác, hơn nữa vô cùng kỳ quái khiến nàng nghi hoặc không thôi.

Nhạc Thành đối với sự nhiệt tình của Lê Giang Nam cũng nghi hoặc, mình và Cuồng sư môn tựa hồ như không có bất kỳ quan hệ họ hàng nào.

Ở trong một chỗ ẩn nấp của Cự Thạch Thành, trong một thung lũng, ở một mặt thất, ba người hắc y nhân khoanh chân ngồi ở đó, đơn độc nhìn người áo đen mà mỉm cười:

- Lão Tam Vạn Kim Môn lần này đúng là chủ động lấy ra Thiên Ngoại Thiên thạch, vậy người tự thân xuất mã đi một chuyến chắc là không có vấn đề gì.

Ngày thi đấu của Luyện Khí sư càng tới gần, thành Cự Thạch cũng trở nên ngày càng nóng bỏng và nhiệt náo, lần trước cùng với Khương Dương hủy diệt cửa hàng của Vạn Kim Môn đã được Vạn Kim Môn sửa chữa xong.

Lúc này Nhạc Thành ở trong Cự Thạch thành cũng không còn chỗ đặt chân, ở tại Cuồng Sư môn trong lòng hẳn đối với sự nhiệt tình của Lê Giang Nam vẫn mãi không thể hiểu rõ.

Dưới sự suất lĩnh của một gã đệ tử Cuồng sư môn, Nhạc Thành đi tới một phòng khách không tề, Nhạc Thành cũng quyết định đặt chân ở đây.

Một chỗ thế ngoại đào nguyên thế này, bên trong diện tích vô cùng lớn. Mà ở chỗ này một kiến trúc được.

- Các vị trưởng lão, gần đây ta biết được tin tức của Tôn gia và Thần Hoàng tộc, Hắc Ám thần điện lại xuất hiện một lần nữa, các vị có ý kiến gì không?

- Tộc trưởng, Hắc Ám thần điện không lẽ khôi phục nhanh như vậy, hai trăm năm trước lúc bắt đầu trận chiến, hắc ám thần điện chết vô số người, so với bất đại thế lực chúng ta liên hiệp còn nhiều hơn.

Một lão nhân biến sắc nói.

- Tin tức cụ thể ta cũng không biết, hôm nay ta đưa mọi người đến mục đích cũng là thảo luận một chút.

Vị lão giả áo xanh cất tiếng nói đầu tiên.

- Tộc trưởng, chỉ bằng thế lực của một gia tộc chúng ta thì không thể chống lại hắc ám thần điện, tuy nhiên bất đại thế lực nhất định không bỏ qua.

Một lão nhân cất tiếng nói.

- Nếu chúng ta trước kia nghe tộc trưởng nói liên thủ truy kích Hắc Ám Thần điện, dùng một đòn giết sạch bọn chúng thì đã không để lại phiền toái.

Một lão nhân thở dài một tiếng, trong lòng có một cảm xúc bất đắc dĩ.

- Thật không, lúc trước chúng ta đuổi giết người của Hắc Ám Thần điện, chúng ta bị tổn thất không biết bao nhiêu tộc nhân, người vẫn tưởng niệm tộc trưởng như trước.

Một lão giả áo xanh ở bên cạnh cất tiếng nói.

- Đại trưởng lão, lời nói này của người thật không phải, trưởng lão không phải trước vì cả gia tộc chúng ta sao, nếu như không phải có tộc trưởng chỉ sợ chúng ta còn bị tổn thất nhiều hơn, còn nữa tộc trưởng đã cứu trưởng lão một mạng nếu không hai trăm năm trước trưởng lão đã chết rồi, còn có thể sống tới ngày hôm nay sao?

- Nhị trưởng lão, người có ý gì, chẳng lẽ muốn tạo phản sao? Còn muốn làm người của gia tộc không?

- Tộc trưởng trước kia rời khỏi gia tộc cũng không phải là bị gia tộc trục xuất, chỉ cần tộc trưởng còn tại thế, người trở về thì chúng ta sẽ hoan nghênh.

- Các người đừng cãi.

Nhìn thấy một mảng nhao nhao phía dưới, lão giả áo xanh liền lộ vẻ khó nhìn:

- Các người nguyên một đám cũng là Nhạc gia trưởng lão, nếu như bị đệ tử trong tộc nhìn thấy thì còn là thể thống gì.

Nhìn thấy tộc trưởng tức giận, ở phía dưới mười người cũng đành chỉ cãi lộn, trên khuôn mặt của mỗi người đều có một chút không vui.

Một lát sau, lão giả mặc áo bào màu xanh mỉm cười nói:

- Đại trưởng lão, người phái người ra ngoài tìm hiểu một chút tin tức về Hắc Ám thần điện đi, mặt khác ta cũng đi tìm tin tức về Thần Hoàng tộc, còn có hoàng long chi thể ở Huyền thiên đại lục. Hoàng long thân thể này tầm quan trọng rất lớn, đại trưởng lão cũng nên đi thăm dò một chút.

Nhạc Thành ở trong Cuồng Sư Môn, thân thể của hắn lúc này bao phủ một thanh sắc quang mang, hô hấp của hắn cũng trở nên đều đều, trên là da ngập tràn một màn sàng vàng, hết thảy có một cảm giác quý dị.

- Hừ.

Nhạc Thành thở ra một hơi dài, sau đó đành chỉ tu luyện, trong mắt có một vẻ sáng ngời, thoát nhìn đôi mắt đó càng ngày càng thâm thúy, giống như là sao sáng.

- Chắc chắn là đã đột phá tới Nguyên Anh Kỳ.

Cảm nhận biến hóa trong cơ thể, Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Nhạc Thành, người có ở bên trong không?

Thanh âm của Lê Giang Nam ở bên ngoài truyền vào phòng Nhạc Thành.

- Có, môn chủ đến sao?

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, không hiểu tại sao Lê Giang Nam lại tới tìm mình.

- Môn chủ đêm khuya tới đây, không biết là có chuyện gì?

Nhạc Thành mỉm cười hỏi.

- Không có chuyện gì, chỉ là tâm sự không tốt, không biết có làm phiền không?

Lê Giang Nam đi vào trong phòng Nhạc Thành mà hỏi.

- Môn chủ cứ ngồi, có chuyện gì thì cứ trực tiếp hỏi tại hạ.

Nhạc Thành lúc này muốn biết Lê Giang Nam muốn làm gì.

Lê Giang Nam nhìn Nhạc Thành một chút rồi nói:

- Cũng không có chuyện gì, chỉ là muốn tâm sự một chút mà thôi.

- Môn chủ muốn cùng với tại hạ tâm sự sao?

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, trong lòng xác định đây nhất định không phải bốn ý của Lê Giang Nam.

- A a.

Lê Giang Nam mỉm cười nói:

- Quả nhiên không gạt được công tử, ta chỉ muốn biết thân phận chân chính của công tử mà thôi, nếu ta đoán không lầm thì công tử có năm con thất giai ma thú, mặt khác không lâu trước kia ở trong Cự Thạch thành còn có một ma thú tiến hóa tới bát giai, người như vậy tuyệt đối không phải là đệ tử của một gia tộc bình thường.

- Vậy môn chủ thấy tại hạ là người thế nào?

Nhạc Thành hơi cười cười, sau đó sắc mặt hơi biến đổi, không ngờ ánh mắt của Lê Giang Nam lại sắc sảo như thế, ngay cả Thanh Bối Ma Ưng và Tử Sí Ma Ưng cũng nhìn ra thân phận

- Nếu như ta đoán không lầm thì có sáu con ma thú hung hãn như vậy bên cạnh thì ngoại trừ nhất hội nhất tông nhất môn thì cũng chỉ có Hắc Ám Thần điện hai trăm năm trước biết mất mới có. Tứ đại thế lực cũng không thể có được, mà bát đại thế lực cũng không có bao nhiêu ma thú tồn tại.

Lê Giang Nam nhíu mày nói.

- Cho nên ta đoán, công tử ử hơn phân nửa là người của Tứ đại thú tộc cùng người của Vũ Văn gia tộc, nhưng công tử họ Nhạc, có lẽ là người của Nhạc gia.

Lê Giang Nam cất tiếng nói.

Môn chủ đoán không sai, tuy nhiên ta không phải là người bên trong những thế lực này, ta chỉ là đệ tử của một tiểu gia tộc mà thôi.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Môn chủ nói tới những chuyện này thật thú vị, chỉ là tại hạ có một chuyện muốn hỏi thăm, không biết môn chủ có nguyên ý chỉ giáo?

Nhạc Thành hỏi.

Lê Giang Nam nghe thấy Nhạc Thành nói vậy thì trong lòng cũng nao nao.

- Chẳng lẽ ta đoán sai.

Lê Giang Nam nói:

- Công tử hỏi đi.

- Tại hạ muốn biết môn chủ phải chăng biết rõ tứ đại tộc nhân cùng với tứ đại thế lực vì sao biết mất ở Huyền thiên đại lục?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Tứ Đại Tộc Nhân và Tứ Đại thú tộc cũng không biết mất, bọn họ vẫn ở trong nội lục, chỉ là tộc nhân đã di chuyển đến trong kết giới mà thôi, về phần phương vị kết giới, ta cũng không biết.

Lê Giang Nam cất tiếng nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

315. Chương 274 : Thi Đấu Của Luyện Khí Sư .

- Cánh cửa kia hẳn là biết rõ chuyện của Hắc Ám Thần điện.

Nhạc Thành do dự một chút rồi cất tiếng hỏi, Hắc Ám Thần Điện ở trong cự thành có phân ra điện, với thực lực của Cuồng Sư môn ở Cự Thạch Thành thì tuyệt đối nhìn sẽ biết.

- Người cũng biết chuyện của Hắc Ám Thần điện, rốt cuộc người là ai?

Sắc mặt của Lê Giang Nam hơi biến đổi, người bình thường đối với chút chuyện này tuyệt đối sẽ không thể biết.

- Tại hạ đã nói rồi dường như tông chủ không tin, tuy nhiên tất cả là sự thật.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Sắc mặt Lê Giang Nam hơi biến hóa, y chần chờ một lúc rồi nói:

- Chuyện của Hắc Ám thần điện ta cũng không nghe nhiều, chỉ biết rằng bọn họ cũng di chuyển vào trong kết giới.

Chỉ sợ môn chủ biết đến rất nhiều, chẳng lẽ trong cự thành có người của Hắc Ám thần điện mà môn chủ không biết sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Không sai, trong thành Cự Thạch đúng là có người của Hắc Ám Thần điện tuy nhiên Hắc Ám thần điện và Cuồng Sư môn từ trước tới nay không có bất kỳ ân oán gì với nhau, ta muốn Cuồng sư môn không bị rơi vào bãi nước đục này.

Lê Giang Nam một lần nữa u buồn nói với Nhạc Thành.

- Người cùng với Hắc Ám Thần điện có cừu oán?

Ngay sau đó Lê Giang Nam hỏi Nhạc Thành.

- Cứ xem là như thế đi, có một số ân oán, đa tạ môn chủ đã cho biết.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Ta cũng không nói cho người biết điều gì, ta chỉ hy vọng nếu như người thích Dao nhi thì làm bất kỳ chuyện gì cũng nên nghĩ tới nó một chút, những thứ khác ta cũng không nhiều lời, đó là chuyện của người trẻ tuổi các người.

Lê Giang Nam nói xong liền rời khỏi gian phòng của Nhạc Thành.

- Tại sao lại nhắc đến Lê Tiêu Dao?

Nhạc Thành nghe thấy câu nói cuối cùng của Lê Giang Nam thì không khỏi nổi lên nghi ngờ.

- Thi đấu Luyện Khí Sư xong chúng ta sẽ đến chỗ của Hắc Ám thần điện phân điện xem một chút.

Nhạc Thành nói thầm, bây giờ Thanh Bối Ma Ngưu đã đột phá tới ma thú cấp tám, trong Hắc Ám thần điện phân điện có cường giả Đấu Tôn thì mình cũng có thể liều mạng chống lại, để lúc đó mình cũng đã đột phá tới Nguyên Anh Kỳ rồi.

Rốt cuộc cũng đã đến ngày thi đấu Luyện Khí sư, sáng sớm đã có vô số người dân tới nhìn trận đấu, những người không có bản lĩnh tham gia dự thi cũng xếp đầy xung quanh mà xem.

Thi đấu luyện khí sư không thường xuyên được nhìn thấy, hơn nữa lần thi đấu này phần thưởng của chức quán quân khiến cho người ta thật điên cuồng, mọi người cũng thật muốn biết năm người nào có thể tiến vào trong trận chung kết.

- Nhạc Thành, ta thấy hay là bỏ qua nó đi, ta thấy người cũng không lấy được thành tích gì, đỡ phải mất thể diện.

Nhạc Thành mới sáng sớm đã xuất phát tới Cuồng Sư môn, trên đường đi, Lê Tiêu Dao dội một gáo nước lạnh cho Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, người đừng mong lấy được Lạc Nhan xinh đẹp.

Lê Tiêu Dao nói.

Thi đấu về luyện khí sư, Lê Tiêu Dao tự nhiên là muốn đi một chút, bởi vì có Nhạc Thành ở đây, hơn nữa Lê Giang Nam cũng biết rõ Nhạc Thành còn có năm con ma thú, trong đó có một con ma thú cấp tám.

- Nhạc Thành, người làm gì mà tại sao không phải để ý đến ta?

Lê Tiêu Dao nhìn thấy Nhạc Thành không để ý tới mình thì không kìm được tức giận.

- Người còn nói nữa ta sẽ đem chuyện kia nói cho phụ thân người biết.

Nhạc Thành trừng mắt nhìn Lê Tiêu Dao, tiểu thư ngang ngược kiêu ngạo này thì không thể nói lý lẽ.

- Hừ, người dám.... Chuyện này mà xong chúng ta sẽ tiếp tục đấu với nhau.

Lê Tiêu Dao đúng là hơi kiêng kỵ Nhạc Thành, ngoan ngoãn ngậm miệng lại, hung hăng nhìn hắn.

Một lát sau, trận đấu của Luyện khí sư đã sắp bắt đầu, Lê Tiêu Dao đã sớm báo danh cho Nhạc Thành, có được vị tiểu thư của Cuồng Sư môn báo danh giúp, Nhạc Thành cùng với Thanh Bối Ma Ngưu lập tức đi vào trong trường, sau đó Lê Tiêu Dao liền tiến đến chiếc ghế trọng tài của Luyện Khí sư. Thân phận đại tiểu thư của Cuồng Sư môn tuyệt đối có tư cách ngồi ở đó, huống chi Nam Cung Lạc Nhan cũng ngồi trên ghế trọng tài.

Bởi vì trận đấu này chỉ là vòng loại mà thôi cho nên Nam Cung Hiên cũng không tới, khi tới ba trận chung kết cuối cùng Nam Cung Hiên mới xuất hiện.

- Lạc Nhan, thế nào, có vừa ý không?

Đối với Nam Cung Lạc Nhan bên cạnh, Lê Tiêu Dao tựa hồ như hơi chế nhạo.

- Aizz, quả là không tệ, nhưng mà người đã nói hắn không thích hợp.

Nam Cung Lạc Nhan vừa nói vừa cố ý thở dài một hơi, vừa rồi nàng đã tận mắt nhìn thấy Nhạc Thành và Lê Tiêu Dao đi cùng nhau, thấy Lê Tiêu Dao nói đùa với mình cho nên không khỏi muốn trả đũa.

- Là ai vậy, người nói ai?

Lê Tiêu Dao đột nhiên quan tâm, vội vàng tìm tới tìm lui mấy trăm Luyện Khí Sư.

- Aizz, ta nghĩ rằng cái tên Nhạc Thành kia, bộ dáng tuấn lãng, khí chất thanh nhã, nhưng mà người nói nhất định sẽ không tốt.

Nam Cung Lạc Nhan cất tiếng nói, chăm chú nhìn Nhạc Thành, Lạc Nhan thấy Nhạc Thành cũng không tệ lắm, trong lòng cũng nao nao.

- Lạc Nhan, muội không phải là vừa ý tên hạ lưu gia hỏa kia chứ, ta thật sự không lừa muội, tên đó thật sự rất hạ lưu vô sỉ, muội nghìn vạn lần đừng để bị hắn đánh lừa.

Lê Tiêu Dao đột nhiên nóng nảy lên mà vội vàng nói.

- Ta nghe nói ở trong thời gian này hắn vẫn ở trong Cuồng Sư môn của người, nếu như hắn thật sự là hạ lưu vô sỉ thì tại sao người lại cho hắn ở lại, ta thấy là người thích hắn, không muốn hắn lấy ta.

Nam Cung Lạc Nhan tiếp tục cười nói.

- Aizzz, ta không phải muốn vậy, là cha ta không hiểu chuyện nên mới lưu hắn lại ở Cuồng Sư môn, ta đối với tên gia hỏa này không có bất kỳ sự quan tâm nào, nếu như người tin ta thì ta sẽ nói thật với người.

Lê Tiêu Dao vội vàng giải thích, muốn nàng thích tên gia hỏa hạ lưu vô sỉ kia làm sao cso thể, mình còn đang tìm cơ hội giết sống hắn, làm sao có thể thích hắn.

- Dù sao cũng là quyết định của ta, nếu như Nhạc Thành có thể thật sự đoạt được ngôi quán thì ta thực sự muốn gả cho hắn, trừ phi là người nói cho ta biết rằng hắn rất thích người, nếu không thì ta sẽ không tranh đoạt với người.

Nam Cung Lạc Nhan khẽ cười nói.

Nhạc Thành đi tới trong trường thi đấu, xung quanh có bốn trăm Luyện Khí sư đã đến trong trường, cảm thấy trên người này tràn ngập khí tức, Nhạc Thành phát hiện ra những người này Linh Hồn Lực so với Đấu Sư và Ma pháp sư thì mạnh hơn không ít, so với Luyện Dược sư cũng không hề yếu hơn, đối với Luyện Khí sư, Nhạc Thành kỳ thực chưa từng tiếp xúc qua, nhưng hắn không sợ, hắn đã từng luyện chế một số binh khí đem đi đấu giá, binh khí của hắn luyện chế còn tốt hơn cả bọn họ.

Không lâu sau, ở trên đài đã có năm trăm người xuất hiện, tất cả đã được Cuồng Sư môn sắp xếp tất cả, Nhạc Thành cũng nằm trong những vị trí đầu tiên, hắn hơi đánh giá Nam Cung Lạc Nhan trên đài thì kinh ngạc, không ngờ cô gái này lại xinh đẹp như vậy, nghe nói người giành chức quán quân có thể thành thân với nàng ta, quả là không tệ.

Mà ở cách chỗ Nhạc Thành không xa, trên đài thi đấu, U Minh Tung Khương Dương lúc này cũng đang nhìn Nam Cung Lạc Nhan cùng Lê Tiêu Dao, thấy hai cô gái xinh đẹp trong lòng hắn đã nhịn không được mà thấy ngứa ngáy, trong lòng thầm nghĩ:

- Lần này thi đấu Luyện Khí sư nhất định phải giành được chức quán quân,

Trận đấu chuẩn bị bắt đầu, mỗi người của Vạn Kim Môn đều mang ra một viên nội đan mãnh thú ngũ giai và một thanh hàn thiết nghìn năm, trận đấu quy tắc trong thời gian ba ngày, nếu ai dùng ma thú nội đan này dùng với hàn thiết nghìn năm luyện chế ra binh khí có uy lực lớn nhất thì coi như là thắng, nếu ba ngày luyện chế không thành công hoặc ra thành phẩm không tốt thì coi như thất bại.

- Luyện chế binh khí trong thời gian ba ngày?

Nhạc Thành nghi hoặc không thôi, mình luyện chế binh khí tốt chỉ cần một ngày thời gian là đủ, nhìn khối hàn thiết nghìn năm cùng với ma thú nội đan ở trên bàn, xem ra chỉ cần nửa canh giờ luyện chế là đủ rồi.

- Ba ngày quả là một con số quá nhiều, mình cần phải nắm chắc thời gian luyện chế.

Nhạc Thành cũng không để ý tới người bên cạnh, sau đó người của Vạn Kim Môn bắt đầu tuyên bố, Nhạc Thành cũng chọn một đạo cấm chế mà khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện.

Hơn năm trăm Luyện Khí sư khác bắt đầu trận đấu, toàn bộ móc ra chiếc nhẫn trữ vật của mình bày lên trên bệ đá, ngừng tụ một mảng luyện khí rót vào trong lò, khí hỏa cùng với đan hỏa của Luyện Dược sư cũng mạnh hơn so với Thú Hỏa không ít, hơn năm trăm người ngừng tụ, không khí xung quanh cũng đột nhiên nóng bỏng hẳn lên.

- Tiêu Dao, Nhạc Thành đang làm cái gì đó, tại sao hắn lại không bắt đầu luyện chế?

Nam Cung Lạc Nhan vẫn chăm chú nhìn Nhạc Thành, thấy bộ dáng tu luyện của Nhạc Thành thì không khỏi thấy kỳ quái.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

316. Chương 275 : Lê Tiêu Dao .

- Không biết, người này chẳng lẽ căn bản không là một Luyện Khí Sư?

Lê Tiêu Dao cũng nghi hoặc không thôi, thầm nghĩ như vậy trong lòng, nhiều Luyện Khí Sư cùng luyện chế một chỗ như vậy, tên hạ lưu vô sỉ này có lẽ đã hoảng sợ choáng váng.

Nhạc Thành lúc này tiến nhập vào trạng thái tu luyện, tựa hồ như không có quan hệ với trận đấu nữa vậy.

Bây giờ tất cả mọi người không kim được mà nổi lên nghi ngờ với thanh niên áo đen này, bọn họ to nhỏ nghị luận.

Vạn Kim Môn có không ít người, kể cả mấy lão nhân ngồi trên ghế trọng tài cũng nổi lên lòng nghi hoặc. Chỉ là bọn họ cũng biết rõ người này là người do Cuồng Sư môn mang đến, muốn hỏi gì cũng không tốt, có lẽ thanh niên áo đen này chờ không tới ba ngày cũng có thể luyện chế xong.

Nhưng mà đến ngày thứ ba, tất cả mọi người của Vạn Kim Môn đều nổi lên nghi ngờ, hai ngày đã trôi qua mà thanh niên áo đen kia vẫn không có chút động tĩnh nào, từ phía xa xa nhìn lại, thanh niên áo đen này toàn thân bao phủ một màn thanh mang, bên trong đó còn có một vầng sáng màu vàng, đúng là đã tiến nhập vào trạng thái tu luyện.

- Mau nhìn đi, thanh niên áo đen này hai ngày rồi vẫn chưa có phản ứng, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?

- Ta thấy có nhiều Luyện Khí sư ở đây khiến hấn bị áp lực lớn, người này chỉ sợ đã choáng váng.

Một luyện khí sư làm sao dễ dàng ngây ngốc như vậy, điều này không có khả năng, ta thấy người này đến đây quấy rối.

Hai ngày trôi qua, những người vây xem đối với Nhạc Thành vô cùng nghi hoặc, không quan sát nhiều tới những luyện khí sư xung quanh nữa mà toàn bộ tập trung vào Nhạc Thành.

Chủ nhân hai ngày không có động tĩnh gì, ngay cả Thanh Bối Ma Ngưu và Tứ Sí Ma Ưng cũng nổi lên nghi hoặc, bọn chúng chưa từng nhìn thấy chủ nhân luyện chế qua binh khí, nếu như Tử Điện Mãng và Khiếu Thiên Hồ ở đây thì chúng sẽ không có chút nào lo lắng.

Mà ở bên trong năm trăm người Luyện Khí Sư nhìn thấy vầng sáng chúng quanh Nhạc Thành thì lập tức nổi lên nghi hoặc, trong mắt xuất hiện một hàn ý.

- Người này rốt cuộc là ai, chỉ còn hai canh giờ nữa.

Lê Tiêu Dao lại lo lắng thay cho Nhạc Thành, hai ngày nay Nhạc Thành không có phản ứng gì.

- Cái tên Nhạc Thành này thật là kỳ quái.

Nam Cung Lạc Nhan cũng nghi hoặc không thôi, nàng lập tức hỏi Lê Tiêu Dao:

- Tiêu Dao, Nhạc Thành có phải là Luyện Khí Sư hay không?

- Ta cũng không biết.

Lê Tiêu Dao bất đắc dĩ nói, mặc dù tựa hồ không liên quan đến nàng nhưng nàng tới đây vốn có ý nhìn thấy Nhạc Thành thất bại mà chê cười, tuy nhiên bây giờ bất giác nàng lo lắng cho hấn.

- Hừ.

Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí từ đan điền, sau đó mở to mắt ra nhìn sắc trời mà lẩm bẫm trong miệng:

- Chỉ còn một canh giờ.

Hôm nay qua đi, ba tháng sau là cuộc thi đấu lần thứ hai của Luyện Khí sư, vừa qua hai ngày tu luyện, Nhạc Thành cảm nhận được mình sắp đột phá.

- Người này rốt cuộc đã thức tỉnh chưa, chỉ còn lại một canh giờ.

Nhìn thấy Nhạc Thành cuối cùng cũng đứng lên, Lê Tiêu Dao không kìm được mà cảm thấy lo lắng, cuộc thi đấu của Luyện Khí sư chỉ còn lại một canh giờ, ngay cả Cửu Phẩm Luyện Sư cũng khó có thể luyện chế một binh khí tốt.

- Cái này gọi là Luyện Khí sư, khí hỏa không tệ, chỉ là không phải rất mạnh mà thôi.

Nhạc Thành đưa mắt nhìn đám Luyện Khí Sư xung quanh đang cố gắng luyện chế binh khí trong tay, loại hàn thiết nghìn năm này cùng lắm chỉ có thể luyện chế binh khí ngũ phẩm âm thôi, ở Hoa Hạ, ngay cả người tu chân Khai Quang Kỳ cũng có thể luyện chế tốt.

- Hàn Thiết nghìn năm, nội đan của ngũ giai ma thú.

Nhạc Thành nhìn Hàn thiết nghìn năm và nội đan của ngũ giai ma thú mà đánh giá một phen.

- Làm sao, chỉ còn lại một canh giờ mà hần mới bắt đầu luyện chế.

Nam Cung Lạc Nhan nhìn bộ dáng của Nhạc Thành tựa hồ như chuẩn bị bắt đầu luyện chế thì càng thêm nghi hoặc, mặc dù nàng không phải là Luyện Khí Sư nhưng đối với Luyện Khí sư thì vô cùng hiểu rõ, trong vòng một canh giờ mà luyện chế ra ngũ phẩm binh khí thì cho dù là cửu phẩm Luyện Khí Sư cũng vô phương làm được.

Ở trên ghế trọng tài, mấy lão nhân của Vạn Kim Môn cũng nghi hoặc mà nhìn Nhạc Thành, chỉ còn một canh giờ hần còn có thể làm được gì, trên cơ bản đã không thể cứu vãn nổi đại cục, dưới tình hình này, Cửu phẩm Luyện Khí sư cũng phải chịu thua.

- Hắc hắc, tên tiểu tử này đoán chừng bị choáng, người như vậy mà cũng có thể tham gia thi đấu Luyện Khí sư.

Ở cách đó không xa, Khương Dương nghiêng mắt nhìn Nhạc Thành, thấy chỉ còn một canh giờ nữa, trong lòng hần không khỏi nở ra một nụ cười.

Mà trong khi mọi người nghi hoặc, Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn trong tay, hai luồng Vô Thượng Chân Hỏa nóng bỏng ngưng tụ thành một khí lô, Nhạc Thành dùng Vạn Thú Lô để luyện đan dược, cũng không có luyện khí lô cho nên đành dùng Vô Thượng Chân Hỏa để ngưng tụ, lập tức sau đó Nhạc Thành để Hàn Thiết nghìn năm và ngũ giai ma thú nội đan đầu nhập vào trong đó, tay biến đổi thủ ấn, bắt đầu luyện chế.

Một màn quỷ dị xuất hiện, Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ trong tay Nhạc Thành, chung quanh rất nhiều khí hỏa cũng đột nhiên trở nên tối sầm.

- Âm âm.

Liên tiếp là những tiếng nổ vang lên, có không ít những người trong giai đoạn khản yếu khí hỏa đột nhiên tắt vụt, binh khí luyện chế lập tức bị bạo phá, hai ngày cố gắng cuối cùng đã bị Nhạc Thành cho làm hư ảo.

KHông ít người hung hăng oán hận nhìn Nhạc Thành, nhưng khi nhìn thấy Nhạc Thành dùng một ngọn lửa cường hãn ngưng tụ lò luyện khí thì bọn họ trợn mắt há hốc mồm, hầu như tưởng mình hao mắt.

- Khí hỏa thành lô, khí hỏa thành lô, loại khí hỏa này là dị hỏa cực kỳ lợi hại.

Ở trên ghế trọng tài, những lão giả của Vạn Kim Môn đều là những người có ánh mắt sắc sảo, nhìn thấy Nhạc Thành dùng dị hỏa ngưng tụ thành lò đan, thì kinh ngạc không thể tin nổi.

Trong truyền thuyết chỉ có cửu Phẩm Luyện Dược sư hoặc Luyện Khí sư mới có thể ngưng tụ khí hỏa thành lô hoặc đan hỏa thành lô, nhưng mà cảnh tượng này hôm nay đã hiện ra trước mặt bọn họ, bọn họ không thể không kinh ngạc. Thanh niên áo đen này đã là cửu phẩm Luyện Khí sư, khó trách một giờ cuối cùng mới bắt đầu luyện chế.

- Đan Hỏa thành lô, điều này làm sao có thể?

Nam Cung Lạc Nhan biến đổi sắc mặt, không tin nổi vào mắt của mình.

Một ngọn lửa nóng bỏng mang theo một khí tức tràn ngập, những người vây quanh cũng điên cuồng há hốc mồm.

Mà ngay cả những người vì Nhạc Thành mà bị thất bại cũng chú ý nhất cử nhất động của hần, đây chính là cơ hội cho bọn họ học tập.

Nói như vậy, binh khí luyện chế chính là phải luyện chế thành hình, có ma pháp lực của nội đan mãnh thú duy trì.

Mà bây giờ mọi người lại nhìn thấy Nhạc Thành để cùng nội đan mãnh thú và khối hàn thiết nghìn năm vào trong để luyện chế, phương pháp luyện chế này vô cùng kỳ quái, bọn họ chưa từng thấy qua, tất cả đều kinh ngạc và nghi hoặc.

Mà ngay cả mấy lão giả của Vạn Kim Môn cũng chú ý cẩn thận tới phương pháp luyện chế của Nhạc Thành, nếu thành công đây chắc chắn là lần đột phá đầu tiên của Luyện Khí sư trong lịch sử, từ nay về sau Luyện Khí Sư sẽ có bước nhảy lớn.

- Xoẹt.

Một mảng đan hỏa xoẹt lên, bao trùm Hàn Thiết nghìn năm thành một khối mềm màu hồng, viên nội đan mãnh thú ngũ giai cũng bị đốt trở thành linh dịch, một mảng linh khí rất lớn tràn ngập.

- Xoẹt.

Tâm niệm của Nhạc Thành chuyển động, Vô Thượng Chân Hỏa khống chế nội đan của mãnh thú ngũ giai cùng với hàn thiết nghìn năm dung nhập chúng lại với nhau.

- Trời ạ, thật không thể tưởng tượng được.

Mấy lão giả của Vạn Kim Môn nhìn thấy tình huống trước mắt thì không khỏi nóng bỏng hai mắt, luyện chế binh khí cũng là để nguyên vẹn nội đan của mãnh thú ngũ giai vào trong đó, cuối cùng dùng ma pháp lực duy trì, nhưng mà để một viên mãnh thú ngũ giai dung nhập bằng cách này thì bọn họ chưa từng gặp qua bao giờ.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

317. Chương 276 : Đại Tú Luyện Khí Thuật .

Hơn nữa nếu như muốn đem một viên mãnh thú ngũ giai luyện chế bất kỳ binh khí nào đó thì rất khó khăn, nhưng mà với thanh niên áo đen này thì điều đó tựa hồ như rất dễ dàng tùy ý vậy.

Những luyện khí sư xung quanh nhìn thấy cảnh tượng này thì há hốc trợn mắt mà nhìn, cảnh tượng trước mắt thật khiến cho người ta phải kinh ngạc.

- Làm sao có thể, điều này làm sao có thể?

Ở cách đó không xa, Khương Dương nhìn thấy cảnh tượng này thì vô cùng kinh ngạc, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt. S

Một lát sau, thủ ấn trong tay của Nhạc Thành từ từ biến đổi, Vô Thượng Chân Hỏa trong tay lại nóng lên vài phần, tâm niệm của hắn chuyển động, Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ trong lò, một thanh kiếm dài ba thước đã thành hình, bên trong nồng đậm khí tức cường hãn.

- Ong Ong.

Một thanh kiếm màu xanh được Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ đã hình thành, Nhạc Thành liền biến đổi sắc mặt, thủ ấn trong tay liền lập tức biến hóa, khí tức của thanh trường kiếm lập tức trở nên cường hãn.

- Hắn đang làm gì vậy?

Mọi người nhìn thấy một loạt những cử chỉ quỷ dị của Nhạc Thành thì kinh ngạc không thôi.

- Xoẹt.

Một lát sau thanh kiếm màu xanh đã ngưng tụ mà nhảy lên trên không, như giao long chuyển hóa, xoẹt một đường vòng cung, cuối cùng dừng lại ở thủ ấn của Nhạc Thành.

- Thật khó tin.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc, thời gian vẫn chưa tới một nửa canh giờ mà đã luyện chế xong binh khí rồi.

Mấy lão nhân của Vạn Kim Môn liền đưa mắt nhìn nhau, đồng thời lập tức nhảy xuống đấu đài, trận đấu vẫn còn thời gian nhưng bọn họ đã nhìn không được muốn biết binh khí trong tay của Nhạc Thành luyện chế như thế nào.

- Vị tiểu huynh đệ này, không biết đã luyện chế xong chưa?

Một lão giả của Vạn Kim Môn tiến tới trước mặt Nhạc Thành mà hỏi, ánh mắt chăm chú nhìn thanh kiếm màu xanh của hắn, thật là bất phàm.

- Luyện chế được rồi.

Nhạc Thành nhìn thấy mấy lão nhân này chính là người trọng tài thì lập tức đưa kiếm cho lão nhân đó mà nói:

- Kiếm này bất kể là Đấu sư hay ma pháp sư đều dùng được, có thể tăng cường ba phần rưỡi thực lực, bất kể nhất tinh Đại Đấu sư hoặc thập tinh Đấu Tôn đều có thể phát huy uy lực của nó, ma pháp sư cũng vậy, ma pháp sư cấp một và cấp tám đều hiệu quả giống như thế.

- Người nói thật chứ?

Lão giả cầm thanh kiếm màu xanh của Nhạc Thành trong tay mà kinh ngạc không thể tin nổi, cảm nhận được khí tức cường hãn của nó, lão lập tức yêu thích không buông tay được, tuy nhiên lão đã nghe thấy uy lực thanh trường kiếm của Nhạc Thành thì không khỏi kinh ngạc.

Một số ma pháp sư cấp bảy luyện chế binh khí mặc dù có thể gia tăng ba thành uy lực nhưng cũng chỉ có thể đối với những người cấp bậc Đấu Linh hoặc Đấu vương mà thôi, còn nếu như đưa cho Đấu Hoàng sử dụng thì tăng hai thành đã tốt rồi. Còn về phần Đấu Tông tăng thêm một thành đã là chuyện không thể có nổi.

Cho nên Nhạc Thành vừa nói xong, những người của Vạn Kim Môn đã không thể tin nổi.

- Tất nhiên, ông có thể thử xem.

Nhạc Thành cất tiếng nói, loại binh khí này ngay cả pháp khí cũng không gọi được, tuy nhiên muốn tăng ba phần rưỡi uy lực thì không khó khăn.

- Được, để ta xem.

Những lão giả khác cũng nhin không được mà nhìn vào thanh kiếm.

- Quả nhiên là hảo kiếm, thanh kiếm tốt như vậy ta chưa từng thấy qua.

Những lão nhân xung quanh nhìn thanh kiếm mà không thể tự hỏi, đặc biệt là Nhạc Thành dùng nội đan của mảnh thú ngũ giai cùng với hàn thiết nghìn năm dung hợp, thanh trường kiếm mang theo một cường hãn khí tức.

Những luyện khí sư khác thấy Nhạc Thành luyện chế binh khí chỉ trong nửa canh giờ mà lại được các vị trưởng lão tán dương như thế thì không khỏi há hốc mồm, đây quả là một chuyện quá thần kỳ, giống như là một giấc mơ vậy.

- Làm sao có thể, người này nửa canh giờ đã luyện chế xong rồi.

Lê Tiêu Dao trợn mắt há hốc mồm nhìn Nhạc Thành.

- Tên Nhạc Thành này đúng là quá kỳ quái.

Nam Cung Lạc Nhan cũng than thầm, ánh mắt không kìm được mà đánh giá Nhạc Thành cẩn thận hơn.

- Tiểu huynh đệ, huynh đệ đã có thể tham gia trận chung kết ba tháng sau, không có chuyện gì thì có thể đi sớm, thanh kiếm này có thể cho chúng ta mượn nghiên cứu một chút?

Một lão giả áo xanh thấy thanh kiếm này thì yêu thích không muốn rời.

Dựa theo quy tắc trận đấu, vật liệu của Luyện Khí sư là do Vạn Kim Môn cung cấp chỉ là những tài liệu này đều đã thu phí tổn, về phần binh khí luyện khí sư luyện chế ra sẽ không liên quan tới Vạn Kim Môn.

- Có thể.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sớm biết có thể luyện chế xong là được đi thì mình đã không ở chỗ này lâu tới hai ngày.

- Nhạc Thành, người chờ một chút.

Nhìn thấy Nhạc Thành muốn rời đi, Lê Tiêu Dao liền khôi phục tinh thần mà theo sát hắn.

- Thật khó thể tin tưởng nổi, thật không thể tin tưởng nổi.

Mấy lão nhân của Vạn Kim Môn chăm chú nhìn thanh kiếm màu xanh của Nhạc Thành, tất cả đều kinh ngạc không thôi.

- Được rồi đại tiểu thư, phía trước là Cuồng Sư môn, ta có chuyện muốn bế quan mấy tháng, ta không muốn phiền toái tới Cuồng Sư môn nữa, phiền cô nương nói cho môn chủ mấy tiếng.

Nhạc Thành muốn rời khỏi Cuồng Sư môn liền cất tiếng nói.

- Người không đến Cuồng Sư môn, ta...

Lê Tiêu Dao nghe thấy Nhạc Thành muốn rời đi thì đột nhiên cảm thấy hụt hẫng.

- Người mau trở về đi, ta đi đây.

Đây là đại bản của Cuồng Sư môn, Nhạc Thành tin rằng Lê Tiêu Dao ở đây sẽ rất an toàn.

- Xoẹt.

Nhạc Thành sau đó nhanh chóng cùng với Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng, Địa Ma Lang rời khỏi Cuồng Sư môn, đột phá Nguyên Anh Kỳ là chuyện rất quan trọng với hắn, Nhạc Thành rất không yên tâm.

- Ta làm sao lại không muốn hắn đi, tại sao?

Lê Tiêu Dao nhìn thấy bóng hình của Nhạc Thành biến mất trên không trung thì lẩm bẩm nói.

Đối với Nhạc Thành, Lê Tiêu Dao tiếp xúc với hắn cũng không bao lâu. Sau khi kết thúc thời gian thi đấu, mấy lão giả trọng tài cũng chọn ra bốn người tham gia trận chung kết ba tháng sau, bốn người này thực lực đều bất phàm, thiếu tông chủ của U Minh Tông cũng nằm trong số đó.

Cuộc thi đấu của Luyện Khí Sư đã kết thúc, tên của Nhạc Thành cũng được truyền ra, thậm chí mấy người nghe được còn nói Nhạc Thành đại nhân đã là con rể của Cuồng Sư môn, cùng với tiểu thư của Cuồng Sư môn đã ở cùng nhau khá lâu, gần đây cũng lưu lại Cuồng Sư môn.

Mà buổi chiều ngày hôm đó, môn chủ của Vạn Kim Môn Nam Cung Hiên sau khi chính mắt nhìn bảo kiếm kỳ dị thì không kìm được mà kinh ngạc không thôi, vội vàng đưa cho mười tên Ma Pháp sư và Đấu Sư thử qua xem Nhạc Thành có nói dối hay không, tuy nhiên sau đó bất kể ma pháp sư và Đấu Sư thực lực mạnh hay yếu, thanh kiếm này đều tăng được ba phần rưỡi uy lực.

Nam cung Hiên nghe nói thanh kiếm này chỉ luyện chế trong vòng nửa canh giờ thì kinh ngạc không thôi, phương pháp luyện chế cũng khiến hắn khó có thể tưởng tượng nổi, hắn thật hối hận vì hôm nay mình không trực tiếp đi xem.

Nghe thấy trên người của Nhạc Thành còn có một loại dị hỏa vô cùng lợi hại, sắc mặt của Nam Cung Hiên hơi biến đổi, muốn đi tới Cuồng Sư môn tìm Nhạc Thành một chuyến.

Một ngày sau, Nhạc Thành cùng với Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng cùng với bốn con Địa Ma Lang đi vào trong thung lũng, tìm kiếm một sơn động mà ẩn náu, thời gian kế tiếp Nhạc Thành sẽ bế quan để đột phá tới Nguyên Anh kỳ.

- Thanh Ngưu, Ma Ưng, Thiên Lang, Địa Lang, Huyền Lang, Hoàng Lang, sáu người các ngươi trông chừng trong vòng mười dặm, nếu như có người và ma thú tiến vào thì giết không tha.

Nhạc Thành phân phó cho sáu con ma thú, đột phá Nguyên Anh Kỳ là một chuyện rất quan trọng, hắn không cho phép có chút sai lầm nào.

- Vâng chủ nhân, chúng thuộc hạ sẽ làm hộ pháp cho chủ nhân.

Sáu con ma thú lập tức đáp, lập tức phân biệt tỏa ra sáu hướng.

Sắp xếp xong tất cả, Nhạc Thành trầm tư một chút rồi lập tức lập một đạo cấm chế ngoài cửa động rồi đi vào trong sơn động.

Khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết lại, một lần nữa hấn lại tiến nhập vào trong trạng thái tu luyện, một mảng quang mang nhẹ nhàng xoay quanh.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

318. Chương 277 : Đột Phá Nguyên Anh Kỳ .

Trong lúc Nhạc Thành bế quan một tháng, ở trong một khách sạn của Cự Thạch Thành, Khương Dương nhìn hai lão giả phía trước mà nở ra một nụ cười, hai người này chính là trưởng lão cầu U Minh tông được hấn điều tới, một người là nhị tinh Đấu Tôn, một người là Tam tinh Đấu Tôn, cộng thêm nhất tinh Đấu Tôn lúc trước, bên cạnh hấn lúc này đã có ba cường giả Đấu Tôn.

- Thiếu tông chủ, người vội vàng gọi chúng ta đến đây có chuyện gì sai bảo vậy?

Nhị Tinh Đấu Tôn cất tiếng hỏi Khương Dương.

- Làm phiền hai vị trưởng lão rồi, đúng là có một chút phiền toái phải mời hai vị tới đây.

- Thiếu tông chủ cứ nói, chúng ta sẽ dốc sức làm.

Nhị Tinh Đấu Tôn cất tiếng trả lời, ở bên cạnh Thiếu Tông chủ luôn có một nhất tinh Đấu Tôn, chuyện này không thể giải quyết xem ra khá phiền phức.

- Các người cũng biết, nếu như ta có thể đoạt được ngôi quán quân của Vạn Kim môn thì sẽ trở thành con rể của Vạn Kim Môn, đối với U Minh Tông sẽ có rất nhiều chỗ tốt, tuy nhiên lần này kỳ thi đấu đã xuất hiện một người có khả năng uy hiếp, cho nên ta hi vọng hai vị trưởng lão có thể đi giết hấn.

Trong mắt Khương Dương hiện ra một hàn ý.

- Mặt khác.

Khương Dương tiếp tục nói:

- Hai vị trưởng lão đi thăm dò một chút, những người ở trong thành này, nếu ai có khả năng uy hiếp với ta thì cũng giết không tha.

- Vâng, thiếu tông chủ.

Ngay lập tức hai vị trưởng lão liền vâng mệnh Khương Dương.

Ở trong một thung lũng của Cự Thạch Thành, ba hắc y nhân sắc mặt trầm trọng đang nói chuyện với nhau.

- Lão tam, người nói thật không, Hoàng Long thân thể, chẳng lẽ Nhạc gia lại tái hiện được thân thể Hoàng Long sao?

- Không sai, thanh niên này tuyệt đối có được thân thể Hoàng Long, hơn nữa nếu như không có gì bất ngờ, lần này thi đấu Luyện Khí sư cũng chính là hấn.

Một người áo đen khác lại nói.

- Thanh niên này thực sự lợi hại như vậy sao?

Một hắc y nhân lại kinh ngạc hỏi.

- Không sai, hơn nữa ta còn tận mắt nhìn thấy tiểu tử này thủ pháp cực kỳ quỷ dị, trên người cũng có một loại dị hỏa.

Một hắc y nhân khác lại nói.

- Lão tam, Lão Nhị, các người thấy thế nào, tiểu tử kia tham gia luyện khí sư nhất định phải tìm ra, người có thân thể Hoàng Long vô cùng trọng yếu với Hắc Ám thần điện, mặt khác thi đấu Luyện Khí sư chúng ta cũng phải nắm được, thiên ngoại thiên thạch vô cùng quan trọng.

Hắc y nhân ở giữa cất tiếng nói.

Ở trong đại sảnh Cuồng Sư môn, Nam Cung Hiên cùng với Nam Cung Lạc Nhan đi tới đây, Lê Tiêu Dao và Lê Giang Nam hiện đang ở bên trong.

Sau khi khách sáo một phen, hai bên liền vào chủ đề, Nam Cung Hiên nói trước:

- Lê môn chủ, xin hỏi không biết Nhạc Thành tiểu huynh đệ có ở trong môn hay không?

Nam Cung môn chủ không biết tìm Nhạc Thành là có chuyện gì vậy?

Lê Giang Nam hơi biến đổi sắc mặt, chuyện Nhạc Thành tham dự thi đấu luyện khí sư đã rất nhiều người biết.

- Thật không giấu diếm, Nhạc Thành sau khi luyện chế xong thanh bảo kiếm ta đã nhận thấy kỳ thi đấu này hẳn không thể không đoạt ngôi quán quân.

Nam Cung Hiên do dự rồi nói.

- Hẳn là Nhạc Thành luyện chế binh khí truyền thuyết bên ngoài.

Lê Giang Nam hơi kinh ngạc, hẳn vẫn cho rằng người bên ngoài khuếch đại.

- Mặc dù không bằng như ngoại giới truyền lại nhưng cũng không khác biệt lắm

Nam Cung Hiên cất tiếng nói, sau đó do dự một hồi mà nói:

- Lê môn chủ, nghe nói Nhạc Thành đã là hôn phu của Lệnh ái, chuyện này không biết có thật hay không?

- Chuyện này...

Lê Giang Nam cũng không biết phải trả lời thế nào, con gái của mình chưa nói ý định chính xác, mình cũng chỉ mới phỏng đoán mà thôi.

Có một nữ tể tốt như vậy không dễ tìm, Lê Giang Nam tự nhiên không muốn tặng cho Vạn Kim Môn.

- Tiểu nữ cùng với Nhạc Thành vẫn chưa đính hôn nhưng cũng không khác biệt lắm

Lê Giang Nam do dự nói.

- Cha, con và...

Lê Tiêu Dao vốn muốn nói rõ quan hệ giữa mình và Nhạc Thành tuy nhiên lời đến miệng cuối cùng vẫn không nói ra được.

- Chuyện này, hẳn là Lê Môn chủ biết rõ chức quán quân của Luyện Khí sư có quan hệ thế nào, nếu chuyện này đã liên quan tới cả hai môn, không biết Lê môn chủ có ý kiến gì không?

Nam Cung Hiên cất tiếng hỏi.

- Chuyện này....

Sắc mặt của Lê Giang Nam hơi biến đổi, ông cũng không biết phải trả lời thế nào.

Do dự một lát, Lê Giang Nam cuối cùng cũng nói:

- Ta biết rõ chuyện này có tầm quan trọng với Nam Cung môn chủ, như vậy đi không bằng ta giao cho Doa nhi, cùng với Lạc Nhan ba người giải quyết thế nào?

- Được, vậy đi.

Chần chừ một lúc, Nam Cung Hiên cất tiếng nói:

- Không biết Nhạc Thành hiện tại có ở Cuồng Sư môn không, ta có chuyện muốn tìm hắn.

- Nam Cung môn chủ hắc là vì thiên ngoại thiên thạch phải không, chỉ đáng tiếc sau khi kỳ thi đấu lần trước kết thúc, Nhạc Thành đã bế quan, đến trận chung kết hắc sẽ trở về, ngay cả ta hiện tại cũng không thấy hắc.

Lê Giang Nam cất tiếng nói.

- Cái này không xong.

Sắc mặt của Nam Cung Hiên hơi biến đổi, trở nên trầm trọng.

- Chẳng lẽ có chuyện gì không hay sao?

Nhìn thấy biểu tình của Nam Cung Hiên, Lê Giang Nam trầm xuống, ở trong Cự thạch thành, có chuyện gì mới thì mình sẽ là người biết tới đầu tiên chứ.

- Lần này ta đến một chính là vì thiên ngoại thiên thạch, mặt khác ta cũng vừa nhận được một tin tức quan trọng, chín người dự thi Luyện Khí sư trong thành thì đã có ba người bị giết chết, ba người này tựa hồ như cũng có thực lực tiến vào ba vị trí dẫn đầu.

Nam Cung Hiên cất tiếng nói.

- Ý của Nam Cung môn chủ là có người âm thầm làm loạn sao?

Lê Giang Nam hơi đổi sắc mặt.

- Không sai, hơn nữa ta hoài nghi người có nguy hiểm lớn nhất chính là Nhạc Thành, đầu tiên đối phương sẽ không bỏ qua cho hắc, vốn ta nghĩ rằng hắc ở bên trong Cuồng Sư môn sẽ rất an toàn, hiện tại xem ra hơi phiền phức.

- Thực lực thế nào, là người nào làm?

Sắc mặt của Lê Giang Nam hơn biến đổi, thực lực của Nhạc Thành hắc biết, những cường giả bình thường không thể làm gì, trừ phi là cường giả Đấu Tôn.

- Không biết là người nào, chỉ là hắc không chỉ có một cường giả Đấu Tôn.

Nam Cung Hiên cất tiếng nói, hắc đã xem qua ba người bị giết chết thời gian không chênh lệch bao nhiêu, không phải là Đấu Tôn thì không thể làm được, hộ tống những người Luyện Khí sư đó là bát tinh Cửu Tinh Đấu Tông, nếu không có thực lực cao hơn thì làm sao có thể giết bọn họ?

- Chuyện này thật là phiền toái, ta sẽ cho người đến các vùng xung quanh xem xét.

Lê Giang Nam lập tức nói, nếu như có hai người đã ngoài Đấu Tôn thì hắc phải lo lắng, bên cạnh Nhạc Thành chỉ có một ma thú bát giai, sẽ rất nguy hiểm.

- Tốt lắm, ta cũng sẽ phái người ra vùng phụ cận tìm kiếm, nếu như phát hiện ra điều gì thì mọi người sẽ nói cho nhau biết.

Hai tháng sau, Nhạc Thành bế quan trong sơn động, xung quanh hắc tràn ngập thanh mang, Nhạc Thành hít ra thở vào, thanh mang một lần nữa đi vào trong cơ thể của hắc, lập tức Kim Đan trong đan điền của hắc cấp tốc xoay tròn, trong tích tắc một mảng chân khí bành trướng.

- Xoẹt.

Mà trong lực lượng bành trướng, toàn thân của Nhạc Thành lại đại thịnh, mà ngay cả Hoàng Long thân thể cũng biến thành một màu vàng kim sắc óng ánh, chân khí của Nhạc Thành cấp tốc vận chuyển, huyết dịch cũng sôi trào hơn rất nhiều.

- Xùy.

Vừa lúc đó, Nhạc Thành đột nhiên mở hai mắt ra, đôi mắt ở trong bóng tối mà lập lòe không ngừng, thủ ấn trong tay của Nhạc Thành không ngừng biến hóa.

- Xoẹt Xoẹt.

Một mảng thanh mang tràn ngập.

Một lát sau, thanh mang đã đến tới trình độ nồng đậm, sắc mặt của Nhạc Thành cũng đã trở nên tái nhợt vài phần, thủ ấn của hắn một lần nữa biến hóa, ngưng tụ lên chính giữa.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

319. Chương 278 : Giết .

- Xoẹt.

Thủ ấn của Nhạc Thành hơi đổi, hắn lấy một viên đan dược bỏ vào trong miệng, được lực vừa khuếch tán, sắc mặt của Nhạc Thành đã tốt hơn, thanh mang mà hắn ngưng tụ đã ngày càng nồng đậm hơn.

Ngay lập tức, Nhạc Thành lại biến hóa một thủ ấn quý dị, khổng lồ thanh mang, thời gian sau đó từ từ trôi qua.

Sau bảy ngày trôi qua, trên đỉnh đầu của Nhạc Thành đã xuất hiện một hải nhi, cũng giống nhau như Nhạc Thành.

Lúc này có ba thân ảnh lơ lửng ở dãy núi trên không trung.

- Ba người các người mau chóng rời đi cho ta, nếu không đừng trách ta không khách khí.

Thanh Bối Ma Ngưu được chủ nhân phân phó hộ pháp ở đây, cảm nhận được ba luồng khí tức cường hãn thì sắc mặt hơi biến đổi.

- Tam trưởng lão, nhị trưởng lão, hắn ở đây, người này vẫn luôn đi theo bên cạnh Nhạc Thành.

Một lão nhân trong ba người cất tiếng nói.

- Đấu Tôn.

Một lão nhân cảm thấy khí tức tràn ngập của Thanh Bối Ma Ngưu thì sắc mặt hơi biến.

- Đáng chết, ba người đều là đấu tôn.

Sắc mặt của Thanh Bối Ma Ngưu trở nên hơi bất an, ba đấu tôn, hắn chỉ có thể ngăn được một trong ba mà thôi, hai người còn lại hắn không thể nào đối phó được.

- Hú.

Một tiếng gầm gừ vang lên, sau đó thân hình của Thanh Bối Ma Ngưu xuất hiện trước ba lão nhân.

- Là ma thú bát giai.

Ba lão nhân của U Minh Tông liền biến đổi sắc mặt, ma thú bát giai khác với bình thường, có thể chống lại tam tinh Đấu Tôn.

- Ngao.

Mà lúc này tiếng gầm gừ của ma thú xung quanh cũng truyền tới, bốn con Đại Ma Lang cùng với một con Tứ Sí Ma Ưng xoay tròn trên không trung, năm con ma thú thất giai vượt không gian tới cạnh Thanh Bối Ma Ngưu.

- Tứ Sí Ma Ưng, Đại Ma Lang, năm con thất giai ma thú.

Ba lão nhân của U Minh Tông hơi biến sắc, bọn họ không ngờ đối phương lại có nhiều ma thú bên người như vậy, hơn nữa đều là ma thú cấp cao, thực lực vô cùng cường hãn.

- Ta cùng với nhị trưởng lão đối phó với mấy con ma thú này, tam trưởng lão đi tìm Nhạc Thành.

Hoàng trưởng lão luôn đi cạnh Khương Dương cất tiếng nói.

- Được, các người đối phó với mấy con ma thú này, ta sẽ nhanh chóng trở về.

Lão nhân ở chính giữa do dự rồi nói, sau đó thân hình như tia chớp xẹt đi.

- Đứng lại cho ta.

Thanh Bối Ma Ngưu gào lên một tiếng rồi nhanh chóng đuổi theo.

- Xoẹt.

Tuy nhiên một lão nhân được Hoàng trưởng lão gọi là nhị trưởng lão đã ngăn cản trước mặt Thanh Bối Ma Ngưu, thân hình bắt đầu tràn ngập đấu khí, ngưng tụ một chưởng mang tấn công về phía Thanh Bối Ma Ngưu.

- Chết tiệt.

Thanh Bối Ma Ngưu lớn tiếng gầm thét, cứ như vậy một thời gian hoàng y trưởng lão đã chạy xa.

Tứ Sí ma ưng và bốn con Địa Ma lang muốn đuổi theo cũng bị ngăn cản lại, năm con ma thú thất giai đối phó với một nhất tinh Đấu Tôn cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại mà thôi, dù sao thực lực của bọn chúng so với Thanh Bối Ma Ngưu kém hơn không ít.

- Thành thành.

Lúc này từng tiếng phá hủy khổng lồ vang lên ở trên không trung, Thanh Bối Ma Ngưu không thể đánh bại đối thủ, tuy nhiên thực lực của nó cũng không thấp hơn đối thủ.

Tứ Sí Ma ưng và bốn con thất giai ma thú xuất hiện, tuy nhiên bị nhất tinh Đấu Tôn kia cản trở, năm con thất giai ma thú không thể tách khỏi, chỉ có thể liều chết.

- Thạch thạch.

Một tiếng khổng lồ phá hủy vang lên trong dãy núi, xung quanh đã bị oanh kích thành một mớ bừa bộn.

- Hư.

Nhạc Thành mở mắt ra, bốn con mắt tràn ngập tinh quang.

- Xoẹt.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành lập tức biến đổi, bốn con mắt của hắn nhìn lên phía trước thân mình, bốn con mắt này ngay cả thần sắc cũng giống nhau như đúc.

- Đã thành công.

Nhạc Thành nhìn phía trước thân mình mà khẽ mỉm cười, sau đó thủ ấn của hắn khẽ biến đổi, mi tâm một lần nữa bắn ra một thanh mang.

- Thu.

Khóe môi của Nhạc Thành liền nở ra một nụ cười, đã hơn hai tháng cuối cùng hắn cũng đã đạt tới Nguyên Anh Kỳ, đột phá tới Nguyên Anh Sơ kỳ, thực lực cũng đã tăng lên rất nhiều.

- Bây giờ không biết mình có thể đối phó với đối thủ thế nào, hắn là chống lại tam tinh Đấu Tôn cũng không thành vấn đề.

Nhạc Thành thì thầm.

- A, có người xâm nhập, còn có một người là nhị tinh Đấu Tôn, hai người còn lại đã bị Thanh Bối Ma Ngưu cản lại.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, sau đó trong mắt của hắn xuất hiện nên một hàn ý, đột phá tới Nguyên Anh Kỳ xong, thần thức của Nhạc Thành mở rộng, trong vòng một trăm dặm, chuyện gì phát sinh hắn đều rõ ràng.

- Tại sao không thấy, hẳn là ở vùng phụ cận.

Tam trưởng lão của U Minh Tông nghi hoặc tìm xung quanh, tuy nhiên vẫn không cảm ứng được khí tức gì.

- Người tìm ta sao?

Trong lúc Tam trưởng lão nghi hoặc, Nhạc Thành từ từ xuất hiện ở sau lưng lão.

- Người, người làm sao xuất hiện?

Tam trưởng lão biến sắc, vô thanh vô tức xuất hiện ở sau lưng lão, lão không thể không kinh ngạc.

- Ta cứ như vậy mà tới, người là người nào?

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống mà hỏi.

- Để cho người chết cũng phải hiểu rõ, ta chính là người của U Minh tông, người chết cũng không nghi hoặc.

Tam trưởng lão trầm giọng nói.

- Người là người của U Minh Tông, nhớ kỹ cho ta.

Nhạc Thành mỉm cười nói, ánh mắt lại xuất hiện hàn ý:

- Người trước hết hãy đi, người của U Minh Tông không lâu sẽ toàn bộ đi cùng với người, các người muốn tìm cái chết cũng không trách được ta

- Trẻ con thật ngông cuồng, chỉ bằng vào người?

Tam trưởng lão lạnh lùng nhìn Nhạc Thành, thân là nhị tinh Đấu Tôn, lần đầu tiên lão bị người ta khinh thị như vậy.

- Muốn chết!

Tam trưởng lão hung hăng quát, quanh người Đấu Khí cuộn cuộn, một chưởng mang vô cùng lớn công kích về phía Nhạc Thành.

- Kiểm Ám Ảnh.

Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn mà đánh ra thân hình không lùi mà tiến tới, Kiểm Ám Ảnh biến thành ba luồng tia chớp mà công kích.

- Xoẹt.

Thần sắc của tam trưởng lão biến đổi, thân hình nhanh chóng lùi xuống dưới, toàn thân ngưng tụ một mảng Đấu Khí.

- Biến.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi một lần nữa, cùng lúc đó, ba Kiểm Ám Ảnh biến thành một luồng màu vàng xoay tròn trên không trung.

- Hừ.

Tam trưởng lão của U Minh Tông lạnh lùng quát một tiếng sau đó toàn thân phát ra đấu khí, trên người nổi lên một luồng năng lượng vô cùng lớn.

- Xoẹt.

Sắc mặt của tam trưởng lão trầm xuống, lập tức hai tay mạnh mẽ đẩy ra, một luồng Đấu Khí cường hãn hung hăng công kích Nhạc Thành.

Nhạc Thành cảm nhận được công kích mạnh mẽ này thì hơi do dự một chút, lập tức thân hình co lại, tâm niệm chuyển động, ba luồng ánh sáng màu vàng xoay tròn.

- Xoẹt Xoẹt.

Một mảng lực lượng đánh tới, Tam trưởng lão của U Minh Tông bố trí phòng ngự cũng không ngăn cản được, lập tức bị ba luồng ánh sáng màu vàng đánh tan.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

320. Chương 279 : Kim Long Thân Thể .

- Xuy Xuy xuy.

Tam trưởng lão khuếch tán đồng tử, lúc sắp chết hần cũng không ngờ rằng đầu khí phòng ngự của mình lại không có cách nào chống lại đối phương.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi trầm xuống, đầu khí trong tay của hần một lần nữa lại biến đổi, quả cầu Đầu Khí ngưng tụ nhanh chóng bố trí một vòng cương quyền chói mắt, thanh mang đại thịnh, Tru ma chuông trong tay nhanh chóng bổ về phía Quang cầu.

- Thịch.

Một mảng lực lượng phá hủy khổng lồ vang lên, Nhạc Thành mặc dù đánh tan lực công kích cường hãn của đối phương nhưng cũng bị đánh lui mấy chục thước, thân hình cũng bị bay ngược ra ngoài.

- A, tại sao một chút chuyện cũng không có.

Nhạc Thành vất vả ổn định thân hình ở trên không trung, ban đầu hần nghĩ rằng lực lượng cường hãn của mình sẽ bị đánh bay, sẽ chịu một vết thương nhẹ, mặc dù hiện tại mình có thể chống lại Tam Tinh Đầu Tôn nhưng mà là do Đạo Khí trợ giúp, bản thể cũng chỉ có thể chống lại Thập Tinh Đầu Tông mà thôi.

Bây giờ chống lại nhị tinh Đầu Tôn không khỏi ảnh hưởng, Nhạc Thành phát hiện ra một chút sự tình đều không có, điều này thật là kỳ quái.

- A.

Nhạc Thành chăm chú nhìn thân thể của mình, trong lòng không khỏi thấy kỳ quái, hóa ra trong thân thể của mình khi chịu ảnh hưởng lực lượng đã chuyển sang màu vàng kim sắc óng ánh, vô cùng quý dị.

- Xoẹt.

Trong lòng Nhạc Thành thầm nghĩ làm sao chống lại màu vàng kim sắc óng ánh, phát hiện ra màu kim sắc của mình lại một lần nữa lớn lên, ngay cả cái màu vàng kim sắc cũng bao bọc xung quanh.

- Tại sao lại như vậy?

Nhạc Thành thử mấy lần, phát hiện ra màu vàng sắc óng ánh giống như là Đạo Khí khiến hần phải giật mình không nhỏ.

Đối phó với nhị tinh Đầu Tôn thực lực cường hãn, Nhạc Thành giật mình không ít, đây vượt qua ngoài tưởng tượng của hần, trong lòng hần lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ mình đã đột phá tới thân thể Kim Long.

- A, tựa hồ như có đội ngũ ba phương tiến tới, đợi chút nữa sẽ nghiên cứu, bây giờ phải đến chỗ Thanh Bối Ma Ngưu.

- Thịch thịch.

Một mảng lực lượng khổng lồ bạo phá tán ra, lập tức xung quanh một mảng cát đá xuất hiện.

Thân thể của Thanh Bối Ma Ngưu lùi về mấy bước, thân thể đụng vào một ngọn núi, sau đó ngọn núi liền bị sụp đổ. Đối mặt với Thanh Bối Ma Ngưu nhị trưởng lão tựa hồ như cũng không khá hơn, thân hình bị bay ra vài trăm mét sau đó rớt xuống mặt đất, khoe miệng sau đó xuất hiện lên một vết máu.

Thực lực của Thanh Bối Ma Ngưu cùng với nhị trưởng lão không chênh lệch với nhau lắm, tuy nhiên về phòng ngự thì nhân loại vĩnh viễn không bì được với thiên phú của ma thú, thanh bối ma ngưu thực lực cường hân mà lực phòng ngự lại lớn hơn, khó bị thương hơn.

- Thạch.

Ở phía xa xa trên không trung, năm con thất giai ma thú cùng với Hoàng trưởng lão đã tiến vào giai đoạn kịch chiến, năm con thất giai ma thú ra sức liều mạng, Hoàng trưởng lão cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại vài phần.

- Chết tiệt, đến đây!

Thanh Bối Ma Ngưu gào thét lên một tiếng, ở trên đầu trần ngập hồng mang, mang theo một lực lượng nóng bỏng mà tấn công.

- Không xong.

Nhìn thấy công kích của Thanh Bối Ma Ngưu, nhị trưởng lão khẩn trương không thôi, lập tức bố trí một lưới phòng ngự, Đẩu Khí trong tay bắt đầu bạo phát mà tấn công, đồng thời thân hình cũng nhanh chóng lùi lại.

- Thạch thạch.

Một mảng lực lượng phá hủy vang lên, mà bây giờ Thanh Bối Ma Ngưu phát ra một lực công kích vô cùng lớn tràn ngập.

- Âm âm.

Hai tiếng nổ mạnh vang lên, thân hình của Thanh Bối Ma Ngưu bị đẩy lui mấy bước, nhị trưởng lão của U Minh Tông cũng bị đánh xa mấy trăm mét, khoe miệng ứa ra một chút máu tươi.

- Xoẹt Xoẹt xoẹt.

Đột ngột ở giữa không trung ba bóng hình màu đen rơi xuống, lạnh lùng nhìn mọi người xung quanh.

Ba người vừa rơi xuống đất, Thanh Bối Ma ngưu cùng với U minh tông nhị trưởng lão đều khẩn trương, ba người này mặc một bộ quần áo màu đen, trên căn bản không nhìn thấy là ai.

Khuôn mặt của Thanh Bối Ma Ngưu liền biến đổi, ba người này tựa hồ như là người của Hắc Ám Thần điện, mà tại thành Hạo Đặc trước đó, Thanh Bối Ma Ngưu đã từng giao thủ qua với người của Hắc Ám Thần điện.

Ba người hắc y nhân sau khi hạ xuống không lâu thì sắc mặt hơi biến chuyển, lập tức nhìn xuống bên trái và bên phải, ánh mắt hiện ra vẻ bất an.

- Xoẹt xoẹt.

Vượt qua không gian, hai thân ảnh rơi xuống, sáu ông già đã nhìn vào trong tràng diện, lập tức ba ông già đánh giá Thanh Bối Ma Ngưu.

Mà sáu ông già này nhìn thấy ba Hắc Y nhân thì sắc mặt cũng biến đổi mà trở nên bất an.

- Vèo.

Mà lúc này, ở giữa không trung có một hắc ảnh xuất hiện, ba đường sáng màu vàng vung tới công kích.

- Chủ nhân.

Thanh Bối Ma Ngưu và Tứ Sí Ma Ứng, bốn con Địa Ma Lang nhìn thấy Nhạ Thành thì đột nhiên đi tới sau lưng.

- Xoẹt.

Hoàng trưởng lão đưa mắt nhìn về phía Kiêm Âm Ảnh công kích của Nhạc Thành, lập tức ánh mắt thay đổi lớn, khí tức cường hãn hân lên.

- Muốn chết.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, thân hình không lùi mà tiến tới, quang mang đại thịnh, cả người nhào tới, thủ ấn trong tay liên biến đổi, thẳng tắp đâm vào Hoàng trưởng lão.

Có được Kim Long thân thể, Nhạc Thành ngay cả nhị tinh Đấu Tôn cũng không sợ, Hoàng trưởng lão chỉ là một nhị tinh Đấu tôn mà thôi, Nhạc Thành cũng không để vào mắt, thân ảnh của hắn như điện, tâm niệm chuyển động, ba Kiêm Âm Ảnh màu vàng trở nên nồng đậm thêm vài phần.

Ba hắc y nhân nhìn thấy màu vàng kim sắc của Nhạc Thành thì kinh ngạc, thần sắc nhanh chóng biến hóa.

- Xuy Xuy.

Một mảng lực lượng đan vào, ba luồng sáng màu vàng cũng không bị ngăn cản, lập tức xuyên qua, bắn về phía Hoàng trưởng lão.

- Xuy xuy xuy.

Ba luồng ánh sáng màu vàng bắn vào trong màn Đấu Khí phòng ngự, vượt không gian mà xuyên qua, lập tức một ngụm máu tươi phụt ra.

- Thịch.

Sau đó là một tiếng vang thật lớn, Nhạc Thành bị đánh bay, trong cơ thể cũng không có chuyện gì, giống như là mình vừa bị một hài nhi đánh vậy.

- Xoẹt.

Nhạc Thành ổn định thân hình lạ, Hoàng trưởng lão mang theo một mảng máu tươi từ trên không trung ngã xuống mặt đất.

Một chiêu đã giết chết một nhất tinh Đấu Tôn, thực lực như vậy khiến cho tất cả mọi người phải trợn mắt há hốc mồm, mà ngay cả ba người của Hắc Âm thần điện cũng chấn kinh, sắc mặt biến đổi trong nháy mắt, ba hắc y nhân không do dự mà thả người đứng dậy, toàn thân bao bọc một hắc mang, bỗng dưng biến mất ngay tại chỗ, ba người đứng là đã bỏ trốn mất dạng.

- Đáng chết.

Nhạc Thành đã sớm chú ý tới ba hắc y nhân của Hắc Âm thần điện, thật không ngờ người của Hắc Âm thần điện lại chạy nhanh như vậy.

- Nhạc Thành, ngươi không có chuyện gì chứ?

Lão nhân ở phía bên trái nhìn Nhạc Thành khuôn mặt hơi cười, đột nhiên đi tới cạnh hắn.

- Tứ trưởng lão, các ông tại sao lại tới?

Nhạc Thành mỉm cười, người vừa tới chính là Tứ trưởng lão mà hắn vừa quen biết.

- Chúng ta phụng mệnh môn chủ mà tìm ngươi, sợ ngươi gặp nguy hiểm.

Tứ trưởng lão giới thiệu Nhạc Thành cho hai ông già bên cạnh.

- Ta giới thiệu cho hai bên một chút, đây là tam trưởng lão và nhị trưởng lão.

- Ra mắt hai vị trưởng lão.

Nhạc Thành mỉm cười, hai lão giả này chính là nhị tinh Đấu Tôn và Tam tinh Đấu tôn, thực lực của Cuồng Sư môn thật sự không thể đánh giá thấp.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

321. Chương 280 : Thân Thể Biến Dị .

- Ra mắt hai vị trưởng lão.

Nhạc Thành mỉm cười nói, hai người này đúng là nhị tinh Đấu Tôn và tam tinh Đấu Tôn, thực lực của Cuồng Sư môn thật không thể đánh giá thấp.

- Nhạc Thành huynh đệ đa lễ rồi.

Tam trưởng lão cùng với nhị trưởng lão mỉm cười, bọn hắn nghe đồn Nhạc Thành là con rể của môn chủ, hôm nay được nhìn thấy thì thật là bất phàm.

- Người chính là Nhạc Thành? Chúng ta là trưởng lão của Vạn Kim Môn, vâng mệnh môn chủ đến tìm người.

Lão nhân ở phía bên phải tiến tới bên cạnh Nhạc Thành.

- Đa tạ ba vị.

Nhạc Thành mỉm cười nói lời cảm tạ, Nhạc Thành cũng không hiểu sao Vạn Kim Môn lại bảo vệ cho mình.

- Đáng chết.

Nhị trưởng lão của U Minh tông nhìn thấy những Đấu Tôn của Vạn Kim Môn cùng Cuồng sư môn bảo vệ Nhạc Thành thì sắc mặt không khỏi thay đổi lớn, đồng thời nhanh chóng bỏ chạy về phía trước.

- Đứng lại cho ta, còn muốn trốn sao?

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, ba người của Hắc Ám thần điện vừa trốn thoát, Nhạc Thành cũng hối hận vì mình phản ứng quá muộn.

- Gừ, đứng lại cho ta.

Thanh Bối Ma Ngưu nhanh chóng lao xuống, độc cương hung hăng bắn ra ánh sáng màu đỏ.

- Kiểm Ám Ảnh.

Nhạc Thành ngưng tụ thủ ấn trong tay, thân hình như tia chớp đã ngăn ở trước người nhị trưởng lão bắn ra ba vầng sáng màu vàng.

- Không xong.

Sắc mặt của nhị trưởng lão U Minh Tông biến đổi, vừa rồi hắn nhìn thấy ba vòng sáng giết Hoàng trưởng lão, thì biết rằng mình đã bị thương, biết rằng mình không chống lại đành cấp tốc lui xuống dưới.

- Xoẹt.

Mà đúng lúc này, Thanh Bối Ma Ngưu công kích thẳng về phía vòng phòng ngự của nhị trưởng lão.

-Thịch.

Nhị trưởng lão bị thương cũng không thể chống lại đòn công kích của Thanh Bối Ma Ngưu, bây giờ thì khỏi phải nói, Đấu Khí phòng ngự đã bị nứt ra một khe hở, oanh kích từ trên xuống dưới.

- Ta là nhị trưởng lão của U Minh tông, các người không giết nổi ta đâu, nếu không U Minh Tông nhất định không bỏ qua.

Nhị trưởng lão oán hận ngã trên mặt đất, nhìn thấy Nhạc Thành một lần nữa muốn đánh về phía mình thì không kìm được mà lộ ra một vẻ sợ hãi.

- Là ta sẽ không bỏ qua cho người của U Minh Tông, chết đi

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt, thủ ấn trong tay ngừng kết một lần nữa đánh về phía trước, kết thúc tính mạng của hắn.

Cho dù bọn họ liên thủ ra tay thì cũng không thể giết một tam tinh Đấu tôn nhanh như vậy, sáu lão giả của Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn đưa mắt nhìn nhau mà thầm nghĩ.

- Hắc Âm thần điện, sau này ta sẽ tìm các người.

Nhạc Thành nhìn theo hướng ba người của Hắc Âm thần điện biến mất mà thầm nói.

Ở bên trong đại sảnh của Cuồng Sư môn, Nhạc Thành cùng với Thanh Bối Ma Ngưu và Tứ Sí Ma Ứng bốn con Địa Ma Lang ngồi ở trong đó, ở đây còn có tứ trưởng lão, Tam trưởng lão, nhị trưởng lão và Lê Giang Nam.

Lê Giang Nam nghe Tứ trưởng lão nói rằng ở trong thung lũng có người của Hắc Âm thần điện thì sắc mặt trở nên không tốt.

- U Minh tông cùng với Hắc Âm thần điện không coi Cuồng Sư môn vào đâu.

Lê Giang Nam cất tiếng nói tiếp:

- Ta đây cũng không khách khí.

- Môn chủ, ông định làm thế nào, chuyện này chẳng qua là do ta mà gây nên, hãy để cho ta tự mình xử lý vậy.

Nhạc Thành nói.

U Minh tông mang tới tận cường giả Đấu Tôn tới Cự Thạch Thành mà ra tay, rõ ràng là không để Cuồng Sư môn vào mắt, đây đã liên hệ tới Cuồng Sư môn rồi, về phần Hắc Âm thần điện ta vẫn biết rõ sự hiện hữu của bọn chúng nhưng từ trước đến giờ không xảy ra xung đột với Cuồng Sư môn, nhưng bây giờ bọn họ đã tới, dĩ nhiên là phải ra tay, nếu không bọn chúng còn tưởng Cuồng Sư môn sợ bọn chúng.

Lê Giang Nam nói.

- Đúng là như vậy, môn chủ, Hắc Âm thần điện giao cho ta xử lý, ta còn có nhiều chuyện muốn hỏi bọn chúng, miễn cho bớt cở động rừng.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Như vậy đi, phần Hắc Âm thần điện ta giao cho người của ta và người cùng đi, bọn chúng muốn tới Cự Thạch Thành làm chuyện, dĩ nhiên Cuồng Sư môn không thể bỏ qua.

Lê Giang Nam cất tiếng nói:

- Chỉ là hiện tại người hãy chuẩn bị tốt cơ kỳ thi Luyện Khí sư, sau đó chúng ta sẽ đi cùng nhau.

Ở trong một thung lũng hoang vu của Cự Thạch Thành, ba hắc y nhân đang ở đây.

- Lão nhị, bây giờ chúng ta nên làm gì đây?

Người chính giữa áo đen cất tiếng nói.

- Lão tam, lão đại, không ngờ rằng tên tiểu tử kia lại có thân thể Kim Long nhanh đến như vậy, chúng ta phải nhanh chóng báo lên trên, Kim long thân thể đối với Hắc Âm thần điện cực kỳ lớn.

Hắc y nhân chính giữa hưng phấn nói.

- Đáng tiếc tên tiểu tử kia cũng vô cùng cường hãn, lại cộng thêm Cuồng Sư môn và Vạn Kim Môn nhúng tay vào, chúng ta vô pháp ra tay, nếu như chúng ta có thể bắt được tên tiểu tử này mà nói, lúc đó sẽ là một đại công lao.

Tam hộ pháp vừa thất vọng vừa hưng phấn nói.

- Đúng thế, ta nghe nói thần điện hiện nay cũng chỉ còn thiếu thân thể Kim Long và thân thể Thần hoàng, những người khác đã hoàn toàn bắt được rồi.

Đại hộ pháp cất tiếng nói:

- Cuồng sư môn cùng với Vạn Kim môn nhúng tay vào thì thật phiền toái.

- Kỳ thi đấu Luyện Khí sư thì phải làm sao bây giờ, nếu như cứ để cho tên tiểu tử kia đoạt ngôi quán quân thì lấy được Thiên Ngoại thiên thạch càng thêm khó khăn.

Tam hộ pháp lo lắng nói.

- Lão tam, chúng ta trước tiên báo cho những người phía trên tới giúp, người cũng tham gia kỳ thi Luyện Khí sư, tin rằng Cuồng Sư môn và Vạn Kim Môn không nhận ra người, nếu để cho tên tiểu tử kia đoạt được ngôi quán quân thì lúc đó ngay cả người và Thiên Ngoại thiên thạch chúng ta cũng không lấy được.

Đại hộ pháp nói:

- Người bây giờ phụ trách giám thị hẳn, đến lúc đó chúng ta sẽ ra tay.

Ở trong phòng khách của Cuồng Sư môn, Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, trên người của hắn mặc một bộ quần áo sạch sẽ, lúc này hắn nghiên cứu cẩn thận sự biến hóa trên cơ thể.

- Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

Nhạc Thành cẩn thận đánh giá thân thể của mình, Kim Mang lúc này đại phát, cơ thể ẩn ẩn có một lực lượng phòng ngự cường hãn.

- Kim long thân thể, chẳng lẽ đã đột phá tới thân thể Kim Long?

Nhạc Thành thì thầm nói, đối với thân thể Hoàng Long, Nhạc Thành đã từng nghe Nhạc Tử Sơn nói. Tuy nhiên thân thể Kim Long thì ông không nói kỹ, cho nên Nhạc Thành cũng không hiểu rõ lắm.

Điều duy nhất khiến cho Nhạc Thành khó hiểu chính là kim sắc quang mang toàn bộ là do gân cốt trên cơ thể mình chuyển hóa, biến thành những màu vàng, hoàn mỹ giống như là pháp khí vậy.

Nhạc Thành cũng không hiểu tại sao mình lại có pháp bảo như vậy.

Nhạc Thành cẩn thận xem xét thân thể màu vàng, huyết dịch trong huyết mạch cũng lập tức sôi trào hẳn lên, mà ở trong máu, Hỏa Linh Châu vẫn không ngừng rót vào, không hề có ý định ngừng lại.

Toàn thân của Nhạc Thành bây giờ đã óng ánh màu vàng, giống như Lân giáp ẩn ký vậy, ngay cả đỉnh đầu gót chân cũng như nhau, chỉ là trước mắt có một màn ẩn ký nên không xông ra được.

Đánh giá một hồi, Nhạc Thành vẫn không biết là chuyện gì đã xảy ra cho nên đành phải bỏ cuộc, có vẻ tất cả biết hóa này đối với mình không phải là chuyện xấu, có thể chống lại một đòn của Tam Tinh Đấu Tông, lực phòng ngự khủng bố này cần phải nghiên cứu cẩn thận.

Ngày mai chính là kỳ thi chung kết của Luyện Khí sư, Nhạc Thành đối với kỳ thi này không có chút gì lo lắng, ba tháng trước hắn đã xem qua những luyện khí sư khác, không ai có thể uy hiếp với mình.

- Thiên ngoại thiên thạch, đây rốt cục là bảo bối gì

Nhạc Thành bây giờ cảm thấy quan tâm tới Thiên Ngoại thiên thạch, tin rằng sáng mai sau khi mình đoạt được ngôi quán quân có được nó thì sẽ biết, ngoài ra còn có thể thành thân với Nam Cung Lạc Nhan ái nữ của môn chủ Vạn Kim Môn.

- Thật sự muốn thành thân với nàng.

Nhạc Thành thì thầm cười, trong lòng hắn không khỏi nhớ tới cô gái tuyệt sắc vô cùng quyến rũ khuynh quốc khuynh thành đó.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

322. Chương 281 : Hộ Thân Bảo Giáp .

Ở một thành trì có diện tích không lớn của Huyện Thiên Đại lục, lúc này có bảy người bay vào trong, dừng chân ở khách điểm, nghe ngóng tin tức của những người xung quanh, tuy không có kết quả nhưng bảy người bọn họ vẫn không bỏ cuộc.

Bảy người này chính là người sau khi rời khỏi thông đạo đã thất lạc với Nhạc Thành, Mộ Dung Hiểu Hiểu, Yêu Cơ, còn có nhóm người Đại Song và Tiểu Song. Bảy người trên đường đi nghe ngóng tin tức của Nhạc Thành nhưng không biết được, đã qua bảy tháng, Mộ Dung Hiểu Hiểu rất sốt ruột.

Trong bảy tháng này, mọi người đều có tiên bộ thực lực, tiên bộ lớn nhất chính là Đại Song và Tiểu Song, hai nữ nhân này đã đạt tới tu vi Thai Tứ Hậu kỳ, chạm phải nhất tinh Đấu Hoàng cũng có thực lực chống lại. Điều này khiến cho Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử phải giật mình.

Mà Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng đã đột phá tới tam tinh Đấu Tông, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử, Yêu Cơ bốn người cũng có tiên bộ không ít, chạm phải lục tinh Đấu Tông cũng không thành vấn đề.

- Nữ chủ nhân, người không phải lo, trong đầu chúng ta ai cũng có linh hồn ấn ký của chủ nhân, nếu như chủ nhân có gì đó ngoài ý muốn thì chúng ta sẽ đầu tiên biến tới.

Nhìn thấy biểu lộ sốt ruột của Mộ Dung Hiểu Hiểu, Khiếu Thiên Hồ liền cất tiếng nói.

- Đúng vậy nữ chủ nhân, chúng ta đều có linh hồn ấn ký của chủ nhân, trong vòng một trăm dặm là có thể cảm ứng.

- Aizz, cũng không biết hiện tại hân thể nào, chúng ta nghỉ ngơi một hồi đi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu tiếp tục thở dài.

Cuộc thi đấu của Luyện Khí sư cuối cùng cũng bắt đầu, mọi người nhanh chóng khẩn cấp lên, tất cả mọi người đều mong muốn nhìn thấy Luyện khí sư kỳ diệu kia luyện chế binh khí.

Cách sân thi đấu, tại một giao lộ, một đoàn người áo trắng vây quanh một thanh niên hướng tới trận chúng kết, đây chính là đoàn người của Khương Dương, thiếu tông chủ U minh tông. Chỉ là sắc mặt của Khương Dương hiện tại không tốt lắm, hân khê lắm lắm:

- Tại sao ba trưởng lão vẫn chưa trở về, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Sáng sớm, Nhạc Thành cùng với Thanh Bối Ma Ngưu, còn có Tứ Sí Ma Ưng và bốn con Đại Mang Lang tiến vào trận chúng kết, Cuồng Sư môn chủ Lê Giang Nam cũng muốn tự mình đi nhìn, bây giờ ở trong Cự Thạch thành đều nghị luận xem Nhạc Thành trong trận chúng kết sẽ có biểu hiện kinh người như thế nào. Lê Giang Nam cũng hiếu kỳ một chút, Lê Tiêu Dao thì sau khi Nhạc Thành trở về Cuồng Sư môn thì lại thành thật xin lỗi với hắn.

Nhóm người Nhạc Thành vừa tiến vào trong trường đấu thì đã có không ít người hét lên danh tự của hắn.

- Lê môn chủ, làm sao người còn đến đây.

Nam Cung Hiên ở trên ghế trọng tài nhìn thấy Lê Giang Nam thì đột nhiên đi xuống nghênh đón, Lê Giang Nam là môn chủ của Cuồng Sư môn tuy nhiên chưa bao giờ tham gia.

- Ta tới một chút xem rồi về, thế nào, ông không chào đón sao?

Lê Giang Nam cười nói, sau đó lập tức tiến lên ghế trọng tài.

Lần này có Lê Giang Nam và Nam Cung Hiên hai người xuất hiện khiến cho những người xung quanh muốn điên cuồng lên, bình thường gặp hai người này vô cùng khó, không ngờ cuộc thi đấu của Luyện Khí sư, hai người bọn họ lại đồng thời xuất hiện.

- Người của U minh tông.

Nhạc Thành nhìn về phía Khương Dương không xa, trong mắt xuất hiện sát ý.

- Nhạc Thành, tên tiểu tử này còn sống, chẳng lẽ ba vị trưởng lão đã thất bại?

Khương Dương nhìn thấy thân ảnh của Nhạc Thành, nhìn thấy hàn ý trong mắt của hắn thì khẽ giật mình, toàn bộ thân thể như muốn run lên. Lần thi đấu Luyện Khí sư này hắn nhất định không thể đạt được ngôi quán quân.

- Người muốn làm gì, đây là khu vực thi đấu.

Khương Dương nhìn thấy Nhạc Thành tiến tới gần mình thì sắc mặt trở nên lo lắng mà trắng bệch, không kìm được mà lùi về phía sau vài bước.

- Người không muốn biết ta làm gì sao, ba trưởng lão của U Minh tông đã chết rồi, giờ tới phiên người.

Sát ý trong mắt của Nhạc Thành đại thịnh.

- Người không thể giết ta, người giết ta cả U Minh tông sẽ không tha cho người, đây là khu vực thi đấu, người dám động tay sao?

Khương Dương dù sao cũng là thiếu tông chủ của U Minh tông, vững thân hình nhìn chăm chú Nhạc Thành.

- Người uy hiếp ta?

Nhạc Thành toàn thân sát ý tràn ngập, những Luyện Khí sư xung quanh thấy tình huống không tốt liền tản ra, miễn cho chịu ảnh hưởng.

- Ta không uy hiếp người, người của U Minh tông không uy hiếp người.

Khương Dương nhìn Nhạc Thành chằm chằm, trong mắt có hơi sợ hãi.

- Muốn chết, ta hận nhất chính là những người uy hiếp ta!

Nhạc Thành biến đổi thần sắc, thủ ấn trong tay phóng ra, Ba Kiếm Âm Ảnh hóa thành ba đường sáng bắn về phía Khương Dương, loại người này nếu như giữ lại thì sẽ đem tới phiền toái rất lớn.

- Thiếu tông chủ.

Nhóm người của U Minh tông lập tức đứng dậy đi vào trong trường, bọn họ chính là bảy cường giả Đấu Tông.

- Muốn chết.

Thanh Bối Ma Ngưu cùng với Tứ Sí Ma Ưng còn có Bốn con Địa Ma Lang lập tức tiến tới ngăn cản. Hai tay của Thanh Bối Ma Ngưu không hề do dự vung quyền đánh về phía hai cường giả Đấu Tông.

Tứ Sí Ma Ưng cùng bốn con Địa Ma Lang cũng ngăn tới ngăn lại.

- Âm âm âm.

Bảy luồng lực lượng khổng lồ phá hủy, Thanh Bối Ma Ngưu và Tứ Sí Ma Ưng, bốn con Địa Ma Lang đánh bay bảy đấu tông xuống mặt đất, máu tươi trào ra.

- Xuy xuy xuy.

Ba luồng ánh sáng màu vàng nhanh chóng bắn về phía Khương Dương, tạo thành ba luồng sóng.

- Xoẹt.

Khương Dương mặc dù là thất phẩm trung giai luyện khí sư nhưng lực công kích cũng chỉ tương đương ma pháp sư cấp bảy sơ kỳ hoặc trung kỳ mà thôi, hơn nữa khoảng cách khá gần, hắn cũng không ngờ rằng Nhạc Thành lại ra tay ngay ở đây cho nên biến sắc không thôi, đành phải ngưng tụ một mảng hỏa khí nóng bỏng tấn công Nhạc Thành.

- Xuy xuy.

Hỏa khí mà Khương Dương ngưng tụ không hề có chút tác dụng gì với Nhạc Thành, nhanh chóng bị Kiếm Âm Ảnh đánh tan, ba luồng ánh sáng màu vàng đã xuyên qua ngực của hắn.

Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, Nam Cung Hiên và Lê Giang Nam cũng ngạc nhiên, chuyện này chỉ trong nháy mắt, bọn họ muốn ngăn cản cũng quá muộn. Đối với Khương Dương những luyện khí sư kia bị chết rõ ràng là do hấn phái người làm nhưng có U Minh tông chống lưng phía sau, nếu trực tiếp ra tay sau này sẽ bị bọn họ báo thù.

Mà bây giờ Nhạc Thành chính tay giết chết Khương Dương, điều này khiến cho hai môn chủ trở nên bất đắc dĩ, Khương Dương chết ở Cự Thạch thành lại ngay ở trường thi đấu, bọn họ không thể thoát trách nhiệm.

Những người vây quanh thấy cảnh tượng này thì hít vào một hơi lạnh.

- Các vị, Khương Dương này một tháng trước chính là hung thủ giết mấy Luyện Khí sư, chúng ta giết hấn hấn chẳng qua chỉ là để báo thù cho các luyện khí sư kia mà thôi.

Nhìn thấy thần sắc kinh khủng của mọi người, Nam Cung Hiên liền lập tức mở miệng, sau đó đưa thi thể của Khương Dương xuống, tất nhiên trừ vật giới chỉ của hắn đã rơi vào trong tay Nhạc Thành.

Nhạc Thành giết Khương Dương, Lê Giang Nam và Nam Cung Hiên đành nhìn nhau cười khổ, trong lòng bọn họ biết rõ, hai phái phải liên thủ với nhau. U minh tông mặc dù cường hãn nhưng nếu nếu Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn liên thủ thì tuyệt đối chiếm thượng phong.

Nhạc Thành dùng một chiêu giết Khương Dương, Nam Cung Lạc Nhan ở trên đài hơi biến sắc, thực lực của Nhạc Thành tựa hồ như rất mạnh, nàng đã từng đáp ứng cha, nếu như người nào đoạt được ngôi quán quân của Luyện Khí sư thì sẽ gả cho hắn.

Nghĩ tới đây, Nam Cung Lạc Nhan không kìm được mà nhìn về phía Lê Tiêu Dao bên cạnh, chẳng lẽ mình phải cùng với người tỷ muội từ nhỏ này tranh đoạt một nam nhân sao?

Trận đấu sau khi xảy ra một số bất ngờ thì đã được đệ tử của Vạn Kim môn thu dọn, tiếp đó cuộc thi đấu của Luyện Khí sư cũng đã bắt đầu.

Mọi người tiến tới trước bệ đá, trên đó có vật liệu, ai trong thời gian ngắn nhất luyện chế ra một bộ quần áo hộ thân phẩm giai cao nhất, chất lượng tốt nhất thì sẽ chiến thắng, sẽ đoạt được ngôi Quán quân của Vạn kim môn.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

323. Chương 282 : Tranh Đoạt Con Rể .

Nhìn thấy khối tinh thạch màu đen và viên nội đan lục giai ma thú và một số vật liệu phù trợ khác Nhạc Thành hơi biến sắc, khối tinh thạch màu đen này rất tốt, luyện chế pháp bảo Đạo khí cũng không thành vấn đề, xem ra thủ bút lần này của Vạn Kim Môn thật không ít.

Bởi vì trận chung kết tính thời gian cho nên Nhạc Thành phải lập tức luyện chế, Nhạc Thành cũng biết Vạn Kim Môn vì hấn mà thay đổi quy tắc, sợ rằng hấn lại làm như lần trước, nghỉ ngơi hai ngày, đến ngày thứ ba mới bắt đầu.

- Xoẹt.

Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn trong tay, lập tức một luồng Vô Thượng Chân Hỏa rất lớn ngưng tụ lại thành khí lò. Với sự xuất hiện Vô Thượng Chân Hỏa, những luyện khí sư khác liền bị ảnh hưởng, khí hỏa của bọn họ đều mất đi độ nóng.

Trên người của Nhạc Thành không có khí lò cho nên đành phải dùng Vô Thượng Chân hỏa ngưng tụ. Nam Cung Hiên cũng là luyện khí sư đỉnh cấp, tận mắt Nhạc Thành ngưng tụ được khí lò thì kinh ngạc vô cùng.

Ngay lập tức thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, bệ đá được ném một số vật liệu vào, lục giai ma thú nội đan cũng bị ném vào trong đó.

Nhìn thấy động tác này của Nhạc Thành, Nam Cung Hiên và Lê Giang Nam một lần nữa trở nên kinh ngạc, Lê Giang Nam mặc dù không phải là luyện khí sư nhưng hẳn cũng biết qua, ở Cuồng Sư môn có mấy luyện khí sư, nhưng hẳn chưa từng thấy ai dùng phương pháp đó để luyện chế.

Những người vây quanh một lần nữa cuồng nhiệt, trong ba tháng nay có không ít Luyện Khí sư điên đại học theo cách của Nhạc Thành nhưng không có một người nào thành công.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, lập tức Vô Thượng Chân Hỏa bao bọc lại, tinh thạch và ma thú nội đan cũng được luyện chế thành một đám linh dịch, linh khí tràn ngập rất lớn.

- Xoẹt.

Nhạc Thành luyện chế bảo giáp thì so với luyện chế binh khí còn dễ dàng hơn, trong tay biến hóa những thủ ấn, những vật liệu phù trợ khác cũng bị hắn luyện chế hoàn toàn, lập tức Nhạc Thành biến đổi thủ ấn, dung hợp tất cả lại.

Phương pháp luyện chế của Nhạc Thành khiến cho mọi người đại khai nhãn giới, không ít Luyện khí sư trở nên kinh hãi, loại phương pháp luyện chế này đã vượt ngoài sức tưởng tượng của bọn họ.

- Xoẹt.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi lần nữa, Vô Thượng Chân Hỏa trở nên nóng bỏng thêm vài phần, một hộ thân bảo giáp mỏng manh đã xuất hiện và ngưng tụ linh khí nồng đậm cũng bao trùm.

Cùng lúc đó, thủ ấn của Nhạc Thành biến hóa, một Đạo gia trận pháp bị Nhạc Thành kết lại, một thanh mang lập lòe xuất hiện, linh khí bắt đầu tràn ngập.

- Xoẹt.

Thừa ấn trong tay Nhạc Thành vừa thu lại, lập tức Vô Thượng Chân Hỏa cũng chìm ngập, sau đó một bảo giáp màu xanh xuất hiện trong tay của hắn.

Không cần Nam Cung Hiên phân phó một trưởng lão vừa Vạn Kim Môn đã đi xuống dưới đài, tôn kính mời Nhạc Thành đi lên ghế trọng tài, trong tay Nhạc Thành cầm bảo giáp mỏng manh mang lên xem xét, những lão giả khác thấy vậy cũng đỏ cả mắt.

- Nhạc Thành, mau người ngồi ở đây đi.

Nam Cung Hiên trực tiếp sắp xếp một vị trí cho Nhạc Thành ngồi, bây giờ bảo giáp mà Nhạc Thành luyện chế đã nằm trong tay của Nam Cung Hiên.

Nhạc Thành vừa rời luyện chế còn chưa tới một canh giờ, thời gian ngắn như vậy làm ra một bảo giáp, hơn nữa còn là bảo giáp không biết giai tầng nào.

- Mau cho ta nhìn xem

Lê Giang Nam đã nhìn không được muốn quan sát, bảo giáp này tràn ngập ra linh khí, Lê Giang Nam tự nhiên cũng biết nó không phải là phàm vật.

- Nhạc Thành, hộ thân bảo giáp này có công hiệu gì người mau nói cho ta biết.

Nam Cung Hiên để hộ giáp qua một bên cho Lê Giang Nam cũng xem xét, sau đó cất tiếng hỏi với Nhạc Thành, lần trước thanh kiếm Nhạc Thành mang tới đã khiến cho hắn há hốc mồm, hắn muốn biết hộ thân bảo giáp này sẽ mang tới rung động gì nữa.

- Quả nhiên là hảo bảo giáp.

Lê Giang Nam tiếp nhận hộ thân bảo giáp mà khen ngợi không dứt miệng.

- Môn chủ, hộ thân bảo giáp này sau khi nhỏ máu sẽ có thể cùng với huyết nhục tương liên, hơn nữa còn có thể tùy ý biến hóa lớn nhỏ, ai mặc vào cũng vừa người, nó không có lực phòng ngự cố định, cũng không cần ma pháp và đấu khí đưa vào, nhưng ai mặc nó cũng có thể chống lại một đòn toàn lực của người hơn mình

một cấp mà không bị thương, mặt khác, mặc bảo giáp này, bất kể ma pháp sư hay đấu sư cũng đều tăng tốc độ tu luyện gấp đôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nhạc Thành đã sắp đặt một Tụ Linh trận vào trong bảo giáp, có Tụ Linh trận này có thể ngưng tụ thiên địa linh khí xung quanh, cái này cũng giống như là phòng tu luyện của Đấu Khí học viện mà thôi.

- Người nói thật chứ?

Lê Giang Nam kinh ngạc hỏi, có thể nâng cao gấp đôi tốc độ tu luyện, và chống một đòn toàn lực của đối thủ hơn mình một cấp, thật khó tưởng tượng được, bảo giáp này đúng là một thần giáp.

- Nhạc Thành, có phải nhất tinh Đấu Tôn mặc vào có thể chống lại toàn bộ một đòn tấn công của nhị tinh Đấu Tôn không?

Nam Cung Hiên hưng phấn hỏi.

- Không sai, nếu như là công kích của Tam Tinh Đấu Tôn cũng không bị thương thế quá lớn.

Nhạc Thành mỉm cười nói, hộ thân bảo giáp Nhạc Thành có sắp đặt đại trận ở trong đó, tiêu tán lực lượng công kích của đối phương thì tuyệt đối không thành vấn đề.

- Thần giáp, đây quả là thần giáp.

Lê Giang Nam đại khai nhãn giới, sau đó nhìn Nhạc Thành mà hỏi:

- Nhạc Thành, bảo giáp này người muốn bán thế nào, có thể bán cho ta không, cái bảo giáp này ta muốn có rồi, người không bán cũng không được.

- Lê môn chủ, cái bảo giáp này ta cũng muốn, ông không thể mua.

Nam Cung Hiên vừa nghe Lê Giang Nam muốn mua bảo giáp này thì cũng có vẻ không nguyện ý, cái bảo giáp này bất kể ai trả giá cũng không thể bán.

- Ta cũng muốn, dù sao bảo giáp này ta cũng đã định.

Lê Giang Nam nói với Nam Cung Hiên, theo đạo lý này mà nói, cái hộ giáp này Nhạc Thành muốn bán thì Vạn Kim Môn ưu tiên có quyền lựa chọn, dù sao đây cũng là chỗ thi đấu Luyện khí sư của Vạn Kim Môn.

Tuy nhiên Lê Giang Nam muốn bảo giáp này là vì nữ nhi bảo bối của mình cho nên hắn không thể mặt dày mặt dạn.

- Nhạc Thành ta mua bảo bối này chính là vì Dao nhi, người xử lý đi.

Lê Giang Nam sợ rằng Nhạc Thành không bán cho nên chuyển sang cho nữ nhi của mình.

- Nhạc Thành, cái bảo giáp này Lạc Nhan cũng cần, người lần này đoạt chức quán quân của luyện khí sư, Lạc Nhan chính là hôn thê của người, người xử lý đi.

Nam Cung Hiên nhìn thấy Lê Giang Nam nói như vậy thì cũng chuyển cho nữ nhi của mình.

- Nhạc Thành, hiện tại ta cũng gả Dao nhi cho người, Dao nhi cũng là hôn thê của người.

Lê Giang Nam cũng không cam lòng yếu thế.

- Cha

- Cha.

Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan cũng ngạc nhiên, hai người cũng không có thời gian phản đối, bọn họ ửng đờ cả khuôn mặt nhìn Nhạc Thành.

- Chuyện này....

Nhạc Thành cũng không ngờ hai vị môn chủ của Cuồng Sư môn và Vạn Kim môn lại đứng ra tranh giành, hắn đưa mắt nhìn Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc nhan, có lẽ mình với hai cô gái tuyệt sắc này thật sự có duyên.

- Hai vị môn chủ, hai người không cần bàn cãi nữa, hãy nghe ta nói một câu.

Nhạc Thành bắt đầu nói với Nam Cung Hiên và Lê Giang Nam.

- Hừ, ông vẫn tranh đoạt với ta, Vạn Kim môn chẳng lẽ còn thiếu bảo giáp sao?

Lê Giang Nam cất tiếng nói với Nam Cung Hiên.

- Nhạc Thành, người nói đi, bảo giáp này người rút cuộc đưa cho Lạc Nhan hay là Tiêu Dao?

Nam Cung Hiên bắt đầu nhìn Lê Giang Nam.

- Nam Cung môn chủ, lần trước tại hạ luyện chế, thanh kiếm vẫn còn đang ở quý môn, vậy tặng cho môn chủ là được, về phần bảo giáp sẽ tặng cho Lê môn chủ, hôm nào có thời gian, tại hạ sẽ luyện chế nhiều hơn tặng cho hai vị môn chủ, hai người thấy thế nào?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Ngươi trực tiếp tặng cho chúng ta sao?

Lê Giang Nam cất tiếng nói với Nhạc Thành, bảo giáp như vậy ít nhất cũng phải có giá mấy tỷ kim tệ, loại thứ tốt này, mua cũng chưa chắc có ai bán, đây đúng là vật bất phàm.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

324. Chương 283 : Nhị Nữ Thử Phu .

- Không sai, cái này cũng không có gì, hôm nào tại hạ luyện chế nhiều hơn một chút là được.

Nhạc Thành cất tiếng nói, bảo giáp và binh khí cũng không có tác dụng gì với Nhạc Thành bây giờ, luyện chế cũng không tốn bao nhiêu thời gian, với lại Nhạc Thành cũng muốn hôm nào đó luyện chế binh khí cho Thanh Bối Ma Ngưu và Tứ Sí Ma Ưng.

- Được rồi, ta không khách khí, dù sao đây cũng là cho vị hôn thê của ngươi, cũng đừng nói ta chiếm tiện nghi.

Lê Giang Nam khẽ cười nói, yêu thích vuốt ve bảo giáp.

Nghe thấy Nhạc Thành đã nói như vậy, Nam Cung Hiên cũng không có cách nào khác, lần trước thanh kiếm kia hắn miễn cưỡng cầm lấy, vẫn sợ Nhạc Thành thu về, đối với thanh kiếm kia, Nam Cung Hiên tự nhiên là biết giá trị của nó.

Nhạc Thành chuyện này xong rồi, người trước hết hãy cùng ta đi thăm Vạn Kim Môn, ta còn có chuyện muốn nói với người.

Sau đó lập tức Nam Cung Hiên nói với Lê Giang Nam:

- Lê môn chủ cũng cùng đi một chuyến với chúng ta được không? Chúng ta có chuyện cần muốn nói.

- Được, đi thôi.

Lê Giang Nam cất tiếng nói, Nam Cung Hiên muốn nói chuyện gì tự nhiên hắn biết, mà lúc này Nam Cung Hiên đối với những luyện khí sư khác đã không còn cảm thấy hứng thú, bọn họ cũng đều là những thanh niên nhưng so với Nhạc Thành thì là một người trên trời, một người dưới đất.

Nam Cung Hiên trước khi rời đi đã nói với mấy lão nhân, chức quán quân đã định rồi, bọn họ hãy lựa chọn ra một người á quân và một người đứng thứ ba là được.

Mà sau khi Nhạc Thành rời đi, không tí người vây xem cũng trực tiếp rời đi, tựa hồ sau khi chứng kiến Nhạc Thành luyện chế xong bọn họ cũng không muốn xem tiếp nữa.

Trong đại sảnh Vạn Kim Môn, Nhạc Thành Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ứng Nam Cung Hiên, Lê Giang Nam, Nam Cung Lạc Nhan, Lê Tiêu Dao mọi người đều ngồi ở trong đại sảnh. Bởi vì chuyện vừa rồi cho nên Nam Cung Lạc Nhan và Lê Tiêu Dao đều ửng đỏ, tất cả không kìm được mà lén nhìn Nhạc Thành.

Trên đường đi Nhạc Thành cũng để ý tới ánh mắt của nhị nữ, đặc biệt là Lê Tiêu Dao, Nhạc Thành không ngờ một tiểu thư ngang ngược kiêu ngạo như vậy lại có lúc thẹn thùng.

- Nhạc Thành, ngươi đã lấy được chức quán quân của Luyện Khí sư, theo quy tắc ta phải nhắc nhở ngươi một chút.

Nam Cung Hiên cất tiếng nói:

- Chức quán quân có thể lấy được thiên ngoại thiên thạch của Vạn Kim Môn, khối thiên thạch này vô cùng trọng yếu với Vạn Kim môn, là một vị tiền bối của chúng ta mấy trăm năm trước đoạt được, nghe nói có thể luyện chế thần khí, tuy nhiên bên trong Vạn Kim môn không có một ai có thể luyện chế được nó.

- Đồng thời, ngươi còn có thể thành thân với Lạc Nhan, đây cũng là quy định của ta, muốn cso được Thiên Ngoại thiên thạch thì phải thay ta phụ trách Vạn kim môn, đồng thời chiếu cố nữ nhi của ta.

Nam Cung Hiên cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Môn chủ, tại hạ tự nhiên là không có vấn đề gì, chỉ là không biết ý của Nam Cung tiểu thư thế nào?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Lạc Nhan, bây giờ con nói đi, nếu như con không phản đối thì coi như hôn sự của hai con do ta định.

Nam Cung Hiên cất tiếng nói với Nam Cung Lạc Nhan, nữ nhi này của mình tựa hồ như không có ý phản đối.

- Con...

Nam Cung Lạc Nhan cũng đột nhiên ửng đỏ cả khuôn mặt, tim đập nhanh lên không ít.

- Nếu hấn có thể đánh bại con và Tiêu Dao thì con đồng ý.

Nam Cung Lạc Nhan cúi đầu thấp xuống mà nói.

- Ta....

Khuôn mặt của Lê Tiêu Dao trở nên ửng đỏ, không biết tại sao Lạc Nhan lại lòi nằng vào, trong nhất thời khuôn mặt trở nên thẹn thùng.

- Cái này cũng tốt, Dao nhi và Lạc Nhan liên thủ thử xem, nếu như Nhạc Thành có thể đánh bại được hai người thì Dao Nhi và Lạc Nhan cùng đồng ý hôn sự thế nào?

Lê Giang Nam cất tiếng hỏi Nam Cung Hiên, con rể tốt như vậy, hấn dĩ nhiên không thể đem cho Nam Cung Hiên.

- Ta không có ý kiến, cứ quyết định như vậy đi.

Nam Cung Hiên cất tiếng nói, hấn vẫn cho Nhạc Thành cùng với Lê Tiêu Dao có một chút quan hệ cho nên không phản đối.

Thanh Bối Ma Ngưu cùng với Tứ Sí Ma Ứng cùng với bốn con Địa Ma Lang không nói gì, nhìn thấy chủ nhân bị Lê Giang Nam cùng với Nam Cung Hiên hai người bài bố, muốn cười mà không dám cười.

Nhạc Thành không khỏi thấy buồn bực, tựa hồ như mình bị bức hôn vậy, dựa vào trực giác của hấn, dĩ nhiên là biết hai nữ nhân này đáp ứng trong lòng rồi, chỉ cho mình một bậc thang mà thôi, vì thiên ngoại thiên thạch, hơn nữa hai nữ nhân này đồng ý thì Nhạc Thành dĩ nhiên không phản đối.

Ở trong một thạch bình rất lớn, đã có không ít người đứng đó, một số đệ tử của Vạn Kim môn nghe nói tiểu thư nhà mình và tiểu thư của Cuồng Sư môn muốn liên thủ đối chiến với cô gia tương lai thì kỳ quái chạy tới xem.

- Nhạc Thành, người cũng cần phải cẩn thận một chút, chúng ta không khách khí đâu.

Lê Tiêu Dao chu miệng ra, ánh mắt có một chút đắc ý. Nam Cung Lạc Nhan và nàng liên thủ lại có thể chống lại nhất tinh Đấu Tôn, trong khi lúc ở Hắc Đạo Thành, nàng đã chứng kiến tận mắt, người này chỉ có thể miễn cưỡng chống lại thập tinh Đấu tông mà thôi, cho dù trong thời gian này có tiến bộ thì cũng không thể nhanh như vậy.

- Các người tùy tiện là được rồi.

Nhạc Thành mỉm cười, hẩn thầm nghĩ trong lòng, may mà bây giờ mình có thân thể Kim Long nếu không thì trường hợp này thật khó đối phó.

- Hừ.

Nam Cung Lạc Nhan thấy Nhạc Thành không có biểu tình gì thì trong lòng không kìm được mà hơi giận, chút nữa nhất định phải giáo huấn cho hẩn một chút mới được. Về phương diện Luyện khí Nhạc Thành tuy cao nhưng Nam Cung Lạc Nhan không tin rằng thực lực của hẩn cao hơn mình.

- Các người chuẩn bị xong chưa? Vậy thì bắt đầu đi.

Nam Cung Lạc Nhan nhìn ba người trên sân mà cất tiếng nói.

- Các người động thủ đi.

Nhạc Thành nói với Lê Tiêu Dao cùng với Nam Cung Lạc Nhan, thần sắc đắc ý vô cùng.

- Hừ.

Nam Cung Lạc Nhan khẽ kêu lên một tiếng, thanh trường kiếm sau đó lập tức vung lên, một mảng kiếm quang vô cùng lớn đánh về phía Nhạc Thành, mọi người đều nhìn thấy, một chiêu này nàng chỉ dùng ba thành thực lực mà thôi.

- Ta cũng tấn công.

Thực lực của Lê Tiêu Dao so với Nam Cung Lạc Nhan thì mạnh hơn không ít, thủy hệ ma pháp công kích của nàng liền ngưng kết lại, một luồng nước lớn oanh kích về phía Nhạc Thành.

Lê Tiêu Dao biết rõ, mình hôm nay mà bỏ qua cơ hội này thì sau này sẽ không cách gì báo thù được.

Nhìn thấy hai nữ nhân liên tục công kích về phía mình, khóe miệng Nhạc Thành liền nở ra một nụ cười, ngay lập tức thân hình hẩn chuyển động, bố trí một luồng hộ cương chân khí.

- Xoẹt.

Sắc mặt hai nữ nhân hơi chìm xuống, một lần nữa hai nàng đánh về phía giữa không trung, đột nhiên hai thân ảnh cao thấp bay múa.

- Tài chủ, ông xem bọn họ cuối cùng sẽ thế nào?

Lê Giang Nam cất tiếng nói với Nam Cung Hiên, theo dự tính của hẩn thì hai nữ nhân liên thủ cũng không phải là đối thủ của Nhạc Thành, ở trong thung lũng, Nhạc Thành dùng một chiêu giết chết một nhị tinh Đấu Tôn, hai nữ nhân này không thể làm gì được.

- Ta thấy hẩn là sẽ ngang tay.

Nam Cung Hiên cười quỷ dị, thực lực của Nhạc Thành ông cũng biết, hai nữ nhân này tuy nhiên không phải là đối thủ nhưng Nhạc Thành không dám ra tay với bọn họ, tựa nhiên kết cục sẽ là ngang tay.

- Xoẹt.

Sắc mặt của Nam Cung Lạc Nhan liền nổi lên biến hóa, nàng đã không ngờ rằng mình đã phát ra năm thành công kích mà vẫn không làm gì được Nhạc Thành.

- Hừ, Nhạc Thành người bỏ trốn đi là có ý gì, người mà còn trốn tránh lần nữa thì coi như người thua.

Lê Tiêu Dao tức giận la lớn nói với Nhạc Thành, nàng đã dốc toàn lực công kích hắn mấy lần mà không chạm được vào đối thủ thì lập tức trở nên giận dữ.

- Được rồi, người cũng nên cẩn thận.

Nhạc Thành cất tiếng cười, nếu ra tay với hai nữ nhân, hắn sợ rằng sẽ phải ngộ thương.

- Hừ.

Nam Cung Lạc Nhan hừ lạnh một tiếng, kiếm ảnh vô cùng lớn tấn công Nhạc Thành, lúc này nàng đã dùng chín thành thực lực.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

325. Chương 284 : Nhuyễn Ngọc Trong Ngực .

- Xoẹt.

Toàn thân Lê Tiêu Dao chuyển động ma pháp lực, một lần nữa hung hăng bổ về phía Nhạc Thành.

- Người cẩn thận.

Nhạc Thành cười cười nói với Lê Tiêu Dao, đúng là nàng không để cho mình chạy trốn nữa, phải ra tay một chút.

Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn trong tay, lập tức một thanh mang ngưng tụ mang theo một khí tức cường hãn tấn công vào quả cầu nước của Lê Tiêu Dao.

Một tiếng xoẹt vang lên, lúc này thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, một chưởng mang màu xanh tấn công vào quả cầu thủy hệ ma pháp, ngay lập tức quả cầu đã bị bóp nát giữa không trung.

- Đây là đấu kỹ gì?

Nam Cung Hiên và Lê Giang Nam đều quỷ dị nhìn thủ đoạn công kích của Nhạc Thành, ý niệm đầu tiên của bọn họ là Nhạc Thành dùng một đấu kỹ cao thâm.

- Hừ, chú ý.

Nam Cung Lạc Nhan cũng tiến tới công kích sau lưng của Nhạc Thành, nhìn thấy Nhạc Thành không để ý tới mình thì thu tay đã không còn kịp, nàng vội vàng quát lớn.

Nhạc Thành mỉm cười, thủ ấn trong tay ngưng kết, tâm niệm chuyển động. một mảng quang mang tấn công, tùy ý công kích Nam Cung Lạc Nhan. Nhất tinh Đấu Tôn mặc dù rất mạnh nhưng Nhạc Thành có thân thể Kim Long cho nên không quan tâm tới lực công kích của bọn họ.

- Hừ, người đừng né tránh nữa, mau đi.

Nam Cung Lạc Nhan biến đổi sắc mặt, lời chưa dứt thì kiếm mang của nàng đã phóng tới bên cạnh Nhạc Thành, mặc dù nàng cấp tốc thu hồi lực phòng ngự nhưng vẫn có năm thành công kích lao tới.

- Xoẹt.

Mà đúng lúc này, Nhạc Thành mở ra một nụ cười, thân hình của Nam Cung Lạc Nhan không có bất kỳ biểu tình gì cả, thân ảnh như điện xẹt qua trên không trung, thủ ấn trong tay biến đổi, một đạo cấm chế đánh lên trên thân hình Nam Cung Lạc Nhan.

Nam Cung Lạc Nhan bị một màn phía trước làm cho sợ hãi, hai con mắt lập tức mở ra, sau khi phát hiện ra thân hình của mình không thể nhúc nhích, ngay cả đầu khí cũng bị cứng lại thì ngã xuống mặt đất.

- Xoẹt.

Ở giữa không trung Nhạc Thành xoẹt qua, đạo cấm chế đã được hắn bố trí kỹ càng, hắn nương theo đó mà ôm chắc lấy bờ eo nhỏ nhắn, sau đó ngay lập tức có một mùi hương xông vào mũi, cảm dỗ vô tận.

- Xoẹt.

Lúc này Nhạc Thành cũng vô pháp hưởng thụ u hương, thân ảnh của hắn một lần nữa từ không trung lao xuống, thủ ấn lại một lần nữa chuyển động, Lê Tiêu Dao vẫn chưa khôi phục tinh thần thì đã bị như tình huống của Nam Cung Lạc Nhan, Nhạc Thành cũng ôm chắc eo nhỏ của nàng lao từ trên không trung xuống.

Thấy cảnh tượng này, Lê Giang Nam cũng kinh ngạc không thôi, thực lực của Lê Tiêu Dao tuy không mạnh, Nam Cung Lạc Nhan cũng chỉ là nhất tinh Đấu Tôn nhưng thủ đoạn của Nhạc Thành thật là quỷ dị.

- Bây giờ xem như ta đã thắng.

Nhạc Thành ôm hai nữ nhân hạ xuống mặt đất, cảm nhận nhuyễn ngọc trong người mà thoải mái dị thường.

- Người mau thả chúng ta ra.

Hai nữ nhân bị Nhạc Thành ôm vào trong ngực thì ửng đỏ một mảng, tuy nhiên thân hình vẫn không thể nhúc nhích.

- Các người nhận thua thì ta tha các người.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Người...

Hai nữ nhân tức giận nhìn Nhạc Thành, hận không thể tiến lên mà giáo huấn tên tiểu tử hỗn đản này, nếu bây giờ các nàng nhận thua thì chính là thừa nhận tên tiểu tử này.

- Các người không nhận thua thì ta không thể thả các người.

Nhạc Thành vẫn hơi cười cười.

- Ha ha, Lạc Nhan, Tiêu Dao, hai người nhận thua đi.

Nam Cung Hiên đi lên nói, mặc dù hắn không biết vì sao hai nữ nhân không nhúc nhích nhưng rõ ràng cho thấy thủ đoạn của Nhạc Thành lợi hại.

- Đúng thế, hai người các người cũng nên nhận thua đi.

Lê Giang Nam cũng cười cười đi lên.

- Ta, được rồi... ta nhận thua.

Lê Tiêu Dao nhìn Nhạc Thành mà bất đắc dĩ nói.

- Ta... ta cũng vậy, ta nhận thua.

Nam Cung Lạc Nhan nghe thấy Lê Tiêu Dao nhận thua thì cũng bất đắc dĩ nói.

- Ha ha.

Nam Cung Hiên và Lê Giang Nam nhìn hai người rồi lập tức nói

Nhạc Thành mỉm cười, thủ ấn trong tay ngưng kết, nhanh chóng giải khai cấm chế trên hai người nữ nhân.

- Khốn kiếp, người dám đối xử với ta như vậy, thử xem ta thu thập người thế nào, đừng cho rằng ta đánh không lại thì không thu thập được người.

- Còn ta nữa, Nhạc Thành người vừa rồi làm gì với ta, người đừng chạy.

Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan sau khi được Nhạc Thành cởi bỏ cấm chế thì lao về phía hắn.

Nhìn thấy ba người, Lê Giang Nam và Nam Cung Hiên nở ra một nụ cười, vậy là đã giải quyết xong một vấn đề lớn, bọn họ cũng không ngờ ái nữ của mình đều muốn gả cho nam nhân đó, nghĩ lại Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn sau này đều có Nhạc Thành, thật là điều vui mừng.

Một ngày sau, trong đại sảnh của Vạn Kim Môn, trải qua một ngày thi đấu, Vạn Kim Môn đã chọn ra ngôi á quân và vị trí thứ ba, hôm nay ba người tiếp nhận chức vị trưởng lão của Vạn Kim Môn đồng thời hôm nay cũng tuyên bố hôn lễ của Nhạc Thành cùng với Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan.

Bởi vì hôm nay có tuyên bố hôn sự cho nên Lê Giang Nam và Lê Tiêu Dao cũng qua bên Vạn Kim Môn. Vừa sáng sớm, dưới sự sắp xếp của Vạn Kim Môn mọi người đã tới đại sảnh của bọn họ.

Trong đại sảnh của Vạn Kim Môn, Nhạc Thành ngồi ở đó, mà xung quanh có tám lão nhân, trong tám lão nhân, ba người Nhạc Thành đã gặp ở trong thung lũng, cảm thấy khí tức trên người của tám lão giả này, Nhạc Thành thấy có ba người cũng ít nhất phải trên Tam Tinh Đấu Tôn.

Ở trước mắt có tám vị Đấu Tôn, thực lực này khiến cho Nhạc Thành phải kinh hãi, đây vẫn chưa phải là thực lực toàn bộ của Vạn Kim Môn, tuy nhiên đã đạt tới mức độ khủng bố.

Mọi người phân vị trí ra mà ngồi, năm lão giả cũng đánh giá Nhạc Thành, trên nét mặt hiện ra một nụ cười, Nhạc Thành cũng cười với bọn họ, bất kể thế nào mình bây giờ cũng là con rể của Vạn Kim Môn, cũng nên khách khí một chút.

Sau đó hai thân ảnh đi vào bên trong, Nhạc Thành chú ý thì thấy đây chính là người đoạt á quân và người đoạt vị trí thứ ba của kỳ thi đấu Luyện Khí sư. Đánh giá thanh niên hắc sam, Nhạc Thành không khỏi hơi giật mình, Nhạc Thành chưa từng gặp qua nhưng mà trên người của hắn có một khí tức tràn ngập, khí tức này mang tới cho hắn một vẻ rất quen thuộc, nếu như hiện tại không phải hắn đã đột phá tới Nguyên Anh Kỳ thì cũng không cảm nhận được khí tức nhẹ nhàng này.

- Hắn rốt cuộc là ai mà lại quen thuộc như vậy?

Nhạc Thành cẩn thận nghĩ.

Sau khi mọi người đến đông đủ, vị trưởng lão của Vạn Kim Môn liền tuyên bố.

- Là hắn, chính là người của Hắc Ám thần điện.

Mà lúc này Nhạc Thành vẫn dùng thần thức mà nhìn ngó, cuối cùng cũng phát hiện ra khí tức của thanh niên hắc sam là người của Hắc Ám thần điện.

- Lần này không thể để cho hắn chạy thoát.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, luồng khí tức này hắn không thể nhận nhầm.

Những chuyện mà hộ pháp Vạn Kim môn Nhạc Thành không có tâm tình lắng nghe mà nở ra một nụ cười.

- Kiểm Ám Ảnh.

Đúng lúc này, thủ ấn trong tay của Nhạc Thành đánh tới, ba luồng ánh sáng màu vàng lóe lên hướng về phía hắc sam thanh niên.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

326. Chương 285 : Thiên Ngoại Thiên Thạch .

- Xoẹt.

Kiểm Ám Ảnh mang theo khí tức cường hãn khiến cho mọi người phải kinh ngạc, bọn họ cũng không hiểu tại sao Nhạc Thành lại ra tay trong đại sảnh, ngay cả thời gian ngăn cản cũng không còn có.

- Khắc khắc.

Một thanh âm cười lạnh vang lên, hắc sam thanh niên bao trùm toàn bộ hắc mang, khôi phục lại một bộ đồ áo đen, toàn thân cũng bao phủ một mảng đen kịt.

- Xuyxuy.

Ba luồng tấn công lao tới, tam hộ pháp của Hắc Ám thần điện bố trí một đạo hắc mang nhưng mà tại vì khoảng cách quá gần, hơn nữa Nhạc Thành hiện tại đã đột phá tới Nguyên Anh Kỳ, ba Kiếm Ám Ảnh chỉ bị hắc mang ngăn cản một lúc sau đó đã bắn vào.

- Xuy xuy xuy.

Hắc mang tiêu tán, ba luồng sáng màu vàng xuyên qua hai vai cùng đùi. Vì muốn bắt sống cho nên Nhạc Thành cũng không tấn công vào bộ vị tử vong.

- Mau ngăn hấn lại, hấn là người của Hắc Ám thần điện.

Nhạc Thành thu thủ ấn trong tay lại, lập tức nói với Thanh Bối Ma Ngưu và người cầu Vạn Kim Môn. Ở trong đại sảnh có cường giả Đấu Tôn, cộng thêm đối phương đã bị thương, tin rằng hấn không thể chạy thoát.

- Hắc Ám thần điện.

Tám vị trưởng lão nhanh chóng bủa ra các phương vị của đại sảnh, Thanh Bối Ma Ngưu và Tứ Sí Ma Ưng cũng canh giữ chặt chẽ ở bên ngoài.

- Xoẹt.

Nhạc Thành lại dùng ba kiếm ám ảnh nữa công kích, Tam hộ pháp của Hắc Ám thần điện lúc này đã bị thương không nhẹ, máu tươi phun ra ngoài miệng.

- Khắc khắc, không ngờ người phát hiện ra thân phận của ta.

Tam hộ pháp âm lệ nhìn Nhạc Thành mà nói, hấn đã biết mình hôm nay không thể chạy thoát, xung quanh đều là những cường giả Đấu Tôn.

- Hắc Ám thần điện, lá gan của các người đúng là quá lớn, ngay cả Vạn Kim Môn cũng dám đến.

Nam Cung Hiên lạnh lùng nói với Tam hộ pháp, bởi vì thiên ngoại thiên thạch, Vạn Kim Môn và Hắc Ám thần điện không thiếu liên hệ với nhau, đối với Hắc Ám thần điện, Vạn Kim Môn cũng không lạ lắm.

- Khắc khắc.

Tam hộ pháp của Hắc Ám thần điện âm lệ cười:

-Vạn Kim môn thì là cái gì, nếu như không phải thần điện đang bận chuyện khác thì đã sớm tiêu diệt Vạn Kim Môn.

- Muốn diệt Vạn Kim Môn? Chẳng lẽ Hắc Ám thần điện cho rằng Vạn Kim Môn có thể dễ dàng bị khi dễ sao?

Nam Cung Hiên trầm sắc xuống.

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt, lập tức nói với các trưởng lão xung quanh:

- Các vị trưởng lão, trước tiên bắt hấn lại rồi nói.

- Khắc khắc, tên tiểu tử người cũng thật càn rỡ, người cũng không cao hứng được lâu đâu, muốn bắt ta sao? Kiếp sau đi.

Tam hộ pháp cười lạnh âm lệ, sau đó một mảng hắc mang tràn ngập, toàn bộ đại sảnh tràn ngập lãnh khốc.

- Không tốt, hấn có không gian ngọc giản.

Nhạc Thành lớn tiếng quát, sau đó lập tức lao người tới, tâm niệm chuyển động, quanh người đột nhiên bao bọc một mảng ánh sáng màu vàng, cả người cũng lao về phía hắc mang nồng đậm. Những trưởng lão của Vạn Kim Môn cũng biến đổi sắc mặt lớn, đột nhiên nhào tới.

- Xuy Xuy.

Nhạc Thành lao vào trong mảng hắc mang, cảm nhận luồng không khí nồng đậm, Hắc ám thần điện tam hộ pháp đã mất đi bóng dáng, toàn bộ đại sảnh khôi phục nguyên dạng.

- Đáng chết, lại để cho hắn chạy.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, không ngờ người này trên người lại còn có ngọc giản, nếu không thì đã có thể bắt sống.

- Không ngờ người trà trộn vào đúng là người của Hắc Ám thần điện.

Nam Cung Hiên ngưng trọng sắc mặt lên, nếu như lần này không có Nhạc Thành phát hiện thì hậu quả thật nghiêm trọng.

Trải qua sự cố này xong, những người trong đại sảnh liền trầm trọng tâm tình, Lê Giang Nam cũng giống như vậy, Vạn Kim Môn có thể bị người của Hắc Ám thần điện trà trộn vào, sau này Cuồng Sư môn cũng phải chú ý một chút.

Mấy canh giờ sau đó, ở trong một gian mật thất của Vạn Kim Môn, Nhạc Thành Lê Giang Nam cùng với Nam Cung Hiên ba người phân ra mà ngồi.

- Nhạc Thành, bây giờ chúng ta coi như là người một nhà, có một số chuyện ta hi vọng con có thể nói cho ta biết.

Nam Cung Hiên nhìn Nhạc Thành mà cất tiếng hỏi.

- Nam Cung môn chủ, có chuyện gì cứ hỏi, nếu có thể nói tại hạ sẽ nói.

Sắc mặt của Nhạc Thành liền biến đổi mà lập tức nói.

- Vậy là tốt rồi, ta cùng với Nam Cung Hiên cũng muốn biết thân phận thật của con. Đừng nói rằng con là một đệ tử gia tộc vô danh tiểu tốt, chuyện này bọn ta không thể tin được. Hơn nữa con cũng đừng gọi là hai vị môn chủ nữa, con đã thành thân với Lạc Nhan và Dao Nhi, nên thay đổi xưng hô một chút.

Lê Giang Nam nói .

- Hai vị nhạc phụ, con thực sự đến từ một tiểu gia tộc, chỉ là tổ thượng của con với tứ đại tộc nhân Nhạc gia có một số quan hệ.

Nhạc Thành do dự một chút rồi nói.

- Có thật con có quan hệ với Nhạc gia không?

Nam Cung Hiên và Lê Giang Nam nhìn nhau, sau đó lập tức Nam Cung Hiên hỏi:

- Nhạc Thành, vậy con cùng với Hắc Ám thần điện quan hệ thế nào, ta thấy bọn chúng tìm con gây phiền phức không ít.

- Hắc Ám thần điện có gây phiền toái tới con, con không đi đối phó với bọn chúng thì bọn chúng cũng đối phó với con.

Nhạc Thành nói.

Bây giờ có Cuồng Sư môn cùng với Vạn Kim Môn chống lại hắc ám thần điện, hắc ám thần điện thực lực tuy mạnh nhưng Cuồng Sư môn và Vạn Kim Môn nếu như liên thủ thì không phải là không địch lại.

Lê Giang Nam nói tiếp:

- Chỉ là bây giờ hơi phiền toái, đó là U Minh tông, con trước mặt mọi người giết U minh thiếu tông chủ, U Minh tông nhất định sẽ không bỏ qua cho con.

- U Minh tông nếu tới đây chạm vào con con sẽ nhỏ cỏ tận gốc.

Nhạc Thành lạnh lùng nói, hắc ám thần điện mình cũng không sợ huống chi là U Minh tông.

- Cái này cũng không phải là vấn đề lớn, ít nhất là trên địa bàn của Cuồng Sư môn, U Minh tông không dám vọng động.

Lê Giang Nam nói.

Nam Cung Hiên nói:

- Nhạc Thành, bây giờ chúng ta là người một nhà, về sau nhớ đối đãi cho Lạc Nhan và Tiêu Dao cho tốt, về chuyện khác bọn ta không quản người, đỡ cho người khó xử, người cũng không cần phải e ngại, ít nhất sau lưng người cũng có Cuồng Sư môn và Vạn Kim môn.

- Đa tạ hai vị nhạc phụ.

Nhạc Thành mỉm cười nói, hắc ám cũng không ngờ lần này đi lại có lợi ích như vậy, được Cuồng Sư môn và Vạn Kim Môn đứng ở sau lưng giúp đỡ, mình sẽ đối phó với Hắc Ám thần điện dễ dàng hơn không ít.

- Nhạc Thành, lần trước ta thấy con có một dị hỏa vô cùng lợi hại, con xem xem có thể luyện chế được thiên ngoại thiên thạch hay không?

Nam Cung Hiên đột nhiên ngưng trọng lại, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra khối tinh thạch đưa cho Nhạc Thành.

Một mảng khí tức nồng đậm hiện ra trong mắt thất, đây chính là Thiên Ngoại thiên thạch.

- Đây chính là thiên ngoại thiên thạch trong truyền thuyết.

Nhạc Thành khẽ giật mình, sau đó liền tiếp nhận khối thiên thạch màu xanh trong tay của Nam Cung Hiên.

- Ông ông.

Tinh thạch màu xanh rơi vào trong tay của Nhạc Thành, Nhạc Thành mơ hồ nhận thấy trong đó có một hồi chấn động ông ông, một năng lượng trở nên cuồng bạo, linh khí cũng trở nên tràn ngập.

- Nhạc phụ, thiên ngoại thiên thạch hôm nay từ đâu mà có được?

Nhạc Thành vuốt ve thiên ngoại thiên thạch mà nói.

- Đây chính là do một tiền bối của Vạn Kim Môn vô tình lấy được, bởi vì trong Huyền thiên nội lục chưa từng phát hiện ra vật luyện khí tốt như vậy cho nên chúng ta đặt tên nó là Thiên ngoại thiên thạch.

Nam Cung Hiên cất tiếng nói.

- Không ngờ Huyền thiên nội lục lại có loại tài liệu này.

Nhạc Thành nhin không được mà mừng rỡ, khối thiên thạch này nếu như gia nhập Âm Dương kiếm và Kiếm Âm Ảnh thì nhất định uy lực sẽ tăng lên không ít, chỉ tiếc là khối thiên thạch này còn có một dấu vết cắt, số lượng cũng không nhiều, luyện chế cả hai thanh kiếm tựa hồ như không đủ.

- Nhạc phụ, thiên ngoại thiên thạch này tựa hồ như chỉ mới có một nửa.

Nhạc Thành vuốt ve thiên ngoại thiên thạch trong tay mà nói.

- Không sai, lúc trước vị tiền bối Vạn Kim Môn đó lấy được hai khối.

Nam Cung Hiên nói:

- Nhạc Thành, con có thể luyện chế thiên thạch này không?

- Muốn luyện chế không khó, nhạc phụ, một khối thiên thạch nữa ở nơi nào?

Nhạc Thành vội hỏi, bảo vật như thế, vừa vặn luyện chế được Kiếm Âm Ảnh và Kiếm Âm Dương thật không thể bỏ qua.

- Còn một nửa nữa ở trong Hồ Điệp cốc.

Nam Cung Hiên nói:

- Nhưng đã qua mấy trăm năm nên ta cũng không chắc chắn.

- Hồ Điệp Cốc.

Nhạc Thành thì thầm, Hồ Điệp Cốc chính là thế lực lớn, ở trong Hồ Điệp Cốc, đúng là có chút phiền toái, xem ra phải nghĩ biện pháp.

- Xoẹt.

Thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, lập tức một luồng Vô Thượng Chân Hỏa bao quanh khối Thiên ngoại thiên thạch.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

327. Chương 286 : Bảo Tàng .

Dưới sự đốt cháy của Vô Thượng Chân hỏa, thiên thạch này cũng không có bao nhiêu biến chuyển, khó trách mà các luyện khí sư ở trong Vạn Kim môn cho dù có dị hỏa cũng không thể luyện hóa.

- Xoẹt.

Sau nửa canh giờ, Nhạc Thành đã toát ra một luồng mồ hôi, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt.

Mà bây giờ, Thiên Ngoại thiên thạch đã ứng đảo, ngay lập tức một luồng khí tức cuồng bạo của nó bắt đầu khuếch tán ra bên ngoài, trong đó ẩn chứa lực lượng mạnh mẽ.

- Thu.

Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn trong tay, lập tức thu hồi Vô Thượng Chân Hỏa, Thiên Ngoại Thiên thạch một lần nữa khôi phục nguyên dạng.

- Đúng là có thể luyện hóa.

Nam Cung Hiên hưng phấn kêu lên, vừa nhìn thấy thiên ngoại thiên thạch chuyển sang màu hồng, Nam Cung Hiên đã xác định đó chính là phản ứng luyện hóa.

- Hư.

Nhạc Thành thở ra một hơi, hần lập tức móc lấy một viên đan dược nhét vào trong miệng, vừa rồi luyện chế thử Thiên Ngoại thiên thạch, hần không tính dùng toàn lực nhưng bây giờ Thiên ngoại đã dẫn tới khí tức cuồng bạo, hần không thể không ngăn lại.

Xem ra muốn luyện hóa hoàn toàn thiên thạch này thì tu vi của mình phải đạt tới Phân Thần Kỳ, nếu không thì không thể ngăn chặn cỗ năng lượng cuồng bạo kia.

Nếu bỏ vào trong Hạo Thiên tháp, Nhạc Thành tin tưởng rằng sẽ luyện chế được, chỉ là theo thời gian thì nó cũng vô dụng, bây giờ tu vi của mình hạn chế, không thể áp chế được năng lượng cuồng bạo của nó, sẽ làm cho bảo vật bị lãng phí.

- Nhạc Thành, con không sao chứ, thế nào rồi?

Lê Giang Nam và Nam Cung Hiên nhìn thấy sắc mặt tái nhợt của Nhạc Thành thì bận tâm hỏi.

- Không có gì, thiên ngoại thiên thạch này đúng là quá khó để luyện chế.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó thu hồi thiên thạch lại:

- Nhạc phụ, con dự định ngày mai sẽ đến phân diện của Hắc Ám thần diện một chuyến, con sợ bọn chúng chạy thoát thì thật phiền toái.

- Cũng tốt, lần này Hắc Ám thần diện đã chạy thoát một người, ta sợ bọn họ đã có phòng bị, trước tiên ta quay về Cuồng Sư môn sắp xếp một chút, sau đó ta sẽ đuổi Hắc Ám thần diện ra khỏi Cự Thạch Thành.

Lê Giang Nam cất tiếng nói.

- Vậy sáng ngày mai ta cũng sắp xếp cho người đi một chuyến, miễn cho xảy ra điều gì đó bất ngờ.

Nam Cung Hiên nói.

- Đúng rồi hai vị nhạc phụ, tiểu tể có một số vật phẩm mong hai người xử lý một chút, tốt nhất là đổi ra toàn bộ kim tệ hoặc linh dược, nếu như hai người thấy nó hữu dụng thì lấy mà dùng.

Nhạc Thành do dự một chút rồi móc ra mấy trữ vật giới chỉ, đem vật phẩm đồ ra, Nhạc Thành cũng hào phóng, không để đồ vật lại riêng cho mình, dù sao thì những đồ vật này hiện tại không có chút tác dụng nào với hắn.

Trước sự kinh ngạc của Lê Giang Nam và Nam Cung Hiên, mật thất đã tràn ngập những hộp gấm lớn nhỏ, toàn bộ mật thất đã bị Nhạc Thành chất đầy.

Số vật phẩm này là do Nhạc Thành mấy năm gần đây cướp được, kể cả lần trước ở trong bảo tàng kết giới của Ma Pháp sư cấp chín, thu hoạch của tam tinh môn cũng xỏ trong đó.

- Thiên cấp sơ giai đấu kỹ, trời ạ!

- Cửu phẩm sơ giai đan dược!

- Cửu phẩm trung giai đan dược.

- Ma pháp bí kíp cấp tám.

- Đan dược đỉnh cấp cấp tám tại sao lại nhiều như vậy.

Lê Giang Nam và Nam Cung Hiên hai người giống như là trẻ em đi đến cửa hàng kẹo vậy, kinh ngạc vô cùng, đột nhiên bọn họ đi tới mở ra, sau mỗi hộp gấm đều làm cho bọn họ kinh ngạc vô cùng.

Ví dụ như là cửu phẩm đan dược, còn có đấu kỹ cực phẩm, đó là những vật phẩm có kim tệ cũng không mua được, một số người thậm chí cả đời cũng không nhìn được những bảo vật như thế. Thiên giai đấu kỹ và đan dược cửu phẩm mà bán ra ngoài chỉ sợ vô số thế lực sẽ tranh đoạt.

Hai người đường đường là môn chủ giống như là tiểu hài nhi tiến tới lật tới lật lui.

- Nhạc Thành, đan dược cửu phẩm cùng với thiên cấp đấu kỹ này ta không khách khí, coi như là sính lễ của người cho Tiêu Dao.

Lê Giang Nam nói:

- Bất quá ta cũng không khiến cho người phải thiệt thòi, vừa vặn Cuồng Sư môn của ta cũng có một số đan dược không tệ, sáng ngày mai ta sẽ mang sang cho người.

- Nhạc Thành, ta cũng không khách khí, Lạc Nhan cũng phải có một số sính lễ, vừa vặn Linh Dược của Vạn Kim Môn cũng không có nhiều, chỉ là ta sẽ tìm giúp người, về sau người muốn gì thì cứ đến tìm là được.

Nam Cung Hiên cất tiếng nói, sau đó không khách khí đem hộp gấm nhét vào trong nhẫn trữ vật của mình.

Nhạc Thành đối với những cái này không để ý, dù sao những vật phẩm hữu dụng với mình hắn đã sớm thu lại.

- Nhạc Thành, lần trước ở trong bảo tàng kết giới của ma pháp sư cấp chín, người cũng nhận được rồi.

Lê Giang Nam cất tiếng nói, sau đó thu vào trong trữ vật giới chỉ, cực phẩm đấu kỹ và cửu phẩm đan dược hắn thu vào không thiếu.

- Vâng, con nhận được rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hần cũng không che giấu.

- Tên tiểu tử ngươi thật đúng là...

Lê Giang Nam mỉm cười, bảo tàng kết giới của ma pháp sư cấp chín Cuồng Sư môn cũng tham dự nhưng lại không hề mang tới một chút lợi ích nào.

- Được rồi, những vật phẩm đó ta sẽ từ từ xử lý, toàn bộ sẽ giúp ngươi đổi thành linh dược là được, kim tệ cũng không cần thay đổi, nếu như thiếu kim tệ thì cứ tùy tiện đến bất kỳ cửa hiệu nào của Vạn Kim Môn trên Huyền thiên đại lục mà lấy.

Nam Cung Hiên cất tiếng nói.

- Ta đi trước, ta muốn về Cuồng Sư môn sắp xếp một chút, sáng sớm ngày mai còn phải đi đối phó với Hắc Âm thần điện.

Lê Giang Nam nói xong đã rời khỏi mật thất.

Ngay lập tức Nhạc Thành cùng với Nam Cung Hiên cũng đi ra khỏi mật thất, Nhạc Thành quay lại phòng của mình, Nam Cung Hiên thì đi vào trong môn sắp xếp một số chuyện, mặt khác Nhạc Thành cũng có một số vật phẩm cần xử lý.

Ở trong Quỷ Uyên, tại một thạch động trên Phá Quân sơn, một thanh niên áo trắng đang khoanh chân ngồi ở đó, trên người bao bọc một quang mang chói mắt, một khí tức linh hồn tràn ngập ra.

- Hu.

Một lát sau, linh hồn lực tiêu tán, thanh niên áo trắng lúc này mới mở mắt ra.

- Sưu sưu sưu.

Ở giữa không trung, mấy đạo thân ảnh đã rung động, đúng là Thác Nỵ Tư, Đồng Đại Ngưu, Nạp Duy Tư và người trong thạch động chính là Trần Bư.

- Trần Bư, ngươi thật là lợi hại, đã đột phá tới thất phẩm trung giai Luyện Dược sư.

Thác Nỵ tư cất tiếng nói với Trần Bư.

- Thác Nỵ tư, ngươi không cần phải như vậy, chủ nhân đã rời đi khỏi Huyền Thiên Nội lục một năm, ngươi cũng đột phá từ ma pháp sư cấp bảy sơ kỳ tới ma pháp sư cấp bảy hậu kỳ, ta thấy ngươi cũng không còn xa nữa mà đột phá tới ma pháp sư cấp tám.

- Aizz, các ngươi thật là lợi hại, chỉ có ta là tiến bộ chậm nhất, bây giờ mới chỉ là nhị tinh Đấu Tông.

Đồng Đại Ngưu thở dài một hơi.

- Trần Bư, ngươi quyết định đi tới Huyền Thiên đại lục một chuyến sao?

Thác Nỵ tư nghiêm mặt hỏi Trần Bư.

- Ừ.

Trần Bư gật đầu.

- Hiện tại ta đã là thất phẩm trung giai luyện dược sư, cũng nên đoạt về những thứ vốn thuộc về ta. Chỉ là tới huyền thiên nội lục ta sẽ tìm đại nhân, khi nào đại nhân trở về ta cũng sẽ trở về.

Trần Bư cất tiếng nói.

- Được rồi, trên đường đi ngươi nên cẩn thận một chút, tìm được đại nhân thì hãy trở về, sẵn dịp nói thành tựu của Phá Quân doanh hiện tại luôn.

Thác Nỵ tư nói.

Trước đó, hai đại học viện đã liên hợp với Phá Quân doanh, tiêu diệt toàn bộ đế quốc Tuyết Lâm, đế quốc Tuyết Lâm cũng đổi tên thành Phá Quân đế quốc, hai đại học viện cũng quét sạch tai họa ngầm gây từ họ, những điều khác thì không cảm thấy hứng thú.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

328. Chương 287 : Bạch Cốt Khô Lâu .

Bây giờ Phá Quân đế quốc được sự sắp xếp của Lệnh Hồ vô địch đã trở nên nghiêm chỉnh, mà trong thời gian này, Thác Ný tư, Đồng Đại Ngưu, Nạp Duy Tư, Khang Minh... thực lực cũng tăng lên, Phá Quân doanh hiện tại cho dù hai đại học viện liên thủ cũng không thể chống lại.

- Ta biết, ta sẽ xử lý tốt mọi chuyện, sau đó sẽ tìm đại nhân.

Trần Bưư cất tiếng nói, ánh mắt nhìn về phía xa xa trên không trung mà trầm nghĩ:

- Ta đã trở về, ta rút cuộc cũng đã về, hãy chờ đó, ta sẽ lấy đi tất cả những gì ta đã mất.

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành mang theo Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng và bốn con Địa Ma Lang rời khỏi Vạn Kim Môn. Nam Cung Hiên dặn dò Nhạc Thành vài câu sau đó cũng để cho những trưởng lão đi theo hắn.

Cuồng Sư môn cũng phái ba trưởng lão tới, chính là Tứ, Tam nhị ba vị trưởng lão, mặt khác còn có hai mươi cường giả Đầu Tông, theo tin tức mà Cuồng Sư môn lấy được, trong Hắc Ám thần điện phân điện chỉ có ba đầu tôn mà thôi, có thêm sự giúp đỡ của Cuồng Sư, Vạn Kim hai môn, Nhạc Thành tổng cộng đã có tám Đầu Tôn.

Dựa theo trí nhớ của Nhạc Thành, Cự Thạch Thành có phân điện của Hắc Ám thần điện, đi bảy ngày lộ trình là tới, lần này Nhạc Thành muốn bắt sống một người của bọn họ để biết tin tức.

Ba ngày sau, tại một thung lũng vô tận, giữa không trung có mười thân ảnh phá không đi tới, chính là đoàn người của Cuồng Sư môn và Vạn Kim Môn.

- Nhạc Thành, phía trước không xa là phân điện của Hắc Ám thần điện, chúng ta cần phải chuẩn bị tốt.

Tứ trưởng lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành nói:

- Tất nhiên là phải chuẩn bị, Hắc ám thần điện ở phía trước, chúng ta cần phải cẩn thận một chút.

Theo trí nhớ linh hồn của thất hộ pháp, Nhạc Thành biết được ở phía trước có một thâm cốc vô cùng nguy hiểm, đây chính là phân điện của Hắc ám thần điện.

- Xuy xuy.

Trước sự dẫn dắt của Nhạc Thành, mọi người tiến tới không xa thung lũng, thần sắc của Nhạc Thành cũng ngưng trọng vài phần.

Nhạc Thành lập tức khuếch tán thần thức, hắn lập tức cảm ứng được khí tức của Hắc Ám thần điện.

Một lát sau, mọi người cũng đã tới trước thung lũng, đồng thời một khí tức âm trầm cũng phiêu tán ở trên không trung, một hơi thở quỷ dị âm trầm, còn có một cỗ huyết tinh cường bạo.

- Hắc ám thần điện thật là quỷ dị.

Nhạc Thành chăm chú nhìn thung lũng phía trước, nhìn về hướng phát ra khí ức quỷ dị.

- Mọi người cần phải cẩn thận một chút, đó có lẽ là hơi độc.

Nhạc Thành lập tức nhắc nhở mọi người rồi tiến vào bên trong thung lũng, hắn cảm nhận được khí tức ngày càng trở nên nồng đậm.

Cảm nhận được khí tức quỷ dị âm hàn này, những cường giả Đấu Tông của Cuồng Sư môn không kìm được mà run người lên, sáu Đấu Tông cường giả của Cuồng sư môn và Vạn Kim Môn cũng giật mình.

- Xoẹt.

Nhạc Thành cảm nhận thấy mình chạm phải vật gì thì lập tức nhìn xuống, ở trước mắt của hắn là xương trắng chồng chất.

Nhạc Thành đánh giá mớ xương này, mơ hồ có thể nhận ra chủ nhân của chúng bị cắn nuốt hết năng lượng mà chết đi vậy. Nhạc Thành từng thấy qua người của Hắc Ám thần điện cắn nuốt đấu khí, giống như những người tu chân tu ma ở hạ hạ vậy, thường dùng thủ đoạn này để tăng thực lực của mình.

Chỉ là tu ma giả đến thiên kiếp cuối cùng thì phải chịu uy lực của thiên kiếp lớn hơn nhiều, Tu Ma giả giết chóc quá nhiều, tổn hại quá mức tới Thiên đạo.

Nhạc Thành tiếp tục đi vào bên trong, trên thân hình của hắn vận chuyển chân khí đề phòng nguy hiểm, một lát sau bạch cốt phía trước ngày càng nhiều, trong đó có không ít bạch cốt không chỉnh tề, càng thêm khí tức khủng bố quỷ dị.

- a.

Ở trong hung lũng vang lên một thanh âm quỳ dị, mỗi người lập tức không kìm được mà run cả người lên.

- Kết kết.

Một mảng thanh âm xương cốt thanh thúy vang lên, vượt không gian chỉ cảm thấy gió lạnh tê lương.

- Mọi người chú ý.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi đổi, bởi vì lúc này hắn đã cảm nhận được những xương trắng này như muốn sống lại vậy, những bạch cốt này lao tới Nhạc Thành mà công kích, tốc độ nhanh vô cùng.

- Tru ma chuông.

Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn trong tay, lập tức một luồng chuông mang rất lớn quét tới bạch cốt.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, lập tức ba bộ khô lâu bạch cốt đã bị lực lượng cường hãn đánh rơi xuống mặt đất.

- Kết kết.

Một thanh âm quỳ dị nữa lại vang lên, ba bộ bạch cốt đã bị Nhạc Thành dùng Tru Ma chuông đánh bay mất.

- Đáng chết, những thứ này quá tà dị.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, sau đó sắc mặt của hắn liền trầm xuống, không ngờ bạch cốt khô lâu này lại mạnh mẽ như vậy, thủ ấn của hắn liền biến hóa một lần nữa, một luồng vô thượng chân hỏa lại ngưng tụ quét về phía bạch cốt.

- A a.

Dưới sự tấn công của Vô Thượng Chân Hỏa, ba bộ bạch cốt phát ra một thanh âm quỳ dị rồi tiêu tán.

- Thịch thịch.

Những người khác thì có chút phiền phức, một số cường giả Đấu Tông phải dốc toàn bộ sức lực mới đánh tan được những khô lâu bạch cốt này, cường giả Đấu Tông thì đỡ một chút, nhưng trong thung lũng nhiều bạch cốt như vậy khiến mọi người đau đầu không thôi.

- Gào, hú..

Thanh Bối Ma nGưu gầm thét một tiếng, sau đó một caon thanh bối ma ngưu xuất hiện trước mắt mọi người khiến cho những cường giả Đấu Tông phải hít một hơi lạnh.

- Xuy Xuy.

Hồng mang bao bọc quanh thân thể của thanh bối ma ngưu, một mảng hồng quang được bỏ về phía trước, đột nhiên mười đạo xương không đã tiêu tan.

- Mọi người mau chóng đi về phía trước.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống rồi quát lớn, thung lũng này Khô lâu rất nhiều, bây giờ mọi người đã bị nghìn chiếc khô lâu bạch cốt bao vây.

Mặc dù bọn họ không e ngại khô lâu bạch cốt nhưng mà muốn giết cả nghìn chiếc như vậy thì phải tiêu hao không ít thực lực.

- A.

Một thất tinh Đẩu tông trong đám người đã la thảm lên một tiếng, năm đạo bạch cốt khô lâu đã quấn chặt lấy hắn, đột nhiên khuôn mặt của thất tinh đẩu tông này chuyển sang đen kịt, nhanh chóng khô héo, bộ dạng chuyển sang vô cùng khủng bố.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thảm máng một tiếng, sau đó thủ ấn liền lập tức biến đổi Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ tấn công về phía thất tinh Đẩu Tông.

- Xoẹt.

Một tiếng phá hủy vang lên, những bạch cốt bao quanh gào thét rồi biến thành một màn sương mù, tuy nhiên thất tinh đẩu tông thì bao phủ một mảnh đen kịt ngã xuống đất, hiển nhiên là đã chết.

- Thất tinh đẩu tông không phải là yếu nhưng còn bị chết ở trong đám khô lâu bạch cốt khiến cho Nhạc Thành phải đề phòng hắc ám thần điện nhiều hơn.

- Xoẹt.

Nhạc Thành một lần nữa ngưng tụ Vô Thượng Chân hỏa, ngay lập tức mấy khô lâu bạch cốt đã biến thành khói trắng mà tiêu tan.

- Mọi người mau đi cùng ta.

Nhạc Thành la lớn một lần nữa sau đó ngưng tụ Vô Thượng Chân hỏa mà mà đường.

Sau nửa canh giờ bọn người Nhạc Thành cũng rời khỏi được thung lũng khô lâu bạch cốt, sau khi xác định không còn bạch cốt nào đuổi theo bọn người Nhạc Thành mới thở ra một hơi dài.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

329. Chương 288 : Thi Thủy Đen Nhánh .

- Mọi người nghỉ ngơi một chút đi, tiếp theo cần phải chú ý một chút, không biết sẽ có nguy hiểm gì nữa.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người.

Thần thức khuếch tán, Nhạc Thành một lần nữa tìm kiếm xung quanh, dùng thần thức tìm kiếm, Nhạc Thành phát hiện ra muốn tới hắc ám thần điện còn phải trải qua năm canh giờ nữa, huyết tinh cùng với khí tức quỷ dị ngày càng thêm nồng đậm, bên trong che giấu nguy hiểm cũng thật lớn.

- Đi thôi.

Một lát sau, mọi người lại xuất phát, bây giờ bọn họ không ai dám chủ quan, tất cả đều cẩn thận chú ý xung quanh.

Càng đi về phía trước, lòng của bọn họ lại càng bị đè nén, cũng không biết đi bao lâu cuối cùng bọn họ cũng tới dưới chân núi của sơn cốc. Nhìn cảnh tượng trước mắt, bọn họ không kim được mà cảm thấy chán ghét buồn nôn.

Chỉ thấy trước mặt bọn họ có một hố sâu rất lớn, bên trong có chất đông thi thể, những thi thể này đã thối rữa lâu rồi, toàn thân khô héo.

Mà ở rất sâu bên trong có một mùi vị huyết tinh.

- Mọi người chú ý.

Sau đó, Nhạc Thành lại quát lớn, trong tay ngưng kết thủ ấn, đồng thời một mảng Vô Thượng Chân hỏa cũng ngưng tụ.

Mùi máu tươi ngày càng nồng nặc, một khí tức màu đen rất lớn tràn ngập ra, công kích về mọi người, tạo ra từng sợi dây màu đen.

Mọi người nhìn thấy cảnh tượng khủng bố như vậy thì cũng thảm ngạc nhiên, bọn họ lập tức ngưng tụ một lưới đấu khí.

- Xoẹt.

Những sợi dây màu đen kia gặp phải Vô Thượng Chân hỏa của Nhạc Thành thì bị đốt cháy sạch sẽ, trên không trung mang theo một khí tức nồng đậm, hố đen kia cũng giống như là nước sôi vậy, không ngừng trào lên mà tràn ngập.

- Xoẹt.

Dưới sự công kích của những đấu tông của Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn, vô số sợi dây màu đen đã bị cháy hết.

- Xoẹt.

Số sợi dây màu đen tiếp tục gia tăng, đột nhiên nước trong hố sâu càng ngày càng ít.

Mà lúc này sợi dây màu đen đã chằng chịt vô cùng.

Những người có tu vi Đấu Tông cố sức công kích cũng chỉ có thể chém đứt một hai sợi dây màu đen mà thôi.

- A, cứu ta.

Một thất tinh đấu tông phát ra tiếng kêu cứu thê thảm, chỉ thấy sợi dây chằng chịt đang chui vào trong cơ thể của hắn.

- Thịch.

Thất tinh đấu tông nhanh chóng ngưng tụ một mảng lực lượng công kích, chém đứt những sợi dây màu đen này, tuy nhiên sợi dây này đã xuyên qua cơ thể của hắn, một màn máu tươi chảy ra.

- Mọi người cẩn thận một chút.

Nhạc Thành la lớn, nhìn thấy đồng dây màu đen rậm rạp phía trước thì sắc mặt của hắn trầm xuống, thủ ấn trong tay ngưng kết, một khí tức nóng bỏng trở nên tràn ngập.

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, thủ ấn trong tay đánh ra, Phần Tiên Liệt Diễm cầu mang theo một lực lượng cường hãn tấn công về phía những sợi dây chằng chịt kia.

- Âm

Một tiếng phá hủy kinh thiên, Phần Tiên Liệt Diễm cầu bạo phá những sợi dây màu đen kia, một số sợi dây thì quán quanh quả cầu.

- Xèo xèo.

Từng thanh âm đốt cháy vang lên, lập tức những sợi dây màu đen kia gặp phải Vô Thượng Chân hỏa thì giống như là gặp khắc tinh vậy.

- Mọi người mau chạy ra ngoài trước.

Nhạc Thành nhanh chóng chuyển động thân hình lao.

Mọi người mới đi ra không lâu thì những sợi dây màu đen chẳng chịt lại có dấu vết buông lỏng, tựa hồ như lại muốn công kích mọi người vậy.

- Phá cho ta, Phần Tiên Liệp Diễm cầu.

Nhạc Thành lạnh lùng quát, thủ ấn trong tay lập tức biến đổi.

- Thịch thịch.

Một thanh âm phá hủy thật lớn, một lực lượng cường hãn bị khuếch tán, lập tức những sợi dây màu đen bị chấn động mạnh.

- May mà Vô Thượng Chân hỏa chính là khắc tinh của những sợi dây màu đen này.

Nhìn thấy những sợi dây màu đen bị đốt cháy, Nhạc Thành liền thở ra một hơi.

Mọi người nhìn khí tức màu đen tràn ngập trên không trung thì cũng kinh hồn không định lại được, không ngờ phân điện của Hắc Ám thần điện lại nguy hiểm như vậy.

- Chúng ta tiếp tục đi, phía trước không xa chính là Hắc Ám thần điện.

Nhạc Thành nói với mọi người, thần thức của hắn lại chuyển động.

Mọi người lập tức xuất phát, một lát sau mọi người đã tới một đỉnh núi, trên đỉnh núi là những rừng cây rậm rạp, khí tức vô cùng quỷ dị.

- Xì xào.

Trên đỉnh núi truyền tới những thanh âm kỳ quái, khiến cho thần kinh của mọi người cũng trở nên căng thẳng.

- Chúng ta đi vào thôi.

Nhạc Thành lập tức dẫn đầu đi vào trong rừng cây.

Trong rừng cây có một cây đại thụ trăm năm cao chót vót, mà ở bên trong ánh sáng bị những lá cây ngăn cản khiến cho càng thêm quỷ dị.

Mọi người cẩn thận mà đi vào trong rừng cây, thần thức của Nhạc Thành không ngừng khuếch tán, xung quanh không có bất cứ nguy hiểm nào tồn tại, trong lòng hắn vì vậy cũng nghi hoặc không thôi.

- Xoẹt.

Mà đúng lúc Nhạc Thành nghi hoặc thì đã có một cường giả Đấu Tông thành linh ngã xuống mặt đất, lập tức thất khiếu chảy máu mà chết, sắc mặt trở nên đen kịt, toàn thân trở nên run rẩy.

- Tại sao lại như vậy?

Tất cả mọi người nhìn thấy bộ dạng của Đấu Tông này đều nhảy dựng lên, bọn họ ai cũng không biết rằng chuyện gì đã xảy ra.

Nhạc Thành đi tới trước mặt của cường giả đấu tông này đánh giá.

- Chuyện gì đã xảy ra?

Nhạc Thành nghi hoặc không thôi, cường giả Đấu Tông chết, thật là quá quỷ dị, nếu như có cường giả Đấu Tông ở trong rừng cây đánh lén thì hắn cũng phát hiện ra chứ.

- Chú ý.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, lập tức thủ ấn trong tay của hắc ngưng kết, Đoạn Hồn chỉ mang theo một thanh mang lực lượng bắn về phía bát tinh đầu tông, chỉ thấy thanh mang lập lòe, một ngọn lửa hắc mang mắt thường khó nhìn thấy đã bị dập tắt.

- Mọi người mau bố trí phòng ngự, hắc mang đó mắt thường khó mà nhận biết được.

Nhạc Thành quát lớn, sau đó thủ ấn ngưng kết, Vô Thượng Chân hỏa ngăn trước người, dưới sự chiêu rọi của Vô Thượng Chân hỏa, mọi người liền nhìn thấy hắc mang tràn ngập.

- Xoẹt.

Mọi người liền nhan chóng bố trí vòng phòng ngự hộ mình.

- Ti ti.

Vô Thượng Chân hỏa đốt lên, những hắc mang kia cũng bị đốt cháy sạch sẽ.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

330. Chương 289 : Hôm Nay Ta Báo Thù .

- Mọi người mau đi cùng ta, đi ra khỏi khu rừng này sẽ không sao nữa.

Nhạc Thành cất tiếng nói hắc ngưng tụ Vô Thượng Chân hỏa rồi mở đường, cấp tốc rời khỏi rừng cây.

Đi ra khỏi rừng cây, Nhạc Thành lấy ra một viên đan dược mà đút vào trong miệng, sắc mặt của hắc ngưng kết trở nên hồng nhuận, vừa rời ngưng tụ Vô Thượng chân hỏa hắc ngưng bị tiêu hao không ít chân khí.

- Đây chính là phân diện của Hắc Ám thần điện sao?

Đi ra khỏi rừng cây, hắc ám thần điện đã xuất hiện trước mặt mọi người, trước mắt khí tức vô cùng quỷ dị.

- Mọi người chú ý chuẩn bị, gặp người của Hắc Ám thần điện lập tức giết chết toàn bộ.

Nhạc Thành lập tức nói, hắc ngưng thần thức cảm ứng được bên trong có không ít người của Hắc Ám thần điện đi ra, một số người có thực lực đầu tông, về phần ba hộ pháp, Nhạc Thành không cảm ứng được.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Hai mươi thân ảnh từ bên trong Hắc Ám thần điện lao ra, lập tức xuất hiện trước mặt mọi người.

- Giết cho ta, một tên cũng không để lại.

Nhạc Thành mỉm cười, khuôn mặt xuất hiện hàn ý, đối với người của Hắc Ám thần điện, hắc ngưng chỉ có thể giết sạch.

- Xoẹt.

Thanh Bối Ma Ngưu cùng với Tứ Sí Ma Ưng cùng với bốn con Đại Ma Lang cùng với mười Đầu Tôn cường giả cũng đánh về phía Hắc Ám thần điện.

- Âm âm.

Từng thanh âm phá hủy vang lên, mọi người đã tiến nhập vào vòng chiến, Nhạc Thành một lần nữa dùng thần thức xem xét xung quanh thì phát hiện ra có ba đạo khí tức cường hãn ở bên trong, hắc ngưng chính là những hộ pháp.

- Các vị hộ pháp, chúng ta đi vào thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với sáu đầu tôn cường giả, sau đó lập tức tiến vào cung điện bên trong.

Đi vào trong cung điện, Nhạc Thành liền ngưng trọng vài phần, lần này tuyệt đối không thể để ba hộ pháp chạy thoát, nếu không thì không biết khi nào mới bắt được bọn chúng.

Ở trong cung điện có một thông đạo màu đá xanh.

Một lát sau, bọn họ đã tới một gian thạch thất, Nhạc Thành từ thạch thất này mà có một cảm giác quen thuộc, trong gian phòng này có một bệ đá rất lớn, trên đó còn có một vết máu tươi chưa khô.

- Có quan hệ với Nhạc gia.

Nhạc Thành hơi trầm sắc mặt xuống, vết máu đó tựa hồ như có quan hệ với huyết dịch của mình vậy.

Lập tức Nhạc Thành đánh giá tất cả xung quanh thì phát hiện ra ngoài vết máu của Nhạc gia còn có một số vết máu khác, trong những vết máu đó đều có những khí tức không bình thường.

Đi ra khỏi thạch thất, Nhạc Thành cuối cùng cũng nhìn thấy mỗi căn phòng đều có hương vị huyết tinh.

Sau nửa canh giờ Nhạc Thành cũng đã tới một gian phòng thật lớn, sau khi đánh giá gian phòng này thì hắn thấy ba đạo thân ảnh màu đen xuất hiện.

- Khắc khắc, tên tiểu tử này, không ngờ cuối cùng ngươi cũng đã tìm tới, miễn cho ta phải đi tìm ngươi.

Một người áo đen âm lệ ở chính giữa cười cười, sau đó hung hăng nhìn Nhạc Thành cùng với sáu lão giả của Vạn Kim Môn và Cuồng sư môn.

- Được được, Cuồng sư môn và Vạn Kim Môn muốn đối phó với Hắc Ám thần điện thì sẽ phải chịu hậu quả nghiêm trọng nhất.

Hắc y nhân hung hăng nói.

- Hừ, hắc ám thần điện có bốn sự này sao? Chỉ biết vĩnh viễn trốn ở trong bóng tối như là loài chuột vậy, hôm nay ta không giết ba con chuột các ngươi thì không được.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, ba hộ pháp này phỏng chừng có thực lực khoảng là tam tinh Đấu tôn.

- Không sai, Cuồng Sư môn chúng ta nhất định không bỏ qua, hắc ám thần điện muốn đối phó với Cuồng Sư môn nhất định phải chịu hậu quả.

Tứ trưởng lão của Cuồng sư môn cất tiếng nói.

Bây giờ bên cạnh mình có bảy người, muốn đối phó với ba người đối phương không phải là khó, nhất định không thể để đối phương trốn vào không gian ngọc giản.

- Khắc khắc.

Hắc y nhân bên trái cười âm lệ, hung hăng nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Ngươi cho rằng hôm nay ngươi có thể đối phó với chúng ta sao? Nằm mơ đi, chúng ta có không ít người chết ở trong tay các ngươi, chờ ta bắt được sẽ khiến cho các ngươi sống không được, chết không xong.

- Vậy xem các ngươi có bản lĩnh đó không.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trên mặt xuất hiện một mảng băng lãnh.

- Tiểu tử, lần trước ngươi đánh lén ta, hôm nay ta phải báo thù.

Hắc y nhân phía bên phải hung hăng nhìn Nhạc Thành chằm chằm, hắn chính là người bị Nhạc Thành lần trước đánh lén làm cho trọng thương, hiện tại hắn vẫn chưa hoàn toàn khôi phục.

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống, thủ ấn trong tay ngưng kết, đột nhiên ba Kiếm Ảnh hóa thành ba vòng sáng màu vàng bắn ra, lập tức công kích về phía Tam hộ pháp.

- Thịch.

Nhạc Thành vừa ra tay, sáu trưởng lão của Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn cũng tấn công về phía hai hắc y nhân.

- Đáng chết.

Tam hộ pháp của Hắc Ám thần điện lần trước bị kiếm Âm dương của Nhạc Thành đánh lén, bây giờ nhìn thấy Kiếm Âm Ảnh của Nhạc Thành nữa thì sắc mặt hơi biến, toàn thân của hắn bao phủ một màn hắc mang nồng đậm.

- Xoẹt.

Nhạc Thành phát ra ba kiếm ám ảnh bị tam hộ pháp ngăn trở công kích một lát, sau đó ba luồng ánh sáng màu vàng một lần nữa kích tán, bắn về phía tam hộ pháp.

Dựa vào Kiếm Âm Ảnh, Nhạc Thành có thể giết chết được nhị tinh Đấu Tôn, tam hộ pháp tu vi mới chỉ là nhất tinh Đấu Tôn mà thôi, cộng thêm với việc bị thương trong người cho nên Nhạc Thành hoàn toàn có thể ra tay.

Mà đúng lúc này nhị hộ pháp và đại hộ pháp cũng thấy tình huống không xong, dưới sự vây hãm của sáu lão nhân, hai người đã rơi vào thế hạ phong.

Nhị hộ pháp của Hắc Ám thần điện có thực lực nhị tinh Đấu Tôn, đại hộ pháp có thực lực tam tinh Đấu Tôn, tuy nhiên dưới sự tấn công của sáu lão nhân, bọn họ không thể chống lại.

Một tiếng ầm khổng lồ vang lên, cả tòa cung điện đã bị phá hủy lung lay, ngay lập tức thân hình của đại trưởng lão cũng bị văng đi mấy chục thước.

- Lão đại, mau mời Cửu trưởng lão và bát trưởng lão ra, chúng ta ngăn không được.

Tam hộ pháp đưa mắt nhìn về phía Nhạc Thành rồi lớn tiếng hô với Đại hộ pháp.

- Thịch.

Nhị hộ pháp của Hắc Ám thần điện bị mấy cuồng giả Đấu Tôn của Cuồng Sư môn đánh lui mấy chục thước.

- Đáng chết.

Nhìn biến hóa lớn trong sân, đại hộ pháp của Hắc Ám thần điện liền biến chuyển sắc mặt, hắn lui về sau mấy bước, rút từ trong tay ra một ngọc giản màu đen.

- Đừng cho bọn hắn chạy.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, hắn cho rằng ba người hộ pháp này lại muốn chạy thoát trong tay của hắn ngưng kết một thủ ấn, Kiếm Âm Ảnh xẹt qua tạo thành một đường vòng cung.

- Ta thấy các ngươi hôm nay đừng hòng rời khỏi.

Đại hộ pháp lạnh lùng âm lệ cười lạnh, thân hình nhanh chóng lui xuống, trong tay bóp nát ngọc giản, trên đại sảnh xuất hiện một khí tức cuồng bạo.

- Xuy xuy.

Bỗng nhiên hai đạo hắc ảnh xuất hiện, hai người cũng mặc hắc y, trên người đều tràn ngập khí tức cường hãn.

- Xoẹt.

Nhạc Thành liền mỉm cười ngưng kết thủ ấn, ba Kiếm Âm Ảnh quay lại trong tay, hắn cẩn thận đánh giá hai người áo đen vừa xuất hiện, tìm hiểu khí tức thì thấy một người là tam tinh Đấu Tôn, một người là tứ tinh Đấu Tôn.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

331. Chương 290 : Người Có Bản Lĩnh Gì Mà Cuồng Vọng .

Tam tinh đấu tôn và Tứ Tinh Đấu tôn tuy chỉ kém một tinh mà thôi nhưng thực lực có sự khác biệt rất lớn, cho dù ba người tam tinh Đấu Tôn cũng khó có thể chống lại được một tứ tinh Đấu Tôn, mà hiện tại hắc ám thần điện đã có một tứ tinh và một tam tinh Đấu Tôn tới đây khiến cho sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi.

Hai hắc y nhân này xuất hiện, những cường giả của Vạn Kim và Cuồng Sư hai môn cũng biến đổi thần sắc.

- Bát trưởng lão, chính là tên tiểu tử này, hắn có thân thể Kim Long, trên người còn có thiên ngoại thiên thạch của Vạn Kim Môn.

Đại Hộ pháp nói với hai trung niên hán tử:

- Tiểu tử này thủ đoạn rất quỷ dị, nhất định phải lưu ý cẩn thận một chút.

- Thân thể Kim Long, Nhạc gia không có mấy người có được thân thể Kim Long.

Người được gọi là bát trưởng lão lạnh lùng chăm chú nhìn Nhạc Thành.

- Bát trưởng lão.

Nhạc Thành lẩm bẩm trong lòng:

- Tứ Tinh Đấu Tôn cường giả, cái này thật không ít phiền toái.

- Sư sư.

Sáu thân ảnh đã tiến lại bên cạnh Nhạc Thành, chính là Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng và bốn con Địa Ma Lang.

- Chủ nhân, bên ngoài đã giải quyết xong.

Thanh Bối Ma Ngưu nói với Nhạc Thành, có sáu con ma thú gia nhập, những người bên ngoài của Hắc Ám thần điện không thể chống nổi.

Nhạc Thành chăm chú nhìn đám người của Hắc Ám thần điện, hai người là tam tinh Đấu Tôn, một người là Tứ Tinh Đấu Tôn, ba người này thực lực thật là cường hãn. Mặt khác, nhị hộ pháp và Tam hộ pháp cũng có uy hiếp rất lớn.

- Chỉ có cách liều mạng.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, nếu như mình liều mạng ngăn cản được tứ tinh Đấu tôn thì những người khác có thể giết sạch người của Hắc Ám thần điện, ngược lại nếu như tất cả liên thủ chống lại tứ tinh Đấu Tôn thì cũn đã muộn.

- Tiểu tử, để Thiên Ngoại thiên thạch lại, sau đó ngoan ngoãn theo ta, sau đó ta sẽ cho ngươi bớt phải đau khổ.

Bát trưởng lão nói với Nhạc Thành.

- Thật không, đáng tiếc là ngươi không có bổn sự này.

Thần sắc của Nhạc Thành trầm xuống, trong lòng đã thầm quyết định, mình hiện tại là tứ tinh Đấu tôn, có Hạo Thiên tháp và thân thể Kim Long sẽ không lo lẩn nguy hiểm gì, chỉ cần dốc toàn lực ngăn chặn hắn là được.

- Tiểu tử ngươi đúng là ngông cuồng, không biết ngươi có bổn sự để vô lễ hay không.

Bát trưởng lão trầm sắc mặt xuống, trong sắc mặt đã có chút không vui.

- Vậy cứ thử xem là được.

Nhạc Thành hơi biến đổi thần sắc, tay của hắn liền ngưng kết một thủ ấn.

- Tứ Tinh Đấu Tôn giao cho ta, những người khác các ngươi tốc chiến tốc thắng.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, sau đó hắt lập tức xoay tròn ba luồng sáng màu vàng, bắn về phía bát trưởng lão.

- Xoẹt.

Dưới sự xuất hiện của ba luồng sáng màu vàng, Nhạc Thành cũng đột nhiên thả người mà lao tới, thân hình của hắn hơi nghiêng về phải tam hộ pháp.

- Xoẹt.

Tam đại hộ pháp không ngờ Nhạc Thành đánh lên mình, sắc mặt của hắn liền biến đổi, bàn tay đen kịt ngưng kết một khí tức cường hãn tấn công Nhạc Thành.

- Chết đi.

Nhạc Thành đột ngột nở ra một nụ cười, quay mắt nhìn Tam hộ pháp nhất tinh Đấu Tôn mà công kích. Nhạc Thành cũng không thèm để ý, tam niệm chuyển động, xung quanh liền bao phủ một luồng ánh sáng màu vàng, thân thể Kim Long hiện ra, thủ ấn của Nhạc Thành lập tức biến đổi, mi tâm lóe lên.

- Thịch.

Tam hộ pháp dưới sự công kích của Nhạc Thành đã bị đánh bay đi xa, thân thể của hắn còn thừa lại một kích, huyết dịch trở nên sôi trào, một lực lượng cường hãn cũng biết mất vô ảnh vô tung.

Ổn định thân hình xong, Nhạc Thành thu lại thủ ấn, Âm Dương Kiêm thu hồi lại trong mi tâm.

- Xoẹt.

Thân hình của Tam hộ pháp xuất hiện một lỗ máu, sau đó lập tức ngã xuống mặt đất.

- Chết tiệt.

Bát trưởng lão thầm mắng một tiếng, tuy nhiên bị ba luồng Kiếm Ám Ảnh tấn công hắn cũng không có cách nào phân thân ra chống lại. Nhìn thấy tam hộ pháp bị giết, khuôn mặt của hắn liền nổi giận, trước mặt mình mà đối phương còn giết một nhất tinh Đấu Tôn, đúng là mất mặt.

- Gào, hú.

Thanh Bối ma ngưu gào thét một tiếng rồi khôi phục lại bản thể, đại sảnh này tuy rằng rất lớn nhưng cũng không chịu nổi thân hình của nó mà đổ sụp, mọi người đàn phải lao lên không trung.

- Ma thú cấp tám.

Nhìn thấy bản thể của Thanh Bối ma ngưu, Đại hộ pháp cùng với bát trưởng lão cửu trưởng lão cũng kinh ngạc, ma thú cấp tám quả nhiên là không bình thường.

-Hú, ngao.

Mấy tiếng gầm gừ vang lên, Tứ Sí Ma ứng cùng với bốn con Địa Ma lang cũng khôi phục bản thể, xoay tròn trên không trung.

Mọi người nhanh chóng nhảy lên trên không trung, Thanh Bối Ma Ngưu nhanh chóng đánh về phía Nhị hộ pháp, Tứ Sí Ma Ứng cùng với bốn con địa ma lang cũng vây quanh.

Thực lực của Thanh Bối Ma Ngưu mạnh hơn nhị hộ pháp, bây giờ lại có Tứ Sí Ma Ứng và bốn con Địa Ma Lang giúp đỡ, ưu thế càng thêm rõ ràng.

Đại hộ pháp và cửu trưởng lão có thực lực tam tinh Đấu tôn, Vạn Kim Môn cùng với Cuồng Sư môn bên trong có một vị cường giả Tam tinh Đấu tôn, hơn nữa còn có một nhất tinh và nhị tinh Đấu tôn hỗ trợ, cũng đủ để áp chế Đại hộ pháp và cửu trưởng lão vào thế hạ phong.

Nhìn thấy bên mình chiếm thượng phong, Nhạc Thành liền thở ra một hơi, sau đó lại lo lắng, nếu như mình không thể chống lại bát trưởng lão thực lực tứ tinh Đấu tôn thì tất cả đều vô dụng.

Nhìn thấy cảnh tượng trong đại sảnh, sắc mặt của bát trưởng lão liền trở nên khó coi, hắn hung hăng nhìn về phía Nhạc Thành mà nói:

- Tiểu tử chờ ta bắt được người sau đó ta sẽ khiến cho người sống không được chết cũng không xong.

- Những lời này ta phải nói mới đúng.

Nhạc Thành cất tiếng nói, chân khí của hắn vận chuyển, tâm niệm cũng chuyển động, toàn thân bao trùm một hoàng quang.

- Kim Long thân thể, đúng là thân thể Kim Long.

Nhìn thấy Nhạc Thành bao phủ một màu vàng óng ánh, bát trưởng lão không kìm được mà nóng bỏng.

- Ta muốn xem người có bản lĩnh gì mà cuồng vọng.

Bát trưởng lão quát lớn một tiếng, thủ ấn ngưng kết gào thét vung về phía Nhạc Thành.

- Âm Ảnh Kiếm.

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống, thực lực công kích của Bát trưởng lão Nhạc Thành cảm nhận được, so với Tam Tinh Đấu tôn thì mạnh hơn nhiều.

- Xoẹt xoẹt.

Ba kiếm Âm Ảnh một lần nữa lao từ phía trên xuống, không gian cũng trở nên chấn động.

- Xoẹt.

Ba luồng ánh sáng chạm phải lực công kích của Bát trưởng lão thì trở nên giằng co, khiến cho Nhạc Thành giật mình không thôi.

Bát trưởng lão cũng giật mình như vậy, không ngờ Nhạc Thành dùng ba thanh kiếm có thể đôi co với hắn.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi trầm xuống, lập tức thủ ấn trong tay của hắn ngưng kết mà đánh. Ba thanh kiếm lay động ở trên không trung.

- Hừ.

Bát trưởng lão của Hắc Âm thần điện hừ lạnh một tiếng, hai tay một lần nữa ngưng tụ một màn hắc mang, hai hắc mang liên hợp với, nhau giống như là một luồng quyền phong, ba kiếm ảnh của Nhạc Thành cũng bị nuốt vào trong đó.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng rồi thủ ấn lại xuất hiện lại.

- Xoẹt.

Công kích của đối phương trong nháy mắt đã tới, Nhạc Thành không thể không bố trí một đạo hộ thân cương quyền nữa, dựa vào thân thể Kim Long của mình Nhạc Thành cũng không dám mạo hiểm, quả cầu lửa lớn trong tay hắn cũng nghênh hướng sự công kích của đối phương.

- Thịch.

Phản Tiên Liệp Diễm Cầu hung hăng công kích lại, lập tức một thanh âm phá hủy kinh thiên vang lên, một ngọn lửa xen vào trong không trung mà kích tán, lực lượng cường hãn cũng điên đại chạm vào người Nhạc Thành.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

332. Chương 291 : Kịch Chiến .

Xoẹt một tiếng vang lên, hộ thân cương quyền của Nhạc Thành lồm vào, ánh sáng trên thân thể của hắn cũng đột ngột bành trướng, Nhạc Thành chạm phải một luồng công kích lớn, thân hình bị bắn xa mấy trăm thước, chân khí cũng nhộn nhạo.

Nhạc Thành ổn định thân thể, thầm nghĩ mình thật may mắn, may mà có thân thể Kim Long và Hộ thân cương quyền nếu không thì mình đã không thể chống lại một lực công kích mạnh mẽ đó được. Công kích của Tứ Tinh Đấu Tôn thật là biến thái, Kim Long thân thể của mình nhiều nhất cũng chỉ có thể chống lại Tam Tinh Đấu tôn mà thôi.

Đối với việc thân thể Hoàng Long hóa thành thân thể Kim Long, Nhạc Thành đoán ra tất cả đều là tại vì ảnh hưởng của Hỏa Linh châu.

- Thu.

Nhạc Thành thu hồi thân hình lại, thủ ấn trong tay lại ngưng kết.

Nhìn thấy Nhạc Thành trúng một đòn công kích của mình mà vẫn không có chuyện gì, Bát trưởng lão của Hắc Âm thần điện lại lộ ra một vẻ kinh ngạc.

Ở giữa không trung, mọi người hiện nay lại hừng hực khí thế chiến đấu, người của Hắc Âm thần điện đã hoàn toàn rơi vào thế hạ phong, mà Thanh Bối Ma Ưng và Tứ Sí ma ưng lúc này vây hãm nhị hộ pháp thâm, trên thân thể của nhị hộ pháp đã bị trọng thương.

- Thịch.

Một thanh âm phá hủy không lồ vang lên, nhị hộ pháp dưới sự công kích của Thanh Bối Ma Ngưu cũng lập tức bị rung động, thân hình bay ra ngoài, khóe miệng phun ra máu tươi.

- Xoẹt.

Nhị hộ pháp còn chưa ổn định được thân hình thì Tứ Sí Ma Ưng từ phía sau đã xẹt qua, hai đôi cánh mang theo một luồng khí vô cùng lớn mà tấn công, cùng lúc đó bốn con Địa Ma Lang cũng nhào tới.

- Tránh cho ta.

Sắc mặt của Nhị hộ pháp thay đổi lớn, trong tay một lần nữa ngưng tụ hắc mang tấn công về phía năm con thất giai ma thú, nếu là bình thường năm con thất giai ma thú không thể làm được gì, nhưng bây giờ có thêm một con ma thú cấp tám, năm con thất giai ma thú tuyệt đối chiếm thượng phong.

- Xuy xuy.

Năm con thất giai ma thú đứng là bị nhị hộ pháp ngưng tụ lực lượng mà đẩy ra.

- Chết đi.

Ở giữa không trung, Thanh Bối Ma Ngưu gào thét một tiếng, lập tức một hồng mang khủng bố bắn xuống, hung hăng bổ xuống trên người của nhị hộ pháp.

- Xoẹt.

Nhị hộ pháp đã bị thương, bây giờ càng không phải là đối thủ của b, đột nhiên hắc mang ngưng tụ trên người cũng bị làm cho nát báy, hung hăng ngã xuống mặt đất.

- Đến đây.

Thanh Bối Ma Ngưu gào thét một tiếng, sau đó thân thể khổng lồ theo nhị hộ pháp rơi từ không trung xuống, giống như là một thiên trụ giẫm nát thân thể của đối phương.

- Đáng chết.

Bát trưởng lão nhìn thấy cảnh tượng này thì không khỏi cuồng nộ, trong nháy mắt đã có hai cường giả Đấu Tôn chết, y liền hung hăng nhìn Nhạc Thành:

- Tiểu tử, ta trước hết bắt ngươi lại, ta xem ngươi có thể ngăn cản ta mấy chiêu.

- Xoẹt.

Bát trưởng lão biến đổi thân hình, chung quanh người hắc mang đại thịnh, lập tức một hắc mang khủng bố tràn ngập.

Vô Tận Hắc ngục.

Bát trưởng lão hét lớn một tiếng, hắc mang khủng bố quanh thân thể một lần nữa long trời lở đất tấn công về phía Nhạc Thành, khiến cho không gian xung quanh không ngừng bị sóng gợn.

- Hạo Thiên tháp.

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống, cuối cùng hắn cũng phải xuất ra lá bài chủ, nếu không thì sẽ không thể chống lại.

Thủ ấn trong bàn tay của hắn đánh tới, lập tức mi tâm sáng lên, Hạo Thiên tháp đã nằm trong tay của Nhạc Thành. Thủ ấn của Nhạc Thành không ngừng biến hóa, Hạo Thiên tháp bao phủ một thanh mang.

- Ngao.

Thanh mang xung quanh Hạo Thiên tháp đại thịnh, sau đó có hai vật rắn cui ra.

Hai tiếng rỗng ngâm vang lên, tất cả mọi người đều run run nhìn lên trên không trung, nhìn thấy Hỏa Long như vậy bọn họ đều hít một hơi lạnh.

- Ngao, ngao.

Hai con hỏa long gào thét một tiếng, sau đó điên cuồng lao vào, lập tức một ngọn lửa đốt cháy vang lên, chỉ cần chạm vào hai con rồng lửa này sẽ bị đốt cháy sạch sẽ.

- Ngao.

Một hỏa long rất lớn há mồm nóng bỏng phun về phía bát trưởng lão.

Nhìn thấy hai con hỏa long trên không trung, Bát trưởng lão đã sớm kinh ngạc vô cùng, nhìn thấy Hỏa Long phun lửa, thần sắc của lão đột nhiên thay đổi lớn, cảm thấy ngọn lửa này so với dị hỏa thì còn ghê gớm hơn. Không gian xung quanh một lần nữa ngưng tụ hắc mang, lập tức thân ảnh nhanh chóng lùi lại, một quả quang cầu hung hăng lao tới.

- Ti ti.

Bát trưởng lão ngưng tụ một quả cầu màu đen ngăn cản hỏa long phun lửa, thì một tiếng đốt cháy quỷ dị vang lên ở trên không trung.

Nhìn th bát trưởng lão ngăn chặn ngọn lửa Hỏa Long, thần sắc của Nhạc Thành hơi biến đổi, lập tức hắn ngưng kết thủ ấn, một con rồng gào thét rồi phun ra một ngọn lửa lớn hướng về phía bát trưởng lão.

- Ti ti.

Thanh âm đốt cháy trở nên tràn ngập, lập tức Bát trưởng lão ngưng tụ ra một quả cầu đen rất lớn chống lại hỏa long. Liên tục ngăn cản lại quả cầu màu đen, bát trưởng lão tái nhợt cả sắc mặt.

- Ta xem ngươi còn thủ đoạn gì nữa không.

Bát trưởng lão trầm sắc mặt xuống, thân hình như tia chớp lao về phía Nhạc Thành, nhìn thấy hai con Hỏa Long khủng bố, hắn nhất định phải bắt thanh niên này.

- Gào hú.

Thanh Bối Ma ngư đánh giá tràng diện, nhìn thấy chủ nhân của nó gặp nguy hiểm thì nó gào thét lên một tiếng, thân thể bay lên trời, một mảng hồng mang oanh kích.

- Đáng chết.

Thân thể của bát trưởng lão không thể ngăn lại được, ma thú cấp tám hấn không thể bỏ qua, lập tức ngưng tụ một sợi dây màu đen, giống như là cánh tay nhỏ, mang theo một khí tức quỷ dị.

- Xoẹt.

Hai luồng lực lượng chạm vào nhau ở giữa không trung, ngay lập tức Hồng mang của Thanh Bối Ma Ngưu và sợi dây màu đen của bát trưởng lão đồng thời đều hóa thành hư ảo mà kích tán.

- Âm Dương Kiếm.

Nhạc Thành một lần nữa ngưng kết thủ ấn, mi tâm của hắn lóe lên, kiếm Âm Dương chia làm năm đường sáng màu trắng xông về phía bát trưởng lão. Gọi ra Âm Dương Kiếm xong, sắc mặt của Nhạc Thành cũng trở nên trắng bệch.

- Đáng chết.

Bát trưởng lão rõ ràng cảm thấy lực bát tông tâm, năm đạo ánh sáng cũng bắn tới.

Nhạc Thành hiện tại hơi dễ dàng, có Thanh Bối Ma Ngưu gia nhập, so với một mình mình chống đỡ thì thoải mái hơn rất nhiều. Thanh Bối Ma Ngưu có thực lực ít nhất chống lại tam tinh đấu tôn, về phần Tứ Sí Ma Ứng cùng với bốn con Địa Ma Lang liên thủ lại cũng chống được một nhị tinh Đấu Tôn, chúng gặp phải tứ tinh đấu tôn cũng chỉ làm vướng chân vướng tay, không giúp được gì.

Nhạc Thành bây giờ đang chờ tới lúc Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn tiến tới, đến lúc đó mình có thể tùy tiện liên thủ đối phó với Bát trưởng lão.

- Âm âm.

Một khí tức cuồng bạo tràn ngập, hai con ngũ trảo hỏa long phun ra ngọn lửa cuối cùng cũng đốt cháy hai hắc mang ngưng tụ của bát trưởng lão, khuôn mặt của Bát trưởng lão vì vậy cũng trở nên tái nhợt.

- Âm âm.

Liên tiếp là hai tiếng phá hủy vang lên, lập tức ba trưởng lão của Cuồng Sư môn dưới sự vây hãm của Cửu trưởng lão đã phun ra một ngụm máu tươi mà bay ra bên ngoài.

- Chết đi.

Nhị trưởng lão của Cuồng Sư môn hét lên một tiếng, một mảng Đấu khí chuyển động, lập tức trong tay một đấu khí lực công kích lao về phía Cửu trưởng lão.

- Không tốt.

Bát trưởng lão thấy thế thì sắc mặt đột biến, thân hình như chớp lao về phía trước đánh tới, nếu như Cửu trưởng lão bị đánh chết thì nhiệm vụ hôm nay của Hắc Ám thần điện không cách nào có thể hoàn thành.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

333. Chương 292 : Hám Thiên Chương .

- Người vẫn cố gắng như vậy sao?

Nhạc Thành luôn chú ý biến hóa ở trong sân, nhìn thấy Bát trưởng lão muốn đi cứu Cửu trưởng lão thì thủ ấn trong tay của hắn liền biến đổi, ngũ trảo hỏa long xoay tròn ở trên không trung, lập tức đánh về phía Bát trưởng lão.

- Chết tiệt.

Bát trưởng lão mắng to một tiếng, không thể chống lại hai con hỏa long, đối với hai con hỏa long này, hắn cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại vài phần mà thôi.

- Xoẹt.

Nhị trưởng lão của Cuồng Sư môn hung hăng công kích lên thân thể của Cửu trưởng lão, ngay lập tức Cửu trưởng lão bị cắt thành hai đoạn mà chết.

- Các người đi giúp Vạn Kim Môn giết người của Hắc Ám thần điện, ta đi trước hỗ trợ Nhạc Thành.

Nhị trưởng lão của Cuồng Sư môn nói với tam trưởng lão và Tứ trưởng lão, thân ảnh như điện lao về phía Nhạc Thành.

- Thế nào, không có việc gì chứ?

Nhị trưởng lão cất tiếng nói với Nhạc Thành, trong lòng lão đã sớm kinh ngạc vô cùng, có thể chống lại Tứ Tinh Đấu Tôn, người này thật là quý dị, nếu đối lại là mình thì chắc chắn không thể ngăn cản nổi.

- Tốt lắm, bây giờ chúng ta làm một đợt công kích, tiêu hao của hắn cũng không xê dịch gì.

Nhạc Thành cất tiếng nói với nhị trưởng lão của Cuồng Sư môn.

- Xoẹt, phá cho ta.

Nhạc Thành một lần nữa biến đổi thủ ấn, kiếm Âm Dương tạo thành một đường quỹ đạo bắn về phía bát trưởng lão.

- Gào, hú.

Thanh Bối Ma Ngưu hét một tiếng lớn, nhanh chóng đánh về phía Bát trưởng lão của Hắc Ám thần điện.

- Hám Thiên chưởng.

Nhị trưởng lão của Cuồng Sư môn thấy thế thì chuyển động đầu khí, Hám thiên chưởng ngưng tụ mà tấn công. Hám Thiên chưởng là đấu kỹ thiên cấp sơ giai, uy lực vô cùng cường hãn.

- Xoẹt.

Nhị trưởng lão của Cuồng Sư môn giơ hai tay trước không trung, một chưởng ấn hung hăng bổ về phía bát trưởng lão.

Ba người đồng thời công kích bát trưởng lão của Hắc Ám thần điện, đối mặt với sự công kích này, thần sắc của nhị trưởng lão cũng trở nên khẩn trương lên.

- Xoẹt.

Bát trưởng lão của hắc ám thần điện ngưng kết một quang cầu bổ về phía Thanh Bối Ma Ngưu, bàn tay phải thì nghiêng hướng về phía nhị trưởng lão của Cuồng Sư môn, nồng đậm hắc mang thì bắn về phía Kiếm Âm dương của Nhạc Thành.

Đồng thời chống lại ba đường công kích, khuôn mặt của bát trưởng lão cũng đã trở nên tái nhợt, ba lực công kích chống lại ba tam tinh Đấu Tôn, mặc dù hắn là tứ tinh Đấu Tôn nhưng dù sao cũng đã tiêu hao không ít thực lực, bây giờ chỉ cố hết sức ứng phó.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, ba Đấu Tôn của Vạn Kim Môn cùng với hai Đấu Tôn của Cuồng Sư Môn cuối cùng cũng đã giết Đại Hộ pháp của Hắc Ám thần điện, một quyền mang trực tiếp xuyên qua lồng ngực của hắn.

- Xoẹt.

Thân hình của đại hộ pháp của Hắc Ám thần điện xuất hiện một lỗ thủng, sau đó cả nội tạng cũng rơi xuống đất.

- Các người ở lại đây, ta tới giúp Nhạc Thành.

Nhị trưởng lão của Vạn Kim Môn sau khi giết chết Đại hộ pháp của Hắc Ám thần điện xong thì nhanh chóng nhảy tới bên cạnh Nhạc Thành, nhìn thấy Nhạc Thành cùng với Thanh Bối Ma Ngưu, ba người trưởng lão của Cuồng Sư môn liền trầm sắc mặt xuống, trong tay xuất hiện quyền mang thật lớn mà oanh kích.

- Đáng chết.

Bát trưởng lão của Hắc Ám thần điện thầm mắng một tiếng, ba mặt công kích đồng thời khiến cho hắc hãn không tiêu, bây giờ lại một lực công kích nữa khiến cho sắc mặt của hắc hãn trở nên trắng bệch, sắc mặt thay đổi lớn, thân hình nhanh chóng bứt ra, ngưng tụ một hắc mang nồng đậm.

Bát trưởng lão của Hắc Ám thần điện rút lui, đột nhiên nhị trưởng lão của Cuồng Sư môn ngưng tụ Hám Thiên chưởng, tấn công về Thanh Bối Ma Ngưu, Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành nhánh chóng đánh vào, lập tức ba đường công kích hiện ra trước thân hình Bát trưởng lão.

Bát trưởng lão của Hắc Ám thần điện hung hăng nghênh hướng nhị trưởng lão của Vạn Kim Môn, mang ba đường công kích hiện ra trước thân, sắc mặt trở nên trắng bệch, toàn thân nghênh hướng ba đường lực công kích.

- Thịch.

Một tiếng phá hủy vang lên, sau đó Bát trưởng lão cùng với Nhạc Thành, Thanh Bối Ma Ngưu, nhị trưởng lão của Cuồng Sư môn ba đường công kích va chạm với nhau, lập tức một luồng bạo phá ở trên không trung hiện ra. Dưới lực lượng khổng lồ này, thân hình của Nhạc Thành bị bắn ra vài trăm thước, thân hình trở nên cuộn cuộn, lực phủ ngũ tạng cũng bị chấn động.

Thân thể của Thanh Bối Ma Ngưu bị văng ra bên ngoài vài trăm mét, ở bên ngoài phân điện của Hắc Ám thần điện, Thanh Bối Ma Ngưu bị đánh vào vách núi khiến nó sụp đổ một mảng thật lớn, Thanh Bối Ma Ngưu mặc dù lực lượng phòng ngự mạnh mẽ nhưng bị thương cũng không nhẹ.

Nhị trưởng lão của Cuồng Sư môn cũng không dễ chịu, thân hình bị đánh bay vài trăm thước trên không trung, khoe miệng bắn ra máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

- Thịch thịch.

Thân hình của bát trưởng lão Hắc Ám thần điện vừa bắn ra, nhị trưởng lão của Vạn kim Môn đã thừa cơ oanh kích lên trên người của hắc hãn, lập tức bát trưởng lão bị bắn ra ngoài ba trăm thước, hộc ra máu tươi, bị thương không nhẹ.

- Thịch.

Thân hình của bát trưởng lão ngã xuống mặt đất, đối mặt với thực lực của bốn ta tinh Đấu phương, kết cục là lưỡng bại câu thương.

- Xoẹt.

Bát trưởng lão đứng dậy, một lần nữa hộc ra một ngụm máu tươi, nhìn bốn thân ảnh trước không trung, trong mắt hiện ra thần sắc phức tạp, hiện tại hắc hãn đã bị trọng thương, nếu như tiếp tục chống lại nhiều đòn công kích như vậy thì không thể chiến thắng.

Nhìn lại những hộ pháp và trưởng lão trên mặt đất, thân hình của bát trưởng lão không ngừng run lên, lúc này nếu như tiếp tục thì chỉ sợ sẽ gặp phải tổn thất nghiêm trọng hơn nữa, bốn cường giả Đấu Tôn, đây cũng là một lực lượng rất lớn của Hắc Ám thần điện.

- Khắc khắc.

Nhìn cảnh tượng trong sân, Bát trưởng lão của Hắc Ám thần điện cười lạnh nói:

- Tiểu tử, xem như là người may mắn, ta sẽ quay về, đến lúc đó Cuồng Sư môn, Vạn Kim môn các người toàn bộ ta cũng không bỏ qua.

Nói xong thân ảnh của bát trưởng lão biến thành một hắc mang quỷ dị.

- Muốn chạy thoát sao, đứng lại cho ta.

Nhạc Thành đã sớm đề phòng Bát trưởng lão chạy trốn, thủ ấn trong tay ngưng kết, Hạo Thiên tháp xoay tròn ở trên không trung, vượt lên ngăn cản bát trưởng lão.

- Hừ, để xem ở trong Hạo Thiên Tháp người chạy trốn tới đâu.

Nhạc Thành quát lạnh một tiếng, sau đó thủ ấn một lần nữa biến đổi, hai con hỏa long xoay tròn ở trên không trung bao quanh lại.

Nhìn thấy thủ đoạn quỷ dị của Nhạc Thành, tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, bọn họ chưa bao giờ nhìn thấy tình cảnh như vậy.

Ở bên trong Hạo Thiên Tháp, Bát trưởng lão đang cười âm lệ vô cùng kinh ngạc, mặc kệ hắn chạy trốn làm sao cũng không thoát nổi.

- Ngao ngao.

Hai tiếng rống ngâm vang lên, nhìn thấy hai con rồng lửa công kích về phía mình, bát trưởng lão cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại mà thôi, căn bản không phải là đối thủ của bọn nó, một lát sau thương thế trên người trở nên nghiêm trọng hơn.

Thu Bát trưởng lão vào trong Hắc Ám thần điện xong, Nhạc Thành thở dài một hơi, sắc mặt trở nên trắng bệch, chân khí tiêu hao cũng gần như không còn, đột nhiên hắn móc ra một viên đan dược nhét vào trong miệng.

Người của Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn cũng lấy ra một viên đan dược nhét vào trong miệng, với thân phận của bọn họ tự nhiên cũng mang không ít đan dược tốt bên mình.

- Chủ nhân.

Tứ Sí Ma Ứng và bốn con Địa Ma Lang nhanh chóng lao tới trước mặt Nhạc Thành đưa ra bốn cái nhẫn trữ vật, đây chính là lấy từ bọn người Hắc Ám thần điện.

Đưa ánh mắt nhìn vào giới chỉ, Nhạc Thành hơi biến đổi, cái nhẫn này cũng không có gì đặc biệt, tuy nhiên ở trong linh hồn trí nhớ của Thất hộ pháp Nhạc Thành nhận ra đây có vật phẩm rất có trọng yếu.

- Ma Ứng, Thiên Lang, Địa Lang các người đi vào trong lục soát, có gì đặc biệt thì phải báo ngay cho ta biết.

Nhạc Thành phân phó cho bốn con Địa Ma Lang và Tứ Sí Ma Ứng.

- Thanh Ngưu, người không sao chứ?

Nhạc Thành đi tới bên cạnh Thanh Bối Ma Ngưu, bây giờ Thanh Bối Ma Ngưu đã thu hồi bản thể biến thành nhân hình.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

334. Chương 293 : !!!

- Chủ nhân, thuộc hạ không sao, chỉ là bị thương mà thôi.

Thanh Bối Ma Ngưu lau vết máu trên miệng rồi nói.

- Mau ăn đan dược vào.

Nhạc Thành móc ra ba viên đan dược đưa cho Thanh Bối Ma Ngưu, nhìn thấy Thanh Bối Ma Ngưu bị thương không nhẹ, nhưng theo lời nói của nhị trưởng lão thì xem ra thương thế của Thanh Bối Ma Ngưu nhẹ hơn không ít, vì dù sao lực phòng ngự của ma thú cũng cường hãn hơn nhân loại.

- Mọi người vào bên trong tìm tòi một chút, xem có vật phẩm gì đặc biệt không.

Nhạc Thành nói với đám người Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn.

Bây giờ hắc ám thần điện đã trở nên thành một đồng bừa bộn, ít nhất có hơn phân nửa kiến trúc bị sụp đổ, may mà cuộc chiến ở giữa không trung nên không thì bây giờ phân điện đã trở thành một đồng bình địa, vô phương tìm ra manh mối.

Nhạc Thành một lần nữa đi vào trong tòa kiến trúc, kiểm tra cẩn thận từng gian thạch thất.

- Chủ nhân, phía trước có một số kỳ quái.

Tứ Sĩ Ma Ứng đi tới trước Nhạc Thành mà nói.

- Mau dẫn ta đi xem.

Nhạc Thành theo Tứ Sĩ Ma Ứng đi vào trong một gian thạch thất rộng lớn, gian thạch thất này rất kỳ quái, ở bên trong có ba gian thạch thất nhô hơn, ba gian thạch thất này có ba cỗ thi thể ma thú, Nhạc Thành kiểm tra một chút thì thấy chúng chết cũng không lâu.

Ba ma thú này thật kỳ quái, thi thể cũng không hoàn chỉnh, có cái thiếu đầu, có cái thiếu chân, có cái thiếu chi sau.

Mà ở trong gian thạch thất này, Nhạc Thành còn nhìn thấy một cột đá rất lớn hình Báo ma thú, tuy nhiên nhìn kỹ thì không phải, đây là do bốn con ma thú chụm vào ma thành.

- Gào hú.

Những con ma thú này đột nhiên mở mắt ra, nhìn thấy có người trước mắt thì gào hú.

- Đây là quái vật gì đây?

Người của Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn đi tới nhìn thấy những con ma thú trong thạch thất thì ngạc nhiên không thôi.

- Hắc Ám thần điện quả là có thủ đoạn.

Nhạc Thành thì thầm nói.

- Gào hú.

Quái vật kia một lần nữa gầm thét và gào thét, trên thân hình cũng nồng nặc một mùi máu tươi quỷ dị.

- Khí tức thật mạnh.

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt, mi tâm hơi nhướn ra.

Nhạc Thành cẩn thận kiểm tra những con ma thú này, trong lòng đã có một số manh mối.

- Đi chết đi.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành ngưng kết, lập tức một mảng Vô Thượng Chân Hỏa đánh về phía ma thú quái vật kia, lập tức một tiếng kêu khóc thảm thiết vang lên, những con ma thú này đã bị đốt thành một mảng cháy đen.

- Tất cả đã bị hủy, chúng ta về thôi.

Tìm tòi một lúc xong, Nhạc Thành nói với mọi người.

Cẩn thận tìm tòi thì Nhạc Thành phát hiện ra những nơi này không có gì đặc thù nữa, lập tức mọi người nhanh chóng rời khỏi Hắc Ám phân điện, hướng về phía Cự Thạch Thành.

Bảy ngày sau, mọi người cuối cùng cũng quay trở về Cuồng Sư môn, và Nhạc Thành còn có một chút chuyện muốn hỏi Lê Giang Nam cho nên cũng về đây.

Ở trong một gian mật thất của Cuồng Sư môn, Nhạc Thành bố trí một đạo cấm chế lợi hại rồi mới tiến lên một bệ đá mà khoan chân ngồi, trên đường đi Nhạc Thành điều tức khôi phục chân khí không.

- Xoẹt.

Chân khí chuyển động, lưu động ở trong kinh mạch, hấp thu Hỏa Linh Châu.

Một lát sau Nhạc Thành đã tiến vào trạng thái nhập vong mà lúc này Kim Đan cường hãn ở trong người đã chuyển hóa thành một lực lượng kỳ dị, bắt đầu nuôi dưỡng Nguyên Anh ở trong người của hắn.

Ở trong hư vô của Hạo Thiên Thập, Bát trưởng lão lúc này đã đau đớn không chịu nổi, toàn thân bị đốt cháy trở nên cháy đen, thân thể ngày càng hư yếu, nếu như không phải Nhạc Thành muốn giữ cho hắn một mạng sống thì hắn đã sớm hóa thành một đồng tro tàn.

Bảy ngày sau, Nhạc Thành thở ra từ đan điền ra một hơi dài, sau đó mở hai mắt ra, hai luồng tinh quang hiện ra, thoát nhìn đôi mắt Nhạc Thành giống như vũ trụ bao la vậy.

- Lại hơi tiến bộ.

Nhạc Thành thỏa mãn mỉm cười, trải qua cuộc đại chiến với Hắc Ám thần điện, hầu như Nhạc Thành đã tiêu hao tất cả chân khí, tu vi thực lực đã tiến bộ không ít.

Cẩn thận kiểm tra chân khí ở trong người, Nhạc Thành cảm thấy vô cùng hài lòng, khí tức của hắn đã tràn đầy, thần thức cũng cường đại không ít, phỏng chừng chỉ còn cách Nguyên Anh Kỳ không bao lâu.

Lần này ngay cả bát trưởng lão hắn cũng bắt được, sau này nếu như là thất trưởng lão, lục trưởng lão thậm chí là tam trưởng lão thực lực nhất định càng cường hãn.

- Chín viên linh châu khác rốt cuộc ở nơi nào?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, Hạo Thiên thập mặc dù có thần khí thượng cổ nhưng bây giờ cũng chỉ có một viên Hỏa Linh châu, chỉ phát huy một phần mười uy lực, nếu như tìm được thêm một viên linh châu nữa uy lực của nó cũng sẽ tăng vọt.

- Azzzz, đành phải từ từ mà tìm thôi.

Nhạc Thành bất đắc dĩ thở dài một hơi, sau đó lập tức nhướn mày, hắn nhận ra bát trưởng lão đang hấp hối.

Thủ ấn trong tay của hắn biến đổi, lập tức mi tâm lóe sáng, Hạo Thiên Thập cuối cùng cũng đã hiện ra trước mặt hắn, thủ ấn của hắn một lần nữa biến hóa, tiến nhập vào bên trong.

Tiến vào trong hư vô của Hạo Thiên Thập, Nhạc Thành phát hiện ra bát trưởng lão đang nằm hấp hối ở bên trong, trên người có dấu vết cháy đen.

- Thế nào, tư vị xem ra thật tốt.

Nhạc Thành xuất hiện ở bên trong, lạnh lùng nói với bát trưởng lão, thủ ấn trong tay thu lại, hai con ngũ trảo long xoay tại sau lưng của hắn.

- Đây là nơi nào, mau thả ta ra nếu không ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Bát trưởng lão nhìn thấy Nhạc Thành thì thần sắc biến đổi, hiện tại hắn tuy chưa chết nhưng đã vô cùng suy yếu.

- Nực cười, ngươi dựa vào điều gì mà đòi ta buông tha, ta thấy ngươi cũng chịu không nổi nữa rồi.

Sắc mặt Nhạc Thành trầm xuống, thủ ấn phóng ra, ba đạo ánh sáng bắn về phía bát trưởng lão.

- A.

Bát trưởng lão phát ra một tiếng kêu vô cùng thê thảm, nhìn ba luồng kiếm màu vàng kia, hắn biết rằng thực lực của mình đã vô cùng suy yếu, không có khả năng phản kháng, chỉ có thể trở mắt nhìn ba thanh kiếm chặt đứt hai đùi và tay trái của mình.

- Thu.

Nhạc Thành thu thủ ấn lại, lập tức ba kiếm ánh lùi lại trong tay của hắn, nhìn thấy bộ dạng thảm thiết của Bát trưởng lão Nhạc Thành cảm thấy không cam lòng.

- Tiểu tử, ngươi thật hung ác, người của Hắc Ám thần điện nhất định không thể bỏ qua cho ngươi.

Hắc Ám thần điện Bát trưởng lão thê thảm gào lên, chỗ vết thương ứa ra máu tươi.

- Đáng tiếc ngươi không được nhìn thấy kết cục của Hắc Ám thần điện, chết đi.

Hàn ý trong mắt Nhạc Thành lóe lên, thân ảnh quỷ dị trên không trung, thủ chương trùm lên đầu bát trưởng lão.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

335. Chương 294 : Trí Nhớ Linh Hồn .

- A.

Trưởng lão Hắc Ám thần điện phát ra một tiếng kêu thê thảm, sắc mặt trở nên trắng bệch, một lát sau, khuôn mặt đã trở thành một thây khô.

- Xoẹt.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, ngũ trảo hỏa long lao tới đốt cháy thi thể của Bát trưởng lão thành tro tàn, mà nhẫn trữ vật của bát trưởng lão cũng bị Nhạc Thành thu vào trong tay.

Thu hồi Hạo Thiên Thập lại trở lại trong mật thất, Khuôn mặt của Nhạc Thành trở nên ngưng trọng, từ trong linh hồn của Bát trưởng lão, Nhạc Thành cảm nhận được không ít tin tức, và trong đó thứ tối trọng yếu chính là mục tiêu Thiên Ngoại thiên thạch .

Ở trong linh hồn của bát trưởng lão, phân ra những nhiệm vụ chính là sưu tập huyết mạch của Nhạc gia cùng với tứ đại thú tộc, tuy nhiên ở trên người của Bát trưởng lão, đối với chuyện của Tứ Đại tộc nhân lại không có nhiều điều biết đến.

Trong linh hồn trí nhớ của Bát trưởng lão, Nhạc Thành còn biết được chuyện ở trong dãy núi Hồ Điệp Cốc có một tòa phân điện của Hắc Ám thần điện, lần này Bát trưởng lão cùng với cửu trưởng lão hiệp trợ với nhau hồng cưỡi Thiên Ngoại thiên thạch, sau đó sẽ chạy tới Hồ Điệp Cốc đối phó lấy phần còn lại của Thiên Ngoại thiên thạch.

Xem ra mình phải nhanh chóng đi Hồ Điệp cốc mới được.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, Thiên Ngoại Thiên thạch đối với hắn vô cùng trọng yếu, nếu như bị Hắc Ám thần điện lấy được thì thật phiền toái

- Cũng chỉ có thể mạo hiểm đi xem sao.

Trong linh hồn trí nhớ của Bát trưởng lão, Nhạc Thành biết được ở trong phân điện của Hắc Ám thần điện có Thất trưởng lão và Lục trưởng lão ở đó, hai người có thực lực vô cùng cường hãn.

- Xem trong nhẫn trữ vật có gì trọng yếu không?

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi trầm xuống, sau đó thần thức của hắn hơi xuyên thấu qua, hắn phát hiện ra trong trữ vật giới chỉ của Bát trưởng lão cũng bày ra một linh hồn phong ấn lợi hại. Tâm niệm chuyển động, thần thức của Nhạc Thành cũng mở rộng, hắn không khó khai phá linh hồn ẩn ký bởi vì linh hồn lực của hắn mạnh hơn Bát trưởng lão không ít.

- Đây là cái gì?

Thần thức của Nhạc Thành tìm ra một trữ vật giới chỉ, ngoại trừ một số đồ vật xa xỉ thì còn có một số đan dược, còn một cái bình ngọc đặc biệt, hắn lập tức rút ra.

- Chẳng lẽ đây chính là thứ vô cùng trọng yếu với Hắc Ám thần điện hay sao?

Nhạc Thành dò xét bình ngọc trong tay, bỗng nhiên trong đó bốc ra một năng lượng cuồng bạo, Nhạc Thành cũng cảm thấy run rẩy.

- Đây là huyết dịch, còn kèm theo long mạch đầu để huyết dịch của Nhạc gia ở trong đó.

Một lúc sau cuối cùng Nhạc Thành cũng định thần lại, không ngờ trong này cũng có một chút Đầu Đế Huyết mạch của Nhạc gia, bởi vì Nhạc Thành có tinh huyết của Nhạc gia cho nên rất quen thuộc với nó.

Dựa theo phỏng đoán của Nhạc Thành thì tinh huyết trong mạch này có bốn phần trăm máu của Nhạc gia, so với Hoàng long thân thể thì kém hơn hai thành cho nên khí tức yếu hơn rất nhiều.

Mặc dù vậy nhưng trong bình ngọc còn có nhiều huyết dịch khác, thứ huyết dịch hỗn tạp này phát ra một năng lượng cuồng bạo. Có thể tạo ra một huyết dịch như vậy là một điều vô cùng khó, Nhạc Thành nhìn huyết dịch trong bình ngọc thì thấy có một số loại vẫn chưa dung hợp vào một chỗ.

- Lọ huyết dịch này rốt cuộc có tác dụng gì với Hắc Ám thần điện?

Nhạc Thành không tìm được mà nghi hoặc, hần lập tức liên tưởng đến huyết dịch ma thú kỳ quái ở Nhạc gia.

- Chẳng lẽ Hắc Ám thần điện cũng thí nghiệm dùng huyết dịch ma thú khôi lỗi sao?

Nhạc Thành lẩm bẩm thầm nghĩ trong lòng, Hắc Ám thần điện đúng là điên đại, nếu như bọn họ luyện chế ma thú khôi lỗi thì thật khó đối phó.

Thu hồi lọ huyết dịch vào trong tay, Nhạc Thành xác định được huyết dịch này có công dụng với Hắc Ám thần điện, tuy nhiên phải về sau xem mới rõ.

- Hay là luyện chế một số lá bùa thôi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lần trước Nhạc Thành luyện chế Ẩn Thần phù xong đã ngưng lại khá lâu, hiện tại cũng nên luyện chế một chút, có thêm bùa cũng sẽ có thêm thủ đoạn bảo vệ tính mạng.

Nhạc Thành để Cửu Long Mê Ảo trận ở Phá Quân Sơn, trên người của hắn không còn trận pháp luyện chế nào khác, hắn đành luyện chế một trận pháp trên thân thể, chỉ là Hồ Điệp cốc hắn còn phải nhanh chóng tiến tới cho nên cần phải thu thập nhanh chóng.

Nhạc Thành khoanh chân ngồi rồi móc ra Vạn Thú Lô bắt đầu luyện chế, luyện chế những lá bùa đối với Nhạc Thành bây giờ cũng không phải là điều khó, đây chẳng qua là một thủ đoạn nhỏ mà thôi, những người tu chân cho những lá bùa này giống như là gân gà vậy, không có bao nhiêu tác dụng.

Tuy nhiên ở Huyền Thiện Đại lục này thì không như vậy, ngay cả Luyện Khí sư và Luyện Dược sư cũng có thể trở thành một nghề nghiệp cao quý thì luyện bùa nhất định sẽ có tác dụng lớn, trong lúc công kích, nếu như có thêm bùa thì lực đối chiến sẽ tăng lên rất nhiều.

Lần này Nhạc Thành dự định ngoài luyện chế một số Ẩn Thân phù thì còn luyện chế một số Độn Địa phù, Khu Mộc phù. Khu mộc phù có thể điều khiển cây cối trong vòng mười dặm tấn công đối thủ, Độn Địa phù thì có thể hoành hành thông thiên, chính là thủ đoạn chạy trốn tốt nhất.

- Tiêu Dao, tên kia không sao chứ?

Ở bên trong Cuồng Sư môn, hai người đẹp tuyệt sắc đang ở cùng với nhau, hai nữ nhân này chính là Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan.

- Hắn không có chuyện gì, sau khi trở về ta cũng chưa từng gặp qua hắn, khi trở về hắn cũng không tới tìm ta.

Lê Tiêu Dao hơn tức giận nói.

Nam Cung Lạc Nhan khẽ mỉm cười:

- Sao vậy, trước kia không phải người nói hắn hạ lưu vô sỉ sao, tại sao người còn gả cho hắn?

- Ta ta... ngươi không thấy rằng ngươi cũng đã gả cho hắn rồi sao?

Lê Tiêu Dao ứng đỏ cả khuôn mặt, thẹn thùng lên, nàng xác thực hận không thể rút gân lột da tên bại hoại kia.

- Ngươi nói cũng đúng, ta không dấn lại hắn thì dĩ nhiên phải gả cho hắn.

Nam Cung Lạc Nhan thẹn thùng nói.

- Lạc Nhan, ngươi nói xem tên kia còn có nữ nhân nữa không, nếu như có thì chúng ta phải làm sao bây giờ?

Lê Tiêu Dao đột nhiên hỏi Nam Cung Lạc Nhan.

- Cái này làm sao mà ta biết, nếu như hắn còn có nữ nhân thì ngươi nói phải xử lý làm sao?

Nam Cung Lạc Nhan hỏi.

- Hừ, nếu như hắn còn có thêm nữ nhân thì ta nhất định không tha cho hắn.

Lê Tiêu Dao chu miệng nói.

Ba ngày sau, Nhạc Thành từ trong mật thất đi ra, trong ba ngày này, Nhạc Thành đã luyện chế không ít bùa, đồng thời còn luyện chế binh khí và bảo giáp, những thứ này là hắn đáp ứng Lê Giang Nam cùng với Nam Cung Hiên, dù sao binh khí và bảo giáp đối với Nhạc Thành mà nói việc luyện chế cũng không phải là khó.

Mặt khác Nhạc Thành cũng luyện chế một số đan dược phù trợ cho Tứ Sí Ma Ưng và Thanh Bối Ma Ngưu, sau khi thu dọn một chút, Nhạc Thành đi ra khỏi mật thất.

Nhạc Thành sau khi đi ra khỏi mật thất liền dự định đi tìm Lê Giang Nam, dự định hỏi thăm một số chuyện thì bị hai bóng hình xinh đẹp ngăn cản.

- Nhạc Thành, ngươi không bị thương chứ?

Nam Cung Lạc Nhan nhìn thấy Nhạc Thành thì sắc mặt hơi biến đổi, ứng đỏ mà do dự nói.

- Lạc Nhan, ngươi xem bộ dáng này thì nhất định không bị sao.

Lê Tiêu Dao hung hăng nhìn Nhạc Thành rồi nói.

- Ta không sao, vừa vặn có thứ này cho các nàng.

Nhạc Thành nhìn hai nữ nhân, cả hai người bọn họ đều khuynh quốc khuynh thành, hồng nhan họa thủy.

- Lạc Nhan, cái này ta tặng cho nàng, Tiêu Dao cái này tặng cho nàng, đan dược này bảy ngày dùng một viên

Nhạc Thành lấy từ trong nhẫn trữ vật ra một bảo giáp hộ pháp cùng với một thanh trường kiếm màu xanh, còn có một bình đan dược xem như là lễ ra mắt hai người bọn họ.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

336. Chương 295 : Chỉ Có Nữ Nhân .

Lần trước luyện chế hộ thân bảo giáp là Lê Giang Nam đưa cho Lê Tiêu Dao Nhạc Thành mấy ngày nay cũng luyện chế một thanh trường kiếm cho nàng, và Nam Cung Lạc Nhan, Nhạc Thành cũng không hề nặng bên nhẹ, cũng bỏ công sức luyện chế một bảo giáp, lại tặng cho hai người một số đan dược.

- Hừ.

Lê Tiêu Dao một lần nữa trừng mắt nhìn Nhạc Thành, không khách khí lấy trường kiếm và đan dược trên tay của hắn, là hôn phu của mình dĩ nhiên nàng cũng không ngại dùng.

Nam Cung Lạc Nhan cũng nhận lấy bảo giáp và đan dược của Nhạc Thành, có bảo giáp này thì đối đầu với nhị tinh Đấu Tôn, nàng cũng không cần phải e sợ.

- Cha ta tìm người, nói người sau khi xuất quan thì gặp ông ấy, người đi tới đó rồi tới gặp ta, ta và Lạc Nhan cũng có chuyện muốn nói với người.

Lê Tiêu Dao nói với Nhạc Thành.

Đưa mắt nhìn Lê Tiêu Dao, Nhạc Thành bất đắc dĩ nở ra một nụ cười, đối với cô nàng này, Nhạc Thành đau đầu không thôi, cô nàng này là người ngang ngược kiêu ngạo nhất trong số nữ nhân mà hắn quen, xem ra từ nay về sau phải dạy dỗ thật tốt mới được.

- Tiêu Dao, ta làm gì có chuyện tìm hắn, sao người lại nói vậy?

Nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành, Nam Cung Lạc Nhan nói với Lê Tiêu Dao.

- Lạc Nhan, người chẳng lẽ không muốn biết hắn có nữ nhân chưa hay sao, đợi chút nữa chúng ta phải hỏi hắn kỹ mới được.

Lê Tiêu Dao nói.

- Tiêu Dao nghe nói sau khi kết hôn thì phải làm tình gì đó, chúng ta không phải cũng phải làm như vậy chứ?

Nam Cung Lạc Nhan do dự nói một chút, lập tức nói với Lê Tiêu Dao, trên khuôn mặt nàng cũng ửng đỏ, thân hình nàng là nhất tinh Đấu Tôn đỉnh cấp nhưng đối với chuyện nam nữ rất xa lạ.

- Người nói đó là chuyện gì, chúng ta cùng hắn làm chuyện gì?

Lê Tiêu Dao nghi hoặc hỏi Nam Cung Lạc Nhan.

- Đó là chuyện sau khi kết hôn hai người ngủ cùng nhau.

Nam Cung Lạc Nhan càng ửng đỏ khuôn mặt hơn.

- Người, ta không cần tên kia chạm nắm, người cùng hắn ngủ đi, đồ háo sắc hạ lưu.

Lê Tiêu Dao bỗng nhiên ửng đỏ cả khuôn mặt, đối với chuyện nam nữ phòng the, nàng tựa hồ như cũng biết một chút.

- Nhạc Thành, người không sao chứ, ở phân điện của Hắc Ám thần điện có thu hoạch gì?

Lê Giang Nam cất tiếng nói với Nhạc Thành, theo như trong lời của trưởng lão, Lê Giang Nam biết được thủ đoạn bên trong của Hắc Ám thần điện, không khỏi kinh ngạc.

- Không có việc gì, đã khôi phục không tệ lắm, phân điện cũng bị hủy.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, lập tức móc ra bảo giáp và một thanh trường kiếm nói:

- Nhạc phụ, đây là do mấy ngày nay con luyện chế ra cho người, so với Luyện Khí sư luyện chế còn tốt hơn một chút.

- Đưa cho ta.

Lê Giang Nam trước tiên không khách khí cầm lấy bảo kiếm và bảo giáp của Nhạc Thành. Nhạc Thành luyện chế bảo giáp và binh khí, tác dụng hắn đã sớm biết rõ, chỉ là trưởng bối cho nên hắn không tiện mở miệng, bây giờ con rể hiểu kính với nhạc phụ, hắn dĩ nhiên sẽ không khách khí mà nhận lấy.

Đánh giá cẩn thận hộ thân bảo giáp và trường kiếm trong tay hộ pháp, Lê Giang Nam nhin không được mà trở nên mừng rỡ, lập tức thu vào trong vòng tay trữ vật, hai thứ này đối với hắn mà nói, hắn vô cùng ưa thích.

- Đúng rồi, đây là một số linh dược ta lấy được ở trong Cuồng Sư môn, người cầm đi, giữ lại cũng không có tác dụng.

Lê Giang Nam đưa cho Nhạc Thành một trữ vật giới chỉ.

Nhạc Thành nhặt lấy chiếc nhẫn đó mà mỉm cười, bên trong có không ít linh dược trân quý, cũng đủ cho mình dùng, hơn nữa cũng rất đầy đủ, Cuồng Sư môn thu tàng đúng là kinh người, linh dược đó mang ra bên ngoài đấu giá không nói, nhưng cũng khiến cho người ta đủ điên dại.

- Nhạc Thành, phân điện của Hắc Ám thần điện đã bị phá hủy, có tin tức khác của Hắc Ám thần điện hay không?

Lê Giang Nam nghiêm mặt hỏi Nhạc Thành, bây giờ Cuồng Sư môn hoàn toàn đối kháng với Hắc Ám thần điện, tin tức dĩ nhiên hẳn cũng muốn biết.

- Không có quá nhiều tin tức, bắt quá Hắc Ám thần điện dự định đi tới Hồ Điệp Cốc, tìm kiếm nửa khối thiên thạch.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời.

- Hồ Điệp Cốc.

Hắc Ám thần điện đúng là muốn đối phó với Hồ Điệp Cốc, vậy người định thế nào?

Lê Giang Nam hơi đổi thần sắc nói với Nhạc Thành.

- Ta dự định đi Hồ Điệp Cốc một chuyến, Thiên Ngoại Thiên Thạch đối với ta rất trọng yếu, nếu rơi vào trong tay của Hắc Ám thần điện thì thật phiền toái.

Nhạc Thành nói.

- Người bây giờ muốn đi một chuyến cũng tốt, nhưng mà phải cẩn thận một chút mới được.

Lê Giang Nam nói:

- Thiên Ngoại Thiên Thạch ở Hồ Điệp Cốc nếu như rơi vào trong tay của Hắc Ám thần điện thì thật không dễ dàng.

- Ý của nhạc phụ là, người của Hắc Ám thần điện rất khó lấy được Thiên Ngoại Thiên thạch từ trong Hồ Điệp cốc?

Nhạc Thành hỏi.

- Không sai.

Lê Giang Nam khẽ mỉm cười:

- Hồ Điệp cốc là một nhất môn nhất tông, ngũ đại thế lực ở trong thung lũng, nếu như Hắc Ám thần điện đối phó với Cuồng Sư môn thì Cuồng Sư môn có thể chống lại một hai.

Đối với việc che giấu nội tình, Nhạc Thành từ trước đến giờ vẫn chưa xem qua, bây giờ Cuồng Sư môn có không ít cường giả Đấu Tôn, là những thế lực âm thầm tối cường, có lẽ trong Cuồng Sư môn có cả cường giả Đấu Thánh cũng nên.

- Như vậy Hắc Ám thần điện rất khó có được thiên ngoại thiên thạch.

Nhạc Thành nói.

- Người nếu như biết được thiên ngoại thiên thạch ở trong Hồ Điệp Cốc thì tốt nhất là giao dịch với Hồ Điệp cốc, Vạn Kim Môn có một nửa thiên thạch không làm gì được, ta thấy rằng Hồ Điệp Cốc cũng như vậy mà thôi, chỉ là một khối đá không có tác dụng gì, cho nên cùng bọn họ giao dịch là tốt nhất.

Lê Giang Nam nói.

- Vậy nên dùng cái gì để giao dịch với Hồ Điệp Cốc?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, nếu như có thể dùng đồ vật khác để giao dịch với Hồ Điệp Cốc thì có thể giảm bớt phiền toái, cũng không cần phải lo lắng người của Hắc Ám thần điện lấy được Thiên Ngoại thiên thạch.

- Cái này ta không biết, chỉ là ta cũng cho người biết, ở trong thung lũng Tuyết Tình có hai thể lực, một môn một tông, chỉ là ở trong thung lũng đó chỉ có nữ nhân, không có bất kỳ nam nhân nào.

Lê Giang Nam nói.

- Thung lũng Tuyết Tình cùng Hồ Điệp Cốc chỉ có nữ nhân không có nam nhân, môn phái này thật kỳ quái.

Nhạc Thành giật mình hỏi.

- Không có gì kỳ quái.

Lê Giang Nam tiếp tục nói:

- Ở bên trong Hồ Điệp Cốc còn may là có một phó cốc chủ là nam nhân, những nữ đệ tử khác thì bình thường, bất kỳ nam nhân nào tới đó cũng đều bị đuổi đi. Thung lũng Tuyết Tình cũng tuyên bố, không có ấn tượng tốt với nam nhân, nếu như nam nhân vào trong đó sẽ bị cung hình.

- Cung hình, cái này so với chết còn khó chịu hơn.

Nhạc Thành hít vào một hơi lạnh, may mà Thiên Ngoại thiên thạch ở trong Hồ Điệp cốc, nếu như ở trong thung lũng tuyết tình thì mình sẽ gặp phải phiền toái lớn.

- Được rồi, người cẩn thận một chút là được, còn nữa ta vừa nhận được tin tức, U Minh Tông chuẩn bị đi báo thù, bọn họ không thể làm gì được Cuồng Sư môn và Vạn Kim môn thì dĩ nhiên sẽ tìm đến người, hơn nữa quanh Hồ Điệp cốc là địa bàn của U Minh tông, nên người cần phải lưu ý một chút.

Lê Giang Nam nhắc nhở.

- U Minh tông.

Trong mắt của Nhạc thành hiện ra một hàn ý, nếu như U Minh tông quả thực quần lấy mình thì mình cần phải giáo huấn bọn chúng.

Rời khỏi gian phòng của Lê Giang Nam xong, Nhạc Thành nhanh chóng đi tới phòng của Lê Tiêu Dao, cũng không biết cô nàng này cùng với Nam Cung Lạc Nhan tìm mình làm gì, dù sao bọn họ hiện tại cũng là vi hôn thê của mình.

- Các người tìm ta có chuyện gì vậy?

Thần thức của Nhạc Thành khếch tán, phát hiện ra hai nữ nhân ở trong phòng thì liền đi vào.

- Hừ, người đi vào sao không gõ cửa?

Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan đang ở trong phòng thảo luận, thấy Nhạc Thành trực tiếp đẩy cửa đi vào thì trừng mắt tức giận.

- Người cũng đâu có nói ta phải gõ cửa.

Nhạc Thành cười tà, đối phó với tiểu thư ngang ngược kiêu ngạo này thì cần phải dùng thủ đoạn phi thường mới được.

- Người đúng là không nói lý, vô sỉ.

Lê Tiêu Dao tức giận trừng mắt nhìn Nhạc Thành.

- Ta không nói lý là học theo người, nếu như người biết phân rõ phải trái thì ta sẽ nói chuyện ở trong khách sạn cho người khác biết.

Nhạc Thành cười tà

- Người dám, nếu như người dám nói thì ta sẽ không để người yên.

Nghe thấy Nhạc Thành dùng chuyện tắm rửa để uy hiếp mình, Lê Tiêu Dao không thể không sợ hãi, chuyện này nếu như bị người khác biết thì nhất định sẽ bị họ cười chết.

- Các người đừng cãi, Tiêu Dao, người không phải nói là có chuyện cần phải hỏi sao, sao không hỏi đi.

Nam Cung Lạc Nhan nói với Lê Tiêu Dao.

- Ta không hỏi, ta mặc kệ tên vô ỉ hạ lưu gia hỏa này.

Lê Tiêu Dao chu miệng hung hăng nói.

- Các người muốn hỏi điều gì thì cứ hỏi đi, sáng mai ta muốn rời khỏi Cự Thạch thành, các người muốn hỏi thì hỏi lúc này.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Cái gì, tại sao người lại rời khỏi Cự Thạch thành nhanh như vậy, đi đâu vậy, ta cũng muốn đi

Lê Tiêu Dao đột nhiên hỏi Nhạc Thành.

- Người phải rời khỏi Cự Thạch Thành bao lâu?

Sắc mặt của Nam Cung Lạc Nhan cũng hơi biến đổi, trong đó có một chút không muốn.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

337. Chương 296 : Ba Ma Thú Tiến Hóa .

- Người phải rời Cự Thạch Thành trong vòng bao lâu?

Nam Cung Lạc Nhan cũng hơi biến sắc mặt, tựa hồ như có một chút không muốn.

- Ta muốn đi Hồ Điệp Cốc trong thời gian này, thời gian cụ thể là bao ta cũng không biết, làm xong ta sẽ ngay lập tức quay trở lại.

Nhạc Thành nhìn thấy thần sắc của hai nữ nhân thì có một chút không muốn, nếu như không phải vì Thiên ngoại thiên thạch thì Nhạc Thành cũng muốn vượt ve an ủi hai nàng mấy ngày.

- Người vẫn không trả lời ta, ta liệu có thể đi được hay không?

Lê Tiêu Dao trừng đôi mắt nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Người không thể đi, nguy hiểm lắm, thực lực của người còn chưa đủ.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Lê Tiêu Dao, thực lực của Lê Tiêu Dao chỉ mới là ma pháp sư cấp bảy sơ kỳ, thực lực này ở trên Huyền Thiên đại lục là đủ, nhưng muốn tiến vào trong huyền thiên nội lục thì mới chỉ là miễn cưỡng mà thôi.

- Ta là hôn thê của người, ta muốn đi theo.

Lê Tiêu Dao trừng mắt nhìn Nhạc Thành, nàng khó mà không thể rời Cự Thạch thành một chuyến.

- Lộ trình từ Cự Thạch Thành tới Hồ Điệp Cốc là ba tháng, người đi ở lại rồi về có khi phải tốn một năm.

Nam Cung Lạc Nhan cất tiếng hỏi, trong lòng có một chút không muốn, tâm tình đột nhiên trở nên lộn xộn.

- Ta sẽ mau chóng trở về.

Nhạc Thành cất tiếng nói, lần này mình đến Hồ Điệp Cốc thì thời gian cần có nửa năm cả đi lẫn về, cộng thêm với việc ở lại thì ít nhất đúng là cần phải một năm.

- Tiêu Dao, lần này không thể mang nàng đi, lần sau ta sẽ đưa nàng đi được không?

Nhạc Thành cất tiếng nói với Lê Tiêu Dao.

Sau đó Nhạc Thành cùng với Lê Tiêu Dao rời khỏi gian phòng rồi quay về phòng của mình.

Nhìn Nhạc Thành rời khỏi gian phòng, hai nữ nhân không khỏi cảm thấy mất mát.

- Chủ nhân, chủ nhân.

Nhạc Thành sau khi trở lại gian phòng, Tứ Sí Ma Ứng cùng với Thanh Bối Ma Ngưu cùng với bốn con Địa Ma Lang lao vào trong gian phòng của hắn.

- Ma Ứng, Thiên Lang Địa Lang, Huyền Lang Hoàng Lang, các người đã đạt tới thất giai ma thú đỉnh cấp.

Nhạc Thành cảm nhận được khí tức trên người của bốn con Địa Ma Lang thì thần sắc hơi biến đổi, năm con ma thú kia đã đạt tới tình trạng thất giai ma thú đỉnh phong.

- Vâng, bọn thuộc hạ đã đạt tới thất giai ma thú đỉnh phong, xin chủ nhân ban cho đan dược để tiến hóa.

Năm người đột nhiên quỳ gối trước Nhạc Thành.

- Được, đứng lên đi, sáng ngày mai chúng ta tìm một nơi giúp các người tiến hóa, sau đó lại đi trở lại Hồ Điệp Cốc.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Tứ Sí Ma Ứng cùng với bốn con Địa Ma Lang thực lực vốn kém không xa Thanh Bối ma ngưu, cho đến khi Thanh Bối Ma Ngưu tiến hóa lên cấp tám mới tạo ra khác biệt giữa bọn chúng.

Dựa theo Nhạc Thành phỏng đoán, năm con ma thú sau khi tiến hóa tới bát giai thì lúc đó Thần hoàng tinh huyết cũng có tác dụng, có thể chống lại tam tinh Đấu Tôn, lúc đó có sáu con bát giai ma thú bên cạnh, thực lực của hắn sẽ tăng lên rất nhiều, đối phó với Hắc Ám thần điện cũng thoải mái không ít.

Sáu con ma thú cộng thêm mình nữa tiến vào huyền thiên nội lục thì thực lực cũng không tệ.

Lúc này ở trong một chỗ như tiên cảnh, tại màn đêm mờ mờ, một bạch y nữ tử tại một sơn cốc, mái tóc dài của nàng đen nhánh, vạt áo màu hồng, khiến cho người ta phải say lòng. Đôi mắt sáng trong khiến cho người ta không biết nàng đang nghĩ gì, giống như là vầng trăng non mới lên vậy.

Nếu như Nhạc Thành ở đây thì có thể nhận ra cô gái này chính là Doanh Thi, không ngờ Doanh Thi khi khôi phục nữ trang lại tuyệt đẹp như thế, không hề dưới Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan, Nhạc Thành ở đây thì phỏng chừng sẽ phải chảy cả nước miếng.

- Không biết tên kia thế nào, hắn còn chưa biết ta là nữ nhân nữa, hắn sẽ đến tìm ta chứ?

Doanh Thi nhìn chăm chăm lên trên không trung mà nói.

Một đêm không có gì đặc biệt, sáng sớm hôm sau Nhạc Thành cáo biệt hai vị nữ tử tuyệt sắc rời khỏi Cuồng Sư môn, nhìn theo bóng hình Nhạc Thành biến mất trên không trung, hai hốc mắt của hai nữ nhân cũng trở nên hơi ẩm ướt.

Một ngày sau, ở trong một thung lũng lớn tại phía bắc, Nhạc Thành cùng với sáu con ma thú đi vào một sơn cốc, hiện tại sáu con ma thú đã tiến hóa lên rất nhiều, thực lực cũng tăng lên, an toàn cũng nhiều hơn.

- Thiên Lang, Địa Lang, Huyền Lang, ba các người tiến hóa trước, Ma Ứng cùng với Hoàng Lang thì các người tiến hóa lần sau.

Nhạc Thành nói với bốn con Địa Ma Lang, năm con thất giai ma thú đồng thời tiến hóa, Nhạc Thành sợ rằng Kim Tiên Khôi lồ không ngăn cản được địa kiếp cường hãn. Bây giờ Kim Tiên Khôi lồ chỉ mới đạt tới Chuẩn tiên khôi, chỉ sợ không chống đỡ nổi, nếu như bị hủy thì hối hận cũng không kịp.

Bây giờ Kim Tiên Khôi lồ có thể chống lại cường giả cửu tinh thập tinh Đấu Tông là miễn cưỡng, lần trước ở phân điện của Hắc Ám thần điện, Nhạc Thành cũng không cam lòng xử xuất ra, bởi vì Kim Tiên khôi lồ không đủ sức chống lại Tứ Tinh Đấu Tôn.

Dựa theo phỏng đoán của Nhạc Thành, năm con ma thú sau khi tiến hóa tiếp nhận địa kiếp xong thì Khôi Lồ cũng sẽ tiến hóa tới Tiên Khôi tầng thứ nhất, đến lúc đó mỗi khôi lồ cũng có thể chống lại một tam tinh Đấu Tôn.

Tứ Sĩ Ma Ứng và Hoàng Lang không hiểu tại sao chủ nhân không cho mình tiến hóa ngay nhưng biết rõ chủ nhân có dự định cho nên cũng không tùy tiện hỏi.

- Ngao.

Thiên Lang, Địa Lang, Huyền lang, ba con Địa Ma Lang này nuốt phá chướng đan của Nhạc Thành xong thì khôi phục bản thể chờ đợi tiến hóa. Nhạc Thành thì lựa chọn một đỉnh núi mà khoanh chân tu luyện.

- Ngao.

Ba ngày sau, ba con Địa Ma Lang khổng lồ nổi lên giữa không trung, trên người tràn ngập khí tức cường hãn.

- Xoẹt.

Khí tức ở trên không trung càng ngày càng trở nên cường hãn, lập tức tăng vọt lên tới cực hạn. Mà ở giữa không trung, xuất hiện vô số dị tượng, nổi lên bầu trời.

- Oanh.

Dưới thân ba con Địa Ma Lang bắt đầu lay động, mặt đất lay động kịch liệt như địa chấn vậy.

- Kết.

Một khe hở rạn nứt dưới lòng đất, dài hẹp giống như là một dòng suối nhỏ vậy, từ đó bắn lên không ít điện mang.

- Đến đi, ba con thất giai ma thú tiến hóa gây ra Địa Kiếp so với một con hãn là mạnh hơn rất nhiều.

Cảm nhận được biến hóa phía trước, Nhạc Thành từ từ đình chỉ tu luyện chân khí, nhìn luồng khí hữ tràn ngập khí tức cường hãn điện mang kia, Nhạc Thành cũng không khỏi mà biến sắc, khí tức mạnh mẽ và hung hãn như thế cũng thật quá khủng bố, so với lần trước Thanh Bối Ma Ngưu tiến hóa thì mạnh mẽ hơn nhiều.

- Kim Tiên Khôi lỗi, đi cho ta.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười, địa kiếp hung hãn như thế, Kim Tiên khôi lỗi hẳn là sẽ tiến hóa tới tiên khôi.

Thủ ấn trong tay hãn ngưng kết lập tức năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi như chớp lao về phía dưới thân ba con Địa Ma Lang, năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi hợp thành một trận hình ngũ giác, chặt chẽ ngăn cản ba con Địa Ma Lang, chỉ cần có địa lôi lao ra thì năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi sẽ lập tức ngăn cản.

- Ti ti.

Điện Mang dưới mặt đất bắt đầu tràn ngập, khắp nơi là một lưới điện.

- Oanh.

Một điện mang khủng bố bắn về phía ba con địa mang lang oanh kích.

“Xoẹt” Luồng địa lôi cường hãn này bị một Kim Tiên khôi lỗi ngăn cản, ngay lập tức sau đó, năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi cũng tràn ngập điện mang, điện lôi cường hãn đối với các vật thể khác có thể phá hủy nhưng mà đối với Kim Tiên khôi lỗi mà nói đây chính là thuốc bổ tuyệt hảo.

Từng địa lôi dày đặc bắn về phía kim tiên khôi lỗi, khắp nơi sau đó bao phủ một mảng mờ mờ bên trong.

Nhìn về phía địa lôi công kích, Tứ Sĩ Ma Ứng và Hoàng Lang không kịp được mà run lên trong lòng, công kích mạnh như thế mà rót vào người bọn chúng, bọn chúng tuyệt đối phải thâm thối.

Thanh Bối Ma Ngưu nhìn thấy địa lôi cường hãn phía trước thì cũng run rẩy không thôi, nghĩ đến lần trước mình tiến hóa cũng như vậy thì thậm chí thấy mình thật may mắn, may mà chủ nhân có Kim Tiên Khôi lỗi nếu không thì mình cũng không thể tiến hóa thành công.

- Được rồi, trước hết phải để ba con thất giai ma thú tiến hóa, nếu không thì kim tiên khôi lỗi không chống nổi.

Nhìn về phía oanh kích mạnh mẽ phía trước, Nhạc Thành không khỏi hít một hơi lạnh, năm bộ kim tiên khôỉ lỗi cũng chỉ miễn cưỡng chống lại oanh kích cường hãn đó mà thôi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

338. Chương 297 : Dị Biến .

- Ti ti.

Một điện mang tràn ngập, sau đó là lay động khắp vùng đất, vượt không gian từ khe hở mà bắn lên.

- Ti Ti.

Tiếng điện mang vang bên tai không dứt, nhìn điện mang khổng lồ phía trước, trong lòng Nhạc Thành cuối cùng cũng có một cảm giác lo lắng, rốt cuộc địa lôi cũng đã tới, oanh kích hung hãn như thế, Nhạc Thành lo lắng không biết năm bộ kim tiên khôỉ lỗi có chống nổi o hay không.

- Ti ti, oanh.

Một thanh âm quỷ dị vang lên từ trong lòng đất, lập tức một luồng điện mang cực lớn bắn về phía năm kim tiên khôỉ lỗi từ trên không trung.

Cuối cùng đạo thiên lôi đó cũng tán đi, trên bầu trời trở nên sáng ngời, trên mặt đất để lại một chút khe hở và động sâu.

- Âm âm, thành thành.

Năm đạo nổ mạnh kinh thiên, chỉ thấy năm thân ảnh hiện lên, Kim Tiên Khôỉ lỗi mặc dù chống lại công kích địa lôi khổng lồ nhưng cũng bị lực lượng cường hãn đánh bay ra bên ngoài.

- Không có việc gì.

Trong lòng Nhạc Thành hơi lo lắng, lập tức thủ ấn của hắc ngưng kết, năm bộ kim tiên khôỉ lỗi nổi lên trên không trung, bắt đầu biến hóa không ít.

- Thu.

Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn, lập tức năm bộ kim tiên khôỉ lỗi quay lại trước thân của hắn, hắn cẩn thận nhìn rõ năm bộ kim tiên khôỉ lỗi thì nở ra một nụ cười.

Chỉ thấy năm bộ kim tiên khôỉ lỗi lúc này đã chuyển sang một mảng sáng vàng, khí tức so với trước kia thì mạnh hơn không ít, chỉ là trên năm bộ kim tiên khôỉ lỗi vẫn có một màu xanh yếu dị bên trong, tựa hồ như muốn tiến hóa toàn bộ thành Tiên khôỉ thì còn phải chờ một lần nữa.

- Xem ra phải hứng chịu địa kiếp của Tứ Sí Ma Ứng và Hoàng Lang thì mới có thể tiến hóa thành tiên khôỉ.

Nhạc Thành dò xét năm bộ kim tiên khôỉ lỗi rồi lầm bầm nói.

- Ngao ngao ngao.

Ở giữa không trung truyền đến ba tiếng gầm gừ, ngay lập tức Nhạc Thành nhìn thấy ba con địa ma lang khí tức tăng vọt, thân hình cũng lập tức mở rộng, ba con địa ma lang đã cao tới tình trạng khổng lồ hai ba trăm thước.

Thân hình tăng vọt, khí tức của bọn nó cũng ngay lập tức tăng lên, một lát sau đã không hề kém Thanh Bối Ma Ngưu bao nhiêu. Khí tức của bọn nó toát ra khiến cho ma thú mấy trăm dặm xung quanh cũng cảm thấy kinh khủng bất an, cảm nhận được đẳng cấp ma thú ở đây, bọn chúng liền nhào nhào bỏ chạy.

- Ngao, ngao ngao.

Ba con địa ma lang một lần nữa gào thét.

Nhạc Thành cẩn thận đánh giá sự biến hóa của ba con địa ma lang này, phục dụng Phá Chướng đan xong, mỗi con ma thú đều phát sinh biến dị, mỗi con đều thể hiện thiên phú không tệ, Nhạc Thành cũng không kìm nổi mà mong chờ Địa Ma lang có biến hóa.

- Xoẹt.

Một thanh âm kéo dài ở trên không trung, ngay lập tức trên khuôn mặt của ba con Địa ma lang hiện ra chút thống khổ, tựa hồ như biến hóa vừa rồi đã khiến cho chúng nó tạm thời chưa thích ứng kịp.

- Kết kết.

Thanh âm kéo dài vang lên, lập tức ba con địa ma lang hiện lên một mảng lửa hồng, cùng lúc đó ba con địa ma lang cũng hiện ra đôi cánh giống như là Khiếu Thiên Hồ.

Nhìn thấy biến hóa này, Thanh Bối Ma Ngưu cùng với Tứ Sí Ma Ưng và Hoàng Lang kinh ngạc không thôi, Nhạc Thành thì vẫn tỏ ra bình thường, nhìn thân thể của ba con địa ma lang, hẳn là lực lượng phòng ngự và tốc độ của bọn chúng đã tăng lên không ít.

- Ngao.

Ba con địa ma lang huy động hai cánh thân thể khổng lồ từ trên không trung rơi xuống, khôi phục hình người ở bên cạnh Nhạc Thành.

- Đa tạ chủ nhân.

Ba con Địa Ma Lang tôn kính quỳ trước người Nhạc Thành, chúng rất rõ ràng, nếu như không phải có chủ nhân hỗ trợ thì chúng không thể tiến hóa tới ma thú bát giai, cho dù có Thất Biến Ma Linh quả cũng vô phương ngăn lại địa kiếp.

- Ma Ưng, Hoàng lang, các người phục Phá Chướng đan, chuẩn bị tiến hóa.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hắn lập tức lấy từ trong trữ vật giới chỉ ra hai viên Phá Chướng đan đưa cho Tứ Sí Ma Ưng và Hoàng Lang.

- Đa tạ chủ nhân.

Tứ Sí Ma Ưng và Hoàng Lang cầm lấy Phá Chướng đan trong tay của Nhạc Thành mà nhét vào trong miệng, nhìn thấy ba con địa ma lang tiến hóa, Tứ Sí Ma Ưng và Hoàng Lang cũng hưng phấn lên, vài ngày sau chúng cũng sẽ là ma thú bát giai.

- Ngao.

Hoàng lang cùng với Tứ Sí Ma Ưng sau khi ăn Phá Chướng đan vào thì khôi phục bản thể mà bắt đầu tu luyện. Nhạc Thành cũng khoanh chân ngồi xuống, phỏng chừng biết rằng Tứ Sí Ma Ưng và Hoàng Lang tiến hóa cũng phải tốn ba ngày thời gian.

Lúc này ở một ngã tư náo nhiệt, trên dòng người hối hả, bốn nữ tử và ba nam nhân đang ở đó, tất cả nam nhân nhìn thấy bốn cô gái đó đều ứa nước miếng, máu mũi cũng muốn chảy ra.

Bốn cô gái này chính là Mộ Dung Hiểu Hiểu, Yêu Cơ, cùng với song bào thai xà nữ Đại Song và Tiểu Song, ngoại trừ bốn người các nàng thì không có mấy ai trời sinh vật như vậy, đặc biệt là Đại Song và Tiểu Song thiên sinh mỹ đồng càng khiến người ta phải động tâm.

- Nữ chủ nhân, chúng ta đã tìm mười tháng, có phải chúng ta đã nhầm phương hướng rồi không?

Khiếu Thiên Hồ nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu, mọi người đã tìm mười tháng rồi mà không biết được tin tức của chủ nhân nên lo lắng mình nhầm phương hướng.

Mọi người sau khi phân tán với Nhạc Thành ở trong thông đạo thì một mực đi về phía tây dò xét, Huyền thiên nội lục thật sự là quá lớn, muốn tìm một người cũng không phải là điều dễ dàng.

- Nhưng chúng ta cũng không biết phải đi hướng nào khác, mọi người xem xem có biện pháp nào khác không?

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói.

- Nữ chủ nhân, hay là chúng ta phân tán ra.

Thông Thiên Thử cất tiếng nói, nếu mỗi người tìm một phía thì hiệu quả nhất định sẽ lớn hơn nhiều.

- Không chúng ta không thể tách ra, phải bảo vệ nữ chủ nhân.

Khiếu Thiên Hồ đầu tiên phản đối, bây giờ chủ nhân không có, mình phải bảo vệ tốt cho nữ chủ nhân.

- Đúng thế, chúng ta đi cùng nhau, tách ra cũng không tốt, Đại Song và Tiểu Song thực lực vẫn chưa mạnh.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói.

- Nữ chủ nhân, chúng ta tiến bộ rất nhanh.

Đại song vội vàng nói:

- Hôm qua mấy cường giả lục tinh Đấu Hoàng cũng không phải là đối thủ của ta.

- Chờ người có thể đánh bại lục tinh đấu tông thì mới có thể nói là mạnh.

Yêu Cơ mỉm cười nói, tốc độ tiến bộ của Đại Song và Tiểu Song khiến cho bọn họ há hốc mồm.

- Thêm một năm nữa, chúng ta nhất định vượt qua các người.

Tiểu Song mỉm cười nói, tựa hồ như không phục.

- Mấy người đẹp, không bằng cùng chúng ta trở về được không?

Bảy người đang nói chuyện thì một hán tử chừng ba mươi tuổi hiện ra trước mặt họ.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

339. Chương 298 : Cút Ngay Nếu Không Sẽ Chết .

Trong mười tháng này, đối với chút chuyện này bọn họ thường xuyên gặp phải, chỉ là với thực lực bọn họ, không ai có thể trêu chọc.

- Cút ngay, nếu không sẽ chết.

Yêu Cơ trầm sắc mặt xuống hung hăng nói với đám người kia.

- A, thật là mạnh mẽ, chỉ là như vậy ta càng thích, mạnh mẽ như vậy thì trên giường cũng rất mạnh mẽ.

Trung niên hán tử kia cười tà nói.

- Ta cho các người biết, Liệt Diễm môn thiếu môn chủ của chúng ta hôm nay phải có được các người, các người nếu như ngoan ngoãn đi theo thì không sao, nếu không nghe thì ta buộc phải bắt mang về.

Trung niên hán tử cười cười nói, hắn mới chỉ có tu vi nhất tinh Đấu Hoàng, căn bản không nhìn ra thực lực bọn người Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Loại người như người ta thấy nhiều rồi, chết đi.

Yêu Cơ lộ ra một biểu tình chán ghét, lập tức thân hình nàng như điện chớp bay lên, xẹt qua giữa làn sương mù.

- Xoẹt.

Mọi người vẫn chưa biết chuyện gì xảy ra thì trung niên hán tử kia đã ngã xuống mặt đất.

- Nhanh, bọn họ đã giết thiếu môn chủ, mau bắt lấy bọn họ.

Mười tên nhị tinh tam tinh Đấu Hoàng ở đằng sau thấy thiếu môn chủ ngã xuống mặt đất thì đột nhiên biến sắc, lập tức diên đại đánh về phía bảy người.

- Muốn chết.

Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử ba người biến sắc, một chưởng mang trong tay bổ xuống, trong thời gian này thực lực của mọi người tiến bộ không ít.

Đại Song và Tiểu Song hai nàng cũng đã đột phá tới Tích Cốc trung kỳ, chống lại lực tinh Đấu Hoàng cũng không có bao nhiêu vấn đề.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng đã đột phá tới ngũ tinh Đấu Tông, bảy người đều có đan dược Nhạc Thành luyện chế cho nên thực lực tiến bộ rất nhanh.

- Âm âm âm.

Từng tiếng phá hủy khổng lồ vang lên.

- Chạy mau.

Sáu bảy đấu hoàng đã bị giết chết, những người khác tỉnh táo thì lập tức vội vàng trốn chạy không thấy bóng dáng đâu nữa.

Mọi người trên đường thấy vậy thì hít một hơi lạnh, những người này giết Đấu hoàng giống như là giết kiến vậy.

- Chúng ta đi thôi.

Nhìn mấy cỗ thi thể ở trên mặt đất, Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng đã quá quen với chuyện này.

Ba ngày sau, ở trong thung lũng bắt đầu tràn ngập khí tức, Nhạc Thành lúc này thu hồi chân khí, đình chỉ tu luyện.

- Ngao.

Hoàng Lang và Tứ Sí Ma Ứng xoay tròn thân thể trên không trung, hai con ma thú đã tràn ngập khí tức cường hãn.

- Bắt đầu rồi.

Nhìn thấy hai con ma thú biến hóa, Nhạc Thành cũng vung năm kim tiên khôi lỗi chuẩn bị hấp thu lôi điện.

- Xoẹt.

Khí tức trên người hai con ma thú bắt đầu tăng vọt, đạt tới trình độ cực hạn sau đó giằng co không thôi.

Mà lúc này, ở quanh mặt đất bắt đầu trở nên mờ mịt, mặt đất bắt đầu chấn động.

- Đi.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành đánh ra, năm bộ kim tiên khôi lỗi bắn tới dưới thân của Tứ Sí Ma Ứng và Hoàng Lang.

- Âm.

Năm bộ kim tiên khôi lỗi bắt đầu ngăn chặn đạo địa lôi thứ nhất.

Tiếp đó là đạo địa lôi thứ hai rồi thứ ba.

Trọn vẹn sau nửa canh giờ, công kích địa lôi cuối cùng cũng trở lại bình thường, khắp vùng đất lóe lên điện mang, phát ra thanh âm tí ti.

- Âm.

Cuối cùng một đường địa lôi rốt cục đã ngưng tụ ra, một lực lượng cường hãn bổ về phía năm bộ kim tiên khôỉ lồi.

- Thạch.

Một tiếng nổ vang lên, lập tức năm bộ kim tiên khôỉ lồi bị đẩy lui tới mấy chục thước, hoàng mang cũng đại thịnh. Lúc này năm bộ kim tiên khôỉ lồi rốt cục cũng đã tiến hóa tới tiên khôỉ.

-Thu.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành ngưng kết, hần lập tức thu năm bộ kim tiên khôỉ lồi về bên người, nhìn năm bộ kim tiên khôỉ lồi biến hóa, Nhạc Thành hiện ra một thần sắc thỏa mãn.

- Xoẹt.

Sau vài lần địa lôi công kích, mặt đất khôi phục lại bình thường, mà ở giữa không trung, tất cả trở nên sáng ngời giống như chưa có gì phát sinh vậy.

- Xuy xuy.

Hai luồng khí tức cường hãn lập tức tăng vọt, đột nhiên khí tức tràn ngập khắp trong thung lũng, trong phạm vi mấy trăm dặm, ma thú xung quanh đều hoảng loạn.

- Không biết Tứ Sí Ma Ứng sẽ có thiên phú như thế nào.

Nhạc Thành nhìn chăm chăm về phía Tứ Sí Ma Ứng trên không trung mà lầm bầm nói.

Một lát sau khí tức trên người của Tứ Sí Ma Ứng và Hoàng Lang cũng đã tăng vọt không hề kém Thanh Bối Ma Ngưu bao nhiêu. Tăng thêm một lát, Hoàng lang đã dừng lại nhưng Tứ Sí Ma Ứng thì vẫn tiếp tục.

- Tại sao lại như vậy?

Đối với khí tức tăng vọt của Tứ Sí Ma Ứng Nhạc Thành kinh ngạc không thôi, theo đạo lý mà nói, thất giai ma thú sau khi tiến hóa lên bát giai ma thú thì thực lực hẳn là không thể tăng vọt như thế.

- Xoẹt.

Một thanh âm kéo dài trên không trung, ngay lập tức Hoàng Lang cũng giống như ba con địa ma lang ba ngày trước, trên khuôn mặt cũng hiện ra một vẻ thống khổ.

- Kết kết.

Thanh âm tiếp tục vang lên, ngay lập tức Hoàng lang cũng biến đổi da lông thành một màu đỏ rực, trên người cũng xuất hiện đôi cánh.

- Xoẹt.

Hoàng Lang khôi phục nhân hình rơi xuống bên cạnh Nhạc Thành, ở giữa không trung, Tứ Sí Ma Ứng vẫn đang biến hóa.

- Tại sao lại như vậy?

Cảm nhận khí tức của Tứ Sí Ma Ứng lúc này vô cùng cường hãn, so với bốn con Địa Ma lang mạnh hơn không ít, tựa hồ như có thể chống lại tứ tinh Đầu Tôn.

Nhạc Thành cũng không biết đây là có chuyện gì, hiện tại Tứ Sí Ma Ứng đang tiến hóa tới điểm máu chốt, hần không thể quấy rầy, đành phải tiếp tục chờ đợi.

Cứ như vậy ba ngày sau, Nhạc Thành đã không còn cảm nhận được khí tức tràn ngập trên người của Tứ Sí Ma Ứng.

- Xoẹt.

Ở giữa không trung cuối cùng cũng có chuyện phát sinh, Tứ Sí Ma Ứng huy động hai đôi cánh, thân hình nhanh chóng tăng vọt lên.

Sau đó Tứ Sí Ma Ứng vẫn chưa đình chỉ lại, màu lông lúc này biến đổi tràn đầy màu sắc diễm lệ, giống như là lông vũ trên người của phượng hoàng vậy.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

340. Chương 299 : Dục Hỏa Phượng Hoàng .

- Chẳng lẽ sẽ biến hóa thành ma thú phượng hoàng?

Nhìn thấy biến hóa như vậy, Nhạc Thành cũng chấn động, hiện tại Tứ Sí Ma Ứng ngoại trừ có bốn cái cánh thì những địa phương khác tâm tính cũng giống hệt phượng hoàng.

Lúc này lông vũ đã hoàn toàn che đầy thân hình của Tứ Sí Ma Ứng, thân hình của Tứ Sí Ma Ứng bắt đầu hiện lên một ngọn lửa nóng bỏng, giống như là phượng hoàng vậy.

- Thật là khó có thể tưởng tượng nổi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hẳn cuối cùng cũng đã minh bạch, Tứ Sí Ma Ứng và Thần hoàng tộc có lẽ bởi vì hình thái tương tự cho nên sau khi ăn Phá Chương đan vào được tinh huyết của phượng hoàng hỗ trợ, cải biến huyết dịch trên người của mình.

Bao phủ một mảng lông nóng bỏng, thân hình của Tứ Sí Ma Ứng lúc này đã rộng tới sáu trăm thước, so với Thanh Bối Ma Ngưu thì còn lớn hơn.

Nhìn thấy Tứ Sí Ma Ứng biến hóa quỷ dị, Thanh Bối Ma Ngưu và bốn con Địa Ma Lang cũng kinh ngạc không thôi, thật không ngờ tứ sí ma ưng lại biến thành hình thái phượng hoàng, thực lực trên người cũng tăng vọt không ít.

- Xoẹt.

Bốn cánh của Tứ Sí Ma Ứng rung lên trên không trung, một luồng khí tức chấn động, nó khôi phục bản thể nhân hình từ trên không trung rơi xuống trước mặt Nhạc Thành.

- Đa tạ chủ nhân.

Tứ Sí Ma Ứng quỳ gối trước mặt Nhạc Thành, sau khi tiến hóa, nó càng thêm cảm kích Nhạc Thành.

- Được rồi, chúng ta cũng nên xuất phát.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Xoẹt.

Tứ Sí Ma Ứng bay lên trên trời, Nhạc Thành nhảy lên trên người của nó, lập tức đoàn người biến mất trên không trung.

Ở phía bắc của Huyền Thiên đại lục chính là Hồ Điệp Cốc, Hồ Điệp cốc cũng giống như Cuồng Sư môn đều ở trong một cái thành rất lớn, mà xung quanh đó chính là hải vực, có rất nhiều đảo, mỗi đảo có diện tích lớn.

Hải đảo này bốn phương tám hướng vây quanh một cái đảo lớn, ở giữa chính là vùng đất trung tâm của Hồ Điệp Cốc, có khoảng trăm vạn người sống ở đây.

Từ Cự Thạch Thành tới Hồ Điệp Cốc phải tốn ba tháng lộ trình, Nhạc Thành khoanh chân trên người của Tứ Sí Ma Ứng mà tu luyện, tranh thủ thời gian đột phá tới Nguyên Anh trung kỳ, chân khí của hắn lúc này vận chuyển, một thanh sắc quang mang bao phủ, Nhạc Thành cũng tiến nhập vào trạng thái tu luyện.

Hải đảo này cũng không có diện tích quá lớn, kiến trúc thanh nhã.

Trên hải đảo, lúc này có một cô gái xinh đẹp mặc hoa phục đang ngắm nhìn kiến trúc phía trước, cô gái này mặt như hoa sen, lông mày như liễu, da trắng như tuyết, mái tóc đen nhánh, kiều mỵ không thôi.

- Xoẹt.

Ở giữa không trung, một bóng hình xinh đẹp khác lại bay xuống bên cạnh nàng.

- Trầm sư tỷ, cốc chủ nói sáng mai tỷ đến thung lũng một chuyến, có chuyện cần nói với tỷ.

Cô gái này nói với cô gái mặc hoa phục.

- Sư muội, phiền bẩm với cốc chủ, ngày mai ta sẽ trở về.

Cô gái mặc hoa phục cất tiếng trả lời, ánh mắt hiện ra một vẻ khó xử, tựa hồ như đã sớm biên tin tức vậy, chỉ là nàng cũng không biết phải làm gì khác.

- Trầm sư tỷ, ta thấy dường như sư tỷ không vui, chẳng lẽ tỷ đối với vị trí cốc chủ không thêm để ý?

Cô gái kia cất tiếng nói.

- Sư muội, nếu như có thể lựa chọn, ta tình nguyện không làm thần nữ.

Cô gái hoa phục cất tiếng nói.

- Sư tỷ, đã trở thành thần nữ có hàng nghìn đệ tử cam tâm tình nguyện nghe lệnh, tại sao tỷ lại không cao hứng?

Cô gái kia hâm mộ nói.

- Aizzz, ta thật không hi vọng ngồi lên trên vị trí cốc chủ.

Cô gái hoa phục cất tiếng thở dài.

- Nhưng mà chúng đệ tử ở trong thung lũng vẫn hi vọng tỷ lên làm cốc chủ, hiện tại chỉ có Trầm Sư tỷ là người thích hợp nhất.

Cô gái này cất tiếng nói.

- Muội xem đi, Triệu Sư tỷ và Lưu sư tỷ mặc dù tính tình không tốt lắm nhưng cũng là kiệt xuất trong đám đệ tử.

Hoa phục cô gái lập tức nói.

- Trầm sư tỷ, tỷ cũng biết Lưu Sư tỷ và Triệu Sư tỷ đã sớm muốn gây khó khăn cho đám người chúng ta, nếu bây giờ họ mà ngồi lên vị trí cốc chủ thì nhất định sau này sẽ không bỏ qua cho chúng ta.

Cô gái đến sau thở dài nói.

- Đúng rồi, cốc chủ nói ngày mai tỷ trở về thung lũng.

Cô gái đến sau cất tiếng nói.

- Được rồi, ta biết, các người không cần phải quá lo lắng, muội đi trước đi, ta sáng ngày mai sẽ trở về.

Cô gái hoa phục cất tiếng nói.

- Được rồi, Trầm sư tỷ, muội đi trước, tỷ nhất định phải lên làm cốc chủ đó.

Cô gái đến sau cất tiếng nói, sau đó thân ảnh lập tức quỷ dị biến mất.

- Cốc chủ, ta thật sự không muốn.

Hoa phục cô gái nhìn lên trên không trung, sau đó lập tức thở dài một hơi.

Ở trong chỗ sâu của hải vực, một lục y nữ tử hiện tại đang khoanh chân ngồi, toàn thân tràn ngập khí tức cường hãn, bao phủ một luồng sáng xanh.

Lục y nữ tử này tóc mai hé lộ, làn da trắng mịn nhu hòa, bờ môi anh đào nhỏ nhắn, hai sợi tóc bên cạnh càng hiện ra vẻ phong tình mê người.

Mà đặc biệt nhất chính là đôi mắt vũ mị mê hồn của nàng.

- Xùy.

Một lúc sau hô hấp càng trở nên dồn dập, chỉ thấy lục y nữ tử này đột nhiên bay lên trời, sau đó hóa thân cự mãng sáu cánh, xoay tròn ở trên không trung.

Ở cách xa đó một chút, gần nghìn con cự mãng phủ phục dưới mặt đất, cũng xoay tròn trên không trung, nhưng nhìn bộ dáng thì nhỏ hơn rất nhiều.

- Âm.

Đúng lúc này một luồng điện mang vô cùng lớn bổ về phía cự mãng.

Thân hình của cự mãng bao phủ một quang mang nồng đậm, cố gắng chống lại địa lôi điên dại, tuy nhiên mỗi một đường địa lôi bắn tới lại khiến cho thân hình của nàng không kìm được mà trở nên run rẩy.

Sau nửa canh giờ, địa lôi cuối cùng cũng tạm đình chỉ oanh kích, trên mặt đất xuất hiện điện mang lập lờ.

Ở giữa không trung, cự mãng tựa hồ như đã trở nên suy yếu, khí tức đã trở nên yếu đi rất nhiều, điều này khiến cho mọi người xung quanh lo lắng không thôi.

- Âm.

Một khùng bố địa lôi khác lại tiếp tục hung hăng bắn lên người của cự mãng.

-Thịch.

Một tiếng nổ mạnh vang lên, thân hình của cự mãng bị luồng điện đánh bay vài trăm thước, đập vào dãy núi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

341. Chương 300 : Yêu Huyền Tiến Hóa .

Địa kiếp biến mất, mây đen tán đi, bầu trời một lần nữa lại sáng ngời, chỉ để lại những đường nứt dưới mặt đất.

- Nữ vương bệ hạ, nữ vương bệ hạ.

Nhìn thấy con cự mãng bị luồng địa lôi đánh bay, chúng xà ở phía xa xa vô cùng lo lắng.

- Nữ vương bệ hạ cuối cùng cũng tiến hóa không tệ, đạt tới cảnh giới bát sí linh mãng, bát sí linh mang tộc xà chúng ta rốt cục cũng tìm ra xà mạnh nhất.

Tất cả chúng xà đều kích động.

- Xoẹt.

Thân hình của cự mãng một lần nữa tăng vọt, vết máu loang lổ trên người sau đó cũng biến mất vô tung.

Một lát sau, khí tức trên người cự mãng đã đạt tới tình trạng khùng bố.

- Xoẹt.

Cự mãng từ trên không trung rớt xuống, khôi phục lại nhân hình trở thành một lục y nữ tử tuyệt đẹp.

-Bái kiến nữ vương bệ hạ.

Hơn mười người cùng gần nghìn con cự mãng nhìn thấy khí tức Yêu Huyền thì phủ phục xuống mặt đất.

- Tất cả đứng lên đi, các người lui ra tất cả, bốn vị trưởng lão ở lại.

Yêu Huyền cất tiếng nói, thanh âm khiến cho mấy nghìn cự mãng cùng chúng nhân cũng nghe được rõ ràng.

- Nữ vương bệ hạ.

Một lão già và ba thanh niên đi tới trước mặt Yêu Huyền, ba người này là trung niên nữ nhân nhưng đều xinh đẹp vô cùng.

- Bốn vị trưởng lão, ta dự định đi tới Huyền thiên nội lục tìm kiếm linh mộ của bát sí linh mãng, chuyện ở đây ta giao cho các người.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Nữ vương bệ hạ, người quay lại tiêu diệt những kẻ phản loạn trong tộc, bây giờ lại mới tiến hóa, liệu có nên ở lại trong tộc một thời gian?

Một trung niên nữ nhân nói:

- Hơn nữa những kẻ phản loạn còn chưa giết sạch, nếu như bọn họ thừa dịp người đi thì bọn họ lại nổi dậy thì phải làm sao?

- Yên tâm, cầm đầu đã bị ta tiêu diệt, bọn họ không có lá gan, Linh Mộ đối với bát sí linh mãng tộc chúng ta rất trọng yếu cho nên ta phải đi xem.

- Nữ vương bệ hạ, linh mộ đúng là rất quan trọng với bát sí linh mãng tộc chúng ta, trên đường đi người phải cẩn thận.

Một trưởng lão khác nói.

- Ta biết, ta sẽ chú ý, các người lui xuống đi.

Yêu Huyền nói.

Sau khi bốn trưởng lão rời đi, Yêu Huyền nhìn lên trên không trung, về phía phương xa quen thuộc kia mà nói.

Tên khốn kiếp vô lương tâm không đến thăm ta, ta sẽ đi Huyền Thiên nội lục tìm người.

Ở trong một hạp cốc của Hồ Diệp Cốc, lúc này một cô gái xinh đẹp mặc hoa phục đứng ở trước sơn động mà nói:

- Sư phụ, con tới rồi.

- Linh nhi vào đi.

Ở bên trong truyền ra một thanh âm dịu dàng.

- Sư phụ.

Đi vào trong sơn động, hoa phục cô gái tiến tới một trung niên nữ tử mặc cẩm bào, lúc này năm cô gái mặc dù đã sang tuổi trung niên nhưng vẫn vô cùng xinh đẹp.

- Linh Nhi, có biết tại sao ta gọi con tới chỗ này không?

Trung niên nữ nhân nói.

- Sư phụ vì muốn con thừa kế ngôi vị cốc chủ?

Hoa phục cô gái cất tiếng nói.

Hồ Diệp Cốc có hàng nghìn nữ đệ tử, thần nữ ở Hồ Diệp Cốc có địa vị vô cùng phi thường, ngoại trừ cốc chủ, thái thượng trưởng lão thì thần nữ chính là địa vị tối cao, bình thường còn ở trên các trưởng lão, hơn nữa chỉ có thần nữ mới có thể kế thừa ngôi vị cốc chủ. Tuy nhiên yêu cầu với thần nữ rất nghiêm khắc, ngoại trừ thiên phú tu luyện dung mạo cũng phải tuyệt đẹp, còn nữa, thân thể phải hoàn bích, sau khi kế thừa ngôi vị cốc chủ, thần nữ phải ngay lập tức tìm một vị phu quân trở thành phó cốc chủ, mà phu quân

của thần nữ phải là không biết đấu khí, không biết ma pháp, cũng không phải là Luyện Dược sư, Luyện Khí sư.

- Linh Nhi, con cũng biết tâm ý của sư phụ, ta biết con không muốn tìm một người làm bạn cả đời, nhưng mà chuyện này cũng không có cách nào, đây là quy củ trăm năm của Hồ Điệp Cốc rồi. Hiện tại con là một trong ba thần nữ, sư phụ đánh giá con tốt nhất bởi vì con không có dã tâm, nếu như ngộ vị rơi vào trong tay hai người còn lại thì Hồ Điệp Cốc xem ra không có cách nào bình an.

Trung niên nữ tử nói.

- Nhưng mà sư phụ, con...

Trầm Linh tựa hồ như còn muốn nói điều gì.

- Ta biết rõ con muốn nói điều gì.

La Phương nói:

-

Con không muốn lấy một người không biết ma pháp, không biết đấu khí, cũng không phải là luyện dược, luyện khí sư, nhưng đây là quy củ của Hồ Điệp cốc.

- Người bên ngoài vẫn cho rằng chúng ta lựa chọn phu quân như vậy là hi vọng Hồ Điệp Cốc không rơi vào tay người có dã tâm, nhưng mà con hiểu rõ, Hồ Điệp cốc chúng ta mục đích là gì, hiện tại trong đồng lứa, chỉ có ba người xuất hiện thân thể thuần âm, cho nên phải theo quy củ như vậy, mặc dù trăm nghìn năm qua, vẫn chưa có người nào có thể trợ giúp chúng ta đột phá tới chướng ngại kia.

La Phương cất tiếng nói:

- Vô số người cho rằng vị trí phó cốc chủ là một vị trí tốt, tuy nhiên bọn họ lại không biết rằng đây chính là một tâm bùa đòi mạng, không ai có thể sống quá ba ngày.

- Sư phụ con hiểu được rồi, con sẽ nghe lời người.

Trầm Linh bất đắc dĩ nói, trong ánh mắt có một vẻ thất vọng.

- Ta biết rõ con nhất định hiểu rõ sự khổ tâm trong lòng sư phụ.

La Phương cất tiếng nói.

- Vâng sư phụ, con sẽ cố gắng hết sức.

Trầm Linh gật nhẹ đầu:

- Con quay trở về thung lũng chuẩn bị trước.

- Đi thôi, còn ba tháng nữa là ngày chọn phu quân cho mình, con nhất định phải cẩn thận chọn lựa.

La Phương cất tiếng nói.

Ở một chỗ trong Huyền Thiên nội lục, tại một đại sảnh, lúc này có hơn mười người ngồi đây, mà trên người bọn họ phát ra những luồng khí tức vô cùng cường hãn.

- Không thể khôi phục hoàn toàn Thiên Nhân niếp hồn sao

Lão giả áo xám nói với hơn mười người trong đại sảnh.

- gia chủ, đệ tử trong tộc hiện tại miễn cưỡng cũng chỉ có thể khôi phục tám phần Thiên nhân Niếp hồn mà thôi, mặc dù thực lực không yếu nhưng vẫn chưa đủ.

Một lão giả trong đại sảnh nói.

- Đừng đề cập tới nha đầu bắt tranh khí kia.

Lão giả áo xám hơi tức giận, lại bất đắc dĩ nói.

- Gia chủ, mọi chuyện cũng đã qua hai mươi lăm năm, người tức giận làm gì.

Một lão giả khác nói.

- Đúng vậy gia gia, muối muối đã bị cha nhốt hai mươi lăm năm, không bằng thả muối ấy ra.

Một trung niên hán tử nói với lão giả áo xám.

- Gia chủ, tiểu thư bị giam hai mươi lăm năm, như vậy cũng đủ rồi, người để tiểu thư xuất hiện đi.

Không ít người yêu cầu.

- Cha, cho dù người không nể mặt mũi của con thì người cũng phải nhìn vào tôn nữ mà thả muối muối chứ. Muối muối lúc trước đi vào Huyền thiên đại lục đã sinh một nữ nhi, lúc trước cha cũng không giết hài nhi đó, cũng là làm trái với quy củ của gia tộc.

Trung niên hán tử nói.

- Hài nhi là vô tội, tội không đáng chết.

Lão giả áo xám hung hăng nhìn trung niên nam tử.

- Cha, con biết rõ cha không đành lòng, dù sao cũng là huyết mạch của gia tộc, chẳng lẽ người không nghĩ đến chuyện gặp mặt tôn nữ hay sao. Con là cữu cữu của nó cũng muốn gặp nó, bây giờ nó cũng phải hai mươi lăm tuổi rồi, hẳn là rất khả ái xinh đẹp.

Trung niên hán tử tiếp tục nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

342. Chương 301 : Chọn Lựa Cốc Chủ Phu Quân .

- Không được, quy củ trong tộc không thể phá hư, ta thân là gia chủ cũng không thể ngoại lệ để nàng phá hủy tộc quy, cho nên ngày mai chính mình sẽ tiến địa lao một năm, chuyện này về sau sẽ không nói nữa.

Hồi bào lão giả nói.

- Gia chủ, ông làm sao có thể để ta tiến vào địa lao, không được đâu.

Vừa nghe Hồi bào lão giả nói, mọi người đều lập tức hoảng hốt đứng lên.

- Cứ quyết định như vậy, các người đều lui ra đi.

Hồi bào lão giả nói, sau đó xoay người ly khai khỏi đại sảnh.

Không ai chú ý thấy Hồi bào lão giả lúc này trong hốc mắt đã hơi ướt át, trong miệng bất đắc dĩ lẩm bẩm nói:

- Hai mươi lăm tuổi, cả hai mẹ con đều giống nhau đều xinh đẹp đáng yêu, nhưng thân là gia chủ, ngoại công cũng là không có cách nào, quy củ gia tộc không thể sửa.

Giữa không trung, ở trên lưng Tứ sí ma ưng, quanh thân Nhạc Thành bao phủ một mảnh thanh mang nồng đậm, hơi thở cường hãn cũng tràn ngập ở giữa không trung.

- Hô.

Một lát sau, Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí, lập tức hai mắt mở ra, trong mắt có một mảnh tinh quang ngưng tụ không tiêu tan.

- Rốt cục thì sắp đột phá sao.

Cảm nhận thấy biến hóa trong cơ thể, Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Chủ nhân, người đã tỉnh chưa, ngày mai chúng ta đã có thể đến Hồ điệp cốc rồi.

Thanh bối ma ngưu nhìn Nhạc Thành nói.

- Đã tới rồi sao?

Nhạc Thành nhìn chăm chú về phía trước, trong ba tháng lộ trình này Nhạc Thành đều tu luyện, tại ba tháng thời gian, Nhạc Thành cũng đạt đến Nguyên Anh kỳ sơ kì đỉnh phong rồi, có lẽ sắp đột phá đến Nguyên Anh kỳ trung kỳ.

- Kim long thân thể lại có chút biến hóa.

Nhạc Thành kiểm tra thân thể của chính mình, phát hiện trên làn da của Kim long thân thể hiện ra một chút cảm giác, rất không như bình thường, nhưng sau khi thu hồi kim long thân thể, làn da lại khôi phục nguyên dạng.

Nhạc Thành cũng không biết cuối cùng nó biến thành cái dạng gì, tựa hồ là kim long thân thể hấp thu linh khí của hỏa linh châu cho nên biến hóa càng ngày càng mạnh, Nhạc Thành cũng lười quan tâm, dù sao hắn cũng là không biết tại sao như vậy.

Ngày hôm sau, Nhạc Thành để cho Tứ Sí Ma Ứng khôi phục hình người, lập tức bảy người đi vào Kim Sơn thành. Đối với Hồ điệp cốc địa hình chung quanh hắn phải đặc biệt phải chú ý. Lúc trước Lê Giang Nam cũng đã cẩn thận nói qua cho Nhạc Thành một lần.

Kim Sơn thành là trụ sở của Hồ điệp cốc, Kim Sơn thành diện tích tuy rằng kém hơn Cự Thạch thành, nhưng nó cũng không nhỏ, cùng Lang thành cũng không sai biệt lắm, bên trong dân cư rất đông, đám người Nhạc Thành trước tìm một chỗ khách sạn đặt chân đã.

- Chủ nhân, hiện tại làm sao bây giờ, đi vào Hồ điệp cốc như thế nào.

Tứ Sí Ma Ứng nhìn Nhạc Thành hỏi, chủ nhân muốn đi Hồ điệp cốc tìm thiên ngoại văn thạch chúng nó đều rõ ràng.

- Chúng ta đi ra bên ngoài tìm hiểu một chút tin tức.

Nhạc Thành do dự một chút nói, dựa theo lời của Lê Giang Nam tốt nhất là cùng Hồ điệp cốc trao đổi thiên ngoại văn thạch, rõ ràng phải biết Hồ điệp cốc thiếu cái gì mới được. Tuy rằng cửu phẩm đan được cùng đấu kĩ quý trọng vô cùng, nhưng Hồ điệp cốc ngũ thể lực lớn, mấy thứ này bọn họ cũng không thiếu.

Nếu muốn cùng Hồ điệp cốc trao đổi thiên ngoại văn thạch, chỉ có thể đủ đưa đồ vật mà Hồ điệp cốc muốn mà thôi.

- Tin tức tốt tin tức tốt, Hồ điệp cốc vừa muốn bắt đầu chọn lựa cốc chủ phụ quân.

- Vừa muốn bắt đầu chọn lựa cốc chủ phụ quân sao, ở nơi nào vậy?

- Nửa tháng sau ở trên đảo hồ chọn lựa một trăm người, đến lúc đó đưa vào Hồ điệp cốc, một trăm người này cho dù cuối cùng không được chọn lựa, cũng có thể có được mười vạn kim tệ, mọi người có hứng thú tham gia, cũng sắp không còn kịp rồi.

- Tại sao lại như vậy, tu luyện đấu khí, người ta nếu không tu luyện đấu khí, ma pháp, sớm biết rằng trở thành một cái phế tài rồi, trở thành Hồ điệp cốc cốc chủ phụ quân, so với đấu tông cường giả còn thoải mái hơn nhiều, bất quá không biết Hồ điệp cốc nghĩ như thế nào, nghe nói thần nữ Hồ điệp cốc thiên tư quốc sắc, mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành, lại cố tình muốn tìm một đám phế tài làm bạn sao.

Đám người Nhạc Thành đang đi trên đường, nghe được mọi người đàm luận về Hồ điệp cốc cốc chủ tương lai, chuyện tình tam đại thần nữ muốn chọn phụ quân, hỏi thăm một lúc, Nhạc Thành mới hiểu.

Hồ điệp cốc hơn mười năm tuyển một lần cốc chủ, cốc chủ ở Hồ điệp cốc do tam đại thần nữ tuyển ra, mà ở cốc chủ chính thức lại chọn lựa ra một vị phụ quân, mà vị có thể trở thành Hồ điệp cốc cốc chủ phụ quân tương lai, điều kiện không thể tu luyện đấu khí mới được, cũng không thể là luyện được sư cùng luyện khí sư, chọn lựa này của Hồ điệp cốc rất là nghiêm khắc.

- Thật sự là trời cũng giúp ta, trước hết trà trộn vào rồi nói sau.

Nhạc Thành khoe miệng mỉm cười, nghe nói tất cả người của Hồ điệp cốc đều là nữ nhân, hẳn đang lo không có cách nào khác tiến vào Hồ điệp cốc, hiện tại cơ hội đến như vậy, chính mình nhất định phải trà trộn vào mới được.

- Thanh Bối, Ma Ưng, chúng ta trước hết đi tới hồ đảo kia.

Nhạc Thành nhìn Thanh Bối ma ngữ, Tứ sí ma ưng, bốn đầu ma lang nói.

- Chọn lựa phé tài sao, điều này tựa hồ rất đơn giản.

Nhạc Thành mỉm cười thì thào nói.

Hồ đảo là một hòn đảo đơn độc bên ngoài Hồ điệp cốc, cũng là nơi tiến vào Hồ điệp cốc, năm ngày sau, Nhạc Thành cùng đám Thanh bối ma ngữ đi tới hồ đảo, hồ đảo diện tích rất lớn, so với một cái thành cũng không nhỏ hơn bao nhiêu.

Theo tin tức Hồ điệp cốc tam đại thần nữ lựa phu quân truyền ra, nhất thời có vô số phé tài đi vào Hồ điệp cốc, những tên phé tài bình thường chịu đủ ánh mắt ghê lạnh, hiện tại rốt cục tham gia tuyển lựa thần nữ phu quân, như vậy cho dù chính mình không thể tu luyện đấu khí cùng ma pháp cũng không trọng yếu nữa rồi. Hồ điệp cốc phó cốc chủ, loại địa vị này vô số người nằm mơ cũng nghĩ đến, quả thực chính là chim trĩ trở thành phượng hoàng, phu bằng thê quý, đám phé tài này đều phải cảm tạ quy củ của Hồ điệp cốc này.

Bình thường trên đảo, vắng vẻ, lúc này hồ đảo tràn đầy phé tài, bởi vì có thể trong những người này được chọn lựa, cho nên trong khoảng thời gian này, nhóm phé tài rất được người tôn kính.

Còn có mười người được chọn lựa trong một trăm người tiến vào Hồ điệp cốc, Nhạc Thành cùng đám Thanh bối ma ngữ đặt chân trên đảo, đối với lựa một trăm người tiến vào Hồ điệp cốc, Nhạc Thành cũng không lo lắng, chính mình căn bản không có tu luyện đấu khí cùng ma pháp, cũng không phải luyện được sư cùng luyện khí sư, chính mình ở đây thu liễm hơi thở, cho dù là mười tinh đấu tôn cũng cảm giác không được cái gì khác thường trên người mình.

- Chủ nhân, người thật sự muốn đi Hồ điệp cốc sao?

Thanh Bối ma ngữ nhìn Nhạc Thành hỏi:

- Nghe nói bọn họ chọn lựa người không tu luyện đấu khí cùng ma pháp.

- Điều này ta có biện pháp, bắt quá các người không thể đi theo cùng.

Nhạc Thành nói.

- Chủ nhân, chúng ta không đi theo, đến lúc đó người nếu có nguy hiểm làm sao bây giờ.

Tứ Sí ma ưng lo lắng nói.

- Hẳn là không có cái gì nguy hiểm, các người đến lúc liền trà trộn vào bên ngoài Hồ điệp cốc là tốt rồi, có chuyện, ta sẽ dùng thần thức thông tri cho các người.

Nhạc Thành nói.

- Tốt lắm, chúng ta vẫn canh giữ ở bên ngoài Hồ điệp cốc, chủ nhân có chuyện nói cho chúng ta biết là tốt rồi.

Tứ sí ma ưng nói.

- Chọn lựa phu quân, không biết ba cái thần nữ này có xinh đẹp hay không, nếu thật sự xinh đẹp, mình xem một chút cũng không tệ, nói không chừng hôm nay, thiên ngoại thiên thạch chính là món đồ cưới.

Khoe miệng Nhạc Thành tà tà mỉm cười.

- Còn mười ngày, trước hết tu luyện thôi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện.

Theo Hồ điệp cốc chọn lựa một trăm nhân người càng ngày càng gần, trên hồ đảo người cũng càng ngày càng nhiều, không ít nhóm phé tài đều tìm tới hồ đảo, những người này không thể tu luyện đấu khí cùng

ma pháp, bọn họ cũng chỉ là đi thuê ma thú chở đến hồ đảo, phải bỏ ra rất nhiều tiền, nếu lần này không được chọn lựa tiến vào một trăm người, như thế lỗ vốn to.

Nếu phệ tài xuất thân ở trong gia tộc thế lực đặc biệt mà nói, không cần điểm phí dụng ấy, bình thường phệ tài cũng không thể mua phi hành ma pháp cùng linh đánh thuê. Bọn họ không thể tu luyện đấu khí cùng ma pháp, cũng không phải luyện được sư cùng luyện khí sư, thì khả năng kiếm tiền cũng không dễ dàng.

Đến lúc chọn lựa, toàn bộ mấy vạn phệ tài chạy tới hồ đảo, từ mấy vạn người chọn lựa ra một trăm người, khó khăn không nhỏ.

Nhìn Hồ điệp cốc mấy trăm nữ đệ tử, đám nam nhân đều nhanh chạy ra nước miễn, có người máu mũi chảy ròng, mấy trăm nữ đệ tử này mỗi một người, đều oanh thanh yến ngữ, thiên kiều bá mị, mắt ngọc mây ngài, trước người bộ ngực sữa bán lộ, kiều đồn eo nhỏ.

Hồ điệp cốc vẫn là thánh địa của nam nhân, trở thành Hồ điệp cốc phó cốc chủ càng làm cho vô số nam nhân tha thiết ước mơ, ngấm lại xem, Hồ điệp cốc nữ đệ tử mấy vạn, nhưng chỉ có một nam nhân ở tại trong đó, loại chuyện tốt này không nói cũng đủ biết.

Nhạc Thành từ từ thở ra một ngụm trọc khí, lập tức mở hai mắt ra, đình chỉ tu luyện, cảm giác trong cơ thể tràn đầy chân khí cùng thần thức cường đại, Nhạc Thành biết chính mình tùy thời có thể đột phá Nguyên Anh kỳ sơ kỳ đến Nguyên Anh kỳ trung kỳ rồi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

343. Chương 302 : Nghe Nói Nam Nhân Cởi Hết Đồ Đều Giống Nhau .

- Cũng nên tham gia chọn lựa rồi.

Nhạc Thành bắt đầu dĩ cười, lập tức đứng dậy đi ra khỏi phòng.

Ở trên Hồ đảo có một bãi biển rất lớn, nơi này là nơi Hồ điệp cốc để cho nam nhân tiến hành kiểm tra, Nhạc Thành khi đi đến nơi này, thì đã có mấy vạn người xếp hàng rồi.

Mà phía sau Nhạc Thành, cũng không ít người tiến vào, thần thức của Nhạc Thành phát ra, hắn phát hiện có không ít người tu luyện đấu sư cùng ma pháp sư trộn lẫn vào bên trong.

Nhạc Thành không khỏi mỉm cười, hắn thầm nghĩ Hồ điệp cốc chọn lựa phụ quân thật là hấp dẫn, nhưng những người không đủ tiêu chuẩn xen kẽ vào bên trong này mà Hồ điệp cốc không thể kiểm tra ra mới là lạ.

Đám Thanh Bối Ma Ngưu vâng theo lời của Nhạc Thành ở bên ngoài đợi, nếu chủ nhân thuận lợi được chọn, bọn họ trà trộn bên ngoài Hồ điệp cốc, ở bên ngoài Hồ điệp cốc cũng có không ít dân cư, chỉ có chỗ trung tâm của Hồ điệp cốc mới chỉ có nữ đệ tử mà thôi.

Một lát sau, mấy trăm nữ đệ tử bắt đầu kiểm tra, lúc này Nhạc Thành thấy mấy trăm nữ đệ tử này trong tay đều cầm một khối Ngọc Thạch màu đen, khối Ngọc Thạch màu đen này chỉ cần xoa ở trên người một cái, ngay lập tức xuất hiện ánh sáng kỳ dị nhiều màu sắc.

- Người là Đấu sư, rút đi cho ta.

Lúc này có một nữ đệ tử của Hồ điệp Cốc trầm sắc mặt xuống, chỉ thấy Ngọc Thạch màu đen trong tay nàng xuất hiện lam quang, màu sắc này đại biểu cho thân phận Đấu sư.

- Ta không phải Đấu sư.

Tên thanh niên kia tiếp nhận kiểm tra vẫn còn cãi cố.

- Hừ, Hồ điệp cốc người cũng dám lừa sao.

Nữ đệ tử Hồ điệp cốc kia vẻ mặt giận dữ, lập tức nàng vận khởi đấu khí, một cái chưởng ấn thật lớn vỗ vào trên người thanh niên.

- Mọi người nghe cho rõ, ai không phù hợp điều kiện tự động đi ra ngoài, nếu không, bị kiểm tra phát hiện giết không tha.

Một âm thanh lạnh lùng ở giữa không quá lên.

- Xuy xuy.

Nhìn thấy tên thanh niên vừa rồi bị một chưởng đánh chết, mọi người đều hoảng sợ, nhất thời có mấy nghìn người vội vàng đi ra, lúc này bọn họ cũng không dám lừa gạt nữa.

Thần thức Nhạc Thành phát ra, hắn thấy đám đấu sư cùng ma pháp sư đã không còn, nhưng lúc này vẫn còn một hai luyện được sư cùng luyện khí sư ẩn núp ở trong đó, những người này phẩm giai không thấp, đều là tứ ngũ phẩm luyện được sư.

Tiếp theo là mấy ngàn người không phù hợp điều kiện đi ra ngoài, lúc này mấy trăm nữ đệ tử cũng nhanh chóng kiểm tra tất cả mọi người.

Từ mấy vạn lấy ra một trăm người cũng không phải là một chuyện dễ dàng, bây giờ là vòng chọn lựa thứ nhất, điều kiện vòng thứ nhất là kiểm tra đấu khí, ma pháp sư, đồng thời kiểm tra tuổi tác.

Tam đại thần nữ tuy rằng tuổi hơn hai mươi, nhưng đối với tu luyện giả mà nói, cho dù là đấu tôn cùng bát cấp cửu cấp ma pháp sư tu luyện có bảy mươi năm, hay trăm năm thì thoát nhìn đều như trung niên thậm chí là thanh niên. Nhưng người thường thì không giống vậy, bọn họ không thể tu luyện, cho nên đến ba bốn mươi cũng sẽ bị già đi. Cho nên, tam đại thần nữ xinh đẹp như vậy, cũng không muốn một trung niên hoặc lão giả để làm phu quân cho mình được.

- Người bao nhiêu tuổi rồi.

Nữ Hồ điệp cốc đệ tử ở bên trái, bắt đầu nhìn thiếu niên hỏi, thiếu niên này tuy rằng không lùn, nhưng trên mặt vẫn còn dáng vẻ trẻ con, trông nàng nhiều nhất cũng chỉ mười bốn tuổi mà thôi.

- Ta mười bốn tuổi, các người cũng không nói tuổi nhỏ thì không thể tham gia.

Thiếu gia có chút sợ hãi trả lời.

- Tiểu đệ đệ, người không được chọn vì người quá nhỏ rồi.

Bên cạnh một nữ tử tựa hồ cố ý để lộ bộ ngực sữa, lập tức nhẹ nhàng nói vào tai thiếu niên.

- Người là luyện được sư, người không đi ra ngoài, muốn chết sao.

Ngay lập tức ở phía bên phải có một trận đấu kịch liệt, lập tức nữ đệ tử vận đấu khí công kích về phía Hoàng y thanh niên, Ngọc Thạch màu đen trong tay lóe ra hào quang màu trắng, chứng minh người thanh niên này là luyện được sư.

- A.

Người này là luyện được sư, có thực lực ngũ phẩm luyện được sư, mà nữ đệ tử này cũng chỉ là đấu vương, hai cổ lực lượng chạm vào nhau sinh ra một âm thanh vang dội toàn trường.

- Oành.

Hai cổ lực lượng chạm vào nhau, năng lượng khingr bố lan đến, bởi mọi người không có tu luyện, thân hình bị cổ lực lượng này đánh bay đi, rơi xuống mặt đất, trong đó cũng có hơn mười mấy người bị chết.

Mà một kích này, nữ đệ tử Hồ điệp cốc bị đẩy lui mấy bước, Hoàng y thanh niên có thực lực ngũ phẩm luyện được sư tựa hồ còn hơn nàng.

- Người còn dám phản kháng, chết.

Lập tức một bóng hình xinh đẹp như tia chớp xẹt qua, lúc này Nhạc Thành vẫn chú ý tới nữ tử đầu lĩnh, nàng phất tay một chưởng trực tiếp đánh thẳng vào trên người tên ngũ phẩm luyện được sư này, nhất thời tên ngũ phẩm luyện được sư biến thành một đồng thịt vụn.

- Nhất tinh đầu tông, thực lực rất mạnh.

Nhạc Thành đánh giá nữ tử đầu lĩnh của Hồ Điệp Cốc này, trong lòng hắn sớm có tính toán, vì muốn thành công trà trộn vào Hồ điệp cốc, Nhạc Thành đã sớm có một ít chuẩn bị rồi.

- Đến lân người, đừng nhúc nhích.

Một nữ đệ tử của Hồ Điệp Cốc dáng người tuyệt vời đi tới trước mặt Nhạc Thành, sau đó đánh giá một chút, lập tức đem Ngọc Thạch màu đen đặt ở trên trán Nhạc Thành.

Nhạc Thành nhất thời thu liễm toàn thân hơi thở, ngay cả thần thức cũng thu liễm ở tại trong đầu, hắn sợ chính mình không thể vượt qua.

- Tốt lắm, người đi vào bên trong, tiếp nhận vòng kiểm tra thứ hai.

Nữ tử thấy Ngọc Thạch màu đen không có phản ứng, sau đó nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành thầm thở ra một hơi, hắn đã hoàn hảo quá quan, lập tức theo lời nữ tử đi tới bên trái, lúc này ở đây cũng có gần ngàn người rồi.

Suốt ba canh giờ sau, vòng kiểm tra thứ nhất mới chấm dứt, mà lúc này chia thành hai bên, bên trái hai ngàn người, mà bên phải chính là những người bị loại.

- Người ở bên trái lưu lại, người còn lại rời đi.

Đầu lĩnh nữ đệ tử Hồ điệp cốc nói.

- Các người tách ra đi vào.

Lúc này mấy vạn người bị loại rời đi, một nữ đệ tử Hồ điệp cốc nhìn đám người Nhạc Thành nói:

- Các người hiện tại xếp hàng đi theo ta.

Nữ đệ tử thông báo, những người thuận lợi tiến vào vòng thứ hai chính tề, lập tức đi theo mấy trăm nữ đệ tử Hồ điệp cốc đi tới hồ đảo, Nhạc Thành vẫn đi ở trong đám người, hắn lúc này cũng không biết đợt kiểm tra thứ hai là cái gì.

Nhưng thần thức của hắn tỏa ra, hắn nghe được nữ đệ tử phía trước thảo luận một ít đề tài, Nhạc Thành không khỏi trợn mắt bắt đắc dĩ. Thì ra vòng thứ hai này là kiểm tra toàn thân, kiểm tra xem trên người có tàn tật cùng chứng bệnh hay không, Tam đại thần nữ chọn lựa phu quân tuy rằng không có thực lực mạnh mẽ, nhưng thân thể cũng phải cường tráng khỏe mạnh mới được, hơn nữa lần kiểm tra này là phải cởi hết quần áo ra kiểm tra mới được.

- Sư tỷ, nghe nói nam nhân cởi hết đồ đều là giống nhau, các người có gặp qua nam nhân cởi hết bao giờ chưa?

- Không biết, đợi những người này cởi hết chúng ta sẽ biết, ta nghe nói địa phương kia của nam nhân có chút khác biệt.

- Các người không có ý tứ, thật không biết xấu hổ.

- Chúng ta đều quang minh chính đại xem, người đừng nhìn nam nhân, buổi tối nằm mơ cũng nghĩ đến đó.

Nghe được chúng nữ Hồ điệp cốc phía trước đàm luận, Nhạc Thành bắt đắc dĩ, hắn không nghĩ tới nữ nhân cũng như vậy, đặc biệt là những người này chưa có từng tiếp xúc qua nam nhân.

Một lát sau, chúng nữ Hồ điệp cốc an bài mọi người ở trong một đại sảnh. Bên trong đại sảnh có gần trăm gian phòng, mà mấy trăm nữ đệ tử Hồ điệp cốc cùng tiến vào một trăm đến gian phòng này, đa số nữ đệ tử lúc này đều cũng có chút mặt đỏ tía tai lên.

- Các người hiện tại một trăm người tiến vào trong phòng kiểm tra.

Một nữ đệ tử Hồ điệp cốc nhìn mọi người nói, lập tức một trăm người được Hồ điệp cốc nữ đệ tử dẫn vào trong phòng.

- Thật đúng là phải cởi hết ra để kiểm tra sao.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, cảm giác tam đại thần nữ của Hồ điệp cốc chọn lựa phu quân cũng quá cường hãn rồi, nếu không vì Thiên ngoại thiên thạch, Nhạc Thành cũng không chịu nổi như vậy.

Một lát sau, một trăm người này mới từ trong phòng đi ra, nhìn biểu tình của một trăm người này, trong đó có mấy người trên mặt bình thường, còn đại đa số là ủ rũ.

- Các người đứng ở đây, còn một trăm người tiếp theo đi theo ta.

Lại một trăm người được nữ đệ tử Hồ điệp cốc mang vào trong phòng. Nhạc Thành đứng ở trong hàng ngũ hai ngàn người, hẳn biết một lúc nữa là đến lần mình.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

344. Chương 303 : Cái Vật Kia Cũng Rất Lớn .

Sau khi mọi người được kiểm tra, đã có hơn ngàn người trực tiếp bị loại đi ra ngoài, lúc này có khoảng hơn bốn mươi người có đủ tư cách đứng ở một bên.

- Các người đi theo ta.

Mấy nữ đệ tử Hồ điệp cốc an bài mọi người bị loại, còn Nhạc Thành cũng được một nữ đệ tử dẫn vào một gian phòng.

Vừa đi vào gian phòng này, Nhạc Thành hơi biến đổi vẻ mặt, hẳn thấy trong phòng có bốn nữ đệ tử Hồ điệp cốc, mà nữ đệ tử Hồ điệp Cốc thực lực nhất tinh Đấu Tông cũng ở trong đó, còn ba người khác là hai đấu hoàng cùng một lục cấp ma pháp sư.

Mấy người này có chút thực lực, Nhạc Thành cũng không cần cố ý che dấu thần thức chính mình, thực lực những người này còn quá kém để phát hiện ra.

Nhạc Thành nhìn chăm chú tứ nữ, bộ dáng tuy rằng không phải tuyệt mỹ, nhưng ngũ quan tinh xảo, dáng người nóng bỏng, một đám đều có bộ ngực sữa bán lộ, eo nhỏ chân thon dài, tựa hồ là cố ý dụ dỗ Nhạc Thành vậy.

- Mau cởi quần áo ra.

Bốn nữ nhân này sau khi nhìn thấy Nhạc Thành, cũng thầm đánh giá Nhạc Thành một cái, nhìn thấy bộ dáng Nhạc Thành tuấn lãng, không khỏi mỉm cười.

- Điều này...

Nhạc Thành do dự một chút, sau đó ngoan ngoãn đem trường bào màu đen trên người thoát xuống, lập tức để các nàng tùy ý quan khán.

Nhạc Thành có được kim long thân thể, cơ thể cơ hồ đã tiếp cận trình độ hoàn mỹ, nhìn thân hình cường tráng to lớn của Nhạc Thành, bốn nữ đệ tử Hồ điệp cốc tim đều đập nhanh hơn, các nàng vừa mới kiểm tra vài nam nhân, tựa hồ dáng người của Nhạc Thành mới là tốt nhất.

Bốn nữ đệ tử Hồ điệp Cốc nhìn Nhạc Thành một lần, sau đó đều tò mò nhìn vật kia của Nhạc Thành, lập tức khuôn mặt không kìm được đỏ lên, tựa hồ cái vật kia của Nhạc Thành làm cho các nàng cảm thấy khiếp sợ.

- Không được cử động, ta hiện tại muốn dùng đấu khí kiểm tra thân thể của ngươi, ngươi đừng lộn xộn.

Nữ tử đầu lĩnh đi đến trước người Nhạc Thành nói.

- Ân.

Nhạc Thành đáp, lập tức nhanh chóng khống chế chân khí trở về đan điền, nếu không nữ tử này dùng đầu khí tiến vào thân thể của mình, nhất định nàng sẽ bị chân khí phản chấn biến thành trọng thương.

Tiếp theo sau, nữ tử đi đến trước người Nhạc Thành, hắn không khỏi đưa ánh mắt nhìn bộ ngực sữa của nàng một lần, không biết nữ đệ tử Hồ điệp cốc nào cũng đều có dáng người nóng bỏng như vậy hay không, nếu không chính mình thành công ở lại Hồ điệp cốc, đến lúc đó hàng ngày không bị chảy máu mũi mới là lạ.

- Xích.

Nữ tử này vung ngọc thủ lên, lập tức mang theo một tia đầu khí vào trong ngực Nhạc Thành, cảm giác độ ẩm làm cho nữ tử này không khỏi đỏ hồng mặt lên, nàng có cảm giác ngượng ngùng vô cùng.

Nhạc Thành thật ra cũng không thêm để ý, hắn cảm giác đầu khí của nữ tử ở trong cơ thể mình đang lưu chuyển, tựa hồ là nàng đang kiểm tra trong cơ thể của mình có tật bệnh gì không.

Một lát sau, nữ tử này mới đem ngọc thủ di xuống dưới, lập tức trên mặt lộ ra một tia đỏ ửng.

- Phiền toái đại nhân rồi.

Nhạc Thành lúc này nhét vào trong tay nữ tử Hồ điệp cốc một cái trữ vật nhẫn, thần không hay quỷ không biết.

Nữ tử này nhất thời chưa phục hồi tinh thần lại, lập tức ánh mắt Nhạc Thành ý bảo nên đầu điểm, nhất thời tim nàng dồn dập lên.

- Tốt lắm, người mặc quần áo vào, người có đủ tư cách, đợi chúng ta sau đó cùng đi đến Hồ điệp cốc.

Nữ tử này tâm tình kích động, lập tức bảo Nhạc Thành đi ra ngoài.

- Đa tạ.

Nhạc thành nói lời cảm tạ, lập tức rời khỏi phòng.

- Sư tỷ, người làm sao vậy, sắc mặt tựa hồ không tốt.

Nhạc Thành đi rồi, trong phòng một nữ tử nhìn nữ tử đầu lĩnh hỏi.

- Ta không sao, có thể là do mệt mỏi một chút.

Nữ tử nhện xuống kích động, sau đó thu trữ vật nhẫn vào trong tay áo, trong đó có năm viên thất phẩm cao giai đan dược, thủ bút này làm cho nàng rung động không thôi. Năm viên thất phẩm cao giai đan dược cho dù hộ pháp cũng không có, hắc bào nam tử này muốn tiến vào Hồ điệp cốc, không ngờ hắn lại đưa phần đại lễ lớn như thế. Nếu bình thường nàng cũng không thu, nhưng phần đại lễ này chính là năm khóa thất phẩm cao giai đan dược, nàng lại không thể cự tuyệt được.

Chọn lựa một trăm người đưa vào Hồ điệp cốc, đây là một chuyện đơn giản. Nàng vốn dụng tâm hoàn thành nhiệm vụ, chỉ cần không bị cốc chủ trách phạt là được, nhưng không ngờ hôm nay nàng lại thu được chỗ tốt lớn đến như vậy.

- Sư tỷ, nam nhân này thể trạng quá tốt, nghe nói loại nam nhân này tại phương diện kia cũng rất là lợi hại.

Một nữ tử cười duyên hỏi.

- Ta vừa mới nhìn phía dưới của hắn thật lớn, sư tỷ, có phải càng lớn càng tốt hay không.

Một nữ tử vẻ mặt nghi hoặc hỏi.

- Ta chưa có chạm qua nam nhân, ta không biết, nhanh lên chuẩn bị kiểm tra người kế tiếp, sớm tuyển ra một trăm, chúng ta trở về.

Nữ tử đầu lĩnh nói, trong đầu cũng nghĩ đến Nhạc Thành, không biết hắc bào nam tử vừa rồi rốt cuộc là người của đại gia tộc nào, người bình thường không thể xuất ra năm khóa thất phẩm cao giai đan dược.

Nhạc Thành sau khi rời khỏi phòng, nữ đệ tử bên ngoài an bài xuống, nhất thời có không ít người nhìn Nhạc Thành hâm mộ vô cùng.

Bản thân Nhạc Thành xác định có thể trà trộn vào Hồ điệp cốc, lúc này hắn cũng thở dài nhẹ nhõm, sau đó nhắm mắt dưỡng thần, tiếp tục chờ những người khác kiểm tra.

Ước chừng hai canh giờ sau, tất cả cơ bản kiểm tra hoàn thành, lúc này người đủ tư cách đúng là một trăm, Nhạc Thành đánh giá những người bên cạnh, phát hiện có một ít người có thể trạng tốt, mặt dù bộ dáng cũng hơi tuấn lãng một chút.

Điều này làm cho Nhạc Thành có cảm giác không quen, cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ, thầm an ủi mà thôi.

Lập tức, những người bị loại được Hồ điệp cốc đưa ra bên ngoài, chỉ còn lại một trăm người tiếp tục ở lại.

- Các người cùng ta đến đây, trong đó các người có ba người được thần nữ chọn lựa, những người bị loại mỗi người được mười vạn kim tệ.

Đầu lĩnh nữ tử nhìn mọi người nói.

Được đám nữ tử dẫn đi, Nhạc Thành cũng ở trong đó, một trăm phế tài mang theo một tia khăn trương đi ra bãi biển, ở tại đây đã có thêm mười đầu phi hành ma thú rồi.

- Hô.

Mọi người tới bãi biển, hai mươi đầu phi hành ma thú đã ở đó, hai mươi đầu phi hành ma thú này đều là tứ giai phi hành ma thú, thân hình cũng rất lớn, một trăm phế tài sau khi nhìn thấy hai mươi đầu phi hành ma thú này đều vô cùng kinh ngạc. Hai mươi đầu phi hành ma thú đều bay xoay quanh, những người này không khỏi suy nghĩ, chính mình làm như thế nào có thể ở trên lưng phi hành ma thú bay đi đây.

- Các người an ổn ở trên lưng phi hành ma thú, không sợ ngã xuống, nơi này đến Hồ điệp cốc còn một ngày lộ trình.

Đầu lĩnh nữ tử nói xong, sau đó đến cạnh bên người Nhạc Thành, nói:

- Người đi cùng ta.

- Xích.

Nói xong, đầu lĩnh nữ tử này cầm tay Nhạc Thành nhảy lên một đầu phi hành ma thú, mười đầu phi hành ma thú còn lại chở mấy trăm nữ đệ tử cùng mọi người bay theo.

Hai mươi đầu phi hành ma thú, con đi đầu là đầu lĩnh nữ tử cười, mười chín đầu phi hành ma thú còn lại thì nữ đệ tử Hồ điệp cốc ngồi ở bên ngoài, vây quanh vài cái phế tài, đảm bảo không để cho bọn họ từ trên phi hành ma thú ngã xuống. Tại thời điểm này, có thể nói đám Hồ điệp cốc nữ tử nhìn đám phế tài không có hảo cảm, trong đám nữ đệ tử người có thực lực thấp nhất cũng là Đấu Vương, đối với những người không thể tu luyện thì rất là khinh thường, nếu không bởi vì tam đại thần nữ chọn lựa phu quân tương lai, các nàng cũng không để ý tới đám phế vật này.

- Hô.

Tiếp theo hai mươi đầu phi hành ma thú bay lên, đoàn người nhắm về phía Hồ điệp cốc bay đi, thời điểm một trăm người bay lên không trung, trong đó có không ít người bị dọa mặt trắng bệch, những người này đều bị đám nữ đệ tử Hồ điệp cốc lộ ra một ánh mắt khinh thị.

- Người tên là gì.

Trên lưng Phi hành ma thú, đầu lĩnh nữ tử nhìn Nhạc Thành hỏi, nàng vốn đang lo lắng hắc bào nam tử này ở phi hành ma thú bị hoảng sợ, tứ giai phi hành ma thú tốc độ mau lẹ dị thường, người không có tu luyện đấu khí cùng ma pháp rất khó thích ứng. Nhưng nhìn thấy Nhạc Thành không có xuất hiện một tia khăn trương cùng lo lắng, nữ tử này không khỏi có chút kinh ngạc.

- Nhạc Thành, không biết tại hạ nên xưng hô với đại nhân như thế nào.

Nhạc Thành thần sắc không sợ hãi, thần thái không kiêu ngạo, không siểm nịnh nhìn nữ tử nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

345. Chương 304 : Ba Vị Thần Nữ .

- Người có khả năng sẽ trở thành phó cốc chủ Hồ điệp cốc, người đừng gọi ta là đại nhân, ta tên là Dương Tú Tú, người tạm thời xưng hô là Dương sư tỷ.

Nhìn Nhạc Thành đưa đan dược cho mình, Dương Tú Tú thái độ càng thêm thân mật.

- Phó cốc chủ rất khó, ta chỉ đi thử thời vận mà thôi, đa tạ Dương sư tỷ chiếu cố.

Nhạc Thành nói.

- Ta cũng không có thể chiếu cố người, ta còn muốn đa tạ người đưa đan dược, người là người của gia tộc nào?

Dương Tú Tú hỏi.

- Ta là người của Nhạc gia.

Nhạc Thành biết Dương Tú Tú đã tìm hiểu chi tiết về mình, nhưng mình thật đúng là người của Nhạc gia, chính Nhạc gia còn ở tại huyền thiên đại lục.

- Nhạc Thành sao.

Dương Tú Tú lẩm bẩm nói, tựa hồ ở phụ cận cũng không có đại gia tộc nào kêu là Nhạc gia.

- Dương sư tỷ, không biết làm thế nào mới có thể được ba vị thần nữ lựa chọn.

Nhạc Thành hỏi, nếu chính mình đến lúc đó bị đuổi trở về, thì uống phí tâm cơ, hẳn muốn nghĩ biện pháp ở lại Hồ điệp cốc mới được, mà biện pháp ở lại Hồ điệp cốc duy nhất là được ba vị thần nữ chọn lựa.

- Điều này ta không giúp được gì, bởi vì một trăm người các người đều do ba vị thần nữ tự mình chọn lựa, ba vị thần nữ chọn lựa ba người xong, những người khác sẽ bị đuổi về, sau đó các người ở lại Hồ điệp cốc một đoạn thời gian, cuối cùng một vị thần nữ trở thành cốc chủ, các người sẽ cùng thần nữ thành thân, đồng thời cũng trở thành phó cốc chủ.

Dương Tú Tú nói.

Dương Tú Tú tiếp tục nói:

- Đến Hồ điệp cốc, người chú ý đừng khấn trương là được rồi, về phần cuối cùng có được ba vị thần nữ tuyển chọn hay không thì dựa vào vận khí của các người. Nhưng cho dù được ba vị thần nữ tuyển chọn, nhưng vận khí là thần nữ phải đạt được cốc chủ mới được. Nếu không các người vẫn bị tổng khởi Hồ điệp cốc, hơn nữa không cùng hai vị thần nữ kia ở cùng một chỗ.

- Ba vị thần nữ như thế nào.

Nhạc Thành hỏi, đối với cái gọi là thần nữ, Nhạc Thành rất là hiếu kỳ.

- Thần nữ là đệ tử Hồ điệp cốc chúng ta chọn lựa ra người có thiên phú tốt nhất, cũng là người nổi nghiệp Hồ điệp cốc cốc chủ, nhưng ta có thể nói cho người biết, ba vị thần nữ mỗi một vị dung mạo đều là thiên tiên, thực lực mạnh mẽ vô cùng, nếu người cuối cùng trở thành phó cốc chủ, chính là tổ tiên mười tám đời tích đức mới được.

Dương Tú Tú nói:

- Nhưng ta xem, người ở trong một trăm người là người nổi bật nhất, người là người có cơ hội rất lớn.

- Thật không, nếu ta thật sự được tuyển, nhất định hảo hảo chiếu cố Dương sư tỷ.

Nhạc Thành nói.

- Cám ơn, ta không cần, nếu người được tuyển ta cũng rất vui.

Dương Tú Tú nói, tuy rằng nàng cảm thấy hắc bào nam tử trước mắt này quả thực không tồi, nhưng ba vị thần nữ có lẽ không nghĩ như vậy, một trăm người muốn chọn ra ba người rất khó, hơn nữa cũng phải xem thực lực ai mạnh, việc này hoàn toàn là xem duyên phận rồi.

Nhạc Thành đánh giá cái hải đảo trước mắt mà không khỏi kinh ngạc, ở trên đảo có hơn mười tòa núi có diện tích rất lớn, quần đảo tương liên, từ trên đi xuống có chút rung động, loại địa hình này ở địa phương khác là không có.

Một ngày sau, mọi người bay qua hải đảo, đảo trung ương xuất hiện trong tầm mắt, hải đảo này liên miên không dứt, cũng không biết dài bao nhiêu, Nhạc Thành nhìn cũng không thấy tận cùng.

- Nhạc Thành, một lát chúng ta sẽ đến Hồ điệp cốc, đảo này tên gọi là Hồ điệp đảo, trên đảo diện tích rất lớn, nhưng chỉ có hơn một vạn nữ đệ tử. Hồ điệp đảo còn có không ít tiểu đảo, tại nơi đây có một ít tiểu đảo là nơi trú ngụ của một ít trưởng lão, hộ pháp. Ở trên đảo này không có nam nhân, nếu có lập tức bị đuổi ra khỏi Hồ điệp đảo.

Dương Tú Tú nói.

- Hồ điệp cốc tại sao chỉ có nữ đệ tử mà không có nam đệ tử.

Nhạc Thành hỏi.

- Điều này ta cũng không biết, đại khái là vì đấu kỹ của Hồ điệp cốc thích hợp với nữ nhân tu luyện, nam nhân không thể tu luyện Hồ điệp cốc đấu kỹ, hơn nữa đệ tử Hồ điệp cốc nếu cùng nam tử thành thân, sau đó là vĩnh viễn không thể tiến bộ.

Dương Tú Tú nói.

- Cùng nam tử thành thân liền vĩnh viễn không thể tu luyện tiến bộ, hẳn là tu luyện đấu kỹ Hồ điệp cốc nữ tử phải bảo trì tám thân xử nữ rồi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, ở Hoa Hạ tu chân cũng sẽ một chút kỳ dị công pháp, tu luyện giả yêu cầu bảo trì thân thể thuần dương hoặc thuần âm, nếu không, chính là chân khí tự tán, tu vi mất hết.

- Dĩ nhiên là nói như vậy, vậy thần nữ vì sao có thể cùng nam nhân thành thân đây.

Nhạc Thành có chút nghi hoặc hỏi.

- Điều này ta cũng không biết, có lẽ chỉ có các trưởng lão mới biết được.

Dương Tú Tú trả lời.

Nhạc Thành tựa hồ cảm thấy sự tình cũng không có đơn giản như vậy, Hồ điệp cốc thần nữ muốn tìm nam nhân cũng không muốn tìm một cái phế vật như vậy, chẳng lẽ nhóm người nữ nhân này muốn nam nhân đến phát điên rồi sao, tùy tiện một người đều có thể được thông qua. Nhưng chính mình cũng không để ý tới, mình lúc này chỉ cần có được thiên ngoại thiên thạch là được rồi.

- Đến rồi, chúng ta đi xuống.

Một lát sau, trước mắt có một cái sơn cốc thật lớn xuất hiện, sơn cốc này có diện tích thật lớn. Lập tức Dương Tú Tú ngọc thủ vẫy ra, bảo Nhạc Thành dừng lại.

Lúc này tiến vào Hồ điệp cốc, Nhạc Thành cũng thu liễm khí tức toàn thân, từ rất xa Nhạc Thành có cảm giác được sơn mạch này có mấy đạo hơi thở dị thường, nếu bọn họ cảm giác được hơi thở trên người mình, sẽ rất phiền toái.

- Các người theo ta, tam đại thần nữ đang chờ các người.

Một Hồ điệp cốc nữ đệ tử nhìn mọi người nói.

- Tốt lắm, Nhạc Thành người liền vào đi thôi, nhớ kỹ đừng quá kích động, lúc này ta cũng không giúp gì được cho người nữa rồi.

Dương Tú Tú nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành mỉm cười, lập tức đi theo phía sau Hồ điệp cốc nữ đệ tử, nhìn trong cốc tất cả đều là nữ tử, ánh mắt Nhạc Thành nhìn không thôi, những nữ tử này tuy rằng không quá mức khuynh quốc khuynh thành, nhưng cũng đều xinh đẹp.

Đi vào trong cốc Nhạc Thành mới phát hiện Hồ điệp cốc kiến trúc tựa hồ đều làm từ đá, Nhạc Thành nhìn thấy bên trong không có nam nhân tồn tại, toàn bộ đều là nữ nhân.

Một lát sau, đi xuyên qua có vài cái hành lang thật dài, mọi người đi tới một đại sảnh rất lớn, Nhạc Thành có cảm giác được ở nơi này có vài hơi thở mạnh mẽ vô cùng, lúc này hắn càng thêm cẩn thận.

- Các người ở trong này đừng có đi loạn, ta đi vào bên trong bấm bảo một chút.

Một Hồ điệp cốc nữ đệ tử nhìn đám người Nhạc Thành nói, lập tức nàng đi vào bên trong.

Nhạc Thành thầm đánh giá chung quanh, ở đây hắn cảm giác được có vài đạo hơi thở mạnh mẽ, Nhạc Thành cũng không dám tùy tiện vận dụng thần thức nhìn trộm, người bình thường không thể phát hiện thần thức của bản thân hắn, nhưng Hồ điệp cốc có siêu cấp cường giả thì không giống như vậy.

Một lát sau, nữ đệ tử này đi ra, sau đó nhìn mọi người nói:

- Ba vị thần nữ đã chờ các người, theo ta đi vào thôi.

- Ba vị thần nữ, không biết như thế nào đây.

Trong tâm Nhạc Thành có chút chờ mong, lập tức đi theo mọi người đi vào.

Mọi người từ từ đi vào bên trong, Nhạc Thành thấy ở đây ngồi không ít người, hắn thầm đánh giá, mười mấy người này trên người hơi thở tựa hồ đều là đấu tôn, còn có một bát cấp ma pháp sư. Mà sau lưng có chừng hai ba mươi người, những người này đều là nữ nhân, từ hơi thở trên người đều là đấu tông cùng thất cấp ma pháp sư.

Nhạc Thành sau khi cảm giác được hơi thở trên người những người này lập tức thu thần thứ lại, lúc đầu hắn cho rằng cường giả Hồ điệp cốc nhiều lắm, mười mấy đấu tôn cường giả cùng bát cấp ma pháp sư đối với Hồ điệp cốc ngũ đại thế lực mà nói cũng là bình thường, mặc dù ở Vạn Kim Môn cùng Cuồng sư môn, Nhạc Thành cũng chỉ có nhìn thấy vài vị đấu tôn mà thôi, nhưng Nhạc Thành cũng cảm giác được hơi thở cường hãn ở sơn mạch không có đi ra. Thực lực của Cuồng sư môn cùng Vạn Kim Môn tự nhiên cũng không yếu hơn Hồ điệp cốc được.

Nhạc Thành có chút kỳ quái là Hồ điệp cốc chỉ có tu luyện, nhưng Hồ điệp cốc còn có ma pháp sư, vậy chứng minh chính mình phỏng đoán sai lầm rồi.

Tùy theo lời nói của một ít nữ đệ tử Hồ điệp cốc, Nhạc Thành cùng đám phệ tài chính tề đứng ở trong đại sảnh, lúc này Nhạc Thành không khỏi cảm thấy mình như là một con ma thú bị đưa vào chợ mua bán vậy.

Trong đại sảnh hơn mười người có hơi thở mạnh mẽ, đám phệ tài này kích động không thôi, tại trước mặt cường giả, đám phệ tài không có tu luyện trên mặt đều đỏ bừng, còn có người toát ra mồ hôi, cả người đều run run.

Nhạc Thành hoàn toàn không có việc gì, những cường giả này tuy rằng hơi thở rất mạnh, nhưng đối với Nhạc Thành mà nói cũng không có cái gì, hơn nữa trong đại sảnh này người có thực lực cao nhất cũng chỉ có ba sao đấu tôn mà thôi.

Thừa dịp lúc này, Nhạc Thành không khỏi tò mò đánh giá chung quanh, trong ánh mắt tìm tòi qua, tựa hồ có một ít nữ nhân trung niên, tuy rằng thoát nhìn trẻ tuổi, nhưng cũng ở ngoài ba mươi tuổi rồi.

-oOo-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

346. Chương 305 : Câu Hồn Phách Người .

- Không phải nói thần nữ đều là thiên tư quốc sắc sao.

Nhạc Thành nhìn nữ tử ở trong đại sảnh tựa hồ không có ai có dáng vẻ thiên tư quốc sắc, hẳn không khỏi có chút thất vọng, nếu gọi ba vị thần nữ đều như vậy, chính mình sớm dùng cách khác trà trộn vào rồi.

Tiếp theo Nhạc Thành cùng đám phế tài tiến vào trong đại sảnh, mọi người với ánh mắt tò mò đánh giá như là chưa từng thấy qua nam nhân vậy.

Không ít ánh mắt cuối cùng đều dừng ở trên người Nhạc Thành, bởi vì lúc này, cũng chỉ có Nhạc Thành dường như không có chảy mồ hôi, cả người có chút đặc biệt, Nhạc Thành cũng làm cho không ít đầu tôn cường giả đều kinh ngạc vô cùng.

- Ba vị thần nữ đến.

Nhưng vào lúc này, từ bên trong đại sảnh đi vào ba đạo thân ảnh, lập tức hương thơm tràn ngập đại sảnh.

- Tham kiến ba vị thần nữ.

Trong đại sảnh đầu tôn cường giả đều đứng lên, lập tức xoay người tôn kính thi lễ ba vị nữ tử, Nhạc Thành cũng tò mò quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy trong đại sảnh đi tới ba nữ tử, Nhạc Thành nhất thời có một loại cảm giác kinh diễm, nhìn một nữ quần áo đỏ thắm, lộ ra bộ ngực sữa đầy đặn cao ngất, hình thành một cái khe thật sâu mê người. Mặt giống như hoa phù dung, mi tựa như liễu, so với hoa đào còn câu lòng hơn, da thịt nàng trắng như tuyết, đúng là tuyệt thế mỹ nữ.

Nữ tử tuyệt thế như thế làm cho Nhạc Thành cảm thấy đặc biệt, trừ bỏ tuyệt mỹ ra, ngay cả khí chất cũng kinh người, quả thực chính là khí như u lan, hoa dung thướt tha, làm người kinh ngạc.

Nhạc Thành bắt đầu nhìn không được máu mũi chảy ra, lại nhìn bên trái một nữ tử quần áo bó sát người, bên hông dùng tơ vàng nhuộm qua, quần áo màu xanh, có tạo thành một cái nơ con bướm, tóc mai buông xuống thân thể thon dài yêu diễm, câu hồn đoạt phách, tuyệt mỹ vô cùng.

Người thứ ba mặc yếm sam xanh biếc, tán hoa váy dài, khí thế u lan, kiêu mỹ ba phần. Nàng chậm rãi đi đến đại sảnh, cổ tay như lụa mỏng, hương kiêu ngọc nộn, chỉ cần nhìn thấy cũng làm động lòng người rồi.

Nhìn ba nữ tử này, Nhạc Thành có một loại cảm giác tim đập rất nhanh, Hồ điệp cốc thần nữ thật đúng là tuyệt mỹ, mỗi một người đều là thiên tư quốc sắc, khuynh quốc khuynh thành, nếu như tam nữ ở bên ngoài sẽ dẫn đến hồng nhan họa thủy đây.

Tiếp theo tam nữ đi qua, Nhạc Thành cũng đem ánh mắt nhìn về phía tam nữ, mà lúc này đám phế tài đã sớm kích động không thôi, có thể đứng thẳng người cũng không nhiều lắm, trên cơ bản là thân hình đang muốn run lên.

Tam nữ đi vào đại sảnh đều nhìn chăm chú Nhạc Thành, tựa hồ cảm thấy Nhạc Thành có chút kỳ lạ.

Nhạc Thành vẫn như cũ đem ánh mắt trên người tam nữ, đánh giá cẩn thận một phen, tựa hồ cảm thấy tam nữ trước mặt dung mạo đều tuyệt mỹ, chính khí chất, Nhạc Thành cảm thấy hai vị bên cạnh yếu kém hơn một chút, chủ yếu là nàng tựa hồ ánh mắt có chút hỗn loạn, loại nữ nhân này tâm cơ rất nặng, hơn nữa lại tuyệt mỹ, loại nữ nhân như vậy nam nhân nên rời xa là tốt nhất.

- Tuyệt mỹ vô cùng.

Nhạc Thành nhìn, trong lúc vô ý có cảm giác khác thường.

- Ba vị sư tỷ, những người này là một trăm người được lựa chọn, ba vị sư tỷ đều tự mình chọn đi, còn những người bị loại chúng ta cho trở về.

Một nữ đệ tử nhìn ba vị thần nữ nói, một trăm người này lưu lại ba người, bọn họ cũng không để ở Hồ điệp cốc qua đêm được.

- Ân.

Ba vị thần nữ đều đáp một tiếng, lập tức nhìn chăm chú vào đám phệ tài.

Ba vị thần nữ đều nhìn trên người Nhạc Thành một lần, sau đó lập tức hướng chung quanh nhìn lại. Ba vị thần nữ tuyển người, trong đại sảnh không ít người cũng khấn trương lên.

- Ba vị sư tỷ bắt đầu đi xem, dựa theo quy củ, Trần sư tỷ là đệ tử cốc chủ, liền chọn trước.

Một nữ đệ tử Hồ điệp cốc nhìn ba vị thần nữ nói.

- Ân.

Nhạc Thành chỉ thấy tuyệt mỹ nữ tử phía trước chậm rãi đáp, trong lòng đoán rằng nữ tử này hẳn là họ Trần rồi.

Lập tức Nhạc Thành có cảm giác tuyệt mỹ nữ tử kia đem ánh mắt nhìn mọi người một lần, sau đó dừng lại trên người chính mình nói:

- Ta chọn hần.

- Thật đúng là chọn ta sao?

Nhạc Thành mỉm cười, xem ra bản thân mình vận khí coi như không tệ, ít nhất có thể tiếp tục ở lại Hồ điệp cốc rồi.

Nghe thấy nàng kia đã tuyển Nhạc Thành, hai nữ tử sắc mặt đều hơi biến đổi, tựa hồ các nàng đã sớm xem trọng Nhạc Thành rồi.

- Triệu sư tỷ, sư tỷ tuyển người đi.

Nữ đệ tử vừa mới nói chuyện nhìn một nữ tử, nói.

- Ta chọn hần.

Bên trái người thứ ba, hai nàng hơi đánh giá một phen, sau đó chọn lựa hai người.

- Các người ba người lưu lại, còn người khác toàn bộ rời đi.

Một nữ đệ tử Hồ điệp cốc nhìn mọi người nói, lập tức bảo nữ đệ tử an bài chín mươi bảy người rời đi, những người này không được tuyển chọn đều không khỏi hâm mộ nhìn ba người Nhạc Thành, sau đó bất đắc dĩ ly khai.

- Chúc mừng các người được ba vị thần nữ chọn lựa, hiện tại các người liền đi theo ba vị thần nữ rời đi, ba ngày sau, ba vị thần nữ sẽ nói cho các người làm cái gì, ba ngày này các người đều phải nghe theo ba vị thần nữ.

Một nữ đệ tử Hồ điệp cốc nhìn ba người Nhạc Thành nói.

Lập tức ba người Nhạc Thành được ba vị thần nữ rời khỏi đại sảnh, hai thần nữ kia đều nhìn chăm chú Nhạc Thành một cái, tựa hồ là có chút luyến tiếc, nếu các nàng chọn trước, khẳng định cũng chọn Nhạc Thành.

Hai người bọn họ đều biết, chọn lựa đám phệ tài đối với các nàng kế thừa cốc chủ phi thường trọng yếu, nếu thật sự có người có thể kiên trì được, như vậy cốc chủ tự nhiên được chọn lựa ra, đối với khảo nghiệm ba ngày sau, tuy rằng còn chưa từng có nam nhân có thể kiên trì, nhưng nói không chừng sẽ có kỳ tích.

Nhạc Thành đi theo phía sau tuyệt mỹ thần nữ rời khỏi đại sảnh, hắn đang nghĩ tới mình cùng nữ tử này đi đến nơi nào, đột nhiên bị nữ tử này cầm tay, bay lên không trung.

Một cổ hương thơm ngát lập tức xông vào mũi Nhạc Thành, Nhạc Thành cũng không khách khí tựa vào trên người nữ tử này, nhất thời mùi thơm ngát càng đậm, trên vai nhuyển ngọc vô cùng, loại cơ hội chiếm tiện nghi này Nhạc Thành luôn tận dụng tốt.

- Không cần lo lắng, sẽ không ngã xuống đâu.

Nữ tử này tự nhiên là trầm tĩnh, nhìn thấy Nhạc Thành dựa vào người mình, mới đầu còn tưởng Nhạc Thành bởi vì sợ ngã xuống, trong lòng sợ hãi mới dựa vào nàng.

Nhạc thành nói:

- Thật sự sẽ không ngã xuống sao, cao như vậy, chúng ta hiện tại đi đâu.

- Không cần nói nhiều lời, hiện tại ta mang ngươi đi, ba ngày sau ta sẽ dẫn ngươi đến một chỗ.

Trầm Linh nói.

- Vậy ngươi tên gọi là gì, ta xưng hô với ngươi như thế nào.

Nhạc Thành hỏi, gắt gao tựa trên người tuyệt mỹ nữ tử, hấn tựa vào nữ tử này thật ra cũng thoải mái, nhưng điều làm cho Nhạc Thành có chút giật mình là nữ tử này có tu vi không kém, so với Nam Cung Lạc Nhan còn cao hơn rất nhiều.

- Ta gọi là Trầm Linh.

Trầm Linh tựa hồ không ngờ Nhạc Thành ở giữa không trung còn có thể hỏi tới hỏi lui như vậy, tựa hồ hẳn cũng không phải sợ hãi như vậy.

- Trầm Linh sao.

Nhạc Thành ở giữa không trung mỉm cười, lúc này hải đảo thật lớn trước mắt, tựa hồ xa xa có một ít hải đảo nhỏ hơn tồn tại.

Hai canh giờ sau, Nhạc Thành mới cùng Trầm Linh dừng chân ở một cái tiểu hải đảo, hấn đánh giá chỗ hải đảo này, diện tích không lớn, ở đó còn có đình viện thanh nhã.

- Đây là nơi ở của ngươi sao.

Nhạc Thành nhìn Trầm Linh hỏi, thâm nghĩ trong vòng ba ngày này mình sẽ cùng tuyệt mỹ nữ tử này ở cùng một chỗ.

- Ân, đi theo ta, ba ngày này ngươi sẽ ngụ ở đây.

Trầm Linh do dự một chút nhìn Nhạc Thành nói, lập tức mang theo Nhạc Thành tiến vào đình viện, nơi này là nơi nàng vẫn tu luyện, dừng nói là nam nhân, trừ nàng ra, cho dù là đệ tử trong cốc cũng không có ai tiến vào.

- Thật đúng là nơi ở của nàng sao.

Khóe miệng Nhạc Thành tà tà mỉm cười, lập tức đi theo Trầm Linh tiến nhập vào bên trong đình viện.

Nhạc Thành đánh giá đình viện này, thật đúng là có loại cảm giác khuê phòng, bên trong có mùi thơm ngát, giống như mùi thơm trên người Trầm Linh vậy.

- Đây là phòng của ngươi, ba ngày này ngươi sẽ ngụ ở nơi này, không cần đi ra, khi đói sẽ có người đưa cho ngươi thức ăn.

Trầm Linh thối lui ra cửa nhìn Nhạc Thành nói.

- Ta ở nơi này luôn sao, không phải là ở cùng sao.

Nhìn gian phòng, Nhạc Thành nhìn Trầm Linh nói, hấn nhìn trong phòng bài trí, tựa hồ Trầm Linh không phải ở tại phòng này, hấn nhất thời có ý nghĩ kỳ quái như bị dội một chậu nước lạnh vậy.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

347. Chương 306 : Thuần Âm Thể .

- Ai nói cho người là chúng ta cùng ở với nhau, người thật đúng là kỳ quái.

Trầm Linh chăm chú nhìn Nhạc Thành một cái, nhìn vào ánh mắt Nhạc của hắn Trầm Linh liền cảm thấy hắc bào thanh niên này có cái gì đó đặc biệt, nhưng nàng không biết hắn đặc biệt ở chỗ nào.

- Ta nghe nói Hồ điệp cốc ba vị thần nữ tuyển phu quân, cho nên ta mới đến, sớm biết như vậy ta đã không đến đây.

Nhạc Thành cố ý lộ ra thần thái thất vọng.

- Đúng vậy, là chúng ta muốn chọn phu quân, nhưng cũng không thể ở cùng ta như vậy.

Nói xong, Trầm Linh không khỏi có chút mặt đỏ bừng lên, lẩm bẩm nói:

- Nếu ba ngày sau, người có thể thông qua khảo nghiệm, có lẽ vì Hồ điệp cốc, ta sẽ ở cùng người.

- Ta phát giác các người tựa hồ là gạt người, bất quá có thể ở cùng người như vậy, ta thật cao hứng.

Nhạc Thành nói.

- Người đúng là không giống người bình thường.

Trầm Linh nhìn Nhạc Thành nói, nếu không phải nàng mới vừa kiểm tra trên người Nhạc Thành, phát hiện Nhạc Thành không có đầu khí cùng ma pháp, nàng cũng không tin Nhạc Thành là người bình thường.

- Tốt, ở đây có một viên đan dược, đối với người ba ngày sau có chút trợ giúp, người dùng sẽ rất tốt với thân thể.

Trầm Linh nhìn Nhạc Thành nói, lập tức đưa cho Nhạc Thành một viên đan dược, sau đó rời khỏi phòng, nói:

- Người nghỉ ngơi sớm một chút đi, ngày mai ta sẽ truyền cho người một chút đầu khí.

Sau khi rời khỏi phòng, Trầm Linh thần tình hơi biến đổi, lập tức lẩm bẩm nói:

- Cho dù không thông qua, hy vọng người cũng có thể có cơ hội sống sót, ta cũng không hy vọng người đi chịu chết, nhưng là vì Hồ điệp cốc, chỉ có thể chọn người mà thôi.

Trầm Linh sau khi rời đi, sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, hắn đánh giá đan dược trong tay, đó là nhất phẩm đan dược Trắng cốt đan mà thôi, loại đan dược này bình thường tu luyện cường thân kiện thể, loại đan dược này đối với người thường mà nói quả thật có tác dụng thật lớn, nhưng đối với Nhạc Thành mà nói, không có tác dụng gì.

Nhạc Thành lập tức đem đan dược này nhét vào trong miệng, lúc này miễn cho người nhìn ra sơ hở, hắn muốn cùng tuyệt mỹ nữ tử này ở cùng một chỗ, nhưng không ngờ không phải như vậy.

Đêm tối, Hồ điệp cốc tiểu đảo, hai tuyệt mỹ nữ tử đứng ở trước mặt một trung niên nữ nhân áo xanh, mà hai tuyệt sắc mỹ nữ tử này là hai thần nữ mà ngày hôm nay xuất hiện ở đại sảnh, hai nàng nhìn trung niên nữ nhân tựa hồ tôn kính vô cùng.

- Sư phụ, ba ngày sau chúng ta nên làm gì, nếu ba nam nhân này đều không thông qua, chúng ta muốn cùng Trầm Linh quyết đấu mới được, tu vi thực lực, Trầm Linh mạnh hơn hai chúng ta.

Một nữ tử nói.

- Các người không cần lo lắng, một người bình thường mà thôi, một người bình thường căn bản không thể thông qua, hơn nữa vì sư muốn giúp các người nghĩ biện pháp, lúc này Trầm Linh nha đầu kia sẽ thất bại.

Áo xanh trung niên nói.

- Các con không tin vào sự chuẩn bị của sư phụ sao.

Họ Lưu nữ tử nghi hoặc hỏi.

- Sư muội, người không cần lo lắng, người chẳng lẽ không có nhìn ra người kia sao, sư phụ đã sớm an bài rồi.

Họ Triệu nữ tử mỉm cười nói.

- Đây chẳng phải đều là người bình thường sao, chẳng lẽ còn có cái gì đặc thù.

Họ Lưu nữ tử hỏi.

- Lưu Quyên, vì sư đã sớm an bài rồi, người người lực chọn, có thêm một loại thủ đoạn che dấu đặc thù, hơn nữa thực lực của hắn còn trên các người, ngay cả ta cũng không phát giác, đến lúc đó hắn nhất định có thể thuận lợi thông qua, sư tỷ người có thể trực tiếp ngồi ngôi vị cốc chủ rồi.

Trung niên nữ nhân nói:

- Chỉ cần hắn thông qua, Trầm Linh sẽ không có đất diễn nữa.

- Nhưng sư phụ, chúng ta thân thể thuần âm nhất định không có tu luyện đấu khí cùng ma pháp, hơn nữa chuyện này nếu như bị trưởng lão biết, chúng ta làm sao.

Lưu Quyên có chút lo lắng hỏi.

- Yên tâm, chỉ cần hắn thông qua là được rồi, lấy thực lực của hắn đối kháng cực âm hàn khí bí đàm. Có thể vượt qua bảy ngày hay không, đến lúc đó liền đại công cáo thành, ngay cả ta cũng vô pháp nhìn ra hắn thu liễm hơi thở, các trưởng lão tự nhiên là nhìn không ra rồi, hơn nữa hiện tại không hề thiếu trưởng lão đứng ở bên chúng ta mà.

Sáng sớm ngày hôm sau, Nhạc Thành còn tại trong phòng chưa có rời giường, Trầm Linh đi tới phòng Nhạc Thành, nói:

- Đan được người ăn vào chưa.

- Ăn vào rồi.

Nhạc Thành nói, một viên nhất phẩm đan được mà thôi, đối với Nhạc Thành mà nói ăn vào cũng không có phản ứng gì.

- Tốt lắm, ta hiện tại phải giúp người đưa vào một ít đấu khí, đấu khí này giúp người ba ngày sau chống cự được một đoạn thời gian, chỉ mong trên người người xuất hiện kỳ tích đi.

Trầm Linh nhìn Nhạc Thành nói, lập tức bảo Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống.

- Kỳ tích gì, ba ngày sau muốn ta làm cái gì.

Nhạc Thành hỏi, nghe lời Trầm Linh nói, Nhạc Thành không khỏi có chút nghi hoặc.

- Ba ngày sau người sẽ biết.

Trầm Linh nói, lập tức ngồi ở trước người Nhạc Thành, nói:

- Nhắm mắt lại, ta muốn giúp người đưa đấu khí vào.

Nhạc thành do dự một chút, lập tức nghĩ đến ba ngày sau bản thân mình sẽ làm cái gì, xem ra chính mình đoán đúng, Hồ điệp cốc không đơn giản, không biết hắn đang cất dấu bí mật gì đó.

- Xích.

Một lát sau, Nhạc Thành có cảm giác được ngực mình bị một đôi ngọc thủ gắt gao dán vào, lập tức có hai cổ đấu khí mỏng manh chậm rãi chảy vào trong cơ thể.

Đấu khí được Trầm Linh khống chế chậm rãi tiến vào, lập tức nghe được Trầm Linh nói:

- Nếu có cái gì bất thường, liền nói cho ta biết, nếu có cái gì nguy hiểm, thân thể của người không thể thừa nhận nhiều đấu khí được.

- Ta biết.

Nhạc Thành nói, trong lòng cũng thầm nghĩ:

- Cho dù đem toàn bộ đấu khí cho ta, đối với ta cũng không có ảnh hưởng.

Trầm Linh đánh giá hắc bào nam tử trước mắt, vẻ mặt cương nghị, ngũ quan tuấn lãng, còn có ánh mắt thâm thúy, trong lòng không khỏi thầm nghĩ, nam tử này không phải là một người bình thường.

Trầm Linh lúc này nghĩ như thế, hơn nữa hai tay Trầm Linh tựa vào lồng ngực rắn chắc của Nhạc Thành, không khỏi tâm thần run lên, trên mặt không tự chủ được lộ ra một tia đỏ ửng, tim đập có chút nhanh hơn. Đây là lần đầu tiên nàng cùng nam nhân gần gũi như vậy, cảm giác được hơi thở nam tử nồng đậm như vậy, tâm nagf cũng có chút loạn.

- Người đừng loạn tưởng cái gì, đừng tẩu hỏa nhập ma.

Nhạc Thành cảm giác được đấu khí Trầm Linh có chút hỗn loạn, không khỏi nhắc nhở Trầm Linh, rõ ràng tâm thần nàng lúc này không ổn định mới có thể như vậy.

Nghe thấy Nhạc Thành nói, Trầm Linh sợ hãi ngây người, sau đó mới hồi phục tinh thần lại, trong lòng đối với Nhạc Thành càng ngày càng kỳ quái, ngay cả bản thân mình đưa vào đấu khí xuất hiện lệch lạc hẳn đều cảm giác được, người này là một người bình thường sao. Hơn nữa biểu hiện của nam tử này cũng không giống như người bình thường.

- Được rồi, ngày mai ta lại đến.

Một lát sau, Trầm Linh chậm rãi thu hồi chân khí nói.

Nhạc Thành lập tức mở hai mắt, nhìn Trầm Linh, không khỏi thất thần.

- Người nhìn cái gì.

Trầm Linh sắc mặt hơi đổi, lập tức đứng lên, tránh được ánh mắt của Nhạc Thành.

- Chỉ là ta cảm thấy người quá đẹp mà thôi.

Nhạc Thành mỉm cười nói, lập tức cũng chậm rãi đứng lên.

- Người đi nghỉ ngơi, nơi này còn có một viên đan dược, người ăn vào, ngày mai ta lại đến.

Lập tức Trầm Linh rời khỏi phòng, đột nhiên nàng tựa hồ không dám nhìn Nhạc Thành, vừa thấy ánh mắt Nhạc Thành, nàng cảm thấy tâm thần kích động.

- Nàng có thuần âm thân thể, điều này có chút kỳ quái.

Sau khi Trầm Linh rời khỏi phòng, sắc mặt Nhạc Thành trầm xuống, hẳn cảm giác này chính mình vừa mới bị Trầm Linh đưa đấu khí mang theo một cỗ âm khí, người bình thường rất khó cảm giác được, nhưng Nhạc Thành tu luyện hỗn nguyên chí dương tâm pháp, loại âm khí này mà nói hẳn lập tức cảm ứng được, loại âm khí này đối với Nhạc Thành là một loại bảo vật hiếm có, chỉ tiếc đấu khí ẩn chứa âm khí quá ít, đối với Nhạc Thành không có tác dụng quá lớn, cho dù là Trầm Linh toàn bộ đấu khí ẩn chứa âm khí đối với Nhạc Thành cũng không có tác dụng.

- Thuần âm thân thể, đấu khí đều có một tia âm khí, Hồ điệp cốc này rốt cuộc có bí mật gì đây.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Đi ra ngoài sao.

Nhạc Thành cảm giác được một trận đấu khí dao động, vẻ mặt lộ ra một tia mỉm cười, hẳn là Trầm Linh rời khỏi tiểu đảo rồi.

- Đi ra ngoài đi dạo thôi.

Nhạc Thành mỉm cười, lập tức cũng đi ra khỏi phòng, đi tới bên ngoài bãi biển, hẳn ở nơi này nghỉ ngơi hai ngày, hai này này không thể tu luyện, miễn cho bị người phát hiện, Nhạc Thành không khỏi có chút nhàm chán.

- Thanh Bối Ma Ngưu cùng Tứ sí ma ưng cũng đang ở bên ngoài Hồ điệp cốc.

Nhạc Thành thâm nghĩ, Thanh bối ma ngưu cùng Tứ sí ma ưng ở bên ngoài chờ mình, lấy thực lực đám người Thanh bối ma ngưu, Nhạc Thành không có gì lo lắng, bọn họ sáu người ở cùng một chỗ, phụ cận Hồ điệp cốc cũng không có thể lực gì có thể gây uy hiếp đến bọn họ.

Mà Nhạc Thành tuy rằng một mình ở Hồ điệp cốc, nhưng có ngũ cụ kim tiên khôi lỗi ở trên người, Nhạc Thành cũng không có gì phải lo lắng.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

348. Chương 307 : Hàn Ngọc Bí Quyết (1) .

Ở đảo này phong cảnh cũng không tệ lắm, Nhạc Thành đi dạo chung quanh, thì xung quanh nơi này là một vùng hải vực, Nhạc Thành thấy ở đây cũng không ít ma thú.

Trầm Linh sau khi rời khỏi đảo, sắc mặt nàng do dự một chút, sau đó đi về phía chỗ của sư phụ.

- Linh nhi, ngày hôm qua tuyển người như thế nào rồi.

La Phương nhìn Trầm Linh nói, lúc này vị trí Cốc chủ bởi vì có ba thần nữ, cho nên việc chuyển giao tự nhiên có phiền toái hơn không ít.

- Sư phụ, người này thể chất cũng được, thời điểm con giúp hắn đưa đấu khí tiến vào trong cơ thể, nhưng có chút kỳ lạ.

Trầm Linh nói.

- Thật không, thể chất tốt mới có thể chống cự Bích thủy hàn đàm lạnh lẽo.

La phương nói.

- Sư phụ, không biết ở trong cốc bảy ngày, người này có chống nổi không.

Trầm Linh nhìn La Phương hỏi.

- Chắc không được, mạnh nhất cũng chỉ ba ngày mà thôi, người thường không thể hấp thu khí lạnh nhiều lắm, nhưng nếu kỳ tích xuất hiện, thì có thể vượt qua bảy ngày, đến lúc đó thể chất của hắn bị thay đổi, mới có thể giúp cho chúng ta, người có thân thể thuần âm đột phá bình chương cuối cùng.

La Phương nói.

- Như vậy, nếu hắn không thể kiên trì bảy ngày, thì sẽ chết sao.

Trầm Linh nói.

- Không sai, nếu hắn không thể chống cự được hơi lạnh của Bích thủy hàn đàm, nước ở đó lạnh vô cùng thì chính là chết, trăm ngàn năm qua những người tiến vào Bích thủy hàn đàm chưa từng có người còn sống đi ra.

La Phương thở dài.

- Sư phụ, như vậy đối với bọn họ không công bình.

Trầm Linh thở dài một hơi nói.

- Có lẽ điều này đối với bọn họ mà nói cũng là một cơ hội, nếu bọn họ thật sự có thể ở Bích thủy hàn đàm bảy ngày, đoạt được chỗ tốt cũng thật là lớn, đến lúc đó thể chất của bọn họ thay đổi, cũng có thể tu luyện

hàn ngọc bí quyết, tại thời điểm các người song tu, trong thời gian mười năm tiến vào Đấu thánh cũng có khả năng.

La Phương nói.

- Sư phụ, chúng ta hiện tại tu luyện hàn ngọc bí quyết không phải là thiên cấp sơ giai đấu kĩ sao, chẳng lẽ còn không thể tiến vào Đấu thánh sao.

Trầm linh hỏi.

- Không sai, chúng ta có thuần âm thân thể tu luyện hàn ngọc bí quyết so với người khác nhanh gấp trăm lần, nhưng hàn ngọc bí quyết cũng có khuyết điểm, người tu luyện nó vô luận như thế nào cũng không thể để mất đi tám thân xử nữ, nếu không đấu khí mất hết. Hơn nữa bình chương cuối cùng cũng vô pháp đột phá, thực lực tu vi cao nhất cũng chỉ là mười tinh đấu tôn mà thôi. Tuy rằng thực lực này có rất nhiều người ước mơ tha thiết, nhưng người biết, loại tu vi này đối với Hồ điệp cốc mà nói là không đủ.

La Phương nói.

- Duy nhất để cho chúng ta đột phá chính là để cho Bích Thủy hàn đàm cải tạo thể chất nam tử, sau đó tiến hành song tu, đến lúc đó có thể trợ giúp chúng ta đột phá. Đồng thời chúng ta tu luyện hàn ngọc bí quyết cũng sẽ đột phá đến thiên cấp cao giai đấu kĩ, đến lúc đó thực lực tăng lên nhiều, Hồ điệp cốc chúng ta cho dù gặp Tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại thú tộc cũng không kém bao nhiêu.

La Phương nói.

- Sư phụ, chẳng lẽ nam tử tu luyện qua lại không được sao.

Trầm Linh nói.

- Không được, tu luyện qua đấu khí cùng ma pháp, thể chất đã bất đồng với người thường rồi, như vậy cho dù tiến vào Bích thủy hàn đàm, đấu khí cùng ma pháp trên người đối với Bích thủy hàn đàm tạo thành ngăn cản, không thể cải tạo được thể chất, điều này đối với chúng ta mà nói không có tác dụng gì.

La Phương nói.

- Có lẽ trên đời này căn bản không có người thường có thể ở Bích thủy hàn đàm bảy ngày, cho dù là ta, cũng chỉ có thể ở bên trong một tháng mà thôi.

Trầm Linh nói.

- Người hiện tại là nhị tinh đấu tôn, có thể ở trong đó một tháng, chúng ta tu luyện Hàn ngọc bí quyết vốn chính là đấu kĩ cực âm, Bích thủy hàn đàm đối với chúng ta mà nói là vô cùng có ích.

La Phương nói.

- Sư phụ, con đi đây.

Trầm Linh chậm rãi thở dài một hơi nói.

- Hai ngày sau chính là ngày Bích Thủy hàn đàm mở ra, đến lúc đó hy vọng có kỳ tích phát sinh.

La Phương nói.

Thầm thở dài một hơi, Trầm Linh rời khỏi, nàng có thuần âm thân thể, có thể tu luyện hàn ngọc bí quyết so với người khác nhanh hơn gấp trăm lần, nhưng nàng cũng mất đi nhiều thứ lắm. Nàng biết người bình thường ở Bích thủy hàn đàm bảy ngày, điều này căn bản là không có khả năng.

- Sư.

Trở lại nơi ở, Trầm Linh biến sắc, trong phòng Nhạc Thành không biết đi đâu, chung quanh tiểu đảo bình thường cũng có một ít nhị, tam giai ma thú, bởi vì hơi thở trên người của mình, ma thú không dám lên bờ. Nhưng lúc này mình không có ở đây, đám ma thú này có thể đem tiểu tử này đi rồi sao.

- Xích.

Trong lúc Nhạc Thành đi dạo quanh bãi biển, Trầm Linh thần sắc biến đổi, thân ảnh như điện biến mất tại chỗ.

- Người làm sao đi đến nơi này, ở chung quanh đây có không ít ma thú.

Trầm Linh từ giữa không trung nhảy xuống bên người Nhạc Thành.

- Ta nhầm chán quá, đi dạo một chút, sau đó nằm xuống.

Nhạc Thành nằm ở trên bờ cát, mở to mắt nhìn Trầm Linh nói.

- Người không sợ ma thú sao.

Trầm Linh nhìn Nhạc Thành nói.

- Yên tâm, ma thú không dám ăn ta, nếu không ta khiến cho nó hối hận.

Nhạc Thành khẽ cười nói.

- Đi thôi, nơi này rất nguy hiểm, trở về thôi.

Trầm Linh nói, nhìn Nhạc Thành, Trầm Linh càng ngày càng nghi hoặc, nàng cả thấy hắc bào nam tử này quá bí ẩn.

- Hai ngày sau muốn ta làm cái gì.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

349. Chương 307 : Hàn Ngọc Bí Quyết (2) .

Nhạc Thành nhìn Trầm Linh hỏi, Hồ điệp cốc tựa hồ có chút bí mật, nếu bọn họ đối với mình gây bất lợi, Nhạc Thành cũng sẽ không ngu ngốc đi làm.

- Điều này...

Trầm Linh nhìn chăm chú Nhạc Thành, lập tức nói:

- Hai ngày sau ta sẽ dẫn người đi Bích thủy hàn đàm, nơi đó là thánh địa Hồ điệp cốc, đệ tử bình thường đều không có quyền tiến vào, mà người đi vào Bích thủy hàn đàm bảy ngày.

- Bích thủy hàn đàm, là địa phương gì.

Nhạc Thành hỏi, tựa hồ Bích thủy hàn đàm là nơi rất quan trọng.

- Là một chỗ thủy đàm, bên trong băng hàn thấu xương, nhưng người phải ở bên trong bảy ngày, bảy ngày sau, chúng ta mới có thể cho người đi ra.

Trầm Linh nói.

- Vì sao ta phải ở trong đó bảy ngày, không phải bị chết lạnh sao.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống hỏi.

- Nếu người ở trong đó vượt qua được bảy ngày, Bích thủy hàn đàm có cơ hội thay đổi thể chất cho người, về sau người có thể cùng ta tu luyện, đến lúc đó, người không phải là người bình thường nữa.

Do dự một chút, Trầm Linh cũng không tính lừa gạt Nhạc Thành.

- Một nơi lạnh lẽo vô cùng, trong vòng bảy ngày, người thường chắc không có mấy người còn sống đi ra.

Nhạc Thành thần sắc biến đổi, hỏi.

- Không sai, người thường rất khó còn sống đi ra, có lẽ ở trên người người sẽ xuất hiện kỳ tích.

Trầm Linh do dự một chút trả lời.

- Nói như vậy, Hồ điệp cốc vì ba vị thần nữ chọn lựa phu quân cho tới nay đều là một cái nguy trang phải không.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Cũng không phải, nếu các người thật sự có thể thông qua, chúng ta cũng ở cùng với các người.... Nhưng chỉ là nói như vậy, người thường rất khó có ai trụ được bảy ngày.

Trầm Linh nói.

- Nếu người hiện tại hối hận, ta có thể đưa người xuất cốc, kỳ thật ta cũng không muốn người đi mạo hiểm.

Trầm Linh thở dài nói.

- Ta có thể hỏi người ba chuyện được không.

Nhạc Thành do dự một chút, lập tức mỉm cười nhìn Trầm Linh hỏi.

- Hỏi đi, chỉ cần ta biết là ta có thể trả lời.

Trầm Linh nhìn Nhạc Thành một cái, tựa hồ có chút ngạc nhiên, nàng cũng lập tức trả lời.

- Người tu luyện đấu khí, tia âm khí này có phải đến từ người Bích thủy hàn đàm không.

Nhạc thành hỏi.

- Điều này, người rốt cuộc cũng biết sao?

Trầm Linh sắc mặt biến đổi, người có thể hỏi vấn đề này, tuyệt đối không phải là người bình thường.

- Ta chỉ là một người không thể tu luyện đấu khí cùng ma pháp, bởi vì bình thường tiếp xúc không ít sách đấu kĩ cùng ma pháp bí tịch. Cho nên đối với phương diện này có chút hiểu biết, người không cần ngạc nhiên.

Nhạc Thành trả lời, hắn nhìn Trầm Linh tựa hồ đối với mình nghi ngờ, hắn lúc này cũng chỉ che dấu đi.

- Thật không.

Trầm Linh nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, đối với lời giải thích của Nhạc Thành đã tin hơn phân nửa, nói:

- Không sai, tia đấu khí đó đến từ Bích thủy hàn đàm, Bích thủy hàn đàm lạnh vô cùng nhưng đối với người tu luyện đấu kĩ có nhiều chỗ tốt.

- Xem ra Hồ điệp cốc không đơn giản.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trong lòng cũng thâm nghĩ, ở nơi đó lạnh lẽo vô cùng, thì mình cũng phải đi một phen.

- Cái vấn đề thứ hai, nếu ta thật sự có thể ở Bích thủy hàn đàm bảy ngày, có phải được cưới người.

Nhạc Thành mỉm cười hỏi.

- Điều này...

Trầm Linh không nghĩ tới Nhạc Thành hỏi vấn đề này, nhất thời trên mặt không khỏi đỏ hồng, lập tức gật đầu, nói:

- Nếu người thật sự có thể ở bên trong bảy ngày, ta tự nhiên là ở cùng người rồi, nhưng điều này quá khó khăn.

- Cái vấn đề thứ ba, ta nghe nói Hồ điệp cốc có một khối thiên ngoại thiên thạch, không biết còn không.

Nhạc Thành mỉm cười hỏi.

- Thiên Ngoại thiên thạch, sao người biết.

Trầm Linh sắc mặt đại biến, điều này là tuyệt đối cơ mật, người bình thường không thể biết được.

- Câu trả lời này rất khó sao, Vạn Kim Môn cũng có một khối thiên ngoại thiên thạch, chuyện này ai mà chẳng biết. Bởi vì trong gia tộc ta cùng một ít thể lực có lui tới, cho nên đối với thiên ngoại thiên thạch ta cảm thấy rất hứng thú, cho nên rất muốn biết.

Nhạc Thành nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

350. Chương 308 : Bích Thủy Hàn Đàm (1) .

- Người nói thực đi, người rốt cuộc là người ở đâu.

Trầm Linh nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, nàng lại kiểm tra trên người Nhạc Thành, vẫn như cũ không thể kiểm tra có cái gì đặc biệt, nhưng trực giác nói cho nàng biết, hắc bào thanh niên này không phải là người bình thường.

- Ta đã nói, người nếu không tin lời ta, ta cũng không có biện pháp.

Nhạc Thành sắc mặt hơi đổi, trong lòng cũng có chút lo lắng, nếu việc này khiến cho Hồ điệp cốc chú ý thật không tốt.

- Về Thiên Ngoại Thiên Thạch ở Hồ điệp cốc có một khối, nhưng lại ở trong tay ta.

Trầm Linh do dự một chút nói, nàng cũng không biết chính mình tại sao đối với hắc bào nam tử này lại nói nhiều như vậy.

- Tốt lắm, Bích thủy hàn đàm ta quyết định đi, cảm ơn người đã nói cho ta.

Nhạc thành mỉm cười.

- Đi vào trong đó nhiều người không ra được, thế nhưng ta đã mở miệng đồng ý đưa người đi ra ngoài, người vì sao còn muốn đi vào.

Trầm Linh hỏi.

- Vì ta muốn ở cùng với người, người không phải nói chỉ cần ta ở bên trong đó bảy ngày là được ở cùng người sao, cho nên ta quyết định như vậy.

Nhạc Thành tà tà cười nói.

- Người thật không sợ chết sao, chẳng lẽ người vì ta mà không cần mệnh.

Trầm Linh nói, trong mắt cũng có chút phức tạp.

- Ai mà chẳng sợ chết đây, bất quá vì muốn ở cùng với người, cũng không có biện pháp nào khác.

Nhạc Thành nói, hắc trong lòng lại đã sớm có chủ ý với Bích thủy hàn đàm rồi, theo lời Trầm Linh nói, tựa hồ Bích thủy hàn đàm là một nơi vô cùng lạnh lẽo, loại địa phương này đối với người tu chân mà nói cũng là bảo địa, khí lạnh bên trong có tác dụng đối với Nhạc Thành tu luyện chí dương công pháp. Nếu Nhạc Thành sớm biết, khẳng định đã sớm nghĩ cách vụng trộm đi vào rồi.

- Ai, hy vọng người có thể ở trong đó bảy ngày.

Trầm Linh ánh mắt phức tạp nhìn Nhạc Thành nói.

- Yên tâm đi, ta nhất định qua được bảy ngày, nhưng đến lúc đó người phải đem Thiên Ngoại Thiên Thạch làm đồ cưới đấy.

Nhạc Thành cười.

Hai ngày sau, trước đoạn sơn nhai đã có hơn mười ở đó rồi, hơn mười người này lúc trước Nhạc Thành đã nhìn thấy ở trong đại sảnh rồi, những người này đều là đấu tôn, ở đây đệ tử bình thường không có tư cách đi vào.

Một lát sau, ở giữa không trung có sáu đạo thân ảnh hạ xuống, đúng là ba vị thần nữ cùng đám người Nhạc Thành.

Nhạc Thành rơi trên mặt đất, đánh giá mọi người, trong ánh mắt tựa hồ nhìn hai nam nhân kia với ánh mắt đồng tình, xem ra những người này đều cho rằng không ai có thể ở Bích thủy hàn đầm bảy ngày mà đi ra.

- Ba vị thần nữ, hiện tại bắt đầu mở ra Bích thủy hàn đầm sao.

Một trung niên nữ nhân xinh đẹp nhìn ba vị thần nữ hỏi.

- Mở ra thôi.

Trầm Linh nói, ánh mắt cũng vô tình nhìn về phía Nhạc Thành.

- Là...

Nữ nhân xinh đẹp đáp, lập tức đi tới một cái khe sâu bên cạnh, khe sâu nhìn vào trong cũng toát ra hàn khí nhẹ nhàng.

- Bích thủy hàn đầm là ở trong này sao.

Nhạc Thành nhìn vào bên trong khe sâu, bởi vì tại đây có một đám đấu tôn cường giả cho nên hắn cũng không dám vận dụng thần thức xem xét, chính vì vậy cũng vô pháp biết bên dưới khe sâu có cái gì.

- Xích.

Tiếp theo nữ tử xinh đẹp trong tay vận khởi quang mang quỷ dị đánh vào vào khe sâu, lúc này Nhạc Thành kinh ngạc nhìn thấy phía trước đoạn nhai có không gian chấn động, lập tức khe sâu tràn ngập rét lạnh.

- Thật đúng là có chút đặc biệt.

Nhạc Thành cảm giác cổ hơi thở rét lạnh này, sau đó lẩm bẩm nói, nếu người thường hẳn là rất khó chịu. Nhạc Thành nhìn không xa có một thanh niên, thanh niên này tựa hồ là được lựa chọn. Hai ngày trước, Trầm Linh cũng đã đem sự tình Hồ điệp cốc nói cho Nhạc Thành biết, cho nên hắn biết trong ba vị thần nữ một người tên là Lưu Quyên, một người tên là Triệu Hoa.

Chỉ thấy người thanh niên này cả người đều có chút run lên, người thường đứng tại đây khó trụ được.

- Di, có việc lạ rồi.

Nhạc Thành nhìn thấy người thanh niên Triệu Hoa chọn lựa, không khỏi sắc mặt hơi đổi, người thanh niên này thần thái tự nhiên, tựa hồ hơi thở rét lạnh không thêm để ý, điều này khiến cho Nhạc Thành nghi hoặc vô cùng.

- Chẳng lẽ hắn cũng thu liễm hơi thở làm cho mọi người Hồ điệp cốc không thể điều tra ra sao.

Nhạc Thành nghi hoặc nói, xem ra chính mình phải chú ý thanh niên này một chút mới được, hắn không thể dụng thần thức xem xét, Nhạc Thành cũng vô pháp biết được.

- Xuy xuy.

Tiếp theo khí lạnh từ khe sâu truyền ra, càng ngày càng đậm, hai bên khe sâu chậm rãi đẩy ra, lập tức không gian kịch liệt chấn động, lúc này thủy đầm xuất hiện ở tại trước mặt mọi người.

Sau khi hàn đầm xuất hiện, khí lạnh cũng càng ngày càng mạnh, những người khác đều bình thường, chỉ có thanh niên mà Lưu Quyên tuyển chọn cả người run run thôi, sắc mặt hắn có chút tái nhợt, loại khí lạnh này đã làm cho hắn rất khó chống cự được.

- Đây là Bích thủy hàn đầm sao.

Nhạc Thành đánh giá hàn đàm, hẳn không nghĩ tới Hồ điệp cốc còn dùng kết giới phong bế lại, xem ra Bích thủy hàn đàm này đối với Hồ điệp cốc thật là trọng yếu.

Nhạc Thành thầm đánh giá Bích thủy hàn đàm, bốn phía hàn đàm tràn ngập khí lạnh, ngay cả trên mặt nước đều nồng đậm, hơi thở rét lạnh thật sự tràn ngập khắp nơi.

- Hàn đàm này có hàn khí cực kỳ nồng đậm, cũng có thể mang đến cho ta không ít chỗ tốt.

Nhạc Thành âm thầm nói.

- Tốt lắm, ba người các người mau vào đi, đợi ta đóng lại kết giới, bảy ngày sau ta mới có thể mở ra.

Trung niên nữ nhân xinh đẹp nhìn ba người Nhạc Thành nói.

Nói xong nàng quay sang Hồ điệp cốc thần nữ, an bài ba người chậm rãi nhảy vào hàn đàm, bên trong hàn đàm bốn phía trù thạch bích ra, cho nên không có chỗ đặt chân, đi vào hàn đàm chính là trực tiếp nhảy xuống mà thôi.

- Nhạc Thành, người...

Nhìn Nhạc Thành xoay người nhảy vào Bích thủy hàn đàm, Trầm Linh không khỏi sắc mặt biến đổi, tựa hồ là muốn nói cái gì, nhưng bên người có rất nhiều người, nàng là Hồ điệp cốc thần nữ cũng không thể nói được.

Nhạc Thành quay đầu nhìn Trầm Linh tà tà cười, nói:

- Chờ ta, ta nhất định ra ngoài.

Nói xong Nhạc Thành không chút do dự nhảy vào Bích thủy hàn đàm.

Nghe được lời Nhạc Thành nói, mọi người nhìn chăm chú vị thần nữ này, lúc này Trầm Linh không khỏi mặt đỏ bừng lên.

- Bùm.

Nhạc Thành nhào vào Bích thủy hàn đàm, lập tức hai người kia cũng nhảy theo.

Vừa vào đến nơi, nhất thời Nhạc Thành có cảm giác được hàn ý vô cùng, chẳng qua hàn ý này đối với Nhạc Thành mà nói cũng không có tác dụng gì.

- Xuy xuy.

Sau khi ba người vừa mới nhảy vào Bích thủy hàn đàm, bên ngoài kết giới trực tiếp đóng vào.

- Quá lạnh.

Lúc này hoàng tam thanh niên do Lưu Quyên tuyển chọn ở trong nước lạnh phát run người lên, khi nói chuyện khớp răng run lên, sắc mặt tái nhợt.

Nhạc Thành cảm giác Bích thủy hàn đàm này hàn ý tựa hồ cũng không phải rất lạnh, chính mình hiện tại chân khí cùng kim long thân thể đều có thể chống cự được.

- Người này là người nào, tuyệt đối không phải người thường.

Kết giới đã phong bế, người bên ngoài đã không cảm giác được hơi thở bên trong, lúc này Nhạc Thành có thể sử dụng thần thức xem xét một chút áo xám thanh niên này rốt cuộc có bí mật gì.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

351. Chương 308 : Bích Thủy Hàn Đàm (2) .

Thần thức khuếch tán, Nhạc Thành đánh giá cẩn thận áo xám nam tử đang ở trong Bích thủy hàn đàm, nhưng lúc này hắn cũng không phát hiện được gì, hắn không khỏi có chút nghi hoặc, ngay cả thần thức của mình đều không thể nhìn trộm được, thì nói gì đến người khác đây.

- Người cũng muốn kiểm tra ta sao.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, lúc này thần thức cảm ứng được một cỗ hơi thở mỏng manh ở trên người, xem ra người này cũng đang âm thầm xem xét mình đây.

- Thế nhưng người muốn tra ta, ta có thể nhìn xem người rốt cuộc là cái thân phận gì.

Nhạc Thành khoe miệng lộ ra một tia mỉm cười, tâm niệm vừa động, trong đầu đã dùng thần thức bám vào trên người áo xám thanh niên nhìn quét qua, tuy rằng Nhạc Thành không thể trực tiếp xem xét hơi thở trên người đối phương, bởi vì đối phương có thủ đoạn đặc biệt, nhưng đối phương chủ động xuất thủ, Nhạc Thành cũng nhân cơ hội này dễ dàng hơn nhiều.

Nhạc Thành cảm giác được áo xám thanh niên kia ở trên người mình xem xét một lát, không thu hoạch được gì, sau đó phần nộ thu liễm hơi thở trở về, sắc mặt thoát nhìn tựa hồ là có chút nghi hoặc.

- Nên.. ta...

Nhạc Thành âm thầm nói, lập tức tâm niệm vừa động, thần thức phóng ra, đối phương vừa mới ra tay, Nhạc Thành dễ dàng cảm giác được hơi thở đối phương, một lát sau sắc mặt Nhạc Thành hơi đổi mới thu hồi thần thức lại.

Sau khi Nhạc Thành xem xét, thấy đối phương là nhị tinh đấu tôn, thực lực cũng không kém, không biết người này trà trộn vào Hồ điệp cốc làm cái gì, Bích thủy hàn đàm này lạnh vô cùng, đối với người bình thường mà nói không có tác dụng, chẳng lẽ cũng là vì bảo vật Hồ điệp cốc sao.

Tuy rằng nghi hoặc như vậy, nhưng áo xám thanh niên trước mắt đối với mình tựa hồ chưa có uy hiếp, cho nên Nhạc Thành cũng lười đi để ý tới, chỉ cần đối phương không quan tâm đến mình là được rồi. Nếu đối phương phá hư việc của mình, đến lúc đó xuất thủ cũng không muộn.

- Hảo... lạnh quá, ta chịu không nổi rồi.

Mà lúc này hoàng y thanh niên kia đã ở bên trong hàn đàm lạnh run cả người, trên mặt một mảnh trắng bệch, hai mắt đều vô thần.

- Lạnh quá, ta chịu không nổi rồi.

Lúc này hoàng y thanh niên cả người run run, sắc mặt trắng bệch, hai mắt vô thần.

- Tựa hồ độ ẩm càng ngày càng thấp.

Nhạc Thành cũng rõ ràng cảm giác được độ ẩm càng ngày càng thấp, mà hàn đàm trừ bỏ hàn ý ra, Nhạc Thành cũng có cảm giác được bên trong hàn đàm có một tia khí lạnh vô cùng bao vây lấy thân mình.

- Lạnh như vậy sao, thật đúng là có vận khí.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Cảm giác Bích thủy hàn đàm khí lạnh leo vô cùng, Nhạc Thành thì thầm:

- Cô âm không sinh, độc dương không lâu, âm dương tương hợp, mới có thể sinh dục Kim đan chi đạo. Áp dụng tiên thiên khí cũng là Tiên thiên chi khí, vô hình vô tướng, chỉ là nhìn không thấy, nghe không thấy. Thánh nhân lấy thật mà hư, lấy có mà vô hình. Thật mà có giả, thực âm thực dương. Hư mà vô giả, nhị bát sơ huyền khí. Sơ huyền khí tức tiên thiên khí, khí phi âm dương này giao cảm, không thể có tướng tượng. Nếu dục tu kim đan đại đạo, âm dương này thật là đại hỉ

Một đoạn văn này là bí pháp tu luyện hỗn nguyên kinh của Nhạc Thành. Hỗn nguyên kinh là chí dương công pháp, tuy rằng uy lực mạnh mẽ, nhưng công pháp này chỉ cho chí dương thân thể tu luyện. Mà khí

lạnh này đối với Nhạc Thành mà nói là bảo vật, khí lạnh này có thể điều hòa chí dương công pháp, nếu hai người tương dung, thực lực nhất định đại trưởng, đối với tu luyện về sau có chỗ tốt vô cùng.

Biết âm dương, cần phải điều hòa, không nhiều không ít, ngang bằng, không vội không hoãn, không không hề vô, giữ khoảng cách nhất định, không nóng nảy không vội vàng, hoặc dương động mà âm tùy, hoặc âm cảm mà dương ứng, hoặc âm sử dụng dương, hoặc dương sử dụng âm, hoặc mượn âm lấy dương, hoặc dùng dương chế âm, hoặc trong vòng âm dương mà trợ, hoặc bên ngoài âm dương mà tế nội, trong ngoài kim đan hư vô, trường sinh bất tử.

Nhạc Thành thì thâm, cảm giác hàn đàm lạnh lẽo càng ngày càng nồng đậm hơn, chân khí trong cơ thể không tự chủ được cấp tốc vận chuyển.

Mà lúc này, hoàng y thanh niên đã bị hàn khí xâm nhập toàn thân cứng ngắc, sắc mặt vô cùng thê thảm, cả người cũng sắp chết ngất rồi.

- Xích.

Áo xám hán tử không vận khởi đầu khí cũng không thể chống cự bằng hàn thấu xương như thế, đành phải bỏ khởi đầu khí phòng ngự vòng, ngăn cản hơi lạnh đi mới thoải mái một chút. Tuy rằng khí băng hàn thấu xương, nhưng hán tử có thực lực nhị tinh đầu tôn, chống lại cũng không có vấn đề gì.

Nhạc Thành lúc này cũng dùng chân khí ngăn cản, mà hơi lạnh toàn bộ tiến vào trong cơ thể, lập tức khí lạnh hàn đàm giống như là đập chứa nước bình thường, điên cuồng tiến vào trong cơ thể Nhạc Thành.

- Đáng chết, đúng là rất lạnh.

Nhạc Thành âm thầm nói, chân khí trong cơ thể vận chuyển tùy ý tiến vào, lập tức chuyển hóa thành một tia chân khí tiến vào trong đan điền, nhưng hàn đàm quá mức cho khủng bố, cũng làm cho Nhạc Thành có cảm giác ăn không tiêu.

Mà lúc này hỏa linh châu vận chuyển, một mảnh linh khí nồng đậm cùng khí lạnh cùng nhau tiến nhập trong kinh mạch Nhạc Thành, lập tức chân khí vận chuyển ba mươi sáu vòng chu thiên đều chuyển hóa thành chân khí tinh thuần chảy về phía đan điền.

- Xích.

Cùng với chân khí tiến vào, viên kim đan trong cơ thể Nhạc Thành cũng cấp tốc xoay tròn, kim mang lóe ra, lập tức lạnh bị kim đan hấp thu, nhất thời kim đan hào quang càng thêm sáng rực.

- Khí lạnh đối với ta mà nói thật là tốt.

Nhạc Thành mỉm cười, lập tức điên cuồng hấp thu khí lạnh tiến vào trong cơ thể, chân khí trong cơ thể vận chuyển có thể hóa thành một cỗ chân khí tinh thuần chảy về phía đan điền.

Mà tại đây khí lạnh toàn bộ đều hướng về phía Nhạc Thành, hơi nước hàn đàm chậm rãi tiêu tán, tựa hồ độ ẩm bắt đầu chậm rãi tăng lên.

- Đáng chết, hiện tại lại đột phá.

Một ngày sau, sắc mặt Nhạc Thành khó coi, hán cảm giác được trong cơ thể chân khí đầy đủ, còn thần thức tăng vọt đến cực hạn, Nhạc Thành biết lúc này chính mình cũng không thể khống chế được, vốn hán đến Hồ điệp cốc, Nhạc Thành đã đến bên bờ đột phá rồi, mà ở Bích thủy hàn đàm hấp thu khí lạnh rất cực cũng đến thời điểm đột phá.

- Cũng chỉ có thể đột phá.

Nhạc Thành rơi vào đường cùng cũng chỉ có thể chuẩn bị đột phá, hán nhìn chăm chú người áo xám nam tử, do dự một chút, trong tay thủ ấn bố trí một đạo ảo ảnh cấm chế, lúc này hán chuẩn bị bắt đầu đột phá.

Ảo ảnh cấm chế, áo xám thanh niên chỉ thấy Nhạc Thành như cũ ngâm mình ở bên trong hàn đàm vẫn không nhúc nhích, mà Nhạc Thành lúc này quanh người đã bao phủ thanh mang nồng đậm, hơi thở toàn thân phóng thích ra ngoài.

Cùng lúc đó, khí lạnh giống như ăn phải thuốc kích thích điên cuồng dưng mãnh tiến vào trong cơ thể Nhạc Thành, khí lạnh bị Nhạc Thành hấp thu, độ ẩm xung quanh cũng dần ẩm lên.

Đây là địa phương bằng hàn thấu xương, khí lạnh đều trực tiếp hướng về phía Nhạc Thành.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

352. Chương 309 : Nhược Dục Tu Kim Đan Đại Đạo .

- A, nước tại sao không rét lạnh nữa.

Áo xám thanh niên cảm giác được nước chung quanh ẩm áp hẳn lên, không khỏi kỳ quái không thôi, hiện tại thủy ôn đừng nói là lạnh như băng, quả thực giống như ôn tuyền ẩm áp vậy, làm cho người có một loại cảm giác thoải mái.

- Không phải nói Bích thủy hàn đàm này lạnh vô cùng sao, đầu tôn cường giả nhiều nhất cũng kiên trì hai mươi ngày, hơn nữa càng ngày càng rét lạnh.

Áo xám thanh niên vô cùng nghi hoặc.

- Tại sao nước lúc này không lạnh nữa.

Mà lúc này hoàng y thanh niên sợ hãi rụt rè tĩnh lại, cảm giác như đang ở trong hiện ôn tuyền, hẳn cũng nghi hoặc không thôi, hẳn còn nhớ rõ chính mình hôn mê ở trong nước lạnh muốn đông thành khối băng rồi.

Hồ điệp cốc, ba người bình thường tiến nhập hàn đàm, tuy rằng các trưởng lão không ôm hy vọng gì. Trăm ngàn năm qua, Hồ điệp cốc không có người bình thường nào có thể kiên trì bảy ngày còn sống, nhưng mỗi người trong lòng đều hy vọng kỳ tích có thể phát sinh.

Trầm Linh ở trên đảo nhỏ, chậm rãi ngẩng đầu nhìn chăm chú vào Bích thủy hàn đàm lẩm bẩm nói:

- Nhạc Thành, sư phụ nói nhiều có thể kiên trì ba ngày, người hiện tại còn kiên trì sao, chỉ cần người kiên trì bảy ngày, cho dù người là người bình thường, ta cũng gả cho người.

- Trầm sư tỷ, cốc chủ cho người gọi.

Đúng lúc này, giữa không trung một đạo thân ảnh cấp tốc dừng ở bãi biển.

- Xảy ra chuyện gì tình sao, nhìn người thần sắc hoang mang rối loạn như vậy.

Trầm Linh nhìn thấy nữ đệ tử này thần sắc tựa hồ có chút kích động, hỏi.

- Không biết, cốc chủ gọi sư tỷ cùng các vị trưởng lão đều lập tức đi qua.

Nữ đệ tử trả lời.

- Hảo, ta đã biết, ta lập tức đi qua.

Trầm Linh sắc mặt hơi đổi, lập tức thả người chạy tới, sư phụ kêu gấp như vậy, tựa hồ không phải chuyện bình thường, chẳng lẽ Hồ điệp cốc xảy ra cái gì ngoài ý muốn sao.

Trầm Linh cấp tốc trở lại trong cốc, nhìn thấy ở trong cốc sư phụ và mọi người đều đã ngồi ở trong đại sảnh, mà các trưởng lão cũng không ít hộ pháp cũng đi tới đại sảnh, còn Triệu Hoa, Lưu Quyên cũng đã ngồi ở trong đại sảnh rồi.

- Sư phụ, xảy ra chuyện gì.

Trầm Linh gấp qua sư phụ hỏi, nhìn thần sắc sư phụ, thật đúng là xảy ra chuyện gì đó rồi.

- Đúng vậy cốc chủ, rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

Không ít trưởng lão cùng hộ pháp có vẻ mặt nghi hoặc, các nàng cũng vội vã gọi tới.

- Thường trưởng lão, cũng là người nói cho mọi người biết.

La Phương nhìn một cái hồng y trung niên nữ nhân nói.

- Các vị, gần đây có trưởng lão ở bên ngoài Bích thủy hàn đàm có trách nhiệm quan sát, hôm nay đã là ngày thứ tư, nhưng chúng ta phát hiện Bích thủy hàn đàm vẫn có ba đạo hơi thở, chứng minh ba người bọn họ đều vẫn còn sống.

Hồng y trung niên nữ nhân nói.

- Cái gì, ba người đều còn sống sao.

Trong đại sảnh trưởng lão cùng hộ pháp đều hít một ngụm khí lạnh, tuy rằng các nàng đều chờ mong kỳ tích phát sinh, nhưng lần này các nàng đều không thể thừa nhận, trước kia mọi người có thể kiên trì đến ngày thứ ba cũng chỉ có một, hiện tại ba người đều kiên trì đến ngày thứ tư rồi.

- Cốc chủ, người nói lần này bọn họ có người qua bảy ngày sao.

Một trưởng lão nhìn La Phương hỏi.

- Điều này rất khó nói, bất quá lần này cũng bất khả tư nghị, mấy ngày nay ta ở bên cạnh chờ, các người cũng chuẩn bị một chút, nếu có người thật sự qua bảy ngày, ta tin tưởng mọi người đều biết nó đại biểu cho cái gì.

La Phương nói.

- Thường trưởng lão, người xác định ba người đều còn sống sao.

Một cái trung niên phụ nhân hỏi.

- Sư muội, Thường trưởng lão vẫn ở Bích thủy hàn đàm, tự nhiên là không có nói sai.

La Phương nhìn trung niên phụ nhân nói.

- Ba người này, không phải đều có thể còn sống sao, chẳng lẽ thật sự xuất hiện kỳ tích.

Chỉ nghe trung niên phụ nhân nhỏ giọng nói.

Trung niên phụ nhân này tên là Lương Thiên, đúng là sư phụ của Lưu Quyên cùng Triệu Hoa, bởi vì có hai đệ tử đều là thuần âm thân thể, được Hồ điệp cốc thần nữ. Cho nên ở bên trong Hồ điệp cốc, hiện tại ngoài cốc chủ ra, địa vị của nàng tối cao.

- Cốc chủ, nếu lần này ba người đều ở Bích thủy hàn đàm đi ra, tiếp theo vị trí cốc chủ tính sao bây giờ, ba vị thần nữ tuyển chọn như thế nào.

Lương Thiên nhìn La Phương hỏi, đối với vị trí cốc chủ, nàng tuy rằng không thể ngồi trên, cần phải đến phiên hai đệ tử của mình ngồi vào, đối với nàng cũng là giống nhau.

- Điều này, sư muội nói nên làm thế nào mới tốt, hoặc là từ các vị trưởng lão cùng nhau đề cử.

La Phương sắc mặt hơi trầm xuống, đối với sư muội nàng vẫn nhớ mãi không quên, nhưng đối với dụng ý sư muội, nàng rất rõ ràng. Nếu vị trí cốc chủ ở trong tay hai đệ tử của nàng, Hồ điệp cốc sợ không có một ngày bình an.

- Cốc chủ, dựa theo quy củ, Trầm Linh là đệ tử của người, để nàng kế thừa cốc chủ.

- Không được, đều là thần nữ chẳng phân biệt lớn nhỏ, nếu tuyển cốc chủ, là công bình tuyển cử.

Ta xem Triệu hoa tựa hồ cũng được, để cho nàng kế thừa cốc chủ.

Nhất thời không ít trưởng lão hộ pháp đều bàn tán loạn lên, trong đó trưởng lão cùng hộ pháp không thể nghi ngờ chia làm hai phái, một phái duy trì Trầm Linh, ủng hộ La Phương.

Mà một phái ủng hộ Lương Thiện, những người này tự nhiên là muốn Triệu Hoa cùng Lưu Quyên ngồi vào vị trí cốc chủ rồi.

- Tốt lắm, các người cũng đừng loạn lên.

La Phương nhìn phía dưới, ở bên trong đại sảnh đang nháo thành một đoàn:

- Mọi người còn chưa có đi ra, các người đã loạn thành như vậy, còn ra thể thống gì.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

353. Chương 310 : Đột Phá .

- Cốc chủ, vị trí cốc chủ quan hệ trọng đại, chúng ta tự nhiên là muốn an bài tốt rồi.

Lương Thiện sắc mặt biến đổi, lập tức nói.

- Sư muội cảm thấy như thế nào mới là an bài tốt.

La Phương vẻ mặt trầm xuống, nàng bình thường không có để ý đến Hồ điệp cốc, nếu không hôm nay cũng không như vậy, Hồ điệp cốc hiện tại bên ngoài thoạt nhìn là đẹp mắt, nhưng bên trong cũng là tứ phân ngũ liệt rồi.

- Cốc chủ, nếu ba người đồng thời đi ra mà nói, sau đó ba vị thần nữ tỷ thí một phen, bất quá ba vị thần nữ cũng có thể chọn lựa người của mình cùng tiền lên tràng tỷ thí mới được, ai thắng ai thua tiếp theo nhận vị trí cốc chủ, cốc chủ cảm thấy biện pháp này như thế nào.

Lương Thiện nói.

- Hừ, cho dù kỳ tích ba người có thể đi ra, nhưng là ta không tin người Trầm Linh chọn lựa cũng là nhị tinh đấu tôn, lần này nhất định phải đoạt được cốc chủ.

Lương Thiện trong lòng âm thầm nói, vì vạn vô nhất thất giúp đệ tử ngồi trên vị trí cốc chủ, nàng không thể không chuẩn bị.

- Vậy nghe theo ý của sư muội.

La Phương do dự một chút, tuy rằng không biết sư muội vì cái gì mà dùng tới biện pháp này, nhưng rõ ràng Linh nhi là nhị tinh đấu tôn, Triệu Hoa cùng Lưu Quyên bất quá là nhất tinh đấu tôn mà thôi, rất khó thủ thắng Linh nhi.

Mà ba người bình thường kia cho dù là bảy ngày sau toàn bộ đi ra, tuy rằng thể chất thay đổi, thoát thai hoá cốt, nhưng cũng vô pháp lập tức tự thành cường giả, cũng không giúp được gì, nàng do dự một chút, sau đó La Phương cũng đáp ứng.

Bích thủy hàn đàm, hai người áo xám thanh niên cùng hoàng y thanh niên đều nghỉ hoặc mấy ngày, hôm nay đã là ngày thứ sáu, nhưng Bích thủy hàn đàm giống như ôn tuyền bình thường vậy, thoải mái không có một tia hàn ý.

Bên tong cấm chế của Nhạc Thành, lúc này toàn thân bao phủ thanh mang nồng đậm, chung quanh là băng hàn thấu xương, so với năm ngày trước, hiện tại băng hàn đã đến một cái trình độ khủng bố, nếu là đấu tông cường giả tiến vào khu vực cấm chế của Nhạc Thành mà nói, thì ba phần bị khí lạnh đóng thành khối băng.

Khắp Bích thủy hàn đàm khí lạnh đã bao phủ toàn thân Nhạc Thành, khí lạnh xoay quanh bên người Nhạc Thành, trong cơ thể Nhạc Thành chân khí phóng thích ra, mà khí lạnh cùng chân khí hỗn hợp cùng một chỗ.

- Xích.

Trên mặt nước hơi lạnh cuộn sóng, lập tức cảm chế thanh mang đại thịnh, thanh mang bị hút vào trong cơ thể Nhạc Thành, theo lực dẫn dắt, quanh thân Nhạc Thành khí lạnh điên cuồng giống như hồng thủy triều tiến vào trong cơ thể Nhạc Thành.

- Xích.

Hạo Thiên tháp ở trong mi tâm Nhạc Thành, hỏa linh châu linh khí cũng không cam lòng yếu thế, mượn cơ điên cuồng tiến vào, lập tức khí lạnh được vô hỏa linh châu biến thành linh khí tràn vào kim đan bên trong đan điền.

- Xích.

Bên trong đan điền, một lực lượng dao động thật lớn, lập tức kim đan chân khí dao động, cỗ lực lượng thẳng hướng đầu Nhạc Thành tiến đến, trong đầu thần thức cường đại nhoáng lên một cái, nhất thời hấp thu cỗ lực lượng cường hãn này.

- Xích.

Nhạc thành hai mắt trợn trừng, đôi mắt bị hai lữ tinh quang toàn bộ bao vây, trong ánh mắt lúc này giống như lóe ra hào quang chói mắt, phiến hào quang chói mắt này ở trong ánh mắt Nhạc Thành thật lâu mới tiêu tán.

Khắp Bích thủy hàn đầm nước bắt đầu không ngừng sôi trào lên, thủy ôn cũng kịch liệt bay lên.

- Hô.

Thở ra một đạo trọc khí, hết thấy đều trở về bình tĩnh.

- Rốt cục cũng đã đột phá đến Nguyên Anh kỳ trung kỳ rồi.

Cảm giác trong cơ thể tràn đầy chân khí cùng thần thức càng thêm cường hãn, Nhạc Thành có chút nghi hoặc, chính mình vừa mới đột phá đến Nguyên Anh kỳ trung kỳ mà thôi, nhưng hiện tại cảm giác tựa hồ khoảng cách từ Nguyên Anh kỳ trung kỳ đến Nguyên Anh kỳ hậu kỳ cũng không xa nữa.

- Hiện tại thực lực có thể chống lại tứ tinh đấu tôn rồi.

Nhạc Thành cảm giác biến hóa trong cơ thể, tu vi càng cao phát huy ra âm dương kiếm cùng ám ảnh kiếm uy lực cũng càng lớn, tuy rằng âm dương kiếm cùng ám ảnh kiếm còn là Đạo khí pháp bảo, nhưng đến Hợp thể kì Đại Thừa kỳ sử dụng Đạo khí âm dương kiếm cùng ám ảnh kiếm mới hoàn mỹ.

Âm dương kiếm là Đạo khí, có thể tách ra sáu đạo âm dương kiếm, nhưng cho tới nay, Nhạc Thành nhiều nhất cũng không chế được năm thanh âm dương kiếm mà thôi, Đạo khí ám ảnh kiếm thực lực mạnh nhất là đánh chết mười tinh đấu tôn không có vấn đề gì, chính hiện tại thực lực Nhạc Thành, không chế âm dương kiếm, nhiều nhất cũng chỉ đánh chết ba sao đấu tôn mà thôi.

Đạo khí pháp bảo uy lực không sai, nhưng do thực lực hãn còn thấp, cũng không thể phát huy ra uy lực mạnh nhất được. Nhạc Thành hiện tại tuy rằng đến Nguyên Anh kỳ trung kỳ, nhưng vẫn không thể phát huy ra uy lực mạnh nhất của âm dương kiếm cùng ám ảnh kiếm được.

Đây cũng là nguyên nhân mà Nhạc Thành hiện tại cũng không sót ruột luyện chế âm dương kiếm cùng ám ảnh kiếm thành chuẩn tiên khí, trình tự hãn luyện chế Đạo khí pháp bảo đến chuẩn tiên khí, tuy rằng cách xa một tầng thứ, nhưng uy lực chân chính chênh nhau rất lớn. Nhưng do không có thực lực tương ứng, căn bản cũng không thể phát huy ra uy lực chuẩn tiên khí được, còn không bằng trước dùng Đạo khí pháp bảo hiệu quả còn lớn hơn một chút.

Ví dụ như Nhạc Thành ở Nguyên Anh kỳ sơ kì, đồng thời sử dụng âm dương kiếm cùng ám ảnh kiếm, Hạo Thiên tháp, không tới nửa canh giờ, chân khí tiêu hao hết, đặc biệt Hạo Thiên tháp, tuy rằng là thượng cổ thần khí, nhưng tiêu hao chân khí cũng rất lớn, dựa vào tu vi thực lực Nhạc Thành hiện tại, cũng không thể phát huy ra uy lực của nó. Cũng may Hạo Thiên tháp hiện tại chính là bị tàn phá, nếu Hạo Thiên tháp đầy đủ, dựa vào Nhạc Thành Nguyên Anh kỳ tu vi, ngay cả luyện hóa Hạo Thiên tháp cũng không có khả năng.

Nếu muốn hoàn toàn phát huy ra uy lực âm ảnh kiếm cùng âm dương kiếm, tu vi Nhạc Thành phải đến Phân thân kì hậu kỳ mới được, đến lúc đó dựa vào âm dương kiếm cùng âm ảnh kiếm, sát mười tinh đầu tôn đều không đáng nói. Mà hiện tại nhu cầu Nhạc Thành tìm chín khóa thượng cổ linh châu cũng càng ngày càng cấp bách, tuy rằng đến Nguyên Anh kỳ, nhưng Nhạc Thành biết thực lực của mình cũng chưa hoàn toàn phát huy được Hạo Thiên tháp. Lúc này mới có một viên thượng cổ linh châu ở bên trong, Hạo Thiên tháp hiện tại uy lực phát huy mạnh nhất chính là đánh chết tứ tinh đầu tôn, Hạo Thiên tháp tàn phá hiện tại ngay cả Nhạc Thành sử dụng âm dương kiếm uy lực cũng còn hơn.

Nhưng điều đó không nói Hạo Thiên tháp so với âm dương kiếm cùng âm ảnh kiếm không mạnh bằng, Hạo Thiên tháp là thượng cổ thần khí, cho dù âm dương kiếm cùng âm ảnh kiếm đều đến tiên khí thì cũng không thể cùng Hạo Thiên tháp so sánh, căn bản là không cùng một tầng thứ, chỉ cần Hạo Thiên tháp đầy đủ phát huy ra tam thành uy lực, cho dù là âm dương kiếm cùng âm ảnh kiếm là tiên khí đi chăng nữa thì cũng không thể chống lại. Thượng cổ thần khí, cho dù là ở tiên giới, cũng có vô số Đại La Kim Tiên đều phải điên cuồng tranh lấy.

- Xem ra khí lạnh ở đây thật đúng là bảo vật.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trong cơ thể hấp thu khí lạnh này mới có hiệu quả này, tuy rằng nó không bằng hỏa linh châu, nhưng nó làm chí dương chân khí trên người dung hợp, có tác dụng vô cùng lớn.

Mà hiện tại, trong cơ thể hít vào khí lạnh, Nhạc Thành cảm giác được trong cơ thể mình chân khí ngưng thật không ít, điều này đối với tu luyện về sau cũng rất tốt. Nhưng khí lạnh này không thể hấp thu nhiều lắm, nếu không thực lực của mình nhưng cũng không tốt rồi, ngược lại gặp không ít phiền toái.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức giải cấm chế, mà mấy ngày nay cấm chế phát sinh, Nhạc Thành đoán chừng áo xám thanh niên nhị tinh đầu tôn cũng không nhìn ra.

Sau khi cởi bỏ cấm chế, Nhạc Thành cũng cảm giác được nước ở hàn đầm ấm lên rất nhiều, có lẽ là do chính mình hấp thu không ít khí lạnh. Nhạc Thành hiện tại cảm giác được hàn đầm này khí lạnh so với lúc đầu yếu hơn rất nhiều.

Khí lạnh ở trong thiên địa kỳ dị biến mới có thể hình thành, cho nên muốn tìm đến địa phương như vậy cũng cực kỳ khó khăn, hắn cảm giác được nước hàn đầm có vẻ ấm lên, Nhạc Thành thật ra cũng không kinh ngạc, điều này chỉ cần làm cho hàn đầm khôi phục là được rồi, chỉ cần bên ngoài không phát sinh thay đổi, có lẽ hàn đầm này sẽ vĩnh viễn tồn tại.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

354. Chương 311 : Xuyên Bang .

- Người này coi như có vận khí tốt.

Nhạc Thành thấy trước lúc mình đột phá thì hoàng y thanh niên bị đông lạnh ngắt xủ đi, lúc này cũng đã tỉnh lại, không nghĩ tới bản thân mình hấp thu khí lạnh, trong lúc vô ý cứu hắn một mạng. Nhưng hiện tại hắn tuy rằng ở hàn đầm này bảy ngày, nếu không có gì thay đổi thì thể chất hắn có thể thay đổi.

Tại hàn đầm, sáng sớm hôm sau có hơn mười người, toàn bộ là Hồ điệp cốc trưởng lão cùng hộ pháp, hôm nay đã đến bảy ngày, bọn họ cảm giác được bên trong hàn đầm kết giới ba người vẫn còn sống, ba người này đồng thời ở bên trong hàn đầm bảy ngày. Điều này làm cho hết thảy mọi người cảm thấy bất khả tư nghị, rốt cục kỳ tích đã xảy ra sao.

- Thật đúng là qua bảy ngày, hắn thật sự làm được.

Trầm Linh nhìn chăm chú kết giới này lẩm bẩm nói.

- Linh nhi, suy nghĩ cái gì đấy.

La Phương chậm rãi đến bên người Trần Linh nói.

- Sư phụ, cũng đến đây sao.

Trần Linh phục hồi tinh thần lại, thi lễ nói, không nghĩ tới sư phụ cũng tự mình đến đây.

- Linh nhi, người tuyển người nọ tên gọi là gì.

La Phương nhìn Trần Linh hỏi.

- Sư phụ, hắn gọi là Nhạc Thành.

Trần Linh nói:

- Sư phụ, nếu hắn còn sống đi ra, ta thật sự cùng với hắn...

- Không sai, ở bích nước lạnh hàn đầm cải tạo qua thể chất, đến lúc đó hắn có thể giúp người đột phá đạo bình chương cuối cùng, để thăng cấp đầu thánh, nếu không thuần âm thân thể tu luyện Hàn băng bí quyết cũng không thể đột phá đến đầu thánh đâu.

La Phương nói.

- Linh nhi, hiện tại ba người đồng thời đi ra, ba ngày sau người cùng Triệu Hoa, Lưu Quyên tỷ thí một phen, tuy rằng người chiếm ưu thế, nhưng chú ý một chút mới được, nhất định không thể mất đi vị trí cốc chủ biết không.

La Phương tiếp tục nói.

- Sư phụ, ta cố hết sức.

Đối với tỷ thí Trần Linh cũng rõ ràng, trong lòng cũng tính toán.

- Cốc chủ, tại sao hôm nay người tự mình đến đây, bình thường người vốn không để ý tới sự vụ trong cốc.

Lương Thiên đi đến trước mặt La Phương, phía sau còn có Triệu Hoa cùng Lưu Quyên, đối với sư tỷ ngồi trên vị trí Hồ điệp cốc chủ, nàng cho tới bây giờ vẫn không phục, chỉ do nàng lúc trước không có thân thể thuần âm, nếu không vị trí cốc chủ chính là của nàng rồi, hiện tại nàng có hai đệ tử đều là thân thể thuần âm, đều là thần nữ Hồ điệp cốc, lần này, nàng nhất định phải đoạt vị trí cốc chủ bằng được.

- Sư muội, ta bình thường chưa từng để ý tới sự vụ trong cốc, nếu bây giờ còn không làm, phỏng chừng Hồ điệp cốc về sau sẽ không thể an bình.

La Phương nói.

- Cốc chủ, người nếu sớm để ý tới sự vụ trong cốc nhiều hơn, ta tin tưởng dựa vào thế lực Hồ điệp cốc, thì ngũ đại thế lực cũng phải nể Hồ điệp cốc chúng ta, hiện tại Hồ điệp cốc xếp ở cuối cùng.

Lương Thiên nói.

- Sư muội, Hồ điệp cốc chỉ cần không tranh đua là được rồi, ý tứ lão cốc chủ lúc trước, sư muội còn không biết sao.

La Phương nói.

- Cốc chủ, hiện tại không giống như vậy, những thế lực đó đã muốn quy ẩn, chúng ta nếu không vì tương lai Hồ điệp cốc lo lắng sao, nói không chừng tự bảo vệ mình đều có vấn đề, chẳng lẽ cốc chủ không biết Hắc Ám thần điện lại xuất hiện sao.

Lương Thiên nói.

- Sư muội, Hắc Ám thần điện cùng chúng ta không có liên quan gì, bọn họ xuất hiện cùng chúng ta cũng không quan hệ.

La Phương sắc mặt trầm xuống, lập tức nói.

- Cốc chủ, nếu chúng liên thủ với U Minh tông, cho dù là thống nhất huyền thiên nội lục đều có thể, chẳng lẽ cốc chủ không nắm lấy cơ hội sao.

Lương Thiên sắc mặt hơi đổi, lập tức chậm rãi nói.

- Sư muội, Hồ điệp cốc cho tới nay đều không hỏi thể sự, chưa bao giờ tham dự các thế lực lớn phân tranh, sư muội chẳng lẽ muốn vi phạm quy củ trong cốc, chỉ cần có ta một ngày, Hồ điệp cốc sẽ không tham dự các thế lực phân tranh.

La phương thần sắc trầm xuống, nói.

- Cốc chủ, đến lúc mở ra hàn đàm kết giới rồi.

Lương Thiên còn muốn nói cái gì, lúc này có một trưởng lão đi tới trước người La Phương nói.

- Mau đánh mở kết giới.

La Phương trả lời, sau đó nhìn chăm chú Lương Thiên một cái, trên nét mặt có chút phức tạp.

- Hẳn thật sự không có việc gì sao.

Trần Linh thì thảo thâm nghĩ trong lòng, trên nét mặt rõ ràng có chút khẩn trương.

Một trưởng lão Hồ điệp cốc đi tới bên cạnh khe sâu, trong tay hào quang tràn ngập, một cỗ không gian chấn động ngập ở trước mắt mọi người, lập tức khe sâu tràn ngập hơi thở ấm áp.

Mọi người không khỏi sắc mặt hơi đổi, mỗi lần mở ra hàn đàm kết giới thì bên trong toát ra hàn khí bức người, nhưng hôm nay có cảm giác ấm áp, tựa hồ là hàn đàm có vấn đề rồi.

- Xích.

Kết giới bay lên, không gian sáng rực chấn động, hàn đàm xuất hiện ở tại trước mắt mọi người.

- Thật sự đều còn sống sao.

Kết giới mở ra, đầu tiên mọi người nhìn thấy ba thanh niên thật sự đều còn sống, ba người ở hàn đàm bảy ngày, trước kia còn chưa từng có người có thể ở trong đó bảy ngày, điều này đúng là một cái kỳ tích.

- Bảy ngày đến rồi sao.

Nhìn kết giới mở ra, khoe miệng nổi lên một tia mỉm cười, người của Hồ điệp cốc đều tròn mắt nhìn.

- Ta đi ra.

Nhạc Thành nhìn thấy mọi người kinh ngạc, hẳn cũng không khách khí đi ra, hoàng y thanh niên cùng áo xám thanh niên cũng đi theo Nhạc Thành.

Ba người sau khi đi ra khỏi hàn đàm, La Phương cũng nghi hoặc nhìn chăm chú vào bên trong hàn đàm, cảm giác bên trong khí lạnh tựa hồ cực kỳ mỏng manh, nàng không khỏi sắc mặt đại biến. Hàn đàm đối với Hồ điệp cốc mà nói vô cùng quan trọng, có khí lạnh hàn đàm, phụ trợ thần nữ tu luyện tốc độ tăng nhiều, nếu hàn đàm sảy ra cái vấn đề gì, đối với Hồ điệp cốc mà nói là cực kỳ bất lợi.

- Kiểm tra thể chất ba người này.

La Phương lập tức nhìn chăm chú vào Nhạc Thành cùng hai người kia, ba người từ hàn đàm không có khí lạnh, khó trách ba người này có thể sống bên trong ở lâu như thế, chính mình còn tưởng rằng đã xảy ra kỳ tích.

- Là.

Một ít trưởng lão cùng hộ pháp cũng cảm thấy hàn đàm tựa hồ có chút không thích hợp, lúc này có ba hộ pháp đi tới trước mặt đám Nhạc Thành nói:

- Các ngươi không được cử động, chúng ta hiện tại kiểm tra thể chất các ngươi.

- Cái này phiền toái, cũng không biết bọn kiểm tra cái gì.

Nhạc Thành sắc mặt nhất thời khó coi, lần này được khí lạnh cải tạo, trong thân thể sẽ có một cỗ khí lạnh cường đại tồn tại, dựa theo Nhạc Thành phán đoán, có lẽ Hồ điệp cốc ba vị thần nữ tu luyện là một loại âm khí đấu kỹ, cần âm dương dung hợp trợ giúp đột phá.

Nhạc Thành tuy rằng hấp thu khí lạnh, đồng thời cũng dung hợp, nhưng dung hợp đều là chân khí, ở thể chất Nhạc Thành không có hấp thu khí lạnh. Điều này cũng là nguyên nhân Hồ điệp cốc không cần người tu luyện qua đấu khí cùng ma pháp mới được tiến vào hàn đàm, chỉ cần là người từng tu luyện, trong cơ thể tự nhiên có một loại kháng thể, khí lạnh tiến vào trong cơ thể sẽ bị đấu khí hoặc ma pháp chuyển hóa thành đấu khí cùng ma pháp lực, đối với thể chất không có tác dụng gì, cũng vô pháp ở trong cơ thể lưu lại âm dương dung hợp. Bởi vì Hồ Điệp cốc cần âm dương khí này, đối với thuần âm thân thể mới có trợ giúp.

- Nhưng hẳn cũng phải nghĩ biện pháp cưới Trầm Linh mới được.

Nhạc Thành lộ ra một tia mỉm cười, dĩ nhiên hẳn biết thiên ngoại thiên thạch hiện tại trên người Trầm Linh, Nhạc Thành cũng sẽ không bỏ qua cơ hội này, cưới Hồ điệp cốc thần nữ, Hồ điệp cốc đưa lên một khối thiên ngoại thiên thạch làm quà sinh lễ, cho nên hẳn phải nghĩ biện pháp ở lại Hồ điệp cốc mới được.

- Điều này tựa hồ có chút không bình thường.

Nhạc Thành trong lúc vô ý nhìn thấy áo xám thanh niên kia sắc mặt hơi đổi, lập tức nhìn chăm chú trung niên phụ nhân một cái, Lưu Quyên cùng Triệu Hoa đứng ở phía sau, tựa hồ là áo xám thanh niên kia cùng trung niên phụ nhân có chút quan hệ.

- Chẳng lẽ mấy người đã sớm biết áo xám thanh niên này trà trộn vào sao.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, lập tức khôi phục bình thường.

Hồ điệp cốc hộ pháp trang phục nữ tử đi tới trước ba người Nhạc Thành, một nữ tử bảo Nhạc Thành không cần lộn xộn, lập tức trong tay ngưng tụ đấu khí kiểm tra trên người Nhạc Thành, một lát sau mới đình chỉ kiểm tra, sắc mặt có chút nghi hoặc.

Tiếp theo hai Hồ điệp cốc hộ pháp kia cùng nhìn áo xám thanh niên cùng hoàng y thanh niên kiểm tra xong, lập tức ba người đi đến trước mặt La Phương nói:

- Cốc chủ, cẩn thận kiểm tra ba người, trong cơ thể ba người không có khí lạnh thể chất, bọn họ vẫn là người bình thường.

Nghe được ba vị hộ pháp nói, người của Hồ điệp cốc lập tức há hốc mồm nhìn, ba vị hộ pháp kiểm tra tự nhiên sẽ không có sai sót rồi, nhưng bọn họ ở hàn đàm bảy ngày, thể chất ba người này đều không có thay đổi, điều này muốn nói hàn đàm có vấn đề, khó trách ba người có thể ở bên trong bảy ngày.

- Trở về rồi nói sau.

La Phương sắc mặt hơi trầm xuống, lập tức nhìn chăm chú hàn đàm rồi ly khai.

- Nhạc Thành, các người ở bên trong rốt cuộc phát sinh sự tình gì .

Lúc mọi người rời khỏi đoạn nhai, dọc theo đường đi Trầm Linh nghi hoặc nhìn Nhạc Thành hỏi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

355. Chương 312 : San Bằng Hồ Điệp Cốc Cũng Phải Cưới Người .

- Không có chuyện gì phát sinh, ngay từ đầu nước của hàn đàm rất lạnh, nhưng không bao lâu nước của hàn đàm bắt nóng dần lên.

Nhạc Thành trả lời, tình huống chân thật hẳn tự nhiên sẽ không nói dối.

- Như vậy sao.

Trầm Linh nghi hoặc, hàn đàm mỗi một năm nàng đều đến đó bế quan một tháng, nước của hàn đàm càng ngày càng lạnh, cho dù nàng là nhị tinh đầu tôn, hơn nữa tu luyện hàn băng bí quyết, cũng chỉ có thể ở đó một tháng mà thôi. Nếu như không có tu luyện hàn băng bí quyết, cho dù là nhị tinh đầu tôn, ở đó hai mươi ngày là cực hạn rồi.

- Người nói ta ở đó bảy ngày, khi ra ta cười người, người sẽ không đổi ý chứ.

Nhạc Thành mỉm cười nói, lúc trước ở đoạn nhai Hồ Điệp cốc Nhạc Thành bị Trầm Linh chặn ngang, bên người ngọc, Nhạc Thành tự nhiên sẽ không khách khí đánh sập vào trên người Trầm Linh.

- Ta đã nói qua, nhưng là hiện tại...

Trầm Linh thở dài một hơi, lập tức nói:

- Thể chất của người không thay đổi, hiện tại cho dù ta có đồng ý, trong cốc mọi người cũng không đồng ý, ta là thần nữ Hồ Điệp cốc, trưởng lão cùng hộ pháp trong cốc mọi người sẽ không đồng ý.

- Thật không, ta chỉ hỏi người, người đáp ứng là được.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi hồi.

- Ta dĩ nhiên là đáp ứng người rồi, tự nhiên sẽ không đổi ý, nếu người thật sự là một người bình thường ta cũng không để ý, nhưng có một số việc người tự nhiên sẽ không hiểu được, vì lợi ích Hồ Điệp cốc, người trong cốc nhất định sẽ không đồng ý.

Trầm Linh thở dài.

- Thế nhưng người không đổi ý là được, ta sẽ cưới người, tự nhiên là làm được, Hồ Điệp cốc ai cũng không ngăn cản được ta, ta sẽ không khách khí, cho dù là toàn bộ Hồ Điệp cốc ngăn cản ta, ta đây liền san bằng Hồ Điệp cốc.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Ở giữa không trung, Trầm Linh nhìn Nhạc Thành, nàng nhìn thấy ánh mắt của hắc bào nam tử tự tin như vậy, lúc này trong lòng Trầm Linh bỗng dưng giống như điện giật vậy, lúc này hắc bào nam tử xuất hiện ở trong mắt nàng hiện ra khí chất tuyệt đối không phải một người bình thường có được.

- Nếu người thật là một cường giả, thì tốt bao nhiêu, nói như vậy, cho dù trong cốc không đồng ý, ta cũng có thể danh chính ngôn thuận cùng người đổi mặt.

Nhìn Nhạc Thành, Trầm Linh ánh mắt có chút mê ly, thì thào nói.

- Người đang nói cái gì.

Nghe được lời của Trầm Linh thì thào tự nói, Nhạc Thành hỏi.

- Không có gì, đến, chúng ta đi xuống thôi.

Trầm Linh lập tức phục hồi tinh thần lại, sau đó hạ xuống.

Trong đại sảnh, hơn mười vị Hồ Điệp cốc trưởng lão cùng hộ pháp ngồi ở bên trong, mỗi người vẻ mặt tựa hồ có chút quái dị.

- Cốc chủ, điều này rốt cuộc là sao, vì sao bọn họ ở bên trong bảy ngày cũng không hề thay đổi thể chất.

Lương Thiên sắc mặt trầm xuống, lập tức nói.

- Tu vi La Phương phi thường cường hãn, dĩ nhiên là không cảm giác được khí tức trên người.

Nhạc Thành có chút kinh ngạc, Nhạc Thành lần đầu tiên nhìn thấy La Phương, bảy ngày La Phương vốn buông bỏ sự vụ của Hồ Điệp cốc cho nên cũng không đến, Nhạc Thành cũng chưa có nghe qua, cho nên hắn thấy người vừa nói chuyện với trung niên phụ nhân này chính là sư phụ của Triệu Hoa tên là Lương Thiên mà thôi.

- Xem ra, bên trong Hồ Điệp cốc bất hòa rồi.

Nhạc Thành nhìn thấy trung niên phụ nhân La Phương hỏi, rõ ràng hẳn có điểm khó xử, áo xám thanh niên tựa hồ cùng La Thiên có liên quan, nếu ba người thể chất đều không thay đổi, thì trung niên phụ nhân này rõ ràng mới đúng, áo xám thanh niên này là nhị tinh đầu tôn cường giả, ở hàn đàm bảy ngày cũng không thay đổi thể chất được.

- Đây là do hàn đàm đã xảy ra vấn đề, hai ngày sau ta sẽ đi xem hàn đàm xảy ra vấn đề gì.

La Phương trả lời.

- Cốc chủ, hàn đàm có vấn đề, chúng ta có thể về sau nhìn lại, nhưng dựa theo quy củ Hồ Điệp cốc, cũng nên tuyển ra tân cốc chủ. Không biết cốc chủ ý tứ thế nào, lần trước các vị trưởng lão cùng cốc chủ đã muốn để cho ba vị thần nữ tỷ thí, không biết cốc chủ tính sao.

Lương Thiên hỏi.

- Điều này, các vị trưởng lão, hiện tại bởi vì hàn đàm phát sinh sự tình, thể chất ba người này đều không có phát sinh thay đổi, cũng không dùng ba người cùng nhau tỷ thí, nếu làm như vậy mà nói, khiến cho ba vị thần nữ tiến hành tỷ thí thôi.

La Phương do dự một chút trả lời.

- Cốc chủ, dĩ nhiên là ba người này đều ở hàn đàm bảy ngày, dựa theo chúng ta lúc trước đã quy định, tự nhiên là hai người cùng nhau mới được, các vị trưởng lão đều có thể làm chứng.

Lương Thiên nói.

- Lương trưởng lão, ba người này căn bản thể chất không thay đổi, cho nên ba người này cũng không thể cùng ba vị thần nữ Hồ Điệp cốc cùng một chỗ được.

Một hoàng y trưởng lão nói.

- Lúc này ba người bình thường tuyệt đối không thể ở lại Hồ Điệp cốc được, thần nữ Hồ Điệp cốc chúng ta làm sao cùng ba người bình thường ở cùng được, ta xem ba người này trực tiếp cho rời đi, nếu chuyện này bị truyền ra ngoài, Hồ Điệp cốc ta bị người ngoài chê cười rồi.

Một trưởng lão nói.

- Ta đồng ý, ba người này nhất định không thể lưu lại, nếu không đối với Hồ Điệp cốc bất lợi, chuyện thần nữ Hồ Điệp cốc tuyển phụ quân thể nhân đều biết, nếu ba người này truyền đi ra ngoài, Hồ Điệp cốc liền phiền toái lớn.

Có một trưởng lão nói.

Nhạc thành nghe thấy mấy trưởng lão nghị luận, trong lòng âm thầm nói:

- Nữ nhân của cốc thật đúng tâm ngoan, tưởng muốn đem ba người này giết chết.

- Không nên, không nên, ta sẽ không nói thừa ra ngoài.

Hoàng y thanh niên sắc mặt trắng bệch, đến lúc này hẳn mới biết được ba vị thần nữ Hồ Điệp cốc chọn lựa phụ quân cũng không phải giống như bên ngoài đồn thổi, đây chính là một lá bùa đòi mạng mà thôi, mà hiện tại hẳn đừng nghĩ cưới được thần nữ, ngay cả mệnh đều chưa chắc đã giữ lại được nữa là.

- Mọi người xem xem, người còn muốn cùng với thần nữ Hồ Điệp cốc thành thân sao, thần nữ nếu thành thân, nam tử không được hàn đàm cải tạo thể chất, mất đi tám thân xử nữ chính là phải tẫn tang theo. Cho nên ba người này nhất định không thể lưu lại được.

Nhìn thấy bộ dáng của hoàng y thanh niên, không ít trưởng lão cùng hộ pháp đều lộ ra biểu tình khinh thường, ở đây người có thực lực kém cỏi nhất cũng là thất tinh bát tinh đầu tông, mà còn có vài trưởng lão đều là ba tinh đầu tôn, các nàng tự nhiên khinh thường những người bình thường này rồi.

Nhìn thấy trưởng lão đều phản đối, điều này tựa hồ ngoài ý muốn của Lương Thiên, nàng cho người trà trộn vào Hồ Điệp cốc, chính là đám trưởng lão cùng hộ pháp này cũng không biết, loại chuyện này, nàng tự nhiên sẽ không nói cho người khác biết được.

- Lúc này, áo xám thanh niên kia cũng sắc mặt lãnh ý, lập tức nhìn chăm chú Lương Thiên, lúc này Lương Thiên cũng nhìn lại hắn một cái.

- Thật đúng thông đồng với nhau, ta chờ xem náo nhiệt đã.

Nhạc Thành luôn chú ý vẻ mặt cùng phản ứng của người thanh niên này, nhìn thấy hắn cùng Lương Thiên hai người có ánh mắt ám chỉ, càng khẳng định hai người này nhất định có liên quan.

Nghe được Hồ Điệp cốc trưởng lão muốn giết ba người, Nhạc Thành còn đang suy nghĩ việc này có chút phiền phức, chính mình nếu xuất đầu, tuy rằng Hồ Điệp cốc không thể nề hà chính mình, nhưng bản thân mình muốn rời khỏi Hồ Điệp cốc tuyệt đối không có vấn đề gì, nhưng thiên ngoại thiên thạch còn chưa có đến tay, nếu đi như vậy thì hắn không cam lòng.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

356. Chương 313 : Hai Đại Lão Quái (1) .

- Thật sự làm cho người ta phải mở to mắt ra, đường đường Hồ điệp cốc tam tinh đấu tôn xuất thủ đánh chết một người bình thường, nếu chuyện này truyền ra ngoài, xem Hồ điệp cốc ở huyền thiên nội lục ngày nào còn sống yên đây.

Ngay tại thời điểm tam trưởng lão chuẩn bị giết chết áo xám thanh niên thì bỗng dưng trong đại sảnh có một hơi thở cường hãn tràn ngập ra, lập tức một đạo thân ảnh màu xám bắt đầu công kích tam trưởng lão.

- Nhị tinh đấu tôn cường giả.

Nhất thời mọi người vô cùng khiếp sợ, không ai nghĩ tới áo xám thanh niên này là nhị tinh đấu tôn đây, có người trà trộn vào Hồ điệp cốc mà không ai biết, điều này đủ làm cho đám trưởng lão cùng hộ pháp chấn kinh rồi.

- Lớn mật, người cũng dám trà trộn vào Hồ điệp cốc, hôm nay vô luận như thế nào ngươi cũng chết chắc rồi. Lập tức, trưởng lão cùng hộ pháp trong đại sảnh đều đứng dậy ngăn cản người áo xám thanh niên.

- Các ngươi còn muốn lấy nhiều khi ít sao.

Áo xám thanh niên sắc mặt trầm xuống, nhìn chăm chú vào đám nữ nhân Hồ điệp cốc lộ ra một tia cười lạnh, tựa hồ hắn đã sớm dự đoán một màn như vậy rồi.

- Ngươi có dã tâm trà trộn vào Hồ điệp cốc, hôm nay ngươi nhất định phải chết.

Tam trưởng lão lạnh lùng nhìn áo xám thanh niên nói.

Lúc này, vẻ mặt La Phương cũng trầm xuống, có người trà trộn vào Hồ điệp cốc mà không có ai phát hiện ra, điều này quả thực chính là tát cho Hồ điệp cốc một cái tát đau điếng, nếu người này địch nhân mà nói, Hồ điệp cốc cũng nguy hiểm rồi.

- Các ngươi nếu muốn giết ta thì giết đi, nhưng ta trước cảnh cáo các ngươi, nếu ta chết ở bên trong Hồ điệp cốc, có người sẽ loan báo chuyện này ra bên ngoài, vậy đến lúc đó ta xem Hồ điệp cốc các ngươi làm sao đối mặt với người trong thiên hạ đây.

Áo xám thanh niên cười lạnh nói.

- Giết người, ta xem có ai đi ra ngoài, ngươi còn muốn đe dọa sao.

Một áo xám trưởng lão sắc mặt trầm xuống, nói.

- Hừ, hù dọa các người, ta đã sớm an bài người ở bên ngoài, chỉ cần là ta không ra khỏi Hồ điệp cốc, ta cam đoan chuyện các người lập tức bị người ngoài biết.

Áo xám tuổi trẻ lạnh nhạt nói:

- Nếu người khác biết Hồ điệp cốc các người cho tới nay đều cho người thường tiến vào hàn đàm chịu chết, thần nữ cái gì, phó cốc chủ cái gì đều là âm mưu sao, đến lúc đó Hồ điệp cốc có hậu quả gì.

- Hừ, thế thì làm sao, chẳng lẽ Hồ điệp cốc e ngại chuyện này sao, đánh chết vài người bình thường cũng không có gì, cho dù là Hồ điệp cốc hiện tại đi ra ngoài đánh chết người bình thường, ta xem ai dám nhiều lời đây.

Tam trưởng lão lạnh lùng nói.

- Hừ, không hổ là Hồ điệp cốc, đánh chết người bình thường tùy ý, nhưng thanh danh Hồ điệp cốc về sau có thể bị hủy, đến lúc đó U Minh tông vung tay, ta tin tưởng các thế lực đều gia nhập đối phó với Hồ điệp cốc.

Áo xám thanh niên sắc mặt trầm xuống nói.

- Cái gì, người là người của U Minh tông sao.

Nhất thời Hồ điệp cốc trưởng lão sắc mặt trầm xuống, ngay cả La Phương cùng Trần Linh cũng đại biến.

- U Minh tông sao, nguyên lai người là người của U Minh tông.

Nhạc Thành đang đứng xem náo nhiệt, lúc này nghe thấy người áo xám thanh niên tự xưng là người của U Minh tông, hẳn không khỏi sắc mặt hơi đổi. Không biết U Minh tông tiến vào đây rốt cuộc là vì cái gì, xem ra chuyện này càng ngày càng không đơn giản rồi.

- Dừng tay, các vị trưởng lão cùng hộ pháp đều lui xuống.

Nhìn thấy mọi người đại biến, Lương Thiên lộ ra một tia mỉm cười, lập tức chậm rãi đi lên.

- Hồ điệp cốc chúng ta cùng người của U Minh tông đều không có ân oán gì, bây giờ U Minh tông muốn thế nào.

La Phương thần sắc hơi đổi hỏi.

- U Minh tông chúng ta cũng không muốn cùng quý cốc là thù địch, chính ta muốn ngồi lên ghế phó cốc chủ mà thôi, chuyện này ta một mực mặc kệ.

Hơi đánh giá một chút mọi người, áo xám thanh niên nói:

- Thế nhưng ta bị các người lợi dụng, hiện tại ta cũng có thể được một chút thù lao đi.

- U Minh tông còn muốn nhúng tay vị trí cốc chủ Hồ điệp cốc sao, chẳng lẽ U Minh tông cho rằng Hồ điệp cốc dễ bắt nạt sao.

Tam trưởng lão cả giận nói.

- Không phải U Minh tông muốn nhúng tay vào, là các người lợi dụng ta trước, nếu chuyện này bị nói toạc ra, ta xem các người đuối lý trước, chẳng lẽ các người còn muốn đối ý sao, các người tuyên bố ra bên ngoài như thế nào đây, hừ.

Áo xám thanh niên hừ lạnh một tiếng nói.

- Chúng ta tuyển chọn người thường, nhưng là do người trà trộn vào Hồ điệp cốc, đây chính là do người không phải, người không có tư cách rồi.

La Phương nói, người này là người U Minh tông mà ngồi ghế phó cốc chủ Hồ điệp cốc, thì cơ nghiệp Hồ điệp cốc coi như xong rồi.

- La cốc chủ, vừa mới rồi có một người bình thường đã bị các người đánh chết, người còn nói cái gì, Hồ điệp cốc các người có thể không từ thủ đoạn, U Minh tông vì cái gì mà không thể đây.

Áo xám thanh niên không sợ nói.

- Điều này...

Nghe thấy lời nói của áo xám thanh niên, mọi người đều biến sắc, cũng không khỏi có chút kinh ngạc, đối với lời nói của người áo xám thanh niên không thể phản bác được, trong lúc nhất thời không ai biết nên làm cái gì bây giờ.

- Các người có thể hiện tại đánh chết ta, giết ta, ta vốn không có cơ hội ngồi ở vị trí phó cốc chủ Hồ điệp cốc.

Áo xám thanh niên hung hăng cười lạnh nói:

- Bất quá ta muốn cảnh cáo các người, lúc này U Minh tông cường giả cách Hồ điệp cốc không xa, nếu các người đánh chết ta, ta chỉ cần cầm ngọc giản trong tay bóp nát, đến lúc U Minh tông cường giả có thể danh chính ngôn thuận đánh vào Hồ điệp cốc, các người chính là chuẩn bị quan tài thôi.

Nói xong, áo xám thanh niên lấy ra một cái ngọc giản màu trắng.

Mọi người đều nhìn nhau một cái, không ai biết lúc này làm cái gì bây giờ, nếu để cho người của U Minh tông ngồi ở vị trí phó cốc chủ Hồ điệp cốc, Hồ điệp cốc cho dù bị hủy, nhưng cũng không thể đáp ứng. U Minh tông sớm có chuẩn bị, đến lúc đó hai phái đại chiến, Hồ điệp cốc chính là chịu thiệt rồi.

Lúc này Hồ điệp cốc phiền toái lớn đây.

Nhạc Thành mỉm cười, náo nhiệt này càng ngày càng có vui.

- Dựa theo quy củ trong cốc, hiện tại có ba thần nữ, cho dù là cốc chủ cùng phó cốc chủ, cũng không tới phiên người.

Hiện tại nhìn thấy áo xám thanh niên kia tựa hồ muốn xuất đầu, Nhạc Thành tự nhiên là chờ xem náo nhiệt rồi.

- Nếu mọi người đều đồng ý, cứ dựa theo ý tứ của các vị trưởng lão.

La Phương hơi do dự một chút, lập tức nói, ba người thường này đã không có giá trị, giết ba người bình thường đối với Hồ Điệp cốc mà nói giống như giết ba con kiến bình thường mà thôi, căn bản không có bao nhiêu người để ý đến.

- Các vị trưởng lão, các vị hộ pháp, nếu để bọn họ ở lại Hồ Điệp cốc cả đời chết già, như vậy so với giết bọn họ còn tốt hơn.

Nghe các vị trưởng lão cùng hộ pháp đều muốn lập tức đánh chết ba người Nhạc Thành, Trầm Linh nhất thời trong lòng hoảng hốt.

- Thần nữ không nên nhân từ nương tay.

Một tử y trưởng lão sắc mặt trầm xuống, lập tức thân ảnh như điện ở trên ghế đứng dậy, trong tay quang mang ngưng tụ, nháy mắt dừng ở trước mặt hoàng y thanh niên.

- Xích.

Hoàng y thanh niên còn không có phản ứng, đã bị tử y trưởng lão đánh chết.

- Các người cùng chết đi, Hồ Điệp cốc là nơi táng thân của các người.

Thân ảnh Tử y trưởng lão tiếp tục đi tới trước mặt áo xám thanh niên, trong tay ngưng tụ hào quang.

- Tam trưởng lão không được.

Trầm Linh nhất thời la lớn, không nghĩ tới tam trưởng lão đột nhiên động thủ. Mà lúc này trưởng lão cùng hộ pháp tuy rằng cảm thấy tam trưởng lão tựa hồ có chút không ổn, nhưng là vì Hồ Điệp cốc, mỗi người đều không phản đối, đều ngầm đồng ý như vậy.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oOoO—

357. Chương 313 : Hai Đại Lão Quái (2) .

Tam trưởng lão lại nói.

- Ta nghe nói các người đồng ý ở hàn đàm, chúng ta vượt qua bảy ngày cùng nhau tỷ thí sao, ta xem dựa theo quy củ mà làm.

Ở giữa không trung một tiếng quát trầm thấp vang lên, lập tức có một đạo thân ảnh màu xanh quỳ dị dừng ở bên trong đại sảnh.

- Lão giả này thật mạnh.

Nhìn thanh bào lão giả đột nhiên xuất hiện, mọi người trong lòng không khỏi cả kinh, lão giả này xuất hiện chính mình không có phát hiện, hơn nữa hiện tại Nhạc Thành cũng không thể cảm giác được hơi thở trên người lão giả này.

- Các hạ là người phương nào?

Nhất thời mọi người trong đại sảnh hoảng hốt đứng lên, trên mặt La Phương càng thêm đại biến.

Mà lúc này, chỉ có ánh mắt Lương Thiên lộ ra một tia cười nhàn nhạt, tựa hồ là đối với thanh bào lão giả cũng không xa lạ gì.

- Lão quái vật, chẳng lẽ ngươi cho Hồ điệp cốc không có người sao.

Mà ngay tại thời điểm, ở giữa không trung lại truyền đến một đạo thanh âm rất nhỏ, lập tức một áo lam lão phụ cũng vô thanh vô tức dừng ở trong đại sảnh.

- Bái kiến Thái thượng trưởng lão.

Trong đại sảnh Hồ điệp cốc trưởng lão cùng hộ pháp nhìn thấy áo lam lão phụ này nhất thời hành lễ, lúc này ngay cả Trầm Linh, Triệu Hoa, Lưu Quyên ba vị thần nữ cũng nhìn áo lam lão phụ hành lễ. La Phương thân là Hồ điệp cốc chủ, cũng đứng dậy đi tới trước người áo lam lão phụ.

- Lão yêu bà, ngươi còn chưa có chết sao, ta cũng không phải là muốn tới phá cốc, chính là Hồ điệp cốc các người muốn giết người của U Minh tông, ta không thể không mặc kệ được.

Thanh bào lão giả nhìn chăm chú áo lam lão phụ, thần sắc tựa hồ có chút phức tạp.

- Lão phụ này thực lực cũng rất là cường hãn.

Nhạc Thành đánh giá áo lam lão phụ trước mắt, thần thức trên người đều không dám lộ ra, tại cường giả trước mặt, nói không chừng chính mình sẽ bị bọn họ phát giác ra.

- Lão quái vật, sự tình trải qua ta đã biết, dĩ nhiên là U Minh tông đến gây phiền toái, Hồ điệp cốc cũng không e ngại ngươi, ba ngày sau, ngươi dẫn người đến cùng Trầm Linh tỷ thí, nếu Trầm Linh bại bởi Triệu Hoa và người của ngươi, Cốc chủ giao cho Triệu Hoa, người của ngươi cũng là phó cốc chủ, ta tuyệt đối sẽ không ngán trở.

Áo lam lão phụ nói.

- Hảo, thống khoái, nếu ta thua, chuyện tình Hồ điệp cốc các người U Minh tông sẽ không can thiệp, ba ngày sau ta sẽ trở lại.

Thanh bào lão giả cũng không ngờ áo lam lão phụ này đáp ứng sáng khoái như vậy, lập tức nhìn áo xám thanh niên nói:

- Chúng ta đi, ba ngày sau chúng ta trở lại.

Nói xong, thân ảnh hai người đi ra khỏi đại sảnh, lập tức xoay người bay lên không trung.

- Thái thượng trưởng lão, nếu ba ngày sau Trần Linh thua, có phải vị trí cốc chủ liền giao cho Triệu Hoa sao.

Lúc này, sắc mặt Lương Thiên cũng hơi đổi, tựa hồ nàng cũng thật không ngờ chuyện này kinh động Thái thượng trưởng lão đi ra.

- Lương Thiên, lời ta nói tự nhiên là có ý nghĩa, nếu ba ngày sau Triệu Hoa thắng lợi, nàng có thể dể bại Trần Linh, nàng tất nhiên có thể ngồi ở trên vị trí cốc chủ.

Áo lam lão phụ sắc mặt hơi đổi, lập tức trả lời.

- Thái thượng trưởng lão, nhưng Trần Linh tựa hồ không phải đối thủ.

Lương Thiên hỏi, tựa hồ là có ý thăm dò cái gì.

- Ai nói một mình nàng, nàng không còn có người lựa chọn sao, tiểu tử kia lúc đó cùng lên nhé.

Áo lam lão phụ nhìn chăm chú Nhạc Thành nói.

- Thái thượng trưởng lão, nhưng hắn là người bình thường, làm sao có thể...

Lương Thiên hơi biến sắc, không biết trong lòng Thái thượng trưởng lão đang nghĩ đến cái gì.

- Người thường thì làm sao, ba ngày sau hắn cùng Linh nhi thi đấu.

Áo lam lão phụ nói xong, lập tức nhìn mọi người, chậm rãi nói:

- Phương nhi, Linh nhi, còn có tiểu tử này lưu lại, mọi người lui xuống.

- Thái thượng trưởng lão.

Các vị trưởng lão cùng hộ pháp ở trước mặt Thái thượng trưởng lão không ai ho he, lập tức rời khỏi đại sảnh. Lương Thiên, Triệu Hoa, Lưu Quyên tuy rằng tò mò, nhưng Thái thượng trưởng lão nói rõ chỉ lưu lại Trần Linh cùng hắc bào thanh niên ở lại, các nàng tự nhiên không dám hỏi nhiều, ở Hồ điệp cốc lời của vị Thái thượng trưởng lão này nói ra chính là thánh chỉ, không ai không dám tuân theo.

Mọi người sau khi rời đi, áo lam lão phụ sắc mặt hơi đổi, lập tức hai tay bày ra một cái kết giới.

- Lưu ta lại làm gì, chẳng lẽ phát hiện ra thân phận của ta sao.

Nhạc Thành sắc mặt hơi đổi, trong lòng cũng cảm thấy có thể lão phụ này gây bất lợi đối với bản thân mình, tuy rằng lão phụ này rất mạnh, nhưng hắn có Hạo Thiên tháp, Nhạc Thành tự tin bảo tính mệnh không thành vấn đề. Nếu như hắn trốn ở trong Hạo Thiên tháp, cho dù lão phụ này thực lực có cao tới đâu, cũng vô phương gây nguy hại cho mình được.

- Thái thượng trưởng lão, người có chuyện cần nói sao.

La Phương hỏi.

- Phương nhi, lúc trước sư tỷ đem Hồ điệp cốc giao cho ngươi, chính là hy vọng ngươi có thể quản lý Hồ điệp cốc cho tốt, nhưng từ khi ngươi tiếp nhận Hồ điệp cốc, Hồ điệp cốc từ đó tứ phân ngũ liệt, ngươi còn không biết sai sao?

Áo lam phụ nhân nhìn La Phương nói.

- Thái thượng trưởng lão, muội biết sai rồi, nhưng Thái thượng trưởng lão, lần này Linh nhi sẽ đối phó với hai người đó ra sao, hắn là không phải là đối thủ, ngài tại sao còn đáp ứng U Minh tông, nói như vậy, Hồ điệp cốc càng thêm phân tán.

La Phương nói.

- Điều này ta đã có dự định, chẳng lẽ ngươi không hiểu được vì sao chuyện này biến thành như vậy.

Áo lam lão phụ tiếp tục nhìn La Phương nói.

- Thái thượng trưởng lão, chuyện này ngoài ý muốn, hàn đàm sảy ra vấn đề, chúng ta cũng thật không ngờ.

La Phương do dự một chút nói.

- Thú lắm, ta mặc kệ hàn đàm ra sao, nhưng có người của U Minh tông trà trộn vào Hồ điệp cốc người cũng không biết, vậy người làm cốc chủ gì vậy.

Áo lam lão phụ đột nhiên chửi một câu thô tục, tựa hồ là bạo nộ.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào áo lam lão phụ, hắn vẫn không thể nhìn thấu thực lực của áo lam lão phụ này. Nghe nói áo lam lão phụ nói ra lời thô tục, hắn cũng không khỏi muốn cười lại không dám cười, đành phải nhin cười ý, lập tức đứng ở một bên nhìn xem náo nhiệt.

- Thái thượng trưởng lão, chúng ta cũng không biết người U Minh tông làm như thế nào trà trộn vào, nhưng chúng ta...

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

358. Chương 314 : Đối Chọi Gay Gắt .

La Phương đành phải giải thích, đối với tính tình của vị Thái thượng trưởng lão này, nàng cũng rất là rõ ràng, đừng nói là lời thô tục, cho dù là chửi người cũng là bình thường mà thôi.

- Tiểu tử, người muốn cười sao, ta mới hai trăm tuổi, vẫn còn cái tính này.

Lam y lão phụ đột nhiên nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, lập tức nói:

- Tiểu tử, chuyện về hàn đàm đừng nói là lão bà tử không biết, quả nhiên người đang cười, nếu vậy người biết rõ người U Minh tông làm như thế nào trà trộn vào được, lúc này không thể không nói rõ, nếu không lão bà tử lập tức không để cho người yên thân đâu.

Nghe thấy áo lam lão phụ nói, Nhạc Thành cười không nổi, nhất thời trong lòng kinh hãi, tựa hồ tất cả đều bị áo lam lão phụ nắm trong tay rồi.

- Thế nào, người cười không nổi sao, đừng tưởng rằng lão bà tử không cảm giác được nhé, lão bà tử tuy rằng đã già lắm rồi, nhưng đừng coi thường ta, ta thấy người đối với Hồ điệp cốc không có ác ý, ta mới mở một con mắt nhắm một con mắt cho qua. Lúc này tốt nhất người nói về người U Minh tông làm thế nào trà trộn vào.

Áo lam lão phụ nhìn Nhạc Thành nói, trên nét mặt tựa hồ không có ác ý gì.

- Tiền bối, nếu ta đoán không lầm, người của U Minh tông chính là do Lương Thiên mang vào.

Nhìn thấy áo lam lão phụ đối với mình không có ác ý, Nhạc Thành im lặng một hơi. Trong lòng hắn vô cùng kinh ngạc, bản thân mình còn tưởng rằng không ai có thể biết, không ngờ có người âm thầm theo dõi như vậy.

Lúc này La Phương, Trầm Linh nghe Thái thượng trưởng lão nói chuyện cùng Nhạc Thành như vậy, hai người đều tròn mắt lên, căn bản không biết, nhất thời nghi hoặc dị thường, tựa hồ Thái thượng trưởng lão cùng Nhạc Thành quen biết nhiều năm vậy.

- Phương nhi, người có nghe không, tiểu tử này mới đến Hồ điệp cốc vài ngày, đều đã biết người của U Minh tông vào bằng cách nào, còn người cái gì cũng không biết, người còn làm cốc chủ cái gì, người làm tức chết lão bà tử này rồi.

Áo lam lão phụ hung hăng bắt đầu nhìn La Phương một cái.

- Thái thượng trưởng lão, Lương Thiên luôn luôn cùng ta bất hòa, nhưng ta không nghĩ tới lần này nàng lại dẫn sói vào nhà như vậy, ta...

La Phương sắc mặt nhất thời đại biến, lúc này nàng hồi tưởng lại, khó trách Lương Thiên ở ba ngày trước muốn cùng mình đánh cuộc như vậy, thì ra nàng đã sớm an bài như vậy.

Những loại chuyện này nàng đều làm được, là phạm vào quy củ trong cốc, La Phương không ngờ sư muội lớn gan như vậy.

- Thái thượng trưởng lão, Lương Thiên là huyết mạch duy nhất sư phụ, ở Hồ điệp cốc cùng ta đối nghịch, ta vì sư phụ nhường nhịn, không thể đối nghịch với nàng. Chuyện lần này ta cho dù đã biết, ta cũng vô pháp, vậy mới Thái thượng trưởng lão giáo dạy ta phải làm như thế nào đây.

La Phương nhìn áo lam lão phụ nói.

- Đúng vậy, nếu không nể mặt sư tỷ, ta đã sớm nhịn không nổi rồi, nó đi dẫn sói vào nhà, dựa vào tội này, đã có thể sớm định tội nàng rồi.

Áo lam phụ nhân nói:

- Thái thượng trưởng lão, ba ngày sau Linh nhi cũng không phải là đối thủ của hai người liên thủ.

La Phương hỏi.

- Hồi tiểu tử kia đi, nếu hắn đồng ý xuất thủ, thì không có vấn đề gì, nếu không các người cho ta là lão hồ đồ sao, dễ dàng đáp ứng yêu cầu của bọn họ như vậy.

Áo lam lão phụ nói.

- Hắn xuất thủ, Thái thượng trưởng lão, hắn là một người bình thường mà.

La Phương cùng Trầm Linh đều nghi hoặc không thôi.

- Khó trách các người cũng nhìn không ra.

Áo lam lão phụ nhìn thoáng qua La Phương, lập tức nói:

- Nếu không phải ở hàn đầm ta cảm giác được một đạo linh hồn hơi thở vô cùng mạnh mẽ, thì ta cũng không phát hiện ra tiểu tử này.

Nói xong, áo lam lão phụ nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nói:

- Tiểu tử, ta tuy rằng không biết ngươi là người ở đâu, cũng không biết ngươi dùng phương pháp gì có thể che dấu thực lực, mà ngay cả ta cũng nhìn không ra. Nhưng thật không ngờ, lúc trước hàn đầm kết giới chính là ta cùng sư tỷ bày ra, biến hóa bên trong tự nhiên ta rất rõ ràng, bằng không ngay cả ta cũng bị người che dấu như vậy. Vậy lần này ngươi đáp ứng giúp Hồ điệp cốc xuất thủ đối phó U Minh tông, ta cũng không so đo chuyện hàn đầm nữa, đến lúc đó ngươi đi đường của ngươi, ta cũng không làm khó dễ ngươi, như vậy đủ chưa.

- Điều này...

Nhạc Thành nhìn chăm chú áo lam lão phụ, hắn thầm nghĩ trong lòng, xem ra lúc trước ở bên trong hàn đầm, áo xám thanh niên này cũng đã bị áo lam lão phụ phát giác có vấn đề rồi.

- Muốn ta xuất thủ cũng có thể, nhưng phải đáp ứng ta một điều kiện.

Nhạc Thành do dự một chút, dĩ nhiên là hiện tại áo lam lão phụ cầu mình, vậy hắn đã có cơ hội lên giá, bằng không để sau, mình có thể khóc không ra nước mắt.

- Người còn dám cùng lão bà cò kè mặc cả sao, người không sợ lão bà tử lập tức giết người sao.

Áo lam lão phụ sắc mặt trầm xuống, cho tới bây giờ không ai dám cùng mình cò kè mặc cả.

- Không phải cò kè mặc cả, là các người muốn ta xuất thủ, ta tự nhiên có điều kiện, nếu không, các người không xong với đám Minh tông kia, nếu người muốn giết ta, cũng chưa chắc có khả năng, ta cam đoan các người sẽ hối hận.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, nhất thời cùng áo lam lão phụ đối chọi gay gắt, thời điểm ở Hoa Hạ, Nhạc Thành chính là một độ kiếp siêu cấp lão quái, tại trước người áo lam lão phụ, khí thế còn mạnh hơn không rất nhiều.

- Nhạc Thành, ở trước mặt Thái thượng trưởng lão, ngươi không được vô lễ.

Trầm Linh nhất thời sốt ruột, tính tình của Thái thượng trưởng lão nàng rõ ràng nhất, bà ta có khả năng thuận tay đem Nhạc Thành giết chết, đây chính là điều không có gì kỳ quái cả.

- Hảo cuồng tiểu tử.

Áo lam lão phụ nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trên người tràn ngập hơi thở uy áp hướng về phía Nhạc Thành, nàng không tin đối với tiểu tử này, nàng cũng không làm gì được.

- Hừ.

Cảm nhận được uy áp cường hãn đến từ trên người áo lam lão phụ, Nhạc Thành quát lạnh một tiếng, từ hơi thở của áo lam lão phụ, Nhạc Thành cũng cảm giác được tu vi của lão phụ đến bát cấp ma pháp sư hậu kỳ, loại thực lực này chính mình cũng lần đầu tiên nhìn thấy, thực lực này chống lại cửu tinh đấu tôn cũng không thành vấn đề gì.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

359. Chương 315 : Thất Biến Linh Đan (1) .

Đối mặt với hơi thở uy áp của áo lam lão phụ, Nhạc Thành không chút sợ hãi, so về linh hồn lực mà nói, Nhạc Thành đúng là chiếm ưu thế, nói về thực lực Nhạc Thành không bằng áo lam lão phụ, cho dù đột phá đến Nguyên Anh hậu kỳ, cũng rất khó đối phó với áo lam lão phụ này, nhưng về lực lượng linh hồn, Nhạc Thành chống lại áo lam lão phụ không thành vấn đề.

Tâm niệm vừa động, thần thức Nhạc Thành khuếch tán ra, nhất thời ở quanh thân bố trí một vòng tròn phòng ngự vô hình. Khí tức uy áp của áo lam lão phụ tuy cường hãn, nhưng đều không thể tiến thêm nửa bước. Nhưng Nhạc Thành cũng không thể làm gì được áo lam lão phụ. ma pháp sư cấp tám hậu kỳ, linh hồn lực rất là khủng bố, cũng may bản thân Nhạc Thành ở hàn đàm đột phá đến Nguyên Anh trung kỳ, nếu không lúc này muốn chống lại uy áp của áo lam lão phụ được hay không cũng khó nói.

- Tiểu tử này quả thật có tiền vốn để cuồng vọng, nói đi, ngươi muốn cái điều kiện gì.

Một lát sau, áo lam lão phụ sắc mặt hơi đổi, trong lòng cũng vô cùng khiếp sợ, bản thân mình cũng không thể làm gì được đối phương, chẳng lẽ tiểu tử này thực lực so với mình còn mạnh hơn sao.

Rơi vào đường cùng, áo lam lão phụ không thể không một lần nữa đánh giá lại Nhạc Thành, cũng đành phải trước nghe điều kiện của Nhạc Thành như thế nào rồi tính.

- Điều kiện của ta rất đơn giản, đến lúc đó dựa theo quy củ, ta muốn giúp các ngươi chiến thắng, sau đó ta muốn cưới Trầm Linh, yêu cầu này cũng không quá phận gì cả.

Nhạc Thành nói.

- Cái gì, ngươi muốn kết hôn với Linh nhi sao.

La Phương cùng áo lam lão phụ lập tức sắc mặt hơi đổi, điều kiện này các nàng không thể đáp ứng được.

Trầm Linh sắc mặt cũng hơi đỏ lên, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho tốt, trong lòng đã có chút loạn cả lên.

La Phương cùng Trầm Linh vừa mới biết Nhạc Thành cùng áo lam lão phụ tỷ thí qua một hồi. Ở trong lòng La Phương, Nhạc Thành cho dù đặc biệt, nhưng cũng không thể xứng đôi với Linh nhi được. Hơn nữa Linh nhi nếu thành thân, mất đi tám thân xử nữ mà nói, tu vi sẽ mất hết, lấy thiên phú Linh nhi hiện tại, cho dù không thể đột phá tầng bình chương cuối cùng, nhưng đạt tới trình độ Thái thượng trưởng lão hiện tại cũng không có vấn đề gì. Tương lai Hồ điệp cốc siêu cấp cường giả, La Phương tự nhiên sẽ không đồng ý bị hủy như vậy.

- Không được, chuyện này tuyệt đối không được, người đưa điều kiện khác đi.

Áo lam lão phụ lắc đầu, nói:

- Linh nhi nếu cùng người một chỗ, tu vi tấn tắng, biến thành người thường.

- Bà nói đến chuyện thuần âm thân thể của nàng sao, điều này bà không cần lo lắng, ta tự nhiên có biện pháp.

Nhạc thành mỉm cười, ngày đó Trầm Linh đưa vào trong người hắn một đạo đấu khí, Nhạc Thành đã biết Trầm Linh tu luyện đấu kỹ có khiếm khuyết, điều này đối với người khác không khả năng giải quyết, nhưng đối với Nhạc Thành mà nói cũng không phải chuyện khó khăn gì, Nhạc Thành trong lòng đã sớm có tính toán rồi.

- Thuần âm thân thể căn bản không có cách nào phá giải, có lợi cũng đồng thời có hại, nếu Hồ điệp cốc không có hàn đàm, tạo thành người có thuần dương thân thể, cho dù muốn sống đến ba mươi tuổi đều rất là khó khăn.

Áo lam lão phụ nói.

- Thật không.

Nhạc Thành cười, lập tức trong tay lấy ra một cái hộp gỗ, sau đó hắn mở ra, nhất thời linh khí tràn ngập ở trong đại sảnh, sau đó Nhạc Thành nói:

- Không biết viên đan dược này có thể giải quyết thuần âm thân thể không.

- Đây là...

La Phương tuy rằng là sư phụ Trầm Linh, nhưng nàng cũng là thuần âm thân thể, nhìn thấy đan dược trong tay Nhạc Thành rất quen thuộc, tựa hồ là nàng đã nghe nói qua ở nơi nào, nhưng trong lúc nhất thời cũng nghĩ không ra.

- Đây là thất biến ma linh quả, là thất biến ma linh quả.

Áo lam lão phụ vẻ mặt không khỏi đại biến, Thất biến ma linh quả đã sớm tuyệt tích ở huyền thiên nội lục rồi, Hồ điệp cốc trăm ngàn năm qua cũng không ngừng tìm kiếm tin tức về thất biến ma linh quả, nhưng cho tới bây giờ cũng không có nghe nói ai có linh quả này.

- Thất biến ma linh quả.

La Phương cùng Trầm Linh trợn mắt đứng lên, thì ra ở trên đời này có thất biến ma linh quả tồn tại.

- Thuần âm thân thể có lợi cũng có hại, nhưng lợi ích của nó lớn hơn, vốn trị liệu thuần âm thân thể này rất đơn giản, nhưng bởi vì tu luyện đấu kỹ đặc thù, nếu trị liệu không tốt, đồng thời cũng làm cho người có thuần âm thân thể thực lực tu vi bị phế bỏ, cho nên chỉ có biện pháp này.

Nhạc Thành nói:

- Thứ nhất đó là dùng hàn khí bên trong hàn đàm dung nhập vào người nam nhân bình thường, làm cho cơ thể nam nhân dung hợp, sau đó thay đổi thể chất, tiếp theo là nam nữ song tu đột phá tầng bình chương cuối cùng, đây chính là phương pháp mà không có khả năng thành công.

- Một biện pháp nữa chính là dùng thất biến ma linh quả luyện chế thành thất biến linh đan, sau đó giải quyết thuần dương thân thể tầng bình chương cuối cùng, theo ta phỏng đoán đến lúc đó tu luyện đấu kỹ cũng đột phá.

Nhạc Thành nói.

- Người tốt cuộc là người như thế nào, sao lại biết nhiều như vậy.

Áo lam lão phụ nhìn Nhạc Thành, trong ánh mắt tràn đầy kinh ngạc.

- Yên tâm, ta không có ác ý, lời nói của ta đã nói xong, điều kiện của ta các người cũng chưa có trả lời.

Nhạc Thành nói:

- Điều này, người có thất biến ma linh quả, thật có thể giải quyết thuần âm thân thể, nhưng muốn ta đáp ứng người, trừ phi người đáp ứng ta một điều kiện, nếu không cho dù là ba ngày sau chúng ta thua, cùng lắm thì ta cùng U Minh tông khai chiến là xong.

Áo lam lão phụ nói.

- Người trước tiên nói về điều kiện của người.

Nhạc Thành nhìn lão phụ, lập tức trả lời.

- Người nếu muốn cưới Linh nhi, thì người nhất định phải gia nhập Hồ điệp cốc trước, nếu không, không bàn nữa.

Áo lam lão phụ nói.

- Cái gì, muốn ta gia nhập Hồ điệp cốc sao.

Nhạc Thành chau đầu một chút, nói:

- Không bàn nữa, ta không muốn gia nhập Hồ điệp cốc.

- Vậy người cũng đừng muốn kết hôn với Linh nhi.

Áo lam lão phụ nói:

- Cho dù ba ngày sau người không chịu xuất thủ đối phó U Minh tông, ta cũng sẽ không đồng ý người cưới Linh nhi.

- Bà...

Nhạc Thành nhất thời cảm thấy đau đầu, do dự một chút rồi nói:

- Linh nhi đã đáp ứng gả cho ta, cho nên ta nhất định cưới nàng, nếu người không đáp ứng mà nói, ba ngày sau chính là các người đi ứng phó với U Minh tông nhé.

- Linh nhi, chẳng lẽ người đã đáp ứng tiểu tử này rồi sao.

Áo lam lão phụ lập tức xoay người nhìn Trầm Linh hỏi.

- Thái thượng trưởng lão, con,,con đã đáp ứng rồi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

360. Chương 315 : Thất Biến Linh Đan (2) .

Trầm Linh kinh ngạc nhìn Nhạc Thành cùng Thái thượng trưởng lão đối khẩu, lúc này, trong lòng nàng đã sớm loạn hỗn vô cùng, nhìn thấy Thái thượng trưởng lão đang hỏi mình, nàng cũng bối rối trả lời.

- Người là thần nữ Hồ điệp cốc, hôn sự của người không phải do mình, không được người trong cốc đồng ý, người không thể đáp ứng.

Áo lam lão phụ nhìn chăm chú vào Trầm Linh, lập tức nói:

- Linh nhi, không được phép của ta, người tuyệt đối không thể cùng tiểu tử này thành thân.
- Lão yêu bà, người đừng quá đáng, Linh nhi đáp ứng rồi, người dựa vào cái gì không đáp ứng.

Nhạc Thành nhin không được trong lòng tức giận, lập tức nói:

- Nếu Linh nhi đáp ứng, cho dù, các người ngăn trở, ta bình định luôn Hồ điệp cốc.
- Tiểu tử người dám, người đừng quá cuồng vọng.

Áo lam lão phụ nhất thời nổi giận, hung hăng nhìn Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, không thể bất kính với Thái thượng trưởng lão.

Trầm Linh lập tức trừng mắt nhìn Nhạc Thành một cái, sau đó nhìn áo lam lão phụ nói:

- Thái thượng trưởng lão, Nhạc Thành không phải cố ý mạo phạm, người tạm cho tha hần.

Trầm Linh trong lòng không khỏi vì Nhạc Thành mà lo lắng, nếu Thái thượng trưởng lão giận dữ, Nhạc Thành có thể bị Thái thượng trưởng lão đánh chết.

- Hừ, Linh nhi, người thật đúng là giúp đỡ tiểu tử này sao.

Áo lam lão phụ hung hăng trừng mắt nhìn Trầm Linh một cái.

- Lão yêu bà, ta cũng không muốn cùng người nhiều lời, ta đi đây.

Nhạc Thành nói, ba ngày sau Hồ điệp cốc cùng U Minh tông, Nhạc Thành tin tưởng Hồ điệp cốc này sẽ đến cầu mình, đến lúc đó không tới phiên nàng không đồng ý.

Nhạc Thành tất cả cũng là vì thiên ngoại thiên thạch, hắn biết thiên ngoại thiên thạch đang ở trên người Trầm Linh, Nhạc Thành nhất định nghĩ biện pháp lấy được, nếu trực tiếp cùng Hồ điệp cốc nói ra thiên ngoại thiên thạch, thì có thể Hồ điệp cốc sẽ lên giá.

- Còn muốn chạy sao, lưu lại thất biến ma linh quả, ta cho người rời khỏi Hồ điệp cốc.

Áo lam lão phụ sắc mặt trầm xuống nói.

- Lão yêu bà, thì ra bà còn muốn thất biến ma linh quả sao?

Nhạc Thành lạnh lùng cười, lập tức về mặt trầm xuống, nói:

- Thất biến ma linh quả ngay tại trên người của ta, có bản lĩnh người cứ lấy, nhưng ta muốn cho bà biết, chỉ cần bà dám động thủ thử xem, ta liền san bằng Hồ điệp cốc.

Tiếp theo chân khí vận chuyển, quanh thân Nhạc Thành chậm rãi bao phủ một mảnh thanh mang, lập tức ánh mắt hung hăng nhìn áo lam lão phụ.

- Người...

Áo lam lão phụ hoàn toàn bị Nhạc Thành làm cho tức giận, hung hăng nhìn Nhạc Thành, lúc này cũng cảm giác hàn ý trên người Nhạc Thành, có chút do dự. Thực lực tu vi Nhạc Thành nàng một chút cũng nhìn không ra, thật không dám tùy tiện xuất thủ, ngay cả khi nàng dùng hơi thở uy áp cũng không làm gì được Nhạc Thành.

- Cũng không dám sao, ta đi trước đây.

Nhạc Thành lạnh lùng nói, Nhạc Thành cũng không phải cho rằng chính mình có thể chống lại áo lam lão phụ này, mà là nhận định áo lam lão phụ tạm thời không có biện pháp đối phó với mình mà thôi, bản thân mình rời khỏi thì cũng không khó khăn lắm, nghĩ đến áo lam lão phụ đòi thất biến ma linh quả, Nhạc Thành cũng tức giận vô cùng.

- Linh nhi, ta đi trước.

Nhạc Thành nhìn Trầm Linh, sau đó nhìn áo lam lão phụ nói:

- Ta cũng chưa có rời khỏi Hồ điệp cốc, nếu các người nghĩ thông suốt, đi tìm ta, ta tùy thời phụng bồi.

- Kết giới này sao, nhưng không ngăn được ta.

Nói xong, Nhạc Thành đi tới chỗ áo lam lão phụ bố trí kết giới, lập tức mỉm cười, trong tay thủ ấn đánh ra, độn phù cắm vào trong tay, lập tức hoàng mang chợt lóe, thân ảnh Nhạc Thành biến mất ở trong đại sảnh rồi.

Nhạc Thành quý dị biến mất tại trong đại sảnh, áo lam lão phụ cùng La Phương, Trầm Linh đều vô cùng kinh ngạc, ánh mắt áo lam lão phụ phức tạp, thật lâu không nói lời nào, cũng không biết là đang nghĩ đến cái gì nữa.

Nhìn thấy áo lam lão phụ không nói ra lời nào, La Phương cùng Trầm Linh cũng không dám mở miệng, miễn cho xúc phạm đến vị Thái thượng trưởng lão.

- Hảo tiểu tử, có tính cách, ta thích.

Một lát sau, lão phụ áo lam hơi giãn vẻ mặt ra, nở ra một nụ cười.

- Thái thượng trưởng lão.

La Phương do dự một chút, lập tức nhìn áo lam lão phụ, vừa rồi Thái thượng trưởng lão vẫn đang nổi trận lôi đình, lúc này tựa như không có việc gì, không biết là như thế nào nữa.

- Phương nhi, người cảm thấy tiểu tử này thế nào.

Áo lam lão phụ lập tức nhìn La Phương hỏi.

- Thái thượng trưởng lão, tỷ nói đến Nhạc Thành sao, muội thấy hắn hơi điên cuồng một chút, ngay cả Thái thượng trưởng lão dám chống đối.

La Phương nhất thời không biết Thái thượng trưởng lão hỏi có cái ý tứ gì, đành phải thăm dò nói.

- Chỉ chống đối thôi sao, là cuồng nhân mới đúng, nhưng hắn có tiền vốn.

Áo lam lão phụ lập tức nhìn Trầm Linh nói:

- Linh nhi, ta hỏi người một lần, có phải chính người cũng quyết định đi theo tiểu tử này.

- Thái thượng trưởng lão, con...

Trầm Linh nhìn thấy Nhạc Thành cùng Thái thượng đối khẩu, liền như đang nằm mơ vậy, lúc này nàng vẫn chưa có phục hồi tinh thần lại.

- Người thành thật trả lời là được rồi.

Áo lam lão phụ nói.

- Thái thượng trưởng lão, Linh nhi quả thật là từng đáp ứng hắn, nếu là ở hàn đàm bảy ngày đi ra, con liền...

Trầm Linh do dự nói.

- Tốt lắm, nằm mơ người cũng muốn đi cùng hắn sao.

Áo lam lão phụ nói:

- Biết ta vì cái gì phản đối hắn cưới người không, cho dù là hắn có thất biến ma linh quả trợ giúp thuần âm thân thể, ta cũng không đồng ý.

- Không biết.

Trầm Linh lắc lắc đầu.

- Đó là nghĩ đến người, người là thần nữ Hồ điệp cốc, có được thuần âm thân thể, hơn nữa thiên phú của người cho dù không có thất biến ma linh quả, ba mươi năm sau muốn tới đạt cửu tinh thập tinh đấu tôn đều không có vấn đề gì, đến lúc đó Hồ điệp cốc lại có một siêu cấp cường giả, nhưng nếu người cùng hắn

đi rồi, đối với Hồ điệp cốc mà nói là một cái tổn thất lớn nhất, cho dù ba ngày sau ta tình nguyện cùng U Minh tông khai chiến, cũng không muốn cho người rời khỏi Hồ điệp cốc.

- Thái thượng trưởng lão, Linh nhi chính là người của Hồ điệp cốc, Linh nhi sẽ không rời khỏi Hồ điệp cốc.

Trầm Linh nói, nàng từ khi lớn lên sinh hoạt ở tại Hồ điệp cốc, muốn bắt nàng rời khỏi Hồ điệp cốc, nàng cũng vô cùng luyện tiếc.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

361. Chương 316 : Thái Thượng Trưởng Lão Gừng Già .

- Linh nhi, có lẽ quy củ Hồ điệp cốc chúng ta cũng nên sửa lại, tiểu tử kia cùng chuyện của người ta đồng ý, ta cũng không ngăn trở, người đi nói cho tiểu tử kia, ba ngày sau cùng người đối phó U Minh tông.

Áo lam lão phụ nói.

- Thái thượng trưởng lão, Linh nhi sẽ không rời khỏi Hồ điệp cốc.

Trầm Linh vội vàng quỳ gối trước mặt áo lam lão phụ.

- Linh nhi, người đứng lên đi, ý tứ của ta cũng không phải muốn người rời khỏi Hồ điệp cốc, chính là đồng ý người cùng tiểu tử kia mà thôi, người nhanh đi thông tri với hắn đi, ba ngày sau các người còn chuẩn bị đối phó U Minh tông.

Áo lam lão phụ nâng Trầm Linh dậy nói, lập tức giải khai kết giới.

- Thái thượng trưởng lão, người thật là đồng ý cho con cùng hắn sao.

Trầm Linh tựa hồ không tin.

- Đi thôi, ta nói đáp ứng là đáp ứng.

Áo lam lão phụ mỉm cười, lập tức bảo Trầm Linh rời đi.

Thái thượng trưởng lão, người thật đồng ý Linh nhi cùng Nhạc Thành sao, Linh nhi là thần nữ Hồ điệp cốc, cũng là người tiếp nhận cốc chủ.

Nhìn Trầm Linh rời khỏi đại sảnh, La Phương nghi hoặc hỏi.

- Phương nhi, ý tứ của người ta không rõ sao, ta xem tiểu tử kia đối với Linh nhi là có ý, Linh nhi chính cũng có tâm, chúng ta tuy rằng luyện tiếc Linh nhi, nhưng có lẽ đối với Hồ điệp cốc càng thêm tốt, Linh nhi đến lúc đó dùng thất biến linh đan, giải quyết thuần âm thân thể cùng hàn băng bí quyết, thực lực tăng vọt, mười năm đột phá đến mười tinh đấu tôn đều có khả năng.

Áo lam lão phụ nói:

- Đến lúc đó chúng ta đem vị trí cốc chủ giao cho Linh nhi sớm một chút, nàng không phải là người của Hồ điệp cốc sao, đồng thời, ta xem tiểu tử kia cũng không giống bình thường, tuy rằng hắn không chịu gia nhập Hồ điệp cốc, nhưng chỉ cần có Linh nhi ở Hồ điệp cốc, hắn lúc đó chẳng phải là người của Hồ điệp cốc sao, chuyện này chúng ta sẽ không so đo nhiều, dù sao có chúng ta vài cái lão bất tử tồn tại, Hồ điệp cốc không xảy ra đại sự gì.

La Phương nhíu mày nhìn Thái thượng trưởng lão, trong lòng thầm nghĩ:

- Thái thượng trưởng lão vẫn là người suy nghĩ thấu đáo.

- Không nghĩ tới lão yêu bà này chú ý đến thất biến ma linh quả như vậy.

Nhạc Thành thăm mắng một tiếng, lần trước luyện chế độn phù, Nhạc Thành từ trong đại sảnh dễ dàng đi ra, có lá bùa này đôi khi đúng là có thể trợ giúp Nhạc Thành không ít.

Sau khi rời khỏi đại sảnh, Nhạc Thành trực tiếp bay lên trên không trung, nơi ở của Trầm Linh trụ trên đảo, Nhạc Thành biết rõ, trừ bỏ nơi ở của Trầm Linh ra, Nhạc Thành cũng không có nơi nào để đi. Lúc này Nhạc Thành chưa có thiên ngoại thiên thạch cho nên hẳn tự nhiên cũng chưa đi.

Trở lại đảo nhỏ của Trầm Linh, Nhạc Thành cũng không dám đi loạn, liền ngay ở bên ngoài bày ra một cái cấm chế, nếu có người tiến vào trong, Nhạc Thành lập tức biết, miễn cho bản thân mình ở Hồ điệp cốc bị bắt ngờ.

- Di, nhanh như vậy đã trở lại sao.

Trở lại phòng của mình, Nhạc Thành cảm ứng được Trầm Linh đã trở lại.

- Nhạc Thành, người ở đâu.

Một lát sau, Trầm Linh ở ngoài cửa Nhạc Thành hô.

- Uh, người tại sao trở lại nhanh như vậy, lão yêu bà kia không làm khó dễ người sao.

Nhạc Thành nói.

- Nhạc Thành, người một câu đều nói là lão yêu bà, đó là Hồ điệp cốc Thái thượng trưởng lão.

Trầm Linh có chút trách cứ nhìn Nhạc Thành.

- Là lão yêu bà ngăn cản ta cưới nàng, cho nên ta tự nhiên không khách khí.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Được lắm, xem mặt mũi của người, về sau ta sẽ không kêu nàng ta là lão yêu bà nữa.

- Thái thượng trưởng lão đồng ý cho ta và người cưới nhau, nàng đã đáp ứng rồi, ba ngày sau người cùng ta đối phó U Minh tông.

Trầm Linh nhìn Nhạc Thành, lập tức trên mặt đỏ hồng hiện lên, có chút ngượng ngùng nói ra.

- Đồng ý cái gì, nàng đồng ý cái gì.

Nhạc Thành nhìn thấy bộ dáng của Trầm Linh, không khỏi có chút ngây người, lập tức cố tình hỏi, trong lòng cũng thầm nghĩ:

- Xem ra lão yêu bà kia thông minh.

- Người nói, Thái thượng trưởng lão đồng ý cái gì.

Trầm Linh thẹn thùng trung hung hăng nhìn Nhạc Thành một cái, lập tức ngượng ngùng cúi đầu, thực lực của nàng là nhị tinh đấu tôn, nhưng việc nam nữ, nàng vẫn chưa có tiếp xúc qua. Ở Hồ điệp cốc, căn bản không có nam nhân sống, chính vì thế Nhạc Thành dựa vào ngàn năm kinh nghiệm đối phó nữ nhân, chiếm được phương tâm của nàng tự nhiên là không quá khó khăn.

- Người nói lão yêu kia, không, Thái thượng trưởng lão kia đồng ý cho ta cưới người rồi sao.

Nhạc Thành mỉm cười nói, nhìn thấy bộ dáng thẹn thùng, không khỏi ngây người, Trầm Linh vốn là tuyệt sắc mỹ nữ, hơn nữa là cô gái thẹn thùng, đúng là nam nhìn thấy đều chịu không nổi.

- Ủ.

Trầm Linh cúi đầu đáp, hé ra mặt kiêu hồng, giống như quả táo.

- Nhạc Thành, ba ngày sau người giúp ta đối phó U Minh tông kia, hẳn là nhị tinh đấu tôn đó.

Trầm Linh lo lắng hỏi.

- Hẳn là không thành vấn.

Nhạc Thành cười nói, trong lòng Nhạc Thành cũng nghĩ đến một việc, Hắc Ám thần điện cũng có chủ ý đến thiên ngoại thiên thạch, nhưng vì sao lại chưa có động tĩnh, dựa theo phong cách làm việc Hắc Ám thần điện, hẳn là không bỏ qua như vậy.

Ra khỏi Hồ điệp cốc, hai nam ba nữ đang ở trong phòng thương nghị.

- Khương trưởng lão, tỷ thí hai ngày sau ngươi có nắm chắc không?

Một trung niên phụ nhân nhìn thanh bào lão giả hỏi, năm người này người của U Minh tông là thanh bào lão giả và áo xám thanh niên, còn lại là Hồ điệp cốc Lương Thiên, Triệu Hoa, Lưu Quyên.

- Lương trưởng lão, ngươi cứ yên tâm đi, U Minh tông chúng ta đối với chuyện này cũng để ý, nếu không ta cũng không tự mình chạy tới Hồ điệp cốc như vậy, hai ngày sau nhất định là không có vấn đề gì.

Thanh bào lão giả nói.

- Khương trưởng lão, ta có chút lo lắng, Trầm Linh cũng là nhị tinh đấu tông, cho dù Triệu Hoa cùng Khương Vô liên thủ, cũng rất khó thủ thắng.

Lương Thiên nhìn thoáng qua người áo xám nam tử nói.

- Lương trưởng lão không cần lo lắng, chỉ là nhị tinh đấu tôn mà thôi.

Thanh bào lão giả nói.

- Vậy là được rồi, ta cũng yên tâm.

Lương Thiên tựa hồ thở dài nhẹ một hơi.

- Lương trưởng lão, lần này chúng ta nhất định giúp đệ tử ngươi ngồi lên vị trí cốc chủ, nhưng đến lúc đó, chuyện của chúng ta cũng không thể sửa đổi.

Thanh bào lão giả nói, thần sắc chậm rãi nhìn Lương Thiên.

- Khương trưởng lão, điều này ngươi cứ yên tâm, chỉ cần đến lúc đó Triệu Hoa ngồi vào vị trí cốc chủ, ta đại biểu cho Hồ điệp cốc cùng U Minh tông kết minh.

Lương Thiên nói.

Nghe Lương Thiên nói xong, thanh bào lão giả nói:

- Hai phái kết minh, đến lúc đó chúng ta trước hết diệt trừ Cuồng sư môn, sau đó đối phó Tuyệt tình cốc xong thì toàn bộ huyền thiên nội lực đều nắm trong tay chúng ta, đây chính là một cái thời cơ tốt.

- Không sai, hai phái chúng ta liên thủ, tự nhiên là có thể đối phó với mấy thế lực lớn kia.

Lương Thiên cười nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

362. Chương 317 : Chặn Ngang Ôm Lấy .

- Tốt lắm, thế nhưng Khương trưởng lão có mười phần nắm chắc không, chúng ta đi về trước, miễn cho người trong cốc hoài nghi.

Nói xong, Lương Thiên rời khỏi phòng.

- Lão tổ, Lương Thiên đáng tin không.

Áo xám thanh niên nhìn thanh bào lão giả hỏi.

- Hừ, không cần dựa vào nàng, chỉ cần sau khi cùng Hồ điệp cốc kết minh, người ngồi trên vị trí phó cốc chủ Hồ điệp cốc, đến lúc đó, U Minh tông cùng Hồ điệp cốc liên thủ, nhất định phải diệt Cuồng sư môn, cùng Vạn Kim Môn báo thù.

Thanh bào lão giả hung hăng nói.

- Lão tổ, Cuồng sư môn cùng Vạn Kim Môn hiện tại hợp tác cùng nhau, chúng ta rất khó đối phó.

Khương Vũ nói.

- Chờ người là phó cốc chủ Hồ điệp cốc thì đơn giản hơn, ta cho người tìm hiểu tin tức thiên ngoại thiên thạch ở Hồ điệp cốc, người hỏi thế nào rồi.

Thanh bào lão giả nói.

- Lão tổ, ta đã hỏi qua Triệu Hoa, thiên ngoại thiên thạch ở trên người Trầm Linh.

Khương Vũ nói.

- Thật không?

Thanh bào lão giả do dự một chút, lập tức nói:

- Hai ngày sau, người nghĩ biện pháp đánh chết Trầm Linh đoạt được trử vật nhẫn của nàng.

- Lão tổ, thiên ngoại thiên thạch tựa hồ đối với chúng ta không có tác dụng gì, hơn nữa đánh chết Trầm Linh mà nói, chúng ta có chút phiền toái.

Khương Vũ nói.

- Mặc kệ, vì thiên ngoại thiên thạch, nhất định phải đoạt được trử vật nhẫn trên người nàng, có một số việc, về sau ta nói cho người biết.

Thanh bào lão giả nói.

Lúc này, cách Hồ điệp cốc một cái đảo nhỏ gần nhất, bên trong khách sạn, đám Thanh bối ma ngữ bắt đầu ngồi ở trong phòng, tựa hồ lúc này có chút nhàm chán.

- Lão ngữ, chủ nhân không có việc gì, đã qua nửa tháng rồi, chủ nhân còn không có báo tin tức cho chúng ta.

Tứ sí ma ưng hỏi.

- Chủ nhân khẳng định không có việc gì.

Thanh bối ma ngữ khẳng định nói.

- Lão Ngữ, Điều hầu, vậy người nói nửa tháng chủ nhân chưa có tin tức.

Thiên Lang hỏi.

- Điều này còn phải nói sao, Hồ điệp cốc đều là nữ nhân, các người nói chủ nhân sẽ làm gì.

Thanh bối ma ngữ khẽ cười nói.

- Tốt lắm, chúng ta nhẫn nại ở chỗ này chờ chủ nhân.

Tứ sí ma ưng nói.

Ba ngày sau, tin tức hai vị thần nữ tỷ thí đã làm cho đệ tử Hồ điệp cốc đều biết, hộ pháp trưởng lão đều hiểu được, đệ tử bình thường chỉ biết hai vị thần nữ tỷ thí mà thôi.

Mà trận đánh này có một ít đệ tử chờ mong, hai vị thần nữ đều mang theo phó cốc chủ tương lai tham gia. Kỳ thật đệ tử bình thường tuy rằng nghe nói trong cốc có phó cốc chủ, nhưng cho tới bây giờ chưa có gặp qua, mà lần này nghe nói là từ Triệu Hoa cùng Trầm Linh tỷ thí, rốt cuộc ai có thể thắng lợi, không ít đệ tử bình thường đều nghĩ là Trầm Linh, bởi vì Trầm Linh ở Hồ điệp cốc có danh khí thật lớn.

Trận tỷ thí này ở Hồ điệp cốc sơn mạch, nơi này là nơi Hồ điệp cốc đệ tử tu luyện, sơn mạch rất lớn, chính là một cái thung lũng rất rộng, ở đây là nơi mà đấu tôn tỷ thí thật không thể tốt hơn.

Trừ một ít đệ tử bên ngoài, đệ tử Hồ điệp cốc đã sớm tới rồi, hai vị thần nữ tỷ thí quả thực rất khó gặp được, về phần hai nam nhân kia cũng không có bao nhiêu người để ý, bọn họ đều là người bình thường. Cho dù họ có bọn họ, thì trong lúc hai vị thần nữ đối chiến, cũng chỉ đứng ở bên cạnh nhìn xem mà thôi.

Một lát sau, một số trưởng lão hộ pháp cũng chậm rãi đi tới, các nàng sắc mặt không quá lạc quan, nhưng đám ủng hộ Lương Thiên lại không có phản ứng gì.

- Nhạc Thành, chúng ta nên xuất phát.

Đảo nhỏ, Trầm Linh nhìn Nhạc Thành nói.

- Người không mang theo ta, ta như làm thế nào đi, chẳng lẽ người muốn ta bơi lội qua sao.

Nhạc Thành nhìn Trầm Linh tà tà cười.

- Người rõ ràng có thể ngự không mà, tại sao còn muốn ta mang theo.

Trầm Linh không khỏi nhìn Nhạc Thành một cái, ý tứ của Nhạc Thành nàng tự nhiên là hiểu được.

- Nhưng bây giờ ta không phải người thường sao, nếu như bị người biết làm sao bây giờ, các nàng sẽ có phòng bị.

Nhạc Thành mỉm cười, chính hắn không chịu ngự không, loại cơ hội này Nhạc Thành làm sao có thể bỏ qua đây.

- Người...

Trầm Linh không khỏi bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Nhạc Thành một cái, lập tức đi đến bên người Nhạc Thành, quanh thân đấu khí run run, ôm lấy Nhạc Thành ngự không, trên mặt không khỏi đỏ lên.

Nhạc thành tà tà cười đem thân hình gắt gao dán tại trên người Trầm Linh, nhất thời một cỗ hương thơm ngát vào mũi, dĩ nhiên là còn có cảm giác được trên lưng mình, có một chỗ mềm mại, đây chính là vô cùng hưởng thụ.

- Người thật sự có nắm chắc không, nhưng người đừng cậy mạnh.

Giữa không trung Trầm Linh có chút lo lắng, dù sao nàng còn không biết thực lực của Nhạc Thành.

- Ta biết, đợi ta tránh ở sau là được rồi.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Thái thượng trưởng lão, hôm nay chính là ngày các nàng tỷ thí, thực lực của Nhạc Thành không có thể chống lại tên U Minh tông kia đâu.

Hồ điệp cốc, La Phương có chút không yên tâm, nếu hôm nay Linh nhi thua, toàn bộ Hồ điệp cốc sợ gặp phải phiền toái.

- Không thành vấn đề, chúng ta cùng đi, U Minh tông cũng nhanh đến rồi.

Áo lam lão phụ sắc mặt trầm xuống, nàng đã cảm ứng được người của U Minh tông cách Hồ điệp cốc không xa, đối với thực lực Nhạc Thành, nàng tuy rằng không rõ lắm, nhưng ba ngày trước ngay cả hơi thở của nàng đều không làm gì Nhạc Thành được, phỏng chừng thực lực cũng không dưới nhị tinh đấu tôn.

- Mau nhìn, Trầm Linh sư tỷ đến rồi, nàng ôm phu quân tương lai, nếu lần này Trầm Linh sư tỷ thắng lợi, nam tử kia là phó cốc chủ của chúng ta, người này vận khí thật đúng là tốt

- Chính một người bình thường cũng có thể cưới được thần nữ, thật sự là hoa tươi cắm bãi phân trâu, ta đều tiếc thay cho Trầm Linh sư tỷ.

- Các người biết cái gì, kỳ thật nam tử kia cũng tốt, ngày đó ta cùng Dương sư tỷ kiểm tra, thân thể nam tử kia cường tráng, địa phương kia cũng rất là đặc biệt lớn.

- Cái gì, lớn bao nhiêu, người mau nói, người nhất định là tư xuân, ngay cả thần nữ phu quân người cũng dám tưởng đến.

Tiếp theo là một một trận nghị luận nổ ra, Nhạc Thành cùng Trần Linh cũng dừng lại, lập tức một ít đệ tử cùng trưởng lão hộ pháp chung quanh đều vẫy tay chào.

- Thường trưởng lão, cốc chủ còn chưa đến sao.

Trần Linh nhìn một vị trưởng lão dò hỏi.

- Cốc chủ chưa đến, ngày hôm nay trọng yếu như vậy, cốc chủ tự nhiên sẽ đến.

Trưởng lão nói.

- Mau nhìn, hai thần nữ cũng đã đến.

Nam tử kia không phải là người mà Triệu Hoa sư tỷ chọn lựa sao, tại sao hắn cũng có thể ngự không như vậy.

Tiếp theo lại một trận nghị luận vang lên, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Lương Thiên, Triệu Hoa, Lưu Quyên, thanh bào lão giả và áo xám thanh niên đang cùng nhau đi đến.

Sau khi nhìn chăm chú thanh bào lão giả, Nhạc Thành đánh giá thanh bào lão giả này là bất tinh đấu tôn, chính mình đánh chết U Minh tông thiếu tông chủ Khương Dương, thì cũng phải cẩn thận thanh bào lão giả này, thực lực của mình chưa đủ chống lại hắn. Nhưng thanh bào lão giả này cũng không nhận ra chính mình, nếu không, sợ đã sớm tìm mình phiền toái rồi.

- Lão quái vật, không nghĩ tới người tự mình đến đây.

U Minh tông thanh bào lão giả chưa rơi xuống đất, giữa không trung có hai đạo thân ảnh cũng cấp tốc lao đến, đó là Hồ điệp cốc Thái thượng trưởng lão cùng La Phương.

- Lão yêu bà, ta không đến không được, đến lúc đó Hồ điệp cốc các người gây khó xử người của ta thì làm sao.

Thanh bào lão giả châm chọc nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

363. Chương 318 : Hàn Ngọc Luân (1) .

- Hừ, người cho Hồ điệp cốc ta là hoa viên nhà của người sao, muốn tới thì tới.

Áo lam lão phụ hung hăng nhìn thanh bào lão giả nói, lấy thực lực thanh bào lão giả, muốn đi vào Hồ điệp cốc, đệ tử bình thường căn bản ngăn đón không được.

- Hoan nghênh, ta chờ, nói không chừng đến lúc đó Hồ điệp cốc cùng U Minh tông chính là người một nhà.

Thanh bào lão giả không cho là đúng nói.

- Xích xích.

Mấy bóng người dừng ở phía trên, lập tức đều tôn kính ra chào áo lam lão phụ.

- Thái thượng trưởng lão, cốc chủ, hai vị thần nữ.

Một loại trưởng lão cùng hộ pháp bình thường đều chào hỏi.

- Lão yêu bà, mọi người nếu đã đến đông đủ.

Thanh bào lão giả nói:

- Bất quá lần tỷ thí này, có quy củ gì không, miễn cho đến lúc đó người thua cũng không công nhận.
- Hừ, tất cả đều theo người nói, Hồ điệp cóc còn sợ sao.

Áo lam phụ nhân nói, trong thần sắc lộ ra một tia lãnh ý.

- Không bằng như vậy, bốn người bọn họ tỷ thí, không sử dụng ma pháp quyền trục, cũng không có ma súng, trong lúc thi đấu không may chết người thì cũng không trách tội, như vậy có công bình không.

Thanh bào trưởng lão nói, ánh mắt hiện lên một tia lãnh ý.

- Hừ.

Áo lam lão phụ lạnh lùng hừ một tiếng, lập tức nói:

Yên tâm, Hồ điệp cóc cũng không e ngại người, người nói như thế nào, ta tận lực bồi tiếp.

- Tốt lắm, Thái thượng trưởng lão, chúng ta bắt đầu.

Nhìn thấy Thái thượng trưởng lão đã đồng ý, sắc mặt Lương Thiên không khỏi vui vẻ, xem ra trận chiến này, Trầm Linh tuyệt đối thua rồi, vốn nàng còn sợ Trầm Linh đến lúc đó còn có một ít thủ đoạn khác, hiện tại cũng không có khả năng này.

- Lương Thiên, người chú ý đến thân phận.

Áo lam lão phụ hung hăng trừng mắt nhìn Lương Thiên, nếu không có nguyên nhân đặc thù, nàng đã sớm đem Lương Thiên này giết chết rồi, cũng không để cho nàng làm ra nhiều chuyện như vậy.

Bị Thái thượng trưởng lão nói, Lương Thiên cũng không dám mở miệng nói chuyện, nàng không có năng lực có thể phản kháng địa vị cùng quyền lực của Thái thượng trưởng lão được.

- Lúc này, U Minh tông muốn ngoan thủ đối với Trầm Linh rồi.

Nhạc Thành âm thầm nghĩ, không khỏi trong lòng chú ý một chút.

- Thế nào, đồng ý xong thì bắt đầu, đến lúc đó thua không thể đổi ý.

Thanh bào lão giả nhìn áo lam lão phụ nói.

- Ta.

Áo lam lão phụ lạnh lùng hừ một cái, lập tức nhìn Trầm Linh cùng Nhạc Thành nói:

- Linh nhi, hai người các người chuẩn bị, nhưng đừng cho Hồ điệp cóc ta mất mặt.
- Vâng, Thái thượng trưởng lão, ta sẽ cố hết sức.

Trầm Linh nhìn áo lam lão phụ nói.

Lúc này, bốn phía đều rất đông đệ tử Hồ điệp cóc, Nhạc Thành cùng Trầm Linh đi tới trong sân, trong đầu hẳn nghĩ U Minh tông rốt cuộc là muốn cái gì. Về phần đánh giá, áo xám thanh niên chỉ là nhị tinh đấu tôn mà thôi, hơn nữa Triệu Hoa nhất tinh đấu tôn, với tổ hợp thực lực như vậy Nhạc Thành cũng không để ở trong lòng.

- Nhạc Thành, nếu chống không lại, vậy người lui ra sau ta.

Trầm Linh vẫn có chút lo lắng cho Nhạc Thành, nói.

Nhạc Thành cười, nhưng thật ra không có chuyện gì. Lúc này Triệu Hoa cùng áo xám nam tử cũng từ trên không nhảy xuống rồi.

- Trầm sư tỷ, ta cũng không phải cố ý như vậy, nhưng vì vị trí cóc chủ, nên ta đành phải làm vậy.

Triệu Hoa nhìn Trầm Linh, vẻ mặt hơi biến đổi, tuy rằng Triệu Hoa cũng tuyệt mỹ vô cùng, nhưng lúc này, Nhạc Thành nhìn Triệu Hoa không có một chút hảo cảm nào cả.

- Triệu sư muội, ta hiểu được, người không cần khách khí.

Trầm Linh trả lời.

- Vậy bắt đầu đi, ta sẽ không khách khí.

Triệu Hoa sắc mặt biến đổi, lúc này quanh thân xuất hiện dấu khí run run, hơi thở tràn ngập khắp sân, trong đó tựa hồ có một loại hàn ý, không khí đều rét lạnh vô cùng.

- Đây là hàn băng bí quyết sao, thật là có chút đặc biệt.

Nhạc Thành cảm thấy dấu khí quanh thân Triệu Hoa mà Trầm Linh đã nói qua, Hồ điệp cốc ba vị thần nữ tu luyện đều là thiên cấp dấu kĩ hàn băng bí quyết, hàn băng bí quyết uy lực thật lớn, nhưng cũng khó đối phó.

- Trầm sư tỷ, ta sẽ không khách khí.

Ngoài miệng khách khí, trong tay cũng khách khí, ngay lập tức dấu khí màu trắng ngưng tụ thành.

- Hàn ngọc luân.

Triệu Hoa khẽ kêu một tiếng, lập tức dựng người lên, trong tay dấu khí màu trắng quang mang công kích về phía Trầm Linh, làm cho không gian không ngừng chớp lên.

Triệu Hoa có thực lực dấu tôn, cường giả như vậy chỉ cần một cái giơ tay nhắc chân đều có thể khiến cho không gian chấn động.

- Hàn Băng chưởng.

Lúc này thấy công kích của Triệu Hoa đã đến trước người, Trầm Linh cũng khẽ kêu một tiếng, băng hàn dấu khí tràn ngập ở quanh thân, trong tay đã muốn ngưng tụ chưởng ấn màu trắng, chưởng ấn màu trắng này còn tràn ngập một tia rét lạnh vô cùng.

- Xích.

Ngọc thủ Trầm Linh ở giữa không trung xẹt qua một đạo đường cong, Hàn Băng chưởng trong tay mang theo lực lượng vô cùng cường hãn hung hăng bổ về phía Triệu Hoa, rõ ràng nhìn thực lực, Trầm Linh mạnh hơn không ít. Mà hiện tại Trầm Linh cũng không khách khí, lúc này tỷ thí quan hệ tới toàn bộ Hồ điệp cốc.

“Oành” một tiếng nổ vang lên, hai cỗ lực lượng thật lớn va chạm vào nhau, hình thành lốc xoáy thật lớn, không gian chấn động. Hai người đều là dấu tôn cường giả, lực lượng va chạm vào nhau, tạo ra lực lượng vô cùng cuồng bạo.

- Xích.

Lập tức lốc xoáy tản ra, thân hình Trầm Linh bay lên còn Triệu Hoa bị đẩy lui hơn mười bước mới đứng vững được, rõ ràng nàng đang ở thế hạ phong.

- Khương Vũ, còn không xuất thủ sao. Sau khi bị một chiêu của Trầm Linh đẩy lui, Triệu Hoa nhìn nhìn Khương Vũ, nàng đã sớm biết chính mình không phải là đối thủ của Trầm Linh, vừa mới một chiêu bị thua rồi.

- Tốt lắm, cùng tiến lên.

Khương Vũ vẻ mặt hơi đổi, lập tức thả người dựng lên, quanh thân nhanh chóng dấu khí vận chuyển, trong tay cầm một thanh đại đao màu đen, thân đao run run, lập tức tỏa ra một mảnh đao mang hắc ám.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

364. Chương 318 : Hàn Ngọc Luân (2) .

- Xích.

Khương Vũ tay phải nắm đao, thân ảnh ở giữa không trung đồng thời quay lại, trong tay đao mang cường hân cũng không lưu tình chút nào đánh xuống. Lực lượng tràn ngập ra, lúc này có thể cảm giác áo xám thanh niên có thực lực không dưới Trầm Linh.

- Hàn quang nhận.

Trầm Linh khẽ kêu một tiếng, lập tức ngọc thủ tung bay, hàn quang chói mắt tựa hồ theo không gian, hung hăng về phía đao mang đối phương.

- Xích.

Hai cỗ lực lượng ở giữa không trung va chạm vào nhau, hơi thở áp chế làm cho đệ tử Hồ Điệp cốc có tu vi Đấu Vương đều có cảm giác hít thở không thông, đấu tôn cường giả đối chiến, khí thế cũng không phải Đấu Vương có thể chống lại.

- Oành.

Lúc này thân thể mềm mại của Trầm Linh nhất thời bị đẩy lui, mà Khương Vũ tựa hồ cũng không hơn, thân hình cũng bị lực lượng cường đại đẩy lui ra sau mấy chục thước. Kết quả này hình như Khương Vũ cũng đã sớm dự đoán, thân hình vừa mới đứng vững, đồng thời đầu khí run run, thân hình lại tiến lên, lập tức đại đao trong tay đao mang càng sâu, hung hăng hướng về phía Trầm Linh công kích.

Nhìn áo xám thanh niên giữa không cùng Trầm sư tỷ đối chiến, đệ tử bình thường đều vô cùng kinh ngạc, không ngờ Triệu sư tỷ mang đến nam nhân kia có thực lực khủng bố như thế, không phải lúc chọn lựa đều là người bình thường sao, một màn này làm cho đám đệ tử đều không thể hiểu.

- Tên này thật đúng là người được tuyển sao.

Hồ điệp cốc đệ tử, Dương Tú Tú đang đứng ở trong đám người, nhìn thấy hắc bào thanh niên, sắc mặt không khỏi có chút động dung. Lúc trước Nhạc Thành cho nàng năm khóa thất phẩm cao giai đan dược, nàng tự nhiên là nhớ rõ Nhạc Thành rồi.

- Trường hợp này hẳn cũng chưa hề nhúng tay vào, ai.

Dương Tú Tú nhìn chăm chú vào Nhạc Thành không khỏi thở dài một hơi.

La Phương cùng áo lam lão phụ cũng nhìn chăm chú Trầm Linh, vẻ mặt tựa hồ cũng không mấy lạc quan.

- Hừ.

Giữa không trung, Khương Vũ cùng Trầm Linh đã tiến vào kịch chiến, Triệu Hoa nhìn chăm chú Nhạc Thành, tựa hồ là không thích Trầm Linh, cho nên nàng đem khí tức đổ vào trên người Nhạc Thành, hung hăng nhìn Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, sau đó hàn băng đầu khí đánh về phía Nhạc Thành.

Lúc này ở trong mắt Triệu Hoa, Nhạc Thành chính là một người bình thường mà thôi, vì sợ vạn nhất Triệu Hoa vẫn dùng thực lực của nhất tinh đấu tôn, cho dù là nhất tinh đấu tông thì Nhạc Thành cũng khó tiếp được. Lúc này Triệu Hoa tựa hồ muốn đánh chết Nhạc Thành rồi.

- Thật đúng là đủ độc, bất quá là khinh thường ta rồi.

Nhìn Triệu Hoa công kích chính mình, Nhạc Thành thần sắc khẽ biến đổi, trong miệng cũng hô to:

- Cứu mạng...

Đồng thời thân ảnh ngã xuống lảo lộn.

“Oành” một tiếng nổ, ngay tại chỗ Nhạc Thành vừa ngã, đương nhiên lại hiểm hiểm né tránh được công kích của Triệu Hoa, mà hàn băng đầu khí của Triệu Hoa cũng không đánh trúng Nhạc Thành, lập tức oanh kích tạo thành một cái hố to thật lớn, một mảnh cát đá bay loạn lên không trung.

Sau khi cát đá xung quang kích tán, sau đó bị hàn băng khí đông thành khối băng, lập tức rơi trên mặt đất.

- Cứu mạng.

Vừa vận lúc này đá vụn dừng lại ở quanh thân Nhạc Thành, mọi người chỉ thấy Nhạc Thành bị Triệu Hoa công kích đánh bay, lập tức lại thấy Nhạc Thành chạy trốn chết tránh né đá vụn, đá vụn này trên không có khối hơn mười cân, nếu nện vào người thường mà nói, nhất định không chết cũng bị thương. Không nghĩ Nhạc Thành có thể ở trong tay Triệu Hoa tránh được mọi kích, lúc này mọi người tưởng Nhạc Thành có vận khí quá tốt, đến ngay cả hộ pháp cùng trưởng lão cũng đều nhìn không ra.

Còn Hồ điệp cốc nữ đệ tử nhìn thấy bộ dáng của Nhạc Thành, đều nhìn không được cười phá lên, bọn họ nghĩ rằng người này vận khí quá tốt rồi.

- Tiểu tử này đang làm gì.

Chỉ có La Phương cùng áo lam lão phụ nghi hoặc không thôi, dựa vào hiểu biết của hai người về Nhạc Thành, Nhạc Thành cho dù không địch lại Triệu Hoa, thì cũng chưa chắc không có lực hoàn thủ.

- Nhạc Thành cẩn thận.

Nghe thấy Nhạc Thành hô to cứu mạng, Trầm Linh nhất thời sốt ruột lên, trong tay lực lượng đánh lui áo xám thanh niên ra phía sau, ngay sau đó nàng chạy về bên cạnh Nhạc Thành.

- Lưu lại cho ta.

Nhìn thấy Trầm Linh muốn đi cứu hắc bào thanh niên, Khương Vũ hét lớn một tiếng, một mảnh đao mang trong tay cũng đánh thẳng vào trước người Trầm Linh.

Mà Triệu Hoa nhìn thấy một kích của mình đánh vào người bình thường mà vẫn né tránh được, không khỏi nổi giận vô cùng.

- Cứu mạng, cứu mạng.

Ở giữa không trung đá vụn đang rơi xuống, Nhạc Thành chạy trốn chết hoang mang rối loạn chạy về phía Triệu Hoa.

- Muốn chết.

Triệu Hoa sắc mặt trầm xuống, vừa mới một kích ngay cả một người bình thường đều không có đánh chết, nghe được Hồ điệp cốc đệ tử bình thường đều cười lớn, giống như là đang cười nàng vậy, trong tay nàng lúc này lại ngưng tụ hàn băng công kích về phía Nhạc Thành.

Mà lúc này, Triệu Hoa đã dùng đến tam thành lực lượng, chung quanh vài trăm thước đều xuất hiện hàn băng đầu khí bao phủ, đừng nói là một người bình thường muốn tránh thoát, cho dù là ba tinh đấu tông cũng không thể tránh né được.

Hàn băng đầu khí làm cho chung quanh rét lạnh, lúc này đệ tử Hồ điệp cốc đều nhìn hắc bào thanh niên mà mồ hôi lạnh chảy ra, nếu không có gì ngoài ý muốn, hắc bào thanh niên này xem như chết chắc rồi, lần này tuyệt đối là không có vận may nữa.

- Ai, ta cũng vô năng vô lực.

Dương Tú Tú nhìn Nhạc Thành, sắc mặt cũng bắt đầu dĩ vô cùng.

- Cứu mạng.

Nhạc Thành như cũ tiếp tục hướng về phía Triệu Hoa chạy tới, công kích của Triệu Hoa cách Nhạc Thành không đến mấy thước. Chính là mọi người không có nhìn thấy khóe miệng Nhạc Thành nổi lên một tia mỉm cười, trên người mơ hồ có kim mang tràn ngập.

Kim mang trên người Nhạc Thành va vào hàn băng đầu khí trước mặt, cũng rất khó bị người phát hiện. Mà lúc này Nhạc Thành còn chạy đến, Triệu Hoa trên mặt cũng lộ ra một tia hàn ý, lúc này nàng cũng không tin một người bình thường có thể tránh thoát được công kích của mình.

- Nhạc Thành cẩn thận.

Trầm Linh ở giữa không trung bị hắc y thanh niên dây dưa, nàng lúc này muốn cứu Nhạc Thành cũng không có khả năng, vốn nàng nhiều lần hỏi, Nhạc Thành đều thừa nhận chiến lược. Mà lúc này nàng thật không ngờ Nhạc Thành có bộ dáng chật vật, lại không giống lúc trước cùng Thái thượng trưởng lão đối mặt.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

365. Chương 319 : Giả Trư Ăn Cọp .

- Tiểu tử này muốn làm gì, chẳng lẽ hần thật sự là một phé vật sao.

Áo lam lão phụ nhìn Nhạc Thành sắc mặt hơi đổi, lúc này, nàng nhìn Nhạc Thành, không khỏi nghi hoặc không thôi.

- Xích.

Ngay tại lúc mọi người nhìn chăm chú, công kích của Triệu Hoa rốt cục đánh tới Nhạc Thành, một người bình thường đối mặt với lực công kích như thế, lúc này chỉ có một khả năng, chính là thi cốt vô tồn.

- Nhạc Thành.

Trầm Linh cũng lớn tiếng, lập tức hàn băng đầu khí tràn ngập, sau đó ngưng tụ trước người.

- Đóng băng.

Trầm Linh lớn tiếng, lập tức ngọc thủ không ngừng ở giữa không điểm chỉ, trong nháy mắt, trước người hàn băng tràn ngập ở giữa không trung. Tiếp theo quanh thân Trầm Linh bắt đầu ngưng tụ thành khối băng.

Đây là tuyệt chiêu lớn nhất của hàn băng quyết, chiêu đóng băng tuy rằng uy lực thật lớn, nhưng tiêu hao đầu khí cũng rất lớn, thực lực đồng cấp tu vi giả tại hàn băng bí quyết thiên cấp sơ giai đầu kỳ, căn bản rất khó chống lại. Lúc này nàng vì muốn cứu Nhạc Thành, Trầm Linh không thể không sử dụng chiêu đóng băng này.

- Đóng băng sao, ta đã sớm là biết ngươi có chiêu hàn băng bí quyết này rồi.

Cùng lúc đó, Khương Vũ sắc mặt lộ ra một tia cười lạnh, lập tức đại đao trong tay thu vào trong trữ vật giới chỉ, hai tay liền họa xuất một đạo đường cong quỷ dị, lập tức trên người tràn ngập thanh mang quỷ dị.

- U Minh biến.

Khương Vũ hét lớn, thanh mang trên người đại thịnh, lúc này Trầm Linh sử dụng chiêu đóng băng ở trước mặt hần mất đi hiệu lực, lập tức thân ảnh Khương Vũ nhanh hơn vài phần đánh về phía Trầm Linh, trên người hần hơi thở cũng cấp tốc tăng vọt, mà trong nháy mắt tăng lên thực lực ba tinh đầu tồn.

- U Minh chưởng.

Trong tay Khương Vũ đồng thời cũng ngưng tụ chưởng ấn màu xanh cuồn cuộn bạo nổ về phía Trầm Linh.

- Là U Minh biến, hần tu luyện là U Minh biến, phiền toái rồi.

Áo lam lão phụ nhìn thấy trên người áo xám thanh niên thanh mang quỷ dị cũng tăng vọt, sắc mặt rốt cuộc không không chế được đại biến lên. U Minh tông U Minh chưởng nàng tự nhiên là nghe nói qua, U Minh chưởng giống như Hồ điệp cốc hàn băng bí quyết đều là thiên cấp sơ giai đầu kỳ, U Minh chưởng uy lực lớn nhất chính là có thể ở một thời gian ngắn làm cho người sử dụng tăng lên một tinh thực lực.

Đối mặt với đồng cấp cường giả, U Minh chưởng là đầu kỳ cơ hồ tất thắng. Áo lam lão phụ không nghĩ tới áo xám thanh niên này tu luyện U Minh chưởng, xem ra lúc này U Minh tông sớm đã có dự mưu từ trước rồi, lúc này áo lam lão phụ cũng không mấy tin tưởng, Linh nhi tu vi tuy rằng mạnh, nhưng cũng vô pháp chống lại ba tinh đầu tồn.

- Đáng chết.

Trầm Linh nguyên bản còn muốn vây khốn đối phương, sau đó đi cứu Nhạc Thành, nhưng lúc này sắc mặt đại biến, nàng cảm giác được đối phương đột nhiên hơi thở tăng vọt cùng lực lượng cuồng bạo, nàng căn bản không thể thoát thân đi cứu Nhạc Thành được, cho dù là chính nàng, đều cũng gặp phải nguy hiểm.

Hết thấy biến cố kỳ thật cũng chỉ phát sinh trong nháy mắt, ngay lúc Nhạc Thành bị Triệu Hoa công kích, mọi người vốn nghĩ đến hắc bào thanh niên chết chắc rồi, cũng không có nhìn thân hình Nhạc Thành bị hàn băng khí tứ phân ngũ liệt.

- Cứu mạng.

Nhạc Thành một bên hô to, một bên trực tiếp nhào vào trong lòng Triệu Hoa, tựa hồ đầu còn tựa vào nhũ cầu của nàng.

- Xích.

Mọi người vẻ mặt vô cùng kinh ngạc, đều không có phục hồi tinh thần lại, mọi người nhìn thấy thân thể mềm mại của Triệu Hoa bỗng dưng bay ngược ra sau, ở giữa không trung học ra máu tươi, hung hăng dừng lại, sắc mặt trắng bệch.

- Ta vừa mới đụng vào, thật là nhu nhuyến.

Nhạc Thành thầm nghĩ, trên mặt lộ ra một tia tà tà mỉm cười.

- Không tốt, không xong.

Nhạc Thành sắc mặt đại biến, ngẩng đầu nhìn về phía Trầm Linh ngưng tụ chưởng ấn màu trắng cùng chưởng ấn màu xanh của áo xám thanh niên va chạm cùng nhau, rõ ràng, áo xám thanh niên kia thực lực đột nhiên tăng vọt rất nhiều, đã đến ba tinh đấu tôn rồi.

- Oành.

Một tiếng nổ vang lên, thân hình Trầm Linh nhất thời đã bị một cỗ cường hãn lực phản chấn đánh bay ra sau, thân thể mềm mại của nàng ở giữa không trung phun ra máu tươi, thân hình bay ngược lại.

- Xích.

Mà lúc này, thân hình Khương Vũ chỉ lui lại mấy thước mà thôi, trên mặt theo một tia lãnh ý. Lúc trước Lão tổ phân phó đánh chết Trầm Linh đoạt trừ vật nhẩn, lập tức màu xanh chưởng ấn ngưng tụ trong tay, thân hình lại lao lên.

- Linh nhi.

Nhìn thấy thân thể mềm mại của Trầm Linh ở giữa không trung bay ngược lại Nhạc Thành sắc mặt vô cùng khó coi, quanh thân một mảnh lãnh ý tràn ngập.

- Xích.

Thân ảnh như điện, Nhạc Thành cấp tốc thả người dựng lên, thân ảnh ở giữa không trung xẹt qua, hai tay đem Trầm Linh ôm vào trong lòng.

- Xích.

Lúc này, Khương Vũ mang theo U Minh chưởng cuồng bạo công kích tới.

- Cút ngay cho ta.

Nhạc Thành lạnh lùng quát lạnh, trong tay thủ ấn đánh ra, tay trái gắt gao ôm lấy Trầm Linh, tay phải đem ánh kiếm màu vàng hóa thành ba đạo lưu quang cấp tốc công kích về phía Khương Vũ.

- Xích.

Lúc này đồng thời Nhạc Thành cũng không để ý tới công kích của Khương Vũ, mà khẩn trương nhìn vào Trầm Linh.

- Xích.

Khương Vũ nguyên bản còn tưởng rằng một chưởng của mình có thể đem Trần Linh đánh chết, không ngờ có một bóng đen là hắc bào thanh niên đã cứu được nàng. Lúc đầu ngay cả hắn cũng nhận định hắc bào thanh niên này chính là một người bình thường mà thôi, không nghĩ tới bản thân mình cũng nhìn lầm rồi.

- Đây là cái gì.

Nhìn thấy ba đạo màu vàng lưu quang nổ bắn ra, Khương Vũ hoàn toàn không thể tự công kích đến Trần Linh, mà ba đạo màu vàng lưu quang này dĩ nhiên dễ dàng phá U Minh chưởng, lúc này hắn mới nhìn rõ chính là ba thanh đoản kiếm màu vàng, nhưng ba thanh đoản kiếm này mang theo lực lượng khủng bố, cũng làm cho hắn không thể không toàn lực chống lại, hơn nữa tựa hồ dấu khí trên người hắn đối với ba thanh đoản kiếm này cũng không có hiệu quả gì.

- Oành.

Khương Vũ lại ngưng tụ lực lượng mới miễn cưỡng đẩy lui ba thanh đoản kiếm màu vàng này.

- Oành.

Khương Vũ lại ngưng tụ lực lượng mới miễn cưỡng đẩy lui ba đoản kiếm màu vàng trước mắt.

- Linh nhi, người sẽ không có việc gì đâu.

Nhạc Thành lo lắng nhìn nữ tử trong lòng, lập tức lấy một viên đan dược nhét vào trong miệng Trần Linh. Trong tay thu lại ám ảnh kiếm t.

- Khụ.

Trần Linh vội ho một tiếng, miệng lại phun ra máu tươi, nói:

- Ta không sao, chỉ bị thương mà thôi.

Đột nhiên phát sinh như vậy, tất cả mọi người đều kinh ngạc trợn mắt nhìn, ai cũng thật không ngờ hắc bào thanh niên chỉ hơi va chạm mà đã đem Triệu Hoa đánh bay, xem ra thương thế không nhẹ, người này không phải là người bình thường, rõ ràng là giả trụ ăn lão hổ, chiêu làm như chặt vật cũng chỉ là cố ý giả vờ mà thôi.

Mà lúc này hắc bào thanh niên dùng một chiêu đánh lui áo xám thanh niên, loại thực lực này cũng đã hơn Trần sư tỷ rồi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

366. Chương 320 : Phía Dưới Giao Cho Ta .

- Ta thật khờ, có thể đưa cho ta năm viên thất phẩm cao giai đan dược, người như thế có thể là người bình thường sao.

Dương Tú Tú lẩm bẩm nói.

- Đây có chuyện gì?

Đám trưởng lão cùng hộ pháp cũng trợn mắt há hốc mồm, các nàng không biết phát sinh sự tình gì, hắc bào thanh niên cũng là dấu tôn cường giả, các nàng dĩ nhiên đã nhìn ra.

- Thật đúng là dấu tôn cường giả, tựa hồ thực lực còn hơn áo xám thanh niên một chút.

La Phương ngạc nhiên, cuối cùng cũng thở nhẹ một hơi.

Mà lúc này áo lam lão phụ mỉm cười, cũng thâm nghĩ trong lòng:

- Còn tưởng rằng mờ mắt nhìn lầm, xem ra tiểu tử này che dấu thật đúng là quá thâm rồi.

Lúc này cũng có người sắc mặt khó coi, Lương Thiên cùng U Minh tông lão tổ kia sắc mặt không tốt lắm, ngay cả Lưu Quyên sắc mặt cũng khó coi.

- Phốc.

Triệu Hoa bị Nhạc Thành đánh bay, nửa khắc sau mới giãy dụa đứng dậy, trước người tràn đầy vết máu, trên mặt nhìn Nhạc Thành, trong mắt ánh mắt rực hỏa, đến lúc này nàng mới hiểu được, nàng bị người này dùng kế giả trư ăn lão hổ rồi.

Triệu Hoa bị thương cũng không nhẹ, đầu khí trong cơ thể cuộn cuộn, lục phủ ngũ tạng tựa hồ đều bị chấn động kịch liệt.

- Xích.

Cổ nén thương thế, Triệu Hoa đi tới bên người Khương Võ.

- Kế tiếp giao cho ta, người đứng ở bên cạnh. Nhạc Thành nhìn Trầm Linh, sau đó ánh mắt quét về phía Khương Vũ cùng Triệu Hoa.

Nhạc Thành, người đi sao, ta còn có thể duy trì được.

Trầm Linh nhìn Nhạc Thành nói, tròng cảnh vừa rồi nàng đều xem ở trong mắt, Nhạc Thành lúc này thể hiện thực lực làm cho nàng biết, hắc bào thanh niên bên người nàng thực lực so với nàng còn mạnh hơn.

- Không cần, người nghỉ ngơi là được rồi, ta sẽ không để cho người bị thương đâu.

Nhạc Thành nhìn Trầm Linh lập tức mỉm cười.

Nhìn ánh mắt tự tin, còn có vẻ cương nghị, Trầm Linh không tự chủ được gật gật đầu, đứng trước hắc bào nam tử, nàng cảm giác được bản thân mình rất an toàn, căn bản không thể phản kháng.

- Người chết chắc rồi.

Nhạc Thành lập tức toát ra lãnh ý, trong ánh mắt ngập trời sát ý, Trầm Linh bị thương, hẳn sẽ đòi lại gấp trăm lần.

Cảm giác được Nhạc Thành tràn ngập lãnh ý, Trầm Linh cảm giác được như đang ở mùa xuân ấm áp vậy, tại lãnh ý của hắn, nàng giống như khuyết thiếu cái gì đó, mà nay từ trên người hắc bào thanh niên, nàng tìm được rồi.

- Hừ, người tốt cuộc là loại người nào.

Khương Vũ nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, sắc mặt có một tia biến hóa. Hắn lúc trước muốn đánh chết Trầm Linh để lấy trư vật nhần, xem ra lúc này phải đánh chết hắc bào thanh niên mới được.

- Ta là người như thế nào, rất nhanh người xuống địa ngục mà hỏi.

Vừa dứt lời, thân ảnh Nhạc Thành cũng nhanh chóng lao tới, lập tức quanh thân thanh mang tràn ngập.

- Khương Võ, người trước đối phó với hắn, ta đi đối phó Trầm Linh.

Triệu Hoa do dự một chút, nhìn Trầm Linh tựa hồ thương thế so với nàng còn nghiêm trọng hơn, nàng nghĩ đến có thể đánh chết Trầm Linh xong, Hồ điệp cốc cốc chủ có thể rơi vào tay nàng.

- Xích.

Triệu Hoa thân ảnh chợt lóe, lập tức đi về phía trước, quanh thân một mảnh cường hân đầu khí tràn ngập. Tuy rằng Triệu Hoa bị thương, nhưng so với Trầm Linh còn yếu hơn, Nhạc Thành bởi vì nàng cũng là thân nữ Hồ điệp cốc, cho nên cũng không hạ sát thủ, nếu không dựa vào thực lực Triệu Hoa là nhất tinh đầu tôn, hơn nữa Nhạc Thành ở hàn đàm đột phá đến Nguyên Anh trung kỳ, cách Nguyên Anh kỳ hậu kỳ cũng không xa, loại thực lực này Nhạc Thành kích sát Triệu Hoa, quả thực quá dễ dàng.

- Hừ, là ngươi muốn chết, đừng trách ta.

Nhạc Thành nhìn thấy Triệu Hoa muốn đi công kích Trầm Linh, sắc mặt nhất thời biến đổi, lúc đầu hần còn tính lưu nàng lại, lúc này sát ý hiện ra.

- Chết đi.

Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở tại trước người Triệu Hoa, trên mặt lộ ra một tia hàn ý, trong tay thủ ấn biến đổi, ba thanh ám ảnh kiếm lại từ trong tay nổ bắn ra, lập tức ba đạo màu vàng lưu quang quỹ dị hướng về phía Triệu Hoa công kích tới.

Nhạc Thành lúc trước mục đích luyện chế ám ảnh kiếm, muốn trong lúc bất kỳ ra tay.

- Đóng băng.

Vội vàng, Triệu Hoa đành phải cấp tốc sử dụng đấu khí, hai tay ngọc thủ tung bay, lập tức một mảnh băng hàn tựa hồ ngưng tụ, Triệu Hoa cùng Trầm Linh đều là thần nữ Hồ điệp cốc, hàn băng bí quyết tự nhiên là tu luyện như nhau, đến lúc này, nàng cũng chỉ dùng tuyệt chiêu cuối cùng hàn băng bí quyết để chống lại công kích của đối phương.

- U Minh chưởng.

Nhìn thấy Triệu Hoa sử dụng hàn băng bí quyết đóng băng, Khương Vũ vừa mới thử qua uy lực đóng băng này, nếu không phải hần dựa vào U Minh chưởng thực lực tăng lên một tinh, căn bản không thể chống lại. Mà lúc này thấy đóng băng đối phó Nhạc Thành, lập tức ngưng tụ U Minh chưởng hung hăng bổ về phía Nhạc Thành. Chỉ cần Triệu Hoa có thể gây ảnh hưởng đến hắc bào thanh niên một lát, hần tự tin có thể đối phó được.

Tuy rằng hần hiện tại là ba tinh đấu tôn, nhưng U Minh chưởng có thể trong thời gian ngắn tăng lên mà thôi, nhất định phải tốc chiến tốc thắng, nếu không hần muốn giết Trầm Linh đoạt được trữ vật nhẫn là không có khả năng.

- Hừ, không biết tự lượng sức mình.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, cảm giác được Triệu Hoa sử dụng chiêu đóng băng khiến cho hơi thở tràn đầy hàn băng. Sắc mặt của hần trầm xuống, trong tay thủ ấn hơi đổi, mà đúng lúc này, quanh thân Nhạc Thành hồng mang lóe ra, ám ảnh kiếm đồng dạng bao vây lấy hồng mang này.

Quanh thân Nhạc Thành hồng mang chính là Vô thượng chân hỏa ngưng tụ mà thành, mà ám ảnh kiếm mang theo hồng mang gặp khí lạnh ngay lập tức phản ứng, ám ảnh kiếm và Hạo Thiên tháp hai điều hỏa long do hỏa diễm luyện chế thành, đối phó khí lạnh căn bản chính là khắc tinh rồi.

Được vô thượng chân hỏa bao vây, đóng băng của Triệu Hoa một chút tác dụng cũng không có.

- Xích.

Ba đạo lực lượng lan đến rất nhanh, lập tức ba đạo kim hồng lưu quang trực tiếp xuyên qua đóng băng của Triệu Hoa, cuối cùng xuyên qua người. tiếp theo ba đạo kim hồng lưu quang bắt đầu từ trên lưng Triệu Hoa bắn ra.

- Hoa nhi.

Lương Thiên sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt suy sụp hần đi.

U Minh tông lão tổ vẻ mặt đại biến, ở đây đột nhiên xuất hiện hắc bào thanh niên là quá mức quỷ dị rồi.

Nhìn thấy Nhạc Thành đánh chết Triệu Hoa, sắc mặt áo lam lão phụ cũng có chút đau lòng, nhưng lập tức bình thường trở lại, tuy rằng nàng ta là thần nữ có thuần âm thân thể, chính là tương lai Hồ điệp cốc siêu cấp cường giả, nhưng tình huống hiện tại, cũng chỉ có làm như vậy mà thôi.

- Ngươi cũng đến đây sao, ba tinh đấu tôn, vậy cùng chết đi.

Nhìn đến áo xám thanh niên công kích về phía chính mình, Nhạc Thành sắc mặt lạnh thêm vài phần, gần nhất Trầm Linh bị thương nặng, Nhạc Thành đối với người này đã nảy sinh sát tâm, mà hần là người của U

Minh tông, chính mình cùng U Minh tông sớm hay muộn sẽ có một ngày phiên toái, lưu lại hắc đó là tăng cường thực lực U Minh tông mà thôi, cho nên người này nhất định không thể lưu lại được.

- Kim long thân thể

Nhạc Thành tâm niệm vừa động, giống như khổng chế bản thân mình như một kiện pháp khí bình thường, trên người lập tức kim mang đại thịnh, trong tay thủ ấn đánh ra, thân hình không hề có kỵ hung hăng hướng về phía đối phương công kích đến.

Nhạc Thành trong lòng cũng cảm giác được tên U Minh tông tuy rằng thực lực tăng từ nhị tinh đấu tôn đến ba tinh đấu tôn, nhưng so với ba tinh đấu tôn chân chính còn có chênh lệch, lúc này hắc mới miễn cưỡng bước vào ba tinh đấu tôn mà thôi. Nhưng Nhạc Thành cũng biết dùng kim long thân thể cứng rắn kháng cự được công kích này, nhưng nếu là mạo hiểm Nhạc Thành cũng sẽ không đi làm.

- Hắc tại sao có thể như vậy, chẳng lẽ công kích của ba tinh đấu tôn hắc đều không sợ sao.

Lúc này đám trưởng lão cùng hộ pháp đều vô cùng kinh ngạc, các nàng còn không có đem ba tinh đấu tôn để vào mắt. Quân chi đến Thái thượng trưởng lão, tin tưởng đều xem nhẹ, công kích của ba tinh đấu tôn ẩn chứa lực lượng đủ để di sơn đảo hải.

- Tiểu tử này rốt cuộc là muốn làm cái gì.

Áo lam lão phụ có chút nghi hoặc, tuy rằng nàng vẫn là cho rằng Nhạc Thành có chút quỷ dị, nhưng hiện tại đều ngoài ý muốn của nàng, thực lực ba tinh đấu tôn, hắc không thêm để ý sao.

- Nhạc Thành, người cẩn thận một chút.

Trầm Linh ở phía xa nhìn thấy Nhạc Thành, sắc mặt vô cùng kinh ngạc, mới vừa rồi áo xám thanh niên dùng U Minh chiêu, nàng cũng đã tự mình thử qua, nàng lúc đó cũng không thể chống lại được.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

367. Chương 321 : Vây Người Là Lão Cầu .

- Thanh niên này rốt cuộc là ai, hắc là...

Lão giả áo xanh biến hóa thần tình không ngừng, trong lòng thầm nghĩ xem thanh niên này là ai nhưng vẫn không nghĩ ra.

- Chết đi.

Mà lúc này, Nhạc Thành đã nghênh hương Khương Vũ của U Minh Tông, thủ ấn của hắc hơi biến đổi, mi tâm của hắc sáng chói lập lòe.

- Âm Dương Kiếm.

Thủ ấn trong tay biến đổi, Nhạc Thành đột nhiên chia Âm Dương Kiếm ra làm năm, năm thanh kiếm đánh về phía Khương Vũ.

- Xoẹt.

Cùng lúc đó thân hình của Nhạc Thành cũng bị bao bọc trong một mảng lực lượng, Nhạc Thành cảm nhận được thân thể của mình giống như tiến nhập vào trong một không gian cuồng bạo vậy, thủ đoạn của U Minh Tông đúng là không tệ.

- Thạch.

Thân hình của Nhạc Thành vượt không gian bay ra tới hai trăm thước, sau đó hắn điều chỉnh đứng vững lại, may mà không bị tổn hại gì.

- Không tốt.

Sắc mặt của lão giả áo xanh hơi biến đổi, tựa hồ như nhớ tới thanh niên áo đen này là người phương nào liền định tiến tới đánh.

- Lão quái vật, ngươi đứng lại cho ta.

Lão phụ áo lam vẫn chăm chú nhìn lão giả áo xanh, thấy lão giả này tiến tới về phía Nhạc Thành thì giống như là một đạo thiểm điện ngăn cản lại.

- Chết đi.

Ở giữa không trung, năm đạo ánh sáng màu trắng xuyên thấu qua người Khương Vũ.

- Xoẹt.

Nhìn thấy Âm Dương Kiếm trước mặt Nhạc Thành, Khương Vũ biết rằng mình không thể chống cự được nữa, hắn chỉ có thể miễn cưỡng ngăn chặn lại hai thanh kiếm Âm Dương, sau đó ba thanh thì xuyên qua người hắn, xuất hiện ba lỗ máu, Khương Vũ ngay lập tức từ trên không trung đổ xuống mặt đất.

- Khương Vũ.

Lão tổ của U Minh Tông liền biến đổi sắc mặt, một cỗ lực lượng cường hãn bổ về phía lão phụ áo lam.

- Hừ, Hồ Điệp cốc không phải là nơi các ngươi muốn thế nào cũng được.

Lão phụ áo lam hung hăng quát, sau đó một đạo ma pháp lực chuyển động, lập tức một vầng sáng màu vàng bổ tới.

- Thạch

Một tiếng vang thật lớn, hai luồng lực lượng chạm ở trên không trung, ngay lập tức một lực lượng xoáy trào kích tán.

- Xoẹt.

Cách chỗ kịch chiến phía xa xa, một đám hộ pháp trưởng lão của Hồ Điệp Cốc nhìn thấy cỗ lực lượng rung động kích tán thì đều rung động.

Sau khi lực lượng cuồng bạo kích tán, các trưởng lão thì còn tốt, bọn họ đã có thực lực ngoài Đẩu Tôn, nhưng các hộ pháp thì chỉ có thực lực bát tinh cửu tinh Đẩu Tông mà thôi, bọn họ không thể không vận khởi đấu khí và ma pháp chống lại.

Mỗi người một kích đánh vào nhau, cả hai đều lùi ra phía sau vài trăm thước, thân hình lay động, cả hai thực lực xem ra cũng không chênh lệch nhau nhiều.

- Khương Vũ.

Nhìn thấy thi thể của Khương Vũ, sắc mặt của U Minh lão tổ liền trở nên tái nhợt, Khương Vũ chính là hậu nhân của hắn, thấy cảnh tượng như vậy, hắn không thể không đau lòng.

- Tiểu tử, ở trong thành Cự Thành, ngươi chính là người giết Khương Dương luôn phải không?

Ở giữa không trung, U Minh lão tổ từ phía xa xa nói với Nhạc Thành.

- Ngươi nhận ra rồi sao?

Thần sắc của Nhạc Thành hơi biến đổi, hắn cũng không dự định che giấu lâu, nhưng bây giờ bị nhận ra thì đúng là phiền toái, dù sao thì thực lực của mình hiện tại vẫn thua kém so với lão giả áo xanh.

Mặc dù ở trong Cự Thạch Thành Nhạc Thành giết Khương Dương là biết rằng U Minh tông sẽ tìm tới trả thù mình nhưng Nhạc Thành cũng không ngờ lại sớm như vậy.

- Không sai, bây giờ người giết thêm một người, tổng cộng là hai người, người của U Minh tông đúng là không dung được!

Bị nhận ra, Nhạc Thành cũng không trốn tránh, đối phương là Cửu Tinh Thập Tinh Đầu Tôn thì sao, mình muốn chạy trốn giữ mạng chẳng là vấn đề gì, chỉ cần sau khi mình đột phá tới Phân Thần Hậu kỳ thì ngay cả lão cầu này cũng có thể dễ dàng giết chết.

- Được, được, U Minh lão tổ tuyên bố người nhất định phải chết.

Lão giả áo xanh chăm chú nhìn Nhạc Thành, toàn thân bao phủ một sát khí nồng đậm.

- Thật không, ta nói rồi, Khương Dương là con chó nhỏ, vậy người là con chó già, người của U Minh tông các người đều giống như nhau, không có bản lãnh gì, đều không chịu nổi một đòn.

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống, khí thế không hề sợ hãi.

Nghe thấy lời đối thoại của U Minh lão tổ và Nhạc Thành, lão phụ áo lam cũng nổi lên nghi hoặc, không thể để Nhạc Thành có liên lụy với U Minh lão tổ, tiểu tử này xem ra không phải là người bình thường, không biết thân phận như thế nào?

- Tiểu tử, người đừng càn rỡ, ngày này năm sau chính là ngày đổ của người.

U Minh lão tổ đã hoàn toàn bị Nhạc Thành chọc cho tức giận, khuôn mặt cũng bị chuyển thành màu gan heo, lão hận không thể băm Nhạc Thành ra vài đoạn, nghiền xương thành tro.

- Xoẹt.

Quanh thân của U Minh lão tổ liền bao phủ một khí tức cường hãn.

- Lão quái vật, đây chính là Hồ Điệp Cốc, chưa tới phiên người giường oai.

Lão phụ áo lam lập tức khởi động một ma pháp lực khủng bố ngăn trước U minh lão tổ.

- Lão yêu bà, ta nhất định phải giết tên tiểu tử này, chuyện của U Minh tông và Hồ Điệp Cốc ta sẽ không nhúng tay vào nữa.

U minh lão tổ liền biến sắc mặt nói.

- Buồn cười, Hồ Điệp Cốc chúng ta vốn không tới phiên U Minh tông nhúng tay vào, bây giờ người đã thua, vô luận thế nào cũng phải do người thắng đặt ra quy củ.

Lão phụ áo lam trừng mắt nhìn U minh lão tổ.

- Mạng của tên tiểu tử này hôm nay ta đã định rồi, người nếu như dám ngăn cản thì U Minh tông sẽ không để yên cho Hồ Điệp Cốc.

Sắc mặt của U Minh lão tổ hơi biến đổi, nếu như lão yêu bà ngăn cản thì lão không thể xuống tay.

- Lão cầu, nếu như người dám cùng với Hồ Điệp cốc khai chiến, ta cam đoan sẽ cùng với Cuồng Sư môn và Vạn Kim Môn liên thủ ứng phó, không tin người cứ thử xem.

Nhạc Thành lạnh lùng quát, có Cuồng Sư môn và Vạn Kim Môn làm bình phong, Nhạc Thành không sợ U Minh tông.

- Tiểu tử, người...

U Minh lão tổ hung hăng nổi giận nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện lên đầy lửa giận, chỉ là hắn đã nhận ra Nhạc Thành, biết với thân phận của hắn là con rể của Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn, nếu như thực sự U Minh tông khai chiến thì thất bại là chuyện rất bình thường.

- Tiểu tử, cho dù Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn có che chở cho người thì người cũng chết chắc rồi.

U Minh lão tổ hung hăng nói.

- Lão cầu, có bản lĩnh thì người cứ động thủ, ta xem người có dám không.

Nhạc Thành nói.

- Lão quái vật, đây chính là Hồ Điệp cốc, tên tiểu tử này hiện tại cũng coi như là người của Hồ Điệp Cốc, người nếu như dám làm hại hắn, lão bà tử ta sẽ không tha cho U Minh tông.

Lão phụ áo lam tiến tới ngăn cản trước người U Minh lão tổ mà nói.

- Được được, khá lắm Hồ Điệp Cốc, Cuồng Sư môn, Vạn Kim môn, các người đừng tưởng rằng các người có thể liên hiệp đối phó với U Minh tông, các người nhất định sẽ phải hối hận.

U Minh lão tổ nhìn thấy tình huống trước mắt, thì trong lòng không ngừng run rẩy.

Tình huống trước mắt hắn căn bản không làm gì được đối phương, nếu thật sự như phải động thủ thì nơi này là bên trong Hồ Điệp Cốc, mình không thiết thời lớn không được.

- Xoẹt.

Thân hình của U minh lão tổ lập tức rơi trước người Khương Vũ, nhìn thấy ba lỗ máu trên người của Khương Vũ, da mặt của hắn không khỏi run rẩy lên, hung hăng nhìn Nhạc Thành trên không trung.

- Tiểu tử, ta phải giết ngươi, Hồ Điệp cốc, các người sẽ phải hối hận.

Thân ảnh của U minh lão tổ sau khi biến mất trên không trung thì truyền tới câu nói sau cùng.

- Nhạc Thành, huynh không sao chứ?

Trầm Linh lo lắng tiến tới cạnh Nhạc Thành, vừa rồi nàng thấy Nhạc Thành bị công kích của đối phương đánh bay thì rất lo lắng.

- Không có việc gì, thương thế của nàng thế nào rồi?

Nhạc Thành thấy U Minh lão tổ đã rời đi thì thở dài nói.

- Mọi người mau tản ra đi.

Lão phụ áo lam thở dài một hơi, mặc dù lần này nguy cơ hóa giải nhưng mà mâu thuẫn giữa U Minh tông và Hồ Điệp Cốc càng ngày càng lớn, còn thân phận Nhạc Thành nữa, có quan hệ với Cuồng Sư môn và Vạn Kim môn khiến cho lão phụ áo lam nghi hoặc không thôi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

368. Chương 322 : Cái Đây Thật Phiền Toái .

- Thái thượng trưởng lão, tiểu tử kia giết thần nữ của chúng ta, chúng ta phải giết hắn để báo thù.

Lương Thiên hung hăng chăm chú nhìn Nhạc Thành, Triệu Hoa đã chết, kế hoạch của nàng cũng bị ngâm nước nóng, tất cả tức giận nàng đều chuyển lên trên người Nhạc Thành.

- Chát.

Một cái tát thật lớn vang lên, lời của Lương Thiên chưa dứt thì nàng đã bị lão phụ áo lam tát một cái lên trên mặt.

- Lương Thiên, ta thật sự không nhịn nổi ngươi nữa, từ hôm nay trở đi, ngươi lên đường tới Tư Quá Nhai mà suy nghĩ thật kỹ, nếu không thì ta sẽ lập tức trục xuất ngươi ra khỏi Hồ Điệp Cốc.

Lão phụ áo lam hung hăng nhìn chăm chăm về phía Lương Thiên.

Thấy thái thượng trưởng lão tức giận, một đám trưởng lão và hộ pháp cũng lập tức lùi ra.

Lương Thiên nhìn chăm chăm về phía lão phụ áo lam, khuôn mặt run rẩy, sau đó nàng ta lập tức oán hận lui xuống.

- Nhạc Thành, Cuồng Sư môn, Vạn Kim môn.

La Phương lẩm bẩm nói trong miệng, sau đó sắc mặt của nàng hơi biến đổi, vô cùng kinh ngạc.

- Phương Nhi, người làm sao vậy.

Lão phụ áo lam biến đổi thần sắc mà cất tiếng hỏi.

- Thái thượng trưởng lão, tên Nhạc Thành này muội đại khái biết là ai.

La Phương do dự một lúc rồi nói với lão phụ áo lam.

- Thật không nói mau cho ta nghe đi.

Lão phụ áo lam trầm nghĩ tới thân phận của Nhạc Thành, nghe thấy lời nói của La Phương thì tò mò.

- Thái thượng trưởng lão, hai tháng trước thung lũng nhận được tin tức, nói là trong cuộc thi đấu luyện khí sư ở Vạn Kim môn, người đạt vị trí thứ nhất có thể có được Thiên Ngoại thiên thạch và thành thân với ái nữ Nam Cung Lạc Nhan của Nam Cung Hiên.

La Phương cất tiếng nói.

- Vạn Kim Môn, Hồ Điệp Cốc ta trước kia cũng có giao tình với Vạn Kim Môn, chỉ là chuyện này thì có gì liên quan tới Nhạc Thành?

Lão phụ áo lam cất tiếng hỏi.

- Thái thượng trưởng lão, ở trong kỳ thi đấu luyện khí sư, có một người trẻ tuổi trực tiếp tiết Khương Dương thiếu tông chủ của U minh tông, sau đó được chức quán quân, nhận được thiên ngoại thiên thạch, kể đó còn thành thân với Nam Cung Lạc Nhan và Lê Tiêu Dao của Cuồng Sư môn.

La Phương nói một hơi.

Sắc mặt của lão phụ áo lam liền biến hóa, vừa rồi bà nghe đoạn đối thoại của Nhạc Thành với U Minh lão tổ thì biết lời của La Phương là sự thật, nếu như tiểu tử đó chính là Nhạc Thành thì đúng là hắn có chỗ dựa với Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn, khó trách hắn lại kiêu ngạo như vậy.

- Vạn Kim Môn, thi đấu Luyện Khí sư, Thiên Ngoại Thiên Thạch.

Lão phụ áo lam lẩm bẩm trong miệng, sắc mặt lập tức hơi biến chuyển, nàng nói với La Phương bên cạnh:

- Phương nhi, hình như Hồ Điệp Cốc chúng ta cũng có thiên ngoại thiên thạch, muội để ở đâu rồi?

- Thái thượng trưởng lão, thiên ngoại thiên thạch là do Linh nhi giữ, chúng ta tìm không thấy Luyện Khí sư không thể luyện chế cho nên giao cho Linh nhi.

La Phương cất tiếng trả lời, không hiểu tại sao lão phụ áo lam lại hỏi thiên ngoại thiên thạch .

- Nguy rồi, người quên mất rằng Vạn Kim môn gần đây đã giao Thiên ngoại thiên thạch cho người khác rồi sao?

Lão phụ áo lam cất tiếng nói.

- Linh Nhi, người tới đây gặp ta một chút.

Ngay lập tức lão phụ áo lam nói với Trầm Linh phía xa xa.

- Nhạc Thành, huynh đúng là không có việc gì, thái thượng trưởng lão gọi muội, chúng ta cùng xuống đi.

Trầm Linh cất tiếng nói với Nhạc Thành sau đó lập tức đi tới bên cạnh lão phụ áo lam.

- Linh Nhi, thiên ngoại thiên thạch hiện tại còn ở trong tay của con không?

Lão phụ áo lam cất tiếng hỏi Trầm Linh.

- Thái thượng trưởng lão, Thiên Ngoại thiên thạch vẫn ở trên người của Linh Nhi, Thái thượng trưởng lão cần nó sao?

Trầm Linh cất tiếng hỏi.

- Đúng thế, con hãy giao thiên ngoại thiên thạch cho ta đi.

Lão phụ áo lam cất tiếng nói với Linh Nhi, sau đó đưa ánh mắt nhìn về phía Nhạc Thành.

- Đáng chết, lão yêu bà này phát hiện ra điều gì rồi sao.

Nhạc Thành cùng với Trầm Linh rút xuống, nhìn thấy lời nói của lão phụ áo lam với Trầm Linh thì Nhạc Thành hơi biến sắc, xem ra lão yêu bà này đã biết thân phận của hắn.

- Thái thượng trưởng lão, đây ạ.

Trầm Linh không biết là đã có chuyện gì xảy ra, Thiên Ngoại Thiên thạch nàng cũng không có việc gì dung nên lập tức giao ra.

- Đúng là Thiên Ngoại thiên thạch.

Nhìn thiên ngoại thiên thạch mà Trầm Linh lấy ra, Nhạc Thành cũng theo khí tức nó toát ra mà nhận ra đó chính là Thiên ngoại thiên thạch.

- Ừm.

Lão phụ áo lam tiếp nhận Thiên Ngoại Thiên thạch trong tay Trầm Linh mà cười cười.

- Chuyện này phiền toái rồi.

Nhạc Thành nhìn thấy nụ cười của lão phụ áo lam thì biết rằng lão đã nhận ra mình vì thiên ngoại thiên thạch này mà đến, bây giờ thiên ngoại thiên thạch đã rơi vào trong tay của bà thì mình không thể lấy được.

Nhất định hiện tại lão yêu bà này sẽ nâng giá, dựa theo tính cách của bà ta thì giá nhất định là trên trời, phỏng chừng rằng mình không cách nào tiếp nhận được, xem ra phải nghĩ biện pháp khác.

- La môn chủ, Thái thượng trưởng lão, các người đã làm xong tốt tất cả mọi chuyện rồi, bây giờ ta phải đi.

Nhạc Thành do dự một chút rồi nói với lão phụ áo lam và La Phương, sau đó nói với Trầm Linh:

- Linh Nhi, chúng ta đi thôi, không phải thái thượng trưởng lão đã đồng ý chuyện của chúng ta rồi sao, trưởng lão chắc sẽ không đổi ý.

- A...

Trầm Linh không hiểu tại sao Nhạc Thành lại nói chuyện này, sắc mặt nàng liền trở nên hơi ửng đỏ.

Lão phụ áo lam nghe thấy lời nói của Nhạc Thành thì hơi ngạc nhiên.

- Nhạc Thành, chẳng lẽ hắn chỉ muốn mang theo Linh nhi sao?

La Phương hơi biến đổi sắc mặt liền lập tức nói:

- Người muốn dẫn Linh nhi tới Cuồng Sư môn hay Vạn Kim môn?

- Đúng là đã biết chuyện của Cự Thạch Thành.

Nhạc Thành hơi biến sắc, xem ra chuyện của mình với Lạc Nhạn và Tiêu Dao nhị nữ bọn họ cũng đã biết tin tức, Hồ Điệp Cốc cũng chính là hai thế lực lớn trong thung lũng, môn phái khác phát sinh chuyện lớn mặc dù bọn họ không để ý nhưng cũng sẽ chú ý tới.

- Bất kể đi đâu nhưng ít nhất tại hạ cũng không thích hợp ở lại Hồ Điệp Cốc.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Linh Nhi hiện tại là thân nữ của Hồ Điệp Cốc dĩ nhiên là không thể rời khỏi.

La Phương cất tiếng nói.

- Ngay cả thái thượng trưởng lão cũng đã đồng ý chuyện của tại hạ và Linh nhi rồi, tại hạ muốn đi, Linh Nhi cũng muốn theo.

Nhạc Thành không cam tâm yếu thế mà trả lời:

- Chẳng lẽ mọi người định đổi ý sao?

Sắc mặt của lão phụ áo lam biến hóa, không ngờ rằng Nhạc Thành lại không đề cập đến Thiên Ngoại thiên thạch.

- Tiểu tử, bây giờ phỏng chừng có U Minh lão tổ ở bên ngoài, bây giờ ngươi mang Linh Nhi đi thì sẽ phải gặp nguy hiểm rất lớn.

Lão phụ áo lam cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Thái thượng trưởng lão, U minh tông thực lực rất mạnh, chỉ là tại hạ cũng có tự tin bảo vệ tính mạng của mình, thái thượng trưởng lão không cần quá lo lắng.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Tiểu tử, ta biết ngươi muốn cái gì, lão bà tử ta cũng không cần vòng vo, ngươi muốn thiên ngoại thiên thạch không phải là không có khả năng, ngươi chỉ cần luyện chế thất biến ma linh quả thanh bầy viên thất biến linh đan Linh Nhi dung một viên, còn sáu viên còn lại thì dung để đối lấy thiên ngoại thiên thạch, được không?

Lão phụ áo lam cất tiếng nói.

- Được, thành giao buôn bán.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười, sáu viên Thất biến linh đan mặc dù là bát phẩm cao cấp đan dược nhưng đối với Nhạc Thành mà nói đan dược không phải là thứ trân quý nhất đối với hắn.

- Được rồi, Thiên Ngoại thiên thạch giao cho ngươi, đến lúc đó, khi nào luyện chế xong thất biến ma linh quả thì cho ta.

Lão phụ áo lam để Thiên Ngoại thiên thạch cho Nhạc Thành rồi lập tức nói:

- Thiên ngoại thiên thạch trước hết giao cho ngươi, có Linh nhi ở cạnh ta cũng không sợ ngươi không giao Thất biến linh đan. Chỉ là ta cũng muốn ngươi đổi với hai vị thiên kim tiểu thư Vạn Kim, Cuồng Sư nhị môn và Linh nhi không được bên nặng bên nhẹ.

- Thái thượng trưởng lão yên tâm, Nhạc Thành nhất định sẽ không để Linh nhi chịu ủy khuất.

Nghe thấy lời nói của lão phụ áo lam Nhạc Thành cũng thầm nghĩ lão phụ này cũng không tệ lắm.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

369. Chương 323 : Thân Thế Yến Hiểu Kỳ .

- Vậy thì tốt rồi, sau này nếu như ngươi khiến cho Linh nhi mà phải chịu ủy khuất, lão bà tử ta nhất định sẽ không tha cho ngươi, nửa tháng sau là lúc Linh nhi tiếp nhận chức vụ cốc chủ, ngươi sẽ là phó cốc chủ, lúc đó các ngươi muốn đi đâu thì đi.

Lão phụ áo lam nói.

- Cái gì, muốn ta làm phó cốc chủ sao?

Nhạc Thành kinh ngạc hỏi, đây chính là điều Nhạc Thành không ngờ.

- Đây chính là quy củ của Hồ Điệp Cốc, cũng chính là tiện nghi cho huynh.

Trầm Linh ửng đỏ khuôn mặt nói với Nhạc Thành.

- Tiểu tử, người được tiên nghi thì cũng đừng khoe mẽ nữa, nửa tháng sau các người sẽ phải tiến hành nghi lễ tiếp nhận chức vụ phó cốc chủ và cốc chủ.

Lão phụ áo lam cất tiếng nói.

- Các người đi xuống trước đi, Linh nhi bị thương phải nửa tháng sau mới chữa thương được, nhớ kỹ người phải bảo trì tâm thân xử nữ cho nàng.

- Thái thượng trưởng lão cứ yên tâm, tại hạ sẽ có chừng mực.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hần thầm nghĩ lão bà tử này ngay cả loại lời này cũng nói được.

Nghe thấy lời nói của thái thượng trưởng lão, Trầm Linh cúi đầu thẹn thùng, mặc dù nàng đối với kinh nghiệm sống nam nữ chưa hiểu nhiều nhưng cũng hiểu rõ lời nói của thái thượng trưởng lão.

- Đúng thế, thái thượng trưởng lão, có mấy người hầu của ta ở bên ngoài, ta có thể để bọn họ đi vào không?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Có thể, chỉ cần không để ảnh hưởng đến quy củ của Hồ Điệp Cốc là được, người cũng là phó cốc chủ, có một số chuyện người làm chủ là được.

Lão phụ áo lam nói.

- Linh nhi, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành lập tức nói với Trầm Linh, thương thế của Trầm Linh không phải là nhẹ, cần phải dưỡng thương mấy ngày.

Nhìn thấy thân ảnh của Nhạc Thành và Trầm Linh biến mất trên không trung, lão phụ áo lam liền thở ra một hơi rồi nói với La Phương ở bên cạnh:

Nửa tháng sau, sau khi muội chuyển giao chức vị cốc chủ thì hãy yên tâm bế quan, đến lúc đó có thất biến linh đan, tin rằng muội có thể đột phá bình chương.

- Mặt khác, mấy ngày nay cần phải sắp xếp người tới phụ cận tìm hiểu một chút, xem U Minh tông có động tĩnh gì không.

Lão phụ áo lam nói.

- Vâng, thái thượng trưởng lão, muội sẽ đi sắp xếp.

La Phương cất tiếng nói sau đó lập tức lui xuống.

Ở trên một hòn đảo nhỏ, Nhạc Thành đưa cho Trầm Linh ăn mấy viên đan dược vào sau đó để cho nàng ta tự mình chữa thương còn hần quay lại phòng của mình.

Ở trong phòng, Nhạc Thành khoanh chân ngồi, lập tức thủ ấn của hần ngưng kết, một khí tức lớn tràn ngập ra, đồng thời linh hồn ẩn kỹ ở trong đầu sáu con ma thú cũng lay động.

- Thanh Bối, Ma Ứng, Thiên, Địa Huyền Hoàng Lang, các người mau chóng tới Hồ Điệp Cốc tìm ta, ở bên trong Hồ Điệp Cốc sẽ có người dẫn đường.

Thanh âm của Nhạc Thành xuyên qua thần thức nói với sáu con ma thú.

- Lão Ứng, Thiên Lang, các người có nghe thấy chủ nhân đang gọi chúng ta không?

Thanh Bối Ma Ngưu nói với Tứ Sí Ma Ứng và bốn con Địa Ma Lang.

- Nghe thấy, chủ nhân nói chúng ta hiện tại đi Hồ Điệp Cốc, các người cũng đã nghe.

Địa Lang kinh ngạc mà nói.

- Ủ, ta cũng nghe được, chủ nhân hiện tại đang ở bên trong, chủ nhân đúng là lợi hại.

Tứ Sí Ma Ứng sợ hãi nói.

- Đừng nói nữa, chúng ta cũng đi thôi, đừng để chủ nhân chờ lâu.

Ngay lập tức sáu thân ảnh của sáu con ma thú biến mất trên không trung.

Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng đã đến, vậy thì ta cũng bế quan thôi.

Nhạc Thành thì thầm nói, thời gian chỉ có nửa tháng, Nhạc Thành cũng muốn luyện chế ra thất biến linh đan, giải quyết phiền toái trên người của Trầm Linh.

- Hắc Ám Thần Điện chẳng lẽ bỏ qua thiên ngoại thiên thạch sao, tại sao không thấy động tĩnh gì.

Nhạc Thành vuốt ve nhãn trử vật ở trong tay, thiên ngoại thiên thạch hiện tại đã ở trên người của hắn vậy mà Hắc Ám Thần Điện không có động tĩnh, thật là kỳ quái.

Ở trên Huyền Thiên Đại Lục, tại Lập Anh Trấn, từ khi ba huynh đệ Nhạc gia thành danh, trấn Lập Anh phát triển rất nhanh, bây giờ tất cả mọi người đều biết, tam thiếu gia của Nhạc gia đã lấy công chúa của Khoa Ốc đế quốc, đồng thời thống nhất Quỷ Uyên, tiêu diệt Tuyết Lâm đế quốc, bây giờ Tuyết Lâm đế quốc đã nằm trong sự kiểm soát của Phá Quân doanh.

Tam thiếu gia của Nhạc gia từ nhỏ đã sống ở Lập Anh Trấn, mọi người bây giờ đã đổi Lập Anh Trấn thành Lập Anh thành, hiện tại Lập Anh thành đã trở nên to lớn, so với Thất tinh thành thì còn lớn hơn gấp mấy lần.

Mà hiện tại ở trong Lập Anh thành, thực lực mạnh nhất chính là cửa hàng binh khí của Nhạc gia, sinh ý của Nhạc gia không người nào dám tranh đoạt.

Ở trong Lập Anh Thành, mọi người cũng biết tới Yến gia, Yến gia Yến Hiểu Kỳ chính là vị hôn thê của Nhạc Thành, Yến gia chính là đại gia tộc ở trong Lập Anh Thành.

Hiện tại ở trong một gian phòng sang trọng của Yến gia, một cô gái áo tím cùng với một trung niên hán tử ở trong đó sắc mặt của bọn họ đều trầm tư.

Cô gái áo tím chính là Yến Hiểu Kỳ, nàng cùng với đám người Tô Hân Nhi, Hàn Nguyệt, Chu Hàm ở trong Quỷ Uyên nhằm chán cho nên đã trở về Lập Anh trấn.

Mà trung niên hán tử chính là phụ thân của Yến Hiểu Kỳ, Yến Nhân Hùng, sắc mặt của Yến Nhân Hùng lúc này lộ ra vẻ do dự, không biết suy nghĩ điều gì ở trong lòng.

- Cha, cha không phải có chuyện muốn nói với con sao, tại sao lại không nói?

Yến Hiểu Kỳ nhìn thấy thần sắc khó xử của cha mình thì không khỏi cảm thấy kỳ quái.

- Hiểu Kỳ, vốn cha cho rằng chuyện này vĩnh viễn không nên nói với con nhưng hiện tại con đã đạt tới ma pháp sư cấp tám sơ kỳ, có lẽ ta nên nói cho con biết một số chuyện.

Yến Nhân Hùng cất tiếng nói.

- Cha, rốt cuộc là có chuyện gì, cha nói đi.

Yến Hiểu Kỳ nhìn thần sắc của cha mình thì nghi hoặc, xa một hai năm, nàng đã đột phá tới cảnh giới ma pháp sư cấp tám sơ kỳ, điều này khiến cho Yến Nhân Hùng vô cùng cao hứng.

- Hiểu Kỳ, từ nhỏ ta đã nói với con mẹ của con khi sinh con đã chết, kỳ thật, mẹ con căn bản không chết, mẹ con vẫn còn sống.

Yến Nhân Hùng nói xong thì thở ra một hơi, tựa hồ cảm thấy tang thương vậy.

- Cái gì, cha nói mẫu thân con chưa chết sao, mẫu thân con ở nơi nào?

Yến Hiểu Kỳ sững sốt lên mà cất tiếng nói, sau đó nàng vội vàng phục hồi lại tinh thần, đôi mắt bắt đầu ướt át.

Từ nhỏ nàng đã không có mẫu thân, nhìn thấy những đứa trẻ khác có mẹ của nó yêu thương, trong lòng nàng hâm mộ không thôi.

- Hiểu Kỳ, con không nên gấp gáp, để ta nói cho con biết.

Yến Nhân Hùng yêu thương nhìn bảo bối nữ nhân của mình, hốc mắt cũng ướt át, hắn cất tiếng nói:

- Hiểu Kỳ, con năm nay cũng hai mươi lăm tuổi rồi, cần phải nói đến chuyện hai mươi sáu năm trước.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

370. Chương 324 : Quyết Định Của Chúng Nữ .

Hai mươi sáu năm trước, Yến gia chúng ta vẫn sinh hoạt tốt ở Lập Anh trấn, nhưng có một ngày ta phát hiện ra một cô gái ở trước nhà.

Yến Nhân Hùng từ từ nói, nghe thấy cô gái kia, trên khuôn mặt của Yến Nhân Hùng hiện lên một nhu tình:

- Ta phát hiện ra rằng nàng gục dưới mái hiên, toàn thân loang lổ vết máu, cả người đã hấp hối, vì vậy ta ôm nàng vào nhà, cho nàng nuốt một số đan dược chữa thương, bởi vì ta sợ rằng nàng bị cừu địch gây thương tích cho nên không dám cho người khác biết.

- Nàng cũng xinh đẹp giống như là con vậy, ta nhớ lúc đó nàng mặc một chiếc áo khoác bằng lụa mỏng, tuổi ước chừng khoảng mười sáu mười bảy, ngoại trừ mái tóc đen thì toàn thân trắng như tuyết, khuôn mặt tú mỹ tuyệt trần, chỉ là da thịt thì tái nhợt, không có huyết sắc.

- Cho đến một tháng sau, nàng mới tỉnh lại, về sau ta mới biết rằng nàng ta tên là Vũ Văn Minh Châu, chính là mẫu thân của con.

Yến Nhân Hùng từ từ nói chuyện cất giấu của mình hai mươi sáu năm trước.

- Cha, bây giờ mẫu thân của con hiện đang ở đâu?

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng hỏi.

- Hiểu Kỳ, đầu tiên con hãy nghe ta nói hết.

Yến Nhân Hùng cất tiếng nói:

- Không lâu sau, ta và mẫu thân của con yêu nhau, mẹ của con mới cho ta biết một chuyện, mẹ của con không phải là người của Huyền Thiên đại lục mà là người của Huyền Thiên nội lục, là đại tiểu thư của Vũ Văn gia tộc, bởi vì bị Hắc Ám Thần Điện đuổi giết mới chạy trốn tới đây, tuy nhiên sau một phen đại chiến, mẹ của con đã bị trọng thương, phải chạy vào Yến gia.

- Tứ đại tộc nhân có quy củ, người trong tộc tuyệt đối không thể thông hôn với người ngoài, mẹ của con là đại tiểu thư của Vũ Văn gia tộc dĩ nhiên cũng phải như vậy, tuy nhiên mẹ của con vẫn không có ý trở lại Vũ Văn gia, sau đó chúng ta có con.

- Nhưng thật không ngờ, đúng vào ngày thứ ba khi mẹ con sinh hạ con thì người của Vũ Văn gia tới, mang mẹ của con đi.

Yến Nhân Hùng từ từ nói.

- Cha, hiện tại cha nói mẹ của con đang ở trong Vũ Văn gia của Huyền Thiên nội lục sao?

Yến Hiểu Kỳ sau khi nghe thấy lời nói của cha mình thì từ từ phục hồi tinh thần.

Tất cả mọi chuyện với nàng giống như là một câu chuyện cổ tích vậy, thật khiến cho người ta kinh ngạc.

- Đúng thế, bây giờ con đã là ma pháp sư cấp tám, với thực lực của con, ta đã yên tâm để con đưa ra chủ ý của mình.

Yến Nhân Hùng cất tiếng nói.

Trong đầu của Yến Hiểu Kỳ lúc này hiện lên một mảng mờ mịt, cũng không biết qua bao nhiêu lâu, trên khuôn mặt của nàng đã chảy ra hai hàng nước mắt.

- Cha, con muốn đi tới Huyền Thiên nội lục, con muốn gặp mẫu thân con.

Yến Hiểu Kỳ nói với Yến Nhân Hùng.

- Hiểu Kỳ, mặc dù hiện tại con chính là ma pháp sư cấp tám sơ cấp nhưng con không thể mang mẹ con ra khỏi Vũ Văn gia, thực lực của Vũ Văn gia quá kinh khủng, con còn chưa đủ.

Yến Nhân Hùng nói.

- Bất kể thế nào, con cũng phải tìm đến mẫu thân của con.

Yến Hiểu Kỳ kiên định nói.

- Con đã trưởng thành rồi, có một số chuyện con hãy tự quyết định, cha sẽ ở bên cạnh hỗ trợ con.

Yến Nhân Hùng nói xong liền từ từ rời khỏi phòng của Yến Hiểu Kỳ.

- Mẫu thân, mẹ chờ con, Hiểu Kỳ nhất định sẽ tìm tới gặp mẹ.

Nhìn ra ngoài cửa sổ, Yến Hiểu Kỳ thì thầm.

- Hiểu Kỳ, con đang làm chuyện gì đó.

Ba thân ảnh uyển chuyển đi tới bên cạnh gian phòng của Nhạc Thành, ba cô gái này có thể dung hai từ tuyệt đẹp để hình dung.

Cô gái bên trái chính là Tô Hân Nhi, bên phải chính là Hàn Nguyệt, còn chính giữa chính là Chu Hàm.

- Hân Nhi, Nguyệt tỷ, Hàm Hàm, ta quyết định đi Huyền Thiên nội lục.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói với ba cô gái.

- Cái gì, người muốn đi vào Huyền thiên nội lục sao, người không phải nói là đợi một thời gian nữa hay sao.

Ba cô gái đều kinh ngạc nói.

Yến Hiểu Kỳ nhìn ba cô gái rồi đem chuyện lúc nãy kể qua một lượt.

- Cái gì, mẹ của người chính là người của Vũ Văn gia, một trong tứ đại tộc nhân như Nhạc gia?

Nghe thấy lời nói của Yến Hiểu Kỳ, ba cô gái không kìm nổi ngạc nhiên.

- Hiểu Kỳ, ta thấy Vũ Văn gia không muốn cho mẹ người và cha người ở cùng một chỗ, sau đó làm khó mẹ của người, thực lực của chúng ta mặc dù đã trên nhất tinh Đấu Tôn nhưng vẫn chưa đủ để chống lại bọn họ.

Hàn Nguyệt cất tiếng nói.

- Hiểu Kỳ tỷ tỷ, tên Nhạc Thành kia không phải ở trong Huyền Thiên nội lục sao, nhất định hẳn có biện pháp.

Chu Hàm cất tiếng nói.

- Đúng thế, tìm tên kia nhất định không có vấn đề gì.

Hàn Nguyệt cất tiếng nói, tên kia đúng là ở Huyền Thiên nội lục.

- Hiểu Kỳ tỷ, biểu ca đúng là có biện pháp, chúng ta đến lúc đó tìm biểu ca là được.

Tô Hân Nhi cất tiếng nói.

- Ủ, chúng ta cứ thế đi.

Yến Hiểu Kỳ mỉm cười, có tên kia ở cạnh thì nhất định sẽ không có vấn đề gì.

- Có cường giả siêu cấp tới Lập Anh trấn.

Sắc mặt của Hàn Nguyệt hơi biến đổi, thân là cường giả nhất tinh Đấu Tôn, ở Lập Anh Trấn hiện tại chỉ cần động đậy xú là nàng có thể nhận ra.

- Chỉ có một người, nhưng thực lực rất mạnh, hơn nữa bay về phía chúng ta.

Tô Hân Nhi cất tiếng nói.

- Chúng ta đi ra xem đi, không biết là người nào, bây giờ cả huyền thiên đại lục, không có cường giả nào chúng ta không biết.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói.

- Các người chờ ta một chút, thực lực của ta thấp nhất, các người phát hiện mà ta vẫn chưa biết chuyện gì xảy ra.

Chu Hàm theo ba cô gái ra khỏi gian phòng hiện tại trong tứ nữ thực lực của nàng thấp nhất, nàng mới chỉ là bát tinh Đấu Tông mà thôi.

Ở giữa không trung, bốn người bay lên, mà ở trước mắt mộ thân ảnh xinh đẹp từ từ bay tới.

Thân ảnh kia xinh đẹp động lòng người, toàn thân mặc một bộ quần áo màu xanh lục, vô cùng tuyệt đẹp, không phải là Yêu Huyền thì còn có thể là ai?

Nhìn thấy lục y nữ tử, Yến Hiểu Kỳ, Tô Hân Nhi, Hàn Nguyệt Chu Hàm đều biết đó là Yêu Huyền.

- Yêu Huyền tỷ, tại sao tỷ lại tới đây?

Tô Hân Nhi lập tức tiến tới phía trước mà chào đón.

- Yêu Huyền tỷ.

- Yêu Huyền tỷ.

Hàn Nguyệt, Yến Hiểu Kỳ biết rõ quan hệ của nàng với Nhạc Thành rất sâu không ở dưới các nàng cho nên liền tới đón tiếp.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

371. Chương 325 : Cực Phẩm Nhân Gian .

- Các người đều ở chỗ này sao?

Nhìn thấy ba cô gái, Yêu Huyền cười cười rồi nói:

- Ta tới Quỷ Uyên tìm các người mà nghe Thác Ny tư nói Nhạc Thành đã đi Huyền Thiên nội lục, các người thì ở tại Lập Anh trấn cho nên ta tới đây thăm một chút.

- Yêu Huyền tỷ, chúng ta đi xuống trước đi, bằng không thì những người phía dưới sẽ phải trợn tròn mắt.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói, hiện tại mọi người ở Lập Anh Thành đang nhìn ngó nữ trên không trung, có người đã chảy cả máu mũi.

Quay trở lại Yến gia, Yêu Huyền liền cùng bốn cô gái nói đến chuyện đi Huyền thiên nội lục, Yêu Huyền vốn định tới Quỷ Uyên tìm Nhạc Thành không ngờ Nhạc Thành đã đi vào Huyền thiên nội lục.

- Yêu Huyền tỷ, tỷ nói rằng tỷ cũng muốn đi huyền thiên nội lục sao?

Chúng nữ kinh ngạc nhìn Yêu Huyền mà hỏi.

- Đúng thế, ta muốn đi nội lục làm một số chuyện, các người thì sao?

Yêu Huyền nhìn thấy biểu tình của chúng nữ thì nghi hoặc không thôi.

Chúng nữ nhìn nhau cười cười, Tô Hân Nhi nói với Yêu Huyền:

- Yêu Huyền tỷ, chúng ta cũng định vào Huyền thiên nội lục, hay là chúng ta cùng đi đi.

- Các người muốn đi để tìm tên kia sao?

Yêu Huyền mỉm cười nghi hoặc hỏi.

- Cũng không phải hoàn toàn như vậy, chỉ là ta có việc phải đi.

Yên Hiểu Kỳ cất tiếng nói, sau đó lập tức nói chuyện của Vũ Văn gia một lần.

- Vậy chúng ta đi cùng một lượt đi.

Yêu Huyền cất tiếng nói sau đó khẽ lắc đầu:

“Nhạc Thành, người đứng là sắc quỷ, lần này ta đem toàn bộ nữ nhân của người tới, xem người có trợn mắt há hốc mồm hay không?”

- Ở trong thông đạo dưới thâm hải, Yên Nhiên cùng với Mật Nhi, Phiên Tình các nàng đều ở dưới đáy biển song tử, lần này không bằng chúng ta cùng đi Huyền Thiên Nội lục đi.

Hàn nguyệt cất tiếng nói.

- Đúng thế, chúng ta có thể cùng đi tìm biểu ca.

Tô Hân Nhi mỉm cười nói.

Một ngày sau, ở trong phòng tu luyện, Nhạc Thành cảm nhận được một luồng chân khí, sau đó hắn từ trong đan điền thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt của hắn mở ra, hai sợi tinh quang bắn ra, ánh sáng khiếp người tựa như là hổ phách vậy.

- Khí tức thật là không tệ, nếu sau này có thể hợp nhất cùng với Hỏa Linh Châu thì đột phá tới Nguyên Anh hậu Kỳ chắc chắn không tới mấy ngày.

Nhạc Thành thì thâm trong miệng.

- Chúng đến rồi.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hắn lập tức rời khỏi gian phòng đi ra tới bờ biển.

- Sư sư sư.

Tám thân ảnh rơi xuống, ở phía trước là hai nữ đệ tử của Hồ Điệp Cốc, mà ở phía sau chính là sáu người, Thanh Bối Ma Ngưu Tứ Sí Ma Ưng, và bốn con Địa Ma Lang, sáu con ma thú này toàn lực phi hành tới bên cạnh Hồ Điệp Cốc.

- Phó cốc chủ, bọn họ chính là người hầu của người, bọn họ tới đây để tìm người.

Hai nữ đệ tử của Hồ Điệp Cốc nhìn thấy Nhạc Thành thì cũng không biết phải xưng hô là gì, bọn họ do dự một chút thì gọi Nhạc Thành là phó cốc chủ.

- Ủ, các người lui xuống trước đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với hai nữ đệ tử, được gọi là phó cốc chủ, Nhạc Thành đúng là không quen.

- Bái kiến chủ nhân.

Sau khi nhị nữ rời đi, Thanh Bối Ma Ngưu cùng với Tứ Sí Ma Ưng, bốn con Địa Ma Lang tới chào Nhạc Thành.

- Được rồi, các người vừa vặn tới, ta muốn bế quan bảy ngày, các người hộ pháp cho ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sáu con ma thú cấp tám vừa đến, Nhạc Thành dự định bế quan luyện chế bảy viên Thất Biến Ma Linh quả.

Ở trong thung lũng thật sâu của Hồ Điệp Cốc, Nhạc Thành cất tiếng nói với Trầm Linh, sau đó lập tức chuẩn bị luyện chế Thất Biến Ma Linh quả.

Vùng núi này không cách Hồ Điệp cóc bao xa, tuy nhiên Nhạc Thành hiện tại lo lắng U Minh lão tổ sẽ gây bất lợi cho mình.

Bởi vì luyện chế đan dược, không cần phải mở sơn động, hơn nữa bây giờ Nhạc Thành chuẩn bị luyện chế Thất Biến Linh đan, là bát phẩm cao giai đan dược, loại đan dược này sẽ dẫn tới đan lôi, nếu như là ở trong sơn động thì sẽ bị núi chôn mất.

Nhạc Thành tìm được một đồng bằng tương đối rộng ở lại, sau đó để cho Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sứ Ma Ưng, và bốn con Địa Ma Lang hộ pháp, có U Minh lão tổ ở bên ngoài, trong lòng Nhạc Thành liền cảm thấy lo lắng.

Vạn Thú Lô xuất hiện trước mặt Nhạc Thành, sau đó bảy viên Thất Biến Ma Linh quả cùng với một đồng đan dược phù trợ hiện ra, ở phương diện linh dược, Nhạc Thành có rất nhiều, cộng thêm với linh dược lấy được ở trong bảo tàng của ma pháp sư cấp chín, hẳn không thiếu bất kỳ thứ gì.

Thủ ấn trong tay hắn liền biến đổi, ngay lập tức Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ ở trong tay của hắn, Vô Thượng Chân Hỏa ở trong Vạn Thú Lô lập tức đốt cháy Thất Biến Ma Linh Quả.

Bát phẩm cao cấp đan dược, loại đan dược này khi luyện chế khiến cho Nhạc Thành cảm thấy hơi lo lắng, phẩm giai không thấp cho nên luyện chế cũng sẽ khó khăn.

Hắn lấy ra một quả Thất Biến Ma Linh, một lát sau, một luồng Vô Thượng Chân Hỏa nóng bỏng hiện ra, lập tức một linh dịch tràn ra, sau đó một linh khí tử nên nồng đậm.

Mười canh giờ sau, một Thất biến ma linh quả đã bị Nhạc Thành luyện chế thành một đám linh dịch tinh thuần, được hắn đầu nhập vào trong Vạn Thú Lô.

Cứ như thế tất cả ba ngày, Nhạc Thành đã luyện chế Thất Biến Ma Linh quả thành một đám linh dịch, tuy nhiên bọn chúng không dung hợp mà lại bài xích lẫn nhau.

Bảy đồng linh dịch hợp tại một chỗ, hấp dẫn vô số ma thú tới xem, chỉ thấy ma thú ở đó thực lực cao nhất chỉ là lục giai ma thú mà thôi, mặc dù cảm nhận được linh khí với bọn chúng vô cùng có ích nhưng có Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sứ Ma Ưng và bốn con Địa Ma Lang ở cạnh, bọn chúng không dám tiến lên.

Trải qua ba ngày luyện chế, sắc mặt của Nhạc Thành cũng trở nên tái nhợt, may mà gần đây hắn đã đột phá tới Nguyên Anh trung kỳ, nếu không thì Nhạc Thành đem tất cả mọi sức lực ra luyện chế thì cũng được bát phẩm cao cấp đan dược cũng nên.

Đút một viên đan dược vào miệng, Nhạc Thành ngồi yên mà nghỉ ngơi. lập tức bắt đầu luyện chế, nhìn chủ nhân luyện chế đan dược, Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sứ Ma Ưng và bốn con Địa Ma Lang kinh ngạc không thôi.

- Lão Ngưu, người nói chủ nhân còn biết gì nữa, Luyện Khí sư, Luyện Dược sư thực lực lại vô cùng cường hãn, chủ nhân rốt cuộc là người như thế nào?

- Chuyện của chủ nhân người tạm thời cứ nghe ngóng, chỉ là chúng ta gặp chủ nhân xem như là đại vận.

Tứ Sứ Ma Ưng cất tiếng nói.

- Các người không cần phải nghị luận, ở xung quanh có không ít ma thú phẩm giai không thấp, chúng ta chớ khinh thường.

Thanh Bối Ma Ngưu nói.

Hai ngày sau, Nhạc Thành ở bên trong luyện hóa toàn bộ đan dược, mặc dù linh khí của linh dược này không thể so sánh với Thất Biến Ma Linh quả nhưng mà không kém, hỗn hợp sau khi được trộn, linh khí bắt đầu trở nên cuồng bạo.

- Kế tiếp chính là giai đoạn kết đan.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, ngưng kết một đồng linh dịch đó không phải là điều dễ dàng.

- Không biết sẽ dẫn tới bao nhiêu đan lôi?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, bát phẩm đan dược sẽ dẫn tới đan lô, bảy viên bát phẩm đan dược xem ra sẽ dẫn tới không ít.

Luyện chế đan dược tạo ra linh khí khiến cho thiên đạo nhìn trúng.

Ở trong thiên địa bất kỳ thứ gì vượt qua sự kiểm soát của thiên đạo thì sẽ gặp phải sự khắc chế của thiên đạo.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

372. Chương 326 : Dám Đến Hồ Điệp Cốc Của Ta .

Đan lô tuy mạnh nhưng so với ma thú tiến hóa thành vẫn còn kém một chút, ma thú bình thường mà tiến hóa cái này chính là nghịch thiên mà lên, đây là điều mà thiên đạo tuyệt đối không cho phép, cho nên phải khủng bố hơn.

Một lát sau, Nhạc Thành đã ngập chìm linh khí, thủ ấn của hắn xuất hiện, không chế Vô Thượng Chân Hỏa bao bọc linh dịch.

Nhạc Thành luyện chế đan dược sáu ngày, thần sắc của La Phương trở nên ngưng trọng, vừa rồi nàng đã nhận được một tin tức khiến cho nàng lập tức phải báo cho thái thượng trưởng lão đang bế quan.

- Phương nhi, tại sao muội lại tới đây, Linh Nhi tiếp nhận chức vụ cốc chủ còn phải mấy ngày nữa.

Ở trong sơn động, lão phụ áo lam cất tiếng nói.

- Thái thượng trưởng lão, Hồ Điệp Cốc thực sự có chút phiền toái.

La Phương sốt ruột nói với lão phụ áo lam.

- Mọi chuyện thế nào mà ngươi lại hoảng loạn như thế, thân là cốc chủ chẳng lẽ một chút định lực cũng không có.

- Thái thượng trưởng lão, vừa mới nhận được tin tức U Minh tông hiện tại triệu tập không ít cường giả chạy tới Hồ Điệp Cốc. hiện tại đang ở bên ngoài, phỏng chừng bên cạnh cường giả Đẩu Tôn cũng tới hai mươi người, mặt khác cũng không ít cường giả chạy tới.

La Phương cất tiếng nói.

- Cái gì, U Minh tông thật sự ra tay với Hồ Điệp Cốc?

Sắc mặt của lão phụ áo lam đột nhiên trầm xuống, bà lập tức nói:

- Tên tiểu tử Nhạc Thành kia có biết không?

- Còn chưa biết, hắn hiện tại đang luyện chế đan dược, muội đã phái người báo cho hắn biết.

La Phương nói.

- Khó trách ta cảm nhận được một luồng linh khí cường hãn, hóa ra tên tiểu tử này đang luyện đan.

Lão phụ áo lam nói:

- Quả là người của U Minh tông dám đến Hồ Điệp Cốc, chúng ta không cần sợ bọn họ, triệu tập cường giả trong thung lũng, ta không tin thế lực của Hồ Điệp Cốc không bằng U Minh tông.

- Nhưng mà thái thượng trưởng lão, lần này cùng đi với U Minh tông có không ít các thế lực hạng nhất, cũng có không ít cường giả, tổng thể thì mạnh hơn Hồ Điệp cốc một chút.

La Phương cất tiếng nói.

- Thật không?

Lão phụ áo lam lộ vẻ do dự, mặc dù ở Huyền Thiên nội lục này có ngũ đại thể lực, nhưng cũng có rất nhiều thể lực hạng nhất cường hãn, so với ngũ đại thể lực cũng không kém bao nhiêu, nếu như U Minh tông liên hợp với bọn họ đối phó với Hồ Điệp Cốc thì thật là phiền toái.

- Để cường giả của Hồ Điệp Cốc ở lại toàn bộ bên trong, hiện tại ta muốn tự mình đi tìm tên tiểu tử Nhạc Thành kia.

Lão phụ áo lam lập tức nói.

- Xoẹt.

Một cuồng bạo linh khí được Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành gắt gao áp chế, cuối cùng cũng trở nên ôn hòa.

- Hu.

Ở giữa không trung, sắc trời đột nhiên mờ đi, một mảng mây đen quỷ dị hiện ra ở vùng trời thấp của Nhạc Thành, khắp cả vùng đất trở nên âm u.

- Ngay cả bát phẩm cao giai đan được cũng luyện ra được, tiểu tử này cũng quá thần kỳ.

Ở xa xa trên không trung, lão phụ chăm chú nhìn Nhạc Thành đang luyện chế đan dược, trên khuôn mặt hiện ra một vẻ kinh ngạc, vốn bà cho rằng Nhạc Thành luyện chế ra thất biến linh đan cần phải một thời gian lớn mới có thể thành công cho nên mới giao thiên ngoại thiên thạch cho Nhạc Thành.

Ở trong Hồ Điệp Cốc không hề có bát phẩm cao cấp luyện được sư cho nên bà có thất biến ma linh quả cũng không thể luyện chế ra thất biến linh đan, bà đang vốn nghĩ Nhạc Thành sẽ dựa vào mối quan hệ với Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn tìm một luyện dược sư để luyện chế, không ngờ Nhạc Thành cũng chính là một luyện dược sư.

- Khó trách Vạn Kim môn và Cuồng Sư môn đã gả nữ nhi cho tên tiểu tử này.

Lão phụ áo lam tựa hồ như đã minh bạch bà cười khổ một cái rồi lẩm bẩm nói:

- Đan lôi đã tới, lão bà tử ta chạy trốn trước một chút.

Ở trên trời, mây đen đã nồng nặc, cả vùng đất như chìm vào trong bóng tối.

- Ti ti.

Một mảng điện mang dày đặc, mang theo một quang mang chói mắt, mây đen dày đặc, từng mảng điện mang tụ tập trên đầu của Nhạc Thành, điện mang càng lúc càng cường hãn.

- Đan lôi đến rồi, thật là quá cường hãn.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó thủ ấn của hắn đánh ra, năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi đã xuất hiện xung quanh hắn.

- Đây chính là thuật Khôi Lỗi, tiểu tử này còn có thuật khôi lỗi.

Ở phía xa xa, Lam y lão phụ một lần nữa biến đổi sắc mặt, đối với Nhạc Thành nàng càng ngày càng lúc càng cảm thấy nghi hoặc.

- Còn mấy người hộ pháp nữa, thực lực không hề thấp.

Lão phụ áo lam nghĩ thầm.

- Ti ti.

Một mảng điện mang cường hãn ngưng tụ, tia chớp tràn ngập quang mang, chung quanh chỉ còn lại đăm chìm vào trong bóng tối.

Cảm nhận được khí tức vô cùng quỷ dị và cường hãn, những ma thú ở bên ngoài nhìn trộm Nhạc Thành luyện chế giống như là khắc tinh vậy, bọn chúng vội vàng ào ào chạy đi.

- Oanh.

Đạo đan lôi đầu tiên cuối cùng cũng đã nổ xuống.

- Xuyệt.

Năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi nhanh chóng hướng lên ngăn cản.

- Năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi có thể ngăn cản được oanh kích của Đan Lôi, thật là quý dị.

Lão phụ áo lam ngày càng kinh ngạc, nếu như bắt bà ngăn cản một đạo đan lôi thì đó là điều không dễ dàng.

Một đạo đan lôi ầm ầm đánh xuống, lập tức một luồng đan lôi không ngừng rơi vào trong năm khối Kim Tiên Khôi Lỗi.

Đối với năm khối Kim Tiên Khôi Lỗi, Thanh Bối Ma Ngưu và Tứ Sí Ma Ứng đã thấy nhiều rồi, Đan Lôi mà chúng gây ra còn mạnh hơn so với thứ này một bậc, muốn ngăn cản hoàn toàn Đan lôi không phải là điều dễ dàng, cho nên bọn chúng cũng không lo lắng.

Sau nửa canh giờ, một luồng đan lôi rót vào, mây đen chồng chất lại với nhau, đan lôi cuối cùng cũng tiếp cận khâu cuối cùng, ngay lập tức mây đen dày đặc, điện mang ngưng tụ.

- Cuối cùng cũng dẫn tới đan lôi.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, bây giờ đan dược của mình cuối cùng cũng được thành hình trong Vạn Thú lô của mình, có năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi, luyện chế đan lôi không phải là vấn đề gì lớn.

- Oanh.

Một khùng nổ đan lôi mang theo một luồng lực lượng cường bạo hung hăng nổ xuống, năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi liền ngăn cản lại.

Năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi đã đột phá tới Tiên khôi, giờ muốn đột phá tới Kim tiên khôi là điều rất khó khăn.

- Hư.

Một đường đan lôi biến mất, mây đen quỷ dị tựa hồ như tiêu tán, khắp cả vùng đất tựa hồ như sáng ngời lên.

Bát phẩm cao cấp đan dược, đã có một chút linh trí, khi thoát được Vô Thượng Chân Hỏa nó cảm thấy thoải mái liền chạy thực mạng.

- Muốn chạy sao, ngoan ngoãn trở về với ta.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, ngay lập tức thủ ấn của Nhạc Thành tung bay, một luồng lực lượng vô hình cuốn tới.

- Bao bọc cho ta.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, thủ ấn đánh xuống, bảy luồng Vô Thượng Chân Hỏa bao bọc Thất biến linh đan thành một khối

- Xuyệt.

Một mảng Vô Thượng Chân Hỏa rất lớn, bảy viên Thất Biến ma linh quả được Vô Thượng Chân Hỏa bao bọc không ngừng nhảy lên, một luồng linh khí bao bọc.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

373. Chương 327 : Hưu , Sinh , Thương , Đỗ , Cảnh , Sát Kinh Khai .

- Thu cho ta.

Thủ ấn của Nhạc Thành thu lại, ngay lập tức Vô Thượng Chân Hỏa từ trong tay vô ảnh vô tung biến mất, bảy viên đan dược đã rơi vào trong tay Nhạc Thành.

Bảy viên thất biến linh đan tràn ngập linh khí nồng đậm, mà bao vây chính là một luồng sáng quỷ dị, linh khí cũng tràn ngập không ngừng luân chuyển.

Chăm chú nhìn bảy viên Thất Biến Linh đan, khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, lập tức hắn mở ra hai bình ngọc, mỗi cái bình bên trong đặt một viên đan dược, còn một cái bình đặt sáu viên, cùng lúc đó Nhạc Thành lấy ra sáu viên đan dược nhét vào trong miệng, trải qua mấy ngày luyện chế, Nhạc Thành tiêu hao chân khí và thần thức không ít.

- Chủ nhân, chủ nhân.

Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng và bốn con Địa Ma Lang liền chạy tới gần Nhạc Thành.

-Thái thượng trưởng lão, bà nhìn một ngày chắc đã mệt rồi.

Nhạc Thành nhìn lên trên không trung rồi cất tiếng nói.

Cho dù thực lực của Nhạc Thành không bằng lão yêu bà đó nhưng trên phương diện thần thức linh hồn lực thì Nhạc Thành cao hơn rất nhiều, bây giờ thần thức khuếch tán, mọi chuyện xung quanh hắn đều nhận ra.

- Tiểu tử nhà ngươi quả là không tệ, ngay cả ta cũng không giấu được.

Thân ảnh của lão phụ áo lam ngay lập tức hiện ra trước mặt Nhạc Thành.

- Đúng là có người ở gần.

Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng và bốn con Địa Ma Lang liền hoảng sợ, chúng không cảm nhận được.

-Thái thượng trưởng lão, thất biến linh đan đã luyện chế xong rồi.

Nhạc Thành đưa sáu viên linh đan cho lão phụ.

- Được, ta không khách khí, đây cũng là điều tốt cho Hồ Điệp Cốc, tiểu tử nhà ngươi hiện tại là phó cốc chủ, làm chút chuyện cũng chẳng có gì.

Lão phụ áo lam cao hứng cất cái bài ngọc vào trong áo.

- Thái thượng trưởng lão, bà đợi ta ở đây một ngày, có phải đã có chuyện xảy ra không?

Nhạc Thành hơi biến đổi thần sắc nói với thái thượng trưởng lão.

- Không sai, chúng ta nhận được tin tức, U Minh tông cùng với một số thế lực đã liên thủ tiến tới Hồ Điệp Cốc, không bao lâu nữa sẽ tới.

Lão phụ áo lam nói.

- Thật sự đến rồi sao?

Nhạc Thành hơi biến sắc nói:

- Thái thượng trưởng lão, Hồ Điệp Cốc có thể chống lại không?

- Muốn chống lại cũng không có vấn đề gì, tuy nhiên chống lại được thì Hồ Điệp Cốc cũng bị thương vong rất lớn.

Lão phụ áo lam nói.

Nhạc Thành trầm tư nói:

- Ý của thái thượng trưởng lão là muốn ta liên hệ với Cuồng Sư môn và Vạn Kim môn để cùng đối phó với U minh tông?

- Không sai, nếu không thì Hồ Điệp Cốc bị U Minh tông vây hãm thì sẽ bị tổn thất.

Lão phụ áo lam nói.

- Thái thượng trưởng lão, hiện tại ta đi cũng không còn kịp, đến lúc đó người của U Minh tông đánh vào Hồ Điệp Cốc thì thật phiền phức.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Ta cũng biết là thời gian không còn kịp nữa, tuy nhiên bây giờ cũng không còn biện pháp khác.

Lão phụ áo lam cất tiếng nói.

- Thái thượng trưởng lão, không biết bọn chúng đến đây bao nhiêu người, thực lực như thế nào?

- Phỏng chừng có trên vạn người, thực lực đã ngoài đấu vương đấu hoàng, theo tin tức của ta thì cường giả đấu tôn cũng có hai mươi một người, cũng may là đấu tôn trên cơ bản thực lực không cao, chỉ là tam tinh đấu tôn mà thôi.

Lão phụ áo lam nói:

- Điều ta lo lắng không phải là cường giả Đấu Tôn mà vấn đề chính là khi xảy ra đại chiến, những đệ tử của Hồ Điệp Cốc sẽ bị ảnh hưởng.

- Thái thượng trưởng lão, cường giả Đấu Tôn nếu trưởng lão có thể chống lại thì những Đấu Hoàng Đấu Tông kia giao cho ta là được.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Người thừa sao, cho dù người có mạnh mấy đi chăng nữa thì cũng không thể ngăn cản hơn một nghìn đấu hoàng.

Lão phụ áo lam cất tiếng nói.

- Thái thượng trưởng lão, cứ cho tại hạ bảy ngày thời gian, sau bảy ngày hãy đưa tất cả đệ tử của Hồ Điệp Cốc quay lại, tất cả cường giả đấu tôn là do bà phụ trách còn những người khác, kể cả Đấu Tông giao cho ta là được.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Người xác định sao, người rốt cuộc có biện pháp gì?

Lão phụ áo lam tựa hồ như không thể tin nổi.

- Yên tâm đi thái thượng trưởng lão, đến lúc đó người dẫn theo cường giả Đấu Tôn tới hải vực ngăn cản bọn chúng là được rồi, những người khác cứ để bọn họ tiến vào trong cốc.

Nhạc Thành tràn ngập sát khí ra mà nói.

Kể từ khi đến thế giới xa lạ này, Nhạc Thành chưa từng đại khai sát giới, tuy nhiên bây giờ hắn sẽ làm.

- Được, ta tin tên tiểu tử nhà ngươi.

Cảm nhận được sát khí trên người của Nhạc Thành, ngay cả lão phụ áo lam cũng run lên.

- Tốt lắm, tại hạ đi trước sắp xếp, phỏng chừng người của u Minh tông rất nhanh sẽ đến.

Sau khi lão phụ áo lam rời đi, Nhạc Thành biến mất ngay trên không trung.

- U minh tông, đến đây đi, ta sẽ cho các người có đi mà không có về.

Nhạc Thành hiện ra một mảng lãnh ý.

- Chủ nhân, chúng ta nên làm gì đây?

Tứ Sí Ma Ứng cất tiếng hỏi.

- Các người giúp ta hộ pháp, ta muốn bế quan năm ngày.

Nhạc Thành hơi trầm sắc xuống mà nói.

Nhạc Thành mở một sơn động ở gần, xung quanh bố trí một đạo cấm chế để bế quan.

-Khảm, Cách Đoái, Chấn Tồn, Càn, Khôn Cấn, Hư, Sinh, Thương, Đồ Cảnh, Sát, Kinh Khai.

Ở trong sơn động, thủ ấn của Nhạc Thành không ngừng biến hóa, miệng thì khê thì thảo.

Mà hiện tại, Nhạc Thành dự định dùng Thiên Phần Tiên Trận chống lại người của U minh tông, Thiên Phần tiên trận mặc dù luyện chế không dễ dàng, trong thời gian ngắn không thể chống lại cường giả Đấu Tôn nhưng Nhạc Thành tin rằng có thể giết được thập tinh Đấu Tông.

Thiên Phần Tiên trận cùng với Khảm, Cách Đoái, Chấn Tồn, Càn, Khôn Cấn, Hư, Sinh, Thương, Đồ Cảnh, Sát, Kinh Khai làm cơ sở, tại Hỗn Nguyên chân kinh có ghi lại bên trong.

Hạo Thiên Đại Đế trước kia đã thử qua đại trận này, biết nó có uy lực kinh người, ngay cả Phục Hy Chu Thiên Bát quái trận cũng không bằng, tuy nhiên giết chóc quá nặng sẽ tổn hao ma đạo rất lớn.

Thiên Phần Tiên trận mặc dù bị để vào trong Hỗn Nguyên Chân Kinh nhưng cũng ghi rõ trận này sát khí quá nặng, nếu như luyện chế ra thì sẽ tạo thành thiên kiếp sau này rất lớn, cho nên chỉ có Tu Ma giả là dùng.

Tu Ma giả cùng với Tu Tiên giả mặc dù đều là nghịch thiên tuy nhiên lại khác nhau, người Tu Tiên sẽ không giết chóc quá nặng, Thiên Kiếp rất khổ sở, nếu như giết chóc nặng, Thiên kiếp sẽ càng thêm nặng.

Nhạc Thành chuyển động thủ ấn, móc ra một trận pháp đặt trước cơ thể mà từ từ luyện chế.

Kiếp trước Độ kiếp thất bại, Nhạc Thành cũng không quan tâm cái gì gọi là tiên đạo ma đạo nữa hắn muốn nghịch thiên mà đi, không cần phân rõ ràng.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

374. Chương 328 : Bỏ Trận .

Bây giờ Nhạc Thành cần phải luyện chế trận pháp thập lúc giác, thủ ấn của hắn không ngừng biến hóa, một mảng linh khí nồng đậm xuất hiện.

Năm ngày sau, khuôn mặt của Nhạc Thành tái nhợt đi ra, hắn sau đó lập tức lấy mấy viên đan dược nhét vào trong miệng.

- Chủ nhân.

- Chủ nhân.

Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng và bốn con Địa ma Lang thấy chủ nhân xuất quan liền ào ào chạy tới.

- Các người đi tới Hồ Điệp Cốc bố trận với ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói với sáu người, sau đó thân ảnh của hắn biến mất ngay tại chỗ.

Ở bên ngoài Hồ Điệp Cốc chính là một bãi biển lớn, mà ở bên ngoài bãi biển chính là một dãy núi, Nhạc Thành tiến tới phát hiện ở gần đây có một số đệ tử của Hồ Điệp Cốc đang canh giữ.

- Ra mắt phó cốc chủ.

Các vị nữ đệ tử nhìn thấy Nhạc Thành thì cũng không biết phải xưng hô làm sao, đành gọi hắn là phó cốc chủ.

- Mọi người đều lui vào trong cốc đi, không có mệnh lệnh của ta, các người không thể đi ra.

Nhạc Thành nói với đám đệ tử.

- Vâng.

Mọi người tuy rằng nghi hoặc nhưng cũng làm theo.

Mọi người đi rồi, ngay lập tức Nhạc Thành nhìn về phía hải vực vô tận phía trước, trong miệng hần lẩm bẩm nói:

- U minh tông, đến đây đi, chỉ cần các ngươi đến thì ta sẽ không để cho các ngươi có chỗ mà về.

- Ma Ứng, Thanh Bối, Thiên Lang, các ngươi sáu người hộ pháp xung quanh cho ta, ta muốn bố trí đại trận.

Nhạc Thành nói với nhóm người Thanh Bối Ma Ngưu.

Trong một gian phòng lờ mờ, một lão giả áo xanh cùng với một lão giả áo vàng và một lão giả áo tím đang nghị luận, lão giả áo xanh chính là U Minh lão tổ của U Minh tông, còn lão giả áo vàng và lão giả áo tím lần lượt là Bạch Hổ môn chủ Tề Chính và Cự Kinh động chủ Lăng Thiên Xích.

Bạch Hổ Môn và Cự Kinh động mặc dù kém hơn U Minh tông nhưng thực lực của bọn họ cũng không tệ, lần này Bạch hổ môn và Cự Kinh Động liên thủ với nhau đối phó với Hồ Điệp Cốc, có U Minh tông dẫn đầu, bọn họ dĩ nhiên là không sợ.

- Lão tổ, người của ông khi nào thì đến, hai nghìn đấu vương và một trăm Đấu hoàng của Cự Kinh Động đã tới.

Lăng Thiên Xích cất tiếng nói.

- Lão hổ, người của Bạch Hổ môn cũng đã tới, cường giả Đấu Hoàng tới mấy trăm người, Đấu Tông cũng có hơn mười người, đây đã là toàn bộ thực lực của Bạch Hổ Môn, như đã nói từ trước, hai thần nữ của Hồ Điệp Cốc mỗi người chúng ta được một nàng.

Tề Chính cất tiếng nói.

- Hai vị cứ yên tâm, hai thần nữ thì hai vị cứ lấy, đến lúc đó Hồ Điệp Cốc cũng chia địa bàn ra thành ba phần, mỗi phái lấy một phần.

U minh lão tổ nghiêng răng nghiêng lợi nói.

- Được rồi, chúng ta khi nào thì xuất phát, ta đối với thần nữ đã không nhịn được rồi.

Lăng Thiên Xích cất tiếng nói.

- Ba ngày nữa chúng ta tiến nhập vào Hồ Điệp Cốc.

U Minh lão tổ nói.

- Được rồi, lão tổ chúng ta đi trước, ba ngày sau chúng ta xuất phát.

Lăng Thiên Xích và Tề Chính cười cười rồi rời khỏi.

- Hừ, hai người các ngươi chỉ là tứ tinh Đấu Tôn mà thôi, vậy mà cũng dám nói điều kiện với ta, ba ngày sau sau khi Hồ Điệp cốc bị diệt, ta sẽ tính tới các ngươi.

Trong mắt của U Minh lão tổ hiện ra một hàn ý.

- Tâm cơ của lão tổ khiến cho người ta phải bội phục.

Hai hắc y nhân đột nhiên xuất hiện ở trong gian phòng.

- Các ngươi khỏi cần vuốt mông ngựa, lần này ta cũng chỉ hợp tác một lần duy nhất với Hắc Ám Thần Điện mà thôi, về sau U Minh tông và Hắc Ám Thần Điện không có bất kỳ quan hệ gì.

U Minh lão tổ nói với hai hắc y nhân.

- Khắc khắc, lão tổ cứ yên tâm, Hắc Ám Thần điện chỉ cần máu của tên tiểu tử kia và Thiên Ngoại thiên thạch mà thôi, sau khi chúng ta lấy máu và thiên ngoại thiên thạch rồi, tất cả đều do U Minh lão tổ muốn làm gì thì làm.

Một người áo đen cười âm lệ.

- Vậy thì tốt rồi, chỉ là Hồ Điệp Cốc cũng không dễ dàng mà đi vào, các người muốn có được Thiên Ngoại Thiên thạch cũng không phải là điều dễ dàng.

U minh lão tổ cất tiếng nói.

- Chuyện này lão tổ cứ yên tâm, có hai mươi cường giả Đấu Tôn của U Minh tông và chúng ta, đặc biệt là thêm năm con ma thú, tin tưởng lúc đó sẽ san bằng của Hồ Điệp Cốc.

Một người áo đen hung hăng nói.

Hai này sau, cả bầu trời đột nhiên tràn ngập một khí tức quỷ dị, trong vòng nhìn dặm, khí tức bao vây, khiến cho các đệ tử thực lực yếu sợ hãi trong lòng.

Mà ngay cả một số cường giả Đấu Tôn cũng cảm thấy áp lực, đầu khí trong lòng bọn họ vận chuyển chậm chạp.

- Chuyện gì đã xảy ra, không lẽ là người của U Minh tông tới đây?

Không ít trưởng lão và hộ pháp kinh ngạc hỏi.

- Mọi người không cần phải bối rối, người của U Minh tông không có tới, hẳn là ở bên ngoài, phó cố chủ bố trí một số thủ đoạn mà thôi.

Lão phụ áo lam nói.

Theo thanh âm của lão phụ áo lam, cảnh tượng quỷ dị đó liền biến mất.

- Cuối cùng cũng thành công.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, sau đó hắn lập tức nói với Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ung và bốn con Địa Ma Lang:

- Chúng ta trở về thôi.

- Sư sư.

Một thanh âm xé gió truyền tới, lập tức hai thân ảnh xuất hiện trước mặt Nhạc Thành, chính là lão phụ áo lam, La Phương.

- Nhạc Thành, người đã chuẩn bị xong rồi chứ?

Lão phụ áo lam cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Đã chuẩn bị xong, tiếp theo là chờ người của U Minh tông tới.

Trong mắt của Nhạc Thành xuất hiện hàn ý.

- Thật không, tại sao một chút gì ta cũng không thấy, hai ngày nay rốt cuộc người chuẩn bị cái gì?

Áo lam lão phụ nghi hoặc hỏi Nhạc Thành.

- Thái thượng trưởng lão nếu lo lắng thì không bằng đích thân mình trải nghiệm được không?

Nhạc Thành mỉm cười, đây cũng là lần đầu tiên hắn luyện chế Thiên Phần Tiên trận.

Thiên Phần Tiên trận tổng cộng có bốn tầng, theo thứ tự là phần Linh, phần Thoại, phần Tiên, cùng với tầng bốn phần thiên, bây giờ Nhạc Thành luyện chế ra Thiên phần tiên trận vẫn chỉ là tầng thấp nhất mà thôi.

- Được rồi, để ta thử xem rốt cuộc người dùng thủ đoạn quỷ dị gì.

Lão phụ áo lam cất tiếng nói.

Trước tiên phiên toái cốc chủ đưa toàn bộ đệ tử quay trở lại thung lũng, đại trận mở ra, những người thực lực thấp sẽ bị cuốn vào bên trong.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Được, ta đi sắp xếp.

La Phương đổ với thủ đoạn của Nhạc Thành cũng vô cùng hiệu kỳ.

- Nhạc Thành, huynh rốt cuộc là làm gì vậy, huynh ở đây sắp xếp mấy ngày, muội cũng không nhận ra huynh bố trí gì.

Trầm Linh cất tiếng hỏi.

- Đợi chút nữa muội ở bên cạnh ta muội sẽ biết, thương thế của muội thế nào rồi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Thương thế đã khỏi toàn bộ, huynh không cần phải lo lắng, sắc mặt của huynh không tốt, huynh không sao chứ?

Nhìn thấy sắc mặt của Nhạc Thành hơi tái nhợt, Trầm Linh lo lắng mà hỏi.

Nhạc Thành nửa tháng nay không nghỉ ngơi, cho nên chân khí cũng hơi tiêu hao.

- Xoẹt.

Thân ảnh của La Phương từ trên không trung một lần nữa lao xuống:

- Được rồi, ngươi có thể bắt đầu.

- Tốt lắm, mọi người cũng cần phải cẩn thận.

Khí sắc của Nhạc Thành cũng trở nên khẩn trương, hẳn không biết rằng Thiên Phần tiên trận có được như mình mong muốn hay không, hẳn cũng không nắm chắc mười phần.

- Linh Nhi, nhớ theo bên cạnh ta.

Nhạc Thành lập tức biến đổi thủ ấn quỷ dị trong tay.

Nhìn thấy bộ dạng quỷ dị của Nhạc Thành, lão phụ áo lam và La Phương cảm thấy khó hiểu mà tò mò nhìn.

- Thiên Diệt Tiên trận.

Nhạc Thành cất tiếng, thủ ấn trong tay đánh ra, bỗng nhiên ở giữa không trung, một mảng mây đen bao vây rồi lập tức biến hóa.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

375. Chương 329 : Uy Lực Thiên Phần Tiên Trận .

Một mảng gió lạnh toát ra khiến cho mọi người phải sờn cả tóc gáy, Trầm Linh không nhịn được mà rùng mình một cái.

Hưu, Sinh, Thương, Đổ, Cảnh, Sát Kinh Khai Sinh môn bế, sát môn mở.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói trong miệng, sau đó thủ ấn biến đổi, ngón tay phải kéo lên hàm răng, tạo thành vài vết máu, Nhạc Thành ném lên trên không trung.

Theo vài giọt máu tươi, từng luồng gió lạnh gào thét, La Phương cùng với Trầm Linh bố trí một vòng tròn phòng ngự.

- Xoẹt.

Vô Tận huyết ma tràn ngập về phía mọi người, lão phụ áo lam còn có Thanh Bối Ma Ngưu nhanh chóng bị bọc vào bên trong.

- Khắc khắc.

Mọi người chưa ổn định lại thì vô tận biển máu xuất hiện, một con quỷ đầu rất lớn hiện ra đánh về phía mọi người.

- Âm âm.

Sắc mặt của lão phụ áo lam và La Phương biến đổi lớn, La Phương dùng một lực công kích cực lớn đánh về phía đó.

- Thịch.

Ba đầu quỷ cường hãn bị La Phương đánh bay.

- Thành thịch.

Một công kích ở trong tay La Phương lại đánh tới.

- Thịch.

Tình hình của lão phụ áo lam cũng giống như là La Phương, bà chưa từng nhìn thấy cảnh tượng khủng bố như vậy bao giờ, giống như là địa ngục vậy.

- Cảnh môn đời, Thương môn mở.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười, sau đó thủ ấn một lần nữa biến đổi.

- Xoẹt.

Một sát khí bao vây lấy mọi người, một sát khí cường đại khiến cho tất cả phải rét run.

- Xuy xuy.

Đúng lúc này ở giữa không trung có một làn gió lạnh thổi qua, lập tức một mảng phong bạo đánh về phía mọi người.

Trầm Linh đứng ở phía sau Nhạc Thành, trong lòng cũng không ngừng run rẩy.

- Phá cho ta.

Trên khuôn mặt của lão phụ áo lam xuất hiện một vẻ hoảng hốt, lập tức một mảng ma pháp lực cường hãn tấn công về phía phong bạo.

- Thịch.

Cường hãn ma pháp lực này đối với gió lạnh vô dụng.

- Xoẹt.

Lập tức cả hai người đều bị luồng gió làm ngã xuống mặt đất.

- Thụ.

Sắc mặt của Nhạc Thành nở ra một nụ cười hài lòng, lập tức hắn biến đổi thủ ấn, mọi người lập tức quay lại tại chỗ, mọi thứ vừa rồi giống như là mộng cảnh vậy, chỉ là ở bờ biển đã có một đồng bùa bện do mọi người công kích tạo thành.

- Thái thượng trưởng lão cảm thấy thế nào?

Nhạc Thành cất tiếng nói, nhìn thấy uy lực của Thiên Phần tiên trận Nhạc Thành cũng giật mình.

- Quả nhiên là lợi hại, cho dù là thập tinh Đầu Tông, ma pháp sư cấp bảy hậu kỳ cũng không thể sống sót ra ngoài.

Lão phụ áo lam kinh ngạc nói.

- Nhạc Thành, đây chính là thủ đoạn gì của ngươi?

La Phương cất tiếng hỏi.

- Cái này chính là Thiên phần tiên trận.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Được, có thiên phần tiên trận này, chúng ta đợi người của U Minh tông tới, cho bọn họ thấy Hồ Điệp Cốc không dễ bị khi dễ.

Lão phụ áo lam lạnh nhạt nói.

- Linh Nhi, Nhạc Thành ngày mai hai người tiếp nhận chức cốc chủ và phó cốc chủ, Nhạc Thành ngươi cũng thu xếp mấy ngày đi.

- Vâng, sư phụ.

Trầm Linh cất tiếng nói, khuôn mặt của nàng hơi ửng đỏ, tiếp nhận cốc chủ cũng chính là ngày mai hai người bọn họ thành thân với nhau.

Trầm Linh ở trên một hòn đảo nhỏ, mặc dù đình viện không lớn nhưng phòng không ít, đám ma thú ở lại không có vấn đề gì.

Nhạc Thành ở trong phòng hắc khoanh chân mà từ từ điều tích, chân khí lưu chuyển, Hỏa Linh Châu cũng lưu chuyển thành tinh khí bao phủ toàn thân của hắn.

Cùng lúc đó, nồng đậm linh khí trong người của Nhạc Thành cũng làm dịu gân cốt của hắn.

Sáng hôm sau, Nhạc Thành thu hồi chân khí, lập tức từ đan điền thở ra một ngụm trọc khí.

Hôm nay mình ngồi lên vị trí phó cốc chủ, Nhạc Thành không kìm được nở ra một nụ cười, đối với vị trí này, Nhạc Thành cũng không quan tâm nhiều.

- Nhạc Thành, chúng ta vào trong thung lũng.

Thanh âm của Trầm Linh vang lên bên ngoài cửa của hắn.

- Chủ nhân.

- Chủ nhân.

Nhạc Thành thu dọn một phen thì đám Thanh Bối Ma Ngưu và Tứ Sí Ma Ưng cũng ở ngoài cửa chờ đợi.

- Đi thôi,.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Trầm Linh, lập tức trên khuôn mặt hắn nở ra một nụ cười tà tà:

- Hay là để ta ôm nàng.

- Huynh thật xấu xa.

Trầm Linh thẹn thùng trừng mắt nhìn Nhạc Thành.

- Ta đưa nàng đi.

Nhạc Thành cười tà, nhìn thấy bộ cẩm phục màu đỏ của Trầm Linh, trong lòng của hắn thầm rung động.

- Khỏi cần, muội sẽ đi một mình.

Trầm Linh một lần nữa đưa mắt nhìn Nhạc Thành, sau đó thân hình thả lên trên không trung.

- Hôm nay chúng ta kết hôn, nàng còn không cho ta ôm?

Nhạc Thành dĩ nhiên không bỏ qua cơ hội tốt này, thân ảnh theo sát sau đó ôm bờ eo của Trầm Linh vào lồng ngực.

Nhìn thấy thân ảnh của chủ nhân và nữ chủ nhân biến mất, Thanh Bối Ma Ngưu và Tứ Sứ Ma Ưng cười khở theo sát phía sau.

Ở bên trong Hồ Điệp Cốc một mảng kiến trúc lớn đã được chúng đệ tử kết hoa, khắp nơi đều là cảnh tượng vui mừng.

- Ra mắt thần nữ.

Nhạc Thành cùng với Trầm Linh đi tới đại sảnh thì cũng có một đám trưởng lão chờ ở trong đó.

- Linh Nhi, Nhạc Thành hai người tại sao giờ mới tới đây, mau tới đây.

La Phương nhìn thấy Nhạc Thành và Trầm Linh thì cười cười.

Nhìn thấy cảnh tượng náo nhiệt khắp nơi bên trong, Nhạc Thành cũng chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp nhân, mặc dù phần đông là nữ nhân, nhưng mà Nhạc Thành cũng không coi là chính thức kết hôn, nếu không chúng nữ biết được thì khó giải thích.

- Linh Nhi, hôm nay chính là đại hỉ, Hồ Điệp Cốc chưa bao giờ náo nhiệt như thế.

La Phương nhìn đệ tử yêu mến của mình, trong lòng bà có một tình cảm giống như mẫu thân gả khuê nữ vậy.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

376. Chương 330 : Đột Kích .

- Xem ra các vị cốc chủ lùi lại một chút, người của U Minh tông tới rồi.

Thái thượng trưởng lão cất tiếng nói, sắc mặt từ từ biến đổi.

- Đến đây, đến đây đi, các ngươi đến rồi sẽ không có đường về.

Thần thức khuếch tán, Nhạc Thành hiện ra một lãnh ý, U Minh tông thật đúng là biết chọn ngày, xem ra bọn họ đã có chuẩn bị từ trước.

Các vị trưởng lão hộ pháp của Hồ Điệp Cốc cũng biến đổi sắc mặt, mặc dù bọn họ đều biết rằng sắp có đại chiến với U Minh tông nhưng không ngờ lại sớm như vậy.

- Tất cả cường giả Đấu Tôn đi ra ngoài nghênh địch, cường giả Đấu tông trở xuống không được rời khỏi thung lũng nửa bước.

Lão phụ áo lam cất tiếng nói.

- Thái thượng trưởng lão, chúng ta cũng muốn đi hỗ trợ.

Những cường giả Đấu Tông kia thấy có cường địch tới mà không được nghênh địch thì rất nghi hoặc.

- Các ngươi không giúp được gì, các ngươi ở trong thung lũng là được, đừng để các đệ tử ra ngoài.

Lão phụ áo lam mỉm cười sau đó lập tức đi ra ngoài đại sảnh.

- Tất cả mọi người đều nghe thái thượng trưởng lão nói đó, nhất tinh đấu tôn cũng không cần đi.

La Phương cất tiếng nói sau đó theo thái thượng trưởng lão ra khỏi đại sảnh.

- Linh Nhi, chút nữa muội nhớ cẩn thận một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Trầm Linh, sau đó đưa cho nàng cái áo giáp mỏng như cánh ve.

- Đợi chút nữa mặc hộ thân bảo giáp này vào thì sẽ tốt hơn, nếu không ta cũng không yên tâm.

Hộ thân bảo giáp lần trước Nhạc Thành luyện chế ở Cuồng Sư môn, trên người vẫn còn dư.

- Ừm.

Trầm Linh đưa mắt nhìn Nhạc Thành cũng không từ chối.

- Chúng ta đi thôi.

Ngay lập tức sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, hắn từ từ đi ra khỏi đại sảnh, mình và U Minh tông sớm muộn gì cũng có giao phong, bây giờ chỉ là trước hết mà thôi, phỏng chừng hiện tại U Minh tông đã khai chiến với Hồ Điệp Cốc hơn phân nửa cũng là vì mình, ngược lại có liên lụy tới Hồ Điệp Cốc.

Một loạt người đi ra khỏi đại sảnh, sau lưng là trưởng lão của Hồ Điệp Cốc, bọn họ thực lực cũng đã ngoài nhất tinh Đấu Tôn, còn có năm ma pháp sư cấp tám sơ kỳ, tổng cộng là hai mươi một người, cộng thêm với La Phương, Trầm Linh và Thái Thượng trưởng lão khoảng chừng hai mươi bốn người, hai mươi bốn cường giả Đấu Tôn, khó trách thái thượng trưởng lão nói cường giả dưới Đấu Tôn có thể ở lại.

Đây cũng không phải nói là cường giả Đấu Tôn của Hồ Điệp Cốc nhiều hơn của U Minh tông, chỉ là khoảng cách từ U Minh tông tới Hồ Điệp Cốc cũng chỉ hai ngày đường mà thôi.

Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ứng và bốn con Địa Ma Lang theo sát sau lưng Nhạc Thành, chủ nhân ở nơi nào dĩ nhiên là chúng theo ở nơi đó.

Ở giữa không trung, ba mươi vị cường giả Đấu Tôn đã chạy tới bên ngoài khu vực của Hồ Điệp Cốc, mọi người đã sớm hạ lệnh rút về, miễn cho một số đệ tử cấp thấp chết.

- Không biết lần này U Minh tông mang theo bao nhiêu cường giả.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói trong lòng, nếu như lần này cường giả của U Minh tông thiếu thì sẽ là đả kích trí mệnh cho bọn họ.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười, Hồ Điệp Cốc có hai mươi một cường giả Đấu Tôn, bên cạnh mình cũng có sáu con ma thú cấp tám, Tứ Sí Ma Ứng hoàn toàn có thể chống lại tứ tinh Đấu Tôn, Thanh Bối Ma Ngưu và bốn con Địa Ma Lang cũng có thể chống lại tam tinh Đấu Tôn, cộng thêm năm bộ Kim Tiên Khôi lồi cũng đủ thực lực chống lại tứ tinh Đấu Tôn.

- Nhạc Thành, bọn họ ở phía trước, bây giờ nên làm gì?

Lão phụ áo lam cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Phiên toái thái thượng trưởng lão và chư vị trưởng lão ngăn cản những cường giả Đấu Tôn kia là được rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Được rồi, cái này giao cho ngươi.

Lão phụ áo lam cất tiếng nói, sau đó nói với chúng nhân phía sau:

- Tất cả mọi người theo ta, ngăn bọn họ lại, cường giả cấp Đấu Tôn theo là được rồi, những người khác không cần phải xen vào.

- Vâng, thái thượng trưởng lão.

Mọi người cung kính đáp.

- Chủ nhân, có cần chúng ta hỗ trợ hay không?

Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ứng nói với Nhạc Thành.

- Khởi cần, các ngươi ở bên này trông chừng là được, đến lúc đó ta sẽ nói các ngươi ra tay.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Ở trong vô tận hải vực, một mảng thiên địa xuất hiện, tất cả mọi người của Hồ Điệp Cốc đều hưng phấn lên.

- Tề Chính, Lăng Thiên Xích, các người đợi chút nữa đi vào trong Hồ Điệp Cốc là được, không cần phải cố kỵ, gặp người giết người, về phần hai thần nữ, dĩ nhiên là của các người.

U minh lão tổ cất tiếng nói.

- Lão tổ, ông cứ yên tâm.

Lăng Thiên Xích và Tề Chính tiến vào trong Hồ Điệp Cốc, hai mắt trở nên nóng bỏng.

- Đến đây, tại sao mới đến hai mươi người, chẳng lẽ lão yêu bà nghĩ rằng dựa vào hai mươi người mà chống lại vạn người sao?

Thần sắc của U minh lão tổ hơi biến đổi.

- Lão quái vật, Hồ Điệp Cốc của chúng ta không dễ bị khi dễ đâu.

Ở giữa không trung truyền tới một tiếng quát, sau đó một khí tức cường hân lập tức tràn ngập xung quanh hải vực.

- Hai mươi bốn vị cường giả, tựa hồ đã nhiều hơn hai người, ngoài ra còn có một ngũ tinh Đấu Tôn.

Sắc mặt của U Minh lão tổ hơi biến đổi, ông nhìn chằm chằm đám cường giả của Hồ Điệp Cốc, tuy nhiên trong lòng thâm nhủ:

- Người của Hắc Ám Thần điện sao vẫn chưa tới, nếu không thì thật sự khó đối phó.

U Minh tông, Bạch Hổ Môn, Cự Kinh Động tới đây hai mươi một cường giả Đấu tôn, thực lực so với Hồ Điệp Cốc chênh lệch cũng không bao nhiêu.

Đối với những cường giả Đấu Tông và Đấu Hoàng mà Bạch Hổ Môn và Cự Kinh Động, U Minh lão tổ không ôm hi vọng, hoàn toàn là huyết tẩy đệ tử của Hồ Điệp Cốc mà thôi, thực lực của bọn chúng cũng không mang đến đả kích trí mệnh cho Hồ Điệp Cốc.

- Hừ, lão yêu bà, ta nói rồi, Hồ Điệp Cốc các người đối đầu với ta sẽ phải hối hận.

U Minh lão tổ hung hăng la lớn với lão phụ áo lam.

- Để ta xem, cuối cùng có thể hối hận.

Lão phụ áo lam lạnh lùng la lớn.

- Cự Kinh Động, Bạch Hổ Môn, hãy cùng ta đi đối phó với Hồ Điệp Cốc, sau hôm nay, Hồ Điệp Cốc sẽ cho các người biến mất khỏi Huyền thiên nội lục.

La Phương chăm chú nhìn Tề Chính và Lăng Thiên Xích, đối với hai người, La Phương cũng có hiểu biết.

- Qua hôm nay sẽ không còn Hồ Điệp Cốc nữa, hắc hắc ta còn sợ các người điều gì...

Lăng Thiên Xích cùng với Tề Chính sau đó đưa mắt nhìn Trầm Linh, cô gái này xinh đẹp đến mức bọn họ chảy cả máu mũi.

- Được rồi, Tề Chính, Lăng Thiên Xích, các người đi vào bên trong Hồ Điệp Cốc, cường giả Đấu Tôn toàn bộ giữ lại chúng ta trước hết đối phó với những người này.

U minh lão tổ mỉm cười nói.

- Người của Cự Kinh Động nghe đây, tất cả mọi người hướng tới Hồ Điệp Cốc, đầu hàng thì bắt làm tù binh, phản kháng thì giết không tha.

Lăng Thiên Xích la lớn, thân là tam tinh Đấu tôn cường giả, thanh âm của hắn ngưng tụ trong đấu khí khiến cho mọi người nghe rõ ràng.

- Bạch Hổ môn cũng giống như vậy, hãy xông vào trong Hồ Điệp Cốc, trong đó có không ít các nữ nhân đang chờ các người.

Thanh âm của Tề Chính vang lên trên không trung.

- Hừ.

Nghe thấy lời nói của hai người, tất cả đệ tử của Hồ Điệp Cốc nhìn cả đám hận không thể giết sống bọn chúng.

- Mọi người màu lên đi.

Từng thanh âm đinh tai nhức óc vang lên.

Khuôn mặt của U Minh lão tổ nở ra một nụ cười lạnh, có nhiều người đi vào trong Hồ Điệp Cốc như vậy, chỉ cần bọn họ sốt ruột ngăn cản thì những cường giả của U Minh tông sẽ thừa cơ đánh lén mà giết chết.

Cường giả Đấu Tôn mặc dù rất mạnh nhưng đối phó với vạn người thì vẫn không thể phân thân, về phần phải chết bao nhiêu U Minh lão tổ cũng không để ý, dù sao bọn họ cũng chỉ là người của Cự Kinh Động và Bạch Hổ môn mà thôi.

Nhưng mà U Minh lão tổ vừa cười lạnh xong lại nổi lên nghi ngờ, chỉ thấy người của Cự Kinh Động và Bạch Hổ môn tiến lên, cường giả của Hồ Điệp Cốc cũng không có phản ứng, tùy ý bỏ qua.

- Chuyện gì đã xảy ra, chẳng lẽ Hồ Điệp Cốc cam lòng cho đệ tử tới lâm chiến sao?

U Minh lão tổ nghi hoặc.

- Lão quái vật, Hồ Điệp Cốc không làm phiền tới U Minh tông mà U Minh tông lại không để yên cho chúng ta.

Sắc mặt của lão phụ hơi chìm xuống, toàn thân ma pháp đại thịnh một mảng ma pháp lực cường hân tiến tới công kích.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

377. Chương 331 : Vô Tận Giết Chóc .

Thân là ma pháp sư cấp tám hầu kỳ, trong tay lão phụ áo lam liền ngưng tụ ma pháp lực như muốn xé rách cả không gian vậy, một lực lượng cường hân đánh ra.

- Đi chết đi.

Đám cường giả của Hồ Điệp Cốc cũng nhìn đám người của Bạch Hổ Môn và Cự Kinh Động, bọn họ vô cùng tức giận nhìn cảnh tượng trước mắt, lập tức một luồng lực lượng công kích vô cùng lớn đánh về phía đối thủ.

Những người này đều là những cường giả Đấu Tôn đỉnh cấp, thực lực thấp nhất cũng là nhất tinh Đấu Tôn, đột nhiên hơn mười người hỗn chiến khiến cho cả không gian chuyển động, khí tức cường hân tràn ngập cả hải vực, vô số ma thú ở đây cảm nhận thấy cũng ào ào bỏ chạy thực mạng.

- Người đẹp, ta tới bên cạnh nàng.

Thân hình của Lăng Thiên Xích đột nhiên xuất hiện bên cạnh Trầm Linh, ánh mắt của hắn nhìn vào cô gái tuyệt đẹp này không chịu rời đi.

- Hừ, Lăng Thiên Xích, để ta chiếu cố ngươi được không?

Thân ảnh của La Phương đã xuất hiện bên cạnh Trầm Linh, trong mắt bà hiện ra một hàn ý, toàn thân đầy khí chuyển động, không gian cũng rét lạnh.

Nhìn thấy La Phương đột nhiên xuất hiện, vẻ mặt của Lăng Thiên Xích liền trở nên khó nhìn, hắn chỉ là tam tinh Đấu Tôn mà thôi, La Phương là ngũ tinh Đấu Tôn, kém tới hai tinh, đây là khoảng cách rất lớn.

Chạm vào La Phương, ý niệm đầu tiên của Lăng Thiên Xích chính là bỏ chạy.

- Chạy đi đâu?

La Phương quát lạnh một tiếng, sau đó thân ảnh như điện, một mảng đấu khí vô cùng lớn đánh ra.

- Đóng băng.

Một luồng ánh sáng của La Phương đánh ra, chung quanh ngưng tụ một mảng hàn khí, không khí cũng trở nên ngưng tụ.

La Phương cũng có thân thể thuần âm, thân là cốt chủ, dĩ nhiên nàng tu luyện Hàn Băng quyết, đây là tuyệt chiêu đóng băng, uy lực vô cùng cường hãn.

Lập tức Lăng Thiên Xích bị đóng băng nhốt ở bên trong, tốc độ hiện tại của hắn cũng giống như là trẻ nhỏ vậy, đấu khí toàn thân cũng ngưng tụ.

- Hồ Điệp Cốc ta chẳng lẽ dễ dàng để cho Cự Kinh động dụng vào, chết đi!

Mặc dù Lăng Thiên Xích không ngừng giãy dụa ở trên không trung nhưng thanh âm của La Phương đã hiện ra ở sau hắn, một khí tức rét thấu xương truyền tới.

- Thịch.

Tốc độ của La Phương đã mạnh hơn vài phần, một mảng cường hãn khí tức truyền tới.

Tam Tinh Đấu Tôn cùng với ngũ tinh Đấu Tôn thực lực chênh lệch quá lớn, một chiêu giết cũng không phải là điều khó, cộng thêm với việc La Phương tu luyện thiên cấp đấu kỹ hàn băng quyết nữa thì càng thêm lợi hại.

- Đáng chết, Lăng Thiên Xích đúng là vô dụng.

U Minh lão tổ mặc dù chống lại đòn công kích của lão phụ áo lam nhưng vẫn chú ý tới tình hình xung quanh. Bạch Hổ Môn hiện tại đã bị giết hai người, giờ Lăng Thiên Xích lại bị giết, sắc mặt của U Minh lão tổ lại càng thêm khó coi.

Bây giờ không có ai đi ngăn cản La Phương, hắn chỉ mang tới nhị tinh tam tinh Đấu Tôn mà thôi, căn bản không thể ngăn nổi.

- Làm sao bây giờ, đáng chết!

Lúc này U Minh lão tổ cũng chỉ co thể hi vọng người của Hắc Ám thần điện tới sớm.

- Đến đây.

Nhạc Thành nhìn thấy một mảng thân ảnh đông nghịt xa xa thì trong mắt xuất hiện sát ý.

- Giết chóc quá nặng thì sao, cũng chỉ là nghịch thiên mà thôi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó thủ ấn biến hóa.

- Hư, Sinh, Thương Đỗ, cảnh, sát, kinh, khai, sinh môn nhập, sát môn đóng.

Thủ ấn của Nhạc Thành bay lên trên không trung.

- Mọi người nhanh lên, phía trước là nữ nhân của Hồ Điệp Cốc, các nàng đều là xử nữ đó~

Từng tiếng cười vang lên ở trên không trung.

- Thiên Phần tiên trận, lên.

Nhạc Thành cuối cùng cũng lập tức thả mình lên trên không trung, Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng và bốn con Địa Ma Lang đã sớm phụng mệnh theo sát chủ nhân.

- Xoẹt.

Trong phạm vi một trăm dặm, bao phủ một lò mờ sắc trời, từng luồng gió mạnh đảo qua, một khí tức run người truyền tới khiến mọi người rét run.

- Xoẹt.

Một làn gió lạnh lại quét qua, những cường giả Đấu vương kia bị rút xuống mặt đất.

- Hu.

Một màn máu kinh người xuất hiện, vô số những móng vuốt máu đánh về phía những người có tu vi thực lực Đấu Vương.

- A.

Từng thanh âm thảm thiết vang lên, những móng vuốt đỏ lòm xé rách những đấu vương kia làm hai đoạn, vô số quỷ đầu giống như gặp thức ăn ngon, cuồn mãnh cắn nuốt.

- Xoẹt.

Những quỷ đầu đầy máu tươi kia lại biến đổi, xuất hiện khắp núi.

Ở trên không trung, một số người nhìn thấy cảnh tượng này thì sợ hãi nhanh chóng chạy về phía trước, loại tình huống này ngoài chạy trốn bọn họ không còn cách nào khác nữa.

- Cửa thương mở, đóng cửa Khai.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại không ngừng biến hóa, lập tức cả Thiên Phần tiên trận cũng xuất hiện thay đổi.

Những cái đầu quỷ dị khủng bố kia mang theo biển lửa vô tận, lúc này ngọn lửa không còn là màu đỏ nữa mà chuyển sang màu xanh đậm, chuyển động ở trên không trung.

- A...

Từng thanh âm thê thảm vang lên ở trên không trung, mọi người lúc này vẫn chưa khôi phục lại được thần trí, biển lửa xuất hiện đem những người trên không trung kéo vào trong đó.

- Thành thành.

Thực lực của những người yếu thì không nói, nhưng thực lực trên Đấu hoàng cũng không ngăn nổi, vòng tròn phòng ngự Đấu khí của bọn họ cũng chẳng có chút hiệu quả nào.

Đột nhiên lại có mấy trăm người bị kéo vào trong biển lửa, lập tức sau đó truyền ra những thanh âm thảm thiết kêu rên.

Với những người bị chết ở trong biển lửa, biển lửa giống như là được uống thuốc kích thích vậy, càng ngày càng hung mãnh.

- Chạy mau.

Mọi người sợ hãi, ào ào chạy thực mạng.

- Ti ti, a...

- Mắt của ta làm sao mất....

- Chân của ta tại sao...

- Bụng của ta tại sao lại bắt đầu mục nát...

Hắc mang nhiều đến mức cường giả Đấu hoàng cũng bị hư thối, da thịt tung bay, cốt nhục chia lìa, trên trời ngập một mùi huyết tinh.

Nhìn cảnh tượng thê lương trước mắt, Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng và bốn con Địa ma Lang cũng hít một hơi lạnh.

Ở bên trong Hồ Điệp Cốc, đám đệ tử cũng trở nên lo lắng, bọn họ cũng không biết các trưởng lão có cùng người của U Minh tông đại chiến hay không, chỉ cảm thấy khí tức bao phủ trên không trung, trong hơi thở tràn ngập huyết tinh.

- Mau nhìn kia, phía trước có chuyện gì đã xảy ra.

Tất cả đệ tử của Hồ Điệp Cốc đều chăm chú nhìn về phía xa xa, chỉ thấy trong phạm vi mấy trăm dặm, huyết tinh nồng đậm mang theo khí tức quỷ dị tràn ngập.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

378. Chương 332 : Lục Trưởng Lão Của Hắc Âm Thần Điện .

Từ xa nhìn lại, nơi này trông giống như là một địa ngục vậy, khí tức lờ mờ khiến cho cả cường giả Đấu Tông cũng nhìn không thấu, mùi vị huyết tinh quỷ dị này khiến cho tất cả mọi người run rẩy.

Thiên Phần Tiên Trận giết càng nhiều người thì khí tức ngày càng trở nên nồng đậm, những cường giả Đấu Tông cũng không thể chống cự khí tức cường hân nữa.

Các cường giả chạy thực mạng thoát khỏi Thiên Phần tiên trận những cũng không thoát ra khỏi, bị bao bọc ở trong biển lửa, các cường giả Đấu Tông tràn ngập ở trong đó, khí tức ở trong đó cũng tăng vọt, ở đó tràn ngập khí tức tử vong.

Cả vạn người bị táng thân vào trong thiên phần tiên trận, trong mắt Nhạc Thành lúc này cũng tràn ngập tiếu nuối, quanh thân cũng đầy sát khí.

Tứ Sí Ma Ưng, Thanh Bối Ma Ngưu và bốn con Địa Ma lang cảm nhận thấy khí tức nồng đậm trên người của chủ nhân thì không kìm được rung mình một cái.

- Đáng chết, giết chóc quá nặng, sát khí nhập thân.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, Thiên Phần tiên trận tương liên với tâm thần của hắn, sát khí của hắn tràn ngập ra, loại sát khí này đối với người tu luyện ma đạo thì vô cùng hữu ích nhưng đối với Nhạc Thành tu luyện Hỗn Nguyên chân kinh mà nói thì lại có hại.

Nhạc Thành tu luyện sẽ dễ dẫn đến tẩu hỏa nhập ma, nếu như hắn sớm nhập ma đạo thì đã không có vấn đề gì nhưng hiện tại hắn đang tu luyện tới nguyên anh trung kỳ, tái nhập ma đạo thì không chỉ toàn thân bị phế tu vi mà còn bị cơ thể phản phệ mà chết, linh hồn cũng không được bảo tồn.

- Thiên Phần Tiên trận sau này giao cho Đại Song và Tiểu Song, mình dùng thì không tốt lắm.

Cảm nhận thấy sát khí của Thiên Phần tiên trận thấm nhuần, Nhạc Thành cũng không dám bận tâm, không dám mạo hiểm xông lên, Đại song và Tiểu song tu luyện công pháp ma đạo, cái đó đối với sát khí không có chút gì tổn thương ngược lại vô cùng hữu ích.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành ngưng kết, lập tức một thiên phần tiên trận mở ra gào thét giống như là tận thế vậy, sát khí cuồng bạo nổ ra khiến cho số ít Đấu Tông kia không thể khởi tranh, chỉ có thể trở mặt nhìn biển lửa.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng đánh tới, Thiên Phần tiên trận vô ảnh vô tung biến mất, sát khí cuồng bạo bao trùm.

Thân ảnh như điện, quang mang của Nhạc Thành như nước, thiên phần tiên trận không ngừng xoay tròn trên không trung.

- Chủ nhân, người không sao chứ.

Tứ Sí Ma Ứng do dự một chút rồi lo lắng nói.

Bây giờ sát khí của Nhạc Thành ngày càng thêm nồng đậm, hai mắt tràn ngập hàn ý, tựa hồ ma khí bao trùm.

- Ta không sao, đi theo ta.

Nhạc Thành cảm nhận được biến hóa ở trên người của mình, từ từ chăm chú nhìn cảnh tượng thê thảm phía dưới, uy lực của Thiên Phần Tiên trận thật là cường hãn.

Nhạc Thành lập tức thả người mà dậy, thần thức của hắn lập tức khuếch tán, hắn chạy tới Hồ Điệp Cốc, Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ứng cũng theo sát phía sau.

- Hồ Điệp Cốc cũng không phải là nơi các ngươi muốn tới thì tới, chết đi!

La Phương kêu khẽ một tiếng, một đầu khí cuồng mãnh toát ra từ trên không trung, cả không gian cũng di động, từng luồng song gợn như muốn kết thành hàn băng vậy, không khí xung quanh như muốn rét lạnh.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, lập tức một nhị tinh Đấu Tôn bị La Phương giết, đây đã là Đấu Tôn thứ tư bị nàng giết, thực lực ngũ tinh Đấu Tôn ngoài U Minh lão tổ thì trong trường không có ai có thể chống lại.

Nhìn thấy La Phương một lần nữa giết một đầu tôn, sắc mặt của U Minh lão tổ trở nên dị thường, có lẽ Cự Kinh Động và Bạch Hổ Môn có chết bao nhiêu Đấu Tôn đi chăng nữa cũng không đáng lo, tuy nhiên vừa rồi La Phương giết Đấu Tôn của U Minh tông khiến cho U Minh lão tổ đau đớn không thôi.

- Đáng chết, tại sao còn chưa tới?

U Minh lão tổ lẩm bẩm nói, người của Hắc Ám Thần điện nếu như không tới thì thật thê thảm.

La Phương sau khi giết bốn Đấu Tôn, hiện tại Hồ Điệp Cốc đã nhiều hơn đám U Minh tông sáu cường giả Đấu Tôn.

- Đến phiên ngươi.

La Phương sau khi giết đối thủ thì thân ảnh cũng không nhàn rỗi, nàng lập tức đánh về phía tam tinh Đấu Tôn gần nhất.

- Nữ nhân này thật xinh đẹp, khiến ta muốn cùng nàng chơi đùa.

Ở giữa không trung một đạo hắc ảnh hiện ra trước thân thể của La Phương, lập tức một đạo âm lệ xuất hiện trước nàng, mang theo một khí tức khủng bố.

- Ngũ Tinh Đấu Tôn.

Nhìn Hắc Y nhân phía trước mắt, cảm thấy khí tức trên người của đối phương, La Phương cũng hơi biến sắc, trên nét mặt của nàng hiện ra một vẻ kinh ngạc, nàng từ từ nói:

- Ngươi là người của hắc ám thần điện.

- Khắc khắc.

Ở giữa không trung truyền tới một tiếng cười âm lệ, sau đó một hán tử áo đen xuất hiện trước mặt mọi người:

- Không hổ danh là cốc chủ của Hồ Điệp Cốc, cuối cùng cũng nhận ra rằng chúng ta đã tới, chúng ta đã nhiều năm làm hàng xóm, hôm nay mới gặp mặt

- Lại là một tứ tinh Đấu Tôn, Hắc Ám Thần Điện, Hồ Điệp Cốc và các ngươi không có ân oán gì với nhau, sớm biết như vậy ta đã sớm đuổi các ngươi khỏi phạm vi của Hồ Điệp Cốc.

La Phương lạnh lùng nói.

- Ân oán thì bây giờ giải quyết.

Hắc y nhân ngũ tinh Đầu Tôn cười lạnh:

- Lão thất, để ta đối phó với nữ nhân này, người đi chăm sóc tên tiểu tử kia, nhất định phải bắt được hắn.
- Lão Lục người cứ yên tâm, lần này hắn không chạy thoát được đâu.

Hắc Y nhân kia tiếp tục cười âm lệ.

- Thạch.

Sau đó là một tiếng vang thật lớn, U minh lão tổ cùng với lão phụ áo lam ngang ngạch chống một kích sau đó thân thể lùi ra phía sau, hắc y nhân của hắc ám thần điện nói:

- Các người cuối cùng cũng đến đây.
- Lão tổ không cần phải lo lắng, hôm nay nhất định ta sẽ giúp người san bằng hồ điệp cốc.

Hắc y nhân cười lạnh lùng.

- Hắc Ám Thần Điện, khẩu khí của người thật lớn, người là người của hắc ám thần điện thì sao, muốn san bằng hồ điệp cốc người còn kém nhiều lắm.

Thanh âm của lão phụ áo lam vang lên trên không trung.

- Khắc khắc, bình thường thì không thể nhưng bây giờ thì không giống lúc trước, đừng tưởng rằng Hồ Điệp Cốc các người có cường giả thì hắc ám thần điện không có biện pháp.

Hắc y nhân tiếp tục cười:

- Chỉ bằng vào một lão quái là người chỉ sợ cũng không bảo vệ được Hồ Điệp Cốc.
- Các người cũng đừng nhiều lời, mau gọi người xuất hiện đi.

U Minh lão tổ đưa người tới gần Hắc y nhân của Hắc Ám Thần điện.

- Hắc Ám Thần Điện.

Hai hắc y nhân của Hắc Ám Thần điện lộ diện, một đám cao thủ cũng đình chỉ giao thủ, mọi người ở đây đều là cường giả Đầu Tôn, bọn họ cũng biết ý vị với Hắc Ám Thần Điện thế nào, nếu như không phải có tứ đại tộc nhân và tứ đại thú tộc hai trăm năm trước liên thủ chỉ sợ rằng Hắc Ám Thần điện đã sớm không chế cả Huyền Thiên nội lục.

- Hắc Ám Thần điện, các người cuối cùng cũng xuất hiện.

Ở phía sau của Hồ Điệp Cốc truyền tới một tiếng nói lạnh lùng, sau đó một thanh niên áo đen xuất hiện ở trên không trung. Thanh niên áo đen xuất hiện, ở xung quanh tràn ngập sát khí và huyết tinh khiến cho tất cả mọi người đều phải run lên.

- Nhạc Thành, người bên kia cảm thấy thế nào?

Cảm nhận thấy được sát khí và huyết tinh bên cạnh Nhạc Thành, phảng phất giống như là ma thần từ trong địa ngục vậy, lông mày của lão phụ áo đen nhíu lại một cái rồi hỏi Nhạc Thành.

- Giết chết toàn bộ.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, ánh mắt của hắn nhìn về phía đám người Hắc Ám Thần điện mà đánh giá.

- Toàn bộ vậy giết.

Mặc dù hắn đã thử qua uy lực của Thiên Phần Tiên trận tuy nhiên khi Nhạc Thành nó toàn bộ giết trong lòng của lão phụ áo lam vẫn không kìm được mà kinh hãi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

379. Chương 333 : Hắc Âm Lôi Thử .

- Hắc chính là người các ngươi muốn tìm, chính là tên tiểu tử này.

U Minh lão tổ nói với đám người của Hắc Âm Thần điện.

- Khắc khắc, chính là tên tiểu tử này.

Lục trưởng lão và thất trưởng lão cũng cười lạnh âm lệ.

- Tiểu tử, không ngờ ngươi cũng tới Hồ Điệp Cốc, miễn cho chúng ta tìm ngươi khắp nơi.

Thất trưởng lão âm lạnh nhìn Nhạc Thành.

- Chỉ bằng vào các ngươi sao, ta thấy Hắc Âm thần điện của các ngươi thường xuyên trốn tránh, phải gọi là hắc âm Lôi Thử mới đúng.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn các vị trưởng lão của Hắc Âm thần điện.

- Ta để xem ngươi còn cuồng ngạo được bao lâu?

Lục trưởng lão và thất trưởng lão của Hắc Âm thần điện hơi biến đổi sắc mặt, sau đó ánh mắt của lục trưởng lão trở nên lạnh lùng, hắc mang lập tức tràn ngập.

- Ô ô.

Một tiếng quỷ dị phát ra từ trong miệng của lục trưởng lão, đột nhiên sau lưng có một tiếng xé gió cuồng bạo, lục trưởng lão và thất trưởng lão hiện ra một vẻ âm lệ, hung hăng nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Ta xem hôm nay ngươi có thể ngông cuồng được nữa không?

Một hồi thanh âm xé gió, sắc mặt của Nhạc Thành cũng hơi biến đổi, hắc ngẩng đầu lên phía trước thì chỉ thấy trên không trung xuất hiện năm điểm đen, khí tức cường hãn thì tràn ngập.

- Ô Ô.

Thanh âm của ma thú vang lên, chỉ thấy ở trên không trung năm con ma thú đã xuất hiện trước mặt mọi người.

Năm con ma thú này đúng là quái vật, thân thể khổng lồ tới vài trăm mét, thân cao giống như là một toà núi lớn vậy, năm con ma thú giống nhau như đúc, trong đó có bốn con ma thú đầu người hình hổ.

Một con khác thì chính là ma thú đầu người thân gấu, so với bốn con quái vật kia thì lớn hơn không ít, đặc biệt là có một cái đuôi rất lớn ở phía sau.

Nhìn thấy mấy con quái vật khủng bố này, đám người của Hồ Điệp Cốc hít vào một hơi lạnh, người của U Minh tông, Bạch Hổ môn Cự Kinh động thì khiếp sợ, quái vật như thế đúng là kinh khủng.

Trầm Linh nhìn năm con ma thú phía trước, thần sắc cũng trở nên mất tự nhiên, sau đó nàng đứng ở bên cạnh Nhạc Thành.

Nhạc Thành chăm chú nhìn năm con quái vật, so với những con quái vật mà mình nhìn thấy ở trong thành Cự Thạch thì lớn hơn không ít.

U Minh lão tổ nhìn năm con quái vật, thần sắc trở nên kinh ngạc, lão cũng chưa bao giờ nhìn thấy quái vật khủng bố như thế.

- Hôm nay ta muốn cho các ngươi biết một chút về ma thú của hắc âm thần điện.

Lục trưởng lão nhìn chằm chằm về phía đám người Hồ Điệp Cốc và Nhạc Thành.

- Mấy con quái vật tạp giao đó mà gọi là ma thú sao, thật là vô lý?

Nhạc Thành nhìn năm con quái vật mà nói.

- Tiểu tử đáng chết, ngươi dám nói chúng ta là quái vật tạp giao, hôm nay ta không đem ngươi xé nát thì không được.

Quái vật đầu người thân gấu biến đổi sắc mặt, hung hăng tấn công về phía Nhạc Thành, tựa như điều Nhạc Thành vừa nói chính là yếu hại của nó vậy.

- Hóa ra ngươi cũng có thể nói, đúng là tạp giao.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn con quái vật này.

- Khốn kiếp, ta bỏ sống ngươi.

Quái vật thân gấu kia hung hăng nhìn Nhạc Thành, sau đó thân hình nhoáng lên, cái đuôi đã quét về phía Nhạc Thành.

Cái cuôi này giống như là một khối trụ rất mềm và lớn vậy, dài tới hai trăm thước, rộng tới mấy chục thước, mang theo một tiếng động mạnh, khí tức cường hãn giống như tứ tinh đấu tôn khiến cho người ta phải sợ hãi.

- Chỉ bằng vào ngươi mà muốn đụng đến chủ nhân sao?

Thanh âm xung quanh cấp tốc vang lên, sau đó một con ma thú phượng hoàng xoay tròn trên không trung.

- Xoẹt.

Mang theo một ngọn lửa nóng bỏng, Tứ Sí Ma Ưng vượt qua không gian ngăn cản trước cái đuôi, bốn cánh bay qua, cái đuôi để lại một vết nứt thật sâu, bên trong chảy ra một luồng huyết dịch.

- Ti ti.

Ngọn lửa tràn ngập khiến cho chiếc đuôi của ma thú quái vật bị đốt cháy thành từng tiếng.

- A.

Quái vật ma thú đối với ngọn lửa kia cũng e ngại, sắc mặt cũng trở nên trắng bệch, cái đuôi vội vàng mang theo một hắc mang nồng đậm một lát sau mới dập tắt được.

Thân thể của ma thú vốn đã cường hãn về mặt phòng ngự, cộng thêm với thực lực tứ tinh Đấu tôn tuy nhiên cũng không chống lại được ngọn lửa của Tứ Sí Ma Ưng, cho thấy ngọn lửa của Tứ Sí Ma Ưng rất bất phàm.

- Trời ạ, đây là ma thú cấp tám, lại còn là phượng hoàng nữa.

Nhìn thấy phượng hoàng ma thú, tất cả mọi người một lần nữa khiếp sợ.

- Cũng là ma thú, chẳng lẽ là Thần hoàng tộc?

Lục trưởng lão và thất trưởng lão liền biến sắc, Tứ Sí Ma Ưng thân giống như phượng hoàng như đúc, chỉ là có hơi một chút khác biệt là có bốn cánh mà thôi.

- Chỉ bằng vào năm con quái vật tạp giao các ngươi mà cũng muốn đối phó với chủ nhân của ta, thật là nằm mơ.

- Ngao, ngao ô...

Năm luồng thân ảnh một lần nữa bắn lên trên, sau đó là năm tiếng gầm gừ, ngay sau đó ánh mắt của mọi người lập tức trở nên kinh ngạc.

Năm con ma thú tràn ngập khí tức cường hãn, thân thể rất lớn biểu lộ cho ma thú của hắc ám thần điện, mơ hồ còn lớn hơn một chút.

- Ma thú cấp tám, đúng là ma thú cấp tám, trời ơi!

Tất cả mọi người đều không thể tin nổi.

- Sáu con ma thú cấp tám.

Định lực của lão phụ áo lam mặc dù tốt hơn cũng trở nên kinh ngạc, bà thầm nghĩ trong lòng:

- Hồ Điệp Cốc lần này xem như đã chiếm được tiện nghi.

Năm con quái vật nhìn chăm chăm về phía sáu con ma thú cấp tám, thần sắc trở nên thay đổi lớn, khí tức trên người của sáu con ma thú cấp tám không dưới bọn chúng.

- Đáng chết, đây là những ma thú gì.

Hắc Ám Thần điện lực trường lão và thất trường lão đều biến sắc.

Ở phía trước lại còn có một phiên bản của Thần hoàng tộc, còn có năm con ma lang mọc cánh đỏ rực, ở Huyền Thiên Nội lực cũng không có ma thú như vậy tồn tại.

Nhìn sáu con ma thú cấp tám trên không trung, sắc mặt của U Minh lão tổ lập tức trở nên khó coi, vốn rằng lão còn tưởng rằng có thể dùng năm con ma thú để ngăn cản nhưng hiện tại xem ra kế hoạch đã không thể thực hiện được nữa.

- Lão cầu, từ hôm nay trở đi, người của U Minh tông cứ đợi trả thù đi~

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn U minh lão tổ, vì chịu ảnh hưởng của Thiên Phần tiên trận, trong người của hắn toát ra máu tươi nồng nặc.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

380. Chương 334 : Tiểu Tử Này Tại Sao Lại Tà Mị Như Vậy?

- Tiểu tử, cho dù ngươi có sáu con ma thú cấp tám thì cũng chưa có tư cách để đối phó với U Minh lão tổ ta.

U Minh lão tổ lạnh lùng nói, nhìn khí tức trên người của sáu con ma thú này, thực lực mạnh nhất cũng chỉ có thể chống lại tứ tinh Đấu Tôn mà thôi, miễn cưỡng hợp lực lại thì cũng chỉ có thể chống lại một ngũ tinh đấu tôn, U Minh lão tổ dĩ nhiên không để vào trong mắt.

- Ta trước hết khỏi cần đối phó với ngươi, ta tiêu diệt U Minh tông trước.

Nhạc Thành lạnh lùng nói, sau đó thủ ấn trong tay ngưng kết, năm bộ Kim Tiên Khôi lồ đột nhiên xuất hiện ở trên không trung, mang theo một mảng ánh sáng màu vàng, khí tức ngập trời.

- Hôm nay ta muốn xem xem các ngươi có thể đi đi bao nhiêu người.

Thanh âm của Nhạc Thành quanh quẩn ở trên không trung, năm bộ Kim Tiên Khôi lồ đủ giết cường giả tứ tinh Đấu Tông, ngũ tinh Đấu Tông cũng có thể chống lại.

- Đáng chết, tiểu tử này tại sao lại tà mị như vậy?

U Minh lão tổ cùng với hai trưởng lão của Hắc ám thần điện lập tức biến đổi sắc mặt, dựa vào thực lực của hai người cho dù không thể san bằng cả Hồ Điệp Cốc thì cũng khiến cho Hồ Điệp Cốc bị đả kích trí mạng.

Không ngờ trên người của Nhạc Thành lại có vật như thế, bây giờ U Minh tông và người của Hắc Ám Thần điện đã rơi vào thế hạ phong, bọn họ đã thấy bọn họ đã quá coi thường đối phương.

- Thanh Bối Ma Ngưu, Ma ưng, mấy con quái vật này giao cho các ngươi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Tứ Sí Ma Ưng, Thanh Bối Ma Ngưu.

- Lão Ngưu, ngươi xuống dưới trợ giúp chủ nhân đi, năm con quái vật giao cho ta và bốn Địa Ma lang là được.

Tứ Sí Ma Ưng nói với Thanh Bối Ma Ngưu.

- Được, ta đi trợ giúp cho chủ nhân, năm con quái vật tạp giao này giao cho các người.

Thanh Bối Ma Ngưu không phản đối mà lập tức nói.

- Thái thượng trưởng lão, lão cầu kia là giao cho bà, Hắc Ám lôi thử giao cho ta là được.

Nhạc Thành lập tức nói với lão phụ áo lam.

- Được, lão cầu để cho ta cản lại, người cũng phải cẩn thận một chút.

Lão phụ áo lam cất tiếng nói.

Nhạc Thành mỉm cười, có thái thượng trưởng lão giúp hấn ngăn cản u minh lão tổ thì hấn cũng đã yên tâm rồi, thủ ấn của hấn đánh ra, năm bộ Kim tiên Khôi lồ đánh về phía trước.

Đồng thời, kim mang xung quanh Nhạc Thành trở nên đại thịnh, cả người bao bọc một mảng kim mang đánh về phía thất hộ pháp.

- Đúng là thân thể kim long, đáng chết.

Hai vị trưởng lão nhìn thấy kim mang toàn thân của Nhạc Thành thì mừng rỡ, tuy nhiên sau đó sắc mặt chuyển sang khó coi.

Thực lực của Thất trưởng lão chỉ là tứ tinh đấu Tôn mà thôi, cho dù hấn đạt tới tứ tinh Đấu tôn đỉnh phong thì một Kim tiên khôi lồ cũng đủ đối phó với hấn, hơn nữa còn Nhạc Thành.

- Mấy con quái vật tạp giao, các người chết đi.

Tứ Sí Ma Ưng gào thét một tiếng sau đó đánh về đám quái vật ma thú.

Theo sát sau lưng của Tứ Sí Ma Ưng, bốn con Địa Ma lang cũng gầm thét đánh về đám quái vật đầu người thân hổ.

- Lão yêu quái, chúng ta tiếp tục, hôm nay ta muốn xem xem U Minh tông còn có thể còn lại bao nhiêu người.

Lão phụ áo lam nhìn thấy Hồ Điệp Cốc đã chiếm thượng phong thì nở ra một nụ cười, toàn thân ma pháp lực chuyển động đánh về phía U Minh lão tổ.

- Chạy mau, mọi người chạy mau, người của Bạch Hổ môn toàn bộ rút lui.

Sắc mặt của Tề Chính đã sớm chuyển sang tái nhợt.

- Lãng Thiên Xích chết rồi, người cũng nên đi theo hấn.

Thân ảnh của La Phương xuất hiện bên cạnh Tề Chính, mang theo một hàn băng đấu khí tấn công.

- Hàn Băng.

La Phương mỉm cười khẽ nói, lập tức một đấu khí hàn băng ngưng tụ mà tấn công.

- Không xong.

Nhìn thấy thân ảnh của La Phương, sắc mặt của Tề Chính càng trở nên tái nhợt, đấu khí toàn thân ngay lập tức chuyển động.

- Thạch.

Một tiếng vang thật lớn, hai luồng lực lượng va chạm vào nhau ở trên không trung gây nên một sóng gợn vô cùng lớn.

- Muốn chạy trốn sao, nằm mơ đi.

Sắc mặt của La Phương hiện lên một hàn ý, bàn tay của nàng vượt không gian ngưng tụ khí lạnh mà tấn công.

- Thiên Xích đóng băng.

Toàn thân hàn băng chi khí cuồng bạo tuôn ra, La Phương hét lớn lên sau đó hàn băng chi khí đánh về phía Tề Chính.

- Xoẹt.

Thân hình của Tề Chính bị kết thành một lớp băng dày, đông cứng lại.

- Hàn Băng nổ, chết đi!

La Phương yêu kiều quát lớn, sau đó một mảng bạch mang hung hăng đập vào mặt băng, lập tức mặt băng bị nghiền nát, Tề Chính ở bên trong cũng bị nghiền nát thành từng mảnh nhỏ.

Mấy người của Bạch Hổ môn cũng chỉ là cường giả nhị tinh tam tinh Đấu Tôn mà thôi, nhìn thấy môn chủ bị giết chết thì không còn sức chiến đấu nữa.

Bọn họ cấp tốc bỏ chạy, các cường giả của Hồ Điệp cốc liền đuổi theo, tuy nhiên thực lực của hai bên chênh nhau cũng không nhiều, muốn đuổi thì dễ chứ bắt giữ thì rất khó.

Cường giả của Hồ Điệp Cốc đuổi theo một lúc thì hậm hực bỏ về, sau đó gia nhập vào vòng chiến giết cường giả của U Minh tông.

- Thành thành.

Ở giữa không trung, khí tức cường hãn va chạm vào nhau.

- Thịch thịch.

Những cường giả không ngừng rơi rụng xuống, cường giả Đấu Tôn tuyệt đối đã đạt tới tình trạng khủng bố, tuy nhiên hiện tại đã có rất nhiều cường giả của U Minh tông bị giết chết, hiện tại Hồ Điệp Cốc và U Minh tông thực lực chênh lệch đã quá xa.

- Âm Ảnh Kiếm.

Nhạc Thành huy động Âm Ảnh Kiếm trong tay cấp tốc bắn về phía thất trưởng lão của hắc ám thần điện.

- Xoẹt.

Âm Ảnh Kiếm cùng với Kim tiên khôi lỗi bắn về phía trước, mà ba vòng sáng màu vàng cũng theo sát phía sau. Thất trưởng lão liền toát ra một luồng hắc mang, ngăn chặn lại.

- Hừ.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười lạnh, trong lúc kịch chiến sát khí trên người của hắn tràn ngập, hắc mang cũng bao phủ toàn thân của hắn.

- Xoẹt.

Hắc mang thấy ba luồng sáng màu vàng thì như gặp khắc tinh vậy, tự động né tránh.

- Đáng chết.

Thất trưởng lão không ngờ rằng hắc mang phòng ngự của mình không chịu nổi một đòn thì sắc mặt trở nên biến đổi.

- Hắc Ám địa ngục.

Thất trưởng lão hét to một tiếng, sau đó sắc mặt chuyển sang màu trắng bệch, đồng thời hắc mang trở nên quỷ dị, giống như có mây đen bao quanh vậy.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

381. Chương 335 : Toàn Lực Giết .

- Vô Thượng Chân Hỏa phá cho ta.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, hắc đã cùng với Hắc Ám Thần điện giao thủ mấy lần, Nhạc Thành biết rõ ràng Vô Thượng Chân hỏa của mình có tác dụng khắc chế với hắc mang.

- Ti ti.

Thanh âm đốt cháy vang lên, hắc mang chạm phải Vô Thượng chân hỏa thì bị đốt cháy sạch sẽ, chỉ là hắc mang này quá dày đặc, nếu như đốt cháy hết thì quả không dễ dàng.

- Phần Tiên Liệt Diễm Cầu.

Nhạc Thành đánh thủ ấn ra, trước thân một luồng Vô Thượng Chân hỏa trở nên nóng bỏng bị ngọn lửa áp chế, quả cầu lửa trên không trung lập tức bị giải khai thành một đường cong.

- Thạch.

Một tiếng nổ thật lớn bạo phá, Nhạc Thành ngưng tụ Phần Tiên Liệt Diễm Cầu phân tán ngọn lửa bao quanh hắc mang, không ít hắc mang đốt cháy.

- Âm Dương Kiếm, đi!

Mà đúng lúc này, nồng đậm hắc mang bị chia năm xẻ bảy, Nhạc Thành cũng đánh về phía thân ảnh của Thất trưởng lão, thủ ấn của hắc đánh tới, mi tâm lóe lên, Kiếm Âm Dương biến thành một vòng tròn sáng bắn tới.

Hắc mang vừa bị bạo phá, thất trưởng lão đã tái nhợt sắc mặt đi vài phần, nhìn thấy quỷ dị sáng trắng của Nhạc Thành thì trong lòng rét lạnh, thủ đoạn của Nhạc Thành khiến cho hắc không thể nào chống đỡ nổi.

- Xoẹt xoẹt.

Một mảng lực lượng cường hãn từ Kiếm Âm Dương cuồng bạo tấn công ra, không gian cũng trở nên vặn vẹo.

- Hừ.

Mà lúc này khóe miệng của Nhạc Thành lại nở ra một nụ cười, tâm niệm của hắc chuyển động, một khối Kim Tiên Khôi Lỗi đột nhiên bắn ra, trong tay là một lực lượng vô cùng lớn.

- Khôi Lỗi chết tiệt.

Nhìn thấy Kim tiên khôi lỗi tấn công về phía mình, thất trưởng lão không có bất kỳ biện pháp nào, thực lực của hai người chắc chắn là ngang nhau, công kích bị đối phương cuốn lấy, muốn tránh cũng khó.

- Xoẹt.

Nhìn thấy kim tiên khôi lỗi mang theo một đòn công kích cường hãn, thất trưởng lão của Hắc Ám thần điện cũng chỉ có thể cắn răng buông tay chống lại công kích của Nhạc Thành, hai tay nghiêng hướng Kim tiên Khôi lỗi.

- Xoẹt.

Nhạc Thành ở ra một nụ cười mỉm, Kiếm Âm Dương bổ ra, một luồng lực lượng tấn công tới, Kim Tiên Khôi lỗi chạm vào công kích của Thất trưởng lão.

- Thành thành.

Ở trước sau của thất trưởng lão đều có một đòn công kích, hai luồng lực lượng khổng lồ tác dụng vào trên người của hắc khiến cho khóe miệng của hắc phun ra một ngụm máu tươi, cả người bị đánh bay vài trăm thước.

Nhạc Thành liên thủ với Kim Tiên Khôi Lỗi đã khiến cho Thất trưởng lão bị trọng thương, tâm niệm của hắn chuyển động, Kim Tiên Khôi lỗi một lần nữa mang theo một lực lượng cường hãn tấn công từ trên xuống dưới.

- Âm ầm ầm.

Dưới sự công kích của bốn chiếc Kim Tiên Khôi lỗi, sắc mặt của lục trưởng lão đã chuyển sang màu trắng bệch.

Từng luồng công kích của Nhạc Thành Lục trưởng lão chỉ có thể miễn cưỡng chống lại mà thôi, tuy nhiên lục trưởng lão hiện tại đã trở nên rã rời, vừa vận một khối kim Tiên khôi lỗi đột nhiên chạm vào lưng hắn khiến hắn thổ ra một ngụm máu.

Ở trên không trung, Tứ Sí Ma Ứng cùng với quái vật đầu người thân gấu kịch chiến với nhau đã chiếm thế thượng phong, vì khi tiến hóa có thiên phú cho nên thực lực của Tứ Sí Ma Ứng trở nên tăng vọt, ngọn lửa trên người của nó chính là khắc tinh của ma thú.

Bốn con Địa Ma Lang đối phó với bốn con quái vật đầu người thân hổ mơ hồ đã chiếm thượng phong, nhưng nếu muốn khiến cho đối phương bị trọng thương hay chết thì không thể nắm chắc.

- Thạch, chết đi.

Thanh Bối Ma Ngưu nhìn thấy chủ nhân cùng với Kim Tiên khôi lỗi ở cùng một chỗ thì biết rằng mình không cần phải nhúng tay vào cho nên nó liền công kích lên trên người của U minh tông.

- Đáng chết.

Sắc mặt của U minh lão tổ trở nên vô cùng khó coi, U minh tông lần này cộng thêm Cự Kinh động bạch hổ môn có tới hai mươi ba cường giả Đấu Tôn mà hiện tại chỉ còn có chín người, nếu tiếp tục thì toàn quân sẽ bị diệt.

- Người của U minh tông mau lui lại.

U Minh lão tổ cuối cùng cũng không thể kiên trì nổi nữa, mỗi lần chết một đấu tôn chính là đả kích trí mạng với U minh tông.

Nghe thấy lời nói của U minh lão tổ, đột nhiên người của U Minh tông liền lùi lại, tuy nhiên người của Hồ Điệp Cốc quá nhiều, nếu như muốn lùi cũng không phải là điều dễ dàng.

- Lão tổ, chúng ta chưa bắt được người, làm sao có thể lùi.

Lục trưởng lão âm hiểm bỏ về phía một khối Kim tiên khôi lỗi, nếu như U minh lão tổ mà lui thì hắn sẽ thê thảm.

- Nếu như tiếp tục thì thương vong sẽ rất lớn, bây giờ chúng ta nên nghĩ biện pháp khác.

U Minh lão tổ la lớn, nhìn thấy người của U minh tông tựa hồ muốn lui lại cũng không phải là điều dễ dàng thì sắc mặt liền chuyển sang khó coi.

- Sao vậy, lão yêu quái ngươi muốn chạy trốn sao?

Lão phụ áo lam nhìn U minh lão tổ rồi cười lạnh, tuy rằng nàng có thể chống lại U minh lão tổ nhưng muốn giết hay bị thương thì không thể làm nổi.

- Lão yêu bà đừng quá đắc ý, thù hôm nay ngày khác ta nhất định sẽ báo.

U minh lão tổ hung hăng nói với lão phụ áo lam.

- Ngày sau ta sẽ tới U minh tông, ngươi cứ đợi đi.

Lão phụ áo lam nói.

- Người của U minh tông tiến tới bên cạnh ta.

Nhìn thấy người của U minh tông không thể thoát thân, U minh lão tổ quát lớn.

Đột nhiên cường giả của U Minh tông mượn thể tới gần U minh lão tổ thì bị tấn công, bọn họ nhanh chóng thoát được, tuy không chết nhưng cũng bị thương.

- Toàn lực giết.

Lão phụ áo lam không bỏ qua cơ hội này, một luồng lực lượng cuồng mãnh tấn công.

- Lão thất chúng ta mau lui xuống, các người cũng nhanh lui đi.

Lục trưởng lão chống lại bốn Kim Tiên khôi lỗi rồi la lớn.

- Muốn đi sao, khó đấy!

Khuôn mặt của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, hẩn hướng về phía Thất trưởng lão mà nói:

- Các người không phải muốn tìm ta sao, mỗi lần tìm ta là mỗi lần chạy trốn, các người không nên gọi là Hắc Âm thần điện, nên gọi là Hắc Âm lôi thử mới đúng.

- Hừ, tên tiểu tử người cũng đừng có đắc ý, lần sau ta sẽ khiến cho người phải thê thảm.

Thất trưởng lão hung hăng nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Xoẹt.

Một hắc mang ngưng tụ xung quanh thất trưởng lão, sau đó lục trưởng lão cũng tràn ngập cả hắc mang, đối với thủ đoạn chạy trốn của Hắc Âm thần điện, Nhạc Thành cũng chỉ có thể đau đầu, khó trách hai trăm năm trước tứ đại tộc nhân và tứ đại thú tộc liên thủ cũng không thể quét sạch sẽ.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

382. Chương 336 : Không Có Cơ Hội .

Chăm chú nhìn Lục trưởng lão và thất trưởng lão, Nhạc Thành biết rằng mình nhiều nhất cũng chỉ có thể giữ lại được một người mà thôi, vì vậy hắn không hề do dự mà để lại thất trưởng lão.

- Người cũng đừng mong chạy, không có cơ hội đâu.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười quỷ dị, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, Âm Dương Kiếm thu hồi vào trong mi tâm đồng thời một lung linh tiểu tháp phóng ra.

- Xoẹt.

Tháp Hạo Thiên vừa phóng ra, lập tức biến hóa thành một tòa tháp vô cùng lớn, cao tới ba nghìn thước, ở xung quanh mười dặm đều bị Hạo Thiên tháp vây quanh.

- Đáng chết, đây là cái gì?

Thất trưởng lão biến đổi sắc mặt, một mảng hắc mang bao vây quanh thân hình của lão.

- Xoẹt.

Đáng tiếc rằng thất trưởng lão vẫn chậm một bước, Hạo Thiên Tháp đã bao phủ lão vào trong đó, chìm vào trong Vô Tận Hải Vực.

-Thịch thịch.

Tháp Hạo Thiên giống như là thiên ngoại thiên thạch rơi xuống vậy, đột nhiên gầm rú vang lên cả bốn phía.

Nhìn thấy cảnh tượng rung động này tất cả mọi người đều vô cùng khiếp sợ.

- Lão Thất.

Lão lục hung hăng quát lớn, sau đó thân ảnh quỷ dị nhanh chóng biến hóa thành hắc mang biến mất ngay tại chỗ.

- Dừng chạy.

Thanh âm của Tứ Sí Ma Ứng vang lên ở trên không trung, tuy nhiên ma thú đầu người thân gấu vẫn có tốc độ rất nhanh.

- Xoẹt.

Bốn con quái vật đầu người mình hổ cũng chạy rất nhanh.

- Chúng ta đi.

Người của U Minh tông đã tụ tập toàn bộ bên cạnh U minh lão tổ, U Minh lão tổ cắn răng quát, một bạch ngọc giản bị bóp nát, hiện ra một thông đạo.

- Xoẹt.

Một khí tức bắt đầu khởi động, ngay lập tức không gian thông đạo xuất hiện trước U minh lão tổ.

- Đi mau.

U Minh lão tổ nói với người của U minh tông sau đó đi vào trong không gian thông đạo.

- Đã vậy thì cũng phải để lại cho lão bà tử ta chút gì chứ!

Lão phụ áo lam la lên, sau đó ngay lập tức ma pháp lực chuyển động mà tràn ngập.

Cuối cùng người của U Minh tông cũng đi vào trong thông đạo, lão phụ áo lam không ngừng công kích bạo phá.

- Xoẹt.

Không gian thông đạo bị đóng cửa, một cốc kích vô cùng lớn tấn công vào trong thông đạo, mơ hồ thấy trong đó phun ra một luồng máu tươi.

- Lên.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại biến đổi, hắc lập tức nhìn thấy ở hải vực bên cạnh, tháp Hạo Thiên vô cùng lớn cuộn cuộn lao ra biển.

Thu hồi Tháp hạo thiên trong tay, Nhạc Thành thu hồi Kim Tiên Khôi lỗi, sắc mặt của hắn cũng trở nên trắng bệch, Âm Ảnh Kiếm, Âm Dương kiếm, Hạo Thiên tháp là ba pháp khí lớn của hắn, lập tức Nhạc Thành nhét vài viên đan dược vào trong miệng, may mà đan dược của hắn hiện tại không thiếu.

- Ma Ứng, Thiên Lang các ngươi mau trở về, không cần đuổi theo.

Nhạc Thành khuếch tán thần thức, lập tức nói với mấy con ma thú không cần đuổi theo.

Trận đấu kịch liệt cuối cùng cũng dừng lại ở khâu cuối cùng, lần này tổng cộng mười mấy cường giả Đấu Tôn bị giết, Hồ Điệp Cốc cũng bị chết một cường giả Đấu Tôn.

- Nhạc Thành, huynh không sao chứ?

Trầm Linh đi tới bên cạnh Nhạc Thành mà hỏi, nhìn thấy sắc mặt của Nhạc Thành tái nhợt nàng lo lắng không thôi.

- Không có việc gì, đêm động phòng hoa chúc đảm bảo không sao.

Nhạc Thành mỉm cười nói với Trầm linh.

Trải qua trận chiến đấu, sát khí và huyết tinh trên người của Nhạc Thành càng mạnh, Nhạc Thành biết rõ mình không thể chịu nổi sát khí nữa, sau này xem ra phải giao trận pháp cho Đại Song và Tiểu Song.

- Huynh có biết xấu hổ không, thật là đáng ghét, lời này mà huynh cũng có thể nói ra.

Trên khuôn mặt của Trầm Linh hiện ra một vẻ thẹn thùng.

- Thành thân mà không động phòng, chuyện này thì ta không thành thân, thật không công bằng.

- Huynh dám?

Trầm Linh đưa đôi bàn tay trắng trẻo đánh về phía Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, người không sao chứ?

Thái thượng trưởng lão và La Phương cũng tới bên cạnh hỏi thăm.

- Thái thượng trưởng lão, cốc chủ, Nhạc Thành không sao, chỉ tiếc là đã để bọn họ chạy thoát.

Mặc dù biết rõ rằng muốn lưu lại toàn bộ người của U Minh tông là điều khó khăn nhưng Nhạc Thành cũng hơi tiếc nuối.

- Không có việc gì, người của U Minh tông lần này đã nguyên khí đại thương, chúng ta về trước thôi.

Thái thượng trưởng lão nhìn Nhạc Thành và Trầm Linh rồi cười cười?

- Còn có nghi thức thành thân của các người nữa, thời gian còn sớm về rồi nói sau.

Nghe thái thượng trưởng lão nói thế, Trầm Linh cũng chỉ có thể cúi đầu mà thẹn thùng.

Nhìn cô gái xinh đẹp bên cạnh, Nhạc Thành dự định sớm để cho nàng ăn Thất Biến Ma Linh đan.

- Chủ nhân.

- Chủ nhân.

Giữa không trung, Tứ Sí Ma Ứng cùng với bốn con Địa Ma Lang đã biến thành hình người ở bên cạnh Nhạc Thành.

Nhìn thấy sáu con ma thú cấp tám biến thành hình người, mọi người ở trong Hồ Điệp Cốc càng trở nên kính trọng thêm với Nhạc Thành.

Mọi người ngay lập tức trở về Hồ Điệp Cốc, ở trong phạm vi một trăm dặm của Hồ Điệp Cốc, tất cả các trưởng lão đều hít một hơi lạnh, mà các thái thượng trưởng lão và La Phương cũng không biết chuyện gì xảy ra nhưng cũng kinh hãi.

Quay trở lại Hồ Điệp Cốc, Nhạc Thành đành phải dựa theo quy củ mà thực hiện những nghi thức rườm rà kia một lần, tùy tiện cử hành hôn lễ với Trầm Linh.

- Linh Nhi, về sau con chính là cốc chủ của Hồ Điệp Cốc rồi.

Nhìn Trầm Linh, đôi mắt của La Phương liền trở nên ươn ướt.

- Đệ tử đa tạ sư phụ đã dạy bảo.

Trầm Linh cũng ươn ướt hành đại lễ với La Phương.

- Nhạc Thành, hiện tại người chính là phó cốc chủ của Hồ Điệp Cốc, về sau Hồ Điệp Cốc cũng là của người cho nên sự vụ của hồ điệp cốc người cũng phải lo.

Lão phụ áo lam nói với Nhạc Thành.

- Vâng, thái thượng trưởng lão.

Thần sắc của Nhạc Thành hiện ra một vẻ tôn kính.

- Còn nữa, Linh nhi về sau giao cho người, người phải đối xử tử tế với nàng.

Lão phụ áo lam cất tiếng nói:

- Mặc dù người đã luyện chế ra Thất Biến Linh đan nhưng cũng phải đợi đến khi Linh Nhi đột phá tới Đấu Thánh mới có thể mất đi tấm thân nữ.

- Nhạc Thành, xin lỗi bởi vì muội có thân thể Thuần âm, phải tu luyện Hàn Ngọc quyết, cho nên trước khi đột phá tới Đấu Thánh muội phải bảo trì tấm thân nữ.

Trầm Linh nhẹ nhàng nói với Nhạc Thành.

- Không có gì, muội cứ cố gắng tu luyện, tin rằng đột phá tới Đấu Thánh cũng không phải lâu.

Nhạc Thành bất đắc dĩ cười nói.

Ba ngày sau, ở trong phòng tràn ngập thanh mang, Nhạc Thành lúc này thở ra một ngụm trọc khí rồi mở mắt, trong mắt tinh quang chói lọi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

383. Chương 337 : Ma Thú Linh Thổ .

- Xem ra cũng sắp đột phá tới Nguyên Anh Hậu kỳ, lần này vì nguyên nhân khí tức mà đã khiến mình đột phá sớm hơn.

Nhạc Thành nhủ thầm trong lòng.

Ở trong hạo thiên tháp, hai con hỏa long khổng lồ đang xoay tròn trên không trung.

- Thế nào, tư vị dễ chịu chứ?

Thân hình của Nhạc Thành xuất hiện ở trong hư vô, hai con hỏa long gào thét ở sau lưng của hắn.

- Người mau thả ta ra, nếu không hắc ám thần điện sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Bây giờ thất trưởng lão đã lộ ra một vẻ kinh hoàng.

- Là ta sẽ không bỏ qua cho hắc ám thần điện.

Nhạc Thành hơi trầm sắc mặt xuống, lập tức thân ảnh như điện tới bên cạnh thất trưởng lão.

Thủ ấn của hắn đánh ra, thanh mang hiện lên, thủ chương của Nhạc Thành khuếch tán, trùm lên trên người thất trưởng lão.

- A.

Một hồi thanh âm thâm thiết vang lên, thân hình của thất trưởng lão không ngừng run rẩy ở trên không trung, đôi mắt cũng trở nên co rút lại.

- A.

Sau một hồi thanh âm thâm trầm đó, thân hình của Thất trưởng lão cuối cùng cũng nhúc nhích, cả người rụt xuống.

- Xoẹt.

Thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng đánh tới, một con rồng lửa như muốn đốt cháy thất trưởng lão sạch sẽ.

- Xoẹt.

Thu hồi tháp Hạo Thiên lại, Nhạc Thành một lần nữa khoanh chân ngồi xuống, trong đầu hiện lên một số tin tức.

- Hắc Ám thần điện dự định đối phó với tứ đại tộc nhân và tứ đại thú tộc.

Nhạc Thành thì thầm nói.

-Không biết tứ đại tộc nhân và tứ đại thú tộc có bảo vật gì mà hắc ám thần điện lại quan tâm như vậy?

Ở trong linh hồn trí nhớ của thất trưởng lão, Nhạc Thành biết rõ hắc ám thần điện sở dĩ muốn đối phó với tứ đại tộc nhân và tứ đại thú tộc là vì bảo vật vô cùng lớn.

- Ma thú lãnh thổ, đây là địa phương gì?

Trên khuôn mặt của Nhạc Thành hiện ra một vẻ nghi hoặc, trong trí nhớ của thất trưởng lão có một nơi rất trọng yếu chính là ma thú lãnh thổ.

- Mình cũng đã có được thiên ngoại thiên thạch, cũng nên rời Hồ Điệp Cốc, chỉ là tiếc rằng không có tin tức của bất kỳ viên linh châu thượng cổ nào.

Nhạc Thành lầm bầm nói.

- Nhạc Thành, thái thượng trưởng lão tìm người có chuyện, người mau nhanh một chút đi.

Trầm Linh cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Thái thượng trưởng lão tìm ta có việc gì?

Nhạc Thành nổi lên một nghi ngờ, hẩn lập tức nhìn Trầm Linh phía trước, hẩn tiến tới ôm một tay Trầm Linh vào lồng ngực, một mùi thơm ngát xông vào mũi hẩn.

- Ta dự định hai ngày nữa rời khỏi Hồ Điệp Cốc, còn có một số chuyện muốn làm.

- Tại sao lại nhanh vậy?

Sắc mặt của Trầm Linh trở nên biến đổi.

- Muội chuẩn bị một chút đi, ta sẽ nói rõ với thái thượng trưởng lão.

Nhạc Thành ôm lấy Trầm Linh vào lồng ngực, không tự chủ được khẽ bóp nhẹ kiêu đồn của nàng.

- Ủ, chúng ta khi nào thì trở về Hồ Điệp Cốc?

Trầm Linh hỏi.

Bị ma chưởng của Nhạc Thành chạm phải, Trầm Linh cũng không có ý định cự tuyệt.

- Cái này ta không biết, nếu như muội thấy rời khỏi Hồ Điệp Cốc là miễn cưỡng thì ở lại cũng được.

Nhạc Thành cười tà tà, sau đó hai tay của hẩn đặt lên bộ ngực mềm mại cao ngất.

- Huynh nói hay lắm, sư phụ đã cho ta biết rằng huynh đã đính hôn với Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan của Cuồng Sư môn và Vạn Kim Môn, vậy mà không nói cho muội biết.

Trầm Linh hung hăng trợn mắt nhìn Nhạc Thành.

- Muội không hỏi ta dĩ nhiên là ta không nói.

Nhạc Thành bất đắc dĩ mà nói.

- Buông ra, huynh đúng là sắc quỷ, thái thượng trưởng lão đang đợi huynh đó.

Trầm Linh một lần nữa liếc mắt nhìn Nhạc Thành.

- Ta đi trước đây, Thất Biến linh đan muội ăn vào đi, đối với tu vi của muội thì rất tốt.

Nhạc Thành bất đắc dĩ móc ra hai bình ngọc đưa cho Trầm Linh.

Ở trong một công trình xây dựng lớn của Hồ Điệp Cốc, trong một đại sảnh, La Phương cùng với thái thượng trưởng lão hai người đang ở đó.

- Nhạc Thành, người dự định khi nào thì đi?

Nhìn thấy Nhạc Thành, La Phương cất tiếng hỏi.

- Hai ngày nữa rồi đi, có chút chuyện cần phải làm.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Mang theo Linh Nhi người chú ý một chút ta lo lắng người của Hắc Ám thần điện sẽ không buông tha.

La Phương nói.

- Hắc Ám thần điện ta sẽ không bỏ qua, về phần U minh tông hiện tại ta đã có sắp xếp.

- Nhạc Thành, chuyện của U minh tông người không cần thái quá, còn có người của Hồ Điệp Cốc nhất định sẽ không tha cho bọn họ.

Thái thượng trưởng lão cất tiếng nói.

- Ta đến lúc đó sẽ nói cho Vạn kim môn và Cuồng Sư môn, đến lúc đó Hồ Điệp Cốc, Vạn Kim Môn, Cuồng Sư môn sẽ liên thủ với nhau.

- Vậy thì không có vấn đề gì, tuy nhiên người cần phải đề phòng người của Hắc Ám thần điện, bọn họ không dễ đối phó đâu.

Thái thượng trưởng lão nói với Nhạc Thành.

- Thái thượng trưởng lão, bà có biết ma thú lãnh thổ ở nơi nào không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi lão phụ áo lam.

- ma thú lãnh thổ, sao vậy, người muốn đi sao?

Lão phụ áo lam cùng với La Phương hơi biến đổi sắc mặt mà hỏi.

- Có một số chuyện cần phải đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, cái này có liên hệ với tứ đại tộc nhân và tứ đại thú tộc, Nhạc Thành tự nhiên là muốn đi.

- Nơi đó chính là thiên hạ của thú tộc, ở trong đó có rất nhiều ma thú, rất ít tộc nhân ở bên trong.

Thái thượng trưởng lão cất tiếng nói.

- Trong đó có một số ma thú, nghe nói có một số ma thú thượng cổ đã vĩnh viễn biến mất.

- Hảo, có viễn cổ ma thú tồn tại, viễn cổ ma thú so với thần thú cũng không kém hơn bao nhiêu?

Nhạc Thành thì thâm trong lòng.

- Người kỳ thật muốn tới nơi đó sao, nơi đó rất nguy hiểm, có những thú tộc cường hãn không thể chạm vào.

Lão phụ áo lam cất tiếng nói.

- Nếu như người muốn đi tới ma thú lãnh thổ thì sẵn tiện dẫn Linh nhi tới Tuyệt Tình thung lũng, thung lũng tuyệt tình có mời Hồ Điệp Cốc tới dự lễ.

- Đi thung lũng tuyệt tình dự lễ, lễ gì vậy, không phải thung lũng tuyệt tình không cho nam nhân tiến vào sao?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Không sai, Thung lũng tuyệt tình tuyệt đối không cho phép nam nhân tồn tại, chỉ là ba tháng sau là lễ thành hôn với của tôn nữ của Tuyệt tình thung lũng, chúng ta được mời đi dĩ nhiên là có thể vào.

Thái thượng trưởng lão cất tiếng nói:

- Lần này bên trong thung lũng tuyệt tình cũng có người của U Minh tông.

- Ta biết rõ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, nghe nói tới người của U minh tông, trong mắt của hắn xuất hiện hàn ý.

- Linh nhi bên cạnh người, người phải chú ý chiếu cố nó cho tốt.

La Phương cất tiếng nói.

- Ta sẽ chú ý, không có chuyện gì nữa, thì cốc chủ, thái thượng trưởng lão, ta đi đây.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

384. Chương 338 : Xuất Trần Như Tiên , Ngạo Thế Thường Vụ .

- Vậy chúng ta lên đường đi thung lũng tuyệt tình sớm một chút.

Nghĩ tới việc đi tới thung lũng tuyệt tình, Nhạc Thành cũng dự định khởi hành lên đường sớm một chút, từ đây tới đó cũng không phải là gần.

-Thung lũng tuyệt tình mặc dù không phải là thế lực hạng nhất nhưng bọn họ cũng có thực lực rất cao. Nghe nói ở thung lũng tuyệt tình, mỗi nữ nhân đều quyến rũ động lòng người.

Thung lũng tuyệt tình chính là cấm địa của nam nhân, chưa từng có một nam nhân nào tiến vào mà yên ổn trở ra.

Ba ngày sau, mọi người ở Hồ Điệp Cốc cho biết, Nhạc Thành cùng với Trầm Linh ngồi trên Tứ Sí Ma Ung biến mất khỏi Hồ Điệp Cốc.

Trên ngọn núi, một nữ tử xuất trần như tiên, ngạo thế thường vụ, như tiên tử hạ phàm đang trút mái tóc đen nhánh xuống, da thịt nàng trắng như tuyết, nói không hết vẻ thanh lệ tuyệt tục.

Cô gái áo tím này hiện nay đang khẽ chau mày, tựa hồ như có một số tâm sự vậy.

- Nữ chủ nhân, nữ chủ nhân có một chút tin tức.

Tử Điện Mãng hưng phấn chạy tới trước mặt Mộ Dung Hiểu Hiểu mà nói.

- Chuyện gì, Tử Long, người mau nói.

Mộ Dung Hiểu Hiểu phấn khởi hỏi Tử điện mãng.

- Nữ chủ nhân, thuộc hạ nghe nói ở Cự Thạch Thành một năm trước trong kỳ thi đấu luyện khí sư có một người đoạt ngôi quán quân tên là Nhạc Thành.

- Thành Cự thạch ở nơi nào?

Mộ Dung Hiểu Hiểu vội hỏi.

- Con rắn đáng chết, chúng ta mau đi tìm chủ nhân.

Khiếu Thiên hổ, yêu Cơ, Đại Song và Tiểu Song cũng cao hứng không thôi.

- Ở phía trước, khoảng nửa tháng lộ trình.

Tử Điện Mãng cất tiến nói:

- Nếu như chúng ta dốc toàn lực thì có lẽ chỉ mười ngày là tới.

Ở trong một thung lũng rất lớn, một trung niên áo đen cùng với năm con quái thú đang cung kính trước hai hắc y nhân lão giả.

- Lão lục, bây giờ làm sao bây giờ, lão thất đã chết, đại trưởng lão rất tức giận, người làm việc cũng thật bất lực!

Một hắc y lão giả nói.

- Lão ngũ, ta thật sự không ngờ tên tiểu tử kia lại lợi hại như vậy, bên cạnh còn có sáu con ma thú cấp tám, còn có năm khối kim tiên khối lỗi nữa.

Lục trưởng lão oán hận nói.

- Kim Long thân thể, hai khối thiên ngoại thiên thạch, đó là những thứ có trên người của tên tiểu tử này, lần này chúng ta nhất định phải bắt được hắn.

Một hắc y lão giả cất tiếng nói.

- Lão tứ, nhưng mà tên tiểu tử kia hiện tại đang ở trong Hồ Điệp Cốc, chúng ta không thể chống lại.

Lục trưởng lão cất tiếng nói.

- Lão gia hỏa kia thật sự cường hãn, nhưng mà chúng ta nhận được tin tức, tên tiểu tử kia đã rời khỏi Hồ Điệp Cốc.

Ngũ trưởng lão dừng lại rồi nói tiếp:

- Ba tháng sau chính là lễ thành niên của tôn nữ Tuyệt Tình cốc, tiểu tử kia nhất định sẽ đi vào trong thung lũng tuyệt tình, chúng ta nhất định phải bắt hắn.

Ở bên trong U Minh tông, tại một đại sảnh rất lớn, bên cạnh là ba mươi người ngồi bên trong.

- Lão tổ, lần này chúng ta nên làm gì bây giờ.

Ở trong đại sảnh, trung niên hán tử nói với thái thượng trưởng lão.

- Từ hôm nay trở đi mọi người nhất định phải chú ý tới Vạn Kim Môn, Cuồng Sư môn, còn Hồ Điệp Cốc nữa.

U minh lão tổ oán hận nói.

- Lão tổ, chỉ sợ chúng ta không thể chống lại nổi ba phái đó.

Trung niên hán tử lo lắng nói.

- Sự tình đã đến bước này, chúng ta không có cách nào khác, lần này người tự mình đi Tuyệt Tình thung lũng, ra sức lôi kéo Tuyệt Tình thung lũng về phe mình.

U Minh lão tổ cất tiếng nói.

- Lão tổ, chúng ta muốn lôi kéo han môn phái này thì thật khó khăn.

Trung niên hán tử nói.

- Không có gì là không thể, người cho rằng thung lũng tuyệt tình có thể trở mắt nhìn Vạn Kim Môn Cuồng Sư môn, Hồ Điệp Cốc liên thủ với nhau không?

U minh lão tổ nói.

- Lão tổ, ta biết phải làm thế nào.

Trung niên hán tử lại cất tiếng nói:

- Lần này đi thung lũng tuyệt tình chúng ta phải chạm người của Hồ Điệp Cốc, chúng ta nên làm sao bây giờ?

- Thung lũng tuyệt tình chắc là không cho người ta động thủ, đối với người của Hồ Điệp Cốc, người cần phải chú ý một chút, bất quá ta đoán rằng La Phương và Lão yêu bà sẽ không đi thung lũng tuyệt tình, nếu không thì người làm sao có thể là đối thủ của họ.

U Minh lão tổ nói.

- Lão tổ, con biết phải làm thế nào.

Trung niên hán tử quay lại, trong mắt lập lòe tinh quang.

- Nếu như người gặp phải tên Nhạc Thành áo đen kia thì phải cẩn thận một chút, hắn có thực lực rất là quỷ dị, thủ đoạn cũng rất ghê gớm.

Ở trên mệnh môn không trung, hiện tại Tứ Sí Ma Ứng đang phi hành trên không trung, dưới thân là đám mây đủ để Nhạc Thành cùng với Trầm Linh khoan chân ngồi.

Trầm Linh bao phủ nồng đậm bạch mang ung quanh, đầu khí chuyển động, nàng đã tiến vào trong trạng thái tu luyện.

Mà Nhạc Thành thì thanh mang tràn ngập, cũng tiến nhập vào trạng thái tu luyện.

Theo tin tức của Hồ Điệp Cốc, lộ trình tới Tuyệt Tình cốc cũng phải ba tháng.

Thời gian từ từ trôi qua nửa tháng Nhạc Thành sẽ tự nhiên không bỏ qua cơ hội để tu luyện.

Hai tháng sau, một nồng đậm đầu khí lay động quanh người của Trầm Linh.

- Trầm Linh có phải muốn đột phá hay không?

Nhạc Thành nhận thấy đầu khí cuồng bạo thì lập tức đình chỉ tu luyện.

Một đầu khí cuồng bạo bao quanh Trầm Linh.

Tứ Sí Ma Ứng tốc độ liền chậm lại, hàn băng do Trầm Linh toát ra khiến cho Tứ Sí Ma Ứng cũng trở nên run rẩy.

- Hàn Băng quyết đúng là không tầm thường.

Cảm nhận hàn băng tràn ngập trên người của Trầm Linh, Nhạc Thành âm thầm tán thưởng.

Ba ngày sau, hàn băng xung quanh người của Trầm Linh đã trở nên ngày càng nồng đậm, có thể nói là đã đạt tới cực hạn, ngay lập tức khí tức của Trầm Linh đạt tới một trình độ mới.

- Xoẹt.

Linh khí lại một lần nữa tràn ngập, khí tức một lần nữa cũng kéo lên, khắp không trung khí tức một lần nữa biến đổi.

- hu.

Hồi lâu Trầm Linh thở ra một ngụm trọc khí, khí tức trên thân đã ổn định ở tam tinh Đẩu tôn.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

385. Chương 339 : Song Song Đột Phá .

- Linh Nhi, chúc mừng ngươi đã đột phá.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Trầm Linh, thực lực tam tinh Đẩu Tôn, Nhạc Thành cũng yên tâm một chút, loại thực lực này có thể chiếu cố chính mình rồi, nhị tinh Đẩu tôn thì còn hơi thấp.

- Huynh cho muội dùng đan dược gì mà muội cảm nhận thấy tốc độ tu luyện tăng lên không ít.

Trầm Linh cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Tốc độ nhanh là được, muội sắp đột phá tới Đẩu thánh, khi đó chúng ta có thể động phòng.

Nhạc Thành cười cười, ánh mắt nhìn lên bộ ngực sữa mê người của Trầm Linh.

- Đẩu Thánh, huynh cho rằng dễ đột phá như vậy sao, bao nhiêu người tu luyện tới thập tinh Đẩu Tôn cũng không thể đột phá tới Đẩu Thánh.

Trầm Linh cất tiếng nói.

- Muội phục thất biến linh đan, đột phá tới Đẩu Thánh dễ hơn nhiều.

Nhạc Thành cất tiếng nói, mắt của hắn lại tiếp tục dao động.

- Huynh cũng nhìn đủ chưa?

Trầm Linh trừng mắt nhìn Nhạc Thành:

- Huynh mà xem nữa muội sẽ che con mắt huynh lại.

- Linh Nhi, chúng ta không thể động phòng, ta nhìn cũng không được sao

Nhạc Thành cười tà nói.

Một ngày sau, Nhạc Thành tiến vào trong trạng thái tu luyện còn một thời gian nữa hắn mới tới thung lũng tuyệt tình, cảm nhận linh hồn lực biến hóa, Nhạc Thành cũng biết mình sắp đột phá tới Nguyên Anh Hậu kỳ không xa.

Bây giờ ở một chỗ khác trên không trung, Mộ Dung Hiểu Hiểu và chúng thủ hạ đang phi hành.

- Nữ chủ nhân, còn nửa tháng nữa chúng ta sẽ đi ra khỏi Hồ Điệp Cốc.

Tử Điện Mãng nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Không biết chủ nhân có phải vừa rời khỏi Hồ Điệp Cốc hay không, một người trong chúng ta tới Cự Thạch Thành tìm chủ nhân trước.

Yêu Cơ cất tiếng nói.

- Không sao, chút ta biết tin tức của hắn nhất định sẽ tìm được hắn.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nói.

Mọi người cao hứng không thôi chạy tới thành Cự Thạch và biết được Nhạc Thành đã đính hôn với Lê Tiêu Dao và nam Cung Lạc Nhan, Mộ Dung Hiểu Hiểu đi tới Vạn kim Môn tìm nhưng không thấy, sau đó biết được Nhạc Thành đã tới Hồ Điệp Cốc.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng đành cùng với Khiếu Thiên Hổ đi tới Hồ Điệp Cốc.

Đối với chuyện Nhạc Thành đi khắp nơi lưu tình Mộ Dung Hiểu Hiểu cũng đã thành thói quen, cũng đành chịu mà không phản đối, đây chính là cách làm của nữ nhân thông minh.

Một thanh mang nồng đậm bao quanh Nhạc Thành, một khí tức cường hãn vô cùng hiện ra, hiện tại chân khí của Nhạc Thành không ngừng vận chuyển qua lại.

Ở trong đan điền, kim đan của Nhạc Thành xuất hiện một luồng sáng màu vàng, đây chính là do tiếp nhận linh khí của hỏa Linh châu.

- Xoẹt.

Chân khí của Nhạc Thành ngày càng tràn ngập, thần thức của hắn cũng cấp tốc mở rộng, khí tức trên người cũng tăng vọt.

- Đúng là đã muốn đột phá.

Cảm nhận được biến hóa ở trong cơ thể, Nhạc Thành cũng chăm chú tập trung đột phá, thời gian đến thung lũng Tuyệt Tình chỉ còn ba ngày, Nhạc Thành cũng phải tận dụng.

- Xoẹt.

Thanh mang ngày càng nồng đậm, khí tức của Nhạc Thành cũng đạt tới tình trạng cường hãn.

Ở giữa không trung tràn ngập một khí tức cường hãn, thanh mang lập lòe trong đó, toàn bộ tiến nhập vào trong đan điền của Nhạc Thành.

- Xoẹt.

Thần thức của Nhạc Thành cũng liên tục kéo lên, khí tức cường hãn khiến cho phương viên của Nhạc Thành mấy trăm dặm đều bị bao phủ.

Hồi lâu cuối cùng khí tức cũng lắng xuống mà thanh mang từ từ tiêu tán, khôi phục nguyên dạng.

- Hu.

Từ trong đan điền, Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí, đôi mắt trở nên sáng như sao, vô cùng thâm thúy thanh tịnh tựa như nước vậy.

- Nguyên Anh hậu kỳ, cuối cùng thì cũng đột phá.

Nhạc Thành thì thầm:

- Bây giờ cho dù không dùng pháp bảo thì cũng có thể chống lại tứ tinh Đấu Tôn, nếu dùng thêm pháp bảo thì có thể giết cả ngũ tinh Đấu tôn, lục tinh đấu tôn thì vẫn chưa đối phó được.

Thung lũng Tuyệt Tình bị một vách núi vây quanh, diện tích lên tới vài chục dặm vuông, so với Cự Thạch Thành thì lớn hơn không ít.

Thành Vân Trung chính là một tòa thành ở trong thung lũng tuyệt tình, nếu như muốn tiến vào trong thung lũng thì tuyệt đối phải tiến vào trong tòa thành này, đây chính là con đường duy nhất.

Lúc này hai nữ tử tuyệt đẹp cùng với một đám tùy tùng tiến vào trong thành Vân trung khiến cho rất nhiều nam tử phải bỏm cả đôi mắt.

Thành vân trung là một tòa thành lớn nhất ở trong thung lũng tuyệt tình vì vậy tôn tin nam nữ rất nghiêm, ở đây nữ nhân có địa vị cao hơn nam nhân rất nhiều.

Mặc dù không giống như thung lũng tuyệt tình nhưng nam tử tiến vào đây nếu như bắt kính với nữ nhân thì sẽ bị thung lũng Tuyệt Tình bắt đi trọn đời làm nô lệ, đương nhiên còn phải chịu cực hình.

- Lạc Nhan, chúng ta đến thành Vân Trung, đi dọc theo con đường này khiến cho ta phải mệt chết.

Lê Tiêu Dao nói với Nam Cung Lạc Nhan.

- Cũng tại ngươi muốn tới, bây giờ đã biết mệt chưa?

Nam Cung Lạc Nhan chăm chú nhìn Lê Tiêu Dao mà nói.

- Thung lũng tuyệt tình bình thường rất khó đi vào, thừa cơ hội này chúng ta đi xem một chút.

Lê Tiêu Dao nói.

- Được rồi, chúng ta nên sớm tiến vào trong thung lũng Tuyệt Tình thôi.

Nam Cung Lạc Nhan nói.

- Hai vị mỹ nữ, xin cho hỏi muốn tiến vào thung lũng Tuyệt Tình thì phải làm thế nào?

Một nam tử tuấn lãng xuất hiện bên cạnh Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan.

Nam tử này tướng mạo không tệ, dáng người thon dài, ngũ quan như chạm ngọc vậy. Lê Tiêu Dao thấy vậy liền cất tiếng nói:

- Chúng ta không biết, ngươi tự tìm đi.

- Hóa ra hai vị cũng tới Thành Vân Trung như vậy thì ta cũng tới đây, ta chính là Dương Thiếu Phong, không biết phương danh của nhị vị là gì?

Nam tử áo trắng khẽ cười nói.

- Chúng ta muốn tới thành Vân Trung, ta tên là Lê Tiêu Dao, vị này chính là Nam Cung Lạc Nhan.

Lê Tiêu Dao do dự một chút rồi nói.

- Lê Tiêu Dao, Nam Cung Lạc Nhan.

Dương Thiệu Phong mỉm cười:

- Tên rất đẹp, rất đẹp!

- Người này thật phiền toái, chúng ta đi thôi.

Nhìn thấy bộ dạng của Dương Thiệu Phong, Nam Cung Lạc Nhan và Lê Tiêu Dao đều không vui, lập tức muốn rời khỏi.

- Nhị vị tiểu thư, không bằng chúng ta cùng vào đi được không?

Thanh niên áo trắng mỉm cười một lần nữa chặn hai nữ nhân lại.

- Các hạ mau rời đi, nể mặt công hội Luyện dược sư, ta sẽ không động thủ.

Một thân ảnh hiện lên, chính là tứ trưởng lão của Cuồng Sư môn.

- Hừ, hóa ra là các người biết chúng ta là người của Công hội Luyện Dược sư, vậy mà khẩu khí vẫn lớn.

Nam Tử áo trắng sững cả người, cảm nhận khí tức trên người đối phương thì thấy ba người đều là Đấu tôn.

- hừ, người của công hội luyện dược sư thì sao, chẳng lẽ Vạn kim Môn và Cuồng Sư Môn không bằng các người?

Nam Cung Lạc Nhan cất tiếng nói.

- Chúng ta đi!

Lê Tiêu Dao cất tiếng nói, sau đó không vui nhìn Dương Thiệu Phong, trong chớp mắt đã tiến lên phía trước.

- Hóa ra là người của Vạn kim Môn và Cuồng Sư Môn.

Nhìn thấy Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan rời đi xa, Dương Thiệu Phong cũng không có cơ hội ngăn cản nữa.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

386. Chương 340 : Tới Thành Vân Trung .

- Lê Tiêu Dao, Nam Cung Lạc Nhan hai cái tên này rất đẹp, người đẹp tên cũng đẹp.

Dương Thiệu Phong nở ra một nụ cười thâm nói.

- Công tử, hai nữ nhân này công tử không nên đụng, người của Vạn kim Môn và Cuồng Sư Môn nghe nói đã đính hôn với quán quân của luyện khí sư.

Một lão giả sau lưng cất tiếng nói.

- Luyện Khí sư, ta ghét nhất chính là Luyện Khí Sư, yên tâm đi, ta biết phân nặng nhẹ.

Dương Thiệu Phong cất tiếng nói.

- Chủ nhân, phía dưới chính là Thành Vân Trung, chúng ta đã tới.

Tứ Sĩ Ma Ứng nói với Nhạc Thành.

- Được, chúng ta đi xuống trước đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Thành Vân Trung có cửa vào đi tới thung lũng Tuyệt Tình.

Trầm Linh cất tiếng nói.

- Thời gian cũng không còn nhiều lắm, chúng ta đi tới thung lũng Tuyết Tình rồi sau đó tới Ma thú lãnh thổ.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Ba ngày sau chính là lễ thành niên của nữ tôn thung lũng Tuyết Tình, rất ít người ngoài được tiến vào, đặc biệt là nam nhân, hiện tại một đám đệ tử của thung lũng Tuyết Tình đã tiến tới trước cửa của Thành Vân Trung để nghênh đón các thế lực của Huyền Thiên nội lục.

Lần này tôn nữ tử thung lũng Tuyết Tình thành thân ngoại trừ một số môn phái lớn thì các môn phái nhỏ đều không được mời.

- Người của các đại thế lực đều đã đến, không biết Nam Cung Lạc Nhan và Lê Tiêu Dao nhị nữ này có tới hay không?

Nhạc Thành nghe nói các đại thế lực đều đến thì Cuồng Sư Môn và Vạn kim Môn dĩ nhiên cũng được mời, nếu như Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan nhìn thấy mình và Trầm Linh ở cùng một chỗ thì thật phiền toái.

- Xin hỏi hai vị có phải tham gia lễ thành niên của tôn nữ thung lũng Tuyết Tình.

Mấy thân ảnh nhìn thấy Nhạc Thành cùng với Trầm Linh tiến vào thì lập tức hỏi thăm.

- Chúng ta là người của Hồ Điệp Cốc, không biết phải làm sao mới tiến vào thung lũng Tuyết Tình được?

Trầm Linh cất tiếng nói.

- Hóa ra là Hồ Điệp Cốc, xin mời các vị, chúng ta đã chuẩn bị chỗ nghỉ ngơi ba ngày, ba ngày sau chính là lễ thành niên của tôn nữ, sáng mai chúng ta sẽ sắp xếp cho các vị vào thung lũng Tuyết Tình.

Một nữ đệ tử thanh tú cất tiếng nói.

- Sư tỷ, tỷ xem, cô gái của Hồ Điệp Cốc thật là xinh đẹp giống như là nữ tôn của chúng ta vậy, không biết có phải là thân nữ của Hồ Điệp Cốc hay không?

- Ta nghĩ hẳn là như vậy, ngày hôm qua Cuồng Sư Môn và Vạn kim Môn cũng có hai mỹ nhân tiến tới, không ngờ ngoài nữ tôn của chúng ta còn có nhiều người xinh đẹp như vậy.

- Dừng nói nữa, người khác nghe được sẽ không tốt.

Nhạc Thành cùng với Trầm Linh đi theo một đệ tử của thung lũng Tuyết Tình tới nơi nghỉ ngơi.

- Các vị hôm nay nghỉ ngơi ở đây, ngày mai chúng ta sẽ sắp xếp các vị toàn bộ tiến vào thung lũng tuyết tình.

Đến Nhạc Thành và Trầm Linh đi vào trong đình viện, nữ tử kia cất tiếng nói.

- Kế bên này là những người nào?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi nữ đệ tử kia.

- Ở đây có rất nhiều khách quý, sáng ngày mai bọn họ sắp xếp tiến vào trong thung lũng tuyết tình.

Nữ đệ tử nói với Nhạc Thành.

- Người của U Minh tông tới chưa?

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, nếu như người của U minh tông tới thì cần phải chú ý một chút.

- Khách quý U Minh tông ba ngày trước đã tới, ngày mai sẽ đồng loạt tiến vào thung lũng tuyết tình.

Nữ đệ tử kia tiếp tục nói.

- Cuồng Sư Môn và Vạn kim Môn đã tới chưa?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, xem ra mình phải cẩn thận chút ý một chút mới được.

- Hình như hai ngày trước đã tới, bây giờ các khách quý đã tới gần như đông đủ.

Nữ đệ tử kia cất tiếng nói.

- Cuối cùng đã đến.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói tiếp:

- Có biết Cuồng Sư môn và Vạn kim Môn ai tới không?

- Việc này tiểu nữ không biết, Vạn kim Môn và Cuồng Sư Môn khách quý không phải do tiểu nữ tiếp đón.

Nữ đệ tử kia áy náy nói.

- Được rồi, không có việc gì, cô nương đi đi.

Trầm Linh nói với nữ đệ tử kia.

- Vâng, xin các vị nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai tiểu nữ sẽ đến báo cho mọi người biết.

Nữ đệ tử kia sau đó lui xuống.

- Nhạc Thành huynh thấy có phải hai vị hôn thê của huynh tới không, làm sao, có phải nghỉ tới các nàng không?

Trầm Linh trừng mắt nhìn Nhạc Thành.

Nhạc Thành mỉm cười, hắn đi vào trong đình viện, cô nương Trầm Linh này xem ra đã ghen tuông, thật là đau đầu.

- Nhạc Thành thời gian còn sớm, không bằng chúng ta đi dạo chơi trong thành, ta còn chưa xa nhà lần nào.

Trầm Linh nói với Nhạc Thành.

- Được rồi, dù sao thời gian vẫn còn sớm.

Nhạc Thành nhìn sắc trời, hiện tại mới chỉ là buổi chiều mà thôi, trước hết cần phải cùng với Trầm Linh đi dạo quanh thành Vân Trung.

Hai người lập tức rời khỏi thung lũng tuyệt tình đi tới Thành Vân Trung, ở đây vô cùng náo nhiệt, quanh đường thân ảnh vô cùng hối hả.

Trầm Linh kéo Nhạc Thành giống như là một hài tử đi mua kẹo vậy, hưng phấn không thôi. Nhìn thấy vẻ cao hứng của Trầm Linh, Nhạc Thành cũng chỉ có thể bất đắc dĩ đi theo nàng.

Ở phía xa xa nhìn thấy Trầm Linh, một bạch y áo trắng bỗng nhiên nở ra một nụ cười tà mị.

- Công tử, nơi này chính là địa bàn của thung lũng Tuyệt Tình chúng ta nên không chạm vào người của bọn họ.

Ông già ở bên cạnh nam tử áo trắng cất tiếng nói, nam tử áo trắng chính là Dương Thiếu Phong.

- Chẳng lẽ công hội Luyện Dược sư chúng ta còn phải sợ người của thung lũng Tuyệt Tình?

Dương Thiếu Phong cười tà sau đó lập tức đi về phía cô gái xinh đẹp kia.

- Linh Nhi, chúng ta trở về đi, muội chưa mệt sao?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Không sao, mới hai giờ mà thôi, chúng ta tiến vào kia đi, hình như đó là một cửa hàng bán đan dược.

Trầm Linh nói với Nhạc Thành.

Đi vào trong cửa hàng, Nhạc Thành nhìn thấy trong đó có rất nhiều đan dược, nào là tứ phẩm, ngũ phẩm đan dược, thậm chí còn có linh dược.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oOoO—

387. Chương 341 : Lão Giả Thần Bí .

Đi đến cửa hàng, Nhạc Thành không tự chủ nhớ tới Vân Phỉ Phỉ, lâu rồi không gặp lại, không biết nàng ta đã thế nào.

- Tiểu thư, tiểu thư muốn mua đan dược phải không, tại hạ đối với đan dược có chút nghiên cứu, có thể giúp tiểu thư giới thiệu một chút.

Một thanh niên áo trắng tiến lại bên cạnh nói.

- Ta tùy tiện nhìn mà thôi, không cần người khác giới thiệu.

Trầm Linh nhìn thanh niên áo trắng một chút rồi xoay người rời đi.

- Aizz, tiểu thư, tại hạ có một viên bát phẩm đan dược, không bằng tặng cho tiểu thư được không?

Nam nhân áo trắng thân ảnh như điện sau đó lập tức lấy ra một hộp gấm, trong đó là một viên bát phẩm đan dược.

Một đạo hắc ảnh như điện xuất hiện, một thanh niên áo đen hiện ra trước mặt Trầm Linh, miệng hân quát lớn:

- Cút ngay.

- Hừ, ngươi là người phương nào.

Dương Thiệu Phong nhìn thấy thanh niên áo đen này thì vẻ mặt biến đổi, lập tức hung hăng hỏi.

- ta nói lại lần cuối cùng, ngươi cút ngay.

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống, trong mắt hiện ra một hàn ý.

- Công tử.

Lão giả phía sau lưng vội vàng đi tới bên cạnh Dương Thiệu Phong.

- Tiểu tử này thật ngông cuồng, bốn công tử sẽ không đi, xem ngươi làm gì được?

Dương Thiệu Phong hiện ra một vẻ âm trầm nhìn Nhạc Thành phía trước.

Nhạc Thành chăm chú nhìn nam tử áo trắng, sau lưng là ba lão giả tu vi Đấu Tôn, một người là nhị tinh, một người là tam tinh, còn có một tứ tinh Đấu tôn.

- Không cút thì ngươi chết là được.

Không đợi Nhạc Thành nói, Thanh Bối Ma Ngưu đã vung một quyền tấn công về phía Dương Thiệu Phong.

- Hừ, dám động thủ với công tử nhà ta.

Nhị tinh Đấu tôn sau lưng Dương Thiệu Phong do dự một chút, lập tức nghênh hướng.

- Dừng tay, chẳng lẽ các ngươi muốn phá hủy tiểu điểm của ta sao?

Đúng lúc này một lão nhân xuất hiện bên cạnh Thanh Bối Ma Ngưu trong tay khê cầm lại

- Thực lực rất mạnh.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, vừa rồi hắn đã chú ý tới lão giả này, lão giả này chỉ ngồi yên một chỗ mà thôi, thân hình không có bất kỳ lưu động nào, Nhạc Thành cũng chỉ cho rằng lão là người bình thường mà thôi, không ngờ mình nhìn sai rồi, Thanh Bối Ma Ngưu thực lực đủ chống lại tam tinh Đấu Tôn mà cũng không thể chống lại.

Dương Thiếu Phong ở bên cạnh cũng kinh ngạc, ông già này thực lực thật quá kinh khủng.

- Muốn động thủ thì các người hãy đi ra bên ngoài, đừng hủy diệt chỗ này.

Lão giả già yếu này nói với Nhạc Thành và Dương Thiếu Phong, sau đó thân hình lay chuyển rồi ngồi lại trên ghế.

- Tiểu tử, đêm nay ngươi tới tử điểm một chút, ta có chút chuyện thương lượng với ngươi.

Sau đó một thanh âm nhẹ nhàng lọt vào tai Nhạc Thành khiến cho hắn không khỏi cảm thấy nao nao.

- Linh Nhi, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt lập tức hướng ra ngoài cửa.

- Hừ, coi như tên tiểu tử ngươi gặp may.

Dương Thiếu Phong hung hăng trợn mắt nhìn Nhạc Thành, sau đó nhìn lão giả lụ khụ kia đành phải bực tức rồi bỏ, dựa vào trực giác của hắn, lão giả này cũng không phải là nhân vật đơn giản, không nên chạm vào.

- Nhạc Thành, chúng ta trở về đi.

Trầm Linh cất tiếng nói với Nhạc Thành bị thanh niên áo trắng quấy nhiễu, nàng đã không còn tâm tình đi dạo.

Nhạc Thành đi ra khỏi cửa hàng, ánh mắt quay lại nhìn thanh niên áo trắng, sắc mặt trầm xuống rồi nói:

- Được rồi, chúng ta về trước đi.

Đoàn người Nhạc Thành đã rời khỏi cửa hàng, ở bên trong cửa hàng ánh mắt của lão giả tràn ngập tinh quang mà lẩm bẩm nói:

- Tiểu tử này linh hồn lực rất mạnh, không biết có đủ hay không?

Quay lại thung lũng Tuyệt Tình, Nhạc Thành trên đường nghĩ tới thanh âm truyền âm của lão giả kia, lại nghĩ tới thanh niên kia, khí tức đúng là không tệ, thân thể cường hãn, hẳn là tam tinh Đấu Tôn, mặc khác cũng là bát phẩm trung giai luyện được sư, xem ra người của Luyện được sư công hội thật là cường hãn.

Chỉ là tên tiểu tử này dám chọc vào mình thật là không thích hợp, mình phải giáo huấn hắn cho tốt. Luyện được sư công hội sao ???

Đêm khuya một thân ảnh màu đen thả người trên không trung, khí tức thu liễm, đoán chừng không người nào phát hiện ra.

Ở bên trong thành Vân Trung, tại một cửa hàng ở hậu viện, có một lão giả tuổi già sức yếu đang ngồi ở trong đó, sắc mặt của lão giả đột nhiên hơn biến đổi, hướng về phía bên trong mà nói:

- Đến thì vào đi, ta đợi ngươi đã lâu.

- Cột kẹt.

Cửa phòng mở ra, Nhạc Thành từ từ đi vào trong gian phòng, sau đó khép cửa lại.

- Trong lòng ngươi nhất định có nghi vấn, ta truyền linh hồn cho ngươi, để cho ngươi đến xem một chuyện.

Lão giả cất tiếng nói

- Ngươi ngồi xuống, ta nói chuyện với ngươi.

- Được có gì tốt thì cứ nói đi.

Nhạc Thành do dự nói.

- Người trẻ tuổi đúng là ngay thẳng.

Hỏa lão mỉm cười, lập tức nói:

- Ta cũng không nhiều lời, người hần là đi tới thung lũng Tuyết Tình, ta hi vọng người giúp ta một việc, về phần cần lợi ích gì thì cứ nói.

- Lão muốn đi thung lũng Tuyết Tình thì thực lực cũng đủ lớn, cần gì tại hạ phải hỗ trợ?

Nhạc Thành nghi ngờ hỏi, với tu vi của hạo lão, đi vào trong thung lũng Tuyết Tình không có vấn đề gì.

- Ta muốn đi thung lũng Tuyết Tình thì hần là không có vấn đề, tuy nhiên có một số vấn đề khiến ta để ý.

Hỏa Lão cất tiếng nói:

- Cho nên ta muốn người giúp ta một việc.

-Chỉ sợ cần giúp cũng không đến phiên ta, Được lão cần đồ rất trọng yếu không đến phiên tại hạ rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Người trẻ tuổi, cậu cứ yên tâm đi, cái này không quá khó, phỏng chừng lần này các thế lực tới thung lũng Tuyết Tình chính là vì chuyện này, cậu chỉ cần ưng thuận mà thôi, lấy được đồ vật kia ta sẽ đáp ứng bất cứ điều kiện nào của cậu.

Hỏa lão cất tiếng nói.

- Vật gì, chẳng lẽ thung lũng Tuyết Tình lần này có mục đích khác?

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt mà hỏi.

- Cậu cho rằng thung lũng Tuyết Tình lần này vì lễ thành niên của nữ tôn mà mời vào thung lũng Tuyết Tình sao?

Hỏa lão mỉm cười sau đó lập tức nói:

- Lần này ngoại trừ lễ thành niên chỉ sợ còn bởi vì Hỏa Sư thú.

- Cái gì là Hỏa Sư thú?

Nhạc Thành ngạc nhiên hỏi.

Hỏa Lão nói:

- Hỏa sư thú là viễn cổ ma thú do thung lũng Tuyết Tình nuôi dưỡng năm trăm năm, bây giờ hần đã là ma thú bát giai trung kỳ, ngũ tinh Đấu Tôn cũng không phải là đối thủ của nó.

- Ma thú ở trong thung lũng tuyết tình nhưng từ trước tới giờ chưa có người ngoài nào nhìn thấy.

Hỏa lão tiếp tục nói:

- Lần này nữ tôn thành niên là muốn cho nữ tôn thu phục hỏa sư thú, đến lúc đó cậu sẽ có cơ hội vào trong kết giới, ta cần vài giọt máu của Hỏa Sư thú để luyện công.

- Ma thú hung hãn như thế, lấy được máu của nó chắc chắn là rất khó.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Rất khó cho nên ta mới đáp ứng điều kiện, chỉ cần cậu đồng ý thì lúc đó bất kỳ điều kiện gì ta cũng giúp cậu hoàn thành.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Bất cứ chuyện gì, chẳng lẽ ta muốn tìm Tứ Đại Tộc nhân và Tứ Đại thú tộc, Hỏa Lão cũng giúp ta.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Tứ đại tộc nhân, tứ đại thú tộc, chỉ cần cậu giúp ta lấy được máu của hỏa sư thú thì ta sẽ đáp ứng.

Hỏa lão nhìn Nhạc Thành rồi lập tức nói.

- Hỏa lão biết tứ đại tộc nhân và tứ đại thú tộc ở nơi nào sao?

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt kinh ngạc mà hỏi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

388. Chương 342 : Gặp Lại Ba Cô Gái .

- Biết rõ, ta còn có một số giao tình với bọn họ, lâu rồi vẫn chưa gặp.

Hỏa lão cất tiếng nói:

- Không biết cậu tìm bọn họ để làm gì?

- Cũng không có chuyện gì, chỉ có một chút chuyện mà thôi.

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt, cũng không biết hỏa lão nói thật hay giả.

Người trẻ tuổi, tứ đại tộc nhân và tứ đại thú tộc cũng không dễ đi vào, chỉ là nếu cậu giúp ta vài giọt máu của Hỏa Sư thú, khôi phục tu vi của ta thì ta sẽ ngay lập tức dẫn cậu vào, được không?

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Tu vi của hỏa lão vẫn chưa khôi phục?

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt, tu vi của lão giả này ban ngày đã đủ dọa người ta rồi.

- Bởi vì có một số nguyên nhân cho nên thực lực của ta bị ảnh hưởng, nhất định phải có huyết dịch của Hỏa sư thú mới có thể trở lại như trước, tuy nhiên lão bà của thung lũng Tuyệt Tình với ta có chút cừu oán cho nên hiện tại ba thành thực lực ngày trước ta cũng chưa bằng, bây giờ ta cần người hỗ trợ ta.

Hỏa lão cất tiếng nói.

- Không bằng Hỏa lão nói cho tại hạ biết tứ đại tộc nhân và tứ đại thú tộc trước ở nơi nào, nếu không tại hạ cũng không tin nổi.

Nhạc Thành nói.

- Ta muốn nói cho người biết nhưng ta cũng không tin người, cho nên ta cần phải huyết dịch của Hỏa sư thú trước.

Hỏa lão cất tiếng nói.

- Được rồi, thành giao mua bán, chỉ là nếu như không lấy được thì ta cũng không có biện pháp.

Nhạc Thành do dự một chút rồi nói.

- Được, hỏa sư thú kia cũng không khó đối phó, đến lúc đó thung lũng Tuyệt Tình nhất định sẽ chọn một số người linh hồn lực mạnh mẽ giúp nữ tôn bọn họ thu phục Hỏa sư thú, người linh hồn lực rất mạnh, lấy vài giọt máu của Hỏa Sư thú không thành vấn đề.

- Ta cố gắng hết sức là được rồi, hi vọng lúc đó Hỏa lão có thể giữ chữ tín, cho ta biết tứ đại tộc nhân và tứ đại thú tộc ở nơi nào.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Tất nhiên, thấy huyết dịch của Hỏa Sư thú, ta sẽ nói cho người biết.

Hỏa Lão nói.

- Ta đi trước, nếu như ta lấy được huyết dịch trên người của Hỏa sư thú thì ta sẽ đến nơi này.

Nhạc Thành nói.

- Tứ đại tộc nhân, tứ đại thú tộc, tiểu tử này là người phương nào, thực sự cho rằng tứ đại nhân tộc và tứ đại thú tộc dễ dàng tiến vào như vậy sao, chỉ là bất chấp, ta cần phải có huyết dịch của Hỏa Sư thú, không biết lần này có thành công không.

Nhạc Thành đi rồi, Hỏa lão thì thầm nói.

- Lão gia hỏa này thật là khoác lác, nếu như tứ đại nhân tộc và tứ đại thú tộc dễ tìm như vậy thì Cuồng Sư Môn, Hồ Điệp Cốc, Vạn kim Môn chẳng lẽ không biết?

Sau khi vô thanh vô tức trở lại, Nhạc Thành thì thầm nói.

Mặc kệ, đến lúc đó biết một số tin tức về Hỏa Sư thú cũng tốt, viễn cổ ma thú, không biết cường hân tới tình trạng nào.

Sáng sớm ngày hôm sau, Nhạc Thành thu hồi chân khí, lập tức từ trong đan điền của hắn thở ra một ngụm trọc khí.

- Phải đi ra khỏi thung lũng tuyệt tình.

Nhạc Thành đã cảm ứng được một đệ tử đi vào trong đình viện của thung lũng Tuyệt Tình.

- Các vị khách quý, hôm nay chúng ta lên đường.

Nữ đệ tử hôm qua ngênh đón Nhạc Thành và Trầm Linh, đã đi ra.

Theo sau đám đệ tử này, Nhạc Thành cùng với Trầm Linh đi về phía trước, kỳ thực Nhạc Thành cũng không biết mục đích là đi đâu.

- Các vị khách quý, đã đến phía trước, chúng ta có phi hành ma thú tiếp đón các vị, còn phải chờ một chút.

Nữ đệ tử ở thung lũng Tuyệt Tình nói với đám người Nhạc Thành và Trầm Linh:

- Các vị khách quý khác cũng ở trong đó.

- Lạc Nhan, chúng ta đến thung lũng tuyệt tình, nghe nói ở bên trong đó toàn là nữ nhân.

Lê Tiêu Dao nói với Nam Cung Lạc Nhan.

Thạch bình hiện tại đã có hơn hai trăm người.

- Đây là thung lũng Tuyệt Tình, người ít lưu tâm đi.

Nam Cung Lạc Nhan mỉm cười nói.

- Hai vị mỹ nữ, không ngờ lại gặp hai vị ở đây, thật đúng là có duyên.

Một thanh âm trầm trầm truyền tới hai nữ tử, đó chính là Dương Thiếu Phong.

Nhìn nam tử áo trắng ở trước mặt, hai nữ tử cũng không có biểu tình gì.

- Chúng ta không quen với người, người ít rào đón đi.

Lê Tiêu Dao cất tiếng nói.

- Tiêu Dao tiểu thư, đây là lần thứ hai chúng ta gặp mặt, về sau sẽ từ từ quen biết.

Dương Thiếu Phong tựa hồ như đã hạ quyết tâm.

- Dương công tử, tiểu thư nhà ta đã hạ lệnh trục khách, xin công tử đi thôi.

Tứ trưởng lão của Cuồng Sư Môn hơi trầm sắc xuống mà nói.

- Tiêu Dao, người mau nhìn kia, có phải tên kia không?

Nam Cung Lạc Nhan cau mày nhìn Dương Thiếu Phong, bỗng dưng nhìn thấy một thân ảnh thì hai mắt sáng lên.

Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan nhìn về phía đó, không phải là tên gia hỏa hạ lưu vô sỉ thì còn có thể là ai?

- Là hấn, tại sao hấn lại ở nơi này?

Lê Tiêu Dao đột nhiên mỉm cười, bắt tri bắt giác, hai nữ nhân cao hứng lên.

- Nhạc Thành, tại sao ngươi lại tới nơi này?

Hai nữ nhân nhìn thấy Nhạc Thành thì mau tới nói.

- Lê Tiêu Dao, Nam Cung Lạc Nhan.

Nhạc Thành nhìn thấy hai nàng thì sắc mặt trở nên bất đắc dĩ.

- Tiêu Dao, Lạc Nhan, tại sao hai nàng cũng tới đây?

Nhạc Thành mỉm cười nói, cả hai hôn thê của mình đều ở đây, hấn liền cao hứng.

- Tiểu tử này rốt cuộc là ai, tại sao cũng tới, hơn nữa ba người này quan hệ cũng không phải tầm thường.

Hai nữ tử bỏ đi, Dương Thiếu Phong đưa mắt nhìn thì thấy bọn họ rất thân thiện với Nhạc Thành.

- Tiêu Dao, Lạc Nhan, Lê Tiêu Dao, Nam Cung Lạc Nhan chính là các nàng?

Trầm Linh nhìn thấy hai cô gái tuyệt sắc đó thì biết thân phận của họ.

Lê Tiêu Dao của Cuồng Sư Môn, Nam Cung Lạc Nhan của Vạn kim Môn, hai nữ nhân này đã đính hôn với Nhạc Thành.

Đột nhiên sắc mặt của Trầm Linh biến đổi, nàng không biết phải làm sao mới tốt.

Trầm Linh cũng không phải là nữ nhân ăn dấm chua, nhưng nghĩ đến Nhạc Thành trong lòng không chỉ có một mình mình thì cảm thấy hơi mất mát.

- Chúng ta ở Cự Thạch thành nhằm chán cho nên tới đây dạo chơi, sao ngươi lại tới đây?

Lê Tiêu Dao nhìn người phía sau của Nhạc Thành thì lộ vẻ câu thúc.

- Nhạc Thành, nàng ta là ai?

Lê Tiêu Dao nói xong phát hiện đằng sau Nhạc Thành có một nữ nhân thì sắc mặt biến đổi.

Nam Cung Lạc Nhan cũng sớm chú ý tới Trầm Linh, nàng thăm quan sát một phen, thì đoán được điều gì đó.

- Ta trước hết giới thiệu cho các nàng một chút.

Sự tình đến lúc này, Nhạc Thành cũng chỉ có thể kiên trì đứng vững.

- Vị này chính là Trầm Linh, cốc chủ của Hồ Điệp Cốc, cùng ta tới đây.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Linh Nhi, hai người này chính là Tiêu Dao và Lạc Nhan, không cần ta phải giới thiệu nàng cũng biết rồi.

- Hóa ra là Tiêu Dao và Lạc Nhan.

Trầm Linh mỉm cười với nhị nữ.

- Nhạc Thành, ta hỏi các ngươi quan hệ thế nào?

Lê Tiêu Dao nhìn thấy Trầm Linh cũng mỉm cười với mình, mặc dù nàng ngang ngược kiêu ngạo nhưng cũng có chút hàm dưỡng.

- Ta và Nhạc Thành đã kết hôn.

Trầm Linh nhìn thấy biểu tình của Nhạc Thành thì nói thay cho hấn.

- Các ngươi đã kết hôn....

Sắc mặt của Lê Tiêu Dao biến đổi hung hăng mà nhìn Nhạc Thành.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

389. Chương 343 : U Minh Tông Sao ?

- Linh Nhi, hóa ra tỷ đã cùng với Nhạc Thành thành thân, về sau chúng ta lại có nhiều thêm một người bạn Lê Tiêu Dao vốn trong lòng không vui nhưng ngoài miệng vẫn không tỏ ra quá lời, khuôn mặt nở ra một nụ cười, cả người tiêu sái tiến tới bên cạnh Nhạc Thành, hai bàn tay nắm cánh tay của Nhạc Thành thanh âm như muỗi kêu vang lên bên tai hắn:

- Hừ, tên hỗn đản, người ở ngoài trời hoa ghẹo nguyệt xem ta thu thập người thế nào?

- Nữ nhân này tại sao lại trở nên lợi hại như vậy?

Lúc này, Nhạc Thành có nỗi khổ mà không kêu lên được, bởi vì cả tay lẫn chân của hắn đều bị Lê Tiêu Dao véo mạnh, tuy rằng có chân khí của Kim Long thân thể hộ thân hắn vẫn cảm thấy đau.

Mọi người ở trong thạch bình nhìn thấy hắc bào nam tử bị ba nữ nhân xinh đẹp vây quanh, đầu tiên là Lê Tiêu Dao của Cuồng Sư môn, sau đó là Nam Cung Lạc Nhan của Vạn Kim Môn, vậy hắc bào nam tử kia hẳn là người đứng đầu trong kỳ thi đấu Luyện Khí Sư, Nhạc Thành.

Luyện Khí Sư đối với các thế lực lớn mà nói cho dù không được bọn họ để ý nhiều nhưng vẫn thu thập tin tức, tiểu thư của Cuồng Sư môn và Vạn Kim Môn đồng thời gả cho một nam nhân, loại tin tức này các thế lực lớn đều lưu ý, tuy bọn họ chưa gặp qua Nhạc Thành nhưng thấy như vậy thì đều đoán là hắn.

Nhìn thấy bên cạnh Nhạc Thành có tới ba tuyệt mỹ nữ tử, tất cả đều trở nên hâm mộ.

Mà trong đám người có một sát khí rét lạnh quét về phía Nhạc Thành, trong mắt tràn ngập sự lạnh lẽo.

Đối với hàn ý quét tới người mình này, Nhạc Thành dĩ nhiên đã sớm cảm ứng, lập tức hắn nhìn về phía đó thì thấy ở đó có bốn cường giả Đấu Tôn, còn lại cũng cường thịnh tinh tạp tinh Đấu Tông, ở trước chính là một trung niên hán tử, hàn ý chính là do hắn phát ra.

- Người của U Minh tông sao?

Nhạc Thành lập tức đoán ra thân phận của đám người này.

- Tiêu Dao, ở đây nhiều người, người cho hắn một chút mặt mũi đi.

Nam Cung Lạc Nhan nhìn thấy Lê Tiêu Dao hôm nay vô cùng lợi hại thì tiến tới gần hắn mà khẽ nói.

- Hừ, vậy hôm nay ta cho huynh chút mặt mũi, sau này rồi tính.

Dù sao nơi này cũng có nhiều thế lực lớn, Lê Tiêu Dao cũng biết tiếp tục làm vậy sẽ không tốt cho nên đành phải hung hăng liếc nhìn Nhạc Thành một cái, cũng không phải là nàng ăn dấm chua, nàng tức giận là Nhạc Thành nửa năm nay ở tại Hồ Điệp Cốc tìm một nữ nhân như vậy là coi nàng không ra gì.

- Chủ nhân, tên khốn kiếp ngày hôm qua đã ở đây.

Thanh Bối Ma Ngưu từ phía sau lưng tiến tới gần Nhạc Thành mà nói, lúc này Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ứng Thiên Lang đều nhìn về phía Dương Thiếu Phong, ngày hôm qua nếu như không có lão giả kia ngăn cản thì bọn họ đã đánh đến cùng.

- Huynh nói tên áo trắng kia sao, hắn là người của công hội Luyện Dược Sư, hắn dám đến quấy rầy ta và Lạc Nhan, ta đuổi cũng không đi.

Nghe thấy lời nói của Thanh Bối Ma Ngưu, Lê Tiêu Dao nhìn về phía Dương Thiếu Phong, hơi bực tức nói.

- Cái gì, hắn quấy rầy các nàng sao?

Nhạc Thành nghe thấy lời nói của Lê Tiêu Dao thì trên mặt xuất hiện một hàn ý, điều này giống như là chạm phải điều tối kỵ của hắn.

Nhạc Thành, cũng không phải là quấy rầy chỉ là người này hơi chán ghét mà thôi, chúng ta không để tâm tới hắn là được, ở đây người không ít, huynh đừng làm điều lỗ mãng.

Nam Cung Lạc Nhan cất tiếng nói, thấy hàn ý của Nhạc Thành, nàng không khỏi run lên.

- Yên tâm đi, ta sẽ không làm điều lỗ mãng.

Thu hồi lạnh lãnh ý, Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Tứ trưởng lão, tam trưởng lão, nhị trưởng lão, mọi người đều đến sao?

Nhìn thấy các vị trưởng lão của Vạn Kim Môn tiến tới Nhạc Thành liền cất tiếng chào hỏi. Lần này cường sư môn cùng Vạn Kim Môn trung các là có thêm ba vị trưởng lão đi theo, hai nàng hữu là cùng nhau kết bạn, hơn nữa Nam Cung lạc nhan tổng cộng nhưng chỉ có thất vị đấu tôn cường giả, nhạc thành cũng là biết vì cái gì Lê Giang Nam cùng Nam Cung hiên để hai nàng đi ra, loại đội hình này quả thực rất cường hãn.

- Vì bảo hộ tiểu thư cho nên mấy lão già này dĩ nhiên phải tới.

Vài vị lão giả mỉm cười, trước mặt Nhạc thành bọn họ không dám thất lễ, thực lực của Nhạc Thành xem ra còn trên cả bọn họ.

- Sưu sưu sưu.

Mọi người đang nói chuyện với nhau thì ở giữa không trung có một thanh âm xé gió truyền tới, lập tức một đám mây đen xuất hiện, hai mươi phi hành ma thú gào thét mà tới.

- Ma thú ngũ giai Thanh Vũ Điều.

Nhạc Thành đánh giá hai mươi phi hành ma thú trên không trung.

- Các vị khách quý, xin mời mọi người lên lưng ma thú này để tới Tuyệt Tình cốc.

Lúc này ở trên Thanh Vũ Điều đều nhảy xuống một đệ tử của Tuyệt Tình Cốc, thực lực của bọn họ đều là nhất tinh cho tới tam tinh Đấu Tông.

Trầm Linh, Lê Tiêu Dao, Nam Cung Lạc Nhan cùng với bốn người Nhạc Thành thấy vậy cũng leo lên lưng một con Thanh Vũ Điều, thoải mái ngồi trên đó.

“Các vị khách quý, chúng ta yếu tám canh giờ tả hữu mới đến tuyệt tình cốc, còn thỉnh các vị khách quý bao hàm.” Một gã tuyệt tình cốc nữ đệ tử đỡ mọi người ngồi xong sau nói, thanh âm tuy rằng mềm mại, nhưng là cũng đủ ở đây sở hữu mọi người là nghe rành mạch.

- Sưu sưu sưu.

Gần hai mươi con Thanh Vũ Điều liền cất cánh phi hành ở trên không với tốc độ vững vàng, mọi người ngồi ở trên ghế cảm thấy có chút lay động.

Nhạc Thành ở trên lưng Thanh Vũ Điều liền nhớ tới công hội Luyện dược sư, người của Luyện dược sư dĩ nhiên là gây bất lợi cho mình, xem ra mình có cơ hội thì đầu tiên không thể buông tha cho tên nam tử áo trắng kia.

Gần hai mươi con thanh vũ điều, cũng là gần hai mươi thể lực lớn, tuy rằng một môn, một tông hai cốc mới là những thể lực mạnh nhất ở Huyền Thiên Nội Lục nhưng những thể lực khác cũng không hề kém, các thể lực tầm trung cũng có tới hai cường giả Đấu Tôn.

Đấu tôn cường giả ở toàn bộ huyền thiên đại lục đều là khó có thể nhìn thấy mà hiện tại nơi này chính là có gần năm mươi người, Nhạc Thành không khỏi là có chút ngạc nhiên, từ đó có thể thấy sự cường đại của Huyền Thiên nội lục, nếu Huyền Thiên đại lục có một đấu tôn thôi thì trên cơ bản là tồn tại vô địch rồi.

- Linh Nhi, lần này lễ trưởng thành của nữ tôn Tuyệt Tình cốc có gì xảy ra muội có biết không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Trầm Linh.

- Nữ tôn của Tuyệt Tình cốc chính là người thừa kế chức vị cốc chủ, đồng thời cũng chính là đệ tử có thiên phú tốt nhất trong cốc, địa vị chỉ dưới cốc chủ.

Trầm Linh cất tiếng nói tiếp:

- Nữ tôn từ khi sinh ra cũng có một số yêu cầu đặc biệt, Hồ Điệp Cốc yêu cầu thân thể thuần âm mà Tuyệt Tình cốc thì yêu cầu thân thể thuần hỏa, bởi vì nữ tôn của Tuyệt Tình Cốc đều tu luyện tuyệt kỹ đấu kỹ Liệt Hỏa chưởng.

- Chỉ là nữ tôn này trưởng thành khi chỉ mới mười sáu tuổi, xem ra niên kỷ so với muội còn ít hơn.

Trầm Linh tiếp tục nói.

- Linh Nhi, lễ trưởng thành của nữ tôn là gì vậy?

Lê Tiêu Dao tựa hồ như đã quên ghen tỵ với nàng, tò mò hỏi Trầm Linh.

- Ta cũng nghe nói qua, lễ trưởng thành của nữ tôn chính là để cho cốc chủ và các trưởng lão tiền nhiệm nhận thức sau đó xuất cốc tu luyện.

Nam Cung Lạc Nhan cất tiếng nói:

- Tuy nhiên thực lực phải đạt ngoài tứ tinh Đấu Tôn mới được.

Trong lòng Nhạc Thành thầm suy nghĩ, mới mười sáu tuổi đã là tứ tinh Đấu Tôn, người này đúng không phải là người, thiên phú quá là yêu nghiệt.

- Lạc Nhan, cái này không đủ lễ trưởng thành nữ tôn đại biểu cho nữ tôn có thể xuất cốc tự do tu luyện, đồng thời cũng có thể tìm người xuất giá.

Trầm Linh mỉm cười sau đó hơi nhìn Nhạc Thành.

- Tuyệt Tình cốc không phải không cho nam nhân tiến vào sao, tại sao lại cho nữ tôn xuất giá?

Nhạc Thành nhất thời tò mò.

- Huynh chẳng lẽ không nhìn thấy các thế lực lớn hơn phân nửa là người tuổi trẻ sao?

Trầm Linh cất tiếng nói tiếp:

- Huynh cho rằng nữ tôn xuất giá dễ dàng? Cho dù nữ tôn có coi trọng huynh chọn huynh cũng không thể đi ra khỏi Tuyệt Tình cốc, hơn nữa nghe nói trong Tuyệt Tình cốc có một Hỏa Sư thú lợi hại phi thường, chưa có người nào có thể chế phục nó, mà nữ tôn ở lễ trưởng thành phải thu phục nó, nghe nói nữ tôn lần trước chọn một bát phẩm sơ giai luyện được sư giúp thu phục Hỏa Sư thú cuối cùng bị thiêu thành tro tàn, mặc dù trên người có dị hỏa nhưng vẫn không đáng là gì.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

390. Chương 344 : Ta Nhất Định Sẽ Giết Tên Tiểu Tử Này

- Dị hỏa cũng không bằng Hỏa Sư thú sao? Hỏa Sư thú này rốt cuộc là ma thú gì mà lại lợi hại như vậy?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Tiểu tử lần này có cơ hội ta nhất định sẽ cho người chết không toàn thây.

Ở trên trường một trung niên hán tử hung hăng nói.

- Nhị thúc, tên tiểu tử đó là người đánh chết Khương Dương đường đệ cùng với Khương Vũ sao?

Cầm phục nam tử cất tiếng hỏi.

- Khương Sơn, chính là tên tiểu tử này, lần này có cơ hội con phải giúp ta giết chết hắn.

Trung niên hán tử chính là tông chủ của U Minh tông Khương Luân Xa, nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành hán cố gắng nén phần nộ.

- Yên tâm đi Nhị thúc, con nhất định sẽ giết tên tiểu tử này.

Trong mắt của Khương Sơn xuất hiện một hàn ý.

Suốt tám canh giờ, một mạng sơn mạch hiện ra trong mắt của mọi người, lúc này mọi người nhìn thấy một mảng cảnh tượng vô cùng lớn hiện ra.

- Đây là Tuyệt Tình cốc sao?

Nhạc thành nhìn mảng kiến trúc mà hơi đánh giá.

- Tuyệt Tình cốc này thật là cường hãn.

Nhạc thành hơi biến đổi sắc mặt, hắn phát hiện ra có mấy đạo khí tức xẹt qua, những đạo khí tức này đều bất phàm.

- Sưu sưu sưu.

Mà ở phía sau trong một mảng kiến trúc thật lớn cũng có hơi mười đạo thân ảnh xuất hiện, khí tức cũng cho thấy đã ngoài Đẩu Tôn.

- Các vị, Đỗ Kiều Kiều hoan nghênh các vị quang lâm, chúng ta đến đón chậm, đã làm phiền các vị vất vả một phen.

Một nữ tử cất tiếng nói, thanh âm truyền tới tai của mọi người.

“Đồ kiều kiều, tuyệt tình cốc cốc chủ, thực lực năm sao đẩu tôn.” Trầm linh hướng về nhạc thành cùng Lê Tiêu Dao, Nam Cung lạc nhan nói.

- Đỗ Kiều Kiều, cốc chủ Tuyệt Tình cốc, thực lực ngũ tinh Đẩu Tôn.

Trầm Linh cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Cốc chủ của Tuyệt Tình Cốc.

Nhạc Thành từ rất xa đã đánh giá trung niên nữ tử kia, tuy nói là trung niên nhưng vẫn nhận ra là một mỹ nữ, về phần bà đã đạt tới ngũ tinh Đẩu Tôn thì thực lực cũng không ngoài dự đoán của Nhạc Thành.

- Đồ cốc chủ khách khí rồi.

Một thanh âm trầm thấp vang lên, chính là tông chủ của U Minh tông Khương Luân Xa cất tiếng.

- Không ngờ Khương tông chủ lại đích thân tới đây, thật sự khiến cho Tuyệt Tình Cốc được vẻ vang.

Đỗ Kiều Kiều nhìn về phía Khương Luân Xa mà mỉm cười.

- Tại hạ đã quấy rầy rồi.

Khương Luân Xa mỉm cười nói.

- Không biết Hồ Điệp Cốc Cuồng Sư Môn, Vạn Kim Môn, Luyện Dược sư công hội đã tới đây chưa?

Đỗ Kiều Kiều mỉm cười, nhìn mọi người xung quanh.

- Dương Thiệu Phong của Luyện Dược sư công hội bá kiến cốc chủ, gia phụ chuyển lời vãn an tới cốc chủ.

Dương Thiệu Phong mỉm cười nói, có thân phận là con của hội chủ công hội hắn càng thêm tự hào.

- Hóa ra là Dương công tử, Dương Hội chủ khách khí rồi.

Đỗ Kiều Kiều hơi mỉm cười nói, đối với Dương Thiếu Phong này bà nhận ra hắn mới chỉ đạt tới bát phẩm sơ giai luyện được sư, thực lực tới tam tinh Đầu Tôn, nhưng đã rất cường hãn.

- Lê Tiêu Dao của Cuồng Sư môn cũng xin chuyển lời vấn an của gia phụ tới cốc chủ.

- Gia phụ là môn chủ của Vạn Kim Môn cũng chuyển lời vấn an.

Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan cũng cất tiếng nói, tuy nhiên không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Hóa ra là hai vị thiên kim tiểu thư tự mình đến đây, thật vinh hạnh.

Đỗ Kiều Kiều mỉm cười nói.

- Cốc chủ của Hồ Điệp cốc bái kiến cốc chủ, sư phụ gửi lời vấn an tới cốc chủ.

Trầm Linh hơi cất tiếng nói.

- Không biết Trầm Cốc chủ lần này có đi cùng với phu quân Nhạc Thành tới đây không?

Đỗ Kiều Kiều mỉm cười nói.

- Nhạc Thành bái kiến cô chủ.

Nhạc Thành nghe thấy tên của mình thì đành phải xuất hiện.

Thấy Nhạc thành xuất hiện, Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan không kìm được trừng mắt nhìn hắn.

- Nhạc Phó cốc chủ quả nhiên là thiếu niên trẻ tuổi tài năng, hôm nay cuối cùng cũng được nhìn thấy.

Sắc mặt của Đỗ Kiều Kiều hơi biến đổi, theo tin tức của nàng thì Nhạc thành đã là con rể của Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn, bây giờ lại còn là phu quân của cốc chủ Hồ Điệp Cốc.

Ba thế lực lớn có liên hệ với hắn, người này tuyệt đối không phải là người bình thường, tuy nhiên bà lại không cảm nhận được chút khí tức nào của hắn.

Nghe thấy tên của Nhạc thành, những thế lực lớn đều nhìn chằm chằm vào hắn, tuy tất cả đều không phát hiện ra thân phận của hắn nhưng đều nhỏ giọng nghị luận.

- Nhạc Thành chính là tên tiểu tử này sao?

Nghe thấy tên của Nhạc thành, Dương Thiếu Phong không khỏi hung hăng nhìn hắn.

- Được rồi, hoan nghênh các vị khách quý quang lâm, xin mời mọi người đi vào trong cốc.

Đối với những người này, Đỗ Kiều Kiều cũng không dám khinh thường, tất cả đều rất cường hãn.

Lập tức Đỗ Kiều Kiều đích thân dẫn tất cả đi vào bên trong, tiến vào một hoa sảnh.

Dọc đường Nhạc Thành hơi chú ý một chút, ở đây không có nam tử gì cả, nghe đâu Tuyệt Tình cốc còn có một số nam nô, Nhạc Thành cũng muốn biết.

Ở trong đại sảnh diện tích cũng không lớn, chỉ đủ cho hai trăm người vào bên trong mà thôi.

Trầm Linh hiện tại tuy là cốc chủ của Hồ Điệp Cốc nhưng cũng biết rằng mình thực lực không đủ, mà U minh tông có Khương Luân xa tới, cho nên họ phải ngồi ở vị trí thủ vị.

Các thế lực lần lượt ngồi xuống, sau đó Đỗ Kiều Kiều tiến tới trước mặt mọi người.

- Đa tạ chư vị khách quý quang lâm tới Tuyệt Tình cốc, thật là vinh quang cho Tuyệt Tình cốc.

Đỗ Kiều Kiều nhìn mọi người trong đại sảnh mà nói.

- Có thể dự lễ trưởng thành của nữ tôn là vinh hạnh cho chúng ta rồi.

Một lão giả nói.

- Đỗ Cốc chủ, không biết lần này lễ trưởng thành của nữ tôn là khi nào?

Một nam tử nói.

- Ngày mai mới là ngày làm lễ, còn mời các vị đến xem, lần này mọi người quang lâm, chúng ta tổ chức một cuộc thi đấu giữa những người trẻ tuổi được không?

Đỗ Kiều Kiều hơi cất tiếng nói.

- Xem ra thi đấu để chọn người giúp nữ tôn thu phục hỏa sư thú?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Các vị cũng khó gặp nhau, lần này luận bàn một chút cũng nên, để biết trong đám trẻ tuổi ai mới là cường giả thật sự.

Dương Thiếu Phong cất tiếng tiếp lời, ánh mắt nhìn về phía Nhạc Thành.

- Lục Hợp Môn đồng ý.

- Hoành Dao môn cũng đồng ý.

Có không ít các lực đồng ý, lần này mọi người đều hiểu, nếu như bọn họ thắng lợi thì sẽ có cơ hội để giúp nữ tôn thu phục hỏa sư thú.

- Nếu toàn bộ mọi người đã đồng ý thì U Minh tông cũng muốn tham gia.

Khương Luân Xa cất tiếng nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

391. Chương 345 : Tề Nhân Chi Phúc .

- Lão cầu, trong lòng đúng là muốn đối phó với ta.

Nhạc Thành mơ hồ xuất hiện hàn quang nhìn về phía Khương Luân Xa.

- Quyết định như vậy đi, chư vị nghỉ ngơi một phen, chúng ta đi chuẩn bị phòng.

Đỗ Kiều Kiều cất tiếng nói.

Ngay lập tức chúng nữ trước sự dẫn dắt của đệ tử Hồ Điệp Cốc, Nhạc Thành, Trầm Linh, Lê Tiêu Dao, Nam Cung Lạc Nhan tới ba tòa đình viện, hơn nữa không biết vô tình hay cố ý, ba tòa đình viện đều gần nhau, cách nhau không đầy mấy chục thước.

Ba tòa đình viện này là của Vạn Kim Môn, Cuồng Sư môn và Hồ Điệp Cốc, lúc này Nhạc Thành cảm thấy phiền toái, không biết ở nơi nào.

Nhìn thấy vẻ mặt khó xử của Nhạc thành, các trưởng lão của Vạn Kim môn lập tức hiểu được, tất cả đều mỉm cười, bọn họ biết rằng chuyện này không nên nhúng tay vào.

- Chủ nhân, chúng ta cùng đi vào.

Tứ Sí Ma ưng và Thanh Bối Ma ngư nhìn khuôn mặt của Nhạc Thành rồi tiến vào đình viện.

- Các vị khách quý, tại sao chưa đi?

Một đệ tử của Hồ Điệp Cốc thấy vậy thì liền cất tiếng hỏi.

- Không có chuyện gì, người lui ra trước đi.

Trầm Linh cất tiếng nói.

- Nhạc thành, huynh cùng với Lạc Nhan và Tiêu Dao lâu rồi không gặp, hay là tâm sự với bọn họ đi.

Trầm Linh do dự một chút rồi nói.

Nghe thấy lời nói của Trầm Linh, Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan ngạc nhiên, bọn họ không ngờ Trầm Linh lại hào phóng như vậy.

- Tiêu Dao, Lạc Nhan, ta thấy mọi người ở cùng nhau thế nào? Ở bên trong hẳn là đủ phòng.

Nhạc Thành cất tiếng nói với tam nữ, gặp tình huống này hẳn cũng khó xử.

- Chuyện này...

Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan liền nhìn nhau.

- Đúng rồi, muội vẫn chưa có thời gian tâm sự với Tiêu Dao và Lạc Nhan, ở cùng nhau là tốt nhất.

Trầm Linh cất tiếng nói, sau đó khẽ kéo Nam cung Lạc Nhan và Tiêu Dao vào trong đình viện.

Nhìn thấy tam nữ tiến vào đình viện, Nhạc thành cũng thở ra một hơi nhẹ nhõm, sau đó cười khỏ, có nhiều nữ nhân đứng là hạnh phúc nhưng cũng phiền toái không ít.

Đi vào trong đình viện, Nhạc Thành nhìn tam nữ nói chuyện trên trời dưới đất đành phải vào trong phòng mà tu luyện, trong đầu nghĩ cách thi đấu với các thế lực lớn.

Tuy rằng Khương Luân xa là ngũ tinh Đấu Tôn nhưng Nhạc Thành tuyệt đối không sợ, có năm khối Kim tiên Khôi lồ trong người, Nhạc thành cũng đủ đối phó với hắn, mà hiện tại hắn đã đột phá tới Nguyên Anh Hậu kỳ, có Âm Dương và Âm Ảnh Kiếm, đủ để giết chết một ngũ tinh Đấu Tôn.

Về phần Dương Thiếu Phong của Công Hội Luyện Dược Sư, Nhạc thành tin rằng lần này khiêu chiến sẽ gặp hắn.

Trong lòng Nhạc Thành để ý nhiều nhất vẫn là lão gia hỏa thần bí kia, lão gia hỏa này không biết tại sao lại cần máu của Hỏa Sư thú, về phần tin tức của tứ đại tộc nhân và tứ đại thú tộc, Nhạc Thành cũng chỉ tin tưởng một phần mà thôi.

Chỉ tiếc không có sớm một chút hỏi Doanh thi, cũng không biết kia cô gái nhỏ thế nào, trên người thương thế tốt lắm không có.

Chỉ tiếc là mình không sớm có cơ hội hỏi Doanh thi, không biết tiểu ny tử kia thế nào, thương thế có tốt hơn không

- Nếu có cơ hội thì mình lấy vài giọt máu của Hỏa Sư thú cũng tốt.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng.

Tam nữ hiện tại không quấy rầy mình, Nhạc thành dĩ nhiên là không ra ngoài tìm phiền toái, hắn ở trong lòng mà cố gắng tu luyện, hiện tại tu vi của hắn đã tới nguyên anh hậu kỳ, tin tưởng không lâu nữa sẽ đột phá tới Phân thân kỳ.

Trên một ngọn núi có một nữ tử xuất trần như tiên, mái tóc dài trút xuống, da thịt trắng như tuyết, nói không hết vẻ xinh đẹp thanh nhã, cao quý tuyệt tục.

- Thanh Thanh, tại sao con ở nơi này?

Một kiều ảnh tiến tới sau lưng nữ tử mà nói.

- Sư phụ, tại sao người lại tới đây?

Tử y tuyệt mỹ nữ tử quay đầu lại mỉm cười hỏi Đỗ Kiều Kiều.

- Ta không thấy con ở trong phòng thì biết rằng con ở đây, con mỗi khi không có chuyện gì lại tới đây thôi.

Đỗ Kiều Kiều nói.

- Sư phụ, người tìm con có chuyện gì sao?

- Không có chuyện gì, ngày mai chính là lễ trưởng thành của con, ta muốn sau khi con thực hiện lễ trưởng thành xong sẽ thu phục hỏa sư thú, đến lúc đó phải cẩn thận một chút, tuy con đã là tứ tinh Đấu Tôn nhưng cũng không phải đối thủ của nó.

Đỗ Kiền Kiền nói.

- Con sẽ chú ý.

Tử y nữ tử cất tiếng nói, nàng cũng biết lần thu phục này rất quan trọng với mình.

- Hỏa Sư thú đã tuyệt tích trên huyền thiên nội lục, nếu như con có thể giải phong ấn trên người của nó thì trong vòng hai mươi năm có thể đột phá tới đấu thánh, chúng ta tu luyện Liệt Hỏa Chương, có hỏa sư thú chính là hoàn mỹ dung hợp.

- Mặc khác, hỏa sư thú này nếu như thuận lợi cởi bỏ phong ấn thì cần phải có một sức mạnh linh hồn khổng lồ chế được nó, nếu không thành công thì cũng không thể thu phục.

Đỗ Kiền Kiền nói.

- Sư phụ, lần này có nhiều thế lực tới, bọn họ có thể giúp chúng ta.

Tử y nữ tử nói.

- Có ba người không tệ lắm, có một người tứ Tinh Đấu Tôn, có một người là tam tinh Đấu tôn đồng thời là bát phẩm sơ giai luyện được sư.

Đỗ Kiền Kiền nói.

- Sư phụ, mặc kệ thế nào lần này con cũng sẽ cố gắng hết sức để phong ấn hỏa sư thú, nếu không thực lực của nó ngày càng mạnh, tương lai sẽ không có ai phong ấn nổi.

Tử Y nữ tử cất tiếng nói.

- Đây chính là cơ hội cuối cùng, nếu như Hỏa Sư thú mạnh hơn, nó có thể chạy ra khỏi kết giới, cho dù các thái thượng trưởng lão xuất thủ cũng khó bắt nó lại được, hơn nữa lão quái vật kia cũng đã gây sự chú ý với nó.

Đỗ Kiền Kiền nói.

- Sư phụ, người nói là Hỏa Vô Thiên sao?

Tử Y nữ tử cất tiếng hỏi.

Nghe nói Hỏa Vô Thiên trước kia cùng với thái thượng trưởng lão vô cùng vi diệu.

- Không sai hai trăm năm trước hắn cùng với thái thượng trưởng lão đại chiến ba ngày ba đêm, cuối cùng lưỡng bại câu thương, mà Hỏa Vô Thiên thương thế trở nên trầm trọng, thực lực tu vi có khôi phục cũng nhiều nhất đạt tới bát tinh Đấu Tôn mà thôi, nếu như muốn khôi phục hoàn toàn thì hắn phải có máu trên người của Hỏa Sư thú.

Đỗ Kiền Kiền nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

392. Chương 346 : Tử Y Nữ Tử Xuất Trường

- Chưa khôi phục toàn bộ thực lực đã đạt tới Bát tinh Đấu Tôn, Hỏa Vô Thiên kia thật cuộc mạnh thế nào?

Tử Y Nữ tử kinh ngạc hỏi, thực lực mà bát tinh đấu tôn muốn đạt tới đã vô cùng khó khăn.

- Trước kia hần cùng với thái thượng trưởng lão đều có thực lực là thập tinh Đấu Tôn, sắp đạt tới Đấu Thánh, nếu như không bắt hòa với thái thượng trưởng lão thì phỏng chừng hai người hiện tại đã tới đấu thánh.

Thập Tinh Đấu Tôn, sắp đạt tới Đấu Thánh, cường giả này toàn bộ huyền thiên nội lục cũng không có hơn hai mươi người.

- Hô.

Nhạc Thành từ yết hầu từ từ thở ra một ngụm trọc khí, sau khi thu hồi chân khí hần liền từ từ mở mắt ra, tinh quang trong mắt ngày càng trở nên thâm thúy, tuy rằng mới tu luyện hai ngày nhưng dưới sự trợ giúp của Hỏa Linh Châu, tu vi của Nhạc thành đã nhanh chóng tiến bộ.

- Thân thể Kim Long này không biết sẽ biến thành dạng gì nữa?

Nhạc Thành nhìn vào biến hóa trong cơ thể của mình, thân thể Kim Long dấu vết loang lổ ngày càng rõ ràng.

Trong biến hóa này, Nhạc Thành cũng cảm giác thân thể Kim Long của mình được tăng cường, đây chính là điều khiến cho hần mừng rỡ, nếu như thân thể Kim Long tiếp tục tăng cường thì chỉ sợ đỉnh giai bảo giáp cũng không thể so sánh được.

- Nhạc thành, chúng ta nên đi tham gia lễ trưởng thành của nữ tôn.

Lê Tiêu Dao ở bên ngoài phòng của Nhạc Thành mà cất tiếng nói.

Nhạc thành đi ra khỏi phòng thì thấy tam nữ đều ở bên ngoài, tất cả tựa hồ như đang chờ mình.

- chúng ta đi thôi, nhìn xem nữ tôn kia xinh đẹp thế nào, không biết so với Linh tỷ ai đẹp hơn?

- Tiểu nị tử này, muội không xinh đẹp sao, ta so với muội còn xấu xí hơn.

Nhìn tam nữ đi ra khỏi đình viện, Nhạc Thành bất đắc dĩ nở ra một nụ cười.

- Chủ nhân, chúng ta đi hay không đi, nếu không người tiếp tục trở về phòng tu luyện là được.

Tứ Sứ Ma Ứng nhìn thấy biểu lộ bất đắc dĩ của Nhạc thành thì cất tiếng nói.

- Ai nói không đi?

Nhạc Thành trừng mắt liếc nhìn Tứ Sứ Ma Ứng một cái, sau đó đuổi theo tam nữ.

- Ha ha, người không nhìn thấy chủ nhân đang buồn bực sao?

Nhìn thấy Tứ Sứ Ma ứng bị chủ nhân giáo huấn, Thanh Bối Ma Ngưu cùng với Tứ Lang đều nở ra một nụ cười.

Ở trong một đại sảnh thật lớn, Nhạc thành vừa cùng tam nữ ra khỏi đình viện thì đã có một nữ đệ tử tiến tới.

Các nam nhân trong đại sảnh nhìn thấy tam nữ bên cạnh của Nhạc Thành thì ghen tỵ không thôi, hận mình không thể là hần.

Dưới sự sắp xếp của đệ tử Tuyệt Tình cốc, Nhạc thành cùng với Lê Tiêu Dao, Nam Cung Lạc Nhan ngồi ở vị trí trước kia.

Dương Thiếu Phong lúc này hơi chăm chú nhìn Nhạc Thành, sau đó ánh mắt không nhìn được mà quét qua đám người Trầm Linh, Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan.

Khương Sơn cũng nhìn hần, trong mắt hiện ra sát ý.

- Các vị, để mọi người chờ rồi, thật là có lỗi.

Thanh âm của Đỗ Kiều Kiều từ từ vang lên, sau đó một bóng hình xinh đẹp xuất hiện.

- Chư vị, hôm nay chính là lễ trưởng thành của nữ tôn Tuyệt Tình cốc, đa tạ mọi người từ vạn dặm tới đây tham dự.

Đỗ Kiều Kiều nhìn mọi người trong đại sảnh mà tiếp tục nói:

- Kỳ thực mọi người đều biết hôm nay ta mời mọi người tới đây là có mục đích, sau khi lễ trưởng thành diễn ra nữ tôn sẽ phải thu phục hỏa sư thú, cho nên phải chọn ra một người, nếu như thu phục thành công thì người đó có thể thành thân với nữ tôn.

Nghe thấy lời nói của Đỗ Kiều Kiều không ai tỏ vẻ kinh ngạc, tựa hồ như mục đích của bọn họ lần này là như vậy.

- Kế tiếp chính là lễ trưởng thành.

- Cho mời nữ tôn.

Nghe thấy lời nói của Đỗ Kiều Kiều, một nữ đệ tử của Tuyệt Tình cốc lớn tiếng nói.

- Ô Ô.

Ngay lập tức từng hơi thở truyền tới, hơi thở này êm tai vô cùng.

Theo thanh âm này, mười sáu nữ tử dung mạo như hoa tiến ra, mỗi người đều mỹ mạo phi thường.

Sau đó lại tám thân ảnh nữa xuất hiện, mỗi người cầm theo một nhạc khí mà ngồi xuống, từng đạo nhạc khí vang lên vô cùng dễ nghe.

Nhạc Thành hơi đánh giá hai mươi bốn nữ tử này, mười sáu người trước có thực lực đấu tông, sáu người sau có thực lực đấu tôn, khiến cho Nhạc thành phải bất ngờ.

Từ giữa không trung, một dáng người mềm mại u nhã xuất hiện ra khiến cho tất cả mọi người vô cùng kinh ngạc.

Nhạc Thành nhìn mà muốn há hốc mồm, người này đúng là thiên tư quốc sắc, ngũ quan tinh mỹ, khuôn mặt xinh đẹp, dáng người vô cùng xinh xắn, so với Nam Cung Lạc Nhan, Lê Tiêu Dao, Trầm Linh thì không hề kém, đặc biệt trên mặt còn có một khí chất lạnh diễm.

“Người còn xem a, ta xem người ánh mắt đều nhanh rút ra rồi kìa.” Nàng vừa xuất hiện khiến cho Lê Tiêu Dao, Nam Cung Lạc Nhan cũng muốn thất thần.

Nhìn tuyệt mỹ nữ tử này, tất cả mọi người đều im lặng chờ đợi, không ai dám lên tiếng, đây giống như là đang hưởng thụ cái đẹp của bọn họ vậy.

Một lúc lâu sau, nghi thức nữ tôn trưởng thành mới được cử hành xong, lập tức tuyệt mỹ nữ tử tiêu sái tiến vào trong đại sảnh, con đường nàng đi qua đều để lại một mùi thơm khiến cho mọi người say mê không thôi.

Nữ tử này nhìn thấy Nam Cung Lạc Nhan, Lê Tiêu Dao, Trầm Linh thì cũng nhìn một cái, tựa hồ như không ngờ có ba mỹ nữ cũng đẹp như mình vậy, không hề ở dưới nàng.

Nữ tử này vừa đi ra liền tới lại gần Đỗ Kiều Kiều, sau đó từ từ ngồi ở bên cạnh nàng, vẻ mặt không có biểu tình dư thừa.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

393. Chương 347 : Dị Hỏa Bảng Thứ Tám , Phần Tâm Thiên Hỏa .

- Được rồi, nghi thức nữ tôn đã xong, bây giờ mọi người xin mời tiến lên khiêu chiến, ta hi vọng có thể nhìn thấy một số vị trẻ tuổi tài cao xuất hiện.

Đỗ Kiều Kiều đưa mắt nhìn mọi người, hôm nay bà muốn chọn ra người thu phục hỏa sư thú cho bằng được.

-Tuy nhiên các thế lực lớn xin nhắc nhở những người trẻ tuổi nhẹ nhàng tỷ thí mà thôi, điểm tới là ngừng, không nên gây ra thương vong.

Đỗ Kiều Kiều tiếp tục nói.

- Được, Hoành Dao Môn chúng ta trước hết lên, không biết vị nào tình nguyện chỉ giáo?

Một tiếng quát nhẹ vang lên, sau đó một thanh niên áo vàng xuất hiện. Thanh niên áo vàng này có tu vi khoảng nhị tinh Đấu Tôn.

- Hoành Lăng Tông ta sẽ tiếp Hoành Dao môn là được.

Ở trong đại sảnh một tiếng quát nhẹ vang lên, sau đó một thanh niên áo xám xuất hiện.

Nhạc Thành chăm chú nhìn hai người, hai người này thực lực mặc dù không tệ nhưng ai thắng ai bại cũng không đủ thực lực đi tới bước cuối cùng.

Hai người sau khi hành lễ liền không khách khí mà động thủ với nhau, rõ ràng cuộc đấu giữa hai nhị tinh Đấu Tôn không được nhiều người chú ý.

Hai nhị tinh Đấu tôn cường giả sau phóng từng đợt đấu khí cường hân tấn công nhau.

Kết quả thanh niên áo vàng của Hoành Dao môn đã chiến thắng, bởi vì Đỗ Kiều Kiều nói điểm tới là ngừng cho nên nam tử của Hoành Lăng Tông chỉ bị một vết thương nhẹ mà thôi.

- Hỏa Lăng Môn của chúng ta đến chiếu cố người.

Nhìn thấy nam tử của Hoành Lăng tông bị thua, một thân ảnh nhanh chóng lao ra đại sảnh.

Khương Luân Xa cùng với Khương Sơn nhìn Nhạc Thành, tựa hồ như đợi hắn lên đài, đối với những nhị tinh Đấu Tôn đó, bọn họ không hề để vào mắt.

Dương Thiệu Phong của Luyện được sư công hội thì chăm chú nhìn đám người phía trước đánh nhau, trong mắt hiện ra một nụ cười lạnh, cô gái áo tím kia tuyệt mỹ như vậy, hẳn dĩ nhiên không bỏ qua.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, chỉ thấy hai người ngạnh kháng trên không trung, một lực lượng cường hân toát, thanh niên Hoành Dao môn bị đánh rơi xuống mặt đất, sắc mặt trắng bệch, trước đó hắn đã trải qua một trận kịch chiến nên không phải là đối thủ của nam tử Hỏa Lang Môn.

Nam tử của Hỏa Lang môn chiến thắng, lần này một cường giả tam tinh Đấu Tôn nhảy ra, nam tử này nhìn thấy đối phương có thực lực tu vi cao hơn mình, biết rằng mình không phải đối thủ của người ta, có đánh tiếp cũng mất mặt mà thôi.

Nam tử của Hỏa Lang môn biết mình cho nên lui xuống, đỡ cho tiếp theo bị mất mặt.

- Người của Linh tông tiến lên luận bàn một chút.

Tam tinh đấu tôn vừa nhảy lên chính là người của Linh tông.

- Linh tông?

Nghe nói đến Linh Tông, Nhạc Thành khẽ nhíu mày, bọn họ rất cường hân, thực lực so với Cuồng Sư môn và Hồ Điệp Cốc cũng không kém bao nhiêu, người này thực lực đã là tam tinh Đấu Tôn, thiên phú quả là không tệ.

Tam tinh Đấu Tôn xuất hiện, không có bao nhiêu người dám tùy tiện, nếu như lên trường mà đấu thua thì cả môn phái cũng bị mất mặt.

Sắc mặt của Dương Thiệu Phong hơi biến đổi, hắn từ từ tiến ra mà cười nói:

- Vậy để người của Luyện Được sư công hội thử xem.

Nói xong thân ảnh của Dương Thiệu Phong cũng xẹt qua, như chớp điện mà xuất hiện trên không trung.

- Người trực tiếp đầu hàng đi, nếu bốn công tử mà ngộ thương tới người thì thật xin lỗi.

Dương Thiểu Phong lớn tiếng nói ở trên không trung.

- Hừ, để ta nhìn xem người có năng lực gì?

Nam tử của Huyền Linh tông cũng không hề sợ hãi nói với Dương Thiểu Phong.

Nhìn thấy Dương Thiểu Phong xuất hiện, mọi người đều chăm chú nhìn lên trên không trung, Dương Thiểu Phong tuy có thực lực tam tinh Đấu Tôn nhưng lại là một luyện được sư, so với đối phương thì mạnh hơn không ít.

- Là người không quý trọng cơ hội, ta không khách khí.

Dương Thiểu Phong cười nói:

- Đừng tưởng tam tinh Đấu Tôn đã là mạnh.

- Xoẹt.

Dương Thiểu Phong vừa nói xong, ở trên không trung từng luồng lửa tràn ngập sau đó một khí tức vô cùng nóng bỏng xuất hiện khiến cho một số nhất tinh nhị tinh Đấu tôn trong trường cũng phải giật mình.

Sắc mặt của Lê Tiêu Dao hơi biến đổi, nàng vận khởi ma pháp lực trên người, hiện tại nàng mới chỉ là ma pháp sư cấp bảy sơ kỳ mà thôi, ngăn không nổi khí tức nóng bỏng này.

- Phần Tâm Thiên Hỏa, là dị hỏa đứng thứ tám trên dị hỏa bảng.

Đột nhiên không ít người kinh ngạc mà nhìn ngọn lửa trong bàn tay của Dương Thiểu Phong.

Nhìn thấy Phần Tâm Thiên Hỏa, sắc mặt của Khương Luân Xa cùng với Khương Sơn cũng hơi biến đổi.

Cảm nhận được ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Dương Thiểu Phong tựa hồ như là hưởng thụ, hắn càng thêm đắc ý, Phần Tâm Thiên Hỏa chính là do Luyện Được sư công hội tốn không ít thời gian mới giúp hắn chiếm được, điều này khiến cho thực lực của hắn tăng cao rất nhiều, hiện tại tuy hắn mới có tu vi tam tinh Đấu Tôn nhưng cộng thêm dị hỏa này cho dù gặp phải tứ tinh Đấu Tôn hắn cũng không sợ.

- Hừ, chỉ là chút tài mọn mà thôi.

Nhạc Thành cảm nhận thấy Lê Tiêu Dao không chống lại được thì toát ra một thanh mang bao phủ Lê Tiêu Dao vào trong đó.

Cảm nhận thấy xung quanh đột nhiên dễ chịu, Lê Tiêu Dao không kìm được ôn nhu nhìn Nhạc Thành.

Cử động của Nhạc Thành người ở trong trường không để ý nhưng cô gái áo tím lại nhìn hắn.

Nam tử Linh tông này nhìn thấy Phần Tâm Thiên Hỏa trong tay của Dương Thiểu Phong thì sắc mặt liền trở nên khó nhìn, tuy nhiên hiện tại cũng đã không còn kịp, mình có thực lực tam tinh Đấu Tôn, không nhất định sẽ bại.

- Vừa rồi ta mới chỉ cho người xem Phần Tâm Thiên Hỏa mà thôi.

Dương Thiểu Phong lạnh lùng nhìn tam tinh Đấu tôn trước mặt.

- Thiên Hỏa thiêu nhân.

Dương Thiểu Phong la lớn, trong tay đã xuất hiện một mảng lửa lớn kèm theo một khí tức nóng bỏng tấn công về phía tam tinh đấu tôn kia.

Một mảng dị hỏa xuất hiện khiến cho sắc mặt của tam tinh Đấu Tôn trở nên biến đổi, Đấu Khí cuồng mãnh chuyển động, ngưng kết thành một vòng tròn phòng ngự lớn.

- Xoẹt.

Di hỏa và Đấu khí chạm nhau ở trên không trung, sau đó là một tiếng va chạm khổng lồ, một mảng không gian bị kích tán mang theo một lực lượng rung động cường hãn.

- Xoẹt.

Tam tinh Đẩu tôn của Linh tông kia bị đẩy lùi mấy chục bước, không ít Phần Tâm Thiên Hỏa đã xuyên qua vòng tròn của hắn, khiến cho vòng tròn phòng ngự cũng trở nên tối sầm.

- Hải âu mà không biết lượng sức mình, tiếp chiêu tiếp theo của ta.

Dương Thiệu Phong lạnh lùng nói.

- Lang Hỏa tấn công.

Dương Thiệu Phong hét lớn một tiếng, trong tay lại ngưng tụ một mảng lửa lớn, lập tức ngọn lửa này biến thành một con sói lửa dài mấy chục thước, trên người toát ra một khí tức nóng bỏng.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

394. Chương 348 : Luyện Được Sư Công Hội Không Bằng Chó Má .

Dị hỏa mạnh như vậy khiến cho không ít người được mở rộng tầm mắt, cũng có không ít người trở nên hâm mộ, nếu như bọn họ có được dị hỏa này thì thực lực tuyệt đối sẽ tăng vọt.

- Linh hồn lực không tệ lắm, hẳn là đã phục dụng không ít đan dược tăng cường.

Nhạc Thành nhìn thủ đoạn dị hỏa của Dương Thiệu Phong, cái này phải nhờ linh hồn lực rất mạnh mới làm được, Dương Thiệu Phong này xem ra cũng rất cường hãn

Nhìn thấy con chó sói lửa tiến tới, sắc mặt của tam tinh Đẩu Tôn một lần nữa thay đổi, đầu khí phòng ngự toàn thân một lần nữa cuồng mãnh lay động.

Tam tinh Đẩu tôn kia lại gào thét một tiếng, lập tức một chương ấn ngưng tụ trên không trung.

- Chương ấn này phỏng chừng cũng là thiên giai đấu kỹ, thật đúng là rất mạnh.

Nhạc Thành lẩm bẩm trong lòng mà nói, nhìn thấy một chương này ngưng tụ, tam tinh Đẩu Tôn cũng có uy lực kinh người.

- Thạch thạch.

Con sói lửa gào thét trên không trung va chạm vào chương ấn này, một mảng lực lượng khổng lồ xé toang không gian, một mảng bạch quang xuất hiện mang theo một lực lượng cường hãn.

- Thạch thạch.

Một thanh âm phá hủy, không gian bị kích tán ở trên không trung.

- Xong rồi, đi xuống cho ta.

Mọi người nhìn thấy tam tinh Đẩu Tôn hiện tại chỉ có thể miễn cưỡng chống lại một kích, sau đó thân ảnh của Dương Thiệu Phong xuất hiện ở trên đỉnh đầu, một chương ấn vô cùng lớn vung xuống.

- Thạch.

Tam Tinh Đẩu tôn kia bị rơi xuống mặt đất, sau khi rơi xuống, miệng máu phun ra, giãy dụa hồi lâu mà vẫn không đứng dậy được.

- Thiếu tông chủ.

Mấy người linh tông hung hăng nhìn Dương Thiệu Phong rồi tới đỡ tam tinh Đẩu Tôn ở trên mặt đất.

- Không biết lượng sức, đáng đời.

Dương Thiệu Phong lạnh lùng ở trên không trung, thần sắc tự ngạo vô cùng.

- Còn có ai muốn tới khiêu chiến không , ta sẽ phụng bồi.

Mọi người nhìn thấy tam tinh Đấu Tôn trong ba chiêu đã bị đánh cho trọng thương thì còn ai dám lên nữa, may ra chỉ có Khương Sơn của U Minh tông.

Trong đại sảnh, mọi người đều đưa mắt nhìn nhau, Nhạc Thành nhìn từng người rồi im lặng.

- Hồ Điệp Cốc chẳng lẽ không có người xuất hiện, còn có Cuồng Sư Môn, Vạn kim Môn nữa?

Dương Thiệu Phong thấy không ai khiêu chiến với mình thì hung hăng nhìn về đám người Nhạc Thành.

- Hừ, tên này cũng quá cuồng ngạo rồi, khi dễ người của Hồ Điệp Cốc.

Trầm Linh hiện tại là cốc chủ của Hồ Điệp Cốc, nghe thấy đối phương khiêu khích như vậy dĩ nhiên là nàng tức giận.

- Hừ.

Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan cũng biến đổi sắc mặt, tuy nhiên cả hai đều biết mình không phải là đối thủ của đối phương.

Vạn kim Môn cùng với Cuồng Sư Môn mấy vị trưởng lão đều nổi giận, tuy nhiên không có cách nào lên trên trường bọn họ cũng chỉ có thể tức giận mà thôi.

- Thế nào, Hồ Điệp Cốc, Vạn kim Môn, Cuồng Sư Môn thật sự không dám lên trường?

Dương Thiệu Phong cười lạnh nói.

Nghe thấy lời nói của Dương Thiệu Phong trong đại sảnh mọi người đều nhìn về phía Nhạc Thành.

- Chủ nhân, để thuộc hạ lên giáo huấn hắn.

Tứ Sứ Ma Ưng nói với Nhạc Thành.

- Không cần, để tự ta lo.

Sắc mặt của Nhạc Thành xuất hiện hàn ý, đối phương muốn tìm cái chết, hắn dĩ nhiên là không bỏ qua.

- Ta cũng không muốn ra tay, vốn ta còn xem thường Luyện Dược sư công hội chó má, nhưng mà chính người muốn tìm cái chết thì ta cũng không khách khí.

Nhạc Thành từ từ đứng lên mà nói.

Nhạc Thành vừa nói xong, mọi người còn tưởng rằng mình nghe lầm, Nhạc Thành mắng Dương Thiệu Phong còn chưa tính, bây giờ còn dám mắng cả Luyện Dược sư công hội.

- Tiểu tử này khẩu khí thật là lớn, chẳng lẽ Luyện Dược sư công hội không bằng chó má?

Đột nhiên người của Luyện Dược sư công hội biến sắc, ba lão giả âm trầm tiến tới, sắc mặt nổi giận.

- Luyện Dược sư công hội thì thế nào, ta thấy chó má cũng không bằng, chủ nhân nói các ngươi Luyện Dược sư các ngươi không bằng chó má, còn ta thấy không bằng đồng rác.

Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sứ Ma Ưng và bốn con Địa Ma lang đứng ở sau lưng Nhạc Thành lớn tiếng thóa mạ.

- Luyện Dược sư công hội đúng là không được lắm, ba lão già các ngươi muốn động thủ, vậy thì thử xem sao.

Đột nhiên ở trong sảnh tràn ngập mùi thuốc súng, ba lão giả của Luyện Dược sư công hội kia không dám loạn động, đối phương Đấu Tôn nhiều hơn họ rất nhiều, ba người đánh tuyệt đối không phải là đối thủ.

Trong đại sảnh mọi người đều nhìn nhau, xem bộ dáng thì Cuồng Sư Môn, Hồ Điệp Cốc, Vạn kim Môn muốn liên thủ đối phó với Luyện Dược sư công hội.

Về phần Khương Luân Xa thì âm thầm mỉm cười, bây giờ U Minh Tông nếu như liên hiệp với Luyện Dược sư công hội đối phó với Hồ Điệp Cốc, Vạn kim Môn, Cuồng Sư Môn thì tuyệt đối không có vấn đề gì.

- Hừ, tiểu tử ngươi thật càn rỡ, chết vô luận, rất hợp ý ta, có giỏi thì tiến lên.

Dương Thiếu Phong hung hăng mà nói.

- Đồ cóc chủ, chúng ta sống chết vô luận, Đồ Cóc chủ không để ý chứ?

Nhạc Thành quay đầu lại hỏi Đồ Kiều Kiều.

- Các ngươi cũng đồng ý dĩ nhiên là ta không phản đối.

Sắc mặt của Đồ Kiều Kiều hơi biến đổi rồi lập tức nói.

- Đa tạ Đồ cóc chủ.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó đi ra ngoài phòng.

- Nhạc Thành, cẩn thận một chút.

Trầm Linh cùng với Lê Tiêu Dao, Nam Cung Lạc Nhan mặc dù biết thực lực của Nhạc Thành vẫn lo lắng không thôi.

Sáu vị trưởng lão của Cuồng Sư Môn và Vạn kim Môn cũng hơi cười mà ngồi xuống, thực lực của Nhạc Thành bọn họ đã tận mắt thấy qua, một năm trước có thể chống lại tứ tinh Đấu Tôn thì hiện tại giết tứ tinh Đấu Tôn cũng không có nhiều vấn đề.

Về phần Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng, bốn con Địa Ma Lang thì cũng cười cười, bọn họ nhìn thấy bộ dạng của chủ nhân thì biết tên kia đã xui xẻo.

- Tiểu tử, hôm nay ta muốn cho ngươi biết rõ ngươi chết kiểu nào.

Dương Thiếu Phong hung hăng nhìn Nhạc Thành mà nói.

Nhạc Thành nhìn về phía Dương Thiếu Phong, trong mắt hiện ra lãnh ý tràn ngập, hiện tại Nhạc Thành đã xác định, người này dám có chủ ý với nữ nhân của mình thì bất kể thế nào cũng không để cho hắn sống.

- Xoẹt.

Ở giữa không trung, một khí tức nóng bỏng truyền tới, Dương Thiếu Phong vẫn tự phụ về Phần Tâm Thiên Hỏa của mình, có Phần Tâm Thiên Hỏa hắn chăm chú nhìn Nhạc Thành.

- Đùa với lửa.

Nhạc Thành lạnh lùng cười, dị hỏa tuy không tệ nhưng so với Vô Thượng Chân Hỏa của hắn thì không đáng là gì.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

395. Chương 349 : Người Thật Đúng Là Muốn Chết .

- Lang Hỏa gào thét.

Dương Thiếu Phong lạnh lùng quát lập tức một ngọn lửa rất lớn lại ngưng tụ thành hình con sói mà điên cuồng tấn công về phía Nhạc Thành, một khí tức nóng bỏng tràn ngập ở trên không trung.

Đối với lang hỏa, Nhạc Thành cũng không đếm xỉa tới, hắn cũng có thể ngưng tụ một ngọn lửa cường hãn như thế.

- Phần Tiên Liệt Diễm Cầu.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, lập tức một ngọn lửa nóng bỏng được hất ngưng tụ trong tay mà nghiêng hướng tới.

Nhạc Thành hiện tại có Phần Tiên Liệt Diễm Cầu tuy nhiên hất mới chỉ mới dùng tám thành thực lực mà thôi, không giống như bộc lộ ra toàn bộ thực lực.

- Cũng là dị hỏa, là khí hỏa, Nhạc Thành là Luyện Khí Sư.

Không ít người nhìn thấy ngọn lửa mà Nhạc Thành ngưng tụ thì nghĩ tới kỳ thi đấu của Nhạc Thành ở Vạn kim Môn, sau đó hất đã đoạt chức quán quân.

Đỗ Kiều Kiều sắc mặt hơi biến đổi, nhìn Nhạc Thành và Dương Thiếu Phong kịch chiến, nàng cảm thấy không thích hợp tuy nhiên cũng không biết nói thế nào.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, Nhạc Thành ngưng tụ Phần Tiên Liệt Diễm Cầu tấn công về phía con sói lửa, hai luồng lực lượng vô cùng lớn chạm nhau ở trên không trung.

- Xoẹt.

Nhạc Thành phải giả bộ bị đẩy lui mấy chục thước, khóe miệng của hất nở ra một nụ cười.

- Xoẹt.

Một chuỗi ẩn mang theo một lực lượng vô cùng lớn xuất hiện trên tay của Nhạc Thành.

-Còn chiêu này nữa, Tru ma chuỗi.

Nhạc Thành cất tiếng la lớn.

Nhạc Thành nghĩ thầm trong lòng, hiện tại hất là Nguyên Anh Hậu kỳ, không sử dụng Âm Dương Kiếm và Âm Ảnh Kiếm cũng có thể chống lại tam tinh Đấu tôn.

Tru Ma chuỗi mang theo một lực lượng cuồng bạo hướng về phía đối phương, thân hình của Nhạc Thành cũng như điện nhanh chóng lùi xuống.

- Thịch thịch.

Hai chuỗi ẩn tiếp xúc nhau, ngay lập tức một lực lượng vô cùng lớn xuất hiện, xoay tròn ở trên không trung.

-Thịch.

Lực lượng khổng lồ vẫn cuồng bạo mà xoáy tròn, ngay lập tức Nhạc Thành và Dương Thiếu Phong cũng giật mình, hai người không ngờ chuỗi ẩn này cũng không phân thắng phụ.

Khương Sơn vẫn chăm chú nhìn Nhạc Thành và Dương Thiếu Phong đấu với nhau, hất hiện tại tới đây chính là muốn giết Nhạc Thành, giờ thấy đối phương có thể chống lại Dương Thiếu Phong thì đã hiểu tại sao đệ đệ của mình là Khương Vũ và Khương Dương lại chết ở trong tay đối phương, thực lực của đối thủ xem ra đã đạt tới tứ tinh Đấu Tôn.

- Tiểu tử, mới tứ tinh Đấu tôn mà thôi, đợi chút nữa cho dù ngươi còn sống ta cũng sẽ giết ngươi trong lòng bàn tay.

Nhìn Nhạc Thành trên không trung, trong mắt của Khương Sơn hiện ra một hàn quang.

- Hừ, có chút thực lực, đến đây nữa đi.

Sắc mặt của Dương Thiếu Phong hơi biến đổi, hất không ngờ Nhạc Thành lại có thực lực như vậy, nếu không phải hất có Phần Tâm Thiên Hóa thì đã phải thua đối thủ một bậc.

- Hở gầm.

Sắc mặt của Dương Thiếu Phong hơi trầm xuống sau đó hất la lớn lên, một luồng Phần Tâm Thiên Hóa nóng bỏng đánh về phía Nhạc Thành.

Hỏa hổ gào thét, không gian xung quanh đã sớm trở nên đỏ thắm, Phần Tâm Thiên Hỏa thật đúng là bất phàm.

- Hừ, đùa với lửa, hãy để cho người sống lâu một lát.

Vừa mới động thủ mấy chiêu, bây giờ cũng không tiện giết hắn, nhìn thấy Phần Tâm Thiên Hỏa của đối phương không giống như là bình thường, Nhạc Thành cũng không khởi động tâm muốn thu thập sau này giao cho Yên Nhiên hoặc là Mật Nhi cũng được.

- Phần Tiên Liệt Diễm Cầu.

Nhạc Thành một lần nữa ngưng tụ Phần Tiên Liệt Diễm Cầu, chỉ là lúc này Nhạc Thành mới xuất ra tám thành lực lượng mà thôi, nhìn thấy hỏa hổ mà Dương Thiếu Phong ngưng tụ, tựa hồ như đã dốc toàn lực.

- Thịch, xoẹt.

Hai lực lượng chạm nhau trên không trung, hỏa hổ hóa thành một biển lửa ngập trời, mà Phần Tiên Liệt Diễm Cầu của Nhạc Thành cũng hóa thành một biển lửa.

Hai mảng lực lượng mang theo khí tức nóng bỏng, cho dù là tam tinh Đấu Tôn cũng cảm thấy đấu khí trong người khó mà khống chế được.

- Oanh.

Không gian cuồng bạo tuôn ra, lập tức một biển lửa tràn ngập, hai biển lửa cường hãn xé rách không gian, khí tức kích tán khắp bốn phía.

- Tiểu tử chết đi.

Nhìn thấy hai biển lửa thôn phệ tiêu tán nhau, thân ảnh của Dương Thiếu Phong xuất hiện sau lưng Nhạc Thành, trong tay là một mảng đấu khí vô cùng lớn tấn công về phía Nhạc Thành.

- Linh hồn công kích, người đứng là muốn chết.

Nhạc Thành bỗng dưng biến đổi thần sắc, hấn cấp tốc vận khởi đấu khí lực mà công kích.

- Không tệ, chết đi cho ta.

Nhạc Thành không hề sợ hãi, tam tinh Đấu tôn công kích mà thôi, hắn không phải là không thể chống cự, dựa vào thân thể Kim Long của mình là hoàn toàn có thể bình yên vô sự.

- Kim Long thân thể.

Khóe miệng của Nhạc Thành xuất hiện một nụ cười lạnh, kim mang của hắn sau đó liền ngập trời.

Những người ở bên ngoài sợ rằng Nhạc Thành không kịp thời né tránh phải toàn lực chống lại mà thôi, không ít người lo lắng cho hắn.

Nhìn thấy bộ dạng của Nhạc Thành, Nam Cung Lạc Nhan, Lê Tiêu Dao và Trầm Linh cũng nổi lên nghi ngờ, bọn họ hiểu rằng Nhạc Thành nhất định có thủ đoạn quỷ dị, tại sao hôm nay lại như vậy?

Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng và bốn con Địa Ma Lang cũng nghi hoặc không thôi, chủ nhân của chúng vẫn không dùng toàn lực, nếu không tên tiểu tử kia đã sớm bị giết, không hiểu chủ nhân muốn cái gì.

- Thịch.

Luồng công kích cường hãn của Dương Thiếu Phong bổ lên trên người Nhạc Thành, cường hãn đấu khí mới chính là công kích chân chính.

- Xoẹt.

Thần thức của Nhạc Thành xuyên qua lực lượng đấu khí của Dương Thiếu Phong, trong đấu khí có che giấu một linh hồn lực cường hãn.

Tuy nhiên Nhạc Thành thì không giống như vậy, ở trong Linh Hồn lực, Nhạc Thành không để vào mắt, thực lực cường hãn của Dương Thiếu Phong vẫn không có tác dụng với hắn.

Linh hồn lực công kích thật là cường hãn, bị công kích không chết thì cũng là trọng thương, bản thân Luyện Dược sư, linh hồn lực chính là thứ mạnh nhất, cộng thêm với Dương Thiếu Phong từ nhỏ đã được Luyện Dược sư công hội bồi dưỡng thì càng thêm mạnh, ngay cả bát phẩm cao cấp Luyện Dược sư cũng không mạnh hơn hẳn bao nhiêu.

Tuy nhiên Linh hồn lực công kích cũng gây ra thương tổn, nếu đối phương có linh hồn lực mạnh hơn thì không khác gì là đưa dê vào miệng cọp.

Trên khuôn mặt của Dương Thiếu Phong hiện ra vẻ đắc ý, cho dù đối phương có thể chống lại đòn công kích của hắn nhưng hắn không tin đối phương có thể chống lại linh hồn công kích của mình.

- Linh hồn lực thật là cường hãn.

Sắc mặt của Dương Thiếu Phong trở nên kinh ngạc, khuôn mặt của hắn trở nên trắng bệch, đầu óc giống như là bị chùy đánh vào vậy, linh hồn lực cũng tán loạn, không thể ngưng tụ.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

396. Chương 350 : Ta Xem Người Có Thể Ngông cuồng Được Bao Lâu?

- Xoẹt.

Một vệt máu từ khóe miệng của Dương Thiếu Phong chảy ra, lập tức thân hình của hắn ngã xuống từ trên không trung.

Mà lúc này mọi người nhìn thấy mi tâm của Dương Thiếu Phong lập lòe có một ngọn lửa vô ảnh vô tung, sau đó bị Nhạc Thành thu lấy ngay lập tức. Phần Tâm Thiên Hỏa Nhạc Thành dự định sau khi trở về Huyền Thiên đại lục sẽ cho Yên Nhiên hoặc là Mật Nhi, Phiên Tinh.

- Thịch.

Một tiếng nổ mạnh, thân hình của Nhạc Thành cũng bị Dương Thiếu Phong làm cho đánh bay xa đi vài trăm thước mà rớt xuống mặt đất, cái này không phải Nhạc Thành cố ý giả vờ, nhưng lúc ở trên không trung, hắn cố ý lưu động chân khí khiến cho khuôn mặt trở nên trắng bệch, có vẻ giống như bị thương nặng vậy.

- Công tử.

Nhìn một màn như vậy, vượt qua dự đoán của tất cả mọi người, Luyện Dược sư công hội Dương Thiếu Phong đã bị giết, Nhạc Thành cũng bị trọng thương, không biết hắn dùng phương pháp gì mà thắng.

- Hừ, còn sống, ta vừa vặn có thể báo thù cho đường đệ.

Cảnh tượng này vượt qua sự đoán trước của Khương Sơn, bất quá hắn lại vui vẻ trong lòng, chính tay mình có thể báo thù cho đường đệ, nếu như Nhạc Thành chết trong tay người khác thì hắn thật sự là hối hận.

- Tiểu tử này đúng là có thủ đoạn quỷ dị, có thể giết được Luyện Dược sư công hội Dương Thiếu Phong.

Khương Luân Xa nhìn Nhạc Thành mà hiện ra một hàn ý, hiện tại Nhạc Thành đã bị trọng thương, giết hắn hiện tại chính là thời cơ tốt nhất.

- Dương Thiếu Phong đã bị giết.

Thần tình của Đỗ Kiêu Kiêu hơi biến đổi, cho tới hiện tại bà vẫn không nhìn rõ thực lực của Nhạc Thành.

- Chủ nhân.

- Nhạc Thành.

Ở phía xa xa, nhìn thấy Nhạc Thành rơi xuống mặt đất, ba cô gái cùng với Tứ Sí Ma Ứng, Thanh Bối Ma Ngưu liền lo lắng chạy tới.

- Các người lui về, ta không sao.

Nhạc Thành cất tiếng nói xong liền ho khan một tiếng, khoe miệng lại phun ra một ngụm máu.

- Nhạc Thành, huynh có sao không vậy?

Trầm Linh sốt ruột nói ,thân hình như chớp tiến tới cạnh Nhạc Thành.

- Lui xuống cho ta.

Nhạc Thành hơi biến sắc mặt, một lần nữa quát lớn.

Nhìn thấy Nhạc Thành la lớn, Trầm Linh đành phải dừng lại, trong mắt hiện ra vẻ sốt ruột nhìn hẩn.

- Công tử, công tử.

Lúc này người của Luyện Dược sư công hội đã tới cạnh thi thể của Dương Thiệu Phong, bọn họ còn đoán rằng công tử của mình bị trọng thương, không ngờ đã chết.

-Tiểu tử người đã giết công tử, ta phải giết người.

Ba lão cường giả Đầu Tôn của Luyện Dược sư công hội sôi giận nhìn Nhạc Thành.

- Sinh tử vô luận, cái này đã sớm nói, các người còn muốn nuốt lời sao?

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn ba người này:

- Các người nếu không cút cho ta thì cũng biến thành ba cỗ thi thể, không tin thì cứ thử xem.

Mấy lão già của Luyện Dược sư công hội nhìn Nhạc Thành sau đó nhìn đám người của Vạn kim Môn và Cuồng Sư Môn đành phải nhịn mà lui xuống.

- Tiểu tử, người nhớ kỹ cho ta, Luyện Dược sư công hội sẽ không tha cho người.

Lão giả tứ tinh Đầu Tôn kia nghiêng răng mà nói.

- Sinh tử vô luận, nếu như Luyện Dược sư công hội báo thù thì ta cũng không tha cho các người.

Nhạc Thành hung hăng nói.

- Chúng ta đi.

Lão giả ôm lấy thi thể của Dương Thiệu Phong mà lập tức rời đi.

- Có người muốn lên không bằng không ta xuống.

Nhạc Thành chăm chú nhìn người trong đại sảnh.

- U Minh Tông ta tới chiếu cố người, không biết người còn dám tiếp không?

Khương Sơn đứng lên, trong mắt hiện ra hàn ý.

- Cuối cùng cũng ra.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười.

- U Minh tông cũng dám đi lên, ba tháng trước U Minh lão tổ chạy ra khỏi Hồ Điệp Cốc giống như là một con chó, hiện tại người còn dám lên?

- Tiểu tử, người muốn chết.

Khương Sơn nghe Nhạc Thành nói thì tức giận.

Mọi người của U Minh tông nghe được lời nói của Nhạc Thành thì sắc mặt lập tức trở nên khó coi, đây chính là vết sẹo của U Minh Tông, giờ lại bị Nhạc Thành nói ra, ngay cả lão tổ của bọn họ cũng bị sỉ nhục, đây là một cái tát rất lớn.

Ở bên trong U Minh tông, Khương Luân Xa hung hăng nhìn Nhạc Thành, hận không thể lập tức giết tên tiểu tử này.

- Tiểu tử này đúng là ngông cuồng.

Đỗ Kiều Kiều chăm chú nhìn Nhạc Thành, trong lòng nghi hoặc không thôi.

Trong đại sảnh tất cả mọi người đều nhìn Nhạc Thành và Khương Sơn ở trên không trung, tin tức U Minh Tông bị Hồ Điệp Cốc đánh bại đã sớm truyền ra ngoài, bọn họ dĩ nhiên là biết.

Trầm Linh, Lê Tiêu Dao còn có người của Vạn kim Môn, Cuồng Sư Môn thì lo lắng cho Nhạc Thành, hiện tại hắn đã bị trọng thương, Khương Sơn lại có thực lực tứ tinh Đấu Tôn, so với Dương Thiếu Phong còn mạnh hơn một bậc, nếu như chiến đấu thì Nhạc Thành bị thiệt thòi quá lớn.

- Chủ nhân có sao không?

Nhìn thấy chủ nhân bị trọng thương, Tứ Sí Ma Ưng và Thanh Bối Ma Ngưu lo lắng không thôi.

- Cái này không công bằng, chúng ta bị thương, người của U Minh Tông đúng là không biết xấu hổ.

Nhị trưởng lão của Cuồng Sư Môn tiến lên nói.

- Tiểu tử, ngươi nếu như khiếp sợ thì rút ngay về Hồ Điệp Cốc, ta tha cho ngươi.

Khương Sơn cảm nhận được ánh mắt của mọi người thì hơi mất tự nhiên, tuy hắn có thể không giết Nhạc Thành hiện tại thì cũng phải làm nhục Nhạc Thành.

- U Minh Tông ta không để trong mắt.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong lòng của hắn có dự định.

- Để ta xem ngươi còn có thể ngông cuồng được bao lâu?

Khương Sơn lạnh lùng nhìn Nhạc Thành, thấy Nhạc Thành bị mình nói khích hôm nay hắn có nhiều cơ hội báo thù cho thân đệ và đường đệ của mình.

Một mảng đấu khí được chuyển động quanh thân thể của Khương Sơn, lập tức Khương Sơn thả mình nhảy lên trên không trung, một đấu khí cường hãn bao quanh.

Nhạc Thành cũng nhảy lên trên không trung, trong mắt hiện ra một nụ cười quỷ dị.

- Hai vị không bằng cả hai dừng lại, mọi người sau này tái chiến.

Đỗ Kiều Kiều cất tiếng nói, thanh âm đủ cho mọi người nghe.

- Đỗ Cốc chủ, hai người bọn họ đã đồng ý thì cứ để cho họ tranh tài đi.

Khương Luân Xa hơi biến sắc mặt, lập tức nói với Đỗ Kiều Kiều.

- Đa tạ hảo ý của Đỗ Cốc chủ, chỉ là hôm nay đã là ngày chết của hắn.

Nhạc Thành ở trên không trung cất tiếng nói với Đỗ Kiều Kiều, tựa hồ như nhận ra Đỗ Kiều Kiều muốn hòa giải.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

397. Chương 351 : Người Của U Minh Tông Đúng Là Không Chịu Nổi Một Kịch .

- Tiểu tử, đi chết đi.

Sắc mặt của Khương Sơn hơi biến, hần sợ chậm chạp sẽ sinh biến cho nên đấu khí ngưng tụ quanh người, quang mang vô cùng lớn hung hăng bổ về phía Nhạc Thành.

- Tiểu tử, để cho ngươi đắc ý một chút.

Trong lòng Nhạc Thành xuất hiện một lãnh ý, tựa hồ như chỉ cần nhấc tay lên là có thể giết chết.

- Tru ma chưởng, Kim Long thân thể.

Thủ ấn của Nhạc Thành tái hiện, trước thân ngưng tụ một chưởng ấn màu xanh, hần nhanh chóng nghênh hướng đòn công kích của Khương Sơn, đồng thời quanh thân cũng tràn ngập kim mang.

Lực công kích trong tay của Khương Sơn cường hãn vô cùng, tựa như muốn xé rách cả không gian vậy.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, sau đó một luồng sóng cực lớn hung hăng công kích lên người của cả hai.

- Xoẹt.

Thân hình của Nhạc Thành bị đánh bay xa vài trăm mét, còn Khương Sơn thì chỉ lùi về phía sau mấy mét mà thôi.

- A...a

Nhạc Thành giãy dụa sau đó từ mặt đất lao lên lại không trung, khoe miệng chảy ra một luồng máu tươi, thương thế nặng thêm vài phần, sắc mặt lại thêm phần trắng bệch, khí tức yếu đi không ít.

Nhìn Nhạc Thành một lần nữa bị trọng thương, ba cô gái đau lòng không thôi, người của Vạn kim Môn và Cuồng Sư Môn cũng rất lo lắng.

- Tiểu tử, để ta xem ngươi còn có thể duy trì được bao lâu.

Chỉ có Khương Luân Xa là nở ra một nụ cười, xem ra Nhạc Thành không phải là đối thủ của Khương Sơn.

- Chết đi, ta phải báo thù cho đệ đệ của ta.

Khương Sơn lạnh lùng nhìn Nhạc Thành, một luồng khí tức cường hãn lại ngưng tụ trong tay.

- Đến đây đi, không tệ lắm.

Khoe miệng của Nhạc Thành lại nở ra một nụ cười, bây giờ Khương Sơn hần đã không còn phòng bị gì.

- Kim long thân thể, Âm Ảnh Kiếm.

Nhạc Thành mỉm cười, trong tay lại xuất hiện một thủ ấn quen thuộc.

- Âm Ảnh Kiếm.

Ba luồng kiếm âm ảnh xuất hiện, công kích về phía Khương Sơn.

- Tại sao lại như vậy, thực lực của hần đã tăng vọt.

Sắc mặt của Khương Sơn biến đổi lớn.

- Người của U Minh Tông đúng là không chịu nổi một kích, bất quá lần này ngươi không thể như U Minh lão tổ mà có thể chạy thoát đâu.

Thanh âm của Nhạc Thành lạnh lùng vang lên ở trên không trung, to rõ khiến cho mọi người nghe thấy rõ ràng.

- Âm Dương Kiếm phá cho ta

Thủ ấn lại xuất hiện, Khương Sơn đang nghênh hướng ba Âm Ảnh Kiếm thì Nhạc Thành đã tiếp cận hần.

Một luồng sáng trắng từ mi tâm của Nhạc Thành bắn ra, xuyên quan vòng tròn phòng ngự của Khương Sơn, bắn vào trong lòng ngực của hần.

- Xoẹt.

Đấu khí cường hân ở trên không trung biến mất, Nhạc Thành thu thủ ẩn lại, Âm Ảnh Kiếm và Âm Dương Kiếm cũng quay lại bên người. Bây giờ khuôn mặt của Nhạc Thành đã khôi phục lại vẻ hồng hào, khoe miệng nở ra một nụ cười.

- Đừng giết Khương Sơn.

Một tiếng kêu lên, Mọi người nhìn Nhạc Thành mà há hốc mồm, vô cùng kinh ngạc, tất cả đều cảm thấy khó tin, tưởng mình đang nằm mơ vậy.

- Đây mới là thực lực chân chính của chủ nhân.

Tứ Sí Ma Ưng, Thanh Bối Ma Ngưu, Địa Ma Lang đều nở ra nụ cười, bây giờ bọn họ hiểu rõ, chủ nhân chỉ giả trang mà thôi, mục đích của chủ nhân chính là giết người của U Minh Tông.

- Khương Sơn.

Khương Luân Xa biến đổi sắc mặt, thân hình nhanh như chớp chạy tới bên cạnh thi thể của Khương Sơn, lồng ngực của Khương Sơn chảy ra một luồng máu tươi, bị Âm Dương Kiếm xuyên qua, hắn đã không còn chút sức lực nào.

Tất cả mọi chuyện cũng chỉ diễn ra trong nháy mắt mà thôi, chỉ qua một hai chiêu mà một tứ tinh Đấu tôn đã ngã xuống, tất cả mọi người đều chưa khôi phục lại được tinh thần, bây giờ có một thằng ngu cũng nhận ra Nhạc Thành chỉ ẩn dấu thực lực mà thôi.

Bộ dạng của Nhạc Thành như bị trọng thương cũng chỉ là giả trang, chờ người của U Minh Tông xuất hiện.

Nhạc Thành nếu muốn giết Dương Thiếu Phong thì rất dễ dàng, chẳng qua hắn muốn dây dưa mà thôi.

- Nhạc Thành đúng là ẩn dấu quá kỹ, ngay cả ta cũng không nhìn ra.

Đỗ Kiều Kiều nhìn cảnh tượng trước mặt mà khiếp sợ trong lòng, thực lực của Nhạc Thành mạnh hơn dự đoán của cô rất nhiều, đồng thời giết Khương Sơn và Dương Thiếu Phong, thật là quá cường hân.

Cô gái áo tím chăm chú nhìn trên không trung, trên mặt không có bất kỳ biểu tình gì, giờ phút này ánh mắt của nàng đặt lên trên người Nhạc Thành, không biết trong lòng đang suy nghĩ điều gì.

- Chủ nhân.

Nhìn thấy Khương Luân Xa nhảy ra khỏi đại sảnh, Tứ Sí Ma Ưng, Thanh Bối Ma Ngưu Địa Ma Lang cũng cấp tốc chạy tới bên cạnh chủ nhân.

- Tiểu tử, ta muốn giết ngươi.

Khương Luân Xa chăm chú nhìn Nhạc Thành, trong mắt như muốn phát hỏa vậy, lão tổ nói hắn chú ý tới tên tiểu tử này hắn không tin nhưng hiện tại hắn rốt cuộc cũng đã được mở rộng tầm mắt.

- Sinh tử vô luận, đường đường là tông chủ của U Minh Tông chẳng lẽ không biết phân phải trái?

Nhạc Thành hung hăng nói, bây giờ bên cạnh mình có thêm người của Vạn kim Môn và Cuồng Sư Môn, Nhạc Thành tuyệt đối không sợ người của U Minh Tông.

- Đã nói là sống chết vô luận, chẳng lẽ U Minh Tông không biết phân phải trái?

Sáu vị trưởng lão của Cuồng Sư Môn và Vạn kim Môn đều đi đến bên cạnh mà nhìn Khương Luân Xa nói.

- Hừ.

Khương Luân Xa nhìn mọi người, đành phải ngậm bồ hòn mà làm ngọt, danh tự của U Minh Tông hôm nay đúng là bị ném đi, hơn nữa Tuyệt Tình Cốc cũng không ngăn cản.

Hơn nữa bây giờ thực sự thực lực của U Minh Tông không đủ để chống lại đối phương, Khương Luân Xa là ngũ tinh Đấu Tôn nhưng đối phương có ba bốn người tứ tinh đấu tôn, liên thủ lại thì hắn cũng bất lực.

- Nhạc Thành.

- Nhạc Thành.

Ba cô gái hiện tại đã tiến tới bên cạnh Nhạc Thành, nhìn thấy Nhạc Thành không có việc gì ba người bọn họ mới thở ra một hơi.

- Đi thôi, chúng ta xuống đi, người của U Minh Tông đúng là không chịu nổi một đòn.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó nghênh ngang rời vào trong đại sảnh.

- Nhìn thân ảnh của Nhạc Thành rời đi, Khương Luân Xa mặc dù lòng đang nhỏ máu cũng chỉ có thể nén giận vào lòng.

- Đồ cóc chủ, xin lỗi đã đắc tội rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nhạc phó cóc chủ thực lực thật khiến cho người ta mở rộng tầm mắt,.

Đỗ Kiều Kiều mỉm cười nói.

- Cóc chủ quá khe, chỉ tại đối thủ quá kém mà thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, lời này chính là để cho U Minh Tông nghe.

Các cường giả của U Minh Tông nghe được thì tức giận đến đỏ mặt tía tai, mọi người nhin không được mà nói:

- Tiểu tử kia, ngươi đừng quá khinh người, U Minh Tông sẽ không tha cho ngươi.

- Lão Cẩu, U minh tông lão tổ của ngươi cũng chạy giống như là một con chó, ngươi ngạo mạn cái gì, nếu như không phục thì chúng ta luận bàn thử xem.

Nhạc Thành hung hăng nhìn lão giả phía trước mà nói.

- Tiểu tử, ngươi đừng hiếp người quá đáng, hôm nay ta liều mạng với ngươi.

Lão giả kia bị Nhạc Thành chọc giận biết mình không địch lại cũng muốn liều mạng thi đấu với hắn.

- Lưu trường lão bớt giận.

Khương Luân Xa cố gắng kìm chế nói.

- Đồ cóc chủ, vừa rồi thất thố xin thứ lỗi.

Khương Luân Xa trầm xuống nói với Đỗ Kiều Kiều.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

398. Chương 352 : Hết Sức Hỗ Trợ .

- Khương tông chủ, xin tông chủ kìm nén bi thương, trong trường thất thủ, đây là điều mà không có ai muốn nhìn thấy.

Đỗ Kiều kiều cất tiếng nói, rõ ràng coi chuyện của U Minh Tông cũng là chuyện của Hồ Điệp Cốc, vừa rồi nhìn thấy Khương Sơn muốn giết đối phương cuối cùng bị Nhạc Thành giết.

- Không biết còn ai muốn lên trường đấu nữa không?

Đỗ Kiều Kiều nói với người trong đại sảnh.

Trong đại sảnh mọi người hai mặt nhìn nhau, không ai dám lên sân khấu, tứ tinh Đẩu Tôn cũng bị giết, ai mà dám lên trường đấu nữa thì kết cục cũng sẽ phải thê thảm.

Nhìn thấy mọi người trong đại sảnh không dám lên, Đỗ Kiều Kiều hơi biến đổi sắc mặt, nàng lập tức nói:

- Vậy hôm nay mời chư vị giải tán.

Nghe thấy lời nói của Đỗ Kiều Kiều không ít người hơi biến đổi sắc mặt, cũng không ít người thất vọng, trong đó Khương Luân Xa là người thất vọng nhất, hắn nguyên bản muốn cho Khương Sơn chiến thắng sau đó thu phục Hỏa Sư thú, kết minh với Tuyệt Tình cốc, không ngờ bây giờ Nhạc Thành lại là người thắng cuộc sau cùng, lôi kéo Tuyệt Tình Cốc về phe của mình.

- Đỗ cốc chủ, nếu như không có chuyện gì nữa thì tại hạ muốn về U Minh Tông trước.

Khương Luân Xa nói với Đỗ Kiều Kiều.

- Khương tông chủ muốn đi, ta cũng không lưu lại.

Đỗ Kiều Kiều nói, biết rằng U Minh Tông cũng không có ý định ở lại.

- Hai ngày nay đã quấy rầy cốc chủ, kính xin cốc chủ xem xét chuyện ngày hôm qua tại hạ nói.

Khương Luân Xa cất tiếng.

- Ta sẽ xem xét.

Đỗ Kiều Kiều hơi biến đổi sắc mặt, sau đó bà lập tức phái người đi sắp xếp, chuyện xảy ra hôm nay đã vượt qua ngoài dự liệu của bà, hiện tại thật đau đầu.

- Nhạc phó cốc chủ xin dừng bước, ta còn có chuyện muốn nói.

Trần Linh, Nam Cung Lạc Nhan nhóm người định rời đi thì Đỗ Kiều Kiều đã gọi theo.

Trần Linh cùng với Lê Tiêu Dao, Nam Cung Lạc Nhan đưa mắt nhìn Nhạc Thành, một lát sau đại sảnh chỉ còn lại một mình Nhạc Thành và Đỗ Kiều Kiều và cô gái áo tím, các đệ tử của Tuyệt Tình Cốc cũng toàn bộ lui ra.

- Đỗ Cốc chủ mời lại, không biết có chuyện gì?

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong lòng hắn thầm đoán Đỗ Kiều Kiều hẳn là nói chuyện về Hỏa sư thú.

- Nhạc phó cốc chủ, xin mời ngồi.

Đỗ Kiều Kiều nói:

- Tin rằng Nhạc phó cốc chủ cũng biết chuyện Tuyệt Tình cốc muốn chọn người giúp thu phục hỏa sư thú, nhưng mà hiện tại ta thấy phó cốc chủ đã có ba vị giai nhân, không biết ba vị giai nhân có phản đối hay không?

- Chuyện này...

Nhạc Thành do dự một chút sau đó liền hiểu rõ ý của Đỗ Kiều Kiều.

- Nghe nói thu phục hỏa sư thú vô cùng nguy hiểm, tại hạ cũng không dám đồng ý, dù sao chuyện nguy hiểm như vậy, hay là Đỗ Cốc chủ đi tìm người khác đi.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, sắc mặt của Đỗ Kiều Kiều và cô gái áo tím cũng hơi biến đổi.

Kỳ thật Nhạc Thành cũng không muốn phản đối, Hỏa sư thú Nhạc Thành cũng muốn biết một chút về nó.

- Nhạc phó cốc chủ là sợ Trần Cốc chủ phản đối đúng không?

Đỗ Kiều Kiều cất tiếng nói không biết trong lòng nàng đang suy nghĩ điều gì.

- Điều này là tự nhiên, nếu các nàng phản đối thì tại hạ cũng không có biện pháp.

Nhạc Thành cất tiếng nói, ba cô gái dĩ nhiên là phản đối, không phản đối mới là chuyện lạ.

- Nhạc phó cóc chủ có biết U Minh Tông ngày hôm qua nói gì với ta không, ta vẫn chưa cho hắn đáp án, chỉ nói là xem xét.

Sắc mặt của Đỗ Kiều Kiều hơi biến đổi.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười mà nói:

- Nếu như tại hạ đoán không nhầm thì lần này Khương Luân Xa tự mình tới đơn giản là muốn lôi kéo quý cóc đối phó với Hồ Điệp Cốc, Vạn kim Môn, Cuồng Sư Môn, còn nữa xem ra U Minh Tông lần này còn tìm Luyện Dược sư công hội.

- Chẳng lẽ Nhạc phó cóc chủ tự tin đến mức không hề lo lắng nếu như U Minh Tông, Luyện Dược sư công hội hòng có Tuyệt Tình cóc liên thủ với nhau thì lúc đó Nhạc Phó cóc chủ sẽ phải đau đầu sao?

Đỗ Kiều Kiều cất tiếng nói, ngày hôm qua đúng là Khương Luân Xa tìm nàng để nói chuyện kết minh.

- Điều này khiến cho tại hạ thật lo lắng nhưng chẳng lẽ Đỗ cóc chủ không biết U Minh Tông cùng với Hắc Ám Thần điện đã kết minh với nhau, ngay cả Hắc Ám thần điện tại hạ cũng không lo thì dĩ nhiên còn sợ bọn họ liên kết với ai nữa?

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong giọng nói có ý uy hiếp Đỗ Kiều Kiều.

- Xem ra Nhạc cóc chủ nắm chắc rồi.

Đỗ Kiều Kiều mỉm cười, sau đó lập tức nói:

- Hỏa sư thú đối với Tuyệt Tình cóc rất trọng yếu, ta nói thẳng, Thanh Thanh một mình thì không thể thu phục được nó nhất định cần phải tìm một người có linh hồn lực mạnh để hỗ trợ. Nếu như Nhạc phó cóc chủ đồng ý thì Tuyệt Tình cóc sẽ đứng về phe của Nhạc phó cóc chủ, Nhạc phó cóc chủ thấy thế nào?

- Đỗ cóc chủ đã nói như vậy thì tại hạ cũng không từ chối, ba ngày sau tại hạ sẽ ra sức hỗ trợ.

Nhạc Thành cất tiếng nói. Thấy Đỗ Kiều Kiều nói lời ngay thẳng hắn cũng không cự tuyệt nữa.

- Được rồi, ba ngày sau ta sẽ đi mời Nhạc phó cóc chủ.

Đỗ Kiều Kiều nói, thấy Nhạc Thành đáp ứng rồi nàng lại thở dài một hơi.

- Tại hạ đi trước.

Nhạc Thành cất tiếng nói xong liền rời khỏi đại sảnh.

Nhìn thấy Nhạc Thành rời khỏi đại sảnh xong, sắc mặt của Đỗ Kiều Kiều liền biến đổi, nàng lập tức nói với người ở bên cạnh:

- Thanh Thanh, con thấy thực lực của hắn thế nào?

- Thực lực rất mạnh, hắn còn ở phía trên của con, khi hắn giao thủ với Dương Thiếu Phong, ngọn lửa hình như còn chưa thể hiện hết.

Cô gái áo tím nói.

- Sư phụ cũng không nhìn thấu hắn, chỉ là như vậy cũng tốt, lần này có thể phong ấn thành công Hỏa Sư thú thì sẽ rất tốt cho con.

Đỗ Kiều Kiều nói.

- Sư phụ, con sẽ cố gắng hết sức để thu phục Hỏa Sư thú.

Nữ tử áo tím nói.

- Thanh Thanh, nếu thật sự thu phục Hỏa sư thú xong rồi thì dựa theo quy củ của Tuyệt tình cóc con phải thành thân với Nhạc Thành, nhưng mà hắn đã có ba nữ nhân, ta cũng bất chấp, lúc đó sẽ tính sau.

Đỗ Kiều Kiều nói.

- Sư phụ, con sẽ có chừng mực.

Cô gái áo tím nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành, trên mắt hiện ra một vẻ kỳ lạ.

Nhạc Thành sau khi rời khỏi Tuyệt Tình cốc thì trở lại đình viện, mà lúc này ba cô gái đã chờ hẵn.

- Mọi người tại sao lại tới đây, ta về phòng trước.

Nhìn thấy ba cô gái đều ở đây, sắc mặt Nhạc Thành hơi biến đổi, hẵn biết trường hợp này hẵn không nên ở đây.

- Đứng lại, huynh ngồi xuống, vừa rồi người ta nói gì với huynh

Lê Tiêu Dao gọi Nhạc Thành lại.

- Nhạc Thành, có phải Tuyệt Tình cốc nói chuyện hỏa sư thú không?

Nam Cung Lạc Nhan cất tiếng hỏi.

- Nhạc Thành, nếu như huynh giúp đỡ Tuyệt Tình cốc thu phục hỏa sư thú thì dựa theo quy củ chúc mừng huynh, huynh chính là người của Tuyệt Tình cốc.

Trầm Linh mang theo một vẻ ghen tuông nói với Nhạc Thành.

Nhìn thần sắc của ba cô gái, Nhạc Thành toát mồ hôi lạnh, ba cô gái này mới có hai ngày mà đã hợp với nhau như vậy.

- Là nói đến chuyện của Hỏa sư thú chỉ là ta chỉ đáp ứng bọn họ thu phục hỏa sư thú mà thôi, bởi vì ta cũng muốn biết một chút về nó, còn những thứ khác ta đều không đáp ứng.

Nhạc Thành cất tiếng nói với ba cô gái.

- Đây là chuyện khó có được, nữ tôn kia xinh đẹp như vậy chẳng lẽ huynh cam tâm cự tuyệt?

Lê Tiêu Dao trừng mắt nhìn Nhạc Thành.

- Ba nàng không xinh đẹp sao, có mọi người là đủ rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Hừ, tên gia hỏa kia, huynh đừng nịnh nọt.

Lê Tiêu Dao hung hăng trợn mắt nhìn Nhạc Thành, trong mắt có vẻ tức giận.

- Nhạc Thành nói như vậy huynh thực sự giúp Tuyệt Tình cốc thu phục Hỏa sư thú là được, về sau có thêm Tuyệt Tình cốc giúp đỡ chúng ta cũng không còn sợ U Minh Tông nữa.

Trầm Linh nghe xong liền nói với Nhạc Thành.

- Ủ, kỳ thật U Minh Tông cũng không phải điều ta lo, ta lo là lo Hắc Ám Thần Điện.

Nhạc Thành nói.

- Hắc Ám Thần Điện rất mạnh, thế lực so với chúng ta còn mạnh hơn, chúng ta cần phải chú ý cẩn thận.

- Nhạc Thành.

- Mọi người nói muốn thu phục Hỏa sư thú rất nguy hiểm, đến lúc đó huynh cần cẩn thận một chút. Hôm nay huynh đã làm cho chúng ta hoảng sợ.

Trầm Linh tiếp tục nói.

- Đúng thế chúng ta còn tưởng huynh đã bị thương.

Nam Cung Lạc Nhan cất tiếng nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

399. Chương 353 : Tiến Vào Kết Giới .

- Ta sẽ chú ý.

Nhạc Thành cất tiếng nói, lão gia hỏa kia nói nói Hỏa Sư thú hiện tại có thể chống lại ngũ tinh Đấu Tôn, mình thu phục nó không phải là vấn đề, tuy nhiên bây giờ mình còn cần lấy mấy giọt máu của nó.

Một luồng ánh sáng lơ lửng trong phòng, năm hắc y nhân hiện tại ở trong đó, thần sắc của bọn họ không tốt lắm, năm người này chính là năm trưởng lão của Hắc Âm Thần Điện.

- Lão Tam, các người có đi dò xét tin tức của tên tiểu tử kia không?

Ngũ trưởng lão nói với người áo đen.

- Tên tiểu tử kia từ khi đi vào trong Hồ Điệp Cốc thì vẫn chưa đi ra, chúng ta không phát hiện ra hắn được. Hắc y nhân cất tiếng nói.

- Lão Tứ, Lão Lục, các người chú ý một chút, có tin tức là người của tứ đại nhân tộc xuất hiện.

Nhị trưởng lão nói.

- Tứ đại nhân tộc, bọn chúng không phải đã biến mất hai trăm năm trước rồi sao.

Ngũ trưởng lão nói.

- Hai trăm năm, Hắc Âm Thần Điện chúng ta đã khôi phục nguyên khí, thậm chí còn mạnh hơn so với trước kia, Tứ đại thú tộc và tứ đại nhân tộc chắc cũng thế.

Nhị trưởng lão cất tiếng nói.

- Được rồi, các người đi tìm tin tức đi, lúc này chúng ta không thể đi ra nữa.

Nhị trưởng lão cất tiếng nói.

- Khắc khắc, nhị trưởng lão, lần này đích thân ông xuất mã, tên tiểu tử kia làm sao có thể trốn thoát.

Lục trưởng lão cười âm lệ nói.

Ba ngày sau ở trong phòng của Nhạc Thành, một thanh mang nồng đậm tiến vào trong cơ thể của hắn, lập tức Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí.

- Nhạc Thành, người của Tuyệt Tình cốc gọi huynh.

Thanh âm của Lê Tiêu Dao vang bên người Nhạc Thành.

Thần thức của Nhạc Thành cho biết ở bên trong có người mới đình chỉ tu luyện, thu dọn trang phục sau đó đi ra khỏi phòng.

- Nhạc phó cốc chủ, Đổ cốc chủ mời Nhạc phó cốc chủ tới Liên Hoa sảnh, cốc chủ và nữ tôn đang chờ phó cốc chủ.

Một đệ tử của Tuyệt tình cốc nói với Nhạc Thành.

- Được, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành nói với chúng đệ tử của Tuyệt Tình cốc.

- Chúng ta đi xem xem.

Ba cô gái thấy thế thì cũng muốn đi xem cùng với Nhạc Thành., Nhạc Thành cũng không phản đối, hắn lập tức mang theo đoàn người, kể cả Thanh Bối Ma Ngưu cùng với các trưởng lão của Cuồng Sư Môn và Vạn kim Môn đi vào trong Tuyệt Tình cốc.

Trên đường đi, Nhạc Thành từ trong miệng của đệ tử Tuyệt Tình cốc mà biết được, Hỏa Sư thú bị giam vào trong Liên Hoa Hạp, Đỗ Kiêu Kiêu cùng với nữ tôn kia đã sớm tới Liên Hoa Hạp mà chờ hắn.

- Sư sư sư.

Ở giữa không trung hơn mười đường thân ảnh rơi xuống, Nhạc Thành Trầm Linh cùng với đám người đã rơi vào trong một cái khe thật lớn, hơn mười người của Tuyệt Tình cốc đã chờ ở nơi này thật lâu, hôm nay chính là ngày trọng yếu của Tuyệt Tình cốc.

Nhạc Thành đến Liên Hoa Hạp thì phát hiện ra ở đây đã có hơn mười người, trong đó có một số cường giả tu vi đã ngoài Đấu Tông, cũng có người có thực lực Đấu Tông, xem ra Tuyệt Tình cốc thực lực thật là không tệ, Đấu Tông không hề ít hơn so với Hồ Điệp Cốc.

- Trầm cốc chủ, Nhạc cốc chủ, Lê Tiểu thư, Nam Cung tiểu thư.

Đỗ Kiêu Kiêu nhìn thấy bốn người thì mau chóng mời lại.

Trầm Linh cùng với Lê Tiêu Dao, Nam Cung Lạc Nhan dĩ nhiên cũng không tránh được, ba cô gái này đại biểu cho ba thế lực lớn.

- Nhạc phó cốc chủ đã chuẩn bị xong chưa, đã đi vào trong kết giới, chút nữa Thanh Thanh sẽ nói cho Nhạc phó cốc chủ làm sao để hỗ trợ.

Đỗ Kiêu Kiêu nói với Nhạc Thành.

- Được, ta sẽ hết sức hỗ trợ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hắn đưa mắt nhìn về phía cô gái áo tím, nhìn thần sắc của cô gái này thì có vẻ hơi lo lắng, tựa hồ như cũng không nắm chắc.

- Vậy trước tiên đa tạ Nhạc phó cốc chủ, chút nữa chúng ta cho phó cốc chủ đi vào trong kết giới, bất kể có thành công hay không thì bảy ngày sau cũng phải rời ra, nếu không kết giới bị phong bế thì chúng ta cũng không thể mở.

Đỗ Kiêu Kiêu cất tiếng nói.

- Được, ta biết rõ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hắn đã nghĩ không cần phải ở trong kết giới tới bảy ngày, xem ra Hỏa Sư thú này đúng là khó thu phục.

- Được rồi, đợi chút nữa kết giới có một lỗ hổng, kết giới năm mươi năm mới mở một lần, mọi người nhất định phải chú ý, ta sẽ ở nơi này chờ đợi.

Đỗ Kiêu Kiêu nói với Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, đợi chút nữa vào phải cẩn thận một chút.

Trầm Linh nhẹ nhàng nói với Nhạc Thành, mặc dù biết thực lực của Nhạc Thành không hề kém nhưng nàng cũng lo lắng vô cùng.

- Hết thấy chú ý, còn nhớ huynh đã nói qua điều gì.

Lê Tiêu Dao nói với Nhạc Thành, thần sắc lo lắng.

- Mọi người cũng không nói nhiều, tóm lại huynh phải cẩn thận một chút.

Nam Cung Lạc Nhan cũng nói với Nhạc Thành.

- Ta sẽ cẩn thận, mọi người yên tâm đi, sẽ không xảy ra chuyện gì.

Nhạc Thành mỉm cười với ba cô gái nhìn thấy sự quan tâm của họ trong lòng hắn liền cảm thấy cảm động.

Nhìn thấy bộ dạng của ba cô gái, cô gái áo tím biến đổi thần sắc sau đó phục hồi nguyên dạng.

- Xoẹt.

Khe hẹp của thung lũng trở nên lay động, một khí tức vòng quanh qua lại.

- Kết giới sắp tự động mở ra, các người chuẩn bị đi vào, bên trong cần phải nghìn vạn lần chú ý.

Đỗ Kiều Kiều nói với Nhạc Thành và cô gái áo tím.

- Xoẹt.

Đỗ Kiều Kiều vừa nói xong thì một khí tức cuồng bạo khởi động, từng luồng khí không kiêng nể tràn ngập xung quanh, một lát sau, một không gian đã xuất hiện trước mặt mọi người.

- Hai người mau vào đi, cửa thông đạo chút nữa sẽ đóng cửa, bảy ngày sau sẽ mở lại.

Đỗ Kiều Kiều nhanh chóng nói với Nhạc Thành và cô gái áo tím.

- Xoẹt.

Hai người không hề do dự mà thông thả đi vào bên trong, ngay lúc hai người trở ra, cửa vào một lần nữa bị phong bế, không gian cuồng bạo cũng biến mất.

Nhạc Thành và cô gái áo tím đi vào trong thông đạo, cửa của thông đạo liền đóng lại, bên trong cũng trở nên lơ mơ, ánh sáng chiếu rọi làm cho bên trong thấy rõ ràng.

Đi vào bên trong một lúc rất lâu, Nhạc Thành mơ hồ cảm thấy nó như thông tới cõi hư vô vậy.

- Nhạc phó cốc chủ, chúng ta nếu như tìm được Hỏa sư thú thì sau đó phó cốc chủ giúp ta dùng linh hồn lực ngăn chặn nó, chỉ là ngọn lửa trên người nó rất mạnh, ngay cả dị hỏa cũng không ngăn cản được, lực phòng ngự cũng rất mạnh, ngay cả ngũ tinh Đấu Tôn ngành kháng cũng không chống được.

Cô gái áo tím mỉm cười nói.

- Tiểu thư, cô nương cứ gọi tên ta trực tiếp là được.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Vậy được rồi, muội tên là Liễu Thanh Thanh, huynh cứ gọi thẳng tên muội là được.

Cô gái áo tím nói.

- Được, không biết lúc đó ta làm sao có thể giúp cô nương thu phục Hỏa Sư thú đây?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Liễu Thanh Thanh, nếu như thu phục ma thú cho mình thì Nhạc Thành nghĩ rằng rất đơn giản, chỉ cần dùng Khốn Thú Quyển là được.

- Muội thu phục nó là chuyện nhỏ, quan trọng là đem nó phong ấn ở trong cơ thể của muội, Hỏa Sư thú có tác dụng trợ giúp cho tu vi của muội rất lớn.

Liễu Thanh Thanh cất tiếng nói.

- Hỏa Sư thú là ma thú như thế nào?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, hẳn cũng muốn biết thêm về ma thú viễn cổ này.

- Hỏa Sư thú là ma thú viễn cổ, bởi vì thân thể của muội là tinh khiết hỏa thể cho nên Hỏa Sư thú đối với việc tu luyện Liệt Diễm chương của muội là rất lớn.

Liễu Thanh Thanh nói:

- Hỏa Sư thú hiện tại hầu như là tuyệt chủng, mấy trăm năm trước, Tuyệt Tình cốc chúng ta vô tình tìm được một con, lúc ấy thực lực của nó cũng không lớn, phong ấn cũng không có nhiều hiệu quả.

- Tuy nhiên sau này thực lực của Hỏa Sư thú càng ngày càng mạnh, phong ấn càng ngày càng khó, mà bây giờ thực lực của Hỏa Sư thú càng lúc càng mạnh, nếu như đợi năm mười năm nữa thì phỏng chừng Hỏa Sư thú có khả năng tự mình có thể phá tan kết giới, đến lúc đó cũng không có ai có thể phong ấn nổi nó nữa, cho nên đây chính là cơ hội cuối cùng.

Liễu Thanh Thanh nói.

- Ta sẽ cố gắng hết sức giúp cô nương thu phục Hỏa Sư thú này.

Nhạc Thành cất tiếng nói, lúc này hai người đã tiến tới sát thông đạo.

- Tại sao lại nóng như vậy, trong kết giới này chính là sa mạc.

Nhạc Thành nhìn thấy cảnh tượng trước mắt thì trở nên kinh ngạc, ở nơi này chính là sa mạc mênh mông, bên trong tràn ngập khí tức nóng bỏng.

- Đây không phải là sa mạc, đây là do Hỏa Sư thú tạo thành, ngọn lửa của nó đủ cho một ốc đảo trở thành sa mạc.

Liễu Thanh Thanh nói.

- Đây là do Hỏa Sư thú tạo thành sao?

Nhạc Thành nhìn sa mạc trước mắt mà kinh ngạc, Hỏa Sư thú cũng thật là cường hãn.

- Chúng ta phải cẩn thận một chút, tốc độ của Hỏa Sư thú rất nhanh, phỏng chừng nó đã biết chúng ta đi vào.

Liễu Thanh Thanh nói rồi đánh giá phía trước:

- Chúng ta đi về phía bên trái, bên kia tựa hồ như hơi khác.

Hai người liền thả mình đi về phía bên trái, trọn vẹn ba canh giờ sau, hai người mới đi qua một sa mạc nóng bỏng, một dãy núi xuất hiện trước mắt mọi người.

Không khí một lần nữa cũng trở nên nóng bỏng.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

400. Chương 354 : Ngũ Giai Ma Thú Hoàng Phong Thứu .

- Phải cẩn thận, ở trong thung lũng có không ít ma thú, Hỏa Sư thú ở đây đã trở thành vua, lúc đó những ma thú đó sẽ công kích chúng ta.

Liễu Thanh Thanh cất tiếng nói với Nhạc Thành, lúc này mọi việc nàng đã nói kỹ.

- Xoẹt.

Đúng lúc này có một thanh âm vỗ cánh vang lên, lập tức có vài con ma thú điều từ trong thung lũng vọt ra đánh về phía Nhạc Thành và Liễu Thanh Thanh.

- Ngũ giai ma thú Hoàng Phong Thứu.

Nhạc Thành nhìn thấy tổng cộng là sáu con Hoàng Phong Thứu, loại ma thú này vô cùng hung mạnh.

- Chết đi.

Thủ ấn ngưng kết trong tay, mi tâm của Nhạc Thành lóe lên bạch quang, sau đó Âm Dương Kiếm của hắn chia ra làm sáu đường tấn công về phía sáu con ma thú Hoàng Phong Thứu.

Tu vi hiện tại đã khôi phục tới Nguyên Anh hậu kỳ, Nhạc Thành cuối cùng cũng có thể phân Âm Dương Kiếm ra làm sáu thanh, uy lực mạnh hơn không ít.

- Xoẹt.

Sáu con ma thú chưa kịp kêu đã bị giết chết toàn bộ, tất cả chỉ trong vòng nháy mắt mà thôi.

Ngũ giai ma thú, thực lực hơi kém một chút, Nhạc Thành dùng Âm Dương Kiếm là có thể giết chết ngay lập tức.

Nhìn Nhạc Thành, Liễu Thanh Thanh cảm thấy hơi kinh ngạc, kinh ngạc không phải bởi vì Nhạc Thành giết sáu con Hoàng Phong Thú mà là vì thủ đoạn của hắn khiến cho nàng cảm thấy thật quỷ dị.

- Xoẹt.

Nhạc Thành thu hồi thủ ấn, Âm Dương Kiếm nhanh chóng quay trở lại, hắn cất tiếng nói:

- Đi thôi, chúng ta tiến vào bên trong xem sao.

Nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành, Liễu Thanh Thanh lập tức theo sát sau lưng hắn, trong thung lũng này có những cây cối đã mấy trăm năm, mỗi một gốc cây là đại thụ cao chót vót, thậm chí cao tới mấy trăm thước.

- Có biện pháp nào tìm Hỏa Sư thú không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Liễu Thanh Thanh, thần thức khuếch tán, Nhạc Thành có thể tìm được những ma thú có khí tức cường hãn nhưng ở đây ma thú không thiếu, trong đó lục giai ma thú cũng có mấy chục con, về phần thất giai ma thú, Nhạc Thành tạm thời chưa phát hiện ra.

- Hỏa Sư thú thích ở nơi mát mẻ, hơn nữa thủ đoạn ẩn náu của nó cũng rất lợi hại.

Liễu Thanh Thanh nói.

- Vậy thì chúng ta đi tìm, chúng ta chỉ có bảy ngày thời gian mà thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói rồi khuếch tán thần thức, tiếp tục đi vào sâu bên trong.

Vừa rồi giết sáu con Hoàng Phong Thú xong, không có ma thú nào đến quấy rầy hai người, Nhạc Thành cảm giác xung quanh vẫn có mấy con tứ giai ma thú đi theo, tuy nhiên bọn chúng chưa quấy rầy thì Nhạc Thành cũng mặc kệ.

- Nhạc Thành, nếu như chạm phải Hỏa Sư thú thì huynh nhớ kỹ ngàn vạn lần đừng để nó phun lửa lên trên người, lửa của nó rất lợi hại, so với lửa của Thần Hoàng tộc cũng không kém bao nhiêu.

Liễu Thanh Thanh nhắc nhở Nhạc Thành.

- Ủ, ta sẽ chú ý.

Nhạc Thành cất tiếng nói nhưng trong lòng thầm nghĩ, lửa của Hỏa Sư thú còn kém hơn lửa của Thần Hoàng tộc thì không cần phải quá lo lắng, Nhạc Thành đã tận mắt nhìn thấy ngọn lửa trên người của Đông Phương Lạc Nhan, so với Vô Thượng Chân Hỏa thì vẫn còn kém hơn.

- Chúng ta đang tìm Hỏa Sư thú, phỏng chừng nó cũng đang tìm chút ta, qua năm mươi năm nữa nó mới có thể rời khỏi kết giới, nếu như chúng ta thực lực thấp thì nó sẽ không do dự mà giết chúng ta.

Liễu Thanh Thanh nói.

- Nếu chạm phải Hỏa Sư thú thì chúng ta không thể để nó chạy mất, nó ở nơi này rất quen thuộc địa hình, nếu để nó chạy mất thì chắc chắn sẽ không trở ra được, chúng ta muốn tìm nó trong bảy ngày thì thật khó khăn.

Nhạc Thành nói.

- Chú ý.

Nhạc Thành vừa nói xong thì thần thức đột ngột có một luồng ba động rất nhỏ, ngay lập tức trên một cây đại thụ cao chót vót có vài dây mây xanh quấn quanh hai người.

Dây mây này tràn ngập ánh sáng sương mù, mỗi một cái đều rất dài.

- Xoẹt

Sắc mặt của Liễu Thanh Thanh hơi trầm xuống, trong tay của nàng lập tức ngưng kết một luồng đầu khí, những đầu khí này tràn ngập những khí tức nóng bỏng, ngay lập tức nghên hướng về những dây mây màu xanh kia.

- Ti ti.

Một thanh âm quỷ dị vang lên, lập tức những dây mây màu xanh này bị cắt đứt, còn lại thì cấp tốc lui về, tựa như e ngại đầu khí nóng bỏng vậy.

- Đây chính là Thụ linh, một loài cây có linh trí, nếu như bị nó công kích thì ngay cả cường giả Đấu Tôn cũng không thể cảm thấy dễ chịu.

Liễu Thanh Thanh nói với Nhạc Thành.

- Thụ Linh, cái này thật quỷ dị.

Nhạc Thành hơi kinh ngạc nói.

- Xuy Xuy.

Bỗngưng trên không trung vang lên từng thanh âm ồn ào, lập tức xung quanh hai người trở nên đông đúc.

- Không xong, chúng ta mau nghĩ biện pháp, những ma cây này muốn công kích chúng ta.

Liễu Thanh Thanh đột nhiên biến đổi thần sắc mà nói.

- Xoẹt.

Nhạc Thành chăm chú nhìn những không gian chung quanh, hắn vẫn chưa lấy lại được tinh thần thì trong tay trở nên ấm áp, Liễu Thanh Thanh hiện tại đã kéo hắn về phía trước.

- Xuy Xuy.

Tốc độ của hai người vẫn chậm một chút, bốn phương tám hướng là những dây mây bao quanh mọi người ở giữa.

Vô số dây mây cao chót vót, rậm rạp chằng chịt vây khốn Nhạc Thành và Liễu Thanh Thanh.

- Liễu Thanh Thanh cất tiếng nói sau đó hướng về phía Nhạc Thành:

- Nhạc Thành chúng ta đồng tâm hiệp lực trực tiếp công kích, nếu không thì sẽ bị thụ linh giết chết mất.

- Đồng thời công kích thì không có vấn đề gì, nhưng mà cô nương cũng phải bỏ tay ta ra để ta công kích mới được

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Ta....

Khuôn mặt của Liễu Thanh Thanh trở nên ứng đảo nàng vì tình thế cấp bách mà nắm tay Nhạc Thành lôi đi, lúc này mới phát hiện ra, khuôn mặt của nàng liền trở nên đỏ ửng.

- Chú ý.

Nhạc Thành lập tức quát lớn, thanh đằng từ bốn phía tiến tới mà công kích tràn ngập.

- Vô Thượng Chân Hỏa.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, thủ ấn của hắn biến đổi, lập tức một mảng Vô Thượng Chân Hỏa tràn ngập.

- Ti Ti.

Thanh âm chói chói vang lên, đột nhiên thanh đằng đã bị đốt thành từng mảnh nhỏ.

Mà lúc này, một thanh đằng quỷ dị xuất hiện, những đoạn thanh đằng kia quỷ dị sinh ra.

Liễu Thanh Thanh đầu tiên cũng như Nhạc Thành, trong tay có một cường hãn Đấu Khí, vô số thanh đằng bị nàng chém đứt, tuy nhiên thanh đằng càng lúc càng nhiều, từ bốn phương tám hướng mà lao tới.

Cảm nhận thấy hai người đồng tâm hiệp lực, Liễu Thanh Thanh có một cảm nhận khác thường, từ trước đến giờ nàng chưa bao giờ gần nam nhân như vậy.

- Làm sao bây giờ?

Liễu Thanh Thanh một lần nữa ngưng tụ một đầu khí cường hãn tấn công về phía thanh đằng.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hắn không ngờ rằng mình lại bị thanh đằng vây khốn khó khăn như vậy, mặc dù Vô Thượng Chân Hỏa khiến cho thanh đằng không dám tiến tới gần nhưng như vậy tiếp tục sẽ tiêu hao rất nhiều chân khí.

- Ta nghĩ ra biện pháp, cô nương bảo vệ đằng sau là được.

Nhạc Thành cũng không nói cách cho Liễu Thanh Thanh biết.

- Âm Dương Kiếm.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành đánh ra, mi tâm của hắn lóe lên từng vòng tròn sáng, Âm Dương Kiếm lơ lửng trước người của Nhạc Thành.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa biến hóa, Âm Dương Kiếm đột nhiên chia làm sáu đường, sát khí bắt đầu tràn ngập.

- Phá cho ta.

Nhạc Thành mỉm cười, sáu thanh kiếm xoay tròn trên không trung, cuồng bạo đánh về phía thanh đằng.

Lập tức cả người Nhạc Thành nhảy lên mà lùi về phía sau.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

401. Chương 355 : Hỏa Sư Thú .

- Thanh Thanh, ta bảo vệ mặt sau, còn ương mau cùng kiếm trận của ta đi ra ngoài.

Nhạc Thành lập tức nói với Liễu Thanh Thanh, lúc này chỉ thấy Âm Dương Kiếm đã tạo ra một lỗ hổng hình tròn.

- Huynh làm nổi không?

Liễu Thanh Thanh do dự mà hỏi Nhạc Thành.

- Yên tâm không thành vấn đề, cô nương mau đi trước, nếu không thì cửa sẽ lại bị bịt lại mất.

Nhạc Thành vội vàng nói với Liễu Thanh Thanh.

- Được rồi, huynh nhớ cẩn thận một chút.

Liễu Thanh Thanh do dự nghe thấy khẩu khí cứng rắn của Nhạc Thành, nàng lập tức thả người vào lỗ hổng do Âm Dương Kiếm khai phá.

- Phần Tiên Liệt Diễm Cầu.

Nhạc Thành nhìn thấy Liễu Thanh Thanh đã đi vào trong lỗ hổng thì cũng không do dự ngưng tụ một hỏa cầu thật lớn.

- Xích.

Âm Dương Kiếm không ngừng cấp tốc đột phá tạo ra lỗ hổng, mà Liễu Thanh Thanh cũng theo đó mà đi ra.

Lúc Âm Dương Kiếm không ngừng đột phát Nhạc Thành mới biết được ma thụ này là thứ rất phiền toái, hiện tại Âm Dương Kiếm chỉ mới giải khai được một phần mà thôi.

- Xích.

Lại đi một lúc nữa, thần sắc của Nhạc Thành biến đổi, hần cảm giác Âm Dương Kiếm này cuối cùng cũng đột phá được một mảng thanh đăng bao vây, tạo ra một lỗ hổng, Nhạc Thành cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành hơi thu lại, hần lập tức thu Âm Dương Kiếm lại.

- Thật đúng là khủng bố.

Nhìn thanh đăng phía trước, Nhạc Thành hít một khí lạnh.

- Thanh thanh, ma thụ này là thứ gì mà khủng bố vậy

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Đây chính là viễn cổ ma thú, về phần như thế nào thì muội cũng không biết, bởi vì kết giới này là do một vị tiền bối của Tuyệt Tình cốc tạo nên cho nên phương diện này cũng không có người tới.

Liễu Thanh Thanh nói.

Nhạc Thành hơi nhìn ma thụ phía trước, xem ra thứ này hẳn là rất cường hãn, ngay cả Hỏa Sư thú cũng không dám tới đây.

- Chúng ta đi tìm Hỏa Sư thú thôi.

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt mà nói với Liễu Thanh Thanh, sau đó hần đưa mắt nhìn Thụ Linh, nếu như thuận lợi phong ấn được Hỏa Sư thú thì Nhạc Thành cũng muốn quay lại đây nghiên cứu thụ linh một chút.

- Vừa rồi phải cảm ơn huynh.

Hai người vừa rời khỏi thụ linh, Liễu Thanh Thanh cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Cảm tạ gì chứ, chúng ta mau đi tìm Hỏa Sư thú thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Hai người lập tức tìm kiếm trong sơn mạch, trải qua sự công kích của linh thụ, Nhạc Thành càng ngày càng trở nên cẩn thận.

Nhạc Thành cùng với Liễu Thanh Thanh đi vào kết giới, Đỗ Kiều Kiều cùng với chúng nhân của Tuyệt Tình cốc cũng lo lắng, đây chính là cơ hội phong ấn Hỏa Sư thú cuối cùng, nếu như không thành công thì sẽ vĩnh viễn không còn cơ hội nào khác.

Trầm Linh, Nam Cung Lạc Nhan Lê Tiêu Dao chúng nữ cũng lo lắng không thôi.

Ba ngày sau, Nhạc Thành cùng với Liễu Thanh Thanh từ không trung hạ xuống một hồ nước lớn, hai người hiện tại trải qua ba ngày mới ra khỏi sơn mạch kia, trong ba ngày này hai người gặp không ít phiền toái may mà cả hai đều có thực lực nên không sao.

- Tại sao vẫn không tìm ra tung tích của Hỏa Sư thú, có phải nó trốn đi rồi không?

Liễu Thanh Thanh cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Cái này cũng không biết, nhưng cho dù nó trốn đi thì chúng ta cũng phải tìm ra nó.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Theo đạo lý mà nói, Hỏa Sư thú biết chúng ta đến đây thì phải tìm chúng ta mới đúng.

Liễu Thanh Thanh cất tiếng.

- Chúng ta tiếp tục đi tìm,.

Nhạc Thành cất tiếng, trải qua ba ngày, hai người đã có quan hệ biến đổi rất nhiều.

- Chỉ mong là có thể tìm được.

Liễu Thanh Thanh thở ra một hơi, ngay cả bóng dáng Hỏa Sư thú cũng không tìm thấy, nàng liền cảm thấy hơi nhụt chí.

Nhìn tuyệt mỹ nữ tử trước mắt, Nhạc Thành nở ra một nụ cười.

- Huynh đột nhiên nhìn muội cười gì vậy?

Nhìn thấy Nhạc Thành nở ra một nụ cười, Liễu Thanh Thanh tò mò hỏi.

- Không có gì, chỉ là ta thấy cô nương rất xinh đẹp.

Nhạc Thành cười cười nói.

- Huynh có ba nữ nhân rồi mà còn không hài lòng sao, bọn họ đều là mỹ nhân.

Liễu Thanh Thanh hơi ửng đỏ lên.

- Đương nhiên là hài lòng, các nàng đều rất đẹp.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Huynh nói năng ngon ngọt như vậy, ta thấy ba người kia chắc thường xuyên bị huynh làm cho ngọt ngào như thế.

Liễu Thanh Thanh hơi cười nói.

- Từ trước tới giờ chưa bao giờ ta nói dối.

Nhạc Thành vừa nói xong sắc mặt hơi biến đổi:

- Ta thấy Hỏa Sư thú đã tìm tới chúng ta.

- cái gì, nó tìm tới rồi sao?

Sắc mặt của Liễu Thanh Thanh hơi biến đổi.

- Hỏa Sư thú, nó đến rồi.

Vẻ mặt của Nhạc Thành cũng hơi biến đổi, trong thần thức Nhạc Thành cảm nhận được một khí tức cuồng bạo.

- Ở nơi nào, tại sao muội không cảm nhận được

Liễu Thanh Thanh nghi hoặc hỏi, thực lực của nàng là tứ tinh Đấu Tôn vậy mà nàng cũng không cảm nhận được hình bóng của Hỏa Sư thú.

- Ở đây hồ, nó đang đi ra, cô nương cẩn thận một chút.

Nhạc Thành nhìn vào mặt hồ mà nói.

- Ào Ào.

Trên mặt hồ có một làn sóng, ngay lập tức có một vật thể đỏ đậm hiện lên.

- Đây chính là Hỏa Sư thú sao?

Nhạc Thành hơi thì thầm nói.

- Hỏa Sư thú, đây là Hỏa Sư thú.

Liễu Thanh Thanh vui sướng nói với Nhạc Thành, cuối cùng thì nàng cũng tìm ra Hỏa Sư thú.

- Nhân loại đáng chết, các ngươi lại tới sao, năm mươi năm ta giết một người, hôm nay ta sẽ giết toàn bộ các ngươi mà nuốt sống.

Hỏa Sư thú hiện lên trên mặt hồ, lộ ra một vẻ tức giận.

- Thật không, ngươi đừng có nằm mơ, chúng ta thương lượng một chút được không

Nhạc Thành hơi mỉm cười với Hỏa Sư thú mà nói.

- Hừ, các ngươi còn dám ra điều kiện với ta sao, các ngươi mau biến khỏi nơi này, ta lười đối phó với các ngươi.

Hỏa Sư thú rít gào một tiếng.

- Ngươi nếu như ngoan ngoãn để chúng ta phong ấn thì không phải chịu đau khổ, nếu không thì chúng ta phải thu thập ngươi.

Nhạc Thành nói.

- Hừ, muốn phong ấn ta sao? Đi chết đi!

Khuôn mặt của Hỏa Sư thú hiện ra một vẻ giận dữ, lập tức một luồng lửa cháy tràn ngập.

- Rống.

Hỏa Sư thú rít gào một tiếng, sau đó thân hình nhanh chóng tăng vọt lên.

- Mau lùi lại.

Nhạc Thành hơi quát một tiếng sau đó liền thả người nhảy lên trên cao.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

402. Chương 356 : Súc Sinh Thử Xem Vô Thượng Chân Hỏa Của Ta .

Liễu Thanh Thanh thả người tới bên cạnh Nhạc Thành, nhìn thân thể khổng lồ của Hỏa Sư thú mà nàng cũng hít một hơi lạnh.

Chỉ thấy Hỏa Sư thú hiện tại cao tới hơn sáu trăm thước, so với Tứ Sí Ma Ưng còn lớn hơn.

Mà lúc này, đôi mắt của Hỏa Sư thú dài tới hơn mười thước đang nhìn hai người, giống như nhìn hai con kiến vậy.

Hỏa Sư thú rất lớn, đồng thời ngọn lửa mà nó toát ra cũng vô cùng nồng đậm, không gian xung quanh cũng bị nó đốt cháy thành từng đám sương mù.

- Ngọn lửa rất mạnh, quả là không tệ.

Cảm nhận được ngọn lửa nóng bỏng trên người của Hỏa Sư thú, Nhạc Thành lẩm bẩm nói, bây giờ toàn thân Hỏa Sư thú cao thấp đều bao vây một ngọn lửa, loại ngọn lửa này còn mạnh hơn Phần Tâm Thiên Hỏa của Dương Thiếu Phong không ít.

Chỉ là so với lửa của Thần Hoàng tộc thì vẫn còn yếu hơn một chút.

- Hai nhân loại chết tiệt, hôm nay ta phải đốt các ngươi thành tro bụi.

Hỏa Sư thú rất lớn ở trên không trung gào thét một tiếng, thanh âm khiến cho người ta phải đình tai nhức óc.

- Xoẹt.

Hỏa Sư thú nổi giận dừn dừn nhìn Nhạc Thành và Liễu Thanh Thanh, nó há mồm phun ra một ngọn lửa về phía hai người.

- Cô nương mau lùi lại, để ta đối phó với con súc sinh này là được.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Liễu Thanh Thanh, khoe miệng của hắn nở ra một nụ cười, lửa thì Nhạc Thành không hề sợ.

Vô Thượng Chân Hỏa.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, thủ ấn trong tay của hắn đánh ra, Vô Thượng Chân Hỏa chân hỏa ngưng tụ xung quanh người, đồng thời trong tay cũng là một luồng Vô Thượng Chân Hỏa vung về phía Hỏa Sư thú.

- Huynh phải cẩn thận một chút.

Liễu Thanh Thanh nhìn thấy Nhạc Thành đánh về phía Hỏa Sư thú thì sắc mặt hơi trầm xuống, cũng không nghe lời Nhạc Thành lùi xuống, quanh thân nàng xuất hiện một mảng đầu khí, ngay lập tức trong phạm vi xung quanh bao phủ một khí tức đầu khí cuồng bạo.

- Liệt Diễm Thiên Lý.

Liễu Thanh Thanh khẽ kêu lên, lập tức đầu khí ngưng tụ trong tay của nàng tạo ra một biển lửa, biển lửa này ngập trời bao vây Hỏa Sư thú ở bên trong.

Đột nhiên ngọn lửa trên người của Hỏa Sư thú, Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành, tăng thêm biển lửa mà Liễu Thanh Thanh ngưng tụ, ba luồng lửa dung hợp lại làm một.

- Xoẹt.

Biển lửa cuồng bạo mang theo một khí tức nóng bỏng bốc lên trên không trung, ngay lập tức tạo thành một biển lửa rất lớn, đốt cháy xung quanh tạo thành một màu đỏ.

- Súc sinh, thử xem Vô Thượng Chân Hỏa của ta.

Nhạc Thành bố trí một vòng tròn phòng ngự, lập tức Vô Thượng Chân Hỏa vung về phía Hỏa Sư thú.

Cảm thấy ngọn lửa vô cùng lớn do nhân loại ngưng tụ, Hỏa Sư thú liền cảm thấy run rẩy, nó đầu tiên mới cảm nhận được thấy ngọn lửa mạnh như thế, thân thể của nó nhanh chóng lùi lại, Vô Thượng Chân Hỏa chỉ xẹt qua đầu nó.

- Xoẹt.

Vô Thượng Chân Hỏa lại xuyên thấu ngọn lửa tràn ngập trên người của Hỏa Sư thú, lập tức bộ lông màu đỏ của Hỏa Sư thú bị thiêu rụi một mảng.

- Nhân loại đáng chết, ta sẽ không tha cho các ngươi.

Cảm thấy bộ lông trên người của mình bị đốt cháy, Hỏa Sư thú đã chính thức nổi giận, thân thể dùng dùng xông về phía Nhạc Thành, há cái miệng đỏ lòm như muốn nuốt chửng Nhạc Thành vậy.

- Súc sinh muốn chết.

Nhạc Thành quát lạnh một tiếng, thủ ấn của hắn đánh ra từ trong biển lửa, ba Âm Ảnh Kiếm bổ về phía Hỏa Sư thú.

Nhìn thấy ba luồng ánh sáng màu vàng này, Hỏa Sư thú cảm nhận được một lực lượng cường hãn, thân thể của nó nhanh chóng lệch đi, cái miệng đóng chặt lại, đôi chân rất lớn nhanh như chớp lao về phía Nhạc Thành.

- Súc sinh thật là giáo hoạt.

Nhạc Thành quát lạnh một tiếng, lập tức tâm niệm chuyển động, ba Âm Ảnh Kiếm tạo thành ba luồng sáng màu vàng lại quay lại ở giữa không trung đột ngột bắn về phía Hỏa Sư thú giống như là thiên trụ vậy.

- Keng keng.

Đúng lúc này Hỏa Sư thú không kịp né tránh, thân hình của nó khổng lồ dĩ nhiên là tốc độ bất nhanh nhảy đi rất nhiều.

- Lực phòng ngự đúng là rất mạnh mẽ.

Sắc mặt củ Nhạc Thành hơi biến đổi, mặc dù ba Âm Ảnh Kiếm bổ vào trên đùi củ Hỏa Sư thú nhưng Hỏa Sư thú cũng chỉ bị ba vết xước mà thôi, ngay cả máu cũng không có chảy ra.

- Gào, hú.

Hỏa Sư thú gào thét đau đớn, mặc dù bị thương không nặng nhưng đau đớn kịch liệt cũng không phải là dễ chịu.

- Xem ra còn phải tiến lên một lần nữa mới được.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói trong lòng, hắn vốn định trực tiếp lấy máu củ Hỏa Sư thú, không ngờ da củ Hỏa Sư thú thật là quá dày, ngay cả Âm Ảnh Kiếm cũng khó mà xuyên thấu qua được.

- Xoẹt Xoẹt.

Một thanh âm phá hủy vang lên, ngay lập tức củ một biển lửa xuất hiện, thân thể củ Liễu Thanh Thanh bị ngọn lửa cuồng bạo làm cho bắn xa vài trăm thước, thực lực tứ tinh Đấu Tôn mặc dù cường hãn nhưng so với Hỏa Sư thú thì còn kém hơn nhiều lắm.

- Thanh Thanh, củ nương không sao chứ?

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt, thân ảnh củ hắn như tia chớp vọt tới bên người củ Liễu Thanh Thanh.

- Không củ việc gì, Hỏa Sư thú này thật sự quá mạnh mẽ, chúng ta phải nghĩ cách dùng linh hồn lực ngăn cản nó mới được.

Liễu Thanh Thanh cất tiếng nói, sắc mặt củ nàng hiện tại củ đã trở nên tái nhợt.

- Củ nương cần phải cẩn thận củ một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Ta đi ngăn cản nó, không để củ nó trốn thoát.

- Huynh cũng nên cẩn thận củ một chút.

Liễu Thanh Thanh nhìn Nhạc Thành rồi lập tức nói:

- Đừng tìm củ liễu mạng, lực phòng ngự củ nó rất mạnh.

- Xoẹt.

Nhạc Thành củ một lần nữa thả mình tới trước người củ Hỏa Sư thú, nhìn thấy thân hình rất lớn củ nó, Nhạc Thành cũng cảm thấy hơi đau đầu.

- Nhân loại đáng chết, người dám làm tổn thương ta, ta hôm nay phải nuốt sống người.

Hỏa Sư thú nhìn thấy Nhạc Thành thì nhin không được củ gầm lên, đôi mắt củ nó lạnh lùng nhìn Nhạc Thành chằm chằm.

- Súc sinh, người tốt nhất củ thành thật củ một chút, nếu không nghe lời thì cứ chờ củ chịu đựng.

Nhạc Thành nhìn Hỏa Sư thú chằm chằm, trong lòng thâm nghĩ củ cách lấy vài giọt máu củ nó.

- Hừ, ta nuốt sống người.

Hỏa Sư thú khẽ gào thét củ một tiếng, sau củ thân thể khổng lồ củ một lần nữa đánh về phía Nhạc Thành.

- Xoẹt.

Thân hình củ Nhạc Thành nhanh chóng lùi lại, ngọn lửa củ Hỏa Sư thú thật là quá cường hãn, nếu không phải hắn củ Vô Thượng Chân Hỏa thì thật khó đối phó.

- Âm Ảnh Kiếm.

Nhạc Thành khẽ ngưng kết thủ ấn, lập tức Âm Ảnh Kiếm từ trong bàn tay đánh ra.

Đã cảm nhận được sức mạnh lợi hại của Âm Ảnh Kiếm Hỏa Sư thú cũng không dám xem thường, hấn lập tức xoay tròn trên không trung, thân hình nhanh chóng lui xuống, đồng thời từ trong miệng phát ra ba luồng lửa tấn công về phía Nhạc Thành.

- Người muốn đùa với lửa, đúng là muốn tìm tới cái chết.

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống, tâm niệm của hắn chuyển động, ba Âm Ảnh Kiếm như tia chớp xẹt lên trên không trung.

- Xoẹt.

Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ thành một trái cầu thật lớn, bổ về phía Hỏa Sư thú.

- Xoẹt.

Cầu lửa cùng với ngọn lửa của Hỏa Sư thú chạm vào nhau, tạo thành một biển lửa ngập trời.

Hỏa Sư thú phun ngọn lửa nóng bỏng ra, nhưng cũng không chặn lại được.

- Xoẹt.

Một tiếng vang thật lớn, ngay sau đó quả cầu lửa đã chạm vào người của Hỏa Sư thú, thân thể của Hỏa Sư thú bị biển lửa của Vô Thượng Chân Hỏa bao vây.

- Ta muốn giết ngươi.

Hỏa Sư thú tuy bị vây nhưng cũng không rút lui mà găm giữ từ trên không trung tới

- Âm Ảnh Kiếm, lên cho ta.

Nhạc Thành cũng không để ý tới Hỏa Sư thú mà hơi đổi thủ ấn, ba Âm Ảnh Kiếm một lần nữa tấn công tới người của Hỏa Sư thú.

- Xoẹt.

Ba Âm Ảnh Kiếm dưới sự kiểm soát của Nhạc Thành xoẹt qua.

- Gào hú.

Thân thể của Hỏa Sư thú tê thảm mà gào lên, không ngừng cấp tốc lui lại, đau đớn không chịu được.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

403. Chương 357 : Liệt Diễm Chương .

- Hú, hú.

Hỏa Sư thú kêu gào tê thảm, thân hình nhanh chóng lui lại, từng cơn đau từ chân truyền đến khiến nó không chịu được.

- Xoẹt.

Một giọt máu tươi cuối cùng cũng từ trên người của nó chảy ra, tuy nhiên cũng đủ dọa người, thân hình của Hỏa Sư thú to lớn, một giọt máu cũng không phải là nhỏ.

- Thu.

Nhạc Thành một lần nữa dùng thủ ấn tấn công, nhìn thấy một giọt máu từ người của Hỏa Sư thú bắn ra, Nhạc Thành nhanh chóng dùng một thanh mang bao bọc vào bên trong, sau đó hấn cho vào một bình ngọc đã chuẩn bị sẵn.

- Liệt Diễm chưởng.

Trong lúc Hỏa Sư thú bị thương đang gào thét, Nhạc Thành cũng tìm ra cơ hội, một Đấu Khí cường hãn như muốn xé rách không gian cuồng mãnh lay động, đồng thời khuôn mặt của Liễu Thanh Thanh lúc này đã chuyển sang màu trắng bệch.

Ở giữa không trung một chưởng ấn màu hồng cuồng mãnh ngưng tụ, một chưởng ấn thôn phệ đấu khí của Liễu Thanh Thanh, xung quanh năng lượng như muốn tràn ngập.

- Đây cũng là thiên cấp đấu kỹ sao?

Nhạc Thành nhìn chưởng ấn màu đỏ mà Thanh Thanh ngưng tụ thì hơi cảm thán, mặc dù Liễu Thanh Thanh hiện tại đã đạt tới tu vi tứ tinh Đấu tôn nhưng dựa vào đấu kỹ năng cũng có thể miễn cưỡng chống lại ngũ tinh Đấu Tôn.

- Đi.

Một luồng chưởng ấn màu đỏ hung hăng bao phủ Hỏa Sư thú.

- Gào, hú.

Hỏa Sư thú gào thét lên một tiếng, từ giữa không trung không gian áp bức tới, nó như muốn né tránh nhưng mà đã không kịp, mà sau đó ngọn lửa xung quanh của Hỏa Sư thú như toàn bộ chuyển sang màu xanh.

- Xoẹt.

Ngọn lửa không ngừng biến hóa, thiên địa xung quanh không ngừng chấn động, ngay cả không khí cũng bị luồng khí tức cường hãn này đốt cháy.

- Đây là thiên phú của Hỏa Sư thú sao?

Nhạc Thành nhìn không gian xung quanh của Hỏa Sư thú biến hóa mà nghĩ thầm, viễn cổ ma thú có một số thiên phú, loại thiên phú này chính là thực lực cường hãn nhất của chúng, giống như Cửu Chuyển Yêu Đồng của Yêu Huyền vậy.

- Xoẹt.

Ngọn lửa trên người của Hỏa Sư thú đã chuyển sang màu xanh, lập tức trong miệng của nó cũng xuất hiện một ngọn lửa màu xanh rất lớn, màu xanh này tựa như chứa một lực lượng hủy diệt ghê gớm, xung quanh vùng đất của Hỏa Sư thú như muốn rạn nứt.

- Thiên phú rất mạnh.

Nhạc Thành cũng trở nên kinh ngạc, thiên phú của Hỏa Sư thú thật là cường hãn, Nhạc Thành cũng kinh hãi không thôi.

Luồng chưởng ấn màu đỏ chạm vào quả cầu lửa màu xanh của Hỏa Sư thú giữa không trung, sắc trời cũng trở nên sáng rực.

- Xuy Xuy.

Hai luồng lực lượng dây dưa ở trên không trung, không gian cũng biến đổi.

Đây là lực lượng khổng lồ bạo phát.

- Âm ầm.

Sau đó là hai tiếng nổ mạnh, không gian như muốn chìm trong biển lửa vô tận, khí tức trở nên nóng bỏng, năng lượng cũng trở nên cuồng bạo.

- Muốn chạy trốn, ta đã sớm để ý tới ngươi.

Một mảng hủy diệt ở trong biển lửa, sau đó có một thân ảnh nhanh chóng lao về phía trước.

- Vô Thượng Chân Hỏa.

Trong biển lửa, một ngọn lửa tràn ngập, ngay lập tức ngọn lửa như gào thét.

- Gào, hú.

Hỏa Sư thú cuồng mãnh gào thét, nó thật không ngờ ngọn lửa lại mãnh liệt như vậy.

- Súc sinh, bây giờ xem ngươi làm sao để trốn thoát.

Nhạc Thành hơi nở ra một nụ cười, thủ ấn trong tay của hắn một lần nữa biến đổi, Vô Thượng Chân Hỏa càng ngày càng trở nên nóng bỏng, đây mới chính là uy lực mạnh nhất của Nhạc Thành.

- Đây là dị hỏa gì, so với ngọn lửa trên người của Hỏa Sư thú còn mạnh hơn.

Liễu Thanh Thanh kinh ngạc nhìn Nhạc Thành ở trên không trung, khí tức tràn ngập khiến cho nàng kinh ngạc không thôi.

- Gào hú.

Hỏa Sư thú khê nhúc nhích nhưng thủy chung vẫn không thể giải khai được cái bọc Vô Thượng Chân Hỏa.

Thân hình của Hỏa Sư thú cũng trở nên hung hăng, nó dùng sức mà chạy thục mạng.

- Xuy Xuy.

Một màn hơi nước tràn ngập, Nhạc Thành dùng Vô Thượng Chân Hỏa đốt cháy nước trên mặt hồ khiến cho vô số hơi nước bốc lên.

- Súc sinh, ta để xem ngươi còn có thể ương bướng bao lâu.

Nhạc Thành bây giờ chặt chẽ khóa Hỏa Sư thú lại, chân khí tiêu hao vô cùng lớn, sắc mặt của hắn hiện tại cũng trở nên tái nhợt.

- Gào hú.

Hỏa Sư thú không ngừng gào thét, cố gắng dùng sức chống lại.

Mặt hồ lúc này càng ngày càng trở nên dày đặc hơi nước, ở giữa không trung, hơi nước tràn ngập, có thể nói nước dưới mặt hồ đã bốc lên đến hơn một nửa.

Nhìn trên không trung, thấy Nhạc Thành và Hỏa Sư thú giằng co nhau, Liễu Thanh Thanh cũng chỉ có thể đứng đằng xa mà nhìn, vừa rồi dùng Liệt Diễm chương, đầu khí của nàng tiêu hao gần như không còn, nàng nhờ phục đan được mới có thể đang khôi phục lại.

Thời gian cứ như vậy mà trôi qua, khí tức cường hãn khiến cho các ma thú xung quanh phải chạy thục mạng.

Sau một ngày, cả hồ nước đã trở nên khô héo, mà ở dưới đáy hồ cũng xuất hiện hai luồng khe, ngọn lửa thật là quá mức cường hãn.

- Súc sinh, ngươi còn không chịu thua?

Nhạc Thành mỉm cười nói, sắc mặt của hắn sau đó trầm xuống, Vô Thượng Chân Hỏa đột ngột tăng vọt lên.

- Tránh ra, thả ta ra.

Hỏa Sư thú bắt đầu cầu xin, ngọn lửa trên người của nó đã trở nên yếu hơn rất nhiều, màu lông bị cháy trở nên đỏ ửng.

- Cho ngươi hai lựa chọn, một là chết hai là cam nguyện chịu phong ấn, đối với việc phong ấn cũng không phải là không tốt với ngươi.

Nhạc Thành la lớn.

- Ta cam nguyện bị phong ấn, ngươi mau buông ta ra.

Hỏa Sư thú lập tức nói, đối mặt với tử vong, nó đành chấp nhận phong ấn.

- Được rồi, ngươi bỏ cuộc chống cự, ta sẽ thả ngươi ra.

Nhạc Thành la lớn, thủ ấn trong tay của hắn liền đánh ra.

- Thanh Thanh, cô nương mau tới phong ấn.

Nhạc Thành ở trên không trung cất tiếng nói với Liễu Thanh Thanh.

- Xoẹt.

Liễu Thanh Thanh chuyển động thân hình, trong lúc này nàng một mực nhìn Nhạc Thành cùng với Hỏa Sư thú.

- Hỏa Sư thú người tốt nhất đừng nghĩ đến việc chống lại, nếu như ngươi muốn phản kháng thì ngươi nhất định phải chết.

Nhạc Thành hung hăng la lớn với Hỏa Sư thú, lập tức nói với Liễu Thanh Thanh:

- Bắt đầu phong ấn, cẩn thận một chút.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

404. Chương 358 : Người Nền Thức Thời .

Muốn đem Hỏa Sư thú phong ấn thì bước đầu tiên là phải phong ấn linh hồn của nó, nếu như Hỏa Sư thú phản kháng thì Liễu Thanh Thanh không thể thuận lợi phong ấn linh hồn được, một sơ sẩy là có thể bị linh hồn của Hỏa Sư thú phản kích, lúc đó không chết thì cũng bị thương.

Liễu Thanh Thanh nhìn Nhạc Thành, sau đó thân ảnh như điện dừng lại trên không trung.

- Xoẹt.

Cảm nhận thấy trong người của mình bị linh hồn lực xâm lấn, Hỏa Sư thú không cam lòng, nó lập tức có dấu hiệu muốn phản kháng.

Thực lực của Liễu Thanh Thanh mặc dù rất tốt, tứ tinh Đấu Tôn, vô cùng cường hãn cộng thêm Liệt Diễm chưởng nhưng so với linh hồn lực của Hỏa Sư thú thì vẫn kém hơn không ít.

- Súc sinh, ngươi dám.

Cảm nhận thấy linh hồn lực trong người của Hỏa Sư thú ba động, thủ ấn của Nhạc Thành hơi biến đổi, Vô Thượng Chân Hỏa liền tăng vọt.

- Ta không dám, ta không dám.

Hỏa Sư thú vội vàng cúi đầu xin tha, nó biết rõ mình không thể phản kháng.

- Xoẹt.

Linh hồn lực của Hỏa Sư thú bỏ cuộc phản kháng thì Liễu Thanh Thanh mới thuận lợi tiến hành phong ấn, Nhạc Thành thì nhìn chăm chăm quan sát quá trình.

Nhạc Thành chăm chú nhìn Liễu Thanh Thanh thành công phong ấn Hỏa Sư thú, hắn tin rằng không bao lâu nữa thực lực của nàng sẽ tăng vọt.

Lại một ngày sau, Nhạc Thành chăm chú nhìn Liễu Thanh Thanh cùng với Hỏa Sư thú ở trên không, cuối cùng thở ra một hơi.

- Xoẹt xoẹt.

Ánh mắt của Liễu Thanh Thanh hiện ra một tinh quang, sau đó Nhạc Thành cũng đành phải yên tâm thu hồi Vô Thượng Chân Hỏa, thân hình của hắn lui lại, đồng thời nhét hai viên đan dược vào trong miệng, hai ngày nay Nhạc Thành tiêu hao chân khí không ít, không khác gì bước vào đại chiến.

Hỏa Sư thú cuối cùng đã bị Liễu Thanh Thanh khống chế toàn bộ linh hồn, Nhạc Thành nhờ vậy cũng yên tâm.

- Gào hú.

Hỏa Sư thú uy phong tiêu tán hết, ánh mắt cũng trở nên vô cùng ngoan ngoãn.

- Liệt Hỏa phong ấn.

Liễu Thanh Thanh khẽ kêu lên một tiếng, ngay lập tức một quang mang bao phủ, trong màn ánh sáng Hỏa Sư thú nhanh chóng nhỏ xuống, quan thân cũng phát ra một hồng mang quỷ dị.

- Xoẹt.

Trong ánh mắt của Nhạc Thành, Hỏa Sư thú hiện tại đã bắn một luồng quang mang nhỏ vào mi tâm của Liễu Thanh Thanh, thần sắc của Liễu Thanh Thanh hơi biến đổi, mi tâm cũng để lại một ấn ký màu đỏ.

- Xoẹt.

Thân ảnh của Liễu Thanh Thanh xoay tròn trên không trung rồi dừng dưới mặt đất như là du long khiến cho Nhạc Thành không khỏi ngây người.

- Nhạc Thành, đa tạ huynh.

Liễu Thanh Thanh tiến tới gần Nhạc Thành mà nói, trong lòng nàng thầm lo lắng, nếu như không có Nhạc Thành thì nàng tuyệt đối không thể phong ấn Hỏa Sư thú.

- Ta chỉ giúp cô nương phong ấn, cô nương không cần khách khí.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Cô nương cảm thấy thế nào, vừa rồi phong ấn Hỏa Sư thú cô nương cần phải luyện hóa nhiều hơn một chút.

- Ủ, sau khi ra khỏi kết giới muội cũng cần phải bế quan mấy ngày.

Liễu Thanh Thanh cất tiếng nói:

- Còn hai ngày nữa kết giới mới mở ra, hiện tại chúng ta đi đâu?

- Chúng ta đến chỗ thụ linh.

Nhạc Thành cất tiếng nói, còn hai ngày nữa, Nhạc Thành cũng muốn nghiên cứu Thụ Linh một chút.

- Huynh còn muốn đi tới chỗ ma cây đó sao, nơi đó nguy hiểm vô cùng.

Liễu Thanh Thanh hơi kinh ngạc nó.

- Yên tâm, sẽ không xảy ra chuyện gì đâu.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hắn quay lại nhìn vùng đất trống phía trước mắt, vừa rồi nó còn là ốc đảo mà hiện tại đã trở nên cô hẻo.

Mà hồ nước vô tận vô biên kia hiện tại cũng đã cạn sạch, tin rằng không lâu nữa nơi này sẽ chuyển thành sa mạc.

Bảy canh giờ sau, Nhạc Thành cùng với Liễu Thanh Thanh đi tới thụ linh, chỉ là lúc này Nhạc Thành cùng với Liễu Thanh Thanh chỉ đứng rất xa mà không tới gần.

- Huynh tới tại sao còn ở đây, huynh không đi vào sao?

Liễu Thanh Thanh nghi hoặc hỏi Nhạc Thành.

- Thanh Thanh, cô nương giúp ta hỏi Hỏa Sư thú làm sao để đối phó với Thụ linh?

Nhạc Thành mỉm cười nói, Hỏa Sư thú kết giới ở đây mấy trăm năm, hẳn là biết rõ làm sao đối phó với thụ linh.

- Hỏa Sư thú nói thụ linh ở nơi này không có biện pháp để đối phó, ngay cả ngọn lửa của nó cũng không làm gì được.

Liều Thanh Thanh cất tiếng nói với Nhạc Thành, sau khi phong ấn Hỏa Sư thú rồi, nàng có thể thoái mái nói chuyện với nó.

- Được rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Liều Thanh Thanh:

- Cô nương ở đây chờ ta.

- Xoẹt.

Nhạc Thành mỉm cười thủ ấn trong tay của hắn liên biến đổi, một Độn Thổ phù hiện ra trong tay của hắn, sau đó thân ảnh của hắn biến mất ngay tại chỗ.

- A, đi đâu vậy, tại sao thoáng cái mà đã không nhìn thấy?

Liều Thanh Thanh không nhìn thấy thân ảnh của Nhạc Thành ở đâu thì kinh ngạc không thôi.

Mà lúc này Nhạc Thành đã đi tới vài trăm thước phía trước, hắn cảm nhận được một luồng lực lượng rất lớn ba động.

- Xoẹt Xoẹt.

Sau đó Nhạc Thành cũng phục hồi tinh thần.

- Cây thụ linh kia phỏng chừng là linh căn.

Nhạc Thành nhìn thụ linh phía trước, thân ảnh mau chóng lui lại.

- Xoẹt.

Trên người của Nhạc Thành tràn ngập thanh mang, một luồng Vô Thượng Chân Hỏa bắn về phía linh căn kia.

- Xuy Xuy.

Lúc này Vô Thượng Chân Hỏa đảo qua, mấy chục linh căn bỗng trở nên run rẩy, bị Vô Thượng Chân Hỏa thiêu thành tro tàn.

- Quả nhiên không sai.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, linh căn này đúng là không thể chống lại Vô Thượng Chân Hỏa.

- Hẳn là đó vẫn chỉ là một số linh căn phân tán, không biết rễ chính của nó ở đâu, mình phải tìm ra mới được.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa lại biến đổi, quanh thân bố trí một luồng Vô Thượng Chân Hỏa.

Nhạc Thành đi vào bên trong linh căn đột nhiên bên trong linh căn phát ra một thanh âm quỷ dị, mấy chục linh căn vây quanh Nhạc Thành, tuy nhiên bọn chúng cảm nhận được Vô Thượng Chân Hỏa của hắn cho nên không dám tới gần.

- Chỉ bằng từng này linh căn mà muốn ngăn cản ta sao?

Thanh âm của Nhạc Thành vang lên.

- Xoẹt xoẹt.

Từng thanh âm quái dị vang lên, sau đó không gian trở nên yên tĩnh.

- Ta chờ ngươi, thật sự, có thực lực, đến đây, trước mặt rồi nói.

Đạo thanh âm này giống như là hài nhi học nói vậy, không thể lưu loát.

- Ta không muốn đả thương ngươi, cho nên ngươi hãy thức thời, nếu không sẽ phải hối hận, lúc đó tu vi của ngươi sẽ bị hoàn toàn phá hủy.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Đáng chết, ta không sợ ngươi, ngươi cho rằng có dị hỏa là có thể đối phó với ta sao.

Đạo thanh âm kia hơi tức giận.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

405. Chương 359 : Thu Phục Được .

- Hạo Thiên Tháp.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành hơi biến đổi, mi tâm của hắn lóe lên, Hạo Thiên Tháp màu vàng đã xuất hiện ở trong bàn tay của hắn.

- Hỏa long, phá cho ta.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, lập tức hai con hỏa long xuất hiện, dài tới hơi một trăm thước, hai con rồng lửa mặc dù không có biến hóa gì lớn nhưng không phải là yếu, trong miệng của bọn chúng phun ra một ngọn lửa nóng bỏng.

Ngọn lửa trên người của Hỏa long là từ Hỏa Linh châu mà tới, so với Vô Thượng Chân Hỏa thì con mạnh hơn một bậc.

- Ta xem ngươi có phục không, ngươi một là khuất phục hai là để cho linh trí tiêu tán.

Nhạc Thành lập tức lộ ra mộ nụ cười, hai con rồng lửa sau lưng nhanh chóng tiến lên.

- Ti ti.

Với sự xâm nhập của Hỏa long, linh căn cũng héo rũ, càng ngày càng bị đốt cháy.

- Xoẹt.

Mặc dù tốc độ chậm hơn nhưng tốc độ của hỏa long vẫn nhanh nhạy mà vọt lên phía trước.

- Linh căn này nếu như không bị hỏa long đốt cháy thì Âm Dương Kiếm sẽ hơi phiền toái.

Nhìn thấy linh căn Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, linh căn này đúng là có thể miễn cưỡng chống lại hỏa long.

- Rể chính phỏng chừng cũng sắp tới gần rồi.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, tốc độ của hỏa long cũng nhanh lên.

- Ngươi đã đến nơi này thì chết đi.

Đột ngột đạo thanh âm kia lại vang lên, rót vào tai của Nhạc Thành.

- Xuy xuy.

Một tiếng ba động kịch liệt, bỗng dưng gần hai trăm linh căn tràn ngập chói mắt quang mang đánh về phía hai con hỏa long, mà rể chính thì tấn công thẳng ề phía Nhạc Thành.

- Hừ, rõ chính đã xuất hiện.

Khuôn mặt của Nhạc Thành hiện ra một nụ cười, thủ ấn của hắn hơi biến đổi, bạch mang của mi tâm lóe lên.

- Âm Dương Kiếm phá cho ta.

Nhạc Thành khê quá một tiếng, Âm Dương Kiếm lơ lửng không gian mà vọt tới, bắn về phía linh căn rất lớn.

- Xuy xuy xuy xuy xuy xuy.

Sáu lực lượng cường hãn khiến cho không gian gợn sóng, ngay lập tức sáu Âm Dương Kiếm xẹt qua linh căn.

- A A.

Một thanh âm thống khổ quỷ dị vang lên, ngay lập tức một số linh căn bị Âm Dương Kiếm làm cho bị xước, một luồng chất lỏng màu xanh toát ra, chính là máu của thụ linh.

- A A.

Hai con rồng lửa cũng gào thét mà tấn công về phía linh căn, móng vuốt sắc bén của bọn chúng cũng khiến cho linh căn chảy một chất lỏng màu xanh ra.

- A A.

Trong không gian không ngừng vang lên những tiếng la hét, ba linh căn gần như đã bị thương.

- Người còn không phục, ta sẽ làm cho linh trí của người tiêu tán.

Nhạc Thành cất tiếng nói trong không gian.

- Hừ, không dễ dàng như vậy đâu.

Đạo thanh âm quỷ dị kia lại vang lên, ngay lập tức xung quanh nó là một luồng lực lượng khổng lồ.

- Chết đi.

Sáu linh căn lại xoay tròn ở trên không trung mà tấn công về phía Nhạc Thành và hai con hỏa long.

- Hừ, xem ra ta không nặng tay không được.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, ngay lập tức thủ ấn của hắn biến hóa, lập tức hai con rồng lửa gào thét mà tấn công về phía trước.

- Xoẹt.

Thân thể của hai con rồng lửa mạnh mẽ bốc lên, linh căn đã bị nó cường hãn bẻ gãy.

- A a.

Lại một thanh âm gầm gừ, hiện tại linh căn đã bị tổn thương rất lớn.

Trên không trung ở mặt đất, Liễu Thanh Thanh lúc này đang nhìn thụ linh, chỉ thấy thụ linh cuồn cuộn mãnh liệt giống như gặp gió vậy, mơ hồ còn nghe được tiếng kêu quỷ dị của nó.

- Ta hỏi người một lần nữa, người có phục không, người tu luyện rất không dễ dàng, nếu như ta bẻ gãy mấy cái rễ chính của người thì hai trăm năm sau cũng chưa chắc khôi phục được.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Không, người rút cuộc tìm ta làm gì, người đi đi, ta không làm khó người nữa.

Một thanh âm dứt quãng truyền tới.

- Đầu tiên người xuất hiện cho ta, nếu như không đi ra thì ta sẽ bẻ gãy toàn bộ linh căn của người, phế sạch tu vi của người.

Nhạc Thành lạnh lùng chăm chú nhìn trong không gian.

- Được, ta ra.

Thanh âm kia trong không gian do dự một chút sau đó một hắc ảnh khổng lồ xuất hiện trước Nhạc Thành. Chỉ thấy đây giống như là một con bạch tuộc vậy, chín cây linh căn chính là do thân nó tràn ra.

- Người rốt cuộc muốn cái gì, ta không làm khó dễ người nữa, các người đi đi.

Vật thể màu đen cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Người hẳn vẫn chưa thành hình đúng không, ta sẽ giúp người thành hình, nếu không ta sẽ làm cho linh trí của người tiêu tán.

Nhạc Thành cất tiếng nói với vật thể màu đen.

- Ta vẫn chưa thành hình, ta không thể rời khỏi nơi này nếu không thì sẽ tiêu tán.

Linh căn lập tức nói.

- Ta tự nhiên là có biện pháp, hiện tại ta hỏi người có muốn đi theo ta hay không, người suy nghĩ kỹ đi rồi hãy trả lời, đi theo ta ta sẽ giúp người thành hình, đến lúc đó người có thể tự do, không cần phải ở trong kết giới này nữa.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nếu người có biện pháp dẫn ta đi thì ta sẽ nguyện ý đi cùng người.

Chủ thể linh căn do dự một chút rồi nói.

- Có thể, tuy nhiên sau này ta phải là chủ nhân của người, ta sẽ để lại linh hồn ấn ký trên người của người, nếu như người phản bội thì ta sẽ khiến cho linh trí của người tiêu tán.

Nhạc Thành lập tức nói với chủ thể linh căn.

- Đừng có cưỡng lại, nếu không thì sẽ chết.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hẳn cảm nhận thấy linh hồn của linh căn có hơi phản kháng.

- Xoẹt.

Một lát sau, thủ ấn của Nhạc Thành đã thu lại thanh mang ở mi tâm tiêu tán, linh hồn ấn ký của hắn đã bắn vào linh căn.

- Từ nay về sau ta chính là chủ nhân của người, bây giờ người đi vào trong tháp đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với chủ thể linh căn, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, Hạo Thiên Tháp lập tức hóa cao lên.

- Vâng, chủ nhân.

Chủ thể linh căn cất tiếng nói, lúc này nó đã không có quyền lựa chọn đường sống, quanh người thanh mang lập lòe, khí tức xung quanh chuyển động.

- Âm âm.

Trên mặt đất, Liễu Thanh Thanh chỉ thấy thụ linh lắc lư ngày càng lớn hơn, giống như là gặp phải địa chấn vậy.

Một lát sau, trên mặt đất đã hiện ra một khe rộng sau đó thụ linh đã chìm vào trong lòng đất.

Mà ở trong lòng đất, Nhạc Thành nhìn thấy mặt đất cũng rung động như vậy, thanh mang của thụ linh đại thịnh.

- Xoẹt.

Cuối cùng thụ linh bốn phương tám hướng đã hoàn toàn hợp vào bên trong chủ thể, sau đó tiến nhập vào trong Hạo Thiên Tháp, lúc này mặt đất bắt đầu lay động dữ dội hơn.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oOo—

406. Chương 360 : Xuất Phát Ma Thú Lãnh Thổ .

- Lên.

Thủ ấn của Nhạc Thành cấp tốc đánh ra, thanh mang chợt hiện lên, sau đó thân hình của hắn nhanh chóng phóng lên trên mặt đất.

- Xoẹt.

Liễu Thanh Thanh đang lo lắng Nhạc Thành ở trong lòng đất bị sao, bây giờ nhìn thấy thân hình của Nhạc Thành cấp tốc lao tới không cần nghĩ nàng cũng biết Nhạc Thành làm gì dưới đó.

- Âm ầm.

Nhạc Thành từ trong lòng đất lao ra, cả mặt đất cũng rơi thật sâu vào trong lòng đất, lực lượng cường đại hủy diệt còn khủng bố hơn.

- Nhạc Thành, huynh làm gì vậy, tại sao thụ linh không còn nữa?

Liễu Thanh Thanh đi tới cạnh Nhạc Thành mà hỏi.

- Không có gì, về sau ở đây không còn thụ linh nữa.

Nhạc Thành cất tiếng nói, đối với Nhạc Thành Thụ Linh so với Hỏa Sư thú thì còn hữu dụng hơn, nếu để thụ linh thành hình thì đó chính là một lực lượng khủng bố.

Nhìn thấy cảnh tượng bao la rộng lớn phía trước hoàn toàn thay đổi, Nhạc Thành cũng hơi cảm thán một chút sau, đó hai người lập tức rời khỏi nơi này.

Bảy ngày không phải là một khoảng thời gian rất lâu nhưng trong bảy ngày này, đối với người của Tuyệt Tình cốc và ba cô gái thì rất dài, bọn họ vô cùng sốt ruột.

Đặc biệt là Đỗ Kiêu Kiêu, hôm nay đã là ngày thứ bảy, trong lòng của nàng cũng khẩn trương lên, thân là ngũ tinh Đấu Tôn nhưng nàng không có cách nào, chỉ có thể lo lắng và hi vọng mà thôi.

- Linh tỷ, tỷ nói tên kia ở bên trong liệu có xảy ra chuyện gì với Liễu Thanh Thanh hay không, tên kia háo sắc như vậy, nếu xảy ra chuyện gì thì chúng ta có nên tiếp nhận hay không?

Lê Tiêu Dao nói.

- Tiêu Dao, sao muội lại lo lắng những chuyện này, chẳng lẽ muội không lo lắng cho sự an toàn của hắn.

Trầm Linh bắt đầu dĩ nói với Lê Tiêu Dao.

- Tỷ cũng không cần phải lo lắng cho hắn, thực lực của hắn tỷ cũng không phải chưa thấy qua, không có chuyện gì đâu.

Lê Tiêu Dao nói.

- Tiêu Dao, hắn rất háo sắc sao, hắn bây giờ vẫn chưa chạm vào người của người mà.

Nam Cung Lạc Nhan mỉm cười nói.

- Lạc Nhan, đó là người không biết, hắn thật sự rất vô sỉ hạ lưu, ta không nói đâu....

Lê Tiêu Dao thở phì phì nói.

- Được rồi, kết giới mở ra rồi.

Trầm Linh cất tiếng nói với Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan, liên hoa hạp một lần nữa tràn ngập khí tức, từng đợt sóng chuyển động.

Nhìn thấy kết giới có dấu hiệu mở ra, Đỗ Kiều Kiều và đám người của Tuyệt Tình cốc cũng trở nên kích động, bọn họ đã đợi năm mươi năm, lần này không biết Hỏa Sư thú có thể bị phong ấn hay không đây.

- Xuy Xuy.

Không gian ở trong hạp cốc lại tràn ngập, ngay lập tức một luồng sóng trở nên kịch liệt, sau đó hai luồng thân ảnh lập tức xuất hiện.

- Nhạc Thành, huynh không sao chứ, bên trong sao rồi?

Trầm Linh, Lê Tiêu Dao, Nam Cung Lạc Nhan cất tiếng rồi đi tới cạnh Nhạc Thành.

- Ta không sao, nhìn ta như có chuyện gì lắm sao?

Nhạc Thành nhìn ba cô gái mà mỉm cười nói.

- Thanh Thanh, phong ấn được con Hỏa Sư thú không?

Đỗ Kiều Kiều nhìn Liễu Thanh Thanh và màu đỏ ẩn ký trên mi tâm của nàng mang theo một vẻ kinh ngạc mừng rỡ.

- Sư phụ, con đã phong ấn được nó.

Liễu Thanh Thanh cất tiếng nói, ánh mắt sau đó không tự chủ được mà nhìn về phía Nhạc Thành, Nhạc Thành ra khỏi kết giới đã bị ba cô gái vây quanh, điều này khiến nàng không khỏi cảm thấy hơi mất mát.

- Đã phong ấn được rồi sao, thật là tốt quá.

Đỗ Kiều Kiều mừng rỡ không thôi.

Ba ngày sau, ở trong đại sảnh của Tuyệt Tình cốc, Nhạc Thành và Đỗ Kiều Kiều cùng với Liễu Thanh Thanh ba người ở đây.

- Nhạc phó cốc chủ, lần này ta cũng không nói nhiều nữa, Nhạc phó cốc chủ có yêu cầu gì cứ nói, Tuyệt Tình cốc nhất định sẽ làm được.

Đỗ Kiều Kiều cất tiếng nói.

- Đỗ cốc chủ không cần khách khí, những thứ khác tại hạ không cần, tại hạ cũng chỉ thuận tay hỗ trợ mà thôi, mấy ngày này tại hạ cũng đã quấy rầy, đợi chút nữa tại hạ sẽ rời khỏi đây, lần sau có cơ hội sẽ tới bái phỏng cốc chủ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trải qua ba ngày điều tức khôi phục, hiện tại chân khí của hắn đã khôi phục toàn bộ, hắn cũng dự định đi tới ma thú lãnh thổ.

- Ta cũng không nói nhiều, lần sau phó cốc chủ có chuyện gì thì cứ nói.

Sắc mặt của Đỗ Kiều Kiều hơi biến đổi, lập tức nói:

- Nhạc phó cốc chủ không định dừng ở Tuyệt Tình cốc một thời gian sao?

Nhìn thấy Nhạc Thành không ra điều kiện với Tuyệt Tình cốc, Đỗ Kiều Kiều liền cảm kích, cái này cũng vượt ra khỏi dự đoán của bà.

- Tại hạ còn có chuyện phải đi ma thú lãnh thổ một chuyến cho nên phải rời khỏi đây.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Ma thú lãnh thổ, Nhạc cốc chủ sao lại muốn đi tới đó, thực lực của phó cốc chủ rất mạnh, nhưng mà phải cẩn thận một chút.

Đỗ Kiều Kiều cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, huynh đi rồi sao?

Liễu Thanh Thanh cất tiếng nói.

- Ủ, về sau có cơ hội ta sẽ lại tới đây.

Nhạc Thành cất tiếng nói, nhìn thấy thần sắc của Liễu Thanh Thanh, Nhạc Thành cũng đoán được ý trong lòng của nàng.

Nhìn Liễu Thanh Thanh cùng với Đỗ Kiều Kiều hơi biến đổi sắc mặt Nhạc Thành thầm nghĩ hết thấy mọi chuyện do hai người này quyết định là được.

Liễu Thanh Thanh chăm chú nhìn Nhạc Thành mà không nói gì thêm.

- Nhạc phó cốc chủ, đêm qua ta nhận được một tin tức, Luyện Dược sư công hội và U Minh Tông đã kết minh, Luyện Dược sư công hội có tới hơn hai triệu cường giả muốn đối phó với Hồ Điệp Cốc, Vạn kim Môn và Cuồng Sư Môn.

Đỗ Kiều Kiều nói với Nhạc Thành.

- Thật không?

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, không ngờ Luyện Dược sư công hội lại động tay động chân nhanh như vậy.

- Nhạc phó cốc chủ cũng không cần phải lo lắng, phỏng chừng Hồ Điệp Cốc, Cuồng Sư Môn Vạn kim Môn hiện tại cũng đã biết rõ tin tức, hơn nữa tối hôm qua ta cũng đã tuyên bố với bên ngoài, Tuyệt Tình cốc lần này sẽ đứng cùng phe với Cuồng Sư Môn, Vạn kim Môn và Hồ Điệp Cốc.

Đỗ Kiều Kiều nói.

- Vậy đa tạ Đỗ cốc chủ.

Nhạc Thành mỉm cười nói, Tuyệt Tình cốc làm như vậy cũng là do mình giúp bọn họ thu phục Hỏa Sư thú.

- Là ta đa tạ Nhạc phó cốc chủ mới đúng.

Đỗ Kiều Kiều cất tiếng nói, lần này các đại thế lực nổi lên phân tranh, Tuyệt Tình cốc cũng không né tránh khỏi mà phải bước vào trong vòng gió lốc, nếu không có quan hệ với Nhạc Thành cùng Hồ Điệp Cốc thì nàng cũng không có lựa chọn phải đứng về phe U Minh Tông và Luyện Dược sư công hội.

Ba người bàn luận trong chốc lát, sau đó lập tức Nhạc Thành tạm biệt Đỗ Kiều Kiều và Liễu Thanh Thanh, trong đình viện lúc này, Trầm Linh, Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan đã chờ sẵn để rời khỏi Tuyệt Tình cốc, mà Đỗ Kiều Kiều cùng với Liễu Thanh Thanh thì tự mình đi đưa tiễn.

Nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành rời đi, Liễu Thanh Thanh liền cảm thấy một chút cô đơn khó tả.

- Thanh Thanh, nếu không bỏ được thì hãy nói cho hắn biết, con cũng là nữ tôn của Tuyệt Tình cốc, địa vị không hề thấp so với Hồ Điệp Cốc, Cuồng Sư Môn, Vạn kim Môn.

Đỗ Kiều Kiều cất tiếng nói.

Nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành rời đi, Liễu Thanh Thanh trầm mặc hồi lâu mới nói:

- Sư phụ, con muốn trước khi bế quan thì xuất cốc một phen.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

407. Chương 361 : Tam Niên Kỳ .

- Nhạc Thành, huynh muốn đi ma thú lãnh thổ muội cũng muốn đi với huynh.

Lê Tiêu Dao nghe nói Nhạc Thành muốn đi ma thú lãnh thổ thì nàng làm sao cam nguyện ở lại được, đặc biệt là có Trầm Linh đi theo, nàng lại càng muốn đi.

- Ma thú lãnh thổ là một nơi rất nguy hiểm, muội chưa đủ khả năng để đi, muội và Lạc Nhan trước hết về thành Cự Thạch đi.

Nhạc Thành nói với Lê Tiêu Dao.

- Không được, muội muốn đi, dù sao huynh ở nơi nào thì muội theo huynh tới nơi đó.

Lê Tiêu Dao kiên định nói.

Nhạc Thành bỗng trở nên bất đắc dĩ, ma thú lãnh thổ là một nơi nguy hiểm mà thực lực của Lê Tiêu Dao còn thấp, hơn nữa Nam Cung Lạc Nhan cũng muốn theo, Nhạc Thành cũng không biết phải làm thế nào.

- Tiêu Dao, người cũng không nên đi theo, Ma thú lãnh thổ cũng không phải là nơi vui vẻ gì.

Nam Cung Lạc Nhan cất tiếng nói với Nam Cung Lạc Nhan.

- Lạc Nhan, tại sao người còn giúp hắn nói chuyện?

Lê Tiêu Dao liếc mắt hỏi Nam Cung Lạc Nhan.

- Tiêu Dao, hắn đi ma thú lãnh thổ nhất định là có chuyện phải làm, thực lực của người còn chưa đủ lúc đó chỉ mang tới phiền phức mà thôi.

Nam Cung Lạc Nhan cất tiếng nói.

- Nhưng mà Linh tỷ tại sao có thể đi?

Lê Tiêu Dao cất tiếng nói, trong lòng vẫn không phục.

- Tiêu Dao, chờ đến khi thực lực của muội đột phá thì đến lúc đó cũng có thể đi theo Nhạc Thành.

Trầm Linh cất tiếng nói.

- Hừ, ta sẽ chuyên cần tu luyện, chờ đến khi ta đạt tới ma pháp sư cấp tám trung kỳ thì ta để xem người còn có chịu mang theo ta hay không.

Lê Tiêu Dao cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Chờ đến khi muội trở thành ma pháp sư cấp tám trung kỳ, bất kỳ nơi nào ta cũng sẽ mang theo muội.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Lạc Nhan, lần này muội cùng với Tiêu Dao trở về thành cự thạch, phỏng chừng hiện tại thành Cự Thạch đã nằm trong tầm ngắm của U Minh Tông và Luyện Dược sư công hội.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nam Cung Lạc Nhan.

- Muội biết rõ, huynh đi ma thú lãnh thổ cần phải cẩn thận một chút, sau đó về thành Cự Thạch sớm.

Nam Cung Lạc Nhan thâm tình nói với Nhạc Thành, hơn nửa năm không gặp, bây giờ lại phải tách ra trong lòng nàng có hơi không muốn.

- Ủ, ta biết rõ, ta sẽ mau chóng trở về thành cự thạch.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Mặt khác các nàng cũng phải tìm giúp ta những người này.

- Muốn tìm người nào, Vạn kim Môn ở Huyền thiên nội lục đều có phân môn, muốn tìm người cũng không khó.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Ta muốn tìm bốn nữ ba nam, bọn họ tên là Mộ Dung Hiểu Hiểu, Yêu Cơ, Đại Song, Tiểu Song, Tử Long, Khiếu Thiên, Thông Thiên.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nhạc Thành lần trước đi đã quên mất chuyện này, Vạn kim Môn thế lực khổng lồ, khắp huyền thiên nội lục đều có phân môn, nếu dựa vào Vạn kim Môn mà tìm được Hiểu Hiểu Yêu Cơ thì sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

- Được, muội sẽ đi làm, sau khi tìm được muội sẽ nói bọn họ ở thành Cự Thạch chờ huynh.

Nam Cung Lạc Nhan cất tiếng nói.

Mấy canh giờ sau, ở trong thành Vân Trung, Nhạc Thành cùng với Nam Cung Lạc Nhan, Lê Tiêu Dao cáo từ. Nam Cung Lạc Nhan và Lê Tiêu Dao nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành, trong mắt đầy vẻ lưu luyến.

- Nhạc Thành, chúng ta hiện tại đi đâu đây, đến ma thú lãnh thổ còn cần phải nửa tháng nữa.

Trầm Linh sau khi nhìn thấy thân ảnh của hai nữ nhân biến mất thì hỏi Nhạc Thành.

- Chúng ta trước tiên tới thành Vân Trung đã, sáng ngày mai lại xuất phát.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trên người có huyết dịch của Hỏa Sư thú, Nhạc Thành cũng định tới gặp Hỏa Lão một chuyện.

Một lát sau, Nhạc Thành đặt chân vào trong một khách điểm, ở đêm khuya một thân ảnh màu đen quỷ dị xuất hiện.

- Đến đây đi, hai ngày nay ta đã chờ đợi người.

Ở trong phòng hiện ra thân ảnh của Hỏa lão.

- Cột kẹt.

Một tiếng kêu lên, Nhạc Thành từ từ mở cửa đi vào trong phòng rồi từ từ cất tiếng nói:

- Hỏa lão gần đây thế nào, tại sao lại biết tại hạ trở về, không chừng tại hạ không thể tiến vào trong kết giới, mà tiến vào cũng chưa chắc lấy được huyết dịch.

- Linh hồn của người mạnh vô cùng, mặc dù ta không nhìn ra thực lực của người nhưng người muốn đi vào trong kết giới thì không phải là vấn đề, về phần huyết dịch của Hỏa Sư thú mặc dù không chắc chắn nhưng hiện tại người đã tới đây thì cũng đại biểu cho là đã lấy được.

Hỏa lão cất tiếng nói.

- Không sai, tại hạ hiện tại đã lấy được huyết dịch của Hỏa Sư thú.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Không biết Hỏa lão thật sự biết rõ tại hạ muốn biết chuyện hay là cũng chỉ để tại hạ đi lấy huyết dịch mà thôi?

- Ta cũng không giấu diếm người, ta còn thật sự chưa biết tứ đại tộc nhân và tứ đại thú tộc ở nơi nào.

Hỏa lão cất tiếng nói, sắc mặt sau đó hơi biến chuyển.

- Nhưng ta thật sự có thể cùng người đi tìm, đây là sự thật, nếu có ta đi theo, có sáu thành nắm chắc.

- Nhưng nếu bây giờ làm sao tại hạ tin được Hỏa lão nữa?

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Cho nên bây giờ tại hạ đi trước, Hỏa Sư thú hiện tại đã bị Tuyệt Tình cốc phong ấn, Hỏa lão mà muốn có được huyết dịch của Hỏa Sư thú xem ra càng thêm khó khăn.

- Nhạc Thành, người đừng đi, chúng ta thương lượng tiếp.

Sắc mặt của Hỏa lão hơi biến đổi, ngay lập tức gọi Nhạc Thành lại.

- Hỏa lão còn muốn nói gì, phỏng chừng tại hạ cũng không thể tin lão nữa.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Bằng không thể này đi, trong tay của ta có một viên cứu phẩm sơ giai đan dược, không bằng cho người chiếm tiện nghi, một viên cứu phẩm sơ giai đan dược so với một vài giọt máu của Hỏa Sư thú, người cũng lời rồi.

Hỏa lão cất tiếng nói.

- Cứu phẩm sơ giai đan dược, tại hạ không có hứng thú, không biết Hỏa lão còn có vật phẩm khác nữa không?

Nhạc Thành mỉm cười hỏi, cứu phẩm sơ giai đan dược trân quý vô cùng nhưng đối với Nhạc Thành thì không đáng là gì.

- Ta còn có một quyển thiên cấp trung giai đấu kỹ, đây chính là vật trân quý vô cùng.

Hỏa lão hơi biến sắc nói.

- Hỏa lão, trung cấp đấu kỹ tại hạ cũng không quan tâm, nếu Hỏa lão đem vật phẩm nào khác cho tại hạ thỏa mãn thì tại hạ sẽ đồng ý, còn không tại hạ đi trước đây.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Cái gì, thiên cấp trung giai đấu kỹ người cũng không để ý?

Hỏa lão còn tưởng mình đổi vậy sẽ thua thiệt, không ngờ đối phương cũng không để vào mắt.

- Nhạc Thành, rốt cuộc người muốn gì, về phần tứ đại tộc nhân và tứ đại thú tộc ta có thể giúp người đi tìm.

Hỏa lão cất tiếng nói.

- Ta đã không thể tin Hỏa lão nữa, về phần tứ đại nhân tộc và tứ đại thú tộc, tại hạ một mình đi tìm là được.

Nhạc Thành cười cười nói tiếp:

- Theo tại hạ đoán, thương thế trên người của Hỏa lão không có huyết dịch vẫn không sao mà, nếu như muốn huyết dịch này, tại hạ không nói quanh co, hỏa lão phải ở cạnh bảo vệ tại hạ ba năm, trong ba năm đảm bảo sự an toàn của tại hạ, thế nào?

Nhạc Thành đã sớm nghĩ đến chuyện tìm một cường giả giúp mình, hiện tại mình đắc tội với U Minh Tông và Luyện Dược sư công hội gặp không ít phiền toái, lần này hỏa lão giúp mình thì đối phó với U Minh lão tổ cũng không phải vấn đề gì lớn.

- Hỏa Vô Thiên ta phải ở cạnh người ba năm, người nói đùa sao?

Hỏa lão chăm chú nhìn Nhạc Thành.

- Hỏa Lão nếu như không muốn thì tại hạ cũng không miễn cưỡng.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Tiểu tử, người chẳng lẽ không sợ ta sẽ động thủ đoạt lấy huyết dịch của người sao?

Sắc mặt của Hỏa lão hơi biến đổi.

- Tại hạ nếu như sợ thì đã không đến đây, tại hạ tự tin có năng lực bảo vệ mình, Hỏa lão không tin thì cứ thử xem, chỉ là lúc đó huyết dịch của Hỏa Sư thú sẽ bị tại hạ hủy hoàn toàn.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi trầm xuống, trên mặt không có bất kỳ sự sợ hãi nào.

Hỏa lão hơi nhìn Nhạc Thành, khuôn mặt không ngừng biến hóa, không biết trong lòng lão nghĩ gì nữa.

- Cõi như tiểu tử nhà người có gan, huyết dịch của Hỏa Sư thú đối với ta quá trọng yếu.
Sắc mặt của hỏa lão biến hóa.
- Ba năm thì ba năm, ta tự nhiên sẽ bảo vệ người, huyết dịch của Hỏa Sư thú hãy giao cho ta.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

408. Chương 362 : Khiếu Thiên Hồ .

- Được, tại hạ tin tưởng Hỏa lão.
- Nhạc Thành mỉm cười sau đó móc ra một cái bình ngọc, đây chính là huyết dịch của Hỏa Sư thú.
- Xoẹt.
- Tiếp nhận lấy bình ngọc, Hỏa lão mở nắp bình ra, lập tức một khí tức cuồng bạo tràn ngập.
- Quả nhiên là huyết dịch của Hỏa Sư thú, không ngờ lại nhiều tới vậy, Nhạc Thành cảm ơn người.
- Hỏa lão vô cùng mừng rỡ nhận lấy bình huyết dịch trong tay của Nhạc Thành.
- Hỏa lão không cần khách khí, đây là chúng ta giao dịch công bằng.
- Nhạc Thành mỉm cười nói.
- Yên tâm, trong vòng ba năm ta sẽ bảo vệ người, Hỏa Vô Thiên ta nói là sẽ giữ lời, hơn nữa sau này ta cũng không ở lại thành Vân Trung nữa.
- Hỏa lão mừng rỡ thu bình ngọc lại.
- Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, xem ra nhân phẩm của người này quả là không tệ.
- Nhạc Thành, người nói Tuyệt Tình cốc đã phong ấn được Hỏa Sư thú?
- Hỏa lão thu bình ngọc lại rồi hỏi Nhạc Thành.
- Không sai, nữ tôn Liễu Thanh Thanh của họ đã phong ấn được.
- Nhạc Thành cất tiếng nói.
- Aizzz.
- Hỏa lão thở dài nói:
- Phong ấn Hỏa Sư thú, cộng thêm Liệt Diễm chương, trong vòng hai mươi năm muốn đột phá tới Đấu Thánh cũng không phải là vấn đề gì lớn.
- Hỏa lão xem ra rất quen thuộc với Tuyệt Tình cốc.
- Nhạc Thành cất tiếng nói.
- Nếu như không phải là tại Tuyệt Tình cốc thì hiện tại ta đã bước vào đấu thánh rồi, hiện tại thực lực của ta chỉ là bát tinh Đấu Tôn.
- Hỏa lão cất tiếng nói.
- Bát Tinh Đấu Tôn, đủ để đối phó với U Minh lão tổ rồi.
- Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng.

- Sáng mai ta sẽ đi tìm người, ta cũng muốn biết người đang ở nơi nào, đêm nay ta muốn tu luyện với huyết dịch của Hỏa Sư thú.

Hỏa lão nói.

- Được rồi, sáng mai tại hạ sẽ chờ Hỏa lão.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó lập tức rời khỏi gian phòng.

- Ba năm, tên tiểu tử này đúng là muốn ta bảo vệ hắn ba năm, trong ba năm này ta cũng khôi phục được toàn bộ thực lực.

Sau khi Nhạc Thành rời đi, Hỏa lão liền lấy cái bình ngọc, lấy huyết dịch trong đó ra.

Trong bóng đêm mờ mờ, năm hắc y nhân cùng với một con ma thú quái dị đang đứng ở trên một dãy núi, đó chính là năm người của Hắc Ám thần điện và quái thú của bọn chúng.

- Lão Lục, người chuẩn bị một chút, tên tiểu tử này đã đến thành Vân Trung, lần này không thể để cho hắn chạy thoát.

Nhị trưởng lão cất tiếng nói:

- Lần trước phân điện ở Cự Thạch thành bị hủy, thất lạc một lọ huyết dịch, cái này rất trọng yếu, phỏng chừng nó cũng ở trên người tên tiểu tử kia.

- Lão Nhi, nếu không thì hiện tại chúng ta động thủ là được, miễn cho tên tiểu tử kia chạy thoát mất.

Lục trưởng lão cất tiếng nói.

- Không thể động thủ bây giờ được, hiện tại là địa bàn của Tuyệt Tình cốc, nếu động thủ thì mấy lão bắt tử kia sẽ ra tay.

Nhị trưởng lão cất tiếng.

- Yên tâm đi lão Nhi, lần này người ra tay thì tên tiểu tử kia không thể chạy thoát.

Tam trưởng lão hiện ra một hàn ý trong mắt.

Sắc trời hơi hiện ra, một luồng sáng từ từ bay lên, Nhạc Thành cũng thu hồi chân khí mà đình chỉ tu luyện, hắn từ đan điền thở ra một ngụm trọc khí.

- Tới rồi.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, hắn nhận ra Hỏa lão đã đến.

- Hỏa lão, ông đến cũng thật sớm.

Nhạc Thành xuống khách điếm chào hỏi Hỏa lão.

- Ta phải đến tìm người, sợ rằng người sốt ruột tưởng ta chạy mất.

Hỏa lão mỉm cười nói.

- Hỏa lão nói đùa, tại hạ không tin Hỏa lão thì tối hôm qua sao còn đến gặp.

Nhạc Thành mỉm cười.

Chăm chú nhìn Hỏa lão, Nhạc Thành cảm nhận được trên người lão có chút biến hóa.

Trầm Linh cùng với Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng nghi hoặc nhìn hỏa lão, đây là lần đầu tiên các nàng gặp, không hiểu tại sao Hỏa lão lại tới đây.

- Vị này ta biết, chính là tân nhiệm cốc chủ của Hồ Diệp Cốc, ta với thái thượng trưởng lão của Hồ Diệp Cốc cũng quen biết nhau lâu, không biết bây giờ bà ta thế nào rồi?

Hỏa lão nhìn Trầm Linh mà hỏi.

- Tiền bối không biết là vị thái thượng trưởng lão nào?

Trầm Linh nghi hoặc cất tiếng nói.

- Chính là vị trưởng lão già nhất.

Hỏa lão cất tiếng nói.

- Người cũng không cần gọi ta là tiền bối, cứ gọi ta là Hỏa lão.

- Hỏa lão, ông nói vị thái thượng trưởng lão đã bế quan ba mươi năm rồi sao? Tiểu bối cũng mới chỉ gặp một lần.

Trầm Linh cất tiếng nói.

- Bế quan ba mươi năm, đúng là dốc sức liều mạng lần nữa sao?

Hỏa lão mỉm cười sau đó lập tức nói:

- Có cơ hội thì ta rất muốn gặp bà ta.

Nghe thấy lời nói của Hỏa lão, sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến, xem ra mặc dù mình là phó cốc chủ của Hồ Điệp Cốc nhưng các cường giả bế quan của Hồ Điệp Cốc mình cũng không biết rõ, Hồ Điệp Cốc xem ra cũng không thật đơn giản.

- Hỏa lão, cửa hàng này làm sao bây giờ?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Cửa hàng này hiện tại ta đã giao cho hai người đệ tử của ta, bây giờ người muốn đi ma thú lãnh thổ phải không? Chúng ta lên đường thôi.

Hỏa lão cất tiếng nói.

Ngay lập tức mọi người rời khỏi cửa hàng, đi ra khỏi thành Vân Trung sau, Nhạc Thành liền kêu Tứ Sí Ma Ưng khôi phục bản thể cùng với Trầm Linh ngồi trên người của nó, bay lên trời cao. Hỏa lão thấy vậy thì kinh ngạc không nói ra lời.

- Thần Hoàng tộc? Vừa giống vừa không giống.

Hỏa lão chăm chú nhìn Tứ Sí Ma Ưng trên không trung mà kinh ngạc không thôi.

- Hỏa lão, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó ra lệnh cho Tứ Sí Ma Ưng bay về phía trước.

- Xoẹt.

Hỏa lão cũng cấp tốc thả người, chăm chú nhìn Tứ Sí Ma Ưng một hồi lâu vẫn không nhận ra đây là ma thú gì.

Ở một tung lũng rất lớn, trên mặt đất, Khiếu Thiên Hổ đang xoay vòng tròn trên không trung.

- Đã muốn đột phá tới ma thú cấp tám.

Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thủ, Yêu Cơ ba người đều hâm mộ nhìn Khiếu Thiên Hổ, nhưng không có chủ nhân ở đây, không biết Khiếu Thiên Hổ có thể chống lại địa kiếp hay không.

- Các người yên tâm đi, Khiếu Thiên nhất định không có chuyện gì.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn thần sắc lo lắng của ba người Tử Điện Mãng mà nói.

- Khiếu Thiên Hổ đúng là lợi hại, đã đột phá tới ma thú cấp tám.

Đại Song mừng rỡ nói với Yêu Cơ:

- Yêu Cơ tỷ, tỷ khi nào mới đột phá, muội và Tiểu Song cũng vừa mới đột phá.

- Ta còn một khoảng thời gian nữa xem ra mới có thể đột phá, nhưng mà muội và tiểu song đúng là đột phá rất nhanh.

Yêu Cơ bắt đắ dĩ nhìn Đại Song mà nói, tốc độ tu luyện của hai người này thật sự là quá nhanh, trong vòng hơn một năm, cứ ba tháng là Đại Song và Tiểu Song lại đột phá một lần, thực lực sau mỗi lần đột phá đều tăng vọt. Ở nơi này một năm, đám người Yêu Cơ cũng biết Đại Song và Tiểu Song cũng không phải tu luyện đẩu khí hay ma pháp mà là tu chân giống như chủ nhân.

Tu luyện tu chân giống như chủ nhân, điều này khiến cho Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử dị thường hâm mộ.

- Đại Song, Tiểu Song, hai người hiện tại đã đột phá tới tầng gì?

Mộ Dung Hiểu Hiểu kỳ quái nhìn Đại Song và Tiểu Song.

- Nữ chủ nhân, hiện tại chúng ta đã đột phá tới Kim Đan Sơ kỳ, vừa mới ngưng tụ thành đan, phỏng chừng có thể chống lại nhất tinh Đẩu Tông.

Bất quá đan được mà chủ nhân để lại chúng ta dùng hết rồi, hai ngày nay chúng ta dự định luyện chế một số đan được, chủ nhân dù sao cũng cho chúng ta một số đan phương.

Tiểu Song cất tiếng nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

409. Chương 363 : Khiếu Thiên Hổ Đột Phá .

- Cái gì, các ngươi đã có thể chống lại nhất tinh Đẩu Tông?

Mộ Dung Hiểu Hiểu biết rằng tốc độ của bọn họ rất nhanh nhưng không ngờ lại nhanh đến như vậy.

Mộ Dung Hiểu Hiểu còn nhớ hồi trước mình đột phá tới nhất tinh Đẩu Tông phải tốn biết bao nhiêu thời gian và tâm huyết, vậy mà Đại Song và Tiểu Song chỉ cần hai năm, đây là điều khiến người ta không thể nào tưởng tượng nổi.

- Ti Ti.

Một thanh âm tràn ngập cắt đứt cuộc nói chuyện của mọi người, ở phía xa xa, một đạo địa lôi cuối cùng cũng xuất hiện, bắn về phía Khiếu Thiên Hổ

- Gào hú.

Khiếu Thiên Hổ gào thét, khí tức tăng vọt, toàn thân một mảng hồng mang.

- Xuy Xuy.

Sau đó là đạo thứ hai, đạo thứ ba cũng bắn về phía Khiếu Thiên Hổ.

Mỗi đường địa lôi mang theo một thực lực cường hãn vô cùng.

Yêu Cơ, Thông Thiên Thử, Tử Điện Mãng nhìn thấy Khiếu Thiên Hổ như vậy thì lo lắng không thôi, lần trước bọn chúng tiến hóa lên cấp bảy nhờ Kim Tiên Khôi lồi của chủ nhân, cho nên không phải lo lắng địa kiếp.

- Oanh.

Sau nửa canh giờ, vết thương trên người của Khiếu Thiên Hổ đã chồng chất, toàn thân đầy vết máu, khí tức cũng trở nên uể oải, cuối cùng một đường địa lôi cũng cuồng mãnh cuối cùng cũng nổ về phía hắn.

Nhìn thấy đường địa lôi này, Yêu Cơ, Mộ Dung Hiểu Hiểu Đại Song và Tiểu Song cũng toát mồ hôi lạnh.

- Gào hú.

Đúng vào lúc đó, Khiếu Thiên Hổ đột nhiên mở to hai mắt, khí tức toàn thân tăng vọt, một luồng bạo khí nghênh hướng điện mang.

- Thạch.

Khiếu Thiên Hổ phát ra lực lượng ngăn cản địa lôi, nhưng cuối cùng vẫn bị chấn động.

- Thạch.

Một tiếng vang thật lớn, lập tức thân thể của Khiếu Thiên Hổ bị bắn ra mặt đất, kịch liệt chấn động.

- Đại trùng.

Nhìn thấy Khiếu Thiên Hổ bị ném lên mặt đất, tất cả mọi người cũng sợ hãi.

- Xoẹt.

Trong lúc mọi người đang lo lắng thì một khí tức tràn ngập cường hãn xung quanh, hơn nữa cấp tốc tăng vọt lên.

- Đại trùng, không có việc gì chứ?

Tử Điện Mãng cao hứng nói, nó cảm thấy khí tức liên tục kéo lên thì cũng thở ra một hơi.

- Gào hú.

Một thanh âm đinh tai nhức óc vang lên, lập tức thân thể của Khiếu Thiên Hổ xoay tròn trên không trung.

- Khí tức rất mạnh, thực lực của đại trùng không biết hiện tại đã tăng vọt tới mức độ nào rồi.

Thông Thiên Thử rung động mà nói.

- Cái này cũng không biết, khí tức hiện tại đã vượt xa chúng ta, phỏng chừng Đại trùng hiện tại cũng có thể chống lại tam tinh nhị tinh Đấu Tôn.

- Xem ra chúng ta phải cố gắng lên, đến lúc gặp chủ nhân mà chủ nhân chỉ thấy Khiếu Thiên Hổ đột phá thì chúng ta thật mất mặt.

Thông Thiên Thử cất tiếng nói.

- Gào, hú.

Khiếu Thiên Hổ lại gào thét ở trên không trung, khí tức kéo lên, thân thể cuối cùng cũng yên tĩnh trên không rung.

Một lát sau, ở trên không trung truyền tới một lực lượng ba động, tất cả mọi người đều kinh ngạc, thân thể của Khiếu Thiên Hổ một lần nữa tăng vọt lên, dài tới gần nghìn thước, hai cánh khê rung lên, che đầy một mảng bầu trời.

Mà lúc này thân thể của Khiếu Thiên Hổ đã khôi phục như ban đầu, không còn thương thế nữa, khí tức tràn ngập, hơn lúc trước rất nhiều.

- Gào hú.

Cái cánh xung quanh của Khiếu Thiên Hổ bị một ngọn lửa nóng bỏng bao bọc.

- Xoẹt.

Sau một lát khí tức của Khiếu Thiên Hổ mới ổn định trở lại, sau đó nó khôi phục nhân hình, thân hình xẹt qua không trung đã rơi bên cạnh Mộ Dung Hiểu Hiểu và đám người Tử Điện Mãng, Yêu Cơ.

- Nữ chủ nhân, thuộc hạ đã đột phá, hiện tại chúng ta có thể đi tìm chủ nhân rồi.

Khiếu Thiên Hổ cất tiếng nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Được, chúng ta lên đường thôi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cất tiếng nói, có Khiếu Thiên Hổ đột phá, thực lực của bọn họ lại càng thêm mạnh.

- Nữ chủ nhân, chúng ta hiện tại đi thẳng tới Tuyệt Tình cốc chứ?

Yêu Cơ cất tiếng nói, mọi người đuổi theo chủ nhân rồi cuộc cũng đã biết được Nhạc Thành đã rời khỏi Hồ Điệp Cốc tiến tới Tuyệt Tình cốc.

- Ủ, chúng ta đi tới Tuyệt Tình cốc.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cất tiếng nói, trong lòng nàng vô cùng cao hứng.

Nửa tháng sau, Nhạc Thành hiện tại thu hồi chân khí, từ đan điền thở ra một ngụm trọc khí.

Ở trong nửa tháng này, tu vi của Nhạc Thành đã tăng cường, hiện tại hắn đã sắp đột phá tới Phân Thần Kỳ, Phân Thần Kỳ đột phá rất khó, không hề kém ngưng tụ nguyên anh như Nguyên Anh kỳ.

Gần đây có một chuyện khiến Nhạc Thành mừng rỡ chính là chủ thể của Thụ Linh hiện tại đang xoay quanh Hạo Thiên Tháp tạo thành một cung điện ở trong đó.

Thụ linh vì có thể hấp thụ hỏa linh châu linh khí, thực lực tăng lên không ngừng, hiện tại tuy chưa tới một tháng nhưng nó đã bắt đầu có biến hóa.

Nhạc Thành hỏi qua thụ linh thì biết rằng hỏa linh châu khiến cho nó có thể tu luyện nhanh hơn gấp trăm lần bên ngoài, tốc độ cuồng mãnh này cũng khiến cho Nhạc Thành phải há hốc mồm, vượt qua khỏi sức tưởng tượng của hắn.

- Linh Nhi cũng có tiến bộ.

Nhạc Thành nhìn Trần Linh ở bên cạnh, sau khi phục đan được vào tốc độ tu luyện của Trần Linh cũng vô cùng nhanh.

- Nhạc Thành, phía trước là ma thú lãnh thổ, ngươi muốn đi tới chỗ nào?

Ở trên không trung, Hỏa lão cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Đã đến.

Nhạc Thành nhìn những dãy núi vô biên vô hạn phía trước, nơi này chính là nơi ngay cả cường giả cũng không dám tùy tiện đi vào, bên trong ma thú rất nhiều, không thua gì nhân loại.

Ma thú lãnh thổ có các thể lực cường hãn, đặc biệt là các thú tộc.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

410. Chương 364 : Gặp Lại Hắc Âm Thần Điện .

- Hỏa lão, ông biết một nơi tên là Hàn Băng Nhai không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hỏa lão.

- Ta biết, trước kia ta từng đi qua.

Hỏa lão cất tiếng nói.

- Được, vậy hiện tại chúng ta trước hết đi tới Hàn Băng Nhai.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Hàn Băng Nhai, chỉ sợ hiện tại đi không được.

Bỗng dưng sắc mặt của Hỏa lão hơi biến đổi mà nhìn về phía xa xa.

- Hỏa lão, tại sao chúng ta không đi được?

Nhạc Thành hơi trầm sắc mặt xuống mà hỏi.

- Sưu sưu sưu.

Một lát sau mấy chục thân ảnh đã hiện ra trước mặt mọi người, sắc mặt của Nhạc Thành sau đó hơi biến đổi, có mấy chục thân ảnh xuất hiện, đó chính là người của Hắc Ám Thần Điện.

- Khắc khắc, tên tiểu tử kia, để xem hôm nay ngươi còn có thể ngạo mạn nổi nữa không?

Vừa rơi xuống đất, lục trưởng lão đã âm trầm cười nói.

Nhạc Thành hơi đánh giá người của Hắc Ám Thần Điện, lục trưởng lão có thực lực ngũ tinh Đấu Tôn, bốn hắc y nhân khí tức tựa hồ như còn mạnh hơn.

-Rốt cuộc cũng đã đến.

Nhạc Thành hơi trầm giọng xuống mà nói, trong lòng hắn đang nghĩ cách đối phó với những người này.

- Ta đã chờ ngươi rất lâu, ngươi ngoan ngoãn nghe theo chúng ta, nếu không chúng ta nhất định sẽ giáo huấn ngươi.

Hắc y nhân có thực lực mạnh nhất cất tiếng nói, người này chính là nhị trưởng lão.

- Nhạc Thành, phiền toái của ngươi xem ra cũng không ít.

Hỏa lão cười cười với Nhạc Thành, trong mắt hiện ra vẻ lo lắng.

- Để lại ba người cho ta, còn lại các người đối phó.

Hỏa lão cất tiếng nói, trong mắt của Hỏa lão, Nhạc Thành cùng với Trầm Linh và mấy con ma thú nhiều nhất cũng chỉ có thể chống lại hai người mà thôi.

- Hỏa lão có thể chống lại ba người?

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, không biết Hỏa lão có nói đùa hay không, thực lực của bọn người kia thấp nhất cũng ngoài lục tinh Đấu Tôn.

-Một tên thất tinh Đấu Tôn cộng với hai tên lục tinh Đấu Tôn, không có vấn đề gì.

Hỏa lão cất tiếng nói.

- Hắc Ám Thần Điện, đã lâu không gặp.

- Ngươi là ai?

Nhị trưởng lão của Hắc Ám Thần Điện chú ý tới Hỏa lão, sắc mặt của lão hơi biến đổi, tựa hồ cảm thấy hỏa lão không phải là người bình thường.

- Ta là ai ngươi còn chưa xứng để biết, nếu năm đó chỉ bằng vào một thất tinh đấu tôn như ngươi thì một chương ta cũng có thể giết chết.

Hỏa lão cất tiếng nói tiếp:

- Đám người Hắc Ám Thần Điện các ngươi thật là chán ghét.

- Các hạ nói năng với Hắc Ám Thần Điện thật là lỗ mãng.

- Hắc Ám Thần Điện chó má, ta chưa bao giờ để vào mắt.

Hỏa lão cất tiếng nói.

- Hừ, lão già này, ngươi đừng càn rỡ, nếu không rơi vào trong thần điện chúng ta, ngươi sẽ sống không bằng chết.

Lục trưởng lão trầm sắc mặt xuống mà chăm chú nhìn Hỏa lão.

- Một ngũ tinh Đấu Tôn nho nhỏ mà cũng dám cuồng vọng trước mặt ta, bốn lão trước tiên phải khai đao với ngươi.

Hỏa lão hơi biến đổi thần sắc mà nói.

- Lão Lục chú ý.

Cảm nhận thấy khí tức biến hóa cường hãn của Hỏa lão, sắc mặt của nhị lão đột nhiên thay đổi lớn, ngay lập tức thân hình của lão như chớp vọt tới bên cạnh hỏa lão.

- Chút tài mọn mà dám khoe khoang trước mặt ta.

Một mảng lực lượng truyền đến, sau đó là tiếng quát của Hỏa lão, khí tức trên người của Hỏa lão sau đó liền tràn ngập.

- Một ngũ tinh Đấu Tôn nho nhỏ, không ai có thể bảo vệ ngươi.

Ngưng tụ chưởng ấn xong, Hỏa lão tấn công về phía nhị trưởng lão, một mảng khí tức nóng bỏng bổ về phía Lục trưởng lão.

Khí thể cường hãn ở trên không trung phá rách không gian, nhìn thấy thực lực của Hỏa lão, Nhạc Thành hơi biến đổi thần sắc, xem ra thực lực của Hỏa lão mạnh hơn mình một chút, tuyệt đối đủ là đối thủ của U Minh lão tổ.

- Đây là đòn công kích phát sinh trong nháy mắt mà thôi, Hỏa lão vừa công kích Lục trưởng lão, Lục trưởng lão cũng khôi phục lại tinh thần, vội vàng hắc mang tràn ngập, có ba sợi dây màu đen phóng ra quần về phía Hỏa lão.

- Kết kết kết.

Ba sợi dây này công kích tới Hỏa lão có vẻ như tái nhợt vô lực, lập tức bị khí tức cường hãn đánh cho bị rơi xuống.

- Gào hú.

Hiện tại Hỏa hổ mà Hỏa lão ngưng tụ cũng tràn ngập, hai con quái vật khổng lồ cũng không ngừng bốc lên trên không trung, ngay lập tức một con đại mãng màu đen xuất hiện.

- Xoẹt.

Hỏa hổ mà hỏa lão ngưng tụ cùng với cự mãng màu đen đấu với nhau trên không trung, chỉ thấy sắc mặt của Hỏa lão không thay đổi còn thất trưởng lão thì sắc mặt hơi tái nhợt, trong mắt hiện ra một vẻ không thể tin nổi.

- Nhạc Thành, bây giờ ngươi chỉ cần đối phó với một người, một ngũ tinh Đấu Tôn nho nhỏ không làm khó được ngươi chứ?

Hỏa lão cất tiếng nói với Nhạc Thành:

- Ta đã già rồi, một ngũ tinh Đấu tôn nho nhỏ mà cũng có thể gây phiền toái.

Nhìn thấy biểu hiện thực lực của Hỏa lão, Tứ Sí Ma Ứng, Thanh Bối Ma Ngưu Trầm Linh cũng bị chấn động vô cùng, mặc dù bọn họ biết thực lực của Hỏa lão không kém nhưng bọn họ không ngờ Hỏa lão lại mạnh đến như vậy.

- Đa Tạ hỏa lão.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, bây giờ hiện tại lục trưởng lão đã ngã xuống mặt đất, vùng vẫy một phen, khóe miệng loang lổ một mảng máu tươi.

- Ngươi rốt cuộc là ai, không biết rằng đắc tội với Hắc Ám Thần Điện thì sẽ phải chịu sự trả thù điên cuồng của Hắc Ám Thần Điện hay sao?

Sắc mặt của nhị trưởng lão đã biến đổi lớn.

- Ta đã nói rồi, ngươi còn không xứng biết rõ.

Hỏa lão nhìn nhị trưởng lão rồi lập tức nói.

- Hắc Âm lời thử cũng chẳng có gì là hay ho.

Nhạc Thành mỉm cười, trong mắt hiện ra tà ý:

- Hỏa lão, ba người giao cho lão, những người khác thì giao cho vân bối.

Hỏa lão bày ra thực lực khiến cho Nhạc Thành rất yên tâm, hiện tại hắn chỉ cần phải đối phó với một con ma thú và một ngũ tinh Đấu Tôn, với năm bộ Kim Tiên khôi lỗi thì hoàn toàn không phải là vấn đề.

- Lão tam, lão tứ, các người ngăn chặn hắn lại, lão ngũ, hãy tốc chiến tốc thắng bắt tên tiểu tử kia.

Nhị trưởng lão lộ ra một sắc mặt khó coi mà kêu lên.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

411. Chương 365 : Trầm Linh Ra Tay .

- Hừ, ba người các người tới thì tới đi.

Sắc mặt của hỏa lão hơi biến đổi, sau đó đầu khí chuyển động.

- Ma Ứng, Thanh Ngưu, Thiên Lang, Địa Lang, các người đối phó với con quái vật tạp chủng kia còn lại để ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Linh Nhi, muội ở phía xa xa, tất cả mọi chuyện ở đây giao cho ta là được.

- Huynh cẩn thận một chút.

Trầm Linh cũng không phản đối lời nói của Nhạc Thành, hiện tại nàng mới chỉ là một tam tinh Đấu Tôn, đúng là không thể giúp được gì cho hắn.

- Gào, hú...

- Ngao.

Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ứng bốn con Địa Ma Lang ngay lập tức khôi phục bản thể, sáu con xoay tròn ở trên không trung.

Hỏa lão chăm chú nhìn Thanh Bối Ma Ngưu và bốn con Địa Ma Lang, sắc mặt cũng trở nên kinh ngạc, cũng là ma thú cấp tám.

- Năm con quái vật tạp giao, hôm nay ta không để cho các người chạy thoát.

Tứ Sí Ma Ứng hét lớn ở trên không trung, sau đó thân thể tràn ngập khí tức nóng bỏng.

- Hừ, còn tưởng chúng ta sợ người sao?

Quái hú đầu người thân gấu gào thét một tiếng, thân thể biến chuyển trở nên khổng lồ, hung hăng tấn công về phía Tứ Sí Ma Ứng.

- Ô Ô.

Bốn con Địa Ma lang thấy thế thì chấn động động, một cái răng dài xuất hiện, hồng mang lập lòe.

- Lão ngũ, ông mau ra tay.

Sắc mặt của Nhị trưởng lão hơi biến đổi, sau đó lập tức đánh kêu ngũ trưởng lão.

- Tiểu tử, người ngoan ngoãn đi theo ta.

Sắc mặt của ngũ trưởng lão trầm xuống, sương mù quanh thân trở nên tràn ngập.

- Vẫn chưa tới lục tinh Đấu Tôn.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, trong lòng Nhạc Thành vẫn đoán thăm tu vi của ngũ trưởng lão, bây giờ nhìn thì biết tu vi của y vẫn chưa đạt tới lục tinh Đấu Tôn.

- Còn chưa có bản sự đó.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, hàn ý trong mắt của hắn liền lập lòe, đột nhiên thủ ấn trong tay của hắn biến hóa.

- Âm Dương Kiếm.

Thủ ấn của Nhạc Thành tung bay, Âm Dương Kiếm đột nhiên xuất hiện, một vòng tròn màu trắng lóe lên trên không trung.

- Đánh lên sao, muốn chết? Hàn Băng chuông.

Ngay lúc Nhạc Thành gọi ra Âm Dương Kiếm, Trầm Linh khẽ kêu lên một tiếng, thân ảnh của Trầm Linh như điện, Đấu khí Hàn băng chuông chuyển động xung quanh.

Thân hình uyển chuyển, một chuông ẩn khùng bố cuồng bạo phát ra, Trầm Linh nhìn thấy lục trưởng lão muốn công kích Nhạc Thành thì không hề do dự mà tung ra công kích.

- Thịch.

Hàn Băng chuông cuồng bạo giáng xuống, hung hăng đánh về phía lục trưởng lão.

Lục trưởng lão đang muốn đánh lên Nhạc Thành thì cũng chỉ có thể giơ tay lên mà cản lại mà thôi.

Hai luồng lực lượng chạm nhau ở trên không trung, lục trưởng lão của Hắc Ám Thần Điện bị một hàn băng bao phủ, đông cứng lại.

Lục trưởng lão một lần nữa bay đi mấy chục thước, thân hình sau đó mới ổn định lại được.

- Chết đi.

Trầm Linh nhìn thấy thân hình của lục trưởng lão bị đánh bay thì một lần nữa bò lên từ trên mặt đất, nàng đã biết hiện tại lục trưởng lão không còn thực lực chống đỡ nữa, quanh thân nàng đấu khí một lần nữa ngưng tụ, bổ về phía lục trưởng lão.

- Lão Lục, chú ý.

Ở giữa không trung, ngũ trưởng lão đang giao chiến với Nhạc Thành thì lập tức hơi biến đổi sắc mặt, một hắc mang cuồng bạo bổ về phía Nhạc Thành, sau đó thân hình như chớp xẹt qua, lao về phía Trầm Linh.

- Đứng lại cho ta.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, thủ ấn trong tay của hắn một lần nữa biến đổi, ngay lập tức ba Âm Dương Kiếm hóa thành ba luồng sáng màu vàng như tia chớp bắn về phía sau lưng của ngũ trưởng lão.

- Đáng chết.

Cảm nhận ba luồng lực lượng cường hãn, ngũ trưởng lão đành phải vung tay ra tạo thành một luồng hắc mang.

- Xuy Xuy.

Nhạc Thành phát ra ba Âm Ảnh Kiếm, tốc độ chậm lại, tựa hồ như gặp phải một luồng lực lượng rất lớn ngăn cản vậy.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn, công kích của Trầm Linh hung hăng lao về phía lục trưởng lão.

- Âm Dương Kiếm, phá.

Bỗng đứng trong sát na này, thân hình của Nhạc Thành đã hiện ra trước ngũ trưởng lão thủ ấn của hắn phóng ra, quang mang lập lòe.

- Ong ... ong.

Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành chia ra làm sáu, sáu thanh kiếm Âm dương không ngừng ba động.

- Đi.

Nhạc Thành quát khẽ một tiếng, sau đó sáu thanh Âm Dương Kiếm đã xoay tròn tạo thành một vòng kiếm, lao về phía ngũ trưởng lão.

- Xoẹt.

Nhìn thủ đoạn công kích của Nhạc Thành, cộng thêm với thương vong của lục trưởng lão, sắc mặt của ngũ trưởng lão đã trở nên khó nhìn hơn.

Một hắc mang thật lớn xoay tròn bên quanh người của ngũ trưởng lão.

- Xuy Xuy.

Một hắc mang tràn ngập phiêu tán, sáu thanh Âm Ảnh Kiếm tạo thành một đạo kiếm vòng vây quanh người của ngũ trưởng lão.

- Đáng chết.

Hắc ám thần điện ngũ trưởng lão thẫn mắng một tiếng, sau đó thân hình cấp tốc lui lại, quanh thân một mảng hắc mang nồng đậm phiêu tán.

- Xuy Xuy Xuy.

Trong lúc sáu thanh Âm Dương Kiếm xoay tròn, một thủ ấn trong tay của Nhạc Thành tiếp tục đánh, sáu Âm Dương Kiếm tạo thành vòng kiếm tấn công về phía ngũ trưởng lão.

- Hừ.

Ngũ trưởng lão của Hắc Ám Thần Điện hừ lạnh một tiếng, trong lòng thầm nghĩ nếu như mình bị thôn phệ ở trong đạo vòng kiếm thì chắc chắn sẽ bị hóa thành tro tàn.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

412. Chương 366 : Giết Ngũ Trưởng Lão .

- Xuy xuy.

Sáu thanh Âm Dương Kiếm tạo thành kiếm vòng xoay tròn không ngừng . Mà lúc này hắc mang dày đặc lại tạo thành một bức tường ngăn cản Nhạc Thành.

- Hừ, ngũ tinh Đấu Tôn quả nhiên là có chút thực lực.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, sau đó khuôn mặt trầm xuống, thủ ấn trong tay của hắn biến đổi, ba Âm Ảnh Kiếm một lần nữa xoay tròn tạo thành ba vòng tròn màu sáng rực bắn về phía ngũ trưởng lão.

- Xuy xuy xuy.

Ba Âm Ảnh Kiếm một lần nữa công kích, hắc mang dày đặc tuy bị Âm Ảnh Kiếm phá một khe hở nhưng muốn công kích vào thì không phải là một chuyện dễ dàng.

- Khắc khắc, tiểu tử, để ta xem ngươi còn có thủ đoạn gì nữa không?

Ngũ trưởng lão của hắc ám thần điện biến đổi sắc mặt, nhìn thấy thủ đoạn của Nhạc Thành thì hắc ám cười lạnh, một hắc mang lần nữa ngưng tụ ra, ngũ trưởng lão hiện tại muốn tốc chiến tốc thắng bắt tên tiểu tử trước mặt.

- Gào, hú.

Ngũ trưởng lão ngưng tụ hắc mang xong biến nó thành một con báo có thân hình rất lớn, con báo này gào thét một tiếng sau đó lao về phía Nhạc Thành.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, sắc mặt của hắn sau đó hơi biến đổi, không ngờ ngũ trưởng lão lại có thủ đoạn công kích hắn như vậy, thủ ấn trong tay của hắn liền hơi biến đổi, Hạo Thiên Tháp hiện ra trước người của hắn.

- Đóng băng.

Nhìn thấy Nhạc Thành khó đối phó, Trầm Linh do dự một chút, hàn băng dấu khí quanh người nàng cường mãnh chuyển động, sau đó nàng xẹt qua giữa không trung, một lực lượng cường bạo bổ về phía Nhạc Thành.

- Xuy xuy.

Đấu khí cường hàn băng lạnh lập tức khiến cho xung quanh trắng xóa một mảng, không khí cũng như muốn đông cứng.

- Xoẹt.

Sắc mặt của ngũ trưởng lão biến đổi, hắc mang hình báo của y đột ngột tăng lên, một vầng sáng màu đen tràn ngập, trải ra ngoài cả phạm vi đóng băng của Trầm Linh.

- Xoẹt.

Đóng băng vừa bị vỡ, thân thể của Trầm Linh bị đẩy lui mấy chục thước, thiếu chút nữa thì ngã xuống mặt đất.

- Phá cho ta.

Đúng vào lúc này thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, tháp Hạo Thiên đột ngột biến hóa, hai con rồng lửa từ bên trong gào thét, ngay lập tức trên không trung tràn ngập biển lửa.

- Ngao.

Một ngũ trảo long lao về phía hắc báo, mà con rồng lửa ở bên ngoài thì xoay tròn trên không trung, lao về phía tường thành mà ngũ trưởng lão bố trí, ngọn lửa ngập trời.

- Chết tiệt đây là cái gì?

Nhìn thấy hỏa long rất lớn, ngũ trưởng lão liền biến sắc, cho tới bây giờ hắn vẫn không nhìn ra thủ đoạn này, tựa hồ như hai con hỏa long này không giống ma thú cho lắm.

- Tiểu tử này rốt cuộc là ai?

Hỏa lão ở phía xa xa nhìn thấy hai con hỏa long thì cũng biến đổi sắc mặt, ngọn lửa này khiến ngay cả lão cũng run rẩy.

- Phá cho ta.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hỏa long làm cho hắc bào bị đốt thành đồng tro tàn.

Ngay lập tức hai con hỏa long đụng vào tường thành màu đen dày đặc. Tường thành cuối cùng cũng không chịu đựng được nữa mà trực tiếp bị rạn nứt ra.

- Xoẹt xoẹt.

Không ít hắc mang bị hai con hỏa long đốt cháy thành tro bụi, trở nên rạn nứt, đồng thời khuôn mặt của ngũ trưởng lão đã tái nhợt đến cực hạn, khóe miệng phun ra một búng máu, hộ thân tường thành bị đánh tan, hắc cũng bị trọng thương.

- Âm Dương Kiếm, phá cho ta.

Nhạc Thành mỉm cười hét lớn, thủ ấn trong tay hiện lên, khuôn mặt cũng hơi tái nhợt, đồng thời Âm Dương Kiếm phóng ra.

Sáu Âm Dương Kiếm ở trên không trung phát ra quang mang chói mắt, sáu luồng sáng trắng vây quanh đường công kích của ngũ trưởng lão.

- Lão ngũ chú ý.

Tam trưởng lão, nhị trưởng lão, tứ trưởng lão đang bị hỏa lão vây quanh nhìn thấy tình cảnh của ngũ trưởng lão cũng biến sắc, mà lúc này bọn họ cũng không thoát khỏi sự vây công của Hỏa lão nên cũng vô phương cứu giúp.

Tam trưởng lão đã bị Hỏa lão công kích một đòn, mặc dù không bị trọng thương nhưng thương thế cũng không phải là nhẹ.

- Xuy Xuy.

Sáu thanh Âm Dương Kiếm xoay tròn ở trên không trung, hung hăng bắn về phía ngũ trưởng lão.

- Xoẹt.

Sắc mặt của ngũ trưởng lão biến đổi lớn, thân hình sau đó cấp tốc lui về phía sau, chỉ thấy tốc độ của Âm Dương Kiếm so với lão còn nhanh hơn.

- Đi chết đi.

Trong sát na này, thân ảnh của Nhạc Thành quỷ mị tiến tới sau lưng của ngũ trưởng lão, thủ ấn đánh ra, ba thanh Âm Dương Kiếm trong tay hóa thành ba luồng sáng màu vàng tấn công về phía ngũ trưởng lão.

- Xoẹt.

Ba luồng sáng màu vàng đâm vào người của ngũ trưởng lão tạo ra ba lỗ thủng, Nhạc Thành hiện tại muốn bắt sống ngũ trưởng lão thì rất phiền toái, không bằng giết chết lão trước.

- Thịch.

Đồng tử của ngũ trưởng lão mở rộng ra, trên khuôn mặt hiện lên một vẻ không thể tin được, mình hiện tại đúng là đã chết ở trong tay đối phương, lão ngã từ trên không trung xuống, vĩnh viễn không thể đứng lên nổi nữa.

- Lão ngũ.

Nhị trưởng lão và tam trưởng lão hét lớn, tuy nhiên bọn họ cũng vô phương cứu giúp, chỉ có thể trở mắt nhìn Nhạc Thành giết ngũ trưởng lão ở trong tay.

- Nhạc Thành, huynh không sao chứ?

Trầm Linh nhanh chóng tiến tới gần Nhạc Thành mà hỏi, ngũ trưởng lão quả nhiên là cường hãn, trong lòng của nàng vẫn lo lắng không thôi.

- Mọi người không sao chứ?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Gàohú.

Thân thể khổng lồ của Thanh Bối Ma Ngưu đã tới bên cạnh quái vật đầu người thân gấu, hung hăng đá một cước khiến nó bay mấy trăm thước. Quái vật vẫn chưa ổn định thân hình thì đã bị Tứ Sí Ma Ưng từ trên không trung lao tới mà công kích.

- Xoẹt.

Quái vật đầu người mình thú gào thét, chỉ thấy Tứ Sí Ma Ứng lao tới, không gian chấn động.

Tứ Sí Ma Ứng trên không trung gào thét, bốn cánh tạo thành một luồng phong bạo, hung hăng chộp về cái đuôi của quái vật.

- Xuy Xuy.

Móng vuốt lằng lể xé nát cái đuôi lớn của quái vật đầu người mình thú.

Mặc dù lực phòng ngự của quái vật kia rất mạnh nhưng móng vuốt của Tứ Sí Ma Ứng cũng rất lớn, từ bên trong cái đuôi chảy ra một luồng máu.

- Gào hú.

Đau đớn kịch liệt khiến cho quái vật không ngừng la hét, tựa hồ như muốn thoát khỏi cự trảo của Tứ Sí Ma Ứng.

- Gào, hú.

Tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc, thân thể của Thanh Bối Ma Ngưu đã tiến tới gần, hung hăng đánh về phía quái vật.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

413. Chương 367 : Hắc Âm Địa Ngục .

- Oanh.

Nhìn thấy Thanh Bối Ma Ngưu phát ra lực công kích, quái vật đầu người thân gấu cảm thấy sợ hãi, mặc dù nó biết rằng thực lực của nó so với Thanh Bối Ma Ngưu không phải kém hơn, nhưng mà muốn ngành kháng nó tuyệt đối không dám.

- Hống hống hống.

Quái vật đầu người thân thú điên cuồng gào thét, Tứ Sí Ma Ứng cũng vỗ cánh xuống, hai cự trảo lằng lể tấn công.

- Oanh.

Một luồng máu tươi vẩy ra, quái vật ma thú kia bị trảo của Tứ Sí Ma Ứng xé thành hai đoạn, thân thể khổng lồ ngã xuống mất đất.

- Rầm rầm.

Mặt đất trở nên rung chuyển, quái vật đầu người thân thú bị ngã xuống mất đất, sau đó chạm phải một đỉnh núi, thân thể khổng lồ khiến cho đỉnh núi cũng sụp xuống, máu tươi trên mặt đất chảy liên tục.

Tứ Sí Ma Ứng với quái vật đầu người mình gấu này thực lực không chênh lệch nhiều lắm nhưng hiện tại Tứ Sí Ma Ứng được sự trợ giúp của Thanh Bối Ma Ngưu cho nên thực lực hơn nó rất nhiều.

- Lão Ngưu, người đi trợ giúp thiên lang, con tạp giao này giao cho ta là được.

Tứ Sí Ma Ứng cất tiếng nói, sau đó thân hình xẹt qua trên không trung, bốn cánh nghiêng về phía ma thú mà tấn công.

- Gào, hú.

Quái vật kia mặc dù bị trọng thương nhưng nhìn thấy Tứ Sí Ma Ứng lao tới thì gào thét một tiếng, thân hình sau đó nhanh chóng lui lại, ở giữa không trung mà la to:

Nhị trưởng lão, cứu ta.

Nhìn thấy quái vật bị người khác đuổi giết, nhị trưởng lão có tâm cũng vô lực, ngay cả bản thân hắn hiện tại muốn bứt ra cũng khó.

- Ai cũng không cứu được người đâu, di chết đi.

Thanh âm của Tứ Sí Ma Ứng vang lên ở trên không trung, một ngọn lửa phun ra, tuy ngọn lửa này không bằng Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành nhưng cũng không hề kém bao nhiêu, ngọn lửa tràn ngập khắp cả một mảng trời, trực tiếp bao bọc ma thú kia vào bên trong đó.

- A.

Một tiếng kêu gào thảm thiết vang lên, quái vật bị trọng thương không có cách nào chống lại ngọn lửa của Tứ Sí Ma Ứng, thân thể khổng lồ ngã xuống.

- Huyền Lang, ta đến giúp ngươi.

Tứ Sí Ma Ứng sau khi nhìn thấy Thanh Bối Ma Ngưu giúp đỡ thiên lang thì thân thể cũng bay về phía huyền lang đang chiến đấu với quái vật đầu hổ.

Nhìn Thanh Bối Ma Ngưu và Tứ Sí Ma Ứng, Nhạc Thành yên tâm, tập trung nhìn về phía Hỏa lão trên không trung, trong lòng hắn thầm cảm thán không thôi, thực lực của Hỏa lão đúng là cường hân, một người chống lại hai lực tinh Đấu Tôn và một thất tinh Đấu Tôn, thật là khủng bố.

Mặc dù Hỏa lão chiếm thượng phong nhưng Nhạc Thành cũng nhận ra Hỏa lão muốn giết ba người cũng là điều khó khăn.

- Hỏa lão, ta giúp ông ngăn lại.

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt, sau đó thủ ấn của hắn ngưng kết, ngay lập tức một trữ vật giới chỉ xuất hiện, năm bộ Kim Tiên Khôi lồ hiện ra, tràn ngập hoàng mang chói mắt. Nhạc Thành chuyển động tâm niệm, năm bộ Kim Tiên Khôi lồ công kích về phía một lực tinh Đấu Tôn.

Năm bộ Kim Tiên Khôi lồ hiện tại đã đạt tới trình độ Tiên Khôi, đủ để chống lại ngũ tinh Đấu Tôn, cộng thêm lực phòng ngự thì cũng có thể chống lại lực tinh Đấu Tôn.

- Khôi Lỗi thuật, tiểu tử nhà ngươi sao không sớm xuất ra.

Hỏa lão nhìn thấy năm khôi lồ của Nhạc Thành thì sắc mặt biến đổi lớn, uy lực của Khôi Lỗi lão có thể nhận ra.

- Một lực tinh Đấu Tôn, thất tinh Đấu Tôn nho nhỏ, bây giờ hãy xem hỏa gia gia làm sao thu thập các ngươi.

Hỏa lão nhìn về phía năm bộ Khôi Lỗi, bây giờ áp lực của lão đã giảm đáng kể, một luồng đầu khí màu đỏ cuồn cuộn chuyển động.

- Xoẹt.

Trong luồng khí nóng bỏng, nhị trưởng lão và tam trưởng lão lực lượng chấn động, hai người đã mất đi một người liên thủ, bọn họ liền cảm thấy lực bất tòng tâm.

- Mọi người đi mau.

Nhị trưởng lão lớn tiếng nói ở trên không trung, sau đó hắc mang quanh thân đại thịnh, toàn thân bao phủ một vòng tròn sáng màu đen.

- Đứng lại cho ta.

Thanh âm của Hỏa lão vang lên ở trên không trung, thân ảnh quỷ dị tiến tới gần nhị trưởng lão, chưởng ấn trong tay phóng ra, một khí tức cường hân mang theo một lực lượng nóng bỏng xuất hiện.

- Chết tiệt.

Khuôn mặt của nhị trưởng lão trở nên trắng bệch, lão giả bí ẩn kia thực lực quả nhiên là quá cường hãn, vượt xa cả hắn.

- Hắc Ám địa ngục.

Sắc mặt của nhị trưởng lão trầm xuống, tái nhợt xuất hiện trên khuôn mặt, giống như là bị già đi mấy chục tuổi vậy, hắc mang nồng đậm ngưng tụ trên người.

- Khắc khắc.

Trong mắg hắc mang nồng đậm, nhị trưởng lão cười lạnh, hắc mang mang theo một màu đen khủng bố từ bốn phương tám hướng tấn công về phía Hỏa lão.

- Khắc khắc.

Thanh âm quỷ dị vang lên từ trên không trung, vô cùng chói tai tựa như là địa ngục mà tới vậy, khiến cho thân thể của Hỏa lão nhanh chóng lùi lại.

- Thủ đoạn thật là mờ ám, phá vỡ cho ta.

Thân hình né tránh những sợi dây màu đen kia, Hỏa lão cũng ngưng tụ một mắg hỏa mang.

Nhìn thấy ngọn lửa mà hỏa lão ngưng tụ, Nhạc Thành cũng kinh ngạc, ngọn lửa này tuy không phải là dị hỏa nhưng cũng vô cùng cường hãn, tuy không thể sánh với Vô Thượng Chân Hỏa của mình nhưng dưới thực lực cường hãn mà Hỏa lão phát ra, mạnh hơn không ít so với Vô Thượng Chân Hỏa của mình.

Tất nhiên chỉ là hiện tại mà thôi, Nhạc Thành tin rằng chờ khi mình đột phá tới Phân Thần Kỳ thì lực lượng của mình đủ giết lực tinh Đấu Tôn, nếu tới Phân Thần trung kỳ có thể giết bất tinh Đấu Tôn.

- Xoẹt.

Một mắg đốt cháy xuất hiện, hắc mang bao quanh của nhị trưởng lão đã bị thiêu đốt thành một đồng tro tàn.

- Xoẹt.

Nhìn hắc mang bị thiêu đốt thành một đồng trong tàn, thân hình của nhị trưởng lão bị văng lên trên, giữa không trung để lại một luồng máu.

- Chạy nhanh thật!

Hỏa lão oán hận nói, sau đó lão quay đầu lại, nhanh chóng lao về phía tam trưởng lão.

- Người đừng hòng chạy như hắn.

Thân hình của Hỏa lão vọt qua, trong tay không biết từ khi nào đã ngưng tụ chưởng mang, thân hình lao về phía thân ảnh của tam trưởng lão.

- Chết đi.

Hỏa lão lớn tiếng quát, thủ ấn phát ra, lực lượng khổng lồ mang theo một không gian chấn động.

- Oanh.

Lực lượng khổng lồ tác động lên trên người của tam trưởng lão, từ trên người của tam trưởng lão phun ra một ngụm máu tươi, thân hình ngã xuống mặt đất.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

414. Chương 368 : Bát Nữ Đi Vào .

- Thạch.

Năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi vây quanh lục tinh Đẩu Tôn hung hăng đập vào khiến cho lục tinh Đẩu Tôn này bị bay đi mất mười thước, sau đó Kim Tiên Khôi Lỗi thứ hai cũng theo sát mà oanh kích.

- Thạch thạch.

Lục Tinh Đẩu tôn lúc này mới biết lực vây hãm của Kim Tiên Khôi Lỗi không hề nhỏ hơn so với lão gia hỏa kia.

Lục tinh Đẩu Tôn lúc này muốn chạy nhưng Kim Tiên Khôi Lỗi không buông tha, gắt gao mà vây quanh.

- Ngao.

- Muốn chạy sao?

Thiên Lang lúc này điên cuồng gào thét, ngũ trảo chụp về phía quái vật đầu hổ.

- Xoẹt.

Thân thể của Thiên Lang lao về phía trước, Thanh Bối Ma Ngưu cũng tung một cước về phía đối thủ.

- Xoẹt xoẹt.

Công kích của thiên lang cuối cùng cũng chạm vào quái vật kia, đồng thời nó hét lên một tiếng, cái răng nhọn bén đã xé tan quái vật đầu hổ kia.

- Gào, hú.

Quái vật kia gào thét một tiếng, thân hình không ngừng vặn vẹo, trong miệng cũng phát ra tiếng kêu thảm thiết.

- Chết đi.

Thân thể khổng lồ của Thanh Bối Ma Ngưu cũng đã đặt lên trên quái vật đó, hung hăng tấn công một kích.

- Xoẹt.

Quái vật ma thú kia bị Thiên Lang cắn ra tạo thành một lỗ máu, bị Thanh Bối Ma Ngưu hung hăng đặt chân lên, cả thân thể khổng lồ cũng trở nên run rẩy.

- Chết đi.

Thanh Bối Ma Ngưu hét lớn một tiếng, thân thể khổng lồ một lần nữa đặt chân lên trên người quái vật, hung hăng đạp xuống, nội tạng bắn ra đầy đất.

- Gào, hú.

- Chết đi.

Tứ Sí Ma Ưng cùng với Huyền Lang gào thét, thân hình của Tứ Sí Ma Ưng vọt lên trên đầu của quái vật đầu hổ, đột nhiên một huyết dịch bắn ra, hai cái răng nanh của Huyền Lang cắn vào cổ của đối thủ.

- Thạch.

Quái vật ma thú cũng bị Tứ Sí Ma Ưng và huyền lang giết chết.

- Hoàng lang, ta tới giúp ngươi.

- Địa Lang ta tới giúp ngươi.

Tứ Sí Ma Ưng, Thanh Bối Ma Ngưu, Thiên Lang Huyền Lang sau khi giết xong đối thủ thì cũng hướng về phía hai con quái vật đầu hổ còn lại.

- Thạch thạch.

Ở giữa không trung, dưới sự vây hãm của Kim Tiên Khôi Lỗi, thần sắc của lục tinh Đầu Tôn cũng trở nên tái nhợt, từ khóe miệng chảy ra từng mảng máu.

- Thạch.

Lục Tinh Đầu tôn cuối cùng cũng tìm ra một cơ hội, hấn ngưng tụ chưởng ẩn công kích về phía Kim Tiên Khôi Lỗi, thân hình mượn thế theo đó mà chạy trốn. Nhị trưởng lão đã chạy, hấn cũng muốn thoát đi.

- Lưu lại, chết cho ta.

Thanh âm của Hỏa lão gầm lên, một khí tức nóng bỏng phát ra, một chưởng ẩn hồng mang hung hăng tập kích trước người của lục tinh Đầu Tôn.

-Thạch.

Lục tinh Đầu Tôn từ trên không trung ngã xuống mặt đất.

- Thành thành.

- Gào hú.

Hai con quái vật bị Tứ Sí Ma Ứng, Thanh Bối Ma Ngưu và bốn con Địa Ma Lang vây hãm đã bị gục xuống mặt đất, cuộc đại chiến hoàn toàn kết thúc.

Nhạc Thành nhìn đồng bừa bên phía trước, khóe miệng nở ra một nụ cười, phỏng chừng lúc này Hắc Ám Thần Điện đã phát diên lên rồi.

- Hỏa lão, đa tạ ông.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa lão, vừa rồi hấn đã được nhìn thấy thực lực cường hấn của ông.

- cảm ơn cái gì, ta thấy mấy người Hắc Ám Thần Điện đó cũng không vừa mắt, mà tiểu tử nhà ngươi càng ngày ta càng nhìn không thấu.

Hỏa lão cất tiếng nói.

- Chủ nhân.

- Chủ nhân.

Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ứng và bốn con Địa Ma Lang sau đó quay trở về bên cạnh Nhạc Thành.

Thanh Bối, Thiên Lang, các người thu dọn chỗ này một chút, sau đó chúng ta lên đường.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó thủ ấn của hấn cất lên, thu hồi năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi vào người.

Mấy canh giờ sau, ở một chỗ trong thung lũng, Nhạc Thành cùng với Trầm Linh, còn có cả Hỏa lão tiến vào một sơn động, sau trận đại chiến, mọi người đã khôi phục được thể lực.

Một mảng thanh mang bao vây quanh thân hình của Nhạc Thành, chân khí của hấn lưu chuyển trong kinh mạch, ở trong Hạo Thiên Tháp, Hỏa Linh Châu mang theo một linh khí nồng đậm chảy vào người của hấn.

Linh khí của Hỏa Linh Châu bị Nhạc Thành hấp thu vào trong người.

Lúc này, trong Huyền Thiên nội lục có tám cô gái tuyệt sắc bay ở trên không trung, thân hình yếu diệu giống như là tiên nữ hạ phàm vậy.

Tám người này đều có nhan sắc khuynh quốc khuynh thành, bọn họ chính là Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Hàn Nguyệt, Chu Hàm, Tô Hân Nhi, còn có Tư Mã Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi và Âu Dương Phiến Tình.

Bởi vì Yêu Huyền cùng với Hàn Nguyệt, Yến Hiểu Kỳ, Tô Hân Nhi muốn đi vào trong Huyền Thiên nội lục cho nên Tư Mã Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiến Tình ba cô gái cũng muốn đi theo, ba cô gái này thực lực cũng tiến bộ vô cùng nhanh, bọn họ đã đột phá tới bát phẩm sơ kỳ Luyện Dược sư, ở Huyền Thiên nội lục cũng là cường giả hiếm thấy.

- Yêu Huyền tỷ, hiện tại chúng ta đã tiến vào trong Huyền Thiên nội lục đã hai tháng, tại sao vẫn chưa có tin tức của tên kia và Hiểu Hiểu tỷ tỷ, chúng ta nên làm gì bây giờ?

Yến Hiểu Kỳ hỏi Yêu Huyền, mọi người dự định trước tiên tìm Nhạc Thành, tuy nhiên Huyền Thiên nội lục rộng lớn, muốn tìm người thì không phải là điều dễ dàng.

- Vậy thì chúng ta tạm thời đi tới Ma Thú Lãnh thổ, ta có chuyện cần phải xử lý, sau đó chúng ta sẽ tìm Nhạc Thành.

Yêu Huyền nói với chúng nữ, mọi người thực lực tối đa cũng chỉ là nhất tinh Đấu Tôn, Yêu Huyền không yên lòng, nếu như xảy ra chuyện gì thì Nhạc Thành nhất định sẽ tìm nàng tính sổ.

- cũng tốt, không chừng biểu ca ở Ma Thú Lãnh thổ cũng nên.

Tô Hân Nhi cất tiếng nói.

- Hân Nhi, muội nằm mơ à, trong Huyền Thiên nội lục lớn như vậy, tại sao Nhạc Thành lại ở Ma Thú lãnh thổ.

Hàn Nguyệt khẽ cười nói.

- Mặc kệ, chúng ta đi tới Ma Thú lãnh thổ rồi tính.

Tư Mã Yên Nhiên cất tiếng nói:

- Yến Hiểu tỷ, tỷ muốn đi Ma Thú lãnh thổ làm gì?

- Ta muốn đi tìm linh mộ của gia tộc ta, đối với sự phát triển của linh mãng tộc thì điều này rất quan trọng.

Yêu Huyền nói.

Ba ngày sau, thanh mang của Nhạc Thành đã đại thịnh, mà bây giờ thân thể Kim Long của Nhạc Thành cũng có biến chuyển.

Một lát sau Nhạc Thành thu hồi chân khí, từ khoe miệng của hắn thở ra một ngụm trọc khí, từ từ hắn mở ra hai mắt, tinh quang sáng ngời.

- Sau đó phải đi Hàn Băng Nhai, tìm ra phân điện của Hắc Âm Thần Điện rồi tính.

Nhạc Thành thì thầm sau đó đã rời ra khỏi sơn động.

Ba ngày, Nhạc Thành đã hoàn toàn phục hồi chân khí bị tiêu hao, hắn cảm thấy tu vi của mình đã tiến bộ không ít.

- chủ nhân.

- Chủ nhân.

Nhạc Thành vừa đi ra khỏi sơn động đã bị Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng và bốn con Địa Ma Lang vây quanh

Trải qua ba ngày, sáu con ma thú cấp tám cũng hoàn toàn khôi phục, lúc này Trầm Linh cùng với Hỏa lão cũng từ trong sơn động mà đi ra.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

415. Chương 369 : Yêu Cơ Đột Phá .

- Hỏa lão, thế nào rồi?

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa lão, hắn cảm nhận được khí tức của Hỏa lão hiện tại so với ba ngày trước còn mạnh hơn một bậc.

- Khá tốt nhưng muốn khôi phục toàn bộ thực lực cũng là một điều khó khăn, chỉ là bây giờ có huyết dịch của Hỏa Sư thú thì không phải lo gì nữa.

- Nhạc Thành, bây giờ chúng ta đi Hàn Băng Nhai sao?

Hỏa lão lập tức nói với Nhạc Thành.

- Không sai, ở đó hình như có một phân điện của Hắc Ám Thần Điện, còn có tin tức của tứ đại nhân tộc và tứ đại thú tộc cho nên tiểu bối muốn đi xem một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Được rồi, chúng ta lên đường đi thôi.

Hỏa lão cất tiếng nói, sau đó lão thả người bay lên trên không trung.

- Xoẹt.

Tứ Sí Ma Ứng lập tức khôi phục bản thể ở trên không trung, thân thể khổng lồ tăng vọt.

Nhạc Thành cùng với Trầm Linh cũng nhảy lên trên người của Tứ Sí Ma Ứng, một đoàn người dưới sự lãnh suất của Hỏa lão tiến về phía Hàn Băng nhai.

Ma Thú lãnh thổ ở phía trước vô cùng lớn, ở trong đó có một số gia tộc ma thú vô cùng cường hãn.

Tất nhiên trong đó cũng có những cường giả cường hãn, những thú tộc cũng không trừu chọc.

Hàn Băng nhai chỉ là một địa danh mà thôi, chứ không phải thực sự là một ngọn núi, Hàn Băng nhai có diện tích rất lớn, phỏng chừng còn lớn hơn cả so với Cự thạch.

Ở bên trong Tuyệt Tình cốc, Mộ Dung Hiểu Hiểu thất vọng rời đi, nàng một mực đến đây thì biết được Nhạc Thành đã rời đi Ma Thú lãnh thổ.

- Nữ chủ nhân, chúng ta có tới Ma Thú lãnh thổ hay không?

Đại Song cất tiếng hỏi Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Chúng ta đi tìm ba người Yêu Cơ, Thông Thiên và Tử Long, bọn họ không biết sắp đột phá hay chưa.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cất tiếng nói.

Mộ Dung Hiểu Hiểu lúc đi vào trong Tuyệt Tình cốc thì Yêu Cơ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử ba người đã có dấu hiệu đột phá, cho nên ba người tiến vào một vùng núi để chuẩn bị tiếp nhận địa kiếp, còn Mộ Dung Hiểu Hiểu, Đại Song, Tiểu Song và Khiếu Thiên Hồ thì đi tìm kiếm tin tức.

Ở trong một thung lũng bao la, lúc này mây đen dày đặc.

Trên mặt đất một mảng bừa bộn, vô số hố sâu tồn tại, tựa hồ như là bị oanh kích, mà ở giữa không trung lúc này ba con ma thú rất lớn không ngừng xoay tròn, đây chính là Yêu Cơ, Tử Điện Mãng và Thông Thiên Thử.

Trong ba con ma thú, Thông Thiên Thử chính là ma thú có thân hình nhỏ nhất, Tử Điện Mãng thì quay tròn trên không trung giống như là một con thuồng luồng.

Thân thể của Yêu Cơ sau khi khôi phục thành Cửu Vĩ Linh Hồ thì vô cùng rực rỡ.

Ba con ma thú đang lảng lạng chờ đợi đường địa lôi cuối cùng, qua khỏi đường địa lôi này, bọn chúng sẽ chính thức trở thành ma thú cấp tám.

- Nữ chủ nhân, chúng ta đứng tại chỗ này đi, xem ra chúng còn phải chịu thêm một đường địa lôi nữa.

Khiếu Thiên Hồ cất tiếng nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu, Khiếu Thiên Hồ đã trải qua địa kiếp một lần cho nên vô cùng rõ ràng.

- Chỉ mong bọn họ cũng có thể gắng gượng vượt qua.

Mộ Dung Hiểu Hiểu thầm cầu nguyện ở trong lòng.

- Yêu Cơ, Tử Long, Thông Thiên, các người nhất định phải vượt qua

Đại Song và Tiểu Song cất tiếng nói.

- Ti Ti.

Từng luồng điện mang lập lòe xuất hiện.

- Rầm rầm rầm.

Ba điện trụ phá vỡ một mảng không gian, sau đó phân biệt oanh kích Yêu Cơ, Tử Điện Mãng và Thông Thiên Thử.

Điện trụ mang theo một luồng lực lượng rất lớn khiến cho Mộ Dung Hiểu Hiểu cùng với Đại Song và Tiểu Song vô pháp mà nhìn, lực lượng này đúng là thật cường hãn.

Toàn thân Thông Thiên Thử toát ra một màn sáng rực rỡ, mặc dù trong ba con quái thú Thông Thiên Thử nhỏ nhất nhưng lực lượng của nó không hề yếu hơn Tử Điện Mãng và Yêu Cơ.

Thân thể của Tử Điện Mãng khổng lồ bốc lên trên không trung, hỏa mang điện trụ cũng bắn tới.

Chín cái đuôi lớn của Yêu Cơ hiện lên ở trên không trung, một quang cầu oanh kích xuống.

- Rầm rầm rầm.

Ba lực lượng khổng lồ oanh tạc ở trên không trung, ngay lập tức ba con ma thú không ngừng công kích.

-Thành thành.

Ba con ma thú cũng lập tức từ trên không trung mà rơi xuống mặt đất, Thông Thiên Thử bị rơi xa nhất vì thân thể của nó nhẹ nhất.

- Thạch.

Thân hình của Tử Điện Mãng hơi nghiêng đi, ngay lập tức bị rơi xuống một mảng núi nhỏ.

Yêu Cơ và Cửu Vĩ Linh Hồ cũng bị đánh bay vài thước, chín cái đuôi dài kéo đi.

- Ngao.

Gào hú.

Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử sau khi rớt xuống thì địa kiếp tiêu tan.

- Hu.

Bản thể của Cửu Vĩ Linh Hồ cũng thu hồi chín cái đuôi lớn, chín cái đuôi tràn ngập quang mang chói mắt trên không trung, thân thể của ba con ma thú tăng vọt lên, đến mức gần bằng Khiếu Thiên Hồ mới dừng lại.

Nhìn khí tức trên người của ba con ma thú, Mộ Dung Hiểu Hiểu, Đại Song, Tiểu Song và Khiếu Thiên Hồ cuối cùng cũng thở ra một hơi.

- Hu.

Ở giữa không trung, thân thể của ba con ma thú cũng đình chỉ việc tăng lên, thân hình của Tử Điện Mãng mở rộng.

Thân hình của Thông Thiên Thử chỉ tăng thêm mấy chục thước mà thôi.

Thân hình của Cửu Vĩ Linh Hồ cũng cấp tốc tăng vọt, tràn ngập quang mang chói mắt, chín cái đuôi lớn tràn ngập, vô cùng tuyệt đẹp.

- Sưu sưu sưu.

Một lát sau, ba con ma thú đã khôi phục lại nhân hình, ba người cuối cùng thực lực cũng tăng lên rất nhiều.

- Nữ chủ nhân, có tin tức của chủ nhân không?

Tử Điện Mãng nhìn thấy Mộ Dung Hiểu Hiểu thì hỏi tin tức.

- Hơn nửa tháng nữa là chúng ta tới Ma Thú lãnh thổ, chúng ta bây giờ tìm hắc phỏng chừng có thể gặp.
- Nữ chủ nhân, bây giờ còn chờ gì nữa, chúng ta đi thôi.

Thông Thiên Thử mừng rỡ nói, qua hai năm cuối cùng cũng đã có tin tức của chủ nhân.

- Sưu sưu sưu.

Từng luồng thanh âm xé gió, thân hình của mọi người biến mất mà hướng về phía Ma Thú lãnh thổ.

Ở trong Ma Thú lãnh thổ, trên một thung lũng nguy nga, ở đây có một sơn động, mà trong sơn động này, thường xuyên có ma thú lui tới.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

416. Chương 370 : Cự Viên Tộc .

Lúc này ở chính giữa sơn động, có một sườn núi mọc ra, tròn vẹn lớn hơn vài trăm thước.

Trong sơn động, có một ma thú cứng cáp đang ngồi ở đó, ma thú này thân hình cao tới bốn năm thước, hình dáng giống như loài vượn, chỉ là thân hình đặc biệt lớn.

- Ma Tượng Thú chết tiệt, lần này Cự Viên tộc nhất định không để yên.
 - Tộc trưởng, Ma tượng thú lần này khi dễ Cự Viên tộc chúng ta, chúng ta phải tính sổ bọn chúng mới được.
- Một con vượn khổng lồ phía dưới oán hận nói.

- Đúng thế, tộc trưởng lần này chúng ta nhất định phải tính sổ thật tốt với Ma Thú lãnh thổ, bảo vật vốn thuộc về chúng ta mà Ma Thú lãnh thổ lại đoạt lấy.

Một con vượn khổng lồ nói.

- Được rồi, ngày mai chúng ta đi U Tuyền động giành lại.

Con vượn khổng lồ ở chính giữa cất tiếng nói.

Ở trong một cung điện, có hai hắc y nhân đang ở trong đó, một người trong số đó hiện ra vẻ nổi giận, còn một người thì lộ vẻ bất đắc dĩ, đó chính là nhị trưởng lão của Hắc Ám Thần Điện.

- Lão Nhị, ông làm cho ta thật thất vọng, năm người các ông ra đi tại sao chỉ có một mình ông trở lại.

Một lão nhân áo đen trầm mặt nhìn nhị trưởng lão.

- Đại trưởng lão, chuyện này chúng ta đi không ngờ lại có một lão già thần bí xuất hiện, thực lực so với chúng ta thì mạnh hơn không ít, hẳn là có thực lực bất tinh Đấu Tôn, chúng ta căn bản không phải là đối thủ.

Nhị trưởng lão nói.

- Đồ vô dụng, lần này bị thương vong lớn như thế ta cũng vô phương khai báo lên trên.

Đại trưởng lão oán hận nói.

- Vâng, lần này thuộc hạ sẽ phái người đi tìm hiểu.

Thần sắc của nhị trưởng lão hơi đổi, Hắc Ám Thần Điện trừng phạt khiến cho lão phải sợ hãi.

- Còn nữa, Tứ Đại nhân tộc Nhạc gia đã phái người ra thì chúng ta cũng cần phải tìm hiểu một chút, Nhạc gia là gia tộc mà ta hận nhất, bắt được chúng sẽ rất có lợi.

Đại trưởng lão nói.

- Nhạc gia lại có người xuất hiện, Đại trưởng lão, bọn họ sẽ không chủ động tìm chúng ta chứ?

Nhị trưởng lão cất tiếng hỏi.

- Cái này hẳn là không, người phái người lưu ý một chút, ta đoán bọn hắn không chừng cũng sẽ đến Ma Thú lãnh thổ cũng nên.

Sắc mặt của đại trưởng lão hơi trầm xuống rồi nói:

- Bình huyết dịch lần trước đối với chúng ta rất trọng yếu, không có nó chúng ta không thể chế tác hắc ám ma thú.

- Đại trưởng lão, phỏng chừng huyết dịch cũng ở trên người tên tiểu tử kia chỉ cần bắt được hẳn là được.

Nhị trưởng lão cất tiếng nói.

- Được rồi, người nhanh xử lý đi, có tin tức thì lập tức nói cho ta biết.

Đại trưởng lão cất tiếng nói.

- Vâng, đại trưởng lão.

Nhị trưởng lão rời gian phòng mà đi, đại trưởng lão nhìn theo mà lẩm bẩm nói:

- Không có tác dụng gì, bây giờ đoàn trưởng lão chỉ có hai người.

- Hừ.

Ở giữa không trung, Nhạc Thành từ trên lưng Tứ Sí Ma Ưng mà đỉnh chỉ tu luyện thở ra một ngụm trọc khí.

- Nhạc Thành, hiện tại chúng ta đã tới phạm vi của Hàn Băng nhai.

ở giữa không trung, Hỏa lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Hỏa lão, chúng ta xuống đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hắn lệnh cho Tứ Sí Ma Ưng và mọi người xuống một đỉnh núi, các ma thú phụ cận cảm nhận được Tứ Sí Ma Ưng, Thanh Bối Ma Ngưu và bốn con Địa Ma Lang thì lập tức ào ào rời đi.

Hai mươi ngày sau mọi người cuối cùng cũng đã tới Hàn Băng nhai, trong hai mươi ngày này, Nhạc Thành một lần nữa tiến bộ thực lực, hắn chỉ còn cách nguyên anh hậu kỳ một chút mà thôi.

ở trên đỉnh núi mênh mông, Nhạc Thành cũng không biết làm cách nào để tìm thấy phân điện của Hắc Ám Thần Điện, trong đầu của thất trưởng lão chỉ có ba từ Hàn Băng nhai, về phần phân điện ở đâu lão cũng không biết.

- Nhạc Thành, người nói ở đây có phân điện của Hắc Ám Thần Điện sao?

Hỏa lão nhìn bốn phía rồi hỏi Nhạc Thành.

- Ủ, nhưng ở nơi nào thì vẫn bối không biết.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, sau đó thần thức của hắn khuếch tán mà vẫn không phát hiện ra bốn phía có gì đặc biệt.

- Nếu thật ở nơi này thì cũng không có gì quá khó tìm, có lẽ phát hiện ra một kết giới thì sẽ tốt hơn.

Hỏa lão cất tiếng nói.

- Ở trong kết giới ngược lại lại khó tìm hơn.

Nhạc Thành cất tiếng nói, thần thức của hắn khuếch tán tìm khắp phạm vi mười dặm nhưng ở trong kết giới thì hắn không có biện pháp.

- Chúng ta đi về phía trước từ từ mà tìm có khi phát hiện ra manh mối.

Hỏa lão cất tiếng nói:

- trong kết giới mặc dù khó tìm nhưng mà ta lại có biện pháp.

- Nếu như Hỏa lão thật sự có thể tìm được thì không có vấn đề gì, nếu như chúng ta không thể đi vào thì ở đây ôm cây đợi thỏ vẫn có thể.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Tốt lắm, ta bắt đầu tìm những kết giới ở bên này, nhưng Hàn Băng nhai phạm vi không nhỏ, nếu như tìm toàn bộ thì phỏng chừng phải tốn một tháng mới được.

Hỏa lão cất tiếng nói.

- Vậy làm phiền Hỏa lão rồi, văn bối ở đây bế quan, cho bọn người Tứ Sí Ma Ứng giúp trưởng lão.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Được rồi, có thêm nhiều người thì càng dễ dàng, người ở đây phải cẩn thận một chút.

- Cái này không thành vấn đề, hắn là văn bối đối phó được.

Nhạc Thành nói xong rồi nói với đám Thanh Bối Ma Ngưu và Tứ Sí Ma Ứng:

- Các người hãy nghe theo sự sắp xếp của Hỏa lão là được.

- Vâng chủ nhân.

Tứ Sí Ma Ứng lập tức đáp ứng với Nhạc Thành.

- Nhạc Thành hiện tại chúng ta phải làm sao bây giờ?

Trầm Linh hỏi Nhạc Thành.

- Chúng ta ở nơi này bế quan tu luyện thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Hỏa lão cần ít nhất thời gian một tháng, trong thời gian này chúng ta phải tu luyện thật tốt, nếu không thì thật phiền toái.

Cách đỉnh núi không xa, tại một sơn động, Trầm Linh đang khoanh chân mà tiến nhập vào trạng thái tu luyện. Trong thời gian này nàng cũng hi vọng mình có thể đột phá, hỗ trợ cho Nhạc Thành.

Nhìn Trầm Linh tiến vào trạng thái tu luyện, Nhạc Thành cũng khoanh chân mà ngồi xuống, chân khí trong người của hắn vận khởi, quanh người bao phủ, mặc dù có Hỏa Linh Châu hộ thân tốc độ tu luyện cực nhanh nhưng Nhạc Thành vẫn không hài lòng, bởi vì trước đó hắn có thực lực rất cường hãn, là siêu cấp tán tiên, mạnh hơn Nhạc Thành hiện tại đến cả nghìn vạn lần.

Hỏa linh châu đi vào trong kinh mạch của hắn tạo thành những chân khí tinh thuần nhất. Tu vi của Nhạc Thành từ từ tiến bộ, tốc độ so với trước kia mạnh hơn vô số lần, kiếp trước ở Hoa hạ, Nhạc Thành tu luyện ba trăm năm mới tới Nguyên Anh hậu kỳ, nhưng mà hiện tại thì Nhạc Thành mất chưa tới mười năm.

Đi vào trạng thái tu luyện, Nhạc Thành đã tới một trạng thái vong ngã, tâm hồn đắm chìm.

- Hư.

Hai mươi ngày sau Nhạc Thành đã đình chỉ tu luyện, từ trong đan điền mà thở ra một ngụm trọc khí.

- Cuối cùng cũng đã tới Nguyên Anh Hậu kỳ Đỉnh phong.

Nhạc Thành thì thầm.

- Hừ.

Trầm Linh cũng đành chỉ tu luyện mà nhả ra một ngụm trọc khí.

- Linh Nhi, muội tiến bộ cũng thật nhanh.

Nhạc Thành cảm nhận thấy khí tức trên người của Trầm Linh thì kinh ngạc hỏi.

- ừ.

Trầm Linh cất tiếng nói:

- Bây giờ hẳn là đã đạt tới tam tinh Đấu Tôn đỉnh phong, trong vòng ba tháng có thể đột phá tới tứ tinh Đấu Tôn.

- Thật không?

- Tốc độ thật là nhanh.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

417. Chương 371 : Viễn Cổ Kết Giới .

- Tốc độ thật là nhanh.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Trầm Linh cũng đột phá trong thời gian này.

- Linh Nhi, chúng ta đi thôi, bọn chúng đã quay về.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hắn liền bỏ cấm chế bên ngoài sơn động, thần thức biến đổi, Nhạc Thành lúc này đã cảm thấy Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ứng Hỏa Lão trở về cho nên mới đành chỉ tu luyện.

Đi ra khỏi sơn động, Nhạc Thành cùng với Trầm Linh hai người tiến tới đỉnh núi, Hỏa Lão lúc này cũng vừa vận tới.

- Hỏa Lão tìm kiếm thể nào rồi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Một chết được, ta tới đây bảo vệ ngươi ba năm, không ngờ lại phải mệt mỏi như vậy.

Hỏa Lão bất đắc dĩ cười nói:

- Ta đã tìm được Hàn Băng Nhai thung lũng.

- Tìm được rồi.

Trong mắt Nhạc Thành hiện ra một hàn ý, phân diện của Hắc Ám Thần Điện cuối cùng cũng tìm được.

Bất quá ta đoán không nhầm, phân diện ở sâu trong kết giới có một vị thập tinh Đấu Tôn bố trí, cho nên chúng ta khó tìm vô cùng.

Hỏa Lão cất tiếng nói

- Nhưng bên trong có một số người thể nào thì ta không biết, hiện tại ta chưa khôi phục thực lực, không thể mở kết giới đó.

- Chúng ta ở đây ôm cây đợi thỏ đi.

Nhạc Thành chần chừ một lúc rồi lập tức nói, mặc dù biết cửa kết giới không thể vào nhưng Nhạc Thành cũng không có cách nào khác.

- Điều này đúng là một biện pháp, chỉ là mấy ngày nay ta lại nghe nói có một chuyện không biết tên tiểu tử nhà người có hứng thú nghe hay không?

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Có việc gì Hỏa Lão nói đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Hãy để cho Tứ Sí Ma Ứng nói cho người biết, kỳ thực chuyện này Tứ Sí Ma Ứng là người phát hiện đầu tiên.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Chủ nhân.

Tứ Sí Ma Ứng cất tiếng nói:

- Bấy giờ trước chúng ta nghe được một tin tức nói là ở dưới U Tuyền động của Hàn Băng nhai có một kết giới viễn cổ, trong đó chắc chắn có một số bảo vật đặc biệt, lần trước đi vào trong kết giới của ma pháp sư cấp chín thu hoạch rất lớn, viễn cổ kết giới này chắc chắn là tốt hơn so với lần trước.

- Chủ nhân, ta nghe nói ở trong đó một tháng trước, có hai thế lực cường hãn nhất chính là Ma Tượng Thú tộc và Cự Viên tộc vì tranh giành U Tuyền động mà đã tranh đấu với nhau, cuối cùng hai vị tộc trưởng là ma thú cấp tám hậu kỳ cũng xông lên giao chiến.

Tứ Sí Ma Ứng cất tiếng nói.

- Viễn cổ kết giới, không biết Hỏa Lão có hứng thú hay không?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Viễn cổ kết giới, dĩ nhiên là ta có quan tâm, chỉ là ta phỏng chừng đoán rằng tin tức này nhất định sẽ truyền đi, đến lúc đó sẽ có không ít thú tộc tới đây tranh đoạt.

Hỏa Lão nói.

- Chúng ta cùng đi thôi, nếu như chúng ta không đi thì không thể nào nói nổi, Hỏa Lão không muốn thì vẫn bối cũng không muốn.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Viễn cổ kết giới, Nhạc Thành dĩ nhiên là không thể không để ý tới, Nhạc Thành muốn linh châu thượng cổ, tìm lâu như vậy mà không có tin tức gì, Nhạc Thành đang suy đoán rằng nó ở trong viễn cổ kết giới.

- Được rồi, chúng ta tiên tới trước không chừng lần này gặp phải Hắc Ám Thần điện cũng nên.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Hỏa lão dẫn đường đi.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó đi cùng Hỏa Lão.

- Sư sư.

Từng đường thân ảnh ở trên không trung biến mất, Nhạc Thành cùng với đám người Trầm Linh, Hỏa Lão đi về phía kết giới.

Ở biên giới của ma thú lãnh thổ, lúc này Yêu Huyền cùng với Tô Hân Nhi, Tư Mã Yên Nhiên bắt nữ đi vào bên trong ma thú lãnh thổ, trên nét mặt của Yêu Huyền lúc này hiện ra một vẻ bối rối.

- Yêu Huyền tỷ, tỷ làm sao vậy, muội thấy khí sắc của tỷ dường như không được tốt lắm.

Tô Hân Nhi cất tiếng hỏi Yêu Huyền.

- Ta cảm nhận được một khí tức quen thuộc, như là kêu gọi ta vậy.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Ta cảm nhận được khí tức của bát sí linh mãng gia tộc, bên trong rất quen thuộc như là kêu gọi ta.

Thần sắc của Yêu Huyền biến đổi.

- Ta đoán phía trước là linh mộ, chúng ta mau đi thôi.

- Yêu Huyền tỷ chúng ta nhanh tiến lên.

Chúng nữ ở phía sau Yêu Huyền liền tiến lên.

- Là linh mộ, chỉ mong lần này ta có thể thuận lợi có được truyền thừa.

Yêu Huyền thì thầm nói, tốc độ không khỏi nhanh thêm vài phần.

Nhạc Thành bắt Tứ Sí Ma Ứng dụng toàn lực phi hành, ba ngày sau cuối cùng mọi người cũng đã tới Hàn Băng nhai, Hàn Băng nhai dài năm nghìn thước, tràn ngập hàn khí, xung quanh là bốn vách núi bằng băng.

Hàn khí của Hàn Băng nhai đều xuất phát từ U Tuyền động mà ra, vì tranh giành U Tuyền động mà các thế lực không ngừng tranh chấp với nhau.

Mấy năm trước có một Ma Tượng Thú tộc biết được U Tuyền động có diệu dụng cho nên liền muốn tới tranh đoạt, ngay từ đầu hai thú tộc Cự Viên và Ma Tượng Thú tộc đã giao tranh nhỏ lẻ với nhau, nhưng mà một tháng trước, Ma Tượng Thú tộc đã trực tiếp đi đoạt U Tuyền động, về sau hai tộc chính thức khai chiến, bất phân thắng phụ và tổn thất trầm trọng, khiến hai vị tộc trưởng phải đích thân ra tay.

Không ngờ hai vị tộc trưởng vừa ra tay, chạm phải kết giới, một luồng bạo khí theo đó mà tràn ngập bốn phía, Cự Viên Tộc và Ma Tượng Thú tộc không có người có thể ngăn cản, hai vị tộc trưởng cũng không thể, bọn họ đành phải rời khỏi U Tuyền động tới Hàn Băng nhai để chờ đợi.

Nhưng tin tức của viên cổ kết giới theo đó lại truyền ra, Nhạc Thành cùng với Hỏa Lão tiến tới thì cũng có vô số thế lực tụ tập.

- Hỏa Lão, cái này là Hàn Băng nhai sao?

Nhạc Thành dò xét phía trước rồi hỏi, từ rất xa đã cảm nhận thấy một không khí lạnh người.

- Không sai, đây chính là Hàn Băng nhai, cửa đi vào kết giới.

- Hỏa Lão, vậy lão có biện pháp nào đi vào hay không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, nếu như không thể đi vào thì cũng thật phiền toái.

- Ta cũng không có biện pháp nào, hơn nữa bây giờ cửa động đã bị Cự Viên tộc và Ma Tượng Thú tộc chiếm lấy, chúng ta rất khó đi vào bên trong.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Hỏa Lão, Cự Viên tộc và Ma Tượng Thú tộc thực lực thế nào?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Chính thể thực lực so với Tuyệt Tình cốc thì kém một chút, tộc trưởng chỉ là ma thú cấp tám hậu kỳ, tương đương với thất tinh bát tinh đầu Tôn, mặt khác trong tộc cũng có không ít ma thú cấp tám trung kỳ sơ kỳ.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Ma thú cấp tám hậu kỳ, thất tinh bát tinh Đầu Tôn.

Trong lòng Nhạc Thành cũng thầm kinh ngạc, không ngờ thú tộc thực lực lại mạnh như vậy.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

418. Chương 372 : Hợp Tác .

Tại sao lại có nhiều ma thú như vậy?

Thần thức của Nhạc Thành khuếch tán, hắn phát hiện ra rằng bây giờ ở Hàn Băng nhai có khố ít ma thú thất giai bát giai.

- Các ngươi là người nào, đây là địa bàn của Cự Viên tộc trước hết hãy rời khỏi đây mau.

Mọi người vừa xuống bao lâu thì có mấy con vượn khổng lồ tiến tới hỏi, đi đâu chính là một con ma thú cấp tám sơ kỳ, thực lực chỉ kém so với Thanh Bối Ma Ngưu một chút mà thôi.

- Hừ, kết giới này mấy người nhân loại các ngươi có thể tiến tới mà xem sao? Trước tiên hãy rời đi.

Con vượn dẫn đầu thấy nhân loại tới thì càng không để vào mắt, càng thêm không thân mật.

- Kết giới là của Cự Viên tộc sao? Hôm nay ta muốn tới đây.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, lần này Cự Viên tộc và Ma Tượng Thú tộc ngăn ở cửa, mình muốn vào thì chỉ có thể dựa vào thực lực mà thôi.

- Các ngươi muốn vào kết giới này, cẩn thận ta giết chết các ngươi.

Con vượn đầu lĩnh khổng lồ cảm tức nhìn Nhạc Thành.

- Chỉ bằng con khỉ nhà ngươi sao? Chủ nhân nhà ngươi chưa bỏ sống ngươi còn chưa tính.

Tứ Sí Ma Ưng khinh miệt với con vượn.

- Hừ, chết tiệt, ta trước hết dạy dỗ ngươi đã.

Con vượn khổng lồ hung hăng cảm tức đánh về phía Tứ Sí Ma Ưng.

- Chỉ bằng ngươi mà muốn giáo huấn ta, đúng là muốn chết.

Tứ Sí Ma Ưng lạnh lùng quát, sau đó khôi phục bản thể, hét lớn lên.

Nhìn thấy thân thể của Tứ Sí Ma Ưng trên không trung, những con ma thú này hoảng sợ, thân hình của Tứ Sí Ma Ưng so với phượng hoàng cũng không khác gì nhiều, hơn nữa trên người tràn ngập khí tức, tuyệt đối là ma thú cấp tám.

- Ma thú, ngươi cũng là ma thú.

Con vượn khổng lồ đưa mắt nhìn lên trên không trung mà trong lòng chấn kinh.

- Sư, sư.

Cảm nhận được khí tức cường hãn trên người của Tứ Sí Ma Ưng, mấy đạo thân ảnh của Hàn Băng nhai lập tức cấp tốc lao tới.

Nhạc Thành đánh giá con vượn khổng lồ, trong lòng hơi kinh ngạc, thực lực của Cự Viên tộc cũng thật cường hãn, đảo mắt là thấy bốn con ma thú cấp tám, ở trong Huyền Thiên Nội lục không có nhiều đầu tôn tương đương với thực lực của chúng như vậy.

- Hừ, ma thú cấp tám, rất giỏi, Cự Viên tộc không sợ ngươi.

Con vượn dẫn đầu nhìn thấy ba đồng bạn của mình tới thì cũng mạnh miệng mà nói.

- Gào hú.

Lại một tiếng gầm gừ, thân hình của con vượn khổng lồ cấp tốc mở rộng, thân thể vượt không gian đứng vững trên không trung.

- Cự Viên tộc, đúng là rất giỏi.

Nhìn bản thể của Cự Viên tộc, Nhạc Thành cùng với Trầm Linh còn có Hỏa Lão đều kinh ngạc.

- Hừ mấy con vượn kia.

Năm đường thân ảnh sau đó thả người xuống, chính là Thanh Bối Ma Ngưu và bốn con Địa Ma Lang đã khôi phục hoàn toàn bản thể mà xoay tròn trên không trung.

Nhìn năm con ma thú khổng lồ, đám người Cự Viên tộc cũng kinh ngạc.

- Gào hú.

ở Hàn Băng nhai một tiếng gào phát ra, ngay lập tức ba đường thân ảnh như là tia chớp lao lên.

- Là ai dám ở địa bàn của Cự Viên tộc mà ngạo mạn, muốn khi dễ Cự Viên tộc hay sao?

Ngay lập tức có ba thân ảnh con vượn khổng lồ lại lao tới, tràn ngập khí tức cường hãn.

- Khí tức thật mạnh.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, khí tức này so với Tứ Sí Ma Ứng thì còn mạnh hơn nhiều.

- Nhạc Thành, hẳn là tộc trưởng của Cự Viên tộc, là ma thú cấp tám hậu kỳ đỉnh phong.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Hỏa Lão vậy thực lực của nó thế nào?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hỏa Lão.

- Miễn cưỡng ta chỉ có thể chống lại nó mà thôi.

Hỏa Lão cất tiếng nói rồi nhìn con vượn khổng lồ trước mắt.

Bây giờ ba con vượn khổng lồ đã tiến tới trước mắt, Nhạc Thành cũng chỉ có thể chăm chú nhìn ba con, trên người bọn chúng có hoàng kim óng ánh, còn có khí tức vô cùng cường hãn.

- Các người chính là đám người dám ngạo mạn trên Cự Viên tộc địa bàn của chúng ta?

Con vượn khổng lồ chăm chú nhìn Nhạc Thành mà hỏi.

- Cái gì mà ngạo mạn, viển cổ kết giới là vật vô chủ, chẳng lẽ Cự Viên tộc muốn nuốt một mình?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Hừ, ở đây chính là địa bàn của Cự Viên tộc chúng ta, nơi này là ma thú lãnh thổ, không đợi đến các người tới đây.

Con vượn hung hăng nhìn Nhạc Thành, nó tự nhiên không hi vọng có người tiến vào trong kết giới.

- Ma Tượng Thú tộc cũng có mặt tại đây, đây rốt cuộc là địa bàn của Cự Viên tộc hay của Ma Tượng Thú tộc đây?

Hỏa Lão nói xong đã tiến lên, khí tức cường hãn khiến cho một số ma thú cấp tám sơ kỳ khó chịu.

- Người là người nào?

Tộc trưởng của Cự Viên tộc nhìn thấy lão giả này có khí tức cường hãn thì cũng không khỏi sợ hãi.

- Chúng ta muốn đi vào trong kết giới, cũng không phải là đến tìm phiền toái, nếu không thì chúng ta hiệp lực vào trong, nếu không thì sau đó Cự Viên tộc cũng không thể dễ chịu gì.

- Là các người muốn uy hiếp Cự Viên tộc chúng ta?

Tộc trưởng của Cự Viên tộc lạnh lùng nói.

- Không phải uy hiếp nhưng mà các người nghĩ lại xem, các người không muốn đi vào, chúng ta cùng với người của Cự Viên tộc đánh nhau thì lúc đó nhất định Ma Tượng Thú tộc có thể cao hứng, nói không chừng kết giới này sẽ toàn bộ thuộc về Ma Tượng Thú tộc.

Thần sắc của Hỏa Lão hơi trầm xuống.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc hơi nhìn ba người, lại nhìn Tứ Sí Ma Ứng thì biết rõ thực lực của bọn họ.

- Nhưng mà Cự Viên tộc cho các người vào thì Ma Tượng Thú tộc cũng không đồng ý.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc hơi biến sắc mà nói.

- Chúng ta làm giao dịch được không?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Giao dịch gì?

Tộc trưởng của Cự Viên tộc nghi hoặc hỏi Nhạc Thành.

- Người để cho chúng ta vào kết giới, chúng ta giúp các người đối phó với Ma Tượng Thú tộc, giao dịch này đủ công bằng chưa?

- Được, ta đáp ứng các người, chỉ cần các người giúp ta đối phó với Ma Tượng Thú tộc, thì Ma Tượng Thú tộc không phải là đối thủ.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc cất tiếng nói.

- Được rồi, quyết định như vậy đi.

Nhạc Thành mỉm cười rồi lập tức nhìn Hỏa Lão, hai người hiểu ý mà cười cười.

- Thanh Bối Ma Ngưu, Ma Ứng, Thiên Lang, các người xuống đây đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với đám ma thú.

- Xoẹt xoẹt.

Mấy con ma thú liền quay trở lại.

- Tộc trưởng không biết tại hạ nên xưng hô thế nào với tộc trưởng?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Người cứ gọi ta là tộc trưởng là được rồi.

Cự Viên tộc tộc trưởng cất tiếng nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

419. Chương 373 : Ma Tượng Thú Tộc .

- Không có vấn đề gì, tất cả nghe lời tộc trưởng.

Nhạc Thành cất tiếng nói, dù mới tiến vào trong kết giới Nhạc Thành cũng biết được bảo vật nhất định sẽ có không ít người tranh đoạt, có Cự Viên tộc làm minh hữu thì thuận tiện hơn rất nhiều.

- Các người đi theo ta.

Cự Viên tộc tộc trưởng nói với đám người của Nhạc Thành, sau đó lập tức thả người bay tới Hàn Băng nhai.

Nhạc Thành cùng với đám người Hỏa Lão và Trầm Linh lập tức tiến theo sau, Hàn Băng nhai hiện tại đã dày đặc một khối băng, mọi người từ phía xa xa cảm nhận được một khí tức lạnh thấu xương.

- Đây thật không hề kém so với Bích Thủy hàn đàm, thật đúng là một bảo vật.

Nhạc Thành cảm nhận được khí tức của Hàn Băng nhai thì thấy nó thật rét lạnh.

Trầm Linh cũng hơi biến đổi thần sắc, trong mắt của nàng cũng hiện ra một vẻ kinh ngạc, từ nhỏ nàng lớn lên ở Bích Thủy Hàn đàm cho nên đối với hàn khí nàng vô cùng quen thuộc.

- Kết giới này ở phía ngay trên U Tuyền động, bây giờ đang bị Cự Viên tộc và Ma Tượng Thú tộc bảo vệ, bên trong không gian khí tức vô cùng cường hãn, chúng ta không thể đi vào, cho nên trước hết cần phải để luồng khí tán ra mới được.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc cất tiếng nói.

- Vậy làm phiền tộc trưởng đưa chúng ta tới cửa động được không?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Được các người cứ theo ta, chỉ là các người cần phải cẩn thận một chút, bên trong có rất nhiều khí tức dị thường, nguy hiểm vô cùng.

Tộc trưởng Cự Viên tộc cất tiếng nói với Nhạc Thành, lập tức thả người xuống.

- Sư sư.

Mọi người hạ xuống, càng đến đáy vực khí tức lại càng cường hãn, không gian hung hãn này lần đầu tiên Nhạc Thành chứng kiến.

Đáy vực là một địa hình thung lũng rất lớn, phỏng chừng năm trăm thước, trong sơn cốc hàn khí toát ra, và mọi người hạ xuống đã có năm con vượn khổng lồ lao tới.

- Tộc trưởng.

- Tộc trưởng.

Năm con vượn khổng lồ nhìn thấy tộc trưởng thì tới chào, mà mấy con vượn khổng lồ cũng đánh giá Nhạc Thành, còn có Hỏa Lão và đám người Thanh Bối Ma Ngưu không biết tộc trưởng làm sao lại dẫn người tới đây, những người kia muốn đi nhập vào trong U Tuyền động cũng bị tộc trưởng đuổi ra, hướng chỉ là nhân loại.

- Tình huống thế nào bây giờ?

Tộc trưởng của Cự Viên tộc nói với mấy con vượn khổng lồ.

- Tộc trưởng, khí tức vẫn không hề ngừng xuống, chúng ta không thể tiến vào bên trong, nếu không sẽ bị xé nhỏ.

- Bọn họ là người kết minh với Cự Viên tộc bọn họ giúp chúng ta đối phó với Ma Tượng Thú tộc.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc cất tiếng nói.

- Cự Viên tộc có bao nhiêu ma thú cấp tám?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Đại hầu tử, chúng ta đã nói, lần này vật sở hữu trong kết giới chúng ta sẽ chia đều, tại sao ngươi lại còn gọi nhân loại tới?

Một thanh âm rất lớn truyền tới, sau đó có sáu đường thân ảnh xuất hiện khiến cho Nhạc Thành phải giật mình.

Sáu thân ảnh này vô cùng quái dị.

- Ma Tượng thú tộc.

Nhạc Thành đánh giá sáu con ma thú, mặc dù bộ dáng quái dị nhưng đây không phải là bản thể của chúng, khí tức trên người của chúng vô cùng cường hãn.

- Chúng ta mời đến, Ma Tượng Thú tộc các người không cần xen vào.

Cự Viên tộc tộc trưởng cất tiếng nói.

- Được rồi, bảo vật trong kết giới kia sau này chia sao đây?

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc cất tiếng nói.

- Đương nhiên bây giờ là chia làm ba phần.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc oán hận nói.

- Đại hầu tử, ta nói cho người biết, bây giờ tất cả dùng thực lực nói chuyện, người có bản lĩnh thì đấu một phen thế nào?

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc lạnh lùng nói.

- Thật không, ta đang muốn trợ giúp Cự Viên tộc đối phó với Ma Tượng Thú tộc đây.

Hỏa Lão nhìn tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc mà nói.

- Lão già kia, đây là Ma thú lãnh thổ, chưa đến phiên người xen vào.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc cất tiếng nói.

Nhạc Thành cùng với tộc trưởng của Cự Viên tộc không hề lo lắng, thân hình lui về phía sau, Hỏa Lão muốn chống lại tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc thì không thành vấn đề, nhưng muốn giết thì khá khó khăn.

- Hừ, ta muốn nướng chín người.

Thần sắc của Hỏa Lão hơi biến đổi, hồng mang hiện ra, một khí tức nóng bỏng tràn ngập.

-Xoẹt.

Ma Tượng Thú không ngờ thực lực của Hỏa Lão lại mạnh như vậy.

- Xuy Xuy.

Thân hình mập mạp của tộc trưởng Ma Tượng Thú tộc lùi về, Hỏa Lão cũng bị thân hình của Ma Tượng Thú tộc ép cho lùi mấy bước.

- Người là ai?

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc biến đổi sắc mặt mà nhìn Hỏa Lão, qua một chiêu thực lực của Hỏa Lão khiến cho nó phải chấn động.

- Chúng ta chỉ là người qua đường, bây giờ ta đã liên kết làm minh hữu với Cự Viên tộc, bảo vật trong kết giới ta và Cự Viên tộc mỗi bên lấy bốn phần, Ma Tượng Thú tộc lấy hai phần, nếu như người không đồng ý thì ta sẽ thanh lý cả Ma Tượng Thú tộc.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

-Hai thành, các người nằm mơ sao?

Ma Tượng Thú tộc trừng trừng nhìn Hỏa Lão.

Mời vừa rồi ta còn chưa thực sự động thủ với các người, nếu như người không đồng ý thì ta sẽ đuổi hoàn toàn Ma Tượng Thú tộc ra ngoài.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Ha ha, ta đồng ý, Ma Tượng Thú tộc hai thành là được rồi, nếu không nghe lời thì Cự Viên tộc sẽ tính toán toàn bộ sổ sách với Ma Tượng Thú tộc.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc cất tiếng nói.

- Đại hầu tử, người thật là ngông cuồng, đừng tưởng rằng có người giúp đỡ thì ta sợ người.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc cất tiếng nói.

Cự Viên tộc và Ma Tượng Thú tộc khai chiến, đến lúc đó sẽ không có ít ma thú bên ngoài thừa dịp, Ma Tượng Thú tộc đoán chắc rằng hiện tại Cự Viên tộc không dám khai chiến với Ma Tượng Thú tộc, khai chiến xong song phương đều không có lợi ích.

- Người nói không sai, thực lực của chúng ta bây giờ hoàn toàn vượt qua Ma Tượng Thú tộc cho nên song phương đều có thương vong, nhưng bây giờ tuyệt đối thương vong của Ma Tượng Thú tộc nhiều hơn, nếu như người không đồng ý chúng ta sẽ không khách khí.

Hỏa Lão tiếp tục nói.

- Không, hai thành như người nói quá ít.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc kiên quyết không đồng ý.

Hỏa Lão, tộc trưởng, không bằng chúng ta phân ra ba phần vậy, nếu không thì ma thú khác tiến tới sẽ không tốt.

Nhạc Thành mỉm cười, nếu như bên trong có bảo vật, mục tiêu của Nhạc Thành chỉ có toàn bộ chứ không chỉ ba bốn phần.

- Được rồi, chia ra ba phần.

Tộc trưởng Cự Viên tộc do dự một chút rồi nói.

- Được, ba phần thì ta đồng ý.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc cất tiếng nói.

- Tộc trưởng, hiện tại bên ngoài có không ít ma thú nhìn vào, chờ chúng ta vào trong lấy được bảo tàng rồi sẽ đối phó với Ma Tượng Thú tộc.

Nhạc Thành cất tiếng truyền âm cho Cự Viên tộc tộc trưởng.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, tộc trưởng của Cự Viên tộc nghi hoặc rồi cũng nở ra một nụ cười.

-oOo-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oOo—

420. Chương 374 : Khí Tức Yêu Huyền .

- Xoẹt xoẹt.

Đi đến cửa động, Nhạc Thành hướng vào trong động mà nhìn lại, ở bên trong có mấy luồng khí tức cuồng bạo.

- Đúng là khó có thể đi vào.

Nhạc Thành lập tức đau đầu, trong sơn động tràn ngập khí tức cuồng bạo khiến cho Nhạc Thành không thể nắm chắc.

- Tộc trưởng, không biết rằng luồng gió phong bạo này bao giờ sẽ tán đi đây?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi tộc trưởng của Cự Viên tộc.

- Cái này ta cũng không biết, đã gần một tháng, không gian không có bất kỳ dấu hiệu nào giảm bớt.

Tộc trưởng Cự Viên tộc cất tiếng nói.

Ở ngoài nghìn thước của Hàn Băng nhai, lúc này tám thân ảnh xinh đẹp đang bông bênh như tiên nữ, chính là đám người Yêu Huyền và Yến Hiểu Kỳ.

- Yêu Huyền tỷ, chính là ở chỗ này.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói với Yêu Huyền, khí tức ở đây tràn ngập.

- Hẳn chính là ở vị trí này, đáy vực ở đây.

Yêu Huyền cất tiếng nói:

- Chỉ là các người đi trước thôi, nơi này có không ít ma thú cấp tám, thực lực của các người không thể trêu vào.

- Yêu Huyền tỷ, một mình tỷ ở lại lại càng khiến cho chúng ta lo lắng.

Tư Mã Yên Nhiên cất tiếng nói.

- Đúng thế, Yêu Huyền tỷ.

Tô Hân Nhi cũng cất tiếng nói.

- Các người là người nào, mau rời khỏi đây.

Bát nữ vừa xuống không lâu thì có tám thân ảnh ma thú của Cự Viên tộc xuất hiện.

Ba con ma thú cấp tám khổng lồ ở trên mặt đất kinh ngạc nhìn đám người Yêu Huyền, tựa hồ như bọn chúng cũng chưa từng nhìn thấy nhiều mỹ nữ tuyệt sắc như vậy.

- Chúng ta muốn đi vào.

Yêu Huyền đánh giá ba con vượn khổng lồ phía trước rồi cất tiếng nói.

- Nơi này chính là địa bàn của Cự Viên tộc ta, các người mau rời đi nếu không chúng ta sẽ không khách khí.

Một con vượn hung hăng nói.

- Chúng ta nhất định phải vào đây.

Yêu Huyền biến đổi thần sắc mà lạnh lùng nói.

- Hừ, các người không đi thì đừng trách chúng ta khách khí.

Con vượn khổng lồ ở chính giữa cất tiếng nói, sau đó không gian dậy sóng, một lực lượng khổng lồ phát ra.

- Mọi người cẩn thận một chút.

Yêu Huyền biến sắc rồi lập tức nói mọi người mau chóng lùi xuống.

- Ngao.

Ba con vượn khổng lồ gào thét một tiếng, lập tức trên không trung cũng xuất hiện mấy đạo thân ảnh.

- Tám con ma thú cấp tám.

Yêu Huyền bắt đầu kinh ngạc, tám con ma thú cấp tám, nhiều nhất nàng chỉ đối phó được với ba con mà thôi, đối lại năm con đám người Yêu Huyền thì không thể đối phó, thật là phiền toái.

Nhưng mà bát sí linh măng linh mộ ở dưới đáy vực, Yêu Huyền rõ ràng cảm nhận được khí tức cường hãn trong đó.

- Bây giờ các người muốn đi ra cũng không được, toàn bộ đứng lại cho ta.

Con vượn kia hung hăng nói.

- Gào, hú.

Tám thanh âm đinh tai nhức óc vang lên, bao vây xung quanh bát nữ.

Nhìn tám con vượn khổng lồ, ngoại trừ Yêu Huyền, tất cả chúng nữ đều hít vào một hơi lạnh.

- Đáng chết.

Thần sắc của Yêu Huyền biến đổi lớn, bây giờ nàng muốn đi cũng thật phiền toái.

Ở trên ngọn Hàn Băng nhai, nghe thấy tám tiếng gầm gừ, tộc trưởng của Cự Viên tộc biến đổi sắc mặt mà nói:

- Bên ngoài có kẻ lạ xâm nhập, ta muốn đi thử xem sao.

- Tộc trưởng, ta ở đây nghĩ xem có biện pháp nào đi vào trong kết giới hay không.

- Được rồi, nhưng các người chờ đi vào, vào trong đó ngay cả Đấu Tôn cũng bị xé nát.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc cất tiếng nói sau đó thả người lên Hàn Băng nhai.

- Rốt cuộc phải làm sao mới có thể đi vào?

Nhạc Thành suy tư, thậm chí Nhạc Thành còn định dùng đòn phù tiên vào bên trong nhưng muốn vượt qua khí tức cuồng bạo bên trong cũng là điều phiền toái.

- Chẳng lẽ thực sự không có cách nào?

Nhạc Thành thì thầm ở trong lòng.

- Yêu Huyền tỷ, bây giờ chúng ta nên làm gì?

Hàn Nguyệt hỏi Yêu Huyền, tám con ma thú cấp tám khiến nàng cũng bối rối.

- Chúng ta nghĩ biện pháp rồi đi, ta ngăn chúng lại trước.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Yêu Huyền, tỷ có thể ngăn cản chúng sao?

Âu Dương Phiền Tình cất tiếng nói, trên mặt lộ ra vẻ lo lắng.

- Ta chỉ có thể ngăn cản chúng một lát, các người phải chạy nhanh, trời mà sáng thì sẽ không có biện pháp.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Ngao.

Yêu Huyền nói xong liền chuyển đổi thân ảnh, một tiếng gầm từ đỉnh tai nhức óc, một con rắn vô cùng lớn màu xanh xuất hiện trên không trung, khí tức bức người. Bát sí linh mãng mặc dù không phải là thần thú nhưng cũng là ma thú viễn cổ, so với Thần Hoàng tộc cũng không kém bao nhiêu.

Mà Yêu Huyền sau khi biến hóa thì tám con ma thú cấp tám cũng cảm nhận được uy áp, bọn chúng cũng kinh ngạc không thôi.

- Khí tức này tại sao lại quen thuộc vậy, còn có mùi vị kia nữa?

Nhạc Thành đang cẩn thận suy tư thì bỗng nhiên từ trên không trung truyền tới một tiếng gầm gừ khiến hắn kinh ngạc.

- Khí tức này là của Yêu Huyền.

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt, tiếng gầm gừ cho thấy Yêu Huyền đang gặp nguy hiểm.

- Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng các người mau theo ta.

Lời nói còn chưa dứt Nhạc Thành đã biến mất ngay tại chỗ, Tứ Sí Ma Ưng, Thanh Bối Ma Ngưu, Địa Ma Lang cũng theo sát sau lưng của chủ nhân.

- Hừ, ăn một quyền của ta.

Một con vượn khổng lồ phục hồi lại tinh thần, vung một quyền tấn công Yêu Huyền.

- Toàn bộ ở lại cho ta.

Bảy con vượn khác cũng đột nhiên khôi phục lại tinh thần, lập tức đánh về phía bát nữ.

- Ngao.

Yêu Huyền gào thét một tiếng, thân thể khổng lồ sau đó lập tức quét về phía con vượn, mục đích cũng chỉ hi vọng chúng nữ Yến Hiểu Kỳ và Hàn Nguyệt có thể thoát thân.

- Bát sí linh mãng, không ngờ là bát sí linh mãng.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc nhìn thấy Yêu Huyền thì biến đổi sắc mặt, nó dĩ nhiên là biết Bát sí linh mãng cho nên sắc mặt liền biến đổi sắc mặt lớn.

- Toàn bộ ở lại cho ta.

Thân hình của tộc trưởng Cự Viên tộc cũng biến đổi.

- Ở lại toàn bộ cho ta.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc lập tức biến đổi, đột nhiên hóa thành một con vượn rất to.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

421. Chương 375 : Gặp Lại .

Tám con vượn khổng lồ lướt qua thân thể của Yêu Huyền đánh về phía đám người Yến Hiểu Kỳ, Âu Dương Phiền Tình và Hàn Nguyệt.

- Yêu Huyền, đây chính là Yêu Huyền, còn có Yến Hiểu Kỳ, Hàn Nguyệt tại sao mọi người lại ở đây?

Nhạc Thành nhảy lên trên không trung của Hàn Băng nhai, ánh mắt nhìn thấy thân thể khổng lồ của cự viên tộc trưởng, đồng thời cũng nhìn thấy Tô Hân Nhi và Yến Hiểu Kỳ chúng nữ phía xa xa.

- Hỏa Lão, Ma Ứng, Thiên Lang, Thanh Ngưu, mau nhanh ngăn cản người của Cự Viên tộc.

Nhạc Thành nói với đám người Tứ Sí Ma Ứng.

- Dừng tay, dừng tay cho ta.

Thanh âm xen lẫn chân khí, giống như bao vang trong bầu trời vô hạn vậy.

Tuy nhiên trong lúc Nhạc Thành hét lên, con vượn khổng lồ đã hung hăng chụp lấy Tô Hân Nhi, mang theo một lực lượng cuồng bạo.

- Vạn Kiếm Quy Nhất.

Thân thể mềm mại của Tô Hân Nhi đột ngột cấp tốc lùi lại ở giữa không trung, thân là nhất tinh Đẩu Tôn, nàng cũng không phải là kẻ yếu. Nàng bắt đầu ngưng tụ một chưởng ấn đánh về phía ma thú của Cự Viên tộc.

- Xoẹt.

Ma thú của Cự Viên tộc bị một Vạn Kiếm Quy nhất của Tô Hân Nhi chạm vào lập tức chống đỡ mà đẩy ra khiến cho thân hình của Tô Hân Nhi bị lùi mấy chục thước.

Mà lúc này Hân Nhi cùng với Yêu Huyền cũng bị một con ma thú của Cự Viên tộc đẩy lui mấy chục thước, sắc mặt cũng hơi biến đổi

- Âm ầm ầm.

Ba luồng lửa bạo phá ở rên không trung, ba người Tư Mã Yên Nhiên, Âu Dương Phiên tình, Đỗ Mật Nhi ngưng tụ đan hỏa chống lại một cự viên tộc ma thú.

- Tại sao tiểu ny tử này lại tới ma thú lãnh thổ.

Nhạc Thành hít vào một hơi hẩn nhìn về phía một thân ảnh uyển chuyển, đó không phải là Chu Hàm thì là ai.

- Cái này thê thảm rồi.

Thần sắc của Chu Hàm biết đổi lớn, nhìn thấy một con ma thú công kích về phía mình, hiện tại Chu Hàm chỉ là một ngũ tinh Đấu Tông mà thôi, nàng đành phải ngưng tụ một mảng kiếm lớn nghênh hướng ma thú của Cự Viên tộc.

- Kim Long thân thể, Âm Ảnh Kiếm.

Nhạc Thành hơi biến sắc mặt, thủ ấn trong tay của hắn cấp tốc biến đổi, ba thanh Âm Ảnh Kiếm biến thành ba luồng sáng màu vàng nghênh hướng cự viên tộc ma thú đang công kích Chu Hàm.

- Mấy tiểu ny tử này tại sao lại ở đây, may mà ta cũng ở đây, nếu không thì thật phiền toái.

Thân ảnh của Nhạc Thành nhanh chóng lao tới lại gần Chu Hàm.

- Thịch.

Một hồi thanh âm ba động, kiếm Âm Ảnh của Nhạc Thành phá đòn lực lượng của ma thú Cự Viên tộc kia, nó lập tức đình chỉ bàn tay lại, từ trong bàn tay của nó chảy ra ba lỗ máu.

- Người là ai, thả ta ra?

Chu Hàm cảm nhận được mình bị một người nam nhân ôm vào trong ngực, lại nghe được thanh âm quen thuộc.

- Là huynh, tại sao lại là huynh.

Chu Hàm nhìn thấy người ôm nàng vào trong lòng chính là hắc y nhân mình ngày nhớ đêm mong thì kinh ngạc.

- Ngoại trừ ta thì còn có thể là người nào nữa, muội đầu tiên đứng vững cho ta.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó lập tức buông Chu Hàm ra mà bay về phía không trung.

- Dừng tay.

Hỏa Lão nhìn thấy Nhạc Thành như vậy thì không chút lo lắng công kích về phía Yêu Huyền.

- Thịch thịch.

Hai luồng lực lượng chạm vào nhau tạo thành những tiếng nổ mạnh.

- Là Nhạc Thành, là hắn.

- Là thanh âm của biểu ca, biểu ca ở nơi này.

Chúng nữ nghe được tiếng quát quen thuộc này thì nhận ra đó là Nhạc Thành.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc cũng nghe được tiếng quát của Nhạc Thành thì nghi hoặc mà đình chỉ công kích.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc nhìn Hỏa Lão nghi hoặc không thôi mà lập tức rời đi, cất tiếng hỏi:

- Chuyện gì xảy ra?

- Tộc trưởng, là người của ta, ông cho tộc lui xuống đi.

Nhạc Thành nhảy lên trên không trung lớn tiếng.

- Nhạc Thành.

- Biểu ca.

- Đúng là hần ta.

Yêu Huyền, Tô Hân Nhi, Yêu Huyền nhìn thấy thân hình của Nhạc Thành thì vui mừng kêu lên.

- Mọi người tại sao toàn bộ lại tới đây, có phải Huyền Thiên đại lục xảy ra chuyện rồi không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi chúng nữ.

- Chúng ta tới đây thăm người, cuối cùng cũng tìm được người.

- Biểu ca muội rất nhớ huynh, chúng ta cuối cùng cũng tìm được huynh.

Chúng nữ ào ào chạy tới bên cạnh của Nhạc Thành.

- Đó cũng là nữ nhân của hần.

Trầm Linh phía xa xa nhìn tám thân ảnh kia mà thầm nói, tám người này đều khuynh quốc khuynh thành.

- Được rồi, không có việc gì.

Nhạc Thành cất tiếng nói với chúng nữ, nhìn chúng nữ bình yên vô sự, hần cuối cùng cũng yên tâm, cảm nhận tu vi của Tô Hân Nhi, Yến Hiểu Kỳ, Hàn Nguyệt đã đạt tới nhất tinh Đẩu Tôn, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình, Tư Mã Yên Nhiên cũng đạt tới bát phẩm Luyện Được sư, Nhạc Thành liền hơi kinh ngạc.

- Nhạc Thành, Hiểu Hiểu tỷ tỷ đâu?

Yến Hiểu Kỳ chăm chú nhìn quanh mà nghi hoặc hỏi.

- Chuyện này rất dài dòng, về sau chúng ta từ từ nói.

Nhạc Thành cất tiếng nói, không ngờ mình chưa tìm được đám người Hiểu Hiểu thì đã gặp đám người Yến Hiểu Kỳ.

Lúc này Yêu Huyền cũng khôi phục lại bản thể đưa ánh mắt phức tạp nhìn Nhạc Thành.

Nàng cất tiếng nói với Nhạc Thành:

- Tại sao người lại ở chỗ này.

- Nơi này có một viên cổ kết giới.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hần đang nghĩ không thông không ngờ chúng nữ lại tới đây, có Yêu Huyền và chúng nữ ở cạnh, sẽ có người giúp đỡ cho hần.

- Chuyện rất dài dòng, về sau ta sẽ nói, bây giờ ta muốn hỏi, ta muốn đi vào kết giới, người có thể dẫn ta vào được không?

Yêu Huyền cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Được rồi, ta đưa người xuống phía dưới.

Nhìn thấy thần sắc lo lắng của Yêu Huyền, Nhạc Thành biết rằng chuyện này đối với nàng rất trọng yếu.

Nhạc Thành quay đầu lại nói với chúng nữ:

- Mọi người cẩn thận một chút, đi theo ta.

- Nhạc Thành, những người này...

Trầm Linh nhìn

Nhạc Thành mà hỏi, thần sắc nàng hơi biến đổi.

- Để ta giới thiệu một chút.

Nhạc Thành chăm chăm nhìn Trầm Linh, sau đó nhìn chúng nữ mà nói:

- Đây là Yên Hiểu Kỳ, Yên Nhiên, Mật Nhi, Phiên Tình, Hàn Nguyệt, Chu Hàm, Hân Nhi, đây là Yêu Huyền.

- Đây là Trầm Linh.

Nhạc Thành giới thiệu đám người cho Trầm Linh.

Chúng nữ hai mặt nhìn nhau sau đó liền phục hồi tinh thần, Yên Hiểu Kỳ, Hàn Nguyệt cùng với Tư Mã Yên Nhiên thấy nhan sắc của Trầm Linh thì cũng kinh ngạc, sau đó cũng biết được thân phận của nàng.

Trầm Linh nở ra một nụ cười với chúng nữ, thông qua Nhạc Thành nàng đã biết thân phận của bọn họ.

- Nhạc Thành, tại sao lại thế này?

Hỏa Lão đi đến, nhìn thấy đám người thì nghi hoặc, đặc biệt là bản thể của Yêu Huyền khiến cho lão phải chấn động.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

422. Chương 376 : Kết Giới Bất Ngờ Biên Mật .

- Hỏa Lão, là người một nhà.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa Lão sau đó nói với đám người Yêu Huyền:

- Chúng ta đi xuống thôi.

Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng và bốn con Địa Ma Lang nhìn chúng nữ bên người chủ nhân, bọn chúng há hốc mồm nhưng cũng không biết phải nói gì.

-Lão ngưu, chủ nhân có nhiều nữ nhân như vậy, sau này nếu như nữ chủ nhân của Cuồng Sư môn biết được thì chủ nhân chắc chắn phải chịu khổ.

Thiên Lang cất tiếng nói.

- Chủ nhân có nhiều người như vậy còn sợ một người hay sao?

Tứ Sí Ma Ưng cất tiếng nói.

- Các người cũng đừng đàm luận chuyện này, nếu chủ nhân nghe được thì sẽ thu thập các người.

Thanh Bối Ma Ngưu cất tiếng nói, chủ nhân không biết có bao nhiêu nữ nhân, thật là quá rối loạn.

- Tộc trưởng mấy vị này là người của ta, cũng muốn đi vào trong kết giới.

Nhạc Thành nói với tộc trưởng của Cự Viên tộc.

- Được mọi người xuống đi, chỉ là chớ đi vào trong U Tuyền động, ở đó quá nguy hiểm.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Dưới sự dẫn đường của Nhạc Thành, một đoàn người tới đoạn chân trời xa xăm, mà lúc này thần sắc của Yêu Huyền đã biến đổi, nàng cảm nhận được có một khí tức của bát sí linh mãng tộc đang gọi mình.

- Linh mộ, đây chính là linh mộ của bát sí linh mãng.

Yêu Huyền lảo bảo nói sau đó lập tức đi về phía cửa động.

-Nhạc Thành, ta cảm thấy có một luồng khí tức đang muốn làm tổn thương ta.

Yêu Huyền cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Có phải người phát hiện ra gì không?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi Yêu Huyền.

- Ta cũng không biết, chỉ là ta biết có một thứ gì đó rất mạnh mẽ đang kêu gọi ta vào.

- Người xác định cảm giác này, bên trong có một luồng khí rất nguy hiểm.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Ta xác định, ta đi thử xem.

Yêu Huyền cất tiếng nói:

- Ta khẳng định đây là linh mộ của bát sí linh măng tộc.

- Linh mộ, cái gì là linh mộ?

Nhạc Thành kinh ngạc mà hỏi.

- Nhạc Thành bên trong nguy hiểm, mau cho nàng ra.

Yêu Huyền đến cửa sơn động Hỏa Lão liền nói với Nhạc Thành.

- Có lẽ với nàng ta sẽ không có nguy hiểm.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong lòng hắn cũng hơi lo lắng, nếu đây thật sự là linh mộ của bát sí linh măng thì kết giới này hẳn là thuộc về của viên cổ ma thú bát sí linh măng.

- Người đừng đi vào, ta đi vào trước.

Yêu Huyền quay đầu nhìn Nhạc Thành mà cất tiếng nói.

Các nàng nhìn thấy Yêu Huyền đi vào trong cửa động thì cũng lo lắng, từ bên trong truyền ra một khí tức cường hãn khiến cho các nàng không cách nào tiến lên một bước.

Yêu Huyền chăm chú nhìn một mảng cuồng bạo khí tức phía trước.

- Xoẹt.

Nàng do dự một chút rồi tiến nhập vào bên trong, trực giác của nàng cho biết luồng khí đó sẽ không làm thương tổn đến mình.

Yêu Huyền từ từ tiến vào, luồng khí tức lại càng trở nên cuồng bạo, không gian bắt đầu gào thét.

Mà lúc này hai ma thú của Cự Viên tộc nhìn thấy Yêu Huyền tiến vào thì cũng kỳ quái mà quan sát.

- Thịch.

Một luồng khí thật lớn toát ra từ trên không trung.

- Mau lui lại nhanh.

Sắc mặt của Nhạc Thành đột nhiên biến đổi lớn, hắn vội vàng nói với chúng nữ ở phía sau lưng mình, kim mang của hắn đại thịnh, thân thể kim long cũng bao bọc cả Yêu Huyền.

- Nhạc Thành, biểu ca.

Chúng nữ nhìn thấy Nhạc Thành lao vào trong luồng khí thì càng thêm lo lắng, tuy nhiên bọn họ cũng chỉ có thể nhanh chóng lui lại, ở bên trong, các nàng không đủ khả năng chống lại.

- Chủ nhân.

Tứ Sí Ma Ưng, Thanh Bối Ma Ngưu và bốn con Địa Ma Lang thấy thế thì cũng lập tức lao vào bên trong.

Hỏa Lão thấy thế, do dự một chút rồi cũng lao vào.

- Hu.

Không khí của không gian trở nên cuồng bạo, đến nhanh đi cũng nhanh.

- Yêu Huyền.

Nhạc Thành la lớn một tiếng, thân ảnh của Yêu Huyền biến mất vô ảnh vô tung phía trước.

- Chuyện gì đã xảy ra, tại sao lại thế này?

Nhìn luồng khí vô ảnh vô tung biến mất ở phía trước, ma thú của Ma Tượng Thú tộc cũng kinh ngạc, bọn họ lập tức rời khỏi mà chạy về phía đó.

- Các người chờ ở ngoài này, ta vào xem sao.

Nhạc Thành cất tiếng nói với chúng nữ ở phía sau.

Mấy con ma thú cấp tám của Cự Viên tộc và Ma Tượng Thú tộc nhìn thấy Nhạc Thành đi vào thì do dự một chút rồi cũng lao theo.

Nhạc Thành đi vào trong động, phát hiện ra bên trong đó có một diện tích vô cùng lớn, thạch bích dày đặc, chỉ thấy trên các vách đá bóng loáng như gương/

Nhiệt độ trong động cũng càng ngày càng xuống thấp, dựa theo Nhạc Thành đoán, khí tức rét lạnh này đủ cho người có tu vi Đấu Hoàng cũng không thể chống lại.

- Yêu Huyền, chúng ta đi đâu?

Nhạc Thành tìm khắp trong động một lần, luồng khí quỷ dị ở bên trong cũng biến mất, không tìm ra manh mối nào.

- Tại sao lại như vậy, đã xảy ra chuyện gì?

Tộc trưởng của Cự Viên tộc truyền thanh âm tới.

- tộc trưởng ông tới vừa đúng lúc, kết giới ở đây.

Nhạc Thành nhìn thấy tộc trưởng của Cự Viên tộc đi vào bên trong động thì đột nhiên hỏi.

- Đây rốt cuộc là thế nào, không gian tại sao lại biến mất?

Tộc trưởng của Cự Viên tộc nghi hoặc hỏi.

- Cửa vào kết giới ta cũng không biết, lần trước cũng vô tình mở ra mà thôi.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc cất tiếng nói.

- Hỏa Lão, ông có biện pháp gì khác không?

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa Lão, Hỏa Lão dường như có biện pháp xử lý kết giới.

- Ta đã tìm nhưng mà không ra, có thể người bố trí kết giới thủ đoạn quá cao, ta cũng không có biện pháp.

Hỏa Lão cất tiếng trả lời, đi vào trong động Hỏa Lão đã tìm cửa vào kết giới nhưng đều không có thu hoạch gì.

- Tại sao lại như vậy, kết giới ở đây, không gian khí tức ở đây, tại sao lại không thấy.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc cuối cùng cũng đến, hần ngay lập tức lớn tiếng hỏi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

423. Chương 377 : Tiến Vào U Tuyền Động .

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng.

- Hừ, có phải mấy nhân loại các người ra tay, vừa tiến vào đã khiến cho kết giới biến mất không thấy tăm hơi, các người muốn một mình nuốt trọn bảo vật, các người mau mở ra, nếu không ta sẽ không khách khí.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc bắt đầu nổi giận, lớn tiếng la lên với đám người Nhạc Thành.

- Còn Cự Viên tộc các người nữa, các người đồng tâm ra tay chiếm lấy bảo vật, Ma Tượng Thú tộc và Cự Viên tộc tuyệt đối không để yên.

Ngay lập tức tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc cả giận nói với đám người của Cự Viên tộc.

- Chúng ta làm gì không cần phải lén lút.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc oán hận căm tức nói.

- Không phải tại các người thì là ai, nếu như không mở thì ta sẽ không để yên.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc càng thêm nổi giận.

- Người muốn thế nào, nếu như muốn thì có thể tiến lên đánh nhau với ta.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc cất tiếng nói.

- Đến đi, ta sợ người sao?

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc không hề cam chịu yếu thế.

- Đừng cãi nhau.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó ánh mắt của hắn nhìn về phía U Tuyền động.

Nghe thấy thanh âm của Nhạc Thành, tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc và Cự Viên tộc đang cãi nhau liền đưa ánh mắt nhìn hoàng tuyền mà Nhạc Thành chỉ phía trước.

- Tộc trưởng, sâu trong chỗ này ông biết không?

Nhạc Thành đi tới bên bờ suốt một lát rồi cất tiếng hỏi Cự Viên tộc tộc trưởng.

- Không biết, chỗ này ta chưa từng xuống.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc cất tiếng nói Nhạc Thành.

- Hỏa lão, ông thấy hoàng tuyền này có gì đặc biệt không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hỏa Lão.

- Ta đã xem qua, không có gì đặc biệt.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Phiên Hỏa Lão giúp ta hộ pháp.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa Lão, bên trong hàn tuyền không cách nào nhìn thấy tận mắt, chỉ có thể dùng thần thức mà xem.

- Được, không thành vấn đề.

Hỏa Lão cất tiếng nói cho dù lão không biết Nhạc Thành làm gì nhưng lão biết thủ đoạn của Nhạc Thành rất cao.

Khoanh chân ngồi xuống, thần thức của Nhạc Thành bắt đầu khuếch tán, hắn lập tức tiến nhập vào bên trong hàn tuyền, thần thức quán thông.

Một lát sau thần thức đã tiến vào, Nhạc Thành cảm nhận được một luồng lực lượng vô cùng lớn đang ngăn cản mình, Nhạc Thành dốc toàn lực mới có thể từ từ tiến vào.

- Là nơi này.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói trong miệng.

- Khí tức ở đây ba động, cửa kết giới hẳn là ở đây.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói trong miệng.

Thu hồi thần thức, Nhạc Thành từ từ đứng lên, kết giới hẳn tìm ra được rồi, nhưng Nhạc Thành không có cách nào khẳng định.

- Thế nào?

Hỏa Lão cất tiếng hỏi Nhạc Thành, nhìn thấy bộ dáng của Nhạc Thành, Hỏa Lão cũng biết rõ Nhạc Thành vừa rồi dùng thần thức mà nhìn.

Nhạc Thành đánh giá Cự Viên tộc và Ma Tượng Thú tộc một lần rồi nói:

- Ta không có phát hiện gì, ta muốn tự mình xuống xem.

Nhạc Thành dĩ nhiên không ngờ đến độ nói cho hai tộc trưởng này biết, càng có ít người biết thì càng tốt.

- các người đứng yên đừng nhúc nhích.

Nhạc Thành đi ra ngoài động, lập tức hẳn ngưng kết thủ ấn, tháp Hạo Thiên liền hiện ra trước người của hẳn.

Nhạc Thành dự định đi vào bên trong hàn tuyến xong, chúng nữ ở bên ngoài hẳn không yên tâm cho nên hẳn đành để chúng nữ bên trong tháp.

Người bên trong thấy Nhạc Thành đi ra ngoài động thì cũng đi theo, nhưng ma thú kai thấy một cái tháp lóe lên, sau đó chúng nữ đã biết mất không thấy thì nghi hoặc.

- Tộc trưởng, ta muốn đi vào trong hàn tuyến tìm một phen.

Nhạc Thành cất tiếng nói với tộc trưởng của Cự Viên tộc.

- Được, ta cũng muốn xuống xem,

Tộc trưởng của Cự Viên tộc cũng cất tiếng nói.

- Hỏa Lão, chúng ta đi xuống đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó nở ra một nụ cười, hẳn bố trí một vòng tròn phòng ngự màu vàng rồi nhả xuống.

Hỏa Lão là ai, lão đã sống mấy trăm tuổi, nhìn thấy thần sắc của Nhạc Thành thì biết rằng Nhạc Thành nhất định đã phát hiện ra điều gì đó.

Nhìn thấy đám người của Nhạc Thành tiến vào trong hàn tuyến, tộc trưởng của Cự Viên tộc cũng vội vàng đi theo, năm con ma thú cấp tám cũng theo sát sau đó.

Nhạc Thành tiến vào bên trong, đến hơn năm trăm thước, hẳn cuối cùng cũng bố trí một vòng tròn phòng ngự chống lại khí tức âm lạnh, cùng với Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng, và mấy con Địa Ma Lang đốt cháy một ngọn lửa mà duy trì.

Hỏa Lão cũng bố trí vòng tròn đấu khí quanh người, hàn khí bên trong khiến cho lão cung phải ứng phó nghiêm túc.

Đi vào bên trong, Nhạc Thành không thể không dùng thân thể kim long, sau đó kim mang đại thịnh.

- Chủ nhân, chúng ta thật sự không vào được.

Ở phía sau lưng Nhạc Thành, Thanh Bối Ma Ngưu và bốn con Địa Ma Lang cất tiếng nói.

Nhạc Thành quay đầu lại nhìn Tứ Sí Ma Ưng và Thanh Bối Ma Ngưu, và bốn con Địa Ma Lang, mi tâm của hẳn lóe lên, tháp Hạo Thiên đa thu bọn chúng vào bên trong đó.

Thủ đoạn này khiến cho Hỏa Lão kinh ngạc không thôi, Hỏa Lão nhìn thấy thân thể óng ánh của Nhạc Thành thì tựa hồ đã nghĩ đến điều gì đó.

Nhạc Thành quay đầu nhìn lại, nhìn thấy đám ma thú của Cự Viên tộc đã đến thì nói với Hỏa Lão:

- Hỏa Lão, chúng ta đi vào thôi.

Nhạc Thành dự đoán người của Cự Viên tộc và Ma Tượng Thú tộc nhất định đi vào, nếu muốn thoát khỏi bọn chúng thì không phải điều dễ dàng, đành phải dẫn chúng vào bên trong.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

424. Chương 378 : Viễn Cổ Bát Sí Linh Mãng Tộc .

Trên Hàn Băng nhai, một tiếng đánh nhau vang chuyển cả đất trời, không ít ma thú không chịu được, liên hiệp lại chống lại người của Ma Tượng Thú tộc.

Mà ở trong cuộc đại chiến, hơn mười đạo thân ảnh tiến vào trong Hàn Băng nhai, tổng cộng là mười hai đạo, phía trước là hai hắc y nhân, chính là nhị trưởng lão và đại trưởng lão của Hắc Ám Thần điện, còn lại mười người thì chính là mười con ma thú, chỉ là trên người mười con ma thú tràn ngập khí tức tử vong.

- Đại trưởng lão, chính là ở chỗ này, tại sao không thấy có người?

Nhị trưởng lão đi vào trong một cái động vô cùng lớn nói với đại trưởng lão.

- Tìm xem, lần này Hàn Băng nhai xuất hiện viễn cổ kết giới, chúng ta nhất định sẽ tìm được, chuyện này ta phải báo cáo lên trên.

Đại trưởng lão cất tiếng nói.

- Đại trưởng lão, phía trước chỉ có một hàn tuyến, không có gì khác thường.

Nhị trưởng lão đánh giá khắp nơi rồi nói.

Cự Viên tộc cùng với Ma Tượng Thú tộc đều ở bên trong, chẳng lẽ bọn chúng tiến vào?

Đại trưởng lão hơi nghi hoặc sau đó liền tiến tới bên bờ hàn tuyến, nhìn sự rung động của hàn tuyến mà cười lạnh nói:

- Chúng ta đi vào bên trong hàn tuyến, phỏng chừng đám ma thú đó đã tìm được cửa ra.

Nhạc Thành cùng với Hỏa Lão tiến vào trong hàn tuyến thì Hỏa Lão đã hoàn toàn kinh ngạc.

- Nhạc Thành nơi này thật là lạnh.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Hỏa Lão có thể kiên trì ở đây đã là rất lợi hại, ta cũng duy trì không được.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau khi xâm nhập vào trong một nghìn hai trăm thước, tộc trưởng Cự Viên tộc nói nhiều nhất chỉ có thể đi vào đây một nghìn thước mà thôi, nếu như không phải Nhạc Thành có thân thể Kim Long thì không thể tiến vào.

- Vậy bây giờ phải làm sao, ngươi hẳn là phát hiện gì dưới mặt đất sao?

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Không sai, chúng ta bây giờ cũng chỉ có thể từ từ mà tiến vào.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó thủ ấn của hắn ngưng kết, tháp Hạo Thiên một lần nữa lại hiện ra.

- Hỏa Lão, vậy chúng ta cùng một lượt đi vào thôi.

Nhạc Thành chưa dứt lời thì Hỏa Lão đã bị Nhạc Thành đưa vào trong Hạo Thiên tháp, ở trong đó có một không gian rất lớn khiến cho lão cũng phải trợn mắt há hốc mồm.

- Chủ nhân.

- Biểu ca.

- Nhạc Thành.

Nhìn thấy Nhạc Thành tiến vào nơi này, mọi người liền đi tới.

- Nhạc Thành, đây là nơi gì, chẳng lẽ chúng ra đã rời khỏi viễn cổ kết giới?

Hỏa Lão kinh ngạc hỏi Nhạc Thành?

- Đây không phải là viễn cổ kết giới, về sau văn bối sẽ nói với Hỏa Lão.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó thủ ấn của hắn ngưng kết, tâm niệm chuyển động Hạo Thiên tháp nhanh chóng rơi xuống hàn tuyến, ở bên trong Hạo Thiên tháp hàn khí của hàn tuyến không thể tiến vào.

Hạo Thiên Tháp chính là một thượng cổ thần khí, mặc dù bây giờ đã bị tàn phá không còn đầy đủ nhưng cũng đủ để ngăn cản hàn tuyến.

Mà nhóm người của Nhạc Thành tiến vào trong Hạo Thiên Tháp thì Cự Viên tộc và Ma Tượng Thú tộc chỉ có thể dừng lại ở một nghìn thước mà than thở.

- Chúng ta ra ngoài thôi.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, Hạo Thiên Tháp tiến nhập vào bên trong một lỗ nhỏ của hàn tuyến, Nhạc Thành lúc này cũng cảm nhận thấy hàn băng khí tức không còn nữa.

- Cửa vào kết giới, đúng là cửa vào kết giới.

Hỏa Lão nhìn một không gian gọn sóng bên trong thì kinh ngạc mà nói.

- Hỏa Lão, đúng là cửa vào kết giới.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa Lão, muốn giải khai kết giới thì Nhạc Thành biết mình không có cách nào.

- Đây là cửa vào kết giới, chỉ là muốn mở được thì ta sợ không gian trút xuống, chúng ta ở sâu trong tận cùng thì thật phiền toái.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Sao chúng ta không chờ ở nơi này?

Nhạc Thành bắt đầu nói.

- Dĩ nhiên không phải vậy, ta phỏng đoán lần trước đã có hai con ma thú vô tình mở kết giới, chỉ là không biết nguyên nhân gì mà khiến cho kết giới lại đóng một lần nữa.

- Tại sao tới đây lại không có hàn khí nữa?

Trong đầu của Nhạc Thành hiện ra một ý niệm sau đó liền đánh giá cẩn thận.

- Nhạc Thành, huynh mau xem xem đây là cái gì?

Thanh âm của Trầm Linh vang ở bên tai của Nhạc Thành.

Nhạc Thành đi tới bên cạnh của Trầm Linh thì phát hiện ra bên người của Trầm Linh tràn ngập hàn khí, Trầm Linh đưa cho Nhạc Thành xem một quan mang nhàn nhạt ở bên cạnh, nếu như không nhìn kỹ thì đúng là không thể phát hiện ra.

- Có vẻ là một không gian khí tức.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau khi cẩn thận kiểm tra Nhạc Thành thử không luồng chân khí nhỏ lên, theo Nhạc Thành đoán không gian khí tức này là do hai con ma thú lần trước làm chấn động vô tình phát hiện ra.

- Nhạc Thành, người chú ý không gian khí tức.

Hỏa Lão nhìn thấy Nhạc Thành muốn chạm phải luồng khí kia thì vội vàng lớn tiếng chặn lại.

- Hu.

Hỏa Lão vẫn quát chậm một bước, Nhạc Thành đã chạm phải đó, một luồng khí cuồng bạo xuất ra, cả hang đã bị luồng khí xé nát.

- HU.

Mọi người bố trí một vòng tròn phòng ngự, sau một hồi thì cả hang động đã bị nghiền nát, cảnh vật trước mắt biến đổi, hang động đã biến mất không còn thấy gì nữa, sau đó mọi người đã tới một thung lũng rất lớn.

- Hu.

Nhạc Thành đánh lên một chuông, một luồng lực lượng khổng lồ bạo phá.

- Thịch.

Sau đó là một tiếng rất lớn, một cột nước lao ra khỏi hàn tuyến.

Lực lượng cường hãn này khiến cho ngay cả ma thú cấp tám cũng không dám ngạnh kháng, mà ở phái trên, những người của Hắc Ám Thần điện nhìn thấy ma thú phía dưới lao ra tựa hồ như gặp nguy hiểm thì cũng cấp tốc chạy tới.

-Ầm ầm ầm.

Từng luồng lực lượng khổng lồ phá hủy, hàn tuyết bắt đầu bạo liệt, cột nước lớn phá tan cả U Tuyền động.

Động tĩnh lớn như thế khiến cho không ít ma thú của Cự Viên tộc và Ma Tượng Thú tộc cũng phải đình chỉ lại việc kích chiến.

- Ầm ầm.

Một thanh âm tung toé vang lên, Hàn Băng nhai đã bị hủy diệt thành vô số bụi đất.

Hàn Băng nhai sụp đổ không ít ma thú không thể ra được, vùng dãy núi như bị bao phủ vào trong, một khí tức cường hãn tràn ngập.

- Tại sao lại như vậy, chẳng lẽ ta đã vô tình mở ra được kết giới?

Nhạc Thành hồi phục tinh thần lại.

- Viễn cổ sơn mạch, đây chính là viễn cổ sơn mạch, đây chính là địa bàn của bát sí linh mãng tộc.

Hỏa Lão phục hồi tinh thần rồi hưng phấn mừng rỡ nói.

-Hỏa Lão, đây thật sự là địa bàn của bát sí linh mãng hay sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Không sai, khí tức này đủ để chứng minh.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Sưu sưu.

Ở giữa không trung, có mấy trăm thân ảnh ma thú tiến tới, nhìn thấy những thân ảnh ma thú này, sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, không ngờ mình tân khổ như vậy lại bị đám ma thú này chiếm tiện nghi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

425. Chương 379 : Vương Giả Tướng Truyền Thừa .

Ma Tượng thú cùng với Cự Viên tộc thú còn có những thể lực ma thú khác, chỉ là so với Cự Viên tộc và Ma Tượng Thú tộc thì kém hơn một chút mà thôi.

- Hắc Âm Thần điện đã tới đây?

Nhạc Thành nhìn thấy hai thân ảnh ở phía trên thì thần sắc đột ngột biến đổi.

- Đại trưởng lão, tên tiểu tử của Nhạc gia cũng có mặt.

Lúc này nhị trưởng lão nhìn thấy đám người Nhạc Thành cùng với Hỏa lão thì cất tiếng nói.

- Chính là hắn.

Đại trưởng lão ở trên không trung nhìn Nhạc Thành phía bên dưới, sau đó sắc mặt đột nhiên biến đổi.

- Ở bên trên có sắp xếp, lần này nếu như lấy viên cổ kết giới chạm mặt hắn thì hãy ra tay đối phó và bắt lấy, dù sao hắn cũng chạy không thoát được.

Hắc Âm Thần điện đại trưởng lão nói xong thì hung hăng nhìn Nhạc Thành sau đó cấp tốc bay tới.

- Hắc Âm Thần điện cũng đã tới.

Hỏa Lão nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Xem ra bọn chúng cũng đã nhận được tin tức, không thể để cho chúng tới trước linh mộ.

- Hỏa Lão, linh mộ gì?

Nhạc Thành kỳ quái, tại sao lần này Hắc Âm Thần điện thấy mình mà chưa động thủ.

- Bát sí linh măng tộc đã sớm biệt tích ở trong Huyền thiên nội lục mấy nghìn năm, vẫn có tin đồn rằng linh mộ của bát sí linh măng ở trong ma thú lãnh thổ.

Hỏa Lão cất tiếng nói:

- Viên cổ ma thú mỗi con lợi hại vô cùng, ngoại trừ chúng có truyền thừa trời sinh thì còn có thể tiến hóa, nghe nói có thể đạt tới thần thú.

- Hỏa Lão nói trong này có linh mộ của bát sí linh măng sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Không sai, đây là theo sự phỏng đoán của ta.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Yêu Huyền, có ta ở đây, người nhất định sẽ không sao, trước kia người bảo vệ ta, bây giờ sẽ đổi lại.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng.

- Các người tại sao lại ở nơi này?

Tộc trưởng của Cự Viên tộc cùng đám ma thú lúc này đã tới gần bên cạnh Nhạc Thành.

- Tộc trưởng, chúng ta cũng không rõ, chúng ta vô tình mở được kết giới.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nơi này là viên cổ sơn mạch, có không ít nguy hiểm, các người cần phải cẩn thận một chút.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc nói với Nhạc Thành, sau đó một lần nữa bay vào bên trong dãy núi.

- Hỏa Lão, chúng ta trước hết đi tìm linh mộ.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa Lão.

- Linh mộ muốn tìm cũng không dễ dàng, nơi này lớn như vậy, nếu như ta không biết phương hướng thì ba tháng cũng không tìm thấy.

Hỏa Lão cất tiếng nói sau đó nhìn bốn phía mà nói:

- Ở phía bên trái có khí tức dày đặc nhất, hơn phân nửa là ở đó.

- Được, vậy chúng ta đi nhanh đi.

Nhạc Thành thầm lo lắng cho Yêu Huyền, sau đó hần lập tức khôi phục bản thể cho Tứ Sí Ma Ứng, chúng nữ bên trong không thể đuổi kịp cho nên Nhạc Thành để cho bọn họ ngồi lên trên mình của nó.

Chúng nữ sau khi nhìn thấy bản thể của Tứ Sí Ma Ứng thì kinh ngạc không nói ra lời, tuy bọn họ đã nhìn thấy Khiếu Thiên Hổ và Yêu Cơ cũng là ma thú nhưng không thể nào bằng so với Tứ Sí Ma Ứng.

Về phần viên cổ sơn mạch này có bảo vật hay không Nhạc Thành cũng không còn tâm tư tìm kiếm, an toàn của Yêu Huyền hiện tại mới là điều trọng yếu nhất của hắn.

Bây giờ Hắc Ám Thần điện đã chú ý tới linh mộ, Nhạc Thành tự nhiên là lo lắng, khó trách Hắc Ám Thần điện nhìn thấy mình mà vẫn không xuống tay.

- Nhạc Thành, ngươi không phải là muốn tìm tin tức của tứ đại nhân tộc và tứ đại thú tộc hay sao? Xem ra ngươi không có khả năng tìm kiếm rồi.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Hỏa Lão, ông nói ngoài linh mộ còn có tứ đại nhân tộc và tứ đại thú tộc.

Nhạc Thành cất tiếng nói, thần sắc có vẻ kỳ quái.

- Tất nhiên không phải như vậy, mà là ta nhận được tin tức bát sí linh măng linh mộ xuất thế, Hắc Ám Thần điện cũng nhận được tin tức, theo ta phỏng đoán bọn họ cũng dẫn người tới.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Hỏa Lão, ông nói ngoài ra linh mộ còn có tứ đại tộc nhân và tứ đại thú tộc?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, thần sắc lộ ra vẻ kỳ quái.

- Tất nhiên không phải vậy, ta tin rằng bát sí linh măng tộc xuất thế, Hắc Ám Thần điện nhận được tin tức thì tứ đại nhân tộc và tứ đại thú tộc cũng sẽ nhận được tin tức, theo như ta đoán thì bọn họ sẽ phái người tới.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Hỏa Lão, linh mộ của bát sí linh măng tộc có gì trợ giúp cho bọn họ?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Chuyện này rất phức tạp, cũng không phải bát sí linh măng linh mộ có tác dụng đối với tứ đại nhân tộc và tứ đại thú tộc mà là ta đoán rằng việc này có liên quan tới truyền thừa của bát sí linh măng, nếu như có được truyền thừa thì bọn họ sẽ trở thành ngũ đại thú tộc chứ không phải tứ đại thú tộc, cho nên tứ đại thú tộc sẽ không đồng ý. Nghe nói vài nghìn năm trước là viên cổ minh xà tộc liên hợp với viên cổ hổ tộc và nghê tộc giết bát sí linh măng tộc.

- Hóa ra là như vậy, tứ đại thú tộc nếu như đến thì không phải là Yêu Huyền sẽ gặp phải nguy hiểm hay sao?

Nhạc Thành càng thêm lo lắng, thật không ngờ Yêu Huyền còn có chuyện như vậy nữa.

- Người cũng không cần phải lo lắng nếu như tứ đại thú tộc tới thì tứ đại nhân tộc cũng sẽ đến, tứ đại nhân tộc sẽ không cho tứ đại thú tộc có được truyền thừa của bát sí linh mãng, lúc đó nhất định sẽ náo nhiệt.

Hỏa Lão lại cất tiếng nói:

- Ở Huyền Thiên nội lục đã lâu vẫn chưa từng có náo nhiệt như vậy.

Ở trong một không gian bóng tối, một chỗ như đào nguyên tại một đại sảnh, có hơn mười người đang thương nghị.

- Tộc trưởng, linh mộ của bát sí linh mãng xuất hiện, chúng ta cần phải đi một chuyến, tin rằng những thú tộc kia cũng bắt đầu hành sự.

Một lão giả mặc áo xanh cất tiếng nói.

- Tộc trưởng, truyền thừa này làm thế nào để xử trí?

Lão giả áo xám cất tiếng nói.

- Để bọn họ nhìn thấy thì tốt, bát sí linh mãng truyền thừa đã không còn, trong khắp huyền thiên nội lục đã không còn bát sí linh mãng nữa, chúng ta chỉ không cần để truyền thừa rơi vào trong tay của tứ đại thú tộc là được, nếu vạn bất đắc dĩ thì chúng ta sẽ phá hủy linh mộ.

- Vâng tộc trưởng, thuộc hạ sẽ cho Nhạc Siêu và Nhạc Đình tới ma thú lãnh thổ, trên người bọn họ có không gian ngọc giản, mấy ngày là tới.

Lão giả áo xám cất tiếng nói.

- Nói bọn họ cẩn thận một chút, lần này người của Hắc Ám Thần điện cũng xuất hiện.

Lão giả áo xanh cất tiếng nói.

Ở trong một kết giới vô tận, lúc này có mấy đạo thân ảnh xẹt qua trên không trung, nhìn bộ dáng thì bọn họ muốn vội vã ra ngoài một chuyến.

- Tam trưởng lão, các ông muốn đi nơi nào nữa?

Một bóng hình xinh đẹp nhảy lên trước đoàn người.

- Tiểu thư, chúng ta vừa nhận được tin tức, ở trong ma thú lãnh thổ đã xuất hiện linh mộ của bát sí linh mãng, tộc trưởng muốn chúng ta tới xem.

Mấy người bên trong cất tiếng nói, nếu như có Nhạc Thành ở đây thì hẳn có thể nhận ra người vừa rồi chính là Doanh thi, cường giả Đấu tôn.

- Trưởng lão Hắc, Ma thú lãnh thổ ta cũng muốn đi.

Doanh thi mỉm cười sau đó lập tức đứng cạnh hán tử cứng cáp.

- Tiểu thư, tộc trưởng không cho tiểu thư tùy tiện ra bên ngoài, hơn nữa chỗ đó chỉ có nguy hiểm, không có gì vui đâu.

Hắc hán tử cười khổ nói.

- Hắc Sơn, người cho nó đi cùng đi, có người đi cùng thì nó sẽ không xảy ra chuyện.

Một thanh âm trầm thấp vang lên, sau đó một hán tử mặc áo màu trắng xuất hiện.

- Vâng tộc trưởng.

Hắc Sơn trưởng lão cất tiếng đáp, cảm nhận được thực lực của tộc trưởng, y không khỏi hâm mộ.

- Thi thi, con muốn đi cũng được, chỉ là phải nghe lời của Hắc Sơn trưởng lão, còn nữa để U Cơ đi cùng, bằng không thì ở lại.

Trung niên hán tử nói với Doanh thi.

- Cha, con biết rồi.

Doanh thi nũng nịu nói với nam tử áo trắng.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

426. Chương 380 : Linh Mộ Xuất Hiện .

- U Cơ, chúng ta đi thôi.

Doanh thi lập tức cất tiếng, một thanh âm xé gió vang lên, một bóng hình xinh đẹp như liễu đã nhảy lên trên, chính là ma sủng của doanh thi, ma thú cấp tám, Cửu U Tam Đầu mãng.

Cửu U Tam Đầu mãng sau đó biến hình thành một người vô cùng tuyệt đẹp thân hình mềm mại, kiều đồn chắc chắn.

Đoàn người biến mất trên không trung, lúc này trung niên nam tử mới lẩm bẩm nói:

- Lần trước ta đã dung hợp đứa nhỏ này với Xích Viêm hỏa, giờ cho nó ra ngoài tu luyện một chút cũng tốt.

Mà lúc này ở trong một kết giới, một lão giả vây quanh trong đại sảnh, chính là người của Vũ Văn gia. Vũ Văn gia tộc chính là một đại gia tộc.

- Cha, bát sí linh mãng linh mộ xuất hiện ở trong ma thú lãnh thổ, chúng ta có đi không?

Một trung niên nam tử cất tiếng hỏi một lão giả.

- Dĩ nhiên là phải mau tới xem, bất kể thế nào cũng không thể để cho truyền thừa của bát sí linh mãng rơi vào trong tay của tứ đại thú tộc, lần này người tự mình đi một chuyến đi, tin rằng hai nhân tộc khác cũng sẽ có người tới. Về phần Trần gia, bọn họ đã lâu không hỏi thế sự, chắc là không đi.

Vị trưởng lão cất tiếng nói.

Ở trong viễn cổ thung lũng, nhóm người Nhạc Thành lúc này không ngừng phi hành đi tìm kiếm linh mộ, hiện tại đã trọn vẹn là nửa tháng, vậy mà bọn họ vẫn không tìm ra bất kỳ manh mối nào.

Trong bảy ngày này bọn họ cấp tốc phi hành.

- Hỏa lão, tại sao vẫn chưa nhìn thấy linh mộ, có phải sai phương hướng rồi không?

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong lòng liền bất an.

- Hẳn là không sai, linh khí ba động từ bên trái tới.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Thật không, hết dãy núi này là tới.

Nhạc Thành thăm mắng một tiếng rồi đi về phía trước.

Ở trong thung lũng viễn cổ, có một kiến trúc bao la, mà kiến trúc này có một cột đá lớn mà thành.

Một ngày sau không nhìn thấy tin tức của linh mộ đâu nữa, Nhạc Thành liền sốt ruột, chỉ cần Yêu Huyền còn ở trong linh mộ, nếu như bị những người khác phát hiện ra thì sẽ không biết tạo ra chuyện gì, cho nên Nhạc Thành vô cùng lo lắng.

- Hỏa Lão có phát hiện gì không?

Nhạc Thành một lần nữa cất tiếng hỏi Hỏa Lão, trong lòng hấn lo lắng không thôi.

- Không có, trong này thật là quá lớn, tìm thấy linh mộ không phải là một điều dễ dàng.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Ta tới đây tìm xem.

Nhạc Thành lập tức khoanh chân ngồi trên Tứ Sí Ma Ứng, thủ ấn của hắn đánh ra, lập tức thần thức của hắn khuếch tán bốn phía.

- Aizzz, đúng là có phát hiện ra, bên trái một chút.

Nhạc Thành thì thầm, sau đó hắn lập tức cất tiếng:

- Ma Ứng, đi về phía bên trái một chút.

- Nhạc Thành, ngươi phát hiện ra linh một rồi sao

Hỏa Lão nhìn thấy thần sắc của Nhạc Thành thì tưởng rằng hắn đã phát hiện ra.

- Không biết, phía trước tựa hồ như không được bình thường, chúng ta mau đến tìm.

Nhạc Thành cất tiếng nói, thần thức cảm ứng, Nhạc Thành nhìn thấy phía trước có một luồng năng lượng tràn ngập.

Một lát sau, Tứ Sí Ma Ứng phi hành toàn lực, Nhạc Thành có thể cảm nhận được ba động rõ ràng ở phía trước.

Mà lúc Nhạc Thành đi về phía trước, cũng có mấy đạo thân ảnh xẹt qua trên không trung.

Hắc Ám Thần điện.

Hàn quang trong mắt của Nhạc Thành chợt hiện ra.

- Ma Ứng, chúng ta đi nhanh thôi.

Nhạc Thành nói với đám người Tứ Sí Ma Ứng, nhất định không để cho người của Hắc Ám Thần điện tới linh mộ trước.

- Xoẹt.

Bốn cánh của Tứ Sí Ma Ứng chấp lại, thân ảnh khổng lồ nhanh lên, vượt không gian mà đuổi theo người của Hắc Ám Thần điện.

- Hắc ám Lôi Thủ, hôm nay ta lại chạm phải các ngươi.

Thanh âm của Nhạc Thành vang lên trên không trung.

- Tiểu tử, ngươi đứng lại cho ta.

Nhị trưởng lão đã sớm nghe thấy tiếng nói của Nhạc Thành và Hỏa Lão thì tức giận không thể kìm được.

- Hừ, ta đang muốn tìm các ngươi tính sổ.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó chăm chú nhìn đám người của Hắc Ám Thần điện.

- Hừ, trước tiên không đếm xỉa tới tên tiểu tử này, cho ngươi ngạo mạn một thời gian.

Nhị trưởng lão oán hận mà nói.

- Hỏa Lão, ngươi còn lại bên cạnh hắn có thực lực gì

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hỏa Lão.

- Người kia rất mạnh, thực lực bát tinh Đấu Tôn, ta có thể ngăn lại hắn nhưng ngoài ra còn có một thất tinh Đấu Tôn, ngươi có thể chống lại?

Hỏa Lão cất tiếng trả lời.

- Chuyện này đúng là phiền toái.

Nhạc Thành thầm nói trong lòng, tuy nhiên linh mộ có quan hệ với Yêu Huyền, Nhạc Thành cũng chỉ có thể theo sát, bất kể thế nào cũng phải đảm bảo an toàn cho Yêu Huyền.

Một lát sau, một thâm cốc bình địa xuất hiện trước mắt mọi người.

- Hỏa Lão, là ở nơi này.

Nhạc Thành nhìn thâm cốc bình địa phía trước mà cất tiếng nói.

- Đúng thế hẳn là nơi đó.

Hỏa Lão cất tiếng nói, nhìn thấy kiến trúc kia, Hỏa Lão cũng âm thầm kỳ quái không thôi.

- Ma Ứng, chúng ta xuống dưới.

Nhạc Thành chỉ vào mảng kiến trúc mà nói. Mà lúc này mười con quái vật của Hắc Ám Thần điện cũng bay tới, trong mắt hiện ra một vẻ cuồng nhiệt.

- Chủ nhân, phía trước không cách nào tiến vào nữa.

Tứ Sĩ Ma Ứng nhìn thấy mảng kiến trúc lớn phía trước mà bay tới.

- Khí tức ở đây rất mạnh.

Nhạc Thành cũng cảm nhận được khí tức ở đó vô cùng cường hãn.

- Tất cả lui ra phía sau.

Nhạc Thành vội vàng nói với mọi người, sau đó hắn nhìn thấy khuôn mặt của Chu Hàm đã trở nên tái nhợt, khí tức này đúng là khiến nàng khó chịu vô cùng.

- Muội không sao chứ?

Nhạc Thành lùi về phía sau mà hỏi Chu Hàm, sau đó hắn đưa cho nàng một viên đan dược mà nói:

- Mau ăn vào.

Ngay lập tức Nhạc Thành đưa cho mỗi người một viên đan dược, ngoại trừ Trầm Linh, chúng nữ đều cảm thấy không hề dễ chịu.

- xoẹt.

Người của Hắc Ám Thần điện cũng lùi ra.

-Hỏa Lão, bây giờ chúng ta phải làm sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hỏa Lão.

- Yên tâm đi, đưa người của Hắc Ám Thần điện đi là xong rồi, bọn họ cho rằng linh mộ của bát sĩ linh mãng có thể tùy tiện đi vào nhưng thực tế không phải vậy.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

427. Chương 381 : Nhạc Siêu Cùng Nhạc Đình .

Nhạc Thành thầm nghĩ, bát sĩ linh mãng tộc mặc dù đã không còn nhưng linh mộ bọn họ bố trí cũng không dễ đi vào.

Nghe thấy lời nói của Hỏa Lão, Nhạc Thành yên lặng đi vào, thần thức của hắn liền khai triển, nhìn vào bên trong.

- Khí tức này là của Yêu Huyền, Yêu Huyền đang ở bên trong.

Một lát sau, Nhạc Thành thu hồi thần thức, trên khuôn mặt mở rộng thần thức, nhìn vào bên trong xem Yêu Huyền có bị sao không, chỉ cần Yêu Huyền không có việc gì là Nhạc Thành hoàn toàn có thể yên lòng.

- Khí tức này là của Yêu Huyền, Yêu Huyền đang ở bên trong, chỉ là ta không cách nào đi vào.

Một lát sau, Nhạc Thành đã thu hồi thần thức, khuôn mặt mở rộng ra.

Bây giờ mười ma thú của Hắc Ám Thần điện và hai trưởng lão đã đi vào, Nhạc Thành chăm chú nhìn mà lo lắng, mừng rỡ nhìn náo nhiệt trước mắt, dù sao hiện tại mình cũng không có hứng thú với linh mộ, vật của Yêu Huyền, Nhạc Thành không có ý định lấy.

- Sưu, sưu sưu.

Ở giữa không trung có một đám ma thú cấp tốc bay tới, nhìn thấy đám người Nhạc Thành thì cũng không thêm để ý.

- Xuy, xuy mau lùi lại.

Một lát sau, những ma thú ào ào lao về phía sau, đặc biệt ở đó có những ma thú thất giai, tu vị bọn họ giống như là Chu Hàm vậy, không hề dễ chịu, sắc mặt trở nên trắng bệch.

- Tại sao các ngươi cũng ở nơi này, tại sao các ngươi không đi vào, bên trong có viên cổ ma thú linh mộ bất sí linh mãng.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc nhìn thấy đám người của tộc mình lùi xuống thì cất tiếng hỏi.

- Tộc trưởng, nếu như ông muốn người trong tộc tiếp tục bị thương vong thì cứ tiến vào.

Nhạc Thành cất tiếng nói với tộc trưởng của Cự Viên tộc.

- Nhưng mà trong đó có không ít bảo vật, ta không thể để cho các ma thú khác vào trước.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc cất tiếng nói.

- Tộc trưởng, ta không ngăn cản ông, nếu ông không tin thì đi cùng ta.

Nhạc Thành hảo ý nói với người của Cự Viên tộc, hẳn phát hiện ra ma thú của Cự Viên tộc không phải là tệ. Kỳ thật Nhạc Thành cũng không phải tốt đẹp gì, hẳn chỉ muốn có thêm đồng minh đối phó với người của Hắc Ám Thần điện.

- Cái này được rồi, ta xem trước một chút.

- Xoẹt.

Nhạc Thành chăm chú nhìn đoàn ma thú phía trước, hẳn phát hiện chỉ có một trăm người, trong đó có cả ma thú cấp tám, nhưng đa phần chỉ là ma thú cấp tám sơ kỳ, phía dưới cũng có ma thú cấp bảy.

Nhạc Thành âm thầm dò xét người của Hắc Ám Thần điện, nhị trưởng lão và đại trưởng lão có vẻ cũng đã tiến sâu vào.

- Xem ra hôm nay đúng là náo nhiệt, có nhiều ma thú như vậy, còn có người của Hắc Ám Thần điện.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười.

- Đại trưởng lão, ở đây thật là quái dị, chúng ta không cách nào tiến vào nữa.

Nhị trưởng lão của Hắc Ám Thần điện cất tiếng nói.

- Chúng ta lui xuống trước đi, chuyện này đối với chúng ta tiêu hao thật không nhỏ.

Đại trưởng lão cất tiếng nói, sau đó hẳn lập tức lui về xuống dưới, ở nơi này có khí tức vô hình khiến cho hẳn phải một mực chống lại.

- Sưu sưu.

Ở giữa không trung, sáu thân ảnh hạ xuống, khí tức tràn ngập, sáu người đã đến gần Nhạc Thành, sáu người này có cả nam lẫn nữ.

- Đại ca hẳn là chỗ này.

Thanh y nữ tử ở bên trong cất tiếng nói, nàng mặc một bộ váy dài màu xanh, ngũ quan tinh mỹ, làn da trắng trẻo.

- Đình muội chính là ở chỗ này, chúng ta cần phải cẩn thận một chút.

Nhạc Thành đã sớm chú ý tới sáu người, sau đó hắn hơi biến đổi sắc mặt, trong sáu người này thì hai người một nam một nữ chính là tam tinh Đấu tôn, bốn người trung niên hán tử khí tức tràn ngập, xem ra ba người là ngũ tinh Đấu Tôn và một là lục tinh Đấu Tôn.

- Tiểu tử, ngươi nhìn gì, chú ý con mắt của ngươi.

Nhạc Thành sau khi đánh giá đám người kia, cô gái áo xanh thấy vậy thì lộ ra một vẻ chán ghét, hung hăng nhìn Nhạc Thành.

- Ta muốn bỏ sống ngươi, chủ nhân nhà ta há để cho ngươi gọi?

Tứ Sí Ma Ứng thấy cô gái này lớn tiếng với chủ nhân của mình thì lập tức hét lớn lên.

- Ma Ứng, về đi, đừng để ý.

Nhạc Thành cất tiếng la lớn, đối với cô gái này, Nhạc Thành không thích nhưng có người của Hắc Ám Thần điện ở đây, không nên kết thêm thù oán.

- Hừ.

Tứ Sí Ma Ứng lạnh lùng nhìn thanh y nữ tử sau đó lui xuống dưới, trong miệng nói:

- Ngươi còn tưởng ngươi xinh đẹp, ngươi nhìn xem trong đám nữ chủ nhân của ta, có ai không xinh hơn ngươi, ngươi nằm mơ sao?

- Ngươi...

Nghe thấy tiếng hừ lạnh của Tứ Sí Ma Ứng, nữ tử thanh y không kìm được nhìn chúng nữ sau lưng Nhạc Thành, bất cứ người nào cũng khiến cho nàng ghen tỵ về dung mạo.

- Đình muội quên họ đi, ta thấy bọn họ không phải là người bình thường, chúng ta không nên trêu chọc vào thì tốt hơn.

Hoàng y nam tử đánh giá Nhạc Thành rồi nói.

- Hừ, chẳng lẽ Nhạc gia ta lại còn sợ bọn họ.

Thanh y nữ tử cất tiếng nói, trên khuôn mặt đã hiện lên vẻ tức giận.

- Tiểu thư, những người kia có lão giả và hắc y thanh niên này thực lực rất mạnh, chúng ta không nên trêu chọc vào thì tốt hơn.

Lục tinh đấu tôn phía sau cất tiếng nói.

- Các ngươi đúng là vô dụng, hừ...

Thanh y nữ tử hừ lạnh sau đó tức giận nhìn Nhạc Thành.

Thanh y nữ tử này chính là một trong tứ đại tộc nhân mà Nhạc Thành đâu khổ tìm kiếm, nàng chính là Nhạc Đình, thanh niên kia là huynh trưởng của nàng, chính là Nhạc Siêu, Hai người đã rời khỏi kết giới của Nhạc gia nửa năm, mấy ngày trước theo ngọc giản mà biết được tin tức của Linh mộ.

Chỉ là hiện tại Nhạc Thành còn chưa biết mấy người kia là người của Nhạc gia, nếu không trong lòng không biết sẽ cảm thấy thế nào.

- Có người của Hắc Ám Thần điện, tiểu thư, thiếu gia, có người của bọn họ.

Lục tinh Đấu Tôn của Nhạc gia chăm chú nhìn Nhạc thành mà cất tiếng nói.

- Hắc Ám Thần điện, đúng là người của Hắc Ám Thần điện.

Nhạc Siêu cất tiếng nói, khuôn mặt biến đổi thần sắc.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

428. Chương 382 : Tứ Đại Thú Tộc Đến Đây Đủ .

- Xoẹt.

Ở giữa không trung truyền tới ba năm tiếng động khổng lồ, sau đó lập tức năm thân ảnh xuất hiện ở trên không trung.

Trong năm người, một người mặc trường bào màu đen, ba người là trung niên, hai người nữ nhân thì một người mặc trang phục màu tím.

Cô gái mặc cẩm phục ngũ quan tinh mỹ, làn da trắng nõn nà, dáng vẻ đoan trang, bộ ngực sữa lộ ra khe núi sâu thật là mê người.

- Đây là ai?

Nhạc Thành hơi biến đổi thần sắc, năm người này thực lực Nhạc Thành cũng không thể cảm giác được, không biết là ma pháp sư hay đấu sư, chỉ là dựa vào khí tức thì hai nữ nhân này cũng có thực lực tam tinh Đấu Tôn, trung niên nam tử cũng có thực lực chống lại ngũ tinh lục tinh Đấu Tôn.

Năm người này sau khi hạ xuống liền đánh giá những người xung quanh, sau đó lập tức dừng ở bên cạnh đánh giá Nhạc Siêu cùng với Nhạc Đình, mà lúc này đám người Nhạc gia cũng ý thức được bọn họ.

- Hóa ra là bọn họ thực sự đã tới.

Hỏa Lão ngay từ đầu đã nhìn tới sáu người kia, sau đó thấy năm người nữa cuối cùng cũng nhận ra.

- Hỏa Lão, ông biết bọn họ là ai sao?

Nhạc Thành nhìn thấy Hỏa Lão thì thì thầm hỏi.

- Không sai, ta đã biết bọn họ là ai.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Người không phải muốn tìm tứ đại nhân tộc và tứ đại thú tộc sao, sáu người đầu tiên chính là người của Nhạc gia, còn năm người vừa mới tới chính là người của Viễn cổ Minh xà tộc.

- Cái gì, bọn họ là người của tứ đại nhân tộc và tứ đại thú tộc?

Nhạc Thành kinh ngạc lên, hóa ra tứ đại nhân tộc và tứ đại thú tộc mình đau khổ tìm kiếm đã tới, còn có người của Nhạc gia tới đây nữa chứ.

Nhạc Thành một lần nữa hướng về phía người của Nhạc gia mà chăm chú nhìn.

- Xoẹt.

Trong lúc Nhạc Thành đánh giá người của Nhạc gia thì lại có bốn trung niên hán tử và một thanh niên tiến tới.

- Hỏa Lão, năm người này là của viễn cổ Hổ tộc hay là Toan Nghê tộc?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hỏa Lão.

- Là người của Hổ tộc.

Hỏa Lão cất tiếng nói, ánh mắt trở nên chăm chú nhìn năm người kia.

Năm người kia vừa rơi xuống thì liền chăm chú nhìn xung quanh, sắc mặt của bọn họ cũng có biến đổi.

- Tứ đại nhân tộc, tứ đại thú tộc, nơi này thật là náo nhiệt.

Đại trưởng lão của Hắc Ám Thần điện đánh giá đám người vừa mới tới mà nói.

- Sư sư sư.

Cùng lúc đó, lại có bốn đường thân ảnh từ trên không trung lao xuống, bốn người này mặc cẩm phục trường bào, thoạt nhìn có bộ dáng trung niên, không biết đã sống bao nhiêu năm.

- Đây là người của Toan Nghê tộc, thực lực có thể chống lại ngũ tinh Đấu Tôn.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Sư sư sư.

Ở giữa không trung lại có sáu đường thân ảnh xuống, Nhạc Thành cảm nhận được một hương vị quen thuộc.

- Chẳng lẽ chính là người của Thần hoàng tộc sao?

Nhạc Thành thì thầm, sáu người này tràn ngập khí tức khiến cho Nhạc Thành nghĩ tới Đông Phương Lạc Nhan.

- Không biết sáu người này có thực lực gì, hẳn là so với Hổ Tộc và Toan Nghê tộc cũng không chênh lệch bao nhiêu.

Nhạc Thành suy đoán ở trong lòng.

- Tứ đại thú tộc cũng tiếp cận thần thú, bọn họ sinh ra nhân hình, hình thú của bọn họ chẳng qua là một chút thiên phú lực lượng mà thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nguyên ra là vậy, muội tửng bọn họ vẫn còn là ma thú.

Trầm Linh bình tĩnh đại ngộ.

- Bọn họ cũng giống như là ma thú, chỉ là có nhiều khác biệt.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó từ trên không trung truyền tới mấy thanh âm xé gió.

Thanh âm này vang lên, sau đó có bảy người xuất hiện, người cầm đầu lớn tiếng nói:

- Các vị cũng tới, xem ra Hắc Sơn ta đã tới chậm.

- Hắc Sơn, đã lâu không gặp, ta còn tưởng là ai.

Lục tinh Đấu tôn của Nhạc gia cất tiếng.

- Nhạc Đại, là tên gia hỏa nhà ngươi sao?

Nhạc Đại cất tiếng nói, nghe thấy bọn họ nói chuyện thì xem ra quan hệ giữa họ không hề tệ.

Nhạc Thành chăm chú nhìn bảy người xuống thì thần sắc hơi biến đổi, hẳn liếc mắt nhận ra trong đám đó có Doanh Thi và Cửu U tam Đầu mãng đã biến thành hình người.

- Cô gái này lại gặp.

Nhạc Thành nhìn cô gái tuyệt sắc mà cất tiếng nói.

Mà lúc này Doanh Thi nhìn xung quanh, thấy Nhạc Thành thì cũng sáng ngời hai mắt, lập tức tới gần hắn.

- Chủ nhân, người đi đâu vậy?

U Cơ nhìn thấy Doanh Thi đi về phía Nhạc Thành thì ngạc nhiên.

- Nhạc Thành, tên khốn kiếp nhà ngươi.

Doanh Thi đi tới gần Nhạc Thành mà cất tiếng nói.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó nói với Doanh Thi:

- Không ngờ người nam giả trang nữ cũng không tệ, người mau khôi phục lại nam trang đi.
- Ta thân vốn là nữ nhân, là nhà người không nhận ra.

Doanh Thi tức giận nói với Nhạc Thành.

- Không phải ta không tìm tới người mà thật sự không cách nào tìm.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hẳn cũng không muốn trêu ghẹo cô gái này nữa.

Trầm Linh, Hàn Nguyệt chúng nữ sau lưng Nhạc Thành thấy vậy thì biến đổi sắc mặt, bọn họ không biết Nhạc Thành có bao nhiêu nữ nhân nữa.

Doanh Thi chăm chú nhìn chúng nữ sau lưng Nhạc Thành sau đó hơi biến đổi rồi khôi phục lại sắc mặt.

- Thương thế của người không việc gì chứ?

Nhạc Thành đánh giá Doanh Thi, lần trước nàng vì cứu mình mà bị trọng thương rất nặng chỉ là bây giờ xem ra không có việc gì.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

429. Chương 383 : Vũ Văn Minh Quang .

- Không có chuyện gì, đã sớm bình phục, Tiêu Dao không đi theo người sao?

Doanh Thi cất tiếng hỏi, ánh mắt giáo hoạt mà cười cười.

- Nàng đã trở về Cuồng Sư Môn.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Là người à, tại sao các người lại tới đây?

Hắc Sơn nhìn thấy tiểu thư đi cùng Nhạc Thành thì cũng nhanh chóng đi theo sau, nhận ra Nhạc Thành chính là người lần trước đi cùng với tiểu thư.

- Hóa ra là Hắc Sơn đại nhân.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hắc Sơn.

- Nơi này hơi loạn, chút nữa các người theo chúng ta, lần trước các người đã cứu tiểu thư, coi như là ta trả ân tình cho người.

Hắc Sơn chăm chú nhìn đoàn người Nhạc Thành rồi nói.

- Vậy làm phiền Hắc Sơn đại nhân.

Nhạc Thành cũng biết đây là ý tốt của Hắc Sơn cũng không nên cự tuyệt thẳng thừng.

Về phần Nhạc Thành, bởi vì cô gái thanh y, cho nên Nhạc Thành đối với Nhạc gia không hề có ấn tượng tốt.

Nhìn thấy nam tử áo đen quen với người của Tôn gia, tất cả mọi người đều nghi hoặc đánh giá Nhạc Thành.

Đặc biệt là Nhạc gia Nhạc Đình, sắc mặt hơi biến đổi sau đó lập tức khôi phục lại vẻ bình thường.

Về phần viên cổ Hồ Tộc và Toan Nghê tộc còn có người của Minh Xà tộc thì đều đưa ánh mắt quét lên trên người của Nhạc Thành mà đoán thân phận của hắn.

Mà lúc này sắc mặt của Hắc Ám Thần điện đã trở nên vô cùng khó coi, mặc dù mục tiêu của bọn chúng chính là linh mộ của bát sí linh mãng nhưng đối với Nhạc Thành, bọn chúng vẫn rất xem trọng.

Nhìn thấy Nhạc Thành đúng là không quen biết với đám người Nhạc gia, bọn họ liền có một chút hi vọng, nhưng hiện tại thấy hắn có quan hệ với người của Tôn gia là Hắc Sơn, mà Hắc Sơn lại chính là thất tinh Đấu Tôn, đúng là không dễ đối phó.

-Hắc Ám Thần điện, Địa Ma lão nhân, Hắc Ám Thần điện các người cũng tới, né tránh lâu như vậy cuối cùng cũng đã lộ diện.

- Khắc khắc, Hắc Sơn lão huynh, tôn gia các người chẳng phải đã né tránh hai trăm năm hay sao?

Hắc Ám Thần điện đại trưởng lão lạnh lùng cười nói

- Địa Ma lão nhân, lần trước Hắc Ám Thần điện các người dám làm tổn thương tiểu thư chúng ta, Tôn gia sẽ không dễ yên cho các người.

Hắc Sơn hung hăng nói.

- Hắc Sơn, khắc khắc, chỉ bằng người sao, ta không để vào mắt.

- Sư sư.

Ngay đúng lúc Hắc Sơn muốn đối phó với người của Hắc Ám Thần điện thì một thanh âm xé gió vang lên, năm thân ảnh từ trên không trung lao xuống mặt đất.

Trong năm người thì một người mặc áo dài màu xám, người chính giữa mặc trường bào màu lam, tướng mạo đường đường chính chính.

- Hắc Sơn, ta còn tưởng ai lớn giọng, hóa ra là người.

Mọi người nhìn ra, Hắc Sơn cùng người mới tới cũng có qua hệ không tệ.

- Vũ Văn Minh Quang, người tự mình tới sao, thể nào, vài chục năm không gặp, người có khỏe không?

Hắc Sơn nhìn hán tử trung niên áo lam mà mỉm cười nói, tựa hồ như tức giận với người của Hắc Ám Thần điện cũng tiêu tan không nhỏ.

- Vẫn khỏe, còn người, người vừa mới lớn tiếng hô, là ai chọc giận người?

Hán tử áo lam chính là người của Vũ Văn Gia tộc, Vũ Văn Minh quang, sau lưng cũng là bốn người thực lực tứ tinh Doanh Thi.

- Còn có ai, không phải là đám chó con Hắc Ám Thần điện hay sao.

Hắc Sơn hung hăng nhìn đám người Hắc Ám Thần điện.

- Hắc Sơn, người nói sai là đồ chó con, coi chừng lão phu giết người.

Đại trưởng lão của Hắc Ám Thần điện chăm chú nhìn Hắc Sơn mà nói.

- Địa Ma lão nhân, người hoảng sợ điều gì, có muốn ta tiếp người mấy chiêu không?

Vũ Văn Minh Quang chăm chú nhìn người của Hắc Ám Thần điện rồi nói.

- Vũ Văn Minh Quang, người muốn đấu với ta sao, bát tinh Đấu Tôn, ta còn chưa sợ.

Đại trưởng lão của Hắc Ám Thần điện cất tiếng nói.

- Vũ Văn gia.

Yến Hiểu Kỳ nhìn thấy người mới tới là người của Vũ Văn gia tộc thì sắc mặt trở nên tái nhợt, toàn thân cũng hơi chuyển động.

- Hiểu Kỳ, tỷ không sao chứ?

Tô Hân Nhi cùng với Hàn Nguyệt, Tư Mã Yên Nhiên dĩ nhiên là biết chuyện của Yến Hiểu Kỳ với Vũ Văn gia tộc.

- Hiểu Kỳ, nàng làm sao vậy?

Nhạc Thành nhìn thấy thần sắc của Yến Hiểu Kỳ thì ngạc nhiên hỏi.

Yến Hiểu Kỳ thở ra một ngụm trọc khí rồi nói:

- Muội không sao, chỉ là hơi thất thần mà thôi.

Nhạc Thành nhìn thấy Yến Hiểu Kỳ không có chuyện gì thì mới cất tiếng nói:

- Hiểu Kỳ, rốt cuộc là có chuyện gì?

- Bây giờ không tiện nói rõ, chờ một chút nữa, huynh cẩn thận đó.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói.

Vũ Văn Minh Quang dò xét toàn trường thì thần sắc hơi biến đổi, lúc này tứ đại nhân tộc và tứ đại thú tộc đều đã đến.

Cuối cùng Vũ Văn Minh Quang đưa mắt nhìn lên đám người Nhạc Thành và Hỏa Lão, sau đó nhìn thấy Yến Hiểu Kỳ thì ngạc nhiên, sắc mặt hơi biến chuyển rồi chuyển ánh mắt.

Tại sao lại có thể giống như vậy, ánh mắt kia giống như đã tu luyện qua Thiên Nhiên U Lam của Vũ Văn gia tộc, có lẽ ta đã nhầm rồi.

- Xem ra hôm nay người đã tới đông đủ, Trần gia từ trước tới nay những chuyện này đều không tới, không bằng chúng ta hiện tại thương lượng chuyện bát sí linh măng linh mộ thể nào?

Nhạc gia Nhạc Đại tiến lên hai bước mà cất tiếng nói với mọi người.

- Không sai, xem ra bát sí linh măng linh mộ thu hút được nhiều người như vậy.

Một lão nhân của viễn cổ Minh xà tộc tiến lên nói.

- Mọi người cũng không cần thương lượng, phía trước có một bình chướng vô hình, phỏng chừng hiện tại không ai có thể tiến vào, trừ khi chúng ta liên thủ.

Đại trưởng lão của Hắc Ám Thần điện cất tiếng nói.

- Thật không?

Sắc mặt của mọi người hơi biến đổi, ngay lập tức đám người của Toan Nghê tộc phóng tới như điện, lập tức bị một lực lượng cường hãn vô hình đẩy ra.

- Đúng là lợi hại, bình chướng này đúng là không vượt qua được.

Hán tử của Toan Nghê tộc cất tiếng nói.

Sắc mặt của mọi người hơi biến đổi, bọn họ đều biết người của Hắc Ám Thần điện nói đúng.

- Xem ra liên thủ là được, viễn cổ Minh xà tộc muốn phá bình chướng vô hình, không biết có ai muốn gia nhập không?

- Huyền Minh tam lão, viễn cổ Hồ tộc dĩ nhiên là gia nhập.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

430. Chương 384 : Uy Áp Của Huyết Dịch Thần Hoàng Tộc .

-Toàn Nghê tộc ta cũng đồng ý liên thủ, bất quá linh mộ của bát sí linh măng chỉ có một thì sau khi lấy được làm thế nào phân ra?

- Tam đại thú tộc đều đồng lòng, xem ra linh mộ của bát sí linh măng đều khiến cho bọn họ đỏ mắt.

Nhạc Thành chăm chú nhìn tam đại thú tộc, nghe Hỏa Lão nói trước kia tam đại thú tộc này liên thủ giết bát sí linh măng tộc, có quan hệ với Yêu Huyền cho nên đôi mắt của Nhạc Thành hiện ra một lãnh ý.

- Thần hoàng tộc chúng ta cũng đồng ý tham gia.

một lão nhân của Thần Hoàng tộc cất tiếng.

Nhạc Thành dò xét lão nhân này, trên người lão tràn ngập khí tức, xem ra là thất tinh Đẩu Tôn, mặt khác những người khác cũng là ngũ tinh Đẩu Tôn, về phần thanh niên trưởng bào hẳn là một tam tinh Đẩu Tôn.

- Hắc Sơn, Vũ Văn Minh Quang, Nhạc Đại các người thấy thế nào, có muốn liên thủ không?

Lão nhân của Minh xà tộc cất tiếng nói.

- Nhạc gia chúng ta với linh mộ của bát sí linh măng không có quan hệ gì cho nên dĩ nhiên không tham gia.

Nhạc Đại của Nhạc gia cất tiếng nói, linh mộ của bát sí linh măng đối với thú tộc thì có tác dụng chứ đối với nhân tộc thì vô ích.

-Tôn gia ta cũng không phụng bồi, các người phá là được rồi.

- Vũ Văn gia ta cũng không tham gia, nếu các người phá mở ra ta sẽ ngăn cản.

Vũ Văn Minh Quang mỉm cười nói.

- Tam tộc các người dám gây khó khăn cho tứ đại thú tộc sao?

Lão giả âm nhu của minh xà tộc hung hăng nhìn người của tam tộc mà nói.

- Thú quá, cái gì mà làm khó dễ cho các người, bát sí linh măng vài nghìn năm trước đã bị tam đại thú tộc các người tiêu diệt, bây giờ các người lại còn dă động đến truyền thừa của bọn họ.

Hắc Sơn hung hăng nói lớn.

- Bát sí linh măng tộc bị diệt cũng là đúng, linh mộ chúng ta muốn rồi, tam đại nhân tộc các người muốn khai chiến với tứ đại thú tộc một lần nữa sao?

Lão giả của viễn cổ minh xà tộc âm nhu nói.

- Được được, ta rất đồng ý việc tứ đại thú tộc và tứ đại nhân tộc hai chiến, Hắc Ám Thần điện chúng ta nhất định sẽ giúp tứ đại thú tộc.

Hắc Ám Thần điện đại trưởng lão cười lạnh nói.

- Hừ, địa ma lão nhân, người ở đây châm ngòi thổi gió sao?

Hắc Sơn lạnh lùng nói.

- Khắc khắc, Hắc Ám Thần điện ta muốn bát sí linh măng linh mộ thì thế nào?

Đại ma lão nhân âm lạnh cười một tiếng rồi tiếp tục nói:

- Hắc Ám Thần điện ta cũng muốn gia nhập thì thế nào, đến lúc đó linh mộ chúng ta sẽ nghĩ cách chia, nhưng hiện tại có tam tộc ngăn cản thì không ai có thể chiếm được.

- Được, viễn cổ minh xà tộc đồng ý.

- hổ tộc cũng đồng ý.

-Toàn nghê tộc cũng đồng ý.

- Thần hoàng tộc cũng đồng ý.

Tứ đại thú tộc đều đồng ý, vượt qua sự tưởng tượng của Nhạc Thành.

- Tứ đại thú tộc các người liên thủ với Hắc Ám Thần điện, chẳng lẽ các người đã quên ước định của tứ đại nhân tộc và tứ đại thú tộc rồi sao?

Vũ Văn Minh Quang lạnh nhạt nói với người của tứ đại thú tộc.

- Tứ đại thú tộc đã sớm làm trái với quy định, nếu như không phải hai trăm năm trước đang lâm trận mà bọn họ lại rút lui thì Hắc Ám Thần điện hiện tại đã không còn tồn tại.

Nhạc Đại nhìn người của tứ đại thú tộc, trong mắt hiện ra lãnh ý.

- Ước định cái gì, chúng ta không có phá hư ước định, chỉ là hiện tại chúng ta hợp tác tạm thời với người của Hắc Ám Thần điện mà thôi.

Lão giả của viễn cổ minh xà tộc cất tiếng nói.

- Có nghe hay không, Hắc Ám Thần điện chúng ta chỉ hợp tác tạm thời giết chết người của tứ đại Nhân tộc mà thôi, khắc khắc.

Địa ma lão nhân một lần nữa âm lạnh mà nói.

Nhạc Đại, Hắc Sơn, Vũ Văn Minh Quang nhìn nhau, bọn họ cũng không biết phải làm sao, bây giờ Hắc Ám Thần điện và Tứ đại thú tộc ở cùng một chỗ, tam tộc không thể nào chống lại được.

Nhạc Thành chăm chú nhìn những thế lực lớn này, tựa hồ như tứ đại nhân tộc và tứ đại thú tộc quan hệ không hề tốt với nhau, bởi vì hai trăm năm trước, cuối cùng bọn họ xảy ra biến cố gì đó mà khiến cho Hắc Ám Thần điện chạy thoát.

-Cự Viên tộc và Ma Tượng Thú tộc các người ở đây nếu như gia nhập tứ đại thú tộc, phá vỡ được vô hình bình chướng, để lúc đó còn thừa lại thứ gì tốt sẽ cho các người, nếu không nghe lời thì chúng ta sẽ giết không tha.

Lão giả của Thần hoàng tộc cất tiếng nói.

Một khí tức cường hãn toát ra khiến cho tất cả mọi người phải run rẩy.

Huyết dịch uy áp của Thần hoàng tộc.

Nhạc Thành đánh giá lão giả kia, thất tinh Đấu Tôn có khác, tu vi thực lực rất cao, nhất là có huyết dịch uy áp.

- Tựa hồ như uy áp so với Đông Phương Lạc Nhan còn mạnh hơn.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói trong lòng.

- Chúng ta gia nhập, chúng ta đồng ý gia nhập.

Không ít ma thú không chịu nổi uy áp của huyết dịch liền chấp nhận gia nhập.

Nhạc Thành quay đầu lại nhìn người của Cự Viên Tộc, tộc trưởng của Cự Viên tộc từ nãy đến giờ vẫn ở cạnh Nhạc Thành, bây giờ thấy Nhạc Thành nhìn mình thì cũng không biết làm gì.

- Tộc trưởng nếu như ông tin ta thì hãy đứng yên đừng nhúc nhích, tứ đại thú tộc cũng không làm gì được ông.

Nhạc Thành cất tiếng nói với tộc trưởng của Cự Viên tộc.

- Được, ta tin tưởng người.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc do dự một chút rồi nói, ông không phải là một đứa ngốc, gia nhập tứ đại thú tộc có chỗ tốt gì rất khó nói, tứ đại thú tộc thực lực mạnh hơn mình, đến lúc đó tiến vào linh mộ, tin rằng tứ đại thú tộc cũng chẳng cho mình chút lợi ích gì.

Ngược lại, tộc trưởng của Cự Viên tộc biết rõ ở bên cạnh Nhạc Thành có một lão giả thực lực rất cao, đồng thời còn biết được vị trí của linh mộ, Nhạc Thành có quan hệ với bát sí linh măng lại không hề ít, cho nên ông lập tức quyết định ở cạnh Nhạc Thành.

- Cự Viên tộc, Ma Tượng Thú tộc các người đã suy nghĩ kỹ chưa?

Lão giả của Thần hoàng tộc thấy những tiểu thế lực ma thú kia nguyện ý gia nhập tứ đại thú tộc trong khi Cự Viên tộc và Ma Tượng Thú tộc vẫn đứng yên thì cất tiếng hỏi.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

431. Chương 385 : Cửu La Thiên Vĩng .

- Ma Tượng Thú tộc ta đồng ý gia nhập.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc vốn định chọn vị trí trung lập nhưng sau khi thấy uy áp của Thần hoàng tộc thì nguyện ý gia nhập vào phe của tứ đại thú tộc.

- Cự Viên tộc các người thì sao?

Lão giả của Thần hoàng tộc biến sắc mà hỏi.

- Cự Viên tộc chúng ta sẽ không gia nhập.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc cất tiếng nói.

- Hừ, một Cự Viên tộc nho nhỏ mà cũng dám chống đối tứ đại thú tộc chúng ta, hôm nay chúng ta sẽ cho các người biết rõ, ở trong giới ma thú, tứ đại thú tộc mới là vương giả.

Lão giả của Thần hoàng tộc thấy Cự Viên tộc chống đối thì toát ra một hơi lạnh uy áp.

- Tứ đại thú tộc rất giỏi, Cự Viên tộc không muốn gia nhập thì các người muốn thế nào, có giỏi thì tiến tới tiếp ta một hai chiêu.

Vũ Văn Minh Quang do dự một chút rồi tiến ra.

Vũ Văn Minh Quang trong lòng tự nhiên biết rõ, có nhóm ma thú gia nhập, bây giờ thực lực của Tứ Đại thú tộc đã lớn hơn rất nhiều, tam đại nhân tộc không chống lại được, bây giờ nếu như Cự Viên tộc cũng bị lôi kéo thì bên tứ đại nhân tộc hoàn toàn thua thiệt.

- Thì sao, chuyện của Tứ đại thú tộc Vũ Văn gia các người cũng muốn xen vào sao?

Chăm chú nhìn Vũ Văn Minh Quang, lão giả của Thần hoàng tộc hơi hiện lên một vẻ kiêng kỵ.

- Nhạc Thành, Tứ đại thú tộc đối với Nhạc gia và Vũ Văn gia hơi kiêng kỵ, sau khi bọn họ đánh nhau thì chúng ta có trò hay để xem.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Bởi vì Kim Long thân thể của Nhạc gia cùng với Thiên Nhân U Lam của Vũ Văn gia là Tứ Đại thú tộc sợ nhất, còn có Cửu Chuyển Yêu Đồng của bát sí linh măng nữa.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Hỏa Lão, Thiên Nhân U Lam là gì?

Nhạc Thành đối với Kim Long thân thể và Cửu Chuyển Yêu Đồng biết rõ, còn Thiên Nhân U Lam thì chưa từng nghe tới.

- Về sau ta sẽ nói cho người biết, bây giờ không tiện đàm luận.

Hỏa Lão nhìn thoáng qua những người xung quanh rồi nói với Nhạc Thành.

- Vũ Văn gia tộc chúng ta sẽ không nhúng tay vào chuyện của tứ đại thú tộc, nhưng mà Cự Viên tộc không phải là người của tứ đại thú tộc, ta cũng không thể không bảo vệ bọn họ.

- Phượng Kinh, hôm nay chúng ta cũng không so đo với người của Vũ Văn gia, không bằng chúng ta nghĩ cách phá bình chương đi.

Lão giả âm nhu của viễn cổ Minh xà tộc cất tiếng nói.

- U Minh lão đại nói rất đúng, chúng ta tìm cách phá vô hình bình chương, nếu không thì không ai cũng không thể tiến vào.

Hắc Ám Thần điện mỉm cười nói.

- Địa Ma, ông là người khởi xướng, ông có biện pháp không?

Lão giả của Minh xà tộc được kêu là U minh đại lão nhân cất tiếng hỏi.

- Biện pháp thì có, nhưng cần phải mọi người đồng lòng liên thủ.

Địa Ma lão nhân của Hắc Ám Thần điện cất tiếng nói.

- Biện pháp gì vậy, nói cho ta nghe một chút.

Một người trung niên của Viễn cổ Hồ tộc cất tiếng.

- Hắc Ám Thần điện chúng ta có một trận pháp tên là Cửu La thiên võng, chỉ cần mọi người hợp lực là có thể phá vỡ bình chương.

- Được rồi, chúng ta hợp lực lại vậy.

Phượng Kinh biến sắc, sau đó từ từ trên không trung rơi xuống, quét ánh mắt về phía người của Cự Viên tộc.

Tuy nhiên Cự Viên tộc tộc trưởng cũng không sợ Phượng Kinh, nếu so về thực lực thì tộc trưởng của Cự Viên tộc còn mạnh hơn.

- Ba mươi sáu đầu tôn, tứ đại thú tộc chúng ta mỗi người để lại hai người.

Một hán tử trung niên của Toan Nghê tộc cất tiếng nói.

- Ta đồng ý, chúng ta cần phải phòng bị bị đánh lén mới tốt.

U Minh lão đại của viễn cổ minh xà tộc cất tiếng nói.

- Được, Hắc Ám Thần điện chúng ta cũng đồng ý.

Địa Ma lão nhân cất tiếng nói.

Nhạc Thành vẫn đứng yên tại chỗ không nói gì, loại tình huống này có khi yên lặng không xuất hiện thì tốt hơn. Cuối cùng đám người Hắc Ám Thần điện hợp thành một trận pháp, Nhạc Thành cũng quan tâm cảnh tượng náo nhiệt phía trước.

- Ma thú cấp tám các ngươi tiến lại đây.

Phượng Kinh nói với đám ma thú cấp tám phía sau.

Đám ma thú cấp tám đó liền tiến tới, trong đó chỉ có ba con ma thú là đã tiến tới ma thú cấp tám trung kỳ.

- Ma Tượng Thú tộc các ngươi cũng xuất ra đi.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc hơi biến đổi thần sắc, sau đó hiện ra vẻ hối hận, hiện tại thực lực của Ma Tượng Thú tộc so với đám người này còn mạnh hơn một chút, nhưng bây giờ phải nghe lời bọn họ, đúng là hơi ủy khuất.

Do dự một chút bỗng trong mắt Phượng Kinh hiện ra một hàn ý, tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc cũng chỉ có tu vi cấp tám mà thôi.

- Tộc trưởng người cũng lên đi, lúc đó phá vỡ bình chương vô hình, không thể thiếu chỗ tốt cho Ma Tượng Thú tộc.

Tựa hồ gặp phải chút bất mãn trong ánh mắt của Ma Tượng Thú tộc, Phượng Kinh hiện ra một tia hàn ý mà nói.

- Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc không cần xuất lực, nhân số đã đủ rồi.

Đại trưởng lão của Hắc Ám Thần điện hơi biến sắc, sau đó ngăn cản không cho Ma Tượng Thú tộc tộc trưởng tiến vào.

Địa Ma lão nhân sau đó nhìn Nhạc Thành và người của tam đại nhân tộc, Tứ đại nhân tộc chính là mục tiêu trừ khử của Hắc Ám Thần điện, Nhạc Thành cùng với Hỏa Lão thực lực cũng rất mạnh, sáu con ma thú cấp tám không nói, còn có năm bộ Kim Tiên khôi lỗi mạnh vô cùng.

Nhìn thấy Nhạc Thành và đám người Nhạc gia không nhận nhau, Địa Ma lão nhân vô cùng nghi hoặc, chẳng lẽ tên tiểu tử này không phải là người của Nhạc gia, nhưng tại sao hắn lại có thân thể Kim Long? Có lẽ là có duyên cớ gì đó.

- Địa Ma lão nhân này đúng là âm trầm, xem ra tứ đại thú tộc cũng bị hắn lợi dụng.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- chẳng lẽ Hắc Ám Thần điện còn có âm mưu gì sao?

Nhạc Thành nghi hoặc nhỏ giọng nói với Hỏa Lão.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

432. Chương 386 : Bài Trừ Bình Chương Vô Hình .

Nhạc Thành nghi hoặc nhỏ giọng hỏi Hỏa Lão.

- Hình như không phải, chỉ là cửu la thiên võng trước kia ta đã nghe nói qua, mặc dù sử dụng uy lực rất lớn nhưng tiêu hao rất nhiều năng lượng đấu khí.

Nghe thấy lời nói của Hỏa Lão, Nhạc Thành cũng hơi có chủ ý một chút, những tiểu thể lực kia hợp lại, cộng thêm với người của Ma Tượng Thú tộc, còn có người của tứ đại thú tộc, mỗi tộc xuất ra hai Đẩu tôn, tổng cộng là ba mươi một người có thực lực đấu tôn, cuối cùng Hắc Ám Thần điện chỉ xuất ra ba con quái vật ma thú mà thôi, kiểu tính toán này, Hắc Ám Thần điện cuối cùng bảo trì nhiều nhất.

Mà lúc này, Địa Ma lão nhân cũng đang cùng với hai đấu tôn cường giả của Tứ đại thú tộc nói chuyện với nhau, tựa hồ như là giảng giải trận pháp.

Hai người này theo thứ tự là người của Viễn cổ minh xà tộc thực lực ngũ tinh Đẩu Tôn.

Người của Hồ Tộc và Toan Nghê tộc cũng xuất ra mỗi tộc hai hán tử trung niên.

Chỉ là người của Hắc Ám Thần điện thì không phải như Hỏa Lão nói mà là đại trưởng lão tự mình dẫn theo bốn con quái vật ma thú đi lên trường, điều này khiến cho sắc mặt của Hỏa Lão hơi biến chuyển, ánh mắt hiện ra vẻ nghi ngờ.

Nhìn Tứ đại thú tộc và Hắc Ám Thần điện muốn phá vỡ bình chương, sắc mặt của Vũ Văn Minh Quang, Hắc Sơn và Nhạc Đại ba người cũng hơi biến đổi, tuy nhiên bọn họ cũng không ngăn cản, bởi vì bọn họ biết thực lực của mình hiện tại không chống lại được.

Kỳ thực tam đại nhân tộc không coi trọng Nhạc Thành mà thôi, thực lực của Hỏa Lão thu liễm làm cho bọn họ không nhận ra, cộng thêm với Nhạc Thành và mấy con ma thú ẩn dấu mình nữa.

Chỉ có Trầm Linh là cao nhất thực lực tam tinh Đẩu Tôn, chúng nữ thì chỉ có thực lực nhất tinh Đẩu Tôn, trên cơ bản không thể làm được gì.

Nhạc Thành hiện tại cũng có chủ ý, nếu như bình chương vô hình bị phá vỡ thì mình cũng phải nghĩ biện pháp ngăn cả người của tứ đại thú tộc lấy linh mộ của bát sí linh mãng, vô luận thế nào cũng không thể để bọn họ quấy rầy Yêu Huyền.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, Tứ đại thú tộc cùng người của Hắc Âm Thần điện không biết rằng đã có một bát sí linh mãng đang tiếp thụ truyền thừa của linh mộ, nếu lúc đó tứ đại thú tộc và Hắc Âm Thần điện biết rõ thì không biết sẽ tức giận đến mức nào.

Một lát sau, ở trên không trung, hai mươi mấy người và ma thú đã chuẩn bị xong, lập tức một luồng sáng bao bọc, một màn lực lượng cường hân kéo dài.

- Xoẹt.

Chỉ thấy đám người và ma thú kia bắt đầu kết trận, Địa Ma lão nhân của Hắc Âm Thần điện nở ra một nụ cười, trong tay một mảng ánh sáng rất lớn tràn ngập.

Từng sợi hắc mang tràn ngập, khoảng chừng đến mấy nghìn thước, không gian khí tức bắt đầu cũng thay đổi.

Từng sợi hắc mang bắt đầu tràn ngập lên.

- Xoẹt.

Đám ma thú kai cũng lóe sáng, đột nhiên một màn lưới đen vô cùng cường hân quỷ dị xuất hiện.

Màn hắc mang biến hóa, trên khuôn mặt của Địa Ma lão nhân hiện ra một nụ cười lạnh lùng.

- Ti ti.

Lưới đen vô hình phát ra, vượt không gian tạo ra từng thanh âm ti ti, sắc mặt của mọi người lúc này cũng biến chuyển.

- Mọi người đừng ẩn dấu thực lực, nếu như ẩn dấu thực lực thì chúng ta không có cách nào phá vỡ bình chương.

Sắc mặt của Địa Ma lão nhân hơi biến chuyển, hơi tức giận đối với một số ma thú và người của Tứ đại thú tộc.

Nhạc Thành chăm chú nhìn trên không trung, trong lòng hắn thầm nghĩ đám ma thú này cùng với người của Tứ đại thú tộc đúng là có ý tưởng, tựa hồ như ai cũng ẩn dấu thực lực.

Địa Ma lão nhân vừa nói xong, tất cả mọi người liền dốc sức ứng phó, quanh thân bọn họ quang mang đại thịnh, khuôn mặt cũng trở nên tái nhợt.

- Âm.

Khắp trăm dặm lúc này bắt đầu trở nên chấn động kịch liệt, lực lượng công kích vô hình bắt đầu hiện lên, một lát sau một tám lưới màu đen quỷ dị đã bắt đầu xuất hiện.

Với lực lượng vô hình này, màu đen mang theo quang mang rất lớn trở nên âm u, hơn hai mươi ma thú cũng trở nên tái nhợt, miễn cưỡng chống lại mà thôi.

Dưới luồng lực lượng cuồng bạo này, khuôn mặt của Địa Ma lão nhân cũng trở nên tái nhợt, nhưng sau đó dưới sự khống chế của hắn, một lưới đen đã hiện ra.

- Thạch thạch

Lưới đen này một lần nữa được đẩy mạnh, công kích lực càng lúc càng lớn.

Mặc dù cảm nhận thấy lực lượng càng lúc càng cường hân nhưng đám ma thú kia cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại toàn bộ.

Nhìn về một khí tức cuồng bạo và lưới đen đang giao chiến trên không trung, trong lòng của Nhạc Thành liền chú ý tới Cửu La thiên võng của Hắc Ám Thần điện.

- Chẳng lẽ thực sự phá mở ra được sao?

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến chuyển, hẳn thật đúng là lo lắng Hắc Ám Thần điện và Tứ đại thú tộc sẽ bài trừ được bình chương vô hình.

- Hu.

Một lát sau, một số cường giả đầu Tôn ngưng tụ Cửu La Thiên võng đã đẩy được vào bên trong không ít.

- Toàn lực đối phó, chúng ta sẽ thành công.

Sắc mặt của Địa Ma lão nhân hơi tái nhợt, tuy nhiên sau đó lại hiện ra một thần sắc khác thường.

- Thành thành.

Mang lưới màu đen càng ngày càng lớn mạnh, lực lượng công kích càng ngày càng lớn, mỗi lần trùng kích tiêu hao một số hắc mang, mà lúc này một số ma thú cấp tám đã chảy ra một số vết máu, tựa hồ như đã bị thương vấy.

- Xoẹt.

Rốt cuộc cũng có một con ma thú cấp tám không chống đỡ nổi, máu tươi phun ra mà ngã xuống mặt đất.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

433. Chương 387 : Bát Tinh Đỉnh Cao .

- Đừng để ý tới nó, mọi người dốc toàn lực ra tay.

Sắc mặt của Địa Ma lão nhân biến đổi, thần sắc phức tạp thêm một phần, lão lập tức phân phó cho mọi người tiếp tục tấn công về phía bình chương vô hình kia, trong mắt Địa Ma lão nhân cũng hiện ra một nụ cười lạnh.

- Thịch.

Một con ma thú ngã xuống đất, Cửu La Thiên Võng có vẻ không cân đối được nữa, lực lượng khổng lồ của Cửu La Thiên Vong tấn công vào, chỉ thấy có ba con ma thú cấp tám sơ kỳ đã bị đánh bay vài trăm thước, có vẻ như đã chết rồi.

- Chết tiệt, con ma thú đó quá vô dụng.

Sắc mặt của Địa Ma lão nhân biến đổi, ba con ma thú cấp tám vừa chết, Cửu La thiên võng liền nhận phải ảnh hưởng rất lớn, cuối cùng vô hình bình chương cũng trở nên cuồng bạo.

- Khắc khắc, đây là do tinh thể ép buộc, ta cũng không có biện pháp khác.

Địa Ma lão nhân đột nhiên cười lạnh một tiếng, quanh thân liền ngưng tụ hắc mang mà tràn ngập.

- Không tốt, đây là Địa Ma lão nhân muốn làm cho thực lực của mình tăng vọt.

Sắc mặt của Hỏa Lão biến chuyển, xem ra ông đã biết chuyện gì xảy ra.

- Hỏa Lão, đây là sao vậy?

Nhạc Thành cũng nhìn Cửu La Thiên võng quỷ dị mà hỏi.

Nhạc Thành, Địa Ma lão nhân muốn mọi người truyền lực lượng cho mình cắn nuốt, nhiều Đấu Tôn như vậy đủ cho hắn đột phá tới cửu tinh Đấu Tôn.

- Xoẹt.

Lại một luồng ánh sáng quỷ dị vượt không gian.

- Địa Ma lão nhân dừng lại, người muốn điều gì?

Tám người của tứ đại thú tộc hiện ra một thần sắc kinh khủng trên khuôn mặt, bọn họ biết rằng đã có biến, lập tức dừng tay nhưng mà đã quá muộn.

- Ta chỉ muốn mượn chút lực lượng các vị để bài trừ bình chương vô hình này, nếu không thì chúng ta không thể đi vào trong linh mộ.

Địa Ma lão nhân một lần nữa cười lạnh, lập tức một mảng lưới màu đen vượt không gian thu về cơ thể của hắn.

- Xoẹt.

Một khí tức cuồng bạo từ cơ thể của Địa Ma lão nhân tràn ra, khí tức này sau khi tràn ra liền khiến thực lực của lão lập tức tăng lên.

- Cái này chính là thôn phệ lực lượng người khác để tăng lực lượng cho mình, Địa Ma lão nhân thật quá độc ác.

Vũ Văn Minh Quang, Nhạc Đại đám người đều biến đổi sắc mặt, mà Nhạc Thành cùng với Hỏa Lão cũng trầm sắc mặt xuống.

- Cái này thật là phiền toái.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, thực lực của Địa Ma lão nhân sau khi tăng lên, Hỏa Lão không thể chống lại, trong tam đại nhân tộc, tựa hồ như thực lực của Vũ Văn Minh Quang là mạnh nhất, nhưng Hỏa Lão cũng không kém nhiều lắm, cũng không thể chống lại hắn.

- Hắc Ám địa ngục, phá cho ta.

Ở giữa không trung, khí tức của Địa Ma lão nhân lập tức tăng vọt, trên mặt lão hiện ra một nụ cười quỷ dị, hai tay áo rung lên, vô số sợi dây màu đen như bạch tuộc tấn công vào bình chương vô hình.

Đột nhiên một sợi dây màu đen bao trùm.

- Hu.

Lực lượng cũng đã cuồng bạo đến cực điểm.

- Xoẹt.

Bốn khe không gian lập tức thôn phệ những sợi dây màu đen do Địa Ma lão nhân phát ra.

- Không thể ngăn cản ta.

Ở giữa không trung, thần sắc của Địa Ma lão nhân lập tức biến đổi, sau một tiếng quát lạnh, sợi dây màu đen kịch liệt phá ra.

- Rầm rầm rầm.

Liên tiếp là những tiếng phá hủy vang lên.

- Xuy xuy.

Bỗng nhiên sau đó là một quang mang chói mắt.

- Phá.

Thần sắc của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, hắn không ngờ vô hình bình chương lại bị phá, thật là phiền phức.

- Lão tam, lão nhị, các người không sao chứ?

U minh lão đại nhanh chóng đi tới hai lão giả, nhìn thấy bọn họ sắc mặt trắng bệch, thần sắc uể oải thì lập tức hét lớn với Địa Ma lão nhân:

- Địa Ma lão nhân, người làm gì họ?

- Địa Ma lão nhân, Hắc Ám Thần điện các người dùng kiểu này lấy ma công của chúng ta, hủ tộc chúng ta vĩnh viễn không dễ yên cho người.

Một trung niên nam tử của Hủ Tộc nhìn thấy bộ dáng của hai hán tử trung niên phe mình thì lập tức hét lớn với Địa Ma lão nhân.

Toan Nghê Tộc cùng với Thần Phượng tộc cũng nhanh chóng đi lên lôi đài nhìn hai người của tộc mình, sau khi nhìn xong thì bọn họ biết rõ là chuyện gì đã xảy ra, không ngờ tứ đại thú tộc lại bị Hắc Ám Thần điện đưa cho vào tròng.

- Không có gì, các người chẳng lẽ vừa rồi không thấy, bình chương vô hình không có cách nào bài trừ, ta chỉ mượn chút thực lực trên người các người thôi, qua mười năm hai mươi năm là khôi phục.

Địa Ma lão nhân cất tiếng nói ở trên không trung, trên người toát ra một khí tức cường hãn.

Địa Ma lão nhân thấy khí tức của mình so với trước đã mạnh hơn không ít tựa hồ đã đạt tới bát tinh Đấu Tôn đỉnh phong, tuy rằng còn kém cửu tinh Đấu tôn nhưng ở trong trường đã không ai có thể chống lại.

- Thực lực của những người này không quá mạnh, chỉ giúp ta đạt tới bát tinh đấu tôn đỉnh phong mà thôi, còn kém cửu tinh Đấu tôn một bước.

Địa Ma lão nhân cất tiếng nói, khí tức trên người hần cổ tình toát ra để uy hiếp Tứ đại thú tộc, bây giờ Tứ đại thú tộc đã không thể chống lại hần.

- Buồn cười, buồn cười, Tứ đại thú tộc đúng là ngu ngốc, bị Hắc Ám Thần điện lợi dụng.

Hắc Sơn lớn giọng cười nói, ba nhân tộc bây giờ cũng đi vào trong đại bình, vô hình bình chương đã bị phá, ở đây không còn nguy hiểm nữa.

- Hừ, Hắc Sơn, người đừng có đắc ý.

U minh lão đại của viễn cổ Minh xà tộc oán hận la lớn với Hắc Sơn, sau đó tức giận nhìn Địa Ma lão nhân.

Tuy nhiên hiện tại thực lực của Địa Ma lão nhân đã tăng vọt, U Minh lão đại vốn đã không mạnh bằng Địa Ma lão nhân, bây giờ thì càng kém hơn, bởi vậy cũng không dám tìm Địa Ma lão nhân mà gây phiền toái.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc thì hối hận không còn kịp, những ma thú cấp tám trong tộc đã bị Địa Ma lão nhân thôn phệ hết thực lực, trong vòng mười năm hai mươi năm thì không thể khôi phục được, điều này ảnh hưởng rất lớn tới thực lực của Ma Tượng Thú tộc, sau này bọn họ cũng vô phương tranh giành với Cự Viên tộc.

Tộc trưởng Cự Viên tộc nhìn thấy kết cục của Ma Tượng Thú tộc thì cảm kích nhìn Nhạc Thành, nếu như Cự Viên tộc cũng bắt chước bọn chúng mà gia nhập đội hình của Tứ đại thú tộc thì kết cục cũng không tốt hơn bao nhiêu, may mà mình thông minh không gia nhập Tứ đại thú tộc.

- Hỏa Lão, bây giờ chúng ta làm gì bây giờ?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hỏa Lão, Nhạc Thành cũng cùng với chúng nữ đi vào trong trường.

- Chúng ta xem một lát rồi tính sau, bây giờ Địa Ma lão nhân đã đạt tới bát tinh Đấu tôn đỉnh phong, chúng ta không thể nào chống lại hần.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Khắc khắc, được rồi, vô hình bình chương đã mở ra, bây giờ chúng ta tiến vào lấy linh mộ của bát sí linh măng.

Địa Ma lão nhân cười lạnh một tiếng, sau đó thân ảnh như điện mà tiến vào tòa kiến trúc bên trong.

Địa Ma lão nhân khởi hành, nhị trưởng lão cũng với mười con quái vật ma thú cũng theo sau vào trong. Vừa rồi Địa Ma lão nhân ngưng kết trận pháp, bốn con ma thú cũng không bị thôn phệ, chỉ tiêu hao một chút thực lực mà thôi.

- Chúng ta đi.

Nhóm người của Tứ đại thú tộc nhìn người của Hắc Ám Thần điện rồi đi theo, sau đó lại đưa mắt nhìn đám người của tam đại nhân tộc.

- Hỏa Lão, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành hơi biến sắc mặt, nếu như bọn họ phát hiện Yêu Huyền đang ở trong linh mộ mà quấy rầy nàng thì thật phiền toái.

- Đừng nóng vội, chúng ta nhìn lại đã.

Hỏa Lão kéo Nhạc Thành, trong mắt hiện ra vẻ không cần phải gấp.

- Chúng ta đi xem một chút.

Lúc này Nhạc gia, Vũ Văn gia còn có người của Tôn gia cũng nhịn không được mà tiến lên.

- Hắc trưởng lão, các người đi đi, ta ở phía sau đợi là được rồi.

Doanh Thi cất tiếng nói với Hắc Sơn, nhìn thấy Nhạc Thành chưa đi, nàng cũng quay lại ở cạnh hắn.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

434. Chương 388 : Linh Lực Ngưng Tụ Bát Sí Linh Mãng .

- Được rồi tiểu thư, cô ở nơi này.

Hắc Sơn chỉ nhìn thoáng qua Doanh Thi, rồi lập tức nói với U Cơ:

- U Cơ, người bảo vệ tiểu thư cho tốt.

- Vâng.

U Cơ lập tức nói với Hắc Sơn, nàng vẫn luôn là người bảo vệ Doanh Thi từ trước tới giờ.

- Hỏa Lão, chúng ta có đi theo không?

Nhạc Thành vẫn không yên lòng, Yêu Huyền đang ở bên trong, Nhạc Thành không thể không đi xem một chút.

- Nhạc Thành, người có biết là thực lực của Bát Sí Linh Mãng trước kia không hề thấp hơn Tứ đại thú tộc không? Chẳng lẽ ngươi cho rằng chỉ có thể bài trừ bình thường là có thể tiến vào trong linh mộ hay sao? Người cũng quá xem thường Bát Sí Linh Mãng tộc.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

Nhạc Thành mỉm cười, Hỏa Lão nói rất có lý, Bát Sí Linh Mãng tộc từ trước tới giờ rất lợi hại, hẳn là bên trong còn có một số thủ đoạn, nếu như mà tiến vào dễ dàng thì mới chính là kỳ quái.

- Hiểu Kỳ, hôm nay muội sao vậy?

Nhạc Thành bây giờ mới quay đầu nhìn chúng nữ, hiện tại tuy không có thời gian nói chuyện nhưng nhìn thấy thần sắc của Yến Hiểu Kỳ, hắn vẫn lo lắng mà hỏi.

- Không có gì, về sau muội sẽ nói với huynh.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Ủ, vậy muội nhớ chú ý một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói với chúng nữ, Nhạc Thành cũng đã quyết định, đợi chút nữa xảy ra đại chiến, hắn cũng chỉ có thể đưa bọn họ vào bên trong Hạo Thiên Tháp. Ở bên ngoài đại chiến, cũng chỉ có Trầm Linh là có khả năng tham chiến mà thôi.

- Ngao ngao.

Mà lúc này Nhạc Thành vừa dứt lời thì từ trong linh mộ đã truyền ra tiếng gầm gừ rất lớn.

Đồng thời hắn cũng nhìn thấy Tứ đại thú tộc và đám ma thú cũng nhanh chóng lui lại, đồng thời Tôn gia, Vũ Văn gia còn có Nhạc gia cũng cấp tốc lui về.

- Khí tức thật cường hãn, mau lui lại.

Nhạc Thành phát hiện ra sau tiếng gầm gừ đó là một khí tức cường hãn cho nên nói chúng nữ nhanh chóng lui về phía sau.

- Ngao.

- Là ai muốn xông vào linh mộ của Bát Sí Linh Mãng, chết đi!

Ở giữa trên không trung truyền tới một tiếng gầm gừ, sau đó sáu con cự mãng rất lớn xoay tròn trên không trung, mỗi con đều dài tới gần nghìn thước, xoay tròn trên không giống như tám con rồng lớn vậy.

- Sáu con bát sí linh mãng.

Nhạc Thành đánh giá sáu con cự mãng phía trước, hình thái và bản thể của bọn chúng giống như là Yêu Huyền, chỉ có màu sắc là khác mà thôi, Yêu Huyền có màu xanh còn bọn chúng có màu vàng nhạt.

- Tại sao lại có Bát Sí Linh Mãng, tựa hồ hơi kỳ quái.

Nhạc Thành cẩn thận đánh giá sáu con Bát Sí Linh Mãng trên không trung, nhìn thấy bọn chúng có chỗ không giống như Bát Sí Linh Mãng nhưng nhất thời không hiểu không giống ở chỗ nào.

- Đây không phải là thật thể, là do linh lực ngưng tụ mà thành thôi.

Một lát sau, Nhạc Thành cũng đã hiểu được.

Những con bát sí linh mãng trên không trung đều do linh lực cực lớn ngưng tụ mà thành chứ không phải thật thể, trên người chúng tràn ngập lực lượng cường hãn, ít nhất cũng mạnh hơn lực tinh Đấu Tôn.

- Thủ đoạn này thật là cao.

Hỏa Lão cất tiếng nói, nhìn thấy sáu linh lực ngưng tụ thành Bát Sí Linh Mãng, ông cũng kinh ngạc không thôi.

- Mọi người không cần kinh hoảng, chỉ là sáu linh lực ngưng tụ thành Bát Sí Linh Mãng, không khó đối phó.

Ở giữa không trung, Địa Ma lão nhân nhìn thấy sáu linh lực ngưng tụ thành Bát Sí Linh Mãng thì cũng không lo lắng.

Tất cả mọi người đều quay đầu nhìn sáu con Bát Sí Linh Mãng sau đó một số người đã phục hồi thần trí, tuy nhiên có một số người thực lực thấp vẫn kinh hãi, đặc biệt là những ma thú kia.

Bát Sí Linh Mãng là viễn cổ ma thú, hơn nữa cái này còn do linh lực ngưng tụ từ vài nghìn năm trước, theo thời gian càng ngày càng tích tụ thêm, cho nên linh lực này so với viễn cổ ma thú còn mạnh hơn.

- Tổng cộng là sáu con bát sí linh mãng, Hắc Ám Thần điện ta đối phó một con, Tứ đại thú tộc các người đối phó một con, Ma Tượng Thú tộc các người cũng đối phó một con nhanh lên!

Địa Ma lão nhân của Hắc Ám Thần điện chăm chăm nhìn sáu con linh lực trên không trung mà cất tiếng nói.

- Xâm nhập vào linh mộ của Bát Sí Linh Mãng chỉ có chết.

Sáu con Bát Sí Linh Mãng ở giữa không trung nhìn Địa Ma lão nhân mà cất tiếng nói, toàn thân của bọn chúng bốc lên, tràn ngập khí tức cường hãn.

- Muốn chết.

Sắc mặt của Địa Ma lão nhân hơi trầm xuống, một hắc mang nồng đậm lại phát ra.

Nhìn thấy Địa Ma lão nhân của Hắc Ám Thần điện và bát sí linh mãnh kịch chiến, U Minh lão đại của tứ đại thúc tộc và Phượng Kinh của Thần Phượng tộc trung niên hán tử lực tinh Đấu Tôn của Toan Nghê tộc còn có hán tử áo vàng của Hổ Tộc cũng hai mặt nhìn nhau, sau đó cũng thả người đứng dậy, hiện tại đã tới biên giới linh mộ, bọn họ không có lý do gì mà không đi vào.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc hơi u buồn một chút sau đó cũng thả người mà đi, sắc mặt tựa hồ không tốt lắm.

- Ngao.

Một khí tức cường hãn tràn ngập, Phượng Kinh của Thần Phượng tộc hóa thành một con phượng hoàng bay lên trên không trung.

- Thần Phượng tộc với Thần Hoàng tộc vẫn có điểm khác nhau.

Nhạc Thành kỳ quái nhìn bản thể của Thần Phượng tộc trên không trung, bản thể của Đông Phương Lạc Nhan của Thần Hoàng tộc thì có màu sắc diễm lệ, mà của Phượng Kinh thì không bằng.

Theo khí tức, Nhạc Thành nhận thấy huyết dịch trên người của Phượng Kinh không mạnh bằng của Đông Phương Lạc Nhan.

- Gào, hú.

Phượng Kinh hóa thành bản thể, hán tử áo vàng của Hổ tộc cũng gào thét trên không trung, hóa thành một thân hình cao hơn nghìn thước.

- Cái này là viên cổ Hổ tộc.

Nhạc Thành thì thầm một tiếng, không khỏi so sánh Khiếu Thiên Hổ với bọn họ. Đúng là Khiếu Thiên hổ còn kém xa bọn họ, vô luận là khí tức hay lực phòng ngự đều thua kém rất nhiều.

- Xem ra có cơ hội phải lấy tinh huyết của Hổ tộc trợ giúp cho Khiếu Thiên Hổ mới được.

Nhạc Thành thì thầm trong lòng.

- Ngao.

Trung niên hán tử của Toan Nghê tộc cũng gào thét một tiếng, biến thành một con ma thú hình rồng toàn thân màu xanh.

Con ma thú hình rồng này so với Hỏa long trong Hạo Thiên Tháp cũng không lớn hơn bao nhiêu, chỉ là ở dưới bụng có hai móng vuốt mà thôi.

Hóa ra chỉ là một con tạp long.

Nhạc Thành chăm chú nhìn bản thể của Toan Nghê tộc, mặc dù là một con tạp long nhưng cũng có sức mạnh đủ lớn, chỉ là tạp long so với chính tông thân long thì không thể so sánh.

- Ngao.

Ở giữa không trung truyền tới một tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc, sau đó nhìn thấy U Minh lão đại của Minh xà Tộc hóa thành một thân hình so với Toan Nghê tộc còn lớn hơn.

-o0o-

:73: :73: Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

435. Chương 389 : Nhóm Thú Đại Chiến .

- Viễn cổ minh xà tộc, Toan Nghê tộc.

Khỏe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, hắn đang nghĩ rằng nếu như mang tinh huyết của Toan Nghê tộc và Minh xà tộc luyện đan rồi cho Tử Điện Mãng ăn vào, không biết Tử Điện Mãng sẽ tiến hóa thành ra gì nữa.

Người của tứ đại thú tộc biến thành bản thể, bốn khí tức tràn ngập khiến cho ma thú xung quanh không hề cảm thấy dễ chịu.

Vũ Văn gia tộc, Nhạc gia cùng với Tôn gia nhìn thấy cảnh tượng này thì cũng biến sắc, Tứ Đại Nhân tộc cùng với Tứ Đại Thú tộc, Tứ Đại Thú tộc có thiên phú trời sinh, khiến cho tứ đại nhân tộc bị thiệt thòi không ít, ngoại trừ Nhạc gia có Kim Long thân thể thì tam tộc khác về phương diện phòng ngự không thể sánh bằng.

Ở sau lưng của Nhạc Thành, chúng nữ nhìn thấy bản thể rất lớn của Tứ Đại Thú tộc thì cũng kinh ngạc vô cùng mà há hốc mồm.

Bản thể của Tứ Đại Thú tộc sau khi biến đổi liên quần quanh Bát Sí Linh Mãng, khí tức cường hãn làm cho không trung muốn nổ mạnh.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú Tộc cũng biến đổi thân hình.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc biến đổi khiến cho các ma thú khác phải run sợ, cường hãn khí tức khiến cho bọn họ phải sợ hãi.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú tộc cũng lao lên không trung.

- Thạch.

Ở trên không trung liền có một lực lượng khổng lồ kích tán, rung động vô cùng.

Địa Ma Lão nhân của Hắc Ám Thần Điện liền ngưng tụ một sợi dây màu đen vô cùng lớn ngăn trở bát sí linh mãng.

- xuy xuy.

Địa Ma lão nhân không ngờ sợi dây màu đen mà mình ngưng tụ đã biến thành một màn sương mù.

- Hắc ma phê bình.

Sắc mặt của Địa Ma lão nhân hơi biến đổi, mặc dù vừa rồi một chiêu không khiến cho bát sí linh mãng bị bất kỳ thương tổn gì nhưng thực lực của hắn đối phó với một lực tinh Đấu tôn thì cũng không phải chịu áp lực gì quá lớn.

Mỉm cười hét lớn, thân hình của Địa Ma lão nhân quỷ dị biến mất ở trên không trung không còn thấy gì nữa.

- Ngao.

Linh lực ngưng tụ của bát sí linh mãng gào thét một tiếng, sau đó bọn chúng cuồng bạo xoay tròn trên không trung.

- Xoẹt.

Thần sắc của Nhạc Thành hơi biến đổi, không ngờ bát sí linh mãng lại bị Địa ma lão nhân chế trụ.

Nhạc Thành cũng lo lắng không chỉ một bát sí linh mãng, mà nếu như một bát sí linh mãng bị phá thì Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại thú tộc sẽ tiến vào được trong linh mộ, khi đó Yêu Huyền nhất định sẽ gặp nguy hiểm.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Bát sí linh mãng xông vào, quang mang màu đen tràn ngập.

Thân ảnh của Địa Ma lão nhân một lần nữa tràn ngập trên không trung, khóe miệng của y nở ra một nụ cười âm lệ.

- xuy.

Mấy con bát sí linh mãng kia biến mất không còn nhìn thấy gì nữa, vòng xoáy màu đen cũng biến mất ở trên không trung.

Nhạc thành cũng trầm lòng xuống, mặt dù hắn không biết linh mộ còn có thủ đoạn gì nhưng Nhạc Thành cũng không dám để cho Hắc Ám Thần Điện tiến nhập vào trong linh mộ, nhất định không thể để Địa Ma lão nhân quấy rầy Yêu Huyền.

Đúng lúc Nhạc Thành chuẩn bị tiến lên ngăn cản Địa ma lão nhân thì ở trên không trung linh lực bát sí linh mãng bị phân tán bỗng nhiên ngưng tụ lại, vượt không gian hình thành lại.

- Ngoa.

Bát sí linh mãng này gào thét một tiếng, sau đó lại cấp tốc đánh về phía Địa ma lão nhân.

- Đáng chết.

Ở trên không trung, Địa Ma lão nhân nhìn thấy vậy thì kêu lên một tiếng.

Ở trong một tình huống khác, trung niên hán tử của viễn cổ hổ tộc bao bọc quanh người một vòng sáng, sau đó giao tranh với bát sí linh mãng.

Đám cự hổ thì tròn tròn mắt, đám bát sí linh mãng này giống như là bất tử bất diệt vậy, không thể tạo tổn thương.

- Ngao.

bản thể của bát sí linh mãng tựa hồ như muốn quay về trên không trung, ngay lập tức thân thể như lưỡi dao phóng về phía cự hổ.

- Đáng chết.

Trong lòng viễn cổ Hổ tộc hiện ra một vẻ ngạc nhiên, sau đó lại rút lui, đồng thời một luồng khí cường hãn phun ra, giống như là Long quyển phong vậy.

- xoẹt.

Phượng Kinh của Thần Phượng tộc trong lúc kịch chiến với bát sí linh mãng cũng hung hăng giao tranh, một lúc sau Phượng Kinh tựa hồ như đã chiếm thượng phong.

U minh lão đại của Viễn cổ Minh xà tộc biến thân thể thành một con rắn khổng lồ, màu sắc thanh quang chói mắt. Hai con rắn ở trên không trung quấn lấy nhau mà công kích.

Trung niên hán tử của Toan Nghê tộc cũng biến thành một con rồng, bốc lên ở giữa không trung, dưới bụng là hai cái cự trảo vô cùng lớn chụp vào thân hình của linh lực bát sí linh mãng.

- Ngao.

Bát sí linh mãng không lùi mà tiến tới, thân thể khổng lồ trải dài, bốn cánh mở rộng, quét ngang về phía hai cái trảo.

- Thủ đoạn của bát sí linh mãng tộc cũng thật cao.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười.

Hỏa Lão chăm chú nhìn cuộc chiến trên không trung mà giật mình, có lẽ bát sí linh mãng có thủ đoạn khiến cho ông phải kinh ngạc.,

Người của tam đại nhân tộc thấy đại chiến như vậy thì cũng kinh ngạc vô cùng, không ngờ bát sí linh mãng lại mạnh mẽ như vậy.

- Bát sí linh mãng này còn ẩn giấu một linh hồn lực trong đó, không khổng chế được linh hồn lực này thì vĩnh viễn không giết được bọn chúng.

-o0o-

436. Chương 390: Trong Linh Mộ.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, sau đó hắn lập tức buông lỏng tâm thần, mặc dù không trung đang rung chuyển kịch liệt vì kịch chiến, Nhạc Thành cũng không hề lo lắng, trừ khi có người phát hiện ra bí mật này nếu không thì Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc cũng đừng hòng làm gì được.

Nhạc Thành dự đoán bên trong, chỉ cần Yêu Huyền tiếp nhận xong truyền thừa lúc đó mình hợp sức với Yêu Huyền mặc dù không chống lại Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Thú Tộc thì bọn họ cũng không làm gì được mình.

Nhạc Thành lấy lại bình tĩnh sau đó nói với Hỏa Lão:

- Hỏa Lão giúp vận bối hộ pháp một chút.

- Được.

Hỏa Lão nhìn Nhạc Thành sau đó cũng không nói nhiều mà tiến tới cạnh Nhạc Thành vài bước.

- Xoẹt.

Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn biến đổi sau đó tinh thần lập tức đi vào bên trong linh mộ.

- Xuy xuy.

Cửa linh mộ sau đó mở ra một lực lượng cường hãn ngăn cản Nhạc Thành lại, lực lượng cường hãn này khiến cho Nhạc Thành không cách nào tiến vào nửa phần.

Thủ ấn của Nhạc Thành hơi biến đổi, thần thức một lần nữa hướng về phía sức mạnh cường đại bên trong, trải qua một phen dây dưa, Nhạc Thành mới tiến vào bên trong được.

May mà linh hồn lực của Nhạc Thành cũng không tệ, nếu không thì không thể tiến vào. Vừa tiến vào bên trong linh mộ, Nhạc Thành phát hiện ra ở trong đó trống rỗng một mảng, bên trong là một bình địa rất lớn.

Một khí tức tràn ngập toát ra, chính là của Yêu Huyền.

Thần thức của Nhạc Thành một lần nữa tiến vào, hắn cảm nhận bên trong có một bệ đá rất lớn, bệ đá có diện tích tròn hai nghìn thước vuông, rộng một nghìn thước.

Thần thức của Nhạc Thành cảm ứng một chút.

Khi Nhạc Thành dùng thần thức dò xét thì phát hiện ra có một thân thể khổng lồ hiện ra, chính là bản thể của Yêu Huyền, bây giờ bản thể của Yêu Huyền lấp lóe một màu xanh, toàn thân tràn ngập khí tức.

- Nhạc Thành, có phải ngươi đã đến, ta cảm giác được ngươi.

Ở bên trong thần thức của Nhạc Thành, thanh âm của Yêu Huyền quỳ dị thốt lên.

- Yêu Huyền, là ta, là ta đến, ngươi làm sao vậy?

Nhạc Thành ngạc nhiên lập tức hỏi.

- Ta không sao, ta đang tiếp nhận truyền thừa vương giả của bát sí linh mãng tộc, còn ba ngày thời gian nữa, trong ba ngày này ta không thể bị quấy rầy nếu không thì không chết cũng bị trọng thương. Dưới bệ thạch đá chính là bình chương cuối cùng của gia tộc ta, nếu như không thể kiên trì ba ngày thì chỉ có thể dựa vào người ngăn cản.

Thanh âm của Yêu Huyền cất lên.

- Ngươi yên tâm, cho dù có Đấu Thánh đến đây thì ta cũng giúp ngươi chống lại.

Nhạc Thành cất tiếng nói

- Đa tạ, hiện tại ta không thể phân tâm, người đi trước đi.

Thanh âm của Yêu Huyền lại vang lên lần nữa.

- Người cảm ơn gì, giữa chúng ta không cần nói từ cảm ơn.

Nhạc Thành nói xong đã rời khỏi linh mộ, miễn quấy rầy tới Yêu Huyền, đúng như hần đoán, Yêu Huyền chính là đang tiếp thụ truyền thừa, xác định sau khi Yêu Huyền an toàn vô sự xong, Nhạc Thành cũng thở ra một hơi.

- Chúng ta không cần nói lời cảm ơn, lời này của hần là ý gì?

Nhạc Thành sau khi rời đi rồi, Yêu Huyền ở trong linh mộ lẩm bẩm nói.

- Xoẹt.

Nhạc Thành thu hồi thủ ấn, sau đó lập tức đứng lên, sắc mặt hiện ra một vẻ ngưng trọng.

- Nhạc Thành, thế nào rồi?

Hỏa Lão cất tiếng hỏi Nhạc Thành, tựa hồ như biết Nhạc Thành đang nhìn trộm cái gì đó.

- Hỏa Lão, Yêu Huyền thật sự đang tiếp nhận truyền thừa, chỉ còn ba ngày nữa, trong ba ngày không thể bị người khác quấy rầy.

Thần thức của Nhạc Thành truyền tới tai của Hỏa Lão, nơi này có tam đại nhân tộc và ma thú Cự Viên tộc, Nhạc Thành cũng không muốn cho bọn họ biết Yêu Huyền ở trong linh mộ. Đối với tam đại nhân tộc và Cự viên tộc, Nhạc Thành cũng không yên tâm.

- Ba ngày, thật khó khăn, thực lực của chúng ta khó lòng mà duy trì được.

Hỏa Lão cũng dùng linh hồn truyền âm cho Nhạc Thành.

- chúng ta chỉ cần ngăn cản bọn họ trong ba ngày là được, vẫn bồi có biện pháp.

Nhạc Thành do dự một lát rồi cất tiếng nói với Hỏa Lão.

- Địa Ma lão nhân hiện tại đã là bát tinh đỉnh phong Đấu Tôn, Hắc Ám Thần Điện cũng có một thất tinh Đấu Tôn, thật là khó đối phó, nếu như liên thủ với tam đại nhân tộc sẽ dễ hơn nhiều.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Âm âm.

Ở trên không trung truyền tới tiếng nổ kinh thiên động địa không dứt, lúc này tứ đại thú tộc và Địa Ma lão nhân đã có biểu hiện tiêu hao thực lực, Địa Ma lão nhân đánh tan mấy con bát sí linh mãng ba lần mà không khiến cho chúng tổn thương chút nào.

Mặc dù như thế, sáu con Bát Sí linh mãng đã tỏ ra yếu nhược hơn một chút, chỉ là so với Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện tiêu hao thực lực thì không đáng nhắc tới.

- Âm.

Lại một tiếng nổ mạnh, Hắc Ám Thần Điện lại đánh tan một Bát Sí linh mãng.

Thực lực của Địa Ma lão nhân chính là mạnh nhất ở trong đám người, bát tinh đỉnh phong Đấu Tôn, đám linh mãng này chẳng đáng là gì với hần.

- Chết tiệt.

Địa Ma lão nhân ở trên không trung lớn tiếng chửi bới, Bát Sí linh mãng quả thật đánh mãi không chết.

- A, hóa ra là như vậy.

Địa Ma lão nhân nở ra một nụ cười lẳng lẹ.

- Hóa ra là che giấu linh hồn lực ở bên trong, mọi người hãy đánh tan nơi ẩn giấu linh hồn lực của bọn chúng cho ta.

Địa Ma lão nhân lớn tiếng la ở trên không trung.

Tứ Đại Thú Tộc và Ma Tượng Thú tộc là cường giả dĩ nhiên là hiểu lời nói của Địa Ma lão nhân, bọn họ liền dùng sức công kích về phía cái đầu của Bát Sí linh mãng, tìm đúng mục tiêu dĩ nhiên là dễ đối phó hơn.

- Biến mất, phá cho ta.

Trong tay của Địa Ma lão nhân hiện ra một hắc mang quỷ dị, thân ảnh biến mất ngay trên không.

Địa Ma lão nhân xuất hiện lại thì trong tay đã có một quả cầu màu đen, ngay lập tức sau đó quả cầu này đánh về phía đầu của Bát Sí linh mãng.

- Âm.

Một lực lượng khổng lồ rung động, khiến cho thiên địa cũng long lở.

- Âm âm.

Sau đó một tiếng, Địa Ma lão nhân của Hắc Âm Thần Điện đã đánh tan một con Bát Sí linh mãng, cuối cùng mấy con Bát Sí linh mãng đã hoàn toàn tiêu biến trong hư vô.

Thần sắc của Nhạc Thành hơi biến đổi, không ngờ Địa Ma lão nhân lại tiêu diệt đám linh mãng nhanh như vậy.

- Chết đi.

Tộc trưởng của ma Tượng Thú Tộc bản thể giống như là thiên trụ, hung hăng đá một cước lên trên mình của Bát Sí linh mãng, đồng thời một lực lượng cường hãn đánh về phía đầu của Bát Sí linh mãng.

- Xoẹt.

Rốt cuộc thân hình của Bát Sí linh mãng cũng tiêu tán, một mảng lực lượng khổng lồ phóng ra, Bát Sí linh mãng đã hoàn toàn biến mất.

- Chết đi, biến mất cho ta.

Ở trên không trung Phượng Kinh la lớn, thân thể sau đó xẹt qua lập tức một luồng lực lượng cường hãn bổ về phía đầu của Bát Sí linh mãng.

- Âm âm.

Kể đó là những tiếng phá hủy, Bát Sí linh mãng cuối cùng cũng bay tán loạn.

- Âm âm âm.

Ba luồng lực lượng cường hãn vang lên, từng thanh âm cuồng bạo tán loạn, mấy con Bát Sí linh mãng cũng bị U Minh lão đại cùng với Viễn cổ Hồ Tộc, Toan Nghê tộc đánh tan trên không trung.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

437. Chương 391: Đánh Lén.

Về phần Doanh Thi, lúc này nàng đang đứng ở sau lưng của Nhạc Thành, bị Nhạc Đình chăm chú nhìn, ngẫu nhiên chú ý tới Nhạc Thành, không biết là đang suy đoán điều gì.

Đầu Tôn đứng ở bên cạnh Nhạc Thành, ánh mắt nhìn Tứ Đại Thú Tộc và mấy thanh niên nam nữ kia một chút, sau đó cũng quan sát trên người Nhạc Siêu và Nhạc Đình.

- Được rồi, cuối cùng cũng giết được mấy Bát Sí linh mãng.

Ở giữa không trung Địa Ma lão nhân lớn tiếng nói, sau đó ánh mắt vô tình hữu ý quét qua Nhạc Thành.

- xuy Xuy.

Giết được một Bát Sí linh mãng, Phượng Kinh của Phượng Tộc, U Minh lão đại của viễn cổ Minh Xà tộc, còn có trung niên hán tử của Hồ Tộc lập tức thu hồi bản thể, từ trên không trung rút xuống.

Ba người sau khi trải qua một trận kịch chiến, sắc mặt đã trở nên tán nhợt, sáu con Bát Sí linh mãng thực lực không hề kém bọn họ bao nhiêu, có thể giết được bọn chúng cũng thật là khó khăn.

- Mọi người mau tranh thủ thời gian phục hồi một chút đi, bên trong chắc chắn còn thủ đoạn của Bát Sí linh mãng.

Phượng Kinh của Thần Phượng Tộc cất tiếng nói với mọi người, sau đó ánh mắt đưa về phía Vũ Văn Minh Quang, Hắc Sơn và Nhạc Đại, rồi lại nhìn thoáng qua Địa Ma lão nhân.

- Được, khôi phục thực lực cho tốt rồi tiến vào, không biết bên trong còn có thủ đoạn gì đây.

U Minh lão đại cất tiếng phụ họa.

- Không sai, ta cũng đồng ý, chúng ta khôi phục lực lượng rồi chuẩn bị đi vào

Trung niên hán tử của Viễn cổ Hồ Tộc cũng cất tiếng.

- Chúng ta lui ra phía sau một chút đi, khôi phục lực lượng rồi đi vào cũng được.

Trung niên hán tử của Toan Nghê tộc cũng không phản đối, bây giờ người của Tứ Đại Thú Tộc đã hiểu rõ tình thế nếu như bên trong có thủ đoạn gì lợi hại thì phỏng chừng Tứ Đại Thú Tộc nhất định sẽ không chịu đựng nổi, đến lúc đó chắc chắn là sẽ tiện nghi cho Hắc Ám Thần Điện. Đã bị Hắc Ám Thần Điện lợi dụng một lần, Tứ Đại Thú Tộc tự nhiên là biết hậu quả.

Tứ Đại Thú Tộc cũng rõ ràng nếu như đi vào trong linh mộ, Vũ Văn gia tộc, Nhạc gia, Tôn gia cũng sẽ ngăn cản truyền thừa của Tứ Đại Thú Tộc, lúc đó không thể thiếu trận đại chiến, tam đại nhân tộc vẫn không ra tay, không thể không phòng bị.

Chỉ là Tứ Đại Thú Tộc tính đi tính lại cũng không tính tới Nhạc Thành. Bọn họ không biết, thực lực Nhạc Thành chính là cường hãn nhất, so với Hắc Ám Thần Điện cũng không hề kém hơn bao nhiêu.

- Được, ta cũng đồng ý để mọi người nghỉ ngơi một chút.

Địa Ma lão nhân mỉm cười, sau đó nhìn về phía nhị trưởng lão và mười con quái vật.

Bây giờ hấn lo lắng xông vào trong linh mộ nếu như gặp phải thủ đoạn lợi hại gì thì cho dù mình vượt qua thì cũng tiêu hao rất nhiều thực lực.

- Khôi phục, tốt nhất là khôi phục, ba ngày ba đêm mới tốt.

Nhạc Thành thầm nói trong lòng, chỉ cần ba ngày, sau đó Yêu Huyền tiếp nhận truyền thừa xong.

Một lát sau, Tứ Đại Thú Tộc đều đã tới, tạo thành một hình tròn vây quanh, đồng thời chú ý tới cửa vào linh mộ.

Địa Ma lão nhân lúc này cũng chọn một chỗ cách cửa vào linh mộ một nghìn thước, mười con quái vật ma thú tạo thành một vòng tròn bao quanh, Địa Ma lão nhân khoanh chân lại rồi điều tức, nhị trưởng lão thì cẩn thận chú ý những người khác chung quanh.

Phượng Kinh, U Minh lão đại cùng với hai trung niên hán tử đều được người trong tộc hộ pháp rồi điều tức, không khôi phục được thực lực, bọn họ cũng không dám đi vào.

- Hắc sơn, chúng ta làm sao bây giờ?

Nhìn thấy đám người Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Âm Thần Điện đang khôi phục thực lực, Nhạc Đại biến đổi sắc mặt, tựa hồ như muốn tiên hạ thủ vi cường vậy.

- Bây giờ ngay cả cửa chính linh mộ cũng chưa đi vào, chúng ta chờ đợi đi, vẫn còn kịp.

Hắc Sơn cất tiếng nói, tựa hồ như không có ý ngăn cản, dù sao đến đây mà hắc vẫn chưa nhìn thấy truyền thừa của Bát Sí linh măng tộc.

- chúng ta nhìn thấy rồi tính, lúc trước không lo, bây giờ chúng ta ra tay cũng không chiếm tiện nghi gì.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói, bây giờ Tứ Đại Thú Tộc đã có một số cường giả tiêu hao thực lực, bên trong Hắc Âm Thần Điện là cường giả cường hãn nhất, bây giờ đại chiến, Vũ Văn gia, Tôn gia, còn có Nhạc gia không thể chiếm tiện nghi.

Đêm tối, sắc trời từ từ mờ đi, đối với một số cường giả mà nói, trong đêm tối không ảnh hưởng tới nhìn nhận sự vật. Tứ Đại Thú Tộc cùng với U Minh điều tức khôi phục lực lượng.

Vào lúc giờ tỵ, bầu trời yên tĩnh, chỉ là phía trên có một quang mang lóe lên, ánh sáng này chính là vòng tròn đầu khí phòng ngự.

Mà lúc này, trong mắt Nhạc Thành hiện ra một hàn quang mà mọi người không thể nhận ra, hắc lẩm bẩm nói trong miệng:

- Đừng khôi phục hoàn toàn, trước hết bắt người của Hắc Âm Thần Điện khai đao đã.

Thủ ấn trong tay đánh ra, mi tâm của Nhạc Thành xuất hiện quang mang nhàn nhạt.

Xem ra vẫn chưa có người phát giác.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười quỷ dị, sau đó thủ ấn của hắc lại biến đổi, hắc mỉm cười xem kịch vui.

Lần này lại không có người phát hiện, ở sâu dưới lòng đất, có một hắc mang tràn ngập, một lát sau có mười con quái vật ma thú ở dưới mặt đất.

- Chú ý, có người đánh lên.

Địa Ma lão nhân đang khoan chân ngồi bỗng mở to hai mắt, hai sợi tinh quang quét về bốn phía.

- Xoẹt.

Một sợi dây màu đen rậm rạp từ trong lòng đất chui ra.

Mặc dù những ma thú kia không ngừng đấu tranh nhưng cũng vô pháp chống lại sợi dây màu đen chẳng chịt kia.

- Thịch.

Một tiếng nổ mạnh kinh thiên, sau đó lực lượng công kích cường hãn của Địa Ma lão nhân đã phóng tới, chỉ hơi chậm một chút, trên bề mặt đã để lại một hố sâu hơn năm mươi thước.

- Chuyện gì đã xảy ra vậy?

Địa Ma lão nhân của Hắc Âm Thần Điện hét lớn một tiếng, sau đó tất cả mọi người đều kích động, đột nhiên Tam đại nhân tộc và Tứ Đại Thú Tộc cũng nhảy lên trên không trung, Nhạc Thành, Hỏa Lão, Thanh Bối Ma ngữ cũng lao lên trên. Trong mắt của Nhạc Thành hiện ra một lãnh ý, vừa rồi quái vật ma thú kia đã bị Thụ linh căn ở trong Hạo thiên tháp của Nhạc thành thôn phệ.

Lúc này một số quái vật ma thú đang giao chiến với Thụ Linh căn của Hạo Thiên tháp, chỉ là mọi người không biết rõ mà thôi.

Hạo Thiên tháp ẩn giấu ở trong lòng đất, Nhạc Thành cũng không ra tay thu hồi, bây giờ mà thu hồi sẽ bị mọi người chú ý tới, vừa rồi khi đánh lên một con quái vật ma thú, Nhạc Thành đã rất hài lòng, về phần muốn đánh lên nhị trưởng lão và Địa Ma lão nhân thì Thụ Linh căn hiện tại còn chưa có thực lực đó.

Chỉ là Thụ Linh căn hiện tại đang ở trong Hạo Thiên tháp, hấp thu hỏa linh châu, linh khí nồng đậm, thực lực đã tiến triển rất nhanh, bây giờ chủ thể của Thụ Linh căn toàn thể nổi lên, cùng với chín rễ chính vậy.

- Là ai đánh lên Hắc Âm Thần Điện, mau đứng ra.

Địa Ma lão nhân hung hăng chú ý nhìn mọi người, sau đó ánh mắt nhìn về phía Tam đại nhân tộc và Nhạc Thành.

Vũ Văn Minh Quang, Hắc Sơn, Nhạc Đại hai mặt nhìn nhau, bọn họ cũng không biết người nào đánh lên Hắc Âm Thần Điện.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

438. Chương 392: Giết.

Người của Tứ Đại Thú Tộc cũng trở nên lo lắng, bọn họ cẩn thận kiểm tra trên mặt đất.

- Địa Ma lão nhân, có phải bát sí linh mãng tộc bố trí thủ đoạn?

U Minh lão đại ở trên không trung cất tiếng hỏi Địa Ma lão nhân.

Địa Ma lão nhân đánh giá mọi người một phen sau đó nhìn thấy Nhạc Thành và người của tứ đại nhân tộc không có bất kỳ động tác nào thì cũng nghĩ như vậy.

Chúng nữ bên cạnh Nhạc Thành lúc này cũng hoảng sợ, sau khi Nhạc Thành nói bọn họ không cần phải lo lắng thì chúng nữ mới thở ra một hơi.

Hỏa Lão chăm chú nhìn Nhạc Thành, hi vọng từ trong Hạo Thiên tháp có thể nhìn ra điều gì đó, theo như Hỏa Lão đoán, vừa rồi chính là do Nhạc Thành làm. Đi bên cạnh Nhạc Thành lâu rồi, Hỏa Lão cũng biết Nhạc Thành có không ít thủ đoạn quỷ dị.

Nhạc Thành cũng không giấu Hỏa Lão, đưa cho lão một ánh mắt, sau đó chăm chú nhìn người của Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Âm Thần Điện.

Lúc này Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Âm Thần Điện vẫn không dễ dàng khôi phục, còn sợ bị một phen quỷ dị đánh lên.

Địa Ma lão nhân của Hắc Âm Thần Điện cũng cẩn thận kiểm tra xung quanh một hồi, sau khi không phát hiện ra bất kỳ manh mối gì thì mới biết rằng đây chính là thủ đoạn của Bát Sí linh mãng.

Đồng thời Địa Ma lão nhân cũng lo lắng vô cùng, con ma thú này có thể chống lại cường giả ngũ tinh Đấu Tôn, thực lực như thế thật là không đơn giản.

Tam đại nhân tộc thì cao hứng, thực lực của Hắc Âm Thần Điện bị hao tổn, đối với bọn họ chính là điều tốt nhất.

Mà lúc này ở sâu bên trong Hạo Thiên tháp, trước một cung điện thật lớn, quái vật ma thú kia cuối cùng cũng không thoát khỏi Thụ Linh căn.

Thân thể của nó xoay tròn trên không trung mà hiện ra một vẻ sợ hãi, nó muốn bay về phía trước nhưng thân thể của nó vừa chuyển động thì sau lưng lại truyền tới một thanh âm quỷ dị.

- Xuy Xuy.

Giữa không trung tràn ngập màu xanh lá cây, một mảng rừng rậm chằng chịt hiện ra bao vây quái vật ma thú này lại.

Những dây mây màu xanh này tràn ngập thanh mang, so với những dây mây mà Nhạc Thành gặp ở Tuyệt Tình cốc còn lớn gấp đôi.

Quái vật ma thú này không ngừng huy động hai tay, nhưng cũng chỉ có thể ngăn cản được một chút mà thôi.

Sau một phen lo lắng, Tứ Đại Thú Tộc và người của Hắc Ám Thần Điện không phát hiện ra điều đặc biệt gì, sắc trời lúc này cũng trở nên phát sáng.

- Một ngày, còn hai ngày nữa, Yêu Huyền, người cứ yên tâm đi, bất kể thế nào thì ta cũng ngăn cản bọn chúng đủ ba ngày.

Nhạc Thành thì thầm nói.

- Quên đi, hiện tại chúng ta nghĩ cách làm sao tiên vào trong linh mộ.

Địa Ma lão nhân thả người đứng dậy, thân hình nổi lên trên không trung mà nói với đám người Tứ Đại Thú Tộc.

- Mọi người chuẩn bị một chút đi rồi tiến vào bên trong linh mộ.

U Minh lão đại của viễn cổ minh xà tộc cất tiếng nói.

Trung niên hán tử của Viễn Cổ hổ tộc cũng đang cúi đầu nói gì đó. Phượng Kinh của Thần Phượng Tộc cũng trầm mặc suy tính.

- Thiếu gia, tiểu thư, chúng ta đợi chút nữa nếu như đi vào trong linh mộ thì mọi người phải chú ý an toàn.

Nhạc Đại cất tiếng nói với Nhạc Đình và Nhạc Siêu.

- Chúng ta biết, trưởng lão, chúng ta sẽ chú ý.

Nhạc Đình và Nhạc Siêu cất tiếng nói.

- Tiểu thư, đợi chút nữa chúng ta đi vào, tiểu thư phải chú ý an toàn một chút.

Hắc Sơn đi tới bên cạnh Doanh Thi mà nói.

- Ta biết rồi Hắc sơn trưởng lão, có u Cơ ở cạnh ta, sẽ không xảy ra chuyện gì.

Doanh Thi cất tiếng nói.

- Tiểu thư, tiểu thư nhớ chú ý những người ở bên tộc kia, thực lực của bọn họ cũng không tệ đâu.

Hắc Sơn nhìn đám người kia rồi cất tiếng nói với Doanh Thi.

- Ủ.

Doanh Thi gật đầu một cái, những người kia Doanh Thi đã sớm chú ý tới, tuy nhiên nàng chưa thấy bọn họ ra tay nên cũng không biết thực lực của bọn họ thế nào.

Doanh Thi nói xong một phen, Hắc Sơn nhìn Nhạc Thành sau đó thở dài mà đi lên, tựa hồ như biết thanh niên áo đen này quan hệ không tệ với tiểu thư.

Trong lòng Hắc Sơn thầm suy nghĩ, Nhạc Thành tự nhiên là không biết, Nhạc Thành đang lo lắng không biết Thạch Khôi lỗ bên trong có thể chống lại Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện bao lâu.

Bây giờ Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Thú Tộc, còn có Ma Tượng Thú tộc đang chuẩn bị đi vào. Những người này cũng lo lắng, bọn họ sợ rằng bên trong có thủ đoạn quỷ dị nào đó.

- Hắc Sơn, Nhạc Đại chúng ta đi xem một chút.

Nhìn thấy Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện cùng tiến vào, Vũ Văn Minh Quang cũng không do dự mà đi theo.

- Được, chúng ta cùng đi xem xem.

Nhạc Đại cất tiếng nói, ánh mắt cũng hiện ra một vẻ lo lắng.

- Ở bên trong linh mộ nhất định có kho tàng, chỉ là không biết chúng ta có vận khí hay không thôi.

Hắc Sơn mỉm cười nói.

Tất nhiên mọi người đều rất coi trọng bảo tàng trong linh mộ, đây là bảo tàng của Bát Sí linh mãng, truyền thừa đối với Tứ Đại Thú Tộc có hữu dụng tuy nhiên đối với Tứ Đại Nhân Tộc thì không có tác dụng gì, tuy nhiên bảo tàng của Bát Sí linh mãng cũng khiến người ta đỏ mắt.

- Nhạc Thành, người không đi lên nhìn.

Hỏa Lão nhìn thấy người của tam đại nhân tộc tiến tới mà Nhạc Thành vẫn chần chừ thì cất tiếng hỏi.

- Hỏa Lão không cần phải gấp, cứ để bọn họ tiến vào.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó thủ ấn của hắn lại đánh tới, Hạo Thiên tháp bị Nhạc Thành thu vào trong cơ thể.

Thụ Linh căn lúc này phát triển cực nhanh khiến cho Nhạc Thành cao hứng không thôi, bây giờ Thụ Linh căn có thể chống lại lực tinh Đấu Tôn, một chút quái vật ma thú bị Thụ Linh căn bao bọc bên trong đã khiến cho Thụ Linh căn thôn phệ làm lực lượng riêng cho mình.

Một lát sau, Nhạc Thành cảm ứng thấy ma thú bên trong đã bị Thụ Linh căn thôn phệ hoàn toàn.

Người của Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện đi vào trong linh mộ, càng ngày càng khẩn trương hơn.

- Hu.

Cách hai trăm thước, ở trong linh mộ đã có một chuyện đột ngột xảy ra, một phong bạo tràn ngập.

- Xoẹt.

Địa Ma lão nhân vẫn khẩn trương đề phòng, nhìn thấy Long Quyển phong lực lượng khủng bố, sắc mặt liền hơi biến đổi.

Địa Ma lão nhân vừa ra tay, người của Tứ Đại Thú Tộc cũng nhanh chóng lui lại, tựa hồ như không ai để ý tới Địa Ma lão nhân.

- Xoẹt.

Hai luồng lực lượng chạm vào nhau, lập tức một phong bạo vô cùng lớn, ánh sáng cuồng bạo tràn ngập, khiến cho người ta không dám nhìn trực tiếp.

- Thịch.

Ánh sáng chói mắt phát ra, một lực lượng tràn ngập, cuồng bạo phát ra ở trên không trung.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

439. Chương 393: Thạch Khôi Lỗi.

Hắc Ám Thần Điện Địa Ma lão nhân quay đầu lại nhìn Tứ Đại Thú tộc, trong mắt hiện ra một vẻ lãnh ý và khinh bỉ, vốn hắn không hề có ý định giúp Tứ Đại Thú tộc.

- Xuy xuy.

Phong bạo sau khi bị Địa Ma lão nhân hóa giải, Linh Mộ liền phát ra những tiếng kêu quỷ dị, tựa hồ như có không ít vật lớn từ trong lao ra, khí tức cũng cường hãn hơn.

- Mau lui lại nhanh.

Phượng Kinh của Thần Phượng tộc nhanh chóng nói với tộc nhân của mình sau đó cấp tốc lui lại.

- Mau lui lại.

Viễn cổ hổ tộc, viễn cổ Minh Xà tộc, Toan Nghê tộc cũng cấp tốc lui lại phái sau.

- Lui.

Địa Ma lão nhân đại trưởng lão của Hắc Ám Thần Điện cũng không thể không lui về phía sau, đồng thời thân hình nổi lên trên không trung, cẩn thận đánh giá bên trong linh mộ.

- Ở bên trong chính là kim thạch khô lỗi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hần cảm nhận được có hàng nghìn thạch khô lỗi xông ra.

- Không biết thạch khô lỗi này có uy lực thế nào.

Nhạc Thành bận tâm một chút, hần không biết thạch khô lỗi có thể ngăn cản Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Thú tộc được bao lâu, nếu như có thể ngăn lại lâu thì hần sẽ bớt phiền toái.

- Oanh.

Cửa linh mộ mở ra, một quang mang bắn ra, một mảng rừng rậm chằng chịt đã hiện ra trước mặt khiến mọi người giật mình không ít.

Mọi người đều nhìn thấy trong đó là thạch nhân khô lỗi rất sống động, thạch đầu khô lỗi thì cầm binh khí, có tới hàng nghìn cái, trên người tràn ngập khí tức cho thấy thực lực không hề kém.

- Thạch khô lỗi, không ngờ Bát Sí linh măng lại còn thủ đoạn này.

Hỏa Lão nhìn thấy một mảng Thạch khô lỗi trước mặt thì cất tiếng cảm than.

- Hỏa Lão hình như biết rất rõ Thạch khô lỗi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, Thạch khô lỗi Nhạc Thành ở hoa hạ tu chân đã nghe nói đến, ở đây gặp phải cũng coi như là đại khai nhãn giới.

- Thạch khô lỗi này lợi hại vô cùng, hơn nữa không có bất kỳ biện pháp nào khiến bọn chúng dừng lại, trừ phi là đem bọn chúng đốt thành đồng tro tàn.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Hỏa Lão, ông xem thực lực của bọn chúng thế nào?

Nhạc Thành quan tâm nhất là thực lực của thạch khô lỗi này có thể ngăn cản người của Tứ Đại Thú tộc và Hắc Ám Thần Điện hay không.

- Thạch khô lỗi này hần là đã đạt tới tầng cấp cường hãn nhất, ít nhất là thập tinh Đẩu Tông.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Cái gì, đám thạch khô lỗi này đã đạt tới thập tinh Đẩu Tông sao?

Nhạc Thành định lực kinh người nhưng cũng bị lời nói này của Hỏa Lão làm cho hoảng sợ, toàn bộ đều là thập tinh Đẩu Tông, hơn một vạn thập Tinh Đẩu Tông, thế lực này thật là cường hãn.

- Người cũng đừng quá kinh ngạc, tuy thạch khô lỗi đạt tới thập tinh Đẩu tông nhưng người không tấn công nó thì nó cũng không tấn công người.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Nhưng hiện tại đó chính là thủ đoạn lớn nhất của Bát Sí linh măng, đủ để khiến cho Tứ Đại Thú tộc và Hắc Ám Thần Điện một chết người.

Hỏa Lão tiếp tục nói với Nhạc Thành.

- Hóa ra là như vậy, vậy thì chúng ta cứ từ từ chờ xem bọn chúng đau đầu đi, tiếp tục chờ xem náo nhiệt là được.

Nhạc Thành cất tiếng mỉm cười, đồng thời hần cũng hơi lo lắng, Tứ Đại Thú tộc của Hắc Ám Thần Điện có hai mươi mấy cường giả Đấu Tôn, trong đó có không ít ngũ tinh Đấu Tôn, hàng nghìn thạch khôi lỗi cũng đủ ngăn cản mà thôi

Cuối cùng xem ra cũng chỉ còn cách mình đích thân ra ngăn cản, Nhạc Thành cũng nghĩ đến việc lôi kềm tam đại nhân tộc, tuy nhiên Tôn gia Doanh Thi mở miệng thì may ra còn Nhạc gia và Vũ Văn gia thì hơi khó khăn.

- Thạch khôi lỗi, đúng là Thạch khôi lỗi.

Người của Tứ Đại Thú tộc và Hắc Ám Thần Điện đều lộ vẻ khó coi, Thạch khôi lỗi bọn họ cũng đều biết đến, bây giờ có nhiều thứ như vậy, bọn họ không có phương pháp gì.

- Đáng chết.

Địa Ma lão nhân hung hăng thăm mắng một tiếng, Thạch khôi lỗi này đối với hắn có uy hiếp rất lớn, hàng nghìn chiếc Thạch khôi lỗi bọn họ cũng phải mệt mỏi.

Người của Tứ Đại Thú tộc lộ vẻ khó coi, hàng nghìn Thạch khôi lỗi đại biểu cho điều gì bọn chúng đều biết rõ ràng, nhưng xem ra ngoại trừ đem Thạch khôi lỗi này đánh tan thì không còn cách nào khác để đi vào linh mộ.

- Phượng Kinh, U Minh bây giờ chúng ta tiếp tục hay lui lại, nếu không đánh tan đám Thạch khôi lỗi đó thì không thể tiến vào trong linh mộ.

Địa Ma lão nhân nhìn đám người của Tứ Đại Thú tộc mà nói, sau đó nhìn Nhạc Thành và tam đại nhân tộc phía xa xa.

Ngày hôm qua, Tứ Đại Thú tộc và Hắc Ám Thần Điện xuất hiện, Nhạc Thành và Tam đại nhân tộc cũng chỉ ở xung quanh xem náo nhiệt, điều này khiến cho Địa Ma lão nhân bất đắc dĩ, nhưng hắn không có biện pháp nào, tam đại nhân tộc muốn ngăn cản bọn chúng có được truyền thừa, còn muốn đục nước béo cò lấy chút bảo vật.

- Địa Ma lão nhân, lần này Hắc Ám Thần Điện phải dùng ma thú ra tay mới được.

Một trung niên của viễn cổ hổ tộc cất tiếng.

- Yên tâm, lần này toàn bộ người của Hắc Ám Thần Điện sẽ ra tay.

Địa Ma lão nhân hơi biến đổi sắc mặt mà cất tiếng nói với chúng tứ đại thú tộc:

- Các vị bây giờ chúng ta quét dọn hàng nghìn chiếc thạch khôi lỗi kia sau đó sẽ có không ít người ngư ông đắc lợi không bằng chúng ta đối phó với bọn chúng rồi đối phó với Thạch khôi lỗi được không?

Địa Ma lão nhân vừa nói xong, đột nhiên tất cả mọi người đều chăm chú nhìn về phía người của tam đại nhân tộc, lời nói của Địa Ma lão nhân ai cũng hiểu ý, Tứ Đại Thú tộc và Hắc Ám Thần Điện định liên thủ xử lý Tam Đại Nhân tộc, nếu không để bọn họ đi theo sẽ rất bất lợi.

- Không sai, đề nghị này của Địa Ma lão nhân ta là người đầu tiên đồng ý.

Phượng Kinh trầm ngâm một chút rồi mở miệng đáp, hắn tự nhiên biết rõ người của Tam Đại Nhân tộc đối với truyền thừa của Bát Sí linh măng đều không muốn để cho Tứ Đại Thú tộc chiếm lấy.

- Ta cũng không có ý kiến gì, Vũ Văn gia, Nhạc gia, Tôn gia cũng nên rời khỏi.

U Minh cất tiếng nói.

- Phượng Kinh, U Minh hai người các ngươi muốn động thủ với chúng ta sao? Chẳng lẽ các ngươi đã quên ước định, muốn một lần nữa phát đại chiến?

Vũ Văn Minh Quang biến đổi sắc mặt, trong mắt bắn ra một hàn ý nhìn về phía Phượng Kinh và U Minh lão đại.

- Hừ, Tứ Đại Thú tộc chính là không có lập trường, nếu năm đó không phải Tứ Đại Thú tộc chặn chứ thì Hắc Ám Thần Điện đã không còn tồn tại được nữa.

- Tứ Đại Thú tộc muốn đối phó với Tứ Đại Nhân tộc, chính là khơi mào cuộc chiến.

Nhạc Đại lạnh lùng nói.

- Vũ Văn Minh Quang, Hắc Sơn, Nhạc Đại, các người nếu không phải đến ngăn cản chúng ta có được truyền thừa của Bát Sí linh mãng thì chúng ta sẽ không ra tay.

Phượng Kinh lạnh lùng nói.

- Phượng Kinh bây giờ các người đã liên hợp với Hắc Ám Thần Điện, ước định Tứ Đại Thú tộc và Tứ Đại Nhân tộc chẳng lẽ người đã quên?

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng.

- Vũ Văn Minh Quang, người không cần giáo biệt, các người nếu không phải muốn làm ngư ông đắc lợi, chăm chăm vào bảo vật của Bát Sí linh mãng hay sao?

Địa Ma lão nhân hơi đổi sắc sạm, lạnh lùng mà nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

440. Chương 394: Ta Là Người Thế Nào Người Còn Chưa Xứng Để Biết.

- Hay lắm, đánh nhau là tốt nhất.

Nhạc Thành nhìn thấy người của Tứ Đại Thú tộc cùng với Vũ Văn gia Nhạc gia, Tôn gia chuẩn bị đánh nhau thì khoe miệng nở ra một nụ cười.

- Địa Ma lão nhân, người châm ngòi thổi gió, Tứ Đại Nhân tộc sớm muộn gì cũng huyết tẩy Hắc Ám Thần Điện các người.

Hắc Sơn hung hăng nói với Địa Ma lão nhân.

- Khắc khắc, Hắc Sơn, Tứ Đại Nhân tộc các người có bốn sự này sao?

Địa Ma lão nhân chăm chú nhìn Hắc Sơn mà nói.

- Địa Ma , Hắc Ám Thần Điện chẳng có gì là ghê gớm, năm đó không phải là bị chúng ta đuổi chạy thê thảm sao?

Nhạc Đại hung hăng nói.

- Nhạc gia, đáng tiếc là Nhạc Thiên đã mất, bây giờ Nhạc gia cũng không dậy nổi.

Địa Ma lão nhân chăm chú nhìn Nhạc Đại mà nói.

- Nhạc gia không chỉ có một mình Nhạc Thiên, Hắc Ám Thần Điện các người cũng đừng hòng mà đắc ý.

Nhạc Đại lạnh lùng nói:

- Nhạc Thiên đã sớm phản bội Nhạc gia, không còn là người của Nhạc gia.

- Khắc khắc, đáng tiếc Nhạc Thiên của Nhạc gia thực lực cũng đủ dùng, những người khác thì quá tệ.

Địa Ma lão nhân âm lệ nói.

- Nhạc thiên hình như là tăng tổ phụ của ta.

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt, tựa hồ như Địa Ma lão nhân cùng với Nhạc thiên tăng tổ của mình là một mạch, đối với chuyện tăng tổ rời khỏi Nhạc gia, Nhạc Thành cũng không biết, cha hắn cũng không nói.

- Nhạc Đại nói Nhạc Thiên phản bội Nhạc gia, trong mắt Nhạc Thành không khỏi xuất hiện một lãnh ý.
- Nhạc gia thì thế nào, ta thấy Nhạc Thiên không muốn ở lại Nhạc gia là đúng.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Đại mà nói, nếu không phải có Hắc Ám Thần Điện ở đây, thì Nhạc Thành rất muốn luận lý với Nhạc Đại một phen.

- Tiểu tử, ngươi là ai, chuyện của Nhạc gia chưa đến phiên ngươi chõ mũi vào.

Nhạc Đại chớp chớp mắt nhìn Nhạc Thành mà nói, vừa rồi thanh niên áo đen ở cùng với Tôn gia cho nên hấn nén giận, nếu không hấn đã tiên lên dạy dỗ.

- Hừ, ta là ai ngươi còn chưa xứng để biết.

Nhạc Thành lạnh lùng nói, trong mắt hiện ra một lãnh ý, bây giờ không phải là lúc động thủ với Nhạc Đại, nếu không Hắc Ám Thần Điện sẽ trục lợi.

- Được rồi Nhạc Đại, lúc này không phải là lúc so đo chuyện nhỏ nhặt như vậy.

Vũ Văn Minh Quang chăm chú nhìn Nhạc Thành, vô cùng kinh ngạc, không ngờ thanh niên áo đen này dám chống đối với cả Nhạc gia, sau đó hấn quay đầu nhìn Nhạc Đại mà tiếp tục nói:

- Chúng ta bây giờ nhìn xem Tứ Đại Thú tộc có gì rồi nói.

Nhạc Thành đối với Nhạc Đại trực tiếp chống đối, Hắc Sơn liền hơi biến đổi thần sắc sau đó liền khôi phục lại.

- Vũ Văn gia, Nhạc gia, Tôn gia các ngươi hiện tại rời khỏi nơi này, Tứ Đại Thú tộc chúng ta dĩ nhiên là không ra tay với ba nhà, các ngươi hoặc là cùng một lượt chống lại thạch khôi lỗi với chúng ta, bảo vật có được sẽ chia đều, còn không thì phải rời đi, nếu không Tứ Đại Thú tộc sẽ không khách khí.

U Minh cất tiếng nói.

- U Minh, ngươi tính toán thật tinh tường, ngươi muốn cùng với Hắc Ám Thần Điện lôi kéo chúng ta sao, nằm mơ đi!

Vũ Văn Minh Quang lạnh lùng nhìn U Minh mà nói:

- Ta nói thật cho ngươi biết, Thạch khôi lỗi này chúng ta không động thủ, cũng không bỏ đi, nếu như các ngươi muốn khơi mào cuộc chiến giữa Tứ Đại Thú tộc và Tứ Đại Nhân tộc, chỉ sợ khi diễn ra đại chiến, U Minh lão đại ngươi khó có thể đảm đương nổi.

- Hừ.

U Minh hung hăng hừ lạnh một tiếng, sau đó không nói lời nào nữa, tình huống hôm nay bày ra tại đây, Tứ Đại Thú tộc bây giờ có một nửa người bị Hắc Ám Thần Điện làm cho tiêu hao sức lực không có khả năng đại chiến, rất khó có thể chống lại tam đại nhân tộc.

Nếu như cộng với Hắc Ám Thần Điện mà nói thì Tứ Đại Thú tộc sẽ có thể liên thủ đối phó được, nhưng sau cuộc chiến, sẽ khơi mào đại chiến giữa nhân tộc và thú tộc, hậu quả này U Minh lão đại thật đúng là không đảm đương nổi.

- Tứ Đại Thú tộc này đúng là phế vật.

Địa Ma lão nhân hung hăng mắng Tứ Đại Thú tộc một tiếng, tựa hồ như không ngờ Tứ Đại Thú tộc lại không dám ngênh chiến.

- Quên đi, chúng ta hay là đồng tâm đối phó với đám Thạch khôi lỗi kia trước đã.

Địa Ma lão nhân hung hăng nhìn đám người của Tam Đại Nhân tộc và Nhạc Thành, vốn hấn muốn mượn Tứ Đại Thú tộc làm suy yếu thực lực của Tam Đại Nhân tộc và Nhạc Thành nhưng xem ra kế hoạch này không thể thành công.

- Được rồi, chúng ta trước hết hãy đối phó với Thạch khôi lỗi.

Phượng Kinh cẩn thận nghĩ một chút, sau đó không dám đại chiến với người của Tứ đại nhân tộc nữa.

- Đáng chết, đúng là không thể ra tay.

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt, hẳn vốn đang tưởng rằng có thể chiếm tiện nghi, ai ngờ không giải quyết được gì.

- Địa Ma lão nhân, lần này chúng ta đã nói, mọi người toàn lực ra tay giết Thạch khôi lỗi xong, chúng ta nghỉ ngơi một lần, miễn bị người khác làm cho khó dễ.

U Minh cất tiếng nói với Địa Ma lão nhân.

U Minh không thể không nghĩ đến chuyện Tam Đại Nhân tộc chút nữa sẽ ra tay, lúc đó thì thật phiền toái.

- Được, chần chờ gì nữa, chúng ta xuất thủ cùng một lúc đi.

Địa Ma lão nhân cất tiếng nói.

- Ra tay đi, Thạch khôi lỗi này đi vào trong phạm vi của bọn chúng là chúng có thể công kích.

Địa Ma lão nhân nói xong thân hình lập tức lao ra, trong tay hiện ra một thủ kinh màu đen kịt.

Màu đen này tràn ngập khí tức quỷ dị, năm ngón tay chụp về phía Thạch khôi lỗi.

Một thạch đầu lập tức bị nát bấy, ở giữa hiện ra tinh thạch màu trắng.

- Thạch khôi lỗi này hẳn là có quan hệ với tinh thạch.

Nhìn tinh thạch màu trắng hiện ra, Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Xoẹt.

Nhìn thấy tinh thạch màu trắng bắn ra, Địa Ma lão nhân mau chóng thu vào trong trữ vật giới chỉ.

- Thịch.

Hắc Ám Thần Điện nhị trưởng lão cũng với chín con quái vật ma thú cũng thi triển công kích, đánh về phía Thạch khôi lỗi

Vốn người của Hắc Ám Thần Điện đều toàn lực công kích, người của Tứ Đại Thú tộc cũng do dự một chút, ngoại trừ mỗi tộc hai Đấu Tôn đã tiêu hao không còn sức lực, tất cả đều gia nhập hàng ngũ đánh khôi lỗi.

- Âm ầm.

Trên không trung không ngừng truyền tới từng tiếng va chạm,

- Tứ Đại Thú tộc cùng với người của Hắc Ám Thần Điện thực lực thấp nhất cũng đã là tam tinh Đấu Tôn, muốn đối phó với đám khôi lỗi đó không phải là vấn đề gì.

Thực lực của Thạch khôi lỗi cũng là thập tinh Đấu Tôn, cường giả Đấu Tôn này nếu như không chịu đựng được thì sẽ tiêu hao thực lực công kích của mọi người.

Nhìn về phía công kích trời long đất lở trước mắt, mặc dù Thạch khôi lỗi cũng bị phá hủy một phần, Nhạc Thành cũng cảm thấy kinh ngạc, nếu như người của Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Thú tộc chỉ đạt tới nhị tinh tam tinh đấu tôn thì không có cách nào xông vào.

- Thực lực của bát sí linh mãng tộc cũng thật cường hãn, chỉ sợ cũng chỉ có Tứ Đại Thú tộc và Tứ Đại Nhân tộc mới có thể chống lại.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, hàng nghìn thạch khôi lỗi như vậy, cho dù là Hồ Điệp Cốc hay Cuồng Sư môn cũng không có thủ bút như vậy.

- Thạch tinh kia thật là tốt, mỗi thứ cũng có giá trị tới mấy chục vạn kim tệ, Nhạc Thành hay là người tiến tới nhặt một hai viên.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Hỏa Lão, chẳng lẽ Hỏa Lão cũng muốn kiếm kim tệ? Chỉ là hiện tại chúng ta xông lên thì không tốt.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Ta không thiếu kim tệ.

Hỏa Lão cất tiếng nói, hiện tại lão đã gần tiến tới hàng ngũ Đấu Thánh, nếu như nói thiếu kim tệ thì thật là một điều nực cười.

- Âm âm.

Tứ Đại Thú tộc và Hắc Ám Thần Điện không ngừng phát động công kích, hai canh giờ trôi qua, có hàng nghìn Thạch Khôi Lỗi đã bị đánh nát xuống mặt đất.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

441. Chương 395: Người Tốt Nhất Đừng Quá Khoa Trương.

- Thịch.

một Thạch Khôi Lỗi bị tộc trưởng của Ma Tượng Thú Tộc làm cho biến thành tro tàn, sau đó lại tiếp tục đánh về phía một Thạch Khôi Lỗi khác.

Nhìn thấy tộc trưởng của Ma Tượng Thú Tộc phải khổ sở như vậy, tộc trưởng của Cự Viên Tộc lại tiếp tục tin tưởng Nhạc Thành hơn, bây giờ Cự Viên Tộc bất kể theo Nhạc Thành đi tới nơi nào cũng theo sát bên cạnh hắn, điều này khiến cho Tam Đại Nhân Tộc nghi hoặc không thôi, Cự Viên Tộc cũng là một thế lực thú tộc mạnh mẽ ở Ma Tượng Thú Tộc, tại sao lại cam nguyện đi cạnh một tên nhân loại.

Liên tục bốn canh giờ, hai nữ hai nam, bốn tam tinh Đấu Tôn của Tứ Đại Thú Tộc thực lực tựa hồ như đã tiêu hao vậy mà bên cạnh vô số Thạch Khôi Lỗi vẫn không ngừng xông tới công kích, quả là không dễ chịu.

Nhạc Đại, Nhạc Siêu, Nhạc Đình của Nhạc gia, còn có Doanh Thi cũng ngẫu nhiên chú ý tới hai nữ hai nam ra tay, bọn họ hơi trầm tư một chút, không biết là đang nghĩ tới điều gì.

- Quên đi, chúng ta mau lui, mau lui.

U Minh lão đại của viễn cổ Minh Xà Tộc cất tiếng nói ở trên không trung, sau đó cấp tốc lui xuống.

U Minh quát một tiếng, viễn cổ Hồ Tộc, Thần Phượng Tộc cùng với Toan Nghê Tộc cũng lập tức đình chỉ công kích, nhanh chóng rời khỏi.

- Khó trách Thạch Khôi Lỗi này khác với thông thường.

Nhạc Thành nhìn ra Thạch Khôi Lỗi truy kích những người rời khỏi thì nhú mày một phen.

- Xoẹt.

Nhạc Thành do dự một chút rồi vận khởi thủ ấn, lập tức trong mi tâm của hắn phát ra một mảng ánh sáng, Tứ Đại Thú Tộc cùng với Hắc Ám Thần Điện hiện tại đã đánh tan gần nửa Thạch Khôi Lỗi, Nhạc Thành không thể không nghĩ cách ngăn cản bọn họ, nếu không một lát sau Thạch Khôi Lỗi toàn bộ bị giết thì tình hình sẽ còn khó khăn hơn.

Người của Tứ Đại Thú Tộc lui ra thì Địa Ma Lão Nhân cùng với đám người của Hắc Ám Thần Điện cũng nhanh chóng rời khỏi phạm vi của Thạch Khôi Lỗi.

Tìm không thấy mục tiêu công kích, Thạch Khôi Lỗi lại quay trở về đứng tại chỗ, giống như là chưa có chuyện gì phát sinh ra vậy.

Bây giờ người của Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện đều vây quanh một chỗ, bọn họ chần chờ một lúc rồi khoan chân ngồi xuống, cố gắng khôi phục thể lực.

Địa Ma Lão Nhân của Hắc Ám Thần Điện do dự một chút rồi cũng cùng với nhị trưởng lão và chín con ma thú từ từ khôi phục thực lực. Địa Ma Lão Nhân cũng không dám khinh thường hiện tại tuy mình là bát tinh Đấu Tôn đỉnh phong, thực lực mạnh nhất ở đây nhưng ở đây còn có người của Vũ Văn gia, Nhạc gia, Tôn gia, Cự Viên Tộc tộc, còn có Nhạc Thành và lão giả thần bí kia, chỉ cần hai bát tinh Đấu Tôn liên thủ là hẳn không thể chống lại được.

Nhìn thấy Tứ Đại Thú Tộc và người của Hắc Ám Thần Điện bắt đầu khôi phục thực lực, Vũ Văn cùng với Hắc Sơn, Nhạc Đại ba người không có bất kỳ động tác gì, chỉ nhìn chăm chăm mà do dự.

Tâm niệm của Nhạc Thành một lần nữa khổng chế Hạo Thiên Tháp vô thanh vô tức tiến tới phạm vi của nhóm ma thú của Hắc Ám Thần Điện, trong Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện, Nhạc Thành nghĩ rằng Hắc Ám Thần Điện chính là thể lực uy hiếp mình lớn nhất, làm suy yếu thực lực của bọn họ mới là quan trọng nhất.

Hôm qua đánh lén, Nhạc Thành đã nhận định đám ma thú, nhị trưởng lão, Địa Ma Lão Nhân có phòng bị cho nên không dám tùy tiện cho Thụ Linh ra tay.

Thời gian từ từ trôi qua, hai canh giờ sau, Nhạc Thành đã thấy thời cơ đã đến, trên mặt hắn vô thanh vô tức nở ra một nụ cười, tâm niệm hơi chuyển động.

- Xoẹt.

Chín rễ cây đột nhiên lao ra, cấp tốc bao bọc về phía quái vật ma thú, lần này Thụ Linh dung rễ chính.

- Kẹt kẹt.

Một con quái vật ma thú vẫn chưa biết gì thì đã bị kéo vào trong mặt đất.

- Chú ý.

Địa Ma Lão Nhân hét lớn một tiếng, sắc mặt trở nên biến đổi, đồng thời trong tay bắn ra một quang mang màu đen.

- Âm.

Một tiếng phá hủy đình tai nhức óc vang lên, đột nhiên Địa Ma Lão Nhân công kích một lực lượng cường hãn tạo ra hố sâu dưới mặt đất nhưng sau đó quái vật ma thú đều không thấy. .

- Chết tiệt rốt cuộc là ai.

Địa Ma Lão Nhân không nhịn được nữa, nhìn oanh kích xung quanh.

Đất đá từ trên trời không ngừng rơi xuống, cách nơi ở của Tứ Đại Thú Tộc không xa khiến cho không ít người bị liên lụy.

Quái vật ma thú của Hắc Ám Thần Điện bị đánh lén, đại bộ phận người của Tứ Đại Thú Tộc đều là ngũ tinh Đấu Tôn, nếu như bị đánh lén thì xem ra hậu quả cũng không tốt hơn bao nhiêu.

Người của Vũ Văn gia, Tôn gia, Nhạc gia chăm chăm nhìn biến cố phát sinh, lông mày bọn họ nhíu lại, không biết là đang nghĩ chuyện gì.

Chỉ có Hỏa Lão là lén đưa mắt về phía Nhạc Thành, mặc dù biết là Nhạc Thành làm nhưng lão cũng không hiểu Nhạc Thành sử dụng thủ đoạn kỳ quái gì.

Địa Ma Lão Nhân vô cùng tức giận, ánh mắt quét chung quanh, sau đó dừng ở trên người Nhạc Thành.

- Tiểu tử, có phải ngươi làm không?

Địa Ma Lão Nhân nhìn Nhạc Thành, thủ đoạn quỷ dị này xem ra chỉ có thể là tên tiểu tử này.

- Lão cầu, ngươi muốn gây sự sao?

Nhạc Thành hơi trầm sắc mặt, lời nói cố ý chọc giận Địa Ma Lão Nhân lão nhân.

- Khắc khắc, tên tiểu tử ngươi tốt nhất là đừng quá khoa trương.

Địa Ma Lão Nhân hung hăng nhì Nhạc Thành, khuôn mặt sau đó đã chuyển qua màu gan heo, tựa hồ vô cùng tức giận.

- Hắc Ám Lôi Thử ta còn không để vào mắt, nếu không phục thì động thủ thử xem.

Nhạc Thành không hề sợ hãi, có Hỏa Lão cùng với tộc trưởng Cự Viên Tộc ở đây, chống lại Địa Ma Lão Nhân hẳn là không phải vấn đề. Cộng thêm với Hạo Thiên Tháp và Thụ Linh Căn mặc dù không thể giết cũng có thể đánh ngang.

Chỉ cần Tứ Đại Thú Tộc không tham dự, Nhạc Thành sẽ không e ngại Hắc Ám Thần Điện, cho nên hẳn không hề lo lắng.

Thấy Nhạc Thành vô danh tiểu tốt dám đối chọi gay gắt với Địa Ma Lão Nhân của Hắc Ám Thần Điện, Tam Đại Nhân Tộc cùng với Tứ Đại Thú Tộc cũng giật mình.

Mà ngay cả Hắc Sơn cũng chú ý Nhạc Thành nhiều hơn, trong mắt hiện ra vẻ nghi hoặc.

Vũ Văn Minh Quang thì nhìn đoàn người của Nhạc Thành, trong mắt hiện ra một vẻ biến đổi, hẳn không thể nhìn ra thực lực của Nhạc Thành.

Vũ Văn Minh Quang rời khỏi người của Nhạc Thành, ánh mắt lại lơ đã nhìn về phía Yến Hiểu Kỳ, thần sắc hiện ra một vẻ rất nghi hoặc.

- Tiểu tử, ngươi nhớ kỹ cho ta, ta sẽ từ từ tính sổ.

Địa Ma Lão Nhân cố nén giận nhìn đoàn người Nhạc Thành mà nói, Nhị trưởng lão đã nói qua thực lực của Nhạc Thành còn có lão nhân thần bí kia nữa, trên người Nhạc Thành lại có Kim Tiên khôi lỗi vô cùng lợi hại, nếu như chiến đấu sẽ là điều bất lợi vô cùng với Hắc Ám Thần Điện, cho nên đành phải nén giận mà thôi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

442. Chương 396 Thi Thi Ra Mắt Chư Vị Tỷ Tỷ

Địa Ma Lão Nhân cố nén tức giận mà nhìn về phía Nhạc Thành.

Nhìn thấy phản ứng của Địa Ma Lão Nhân với một nam tử vô danh, không ít người của Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc giật mình, bọn họ không biết thanh niên áo đen này là ai mà khiến cho Địa Ma Lão Nhân cũng phải kiêng kỵ ba phần.

- Lão cầu, không bằng hiện tại tính sổ toàn bộ được không?

Nhạc Thành không buông tha, trong mắt hàn quang lóe lên mà nhì về phía Địa Ma Lão Nhân.

- Mọi người chuẩn bị một chút, sau đó chúng ta tiếp tục giao tranh với Thạch Khôi Lỗi.

Địa Ma Lão Nhân chăm chú nhìn Nhạc Thành, sắc mặt trở nên hung hăng, lập tức nói với người của Tứ Đại Thú Tộc. Trong lòng hẳn tuy muốn băm thầy Nhạc Thành thành trăm mảnh nhưng bây giờ nếu thật sự động thủ thì sẽ rất khó khăn.

Địa Ma Lão Nhân thậm chí hối hận, tại sao vừa rồi mình lại chọc tên tiểu tử này, nếu thật sự động thủ, Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc sẽ cao hứng không thôi, hơn nữa tên tiểu tử này có quan hệ không tệ với Tôn gia, nếu Tôn gia cũng tham dự thì mình thê thảm rồi.

- Được rồi, chúng ta động thủ.

Phượng Kinh và U Minh lão đại do dự một chút, cũng đồng ý với lời nói của Địa Ma Lão Nhân.

- Hừ.

Nhạc Thành quát lạnh một tiếng, không ngờ Hắc Ám Thần Điện lại có thể chịu đựng như thế, bây giờ nếu như động thủ Nhạc Thành cũng không muốn, như vậy sẽ tiện nghi cho các thế lực khác.

- Rối loạn rối loạn.

Nhạc Thành nhìn mọi người, tình thế hôm nay thật là vi diệu, ai cũng là địch nhân, nếu làm bọn họ rối loạn thì ở đây sẽ trở thành hỗn chiến.

Địa Ma Lão Nhân của Hắc Ám Thần Điện hung hăng nhìn Nhạc Thành, sau đó lập tức hướng tới chỗ của nhị trưởng lão và tám con quái vật ma thú. Mười con quái vật ma thú giờ chỉ còn lại tám con, trong lòng Địa Ma Lão Nhân đau đớn vô cùng.

Thấy người của Hắc Ám Thần Điện cũng tiến tới, Tứ Đại Thú Tộc và Ma Tượng Thú Tộc cũng đi về phía Thạch Khôi Lỗi.

- Âm âm.

Trong phạm vi của Thạch Khôi Lỗi, có công kích điên đại diễn ra.

Địa Ma Lão Nhân ngưng tụ một trảo màu đen thật lớn, mỗi lần đánh ra là một Thạch Khôi Lỗi vô cùng lớn bị tan thành tro tàn, sau một lát đã có hơn mười Thạch Khôi Lỗi bị Địa Ma Lão Nhân đánh nát.

Tứ Đại Thú Tộc tiến vào trong phạm vi của Thạch Khôi Lỗi, cũng điên đại công kích như thế, chỉ thấy Thạch Khôi Lỗi tuy không uy hiếp được cường giả Đấu Tôn nhưng cũng tạo ra không ít phiền toái.

Nhạc Thành cũng thừa dịp này mà thu hồi Hạo Thiên Tháp lại, lúc này dĩ nhiên không có ai chú ý tới.

- Nhạc Thành, ngươi cũng phải cẩn thận một chút, người của Hắc Ám Thần Điện rất lợi hại.

Doanh Thi cất tiếng nói với Nhạc Thành, vừa rồi nhìn thấy Nhạc Thành trực tiếp chống lại Hắc Ám Thần Điện, Doanh Thi rất lo lắng.

Doanh Thi nhớ khi mình rời khỏi thành Hạo Đặc, thực lực của Nhạc Thành chỉ có thể chống lại cửu tinh Đấu Tông mà thôi. Từ đó tới đây thời gian cũng không phải là lâu, thực lực của Nhạc Thành tuy tiến bộ nhưng xem ra cũng khó chống lại được Địa Ma Lão Nhân của Hắc Ám Thần Điện.

- Ta biết rõ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, ánh mắt của hắn không kìm được dừng lại trên người của Doanh Thi.

- Vậy thì tốt rồi, chỉ cần ngươi ở cạnh ta thì ta sẽ cam đoan không để người của Hắc Ám Thần Điện làm khó dễ ngươi.

Doanh Thi cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, đây là...

Thừa dịp này, Trầm Linh cùng với Tư Mã Yên Nhiên, Hàn Nguyệt chúng nữ cũng tới gần hỏi

- Linh Nhi, Yên Nhiên, Nguyệt Nhi, đây chính là Doanh Thi, là người mà ta vô tình quen biết ở Huyền Thiên nội lục.

Nhạc Thành nhìn thấy chúng nữ đi tới thì cất tiếng nói.

- Mọi người gọi muội là Thi Thi là được rồi.

Doanh Thi nhìn thấy chúng nữ thì hỏi Nhạc Thành:

- Nhạc Thành, đây là...

- Ta tên là Tư Mã Yên Nhiên.

- Ta tên là Hàn Nguyệt.

- Ta tên là Đỗ Mật Nhi.

- Ta tên là Trầm Linh.

- Bọn ta đều là hôn thê của Nhạc Thành.

Chúng nữ không đợi Nhạc Thành giới thiệu đã nói ra thân phận.

- Hóa ra là các vị tỷ tỷ, Thi Thi ra mắt chư vị tỷ tỷ.

Sắc mặt của Doanh Thi biến đổi sau đó nở ra một nụ cười.

Nhìn thấy biểu tình của Doanh Thi, chúng nữ lại nổi lên nghi ngờ, tuy nhiên sau đó bọn họ cũng không nói gì.

- Thịch thịch.

Ở trên không trung truyền tới từng thanh âm phá hủy, hiện tại Thạch Khôi Lỗi chỉ còn lại khoảng một nghìn cái, còn lại đều hóa thành đồng tro tàn.

- Rốt cuộc đã qua một ngày.

Nhạc Thành ngẩng đầu lên nhìn sắc trời mà nói.

- Âm.

- Phá cho ta.

Giữa không trung một khối đá lớn lại tan thành tro tàn, Thạch Khôi Lỗi cuối cùng cũng đã bị đánh nát.

- Rốt cuộc cũng đã phá xong.

Thần sắc của Nhạc Thành biến đổi, sang ngày mai chính là ngày cuối cùng, mình phải ngăn người của Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện lại.

Nhìn thấy tất cả Thạch Khôi Lỗi bị Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Thú Tộc phá nát, Vũ Văn Minh Quang, Hắc Sơn, Nhạc Đại ba người cũng biến đổi sắc mặt.

- Phượng Kinh, U Minh lão đại, bây giờ chúng ta tiến vào thôi.

Địa Ma Lão Nhân chăm chú nhìn linh mộ cách đó không xa, ánh mắt trở nên nóng bỏng.

- Địa Ma Lão Nhân hay là chúng ta khôi phục thực lực một chút rồi tiến vào.

Phượng Kinh cất tiếng nói.

- Ta cũng cho rằng nên hồi phục một chút.

U Minh lão đại hơi biến đổi sắc mặt mà cất tiếng nói.

Sau đó Địa Ma Lão Nhân đánh giá chung quanh, lúc này đã bị đánh lên, bây giờ hẳn không thể không đề phòng.

Tứ Đại Thú Tộc cũng tìm một nơi cách đó không xa, bọn họ cũng sợ bị người khác đánh lên nên rất chú ý.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

443. Chương 397: Thật Đúng Là Không Biết Xấu Hổ.

Tam Đại Nhân Tộc cũng tìm một nơi bọn họ chỉ sợ có người tiến vào trước, đồng thời bọn họ cũng phải cẩn thận, không chừng Bát Sí Linh Mãng có bố trí thủ đoạn ở đây.

Sắc trời từ từ tiến vào đêm tối, Nhạc Thành cũng cẩn thận chăm chú nhìn cửa động, miễn cho có ai đó tiến vào bên trong, bây giờ mình không còn có thể dựa vào ai nữa, sang ngày mai phải đích thân ngăn cản Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện.

- Tộc trưởng, sang ngày mai ta sẽ giúp ông thu xếp.

Nhạc Thành cất tiếng nói với tộc trưởng Cự Viên Tộc.

- Người nói đi, chỉ cần có thể làm được là ta nhất định sẽ đáp ứng.

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Sáng ngày mai ta sẽ ngăn cản Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Thú Tộc tiến vào bên trong linh mộ, hi vọng ông có thể giúp ta.

Nhạc Thành cũng không vòng vo, nói thẳng với tộc trưởng Cự Viên Tộc.

- Chỉ là ông yên tâm, sau khi thành công ta sẽ cho ông một phần đại lễ.

- Được, ta giúp người.

Tộc trưởng Cự Viên Tộc do dự một chút rồi cất tiếng nói.

Nhạc Thành hơi biến đổi thần sắc rồi nhìn vị tộc trưởng này, trong lòng hẩn thẩn nghĩ về sau nếu có cơ hội thì nhất định sẽ phải báo đáp ông ta.

- Tứ Đại Thú Tộc, Hắc Ám Thần Điện, Tam Đại Nhân Tộc.

Nhạc Thành lẩm bẩm trong miệng, nếu như Tam Đại Nhân Tộc ngày mai cũng tiến vào trong linh mộ thì thật phiền phức.

Một đêm cuối cùng cũng đã trôi qua, Nhạc Thành ở đây một đêm cũng không dự định đánh lén người của Hắc Ám Thần Điện, dù sao người của Hắc Ám Thần Điện cũng đã chú ý tới mình, đánh lén thêm một lần nữa là điều không thể.

Tứ Đại Thú Tộc cũng lo lắng lực lượng thần bí kia đánh lén mình, hiện tại bọn họ vẫn sợ thủ đoạn của Bát Sí Linh Mãng.

Sắc trời sang lên, tất cả mọi người từ từ đứng dậy, linh mộ đã hiện ra trước mắt, đến lúc này tất cả mọi người đều chờ mong, hôm nay bọn họ có thể tiến vào trong linh mộ.

Sắc mặt của Tam Đại Nhân Tộc hơi biến đổi, Bát Sí Linh Mãng lưu lại truyền thừa nhất định không thể để rơi vào tay Hắc Ám Thần Điện hay Tứ Đại Thú Tộc.

- Khắc khắc, mọi người chuẩn bị tiến vào trong linh mộ thôi.

Địa Ma Lão Nhân nhìn mọi người rồi nói.

- Đi thôi, chúng ta tiến vào trong linh mộ.

Phượng Kinh hơi biến đổi sắc mặt, không biết trong lòng y đang nghĩ điều gì nữa.

Người của Tứ Đại Thú Tộc thu thập một phen rồi chuẩn bị hướng vào bên trong linh mộ, nhìn thấy tất cả mọi người đều cẩn thận, xem ra bọn họ đều sợ thủ đoạn của Bát Sí Linh Mãng.

- Chúng ta cũng tham gia náo nhiệt thôi.

Hắc Sơn lớn giọng rồi hướng tới phía trước.

- Không sai chúng ta đi để đại khai nhãn giới.

Vũ Văn Minh Quang hơi biến đổi thần sắc rồi đi sau lưng của Hắc Sơn.

- Hai người các người chờ một chút, ta cũng đi xem sao.

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt mà nói.

- Vũ Văn Minh Quang, Hắc Sơn, Nhạc Đại ba người các người đúng là không biết xấu hổ, Tứ Đại Thù Tộc chúng ta giải khai bình chương, bây giờ các người lại muốn chiếm tiện nghi.
- Thối quá, Bát Sí Linh Mãng không phải là của Tứ Đại Thù Tộc, ta cũng muốn đi xem có gì không.
- Hắc Sơn lớn tiếng nói.
- Nhưng các người đừng quên những bình chương này các người không hề phá.
- Phượng Kinh âm trầm sắc mặt mà nói.
- Phượng Kinh, chúng ta không động thủ vì chuyện này không liên quan đến chúng ta.
- Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.
- Tam Đại Nhân Tộc đúng là không biết xấu hổ.
- Địa Ma Lão Nhân hơi trầm sắc mặt, không khách khí nói với Tam Đại Nhân Tộc.
- Thối quá, Địa Ma Lão Nhân nếu nói ai không biết xấu hổ thì không thể bằng Hắc Ám Thần Điện.
- Hắc Sơn lớn tiếng nói.
- Không sai, Hắc Ám Thần Điện chính là không biết xấu hổ nhất, phải gọi là Hắc Ám Lôi Thủ mới đúng.
- Nhạc Thành biến đổi sắc mặt rồi lập tức nói với Địa Ma Lão Nhân của Hắc Ám Thần Điện.
- Tiểu tử, người đừng cho rằng chúng ta không dám động thủ với người.
- Địa Ma Lão Nhân hung hăng nhìn Nhạc Thành mà nói.
- Ta đang chờ người động thủ đây.
- Nhạc Thành mỉm cười nói với Địa Ma Lão Nhân.
- Tiểu tử, người muốn động thủ với ta, người còn chưa đủ.
- Địa Ma Lão Nhân lạnh lùng nhìn Nhạc Thành mà nói.
- Ba vị thế nào, có ngăn cản Hắc Ám Thần Điện đối phó với Tứ Đại Thù Tộc hay không?
- Nhạc Thành không để ý tới Địa Ma Lão Nhân, bây giờ chính là lúc hắn phải lôi kéo Tam Đại Nhân Tộc.
- Nếu người muốn đối phó với Hắc Ám Thần Điện, tự nhiên Tôn gia sẽ giúp đỡ.
- Nhìn thấy Nhạc Thành muốn động thủ với Hắc Ám Thần Điện, Doanh Thi liền biến đổi sắc mặt rồi mở miệng.
- Tiểu thư đã đáp ứng, ta dĩ nhiên là không có ý kiến.
- Hắc Sơn biến đổi sắc mặt, tiểu thư đã đáp ứng hắn cũng không có biện pháp nào.
- Vũ Văn huynh, huynh thì sao, huynh có đáp ứng chống lại Tứ Đại Thù Tộc hay không?
- Hắc Sơn hỏi Vũ Văn Minh Quang.
- Chuyện này, chỉ là không biết vị huynh đệ này có ngăn cản được Hắc Ám Thần Điện hay không?
- Vũ Văn Minh Quang nhìn Nhạc Thành, rồi lại nhìn người kế bên cạnh hắn, tựa hồ không tin hắn có đủ thực lực chống lại Hắc Ám Thần Điện.
- Vũ Văn đại nhân không cần lo lắng, Hắc Ám Thần Điện bao gồm lão cầu và đám ma thú tạp giao đó, chỉ cần Vũ Văn đại nhân muốn giết lão cầu thì có thể hợp tác với ta một phen, ta cam đoan lão cầu này không thể không xong.
- Nhạc Thành cất tiếng nói với Vũ Văn Minh Quang.
- Tiểu huynh đệ này nắm chắc như vậy ư?

Vũ Văn Minh Quang biến đổi sắc mặt, trong lòng hẳn có dự định, nếu như có thể giết Địa Ma Lão Nhân thì hẳn không hề do dự. Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Nhân Tộc thù sâu như bể.

- Không sai, Vũ Văn đại nhân có thể tin tưởng ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó nở ra một nụ cười.

- Được rồi.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói, có thể giết Địa Ma Lão Nhân, cơ hội này không thể bỏ qua.

Khuôn mặt của Địa Ma Lão Nhân không thể không biến đổi, không ngờ Nhạc Thành ngay cả Vũ Văn gia cũng lôi kéo, tình huống bây giờ đối với Hắc Ám Thần Điện mà nói vô cùng bất lợi.

- Nhạc Đại, Nhạc gia của ngươi thì sao?

Vũ Văn Minh Quang nhìn về phía Nhạc Đại mà nói.

Nhạc Đại biến đổi sắc mặt, bởi vì hẳn có hiềm khích với Nhạc Thành cho nên bây giờ đáp ứng thì thật không tốt.

- Nhạc gia chúng ta, Vũ Văn gia, tôn gia cũng là người của tứ đại tộc nhân cùng với một tên tiểu tử vô danh liên thủ, danh tiếng xem ra không tốt lắm.

- Ha ha.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Đại, khuôn mặt của Nhạc Thành hiện ra một hàn ý, hẳn lạnh lùng nói:

- Chỉ bằng Nhạc Đại nhà ngươi mà muốn đại biểu cho Nhạc gia, ta còn không để vào mắt.

- Tiểu tử, mặc kệ ngươi là ai, chỉ cần bằng một câu nói kia Nhạc gia nhất định không bỏ qua cho ngươi.

Nhạc Đại lộ ra một sát ý trong mắt.

- Nhạc gia thì thế nào, Nhạc gia mà dám động đến phu quân của ta, Hồ Điệp Cốc nhất định không để yên, còn có Cuồng Sư Môn, Vạn Kim Môn cũng nhất định không bỏ qua.

Trầm Linh biến đổi sắc mặt mà cất tiếng nói.

- Ngươi là ai?

Nhạc Đại biến đổi sắc mặt, y không nhận ra bạch y nữ tử là ai.

- Ta là cốc chủ của Hồ Điệp Cốc, đây là phu quân của ta.

Trầm Linh cất tiếng nói tiếp:

- Ta cũng nói cho ngươi biết, môn chủ của Cuồng Sư Môn, Vạn Kim Môn cũng chính là nhạc phụ của phu quân ta.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

444. Chương 398: Thay Đổi Thắt Thường.

Nghe thấy lời nói của Trầm Linh, tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Khuôn mặt của Nhạc Đại biến đổi, y cũng không biết lời nói của Trầm Linh là thật hay giả, nhưng y cũng biết rõ, Hồ Điệp Cốc, Vạn Kim Môn, Cuồng Sư Môn đều có mấy vị trưởng lão thực lực rất cao.

-Hừ, Hồ Điệp Cốc, Vạn Kim Môn, Cuồng Sư Môn vẫn còn kém so với Nhạc gia.

Nhạc Đại lạnh nhạt mà nói.

- Linh Nhi, muội lui lại, giao cho huynh là được.

Nhạc Thành gợi ý cho Trầm Linh lui lại rồi nói với Nhạc Đại:

- Hôm nay ta không muốn phát sinh bất kỳ chuyện gì với Nhạc gia, bây giờ còn phải giải quyết chuyện trước mắt với Nhạc Đại.

- Không sai, hiện tại chúng ta giải quyết Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Âm Thần Điện đã.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Hừ.

Nhạc Đại trầm sắc mặt xuống sau đó chỉ hừ lạnh.

- Phượng Kinh, U Minh lão đại các người có thấy không, Vũ Văn gia, Tôn gia, Nhạc gia muốn liên thủ đối phó với Tứ Đại Thú Tộc các người không bằng các người liên thủ với Hắc Âm Thần Điện.

Địa Ma Lão Nhân trầm sắc mặt mà nói.

- Địa Ma Lão Nhân, người đừng có châm ngòi thổi gió, chúng ta muốn đối phó chính là người, chỉ cần Tứ Đại Thú Tộc không đấu với Tứ Đại Nhân Tộc, không cùng với Hắc Âm Thần Điện liên thủ thì chúng ta sẽ giữ nguyên ước định với Tứ Đại Thú Tộc.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

Người của Tứ Đại Thú Tộc biến đổi sắc mặt rồi lập tức U Minh lão đại cất tiếng:

- Vũ Văn Minh Quang, linh mộ bảo vật bên trong chúng ta có duyên có được, về phần truyền thừa của Bát Sí Linh Mãng chúng ta cũng chọn người có duyên, đến lúc đó nếu rơi vào trong Tứ Đại Nhân Tộc chúng ta tuyệt đối không tranh đoạt, nếu như rơi vào trong tay Tứ Đại Thú Tộc thì các người cũng không được có ý tưởng gì khác.

Nghe thấy lời nói của U Minh, Địa Ma Lão Nhân của Hắc Âm Thần Điện cũng biến đổi sắc mặt.

Nghe thấy lời nói của Vũ Văn Minh Quang, Hắc Sơn, Nhạc Đại ba người nhìn nhau, sau đó Vũ Văn Minh Quang cười nói:

- U Minh lão đại nói như vậy tam đại nhân tộc hoàn toàn đồng ý, đến lúc đó đi vào trong linh mộ, chúng ta đều dựa vào bốn sự của mình.

- Được rồi, chúng ta đã nói rồi, trước hết giải quyết Hắc Âm Thần Điện đã.

U Minh lão đại cất tiếng nói.

- Tứ Đại Thú Tộc, thay đổi thật thất thường, hừ.

Địa Ma Lão Nhân hung hăng nhìn đám người của Tứ Đại Thú Tộc, trong mắt hiện ra một hận ý.

- Cùng Tam Đại Nhân Tộc liên minh luôn tốt hơn hợp tác với Hắc Âm Thần Điện.

Phượng Kinh cất tiếng nói với Địa Ma Lão Nhân.

Nhạc Thành nhìn thấy sự phát triển trong trường thì cũng kinh ngạc, loại tình huống này Nhạc Thành không muốn nhìn thấy, Nhạc Thành vẫn hi vọng Tứ Đại Thú Tộc cùng với Vũ Văn gia, Tôn gia, Nhạc gia đấu với nhau, mình sau đó sẽ chiếm tiện nghi, nhưng bây giờ xem ra nếu Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc liên thủ thì mình cũng không nên xen vào.

Nhạc Thành một lát đã có dự định, mình sẽ không động thủ, sau đó để mặc bọn họ đấu với nhau.

- Chúng ta bắt đầu động thủ.

Vũ Văn Minh Quang nhìn Địa Ma Lão Nhân lập tức nói:

- Địa Ma Lão Nhân, người có ngày hôm nay ta rất muốn nhìn thấy.

- Hừ, Vũ Văn Minh Quang ta há sợ người sao, người tưởng rằng Tam Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc liên thủ là có thể đối phó với ta sao

Địa Ma Lão Nhân hung hăng lạnh lùng mà nói.

- Vậy thì động thủ đi, giải quyết xong Hắc Ám Thần Điện chúng ta sẽ tiến vào trong linh mộ.

Thân ảnh của U Minh lão đại tung lên trên không trung.

-Tiểu huynh đệ, không biết người có muốn đối phó với Địa Ma Lão Nhân hay không?

Vũ Văn Minh Quang quay đầu nhìn Nhạc Thành.

Có Tam Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc liên thủ thì tại hạ không dám tranh, đồng thời tại hạ cũng cam kết, bảo vật bên trong linh mộ tại hạ không có hứng thú, các vị cứ tự mình xử lý.

Nhạc Thành nói với Vũ Văn Minh Quang.

- Tiểu huynh đệ, đây là ý gì

Vũ Văn Minh Quang hơi biến đổi thần sắc, vừa rồi thanh niên này muốn đối phó với Hắc Ám Thần Điện tại sao bây giờ lại thay đổi hẳn tới đây không cần bảo vật chẳng lẽ chỉ để xem náo nhiệt hay sao?

- Là một tên tiểu tử vô danh, hẳn có thể đối phó với Hắc Ám Thần Điện hay sao?

Nhạc Đại nhìn Nhạc Thành, trong mắt vẫn có một vẻ tức giận.

- Nếu như tiểu huynh đệ này không có hứng thú với bảo vật bên trong thì chúng ta cũng không miễn cưỡng.

Hắc Sơn do dự một chút rồi nói.

- Ma Tượng Thú Tộc các người cũng đi đối phó với Địa Ma Lão Nhân, nếu như có bảo vật các người nhất định cũng sẽ có phần.

Phượng Kinh trầm sắc mặt xuống mà nói với tộc trưởng của Ma Tượng Thú Tộc.

- Được.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú Tộc gật nhẹ đầu.

- Ma Tượng Thú Tộc cùng với ta, Hắc Sơn đối phó với Địa Ma Lão Nhân của, U Minh lão đại Phượng Kinh các người đối phó với tên thất tinh Đấu Tôn.Những người khác đi đối phó với quái vật ma thú.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Đáng chết.

Địa Ma Lão Nhân hung hăng cất tiếng, tình huống bây giờ hẳn đúng là đã rơi vào thế hạ phong.

- Hắc Ám Thần Điện hôm nay chúng ta muốn lấy một chút tiền lãi từ người.

Vũ Văn Minh Quang lạnh lẽo thần sắc mà nói.

Thả người lên, Vũ Văn Minh Quang đánh ra một quyền mang trên không trung, mấy người chớp động thân hình, nhanh chóng đã tiến tới gần Địa Ma Lão Nhân trong tay quyền mang mang theo một lực lượng cường hãn mà tấn công.

- Gào hú.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú Tộc gào thét, sau đó biến thành bản thể rất lớn, tứ chi bay lên trời, hung hăng đánh về phía Địa Ma Lão Nhân.

- Địa Ma Lão Nhân, hãy nhận một chuông của ta.

Thân ảnh của Hắc Sơn cũng bay lên trên không trung, trong tay là một chuông mang cường hãn.

Ba người đồng thời công kích về phía Địa Ma Lão Nhân.

- Khắc khắc, trở về cho ta.

Địa Ma Lão Nhân cười to, trong tay không dám chủ quan, một nòng đậm hắc mang đánh về phía quyền mang của Vũ Văn Minh Quang.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

445. Chương 399: Hoàng Long Thân Thể Của Nhạc Gia.

- Xuy Xuy.

Chỉ thấy trên không trung, hai đường công kích dây dưa tại một chỗ, Vũ Văn Minh Quang phát ra một quyền, một tia quang mang nhàn nhạt phát ra.

- Xoẹt.

Luồng trào màu đen hung hăng công kích về phía Vũ Văn Minh Quang.

- Phá.

Sắc mặt của Vũ Văn Minh Quang biến đổi, thần sắc của y hơi trầm xuống sau đó đánh tới.

- Thịch.

Hai luồng lực lượng toàn bộ tiêu tán. Vũ Văn Minh Quang thực hiện hai đường công kích không thể phủ nhận so với Địa Ma Lão Nhân thì còn yếu hơn một chút.

- Gào hú.

Đúng vào lúc này, một cái chân rất lớn của tộc trưởng Ma Tượng Thú Tộc đánh về phía Địa Ma Lão Nhân, vô cùng khủng bố.

- Mở cho ta.

Địa Ma Lão Nhân một lần nữa hét lớn, sau đó hai tay đánh ra một quang cầu màu đen.

- Âm.

Sau một tiếng phá hủy, thân hình của Địa Ma Lão Nhân đã bị đánh bay vài trăm thước, vẫn còn chưa đứng vững thì Hắc Sơn đã xông vào.

- Âm.

Thân thể khổng lồ của Ma Tượng Thú Tộc cũng bị công kích của Địa Ma Lão Nhân từ không trung rơi xuống đất.

- Rầm rầm.

Cả mặt đất cũng trở nên chấn động, bốn chân to của Ma Tượng Thú Tộc rơi xuống đất đã để lại hố sâu rất lớn.

- gào hú.

Ma Tượng Thú Tộc sôi giận hét một tiếng, sau đó một lần nữa hung hăng nhảy ra khỏi hố sâu tấn công về phía Địa Ma Lão Nhân.

- Gào hú.

Tám con ma thú của Hắc Âm Thần Điện thấy thế thì cũng hóa thành bản thể.

- Giết

Phượng Kinh cùng với U Minh nhìn nhau, Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện đúng là không thể bỏ hện ý.

- Ngao.

Phượng Kinh cùng với U Minh lão đại đã hóa thành bản thể, U Minh lão đại hóa thành một con viên cổ minh xà rất to, sau đó đánh về phía nhị trưởng lão của Hắc Ám Thần Điện.

- Quái vật thật chán ghét.

Tộc trưởng của Toan Nghê Tộc và tộc trưởng của Hồ tộc đều biến hóa thân hình mà nhảy lên trên không trung.

- Con quái vật này là của ta.

Nhạc Đại cũng hơi biến sắc mặt sau đó lập tức thả người dậy, thân ảnh như chớp ngăn cản một con quái vật ma thú, một hoàng mang màu vàng tràn ngập quanh thân hình y.

- Hoàng Long thân thể.

Nhạc Thành nhìn thấy thân hình của Nhạc Đại toát ra hoàng mang quen thuộc thì biết đó chính là Hoàng Long Thân thể của Nhạc gia.

- Tuy nhiên cũng chỉ là năm phần huyết mạch mà thôi.

Nhạc Thành nhìn trung niên hán tử này thì biết độ dày huyết dịch không bằng mình.

Hai trung niên hán tử của Nhạc gia nhìn về phía mấy con quái vật ma công kích, hai người vây chặt quái vật trong đó.

- Chúng ta mỗi người một con.

Hai trung niên hán tử của Vũ Văn gia tộc cũng cất tiếng.

- Còn con cuối cùng giao cho Tôn gia.

Hai trung niên hán tử của Tôn gia cũng cất tiếng.

Nhìn cuộc chiến này, Nhạc Thành đã xác định, nếu như không có gì bất ngờ thì Hắc Ám Thần Điện nhất định sẽ phải thua.

- Không biết Tôn gia, Vũ Văn gia còn có thủ đoạn gì nữa.

Nhạc Thành nhìn Tôn gia cùng với Vũ Văn gia, Nhạc gia có Hoàng Long thân thể, không biết hai nhà có thủ đoạn gì.

Chỉ là Nhạc Thành chờ thật lâu cũng không thấy thủ đoạn của hai nhà, chẳng lẽ bọn họ vẫn chưa sử dụng. Bất quá Hỏa Lão nói Vũ Văn gia có Thiên Nhân U Lam, chỉ là không biết thực lực thế nào.

- Địa Ma Lão Nhân, hôm nay người coi như xong đời.

Hắc Sơn ở trên không trung quát lớn, hia tay ngưng tụ lực công kích mà tấn công.

- Khắc khắc, người không làm gì được ta, ba người các người đấu với một người, Tam Đại Nhân Tộc các người thật là thấp hèn.

Địa Ma Lão Nhân cất tiếng nói.

- Đối với Hắc Ám Thần Điện nếu như giảng đạo cao thượng thì chính là ngu ngốc.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói sau đó một mảng ánh sáng cuộn cuộn tấn công về phía Địa Ma Lão Nhân.

- Đáng chết.

Địa Ma Lão Nhân thầm mắng một tiếng, trong tay tuôn ra một hắc mang vô cùng cường hãn.

- Địa Ma Lão Nhân đây chính là Vạn Trượng Vô Ngân của Vũ Văn gia chúng ta, người ngăn không được đâu.

Vũ Văn Minh Quang mỉm cười nói.

- Vạn Trượng Vô Ngân.

Địa Ma Lão Nhân biến đổi sắc mặt.

- Lùi lại.

Hắc Sơn biến đổi thân hình mà xuất hiện sau lưng Địa Ma Lão Nhân, trong lúc ba người vây công, Địa Ma Lão Nhân muốn xông ra khỏi vòng công kích là điều rất khó khăn.

- Thiêu Sơn chưởng.

Thần sắc của Hắc Sơn hơi biến đổi, trong tay y nhanh chóng ngưng tụ một mảng hồng mang mà tấn công về phía Địa Ma Lão Nhân.

- Âm.

Một lực lượng vô cùng lớn bỗng về phía Địa Ma Lão Nhân, sắc mặt của Địa Ma Lão Nhân mau chóng biến đổi.

- Hắc Ám Địa ngục.

Địa Ma Lão Nhân chẳng chịt một mảng màu đen đánh về phía Thiêu Sơn chưởng của Hắc Sơn.

- Vạn Trượng Vô ngân, tấn công.

Vũ Văn Minh Quang hét lớn ở trên không trung.

- Âm.

Một tiếng nổ mạnh, Hắc Sơn dùng Thiêu Sơn chưởng tấn công Địa Ma Lão Nhân, sau đó Hắc Sơn cũng bị Địa Ma Lão Nhân đẩy lui, Vũ Văn Minh Quang bị đánh bay đi, nhưng Hắc Sơn cũng đứng vững thân hình.

- Xoẹt.

Mặc dù là bát tinh đỉnh phong nhưng Hắc Sơn cùng với Vũ Văn Minh Quang hai người đồng thời công kích cũng khiến cho Địa Ma Lão Nhân bị đẩy lui hai trăm thước.

- Trở về cho ta.

Ma Tượng Thú Tộc gào thét một tiếng, thân hình xuất hiện ở sau lưng Địa Ma Lão Nhân.

- Xoẹt.

Đòn công kích của Vũ Văn Minh Quang và Hắc Sơn đã khiến cho lực lượng của Địa Ma Lão Nhân không ngừng phải lùi.

- Chết đi.

Một tiếng nổ mạnh vang lên, hai hán tử của Nhạc gia đã đánh cho ma thú rớt xuống mặt đất.

- Chết đi, quái vật kia.

Đúng lúc này quái vật cũng bị người của Vũ Văn gia giết chết.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

446. Chương 400: Nhân Hình Khôi Lỗi.

- Âm.

- Cùng chết cho ta.

- Phá sơn quyền.

Ở giữa không trung truyền tới thanh âm phá hủy khổng lồ.

- Đáng chết.

Nhìn thấy biến hóa trong trường, sắc mặt của Địa Ma Lão Nhân biến đổi lớn.

- Âm.

Ở một chỗ khác trên không trung, Phượng Kinh cùng với U Minh lão đại liên thủ vây hãm nhị trưởng lão, bản thể của U Minh hung hăng đánh về phía nhị trưởng lão.

- Xoẹt.

Nhị trưởng lão của Hắc Ám Thần Điện phun ra một ngụm máu tươi.

Ở bên trong chiến trường, bốn con hổ lớn cùng với Thần Phượng Tộc, viễn cổ Minh xà cùng với Toan Nghê Tộc không ngừng đánh về phía mấy con quái vật ma thú.

- Vạn Kiếm Quy Nhất.

Giữa không trung truyền tới một tiếng hét của Nhạc Đại, hoàng mang của hắn đại thịnh, thân hình tấn công về phía quái vật ma thú. Trong tay hắn chính là một thanh kiếm màu xanh.

- Âm.

Con quái vật ma thú này từ trên không trung ngã xuống mặt đất, bây giờ trên mặt đất đã có bốn cỗ thi thể ma thú.

- Vạn Kiếm Quy Nhất.

Nhạc Thành nhìn thấy Vạn Kiếm Quy Nhất mà Nhạc Đại vừa mới sử dụng thì hắn cũng biết đó là chiêu thức mà Tô Hân Nhi đã dùng nhiều lần, chỉ là Tô Hân Nhi dùng đấu kỹ Huyền Cấp còn Nhạc Đại là đấu kỹ Thiên cấp, xem ra Tô Hân Nhi tu luyện vẫn chưa đầy đủ.

- Đáng chết.

Khuôn mặt của Địa Ma Lão Nhân biến đổi trở nên vô cùng khó nhìn.

- Tam Đại Nhân Tộc, Tứ Đại Thú Tộc các người hôm nay ép buộc ta.

Địa Ma Lão Nhân lạnh lùng nhìn Vũ Văn Minh Quang cùng với Hắc Sơn mà nói.

- Địa Ma Lão Nhân, đây là chúng ta đối phó với Hắc Ám Thần Điện mà thôi, người còn có thủ đoạn gì không?

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Khắc khắc, tốt lắm, ta cho các người biết một chút.

Địa Ma Lão Nhân âm lệ cười mà nhìn mọi người.

- Xoẹt.

Tay phải của Địa Ma Lão Nhân xoẹt lên một mảng ánh sáng, lập tức từ trong trừ vật giới chỉ của hắn hiện ra năm luồng thân ảnh, năm luồng này có khí tức vô cùng cường hãn.

- Đây là...

Tất cả mọi người đều nổi lên nghi ngờ, năm thân ảnh mang tới cho Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc một cảm giác quen thuộc.

- Khắc khắc, các người không biết năm người này, bọn chúng chính là do huyết dịch các người tinh luyện mà thành, hiện tại trở thành năm khối nhân hình khô lồi.

Địa Ma Lão Nhân âm lệ cười lạnh mà nói.

- Nhân Hình Khô Lồi, chính là Nhân Hình Khô Lồi.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, từ khí tức của năm bộ Nhân Hình Khô Lồi này, thực lực tuyệt đối ở phía trên Kim Tiên khô lồi của mình.

Nhạc Thành không khỏi muốn nghĩ tới lọ huyết dịch mà mình lấy được ở trong Hắc Ám Thần Điện, phỏng chừng có tác dụng luyện chế khô lồi.

- Hắc Ám Thần Điện thật là nhẫn tâm, hôm nay ta không giết các người không xong

Sắc mặt của Vũ Văn Minh Quang hơi biến đổi, Hắc Ám Thần Điện một mực kiểm Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc, điều này Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc đã biết rõ.

- Đáng tiếc hôm nay người không có cơ hội, khắc khắc.

Địa Ma Lão Nhân âm lệnh cười, sau đó lập tức công kích về phía Vũ Văn Minh Quang ở phía bên trái.

- Hôm nay thử xem rốt cuộc ai mới xui xẻo, khắc khắc.

Thanh âm của Địa Ma Lão Nhân vang lên, sau đó một mảng quỷ dị hắc mang ngưng tụ.

- Địa Ma Lão Nhân, đón một chưởng của ta.

Hắc Sơn biến đổi sắc mặt, trong tay ngưng tụ một chưởng mang.

- Xoẹt.

Một thân ảnh màu đen càng thêm cường hãn phóng ra, ngiên hướng về phía Hắc Sơn.

Hắc Sơn cảm thấy bất đắc dĩ, sắc mặt của y liền hơi biến chuyển, tốc độ nhanh chóng lao tới, ngưng tụ hắc mang tấn công về phía nhân hình khô lồi.

- Âm.

Một tiếng phá hủy vô cùng lớn, thân hình của Hắc Sơn đã bị bay tới trăm thước, Nhân Hình Khô Lồi màu đen cũng bị đánh bay xa.

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt, Hắc Sơn là thất tinh Đấu Tôn, mà hiện tại Nhân Hình Khô Lồi chẳng thể phân biệt cao thấp với Hắc Sơn, vậy Nhân Hình Khô Lồi này xem ra cũng có thực lực thất tinh Đấu Tôn, điều này khiến cho người ta phải kinh ngạc.

- Xoẹt.

Một khô lồi nữa tấn công về phía Hắc Sơn, bốn khô lồi còn lại tấn công về phía Ma Tượng Thú Tộc.

Nhân Hình Khô Lồi này thật là lợi hại.

Hỏa Lão nhìn năm bộ khô lồi trên không trung mà nói.

- Hỏa Lão cũng biết mấy khô lồi này sao/

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hỏa Lão, nghe ngữ khí thì Hỏa Lão vô cùng quen thuộc.

- Không sai, trước kia ta đã biết qua một khô lồi rất lợi hại, đặc biệt có một loại khô lồi cho dù ta ở giai đoạn toàn thịnh cũng phải nỗ lực rất lớn mới chống lại được.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Có khô lồi lợi hại như vậy sao?

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó kỳ quái nhìn khô lồi trên không trung.

- Loại Nhân Hình Khô Lồi này vô cùng quỷ dị, trừ phi đánh nát nếu không thể phá hủy chúng.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Thật không?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, xem ra đám khô lồi này chống lại những thạch khô lồi kia là đủ mà Hắc Ám Thần Điện không xuất ra, xem ra để phòng ngừa vạn nhất.

- Nghe nói Nhân Hình Khô Lồi là do huyết dịch của Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc luyện chế ra, bởi vậy thực lực của khô lồi càng thêm mạnh về phương diện phòng ngự.

Hỏa Lão tiếp tục nói.

Đối với lời nói này của Hỏa Lão, Nhạc Thành cũng biết, lợi huyết dịch ở bên trong phân điện của Hắc Ám Thần Điện hẳn cũng đoán ra lai lịch.

- Âm âm.

Năm bộ khô lồi gia nhập, Hắc Ám Thần Điện nhanh chóng chiếm thượng phong, mà mỗi Nhân Hình Khô Lồi này đều có thực lực thất tinh Đẩu Tôn, cộng thêm khô lồi không có sinh mệnh, thực lực phòng ngự vô cùng cường hãn.

- Âm.

Phượng Kinh và U Minh vây hãm nhị trưởng lão tuyệt đối không rơi vào thế hạ phong nhưng bây giờ có khô lồi tham gia bọn họ đã bị nhị trưởng lão chiếm thượng phong.

- Ăn một chương báo thù của ta.

Nhị trưởng lão hóa thành một làn sương đen ở trên không trung, quỷ dị xuất hiện trên lưng của viên cổ mình xà.

- Ngao.

Bản thể của U Minh lão đại hét lớn một tiếng, sau đó thân thể khổng lồ nhanh chóng đánh về phía nhị trưởng lão.

- Mở cho ta.

Nhị trưởng lão của Hắc Ám Thần Điện nở ra một nụ cười âm lệ, chương ấn quang mang hung hăng đánh về phía U Minh lão đại.

- Âm.

Sau một luồng lực lượng phá hủy, U Minh lão đại đã bị đẩy lui xuống dưới, thân hình ngã xuống mặt đất.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

447. Chương 401: Thiên Nhân U Lam

- Âm.

Bản thể của Phượng Kinh há ra, phun một trái cầu lửa công kích vô cùng lớn về phía một khối Khô Lồi.

- Xoẹt.

Khôi lồi quỷ dị xuất hiện một hoàng mang, tựa hồ giống như hoàng long thân thể của Nhạc gia.

- Xuy Xuy.

Nhân Hình Khôi Lỗi kia bị quả cầu lửa xuyên qua, một chưởng mang màu đen vô cùng lớn đánh về phía bản thể của Phượng Kinh

- Âm.

Một tiếng vang thật lớn, sau đó chưởng ấn màu đen đã đánh về phía Phượng Kinh.

- Xoẹt.

Bản thể của Phượng Kinh rút từ trên không trung xuống, sau đó một lần nữa nhảy lên trên không trung.

Bản thể của Phượng Kinh sau đó cố gắng ổn định lại, nhưng ngay sau đó Nhân Hình Khôi Lỗi lại đánh về phía hắn.

- Vũ Văn Minh Quang, ta xem hôm nay người làm sao đối phó được với bọn ta, Hắc Ám Thần Điện mạnh mẽ đến mức ngay cả Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc liên thủ cũng không thể chống lại.

Địa Ma Lão Nhân khặc khặc cười một tiếng.

Cường giả Bát tinh đấu tôn có thể vượt ra khỏi không gian, lực công kích vô cùng quỷ dị.

- Vạn Trượng Vô Ngân.

Vũ Văn Minh Quang biến đổi thần sắc, đành phải sử dụng đấu kỹ Vạn trượng vô ngân, đánh về phía chưởng mang màu đen.

- Xoẹt.

Lực công kích cường hãn của Vạn Trượng Vô Ngân khiến cho Vũ Văn Minh Quang phải tái nhợt cả sắc mặt, sử dụng đấu kỹ này tiêu hao rất nhiều đấu khí.

- Âm.

Hai luồng lực lượng va chạm với nhau ở trên không trung, giữa không trung lóe lên ánh sáng lập lờ.

Cùng một lúc, Vũ Văn Minh Quang bị hai luồng lực lượng cường hãn tấn công.

- Đi xuống cho ta.

Ngay đúng lúc Vũ Văn Minh Quang chống lại một kích công kích này, thân ảnh của Địa Ma Lão Nhân cũng quỷ dị xuất hiện phía sau hắn.

- Ti Ti.

Một mảng ánh sáng như là con thoi xuất hiện ở trong tay của Địa Ma Lão Nhân, trong tay của hắn cũng hiện ra một quang cầu công kích.

- Không xong.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, Vũ Văn Minh Quang tựa hồ như muốn ăn đòn công kích, Nhạc Thành đối với Vũ Văn Minh Quang cũng không tệ lắm, nhìn thấy Vũ Văn Minh Quang, trong lòng không khỏi cũng lo lắng.

Nhưng mà Nhạc Thành lo lắng xem ra dư thừa, ngay đúng lúc Vũ Văn Minh Quang quay đầu bỗng dưng một hàn quang nổ ra.

- Thiên Nhân U Lam.

Vũ Văn Minh Quang hét lớn một tiếng, sau đó không gian bị bao phủ một luồng sáng màu xanh, hai mảng quang mang dung hợp với nhau ở trên không trung, nhanh chóng biến thành một hố sâu màu lam.

- HU.

Lực lượng cuồng bạo này cắn nuốt, hồ sâu màu đen này giống như là bị không gian đè ép vậy, cuồng bạo lực lượng khiến cho người ta phải run rẩy.

Chỉ là lúc này mọi người vô cùng ngạc nhiên, chú ý tới hồ sâu màu đen, không ai thấy Yến Hiểu Kỳ cũng lóng lánh một màu xanh nước biển trong mắt của mình, nguyên tắc hỏa hệ ma pháp không ngừng vận động.

- Thiên Nhân U Lam, đây chính là thủ đoạn thiên phú mà Hắc Ám Thần Điện sợ nhất.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

Nhạc Thành kinh ngạc vô cùng nhìn về phía Vũ Văn Minh Quang ngưng tụ Thiên Nhân U Lam, thủ đoạn này thật là cường hãn.

- Xoẹt.

Hồ sâu màu lam lập tức cuồng bạo nổ, lực lượng không ngừng bị hồ sâu màu lam hủy diệt.

- Hu.

Hồ sâu màu lam tựa hồ như vẫn chưa thỏa mãn, một lần nữa cả vùng đất trở nên lơ mơ, lập tức thôn phệ về phía Địa Ma Lão Nhân.

- Thiên Nhân U Lam.

Sắc mặt của Địa Ma Lão Nhân thay đổi lớn, đối với Thiên Nhân U Lam của Vũ Văn gia tộc, hắc vô cùng kiêng kỵ.

- Vô Tận Ma Hải.

Địa Ma Lão Nhân hét lớn lên một tiếng, thân thể sau đó cũng cấp tốc lui lại phía sau, hai tay hiện ra hắc mang quỷ dị giống như là biển cả vậy.

- Xuy xuy.

Từng hắc mang bị Thiên Nhân U Lam cắn nuốt, sau một hồi đã bị thực lực cường hãn của Thiên Nhân U Lam đã bị hủy diệt thành tro tàn.

Vô Tận hắc mang tràn ngập vào trong hồ sâu của Thiên Nhân U Lam, hồ sâu sau một hồi đã đạt tới tình trạng bão hòa, đồng thời sắc mặt của Vũ Văn Minh Quang càng ngày càng trở nên tái nhợt.

- Âm.

Một tiếng phá hủy vô cùng lớn, Thiên Nhân U Lam của Vũ Văn Minh Quang cuối cùng cũng bạo liệt ở trên không trung, bị vô tận hắc mang kia cắn nuốt.

Vũ Văn Minh Quang và Địa Ma Lão Nhân thân hình vẫn không hề nhúc nhích, thế nhưng khóe miệng của hai người đã chảy ra máu tươi, tựa hồ như hiện tại cả hai đã bị thương.

- Thiên Nhân U Lam cũng thật là khủng bố.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, thực lực của Vũ Văn Minh Quang đúng là không giống như Địa Ma Lão Nhân, dựa vào Thiên Nhân U Lam chẳng thể chống lại Địa Ma Lão Nhân.

- Thiên Nhân U Lam của Vũ Văn gia quả nhiên là lợi hại, chỉ là ta không tin người có thể sử dụng Thiên Nhân U Lam một lần nữa.

Địa Ma Lão Nhân lạnh lùng nhìn Vũ Văn Minh Quang, thân ảnh sau đó vọt tới trước người của hắn.

- Đi xuống cho ta, khắc khắc.

Địa Ma Lão Nhân quát lạnh một tiếng, hai tay ngưng tụ một sợi dây màu đen rất lớn đánh về phía Vũ Văn Minh Quang.

Sắc mặt của Vũ Văn Minh Quang hơi trầm xuống, trong tay ngưng tụ một mảng lực lượng ngưng tụ, hung hăng oanh kích từ trên xuống dưới.

- Âm.

Một tiếng vang thật lớn, lực lượng khổng lồ bạo phá, thân hình của Vũ Văn Minh Quang bị đánh bay.

Chỉ là Địa Ma Lão Nhân bị ảnh hưởng, thân hình của Vũ Văn Minh Quang chưa dừng lại ở đó, thân hình một lần nữa đứng lên.

- Khắc khắc, Vũ Văn Minh Quang người phải rơi vào trong tay ta.

Ở giữa không trung, Địa Ma Lão Nhân cười lạnh âm lệ.

- Vũ Văn Minh Quang chú ý đi.

Hắc Sơn hét lớn một tiếng, tuy nhiên không còn kịp, hiện tại Hắc Sơn cũng bị khô lỗ quần lấy, không cách nào cứu Vũ Văn Minh Quang.

Ở trên mặt đất người của Nhạc gia và Tôn gia cũng không thể cứu Vũ Văn Minh Quang vì thực lực của bọn họ không đủ.

- Thiếu gia chủ chú ý.

Một lực tinh Đấu Tôn bỗng nhiên muốn xông lên trên không trung nhưng không còn kịp.

Nhạc Thành do dự một chút không biết có nên ngăn cản Địa Ma Lão Nhân hay không, nhưng đúng lúc hắn đang do dự thì một thân ảnh đã vọt lên, chính là Yên Hiểu Kỳ.

- Hiểu Kỳ, muội chú ý, muội muốn gì vậy?

Nhạc Thành quá lớn, tình huống này một ma pháp sư hỏa hệ cấp tám như Yên Hiểu Kỳ không thể nhúng tay vào.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

448. Chương 402: Uy Lực Thiên Nhân U Lam Của Yên Hiểu Kỳ

Chỉ là bây giờ Yên Hiểu Kỳ cũng không nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Yên Hiểu Kỳ thân bất do kỷ, tất cả mọi chuyện không thể để lực lượng thần bí kia khống chế.

- Thiên Nhân U Lam.

Giữa không trung, Yên Hiểu Kỳ không tự chủ được hét lớn một tiếng, ngay lập tức một mảng lam sắc bao phủ.

- Tì tì.

Một điện mang rất lớn lập lòe màu lam bắn ra, hung hăng tấn công về phía chướng ải của Địa Ma Lão Nhân.

- Oanh.

Chướng ải của Địa Ma Lão Nhân chạm vào trong điện mang lập tức biến thành một mảng tro tàn, khóe miệng của Địa Ma Lão Nhân bắn ra một ngụm máu tươi, Địa Ma Lão Nhân hiện tại đã là bất tỉnh Đấu Tôn đỉnh phong, mặc dù vừa rồi tiêu hao thực lực không ít nhưng ít nhất cũng hơn thất tinh Đấu Tôn đỉnh phong.

- Thiên Nhân U Lam, đây mới thật là Thiên Nhân U Lam, tại sao lại có thể như vậy?

Hỏa Lão hít lạnh một hơi, sắc mặt cũng biến đổi lớn, đồng tử cũng mở to ra.

- Thiên Nhân U Lam, là Thiên Nhân U Lam, có tám phần huyết mạch Thiên Nhân U Lam.

Ở giữa không trung, Vũ Văn Minh Quang nhìn hố sâu vô cùng lớn đó mà cất tiếng, ở trên người của hắn chỉ có sáu thành huyết mạch mà thôi.

- Là Thiên Nhân U Lam.

Người của Vũ Văn gia ở trên mặt đất vô cùng kích động.

- Hiểu Kỳ tại sao lại có thể sử xuất Thiên Nhân U Lam?

Sắc mặt của Nhạc Thành vô cùng biến đổi, lúc này Nhạc Thành đã cảm thấy toàn thân Yển Hiểu Kỳ suy yếu, vàng sáng màu lam cũng tiêu tán, thân thể mềm mại của Yển Hiểu Kỳ ngã xuống từ trên không trung.

- Hiểu Kỳ.

Thân ảnh của Nhạc Thành nhoáng lên đã tới bên cạnh Yển Hiểu Kỳ.

- Đả thương ta, muốn chết!

Địa Ma Lão Nhân phục hồi tinh thần sau đó dùng một lực lượng cuồng bạo tấn công Yển Hiểu Kỳ.

- Kim Long thân thể, tránh ra cho ta.

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt, hắn muốn tránh khỏi nhưng đã không còn kịp, đành phải biến chuyển thân thể, sau đó một kim mang tràn ngập, chính là Kim long thân thể.

- Âm.

Một tiếng vang thật lớn, ngay sau đó thân hình của Nhạc Thành đã chống lại được đòn công kích của Địa Ma Lão Nhân, tuy nhiên ở miệng hắn cũng phun ra một ngụm máu tươi, hắn cũng mượn thế mà ôm Yển Hiểu Kỳ vào trong ngực.

- Kim Long thân thể, chính là Kim Long thân thể của Nhạc gia.

Hỏa Lão cuối cùng cũng nhận ra kim mang của Nhạc Thành, sắc mặt liền thay đổi lớn. Địa Ma Lão Nhân một lần nữa công kích, khí tức không hề cổ kỹ, đột nhiên một hân ảnh lao lên, khí tức cường hãn bất tỉnh đầu tôn tràn ngập, so với Vũ Văn Minh Quang còn mạnh hơn một bậc.

- Gào, hú.

Tộc trưởng của Cự Viên tộc hét lên một tiếng, sau đó tiến lên trên ngăn cản trước người của Nhạc Thành. Hắn biết rằng Nhạc Thành đã xảy ra chuyện cho nên không hề do dự mà ra tay.

- Gào, hú.

Bốn con ma thú cấp tám trung kỳ của Cự Viên tộc cũng bay lên, bao bọc xung quanh Nhạc Thành.

- Kim Long thân thể, là Kim Long thân thể của Nhạc gia.

Nhạc Siêu, Nhạc Đình, Nhạc Đại và bốn hán tử trung niên đều biến đổi sắc mặt, bọn họ vô cùng kinh ngạc, cảnh tượng trước mắt không thể nào tin nổi, mà bây giờ người bên cạnh Nhạc gia không có ai có thân thể Kim Long, cho dù là Nhạc Siêu, Nhạc Đình hai người có huyết mạch cao nhất cũng không thể đạt tới.

- Chủ nhân.

- Ngao.

- Hú..

Tứ Sứ Ma Ứng, Thanh Bối Ma Ngưu và bốn con Địa Ma Lang đều nhảy lên trên không trung, khí tức cường hãn trở nên tràn ngập.

- Nhạc Thành.

Chúng nữ cũng vô cùng lo lắng, vừa rồi bọn họ đã nhìn thấy Nhạc Thành trúng một chiêu của Địa Ma Lão Nhân.

- Nhạc Thành.

Doanh Thi thấy thế thì cũng thả thân thể mềm mại mà tiến tới gần Nhạc Thành, trên mặt hiện ra một vẻ lo lắng không thôi.

- Chủ nhân.

U Cơ hơi biến đổi sắc mặt sau đó cũng theo sát Doanh Thi.

- Xoẹt.

Nhạc Thành bị Địa Ma Lão Nhân đánh lên trên người, chân khí trong cơ thể liền trở nên cuộn cuộn, huyết khí không khống chế nổi một lần nữa lại phun ra một ngụm máu tươi.

- Đây là những ma thú gì, tại sao ta chưa bao giờ nhìn thấy?

Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc nhìn thấy bản thể của Tứ Sí Ma Ưng, Thanh Bối Ma Ngưu và bốn con Địa Ma Lang một con sói có cánh, toàn thân màu đỏ, còn có một con bốn cánh giống như người của Thần Phượng Tộc.

- Tinh huyết của Thần Hoàng tộc.

Phượng Kinh của Thần Phượng Tộc liền biến đổi sắc mặt, hình thái của Tứ Sí Ma Ưng cũng giống như là hắc, mà trên người của Tứ Sí Ma Ưng phát ra khí tức giống như là Thần Hoàng tộc.

- Nhạc Thành, ngươi không sao chứ?

Hỏa Lão nhanh chóng tiến tới bên cạnh Nhạc Thành, nhìn thấy khuôn mặt tái nhợt của hắn thì không kìm được lo lắng.

- Hỏa Lão, ta không sao, chỉ là bị thương mà thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa Lão, sau đó sắc mặt lập tức biến chuyển, hắn nhìn chúng nữ vây quanh mà nói:

- Trầm Linh, muội chiếu cố cho Yến Hiểu Kỳ.

Nói xong, Nhạc Thành đã để Yến Hiểu Kỳ lên tay Trầm Linh.

- Hạo Thiên Tháp.

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt, sau đó mi tâm phát ra một luồng quang mang, Hạo Thiên Tháp phát ra rồi hắn nhảy lên trên không trung, có Trầm Linh và Doanh Thi, U Cơ ở đây, Nhạc Thành dĩ nhiên không yên tâm cho chúng nữ nhúng tay vào.

- Kim Tiên khôi lỗi.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, thần thức tập trung vào năm khối Kim Tiên khôi lỗi ở trong tay.

Nhìn thấy phát sinh, tất cả mọi người của Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc đều há hốc mồm, bây giờ bọn họ mới biết được hóa ra thể lực mạnh nhất ở đây không phải là Hắc Ám Thần Điện mà là thanh niên áo đen này.

Bây giờ Nhạc Thành có Hỏa Lão, năm bộ Kim Tiên khôi lỗi, còn có sáu con ma thú cấp tám, cộng với tộc trưởng của Cự Viên Tộc, chỉ cần Hỏa Lão và tộc trưởng của Cự Viên Tộc đã là bất tỉnh Đấu Tôn, loại thực lực này đã vượt qua Hắc Ám Thần Điện.

- Hắc Ám Thần Điện, người sẽ phải trả giá cho một chương vừa rồi của ta.

Nhạc Thành hiện ra một lãnh ý rồi lạnh lùng nhìn Địa Ma Lão Nhân.

- tiểu tử, ngươi rốt cuộc cũng xen vào.

Sắc mặt của Địa Ma Lão Nhân hơi biến chuyển, trong lòng hơi cảm thấy lo lắng.

- Thiếu tộc trưởng.

Người của Vũ Văn gia bây giờ đã tới bên cạnh Vũ Văn Minh Quang, bọn họ nhìn thấy trên người của Vũ Văn Minh Quang cũng có một mảng máu tươi.

- ta không sao.

Vũ Văn Minh Quang móc ra vài viên đan dược rồi nhét vào trong miệng, sau đó nói với đám người Vũ Văn gia tộc phía sau:

- Mau trợ giúp thanh niên áo đen này đối phó với Hắc Ám Thần Điện.

Nói xong, Vũ Văn Minh Quang dẫn đầu thả người lên, tới bên cạnh Nhạc Thành ở trên không trung.

- Kim Long thân thể, tại sao hắn lại có thân thể Kim Long?

Nhạc Đại không ngừng biến hóa sắc mặt, y cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Nhạc Thành đánh giá toàn trường, bây giờ Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc đã bị năm bộ khôi lỗi tấn công, tiêu hao sức lực không ít, nhìn sắc trời cũng không còn sớm, mình tính sổ với người của Hắc Ám Thần Điện thì tốt.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

449. Chương 403: Hôi Ma.(1)

- Hỏa Lão, phải làm phiền ông rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa Lão, Địa Ma Lão Nhân phải mời Hỏa Lão đối phó.

Nhạc Thành sau đó lại nói với tộc trưởng của Cự Viên Tộc:

- Tộc trưởng cũng phải phiền ông đồng loạt ra tay.

- Không có vấn đề gì, giao cho ta là được.

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc cũng không cự tuyệt, thân thể khổng lồ xẹt qua ở trên không trung, so với Hỏa Lão thì còn nhanh hơn, trong mắt hiện ra hàn ý tràn ngập.

- Tam Đại Nhân Tộc, Tam Đại Nhân Tộc, Địa Ma Lão Nhân cùng với bốn con quái thú giao cho ta, mọi người hãy đối phó với năm khối Nhân Hình Khôi Lỗi và nhị trưởng lão.

Nhạc Thành nhìn Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc mà nói.

Nhạc Thành dĩ nhiên không ngốc đến mức toàn bộ chống lại người của Hắc Ám Thần Điện, mà hắn tin tưởng lúc này Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc cũng không từ chối.

- Vũ Văn gia ta đồng ý, mọi người liên thủ chống lại Hắc Ám Thần Điện.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Được, viễn cổ Minh Xà Tộc ta cũng đồng ý.

U Minh nổi lên trên không trung mà nói, thực lực của Nhạc Thành hiện tại đã khiến cho U Minh lão đại không thể không đồng ý.

- Viễn cổ hổ tộc cũng đồng ý.

- Toan Nghê tộc cũng đồng ý.

Phượng Kinh và Thần Phượng tộc cũng cất tiếng nói:

- Năm khôi lỗi giao cho Tứ Đại Thú Tộc một con, bốn con khác do Tam Đại Nhân Tộc thu thập, mặt khác thất tinh Đầu Tôn cũng do Tứ Đại Thú Tộc thu thập.

- Xoẹt, vậy động thủ đi.

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt sau đó lập tức thủ ấn ngưng kết, bốn con Kim Tiên khôi lỗi nhanh chóng hướng về phía bốn con ma thú mà đánh tới, đồng thời hất hét lên:

- Thiên Lang, Địa Lang, Huyền Lang, Hoàng Lang, các ngươi đối phó với bốn con ma thú.

- Vâng, chủ nhân.

Bốn con Địa Ma Lão Nhân lập tức gào thét từ trên không trung mà xuống, ào ào tấn công về phía bốn con quái vật ma thú.

- Phiền toái các vị đồng loạt ra tay.

Thân ảnh của Nhạc Thành lập tức di chuyển, tiên tới bên cạnh mấy con ma thú cấp tám mà nói, có Cự Viên Tộc ở đây, Nhạc Thành dĩ nhiên là không bỏ qua.

- Được.

Bốn con ma thú cấp tám trung kỳ của Cự Viên Tộc dĩ nhiên không hề do dự mà đáp ứng, kỳ thật bọn chúng cũng nhìn ra, bốn con ma thú đã tiêu hao không ít thực lực chặn đánh bọn chúng không tiêu hao chút sức lực nào.

- Gào, hú.

Bốn con ma thú cấp tám trung kỳ của Cự Viên Tộc nhanh chóng đánh về phía bốn con ma thú của Hắc Ám Thần Điện.

Bây giờ đã có bốn Khôi Lỗi kim tiên, người của Tứ Đại Thú Tộc cũng đành phải buông tay rút lui, bọn họ đều nhìn về phía Nhân Hình Khôi Lỗi của Hắc Ám Thần Điện mà đi.

Mà bây giờ, bốn con quái vật ma thú đã bị mỗi con khôi lỗi vây quanh, cùng với một con Địa Ma Lang và một ma thú của Cự Viên Tộc.

- Chúng ta lên đi.

Sắc mặt của Nhạc Đại hơi trầm xuống, sau đó cùng với ba hán tử trung niên công kích.

Lập tức người của Tôn gia Vũ Văn gia cũng đồng loạt công kích về phía khôi lỗi của Hắc Ám Thần Điện, ba trung niên hán tử đồng loạt đánh về phía Nhân Hình Khôi Lỗi đang tấn công Hắc Sơn.

Năm khôi lỗi của Hắc Ám Thần Điện bây giờ bị Tứ Đại Thú Tộc đối phó một con, còn lại bị Tứ Đại Nhân Tộc đánh bốn con, Nhạc gia thì ngăn cản một con, Tôn gia Hắc Sơn cũng ngăn cản một con, Vũ Văn gia ngăn cản một con, Ma Tượng Thú Tộc ngăn cản một con.

- Đáng chết.

Địa Ma Lão Nhân hoảng loạn đối phó với lực công kích của tộc trưởng Cự Viên Tộc.

- Ầm.

Một tiếng phá hủy khổng lồ vang lên, sau đó một chưởng mang của Hỏa Lão hung hăng chạm phải Địa Ma Lão Nhân.

- Trở về.

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc gào thét một tiếng, sau đó trong tay có một lực lượng vô cùng lớn đánh về phía Địa Ma Lão Nhân.

- Khốn kiếp.

Sắc mặt của Địa Ma Lão Nhân hơi biến đổi, hắn biết rõ thực lực của tộc trưởng Cự Viên Tộc vô cùng lớn, mình không thể trực tiếp chống lại, lực phòng ngự của ma thú cũng thật cường hãn.

- Ghét nhất là những người của Hắc Âm Thần Điện, xuống cho ta.

Thanh âm của Hỏa Lão vang lên, thân ảnh đột ngột xuất hiện sau lưng của Địa Ma Lão Nhân, sau đó đầu khí nóng bùng lập tức rút tới.

- Xoẹt.

Địa Ma Lão Nhân một lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời chống lại hỏa lão và tộc trưởng của Cự Viên Tộc, thân hình của hắn bị ngã xuống mặt đất.

- Âm ầm.

Ở phía xa trên không trung, Thiên Lang thừa cơ há ra một chiếc răng dài, lập tức cùng với Kim Tiên khôi lỗi đánh về phía ma thú.

- Chết đi.

Một con ma thú cấp tám trung kỳ đã bị đánh chết sau đó bị ma thú của Cự Viên Tộc dẫm nát.

- Âm ầm ầm.

Hầu như cùng lúc, ba con ma thú kia cũng bị Địa Lang Huyền Lang, Hoàng Lang đánh chết.

Giết bốn con ma thú quái vật xong, Nhạc Thành biến đổi thủ ấn trong tay, bốn Kim Tiên khôi lỗi quay trở lại bên cạnh hắn, Thiên Lang, Địa Lang... cũng quay về đề phòng bất trắc.

- Âm.

Phượng Kinh cùng với U Minh liên thủ đối phó với nhị trưởng lão của Hắc Âm Thần Điện, dưới sự công kích của mọi người, nhị trưởng lão đã bị thương thế không nhẹ.

Nhạc Thành ngẩng đầu lên nhìn trời, hắn cảm thấy ba ngày đã tới, khóe miệng liền nở ra một nụ cười, chân khí trong người không ngừng vận chuyển.

Lực công kích của Địa Ma Lão Nhân đã đạt tới bát tinh Đấu Tôn, Nhạc Thành tuy có Kim Long thân thể, tuy nhiên không đủ chống lại.

- Chết đi.

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc gầm gừ một tiếng, sau đó thân hình ở trên không trung dẫm về phía Địa Ma Lão Nhân.

Địa Ma Lão Nhân lúc này đã uể oải, nhìn tình hình chiến đấu, mười con quái vật đã chết không còn.

- Đón thêm một chương của ta.

Hỏa Lão đã đoán ra phương hướng né tránh của Địa Ma Lão Nhân, một chương mang màu đen tấn công lên.

- Âm.

Một tiếng nổ mạnh đình tai nhức óc, thân hình của Địa Ma Lão Nhân đã bị Hỏa Lão đánh bay lên trên không trung.

- Xoẹt.

Một ngụm máu tươi từ trong miệng của Địa Ma Lão Nhân phun ra, sắc mặt của lão sau đó đã chuyển sang màu trắng bệch.

- Chết đi.

Hỏa Lão thừa cơ truy kích, chương mang một lần nữa tấn công.

Sắc mặt của Địa Ma Lão Nhân trở nên trắng bệch, đồng tử co rút lại.

- Thái Thượng trưởng lão, cứu ta.

Địa Ma Lão Nhân kinh khủng nói, đồng thời một ngọc giản được bóp nát, lập tức một khí tức cường hãn tràn ngập, sau đó một thanh ảnh màu xám hiện ra.

- Đồ vô dụng, còn phải để ta ra tay.

Thanh ảnh màu xám vừa ra khỏi đã có một khí tức quỷ dị, ngay lập tức một chướng ải màu đen đã ngăn cản trước Hỏa Lão.

- Âm.

Một thanh âm phá hủy khổng lồ, ở giữa không trung, thân hình của Hỏa Lão bị đánh bay vài trăm thước.

- Tộc trưởng của Cự Viên Tộc mau lùi xuống.

Thanh ảnh áo xám chớp mắt đã bắn tới trước thân hình của tộc trưởng Cự Viên Tộc.

- Xoẹt.

Thân hình của Cự Viên Tộc nhanh chóng lui lại, hắn đã cảm nhận được khí tức cường hãn.

- Âm.

Ở giữa không trung vang lên một tiếng nổ mạnh, tộc trưởng của Cự Viên Tộc đã bị đánh bay vài trăm thước.

Thanh ảnh áo xám này vừa xuất hiện, Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc không khỏi đình chỉ công kích, khí tức cường hãn này khiến cho tất cả phải sợ run.

- Thái thượng trưởng lão.

Nhị trưởng lão của Hắc Ám Thần Điện cũng hoảng sợ nhìn thanh ảnh áo xám.

- Chết đi.

Thân thể của Phượng Kinh một lần nữa cuộn cuộn ở trên không trung, sau đó một ngọn lửa bay ra, bao bọc Nhị trưởng lão vào bên trong.

- Xoẹt.

Bị ngọn lửa khổng lồ bao bọc, sắc mặt của nhị trưởng lão đã biến đổi lớn, một ngụm máu phun ra, thân ảnh trong hiểm nguy thoát khỏi biển lửa.

- Chết đi.

U Minh lão đại đã sớm có chuẩn bị, cái đuôi rất lớn đã đánh vào trên người của nhị trưởng lão.

- Âm.

Thanh ảnh của nhị trưởng lão đã rơi xuống đất, run rẩy vài cái vẫn chưa nhúc nhích được.

- Minh Xà Tộc tộc và Thần Phượng Tộc khá lắm khắc khắc, các ngươi cũng phải đi xuống.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

450. Chương 403: Hôi Ma.(2)

Lão giả áo xám ra tay cứu nhị trưởng lão không còn kịp, lập tức trong tay bắn ra một mảng hắc mang.

Với tốc độ vô cùng cường hãn như vậy, U Minh lão đại cùng với Phượng Kinh không thể né tránh.

- Âm ầm.

Sau đó là những tiếng nổ, thân hình của U Minh cùng Phượng Kinh đã bị bắn xuống mặt đất.

Thân ảnh áo xám này vừa xuất hiện đã đả thương bốn cường giả khiến cho mọi người vô cùng khiếp sợ, Nhạc Thành cũng khẽ giật mình, thân ảnh áo xám này quá cường hãn, ngay cả Hỏa Lão cũng không phải là đối thủ.

- Hỏa Lão, ông không sao chứ?

Nhạc Thành thân hình nhoáng lên sau đó đã đến bên cạnh Hỏa Lão mà nhét một viên đan dược vào miệng lão.

- Không có việc gì, chỉ hơi bị thương mà thôi.

Hỏa Lão không hề khách khí mà tiếp nhận viên đan dược của Nhạc Thành nhét vào trong miệng.

- Người cẩn thận một chút, hắc chính là Hôi Ma, cửu tinh Đấu Tôn.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Hỏa Lão biết hắc?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Hai trăm năm trước hắc là thất tinh Đấu Tôn, đã từng bị ta đánh bị thương.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Khắc khắc, không ngờ hôm nay Tứ Đại Thú Tộc lại đến đông đủ, thật là khó gặp.

Ở giữa không trung, thân ảnh áo xám nhìn mọi người mà nói.

- Ầm.

Một tiếng nổ mạnh vang lên, Tứ Đại Thú Tộc đã đẩy được năm Nhân Hình Khôi Lỗi năm bộ Nhân Hình Khôi Lỗi dưới sự vây hãm của Tam đại tộc nhân cuối cùng cũng bị rơi vào thế hạ phong.

- Hôi Ma, hai trăm năm người vẫn chỉ là cửu tinh Đấu Tôn, hôm nay mau lăn đi cho ta.

Hỏa Lão trầm sắc mặt nói với Hôi Ma.

- Người là...

Hôi Ma nhìn chằm chằm về phía Hỏa Lão một lát, bỗng dưng sắc mặt biến đổi, sau đó khó tin mà lạnh nhạt nói:

- Khắc khắc, ta còn tưởng là ai, hóa ra là người, không ngờ tu vi của người lại lui xuống, bây giờ người không phải là đối thủ của ta.

- Hôi Ma, cho dù tu vi của ta lui xuống cũng đủ để thu thập người, không tin người thử xem.

Hỏa Lão hơi biến sắc mà nói.

Hôi Ma nghe thấy lời nói của Hỏa Lão thì hơi do dự, hai trăm năm trước hắc đã chịu sự thiệt thòi từ Hỏa Lão dĩ nhiên là nhớ rõ.

- Thái thượng trưởng lão, trên người tên tiểu tử này có hai khối thiên ngoại thiên thạch, còn có thân thể Kim Long.

Địa Ma Lão Nhân thả người tới bên cạnh Hôi ma mà nói.

- A.

Trong mắt của Hôi Ma hiện ra một mảng nóng bỏng mà nhìn Nhạc Thành.

- Hôi Ma, người đừng quá kiêu ngạo, nếu biết hôm nay thì năm đó ta đã dùng một chưởng đánh chết người.

Hỏa Lão lạnh lẽo nói.

- Hỏa Vô Thiên, ta thấy năm đó người đã bị trọng thương nên tu vi rút lui, ta không sợ người.

- Hỏa Vô Thiên, lão nhân này đúng là Hỏa Vô Thiên.

Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc đều biến sắc.

Nhạc Thành cũng chăm chú nhìn Hôi Ma, trong lòng hắn vẫn suy nghĩ làm sao ngăn cản được đối phương.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, sau đó hắn liền thu năm con Kim Tiên khôi lỗi vào trong giới chỉ.

- Ma Ứng, Thanh bối, Địa Ma Lang thu hồi bản thể.

Nhạc Thành dùng thần thức truyền tới mấy con ma thú.

- Xoẹt.

Mấy con ma thú lập tức thu hồi bản thể lại tới bên cạnh Nhạc Thành.

- Đi vào

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, sau đó Nhạc Thành lóe lên, Hạo Thiên Thập hiện ra, mấy con ma thú liền biến mất.

Sáu con ma thú thực lực vẫn không thể mạnh hơn Kim Tiên khôi lỗi, Nhạc Thành tin rằng mấy con ma thú hiện tại sẽ bị thương tổn.

- Hỏa Lão, cái này do ông thu lại, đợt chút nữa ta sẽ dán ấn thân phù, ai cũng không thể phát hiện ra ông.

Nhạc Thành dùng thần thức truyền âm tới Hỏa Lão.

Hỏa Lão hiện ra một vẻ nghi hoặc, không ngờ Nhạc Thành lại còn có một vật quý dị như vậy.

Hôi Ma cùng với người của Tam Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc cũng hơi biến đổi sắc mặt, mấy con ma thú đã biến mất không thấy, loại thủ đoạn này bọn họ mới gặp lần đầu.

- Tiểu tử, tới đây cho ta.

Hôi Ma biến đổi sắc mặt, sau đó vượt không gian đánh về phía Nhạc Thành.

- Hừ.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, sau đó thủ ấn của hắn đánh ra.

- A, chuyện gì xảy ra, người đâu.

Tất cả mọi người kể cả Hôi Ma đều biến đổi sắc mặt.

- Xoẹt.

Một khí tức cuộn cuộn khổng lồ đánh về phía Hôi Ma.

- Phá cho ta.

Sắc mặt của Hôi Ma biến đổi, sau đó thân hình cấp tốc lui lại, một hắc mang trực tiếp nghênh đón.

- Âm.

Hai luồng lực lượng va chạm vào nhau ở trên không trung, sau đó là một tiếng nổ mạnh kinh thiên, lực lượng cường hãn đã bị Hôi Ma đánh tan.

Hôi Ma nhìn về bốn phía, lực công kích của Hỏa Vô Thiên dĩ nhiên hắn biết, nhưng hiện tại Hỏa Vô Thiên đã biến mất vô ảnh vô tung khiến hắn nghi hoặc không thôi.

- Nhạc Thành, bọn họ thật sự không nhìn thấy chúng ta, mấy tờ giấy này là gì mà có tác dụng như vậy?

Hỏa Lão cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Hỏa Lão thu liễm khí tức lại, Địa Ma Lão Nhân nhất định sẽ không phát hiện.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Về phần tộc trưởng của Cự Viên Tộc và đám ma thú của bộ họ Nhạc Thành cũng không có cách nào, có ẩn thân phù hấn cũng không thể để cho người khác biết.

- Nhất định là một thủ đoạn lợi hại, vô ảnh biến mất, trừ phi là cường giả Đấu Thánh.

Nhìn xung quanh, linh hồn lực của Hôi Ma quét một phen.

- Hai người đó đã chạy thoát, trước tiên đối phó với các người đã.

Sắc mặt của Hôi Ma biến chuyển, sau đó một thủ ẩn kỳ dị ngưng kết.

- Nhạc gia, trước hết là đối phó với người, hai tiểu oa nhi này quả là không tệ.

Sắc mặt của Hôi Ma trầm xuống, sau đó thân ảnh như chớp vọt tới.

- Mau bảo vệ tiểu thư.

Khuôn mặt của Nhạc Đại biến thành một vẻ trắng bệch.

- Mọi người cùng nhau ngăn cản Hôi Ma, bằng không tất cả sẽ thê thảm.

Vũ Văn Minh Quang biến đổi sắc mặt, Hôi Ma xuất hiện khiến hấn biết rằng có phiền phức xảy ra.

Thân ảnh như tia chớp, Vũ Văn Minh Quang mặc dù có thương tích trong người nhưng cũng vọt tới.

- Xoẹt.

Vũ Văn Minh Quang phát động công kích, người của Vũ Văn gia cũng thả người mà dậy.

- Khắc khắc, Hoàng Long Thân thể của các người còn chưa đủ.

Ở giữa không trung, Hôi Ma cười lạnh một tiếng, sau đó đã vọt tới bên cạnh đám người Nhạc gia.

- Âm.

Một tiếng vang thật lớn, lập tức bốn thân ảnh bị Hôi Ma đánh bay vài trăm thước.

Đám người Nhạc gia bị đánh bay, Nhạc Siêu và Nhạc Đình cũng biến đổi sắc mặt, lập tức lao tới bên cạnh Nhạc Đại hiện tại thương thế của Nhạc Đại đúng là đã không nhẹ.

- Vũ Văn gia cũng tham gia náo nhiệt.

Hôi Ma đánh tan bốn người Nhạc gia xong thì trên người hiện ra một nụ cười lạnh.

- Mọi người cùng nhau xông lên.

- Xoẹt.

Một đầu khí cường hãn của Hắc Sơn lay động, lập tức công kích về phía Hôi Ma.

- Gào, hú.

Tứ Đại Thú Tộc nhìn linh mộ thì cảm thấy nhất định không thể bỏ qua, tất cả đều xông lên chống lại Hôi Ma.

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc biến sắc, ông nhìn thấy Nhạc Thành biến mất thì lập tức lao đi.

- Xoẹt.

Nhìn thấy người của Cự Viên Tộc bỏ đi Ma Tượng Thú Tộc cũng cắn răng oán hận mà đi.

Bây giờ Hôi Ma nhìn thấy hai thú tộc rời đi thì cũng không ngăn cản, Tứ Đại Thú Tộc mới là quan trọng.

- Tộc trưởng của Cự Viên Tộc thật thông minh.

Nhạc Thành nhìn thấy tộc trưởng của Cự Viên Tộc đã rời đi thì khá bất ngờ.

- Âm.

Một lực lượng công kích lại lao bắn tới, lập tức Vũ Văn Minh Quang cũng bị Hôi Ma đánh bay.

- Hừ.

Lúc này Hôi Ma nhìn thấy Hắc Sơn và người của Tôn gia toàn bộ đánh tới, sắc mặt cũng biến đổi, nhiều cường giả như vậy hẳn cũng không dám khinh thường.

- Tất cả đến rồi thì toàn bộ giải quyết khắc khắc.

Hôi Ma âm lệ cười lạnh.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

451. Chương 404: Không Gian Hỏa Diễm.

- Sưu sưu.

Năm thân ảnh như tia chớp xẹt qua, năm người của Hắc Ám Thần Điện vây quanh trước thân hình của Hôi Ma, ngay lập tức năm bộ Nhân Hình Khôi Lỗi. cũng đánh về phía Tam Đại Nhân Tộc cùng với nhóm người Hắc Sơn và Tôn gia.

Năm Nhân Hình Khôi Lỗi có thực lực tương đương với thất tinh Đấu Tôn, bản thân khôi lỗi lực phòng ngự đã rất mạnh, so với bản thể của ma thú thì cũng không kém bao nhiêu, khiến cho người của Tứ Đại Thú Tộc cảm thụ không được tốt lắm.

Nhạc Thành thu liễm khí tức cẩn thận quan sát tình huống, Hôi Ma xuất hiện đã khiến cho tất cả kế hoạch của Nhạc Thành rối loạn, thực lực của Hôi Ma quả là quá cường hãn, so với U Minh lão tổ và lão phụ áo lam của Hồ Điệp Cốc cũng còn mạnh hơn.

- Xem ra không tốt.

Nhạc Thành nhìn cửa linh mộ mà thì thầm nói.

- Nhạc Thành, xem ra chúng ta phải nghĩ biện pháp, Tứ Đại Thú Tộc lần này liên hợp với Tam Đại Nhân Tộc cũng không thể chống lại Hôi Ma.

Hỏa Lão lông mày nhíu lại mà nói.

Nhạc Thành cũng đã sớm trở nên trầm trọng, Hôi Ma của Hắc Ám Thần Điện cùng với năm bộ Nhân Hình Khôi Lỗi, Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc không thể nào ngăn cản.

- Hỏa Lão, ta vào xem.

Nhạc Thành dùng linh hồn truyền âm cất tiếng nói với Hỏa Lão, sau đó thân ảnh từ từ đi vào trong linh mộ, hẳn muốn xem tình hình của Yêu Huyền một chút. Vì không để Hôi Ma nhìn thấy, Nhạc Thành không thể không cẩn thận mà đi.

- Xoẹt.

- Không xong.

Nhạc Thành vừa tiếp cận cửa linh mộ thì khuôn mặt biến đổi, bây giờ khí tức trên người của hắn ba động, nhanh chóng lui lại, bởi vì Nhạc Thành biết được Hôi Ma đã phát hiện ra mình, không biết khi nào cửa linh mộ còn bố trí một thủ đoạn cấm chế.

- Khắc khắc, chẳng lẽ ngươi cho rằng ta không nhìn thấy ngươi là không làm gì được ngươi sao, xung quanh này đã bị ta dùng không gian bao quanh, các ngươi chạy không thoát được đâu.

Hôi Ma âm lệ cười lạnh truyền thanh âm từ trên không trung.

- Hắc ám không gian, hãy hiện thân cho ta.

Trong tay Hôi Ma là một hắc mang vô tận ngưng tụ, lập tức bao trùm ở trên không trung.

Ở giữa không trung, Nhạc Thành lui lại thân hình, một hắc mang nồng đậm bao phủ, hắc mang trong đó có một hàn khí như trực tiếp truyền vào người hắn vậy.

- Xoẹt.

Đôi mắt tràn ngập hàn khí của Nhạc Thành lập tức bố trí một Kim Long thân thể, tùy theo bất cứ lúc nào cũng bộc lộ ra.

- Khắc khắc, ta xem ngươi làm thế nào để chạy thoát?

Hôi Ma âm lệ mà cười, tựa hồ như đã nhìn thấy con mồi mà mình thích nhất vậy, không biết trong tay lúc nào đã ngưng tụ một quang mang màu đen bao phủ về phía Nhạc Thành.

- Đáng chết.

Nhạc Thành hơi biến sắc, thân hình cấp tốc lui xuống, Nhạc Thành thậm chí còn không muốn ngạnh kháng đòn công kích của Hôi Ma.

Nhưng dưới sự bao trùm công kích của Hôi Ma, Nhạc Thành không thể không rời khỏi đám hắc mang bao trùm.

- Xoẹt.

Nhạc Thành đang suy nghĩ mình có nên tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp hay không thì khí tức nóng bỏng đã truyền tới, hắc mang bị xé thành hai nửa, Hỏa Lão đã ngưng tụ một chưởng mang công kích Hôi Ma.

- Hỏa Vô Thiên, ngươi cuối cùng cũng hiện thân, vậy ta trước hết đối phó với ngươi, ta bố trí không gian bao trùm, hai người các ngươi không chạy thoát được đâu.

Hôi Ma khắc khắc mà cười, một mảng ánh sáng bùng lên công kích về phía Hỏa Lão.

Hỏa Lão hiện tại dù sao cũng là bát tinh Đấu Tôn, không thể làm gì được Hôi Ma, bát tinh Đấu Tôn, trừ phi là có Kim Long thân thể nếu không thì cũng bị thương.

- Âm.

Ở giữa không trung có một thanh âm nổ mạnh, Nhạc Thành cảm nhận thấy toàn thân một khí tức tràn ngập, may mà hắn có Kim Long thân thể, nếu không thì đã bị thương.

- Nhạc Thành, phiền toái rồi.

Hỏa Lão bị một chiêu của Hôi Ma đẩy ra thì sắc mặt trở nên tái nhợt, khoe miệng tựa hồ còn ứa ra vết máu.

- Thế nào, Hỏa Lão?

Nhạc Thành kích động mà hỏi, Hỏa Lão vì ngăn cản một đòn của Hôi Ma mà cuối cùng cũng bại lộ địa điểm.

- Hôi Ma đã bày ra không gian bao phủ xung quan, chúng ta và những người khác không thể đi vào, hiện tại thực lực của ta cũng không thể phá mở.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành hơi biến sắc mặt một chút, khó trách vừa rồi Hỏa Lão cùng với Hôi Ma công kích đã khiến cho mình bị ảnh hưởng như vậy, hóa ra mình đã nằm ở trong không gian bao phủ của hắn.

Nhạc Thành chăm chú nhìn đám người Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc, lúc này năm bộ Nhân Hình Khôi Lỗi đã công kích, tất cả giằng co, không ai chiếm thượng phong.

- Chỉ có mình và Hỏa Lão là có ảnh hưởng lôi kéo Hôi Ma, nếu như Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc trước mắt không có nguy hiểm gì lớn thì mình lại có đại phiền toái, nếu như mình trốn thoát thì Hôi Ma sẽ tiến vào trong linh mộ.

Nhạc Thành do dự một chút không biết làm sao xử lý, kỳ thật muốn ra khỏi đây Nhạc Thành không phải là không có biện pháp.

- Hai người các người lưu lại cho ta, theo ta trở về.

Hôi Ma một lần nữa cười lạnh âm lệ, sau đó một hắc mang tràn ngập hóa thành một con măng xà rất lớn, con măng xà này há mồm đột ngột đánh về phía Hỏa Lão và Nhạc Thành.

- Không gian Hỏa Diễm.

Hỏa Lão biến đổi sắc mặt, lập tức hét lớn một tiếng sau đó toàn thân ngưng tụ một ngọn lửa nóng bỏng.

Mơ hồ ở trong biển lửa có thể nhìn thấy ngọn lửa và hỏa xà của Hôi Ma đang đánh nhau, hai người khó có thể phân cao thấp.

Hỏa Lão ngưng tụ biển lửa làm cho Nhạc Thành thấy run rẩy, nếu như không phải hắn có Vô Thượng Chân Hỏa thì khí tức này đúng là không hề dễ chịu.

- Khắc khắc, Hỏa Vô Thiên, không gian hỏa diễm của ngươi không còn được như xưa, không đủ để ngươi sử ra, làm cho ta cảm thấy thật bất ngờ.

Hôi Ma biến đổi sắc mặt, hắc mang xung quanh lại tràn ngập ngưng tụ thành một con măng xà màu đen.

- Ngao.

Con măng xà màu đen được Hôi Ma rút hắc mang vào thì giống như là ăn thuốc kích thích vậy, lập tức hung hăng đánh về phía Hỏa Lão.

- Xoẹt.

Hỏa Lão từ khoe miệng ứa ra một vết máu, sắc mặt cũng trở nên trắng bệch.

- Âm Dương Kiếm.

Nhạc Thành biết rõ Hỏa Lão không có cách nào trụ được lâu, thủ ấn đánh ra, bạch mang mi tâm xuất hiện, ngay lập tức Âm Dương Kiếm xẹt qua, vượt không gian lao tới trước người Hôi Ma.

Nhìn thấy thủ đoạn công kích của Nhạc Thành, Hôi Ma rất kinh ngạc, sắc mặt của hắn trầm xuống, chớp lấy Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành.

- Phân ra.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, thủ ấn của hắn biến đổi, ngay lập tức Âm Dương Kiếm hóa thành sáu.

- A, có chút thủ đoạn.

Hôi Ma kinh ngạc, thân hình không hề do dự mà lui lại.

Một vầng sáng màu đen bao quanh thân thể Hôi Ma giống như muốn bóp méo không gian vậy.

- Không xong.

Sắc mặt của Nhạc Thành thay đổi lớn, nếu như Âm Dương Phiến Tinh bị nuốt vào trong lỗ đen thì xem ra mình phiền phức lớn.

- Thu.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, sau đó ngay lập tức hắn thu Âm Dương Kiếm lại trong người.

Tuy nhiên Âm Dương Kiếm bị một lực lượng cường hãn thu lại, thời gian lúc này Nhạc Thành không thể thuận lợi thu hồi.

- Khắc khắc, tên tiểu tử này đúng là có chút thủ đoạn.

Hôi Ma cười lạnh một tiếng, sau đó thủ ấn một lần nữa xuất hiện hắc mang tấn công về phía Nhạc Thành.

Hôi Ma đồng thời ngưng tụ một lỗ xoáy màu đen, đúng là có thể phân thân đối phó với Nhạc Thành, loại thực lực này thật là cường hãn, Nhạc Thành cũng không ngờ tới.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi trầm xuống, cuối cùng trở nên tái nhợt, trong tay của hắn biến đổi thủ ấn, tay phải xuất hiện ba đường sáng màu vàng kim.

- Âm Ảnh Kiếm.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, tay phải của hắn bắn ra ba đường màu vàng.

- Hừ, mở cho ta.

Hôi Ma quát lạnh một tiếng, sau đó hắc mang bao phủ bắn về phía Âm Ảnh Kiếm của Nhạc Thành.

- Xoẹt.

Bàn tay của Hôi Ma uốn éo giữa không trung, ngay lập tức ba Âm Ảnh Kiếm như bị một lực lượng vô hình không chết, lập tức hung hăng văng về một bên.

- Ta xem người còn có thủ đoạn gì nữa, nếu không có thì tới đây cho ta.

Hôi Ma lạnh lùng la lớn nói với Nhạc Thành, liên tục mấy lần mà một tên tiểu tử cũng không bắt được, Hôi Ma tựa hồ có một cảm giác hứng thú.

Quanh thân bao trùm một vàng sáng màu đen lập lòe, thân ảnh của Hôi Ma lao về phía Nhạc Thành.

- Nhạc Thành chú ý.

Hỏa Lão ngăn cản cự mãng màu đen của Hôi Ma lại tuy nhiên lão chỉ có tâm mà vô lực.

- Tiểu huynh đệ chú ý.

Vũ Văn Minh Quang và Hắc Sơn hai người vẫn luôn quan sát tình hình, tuy nhiên bị vây bởi năm bộ Nhân Hình Khô Lỗi của Hắc Âm Thần Điện, bọn họ cũng không có biện pháp nào.

Nhạc Đại của Nhạc gia thì chăm chú nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện ra vẻ phức tạp.

Người của Tứ Đại Thú Tộc không có ai để ý tới Hỏa Lão và Nhạc Thành trên không trung, bởi vì hai người này với Tứ Đại Thú Tộc không có bất kỳ quan hệ nào, thanh niên áo đen này lại có Kim Long thân thể, bị Hôi Ma giết chết ngược lại còn là điều tốt.

Chỉ có hai cô gái của viễn cổ Minh Xà Tộc là vẫn âm thầm nhìn Nhạc Thành.

- Không xong.

Nhạc Thành lần đầu tiên cảm nhận thấy nguy hiểm, nếu như bây giờ mình toàn thân lao ra thì Âm Dương Kiếm nhất định sẽ phá hủy, nhưng nếu không lui thì không chết cũng bị trọng thương.

- Chết tiệt.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, do dự một lát rồi thủ ấn biến hóa, bàn tay phải cất ra vài giọt tinh huyết bắn về phía Âm Dương Kiếm.

Tinh huyết thúc dục pháp bảo, đây là thủ đoạn rất thông thường của người tu chân nhưng Nhạc Thành từ khi tới Huyền thiên đại lục vẫn chưa dùng qua, chủ yếu thủ đoạn này phải tổn hao nguyên khí.

Bị vài giọt tinh huyết nhỏ vào, Âm Dương Kiếm đã bùng sáng lên khiến cho người ta không dám nhìn thẳng, mà Âm Dương Kiếm cũng bắt đầu kịch liệt chấn động, sắc mặt của Nhạc Thành cũng đồng thời tái nhợt đi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

452. Chương 405: Yêu Huyền Xuất Hiện.

- Xoẹt.

Vượt không gian, sáu thanh Âm Dương Kiếm thoát khỏi sự cắn nuốt của lỗ đen, nhanh chóng quy lại làm một, trở lại bên trong mi tâm của Nhạc Thành.

Chuyện này tuy nói dông dài nhưng phát sinh chỉ trong một thời gian ngắn, sau đó công kích của Hôi Ma cũng đã còn cách không xa tới Nhạc Thành.

- Thảm rồi.

Sắc mặt của Nhạc Thành thay đổi lớn, hẳn không ngờ tốc độ công kích của Hôi Ma so với mình tưởng còn nhanh hơn mấy phần.

- Kim Long thân thể.

Đến mức này, Nhạc Thành cũng chỉ có thể sử ra Kim Long thân thể.

- Người dám đánh bị thương hẳn thử xem, cú ngay cho ta.

Một thanh âm mềm mại vang lên, sau đó một thân ảnh uyển chuyển đã rơi tới trước người Nhạc Thành, vô cùng quý mị.

Thân ảnh này vô cùng hấp dẫn, ngoại trừ Yêu Huyền thì còn ai vào đây.

Mà lúc này người của Tam Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc cũng hoa mắt, bọn họ nhìn thấy thân ảnh màu xanh xuất hiện từ bên trong linh mộ thì ngạc nhiên, hóa ra linh mộ đã có người bên trong từ trước.

- Cút ngay cho ta.

Sắc mặt của Yêu Huyền trầm xuống, không biết từ khi nào một mảng sáng màu xanh chói mắt lóe ra, thân ảnh của Yêu Huyền đã xuất hiện trước mặt Hôi Ma.

Nhìn thấy Yêu Huyền xuất hiện, Hôi Ma biến đổi sắc mặt lớn, có thể tiến vào không gian bao trùm của hắn, chứng tỏ lực y nữ tử này có thực lực không dưới hắn.

- Ầm.

Một thanh âm phá hủy vang lên, thân hình của Hôi Ma đã bị Yêu Huyền đánh văng tới vài trăm thước.

- Xoẹt xoẹt.

Mà lúc này Hỏa Lão cũng đánh về phía con cự mãng màu đen mà ở bên cạnh Nhạc Thành.

- Cút ngay cho ta.

Thân ảnh mềm mại của Yêu Huyền lui về phía sau, sau đó sắc mặt cũng biến đổi, hóa thành bản thể bát sí linh mãng.

- Bát Sí Linh Mãng.

- Đúng là Bát Sí Linh Mãng, sao có thể như vậy?

Nhìn thấy Yêu Huyền hóa thành Bát Sí Linh Mãng trên không trung, tất cả mọi người đều chấn động, bởi vì Bát Sí Linh Mãng này rõ ràng không phải là do linh lực ngưng tụ.

Giật mình nhất chính là người của Tứ Đại Thú Tộc, đây là chuyện mà bọn chúng không ngờ tới, vừa nhìn thấy bản thể của Yêu Huyền, Hôi Ma cũng giật mình không ít.

- Cút ngay cho ta.

Yêu Huyền gào thét sau đó thân thể khổng lồ ở trên không trung hóa thành một mảng lực mang lập lòe khiến cho người ta không dám nhìn.

- Xoẹt.

Cái đuôi dài của Yêu Huyền vẩy ra, trong chớp mắt đã tới trước người của Hôi Ma.

Cảm nhận thấy khí tức của Yêu Huyền, trong lòng của Nhạc Thành cũng chấn động, hẳn thật không ngờ Yêu Huyền sau khi tiếp nhận truyền thừa thực lực lại trở nên tăng vọt như vậy, có thể ngăn cản được Hôi Ma.

Cùng với Nhạc Thành là Hỏa Lão, Hỏa Lão nhìn thấy Yêu Huyền xong thì biến đổi sắc mặt, lập tức nói với Nhạc Thành:

- Nhạc Thành, chúng ta chuẩn bị đi thôi, ta thấy Yêu Huyền không cầm cự được lâu, hiện tại nàng ta chỉ miễn cưỡng chèo chống.

Nhạc Thành nghe thấy lời nói của Hỏa Lão thì hơi biến sắc mặt, sau đó lập tức trầm tư.

- Xoẹt.

Nhìn thấy cái đuôi dài của Yêu Huyền tán công tới, Hôi Ma biến đổi sắc mặt, ngay lập tức hấn ngưng tụ một quang cầu màu đen bổ về phía cái đuôi đó.

- Âm âm.

Liên tiếp sau đó là những thanh âm phá hủy, một mảng thực lực cường hấn đánh về cái đuôi của Yêu Huyền.

- Xoẹt, âm.

Cái đuôi màu đen mang theo khí tức yêu dị lập tức đập lên trên người của Hôi Ma.

- a, a...

Một luồng máu tươi từ trong miệng của Hôi Ma phun ra, thân hình của Hôi Ma sau đó cũng bị cái đuôi của Yêu Huyền đánh bay tới hơn nghìn thước.

- Đi mau.

Ở giữa không trung, năm bộ Nhân Hình Khôi Lỗi cũng quỷ dị biến mất, lập tức thân ảnh màu xám của Địa Ma Lão Nhân lóe lên, một khí tức trở nên tràn ngập.

- Xoẹt.

Yêu Huyền thu hồi bản thể, yển chuyển thân hình rơi lại bên cạnh của Nhạc Thành.

- A..a...

Máu tươi từ trong miệng của Yêu Huyền rơi vào vai của Nhạc Thành, sắc mặt của Yêu Huyền cũng trở nên tái nhợt vô cùng.

-Nhạc Thành, chúng ta đi mau, ta vừa rồi sử dụng lực truyền thừa khiến cho bị phản phệ bị thương.

Yêu Huyền yếu ớt vang thanh âm bên tai Nhạc Thành.

Nhạc Thành thuận thế ôm Yêu Huyền vào trong ngực, xem ra Yêu Huyền đúng là bị thương không nhẹ.

- Bát Sí Linh Mãng, chúng ta bắt lấy nàng, nàng ta chính là truyền thừa đã tiếp nhận.

Phượng Kinh phục hồi lại tinh thần mà nhìn Yêu Huyền cùng với Nhạc Thành Hỏa Lão ở trên không trung.

Người của Tứ Đại Thú Tộc phục hồi tinh thần lại, bọn họ cũng chăm chú nhìn Hỏa Lão, Yêu Huyền và Nhạc Thành ba người.

- Tứ Đại Thú Tộc, ân oán năm đó của các ngươi với Bát Sí Linh Mãng, các ngươi hãy nhớ kỹ cho ta.

Yêu Huyền lau vết máu nơi khóe miệng, lạnh lùng nhìn người của Tứ Đại Thú Tộc.

Người của Tứ Đại Thú Tộc hai mắt nhìn nhau, trong lúc này không có ai dám đi lên đối đầu với Yêu Huyền, thực lực của Yêu Huyền ngay cả Hôi Ma cũng sợ hãi, bọn họ càng không dám.

Đặc biệt là Hỏa Vô Thiên cùng với Nhạc Thành còn ở cạnh, Tứ Đại Thú Tộc cũng không có người nào dám xông lên.

Nhạc Thành đỡ Yêu Huyền lên, cảm thấy thân hình của nàng đang run rẩy, hẳn biết rõ hiện tại Yêu Huyền không chống đỡ nổi, nếu như lúc này Hắc Ám Thần Điện lại tới thì thật phiền toái.

Chăm chú nhìn người của Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc, sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hẳn lập tức vận chuyển thần thức, tìm về phía Doanh Thi cùng với U cơ.

- Doanh Thi, người đi theo ta sẽ gặp một số nguy hiểm, ta nhất định sau này sẽ tới Tôn gia tìm người.

Nhạc Thành hơi trầm sắc mặt xuống sau đó ôm Yêu Huyền hướng về phía lối ra bay đi.

- Tiểu huynh đệ dừng bước.

Cùng lúc đó, Vũ Văn Minh Quang như tia chớp thả mình lên trên không trung.

- Có chuyện gì thế?

Nhạc Thành quay đầu nhìn lại Vũ Văn Minh Quang, thân hình cũng dừng lại ở trên không trung.

- Tiểu huynh đệ, ta muốn gặp người bạn của tiểu huynh đệ, chính là vị sử dụng Thiên Nhân U Lam kia.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Tại sao, muội ấy có vẻ không biết huynh.

Nhạc Thành cất tiếng nói nhưng trong lòng hẳn biết Yến Hiểu Kỳ với Vũ Văn gia chắc hẳn có quan hệ.

- Bởi vì nàng hẳn chính là chất nữ của ta, ta là cữu cữu của nàng, ta phải mang nàng trở về, nàng không thể khống chế huyết mạch của Thiên Nhân U Lam, bây giờ huyết mạch cuộn cuộn, chỉ có Vũ Văn gia chúng ta mới khống chế được.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Các hạ chính là cữu cữu của nàng?

Nhạc Thành kinh ngạc mà nói, dường như Yến Hiểu Kỳ chưa từng nói quan hệ này với mình.

- Xin lỗi, ta không thể giao cho các hạ được, thực sự ta cũng phải hỏi qua Yến Hiểu Kỳ mới được.

Nhạc Thành do dự một chút rồi nói:

- Còn huyết mạch trên người nàng ta dĩ nhiên có biện pháp xử lý.

- Tiểu huynh đệ, ta là cữu cữu của nàng, có một số việc trong thời gian ngắn ta không thể nói rõ với huynh đệ, nhưng yên tâm, ta sẽ bảo vệ nàng cho thật tốt, nếu nàng có chuyện gì thì huynh đệ cứ tới Vũ Văn gia tìm ta.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Không, Hiểu Kỳ chính là hôn thê của ta, ta càng phải bảo vệ nàng cho tốt.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Nếu lời nói của người là thật thì sau này ta sẽ đưa Hiểu Kỳ tới Vũ Văn gia là được.

Vũ Văn Minh Quang do dự một chút rồi nói:

- Đây chính là ngọc giản thông với Vũ Văn gia, bóp nát nó là có thể thông tới, hi vọng cậu có thể nhanh chóng đi tới Vũ Văn gia một chuyến.

- Được, ta sẽ làm, nếu như lời nói của các hạ là sự thật và Hiểu Kỳ đồng ý thì ta sẽ dẫn nàng ấy đi.

Nhạc Thành tiếp nhận ngọc giản trong tay của Vũ Văn Minh Quang.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

453. Chương 406: Tất Cả Điều Tốt. (1)

- Nhạc Thành, còn cái này nữa, người thu lại, lần trước ta quên cho người, người muốn tìm ta thì dung nó.

Doanh Thi đi tới bên cạnh Nhạc Thành cũng đưa một ngọc giản màu hồng cho hắn:

- Đây là ngọc giải thông đạo của Tôn gia, nhớ kỹ, ta tên là Tôn Thi chứ không phải Doanh Thi.

- Ủ, ta nhất định sẽ đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Ở trên không trung, Nhạc Đại nhìn Nhạc Thành, thần sắc hiện ra một vẻ phức tạp tựa hồ như muốn cùng với Nhạc Thành nói gì nhưng vẫn im lặng lại

- hừ, để lại Bát Sí Linh Mãng Tứ Đại Thú Tộc sẽ cho người rời khỏi.

Phượng Kinh cùng với U Minh lão đại, viễn cổ Hồ tộc, Toan Nghê tộc do dự một lát rồi đòi người.

- Hừ.

Nhạc Thành lạnh lùng quát sau đó nhìn về phía bốn người này, trong mắt hiện ra hàn ý tràn ngập.

Cảm nhận được hàn ý trong mắt của Nhạc Thành, Tứ Đại Thú Tộc không khỏi cảm thấy sợ hãi.

- Phượng Kinh, U Minh lão đại, bây giờ tiểu huynh đệ này chính là bằng hữu của ta, ta thấy các người lui ra thì tốt hơn.

Vũ Văn Minh Quang nhìn người của Tứ Đại Thú Tộc mà nói.

- Tiểu huynh đệ, người đi trước đi, ở đây giao cho ta là được.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Ai dám cản trở hắn chính là đối nghịch với Tôn gia.

Doanh Thi cũng hơi biến đổi sắc mặt, lập tức đi tới bên cạnh Nhạc Thành mà nói.

Nhạc Thành nhìn Vũ Văn Minh Quang và Doanh Thi, sắc mặt hơi biến đổi, hiện tại Yêu Huyền bị ngắt ở trong ngực của hắn, Nhạc Thành cũng không muốn dây dưa với Tứ Đại Thú Tộc.

- Cảm ơn.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Vũ Văn Minh Quang và Doanh Thi sau đó cùng với Hỏa Lão lập tức lao về phía trước.

- Tứ Đại Thú Tộc, lần sau đừng nên gặp ta, nếu không ta sẽ cho các người đẹp mắt.

Ở trên không trung, thanh âm của Nhạc Thành vang lên.

Kỳ thật ở đây lại vì diệu, thứ nhất là Tứ Đại Thú Tộc không dám trêu chọc tới Nhạc Thành, thứ hai chính là không dám động tới Hỏa Lão ở bên cạnh.

Nhìn thấy thân hình của Nhạc Thành biến mất giữa không trung, trong mắt Doanh Thi hiện ra một vẻ phức tạp và mê man.

- Mọi người mau vào linh mộ đi.

Không biết là ai cất tiếng, lập tức từ trên không trung người của Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc nhanh chóng đi vào bên trong linh mộ.

Mà bây giờ Vũ Văn Minh Quang, Phượng Kinh, U Minh lão đại cũng nhanh chóng tiến vào.

Sau một lát, Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc đều thất vọng, vì bên trong linh mộ bọn họ cẩn thận tìm một lần vẫn không phát hiện ra được gì.

- Hắc Sơn, chúng ta sẽ đi, một năm sau gặp lại.

Đi ra khỏi linh mộ, Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói với Hắc Sơn, về phần không tìm thấy bảo vật ở trong linh mộ, đối với Tam Đại Nhân Tộc không có tổn thất gì, mục đích của bọn họ tới đây chỉ là để ngăn cản Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện có được truyền thừa của Bát Sí Linh Mãng mà thôi.

- Được rồi, một năm sau gặp lại, lúc này trở về thôi.

Hắc Sơn cất tiếng nói:

- Chỉ là lúc này đây, Vũ Văn gia không nên tham gia, nếu không sẽ thất bại.

- Ai nói, vừa rồi không phải có một người xuất hiện sao, nàng chính là cháu gái của ta, coi như người của Vũ Văn gia.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói với Hắc Sơn.

- Đến lúc đó Tôn gia thua mới đúng.

- Vũ Văn thúc, tiểu nữ sẽ không thua đâu.

Tôn Thi Thi mỉm cười nói với Vũ Văn Minh Quang.

- A, ta quên rằng Thi Thi cũng tham gia, xem ra có hi vọng, xem ra Thi Thi cũng sẽ sắp dung hợp Xích Viêm hỏa rồi.

Vũ Văn Minh Quang mỉm cười rồi nói.

- Hừ, Tam Đại Nhân Tộc các ngươi đừng có cao hứng.

Ở giữa không trung, U Minh lão đại hừ lạnh một tiếng nhìn Hắc Sơn mà nói.

- U Minh, vậy thì cứ chờ xem đi.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Chúng ta đi.

U Minh lão đại trầm sắc mặt xuống, sau đó bóp nát ngọc giản rồi mang người của viễn cổ Minh Xà Tộc biến mất không thấy gì trên không trung.

- Chúng ta cũng đi thôi.

Phượng Kinh của Thần Phượng Tộc cũng chăm chú nhìn mọi người, sau đó bóp ngọc giản ra, bốn trung niên hán tử của viễn cổ hổ tộc cũng bóp nát ngọc giản và biến mất.

Xem ra Tứ Đại Thú Tộc đều có ngọc giản, điều này khó trách ngoại giới không thể tìm được bọn họ.

- Ta cũng đi.

Vũ Văn Minh Quang biến đổi sau đó nhìn về phía Nhạc Thành và Yến Hiểu Kỳ nói:

- Hiểu Kỳ, nàng tên là Hiểu Kỳ, thật sự giống mẹ nàng.

- Xoẹt.

Vũ Văn Minh Quang bóp nát ngọc giản, sau đó lập tức gạt đầu với Hắc Sơn và Nhạc Đại, mang theo người của Vũ Văn gia tộc mà đi vào trong thông đạo.

- Nhạc Đại chúng ta cũng đi.

Hắc Sơn mỉm cười rồi đi tới gần Thi Thi:

- Tiểu thư, chúng ta cũng đi thôi.

- Ủ, chúng ta trở về đi.

Tôn Thi Thi nhìn theo hình bóng mà Nhạc Thành biến mất rồi lẩm bẩm nói:

- Tiểu tử, lần này cho ngươi ngọc giản, ngươi không đến thăm bốn tiểu thư, ngươi nhất định phải chết.

- Xoẹt.

Một không gian ngọc giản đã được bóp nát, Hắc Sơn cùng với Tôn Thi Thi, U Cơ và người của Tôn gia tiến vào trong đó.

- Thanh niên áo đen này rốt cuộc là ai, tại sao hắn lại có Kim Long thân thể của Nhạc gia.

Nhạc Siêu và Nhạc Đình cất tiếng hỏi Nhạc Đại, trong mắt họ hiện lên một vẻ hâm mộ và đổ kỵ.

- Thiếu gia, tiểu thư, hắn hẳn là hậu nhân của Nhạc Thiên cho nên mới có huyết dịch của Nhạc gia.

Do dự một lát rồi Nhạc Đại nói:

- Kim Long thân thể, đúng là Kim Long thân thể.

- Đi thôi, thiếu gia tiểu thư, chúng ta cũng nên trở về, kế tiếp phải chuẩn bị tham gia cuộc thi.

Nhạc Đại cất tiếng nói sau đó cũng bóp nát một ngọc giản.

Ở bên trong một dãy núi rất lớn, Nhạc Thành hiện tại đang khoanh chân mà ngồi xuống, toàn thân hắn hiện tại đang bao phủ một thanh mang nồng đậm, chân khí trong cơ thể từ từ lưu động.

Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng và bốn con Địa Ma Lang hộ pháp ở xung quanh chủ nhân, mà ở trong một tiểu sơn động, Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng và bốn con Địa Ma Lang cũng hộ pháp cho Hỏa Lão, Hỏa Lão cũng đang bế quan dưỡng thương.

Ở bên trong sơn động, bên cạnh Nhạc Thành chính là hai nữ nhân, Yến Hiểu Kỳ và Yêu Huyền, mà cách đó không xa chính là Trầm Linh, Tư Mã Yên Nhiên, Hàn Nguyệt. Nhìn thấy sắc mặt của Yến Hiểu Kỳ và Yêu Huyền trắng bệch, chúng nữ cũng vô cùng lo lắng.

- Linh tỷ, chúng ta làm sao bây giờ? Hiểu Kỳ cùng với Yêu Huyền tỷ sắc mặt không tốt lắm.

Tư Mã Yên Nhiên cất tiếng hỏi Trầm Linh.

- Chúng ta không cần phải gấp, Nhạc Thành đã cho Yêu Huyền và Hiểu Kỳ ăn đan dược, Nhạc Thành đã nói sau khi hắn thức dậy thì sẽ không xảy ra chuyện gì, Yêu Huyền tỷ chỉ bị lực lượng phản phệ mà thôi.

Trầm Linh cất tiếng nói.

Một ngày sau, Nhạc Thành từ trong đan điền thở ra một ngụm trọc khí, sau đó hắn lập tức mở to hai mắt, trải qua một ngày một đêm điều tức, sắc mặt của Nhạc Thành đã tốt hơn rất nhiều nhưng vẫn hơi tái nhợt.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

454. Chương 406: Tất Cả Đầu Tốt. (2)

- Nhạc Thành, huynh làm sao vậy?

Chúng nữ thấy Nhạc Thành đã tỉnh lại thì lo lắng mà hỏi.

- Ta không sao.

Nhạc Thành cất tiếng nói với chúng nữ, sau đó hắn liền kiểm tra thân thể của Yến Hiểu Kỳ và Yêu Huyền.

Nhìn thấy Nhạc Thành kiểm tra thân thể của Yến Hiểu Kỳ và Yêu Huyền, chúng nữ cũng không quá rầy.

Một lát sau sau khi đã kiểm tra hai nữ nhân xong, Nhạc Thành càng thêm tỏ ra khó xử.

- Nhạc Thành, Hiểu Kỳ, và Yêu Huyền tỷ thế nào?

Trầm Linh cất tiếng hỏi, nhìn thấy thần sắc của Nhạc Thành, nàng cũng biết không tốt.

- Có hơi phiền phức.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Trầm Linh, vừa rồi hai nữ nhân này đã kiểm tra một lần, Nhạc Thành biết rõ Yến Hiểu Kỳ và Yêu Huyền đều có hơi phiền toái, đặc biệt là Yêu Huyền, tựa hồ như trong cơ thể bị thương quá nặng, không thể tự mình điều tức dưỡng thương, may mà Yêu Huyền hôm qua được ăn không ít đan dược nếu không thì hôm nay còn bị phiền toái hơn.

Nhạc Thành do dự một lát rồi nhét hai viên đan dược vào miệng Yêu Huyền, sau đó lại khoanh chân ngồi xuống bên cạnh Yến Hiểu Kỳ, thủ ấn trong tay biến đổi, dính sát vào vai của nàng.

Trong tay của hắn nhẹ nhàng phát ra chân khí, chân khí của hắn từ từ thâm nhập vào người của Yến Hiểu Kỳ.

Trong cơ thể của Yến Hiểu Kỳ lúc này không ngừng sôi trào, nếu như không phải có Nhạc Thành nắm chắc thì thật khó khăn, khó trách Vũ Văn Minh Quang nói mời Yến Hiểu Kỳ tới Vũ Văn gia mới có thể khôi phục.

Chân khí tiến vào trong người của Yến Hiểu Kỳ xong, Nhạc Thành đột nhiên cảm thấy trong mạch máu của Yến Hiểu Kỳ có một linh khí như muốn bạo phá vậy, linh khí này tuyệt đối không giống như huyết dịch bình thường.

Xem ra đúng là huyết dịch của Vũ Văn gia.

Nhạc Thành trong lòng đã tin chín phần lời nói của Vũ Văn Minh Quang, chỉ bằng linh khí trong máu nồng đậm không hề dưới huyết dịch của Kim Long thân thể của mình cho thấy Yến Hiểu Kỳ là người của Vũ Văn gia.

Chân khí từ từ tiến vào, bao bọc quanh mạch máu của Yến Hiểu Kỳ, một mảng thanh mang từ trong cơ thể của nàng lóe ra.

Nhạc Thành bây giờ cần phải khống chế huyết mạch sôi trào của Yến Hiểu Kỳ, dựa theo Nhạc Thành dự đoán, Yến Hiểu Kỳ bị một thứ gì đó kích phát huyết dịch linh khí do đó khiến cho thân thể của Yến Hiểu Kỳ không thể thừa nhận.

Huyết mạch của Tứ Đại Nhân Tộc tuyệt đối là không kém, Nhạc Thành lúc trước sau khi kích phát đầu ể huyết mạch của Nhạc gia cũng cử tử nhất sinh, bây giờ Yến Hiểu Kỳ kích phát huyết mạch của Vũ Văn gia năng lượng phản phệ còn nghiêm trọng hơn.

Chân khí của Nhạc Thành từ từ tiến vào, Yến Hiểu Kỳ lúc này cảm thấy thoải mái một chút tuy nhiên cũng không có hiệu quả gì lớn.

Nhạc Thành biết rõ chuyện này không thể gấp, nhất định phải từ từ mới được.

Trong một kết giới của Vũ Văn gia tộc, một người trung niên lúc này đang nhíu lông mày lại, khi nghe Vũ Văn Minh Quang thuật lại thì trong mắt hiện ra một vẻ ôn nhu vui vẻ.

Trung niên phu nhân này mặc một bộ cẩm bào, sắc mặt hơi tái nhợt, hẳn là do lâu không được nhìn thấy ánh sáng mặt trời.

- Đại ca, huynh nói thật không, Hiểu Kỳ thực sự đã tới Huyền Thiên nội lục?

Trong hốc mắt của trung niên phu nhân có một vẻ ướn át.

- Minh Châu, là thực, Hiểu Kỳ đã trưởng thành, cũng xinh đẹp như muội năm đó.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói:

- Huynh vốn muốn mang nó trở về nhưng không ngờ hôn phu của nó không chịu, không ngờ huyết mạch bị phong ấn chặt chẽ lại phát sinh trên người nó, có tới tám phần, nếu như cha biết thì sẽ rất vui mừng mà cho Hiểu Kỳ về gia tộc

- Có hôn phu rồi sao?

Trung niên phụ nhân cười rồi nói:

- Đại ca, muội không muốn để Hiểu Kỳ rời khỏi phụ thân của nó, muội đã rời khỏi Nhân Hùng, nhất định phải cho nữ nhân ở bên cạnh huynh ấy.

- Muội đó.

Vũ Văn Minh Quang thở dài một hơi rồi lập tức nói:

-Huynh đi gặp phụ thân, nói chuyện của Hiểu Kỳ cho phụ thân biết, sau đó sẽ nghĩ một cách để đưa Hiểu Kỳ tới.

- Đại ca, bây giờ gia gia không công nhận Hiểu Kỳ, hơn nữa muội cũng có lỗi với Hiểu Kỳ, từ nhỏ tới lớn muội không chăm sóc nó, không có mặt mũi nhìn nó.

Trung niên phụ nhân ướm át mà nói.

- Minh Châu, lần này huynh thấy Hiểu Kỳ tới Huyền Thiên Nội lục hẳn là để tìm muội, muội cứ yên tâm đi, cho dù gia gia không đồng ý thì huynh cũng vẫn đưa nó tới gặp muội.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

Bây giờ ở trong một kết giới, có một lão nhân đang ở trong đó, Nhạc Đại cũng ở trong nhóm đó.

- Kim Long thân thể, thật là Kim Long thân thể thân thể sao?

Đám người trong Nhạc gia cũng kinh ngạc.

- Không sai, dựa theo suy đoán của ta thì hẳn có tới tám phần huyết dịch.

Nhạc Đại cất tiếng nói.

- Tộc trưởng, đúng là huyết mạch Kim Long thân thể, chúng ta nên mời thanh niên đó trở về, dù sao đây cũng là huyết mạch của Nhạc gia.

Một lão nhân áo xám cất tiếng nói.

- Không được, người này là hậu nhân của Nhạc Thiên, Nhạc Thiên đã rời khỏi Nhạc gia, Nhạc gia với hắn không có liên quan.

Lão giả phía bên phải cất tiếng.

- Chẳng lẽ để huyết mạch của Nhạc gia lưu lạc bên ngoài?

Lão giả bên trái tức giận mà nói.

- Đã không phải là Nhạc gia huyết mạch nữa, Nhạc Thiên đã không còn là người của Nhạc gia.

Một lão nhân nữa cất tiếng.

- Được rồi, chư vị trưởng lão đừng tranh cãi nữa, ta thấy chuyện này không cần phải lo, chúng ta cần phải chuẩn bị cho cuộc tỷ thí một năm sau, mọi người hiện tại cần phải nghĩ cách làm sao để chiến thắng.

Một lão giả mặc áo màu xanh cất tiếng, đây chính là tộc trưởng của Nhạc gia, Nhạc Duy.

- Tộc trưởng, hiện tại Nhạc Siêu và Nhạc Đình tiểu thư đã là tam tinh Đấu Tôn, Nhạc gia chúng ta có hi vọng rất lớn.

Lão giả áo bào màu tím cất tiếng nói.

- Tộc trưởng, lần này Tứ Đại Thú Tộc có mấy người thực lực không tệ, còn nữa Tôn Thi Thi của Tôn gia sắp sửa dung hợp với Xích Viêm Hỏa, Vũ Văn gia tựa hồ đã tìm ra một cô gái có huyết mạch tới tám phần, không biết có xuất chiến hay không, mà hai cô gái này đều quen biết Nhạc Thành.

Nhạc Đại cất tiếng nói với Nhạc Duy.

- Thật không, Vũ Văn gia tại sao lại tìm được một người có tám phần huyết mạch như vậy, còn có Tôn gia nữa, dung hợp được chí tôn Xích Viêm Hỏa, thật là lợi hại.

- Tộc trưởng như vậy xem ra chúng ta phải mời Nhạc Thành về với Nhạc gia, có hần đại biểu cho Nhạc gia xuất chiến thì Nhạc gia chắc chắn thắng lợi, hai trăm năm qua, Nhạc gia chúng ta chưa một lần thắng.

Lão nhân bên trái lại cất tiếng.

- Hừ, không còn là người của Nhạc gia nữa thì nói gì là hậu nhân, muốn tham chiến, thật buồn cười.

Lão nhân phía bên phải cất tiếng.

- Nực cười, có huyết dịch chảy trong người chính là người của Nhạc gia.

Lão giả bên trái cất tiếng nói.

- Mọi người dừng cãi, thân là trưởng lão nói vậy còn ra thể thống gì.

Nhạc Duy biến đổi sắc mặt rồi lập tức nói:

- Trên người đã chảy máu của Nhạc gia, lại có Kim Long thân thể dĩ nhiên là người của Nhạc gia.

Nghe thấy lời nói của tộc trưởng như vậy ai cũng im lặng.

Một đêm nữa, Nhạc Thành mới từ từ thu lại thủ ấn, hai tay di chuyển khỏi lưng của Yến Hiểu Kỳ.

- Nhạc Thành, Hiểu Kỳ thế nào rồi?

Tư Mã Yên Nhiên cất tiếng hỏi Nhạc Thành, chỉ là chúng nữ cũng nhìn ra sắc mặt của Yến Hiểu Kỳ so với trước kia đã tốt hơn rất nhiều.,

- Không có vấn đề gì lớn.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó lại kiểm tra Yến Hiểu Kỳ một chút, xác định không có huyện gì thì mới yên tâm.

- Các nàng chiếu cố Yến Hiểu Kỳ cho tốt, ta muốn trợ giúp Yêu Huyền chữa thương, nàng bị thương quá nặng.

Nhạc Thành đánh thủ ấn ra, lập tức một đạo cấm chế thiết lập quanh người hần và Yêu Huyền.

Cấm chế bố trí xong, người xung quanh không nhìn thấy bên trong.

-Yêu Huyền, ta cũng đành phải bắt đắc dĩ.

Nhạc Thành đặt Yêu Huyền lên một bệ đá, Yêu Huyền bây giờ bị thương nặng như vậy Nhạc Thành không thể không dung biện pháp kia để chữa cho nàng.

Cũng may đây không phải là lần đầu Nhạc Thành dùng biện pháp này chữa thương cho Yêu Huyền, Nhạc Thành hồi ở Hạo Thiên Tháp đã chữa thương giúp nàng một lần, sau đó Yêu Huyền cũng không tìm hần gây phiền phức.

Đặt Yêu Huyền lên bệ đá, nhìn cô gái tuyệt đẹp trước mắt, Nhạc Thành nói không động tâm thì quả là giả dối, nhưng bây giờ Yêu Huyền bị thương, Nhạc Thành không thể không thu hồi dục niệm.

- Dừng suy nghĩ nhiều, bây giờ là cứu người.

Nhạc Thành thở dài ra, cố nén dục hỏa mà trút quần áo của Yêu Huyền và mình xuống.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

455. Chương 406: Tất Cả Điều Tốt. (3)

Cố gắng kìm chế dục hỏa, Nhạc Thành lập tức đưa vật cứng rắn tiến nhập vào trong cơ thể của Yêu Huyền. Nhạc Thành không dám nghĩ loạn, cũng không dám loạn động, hiện tại tuy có kích thích nhưng hắn cũng chỉ có cách cố gắng kìm nén, công pháp từ từ xuyên vào người Yêu Huyền.

Lúc chân khí của Nhạc Thành tiến vào trong cơ thể của Yêu Huyền, lông mày của hắn khẩn trương lên, tựa hồ như thương thể của Yêu Huyền trong tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn nhiều.

- Azzzz

Nhạc Thành thở dài một hơi, Yêu Huyền tiếp nhận truyền thừa của tộc mà chống lại Hôi Ma, bởi vậy không chỉ bị lực lượng phản phệ mà lực phủ ngũ tạng cũng bị chấn động kịch liệt.

Từ từ chữa thương cho Yêu Huyền, Nhạc Thành thu hồi tạp niệm, thời gian từ từ trôi qua.

Trong sơn động Trầm Linh và chúng nữ biết Nhạc Thành cũng cần yên tĩnh chữa thương cho Yêu Huyền cho nên cũng cẩn thận chiếu cố cho Yên Hiểu Kỳ.

Ở trong thung lũng của Ma Tượng Thú Tộc, một nhóm thân ảnh đang xuyên qua.

- Thiếu môn chủ, chúng ta vừa tìm thấy một linh dược sơn, thu hoạch không tệ lắm, có cả một cây Huyết Linh thảo.

Mấy thân ảnh màu đen tiến tới trước một trung niên hán tử mà cất tiếng nói.

- Linh Dược sơn đều không có thu hoạch gì lớn xem ra đã bị người ta quét qua một lần.

Thanh niên áo đen lại có vẻ thất vọng

- Thiếu môn chủ, chúng ta quên đi, viễn cổ thung lũng này đã bị người ta đi qua một lần, cũng tại chúng ta tới quá muộn mà thôi.

Một lão giả cất tiếng.

- Thật là vất vả.

Thanh niên khẽ mỉm cười nói.

Mà ở lúc này, trong một thung lũng có một khí tức tràn ngập, chính là đám người Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Thông Thiên Thử, Đại Song và Tiểu Song.

- Đại trùng, không ngờ nữ chủ nhân của chúng ta đã đột phá tới Đấu Tôn.

Tử Điện Mãng cất tiếng nói với Khiếu Thiên Hổ.

- Tất nhiên, nữ chủ nhân tu luyện cũng rất nhanh.

Khiếu Thiên Hổ cất tiếng nói:

- Con rắn chết, chúng ta cảm nhận được khí tức của chủ nhân quanh đây vậy mà vẫn không tìm thấy.

- Chủ nhân có lẽ đã rời khỏi, chúng ta chờ nữ chủ nhân đột phá xong nhất định sẽ tìm kiếm.

Thông Thiên Thử cất tiếng nói.

- Khiếu Thiên, Thông Thiên, Tử Long, các người nếu như muốn luyện chế đan dược thì Tiểu Song và ta giúp các người là được rồi.

Đại Song mỉm cười, sau đó hai mắt sáng ngời lên, đưa bình ngọc cho đám người Khiếu Thiên Hổ.

Tiếp nhận lấy bình ngọc trong tay của Tiểu Song, đám người Khiếu Thiên Hổ cũng cao hứng không thôi, nhờ có Đại Song và Tiểu Song luyện chế, bọn họ không sợ thiếu đan dược.

- Yêu Cơ, đây là của tỷ.

Đại Song lại một lần nữa đưa bình ngọc cho Yêu Cơ.

- Đại Song, đa tạ muội.

Yêu Cơ mỉm cười, nàng cũng không cự tuyệt, đan dược đối với việc tu luyện của nàng rất trọng yếu.

- Yêu Cơ, tỷ còn khách khí gì nữa.

Đại Song mỉm cười, cảm tình của nàng với mọi người vô cùng tốt.

Yêu Cơ mỉm cười, nàng không khách khí nữa mà nói:

- Đại Song, Tiểu song hai người gần đây xem ra mới đột phá.

- Ủ, đã kết đan thành công, hiện tại đang ở thời kỳ sơ kỳ.

Tiểu Song cất tiếng nói.

- Cái gì, hai người vừa mới đột phá?

Nghe thấy lời nói của Tứ Sí Ma Ứng, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử ba người kinh ngạc mà há hốc mồm.

- Cái gì, vẫn còn kém so với các người và Yêu Cơ tỷ.

Đại Song buồn bực mà nói, tựa hồ như vẫn không hài lòng với thực lực của mình.

- Đại Song, Tiểu Song, hai người các người không biết đủ sao, chúng ta phải tu luyện tới mấy chục năm vậy mà các người mới tu luyện vài năm, chưa tới năm năm vẫn chưa tới.

- Đúng thế, chỉ là chủ nhân cũng nói ta và tỷ tỷ qua ba đến năm năm có thể vượt qua các người.

Tiểu Song nghiêm túc nói.

- Xoẹt.

Một lực lượng cường hãn khuếch tán ra từ trên không trung.

- Nữ chủ nhân cuối cùng cũng đột phá.

Khiếu Thiên Hổ nhìn lên không trung mà nói.

Một lát sau, một thân ảnh áo trắng uyển chuyển nhảy từ trong thung lũng ra, sau đó rơi xuống trước mặt đám người Khiếu Thiên Hổ.

Bạch y nữ tử này vô cùng xinh đẹp, bên trong toát ra những khí chất cao quý, khí chất này ngay cả đám người Đại Song, Tiểu Song và Yêu Cơ cũng không bằng.

Bạch Y nữ tử này dĩ nhiên là Mộ Dung Hiểu Hiểu, trên đời này không có ai có được khí chất như vậy ngoại trừ nàng.

- Chúc mừng nữ chủ nhân đột phá.

Khiếu Thiên Hổ cao hứng nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Ủ, chúng ta cũng nên đi tìm Nhạc Thành.

Mộ Dung Hiểu Hiểu mỉm cười, đột phá tới Đẩu Tôn rồi, nàng dĩ nhiên vô cùng cao hứng.

- Nữ chủ nhân, có người tới.

Yêu Cơ biến đổi sắc mặt, trầm xuống mà nhìn về phía trước.

Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử ba người cũng chăm chú nhìn về phía trước, có ba bốn mươi người đang nhanh chóng tới đây.

- Xoẹt xoẹt.

Mấy thanh âm xé gió vọt tới cách chỗ nhóm người Yêu Cơ không xa, đứng ở giữa chính là một thanh niên sau lưng là một lão nhân hơn ba mươi tuổi.

Thanh niên này vừa rơi xuống đất thì đã kinh ngạc nhìn bốn cô gái.

- Thật là đẹp, đúng là thiên tư quốc sắc.

Thanh niên này cất tiếng nói, hai mắt như muốn rơi ra vậy.

- Ta còn tưởng là ai quang lâm, hóa ra là mấy người đẹp.

Thanh niên này biến đổi sắc mặt mà nói:

- Ta chính là Hàn Sơn thiếu môn chủ, tên là Triệu Hổ, không biết mấy vị xưng hô thế nào?

- Chúng ta đi thôi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu hơi biến sắc mặt sau đó nhanh chóng nói với đám người Khiếu Thiên Hổ rời đi.

- Người đẹp, tại sao lại như vậy, chúng ta nên làm quen một chút.

Nhìn thấy đoàn người Mộ Dung Hiểu Hiểu đã muốn đi, Triệu Hổ lập tức lách mình tới gần.

- Tiểu tử, ngươi muốn chết, cút ngay cho ta.

Khiếu Thiên Hổ biến đổi thần sắc, hung hăng đánh một quyền tới Triệu Hổ.

- Hừ, trở về cho ta.

Lúc này lão giả đứng ở phía sau Triệu Hổ lách mình từ trên xuống, sắc mặt hơi trầm xuống rồi đánh về phía Khiếu Thiên Hổ.

- Âm.

Một thanh âm vang vọng vang lên, thân hình cứng cáp của Khiếu Thiên Hổ bị bay tới vài trăm thước, thân hình của lão giả thì chỉ hơi chấn động mà thôi, thực lực còn ở phía trên cả Khiếu Thiên Hổ.

- Ngũ tinh Đấu Tôn.

Thông Thiên Thử, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ ba người hơi biến đổi sắc mặt, thần sắc chuyển đổi

- Thiếu môn chủ, chúng ta ra tay thôi.

Lão nhân nhìn ba người Thông Thiên Thử, Tử Điện Mãng Yêu Cơ, sau khi biết thực lực của Khiếu Thiên Hổ thì y biết Khiếu Thiên Hổ không phải là người dễ trêu vào.

- Chẳng lẽ chúng ta còn sợ bọn chúng sao.

Triệu Hổ bất mãn nhìn lão nhân, trên khuôn mặt hiện ra một lãnh ý.

- Mấy người đẹp, theo ta về Hàn Sơn môn được không, ta nhất định sẽ chiếu cố tốt cho các vị.

Triệu Hổ hiện ra một lãnh ý trong mắt, định thu mấy cô gái vào trong lòng.

- Hừ, tên gia hỏa muốn chết.

Thân ảnh của Tử Điện Mãng kéo lê một đường vòng cung, một chưởng mang bão về phía Triệu Hổ.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

456. Chương 407: Là Người Dụ Dỗ Ta.(1)

- Hừ, tên gia hỏa muốn chết.

Thân ảnh của Tử Điện Mãng lập tức kéo lên thành một đường vòng cung, sau đó chưởng mang bổ về phía Khiếu Thiên Hổ.

- Hừ, ngươi cũng trở về đi.

Lão nhân sau lưng của Triệu Hổ cũng thả người dậy, lập tức một quyền mang cường hân bổ về phía Tử Điện Mãng.

- Xoẹt.

Mà lúc này, thân hình của Thông Thiên Thử giống như là một đạo cầu vồng, vượt không gian tới trước người của Triệu Hổ, tốc độ cực nhanh khiến người khác không phục hồi được tinh thần

- Thiếu môn chủ chú ý.

Ba hán tử trung niên sau lưng Triệu Hổ thả người dậy, tất cả dùng một chưởng mang tấn công về phía Thông Thiên Thử.

Chỉ là tốc độ của ba người cho thấy không thể nhanh hơn so với Thông Thiên Thử, chỉ thấy Thông Thiên Thử đã nhanh chóng vọt tới trước người của Triệu Hổ.

Cũng may Triệu Hổ không phải là người tầm thường, hắn cũng là nhất tinh Đấu Tôn, Triệu Hổ nhanh chóng biến đổi sắc mặt, một đấu khí phòng ngự bủa quanh, đồng thời trong tay cũng ngưng tụ một chưởng ẩn mà phóng ra.

- Âm.

Một thanh âm bạo liệt, chưởng mang của Thông Thiên Thử xuyên thấu qua người của Triệu Hổ, một mảng rung động tràn ngập.

Chưởng mang của Thông Thiên Thử một lần nữa hung hăng rơi vào vòng tròn đấu khí phòng ngự của Triệu Hổ, sau đó chưởng mang tiêu tán, vòng phòng ngự đấu khí của Triệu Hổ cũng bị chia năm sẻ bảy.

- Âm ầm ầm.

Ba luồng lực lượng khổng lồ dưới sự oanh kích của Thông Thiên Thử, ba nhị tinh Đấu Tôn giờ này đã biến mất ngay tại chỗ.

- Âm.

Lực lượng công kích phát ra tiếng phá hủy khổng lồ, ngay sau đó thân hình của Tử Điện Mãng đã bay xa gần trăm thước, lão nhân cũng mượn thể bay tới bên cạnh Triệu Hổ, khoe miệng của Triệu Hổ cũng phun ra một ngụm máu tươi.

- Nữ chủ nhân, Đại Song và Tiểu song, chúng ta đi mau.

Khiếu Thiên Hổ nhanh chóng nói với Đại Song, Tiểu Song và đám người Mộ Dung Hiểu Hiểu.

Đối phương có một vị ngũ tinh Đấu Tôn, Khiếu Thiên Hổ dĩ nhiên không dám để cho nữ chủ nhân xảy ra chuyện gì, cho nên lập tức nói Mộ Dung Hiểu Hiểu rời khỏi

- Ma thú cấp tám.

Người của Hàn Sơn môn nhìn thấy bản thể của Khiếu Thiên Hổ thì kinh ngạc lên.

- xoẹt.

Ba bóng hình xinh đẹp đã tới trước Khiếu Thiên Hổ, ngay lập tức Khiếu Thiên Hổ chuyển động hai cánh mà bay đi.

Chăm chú nhìn người của Hàn Sơn môn một lúc, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử, Yêu Cơ ba người cũng theo sát sau lưng của Khiếu Thiên Hổ, tình huống này bọn họ không thể liều mạng.

- Đuổi theo, các người đuổi theo cho ta, nếu như để bọn họ chạy thoát ta sẽ cho các người đẹp mặt.

Nhìn thấy nhóm người Mộ Dung Hiểu Hiểu chạy thoát, sắc mặt của Triệu Hổ thay đổi lớn, cũng chẳng quan tâm thương thế trên người mình mà ra sức gào rít.

- Vâng, thiếu môn chủ.

Nghe thấy tiếng gầm thét của Triệu Hổ, lão giả thực lực ngũ tinh Đấu Tôn cùng với mấy người trung niên nam tử liền cấp tốc đuổi theo.

- Chúng ta cũng đuổi theo.

Triệu Hổ nói với đám người sau lưng, sau đó lập tức đuổi theo đám người Khiếu Thiên Hổ.

Ba ngày ba đêm sau, Nhạc Thành mới thở dài một hơi, trong ba ngày này Nhạc Thành hoàn toàn dùng toàn bộ tinh thần chữa thương cho Yêu Huyền.

Bất quá sau khi thấy Yêu Huyền đã không có việc gì Nhạc Thành cũng cao hứng không thôi, Nhạc Thành biết rõ Yêu Huyền đã chiếm một vị trí rất lớn trong lòng mình, chuyện này Nhạc Thành cũng không thể nói ra.

- Người lại cứu ta một lần nữa.

Đúng lúc Nhạc Thành thở ra một hơi thì Yêu Huyền đã mở con mắt mà nhìn hấn.

- Là người cứu ta trước, nếu không phải vì ta thì người cũng không mạo hiểm ra tay.

Nhạc Thành cất tiếng nói, lâu không gặp Yêu Huyền, hấn cảm giác tính cách nàng đã dịu mát hơn rất nhiều.

- Là người giúp ta ngăn cản bọn họ ba ngày.

Yêu Huyền cất tiếng nói, sau đó trong mắt của Yêu Huyền hiện ra một vẻ khác thường:

- Chẳng lẽ người vẫn còn muốn đè lên trên người ta?

- Xin lỗi, là ta cứu người, ta không có phương pháp nào khác.

Nhạc Thành lúc này mới phát hiện mình đang ở trên người của Yêu Huyền.

- Nhạc Thành.

Nhạc Thành đang muốn ngẩng đầu rời đi thì đã bị hai bàn tay trắng ngần ôm lấy.

- Người nếu không ngại ta là thân thể ma thú thì hãy nghe lời nói thật của ta.

Yêu Huyền chăm chú nhìn Nhạc Thành, hai má ửng hồng vô cùng kiều diễm.

- Ta.

Nhạc Thành chăm chú nhìn Yêu Huyền, để lúc này Nhạc Thành dĩ nhiên biết Yêu Huyền muốn gì, hấn lập tức nói:

- Ta có rất nhiều nữ nhân ta sợ người để ý tới họ, tính tình của ta vô sỉ hạ lưu, sợ người không chịu được.

- Xoẹt.

Nhạc Thành còn đang muốn nói gì thì hai môi của hấn đã bị một bờ môi khác bao trùm lấy, sau đó một cái lưỡi nhỏ nhắn chui vào.

- Ta không ngại, dù sao người cũng không sửa được.

Trong lúc mơ hồ, Nhạc Thành nghe thấy lời nói của Yêu Huyền.

Dục hỏa bị Nhạc Thành áp chế liền nổi lên, hấn lập tức tham lam mút lấy chiếc lưỡi thơm tho kia.

- Hừ hừ.

Cảm nhận thấy cái lửa nóng kia của Nhạc Thành ở trong cơ thể của mình, Yêu Huyền không nhịn được mà rên rỉ lên.

Nhạc Thành nghe thấy tiếng rên của Yêu Huyền thì cũng không kìm được cảm dỗ.

Hai tay của Yêu Huyền cuộn chặt lên trên cổ Nhạc Thành, hai chân cũng quấn quanh thắt lưng, tựa hồ như muốn Nhạc Thành tiến sâu vào bên trong, sau đó là một hồi kịch liệt vận động, một lát sau mồ hôi của Yêu Huyền cũng trở nên đầm đìa.

- A,a...

Cuối cùng Nhạc Thành cũng bộc phát ra, hai tay của hắn nắm chặt bộ ngực của Yêu Huyền.

- Hừ hừ.

Yêu Huyền sau khi rên rỉ cuối cùng cũng đã đứng dậy, mà lúc này sắc mặt của Yêu Huyền đã trở nên đỏ bừng.

Hồi lâu sau Yêu Huyền mới đẩy Nhạc Thành ra mà nói:

- Người vẫn chưa chịu dậy sao, chẳng lẽ muốn như vậy mãi?

- Nàng muốn thì ta không thể bỏ qua.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó lập tức hắn cười tà, há miệng mà cắn khê vào ngọc châu mê người trước ngực Yêu Huyền.

- A.

Yêu Huyền nhịn không được mà run rẩy, toàn thân cũng khấn trương lên.

- Tên sắc quỷ, người có phải đã sớm nghĩ một ngày như vậy.

Yêu Huyền dùng một đôi mị nhãn nhìn Nhạc Thành.

- Là nàng dụ dỗ ta, ta mặc kệ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó vật cứng rắn dưới bụng lại vận động.

- Hừ hừ, đồ sắc quỷ vô sỉ hạ lưu.

Yêu Huyền khê kêu một tiếng, cố gắng nhịn nhưng sau đó vẫn rên rỉ liên tục.

- Xoẹt.

Cũng không biết có chuyện gì xảy ra, một lát sau Yêu Huyền vặn vẹo đã ngồi ở trên người Nhạc Thành, đặt Nhạc Thành ở dưới người.

- A.

Yêu Huyền đang muốn nói điều gì đó thì thấy Nhạc Thành ở dưới đất đành phối hợp tiết tấu một phen. Nhạc Thành hai tay không khách khí chạm vào bộ ngực cao ngất của nàng.

Hồi lâu sau, Yêu Huyền cuối cùng cũng đạt tới cao trào, hai tay ôm chặt Nhạc Thành, miệng không ngừng hít thở bên tai của Nhạc Thành.

- Được rồi, được rồi, người thật hạ lưu háo sắc.

Yêu Huyền then thùng nói với Nhạc Thành.

- Vừa rồi rõ ràng nàng dụ dỗ ta.

Nhạc Thành cười tà sau đó cất tiếng nói.

- Người còn nói, rõ ràng là người kích thích ta mà còn nói.

Yêu Huyền then thùng cất tiếng

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

457. Chương 407: Là Người Dụ Dỗ Ta.(2)

- Thật không, nhưng bây giờ nàng đang ở trên người của ta.

Nhạc Thành cười tà nói, cô gái này thật là xinh đẹp, đúng là yêu tinh.

Một yêu tinh vô cùng mê người, mà hiện tại yêu tinh này đã trở thành người của mình.

- Hừ, người là đồ vô sỉ.

Yêu Huyền hừ lạnh một tiếng, sau đó leo từ trên người của Nhạc Thành xuống, thân ảnh như chớp động, sau đó một bộ quần áo màu xanh đã hiện ra trên người nàng.

Nhạc Thành mỉm cười, sau đó cũng đứng dậy mặc quần áo lại.

- Nàng cảm thấy thế nào, thương thế không đáng ngại chứ?

Nhạc Thành cất tiếng nói với Yêu Huyền.

- Không có chuyện gì, chỉ tiếp nhận lực truyền thừa thì không thể không Luyện Hóa, xem ra sau này phải tốn không ít thời gian để tiêu hóa.

Yêu Huyền cất tiếng nói:

- Chỉ là bây giờ thực lực đã tiến bộ, chống lại thất tinh Đấu Tôn cũng không vấn đề gì.

- Không nên sử dụng lực truyền thừa nữa, khi nào tiêu hóa xong hãy sử dụng.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Ta biết rõ.

Yêu Huyền cất tiếng nói:

- Trong truyền thừa cũng không có bao nhiêu lực lượng của Bát Sí Linh Mãng, chỉ có một số bí pháp mà thôi, về sau ta có thể đột phá bát sí thành thần thú, chỉ là rất khó khăn.

- Đột phá thành thần thú?

Nhạc Thành kinh ngạc nhìn Yêu Huyền không ngờ Bát Sí Linh Mãng linh mãnh tộc lại có ẩn giấu lớn như thế.

- Không có gì kỳ quái, hơn nữa hiện tại trong trí nhớ của ta, ta cũng biết Tứ Đại Thú Tộc hiện tại nếu đột phá cuối cùng cũng có thể tiến hóa thành thần thú.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, cái này cho người.

Yêu Huyền móc ra một nhẫn trữ vật cho Nhạc Thành.

- Đây chính là một số linh dược ở trong linh mộ, đối với ta không có tác dụng, đưa cho người.

- Không cần, đây chính là vật ở trong linh mộ, nàng cứ giữ lấy.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Người ngốc lắm, có tác dụng thì cứ giữ lại.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Được rồi, ta đành cầm vậy.

Nhạc Thành không khách khí mà nhận lấy, linh dược của Bát Sí Linh Mãng tuyệt đối là không tệ.

- Đúng rồi Nhạc Thành, từ trong truyền thừa ta còn biết một số chuyện.

Yêu Huyền trầm sắc mặt xuống rồi nói.

- Chuyện gì, nàng nói đi, chẳng lẽ ở trong tộc có chuyện gì liên quan đến ta?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Không sai, lúc đầu ta cùng với người ở Đấu Khí học viện trong thung lũng có thấy ở trong Hạo Thiên Tháp có một hạt châu màu đỏ, theo trí nhớ của truyền thừa, ta biết được Bát Sí Linh Mãng tộc có ba viên bảo châu như vậy, chỉ là màu không giống mà thôi.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Cái gì?

Nhạc Thành kinh ngạc không nhận được vôi vàng hỏi::

- Nàng xác định, ba viên linh châu hiện tại ở nơi nào, mau cho ta xem.

- Bảo châu đó giống như là bảo châu ở trong Hạo Thiên Tháp, chỉ là bây giờ ba viên bảo châu đó không ở trong Bát Sí Linh Mãng tộc.

Yêu Huyền nói.

- Vậy nàng mau nói cho ta biết, ba viên linh châu còn lại ở nơi nào.

Nhạc Thành sốt ruột khẩn trương mà hỏi.

- Vài nghìn năm trước, viễn cổ Minh Xà Tộc, Toan Nghê Tộc còn có viễn cổ Hồ tộc liên thủ tiêu diệt Bát Sí Linh Mãng, ba viên bảo châu đã bị bọn họ chiếm lấy.

Yêu Huyền cất tiếng nói:

- Mặt khác theo truyền thừa trí nhớ, ta còn biết bảo châu còn sáu viên, theo thứ tự Thần Phượng Tộc một viên, Tứ Đại Nhân Tộc mỗi tộc một viên, về viên cuối cùng thì rơi vào tay Hắc Ám Thần Điện. tổng cộng là chín viên.

- Không sai có chín viên tổng cộng là chín viên.

Nhạc Thành thì thầm nói, hẳn vô cùng phần khởi.

- Chín viên bảo châu với người rất quan trọng?

Nhìn thần sắc của Nhạc Thành, Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Không sai, vô cùng quan trọng.

Nhạc Thành cười nói sau đó hít một hơi thật sâu:

- Chúng ta ra ngoài trước để các nàng không phải sốt ruột.

- Ừ.

Yêu Huyền đỏ mặt sau đó gật đầu.

- Tứ Đại Nhân Tộc, Tứ Đại Thú Tộc, cộng thêm Hắc Ám Thần Điện, chín viên linh châu thượng cổ, rơi vào chín thế lực, hãy chờ đó ta nhất định sẽ lấy về hết, sau khi lấy được ta có thể phi thăng lên Tiên Ma giới.

Nhạc Thành thì thầm nói.

Thủ ấn trong tay đánh ra, Nhạc Thành thu hồi cấm chế, lập tức xuất hiện trước chúng nữ.

- Biểu ca, Yêu Huyền tỷ, hai người không thấy gì chứ?

Nhìn thấy Nhạc Thành và Yêu Huyền đi ra, Tô Hân Nhi lập tức chạy tới bên cạnh hắn.

- Yêu Huyền tử, mặt tử tại sao lại đỏ như vậy, còn nữa thương thế không sao chứ?

Tô Hân Nhi nhìn thấy sắc mặt Yêu Huyền đỏ bừng thì lo lắng hỏi.

- Hân nhi, ta không sao.

Yêu Huyền nhìn thấy Tô Hân Nhi cất tiếng hỏi thì khuôn mặt lại càng đỏ bừng thêm.

- Nhạc Thành thế nào rồi, Yêu Huyền tử không có chuyện gì chứ?

Trầm Linh cùng với đám người Đỗ Mật Nhi, Tư Mã Yên Nhiên nhìn Nhạc Thành mà hỏi.

- Không có chuyện gì, Yến Hiểu Kỳ thế nào rồi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi chúng nữ.

- Mọi người không sao, nghỉ ngơi một lát sẽ tốt lên.

Yến Hiểu Kỳ ở bên cạnh lập tức nói với Nhạc Thành.

- Hiểu Kỳ, mọi người đã tỉnh rồi à, mọi người cảm thấy thế nào?

Nhạc Thành lo lắng cất tiếng hỏi Yến Hiểu Kỳ.

- Không có chuyện gì, huynh không cần phải lo lắng.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói, sau đó ôn nhu nhìn Nhạc Thành.

Yến Hiểu Kỳ kiểm tra thân thể một lần sau đó Nhạc Thành mới chính thức cảm thấy yên tâm, bây giờ huyết dịch của Yến Hiểu Kỳ đã hoàn toàn lắng xuống, hơn nữa tu vi cũng đạt tới ma pháp sư cấp tám sơ kỳ đỉnh phong, đây là công lao của huyết mạch.

- Đúng rồi Hiểu Kỳ, mọi người cùng với Vũ Văn gia đã xảy ra chuyện gì?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Yến Hiểu Kỳ.

Yến Hiểu Kỳ và Vũ Văn gia, Nhạc Thành cũng không biết chuyện gì xảy ra giữa họ.

Ngay lập tức Yến Hiểu Kỳ kể lại chuyện mà phụ thân nàng đã nói cho nàng, sau đó nàng nói với Nhạc Thành:

- Mọi người phải đi tới Vũ Văn gia, mọi người muốn nhìn thấy mẫu thân, còn phải đưa mẫu thân trở về.

Nghe thấy lời nói của Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành liền giận mình, hắn không ngờ Vũ Văn gia cùng với Yến gia không có quan hệ với nhau.

Nhạc Thành do dự một lát rồi nói:

- Mọi người nghỉ ngơi đi, sau khi toàn bộ khôi phục thì chúng ta đi.

- Ừ.

Yến Hiểu Kỳ cũng không nói, chỉ ôn nhu nhìn Nhạc Thành.

- Vậy trước tiên phải đi Vũ Văn gia, ở đó hẳn là có một linh châu thượng cổ.

Nhạc Thành trầm ngâm nói.

- Linh Nhi, Yên Nhiên, mọi người ở đây tu luyện một thời gian đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với chúng nữ, mấy ngày nay Nhạc Thành chữa thương cho Yêu Huyền và Yến Hiểu Kỳ, trên người cũng có một số thương thế.

Khoanh chân ngồi xuống, chân khí trong người của Nhạc Thành vận chuyển, từ từ lưu động trong kinh mạch, lập tức Hỏa Lão mang theo một chân khí nồng đậm

Cùng lúc đó, trong cơ thể của Nhạc Thành linh châu cũng nồng đậm linh khí, mơ hồ Nhạc Thành cảm thấy làn da của mình có một chút màu lân quang, quỷ dị vô cùng.

Chúng nữ nhìn thấy Nhạc Thành tu luyện thì cũng khoanh chân ngồi xuống, trải qua những ngày này, tựa hồ như Trần Linh và chúng nữ quan hệ đã tốt hơn rất nhiều.

Thời gian từ từ trôi qua, người trong sơn động cũng tiến vào trạng thái tu luyện.

Mà lúc này, giữa không trung có một đoàn người chập vọt chạy trốn, trong đó có một con phi hổ rất lớn.

- Khiếu Thiên Hổ, người mang nữ chủ nhân đi trước, ba người chúng ta ở lại ngăn cản bọn người Hàn Sơn.

Ở sau lưng Khiếu Thiên Hổ, Yêu Cơ tái nhợt nói.

- Yêu Cơ, chúng ta đi cùng thôi, ba người các người không ngăn được bọn chúng đâu.

Ở trên người Khiếu Thiên Hổ, Mộ Dung Hiểu Hiểu nói với Yêu Cơ.

- Nữ chủ nhân, người đi trước đi, ở đây rất nguy hiểm.

Tử Điện Mãng cất tiếng nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu

- Ta nói rồi, đã đi thì tất cả cùng đi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu biến sắc mà nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

458. Chương 408: Những Người Này Một Tên Cũng Không Thể Buông Tha. (1)

Ngoại trừ lão giả kia là ngũ tinh Đấu Tôn, bên trong còn một ngũ tinh Đấu Tôn nữa, Khiếu Thiên Hổ, Thông Thiên Thử, Yêu Cơ và Tử Điện Mãng ba người cũng không thể chống lại được. Cộng thêm với Hàn Sơn môn cũng không thiếu nhất tinh và nhị tinh Đấu Tôn, mọi người cho dù có chạy cũng không thoát nổi.

Nửa tháng nay, đoàn người của Khiếu Thiên Hổ liên tục bị người của Hàn Sơn môn vây, nếu không phải nhờ Thông Thiên Thử đào hố thoát vòng vây thì đã gặp phiền toái lớn.

- Nhưng mà nữ chủ nhân, chúng ta ở cùng một chỗ thì nguy hiểm càng lớn, người trước hết hãy chạy đi thôi.

Tử Điện Mãng sốt ruột nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Đứng hòng đi.

Năm thân ảnh từ trên không trung phá không mà tới, chính là nhóm người đuổi giết Hàn sơn môn.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ngay sau đó ba thân ảnh đã rơi xuống bên cạnh.

- Mấy người đẹp, tại sao lại chạy tới đây, ta sẽ không gây thương tổn cho các người đâu.

Thân ảnh hoa phục hiện lên, thân ảnh của Triệu Hổ đã xuất hiện trước Mộ Dung Hiểu Hiểu, Đại Song và Tiểu Song.

- Nữ chủ nhân, người mau cùng với Đại Song và Tiểu Song chạy trốn còn bốn người chúng ta ngăn bọn họ lại.

Khiếu Thiên Hổ cất tiếng nói.

- Đi không nổi đâu.

Sắc mặt của Triệu Hổ nở ra một nụ cười, sau đó hần trầm giọng xuống nói:

- Hai người sau lưng ta đều có thực lực ngũ tinh Đấu Tôn, các người chạy không thoát.

- Nữ chủ nhân chạy mau.

Khiếu Thiên Hổ hét lớn một tiếng, sau đó thân hình bốc lên, hai cánh chuyển động, một luồng khí gào thét vang lên.

Mặc dù bốn người Khiếu Thiên Hổ không thể chống lại được nhưng hai người này muốn đánh bại Khiếu Thiên Hổ cũng không phải là điều dễ dàng.

- Hừ.

Hai ngũ tinh Đấu Tôn mỉm cười mà hừ lạnh, sau đó thân hình cấp tốc lui lại.

- Gào.

- Hú.

Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử còn có Yêu Cơ ba người khôi phục lại bản thể, bốn con ma thú hiện ra giữa không trung, khí tức cường hãn cũng tràn ngập.

- Thanh Bối Ma Ngưu, Thiên Lang, phía trước có ma thú bát giai, các người chú ý, chủ nhân đang bế quan.

Tứ Sí Ma Ưng cất tiếng nói với Thanh Bối Ma Ngưu và bốn con Địa Ma Lang.

- Khí tức này khiến ta có một cảm giác rất quen thuộc.

Sắc mặt của Thanh Bối Ma Ngưu biến chuyển, khí tức này mang đến cho hắn cảm giác quen thuộc.

- Ta cũng cảm thấy vậy, chỉ là chúng ta đang hộ pháp cho chủ nhân.

Ở trong sơn động, Nhạc Thành đột nhiên mở hai mắt ra, thủ ấn của hắn ngay lập tức khuếch tán, bao phủ mấy trăm thước, trong thần thức, Nhạc Thành cảm nhận được mấy thân ảnh quen thuộc.

- Đúng là Hiểu yếu.

Nhạc Thành sau đó đình chỉ tu luyện, thủ ấn biến đổi, cửa cấm chế đã bị hắn giải trừ.

- Nhạc Thành, chuyện gì xảy ra vậy?

Trầm Linh, Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ cũng đình chỉ tu luyện nghi hoặc mà hỏi Nhạc Thành.

- Hiểu Hiểu cùng Khiếu Thiên Hổ đang ở phía trước, bọn họ đang bị người khác vây hãm, ta đi trước.

Nhạc Thành nói xong với chúng nữ liền lập tức nhanh chóng biến mất khỏi sơn động.

- Là Hiểu Hiểu tỷ tỷ, tỷ ấy đang bị vây hãm, chúng ta mau đến xem.

Yến Hiểu Kỳ biến đổi sắc mặt sau đó lập tức nói với chúng nữ.

- Là Hiểu Hiểu, tỷ ấy đã đến đây.

Tô Hân Nhi cũng lộ ra vẻ vui mừng lập tức chạy ra ngoài sơn động.

- Hân Nhi, ai là Hiểu Hiểu?

Trầm Linh nghi hoặc hỏi Tô Hân Nhi.

- Linh tỷ, Hiểu Hiểu là thê tử của biểu ca, chúng ta mau tới xem.

Tô Hân Nhi cất tiếng nói

Trầm Linh nở ra một nụ cười bất đắc dĩ mà đi theo chúng nữ. Trầm Linh cũng không biết Nhạc Thành có bao nhiêu nữ nhân trong lòng không khỏi có ghen tuông nhưng cũng chỉ có thể cười bất đắc dĩ.

Yêu Huyền đứng dậy, khuôn mặt hơi mỉm cười, Mộ Dung Hiểu Hiểu nàng hiểu rõ ràng nhất sau Nhạc Thành, thân ảnh của nàng như điện bay sau lưng chúng nữ.

- Chủ nhân, người xuất quan rồi sao?

Nhìn thấy chủ nhân trên không trung, Tứ Sí Ma Ứng cất tiếng hỏi.

- Các người mau theo cùng ta.

Nhạc Thành không dừng lại mà cấp tốc bay tới phía trước.

- Mau, chúng ta mau theo chủ nhân.

Thanh Bối Ma Ngưu nhìn thấy tình huống như vậy thì biết rằng có chuyện rất quan trọng xảy ra cho nên chủ nhân mới lo lắng như vậy.

- Nữ chủ nhân chúng ta mau đi.

Đại Song và Tiểu Song sốt ruột nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu:

- Chúng ta ở lại chỉ làm ảnh hưởng tới Yêu Cơ tỷ và Khiếu Thiên Hổ.

- Đáng tiếc các người đi không được rồi!

Thân ảnh của Triệu Hổ từ trên không trung vọt tới, vượt không gian mà xuất hiện trước người của Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Không ngờ đúng là ma thú thân thể, bất quá ba người các người cũng đủ, đặc biệt là cặp song sinh này, hai người các người thật là tuyệt.

Triệu Hổ cười tà mị nói.

- Đi.

Sắc mặt của Mộ Dung Hiểu Hiểu hơi trầm xuống, trong lòng nàng biết mình và Đại Song và Tiểu Song không phải là đối thủ của những người này đành phải đi trước.

- Ngăn lại cho ta.

Triệu Hổ la lớn, sau đó ở sau lưng có ba người thực lực nhị tinh Đấu Tôn đã lao tới trước Mộ Dung Hiểu Hiểu và Đại Song và Tiểu song, cản ba nữ tử lại.

Mộ Dung Hiểu Hiểu mới đột phá tới nhất tinh Đấu Tôn, ba người nhị tinh Đấu Tôn vây quanh nàng không thể xông ra được.

- Thiên Cương hỏa.

Sắc mặt của Đại Song và Tiểu Song biến chuyển, hai ngọn lửa màu xanh ngưng tụ trên tay, ngay lập tức không trung trở nên nóng bỏng.

- Dị hỏa.

Ba trung niên hán tử thực lực nhị tinh Đấu Tôn liền biến sắc, bọn họ chưa từng nhìn ra dị hỏa hung hãn như vậy.

- Xoẹt.

Hai Thiên Cương hỏa dung hợp vào một chỗ, cuồng bạo đánh về phía nhị tinh Đấu Tôn, đồng thời Đại Song, Tiểu Song sắc mặt của hai người cũng trở nên trắng bệch.

- Xoẹt xoẹt.

Một biển lửa hiện ra tràn ngập đánh về phía hai nhị tinh Đấu Tôn, nhị tinh Đấu Tôn của Hàn Sơn môn cũng không dám chủ quan, quanh thân bố trí một vòng tròn đấu khí phòng ngự.

- Nữ chủ nhân, chúng ta đi thôi!

Đại Song và Tiểu Song hai người vội vàng hướng về phía Mộ Dung Hiểu Hiểu, thân hình cô gái uyển chuyển bay lên trên không trung, muốn vượt qua người của Hàn Sơn môn.

- Hừ, ở lại cho ta, các người muốn đi đâu?

Thân hình của Triệu Hổ quỷ dị xuất hiện bên cạnh Mộ Dung Hiểu Hiểu cùng với Đại Song và Tiểu Song.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cùng với Đại Song và Tiểu Song biến đổi sắc mặt lớn, bọn họ muốn chống lại nhưng đã không kịp, đòn công kích của đối thủ đã tới trước mắt.

- Nữ chủ nhân chú ý.

Đại Song và Tiểu Song cũng không có bất kỳ do dự, lập tức kéo Mộ Dung Hiểu Hiểu qua.

- Cút ngay cho ta.

Đúng lúc này có một thân ảnh màu đen chói mắt hiện ra

- Âm

Một thanh âm phá hủy vang lên sau đó thân hình của Triệu Hổ đã bị đánh bay vài trăm thước, một ngụm máu tươi phun ra.

- Ma Ưng, Thiên Lang, Thanh Bối, những người này đừng bỏ qua.

Nhạc Thành nhìn cả đám, đôi mắt hiện ra vẻ rét lạnh.

- Vâng, chủ nhân.

Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng và bốn con Địa Ma Lang gật đầu đáp.

- Ngao.

- A.

Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ưng và bốn con Địa Ma Lang khôi phục bản thể đánh về phía Hàn Sơn môn.

- Đại Song, Tiểu Song, các người ngây ngốc gì mà không nhận ra ta

Nhạc Thành cất tiếng nói với hai nữ nhân đang ngây người.

Hai năm không gặp, hai nữ tử này ngày càng xinh đẹp, tu luyện Thiên sinh mị đồng khiến cho các nàng ngày càng hấp dẫn.

- Chủ nhân, Đại Song bái kiến chủ nhân.

- Tiểu Song bái kiến chủ nhân.

Đại Song và Tiểu Song kinh ngạc hồi lâu rồi mới phục hồi được tinh thần.

- Được rồi các người đứng lên, các người tiến bộ thật nhanh đã tới Kim Đan sơ kỳ rồi.

Nhạc Thành mỉm cười nói với hai nữ nhân.

- Hiểu Hiểu, nàng không sao chứ?

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

459. Chương 408: Những Người Này Một Tên Cũng Không Thể Buông Tha. (2)

Thân ảnh của Nhạc Thành nhoáng lên, nhanh chóng xuất hiện trước người của Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Ta rốt cuộc cũng tìm được huynh.

Mộ Dung Hiểu Hiểu nhìn nam tử áo đen, không nói nhiều mà lập tức nhào vào trong ngực của Nhạc Thành.

- Được rồi, về sau ta không để cho nàng một mình ở bên ngoài nữa.

Nhạc Thành ôm chặt lấy cô gái xinh đẹp này vào trong lòng.

- Chủ nhân, đúng là chủ nhân đã đến.

- Gào

- Hú.

Ở trên không trung bốn con ma thú nhìn thấy thân ảnh của chủ nhân thì gào thét một tiếng.

- Hiểu Hiểu tỷ, đúng là mọi người.

- Hiểu Hiểu tỷ, Đại Song, Tiểu Song mọi người tại sao lại ở nơi này?

Ở giữa không trung, Yêu Huyền Trầm Linh Yến Hiểu Kỳ chúng nữ cũng đã tới.

- Hiểu Kỳ, Hân Nhi, Yên Nhiên tại sao mọi người cũng đến đây?

Mộ Dung Hiểu Hiểu từ trong ngực của Nhạc Thành mà đứng lên.

- Nói ra rất dài dòng, về sau sẽ cho tỷ biết, ở nơi này những người này vây hãm các tỷ sao?

Yến Hiểu Kỳ nhìn những người mà Thanh Bối Ma Ngưu Tứ Sí Ma Ứng... đang đánh giết mà hỏi.

- Ủ, bọn chúng đuổi theo chúng ta đã nửa tháng.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cất tiếng nói.

- Hừ, đáng ghét, để muội cho bọn chúng đẹp mặt

- Hỏa Phong bạo.

Yến Hiểu Kỳ hét lên một tiếng, trên người lay động một hỏa hệ nguyên tố ma pháp, điên cuồng đánh về phía đám người Hàn Sơn môn.

Dưới sự vây hãm của Thanh Bối Ma Ngưu, Tứ Sí Ma Ứng Địa Ma Lang, đám người Hàn Sơn môn kia lúc này đã trở nên vô cùng thê thảm, lúc này ba thập tinh Đẩu Tông và một nhất tinh Đẩu Tôn đã bị giết chết.

- Được rồi, Hiểu Kỳ, giao cho đám người Ma Ứng xử lý là được.

Yến Hiểu Kỳ động thủ Nhạc Thành cũng phải ngăn cản.

- Âm âm.

Ở giữa không trung, từng thanh âm phá hủy khổng lồ vang lên, một lát sau đã có hơn hai mươi người bị Tứ Sí Ma Ứng, Thanh Bối Ma Ngưu và Địa Ma Lang công kích giết chết.

- Không xong.

Sắc mặt của hai ngũ tinh Đẩu Tôn đã trở nên vô cùng khó nhìn, đột nhiên có sáu con ma thú bát giai gia nhập hai ngũ tinh Đẩu Tôn kinh hồn táng đờm không biết chuyện gì đã xảy ra

- Muốn chạy sao, ở lại!

Thân ảnh của Nhạc Thành như chớp xẹt qua giữa không trung, thần thức của hắn khuếch tán.

- Xoẹt!

- tới cho ta.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, một thanh sắc quang mang xuất hiện, lập tức bắt thanh niên Triệu Hổ vào trong tay.

- Thả thiếu môn chủ chúng ta ra.

Nhìn thấy thiếu môn chủ bị bắt, đám người của Hàn Sơn môn liền biến sắc, hai ngũ tinh Đấu tôn quát lớn, công kích về phía Nhạc Thành.

- Muốn chết sao, lăn xuống đi!

Sắc mặt của Yêu Huyền biến đổi thân ảnh của nàng nhẹ nhàng xoay một vòng tròn vòng cung trên không trung, một mảng sáng xanh tuôn ra, vượt không gian mà công kích đám người ngũ tinh Đấu Tôn kia.

- Âm âm.

Hai thanh âm oanh kích vang lên, hai người của Hàn sơn môn bị Yêu Huyền đập xuống mặt đất, cả hai người trắng bệch giấy dứa, sau đó chảy ra một vết máu.

- Hiểu Hiểu, bọn họ là ai?

Nhạc Thành cầm lấy Triệu Hổ ở trên không trung mà hỏi Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Không biết, hình như bọn họ là người của Hàn Sơn môn.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cất tiếng trả lời.

- Tránh ra cho ta, ta là thiếu môn chủ của Hàn Sơn môn.

Sắc mặt của Triệu Hổ lúc này đã trở nên trắng bệch.

- Các người là ai, chúng ta là người của Hàn Sơn môn, mau để cho chúng ta đi, nếu không nghe thì Hàn Sơn môn chúng ta sẽ không để cho các người yên.

Thấy hai cường giả ngũ tinh Đấu Tôn ngã xuống, sắc mặt của Triệu Hổ trở nên run rẩy.

- Hàn Sơn môn mà thôi một Hàn Sơn môn nho nhỏ mà muốn xưng vương ở nơi này sao?

Sắc mặt của Trần Linh biến đổi, sau đó ngay lập tức nhìn hai ngũ tinh Đấu Tôn ở dưới mặt đất:

- Chờ sau khi chúng ta trở về Hồ Điệp Cốc rồi sẽ nhờ cớ Hàn Sơn môn tận gốc.

- Các người là người của Hồ Điệp Cốc?

Hai ngũ tinh Đấu Tôn biến đổi sắc mặt lớn, tuy Hàn Sơn môn là một thế lực lớn nhưng cũng không thể động vào Hồ Điệp Cốc.

- Nhạc Thành, chỉ là một môn phái mà thôi, cần gì phải cố kỵ.

Trần Linh cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Vậy thì chết đi.

Thủ ấn của Nhạc Thành lóe lên, tay của hắn đánh ra, thanh mang lập tức bạo liệt, Triệu Hổ bị vỡ tan thành từng mảnh.

- Các người.

Mấy lão giả ở trên mặt đất biến đổi sắc mặt lớn, tuy nhiên bọn họ chưa nói hết thì một thân ảnh đã xuất hiện.

- Các người cũng chết đi thôi.

Ánh mắt của Yêu Huyền hiện ra hàn ý, thân ảnh đã xuất hiện trước lão giả ngũ tinh Đấu Tôn, trong tay một mảng quang mang vung xuống.

- Xoẹt.

Hai lão giả đó không hề do dự mà bỏ chạy, hai lão giả tự nhiên biết rằng mình không phải là đối thủ của đối phương.

- Muốn chạy sao, không thoát được đâu.

Thanh âm của Yêu Huyền vang lên ở trên không trung.

- Âm âm.

Hai lão nhân ngũ tinh Đấu Tôn lập tức bị đánh bay.

- Âm.

Hai người bị văng ra ngoài vài trăm thước, vùng vẫy một lát xong vẫn chưa đứng dậy được.

- Chủ nhân.

- Chủ nhân.

Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử, Yêu Cơ bốn người thu hồi bản thể sau đó lập tức tiến tới bên cạnh Nhạc Thành.

- Các người vất vả rồi, đứng lên đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, nhìn thấy bốn con ma thú đều đã tiến hóa tới cấp tám, Nhạc Thành cảm thấy rất vui mừng.

- Chủ nhân, chúng ta cuối cùng cũng đã tìm được chủ nhân.

Khiếu Thiên Hồ cao hứng nói, trải qua hai năm bọn họ cuối cùng cũng đã tìm được Nhạc Thành.

- Yêu Cơ, người bị thương, mau ăn đan dược vào.

Nhạc Thành mỉm cười nói với Yêu Cơ, phát hiện ra trong bốn người thì Yêu Cơ bị thương không nhẹ liền đưa một viên đan dược cho nàng.

- Đa tạ chủ nhân

Yêu Cơ tiếp nhận đan dược trong tay của Nhạc Thành, trong mắt hiện ra vẻ cảm kích.

- Chủ nhân, toàn bộ đã giết xong.

Ở trên không trung, Tứ Sí Ma Ưng, Thanh Bối Ma Ngưu bốn con Địa Ma Lang thu hồi bản thể rồi nói với Nhạc Thành.

- Ủ, chúng ta trở về núi thôi.

Nhạc Thành đánh giá xung quanh, tất cả đều có mùi máu tươi, cộng thêm với Hỏa Lão đang bế quan, Nhạc Thành biết rằng cần phải nhanh chóng trở về trong sơn động.

Một đoàn người cấp tốc rời khỏi, không lâu sau đã quay lại sơn động.

Trong sơn động, lúc này chúng nữ trò chuyện không ngừng.

Đối với chuyện hai năm nay xảy ra, Nhạc Thành cũng đại khái hiểu rõ, mà bây giờ Nhạc Thành đau đầu, chính là phải làm sao lấy được linh châu thượng cổ từ trong tay của Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc.

Nhìn chúng nữ trong sơn động, Nhạc Thành bất đắc dĩ vô cùng không biết phải làm sao mới tốt.

- Nhạc Thành, người đang nghĩ gì thế, có phải là làm sao sắp xếp tốt cho chúng nữ phải không?

Yêu Huyền đi tới bên cạnh Nhạc Thành mà hỏi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

460. Chương 408: Những Người Này Một Tên Cũng Không Thể Buông Tha. (3)

- Ủ, ta định đi tới Vũ Văn gia, mang theo bọn họ quả là không tiện.

Nhạc Thành cất tiếng nói, thực lực của chúng nữ quá thấp đúng là không thể đi cùng hần.

- Sớm biết như vậy thì ta cũng không mang các nàng đi giúp người.

Yêu Huyền cất tiếng nói:

- Chỉ là bây giờ các nàng trở về, người tiếp tục tìm mấy viên bảo châu khác.

- Azzzz.

Nhạc Thành thở dài một hơi, hần cũng không biết phải làm sao, dù sao hiện tại Hỏa Lão cũng chưa xuất quan, Nhạc Thành dự định giúp đỡ chúng nữ mấy ngày rồi tính.

Bảy ngày sau, Hỏa Lão từ trong sơn động bế quan mà ra.

- Chúc mừng Hỏa Lão đã khôi phục không ít.

Cảm nhận khí tức trên người của Hỏa Lão, Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Muốn khôi phục thực lực như trước thì còn lâu dài, chỉ là hiện tại gặp lại Hôi Ma ta cũng không sợ nữa.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

Hỏa Lão khôi phục vô cùng nhanh.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hần không ngờ hiện tại Hỏa Lão có thể chống lại Hôi Ma, vậy hần là đã đạt tới cửu tinh Đấu Tôn.

Ba ngày sau, ở trong sơn động, Nhạc Thành ở cùng một chỗ với chúng nữ, tất nhiên Nhạc Thành cũng rút ra một ngày để trao Phần Tâm Thiên Hỏa lấy được từ trên người Dương Thiếu Phong trao cho Tư Mã Yên Nhiên.

Hơn nữa còn trợ giúp Tư Mã Yên Nhiên luyện hóa Phần Tâm Thiên Hỏa.

Có dị hỏa trong người, thực lực của Tư Mã Yên Nhiên cũng tăng lên không ít.

-Nhạc Thành, huynh nói chúng ta đi Hồ Điệp Cốc, vậy huynh đi đâu?

Trầm Linh nhìn Nhạc Thành mà hỏi, trong mắt hiện ra vẻ tức giận.

- Ta cùng với Hiểu Kỳ đi Vũ Văn gia, chúng ta còn có chuyện phải làm.

Nhạc Thành cất tiếng nói, chúng nữ thực lực không đủ, Nhạc Thành sợ rằng đến lúc đó không thể chiếu cố.

- Không, biểu ca, muội muốn đi với huynh.

Tô Hân Nhi cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Hân Nhi, lần này ta có chuyện trọng yếu cần phải làm, nguy hiểm rất lớn, muội đi tới Hồ Điệp Cốc ta mới yên tâm.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Linh Nhi, lần này làm phiền muội rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Trầm Linh.

- Muội sẽ chiếu cố tốt cho mọi người, huynh đi xong nhớ về sớm.

Trầm Linh cất tiếng nói.

- Lần này ta mang theo Đại Song và Tiểu Song đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Đại Song và Tiểu Song đã đột phá tới Kim Đan Kỳ, Nhạc Thành cũng muốn trợ giúp bọn họ tu luyện.

- Được rồi, mọi chuyện xong thì người tìm tới chúng ta.

Tư Mã Yên Nhiên cất tiếng nói.

- Ta cũng đi thôi, Tứ Đại Nhân Tộc có không ít cường giả.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Ừ.

Nhạc Thành cũng không phản đối.

- Biểu ca, huynh khi nào đi?

Tô Hân Nhi lưu luyến không muốn xa Nhạc Thành.

- Sáng mai, mọi người đi trên đường phải cẩn thận.

Nhạc Thành cất tiếng nói với chúng nữ.

- Chúng ta sẽ không có chuyện gì đâu, Hồ Điệp Cốc có không gian ngọc giản, có thể trực tiếp quay về.

Trầm Linh cất tiếng nói với Nhạc Thành sau đó cũng đưa cho hắn một ngọc giản:

- Ở đây là không gian ngọc giản, bóp vỡ là có thể đi vào Hồ Điệp Cốc.

- ừ.

Nhạc Thành tiếp nhận ngọc giản trong tay của Trầm Linh.

Chúng nữ không muốn rời đi, Nhạc Thành cũng chỉ có thể an ủi các nàng.

Sang sớm hôm sau, trong một thung lũng rộng lớn, chúng nữ lưu luyến rời khỏi Nhạc Thành, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma Ưng và mấy con ma thú muốn theo bên người Nhạc Thành, Nhạc Thành dĩ nhiên là không đồng ý.

- Được rồi, các người đi thôi, ta sẽ mau chóng trở về Hồ Điệp Cốc.

Nhạc Thành cất tiếng nói với chúng nữ.

- Người nhớ phải lo lắng cho mình thật tốt rồi quay trở về.

Trầm Linh cất tiếng nói, sau đó nàng bóp nát ngọc giản, một thông đạo xuất hiện.

Chúng nữ lưu luyến không rời đi vào trong thông đạo, ngay lập tức mười con ma thú cấp tám cũng đi theo bảo vệ.

- Xoẹt.

Không gian thông đạo biến mất, trên mặt đất chỉ còn Nhạc Thành với Hỏa Lão, Yêu Huyền, Yêu Huyền, Đại Song và Tiểu Song.

- Aizzz..

Nhạc Thành thở dài một hơi, hắn cũng chỉ có mười ngày để cùng với chúng nữ.

- Nhạc Thành, bây giờ chúng ta sẽ đi tới Vũ Văn gia.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Ừ, chúng ta trước hết đi tới Vũ Văn gia.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Đi tới Vũ Văn gia, Yến Hiểu Kỳ không kìm được mà lo lắng thêm.

- Hiểu Kỳ, không cần lo lắng, có ta ở đây.

Nhạc Thành thấy Yến Hiểu Kỳ lo lắng thì an ủi.

- Ủ, có huynh bên cạnh muội không sợ gì cả.

Yến Hiểu Kỳ chăm chú nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Yên tâm đi tất cả mọi chuyện đều đã có ta.

Nhạc Thành hơi trầm sắc mặt xuống mà nói.

- Xoẹt.

Chần chừ một lát, Nhạc Thành đã móc một ngọc giản màu lam ra sau đó bóp nát.

- Đi thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hần lập tức đi vào bên trong thông đạo.

Đánh giá thông đạo phía trước, Nhạc Thành liền cảm thấy kỳ quái, bên trong tựa hồ là một mảng bóng tối, sáu người tiến vào trong đó thì thân hình lập tức co rút lại, tự động tiến tới.

- Không gian thông đạo này là do cường giả Đấu Thánh kiến trúc thành, sau đó phong ấn ở trong ngọc giản.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Thì ra là thế.

Nhạc Thành cuối cùng cũng minh bạch.

- Hỏa Lão, chúng ta bao lâu mới tới Vũ Văn gia?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hỏa Lão.

- Ta cũng không biết, có thể bảy ngày thời gian.

Hỏa Lão cất tiếng đáp.

- Đại Song, Tiểu Song.

Cái này cho các người.

Nhạc Thành đưa cho Đại Song và Tiểu Song một túi đựng, bên trong chính là Thiên Phần Tiên trận mà Nhạc Thành đã luyện chế.

- Đại Song, người luyện hóa là được rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hai người đồng thời luyện hóa trận pháp thì không tốt, về phần Tiểu Song Nhạc Thành sẽ tìm cho nàng một trận pháp hộ thân.

- Đa tạ chủ nhân.

Tiếp nhận túi trữ vật của Nhạc Thành, Đại Song dĩ nhiên biết thứ Nhạc Thành cho là gì, nàng cảm thấy cao hứng không thôi.

- Nhạc Thành, nếu bọn họ không đồng ý mang muội tới gặp mẫu thân chúng ta làm sao bây giờ?

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Lúc đó chúng ta sẽ nghĩ biện pháp.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Cũng không biết là bao nhiêu lâu, Nhạc Thành khoanh chân tu luyện ở trong không gian thông đạo, lúc này Hỏa Lão cùng với Yêu Huyền đã sớm bắt đầu tu luyện, Đại Song Tiểu song cũng khoanh chân lại.

Nhạc Thành có cảm giác mình đã đột phá tới Phân Thần Kỳ, có Hỏa Linh châu ở trong người, Nhạc Thành không tu luyện cũng có thể đột phá, chỉ là không nhanh mà thôi.

Cảm nhận thấy cơ thể tràn ngập lực lượng, Nhạc Thành biết rằng mình phải bế quan đột phá.

Ba ngày sau, không gian có một luồng khí ba động, Nhạc Thành lập tức mở mắt, đình chỉ tu luyện, lúc này hẳn là sắp tới Vũ Văn gia rồi.

Càng tiếp cận gần Vũ Văn gia, Yến Hiểu Kỳ càng trở nên lo lắng, ánh mắt càng kiên nghị hơn.

- Vũ Văn gia, ta cũng muốn gặp người quen, không biết là biết mấy người ở đó.

Hỏa Lão cất tiếng nói, trong mắt hiện ra một nụ cười khổ, hai trăm năm trước hẳn đã là thập tinh Đấu Tôn, sắp bước vào hàng ngũ cường giả Đấu thánh, bây giờ tu vi phản lui hẳn lão bất tử kia lúc này đã đột phá tới hàng ngũ siêu cấp.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

461. Chương 409: Vũ Văn Gia Tộc.(1)

- Xuy xuy.

Một lát sau cửa động đã xuất hiện phía trước, động khẩu ngày càng tới gần, Nhạc Thành đã nhìn thấy một số bóng người ở đó.

- Hu.

Một luồng khí đảo qua, Nhạc Thành và chúng nữ đã thả người vượt qua không gian thông đạo sau đó lập tức rơi xuống mặt đất.

- Tiểu huynh đệ, Hỏa Lão, mọi người rốt cuộc đã đến đây.

Một thanh âm quen thuộc truyền tới, Vũ Văn Minh Quang sau đó đã xuất hiện trước Nhạc Thành, ba ngày trước chấn động ở trong kết giới, Vũ Văn Minh Quang cũng biết nhóm người Nhạc Thành tới đây cho nên tới sẵn nghênh đón.

- Vũ Văn thúc thúc cứ gọi tiểu chất là Nhạc Thành là được rồi.

Nhạc Thành cất tiếng cười khổ, Vũ Văn Minh Quang trước mắt đã là cậu của Yến Hiểu Kỳ, nếu gọi mình là tiểu huynh đệ thì thân phận có vẻ rối loạn.

- À, ta quên mất cậu là hậu nhân của Nhạc Thiên tiên bối, vậy sau này ta cứ gọi thẳng là Nhạc Thành là được.

Vũ Văn Minh Quang mỉm cười nói.

Nhạc Thành rốt cuộc xuống trên mặt đất sau đó đánh giá xung quanh, tất cả cảnh tượng bên ngoài không có gì khác, ở bên trong diện tích vô cùng lớn, dựa theo Nhạc Thành phỏng đoán ở trong kết giới phỏng chừng cũng không nhỏ hơn so với Huyền Thiên đại lục bao nhiêu.

Mà Nhạc Thành dò xét ở trong khí tức cũng cảm nhận được mấy đạo khí tức mờ mịt, thực lực so với Hỏa Lão hiện tại còn mạnh hơn.

- Ta còn tưởng là ai tới, hóa ra chính là Hỏa Vô Thiên lão bất tử này.

Ở giữa không trung truyền tới một thanh âm tang thương.

- Hóa ra người cũng chưa chết.

Hỏa Vô Thiên lập tức nói, sau đó chớp mắt với Nhạc Thành:

- Các ngươi muốn làm gì thì làm, ta đi tìm cổ nhân tâm sự.

Nói xong Hỏa Lão thả người bay lên trên không trung.

Người của Vũ Văn gia cũng không ngăn cản Hỏa Lão, thanh âm vừa rồi rất quen thuộc.

Sau khi Hỏa Lão rời khỏi Vũ Văn Minh Quang ánh mắt lập tức dừng lại trên người của Yêu Huyền, vô cùng kinh ngạc.

- Con chính là Yến Hiểu Kỳ sao, rất giống mẹ con, đều xinh đẹp như nhau.

Một lát sau Vũ Văn Minh Quang yêu thương nói với Yến Hiểu Kỳ.

- Ông là ai, ông biết mẹ của ta?

Nhắc tới mẫu thân, Yến Hiểu Kỳ căng thẳng lên.

- Ta là Vũ Văn Minh Quang, con gọi ta bằng cữu cữu.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Con muốn thấy mẫu thân của con.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói, sau đó chăm chú nhìn Vũ Văn Minh Quang.

- Hôm nay con nghỉ ngơi trước đi, sang ngày mai dẫn con đi gặp ông ngoại sau đó nhất định sẽ mang ông ngoại tới giúp con.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói với Nhạc Thành:

- Ta trước hết mang mọi người đi nghỉ ngơi.

Nhạc Thành không biết nói gì, hần lập tức ngồi trên con thất giai ma thú phi hành của Vũ Văn Minh Quang.

Vừa ra tay là có thất giai ma thú, chỉ sợ tứ đại nhân tộc mới có thể xuất ra được.

Nhạc Thành không khỏi cảm thấy kinh ngạc, ở trên đường đi Nhạc Thành cũng cảm nhận mấy luồng khí tức cường hãn quét qua.

- Nơi này chính là kết giới của Vũ Văn gia, trong này ước chừng có một tỷ người, toàn bộ là người của Vũ Văn gia tộc, không có người ngoài.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Một tỷ người.

Nhạc Thành há hốc mồm, Vũ Văn gia cũng quá lớn thôi.

- Đừng quá kinh ngạc, mộ tỷ người mới chỉ là phe phái của Vũ Văn gia thôi, mà cậu có thân thể Kim Long dĩ nhiên là biết được tứ đại gia tộc chúng ta dựa vào huyết mạch, phe phái tộc nhân không có huyết mạch cao rất khó xuất hiện cao nhân, nếu có cao nhân có độ dày huyết mạch cao xuất hiện, chúng ta nhất định sẽ thu vào trong tộc nhân hạch tâm.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Nhạc gia các người cũng có một tỷ dân số, dân số của Tứ Đại Nhân Tộc không chênh lệch bao nhiêu.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng tiếp tục nói.

- Chẳng lẽ Tứ Đại Thú tộc cũng có nhiều dân số như vậy sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Không sai, khả năng còn nhiều hơn, thú tộc so với nhân loại còn sinh sôi nảy nở hơn.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

Đi qua một mảng công trình xây dựng lớn, hai canh giờ sau, Nhạc Thành cũng nhìn bên trong thung lũng có một mảng kiến trúc rất lớn, mà ở bên trong có rất nhiều khí tức tràn ngập.

- Vũ Văn gia rốt cuộc có bao nhiêu cường giả?

Nhạc Thành không khỏi kinh ngạc.

Mà Nhạc Thành đầu tiên nghĩ chính là Linh Châu thượng cổ, các cường giả của các đại thế lực đều giữ nó, nếu muốn lấy được thì phải dùng trí, nếu như cưỡng bức thì tuyệt đối không thể.

- Được rồi, chúng ta đã đến, nơi này chính là nơi tối trọng yếu của Vũ Văn gia, ta mau sắp xếp cho các người nghỉ ngơi.

Ngay lập tức Vũ Văn Minh Quang dẫn đầu đoàn người, tiến vào trong một mảng kiến trúc thật là lớn, trên đường đi, Nhạc Thành nhìn thấy rất nhiều người mặc chiến giáp, xem ra cũng có thực lực ngũ tinh Đấu Tôn.

- Đó là những người hộ vệ của Vũ Văn gia.

Nhìn thấy Nhạc Thành lộ vẻ kỳ quái, Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói, trên đường đi, không ít người nhìn thấy Vũ Văn Minh Quang tiên tới chào hỏi nhưng đều bị hấn gợi ý lui xuống.

- Hộ vệ cũng đều là những người ngoài thực lực Đấu Hoàng.

Nhạc Thành cũng từng nghe thấy Đông Phương Lạc Nhan nói qua, ở trong Thần Hoàng tộc, hộ vệ cũng đã ngoài thực lực Đấu Hoàng, xem ra không phải là giả, điều này cho thấy Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc thực lực lợi hại vô cùng.

- Được rồi, mọi người tạm thời ở lại đây đi, có cái gì cần thì phân phó với bên dưới là được.

Một lát sau, Vũ Văn Minh Quang đưa đám người Nhạc Thành tới đình viện.

- Hiểu Kỳ, hôm nay nghỉ ngơi cho tốt, sang ngày mai dẫn ông ngoại tới gặp con.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói với Yến Hiểu Kỳ.

- Được rồi, mọi người nghỉ ngơi đi.

Nhạc Thành đứng ở trong đình viện do dự một chút rồi nói.

Đi vào trong đình viện, mặc dù trong trang viện không bố trí sang trọng nhưng vô cùng tiện nghi, gian phòng cũng đủ năm người nghỉ ngơi, Nhạc Thành tùy tiện chọn một gian phòng rồi nghỉ.

Bên trong còn có một đình viện, một lão giả mặc áo bào màu xanh biến hóa khuôn mặt, ánh mắt phức tạp nhìn bên ngoài phòng, tựa hồ như đang suy tư gì đó.

- Cha con đã về.

Vũ Văn Minh Quang đi vào trong đại sảnh, hiện tại trong đó có một người chính là tộc trưởng của gia tộc Vũ Văn Hạo Nguyên.

- Ta đã nói rồi, đem bọn họ đuổi khỏi Vũ Văn gia, ta không muốn gặp.

Vũ Văn Hạo Nguyên nói.

- Cha, Hiểu Kỳ đã tới đây, Yến Hiểu Kỳ không phải là người của Vũ Văn gia nhưng một nửa cũng đã là người của Vũ Văn gia.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Ta không muốn gặp, dựa theo gia quy của gia tộc thì nàng ta không phải là người của Vũ Văn gia.

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

462. Chương 409: Vũ Văn Gia Tộc.(2)

- Ai nói, nàng ta là người của Vũ Văn gia, nàng chính là con gái của Minh Châu, chính là cháu ngoại của lão bà tử ta, tại sao không dám nói nó là người của Vũ Văn gia?

Bổngưng, một bà già áo xám xuất hiện trong đại sảnh.

- Mẫu thân, tại sao mẹ lại xuất quan, không phải mẹ muốn bế quan sao, bây giờ mới bảy năm, đâu cần phải đột phá.

Vũ Văn Minh Quang nhìn thấy một bà già áo xám thì mỉm cười nói.

Bà già áo xám chính là mẫu thân của Vũ Văn Minh Quang, thê tử của Vũ Văn Hạo Nguyên.

- Tại sao lại dễ dàng đột phá như vậy, ta biết cháu ngoại của ta đến đây, sau đó ta cũng muốn xuất quan, ta cũng muốn đi xem cháu gái của ta, từ nhỏ ta đã không có mẫu thân chiều cố, bây giờ vất vả tới nơi này lại gặp phải một người ông không chịu nhận.

Bà già áo xám chỉ dẫu mắng hờn nói.

- Quy ước trong gia tộc ta là tộc trưởng không thể nào phá bỏ, nếu không sau này không thể phục chúng.

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng nói với bà già áo xám.

- Quy chế chó má gì trong gia tộc, ta cho ông biết, cháu gái của lão bà tử ta ngày mai phải nhận, nếu như ông không chịu nhận thì ta không giáo huấn ông không được, bây giờ ông mới chỉ là thập tinh Đẩu Tôn còn ta đã đột phá tới Đẩu Thánh, nếu không phục thì chúng ta đấu với nhau một phen.

Bà già áo xám hung hăng nói.

- Lão bà tử đáng chết, hôm nay ngươi đánh nhau với ta, ta sợ ai, xem ai sợ ai.

Vũ Văn Hạo Nguyên nổi giận, xoay tay muốn động thủ.

- Được, lão bắt tử, hôm nay ta không giáo huấn ông không được.

Bà già áo xám cũng nổi giận mà hung hăng nói:

- Hai mươi sáu năm trước, ông đem nữ nhi của ta giam lại, ta không dạy dỗ được ông, bây giờ ông không nhận cháu gái, ta đánh ông.

Bà già áo xám nói xong, lập tức một mảng dẫu khí điên đại chuyển động, trong tay bắt đầu ngưng tụ một lực công kích.

- Mẫu thân, phụ thân hai người đừng cãi nhau.

Vũ Văn Minh Quang bắt đắc dĩ xông vào giữa, hai người này tuy đã già rồi nhưng mà khi gặp nhau là nhao lên.

- Hừ, hôm nay ta tạm tha cho ngươi.

Bà già áo xám nhìn thấy con mình ngăn cản thì kìm nén lửa giận.

- Không biết ai tha cho ai, đừng tưởng ta sợ ngươi.

Vũ Văn Hạo Nguyên cũng oán hận nói.

- Ta cho lão bắt tử ông biết, hôm nay lão tổ để ta xuất quan chính là có chuyện muốn nói với ông.

Bà già áo xám cất tiếng nói.

- lão tổ tại sao không tự mình cùng ta nói?

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng tựa hồ như không tin.

- Lão tổ nói ông ngay lập tức thả Minh Châu ra, đã hai mươi sáu năm, Minh Châu bị trừng phạt cũng đã đủ rồi, mọi chuyện trôi qua đứa bé kia cũng tham gia cuộc tuyển chọn trong tộc, nếu thắng thì cũng sẽ tham dự kỳ tỷ thí.

Bà già áo xám chính là Vũ Văn quyền, cũng chính là người trong Vũ Văn gia.

- Lão tổ đồng ý sao?

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng nói, trong mắt Vũ Văn Hạo Nguyên hiện ra một chút nước.

- Lão tổ tại sao lại biết chuyện này?

Vũ Văn Hạo Nguyên nghi hoặc nhìn Vũ Văn Quyền mà hỏi.

- Cha, là con nói với lão tổ, con đã nói với lão tổ rằng Hiểu Kỳ có tám phần huyết mạch của Thiên Nhân U Lam, hiện tại đã là ở đỉnh cao của Thiên Nhân U Lam.

Vũ Văn Minh Quang hơi do dự một cái rồi nói.

- Thật không?

Vũ Văn Hạo Nguyên nhìn qua Vũ Văn Minh Quang trên mặt hiện ra vẻ phức tạp không biết suy nghĩ điều gì.

- Ta biết, ta sẽ xử lý.

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng nói, sau đó lập tức nói với Vũ Văn Minh Quang:

- Tất nhiên, Minh Quang người mau lập tức cho Minh Châu gắp con gái của mình.

- Vâng, thưa cha.

Vũ Văn Minh Quang lập tức nở ra một nụ cười, sau đó lui xuống. Trong lòng Vũ Văn Minh Quang tự nhiên biết rằng phụ thân của mình cũng rất yêu thương con gái, chỉ là có chút chuyện thân là tộc trưởng của Vũ Văn gia, thân bất do kỷ.

- Lão bất tử, chuyện của nữ nhi cứ trực tiếp nói, sao phải né tránh?

Vũ Văn Minh Quang nhìn Vũ Văn Hạo Nguyên mà nói.

- Nói nhảm, ta đúng là tộc trưởng, nên làm gương tốt, còn với lão tổ mở miệng thì bất đồng.

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng nói.

- Hừ.

Vũ Văn Minh Quang hừ lạnh một tiếng mà nói:

- Nghe nói Hiểu Kỳ có tám phần huyết mạch, lão tổ rất xem trọng cho nên ba ngày sau trong cuộc tỷ thí của gia tộc, người phải nghĩ cách cho Hiểu Kỳ tham gia mới được, ta sợ lúc đó Hiểu Kỳ không thể tham gia.

- Ta biết.

Vũ Văn Hạo Nguyên trừng mắt nhìn Vũ Văn Quyền sau đó lập tức quay lưng ra khỏi đại sảnh.

- Hu.

Từ đàn điền Nhạc Thành thổi ra một ngụm trọc khí, hai sợi tinh quang ngưng tụ trong mắt, tựa hồ giống như là kiếm quang vậy.

- Chuẩn bị đột phá.

Nhạc Thành thì thâm sau đó đình chỉ tu luyện, trong đàn điền, chân khí của hắn đã đạt tới tình trạng no đủ, tựa hồ như sắp đột phá.

- Đến đây.

Nhạc Thành thu dọn trang phục sau đó đi ra khỏi phòng, trong thần thức, Nhạc Thành biết Vũ Văn Minh Quang đã tới.

- Nhạc Thành, nghỉ ngơi thế nào?

Vũ Văn Minh Quang nhìn Nhạc Thành sau đó biết rõ Nhạc Thành chính là hôn phu của Nhạc Thành thì cũng thân cận thêm vài phần.

- Vô cùng tốt.

Nhạc Thành cất tiếng nói, nhìn thấy Vũ Văn Minh Quang tiến đến, hẳn biết hôm nay Yến Hiểu Kỳ đã thấy tộc trưởng của Vũ Văn gia.

Bây giờ Yêu Huyền cùng với Yến Hiểu Kỳ, Đại Song, Tiểu song bốn cô gái đề tự đi ra gian phòng.

- Hiểu Kỳ, đi thôi ta mang con đến gặp ông ngoại con, còn bà ngoại con nữa.

- Con hôm nay có thể gặp mẫu thân?

Nghe thấy cái tin tức này, Yến Hiểu Kỳ tựa hồ như không dám tin.

- Không sai, ta cam đoan hôm nay con có thể nhìn thấy mẹ của con, bây giờ mẹ của con đang đợi con.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Chúng ta đi thôi.

Vũ Văn Minh Quang tiếp tục nói, sau đó mang đám người Nhạc Thành rời khỏi đình viện.

Trên đường đi, Nhạc Thành tựa hồ như gặp một đoàn người phía xa xa, chủ yếu là bọn họ đánh giá Yến Hiểu Kỳ, tựa hồ như là vì Yến Hiểu Kỳ mà tới

Cũng không biết đi một cái hành lang dài bao nhiêu, Nhạc Thành cuối cùng cũng đi tới trước công trình xây dựng.

- Chúng ta đã đến.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói:

- Đi theo ta, Hiểu Kỳ, ông ngoại con ở bên trong, còn có bà ngoại con nữa, con nhất định phải gặp.

Yến Hiểu Kỳ không nói gì, trong lòng cảm thấy run rẩy.

- Cữu cữu, mẫu thân ở ngay trước mặt chỗ này.

Yến Hiểu Kỳ cố lấy dũng khí nói với Vũ Văn Minh Quang.

- Ủ, mẹ con cũng có mặt ở bên trong.

Nghe thấy Yến Hiểu Kỳ gọi mình là cữu cữu, Vũ Văn Minh Quang không khỏi mỉm cười ôn nhu, trùu mến đối với Yến Hiểu Kỳ:

- Đừng sợ, cùng cữu cữu vào thôi, con có huyết dịch của Vũ Văn gia, cũng là người của Vũ Văn gia.

- Nhạc Thành, có ta...

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói với Nhạc Thành, trong lòng không ngừng nhúc nhích và bối rối.

- Không có việc gì, ta cùng người đồng thời đi vào.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó nhẹ nhàng kéo tay Yến Hiểu Kỳ.

- Ủ.

Yến Hiểu Kỳ gật đầu, có Nhạc Thành đi cùng, làm cho nàng không hề bối rối, nàng cố gắng lấy lại bình tĩnh mà đi vào bên trong.

Theo Vũ Văn Minh Quang tiến vào bên trong công trình xây dựng, ánh mắt của Nhạc Thành nhìn vào một đại sảnh thật lớn, hai bên đã có gần trăm người, mỗi người tràn ngập khí tức, mỗi khí tức đều tràn ngập cường hãn, hầu như đã là cường giả Đấu Tôn.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

463. Chương 410: Còn Chưa Rời Khỏi. (1)

Vừa đi vào trong đại sảnh, Nhạc Thành đã cảm nhận được ánh mắt của mọi người quét qua mình và Yến Hiểu Kỳ.

Mà ở trong đại sảnh, Nhạc Thành cảm nhận được một khí tức lảng lẽ chính là do mấy lão nhân phát ra, mấy người này thực lực còn mạnh hơn Vũ Văn Minh Quang.

Cuối cùng Nhạc Thành cũng cảm thấy trong đại sảnh có ba người trong đó có hai lão nhân một nam và một nữ.

Ở giữa phòng chính là một mỹ phụ trung niên, có vài phần tương tự với Yến Hiểu Kỳ.

Mà giờ khắc này, đôi môi mọng nước của Yến Hiểu Kỳ đang nhìn về phía mỹ phụ kia.

Nhạc Thành đánh giá trung niên mỹ phụ kia, chỉ thấy trong mắt của trung niên mỹ phụ đã hơi ướt át, thân hình cũng run rẩy.

- Hiểu Kỳ.

Trung niên mỹ phụ cuối cùng cũng không nhận được, nhanh chóng đánh về phía Yến Hiểu Kỳ.

- Đây là di mẫu sao?

Nhạc Thành trầm nghĩ sau đó buông lỏng Hiểu Kỳ ra mà nói.

- Người, người chính là mẫu thân của con?

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng hỏi đối với mỹ phụ trung niên đó, hai tròng mắt đã hiện ra nước.

- Ta, ta là mẹ của con, hài tử ta là mẹ của con.

Mỹ phụ trung niên ôm Yến Hiểu Kỳ vào trong ngực.

- Mẫu thân con rất nhớ người, con còn tưởng cả đời này không gặp được người nữa.

Yến Hiểu Kỳ cũng không nhận được mà tuôn ra hai hàng nước mắt.

Nhìn đôi mẹ con trong đại sảnh, ai cũng không dám quấy rầy các nàng.

Ở trong đại sảnh, đầu tiên là Vũ Văn Hạo Nguyên, vũ Văn Quyên hai người cũng hơi run rẩy, đặc biệt là Vũ Văn Quyên trong mắt hiện ra một chút ướt át.

Nhìn thấy đôi mẹ con như vậy, Yêu Huyền ở sau lưng Nhạc Thành cùng với Đại Song, Tiểu Song hai cô gái cũng nhận không được mà rơi lệ.

Hồi lâu, Vũ Văn Minh Quang tiến tới gần cùng với Vũ Văn Minh Châu và Yến Hiểu Kỳ nói:

- Được rồi muội muội, muội đưa Hiểu Kỳ gặp ông ngoại, bà ngoại cùng với mấy vị trưởng lão đi.

Nghe thấy lời nói của Vũ Văn Minh Quang, Vũ Văn Minh Châu mới buông Yến Hiểu Kỳ ra mà nói:

- Hiểu Kỳ, mau gặp ông ngoại và bà ngoại.

Yến Hiểu Kỳ lau nước mắt, sau đó nhìn Vũ Văn Hạo Nguyên cùng Vũ Văn Quyên.

- Ông ngoại, bà ngoại.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói.

- Ủ, hài tử, con chịu khổ rồi.

Vũ Văn Quyên ngay lập tức tiến tới bên cạnh Yến Hiểu Kỳ, đánh giá Yến Hiểu Kỳ sau đó yêu thương mà nói:

- Về sau cứ ở trong nhà thôi.

Vũ Văn Hạo Nguyên cũng hồng nhuận đôi mắt hiện ra vẻ hiền lành sau đó khôi phục trở lại.

- Các vị trưởng lão, lão tổ đã mở miệng, đưa cho Hiểu Kỳ quy tông đồng thời ba ngày sau cũng là ngày thi đấu của Vũ Văn gia tộc, nếu như thắng thì sẽ đại biểu cho Vũ Văn gia tham gia tỷ thí với Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc, các vị có ý kiến gì không?

Vũ Văn Quyên nhìn đám người xung quanh mà nói.

- Chuyện này đương nhiên là không có vấn đề, Minh Châu là thực nữ tiểu thư, ta tự nhiên là người của Vũ Văn gia tộc, lão tổ cũng không lên tiếng chúng ta không có bất kỳ ý kiến gì.

Trong đại sảnh một lão nhân cất tiếng nói.

- Vậy thì tốt, nói như vậy sau này Hiểu Kỳ cũng là người của Vũ Văn gia tộc, ba ngày sau chính là ngày tỷ thí, mọi người hiện tại trước hết giải tán thôi.

Vũ Văn Quyên nói với mọi người.

Đặc biệt lần này còn có lão tổ lên tiếng, quyền lợi gần đây nằm gần như hết trong tay lão tổ bí ẩn này.

Trong đại sảnh, mọi người đều từ từ tản ra, không ít người nhìn Nhạc Thành, Yêu Huyền cùng với ba cô gái.

- Vị trẻ tuổi này, không biết liên hệ với Hiểu Kỳ thế nào?

Nhóm người này sau khi rời đi, Vũ Văn Quyên liền đánh giá Nhạc Thành, Yêu Huyền và Đại Song, Tiểu Song rồi từ từ hỏi Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, hôn phu của Hiểu Kỳ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hắn cũng đánh giá lão phụ nhân, người này chính là bà ngoại của Yến Hiểu Kỳ mình cũng phải gọi là bà ngoại mới được.

- A, người là người của Nhạc gia?

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng hỏi, trên mặt có một vẻ nghi hoặc.

- Có thể xem như là thế nhưng cũng không phải.

Nhạc Thành cũng không biết phải trả lời thế nào.

- Cha, Nhạc Thành là hậu nhân của Nhạc Thiên tiền bối.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói với Vũ Văn Hạo Nguyên.

- Thì ra là thế, người là hôn phu của Hiểu Kỳ vậy thì ở đây ba ngày đi, Hiểu Kỳ đã quy tông, người cũng coi như là người của Vũ Văn gia, ba ngày sau người cũng chuẩn bị khiêu chiến đi.

Vũ Văn Quyên nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Mẫu thân, đến lúc đó có không ít cường giả trẻ tuổi, Nhạc Thành ở ngoài tộc đính hôn, cũng không cần phải dựa theo quy củ của trong tộc.

Vũ Văn Minh Châu biến đổi sắc mặt mà nói với Vũ Văn Quyên.

- Minh Châu, chẳng lẽ con thật sự không thích mẫu thân làm như vậy sao, bây giờ thân phận Hiểu Kỳ khác biệt, có rất nhiều người nói ra nói vào, không bằng dựa theo quy củ mà theo. Con cũng không hi vọng con

có một người con rể không xứng đáng với Hiếu Kỳ chứ, cho dù sao thì ta cũng nghĩ rằng tên tiểu tử này không kém, ánh mắt của Hiếu Kỳ cũng nhất định không kém.

Vũ Văn Quyên cất tiếng nói.

- vâng.

Vũ Văn Minh Châu cảm thấy không an tâm liền lộ ra một vẻ bận tâm.

- Muội muội, muội cũng không cần phải lo lắng, huynh cam đoan rằng Nhạc Thành sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Nhạc Thành nghe thấy lời nói của Vũ Văn Quyên cùng với Vũ Văn Minh châu thì giống như đi lạc vào sương mù vậy, không biết rằng đã xảy ra chuyện gì.

- Bà ngoại, tỷ thí này con không cần tham gia, con chỉ tới đây chỉ là để đưa mẫu thân về mà thôi.

Yến Hiếu Kỳ cất tiếng nói.

Yến Hiếu Kỳ vừa nói xong, Vũ Văn Quyên cùng với Vũ Văn Hạo Nguyên cũng ngậy ra, Vũ Văn Minh Quang thì hơi biến sắc.

- Hiếu Kỳ, cái này chỉ sợ là quy củ trong tộc, người tiến vào trong tộc không dễ dàng, còn nếu như để cho mẹ con rời đi thì phải theo quy tắc.

Một lát sau Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Tại sao, con muốn mẫu thân con trở về, cha con hiện tại đang ở nhà.

Yến Hiếu Kỳ cất tiếng nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

464. Chương 410: Còn Chưa Rời Khỏi. (2)

- Nhạc Thành hơi biến sắc, từ đó hắn đã nhìn ra một số ẩn tình, xem ra Vũ Văn gia cần phải phá bỏ một số quy định mới cho Yến Hiếu Kỳ quy tông, cái này cũng là bởi vì huyết mạch của Yến Hiếu Kỳ.

Bây giờ Yến Hiếu Kỳ muốn dẫn mẫu thân của mình đi, Vũ Văn gia dĩ nhiên là không đồng ý, có một số việc là quy củ trong tộc, quy định này đã hơn nghìn năm, thời gian này rất khó bị phá bỏ.

- Hiếu Kỳ, trong tộc có quy của, Vũ Văn gia tộc không thể thông hôn với ngoại giới.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

Nhạc Thành hơi biến sắc mà nói:

-Nói như vậy Hiếu Kỳ cũng là người của Vũ Văn gia, cũng không thể kết hôn với người bên ngoài, nếu như vậy thì ta là người đầu tiên phản đối.

- Hiếu Kỳ, chuyện này không giống như vậy, Hiếu Kỳ không tính là toàn bộ người của Vũ Văn gia, hơn nữa các con đã đính hôn, điều này không thể so sánh.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Con mặc kệ, con phải dẫn mẫu thân đi, con đã đáp ứng cha con.

Yến Hiếu Kỳ tràn đầy kiên định trong mắt.

- Hiếu Kỳ, phụ thân con vẫn khỏe chứ?

Vũ Văn Minh Châu cất tiếng hỏi Yến Hiểu Kỳ.

- Mẫu thân, cha con rất tốt, ông ấy nói với mẹ rằng ông ấy rất nhớ mẹ.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói.

- Cha, mẫu thân, con muốn mọi người để cho con rời Vũ Văn gia.

Vũ Văn Minh Châu quỳ hai gối xuống mặt đất nói với Vũ Văn Hạo Nguyên và Vũ Văn Quyên, trên mặt hiện ra một khát vọng.

- Minh Châu tại sao con vẫn chưa rõ, hiện tại ở lại là tốt nhất.

Vũ Văn Hạo Nguyên khẽ thở dài mà nói.

- Cha, con van cha, cho con rời khỏi Vũ Văn gia đi.

Vũ Văn Minh Châu cất tiếng nói.

- Aizzz, đây là chuyện không thể được Minh Châu.

Vũ Văn Quyên thở dài, nếu để cho Vũ Văn Minh Châu rời khỏi gia tộc, lão tổ nhất định sẽ không đồng ý, chuyện này đã là kết cục tốt nhất.

- Mẫu thân con van người.

Vũ Văn Minh Quang van cầu dưới đất.

- Ông ngoại, bà ngoại con van hai người hãy để mẫu thân trở về.

Yến Hiểu Kỳ quỳ gối trên mặt đất mà nói.

Nhạc Thành khẽ biến sắc mặt, tựa hồ như không ngờ lại phát sinh chuyện như vậy.

- Aizzz.

Nhìn thấy đôi mẹ con quỳ trên mặt đất, Vũ Văn Quyên liền đau nhói.

- Hiểu Kỳ, nếu như con thật sự mong mẹ con có thể trở về thì con nhất định phải đáp ứng ta một chuyện, nếu như lão tổ đồng ý, chỉ cần lão tổ đồng ý thì người trong tộc sẽ không nói gì.

Một lát sau Vũ Văn Quyên cất tiếng nói.

- Bà ngoại, người cứ nói đi.

Yến Hiểu Kỳ kiên nghị trả lời.

- Thứ nhất, ba ngày sau con nhất định phải chiến thắng kỳ tỷ thí trong gia tộc, đại biểu cho gia tộc thiết đấu với người của Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc, và ít nhất phải tiến vào vị trí thứ ba, nếu làm được ta sẽ đi cầu xin lão tổ.

- Bà ngoại, con đáp ứng, con sẽ cố gắng hết sức.

Yến Hiểu Kỳ lập tức đáp ứng.

Quay về nhà, Vũ Văn gia tộc sắp xếp mình trong đình viện, Nhạc Thành đi vào trong phòng cảm thấy rất nghi hoặc.

Mà Yến Hiểu Kỳ lúc này cũng không quay trở về đình viện của Nhạc Thành, gặp được mẫu thân nàng muốn ở cùng mẫu thân mình mấy ngày, Nhạc Thành dĩ nhiên là không phản đối, hai mẹ con gặp nhau, nhất định là có nhiều lời muốn nói.

- Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc tỷ thí, đây rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra, còn ba ngày nữa là khiêu chiến, Nhạc Thành cũng chờ đợi.

- Vũ Văn gia có một viên linh châu thượng cổ, rốt cuộc là đặt ở nơi nào?

Nhạc Thành thì thầm nói, dựa theo lời nói của Yêu Huyền thì Vũ Văn gia hẳn là có một viên linh châu thượng cổ, tuy nhiên Nhạc Thành cũng không phát hiện ra bóng dáng của nó.

Nhạc Thành muốn dung thần thức nhìn trộm nhưng ở trong Vũ Văn gia có không ít cường giả siêu cấp, rất dễ bị người khác phát hiện.

Điều duy nhất khiến Nhạc Thành lo lắng chính là không biết Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc dùng linh châu thượng cổ để làm gì, nếu bọn họ cho rằng chỉ là bảo vật mà thôi thì mình còn có cơ hội tuy nhiên nếu bọn họ coi là chí bảo thì mình muốn có là điều rất khó khăn.

Xem ra đầu tiên phải nghe ngóng xem linh châu thượng cổ ở đâu mới được, đến lúc đó sẽ nghĩ biện pháp.

Nhạc Thành hạ quyết tâm nhất định phải biết chỗ linh châu thượng cổ mất tích.

- Không biết viên linh châu thượng cổ của Vũ Văn gia là thế nào đây?

Nhạc Thành thầm suy đoán, chỉ cần có thể tiếp cận linh châu thượng cổ thì Nhạc Thành có thể nắm chắc có được.

- Chủ nhân, là Đại Song, Tiểu Song người có ở trong đó không?

Nhạc Thành đang ở trong phòng suy tư thì có người gọi ở bên ngoài.

- Đại Song, Tiểu Song hai người các người đi vào đi.

- Chủ nhân.

Đại Song, Tiểu song hai nữ tử đi vào tựa hồ như là có chuyện muốn nói.

Nhìn thấy hai nữ tử Đại Song và Tiểu Song, Nhạc Thành cảm thấy giật mình, hai người này có thiên sinh mị đồng bây giờ tràn ngập khí tức yêu mị, ngay cả mình cũng không kìm chế được.

Đặc biệt hai nữ nhân này ăn mặc cũng mê người, khiến cho Nhạc Thành phải chấn động, hiện tại Đại Song mặc một chiếc quần dài, bộ ngực nửa lộ hiện ra một khe núi sâu trước mắt Nhạc Thành, da thịt nhỏ nhắn.

Đặc biệt là hai chân cao gầy tựa hồ như đã chiếm nửa thân hình, thon dài khiến cho bất kỳ nam nhân nào cũng không thể kháng cự.

Tiểu Song và Đại Song ở cùng một chỗ khiến cho mọi người đều có một cảm giác ham muốn, nhất là hai ngực cao ngất, ở giữa là một khe núi vô cùng mê người.

Đặc biệt là hai nữ nhân còn có một sự vũ mị bẩm sinh, quả thật khiến cho người ta khó tự kìm chế, nói về tư sắc, Đại Song và Tiểu Song so với Trầm Linh, Lê Tiêu Dao, Hàn Nguyệt cũng không chênh lệch bao nhiêu nhưng khí tức vũ mị thì chúng nữ không có, ngay cả Yêu Huyền có Cửu Chuyển Yêu Đồng nhưng so với chúng nữ vẫn còn kém hơn một bậc, chủ yếu là Đại Song và Tiểu Song có thiên sinh mị đồng, không mấy người nam nhân có thể cưỡng lại được.

Nhìn hai nữ nhân, Nhạc Thành không thể không định thần, nếu không mình không kìm chế được.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

465. Chương 410: Còn Chưa Rời Khỏi. (3)

- Có chuyện gì vậy?

Nhạc Thành nhìn thấy bộ dáng của họ thì cất tiếng hỏi.

- Chủ nhân chúng thuộc hạ không có linh dược, không thể luyện chế đan dược.

Đại Song do dự rồi nói với Nhạc Thành, hiện tại hai năm nay linh được mà Nhạc Thành cho bọn họ đã dùng hết rồi, trên người dĩ nhiên là không có linh được.

- Linh được?

Nhạc Thành mỉm cười sau đó hắt móc ra một nhẫn trữ vật trao cho hai nữ nhân, bên trong là một số linh được, đủ cho hai nữ nhân đột phá tới Nguyên Anh Kỳ.

Bây giờ linh được của hắn không thiếu, trong người có rất nhiều linh được.

- Đa tạ chủ nhân.

Đại Song tiếp nhận nhẫn trữ vật trong tay của Nhạc Thành mà mỉm cười.

- Có chuyện gì nữa?

Nhìn thấy hai nữ tử chưa có ý rời đi, Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

Hai nữ tử nhìn Nhạc Thành, trên mặt hiện ra vẻ ửng đỏ.

- Chủ nhân, đêm nay chúng ta ở cùng người, chúng ta là người của chủ nhân.

Đại Song và Tiểu Song mỉm cười thẹn thùng, sau đó lập tức nhào vào lòng Nhạc Thành.

- Đại Song, Tiểu Song các người làm gì vậy?

Nhạc Thành hơi biến sắc mặt, hắn cũng không biết phải làm sao trước tình cảnh này.

- Chủ nhân, chẳng lẽ người còn chê chúng nô tỳ, chúng nô tỳ còn thân xử nữ đó.

Đại Song cất tiếng bên tai nói với Nhạc Thành, sau đó một tay ngọc trắng đã vuốt ve ngực của Nhạc Thành.

- Chủ nhân, hôm nay chúng nô tỳ là của người, là người của chủ nhân.

Tiểu Song cất tiếng nói, hơi thở như hoa lan, lộ vẻ quả quyết nói với Nhạc Thành, sau đó tay của Tiểu Song đã khẽ vuốt ve dưới bụng của Nhạc Thành.

- Chủ nhân, người thoải mái đi.

Đại Song vũ mị nhìn Nhạc Thành, ánh mắt yêu mị khiến cho hắn không thoát được.

- Hai cô gái này đúng là thiên sinh mị đồng.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, xem ra mình thiếu chút nữa là bị mê hoặc.

Bỗng dưng Nhạc Thành không nhận được mà khẽ run rẩy thân hình, không biết từ khi nào Tiểu Song đã vuốt ve vật cứng dưới bụng mình, dưới sự trêu đùa của hai nữ nhân, vật dưới bụng hắn đã cứng như sắt.

Tiểu Song nhẹ nhàng vuốt ve, Nhạc Thành cũng cảm thấy thoải mái không nói nên lời, lúc này hắn cũng không cự tuyệt, chìm đắm trong mê say.

Vuốt ve vật cứng của chủ nhân, sắc mặt của Tiểu Song cũng càng thêm ửng đỏ, mà ngay cả đôi mị nhãn cũng như muốn nhỏ nước ra vậy.

Đại Song nhẹ nhàng ma sát thân hình nóng nẩy của mình vào Nhạc Thành, hai bộ ngực cao ngất ma sát vào ngực Nhạc Thành, câu dẫn dục hỏa của hắn.

- Chủ nhân người nằm xuống đi.

Tiểu Song cất tiếng nói vô cùng cảm dỗ, lập tức hai người khẽ kháng để Nhạc Thành nằm lên trên giường.

Bàn tay ngọc trắng không biết từ khi nào đã luồn vào, Nhạc Thành cảm nhận được vật dưới bụng của mình đã bị Tiểu Song rút ra.

- Chủ nhân, bọn nô tỳ sẽ hầu hạ người, chúng ta vĩnh viễn thuộc về một mình chủ nhân.

Tiểu Song há cái miệng anh đào nhỏ nhắn ra, bàn tay thì khẽ vuốt ve cái vật nhỏ nhắn kia.

Những thủ đoạn này Đại Song và Tiểu Song lúc còn là nô lệ đã khắc khổ luyện tập, còn có thiên phú bẩm sinh của xà nữa nữa, cho nên bọn họ cũng không lạ lẫm.

Nhạc Thành hưởng thụ tiện nghi một phen thì nghĩ tới hiện tại là ở trong Vũ Văn gia tộc, không chừng có cường giả nhìn trộm, hẳn đây Tiểu Song và Đại Song mà nói:

- Được rồi, hai người các người có thể về rồi.

- Chủ nhân, có phải người chê chúng nô tỳ không? Chúng nô tỳ đều là tấm thân xử nữ, chúng nô tỳ là người của chủ nhân

Đại Song và Tiểu Song quỳ gối trước Nhạc Thành, hai nữ đều như muốn rơi lệ.

- Đại Song, Tiểu Song, ta không có ý chê các người, ta cũng chỉ là cũng không muốn các người như vậy.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Chủ nhân, tại sao vậy, chẳng lẽ chủ nhân thấy chúng ta là xà nữ, không xứng được chủ nhân sủng hạnh?

Đại Song cất tiếng nói nhỏ với Nhạc Thành.

- Ta không phải có ý như vậy, mà đây là nhà của Vũ Văn gia, không có tiện, sau này có cơ hội ta sẽ không chê các người.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

-Chủ nhân đã nói là muốn chúng nô tỳ, đa tạ chủ nhân.

Đại Song và Tiểu Song lúc này mới thở ra một hơi.

- Được rồi hiện tại các người quay về trước đi.

Nhạc Thành khoát tay áo gợi ý cho hai nữ nhân kia ra ngoài trước.

- Đa tạ chủ nhân, chúng ta đi trước.

Đại Song và Tiểu Song mỉm cười nói sau đó lập tức rời đi.

- Hai cô gái này đúng là mê người.

Hai cô gái sau khi rời đi, Nhạc Thành cười khổ một cái sau đó lập tức thu dọn, khoan chân mà tu luyện.

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành ở trong phòng tu luyện thì nghe thấy trong đình viện có thanh âm cãi lộn, hẳn từ từ thu hồi chân khí sau đó thở ra một ngụm trọc khí, từ từ đứng lên hướng về phía đình viện

- Chủ nhân chúng ta đang ở trong nghỉ ngơi, các người cút ngay cho ta.

Đại Song và Tiểu Song ở ngoài đình viện đang cãi nhau với một số thanh niên

- Chủ nhân sao? Ở nơi này chính là nơi của Vũ Văn gia, thật đúng là ngông cuồng, ta hôm nay không cho người biết một chút thì không được.

Thanh niên mặc hỏa phục cất tiếng nói, đằng sau có không ít người xem náo nhiệt.

Năm thanh niên này có dáng vẻ rất đáng khinh bỉ, hiển nhiên là đang tìm người vậy, hai mắt của bọn họ thì nhìn lên trên người của Đại Song và Tiểu Song.

- Nếu không rời đi thì chúng ta sẽ không khách khí.

Tiểu Song lạnh lùng nhìn thanh niên cầm đầu mà nói.

Nhạc Thành dùng thần thức nhìn thì biết bọn họ chỉ là thực lực Đấu Tông mà thôi, chỉ là tứ tinh Đấu Tông, Đại Song và Tiểu Song liên thủ cũng đủ chống lại đám người này.

Trên khuôn mặt của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, hẳn cũng không muốn ra mặt, hẳn muốn nhìn xem Đại Song và Tiểu Song xử lý thế nào.

- Nhạc Thành, tại sao ngươi không đi ra?

Yêu Huyền đi ra khỏi gian phòng thấy Nhạc Thành ở trong đại sảnh thì nghi hoặc.

- Ngồi đi, Đại Song và Tiểu Song có thể xử lý tốt.

Nhạc Thành mỉm cười nói với Yêu Huyền.

- Bên ngoài là người của Vũ Văn gia, hình như là vì ngươi mà tới.

Yêu Huyền ngồi đối diện mà nói, ánh mắt hiện ra một vẻ ôn nhu với hắn.

- Thật không ta cũng không biết rõ.

Nhạc Thành cười khò rồi nói:

- Chẳng lẽ là vì Hiểu Kỳ.

Nhạc Thành nghĩ thầm xem ra đã có chuyện xảy ra.

- Đương nhiên, hiện tại Hiểu Kỳ đã là tiểu thư của Vũ Văn gia, dựa theo quy chế thì ba ngày sau sẽ phải tiến hành tỷ thí, Hiểu Kỳ xinh đẹp lại có Thiên Nhân U Lam huyết mạch chắc chắn sẽ khiến cho không ít người trẻ tuổi cuồng nhiệt.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

466. Chương 411: Tẩy Lễ Từ Đường.

-Ba ngày sau những người trẻ tuổi đều công bình tranh đấu, tuy nhiên người bây giờ vẫn chưa phải là hôn phu của Hiểu Kỳ, chưa chính thức thành thân, tất cả các người trẻ tuổi của Vũ Văn gia đều có thể khiêu chiến người.

Yêu Huyền mỉm cười nói.

- Phiền toái như vậy sao?

Nhạc Thành cười khỏ, những người này năm người thực lực chỉ là ngũ tinh Đấu Tôn, phiền toái chính là ba ngày sau.

- Người chờ đến năm ngày sau ngươi sẽ bị khiêu chiến, đường đường là Vũ Văn gia tộc ở trong có rất nhiều cường giả.

Yêu Huyền khẽ mỉm cười nói.

- Chúng ta thực sự không rời khỏi, đây chính là Vũ Văn gia tộc, ta xem đám tiểu tử kia nên rời khỏi thì đúng hết.

Một thanh niên áo vàng cất tiếng nói.

- Hừ, thực sự cho rằng chúng ta sợ Vũ Văn gia tộc hay sao?

Sắc mặt của Đại Song trầm xuống, đột nhiên chân khí của nàng chuyển động, toàn thân nàng bao bọc một ngọn lửa màu xanh, hướng về phía thanh niên mặc áo vàng kia, Đại Song ra tay chính là Thiên Cương hỏa.

- A.

Thanh niên này nhìn thấy ngọn lửa trong tay của Đại Song thì cảm thấy giật mình, ngọn lửa này nóng đến độ bọn họ mà không bố trí vòng tròn phòng ngự thì không thể nào chống lại được.

Bị Đại Song công kích, sắc mặt của thanh niên kia biến đổi lớn, tu vi của nhị tinh Đấu Tông đã phát huy đến cực hạn, vòng tròn phòng ngự nghênh đón chưởng mang của Đại Song.

Thanh niên áo vàng cảm thấy một chưởng này của Đại Song thật là quý dị, muốn tránh đi nhưng mà nhìn quanh thì thấy không ít người.

- Thực lực của Đại Song quả là không tệ, thủ đoạn giương như cũng tương tự với người.

Yêu Huyền cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Ủ, Đại Song Tiểu Song thực lực còn có thể tiến bộ, đối phó với những người này không thành vấn đề.

Nhạc Thành mỉm cười, thực lực Kim Đan sơ kỳ đối phó với đám người tứ tinh Đấu Tông này tự nhiên là không có vấn đề.

- Âm.

Trong đình viện một mảng lực lượng rung động kích tán, Đại Song ngưng tụ chưởng mang đánh về phía thanh niên áo vàng kia, một mảng sáng xanh tràn ngập.

Chỉ là khi đánh tan vòng tròn đầu khí, ánh sáng của Đại Song đã ảm đạm hơn rất nhiều.

Vòng tròn đầu khí của thanh niên áo vàng như muốn bị nghiền nát vậy, vượt không gian mà nứt ra, ngọn lửa màu xanh của Đại Song hoàn toàn biến mất.

- Xoẹt.

Thân hình của thanh niên áo vàng bị đánh bay khắp đình viện, một ngụm máu tươi của hắn phun ra, vùng vẫy một phen mới đứng dậy được.

Một chiêu đánh đối thủ bị thương, đột nhiên Đại Song khiến cho những người xung quanh há hốc mồm, lúc này bốn thanh niên cảm thấy do dự, không biết phải làm sao.

- Các người còn chưa cú?

Tiểu Song lạnh lùng nhìn bốn thanh niên kia cũng có ý muốn động thủ.

- Hừ thật to gan, các người dám đánh bị thương người của Vũ Văn gia.

Bốn thanh niên nhìn Đại Song và Tiểu Song mà nói.

- Đáng đời các người.

Đại Song lạnh nhạt nói, đối với bốn thanh niên này, nàng không để trong lòng, Đại Song ở Khoa Ốc để quốc là một xà nữ nhu nhược nhưng bây giờ đã là một cường giả cường hãn, đặc biệt lại có chủ nhân bên cạnh, nàng không hề e sợ những người này.

- Ta đây không khách khí.

Thanh niên kia cất tiếng, sau đó ánh mắt trở nên do dự, đầu khí quanh thân chuyển động, một vòng tròn sáng màu xanh bao phủ quanh thân hắn.

- Ta xem một chút, nếu không thì sẽ phiền toái vô cùng, còn không biết có bao nhiêu người sẽ tìm tới người.

Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành cười nói, sau đó lập tức đứng dậy thân ảnh nhoáng một cái đã biến mất.

Nhạc Thành mỉm cười cũng không ngăn cản Yêu Huyền đi ra ngoài, Yêu Huyền dĩ nhiên là có cảnh giác, không hề kinh sợ thủ đoạn của đối phương.

- Hừ.

Tiểu Song khẽ hừ một tiếng, nàng cảm giác khí tức của thanh y thanh niên, chân khí nàng vận chuyển ngưng kết thành một thủ ấn.

- Đại Song, Tiểu Song, các người lui xuống đi.

Yêu Huyền thăm nói, sau đó một thân ảnh màu xanh xoẹt qua đã hiện ra trước Đại Song và Tiểu Song.

- A.

Nhìn thấy Yêu Huyền xuất hiện tất cả người của Vũ Văn gia tộc đều thất thần, từ trước tới giờ bọn họ vẫn chưa nhìn thấy cô gái nào tuyệt sắc như vậy.

- Yêu Huyền tỷ, bọn họ muốn xông tới.

Tiểu Song nhìn thấy Yêu Huyền xuất hiện thì thu hồi thủ ấn trong tay.

- Các người rời đi, nếu không ta sẽ không khách khí.

Yêu Huyền nhìn bốn thanh niên sau đó cất tiếng nói.

Cảm nhận thấy ánh mắt của Yêu Huyền, tất cả mọi người đều hiện ra một lãnh ý, bọn họ nhin không được mà rung mình một cái, trong mắt của Yêu Huyền, tất cả những người này đều cảm nhận được một hàn băng lạnh thấu xương.

- Đi được không?

Yêu Huyền thiếu chút nữa thì la lên, trong mắt hiện ra lãnh ý.

- Đi.

Những người trong Vũ Văn gia cũng không cự tuyệt được ánh mắt rét lạnh của Yêu Huyền, lập tức tất cả rời khỏi đình viện.

Nhìn vào ánh mắt của Yêu Huyền, tất cả mọi người như bị rét lạnh, đầu khí như bị đông cứng vậy.

Nhìn đoàn người Vũ Văn gia rời đi, Yêu Huyền lập tức nói với Đại Song và Tiểu Song:

- Đại Song, Tiểu Song, chúng ta cũng đi vào thôi.

- Thực lực của người tiến bộ rất nhanh, giống như là được ảnh hưởng từ truyền thừa.

Nhìn thấy Yêu Huyền đi tới, Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Ủ, nhưng mà cần phải từ từ luyện hóa mới được, muốn luyện hóa được hoàn toàn cũng không phải là điều dễ dàng.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, con có sao không, ta vừa mới biết chuyện, con cũng đừng trách.

Một thanh âm trầm thấp vang lên, chính là Vũ Văn Minh Quang.

- Không sao, Hiểu Kỳ còn chưa tới sao?

Nhạc Thành thả lỏng người mà trả lời.

- Hiểu Kỳ cùng với mẫu thân và bà ngoại nàng đang ở cùng một chỗ, cố ý để ta nói với cậu một tiếng, ba ngày sau cậu cần chú ý, đây là chuyện không có cách nào khác.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Được rồi, , phiền Vũ Văn đại nhân đi nói với Hiểu Kỳ một tiếng để nàng yên tâm.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Yến Hiểu Kỳ nói như thế trong lòng Nhạc Thành đã rõ, xem ra ba ngày sau mình sẽ bị một đám trẻ tuổi khiêu chiến.

- Ta đã biết con có thực lực, ta tự nhiên là không lo lắng, ngược lại ta lo lắng cho đám người Vũ Văn gia tộc kia, hi vọng lúc đó con hạ thủ lưu lại mấy phần.

Vũ Văn Minh Quang mỉm cười sau đó nói:

- Con cũng đừng gọi ta là Vũ Văn đại nhân nữa, hãy gọi ta là cữu cữu.

Nhạc Thành mỉm cười hân hân cũng không nói gì, cường giả trẻ tuổi trong Vũ Văn gia tộc hẳn chưa thấy nhưng với thực lực của hắn không cần phải quá lo lắng.

- Ngồi đi Nhạc Thành, ta có chuyện muốn hỏi con, ba ngày sau có có định quay về Nhạc gia một chuyến hay không? Nhạc gia cũng có một cuộc tuyển chọn.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng hỏi Nhạc Thành, sau đó lập tức ngồi xuống sảnh.

- Vũ Văn... cữu cữu, con còn chưa về Nhạc gia.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Tình huống của Nhạc gia Nhạc Thành cũng không biết chỉ là Yêu Huyền đã nói tới linh châu thượng cổ, Nhạc Thành cũng tính tới Nhạc gia một chuyến.

- Hay là ta quên đi, Nhạc Thiên tiên bối đã rời Nhạc gia, tuy nhiên dòng máu mà người chảy đúng là huyết dịch của Nhạc gia, sau này người tốt nhất trở về, nếu như người có thể tiến vào thứ hai, sau đó lại đại biểu cho Nhạc gia chiến thắng lọt vào năm người đứng đầu thì có thể tiếp nhận Từ Đường tẩy lễ của tứ đại thú tộc và tứ đại nhân tộc, hoàn toàn kích hoạt huyết mạch trên người của người.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Từ đường tẩy lễ, cái gì là từ đường tẩy lễ?

Nhạc Thành kinh ngạc mà hỏi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

467. Chương 412: Tứ Đại Đội Trưởng. (1)

- Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc cùng với Hắc Ám Thần Điện đều có một từ đường, chỉ cần qua tẩy lễ này, độ dày huyết mạch sẽ tăng lên, đồng thời thực lực cũng tăng lên rất nhiều.

Dừng lại một chút, Vũ Văn Minh Quang lại nói:

- Tuy nhiên những người có thiên phú và huyết mạch cực cao mới có thể tiến vào, ta cảm thấy con nên trở về Nhạc gia một chuyến, bất kể thế nào con cũng là người của Nhạc gia, nếu như có thể tiếp nhận được là tốt nhất.

- Chẳng lẽ Hắc Ám Thần Điện cũng tham gia sao?

Nhạc Thành biến sắc.

- Không sai, Hắc Ám Thần Điện cũng phải tham gia, đây là điều không có biện pháp nào, phải mượn bảo vật ở cả trong tay Hắc Ám Thần Điện mới có thể mở từ đường.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

-Nhưng mà không biết Nhạc gia ở nơi nào, làm sao có thể đi tới?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Cho con.

Vũ Văn Minh Quang ném một ngọc giản cho Nhạc Thành:

- Đây là không gian ngọc giản của Nhạc gia, có thể tới kết giới của Nhạc gia, Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc đều có ngọc giản lẫn nhau, nếu như con quay lại Nhạc gia thì chắc chắn có một số người sẽ làm khó con, đó là do chuyện của Nhạc Thiên năm đó.

- Đa tạ cữu cữu.

Nhạc Thành cũng không khách khí mà tiếp nhận không gian ngọc giản trong tay của Vũ Văn Minh Quang.

- Được rồi, vậy thì ta đi trước, con chuẩn bị mọi chuyện một chút, sau đó Vũ Văn gia tộc có mấy người trẻ tuổi tới, con lúc đó cũng đừng khinh thị quá.

Vũ Văn Minh Quang khẽ cười rồi đứng dậy rời đi.

- Cữu cữu, con có thể đi xung quanh một chút không, ở nơi này quá ngột ngạt.

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt mà cất tiếng nói.

- Có thể, chỉ là đừng đi quá xa là được, đây là ngọc bài, mang theo sẽ không bị ai nghi vấn.

Vũ Văn Minh Quang một lần nữa đưa ngọc bài cho Nhạc Thành rồi mới rời khỏi đình viện.

- Trước hết phải đi khắp nơi xem một chút.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, Nhạc Thành không muốn ra ngoài bởi vì đình viện quá ngột ngạt, mà hắn chỉ muốn tìm xem linh châu thượng cổ đặt ở đâu mà thôi, hắn cất tiếng:

- Yêu Huyền, các người ở đây chờ ta, ta ra ngoài một chút.

- Cần thận một chút.

Yêu Huyền nhẹ nhàng nói, với thực lực của Nhạc Thành hiện tại, Yêu Huyền cũng không phải lo lắng cho hắn.

Ở trong một thung lũng, lập tức ba thân ảnh từ bên trong chạy qua, sau đó biến mất trong thác nước.

- Hắc Ưng, tại sao người còn tu luyện, có chuyện ta cần tìm người thương lượng.

Ở giữa thác nước, một hồi không gian ba động, sau đó ba người đối mặt với một hắc y thanh niên mà nói.

Hắc y thanh niên mở to mắt nhìn ba người kia mà nói:

- Bạch Ưng, Hoàng Ưng, Hôi Ưng, các người tại sao lại cùng đi tới đây, ba ngày sau chính là tỷ thí của gia tộc, các người phải chuẩn bị cho tốt chứ.

Bạch Ưng, Hoàng Ưng, Hôi Ưng bốn người này ở trong Vũ Văn gia tộc không có mấy người là không biết, bốn người này được cả nghìn vạn thiếu nữ ngưỡng mộ.

Mà huyết mạch của cả bốn cũng vô cùng tốt, một năm sau Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc tiến hành tỷ thí, không thể nghi ngờ là có thể chọn ra từ trong bốn người này hai người.

- Hắc Ưng, người phải đi, ba người chúng ta không thắng nổi người, dù sao chúng ta cũng không phải đối thủ của người, người chính là một quái nhân tu luyện.

Thanh niên áo vàng ở chính giữa cất tiếng nói.

- Các người đi tìm ta, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

Hắc ưng cất tiếng hỏi.

- Người ở đây bề quan tu luyện dĩ nhiên là không biết đã phát sinh chuyện lớn.

Hôi Ưng cất tiếng nói.

- Hắc Ưng, thật sự đã phát sinh chuyện lớn sao.

Bạch Ưng cất tiếng.

- Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ là Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc tiến hành giao chiến?

Hắc Ưng nghi hoặc hỏi.

- Azzzz, người còn nhớ Vũ Văn gia chúng ta có một tiểu thư, chính là Minh Châu đại tiểu thư không, bây giờ con gái của đại tiểu thư đã về.

Bạch Ưng cất tiếng nói.

- Minh Châu đại tiểu thư, chuyện này ta biết, nữ nhi của Minh Châu đại tiểu thư quay về cũng là chuyện đương nhiên.

Hắc Ung mỉm cười nói.

- Dĩ nhiên là không đơn giản vậy mà là Hiểu Kỳ tiểu thư nghe nói có tới tám phần huyết mạch độ dày.

Hoàng Ung tiếp tục nói.

- Cái gì, có tới tám phần huyết mạch độ dày, không thể tưởng tượng nổi, ta nghe nói lúc trước Minh Châu đại tiểu thư tiếp nhận từ đường tẩy lễ xong mới có tám phần huyết mạch độ dày.

Hắc Ung nghe thấy tin này thì khiếp sợ.

- Không sai, hơn nữa ta nghe nói Hiểu Kỳ tiểu thư thực lực cũng đạt tới ma pháp sư cấp tám sơ kỳ đỉnh phong Hỏa hệ, ba ngày sau chỉ có người may ra mới có thể chống lại.

Bạch Ung cất tiếng nói.

- Điều quan trọng không phải như vậy mà là Hiểu Kỳ tiểu thư có một vị hôn phu.

Hôi Ung cất tiếng nói.

- Cái gì, là ai trong Vũ Văn gia?

Hắc Ung nhanh chóng hỏi.

- Không phải là người trong gia tộc Vũ Văn mà là một người ngoài.

Hoàng Ung cất tiếng nói.

- Ý của các người là?

Nhìn thấy vẻ mặt của ba người, Hắc Ung đoán ra được bọn họ muốn làm gì.

- Dựa theo quy củ của Vũ Văn gia, chúng ta có thể khiêu chiến, đến lúc đó có thể khiến tên kia rút xéo đi.

- Tại sao không thấy linh châu thượng cổ phản ứng?

Nhạc Thành nghi hoặc đi tới đi lui trong đình viện, đã qua ba ngày, ba ngày này Nhạc Thành ở Vũ Văn gia khắp nơi tìm kiếm mà không ra dấu vết của linh châu thượng cổ.

Dựa theo Nhạc Thành suy đoán, người của Vũ Văn gia chắc hẳn đã để linh châu thượng cổ trong thâm sơn cùng cốc.

- Nhạc Thành, tại sao ba ngày nay người lại đi đi lại lại ở bên ngoài?

Yêu Huyền thấy Nhạc Thành trở về thì cất tiếng hỏi.

- Ta có chút việc.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời Yêu Huyền:

- Đúng rồi, Hỏa Lão quay về chưa?

- Chưa, Hỏa Lão còn đang cùng người quen ôn chuyện.

Yêu Huyền trả lời.

- Hỏa Lão không phải xảy ra chuyện gì rồi chứ?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, mấy ngày nay hắn không đi gặp Hỏa Lão, trong lòng lo lắng không thôi.

- Ta có thể xảy ra chuyện gì, không phải đã quay về rồi sao?

Ở ngoài đình viện truyền tới một tiếng cười.

- Hỏa Lão, ông làm sao vậy?

Nhạc Thành mỉm cười hỏi.

- Hai lão bắt tử kia, không ngờ thực lực của bọn họ lại cao như vậy, aizzz muốn đuổi kịp bọn họ thật là khó khăn, phải chi không có lão yêu bà kia, thì ta cũng đã không thành ra như vậy.

Hỏa Lão thở dài một hơi, sau đó nở ra một nụ cười khổ mà nghĩ lại chuyện năm đó.

- Không biết hai người kia mà Hỏa Lão biết có thực lực gì?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Mấy người này đừng hỏi ta, ta đã đáp ứng với họ là không đề cập với người khác.

Hỏa Lão bắt đầu dĩ nói với Nhạc Thành.

Ngay lập tức Hỏa Lão mỉm cười nói:

- Bất qua hai lão bắt tử này không tệ lắm, cho ta một chút lợi ích, giúp ta có thể nhanh chóng hồi phục thực lực, coi như chuyển đi này không tệ.

- Vậy chúc mừng Hỏa Lão.

Nhạc Thành mỉm cười nói, thấy Hỏa Lão cao hứng, Nhạc Thành cũng biết chỗ tốt này quả là không ít.

- Aizzz.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

468. Chương 412: Tứ Đại Đội Trưởng. (2)

- Còn không biết ngày nào có thể khôi phục được nữa.

Hỏa Lão khẽ thở dài một tiếng rồi nói:

- Sáng mai người dường như có chút phiền phức, ta nghe nói Hiếu Kỳ nữ oa nhi kia đã được Vũ Văn gia tộc tiếp nhận, dựa theo quy củ của bọn họ, người phải tỏ ra có một chút danh tiếng mới được.

- Hỏa Lão cũng biết chuyện này sao, sáng mai rồi tính.

Nhạc Thành mỉm cười, hắn cũng không để ý, tin tức linh châu thượng cổ hiện tại vẫn là quan trọng với hắn nhất, không biết linh châu thượng cổ hiện tại ở nơi nào.

Trong một chỗ trống ở thung lũng, thung lũng này tứ phía là núi vây quanh, chính giữa có một bình địa trống trải, bốn phía là những lều vải, hiện tại có một lão giả trung niên đang ở đó.

Những người này đều là cường giả của Vũ Văn gia tộc, thực lực đều đã ngoài Đấu Tôn, địa vị ở Vũ Văn gia tộc vô cùng cao.

Mới sang sớm, trên đỉnh núi đã có không ít người, ít nhất là mấy chục vạn, mà gia tộc của Vũ Văn gia hiện tại cũng xảy ra một việc trọng đại, đó là cuộc độ sức giữa những người trẻ tuổi.

Nghe nói nữ nhi của Minh Châu đại tiểu thư quay trở về, hôm nay còn tỉ thí độ sức, điều này khiến cho người ta càng thêm chờ mong.

- Ra mắt tộc trưởng, ra mắt đại tiểu thư.

Nhóm người Vũ Văn Hạo Nguyên, Vũ Văn Quyên, Vũ Văn Minh Châu vừa tới đại sảnh đã có một đám tộc trưởng tới chào hỏi.

- Mọi người ngồi xuống đi, tất cả đã tới đông đủ chưa?

Vũ Văn Hạo Nguyên nhìn về phía mọi người mà hỏi.

- Tộc trưởng thời gian còn sớm, những người trẻ tuổi còn đang chuẩn bị.

Một lão nhân mỉm cười nói.

- Xem ra chúng ta đã đến sớm.

Vũ Văn Hạo Nguyên lập tức mỉm cười rồi nói”

- Mọi người đoán xem hôm nay ai ở lại đến cuối cùng đây, ngược lại ta rất muốn những người trẻ tuổi có thể cho ta bao nhiêu thỏa mãn.

- Tộc trưởng, hai người cuối cùng tuyệt đối hẳn là Hắc Ưng, người còn lại đoán chừng là Hiểu Kỳ hoặc Bạch Ưng.

Một trung niên hán tử nói với Vũ Văn Hạo Nguyên.

- Ta thấy hẳn là Hắc Ưng và Hiểu Kỳ.

Một lão giả nói.

- Hiểu Kỳ, đợi chút nữa thả lỏng một chút, năm đó mẫu thân cũng tham gia tỉ thí, không có chuyện gì đâu.

Vũ Văn Minh Châu cất tiếng nói với Yến Hiểu Kỳ.

- Mẫu thân, vì để người có thể trở về, con nhất định sẽ tiến vào hai vị trí dẫn đầu.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói, ánh mắt kiên nghị vô cùng.

- A, Nhạc Thành cũng đến.

Yến Hiểu Kỳ chăm chú nhìn ra bên ngoài thì thấy Nhạc Thành cùng với Đại Song và Tiểu Song cùng với Hỏa Lão hiện tại đang ở không trung, trước mặt còn có Vũ Văn Minh Quang.

- Nhạc Thành, xin lỗi ba ngày nay muội không đến thăm huynh, vì muội....

Yến Hiểu Kỳ đi ra đại sảnh nói với Nhạc Thành.

- Không có việc gì, muội thăm mẫu thân muội cũng tốt.

Nhạc Thành mỉm cười, sau đó hắn lập tức theo Vũ Văn Minh Quang đi ra khỏi đại sảnh.

- Vị này chắc là Hỏa Vô Thiên đại nhân rồi, Hỏa Lão xin mời ngồi.

Vũ Văn Hạo Nguyên đứng lên mà nói với Hỏa Vô Thiên.

- Vũ Văn tộc trưởng đã khách khí rồi.

Hỏa Lão mỉm cười nói, dưới sự gợi ý của Vũ Văn Hạo Nguyên, hắn ngồi bên cạnh ông ta.

- Hỏa Vô Thiên, người này đúng là Hỏa Vô Thiên.

Nghe thấy Vũ Văn Hạo Nguyên xưng hô với Hỏa Lão, không ít người bắt đầu nghị luận.

- Xem ra danh tiếng của Hỏa Lão rất lớn.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hai trăm năm trước Hỏa Lão nửa chân bước vào đấu thánh, hiện tại được ngưỡng mộ cũng là điều bình thường.

- Nhạc Thành, con cứ ngồi đây đi.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói với Nhạc Thành, bởi vì hiện tại Vũ Văn Minh Quang muốn Nhạc Thành ngồi ở vị trí gần cuối trong đại sảnh.

Hỏa Lão ngồi ở vị trí đầu tiên, đưa mắt nhìn Nhạc Thành bằng một ánh mắt bất đắc dĩ.

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt, rõ ràng người của Vũ Văn gia xem thường mình, để mình ở trong đại sảnh với vị trí cuối cùng.

Một hàn ý toát ra khỏi mắt của Nhạc Thành, trong lòng của hắn mặc dù không có cảm giác gì nhưng không biểu hiện ra ngoài.

Nhạc Thành mỉm cười không khách khí mà ngồi xuống, Yêu Huyền cùng với Đại Song và Tiểu Song thì ở bên cạnh hắn, Yêu Huyền mặc dù trong lòng không vui, nhưng cũng không nói gì thêm.

Nhìn Nhạc Thành đi vào trong đại sảnh, một đám cường giả đánh giá Nhạc Thành, bọn họ từ khí tức của Nhạc Thành mà nhìn ra cái gì, tựa hồ như nhìn trộm thực lực của hắn.

- Nhạc Thành, muội...

Thần sắc của Yến Hiểu Kỳ hơi biến đổi, không khỏi băn khoăn, sau đó nàng lập tức nói:

- Muội cùng với huynh ngồi ở đây, ba ngày nay đã không gặp huynh.

- Hiểu Kỳ, không cần đâu, muội ngồi lên trên đi.

Nhạc Thành mỉm cười, hắn biết Yến Hiểu Kỳ bận tâm tới mình cho nên mới nói như vậy, sau đó hắn lập tức gọi ý Yến Hiểu Kỳ lên vị trí đầu tiên.

Ngồi ở phía dưới mà thôi, loại chuyện nhỏ nhặt này Nhạc Thành không để ý, chỉ là trong lòng Nhạc Thành quyết định, chút nữa không cần phải để cho Vũ Văn gia này chút mặt mũi gì.

Bị sắp xếp ở vị trí cuối cùng, Vũ Văn Minh Châu cũng áy náy cho Nhạc Thành, nàng xem ra cũng biết chuyện này.

Nhạc Thành trở lại khuôn mặt tươi cười, đây chính là mẫu nường của mình, dĩ nhiên là phải lễ phép mới được.

Về phần sự sắp xếp của Vũ Văn gia tộc, Nhạc Thành phỏng chừng Vũ Văn Minh Quang và Vũ Văn Minh Châu không có vấn đề gì, chỉ là một nhóm người do tộc trưởng sắp xếp mà thôi, dù sao Vũ Văn gia tộc bên trong cũng không phải do một mình Vũ Văn Minh Quang định đoạt.

Trong lúc những lão giả này đánh giá Nhạc Thành, Nhạc Thành cũng dung thần thức quét qua bọn họ.

Nhạc Thành đánh giá những lão giả này thì biết được thực lực tu vi của bọn họ từ ngũ tinh đến thất tinh Đấu Tôn, trong đó có mấy người là ma pháp sư cấp tám trung kỳ.

Nhạc Thành biết rằng đó chỉ là thực lực biểu hiện ra ngoài của Vũ Văn gia mà thôi. Từ lúc vào Vũ Văn gia, theo khí tức mật mờ mà hắn cảm nhận được, những người khác còn có thực lực cường hãn hơn.

Từ nơi này, Nhạc Thành cũng biết Tứ Đại Nhân Tộc cùng với Hồ Điệp Cốc, Cuồng Sư Môn thực lực khác biệt thế nào, xem ra Tứ Đại Nhân Tộc cường hãn hơn nhiều.

Nhìn thấy Nhạc Thành dưỡng thần, đám lão giả kia hơi đổi sắc mặt, mà khí tức của những lão giả này sau đó quét quanh trên người Yêu Huyền thì đều cảm thấy kinh ngạc.

Yến Hiểu Kỳ do dự một lát sau đó mang theo một chút áy náy cùng với mẫu thân mình ngồi xuống.

- Nhạc Thành, xem ra Vũ Văn gia đối với đứa con rể này không coi trọng lắm.

Yêu Huyền dùng linh hồn truyền âm nói với Nhạc Thành.

- Không có gì, chút nữa bọn họ sẽ thỏa mãn.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó cũng dùng thần thức truyền âm mà nói.

Nhạc Thành dĩ nhiên biết rõ việc này Vũ Văn Hạo Nguyên không nói lời nào, nhất định là do cách làm của mấy vị trưởng lão, nếu chút nữa mình bị mấy người Vũ Văn gia tộc khiêu chiến mà thua thì rất khó nhìn, có lẽ Vũ Văn gia tộc sẽ đuổi mình ra khỏi Vũ Văn gia.

Nếu như mình là khách nhân thì Vũ Văn gia sẽ để mình ở vị trí đầu tiên, nhưng hiện tại thì khác.

- Hừ, đợi tới lúc đó, xem các người có yêu cầu ta không.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, sau đó hần liền mở hai mắt ra, bởi vì Nhạc Thành cảm ứng được có hơn mười người đang hướng về phía bên này.

- Ra mắt tộc trưởng và các vị trưởng lão.

Ba bốn mươi người trong đó có cả nam lẫn nữ tiến tới thi lễ.

- Ủ, hôm nay là kỳ tỷ thí mười năm một lần của Vũ Văn gia tộc, chọn người trẻ tuổi ưu tú nhất đại biểu, ta hi vọng đám người các ngươi có thể khiến cho ta kinh ngạc,.

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng nói trong đại sảnh, thân ảnh của y không lớn nhưng tiếng nói thì vang vọng khắp trong đại sảnh.

- Kỳ tỷ thí hôm nay chia làm độ dày huyết mạch và thực lực đối kháng, các ngươi chuẩn bị đi, trong các người ai có thể là hai người cuối cùng đại biểu cho Vũ Văn gia tộc đi vào trong cuộc tỷ thí Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc là do các ngươi, hãy cố gắng lên.

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng nói

- Nhất định không để cho tộc trưởng thất vọng.

Một đám người thốt lên, sau đó trong chớp mắt đã rơi xuống.

Ở chỗ này, Nhạc Thành đánh giá đám người kia, trong đó có bốn thanh niên để ý tới hần, ánh mắt không hề thân thiện.

Thực lực của những người này Nhạc Thành đã sớm để ý trong lòng, thực lực mạnh nhất chỉ là bốn thanh niên mà thôi, những người khác cũng chỉ là nhất tinh Đấu Tôn là cùng. Đám người này mạnh nhất là tứ tinh Đấu Tôn đỉnh phong, trong đám trẻ tuổi đã là quá mạnh rồi.

Nhạc Thành chăm chú nhìn đám người này sau đó di chuyển ánh mắt, tựa hồ như những người này cũng không phát sinh chút uy hiếp nào với mình.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

469. Chương 413: Độ Dày Huyết Mạch Của Yến Hiểu Kỳ.(1)

Nhạc Thành chăm chú nhìn đám người này, bọn họ cũng nhìn hần nhưng không nói gì.

- Hiểu Kỳ, được rồi, con cũng đi xuống đi, thả lỏng là được.

Vũ Văn Quyên cất tiếng nói với Yến Hiểu Kỳ.

- Vâng.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói sau đó lập tức đi xuống, kỳ tỷ thí hôm nay nàng không thể thua, nếu không thì không thể mang mẫu thân rời khỏi Vũ Văn gia.

Đi ra đại sảnh, Yến Hiểu Kỳ nhìn Nhạc Thành, sau đó thả lỏng thân ảnh mà dậy.

Đôi mắt của nàng sang ngời, mày liễu cong cong, lông mi dài rung động, làn da như tuyết phớt hồng, đôi môi hơi mông như hoa hồng, Yến Hiểu Kỳ duyên dáng uyển chuyển rơi xuống bệ đá.

Nhạc Thành mỉm cười, hần dường như cũng bị vẻ tuyệt đẹp của Yến Hiểu Kỳ làm cho rung động lần nữa.

Trong đại sảnh có không ít ánh mắt kinh ngạc, giờ khắc này bọn họ mới thấy Yến Hiểu Kỳ thật là tuyệt đẹp.

Vũ Văn Minh Châu hơi buồn cười, đây chính là nữ nhi của nàng không khỏi có chút giống nàng hồi trẻ tuổi.

Mà ở trên bệ đá, những người vây quanh há hốc mồm, tư thế tuyệt đẹp của Yến Hiểu Kỳ khiến cho bọn họ đều để ý.

- Đây là Hiểu Kỳ tiểu thư của Vũ Văn gia tộc, thật xinh đẹp, thật xinh đẹp.

Mọi người đều ngừng hô hấp, như sợ rằng cô gái tuyệt đẹp này sẽ kinh hãi mà biến mất.

Ở trên bệ đá, đám người Hắc Ung, Bạch Ung cũng lộ vẻ kinh ngạc, trong lòng bọn họ đã sớm có ý tưởng.

- Vòng thứ nhất, huyết mạch kháng áp, đoán độ dày huyết mạch của các người.

Trong đại sảnh, Vũ Văn Minh Quang nổi lên trên không trung mà cất tiếng nói.

- Khảo thí huyết mạch.

Nhạc Thành kỳ quái nhìn Vũ Văn Minh Quang ở trên không trung, không biết huyết mạch làm cách nào để khảo thí.

- Xoẹt.

Đúng lúc này, chỉ thấy trong mắt Vũ Văn Minh Quang tràn ngập một màu xanh nước biển, mà ngay cả Nhạc Thành cũng cảm thấy áp lực.

Bất tỉnh Đấu Tôn cường giả, trên thân thể tràn ngập khí tức, Nhạc Thành không khỏi nghĩ thầm, có lẽ chờ đến khi mình đột phá tới Phân Thần Kỳ mới có thể chống lại.

Một mảng lam mang ngừng tụ trước người của Vũ Văn Minh Quang, sau đó lập tức xoay tròn trên bệ đá.

Dưới sự áp súc quỷ dị này, Nhạc Thành cũng cảm thấy huyết dịch mình cũng trở nên nóng bỏng.

Mà lúc này, mọi người ở trên bệ đá không giống như trước, một lát sau có một số thanh niên thực lực nhất tinh Đấu Tôn từ bên trong đi ra.

Sau nửa canh giờ, ba nam một nữ đi ra, vòng tròn màu lam đã xoay quanh bao phủ năm người, trong đó cũng có Yến Hiểu Kỳ, bốn người khác chính là tứ đại đội trưởng của Vũ Văn gia tộc.

- Xem ra tứ ưng hôm nay thật lợi hại.

Trong đại sảnh có không ít người nổi lên nghị luận, bốn thanh niên này chi trì đến cuối cùng cũng không phải là điều bất ngờ.

- Xem ra đám người Hắc Ung, Bạch Ung này cũng có độ dày huyết mạch sáu thành rưỡi.

Một lão giả nói với Vũ Văn Hạo Nguyên.

- Ủ, tựa hồ độ dày huyết mạch của Hắc Ung là cao nhất, thiên phú không tệ.

Vũ Văn Hạo Nguyên khẽ cười nói.

- Tộc trưởng, ta thấy chỉ có Hiểu Kỳ tiểu thư mới có thể xứng đáng tranh chấp với Hắc Ung, không bằng cho Hắc Ung đính hôn với Hiểu Kỳ tiểu thư thì thế nào?

Một lão giả màu lam lóe lên một tia sáng nhìn Nhạc Thành, sau đó lập tức nói với Vũ Văn Hạo Nguyên.

- Khỏi trưởng lão đừng nói lung tung, Hiểu Kỳ đã có hôn phu.

Vũ Văn Minh Châu biến đổi sắc mặt mà nói với lão giả kia.

- Đại tiểu thư, Hiểu Kỳ thân phận trước đây và bây giờ không giống nhau, dĩ nhiên cũng cần phải tìm một người xứng đôi.

Những lời này Nhạc Thành tự nhiên nghe được, thần sắc của hắn không hề có bất kỳ biến hóa nào, cũng không thềm để ý.

- Điều này để sau hãy nói.

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng.

- Xoẹt.

Ba đường thân ảnh màu lam từ bên trong nhảy ra, Bạch Ứng, Hoàng Ứng, Hôi Ứng ba người bây giờ sắc mặt căng thẳng, giống như là tham gia một trận chiến.

- Các người có sáu thành rưỡi, sắp đạt tới bảy thành huyết mạch, không tệ.

Lão giả kia nói với ba người.

- Như vậy xem ra Hắc Ứng đã có độ dày huyết mạch ngoài bảy thành.

Một đám người nổi lên nghị luận.

Nửa canh giờ sau, màu lam xoáy quanh người Hắc Ứng cuối cùng cũng thả ra, sắc mặt của Hắc Ứng cũng trở nên tái nhợt, màu lam kia vô tình áp chế huyết mạch của y.

- Bảy thành rưỡi huyết mạch, thiên phú của Hắc Ứng quả thật không tệ, so với Minh Châu tiểu thư năm đó chỉ kém một chút.

Nhìn thấy Hắc Ứng nhảy ra khỏi vòng xoáy màu lam, cả đám kinh ngạc mà nghị luận một hồi.

- Hiểu Kỳ tiểu thư vẫn đang kiên trì, xem ra có tám phần huyết mạch độ dày.

Một lão giả áo tím nói.

- Không sai, ít nhất là tám phần huyết mạch độ dày, nếu trải qua từ đường tẩy lễ chắc chắn sẽ đột phá vài thành, có thể khôi phục toàn bộ.

Một lão giả áo trắng nói.

- Cái này thì thật khó, năm đó trong Vũ Văn gia tộc chỉ có duy nhất một vị tiên tổ là có nguyên vẹn huyết mạch.

Một hồng y lão phụ cất tiếng.

- Mau nhìn kia, Hiểu Kỳ tiểu thư tựa hồ đã có phản ứng.

Không biết là ai cất tiếng nói đầu tiên.

Nhạc Thành vẫn luôn chăm chú nhìn Yến Hiểu Kỳ, bây giờ chỉ thấy khuôn mặt của Yến Hiểu Kỳ đã tràn ngập đầy mồ hôi, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt.

Thời gian từ từ trôi qua, trong đại sảnh đám người cũng bắt đầu lo lắng mà lộ ra ánh mắt kinh ngạc.

Lúc này ánh mắt của Vũ Văn Hạo Nguyên trở nên nóng bỏng, toàn bộ thân hình không nhịn nổi mà kích động, Yến Hiểu Kỳ đã chứng minh có trên tám phần huyết mạch.

- Thật là không thể tưởng tượng nổi, đúng là không thể tưởng tượng nổi.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Thời gian từ từ trôi qua, sắc mặt của Yến Hiểu Kỳ lại trở nên tái nhợt đi vài phần, có vẻ đã tới biên giới của sự chống cự.

Ở trên không trung Vũ Văn Minh Quang cũng chảy ra một đồng mồ hôi.

- Xoẹt.

Bỗng dưng có một khí tức cường hãn phóng lên trời, sắc trời cũng biến đổi.

Mà đúng lúc này, lam quang do Vũ Văn Minh Quang ngưng tụ đã càng thêm chói mắt, thân hình của Vũ Văn Minh Quang chấn động, thiếu chút nữa là ngã xuống mặt đất.

Trên bệ đá, lam quang phóng lên trời giống như là một thiên nhân vậy khiến cho người ta cảm thấy run rẩy.

Một mảng khí tức cường hãn từ trong thiên nhân màu lam tràn ngập, khiến tất cả mọi người phải thất thần.

Nhạc Thành một lát sau mới phục hồi tinh thần, không ngờ Thiên Nhân U Lam do Yến Hiểu Kỳ phát ra lại khủng bố như vậy, mặc dù Thiên Nhân U Lam này không công kích nhưng khí tức rất cường hãn.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

470. Chương 413: Độ Dày Huyết Mạch Của Yến Hiểu Kỳ.(2)

- Xoẹt.

Thiên nhân màu lam tràn ngập một mảng ánh sáng trên không trung, ánh sáng này khiến cho tất cả không dám nhìn thẳng.

Một lát sau thiên nhân biến thành một mảng lam mang bị Yến Hiểu Kỳ thu lại trong hai mắt, hai mắt của Yến Hiểu Kỳ lúc này đã biến thành một màu lam quý dị.

- Chín thành huyết mạch, là chín thành huyết mạch.

Cả đám từ từ thở ra một hơi, kinh ngạc mà nói.

- Thiên Nhân U Lam đã đạt tới tầng tối cao, Thiên Nhân Nhiếp Hồn.

Nếu tiếp thu tẩy lễ từ đường thì nhất định có thể sử dụng Thiên Nhân Nhiếp hồn.

Một lão phụ áo vàng há hốc mồm mà nói.

- Ha ha, chín thành huyết mạch, chín thành huyết mạch, Vũ Văn gia ta cuối cùng cũng xuất hiện một người có chín thành huyết mạch.

Vũ Văn Hạo Nguyên nhin không được mà phá lên cười lớn.

- Thật không thể tưởng tượng nổi, thật khó có thể tưởng tượng nổi.

Vũ Văn Quyên cũng thất thần mà nói, tựa hồ như vẫn chưa khôi phục lại được tinh thần.

- Chúc mừng tộc trưởng, Vũ Văn gia chúng ta lại xuất hiện một người có chín thành huyết mạch, kế tiếp sau khi trải qua từ đường tẩy lễ, Hiểu Kỳ tiểu thư có thể sử dụng Thiên Nhân Nhiếp hồn

Cả đám kích động không thôi nhìn Yến Hiểu Kỳ.

- Được được được.

Vũ Văn Hạo Nguyên nhin không được nói ra mấy chữ được, sắc mặt hưng phấn không thôi.

- Độ dày huyết mạch của Hiểu Kỳ quá mạnh mẽ, con cũng không ngăn cản được.

Vũ Văn Minh Quang bất đắc dĩ đi vào trong đại sảnh mà nói.

- Đó là điều tất nhiên, người mới có bảy thành huyết mạch, Hiểu Kỳ hiện tại lại tới chín thành, dĩ nhiên là mạnh hơn người nhiều.

Vũ Văn Hạo Nguyên cười nói, tâm tình cũng trở nên kích động:

- Kế tiếp là khảo nghiệm thực lực, ta quyết định Hiểu Kỳ không cần phải tham chiến, miễn cho Hiểu Kỳ phải chịu thương tổn gì, mọi người có ý kiến gì không, chín thành huyết mạch cộng với tu vi ma pháp sư cấp tám sơ kỳ, ta tin tưởng rằng ngoài Hắc Ung không ai có thể đánh bại được Hiểu Kỳ.

- Chuyện này chúng ta không có ý kiến, bất kể thế nào cũng phải cho Hiểu Kỳ tiểu thư đi tiếp nhận từ đường tẩy lễ mới được.

Vũ Văn Hạo Nguyên quyết định rồi thì không ai dám phản đối.

Huyết mạch càng cao, là đại biểu cho về sau tu luyện tu vi cảnh giới cũng càng cao, ba thành bốn thành huyết mạch tu luyện tới nhất tinh Đấu Tôn thực lực đã là không tệ, về năm phần huyết mạch có thể tu luyện tới ngũ tinh lục tinh Đấu Tôn.

Huyết mạch đại biểu cho thực lực, đây chính là được Vũ Văn gia coi trọng nhất, trong tộc có mấy vị cường giả siêu cấp cũng là tám phần huyết mạch, địa vị vô cùng cao.

Mà hiện tại xuất hiện tới chín thành huyết mạch, đại biểu cho điều gì người của Vũ Văn gia rõ ràng nhất.

Minh Quang chuẩn bị cho đợt thứ hai, khảo nghiệm lực chiến.

Vũ Văn Quyên cất tiếng nói.

- Vâng.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói, sau đó liền đi ra ngoài đại sảnh.

Nhạc Thành đối với Thiên Nhân U Lam mà Yến Hiểu Kỳ vừa sử dụng thì rung động không thôi, thực lực của Yến Hiểu Kỳ quá cường hãn, chỉ sợ mình cũng không làm gì được, Tứ Đại Nhân Tộc đúng là có thủ đoạn.

Một lát sau Vũ Văn Minh Quang mang theo Yến Hiểu Kỳ tiến vào trong đại sảnh.

- Hiểu Kỳ, mau tới đây.

Vũ Văn Minh Quang nhìn thấy Yến Hiểu Kỳ thì càng thêm yêu thương mà nói.

Huyết mạch càng cao, đại biểu cho địa vị trong gia tộc cũng càng cao.

- Minh Quang, tại sao ngươi vẫn chưa bắt đầu.

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng nói với Vũ Văn Minh Quang, bây giờ đám thanh niên cường giả ở phía dưới tựa hồ đã không muốn tỉ thí, một lát sau ngoại trừ Hắc Ung, Bạch Ung, Hoàng Ung Hôi Ung thì tất cả mọi người đều rời khỏi bệ đá.

-Xoẹt.

Bốn người thả mình lên trên không trung, Bạch Ung, Hôi Ung, Hoàng Ung ba người đều nói:

- Tộc trưởng chúng ta đã thương nghị qua rồi, trong bốn người thì Hắc Ung mạnh nhất, chỉ có hắn mới có thể đại biểu cho Vũ Văn gia tộc đi tới Tứ Đại Thú Tộc, Tứ Đại Nhân Tộc để tỉ thí.

- Thật không? Bạch Ung, Hôi Ung, các ngươi không muốn tỉ thí sao, đây chính là từ đường tẩy lễ, các ngươi có biết đại biểu cho điều gì không?

Một lão giả áo xám cất tiếng nói.

- Chúng ta đã thương nghị, ba người không phải là địch thủ của Hắc Ung, cũng không cần ra tay để khỏi mất thể diện.

Bạch Ung cất tiếng nói.

- Được rồi, nếu các ngươi đã thương nghị thì ta sẽ nghe theo các ngươi, một năm sau Hắc Ung cùng với Hiểu Kỳ sẽ đại biểu cho gia tộc đi tới cuộc tỷ thí với Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc.

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng nói.

Kỳ thật trong tộc cũng biết rằng Hắc Ung chắc chắn có một danh thứ, ở trong đám người trẻ tuổi của Vũ Văn gia tộc, không có ai có thể là đối thủ của Hắc Ung.

- Tộc trưởng, chúng ta còn có một chuyện.

Bốn người nhìn nhau một chút, ánh mắt quét qua Nhạc Thành.

- Còn có chuyện gì thì nói đi.

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng nói, sắc mặt hơi biến đổi.

Ở trong đại sảnh, cả một đám cũng lộ ra một biểu tình quái dị, tất cả mọi người đều biết tiếp theo chính là trò hay mở màn.

Nhạc Thành cũng thầm quyết định, mình đã đến đây cũng phải cho người của Vũ Văn gia biết một chút về mình.

- Hắc Ung, các người muốn làm gì?

Vũ Văn Minh Quang nhìn đám người Hắc Ung, sắc mặt hơi biến đổi.

- Thiếu tộc trưởng, dựa theo quy củ của tộc, chúng ta có quyền khiêu chiến với vị hôn phu của Hiểu Kỳ, nếu như hắn thua thì phải sớm cưới đi.

Bạch Ung nhìn Vũ Văn Minh Quang mà nói.

- Không sai, dựa theo quy củ của Vũ Văn gia tộc thì đúng là như vậy.

Vũ Văn Minh Châu biến sắc mặt mà nói:

- Nhưng mà Hiểu Kỳ cũng không phải hoàn toàn là người của Vũ Văn gia, cho nên cũng không cần hoàn toàn nghe theo quy củ này.

- Tiểu thư, không thể nói như vậy được, đây là Vũ Văn gia, phải dựa theo quy củ mà xử lý.

Một đám lão giả cất tiếng nói:

- Hơn nữa, tiểu thư Hiểu Kỳ có chín thành huyết mạch, không thể xứng đôi với một người bình thường.

- Không sai, Hiểu Kỳ tiểu thư chỉ có huyết mạch của Vũ Văn gia tộc mới xứng đôi.

Lão giả áo tím lạnh lùng nói.

- Đám trưởng lão chúng ta đã thương nghị qua rồi, huyết mạch của Hiểu Kỳ tiểu thư phải xứng đáng với một người của Vũ Văn gia, điều này xin tộc trưởng làm chủ.

Một người trung niên nam tử cất tiếng với Vũ Văn Hạo Nguyên.

- Chiếu trưởng lão, ông nói điều này là có ý gì?

Sắc mặt của Vũ Văn Minh Châu lập tức trầm xuống.

Lúc này lại có một lão giả tiến tới nói:

- Ý của chúng ta là Hiểu Kỳ tốt nhất xứng đôi với một người của Vũ Văn gia, như vậy sẽ không làm ảnh hưởng tới huyết mạch của Vũ Văn gia.

- Nói nhảm, Hiểu Kỳ có chín thành huyết mạch giờ người nói thế nào, Hiểu Kỳ cũng không phải do một mình mình người của Vũ Văn gia sinh ra.

Vũ Văn Minh Châu la lên, trên mặt đã có vẻ tức giận.

- các vị trưởng lão, ông ngoại, bà ngoại, Nhạc Thành đã đính hôn với con, con đã là người của Nhạc Thành, không cần nói thêm nữa, bất kể thế nào con cũng ở cạnh Nhạc Thành một chỗ.

Yến Hiểu Kỳ hơi biến sắc mà nói.

- Nhạc Thành, chúng ta đi thôi, không cần phải cùng với bọn họ nói gì nữa, cùng lắm thì chúng ta mang mẫu thân rời khỏi nơi này.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Trong lòng Yến Hiểu Kỳ tràn đầy áy náy, nàng thật sự không ngờ Nhạc Thành vì chính mình mà phải chịu ủy khuất với Vũ Văn gia.

Nghe thấy lời nói của Yến Hiểu Kỳ, đám trưởng lão đều biến sắc, không biết trong lòng bọn họ nghĩ điều gì.

Trong đại sảnh chỉ có Hỏa Lão là cười cười với Nhạc Thành, trong đám người này chỉ có Hỏa Lão là rõ ràng thực lực của Nhạc Thành nhất.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

471. Chương 414: Khiêu Chiến.

Đừng nói Hắc Ung là cao thủ tứ tinh Đấu Tôn, cho dù ngũ tinh Đấu Tôn đỉnh phong Nhạc Thành cũng không sợ, Hỏa Lão không hề lo lắng cho hắn, chỉ là Nhạc Thành này giờ không nói không biết là vì sao, ông cảm thấy thật kỳ quái.

- Người tên là Nhạc Thành phải không, ta là Bạch Ung, trước hết ta khiêu chiến với ngươi, nếu như ngươi thắng được bốn người chúng ta thì sau này Vũ Văn gia tộc không có ai nói gì với ngươi nữa.

Bạch Ung nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện ra một vẻ khinh thường.

- Được, như vậy đi, nếu như Nhạc Thành có thể thắng hoặc hòa Bạch Ung thì sau đó hôn sự của Hiểu Kỳ ta Vũ Văn Quyên sẽ đồng ý, về vấn đề huyết mạch cũng không tất yếu, Minh Châu cũng không phải lấy người thuộc huyết mạch Vũ Văn gia mà cũng có thể sinh ra Yến Hiểu Kỳ chín thành huyết mạch, điều này phải giải thích thế nào?

Vũ Văn Quyên nhìn đám người trong đại sảnh rồi nôi.

Thấy tộc trưởng phu nhân nói như vậy đám trưởng lão cũng im lặng.

- Nhạc Thành, ngươi xem, dù cho ngươi đã từng đính ước với Hiểu Kỳ dựa theo quy củ thế tục chúng ta không nên phản bội nhưng dù sao ngươi cũng nên cho Hiểu Kỳ một chút thể diện, nếu như ngươi có thể hòa Bạch Ung thì về sau mọi người sẽ không nói bất kỳ điều gì về ngươi.

Vũ Văn Quyên nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Khúc.

Nhạc Thành cuối cùng cũng phản ứng, sau đó nhìn đám người trong đại sảnh mà nhỏ nhẹ nói:

- Nếu như tại hạ không cẩn thận làm hắn bị thương thì phải làm sao?

- Hừ, tên tiểu tử này thật lớn giọng, yên tâm, theo quy củ, trong tỷ thí tổn thương khó miễn ngươi có bản lĩnh thì cho dù giết ta cũng không có người tìm người gây phiền toái, cứ yên tâm, ta nhất định sẽ không giết ngươi, đối với mạng của ngươi ta không có hứng thú.

Bạch Ung nhìn Nhạc Thành mà khinh bỉ nói.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, đám trưởng lão liền nghĩ rằng thanh niên kia thật ngông cuồng.

- Nhạc Thành, quên đi, con không cần phải tiếp nhận khiêu chiến.

Vũ Văn Minh Châu cất tiếng nói.

Trong lòng Vũ Văn Minh Châu, Nhạc Thành chỉ là một người của tiểu gia tộc ở Lập Anh trấn, nữ nhi hai ngày trước đã nói cho nàng biết, thanh niên xuất thân từ trong một tiểu gia tộc làm sao có thể đánh bại được Bạch ung.

Tỷ thí này nếu như có tổn thương phát sinh, Vũ Văn Minh Châu thật không muốn.

- Mẫu thân, kệ huynh ấy đi.

Yến Hiểu Kỳ nói với Vũ Văn Minh Châu rồi hướng sang Nhạc Thành:

- Huynh cần thân một chút là được rồi, muội không ngăn cản.

- ừ, không có chuyện gì đâu.

Khóe miệng Nhạc Thành nở ra một nụ cười rồi đi ra ngoài đại sảnh.

-Nhạc Thành, không nên quá để ý tới bọn họ.

Nhìn thấy Nhạc Thành muốn đi ra khỏi đại sảnh, Vũ Văn Minh Quang gọi theo, trong ánh mắt tràn đầy áy náy.

- Không có biện pháp, một số người tìm tới thì ta cũng không có cách nào.

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt, lời nói của Vũ Văn Minh Quang Nhạc Thành dĩ nhiên biết là ông kêu hấn hạ thủ lưu tình.

Nhưng mà Nhạc Thành hiện tại không thể, đối với các trưởng lão đang vui mừng trong kia, Nhạc Thành muốn cho bọn họ mở rộng tầm mắt.

- Là người muốn khiêu chiến ta, ta cho người cơ hội đầu tiên, bây giờ mau rút xéo, mặc dù ta không muốn mạng của người nhưng ta cam đoan sẽ khiến người không dễ chịu.

Nhạc Thành từ từ nói với Bạch Ứng.

- Hừ, ta cũng muốn thử xem.

Hàn ý của Bạch Ứng tràn ngập.

- Aizzz.

Nhạc Thành mỉm cười dò xét, sau đó thân ảnh vượt qua xuất hiện bên cạnh Bạch Ứng mà nói:

- Ra tay đi, ta mà ra tay thì người không có cơ hội.

- Tiểu tử ăn nói thật ngông cuồng, không biết trời cao đất rộng..

Bạch Ứng biến sắc rồi lập tức nói:

- Đúng là người là khách nhân, đừng nói Vũ Văn gia tộc khi dễ người.

Giữa không trung, Nhạc Thành nở ra một nụ cười thần nhiên, trong đại sảnh có một số người lộ vẻ biểu tình khác nhau, Yêu Huyền thì vẫn khẽ mỉm cười, chỉ có Vũ Văn Minh Quang là hơi bận tâm, lo lắng Nhạc Thành vì ủy khuất mà khiến cho Vũ Văn gia tộc phải dè dặt.

Ở trong đại sảnh thì đám trưởng lão khinh bỉ mà nhìn Nhạc Thành, Vũ Văn Quyền cùng với Vũ Văn Hạo Nguyên thì cũng kỳ quái nghi hoặc, bọn họ nhìn không ra thực lực của Nhạc Thành.

- Mau ra tay đi, ta sẽ nhường người ba chiêu là được rồi, loại người có thực lực như người, Vũ Văn gia thật đúng là không có người nào ra gì.

Nhạc Thành ở trên không trung mà nhẹ nhàng nói, sau đó nhìn thực lực tam tinh Đấu Tôn của Bạch Ứng, Nhạc Thành căn bản không để thực lực của hắn ở trong lòng, cho dù không sử dụng Âm Ảnh Kiếm và Âm Dương Kiếm cũng đủ đối phó.

- Được, người đúng là ngông cuồng, đã vậy ta sẽ không khách khí.

Bạch Ứng sắc mặt trầm xuống. trên mặt hiện ra hàn ý tràn ngập,

- Đặt chân từ trên trời xuống.

Một mảng đấu khí cường hãn ngưng tụ quanh thân của Bạch Ứng, một mảng theo một mảng chói mắt quang mang, cùng lúc đó, một vầng sáng chói mắt kéo dài, tạo thành một chưởng ấn.

Chưởng ấn mang theo một khí tức cường hãn., mà lúc này bên người Hắc Ứng đã có một người rời khỏi giữa không trung, xung quanh mọi người nhìn thấy Bạch Ứng ra tay, không ít cười

Thân là tứ đại hộ vệ cũng là đội trưởng của Vũ Văn gia, là người trẻ tuổi nhất nhưng Bạch Ứng đã có sức mạnh cường đại.

Nhìn thấy Bạch Ứng ngưng tụ chưởng mang, Vũ Văn Minh Châu liền ngưng tụ sắc mặt lên vài phần, đây là đấu kỹ địa cấp so với đấu kỹ thiên cấp còn kém không xa uy lực vô cùng lớn.

- Ta xem người còn có thể ngưng cường thế nào nữa?

Bạch Ứng lạnh lùng quát lớn.

Một luồng máu làm tràn ngập khí tức cuộn cuộn bổ về phía Nhạc Thành, khí tức cường hãn này khiến cho một số trưởng lão cũng biến sắc, thực lực tam tinh Đấu Tôn, trong đám người trẻ tuổi đã là rất mạnh.

- Xoẹt.

Hắc ảnh giữa không trung biến mất ngay tại chỗ, sau đó đã xuất hiện sau lưng của bạch ưng.

- Thịch.

Ở giữa không trung vang lên một tiếng thật lớn, sau đó bệ đá mà Bạch Ứng đặt chân đã bị nổ vang tung tóe, trên mặt đất cũng để lại hố sâu rất lớn.

- Người có hai cơ hội xuất thủ.

Nhạc Thành thản nhiên nói, sắc mặt của hắn cũng không có quá nhiều biểu tình.

- A.

Tất cả mọi người ở trong đại sảnh đều biến sắc mặt, tựa hồ đều cảm thấy bất ngờ.

- Hừ.

Bạch Ứng oán hận mà quát, sắc mặt sau đó liền biến chuyển, lãnh ý càng thêm nồng đậm.

- Phi Sa quyền.

Quanh thân hắn đấu khí đột nhiên điên đại chuyển động, hai tay của Bạch Ứng tạo ra hai vòng cung, ngay lập tức đấu khí ở trên không trung cũng điên đại ngưng tụ.

- Thiên cấp sơ giai đấu kỹ.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, sau đó thủ ấn quỷ dị của hắn nghiêng nghiêng đánh tới.

Các trưởng lão trong đại sảnh đều mỉm cười với hắn, tất cả hầu như đã nghĩ Nhạc Thành khó mà chống lại được Bạch Ứng.

- Xoẹt.

Quyền mang của Bạch Ứng biến mất cùng với thân ảnh của Nhạc Thành, sau đó tiêu tán ở chân trời, thân ảnh của Bạch Ứng từ từ rơi xuống.

- Còn có một cơ hội cuối cùng, đừng khiến ta thất vọng.

Thanh âm của Nhạc Thành một lần nữa bình tĩnh vang lên ở trên không trung.

- Người thật đáng chết.

Bạch Ứng oán hận nhìn Nhạc Thành, liên tục hai chiêu không có tác dụng, đây tuyệt đối là đả kích rất lớn đối với hắn.

- Người này tựa hồ vẫn chưa hài lòng.

Vũ Văn Minh Quang nhìn thân ảnh của Nhạc Thành trên không trung phía xa xa mà thì thầm nói.

Nhạc Thành cũng muốn cho Vũ Văn gia một bài học, hắn cố ý nhường ba chiêu, nếu như Bạch Ứng ngay cả một góc áo cũng không nắm được mà truyền ra ngoài thì Vũ Văn gia thật mất mặt.

- Có bản lĩnh chớ né tránh.

Bạch Ứng cắn răng, hắn do dự một chút rồi trầm sắc mặt xuống, quanh thân sau đó lại ngưng tụ một mảng đấu khí.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

472. Chương 415: Không Phải Vũ Nhục Người Mà Vốn Đã Xem Thường Người. (1)

- Đáng chết, tại sao Bạch Ứng lại dùng U Lan chưởng.

Vũ Văn Minh Quang hơi biến sắc mặt, U Lan chưởng là thiên cấp đấu kỹ có uy lực rất mạnh.

Mọi người trong đại sảnh nhìn thấy Bạch Ứng dùng U Lan chưởng thì ai cũng biến sắc, Bạch Ứng liên tục hai lần không thể nắm được góc áo của đối phương, những điều này cho thấy hắn đã tự rước lấy nhục.

- U lan chưởng.

Bạch Ứng hét lớn lên, sau đó sắc mặt liền trở nên tái nhợt, giữa không trung một mảng sáng xanh ngưng tụ, cơ thể của Bạch Ứng cũng bị tiêu hao không ít.

Màu lam điên dại bổ về phía Nhạc Thành, cuồng bạo mà gào thét, những ánh mắt xung quanh cũng trở nên cuồng nhiệt.

- Đây là U Lan chưởng, thiên giai đỉnh cấp đấu kỹ.

- Nếu như ta có thể tu luyện U Lan chưởng thì thật tuyệt.

- Người bỏ đi, chỉ có thể tu luyện tới tầng Đấu Tôn như Bạch Ứng thì mới có thể tu luyện U Lan chưởng.

Ở phía xung quanh, những người đó lập tức nóng bỏng đôi mắt, sắc mặt của Hắc Ứng cũng biến hóa, đối với U Lan chưởng mà Bạch Ứng sử xuất cũng bất ngờ.

- Đây là chiêu thứ ba.

Ở giữa không trung, thanh âm của Nhạc Thành truyền ra, nhìn U Lan chưởng, Nhạc Thành cũng bất ngờ, chưởng này có thể xé rách không gian, thực lực của Bạch Ứng hiện tại có thể đạt tới tứ tinh Đấu Tôn.

Thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng đánh tới, khóe miệng của hắn thì nở ra một nụ cười quỷ dị, hắn không ngờ Bạch Ứng đúng là không khách khí, muốn lấy cả tính mạng của mình, đã như vậy thì cũng đừng trách mình không khách khí.

Thân hình của Bạch Ứng cuồng bạo bổ về phía Nhạc Thành, trực tiếp áp chế Nhạc Thành xuống mặt đất.

- Âm âm.

Một tiếng nổ kinh thiên vang lên, sơn cốc đã bắt đầu rạn nứt, một khe hở trợn vện mấy nghìn thước.

Lực lượng cường hãn như vậy thật là quá mạnh.

- Nhạc Thành.

Sắc mặt của Yến Hiểu Kỳ biến đổi, nàng hiện tại bị chưởng mang kia làm cho kinh hoàng.

Sắc mặt của Vũ Văn Minh Châu cũng biến đổi, ánh mắt hiện lên một vẻ âm u, chuyện mà nàng không hi vọng nhất đã xảy ra.

- Tại sao lại như vậy, chẳng lẽ thật sự ta xem trọng hắn?

Vũ Văn Minh Quang lẩm bẩm nói.

- Chủ nhân.

Đại Song và Tiểu Song cũng lo lắng, bọn họ bị Yêu Huyền gợi ý làm cho bối rối

Ở trong đại sảnh, Hỏa Lão vẫn lộ ra vẻ vui vẻ như cũ, không hề lo lắng.

- Hừ, thật đúng là không biết lượng sức mình, đã nhường ba chiêu, không trách được người ngoài, tên tiểu tử kia muốn chết mà thôi.

Đám trưởng lão gia tộc cười cười nói.

Trong mắt đám trưởng lão Nhạc Thành đúng là không biết lượng sức mình.

Ở trong đại sảnh, sắc mặt của Vũ Văn Minh Quang hơi biến đổi.

- Vũ Văn gia thật sự không được tốt lắm, hiện tại đã qua ba chiêu, tới phiên ta, rút xuống cho ta.

Lòng đất bắt đầu hiện ra một cái khe rất lớn.

- Tru ma chưởng.

Thủ ấn đánh ra, Nhạc Thành đã ngưng tụ một cái chưởng ấn màu xanh rất lớn.

- Không xong.

Bạch Ứng ở trên không trung nhìn thấy Nhạc Thành từ dưới mặt đất mà phóng lên trời thì sắc mặt cũng thay đổi lớn, đành phải miễn cưỡng ngưng tụ một mảng chưởng mang.

- Âm.

Một thanh âm phá hủy tràn ngập, sau đó một lực lượng khổng lồ kích tán ở trên không trung, ngay lập tức mọi người nhìn thấy nam tử áo đen đánh bại chưởng mang của Bạch Ứng.

- Kết kết.

Vòng tròn đầu khí phòng ngự của Bạch Ứng đã bị chia năm xẻ bảy, chỉ ngăn cản được Tru ma chưởng một lát ra tiêu tán ở trên không trung.

- Âm.

Chưởng ấn màu xanh của Nhạc Thành lập tức đánh lên trên người của Bạch Ứng, một thân ảnh màu trắng sau đó từ trên không trung tạo thành một đường vòng cung.

- Âm.

Một tiếng ầm vang lên, sau đó Bạch Ứng liền ngã xuống mặt đất, máu tươi phun ra.

- Đường đường là Vũ Văn gia tộc mà cũng không chịu nổi một đòn.

Ở giữa không trung, Nhạc Thành nhìn đám người trong đại sảnh mà lạnh lùng nói.

Tất cả mọi người trong đại sảnh đều biến đổi lớn sắc mặt, mà ngay cả Vũ Văn Hạo Nguyên và Vũ Văn Quyên cũng không phải là ngoại lệ, các vị trưởng lão cũng thay đổi sắc mặt thật lớn.

Nhưng mà lúc này mọi người cũng không biết phải nói điều gì bởi vì thực sự như thế, đã qua ba chiêu chiêu tiếp theo Bạch Ứng đã bị đánh bại.

- Hừ, đừng khoa trương, Hắc Ưng mau tiến lên khiên chiến.

Một hắc ảnh xuất hiện, sau đó một hắc y thanh niên lãnh khốc xuất hiện trước mặt của Nhạc Thành.

- Ta tiếp nhận khiêu chiến với Hắc Ưng, bất quá ta cũng có yêu cầu, cả ba người cùng lên đi.

Nhạc Thành chỉ về phía Hoàng Ưng và Hôi Ưng ở bên cạnh mà nói.

- Người vũ nhục Hắc Ưng ta, tiểu tử ngươi thật quá ngông cuồng.

Hắc ảnh cắn răng lạnh lùng nói.

- Thật không, liệu có phải ta vũ nhục ngươi không hay là ta vốn xem thường ngươi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, ánh mắt vẫn lạnh lùng nhìn trong đại sảnh.

- Ta sẽ cho ngươi hối hận.

Hôi Ưng lãnh khốc mà nói.

- Ta sẽ đợi, nếu như muốn khiêu chiến ta thì ba người các ngươi cùng lên đi, nếu như không nghe thì mau rút ngay cho ta.

Nhạc Thành bình thản mà nói.

- Tiểu tử này đúng là rất tức giận.

Vũ Văn Minh Quang nhìn Nhạc Thành trên không trung, trên nét mặt hiện ra vẻ bất đắc dĩ.

- Tiểu tử, ngươi cũng thật ngông cuồng, Vũ Văn gia tộc không phải là nơi ngươi có thể giương oai.

Ở trong đại sảnh một lão giả áo xám cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Ta ngông cuồng gì chứ, không phải theo quy củ của Vũ Văn gia tộc, các ngươi muốn khiêu chiến ta sao?

Nhạc Thành hàn ý lóe lên lập tức lạnh lùng mà nói, lão giả áo xám chỉ có thực lực lục tinh Đấu Tôn mà thôi Nhạc Thành cũng không e ngại.

- Tiểu tử, ngươi.

Lão giả áo xám bị chọc tới mức trợn trừng mắt, một lời cũng không nói ra được.

- Hắc Ưng, Hôi Ưng, Hoàng Ưng, ba người các ngươi cùng lên đi, đây là do Nhạc Thành yêu cầu.

Ở trong đại sảnh, sắc mặt của Vũ Văn Hạo Nguyên biến hóa mà nói.

Thân là tộc trưởng của Vũ Văn gia tộc, Nhạc Thành cũng đã làm cho Vũ Văn Hạo Nguyên khó nhìn, bây giờ Vũ Văn Hạo Nguyên cố kỵ mà kêu cả ba ra khiêu chiến.

Vũ Văn Hạo Nguyên sợ rằng Nhạc Thành khi đánh bại Hắc Ưng thì thể diện của Vũ Văn gia tộc đúng là bị ném đi, cho nên tốt nhất hãy cho Hôi Ưng và Hoàng Ưng cùng lên, hi vọng sẽ nhiều hơn.

- Vâng tộc trưởng.

Hôi Ưng, Hoàng Ưng hai người cất tiếng đáp, sau đó cả hai liền bay tới gần hg, ba người hiện tại hiện ra đôi mắt hận không thể nuốt sống Nhạc Thành.

Mà lúc này, Bạch Ưng cũng bị người của Vũ Văn gia điệu rời khỏi, hình như đã bị trọng thương.

- Xem ra còn kém không nhiều lắm.

Nhạc Thành mỉm cười, ánh mắt dừng trên không trung, Nhạc Thành cảm nhận thấy có mấy đạo khí tức mờ mờ quét quanh thân hắn một lượt.

- Hừ, xem ra ngay cả những người này cũng bị kinh động.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, dù sao cũng có Hạo Thiên Tháp ẩn thân Nhạc Thành không hề sợ bất kỳ kẻ nào.

Cùng lắm thì mình ở ẩn bên trong Hạo Thiên Tháp, không ai có thể làm gì được mình.

- Cùng lên đi, các ngươi không có cơ hội xuất thủ đâu.

Nhạc Thành nhìn đám người kia mà cất tiếng nói.

- Hừ, chính là ngươi muốn chết.

Hắc Ưng thấy sự vũ nhục trắng trợn như vậy thì cũng không nhịn nổi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

473. Chương 415: Không Phải Vũ Nhục Người Mà Vốn Đã Xem Thường Người. (2)

Người này một chiêu đánh bại Bạch Ưng, thực lực vô cùng cường hãn, Hắc Ưng dĩ nhiên cũng phải cẩn thận, quanh thân bố trí một vòng tròn đấu khí.

- Phách không chưởng.

- U Lan chưởng.

Mà ở phía trước, Hoàng Ưng cùng với Hôi Ưng cũng bắt đầu ngưng tụ công kích.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười lạnh, thủ ấn của hắn không ngừng biến hóa, quanh thân nổi lên một vòng tròn chân khí.

Nhìn thấy bốn người muốn giao thủ, ở trong đại sảnh, Vũ Văn Quyên cùng với Vũ Văn Minh Châu liền biến sắc, mà hiện tại Vũ Văn Minh Quang cũng hơi lo lắng cho Nhạc Thành, ba người kia liền thủ có thể chống lại ngũ tinh Đấu Tôn, thực lực của Nhạc Thành hiện tại cũng không đến ngũ tinh Đấu Tôn.

Mấy chục vạn người xung quanh cũng yên tĩnh trở lại, Hắc Ưng, Hôi Ưng, Hoàng Ưng liền thủ, thanh niên này đúng là muốn chết ở Vũ Văn gia tộc, trong đám trẻ tuổi không ai có thể vượt qua Hắc Ưng, thanh niên áo đen này chẳng lẽ còn mạnh hơn sao?

Hoàng Ưng và Hôi Ưng hai người ngưng tụ một chưởng ấn, đặc biệt là U Lan chưởng do Hoàng Ưng ngưng tụ Nhạc Thành đã nhìn thấy Bạch Ưng sử dụng qua cho nên không hề khinh thường.

- Hừ, đừng cho rằng Nhạc Thành ta dễ bị khi dễ, Tứ Đại Nhân Tộc thì thế nào?

Nhạc Thành nở ra một nụ cười nơi khóe miệng sau đó cũng biến mất thân ảnh ngay tại chỗ.

- Đi thôi.

Hoàng Ưng, Hôi Ưng hai người hét lớn một tiếng sau đó đánh một chưởng mang về phía Nhạc Thành.

- Âm Dương Kiếm, phá cho ta.

Nhạc Thành thủ ấn đánh ra, sau đó bạch mang xuất hiện nơi mi tâm, Âm Dương Kiếm cũng chia ra làm sáu.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi một lần nữa, sáu thanh kiếm Âm Dương lập tức xoay tròn, sáu đường kiếm quang lập lòe xuất hiện.

- Phá.

Nhạc Thành quát một lần nữa, sáu thanh Âm Dương Kiếm tạo thành một kiếm trận, mà thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, thân ảnh hóa thành một quang mang màu xanh.

- Xoẹt.

Dưới sự mạnh mẽ của chưởng ấn, một luồng sáng trắng bén ra, Hôi Ưng, Hoàng Ưng sau đó liền bị chưởng ấn đánh bại.

Thân thể hai người tiêu tán năng lượng đấu khí ở trên không trung.

- Hôm nay tha tính mạng cho các người nhưng mà chừa cho chút kỉ niệm.

Một thanh âm lạnh lùng vang lên bên tai của Hôi Ưng và Hoàng Ưng, ngay sau đó sắc mặt của hai người thay đổi lớn, cả hai bố trí một vòng tròn đấu khí phòng ngự nhanh chóng lui lại bên cạnh Hắc Ưng.

Trốn không thoát đâu.

Một vòng tròn màu trắng chói mắt lại xuất hiện, thân ảnh của Nhạc Thành lại lóe lên, sau đó thủ ấn của hắn cấp tốc biến đổi, sáu thanh Âm Dương Kiếm hóa thành sáu đường sáng bắn về phía Hôi Ưng và Hoàng Ưng.

Tất cả mọi người trong đại sảnh đều trợn mắt há hốc mồm, cảnh tượng này cho thấy thực lực hoàn toàn của Nhạc Thành, Hôi Ung và Hoàng Ung cũng rất rõ ràng, thực lực của bọn họ mới chỉ đạt tới tam tinh Đấu Tôn, hai người liên thủ có thể miễn cưỡng chống lại tứ tinh Đấu Tôn, tuy nhiên hiện tại bọn họ đã chật vật không chịu nổi.

Đại Song và Tiểu Song nở ra một nụ cười, hai nữ tử này không hề cố kỵ nói:

- Ba người này thực lực quá thấp, muốn chủ nhân động thủ đúng là muốn chết.

Thanh âm của Đại Song và Tiểu song trong trẻo tất cả mọi người trong đại sảnh đều nghe rõ ràng.

Trong lúc mọi người kinh ngạc sáu thanh Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành đã đuổi theo sau lưng của Hôi Ung và Hoàng Ung, sáu luồng sáng trắng lóe lên ở trên không trung, sau đó xoay tròn.

- Xoẹt.

Hai vòng tròn đấu khí phòng ngự cũng bị cha năm xẻ bảy, thân thể hai người khê giập lên, đồng thời máu tươi chảy ra.

- Thiên Nhân U Lam.

Ở giữa không trung, Hắc Ưng hét lớn một tiếng, sau đó khí tức tràn ngập xuất hiện.

Cùng lúc đó một thiên nhân màu lam xuất hiện trên không trung như muốn thôn phệ Nhạc Thành vào trong đó.

Hắc Ưng thi triển huyết mạch Thiên Nhân U Lam, bản thân hắn cũng là tứ tinh Đấu Tôn đỉnh phong, thực lực khủng bố như thế cũng có thể bằng ngũ tinh Đấu Tôn.

Thiên Nhân U Lam ngay lập tức lộ ra khí tức gào thét, màu lam quang chói mắt khiến cho một số Đấu Tôn không dám nhìn thẳng vào.

Thiên Nhân U Lam xuất hiện khiến cho khí tức cuồng bạo chuyển động, đây chính là thủ đoạn cường hãn nhất của Vũ Văn gia tộc.

- Kim Long thân thể.

Dưới sự cuồng bạo của Thiên Nhân U Lam, một kim mang xuất ra, kim mang này tựa hồ như chống lại với luồng xoáy màu lam.

- Kim Long thân thể, chính là Kim Long thân thể của Nhạc gia.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc vô cùng.

Vũ Văn Hạo Nguyên và Vũ Văn Quyên cũng biến đổi sắc mặt, sau đó Vũ Văn Hạo Nguyên lập tức nói với Vũ Văn Minh Quang

- Minh Quang, Nhạc Thành là người của Nhạc gia sao?

- Cha, Nhạc Thành là hậu nhân của tiền bối Nhạc Thiên.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Người của Nhạc gia, sao ngươi không nói sớm.

Vũ Văn Hạo Nguyên trừng mắt nhìn Vũ Văn Minh Quang sau đó thở dài một hơi.

Trong đại sảnh tất cả mọi người đều khản trương, các trưởng lão của Vũ Văn gia tộc đều âm dương bất định, Kim Long thân thể của Nhạc gia có thể so sánh với Thiên Nhân U Lam của Vũ Văn gia, mỗi tộc một vẻ, chỉ là hiện tại Kim Long thân thể có tới tám thành huyết mạch, Hắc Ưng không thể làm gì được Nhạc Thành.

Mà lúc này, quanh thân của Nhạc Thành bị vây hãm bởi một hố sâu, thời gian này không thể đi ra ngoài.

Điều duy nhất khiến Nhạc Thành bất ngờ chính là có một luồng linh hồn lực đang thôn phệ linh hồn của hắn.

- Hừ.

Nhạc Thành quát lạnh một tiếng, sau đó kim mang đại thịnh, đồng thời thần thức của hắn ngưng tụ một lực lượng công kích hướng về phía bên trong.

Nếu như so sánh về lĩnh vực linh hồn lực, Nhạc Thành cũng không sợ bất luận kẻ nào.

- Xùy.

Vàng sáng màu lam sau đó dần dần tối sầm trở lại.

Cùng lúc đó sắc mặt của Hắc Ứng cũng trở nên tái nhợt, trong miệng có máu tươi chảy ra, tựa hồ như nhận lấy một kích vậy.

-Phản Tiên Liệt Diễm cầu phá cho ta.

Vòng xoáy màu lam đúng lúc Hắc Ứng phun ra một ngụm máu tươi cũng bị một lực lượng kinh thiên phá hủy xung quanh tràn ngập trong biển lửa.

Khí thức thôn phệ khiến cho một số đại trưởng lão thực lực ngũ tinh Đấu Tôn cũng có cảm giác đấu khí trong người như muốn bị hòa tan vậy.

- Âm.

Hắc Ứng phát ra Thiên Nhân U Lam bạo liệt ở trên không trung, sắc mặt của hắn trở nên trắng bệch.

Ở giữa không trung, có một thanh niên áo đen thò tay ra, biển lửa ngập trời biến mất.

- Vũ Văn gia tộc xem ra chỉ có từng đó thủ đoạn mà thôi.

Sắc mặt của Nhạc Thành từ từ quét qua không trung mà nói.

Trong đại sảnh các trưởng lão đều cúi đầu, không người nào nói gì.

Đường đường là Vũ Văn gia tộc mà không chống lại được, bọn họ có thể nói điều gì.

- Người vừa rồi thật ngông cuồng, không phải ta đã nói rồi sao, hiện tại ta khiêu chiến ngươi thì sao?

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn về phía một ông già thực lực lục tinh Đấu Tôn mà nói.

Tất cả các trưởng lão có mặt đều giận dữ, đối phương rõ ràng là muốn cho các trưởng lão ở đây khó nhìn, tuy nhiên bọn họ thật không có biện pháp nào.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

474. Chương 416: Đột Phá Phân Thần Kỳ.(1)

- Khục.

Vũ Văn Minh Quang ho khan một tiếng, đến nước này hắn không thể không bước ra hòa giải.

- Nhạc Thành, thôi quên đi, Vũ Văn gia tộc không lo lắng chu toàn, ta đại biểu cho Vũ Văn gia xin lỗi ngươi, chẳng lẽ ngay cả cứu cứu này ngươi cũng không nể mặt?

Vũ Văn Minh Quang hơi biến sắc mặt mà nói với Nhạc Thành.

- Ha ha.

Nhạc Thành hơi biến sắc mặt mà nói:

- Nói đùa rồi, Vũ Văn gia tộc tuy đối với tại hạ không chu toàn nhưng nói như vậy thì tại hạ cũng có lỗi rất lớn.

- Xoẹt.

Nhạc Thành thả người rơi vào trong đại sảnh, ánh mắt nhìn đám trưởng lão.

- Các vị trưởng lão, bây giờ hôn sự của Hiểu Kỳ và Nhạc Thành không có ai phản đối chứ, muốn nói về vấn đề huyết mạch thì ta thấy không có vấn đề gì, Hiểu Kỳ có tới chín thành huyết mạch là minh chứng rõ nhất.

Vũ Văn Quyên nhìn đám trưởng lão trong đại sảnh mà nói.

- Đúng là như thế, chúng ta dĩ nhiên không ai phản đối.

Trong đại sảnh, các vị trưởng lão hai mặt nhìn nhau, sau đó một vị trưởng lão áo xanh cất tiếng nói.

- Được rồi, mọi chuyện cứ như vậy đi.

Vũ Văn Quyên nhìn về phía Nhạc Thành mà nói:

- Nhạc Thành đừng để ý quá nhiều chuyện có một số quy củ trong tộc cho nên không có cách nào khác.

- Không dám, chỉ là tại hạ cũng kính xin các vị trưởng lão lượng thứ.

Nhạc Thành nhìn đám trưởng lão trong đại sảnh mà nói.

Nhạc Thành cũng không phải là muốn cho đám trưởng lão khó xem, vừa rồi khiêu chiến, Nhạc Thành cũng biết vị trưởng lão kia cũng là lục tinh Đấu Tôn, mình nếu chống lại cũng không phải là đối thủ, nếu thực sự động thủ thì cần phải có Thụ Linh Căn trong Hạo Thiên Tháp trợ giúp.

Trong đại sảnh, đám trưởng lão đưa mắt nhìn Nhạc Thành, tất cả đều lộ vẻ ngạc nhiên.

- Nhạc Thành, ngươi là hậu nhân của Nhạc Thiên tiền bối?

Đám người trong đại sảnh cất tiếng hỏi.

- Không sai.

Nhạc Thành hơi biến sắc, không hiểu Vũ Văn Hạo Nguyên hỏi mình vấn đề này là có ý gì.

- Không ngờ Nhạc Thiên tiền bối lại có một hậu nhân như thế, quả khiến ta bất ngờ.

- Tộc trưởng biết tổ tông của tại hạ?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Xem như cũng biết, năm đó ta so với tiên tổ của ngươi thì kém nhiều, tuy nhiên y là cường giả mạnh nhất của Nhạc gia mấy nghìn năm, cho dù Hắc Ám Thần Điện nhìn thấy tiên tổ của ngươi cũng phải đi đường vòng.

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng nói.

- Được rồi, tất cả giải tán đi.

Vũ Văn Hạo Nguyên nói với đám người trong đại sảnh.

Quay trở lại trong đình viện, nhóm người Nhạc Thành ngồi ở trong một phòng nhỏ, Yến Hiểu Kỳ cũng quay trở lại đình viện.

- Nhạc Thành, muội muốn bế quan ở trong tộc mười tháng.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Được rồi, muội cũng nên chuẩn bị một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Yến Hiểu Kỳ bế quan là một chuyện tốt.

- Nhưng mà muội bế quan không thể cùng đi với huynh.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng.

- Không sao, bề quan mười tháng mà thôi sẽ rất nhanh mà.

Nhạc Thành mỉm cười, dù sao Nhạc Thành cũng có một số dự định không tiện mang Yến Hiểu Kỳ theo.

- Vậy huynh đi đâu, hay là ở lại chỗ này?

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng hỏi.

- Ta muốn trở về thăm Nhạc gia, đến lúc đó ta sẽ tìm muội.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Vậy được rồi, huynh cũng cần phải cẩn thận một chút.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói với Nhạc Thành, bởi vì Tứ Đại Nhân Tộc cùng với Tứ Đại Thú Tộc tỉ thí có quan hệ tới việc mẫu thân của nàng trở về Lập Anh trấn cho nên nàng không dám khinh thường.

- Nhạc Thành, người chuẩn bị khi nào thì đi Nhạc gia, hôm nay người thật là khiến ở đây náo động.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Hỏa Lão.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười.

- Chúng ta khoảng hai ngày mai sẽ lên đường.

- Nhưng mà đi Nhạc gia sẽ phiền phức, người nghĩ kỹ rồi chứ?

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Văn bối biết, nhưng chúng ta phải nhanh chóng tới.

Nhạc Thành cất tiếng nói, nếu như quan hệ tới Tẩy lễ Từ Đường thì Nhạc Thành cũng phải đi một chuyến.

- Vậy người quyết định nhanh đi, chỉ là bên trong Nhạc gia ta cũng quen biết vài người, chỉ là mấy lão bất tử kia không biết còn ở đó hay không?

Hỏa Lão cất tiếng.

- Hỏa Lão, ông quen biết cũng không ít người.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười mà nói.

- Trước kia cũng biết một chút.

Hỏa Lão mỉm cười:

- Như vậy đi, chúng ta đến gặp mấy lão bất tử đó.

- Được, chúng ta chuẩn bị một chút rồi lên đường.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nhạc Thành ở trong phòng, Hỏa Lão cùng với Yêu Huyền rời đi, Nhạc Thành liền mang Yến Hiểu Kỳ tới phòng của mình.

- Hiểu Kỳ, ta cần muội giúp ta thu xếp một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Yến Hiểu Kỳ.

- Hai chúng ta không có khoảng cách, huynh cần gì thì nói đi.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói với Nhạc Thành, trong mắt tràn ngập ôn nhu.

- Muội tới đây.

Nhạc Thành do dự một chút rồi thủ ấn đánh ra, ngay sau đó Hạo Thiên Tháp xuất hiện ngay trước mặt của hắn, lập tức thủ ấn của Nhạc Thành cũng biến đổi, thân ảnh cùng với Yến Hiểu Kỳ biến mất khỏi phòng.

- Hiểu Kỳ, muội nhớ kỹ, phía trên là một viên linh châu thượng cổ, Vũ Văn gia cũng có một viên, hiện tại ta cần tìm viên linh châu đó.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Được, muội sẽ lưu ý giúp huynh, chỉ là nơi này muội cũng không biết rõ lắm.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng, hơi áy náy mà nói.

- Ủ, nhưng nghìn vạn lần đừng cho người khác biết muội tìm linh châu

- Muội biết, muội sẽ âm thầm giúp huynh, Vũ Văn gia tộc tại sao lại có vật phẩm như vậy, thật là kỳ quái.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói.

- Đây là chuyện nghìn năm trước, cũng không có gì kỳ quái.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Vậy huynh đi Nhạc gia cũng phải cẩn thận sau đó mau chóng trở về Vũ Văn gia thăm muội.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói .

- Hôm nay muội làm huynh ủy khuất như vậy thật là có lỗi.

- Đồ ngốc, còn không phải mọi chuyện đã xong rồi sao.

Nhạc Thành khẽ nói rồi ôm Hiểu kỳ vào ngực.

- Bà ngoại hôm nay muốn nói với huynh một tiếng.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng, khuôn mặt đỏ ửng.

- Ủ.

Nhạc Thành khẽ hôn vào thái dương của Yến Hiểu Kỳ, rồi cất tiếng nói:

- Chúng ta ra ngoài, có người tới.

Thủ ấn trong tay biến đổi, Nhạc Thành cùng với Yến Hiểu Kỳ rời khỏi Hạo Thiên Tháp, thu hồi Hạo Thiên Tháp lại hai người ra khỏi phòng, đúng lúc này Vũ Văn Minh Quang tới.

- Cữu cữu, tại sao lại tới đây?

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng hỏi.

- Thì sao, chẳng lẽ ta quấy rầy hai người?

Vũ Văn Minh Quang mỉm cười nói.

- Cữu cữu, cậu lại giễu cợt con rồi.

Yến Hiểu Kỳ thẹn thùng mà nói.

- Được rồi Hiểu Kỳ, con đi vào đi, bà ngoại con ở trong đó, lão nhân gia tìm con có chuyện.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói:

- Ta cùng với Nhạc Thành có chuyện cần nói, con đi trước đi.

- vâng.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói rồi rời khỏi căn phòng.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

475. Chương 416: Đột Phá Phân Thần Kỳ. (2)

- Nhạc Thành, tên tiểu tử người thật ngoan độc, Hắc Ung đã bị người đánh cho trọng thương.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Nhưng bọn họ đã dùng toàn lực, tại hạ vẫn chưa dùng toàn lực.

Nhạc Thành cất tiếng nói, ý là Hắc Ung muốn lấy mạng của hắn nhưng hắn đánh bị thương đã là nể tình.

Kết cục này là bọn họ tự tìm tới.

Vũ Văn Minh Quang nghe thấy lời nói của Nhạc Thành thì sắc mặt biến đổi sau đó lập tức nói:

- Ta biết rõ trong lòng người có một số bất mãn, như vậy cũng tốt, ít nhất Hắc Ung, Bạch Ung sau này cũng không dám không coi ai ra gì.

Bây giờ chuyện của Nhạc Thành ở trong gia tộc không ai dám nói lời nào.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói:

- Ta hôm nay hỏi người muốn khi nào đi tới Nhạc gia, Nhạc gia tuổi trẻ tử thí ít nhất cũng phải sau ba tháng.

- Sáng mai tại hạ sẽ đi Nhạc gia.

Nhạc Thành cất tiếng nói, có Yến Hiểu Kỳ ở Vũ Văn gia tìm linh châu thượng cổ dù sao cũng tốt hơn.

- Nhanh như vậy cũng tốt, chuyện của Nhạc gia người cẩn thận một chút là được. đến lúc đó ta hi vọng có thể tới Thúy Phong Cổ Nham tìm thấy người.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Thúy Phong Cổ Nham, là nơi nào vậy?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Đến lúc đó người sẽ biết, nếu như người không có biện pháp xử lý tốt chuyện ở Nhạc gia thì cũng vô dụng.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

Sang sớm hôm sau, Nhạc Thành cùng với Hỏa Lão, Yêu Huyền, Đại Song và Tiểu Song cáo biệt Vũ Văn Minh Quang.

Trước khi đi, Vũ Văn Minh Quang giao cho Nhạc Thành một ngọc giản của Vũ Văn gia tộc nữa, thuận tiện cho Nhạc Thành sau này quay về.

Rời khỏi kết giới, Nhạc Thành một lần nữa tới một vô tận thủy vực, có lẽ không ai biết, đường đường là một Vũ Văn gia tộc lại ẩn sâu ở tận trong vô tận thủy vực này.

- Nhạc Thành, chúng ta bây giờ đi Nhạc gia.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Ừ, chúng ta sẽ đi ngay bây giờ.

Nhạc Thành cất tiếng, sau đó bóp nát ngọc giản.

- Hu.

Một thông đạo xuất hiện, nhóm người Nhạc Thành lập tức đi vào bên trong.

Không sai, một kết giới lớn như vậy, ở giữa không trung liền chấn động không gian.

Đi vào trong thông đạo, Hỏa Lão cùng với Yêu Huyền, Đại Song và Tiểu Song khoanh chân ngồi lại mà tu luyện.

Trên người Nhạc Thành tràn ngập thanh sắc quang mang và một khí tức cường hãn.

- Người này tựa hồ như muốn đột phá.

Hỏa Lão hít một hơi dài mà nhìn Nhạc Thành.

- Đúng là muốn đột phá.

Yêu Huyền cũng thở ra một ngụm trọc khí thật dài mà nhìn Nhạc Thành.

Yêu Huyền trước kia có thời gian ở bên cạnh Nhạc Thành cho nên hiểu hần nhất.

- Chủ nhân thật lợi hại, sắp đột phá tới Phân Thần Kỳ rồi.

- Đại Song, Tiểu Song, các người tu luyện công pháp giống như Nhạc Thành sao?

Yêu Huyền kỳ quái hỏi.

- Không sai, chủ nhân nói công pháp mà chủ nhân tu luyện là tu chân, cuối cùng có thể phi thăng lên tiên ma giới.

Đại Song tự hào mà nói.

- Tu chân, ta chưa nghe nói qua, khó trách tên tiểu tử này quỷ dị như vậy.

Hỏa Lão cười khở một tiếng.

Một lát sau, thanh mang quanh người Nhạc Thành càng thêm nồng nặc, thủ ấn của hắn lấp lánh, một viên đan dược đã được hần nhét vào miệng.

Mà viên đan dược này chính là viên mà Nhạc Thành luyện chế trong thời gian gần đây, khi đột phá tới Phân Thần kỳ không thể thiếu đan dược.

Đột phá tới Nguyên Anh Kỳ, người tu chân chẳng khác có hai mạng, nhưng cái mạng này có thể đủ để tồn tại ở ngoại giới hay không thì phải tới Phân Thần kỳ.

Thanh mang của Nhạc Thành lúc này càng thêm nồng đậm.

Mà lúc này ở trong đầu của Nhạc Thành, linh khí nồng đậm của Hỏa Linh Châu không ngừng vận chuyển.

Bây giờ, kim đan của Nhạc Thành đã xuất hiện một số mật vân, mà trên mật vân kim đan có một ngọn lửa màu hồng.

Nếu như Nhạc Thành tận mắt nhìn thấy thì nhất định hắn sẽ nhận ra mật vân này có liên quan tới Hỏa Linh Châu.

Sau ba ngày, Nhạc Thành bắt đầu tràn ngập trong thanh mang khủng bố, sau đó thủ ấn của hắn liền biến đổi.

- Xoẹt.

Mi tâm của Nhạc Thành phát ra một thanh mang chói mắt, một thanh mang khiến cho người ta không dám nhìn thẳng vào.

Thanh mang của Nhạc Thành bắn ra, ngay cả Hỏa Lão và Yêu Huyền hai người cũng hơi biến sắc mặt.

- Linh hồn lực của tên tiểu tử này thật cường hãn.

Hỏa Lão kinh ngạc mà nói, linh hồn khí tức này khiến cho Hỏa Lão có một cảm giác bị áp chế. Hỏa Lão mặc dù không thích hợp làm Luyện Dược sư và Luyện Khí sư nhưng hai trăm năm trước đã là thập tinh Đấu Tôn đỉnh phong, tu vi linh hồn lực vô cùng cường hãn.

Yêu Huyền cũng kinh ngạc, trước kia nàng cũng biết linh hồn lực của Nhạc Thành rất mạnh nhưng không ngờ hiện tại lại đạt tới mức đó.

Với một mảng thanh mang chói mắt bắn ra, thủ ấn của Nhạc Thành lại biến đổi, một bản thể nhỏ bé từ trong người Nhạc Thành xuất hiện.

Bản thể này trôi lên sau đó tròn mắt nhìn Yêu Huyền và Hỏa Lão, thoát nhìn vô cùng đáng yêu.

- Đây là cái gì, chuyện gì xảy ra?

Hỏa Lão trợn mắt há hốc mồm, hôm nay lão đúng là được mở rộng tầm mắt.

Hỏa Lão đoán thật không sai, đạt tới Nguyên anh Nhạc Thành đã có một phần Phân thân.

Nguyên Anh vừa xuất hiện, trong tay của Nhạc Thành lại biến đổi thủ ấn, Nguyên Anh lặng lẽ đứng ở sau lưng Nhạc Thành mà không nhúc nhích.

- Xoẹt Xoẹt.

Một thanh âm quỷ dị vang lên, thanh mang không ngừng lóe lên, một lát sau thanh mang không ngừng lôi kéo thân thể của Nhạc Thành, tựa hồ đang tiến hành chia lìa.

Cùng lúc đó, thủ ấn của Nhạc Thành lại biến đổi, từng pháp quyết quỷ dị đánh vào thanh mang chói mắt.

Cứ như thế, một ngày sau sắc mặt của Nhạc Thành đã tái nhợt hơn nhiều, sau đó hần từ từ thu hồi thủ ấn, một thanh mang chói mắt đã hiện ra một tia sáng yêu dị.

- A ai.

Thanh mang chói mắt bị Nhạc Thành thu lại, đột nhiên hóa thành một bản thể chính xác vậy.

- Đi.

Sắc mặt của Nhạc Thành khê biến đổi, sau đó thủ ấn của hắn lại đánh ra.

Cùng lúc đó, Nguyên Anh sau lưng Nhạc Thành lại mở mắt, hai sợi tinh quang bắn ra.

- Xuy xuy.

Một thanh âm quỷ dị vang lên bên trong thanh sắc quang mang, thủ ấn của Nhạc Thành lại biến đổi.

Thanh sắc quang mang đại thịnh, Nhạc Thành cũng khoanh chân mà ngồi xuống.

- Ra.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại một lần nữa biến đổi, một vầng kim mang lại tràn ngập, một hài nhi nắm lấy kim mang chói mắt, đưa vào trong miệng của mình.

Vầng kim mang chói mắt này khiến cho người ta không dám nhìn, mà ngay cả Hỏa Lão và Yêu Huyền cũng không phải là ngoại lệ.

Đại Song và Tiểu Song hiện tại mới chỉ đạt tới Kim Đan sơ kỳ, các nàng cũng có thể ngưng tụ kim đan, cảm nhận thấy khí tức cường hãn của Kim Đan trên người của chủ nhân, Đại Song và Tiểu Song không ngừng hâm mộ.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

476. Chương 417: Phân Thân.

Đại Song và Tiểu Song hiện tại cũng tới Kim Đan sơ kỳ song hiện tại các nàng cảm nhận thấy khí tức trên người chủ nhân thì biết chủ nhân mạnh hơn mình không ít.

Kim Đan nổi lên trước người, một mảng kim mang chiếu rọi, lập tức ánh sáng xung quanh cũng luân chuyển, vô cùng quỷ dị.

Chỉ là giờ phút này Nhạc Thành cũng không cảm thấy dễ chịu, một chút hấn cũng không dám chủ quan, sắc mặt cũng tái nhợt đi.

Mà nguyên anh ở trong thanh sắc quang mang lúc này không ngừng thôn phệ thanh mang, nguyên anh của Nhạc Thành hiện tại đã tăng trưởng nhanh chóng.

Ba ngày sau, sắc mặt của Nhạc Thành đã tái nhợt mà lúc này thanh sắc quang mang đã biến mất không còn thấy gì nữa.

Mà lúc này, Hỏa Lão nhìn thấy Nguyên Anh của Nhạc Thành thì há hốc mồm, bởi vì hiện tại Nguyên Anh của Nhạc Thành đã giống như Nhạc Thành, giống như hai huynh đệ sinh đôi vậy.

Yêu Huyền nhìn thấy con người thứ hai của Nhạc Thành thì khuôn mặt đỏ bừng lên vì lúc này nó không mặc đồ, cái vật của nam nhân lại sừng sững.

Đại Song và Tiểu Song thì không có gì, chỉ là đôi mị nhãn lâu lâu lại nhìn trộm vật đó của chủ nhân mà đánh giá.

Nhạc Thành từ từ mở hai mắt ra, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, màu vàng trên nội đan đánh vào trong cơ thể của Nguyên Anh, hình thái của Nguyên Anh cũng từ từ ngưng thực nổi lên.

- Xuy xuy.

Một lát sau thủ ấn trong tay của Nhạc Thành đã biến đổi, Kim Đan trước người không ngừng xoay tròn, đột ngột chui vào cơ thể của hắn.

Màu vàng kim mang chói mắt đã biến mất, trong thông đạo lúc này tràn ngập thanh sắc quang mang của Nhạc Thành, thoát nhìn vô cùng quỷ dị.

Hỏa Lão vẫn chăm chú nhìn nhất cử nhất động của Nhạc Thành, trong mắt đầy vẻ hiếu kỳ.

Chỉ là Nhạc Thành đối với Hỏa Lão vô cùng tín nhiệm, Kim Đan xuất thể, đối với Nhạc Thành mà nói đây là chuyện vô cùng không an toàn.

Lúc này nếu như Kim Đan chịu sự công kích tình hình Nhạc Thành rất thê thảm, điều này chứng minh Nhạc Thành đối với Hỏa Lão vô cùng tín nhiệm.

Mà Kim Đan lúc này một lần nữa lại tiến vào trong cơ thể của hắn, sắc mặt của Nhạc Thành đã tốt hơn một phần, nhưng vẫn tái nhợt.

- U U.

Một quang mang cường hãn tràn ngập, cả người Nhạc Thành cũng di động, một lát sau thanh mang hiện ra, cùng lúc đó Nguyên Anh của Nhạc Thành cũng tràn ngập vẻ chói mắt.

- Xoẹt.

Hai thanh mang bay ra, ở trong thông đạo khê chấn động, như muốn sụp đổ vậy.

- Khí tức thật là cường hãn.

Hỏa Lão kinh ngạc, lúc này quanh thân của Nhạc Thành đã tràn ngập khí tức khiến cho Hỏa Lão kinh ngạc, không biết hắn có kém thất tinh Đấu Tôn hay không.

- Oanh.

Nhạc Thành đột ngột phun ra, hai thân hình thở ra một ngụm trọc khí thất dài, sau đó khí tức của Nhạc Thành đã biến mất, khiến cho Hỏa Lão cũng không nhận ra.

- Chúc mừng chủ nhân đã đột phá tới Phân Thần Kỳ.

Đại Song và Tiểu Song thấy thế thì biết chủ nhân đã đột phá thành công.

- Xoẹt.

Nhạc Thành mở mắt ra, hai sợi tinh quang phát ra hai luồng sáng quỷ dị.

Cảm nhận thấy pháp lực tăng vọt lên, Nhạc Thành nở ra một nụ cười, bây giờ hẳn cho dù gặp thất tinh Đấu Tôn cũng có thể chống lại, nếu cộng với pháp bảo thì có thể chống lại bất tinh Đấu Tôn.

- Pháp lực, cái này quả là không tệ.

Nhạc Thành vận chuyển pháp lực trong người, trong lòng của hắn lúc này càng thêm cao hứng, về sau hẳn chỉ cần tu luyện pháp lực chứ không cần tu luyện chân khí nữa.

Chân khí chỉ là cơ sở của pháp lực mà thôi, cũng giống như là linh hồn lực, chân khí chuyển hóa có quy luật, cũng có đột phá.

Nhạc Thành biết hiện tại mình chỉ miễn cưỡng tiếp xúc lực lượng trong thiên địa mà thôi, muốn đạt tới lực lượng tấn tiên như trước kia thì còn khá lâu.

- Được rồi, các người cố gắng tu luyện cộng thêm sự trợ giúp của ta cũng sẽ nhanh chóng đạt tới Phân thân kỳ.

Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí rồi nói với Đại Song và Tiểu Song.

Lập tức Nhạc Thành nhìn thân hình mình rồi nở ra một nụ cười.

- Xoẹt.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi sau đó thanh sắc quang mang liền bao phủ thân thể của Nguyên Anh.

Nguyên Anh đột nhiên được mặc một bộ trường bào màu xanh, cả hai người lúc này giống hệt nhau, thần thái cũng như nhau.

- Về sau có phân thân này, ta chính thức có thêm một mạng.

Nhìn mình phía trước, Nhạc Thành trầm nghĩ.

- Nhạc Thành, đây là cái gì, tại sao lại có hai người như người?

Hỏa Lão cất tiếng hỏi.

- Hỏa Lão đây chẳng qua chỉ là một thủ đoạn nhỏ mà thôi.

Thanh niên Nhạc Thành mặc áo xanh cất tiếng nói, còn Nhạc Thành áo đen thì mỉm cười không nói gì.

- Đây là thủ đoạn nhỏ?

Hỏa Lão nhìn Nhạc Thành áo xanh mà nói:

- Thủ đoạn này có thể dạy cho ta được không?

- Hỏa Lão, không phải tại hạ không muốn mà là thực sự ông không có biện pháp nào học được.

Nhạc Thành áo xanh mỉm cười, ngữ khí và thần thái giống hệt như Nhạc Thành khiến cho Đại Song và Tiểu Song cũng hoa mắt.

- Quên đi, ta cũng không nghĩ nhiều.

Hỏa Lão thất vọng mỉm cười nói.

Thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng đánh tới, Nhạc Thành áo xanh hóa thành một thanh sắc quang mang tiến vào trong cơ thể của Nhạc Thành.

- Hỏa Lão, sáng ngày mai chúng ta có thể đi tới Nhạc gia.

Nhạc Thành chăm chú nhìn thông đạo phía trước mà nói.

- Không sai, ngày mai chính là ngày thứ bảy, hẳn là có thể tới Nhạc gia. Tới Nhạc gia rồi cuộc người muốn làm gì.

Hỏa Lão nói.

- Ta cũng không biết, chỉ là ta dự định bất kể thế nào cũng phải tham gia từ đường tẩy lễ.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Đây là hơi phiền toái, chỉ là không biết hiện tại Nhạc gia có công nhận thân phận của người hay không, chuyện của Nhạc Thiên tiền bối trước kia ta cũng nghe một chút.

Hỏa Lão nói.

- A, Hỏa Lão có thể nói cho ta biết được không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Ta cũng chỉ nghe nói một chút mà thôi.

Hỏa Lão cất tiếng nói:

- Nghe nói năm đó Nhạc Thiên tiền bối chính là cường giả mạnh nhất trong Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc, trong cuộc vây hãm Hắc Ám Thần Điện, Nhạc Thành tiền bối chính là người suất lĩnh, Hắc Ám Thần Điện liên tục bại lui.

- Nhưng mà ở ngày cuối cùng, Tứ Đại Thú Tộc đột nhiên đánh rầm thú, Tứ Đại Thú Tộc chỉ có Thần Phượng Hoàng tộc là ủng hộ Nhạc Thành tiền bối, Thần Phượng Hoàng tộc sau đó chia thành Thần Hoàng tộc và Thần Phượng tộc cũng là chuyện năm đó.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

477. Chương 418: Kết Giới Nhạc Gia.(1)

-Được Tứ Đại Thú Tộc liên minh gia nhập, Tứ Đại Nhân Tộc cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại Hắc Ám Thần Điện, đồng thời cho Hắc Ám Thần Điện một cơ hội, ngay lúc cuối cùng Nhạc Thành tiền bối quyết định muốn san bằng Hắc Ám Thần Điện, Tứ Đại Nhân Tộc đã xuất hiện mâu thuẫn không thể diệt trừ.

- Mà hết thấy cũng là bởi vì một bảo vật của Hắc Ám Thần Điện, Hắc Ám Thần Điện dốc sức liều mình cũng chỉ muốn đem bảo vật đó vào trong tay mình, cho nên mấy nghìn năm qua, Tứ Đại Nhân Tộc, Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện dây dưa với nhau cũng là vì bảo vật đó.

- Rồi sau đó, Nhạc Thiên cùng với Tứ Đại Nhân Tộc đã xảy ra mâu thuẫn, cuối cùng bên trong Nhạc gia cũng xảy ra mâu thuẫn, Nhạc Thiên rời khỏi Nhạc gia, sau đó vô ảnh vô tung biến mất.

Hỏa Lão cất tiếng nói xong liền nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Ta cũng chỉ biết như vậy, những điều khác ta đều không rõ ràng.

- Nhạc Thành hơi biến sắc mặt sau đó lập tức cất tiếng hỏi:

- Hỏa Lão có biết tại sao Nhạc Thành tiền bối rời khỏi Nhạc gia hay không?

- Ta không biết rõ, hình như là tại vì bảo vật bí mật ở bên trong Nhạc gia thì phải, Nhạc Thành tiền bối vô tình lấy được nhưng Nhạc Thiên cảm thấy bảo vật đó có công dụng khác, mọi người trong Nhạc gia lại không đồng ý để Nhạc Thành tiền bối cầm đi, bảo vật là của tất cả Nhạc gia, không phải của cá nhân.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Là bảo vật gì vậy?

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, chẳng lẽ bảo vật này có liên quan tới Linh châu thượng cổ.

Ở trong kết giới của Nhạc gia, giữa không trung từng đợt thanh âm gợn sóng vang lên, không gian chấn động sau đó đã có một nhóm người hộ vệ mặc áo màu xanh tiên tới, mà đám người hộ vệ này thực lực cũng đã đạt tới bát tinh Đấu Hoàng, phía sau còn có một đám cường giả Đấu Tông.

- Xoẹt xoẹt, vèo vèo.

- Mau nhìn, đó là một đám người Hoàng long hộ vệ.

Hơn một trăm đội hộ vệ áo xanh nhì một trăm người phách hông bay tới.

Ở giữa không trung, một trăm người mặc áo giáp màu xanh rút từ phía trên xuống, quanh người tràn ngập khí tức cường hãn.

Mà lúc này, một trăm người này mặc chiến giáp, tất cả tràn ngập sát khí, mỗi người đều lộ vẻ tự hào trong mắt, bởi vì bọn họ nằm trong đội hộ vệ Hoàng Long.

Là thành viên của đội hộ vệ Hoàng Long vô cùng tự hào, bởi vì đội hộ vệ này mỗi người đều có thực lực ngũ tinh Đấu Tông, ngoài ra đều có thân thể Hoàng Long.

Đội hộ vệ này cũng là thực lực chính của Nhạc gia, Hoàng Long hộ vệ số người không nhiều lắm, chỉ tới không đến năm nghìn người, là tinh anh của Nhạc gia.

Ở trong kết giới của Nhạc gia có hơn một tỷ dân số, mà trong hơn một tỷ này cũng chỉ có năm nghìn người là hộ vệ Hoàng Long mà thôi.

- Thế nào, còn chưa tới sao?

Thanh niên suất lĩnh của đội hộ vệ cất tiếng nói.

Đội hộ vệ Hoàng Long này ở Nhạc gia không còn là bí mật gì, hộ vệ bình thường luôn bị họ khinh thường.

Thực lực không bằng người ta, huyết mạch cũng không bằng, cái này là điều bình thường, hộ vệ bình thường thường bị sỉ nhục, trước tới giờ luôn nén giận, nhưng cho dù bị giáo huấn cũng không dám nói lời nào.

- Bẩm cáo đội trưởng, người vẫn chưa tới nhưng phỏng chừng sắp tới.

Một hộ vệ mặc áo màu xanh cất tiếng nói.

Thất tinh Đấu Tông mà có thể gia nhập đội hộ vệ Hoàng long, huyết mạch của thanh niên này đạt tới năm phần, thực lực coi như vừa đủ để ở trong đội hộ vệ.

- các huynh đệ, mọi người chú ý một chút, người có thể tới Nhạc gia phỏng chừng cũng là người của Tứ Đại Nhân Tộc, chúng ta không thể đánh mất mặt của đội hộ vệ Hoàng Long.

Đội trưởng đội hộ vệ cất tiếng nói.

- Vâng, đội trưởng.

Khoảng chừng một trăm người trong đội hộ vệ cất tiếng, sau đó bọn họ hiên ngang ưỡn ngực lên.

- Xuy xuy.

Ở giữa không trung truyền tới một tiếng chấn động kịch liệt, sau đó nhảy ra năm người.

- Xinh đẹp, thật là xinh đẹp.

Năm người từ giữa không trung nhảy xuống, sau đó hiện ra trong mắt đám người Nhạc gia chính là ba cô gái vô cùng xinh đẹp.

Thấy ba cô gái xinh đẹp như vậy tất cả đều thất thần.

Điều duy nhất khiến cho đội hộ vệ này không thể trấn tĩnh là có hai trong ba cô gái chính là song bào thai, hai cô gái này nhìn đám người của Nhạc gia, trong mắt hiện ra một nụ cười thần nhiên.

- Khục.

Một tiếng ho khan vang lên, đội trưởng đội hộ vệ dẫn đầu đoàn người nhìn Đại Song và Tiểu Song sau đó cố gắng trấn tĩnh tinh thần, vừa rồi bọn họ đã bị mị công của Đại Song và Tiểu Song mê hoặc.

- Chưa vị là ai, không biết tới Nhạc gia làm gì?

Đội trưởng Hỏa Lão nhìn Nhạc Thành mà hỏi, có vẻ thanh niên áo đen này chính là người dẫn đầu.

- Phiên toái các hạ thông báo cho tộc trưởng là hậu nhân của Nhạc Thiên tiền bối tới đây.

Nhạc Thành nhìn thanh niên áo vàng mà cất tiếng nói, sắc mặt hơn biến đổi, hẳn cũng nhìn ra thực lực người trước mắt cũng không tệ, đã đạt tới nhất tinh Đấu Tôn.

- A...

Ngay lúc Nhạc Thành cất tiếng, mấy người mặc áo xanh và áo vàng đều kinh ngạc, bọn họ đều cảm nhận thấy khí tức trên người Nhạc Thành vô cùng cường hãn.

- Hậu nhân của Nhạc Thiên tới Nhạc gia.

Đội trưởng đội hộ vệ kinh ngạc nghi hoặc mà nhìn Nhạc Thành.

- Đi theo ta.

Một lần nữa thanh niên này dò xét Nhạc Thành rồi gọi Nhạc Thành đi theo.

Sống ở đâu thì theo phong tục ở đấy, Nhạc Thành liền biến đổi sắc mặt sau đó cả người phi hành lên trên không trung.

Một đám người của Nhạc gia vô tình hữu ý nhìn về phía Yêu Huyền, Yêu Huyền lạnh lùng nhìn đám người Nhạc gia, không cho bọn họ nhìn loạn.

Nhạc Thành đánh giá bên trong kết giới, không gian cũng giống như thế giới bên ngoài chỉ là diện tích vô cùng lớn, chắc chắn Nhạc gia đã hao phí không ít tâm cơ.

Đi ở trong kết giới, tới một dãy núi vắng vẻ, tại nơi này có một kiến trúc vô cùng lớn, giống như là một cái đại thành vậy.

- Huynh tên là Nhạc Thành phải không, vậy huynh chờ tin tức của tộc trưởng, nếu tộc trưởng muốn gặp huynh thì ta sẽ sắp xếp nếu không thì huynh chỉ có thể rời khỏi.

Đội trưởng đội hộ vệ cất tiếng nói.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi hẳn, lúc này Nhạc gia chỉ sắp xếp cho hắn chỗ đặt chân mà thôi, ở trong rừng rậm viễn cổ của Linh mãng tộc, Nhạc Đại đã nhìn thấy mình, người của Nhạc gia cũng biết mình tồn tại mà lại tỏ thái độ như vậy với mình.

Bất quá vì Từ Đường tẩy lễ và linh châu thượng cổ Nhạc Thành cũng chỉ có thể nhịn một chút mà đi vào trong đình viện.

Dọc theo con đường này Nhạc Thành gặp phải một đội hộ vệ mặc chiến giáp màu vàng, bọn họ cũng đánh giá Nhạc Thành một chút.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

478. Chương 418: Kết Giới Nhạc Gia.(2)

- Mọi người tạm thời ở đây, nếu tộc trưởng muốn gặp thì tại hạ sẽ thông báo.

Đội trưởng đội hộ vệ nói với Nhạc Thành.

- Xin hỏi tộc trưởng bao giờ thì có tin tức?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Cái này cũng không biết, nhanh thì hôm nay, chậm thì ba ngày.

Thanh niên của đội hộ vệ cất tiếng nói.

- Vậy thì được rồi, tại hạ ở đây chờ đợi.

Nhạc Thành thản nhiên nói đối với những ánh mắt kia, Nhạc Thành cũng không thêm để ý.

- Vậy có tin tức thì chúng ta tới đây, đây là Nhạc gia, mọi người không thể đi loạn, trên đường đều có hộ vệ tuần tra.

Đội trưởng đội hộ vệ nhìn Nhạc Thành bằng một mắt sau đó dẫn đầu đám hộ vệ rời khỏi.

- Hừ, Nhạc Thiên không phải đã rời khỏi Nhạc gia rồi sao, vì sao hậu nhân lại còn tới đây.

Thanh niên kia sau khi rời đi thì khẽ hừ lạnh.

- các người ở trong đình viện này, đừng để bọn họ đi khắp nơi, có quý mới biết bọn chúng tới đây làm gì.

Bên ngoài đình viện, hộ vệ Hoàng long kia nói với đám người thanh niên áo giáp màu xanh.

Chuyện này không thoát khỏi thần thức của Nhạc Thành, hần lắc lắc đầu sau đó nhìn Hỏa Lão và Yêu Huyền mà nói:

- Hỏa Lão, Yêu Huyền, chúng ta trước hết vào nghỉ ngơi đi.

- Cũng tốt, sống ở đâu thì phải theo phong tục ở đó.

Hỏa Lão mỉm cười sau đó dẫn đầu đi vào trong đình viện.

Đi vào trong đình viện Nhạc Thành cũng không có gì mà không hài lòng, ở trong đó bố trí cũng thật sạch sẽ.

- Xem ra người của Nhạc gia đã sớm đến rồi.

Ở trong đình viện, Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Không sai, Vũ Văn gia xem ra đã sớm thông báo là bọn họ sắp xuất hiện.

Nhạc Thành mỉm cười.

- Vậy phải làm sao bây giờ, nếu người của Nhạc gia không để ý thì thật phiền toái.

Hỏa Lão cất tiếng.

- Bây giờ trước hết quay lại rồi hãy nói.

Nhạc Thành quay lại nói.

Bây giờ có một số thanh niên nổi giận đùng đùng, mỗi người đều hiện ra vẻ uất khí.

- Đội trưởng, người cũng là đội trưởng đội hộ vệ Thanh Long, tại sao phải nghe lệnh đám người Hoàng Long kia, hần muốn chúng ta làm gì thì chúng ta phải làm cái đó.

Một thanh niên áo xanh tức giận mà nói.

- Đúng thế đội trưởng, chúng ta tại sao phải nghe lời bọn hần, ngấm lại thật uất ức.

Một thanh niên áo đen cất tiếng nói.

- Các người cảm miệng cho ta, tưởng rằng trong lòng lão tử dễ chịu lắm sao, ta cũng là chức vụ đội trưởng, dựa vào điều gì mà phải nghe lời bọn chúng, nhưng mà thực lực chúng ta thua kém thì đành phải chịu thôi, nếu các người không phục thì hãy đi khiêu chiến với bọn chúng.

Thanh niên tu vi thực lực thất tinh Đấu Tông cất tiếng nói.

- Đội trưởng, vậy ngày mai đội trưởng hãy đi khiêu chiến, chúng ta sẽ hỗ trợ.

Thanh niên kia cất tiếng nói.

- Lần trước ta đã không phục đi khiêu chiến nhưng bị đánh gãy ba cái xương sườn.

Thanh niên dẫn đầu cất tiếng.

- Đội trưởng, chúng ta cũng không có cách nào, thực lực chúng ta căn bản là không đủ dùng.

Một thanh niên cất tiếng nói.

- Đội trưởng, chúng ta nên hỏi đám người này một chút hay không, đám người này dường như là hậu thiên của Nhạc Thiên.

Một thanh niên cất tiếng hỏi.

- Các người lại đề cập tới Nhạc Thiên lão tổ, các người có thể không biết tình huống nhưng trong lòng chúng ta có Nhạc Thiên lão tiền bối là được rồi.

Thanh niên dẫn đầu lại nói:

- Ta đi hỏi xem bọn họ muốn ăn gì không.

Thanh niên dẫn đầu mắng chửi sau đó đi vào trong một đình viện.

Ở bên ngoài tất cả đều bị thần thức của Nhạc Thành khống chế, cuộc nói chuyện bên ngoài hẳn đều nghe rõ.

- Ta biết người tên là Nhạc Thành, thời gian không còn sớm nữa, các người muốn ăn gì cứ nói.

Thanh niên dẫn đầu đi vào trong mà nói.

- Đa tạ, chỉ là chúng ta cũng không đói, bằng hữu của ta đã nghỉ ngơi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với thanh niên.

Nhạc Thành khẽ đánh giá thanh niên này một chút, thân hình cũng tương tự như Khiếu Thiên Hổ, tên của hắn chính là Nhạc Thạch Đầu.

- Vậy người nghỉ ngơi sớm một chút đi, phỏng chừng ngày mai tộc trưởng sẽ có tin tức.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

- Vậy đội trưởng đi thông thả, còn có một chuyện tại hạ muốn hỏi.

Nhạc Thành hơi biến sắc mà nói.

- Có chuyện gì, người mau nói đi.

Thanh niên kia chần chừ mà hỏi Nhạc Thành.

- Không biết tại hạ xưng hô thế nào với đội trưởng đây.

Nhạc Thành mỉm cười hỏi.

- Người gọi ta là Thạch Đầu là được rồi, người ở đây cần gì cứ nói cho ta biết.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

- Đa tạ Thạch Đầu đội trưởng.

Nhạc Thành một lần nữa mỉm cười nói.

- Tại hạ muốn xác định một chút, liệu ngày mai có thể có tin tức của tộc trưởng được không?

- Cái này hẳn là có, chỉ là chậm nhất thì ba ngày cũng sẽ có tin tức.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

- Đa tạ Thạch Đầu huynh đệ.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Không cần cảm ơn, bất quá ta phỏng chừng ngươi cũng không nên chờ đợi tin tức tốt.

Nhạc Thạch Đầu bắt đầu nhìn Nhạc Thành.

- Tại sao?

Nhạc Thành hơi biến sắc mà hỏi.

- Aizzz, kỳ thực chúng ta cùng huyết mạch nhưng ta cũng cho ngươi biết, ngươi rất khó ở lại Nhạc gia.

Nhạc Thạch Đầu do dự một chút.

- Thân phận của ngươi lần trước Nhạc Đại trưởng lão đã nói qua, nhưng trong tộc có không ít trưởng lão phản đối ngươi quay lại.

- Tựa như đội hộ vệ Thanh Long chúng ta cũng là chi mạch của Nhạc Thành lão tổ, bởi vì bị mấy trưởng lão khác áp bức cho nên chúng ta cũng không có địa vị gì.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

- Thạch Đầu đội trưởng, huynh nói huynh chính là thuộc về nhất mạch của Nhạc Thiên lão tổ?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi.

- Chỉ có một chút liên quan mà thôi, Nhạc gia chúng ta hai trăm năm gần đây cũng là hai mạch của Nhạc Thiên lão tổ và Nhạc Tề lão tổ, nghe nói trước kia Nhạc Thiên lão tổ còn ở thì đây chính là thế lực lớn nhất, khi đó trưởng lão đại bộ phận là người của Nhạc Thiên lão tổ, sau khi Nhạc Thiên lão tổ rời khỏi thì Nhạc gia do Nhạc Tề lão tổ làm chủ, trong tộc đại bộ phận trưởng lão cũng là người của Nhạc Tề lão tổ.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

- Thật không, không biết Thạch Đầu đội trưởng có biết vì sao trước kia Nhạc Thiên lão tổ rời khỏi Nhạc gia hay không?

Nhạc Thành muốn biết chuyện tình nên hỏi.

- Cái này ta không biết, chuyện này thì một số trưởng lão cũng không minh bạch rõ ràng.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói:

- Huynh là huyết mạch trực hệ của Nhạc Thiên lão tổ, huynh đến ở lại Nhạc gia thì cần phải chú ý nhiều hơn, nhất mạch chúng ta đã bị người khác sỉ nhục nhiều rồi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

479. Chương 419: Đội Hộ Vệ Thanh Long. (1)

- Được rồi vậy ngươi nghỉ ngơi một chút đi, có chuyện gì cần thì cứ nói với ta.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

Nhạc Thành lẳng lặng suy nghĩ, sau đó lập tức quay trở về phòng của mình, tin tức mà Nhạc Thạch Đầu nói có không ít tác dụng với Nhạc Thành.

Suy nghĩ một lát Nhạc Thành liền khoanh chân mà tu luyện, tiến vào Phân Thần kỳ, Nhạc Thành biết rằng mình đã tiến gần thêm một bước với thực lực trước kia.

Lúc này ở trong đại sảnh của Nhạc gia hơn mười vị trưởng lão đang ở trưởng lão, sắc mặt của bọn họ hơi biến hóa nhìn lão già ở giữa, chính là tộc trưởng Nhạc Duy.

- Tộc trưởng, Nhạc Thành đúng là đã đến đây, có nên khiến hắn nhận tổ quy tông không?

Nhạc Đại trưởng lão nói Nhạc Thành có tới tám phần huyết mạch Kim Long thân thể, đây là một chuyện rất tốt.

Một lão già tóc trắng nói.

- Không, hắn là nhất mạch của Nhạc Thiên, đã không còn là người của Nhạc gia nữa.

Một lão già áo xám cất tiếng nói.

- Ta cũng đồng ý, Nhạc Thành không phải là người của Nhạc gia, cho hắn ra ngoài là được.

Một lão già áo tím cũng cất tiếng nói.

- Người nói vậy là gì, chỉ cần có máu của Nhạc gia thì cũng là người của Nhạc gia, Nhạc Thiên lão tổ rời khỏi Nhạc gia nguyên nhân tất cả đều biết, bây giờ hậu nhân của ông đã quay lại, tại sao lại không cho về?

Một lão già áo vàng cất tiếng nói.

- Hừ, ta phản đối Nhạc Thành quay trở về Nhạc gia, cho dù hắn có tám phần huyết mạch thì sao?

- Được rồi, mọi người đừng nói nữa.

Sắc mặt của Nhạc Duy cuối cùng cũng hơi biến đổi mà nói với chúng nhân trong đại sảnh:

- Bất kể thế nào thì hắn cũng có huyết dịch của Nhạc gia, chúng ta không thể gây khó dễ với hắn, Nhạc Thành hiện tại cũng là con rể của Vũ Văn gia tộc, chúng ta với Vũ Văn gia tộc giao hảo cũng tốt, dù sao cũng cho Vũ Văn gia một chút thể diện.

Dừng lại một chút, Nhạc Duy tiếp tục nói:

- Ta quyết định để Nhạc Thành ở trong đội hộ vệ Thanh Long, Nhạc Tề lão tổ cũng đồng ý với quyết định của ta, các người không cần bàn luận nữa, Nhạc Thành không muốn ở lại thì chúng ta có thể cho hắn đi.

- Ở trong đội hộ vệ Thanh Long, tộc trưởng, Nhạc Thành có tới tám phần huyết mạch, ở trong đội hộ vệ Thanh Long tựa hồ như không phù hợp.

Một lão già vẫn luôn thiên vị Nhạc Thành nói.

- Hừ, ở đội hộ vệ Thanh Long đã là tiện nghi cho hắn.

Một lão già hắc y oán hận nói:

- Bất quá Nhạc Thành lão tổ đã đồng ý thì chúng ta cũng coi như xong, về sau tên tiểu tử kia nếu làm loạn thì sẽ trục xuất hắn.

Ngày hôm sau Nhạc Thành từ từ đình chỉ tu luyện, từ trong đan điền thở ra một ngụm trọc khí hai mắt mở ra, hai luồng tinh quang lóe sáng.

- Có tin tức gì không?

Nhạc Thành thì thầm nói, thần thức của Nhạc Thành đã cảm ứng từ phía xa có không ít người bay tới.

Nhạc Thành thu dọn một phen sau đó liền chờ đợi.

Một lát sau thanh niên dẫn đầu đội hộ vệ Hoàng Long đã tiến vào trong đình viện.

- Nhạc Thành, tộc trưởng có tin tức.

Thanh niên này nói với Nhạc Thành.

- Không biết là tin tức gì?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Tộc trưởng đã đồng ý cho người ở lại Nhạc gia, bắt quá người phải ở trong đội hộ vệ Thanh Long.

Nói xong thanh niên này nhìn đội hộ vệ Thanh Long mà nói.

- Tộc trưởng không nói gì khác nữa sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, trong lòng suy nghĩ, chẳng lẽ tộc trưởng không muốn gặp hắn.

- Còn nữa, nếu như người muốn ở lại thì phải ở trong đội hộ vệ Thanh Long còn không rời khỏi Nhạc gia cũng được.

Đội trưởng này nhìn Nhạc Thành mà nói, sau đó quay sang Nhạc Thạch Đầu:

- Nếu người đồng ý lưu lại thì hãy gia nhập vào đội của Nhạc Thạch Đầu.

Đội trưởng của đội hộ vệ Hoàng Long nói xong thì chăm chú nhìn Nhạc Thành:

- Người hãy trả lời rõ ràng cho ta, người đồng ý ở lại hay rời khỏi/?

- Ta ở lại.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Nhạc Thành mục tiêu cũng chỉ ở lại mà thôi, về phần ở đâu cũng không ảnh hưởng, miễn có cơ hội tìm linh châu thượng cổ của Nhạc gia.

- Tốt lắm, về sau người gia nhập đội hộ vệ Thanh Long.

Đội trưởng đội hộ vệ Hoàng Long nhìn Nhạc Thạch Đầu mà nói:

- Nhạc Thạch Đầu, từ nay người sắp xếp một chút, về sau hắn chính là người trong đội của người.

Nói xong thanh niên này lập tức rời đi xa.

- Đội trưởng, vì sao tộc trưởng lại để hắn ở lại, thật kỳ quái.

- Người thì biết cái gì, tên tiểu tử này hình như có quan hệ với Vũ Văn gia tộc, để hắn ở lại đội hộ vệ Thanh Long cũng giống như lưu lại một tên ăn mày vậy.

Đội trưởng đội hộ vệ Hoàng Long cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, về sau người gia nhập đội hộ vệ Thanh Long cũng đừng suy nghĩ nhiều, ít nhất đội hộ vệ Thanh Long cũng không tệ, người bình thường muốn đi vào cũng không phải dễ dàng.

Một lát sau đội trưởng đội Thanh Long nói với Nhạc Thành.

- Ta đã vào rồi thì phải gọi huynh là Thạch Đầu đội trưởng.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Người kêu ta là Thạch Đầu là được rồi, bọn họ đều gọi ta như vậy không cần khách khí.

Nhạc Thạch Đầu khẽ vỗ vai Nhạc Thành mà nói:

- Người giống như bạn bè của ta, hãy ở lại trong đình viện.

- Đa tạ Thạch Đầu đội trưởng.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, hắn cảm nhận thấy Thạch Đầu này cũng không tệ lắm, chỉ là tu vi hơi kém một chút, nếu có cơ hội hắn sẽ trợ giúp người này đột phá.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

480. Chương 419: Đội Hộ Vệ Thanh Long. (2)

- Bây giờ người theo ta ra ngoài một chuyến, ta giúp người là một chút thủ tục người cũng phải đi nhận một bộ áo giáp.

Nhạc Thạch Đầu khẽ cười nói.

- Được.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó rời khỏi dinh viện.

Trên đường đi, Nhạc Thành cũng được Nhạc Thạch Đầu nói chuyện của đội hộ vệ Thanh Long, Nhạc Thành cũng biết đội hộ vệ Thanh Long có khoảng ba vạn người, năm trăm người sẽ chọn ra một đội trưởng.

Nhạc Thạch Đầu chỉ là một đội trưởng mà thôi, hẳn có năm trăm thủ hạ, ở trong Nhạc gia cũng là không tệ.

Ba mươi vạn người, thực lực không tệ, Nhạc Thành không khỏi âm thầm nghĩ thầm, thực lực của Nhạc gia cũng thật cường hãn, Tứ Đại Nhân Tộc đúng là không có tộc nào yếu.

Đồng thời Nhạc Thành cũng biết được trong kết giới có diện tích vô cùng lớn, nhân khẩu có hơn một tỷ người, cường giả Đấu Tôn mà phi hành cũng phải mất một tháng mới hết được.

Ở trong một tòa kiến trúc vô cùng lớn, Nhạc Thạch Đầu đưa cho Nhạc Thành tiếp nhận một ngọc bài màu xanh, trên đó có một đồ án quỷ dị.

Ngay lập tức Nhạc Thành nhận lấy một bộ áo giáp màu xanh, bắt đầu từ ngay mai, Nhạc Thành cũng phải mặc một bộ giáp này.

Chỉ là như vậy cũng tốt có thể tùy ý đi lại trong kết giới.

Lập tức Nhạc Thạch Đầu nói Nhạc Thành ngày mai tập hợp tại đây, ngày mai chính là ngày đo sức của đội hộ vệ Thanh Long để khích lệ mọi người tu luyện.

Mọi chuyện làm xong, Nhạc Thành mới quay lại dinh viện, nhìn thấy Nhạc Thành mặc bộ áo giáp màu xanh, Yêu Huyền cùng với Đại Song và Tiểu Song liền nở ra một nụ cười.

Mặc bộ áo giáp màu xanh này vào, Nhạc Thành đã hiện ra trước mặt mấy cô gái.

Ba cô gái nhìn bộ áo giáp của Nhạc Thành, thấy hẳn toát ra một khí khái hào hùng thì ngây người.

- Thế nào, có phải không phù hợp với ta không?

Nhạc Thành thấy thần sắc của ba cô gái thì hỏi.

- Không phải, chủ nhân mặc áo giáp vào trông thật uy vũ.

Đại Song phục hồi tinh thần lại mà nói.

- Cũng không tệ lắm, miễn cưỡng không có trở ngại nào.

Yêu Huyền phục hồi lại tinh thần mà nói.

- Vậy là tốt rồi, ta còn tưởng là không phù hợp.

Nhìn bộ áo giáp màu xanh trên người, Nhạc Thành cười cười mà nói.

- Hỏa Lão đâu rồi?

Nhạc Thành nhìn xung quanh, cảm nhận thấy không có khí tức của Hỏa Lão.

- Đúng rồi, ta quên mất.

Yêu Huyền mỉm cười nói.:

- Hỏa Lão vừa mới đi khỏi, bảo ta nói với người là Hỏa Lão có người quen gọi ông ấy ra ngoài.

- Xem ra Hỏa Lão quen biết thật nhiều người.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng.

Một đêm không có chuyện gì trôi qua, trong một đêm này Nhạc Thành cũng gần tiến vào Phân Thần Kỳ, Nhạc Thành cũng muốn tốc độ tu luyện của mình nhanh hơn một chút.

Tối hôm qua Nhạc Thành cũng đã nói với Yêu Huyền và Đại Song và Tiểu Song, mình phải ở lại Nhạc gia trong thời gian này, Yêu Huyền và ba cô gái cố gắng tu luyện ở trong dinh viện là được, có thực lực của Yêu Huyền Nhạc Thành cũng không sợ ở Nhạc gia xảy ra chuyện gì.

Rời khỏi dinh viện, Nhạc Thành ra ngoài gặp Nhạc Thạch Đầu, Nhạc Thạch Đầu đón tiếp Nhạc Thành, hôm nay là lần đầu tiên Nhạc Thành gia nhập Thanh Long hộ vệ đội, Nhạc Thạch Đầu cũng nói cho Nhạc Thành biết một số chuyện.

Nhạc Thạch Đầu cùng đi với mấy thanh niên, Nhạc Thành cũng biết mấy người này tên là Nhạc Đại Dũng, Nhạc Tiểu Dũ, hai người là huynh đệ tu vi nhất tinh Đấu Tông, còn có hai người là Nhạc Lệ và Nhạc Bình.

Nhạc Lệ là con gái, ở trong độ hộ vệ Thanh Long có con gái cũng không phải là điều kỳ quái.

Nhạc Lệ cùng với Nhạc Bình hai người đều có tu vi tam tinh Đấu Tông.

Mọi người bắt chuyện xong đều hướng tới chỗ ngày hôm qua, chính là Long cốc.

Dựa theo lời của Nhạc Thạch Đầu, Nhạc Thành biết kết giới của Nhạc gia ở Đại thành không ít, Nhạc gia chia làm bốn thành, mỗi thành đều có năm sáu cái kết giới. Hôm nay đến Long cốc chỉ có mười đội hộ vệ mà thôi, tổng cộng là năm nghìn người.

Lập tức Nhạc Thạch Đầu dẫn đầu năm trăm người tới Long cốc.

Trên đường đi Nhạc Thành cũng theo dõi hình ảnh xung quanh, kết giới của Nhạc gia giống như là một đại quốc vậy.

Long cốc là một dãy núi vô cùng lớn, bởi vì dãy núi này giống như là một con rồng lớn vậy cho nên gọi là Long cốc.

Hôm nay chính là ngày đo sức của độ hộ vệ Thanh Long, trên thực tế mỗi đội hộ vệ Thanh Long phái ra năm người đo sức mà thôi.

Mỗi người trong năm người này sẽ chọn một người đo sức của đối thủ tùy ý để thi đấu, thua thì bị rơi đài, thắng thì tiếp tục lưu lại cho đến khi còn một người.

Theo đoàn người, Nhạc Thành nhìn về phía dãy núi hình rồng, dãy núi này giống như là một con rồng thật lớn vậy.

- Các huynh đệ, các ngươi nhất định không được chịu thua kém, chúng ta ba năm rồi vẫn chưa đạt được ngôi thứ nhất hôm nay nhất định phải tranh giành thật tốt.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

- Đội trưởng, ta thấy không có gì hi vọng, thực lực mạnh nhất của chúng ta chính là Nhạc Đỗ An nhưng chỉ là tứ tinh Đấu Tông, bọn họ có không ít ngũ tinh Đấu Tông, chúng ta không phải là đối thủ.

- Các ngươi chịu thua kém những người này sao?

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói:

- Lần này đo sức thì có Nhạc Đỗ An, Nhạc Lệ, Nhạc Bình còn có Nhạc Nhiên bốn người lên sân khấu, cần thận một chút, đã thua thì cũng phải thua cho đẹp.

- Đội trưởng, không phải năm người sao, còn thiếu một người.

Một thanh niên sau lưng Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, dựa theo quy của thì hôm nay ngươi cũng phải lên đài vì ngươi là người mới.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói với Nhạc Thành:

- Người cẩn thận một chút.

- Được.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, hôm nay lên đài ngàn vạn lần đừng thua, tốt nhất là đứng vị trí đầu.

- Đúng vậy, chúng ta rất lâu rồi không có cường giả.

Nghe thấy Nhạc Thành lên đài, không ít người bắt đầu ồn ào.

- Các người đừng ồn ào nữa, Nhạc Thành lần đầu tiên lên đài, có bản lĩnh thì các người đi lấy vị trí thứ nhất.

Nhạc Thạch Đầu lại nói với Nhạc Thành:

- Nhạc Thành đây là lần đầu tiên người lên đài, nhất định cần phải cẩn thận.

- Ta tận lực là được.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

481. Chương 420: Bắt Đầu Độ Sức.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Được rồi, mọi người lui xuống đi, chúng ta bắt đầu đến.

Nhạc Thạch Đầu quát nhẹ sau đó năm trăm người từ trên không trung rơi xuống đất.

Bây giờ trước mặt Nhạc Thành là một khoảng bình địa rất lớn, xung quanh chính là một long cốc sơn mạch.

- Ha ha, Nhạc Thạch Đầu các người sợ thua hay sao mà không dám tới, có muốn hay không chúng ta cho các người một đội miễn cho các người bị mất mặt.

Nhạc Thạch Đầu từ trên không trung rơi xuống thì bị một thanh niên áo giáp màu xanh đi tới cười cười.

- Nhạc Viễn Bằng, người cứ tạm thời đắc ý.

Nhạc Thạch Đầu hung hăng trợn mắt nhìn thanh niên kia.

- Nhạc Thạch Đầu, hình như hôm nay các người có người mới gia nhập, thực lực thế nào, nghe nói là hậu nhân của Nhạc Thiên lão tổ, ta cũng muốn biết một chút.

Nhạc Viễn Bằng cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, hẳn chính là Nhạc Viễn Bằng cũng là một đội trưởng của đội Thanh Long.

Nhạc Thạch Đầu nói với Nhạc Thành.

- Ra mắt đội trưởng.

Nhạc Thành mỉm cười, sau đó hần đánh giá thực lực của Nhạc Viễn Bằng, cũng là thất tinh Đấu Tông.

- Người chính là Nhạc Thành sao? Alzzz, có thể ở trong Thanh Long đội hộ vệ, nghe nói còn là chi mạch của Nhạc Thiên, sau này nếu như có người khi dễ người chúng ta nhất định liều mạng với bọn họ.

Nhạc Viễn Bằng đánh giá Nhạc Thành, không nhìn ra thực lực của Nhạc Thành nhưng cũng không cảm nhận được đấu khí và ma pháp lực của hắn thì hơi thất vọng một chút.

- Đa tạ.

Nhạc Thành mỉm cười nói, hẳn cũng nhận ra Nhạc Viễn Bằng là người không tệ.

- Nhạc Thạch Đầu, Nhạc Viễn Bằng, các người mau sắp xếp người của các người tới.

Ở phía xa xa, một thanh niên nói với Nhạc Viễn Bằng và Nhạc Thạch Đầu.

- Được rồi ta qua sắp xếp người, các người cũng chuẩn bị lên đài.

Nhạc Viễn Bằng cất tiếng nói với Nhạc Thạch Đầu sau đó quay đầu lại.

Nhạc Thành đánh giá tình huống xung quanh, năm nghìn người hiện tại đã ở trong Long cốc, toàn bộ đều mặc áo giáp màu xanh.

- Được rồi, Nhạc Đỗ An, Nhạc Nhiên, Nhạc Lệ, Nhạc Bình, Nhạc Thành, năm người các người lên trên đài, tùy ý chọn một đối thủ là được.

Nhạc Thạch Đầu nói với đám Nhạc Thành.

Ở giữa chính là một khối đại bình, diện tích khoảng chừng một vạn trượng.

Nhạc Thành bắt đầu đi theo sau đám người Nhạc Đỗ An cùng với Nhạc Nhiên lên.

Tổng cộng có tới năm mươi người lên trên sân khấu, không gian xung quanh lập tức khẩn trương hơn, mặc dù đây chỉ là độ sức nhưng cũng là danh dự của các đội hộ vệ.

- Nhạc Thành, đợi chút nữa người cẩn thận một chút, lần đầu tiên lên sân khấu, người chọn một đối thủ thực lực thấp một chút.

Nhạc Lệ cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành ừ một tiếng sau đó không nói gì nữa.

Quy tắc độ sức Nhạc Thành biết rõ, chỉ cần kiên trì đến cuối cùng đánh bại đối thủ là được.

- Đội trưởng, Nhạc Thành liệu có thể kiên trì tới đợt thứ hai hay không?

Một thân ảnh hơi mập tiến tới gần Nhạc Thạch Đầu mà hỏi.

- Ta cũng không biết, cứ chờ xem đi.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

Đối với Nhạc Thành, Nhạc Thạch Đầu cũng không nhìn thấu thực lực, Nhạc Thạch Đầu suy đoán trong lòng Nhạc Thành thực lực hẳn là không cao, nếu là một Đấu Tông cường giả thì chắc đã rời Nhạc gia cho thoải mái rồi.

Nhạc Thành dò xét mười người xung quanh sân khấu, bọn họ thực lực đều là tam tinh tứ tinh Đấu Tông, thực lực này không đáng để Nhạc Thành để vào mắt.

Trong lòng Nhạc Thành vẫn nghĩ là tại sao Nhạc gia tộc trưởng lại để mình trong đội hộ vệ Thanh Long, tuy nhiên hiện tại hẳn vẫn không đoán ra tại sao.

Một lát sau, dưới sự tuyên bố của một thanh niên, cuộc độ sức bắt đầu, nhìn trang phục của thanh niên này, Nhạc Thành cũng nhận ra đó là một vị đội trưởng, tu vi là Đấu Tông đỉnh phong.

- Xoẹt xoẹt.

Đến lúc bắt đầu tất cả mọi người đều thả người lên trên không trung.

Nhạc Thành ngừng lại một chút rồi cũng thả người mà lên, quay mắt nhìn về đám tứ tinh tam tinh Đấu Tông kia, Nhạc Thành giống như là voi nhìn kiến vậy, không có bất kỳ áp lực nào.

- Để ta trong đội hộ vệ Thanh Long để ta thuận tiện tìm linh châu thượng cổ cũng được.

Nhạc Thành nghĩ thầm rồi nở ra một nụ cười.

- Xoẹt.

Cuộc độ sức sau đó cũng bắt đầu, thanh niên cao gầy kia đã lao tới bên cạnh Nhạc Thành.

- Người là người mới tới, ta để người thua cũng không khó nhìn.

Thanh niên này mỉm cười nói với Nhạc Thành.

Độ sức không có nhiều quy tắc, đơn giản là chọn người, nếu như rút xuống đất thì chính là thua.

Những người tu vi thực lực thấp sẽ chọn người thực lực không cách biệt mình bao nhiêu, miễn cho bị loại.

- Ta vừa mới tới, bất quá thất bại chính là người.

Nhạc Thành mỉm cười, thanh niên này chỉ có thực lực tam tinh Đấu Tông mà thôi, đừng nói là tam tinh Đấu Tông, tam tinh Đấu Tôn cũng không đáng để Nhạc Thành để vào mắt.

- Ta sẽ chờ, chỉ là người đừng quá mạnh miệng.

Thanh niên này chăm chú nhìn Nhạc Thành.

Cùng lúc đó, mọi người bắt đầu sôi nổi, đột nhiên từng luồng đấu khí tràn ngập, còn có những người tu luyện ma pháp, nhưng tu vi cao nhất cũng chỉ là ma pháp sư cấp bảy sơ kỳ mà thôi.

Nhạc Thạch Đầu vẫn chăm chú nhìn Nhạc Thành, trong lòng hơi lo lắng, nếu như một chiêu đã đánh bại thì làm cho hấn mất mặt là được rồi, tuy nhiên thực lực của Nhạc Thành thì hấn không rõ ràng.

- Ta xuất thủ, người chú ý một chút.

Thanh niên đối mặt với Nhạc Thành hơi biến sắc mặt sau đó di chuyển một mảng đấu khí tràn ngập.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, hấn nhìn ra thanh niên này vẫn không dốc toàn lực, chỉ muốn thăm dò mình mà thôi.

Trong tay thủ ấn của hấn đánh ra, một mảng thanh mang tràn ngập quanh thân của Nhạc Thành.

Vượt không gian, bàn tay của Nhạc Thành lóe lên thanh mang, thanh niên đối mặt của Nhạc Thành từ từ thất vọng mà rơi từ không trung xuống mặt đất, những người xung quanh cũng không biết xảy ra chuyện gì.

Thanh niên này sau khi rơi xuống thì đứng thẳng tắp, cảm nhận bị một lực lượng vô cùng cường hãn bao phủ, mình không thể nào có sức phản kháng.

- Gặp quỷ rồi.

Dựa theo quy tắc thì hấn đã thua.

- Có vấn đề gì đây, Nhạc Thành dường như chưa ra tay, tại sao lại thắng.

Nhạc Thạch Đầu và đám người kia vẫn chưa phục hồi tinh thần, trợn mắt ra nhìn.

- Thịch thịch.

Cuộc độ sức trên không trung vẫn tiếp tục, thực lực những người này trên cơ bản cũng không kém, nếu như không xuất ra thủ đoạn thì Nhạc Thành cũng không thể thắng dễ dàng.

Từng thanh âm khổng lồ vang lên.

- Âm.

Một thanh âm kích tán, Nhạc Thành đã nhìn thấy thân hình của Nhạc Lệ đã bị đối thủ đánh ngã xuống đất.

Cũng may đối thủ ngừng lại ngay, Nhạc Lệ cũng không có không bị thương nặng.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

482. Chương 421: Quá Kinh Khủng.

Cuộc đọ sức giữa không trung đã hấp dẫn tất cả ánh mắt của mọi người.

Sau nửa canh giờ vòng thứ nhất cuối cùng cũng đã kết thúc, đám người của Nhạc Thạch Đầu chỉ có Nhạc Thành và Nhạc Đỗ An là tiến vào vòng thứ hai.

Mà Nhạc Thành tiến vào vòng thứ hai cũng bị không ít người để ý tới, mọi người đều cho rằng Nhạc Thành may mắn, bởi vì ai cũng không thấy Nhạc Thành ra tay.

- Người kia tại sao lại đưa Nhạc Thành tới đây?

Nhạc Thạch Đầu nghi hoặc mà hỏi.

Đợt thi đấu thứ hai bắt đầu, những người thua trận chỉ biết hậm hực mà rời đi, mỗi người đều lộ ra vẻ mất mát.

Đợt thi đấu thứ hai bắt đầu, Nhạc Thành mỉm cười, lần này lại là một tứ tinh Đấu Tông chọn hãn.

- Ta không giống như tên tiểu tử lúc này, ngươi cẩn thận một chút.

Tứ tinh Đấu Tông cất tiếng nói, sau đó đấu khí liền chuyển động, kiếm quang bổ về phía Nhạc Thành.

Lần này đám người ở phía sau lưng của Nhạc Thành cũng chăm chú nhìn về phía hãn xem Nhạc Thành còn có may mắn không.

- Người cũng xuống đi.

Nhạc Thành cười nhạt một tiếng, sau đó thủ ấn của hãn biến đổi, thanh mang nhẹ nhàng ngưng tụ bao quanh thanh niên kia.

Mặc dù thanh niên này mạnh hơn thanh niên đầu tiên một chút nhưng cũng chỉ là tứ tinh Đấu Tông mà thôi.

- Xoẹt.

Dưới sự ngưng tụ thanh mang của Nhạc Thành, thanh niên kia bị một kiếm quang cường hãn bao quanh.

Thanh mang bao phủ, sắc mặt của thanh niên kia mới biến đổi lớn, giờ phút này hãn mới cảm nhận được thực lực của đối phương liền vội vàng bố trí một vòng tròn phòng ngự, tuy nhiên đã không kịp.

- Xoẹt.

Nhạc Thành ngưng tụ thanh mang bao phủ thanh niên kia vào bên trong.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, chỉ thấy thanh niên kia đã trực tiếp rơi xuống mặt đất, không có bất kỳ phản kháng nào.

- Thực lực rất mạnh.

Nhạc Thạch Đầu lúc này mới nhìn ra thực lực của Nhạc Thành, đối thủ trong tay của hãn không hề có khả năng kháng cự, bởi vì hãn là thất tinh Đấu Tông nhưng cũng không thể làm được như vậy.

Nhạc Thành tựa hồ rất mạnh.

Nhạc Thạch Đầu kinh ngạc mà nói.

- Thực lực tuyệt đối trên chúng ta.

- Xem ra trong đội cuối cùng cũng xuất hiện một cường giả.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó nhìn đám người trên không trung, từng thanh âm phá hủy vang lên, tứ tinh tam tinh Đấu Tông quá yếu, Nhạc Thành không để trong lòng.

- Ta thua, ta căn bản không phải là đối thủ của ngươi.

Thanh niên bị Nhạc Thành áp chế cắt tiếng nói.

- Thịch.

Nhạc Thành một lần nữa nhìn về phía Nhạc Đỗ An, chỉ thấy tứ tinh Đấu Tông đối thủ của hắn cũng không kém.

Hai người này khó phân cao thấp.

Nhạc Thành đánh rơi đối thủ xong thì thân hình rơi xuống, mà hiện tại cũng đã đến vòng thứ ba, những người xung quanh chăm chú đánh giá nhìn Nhạc Thành.

Cảm thấy ánh mắt của mọi người Nhạc Thành cũng không để ý gì.

Sau nửa canh giờ sau, cuộc độ sức thứ hai mới kết thúc, mà lúc này có một số người bị thương không nhẹ.

Bởi vì vòng thứ nhất đã kết thúc còn hai mươi lăm người, vòng thứ hai chỉ còn có mười hai hai người.

Mỗi đấu thủ tiêu hao không ít chân khí.

Cuộc độ sức ở vòng thứ ba bắt đầu, có thể tiến vào trong vòng thứ ba thì đối với đám người hộ vệ Thanh Long đã là không tệ, bởi vì bọn họ thực lực hơn thua nhau không nhiều, liên tục đánh bại hai đối thủ, không thể nghi ngờ là thiên phú và kỹ xảo đều mạnh hơn người.

Tiến vào trong vòng thứ ba Nhạc Thành một lần nữa được một tứ tinh Đấu Tông chọn, trong lúc mọi người kinh ngạc thì Nhạc Thành đã khiến cho đối thủ rơi xuống mặt đất. Lúc này bọn họ đã bắt Nhạc Thành chính là một cường giả.

- Ha ha, đội ta rốt cuộc cũng xuất hiện một cường giả, sau này xem ai có thể khinh thường Nhạc Thạch Đầu ta, ta sẽ không để yên cho hắn.

Nhạc Thạch Đầu cao hứng nhìn Nhạc Thành ở trên không trung mà nói.

- Đội trưởng, hóa ra Nhạc Thành là một cường giả lần này nói không chừng có thể đoạt được ngôi vị đệ nhất.

- Thứ nhất rất khó, nhưng mà liên tục đánh bại ba người thì thực lực cũng phải trên lục tinh Đấu Tông.

- Ta thấy Nhạc Thành đã vượt qua lục tinh Đấu Tông, khả năng rất cao.

- Được rồi, các người cứ chờ xem, nếu như Nhạc Thành có thể tiến vào vòng trong nữa thì chúng ta có thể tiếp tục kiêu hãnh.

Nhạc Thạch Đầu nói với mọi người sau lưng.

Bất quá Nhạc Thạch Đầu cũng rất hi vọng Nhạc Thành có thể đoạt ngôi vị thứ nhất.

Tiến vào trong vòng thứ tư hiện tại chỉ còn bảy người, mà bảy người này chỉ sợ có mỗi mình Nhạc Thành là có sắc mặt tốt nhất.

Nhạc Thành lần này lại gặp phải một tứ tinh Đấu Tông, tuy nhiên đã tới tứ tinh Đấu Tông đỉnh phong.

- Đi xuống đi.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại hơi biến đổi, thoải mái khiến cho tứ tinh Đấu Tông ngoan ngoãn rơi xuống mặt đất.

- Nhạc Thành rốt cuộc là có thực lực gì, quá kinh khủng.

Nhạc Thạch Đầu há hốc mồm.

Ở trong Long Cốc mấy nghìn hộ vệ Thanh Long bắt đầu nghị luận thân phận Nhạc Thành, không bao lâu sau thân phận của Nhạc Thành đã bị những người này biết.

Nhưng những người khác chỉ biết Nhạc Thành là nhất mạch của lão tổ Nhạc Thiên mà thôi, còn thực lực ra sao bọn họ đều không biết.

Vòng thứ năm, lúc này Nhạc Thành đánh giá ba người, hai người vừa vặn thắng được vòng thứ tư.

Ba người này một người có thực lực lục tinh Đấu Tông, hai người có thực lực ngũ tinh Đấu Tông, ở trong đội hộ vệ Thanh Long đã là một nhân vật mạnh mẽ.

Đội hộ vệ Thanh Long nếu như muốn tiến vào tầng lớp cao nhất của Nhạc gia thì chỉ có một cách đo chính là đột phá tới Đấu Tôn, mà đột phá tới Đấu Tôn là có thể gia nhập Hoàng Long độ hộ vệ.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

483. Chương 422: Nhạc Khinh Ngân.

Chỉ là những người này huyết mạch không đủ, có thể tu luyện tới ngũ tinh Đấu Tông hay lục tinh Đấu Tông đã là vô cùng khó khăn rồi.

- Đội trưởng, Nhạc Thành đã tiến vào bốn người mạnh nhất.

Một thanh niên sau lưng hưng phấn nói.

- Ủ, chúng ta tiếp tục xem, nói không chừng Nhạc Thành có thể lấy được vị trí thứ nhất.

Nhạc Thạch Đầu cao hứng mà nói.

- Người quá khiến ta kinh ngạc, mặc dù ta không nhìn thấy thực lực của người nhưng ta cảm thấy người rất mạnh.

Vòng thứ năm bắt đầu, một lục tinh Đấu Tông nói với Nhạc Thành.

- Có lẽ thế, chỉ là người không thắng nổi ta.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười mà nói.

Vòng thứ năm bắt đầu, thanh niên lục tinh Đấu Tông bị Nhạc Thành chọn.

- Coi như ta không thắng nổi người thì thân là người của Nhạc gia ta cũng không thể không chiến mà bại, đây chính là lời nói của Nhạc Thiên lão tổ.

Lục tinh Đấu Tông nói với Nhạc Thành.

- Vậy cứ ra tay đi.

Nhạc Thành mỉm cười, xem ra thanh niên này cũng là nhất mạch của lão tổ.

Nhạc Thành cảm thấy rất kỳ quái, tại sao đội hộ vệ Thanh Long đều là người của Nhạc Thiên lão tổ, còn mạch của Nhạc Tề lão tổ thì không có, về phần đội Hoàng Long hộ vệ thì hầu như toàn bộ là mạch của Nhạc Tề lão tổ.

- Người cẩn thận một chút, ta muốn xuất thủ.

Thanh niên này nhìn Nhạc Thành do dự một chút rồi đầu khí quanh thân bắt đầu diên đại chuyển động.

Mà lúc này, hai ngũ tinh Đấu Tông cũng bắt đầu độ sức, hai người này thực lực giống nhau, muốn thắng đối phương quả thật không dễ dàng.

- Vạn Kiếm Quy Nhất.

Thanh niên kia lấp lóe quang mang lập lòe, lập tức kiếm vung lên trên không trung.

Đột ngột một kiếm mang thu liễm ngưng tụ trên không trung, sau đó bổ về phía Nhạc Thành.

- Lại là Vạn Kiếm Quy Nhất.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, Vạn Kiếm Quy Nhất Nhạc Thành đã quen thuộc.

Mà bây giờ, người này sử dụng Vạn Kiếm Quy nhất, thủ ấn khẽ biến đổi, lập tức một thanh mang ngưng tụ.

- Đoạt hồn chỉ.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, một đoàn thanh mang xoáy lên.

- Xuy xuy.

Hai luồng ánh sáng va chạm vào nhau trên không trung, lập tức kích phát ra.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Nhạc Thành, mọi người đều không biết Nhạc Thành liệu có chiến thắng hay không.

Nhìn thấy vòng tròn sáng chướng mắt, Đoạt Hồn chỉ của Nhạc Thành phá tan kiếm quang của đối thủ, tốc độ thanh mang không giảm, sau đó dừng lại trước vòng tròn phòng ngự của đối phương.

- Người thua rồi.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói.

- Không sai, ta đã thua, thực lực của người rất mạnh, ta thua tâm phục khẩu phục.

Thanh niên này thua không hề oán hận.

- Nhạc Thành chiến thắng, hẳn một chiêu đã thắng, tên tiểu tử này quá mạnh.

Nhạc Thạch Đầu kinh ngạc mà nói.

Mấy đám người hộ vệ thanh long cũng há hốc mồm.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

- Ha ha, hóa ra hôm nay chính là ngày độ sức của đội hộ vệ thanh long xem ra chúng ta tới vừa đúng lúc.

Ở giữa không trung truyền tới một đám người ngạo mạn, sau đó một trăm người áo vàng rơi xuống đất.

Một trăm người ở trên không trung đều mặc áo vàng, đầu đội nón trụ, khí thế vô cùng bất phàm.

Mà một trăm người này chính là đội hộ vệ hoàng long, đội trưởng thực lực cũng là nhất tinh Đấu Tôn.

Đội hộ vệ Hoàng Long tới đám người hộ vệ Thanh Long đều biến đổi sắc mặt.

Nhạc Thành hơi đánh giá bọn họ một chút, sau đó nhìn thấy Thạch Đầu khẽ nháy mắt với hắn tự hồ gợi ý cho mình đi xuống.

- Nhạc Thành, những người này không thể trêu vào.

Nhạc Thành nói với Nhạc Thành.

- Thạch Đầu đội trưởng, tại sao mấy người Hoàng Long lại tới đây?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

Nhạc Thành, đám người hộ vệ Hoàng Long này cứ mỗi lần độ sức là tới quấy rối, nếu ai lấy được thứ nhất đều bị bọn họ khiêu chiến, cuối cùng bị xấu hổ một phen.

Nhạc Đại nói với Nhạc Thành.

- Hừ không phải là huyết mạch cao một chút là có thể khinh người chứ?

Nhạc Tiểu Dũng oán hận nói.

- Nếu như không có tinh huyết đấu để do Nhạc Tề lão tổ để lại thì huyết mạch của bọn chúng cũng không thể cao hơn chúng ta, nếu chúng ta cũng có tinh huyết thì chúng ta cũng mạnh như bọn chúng.

Nhạc Bình cất tiếng.

Nhạc Thành biến sắc, hóa ra tất cả đều liên quan tới tinh huyết, xem ra có cơ hội cần phải hỏi rõ một chút.

- Các người hôm nay độ sức xong chưa, là ai đứng vị trí thứ nhất?

Đội hộ vệ Hoàng Long cất tiếng nói.

- Hừ, ta thấy lực tinh Đấu Tông, không ngờ lực tinh Đấu Tông là có thể đứng thứ nhất.

Một thanh niên mặc áo vàng khinh bỉ nói.

- Khinh Ngân đội trưởng, hôm nay độ sức chưa kết thúc.

Đám người xung quanh cất tiếng.

Nhạc Thành, tên này chính là Nhạc Khinh Ngân, chính là đội trưởng của đội hộ vệ Hoàng Long, địa vị rất cao, về sau người chớ chọc hắn, nếu không thì sẽ phiền toái,.

Nhạc Thạch Đầu khẽ nói với Nhạc Thành.

- Người này tới tìm phiền toái, người ở trên mặc kệ sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Nhạc Thạch Đầu, Nhạc Khinh Ngân có thực lực nhất tinh Đấu Tông, nếu tìm đội hộ vệ thanh long gây phiền toái thì đội hộ vệ này sẽ không chống nổi.

- Hừ, người ở trên không quản, chúng ta cũng đã thành thói quen, chuyện nghiêm trọng thì chỉ có thể chịu xấu hổ mà thôi.

Nhạc Thạch Đầu nói.

- Thạch Đầu đội trưởng, nếu người của Thanh Long chúng ta đã thương bọn họ có sao không?

Nhạc Thành hơi biến sắc nói.

- Mấy năm trước chúng ta bị người của đội hộ vệ Hoàng Long đánh bị thương liền tới gặp các trưởng lão, các trưởng lão nói rằng có bản lĩnh thì đánh bị thương đội hộ vệ Hoàng Long là được.

Nhạc Thạch Đầu bắt đầu dĩ nhiên nói.

- Thật không?

Nhạc Thành hơi biến đổi, sau đó lập tức nhìn về đám hộ vệ Hoàng Long kia, thầm ra một quyết định.

- Còn chưa kết thúc, các người mau độ sức đi, ta cũng muốn xem người dẫn đầu là ai.

Nhạc Khinh Ngân cất tiếng nói.

Kỳ thật độ sức đã gần kết thúc nhưng đám người hộ vệ Thanh Long sợ Nhạc Khinh Ngân gây quấy rối đành nói là chưa kết thúc.

Vừa nghe thấy Nhạc Khinh Ngân nói chờ tới khi kết thúc thì đám người hộ vệ Thanh Long liền biến sắc.

- Nhạc Thành, đợi chút nữa người cũng đừng thừa nhận mình là vị trí thứ nhất, Nhạc Khinh Ngân rất khi dễ nhất mạch Nhạc Thiên chúng ta.

Nhạc Thạch Đầu lo lắng nói với Nhạc Thành.

- Xem ra chỉ cần là người liên quan tới lão tổ Nhạc Thiên là đều bị khi dễ.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng.

- Sao các người còn chưa tiếp tục?

Nhạc Thành nhìn đám người hộ vệ kia, đột nhiên sắc mặt trầm xuống hiện ra vẻ lãnh ý.

- Hôm nay là ngày độ sức của hộ vệ Thanh Long, đám người hộ vệ Hoàng Long các người không có việc gì chạy tới sao, còn không mau rút đi.

Nhạc Thành từ từ di chuyển thân hình lên nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

484. Chương 423: Hám Thiên Chương.

- Nhạc Thành, người muốn gì, mau trở về.

Nhạc Thạch Đầu sốt ruột nói với Nhạc Thành, bây giờ Nhạc Thành đi vào trong trường khiến cho sắc mặt của Nhạc Thạch Đầu trở nên khó coi.

- Thạch Đầu đội trưởng, những con ruồi này quá phiền đã ảnh hưởng tới chúng ta.

Nhạc Thành quay đầu lại nhìn Nhạc Thạch Đầu, sau đó ánh mắt quét về phía đám hộ vệ Hoàng Long trong trường.

Mà lúc này thấy Nhạc Thành đi vào trong trường ý tứ rõ ràng là khiêu khích đám hộ vệ, đột nhiên Nhạc Bình Nhạc Lệ, Nhạc Đại Dũng đều trợn tròn mắt.

Bọn họ thật không ngờ có người lại muốn thách thức Hoàng Long hộ vệ.

Mà lúc này mấy nghìn người thanh long hộ vệ mặc dù tán thưởng sự can đảm của Nhạc Thành nhưng càng lo cho hắn.

- Tiểu tử, người nói cái gì, người muốn chết hay sao?

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành xong, đoàn người hộ vệ Hoàng Long đều lạnh lùng đưa mắt nhìn hắn.

- Các người mau lui ra.

Nhạc Khinh Ngân nhìn Nhạc Thành, sau đó hướng về phía đám hộ vệ Hoàng Long mà la lớn. Nhạc Khinh Ngân sau đó đi thẳng về phía Nhạc Thành.

Những hộ vệ Hoàng Long bị đội trưởng quát thì phải lui xuống, mỗi người đều lạnh lùng mà nhìn Nhạc Thành, nếu như không có Nhạc Khinh Ngân gọi bọn họ lại thì bọn họ đã lập tức ra tay với Nhạc Thành.

- Là người, Nhạc Thành.

Nhạc Khinh Ngân cũng nhận ra Nhạc Thành, sắc mặt liền hơi biến, ánh mắt hiện ra một vẻ hàn khí.

- Không sai, là ta, Thanh Long hộ vệ chúng ta dường như không quan hệ tới Hoàng Long hộ vệ, không liên hệ thì mau biến đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nhạc Thành người có biết người đang nói chuyện với ai không

Nhạc Khinh Ngân hít vào một hơi để ổn định tâm tình.

- Ta biết, nhưng người có biết hiện tại người đang ảnh hưởng tới chúng ta không.

Nhạc Thành cất tiếng nói, không thềm để ý tới Nhạc Khinh Ngân.

- Nhạc Thành, hiện tại ta muốn khiêu chiến với người.

Nhạc Khinh Ngân hung hăng nhìn Nhạc Thành mà nói.

Vừa nghe thấy lời nói của Nhạc Kinh Ngân, tất cả mọi người đều biến đổi sắc mặt, càng lo lắng thêm cho Nhạc Thành, tuy nhiên cũng không ai dám đứng ra.

- Kinh Ngân đội trưởng, Nhạc Thành đâu phải là đối thủ của ngươi, ngươi tạm tha cho hắn là được rồi.

Nhạc Thạch Đầu tuy hơi khó khăn nhưng vẫn mở miệng nói cho Nhạc Thành.

- Nhạc Thạch Đầu, sao vậy, ngươi muốn lên thay thế cho hắn sao, bị gãy ba cái xương sườn còn chưa đủ sao?

Nhạc Kinh Ngân hung hăng nhìn Nhạc Thạch Đầu một mắt.

Nhạc Thạch Đầu bị Nhạc Kinh Ngân trừng mắt như vậy thì không dám làm gì, trước kia hắn bị Nhạc Kinh Ngân bẻ ba cái xương sườn, phải tu dưỡng một tháng mới khỏi.

- Thạch Đầu đội trưởng, lần trước chính là hắn đã đả thương huynh?

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó quay sang về phía Nhạc Kinh Ngân:

- Ngươi muốn khiêu chiến với ta sao, ngươi còn chưa đủ tư cách, bất quá hôm nay ta cho ngươi cơ hội.

- Nhạc Thành, ta lại muốn nhìn xem thực lực của ngươi thế nào.

Nhạc Kinh Ngân trầm khí lại mà nói trên không trung:

- Hôm nay ta muốn cho đám Thanh Long hộ vệ biết rõ, Hoàng Long hộ vệ không phải là thứ mà Thanh Long hộ vệ có thể chống lại.

- Xoẹt.

Thân ảnh của Nhạc Kinh Ngân tung lên, trong mắt tràn ngập lãnh ý.

- Tiểu tử này thảm rồi.

Đám hộ vệ Thanh Long cũng đồng tình nhìn Nhạc Thành ở trên không trung, tuy nhiên bọn họ không thể giúp được hắn.

- Tiên tổ phù hộ.

Nhạc Thạch Đầu cũng chỉ có thể bất đắc dĩ mà nhìn Nhạc Thành phía trên không trung.

- Ngươi ra tay đi, ta sợ ta ra tay thì ngươi cũng không có cơ hội.

Nhạc Kinh Ngân lạnh lùng nhìn Nhạc Thành.

- Tốt lắm, ta cũng không cần phải khách khí với ngươi, dù sao kết quả cũng giống nhau.

Nhạc Thành hàn ý lóe lên, thủ ấn biến đổi.

- Tru ma chưởng.

Nhạc Thành mỉm cười hét lớn, thủ ấn trong tay biến đổi, toàn thân hắn bắt đầu tràn ngập thanh mang.

Một chưởng ẩn màu xanh đánh ra, không gian xung quanh bắt đầu tối sầm lại, mang theo một khí tức cường hãn tràn ngập vô cùng.

- Đáng chết.

Nhạc Kinh Ngân đột nhiên biến đổi sắc mặt, hắn làm sao nghĩ đến việc Nhạc Thành có thể có sức mạnh như thế, thật là khủng khiếp.

- Hoàng Long thân thể.

Cảm nhận thấy khí tức trên người của Nhạc Thành, Nhạc Kinh Ngân không hề do dự tung ra Hoàng Long thân thể, cùng lúc đó một mảng đầu khí chuyển động, trong tay chưởng mang ngưng tụ công kích tới Nhạc Thành.

- Hám Thiên chưởng.

Nhạc Kinh Ngân ngưng tụ chưởng ấn, khuôn mặt cũng biến đổi chuyển sang màu trắng bệch.

Hám Thiên chuông, chính là đấu kỹ thiên cấp của Nhạc gia, cũng chỉ có đội hộ vệ Hoàng Long mới có thể tu luyện, đội hộ vệ Thanh Long chưa đủ tư cách.

Vượt không gian, Nhạc Khinh Ngân ngưng tụ chuông ẩn vội vàng nghênh hướng Tru Ma chuông của Nhạc Thành.

Chuông ẩn mà Nhạc Khinh Ngân ngưng tụ rất mạnh, chung quanh liền gió nổi mây phun mà đổi màu, tuy nhiên chuông ẩn so với Tru Ma chuông thì vẫn còn kém một bậc.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía trước, chuông ẩn khiến bọn họ kinh hoàng.

Một thanh âm khổng lồ vang lên, quang mang chói mắt rồi tràn ngập.

Nhạc Thành ngưng tụ chuông ẩn màu xanh rất lớn đánh tan Hám Thiên chuông của Nhạc Khinh Ngân, chuông ẩn vượt không gian, đồng thời khóe miệng của Nhạc Khinh Ngân cũng phun máu ra.

- Xoẹt.

Tru ma chuông của Nhạc Thành lập tức đánh lên trên người Nhạc Khinh Ngân, một mảng hoàng mang tiêu tán, Nhạc Khinh Ngân rơi thẳng tắp từ trên không trung xuống.

- Âm

Một tiếng âm thật lớn vang lên, Tru Ma chuông của Nhạc Thành đã đánh xuống mặt đất, cả mặt đất cũng kịch liệt chấn động.

Chỉ thấy xung quanh cát bay đá chạy, trên mặt đất cát đá bay tới hơn nghìn thước.

Thân hình của Nhạc Khinh Ngân bị rút xuống một hố sâu, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Ta tới giúp ngươi.

Ở giữa không trung, một thân ảnh màu xanh hiện lên, trong mắt của Nhạc Thành hiện ra hàn ý, thủ ấn lại biến đổi một thanh mang ngưng tụ quanh thân Nhạc Khinh Ngân.

- Hãy tới cho ta.

Ở giữa không trung, thủ ấn của Nhạc Thành thu lại, ngay lập tức thân hình của Nhạc Khinh Ngân rơi xuống trước người Nhạc Thành.

Chuyện này phát sinh, những người xung quanh còn chưa phục hồi tinh thần vẫn không thể tưởng tượng được.

Nhạc Khinh Ngân, đội trưởng Hoàng Long hộ vệ, vậy mà bị Nhạc Thành dùng một chiêu đánh cho trọng thương, ai cũng không thể tin nổi, Nhạc Khinh Ngân chính là nhất tinh Đấu Tôn chứ không phải là Nhạc Thành Đấu Tôn.

- Đội trưởng đội hộ vệ Hoàng Long chỉ như vậy sao?

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt, ánh mắt quét về phía xa xa trong thung lũng, thần thức của Nhạc Thành cảm ứng được có một số khí tức mịt mờ quét quanh người hắn.

- Muốn âm thầm xem ta, ta đây cho các người nhìn kỹ.

Nhạc Thành chăm chú nhìn khí tức phía thung lũng mà thầm nói trong lòng.

- Hôm nay chỉ trách ngươi vận khí không tốt, về sau đụng phải đội hộ vệ Thanh Long thì tốt nhất hãy đi đường vòng.

Thanh âm lạnh lùng của Nhạc Thành thốt ra.

- Âm.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Nhạc Thành bao phủ thanh mang, hung hăng vung Nhạc Khinh Ngân lên trên không.

- Âm

Một quyền đánh thẳng về phía Nhạc Khinh Ngân.

- Kết.

Thanh âm gây xương sườn của Nhạc Khinh Ngân vang lên, giáp vàng của Nhạc Khinh Ngân cũng bị nứt ra.

- Âm.

Một quyền vừa phóng ra, Nhạc Thành đã đánh một quyền nữa, lập tức nắm tay không ngừng phóng lên trên người Nhạc Khinh Ngân.

- A,a...

Từng ngụm máu tươi không ngừng phun ra, Nhạc Khinh Ngân đã trở thành một người máu.

- Dừng tay, tiểu tử ngươi dừng tay.

Một người trong đám hộ vệ đã phục hồi tinh thần mà xông ra.

- Hừ, các ngươi muốn quần công, ta không khách khí.

Nhạc Thành khẽ cười lạnh, thủ ấn đánh ra, thân hình lui về phía sau, Nhạc Khinh Ngân đồng thời bị Nhạc Thành ném từ trên không trung xuống đất, miệng máu phun ra.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

485. Chương 424: Đúng Là Không Chịu Nổi Một Đòn..

- Hoàng Long hộ vệ đội chó má, chẳng lẽ huyết mạch của Nhạc Thành không bằng các ngươi sao?

Nhạc Thành ở giữa không trung hét lớn, sau đó quanh người chuyển động hanh mang, cường bạo khí tức bắt đầu tràn ngập.

- Tru Ma chưởng.

Một chưởng màu xanh vô cùng lớn được Nhạc Thành ngưng tụ, đánh về phía mấy người kia.

- Hoàng Long thân thể.

Mấy người của Hoàng Long hộ vệ đều sử dụng Hoàng Long thân thể đồng thời công kích cũng mạnh nhất đánh về phía Nhạc Thành.

- Âm.

Một tiếng vang thật lớn, ở giữa không trung, thanh âm kích tán, quanh thân từng đợt sóng chấn động.

Đúng lúc này mấy người của Hoàng Long hộ vệ như điều đứt dây từ trên không trung rơi xuống.

- Xoẹt xoẹt.

- Tiểu tử, ngươi muốn chết.

Tất cả đám người của Thanh Long hộ vệ đều thay đổi sắc mặt sau đó đánh về phía Nhạc Thành.

Hơn chín mươi người thuộc đội hộ vệ Hoàng Long, hơn chín mươi người có Hoàng Long thân thể thì còn cố kỵ gì nữa, mỗi người thâm nghĩ phải nhất định bắt được Nhạc Thành.

Nhạc Thành mỉm cười, trong mắt hần lộ ra một hàn ý, thủ ấn một lần nữa biến đổi.

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Một ngọn lửa nóng bỏng chuyển động quanh thân Nhạc Thành, ngay lập tức có khoảng gần trăm hỏa cầu nóng bỏng xuất hiện.

Khí tức nóng bỏng tràn ngập giữa không trung một số người có tu vi thấp không dám nhìn thẳng, tựa hồ như nó muốn hòa tan luôn cả Đầu Khí và ma pháp lực vậy.

- Đi.

Quả cầu lửa rất lớn bị Nhạc Thành vung lên trên không trung, công kích về phía hơn mười hộ vệ Hoàng Long, quả cầu lửa kéo lê thành một đường vòng cung, không gian bắt đầu gợn sóng.

Cảm nhận thấy khí tức thoát ra từ quả cầu lửa của Nhạc Thành, đám người Hoàng Long hộ vệ đều biến đổi sắc mặt.

Bọn họ muốn lui lại đã không còn kịp, quả cầu lửa mang theo một lực lượng khổng lồ.

Mà một chút công kích chỉ cần được tốc độ của Phần Tiên Liệt Diễm cầu mà thôi, ngay lập tức Phần Tiên Liệt Diễm cầu xuyên qua thân thể mấy người đó mà rơi vào bên trong.

Ầm.

Một tiếng nổ bạo liệt vang lên, khắp chân trời cũng rực sáng một màu hồng.

Phần Tiên Liệt Diễm cầu khuếch tán trong đám hộ vệ Hoàng Long, đột nhiên một tiếng kêu thảm thiết vang lên từ trên không trung, hầu như tất cả mọi người đều bị bao bọc bởi ngọn lửa.

Vô Thượng Chân Hỏa này lập tức đốt cháy hoàng long thân thể của mọi người.

- A.

Hơn mười người phát ra thanh âm thảm thiết sau đó cũng từ không trung mà rơi xuống đất.

Trong nháy mắt mười tên hộ vệ cảm thấy không ổn, bọn họ nhanh chóng lùi xuống thoát khỏi một kiếp.

- Đoạt Hồn chỉ.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa đánh ra, chỉ mang như chớp đánh về phía đám người Hoàng Long hộ vệ.

- Xuy xuy xuy xuy.

Luồng sáng màu xanh bắn tới, những người kại còn chưa phục hồi tinh thần thì nó đã tiến vào bả vai của bọn họ.

Mảnh giáp màu vàng vỡ tan, thân thể Hoàng Long khuếch tán, một chỉ xuyên qua, ngay lập tức một cổ máu tươi từ đó phun ra.

Mà mười người sau một tiếng kêu thảm cũng rơi xuống mặt đất.

Thủ ấn của Nhạc Thành thu lại, tiêu tán giữa biển lửa, sau đó Nhạc Thành nhìn về phía thung lũng xa xa, vài khí tức mờ mịt vẫn quét quanh hắn.

Một lát sau, thân hình của Nhạc Thành từ từ rơi xuống.

- Thạch Đầu đội trưởng, ta giúp huynh báo thù, Nhạc Khinh Ngân đã bị tan xương nát thịt.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Thạch Đầu.

Nhạc Thạch Đầu trợn trừng hai mắt, đồng tử bắt đầu khuếch tán, vô cùng kinh ngạc mà nhìn Nhạc Thành.

Sau lưng Nhạc Thạch Đầu, đám người kia cũng như gặp quỷ mà nhìn Nhạc Thành, bọn họ cảm thấy giống như mình đang nằm mơ vậy.

Một đám hộ vệ Hoàng Long trong đó có một số nhất tinh Đầu Tôn nhìn thấy kết cục này thì ngạc nhiên.

- Nhạc Thành, ngươi giết bọn hắn?

Một lát sau, Nhạc Thạch Đầu nuốt một ngụm nước bọt mà hỏi Nhạc Thành.

- Không có, chỉ là bị thương mà thôi, không ảnh hưởng tới tính mạng.

Nhạc Thành mỉm cười mà nói.

- Được vậy là tốt rồi, nhiều năm như vậy cuối cùng chúng ta cũng trả được thù.

Nhạc Thạch Đầu trầm mặc một lát rồi sau đó cười cười như điên.

- Nhạc Thành như vậy mới tốt chứ.

Đội hộ vệ Hoàng Long không chịu nổi một đòn.

Mấy nghìn người của đội hộ vệ Thanh Long cuối cùng cũng phục hồi tinh thần.

- Xoẹt xoẹt.

Chín thân ảnh lao tới bên cạnh Nhạc Thành, chính là chín đội trưởng đội hộ vệ Thanh Long.

- Nhạc Thành, về sau đội hộ vệ Thanh Long phải dựa vào huynh.

Một đội trưởng đội hộ vệ Thanh Long cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, về sau đội hộ vệ Thanh Long sẽ nghe lời huynh.

- Nhạc Thành, lần này huynh giúp chúng ta trả một ác khí, chúng ta phục huynh rồi.

Nhạc Thành cười cười nhìn những người này, hẳn cũng không nói nhiều lời, ngược lại Nhạc Thạch Đầu hiện tại rất cao hứng, nụ cười vẫn không dứt.

Ở phía xa xa chừng một trăm người của đội hộ vệ Hoàng Long hiện tại đang giãy dụa, chỉ có hơn hai mươi người mới có thể miễn cưỡng đứng dậy, những người khác không thể nào bò lên được.

Mà người thực lực mạnh nhất là Nhạc Khinh Ngân hiện tại chính là bị thê thảm nhất, toàn thân xương sườn bị Nhạc Thành đánh gãy, lực phủ ngũ tạng cũng nhận lấy trọng thương.

- Các huynh đệ hôm nay không đo sức nữa, Nhạc Thành là vị trí thứ nhất, mọi người có phục hay không?

Thân là đội trưởng, Nhạc Viễn Bằng cất tiếng nói với mấy nghìn người Thanh Long hộ vệ.

- Chúng ta phục.

Một thanh âm phát ra, năm nghìn người đồng thanh mà nói.

- Nhạc Thạch Đầu, hôm nay chúng ta chúc mừng người.

Đội trưởng kia cất tiếng nói với Nhạc Thạch Đầu.

- Được, tất cả mọi người trở về chỗ cũ.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng.

- Các huynh đệ, hôm nay chúng ta ăn mừng, mọi người chuẩn bị.

Nhạc Viễn Bằng cất tiếng nói với mọi người.

- Vâng đội trưởng.

Một đám người thông thả đứng dậy rồi biến mất khỏi long cốc.

- Nhạc Thành, hôm nay chúng ta đi ăn mừng một chút.

Nhạc Viễn Bằng cao hứng nói với Nhạc Thành, lúc này địa vị của Nhạc Thành còn cao hơn tất cả.

- Ăn mừng, đi đâu đây?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Nhạc Thạch Đầu.

- Chúng ta tới đại bản doanh.

Nhạc Thạch Đầu nói với Nhạc Thành.

- Đội hộ vệ Hoàng Long thì làm sao đây?

Một đội trưởng nói với đám người thuộc đội hộ vệ Hoàng Long.

- Không cần để ý tới bọn chúng, dù sao bọn chúng cũng không chết được.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

Nhạc Thành biết rằng đám hộ vệ Hoàng Long này đang tìm mấy người thuộc chi mạch Nhạc Thiên lão tổ gây phiền toái, xuống tay dĩ nhiên không khách khí.

- Được rồi, chúng ta không cần phải lo tới bọn chúng nữa.

Nhạc Thành quay đầu nhìn đám người Hoàng Long hộ vệ:

- Chúng ta đi thôi, mọi người đi ăn mừng một chút.

- Đi.

Giữa không trung, từng thanh sắc thân ảnh bay đi, một tiếng xé gió biến mất trên không trung.

Nhìn đám người rời đi, đám người thuộc Hoàng Long hộ vệ kinh khủng nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành.

- Aizz, tiểu tử này thật là ngoan độc.

Ở giữa không trung, một thanh âm thờ dài vang lên.

- Nhạc Thành rất quỷ dị, thực lực cũng rất mạnh, ngay cả ta cũng nhìn không thấu.

- Nhìn không ra nhưng ta cảm giác thấy hình như hắn phát hiện ra chúng ta.

Một giọng khác lại cất tiếng.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

486. Chương 425: Tiểu Tử Này Quả Là Không Tệ.

- Tiểu tử này đúng là không tệ, lần đi Thúy Phong Cổ Nham này cũng nên để hắn đi, tám phần huyết mạch Kim Long thân thể, nhất định phải đi, Nhạc gia chúng ta nghìn năm không phát hiện người có nhiều huyết mạch như thế.

Một thanh âm nhỏ giọng nói.

- Đúng thế, chỉ là tất cả phải dựa vào vận mệnh của hắn, chúng ta cần phải chuẩn bị một phen, phỏng chừng không lâu nữa Hắc Ám Thần Điện sẽ hành động.

Vài thanh âm truyền tới ừ trên không trung, sau đó một thanh âm quen thuộc nói:

- Mấy lão bất tử các ngươi khi dễ ta thực lực thấp phải không?

Chủ nhân thanh âm này chính là Hỏa Lão.

Ở trên một đỉnh núi rất lớn, khói bếp lượn lờ, từng đợt mùi thơm xông vào mũi.

Nhạc Thành đi theo đám người Nhạc Thạch Đầu cùng với Nhạc Viễn Bằng tới đây, ở trên này đã có những bếp lò chẳng chịt, không ít người nướng thịt ma thú.

- Đội trưởng, sắp chín rồi.

Nhìn thấy đám người Nhạc Thạch Đầu trên mặt đất, không ít hộ vệ đội viên tiến tới nói.

- Được, đoàn người chúng ta ăn, mọi người mau nâng cốc.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

Lúc này một đám hộ vệ viên đặt hũ rượu lớn ở bên cạnh Nhạc Thành, tựa hồ như đã chuẩn bị sẵn.

Đối với rượu ở trên Huyền thiên đại lục, Nhạc Thạch Đầu đã sớm dung qua, một số khách điểm cũng có bán, những rượu này so với ở Hoa hạ thì cũng không khác biệt bao nhiêu, uống nhiều là bị say.

- Nhạc Thành, hôm nay chúng ta uống một chút, chúc mừng người giáo huấn được đám hộ vệ Hoàng Long, ta xem bọn họ về sau có còn khi dễ chúng ta không.

- Nhạc Thạch Đầu lớn tiếng nói.

- Không sai, thành viên đội hộ vệ hôm nay coi như giải được uất khí.

Nhạc Viễn Bằng cất tiếng nói.

- Đến đây, mỗi người uống một chén.

Một người mà Nhạc Thành không biết tên đứng dậy nói.

- Được, một chén này chúng ta kính anh hùng của Thanh Long đội Nhạc Thành, về sau chúng ta lấy đó làm gương.

Nhạc Viễn Bằng lớn tiếng nói.

- Kính Nhạc Thành đại nhân.

Mấy nghìn người đồng thanh nói, thanh âm vang lên đình tai nhức óc.

Nhạc Thành mỉm cười, hắn cũng không từ chối, cùng mọi người uống một chén, sau đó Nhạc Thành cũng muốn làm quen với mọi người, đây là cơ hội để hắn kiểm Linh châu thượng cổ.

Mọi người không thể thiếu vài chén uống với Nhạc Thành, Nhạc Thành cũng không từ chối ai, ngay cả những hộ vệ bình thường trong Thanh Long hắn cũng không từ chối.

- Nhạc Thành, người không sao chứ?

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng hỏi, thấy Nhạc Thành uống quá nhiều hắn hơi lo lắng.

- Không sao.

Nhạc Thành mỉm cười, chỉ là rượu mà thôi, vào trong cơ thể là có thể hóa thành hơi nước toát ra ngoài.

- Thạch Đầu, còn có ba người ba tháng nữa tham gia tỉ thí gia tộc, lần này Thanh Long hộ vệ đội chúng ta có thể tham gia không?

Nhạc Viễn Bằng cất tiếng nói với Nhạc Thạch Đầu.

- Không biết, mỗi lần tổ chức là Thanh Long hộ vệ đội chúng ta không ai tham gia vì thực lực chúng ta quá thấp, tham gia chỉ rước thêm nhục.

Nhạc Thạch Đầu thở dài.

- Nhưng mà lần này chúng ta đề cử Nhạc Thành thế nào, ta thấy Nhạc Thành cũng có hi vọng.

Một đội trưởng nói.

- Đúng thế, chúng ta đề cử Nhạc Thành nhất định không có vấn đề gì.

Không ít người nhìn Nhạc Thành mà cao hứng nói.

- Đúng thế, tại sao ta không nghĩ tới.

Nhạc Thạch Đầu hưng phấn nói.

- Thạch Đầu, đội trưởng mọi người nói gì đó?

Nhạc Thành nghe thấy thì hỏi.

- Nhạc Thành, người mới tới Nhạc gia nên không biết.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói với Nhạc Thành:

- Còn hơn ba tháng nữa chính là kỳ tỷ thí của gia tộc, nếu như có thể tiến vào hai vị trí đầu tiên thì có thể thay Nhạc gia tham gia tỷ thí với Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc, nếu sau đó tiến vào năm vị trí đầu tiên trong cuộc tỷ thí của Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc thì có thể tham gia Từ Đường Tẩy lễ tăng cường huyết mạch.

- Tỷ thí trong tộc, từ đường tẩy lễ.

Nhạc Thành hơi biến sắc mà lập tức gật đầu nói với Nhạc Thạch Đầu:

- Thạch Đầu đội trưởng, vậy lên này ta có thể tham gia không?

- Mấy lần trước đội hộ vệ Thanh Long chúng ta tựa hồ như tự động bỏ, không ai tham gia, bất quá lần này chúng ta sẽ đề cử người, đợi ngày mai chúng ta nhất định sẽ báo cho đại đội trưởng.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

- Vậy đa tạ mọi người.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong lòng hắn vẫn suy nghĩ xem mình làm cách nào để có thể tham gia cuộc tỷ thí không ngờ hôm nay lại có cơ hội tốt như vậy.

Nhạc Thành thời gian kế tiếp người phải tu luyện cho thật tốt, sau ba tháng nếu như người tham gia tỷ thí thì phải cẩn thận một chút, ta nghe nói trong đội hộ vệ Hoàng Long có Nhạc Siêu và Nhạc Đình thực lực rất cao, bọn họ chính là huyết mạch dòng chính, nghe nói độ dày huyết mạch tới bảy thành.

Nhạc Viễn Bằng cất tiếng nói.

- Nhạc Siêu, Nhạc Đình.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hai người này hắn đã gặp ở viễn cổ kết giới nên dĩ nhiên là biết.

- Không biết Tôn gia và Trần gia có phái người tới hay không, Tôn gia Tôn Thi Thi hẳn là có tham gia, cô nàng kia thực lực cũng không tệ, còn hơi quý dị.

Nhạc Thành lẩm bẩm trong lòng:

- Không biết Trần gia phái ai tới, người của Trần gia mình chưa thấy qua bao giờ.

- Đúng rồi Nhạc Thành, mặc dù chúng ta biết thực lực của người rất mạnh nhưng Nhạc Siêu và Nhạc Đình tiểu thư cũng rất lợi hại, người cần phải cẩn thận một chút.

Một đội trưởng nói với Nhạc Thành.

Mọi người hôm nay ăn mừng vì cho đội hộ vệ Hoàng Long một bài học, sau đó trời nhanh chóng tối xuống, Nhạc Thành đi vào trong đình viện, Nhạc Thạch Đầu cùng với Nhạc Viễn Bằng nhóm người nói Nhạc Thành kế tiếp tu luyện cho thật tốt.

Quay trở lại trong đình viện, Nhạc Thành mỉm cười, thần thức của hắn cảm ứng được Yêu Huyền cùng với Đại Song và Tiểu Song đang ở bên trong tu luyện cho nên hắn cũng không quấy rầy.

Thủ ấn đánh ra, Nhạc Thành tạo thành một cấm chế, dù sao ở đây cũng là Nhạc gia, Nhạc Thành cũng phải lo ngại.

Một nòng đậm thanh mang bao phủ quanh người của hắn, Nhạc Thành nhanh chóng hấp thu linh khí của linh châu thượng cổ rồi tiến vào trong tu luyện.

Kim mang từ từ tràn ngập, linh châu thượng cổ tràn ngập linh khí bắt đầu xuyên qua, chuyển hóa thành huyết khí màu lam làm dịu lục phủ ngũ tạng.

Sáng sớm hôm sau, một số trưởng lão hầm hầm tới gặp Nhạc Duy.

- Tộc trưởng lần này nhất định phải đuổi Nhạc Thành ra khỏi Nhạc gia, hấn đánh bị thương một hộ vệ đội Hoàng Long, hai năm chưa chắc có thể khôi phục.

Một trưởng lão áo xám nổi giận nói với Nhạc Duy.

- Nực cười, một đội Hoàng Long hộ vệ đội mà đánh không lại Nhạc Thành, còn không biết xấu hổ tới đây tố cáo, ta thấy mặt mũi của Hoàng Long hộ vệ đội xem ra cũng bị ném hết.

Một thanh y trưởng lão cất tiếng nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

487. Chương 426: Đông Phương Lạc Nhan.

- Hừ, bất kể thế nào cũng phải đuổi Nhạc Thành ra khỏi Nhạc gia.

Một trưởng lão nổi giận đùng đùng.

- Thúi quá, độ sức vốn là bị thương, các người trước đây thường xuyên trợ giúp đội hộ vệ Hoàng Long đánh đội hộ Thanh Long, bây giờ đội hộ vệ Hoàng Long độ sức với Nhạc Thành bị hấn đánh bị thương, các người còn trách Nhạc Thành ra tay hạ thủ độc ác, các người khinh người quá đáng.

Một thanh y trưởng lão cất tiếng.

- Được rồi, các người đừng cãi nhau nữa.

Nhạc Duy biến sắc rồi lập tức nói:

- Hộ vệ đội ngang ngược càng rõ, cũng nên bị giáo huấn một chút, chuyện này không nên đổ lên trên đầu của Nhạc Thành, mọi người mau lui ra đi.

Trong một kết giới mệnh môn, một thanh niên áo trắng lúc này hơi biến sắc một chút, lập tức trong tay bóp nát một ngọc giản, không gian thông đạo sau đó liền xuất hiện trước mặt hắn.

Mà lúc này ở trong cùng một thời gian, trong một kết giới, giữa không trung có một con Hỏa Phượng hoàng lừng lừng bay lượn, thân hình vô cùng lớn che kín cả một khoảng trời.

Con phượng hoàng này phát ra ngọn lửa rất nồng đậm, từ xa xa nhìn lại giống như một biển lửa vậy.

Con phượng hoàng rất lớn bay lên trên không trung, sau một thời gian liền khôi phục nhân hình.

Đột nhiên một cô gái mặc hồng y vô cùng xinh đẹp xuất hiện, cô gái này ngũ quan tuyệt đẹp, khuôn mặt giống như là ngọc mài chạm vậy, bộ ngực sữa cao ngất, cái eo nhỏ nhắn dịu dàng nắm chặt, kiêu đồn cao gầy gợi cảm.

Ở trên không trung, hồng y nữ tử có một vòng cung cảm dỗ, cô gái này chính là Đông Phương Lạc Nhan.

- Tiểu thư, thực lực của tiểu thư tựa hồ đã tăng lên, lần này tham gia tỷ thí của Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc, nhất định có thể bước vào năm vị trí đầu tiên, đến lúc đó tiểu thư có thể khôi phục toàn bộ huyết mạch.

Một thanh âm êm ái truyền tới.

Mà người nói câu này bộ dáng trung niên, vẫn có thể thấy đó chính là một người tuyệt đẹp, chính là người mà Nhạc Thành gặp ở trong Vĩnh Hằng tháp, tam trưởng lão của Thần Hoàng Tộc.

- Tam trưởng lão, trên người ta đã luyện hóa hoàn toàn bất tử thảo, huyết mạch đã đạt tới chín thành, chẳng lẽ qua từ đường tẩy lễ có thể khôi phục hoàn toàn hay sao?

Đông Phương Lạc Nhan cất tiếng nói với trung niên nữ tử.

- Tiểu thư, tiểu thư mấy năm trước vô tình có được bất tử thảo có được chín thành huyết mạch đã vô cùng giỏi, phải biết rằng Tứ Đại Nhân Tộc, và Tứ Đại Thú Tộc cũng không mấy ai chưa trải qua từ đường tẩy lễ mà có được từng đó huyết mạch.

- Trải qua Từ Đường tẩy lễ, có tới bảy thành là tiểu thư sẽ khôi phục hoàn toàn huyết mạch, đến lúc đó cũng sẽ đứng hàng thứ hai trong đám tiên tổ, cũng chính thức khôi phục bản thể thần thú.

Tam trưởng lão nói.

- Còn có kỳ tỉ thí của Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc nữa, không biết người của Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc có những ai tham gai.

Đông Phương Lạc Nhan lẩm bẩm nói.

- Đúng rồi tam trưởng lão, trưởng lão có tin tức của Nhạc Thành hay không?

Đông Phương Lạc Nhan cất tiếng hỏi tam trưởng lão.

- Nhạc Thành lần trước có xuất hiện ở linh mộ Bát Sí Linh Mãng, sau đó không thấy đâu nữa.

Tam trưởng lão cất tiếng nói.

- Người này tới Huyền Thiên nội lục tại sao không gặp ta?

Đông Phương Lạc Nhan tức giận nói.

- Tiểu thư, Nhạc Thành hẳn là còn chưa biết quan hệ giữa hắn và tiểu thư nếu không nhất định sẽ tới tìm.

Tam trưởng lão khẽ cười nói.

- Người này, tại sao lại không biết?

Đông Phương Lạc Nhan lẩm bẩm nói.

Thời gian trôi qua, Nhạc Thành vẫn ở trong phòng tu luyện, cũng may là không có ai tới quấy rầy, mà Nhạc Thành cũng từ từ tiến bộ tu vi, ngay cả Hỏa Lão thời gian này cũng chưa về.

Nửa tháng sau, một đám trưởng lão đang tranh luận ở trong đại sảnh.

- Không, Nhạc Thành từ bên ngoài tới làm sao có thể tham gia kỳ tỉ thí của tuổi trẻ trong gia tộc, chúng ta kiên quyết phản đối.

- Phản đối cái gì, dựa theo quy củ của Nhạc gia, Nhạc Thành hiện tại thuộc đội hộ vệ Thanh Long, đội hộ vệ Thanh Long có ba người trọng điểm, giờ chọn ra một, người phản đối cái gì?

- Hừ, Nhạc Thành không có tư cách mọi người đều biết rõ, Nhạc Thành nhất mạch đã rời khỏi Nhạc gia, làm sao có thể để một người trẻ tuổi tham gia tỷ thí.

Một đám hộ pháp trưởng lão cãi vã mà nói.

- Được rồi mọi người đừng có tranh cãi nữa, cứ dựa theo quy củ đi.

Sắc mặt của Nhạc Duy hơi biến mà cất tiếng nói.

- Ý của tộc trưởng là?

Trưởng lão phản đối nhìn Nhạc Duy mà hỏi.

- Trong tộc có quy củ, đúng là đội hộ vệ Thanh Long có ba người có quyền lợi, chúng ta nhất định phải tiếp nhận, hơn nữa Nhạc Thành hiện tại thuộc đội hộ vệ Thanh Long, cũng là người của Nhạc gia, nếu chúng ta không đồng ý thì về sau làm sao cho toàn tộc quy phục đây.

Nhạc Duy biến sắc mà nói.

- Nhưng mà tộc trưởng, vậy thì quá tiện nghi cho tên tiểu tử kia.

Vừa nghe thấy Nhạc Duy nói thế, trưởng lão kia liền kinh ngạc.

- Chỉ là tỷ thí mà thôi, không phải là xác định, chẳng lẽ ngươi lo lắng không ai là đối thủ của Nhạc Thành hay sao?

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Tộc trưởng, chúng ta phản đối.

Một đám người phản đối nói.

- Chuyện này ta đã quyết định.

Nhạc Duy hơi biến sắc mặt mà nói.

- Các vị, nếu như tộc trưởng có ý muốn Nhạc Thành tham gia tỷ thí thì chúng ta không nên thay đổi quy củ, chúng ta phải nghĩ biện pháp để ngăn cản hẳn.

Một trưởng lão oán hận nói.

- Không sai, chúng ta nhất định phải hành động.

Một trưởng lão phụ họa.

- Thật không, tộc trưởng đều đồng ý, các ngươi nếu như phản đối thì chúng ta không sợ, nhất mạch chúng ta đã nhện các ngươi lâu rồi, ai dám đụng tới Nhạc Thành thì ta sẽ không khách khí với người đó.

Trưởng lão ủng hộ Nhạc Thành phát tay rời đi.

Hai mươi ngày sau, Nhạc Thành từ từ thở ra một ngụm trọc khí, hai luồng ánh sáng bắn về phía trước.

- Tại sao bọn chúng lại đến đây, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì?

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến, sau đó hắn lập tức đi ra khỏi phòng, thần thức của Nhạc Thành cảm nhận được có người từ đình viện đi tới.

- Nhạc Thành, thế nào rồi?

Yêu Huyền xuất hiện ở bên cạnh Nhạc Thành mà hỏi.

- Không có gì, hình như có người tới.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Ta cùng ngươi đi ra.

Yêu Huyền nói với Nhạc Thành.

- Không cần, dù sao cũng là người của Nhạc gia, ta ra ngoài tiếp bọn họ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, thu hồi cấm chế bố trí ở bên ngoài.

- Xoẹt xoẹt.

Nhạc Thành vừa đi ra khỏi đình viện thì có hai người ở trên không trung rơi xuống, chính là Nhạc Đại Dũng và Nhạc Tiểu Dũng.

- Nhạc Thành, xin chào, chúng ta có làm phiền ngươi hay không?

Nhạc Đại Dũng cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Sao vậy, các ngươi sao gấp gáp thế, có chuyện gì xảy ra sao?

Nhạc Thành biến sắc lập tức hỏi.

- Đội hộ vệ Hoàng Long tới không ít cường giả, bây giờ hướng vào trong long cốc mà đi tới, bọn họ muốn khiêu chiến với ngươi, Thạch Đầu đội trưởng nói cho ngươi biết một chút.

Nhạc Tiểu Dũng nhanh chóng nói với Nhạc Thành.

- Bọn họ tới đây bao nhiêu người?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

Hình như là bốn đội hộ vệ Hoàng Long, có bốn đội trưởng thực lực đã là nhị tinh Đấu Tôn, ngoài ra có một trung đội trưởng thực lực tam tinh Đấu Tôn.

Nhạc Đại Dũng cất tiếng nói.

- Chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói rồi thả người hướng về phía Long cốc.

Nhạc Đại Dũng và Nhạc Tiểu Dũng hai huynh đệ cũng theo Nhạc Thành đi vào trong long cốc.

Trong cốc hiện tại đã có mấy nghìn người vây quanh, đội hộ vệ Hoàng Long muốn khiêu chiến Nhạc Thành tin tức này đã sớm truyền ra thu hút rất nhiều người.

Long cốc là một nơi hẻo lánh, bốn trăm người mặc áo giáp màu vàng đang đứng ở đó, đám người hộ vệ Hoàng Long mặc trang phục, đi đầu là bốn thanh niên.

- Trung đội trưởng, lần này chúng ta không để mắt tới Nhạc Thành, có phải huynh tự ra tay đối phó?

Bốn nhị tinh Đấu Tôn nói với một thanh niên tam tinh Đấu Tôn.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

488. Chương 427: Thật Đúng Là Ngông Cuồng.

- Cẩn thận một chút, tên tiểu tử kia phỏng chừng có thực lực nhị tinh Đấu Tôn đỉnh phong hoặc tam tinh Đấu Tôn.

Thanh niên tam tinh Đấu Tôn cất tiếng nói:

- Lần này ta chỉ phụng mệnh đội trưởng đến thăm dò thực lực của tên tiểu tử này thôi, nếu như tên tiểu tử này thực lực đủ mạnh thì đại đội trưởng sẽ đích thân ra tay với hắn.

Mà ở trong đám hộ vệ Thanh Long, đám người Nhạc Thạch Đầu cùng với Nhạc Viễn Bằng liền trở nên khó nhìn, nhìn thấy năm cường giả Đấu Tôn phía trước, bọn họ liền cảm thấy phiền phức.

- Thạch Đầu, bọn họ xem chừng là tam tinh Đấu Tôn, người xem Nhạc Thành có thể chống lại không?

Nhạc Viễn Bằng cất tiếng nói với Nhạc Thạch Đầu.

- Ta cũng không biết, bất quá ta đoán có thể, ta thấy thực lực của Nhạc Thành cũng đã ngoài tam tinh Đấu Tôn, chỉ sợ những hộ vệ kia chỉ có thực lực nhị tinh Đấu Tôn là cao nhất, cho nên không làm gì được Nhạc Thành, trừ phi họ đồng loạt vây hãm.

Nhạc Thạch Đầu lo lắng nói.

- Bọn họ nếu đồng loạt vây hãm thì Thanh Long hộ vệ đội chúng ta liệu mạng.

Một đội trưởng của Thanh Long hộ vệ đội cất tiếng nói.

- Liệu mạng, người liệu mạng bằng cách nào? Bọn họ có tới bốn trăm người có Hoàng Long thân thể, người một nhị tinh Đấu Tôn còn chưa có thể chống lại, chuyện này thật phiền toái.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

- Chúng ta trước hết xem Nhạc Thành làm sao đã.

Nhạc Viễn Bằng cất tiếng nói.

Ở giữa không trung Nhạc Thành cùng với Nhạc Đại Dũng và Nhạc Tiểu Dũng rơi xuống, nhìn thấy nhóm người Nhạc Thạch Đầu, Nhạc Thành khẽ nở ra một nụ cười.

- Nhạc Thành, phải làm sao đây, đôi hộ vệ Hoàng Long có tên trung đội trưởng thực lực tam tinh Đấu Tôn, tên đó muốn khiêu chiến ngươi.

Nhạc Thạch Đầu nói với Nhạc Thành.

- Vậy tiếp nhận khiêu chiến của hắn là được.

Nhạc Thành không hề biến đổi sắc mặt mà cất tiếng nói.

- Nhạc Thành chúng ta nhận được tin tức, đám người hộ vệ đội kia là do trưởng lão cố ý sắp xếp để đối phó với ngươi.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

- Thật không?

Nhạc Thành hơi trầm sắc mặt xuống, hàn ý từ trong đó toát ra.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Đúng lúc Nhạc Thành muốn nói gì đó thì giữa không trung truyền tới thanh âm rít gào, ngay lập tức mấy nghìn người từ không trung lẳng không mà xuống, bọn họ chính là người của đội hộ vệ Thanh Long.

- Là hai đại đội trưởng và trung đội trưởng tới.

Nhìn thấy đám người trên không trung, Nhạc Thạch Đầu và Nhạc Viễn Bằng liền lộ ra vẻ vui mừng.

Ở giữa không trung mấy nghìn người rơi xuống, sau đó sáu thân ảnh xuất hiện bên cạnh Nhạc Thành.

Nhạc Thành chăm chú nhìn sáu người này, chỉ thấy bọn họ tựa hồ như ba mươi tuổi, trong đó có một người thực lực tam tinh Đấu Tôn, một người thực lực nhị tinh Đấu Tôn, còn có bốn người thực lực thập tinh Đấu Tông đỉnh phong.

- Ra mắt hai vị trưởng lão.

Nhạc Thạch Đầu nói với mấy vị kia mà mỉm cười.

- Thạch Đầu, ai là Nhạc Thành?

Tam tinh Đấu Tôn nói với Nhạc Thạch Đầu, ánh mắt bắt đầu đánh giá Nhạc Thành.

- Đại đội trưởng, hắn chính là Nhạc Thành, lần trước người đánh bị thương đội hộ vệ Hoàng Long chính là hắn.

Nhạc Thạch Đầu tôn kính nói với tam tinh Đấu Tôn này.

Nhạc Thành đã sớm nghe nói trong đội hộ vệ Hoàng Long có tới năm đại đội trưởng, năm người đã có thực lực ngoài Đấu Tôn, ở Nhạc gia chính là một trong những nhân vật trọng yếu nhất.

Người của Nhạc gia, độ dày huyết mạch quyết định địa vị, ai có thực lực yếu thì phải lui qua một bên.

Đội hộ vệ Thanh Long có năm đại đội trưởng thực lực của bọn họ cũng có một cường giả tứ tinh Đấu Tôn, còn có một người thực lực tam tinh Đấu Tôn, một người nhị tinh Đấu Tôn, một người nhất tinh Đấu Tôn.

- Ngươi chính là Nhạc Thành?

Tam tinh Đấu Tôn cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Ra mắt đại đội trưởng, tại hạ chính là Nhạc Thành.

Nhạc Thành lập tức thi lễ mà nói.

- Nhạc Thành, hôm nay ta có chuyện nói với ngươi, bây giờ có người khiêu chiến với ngươi, ngươi trước hết cứ lên đài, không thể để cho bọn họ thấy người trong đội hộ vệ Thanh Long không có người, nhóm người Nhạc Thạch Đầu đề cử ngươi với ta, ta không tự mắt nhìn thấy thực lực của ngươi vẫn không yên lòng, mặc dù ta đã báo lên trên nhưng hiện tại trước mắt chỉ là tam tinh Đấu Tôn mà thôi, nếu như cả hãn mà ngươi cũng không thắng thì thực lực cũng không đủ tư cách tham gia.

Tam tinh Đấu Tôn lại tiếp tục nói:

- Nếu ngươi có thể đánh bại hãn thì hãy giáo huấn hãn cho thật tốt, chỉ cần không chết người là được. Nhưng nếu bị hãn giáo huấn lại thì ta cũng không có biện pháp, xem như ngươi tự nhận xui xẻo.

Nghe lời nói của đại đội trưởng, Nhạc Thành liền sững sờ sau đó lập tức hiểu rõ:

- Tại hạ rõ rang.

- Nhạc Thành là ai, còn mau không lên tiếp nhận khiêu chiến, nếu không thì rút ngay khỏi Nhạc gia là được rồi.

Nhị tinh Đấu Tôn của đội hộ vệ Hoàng Long lớn tiếng mà nói.

- Các ngươi thuộc đội hộ vệ Hoàng Long chỉ cần không lấy nhiều khinh ít là được, nếu như muốn lấy một trăm chống một như trước kia thì miễn đi.

Nhị tinh Đấu Tôn của đội hộ vệ Thanh Long cất tiếng.

Nghe thấy lời nói của đội hộ vệ Thanh Long, một số người trong hộ vệ đội liền khó coi, bọn họ rất rõ lần trước Nhạc Khinh Ngân đã bị Nhạc Thành đánh cho bị thương, một trăm người cũng bị đánh bị thương, đây chính là chuyện mất mặt nhất của đội hộ vệ Hoàng Long.

- Nhạc Thành, lên đi, nhớ kỹ lời ta nói, có chuyện chúng ta sẽ bàn lại.

Tam tinh Đấu Tôn nói với Nhạc Thành.

- Được, ta lên trước.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hãn cất người nhảy lên trên không trung, trong mắt tràn ngập hàn ý.

Theo lời nói của đại đội trưởng Nhạc Thạch Đầu, Nhạc Thành biết đội hộ vệ Hoàng Long muốn tìm mình phiền toái là do các trưởng lão sắp xếp, nói như vậy Nhạc Thành thầm quyết định sẽ cho bọn họ một bài học.

- Là ai muốn khiêu chiến, là ai muốn chết, mau ra đây.

Nhạc Thành nhìn đám người trong đội hộ vệ Hoàng Long mà cất tiếng nói.

Chỉ là một tam tinh Đấu Tôn mà thôi, Nhạc Thành không để vào mắt.

- Hừ, tên tiểu tử này thật là ngông cuồng, đừng cho rằng Nhạc gia không thể làm gì được ngươi.

Tam tinh Đấu Tôn bị ánh mắt của Nhạc Thành quét qua thì khẽ run lên, sau đó vội vàng trấn định lại tinh thần.

- Hừ, là ngươi muốn khiêu chiến với ta.

Nhạc Thành cất tiếng rồi nhìn chăm chăm:

- Bây giờ ngươi có hai lựa chọn, một là tự động rút xéo hai là để lại một tay và một chân.

- Nhạc Thành thật là ngông cuồng, đội hộ vệ Thanh Long chúng ta đã lâu không có một người như thế, bắt quá ta lại thích.

Tam tinh Đấu Tôn của đội hộ vệ Thanh Long cất tiếng nói.

- Đại đội trưởng, các huynh tại sao đến đây?

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng hỏi.

- Ta nghe thấy tin tức của trưởng lão nói rằng có người muốn ngăn cản Nhạc Thành tham gia tỷ thí cho nên chúng ta mới tới mặt khác trong thành đội hộ vệ Thanh Long khoảng ba mươi vạn người cũng quyết định đồng loạt đối phó với đội hộ vệ Hoàng Long, chúng ta muốn xem xem ba mươi vạn người có kém hơn năm nghìn người bọn chúng không.

Tam tinh Đấu Tôn cất tiếng nói.

Ở giữa không trung, đội trưởng mặt vàng như nghệ chăm chú nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Người thật là ngông cuồng, chỉ bằng người sao?

- Vậy thử xem.

Nhạc Thành hiện ra hàn ý trong mắt sau đó thủ ấn trong tay chuyển động.

- Âm Ảnh Kiếm.

Tam tinh Đấu Tôn vẫn chưa phục hồi tinh thần thì đã bị Nhạc Thành dung hóa thành ba luồng sáng mà đánh tới.

Nhạc Thành chẳng muốn cùng với đội hộ vệ Hoàng Long gây chiến nhưng dù sao cũng phải cho bọn họ đẹp mắt nếu không sau này hắn sẽ phải gặp rất nhiều phiền phức.

Tam tinh Đấu Tôn của đội hộ vệ Hoàng Long liền biến đổi sắc mặt, có lẽ hắn cũng không ngờ tốc độ của Nhạc Thành lại nhanh như vậy.

Hơi kinh ngạc một chút sau đó thân ảnh của tam tinh Đấu Tôn liền nhanh chóng lui lại trên người hoàng mang tràn ngập, quanh thân cũng bố trí một vòng tròn phòng ngự.

- Ngao.

Một tiếng gầm gừ vang lên, một con cạp dài bốn năm trăm thước mở miệng đỏ lòm nhìn về phía Nhạc Thành.

Nhìn thấy con cự hổ này, tất cả mọi người thuộc đội hộ vệ Thanh Long đều cảm than không thôi, thực lực của bọn họ đều không thể chống lại con hổ này. Ngay cả tam tinh Đấu Tôn của đội hộ vệ Thanh Long cũng hơi trầm sắc mặt xuống.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

489. Chương 428: Tiểu Tử Này Quá Độc Ác.

Cự hổ gào thét, thanh âm quanh quẩn trong thung lũng khiến cho không ít người phải kinh hồn tang đảm.

- Chút tài mọn, phá cho ta.

Nhạc Thành biến sắc mặt, sau đó thủ ấn của hắn đánh ra, tâm niệm của hắn chuyển động ở giữa không trung, ba Âm Ảnh Kiếm tạo thành một đường vòng cung màu cầu vồng, đan vào một chỗ, kiếm mang đánh về phía cự hổ kia.

- Xuy xuy.

Ba luồng sáng bắt đầu lập lòe, vượt không gian bắn vào bên trong cự hổ,

- A, a...

Cự hổ bị đánh tan, tam tinh đấu tôn cũng chảy một luồng máu tươi ra.

Cùng lúc đó, Nhạc Thành phát ra ba Âm Ảnh Kiếm tốc độ rất nhanh công kích về phía tam tinh Đấu Tôn còn lại của đội hộ vệ Hoàng Long.

Tam tinh Đấu Tôn này không kịp ra tay, vốn hấn định ra tay công kích nhưng lại bị Nhạc Thành ra tay trước.

Tam tinh Đấu Tôn còn lại này lộ vẻ mặt vô cùng kinh ngạc, đồng thời thân hình cũng cấp tốc lui lại.

Tuy nhiên ngay sau đó vòng tròn sáng đã tới trước mắt, bao quanh tam tinh Đấu Tôn.

- Phá cho ta.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, ba Âm Ảnh Kiếm phá tan vòng tròn phòng ngự của tam tinh Đấu Tôn này.

- Xoẹt xoẹt.

Vòng tròn phòng ngự chạy tán loạn, tam tinh Đấu Tôn một lần nữa chảy ra một vết máu, sắc mặt cũng tái nhợt đi vài phần.

- Xoẹt.

Ba luồng sáng đánh tan vòng tròn phòng ngự đấu khí, tốc độ cũng hơi chệch lên, bắn về phía tam tinh Đấu Tôn Hoàng Long thân thể.

- Hoàng Long thân thể thật là cường hãn.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, bởi vì ba Âm Ảnh Kiếm cũng phải dừng lại một chút rồi mới có thể tiến vào.

- Ta đã nói rồi ngươi có hai lựa chọn một là tự động cắt xéo đi hai là để lại một tay và một chân, bây giờ ta phải cắt một tay và một chân của ngươi.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó hàn ý lóe lên, thủ ấn một lần nữa đánh ra.

- A...

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên từ trên không trung, lập tức không gian ánh sáng lóe lên, hai luồng máu tươi như nước chảy xuống vậy.

- Âm.

Tam tinh Đấu Tôn của đội hộ vệ Hoàng Long rơi xuống mặt đất, tứ chi gãy khiến cho hắn không thể nào chịu đựng được.

Thủ ấn của Nhạc Thành thu lại, ba vòng sáng quay tròn xung quanh hắn.

- Tiểu tử này thật quá độc ác, nói hắn giáo huấn thôi mà hắn lại chặt một tay một chân của người ta.

- Tiểu tử, ngươi muốn chết.

Một tiếng gầm từ vang lên sau đó bốn thân ảnh thà người lao lên trên không trung, chính là bốn đội trưởng của đội hộ vệ Hoàng Long, bốn nhị tinh Đấu Tôn.

- Hừ, đội hộ vệ Hoàng Long các ngươi lấy nhiều khinh ít.

Đội trưởng tam tinh Đấu Tôn của đội hộ vệ Thanh Long hét một tiếng lớn, sau đó lập tức cùng với nhị tinh Đấu Tôn thả người nhảy lên trên không trung, trong chớp mắt đã ở cạnh Nhạc Thành.

- Các ngươi muốn lấy nhiều hiếp ít?

Đại đội trưởng tam tinh Đấu Tôn hung hăng nhìn đám hộ vệ Thanh Long phía trước mà nói.

- Hừ, tên tiểu tử này rõ ràng là cố ý, hắn thật sự quá độc ác.

Một hộ vệ Hoàng Long cất tiếng nói.

- Khiêu chiến có tổn thương thì là chuyện bình thường, các người rõ ràng chỉ lấy cớ, chẳng lẽ đội hộ vệ Thanh Long chúng ta sợ các người sao?

Tam tinh Đấu Tôn của đội hộ vệ Thanh Long cất tiếng nói.

- đội hộ vệ Thanh Long các người thật là to gan, chẳng lẽ muốn phân cao thấp với đội hộ vệ Hoàng Long?

Một đội trưởng của đội hộ vệ Hoàng Long cũng cất tiếng, sắc mặt của y hơi đỏ.

- Xoẹt xoẹt.

Nghe thấy thế ở phía sau lưng, bốn trăm người của đội hộ vệ Hoàng Long liền nhảy lên trên không trung, bốn trăm người áo giáp lập lòe, khí thế vô cùng.

- Đội hộ vệ Thanh Long, lên cho ta.

Nhị tinh Đấu Tôn của đội hộ vệ Thanh Long liền quay đầu lại nói với mọi người.

- Xoẹt xoẹt vèo vèo.

Một thanh âm xé gió vang lên, đột nhiên cả vạn người của đội hộ vệ Thanh Long thả người lên, ngay lập tức từ bốn phương tám hướng tụ lại.

Nhìn hàng vạn người của đội hộ vệ Thanh Long, đội hộ vệ Hoàng Long không khỏi cảm thấy lo sợ, cho dù đội hộ vệ Hoàng Long mạnh hơn đội hộ vệ Thanh Long nhưng mà mấy vạn người bao quanh trong khi bọn họ chỉ có bốn trăm người, một người chống lại với hai mươi mấy người bọn chúng cũng không làm được.

- Các người muốn làm gì, chẳng lẽ muốn ra tay với người của đội hộ vệ Hoàng Long?

Một hộ vệ của đội hộ vệ Hoàng Long cất tiếng, trong giọng nói có vẻ hơi run rẩy.

- Không phải các người muốn lấy nhiều khi dễ ít hay sao, bây giờ chúng ta cũng làm thế.

Đội trưởng của đội hộ vệ Thanh Long cất tiếng nói.

- Khiêu chiến thắng bại đã định, tất cả mọi người đi thôi, chúng ta trở về, nếu ai cản đường thì không khách khí với hắn.

Đại đội trưởng tứ tinh Đấu Tôn của đội hộ vệ Thanh Long cất tiếng.

Sau đó đám người của đội hộ vệ Thanh Long lui ra, đám người của đội hộ vệ Hoàng Long thấy vậy cũng không dám làm gì.

- Nhạc Thành, chúng ta cũng đi thôi, vừa vặn ta có chuyện muốn nói với người.

Đại đội trưởng của đội hộ vệ Thanh Long cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành nhìn bốn nhị tinh Đấu Tôn kia, vốn Nhạc Thành cũng muốn cho bọn họ một chút thiệt thòi không ngờ sự tình lại như vậy.

- Xoẹt xoẹt.

Một đám người của đội hộ vệ Thanh Long rời đi, đám đội trưởng của đội hộ vệ Hoàng Long thấy thế thì cũng chỉ có cách trơ mắt mà không biết làm gì.

- Mau xem trung đội trưởng.

Một hộ vệ của đội hộ vệ Hoàng Long cất tiếng.

Tam tinh Đấu Tôn của đội hộ vệ Hoàng Long tái nhợt sắc mặt, quanh thân là những vết máu, ánh mắt thì trống rỗng.

Nhìn thấy một tay một chân của trung đội trưởng mất đi đám hộ vệ của đội hộ vệ Hoàng Long cảm thấy bất đắc dĩ vô cùng.

Ở trong đại sảnh, đám người Nhạc Thạch Đầu, Nhạc Viễn Bằng còn có bốn vị trung đội trưởng mới tới, hai vị đại đội trưởng đang ngồi ở đó, Nhạc Thành cũng ở đây, điều vi diệu là Nhạc Thành ngồi ở bên cạnh đại đội trưởng, thực lực và địa vị của Nhạc Thành hiện tại đã khác trước nhiều.

Tam tinh Đẩu Tôn mà cũng có thể dùng một chiêu làm cho trọng thương, thực lực này trong đám hộ vệ đội Thanh Long không ai có thể làm được.

- Nhạc Thành, hôm nay ta muốn nói cho người biết, tộc trưởng đã đồng ý để cho người tham gia tỷ thí, nhưng hơn nửa trưởng lão không đồng ý, cho nên trong khoảng thời gian này người sẽ gặp rất nhiều phiền toái.

- Đa tạ đại đội trưởng.

Nhạc Thành cất tiếng đáp với người vừa nói ra câu nói kia.

- Người là nhất mạch của Nhạc Thiên lão tổ chúng ta dĩ nhiên phải bảo vệ cho người, trước kia chúng ta nhịn nhưng hiện tại thì không.

Đại đội trưởng nói.

- Chỉ là Nhạc Thành, hôm nay người ra tay thật là ngoan độc.

Đại đội trưởng nói với Nhạc Thành:

- Chặt một chân và một tay của người ta, cho dù vẫn có thể tiếp lại nhưng mà không phải là chuyện dễ dàng, sau này bọn chúng nhất định sẽ gây khó dễ với người người cần phải cẩn thận.

- Ta cũng là không có cách nào.

Nhạc Thành mỉm cười.

- Nếu như ta không ra tay hung ác một chút thì về sau sẽ còn phiền toái nhiều.

- Người nói cũng hợp lý, chỉ là về sau người không cần phải lo lắng, có một vạn hộ vệ đội Thanh Long ở đây, không ai có thể làm gì người.

- Ta biết.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Tốt lắm, kể tiếp người hãy chú ý tu luyện, chuyện khác giao cho đội hộ vệ Thanh Long là được.

Đại đội trưởng nói với Nhạc Thành.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

490. Chương 429: Kết Giới Trần Gia.

Ngay lập tức mọi người hàn huyên một chút, Nhạc Thành sau đó mới rời khỏi đình viện, trên đường đi, Nhạc Thành nghĩ thầm, trong lòng rối loạn một chút.

Nghĩ lung tung một chút, Nhạc Thành mới vào trong đình viện.

- Nhạc Thành, thế nào, đã xảy ra chuyện gì sao?

Đi vào trong đình viện, Yêu Huyền cùng với Đại Song và Tiểu Song cất tiếng hỏi.

- Không có chuyện gì đã giải quyết xong.

Nhạc Thành nhẹ nhàng cười, kỳ thực đây cũng không phải là chuyện quan trọng gì.

Nhạc Thành mơ hồ nghĩ rằng tộc trưởng tựa hồ như đang giúp đỡ mình, nếu như tộc trưởng này làm khó mình không cho mình tham gia tỷ thí thì mình cũng không có cách nào.

- Vậy thì tốt rồi, tham gia tỷ thí gia tộc thế nào, có thuận lợi không?

Yêu Huyền cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Được rồi, đã có thể tham gia.

Nhạc Thành cất tiếng.

- Nhạc Thành, ta gần đây có dấu hiệu đột phá, trong khoảng thời gian ngắn cũng không tìm ra chỗ bế quan, không bằng vào trong Hạo Thiên Tháp của người.

Yêu Huyền cất tiếng.

- Cái gì, người muốn đột phá, chẳng lẽ là đột phá tới thập sí linh mãng?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi.

- Không phải, nếu như đột phá sẽ tiêu hóa hai cánh quay lại lục sí.

- Tại sao lại trở về cảnh giới lục sí, chẳng lẽ thực lực của người không thể tăng lên, người đã tiếp nhận truyền thừa rồi mà?

Nhạc Thành nghi hoặc mà hỏi.

- Ta nó cho người biết, còn lại sáu cánh thực lực lui bước, chờ ta toàn bộ biến mất hết tất cả các cánh, đến lúc đó ta có thể từ viên cổ ma thú tiến hóa đến giai đoạn thần thú.

Yêu Huyền cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Tiến hóa thành thần thú?

Nhạc Thành không thể không kinh ngạc kêu lên, hẳn không ngờ Yêu Huyền tiếp nhận truyền thừa xong thì lại có cơ duyên lớn như vậy.

- Không sai, tiến hóa thành thần thú chính thức.

Yêu Huyền khẽ cười nói.

- Được rồi, người đi vào trong Hạo Thiên Tháp tu luyện là được, trong đó tuyệt đối an toàn.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Yêu Huyền, sau đó Nhạc Thành nói với Đại Song và Tiểu Song:

- Các người cũng vào trong Hạo Thiên Tháp tu luyện đi, ở trong đó linh khí tốt hơn rất nhiều.

- Chủ nhân, Hạo Thiên Tháp ở nơi nào?

Đại Song và Tiểu Song nghi hoặc hỏi Nhạc Thành.

- Đến đây, các người sẽ biết.

Nhạc Thành khẽ cười nói.

- Nếu như cần hỗ trợ thì người cho ta biết là được.

Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành, quan hệ của hai người hiện tại đã rất vi diệu.

- Ta biết, người cứ yên tâm bế quan là được.

Nhạc Thành trả lời, sau đó thủ ấn của hắn nghiêng nghiêng đánh tới, lập tức Hạo Thiên Tháp hiện ra.

- Đi thôi, các người cứ yên tâm ở trong mà tu luyện.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó thủ ấn của hắn lại biến đổi, Hạo Thiên Tháp xoay tròn một vòng, sau đó Yêu Huyền cùng với Đại Song, Tiểu Song và Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ.

- Xoẹt.

Bốn người đi vào trong Hạo Thiên Tháp, bên trong là một thạch bình rất lớn.

- Chủ nhân người đã đến rồi sao?

Cảm nhận thấy Nhạc Thành đã đến, Thụ Linh liền cất tiếng.

Thụ Linh hiện tại biến thành hình người, hai cái tay do rỗi ngưng tụ lại.

- Xem ra đã có tiến bộ.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó hẩn lộ ra vẻ thỏa mãn.

- Đa tạ chủ nhân đã cho thuộc hạ tới đây tu luyện, linh khí ở đây có lợi không ít.

Thụ Linh tôn kính nói với Nhạc Thành.

- Người tiếp tục tu luyện đi, lần sau ta sẽ luyện chế cho người một viên tập hợp hình đan.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Thụ Linh. Thụ Linh là thực vật, nghìn năm cũng hình thành linh trí không giống như ma thú cho nên hóa thành nhân hình phải dùng tập hợp hình đan.

- Đa tạ chủ nhân.

Thụ Linh cao hứng nói.

- Yêu Huyền, các người bế quan ở đây, không ai có thể quấy rầy các người.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hẩn liền nở ra một nụ cười, rồi rời khỏi Hạo Thiên Tháp.

Thu hồi Hạo Thiên Tháp lại, Nhạc Thành cuối cùng cũng trở về phòng, Yêu Huyền cùng với Đại Song và Tiểu Song tiến vào Hạo Thiên Tháp bế quan tu luyện cũng tốt, Nhạc Thành hiện tại cũng yên tâm, về phần hiện tại đội hộ vệ Thanh Long và đội hộ vệ Hoàng Long Nhạc Thành cũng lười lo nghĩ.

Bây giờ mình có thể tham gia cuộc tỷ thí trong tộc, đối với việc này Nhạc Thành không lo lắng nữa.

Về phần nhất mạch Nhạc Tề và nhất mạch Nhạc Thiên, Nhạc Thành cũng không có tâm tình nào để ý, những người này chẳng qua cũng chỉ là những người xa lạ với Nhạc Thành mà thôi.

Khoanh chân ngồi xuống, pháp lực của Nhạc Thành một lần nữa lưu động, Nhạc Thành một lần nữa tiến nhập vào trong tình trạng tu luyện.

Trong lúc Nhạc Thành tiến vào trong trạng thái tu luyện, đồng thời lúc này trong một không gian kết giới ở giữa không trung có một chấn động, ngay lập tức một thanh niên áo trắng nhảy ra.

- Là ai tới kết giới của Trần gia?

Một đội thanh niên mặc hồng giáp cất tiếng.

- Hừ, mắt chó của các người mù hết rồi sao, ta là đại thiếu gia, mau dẫn ta tới gặp đại trưởng lão.

Thanh niên áo trắng này hơi biến sắc, trong ánh mắt có một vẻ uy áp không gian mà nghiêm, thanh niên này chính là Trần Bư.

- Đại thiếu gia, đại thiếu gia chúng ta đã chết, sao còn có đại thiếu gia nữa?

Một trăm người mặc hồng giáp cất tiếng nói.

- Các người muốn chết.

Sắc mặt của Trần Bư biến đổi sau đó hàn ý tràn ngập, trong tay ngưng tụ một đan hỏa.

- Xoẹt xoẹt.

Đan hỏa biến thành một biển lửa nóng bỏng, đột nhiên bao phủ mấy trăm người mặc hồng giáp.

- Xèo xèo xèo.

Mấy trăm người này biến đổi lớn sắc mặt, bọn họ mới chỉ có thực lực Đấu Tông mà thôi, mà Trần Bư hiện tại lại là bát phẩm luyện được sư trung giai, dĩ nhiên là không thể chống lại.

Một lát sau đàn hỏa này biến thành biển lửa, chừng một trăm người chuyển sang sắc mặt trắng bệch, đầu khí phòng ngự cũng bị đàn hỏa thiêu hủy, màu giáp hồng kia tựa hồ như muốn hòa tan vậy.

- Hừ, mau dẫn ta đi gặp đại trưởng lão, nếu như không nghe thì ta sẽ lấy tính mạng của các người.

Trần Bưu thu hồi đàn hỏa rồi la lớn với mấy người này.

Một trăm người này đúng là e sợ, bọn họ do dự một lát rồi mang theo Trần Bưu thả người biến mất giữa không trung.

Nhạc Thành tiến nhập trong trạng thái tu luyện, bên trong Nhạc gia vô cùng náo nhiệt, đúng lúc Nhạc Thành bế quan hai ngày thì đám trưởng lão của Nhạc gia bắt đầu cãi vã, nguyên nhân cũng là do Nhạc Thành ra tay quá ác độc.

Tuy nhiên các trưởng lão cũng có người nói giúp cho Nhạc Thành, nói là đội hộ vệ Hoàng Long tự mình tìm tới, trung đội trưởng lại khiêu chiến một người mới gia nhập đội hộ vệ Hoàng Long, thua thảm như vậy cũng có thể tự trách hấn mà thôi.

Về phần muốn xử trí Nhạc Thành cuối cùng không thành công điều này khiến cho các trưởng lão vô cùng bức tức, kết quả ngày thứ ba đội hộ vệ Hoàng Long lại có không ít người tới tìm Nhạc Thành.

Đội hộ vệ Hoàng Long chỉ có bảy tám trăm người mà đội hộ vệ Thanh Long có tới hai vạn người, kiên quyết không lùi bước.

Những ngày tiếp theo, mấy nghìn người trong đội hộ vệ Hoàng Long cảm nhận được người của đội hộ vệ Thanh Long ngày càng nhiều, sau đó đã xuất hiện toàn bộ ba mươi vạn người.

Hai mươi ngày bên trong, đội hộ vệ Hoàng Long và đội hộ vệ Thanh Long giao thủ mấy lần, một đấu một đội hộ vệ Thanh Long dĩ nhiên không phải là đối thủ.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

491. Chương 430: Tập Sát.

Nhưng mà cũng may người của đội hộ vệ Thanh Long cũng không ít, hơn mười người vây hãm một người khiến cho đội hộ vệ Hoàng Long chịu không ít thiệt thòi, lần nào cũng phải rơi vào thế hạ phong.

Ba mươi vạn hộ vệ đội tập trung vào một chỗ, tràng diện này đồ sộ vô cùng, hấp dẫn không ít chúng nhân, mọi người còn tưởng rằng Nhạc gia đại chiến với Hắc Ám Thần Điện.

Giao thủ ngày càng nhiều, về sau đội trưởng tứ tinh Đấu Tôn của đội hộ vệ Thanh Long đấu với tứ tinh Đấu Tôn của đội hộ vệ Hoàng Long, kết quả hai người bị trọng thương không phân thắng bại.

Chúng nhân của Nhạc gia trong kết giới thấy vậy thì buồn bực không biết đội hộ vệ Hoàng Long và đội hộ vệ Thanh Long tại sao lại đánh nhau.

Các trưởng lão cũng không để ý, hai đội hộ vệ cứ như vậy giằng co trong vòng một tháng.

Ở một tháng này, đội hộ vệ Hoàng Long một chút biện pháp cũng không có, ba mươi vạn hộ vệ Thanh Long, bọn họ không thể làm được gì.

Về sau mấy lần lại giao phong, song phương lại có không ít người bị thương.

Lúc này có một đám hơn mười người, chính là đám trưởng lão phản đối Nhạc Thành.

- Mọi người xem chuyện này phải làm sao bây giờ, bây giờ chúng ta phải tìm biện pháp mới được.

Một trưởng lão áo vàng nói.

- Tộc trưởng bây giờ cũng giúp đỡ nhất mạch của Nhạc Thiên, chúng ta rất khó mà ngăn cản được.

Một trưởng lão áo xám bắt đầu nói.

- Không sai, tộc trưởng cho tên kia tiến vào đội hộ vệ Thanh Long, bây giờ ngẫm lại đã sắp xếp xong xuôi.

Một lão giả thở phì phì nói:

- Ta thấy lần này chúng ta không thể không ngăn cản, nếu như tên tiểu tử kia có thể tiến vào Thúy Phong Cổ Nham thì tên kia sẽ đứng lên đầu chúng ta.

- Vậy làm sao, chẳng lẽ lại giết hắn?

Một lão giả áo tím cất tiếng nói.

- Không sai, phải giết hắn, vì Nhạc gia, vì nhất mạch của Nhạc Tề lão tổ.

Một thanh âm trầm thấp vang lên.

- Đại trưởng lão, ông thật sự quyết định giết tên tiểu tử kia?

Đột nhiên một hắc y lão giả cất tiếng

- Không sai, chúng ta phải làm vậy vì nhất mạch.

Hắc y lão giả cất tiếng.

- Đại trưởng lão, vậy ai sẽ giết tên tiểu tử kia, thực lực của hắn rất không tệ, ít nhất cũng là ngũ tinh Đấu Tôn.

Một lão nhân tóc ngắn cất tiếng nói.

- Tiểu tử kia nếu như tiến vào tỉ thí thì ta phỏng chừng Nhạc Đình tiểu thư và Nhạc Siêu thiếu gia rất khó có thể đối phó, chúng ta trước hết phải giết tên tiểu tử đó, nhất định không thể lưu lại ở Nhạc gia.

Hắc y trưởng lão cất tiếng.

- Chỉ cần giết tên tiểu tử kia là được, chúng ta làm thần không biết quỷ không hay, ta cũng muốn xem tên tiểu tử kia tội cùng có thủ đoạn gì đây?

Đại trưởng lão cất tiếng, toàn thân sát ý tràn ngập.

- Đúng thế, đại trưởng lão tự ra tay, tên tiểu tử kia chết chắc rồi.

Một lão giả cười cười nói.

Ai cũng biết thực lực của đại trưởng lão hiện tại chính là cửu tinh Đấu Tôn, thực lực này ngay cả tộc trưởng và mấy vị lão nhân bề quan cũng có thể chống lại.

Khoảng thời gian tới kỳ tỉ thí của những người trẻ tuổi ngày càng tới gần, Nhạc Thành một lần nữa tu luyện, còn hai mươi ngày nữa là tới.

Một thanh mang bao quanh thân thể của hắn, từ làn da của hắn phát ra kim mang chói mắt, kim mang này vô cùng nồng đậm.

- Hu.

Nhạc Thành thu thủ ấn lại, sau đó thở ra một ngụm trọc khí.

Nhạc Thành mở mắt, hai sợi tinh quang bắn ra, quỷ dị khiến cho người ta phải kinh hãi.

Trải qua hơn một tháng tu luyện, Nhạc Thành hiện tại đã tiến bộ tu vi không ít, chỉ là vẫn chưa đạt tới Phân Thần trung kỳ, bất quá trong vòng một tháng, thực lực của Nhạc Thành dĩ nhiên là có tiến bộ.

- Xuy xuy.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại nghiêng nghiêng biến đổi, Âm Dương Kiếm trong chớp mắt đã hiện ra trước người của hắn.

- Phân ra.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, trong miệng lại phát ra thanh âm xoẹt xoẹt.

Âm Dương Kiếm tác động, vượt khoong ian bay ra, bảy chuôi kiếm lập lánh đã hiện ra trước mặt Nhạc Thành.

Rốt cuộc cũng có thể phân ra bảy thanh.

Nhạc Thành nhìn bảy thanh Âm Dương Kiếm trước mắt mà mỉm cười nói.

Một lát sau, thủ ấn của Nhạc Thành cất lên, hẩn thu Âm Dương Kiếm lại.

- A, là ai đây, thực lực rất mạnh.

Vừa thu hồi Âm Dương Kiếm Nhạc Thành đã biến sắc, thần thức của hắn cảm nhận được thực lực của đối phương không tầm thường.

Nhạc Thành đang suy đoán thì sắc mặt biến đổi, hẩn lẩm bẩm:

- Đáng chết.

- Đã đến thì ra đây đi.

Thân ảnh của Nhạc Thành như điện lập tức ra khỏi đình viện.

Mà lúc này Nhạc Thành mới phát hiện bên trong đình viện chính là một khối hư vô, cả tòa đình viện trống rỗng một mảng.

Nhạc Thành chăm chú nhìn xung quanh, sau đó hẩn bố trí một đạo hộ thân cương quyền.

Bây giờ Nhạc Thành cũng biết có người muốn tìm mình, cho nên hẩn mới ở đình viện phong bế, bây giờ có xảy ra chuyện gì bên ngoài cũng không biết.

- Xoẹt.

Không gian phía trước của Nhạc Thành trở nên chấn động, ngay lập tức hắc y lão giả đã hiện ra trước mặt hẩn.

- Người là Nhạc Thành?

Hắc y lão giả chăm chú nhìn Nhạc Thành mà cất tiếng hỏi.

Nhạc Thành nhìn lão giả phía trước, lão giả này tóc ngắn, trong mắt sát ý tràn ngập, thực lực người này xem ra còn cao hơn cả so với Hôi Ma.

- Không sai, người tới giết ta?

Nhạc Thành biến sắc mà hỏi.

Cửu tinh Đẩu Tôn thì sao, Nhạc Thành trong lòng dự định nếu không đánh lại thì cũng có thể trốn vào trong Hạo Thiên Tháp, lão giả này cũng đừng hòng làm gì được hẩn.

Chỉ là Nhạc Thành cũng không có ý định làm vậy, mặc dù tiến vào trong Hạo Thiên Tháp lão giả này không làm gì được mình nhưng nếu như bị phong bế không gian xung quanh thì cũng thật phiền toái.

- Hừ, xem ra người khá thông minh, nếu người trước kia rút khỏi Nhạc gia thì hôm nay sẽ không có kết cục này.

Hắc y lão giả cất tiếng:

- Trước khi người chết ta muốn cho người biết ta chính là Nhạc Chi Thu, đại trưởng lão.

- Thật không, người muốn giết ta thì kết cục của người cũng không được tốt.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Chí Thu phía trước, trong mắt hơi biến đổi, hẩn thầm nghĩ làm sao có thể thoát thân.

- Đứng hòng, ta đã bố trí không gian ở trong thành, người đứng hòng chạy thoát.

Nhạc Chí Thu cất tiếng nói.

-Hừ, nếu như muốn giết ta thì người còn kém.

Thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng đánh tới.

- Âm Dương Kiếm.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại lóe lên, kiếm mang lập lòe trên không trung.

- Có chút thủ đoạn, nhưng mà người chết chắc rồi.

Sắc mặt của Nhạc Chí Thu trầm xuống, sau đó hắn chăm chú nhìn Nhạc Thành phía trước.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

492. Chương 431: Gió Cuốn Mây Tan. (1)

- Âm Dương Kiếm, phân ra.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, thần thức của hắn nhìn vào bên trong, sắc mặt thì hơi biến, ngay lập tức quanh người của hắn tràn ngập pháp lực, Âm Dương Kiếm cũng chia làm bảy, bảy thanh Âm Dương Kiếm cùng phóng tới, tạo ra một quang mang chói mắt.

- Xoẹt.

Một hoàng mang quanh Âm Dương Kiếm hiện ra, hoàng mang được bao phủ bởi một không gian gợn sóng, giữa không trung không ngừng chuyển động, ở giữa không trung ngay lập tức tràn ngập khí tức.

- Ken két.

Trước lưới kiếm hoàng mang ngưng tụ thành một cột đầu khí, giống như là điện trụ vậy, hung hăng bổ về phía bảy thanh Âm Dương Kiếm.

Hai luồng lực lượng dây dưa ở trên không trung, một mảng lực lượng giao thoa, kiếm mang mịt mờ không ít, vòng kiếm bắt đầu xuất hiện khe hở.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hắn thu ngắn vòng kiếm lại, thân hình lùi về phía sau vài phần, đồng thời sắc mặt cũng trở nên tái nhợt. Đúng lúc này thủ ấn của hắn đánh tới, bảy thanh Âm Dương Kiếm một lần nữa phát ra ánh sáng cuồng bạo, ngay lập tức ngăn cản cột sáng đầu khí.

- Xoẹt.

Bàn tay của Nhạc Thành không dám chần chừ, thủ ấn của hắn tung bay, thân ảnh biến mất ngay tại chỗ.

- Hừ

Nhạc Chí Thu mỉm cười quát nhẹ, hoàng mang quanh thân đại khởi, hắn cảm thấy thực lực của Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành thật là cường hãn, sắc mặt của hắn cũng chuyển sang kinh ngạc.

Nhạc Chí Thu không thấy thân ảnh của Nhạc Thành thì cũng không khỏi cảm thấy bối rối, sau đó hắn vượt không gian, thân hình đột ngột lui lại mấy chục thước.

- Hám Thiên chuông.

Đây chính là thiên cấp đầu kỹ của Nhạc gia, Hám Thiên chuông, lập tức Nhạc Chí Thu sử dụng ra, tốc độ vô cùng nhanh.

Tuy nhiên Hám Thiên chuông của Nhạc Chí Thu không giống như Nhạc Khinh Ngân, vô cùng cường hãn. Một chuông ẩn phát ra khiến cho không gian xung quanh kịch liệt chấn động, Nhạc Chí Thu sử dụng Hám Thiên chuông uy lực vượt xa Nhạc Khinh Ngân.

Chuông ẩn rất lớn từ trong tay của Nhạc Chí Thu bắn ra, ở giữa không trung điên cuồng gào thét.

- Phần Tiên Liệt Diễm Cầu.

Thân ảnh của Nhạc Thành la lớn ở trên không trung, một trái cầu lửa đột nhiên phát ra xuất hiện cùng với thân ảnh của hắn.

- Âm.

Một thanh âm phá hủy vang lên, bảy thanh Âm Dương Kiếm phát ra cột năng lượng đấu khí thật lớn mà phá hủy.

Bảy thanh Âm Dương Kiếm chói mắt vượt không gian âm u, đồng loạt bị đánh bay mấy nghìn thước ra bên ngoài.

- Âm âm.

Nhạc Thành ngừng tụ Phần Tiên Liệt Diễm cầu và Nhạc Chí Thu ngừng tụ Hám Thiên chuông và chạm vào nhau, một tiếng nổ kinh thiên vang lên, ngay lập tức một biển lửa xuất hiện trước chuông ẩn.

Đột nhiên biển lửa cuộn cuộn dây dưa với Hám Thiên chuông, một mảng sương mù tràn ngập, Phần Tiên Liệt Diễm cầu do Vô Thượng Chân hỏa ngưng tụ, dưới sự đốt cháy của Vô Thượng Chân Hỏa, Hám Thiên chuông đột nhiên toát ra một màn sương mù.

Sắc mặt của Nhạc Chí Thu biến đổi, hắn cảm nhận thấy biển lửa ngập trời, hổ sấu vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Nhưng mà chuông ẩn ngập trời bị biển lửa đốt cháy, hung hăng chụp về phía Nhạc Thành.

- Thân thể Kim long.

Nhạc Thành cũng biết rõ sau khi bố trí Kim Long thân thể, thực lực của cửu tinh Đấu Tôn cho dù cao hơn Nhạc Thành cũng không thể dễ dàng làm gì được hắn.

Quanh thân của Nhạc Thành đột nhiên hiện ra kim mang chói mắt, cùng lúc đó có thể nhìn thấy trên cổ của Nhạc Thành có một lân phiến màu vàng hơi mỏng, lân phiến này rậm rạp chằng chịt, phân bố vô cùng đều, giống như là có quy tắc vậy, bây giờ cho dù Nhạc Thành lơ lửng thì làn da cũng bị lân phiến che đậy.

Toàn thân của Nhạc Thành lúc này bao phủ kim mang, một hỏa diễm tiên tán chuông ẩn đã chạm vào người Nhạc Thành.

- A... a

Thân hình của Nhạc Thành đã bị đánh bay vài trăm thước, trong miệng cũng phun ra một ngụm máu tươi.

- Thân thể Kim Long, đúng là thân thể Kim Long.

Nhìn thấy kim mang chói mắt của Nhạc Thành, sắc mặt của Nhạc Chí Thu cũng biến đổi, thân thể Kim Long đã đạt tới tình trạng khủng bố, tựa hồ như có tới chín thành huyết mạch.

- Âm Ảnh Kiếm.

Đúng lúc này, sau lưng của Nhạc Chí Thu xuất hiện một thân ảnh màu đen, hai đạo kim sắc xoay vòng bắn về phía Nhạc Chí Thu, tốc độ vô cùng nhanh.

Sắc mặt của Nhạc Chí Thu biến đổi, hắn cấp tốc quay đầu lại, đồng thời quyền mang cũng nghênh hướng.

- Xoẹt xoẹt.

Một quyền mang ngăn cản vòng tròn màu sáng phía trước.

Mà khi Nhạc Chí Thu nhìn rõ thân ảnh màu xanh phía sau thì cũng kinh ngạc không thể tưởng tượng được, đằng sau cũng là Nhạc Thành.

- Âm Ảnh Kiếm.

Trong lúc Nhạc Chí Thu còn đang kinh ngạc thì Nhạc Thành áo xanh đã trực tiếp tấn công, đây chính là Nguyên anh bản thể.

Nhìn thấy hai Nhạc Thành biến mất ngay trước mặt của mình, định lực của Nhạc Chí Thu cho dù tốt hơn cũng không nhìn được mà kinh ngạc, quanh thân của hắn lại bố trí một vòng tròn đấu khí phòng ngự.

- Hừ, không gian mở ra, thủ đoạn tàng hình của ngươi không làm khó được ta.

Đột nhiên sắc mặt của Nhạc Chí Thu hiện ra một vẻ lãnh ý, hắn đã cảm nhận được vị trí của Nhạc Thành.

Giống như Hạo Thiên Thập của Nhạc Thành, Hạo Thiên Thập mặc dù là vô tận nhưng bất cứ chuyện gì cũng nằm trong lòng bàn tay của Nhạc Thành.

- Gió cuốn mây tan.

Một mảng hoàng mang ngưng tụ, ngay lập tức không gian gọn sóng như nước biển, sắc mặt của Nhạc Chí Thu đã tràn ngập lãnh ý, ở xung quanh quang mang bao phủ, một mảng không gian thật lớn điên cuồng gào thét.

- Xoẹt xoẹt.

Không gian đình viện đã bị một luồng đấu khí cuồng bạo cuốn cho trở thành một mảng tro tàn.

Bảy kiếm mang chói mắt tràn ngập, lúc này bảy thanh Âm Dương Kiếm, tác hưởng, bảy luồng sáng trắng bao quanh bắn về phía Nhạc Chí Thu.

- Mau hiện thân cho ta.

Nhạc Chí Thu cười đắc ý, sau đó thân ảnh nhanh như chớp xoẹt tới, ngưng tụ hoàng mang trong tay.

Hoàng mang trong tay của Nhạc Chí Thu ngưng tụ một chuồng ẩn, bổ về phía Nhạc Thành.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, mặc dù đã tàng hình nhưng xem ra vẫn không có bao nhiêu hiệu quả, Nhạc Chí Thu vẫn có thể phát hiện ra hắn.

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Phần Tiên Liệt Diễm Cầu mang theo một ngọn lửa nóng bỏng bắn về phía Nhạc Chí Thu, thân ảnh của Nhạc Thành cũng dần hiện tới trước mặt hắn.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

493. Chương 431: Gió Cuốn Mây Tan. (2)

- Âm

Hai luồng lực lượng đan vào nhau, một thanh âm kinh thiên vang lên, sắc mặt của Nhạc Thành đột nhiên trở nên tái nhợt, hắn nhanh chóng rút lui đi vài trăm mét, khóe miệng có một huyết dịch chảy ra.

Mà đồng thời lúc đó, sau lưng của Nhạc Chí Thu, không gian cũng gọn sóng, ngay lập tức Nhạc Thành áo xanh từ trong đó ngưng tụ thành hình.

- Âm Ảnh Kiếm.

Ba Âm Ảnh Kiếm phát ra cùng lúc, háo thành ba luồng sáng màu vàng, đột ngột mà tấn công tới Nhạc Chí Thu.

Ở cách xa hai trăm thước, tuy nhiên tốc độ của Âm Ảnh Kiếm không hề kém, nhanh chóng vượt không gian mà tiến tới trước mặt của Nhạc Chí Thu.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba luồng sáng màu vàng nhanh chóng đánh bại đấu khí phòng ngự của Nhạc Chí Thu, đồng thời cũng biến mất.

- Đoạt Hồn Chỉ.

- Tru Ma chưởng.

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Nhạc Thành áo xanh nhanh chóng phát ra ba đường công kích.

Sắc mặt của Nhạc Thành cũng trở nên tái nhợt, Nguyên anh thể cùng với bản thể của Nhạc Thành cũng giống nhau, thực lực cũng giống nhau.

Ba đường công kích vượt không gian đánh tới sau lưng của Nhạc Chí Thu, Nhạc Chí Thu thấy vậy liền biến đổi lớn sắc mặt, vòng tròn đấu khí phòng ngự như muốn vỡ ra, thân hình của hắn cũng phải cấp tốc lui lại.

Trực tiếp ngăn cản không gian gọn sóng đã cho thấy thực lực của Nhạc Chí Thu mạnh mẽ đến mức nào, giống như là tường thành vậy.

- Âm âm.

Đoạt Hồn Chỉ và Tru ma chưởng hai luồng công kích chạm vào nhau.

Sau đó là từng thanh âm phá hủy vang lên.

- Âm.

Phần Tiên Liệt Diễm cầu lại hung hăng phóng tới, không gian gọn sóng liên tiếp bị lực lượng khổng lồ đánh vào, không chịu nổi kịch liệt chấn động mà như muốn sụp đổ.

- u U.

Biến lửa ngập trời bao bọc Nhạc Chí Thu vào bên trong, ngọn lửa bắt đầu tràn ngập.

- Xoẹt xoẹt.

Một thân ảnh màu vàng phóng lên trời, chính là Nhạc Chí Thu bố trí Hoàng Long thân thể, mặc dù thoát khỏi biến lửa nhưng nhìn bộ dáng của Nhạc Chí Thu thì xem ra rất chật vật.

Sắc mặt của Nhạc Chí Thu lập tức trở nên khó nhìn, hắn cũng không nghĩ đến việc rằng mình phải tự thân xuất mã mà vẫn không làm gì được Nhạc Thành, hơn nữa còn suýt nữa bị thất thủ.

- Xoẹt xoẹt.

Không gian lại một lần nữa cuồng bạo, bảy thanh Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành cũng phá vòng vây mà đi ra, bắt quá sắc mặt của Nhạc Thành lúc này cũng càng trở nên tái nhợt.

Với thực lực của Nhạc Thành bây giờ muốn chống lại bát tinh Đấu Tôn cũng không có vấn đề nhưng cửu tinh Đấu Tôn đỉnh phong cường giả thì vẫn chưa đủ.

Về phần cửu tinh Đấu Tôn đỉnh phong cường giả, Nhạc Thành chỉ có thể dùng Nguyên Anh hỗ trợ, thực lực của hai người là Phân Thần Kỳ liên hiệp, giết bát tinh Đấu Tôn đỉnh phong thì không có vấn đề gì nhưng giết Nhạc Chí Thu là cường giả cửu tinh thì vẫn không được.

- Thu.

Nhạc Thành biến đổi thủ ấn, lại thu hồi bảy thanh Âm Dương Kiếm quanh người, thừa cơ nuốt vài viên dadn được để khôi phục thực lực.

Nếu không có không gian thì Nhạc Thành đã dùng địa phù, nhưng có kết giới không gian cho nên không thể nào dùng được, tiến vào Hạo Thiên Tháp thì lại phiền phức.

Nhạc Chí Thu chăm chú nhìn Nhạc Thành, càng nhìn càng kinh ngạc, ban đầu hắn chỉ nghĩ Nhạc Thành có thực lực ngũ tinh Đấu Tôn mà thôi vậy mà hiện tại hắn mới nhận ra thực lực của Nhạc Thành còn cao hơn cả bát tinh Đấu Tôn, khiến cho hắn phải trợn mắt há hốc mồm.

Thực lực mạnh như thế, nếu như để cho những người khác ra tay thì chắc là đường về cũng không có.

- Yêu Huyền hiện tại thực lực cao nhất cũng chỉ là thất tinh Đấu Tôn, Đại Song và Tiểu song cũng không phải là đối thủ.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hắn nghĩ thầm Yêu Huyền cho một thời gian nữa thì có thể tiến bộ tới cửu tinh Đấu Tôn, còn Đại Song và Tiểu Song thì còn lâu nữa thực lực mới mạnh tới trình độ này.

Hai người bọn họ cơ bản là không thể giúp được gì.

- Yêu Huyền đã thức tỉnh chưa?

Nhạc Thành biến đổi thần sắc, hắn cảm nhận được khí tức bên trong Hạo Thiên Tháp của Yêu Huyền, lập tức hắn mỉm cười nói:

- Yêu Huyền, thực lực của ngươi bây giờ có thể chống lại cửu tinh Đấu Tôn hay không?

- Rất khó, nhưng dốc toàn lực thì có thể chống lại, ta cảm nhận thấy bên ngoài có người gây phiền toái với ngươi, mau cho ta ra ngoài.

Ở trong Hạo Thiên Tháp, Yêu Huyền sột ruột nói với Nhạc Thành.

- Vậy thì đành phải làm phiền ngươi, ta thật sự đang gặp phiền toái.

Nhạc Thành buồn khổ mà nói, sau đó thủ ấn của hắn đánh ra, mi tâm trở nên lập lòe.

Một mảng sáng xanh từ bên trong Hạo Thiên Tháp xuất hiện, đó chính là bản thể của Yêu Huyền.

Thủ ấn trong tay ngưng kết, Nhạc Thành thu hồi Hạo Thiên Tháp, sau đó hắn nói với Yêu Huyền:

- Cửu tinh Đấu Tôn đỉnh phong, ngươi cần phải cẩn thận một chút.

- Ta biết, hắn muốn làm tổn thương ta thì rất khó.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Chúng ta hiện tại không có thời gian.

Nhạc Thành cười nói.

- Ta biết tuy nhiên chúng ta liên thủ, cho dù không làm gì được hắn thì cũng có thể đánh ngang tay.

Yêu Huyền nói.

Hai người cất tiếng nói, sắc mặt của Nhạc Chí Thu liền biến đổi lớn, Yêu Huyền từ trong không gian trống rỗng mà xuất hiện hắn đã kinh ngạc, sau khi nhìn thấy khí tức tràn ngập của Yêu Huyền hắn càng khó nhìn hơn.

Nhạc Chí Thu biến đổi sắc mặt, thân hình trở nên run rẩy, thời gian dài như vậy hắn vẫn chưa giết được tên tiểu tử này trong lòng không khỏi nóng nảy, nếu như bị tộc trưởng và một số cường giả phát hiện ra thì thật phiền toái.

- Tiểu tử, hôm nay ta cho ngươi biết một số đấu kỹ của Nhạc gia, để cho ngươi chết cũng nhắm mắt.

Nhạc Chí Thu biến đổi sắc mặt sau đó đấu khí chuyển động quanh thân.

- Long Khiếu Cửu Thiên.

Nhạc Chí Thu lớn tiếng quát, quanh thân bao trùm một mảng lực lượng vô cùng lớn.

Một khoảng sóng vượt không gian trở nên vụn vụn, một hoàng mang ngưng tụ tạo thành một con quái vật khổng lồ.

Đối với Hoàng Long ngưng tụ, Nhạc Chí Thu cũng không ngăn cản được, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt.

- Thiên Cấp đỉnh cấp đấu kỹ, Nhạc Thành người cần phải cẩn thận.

Sắc mặt của Yêu Huyền biến đổi, ngay lập tức một luồng sáng màu xanh cũng tuôn ra.

- Cái này chính là thiên cấp đỉnh cấp Đấu Kỹ, uy lực cũng thật cường hãn.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi lớn, cảm nhận thấy khí tức vô cùng lớn hãn cũng không dám chủ quan.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

494. Chương 432: Thái Thượng Trưởng Lão Của Nhạc Gia.

- Ngao.

Yêu Huyền gào thét một tiếng sau đó bản thể hiện ra, ngăn cản trước thân thể của Nhạc Chí Thu.

- Bát Sí Linh Mãng, là Bát Sí Linh Mãng.

Nhạc Chí Thu nhìn thấy bản thể của Yêu Huyền thì sắc mặt càng thêm khó nhìn, Nhạc Đại sau khi trở về từ viên cổ kết giới đã nói qua, ở trong linh mộ của Bát Sí Linh Mãng đã có một con Bát Sí Linh Mãng tiếp nhận truyền thừa.

- Ngao.

Hoàng Long được Nhạc Chí Thu ngưng tụ cũng nhìn bản thể của Yêu Huyền.

Trên thân thể của Nhạc Chí Thu bốc lên một ngọn sóng, khủng bố lực lượng vô cùng quỷ dị.

- Xoẹt.

Yêu Huyền cấp tốc đánh về phía Hoàng Long, khí tức như muốn hủy diệt.

- Ngao.

Yêu Huyền gào thét, cái miệng rất lớn mở rộng, như muốn nuốt trôi nó vào trong miệng.

- Xoẹt.

Cái đầu rồng cuối cùng cũng bị Yêu Huyền nuốt vào bên trong, tuy nhiên tốc độ thân hình vẫn không giảm, bay thẳng vào trong người Yêu Huyền, nhìn lên phía trên có thể nhìn thấy từ đầu tới đuôi Yêu Huyền đột nhiên được mở rộng.

- Xoẹt xoẹt.

Hoàng Long cuối cùng cũng bị Yêu Huyền thôn phệ, khí tức cuồng bạo cũng tiêu tan ở trong người Yêu Huyền, mà lúc này bản thể của Yêu Huyền bắt đầu bành trướng, tăng tới gấp đôi.

Bỗng dưng Yêu Huyền ngẩng đầu lên, thân thể bốc lên trên không trung, một mảng thanh mang chói mắt khiến cho người ta không dám nhìn.

- Âm âm.

Một tiếng nổ kinh thiên bao liệt vang lên, thân thể của Yêu Huyền đột nhiên bắn ra một khí tức vô cùng cường hãn, tuy nhiên đồng thời ở trên người của nàng cũng chảy ra một chút huyết dịch màu xanh.

Nhìn bộ dáng của Yêu Huyền Nhạc Thành biết rằng Yêu Huyền đã bị thương không nhẹ.

- Ngao.

Đúng lúc này Yêu Huyền lại gào thét, hai mắt hiện ra ánh sáng xanh quỷ dị, một quang mang chói mắt tràn ngập.

- Cửu Chuyển Yêu Đồng.

Đối với luồng sáng xanh này Nhạc Thành cũng không hề lạ lẫm, đây chính là Cửu Chuyển Yêu Đồng, thiên phú mạnh mẽ nhất của Bát Sí Linh Mãng.

- Xoẹt.

Luồng sáng xanh quỷ dị tạo ra phong bạo vượt không gian bao bọc Nhạc Chí Thu ở bên trong, mà lúc này Nhạc Chí Thu ngưng tụ Long Khiếu Cửu Thiên cũng bị tiêu hao không ít chân khí, lúc này đã bị Cửu Chuyển Yêu Đồng của Yêu Huyền bao phủ vào bên trong.

- Cửu Chuyển Yêu Đồng trực tiếp công kích linh hồn.

Trong đầu của Nhạc Thành xuất hiện một ý niệm, Cửu Chuyển Yêu Đồng công kích mạnh nhất chính là linh hồn, mà lúc này bất luận kẻ nào cũng phải thất thần.

- Âm Dương Kiếm, đi cho ta.

Ám Ảnh Kiếm.

Nhạc Thành thanh y và Nhạc Thành hắc y đồng loạt thả người từ trên xuống, trong tay đánh ra thủ ấn, ngay lập tức ba Âm Ảnh Kiếm và bảy thanh Âm Dương Kiếm hóa thành mười đường sáng công kích Nhạc Chí Thu.

Thiên phú công kích của Yêu Huyền chính là Cửu Chuyển Yêu Đồng, tấn công vào linh hồn, nhìn thấy linh hồn của Nhạc Chí Thu khó có thể chống lại Cửu Chuyển Yêu Đồng của Yêu Huyền, xem ra công kích của Yêu Huyền chính là công kích mạnh nhất của Bát Sí Linh Mãng tộc.

Linh hồn công kích chính là điều duy nhất khiến người ta lo lắng, sắc mặt của Nhạc Chí Thu bây giờ càng thêm tái nhợt, tựa hồ như toàn lực chống lại Yêu Huyền, hắn không biết làm sao Yêu Huyền lại xuất hiện nhưng Yêu Huyền chính là Bát Sí Linh Mãng, có thể sử dụng Cửu Chuyển Yêu Đồng, cái này hắn đã từng nghe nói qua.

- Xoẹt.

Hai người cũng không biết làm sao chống lại, một lát sau, khóe miệng của Yêu Huyền phun ra một ngụm máu tươi, sau đó nàng thu hồi bản thể, hiện ra sắc mặt trắng bệch.

Sắc mặt của Nhạc Chí Thu cũng trắng bệch, mơ hồ còn có vết máu, thân hình lay động, tựa hồ như nhận phải ảnh hưởng gì.

Cùng lúc đó, một vòng sáng cấp tốc bắn về phía Nhạc Chí Thu, tiếp cận phòng ngự của hắn, đó chính là bảy thanh Âm Dương Kiếm và ba thanh Âm Ảnh Kiếm.

Một vầng kim mang chói mắt bắn thẳng tới.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ám Ảnh Kiếm trực tiếp bắn tới, đầu khí phòng ngự đột nhiên xuất hiện một khe khiến nó như muốn rạn nứt ra.

Thực lực của Nhạc Chí Thu bây giờ tiêu hao không ít.

Ngay sau đó Âm Ảnh Kiếm thứ nhất vừa lùi về phía sau thì thanh Âm Ảnh Kiếm thứ hai đã bắn ra, tốc độ nhanh như chớp.

Sau đó lại là thanh Âm Ảnh Kiếm thứ ba lao tới, vòng tròn đầu khí cuối cùng cũng vỡ tan.

- Đáng chết, tốc độ thật là quá nhanh.

Nhạc Chí Thu lúc này căn bản vô lực phản kháng, vừa rồi lực công kích khiến cho hắn phải thất thần, mà lúc này luồng sáng bắn ra, hắn đành phải lui thân hình lại.

- Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt.

Đây tất cả chỉ là vượt không gian mà thôi, Âm Dương Kiếm nổ ra bắn vào thân thể Hoàng Long của Nhạc Chí Thu. Bảy thanh Âm Dương Kiếm nổ ra trên tay của Nhạc Chí Thu, bởi vì Nhạc Chí Thu né tránh cho nên thoát được hiểm họa.

Bảy thanh Âm Dương Kiếm bắn qua, sắc mặt của Nhạc Chí Thu đã trở nên trắng bệch, bây giờ Hoàng Long thân thể đã trở nên ảm đạm, quanh người của hắn còn chảy ra một vết máu.

- Khốn kiếp.

Nhạc Chí Thu mắng một tiếng, hắn thật không ngờ mình đã bị Nhạc Thành làm cho bị thương, nếu như không phải có thân thể Hoàng Long thì cánh tay của hắn cũng không giữ được.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành đồng thời thu lại, ngay lập tức Âm Dương Kiếm và Âm Ảnh Kiếm đều đồng loạt quay tròn trước thân.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi trầm xuống, hắn không ngờ đòn đánh lén của mình chỉ làm bị thương Nhạc Chí Thu mà thôi đối phương không bị ảnh hưởng gì quá lớn.

- Yêu Huyền, ngươi làm sao vậy?

Nhạc Thành lập tức cũng không muốn quan tâm nhiều nữa, hắn đi tới bên cạnh Yêu Huyền thì thấy sắc mặt của Yêu Huyền đã trở nên trắng bệch.

- Lão gia hỏa này thực lực thật quá mạnh mẽ.

Yêu Huyền hơi biến sắc mà nói.

- Ha ha, đúng là có chút thủ đoạn, Bát Sí Linh Mãng tộc, không ngờ Bát Sí Linh Mãng còn tồn tại, đáng tiếc hôm nay các ngươi cũng phải chết.

Nhạc Chí Thu cười lạnh một tiếng, lúc này hắn đã thực sự nổi giận.

- Đi chết đi.

Nhạc Chí Thu hét lớn một tiếng sau đó quanh thân ngưng tụ một mảng đầu khí điên dại, sắc mặt của Nhạc Chí Thu cũng trở nên trắng bệch.

Năng lượng cuồng bạo chuyển động mạnh mẽ, khí tức xung quanh cũng cuộn cuộn nhiều hơn.

- Chết tiệt.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, cho dù hắn chống lại một đòn này thì cũng phải nửa sống nửa chết.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi lớn, hắn đang do dự có nên tiến vào Hạo Thiên Tháp hay không.

- Nhạc Chí Thu, lá gan của ngươi thật là lớn.

Đúng lúc Nhạc Thành do dự thì ở giữa không trung truyền tới một thanh âm trầm thấp, sau đó không gian cũng trở nên cuộn cuộn.

- Xoẹt.

Một bàn tay xé rách không gian bắn tới, lập tức ngăn cản lực công kích của Nhạc Chí Thu.

Nhạc Chí Thu có thực lực cửu tinh Đấu Tôn đỉnh phong, lúc này cũng không có cách nào phản kháng.

- Xoẹt xoẹt.

Ánh mắt xung quanh biến đổi, Nhạc Thành cùng với Yêu Huyền quay ra bên ngoài, chỉ thấy bên trong đình viện không gian đã trở thành một đồng tro tàn.

- Nhạc Thành, ngươi không sao chứ?

Hỏa Lão lập tức xuất hiện bên cạnh Nhạc Thành.

- Hỏa Lão, ông tại sao quay về?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Ta vừa mới trở lại, phát hiện ở đây có điều không đúng liền báo cho mấy lão quái vật kia, may mà trở về sớm.

Hỏa Lão cất tiếng.

- Nhạc Chí Thu, ngươi thân là đại trưởng lão mà lại làm ra chuyện này, ta thấy ngươi muốn phá vỡ quy củ trong tộc.

Giữa không trung, một trung niên hán tử cất tiếng, thanh âm vô cùng hùng hậu.

- Ầm.

Thân hình của Nhạc Chí Thu từ trên không trung ngã xuống mặt đất, một ngụm máu tươi cũng phun ra.

- Thái thượng trưởng lão, ta cũng không phải cố ý.

Nhạc Chí Thu vội vàng quỳ gối xuống mà nói.

- Hừ, đã làm ra chuyện này còn nói không phải cố ý sao, ngươi là người của Nhạc gia vậy mà thật không có thể diện.

Trung niên hán tử thở dài một tiếng rồi nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

495. Chương 433: Huyết Mạch Chi Uy. (1)

- Ngươi chính là Nhạc Thành sao?

Trung niên hán tử rơi xuống mặt đất mà cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

Nhạc Thành dò xét hán tử này thì thấy người này tuy có bộ dáng trung niên nhưng Nhạc Thành cũng biết rằng đã sống mấy trăm tuổi rồi.

Nghe thấy Nhạc Chí Thu vừa gọi người này là thái thượng trưởng lão, Nhạc Thành không khỏi cảm thấy tò mò, người này là cường giả cường hân bên trong Nhạc gia.

- Không sai, tiểu bối chính là Nhạc Thành.

Nhạc Thành cất tiếng đáp.

- Ủ, chuyện hôm nay ngươi cũng không cần để trong lòng, ta cam đoan về sau sẽ không có chuyện như vậy xảy ra nữa.

Trung niên hán tử cất tiếng nói với Nhạc Thành, sau đó lập tức thả người dậy. Nhạc Chí Thu bị một lực lượng vô hình nâng lên không trung.

- Hỏa Vô Thiên, ta đi trước, ngươi bảo trọng.

Trung niên hán tử nói xong liền biến mất trên không trung.

- Nhạc Chí Thu, sau này ta sẽ tới tìm ngươi.

Trong mắt của Nhạc Thành hiện ra một sát ý nói với Nhạc Chí Thu.

- Hỏa Lão, may mà ông về kịp thời.

Nhạc Thành quay đầu nói với Hỏa Lão.

- Ta cũng chỉ trùng hợp thôi, không ngờ rằng đám người kia thật hung hăng ngang ngược.

Hỏa Lão cất tiếng nói:

- Chỉ là ngươi yên tâm đi, sau này sẽ không có chuyện gì xảy ra nữa đâu.

Nhạc Thành chăm chú nhìn trên không trung, trong miệng vẫn lẩm bẩm:

- Chỉ sợ vẫn không an toàn.

- Xoẹt xoẹt.

Lúc này từng thanh âm xé gió truyền tới, sau đó đám người của đội hộ vệ Thanh Long xuất hiện.

- Nhạc Thành, ngươi không có chuyện gì chứ, vừa rồi chúng ta cảm nhận thấy ở đây có chấn động kịch liệt.

Ở giữa không trung, đội trưởng thực lực tam tinh Đấu Tôn cất tiếng nói.

Ngay lập tức Nhạc Thành nói lại chuyện của Nhạc Chí Thu, dù sao cái này cũng không cần phải giấu diếm.

- Khốn kiếp, đám người này thật thái quá, ta mau đi nói với trưởng lão.

Đội trưởng tam tinh Đấu Tôn biến sắc mà nói.

Đình viện bị hủy, Nhạc Thành được đội hộ vệ Thanh Long sắp xếp một đình viện khác, đồng thời hắn cũng nhận được tin tức, bảy ngày sau chính là kỳ tỉ thí của thanh niên Nhạc gia.

Đặt chân vào đình viện mới Nhạc Thành thấy đình viện này so với đình viện cũ đều có kiến trúc và phong cách giống nhau.

Trong một phòng, ở bên trong Hạo Thiên Tháp, sắc mặt của Yêu Huyền lúc này đã trở nên trắng bệch khiến cho người khác nhìn thấy phải đau lòng.

- Ăn đan được vào.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong mắt cũng hiện ra vẻ đau lòng.

- Ủ.

Yêu Huyền cất tiếng nói, sau đó tiếp nhận đan dược trong tay của Nhạc Thành, ôn nhu nói với hắn:

- Ta muốn điều dưỡng một chút, ngươi có sao không, có bị thương không?

- Ta không sao, điều tức một chút là được, ngươi cứ yên tâm ở trong Hạo Thiên Tháp.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Chủ nhân, ai làm Yêu Huyền tỷ bị thương nặng như vậy?

Đại Song và Tiểu Song nhìn thương thế của Yêu Huyền mà tức giận nói.

- Các ngươi hãy tu luyện cho tốt, đạt đến Phân Thần Kỳ thì các ngươi có thể giết hắn.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Chúng ta cố gắng tu luyện.

Tiểu Song nghiêng chắc hàm răng mà oán hận nói.

- Yêu Huyền, ngươi hãy điều dưỡng cho tốt, ta đi ra ngoài trước.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hần biến đổi thủ ấn thân hình biến đổi, thân ảnh biến mất trong Hạo Thiên Tháp.

Ra khỏi gian phòng, Nhạc Thành thu hồi Hạo Thiên Tháp lại, sau đó ngơ ngác một chút, khoanh chân ngồi trên giường.

Kỳ thật thương thế của Nhạc Thành không phải là nặng, chỉ tiêu hao một chút pháp lực mà thôi, bảy ngày sau chính là ngày tỉ thí, Nhạc Thành cũng cần phải chuẩn bị một chút, dù sao bảo trì thực lực vẫn là điều quan trọng nhất.

Có thân thể Kim Long trên người điều này cũng khiến cho Nhạc Thành nghi hoặc không thôi.

Kim Long thân thể Nhạc Thành cũng không có cách nào khống chế, cũng chỉ có thể tùy ý nó mà thôi, ít nhất Kim Long thân thể đến bây giờ cũng không tạo cho hần bất kỳ phiền toái nào.

Sau đó Nhạc Thành tiến vào trong trạng thái điều tức, ở trong Trần gia lúc này cũng xảy ra chuyện lớn, lúc này Trần gia đám trưởng lão đã phân làm hai phái, vây quanh Trần Bưu cùng với thúc thúc Trần Bưu tranh đoạt chức tộc trưởng.

Chỉ là tất cả chuyện này Nhạc Thành vẫn chưa biết.

Mà lúc này trong lúc Nhạc Thành đang điều tức chữa trị thương thế thì chuyện của Nhạc Chí Thu diễn ra đã gây nên giông bão, trưởng lão hai phái lúc này tựa hồ như đã muốn đánh nhau.

Nhạc Chí Thu đại trưởng lão bị thái thượng trưởng lão và tộc trưởng trách phạt, quay người đóng cửa ba năm.

Tộc trưởng ra lệnh, đội hộ vệ Hoàng Long và đội hộ vệ Thanh Long cũng tản ra, chỉ là đội hộ vệ Thanh Long nhất quyết không chịu rời quá xa.

Thời gian bảy ngày trôi qua, trong bảy ngày này Hỏa Lão cũng biết rằng Nhạc Thành đang chữa thương tu luyện cho nên vẫn canh giữ ở trong đình viện ngay cả người của Thanh Long hộ vệ đội cũng không cho vào.

Nhạc Thành từ từ thu hồi pháp lực, sau đó hần từ trong đan điền thở ra một hơi thật dài, một lát sau hần mở hai mắt ra, hai sợi tinh quang lập lòe sáng trong đêm tối.

Trải qua bảy ngày tu luyện hiện tại khuôn mặt của Nhạc Thành đã chuyển sang màu hồng nhuận, hần cảm thấy thực lực của mình đã tiến bộ không ngừng, pháp lực tiêu hao cũng khôi phục tới trạng thái đỉnh phong.

- Hôm nay là trận đấu đầu tiên, cần phải xuất phát.

Nhạc Thành lẩm bẩm trong miệng.

- A, người tới lại khá nhiều.

Nhạc Thành cảm nhận thấy bên ngoài đình viện đã tụ tập không ít người, xem ra là đợi mình đi tham gia tỷ thí.

Thu thập một chút Nhạc Thành liền đi ra khỏi gian phòng thì thấy Hỏa Lão ở ngoài cửa.

- Thế nào, kỳ tỉ thí hôm nay không có vấn đề gì chứ?

Hỏa Lão nhìn thấy Nhạc Thành đi ra khỏi phòng thì cất tiếng hỏi.

- Không có vấn đề gì.

Nhạc Thành cười nhạt một tiếng, hần cũng không có áp lực gì, theo Nhạc Thành biết người trẻ tuổi nhất và mạnh nhất trong Nhạc gia chính là Nhạc Siêu và Nhạc Đình nhưng cả hai chỉ có thực lực tứ tinh Đấu Tôn mà thôi cho nên Nhạc Thành cũng không lo lắng.

Đối với cuộc tỷ thí hôm nay Nhạc Thành cũng coi đó là một hình thức đặc biệt mà thôi.

Đi ra khỏi đình viện Nhạc Thành lập tức nhìn thấy mấy nghìn người của đội hộ vệ Thanh Long ở đó trong đó có Nhạc Thạch Đầu, Nhạc Viễn Bằng còn có Nhạc Đại Dũng, Nhạc Lệ.... những người này tương đối quen thuộc với Nhạc Thành trong đội hộ vệ Thanh Long.

- Nhạc Thành mau đi, tất cả mọi người đang chờ đợi người.

Nhạc Thạch Đầu nhìn thấy Nhạc Thành đi ra thì cao hứng nói.

- Nhạc Thành, hôm nay đội hộ vệ Thanh Long cũng chỉ có người là trọng điểm, chúng ta tới xem người thi đấu ra sao.

Nhạc Viễn Bằng cất tiếng nói.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó hần lập tức hướng đi ra Long cốc, địa điểm tỉ thí chính là Long cốc, những thanh niên kia đã sớm tới đó.

Ở trong khắp ngõ ngách của Long cốc đã có một phòng nhỏ ở đó có tới hơn một trăm người, do một số trưởng lão và tộc trưởng chuẩn bị.

Mà ở bốn phía, thậm chí là trên dãy núi xung quanh đã sớm có một đám người chiếm cứ để chờ đợi cuộc tỷ thí.

Cuộc tỷ thí hôm nay không ít cường giả trung niên tới xem, mà ở bên trái dãy núi, ba mươi vạn người thuộc đội hộ vệ Thanh Long chỉnh tề ở trên không trung tạo ra một khí thế dị thường.

Ở một nơi hẻo lánh trong Long cốc, một nữ và một nam hai người trẻ tuổi đang nói gì đó với một lão nhân.

Thanh niên kia có tướng mạo đường đường một thân thanh y toát ra khí tức bất phàm.

Nữ tử kia thì mặc một bộ váy dài, dung mạo mặc dù không phải là tuyệt đẹp nhưng ngũ quan vô cùng tú lệ cũng coi là một mỹ nhân, một nam một nữ này chính là Nhạc Siêu và Nhạc Đình.

Nhạc Siêu và Nhạc Đình chính là dòng chính trong tộc có địa vị cực cao, huyết mạch cũng cao nhất, trong đám tuổi trẻ huyết mạch không ai bằng.

Trong lúc này, mấy vị trưởng lão vì sự xuất hiện của Nhạc Thành mà trở nên lo lắng mặc dù không ai biết thực lực của Nhạc Thành thế nào nhưng lần trước đại trưởng lão ra tay cũng không làm gì được hắn thì cho thấy thực lực của hắn rất cao.

- Nhạc Siêu thiếu gia, Nhạc Đình tiểu thư hôm nay...

- Không phải là một người đến từ bên ngoài hay sao?

- Hắn có tư cách tham gia sao?

Nhạc Đình oán hận mà nói, thần sắc không cao hứng cho lắm.

- Đình muội muội đừng như vậy, Nhạc Thành thế nào cũng là người của Nhạc gia, nếu như Nhạc Thành có thể tiến vào Thúy Phong Cổ Nham thì chúng ta cũng có thể cao hứng.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

496. Chương 433: Huyết Mạch Chi Uy.(2)

Nhạc Siêu hơi biến sắc sau đó nhẹ nhàng nói.

- Ca, tại sao huynh lại giúp người ngoài.

Nhạc Đình nghi hoặc nhìn Nhạc Siêu.

- Đình muội đây không phải là người ngoài, hắn cũng là người của Nhạc gia, hãy nghe cho kỹ, gia gia đã đồng ý cho Nhạc Thành ở lại Nhạc gia thì gia gia cũng có tính toán của mình.

Nhạc Siêu cất tiếng nói.

- Nhạc Siêu thiếu gia chúng ta là nhất mạch của Nhạc Tề lão tổ, tên tiểu tử kia chính là nhất mạch cuat Nhạc Thiên, chúng ta không cần để ý tới hắn.

Một trưởng lão hơi biến đổi sắc mặt mà cất tiếng nói.

- Trưởng lão ông cũng là trưởng lão của Nhạc gia chẳng lẽ không rõ nếu như không có Nhạc Thiên lão tổ thì Nhạc gia chúng ta cũng không thể mạnh như hiện tại sao, nếu không thì chúng ta đã bị Tứ Đại Thú Tộc chế giễu từ rất lâu rồi.

Nhạc Siêu nhẹ nhàng nói.

- Nhạc Siêu thiếu gia, nếu như Nhạc Thiên không phải nắm đó cầm đi một nửa đấu để long mạch tinh huyết thì huyết mạch chúng ta hiện tại đã cao hơn rồi, Nhạc Thiên hại Nhạc gia chúng ta mới đúng.

Một lam y trưởng lão oán hận nói.

- Lam trưởng lão, ông nói vậy là sai rồi, theo ta được biết Nhạc Thiên lão tổ năm đó muốn lấy một mảnh bảo vật, trong tộc không đồng ý về sau Nhạc Thiên lão tổ mới quyết định lấy đi một nửa đấu để long mạch tinh huyết, năm đó các vị trưởng lão đều đồng ý, Nhạc gia hiện tại hết thảy đều do năm đó Nhạc Thiên lão tổ và Nhạc Tề lão tổ dốc sức, Nhạc gia cũng là gia tộc cuối cùng quật khởi trong Tứ Đại Nhân Tộc, đó cũng là bởi vì có công lao của Nhạc Thiên lão tổ.

Nhạc Siêu cất tiếng nói, ánh mắt vô cùng bất đắc dĩ.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Siêu, mấy trưởng lão liền im lặng không nói gì.

- Đại ca, tại sao huynh lại đi giúp người thuộc nhất mạch này?

Nhạc Đình khó hiểu nhìn Nhạc Siêu.

- Được rồi, Đình muội chuyện năm đó chúng ta không thể nói chúng ta chuẩn bị tỷ thí đi.

Nhạc Siêu cất tiếng nói.

- Hừ, được rồi muội muốn nhìn xem tên tiểu tử Nhạc Thành kia mạnh bao nhiêu.

Nhạc Đình cất tiếng nói.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ở giữa không trung từng thanh âm xé gió truyền tới rơi vào bên người Nhạc Siêu và Nhạc Đình, nhìn trang phục thì đó chính là tộc trưởng Nhạc Duy, mà bên cạnh chính là một hắc y thanh niên.

Hắc y thanh niên nhìn chăm chú về phía xa xa, trong mắt có một vẻ thờ ơ không bận tâm.

- Ra mắt gia gia,.

- Ra mắt tộc trưởng.

- Nhạc Hạo đường ca, tại sao huynh cũng tới đây?

Nhìn thấy hắc y thanh niên, Nhạc Siêu cùng với Nhạc Đình liền hơi biến sắc mặt mà lập tức cất tiếng hỏi.

- Ủ, ta vừa xuất quan, nghe nói người trẻ tuổi lần này tỉ thí cho nên tới đây xem xem.

Hắc y thanh niên cất tiếng nói.

- Ủ, Nhạc Siêu và Nhạc Đình các người chuẩn bị thế nào rồi?

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Siêu và Nhạc Đình.

- Gia gia, chúng ta đã chuẩn bị xong rồi.

Nhạc Đình cất tiếng nói, trong giọng nói có mười phần tin tưởng.

- Vậy thì tốt rồi, chỉ là nghìn vạn lần không được chủ quan, những đối thủ hôm nay con cố gắng là được.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Gia gia, chẳng lẽ gia gia nói tới Nhạc Thành, chẳng lẽ hẳn thật sự lợi hại như vậy sao?

Nhạc Đình cất tiếng hỏi.

- Đứa nhỏ này, có gì mà không phục, ngoài trời còn có trời, các người là cường giả bên trong Nhạc gia nhưng mà ta cho các người biết ngay cả Vũ Văn gia cũng đã xuất hiện một người trẻ tuổi chín thành huyết mạch ma pháp sư cấp tám sơ kỳ, Tôn gia nha đầu kia nghe nói cũng đã dung luyện thành công Xích Viêm hỏa, thực lực vượt xa các người, mặt khác Trần gia cùng với Tứ Đại Thú Tộc cũng xuất hiện những người bất phàm. Các người nghĩ rằng thực lực của các người tiến vào Thụy Phong Cổ Nham có bao nhiêu thành nắm chắc đây?

Nhạc Duy cất tiếng nói.

Nhạc Đình hơi biến sắc mà run rẩy nói:

- Chẳng lẽ ý của gia gia chính là để tên Nhạc Thành kia tiến vào trong Thụy Phong Cổ Nham thì có thể có thành tích?

Nhạc Đình tựa hồ không phục mà vênh mặt lên nói.

- Nha đầu người có gì không phục, ngay cả thái thượng trưởng lão cũng nói Nhạc Thành có rất nhiều hy vọng, ta hôm nay cũng đã suy nghĩ kỹ, được rồi, các người chuẩn bị đi, biểu hiện cũng phải cho tốt vào.

Nhạc Duy cất tiếng nói xong liền cùng với một đám trưởng lão đi vào một căn phòng.

Đám trưởng lão ngồi xuống, chỉ là trưởng lão cũng chia làm hai phái, mỗi một phái cũng lộ ra vẻ sắc mặt không dễ nhìn nhìn phái kia.

- Xoẹt xoẹt.

Mà lúc này tộc trưởng sau khi ngồi xuống thì đám hộ vệ Hoàng Long đã tới hiện trường, bảy người thuộc đội hộ vệ Hoàng Long đã đi vào trong Long cốc, chuẩn bị tỉ thí.

Nhìn thấy đội hộ vệ Hoàng Long, không ít người trở nên kích động.

Mà lúc này ở trong sân xuất hiện bảy thanh niên của đội hộ vệ Hoàng Long, đây chính là những người nổi bật nhất của đội hộ vệ Hoàng Long, chính là những cường giả siêu cấp của Nhạc gia.

Chỉ là ba mươi vạn hộ vệ đội Thanh Long nhìn thấy đám người hộ vệ đội Hoàng Long thì cũng coi thường, gần đây mấy lần giao phong đội hộ vệ Thanh Long đã không còn sợ đội hộ vệ Hoàng Long nữa.

- Xoẹt xoẹt.

Ở trên không trung, mấy nghìn thân ảnh phá không mà tới.

- Nhạc Thành, chúng ta ở phía sau hỗ trợ người.

Nhóm người Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói với Nhạc Thành, sau đó mấy nghìn người thuộc đội hộ vệ Thanh Long đã rơi vào bên trong.

Nhạc Thành cùng với Hỏa Lão hai người đi vào trong trường, Nhạc Thành đánh giá trong trường một lần, sau đó ánh mắt của hắn hướng về phía căn phòng nhỏ kia, sắc mặt liền hơi biến đổi rồi lập tức di chuyển.

- Xoẹt.

Ở giữa không trung, một thân ảnh áo xám rơi xuống, xem trang phục thì có vẻ là một vị trưởng lão.

- Là Hỏa Vô Thiên, tộc trưởng chúng ta cho mời Hỏa Lão.

Lão nhân này chăm chú nhìn Nhạc Thành một lần sau đó cười với hắn.

- Là ta, ta tới đây xem.

Hỏa Lão mỉm cười.

- Nhạc Thành, người hãy bộc lộ tài năng cho thật tốt đừng cho Nhạc Thiên lão tổ mất mặt.

Lão nhân này cất tiếng nói với Nhạc Thành, sau đó đi vào trong căn phòng nhỏ.

Nhạc Thành hơi biến sắc mặt, lão nhân này tự nhiên là người thuộc nhất mạch của Nhạc Thiên, thực lực lục tinh Đấu Tôn.

Nhìn theo bóng lưng của Hỏa Lão, Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, Hỏa Lão này thật quan hệ rộng, ở Vũ Văn gia cũng có bạn bè, ở Nhạc gia cũng có bạn bè.

Nhạc Thành vừa xuất hiện, bảy người thuộc đội hộ vệ Hoàng Long và Nhạc Siêu, Nhạc Đình cũng đánh giá Nhạc Thành.

Nhạc Siêu và Nhạc Đình nhìn Nhạc Thành, đặc biệt là Nhạc Đình, ở trong viễn cổ kết giới nàng vẫn còn có một số mâu thuẫn với hắn.

Thần thức của Nhạc Thành đánh giá bảy người thuộc đội hộ vệ Hoàng Long, một người có thực lực tứ tinh Đấu Tôn, sáu người còn lại có thực lực tam tinh Đấu Tôn.

Cuối cùng ánh mắt Nhạc Thành di chuyển lên trên người Nhạc Siêu và Nhạc Đình, hai người này đều có thực lực tứ tinh Đấu Tôn, mấy tháng trước ở trong viễn cổ kết giới Nhạc Thành đã gặp họ.

- Hôm nay chính là ngày tỉ thí của đám người trẻ tuổi Nhạc gia, hai người mạnh nhất sẽ đại biểu cho Nhạc gia đi tham gia cuộc tỷ thí với Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc.

Lão giả áo vàng nổi lên trên không trung mà cất tiếng nói.

- Quy tắc tỉ thí mọi người cũng biết ta không cần phải nói nhiều, bây giờ mười người các ngươi phải thông qua kỳ kiểm tra đo lường huyết mạch, lưu lại bốn người thì tiến vào vòng thứ hai, cuối cùng chọn ra hai người đại biểu Nhạc gia tiến vào Thúy Phong cổ nhâm.

Nhạc Thành dò xét lão giả áo vàng này, địa vị của lão cũng không phải là thấp.

Lão giả này so với Nhạc Chí Thu cũng không hề kém hơn, xem ra cũng là cửu tinh Đấu Tôn.

- Vâng nhị trưởng lão chúng ta không có vấn đề gì.

Bảy người trong đội hộ vệ Hoàng Long cất tiếng.

- Hóa ra là Nhị trưởng lão, Nhạc Chí Thu là đại trưởng lão.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Đối với cách kiểm tra huyết mạch Nhạc Thành thì lại kỳ quái, chỉ là ở Vũ Văn gia hắn đã nhìn thấy một lần cũng không kinh ngạc bao nhiêu, đối với huyết mạch trên thân thể của mình, Nhạc Thành mặc dù biết mình có Kim long chi thể nhưng tựa cũng phải dựa vào công hiệu của Hỏa Linh châu mới được như vậy.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

497. Chương 434: Huyết Mạch Chi Uy.

- Các ngươi chuẩn bị đi, ta sẽ triển khai lực huyết mạch nếu như các ngươi không kiên trì được thì rời đi nếu không sẽ có hại cho thân thể.

Lão giả áo vàng cất tiếng nói.

- Cũng là người trong nhất mạch của Nhạc Tề.

Nhạc Thành chăm chú nhìn lão giả áo vàng này rồi thầm nghĩ, hắn thấy lão giả này hiện ra lãnh ý với mình thì sắc mặt hơi biến

-Hu.

Một khí tức vô hình từ trên người của lão giả này chuyển động, ngay lập tức khắp long cốt bao phủ bởi một khí tức này.

- Khí tức rất mạnh.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, khí tức này tựa hồ như dẫn dắt huyết mạch của hắn vậy, tuy nhiên khí tức cường hãn không có bất kỳ ảnh hưởng với linh hồn, chỉ có hơi quý dị mà thôi.

Một lát sau hoàng mang chói mắt đã bao phủ quanh Nhạc Thành, khí tức cường hãn cũng khiến cho những người vây quanh chịu một số ảnh hưởng.

- Gia gia, Nhạc Thành này có thật là có tới tám thành huyết mạch hay không?

Một hắc y thanh niên ở bên cạnh Nhạc Duy cất tiếng hỏi.

-Nghe nói là có tám thành huyết mạch, chỉ là ta vẫn chưa thấy tận mắt, nếu thật sự có tám thành huyết mạch thì so với người năm đó cũng không yếu hơn.

Nhạc Duy cất tiếng nói với hắc y thanh niên.

- Huyết mạch không tệ, cũng không biết thực lực thế nào.

Nhạc Hạo cất tiếng nói.

- Thực lực cũng không thấp, cho dù là người cũng không thể làm khó được hắn.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Hạo.

- Thật không, con muốn xem một chút.

Nhạc Hạo cuối cùng cũng lộ ra thần sắc mà mỉm cười nhìn Nhạc Thành.

- Người chẳng lẽ muốn khiêu chiến với hắn?

Nhạc Duy nhìn Nhạc Hạo mà hỏi.

- Nếu hắn quả thật là hậu nhân của Nhạc Thiên lão tổ thì xuất hiện trước mặt con sớm muộn gì con cũng phải đo sức với hắn một phen, con chỉ muốn biết đáp án hôm nay mà thôi.

Nhạc Hạo cất tiếng nói, sau đó sắc mặt hơi trầm xuống không biết là đang nghĩ đến điều gì.

- Đúng vậy người sớm muộn cũng phải đo sức với hắn, chỉ là hiện tại hắn vẫn không biết nguyên nhân.

Nhạc Duy cười nhạt nói.

Bao phủ bên trong hoàng mang, bảy hộ vệ Hoàng Long sáu tam tinh Đẩu Tôn giờ đã bao phủ tràn ngập, một mảng hoàng mang cũng toát ra từ trong da của họ.

Sáu người này toàn thân rung động, trên mặt cũng chảy ra một chút mồ hôi.

Một tứ tinh Đẩu Tôn khác cùng với Nhạc Siêu, Nhạc Đình ba người thì tràn ngập một mảng vàng nhạt, tựa hồ như vẫn còn có thể chống lại.

Mà Nhạc Thành lúc này thì cảm thấy giống như có một luồng nước ấm sôi trào vậy, linh khí của Hỏa Linh Châu ngày càng chuyển hóa thành huyết khí xoa dịu lực phủ ngũ tạng.

Một lát nữa trôi qua, thân ảnh hoàng mang càng thêm rực rỡ, xem ra đã đạt tới sáu thành huyết mạch.

Lúc này cuối cùng sáu tam tinh Đẩu Tôn của đôi hộ vệ Hoàng Long cũng không chống cự được, sắc mặt tái nhợt, mồ hôi toát ra từng giọt.

- Sáu thành huyết mạch, không đủ, quá thấp.

Ở trong phòng nhỏ, Nhạc Duy thở dài nói.

- Gia gia, sáu thành huyết mạch căn bản không thể phát huy uy lực đấu đế long mạch của Nhạc gia chúng ta, ít nhất cũng phải ngoài chín thành, tại sao huyết mạch của Nhạc gia lại lui bước nhanh vậy?

Nhạc Hạo cất tiếng hỏi.

- Chuyện này có quan hệ tới Nhạc Thiên lão tổ, nhưng mà Nhạc Thiên lão tổ cũng là bất đắc dĩ cho nên hiện tại Nhạc gia mới chia làm hai phái.

Nhạc Duy bất đắc dĩ nói với Nhạc Hạo.

- Gia gia, tại sao con lại có tám thành huyết mạch, bây giờ còn có thể có chín thành huyết mạch.

Nhạc Hạo nghi hoặc hỏi.

- Người có thể là có kỳ tích, có thể người gọi là phản tổ, huyết mạch cũng tiếp cận với tiên tổ nhất.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Hạo.

- Người hiện tại chính là thiên tài ẩn náu trong Nhạc gia, mười năm trước người có cơ hội tiến vào Thúy Phong Cổ Nham tiếp nhận Từ đường tầy lễ nhưng mà do sự cố phát sinh nên không cho người đi, sau đó người ăn tinh huyết của Nhạc gia, thực lực cũng không tệ, trong vòng mười năm tiến vào Đấu Thánh cũng không có vấn đề gì, một trăm năm nữa người có thể đột phá đến Đấu Đế truyền thuyết mang lại phồn vinh cho Nhạc gia.

Nhạc Duy nói.

- Gia gia, trách nhiệm này quá nặng.

Nhạc Hạo thở dài nói.

- Trách nhiệm này đúng là nặng nhưng cuối cùng đấu đế long mạch đã cho người ăn vào người phải gánh trách nhiệm này.

Nhạc Duy mỉm cười nói.

Thời gian từ từ trôi qua, những người vây hãm cũng dần trở nên lo lắng, dựa theo quy của bốn người này có thể tham gia đợt thứ hai mọi người muốn biết rõ huyết mạch cuối cùng mới chứng minh hết thấy.

Huyết mạch càng cao đại biểu cho tu vi về sau càng lớn, không có tới tám thành huyết mạch muốn đột phá tới cường giả Đấu Thánh thì không có hi vọng, cho nên huyết mạch độ dày quyết định hết thấy.

Dưới sự bao phủ của hoàng mang, Nhạc Siêu cùng với Nhạc Đình và tứ tinh Đấu Tôn của đội hộ vệ Hoàng Long đã có vẻ chống đỡ không nổi, hoàng mang cũng nồng đậm hơn.

- Xoẹt.

Thanh niên của đội hộ vệ Hoàng Long cuối cùng cũng không chịu được mà rời khỏi phạm vi áp lực, lúc này ắc mắt của hắn đã tái nhợt, từng giọt mồ hôi to như hạt đậu.

- Bẩy thành huyết mạch, không tệ.

Nhạc Duy lẩm bẩm nói, nhưng ngữ khí không hề hài lòng.

- Xoẹt xoẹt.

Một lát sau, Nhạc Siêu và Nhạc Đình cũng không chịu nổi áp lực mà tái nhợt rời ra.

- Bẩy thành rưỡi, chưa tới tám thành huyết mạch.

Nhạc Duy thở ra một hơi, bẩy thành rưỡi huyết mạch đã là không tệ nhưng chưa đủ.

Bây giờ vàng sáng bao quanh một mình Nhạc Thành, tất cả mọi người đều nhìn về phía hắn, một đám nhỏ trưởng lão thì lộ ra vẻ vui mừng.

Nhạc Thành nhắm mắt dưỡng thần, trước áp lực vô hình này, Hỏa Linh châu trong máu của hắn hấp thu linh khí điên đại, tốc độ lớn hơn bình thường mấy chục lần, vô cùng khủng bố.

Mà ở quanh thân của Nhạc Thành, một mảng hoàng mang đã tràn ngập, từ từ chuyển hóa thành kim mang chói mắt.

- Kim Long thân thể, Kim Long thân thể.

Trong phòng nhỏ cuối cùng cũng phát ra thanh âm hưng phấn, nhìn thân thể có màu vàng kim của Nhạc Thành, các trưởng lão biết rõ đại biểu cho điều gì.

Nhìn thấy vàng sáng kim của Nhạc Thành, Nhạc Đình ở cách đó xa xa có một ánh sáng phức tạp.

Lúc này những người vây xem cũng kinh ngạc, tất cả đều suy đoán Nhạc Thành là ai.

Mà ba mươi vạn hộ vệ của đội hộ vệ Thanh Long giờ này thấy kim mang của Nhạc Thành thì vô cùng kích động, đội hộ vệ Thanh Long có người có huyết mạch như thế, sau này hoàn toàn có thể ưỡn ngực ngẩng đầu.

Thời gian từ từ trôi qua, lúc này lão giả áo vàng đã lộ ra thần sắc khó coi uy áp của huyết mạch đã tới mức tối cường nhưng vẫn không thể đo được cường độ huyết mạch của Nhạc Thành, nguyên nhân cũng chỉ có một huyết mạch của hắn còn thấp hơn so với Nhạc Thành nên không thể kiểm tra độ dày huyết mạch của Nhạc Thành được.

- Gia gia, hay là để con đi thử xem, nhị trưởng lão xem ra cũng không đo được huyết mạch của Nhạc Thành.

Nhạc Hạo nhìn Nhạc Thành phía xa xa mà kinh ngạc nói.

Lúc này Nhạc Duy mới ổn định thần sắc mà nói:

- Được rồi, người đi thử xem, sợ chỉ có người mới đo được huyết mạch của Nhạc Thành.

- HỪ, cho người ăn một chút đau khổ.

Hoàng mang bên trong của Nhạc Thành đột ngột mở ra, hắn chăm chú nhìn lão giả áo vàng, vừa rồi lão giả này nhìn hắn không thân thiện, hắn cũng muốn giáo huấn lão ta một chút.

- Xoẹt xoẹt.

Kim mang ở bên trong cơ thể của Nhạc Thành tràn ngập bắn lên không trung.

Vàng sáng kim mang nhanh chóng hình thành một mảng huyết mạch áp chế sau đó nổ ra bắn vào lão giả áo vàng.

- Xoẹt.

Sắc mặt của nhị trưởng lão biến đổi lớn, sắc mặt lập tức tái nhợt, dưới uy áp huyết mạch của Nhạc Thành lão không chịu được mà phun ra một ngụm máu tươi, cả người đã trở nên tái nhợt.

Nhìn thấy tất cả mọi chuyện, các trưởng lão đều thay đổi lớn sắc mặt, hơn phân nửa đều lộ ra vẻ khó xem.

- Tiểu tử này đúng là cố ý.

Hỏa Lão lẩm bẩm nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

498. Chương 435: Chín Thành Đầu Đế Long Mạch Long Lân (1)

- Ta đi thử xem.

Trong một căn phòng nhỏ, một hắc y thân ảnh lóe lên, sau đó kim mang chói mắt tràn ngập quanh thân của Nhạc Thành.

- Xoẹt xoẹt.

Hai cổ kim mang phát ra cùng chỗ, ngay lập tức một mảng sáng chói mắt, ánh sáng này khiến cho các cường giả cũng không dám nhìn.

- Rất mạnh.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó hắn nhìn hắc y nam tử trước không trung, Nhạc Thành cảm thấy huyết dịch của mình bị một lực áp chế vô hình vậy.

- Thanh niên này là ai, huyết mạch uy áp rất mạnh.

Sắc mặt của Nhạc Thành khẽ biến, trong lòng hắn không khỏi giật mình.

Nhưng mà huyết mạch uy áp này cũng không đủ để Nhạc Thành chống lại, tâm niệm hắn chuyển động, hai mắt nhắm lại, lập tức đưa Kim Long thân thể tới tận cùng chống lại uy áp của huyết mạch.

Sắc mặt của Nhạc Hạo lúc này cũng hơi biến đổi, lập tức thân hình của hắn nổi lên trên không trung, hai mắt nhắm lại, kim mang càng thêm nồng đậm.

- Uy áp huyết mạch rất mạnh.

Ở phía không xa, Nhạc Duy, Nhạc Siêu cùng với mấy người trong đội hộ vệ Hoàng Long đều hơi biến sắc mặt.

Mà lúc này trong một đại sảnh không xa, đám trưởng lão cũng bị ảnh hưởng của huyết mạch này.

- Xoẹt xoẹt.

- Hoàng long lân, cuối cùng cũng xuất hiện một hoàng long lân.

Ở trong đại sảnh, các trưởng lão cuối cùng cũng không nhịn được mà kêu lên một tiếng, chỉ thấy lúc này quanh người Nhạc Hạo đã bao trùm một mảng kim mang chằng chịt, ngay cả khuôn mặt, chỉ trừ hai con mắt cũng bị che đậy, kim mang tràn ngập khắp bầu trời.

Kim mang long lân, đó chính là địa biểu cho chín thành huyết mạch, miễn cưỡng cũng có thể coi là Kim long thân thể, Kim Long thân thể chính là có địa vị lớn nhất trong tứ đại gia tộc, uy lực cường hãn khiến cho Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện cũng phải đau đầu vô cùng.

- Trời ạ, là Kim long thân thể trong truyền thuyết, Nhạc gia có người có Kim long thân thể.

Những người xem xung quanh đều phấn khởi vô cùng.

Nhạc Duy mỉm cười, hắn cũng mừng rỡ, đây là cảnh giới cao nhất chín thành huyết mạch Kim Long thân thể, uy lực thật khủng bố.

- Xuy xuy.

Mà mọi người đang vui mừng vì Nhạc Hạo có chín thành huyết mạch thì Nhạc Thành cũng không tự chủ được mà di động lên trên không trung, ngay lập tức một mảng lân phiến cũng bao trùm quanh người hắn, ngoài hai mắt và cái miệng thì toàn bộ lân da đều bị lân phiến màng vàng bao phủ.

- Long lân, đây cũng là long lân, đây là chín thành huyết mạch.

- Hộ vệ độ long lân kia cũng có chín thành huyết mạch.

- Long lân, trời ạ, cũng là chín thành huyết mạch, còn chưa tiếp nhận từ đường tẩy lễ.

Các vị trưởng lão trong đại sảnh đều đột nhiên biến đổi sắc mặt, chuyện này tựa hồ như ngoài dự đoán của mọi người.

Trong mắt của Nhạc Duy hiện ra một mảng nóng bỏng, hắn nhìn không được mà phát ra lệ quang, không tiếp nhận Từ Đường tẩy lễ mà có chín thành huyết mạch, nếu như tiếp nhận Từ Đường Tẩy lễ thì sẽ khôi phục mười thành đầu đề long mạch.

Mười thành đầu đề long mạch, cái này chỉ có các vị tiên tổ mới có.

Hàng trăm vạn người vây quanh, đội hộ vệ Thanh Long đều lộ vẻ yên tĩnh nhưng trong mắt mỗi người đều có vẻ nóng bỏng.

- Chín thành đều để long mạch, tên tiểu tử này...

Hỏa Lão nhìn thấy long lân của Nhạc Thành thì cũng nhin không được mà kinh ngạc vô cùng.

Ở bên trong long cốt bắt đầu xuất hiện những đạo khí tức mật mờ, thật lâu vẫn không rời đi.

Ở bên trong long cốt, hai mảnh kim mang đan vào nhau, giống như là mặt trời chói mắt vậy khiến cho người ta không dám khinh thường.

- Xoẹt xoẹt.

Huyết dịch của Nhạc Thành lúc này đã quay cuồng, ngay cả làn da của hắn cũng trở nên nóng bỏng, ngay lập tức Nhạc Thành mở to hai mắt ra, chú ý long lân trên cơ thể của mình.

- Nhạc Thành, người rất mạnh, quả là không tệ.

Nhạc Hạo mở hai mắt ra, trong mắt hiện ra vẻ vô cùng kinh ngạc, sau đó làn da của hắn thu lại, long lân cũng không còn thấy gì nữa.

- xoẹt.

Tâm niệm của Nhạc Thành chuyển động, ngay lập tức hắn thu hồi thân thể Kim Long, hắn cảm thấy nếu như mình không thu thời thì lớp áo giáp áo xanh này sẽ phải vỡ tan.

Nhạc Hạo chăm chú nhìn Nhạc Thành, sau đó lập tức nói:

- Đợi chút nữa ta sẽ khiêu chiến với ngươi, không bởi chuyện gì, hai người chúng ta cần phải đo sức với nhau.

Nhạc Hạo nói xong liền quay người trở lại phòng nhỏ.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hắn không biết thanh niên hắc y này muốn gì nên nghi hoặc không thôi.

- Được, vòng thứ nhất kết thúc, mọi người chuẩn bị tiến vào vòng thứ hai thôi.

Nhạc Duy đứng lên nói, thanh âm đủ để mọi người nghe rõ.

Nhạc Thành cùng với Nhạc Hạo thu hồi thân thể Kim Long, sau đó từ từ rời đi.

- Nhạc Thành, chào hình thức.

- Thanh Long hộ vệ đội uy vũ, Nhạc Thành uy vũ.

Ba mươi vạn người của đội hộ vệ Thanh Long phấn khởi gào thét, mỗi người phấn khởi vô cùng, sau đó mấy trăm vạn người cũng gào thét, mặc dù có người không biết Nhạc Thành là ai.

Đội hộ vệ Thanh Long tựa hồ như chưa từng có danh tiếng như vậy, mà lúc này, Nhạc Thạch Đầu đã như muốn ứa nước mắt, về sau ai còn dám nói đội của hắn không có cường giả, hắn nhất định không để yên.,

Nhìn thấy Nhạc Thành xuất ra thân thể Kim Long hơn phân nửa các vị trưởng lão đều xanh hồng bất định, chín thành huyết mạch, số huyết mạch này mà đuổi ra Nhạc gia thì thật đáng tiếc.

Nhạc Thành bây giờ không có ý tưởng dư thừa gì nữa.

Một lát sau, đợt thứ hai cuối cùng cũng đã bắt đầu, đợt thứ hai này xuất hiện bốn người, dĩ nhiên là bốn người ở lại sau cùng, Nhạc Thành Nhạc Siêu Nhạc Đình hai vị huynh đệ và hộ vệ đội Hoàng Long kia.

Mà trận thứ hai này đã có một số người hiểu rõ trong lòng.

Đợt thứ hai này đo sức, điều này Nhạc Thành không sợ, ba người này dù sao cũng có thực lực tứ tinh Đấu Tôn, mình tùy tiện chạm phải cũng có thể thoải mái đối phó.

Cuối cùng dưới sự sắp xếp của trưởng lão áo tím, Nhạc Siêu cùng với tứ tinh Đấu Tôn tỷ thí với nhau, Nhạc Thành thì đấu với Nhạc Đình.

Quy củ tỷ thí Nhạc Thành đã sớm được Nhạc Thạch Đầu nói qua, đơn giản là không được phép ra tay quá độc ác, có các vị trưởng lão ở đây, cố ý hay vô tình đều có thể nhìn ra.

Nhạc Đình biến đổi sắc mặt, tựa hồ như nàng cũng không ngờ rằng mình đụng phải Nhạc Thành, sắc mặt của nàng biến đổi, sau đó cũng chỉ có thể từ từ đi lên trong trường.

Bốn người ở trong trường, tất cả các ánh mắt đều đặt lên trên người bọn họ.

Trưởng lão áo tím sau khi tuyên bố bắt đầu xong, Nhạc Siêu cùng với hộ vệ Hoàng Long kia đã bắt đầu triển khai công kích với nhau, từng luồng đấu khí lập lòe giữa không trung.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

499. Chương 435: Chín Thành Đấu Đế Long Mạch Long Lân (2)

Chỉ là thực lực của hai người trên cơ bản hơn kém nhau không quá lớn, nếu như muốn phân thắng bại thì trong thời gian ngắn khó có thể làm được.

Nhạc Thành chăm chú nhìn Nhạc Đình trước mắt, đối với Nhạc Đình, ở trong viễn cổ kết giới, Nhạc Thành không có ấn tượng tốt, hắn nhìn Nhạc Đình xong rồi bắt đầu dưỡng thần.

Nhìn thấy Nhạc Thành nhắm hai mắt lại, Nhạc Đình liền mím chặt môi, ánh mắt trở nên tức giận, Nhạc Thành không đếm xỉa tới sự hiện hữu của nàng, rõ ràng là không để nàng vào mắt.

Nhạc Duy cùng với đám hộ vệ đội Thanh Long kia cũng biến hóa sắc mặt, thực lực của Nhạc Thành tựa hồ như rất lớn, dù sao Nhạc Đình hiện tại cũng là tứ tinh Đấu Tôn, không phải là yếu.

Ở đây chỉ sợ có một mình Hỏa Lão là rõ Nhạc Thành, một tứ tinh Đấu Tôn, Nhạc Thành trên cơ bản không đếm xỉa tới, trên cơ bản không phát sinh uy hiếp gì.

Kỳ thật Nhạc Thành cũng không phải là xem thường Nhạc Đình, chỉ là Nhạc Đình thực lực quá thấp mà thôi.

Nhìn thấy Nhạc Thành nhắm hai mắt lại, Nhạc Đình không biết phải làm sao, sắc mặt của nàng liền biến sắc đành phải đứng sững sờ tại chỗ.

Ở giữa không trung, Nhạc Siêu cùng với tứ tinh Đấu Tôn của đội hộ vệ Hoàng Long đã hùng hực lửa nóng, tựa hồ như Nhạc Siêu đã chiếm thế thượng phong, tứ tinh Đấu Tôn Hoàng Long

- Xem ra cầm cự không được bao lâu.

- Người rốt cuộc muốn động thủ với ta hay không?

Nhạc Đình nhìn thấy Nhạc Thành từ từ động thủ thì sắc mặt biến sắc sau đó do dự nói với Nhạc Thành:

Nhạc Thành cuối cùng mở mắt nói với Nhạc Đình:

- Người không phải là đồ thủ của ta, mau xuống đi.

- Người đừng quá kiêu ngạo.

Nhạc Đình hơi run rẩy sắc mặt, ở Nhạc gia chưa từng có người nào dám nói như vậy với nàng, lần trước ở trong kết giới viễn cổ, Nhạc Thành cũng không cho nàng thể diện, hiện tại cũng không để nàng vào mắt

Nhạc Thành căn bản không để ý tới Nhạc Đình, hắn một lần nữa nhắm mắt lại mà mặc kệ, Nhạc Thành hiện tại chỉ nghĩ tại sao thanh niên hắc y vừa rồi muốn khiêu chiến mình là vì chuyện gì.

- Đừng tưởng rằng huyết mạch của người cường hãn mà ngông cuồng.

Nhạc Đình nhìn thấy Nhạc Thành không đếm xỉa tới mình thì cuối cùng sắc mặt cũng không nhịn được mà chuyển sang màu xanh, toàn thân nàng thả lên không trung.

Xem ra Nhạc Đình đã đánh giá Nhạc Thành cao cho nên vừa mới giơ tay là sử dụng Thiên Cấp đấu kỹ.

- Hừ, vậy hãy để cho ngươi ném một chút đau khổ.

Nhìn thấy Thiên cấp đấu kỹ trong tay của Nhạc Đình, sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, dù sao ấn tượng của hắn với Nhạc Đình cũng không tốt.

Thân hình của Nhạc Thành mỉm cười, thân ảnh của hắn vọt ra tới không trung.

- Tru Ma chương.

Thủ ấn của Nhạc Thành trong tay biến đổi, pháp lực quanh thân của hắn tràn ngập, chương ấn cũng quỷ dị xuất hiện, điều này khiến cho không ít người kinh ngạc.

- Đi.

Thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng đánh tới, chương ấn màu xanh ngênh hướng về phía Nhạc Đình.

- Xoẹt.

Chương ấn của hai người chạm vào nhau, một lực lượng khổng lồ rung động kích tán khiến cho cả không gian chấn động. Một người lúc này từ trên không trung ngã xuống mặt đất, ngay cả thân thể Hoàng Long cũng không có tác dụng.

- Âm.

Nhạc Đình bị một lực lượng khổng lồ đánh tới, sắc mặt đã trở nên trắng bệch, thất thần nhìn Nhạc Thành trên không trung, chính là hắn... chính là hắn dùng một chương đánh bại mình.

Nhạc Đình đứng lên, khoe miệng liền chảy ra một vế máu, mặc dù nàng bị thương không nặng nhưng thân hình đã trở nên run rẩy, một chiêu bị đánh bại, nàng không thể nào tiếp nhận được.

Nhạc Thành sau khi đánh bại Nhạc Đình cũng không có quá nhiều biểu tình, tứ tinh Đấu Tôn mà thôi, thực lực tuy khá mạnh tuy nhiên cũng bình thường mà thôi, nếu như ngay cả một tứ tinh Đấu Tôn mà hắn cũng không đánh lại thì tu luyện thật uổng phí.

Nhìn thấy Nhạc Thành nhấc tay chân lên là đánh bại Nhạc Đình, sắc mặt của Nhạc Hạo lấp lóe sáng lên, ngay lập tức hắn nhìn về phía Nhạc Thành, mặc dù Nhạc Thành vừa mới xuất thủ nhưng hắn căn bản không nhìn ra tu vi của Nhạc Thành.

Một đám hộ vệ Thanh Long nhìn thấy cảnh tượng này thì bắt đầu cuồng nhiệt, đây đúng là cường giả, tứ tinh Đấu Tôn có thể dùng một chương đánh bại, thực lực này quá mạnh.

- Âm.

Phía xa xa trên không trung, một thanh âm phá vỡ vang lên, lập tức một thân ảnh màu vàng hiện lên giữa không trung, chính là tứ tinh Đấu Tôn của Hoàng Long hộ vệ đội, hai người này dĩ nhiên là Nhạc Siêu chiến thắng.

Nhạc Siêu chiến thắng, không nằm ngoài dự định của mọi người, chỉ là với thực lực của Nhạc Thành, mọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

Sau đó, Nhạc Thành cũng đánh bại Nhạc Siêu, Nhạc gia chín thành đấu để huyết mạch, đã lâu rồi chưa xuất hiện.

Lúc này một vị trưởng lão muốn tuyên bố kết thúc thì ở phía sau có một thân ảnh thả người lên.

- Ta là Nhạc Hạo, ta muốn khiêu chiến với Nhạc Thành.

Ở giữa không trung, Nhạc Hạo bắt đầu lăng không, ánh mắt chăm chú nhìn Nhạc Thành.

- Vừa vặn vị kia có chín thành huyết mạch.

- Nguyên lai người phía dưới tên là Nhạc Thành, bọn họ cũng có chín thành huyết mạch.

Mọi người chăm chú nhìn Nhạc Thành trên không trung,

Các trưởng lão chăm chú nhìn Nhạc Hạo, bọn họ dĩ nhiên là biết thân phận của Nhạc Hạo, thân phận của hắn là một đại bí mật của Nhạc gia, chuyện Nhạc gia có chín thành huyết mạch chỉ có các trưởng lão biết rõ.

Và điều càng khiến các vị trưởng lão lo lắng là số người phản đối Nhạc Thành tiến vào Nhạc gia sở dĩ cũng là lo lắng chuyện này.

- Ta đáp ứng người, nhưng ta muốn biết...

Nhạc Thành cất tiếng nói, thân thể hắn vươn lên xuất hiện ở trên không trung, chăm chú nhìn hắc y nam tử phía trước mặt, sắc mặt trở nên biến đổi, có thực lực bát tinh Đấu Tôn, cộng với thân thể Kim long thì có thể coi là vô địch.

- Nguyên nhân vì sao về sau người sẽ biết, chúng ta sớm muộn sẽ có một trận chiến, đây là Long cốc, là nơi phù hợp nhất.

Nhạc Hạo cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Không biết nguyên nhân khiêu chiến nhưng khiến ta không có hứng thú.

Nhạc Thành chăm chú nhìn hắc y thanh niên phía trước, thực lực bát tinh Đấu Tôn,

- Chẳng lẽ người không biết người nếu không tiếp tục khiêu chiến, người sẽ bị Nhạc gia xem thường sao?

Nhạc Hạo hơi biến đổi sắc mặt sau đó lập tức nói với Nhạc Thành, không ngờ Nhạc Thành lại cự tuyệt mình.

- Chuyện này không trọng yếu, nếu như người không nói rõ nguyên nhân thì ta không thể phụng bồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, người của Nhạc gia thấy thế nào, Nhạc Thành không để trong lòng, đây không phải là điều quan trọng với Nhạc Thành.

Sắc mặt của Nhạc Hạo hơi biến hóa, tựa hồ như hắn không nghĩ tới việc Nhạc Thành lại xuất hiện, hắn do dự một chút rồi lập tức nói:

- Nhạc gia có một thứ bảo vật, Nhạc Thiên lão tổ sau khi rời đi đã nói qua, nếu hậu nhân của ông quay trở về Nhạc gia thì hãy đem người có thực lực mạnh nhất ra khiêu chiến, nếu hậu nhân của ông mà nhận thua thì vĩnh viễn không đặt chân vào Nhạc gia nữa bước, còn nếu hậu nhân hắn thắng thì sau đó phải cầm bảo vật của Nhạc gia, về sau người của Nhạc gia phải trợ giúp hậu nhân hắn làm một việc.

- Bảo vật gì?

Sắc mặt của Nhạc Thành âm thầm biến hóa, bảo vật của Nhạc gia, không lẽ là linh châu thượng cổ.

- Ta chỉ có thể nói cho người biết, đó là một bảo vật bí mật đối với Nhạc gia mà nói vô cùng quan trọng nhưng nếu như người thắng ta thì bảo vật đó về sau sẽ là của người, đây là ước định của Nhạc Thiên và Nhạc Tề lão tổ năm đó, bây giờ chúng ta bắt đầu đi, thực lực của người bây giờ đã đủ khiêu chiến với ta.

Nhạc Hạo cất tiếng nói.

- Được, ta đáp ứng người.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Chúng ta khiêu chiến người không cần lưu thủ, chuyện này quan hệ tới Nhạc gia, người dốc toàn lực ra tay là được.

Nhạc Hạo cất tiếng nói.

- Ta không có ý định lưu thủ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hấn quay mặt về phía Nhạc Hạo, Nhạc Thành cũng không cự tuyệt hấn, nếu như là bát tinh Đẩu Tôn, Nhạc Thành còn có thể nắm chắc nhưng mà như vậy trên thân thể có chín thành huyết mạch Kim Long thân thể thì Nhạc Thành không thể nắm chắc được.

Nhìn thấy hai người giữa không trung, khuôn mặt của Nhạc Duy cũng hơi biến đổi, sắc mặt cũng trở nên phức tạp, đây là hai người trẻ tuổi mạnh nhất của Nhạc gia bây giờ, hai người khiêu chiến chắc chắn là liên quan tới cả Nhạc gia.

Trên không trung của Long cốc, mấy khí tức mật mờ vây quanh.

- Vậy ra tay đi, vì Nhạc gia ta cũng không lưu thủ, ngươi vì Nhạc gia, chúng ta có thể bày ra một trận khiêu chiến.

Nhạc Hạo cất tiếng nói, trong mắt hiện lên vẻ hưng phấn.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến hóa, đối với chuyện của hắc y thanh niên, Nhạc Thành cũng không nghe nói qua, hấn cảm thấy thật ngoài ý muốn nhưng nhìn bộ dạng thì thấy hắc y thanh niên này là thật sự.

Đây chính là ước định của Nhạc Thiên lão tổ và Nhạc Tề lão tổ, nhưng bảo vật này thật ra là cái gì, chẳng lẽ thật là Linh châu thượng cổ, nếu như muốn linh châu thượng cổ thật, sau đó nhất định phải thắng mới được.

Thân hình của Nhạc Hạo lùi về phía sau, đầu khí quanh thân chuyển động, một mảng khí tức cường hãn bao phủ bốn phía.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, thân hình của hấn lui về phía sau, thủ ấn nghiêng nghiêng đánh tới, đồng thời pháp lực tràn ngập, chuẩn bị chống lại hắc y thanh niên.

Đối phương có thực lực bát tinh Đẩu Tôn, lại có thân thể Kim Long, Nhạc Thành không dám chủ quan.

- Ong Ong.

Một thanh trường kiếm màu xanh không biết từ khi nào đã xuất hiện ở trong tay của Nhạc Thành, trường kiếm ông ông tác hưởng khiến cho kiếm quang mở rộng chói mắt khiến người ta không dám nhìn.

- Trường Hồng Lăng Không.

Một mảng Linh khí chuyển hóa quanh thân thể của Nhạc Thành, lập tức kiếm mang xẹt qua ở trên không trung mang theo một mảng không gian rung động.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

500. Chương 436: Phân Thân Hiển Uy. (1)

- Xoẹt

Thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng đánh tới, thân ảnh của hấn sau đó biến mất ngay tại chỗ.

- Âm Ảnh Kiếm.

Trong tay của Nhạc Thành lại ngưng kết một thủ ấn quen thuộc, sau đó ở phía sau lưng của Nhạc Thành, ba thanh Âm Ảnh Kiếm xoay tròn trên không trung, nổ tung bắn về phía Nhạc Hạo.

- Xích Luyện không trung.

Sắc mặt của Nhạc Hạo biến đổi, thân hình của hấn sau đó cấp tốc xoay lại về phía đằng sau, trường kiếm cũng xoay tròn, một lần nữa bắn về phía ba luồng sáng kia.

Mơ hồ lúc đó Nhạc Hạo có thể nhìn thấy ba thanh kiếm ngắn, hấn cũng biến sắc.

- Đi.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, ba luồng sáng mang theo hồng mang lập tức bắn về phía Nhạc Hạo.

Ba thanh Âm Ảnh Kiếm bị hai tay kiếm mang của Nhạc Hạo ngăn cản ngay lập tức xoay tròn trên không trung, tựa hồ thời gian này khó có thể phân cao thấp.

Một luồng sáng lúc này tiếp cận kiếm mang ngưng tụ của Nhạc Hạo, tâm niệm của Nhạc Thành sau đó chuyển động, một luồng sáng quỷ dị xoay tròn trên không trung, công kích về phía Nhạc Hạo.

- Xoẹt.

Sắc mặt của Nhạc Hạo biến đổi lần nữa, bàn tay phải của hắn cầm kiếm, bàn tay trái vượt qua giữa không trung, chưởng mang xuất hiện phóng ra.

- Xọe xọet.

Mấy luồng lực lượng dây dưa trên không trung, sau đó vàng sáng biến mất, thân hình nhanh chóng lui về phía sau.

- Xoẹt.

Đồng thời thủ ấn của Nhạc Thành lại đánh tới, thân ảnh biến mất trên không trung không thấy gì nữa.

Sắc mặt của Nhạc Hạo trầm xuống, thần sắc lại biến đổi, thân hình của hắn sau đó di chuyển như chớp động biến mất ngay tại chỗ.

- Phần Tiên Liệt Diễm Cầu.

- Hám Thiên chưởng.

Hai thanh âm vang lên ở trên không trung, hai thân ảnh cũng đồng thời xuất hiện.

- Âm âm.

Đồng thời lúc này có một liệt diễm cầu lửa và một chưởng ấn va chạm nhau ở trên không trung, tạo thành khói lửa hoa mỹ.

Khí tức vô cùng cường hãn, ngọn lửa vô cùng nóng bỏng, hai thứ đan vào nhau, khiến cho người xem ở cách đó mấy vạn thước cũng bị liên lụy, đội hộ vệ Thanh Long nhanh chóng lui về phía sau, khí tức cường hãn khiến cho bọn họ như muốn hít không vô.

Ở giữa không trung, không gian gọn sóng chấn động kịch liệt, một khe hở vỡ ra, lập tức một khí tức cường hãn thôn phệ.

Ngọn lửa giữa không trung tung bay, một lực lượng khổng lồ tiêu tán trên không trung.

Hai thân ảnh sau đó liền lui ra, lập tức hai người lặng lẽ trên không trung.

- Các cường giả này độ sức thật cường hãn, ra tay là xé rách không gian.

- Lực thật là cường hãn, thực lực của hai người này thật cường hãn.

- Thực lực như thế chỉ sợ ngoài trường lão ra cũng không có bao nhiêu người có thể chống lại.

Nhìn thấy hai người trên không trung, tất cả đều vô cùng kinh ngạc, hai người vượt không gian giao thủ đã thấy cho bọn họ thấy thực lực của cường giả, thực lực như vậy quả là bài sơn đảo hải.

-Nhạc Thành, hóa ra lại mạnh như vậy, hai mắt của ta đúng là mù rồi.

Nhạc Thạch Đầu hiện ra hai ánh mắt nóng bỏng nhìn Nhạc Thành mà lẩm bẩm nói, mặc dù hắn biết rõ thực lực của Nhạc Thành rất mạnh nhưng không ngờ lại đến mức như vậy.

Đám hộ vệ Thanh Long quen biết Nhạc Thành cũng há hốc mồm, lần này thực lực của Nhạc Thành hung hãn như thế khiến cho bọn họ khó tưởng tượng được.

Đám trưởng lão hiện tại biết thực lực của Nhạc Thành như thế, khó trách đại trưởng lão cũng không thể đối phó.

Đặc biệt là thủ đoạn công kích của Nhạc Thành, mọi người chưa từng nghe, thoát nhìn vô cùng quỷ dị.

- Nhạc Thành, người thật sự rất mạnh, chính là người mạnh nhất trong đám trẻ tuổi, kế tiếp ta nhất định sẽ không lưu thủ.

Nhạc Hạo nhìn Nhạc Thành, đối với Nhạc Thành, hắn ngày càng cảm thấy quái lạ và cũng càng hưng phấn.

- Ra tay đi ta sẽ tận lực bồi tiếp.

Sắc mặt của Nhạc Thành liền biến đổi, vừa rồi hai người cũng chỉ là thăm dò mà thôi, đều không dùng toàn lực, kế tiếp chính là chính thức độ sức.

- Xoẹt xoẹt.

Đấu khí ở trên không trung bao phủ quanh thân hình của Nhạc Hạo, ngay lập tức đấu khí quanh người của Nhạc Hạo liền tụ tập trên không trung, một mảng quang mang lóe sáng.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến chuyển, hắn nhìn tình huống thì cũng biết là đối phương chuẩn bị một công kích thật lớn, tốt nhất là đừng để đối phương ngưng tụ thành công.

- Xoẹt.

Một mảng lực lượng tràn ngập, thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, ngay lập tức thân hình của hắn hư không biến mất ngay tại chỗ, sau đó chớp động một phen, thân hình của Nhạc Thành đã ở cách năm trăm thước với đối phương.

- Đoạt Hồn chỉ.

Thân ảnh của Nhạc Thành sau khi xuất hiện thì thủ ấn cũng tung bay, mười liên châu thanh sắc quang mang bắn ra, uy lực vô cùng cường hãn, hàng chục thanh mang gọn song bay lên.

- Long châu

Nhạc Hạo hét lớn lên, sau đó cũng vung tay lên trên không trung.

Một quang cầu chói mắt giống như là mặt trời bay lên trên không trung. Quang cầu bắt đầu tăng vọt lên gấp đôi.

Giống như một cái bong bóng, quang cầu bắt đầu tăng vọt lên, đạt đến một mức độ bạo liệt.

- Khí tức rất mạnh.

Cảm nhận được khí tức của quang cầu, sắc mặt của Nhạc Thành liền hơi biến đổi, thủ ấn của hắn nhanh chóng lui lại, hàng chục thanh mang Đoạt Hồn chỉ bắn về phía đối phương.

Hàng chục thanh mang bắn về phía quang cầu, tuy nhiên quang cầu hiện tại đã bành trướng tới mức độ khủng bố.

- Rầm rầm rầm.

Với việc bị hàng chục đường Đoạt Hồn Chỉ bắn vào, quang cầu cũng nổ ra tiếng phá hủy rất lớn ở trên không trung, tạo ra một lực bạo phá bắn về phía Nhạc Thành.

Nhạc Thành trong lòng kinh hãi, thân hình của hắn cũng cấp tốc lui lại, thủ đoạn cũng vô cùng quỷ dị, thiếu chút nữa là bị lực lượng khổng lồ lan đến gần.

- Long trảo.

Ngay đúng lúc Nhạc Thành lui lại, một thân ảnh đã lao tới gần hắn.

Ngay trên đầu, thân hình của Nhạc Hạo cũng kéo ra một long trảo hư không, vượt không gian đến trước người của Nhạc Thành.

Nhạc Thành hiện tại lấp bắp kinh hãi, sau đó hắn nhanh chóng lui lại mà do dự một chút, sau đó tâm niệm của hắn chuyển động, quanh thân liền tràn ngập kim mang, thân thể Kim Long của hắn liền bao trùm, thoát nhìn giống như là long lân vậy ba luồng sáng từ đầu bắn về phía đối thủ.

- Xoẹt xoẹt.

Ba luồng sáng xuyên thấu qua cự trảo, sau đó cự trảo tiêu tán trước khi chạm vào người của Nhạc Thành.

- Âm.

Thân hình của Nhạc Thành ngay lập tức bị đánh bay vài trăm thước, trong thân của hắn huyết khí bắt đầu cuộn cuộn, pháp lực suýt nữa là bị đánh tan, nếu như không phải hắn có thân thể Kim Long thì đã bị thương.

- Hừ.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng rồi chăm chú nhìn Nhạc Hạo, hắn không ngờ mình lại thua một chiêu, Nhạc Hạo không hổ danh là người mạnh nhất của Nhạc gia, đúng là khó đối phó.

- Người cũng phải cẩn thận một chút.

Nhạc Hạo ở trên không trung cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Đa tạ người nhắc nhở người cũng nên chú ý.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Sau đó thủ ấn của hắn bay lên trên không trung, đồng thời thân ảnh của Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ.

- Âm Ảnh Kiếm.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

501. Chương 436: Phân Thân Hiển Uy.(2)

Ba luồng sáng phá không xuất hiện trước người của Nhạc Thành, ngay lập tức thân ảnh của hắn hiện ra, thân hình chớp động mà biến mất trên không trung.

Đây là do Nhạc Thành phát động công kích, sắc mặt của Nhạc Hạo liền hơi biến chuyển, hắn do dự một chút rồi thân ảnh nhanh chóng lui lại về phía bên trái, đồng thời chưởng mang cũng bổ về phía ba luồng ánh sáng, đối với ba thanh kiếm xuất quỷ nhập thần của Nhạc Thành, Nhạc Hạo đau đầu không thôi.

Chưởng mang ngăn cản ba vòng ánh sáng, sắc mặt của Nhạc Hạo liền hơi giãn ra, sau đó lông mày của hắn nhíu lại, bắt đầu lo lắng, hắn cảm thấy Nhạc Thành tựa hồ đã đến cách hắn không xa.

- Âm Dương Kiếm.

Một mảng bạch mang chói mắt hiện ra trước mặt của Nhạc Thành, sau đó mi tâm của Nhạc Thành bắt đầu nổ ra bắn về phía Nhạc Hạo.

- Nhất kiếm tề thiên.

Nhạc Hạo khẽ quát một tiếng, sau đó tay của hắn lại hiện ra một thanh trường kiếm, đầu khí của hắn chuyển động, kiếm mang bắt đầu đại thịnh giống như tia chớp bắn về phía Nhạc Thành.

Đồng thời một long lân màu vàng chói mắt cũng bao phủ quanh thân của Nhạc Thành.

- Âm Dương Kiếm phân ra.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, ngay lập tức kiếm mang hiện ra, Âm Dương Kiếm ơng ơng rung mạnh, bạch mang xếp thành một hàng thẳng tắp bắn về phía Nhạc Hạo.

Quang mang ở trên không trung bắt đầu chói mắt, thủ đoạn quỷ dị này khiến cho mọi người phải đại khai nhãn giới.

- Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt.

Bảy luồng ánh sáng xoay vòng bắn về phía kiếm quang, kiếm quang của Nhạc Hạo bắt đầu ảm đạm, Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành cũng có bốn kiếm quang tiêu tán.

- Xoẹt.

Bảy đạo Âm Dương Kiếm đụng vào trên người của Nhạc Hạo, đột nhiên thân hình của Nhạc Hạo bị bắn bay vài trăm thước, kim mang cũng mờ đi một chút, lần phiến từ từ rơi xuống từ trên không trung.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, Âm Dương Kiếm một lần nữa bị hấn thu vào bên trong mi tâm.

Ở phía xa xa, Nhạc Hạo kinh ngạc mà nhìn Nhạc Thành, đầu khí của hắn bắt đầu cuộn cuộn, mặc dù có thân thể Kim Long nhưng đối với việc bị Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành tập kích hắn vẫn không chịu nổi.

Nhìn thấy hai người giao thủ, Nhạc Duy cùng đám trưởng lão còn có Hỏa Lão chỉ có thể kinh ngạc mà hình dung, hai người này thực lực tựa hồ ngang nhau, vô cùng cường hãn.

Ở phía dưới, Nhạc Đình vẫn chăm chú nhìn cuộc đọ sức ở trên không trung, cho tới bây giờ nàng mới biết Nhạc Thành mạnh đến như vậy, mình không thể nào sánh nổi, cảnh giới thực lực của hai người rất cao, lúc này nếu như Nhạc Thành không lưu thủ thì nàng đã có kết cục thảm.

- Nhạc Thành, ngươi chịu thiệt thòi một chút, bây giờ ta muốn dùng toàn lực.

Ở phía xa xa, Nhạc Hạo nhìn Nhạc Thành mà nói

- Ta chờ ngươi.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời.

Xem ra công phân thân ra thì không thể chống lại hắc y thanh niên kia.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, Nhạc Thành cũng chỉ có cách là dùng

- Nhạc Thành, kế tiếp ta muốn sử dụng Thiên cấp trung giai đấu kỹ, ngươi cẩn thận một chút.

Nhạc Hạo cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Chút nữa sẽ có thủ đoạn không tưởng xuất hiện.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Vòng Địa Lao.

Nhạc Hạo cất tiếng la lên, đầu khí quanh thân cấp tốc chuyển động, thân ảnh vượt không gian biến mất ngay tại chỗ.

Nhạc Hạo biến mất ngay tại chỗ, sắc mặt của Nhạc Thành sau đó cũng trầm xuống, thủ ấn của hắn sau đó tung bay, một thanh mang mắt thường không dễ nhìn thấy tách ra, thân ảnh của Nhạc Thành sau đó cũng biến mất ngay tại chỗ.

- Xoẹt.

Thân ảnh của Nhạc Thành biến mất trên không trung, sắc mặt của hắn nở ra một nụ cười, sau đó tay trước của hắn giơ lên, một luồng khí tức tràn ngập trên không trung.

- Xoẹt xoẹt.

Không gian xung quanh bắt đầu tràn ngập phong bạo bên trong, khí tức cường hãn giống như là một vòng tròn gió vậy, có thể đem mọi vật thể xé ra.

- Âm Dương Kiếm, biến.

Một tiếng hét lớn vang lên, sau đó bảy thanh kiếm xoay tròn trên không trung, thân ảnh của Nhạc Hạo hiện lên trên đó, tuy nhiên sắc mặt của hắn ngưng trọng lên, đối phó với lực công kích vượt ra khỏi tưởng tượng của Nhạc Thành.

Bảy thanh Âm Dương Kiếm tràn ngập kiếm mang thật lớn, bảy thanh kiếm xoay tròn trên không trung, kiếm quang không ngừng xoay tròn tạo thành một kiếm mang trên không trung.

- Xoẹt xoẹt.

Khí tức cuồng bạo xoáy tròn ở trên không trung, Âm Dương Kiếm tạo thành một quang mang âm u, một khí tức cuồng bạo cũng từ từ phía nhạt, một lực lượng khổng lồ lúc này tựa hồ như khó có thể tách ra.

Bây giờ tất cả mọi người đều nhìn cuộc đọ sức ở trên không trung, tất cả bọn họ đều khiếp sợ, giờ phút này hai người cũng đã bố trí xong Kim Long chi thể, trên thân thể tràn ngập làn da màu vàng, ánh mắt bên ngoài thì quỷ dị.

- Xoẹt.

Dây dưa một lát xong, quang mang của Âm Dương Kiếm ngày càng dày đặc, khí tức cũng càng cường hãn.

Sắc mặt của Nhạc Thành lúc này trở nên tái nhợt, mặc dù hắn có long lân che đậy nhưng vàng sáng kim mang cũng mờ nhạt đi, lúc này ở trong gió lốc Nhạc Thành tiêu hao không ít pháp lực để chống lại.

- Xoẹt.

Bảy thanh Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành mang theo tất cả phong bạo khai ra, vàng núi xung quanh của Nhạc Thành cũng bị ném lên trên không trung, lực lượng khổng lồ khiến cho Nhạc Thành cũng như muốn hoa mắt, thân thể Kim Long giống như là tảng đá vụn cân chèn ép vậy, mà lúc này ở trên người Nhạc Thành, lớp áo giáp màu xanh cũng như muốn vỡ tan.

- Kết kết.

Lớp áo giáp cuối cùng cũng khai mở, kim mang trên người của Nhạc Thành cuối cùng cũng tràn ngập, lúc này huyết khí của hắn cuộn cuộn, thân thể Kim Long một lần nữa bảo vệ hắn, nếu không Nhạc Thành không thể không trọng thương.

Ổn định thân hình xong, Nhạc Thành đầu tiên móc ra một viên đan dược cho vào miệng, ngay lập tức sau đó thủ ấn của hắn thu hồi, Âm Dương Kiếm lại quay lại ở bên cạnh hắn, khóe miệng của hắn nở ra một nụ cười quỷ dị.

- Đến đây.

Nhạc Hạo nở ra một nụ cười trên khuôn mặt, một chiêu của hắn chiếm cứ, tự nhiên không hề cho Nhạc Thành một cơ hội nào hết, nhưng lúc này sắc mặt của hắn lại thay đổi lớn.

- Âm Ảnh Kiếm.

Ba luồng ánh sáng màu vàng hiện ra trước thân thể của Nhạc Hạo, vượt không gian mà đến, Âm Ảnh Kiếm giống như là pháp bảo, tốc độ vô cùng nhanh, so với Âm Dương Kiếm thì nhanh hơn không ít.

Ba Âm Ảnh Kiếm xuất hiện cùng Nhạc Thành giữa không trung.

- Rốt cuộc cũng để lộ nội tình.

Hỏa Lão mỉm cười, Hỏa Lão biết Nhạc Thành có một phân thân quỷ dị, vậy mà lão không thể tu luyện như hắn, thật là buồn bực.

Một đám người trưởng lão nhìn thấy Nhạc Thành áo xanh thì chấn kinh không thôi, hai người quả thật rất giống nhau, thủ đoạn này thật khủng bố.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

502. Chương 437: Ta Thua Người Thắng.(1)

Chỉ là hai người hiện tại thì chỉ có một mình Nhạc Thành có Kim Long thân thể che mình mà thôi.

- Đáng chết, tại sao lại như vậy?

Bây giờ kinh ngạc nhất chính là Nhạc Hạo, đột nhiên gặp phải một người giống như mình, hắn không thể không ngạc nhiên.

mặc dù Nhạc Hạo phản ứng nhanh nhưng ba thanh Âm Ảnh Kiếm đã vượt không gian nổ ra bắn lên trên người của hắn.

Khoảng cách từ xa đối với Âm Ảnh Kiếm chỉ là trong nháy mắt, căn bản là không né tránh kịp.

- xuy xuy xuy.

Ba luồng lực lượng khổng lồ vang lên, ba luồng ánh sáng đều đồng loạt bắn ra lên trên người Nhạc Hạo, ngay lập tức Nhạc Hạo bị đẩy lùi lên trên không trung, một long lân màu vàng lập tức tróc ra, sau đó toàn thân của Nhạc Hạo cũng bị mờ đi kim mang không ít.

Nhạc Hạo bị thương, mặc dù vết thương không nặng nhưng thật sự là bị thương, trên thân thể của Kim Long mà vẫn bị thương, đây là điều mà bất tinh Đấu Tôn cũng không làm được.

Kỳ thật vừa rồi Nhạc Hạo nếu như chú ý một chút thì cũng không bị thương chỉ là thủ đoạn của Nhạc Thành thì quá quỷ dị căn bản không thể đề phòng, nếu như là tình huống bình thường thì cho dù là cách xa nghìn thước cũng có thể phát giác, nhưng mà hiện tại Nhạc Hạo nhìn thấy Nhạc Thành ánh mắt luôn một mực nhìn về phía mình, đâu có nghĩ đến phân thân của hắn xuất hiện, cho nên mới chịu thiệt thòi.

Mà hiện tại, Nhạc Hạo lỡ mồm bị Nhạc Thành chiếm thượng phong, Nhạc Hạo bị thương so với Nhạc Thành còn nặng hơn.

Cũng may Nhạc Hạo có thân thể Kim Long nếu không thì vô cùng nghiêm trọng.

Giữa không trung một màn vô cùng quỷ dị hiện ra khiến cho người ta thật không ngờ, sắc mặt của Nhạc Hạo trở nên kinh ngạc vô cùng, tựa hồ không thể tin tưởng được vậy, hai người chính là Nhạc Thành, giống nhau như đúc, càng thêm quan trọng chính là Nhạc Thành cũng vô cùng chân thật, hơn nữa thực lực của hai người cũng giống hệt nhau, thật khó có thể tưởng tượng được.

- Xuy xuy.

Hai người Nhạc Thành xuất hiện ở bên cạnh Nhạc Hạo, điều này khiến cho Nhạc Hạo trở nên cảm thấy đau đầu.

- Ta nói rồi, ta nói là ngươi phải chú ý một chút.

Người nói chính là Nhạc Thành áo xanh, thủ ấn của hắn thu lại, ba thanh Âm Ảnh Kiếm một lần nữa trở về trong tay của Nhạc Thành.

- Ngươi thật khiến cho ta đại khai nhãn giới, mặc dù khiến cho người ta đại khai nhãn giới nhưng thủ đoạn này cũng khiến cho người ta bội phục.

Nhạc Hạo chăm chú nhìn hai người rồi nói với Nhạc Thành.

- Ngươi cũng rất mạnh.

Nhạc Thành cất tiếng nói, mà hiện tại Nhạc Thành cảm thấy khó xử, mặc dù hắn có thân thể Kim Long điều này không nghi ngờ là có thêm một hộ thân bình chương, nhưng đối phương cũng có thân thể Kim Long như vậy, mà Âm Ảnh Kiếm chỉ làm bị thương nhẹ đối phương, muốn chiến thắng thì không dễ dàng.

- Đáng tiếc là hai con hỏa long bên trong cũng không làm gì được cường giả Đấu Tôn.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói trong lòng, lúc này đối thủ dốc sức liều mạng hắn dùng con Hỏa Long trong Hạo Thiên Tháp và năm bộ Kim Tiên khôi lỗi thì Nhạc Thành sẽ nắm chắc, nhưng hiện tại chính là khiêu chiến tỷ thí nếu dùng năm bộ Kim Tiên khôi lỗi thì thật không đúng quy củ.

- Xem ra chỉ có thể như vậy mà thôi, xem cơ hội rồi hạ thủ cũng không muộn.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

-Vậy hãy để cho ta thử xem người có thủ đoạn gì.

Sắc mặt của Nhạc Hạo hơi biến đổi, lập tức quanh thân của hắn chuyển động đấu khí, thân ảnh tung bay mà biến mất trên không trung.

- Hám Thiên chương.

Một tiếng hét vang lên, thân ảnh của Nhạc Hạo đã xuất hiện, đồng thời một chương ấn rất lớn vang lên, lực lượng cường hãn gào thét vang lên, trong phạm vi nghìn thước bao phủ quang mang cường hãn.

Bàn tay của hai Nhạc Thành cũng biến đổi, ngay lập tức cả hai cũng biến mất ngay tại chỗ.

- Tru Ma chương.

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

- Kiếm Khí Quan Nguyệt.

- Âm Dương Kiếm.

- Âm Ảnh Kiếm.

Từng lực lượng khổng lồ bạo phá ở trên không trung, ngay lập tức một không gian bị nứt ra, lực lượng cường hãn khiến cho người ta phải trợn mắt há hốc mồm, đây mới là lực lượng cường hãn.

Từng luồng oanh kích Nhạc Thành và Nhạc Hạo giằng co không thôi, mà lúc này luận về thực lực, Nhạc Thành tựa hồ như bị thương thua kém một chút nhưng có phân thân thì Nhạc Thành tựa hồ như lại chiếm thượng phong, điều này khiến cho Nhạc Hạo không thể thanh nhàn, đấu khí tiêu hao cực nhanh.

Nhìn hai người độ sức ở trên không trung khiến cho không ít trưởng lão cảm thấy xấu hổ, hai người này thực lực rất cao, các trưởng lão đại bộ phận cũng không theo kịp.

về phần Nhạc Duy nhìn thấy Nhạc Thành và Nhạc Hạo độ sức ở trên không trung thì biết đây là hai người nổi bật nhất của Nhạc gia, hai người này so với những người trẻ tuổi của Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc thì tuyệt đối là ở mức độ hàng đầu.

- Long Trảo.

- Phần Tiên Liệt Diễm Cầu.

- Đoạt Hồn chỉ.

Từng luồng thanh âm cường hãn công kích tràn ngập, diện tích chiến đấu ngày càng lớn, long cốc có không ít nơi bị hai người biến thành những hố sâu lớn.

- Âm.

Ở giữa không trung, từng thanh âm kinh thiên nổ mạnh, một không gian lóe lên, thân hình của ba người cũng tách ra trên không trung, mà lúc này sắc mặt của ba người cũng trở nên không quá tốt, khí tức của ba người đã yếu đi rất nhiều.

Trên thân thể Kim Long của Nhạc Thành, từng vầng kim mang hiện ra không ít, chỉ thấy thân thể Kim Long của Nhạc Hạo ngày càng mờ đi, đây không phải là Nhạc Hạo tiêu hao thực lực hơn Nhạc Thành, bởi vì thân thể Kim Long của hai người giống nhau, Nhạc Hạo chỉ phát ra đấu khí, đấu khí tiêu hao thì Kim Long dĩ nhiên cũng tiêu hao.

Về phần thân thể Kim Long của Nhạc Thành có Hỏa Linh Châu cung cấp linh khí không ít cho nên mặc dù không bổ sung thì tiêu hao cũng chậm hơn, chỉ cần hẩn dừng lại một chút là hoàn toàn khôi phục.

Nhạc Hạo chăm chú nhìn Nhạc Thành, sắc mặt vô cùng khó nhìn, ngay lập tức hẩn nói với Nhạc Thành:

- Người khiến cho ta sử dụng toàn lực, ta có thể không thể thắng người, chỉ là nếu như ta dùng toàn lực thì người sẽ phải phiền phức.

Nhạc Thành hơi biến sắc mặt, nếu như theo lời nói của Nhạc Hạo thì phỏng chừng hiện tại uy lực của hẩn vô cùng cường hãn, mỗi người đều có át chủ bài, lúc cần thiết thì phải dùng ra.

Nếu như không thể chống lại, Nhạc Thành cũng chỉ có thể có biện pháp này, mặc dù biện pháp này có hơi ám muội, nhưng Nhạc Thành cũng không quan tâm đến có ám muội hay không hẩn chỉ quan tâm đến kết quả mà thôi.

- Long Khiếu Cửu Thiên.

Nhạc Hạo hét lớn một tiếng, toàn thân của hẩn chuyển động mà ngưng tụ, mà đồng thời lúc đó không gian bắt đầu trở nên lờ mờ.

- Lại là một chiêu này.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến chuyển, lúc trước, Nhạc Thành đã nhìn thấy Nhạc Chí Thu dùng qua, Yêu Huyền ngành kháng với hẩn cũng bị trong thương, bây giờ Nhạc Thành muốn chống lại hắc y thanh niên là điều rất khó.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

503. Chương 437: Ta Thua Người Thắng.(2)

- Bất chấp.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống thủ ấn của hẩn lập tức dồn dập mà đánh ra sau đó lập tức thu hồi vào trong bản thể.

Ở giữa không trung một con rồng lớn trực tiếp nhảy ra, đấu khí trên thân của Nhạc Hạo bị con rồng lớn thôn phệ, ngay lập tức thân thể Kim Long trở nên ảm đạm.

- Độn địa phù, độn địa.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, ngay lập tức thân ảnh của hẩn quay thành một cái vòng sáng, vượt không gian hướng về phía lòng đất.

- Ngao.

Ở giữa không trung con rồng lớn gào thét xung quanh khí tức lập tức tràn ngập, ngay lập tức đuổi theo Nhạc Thành.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thảm mắng một tiếng, sau đó thân ảnh của hẩn bỗng nhiên trở nên chậm hơn rất nhiều, cũng may đã cách mặt đất mấy chục thước, vượt không gian vào trong lòng đất.

- Ngao.

Ở giữa không trung con rồng lớn gào thét một tiếng, sau đó thân ảnh tiến nhập vào trong lòng đất.

Thân hình khổng lồ tiến vào trong lòng đất, đột nhiên mặt đất hiện ra một khe hở, cả lòng đất trở nên chấn động kịch liệt.

Ở trên mặt đất Long cốc, đã có một khe hở thật dài, khe hở này có độ rộng rất nhiều, chiều sâu như không đáy.

- Ngao.

Một tiếng rồng ngâm vang lên thật lớn, thanh âm giống như từ trong lòng đất cửu u vậy.

Ở trên mặt đất không ngừng đong đưa, cả căn phòng chuyển động không ngừng.

- Mấy cường giả này thực lực thật là cường hãn.

Nhìn thấy khe hở dưới lòng đất, ba mươi vạn hộ vệ Thanh Long ở xung quanh cũng hít một hơi lạnh.

Mà lúc này, Nhạc Thành cảm thấy buồn bực, không ngờ con rồng này lại lợi hại như thế, thủ đoạn của hắc y thanh niên này thật là bất phàm.

- Ta lại muốn nhìn người, có thể đuổi theo người rất xa.

Nhạc Thành hừ lạnh trong lòng, sau đó thủ ấn của hắn hơi biến đổi, thân ảnh cứ như vậy mà chuyển động.

- Ngao.

Mà mơ hồ Nhạc Thành có thể nghe thấy con rồng đang đuổi theo mình, chỉ là khí tức ngày càng yếu đi.

- Không sai biệt lắm, tới phiên ta.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến chuyển, thủ ấn của hắn biến đổi,

- Âm.

Một thân ảnh màu vàng từ trong mặt đất hiện ra.

- Âm âm âm.

Từng tiếng vang kinh thiên, một cái hố sâu thật lớn hiện ra sau lưng của Nhạc Thành, cả tòa núi cũng nhanh chóng sụp đổ.

Lực lượng như vậy khiến cho người ta không thể tự hỏi, ngọn núi này không nhỏ, trọn vẹn phạm vi có mấy nghìn thước, cao cũng tới hai nghìn thước, tất cả đều bao phủ.

- Hu.

Con rồng lớn bay lên trên trời, tiêu tán ở trên không trung, năng lượng của con rồng này tựa hồ như tiêu hao không còn gì nữa.

Ở giữa không trung, Nhạc Thành trước tiên nhìn thấy Nhạc Hạo phía xa xa liền thả người tới, thân ảnh của hắn cũng nhanh chóng xuất hiện bên cạnh hắn.

- Xoẹt.

Ở giữa không trung, sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, hắn lập tức biến đổi thủ ấn, mi tâm của hắn đột nhiên lóe lên, đồng thời Nhạc Thành há miệng ngâm lấy Âm Dương Kiếm, ngay lập tức Kim Long thân thể được thu lại, sắc mặt của Nhạc Thành sau đó trắng bệch.

- Ong Ong.

Thanh kiếm Âm Dương kịch liệt chuyển động quanh thân thể của Nhạc Thành, thủ ấn của Nhạc Thành sau đó liền đánh ra.

Đây tất cả là chuyện vượt không gian, mà lúc này Nhạc Thành chỉ còn cách Nhạc Hạo một nghìn thước.

- Xoẹt xoẹt.

Thanh kiếm Âm Dương kịch liệt chuyển động trên không trung, ngay lập tức bổ về phía Nhạc Hạo.

Mà ở trong kiếm quang, Âm Dương Kiếm chia ra làm bảy thanh.

Sắc mặt của Nhạc Hạo thay đổi lớn, Long Khiếu Cửu Thiên đã tiêu hao toàn bộ đấu khí của hắn, bây giờ vô lực phản kích.

Sắc mặt của hắn thay đổi lớn thân ảnh cấp tốc lui lại, thân thể Kim Long miễn cưỡng chuyển động, đồng thời một vòng đấu khí cũng được ngưng tụ, Nhạc Hạo không nghĩ đến chuyện Nhạc Thành ở phía sau phá không, trốn thoát công kích của mình.

- Xoẹt xẹt.

Kiểm mang thật lớn bổ vào bờ vai của Nhạc Hạo, đấu khí phòng ngự của Nhạc Hạo trở nên vắng tung tóe, sắc mặt của hắn ngày càng thêm trắng bệch.

- Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt.

Ngay lập tức bóng kiếm nổ ra, bảy thanh kiếm Âm Dương bổ vào vai của Nhạc Hạo.

- Âm âm âm.

Từng thanh âm va đập ở trên không trung không ngừng vang lên, Âm Dương Kiếm khi đánh vào vai của Nhạc Hạo cũng không có cách nào tiến lên nửa phân, và thanh kiếm thứ hai cũng bổ xuống, ngay lập tức dung hòa với thanh kiếm thứ nhất thành một thể, cuối cùng cũng nhìn thấy khoe miệng của Nhạc Hạo hiện ra một vết máu.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Lập tức thanh kiếm thứ tư, thanh kiếm thứ năm thanh kiếm thứ sáu cho đến thanh kiếm thứ bảy cũng xuyên qua vai của Nhạc Hạo đi ra ngoài, một cổ máu tươi cũng bắn ra.

- Xoẹt.

Nhạc Hạo phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trở nên trắng bệch đồng thời thân thể Kim Long đã biến mất không còn thấy gì nữa, cả người từ trên không trung ngã xuống mặt đất.

- Nhạc Hạo thua rồi, đúng là đã thua.

Đám trưởng lão còn có cả Nhạc Duy lúc này cũng đã mờ mịt ánh mắt mà bất đắc dĩ thở dài.

- Nhạc Thành thắng, đúng là Nhạc Thành đã chiến thắng.

- Nhạc Thành, Nhạc Thành Nhạc Thành.

Ba mươi vạn hộ vệ đội Thanh Long cuối cùng cũng phục hồi tinh thần mà điên dại hò hét.

- Ta thua, người thắng, ta thua tâm phục khẩu phục.

Nhạc Hạo cố gắng dùng đấu khí còn sót lại mà kìm chế, khoe miệng của hắn vẫn tiếp tục chảy ra từng giọt máu tươi.

- Thu.

Sắc mặt của Nhạc Thành cũng trắng bệch, sau đó thủ ấn của hắn thu lại, Âm Dương Kiếm quay trở lại trong mi tâm, hắn chăm chú nhìn Nhạc Hạo mà nói:

- Ta cũng may mắn thôi.

Nhạc Thành rõ ràng nhất nếu như vừa rồi không dùng độn địa phù thì người thua có lẽ cũng là mình, vừa rồi Kim Long thân thể trên người của Nhạc Hạo bị suy yếu hẳn mới có thể đánh bại, lực phòng ngự của người này thật là cường hãn.

- Không có gì may mắn, ta thua là thua.

Nhạc Hạo cất tiếng nói.

- Nhạc Hạo, ngươi không có chuyện gì chứ?

Nhạc Duy cuối cùng cũng đến bên cạnh Nhạc Hạo.

- Gia gia, con không sao, chỉ là con đã thua, làm mất thể diện của Nhạc Tề lão tổ.

Nhạc Hạo nói với Nhạc Duy.

- Thi đấu thì phải có thua có thắng, không cần quá để ý, Nhạc Tề lão tổ có lẽ đã sớm đoán ra.

Nhạc Duy cất tiếng mà nói.

- Nhạc Thành, ngươi đã chiến thắng, chỉ là bây giờ ngươi cũng đã tiêu hao rất nhiều sức lực, ngươi nên nghỉ ngơi đi, mấy ngày nữa ta sẽ tìm ngươi kể một số chuyện.

Nhạc Duy do dự một lát rồi nói với Nhạc Thành.

- Được, ta đi trước.

Nhạc Thành lúc này cần nghỉ ngơi, bây giờ nếu như không điều tức khôi phục thì đối với tu vi về sau sẽ vô cùng có hại.

- Nhạc Thành, ngươi không sao chứ.

Hỏa Lão thả người tới cạnh Nhạc Thành mà hỏi.

- Không có chuyện gì, Hỏa Lão chúng ta về trước thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hắn cũng thả người mà trở về.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

504. Chương 438: Một Số Che Giấu. (1)

Nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành, không ít người kinh ngạc mà rút đi, người này cũng thật cường hãn.

- Chúng ta đi thôi, thương thế của ngươi cần được điều dưỡng.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Hạo.

Nhìn theo bóng lưng biến mất của Nhạc Thành, sắc mặt của Nhạc Hạo hơi biến đổi, không biết hắn nghĩ gì rồi nói với Nhạc Duy:

- Gia gia, chúng ta trở về đi, ta muốn bế quan.

Cuộc tỷ thí độ sức lần này khiến cho người ta kinh ngạc nhiều nhất, cho đến mấy trăm năm sau, người của Nhạc gia vẫn còn đàm luận say sưa về cuộc tỷ thí này.

Ở trong đình viện lúc này Nhạc Thành thuận tay khởi dậy một cấm chế, sau đó Hỏa Lão đã tiến vào gian phòng của Nhạc Thành.

Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi và bắt đầu điều tức, linh khí nồng đậm của Hỏa Linh Châu bắt đầu tiến nhập vào cơ thể của hắn.

Pháp lực cũng từ từ biến đổi, thời gian từ từ trôi qua, Nhạc Thành sau đó đã tiến nhập vào trạng thái điều tức.

Đúng lúc này trong kết giới của Trần gia đã một mảnh hỗn loạn, các trưởng lão cũng chia làm hai phái, hai phái này đánh nhau rất lâu nhưng lúc này cũng vô pháp giải quyết.

Ba thân ảnh từ trong kết giới của Trần gia mở ra, ngay lập tức bọn họ bóp nát không gian ngọc giản, ba người phân biệt đi vào bên trong thông đạo sau đó ba người cũng biến mất giữa không trung.

Nhạc Thành tiến vào khôi phục ba ngày sau, cuối cùng thủ ấn của hắn cũng quay lại, từ trong đan điền hắn thở ra một ngụm trọc khí, một lát sau mới mở hai mắt ra được.

Đôi mắt của hắn lập lòe tinh quang, giống như vì sao trong bóng tối, Nhạc Thành cũng khôi phục pháp lực tiêu hao.

- Hai nha đầu này ở trong Hạo Thiên Tháp đã thu được không ít chỗ tốt.

Thần thức của Nhạc Thành cảm ứng được tình huống bên trong, hắn nở ra một nụ cười thỏa mãn, ở trong Hạo Thiên Tháp, lúc này Đại Song và Tiểu Song tựa hồ cũng có dấu hiệu đột phá tới Kim Đan trung kỳ.

Nhạc Thành nhớ rõ lúc mình ở thời kỳ Kim Đan trung kỳ đã có thể chống lại lực tinh Đấu Tông, tuy nhiên lúc đó hắn đã có Âm Dương Kiếm và Hạo Thiên Tháp, bây giờ Đại Song và Tiểu Song không có pháp khí, thực lực cũng giảm bớt hơn nhiều.

- Xem ra cần phải luyện chế một số pháp bảo.

Nhạc Thành thì thầm nói, Đại Song và Tiểu Song không có pháp khí, phân thân của hắn cũng không có pháp khí phù hợp cần phải luyện chế mới được.

Cảm nhận thấy Đại Song và Tiểu Song ở trong Hạo Thiên Tháp có dấu hiệu chuẩn bị đột phá, Nhạc Thành cũng không quấy rầy bọn họ, tuy nhiên hắn không tự chủ mà nhớ đến hôm đó ở trong Vũ Văn gia, hai người này đã leo lên trên người của hắn, thật đúng là vô cùng dục dõ.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

505. Chương 438: Một Số Che Giấu.(2)

Ở Hoa Hạ, cường giả Nữ Tu tu luyện mị công là chuyện bình thường, Nhạc Thành cũng gặp không ít, chỉ là Đại Song và Tiểu Song này đúng là vợ vật, song sinh xà nữ thiên sinh mị đồng.

- Đến đây.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, thần thức của hắn đã cảm ứng được có mấy người bên trong đi về phía hắn.

Nhạc Thành thu dọn một chút cuối cùng cũng nhìn thấy Hỏa Lão khoanh chân ngồi xuống, tựa hồ như sớm tu luyện vậy.

- Thế nào, không sao chứ?

Cảm nhận được Nhạc Thành, Hỏa Lão thu hồi chân khí, sau đó mở to hai mắt ra mà hỏi Nhạc Thành.

- Không có chuyện gì, chỉ là tiêu hao một chút mà thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa Lão, cảm thấy thực lực của Hỏa Lão không giống như lúc trước, tựa hồ như đã khôi phục không ít.

- Đừng nhìn, thực lực của ta lại có khả năng đột phá, muốn đạt tới thập tinh Đấu Tôn còn cần phải một chút thời gian.

Hỏa Lão cất tiếng nói

- Nhạc Thành đại nhân có ở đó không?

Ở bên ngoài cất lên một giọng nói.

- Hỏa Lão, ta đi xem xem.

Nhạc Thành cất tiếng nói xong cũng đi ra khỏi đình viện.

- Nhạc Thành đại nhân, chúng ta phụng mệnh tộc trưởng tới tìm đại nhân.

Ở bên ngoài mấy người quen của Nhạc Thành đi tới, ngoại trừ Nhạc Thạch Đầu thì còn có Nhạc Lệ, Nhạc Đại Dũng, Nhạc Tiểu Dũng.

- Thạch Đầu đội trưởng, huynh kêu tên của ta là được.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Thạch Đầu.

- Cái này không được, thực lực của đại nhân chúng ta đã nhìn thấy, tại sao có thể gọi tên đại nhân được.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói, Nhạc Thạch Đầu hiện tại không dám gọi thẳng tên của Nhạc Thành, trong mắt của hắn cũng hiện ra một vẻ tôn kính với Nhạc Thành.

- Tùy huynh vậy.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Thạch Đầu sau đó hắn hơi biến đổi sắc mặt mà móc ra năm viên đan dược:

- Năm viên đan dược này cho các người mỗi người một viên, đối với các người rất tốt, ít nhất trong vòng năm năm cũng có thể đột phá tới cửu tinh, thập tinh Đấu Tông.

- Đa tạ Nhạc Thành đại nhân.

Năm người này phục hồi tinh thần mà nói, bọn họ vô cùng mừng rỡ, lời nói của Nhạc Thành, bọn họ dĩ nhiên là tin tưởng.

- Tộc trưởng tìm ta làm gì?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Nhạc Thạch Đầu.

- Nhạc Thành đại nhân, cái này tại hạ không biết, chỉ là tộc trưởng phái người chuyển lời nói với huynh.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng trả lời, nhận lấy một viên đan dược của Nhạc Thành, lúc này Nhạc Thạch Đầu càng thêm tôn kính hắn hơn.

- Được rồi, huynh dẫn đường đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Là muốn xem bảo vật kia.

Nhạc Thành lăm bắm trong lòng:

- Không biết có phải là linh châu thượng cổ hay không.

- Nhạc Thành đại nhân, chúng ta lên phi hành ma thú ở phía trước thôi.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

Mọi người lập tức thả người mà dậy, ở trên không trung, Nhạc Thành và Nhạc Thạch Đầu ngồi trên một con ma thú phi hành rất lớn, tốc độ cực nhanh.

Mà lúc này Nhạc Thành sau khi rời đi, Hỏa Lão nở ra một nụ cười quỷ dị, trong miệng lão thầm lăm bắm:

- Tiểu tử kia, người ngàn vạn lần không được rút lui.

Nhạc Thành trên đường đi cũng chỉ nghĩ tới linh châu thượng cổ, hiện tại ngoài linh châu thượng cổ, bất kỳ bảo vật nào hắn cũng không có hứng thú.

Một ngày sau Nhạc Thành cùng với Nhạc Thạch Đầu tiến vào một kiến trúc rất lớn, trên đường đi, Nhạc Thành cũng gặp không ít thành trấn của Nhạc gia, kiến trúc vô cùng lớn.

- Nhạc Thành đại nhân, tộc trưởng bình thường ở đây.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói.

- Nhạc Thành đại nhân, huynh đi vào thôi, tộc trưởng ở bên trong chờ huynh chúng ta cần phải tiến vào.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói với Nhạc Thành xong cùng với Nhạc Lệ, Nhạc Đại Dũng rời khỏi. Nhạc Thành đánh giá kiên trúc một lúc do dự một lát rồi tiến vào.

Đi vào trong kiến trúc, ở trong một gian phòng thật lớn, có một uy áp khí thế cực lớn, một cái hành lang uốn lượn ở trên không trung.

- Nhạc Thành, lên lầu ba đi, mọi người đang chờ ngươi.

Một thanh âm vang lên ở trong đại sảnh.

Nhạc Thành không hề do dự, hần lập tức từ trong hành lang đi lên lầu ba, ở trong đó là một đại sảnh rất lớn.

- Xùy.

Nhạc Thành đi lên lầu ba thì cửa phòng đã tự động mở ra, một thanh âm vang lên:

- Vào đi.

Nhạc Thành từ từ đi vào trong gian phòng, ở đó chính là một căn phòng bình thường, ngoài ra còn có ba cái ghế, một vị trưởng lão áo xanh đang ở trong đó, Nhạc Thành nhìn thấy lão áo xanh thì biết đó chính là Nhạc Duy.

- Nhạc Thành, ngươi ngồi đi.

Nhạc Duy chăm chú nhìn Nhạc Thành.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

506. Chương 439: Đại Song Và Tiểu Song Đột Phá. (1)

- Không sai, hiện tại có thể lưu lại cái bảo vật kia của Nhạc Thiên lão tổ, đây cũng là ý của Nhạc Tề lão tổ.

Nhạc Duy cất tiếng nói:

- Chỉ là ta vẫn hi vọng ngươi có thể tham gia Từ Đường Tẩy lễ.

- Văn bối sẽ xem xét, bất qua văn bối muốn nhìn thấy bảo vật kia.

- Bây giờ ngươi muốn nhìn thấy bảo vật đó thì không có khả năng, bảo vật này ở một nơi rất xa, sợ rằng đã sớm bị Hắc Ám Thần Điện cướp đi, bảo vật do cường giả trong tộc trông giữ, đó là nơi tối trọng yếu của tộc chúng ta, chỉ khi ngươi tiếp nhận chức vị tộc trưởng Nhạc gia thì bảo vật đó mới có thể giao cho ngươi.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Cái gì, muốn tại hạ làm tộc trưởng Nhạc gia tại sao, tại hạ không quan tâm.

Nhạc Thành hơi biến sắc mặt mà nói.

- Đây là yêu cầu của Nhạc Tề lão tổ, nếu ngươi không nghe thì Nhạc Tề lão tổ sẽ đổi ý, ngươi cũng đừng hòng có được bảo vật.

Nhạc Duy cất tiếng nói:

- Làm tộc trưởng của Nhạc gia, chẳng lẽ là điều ủy khuất cho ngươi?

- Nếu như văn bối không làm tộc trưởng thì tiền bối sẽ làm sao?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Ta sớm không muốn làm tộc trưởng nữa nhưng mà ta vẫn không tìm thấy người có thể tiếp nhận vị trí của ta, người cũng không phải không biết các trưởng lão ở trong tộc đã chia làm hai phái, nếu như tùy tiện chọn một người làm tộc trưởng thì không phải đại loạn hay sao?

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Nhưng mà để cho văn bối làm tộc trưởng thì không phải thiên hạ cũng đại loạn hay sao, văn bối mà ngồi lên vị trí đó, chỉ sợ loạn càng thêm loạn.

Nhạc Thành hơi biến sắc, Nhạc gia có chủ ý gì Nhạc Thành dĩ nhiên là biết.

Nhạc gia xem ra chỉ sợ mình lấy bảo vật đi mất cho nên muốn cho mình ngồi lên vị trí tộc trưởng, sau đó những cường giả kia mới có thể danh chính ngôn thuận nắm giữ Nhạc gia, chỉ cần Nhạc Thành là tộc trưởng sau đó bảo vật ở Nhạc gia thì gia tộc không có bất kỳ tổn thất nào.

Đồng thời hiện tại Nhạc gia trên thực tế đã nội loạn, những cường giả kia cũng vô pháp giải quyết, Nhạc gia tính toán thật là thâm sâu.

- Ta biết người ngồi lên vị trí tộc trưởng sẽ có rất nhiều người không phục nhưng ta sẽ giúp người, Nhạc Tề lão tổ cũng đã nói qua, nếu như người không ngồi lên vị trí đó thì bảo vật cũng không thể cho người.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Nếu như văn bối không đồng ý thì sao?

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi mà nói.

- Nếu như người không đồng ý thì ta sẽ cho người rời khỏi Nhạc gia.

Nhạc Duy tựa hồ như đã sớm nghĩ đến Nhạc Thành nói như vậy.

- Xem ra ta không có lựa chọn.

Nhạc Thành mỉm cười, vẻ mặt liền hơi biến hóa.

- Vị trí tộc trưởng của Nhạc gia không phải ai cũng có thể ngồi lên, người hẳn là nên cảm thấy vui mừng.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Thật không, chỉ sợ là sẽ phiền toái.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Tùy người nghĩ thế nào cũng được, đây là ý của Nhạc Tề lão tổ, người ngồi lên vị trí tộc trưởng xong thì bảo vật mới có thể giao cho người.

Nhạc Duy nói lần nữa.

- Được rồi, văn bối đáp ứng.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến hóa sau đó hắn lập tức nói.

- Ta biết người sẽ đáp ứng từ giờ trở đi, người chính là tộc trưởng của Nhạc gia, trước khi quyết định việc này ta đã nói với các vị trưởng lão, tuy nhiên bây giờ chuyện quan trọng nhất chính là hai ngày nữa phải đến Trần gia cứu viện.

Nhạc Duy nói với Nhạc Thành:

- Trần gia xảy ra nội loạn, bây giờ tộc bọn họ đang tranh giành vị trí tộc trưởng, hiện tại chúng ta nhận được sự cầu cứu của họ, thù lao là năm viên cầu phẩm trung giai đan dược.

- Trần gia, Tứ Đại Nhân tộc, ý của tiền bối là muốn văn bối đi?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Không sai, chuyện này cần ngự hỗ trợ, ta sẽ cho một số trưởng lão đi cùng, năm viên cử phẩm trung giai đan được không phải là ít chúng ta không lý do gì mà không đi.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Trần gia trong Tứ Đại Nhân Tộc mặc dù ít lộ diện nhưng người đừng xem thường bọn họ, thiên phú bọn họ rất lợi hại không hề thua kém thân thể Kim Long của Nhạc gia.

- Vậy văn bối phải làm thế nào, Trần gia còn cần chúng ta hỗ trợ sao, Trần gia có không ít cường giả không lẽ bọn họ mặc kệ?

Nhạc Thành nghi ngờ hỏi.

- Chuyện này liên quan đến một số vấn đề, những cường giả siêu cấp cũng không nhúng tay, giống như Nhạc gia chúng ta, các trưởng lão tranh đấu các cường giả cũng không lộ diện, chỉ liên quan đến sự an toàn của gia tộc thì các cường giả kia mới xuất đầu lộ diện.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Lần này người đại biểu cho Nhạc gia hỗ trợ, tranh giành với một đám trưởng lão.

Nhạc Duy tiếp tục nói:

- Tộc trưởng của Trần gia là Trần Tân, còn người tranh giành tên là Trần Bư.

- Trần Bư?

Nhạc Thành nghe tới cái tên này không khỏi nghĩ tới Trần Bư trên huyền thiên đại lục, tên của hai người thật giống nhau.

Chỉ là Nhạc Thành cũng biết tên giống nhau cũng không có gì là kỳ quái, mình đã sớm gặp qua, Thần Hoàng tộc Đông Phương Lạc Nhan và Nam Cung Lạc Nhan hai người có tên giống nhau.

- Khi nào thì xuất phát?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Càng nhanh càng tốt, Vũ Văn gia tộc và Tôn gia cũng đã nhận được giấy mời, lần này Trần Tân xuất vốn khá nhiều.

Nhạc Duy cất tiếng.

- Văn bối muốn đi về một chuyến rồi tới Trần gia.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Được, ta sẽ phái người đi gọi người, chờ đến khi người trở lại ta sẽ sắp xếp để người trở thành tộc trưởng kế, sau đó người chuẩn bị một chút để đi Thúy Phong Cổ Nham, ta nghe nói lần này Vũ Văn gia và Tôn gia cũng xuất hiện hai cô gái thực lực rất mạnh, có vẻ người cũng biết bọn họ, đặc biệt là cô gái của Vũ Văn gia, chính là hôn thê của người, về sau người là tộc trưởng của Nhạc gia, có mối liên hệ chặt chẽ với Vũ Văn gia thì lợi ích rất lớn.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Chỉ sợ có lợi với Nhạc gia cho nên các người mới cho ta làm tộc trưởng.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng.

Sau đó hai người hàn huyên một chút rồi Nhạc Thành mới rời đi, Nhạc Thành sau khi rời đi liền quay trở về tìm Hỏa Lão, có Hỏa Lão bên cạnh hẳn cũng cảm thấy an toàn.

Một lần nữa ở trên phi hành ma thú, Nhạc Thành lại nghĩ đến lời nói của Nhạc Duy, xem ra người của Nhạc gia không hề đơn giản.

Về phần tộc trưởng của Nhạc gia, đối với người khác có thể có sức cảm dỗ nhưng với Nhạc Thành mà nói thì hẳn hoàn toàn không để vào mắt.

- Hừ, để lúc đó xem các người làm gì được ta không?

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười quỷ dị.

- Thúy Phong Cổ Nham, chín bảo vật tề tụ, chính là chín viên linh châu thượng cổ.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

507. Chương 439: Đại Song Và Tiểu Song Đột Phá. (2)

Trong lòng Nhạc Thành hơi kích động, bây giờ Nhạc Thành cũng không sót ruột với bảo vật của Nhạc gia, nếu đến lúc đó thật sự là chín viên linh châu thượng cổ hắt thu vào trong Hạo Thiên Tháp, đến lúc đó ai cũng không làm gì được hắn, chữa trị được Hạo Thiên Tháp, hắn lại có cơ hội phi thăng lên tiên ma giới.

Một ngày sau, Nhạc Thành quay lại trong đình viện, Nhạc Thành dự định sau khi đi thăm Trần gia xong cũng trở về xem thứ mà Nhạc Thiên lão tổ để lại có phải là linh châu thượng cổ hay không.

Nhớ tới Nhạc Thiên lão tổ, Nhạc Thành cảm thấy mình rất có duyên với ông, ông không chỉ để lại tinh huyết cho hắn mà còn để lại bảo vật khiến cho Nhạc Thành cảm kích không thôi.

- Nhạc Thành, người đã về, chúc mừng người.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Chúc mừng gì vậy, Hỏa Lão ông dường như hơi kỳ quái.

Nhạc Thành nhìn thần sắc của Hỏa Lão, Hỏa Lão cười thật là quỷ dị.

- Chúc mừng người lên làm tộc trưởng Nhạc gia, chỉ là người không thật sự làm tộc trưởng chứ?

Hỏa Lão cất tiếng hỏi.

- Hỏa Lão, sao ông biết?

Nhạc Thành kỳ quái hỏi Hỏa Lão, đối với chuyện này, Hỏa Lão biết được thì tin tức thật linh thông.

- Ta đã sớm biết, chuyện này mấy lão bất tử đã thương nghị rồi, người thắng được Nhạc Hạo, bọn họ dĩ nhiên không thể để người rời khỏi Nhạc gia.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Nhưng mà văn bối đã đáp ứng bọn họ.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Cái gì, người đã đáp ứng rồi sao, tại sao lại bất ngờ với ta như vậy?

Hỏa Lão nổi lên nghi ngờ, ông đối với Nhạc Thành hiểu rõ, biết rằng Nhạc Thành nhất định không đáp ứng.

- Văn bối cũng không có biện pháp.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Chuyện này nói sau đi, giờ văn bối phải đi Trần gia một chuyến.

- Trần gia, chính là Trần gia trong Tứ Đại Nhân Tộc, người đi làm gì?

Hỏa Lão cất tiếng hỏi.

Nhạc Thành nói lại lời Nhạc Duy cho Hỏa Lão nghe một lần rồi quyết định ngày mai sẽ xuất phát.

Quay trở lại gian phòng, Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, sau đó thủ ấn của hắn đánh ra, một đạo cấm chế hiện ra rồi hắn gọi Hạo Thiên Tháp, thân ảnh cũng biến mất vào trong đó.

- Xoẹt xoẹt.

Trước Hạo Thiên Tháp, hai bong hình xinh đẹp bao phủ một vầng sáng chói mắt màu xanh, chính là hai người Đại Song và Tiểu Song.

Mà lúc này, Nhạc Thành cũng nhìn thấy Yêu Huyền đang ở trong trạng thái tu luyện, tất cả mọi chuyện bên ngoài cũng không để ý tới.

- Chủ nhân, người đã đến rồi.

Ở trong đại điện, một thân hình màu đen thật lớn tiến tới gần Nhạc Thành.

- Đại Hắc, người ăn hợp hình đan vào đi, lúc đó người có thể biến thành nhân hình rồi có thể đi bên cạnh ta.

Nhạc Thành móc ra một viên đan dược đưa cho Đại Hắc.

- Đa tạ chủ nhân.

Đại Hắc mừng rỡ cầm lấy viên đan dược.

- Xoẹt.

Một mảng khí tức cường hãn tiên vào trong người của Đại Song, lúc này Đại Song thu hồi thủ ấn lại, sau đó nàng mở hai mắt ra, Thiên sinh mị đồng của nàng thật là mê hồn.

- Chủ nhân, ta đã đột phá tới Kim Đan trung kỳ.

Đại Song cảm nhận thấy chủ nhân cách đó không xa thì lập tức cao giọng nói.

- Ủ, cố gắng tu luyện đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Xoẹt.

Tiểu Song thu liễm một mảng khí tức, sau đó nàng cũng tiến vào Kim Đan trung kỳ.

- Chủ nhân.

Nhìn thấy chủ nhân ở trên không, Tiểu Song cũng đã tiến bên cạnh Nhạc Thành.

- Các người cứ tu luyện thật tốt đi, ta trước hết rời khỏi đây.

Nhạc Thành nhìn thấy hai người thuận lợi đột phá thì dự định rời khỏi.

- Chủ nhân, người có cần Đại Song và Tiểu Song đi cùng người?

Đại Song và Tiểu Song hai người cất tiếng nói với Nhạc Thành, ánh mắt vô cùng yêu dị.

- Không cần, các người tu luyện đi, nhanh chóng đột phá tới Nguyên Anh kỳ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, bây giờ chuyện phiền phức của hắn không thiếu, hắn không có tâm tình nghĩ đến chuyện khác.

- Vâng chủ nhân, Đại Song và Tiểu Song tuyệt đối dung tâm tu luyện.

Nghe thấy lời nói của chủ nhân, Đại Song và Tiểu Song liền cảm thấy hơi thất vọng.

Rời khỏi Hạo Thiên Tháp xong Nhạc Thành liền thu nó lại, sau đó hắn khoanh chân lại mà tu luyện.

- Sáng sớm hôm sau Nhạc Thành mới đình chỉ pháp lực, thần thức của hắn cảm nhận có mấy người đang tiến đến.

Thu dọn một chút rồi Nhạc Thành đi ra khỏi phòng, Hỏa Lão cũng ở trong phòng nhỏ mà đợi Nhạc Thành.

Hai người sau đó đi ra khỏi đình viện, ở giữa không trung, năm thân ảnh cũng nhảy xuống ngoài đình viện.

Nhạc Thành đánh giá sáu người này, trong đó có hai lão giả tóc ngắn, hai người này mặc trường bào màu xanh.

Năm người này mấy ngày trước Nhạc Thành đã nhìn thấy ở Long cốc, tuy nhiên hắn không để vào mắt, năm người này xem ra là trưởng lão của Nhạc gia.

- Ra mắt tộc trưởng.

Năm người này nhìn thấy Nhạc Thành xong thì mỉm cười nói với hắn, trên khuôn mặt hiện lên vẻ tôn trọng.

- Mấy vị hiện tại cứ gọi tên thẳng của ta, ta vẫn chưa là tộc trưởng.

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt mà nói.

- Không, hiện tại hầu như trong tộc ai cũng đã biết, tộc trưởng sau khi từ Trần gia trở về sẽ đảm nhận chức vị, chúng ta tự nhiên là phải gọi là tộc trưởng.

Một lão nhân cất tiếng nói.

Nhạc Thành nghe thấy lão nhân nói như vậy thì cũng để tùy tiện, ngay lập tức hắn được bọn họ tự giới thiệu, hai người này chính là Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chấn, ba người khác đều là lục tinh Đấu Tôn, tên là Nhạc Đại Sát, Nhạc Trục Và Nhạc Lăng.

- Hỏa Lão, chúng ta đi thôi, không biết Hỏa Lão có biết người của Trần gia không?

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa Lão.

- Ta cũng không biết nhiều lắm, người của Trần gia kỳ quái vô cùng, hơn phân nửa đều trốn ở trong tộc luyện đan được, rất ít người ra ngoài.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

508. Chương 440: Kết Giới Trần Gia.

- Nghe nói trong Tứ Đại Nhân Tộc thì Trần gia có nhân duyên tốt nhất, bởi vì Trần gia chưa bao giờ phân tranh, hơn nữa Trần gia chính là gia tộc luyện chế nhiều đan dược nhất cho nên Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc cũng không muốn gây phiền toái với bọn họ.

- Thật không, bọn họ luyện chế đan dược tốt như thế nào?

Nhạc Thành lẩm bẩm hỏi.

Lập tức Nhạc Thành cùng với Hỏa Lão, còn có Nhạc Thuần, Nhạc Sử đám người rời khỏi Nhạc gia, đi xuyên qua không gian kết giới, thông đạo này chính là nơi từ Nhạc gia tới Trần gia.

Sau khi bóp nát một ngọc giản, bảy người biến mất ở trên không trung.

Nhạc Thành biết rằng xem ra phải mười ngày sau mới có thể tiến tới Trần gia, mười ngày này dĩ nhiên hắn không thể bỏ phí mà tu luyện.

Mà đồng thời vào lúc này, Vũ Văn Minh Quang của Vũ Văn gia và Hắc Sơn của Tôn gia cũng mang theo mấy người đi vào thông đạo để tới Trần gia, mục tiêu của bọn họ cũng giống như Nhạc Thành.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

509. Chương 440: Kết Giới Trần Gia. (1)

Mà ở trong Tứ Đại Thú Tộc cũng có bốn người tiến vào trong không gian thông đa, mục tiêu của bọn họ chính là Trần gia, đúng thế, lần này Trần Tân của Trần gia xuất vốn khá nhiều, Tam Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc mỗi tộc đều nhận được thù lam năm viên cửu phẩm trung giai đan được loại đan được này xem ra chỉ có ở Trần gia mà thôi.

Ở trong kết giới của Trần gia, tại một đại sảnh, ngồi vây quanh là mười trưởng lão, Trần Bư ngồi chính giữa.

- Tam trưởng lão, hiện tại chúng ta nên làm gì?

Sắc mặt của Trần Bư trở nên hơi khó nhìn.

- Đại thiếu gia, lão phu thấy chuyện này có hơi phiền phức.

Một hắc y lão nhân cất tiếng nói:

- Bọn họ đã mời Nhạc gia, Vũ Văn gia, còn có Tôn gia và Tứ Đại Thú Tộc tới, tin rằng những người trung lập sẽ giúp đỡ bọn hắn.

- Chẳng lẽ không có biện pháp gì?

Sắc mặt Trần Bư trầm xuống, hắc cất tiếng nói:

- Cùng lắm thì cùng hắn liều mạng.

- Đại thiếu gia, thiếu gia đi cùng với bọn họ liều mạng có ích gì, Thái thượng trưởng lão và nhóm trung lập không có biểu hiện gì và bản thân của thiếu gia không có huyết mạch, mặc dù đã tới bát phẩm luyện được sư nhưng huyết mạch mới là điều quan trọng nhất ở trong tộc, Thái thượng trưởng lão biết rằng chuyện này là lỗi của Trần Tân đem linh hồn phong ấn đuổi thiếu gia ra khỏi Trần gia. Tuy nhiên thiên phú luyện được của thiếu gia khá tốt, nếu như huyết mạch có tới tám phần thì nhóm thái thượng trưởng lão nhất định ra mặt.

Lão giả kia cất tiếng nói, trên khuôn mặt lộ vẻ bất đắc dĩ.

- Huyết mạch, chẳng lẽ huyết mạch có thể quyết định tất cả?

Trong mắt của Trần Bư hiện ra một vẻ tức giận, hắn bị thân thúc thúc của mình đuổi ra khỏi Trần gia, nếu như không gặp hủ nhân thì bây giờ mình cũng không trở thành bát phẩm trung giai luyện được sư được.

- Chúng ta hay là đi trước một bước, chỉ sợ chúng ta lôi kéo được những trưởng lão kia hỗ trợ thì vẫn có thể giúp thiếu gia tranh đoạt chức tộc trưởng.

Lão nhân tiếp tục nói.

Mười ngày cũng từ từ trôi qua, lúc này Nhạc Thành nhanh chóng thu hồi pháp lực, từ trong đan điền hắn thả ra một ngụm tróc khí rồi mở mắt ra, hai sợi tinh quang từ đó mà bắn ra.

Nhìn thấy tinh quang của Nhạc Thành, Nhạc Thuần cùng với nhóm người Nhạc Sử Chân cũng giật mình, hai sợi tinh quang thật khiến cho người ta chấn động.

- Xem ra muốn đột phá tới Phân Thần trung kỳ còn cần phải một thời gian nữa.

Cảm nhận thấy thân thể biến hóa, Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, mặc dù mười ngày nay hắn tiến bộ không nhỏ, chỉ còn cách Phân Thần trung kỳ một khoảng nhỏ nhưng cũng không phải là vài ba ngày là có thể đột phá.

- Hỏa Lão đã tới rồi sao?

Nhạc Thành hỏi Hỏa Lão ở bên cạnh, hắn cảm nhận được phái trước có một luồng khí di động, cho nên mới đình chỉ tu luyện.

- Sắp đến rồi.

Hỏa Lão cất tiếng nói, lão cảm thấy khí tức của Nhạc Thành tăng lên nhanh chóng, tốc độ tu luyện của Nhạc Thành đúng là kinh người, nhưng lại không biết hẩn ngọn nguồn tu luyện cái gì, dù sao thủ đoạn cũng rất quý dị.

Ở trong kết giới của Trần gia, có một số chỗ đang gợn song chấn động, mấy người mặc áo giáp đang ở chỗ đó, thực lực của bọn họ cũng đã ngoài Đâu Tông, hẳn là hộ vệ đội của Trần gia.

Ở phía xa xa giữa không trung, hơn mười thân ảnh phá không mà tới.

Nhìn vào trang phục thì biết mười người này có địa vị cực cao ở Trần gia.

- Ra mắt tộc trưởng, ra mắt chư vị trưởng lão.

Mấy trăm người mặc áo giáp nhìn thấy thì lập tức xoay người chào.

- Thế nào, có khách đến phải không?

Một trung niên hán tử áo xám cất tiếng nói với người mặc áo giáp.

- Tộc trưởng, khách nhân còn phải một ời mới đến, chỉ là cũng thật quá nhanh.

Nhóm người này dường như người áo giáp là người dẫn đầu liền cất tiếng nói.

Trung niên hán tử áo xám liền khẽ biến hóa sau đó nói với các vị trưởng lão sau lưng:

- Chúng ta chờ đợi một chút, là người của Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc.

Áo xám trung niên hán tử chính là tộc trưởng, cũng là thân thúc thúc của Trần Bưu.

- Tộc trưởng, lần này Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc đã phái người tới, tộc trưởng có sự ủng hộ của bọn họ, ngày mai dưới sự biểu quyết của các vị trưởng lão, những người trung lập kia nhất định sẽ hỗ trợ.

Một hắc y lao nhân cất tiếng nói.

- Hừ, không ngờ hẳn có thể bỏ được linh hồn phong ấn, tu luyện tới bát phẩm luyện dược sư, nếu không thì cũng không có nhiều phiền toái như vậy.

Một trung niên hán tử cất tiếng nói.

- Ngày mai là kết thúc rồi, đến lúc đó rồi nói sau.

Ánh mắt của Trần Tân hiện ra hàn ý, sau đó nhìn về phía không trung đang chấn động.

- Xoẹt xoẹt.

Mấy đạo thân ảnh từ trong không trung xuất hiện, bọn họ thả mình từ trên không trung mà xuống.

- U minh lão đại, U Minh nhị lão, U Minh tam lão, không ngờ ba người đều tới đây, đa tạ viễn cổ Minh Xà tộc tương trợ.

Trần Tân nhìn thấy mấy người xuất hiện thì lập tức tới đón.

- Ra mắt tộc trưởng, chúng ta đã nghe danh tiếng của tộc trưởng đã lâu, tộc trưởng không cần khách khí.

U Minh lão đại cất tiếng nói

- Xoẹt xoẹt.

U Minh lão đại còn chưa dứt lời thì từ trong thông đạo đã xuất hiện mấy thân ảnh rớt xuống mặt đất.

Tổng cộng là bảy người, phía trước là một nam tử áo đen, ánh mắt của hắn quét quanh mọi người.

Bên cạnh nam tử áo đen là một lão nhân tuy nhiên không ai dám xem thường, trên người lão nhân này toát ra một khí tức cường hãn vô cùng.

Ở sau lưng hai người này cũng có hai lão nhân và ba thanh niên, bảy người này dĩ nhiên là đám người Nhạc Thành và Hỏa Lão.

- A, viễn cổ Minh Xà Tộc, U Minh lão đại là bọn họ.

Nhạc Thành nhìn thấy đoàn người U Minh lão đại thì hơi biến đổi sắc mặt.

Nhạc Thành nhìn thấy người của viễn cổ U Minh xà tộc thì sắc mặt hơi trầm xuống, lần trước ở trong kết giới, hắn và Tứ Đại Thú Tộc đã kết thù oán khá sâu, nếu như có cơ hội thì a định sẽ phải giáo huấn bọn họ.

Mà lúc này U Minh lão đại cũng chăm chú nhìn Nhạc Thành, hắn dĩ nhiên là nhớ rõ Nhạc Thành.

- Nhạc Thuần trưởng lão, lão đã khổ cực rồi.

Nhìn thấy đoàn người Nhạc Thành, Trần Tân đánh giá Nhạc Thành và Hỏa Lão hắn cũng không nhận ra hai người này đành chào hỏi Nhạc Thuần.

- Trần tộc trưởng, vị này chính là Nhạc Thành, tộc trưởng của Nhạc gia, lần này đến đây hỗ trợ.

Nhạc Thuần cất tiếng nói với Trần Tân.

- Nhạc Thành, tộc trưởng mới của Nhạc gia.

Nhạc Thuần vừa nói xong Trần Tân liền sững sờ, ở bên cạnh người của viễn cổ Minh Xà tộc cũng kinh ngạc.

- Hóa ra là Nhạc Thành tộc trưởng, thật là tuổi trẻ anh hùng, tuy nhiên hình như trước kia lão phu chưa từng nghe danh tộc trưởng.

Trần Tân hơi biến sắc, sau đó chuyển thái độ rất tốt, Nhạc Thành bây giờ chính là có thân phận tộc trưởng Nhạc gia cũng giống như hắn vậy.

- Ra mắt Trần tộc trưởng.

Nhạc Thành cười lại, hắn không nói nhiều mà đánh giá Trần Tân, người này là bát phẩm Luyện Dược sư, xem ra Trần gia là nơi chuyên luyện dược, ngay cả tộc trưởng cũng là Luyện Dược sư.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

510. Chương 440: Kết Giới Trần Gia. (2)

- Xoẹt xoẹt.

Ở giữa không trung hiện ra hai lối thông đạo, sau đó mấy thân ảnh rơi xuống.

- Phượng Kinh trưởng lão, đã lâu không gặp rồi.

Ở giữa không trung mấy đạo thân ảnh đi tới, người vừa rồi chính là Phượng Kinh của Thần Phượng Tộc, Nhạc Thành cũng biết.

Nhạc Thành không ngờ rằng Phượng Kinh cũng đến, đánh giá Phượng Kinh một chút ánh mắt của hắn lại nhìn về phía kết giới Trần gia, diện tích phía trước khá lớn, xem ra còn lớn hơn cả Huyền thiên đại lục.

Phượng Kinh bây giờ cũng nhìn thấy Nhạc Thành, sắc mặt của hắn liền hơi biến đổi sau đó liền cất tiếng chào Trần Tân.

- Xoẹt xoẹt.

Ở giữa không gian lại có một lối ra, từ trong thông đạo, mấy đạo thân ảnh xuất hiện.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi mà tiến lên phía trước, bởi vì đây chính là Vũ Văn Minh Quang, cữu cữu của Yến Hiểu Kỳ, dựa theo thân phận thì hắn phải bước lên trước mà chào hỏi.

- Nhạc Thành, tại sao ngươi lại ở đây?

Vũ Văn Minh Quang rời khỏi thông đạo nhìn thấy Nhạc Thành thì cất tiếng hỏi.

- Cữu cữu.

Nhạc Thành tuy rằng không tự nhiên nhưng vẫn tiến lên.

- Vũ Văn huynh, hai người thân nhau từ trước sao?

Trần Tân thấy Vũ Văn Minh Quang đi tới thì không khách khí chào hỏi, hiển nhiên hai người đã quen biết nhau một thời gian.

- Hỏa Lão, ông cũng có mặt sao?

Vũ Văn Minh Quang nhìn thấy Hỏa Lão sau lưng Nhạc Thành thì mỉm cười mà nói, Hỏa Vô Thiên hai trăm năm trước đã là cường giả của Huyền Thiên nội lục, với mấy thái thượng trưởng lão ở Vũ Văn gia cũng có giao tình, Vũ Văn Minh Quang dĩ nhiên là muốn đáp lễ.

- Ta và Nhạc Thành tới xem.

Hỏa Lão mỉm cười sau đó cũng đáp lễ.

- Vũ Văn huynh đã lâu không gặp rồi.

Ở sau lưng Nhạc Thành, Nhạc Sử Chân cũng ôm quyền thi lễ.

- Sử trưởng lão, Nhạc Thuần trưởng lão, đã lâu không gặp. Tại sao mọi người lại tới đây?

Vũ Văn Minh Quang cũng cất tiếng đáp.

- Chúng ta đi cùng tộc trưởng.

Nhạc Sử Chân cất tiếng nói.

- Thật không, Nhạc Duy tộc trưởng đã tới đây?

Vũ Văn Minh Quang nhìn bốn phía mà hỏi.

- Vũ Văn huynh, tộc trưởng Nhạc gia về sau chính là Nhạc Thành.

Nhạc Sử Chân nói với Vũ Văn Minh Quang.

- Người nói cái gì, Nhạc Thành đã là tộc trưởng Nhạc gia?

Vũ Văn Minh Quang cảm thấy bất ngờ hỏi lại.

- Không sai, Nhạc Duy tộc trưởng đã thoái vị.

Nhạc Sử Chân cất tiếng nói.

Nhạc Thành, là thật sao?

Vũ Văn Minh Quang nghi hoặc mà hỏi Nhạc Thành.

- Mọi chuyện rất dài dòng, chút nữa ta sẽ nói với cữu cữu.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Xoẹt xoẹt.

Ở giữa không trung lại xuất hiện mấy đạo thân ảnh khác, sau đó một thanh âm truyền tới:

- Vũ Văn Minh Quang, người còn tới sớm hơn cả ta.

- Hắc Sơn, là người sao?

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói với mấy thân ảnh trên không trung.

Mấy đạo thân ảnh rơi xuống, chính là Hắc Sơn trưởng lão, Hắc Sơn đưa mắt nhìn Nhạc Thành mà hỏi:

- Tiểu tử, tại sao ngươi cũng đến.

- Hắc Sơn, đây là tộc trưởng của chúng ta.

Nhạc Thuần nói với Hắc Sơn.

-Nhạc Thuần, Nhạc Sử Chân hai người các người nói cái gì, các người muốn gạt ta sao?

Hắc Sơn cười ha hả, dĩ nhiên là không tin.

- Hắc Sơn, chuyện bọn hán nói là sự thật, Nhạc Thành hiện là tộc trưởng của Nhạc gia.

Vũ Văn Minh Quang tiến lên mà nói.

- Thật không?

Lúc này Hắc Sơn không thể không tin.

Nhìn Nhạc Thành, Hắc Sơn nổi lên nghi ngờ, tựa hồ như nghĩ tới một chuyện.

- Ra mắt Hắc Sơn trưởng lão.

Nhạc Thành tiến lên ôm quyền mà nói.

- Người đứng đa lễ, hiện tại người là tộc trưởng Nhạc gia, ta nhận không nổi.

Hắc Sơn vội vàng hoàn lễ, thần sắc hơi buồn cười.

Hắc Sơn đã đến, Trần gia dĩ nhiên phải chào hỏi một phen, Nhạc Thành chăm chú nhìn Vũ Văn gia và Tôn gia, thực lực của hai bên cũng có mấy người lực tinh Đấu Tôn và hai thất tinh Đấu Tôn, có vẻ bây giờ mình chính là thế lực mạnh nhất.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Giữa không trung liên tục mở ra hai lối thông đạo.

Một hán tử trung niên cao gầy hiện ra, người này mặc trường bào màu xám, sau lưng người này chính là bốn lực tinh Đấu Tôn.

Mặt khác có một cự hán áo vàng, bộ dạng giống như là cột điện bằng sắt vậy, toàn thân tràn ngập khí tức cường hãn.

Nhạc Thành dò xét thì biết rằng đây là người của Toan Nghê Tộc và Hồ Tộc.

- Nhạc Thành, người mặc áo xám bên trái là người của Toan Nghê Tộc tộc tên là Long Tam, bát tinh Đấu Tôn, độ dày huyết mạch cũng không thấp. Mặt khác người kia của viên cổ Hồ Tộc tên là Hồ Sát cũng có thực lực bát tinh Đấu Tôn.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Người này cũng có thực lực bát tinh Đấu Tôn hay sao?

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, chỉ cần không phải là tu vi ngoài cửu tinh Đấu Tôn thì hán không để mắt tới.

Nhìn thấy Long Tam, Trần Tân dĩ nhiên là không thể không đến hán vội vàng mời mọi người vào phòng hàn huyên.

- Vũ Văn Minh Quang, người cũng tới sao?

Một lát sau Long Tam, U Minh lão đại, Phượng Kinh, người của Tứ Đại Thú Tộc đã tới chào hỏi.

- Chẳng lẽ ta không thể đến?

Vũ Văn Minh Quang nở ra một nụ cười.

- Hắc Sơn, tiêu tử ngươi cũng đã đạt tới thất tinh Đấu Tôn, tu vi cũng tiến bộ thật nhanh.

Hồ Sát cất tiếng nói, thanh âm vang lớn đủ cho mọi người nghe được.

- Hồ Sát, ý người là gì, người không phải nhiều hơn ta một tinh sao, muốn động thủ thì Hắc Sơn ta cũng không sợ người.

Hắc Sơn trầm sắc mặt xuống, oán giận mà nói.

- Đến đi, chúng ta trước hết luận bàn một phen.

Hổ Sát cất tiếng nói, tựa hồ như không để Hắc Sơn vào trong mắt.

- Hổ Sát, ta độ sức với người một chút thế nào?

Vũ Văn Minh Quang kéo Hắc Sơn lại, với thực lực của Hổ Sát, Hắc Sơn không phải là đối thủ.

- Mọi người để sau hãy luận bàn, hôm nay chúng ta tới để tương trợ Trần gia.

Long Tam cất tiếng nói, thấy Hổ Sát như vậy hần liền hơi trầm sắc mặt xuống sau đó ánh mắt vô tình hữu ý nhìn về phía Nhạc Thành.

- Ta nghe nói lần trước ở trong viễn cổ kết giới người chính là tên tiểu tử làm chuyện xấu phải không?

Long Tam trầm sắc mặt xuống sau đó tràn ngập lãnh ý nhìn Nhạc Thành.

- Long Tam, đây là tộc trưởng của Nhạc gia, cho dù tộc trưởng của Toan Nghê tộc nhìn thấy cũng phải khách khí.

Nhạc Thuần biến đổi sắc mặt mà cất tiếng nói.

Nhạc Thành đánh giá Long Tam phía trước, hần không ngờ rằng Long Tam lại gây sự với mình.

- Tộc trưởng Nhạc gia, miệng cò hôi sữa mà thôi, ta thấy Nhạc gia càng lúc càng không ra gì.

Ánh mắt của Long Tam trở nên khinh bỉ mà nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

511. Chương 441: Lần Sau Tự Gánh Lấy Hậu Quả.

- Âm Ảnh Kiếm.

Nhạc Thành cũng không nói lời nào, thủ ấn của hần biến đổi, đột nhiên một tiếng quát nhẹ, ba thanh Âm Ảnh Kiếm hóa thành ba vòng sáng mà bắn về phía Long Tam.

Vượt không gian ra tay, cộng thêm với khoảng cách năm mươi thước, Long Tam cũng không ngờ Nhạc Thành không phát ra khí tức mà đã công kích, đừng nói là Long Tam ai cũng không ngờ rằng Nhạc Thành sẽ động thủ.

Khoảng cách quá gần, Long Tam cũng giật mình, đành phải nhanh chóng lui lại, tạo thành một hồng mang vô cùng lớn bao bọc, vượt không gian mà lui lại vài trăm thước, tình huống cũng chật vật không thôi.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba thanh Âm Dương Kiếm như hình với bóng, bắn về phía hồng mang kia.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba thanh Âm Ảnh Kiếm đã bị một lực lượng vô hình của Long Tam ngăn lại, nhưng sau đó hồng mang cũng mờ đi.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi sau đó hần trầm sắc mặt xuống, hần cũng biết rằng không thể đánh lên Long Tam, hần thu hồi Âm Ảnh Kiếm lại, hần nghĩ rằng lần sau sẽ tìm cơ hội.

- Xoẹt.

Thu hồi hồng mang, sắc mặt của Long Tam chật vật không thôi, hắn nổi giận nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Tiểu tử, ta sẽ không để yên, dám đánh lên ta.

- Cái đó là do ngươi, lần sau còn nói vậy thì sẽ tự nhận lấy hậu quả.

Nhạc Thành thản nhiên mà nói, hắn không thèm để ý tới Long Tam, bất tỉnh Đẩu Tôn mà thôi, hắn không hề sợ.

- Được rồi, các vị nể mặt ta bớt giận được không, mọi người chuẩn bị lên phi hành ma thú mà trở về nào.

Trần Tân nhìn thấy Nhạc Thành và Long Tam động tay chân thì lập tức bước tới hòa giải.

Nhạc Thành cũng không thèm để ý, hắn không thèm liếc mắt nhìn Long Tam, Long Tam thấy vậy thì càng thêm oán hận.

Long Tam vốn không để Nhạc Thành vào trong mắt nhưng vừa rồi bị Nhạc Thành đánh lên thì hắn không khỏi khiếp sợ, hắn cảm nhận thấy nam tử áo đen này không ở dưới hắn.

Vũ Văn Minh Quang cũng bất ngờ, hắn cũng nhận ra, Nhạc Thành tuy tùy tiện ra một chiêu nhưng cũng có thể nhận ra so với ở viễn cổ kết giới lần trước thì mạnh hơn không ít.

Đặc biệt là Vũ Văn Minh Quang, lần trước ở Vũ Văn gia, Nhạc Thành không có thực lực mạnh như vậy.

Chỉ có Hỏa Lão và nhóm người Nhạc Thuần là không giật mình.

- Ô ô ô.

Ở giữa không trung xuất hiện mấy con phi hành ma thú, mỗi con cũng đủ cho hai ba mươi người ngồi.

Lập tức dưới sự sắp xếp của Trần Tân, Vũ Văn gia, Tôn gia và Nhạc gia tam tộc ngồi lên trên con ma thú phi hành, Tứ Đại Thú Tộc cũng ngồi lên một con ma thú.

Phi hành ma thú bay một khoảng thời gian là tới.

Ở trong đình viện, tam đại nhân tộc tụ họp tại một chỗ, xung quanh đã được Vũ Văn Minh Quang thực hiện một cấm chế để phòng nghe lén, Nhạc Thành bất tri bất giác nhìn cấm chế một hồi mới yên tâm.

Tuy nhiên lúc này trong cấm chế của Trần gia, Trần Bưu bỗng nhiên chấn động, hắn lập tức tìm tòi khí tức xung quanh mà thì thào nói:

- Khí tức rất quan trọng, là đại nhân, không sai đại nhân đang ở gần đây.

Linh hồn lực của Trần Bưu liên khuếch tán mà tìm kiếm nơi phát ra, trong lòng của hắn cũng kích động không thôi.

- Hắc Sơn, các ngươi cùng với Trần gia quan hệ không tệ, tại sao Trần gia lại trở nên như bây giờ vậy?

Ở trong đình viện Vũ Văn Minh Quang nghi hoặc hỏi.

- Ta cũng không biết, chuyện này ta chỉ nghe qua chứ không biết cụ thể.

Hắc Sơn cất tiếng nói:

- Nghe nói hơn mười năm trước tiền nhiệm tộc trưởng của bọn họ chết, theo đạo lý thì con của ông ta là Trần Bưu phải là người tiếp nhận tuy nhiên Trần Bưu đột nhiên biến mất không có tung tích cho nên Trần Tân lên ngôi tộc trưởng, mấy tháng trước Trần Bưu quay lại nói mình mất tích là do Trần tân hãm hại, cho nên hiện tại Trần gia chia làm ba phái, một phái hỗ trợ Trần Bưu, một phái hỗ trợ Trần Tân, còn có một phái trung lập.

- Hóa ra là như vậy, xem ra Trần Tân cũng không phải là người hiền.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Chúng ta không cần lo nhiều như vậy, nếu như Trần Tân trong lòng không có quỷ thì cũng không xuất ra nhiều vốn để tam đại nhân tộc và Tứ Đại Thú Tộc ủng hộ hắn.

- Nhạc Thành, người thấy sao?

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Tiểu bối thấy lời của Hắc Sơn trưởng lão rất đúng, chuyện của Trần gia chúng ta cứ xử sự theo hoàn cảnh là được.

Nhạc Thành cất tiếng nói, chuyện của Trần gia dĩ nhiên là hắn không để ý tới, hắn chỉ quan tâm đến viên linh châu thượng cổ của họ.

- Được rồi, sáng mai chúng ta cũng không để ý nhiều chuyện, chỉ cần Trần Tân yêu cầu, chúng ta hỗ trợ hắn là được, năm viên cửu phẩm trung giai đan được, hắn cũng khá hào phóng.

- Cửu cửu, Hiểu Kỳ thế nò rồi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Vũ Văn Minh Quang, hắn rời Vũ Văn gia cũng đã bốn tháng hắn muốn biết về tình hình của Yến Hiểu Kỳ.

- Nàng ta rất tốt, đã đột phá ma pháp sư cấp tám trung kỳ, đang còn tiếp tục bế quan.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Vậy là tốt rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, hiện tại chỉ còn nửa năm nữa là tới Từ Đường Tẩy lễ Hiểu Kỳ còn có thể đột phá hay không cũng không nhất định.

Một lát sau, Hắc Sơn, Vũ Văn Minh Quang cùng với Nhạc Thành mới rời khỏi đình viện, Nhạc Thành cũng cùng với Vũ Văn Minh Quang cùng Hắc Sơn sau khi rời đi bố trí một cấm chế chuẩn bị nghỉ ngơi một phen.

- A, khí tức rất quen thuộc.

Nhạc Thành sau khi bố trí xong cấm chế thì cảm nhận được trên cấm chế có một luồng khí tức quen thuộc.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi hắn lập tức đánh thủ ấn ra, thần thức của hắn lập tức bố trí một cấm chế, sau đó hắn dùng thần thức theo dõi một lát sau, Nhạc Thành đã nhìn thấy một thanh niên áo trắng.

Tập trung khí tức Nhạc Thành xác định khí tức xem đó là của ai, sau khi xác định được hắn liền kinh ngạc.

- Trần Bư, là người, người ở đây sao?

Nhạc Thành đánh thủ ấn ra, lập tức dùng linh hồn truyền âm.

- Đại nhân, đúng là đại nhân.

- Không sai, chính là ta, tại sao người lại tới Huyền Thiên Nội lục?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Đại nhân, chuyện này rất dài dòng, trước kia thuộc hạ chưa từng nói với đại nhân, đại nhân đang ở chỗ của Trần Tân, thuộc hạ không thể nói chuyện được, không biết đại nhân có biện pháp nào gặp mặt không?

- Được rồi, ta đi ra gặp người.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, sau đó thần thức hắn thu hồi, hắn nói với Hỏa Lão một tiếng rồi đánh thủ ấn ra.

- Ẩn thân phù.

Một tấm ẩn thân phù được hắn dán lên trên người của mình sau đó Nhạc Thành biến mất không thấy đâu nữa.

Một lát sau, ở trong một gian phòng, Trần Bư phấn khởi đi qua đi lại, thần sắc cũng vô cùng hưng phấn.

- Xoẹt.

Một thân ảnh xuất hiện trước người của Trần Bư, chính là Nhạc Thành tang hình.

- Đại nhân, Trần Bư ra mắt đại nhân.

Trần Bư nhìn thấy chủ nhân xuất hiện thì cũng không kỳ quái, thủ đoạn của chủ nhân rất quỷ dị.

- Được rồi, đứng lên đi, không ngờ ngươi cũng tới huyện thiên nội lục.

Nhạc Thành gợi ý Trần Bư không cần đa lễ.

- Đại nhân, mọi chuyện rất dài dòng, thuộc hạ tính giải quyết xong mọi chuyện thì đi tìm đại nhân, không ngờ trong tộc lại có phiền toái.

Trần Bư nói với Nhạc Thành, trên mặt hiện ra vẻ bất đắc dĩ.

- Vậy ngươi hãy nói cho ta biết một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Trần Bư liền đem toàn bộ mọi chuyện từ đầu nói cho Nhạc Thành biết, vốn Trần Bư chính là thiếu gia của Trần gia, thân phận hiển hách vô cùng, chỉ vì biến cố gia tộc mà hắn bị thúc thúc là Trần Tân phong ẩn linh hồn lực, về sau bị giải đi tới Huyện thiên đại lục.

- Trần Bư, ngươi nói là Trần Tân đoạt vị tộc trưởng của người phong ẩn linh hồn của ngươi cũng là do Trần Tân làm sao?

Nghe thấy Trần Bư nói xong, Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Không sai, tất cả chuyện này đều là do Trần Tân gây nên.

Trần Bư oán hận mà nói.

- Vậy hiện tại ngươi phải làm sao, nghe nói ngày mai các trưởng lão quyết định phân thắng thua, người thua nhất định là ngươi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Hiện tại thuộc hạ cũng không biết làm sao.

Trần Bư nói.

- Vấn đề không phải là ai hỗ trợ Trần Tân mà là tại sao Thái thượng trưởng lão lại không ra mặt, chắc chắn có quan hệ sâu xa.

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống mà nghi hoặc hỏi.

- Thái thượng trưởng lão cũng là bất đắc dĩ mà thôi, những chuyện này thái thượng trưởng lão đều đã biết, theo đạo lý thì Trần Tân sẽ bị trục xuất ra khỏi Trần gia nhưng bọn họ không làm như vậy cũng là vì huyết mạch của thuộc hạ không có.

Trần Tân nói.

- Hóa ra là như vậy.

Nhạc Thành mỉm cười, chuyện này Nhạc Thành có thể hiểu được.

- Ngươi vừa rồi nói rằng nếu có người hỗ trợ ngươi thì những trưởng lão trung lập kia sẽ hỗ trợ ngươi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- không sai.

- Vậy giao cho ta, Tứ Đại Thú Tộc ta không có cách nào nhưng Vũ Văn gia và Nhạc gia sáng mai sẽ hỗ trợ ngươi, hơn nữa về sau ngươi cũng đừng gọi ta là đại nhân, như thế cũng bất lợi.

Nhạc Thành hơi biến sắc trầm mặt xuống mà nói.

- Đại nhân, đại nhân có ý gì vậy, Trần Bư tuyệt đối không muốn phản bội.

Trần Bư nghe Nhạc Thành nói như vậy thì lập tức quỳ xuống.

- Mau đứng lên đi, bây giờ thân phận của ngươi không giống như trước, ngươi còn gọi ta là đại nhân thì đến lúc đó những trưởng lão kia ủng hộ ngươi thì thái thượng trưởng lão cũng không đồng ý, ngươi thân là tộc trưởng Trần gia mà lại là thuộc hạ của ta, chuyện này Trần gia dĩ nhiên là không thể chấp nhận.

Nhạc Thành kéo Trần Bư mà nói.

Sắc mặt của Trần Bư hơi biến hóa, chuyện này dĩ nhiên là hắn hiểu rõ ràng.

- Đại nhân, thuộc hạ phải nói rõ ràng, chức tộc trưởng thuộc hạ không cần cũng được nhưng thuộc hạ phải ở cạnh đại nhân.

Trần Bư kiên định nói.

- Ngươi không làm tộc trưởng cũng được nhưng chẳng lẽ mối thù này không báo?

Nhạc Thành cất tiếng nói với Trần Bư:

- Về sau ngươi gọi ta là đại ca là được rồi, ngươi có lòng đi theo ta còn xưng hô thế nào cũng không nên tính toán.

- Không đại nhân, thuộc hạ đã quyết định rồi, thuộc hạ nhất định phải ở cạnh đại nhân.

Trần Bư cất tiếng nói.

- Ngươi đừng ngoan cố, về sau ngươi gọi ta là đại ca, ngươi còn phải ngồi trên địa vị tộc trưởng lâu dài, ta cũng sẽ hỗ trợ ngươi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Trần Bư.

- Đại nhân muốn ta làm gì đây?

Trần Bư vội vàng hỏi.

- Không vội, chờ ngươi ngồi lên vị trí tộc trưởng xong ta sẽ thu xếp giúp ngươi.

- Sáng ngày mai, Nhạc gia và Vũ Văn gia nhất định hỗ trợ ngươi còn lại là chờ xem ngươi có biện pháp hay không.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Vũ Văn gia cùng với Nhạc gia, hai gia tộc này muốn hỗ trợ thuộc hạ hẳn là không chắc.

Trần Bư nghi hoặc nói.

- Hiện tại ta xem như là tộc trưởng của Nhạc gia, Hiếu Kỳ hiện tại là tiểu thư của Vũ Văn gia, dựa vào quan hệ này ngươi cứ yên tâm đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Trần Bư.

- Cái gì đại nhân là tộc trưởng của Nhạc gia, Hiếu Kỳ tiểu thư cũng là tiểu thư của Vũ Văn gia?

Trần Bư liền tròn tròn hai mắt mà nói.

- Chuyện này rất dài dòng, sau này hãy nói.

Nhạc Thành nói với Trần Bư.

- Chuyện này chỉ nắm chắc một nửa, nếu Tứ Đại Thú Tộc và Tôn gia đề hỗ trợ thì tuyệt đối nắm chắc.

Trần Bư cất tiếng nói.

- Những trưởng lão trung lập kia có bao nhiêu người, bình thường làm gì vậy?

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống mà nói với Trần Bư.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

512. Chương 442: Phương Thuốc Dân Gian

“Có chừng bốn mươi người chia ra năm phần lớn đội hộ vệ Trần gia trong tay, cho nên nhóm trưởng lão trung lập này cực kỳ trọng yếu đối với ta và Trần Tân. Nhưng các trưởng lão này đều là Luyện dược sư, lúc bình thời rất thích nghiên cứu luyện dược thuật.” Trần Bư khê nói.

“Nghiên cứu thuật luyện dược.” Nhạc Thành lăm bắm trong lòng, do dự chốc lát rồi móc ra một cái ngọc giản đưa cho Trần Bư, nói: “Trong ngọc giản này có vài phương thuốc đặc thù, hãy chia ra đưa cho những trưởng lão thích nghiên cứu thuật luyện dược kia, có lẽ sẽ được bọn họ ủng hộ.”

“Ý của đại nhân là...” Trần Bư nhận lấy ngọc giản trong tay Nhạc Thành, nhưng vẫn chưa hiểu rõ ràng lắm.

“Trong đó có một vài phương thuốc của ta, đã đủ cho những trưởng lão kia mê muội rồi. Chẳng qua là chỉ có một nửa, người nói với bọn họ nếu ủng hộ người ngồi lên vị trí tộc trưởng, ta sẽ giao một nửa còn lại cho bọn họ.” Nhạc Thành nói.

Tuy những trưởng lão thích nghiên cứu thuật luyện dược kia vốn được xưng là luyện dược đệ nhất nhân, nhưng Nhạc Thành vẫn tin tưởng rằng mấy phương thuốc cao phẩm này nhất định sẽ làm cho bọn họ sinh ra hứng thú.

“Ta hiểu rồi, đại nhân, ta đi đây.” Trần Bư lộ vẻ vui mừng, phương thuốc của đại nhân xuất ra có giá trị thế nào, hẳn tự nhiên là vô cùng rõ ràng, tuyệt đối không có người nào có thể so sánh.

“Đừng gọi ta là đại nhân, gọi ta là đại ca đi, nếu không ngày mai người sẽ không có bất kỳ hi vọng nào.” Nhạc Thành nói.

“Đại nhân, có người ngoài ở đây ta sẽ gọi là đại ca, nếu như không ai, ta cảm thấy nên gọi là đại nhân mới tốt.” Trần Bư nói.

“Được rồi, người trước tiên đi an bài, ta còn một số việc.” Nhạc Thành khê nói.

“Vâng, ta đi giao phương thuốc cho các vị trưởng lão.” Trần Bư mừng rỡ nói, có được mấy phương thuốc này, Trần Bư sẽ có thêm chín thành nắm chắc đã động những trưởng lão xưa nay chỉ chuyên tâm tu luyện đan dược kia.

“Xoẹt !” Thủ Ấn khê chuyển, một tờ Ấn Thân Phù hiện ra trong lòng bàn tay, ngay sau đó thân ảnh Nhạc Thành biến mất ở trong phòng.

Trần Bư nhìn chăm chú vào ngọc giản trong tay, sau đó cũng rời khỏi gian phòng.

Sau nửa canh giờ, Nhạc Thành mới về đến đình viện, sau khi nhìn thấy Hỏa lão, Nhạc Thành kể lại đại khái sự tình cho nhóm người Hỏa lão và Nhạc Thuần một lần, rồi mới cất bước trở về phòng mình. Không ngờ tới lại gặp được Trần Bư ở Trần gia, cho đến bây giờ Nhạc Thành vẫn còn kinh ngạc.

Thế nhưng Trần Bư là người Trần gia, lại có khả năng tranh đoạt chức tộc trưởng. Nhạc Thành nhất định là phải trợ giúp Trần Bư đoạt được vị trí tộc trưởng Trần gia, nếu Trần Bư thành công đạt được chức vị này không khác gì hẳn nắm giữ một nửa lực lượng Trần gia ở trong tay mình. Chuyện tốt như vậy Nhạc Thành tự nhiên sẽ không bỏ qua, đặc biệt là Trần gia còn có bảo vật Cổ Linh châu, sau khi Trần Bư ngồi lên vị trí tộc trưởng, hẳn sẽ có cơ hội tiếp xúc một ít bảo vật, đến lúc đó rất nhiều chỗ tốt sẽ ập tới ào ào.

Dành một đoạn thời gian suy nghĩ xem ngày mai có thể sẽ đổi mặt chuyện gì, sau đó Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống tiến hành tu luyện, hẳn vẫn thường xuyên không có nhiều thời gian bế quan tu luyện, mỗi ngày rảnh rỗi lúc nào là tu luyện lúc đó, cũng may có linh khí dày đặc ở trong Hỏa linh châu hỗ trợ nên quá trình tăng tiến vẫn tương đối khả quan.

Tiến vào trạng thái tu luyện, trước tiên Nhạc Thành bố trí một đạo thanh mang nhàn nhạt bao phủ quanh người, thần thức khuếch tán ra ngoài, một khi chung quanh có bất kỳ dị động sẽ không thể nào thoát khỏi thần thức Nhạc Thành.

Chung quanh đình viện tựa hồ hình thành một đạo cấm chế kín kẽ.

Trong đại sảnh đình viện, đám người Long Tam, Hồ Đồ Hoàn còn có U Minh đại lão và Phượng Kinh ngồi cùng một chỗ.

“U Minh đại lão, người nói tiểu tử kia chính là người lần trước mang nữ nhân Bát Sí Linh Mãng nhất tộc rời đi hả?” Long Tam nói với U Minh đại lão.

“Không sai, chính là tiểu tử đó, nhưng người cũng thấy đấy, thực lực tiểu tử kia không tệ, cộng thêm bây giờ có được thân phận con rể Vũ Văn gia, lại là tộc trưởng Nhạc gia. Chúng ta không dễ động đến hắn đâu.

“Mặc dù là như thế, nhưng mấy người chúng ta đều rõ ràng, năm đó tổ tiên viễn cổ Hồ tộc, Minh Xà Tộc, còn có Toan Nghê tộc chúng ta cùng nhau liên thủ tiêu diệt Bát Sí Linh Mãng nhất tộc. Không nghĩ tới bây giờ còn có Bát Sí Linh Mãng tồn tại, hơn nữa còn thành công đón nhận truyền thừa vương giả Bát Sí Linh Mãng nhất tộc. Nếu chờ thêm vài chục hoặc một trăm năm nữa, Bát Sí Linh Mãng nhất định một đường thẳng tiến, đến lúc đó ba tộc chúng ta sẽ rất phiền toái.” Hồ Đồ Hoàn của viễn cổ Hồ tộc nói.

“Nữ nhân Bát Sí Linh Mãng nhất tộc quả thật rất trọng yếu đối với ba tộc chúng ta, cho nên chúng ta nhất định phải dựa vào tiểu tử kia tìm được nữ nhân Bát Sí Linh Mãng nhất tộc. Nếu chúng ta không thể hạ thủ trước mặt, vậy thì có thể hạ thủ ngầm cũng không sao.” Long Tam nói.

“Tốt lắm, chỉ cần có cơ hội, chúng ta lại ra tay không muộn.” Hồ Đồ Hoàn nói.

“Ngày mai sẽ là ngày trưởng lão Trần gia ra quyết nghị, lần này không nghĩ tới Trần Tân dĩ nhiên lại dám xuất huyết nhiều như thế.” Phượng Kinh nói.

“Nghe nói lần này là Trần Tân không tốt lắm, mà Trần Bư là cháu của hắn, chúng ta cũng không cần để ý tới quá nhiều làm gì. Chuyện tình Trần gia căn bản không liên quan tới chúng ta, bốn đại Thú Tộc và bốn đại Nhân tộc quan hệ không có tốt đến mức đó.” U Minh đại lão nói.

“Đúng vậy, bốn đại Thú Tộc chúng ta lười quản sự tình của bốn đại Nhân tộc, căn bản là không liên quan gì tới chúng ta.” Phượng Kinh khẽ nói.

Ngày thứ hai, trời sáng sớm, Nhạc Thành chậm rãi thu hồi khí về đan điền thở ra một ngụm trọc khí, ngừng việc tu luyện lại.

“Hỏa lão, chuyện ngày hôm nay người nghĩ thế nào?” Nhạc Thành ra khỏi phòng hỏi chuyện Hỏa lão, ngày hôm qua Trần Bư và Nhạc Thành đã bàn với Hỏa lão rồi, có lẽ Hỏa lão sẽ nghĩ ra một vài biện pháp.

“Dựa theo lời người nói, Trần Bư rất khó ngồi lên cái ghế tộc trưởng, nhưng cũng không phải là hoàn toàn không thể. Bởi vì điểm mấu chốt nằm ở trên người đám Thái thượng trưởng lão kia, tựa hồ bọn hắn nghiêng về phía Trần Tân.” Hỏa lão do dự hồi lâu mới nói.

“Hỏa lão có ý bốn là...?” Nhạc Thành mỉm cười dò hỏi.

“Trần gia biến thành như vậy nhưng không có một vị Thái thượng trưởng lão nào ra mặt, rõ ràng là có ý nghiêng hướng Trần Tân. Điều này cũng không thể trách bọn họ, nồng độ huyết mạch của Trần Bư quá thấp, vì tương lai sau này của Trần gia, các vị Thái thượng trưởng lão tự nhiên hi vọng Trần Bư có thể rời đi. Mặc dù Trần Tân không quá phúc hậu nhưng vẫn đã đóng thuyền, không còn cách nào khác.” Hỏa lão nói.

“Ý Hỏa lão là các vị Thái thượng lão kia ủng hộ Trần Bư, hơn phân nửa trưởng lão trung lập khác cũng không thể không chế.” Nhạc Thành nhàn nhạt hỏi.

“Hắn là thế, Trần Tân sở dĩ xuất huyết nhiều như thế để cho bốn đại nhân tộc và bốn đại Thú Tộc ủng hộ hắn, mục đích thật sự không phải là cần bốn đại Thú Tộc và ba đại nhân tộc kia hỗ trợ, mà là muốn bịt miệng của bọn họ. Chuyện này là kế hoạch của Trần Tân, nếu như Trần Tân muốn tiếp tục đuổi Trần Bư ra ngoài nhất định là giấy trắng không thể gói được lửa. Đến lúc đó sợ rằng ba đại nhân tộc và bốn đại Thú

Tộc gây chuyện ảnh hưởng danh dự Trần gia. Lần này các người tham dự vào đại sự của một đại tộc, cộng thêm các người nhận được không ít chỗ tốt của bọn họ, sau này không nên ăn nói lung tung, nếu không, các Thái thượng trưởng lão Trần gia sẽ trực tiếp ra mặt.” Hỏa lão nói.

Nghe Hỏa lão nói, sắc mặt Nhạc Thành bất chợt biến hóa, Hỏa lão nói làm cho Nhạc Thành không khỏi chấn động, thì ra mấu chốt sự tình dĩ nhiên là ở chỗ này, xem ra hôm nay sẽ có không ít phiền phức.

“Dĩ nhiên là các Thái thượng trưởng lão trong Trần gia cố ý thiên vị Trần Tân, sợ là Trần Bưư sẽ rất khó khăn đây.” Hỏa lão nói.

“Tôi đâu hay tới đó vậy.” Nhạc Thành nói, sau đó cả nhóm bàn luận đường đi nước bước của hai phe.

“Nhạc tộc trưởng, tộc trưởng cho mời các vị.” Giữa không trung xuất hiện mấy thân ảnh, bọn họ đều là cường giả cấp Đấu Tôn. Ngày hôm qua Nhạc Thành từng lưu ý, những người này đứng ở phía sau Trần Tân, tựa hồ cũng là trưởng lão Trần gia.

Ngay sau đó bọn họ lại đi mời đám người Vũ Văn Quang Minh và Hắc Sơn, đoàn người ba đại nhân tộc cùng nhau đi theo mấy vị trưởng lão Trần gia. Vừa canh giờ sau mới tới một khu kiến trúc rộng lớn, sau đó là dãy thạch thai có diện tích mấy ngàn thước, chung quanh là những đồ hình điêu khắc rất kỳ lạ.

“Các vị, hôm nay phiền toái mọi người.” Trần Tân đã sớm chờ ở đây, nhìn thấy đoàn người Nhạc Thành xuất hiện liền mỉm cười đi lên chào hỏi, trên nét mặt không có chút khẩn trương. Phía sau lưng hắn là bốn mươi vị trưởng lão.

Mọi người khẽ gật đầu chào hỏi, Nhạc Thành lạnh nhạt quan sát bốn phía.

“Sưu sưu...” Giữa không trung vang lên một loạt tiếng xé gió, ngay sau đó là mười người rơi xuống mặt đất, chính là đám người bốn đại Thú Tộc, Long Tam và Phượng Kinh.

Sau khi đám người Long Tam và Hồ Đồ Hoàn hạ xuống, đầu tiên là nhìn về phía Nhạc Thành, đặc biệt là Long Tam, ánh mắt hắn nhìn Nhạc Thành rất quái dị, thậm chí lộ ra một tia lãnh ý. Ngày hôm qua hắn ăn một trận chật vật trong tay Nhạc Thành, làm cho hắn cảm thấy cực kỳ mất mặt.

Nhạc Thành cảm giác được ánh mắt Long Tam lập tức bắn ra một luồng hàn mang phản lại, hung hăng nhìn chằm chằm vào người Long Tam, không hề có ý e sợ.

Nhìn thấy người của bốn đại Thú Tộc đã đến, Trần Tân cũng tiến lên chào hỏi.

Chốc lát sau, trên không trung lại là một loạt tiếng xé gió, sau đó hơn mười người nữa hạ xuống đất, cầm đầu là Trần Bưư, phía sau hắn là một đám trưởng lão.

Trần Bưư xuất hiện nhất thời làm cho sắc mặt Trần Tân biến đổi, lặng lẽ di chuyển ánh mắt sang nơi khác.

Nhưng vào lúc này, đám người Vũ Văn Quang Minh và Hắc Sơn, còn có Phượng Kinh, Long Tam đang cẩn thận đánh giá Trần Bưư.

Trần Bưư và đám trưởng lão tiến vào thạch thai, lặng yên quan sát động tĩnh của mọi người, chỉ khẽ gật đầu với Nhạc Thành xem như chào hỏi.

Nhóm kẻ tiếp xuất hiện có gần bốn mươi lão giả, phía sau những người này là một ngàn đại hán thân xuyên khải giáp, thực lực đều ở cấp Đấu Tông tám chín sao.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

513. Chương 443 Biến Hóa

Nhìn thấy những lão giả và đám đại hán trung niên này xuất hiện, Nhạc Thành quay đầu lại đánh giá, lập tức phát hiện ra một nửa trong nhóm người này là Luyện được sư, những người khác đều là cường giả Đấu Tôn năm sao sáu sao, hẳn là những vị trưởng lão xưa nay giữ vững trung lập.

“Nhạc Thuần, Nhạc Sử Chân, hai lão già các ngươi chịu đi ra rồi?”

“Hắc Sơn, cái tên gian xảo này cũng tới hả?”

“Vũ Văn huynh đệ, đã lâu không gặp.”

“Trần Ngọc, lão già như ngươi còn chưa có chết, không ngờ đã là Luyện được sư bát phẩm trung giai.”

“Trần Bình, đã lâu không gặp, vì sao biết ta tới mà ngươi không ra đón, thật là không có tình nghĩa mà.”

Các vị trưởng lão đã đến đông đủ nhất thời náo nhiệt hẳn lên, các vị trưởng lão đều nhận thức bốn đại Nhân tộc, vừa đi vừa nói chuyện rất nhiệt tình, trong lúc nhất thời quên mất ngày hôm nay tới đây làm gì.

Những người thuộc bốn đại Thú Tộc biến đổi sắc mặt, nói như thế nào thì bốn đại Thú Tộc và bốn đại Nhân tộc vẫn có một ít ngăn cách, bốn đại Nhân tộc rất ít khi giao hảo với bốn đại Thú tộc. Lúc này các trưởng lão Trần gia trực tiếp ném người bốn đại Thú Tộc sang một bên, điều này làm cho bọn họ cảm thấy không hề dễ chịu.

“Các vị, hôm nay mọi người tới tham gia hội nghị quyết định vị trí tộc trưởng cho Trần gia chúng ta, chúng ta cùng nhau ngồi xuống rồi hãy nói tiếp!” Cảm thấy bốn đại Thú Tộc bất mãn, sắc mặt Trần Bình hơi đổi, mở miệng trì hoãn trận đàm tiếu kia lại.

“Vậy thì mọi người một hồi lại tán gẫu sau, Trần Bình, lần trước ngươi thiếu ta không tí đan dược.” Hắc Sơn lớn tiếng nói với một vị trưởng lão Trần gia, tựa hồ quan hệ của hai người rất tốt.

Theo lời Trần Bình vang lên, mọi người cũng cuộc nói chuyện lại, bây giờ dù sao cũng nên bắt đầu hội nghị trưởng lão mới đúng.

Đây là lần hội nghị các vị trưởng lão cùng nhau bỏ phiếu thể hiện sự ủng hộ cho một bên, ai nhận được nhiều người ủng hộ nhất coi như là chiến thắng, hiện tại các vị trưởng lão có tiếng nói rất lớn.

Mọi người vừa im lặng, Trần Tân chậm rãi đi lên, trầm giọng nói: “Các vị trưởng lão, hôm nay là thời gian Trần gia trưởng lão ra quyết định, lời dư thừa ta không nói nữa. Mọi người đều biết cách thức làm việc rồi, hiện tại cứ dựa theo trưởng lão quyết định mà cho ra kết quả, nếu như ta thua, ta sẽ rời khỏi Trần gia, nếu như Trần Bư thua cũng mong người rời khỏi Trần gia, vĩnh viễn không được trở về nữa!” Nói xong, Trần Tân lạnh lẽo nhìn sang Trần Bư.

“Tốt, nếu như ta thua, ta cũng lười ở lại Trần gia.” Sắc mặt Trần Bư trầm xuống, nói rất cương quyết.

“Tốt lắm, các vị trưởng lão chuẩn bị quyết nghị, hôm nay nhờ bốn đại Thú Tộc và ba đại Nhân tộc Vũ Văn gia, Nhạc gia, Tôn gia chứng kiến. Bản thân ta muốn nhìn, ai có đủ triển vọng giành lấy ngôi vị tộc trưởng.” Trần Tân nói, lời nói nhắc tới bốn đại Thú Tộc và ba đại Nhân tộc tự nhiên là muốn nói cho đám trưởng lão ủng hộ Trần Bư nghe

Lời này hiển nhiên ngầm biểu đạt mọi người nên quyết định cho kỹ, sau này sẽ không có đường hối hận. Một đám trưởng lão Trần gia cũng phải trầm ngâm suy nghĩ, không biết trong lòng nghĩ gì nữa.

“Ta viễn cổ Minh Xà tộc tự nhiên là ủng hộ Trần tộc trưởng, nếu như người khác làm tộc trưởng, viễn cổ Minh Xà tộc chắc chắn không phục.” U Minh đại lão cười nói thản nhiên.

“Ta Toan Nghê tộc cũng như thế, chỉ có Trần tộc trưởng tiếp tục đảm nhiệm Trần gia tộc trưởng mới thích hợp.” Lão Tam của Toan Nghê tộc nói theo.

“Thần Phượng tộc cũng cho là trần tộc trưởng thích hợp bất quá” Phượng Kinh cũng hơi hơi nói

“Dù sao viễn cổ Hổ tộc chúng ta vẫn ủng hộ Trần tộc trưởng!” Hổ Đồ Hoàn lớn tiếng nói

Bốn đại Thú Tộc vừa tỏ thái độ khiến cho các trưởng lão Trần gia cũng phải động dung, đặc biệt là những vị trưởng lão giữ vững trung lập, thần thái liên tục biến hóa.

Trên mặt Trần Tân hiện lên nụ cười, trong lòng hắn rất rõ ràng hôm nay mình thắng định rồi. Trần Bưư căn bản không có biện pháp chiến thắng, ngay cả Thái thượng trưởng lão cũng có ý định ủng hộ hắn, các trưởng lão xưa nay giữ vững trung lập tự nhiên phải rõ ràng điểm này.

Sắc mặt Trần Bưư không ngừng biến đổi, hắn đã sớm biết bốn đại Thú Tộc ủng hộ Trần Tân nên không bất ngờ gì, chỉ chậm chậm bước tới trước.

Mọi người ngạc nhiên nhìn vào người Trần Bưư, không biết hắn muốn làm gì, tựa hồ tình huống bây giờ rất bất lợi đối với Trần Bưư. Về phần chuyện tình Trần gia với nhau, mọi người cũng lười quản.

Mọi người ở đây hiếu kỳ quan sát mọi cử động của Trần Bưư, chỉ thấy hắn chậm rãi đi tới trước mặt Nhạc Thành, nói: “Đại ca, sao ngươi lại tới đây.”

“Ta tới vào hôm qua, chỉ là chưa có dịp gặp ngươi.” Nhạc Thành nói

Hai người nói chuyện với nhau, đám người Hỏa lão và Nhạc Thuần đã sớm biết mọi chuyện, nhưng những người khác bao gồm Vũ Văn Minh Quang và Hắc Sơn đều sững sốt ngây người, không biết ứng phó ra sao cho tốt.

Một đám trưởng lão Trần gia lập tức biến sắc, tựa hồ là cực kỳ nghi ngờ chuyện này, không phải Nhạc gia tới ủng hộ Trần Tân sao, tại sao lại có quan hệ với Trần Bưư?

Lúc này người kinh ngạc nhất chính là Trần Tân, hắn không bao giờ nghĩ tới người của Nhạc gia lại quen biết Trần Bưư, hơn nữa mới vừa nghe một câu chào hỏi tựa hồ là quan hệ không đơn giản.

“Đại ca, bên này, mời.” Trần Bưư nói với Nhạc Thành.

“Các vị, Nhạc gia chúng ta toàn lực ủng hộ Trần Bưư.” Nhạc Thành nói, thanh âm đủ cho tất cả mọi người nghe thấy.

“Cửu cửu (cậu), ta muốn mời Vũ Văn gia ủng hộ Trần Bưư, hắn là huynh đệ của ta.” Nhạc Thành chậm rãi quay sang nói với Vũ Văn Minh Quang.

Vũ Văn Minh Quang vẫn còn đang kinh ngạc quan hệ của Nhạc Thành và Trần Bưư, giờ phút này nghe thấy Nhạc Thành nói liền tỉnh ngộ, lập tức nói: “Tốt, nếu ngươi đã ủng hộ Trần Bưư, vậy thì Vũ Văn gia tộc cũng toàn lực ủng hộ hắn.”

“Vậy thì đa tạ cửu cửu rồi.” Nhạc Thành mỉm cười nói, một chữ cửu cửu tự nhiên là có ý nhắc nhở Vũ Văn Minh Quang nhận rõ quan hệ của hắn với Vũ Văn gia. Vũ Văn Minh Quang tự nhiên là phải đứng về phía hắn, Vũ Văn gia tộc không thể vì năm viên đan dược Cửu phẩm trung giai mà làm ảnh hưởng quan hệ với Nhạc gia.

“Hắc Sơn trưởng lão, ta và Trần Bưư chính là huynh đệ, bây giờ ta đại biểu cho hắn, Nhạc gia chúng ta muốn mời Hắc Sơn trưởng lão ủng hộ Trần Bưư, thế nào?” Nhạc Thành lại quay sang nói với Hắc Sơn.

“Này...” Hắc Sơn biến hóa sắc mặt, có chút khó xử, lần này hắn chỉ phụng mệnh tộc trưởng đến, bây giờ lại đi ủng hộ Trần Bưư quả thật khó lòng quyết định ngay.

“Hắc Sơn, ngươi cũng biết Vũ Văn gia và Nhạc gia có quan hệ như thế nào, ta tin tưởng rằng tộc trưởng của ngươi cũng sẽ đồng ý với quyết định này.” Vũ Văn Minh Quang thấy Hắc Sơn không dám ra chủ ý liền nói vào một câu.

“Tốt lắm, Tôn gia cũng toàn lực ủng hộ Trần Bưư.” Nhìn thấy Vũ Văn Minh Quang mở miệng nhắc nhở, Hắc Sơn không suy nghĩ thêm làm gì, Nhạc gia và Vũ Văn gia đã tỏ ý ủng hộ Trần Bưư, vậy thì Tôn gia tự nhiên không thể đối lập, bốn đại Nhân tộc xưa nay vẫn luôn cùng tiến cùng lui.

“Trần Bưư đa tạ hai vị.” Nhìn thấy Hắc Sơn và Vũ Văn Minh Quang đã đáp ứng ủng hộ mình, Trần Bưư không khỏi lộ vẻ mừng rỡ.

Mọi người ở trong sân vẫn không thể thoát khỏi kinh ngạc, không ai biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, mỗi một người đều có cảm giác nghi ngờ không giải thích được.

Nhạc Thành vừa tiếp xúc với Hắc Sơn và Vũ Văn Minh Quang, bỗng dưng ba đại Nhân tộc chuyển sang toàn lực ủng hộ Trần Bưu. Chuyện này không thể nghi ngờ là một đòn cực nặng đánh vào Trần Tân. Bởi vì đối với Trần gia, ba đại Nhân tộc ủng hộ có trọng lượng hơn bốn đại Thú Tộc, bởi vì trước giờ bốn đại Nhân tộc luôn luôn giao hảo.

Một đám trưởng lão ủng hộ Trần Bưu vốn không ôm hy vọng trong lòng, bây giờ nhìn thấy Nhạc gia, Vũ Văn gia, còn có Tôn gia đều ủng hộ Đại thiếu gia thì không khỏi khiếp sợ, không biết vì sao Đại thiếu gia lại có quan hệ với tộc trưởng Nhạc gia nhỉ?

“Vũ Văn Quang Minh, Hắc Sơn, Nhạc tộc trưởng, lần này ta sẽ ghi nhớ trong lòng, không biết hiện tại các người có ý gì đây?” Sắc mặt Trần Tân trầm xuống, hỏi ngược lại một câu.

“Trần Tân, người đoạt cái ghế tộc trưởng của Trần Bưu huynh đệ chẳng lẽ còn muốn chúng ta ủng hộ người sao? Loại người như người không xứng làm tộc trưởng Trần gia, nếu như người đoạt được vị trí tộc trưởng, vậy thì tương lai Trần gia xem như hỏng rồi!” Nhạc Thành nói như quát.

“Nhạc Thành, lời này có ý gì?” Vừa nghe thấy Nhạc Thành nói, Trần Tân hét lên một tiếng, các trưởng lão cũng phải biến sắc, chuyện này ở trong Trần gia thật ra không tính là bí mật, nhưng mà lại bị Nhạc Thành nói toạc ra hiển nhiên là đánh một đòn nặng nề vào tâm bọn họ.

“Ta đây không có ý gì, chỉ là nói ra một sự thật mà thôi.” Nhạc Thành nói mà không thêm để ý tới thái độ Trần Tân.

“Tốt, Nhạc gia, ta nhớ kỹ chuyện này rồi.” Trần Tân hung hăng nói với Nhạc Thành.

Thấy Trần Tân và Nhạc Thành tranh cãi, đám người Long Tam và Phượng Kinh cũng mỉm cười khó hiểu, nếu như hai người trực tiếp động thủ, tin tưởng rằng bốn đại Thú Tộc sẽ càng thêm vui vẻ.

Nhạc Thành thần sắc vô cùng bình thản, đối với gã Trần Tân này, Nhạc Thành không hề lo lắng làm gì. Chỉ cần Trần Bưu có thể ngồi lên cái ghế tộc trưởng, vậy thì Trần Tân sẽ không làm nên tích sự gì, cần bản không cần phải lo lắng.

“Vũ Văn gia, Tôn gia, chẳng lẽ các người thật sự muốn ủng hộ Trần Bưu?” Trần Tân quay sang hỏi Vũ Văn Minh Quang và Hắc Sơn.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

514. Chương 444: Một Nửa Một Nửa

“Không sai, Vũ Văn gia và Nhạc gia cùng chung tiền tiến.” Vũ Văn Quang Minh cấp cho Trần Tân đáp án rất rõ ràng.

“Ta dĩ nhiên ở chung một chỗ với Vũ Văn gia và Nhạc gia, Tôn gia chúng ta trước giờ luôn ở trong đội ngũ bốn đại Nhân tộc.” Hắc Sơn nói.

“Tốt, tốt, ta cũng ghi nhớ ‘ân nghĩa’ của hai vị vào trong lòng.” Trần Tân nhìn chăm chú vào Vũ Văn Quang Minh và Hắc Sơn, hai đại gia tộc trước đây không ít lần cầu trợ Trần gia hỗ trợ luyện chế đan dược, không nghĩ tới bây giờ dĩ nhiên lại chơi trò lật ngược bàn cờ thế này.

Nhìn thấy vẻ mặt Trần Tân, Hắc Sơn và Vũ Văn Quang Minh cũng chỉ có thể lắc đầu bất đắc dĩ, hai người làm thế hoàn toàn là vì Nhạc Thành, không biết vì sao Nhạc Thành lại ủng hộ Trần Bưu, hơn nữa hình như quan hệ của hai không cạn.

“Các trưởng lão tiếp tục quyết định bỏ phiếu.” Chốc lát sau, Trần Tân nhả nhò hạ lệnh, ngay sau đó một đám trưởng lão Trần gia âm thầm thảo luận, trong ánh mắt bọn họ tràn đầy lo lắng, thế cục tựa hồ rất khó dự đoán trước.

Nhạc Thành cũng biết một ít trưởng lão giữ vững trung lập là vì biết phần lớn Thái thượng trưởng lão của Trần gia sẽ ủng hộ Trần Tân, những thứ cần làm thì đã làm hết rồi, bây giờ chỉ có thể dựa vào vận khí. Một đám trưởng lão này đa số là Luyện được sư, chỉ cần có một nửa ủng hộ Trần Bư, vậy thì Trần Bư nhất định không thua, đối với mấy phương thuốc đã giao ra, Nhạc Thành tin chắc rằng những Luyện được sư kia thấy được nhất định sẽ xem như chí bảo. Nhưng chỉ sợ nhiều đó không đủ để ảnh hưởng đến mấy vị Thái thượng trưởng lão.

Sau đó mọi người tự mình suy nghĩ, các trưởng lão chuẩn bị đưa ra quyết định, toàn bộ trưởng lão Trần gia chậm rãi đi lên khu trung tâm thạch thai (đài cao bằng đá).

“Các vị trưởng lão sẽ lập bồng cho ra quyết định cuối cùng, hiện tại có một trăm hai mươi bốn vị trưởng lão bỏ phiếu chọn lựa tộc trưởng Trần gia, đây cũng là quyết định duy nhất và cuối cùng. Sau đó không có ai được phép sửa đổi, nếu ai không phục mà gây chuyện, Trần gia tuyệt đối xuất thủ không lưu tình.” Một lão giả mặc trường sam xám trắng, râu dài quá cằm nói rất dứt khoát, nhìn về mặt lão giả hẳn là có địa vị rất cao trong hàng ngũ trưởng lão Trần gia.

“Trưởng lão quyết nghị xong sẽ không được sửa đổi, bây giờ bắt đầu tiến hành, ủng hộ người nào thì đi về phía người đó, ai được nhiều người ủng hộ hơn sẽ giành chiến thắng.” Lão giả này tiếp tục nói, sau đó dẫn đầu đi ra sau lưng Trần Tân.

Theo sát lão giả này là một đám trưởng lão khác, những người vừa bắt đầu ủng hộ Trần Bư và Trần Tân đều tự mình trở lại sau lưng Trần Tân và Trần Bư.

Nhạc Thành biết thắng bại cuối cùng là phải dựa vào mấy vị trưởng lão giữ vững trung lập, những trưởng lão lúc này còn dư lại mới là trọng điểm, bọn họ sẽ trực tiếp quyết định kết quả cuối cùng.

Trần Bư cũng khẩn trương lên, thân thể hơi hơi run rẩy.

Nhạc Thành cũng khẩn trương nhìn sang Trần Bư, nếu như Trần Bư có thể ngồi lên vị trí tộc trưởng này, hẳn sẽ có lợi rất lớn, còn nếu Trần Bư thua thì bọn họ đã đắc tội Trần Tân không nhỏ. Đoán chừng sau này nhất định là nhân cơ hội sẽ làm khó, thế nhưng bây giờ không thể quản được nhiều như vậy.

“Lão gia hỏa này cũng không nhịn được nữa rồi.” Thần thức Nhạc Thành đột nhiên cảm giác được mấy đạo khí bồng theo dõi, hẳn là cường giả Trần gia núp trong kết giới, xem ra những người này không phải là một lòng chuyên tâm tu luyện, bởi vì vị trí tộc trưởng quá mức trọng yếu.

Một đám trưởng lão Trần gia rốt cuộc có hành động, ngay sau đó một lão giả có thực lực Đấu Tôn sáu sao đi về phía Trần Tân tỏ ý ủng hộ rõ ràng, tiếp theo lại có ba trưởng lão đi về phía Trần Tân.

Chốc lát sau lại là mười mấy người tuy còn do dự nhưng vẫn đi về phía Trần Tân, chẳng qua về mặt những người này tương đối bất đắc dĩ, tựa hồ không phải là mong muốn trong lòng, nhưng thật sự không có biện pháp nào khác.

Lúc này hai mươi một trưởng lão còn dư lại từ từ tản ra, Nhạc Thành khê cau mày, không ngờ mấy lão già này đều là Luyện được sư.

Một nhóm hai mươi một lão giả nhũn mày lưỡng lự, sau đó bốn mắt nhìn nhau tựa hồ đang quyết định gì đó.

Bây giờ không khí cực kỳ khẩn trương, số người ủng hộ Trần Tân đang chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, nếu như nhóm trưởng lão Luyện được sư này ủng hộ Trần Tân, vậy thì Trần Bư nhất định phải thua rồi.

Chốc lát sau, những lão giả này quay đầu nhìn về phía Trần Bư, hồi lâu mới chậm rãi dời bước đi ra sau lưng Trần Bư.

“Xem ra mấy phương thuốc kia đã có tác dụng.” Trong lòng Nhạc Thành âm thầm nhẹ nhõm, chỉ cần là Luyện được sư, tin tưởng rằng không có cách nào cự tuyệt những phương thuốc của hắn, đây là bệnh chung của Luyện được sư. Đặc biệt là mấy lão già một lòng nghiên cứu thuật luyện được này.

Nhìn thấy một đám trưởng lão còn dư lại đều đi về phía Trần Bư, nhất thời làm cho Trần Tân tái mặt vì cảm thấy ngoài dự liệu.

“Hạo trưởng lão, các người có đi sai chỗ không vậy? Có chuyện gì xảy ra hả?” Trần Tân nói với vị lão giả cầm đầu trong nhóm trưởng lão Luyện dược sư.

“Chúng ta không có đi sai, chúng ta đã thương lượng qua sẽ toàn lực ủng hộ Trần Bư thiếu gia.” Một lão giả gầy gò nói.

“Nhưng Hạo trưởng lão của các người đã đáp ứng với ta.” Trần Tân thấp giọng nói.

“Xin lỗi, chúng ta đã quyết định ủng hộ Trần Bư thiếu gia rồi.” Lão giả kia tiếp tục nói.

Trần Bư vốn đang vô cùng lo lắng, bây giờ nhìn thấy có một đám trưởng lão đi tới ủng hộ thì không khỏi thở phào nhẹ nhõm, ngày hôm qua mấy vị trưởng lão này đều đã cầm lấy những phương thuốc kia, xem ra bọn họ không thể cưỡng nổi mị hoặc trong đó.

Nhạc Thành vẫn chưa thể thoải mái, lúc này nhóm trưởng lão trung lập đã phân định xong. Nhưng Nhạc Thành đã nhìn ra bốn đại Thú Tộc và Nhạc gia, Tôn gia, còn có Vũ Văn gia dù có ủng hộ ai cũng không đưa ra bao nhiêu tác dụng, thật ra bốn đại Thú Tộc và ba đại Nhân tộc tới đây chỉ muốn xem kịch vui mà thôi.

“Hết thấy đều đã có sắp xếp, hẳn là những cường giả kia xuất thủ ủng hộ, Trần Bư rất khó lòng ngồi lên vị trí tộc trưởng này.” Nhạc Thành lẩm bẩm, bây giờ nhìn lại bản chất vấn đề không phải là ở ai thắng ai thua, mà là mấy cường giả đang ẩn mặt rốt cuộc sẽ ủng hộ ai mới là trọng yếu nhất.

“Các trưởng lão đã ra quyết nghị, hai bên đều có sáu mươi hai vị trưởng lão ủng hộ, bất phân thắng bại.” Một giọng nói trầm trọng vang lên, vị lão giả hoàng y này vốn gia nhập phe ủng hộ Trần Bư.

“Bất phân thắng bại, vậy thì làm sao bây giờ?” Nhất thời mọi người đều nổi lên nghi ngờ, Trần gia hiện tại tổng cộng có một trăm hai mươi bốn trưởng lão, không nghĩ tới dĩ nhiên trùng hợp như thế, mỗi người đều được sáu mươi hai trưởng lão ủng hộ.

Mọi người lắc đầu bất đắc dĩ, không nghĩ tới sẽ có loại kết quả này, trong lúc nhất thời sự tình không dễ giải quyết rồi.

“Ta nghĩ rằng nên ta ra quyết định rốt cuộc là ai có thể ngồi lên vị trí tộc trưởng.” Từ giữa không trung bỗng nhiên truyền đến một giọng nói như có như không, ngay sau đó thanh âm càng lúc càng gần, rất nhanh sau đó, một lão giả tóc trắng xóa, trán rộng xuất hiện ở trước mặt mọi người.

“Rốt cuộc đi ra.” Nhạc Thành âm thầm đánh giá lão giả vừa xuất hiện, lão giả này này giờ một mực theo dõi sự tình biến hóa nơi này, Nhạc Thành quan sát hồi lâu vẫn không thể nhận ra thực lực đối phương, không khỏi kinh ngạc ngẩn người.

“Gặp qua Thái thượng trưởng lão.” Một đám thành viên Trần gia nhìn thấy lão giả này đi ra thì vội vàng hành lễ.

“Các người không cần đa lễ.” Lão giả tóc trắng phát tay ra hiệu, ngay sau đó dời ánh mắt sang phía bốn đại Thú Tộc và ba đại Nhân tộc, rồi dừng lại trên người Hỏa lão.

Nhìn thấy lão giả này xuất hiện, bốn đại Thú Tộc, Vũ Văn Quang Minh và Hắc Sơn đều kinh ngạc, Vũ Văn Quang Minh nói: “Vị này có phải là Trần Xuân trưởng lão? Ta từng nghe tộc trưởng nói đến đại danh của ngài, hôm nay nhìn thấy đúng là tam sinh hữu hạnh rồi, vẫn bồi Vũ Văn Quang Minh có lễ, trước khi đi tộc trưởng cố ý dặn dò nếu như nhìn thấy Trần Xuân trưởng lão nhất định phải vãn an thay ông ấy.”

“Đừng khách khí, ta và mấy lão già Vũ Văn gia cũng có giao tình không cạn, hôm nào có thời gian nhất định sẽ tự mình đến bái phỏng bọn họ.” Lão giả tóc trắng gật đầu nói với Vũ Văn Quang Minh.

“Tôn gia Hắc Sơn gặp qua Trần Xuân trưởng lão, đặc biệt thay mặt tộc trưởng vãn an ngài.” Hắc Sơn cũng vội vàng khom người hành lễ.

“Nhạc Thành, đây là một lão quái vật của Trần gia, hai trăm năm trước đã là Luyện được sư bát phẩm cao cấp rồi, bây giờ đoán chừng đã thăng lên Luyện được sư cử phẩm sơ giai, Luyện được sư cử phẩm, ai dà, sợ rằng chỉ có Trần gia mới có.” Hỏa lão truyền âm nói với Nhạc Thành.

“Thì ra là Luyện được sư cử phẩm, đúng là đủ mạnh.” Nhạc Thành thầm nghĩ, tựa hồ ở trên Huyền Thiên nội lục chưa bao giờ gặp qua Luyện được sư cử phẩm. Sau khi Luyện được sư đạt đến trình độ này, lực công kích cũng dị thường cường hãn, đặc biệt là công kích linh hồn, quả thực là cực kỳ khó đối phó.

“Vị này chẳng lẽ là Hỏa Vô Thiên - Hỏa lão?” Trần Xuân đánh giá Hỏa lão hồi lâu mới hỏi một câu rất bất ngờ.

“Thật sự không nghĩ tới người còn nhận ra ta.” Hỏa lão mỉm cười, nhàn nhạt hồi đáp.

-o0o-

baongoc

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

515. Chương 445: Ba Mươi Viên Đan Được Cử Phẩm.(1)

- Không ngờ Hỏa Lão cũng đến Trần gia, thật là bất ngờ.

Trần Xuân biến đổi sắc mặt, tựa hồ như cảm nhận thấy lý do Hỏa Lão tại sao lại rút lui.

- Khách khí rồi, hôm nay ta cùng với Nhạc tộc trưởng tới đây.

Hỏa Lão cất tiếng nói, dường như cũng quen thuộc với Trần Xuân.

- Nhạc tộc trưởng, hình như Nhạc Duy tộc trưởng không có ở đây?

Trần Xuân cất tiếng nói, sắc mặt cũng đảo qua người Nhạc Thành.

Trong lòng Nhạc Thành liên trầm xuống, Trần Xuân tựa như đang làm khó mình mình là tộc trưởng chắc Trần xuân đã biết nhưng hiện tại hắn giả bộ không biết là có ý gì.

- Trần Xuân trưởng lão, vị này chính là Nhạc tộc trưởng.

Nhạc Thuần cất tiếng nói với Trần Xuân.

- A, không ngờ Nhạc tộc trưởng lại còn trẻ như vậy, không biết có thể được không?

Trần Xuân nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Có một số việc không phải già là được.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó mỉm cười quét qua Trần Xuân.

- Ha ha, người tuổi trẻ thật không biết trời cao đất rộng, Nhạc gia dường như càng lúc càng tệ hại.

Trần Xuân nhìn thấy thái độ của Nhạc Thành với mình thì thần sắc lộ vẻ không vui.

Hỏa Lão cùng với Vũ Văn Minh Quang cũng chăm chú nhìn Nhạc Thành, nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, trong lòng bọn họ cũng sững sờ, không ngờ lão quái vật này mà hắn cũng dám trêu chọc, đây chính là cử phẩm Luyện Được sư đó.

Nhạc Thành cũng không phải là muốn chọc tức Trần Xuân, Trần gia có một cử phẩm Luyện Được sư mặt khác mục đích của Nhạc Thành lại muốn Trần Bư kế vị.

Có một cử phẩm sơ giai luyện được sư, thực lực trên cả thập tinh Đấu Tôn, đạt tới mức cường giả Đấu Thánh nếu như so sánh về linh hồn lực Nhạc Thành cũng không nắm chắc.s

Nhưng đối với Trần Xuân Nhạc Thành vẫn không hề nhún nhường, đây không phải là tính cách của hắn.

- Thật là không biết trời cao đất rộng, cũng không phải là Nhạc gia tặc hại không tưởng tượng nổi mà chính là tiền bối xem ra đã đề cao mình rồi.

Nhạc Thành thản nhiên nói.

- Hừ, ngươi có bốn sự gì? Khi dễ Trần gia không có người sao?

Trần Xuân chăm chú nhìn Nhạc Thành mà khẽ hừ một tiếng, sắc mặt cũng trở nên giận dữ.

- Không dám, chỉ sợ Trần trưởng lão xem thường tại hạ mà thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Thật không, nói như vậy là ta có điều không phải sao?

Trần Xuân nhìn Nhạc Thành rồi lập tức nói.

- Không dám, tại hạ không có ý gì, chỉ là bất tài ngồi lên vị trí tộc trưởng của Nhạc gia mà thôi, đã bị Trần trưởng lão xem thường, đây cũng là khiến cho Nhạc gia không có mặt mũi, nếu mấy vị tiền bối biết mấy lời này thì cũng thật mất mặt.

Nhạc Thành lập tức nói.

Trần Xuân lúc này hơi biến đổi sắc mặt mà hiện ra vẻ kinh ngạc, lời nói của Nhạc Thành cũng đúng, chuyện của mình mà lọt vào tai người của Nhạc gia thì đúng là xem thường Nhạc gia, đặc biệt là mấy vị tiền bối của bọn họ.

Trần Xuân muốn hạ uy của Nhạc Thành, vốn hôm nay hắn tưởng rằng đi ngang qua là dễ dàng, không ngờ lại như vậy.

Thấy Nhạc Thành đi tới, Vũ Văn Minh Quang và Hỏa Lão không khỏi tự hỏi, Nhạc Thành đúng là không nhường nhịn ai.

- Nhạc tộc trưởng, lời này thật nghiêm trọng đó.

Trần Xuân biến sắc mặt xưng hô với Nhạc Thành cũng biến đổi.

- Đa tạ Trần trưởng lão, tại hạ cũng không có ý kiên gì, chỉ muốn cùng với Trần gia tộc trưởng luận bàn một chút, trả lại xấu hổ cho Nhạc gia.

Nhạc Thành mỉm cười mà nói.

Nhạc Thành vừa thốt thanh âm xong đột nhiên trong toàn trường mọi người đều lộ ra vẻ nghi hoặc, Nhạc Thành rõ ràng là muốn khiêu chiến với Trần gia.

- Nhạc tộc trưởng chẳng lẽ chê cười Trần gia ta, nhưng Trần gia chẳng lẽ là trò cười của Nhạc tộc trưởng?

Sắc mặt của Trần Xuân hơi biến đổi mà cất tiếng nói.

- Không dám, tại hạ nghĩ rằng, nếu là như vậy thì ta sẽ cùng với Trần tộc trưởng luận bàn, nếu như ta thắng thì ta sẽ tiếp tục hỗ trợ Trần Bưu huynh đệ, còn nếu tại hạ thua thì lập tức rời khỏi Trần gia được không?

Nhạc Thành cất tiếng nói, ánh mắt còn liếc về phía Trần Tân.

Trần Tân biến đổi sắc mặt, mặc dù hắn là bát phẩm trung giai luyện được sư nhưng thực lực còn thua xa ngũ tinh Đấu Tôn, ngày hôm đó Nhạc Thành khiến cho Long Tam chật vật không thôi, thực lực của Long Tam cũng đã đạt tới bát tinh Đấu Tôn, mình tựa hồ như không thể chống nổi.

Chỉ là Trần Tân cũng không quá lo lắng, mọi người ở đây không phát giác được ánh mắt của hắn hiện ra một nụ cười quỷ dị, trong đó có một vẻ khinh thị.

- Thái thượng trưởng lão, nếu như Nhạc tộc trưởng có hứng thú thì chúng ta cùng với Nhạc tộc trưởng luận bàn một chút là được.

Trần Tân cất tiếng nói, sau đó ánh mắt hiện ra một lãnh ý.

- Nhạc tộc trưởng, nếu như tộc trưởng có hứng thú thì Trần gia sẽ phụng bồi một chút.

Trần Xuân do dự một chút rồi nói với Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, người cẩn thận một chút, Trần Tân thoát nhìn là bát phẩm trung giai luyện được sư nhưng hẳn không đơn giản như vậy đâu.

Hỏa Lão dùng linh hồn truyền âm nói với Nhạc Thành.

- Hỏa Lão, Trần Tân còn có dị hỏa ư?

Ánh mắt của Nhạc Thành nhìn về phía Hỏa Lão, hắn dùng linh hồn truyền âm mà trả lời.

- Người biết vậy sao còn đánh cược, Trần Tân so với Nhạc Hạo thì thực lực còn mạnh hơn.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Chỉ có thể đánh bạc không còn biện pháp nào khác.

Nhạc Thành một lần nữa dùng linh hồn truyền âm mà trả lời.

Ngay lập tức, Nhạc Thành dùng linh hồn truyền âm tới Trần Bư.

- Trần trưởng lão, không biết trưởng lão muốn đặt tiền cược gì nữa không?

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống mà nói với Trần Xuân.

- Trần gia ta và Nhạc gia cũng không phải là gia tộc nhỏ, nếu như hai tộc trưởng tỉ thí luận bàn mà không có chút tiền cược cũng không được, miễn cho đến lúc đó Nhạc tộc trưởng không thể thi triển hết tay chân, cố ý nhường sẽ không tốt.

Trần xuân nói xong liền nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Không bằng ai thua sẽ phải giao ra ba mươi viên cửu phẩm trung giai đan dược, thế nào?

- Ba mươi viên cửu phẩm trung giai đan dược.

Sắc mặt của mọi người biến đổi, tiền cược đối với tứ đại nhân tộc như vậy cũng vô cùng ghê gớm, chỉ sợ Vạn Kim môn cũng không xuất ra được.

- Lão gia hỏa này xem ra đoán chừng ra gì rồi.

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt, Trần Xuân thật là cáo giá, cho rằng mình trẻ tuổi mà khi dễ, ba mươi viên cửu phẩm trung giai đan dược, mấy cái này có vẻ lớn, lần này Trần gia cho Tứ Đại Thủ Tộc thù lao cũng là mỗi tộc năm viên, tổng cộng là hai mươi viên, Nhạc gia, Vũ Văn gia, Tôn gia hỗ trợ Trần Bư cho nên không cấp.

- Bát phẩm trung giai luyện được sư, bát tinh Đẩu Tôn, trên người còn có dị hỏa lợi hại, cộng thêm với thiên phú của Trần gia, tốc độ nhất định là rất nhanh, loại thực lực này ngay cả Nhạc Hạo cũng không bằng.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng.

Mặc dù Trần Tân bề ngoài chỉ thể hiện là bát phẩm trung giai luyện được sư chỉ là Nhạc Thành cũng đã dùng thần thức nhìn trộm, trên người của hắn có cả dấu vết của đấu khí đồng thời còn mang theo một khí tức nóng bỏng, hẳn là dị hỏa rất mạnh.

- Thái thượng trưởng lão, không bằng như vậy đi, Nhạc Thành đại ca thua thì ta cũng rời khỏi Nhạc gia, nhưng nếu Nhạc Thành thắng thì Trần Tân cũng phải rời khỏi Trần gia, bước khỏi vị trí tộc trưởng được không?

Trần Bư cất tiếng nói với Trần Xuân.

- Trần Bư, theo thân phận thì ta cũng là tổ bối của ngươi, có một số chuyện chúng ta cũng không muốn nhìn thấy, nhưng ngươi đã nói như vậy thì ta cũng không có ý kiến, tất cả đều do số trời là được.

Trần Xuân do dự một chút rồi nói với Trần Bư.

- Đừng nói như vậy, Trần Bưu huynh đệ đặt tước vị tộc trưởng lên người ta, ta cũng không thể mặc kệ, không biết tỷ thí lần này có quy củ gì không?

Nhạc Thành nhẹ nhàng hỏi.

- Quy củ à, xem ra có một chút thì tốt, dù sao thì Trần gia cùng với Nhạc gia cũng đã giao hảo lâu rồi, nếu như ai rút xuống đất thì thua, được không?

Trần Xuân nghe thấy Nhạc Thành nói thì lập tức đáp ứng.

- Được rồi, ta cũng không có ý kiến.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Được rồi, ở đây không còn thích hợp luận bàn nữa, chúng ta đổi chỗ khác đi.

Trần Tân cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Được, vậy xin mời dẫn đường.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói, ánh mắt hiện ra vẻ giấu diếm, trong lòng cũng hơi cảm thấy lo lắng, hôm nay xem ra phải liều mạng, thực lực của Trần Tân tuyệt đối không nằm dưới Nhạc Hạo.

-o0o-

baongoc

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

516. Chương 445: Ba Mươi Viên Đan Được Cứu Phẩm.(2)

- Vậy thì mọi người hãy chứng kiến, chúng ta đi thôi.

Trần Xuân cất tiếng nói với mọi người, sau đó thân ảnh di động lập tức biến mất trên không trung, vô cùng quỷ mị.

- Đi.

- Xoẹt xoẹt.

Mọi người di động theo sau lưng của Trần Tân lên giữa không trung.

- Nhạc Thành, ngươi có nắm chắc không, đây không phải là chuyện nhỏ, có quan hệ tới danh dự của Nhạc gia.

Vũ Văn Minh Quang ở trên không trung cất tiếng nói với Nhạc Thành, lo lắng cho hắn không thôi.

- Ta tận lực là được.

Nhạc Thành quay lại mà nói, trong lòng tuyệt đối nắm chắc, nếu lần này hắn giúp Trần Bưu lên được tộc trưởng thì sau này mình sẽ chắc chắn có thêm một lực lượng hỗ trợ rất lớn.

- Nhạc Thành, ngươi chú ý tới tốc độ của Trần Tân, thiên phú của Trần gia vô cùng lợi hại.

Hỏa Lão nhắc nhở Nhạc Thành.

Một lát sau, một dãy núi hiện ra trước mắt của mọi người, trên dãy núi đó có rất nhiều người xem, có hai tộc trưởng luận bàn ở đây dĩ nhiên là tộc nhân của Trần gia rất nhiều người muốn đến xem.

Ở trên không, Hỏa Lão cùng với Nhạc Thuần, còn có Nhạc Sử Chân chăm chú nhìn Nhạc Thành ở trên không trung, sắc mặt cũng trở nên lo lắng, mà ngay cả Vũ Văn Minh Quang và Hắc Sơn cũng lo lắng không thôi.

Nhạc Thành hiện tại trấn tĩnh tâm tình lại chăm chú nhìn Trần Tân, bất kể thế nào thì hắn cũng không thắng không được.

Nhìn Nhạc Thành và Trần Tân di động ở trên không trung, người của Tứ Đại Thú Tộc dĩ nhiên không bỏ qua nào nhiệt như vậy, mặc kệ ai thắng ai thua thì đối với bọn họ cũng không quan hệ.

- Nhạc tộc trưởng, người hối hận.

Ở trên không trung, Trần Tân cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Có lẽ không, người mới là người hối hận mới đúng.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời.

- Có đúng không, nhạc tộc trưởng tuổi trẻ mà thật ngông cuồng, vậy không mau động thủ đi.

Trần Tân cất tiếng nói.

- Ta dĩ nhiên là không khách khí.

Nhạc Thành cười nhạt một tiếng rồi sau đó thủ ấn đánh ra, thân ảnh đã hiện lên giữa không trung.

Trần Tân mỉm cười, trên khuôn mặt của hắn cũng không hề lo lắng, mà đúng lúc này khi Nhạc Thành xuất hiện Trần Tân mới cấp tốc lao tới, toàn thân bao phủ một luồng ánh sáng màu hồng, giống như là ngọn lửa gào thét quỹ mị xông về phía hắn.

- Xuy xuy.

Đấu khí quanh thân chuyển động, một mảng hồng mang tràn ngập, quang mang chói mắt ngưng tụ khiến cho người ta không dám nhìn, khí tức tràn ngập đạt tới trình độ cường hãn.

Mà lúc này Nhạc Thành lại cảm thấy không giống vậy, luồng sáng luân phiên liên tục thôn phệ.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên biến đổi, thủ ấn của hắn không ngừng biến đổi, thân pháp của hắn đại thịnh, thân ảnh của hắn cấp tốc luân phiên bao bọc phạm vi.

- Như hình với bóng.

Giữa không trung vang lên một tiếng quát nhẹ, thân ảnh của Nhạc Thành thoát khỏi sự bao bọc, Trần Tân sau đó đã vọt tới trước người Nhạc Thành.

- Đoạt Hồn chỉ.

Sắc mặt của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi lớn, thủ ấn của hắn cấp tốc biến hóa, đồng thời mười luồng sáng xanh bắn về phía luồng sáng xanh kia.

- Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt.

Quang mang bắn ra, Nhạc Thành đột nhiên nhảy ra khỏi, sắc mặt của hắn sau đó trở nên thay đổi lớn.

- Vô Ảnh chương.

Đúng lúc Nhạc Thành trốn thoát, ở giữa không trung thân ảnh của Trần Tân quỷ dị xuất hiện trên không, một mảng lực lượng cường hãn xuất hiện.

- Tru ma chương.

- Kim Long thân thể.

Nhạc Thành vội vàng ngưng tụ một chương ấn màu xanh mà phóng ra đồng thời tâm niệm của hắn chuyển động, toàn thân bao trùm thân thể Kim Long, thân ảnh cũng nhanh chóng lùi lại.

- Âm âm.

Ở giữa không trung, chương ấn của hai người dung hợp vào nhau, sau đó trên không trung vang lên một tiếng phá hủy kinh thiên.

- Xoẹt xoẹt.

Một không gian bị nứt đi, một lực lượng bị không gian thôn phệ.

- Xoẹt.

Thân thể của Nhạc Thành bỗng nhiên bị đánh bay ít nhất là xa năm trăm thước, cơ thể huyết khí trở nên cuộn cuộn, không sử dụng Âm Dương Kiếm và Âm Ảnh Kiếm, Nhạc Thành không thể chống lại Trần Tân, nếu không có Kim Long thân thể Nhạc Thành không thể không bị thương nặng.

- Chín thành huyết mạch, Kim lân hộ thân, huyết mạch thật là đậm.

Nhìn thấy Nhạc Thành bố trí xong Kim Long thân thể, Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc tuyệt đối rõ ràng, chín thành huyết mạch thân thể Kim Long, thật quá mạnh.

- Vậy mà vẫn chưa đến Từ Đường Tẩy lễ.

Một số người hít một hơi lạnh, chín thành huyết mạch thân thể Kim Long, nếu như trải qua từ đường tẩy lễ thì huyết mạch không chừng sẽ khôi phục được đến mười thành, khó trách tên tiểu tử này có thể ngồi lên địa vị tộc trưởng của Nhạc gia.

- Thực lực bất tinh Đấu Tôn, bất phẩm trung giai Luyện Dược sư.

Đối với Trần Tân, mọi người cũng kinh ngạc mà kêu lên, đối với người có thể ngồi lên vị trí tộc trưởng của gia tộc này, kỳ thật mọi người cũng đoán ra Trần Tân không hề đơn giản.

- Tốc độ thật nhanh, cộng thêm thực lực bất tinh Đấu Tôn, thật khó đối phó.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng.

- Nhạc tộc trưởng, ta vẫn chưa dốc toàn lực, ta nói rồi, ngươi sẽ phải hối hận.

Ở giữa không trung, Trần Tân nói với Nhạc Thành.

- Đến cuối cùng rồi hãy nói sau.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó thần sắc của hắn trầm xuống, thừa án của hắn đánh ra, thân hình kéo lê một vòng cung rồi biến mất ngay tại chỗ.

- Âm Dương Kiếm.

Nhạc Thành một lần nữa xuất hiện, ba vòng sáng một lần nữa xoay tròn quanh thân thể Trần Tân.

- Xoẹt.

Nhìn thấy ba thanh Âm Ảnh Kiếm, Trần Tân cũng biến sắc, hắn cũng cảm nhận được khí tức cường hãn, ba thanh kiếm này tuyệt đối mang theo lực lượng khổng lồ, ngày hôm qua, dưới sự công kích của ba thanh kiếm này, Long Tam cũng chật vật không thôi.

Sắc mặt của Trần Tân biến đổi, sau đó thân hình của hắn cấp tốc lui lại, toàn thân của hắn bao trùm một hồng mang chói mắt.

- Tốc độ của Trần gia thật là nhanh.

Đám người kia nhìn thấy tốc độ này thì cũng kinh ngạc không thôi, tốc độ này thật quá kinh người.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành nhanh chóng thu lại, ba thanh Âm Ảnh Kiếm cũng không hữu dụng với Trần Tân, tốc độ của Trần Tân thật nhanh, điều này khiến cho hắn đau đầu không thôi.

Nhạc Thành nghĩ đến một chuyện tuy nhiên thân hình cũng không dừng lại, thanh Âm Ảnh Kiếm sau khi thu lại thì nhanh chóng lui về, tốc độ của Trần Tân quá nhanh, lùi lại một chút sẽ tốt hơn.

- Nhạc tộc trưởng, ngươi thật là nhanh.

Ngay lúc thân hình của Nhạc Thành lui lại một tiếng quát nhẹ khê truyền đến.

Một ánh sáng chói mắt xuất hiện, ở giữa không trung xuất hiện một con chim ưng thật lớn, con chim ưng này có lợi trảo vô cùng sắc bén chộp tới Nhạc Thành.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, hắn có thể thắng Nhạc Hạo mà với Trần Tân chỉ có thể miễn cưỡng đấu lại vài phần, này giờ hắn phải rơi vào thế hạ phong.

- Âm Dương Kiếm.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, mi tâm của hắn lóe lên bạch quang, sau đó bạch quang chói mắt hiện ra trước người của Nhạc Thành.

-o0o-

baongoc

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

517. Chương 446: Sát Yêu Diễm.

- Phân ra.

Âm Dương Kiếm lập tức phân ra làm bảy, bảy luồng kiếm quang tràn ngập, bảy kiếm quang hợp thành một kiếm trận thật lớn, kiếm mang óng ánh bắn về phía con ưng thật lớn kia.

- Xoẹt xoẹt.

Hai luồng lực lượng giao thoa nhau, một mảng quang mang chói mắt trở nên tràn ngập giữa không trung, ngay lập tức không gian xung quanh liền trở nên chuyển động, hai cự trảo đã bị Âm Dương Kiếm chém đứt.

- Ngao

Đại ưng gào thét một tiếng sau đó biến mất ở giữa không trung, thân ảnh của Nhạc Thành cũng trở nên như điện lập tức theo sát Âm Dương Kiếm lướt về phía Trần Tân.

Nhìn thấy Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành, Trần Tân và Trần Xuân cũng trở nên kinh ngạc, thủ đoạn quỷ dị này bọn họ cũng chưa từng được chứng kiến, đặc biệt là Trần Tân, con chim ưng hắn ngưng tụ đã bị đánh tan, thân hình nhanh chóng lui lại.

- Đi.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại biến đổi, Âm Dương Kiếm lập tức khuếch tán ở giữa không trung, bảy thanh kiếm đan vào nhau tạo thành một vòng kiếm bao bọc Trần Tân ở trong đó.

Bị bao bọc bởi vòng kiếm sắc mặt của Trần Tân trở nên ngưng trọng, xem ra thực lực của Nhạc Thành đã vượt qua ngoài dự đoán của hắn.

- Xoẹt xoẹt.

Chỉ là sau khi sắc mặt của Trần Tân ngưng trọng thì thân thể nhanh chóng lui lại, sau đó một quang mang chói mắt đột ngột bắn ra, một khí tức cường hãn theo một luồng sóng chấn động bắn về phía vòng kiếm Âm Dương mà Nhạc Thành ngưng tụ.

Hai luồng lực lượng đan vào nhau, lập tức ánh sáng trở nên tối sầm lại.

- ong ong gong.

Bảy thanh Âm Dương Kiếm không ngừng chuyển động, tiếng ong ong phát ra.

- Lên.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi một lần nữa, sau đó sắc mặt của hắn trầm xuống, bảy thanh Âm Dương Kiếm của hắn phát ra quang mang chói mắt.

- Phá.

Ở trong vòng kiếm Trần Tân cũng hét ra một tiếng lớn, ngay lập tức một luồng sáng từ trong vòng kiếm bắn lên trên trời, bảy thanh Âm Dương Kiếm đột nhiên bị một lực lượng vô hình chém vào, vòng kiếm khổng lồ xuất hiện lỗ hổng, thân hình của Trần Tân cũng mượn đó mà lướt ra.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, thủ ấn của hắn cũng vụt vàng, đột nhiên Âm Dương Kiếm hiện ra ở sau lưng của hắn tạo thành bảy luồng kiếm quang chói mắt, bảy thanh Âm Dương Kiếm xòe ra sau lưng của hắn khiến cho người ta cảm thấy thật quý dị.

- Cái mà Nhạc tộc trưởng dùng xem ra không phải là đấu kỹ của Nhạc gia.

Ở giữa không trung, Trần Tân cất tiếng nói, hô hấp của hắn cũng trở nên dồn dập.

- Đó là vì các hạ hiểu quá ít về Nhạc gia mà thôi.

Nhạc Thành thân nhiên nói, sắc mặt của hắn trầm xuống, thủ ấn đánh ra, thanh mang nhẹ nhàng tràn ngập.

- Nhạc tộc trưởng tuổi không cao mà có thực lực này thật khiến cho người khác phải mở rộng tầm mắt.

Trần Tân cất tiếng nói:

- Ta thấy nếu như không dùng toàn lực thì đã là khinh thường Nhạc tộc trưởng.

- Sát Yêu Diễm.

Trần Tân la lớn, quanh thân của hắn cũng lay động một mảng quang mang xanh biếc.

Nghe thấy ba chữ này, tất cả mọi người ở đây đều biến sắc, ngay cả Hỏa Lão cũng nhướn mày.

Người của Tứ Đại Thú Tộc cũng trầm sắc mặt xuống, chỉ có Trần Xuân là khóe miệng nở ra một nụ cười mỉm.

- Trần Tân đúng là có bản sự, ngay cả Sát Yêu Diễm cũng đã thu phục được rồi.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói, trong mắt hắn hiện ra một vẻ phức tạp, Sát Yêu Diễm là một dị hỏa vô cùng điên cuồng, xếp thứ hai trên Dị Hỏa bảng.

Hiện tại không ít trưởng lão của Trần gia hiện ra một vẻ hâm mộ, luyện được sư cũng muốn có dị hỏa, cái này đối với việc luyện chế đan dược vô cùng tốt, đặc biệt đây là dị hỏa bài danh thứ hai trên Hỏa Bảng, Sát Yêu Diễm.

- Ngọn lửa này xem ra không có trở ngại gì.

Nhạc Thành cảm nhận được khí tức nóng bỏng quanh người của Trần Tân thì thầm nghĩ trong lòng.

- Đùa với lửa, ta phụng bồi là được.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười quý dị, nếu là chuyện khác Nhạc Thành không nắm chắc nhưng đùa với lửa thì hắn không sợ, trên người hắn có Vô Thượng Chân hỏa thì còn sợ ai?

- Xoẹt xoẹt.

Một ngọn lửa xanh biếc đã bao trùm quanh người của Trần Tân, ngọn lửa mang theo một màu hồng đỏ, càng có vẻ yêu dị.

Sát Yêu Diễm xuất hiện, ở xung quanh không trung tràn ngập khí tức nóng bỏng, khí tức này khiến cho cả cường giả Đấu Tôn cũng cảm thấy không thoải mái.

- Vô Thượng Chân Hỏa.

Nhạc Thành mỉm cười khê quát, thủ ấn của hắn đánh ra, một luồng Vô Thượng Chân Hỏa tràn ngập bao trùm không gian xung quanh.

Mà lúc này trên thân thể Kim Long của Nhạc Thành, một ngọn lửa đỏ sẫm, hai luồng ánh sáng giao thoa cộng thêm đám kiếm mang bao phủ càng phát ra vẻ quỷ dị.

Chỉ là lúc này còn có một màn quỷ dị khác nữa, Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành tràn ngập, đám Đấu Tôn cấp thấp cũng bị ảnh hưởng bởi khí tức của nó.

- Chuyện gì xảy ra vậy, đây là dị hỏa gì?

Vô Thượng Chân Hỏa khiến cho nhiều người phải bất ngờ hoảng sợ, ngay cả Trần Tân cũng vậy, bởi vì sau khi Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành xuất hiện Sát Yêu Diễm của hắn trở nên lập lờ bất định, giống như là đã gặp phải khắc tinh vậy. Dị hỏa bài danh thứ hai, không mấy dị hỏa có thể khắc chế mà bây giờ đã xảy ra chuyện này, đây là chuyện gì, chẳng lẽ đối thủ còn có dị hỏa mạnh hơn hay sao?

- Dị hỏa, đây cũng là dị hỏa.

Đám người xung quanh nhìn thấy Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành thì kêu lên, Trần Tân dùng Sát Yêu Diễm mọi người cũng đã thấy, ngọn lửa mà trên tay của Nhạc Thành ngay cả Trần Tân cũng kiêng kỵ, thật khó có thể tưởng tượng được.

- Tiểu tử này rốt cuộc là dùng hỏa diễm gì?

Sắc mặt của Hỏa Lão đã thay đổi lớn, người kinh ngạc nhất chính là Hỏa Lão, Hỏa Lão vốn cho rằng chỉ có mình mới khắc chế được Sát Yêu Diễm không ngờ Nhạc Thành cũng có thể khắc chế, mặt khác Hỏa Lão cũng mơ hồ cảm thấy được ngọn lửa của Nhạc Thành ngay cả mình cũng kiêng kỵ.

- Yêu Diễm Thiên Hạ.

Sắc mặt của Trần Tân biến đổi, sau đó ngọn lửa của hắn tràn ngập ở trên không trung, ngọn lửa này tạo ra một khí tức tràn ngập khắp thiên địa vậy.

- Hừ.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, Vô Thượng Chân Hỏa bao bọc quanh mình hắn, hắn không hề sợ chút nào, thân ảnh của hắn đột nhiên biến mất ở trong biển lửa.

Nhìn thấy Nhạc Thành bị biển lửa bao bọc, sắc mặt của Trần Tân hiện ra một vẻ vui vẻ, dưới Sát Yêu Diễm của mình, hắn không tin người nào có thể thoát thân, ngay cả cửu tinh Đấu Tôn cũng phải tróc một lớp da.

Nhưng nụ cười này của hắn không tồn tại lâu, sắc mặt của Trần Tân sau đó phải biến đổi khuôn mặt trở nên vô cùng kinh ngạc khó nhìn, bởi vì bên trong Sát Yêu Diễm, Nhạc Thành không có bất kỳ ảnh hưởng nào cả, thân thể của Nhạc Thành một mảng lửa từ từ khuếch tán, Sát Yêu Diễm gặp phải thì tự động né tránh.

- Ngọn lửa này đúng là mạnh, không biết là dị hỏa gì.

Tất cả mọi người thấy Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành thì thâm cảm thán, ai cũng nhìn ra ngọn lửa của Nhạc Thành so với Sát Yêu Diễm thì mạnh hơn không ít.

Hai luồng khí tức nóng bỏng tràn ngập, những người xung quanh vây xem cũng lùi xa, miễn cho bị chúng lan đến gần.

Thủ ấn của Nhạc Thành sau đó biến hóa, Vô Thượng Chân Hỏa của hắn khuếch tán sau đó đến mãi bên ngoài vẫn không có cách nào tụ tập lại được.

Sắc mặt của Trần Tân ngày càng khó xem, hắn không nghĩ rằng Nhạc Thành lại có dị hỏa, hơn nữa còn mạnh hơn cả hắn.

- Xoẹt xoẹt.

Thân hình của Trần Tân nhanh chóng lui lại, hắn lập tức lại ngưng tụ một quả cầu lửa xanh biếc.

- Ngao.

Quả cầu lửa ngưng tụ lập tức biến thành một con sói lớn, gào thét mà phóng tới phía của Nhạc Thành.

- Phá cho ta.

Thần sắc của Nhạc Thành cũng biến đổi, thủ ấn của hắn đánh ra, Vô Thượng Chân Hỏa cũng hóa thành một con hỏa hổ, con hỏa hổ này điên cuồng gào thét, cái miệng thì đỏ lòm đánh về phía con sói lửa.

- Ngao.

- Ô.

Hai con hỏa hình cự vật chạm vào nhau, giữa không trung một ngọn khói lửa bạo phá.

- Âm âm.

Hai hỏa hình cự vật tiêu tán, Vô Thượng Chân Hỏa bao trùm Sát Yêu Diễm, một mảng sương mù quỷ dị tràn ngập.

-o0o-

baongoc

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

518. Chương 447: Ảo Ảnh Vô Ngân(1).

Sắc mặt của Trần Tân lại biến đổi lớn, thân hình của hắn như tai chớp biến mất ngay tại chỗ, trong tay hắn là một ngọn lửa nóng bỏng quét về phía Nhạc Thành.

- Âm Dương Kiếm, đi.

Nhạc Thành đã sớm có chuẩn bị, thủ ấn của hắn đánh ra, quang mang của Âm Dương Kiếm tràn ngập, ngay lập tức bẫy luồng kiếm quang bắn về phía Trần Tân.

- Xoẹt xoẹt.

Trần Tân phát ra ngọn lửa xong liền thu hồi Sát Yêu Diễm, đồng thời thân hình của hắn nhanh chóng lui lại, sắc mặt của Trần Tân trở nên tái nhợt, thân hình cũng trở nên chật vật.

- Xoẹt xoẹt.

Âm Dương Kiếm phát ra một luồng sáng đánh về phía ngọn lửa, sau đó liền quay lại sau lưng của Nhạc Thành.

- Không ngờ Nhạc gia cũng có dị hỏa, thật khiến cho ta mở rộng tầm mắt.

Trần Xuân chăm chú nhìn Nhạc Thành mà nói, trên khuôn mặt của hắn cũng xuất hiện vẻ nghi hoặc và kinh ngạc, hắn nhìn thấy Nhạc Thành có chút gì đặc biệt, ngay cả hắn cũng không cảm nhận được thực lực của Nhạc Thành.

Trong lòng Nhạc Xuân, Nhạc Thành có lẽ chỉ là một thanh niên mới ngồi lên ghế tộc trưởng, tất cả đều không để vào mắt, cho nên mới nghĩ đến chuyện giáo huấn hắn. Đánh cược ba mươi viên đan dược cứu phẩm trung giai là một số lượng rất lớn, đối với Nhạc gia chắc chắn sẽ bị chảy máu nhưng cũng thuộc phạm vi chịu được của bọn họ, nếu cao quá có thể khiến Nhạc gia tức giận, đến lúc đó thì không tốt. s

Nhưng mà hiện tại xem ra thực lực của Nhạc Thành không tệ, cộng thêm thủ đoạn quỷ dị kia, đúng là có bốn sự.

-Nhạc tộc trưởng, không biết đây là dị hỏa gì?

Trần Tân cất tiếng hỏi Nhạc Thành, ngọn lửa này hắn vô cùng hiếu kỳ, ngay cả Sát Yêu Diễm cũng không địch lại, thật là khó tưởng tượng.

- Đây không phải là dị hỏa, nói ra ông cũng không hiểu.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nhạc tộc trưởng đã không muốn nói thì ta cũng không miễn cưỡng.

Trần Tân biến đổi sắc mặt, sau đó lời nói trở nên giận dữ, hắn còn tưởng Nhạc Thành cố ý không nói.

Nhạc Thành cũng không giải thích, đồng thời sắc mặt của hắn trầm xuống, thân hình nhanh chóng lui lại, bởi vì lúc này Trần Tân đã thừa cơ công kích, trong tay của Trần Tân không biết từ khi nào đã có một trường côn màu đen, điên cuồng gào thét mà tấn công.

Tốc độ của Trần Tân cực nhanh trong chớp mắt đã xuất hiện ở bên cạnh Nhạc Thành khiến cho không gian cũng trở nên chấn động.

Tốc độ của Trần Tân vẫn là thứ khiến cho Nhạc Thành cảm thấy đau đầu nhất, thiên phú của từng tộc cũng thật cường hãn.

- Âm Dương Kiếm trận.

Nhạc Thành lui thân ảnh lại, Âm Dương Kiếm như tia chớp bạo lướt, ngay lập tức một vòng kiếm hưởng về phía côn của Trần Tân mà phóng tới.

Đúng lúc này Trần Tân nở ra một nụ cười quỷ dị, côn mang của hắn phóng ra, toàn thân hắn bao trùm một mảng đầu khí điên dại.

Một côn mang bao trùm không gian mấy nghìn thước, thân ảnh của Nhạc Thành sau đó nhanh chóng lui lại.

- Thiên giai đỉnh cấp đấu kỹ.

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt, đây tuyệt đối là Thiên giai đỉnh cấp đấu kỹ mới có được uy lực như vậy.

Côn mang tràn ngập khắp bầu trời, Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành cũng bị côn mang kích tán, khí tức cường hãn tràn ngập xung quanh.

- Xoẹt xoẹt.

Ánh sáng của Âm Dương Kiếm trở nên ảm đạm, bảy thanh Âm Dương Kiếm bị côn mang bao phủ như sắp đổ.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi lớn, thủ ấn của hắn cấp tốc biến đổi, hắn tựa hồ như biết rằng Âm Dương Kiếm với mình liên thủ cũng không đánh lại, thần thức của hắn cảm nhận được ngoài côn mang.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, Âm Dương Kiếm va chạm vào côn mang tạo ra tiếng ông ông, không thể thoát khỏi sự trói buộc của côn mang.

- Xoẹt xoẹt.

Côn mang trở nên cuộn cuộn, ngay lập tức bao phủ quanh thân hình của Nhạc Thành.

- Âm ầm.

Dưới sự bao phủ của côn mang, Nhạc Thành cảm nhận được một luồng uy lực vô cùng lớn thôn phệ, thân hình của hắn cũng không thể nhúc nhích.

- Tiểu tử này hình như hơi phiền phức.

Hỏa Lão hơi biến sắc mặt, trong đó có một vẻ bận tâm.

- Xoẹt.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, hắn hơi do dự rồi đánh thủ ấn ra, một ngụm tinh huyết từ trong miệng hắn phun ra, thủ ấn biến hóa, tinh huyết quỷ dị biến mất trước người nhưng sắc mặt của Nhạc Thành cũng tái nhợt đi vài phần.

- U u.

Một mảng bạch mang đại tác, Âm Dương Kiếm như gặp kích thích vậy, kiếm quang lập tức tràn ngập, vượt không gian mà tạo thành một khe hở.

- Âm âm.

Sau một mảng lực lượng phá hủy, Nhạc Thành từ trong cơn mang thoát ra ngoài.

- Nhạc tộc trưởng, thực lực của ngươi vẫn chưa đủ đâu.

Một thanh âm vang lên, Nhạc Thành vừa mới thoát khỏi cơn mang thì lại bị một mảng quyền mang của Trần Tân oanh kích.

- Thân thể Kim Long, Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Thân thể Kim Long được Nhạc Thành dùng đến cực hạn, đồng thời quanh thân thể của hắn lúc này cũng tràn ngập một khí tức cường hãn.

- Âm âm.

Một lực lượng phá hủy vang lên, Phần Tiên Liệt Diễm cầu mà Nhạc Thành ngưng tụ cũng bị oanh kích chia năm xẻ bảy, vô số ngọn lửa từ trên không trung rơi xuống.

- Xoẹt xoẹt.]

Sắc mặt của Nhạc Thành cũng trở nên trắng bệch, thân hình của hắn nhanh chóng lui lại, chỉ bằng bản thể thực lực không có Âm Dương Kiếm và Âm Ảnh Kiếm, Nhạc Thành cũng không chống nổi bất tinh Đấu Tôn.

- Âm.

Ở trên không trung Trần Tân hiện ra một nụ cười vui vẻ, công kích của hắn có sức đánh tan oanh kích của Nhạc Thành, đồng thời liên tiếp đánh vào trên thân của hắn.

- Ngươi cũng không sống tốt được đâu.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười quỷ dị, pháp lực của hắn vận chuyển, cố gắng ổn định thân hình, tuy nhiên huyết khí vẫn cuộn cuộn, vết máu vẫn ứa ra từ khóe miệng.

- Âm Ảnh Kiếm.

Ba luồng ánh sáng vượt không gian xuất hiện ở sau lưng của Trần Tân, ba luồng ánh sáng này như là thiểm điện, cùng lúc đó xuất hiện một Nhạc Thành áo xanh phân thân.

- Đáng chết, tại sao lại thêm một người nữa?

Trần Tân cảm nhận được một thân hình sau lưng giống như là Nhạc Thành, chỉ là không có thân thể Kim Long thì trở nên kinh ngạc.

Tuy nhiên kinh ngạc thì kinh ngạc, Trần Tân vội vàng phản kích, thân hình nhanh chóng lui lại.

- Ảo Ảnh Vô Ngân.

Trần Tân quát nhẹ, ngay lập tức mấy trăm đạo ảo ảnh đánh tới.

- Ảo Ảnh Vô Ngân, đây chính là thiên phú mạnh nhất của Trần gia, nghe nói đến chín thành huyết mạch có thể tạo ra cả nghìn ảo ảnh.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói, sắc mặt cũng trở nên kinh ngạc.

- Tốc độ của Trần gia cũng thật nhanh.

Hắc Sơn lẩm bẩm nói, trong mắt cũng hiện ra vẻ kinh ngạc.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba luồng ánh sáng phân biệt đánh lên trên thân thể của Trần Tân, thân ảnh của Trần Tân cũng bị Âm Dương Kiếm xuyên qua bả vai một mảng huyết dịch chảy ra.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành áo xanh đánh ra, đồng thời thân hình cũng nhanh chóng lui xuống.

Chủ thể của Nhạc Thành lúc này thừa cơ nuốt mấy viên đan dược, sau đó thân hình cũng nhanh chóng lao tới bao quanh Trần Tân.

Trần Tân nhìn lỗ mau ở trên vai mình rồi nhìn Nhạc Thành, sắc mặt trở nên âm dương bất định.

Ở giữa không trung, sắc mặt của Trần Xuân cũng biến đổi, thủ đoạn của Nhạc Thành khiến cho Trần Xuân kinh ngạc không thôi.

- Thủ đoạn của Nhạc Tộc trưởng thật là ghê gớm, khiến cho ta được mở rộng tầm mắt.

Trần Tân cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Khách khí rồi.

Nhạc Thành thản nhiên nói sau đó thủ ấn lại biến đổi, đến lúc này Nhạc Thành chỉ có thể dựa vào thủ đoạn quỷ dị kia.

Đấu khí quanh thân của Trần Tân điên đại chuyển động một mảng quang mang tràn ngập quanh thân của hắn.

- Hạn cổ quyền.

Trần Tân mỉm cười quát nhẹ, đấu khí của hắn ngưng tụ thành một nắm đấm.

- Ấn Thân phù.

Thủ ấn của Nhạc Thành cũng đánh ra, một hoàng mang xuất hiện, ngay lập tức sau đó thân hình của hắn cũng biến mất ngay tại chỗ.

- Âm Ảnh Kiếm.

- Tru ma chương.

Từng luồng lực công kích vang lên ở trên không trung, mọi người thật không ngờ tới thân ảnh của Nhạc Thành, tốc độ của Trần Tân cũng thật nhanh, Nhạc Thành muốn công kích được Trần Tân cũng thật là khó.

Tứ Đại Thú Tộc vây quanh cùng với Vũ Văn gia, Tôn gia cũng trợn mắt há miệng.

Long Tam cùng với Hồ Sát cẩn thận nhìn lên trên không trung, nhìn thấy thực lực của Nhạc Thành, Long Tam không khỏi biến đổi sắc mặt, nếu là hắn thì hắn không có bất kỳ hi vọng nào thắng nổi Nhạc Thành.

- Âm âm.

Ở giữa không trung truyền tới từng thanh âm phá hủy, một lực lượng khổng lồ tấn kích ở trên không trung.

-o0o-

baongoc

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

519. Chương 447: Ảo Ảnh Vô Ngân(2).

- Âm Dương Kiếm, Âm Ảnh Kiếm.

- Thâm sâu chưởng.

Ở giữa không trung một mảng ánh sáng vô cùng lớn kích tán, bảy thanh Âm Dương Kiếm hợp thành một kiếm trận thật lớn.

Hai mảng lực lượng chạm vào nhau, phân thân áo xanh của Nhạc Thành cũng hiện ra trước không trung, bây giờ trên chủ thể của Nhạc Thành quang mang của thân thể Kim Long cũng trở nên âm u, chỉ là sắc mặt hiện tại không tốt lắm.

Tuy nhiên khuôn mặt của Trần Tân cũng không quá tốt, sắc mặt của hắn trở nên tái nhợt, dưới sự công kích của Nhạc Thành, Trần Tân đã nếm không ít đau khổ.

- Nhạc tộc trưởng thật khiến cho ta phải thay đổi cái nhìn.

Trần Tân nhìn Nhạc Thành, ánh mắt trở nên phức tạp không biết là đang nghĩ đến chuyện gì.

- Tiểu tử này càng ngày thực lực càng mạnh.

Vũ Văn Minh Quang nhìn Nhạc Thành trên không trung, trong ánh mắt hiện ra một vẻ mỉm cười.

- Đến đây.

Sắc mặt của Trần Tân trầm xuống, một mảng lực lượng vô cùng mạnh của hắn một lần nữa lại bỏ về phía Nhạc Thành.

- Hừ, theo ta sao?

Nhạc Thành mỉm cười quát lạnh, sau đó thân ảnh nhanh chóng lui lại.

Sau khi thần thức của Nhạc Thành phát giác, một mảng công kích của Trần Tân lại xuất hiện, bao vây một linh hồn lực rất lớn, linh hồn lực công kích của Luyện Dược sư rất mạnh, hiện tại Trần Tân đã là bát phẩm trung giai Luyện Dược sư linh hồn công kích cho dù là bát tinh Đấu Tôn cũng khó có thể ngăn cản được.

Trên khuôn mặt của Nhạc Thành hiện ra một lãnh ý, linh hồn lực công kích hắn không hề e ngại, cho dù lát bát phẩm cao cấp Luyện dược sư công kích Nhạc Thành cũng không lo lắng.

- Vậy ta cùng ngươi là được.

Nhạc Thành mỉm cười hét lớn, thủ ấn của hắn nhanh chóng biến hóa, từ trong mi tâm một thanh mang bắn ra công kích về phía Trần Tân.

Linh hồn lực của Nhạc Thành xuyên thấu qua vòng công kích, cuối cùng chạm vào bọc linh hồn lực của Trần Tân.

- Âm.

Mà lúc này lực công kích của Trần Tân cũng bắn về phía Nhạc Thành, thân thể Kim Long của Nhạc Thành bị bắn ra, thân hình của hắn cũng như điều bị đứt dây vậy, khóe miệng hiện ra một ngụm máu tươi, thân thể Kim Long cũng trở nên âm u không ít.

- Xoẹt xoẹt.

Đầu óc của Trần Tân đột nhiên trở nên trống rỗng, vô cùng đau nhức, bị linh hồn lực của Nhạc Thành đánh vào, hắn tuyệt đối bị thương tổn nghiêm trọng.

Trần Tân từ trên không trung ngã xuống, đầu óc trở nên trống rỗng.

- Tru ma chưởng.

Cùng lúc đó Nhạc Thành áo xanh từ trên không trung mà đánh xuống, hung hăng chạm vào người Trần Tân.

- Âm âm.

Cộng thêm với công kích của Nhạc Thành áo xanh, khoe miệng của Trần Tân cũng phun ra máu tươi, thân hình trọng thương rơi xuống mặt đất.

- Xoẹt xoẹt.

Nhạc Thành phun ra một ngụm máu tươi, thân hình cũng trở nên chập chờn, sắc mặt trở nên trắng bệch.

- Thắng.

Khoe miệng của Nhạc Thành hiện ra một nụ cười khổ, hẳn mượn linh hồn lực công kích của đối phương mới đắc thủ, nếu như hẳn không có thân thể Kim Long cũng không đánh ngạnh kháng chống lại một đòn.

- Trần Tân.

Thân ảnh của Trần Xuân nhảy xuống từ trên không trung, trong chớp lát hẳn đã lách mình tới, lấy từ trong tay một viên đan dược nhét vào trong miệng Trần Tân, sắc mặt trở nên khó coi.

- Tiểu tử này đúng là đã thắng.

Hỏa Lão mỉm cười, mặc dù lão biết rõ Nhạc Thành sẽ không thua nhưng Nhạc Thành chiến thắng cũng khiến lão kinh ngạc.

- Thủ đoạn của Nhạc tộc trưởng thật là ghê gớm, ta bội phục.

Thân hình của Trần Xuân nhảy lên trên không trung mà nói với Nhạc Thành, vừa rồi lão đã kiểm tra thì biết được thương thế của Trần Xuân không hề yếu, đặc biệt là một chưởng cuối của Nhạc Thành áo xanh đã đánh nát lục phủ ngũ tạng của Trần Tân.

- Trần tộc trưởng quá khen, ta may mắn mà thôi.

Nhạc Thành thu hồi phân thân và Âm Dương Kiếm, sau đó lập tức nhét mấy viên đan dược vào miệng.

Nhạc Thành cảm thấy trong lòng không vui, tuy nhiên hẳn ra tay mạnh với Trần Tân cũng là để Trần Bưư ngồi lên vị trí tộc trưởng.

Đắc tội với Trần Xuân, Nhạc Thành không hề e ngại Trần Xuân ra tay với mình, dù sao hiện tại mình cũng là tộc trưởng của Nhạc gia, Trần Xuân cũng phải cho Nhạc gia thể diện.

- Anh hùng xuất thiếu niên, xem ra ta đã xem thường Nhạc gia.

Trần Xuân cất tiếng nói, sắc mặt hiện ra một vẻ tức giận.

- Luận bàn khó tránh khỏi thắng phụ vừa rồi Trần trưởng lão đã chịu thua liệu có nguyện ý giao ra đồ cược không?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Khá lắm, hôm nay Trần Xuân ta xem như nhìn nhầm, chịu thua một canh bạc.

Trần Xuân cười khổ sau đó lấy ba bình ngọc ném về phía Nhạc Thành:

- Đây là ba mươi viên cửu phẩm trung giai đan dược, Trần gia ta nguyện ý chịu thua.

- Trần trưởng lão cho đan dược vậy thì tại hạ cũng không khách khí.

Nhạc Thành không khách khí thu hồi đan dược mà Trần Xuân ném tới và khẽ mỉm cười:

- Vậy mời Trần tộc trưởng chủ trì lễ chúng ta sẽ tới xem lễ.

Trần Xuân chăm chú nhìn Trần Bưư mà nói:

- Trần Bưư chuyện của người mấy lão gia chúng ta cũng bắt đầu dĩ, vốn chúng ta dự định cho người sau khi về tộc im lặng làm trưởng lão là được, có một số việc không phải chúng ta mặc kệ, cũng không phải mấy lão già chúng ta bắt công chỉ là vì dự định sau này của Trần gia cho nên không thể không làm vậy, lần này mấy lão gia chúng ta sai rồi, từ nay về sau tộc trưởng Trần gia giao cho người.

- Đa tạ thái thượng trưởng lão.

Trần Bưu mỉm cười thì lễ.

- Ha ha.

Trần Xuân đột nhiên cười ha hả mà nói:

- Xem ra mấy lão già chúng ta đã nghĩ nhiều, nếu như sớm biết vậy thì đã không phiền toái như vậy.

- Các trưởng lão nghe cho ta, Trần Bưu hiện tại là tộc trưởng của Trần gia, tất cả mọi người không được có dị nghị nếu không nghe thì xử lý theo quy định trong tộc.

Trần Xuân chăm chú nhìn đám trưởng lão mà nói.

- Đa tạ thái thượng trưởng lão tha mạng.

Một đám trưởng lão lập tức đáp.

- Được rồi, các ngươi muốn làm gì thì làm đi.

Trần Xuân nói xong nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Nhạc tộc trưởng chuyển lời vãn an của ta tới mấy lão gia ở Nhạc gia.

- Vãn bối sẽ làm, chỉ là cái này cũng mong Trần trưởng lão chấp nhận, đây là tạ lễ cho ba mươi viên cửu phẩm đan dược.

Nhạc Thành nói xong liền phóng ra một luồng ánh sáng màu xanh tới Trần Xuân.

Sắc mặt của Trần Xuân nghi hoặc sau đó nhận lấy luồng sáng đó.

Bỗng dưng sắc mặt của Trần Xuân biến đổi lớn rồi nói với Nhạc Thành:

- Hậu lễ này của Nhạc tộc trưởng ta không thể cự tuyệt coi như Trần gia thiếu một nhân tình về sau cần gì thì cứ đến Trần gia thu xếp, Trần gia tuyệt đối không cự tuyệt.

Nói xong Trần Xuân biến mất trên không trung, vẻ mặt hưng phấn khó giải thích được.

Không phải chỉ là mấy đan phương luyện đan đỉnh cấp hay sao, tại sao lại kích động như vậy?

Nhạc Thành nhìn theo bóng lưng của Trần Xuân mà thầm nói.

- Xoẹt.

Nhạc Thành từ từ rơi xuống bên cạnh Hỏa Lão và Vũ Văn Minh Quang, sắc mặt của hắn trắng bệch khiến cho đám người Nhạc Thuần lo lắng không thôi.

- Nhạc Thành, ngươi làm sao vậy, nghỉ ngơi một chút đi.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Không cần.

Nhạc Thành nói xong liền đưa cho Vũ Văn Minh Quang và Hắc Sơn mỗi người một bình ngọc:

- Cửu cữu, Hắc Sơn trưởng lão trong này có mười viên đan dược cửu phẩm trung giai, mọi người nhận đi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

520. Chương 448: Phong Lôì Thối Và Toàn Phong Trảm..

- Không, Nhạc Thành đây là do người thắng được chúng ta không thể nhận.

Hắc Sơn tiếp nhận bình đàn được nhìn thấy mười viên cửu phẩm đàn được thì lập tức trả lại cho Nhạc Thành, vừa rồi Nhạc Thành thắng cuộc tới ba mươi viên cửu phẩm đàn được, Nhạc Thành phân cho hắc mười viên mà hắc một chút sức lực đều không xuất ra.

- Đúng thế Nhạc Thành, đây là của người, chúng ta không thể nhận.

Vũ Văn Minh Quang cũng đem đàn được trả lại cho Nhạc Thành.

- Hắc Sơn trưởng lão, cửu cửu, hai người đừng khách khí, hai người nhận đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, mười viên cửu phẩm trung giai đàn được hắc không hề quan tâm, những đàn được này Nhạc Thành căn bản không dùng tới đàn được mà tự hắc luyện chế còn tốt hơn nhiều.

- Được rồi, chúng ta không khách khí.

Hắc Sơn cất tiếng nói:

- Tiểu tử này về sau có chuyện gì cứ nói Hắc Sơn ta hỗ trợ, ta tuyệt đối không chối từ.

Mười viên cửu phẩm trung giai đàn được không phải là vật bình thường, Hắc Sơn dĩ nhiên là biết rõ giá trị của nó.

- Ta đây cũng không chối từ, dù sao cũng là người một nhà, khách khí cũng không nên.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói.

- Nhạc Thuần trưởng lão, Sử trưởng lão, đây là của các người.

Nhạc Thành móc ra năm viên cửu phẩm trung giai đàn được đưa cho Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chấn.

Năm vị trưởng lão không tiếp nhận, cửu phẩm đàn được đối với họ là một thứ quá xa xỉ.

- Mọi người đừng chối từ, đây là ta tặng, mọi người nhận đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, lần này Nhạc Thành trở về Nhạc gia tiếp nhận vị trí tộc trưởng sẽ phải phiền toái, trưởng lão của nhất mạch Nhạc Tề lão tổ sẽ ngăn cản, khẩu phục nhưng tâm không phục, mình cũng nên bồi dưỡng thể lực một chút.

- Đa tạ tộc trưởng.

Năm người kia do dự một chút rồi thu vào, sắc mặt của bọn họ hiện ra một vẻ mừng rỡ khó giải thích.

- Hỏa Lão, ông cũng không khách khí với ta chứ?

Nhạc Thành cười cười với Hỏa Lão, sau đó hắc lập tức lấy ra một cái bình ngọc mà ném tới, trong đó còn năm viên cửu phẩm trung giai đàn được:

- Hỏa Lão, đây hắc là vài viên Phục Cơ đàn đối với việc phục hồi thực lực của ông có lợi rất nhiều.

- Tiểu tử người đã nói vậy thì ta cũng không khách khí.

Hỏa Lão nói xong không khách khí tiếp nhận lấy đàn được, ông cũng biết cửu phẩm trung giai đàn được có giá trị thông thiên.

Chỉ là Hỏa Lão cũng không khách khí, phần nhân tình này Hỏa Lão ghi tạc vào trong lòng, Nhạc Thành ở ngoài cùng với Vạn Kim Môn, Cuồng Sư Môn và Hồ Điệp Cốc làm con rể bây giờ lại là con rể của Vũ Văn gia, cộng thêm tộc trưởng kia Nhạc gia, bối cảnh rất lớn.

- Đại ca, huynh làm sao vậy, để đệ giúp huynh điều tức một chút.

Trần Bư đi đến cạnh Nhạc Thành mà nói.

- Được, ta không có chuyện gì, sắp xếp một chỗ yên tĩnh cho ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Ở trong một gian mật thất yên tĩnh, Nhạc Thành bày ra một đạo cấm chế lợi hại sau đó khoanh chân mà điều tức, lần này Nhạc Thành bị thương còn nặng hơn cả so với Nhạc Hạo, Trần Tân còn khó đối phó hơn so với Nhạc Hạo.

Một mảng thanh mang bao bọc, Nhạc Thành từ từ tiến nhập vào trong trạng thái điều tức rồi từ từ khôi phục lại.

Nhạc Thành bế quan xong, Nhạc Thuần cùng với Nhạc Sử Chân ở bên ngoài hộ pháp, đồng thời Hỏa Lão cũng chăm chú nhìn quanh để tránh có gì bất ngờ.

Trần Bưư cũng đã sớm truyền mệnh lệnh xuống, ở xung quanh tộc trưởng Nhạc Thành không ai được quyền tiến vào nếu không sẽ bị xử lý theo quy củ của Trần gia.

Tứ Đại Thú Tộc tối hôm đó cũng rời khỏi Trần gia, Nhạc Thành ở lại Trần gia không đi bọn họ cũng vô pháp ra tay, đồng thời có Hỏa Lão ở đó đám người Long Tam cũng không dám động thủ.

Hơn nữa bây giờ Nhạc Thành là tộc trưởng, trừ phi là âm thầm động thủ nếu không thì Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc sẽ xảy ra đại chiến.

Vũ Văn Minh Quang của Vũ Văn gia và Hắc Sơn của Tôn gia bế quan sau ba ngày đã vội vàng rời khỏi, Nhạc Thành ở Trần gia, dù sao bây giờ tộc trưởng của Nhạc gia cũng là Trần Bưư.

Mà Nhạc Thành bế quan xong, Trần Bưư đã chính thức ngồi lên vị trí tộc trưởng của Trần gia, ngồi lên vị trí tộc trưởng không phải là chuyện đơn giản.

Trần Bưư ngồi lên vị trí tộc trưởng, đầu tiên là phải làm suy yếu thực quyền của những trưởng lão kia, đồng thời hỗ trợ các trưởng lão ủng hộ mình nắm chắc thực quyền.

Cũng không thể vô cớ làm suy yếu những trưởng lão kia, dù sao cũng cần phải một thời gian.

Trần gia lúc này bao phủ một vẻ căng thẳng, những trưởng lão ủng hộ Trần Tân đứng ngồi không ít, không ít người liên thủ chống cự Trần Bưư đã sớm bị Trần Bưư liên thủ đánh tan.

Thời gian từ từ trôi qua, Trần Bưư mỗi ngày đi tìm Nhạc Thành nhưng Nhạc Thành ở bên trong bế quan vẫn không xuất quan.

Thời gian từ từ trôi qua, Trần Bưư bắt đầu thành lập thế lực của mình, Trần gia cũng từ từ khôi phục lại bình thường, đối với cách làm của Trần gia tại Trần Bưư, các thái thượng trưởng lão cũng không có dị nghị.

- Hu.

Nhạc Thành từ trong đan điền thở ra một ngụm trọc khí sau đó hai mắt của hắn mở ra, trong mắt lấp lánh tinh quang.

- Lần này hơi có thu hoạch, nếu qua nửa năm nói không chừng sẽ đột phá tới Phân Thần trung kỳ.

Nhạc Thành hi vọng có thể bế quan tám năm mười năm, điều này đối với việc hắn khôi phục thực lực thì càng nhanh, nhưng chuyện của Linh châu thượng cổ không dễ giải quyết, Nhạc Thành cũng không có tâm tình bế quan.

- Linh châu thượng cổ, mình nhất định phải nhanh chóng có được.

Nhạc Thành trầm hạ quyết tâm trong lòng.

- Cũng nên chuẩn bị một chút.

Nhạc Thành thì thầm, năm tháng sau hắn sẽ đi Thúy Phong Cổ Nham, đến lúc đó sẽ có một phen tranh đấu, nếu như chín bảo vật là chín viên linh châu thượng cổ thì hắn nhất định phải có không được bỏ lỡ.

- Phân Thần kỳ là có thể tu luyện Phong Lôi thôi và Toàn Phong trảm.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng mà mỉm cười, sau đó thủ ấn của hắn đánh ra pháp quyết toàn thân bao phủ một pháp lực nồng đậm.

Phong Lô thối và Toàn Phong trăm là những thủ đoạn kỳ dị của Hỗn Nguyên Chân kinh, lúc ở Nguyên Anh kỳ Nhạc Thành vô phương tu luyện, chỉ có thể đến khi đột phá tới Phân Thần kỳ mới có thể được.

Từng pháp quyết của hắn đánh ra, trong mật thất từng đường ảo ảnh tràn ngập.

Uy lực thật là cường hãn, muốn tiêu hao pháp lực thật là khó, dựa vào tu vi Phân Thần sơ kỳ của Nhạc Thành Nhạc Thành cũng biết cho dù mình dốc toàn lực cũng chỉ có thể dùng tầng thứ nhất của Phong Lô thối và Toàn Phong trăm mà thôi.

Tu luyện Toàn Phong trăm mặc dù rất khó nhưng cũng may kiếp trước Nhạc Thành đã tu luyện qua một lần, lần này bắt đầu tu luyện.

- Toàn Phong trăm, lên!

Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn của hắn đánh ra, pháp lực điên đại chuyển động.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

521. Chương 449: Rời Khỏi Trần Gia.

Ngay lập tức một mảng thanh sắc quang mang ngưng tụ, một một loan nguyệt hiện ra trong tay của Nhạc Thành, lực lượng khiến cho người ta cảm nhận được một khí tức quỷ dị.

Khuôn mặt của Nhạc Thành trở nên tái nhợt, trong cơ thể của hắn, pháp lực điên cuồng hiện ra, Toàn Phong Trăm giống như là một cái động không đáy vậy, điên cuồng thôn phệ pháp lực của Nhạc Thành.

- Toàn Phong trăm là cũng đủ giết chết tinh Đấu Tôn, chỉ là tiêu hao pháp lực rất lớn.

Nhạc Thành nhìn Toàn Phong trăm mà mỉm cười thu thủ ấn lại, Loan Nguyệt quang mang tiến vào trong cơ thể của hắn.

Dựa theo Nhạc Thành suy đoán, Toàn Phong Trăm và Phong Lô Thối uy lực hiện tại chỉ mới đạt tới Phân Thần sơ kỳ, đủ khả năng phát huy uy lực có hạn, nhưng trước mắt hắn giết chết tinh Đấu Tôn cũng không có vấn đề, chạm phải bát tinh Đấu Tôn uy lực cũng không kém hơn Âm Dương Kiếm bao nhiêu.

- Yêu Huyền tại sao lại tu luyện?

Nhạc Thành thủ ấn đánh ra, mi tâm của hắn xoay tròn ở trong Hạo Thiên Tháp, thủ ấn của hắn biến đổi, thân ảnh của Nhạc Thành cũng xuất hiện bên ngoài Hạo Thiên Tháp.

- Đại Hắc ra mắt chủ nhân.

Ở trong Hạo Thiên Tháp, một thân ảnh quỷ dị biến ảo, sau đó một thiếu niên mặc hắc y xuất hiện phía trước Nhạc Thành, thiếu niên này khoảng chừng mười lăm mười sáu tuổi, toàn thân bao phủ một khí tức yêu dị nhẹ nhàng.

- Đại Hắc, thực lực của ngươi đã tiến bộ thể nào?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Đại Hắc.

- Khởi bẩm chủ nhân, linh khí trong tháp có tác dụng rất lớn đối với thuộc hạ, phỏng chừng hiện tại có thể chống lại bát tinh Đấu Tôn, Đại Hắc thời gian này tu luyện bên cạnh chủ nhân tốc độ nhanh hơn trước không ít.

Đại Hắc cất tiếng nói, giọng nói đã trở nên lưu loát hơn rất nhiều.

- Vậy cũng tốt, đợi chút nữa ngươi cùng ta đi ra.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Đại Hắc vẫn ở bên trong tu luyện, Nhạc Thành cũng ngẫu nhiên ra ngoài lịch lãm một phen, thực lực hiện tại của hắn đã tăng gấp rưỡi, cộng thêm với Đại Hắc có thể chống lại bất tỉnh Đầu Tôn, đây cũng chính là lúc mà hắn cần dùng người.

- Đa tạ chủ nhân.

Đại Hắc mừng rỡ nói.

- Yêu Huyền còn đang tu luyện sao?

Nhạc Thành chăm chú nhìn Yêu Huyền đang nằm khoanh chân trong đại điện, quanh thân của nàng bao phủ một ánh sáng màu xanh tựa hồ như đang tu luyện, hiện tại Yêu Huyền đã bế quan mấy tháng.

- Ra mắt chủ nhân.

Đại Song, Tiểu Song cảm nhận được khí tức của chủ nhân thì từ từ thu hồi chân khí mà mở hai mắt đi tới cạnh Nhạc Thành.

- Các người ra ngoài theo ta, đi lịch lãm rèn luyện trong thời gian này cũng tốt.

Nhạc Thành nhìn Đại Song và Tiểu Song rồi mỉm cười nói.

- Vâng chủ nhân.

Đại Song và Tiểu Song đáp nhẹ, trong mắt hiện ra vẻ mừng rỡ.

- Được rồi, chúng ta ra ngoài đi.

Thủ ấn nhấc lên, sau đó bốn người quỷ dị biến mất ở trong Hạo Thiên Tháp.

Về phần Đại Song và Tiểu Song, Nhạc Thành cũng cảm nhận được hiệu quả tu luyện của bọn họ đã trở nên chậm đi, cũng nên ra ngoài lịch lãm một phen.

Bốn người xuất hiện trong phòng, Nhạc Thành thu hồi Hạo Thiên Tháp vào trong cơ thể.

Đại Hắc vừa ra khỏi Hạo Thiên Tháp thì đánh giá, tựa hồ như đối với tất cả hắn đều hiểu kỳ, đây là lần đầu tiên Đại Hắc đi ra bên ngoài.

- Nên rời khỏi Trần gia, thời gian bế quan cũng đã không ngắn.

Nhạc Thành cất tiếng nói rồi lập tức thu dọn một phen.

- Đại nhân.

Nhạc Thành vừa xuất quan thì nhìn thấy Trần Bư, Hỏa Lão cùng với Nhạc Thuần, Nhạc Sử Chân bọn họ đang ở trong phòng chờ hắn.

Nhìn thấy đám người Nhạc Thành, tất cả đều kinh ngạc, bọn họ không biết Đại Song, Tiểu Song ba người xuất hiện từ đâu ra, tuy kinh ngạc nhưng họ cũng không hỏi nhiều.

Hỏa Lão thì không hề kinh ngạc, Nhạc Thành có một tòa tháp quỷ dị thì Hỏa Lão đã sớm biết rõ.

- Trần Bư, chuyện của đệ thế nào rồi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Trần Bư, nửa tháng nay Nhạc Thành đoán rằng Trần Bư cũng đã xử lý xong xuôi.

- Đại nhân, chuyện của Trần gia đã xử lý xong xuôi, hắn là không có vấn đề gì lớn.

Trần Bư trả lời.

- Vậy là tốt rồi, người ở Trần gia nên chú ý thêm.

Nhạc Thành cất tiếng nói, tất cả mọi chuyện xử lý tốt Nhạc Thành cũng yên tâm.

- Đại nhân, không bằng từ nay về sau thuộc hạ đi bên cạnh đại nhân, làm tộc trưởng của Trần gia không có gì đáng để ý.

Trần Bưư cất tiếng nói với Nhạc Thành, ở trong lòng hẳn biết, ở Trần gia tộc chưa chắc đã tốt hơn ở bên cạnh đại nhân.

Trần Bưư vô cùng rõ ràng, nếu như mình muốn đột phá tới cửu phẩm luyện được sư thì ở bên cạnh chủ nhân không sớm thì muộn cũng đạt đến, những người theo cạnh đại nhân là Thác Ny Tư Đồng Đại Ngưu đã trở thành những người mạnh nhất trên huyền thiên đại lục, ngay cả mình cũng đột phá tới bát phẩm trung giai luyện được sư, nếu ở Trần gia thì không thể nhanh như vậy.

Chức tộc trưởng của Trần gia thật là mê người, nhưng cảm dỗ của thực lực cường hãn còn mạnh hơn nhiều.

- Trần Bưư, chức tộc trưởng của Trần gia vô số người muốn ngồi vào, người lại không muốn làm hay sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Vâng chủ nhân, Thác Ny tư và Đồng Đại Ngưu bọn họ còn chờ chủ nhân trở về cùng với thuộc hạ.

Trần Bưư cất tiếng nói.

- Tốt lắm, sau này người đi theo ta, chỉ là trong thời gian ở Huyền Thiên nội lục thì người phải làm tộc trưởng của Trần gia, mặt khác chuyện ta muốn người nghe ngóng thế nào rồi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

Kỳ thật đối với chức tộc trưởng của Tứ Đại Nhân Tộc Nhạc Thành cũng không quan tâm, cũng giống như là của Nhạc gia mà thôi, chẳng đáng là gì.

Hỏa Lão cùng với Nhạc Sử Chân, Nhạc Thuần ba người đều lộ vẻ nghi hoặc và tò mò, Trần Bưư hiện tại đường đường là tộc trưởng của Trần gia mà muốn bỏ đi theo Nhạc Thành, không biết là vì nguyên nhân gì.

Nếu Nhạc Sử Chân và Nhạc Thuần biết Trần Bưư nhờ có Nhạc Thành mà trong thời gian hơn mười năm từ tứ phẩm luyện được sư đột phá tới bát phẩm trung giai luyện được sư thì không biết nghĩ gì, chỉ sợ bọn họ cũng muốn bỏ đi theo Nhạc Thành.

- Đại nhân muốn ta nghe ngóng một số chuyện, hai ngày nữa chính là kỳ tỉ thí của đám tuổi trẻ Trần gia, đến lúc đó sẽ có người đi tới Thúy Phong cổ nham, ta cũng sẽ đi, bảo vật sẽ cùng với tộc trưởng đi cùng.

Trần Bưư cất tiếng nói.

- Thật không, người có thấy bảo vật trông thế nào không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, Nhạc Thành muốn Trần Bưư tìm hiểu, với thân phận của Trần Bưư hiện tại dĩ nhiên là so với mình sẽ dễ hơn nhiều.

- Không có, bảo vật ở trong tay của nhóm thái thượng trưởng lão, cho dù tộc trưởng cũng không có tư cách cầm lấy, nghe nói cứ mười năm một lần tỉ thí thì mới rời khỏi Trần gia.

- Vậy thì cũng đành phải động thủ ở Thúy Phong Cổ nham.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Được rồi, người ở Trần gia một thời gian nữa, ta về trước.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Trần Bưư.

- Đại nhân có thể ở lại Trần gia nghỉ ngơi mấy ngày, kết giới trong Trần gia lớn vô cùng, phong cảnh cũng tú lệ hiếm thấy.

Trần Bưư nghe thấy Nhạc Thành muốn rời đi thì trong lòng hơi không muốn.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

522. Chương 450: Phân Điện Của Hắc Âm Thần Điện.

- Hiện tại chúng ta không có thời gian đi xem, còn có chuyện cần phải xử lý có chuyện gì ta sẽ cho người lưu ý là được.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nhạc Thành hiện tại không ở lại Trần gia nhiều, còn mấy tháng nữa là hẳn phải đi Thúy Phong Cổ Nham, Nhạc Thành biết rằng mình cần phải xử lý chuyện của Nhạc gia cho thật tốt, hẳn hiện tại ngồi lên vị trí tộc trưởng có rất nhiều phiền toái.

Tuy nhiên chỉ có ngồi lên vị trí tộc trưởng mới có thể lấy được bảo vật của Nhạc Thiên.

- Chủ nhân, sau này có chuyện cần dùng đến thuộc hạ thì cứ nói, thuộc hạ sẽ ngay lập tức đến giúp.

Trần Bưư cất tiếng nói, đại nhân có chuyện cần làm, Trần Bưư cũng không nói thêm gì.

- Không cần, những chuyện này để riêng ta làm.

Nhạc Thành trả lời, chuyện của tộc trưởng Nhạc gia, Nhạc Thành cũng không muốn cho Trần gia nhúng tay vào, ý tứ của Trần Bưư Nhạc Thành hiểu rõ, hiện tại Trần Bưư chính là tộc trưởng của Trần gia, muốn phái người hỗ trợ hẳn không phải là vấn đề nữa.

Ngày hôm sau, Nhạc Thành Hỏa Lão, Đại Hắc, Đại Song, Tiểu Song Nhạc Thuần.... đám người rời khỏi không gian thông đạo mà rời khỏi Trần gia, trong mười ngày này, Nhạc Thành dĩ nhiên là không bỏ qua cơ hội tu luyện.

Bây giờ ở trong một địa lao của Trần gia có mấy thân ảnh đang ở cùng một chỗ, một trong số bọn họ nhận mệnh lệnh của thái thượng trưởng lão mà bị nhốt vào địa lao diện tích ba năm, Nhạc Chí Thu, một người khác cũng chính là trưởng lão của Nhạc gia.

- Người nói cái gì, tên tiểu tử kia đã ngồi lên vị trí tộc trưởng của Nhạc gia sao? Ta tuyệt đối không đồng ý.

Nhạc Chí Thu hung hăng nói.

- Đại trưởng lão, ông không đồng ý cũng không có cách nào đây là mệnh lệnh của thái thượng trưởng lão, chúng ta không thể nào phản đối, chúng ta không đồng ý, thái thượng trưởng lão đồng ý thì chúng ta chẳng có biện pháp nào.

Một người tóc dài màu đen, mặt rộng tai to nói.

- Đúng thế đại trưởng lão, chúng ta không có cách nào.

Một lão giả áo vàng cất tiếng nói.

- Hừ.

Nhạc Chí Thu hừ lạnh một tiếng, sau đó lập tức nói:

- Mệnh lệnh của thái thượng trưởng lão không có tác dụng, chẳng lẽ chúng ta trở mắt nhìn nhất mạch của Nhạc Thiên ngồi lên đầu của chúng ta sao?

- Ý của đại trưởng lão chính là phát động quyết nghị trưởng lão.

Lão giả tóc dài kia cất tiếng nói.

- Không sai, hiện tại thừa dịp tên tiểu tử kia chưa về từ Trần gia, chúng ta cần phải sẵn sàng.

Nhạc Chí Thu nói.

- Nhưng mà đại trưởng lão, ông còn ở nơi này có biện pháp gì để ông ra ngoài không, có ông ở ngoài chủ trì đại cục tin rằng chúng ta sẽ có hi vọng.

Lão giả áo trắng cất tiếng nói.

- Chỉ cần thái thượng trưởng lão mở miệng là được rồi, chỉ là hiện tại cũng không khó, các người hiện tại đi tới cầu tình thái thượng trưởng lão, cho đến khi thái thượng trưởng lão đồng ý thì thôi, thái thượng trưởng lão sẽ cho các người thể diện.

Mười ngày sau ở giữa không trung có một luồng song chấn động, sau đó có một thân ảnh xuất hiện từ trên không trung, thân ảnh đó sau đó đã rơi xuống mặt đất, chính là Nhạc Thành và Hỏa Lão.

- Hỏa Lão, hiện tại hình như cách ma thú lãnh thổ cũng không xa phải không?

Ở trong không gian thông đạo, Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hỏa Lão.

- Hình như không xa, sao vậy, người có chuyện muốn đi ma thú lãnh thổ sao? Chuyện của Nhạc gia còn cần phải xử lý mà.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Chuyện của Nhạc gia còn sớm, trước hết không cần phải vội, Hỏa Lão lần trước không phải tìm được một phân điện của Hắc Âm Thần Điện hay sao, lần này chúng ta đi xem xem thể nào.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong mắt hắn hiện ra hàn ý.

Đối với Hắc Âm Thần Điện, hiện tại Nhạc Thành vẫn không quên, Hắc Âm Thần Điện ở Quỷ Uyên Nhạc Thành đã muốn nhổ cỏ tận gốc, chỉ là bây giờ đúng là tiện đường, hắn dĩ nhiên không bỏ qua.

- Cũng tốt, phân điện đúng là hơi lớn, người cẩn thận một chút mới được.

Hỏa Lão cất tiếng nói:

- Từ đây tới đó khoảng chừng cũng mười ngày, cũng không xa lắm.

- Được rồi, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, tới phân điện của Hắc Âm Thần Điện, Nhạc Thành đã một mực nở kỹ, lần trước bởi vì linh mộ của Bát Sí Linh Mãng hắn không dám chậm trễ, hiện tại Hỏa Lão đã khôi phục tới thực lực cửu tinh Đẩu Tôn, cộng thêm mình và Đại Hắc mỗi người cũng chống lại được bát tinh Đẩu Tôn, mặt khác còn có nhóm người Nhạc Thuần Nhạc Sử Chân tu vì không kém, thực lực này đủ để đối phó với phân điện của Hắc Âm Thần Điện.

Trước kia Nhạc Thành bị người của Hắc Âm Thần Điện khắp nơi vây hãm tìm kiếm bây giờ hắn có cơ hội phản kích dĩ nhiên không thể bỏ qua.

- Hắc Âm Thần Điện, từ hôm nay trở đi, các người sẽ chịu sự phản kích từ ta.

Trong mắt của Nhạc Thành hiện ra hàn ý tràn ngập.

- Nếu như có Khiếu Thiên Hổ và Tứ Sí Ma Ưng ở đây thì tốt rồi, đáng lẽ lần trước ta nên để lại một người.

Nhạc Thành tiếc nuối nói.

Nhìn thấy Nhạc Thành nhảy lên trên không trung, Hỏa Lão và Nhạc Thuần cũng thả người mà dậy.

Mà lúc này Đại Song và Tiểu Song nhìn nhau cười cười, chỉ thấy ngọc thủ của Đại Song đánh ra ngay lập tức mấy đạo hoàng phù đã hiện ra trong tay nàng, toát ra khí tức quỷ dị.

- Chủ nhân có lẽ đã quên người tu chân chúng ta có thể dùng phù phi hành này thay vì đi bộ.

Tiểu Song cất tiếng nói.

- Chủ nhân rất ít dùng tới hóa vật phù cho nên không luyện chế mà thôi.

Đại Song cất tiếng nói sau đó thủ ấn của nàng cũng đánh ra, một số hoàng phù lập tức tràn ngập.

- Hóa Vật Phù, biến.

Thủ ấn của Đại Song ngay lập tức tung bay.

- U U.

Giữa không trung mấy đạo thanh âm vang lên, ngay lập tức mười mấy cái giấy vàng bay lượn trên không trung mà xoay tròn.

- Xoẹt xoẹt.

Hai bong hình uyển chuyển và xinh đẹp nhảy lên trên không trung, lập tức rơi vào trong hai con bạch hạc, tốc độ của bạch hạc tuy không bằng Tứ Sí Ma Ứng nhưng cũng không hề chậm.

Nhạc Thành ở phía trước phi hành nghe thấy thanh âm bạch hạc sau lưng thì quay lại nhìn, thấy Đại Song và Tiểu Song thì hần khẽ cười cười mà lẩm bẩm:

- Hai nha đầu này, xem ra mình đã xem thường bọn họ.

- Đây là cái gì, là ma thú.

Nhóm người Hỏa Lão cũng cảm nhận thấy sự khác biệt liền quay người nhìn lại thì thấy Đại Song và Tiểu Song đang cười bạch hạc tới đây.

Nhìn thấy mười con bạch hạc đám người Hỏa Lão rất kinh ngạc.

- Chủ nhân, hay là chủ nhân ngồi lên bạch hạc phi hành đi.

Đại Song cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Được.

Nhạc Thành mỉm cười, tốc độ của bạch hạc mặc dù chậm hơn tốc độ phi hành của hắn nhưng cũng thoải mái hơn, sau đó hắn cũng nói với đám người Hỏa Lão:

- Mọi người cưỡi bạch hạc hay là đi bộ đây?

- Lên.

Thủ ấn của Đại Song nâng lên, mười con bạch hạc kêu lên một tiếng sau đó nhất tề bay lên trên không trung.

Ở trong lòng đất của ma thú lãnh thổ, trong một dãy núi vô cùng lớn, mỗi con ma thú của cự viên tộc cao tới vài trăm thước, mà lúc này ở trong thung lũng, cự viên ma thú đang bị một số ma thú của các tộc khác vây hãm.

- Gào hú.

Một thanh âm gầm gừ vang lên.

- Âm.

Một thanh âm khổng lồ phá hủy, một con ma tượng hình thù rất lớn tiến tới, hai luồng lực lượng chạm vào nhau, cự viên ma thú ngã chạm vào một gốc cây, khiến cho cây đại thụ gãy ngang mà ngã lăn ra đất.

Thân hình của Ma Tượng Thú cũng đâm vào trong một tòa núi nhỏ, cả đỉnh núi muốn sụp đổ xuống.

- Ma tượng thú tộc chết tiệt, các ngươi cùng với Hắc Lang tộc và Ngốc Thú tộc đến đối phó với ta, Cự Viên Tộc sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

523. Chương 451: Thực Lực Của Súc Sinh Đây Thật Cường Hãn. (1)

Con Cự Viên thú này Nhạc Thành cũng quen biết, chính là tộc trưởng của Cự Viên Tộc.

- Bây giờ ta không thể bỏ qua cho người.

Ma Tượng Thú gầm thét nói:

- Các người tranh đoạt địa bàn của Ma Tượng Thú tộc, người nhất định phải chết.

- Địa bàn kia chính là của Cự Viên Tộc chứ ta chỉ lấy lại mà thôi, hôm nay ta nhất định khiến cho con voi người phải chết.

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc rít gào nói.

Ở giữa không trung từng luồng lực lượng phá hủy khổng lồ vang lên, chỉ thấy ở phía xa xa trên không trung, hai thân hình vô cùng lớn đang đánh nhau kịch liệt.

Bị ba ma thú tộc công kích, Cự Viên Tộc đã dần rơi vào thế hạ phong, lúc này chỉ có thể miễn cưỡng, không còn sức phản kháng.

Hóa ra lần trước sau khi diễn ra chuyện ở Bát Sí Linh Mãng linh mộ, Ma Tượng Thú Tộc không còn mấy ma thú cấp cao, bị Cự Viên Tộc chen ép mấy tháng, địa bàn cũng bị Cự Viên Tộc đoạt đi.

Vì vậy tộc trưởng của Ma Tượng Thú Tộc đành lôi kéo Ngốc Thú tộc và Hắc Lang tộc đi đối phó với Cự Viên Tộc, Ngốc Thú Tộc và Hắc Lang tộc thực lực không bằng Cự Viên Tộc nhưng ba tộc hợp lại thì Cự Viên Tộc cũng không đối phó nổi.

- Con khỉ này, ta sợ người sao?

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc gào thét sau đó đánh về phía tộc trưởng của Cự Viên Tộc, hai con ma thú công kích với nhau, từng thanh âm phá hủy khổng lồ vang lên trên không trung.

- Nhạc Thành, phía trước hình như có ma thú kịch chiến, chúng ta có nên đi xem hay không?

Ở giữa không trung, Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Hình như có không ít ma thú cấp tám, chúng ta đi xem xem thôi.

Nhạc Thành do dự một chút rồi nói.

Một lát sau đám người đã xuất hiện trước đám ma thú kịch chiến, tất cả mọi người thấy vậy đều kinh ngạc, trong thung lũng có tới mấy trăm con ma thú.

- Hình như là ma thú của Cự Viên Tộc, còn có ma thú của Ma Tượng Thú Tộc.

Nhạc Thành khẽ chau mày mà nói.

- Là Cự Viên Tộc, chúng ta có nên giúp một phen hay không?

Hỏa Lão cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Nên giúp.

Nhạc Thành do dự một chút rồi nói với Đại Song và Tiểu Song:

- Phía trước có ma thú cấp tám, các người phải luôn đi theo cạnh ta, không nên rời khỏi.

Đại Song và Tiểu Song hiện tại chưa có đủ thực lực đối phó với ma thú cấp tám cho nên Nhạc Thành phải nhắc nhở hai người chú ý.

Về phần Cự Viên Tộc, Nhạc Thành cũng nhớ lần trước bọn họ đã giúp mình, lần này tiện đường cũng nên giúp một phen.

- Mọi người giúp đỡ Cự Viên Tộc, không cần dốc sức liều mạng.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chân, thuận tay giúp đỡ Cự Viên Tộc chỉ cần hóa giải nguy cơ này là được rồi.

- Vâng, tộc trưởng.

Nhạc Sử Chân và Nhạc Thuần hai người đáp ững xong liền lập tức nhảy xuống bạch hạc tiến tới trường kịch chiến.

- Các người là ai, đây là ma thú lãnh thổ, nhân loại mau rút đi.

Ở giữa không trung có vài ma thú nhìn thấy thì tiến tới la lớn.

- Chỉ là một ma thú thất giai mà thôi, chết đi.

Sắc mặt của Nhạc Sử Chân trầm xuống mà nói.

- Chết đi.

Nhạc Sử Chân la lên, sau đó một luồng lực lượng công kích ô cùng lớn bổ về phía thất giai ma thú kia.

- Các người là ai?

Nhìn thấy đồng bạn bị giết, mười con ma thú vây hãm xung quanh kêu lên, trong đó có hai con dường như là ma thú cấp tám sơ kỳ.

- Rút ngay đi.

Đám người Nhạc Thuần cũng ra tay công kích, những ma thú này không có gì để nói.

Nhạc Thành nhìn xung quanh xong liền lập tức thả người mà dậy, thân ảnh của hắn sau đó liền biến mất ngay tại chỗ, một lát sau đã tới trường kịch chiến của Ma Tượng Thú Tộc và Cự Viên Tộc.

- Tộc trưởng đã lâu không gặp, ông có cần ta hỗ trợ không?

Nhạc Thành ở giữa không trung cất tiếng nói với tộc trưởng của Cự Viên Tộc.

- Là người sao, tại sao người lại đến đây, dĩ nhiên là cần giúp đỡ, giúp đỡ ta rút ngà của con voi này.

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc nhìn thấy Nhạc Thành ở trên không trung thì kinh ngạc, sau đó thấy phía xa xa có mấy người đã ra tay hỗ trợ đối phó với Ngốc Thú Tộc và Hắc Lang tộc thì không khỏi cao hứng.

- Được rồi, để ta giúp ông rút ngà con voi này.

Nhạc Thành cất tiếng nói, lần trước tộc trưởng của Ma Tượng Thú Tộc giúp đỡ Tứ Đại Thú Tộc tấn công vào linh mộ của Bát Sí Linh Mãng cho nên Nhạc Thành dĩ nhiên không có ấn tượng tốt.

So sánh với tộc trưởng của Cự Viên Tộc thì tộc trưởng của Ma Tượng Thú Tộc nhìn thấy Nhạc Thành thì sắc mặt trở nên khó coi, nó tự nhiên là nhận biết Nhạc Thành, nó quay đầu lại thấy không ít cường giả đang công kích Ngốc Thú tộc và Hắc Lang tộc Ma Tượng Thú Tộc thì sắc mặt biến đổi lớn mà nói:

- Đây chính là nơi của Ma thú lãnh thổ, nhân loại các người không nên nhúng tay vào.

- Thật không, ta đây không nên nhúng tay.

Nhạc Thành cất tiếng nói, đối với việc của Ma Tượng Thú Tộc, Nhạc Thành mấy tháng trước không thể chống lại tuy nhiên hiện tại hắn đã không còn sợ nữa.

- Gào, hú, con voi này đừng nhiều lời nữa.

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc gào thét một tiếng, sau đó cánh tay lập tức hung hăng vung qua, đột nhiên một luồng lực lượng công kích tới.

- Âm Ảnh Kiếm.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh tới, ba luồng sáng bổ về phía Ma Tượng Thú Tộc.

Quay đầu nhìn tộc trưởng của Cự Viên Tộc, tộc trưởng của Ma Tượng Thú Tộc chỉ có thể đầu ngang với tộc trưởng của Cự Viên Tộc bấy giờ cộng thêm Nhạc Thành hắn nhất định không thể nào chống nổi.

Mà ở xa xa trên không trung Nhạc Sử Chân và năm trưởng lão của Nhạc gia đã giết không ít người của Ngốc Thứ Tộc và Hắc Lang tộc trong đó có bốn ma thú cấp tám sơ kỳ, quanh thân của Hỏa Lão lúc này cũng tràn ngập một khí tức nóng bỏng.

Hỏa Lão hiện tại đã khôi phục thực lực tới cửu tinh Đẩu Tôn, mặc dù không đạt tới cửu tinh Đẩu Tôn đỉnh phong nhưng đã là rất mạnh.

Đại Hắc ở trên không trung nhìn nơi này, Nhạc Thành đã phân phó cho hắn bảo vệ Đại Song và Tiểu Song, chỉ cần có ma thú tiếp cận là lập tức phải giết chết.

Nhìn thấy trên không trung đột nhiên xuất hiện mấy nhân loại, Ngốc Thứ Tộc, Hắc Lang tộc và mấy ma thú thuộc Ma tượng thú tộc đều lộ vẻ hoảng sợ.

Hỏa Lão và Nhạc Sử Chân.... ra tay, Ngốc Thứ Tộc, Hắc Lang tộc, Ma Tượng thú tộc như gặp nạn, không ít người bị giết chết.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

524. Chương 451: Thực Lực Của Súc Sinh Này Thật Cường Hãn. (2)

- Ô ô.

Ngao.

Từng thanh âm gầm gừ vang lên ở trên không trung, Ngốc Thứ Tộc và Hắc Lang tộc bị giết ngày càng nhiều, hai ma thú của hai tộc này cuối cùng đã trở nên rất sợ hãi, từng tiếng gầm gừ vang lên sau đó ma thú của hai tộc bỏ chạy ào ào tứ tán.

Nhìn thấy Ngốc Thứ Tộc và Hắc Lang tộc bỏ chạy tứ tán, Nhạc Sử Chân và Nhạc Thuần bọn họ cũng không ngăn cản, Nhạc Thành đã nói không cần phải liều mạng, chỉ thuận tiện giúp đỡ là được rồi.

Ma Tượng Thú Tộc vẫn giữ nguyên vì tộc trưởng của bọn họ còn đang ở đây.

Đàn phải tiếp tục chèo chống, thế nhưng Hắc Lang tộc và Ngốc Thứ Tộc cũng chỉ có thể bị Cự Viên Tộc đè nặng.

Nhìn thấy ma thú của Cự Viên Tộc chiếm thượng phong, Hỏa Lão cùng với nhóm người Nhạc Sử Chân ngay lập tức dừng tay lại, bọn họ nhanh chóng tiến tới gần Nhạc Thành.

- Âm.

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc phát ra một luồng lực lượng khổng lồ chạm phải tộc trưởng của Ma Tượng Thú Tộc, hai thân hình của bọn họ đột nhiên lui về sau đến vài trăm thước.

- Âm Dương Kiếm, phân ra.

Thừa dịp này, thủ ấn của Nhạc Thành cấp tốc biến hóa, ở trong mi tâm của hắn có một đạo bạch quang xuất hiện, kiếm quang sau đó chia ra làm bảy, bảy thanh Âm Dương Kiếm mang theo một luồng lực lượng công kích khổng lồ về phía Ma Tượng Thú Tộc.

- Xoẹt xoẹt.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú Tộc nhanh chóng ngăn cản bốn thanh Âm Dương Kiếm lại còn ba thanh Âm Dương Kiếm xẹt qua, sau đó đã xuất hiện một miệng máu thật sâu.

- Gào hú.

Ma Tượng Thú Tộc đau đớn kịch liệt ở giữa không trung khiến cho Nhạc Thành cảm thấy sợ hãi.

- Âm Dương Kiếm thu lại.

Thủ ấn của Nhạc Thành thu lại, bảy thanh Âm Dương Kiếm ẩn ở bên trong mi tâm của hắn.

- Lực phòng ngự của súc sinh này thật là cường hãn.

Nhạc Thành thâm kinh ngạc mà nói.

- Ma tượng thú, ném thêm một chương của ta.

Cự Viên thú không biết từ khi nào đã tiến tới phía trước Ma Tượng Thú, một cánh tay của nó hung hăng tấn công vào trên lưng Ma Tượng Thú Tộc.

- Âm.

Một tiếng vang thật lớn, thân hình của Ma Tượng Thú đã bị bay ra ngoài vài trăm thước, trên mặt đất để lại một khoảng chấn động thật lớn.

- Xoẹt.

Ma Tượng Thú cuối cùng cũng phun ra một ngụm máu tươi, tựa hồ như đã bị trọng thương.

- Gào, hú.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú nhìn phía xa xa, nhìn thấy Hắc Lang tộc và Ngốc Thú tộc đã bỏ trốn cả thì gầm gừ.

- Xoẹt xoẹt.

Nghe thấy tộc trưởng gợi ý, những ma thú của Ma Tượng Thú Tộc cũng nhanh chóng bỏ chạy.

- Muốn đi sao, các người không đi được nữa đâu.

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc la lớn, sau đó thân thể khổng lồ ngay lập tức rời uống, đồng thời một bàn chân đã đá về phía Ma Tượng Thú.

- Gào hú.

Tộc trưởng của Ma Tượng Thú Tộc lần này không có ý định tái chiến, thân hình cũng nhanh chóng biến ảo thành bình thường, giống như là nhân loại mà bỏ chạy.

- Muốn chạy sao, ở lại.

Nhạc Thành lộ ra một nụ cười quỷ dị, thủ ấn của hắn đánh ra, ba Âm Ảnh Kiếm một lần nữa bắn về phía Ma Tượng Thú Tộc.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba luồng ánh sáng vọt qua trên người của Ma Tượng Thú Tộc.

- Âm.

Đúng lúc này thân hình của Ma Tượng Thú Tộc khẽ giật lại, Cự Viên ma thú đã bỏ vào đỉnh đầu của Ma Tượng Thú Tộc, trực tiếp đâm lên trên đầu, mơ hồ có thể nghe thấy thanh âm xương cốt đứt đoạn.

Lúc Cự Viên ma thú nhấc chân lên, trên mặt đất có một khe hở rất lớn.

- Chết rồi.

Nhạc Thành chăm chú nhìn vết nứt này, ở quanh thân của Ma Tượng Thú Tộc có một số biến hình, con ma thú này cuối cùng đã chết.

- Hừ, rốt cuộc cũng giết được con đại tượng này.

Cự Viên Tộc tộc trưởng thu hồi bản thể, đến gần trước người của Ma Tượng Thú mà kiểm tra, đối thủ của mình cuối cùng cũng đã bị giết chết, về sau phạm vi mấy vạn dặm này sẽ thuộc về Cự Viên Tộc.

- Các người tại sao tới đây, đã lâu rồi chúng ta chưa gặp.

Tộc trưởng Cự Viên Tộc nhanh chóng hỏi Nhạc Thành.

- Chúng ta đi ngang qua, nhìn thấy Cự Viên Tộc bị Ma Tượng Thú Tộc vây hãm cho nên tới giúp.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Đa tạ các người.

Cự Viên Tộc tộc trưởng cất tiếng nói:

- Các người muốn đi đâu, lần này người giúp ta ta nhất định sẽ trả ơn.

- Ta muốn đi tới phía trước một chút.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời.

- Ở phía trước chính là Hàn Băng Nhai, chẳng lẽ các người muốn tìm Hắc Ám Thần Điện?

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Người cũng biết Hắc Ám Thần Điện?

Nhạc Thành kinh ngạc hỏi tộc trưởng của Cự Viên Tộc.

- Chúng ta đã sớm biết, vài năm trước Hắc Ám Thần Điện cùng với một số lực giai ma thú tiến vào trong kết giới, ở gần đây có thể bắt gặp ma thú cấp bảy cấp tám, có lần một trưởng lão của tộc chúng ta bị Hắc Ám Thần Điện vây hãm, chúng ta đuổi theo nhưng bọn họ trốn vào trong kết giới nên không có biện pháp nào.

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc cất tiếng nói.

- Hóa ra là vậy.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng.

- Vậy người có biết Hắc Ám Thần Điện có bao nhiêu người hay không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Điều này cũng không rõ, chỉ là theo ta Hắc Ám Thần Điện có không ít ma thú quái vật, thất giai ma thú không ít, về phần cũng không thiếu cường giả Đấu Tông.

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc nói xong rồi lập tức hỏi:

- Các người muốn tìm Hắc Ám Thần Điện, Cự Viên Tộc chúng ta sẽ giúp đỡ.

- Được rồi, chúng ta cùng đi.

Nhạc Thành do dự một chút rồi lập tức gật đầu.

- Vậy người chờ ta, ta sẽ đi sắp xếp.

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, nếu như phân điện của Hắc Ám Thần Điện có quá nhiều ma thú thì chúng ta cần những người này hỗ trợ.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Theo văn bối như vậy là đủ rồi, văn bối có biện pháp.

- Đại Song, Tiểu Song, các người luyện hóa Thiên Phần tiên trận thế nào rồi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Đại Song và Tiểu Song.

- Bẩm chủ nhân, đã không có vấn đề gì.

Đại Song và Tiểu Song cất tiếng nói.

- xoẹt xoẹt xoẹt.

Ở giữa không trung tộc trưởng của Cự Viên Tộc cùng với mười con ma thú của Cự Viên Tộc đã tiến bên cạnh Nhạc Thành, mười con ma thú đã ba con là ma thú cấp tám trung kỳ, bảy con là ma thú cấp tám sơ kỳ.

- Chúng ta lên đường, Hắc Ám Thần Điện không còn xa nữa.

Tộc trưởng của Cự Viên Tộc cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Tộc trưởng, chúng ta xuất phát thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Về sau người kêu ta là Kim Cương là được, lần này các người ở lại nhất định sẽ cho Hắc Ám Thần Điện một bài học.

- Được rồi, Kim Cương ông dẫn đường trước đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó cùng với đám người Hỏa Lão cười bạch hạc mà đi.

Nghe thấy Kim Cương tộc trưởng nói Hắc Ám Thần Điện phân điện có không ít ma thú quái vật Nhạc Thành đã nghĩ đến chuyện dùng Thiên Phần tiên trận để đối phó.

Về phần phân điện của Hắc Ám Thần Điện, Nhạc Thành hi vọng có thể đả kích cho Hắc Ám Thần Điện một đòn trí mạng, dù sao đây cũng là lần đầu tiên mình phản kích trong mấy năm qua.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

525. Chương 452: Bắt Ba Ba Trong Hũ. (1)

Ba ngày sau trong một thung lũng, có mười thân ảnh bay trên không trung, chính là Nhạc Thành và đoàn người của Cự Viên Tộc tộc trưởng.

- Nhạc Thành phía trước chính là kết giới của Hắc Ám Thần Điện, nếu như tiếp tục đi qua thì chúng ta sẽ có khả năng bị phát hiện.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành, hiện tại đã ở ngoài kết giới, nhất định là Hắc Ám Thần Điện sẽ bố trí trạm gác ngầm.

- Hỏa Lão, chúng ta hiện tại làm sao tiến vào trong kết giới đây?

Nhạc Thành nhìn dãy núi phía trước, thần thức của hắn nhìn trộm thì cũng mơ hồ nhìn thấy không gian phía trước chấn động.

- Muốn đi vào bên trong kết giới không khó, hiện tại ta có thể mở kết giới ra nhưng cũng sẽ khiến cho Hắc Ám Thần Điện chú ý, tốt nhất là bắt tri bắt giác đi vào, như vậy có lợi cho chúng ta hơn.

Nhạc Thành do dự một chút, hắn cũng biết rằng lời nói của Hỏa Lão có đạo lý, không biết bên trong Hắc Ám Thần Điện có cường giả gì, nếu như kinh động bọn họ sớm bị bọn họ đánh lén thì không có lợi.

- Vậy làm sao để bọn chúng không biết chúng ta tiến vào?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hỏa Lão.

- Biện pháp thì có nhưng hơi phiền toái một chút.

Hỏa Lão cất tiếng nói:

- Cho ta thời gian một ngày, ta sẽ mở lỗ hổng kết giới, đến lúc đó chúng ta đi vào mà không có ai phát hiện.

- Được rồi, chúng ta làm hộ pháp cho Hỏa Lão mở kết giới là được.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa Lão.

- Ủ, như vậy cho ta một chút thời gian, hẳn là không có vấn đề gì.

Hỏa Lão nói xong thì thả người đi về phía trước mặt, quanh thân lão bao phủ một mảng hồng mang.

Nhạc Thành đi theo sau lưng của Hỏa Lão, sau đó Hỏa Lão ngừng lại giữa không trung, gợi ý cho nhóm người Nhạc Thành không nên tiến tới gần quá.

Quanh thân của Hỏa Lão tràn ngập một mảng hồng mang, khí tức trở nên nóng bỏng, một lát sau trước người Hỏa Lão gợi nên một mảng song, không gian như bị Hỏa Lão lôi kéo vậy.

Hỏa Lão chuyên tâm phá vỡ kết giới, Nhạc Thành cũng cùng với Đại Hắc hộ pháp cho ông, đồng thời thần thức khuếch tán nhìn xung quanh.

Trong phạm vi trăm dặm, Nhạc Thành nhìn trộm cũng không phát hiện ra điều gì đặc biệt, sau đó hắn thu hồi thần thức lại, nghĩ thầm không có người của Hắc Ám Thần Điện ở gần đây canh gác, xem ra Hắc Ám Thần Điện rất tin tưởng kết giới này.

- Đại Song, Tiểu Song, hai người các ngươi ở phụ cận bố trận cho ta, trước hết không khởi động trận pháp.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Đại Song và Tiểu Song.

- Vâng, chủ nhân.

Hai thân ảnh uyển chuyển xẹt qua, ngay lập tức Đại Song và Tiểu Song qua lại nhưcon thoi, từng luồng quỷ dị đánh vào trong lòng đất.

Ước chừng khoảng năm sáu canh giờ sau, cuối cùng trận pháp cũng bị Đại Song đánh vào trong mặt đất, ở không gian vài trăm dặm sắc trời đột ngột trở nên tối sầm lại.

- Khí tức ma đạo thật là cường hãn, khí tức này đối với việc tu luyện của Đại Song và Tiểu Song ngược lại lại có ích.

- Chủ nhân, trận pháp đã bố trí xong.

Đại Song và Tiểu Song sau đó tiến tới bên cạnh Nhạc Thành bố trí Thiên Phần tiên trận, lúc này mồ hôi của hai nữ nhân trở nên đầm đìa.

- A.

Nhạc Thành đối với biểu hiện của Đại Song và Tiểu Song vô cùng hài lòng, hắn lập tức nói:

- Các ngươi chấp hành mệnh lệnh là được, trước hết không nên mở trận pháp, có ma thú cấp tám và cường giả Đấu Tôn ở trong đó, miễn cho việc bị hủy hoại trận pháp.

- Vâng, chủ nhân, chúng ta biết rồi.

Đại Song và Tiểu Song cất tiếng đáp.

Lúc này khuôn mặt của Hỏa Lão trở nên tái nhợt, không gian phía trước hiện ra một lỗ hổng.

Nhạc Thành đánh giá xung quanh một phen, hắn thấy mọi chuyện đã chuẩn bị xong thì khoanh chân điều tức.

Ở một nơi nào đó trong không gian, trong một kiến trúc màu đen một khí tức quỷ dị bắt đầu tràn ngập ở bên tro.

- Tên khốn kiếp chết tiệt, lần trướccự thạch kia không lấy được huyết dịch, nếu như lấy được thì chúng ta có thể tạo ra một đại quân ma thú nữa, giờ không có thì làm sao có thể tạo được?

Một lão giả ở đây cất tiếng nói.

- Đan Vương, chuyện này ta cũng không có cách nào, huyết dịch chúng ta không lấy được, phỏng chừng huyết dịch đã rơi vào trong tay tên tiểu tử Nhạc Thành.

Một thân ảnh hắc y cất tiếng nói.

- Địa Ma, còn không phải là người vô dụng hay sao, đã lâu như vậy mà tên tiểu tử miệng còn hôi sữa kia cũng không bắt được.

Lão giả kia cất tiếng nói.

Mắc hắc y lão nhân chính là Địa Ma Lão Nhân của Hắc Ám Thần Điện, thực lực bát tinh Đấu Tôn đỉnh phong, tuy nhiên hẳn trước mặt Đan vương lão nhân không dám tức giận, chỉ có thể trung thực lắng nghe.

- Đan Vương, Nhạc Thành đúng là có thủ đoạn, ta đã nhìn thấy hắn.

Lão giả áo xám ở bên cạnh cất tiếng nói.

- Hôi Ma lão huynh, ma thú ta không có, không có Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc huyết dịch, tạo ra thực lực ma thú không đủ cho ta thỏa mãn.

- Cái này không thành vấn đề, ma thú ở đây không ít, ngày mai ta đi bắt một số rồi trở về.

Hôi ma cất tiếng nói, hẳn đối với Đan Vương cũng kiêng kỵ.

- Ủ, phái một số người tu vi thực lực tương đối cao mà bắt, ít nhất cũng phải là lục giai ma thú, ma thú bát giai ít đến đáng thương.

Đan Vương cất tiếng nói.

- Đan vương, gần đây ma thú ở gần không còn nữa, lần trước chúng ta bắt một ma thú cấp tám của Cự Viên Tộc đã đại chiến với họ, chúng ta nhân lực có hạn không thể liều mạng.

Hôi Ma cất tiếng nói:

- Không bằng Đan vương xin phía trên phái người tới hỗ trợ.

- Còn thiếu người hỗ trợ sao? Ta tạo ra mười con ma thú cấp tám trung kỳ và mười con ma thú cấp tám sơ kỳ còn không đủ giúp các người sao?

Đan vương giận dữ nói với Hôi Ma và Địa Ma Lão Nhân.

- Đan vương, không phải gần đây ông đã thu phục được một con ma thú cấp tám hậu kỳ sao, tại sao lại không phái ra hỗ trợ.

Hôi Ma cất tiếng nói.

- Con ma thú đó ta phải giao lên trên, nếu như có huyết dịch tốt thì muốn tạo ra ma thú cấp chín cũng không phải không thể, chỉ tiếc là hiện tại chúng ta không có huyết dịch.

Đan Vương cất tiếng nói.

- Đan vương, huyết dịch chúng ta không có biện pháp, Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc đã toàn bộ rời khỏi.

Hôi Ma cất tiếng nói.

- Lần trước không phải nói có một tên tiểu tử thân thể Kim Long sao, nếu như bắt được hẳn chúng ta nhất định có thể luyện chế ma thú cấp chín.

Đan vương cất tiếng nói rồi do dự:

- Lần này con ma thú cấp tám hậu kỳ ta phải giao lên trên, miễn cho xuất hiện cái gì bất ngờ.

- Được rồi, đan vương hai ngày nay sắp xếp trở về một chuyến, nếu như có thể đột phá tới ma thú cấp chín thì Đan vương có thể nói là lập đại công.

Hôi Ma cất tiếng nói.

- Chỉ cần có một số huyết dịch là được.

Đan Vương cất tiếng nói.

- Đan vương nếu như không có chuyện gì thì sáng ngày mai ta sẽ sắp xếp ông tận lực với mấy con ma thú cấp tám.

Hôi Ma cất tiếng nói với Đan vương.

- Được rồi ta cần mấy con ma thú cấp tám, tốt nhất là Địa Ma Lão Nhân người tự ra tay.

Đan vương cất tiếng nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

526. Chương 452: Bắt Ba Ba Trong Hũ. (2)

Hôi Ma và Địa Ma lập tức rời khỏi mật thất, vừa ra khỏi, sắc mặt của Địa Ma đã biến đổi”

- Người ngày mai tự mình đi một chuyến, nhất định phải bắt được mấy con ma thú cấp tám, nếu không thì chúng ta nhất định sẽ gặp phiền toái.

- Hôi ma trưởng lão, sáng ngày mai ta sẽ tự mình ra khỏi kết giới, nhất định sẽ lấy mấy con ma thú cấp tám mang về.

Địa Ma cất tiếng nói.

Ngày hôm sau Nhạc Thành từ từ thở ra một ngụm trọc khí ở trong đan điền sau đó hẩn đứng dậy mà nhìn xung quanh.

- Nhạc Thành, có thể rồi.

Nhạc Thành nhìn về phía Hỏa Lão, nghe thấy Hỏa Lão kêu lên một tiếng.

- Hỏa Lão, mở ra rồi sao

Nhạc Thành tiến tới bên cạnh Hỏa Lão mà nói, chỉ thấy phía trên Hỏa Lão đã có một lỗ hổng vô cùng lớn, từ trong đó một khí tức cường hân tràn ngập toát ra.

- Không sai, mau cho tất cả mọi người đi vào, nếu như lỗ hổng mở quá lâu, khí tức bị rò rỉ, người bên trong sẽ phát hiện.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Mọi người mau vào đi.

Nhạc Thành lập tức không hề do dự mà nói, hẩn nhìn thấy Hỏa Lão mở ra được kết giới đã là vô cùng phi thường.

Mọi người nghe thấy Nhạc Thành nói thì cũng nhanh chóng tiến nhập vào bên trong không gian lỗ hổng.

- Xoẹt.

Hỏa Lão từ từ thu hồi hồng mang cũng nhanh chóng tiến nhập vào bên trong.

- Hỏa Lão ăn viên đan dược kia vào.

Nhạc Thành đưa cho Hỏa Lão một viên đan dược, Hỏa Lão mấy ngày nay tiêu hao không ít thực lực cần phải ăn đan dược vào.

Hỏa Lão cũng không khách khí mà lập tức nhét đan dược vào trong miệng của mình.

Nhạc Thành tiến vào bên trong kết giới thì phát hiện ra bên trong tất cả đều là một mảng hư vô, khí tức tràn ngập.

- Hỏa Lão, làm sao có thể đi vào trong kết giới?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hỏa Lão.

- Phía trước một trăm dặm chính là thông đạo, chúng ta đi dọc theo thông đạo phỏng chừng la ba giờ có thể tiến vào bên trong kết giới.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Một lát sau mọi người cấp tốc phi hành, một luồng ánh sáng chói mắt hiện lên, không gian vô cùng quỷ dị.

- Hỏa Lão, chúng ta dọc theo thông đạo này mà đi lên phía trước, có thể tiến tới phân điện của Hắc Ám Thần Điện.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Không sai, dọc theo nơi này chúng ta có thể tiến tới phân điện của Hắc Ám Thần Điện, lúc đó chúng ta mở cửa kết giới là Hắc Ám Thần Điện sẽ trở tay không kịp.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Không đúng, hình như là có không ít người đi ra.

Hỏa Lão vừa mới dứt lời thì sắc mặt liền biến đổi.

Nhạc Thành chăm chú nhìn thông đạo trong không gian, hắn cũng cảm nhận ở trong đó có một luồng chấn động rất lớn, thần thức của hắn nhìn trộm vào sắc mặt khẽ biến chuyển mà nói:

- Hỏa Lão, phía trước có mấy người xuất hiện, hẳn là trong đó có ma thú, tuy nhiên ở quá xa nên không thể nhìn thấy thực lực.

- Ta cũng cảm nhận được tổng cộng là mười hai đạo khí tức.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành, sau đó hai người cũng nhìn nhau mỉm cười.

- Nhạc Thành, ngươi không muốn như vậy chứ?

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành, trong mắt hiện ra vẻ mỉm cười.

- Điều mà Hỏa Lão suy nghĩ hẳn là điều mà chính Nhạc Thành suy nghĩ, bọn họ có tới mười hai người, có hội này không thể bỏ qua.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười:

- Không biết Hỏa Lão cũng có ý như vậy không?

- Không sai, đây chính là cơ hội tốt, mở không gian thông đạo cũng không khó.

Trên khuôn mặt của Hỏa Lão hiện ra một nụ cười:

- Chỉ là phải nhanh chóng giết mới được, nếu không sẽ bị người của Hắc Ám Thần Điện chú ý.

- Vậy giao cho văn bối là được rồi, chúng ta ở đây đại chiến ba ngày ba đêm văn bối cũng cam đoan người ở bên trong không biết.

Nhạc Thành lộ ra nụ mỉm cười, chuyện này đối với hắn chẳng có gì là khó.

- Được rồi, bọn họ có thể hai giờ nữa sẽ đánh tới, chúng ta nhất định phải cắt đứt đường lui.

Hỏa Lão cất tiếng nói:

- Không biết lần này bắt được con ba ba hay là con cá lớn trong hồ đây.

- Hỏa Lão yên tâm đi, khí tức rất mạnh chắc chắn là ma thú cấp tám hoặc cường giả Đấu Tôn, không phải là mấy tiên tiểu lâu la.

Nhạc Thành cất tiếng.

Nhạc Thành nói xong, quanh người của Hỏa Lão cũng chuyển động một mảng khí tức, tràn ngập từ trên xuống.

Một mảng hồng mang hiện ra ở trong thông đạo, không gian xung quanh cũng vì vậy mà gọn song, Hỏa Lão chỉ chờ có thể mà lập tức lấy lại bình tĩnh, khống chế hồng mang tiến vào trong không gian thông đạo.

Tốc độ vô cùng chậm chạp khiến cho không gian xung quanh cũng bị song gọn.

Điều này khiến cho Nhạc Thành cảm thấy hơi lo lắng.

Sau một canh giờ, hồng mang trong tay của Nhạc Thành đã đại thịnh, thủ ấn của hắn biến hóa thành những động tác quỷ dị, hồng mang trở nên đại thịnh.

- Xoẹt.

Nhìn thấy Hỏa Lão thành công, Nhạc Thành liền thở ra một hơi, thủ ấn của hắn tung bay, đột nhiên ở hư vô hiện ra một đạo cấm chế vô cùng lớn, cho dù là cửu tinh Đấu Tôn Nhạc Thành cũng tự tin có thể vây khốn bên trong.

- Bọn chúng sắp đến rồi, năm người bảy con ma thú, mọi người chuẩn bị một chút.

Nhạc Thành bố trí xong cấm chế thì nói với mọi người.

Mọi người lúc này cũng đã biết Nhạc Thành muốn gì tất cả đều trở nên khẩn trương, đặc biệt là Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chân.

Mà bây giờ Nhạc Thành muốn phục kích đoàn người của Hắc Ám Thần Điện thì trong lòng đám người Nhạc Thuần vẫn thấy tộc trưởng này lá gan thật lớn, những người khác gặp người của Hắc Ám Thần Điện còn phải đu đường vòng chỉ có tộc trưởng là dám đối đầu trực diện.

- Đại trưởng lão, lần này chúng ta bắt mấy con ma thú, quanh đây không có nhiều ma thú cấp tám, lần trước chúng ta bắt một ma thú của Cự Viên Tộc kết quả bị Cự Viên Tộc vây hãm suýt chút nữa là mất mạng.

Ở trong không gian thông đạo một hán tử áo đen cất tiếng.

- Lần này Đan vương muốn chúng ta phải bắt được hai đến ba con trở về nếu không thì sẽ phiền toái.

Lão nhân hắc y áo dài cất tiếng nói với hán tử áo đen.

Hắc y lão nhân chính là Địa Ma của Hắc Ám Thần Điện, Địa Ma Lão Nhân hôm nay mang theo bốn người và bảy con ma thú hắc ám đi ra bắt mấy ma thú cấp tám trở về.

Nhiều người như vậy vây bắt ma thú thực lực quả là không tệ, muốn bắt mấy ma thú cấp tám không phải là điều quá khó.

Chặn đánh ma thú cấp tám đối với Địa Ma Lão Nhân là điều dễ dàng, cho dù bắt sống cũng không phải là phiền toái.

- Đại trưởng lão, lần này chúng ta dự định xuống tay với ma thú tộc nào đây?

Một hán tử áo đen cất tiếng hỏi Địa Ma Lão Nhân.

- Ngốc Thứ Tộc, Đan vương đang cần ma thú phi hành.

Địa Ma Lão Nhân cất tiếng nói, dù sao thì Địa Ma Lão Nhân cũng không dám đối phó với Cự Viên Tộc nữa, quanh đây mấy trăm dặm thì đối phó với Ngốc Thứ Tộc và Hắc Lang tộc dễ hơn nhiều.

- A, tại sao ta cảm thấy không đúng.

Địa Ma Lão Nhân hơi biến đổi sắc mặt mà đứng yên tại chỗ, sắc mặt lộ vẻ nghi hoặc.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

527. Chương 453: Đại Hắc Công Kích.

- Đại trưởng lão, chẳng lẽ còn có người có thể tiến vào kết giới chúng ta sao?

Một hán tử áo đen cất tiếng hỏi.

- Chết tiệt, mau lui lại.

Địa Ma Lão Nhân biến đổi sắc mặt lớn, thân ảnh của hắn nhanh chóng xoay vòng bay ngược về phía sau, dù sao Địa Ma Lão Nhân cũng là cường giả bát tinh Đấu Tôn đỉnh phong đã cảm nhận thấy trong thông đạo có điều gì đó bất thường.

- Địa Ma Lão Nhân, ngươi còn muốn chạy đi đâu?

Đúng lúc Địa Ma Lão Nhân lui về phía sau đã có mấy thân ảnh chặn đường lui của hắn chính là Nhạc Thành và đám người Hỏa Lão.

- Các ngươi là ai, là các người?

Địa Ma Lão Nhân nhanh chóng ổn định thân hình mà mở miệng hỏi, nhìn thấy người phía trước lão không kìm được mà biến đổi lớn sắc mặt, không ngờ người ở trong không gian thông đạo chính là Nhạc Thành.

- Chính là chúng ta, không phải ngươi một mực tìm ta sao, ta hôm nay đã đến, nhìn dáng vẻ của ngươi dường như là không hoan nghênh ta lắm?

Nhạc Thành chăm chú nhìn Địa Ma Lão Nhân hắn thật không ngờ ở đây lại gặp lão.

Nhạc Thành đánh giá bốn hán tử áo đen và bảy con ma thú ở sau lưng Địa Ma Lão Nhân, bốn hán tử áo đen đều có thực lực tứ tinh Đấu Tôn, bảy con ma thú hẳn là ma thú cấp tám trung kỳ hai con và năm con là ma thú cấp tám sơ kỳ, thực lực tổng cộng cũng không phải là mạnh.

- Hừ, hảo tiểu tử, ngươi dám đến phân diện của Hắc Ám Thần Điện, ngươi muốn mất mạng sao?

Địa Ma Lão Nhân chăm chú nhìn Nhạc Thành mà quát lạnh, sau đó sắc mặt biến hóa, Hỏa Lão ở bên cạnh Nhạc Thành khiến cho hắn cũng cảm thấy kiêng kỵ.

- Thật không, tuy nhiên mạng của ta tuyệt đối dài hơn của ngươi, hơn nữa mạng của ngươi nhiều nhất cũng chỉ sống qua hôm nay.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Địa Ma Lão Nhân.

- Kim Cương tộc trưởng, bọn chúng nói lần này muốn bắt mấy con ma thú, bảy con ma thú giao cho các ông, còn lại giao cho chúng ta là được rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Kim cương tộc trưởng.

Cự Viên Tộc lần này có tới mười một con Cự Viên ma thú tới đây cộng thêm Kim Cương tộc trưởng chính là ma thú cấp tám hậu kỳ, hai con ma thú cấp tám trung kỳ, Nhạc Thành tin rằng Cự Viên Tộc hoàn toàn có thể giết chết bảy con ma thú.

Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chân cũng có thực lực thất tinh Đấu Tôn, còn có ba người thực lực lục tinh Đấu Tôn chặn đánh những đám người này không phải là điều khó.

Còn có Hỏa Lão, mình và Đại Hắc, Nhạc Thành tin rằng có thể giết Địa Ma Lão Nhân dễ dàng.

- Không có vấn đề gì, mấy con ma thú tạp giao này giao cho Cự Viên Tộc chúng ta là được rồi.

Kim cương tộc trưởng cất tiếng nói.

Bảy con ma thú quái vật ở sau lưng Địa Ma Lão Nhân cùng bốn hán tử áo đen nhìn thấy nhóm người Nhạc Thành thì sắc mặt biến đổi lớn.

- Tiểu tử này người đừng quá đắc ý, đây chính là kết giới trong Hắc Âm Thần Điện, nếu như động thủ, người của Hắc Âm Thần Điện sẽ chạy tới, lúc đó các người cũng đừng muốn trốn.

Địa Ma Lão Nhân cất tiếng nói.

- Nhưng mà hiện tại người cho dù chết ở chỗ này người của Hắc Âm Thần Điện cũng không phát hiện ra biến cố.

Nhạc Thành mỉm cười, mình đã bố trí cấm chế bên ngoài, người ở bên ngoài chắc chắn sẽ không biết chuyện xảy ra ở trong cấm chế.

- Hừ, ta không tìm tên tiểu tử nhà người có thể thắng được ta.

Địa Ma Lão Nhân hừ lạnh một tiếng rồi hung hăng nhìn Nhạc Thành.

- Hỏa Lão, Đại Hắc chúng ta động thủ thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa Lão và hán tử áo đen.

- Vâng, chủ nhân.

Đại Hắc cất tiếng nói sau đó thân hình biến chuyển mất tung tích ở trên không trung.

- Xoẹt xoẹt.

Trong không gian hư vô, một màu xanh ngập trời lừng không bay ra.

Không trung lúc này quỷ dị vô cùng, tốc độ cũng vô cùng nhanh mà bao bọc Địa Ma Lão Nhân.

Nhạc Thành nhìn thấy màu xanh rẽ cây của Đại Hắc so với lúc ở Tuyệt Tình cốc lớn hơn rất nhiều lần thì biết rằng uy lực cũng đã tăng lên cường hãn vô cùng, chỉ là Nhạc Thành cũng biết thực lực mạnh nhất của Đại Hắc chính là ở rễ chính, nếu như cho Đại Hắc một mình đối phó với Địa Ma này thì uy lực tuyệt đối khó chơi.

Chỉ là Nhạc Thành hiện tại cũng không có thời gian để Đại Hắc đối phó với Địa Ma Lão Nhân này, hắn còn muốn tốc chiến tốc thắng.

Sắc mặt của Địa Ma Lão Nhân biến đổi, hắn cảm nhận được đám dây màu xanh rậm rạp kia không phải dễ trêu, thân hình của hắn nhanh chóng lui lại, đồng thời hắc mang trở nên nồng đậm.

- Xoẹt xoẹt.

Hắc mang trở nên liên tục, màu sáng xanh trở nên mờ đi, tuy nhiên thanh mang không tiếp tục công kích, dây mây đầy trời phủ quanh, vượt không gian che đầy cả Địa Ma Lão Nhân vào trong đó.

- xoẹt xoẹt.

Một quả cầu vô cùng lớn xuất hiện ở trong không gian, ở trong quả cầu này, sắc mặt của Địa Ma Lão Nhân trở nên biến đổi lớn.

Hắc mang của Địa Ma Lão Nhân tràn ngập, lực công kích văng về bốn phía.

- Xoẹt xoẹt.

Màu xanh bốn phương tám hướng công kích lên trên người của Địa Ma Lão Nhân, đồng thời không gian bên trong cũng ngày càng thu nhỏ lại.

- Chết tiệt, đây là cái quái quỷ gì.

Địa Ma Lão Nhân thầm mắng một tiếng, sau đó hắn lập tức không hề do dự mà đại thịnh hắc mang, Địa Ma Lão Nhân cũng hiểu rõ nếu như mình bị vây vào đây thì sẽ càng ngày càng bị phiền toái.

- Hắc Âm Địa Ngục.

Địa Ma Lão Nhân hét lớn hắc mang bao phủ toàn thân. Tuy nhiên sợi dây mây màu xanh cũng bao trùm vùng đất màu đen này.

Đúng lúc này một thanh âm bạo liệt phá ra, quả cầu lớn liền có một lỗ hồng, thân hình của Địa Ma Lão Nhân theo đó mà cũng lướt đi, bộ dáng chật vật không thôi.

Nhìn thấy đòn công kích của Đại Hắc, Hỏa Lão liền cảm thấy hứng thú với nó, Hỏa Lão không cho Địa Ma Lão Nhân thời gian, nhìn thấy thân ảnh của Địa Ma Lão Nhân thoát ra thân ảnh của Hỏa Lão cũng biến mất ngay tại chỗ.

- Không gian hỏa diễm.

Một ngọn lửa vô cùng nóng bỏng trở nên tràn ngập, ngọn lửa này chính là ngọn lửa mạnh nhất của Hỏa Lão.

Một mảng biển lửa tràn ngập, bao trùm quanh thân Hỏa Lão mà đánh về phía Địa Ma Lão Nhân.

- Cứu tinh Đấu Tôn, Vô Tận Ma Hải.

Địa Ma Lão Nhân chưa vững thân hình nhìn thấy đòn công kích của Hỏa Lão thì cảm nhận được khí tức và lực công kích của Hỏa Lão rất mạnh, chính là cứu tinh Đấu Tôn, sắc mặt của hắn liền biến đổi lớn.

Một mảng hắc mang tràn ngập giống như là biển gầm đánh về phía Hỏa Lão, đồng thời thân hình của Địa Ma Lão Nhân một lần nữa lui về phía dưới.

Địa Ma Lão Nhân hiểu rõ trong lòng, mình mặc dù có thực lực bát tinh Đấu Tôn đỉnh phong nhưng so với cứu tinh Đấu Tôn thì vẫn còn kém xa, hai thực lực cách biệt một trời một vực.

- Xoẹt.

Một mảng hồng mang nóng bỏng hiện lên, Nhạc Thành đã cảm nhận thấy Hỏa Lão đã khôi phục thực lực tới cứu tinh Đấu Tôn, ngọn lửa trên người cũng ngày càng trở nên cường hãn.

- Xoẹt xoẹt.

Hai luồng lực lượng dây dưa một chỗ, Hỏa Lão ngưng tụ hỏa diễm cho thấy uy lực mạnh hơn rất nhiều.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

528. Chương 454: Sát Địa Ma. (1)

- Gào, hú.

Cùng với việc Hỏa Lão và Địa Ma Lão Nhân triển khai công kích, Cự Viên Tộc ma thú cũng công kích bảy con ma thú của Hắc Ám Thần Điện.

Kim Cương tộc trưởng chọn hai con ma thú cấp tám trung kỳ, với thực lực của Kim Cương tộc trưởng đối với mấy con ma thú này không hề có chút vấn đề gì.

Hai ma thú cấp tám bên trong đều là ma thú cấp tám sơ kỳ.

Hắc Ám Thần Điện lần này xuất ra tổng cộng là bảy con ma thú hắc ám, bây giờ chỉ còn lại ba con, nhưng ba con chỉ là ma thú cấp tám sơ kỳ.

Cự Viên Tộc ma thú đối với ma thú của Hắc Ám Thần Điện phát khởi công kích, Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chân cũng đều chọn một hán tử áo đen mà tấn công.

Loại thực lực đối kháng này hoàn toàn kém xa, Nhạc Sử Chân và Nhạc Thuần hai người cũng chỉ có tu vi thất tinh Đấu Tôn, cộng thêm với đấu kỹ cao thâm của Nhạc gia, khiến cho hán tử áo đen bị trọng thương.

Kỳ thật bốn hán tử áo đen này lúc đầu đã muốn chạy trốn nhưng không thể nào thoát ra hkoir.

Bọn họ không có cơ hội trốn mà thôi, nếu như thật sự chạy thoát thì cũng bị nhốt trong cấm chế của Nhạc Thành.

Lúc này, Tiểu Song ở phía xa xa không làm gì, hai người tự động lùi ra ngoài, miễn cho mọi người bị vướng chân vướng tay.

Hỏa diễm công kích của Địa Ma Lão Nhân không lâu đã trở nên tán loạn, nửa năm trước Hỏa Lão chỉ có thể miễn cưỡng chống lại Địa Ma Lão Nhân mà thôi nhưng hiện tại tu vi thực lực của lão đã khôi phục tới cửu tinh Đâu Tôn, một mình lão giết Địa Ma Lão Nhân cũng không có vấn đề gì.

Địa Ma Lão Nhân dường như cũng hiểu rõ điều này, nhìn thấy thực lực của Hỏa Lão đã khôi phục thành cửu tinh Đâu Tôn hần nhanh chóng bao bọc một hắc mang quanh người mà lùi về phía sau.

Nhạc Thành nhìn thấy Địa Ma Lão Nhân muốn chạy trốn thì khóe miệng nở ra một nụ mỉm cười, hần không hề lo lắng, ở đây mình đã bố trí cấm chế, Địa Ma Lão Nhân muốn thoát khỏi thì rất khó khăn.

- Xoẹt xoẹt.

Nhạc Thành đoán không sai, Địa Ma Lão Nhân bị một đòn của Hỏa Lão mà trọng thương thân hình nhanh như chớp nhảy về phía sau, tốc độ vô cùng nhanh như muốn bỏ chạy.

Thân pháp của Nhạc Thành chuyển động, thân ảnh của hần như một vòng sáng đuổi theo phía sau lưng của Địa Ma Lão Nhân.

- Đáng chết, tại sao lại như vậy?

Địa Ma Lão Nhân ngưng thân hình một lát phát hiện trước mặt không có người nào đuổi theo còn tưởng rằng có thể đào thoát ai ngờ mình dính phải một bình chúng vô hình ngăn cản.

- Người đừng hòng chạy thoát.

Nhạc Thành đã xuất hiện sau lưng của Địa Ma Lão Nhân, ba vòng sáng xuất hiện xoay vòng.

Ám Ảnh Kiếm đã sớm hiện ra trong tay của Nhạc Thành, ba luồng sáng mang theo lực lượng cường hãn mà phóng tới, Địa Ma Lão Nhân không có thân thể Kim Long như Nhạc Hạo, không có tốc độ như Trần Tân chỉ có thể lui lại vài phần.

Đúng lúc Địa Ma Lão Nhân lui lại thì một hắc mang rất lớn gào thét, ở giữa không trung hoá thành cự trảo đen kịt, chụp tới ba Ám Ảnh Kiếm.

- Phá cho ta.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, Âm Dương Kiếm ở giữa không trung hơi tản ra, lập tức biến thành một phương hướng không thể xác định được ngăn cản trước cự trảo.

- Két két két.

Ba thanh âm thanh thúy truyền ra, cự trảo cũng không tồn tại dưới sự công kích của Âm Ảnh Kiếm được bao nhiêu.

Lúc này sắc mặt của Địa Ma Lão Nhân trở nên tái nhợt, đối với sự vây hãm của ba người, Địa Ma Lão Nhân hoàn toàn không có lực phản kích.

- Xoẹt xoẹt.

Chín sợi râu màu đen đã kéo dài ra, trên đó có một khí tức vô cùng khủng bố.

Chín sợi râu tràn ngập đột nhiên bao phủ quanh người của Địa Ma Lão Nhân, chín sợi râu này giống như là chín con cự mãng không ngừng vện vẹo.

Sắc mặt của Địa Ma Lão Nhân trầm xuống, quanh thân của hần ngưng tụ một hắc mang mà phản kích về phía Đại Hắc.

- Xoẹt xoẹt.

Chỉ thấy chín rỗ chín trên người Đại Hắc không ngăn cản được hắc mang tràn ngập kia, thân hình của Địa Ma Lão Nhân càng ngày càng tới gần.

Địa Ma Lão Nhân nhanh chóng lùi xuống, cảm nhận được chín sợi râu quỷ dị, trước tiên lùi thì tốt hơn, vừa rồi sợi dây mây màu xanh kia bao bọc đã khiên cho hắn phải tốn không ít mới có thể thoát ra.

Tuy nhiên tốc độ của Địa Ma Lão Nhân không thể nhanh bằng Đại Hắc, chín rỗ màu đen giống như là bạch tuộc vậy, không ngừng kéo dài ra, tạo thành một luồng sáng màu đen bao bọc.

- Xoẹt xoẹt.

Thân hình của Địa Ma Lão Nhân bị một hắc mang bao phủ, thực ra chín rỗ của Đại Hắc không thể phá vỡ.

- Không xong.

Đây chính là chuyện mà Đại Hắc sợ nhất bởi vì Địa Ma Lão Nhân hiện tại đối mặt không chỉ với Đại Hắc mà thôi, bên cạnh còn có hai người nhìn chằm chằm hắn.

- Âm Dương Kiếm.

Nhạc Thành lúc này mỉm cười, thủ ấn của hắn nhanh chóng đánh ra, mi tâm của hắn lóe lên bạch quang, Âm Dương Kiếm trôi ra ngoài cơ thể. Thủ ấn biến hóa, Âm Dương Kiếm liên tục biến thành bảy luồng sáng, bảy thanh Âm Dương Kiếm tràn ngập không gian.

Sắc mặt của Địa Ma Lão Nhân chấn động, hắc mang điên cuồng lay động uy nhiên chín rỗ của Đại Hắc cũng ngày càng bao bọc, Địa Ma Lão Nhân không thể nào thoát ra khỏi được.

- Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt.

Bảy thanh Âm Dương Kiếm đồng thời tiến vào bên trong, sau đó bốn thanh Âm Dương Kiếm tấn công vào dưới bụng của Địa Ma Lão Nhân, một màn máu tươi bắn ra, ngay cả nội tạng của Địa Ma Lão Nhân cũng phơi ra trước mắt.

- XOẹt.

Sắc mặt của Địa Ma Lão Nhân trở nên trắng bệch, toàn thân vô lực mà ngã xuống mặt đất, chín rỗ chín trên người Đại Hắc cũng được hất lên ở trên không trung.

- Địa Ma Lão Nhân ta đã nói rồi, ngươi không còn sống dài nữa.

Nhạc Thành thu thủ ấn lại, Âm Dương Kiếm quay về trong tay hắn tùy ý tiến tới bên cạnh Địa Ma Lão Nhân, hiện tại sắc mặt của Địa Ma Lão Nhân đã trở nên uể oải, trắng bệch mất đi khí lực.

- Tiểu tử, Hắc Ám Thần Điện nhất định sẽ báo thù cho ta, không bỏ qua cho ngươi.

Địa Ma Lão Nhân ở trên mặt đất nói với Nhạc Thành.

- Thật không, nói cho ta biết, phân điện còn có những người nào?

Nhạc Thành mỉm cười nhẹ nhàng hỏi Địa Ma Lão Nhân.

- Muốn biết từ trong miệng của ta, ngươi nằm mơ đi.

Địa Ma Lão Nhân hung hăng nói với Nhạc Thành, tuy nhiên trong ánh mắt lại hiện ra một vẻ sợ hãi vô cùng.

- Ta không cần hỏi, ta sẽ biết.

Nhạc Thành mỉm cười, thủ ấn của hắn biến đổi mà chăm chú nhìn Địa Ma Lão Nhân, trong tay của hắn hiện ra quang mang nhàn nhạt đánh lên đỉnh đầu của Địa Ma Lão Nhân.

- Tiểu tử, ngươi muốn gì, ngươi mau thả ta ra.

Địa Ma Lão Nhân nhìn thấy nụ cười của Nhạc Thành như muốn đòi mạng mình thì sắc mặt trở nên kinh khủng trong mắt hiện ra một vẻ sợ hãi vô cùng.

- Ta không làm gì cả, ta muốn biết một chuyện mà thôi, ai bảo ngươi không nói.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó thủ chương đã rơi lên trên đầu của Địa Ma Lão Nhân, mặc dù Địa Ma Lão Nhân cố gắng đầu tranh nhưng vẫn không có tác dụng nào.

- Xoẹt.

Thanh mang của Nhạc Thành tràn ngập, thanh mang trong tay hắt lên, đỉnh đầu của Địa Ma Lão Nhân phát ra những sương mù ti ti, hết thấy đều có vẻ quỷ dị.

- A.

Một thanh âm thét gào phát ra từ trong miệng của Địa Ma Lão Nhân, tiếng kêu thảm thiết vô cùng.

Khuôn mặt của Địa Ma Lão Nhân không ngừng run rẩy, hốc mắt của hắn hạ xuống, da bắt đầu héo rũ, một lúc sau cơ thể của Địa Ma Lão Nhân đã biến mất hoàn toàn không thấy.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

529. Chương 454: Sát Địa Ma. (2)

Chỉ còn lại một lớp da héo rũ che phủ đầu lâu của Địa Ma Lão Nhân.

Nhìn thấy thủ đoạn của Nhạc Thành, Hỏa Lão cũng không khỏi biến sắc, cái này thật quá hung ác.

Một lát sau khuôn mặt của Địa Ma Lão Nhân đã không còn sinh cơ nào nữa, con mắt lồi ra bên ngoài, cảnh tượng vô cùng khủng bố.

Nhạc Thành thu hồi tay phải lại, thủ ấn của hắn đánh ra, sắc mặt sau đó trở nên trầm tư, tiếp theo hắn thuận tay tháo cái nhẫn trữ vật của Địa Ma Lão Nhân xuống.

Theo linh hồn trí nhớ của Địa Ma Lão Nhân Nhạc Thành biết tất cả tin tức của Hắc Ám Thần Điện, trên khuôn mặt hắn lúc này không khỏi nở ra một nụ cười, lần này gặp cả lớn, mình phải ra tay.

- Trở về cho ta.

Nhạc Thuần trưởng lão đánh ra một chương ấn, ngay lập tức bao trùm một con ma thú cấp tám trung kỳ, đột nhiên thân hình của con ma thú này lùi về phía sau mấy chục thước.

- Chết đi.

Thân hình của Nhạc Sử Chân trưởng lão đột ngột xuất hiện phía sau lưng nó, một lực công kích hung hăng đánh lên.

- Âm âm.

Những thanh âm va chạm khổng lồ xuất hiện, con quái vật ma thú này bị đánh bay ra, Nhạc Sử Chân và Nhạc Thuần trưởng lão cũng có tu vi thất tinh Đấu Tôn, hai người hợp lực đối phó với một ma thú cấp tám trung kỳ hoàn toàn không có vấn đề gì.

Hóa ra Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chân mỗi người đều đã giết một tứ tinh Đấu Tôn, nhìn thấy Kim Cương tộc trưởng một mình đối phó với hai con ma thú cấp tám trung kỳ cho nên thuận tay cản lại một con để giết.

- Chết đi, con ma thú tạp giao kia.

Thân hình của Kim Cương cũng bay lên không trung mà hét lớn, một thanh âm phá hủy khổng lồ vang lên.

- Âm âm.

Từng thanh âm phá hủy khổng lồ không dứt, ma thú bị giết chết không ít, thực lực cách nhau quá xa những ma thú này căn bản không phải là đối thủ.

Bốn hán tử tứ tinh Đấu Tôn cũng bị Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chân và ba trưởng lão khác giết chết.

- Hỏa Lão, lần này chúng ta gặp cá lớn rồi.

Nhạc Thành nói với Hỏa Lão.

- Sao, có ai ở trong phân diện?

Hỏa Lão vừa rồi nhìn thấy Nhạc Thành có thủ đoạn quỷ dị với Địa Ma Lão Nhân thì biết rằng Nhạc Thành đã chia lìa linh hồn lực của Địa Ma Lão Nhân, có thể nhìn trộm linh hồn trí nhớ của đối phương.

- Hôi Ma lần trước ở viễn cổ kết giới cũng có mặt, ngoài ra còn có một con quái vật ma thú cấp tám hậu kỳ, còn có một người tên là Đan Vương, ngoài ra còn có tám con ma thú cấp tám trung kỳ và năm con ma thú cấp tám sơ kỳ, còn có ba nghìn ma thú cấp bảy trung kỳ và hậu kỳ, những người khác cũng có thực lực Đấu Tôn và Đấu Tông.

Nhạc Thành cất tiếng.

- Nhạc Thành, thực lực này rất mạnh, Đan Vương có thực lực gì?

Hỏa Lão cất tiếng hỏi.

- Đan Vương dường như có thực lực bát phẩm đỉnh cấp Luyện Dược sư, tất cả ma thú của Hắc Ám Thần Điện đều do Đan Vương tạo nên. Đan Vương lần này còn tạo ra được ma thú cấp tám hậu kỳ.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Lần trước Nhạc Thành ở Hắc Ám Thần Điện của thất trưởng lão biết được một số điều trọng yếu của Hắc Ám Thần Điện cũng có con ma thú cấp tám hậu kỳ này.

Nhạc Thành còn biết, thủ đoạn của những ma thú này rất quỷ dị, một số ma thú sau khi cải tạo thực lực đã có thể tăng vọt, ma thú lực giai trở thành ma thú thất giai, ma thú thất giai có thể trở thành ma thú bát giai.

Từ trong linh hồn trí nhớ của Địa Ma Lão Nhân Nhạc Thành biết được những năm gần đây Hắc Ám Thần Điện đã tạo ra không ít đại quân ma thú, những ma thú thất giai đã đạt đến con số khủng bố.

- Bát phẩm đỉnh cấp Luyện Dược sư, thực lực không dưới hôi ma, người dự định đối phó làm sao?

Hỏa Lão suy nghĩ một lát rồi hỏi Nhạc Thành.

Nhạc Thành đúng là không thích hợp để đối phó với Đan Vương, bát phẩm đỉnh cấp Luyện Dược sư, thực lực không hề dưới hôi ma, hẳn không thể nào đối phó, cộng thêm Đại Hắc cũng không có tác dụng.

- Có.

Nhạc Thành đột nhiên nở ra một nụ mỉm cười sau đó thần thức của hắn trở nên tràn ngập, hắn cảm ứng được bên trong Hạo Thiên Tháp, Yêu Huyền đã tỉnh lại.

- Yêu Huyền, việc tu luyện thế nào rồi?

Thanh âm của Nhạc Thành vang lên vào trong Hạo Thiên Tháp.

- Thế nào, có phải có phiền toái hay không?

Yêu Huyền mở hai mắt ra mà nhẹ nhàng hỏi.

- Có một bát phẩm hậu kỳ Luyện Dược sư, hiện tại ta rất khó đối phó.

Nhạc Thành không lòng vòng mà nói thẳng với Yêu Huyền.

- Được, giao cho ta, không có vấn đề gì.

Yêu Huyền nói xong liền đứng lên.

- Tốt lắm, làm phiền người rồi.

Nhạc Thành mừng rỡ mà nói.

Nhạc Thành đánh thủ ấn ra, mi tâm của hắn lóe lên, Hạo Thiên Thập đột ngột xuất hiện trên người của hắn, một thân ảnh màu xanh chuyển động trước mắt hắn.

- Yêu Huyền tỷ.

Đại Song và Tiểu Song nhanh chóng đến bên cạnh Yêu Huyền.

Yêu Huyền đi tới bên cạnh của Nhạc Thành nhìn đám thi thể phía trước cũng không hỏi nhiều.

Nhạc Thành và các trưởng lão Nhạc gia nhìn thấy một cô gái xinh đẹp thì kinh ngạc chỉ có Hỏa Lão là không kỳ quái.

- Mấy nghìn thất giai ma thú làm sao đối phó, phiền phức đó!

Hỏa Lão nhìn thấy Nhạc Thành dùng Yêu Huyền đối phó với bát phẩm đỉnh cấp luyện được sư thì yên tâm nhưng mấy nghìn thất giai ma thú vây hãm thì cho dù là cửu tinh Đấu Tôn bị nhốt cũng sẽ vẫn không chịu nổi.

- Đến lúc đó nghĩ biện pháp.

Nhạc Thành cất tiếng nói, lúc đó hắn sẽ sử dụng Thiên Phần tiên trận, trận pháp khởi động thì những ma thú kia cũng không thể chống đỡ.

- Vây lên đường thôi.

Hỏa Lão cười nói.

- Đi thôi.

Nhạc Thành cất tiếng, khóe miệng của hắn hiện ra một lãnh ý, lần này nhất định sẽ là một đòn phản kích với Hắc Ám Thần Điện.

Thu hồi cấm chế xong, mọi người nhanh chóng đi vào trong không gian thông đạo, biết được thực lực của Hắc Ám Thần Điện bên trong, Nhạc Thành cũng không lo lắng chuyện đả thảo kinh xà, dù sao vừa xuất hiện người bên trong Hắc Ám Thần Điện cũng sẽ biết.

Ở trên một kiến trúc màu đen, không gian trở nên chấn động.

Mấy thân ảnh áo đen xuất hiện, những người này đều có thực lực tứ tinh ngũ tinh Đấu Tôn.

- Tại sao trưởng lão lần này đi lại về nhanh như vậy, chẳng lẽ đã bắt được mấy con ma thú cấp tám.

Ngũ tinh Đấu Tôn áo đen nghi hoặc mà nói.

- Nói không chừng vừa ra ngoài đã gặp.

Một tứ tinh Đấu Tôn nói.

- Không sai, với thực lực của đại trưởng lão bắt mấy con ma thú cấp tám sơ kỳ đó thật đơn giản.

- Xoẹt xoẹt.

Không gian trên không trung chấn động, sau đó một thân ảnh gọn song từ bên trong nhảy ra.

- Không phải đại trưởng lão, các người là ai?

Nhìn thấy đám người giữa không trung, ba người áo đen này ngạc nhiên hỏi, tuy nhiên đúng lúc này tường luồng công kích đã phóng tới họ.

Ba người này không ngờ rằng có kẻ lạ xâm nhập, không kịp phản ứng một chiêu đã bị giết chết.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

530. Chương 455: Âm Ma U Viêm. (1)

- Đáng chết, là ai tiến vào trong phân điện?

Ở một nơi trong kiến trúc, sắc mặt của Hôi ma biến đổi lớn, thân ảnh của hắn nhanh như tia chớp nổi lên trên không trung.

- Ô Ô.

Từng thanh âm quỷ dị liên tục truyền ra, mấy đạo thân ảnh từ dưới không nhảy ra.

- Thật là quá nhiều.

Nhạc Thành khê chau mày, mấy nghìn thân ảnh này chính là số lượng lớn ma thú tạp giao, mỗi con ma thú đều kỳ quá vô cùng, đều có thực lực thất giai trung kỳ hoặc thất giai hậu kỳ.

- Cần phải có biện pháp để đưa những ma thú này ra bên ngoài.

Nhìn thấy mấy nghìn ma thú phía trước, Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng tìm cách đem những ma thú này đi vào Thiên Phần tiên trận.

- Xoẹt xoẹt.

Mấy đạo thân ảnh cũng lướt qua bầy ma thú tiến tới gần Nhạc Thành, một trong số bọn chúng chính là một thân ảnh áo xám, Hôi Ma.

- Là các người, dám tới phân điện của Hắc Âm Thần Điện, các người chán sống rồi.

Hôi Ma tiến đến, khoe miệng của hắn nở ra một nụ cười.

- Hôi Ma, người đừng có nói lời thừa, hôm nay ta sẽ san bằng phân điện của các người ra.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hôi Ma, trên khuôn mặt tràn ngập hàn ý.

- Chỉ bằng vào tên tiểu tử nhà người sao, hôm nay vừa vặn ta cần huyết dịch của Nhạc gia mà người lại đưa đầu đến đây, ta đa tạ người.

Hôi Ma cất tiếng nói với Nhạc Thành, ánh mắt của hắn đảo qua người Nhạc Thành, sắc mặt cũng theo đó mà biến đổi.

- Hôi Ma, chỉ bằng người sao, thực lực của người vẫn chưa đủ đâu.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Hừ, Hỏa Vô Thiên, người không còn như năm đó nữa, người vô pháp không làm gì được ta đâu.

Hôi Ma lạnh lùng nói với Hỏa Lão.

- Hôi Ma, nếu như năm đó thực lực của ta không rút xuống thì bây giờ lão bắt tử của Hắc Âm Thần Điện các người cũng không dám nói như vậy với ta, năm đó ta có thể chà đạp người thì người cũng đừng hòng vừa ý.

Trong mắt của Hỏa Lão tràn ngập hàn ý.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ở giữa không trung một mảng thân ảnh đã rơi bên cạnh của Hôi Ma, phía trước chính là một lão nhân, trên khuôn mặt của lão có một vẻ lạnh lùng và một khí tức đầm máu, theo sau chính là tám con ma thú cấp tám trung kỳ.

Mà bên cạnh lão giả này có một quái vật đầu sư tử thân sói, ma thú này sau lưng còn có một đôi cánh màu đen, tràn ngập khí tức, xem ra là cấp tám hậu kỳ.

- Hôi Ma, chuyện gì vậy, đây là những người nào, dám xông vào trong Hắc Ám Thần Điện, đúng là muốn chết.

Lão nhân kia rút xuống bên cạnh Hôi Ma mà cất tiếng hỏi.

- Đây chính là Đan vương, còn đám quái vật ma thú tạp giao kia nữa.

Nhạc Thành chăm chú nhìn lão nhân này cùng với đám ma thú cấp tám hậu kỳ kia.

- Đan Vương, tên tiểu tử kia nói người có thân thể Kim Long.

Hôi Ma cất tiếng nói với Đan Vương.

- Lần trước huyết dịch ở trong Cự Thành hắc là lấy từ trên người tên tiểu tử này, ngay cả hai khối Thiên Ngoại thiên thạch cũng thế.

Hôi Ma nói Nhạc Thành với Đan Vương.

- Thật không, chính là tên tiểu tử này sao?

Đan Vương lập tức mừng rỡ nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện ra vẻ hưng phấn.

- Tiểu tử, ta chính là Đan Vương, ta sẽ đổi đãi người cho thật tốt.

Đan Vương nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Người còn chưa đủ tư cách.

Nhạc Thành cất tiếng nói, bát phẩm đỉnh cấp Luyện Dược sư, đúng là có thể gọi là Đan Vương, Nhạc Thành lại tỏ ra khinh bỉ, lão già này chẳng qua có thể luyện hóa ra một số ma thú mà thôi thủ đoạn này hẳn không thêm để ý.

- Quên nói cho các người biết, Địa Ma đã đi trước một bước, đang ở tuổi vàng chờ các người.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hôi Ma và Đan Vương, khuôn mặt lại lộ ra vẻ tươi cười.

- Cái gì, người giết Địa Ma, các người....

Hôi Ma hung hăng nhìn Nhạc Thành, trong mắt như muốn bắn ra lửa vậy.

- Không sai, kế tiếp là các người, người cũng đừng để cho Địa Ma chờ quá lâu.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Tiểu tử, người thật là ngông cuồng, rơi vào trong tay Đan Vương ta, người nhất định muốn chết không được muốn sống cũng không xong.

Đan Vương nhìn Nhạc Thành, khóe miệng nở ra một nụ cười.

- Ta sẽ chờ, bất quá ta hi vọng hôm nay người sẽ chết.

Nhạc Thành lóe lên hàn ý ở trong mắt rồi nói với mọi người:

- Mọi người chuẩn bị động thủ.

- Hừ, chỉ bằng các người sao, chịu chết đi.

Sắc mặt của Hôi Ma trầm xuống, quanh thân của hắn sau đó tràn ngập hắc mang mà công kích về phía Nhạc Thành.

- Hôi Ma, đối thủ của người chính là ta, người lùi về đi.

Hồng mang nóng bỏng trong tay của Hỏa Lão nhanh chóng ngăn trước người của Hôi Ma.

Về phần mười con ma thú cấp tám trung kỳ cùng với ma thú cấp tám sơ kỳ kia đã bị ma thú của Cự Viên Tộc và mấy bộ Kim Tiên Khôi Lỗi khắc chế.

Nhạc Thành cùng Đại Hắc còn có năm trưởng lão của Nhạc gia cũng ở bên cạnh đề phòng.

- Tiểu tử, ngươi đi cùng với ta thôi.

Đan Vương và Hôi Ma bắt đầu công kích, như là tia chớp đánh về phía Nhạc Thành.

- Mau trở về đi.

Một tiếng kêu vang lên, sau đó Yêu Huyền đã xuất hiện trước mặt Đan Vương, trong tay của nàng tràn ngập quang mang màu xanh tấn công.

- A.

Cảm nhận được khí tức trên người của Yêu Huyền, sắc mặt của Đan Vương liền biến đổi, thân hình của hắn nhanh chóng lui lại tránh khỏi một đòn của Yêu Huyền.

- Đúng là thân thể ma thú, khó trách.

Trong tay của Đan Vương tràn ngập một ngọn lửa nóng bỏng, ngọn lửa này không phải là Đan hỏa bình thường, so với đan hỏa còn mạnh hơn không ít, chính là một loại dị hỏa.

- Âm Ma U Viêm.

Đan vương quát nhẹ một tiếng, sau đó một ngọn lửa bắn về phía Yêu Huyền.

- Âm Ma U Viêm.

Đây chính là một loại dị hỏa, nằm trong mười loại lửa mạnh mẽ nhất, Yêu Huyền nhìn thấy ngọn lửa này công kích thì bóng hình nhanh chóng lui về phía sau.

Nhạc Thành đánh giá toàn trường, Yêu Huyền ngăn cản Đan Vương là đủ rồi, những người khác thì phỏng chừng hơi khó khăn, Hỏa Lão hiện tại kịch chiến với Hôi Ma nhất thời cũng khó phân cao thấp.

- Gào, hú.

Tộc trưởng của Kim Cương tộc gào thét một tiếng sau đó khôi phục bản thể giữ không trung, không hề do dự đánh về phía một con ma thú cấp tám hậu kỳ.

- Gào hú.

Một thanh âm nổ mạnh vang lên, con ma thú cấp tám hậu kỳ nhìn thấy đòn công kích thì hai cánh cũng mở rộng ra.

Hai con ma thú cấp tám hậu kỳ đánh nhau, từng hồi thanh âm đinh tai nhức óc vang lên.

- Gào hú, gào hú.

Từng thanh âm gào hú vang lên, ngay lập tức ma thú của Hắc Ám Thần Điện cùng với ma thú của Cự Viên Tộc đều bành trướng thân hình lên.

- Kim Tiên khôi lỗi.

Ở trên không trung Nhạc Thành cũng không dám chần chừ mà lập tức đánh ra, trên tay của hắn xuất hiện năm bộ Kim Tiên khôi lỗi.

Mấy con ma thú cấp tám của Cự Viên Tộc cũng đánh về phía ma thú cấp tám của Hắc Ám Thần Điện, từng luồng lực lượng cường hãn vô cùng xuất hiện.

Mấy con ma thú cấp tám của Hắc Ám Thần Điện tổng cộng có tám con ma thú cấp tám trung kỳ và năm con ma thú cấp tám sơ kỳ, thần thức của Nhạc Thành khổng lồ chế năm bộ Kim Tiên khôi lỗi đánh về bọn chúng.

Kim Tiên khôi lỗi hiện tại đã đạt tới cảnh giới chuẩn tiên khôi, thực lực có thể chống lại ngũ tinh Đấu Tôn, đối phó với ma thú cấp tám sơ kỳ tuyệt đối không có vấn đề gì.

Mười con ma thú của Cự Viên Tộc đối phó với tám con ma thú cấp tám trung kỳ trong chớp lát đã rơi vào thế hạ phong.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

531. Chương 455: Âm Ma U Viêm. (2)

Nhạc Thành nhìn thấy tình hình thì sắc mặt lập tức biến đổi, hắn lập tức nói với ba người lục tinh Đấu Tôn của Nhạc gia:

- Phiên ba vị trưởng lão giúp đỡ cho Cự Viên Tộc, giết những ma thú cấp tám kia, càng nhanh càng tốt.
- Tộc trưởng khách khí rồi.
- Chúng ta đi.

Ba vị trưởng lão thực lực lục tinh Đấu Tôn cất tiếng mỉm cười với Nhạc Thành, sau đó lập tức thả người đánh về phía mấy con ma thú cấp tám của Hắc Âm Thần Điện.

Cường giả lục tinh đấu tôn đối phó với ma thú cấp tám vậy là quá đủ, nhất là những trưởng lão này có những đấu kỹ rất cao thâm.

Bị trưởng lão thực lực lục tinh Đấu Tôn vây hãm, ba con ma thú cấp tám trung kỳ của Hắc Âm Thần Điện lập tức không còn chiếm thượng phong nữa.

- Còn hơi phiên phức.

Nhạc Thành nhìn thấy tình hình phe mình vẫn chưa chiếm ưu thế thì sắc mặt hơi biến đổi, nhất là hiện tại mấy nghìn con ma thú cấp bảy đã gào thét tiến tới cạnh hắn.

Mặc dù Nhạc Thành không e ngại những con ma thú cấp bảy này, tuy nhiên số lượng có nó rất nhiều, hơn nữa Thiên Phần tiên trận lại bố trí ở bên ngoài. Lúc này sắc mặt của hắn liền trầm xuống.

-Nhạc Thuần trưởng lão, Nhạc Sử Chân trưởng lão, hai người ra tay đi, có thể giết bao nhiêu thì giết bấy nhiêu.

Nhạc Thành do dự một chút, cũng không do dự đó là thất giai hay bát giai ma thú, miễn cho ma thú xâm nhập vào trong đội hình ma thú của Hắc Âm Thần Điện là được.

- Đại Hắc, toàn lực giết.

Nhạc Thành cất tiếng nói với bên cạnh, thân ảnh của hắn cũng như chớp mà xoay tròn trên không trung.

- Âm Dương Kiếm.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười mà quát nhẹ, từ trong mi tâm của hắn, Âm Dương Kiếm đột nhiên bắn ra phát ra những ánh sáng rực rỡ.

- Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt.

Một mảng kiếm quang chói mắt xuất hiện, bảy con ma thú từ trên không trung cũng ngã xuống trên mặt đất, thất giai ma thú không thể nào chống lại Âm Dương Kiếm.

- Âm âm âm.

Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chân hai người cũng đồng loạt đánh ra chuông mang, hai con thất giai ma thú đã bị đánh chết.

- Xoẹt xoẹt.

Thân thể của Đại Hắc biến ảo trên không trung, một hắc cầu lớn xuất hiện, vô số sợi dây mây màu xanh bao phủ thất giai ma thú.

- Chết tiệt, hắc ám ma thú của ta.

Nhìn về phía Yêu Huyền, sắc mặt của Đa Vương thay đổi lớn.

- Hôi Ma, người mau dùng Khôi Lỗi.

Đa Vương bắn một ngọn lửa trong tay ra, thân hình mượn thế mà lui lại.

- Âm âm.

Ở phía trước từng thanh âm không gian chấn động phát ra, thân hình của Hôi Ma cũng nhanh chóng lui lại phía sau.

- Hừ.

Hôi Ma nhìn lên trên không trung, sắc mặt cũng biến đổi lớn lập tức mấy đạo thân ảnh xuất hiện ở giữa không trung.

- Nhân Hình Khôi lỗi.

Sắc mặt của Hỏa Lão hơi biến đổi, năm thân ảnh chính là năm bộ Nhân Hình Khôi Lỗi ở trong kết giới, về sau đã bị Hôi Ma lấy đi, năm bộ đều có thực lực thất tinh Đấu Tôn, vô cùng lợi hại.

- Nhân Hình khôi lỗi.

Nhạc Thành bây giờ cũng đã nhìn thấy Hôi Ma xuất ra năm bộ Nhân hình khôi lỗi, năm bộ này hẳn cũng không xa lạ gì.

- Đi.

Hôi Ma quát nhẹ một tiếng, năm bộ Nhân hình khôi lỗi nhanh chóng đánh về phía trên không.

- Nhạc Thuần trưởng lão, Nhạc Sử Chân trưởng lão, trước hết hãy đối phó với Khôi Lỗi.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống rồi lập tức nói với Nhạc Sử Chân, đồng thời thủ ấn trong tay của hắn cũng đánh ra, thân thể lóe lên thanh mang, phân thân áo xanh nhanh chóng xuất hiện bên cạnh người của hắn.

- Âm Dương Kiếm, Âm Ảnh Kiếm.

Chủ thể và phân thân của Nhạc Thành đánh về phía một khối Nhân Hình Khôi lỗi, chủ thể sử dụng Âm Dương Kiếm, phân thân sử dụng Âm Ảnh Kiếm.

- Két két.

Từng thanh âm va đập vang lên, những khôi lỗi này thực lực mạnh mẽ vô cùng, độ cứng cũng vô cùng mạnh, muốn đối phó quả không phải là điều dễ dàng.

- Keng keng.

Mấy đạo thanh âm truyền ra, bảy thanh Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành đã bị Nhân Hình KHôi lỗi kia ngăn cản.

Nếu như Âm Dương Kiếm đánh lên trên người của một thất tinh Đấu Tôn thì hẳn chắc hẳn sẽ bị thương nặng nhưng đánh lên trên người nhân hình Khôi Lỗi thì ngoại trừ mẻ một mảnh nhỏ chứ không vấn đề gì.

- Keng keng.

Phân thân của Nhạc Thành áo xanh cũng bắn ba thanh Âm Dương Kiếm lên trên người một nhân hình khôi lỗi tuy nhiên vẫn không tạo ra bao nhiêu thương tổn với nó.

- Âm âm.

Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chân hai người mỗi người đều đối phó với một con nhân hình khôi lỗi, thực lực của hai người cùng với nhân hình khôi lỗi đều ngang nhau, một chuồng của bọn họ đánh lên đánh bay mấy chục thước.

- Xoẹt.

Sợi dây màu đen của Đại Hắc cũng tấn công về phía một nhân hình khô lồi, sau đó là từng thanh âm va đập, sợi dây của Đại hắc tạo thành một vòng cung.

Mà Nhân Hình khô lồi sau khi bị Đại Hắc hung hăng đánh tới thì bị bay ngược trên không trung về phía sau vài trăm thước.

- Không thể cùng khô lồi ngạnh kháng, cho dù tiêu hao nó cũng sẽ mất không ít thực lực.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Đúng là Khô lồi, ta nhất định phải dùng linh hồn lực khống chế.

Nhạc Thành bỗng dưng xuất hiện một ý tưởng ở trong đầu.

- Đại Hắc, người hộ pháp giúp ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó thân thể của hắn trôi lên trên không trung, thủ ấn đánh ra.

- Xoẹt.

Hai khối nhân hình khô lồi bị Nhạc Thành đánh úp, thân thể của Đại Hắc bao phủ một nhân hình khô lồi.

- Hóa ra là như vậy, khô lồi thuật cũng không được tốt lắm.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười, hắn đã nhìn thấy linh hồn lực lưu lại.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, hai sợi thần thức của Nhạc Thành bắt đầu bắn tới, hai luồng linh hồn lực bắn về phía chính diện của Nhân Hình khô lồi, Nhân hình khô lồi bỗng nhiên đứng lại, ngay cả con mắt cũng không nhúc nhích.

Lúc thần thức của Nhạc Thành xâm nhập cũng dính phải sự phản kích của Nhân Hình khô lồi nhưng đối với Nhạc Thành, sự phản kháng này là quá yếu ớt.

Hai luồng linh hồn lực bắt đầu đấu tranh, một lát sau Nhạc Thành cũng đã khống chế được linh hồn lực còn sót lại.

Thủ ấn đánh ra, thần thức của Nhạc Thành liền thu hồi, đồng thời Vô Thượng Chân hỏa cũng ngưng tụ, hai nhân hình khô lồi bị rút ra, một chút linh hồn lực đã bị Vô Thượng Chân Hỏa đốt cháy sạch sẽ.

- Đi.

Thủ ấn Nhạc Thành đánh ra, hắn lập tức mỉm cười quát nhẹ.

- Có phải như vậy là đơn giản hơn không?

Sắc mặt của Nhạc Thành một lần nữa nở ra một nụ cười, thủ ấn của hắn xuất hiện, ba thần thức lập tức chia ra, bao phủ ba nhân hình khô lồi.

Thần thức của Nhạc Thành xâm nhập, ba nhân hình khô lồi kia dừng lại không hề nhúc nhích ở trên không trung.

Một lát sau, ba nhân hình khô lồi đã bị Nhạc Thành kéo linh hồn lực ra ngoài, chỉ để lại thần thức của hắn ở trong đó.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

532. Chương 456: Phản Khống Nhân Hình Khôi Lỗi.

Thu hồi thủ ấn lại, ngay lập tức Vô Thượng Chân hỏa của Nhạc Thành bắt đầu hút linh hồn lực ra, Nhạc Thành một lần nữa quát nhẹ, ba nhân hình khôi lỗi triển khai công kích tới quái vật ma thú thất giai kia.

Nhìn thấy nhân hình khôi lỗi bị Nhạc Thành khống chết, đám người Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chân đều lộ vẻ kinh ngạc.

- Khốn kiếp, tại sao lại có thể như vậy?

Đan Vương nổi giận, nhìn thấy năm bộ Nhân Hình khôi lỗi của mình tấn công những hắc ám ma thú thì sắc mặt thay đổi lớn.

- Hôi Ma, chuyện gì xảy ra vậy?

Nhìn năm bộ nhân hình khôi lỗi, Đan Vương hiềm hiềm tấn công Yêu Huyền, sắc mặt la lớn về phía Hôi Ma, còn tưởng rằng Hôi ma phạm sai lầm.

- Âm.

Ở giữa không trung, Hôi Ma cùng với Hỏa Lão ngạnh kháng với nhau, nhìn thấy năm bộ nhân hình khôi lỗi công kích Hắc Ám Thần Điện, sắc mặt của Hôi Ma trở nên càng khó coi hơn cả Đan Vương.

- Đan Vương ta cũng không biết thế nào.

Hôi Ma nói xong thì sắc mặt trầm xuống, bây giờ Hắc Ám Thần Điện đã rơi vào thế hạ phong.

- Hôi Ma, trước hết mở kết giới, để hắc ám ma thú rời đi, không thể bị giết ở chỗ này.

- Được, ta mở kết giới.

Hôi Ma cất tiếng xong liền mở kết giới.

- Mở kết giới, muốn chạy trốn sao?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó hắc ám giá toàn trường, lúc này có ba vị trưởng lão Nhạc gia thực lực tinh Đấu Tôn gia nhập, tám con ma thú cấp tám trung kỳ của Hắc Ám Thần Điện đã hoàn toàn bị áp chế.

Và năm bộ Kim Tiên khôi lỗi đối phó với tám con ma thú cấp tám sơ kỳ hiện tại đã khiến cho ma thú bị thương loang lỗ, công kích của bọn chúng thật là mạnh.

- Âm.

Một Kim Tiên Khôi Lỗi trực tiếp công kích về phía quái vật ma thú.

- Âm âm.

Lại hai con ma thú cấp tám sơ kỳ bị Kim Tiên Khôi Lỗi giết chết.

Ba con ma thú cấp tám bị giết chết, sắc mặt của Đan Vương trở nên ngày càng khó coi, so với những ma thú cấp bảy kia, những ma thú cấp tám này chính là tâm huyết của hắn.

- Âm âm.

Lại hai con ma thú cấp tam sơ kỳ bị Kim Tiên Khôi Lỗi giết chết, mà hiện tại năm con ma thú cấp tám sơ kỳ cũng bị năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi giết chết hoàn toàn.

- Trở về.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, hắc ám giá nhanh chóng thu hồi Kim Tiên Khôi Lỗi lại bên người.

Tuy nhiên hiện tại thật hỗn loạn, mấy nghìn con ma thú cấp tám gia nhập, đầy trời đều là ma thú.

Có năm bộ Kim Tiên khôi lỗi gia nhập, tám con ma thú cấp tám trung kỳ càng thêm rơi vào thế hạ phong, mà Nhạc Thành khổng chế năm bộ nhân hình khôi lỗi công kích khiến cho không ít ma thú cấp bảy chạy thực mạng.

Đại Hắc cùng với Nhạc Thuần, còn có Nhạc Sử Chân một lần nữa gia nhập đội hình giết chết những ma thú cấp bảy kia.

- Xoẹt.

Màu xanh trên không trung của Yêu Huyền một lần nữa lại tràn ngập, giống như là linh xà vậy.

- Xoẹt.

Đan Vương một lần nữa tránh đòn công kích của Yêu Huyền, trong miệng còn hét lớn với Hôi Ma:

- Hôi ma, ngươi còn không mở kết giới, chẳng lẽ ngươi muốn toàn bộ ma thú chết ở đây sao?

Mà lúc này, Hôi Ma không phải là không muốn mở kết giới mà hắn đã bị Hỏa Lão quán chặt, căn bản là không thể mở.

- Âm.

Một tiếng vang thật lớn, hai khôi lỗi và một con Cự Viên ma thú công kích, con ma thú cấp tám trung kỳ cuối cùng cũng bị giết.

- Âm âm.

Hai con hắc ám ma thú ngã xuống mặt đất, Hôi Ma nhìn thấy tình huống hiện tại thì kinh hãi.

- Ma Đoạn Vu Núi.

Hôi Ma hét lớn một tiếng, quanh thân của hắn tràn ngập đầu khí chuyển động, sau đó sắc mặt trở nên tái nhợt, ở giữa không trung, Hôi ma ngưng tụ một quang cầu nồng đậm.

Sắc mặt của Hỏa Lão hơi trầm xuống, lão cũng nhìn ra Hôi Ma đã dùng toàn lực, thân hình của lão lùi về phía sau, quanh thân cũng tràn ngập đầu khí điên dại.

- Đi.

Hôi Ma la lên một tiếng, trong tay của hắn chính là quang cầu mang theo một khí tức cường hãn vượt không gian mà công kích về phía Hỏa Lão.

Quả cầu vô cùng lớn bắn về phía Hỏa Lão trên không trung, quỷ dị mà khuếch tán ra, vượt không gian tràn ngập Hắc Mang mà bao trùm Hỏa Lão.

- Không gian Hỏa Diễm.

Hỏa Lão la lên, sau đó biển lửa tràn ngập, ngọn lửa này so với dị hỏa của Đan Vương còn mạnh hơn không ít.

Một biển lửa tràn ngập xung quanh thân hình của Hỏa Lão, dưới sự bảo vệ của ngọn lửa này, hắc mang của Hôi Ma không thể tiến tới cạnh Hỏa Lão, xem ra hắc mang cũng kiêng kỵ.

Hai luồng lực lượng này dây dưa với nhau, giữa không trung tràn ngập khí tức cường hãn, mấy con thất giai ma thú quanh đó cũng trở nên rối loạn.

- Xoẹt.

Sắc mặt của Hôi Ma rối loạn, thân hình của hắn sau đó nhanh chóng lui lại, ngọc giản ném ra giữa không trung.

- Xoẹt xoẹt.

Một mảng khí tức cuồng bạo trên không trung, cả không gian như muốn biến dạng vậy, vô cùng quỷ dị.

- Muốn phá kết giới sao?

Nhạc Thành nở ra một nụ cười lạnh.

- Âm, một luồng khí kích tán ở trên không gian, giữa không trung bắn ra một luồng quang mang chói mắt.
- U U.

Đúng vào lúc này không gian càng lúc càng lớn, một mảng khí tức cuồng bạo biến mất giữa không trung.

- Xoẹt.

Không gian khí tức phóng ra, cả phân điện của Hắc Ám Thần Điện như muốn sáng ngời thêm vài phần vậy.

- Đan vương, ông đi mau, ở đây giao cho ta.

Hồi Ma ở giữa không trung lớn tiếng nói với Đan Vương.

- Người lo cho chính người đi.

Hỏa Lão la lên, sau đó quanh thân lão nhanh chóng bao phủ một biển lửa.

- Tất cả hắc ám ma thú mau rời đi.

Đan vương hét lớn ở trên không trung, sau đó ngọn lửa nóng bỏng tấn công về phía Yêu Huyền.

- Hu.

Kết giới mở ra, ngay lập tức tất cả thất giai ma thú đều chạy chực mạng, mấy con ma thú cấp tám cũng muốn chạy trốn nhưng bị năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi và ba vị trưởng lão Nhạc gia ngăn cản lại.

Hóa ra mấy có tới mấy nghìn con ma thú cấp bảy nhưng hiện tại đã bị Đại Hắc và các vị trưởng lão Nhạc gia giết chỉ còn hơn hai nghìn.

Nhìn thấy đám ma thú cấp bảy kia chạy thục mạng, tâm niệm của Nhạc Thành chuyển động, hắn ngay lập tức dùng năm bộ Nhân Hình Khôi Lỗi đuổi theo, đồng thời nói với đám trưởng lão Nhạc gia:

- Nhạc Thuần trưởng lão, không cần đuổi theo.

Nhạc Thành cùng với Nhạc Sử Chân còn có Đại Hắc ba người muốn giết mấy con ma thú mà thôi, nhiều thất giai ma thú như vậy không có khả năng toàn bộ đuổi tới, nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chân đều dừng bước lại.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

533. Chương 457: Nhị Nữ Khổng Trật.

Nhìn thấy mấy nghìn con thất giai ma thú bỏ chạy nhanh vô cùng, một lát sau hai nghìn con thất giai ma thú cũng biến mất ngay tại chỗ, thân hình đã tiến tới phía trước thung lũng.

- Đại Song, Tiểu Song bên ngoài giao cho các người.

Trong chớp mắt Nhạc Thành đã nói với Đại Song ở phía xa xa không trung.

- Vâng, chủ nhân.

Đại Song và Tiểu Song mỉm cười các nàng cuối cùng cũng có chuyện phải làm, hai thân ảnh vượt không trung đuổi theo đám thất giai ma thú.

Thiên Phần tiên trận lúc trước Nhạc Thành đã giao cho nhị nữ, hai người bọn họ luyện chế vô cùng nhanh, trận pháp này uy lực vô cùng lớn, thực lực của Đại Song và Tiểu song cũng không hề thấp, tu vi cũng đã tới Kim Đan trung kỳ.

Tiểu Song luyện chế thiên phần tiên trận khảm cách đoái chấn tổn càn khôn cần bát phương còn Đại Song thì luyện chế hư sinh thương đồ cảnh sát kinh khai bát môn.

Thiên Phần tiên trận lấy bát phương và bát môn làm cơ sở, hai nữ nhân Đại Song và Tiểu Song luyện chế không có bất kỳ vấn đề gì.

- Thiên Phần tiên trận, lên.

Đại Song và Tiểu song cuối cùng cũng đánh thủ ấn ra, thả người lên trên không trung.

- Xoẹt.

Trong phạm vi vài trăm dặm bao phủ một khí sắc lơ mờ, sau đó từng luồng gió lạnh thổi qua, khí tức bao trùm lấy hai người.

- Hu.

Một mảng trời đột nhiên bao bọc hai người lại, khủng bố khí tức giương nanh múa vuốt bắn về phía thất giai ma thú sơ kỳ.

- A.

Từng thanh âm thê thảm vang lên, những cái miệng đỏ lòm xé rách ma thú quái vật, máu tươi chảy ra, vô số quỷ đầu như gặp phải thức ăn ngon vậy, điên cuồng cắn nuốt.

- Xoẹt.

Những quỷ đầu ngấm máu tươi lại biến thành những quỷ đầu như trước như đúc, quỷ đầu dẫm máu xuất hiện quanh núi ngày càng nhiều.

Đại Song và Tiểu Song thi triển trận pháp một sát khí tràn ngập liền bao phủ xung quanh hai nàng, dưới cỗ sát khí này, Đại Song và Tiểu Song không hề khó chịu mà lại có cảm giác hưởng thụ.

Sát khí bao bọc, Đại Song và Tiểu Song ngày càng trở nên quỷ dị, hai nữ nhân giống như là cữu u u linh vậy, khí tức khiến cho người ta phải run rẩy.

Biến hóa phía xa xa này khiến cho Hỏa Lão cũng phải trợn mắt há hốc mồm.

Hôi Ma và đám người Đan vương thì sắc mặt ngày càng khó xem, mặc dù bọn họ không biết Đại Song và Tiểu Song dùng thủ đoạn gì nhưng xác định rằng thất giai ma thú đã toàn bộ bị vây khốn, điều này khiến bọn họ không tin nổi.

- Thương môn mở, Hư môn mở.

Thủ ấn của Đại Song không ngừng biến đổi, ngay lập tức Thiên Phần tiên trận liền biến hóa, chỉ thấy trong phạm vi vài trăm dặm đã chia ra thành tám không gian thật lớn, Thiên Phần tiên trận lúc này đã bao trùm phương viên vài trăm dặm.

Đối với sự biến hóa của Thiên Phần Tiên trận, những quỷ đầu vô tận này đã tới một biển lửa vô tận, mà lúc này ngọn lửa màu hồng đã xuất hiện những quỷ dị màu xanh.

- A.

Từng tiếng thanh âm thê thảm vang lên, sau đó những ma thú kia vẫn chưa phục hồi tinh thần, đồng thời biển lửa cũng ngập trời.

- Âm ầm.

Những quái vật ma thú kia không hề yếu đi mà càng mạnh hơn.

Đột nhiên mấy chục ma thú cấp bảy bị kéo vào trong biển lửa, từng thanh âm thê thảm truyền ra, thanh âm giống như tới từ địa ngục vậy làm cho người ta cảm thấy quỷ dị không thôi.

Quái vật ma thú tràn ngập trong biển lửa, giống như gặp kích thích vậy, càng thêm trở nên hung mãnh.

Hơn hai nghìn quái vật ma thú nhìn thấy tình cảnh này thì trong lòng hiện ra vẻ sợ hãi, ào ào mà chạy thực mạng.

Thủ ấn của Đại Song và Tiểu Song lúc này lại biến đổi, một khu vực lớn tràn ngập hắc mang, xung quanh đó là những hương vị rất khó chịu.

- Chết tiệt.

Sắc mặt của Đan Vương biến đổi lớn, sau đó hắc nổi giận, bây giờ trong lòng Đan Vương đã cuồng nộ lên.

Hiện tại trong trường cũng chỉ còn có năm con ma thú cấp tám trung kỳ hắc ám và một con ma thú cấp tám hậu kỳ, mặt khác cũng chỉ có hai người Đan Vương và Hôi Ma.

- Ầm.

Sau một tiếng phá hủy, một con ma thú cấp tám trung kỳ đã bị giết chết, chỉ còn lại bốn con ma thú cấp tám trung kỳ.

Nhạc Thành chăm chú nhìn toàn trường, Hỏa Lão cũng với Yêu Huyền đối phó với Hôi Ma và Đan Vương mặc dù có thể chống lại nhưng muốn giết đối thủ thì thật không chắc.

- Đại hắc, người đi hỗ trợ giết ma thú cấp tám hậu kỳ.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Đại Hắc phía sau lưng, hiện tại tộc trưởng Cự Viên Tộc hiện tại vẫn đang giằng co với ma thú cấp tám hậu kỳ kia.

- vâng, chủ nhân.

Đại Hắc cất tiếng đáp rồi nhanh chóng thả người đánh về phía ma thú cấp tám hậu kỳ kia.

- Các người đi đối phó với Hôi ma đi.

Nhạc Thành lạnh lùng cười, tâm niệm của hắn chuyển động, sau đó năm bộ Nhân Hình khôi lỗi tấn công về phía Hôi Ma.

Năm bộ nhân hình Khôi Lỗi xâm nhập vào vòng chiến của Hôi Ma và Hỏa Lão một mảng lực lượng cường hãn tấn công tới, Hôi Ma rõ ràng không dám khinh thường.

Sắc mặt của Hôi ma trầm xuống, quanh tay của hắn ngưng tụ một mảng lực lượng khủng bố công kích về phía năm bộ Nhân hình khôi lỗi, đối với việc năm bộ nhân hình khôi lỗi công kích mình, Hôi Ma biết Nhạc Thành giữ trò quỷ nhưng không tránh né được.

- Ầm.

Sau đó là một tiếng va đập thật lớn, năm bộ nhân hình khôi lỗi đã bị đánh đi xa.

Hôi Ma mặc dù đánh lui năm bộ nhân hình khôi lỗi nhưng tiêu hao đấu khí không ít, một lúc sau nhất định sẽ bất lợi với hắn.

- Nhạc Thuần trưởng lão, Nhạc Sử chân trưởng lão, phiền các trưởng lão cũng đi hỗ trợ giết ma thú cấp tám hậu kỳ kia.

Nhạc Thành lập tức nói với các trưởng lão của Nhạc gia.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

534. Chương 458: Một Tên Cũng Không Thể Chạy.

- Vâng, tộc trưởng.

Nhạc Sử Chân và Nhạc Thuần hai người mỉm cười, sau đó thân ảnh hướng về phía ma thú cấp tám hậu kỳ mà đi.

Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chân hai người mặc dù có tu vi thất tinh Đấu Tôn, muốn chạm trán với ma thú cấp tám hậu kỳ ai cũng không thể chống lại, nhưng không may rằng hiện tại nó đã bị tộc trưởng của Cự Viên Tộc giữ chân.

Nhạc Thành cũng hi vọng sớm giết được ma thú cấp tám hậu kỳ để đối phó với Hôi Ma và Đan Vương.

- Một tên cũng không thể chạy được.

Nhạc Thành chăm chú nhìn tràng diện, hiện tại bên mình đã tuyệt đối chiếm thượng phong.

Thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng đánh tới, Nhạc Thành tạo ra một đạo cấm chế, có đạo cấm chế này bọn họ không thể nào chạy thoát.

- Ầm ầm.

Ở giữa không trung nổi lên hai con ma thú cấp tám trung kỳ bị giết chết.

Mà hiện tại tổng cộng chỉ còn lại hai con ma thú cấp tám trung kỳ, ở trong Cự Viên Tộc có mười con cự viên ma thú và năm bộ Kim Tiên Khôi lồ còn có lực tinh Đấu Tôn của Nhạc gia trưởng lão, giết hai con ma thú cấp tám trung kỳ là một chuyện bình thường.

- Ầm ầm.

Thực lực nhân số cách nhau quá xa, Nhạc Thành dò xét thì thấy con ma thú cấp tám trung kỳ đã bị giết chết, mà bây giờ chỉ còn lại Hôi Ma và Đan vương còn có một đám ma thú cấp tám hậu kỳ.

- Ầm ầm.

Một thanh âm phá hủy truyền tới, Hôi Ma ngay lập tức đánh lộn năm bộ nhân hình khôi lồ, thân hình theo đó mà nhanh chóng lui lại nói với Đan Vương:

- Đan Vương, người đầu tiên đi đi.

- Ta biết rõ.

Đan vương lớn tiếng trả lời, Đan Vương hiện tại muốn đi nhưng bị Yêu Huyền ngăn cản không thể nào rời vòng chiến nửa bước.

- Đám tạp giao ma thú này, ăn một kích của ta.

Ở giữa không trung, Kim Cương tộc trưởng hét lớn một tiếng, sau đó thừa tay đập vào đám ma thú cấp tám hậu kỳ này.

Lúc này ma thú cấp tám hậu kỳ không thể nào né tránh, ngay cả phản kích cũng không thể.

- Ầm.

Kim Cương tộc trưởng hung hăng đánh lên trên người ma thú này, quái vật ma thú kia bắn ra một mảng huyết dịch.

- Ầm ầm.

Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chân hai người cũng bỏ về phía một con quái vật ma thú, hai người công kích tuy không cường hãn bằng Kim Cương nhưng cũng là đấu kỹ cao thâm của Nhạc gia.

- Chết đi.

Thân thể khổng lồ của Kim Cương đánh về phía quái vật ma thú kia.

- Đáng chết, ta liều mạng với người.

Đan Vương nhìn thấy mình chỉ còn một ma thú cấp tám hậu kỳ, ma thú cấp tám hậu kỳ này có thể đột phá tới ma thú cấp chín, đây chính là điều mà Đan Vương lo lắng nhất.

Lúc này nhìn thấy ma thú cấp tám hậu kỳ lành ít dữ nhiều, Đan vương cuối cùng nhin không được, đây chính là toàn bộ tâm huyết của hắn, tổn thất này quá nghiêm trọng.

Đan Vương quát lớn một tiếng sau đó trong tay của hắn liền ngưng tụ một mảng lửa nóng bỏng, hỏa mang nhanh chóng bắn về phía Yêu Huyền.

- Người muốn liều mạng với ta sao?

Yêu Huyền khê kêu lên một tiếng, trường tiên sau đó đột ngột thu vào.

- Ngao.

Cùng lúc đó Yêu Huyền hóa thành bản thể bát sí linh mãng, nàg gào thét một tiếng sau đó ngay lập tức thân hình đánh về phía Đan Vương.

- Xoẹt xoẹt.

Con hỏa mãng bị bản thể của Yêu Huyền lập tức chon vùi, ngay lập tức bản thể của Yêu Huyền ngăn cản trước người của Đan Vương, bát sí chắn động, quanh thân nàg chuyển động một màn khí lớn.

- Bát Sí Linh Mãng.

Đan Vương nhìn bản thể của Yêu Huyền, trong ánh mắt của hắn hiện ra một vẻ kinh ngạc, hắn không ngờ rằng Yêu Huyền lại có bản thể của Bát Sí Linh Mãng.

Hồi ma thì không hề kinh ngạc, lần trước ở trong linh mộ, Hồi Ma đã nhìn thấy Yêu Huyền.

- Ngao.

Yêu Huyền ngăn cản trước người của Đan vương, ngay lập tức một mảng sáng xanh tràn ngập quanh người của nàg.

- Xoẹt.

Thân hình của Đan Vương nhanh chóng lui lại, trong tay của hắn ngưng tụ một quả cầu lớn tấn công về phía bản thể của Yêu Huyền.

Quả cầu này chính là Âm Ma U Viêm ngưng tụ, xung quanh quả cầu gợn sóng biến thành màu hồng đỏ, độ nóng tuyệt đối đã đạt tới trình độ khủng bố.

- Xoẹt.

Yêu Huyền vung cái đuôi lớn ra, không dám trực tiếp chống lại quả cầu lửa.

- Âm.

Một kích của Kim Cương đã rơi lên trên người quái vật ma thú kia, quái vật ma thú kia lập tức phun ra một ngụm máu.

- Đúng lúc này, Đại Hắc vươn chín cái rẽ chính tấn công, chín cái rẽ luồn vào trong cơ thể của ma thú kia.

- Xoẹt xoẹt.

Ba lỗ máu trên người của quái vật ma thú xuất hiện, dưới sự hợp công, con ma thú này cuối cùng cũng bị giết chết.

- Chết tiệt, ta sẽ không bỏ qua cho các người.

Đan Vương nhìn thấy hắc ám ma thú hậu kỳ bị giết chết thì gào lên, hai mắt hung hăng nhìn mọi người, hận không thể giết sống.

- Kim Cương tộc trưởng, Đại Hắc, Nhạc Siêu trưởng lão, Nhạc Sử Chân trưởng lão các người đi giúp Hỏa Lão đối phó với Hôi Ma đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó thủ ấn của hắn chuyển động, thân pháp của hắn lập tức hiện ra phân thân.

Nhạc Thành dự định mình liên thủ với Yêu Huyền chống lại Đan vương hắn là không có vấn đề gì, một người có thể chống lại Đan vương, cộng thêm với năm bộ Nhân Hình khôi lỗi đối phó với Hôi Ma đã chiếm thượng phong hơn nữa còn có Đại Hắc và Kim Cương, đánh giết Hôi Ma không thành vấn đề.

Nhạc Thành vừa nói xong, Đại Hắc và Kim Cương lập tức đánh tới Hôi Ma, Nhạc Sử Chân và Nhạc Thuần hai người hôm nay cũng được mở rộng kiến thức.

Hiện tại chiến tích của tộc trưởng tân nhiệm rất tốt, mới xuất hiện đã lật đổ được phân diện của Hắc Âm Thần Điện, nếu để cho đám trưởng lão kia biết được bọn họ nhất định không tin.

- Ngao.

Thân thể của Kim Cương tộc trưởng tiếp cận chiến trường của Hỏa Lão và Hôi Ma, hai tay của hắn huy động một lực lượng công kích bổ tới, lực lượng này giống như là phong bạo lừng không vậy, không gian xung quanh cũng như muốn bị lu mờ.

- Xoẹt xoẹt.

Đại Hắc bây giờ cũng giống như bạch tuộc kéo dài hướng về phía Hôi Ma.

Mà sắc mặt của Hôi Ma lúc này đã trở nên vô cùng khó coi, hắn đánh giá xung quanh một chút rồi hắc mang nghênh đón Kim Cương, đồng thời thân ảnh nhanh chóng lui lại.

- Khắc khắc, Hỏa Vô Thiên người dùng nhiều người để đối phó với ta, truyền ra ngoài xem người còn mặt mũi nữa không?

Hôi Ma âm lệ cười lạnh:

- Có bản lĩnh thì chúng ta đấu một với một.

- Hôi Ma, người đừng có lừa gạt lão nhân ta, ta và người một mình một trận, lời này sao người không nói ở hai trăm năm trước, hôm nay ta muốn người đền mạng.

Hỏa Lão cất tiếng nói, thân ảnh cũng không dừng lại mà lập tức công kích.

- Hừ.

Hôi Ma nhìn thấy Hỏa Lão hành động thì hừ lạnh một tiếng, nhìn thấy đòn công kích của Hỏa Lão, đột nhiên thân ảnh của hắn lui lại, sau lưng năm bộ Nhân Hình Khôi Lỗi lập tức công kích tới.

- Âm Ảnh Kiếm.

Ở giữa không trung phân thân của Nhạc Thành đột ngột xuất hiện ở đằng sau Đan Vương, ba luồng Âm Ảnh Kiếm trở nên xoay tròn bắn về phía Đan Vương.

Cảm nhận được ba luồng kiếm màu vàng của Nhạc Thành, sắc mặt của Đan Vương hơi biến đổi, sau đó thân hình nhanh chóng lui lại đồng thời Âm Ma U Viêm ngăn cản trước người.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

535. Chương 459: Giết Đan Vương.

Một mảng tường cao tới mấy trăm thước, dài hơn hai nghìn thước, ngập trời khí tức hỏa diễm khiến cho người ta cảm thấy quý dị.

- Xoẹt xoẹt.

Ở trước tường tốc độ của Âm Ảnh Kiếm rõ ràng đã nhanh hơn một chút, đồng thời kim mang cũng trở nên tràn ngập.

Sắc mặt của Nhạc Thành áo xanh hơi biến chuyển, Âm Ảnh Kiếm rất khó đi vào sâu hơn nửa phần, cùng lúc đó thủ ấn trong tay của hắn biến đổi, Âm Ảnh Kiếm từ không trung cấp tốc quay về, kiếm quang một lần nữa đại thịnh hung hăng tiến vào trong.

- Xoẹt xoẹt.

Ba thanh Âm Ảnh Kiếm toàn bộ bắn vào bên trong cùng với Âm Ma U Viêm dây dưa.

Ba thanh Âm Ảnh Kiếm cùng với Âm Ma U Viêm đấu với nhau, Âm Ma U Viêm hơi đung đưa cùng lúc đó sắc mặt của Đan Vương biến đổi, thân hình cũng nhanh chóng lui lại, bởi vì Yêu Huyền đã gào thét tới gần.

- Xoẹt xoẹt.

Một luồng quang mang màu xanh từ trong bản thể của Yêu Huyền bắn ra, đột nhiên không gian bị luồng sáng xanh của Yêu Huyền bao phủ, tràn ngập khí tức mạnh mẽ.

Ngọn lửa của Đan Vương một lần nữa tràn ngập, miễn cưỡng chống lại luồng sáng xanh của Yêu Huyền.

- Xoẹt.

Chỉ thấy lực công kích của Yêu Huyền đã không còn dừng lại là luồng sáng xanh, thân thể của nàng mạnh mẽ bạo liệt, lập tức cái đuôi quét qua, hung hăng hướng về phía Đan Vương.

Đan Vương cũng may là có dị hỏa Âm Ma U Viêm nếu không thì khó mà chống lại được Yêu Huyền, Đan Hỏa Yêu Huyền căn bản không sợ, chỉ có dị hỏa nằm ở trong mười vị trí hỏa băng Yêu Huyền mới để ý.

Đối với công kích của Yêu Huyền, Đan Vương cũng không dám ngạnh kháng, hắn chính là Luyện Dược sư mặc dù là bát phẩm luyện dược sư đỉnh cấp nhưng lực lượng phòng ngự cũng khó đối phó.

Đan Vương không dám tiếp nhận cái đuôi của Yêu Huyền, thân hình của hắn nhanh chóng lui lại.

- Âm Dương Kiếm.

Cùng lúc đó Nhạc Thành tựa như đã sớm đoán ra, mi tâm của hắn bắn ra Âm Dương Kiếm, sau đó Âm Dương Kiếm đột nhiên chia ra làm bảy, ngăn cản trước Đan Vương.

- Xoẹt.

Sắc mặt của Đan Vương thay đổi lớn, bây giờ nếu như hắn né tránh thì đã không kịp, trước mặt của hắn tràn ngập khí tức nóng bỏng, hai tay bắn ra một ngọn lửa.

Bảy con sói như có miệng răng nanh bắt đầu nhọn hoắt vậy.

- Để ta nhìn xem người có rơi xuống không.

Nhạc Thành mỉm cười quát nhẹ, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, bảy thanh Âm Dương Kiếm phát ra ánh sáng rực rỡ, tấn công vào trong miệng của bảy con sói.

Bảy luồng kiếm quang bắn vào, ngay lập tức con sói bắt đầu há miệng ra, tựa hồ như muốn nuốt chửng vậy.

Chỉ là Đan Vương cũng quá xem thường Nhạc Thành, bảy thanh Âm Dương Kiếm bị đầu sói nuốt vào lập tức khiến cho sắc mặt của lão biến đổi, bảy đầu sói toàn bộ là do Âm Ma U Viêm ngưng tụ mà thành mà bảy thanh Âm Dương Kiếm không hề sợ Âm Ma U Viêm.

Hai đầu sói ở giữa không trung đột ngột lớn lên, đầu sói bao quanh ngọn lửa.

Nhạc Thành cười cười, hiện tại hắn không chế được bảy thanh Âm Dương Kiếm mấy cái đầu sói muốn cắn nuốt không phải là điều dễ dàng, nhưng mục đích của Nhạc Thành đã đạt đến, Yêu Huyền đã xuất hiện ở phía sau Đan Vương.

- Ngao.

Yêu Huyền nhẹ nhàng gào thét một tiếng, sau đó thân thể khổng lồ vung tới đánh về phía Đan Vương.

Bây giờ Đan Vương đối phó với công kích của Nhạc Thành đã không thể phân thân, kỳ thực thực lực của Nhạc Thành tăng lên so với Đan Vương hiện tại cũng không kém bao nhiêu nhưng Đan Vương không thể bắt ra, Yêu Huyền công kích một luồng hỏa không thể nào né tránh.

Quanh thân của Đan Vương hồng mang điên đại chuyển động, hắn chỉ có thể bố trí một lớp Âm Ma U Viêm dày đặc ngăn cản công kích của Yêu Huyền.

- Âm.

Cái đuôi lớn của Yêu Huyền hung hăng tấn công lên trên người của Đan Vương, đột nhiên sắc mặt của Đan Vương tối sầm lại.

Âm Ma U Viêm đã hoàn toàn đại bại dưới tay của Yêu Huyền, thân hình của Yêu Huyền lại bị chấn động.

- Xoẹt xoẹt.

Yêu Huyền tấn công một đòn với Đan Vương, chủ thể của Nhạc Thành cùng với phân thân cũng nhanh chóng đánh nát cự đại đầu sói.

- Ta sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

Đúng lúc này một ngụm máu tươi của Đan Vương phun ra, thân hình cũng theo thể mà lướt đi, nhân cơ hội chạy thực mạng.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hắn thầm nghĩ trong lòng nếu như mình không sớm bày ra cấm chế chỉ sợ Đan Vương muốn chạy rất khó mà ngăn cản hắn lại.

- Xoẹt.

- Đáng chết, tại sao có thể như vậy.

Đan Vương lướt đi nghìn thước thì thân hình chạm phải một lớp ngăn cản vô hình, sắc mặt của hắn sau đó biến chuyển lớn.

- Âm.

Đan Vương do dự một lát rồi một ngọn lửa thiêu đốt bình chương vô hình kia.

Nhạc Thành biến đổi tử ấn, cấm chế bị Âm Ma U Viêm công kích đã hơi lỏng lẻo, may mà Đan Vương đã bị thương cho nên lực công kích đã giảm đi không ít.

- Ngao.

Yêu Huyền lúc này đã truy kích tới sát sau lưng của Đan Vương, một luồng sáng xanh thẳng tắp công kích tới.

- Ta liều mạng với các ngươi.

Đan Vương hét lớn một tiếng, sắc mặt vô cùng tức giận, hồng mang điên đại chuyển động.

- Âm Ma U Viêm, tấn công.

Đan Vương hét lớn một tiếng, toàn thân tràn ngập luồng sáng xanh quỷ dị.

- Yêu Huyền, mau lui ra.

Đúng lúc này Nhạc Thành đã tiến tới cạnh Yêu Huyền, nhìn thấy ngọn lửa quỷ dị sắc mặt của hắn liền hơi biến đổi.

- Đây chính là dị hỏa bốn nguyên.

Nhạc Thành lẩm bẩm trong lòng, hẳn cảm nhận được dị hỏa này so với dị hỏa của Dương Thiếu Phong cũng không kém bao nhiêu.

- Vô Thượng Chân Hỏa.

Thân hình của Yêu Huyền lệch xuống, thủ ấn của Nhạc Thành cũng theo đó mà cấp tốc biến đổi một ngọn lửa nóng bỏng xuất hiện, nhanh chóng bao bọc Âm Ma U Viêm vào bên trong.

- Xoẹt xoẹt.

Âm Ma U Viêm rất mạnh tuy nhiên gặp phải Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành thì sợ hãi như muốn chạy trốn.

- Trở về cho ta.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, Vô Thượng Chân hỏa như một con giao long nho nhỏ, tràn ngập khí tức.

Có giao long của Vô Thượng Chân hỏa há miệng, bốn nguyên Âm Ma U Viêm như bị hút vào bên trong vậy.

Lập tức giao long bao bọc lấy Âm Ma U Viêm sau đó đột ngột quay lại trong cơ thể của Nhạc Thành, nuốt Âm Ma U Viêm, thủ ấn của Nhạc Thành thu lại, hẳn lập tức dùng Vô Thượng Chân Hỏa vây khốn.

- Đáng chết, Âm Ma U Viêm của ta.

Nhìn thấy Âm Ma U Viêm bị đối phương lấy đi, sắc mặt của Đan Vương trở nên biến đổi.

- Ngao.

Bản thể của Yêu Huyền lúc này liên gào thét một tiếng, sau đó thân thể khổng lồ xoay tròn giữa không trung.

- Cửu Chuyển Yêu Đồng.

Sắc mặt của Đan Vương đột nhiên trở nên tái nhợt, bát sí linh măng thiên phú Cửu Chuyển Yêu Đồng hẳn dĩ nhiên là nghe nói qua, thực lực không hề dưới thiên phú của Tứ Đại Thú Tộc.

- Xoẹt xoẹt.

Quang mang quanh người của Đan Vương tràn ngập, ngay lập tức một khí tức cường hãn nghênh hướng Cửu Chuyển Yêu Đồng của Yêu Huyền.

- Linh hồn công kích.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, lập tức trở nên trầm xuống, sau đó thủ ấn của hắn cũng tung bay.

- Xoẹt xoẹt.

Cửu chuyển yêu đồng chính là linh hồn công kích của Yêu Huyền.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

536. Chương 460: Toàn Phong Trảm.

Về việc Đan Vương là bát phẩm hậu kỳ Luyện Dược sư, linh hồn lực công kích vô cùng cường hãn, miễn cưỡng có thể chống lại Cửu Chuyển Yêu Đồng của Yêu Huyền.

Chỉ là Đan Vương mặc dù miễn cưỡng có thể ngăn cản được Cửu Chuyển Yêu Đồng nhưng sắc mặt vẫn trở nên trắng bệch, rõ ràng linh hồn lực của Yêu Huyền vô cùng cường hãn.

Ở phía xa xa, Hôi Ma nhìn thấy Đan Vương gặp nạn thì cũng bất lực bởi vì hiện tại hắn chẳng khác hơn Đan Vương chút nào, dưới sự công kích của Hỏa Lão và Đại Hắc còn có Kim Cương năm nhân hình Khôi Lỗi và đám trưởng lão Nhạc gia, Hôi Ma chẳng mấy chốc đã bị thương.

Khí tức cường hãn hình trắng lười liềm bắt đầu ngưng tụ ở trong tay của Nhạc Thành, khuôn mặt của Nhạc Thành sau đó trở nên trắng bệch, hắn là tiêu hao không ít pháp lực.

- Toàn Phong Trảm.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, thủ ấn của hắn đánh ra, loan nguyệt bạo nổ, ngay lập tức Toàn Phong Trảm xẹt lên giữa không trung, loan nguyệt công kích mở rộng.

- Đáng chết.

Sắc mặt của Đan Vương trở nên trắng bệch, chống lại Cửu Chuyển Yêu Đồng đã khiến cho hắn cảm thấy khó khăn không thể tả, hiện tại còn phải chống lại Toàn Phong Trảm của Nhạc Thành, Đan Vương không thể có khả năng phản kháng.

- Xoẹt.

Quang mang quanh người của Đan Vương trở nên trầm xuống, hiện tại Âm Ma U Viêm cũng bị Nhạc Thành lấy đi đành phải thả người quay về, tránh công kích của Nhạc Thành.

- Ngao.

Đúng lúc này Yêu Huyền gào thét một tiếng, một luồng sáng xanh bao bọc linh hồn lực của Đan Vương.

Bị linh hồn lực bao bọc, Đan Vương giống như mất đi tri giác mà ngẩn người ngay tại chỗ, Toàn Phong trảm của Nhạc Thành cũng bao bọc lên trên người của hắn, trực tiếp chém Đan Vương thành hai nửa.

- Xoẹt.

Linh hồn lực của Đan Vương cũng bị Yêu Huyền toàn bộ đánh tan trên không.

Nhìn thấy Đan Vương đã bị giết xong, Nhạc Thành liền thở ra một hơi, lần này cuối cùng cũng đã có thể cho Hắc Ám Thần Điện một bài học.

Thủ ấn trong tay thu lại, Nhạc Thành lập tức thu hồi năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi và phân thân, đồng thời thân ảnh như chớp điện tiến tới gần thi thể của Đan Vương, chăm chú nhìn vào một chút Nhạc Thành liền tháo gở chỉ trứ vật của hắn ra.

- Xoẹt.

Bản thể của Yêu Huyền thu hồi giữa không trung, một bóng hình xinh đẹp đã rơi tới bên cạnh Nhạc Thành.

- Không sao chứ, có bị thương không?

Nhạc Thành chăm chú nhìn Yêu Huyền, chỉ thấy sắc mặt của Yêu Huyền trở nên tái nhợt hẳn là bị thương không ít, Nhạc Thành liền đưa một viên đan dược cho Yêu Huyền.

- Không sao, nghỉ ngơi một chút là được rồi.

Yêu Huyền cất tiếng nói sau đó tiếp nhận đan dược của Nhạc Thành mà nhét vào miệng.

Nhạc Thành chăm chú nhìn phía trước, hiện tại cũng chỉ còn lại Hôi Ma.

- Thịch.

Sắc mặt của Hôi ma tái nhợt, đẩy lui một rẽ chính của Đại Hắc sau đó thân hình bạo lướt như muốn thoát khỏi vòng chiến.

- Âm ầm.

Tuy nhiên đúng lúc này ba nhân hình khôi lỗi đã đánh tới, hung hăng công kích Hôi Ma.

Mặc dù những công kích này không gây tử vong cho Hôi Ma nhưng hiện tại cũng đã khiến cho Hôi ma bị trọng thương, năm Nhân Hình khôi lỗi công kích không phải là yếu, cũng khiến cho máu chảy ra.

- Xoẹt xoẹt.

Mà đúng lúc này Đại hắc cũng triển khai công kích, luồng dây mây màu xanh đậm chằng chịt bao bọc Hôi Ma.

Hai tay của Hôi Ma chống lại luồng dây mây này.

- Xoẹt xoẹt.

Chín cái rẽ chính màu đen của Đại Hắc cũng gia nhập vòng công kích, dưới sự bao bọc của dây mây màu xanh, chín cái rẽ chính giống như những con cự mãng vậy.

- Âm âm.

năm bộ Nhân Hình Khôi lỗi cũng gia nhập vòng chiến, công kích lên trên người của Hôi Ma.

- Hắc Âm thương khung.

Hôi Ma lớn tiếng gào thét, thần sắc trở nên hơi do dự sau đó cắn răng lại, hắc mang của hắn chuyển động, một hắc mang ngưng tụ mà bạo liệt.

- Âm âm.

Chín rẽ chính của Đại Hắc toàn bộ bị đánh lui, ngay cả dây mây màu xanh cũng xuất hiện một lỗ hổng.

- Xoẹt xoẹt.

Từng thanh âm phá hủy vang lên sau đó thân ảnh của Hôi Ma cũng biến mất không còn thấy gì nữa.

- Muốn chạy trốn sao?

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, thủ ấn trong tay của hắn cũng ngưng tụ, hiện tại hắn vừa bố trí ngăn cản Đan Vương hiện tại ngăn cản Hôi Ma, thật là tốt.

- Âm.

Một thanh âm chấn động vang lên, không gian theo đó mà cũng gợn sóng.

- Xoẹt.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên tái nhợt, sau đó hắn chảy ra một vết máu, chỉ là Nhạc Thành cũng biết rõ, Hôi Ma đã bị thương dưới sự công kích của mình.

- Hôi Ma, lưu lại.

Thân hình của Hỏa Lão quỷ dị xuất hiện sau lưng của Hôi Ma, một quả cầu lửa xoay tròn, khí tức trở nên khủng bố.

Ở xung quanh quả cầu lửa, không gian cũng trở nên đốt cháy thành vụn vụn.

- Xem ra là bốn nguyên hỏa của Hỏa Lão, vô cùng cường hãn, so với Trần Tân thì còn cường hãn hơn.

Nhạc Thành chăm chú nhìn bốn nguyên hỏa của Hỏa Lão, hắn nhìn thấy nó mạnh hơn của Đan Vương gấp nhiều lần.

- Xoẹt xoẹt.

Hôi Ma đang muốn chạy trốn thì bị một bình chương vô hình ngăn cản, trong lòng của hắn liền cảm thấy sợ hãi.

Hôi ma biết rằng vô pháp né tránh, nồng đậm hắc mang của hắn lại ngưng tụ, nghênh hướng bốn nguyên hỏa của h.

- Âm âm.

Hai luồng lực lượng chạm vào nhau, sau đó trên khuôn mặt của Hỏa Lão nở ra một nụ cười.

- Ầm.

Hải nhi bốn nguyên hỏa của Hỏa Lão va chạm với Hôi Ma sau đó biến thành biển lửa vô tận bao bọc Hôi Ma vào bên trong.

- Xoẹt xoẹt.

Hắc mang của Hôi Ma từ từ bị đốt cháy, mà lúc này sắc mặt của Hôi Ma cũng trở nên kinh khủng.

Hôi Ma bị biển lửa vây khốn, Đại Hắc và Kim Cương cùng đám người Nhạc Thuần cũng xông vào.

- Ầm.

Ở trong biển lửa, từng luồng song trào gào thét tấn công.

Hôi Ma không ngừng giãy giụa tuy nhiên biển lửa vẫn bao trùm.

- Ầm.

Một tiếng vang thật lớn, thân hình của Hôi Ma sau đó rơi xuống mặt đất, sắc mặt tái nhợt.

Lúc này trong mắt của Hôi Ma đã hiện ra một vẻ sợ hãi, hắc lạnh nhìn đám người Nhạc Thành mà nói:

- Các ngươi hôm nay giết ta, Hắc Ám Thần Điện nhất định sẽ không bỏ qua cho các ngươi.

- Hôi Ma, trước tiên ngươi hãy lo cho chính mình thì hơi.

Nhạc Thành nhét một viên đan dược vào miệng mà nói với Hôi Ma.

- Tiểu tử, ngươi đừng quá ngông cuồng, chờ thêm một thời gian nữa, Hắc Ám Thần Điện nhất định sẽ hành động, đến lúc đó các ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không xong.

- Ta sẽ chờ, bất quá ngươi sẽ không được nhìn thấy ngày đó.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó nở ra một nụ cười.

- Xoẹt xoẹt.

Chín rễ cây màu đen của Đại Hắc lập tức vây quanh trên người của Hôi Ma, kéo Hôi Ma lên trên không trung.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

537. Chương 461: Giết Hôi Ma.

- Gào, hú.

Kim Cương gào thét một tiếng sau đó hung hăng giáng một đòn lên trên người của Hôi Ma.

Hôi Ma vốn đã bị trọng thương dưới bốn nguyên của Hỏa Lão không có khả năng tái chiến, dưới sự bao bọc của Đại Hắc cũng không có khả năng đấu tranh chút nào.

- Ầm.

Một mảng lực lượng rất lớn của Kim Cương tấn công lên trên người của Hôi Ma, đem Hôi Ma đánh bay tới hơn một nghìn thước.

- Âm.

Thân hình của Hôi Ma một lần nữa rơi xuống mặt đất, tuy nhiên hắn không có cách nào đứng dậy nữa.

- Xoẹt.

Nhạc Thành thả người mà dậy, thân ảnh trên không trung xẹt qua sau đó đến bên cạnh Hôi Ma.

- Còn chưa chết, còn có tác dụng.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó thủ ấn của hắn nghiêng nghiêng đánh tới, bàn tay phải tràn ngập thanh mang.

Nhìn thấy cử động của Nhạc Thành, Hôi Ma lúc này hiện ra vẻ sợ hãi.

Hôi ma vượt không gian mà phát ra một thanh âm kêu thê thảm, sau đó thân hình cũng trở nên run rẩy, làn da cũng bắt đầu trở nên héo rũ.

Một lát sau, thân thể của Hôi Ma đã trở thành một cây khô, sau đó thủ ấn của Nhạc Thành mới thu lại đồng thời cúi xuống tháo trừ vật giới chỉ của hắn ra.

- Hỏa Lão đã khổ cực rồi.

Nhạc Thành tới bên cạnh Hỏa Lão rồi đưa cho lão một viên đan dược.

- Không sao, nghỉ ngơi một chút là được, lần này xem ra đã là một đả kích rất lớn với Hắc Ám Thần Điện.

Hỏa Lão tiếp nhận đan dược trong tay của Nhạc Thành rồi nói.

- Đây mới chỉ là bắt đầu thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa Lão.

- Đại Hắc, Nhạc Thuần trưởng lão, Nhạc Sử Chân trưởng lão, Kim Cương tộc trưởng mọi người vào bên trong xem có gì đặc biệt không, ta đi gặp Đại Song và Tiểu Song.

Nhạc Thành quay đầu lại mà nói.

Kỳ thật trong linh hồn ẩn ký của Hôi Ma và Đan vương Nhạc Thành đối với đám kiến trúc này đã biết hết, tuy nhiên lục soát một chút cũng tốt.

Hơn nữa trong này cũng có không ít bảo tàng, giá trị cũng rất cao.

- Vâng chủ nhân, vâng tộc trưởng.

Đại Hắc cùng với đám người Nhạc Thuần liền đi vào bên trong kiến trúc.

Kim Cương tộc trưởng suất lĩnh mười con ma thú của Cự Viên Tộc hướng vào trong phân điện mà đi.

- Thu lại năm bộ Nhân Hình khôi lỗi này.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, năm bộ nhân hình khôi lỗi bị hắn thu vào, Nhân Hình Khôi lỗi này bị tiêu hủy không ít, thực lực không còn bao nhiêu.

Chỉ là đám nhân hình khôi lỗi này Nhạc Thành cũng không quá để ý, mặc dù có thể chống lại thất tinh Đấu Tôn nhưng cũng không cách nào tăng cường thực lực.

Bất kể thế nào, Kim tiên Khôi lỗi so với đám nhân hình khôi lỗi này cũng mạnh hơn rất nhiều lần, chỉ là bây giờ có thể dùng cũng không nên lãng phí.

Ở giữa không trung một mảng sát khí rất lớn bắt đầu tràn ngập, trong phạm vi mấy trăm dặm gió lạnh bắt đầu bao vây, cảnh tượng giống như là địa ngục vậy.

- Chúng ta đi xem xem Đại Song và Tiểu Song sử dụng Thiên Phần tiên trận thế nào rồi?

Nhạc Thành tiến vào trong khu vực của Thiên Phần Tiên trận mà xem.

Yêu Huyền và Hỏa Lão cũng đi theo sau lưng của Nhạc Thành, đặc biệt là Hỏa Lão, lão muốn biết Đại Song và Tiểu Song có thủ đoạn gì.

Ở bên ngoài vài thước của Thiên Phần Tiên Trận, Nhạc Thành dừng thân hình lại, hắn chỉ thấy lúc này sắc mặt của Đại Song và Tiểu Song trở nên tái nhợt, chung quanh tràn ngập sát khí.

Đại Song và Tiểu Song không ngừng biến hóa thủ ấn, Thiên Phần Tiên trận bắt đầu tràn ngập hắc mang khủng bố.

Nhìn cảnh tượng thê thảm trước mắt, Hỏa Lão và Yêu Huyền đều hít một hơi lạnh.

- Đắm máu giết chóc như thế, sát khí huyết tinh lại có lợi với Đại Song và Tiểu Song.

Nhạc Thành nhìn cảnh giết chóc phía trước mà nói.

Vô tận giết chóc, một mảng khí tức bắt đầu bao bọc, trong khí tứ tràn ngập vị huyết tinh.

Từ xa nhìn lại, ở quanh đây giống như là địa ngục vậy, khí tức lờ mờ khiến cho Hỏa Lão cũng khó mà nhìn thấu được.

Ma thú quái vật táng thân ở trong Thiên Phần Tiên Trận cũng ngày trở nên càng nhiều.

Ma thú bị trói buộc trong đó không cách nào thoát ra khỏi.

Trong phạm vi mấy trăm dặm khắp nơi đều tràn ngập khí tức khủng khiếp vô cùng đắm máu.

- Còn có hơn một nghìn ma thú thất giai, Đại Song và Tiểu Song xem ra không chống nổi nữa.

Nhạc Thành hơi biến sắc sau đó do dự rồi xuất hiện sau lưng của Đại Song và Tiểu Song.

- Chủ nhân.

Đại Song và Tiểu Song nhìn thấy Nhạc Thành tới gần thì kêu lên.

- Không cần nói, tiếp tục khống chế trận pháp, ta giúp các người.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Đại Song và Tiểu Song.

Xoẹt.

Có pháp lực của Nhạc Thành cheo chống, khuôn mặt của Đại Song và Tiểu Song trở nên hồng hào trở lại.

Thủ ấn của Đại Song và Tiểu Song không ngừng biến hóa, hai nữ nhân này vô cùng ăn ý với nhau.

Nhạc Thành đứng ở phía sau lưng của Đại Song và Tiểu Song, sát khí cũng trở nên nồng đậm, hiện tại tu vi thực lực của hắn đã đột phá, sát khí đó rất khó ảnh hưởng tới hắn.

Hai canh giờ sau dưới sự hỗ trợ của Nhạc Thành, quái vật ma thú toàn bộ bị táng thân ở trong Thiên Phần Tiên trận.

- Thu.

Thủ ấn của Đại Song và Tiểu Song thu lại, lập tức đình chỉ Thiên Phần Tiên Trận.

Chỉ là hiện tại ở trong vòng mấy trăm dặm, khắp nơi đều là thi thể của ma thú, trên mặt đất tràn ngập máu tươi.

- Đại Song, Tiểu Song, thu hồi trận pháp, chúng ta chuẩn bị rời đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Đại Song và Tiểu Song.

- Vâng, chủ nhân.

Hai nữ nhân uyển chuyển thân hình, một luồng sáng quỷ dị bị Đại Song và Tiểu Song thu vào.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ở trên không trung mấy đạo thân ảnh cũng bay lên, chính là đám người Đại Hắc.

- Chủ nhân, đã lục soát một lần không phát hiện gì đặc biệt chỉ có

- A.

Nhạc Thành tiếp nhận trữ vật giới chỉ ở trong tay của Đại Hắc mà nhìn trộm một chút, bên trong có dấu kỹ và nội đan của ma thú còn không ít kim tệ.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

538. Chương 462: Khôi Phục.

Thần thức của Nhạc Thành tập trung vào trong giới chỉ, trong đó có không ít dấu kỹ và kim tệ, đối với những thứ không có tác dụng như nội đan và thảo dược Nhạc Thành toàn bộ giao cho Kim Cương tộc trưởng.

Về phần những dấu kỹ kim tệ và một số đan dược Nhạc Thành đưa cho Nhạc Sử Chân và Nhạc Thuần nắm vị trưởng lão.

Về phần Hỏa Lão, Nhạc Thành cũng biết những vật này không có tác dụng với Hỏa Lão, hơn nữa Hỏa Lão cũng chúng mắt, Đại Hắc cũng thế, Đại Hắc là thụ linh, hữu dụng nhất chính là linh khí nồng đậm của linh châu.

- Chủ nhân, trận pháp đã thu lại, chúng ta đã có thể rời đi.

Đại Song và Tiểu Song cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Kim Cương tộc trưởng, chúng ta cáo từ, sau này sẽ có cơ hội gặp lại.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Kim Cương tộc trưởng.

- Lần sau có chuyện gì cần hỗ trợ cứ tới tìm ta.

Kim Cương tộc trưởng mỉm cười nói với Nhạc Thành, xem ra ở trong phân điện này hẳn đã có được không ít chỗ tốt.

- Được, có chuyện cần hỗ trợ, ta nhất định sẽ tìm ông.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó thả mình lên trên không trung, mấy đạo thân ảnh sau đó đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Ở phân điện của Hắc Ám Thần Điện, lúc này tất cả đã trở nên bừa bộn, xung quanh máu chảy thành sông, một mảng cảnh tượng vô cùng thê thảm xuất hiện.

Mấy canh giờ sau đã tập trung không ít ma thú, những ma thú này tiếp xúc phân điện của Hắc Ám Thần Điện trong đó có một số ma thú lục giai, thấy cảnh tượng sát khí bọn chúng muốn tìm hiểu tình hình.

Hắc Ám Thần Điện phân điện coi như đã hoàn toàn bị hủy, một cửu tinh Đấu Tôn Hôi Ma và một bát phẩm cao cấp Luyện Dược sư đã bị giết chết, tổn thất này rất trầm trọng với Hắc Ám Thần Điện.

Mấy ngày hôm sau ở trong một dãy núi bao la, lúc này Hỏa Lão, Yêu Huyền, Đại Song và Tiểu Song cùng đám người Nhạc Thuần đang khôi phục điều tức.

Đại Hắc cùng với năm khối Nhân Hình Khôi Lỗi ở xung quanh hộ pháp, lần này mọi người cần phải khôi phục thực lực rồi sẽ trở về Nhạc gia.

Ở trong sơn động Nhạc Thành tràn ngập thanh mang, linh khí của Hỏa Linh Châu lúc này không ngừng tiến vào trong cơ thể của Nhạc Thành, hấp thu linh khí làn da của Nhạc Thành bắt đầu chuyển sang màu vàng.

Ở cách Nhạc Thành không xa, lúc này Đại Song và Tiểu Song đã tràn ngập một luồng sáng màu xanh, sát khí trên người của bọn họ cũng tràn ngập.

Ở trong kết giới, gần đây Nhạc gia đã chia làm hai phái, hơn phân nửa muốn Nhạc Thành ngồi lên vị trí tộc trưởng, hơn phân nửa lại phản đối.

Các đại trưởng lão theo Nhạc Chí Thu từ trong địa lao đi ra phản đối ngày càng khí thế hơn, ngay cả Nhạc Duy cũng không thể áp chế.

Hơn phân nửa các trưởng lão tập hợp tại một chỗ, ngay cả một số tộc nhân của Nhạc gia cũng ào ào phản đối Nhạc Thành nhận chức vị tộc trưởng, nhìn tràng diện, Nhạc Duy cũng bất lực.

Ở trong một sơn động kết giới lơ lửng, Nhạc Duy nhìn sơn động không dám tiến vào bên trong.

- Thái thượng trưởng lão, hiện tại Nhạc gia nên làm gì bây giờ, có phải Nhạc Thành đã tiếp nhận tộc trưởng là xong rồi không?

Nhạc Duy cất tiếng nói.

Ở trong không có hồi âm, Nhạc Duy cũng không dám thúc giục chỉ có thể chờ đợi bên ngoài.

- Nhạc Duy, người làm tộc trưởng bấy nhiêu năm, người thấy những trưởng lão kia thế nào, khó trách Nhạc Thiên Lão tổ đã từng nói sớm muộn Nhạc gia cũng suy tàn vì đám trưởng lão không có thành tựu đó.

Ở trong sơn động truyền tới một thanh âm trầm thấp:

- Nhạc Thành là tộc trưởng, đây là do mấy người chúng ta thương lượng vì Nhạc gia, vì để Nhạc Thiên Lão tổ quay lại Nhạc gia nếu không thì Nhạc gia sớm muộn sẽ bị suy tàn, về phần những trưởng lão không có thành tựu cứ để cho Nhạc Thành xử lý đi, coi như cũng là khảo nghiệm với hắn.

- Vâng, thái thượng trưởng lão.

Nhạc Duy cất tiếng đáp sau đó rời khỏi sơn động.

Năm ngày sau, Đại Song và Tiểu Song thu hồi chân khí từ miệng của hai nàng thở ra một ngụm trọc khí sau đó bọn họ mở mắt ra, trong mắt hiện ra một hồn phách mê người.

- Tỉ tỉ, sát khí đối với chúng ta thật là tốt, muội cảm nhận đã đột phá tới Kim Đan hậu kỳ.

Tiểu Song mở to mắt ra mà cất tiếng nói.

- Ta cũng sắp đột phá tới Kim Đan hậu kỳ.

Đại Song cất tiếng nói, thần sắc của nàng hiện ra vẻ mừng rỡ.

- Chúng ta không biết khi nào đuổi theo thực lực của chủ nhân.

Tiểu song cất tiếng nói rồi nhìn về phía chủ nhân cách đó không xa.

- Muội đừng lo nghĩ, chờ đến chúng ta đạt tới thực lực của chủ nhân chủ nhân không biết đạt tới mức nào rồi.

Đại Song nói.

- Tỷ, có phải là chủ nhân chê chúng ta là xà nữ cho nên không chịu không?

Tiểu Song trầm sắc mặt xuống mà hỏi Đại Song.

- Chủ nhân chuyên tâm tu luyện những chuyện khác chủ nhân không nghĩ ngợi nhiều, chúng ta là nữ tỳ của chủ nhân, chúng ta không thể yêu cầu chủ nhân, không có chủ nhân cũng không có chúng ta ngày hôm nay, chúng ta cứ theo phân phó của chủ nhân là được.

Đại Song cất tiếng nói.

- Chủ nhân còn đang điều tức, chúng ta đừng quấy rầy chủ nhân.

Đại Song nói xong rồi tiếp tục.

Ngày thứ bảy, Nhạc Thành từ yết hầu từ từ thở ra một ngụm trọc khí, sau đó thủ ấn của hắn thu lại nhả ra một ngụm trọc khí thật dài nữa, trong mắt hai sợi tinh quang sáng ngời, thật lâu vẫn không tiêu tan.

- Thực lực của ta xem ra đã tiến bộ, đột phá tới Phân Thần trung kỳ đỉnh phong.

Nhạc Thành thì thầm nói, hắn cảm nhận hiện tại thực lực của mình đạt tới Phân Thần trung kỳ đỉnh phong không còn xa.

- Lần này xem ra là lần đầu tiên phản kích tới Hắc Âm Thần Điện.

Nhạc Thành thầm nghĩ tới Đan Vương và Hôi Ma và những chuyện trong linh hồn ẩn ký của bọn họ.

- Xem ra Thiên Ngoại thiên thạch kia có đại tác dụng với Hắc Âm Thần Điện.

Nhạc Thành từ trong linh hồn của Địa Ma biến được Thiên Ngoại thiên thạch này là vật phẩm rất quan trọng, cùng với thân thể Kim long, Nhạc Thành không ngờ mình được Hắc Âm Thần Điện hoan nghênh như thế.

Về phần bình huyết dịch lấy ở trong Cự Thạch thành, Nhạc Thành biết rằng Hắc Âm Thần Điện dùng để chế tạo những ma thú hắc ám kia, có tổ hợp huyết dịch của Tứ Đại Thú Tộc, ma thú sẽ có thực lực tăng vọt.

Lần này mình giết được Đan Vương, người có địa vị rất cao trong Hắc Âm Thần Điện, những ma thú hắc ám do hắn nghiên cứu có một con ma thú cấp tám hậu kỳ vốn có thể đạt tới ma thú cấp chín chỉ là đã bị giết chết.

Mà ở trong linh hồn của Hôi Ma và Đan vương Nhạc Thành cũng biết được địa điểm của những phân điện khác, xem ra Hắc Âm Thần Điện rất bí mật, những địa điểm phân điện chỉ có cường giả cấp cao mới được biết.

Cẩn thận kiểm tra linh hồn ẩn ký của Hôi Ma xong Nhạc Thành nhớ những tin tức hữu dụng sau đó lập tức móc ra trữ vật giới chỉ, thần thức của hắn đảo qua tiến nhập vào trong.

Trong trữ vật giới chỉ, Nhạc Thành không tìm thấy vật gì hữu dụng với mình, chỉ là những thứ bình thường mà thôi. Tuy nhiên hắn cũng không để ý thu toàn bộ những bát phẩm đan dược bỏ vào trữ vật giới chỉ của mình.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

539. Chương 463: Huyền Linh U Thảo.

Nhìn trữ vật giới chỉ của Hôi Ma và Đan Vương ngay lập tức thủ ấn của Nhạc Thành bao trùm Vô Thượng Chân Hỏa, từ từ đốt cháy linh hồn trí nhớ của Đan Vương và Hôi Ma.

Lúc này Nhạc Thành bận bịu, Đại Song và Tiểu Song cũng không dám mở miệng nói, bọn họ chỉ có thể nhìn nhất cử nhất động của Nhạc Thành.

Vô Thượng Chân hỏa bao bọc giới chỉ này Nhạc Thành cũng không dám chủ quan, Đan vương và Hôi Ma có linh hồn trí nhớ không yếu, mình cời bỏ cũng cần một số thời gian.

Điều này cũng khó trách, Đan Vương là luyện được sư, linh hồn so với cửu tinh Đẩu Tôn còn muốn mạnh hơn.

Nhạc Thành tinh thần quán chú, cời bỏ linh hồn ẩn ký, nếu như mạnh một chút thì sẽ hủy hoại còn nhẹ thì không thể rút ra.

Trọn vẹn một canh giờ, cuối cùng Nhạc Thành cũng thở ra một hơi, giải khai linh hồn ẩn ký của hai người.

Kỳ thật cõi bỏ linh hồn ẩn kỹ cũng không phải là quá khó với hắn, trong lĩnh vực linh hồn, Nhạc Thành ở thế giới tu chân hạ hạ đã là rất mạnh, đến Huyền Thiên Đại lục còn mạnh hơn nhiều.

- Nhìn xem có gì.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó dùng thần thức nhìn trộm vào.

- Giá trị con người của lão ma này thật phong phú.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói trong đó có mười viên bát phẩm sơ giai đan dược và một viên bát phẩm cao cấp đan dược, mặt khác còn không thiếu đầu kỹ, Nhạc Thành không do dự mà nhét vào trong trữ vật giới chỉ của mình.

Nhạc Thành phỏng chừng sơ bộ trữ vật giới chỉ của Hôi Ma không dưới mấy tỉ kim tệ, đây là một số lượng rất lớn.

Nhạc Thành dùng thần thức nhìn vào trữ vật giới chỉ của Đan Vương, khóe miệng của hắn không khỏi nở ra một nụ cười, Đan Vương quả không hổ danh là hồng nhân của Hắc Ám Thần Điện, những vật phẩm giá trị rất lớn.

So với trữ vật giới chỉ của Hôi Ma, Đan Vương giàu có hơn nhiều, giá trị đã tới mấy tỉ kim tệ, đặc biệt có tới hai viên cửu phẩm đan dược ở bên trong.

Thu hồi Huyền Linh U thảo và không ít đan dược lại Nhạc Thành cuối cùng cũng nở ra một nụ mỉm cười.

- Chủ nhân.

Nhìn thấy Nhạc Thành đã sắp xếp xong, Đại Song và Tiểu Song mới mở miệng.

- Đại Song, Tiểu Song hình như các ngươi cũng sắp đột phá?

Nhạc Thành dò xét khí tức trên người của Đại Song và Tiểu Song, cảm nhận thấy hai người này đã mạnh hơn không ít.

Nhìn hai nữ nhân Thiên Sinh mị đồng này, Nhạc Thành không khỏi thấy cảm động.

- Chủ nhân thật lợi hại, đã nhìn ra rồi.

Đại Song cất tiếng cười với Nhạc Thành, trong mắt hiện ra một mị ý câu hồn.

Nhìn Đại Song một cái, Nhạc Thành không khỏi khẽ giật mình, vừa rồi Đại Song vừa dùng Thiên Mị với mình, đúng là lợi hại, suýt nữa là bị mê hoặc.

Đại Song dường như cố ý vậy, bộ ngực sữa khẽ rung rung, kiều đồn cao vút sáng ngời khiến cho Nhạc Thành bị hấp dẫn.

- Chủ nhân, người nhìn gì vậy?

Tiểu Song cất tiếng nói với Nhạc Thành, trong mắt đầy vẻ yêu mị.

Nhạc Thành dĩ nhiên không cự tuyệt chăm chú nhìn hai nữ nhân trên khuôn mặt hiện ra vẻ mỉm cười.

Nhìn thấy Nhạc Thành không cự tuyệt lá gan của Đại Song và Tiểu Song không ngừng lớn lên mà tiến sát tới bên cạnh Nhạc Thành.

- Chủ nhân, bọn nô tỳ là người của chủ nhân, muốn hầu hạ chủ nhân một chút.

Đại Song và Tiểu Song cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Hai nữ kẻ cận Nhạc Thành, hai bàn tay ngọc khẽ vuốt ve.

Bị bàn tay ngọc khẽ quăn, Nhạc Thành cảm nhận thấy mình bị một thủ chương mềm mại xâm nhập, thủ chương này khẽ vuốt ve thân hình của mình.

Mà lúc này một bàn tay khác đã vươn tới dưới bụng của Nhạc Thành, trượt qua mà vuốt ve vật cứng rắn.

Cảm nhận được điều này Nhạc Thành thấy hai nữ nhân này đúng là yêu tinh, tuy nhiên không thể tùy tiện phá bỏ tấm thân xử nữ của hai nàng.

- Đại Song, Tiểu Song, hai người đứng là tu luyện Thiên Sinh Mị Đồng, nếu trước Độ Kiếp Kỳ mà thất thân thì về sau tu luyện sẽ không có lợi.

Nhạc Thành lập tức nói với Đại Song và Tiểu Song.

- Chủ nhân, chỉ cần chủ nhân muốn bọn nô tỳ, bọn nô tỳ không quan tâm tu vi.

Đại Song và Tiểu Song cất tiếng nói.

- Được rồi, ta sợ bị các người dụ dỗ tiếp thì không nhận được, các người hay là tu vi quan trọng hơn?

Nhạc Thành cất tiếng nói, bị hai nữ nhân dụ dỗ, dục hỏa của hắn đã tràn ngập.

- Chủ nhân nói đùa, với thực lực của chủ nhân, chúng ta làm sao mê hoặc được.

Đại Song vũ mị cười với Nhạc Thành.

- Chủ nhân, chúng ta không có ý dụ dỗ chủ nhân, chỉ là chủ nhân nếu như sợ ảnh hưởng tới tấm thân xử nữ thì chúng ta có thể dùng tay hoặc miệng hầu hạ chủ nhân.

Tiểu Song nói xong liền khẽ vuốt ve vận cống cấp của Nhạc Thành.

- Quên đi, ta ra ngoài.

Nhạc Thành cố nén dục hỏa mà đứng dậy đi ra ngoài.

Nhạc Thành cũng không phải là không muốn chỉ là trong thần thức Nhạc Thành đã cảm nhận được Yêu Huyền và Hỏa Lão đã xuất quan, nếu như làm gì ở đây sẽ bị Yêu Huyền nhìn trộm.

Nhìn thấy Nhạc Thành đứng dậy, Đại Song và Tiểu Song chỉ có thể thất vọng, khuôn mặt mười phần mị ý.

Thu dọn một phen Nhạc Thành liền ra khỏi sơn động, Hỏa Lão cùng với Yêu Huyền hai người đã chờ bên ngoài.

Nhìn thấy sắc mặt đỏ ửng của Hỏa Lão và Yêu Huyền Nhạc Thành cũng đã biết hai người đã khôi phục tới trạng thái tốt nhất, chuyện kể tiếp chính là tính toán thời gian.

Còn bốn tháng nữa chính là ngày tới Thụy Phong Cổ Nham, độ sức tỉ thí với Tứ Đại Nhân Tộc, Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện, Nhạc Thành biết rằng mình phải xử lý chuyện của Nhạc gia thật tốt trong thời gian hiện tại mới được.

Phiền toái cũng thật nhiều, Nhạc Thành cố gắng nghĩ ra biện pháp giải quyết nhưng vẫn chưa nghĩ ra cách tốt nhất.

- Nhạc Thành, người cũng nên trở về đi, nhưng mà còn có một số phiền toái đang chờ người.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Nên trở về Nhạc gia.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nơi này cách phân điện của Hắc Ám Thần Điện không xa, Hắc Ám Thần Điện sẽ nhanh chóng nhận được tin tức, bọn họ nhất định sẽ phái cường giả tới, chúng ta nên rời đi hiện tại thì tốt hơn.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Đi thôi, chúng ta về Nhạc gia.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó hắn móc ra một ngọc giản màu vàng mà bóp nát, trước mắt hắn liền hiện ra một thông đạo.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

540. Chương 464: Người Không Gạt Ta?

Đối với Hắc Âm Thần Điện, Nhạc Thành tự nhiên biết rằng mình trước hết rời đi là tốt nhất, Hắc Âm Thần Điện phân điện hiện tại đã bị hủy, Hôi Ma và Địa Ma đã bị Đan Vương giết, nhất định phải phái cường giả tới điều tra.

- Xoẹt xoẹt.

Nhạc Thành thu hồi năm khối Nhân Hình Khôi Lỗi rồi bóp nát ngọc giản, không gian xung quanh liền trở nên chớp động, ngay lập tức Nhạc Thành tiến nhập vào trong đó.

Ở bên trong không gian thông đạo, Nhạc Thành cũng không tu luyện mà đang nghĩ cách làm sao giải quyết được phiền toái khi trở về Nhạc gia.

- Nhạc Thành, có phải nghĩ đến chuyện của Nhạc gia không?

Hỏa Lão cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Không sai, phỏng chừng sẽ không thuận lợi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong lòng hắn sớm đã có chuẩn bị.

- Có thuận lợi mới là lạ, ta nghe nói mấy lão già của Nhạc gia đã nói qua, các trưởng lão của Nhạc gia hiện tại đã có các thể lực đối lập, bọn họ vô cùng không hài lòng có lẽ muốn người xử lý một chút phiền toái.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành mỉm cười rồi lập tức nói:

- Ta sợ rằng thủ đoạn của ta bọn họ không tiếp nhận được.

- Vậy người không cần phải sợ, bọn họ giao cho người, người không cần phải lo lắng.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Thật không, vậy thì ta không khách khí.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười.

- Đừng nói nữa, mấy lão già đã nói với ta, để ta giúp người ra tay, phiền toái của Nhạc gia cũng là do người, chỉ là Yêu Huyền có thể giúp người.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Lần này không cần phiền Hỏa Lão, ta sẽ có biện pháp.

Nhạc Thành mỉm cười, Hỏa Lão cùng với mấy lão già này Nhạc Thành cũng biết, có Yêu Huyền bên cạnh Nhạc Thành đối phó với những trưởng lão kia sẽ không khó khăn.

Nghĩ tới chuyện đối phó với người của Nhạc gia, lập tức Nhạc Thành khoanh chân bắt đầu tu luyện, trong lòng hắn cũng có dự định, đến Nhạc gia một thời gian hắn sẽ không bỏ lỡ cơ hội tu luyện.

Năm ngày sau, ở trong kết giới không gian, cửa vào xuất hiện mấy thân ảnh từ bên trong đi ra, mấy thân ảnh đó dừng lại ở trên mặt đất đi vào trong tộc.

Đám người này dĩ nhiên là đám người Nhạc Thành và Hỏa Lão, nửa canh giờ sau, Nhạc Thành đã cho Hỏa Lão, Đại Song Tiểu Song Yêu Huyền và Đại Hắc vào đình viện nghỉ ngơi, còn mình thì đi tìm Nhạc Duy.

Về phần Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chân, năm vị trưởng lão của Nhạc gia vẫn đi bên cạnh Nhạc Thành.

Dưới sự sắp xếp của Nhạc Sử Chân, Nhạc Thành ngồi lên con phi hành ma thú đi tới chỗ của Nhạc Duy, từ Trần gia trở về Nhạc Thành cũng nên nói một tiếng với Nhạc Duy.

Ở trên hi hành ma thú, Nhạc Thành tu luyện một ngày xong đã tới kiến trúc to lớn phía trước.

Vừa nhìn thấy Nhạc Thành, sắc mặt của Nhạc Duy đã trở nên kỳ quái, hắn nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Chuyện của Trần gia ta đã biết, mặc dù ta không biết người và Trần Bưu có quan hệ thế nào nhưng Trần Bưu là tộc trưởng của Trần gia quan hệ với người cũng không phải là tệ, hiện tại lợi ích của Nhạc gia, người xử lý là được.

Mặt khác, ta muốn người nói cho ta biết, chuyện phân điện của Hắc Ám Thần Điện ở Ma thú Lãnh thổ có phải người làm không?

Nhạc Duy trầm sắc mặt mà nghiêm mặt nói với Nhạc Thành.

Nhìn thấy sắc mặt của Nhạc Duy, Nhạc Thành thất kinh trong lòng, mình mới trở về Nhạc gia mà chuyện ma thú lãnh thổ Nhạc Duy đã biết, tin tức của Nhạc Duy thật linh thông.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, Nhạc Thành cũng không biết Nhạc Duy có ý gì, hắn lập tức trả lời:

- Vâng tộc trưởng là ta làm, có vấn đề gì sao?

- Là tên tiểu tử người làm, người không gạt ta chứ?

Nhạc Duy kinh ngạc nói một lần nữa với Nhạc Thành.

- Là ta làm, còn có Nhạc Thuần, Nhạc Sử Chân trưởng lão cũng có mặt.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời.

- Theo tin tức của ta, phân điện nơi đó của Hắc Ám Thần Điện có Hôi Ma, Địa Ma và Đan Vương, tất cả những người này đều bị người giết chết, mấy nghìn hắc ám ma thú cũng không còn, người rút cuộc là làm gì, thật không tưởng tượng được.

Nhạc Duy kinh khủng nhìn Nhạc Thành, tựa hồ như không thể tin nổi.

Nhạc Duy cũng vừa nhận được tin tức không lâu, Tứ Đại Thú Tộc, Tứ Đại Nhân Tộc mặc dù không ra ngoại giới xem nhưng bất kỳ chuyện lớn phát sinh ở Huyền Thiên Nội lục cũng không qua được tai mắt của họ.

Về phần tin tức mà Nhạc Duy nhận được thì hắn biết tòa phân điện kia mười ngày trước đã bị phá hủy, trong đó không có bất kỳ người nào chạy ra, ngay cả một con ma thú hắc ám cũng không thể đào thoát.

Mà lần này ở trong phân điện có mấy cường giả, nghe nói Hôi Ma và Đan Vương đều ở trong đó.

Nhạc Duy rõ ràng trong lòng, Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc không làm chuyện này, sau đó hắn nghĩ tới việc Hỏa Lão đi cạnh Nhạc Thành liền nghĩ tới việc Nhạc Thành làm.

- May mắn thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, xem ra Nhạc Duy biết vẫn không nhiều lắm.

- Xem ra người lần này đã chạm phải đại phiền toái, Hắc Ám Thần Điện nếu như biết người làm thì nhất định sẽ không tiếc bất kỳ cái giá nào để đối phó với người, về sau người ở Nhạc gia nhớ chú ý.

- Ta đang lo lắng đây.

Nhạc Thành thì thâm trong lòng, trong lòng hắn không khỏi nghĩ tới ma thú của Cự Viên Tộc, nếu như Hắc Ám Thần Điện điều tra được chuyện này thì thật nguy hiểm cho Cự Viên Tộc.

- Tộc trưởng không có chuyện gì thì ta xin đi trước.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Duy.

- Không có chuyện gì, người lần này cũng nên kế vị chức tộc trưởng.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Tộc trưởng, chẳng lẽ ông đã sắp xếp xong xuôi rồi sao?

Nhạc Thành cười nói.

- Cái này...

Sắc mặt của Nhạc Duy đột nhiên biến đổi, sau đó hắn cười khổ nói với Nhạc Thành:

- Nói thật với ngươi, toàn bộ mọi chuyện đã sắp xếp xong.

- Có ý gì?

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hắn rời khỏi Nhạc gia trong thời gian này, chuyện của Nhạc gia hắn cũng không biết.

Lập tức Nhạc Duy liền nói tất cả mọi chuyện phát sinh ở Nhạc gia trong thời gian này, hóa ra sau khi Nhạc Thành rời khỏi Trần gia, các trưởng lão đã nhận được tin tức, ở trong kết giới Nhạc gia xuất hiện một tròng sóng gió, nhất mạch của Nhạc Tề trưởng lão đều không đồng ý, nhất là Nhạc Chí Thu đại trưởng lão, phản đối rất kịch liệt.

Mà hiện tại, Nhạc gia muốn tiến hành trưởng lão quyết nghị, nếu đa số trưởng lão phản đối thì thái thượng trưởng lão cũng không thể phản đối kết quả này.

Nhạc gia hiện tại có một trăm bốn mươi hai trưởng lão, nhưng nhất mạch của Nhạc Tề trưởng lão chiếm tới tám mươi người, nhất mạch của Nhạc Thiên trưởng lão chiếm bốn mươi người, còn lại là trung lập.

Nếu thực hiện quyết nghị chỉ sợ Nhạc Thành không thể ngồi lên vị trí của Nhạc gia.

- Tộc trưởng, ông nói chuyện này là do Nhạc Chí Thu đề nghị?

Thần tình của Nhạc Thành hơi biến đổi, lần trước chuyện Nhạc Chí Thu muốn giết mình hắn cũng không quên, sau đó hắn bị Thái thượng trưởng lão nhốt vào địa lao ba năm, Nhạc Thành vẫn chưa thấy thỏa mãn, lần này có cơ hội hắn dĩ nhiên không bỏ qua.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

541. Chương 465: Sắp Xếp.

- Nhạc Thành, chuyện này ngươi cũng đừng mong Thái Thượng trưởng lão, hơn mười người đang đau khổ cầu khẩn Thái thượng trưởng lão, thái thượng trưởng lão cũng là không có cách nào.

Nhìn thấy sắc mặt không vui của Nhạc Thành, Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Tộc trưởng, nếu như ta giết được Nhạc Chí Thu thì cũng không gặp phải chuyện gì chứ?

Nhạc Thành nhẹ nhàng chăm chú nhìn Nhạc Duy mà hỏi.

Sắc mặt của Nhạc Duy liền khẽ biến hóa, lúc này hắn cũng không biết phải trả lời thế nào, nếu như đại trưởng lão thật sự bị Nhạc Thành giết thì trừng phạt này quả thật quá nặng.

Nhìn thấy thần sắc của Nhạc Duy, lãnh ý trong mắt của Nhạc Thành càng nồng đậm.

- Nhạc Thành, ngươi cũng đừng để ý nhiều.

Nhạc Duy cất tiếng nói, hắn cảm nhận được lãnh ý của Nhạc Thành thì cũng đành chịu.

- Tộc trưởng, ta biết rõ.

Nhạc Thành trầm khí xuống mà nói:

- Không biết tộc trưởng muốn khi nào ta tiếp nhận chức tộc trưởng?

- Một tháng sau đi.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Tốt lắm, để một tháng, sau chỉ là ta cũng muốn nói trước, chức vụ tộc trưởng này các vị muốn ta làm, nếu như ta làm ra bất cứ chuyện gì thì các vị cũng không được ngăn cản.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Điều này tự nhiên, Thái thượng trưởng lão nói người được quyền xử lý.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Còn một tháng thời gian nữa, cũng đã đủ.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Sau đó Nhạc Thành một lần nữa cáo từ Nhạc Duy, ngay lập tức Nhạc Thành không hề dừng lại mà ngồi lên trên phi hành ma thú tiến vào trong đình viện.

Ở trong một tiểu viện, sắc mặt của Hỏa Lão hơi biến đổi mà lập tức nói:

- Nhạc Thành, ta thấy người phiền phức không ít, người tính làm gì tiếp vậy?

- Thời gian hiện tại còn quá sớm.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Các trưởng lão kia ra quyết nghị rất bất lợi với người, người hãy nghĩ biện pháp.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Quyết nghị của trưởng lão bất lợi với ta, nhưng mà ta lại muốn xem xem quyết nghị đó cử hành thế nào.

Sắc mặt của Nhạc Thành hiện ra một nụ cười quỷ dị.

- Nhạc Thành người muốn làm gì, cũng đừng nên làm quá giới hạn.

Hỏa Lão băn khoăn mà nói, thủ đoạn của Nhạc Thành Hỏa Lão quá rõ ràng, hắn sợ rằng Nhạc Thành sẽ làm chuyện gì quá giới hạn.

- Yên tâm đi Hỏa Lão, ta sẽ cảnh giác.

Nhạc Thành khẽ cười nói.

- Không ngờ tin tức này truyền đến cũng thật nhanh.

Hỏa Lão kinh ngạc mà nói.

- Nhạc Thành, trong khoảng thời gian này ta cũng không giúp được gì, ta định bế quan tới một tháng, nếu như người có việc cần tìm ta thì cứ đến tìm là được.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Không có vấn đề gì, Hỏa Lão có phải sắp khôi phục thực lực rồi không?

Nhạc Thành mỉm cười hỏi.

- Sắp khôi phục rồi, chỉ là cảm ơn người đã cho ta năm viên cửu phẩm trung giai đan dược.

Hỏa Lão cất tiếng nói:

- Về phần nhân tình này, ta sẽ nhớ kỹ.

Hỏa Lão đối với Nhạc Thành vô cùng cảm kích, khoảng thời gian này ở chung, Hỏa Lão đã đáp ứng bảo vệ Nhạc Thành ba năm nhưng trong khoảng thời gian này Hỏa Lão phát hiện ra theo Nhạc Thành có không ít điều tốt.

- Hỏa Lão, ông nói vậy là khách khí rồi.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời.

Sáng sớm hôm sau, Hỏa Lão đã rời khỏi đình viện.

Lúc buổi sáng, mấy đạo thân ảnh xuất hiện ở bên ngoài đình viện, Nhạc Thành thấy vậy liền nói:

- Chư vị trưởng lão vào đi.

- Ra mắt tộc trưởng.

Ba thân ảnh xuất hiện ở trong đình viện, hai trong số bọn họ chính là Nhạc Sử Chân và Nhạc Thuafn.

- Không cần đa lễ, ta hiện tại vẫn chưa phải là tộc trưởng.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Trong lòng chúng ta đã coi công tử là tộc trưởng.

Nhạc Sử Chân cất tiếng nói sau đó giới thiệu:

- Tộc trưởng, đây chính là Nhạc Khải Lăng, cũng là người thuộc nhất mạch Nhạc Thiên.

- Ra mắt tam trưởng lão.

Nhạc Thành mỉm cười thi lễ, hần đánh giá tam trưởng lão, ông ta có thực lực bát tinh Đấu Tôn, đúng là không tệ.

- Tộc trưởng khách khí rồi, hôm nay lão phu cố ý tới tìm tộc trưởng.

Lão nhân Nhạc Khải Lăng cất tiếng nói.

- A, không biết trưởng lão tìm tại hạ có việc gì không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Tộc trưởng, gần đây các trưởng lão thuộc nhất mạch Nhạc Tề đã mở ra một cuộc hội nghị, tình huống rất bất lợi với chúng ta, không biết tộc trưởng có biện pháp gì không?

Tam trưởng lão do dự một chút rồi nói.

Nhạc Thành do dự một chút rồi nói:

- Biện pháp dĩ nhiên là có, bất quá cũng phải nhờ chư vị trưởng lão hỗ trợ.

- A, tộc trưởng có biện pháp thế nào cứ nói.

Tam trưởng lão lập tức nói.

- Cái này nói trước sẽ không linh về sau mọi người sẽ biết.

Nhạc Thành cất tiếng nói với ba vị trưởng lão.

Sau đó Nhạc Thành cùng với ba vị trưởng lão thương nghị, sau một canh giờ, ba vị trưởng lão mang theo một vẻ nghi hoặc mà rời khỏi đình viện của Nhạc gia, tựa hồ như đối với Nhạc Thành vô cùng khó hiểu.

Nhìn ba vị trưởng lão rời đi, Nhạc Thành hiện ra một vẻ quý dị, sau đó hần lập tức lẩm bẩm trong miệng:

- Quyết nghị của trưởng lão, ta muốn làm xem làm sao.

- Nhạc Thành, ngươi xem biện pháp này có hữu dụng không?

Yêu Huyền ở sau lưng của Nhạc Thành cất tiếng nói, trong ánh mắt hiện ra vẻ lo lắng.

- Yên tâm đi, hần là không có vấn đề gì.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Thời gian còn sớm, bất quá như vậy cũng đủ rồi, chúng ta chuẩn bị lên đường thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Yêu Huyền, Đại Hắc các ngươi hãy từ trong Hạo Thiên Tháp mà đi ra đi, sau đó ra cho ta, miễn bị người khác phát hiện tung tích.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó thủ ấn của hắn đánh ra, Hạo Thiên Tháp xuất hiện trước người của hắn.

- Xoẹt xoẹt.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, Yêu Huyền và Đại Hắc tiến nhập vào trong Hạo Thiên Tháp.

- Ta cũng nên chuẩn bị một chút, miễn cho bị mấy lão gia hỏa kia để ý tới.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó thủ ấn của hắn đánh ra, một luồng Ẩn Thân Phù hiện lên trên người của hắn.

Nhạc Thành phải đi xa nhà một chuyến, để lại Đại Song và Tiểu Song trông coi đình viện

Mà lần này Nhạc Thành vì quyết nghị của trưởng lão kia từ trong miệng của Nhạc Thuần, Nhạc Thành đã hiểu rõ.

Đúng lúc Nhạc Thành quay trở lại kết giới của Nhạc gia những trưởng lão kia chờ đợi động tác của hắn, mấy ngày sau là ngày tiếp nhận chức vị tộc trưởng, mà hiện tại ngay cả mặt mũi Nhạc Thành cũng không xuất hiện, các trưởng lão cảm thấy kỳ quái không thôi.

Ở trong đại sảnh lúc này có hơn bốn mươi người ngồi xuống, ở giữa đó chính là Nhạc Chí Thu.

- Đại trưởng lão, người nói tại sao tên tiểu tử kia không lộ diện?

Một lão giả áo vàng cất tiếng nói với Nhạc Chí Thu.

- Phòng chừng không có tác dụng, nhất mạch chúng ta có tới tám mươi trưởng lão, luận về số lượng tuyệt đối có thể ngăn cản bọn họ.

- Đại trưởng lão, nghe nói nhất mạch của Nhạc Thiên lôi kéo người trung lập chúng ta cần phải phòng bị một chút.

Một hán tử áo trắng khăn trương nói.

- Khỏi cần, cho dù hai mươi trưởng lão trung lập cũng không làm nên chuyện gì.

Nhạc Chí Thu cất tiếng nói.

Năm ngày sau ở trên một hải vực rất lớn.

- Nhạc Thành, ngươi xác định là ở đây sao?

Yêu Huyền cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Chính là chỗ này, dựa theo lộ tuyến có một lục tinh Đẩu Tôn, có một thất tinh Đẩu Tôn.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Bọn họ nếu qua đường thì nhất định phải đi qua đây.

- Ngươi dự định làm vậy sao?

Yêu Huyền cất tiếng nói, sắc mặt hơi bận tâm.

- Ủ, chỉ có như vậy mới khiến cho bọn họ phải khổ sở.

- Ủ, đến đây.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi sau đó hắn lập tức nói:

- Chúng ta phải tốc chiến tốc thắng, phải nhanh nhất bắt lấy hai người này, không để cho người khác chú ý tới.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

542. Chương 466: Là Ai Đánh Lén?

- Xoẹt.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành đánh ra, Ấn Thân Phù của hắn bắn về phía Đại Hắc và Yêu Huyền, ngay lập tức thân ảnh của ba người này hư không bắn về phía Hải Vực.

- Lần này quyết nghị của các trưởng lão chúng ta nhất định phải đuổi tên tiểu tử kia ra khỏi Nhạc gia, Nhạc gia làm sao có thể tùy tiện có một tộc trưởng như vậy được?

Ở phía xa xa trên hải vực hai thân ảnh lẳng không xuống mà nói.

- Ta cũng không phục, lần này quyết nghị của các trưởng lão chúng ta không thể đồng ý, nhất định phải đuổi tên tiểu tử kia dứt ra khỏi Nhạc gia.

Một lão già áo xám tiếp tục nói, trên nét mặt của lão hiện ra một vẻ tức giận bất bình.

- Xoẹt xoẹt.

Mà đúng lúc này sau khi lời nói của lão già này vừa dứt thì một mảng rậm rạp dây mây hiện ra, dưới sự bao bọc của dây mây màu xanh, hai người vẫn chưa thể phục hồi tinh thần.

- Chuyện gì xảy ra vậy, là ai to gan đánh lén lão tộc trưởng?

Hai lão nhân hét lớn, trên khuôn mặt hiện ra vẻ tức giận.

Lập tức hai lão nhân này toàn lực đấu tranh.

- Hạo Thiên Tháp, lên.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, lập tức mi tâm bắn ra ngoài cơ thể, vượt ngoài không gian, Hạo Thiên Tháp hóa thành hai trăm thước bắn về phía Đại Hắc.

Mà trong mắt lão nhân chỉ thấy một tiểu tháp hiện ra quỷ dị, ánh mắt của lão nhân kia tối sầm lại, ngay lập tức hiện ra hư không trong không gian.

- Xoẹt xoẹt.

Thanh đăng quán quanh đám người kia biến mất, lập tức một hắc y thanh niên xuất hiện ở bên trong.

- Người là ai, đến nơi này làm gì?

Hai lão già này phục hồi tinh thần mà nói với Đại Hắc.

- Các người cùng với hai lão nhân này nếu như không có chủ nhân phân phó thì ta đã giáo huấn các người rồi, các người vào trong đợi đi.

Đại Hắc nói xong thân ảnh liền biến mất trên không trung.

Hai lão nhân kia ở trên không trung đưa mắt nhìn nhau, cả hai đều không biết chuyện gì đã xảy ra, cả hai đều vô cùng thất vọng trước tình huống quỷ dị này.

- Xoẹt.

Đại Hắc xuất hiện bên ngoài Hạo Thiên Tháp cất tiếng nói với Nhạc Thành:

- Chủ nhân, đã đóng kỹ.

- Được, chúng ta tiếp tục ở phụ cận chờ đợi là được.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười.

- Không cần ra tay, Đại Hắc là đủ rồi.

Yêu Huyền ở bên kia cất tiếng nói.

Nhạc Thành mỉm cười, Đại Hắc nếu như muốn vây khốn một người điều này thật là dễ dàng, đặc biệt là những trưởng lão này chỉ là trên thất tinh Đấu Tôn mà thôi.

Kế hoạch Nhạc Thành chống lại trưởng lão là khiến cho một đám trưởng lão biến mất, lúc đó quyết nghị của các trưởng lão đã không còn tác dụng nữa.

Mà lần trước ở Nhạc gia, Nhạc Thành vô tình ở trong miệng của Nhạc Thạch Đầu mà biết được Nhạc gia trưởng lão không phải ở cùng một chỗ mà phân tán ở khắp nơi chưởng quản các sự vụ của Nhạc gia.

Lần này nhất mạch của Nhạc Tề trưởng lão thương nghị, Nhạc Thành đại khái cũng không biết bọn họ có bao nhiêu thực lực, thời gian sắp tới hẳn sẽ cẩn thận hỏi thăm.

Chuyện của mấy lão già Nhạc gia kia Nhạc Thành sẽ từ từ xử lý, Nhạc Thành cũng biết rõ, chỉ cần không gây ra nhân mạng thì sẽ không có người quản đem những trưởng lão kia nhốt vào Hạo Thiên Tháp chắc chắn không có ai tìm ra được.

Lúc chạng vạng tối Nhạc Thành ở trên một hải vực mở to mắt ra, sau đó hắn cất tiếng nói với Yêu Huyền:

- Lại có ba người đến đây, một người có tu vi Thất tinh Đấu Tôn, hai người có tu vi lục tinh Đấu Tôn.

Thủ ấn của Nhạc Thành nâng lên, hai luồng Ấn Thân phù của hắn bắn về phía Đại Hắc và Yêu Huyền.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba thanh âm xé gió từ phía xa truyền đến, sau đó ba thân ảnh từ đằng xa hải vực trời lên.

Ba thân ảnh tiến tới ngày càng gần, tiếp đó hai hán tử trung niên và một lão nhân xuất hiện, ba người này chạy như bay, vội vàng tham gia quyết nghị của trưởng lão trong gia tộc.

- Xoẹt xoẹt.

Ba người còn chưa biết chuyện gì xảy ra thì ở giữa không trung có một bộ râu quỷ dị xuất hiện, quán về phía ba trưởng lão Nhạc gia.

- Là ai đánh lén?

Sắc mặt của đám trưởng lão Nhạc gia liền biến đổi, sau đó đầu khí của bọn họ lay động đề phòng.

- Hạo Thiên Tháp, đi.

Nhạc Thành đã sớm chuẩn bị Hạo Thiên Tháp, giữa không trung Hạo Thiên Tháp lóe lên sau đó bắn về phía ba trưởng lão của Nhạc gia, sau đó ba người biến mất trên không trung.

Những điều này quỷ dị vô cùng, không ai có thể phát hiện.

Mười ngày sau ở trong đại sảnh của Nhạc gia, Nhạc Chí Thu cùng với một đám trưởng lão thuộc nhất mạch của Nhạc Tề lão tổ hiện ra một vẽ nghi hoặc trên khuôn mặt.

- Đại trưởng lão, những trưởng lão khác cũng nên chú ý một chút, tại sao không có động tĩnh gì?

Một trưởng lão áo vàng cất tiếng nói.

- Đúng vậy, thời gian xem ra cũng sắp đến rồi.

- Không biết trên đường đi bọn họ có xảy ra chuyện gì không, tin tức của chúng ta truyền từ mấy tháng trước, bọn họ không phải không biết.

Một đám trưởng lão bắt đầu ào ào nghị luận, các trưởng lão quyết nghị nhất định phải đem tất cả trưởng lão đến đông đủ, nếu không xuất hiện thì sẽ bị bãi bỏ quyền thương nghị.

- Mọi người không nên lo lắng, chậm trễ hai ba ngày cũng không phải là chuyện bất thường, chúng ta cứ kiên nhẫn đi.

Nhạc Chí Thu cất tiếng nói.

Ở trong một hải vực, một thân ảnh áo lam đang cấp tốc bay tới, trên người của thân ảnh này tràn ngập khí tức, xem ra là ma pháp sư cấp tám hậu kỳ.

- Xoẹt xoẹt.

Trên hải vực một thụ linh màu xanh xuất hiện ở bốn phía lão nhân này.

- Là ai?

Sắc mặt của lão nhân áo lam biến đổi, ngay lập tức ma pháp lực thủy hệ của lão chuyển động.

Ma pháp sư cấp tám hậu kỳ, nếu như chân chính động thủ thì Đại Hắc muốn chiến thắng cũng khó, chỉ là hiện tại Đại Hắc đánh lên không phải chính thức động thủ chỉ cần vây khốn lão nhân áo lam là được.

Lão nhân áo lam vừa mới phản kích thì một thân hình xinh đẹp chói mắt hiện ra, sau đó một cột nước áp chế xuống.

Cùng lúc đó một đại tháp đột nhiên xuất hiện trên không trung.

Lão giả áo lam này nếu như bị vây khốn thì muốn thoát ra khỏi đại tháp cũng không phải là điều không làm được, chỉ là hiện tại bị hấn bị đóng dây mây kia bao phủ nên không thể thoát.

Một lát sau một hắc ảnh từ trong Hạo Thiên Tháp nhảy ra, sau đó Đại Hắc cất tiếng nói:

- Chủ nhân, tổng cộng có hai mươi sáu người rồi.

- Hai mươi sáu, còn thiếu mười ba người nữa.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, chúng ta đề phòng một chút, các trưởng lão còn lại của Nhạc gia chắc chắn đang tìm kiếm.

Yêu Huyền cất tiếng nói.

- Điều này không cần phải lo lắng, người tới nhiều chúng ta không cần để ý là được, người tới ít thì chúng ta mời bọn họ vào Hạo Thiên Tháp.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nửa tháng sau, trong đại sảnh một đám trưởng lão hiện ra một sắc mặt không tốt.

- Đại trưởng lão, hay chúng ta phái người ra bên ngoài xem xét một chút đi, tại sao các trưởng lão bây giờ vẫn chưa tới.

- Chuyện này thật quỷ dị, chẳng lẽ các trưởng lão kia cứ hư không biết mát hay sao.

- Được rồi, các người lên đường xem sao.

Nhạc Chí Thu cất tiếng nói, ánh mắt lộ vẻ nghi hoặc.

- Xoẹt xoẹt.

Ở trên một hải vực, một lão giả áo xanh bị nhốt ở trong Thụ Linh, quanh thân tràn ngập thụ linh bao vây.

- Xoẹt.

Đại Hắc từ Hạo Thiên Tháp nhảy ra sau đó nói:

- Chủ nhân, đây đã là người thứ ba mươi chín.

- Ủ, đủ rồi, chỉ cần những trưởng lão trung lập kia không quấy rối thì quyết nghị của bọn họ không có tác dụng.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Có ba người tới, chúng ta cẩn thận một chút.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống sau đó cùng với Yêu Huyền và Đại Hắc biến mất ngay tại chỗ.

- Chuyện này thật quỷ dị, tại sao trên đường đi chúng ta không nhìn thấy ai, còn mười ngày nữa là tới quyết nghị, nếu không tới thì bọn họ sẽ bị hủy bỏ quyền thương nghị.

- Đại trưởng lão nói chúng ta đến Hải Vực là được, chúng ta sẽ ở đây chờ hai ngày.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

543. Chương 467: Phân Thần Trung Kỳ Đỉnh Phong.

- Các người nói chuyện này có phải là do những người thuộc chi mạch Nhạc Thiên làm hay không?

- Thực lực của bọn họ đối phó với chúng ta còn không được, ta nghĩ nhất mạch của Nhạc Thiên không đủ bốn sự này.

Ba thân ảnh trên không trung cất tiếng nghị luận.

- Không có bốn sự thật sao?

Một thanh âm quỷ dị vang lên.

- Là ai, ra đi.

Ba thân ảnh lập tức đánh giá bốn phía, toàn thân của bọn họ chuyển động đầu khí đề phòng.

- Xoẹt xoẹt.

Sau đó thụ linh tràn ngập, xung quanh bao bọc một dây mây rậm rạp.

- Nhanh rời thôi, không tốt.

Ba người này biến đổi sắc mặt sau đó một lực lượng khổng lồ từ Thụ Linh bốn phía công kích.

- Xoẹt.

Một luồng sáng xanh quỷ dị xuất hiện ở trên không trung, sau đó một bóng hình xinh đẹp hiện ra.

- Xoẹt xoẹt.

Thân hình của ba trưởng lão Nhạc gia bị đánh bay ra sau đó bọn họ bị ba sợi dây màu đen bao bọc lấy.

- Thu.

Một thanh mang lóe lên, sau đó tất cả biến mất ở giữa không trung.

- Chỉ là ba thất tinh Đấu Tôn mà thôi, trước hết cho các người ở bên trong nghỉ ngơi vài ngày.

Thân ảnh của Nhạc Thành hiện ra ở trên không trung mà nói.

- Nhạc Thành, bốn mươi hai người, đã đủ chưa?

Yêu Huyền cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Đủ rồi, đây chỉ là bước đầu tiên, phiền toái đã giải quyết xong.

Nhạc Thành thì thầm nói.

- Chủ nhân, bốn mươi hai người, chúng ta có nên quay về không?

Đại Hắc cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Ừ, chúng ta quay về trước, mấy ngày nữa đợi trò hay mà xem.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Năm ngày sau, Nhạc Thành ở trong đình viện, thân ảnh của Nhạc Thành xuất hiện ở trong một phòng nhỏ, ngay lập tức thủ ấn của hắn đánh ra, Yêu Huyền cùng với Đại Hắc cũng từ trong Hạo Thiên Tháp mà nhảy ra.

- Chủ nhân, Yêu Huyền tỳ.

Đại Song và Tiểu Song cùng cất tiếng nói.

- Đại Song, Tiểu Song, khoảng thời gian này có ai tìm ta không?

Nhạc Thành hỏi Đại Song và Tiểu Song.

- Nhạc Thuần và Nhạc Sử Chân hai vị trưởng lão có tìm chủ nhân, chỉ là bọn nô tỳ không cho bọn họ đi vào.

Đại Song cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Tốt lắm, sau lần này chúng ta có chín thành hy vọng.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Nhạc Thành, chín thành hy vọng, người rốt cuộc là cho Nhạc Thuần giúp người xử lý gì?

Yêu Huyền tò mò hỏi.

- Ta đã để cho bọn họ đi lôi kéo những người trung lập kia, có thêm hai mươi người ta càng thêm nắm chắc.

Nhạc Thành cất tiếng nói, các trưởng lão trung lập kia rất trọng yếu.

- Nhưng mà người có chắc rằng những trưởng lão trung lập kia sẽ giúp người không?

Yêu Huyền cất tiếng hỏi.

- Lần trước ở trong Hắc Ám Thần Điện ta đã lấy được trử vật giới chỉ của Địa Ma và giao cho những trưởng lão kia, bọn họ nhất định sẽ không cự tuyệt.

Nhạc Thành mỉm cười, địa vị của các trưởng lão trung lập so với nhất mạch của Nhạc Thiên còn không bằng, ở Nhạc gia chỉ là những con số cực nhỏ, cho bọn họ một số lợi ích là đối phó được.

- Còn năm ngày nữa là tới quyết nghị, Yêu Huyền người đầu tiên nghỉ ngơi đi, đến lúc đó còn hỗ trợ ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Còn năm ngày, ta cũng muốn tu luyện một thời gian.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Ở trong phòng, Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, sau đó thanh mang bao phủ quanh người của hắn, một lát sau Nhạc Thành đã tiến vào trong trạng thái tu luyện.

Mà sau khi Nhạc Thành tiến vào trong trạng thái tu luyện xong, Nhạc Tề lão tổ liền lộ vẻ thất vọng, các trưởng lão trước kia hiện tại chưa trở về, vô duyên vô cớ biến mất không thấy đâu.

Hơn mười trưởng lão biến mất không thấy đâu, nhất mạch của Nhạc Tề lão tổ đều kinh ngạc không thôi.

Nhạc Duy không lâu sau cũng biết tin tức này, ngay lập tức nói với Thái Thượng trưởng lão, biết mấy vị trưởng lão nói rằng chuyện này không cần phải gấp, hết thảy không cần phải lo lắng.

Hơn mười trưởng lão vô duyên vô cớ biến mất trong Nhạc gia, mọi người còn tưởng có cường giả của Hắc Ám Thần Điện tiến vào trong kết giới, tuy nhiên ai cũng cảm thấy không đúng, nếu Hắc Ám Thần Điện tiến vào thì nhất định không gạt được tai mắt của thái thượng trưởng lão.

Mọi người không tự chủ nghĩ tới việc này do chi mạch của Nhạc Thiên lão tổ gây ra, tất cả mũi nhọn đều nhắm về phía chi mạch của Nhạc Thiên lão tổ.

Bây giờ không giống trước kia, chi mạch của Nhạc Thiên lão tổ linh khí tăng trưởng, nguyên một đám ào ào trở mặt với Nhạc tề nhất mạch, song phương động thủ, mười mấy trưởng lão bị thương nặng, hai mươi trưởng lão bị thương nhẹ.

Lần đánh nhau lớn như vậy cả hai phái đều bị tổn thương nhưng không phân thắng bại.

Đối với chuyện này Nhạc Duy không hề hỏi qua, có người tìm hần hần đều nói tộc trưởng của Nhạc gia là Nhạc Thành, không quan hệ tới hần.

Chỉ là đám trưởng lão kia vô duyên vô cớ biến mất khiến cho Nhạc Duy nghĩ tới Nhạc Thành, Nhạc Thành từ trong ma thú lãnh thổ đi ra giết được Hôi Ma và Đan Vương thì đám trưởng lão kia chẳng là gì với hần.

Tuy nhiên đã giao cho Nhạc Thành xử lý, Nhạc Duy cũng không muốn hỏi đến, sau này sẽ có đáp án.

Năm ngày sau ở trong phòng toàn thân của Nhạc Thành lõa lồ, trên làn da của hần có một lớp lông lân bao bọc.

Ở trong phòng một khí tức cường hãn trà ngập, Nhạc Thành thu hồi pháp lực, từ trong đan điền của hần thở ra một ngụm trọc khí, sau đó hai mắt của hần liền sáng ngời tinh quang.

- Rốt cuộc cũng đã đạt tới Phân Thần trung kỳ đỉnh phong.

Nhạc Thành cảm nhận được pháp lực tràn ngập thì lẩm bẩm nói.

Kỳ thật ở trong một tháng này, ở Hải vực kia ngoại trừ Nhạc Thành vây khốn những trưởng lão Nhạc gia thì dưới sự trợ giúp của Hỏa Linh Châu thực lực của hần cũng đã tiến bộ.

- Bây giờ mình dùng toàn lực miễn cường cũng có thể giết được Cửu Tinh Đẩu Tôn, giết Bát Tinh Đẩu Tôn hần là không có khó khăn gì lắm.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng.

Thu dọn một phen, Nhạc Thành đi ra khỏi căn phòng, hôm nay chính là ngày quyết nghị của trưởng lão, cũng là ngày mình tiếp nhận chức tộc trưởng của Nhạc gia, Nhạc Thành dĩ nhiên là không thể vắng.

- Chủ nhân, ở bên ngoài có không ít người đợi.

Vừa đi ra khỏi phòng, Đại Hắc đã cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Ủ, người nói với bọn họ chờ một chút ta sẽ đi ra.

Nhạc Thành cất tiếng nói, ở bên ngoài đã có không ít hộ vệ đội Thanh Long và một số trưởng lão.

- Mọi người phần chấn tinh thần lên một chút, hôm nay chính là ngày tộc trưởng Nhạc Thành tiếp nhận chức vụ, phải biết rằng Nhạc Thành tộc trưởng trước kia chính là người của đội hộ vệ Thanh Long.

Nhạc Thạch Đầu ở ngoài đình viện cất tiếng nói với một đám đội hộ vệ Thanh Long.

- Thạch Đầu đội trưởng, hiện tại đội hộ vệ Thanh Long chúng ta đã không giống như lúc trước.

- Trung đội trưởng, Nhạc Thành tộc trưởng trước kia ở trong đội của ông, ta có thể vào đội của ông được không?

- Đúng thế, ta muốn vào đội mà Nhạc Thành tộc trưởng đã từng ở.

- Cái gì, đã là đội hộ vệ Thanh Long còn không giống nhau sao, đợi chút nữa chúng ta gặp đội hộ vệ Hoàng Long chúng ta không cần phải khách khí với bọn họ nữa.

Nhạc Thành lớn tiếng nói.

Bây giờ Nhạc Thạch Đầu đã là danh nhân ở đội hộ vệ Thanh Long, từ một đội trưởng nho nhỏ thăng làm trung đội trưởng, tất cả đều là nhờ Nhạc Thành.

- Đội hộ vệ Hoàng Long là gì, hiện tại bọn họ gặp đội hộ vệ Thanh Long còn phải đi đường vòng.

- Lần trước ba nghìn người chúng ta chặn mặt bọn chúng, đã khiến bọn họ sợ vỡ mật.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

544. Chương 468: Giết Gà Dọa Khi

Trước đội hộ vệ Hoàng Long, hiện tại đội hộ vệ Thanh Long hào khí vô cùng, tất cả đều nổi lên nghị luận.

Nhạc Thạch Đầu cất tiếng nói:

- Các người đừng vội đắc ý, mấy chục người đánh thắng một người thì sao, cái gì gọi là anh hùng, các người cố gắng tu luyện, sau này chúng ta có thể một người đánh thắng một người của đội hộ vệ Hoàng Long.
- Trung đội trưởng, lời này của ông không phải, chúng ta không thể sánh nổi với Nhạc Thành tộc trưởng.
- Đúng thế, Nhạc Thành tộc trưởng có thân thể Kim Long.
- Các người đừng nói nữa, tộc trưởng đang ở đây nói như vậy còn thể thống gì.

Nhạc Thuần ở sau lưng cất tiếng nói.

Nghe thấy thanh âm của trưởng lão mọi người đã ngừng thảo luận, lời của trưởng lão bọn họ không thể không dám nghe.

- Chư vị trưởng lão chú ý, chủ nhân sắp ra rồi.

Đại Hắc cất tiếng nói với đám trưởng lão Nhạc Thuần.

- Nhạc Thành, hôm nay có thể không?

Yêu Huyền cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Không tuyệt đối nắm chắc, bất quá hôm nay phải nhờ người hỗ trợ một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Yêu Huyền.

- Muốn ta hỗ trợ gì?

Yêu Huyền cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Hôm nay ta phải làm chuyện giết gà dọa khỉ, đến lúc đó tự nhiên cần người hỗ trợ.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Đi thôi, phiền toái cũng nên cần giải quyết.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó cùng với Yêu Huyền còn có Đại Song và Tiểu Song đi ra khỏi đình viện.

- Ra mắt tộc trưởng.

Ở bên ngoài một đám đội hộ vệ Thanh Long đã ào ào hành lễ với Nhạc Thành.

- Mọi người đợi lâu rồi, chúng ta lên đường thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Quyết nghị của trưởng lão diễn ra ở Long Cốc, bởi vì Long cốc địa hình khá lớn cho nên tộc nhân hôm nay có không ít người tới quan sát, hôm nay Nhạc gia bổ nhiệm tộc trưởng đây không thể nghi ngờ là điều nóng nhất trong Nhạc gia mười năm trở lại đây.

Vào sáng sớm, Long Cốc đã có không ít người xuất hiện, số lượng nhiều hiếm thấy so với lần tỷ thí của những người trẻ tuổi trong Nhạc gia còn nhiều hơn.

Mà lúc này tất cả mọi người của đội hộ vệ Thanh Long tựa hồ như cũng đã tới đây, hôm nay là ngày trọng đại bọn họ không thể bỏ qua.

Lần trước bởi vì Nhạc Thành độ sức với Nhạc Hạo ở Long Cốc mà đã tạo ra thanh thế to lớn, long cốc cũng đã bị tổn thương rất nhiều.

Long cốc hiện tại đã dựng được một mặt phẳng, hiện tại có không ít trưởng lão ở trên đó, những trưởng lão chia làm tam phái một phái thuộc nhất mạch của Nhạc Thiên, một phái thuộc nhất mạch Nhạc Tề còn một phái là trung lập.

Bởi vì những trận đấu ngày hôm trước nhất mạch của Nhạc Thiên và nhất mạch của Nhạc Tề đã vô cùng cầm tức nhau, nếu không có người ngăn lại thì bọn họ đã dự định hôm nay tiếp tục giao chiến.

- Đại trưởng lão, hiện tại làm sao bây giờ, chúng ta chỉ có ba mươi chín người, chúng ta không thể thắng.

Một lão giả áo lam cất tiếng nói với Nhạc Chí Thu.

Nhạc Chí Thu lúc này cũng dậy song, mấy ngày nay hắn tìm các vị trưởng lão mất tích kia khắp nơi nhưng đều không thấy, tất cả đều biến mất vô cùng quỷ dị, hiện tại Nhạc Chí Thu còn hoài nghi không biết chuyện này có phải do nhất mạch của Nhạc Thiên gây nên không.

- Hừ, chuyện này nhất định có liên quan tới bọn họ, mục đích là không để chúng ta ra quyết nghị.

Nhạc Chí Thu hừ lạnh mà nói.

- Nhưng mà đại trưởng lão, nếu như chúng ta không tham gia quyết nghị thì tiểu tử kia sẽ kiếm cớ gây khó khăn cho chúng ta.

Một trưởng lão áo vàng cất tiếng nói.

- Chỉ là một tên tiểu tử miệng còn hôi sữa mà thôi, không cần phải lo lắng.

Nhạc Chí Thu lạnh nhạt nói.

Ở trong đáy lòng của Nhạc Chí Thu, hết thảy mọi chuyện đều do đám trưởng lão nhất mạch Nhạc Thiên làm trò quỷ, còn tên tiểu tử Nhạc Thành miệng còn hôi sữa không thể làm gì được.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Lúc này mấy đạo thân ảnh rơi xuống, chính là Nhạc Duy và mấy người khác.

- Ra mắt tộc trưởng.

Nhìn thấy Nhạc Duy, Nhạc Chí Thu liền mỉm cười hành lễ.

- Ta đã không còn là tộc trưởng nữa.

Nhạc Duy mỉm cười nói:

- Hôm nay chính là quyết nghị của các vị trưởng lão, có một số chuyện các người cần phải hiểu rõ, Nhạc gia chúng ta mâu thuẫn đã hai trăm năm, tiếp tục như vậy không thể có lợi.

- Tộc trưởng, Nhạc gia chỉ có nhất mạch của Nhạc Tề lão tổ cũng không thể suy tàn.

Nhạc Chí Thu do dự mà nói với Nhạc Duy.

Ý của Nhạc Duy đơn giản là đồng ý để Nhạc Thành ngồi lên ngôi vị tộc trưởng, đối với chuyện này Nhạc Duy không thể không đồng ý, hai mạch đã mâu thuẫn từ lâu, không thể hóa giải đơn giản.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Chí Thu, Nhạc Duy cũng không nói gì nữa, tất cả chuyện này hắn đều đã giao cho Nhạc Thành.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ở phía xa xa trên không trung một thân ảnh phá không bay tới, sau đó đạo thân ảnh này đã rơi vào trong đại bình.

- Tộc trưởng.

Nhạc Thành ở giữa không trung đã xuất hiện bên cạnh Nhạc Duy mà mỉm cười nói.

- Nhạc Thành, người không cần đa lễ, hiện tại người đã là tộc trưởng của Nhạc gia.

Nhạc Duy cố ý lớn tiếng nói.

- Ra mắt tộc trưởng.

Nhất mạch của Nhạc Thiên lão tổ lớn tiếng nói với Nhạc Thành.

Mấy trưởng lão kia liền biến đổi sắc mặt, tuy bọn họ không mở miệng nhưng lại hơi thi lễ.

Nhạc Chí Thu cầm đầu đám trưởng lão mà nhìn Nhạc Thành, sắc mặt lạnh lùng, lần đó Nhạc Chí Thu đánh lên vuốt giết được Nhạc Thành điều này khiến cho hắn vô cùng đắc ý.

Nhạc Thành nhìn thấy Nhạc Chí Thu thì khuôn mặt cũng hiện ra lãnh ý, chỉ là tạm thời hắn không để ý tới.

- Thời gian đã đến, hôm nay chúng ta muốn cử hành quyết nghị của các trưởng lão, bắt đầu thôi.

Nhạc Thành đánh giá mọi người xung quanh rồi cất tiếng nói.

- Tộc trưởng, còn bốn mươi hai người chưa tới, ta muốn đợi đến đông đủ rồi thực hiện quyết nghị.

Một lão giả áo vàng sau lưng của Nhạc Chí Thu cất tiếng nói.

- Quyết nghị của trưởng lão đã sớm định ra rồi, chúng ta còn phải dựa vào quy củ trong tộc.

Tam trưởng lão chăm chú nhìn Nhạc Chí Thu mà cất tiếng nói.

- Hừ, các vị trưởng lão của chúng ta còn chưa tới, nguyên nhân lúc này các người rõ ràng nhất, nếu như các trưởng lão kia có gì ngoài ý muốn, chúng ta nhất định không để yên.

Trưởng lão áo vàng kia cất tiếng.

- Các người nói vậy là có ý gì, chuyện này có quan hệ gì với chúng ta?

Tam trưởng lão trầm sắc mặt xuống mà nói.

- Quyết nghị của trưởng lão, dựa theo quy củ, không đến thì bị hủy bỏ quyền, hiện tại chúng ta thực hiện quyết nghị, ai đồng ý Nhạc Thành làm tộc trưởng thì giơ tay lên, còn không thì là phản đối.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Các trưởng lão vẫn chưa trình diện, chúng ta bây giờ không thể tiến hành.

Nhạc Chí Thu cất tiếng nói.

- Không đến là xem như từ bỏ, đây là quy chế trong tộc.

Nhạc Thành chăm chú nhìn người trong toàn trường mà thản nhiên nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

545. Chương 469: Cho Người Đi Địa Lao.

- Tiểu tử, đây là chuyện của Nhạc gia, chưa đến phiên người lo.

Một lão giả áo xanh ở đằng sau Nhạc Chí Thu trách mắng Nhạc Thành, căn bản không coi Nhạc Thành ra gì.

- Tộc trưởng, dám khinh thường tộc trưởng phải chịu quy chế xử phạt trong tộc.

Nhạc Thành chăm chú nhìn lão giả áo lam mà cất tiếng nói với Nhạc Duy.

- Khinh thường tộc trưởng phải chịu xử lý theo quy chế trong tộc.

Nhạc Duy nhìn Nhạc Thành mà nói, không biết Nhạc Thành muốn gì đây.

Nếu như ta không lầm thì bất kính với tộc trưởng phải bị giam vào địa lao ba năm là nhẹ, phế bỏ Đấu Khí trục xuất khỏi Nhạc gia là nặng.

Nhạc Thành không hề có biểu tình nói với lão giả áo lam:

- Nhạc Duy tộc trưởng đã để ta ngồi lên vị trí tộc trưởng, nếu như ngươi muốn phản đối thì có thể tiến hành quyết nghị, tuy nhiên ngươi bây giờ bất kính với ta thì phải bị giam vào địa lao một năm, hiện tại ngươi có thể đi.

- Hừ, nực cười, chúng ta không thừa nhận ngươi là tộc trưởng.

Lão giả áo lam cất tiếng nói với Nhạc Thành, ánh mắt không dám nhìn thẳng vào mắt của Nhạc Thành.

- Bây giờ ta quyết định ngươi bị giam vào địa lao hai năm, ngươi có thể đi.

Nhạc Thành không hề có biểu tình mà nói.

- Hừ, bằng vào ngươi sao, ngươi còn chưa có đủ tư cách.

Lão giả áo lam cất tiếng nói.

- Hiện tại ta quyết định đưa ngươi vào địa lao ba năm, ngươi tự mình đi hay là để ta đưa ngươi đi.

Nhạc Thành vẫn không biểu tình mà cất tiếng nói.

Nhạc Duy cùng đám người Nhạc Chí Thu đưa mắt nhìn Nhạc Thành, bọn họ muốn biết rốt cuộc Nhạc Thành định làm thế nào.

- Nực cười, ngươi muốn làm gì?

Lão giả áo lam nhìn Nhạc Thành, trong mắt hơi hiện ra vẻ lo lắng mà nói.

- Ngươi tiếp tục miệt thị tộc trưởng, tội càng tăng, bây giờ ta quyết định tự mình đưa ngươi vào địa lao, nếu phản kháng thì sẽ gánh chịu hậu quả.

Nhạc Thành cất tiếng nói rồi từ từ đi về phía lão giả áo lam.

- Ngươi muốn làm gì, đây là Nhạc gia, còn chưa tới phiên ngươi guiwz oai.

Lão giả áo lam nhìn Nhạc Thành đi về phía mình thì sắc mặt hơi bối rối.

- Cho ngươi vào địa lao.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó bàn tay đã nắm lấy tay của lão giả áo lam.

Nhìn thấy Nhạc Thành tiến gần tới trưởng lão áo lam, khuôn mặt của Nhạc Chí Thu trầm xuống mà nói”

- Đây là Nhạc gia, còn chưa tới phiên ngươi bất kính với trưởng lão của Nhạc gia.

- Thì sao, tộc trưởng muốn ngươi chấp hành quy củ trong tộc, ngươi tính phản đối sao?

Một bóng hình xinh đẹp vượt qua, chính là Yêu Huyền.

- Hừ, mấy người ngoài các ngươi muốn nhúng tay vào chuyện của Nhạc gia hay sao?

Đám trưởng lão sau lưng của Nhạc Chí Thu thấy vậy thì đều đứng dậy.

- Các ngươi muốn bất kính với tộc trưởng, muốn phản hay sao?

Tam trưởng lão thấy thế thì lập tức không cam lòng, phân biệt đi tới trước mặt đám trưởng lão.

- Chúng ta không bất kính với tộc trưởng vì chúng ta không thừa nhận hắn là tộc trưởng.

Sắc mặt của Nhạc Chí Thu trở nên lạnh lùng, thực lực của Yêu Huyền hẳn đã nhìn thấy qua, khí tức của Yêu Huyền hiện tại mạnh hơn không ít, xem ra không tùy tiện ra tay được.

Các trưởng lão cũng chăm chú nhìn đối phương, nếu như muốn thật sự động thủ, ai cũng không muốn động thủ trước, bọn họ đang chờ xem tình huống.

- Dừng tay.

Đồng thời ngay lập tức Nhạc Duy quát lớn, hắn trầm sắc nhìn mọi người rồi nói:

- Hôm nay là ngày quyết nghị của trưởng lão cũng là ngày tiếp nhận chức vị tộc trưởng, các ngươi làm như vậy còn ra thể thống gì nữa.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Duy, đám trưởng lão liền hơi biến sắc tuy nhiên cũng không ai lui xuống.

- Lui ngay cho ta, trước hết tiến hành quyết nghị sau đó xử lý hết theo quy củ.

Nhạc Duy nhìn đám trưởng lão kia rồi cất tiếng nói.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Duy, đám trưởng lão kia liền lùi về phía sau.

- Âm âm.

Một thanh âm phóng tới, Nhạc Thành cũng không để ý tới Nhạc Duy, sau đó bàn tay của hắn chụp tới lão giả áo lam, thanh mang của hắn liền trở nên tràn ngập.

- Xoẹt xoẹt.

Nhạc Thành tiến tới, lão giả áo lam kia không có cách nào trốn thoát.

- Phốc.

Thân hình của lão giả áo lam lùi về phía sau mấy chục thước, thân thể của hắn có tu vi thất tinh Đấu Tôn, có Đoạt Hồn Chỉ của Nhạc gia nhưng vẫn bị đẩy lui đi.

Thực lực của Nhạc Thành hiện tại cho dù giết bát tinh Đấu Tôn cũng không quá khó khăn, nhưng mà khi đó phải dựa vào Âm Ảnh Kiếm và Âm Dương Kiếm.

Một thân ảnh xẹt qua, sau đó Nhạc Thành cũng không cho lão giả áo lam kia thời gian, thủ ấn của hắn đánh ra, ngay lập tức ba thanh Âm Ảnh Kiếm hóa thành ba luồng sáng bắn tới.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba luồng sáng bắn tới, lão giả áo lam vẫn chưa còn kịp phản ứng thì đã tiến tới trước người, thực lực của Nhạc Thành vốn trên cả trưởng lão này, hắn không thể nào thoát khỏi.

- A.

Lão giả áo lam kêu lên một tiếng, ba thanh Âm Ảnh Kiếm đã để lại ba lỗ máu.

- Trước tiên là như vậy sau đó chút nữa sẽ nhốt ngươi vào địa lao.

Thân ảnh của Nhạc Thành như tia chớp tiến tới bên cạnh lão giả áo lam.

- Xoẹt.

Lão giả áo lam liền đứng tại chỗ, ánh mắt của hắn hiện ra vẻ kinh khủng, Nhạc Thành sau khi bố trí cấm chế thì hắn không thể nào cử động được nữa.

Chuyện này chỉ trong chớp lát mà thôi, Nhạc Thành hiện tại đã khiến cho mọi người phải rung động.

- Các vị trưởng lão trước hết tiến hành thương nghị đi, tất cả dựa vào quy củ trong tộc, nếu như có người nào muốn phá hư thì sẽ bị xử lý.

Nhạc Thành từ từ mà nói.

- Vâng tộc trưởng.

Tam trưởng lão nhanh chóng phục hồi tinh thần lại mà nói.

- Làm càn, đường đường là trưởng lão há có thể để người đối đãi như vậy?

Nhìn thấy dáng vẻ của lão giả áo lam, Nhạc Chí Thu cùng với đám người Nhạc Tề lão tổ ngay lập tức la lớn với Nhạc Thành.

- Tộc trưởng, sau khi ta là tộc trưởng thì có thể xử lý quy chế trong tộc chứ?

Nhạc Thành không để ý đến đám người Nhạc Chí Thu mà nói với Nhạc Duy.

- Tộc trưởng có quyền xử lý bất kỳ kẻ nào trong tộc.

Nhạc Duy cất tiếng nói, nhìn thấy thủ đoạn của Nhạc Thành với lão giả áo lam thì trong lòng hẩn nặng đi nhưng không nói gì.

- Bắt đầu tiến hành quyết nghị tộc trưởng, các trưởng lão không có mặt thì coi như là bỏ quyền.

Nhạc Thành cất tiếng nói với tam trưởng lão sau đó nhìn một chút đám người Nhạc Chí Thu đang nổi giận, hôm nay phải xử lý tốt tình huống phiền toái, hiện tại chỉ là bắt đầu mà thôi.

- Bắt đầu quyết nghị, sau khi quyết nghị xong thì cứ dựa vào theo đó mà xử lý, ai không tuân theo là xúc phạm tới quy củ trong tộc.

Tam trưởng lão cất tiếng nói với mọi người.

- Hừ.

Nhạc Chí Thu hừ lạnh, sau đó ánh mắt của hắn chăm chú nhìn Nhạc Thành, ánh mắt như phát hỏa vậy.

- Bây giờ bắt đầu tiến hành quyết nghị, ai đồng ý để Nhạc Thành trở thành tộc trưởng thì giơ tay lên.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

546. Chương 470: Ra Tay Đối Phó Với Nhạc Chí Thu.

- Chúng ta đồng ý.

Nhạc Duy vừa nói xong, các trưởng lão thuộc nhất mạch của Nhạc Thiên đều giơ tay đồng ý.

Đám trưởng lão sau lưng của Nhạc Chí Thu biến hóa sắc mặt, không biết trong lòng bọn họ nghĩ gì.

- Hỗ trợ tộc trưởng mới.

- Hỗ trợ Nhạc tộc trưởng.

- Hỗ trợ Nhạc Thành tộc trưởng, hỗ trợ Nhạc Thành tộc trưởng.

Tùng thanh âm hò hét vang lên, hơn ba mươi vạn đội hộ vệ Thanh Long hò hét tiến tới, xung quanh không ít tộc nhân bình thường cũng hò hét.

Trong một mảng hò hét này, hai mươi người nhìn nhau sau đó bọn họ do dự một chút rồi giơ tay lên, hai mươi trưởng lão lúc này quyết định tộc trưởng mới, đối với bọn họ mà nói, ai làm tộc trưởng cũng như nhau.

Nhìn đám trưởng lão kia đồng ý hỗ trợ cho Nhạc Thành, sắc mặt của Nhạc Chí Thu liền trở nên khó nhìn.

Nhìn thấy đám trưởng lão trung lập hỗ trợ Nhạc Thành, Nhạc Thành nở ra một nụ cười.

- Đại trưởng lão, các người phản đối sao?

Nhạc Duy chăm chú nhìn đám người Nhạc Chí Thu mà nói.

- Tộc trưởng, chúng ta không đồng ý quyết nghị của trưởng lão, bốn mươi hai vị trưởng lão vẫn chưa tới, ta đề nghị trưởng lão lui lại.

Sắc mặt của Nhạc Chí Thu trầm xuống mà nói.

- Âm Ảnh Kiếm, Âm Dương Kiếm.

Cùng lúc đó toàn thân của Nhạc Thành tràn ngập thanh mang, sau đó hắn phân thân ra, Âm Ảnh Kiếm và Âm Dương Kiếm của hắn đồng thời bắn về phía Nhạc Chí Thu.

Biến hóa này thật nhanh, không ai đoán được Nhạc Thành lúc này lại ra tay, hơn nữa lại là ra tay đối phó với đại trưởng lão, thực lực tới cửu tinh Đấu Tôn.

Tất cả mọi người thật không ngờ, Nhạc Duy cũng không ngờ Nhạc Thành lúc này lại ra tay đánh lén.

- Muốn chết.

Nhạc Chí Thu quát lạnh, sau đó hoàng mang tràn ngập, hoàng long thân thể ngay lập tức bao bọc toàn thân, thân thể hoàng long có một màu vàng nhạt, huyết mạch của đại trưởng lão xem ra chỉ đạt tới bảy thành.

- Người muốn làm gì, làm càn?

Các trưởng lão sau lưng của Nhạc Chí Thu phục hồi tinh thần xong liền đánh về phía Nhạc Thành.

- Xoẹt xoẹt.

Đám người Nhạc Thuần, Nhạc Sử Chân, tam trưởng lão tựa hồ như đã sớm biết là phải tiến lên, trong trường lúc này xuất hiện một mảng hỗn chiến.

Thân thể Hoàng Long tràn ngập, thân hình của Nhạc Chí Thu cũng lui đi, vượt không gian trở về phía sau vài trăm thước.

Chỉ là hắn nhanh Nhạc Thành càng nhanh hơn, vốn hắn cố ý đánh lén, cộng thêm với Âm Ảnh Kiếm và Âm Dương Kiếm hai pháp bảo này, Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành đã đánh tới Nhạc Chí Thu.

Ba luồng sáng màu vàng hung hăng chạm vào Nhạc Chí Thu, trên thân thể Hoàng Long, sắc mặt của Nhạc Chí Thu liền trở nên tối sầm lại, ngay sau đó ba luồng sáng màu vàng như tia chớp công kích lên trên thân thể của Nhạc Chí Thu.

- Xoẹt xoẹt.

Một mảng hoàng mang tiêu tán, đồng thời bảy thanh Âm Ảnh Kiếm cũng trở nên mờ đi.

Âm Dương Kiếm và Âm Ảnh Kiếm của Nhạc Thành chặn đánh bất tinh Đấu Tôn thì có thể nhưng Nhạc Chí Thu đã đạt tới cửu tinh Đấu Tôn rồi.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, đánh lén Nhạc Chí Thu đã sớm xuất hiện trong dự liệu của hắn.

Lúc này một thân hình xinh đẹp xuất hiện trước người của Nhạc Thành, chính là Yêu Huyền.

Trong lòng Nhạc Thành rõ ràng, thực lực của mình hiện tại tuyệt đối không thể đối phó được với Nhạc Chí Thu mà Yêu Huyền hiện tại đã tăng sức mạnh lên, hoàn toàn có thể đắc thủ.

- Xoẹt.

Thân hình xinh đẹp của Yêu Huyền nhoáng lên, hai luồng sáng xanh của hắn bắn về phía Nhạc Chí Thu, hai luồng sáng này mang theo một khí tứ quý dị.

Màn sáng xanh này bao phủ lên trên người của Nhạc Chí Thu, Nhạc Chí Thu chưa kịp phản ứng thì trong mắt lóe lên một mảng hồng mang như là mắt hỗn vậy.

Lúc này Nhạc Thành cũng không nhàn rồi, thủ ấn của Nhạc Thành áo xanh thu lại, Âm Ảnh Kiếm thu hồi lại trong tay, đồng thời thủ ấn của hắn không ngừng biến hóa, pháp lực xung quanh của hắn không ngừng chuyển động.

- Phong Lôi Thối.

Thân ảnh của Nhạc Thành áo xanh đột ngột khê quát một tiếng, lập tức hắn hung hăng đá về phía Nhạc Chí Thu.

Nhạc Thành áo đen do dự một chút, đứng vào lúc này, thủ ấn của hắn cũng thu lại trong tay, Âm Dương Kiếm đột nhiên quay lại trước người của hắn.

- A...a

Một mảng tinh huyết của Nhạc Thành bắn về phía Âm Dương Kiếm, ngay lập tức kiếm mang bạo nộ, kiếm mang chói mắt làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

- Âm Dương Kiếm, lên.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, Âm Dương Kiếm của hắn mang theo một kiếm mang chói mắt, ngay lập tức bảy thanh kiếm giống như là cầu vòng bắn về phía Nhạc Chí Thu.

Yêu Huyền có thiên phú của Bát Sí Linh Mang Cửu Chuyển Yêu Đồng, dưới sự công kích của Yêu Huyền, Nhạc Chí Thu như thất thần, lúc này trong đầu của Nhạc Chí Thu như có một linh hồn lực bén nhọn đâm vào vậy, đau kịch liệt truyền khắp người.

Đối mặt với Cửu Chuyển Yêu Đồng của Yêu Huyền, Nhạc Chí Thu chỉ còn cách ngạnh kháng.

- Âm âm.

Một tiếng nổ mạnh vang lên, sau đó Nhạc Thành áo xanh đã tới cạnh thân thể của Nhạc Chí Thu, lực lượng của hắn vô cùng cường hãn khiến cho đầu khí xung quanh chuyển động không ngừng.

- Xoẹt xoẹt.

Bảy thanh Âm Dương Kiếm đã bắn về phía Nhạc Chí Thu, tốc độ nhanh như điện chớp.

- A, a...

Nhạc Thành phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời sắc mặt của hắn cũng trở nên uể oải, toàn bộ hiện ra vẻ trắng bệch.

Nhạc Chí Thu cuối cùng cũng tránh thoát linh hồn công kích của Yêu Huyền, tuy nhiên linh hồn lực công kích này đã khiến cho hắn bị thương không nhẹ.

Ngay lập tức Nhạc Chí Thu nhìn thấy bảy thanh kiếm bắn về phía mình thì không hề do dự mà lùi lại, thân là cửu tinh Đầu Tôn cường giả, hắn phải phản ứng một chút.

Chỉ là Nhạc Chí Thu cho dù nhanh nhưng mà Âm Dương Kiếm cuối cùng cũng đã tiến tới trước người của hắn, muốn lùi lại cũng không kịp.

- Xoẹt xoẹt.

Sáu thanh Âm Dương Kiếm đã toàn bộ bị Nhạc Chí Thu né tránh, tuy nhiên một thanh đã bắn về phía hắn, một mảng huyết dịch bắn ra, Âm Dương Kiếm xuyên qua vai của Nhạc Chí Thu.

- Xoẹt.

Thân hình của Nhạc Chí Thu cấp tốc lui lại, cuối cùng sắc mặt của hắn cũng trở nên trắng bệch, trước mặt hắn thấm hồng một vệt máu.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Từng thanh âm quỷ dị vang lên, ngay lập tức một sợi dây màu đen quỷ dị đánh lên trên người của Nhạc Chí Thu.

- Âm.

Liên tiếp công kích khiến cho Nhạc Chí Thu phải thở dài, hẳn không có khả năng phòng ngự.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00oo—

547. Chương 471: Huyết Tích.

Thân hình của Nhạc Chí Thu nhanh chóng bị đập xuống, sau đó khoe miệng của hắn phun ra một vết máu, ngay lập tức một lực lượng khổng lồ bị Nhạc Thành công kích.

- Âm.

Một lực lượng không lồ đánh bay Nhạc Chí Thu ra vài trăm thước.

- Yêu Huyền, Đại Hắc, hộ pháp cho ta.

Ở giữa không trung Nhạc Thành cất tiếng nói với Yêu Huyền và Đại Hắc, sau đó thủ ấn của hắn đánh ra thân hình đột ngột xuất hiện bên cạnh Nhạc Chí Thu, một mảng quang mang nhanh chóng bao bọc lên trên người của Nhạc Chí Thu.

Nhạc Chí Thu hiện tại đã bị thương nặng, toàn thân uể oải, quanh thân của Nhạc Thành lúc này bao bọc một thanh mang sắc mặt của hắn tràn ngập quang mang cường hãn.

Chỉ là từng đường pháp ấn của Nhạc Thành không ngừng đánh lên trên người của Nhạc Chí Thu, quang mang tràn ngập sau đó như muốn mờ đi.

- Xoẹt xoẹt.

Nhạc Chí Thu cũng không bỏ cuộc chống cự, quang mang đầu khí trên người của hắn không ngừng ngưng tụ, mặc dù bị từng đường pháp ấn của Nhạc Thành khống chế nhưng Nhạc Chí Thu dù sao cũng là cửu tinh Đấu Tôn, hiện tại bị trọng thương thực lực vô cùng cường hãn.

Không biết dùng thủ đoạn gì, Nhạc Chí Thu cố gắng chế trụ thương thế trên người, miễn cưỡng chống lại Nhạc Thành.

Thực lực của Yêu Huyền lúc này đã không còn khác biệt nhiều hơn so với Nhạc Chí Thu, nàng đã có thể chống lại cửu tinh Đấu Tôn, Nhạc Chí Thu dù là cửu tinh Đấu Tôn đỉnh phong nhưng do có Nhạc Thành đánh tan thân thể Hoàng Long cho nên Yêu Huyền có thể thoải mái dùng Cửu Chuyển Yêu Đồng công kích.

- Xoẹt xoẹt.

Yêu Huyền cùng với Đại Hắc nghe được lời nói của Nhạc Thành thì cấp tốc tới bên cạnh Nhạc Thành hộ pháp, mà hiện tại Nhạc Thành áo xanh cũng đã tiến lại gần Nhạc Thành áo đen.

- Dừng tay, các ngươi muốn gì?

Nguyên một đám trưởng lão thấy vậy liền hét lên.

- Đội hộ vệ Thanh Long nghe đây, ngăn cản đội hộ vệ Hỏa Lão lại, ai dám tiến lên một bước thì giết không tha.

Nhạc Thành áo xanh thả người dậy nổi lên không trung mà nói.

- Tiến lên một bước, giết không tha.

Ba mươi vạn đội hộ vệ Thanh Long xông thẳng về phía trước đội hộ vệ Hoàng Long, ba mươi vạn người chính tề xếp trên không trung, một mảng sát khí trở nên tràn ngập.

Năm nghìn người của đội hộ vệ Hoàng Long nhìn thấy ba mươi vạn người của đội hộ vệ Thanh Long thì âm thầm tắc lưỡi, mặc dù thực lực của đội hộ vệ Hoàng Long mạnh hơn không ít nhưng mà nhân số lại kém hơn quá nhiều, đội hộ vệ Thanh Long chỉ có thể chịu thiệt mà thôi.

Nhạc Thành áo xanh nhìn thấy đám trưởng lão kia động thủ thì cũng không để ý tới mà nhìn xung quanh.

Sắc mặt của Nhạc Duy biến đổi lớn, lão muốn ngăn cản mọi người lại nhưng cũng nhận được chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn đám trưởng lão Nhạc gia. Nhạc Thành đột nhiên đưa tay ra, Nhạc Duy lúc này cũng cảm thấy bất ngờ.

Mà lúc này pháp ấn của Nhạc Thành không ngừng đánh lên trên người của Nhạc Chí Thu, mỗi đạo pháp ấn đánh ra sắc mặt của Nhạc Thành cũng trở nên tái nhợt, tựa hồ như pháp ấn đã khiến cho Nhạc Thành tiêu hao không ít pháp lực.

Chỉ là hiện tại Nhạc Thành đã hoàn toàn chế trụ được Nhạc Chí Thu, quang mang trên người Nhạc Chí Thu đã bị mờ đi.

- Xoẹt.

Sắc mặt của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, thủ ấn của hắn sau đó biến đổi, tay phải hắn duỗi ra, mi tâm của hắn bắn ra thanh mang quỷ dị.

- Huyết tích.

Nhạc Thành nhẹ nhàng quát lớn, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, ngón trỏ bàn tay phải khẽ bắn ra, một mảng thanh mang bao bọc huyết dịch bắn về phía mi tâm của Nhạc Chí Thu.

- Xoẹt xoẹt.

Huyết dịch dẫn vào trong mi tâm của Nhạc Chí Thu, quanh người của Nhạc Chí Thu xuất hiện từng luồng pháp quyết quỷ dị.

Ngay lập tức Nhạc Thành cũng không đình chỉ lại, thủ ấn trong tay của hắn biến đổi, tựa hồ như huyết dịch cùng với thanh mang có mối liên hệ nào đó.

Huyết tích là một loại phong ấn, cũng giống như là linh hồn phong ấn Nhạc Thành đặt lên trên người Trần Bưu và Thác Nỵ Tư, chỉ là khi đó thực lực của Thác Nỵ Tư và Trần Bưu còn thấp dễ dàng khống chế còn hiện tại Nhạc Chí Thu đã là cửu tinh Đấu Tôn đỉnh phong cường giả, muốn phong ấn thì phải dùng nhiều công phu.

Nhạc Thành biết rằng, nếu như hắn mà bắn huyết tích về phía Nhạc Chí Thu không cẩn thận bị phản phệ thì chính mình mới là người phải chết.

Muốn huyết tích thành công lên trên một cửu tinh Đấu Tôn như Nhạc Chí Thu thực lực của Nhạc Thành hiện tại không chắc làm được, muốn phong ấn được một người thì điều kiện tiên quyết chính là linh hồn lực của người phong ấn phải mạnh hơn, mặt khác người bị phong ấn không thể phản kháng.

Điều kiện thứ nhất Nhạc Thành không nắm chắc, mặc dù thần thức rất mạnh nhưng Nhạc Thành cũng không cam đoan có thể mạnh bao nhiêu, điều kiện thứ hai thì cũng không thể cho nên Nhạc Thành ngay từ đầu đã bảo Yêu Huyền dùng Cửu Chuyển Yêu Đồng của Bát Sí Linh Mãng đánh trọng thương linh hồn của Nhạc Chí Thu.

Với việc Yêu Huyền đã đánh trọng thương linh hồn lực của Nhạc Chí Thu, Nhạc Thành lúc này có cơ hội dùng huyết tích.

- Cuối cùng cũng thành công.

Nhạc Thành thu thủ ấn lại, khóe miệng của hắn nở ra một nụ cười.

- Trở về.

Tâm niệm của Nhạc Thành chuyển động, ngay lập tức phân thân áo xanh của hắn được thu hồi lại, điều này khiến cho người ta kinh ngạc vô cùng.

Chăm chú nhìn Nhạc Chí Thu, ánh mắt của Nhạc Thành hiện ra hàn ý, huyết tích này chắc chắn sẽ tra tấn lão già này không ít, đúng là không thể trực tiếp giết chết hắn.

- Người làm gì với ta?

Sắc mặt của Nhạc Chí Thu trở nên trắng bệch xám xanh vô cùng, hai mắt sợ hãi nhìn Nhạc Thành, hiện tại Nhạc Chí Thu đã khôi phục tinh thần, vừa rồi hắn cảm nhận được trong đầu của mình đã bị Nhạc Thành đánh một cái gì đó vào.

- Không làm gì, ta chỉ đặt một linh hồn ẩn ký vào trong đầu ngươi mà thôi.

Nhạc Thành lạnh lùng chăm chú nhìn Nhạc Chí Thu.

- Tiểu tử, ngươi nói cái gì, ta muốn giết ngươi.

Sắc mặt của Nhạc Chí Thu đột nhiên biến đổi, sau đó hắn hung hăng chăm chú nhìn Nhạc Thành.

- Vậy trước tiên giáo huấn ngươi một chút, để ngươi biết thế nào làm tôn kính tộc trưởng.

Tâm niệm của Nhạc Thành lóe lên, sau đó hàn ý trong mắt của hắn chuyển động.

- A.

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên từ trong miệng của Nhạc Chí Thu, ngay sau đó khuôn mặt của hắn ứa ra những hạt mồ hôi như là hạt đậu, trên người nổi gân xanh, đáng vẻ vô cùng khủng bố.

- Mấy lão già này phỏng chừng là tới xem náo nhiệt, ta đây phải gây khó khăn cho chúng một chút, muốn chọc tới ta thì phải trả giá thật nhiều.

Nhạc Thành thì thào nghĩ trong lòng, thần thức của hắn nhìn mấy đạo khí tức hiện lên ở trên long cổc.

- Dừng tay.

Thân ảnh của Nhạc Thành di chuyển, sau đó hắn lập tức nói, thanh âm khiến cho ba trăm vạn người bình thường cũng phải nghe thấy.

Nghe thấy thanh âm của Nhạc Thành, đám trưởng lão cũng tách ra, những trưởng lão này mặc dù đã động thủ tuy nhiên không hạ tử thủ, nếu không thì Nhạc Duy đã sớm lên ngăn cản.

Yêu Huyền cùng với Đại Hắc theo sát sau lưng của Nhạc Thành.

- A.

Nhạc Chí Thu không ngừng kêu lên thê thảm, hai tay của hắn ôm lấy đầu, đầu của hắn lúc này như muốn nứt gãy ra vậy, lửa linh hồn bùng bùng đốt cháy như là có cự vật gì đó công kích.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

548. Chương 472: Nếu Không Phục, Giết Không Tha.

Loại tra tấn này tới linh hồn vô cùng đau đớn, không có ai có thể chịu đựng được.

- Đại trưởng lão, ngươi làm sao vậy?

Một đám trưởng lão nhìn thấy Nhạc Chí Thu thê thảm như vậy thì biến đổi sắc mặt, mấy trưởng lão vội vàng hỏi Nhạc Chí Thu.

- Tên tiểu tử kia phong ấn linh hồn của ta, giết hắn cho ta.

Nhạc Chí Thu hét lớn.

- Phong Ấn Linh hồn.

Mọi người đều nhìn Nhạc Thành, đại trưởng lão có thực lực cửu tinh Đấu Tôn, nếu như muốn phong ấn linh hồn thì phải cường giả mạnh hơn, điều này khiến cho mọi người phải giật mình.

- Giết ta, đây chính là bất kính với tộc trưởng, bằng những lời này đã đủ để trục xuất người ra khỏi Nhạc gia, hôm nay tat ha cho người, nhưng đau khổ này thì phải nhận lấy.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó tâm niệm của hắn chuyển động hàn quang trong mắt lại lóe lên.

- A.

Nhạc Thành kêu rên thảm thiết, chứng kiến bộ dáng này của hắn, người ta không rét mà run.

- Dừng tay.

Mấy trưởng lão bước lên, tuy nhiên không dám ra tay với Nhạc Thành, ngay cả đại trưởng lão cũng không chống nổi hắn nữa là...

Hiện tại đại trưởng lão đã bị phong ấn linh hồn, chỉ còn nhị trưởng lão thực lực cửu tinh Đấu Tôn mà thôi, hắn đấu với Nhạc Thành cũng không nắm chắc chiến thắng, đặc biệt bên cạnh Nhạc Thành có một cô gái xinh đẹp, cô gái này dường như có thực lực chống lại cửu tinh Đấu Tôn.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn đám trưởng lão phản đối mà nói:

- Các người nghe kỹ cho ta, vừa trải qua quyết nghị của trưởng lão, ta đã là tộc trưởng của Nhạc gia, ai phản đối thì đứng ra.

Một đám trưởng lão liền đưa mắt nhìn nhau, bọn họ đều không hiểu lời này của Nhạc Thành là có ý gì.

Về phần Nhạc Thành sau khi nói xong thì thân ảnh cũng rơi xuống, trong mắt hắn tràn ngập hàn ý.

Nhìn thấy hàn ý trong mắt của Nhạc Thành, đám trưởng lão không tự chủ được mà thấy sợ hãi, ngay cả đại trưởng lão cũng có kết cục như vậy, bọn họ nếu như phản đối thì thật không biết sẽ có kết cục gì.

Để cho Nhạc Thành ngồi lên vị trí tộc trưởng, bọn họ thật cảm thấy không phục, nguyên một đám lúc này trở nên mâu thuẫn.

- Ta không đồng ý.

Một lão giả mặc áo bào màu tím cất tiếng đầu tiên.

Lão giả áo tím vừa đứng dậy thì đột nhiên mọi người liền đưa mắt nhìn về phía lão.

- Quyết nghị của trưởng lão đã thông qua, ai phản đối thì sẽ bị xử phạt cho dù là trưởng lão cũng sẽ bị phế đấu khí.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó thân ảnh của hắn xẹt đi chộp vào vai phải của lão già.

- Quyết nghị của trưởng lão căn bản là không có tác dụng, người có tư cách gì xử phạt ta?

Lão giả áo tím biến đổi sắc mặt, thân thể Hoàng Long liền tràn ngập.

- Người dám không phục sự xử phạt của tộc trưởng, tội càng nặng thêm, nếu không phục thì giết không tha.

Nhạc Thành cất tiếng nói, khóe miệng của hắn nở ra một nụ cười.

Lão giả này chỉ là thất tinh Đấu Tôn mà thôi, thất tinh Đấu Tôn cũng là cường giả nhưng mà hiện tại Nhạc Thành không để lão vào trong mắt, đối phó với một đám trưởng lão, cần có một số thủ đoạn.

- Toàn Phong Trảm.

Một mảng quang mang loan nguyệt ngưng tụ trong tay của Nhạc Thành, sau đó hắn hung hăng bắn về phía lão giả áo tím. Nhạc Thành đã sớm chuẩn bị, đối phó với một tên thất tinh Đấu Tôn, hắn dĩ nhiên là không khách khí.

- Âm.

Trưởng lão thất tinh Đẩu Tôn mặc dù đề phòng Nhạc Thành ra tay nhưng vẫn không trốn thoát sự công kích của Nhạc Thành, hần vội vàng ngưng tụ một mảng đầu khí công kích về phía quang mang loan nguyệt kia.

Hai luồng lực lượng chạm vào nhau, sau đó là một thanh âm phá hủy đình tai nhức óc.

- không phục tộc trưởng, khiêu chiến với tộc trưởng, hôm nay ta phế tu vi của ngươi.

Thanh âm của Nhạc Thành vang lên bên tai của lão giả áo tím, sau đó hần rơi xuống bên cạnh, thủ ấn nâng lên, một mảng thanh mang bao trùm.

Lão giả áo tím dưới sự công kích của Toàn Phong Trảm đã bị thương, một kích này của Nhạc Thành đối với hần không hề lưu tình mà đã dốc toàn lực.

- Xoẹt xoẹt.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, một mảng thanh mang của Nhạc Thành hung hăng văng vào đan điền của lão giả áo tím, một luồng khí tức cường hãn xông tới công kích.

- A.

Một thanh âm thê thảm vang lên, sau đó máu tươi phun ra, lão giả áo tím ngã xuống mặt đất không ngừng run rẩy, khuôn mặt của lão sau đó đã chuyển sang màu xám trắng.

Một chương của Nhạc Thành đã đánh vào đan điền của lão giả áo tím, đánh tan đầu khí của thất tinh Đẩu Tôn, người ta tu luyện trăm năm chưa chắc đã đạt tới trình độ này mà đã bị Nhạc Thành hủy trong nháy mắt.

Tất cả mọi người đều kinh khủng nhìn Nhạc Thành, bọn họ đều không ngờ Nhạc Thành làm như vậy, mà ngay cả Nhạc Duy cũng kinh ngạc, Nhạc Thành hạ thủ đối với thất tinh Đẩu Tôn cứ đơn giản mà phế đi như vậy, chuyện này đối với một cường giả mà nói còn khó chịu hơn cả so với cái chết, bất kể Ma pháp sư hay đấu sư, một khi đầu khí và ma pháp lực bị hủy thì vĩnh viễn không thể khôi phục, cả đời làm một người bình thường.

Một số người đứt tay đứt chân, lực phủ ngũ tạng bị chấn động thì còn có thể dùng đan dược chữa trị, nhưng đầu khí hoặc ma pháp lực bị phế thì vô phương khôi phục.

- Ai còn dám cãi quy củ trong tộc thì đứng ra.

Thân hình của Nhạc Thành lẳng không đứng giữa không trung mà nói.

- Ngươi rất hung ác, phế bỏ tu vi của Nhạc Huy trưởng lão, tiểu tử ngươi thật đúng quá hung ác.

Một lão giả áo bào màu trắng cất tiếng nói, lão giả này có quan hệ không tệ với lão giả áo tím.

- Xem ra ngươi không phục ta, ngươi hẳn phải xưng với ta là tộc trưởng, vậy mà dám gọi ta là tiểu tử, ngươi trước hết phải gọi ta là tộc trưởng, nếu không ta sẽ phế tu vi của ngươi.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn lão giả áo bào màu trắng.

- Ngươi muốn làm gì, chúng ta không phục, chẳng lẽ ngươi muốn đối phó với tất cả mọi người chúng ta sao?

Nam tử áo trắng tựa hồ như sợ hãi Nhạc Thành, thân hình của hần lui về sau, trong lúc nói chuyện rõ ràng ngữ khí giảm xuống.

- Quyết nghị của trưởng lão đã ra, ai còn dám phản đối tức là xúc phạm tới quy chế trong tộc.

Nhạc Thành lạnh lùng nói:

- Ai không phục thì toàn bộ đứng ra, nếu không thì sẽ bị xử phạt.

Đám trưởng lão kia biến đổi sắc mặt, bọn họ hai mắt nhìn nhau, tất cả đều không biết phải nên làm gì bây giờ, kết cục của lão giả áo tím khiến cho bọn họ phải sợ hãi.

- Ta đếm ba tiếng, sau ba tiếng ai không thi lễ với tộc trưởng thì sẽ bị phạt diện bích mười năm còn nếu phản kháng thì giết không tha.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Một, hai...

Tất cả nhất mạch của Nhạc Tề đều lui về phía sau, không ai thi lễ với Nhạc Thành, nhưng cũng không ai dám đứng trước nhất, ai cũng không biết Nhạc Thành có thể tiếp tục ra tay không.

- Ba.

Nhạc Thành bình tĩnh hô lên, sau đó đôi mắt lãnh ý quét về phía đám trưởng lão.

- Tam trưởng lão, dựa theo quy chế trong tộc đem nhốt những trưởng lão này vào địa lao, nếu như phản kháng thì trục xuất khỏi Nhạc gia, giết không tha.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Tam trưởng lão.

- Vâng tộc trưởng.

Tam trưởng lão đột nhiên đáp.

- Mọi người cùng nhau ra tay, ta không tin hẳn có thể đối phó với tất cả chúng ta.

Nhị trưởng lão biến sắc nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

549. Chương 473: Chỉ Thất Tinh Đấu Tôn Mà Thôi, Muốn Chết Sao?

Một đám trưởng lão nhìn thấy nhị trưởng lão như vậy thì lập tức đi lên, đây chính là tâm phúc của nhị trưởng lão.

-Yêu Huyền, cứu tinh Đấu Tôn này giao cho ngươi.

Nhạc Thành dùng thần thức truyền âm nói với Yêu Huyền, lão giả này có thực lực cứu tinh Đấu Tôn từ khí tức trên người cho thấy thực lực rất cao.

- Không thành vấn đề, nhưng thực sự ngươi muốn đối phó với tất cả trưởng lão sao, vấn đề này sẽ khó khăn rất lớn.

Linh hồn truyền âm của Yêu Huyền khẽ truyền tới tai của Nhạc Thành.

- Yên tâm, ta nắm chắc một hai người những người khác sẽ khuất phục.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Dừng tay, dừng tay lại.

Đúng lúc này Nhạc Duy cuối cùng không nhịn được mà cất tiếng chăm chú nhìn mọi người.

Thấy Nhạc Duy nhìn tới, tất cả các trưởng lão đều lui ra vài bước, dù sao Nhạc Duy vẫn có lực trấn nhiếp với bọn họ.

- Các ngươi thật sự không muốn để yên sao, quyết nghị trưởng lão đã thông qua, chẳng lẽ các ngươi không tôn trọng quy củ của tộc, Nhạc Thành đã là tộc trưởng của Nhạc gia, chẳng lẽ toàn bộ các ngươi muốn bị trục xuất ra khỏi Nhạc gia hay sao?

Nhạc Duy cất tiếng nói với đám trưởng lão phản đối kia.

- Quyết nghị của trưởng lão không công bằng, ta không thừa nhận.

Nhị trưởng lão nhìn đại trưởng lão và lão nhân áo tím mà nói:

- Ta không tin rằng hần có thể đem toàn bộ chúng ta trực xuất ra khỏi Nhạc gia, dù sao thì Nhạc Tề lão tổ vẫn còn ở Nhạc gia.

- Vậy thử xem, hôm nay các người xúc phạm quy củ trong tộc, tất cả bị giam vào địa lao, nghiêm trọng thì bị phế đấu khí trực xuất khỏi Nhạc gia.

Thanh âm của Nhạc Thành cất lớn lên, sau đó thân ảnh của hần đã tiến tới trước Nhị trưởng lão.

- Hừ, ta để xem người làm thế nào?

Sắc mặt của Nhị trưởng lão biến đổi, nhìn thấy Nhạc Thành đánh tới hần vội vàng thả mình lên trên không trung, sau đó một mảng đấu khí cường hãn bổ về phía Nhạc Thành.

- Tránh cho ta.

Một thanh âm truyền tới sau đó Yêu Huyền đã đánh về phía nhị trưởng lão, bàn tay nàng tuôn ra một màn ánh sáng màu xanh, nhanh chóng nghênh hướng và công kích nhị trưởng lão.

Nhạc Thành cũng không phải muốn đối phó với nhị trưởng lão, nhị trưởng lão đã sớm chuẩn bị, mình và Yêu Huyền đồng loạt ra tay cũng phải hao phí không ít thời gian, nhất là Yêu Huyền khi sử dụng Cửu Chuyển Yêu Đồng thì thực lực tiêu hao sẽ không ít, muốn chính thức bắt lấy nhị trưởng lão cũng thật khó khăn.

Nhị trưởng lão so với đại trưởng lão Nhạc Chí Thu thì hoàn toàn khác nhau, đánh lên mới có thể đắc thủ, nếu không thì một cửu tinh Đấu Tôn đỉnh phong cường giả làm sao có thể dễ dàng bị huyết tích lên trên người được.

- Trước hết phế bỏ đấu khí.

Nhạc Thành la lớn trên không trung, ngay sau đó thân hình của hần đã quay ngược trở lại đồng thời thanh mang bao bọc hướng về phía trưởng lão áo trắng.

Trưởng lão áo trắng biến đổi lớn sắc mặt, nhìn thấy Nhạc Thành vọt về phía mình sắc mặt của hần liền trầm xuống do dự một chút rồi quanh thân tràn ngập hoàng mang. Hoàng Long thân thể của lão sau khi bố trí xong thì đấu khí điên dại chuyển động bắn về phía Nhạc Thành.

- Chỉ là thất tinh Đấu Tôn mà thôi, muốn chết sao.

Nhạc Thành hơi trầm sắc mặt xuống, lão giả áo trắng chỉ có thực lực thất tinh Đấu Tôn mà thôi.

- Kim Long Thân thể.

Toàn Phong Trảm.

Tâm niệm của Nhạc Thành chuyển động toàn thân của hần sau đó tràn ngập một vầng sáng màu vàng, long lân xuất hiện một luồng khí tức của hần trở nên tràn ngập.

Cảm nhận được khí tức từ thân thể Kim Long, các trưởng lão đều động tâm, bọn họ đều cảm thấy một uy áp từ huyết dịch, loại uy áp này vô cùng lớn.

Sắc mặt của lão giả mặc áo bào màu trắng trở nên trắng bệch, chương ấn công kích Nhạc Thành của lão đột nhiên trở nên mờ đi, dưới sự uy áp từ huyết mạch linh hồn, thực lực của hần giảm đáng kể, hần không cách nào công kích, ngay cả thân thể Hoàng Long cũng tiêu tán.

- Âm.

Một mảng loan nguyên của Nhạc Thành sáng lên, ngay lập tức hần đánh bay lão giả áo trắng lên trên không.

Lão giả áo bào màu trắng muốn ngăn Nhạc Thành lại nhưng cảm nhận được uy áp huyết mạch của hần thì do dự một chút, bọn họ không thể không thừa nhận huyết mạch uy áp của Nhạc Thành rất mạnh, đủ khiến cho linh hồn của bọn họ bị ảnh hưởng.

Nhạc Thành hiện tại cũng cảm nhận thấy thân thể Kim Long của mình có uy áp rất lớn đối với các vị trưởng lão của Nhạc gia, thân hình của hắn nhanh chóng vọt lên trên không trung, đuổi theo lão giả áo bào màu trắng.

- Xúc phạm quy củ trong tộc, công nhiên công kích tộc trưởng, phế bỏ đấu khí, trục xuất khỏi Nhạc gia.

Thanh âm của Nhạc Thành la lớn ở trên không trung, trong tay của hắn chuyển động một mảng đấu khí điên dại công kích về phía đan điền của lão giả áo bào màu trắng.

- Âm.

Một luồng lực lượng khổng lồ đánh lên trên bụng của lão giả áo bào màu trắng, lão giả áo bào màu trắng bị Nhạc Thành trực tiếp đánh từ không trung xuống dưới mặt đất.

- A.

Lão giả áo trắng hét lên một tiếng kêu thê thảm, sau đó một ngụm máu tươi từ miệng lão phun ra, sắc mặt trở nên xám trắng uể oải.

- Âm.

Yêu Huyền cùng với nhị trưởng lão đầu một chiêu sau đó hai người tách ra trên không trung, nhìn thấy kết cục của lão giả áo trắng, sắc mặt của nhị trưởng lão liền biến đổi lớn, trong mắt hắn hiện ra một vẻ kinh khủng, hắn không ngờ rằng tên miệng còn hôi sữa này lại hung ác như thế, hai trưởng lão bị hủy đấu khí, sống không bằng chết.

- Tam trưởng lão, ông còn chưa động thủ, ai phản kháng giết không tha.

Nhạc Thành ở trên không trung cất tiếng nói với đám tam trưởng lão.

- Vâng, tộc trưởng.

Tam trưởng lão cũng với đám người Nhạc Sử Chân, Nhạc Thuần phục hồi tinh thần lại sau đó đánh về phía đám trưởng lão phản đối kia.

Một số trưởng lão ngưng tụ đấu khí quanh người, đã không có dũng khí phản kháng nữa, hai trưởng lão liên tục bị hủy đấu khí sống không bằng chết, cộng thêm đại trưởng lão bị linh hồn phong ấn, những trưởng lão này cũng vô cùng sợ hãi.

Nhạc Thành thật quá hung ác khiến cho những trưởng lão này phải kinh hãi.

Một số trưởng lão không có dũng khí phản kháng đã bị đám Tam trưởng lão thu phục, những trưởng lão lúc này có một cảm giác sợ hãi với Nhạc Thành, cộng thêm với việc bị linh hồn lực của Nhạc Thành áp chế bọn họ đã hoàn toàn bị suy sụp.

- Người là nhị trưởng lão phải không, hiện tại ta cho người cơ hội cuối cùng cho người lựa chọn, nếu như người cùng với đám trưởng lão này đồng ý quyết nghị thì sẽ không có chuyện gì còn nếu như mê muội không thức tỉnh thì ta sẽ không khách khí.

Nhạc Thành nhìn đám trưởng lão này rồi nhìn nhị trưởng lão sau đó toàn thân bao phủ thân thể Kim Long khuếch tán bao phủ lên trên người nhị trưởng lão.

Sắc mặt của tam trưởng lão tái nhợt, trong lòng của hắn có một cảm giác lạnh lẽo, đám trưởng lão này đã bị thu phục, cộng thêm uy áp thân thể Kim Long của Nhạc Thành bọn họ có một cảm xúc hoảng sợ.

- Ra mắt tộc trưởng, ta tiếp nhận quyết nghị.

Nhị trưởng lão cúi đầu quy phục với Nhạc Thành.

- Ra mắt tộc trưởng, chúng ta chấp nhận quyết nghị.

Những trưởng lão kia nhìn thấy nhị trưởng lão đã thuận phục thì cũng cúi đầu hành lễ, không ai còn dám phản đối kết quả quyết nghị.

- Được, nếu các người đã chấp nhận quyết nghị thì ta không truy cứu nữa, nhưng nếu như sau này còn vi phạm quy củ, xúc phạm tộc trưởng thì đừng trách ta ngoan tâm thủ lạt,

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi nhìn đám trưởng lão.

Cảm nhận thấy khí tức của Nhạc Thành tất cả đều như muốn lạnh cả người, từ sâu trong lòng bọn họ cảm nhận được một nỗi sợ hãi.

- Những lão gia này đùa giỡn xem đủ chưa?

Nhạc Thành nhìn về phía phương xa trên không trung, thần thức của hắn đã cảm nhận được mấy đạo khí tức mờ mờ.

- Tiểu tử này, chẳng lẽ chúng ta đã già rồi.

Nhạc Duy nhìn Nhạc Thành, trong lòng hắn thầm cảm than, không ngờ Nhạc Thành có thể kinh sợ đến những trưởng lão này, điều này khiến cho Nhạc Duy phải bất ngờ.

- Tam trưởng lão.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Tam trưởng lão.

- Có.

Tam trưởng lão từ trong đám đông mà đứng dậy sau đó lại thi lễ với Nhạc Thành:

- Tộc trưởng xin cứ phân phó.

- Đại trưởng lão Nhạc Chí Thu công nhiên dám xúc phạm quy củ trong tộc bị nhốt vào địa lao năm mươi năm, nếu như phản kháng thì giết không tha, từ hôm nay trở đi, nhị trưởng lão thân là đại trưởng lão của Nhạc gia, ông thăng lên làm nhị trưởng lão, còn Tam trưởng lão do Nhạc Quách đảm nhiệm.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

550. Chương 474: Ổn Định Nhạc Gia.

- Tất cả mọi chuyện về sau do ba người các người phụ trách, nếu có sơ sót gì ta sẽ hỏi ba người.

Nhạc Thành cất tiếng nói với tam trưởng lão, Nhạc Thuần và nhị trưởng lão.

Nhạc Thành vừa nói xong tất cả các trưởng lão đều giật mình, Nhạc gia có ba người là đại, nhị tam trưởng lão ba người này địa vị chỉ dưới tộc trưởng mà thôi, đặc biệt là đại trưởng lão địa vị càng cao, so với tộc trưởng thì cũng kém không xa.

Đối với chuyện Nhạc Thành ban đầu đả kích thực lực của bọn họ bọn họ không ngờ lại có thể ngồi lên vị trí đại trưởng lão.

Quyết định này khiến cho Nhị trưởng lão cũng cảm thấy bất ngờ, trong lòng lão tuyệt đối không ngờ tới.

Tam trưởng lão và đám trưởng lão thuộc nhất mạch Nhạc Thành thì cảm thấy khó hiểu, tộc trưởng đáng lẽ nên bồi dưỡng thực lực của mình cho tốt mới đúng, nhất là ba trưởng lão phải giao cho nhất mạch Nhạc Thiên mới đúng.

Và bất ngờ chính là Nhạc Quách trưởng lão, thời gian gần đây Nhạc Quách chính là người trong phái trung lập, trước kia phái trung lập không có thế và quyền gì, vậy mà bây giờ Nhạc Quách đã trở thành tam trưởng lão, thật khiến cho người ta bất ngờ.

- Tiểu tử này ra tay thật công bằng khiến cho mọi người không khuất phục không được.

Nhạc Duy nhìn Nhạc Thành trên không trung mà lẩm bẩm nói.

- Đa tạ tộc trưởng.

Tam trưởng lão mỉm cười, mặc dù đối với chuyện tộc trưởng thăng nhị trưởng lão làm đại trưởng lão thì nghi hoặc tuy nhiên cũng không phản đối, có thể lên làm nhị trưởng lão hẳn đã rất hài lòng.

- Đa tạ tộc trưởng.

Một Hắc y trưởng lão liền tôn kính thi lễ với Nhạc Thành, lão già này chính là Nhạc Quách trưởng lão, thực lực bất tinh Đấu Tôn đỉnh phong, mới một tháng trước, Nhạc Thành được thông tin từ Nhạc Thuần biết được Nhạc Quách trưởng lão là một người có uy tín không nhỏ trong phái trung lập.

- Đa tạ tộc trưởng.

Nhị trưởng lão cũng tôn kính thi lễ với Nhạc Thành, thật không ngờ mình có thể lên làm đại trưởng lão, điều này khiến cho hắn không thể tin nổi và cũng cảm thấy kỳ quái, chẳng lẽ Nhạc Thành không sợ mình về sau sẽ chống đối hắn sao?

- Được, nếu các người không có ý kiến thì tản ra đi, Nhạc Chí Thu hôm nay không còn là trưởng lão nữa, đem hắn giam vào địa lao.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Ba ngày sau, Nhạc Thành thu hồi pháp lực, từ đan điền hắn thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt hắn mở to, một sợi tinh quang ngưng tụ hồi lâu vẫn chưa tiêu tan.

- Cũng nên giúp đỡ một số trưởng lão ở trong Hạo Thiên Tháp.

Sắc mặt của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, sau đó thủ ấn của hắn chuyển động, Hạo Thiên Tháp sau đó xuất hiện ở trong tay.

- Mọi người không có biện pháp gì sao, chúng ta bị vây ở đây đã rất lâu, cũng không biết ngọn nguồn là chuyện gì xảy ra, ai vây khốn chúng ta.

Ở trong một nơi hư vô trong Hạo Thiên Tháp, một lão giả cất tiếng nói.

- Các phương pháp xử lý chúng ta đều nghĩ qua vậy mà không có cách nào, nơi này thật là quỷ dị.

Một hắc y lão giả cất tiếng nói.

- Chẳng lẽ là người của Hắc Ám Thần Điện vây khốn chúng ta sao?

- Là Hắc Ám Thần Điện phá vỡ kết giới của Nhạc gia.

Hiện tại ở trong một chỗ hư vô nơi Hạo Thiên Tháp, bốn mươi hai người ở bên trong lộ ra một vẻ mặt kinh khủng, bọn họ tìm đủ mọi cách nhưng vẫn không thể thoát khỏi chỗ quỷ dị này.

- Yên tâm đi, không phải là người của Hắc Ám Thần Điện vào Nhạc gia, mà là ta giữ các người ở đây.

Một thân ảnh áo đen xuất hiện trên không trung, tất cả mọi người sau đó đều nhìn về phía người này.

- Là ngươi, tại sao lại là ngươi?

Một đám trưởng lão Nhạc gia biến đổi sắc mặt, kinh khủng nhìn thân ảnh áo đen kia, bọn họ không ngờ lại là Nhạc Thành.

- Ngươi muốn làm gì, ngươi mau cho chúng ta ra ngoài.

- Ngươi vây chúng ta ở đây, chúng ta không thể bỏ qua cho ngươi.

Đám trưởng lão kia nhìn Nhạc Thành rồi la lớn, ở chỗ hư vô này bọn họ đã bị vây khốn hơn một tháng, tất cả đều nổi giận.

- Các người muốn làm gì, quyết nghị trưởng lão đã thông qua, hiện tại ta là tộc trưởng của Nhạc gia.

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống rồi lập tức nói với mọi người.

- Quyết nghị trưởng lão, chúng ta không tham gia làm sao có quyết nghị được.

Một thanh y hán tử cất tiếng nói.

- Không sai, bốn mươi hai người chúng ta đều không tham gia quyết nghị làm sao có quyết nghị được, người đem chúng ta vây khốn ở nơi này chính là không muốn chúng ta tham dự quyết nghị, mau thả chúng ta ra ngoài.

- Mọi người mau bắt lấy hắn, sau đó chúng ta có thể thoát khỏi địa phương quỷ dị này.

Một bát tinh Đẩu Tôn lớn tiếng nói.

Nếu bắt được Nhạc Thành bọn họ tin rằng có thể thoát khỏi nơi quỷ dị này.

Đột nhiên mấy người khác bỗng như tia chớp công kích về phía Nhạc Thành, những trưởng lão này đều có thực lực lục tinh Đẩu Tôn, ra tay nhanh như thiểm điện.

- Các người dám ra tay với tộc trưởng, ta sẽ cho các người phải hối hận.

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt, sau đó thân ảnh của hắn di chuyển biến mất trên không trung.

- Âm âm.

Mấy đạo lực lượng khổng lồ bạo phá trên không trung, tiêu tán giữa hư không, sau đó thân ảnh của Nhạc Thành đã biến mất không còn thấy đâu.

- Đáng chết, chúng ta làm sao bây giờ?

Một đám trưởng lão bị vây nhốt quỷ dị ở đây trong vòng một tháng, bọn họ liền mất đi kiên nhẫn.

- Không tốt, chúng ta ở chỗ này, trưởng lão đã tiến hành quyết nghị, đại trưởng lão và nhị trưởng lão khó mà ngăn chặn lại được nhất mạch Nhạc Thiên.

- Không sai, chức tộc trưởng chỉ sợ sẽ rơi xuống hắn, chúng ta nên làm sao bây giờ?

- Còn có thể làm sao, chúng ta bị vây ở đây không thoát ra được, nghĩ biện pháp đi.

- Xùy.

Nhạc Thành xuất hiện bên ngoài Hạo Thiên Tháp, sắc mặt của hắn hơi trầm xuống sau đó thủ ấn của hắn đánh ra, Hạo Thiên Tháp nhanh chóng xoay chuyển quanh mi tâm của hắn.

- Bây giờ có dùng Hỏa Long cũng vô pháp làm gì được bọn họ.

Nhạc Thành thì thầm nói, đám trưởng lão Nhạc gia này đã có thực lực trên lục tinh Đẩu Tôn, Hạo Thiên Tháp và hai hỏa long chỉ có thể đối phó với tứ tinh Đẩu Tôn mà thôi.

- Không biết sau khi có hai viên linh châu thượng cổ, Hạo Thiên Tháp sẽ đạt tới uy lực nào.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Cũng nên xem xem bảo vật của Nhạc gia có phải là viên linh châu thượng cổ hay không?

Nhạc Thành thì thầm nghĩ trong lòng rồi đi ra khỏi gian phòng, dựa theo ước định, hắn sau khi ngồi lên vị trí tộc trưởng thì có thể có được bảo vật kia, giờ cũng nên đi xem.

Nghĩ tới viên linh châu thượng cổ thứ hai, Nhạc Thành không khỏi kích động.

- Chủ nhân, chủ nhân.

Vừa ra khỏi gian phòng, Nhạc Thành đã gặp phải Đại Hắc cùng với Đại Song và Tiểu Song ba người.

- Ra mắt tộc trưởng.

Sau lưng Đại Hắc và Đại Song, Tiểu Song còn có ba người đại trưởng lão, nhị trưởng lão và tam trưởng lão.

- Ủ, không cần đa lễ.

Nhạc Thành cất tiếng nói mà nhìn ba người.

- Minh dù sao cũng là người đến từ bên ngoài, muốn nắm giữ Nhạc gia nhanh như vậy cũng không có khả năng, không biết ba lão già này có ý gì.

Về phần ba ngày trước ở Long Cốc, Nhạc Thành cho nhị trưởng lão tiếp nhận chức đại trưởng lão cũng chỉ mới miễn cưỡng ổn định Nhạc gia mà thôi.

-o0o-

baongoc

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

551. Chương 475: Long Mộ.

Mặc dù các trưởng lão đã khuất phục nhưng Nhạc Thành biết rằng đây chẳng qua là bất đắc dĩ mà thôi, nếu có cơ hội chắc chắn bọn họ sẽ lại gây bất lợi với mình.

Mà lúc này nếu như để cho nhất mạch của Nhạc Thiên làm trưởng lão thì nhất định đám trưởng lão thuộc nhất mạch Nhạc Tề sẽ phát sinh mâu thuẫn, Nhạc Thành không thể nào ngăn cản hết được.

Cho nên Nhạc Thành cũng chỉ có cách để nhị trưởng lão trước kia tiếp nhận chức đại trưởng lão mà thôi.

Về phần tam trưởng lão Nhạc Quách, Nhạc Thành cũng có ý sử dụng người của phái trung lập, đề phòng tình huống vạn nhất phát sinh.

Tất cả mọi chuyện sắp xếp xong cũng bởi vì Nhạc Thành không có hứng thú với Nhạc gia, nếu không thì hẳn đã không để lại tai họa ngầm là nhị trưởng lão trước kia mà đã nhốt vào đại lao rồi.

- Tộc trưởng, Nhạc Chí Thu trưởng lão đã bị giam vào đại lao, mọi chuyện cũng đã sắp xếp thỏa đáng.

Nhạc Cai Linh nói với Nhạc Thành.

- Ủ, Nhạc Chí Thu đã không còn là trưởng lão, hẳn đã vi phạm quy củ trong tộc, ta không trực xuất hắn ra khỏi Nhạc gia đã là khách khí.

Nhạc Thành cất tiếng nói, tuy nhiên trong lòng Nhạc Thành biết rõ Nhạc Chí Thu là cửu tinh Đẩu Tôn, bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá tới thập tinh Đẩu Tôn, nếu như mình đuổi ra khỏi Nhạc gia thì mấy lão gia kia không nhịn được.

- Tộc trưởng, còn hai người bị phế bỏ đẩu khí thì trực xuất ra khỏi Nhạc gia hay ở lại chịu phạt?

Đại trưởng lão do dự mà nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành chăm chú nhìn đại trưởng lão rồi từ từ nói:

- Đại trưởng lão nói với bọn họ, cứ để cho bọn họ ở Nhạc gia, nếu như bọn họ ăn năn thì ta sẽ xem xét việc khôi phục tu vi cho bọn họ.

- Tộc trưởng, tộc trưởng thật sự có thể khôi phục tu vi cho bọn họ sao, nhưng bọn họ đã bị phế bỏ đẩu khí?

Đại trưởng lão kinh ngạc hỏi.

- Dĩ nhiên là có biện pháp, chỉ là bọn họ phải ăn năn thì mới được, nếu không thì ta không thể khôi phục tu vi cho bọn họ.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Đa tạ tộc trưởng, ta đi nói với bọn họ.

Đại trưởng lão đột nhiên mừng rỡ, tu vi bị mất đối với cường giả Đẩu Tôn mà nói đây là chuyện sống không bằng chết.

- Được rồi, chuyện này về sau ba vị trưởng lão các người quyết định thương nghị là được, ta muốn đi thăm lão tộc trưởng, chuyện gì thì sau này hãy nói.

Nhạc Thành cất tiếng nói với ba vị trưởng lão.

Nhạc Thành nói với Đại Song và Tiểu Song một tiếng sau đó rời khỏi đình viện.

Một ngày sau, Nhạc Thành ngồi lên trên phi hành ma thú tới chỗ của Nhạc Duy, sau đó trực tiếp đi vào, Nhạc Thành trong lòng cũng cảm thấy kích động, lần này hẳn đã có thể nhìn thấy bảo vật.

- Nhạc Thành, vào đi.

Nhạc Thành vừa đi tới cửa thì đã nghe thấy thanh âm của Nhạc Duy, đối với chuyện Nhạc Duy biết mình tới Toan Nghê Tộc cũng không kỳ quái, vì hẳn không hề thu liễm khí tức.

Nhạc Thành phỏng chừng lần này Nhạc Duy cho gọi mình chính là vì quan hệ tới Kim Long thân thể, mặt khác cũng là muốn mình bế quan đột phá tới cảnh giới Đấu Thánh.

- Tộc trưởng.

Nhạc Thành đi vào trong phòng thì nhìn thấy Nhạc Duy đang ở đó.

- Nhạc Thành, người đứng là làm cho ta bất ngờ, người ngồi xuống đi.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành xong liền gợi ý cho Nhạc Thành ngồi xuống.

- Tộc trưởng có ý gì vậy?

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt mà cất tiếng hỏi.

- Tiểu tử người đứng là ngoan độc, một số trưởng lão ở Nhạc gia cũng bất ngờ với thủ đoạn của người.

Nhạc Duy kinh ngạc nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành hơi biến sắc mặt mà lập tức nói:

-

Tộc trưởng, chờ thêm một thời gian, những trưởng lão kia sẽ trở về.

- Ta biết, ta cũng không có ý đồ, phiền phức của người không dễ dàng giải quyết như vậy, chỉ là ta muốn biết người làm thế nào mà bốn mươi hai người bọn họ đã biến mất không thấy tung tích đâu nữa?

Nhạc Duy cất tiếng nói:

- Chỉ cần một đám trưởng lão đó không sao là được, về phần chuyện tình Nhạc gia về sau giao cho người.

- Tộc trưởng cứ yên tâm, ta biết phân nặng nhẹ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, tựa hồ như là Nhạc Duy sợ rằng đám người kia ở trong Hạo Thiên Tháp có chuyện gì xảy ra.

Về phần Nhạc Thành cũng đau đầu với đám trưởng lão này, nếu như bây giờ thả bọn họ ra thì không biết bọn họ sẽ gây ra chuyện gì nữa.

Nhạc Thành chỉ có thể đi từng bước, hiện tại phải làm mọi cách để đám trưởng lão đó thuận phục mình.

Mặt khác Nhạc Thành cũng cố gắng tìm viên linh châu thượng cổ thứ hai, có thêm một linh châu thượng cổ Nhạc Thành hi vọng có thể sửa chữa được Hạo Thiên Tháp, lúc đó thất tinh bát tinh Đấu Tôn cũng không thể chống lại.

Ở bên ngoài Hạo Thiên Tháp, có thể có uy lực của hai viên linh châu thượng cổ Nhạc Thành cũng không phải lo lắng gì nữa, mà bây giờ Nhạc Thành cũng chỉ có thể hi vọng bảo vật của Nhạc Thiên lão tổ chính là một viên linh châu thượng cổ.

Ta biết rõ là người cảnh giác cho nên ta cũng không hỏi đến, chỉ là mấy vị thái thượng trưởng lão có ý.

Nhạc Duy cất tiếng nói:

- Người xử lý tốt chuyện trong tộc thì cũng nên cho đám trưởng lão kia lộ diện, dù sao bọn họ cũng là cường giả của Nhạc gia.

Lời của Nhạc Duy Nhạc Thành hiểu rõ, những trưởng lão kia dù sao cũng là cường giả của Nhạc gia, cũng là trưởng lão, ý nói mình không nên gây khó khăn cho bọn họ.

- Tộc trưởng, hôm nay ta muốn nhìn thấy bảo vật kia, hi vọng ông không nuốt lời.

Nhạc Thành cất tiếng nói thẳng không hề quanh co.

- Người sốt ruột như vậy sao, ta còn dự định một thời gian nữa.

Nhạc Duy cất tiếng nói rồi cúi đầu do dự:

- Bảo vật này chính là thứ quý giá nhất của Nhạc gia, đó là bảo vật mà Nhạc Thiên lão tổ trăm năm trước có được.

- Nhạc Thành, dựa theo ước định của Nhạc Tề và Nhạc Thiên lão tổ thì bảo vật này là giao cho người, nhưng ta hi vọng người lưu bảo vật này ở Nhạc gia, dù sao nó cũng có quan hệ trọng đại với Nhạc gia.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Tộc trưởng, có thể cho ta nhìn thấy bảo vật được không?

Nhạc Thành cất tiếng nói, đối với Nhạc gia Nhạc Thành không quan tâm, mặc dù hiện tại hắn là tộc trưởng nhưng ở trong lòng của Nhạc Thành, trong lòng cũng chỉ có Nhạc gia ở Huyền thiên đại lục.

- Người hiện tại là tộc trưởng, về sau gọi ta là trưởng lão là được.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành:

- Bảo vật còn ở trong long mộ, bây giờ người đi cùng ta, cũng nên để cho người thấy bảo vật.

- Long mộ?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hắn không ngờ Nhạc gia còn có nơi này.

- Long mộ là nơi quan trọng nhất của Nhạc gia, người của Nhạc gia không mấy ai biết có nơi này.

Nhạc Duy nhìn thấy biểu tình của Nhạc Thành thì nói:

- Trong long mộ có bí mật lớn nhất của Nhạc gia, chỉ có đệ tử hạch tâm của Nhạc gia mới có tư cách đi vào.

- Chẳng lẽ bảo vật và long mộ có quan hệ?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Vốn Long mộ và bảo vật không có quan hệ gì, chỉ là sau khi Nhạc Thiên lão tổ lấy được bảo vật thì trong long mộ đã phát sinh biến hóa, biến hóa này vô cùng quan trọng với Nhạc gia.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Từ đây tới Long mộ mất ba ngày, chúng ta đi bằng phi hành ma thú.

Nói xong Nhạc Duy liền mang Nhạc Thành ra khỏi phòng, hai người lập tức ngồi lên một con ma thú phi hành mà bay cực nhanh.

Đối với long mộ trong lời của Nhạc Duy Nhạc Thành cũng tò mò, đúng là đây là nơi trọng yếu của Nhạc gia, ẩn tàng rất nhiều bí mật.

- Nhạc Thành, người nghĩ Nhạc gia có thực lực thế nào?

Ở trên phi hành ma thú, Nhạc Duy cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

552. Chương 476: Đội Hộ Vệ Kim Long.

- Ở huyền thiên nội lục, Nhạc gia có thể nói là một trong tứ đại nhân tộc, dĩ nhiên là bất phàm.

Nhạc Thành cất tiếng nói, không hiểu Nhạc Duy hỏi vậy là có ý gì.

- Đối với thực lực của Nhạc gia, Nhạc Thành cũng cho rằng không hề quá kém so với Tôn gia và Vũ Văn gia, về phần Tôn gia Nhạc Thành cũng không biết thực lực thế nào nhưng xem ra cũng không chênh lệch nhiều so với Tứ Đại Nhân Tộc.

- Ta hỏi người người cho rằng thực lực của Nhạc gia thế nào, thực lực của Nhạc gia chắc hẳn người cũng biết.

Nhạc Duy tiếp tục hỏi.

- Nhạc gia thực lực ít nhất so với Trần gia và Vũ Văn gia thì không kém.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, hiện tại Nhạc gia có một trăm bốn mươi trưởng lão, trong đó đều là cường giả đã ngoài lục tinh Đấu Tôn, mặt khác còn có đội hộ vệ Hoàng Long, đội hộ vệ Thanh Long, mỗi đội đều có những cường giả Đấu Tôn tồn tại.

- Cái này đủ chưa, nếu như Nhạc gia có thực lực như vậy thì năm đó có thể đánh lại Hắc Ám Thần Điện không?

Nhạc Duy cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Ý tộc trưởng là Nhạc gia còn có lực lượng mạnh hơn nữa?

Nhạc Thành không khỏi kinh ngạc mà hỏi Nhạc Duy.

- Không chỉ ở Nhạc gia, Trần gia, Vũ Văn gia cũng ẩn tàng thực lực, hai trăm năm trước Hắc Ám Thần Điện không ngừng bồi dưỡng thế lực nhưng Tứ Đại Nhân Tộc chúng ta cũng không hề kém, chúng ta đều tăng cường thực lực của mình.

Nhạc Duy cất tiếng nói:

- Đi tới long mộ rồi người sẽ biết.

Nhạc Thành lộ vẻ rất suy tư, Long mộ của Nhạc gia này rốt cuộc là nơi nào, hẳn cũng không hỏi nhiều, ba ngày sau có thể biết rồi, có ba ngày lộ trình, Nhạc Thành ở trên phi hành ma thú nhìn xuống phía dưới một chút, ở tông kết giới của Nhạc gia, nơi này cũng không khác gì thiên địa, phía dưới là kiến trúc rậm rạp, ngẫu nhiên còn có bình nguyên núi cao.

Một lát sau Nhạc Thành khoanh chân ngồi trên phi hành ma thú mà tu luyện, có ba ngày thời gian, Nhạc Thành dĩ nhiên là không bỏ qua.

Khoanh chân tu luyện, Nhạc Thành cảm nhận thấy có một mảng thanh mang bao phủ, cảm nhận được khí tức trên người của Nhạc Thành, Nhạc Duy kỳ quái không thôi.

Hai ngày sau, thanh mang trên người được Nhạc Thành thu liễm vào trong cơ thể, trong mắt hắn bắn ra một tinh quang hừng phần tràn ngập.

Mà lúc này ở trong đầu của Nhạc Thành, Hỏa Linh Châu từ trong Hạo Thiên Tháp từ từ toát ra hồng mang, không ngừng tỏa sáng.

- Khí tức này quen thuộc, khí tức này cũng giống như là Hỏa Linh Châu vậy, Hỏa Linh Châu cũng cảm ứng được gì đó.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói trong lòng mà thầm kích động.

Loại khí tức này Nhạc Thành cũng biết rõ, tựa hồ như là viên Hỏa Linh Châu thứ hai, nhất định là Hỏa Linh Châu thứ hai, khí tức này Nhạc Thành cảm nhận thấy nồng đậm như hồi ở trong Đấu Khí học viện.

- Nhạc Thành, người làm sao vậy?

Cảm thấy biến hóa trên người của Nhạc Thành, Nhạc Duy cất tiếng hỏi.

- Phía trước là long mộ?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Không sai, long mộ ở phía trước, chỉ còn cách một ngày đường.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Linh Châu thượng cổ, đây là một trong chín viên linh châu thượng cổ, ta cuối cùng cũng đã tìm thấy viên linh châu thượng cổ thứ hai.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng mà hưng phấn không thôi.

Mấy năm rồi, cuối cùng cũng đã có tin tức của linh châu thượng cổ, Nhạc Thành làm sao không thể vui mừng được.

Khoảng cách ngày càng tiếp cận, Nhạc Thành cảm nhận thấy linh khí ngày càng mạnh, đồng thời Hỏa Linh Châu ở trong Hạo Thiên Tháp cũng tràn ngập hồng mang.

Một ngày sau, ở trong một dãy núi rậm rạp, có những tán cây che đầy ánh mắt của Nhạc Thành lại.

- Qua rừng cây này là sẽ đến nơi.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành đối với khoảng cách ngày càng tới gần, hắn càng cảm nhận thêm linh khí nồng đậm.

Sau một canh giờ, Nhạc Thành cũng cảm thấy cần phải rời khỏi rừng cây, ở giữa không trung nhìn xuống, hắn mơ hồ cảm nhận được một dãy núi uốn lượn, linh khí đã đến một trình độ nồng đậm rất lớn.

- Cái này là long mộ, cũng là nơi quan trọng nhất của Nhạc gia.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành chăm chú nhìn dãy núi uốn lượn, thần thức của hắn chuyển động mà nhìn trộm.

- Khí tức thật là cường hãn.

Nhạc Thành nhìn thấy khí tức cường hãn mà lẩm bẩm nói.

- Xoẹt xoẹt.

Ở giữa không trung hơn mười thân ảnh lẳng không mà bay tới.

Đây là ba mươi người, mỗi người đều khoảng ba mươi tuổi tuy nhiên tuổi chân chính của bọn họ thì khó mà biết được, mỗi người đều mặc áo giáp màu vàng, trên người lóe lên vầng sáng màu kim.

- Ra mắt tộc trưởng.

Ba mươi người nhìn thấy Nhạc Duy thì xoay người hành lễ.

- Các người không cần hành lễ, đây mới là tộc trưởng của Nhạc gia.

Nhạc Duy cất tiếng nói với ba mươi người.

- Sao?

Ba mươi người nghi hoặc mà nhìn Nhạc Thành.

- Các người còn nghi ngờ gì, tộc trưởng mới đã thông qua quyết nghị trưởng lão, các người còn không bái kiến tộc trưởng.

Nhạc Duy nhìn thấy ba mươi người lộ vẻ nghi hoặc thì lập tức la lớn.

- Ra mắt tộc trưởng.

Ba mươi người cất tiếng nói với Nhạc Thành, sắc mặt bọn họ nghi hoặc không thôi.

- Không cần đa lễ.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó dò xét khí tức của ba người.

- Tộc trưởng mới muốn đi long mộ, các người dẫn đường đi.

Nhạc Duy cất tiếng nói với ba mươi người.

- Vâng.

Ba mươi người cất tiếng đáp sau đó bọn họ bay về phía dãy núi.

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt, Nhạc Duy cũng không nói những người này có liên hệ với Nhạc gia, Nhạc Thành cũng không hỏi.

Một lát sau, dãy núi uốn lượn đã xuất hiện trước mặt của Nhạc Thành, pháp phòng không ngừng.

Ở trong vùng núi này, Nhạc Thành cũng không có gì mà bất ngờ, chỉ là bên trong dãy núi linh khí tràn ngập, tuy nhiên lúc này vẫn không tìm thấy nơi linh khí phát ra, tựa hồ như đã bị cái gì đó che lại.

- Xoẹt xoẹt.

Sau đó một đám cường giả mặc áo giáp vàng đã hiện ra.

- Chúng ta cùng xuống đi.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành, sau đó cũng từ trên phi hành ma thú mà nhảy xuống.

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt sau đó từ từ đánh giá, nơi này cũng không có gì đặc biệt, chẳng lẽ Long mộ có cất chế gì sao?

- Mở ra kết giới.

Nhạc Duy cất tiếng nói với đám người mặc áo giáp màu vàng.

- Nhạc Thành, nơi này chính là long mộ.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Long mộ là nơi quan trọng nhất nên cũng phải được bảo vệ nghiêm mật nhất.

- Xoẹt xoẹt.

Lúc này có một số đầu lĩnh mặc áo giáp màu vàng đứng dậy, trong tay kim mang xuất hiện.

- Xoẹt xoẹt.

Một khí tức tràn ra, lập tức không gian ngày càng thêm mãnh liệt.

Một lát sau không gian đã tràn ngập quỷ dị, ở trong đó khí tức vô cùng cường hãn.

- Không gian kết giới, thật là quá cường hãn.

Nhạc Thành âm thầm kinh thán.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

553. Chương 477: Người Bí Ẩn.

- Nhạc Thành, chúng ta đi vào thôi.

Nhạc Duy cất tiếng nói sau đó dẫn đầu đi vào trong kết giới.

- Xoẹt.

Nhạc Thành cũng không do dự lập tức thả người theo sau lưng Nhạc Duy đi vào trong đó.

Ba mươi người mặc áo giáp màu vàng thấy vậy thì cũng theo sát Nhạc Thành đi vào trong không gian, ba mươi người đều là cường giả thất tinh Đấu Tôn hữu ý vô ý mà dò xét Nhạc Thành.

Nhạc Thành tiến vào trong không gian sau đó đã bị không gian bao trùm toàn thân, khí tức cuồng bạo như muốn xé rách Nhạc Thành, tựa hồ như muốn đem Nhạc Thành xé thành từng mảnh nhỏ vậy.

- Nhạc Thành, vận khởi Kim Long thân thể đi, thực lực có mạnh hơn cũng không có tác dụng, ở trong này được các vị tiền bối bày thủ đoạn, chỉ có thân thể Hoàng Long và Kim Long là không bị ảnh hưởng, còn không thì cho dù là ngũ tinh Đấu Tôn cũng bị xé rách thành từng mảnh nhỏ.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành, trong giọng nói có vẻ tự hào về thân thể Hoàng Long và Kim Long.

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt, hẳn không ngờ rằng không gian khe hở này lại bố trí khủng bố như thế, ngay cả ngũ tinh Đấu Tôn vào đây cũng có thể bị xé rách thành từng mảnh nhỏ, thật là quá cường hãn, xem ra là do các vị tiền bối dốc sức bố trí công phu.

- Xoẹt.

Nhạc Duy nói xong trên người của lão đã xuất hiện một màu quang mang hoàng kim, Nhạc Thành hơi đánh giá thì thấy thân thể Hoàng Long của Nhạc Duy có tới tám thành huyết mạch, Nhạc gia bây giờ người có huyết mạch trên tám phần ngoại trừ Nhạc Hạo biến thái thì không có người thứ hai, Nhạc Duy bây giờ tiếp cận tám thành thì không thể phủ nhận là rất cao.

- Xoẹt xoẹt.

Một mảng hoàng mang liên tràn ngập, chỉ thấy trên thân thể của ba mươi người mặc áo giáp màu vàng kia hoàng mang cũng đại thịnh, bộ dáng xem ra cũng không kém so với Nhạc Duy bao nhiêu.

Nhạc Thành kinh ngạc, hẳn cũng không quên bố trí thân thể Kim Long cho mình, lúc này không gian bốn phía liền trở nên cuồng bạo, lực lượng vô cùng khủng bố, Nhạc Thành cũng tin lời của Nhạc Duy nói không sai, luồng khí tức này đủ khiến cho cường giả ngũ tinh Đấu Tôn bị xé rách thành từng mảnh nhỏ.

- Xoẹt, kim mang trên người của Nhạc Thành tràn ngập, long lân bao phủ toàn thân, trên tay trên mặt, trên trán chỉ cần nơi nào có da là Nhạc Thành bị vấy rộng che lại, chỉ chừa lại đôi mắt.

Long lân lóe lên, mặt đất lưu động như có linh khí, tất cả đều vô cùng quỷ dị.

- Thân thể Kim Long, Long Lân hộ thân, chín thành huyết mạch, Kim Long thân thể.

Những người mặc áo giáp hoàng kim đều ngạc nhiên, chín thành huyết mạch Kim long thân thể dĩ nhiên bọn họ hiểu rõ là đại biểu cho điều gì.

- Thân thể Kim Long chỉ sợ chỉ có đội trưởng mới có thể chống lại.

- Không ngờ trong tộc có tới hai người có thân thể Kim Long, tại sao trước kia chưa từng nghe nói qua.

Mấy người mặc áo giáp màu vàng liền trở nên nghi hoặc, sắc mặt của bọn họ cũng biến chuyển không thôi, mà hiện tại dưới sự áp chế của thân thể Kim Long, bọn họ đối với Nhạc Thành càng thêm tôn kính.

Mà lúc này Nhạc Thành theo Nhạc Duy đi vào trong khe hở, đúng như theo lời của Nhạc Thành, sau khi bố trí thân thể Kim long xong Nhạc Thành cảm nhận được khí tức có hơi quỷ dị.

Ở trong không gian, Toan Nghê Tộc trầm nghĩ, nếu như người ngoài muốn xông vào đây chỉ sợ sẽ bị lột một lớp da thôi.

Một lát sau một mảng khí tức trở nên cuồng bạo quanh thân của Nhạc Thành.

- Là Linh Châu thượng cổ, linh khí này không sai được.

Một linh khí nồng đậm tràn ngập quanh người của Nhạc Thành, khí tức này Nhạc Thành cảm nhận thấy không hề tệ.

Ở phía xa xa, một mảng kiến trúc liên hiện ra trước mặt của Nhạc Thành.

- Cái này chính là long mộ, cũng chính là mộ tổ tiên Nhạc gia.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Đi theo, ta, bảo vật mà Nhạc Thiên lão tổ để lại ở trước chỗ này, chỉ là người muốn có bảo vật thì cũng phải đi gặp một người.

Nhạc Duy cất tiếng nói sau đó thả người đi về phía Long Mộ.

Nhạc Thành không hề chần chừ mà lập tức theo sát sau lưng của Nhạc Duy, chỉ là thân thể Kim Long hiện tại đã được hấp thu hồi.

Linh khí nồng đậm khiến cho Nhạc Thành không nhận được mà muốn thu linh châu thượng cổ vào trong Hạo Thiên Tháp ngay lập tức, chỉ là ý niệm này chỉ thoáng qua mà thôi, trước hết phải đi theo Nhạc Duy gặp một người.

Ở trong kiến trúc, thần thức của Nhạc Thành cảm nhận được khí tức quét tới, ngay lập tức ở trong đó có một tiếng xé gió truyền tới, hơi mười người mặc áo giáp màu vàng đã tiến tới trước Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, không phải là tộc trưởng, rốt cuộc người cũng đã tới long mộ, Nhạc Hạo ra mắt tộc trưởng.

Một thanh âm cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Đội hộ vệ Kim Long của Nhạc gia ra mắt tộc trưởng.

Mấy người mặc áo vàng sau lưng cũng hành lễ với Nhạc Thành.

- Nhạc Hạo?

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hẳn không ngờ ở đây có thể gặp được Nhạc Hạo.

- Nhạc Thành, Nhạc Hạo chính là đội trưởng của đội hộ vệ Kim Long.

Nhạc Duy mỉm cười nói với Nhạc Thành.

- Đội hộ vệ Kim Long?

Nhạc Thành thì thầm, đội hộ vệ Kim Long, đây là lần đầu tiên hắn nghe nói qua.

- Chúng ta đi vào trước rồi ta sẽ từ từ nói với người.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Tộc trưởng, xin mời.

Nhạc Hạo cất tiếng nói sau đó gợi ý cho Nhạc Thành đi vào kiến trúc.

- Nhạc Thành, đội hộ vệ Kim Long chính là lực lượng mạnh nhất của Nhạc gia, người hắn cũng đã nhìn ra đội hộ vệ Kim Long chính là những người tinh anh nhất, huyết mạch cũng phải ngoài bảy thành.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Đội hộ vệ Kim Long hiện tại có năm trăm người, đây cũng chính là át chủ bài của Nhạc gia.

Nhạc Duy tiếp tục nói.

- Nhạc Hạo, hiện tại ở trong Lòng đàm có bao nhiêu người đang tu luyện?

Nhạc Duy lập tức hỏi Nhạc Hạo.

- Gia gia, ở trong đó có hai trăm người đang tu luyện, ngày mai sẽ xuất quan, bọn họ đã tu luyện được nửa năm rồi.

Nhạc Hạo cất tiếng nói.

- Tốt lắm, sáng ngày mai tộc trưởng muốn tới Long Đàm, người cũng đừng sắp xếp người vào đó tu luyện nữa.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Hạo.

- Nhạc Thành, hiện tại ta dẫn người tới gặp một người.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành:

- Sáng mai người tới Long đàm để nhìn bảo vật kia.

- Long Đàm, đó là nơi gì?

Nhạc Thành thì thầm nói tuy nhiên cũng không hỏi nhiều mà đi theo sau lưng của Nhạc Duy.

Một lát sau Nhạc Thành đã đi vào trong một kiến trúc màu xanh.

Kiến trúc này có vẻ hơi kỳ lạ, Nhạc Thành sau khi nhìn thấy kiến trúc thì mơ hồ thấy được một khí tức quỷ dị, khí tức này tuyệt đối vô cùng cường hãn.

- Nhạc Thành, người đi vào thôi, chúng ta ở bên ngoài đợi người, nơi này cũng chỉ có mình người là có thể đi vào.

Nhạc Duy mỉm cười quỷ dị nói với Nhạc Thành.

- Người ở trong đó là ai?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Nhạc Duy.

- Người đi vào sẽ biết, không cần quá kinh ngạc.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành:

- Mau đi vào thôi.

- Xoẹt.

Nhạc Thành rảo bước vào trong kiến trúc, đi vào trong đó Nhạc Thành cảm thấy quỷ dị vô cùng.

- Chẳng lẽ Nhạc gia muốn vây khốn ta?

Trong đầu của Nhạc Thành liên tục xuất hiện ý niệm.

Ở trong gian phòng kia thạch bích trở nên dày đặc, ở trung gian chính là một cái bàn đá.

Tựa hồ là một cái giường đá không còn vật gì khác.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

554. Chương 478: Nhạc Thiên Lão Tổ.

- Người không cần lo lắng, có thể tới đây cho thấy người cũng có bốn sự.

Một thanh âm trầm thấp vang lên.

- Người là ai?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, sắc mặt của hắn sau đó biến đổi, hắn lập tức mở miệng hỏi, ở trong phòng không có bất luận kẻ nào, không có bất kỳ thanh âm nào xuất hiện, đây cũng là điều quỷ dị.

- Ta là lão tổ của ngươi, ta thật không ngờ hậu nhân của ta lại có thể đặt chân tới Nhạc gia.

Một thanh âm quỷ dị vang lên một lần nữa ở phía giường đá.

Thân ảnh đó chính là một lão nhân mặc áo lam, lão nhân này mặc áo choàng đen, mắt to mày rậm, trên mặt có một thần sắc cương nghị.

- Ông là lão tổ của ta, ông là ai?

Nhạc Thành đánh giá lão nhân áo lam ở trên giường mà hỏi, ông già này có phần tương tự với Nhạc Tử Sơn khiến cho Nhạc Thành vô cùng kỳ quái.

- Ta chính là Nhạc Thiên.

Lão nhân áo lam chăm chú nhìn Nhạc Thành.

- Ông chính là Nhạc Thiên, Nhạc Thiên lão tổ sao?

Nhạc Thành cảm thấy ngạc nhiên, điều này làm sao có thể được, Nhạc Thiên lão tổ vẫn còn sống, lại còn ở trong Nhạc gia sao?

Lập tức Nhạc Thành lấy lại bình tĩnh, thần thức của hắn cẩn thận dò xét thì phát hiện ra lão nhân Nhạc Thiên này chỉ là một linh hồn thể mà thôi, khó trách mình vừa rồi không phát hiện ra sự hiện hữu của ông.

Nhưng mặc dù là linh hồn thể nhưng khí tức tràn ngập cũng khiến cho Nhạc Thành kinh thán không thôi, khí tức này Nhạc Duy là thập tinh Đấu Tôn cũng không thể so sánh.

- Ngươi kinh ngạc cái gì, có gì mà kinh ngạc, thứ mà ngươi thấy chỉ là linh hồn thể của ta mà thôi, bản thể của ta đã chết sớm rồi.

Lão nhân tự xưng là Nhạc Thiên cất tiếng nói.

- Ông thật sự là Nhạc Thiên lão tổ?

Nhạc Thành nghi ngờ hỏi, tuy nhiên trong lòng của hắn cũng có vài phần tin tưởng, Nhạc Thiên lưu lại một sợi tinh thần ở Nhạc gia cũng không có gì là kỳ quái.

- Ngươi là một tên hậu nhân bất hiếu, ngay cả nhìn thấy ta mà thi lễ cũng không làm, còn dám hoài nghi thân phận của ta, chẳng lẽ ta lừa ngươi?

Lão nhân này giận dữ cất tiếng nói.

- Ra mắt lão tổ.

Nhạc Thành do dự một chút rồi mỉm cười thi lễ, hắn cũng tin người này chính là Nhạc Thiên lão tổ, người này không lừa gạt hắn. Nhạc Thiên lão tổ khiến cho hắn cảm thấy tôn kính, nếu như không có lão tổ, hắn cũng không có được thân thể Kim Long cũng không có được tinh huyết đấu đế của Nhạc gia.

Mà hiện tại ngay cả linh châu thượng cổ cũng có quan hệ tới Nhạc Thiên lão tổ, thực sự hắn chịu rất nhiều ân huệ từ ông.

- Được, ngươi có thể vào nơi này thì ta cũng không so đo với ngươi.

Nhạc Thiên lão tổ liền biến mất sự tức giận trên khuôn mặt mà mỉm cười giống như là một lão ngoan đồng vậy.

- Ngươi tên là gì?

Nhạc Thiên cất tiếng hỏi Nhạc Thành mà đánh giá.

- Con tên là Nhạc Thành.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, cảm nhận được khí tức linh hồn trên người của lão nhân này mặc dù rất cường hãn nhưng đang suy yếu, cứ như vậy xem ra không kiên trì được lâu.

- Nhạc Thành, người chính là người đánh bại tên tiểu tử Nhạc Hạo kia?

Nhạc Thiên chăm chú nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện ra vẻ chờ mong.

- Vâng, may mắn thắng được.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời.

- Cái gì mà may mắn thắng, thắng là thắng, Nhạc Hạo là đệ tử mạnh nhất của Nhạc gia, ta ở tuổi của hắn cũng không chênh lệch với hắn bao nhiêu, người có thể đánh thắng hắn thật là ngoài dự liệu của ta.

Nhạc Thiên từ từ nói, trên khuôn mặt hiện ra vẻ cao hứng rồi nói tiếp:

- Người đánh bại hắn thì hắn là đã sớm phục dụng tinh huyết đấu đế của ta, người mau vận khởi huyết mạch, ta muốn nhìn xem huyết mạch của người hiện tại có mấy thành.

- Vâng, lão tổ.

Nhạc Thành không hề do dự mà bố trí thân thể Kim Long, một mảng long lân hiện lên, chỉ là Nhạc Thành cũng không vận khởi khí huyết mạch, tâm niệm bố trí thân thể Kim Long mà thôi.

Kim Long thân thể hiện tại giống như là bảo giáp với Nhạc Thành mà vậy, tâm niệm chuyển động là có thể bố trí xong.

- Chín thành Kim Long thân thể đấu đế long mạch.

Nhạc Thiên nhìn thấy thân thể Kim Long của Nhạc Thành thì đột nhiên sắc mặt thay đổi lớn, thần sắc hiện ra một vẻ kích động.

- Xoẹt.

Nhạc Thành từ từ thu hồi thân thể Kim Long mà nhìn Nhạc Thiên nói:

- Lão tổ, tại sao ông còn ở chỗ này?

- Chuyện này sau này ta sẽ nói với người, hiện tại ta hỏi người, người chưa trải qua từ đường tẩy lễ chứ?

Nhạc Thiên cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Không có, con cũng không biết từ đường tẩy lễ là gì.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, mặc dù Nhạc Thành đã sớm nghe nói qua về từ đường tẩy lễ nhưng tất cả hắn đều không biết.

- Ha ha.

Nhạc Thiên nghe được câu trả lời của Nhạc Thành thì cười ha hả mà cao hứng không thôi.

- Chín thành huyết mạch, chưa trải qua từ đường tẩy lễ, có cơ hội đột phá tới mười thành huyết mạch, mười thành đấu đế long mạch, hậu nhân của Nhạc Thiên có thể đột phá tới mười thành đấu đế long mạch, Hắc Ám Thần Điện, lần này các người xui xẻo rồi.

Nhạc Thiên lão tổ cười ha ha nói.

- Nhạc Thành, bọn họ không phải đã đáp ứng giao bảo vật cho người rồi chứ?

Nhạc Thiên cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Bọn họ nói sáng ngày mai dẫn con đi Long đàm.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Được, bọn họ đã giữ lời, nếu không ta cũng không để yên.

Nhạc Thiên lão tổ cất tiếng nói:

- Bảo vật người biết là gì không?

- Không, con chưa nhìn thấy.

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt mà nói, hẳn biết bảo vật là một viên linh châu thượng cổ nhưng tạm thời nói không biết thì tốt hơn.

- Đó là một viên linh châu, là ta vô tình lấy được, vì viên linh châu này mà ta đã cứu tử nhất sinh.

Nhạc Thiên cất tiếng nói:

- Lúc trước thực lực của ta vẫn chỉ là thập tinh Đẩu Tôn, có được viên linh châu này cũng là do có người hỗ trợ, sau này nhân tình sẽ do người trả.

- Lão tổ thiếu nợ người ta nhân tình dĩ nhiên con sẽ trả thay lão tổ.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Chuyện này sau này hãy nói, linh châu ta có được sau đó đã mang về Nhạc gia, bởi vì viên linh châu này ta đã bế quan một năm, hai trăm năm trước ta đã đột phá tới Đẩu Thánh.

Nhạc Thiên nói.

- Đẩu Thánh, đây chính là cường giả mạnh nhất ở trên Huyền Thiên đại lục.

Nhạc Thành nói thầm trong lòng.

- Nhưng mà sau khi có được viên linh châu, ta đã chịu sự đuổi giết của không ít thế lực.

Nhạc Thiên từ từ nói:

- Về sau ta dùng linh châu bồi dưỡng một đám cường giả trong tộc, cũng nhờ linh châu mà huyết mạch được nâng cao, thực lực ngày càng mạnh, cuối cùng Nhạc gia trở thành một trong Tứ Đại Nhân Tộc.

- Mà sau đó, ngay cả Hắc Ám Thần Điện cũng tìm tới cửa, mục tiêu của bọn họ cũng chính là có được linh châu, thực lực của Hắc Ám Thần Điện quá mạnh mẽ, ngay cả Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc lúc đó cũng không chống lại được, vì vậy ta đã thuyết phục Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc còn lại liên thủ chống lại Hắc Ám Thần Điện, chúng ta bất đại thế lực liên thủ, nhanh chóng đánh bại Hắc Ám Thần Điện, cuối cùng Hắc Ám Thần Điện đã bị trọng thương, ta cuối cùng cũng đánh tới cửa điện, lúc đó mấy tên khốn kiếp thuộc Tứ Đại Thú Tộc lại lui bước, Hắc Ám Thần Điện khi đó mới tránh thoát một kiếp nạn.

- Sau đó ta quay trở lại Nhạc gia, ta biết nhất định Hắc Ám Thần Điện sẽ ngóc đầu trở lại cho nên muốn mang theo viên linh châu này rời Nhạc gia thì mới bảo vệ được Nhạc gia, nếu không Hắc Ám Thần Điện sẽ phái người tới đây cướp, ai ngờ mấy lão già ở đây không đồng ý, nói linh châu thiết yếu phải ở lại Nhạc gia, ta biết viên linh châu này có không ít chỗ tốt, nó có linh khí nồng đậm, hỗ trợ chúng ta tu luyện, ít nhất tốc độ tu luyện cũng phải nhanh hơn gấp mấy lần.

- Về sau ta liền tức giận mang đi nửa bình đấu để long mạch rời khỏi Nhạc gia, đồng thời hứa hẹn cùng với Nhạc Tề, ngày khác hậu nhân của ta tới Nhạc gia sẽ đánh bại hậu nhân mạnh nhất của Nhạc gia lúc đó thì viên linh châu phải để hậu nhân của ta mang đi.

- Sau khi rời khỏi Nhạc gia, ta ở trên huyền thiên Đại Lục lấy vợ sinh con, nhưng sau đó ta phát hiện, huyết dịch sau này ngày càng thưa thớt, cho dù phục dụng đấu để long mạch tinh huyết cũng không mang lại nhiều hiệu quả, cho nên ta thu hồi đấu để long mạch tinh huyết và truyền xuống dưới, trừ phi gặp phải hậu nhân cực kỳ thiên phú hoặc là Nhạc gia sắp suy tàn thì mới được vận dụng một chút đấu để long mạch tinh huyết.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

555. Chương 479: Biến Cố Long Đàm.

- Ta ở trên huyền thiên đại lục năm mươi năm sau đó bị điện chủ của Hắc Ám Thần Điện tìm được, sau đó chúng ta đại chiến một lần nữa, hắc không biết lợi dụng được ma tà công pháp gì mà thực lực đã khôi phục đồng thời còn mạnh hơn cả trước kia nhiều lần.
- Chúng ta đại chiến ba ngày ba đêm sau đó ta bị trọng thương, hồn phi phách tán, cũng may ta có chuẩn bị cho nên trước kia ta đã lưu giữ một sợi linh hồn tách khỏi bản thể.
- Tên kia cũng bị ta đánh cho trọng thương, vốn hắc dự định đối phó ngay với Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc nhưng sau khi bị trọng thương liền quay về dưỡng thương, mà lần này mấy lão gia hỏa của Hắc Ám Thần Điện cũng bị tổn thwuz nghiêm trọng, đây chính là do ta liều chết tấn công một đòn.
- Ta lưu lại một chút linh hồn lực ở lại Nhạc gia, đồng thời ở lại long mộ này, Long mộ này chính là nơi lưu lại linh hồn của tổ tiên Nhạc gia, linh hồn của ta một mực chống đỡ, bất quá người cũng biết rõ ta ở trong Long mộ này người của Nhạc gia biết được không thời mười người, nếu người của Hắc Ám Thần Điện biết ta chưa chết thì chắc chắn sẽ liều mạng để đối phó với ta.
- Vốn ta định để người sáng mai sau khi có được linh châu thì rời khỏi Nhạc gia, cho dù Nhạc gia có suy tàn thì cũng không bị hủy diệt, lần này nếu như Hắc Ám Thần Điện phát động công kích thì phỏng chừng chúng ta liên thủ với Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc cũng không chống lại được, đồng thời đám Tứ Đại Thú Tộc kia không thể tin tưởng, chỉ có Thần Hoàng tộc là có thể tin mà thôi.

Nói đến Tứ Đại Thú Tộc, Nhạc Thiên lão tổ không khỏi nở ra một nụ cười.

Nhạc Thiên lão tổ không có ý dừng lại mà tiếp tục nói:

- Ta thật không nghĩ hậu nhân của ta lại có ngày quay trở lại Nhạc gia, người có tới chín thành đấu để huyết mạch cho nên ta dự định người trước hết đem linh châu ở lại Nhạc gia, dựa theo thực lực của người, hai tháng sau tham gia từ đường tẩy lễ, đến lúc đó tiếp nhận xong người có thể khôi phục tới mười thành đấu để long mạch, sau này có cơ hội đột phá tới đấu đế của tiên tổ, lúc đó người có thể khắc chế lão gia hỏa của Hắc Ám Thần Điện, nếu không khôi phục được mười thành huyết mạch thì người cứ mang linh châu rời khỏi Nhạc gia, đừng để Hắc Ám Thần Điện tìm được người.
- Lão tổ, chẳng lẽ Hắc Ám Thần Điện khủng bố như vậy sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Không phải Hắc Ám Thần Điện khủng bố mà là điện chủ của bọn chúng quá kinh khủng, thủ đoạn quỷ dị, nếu để hắc khôi phục thực lực thì không có ai có thể là đối thủ của hắc.

Nhạc Thiên nói.

- Hắc Ám Thần Điện điện chủ, sớm muộn gì chúng ta cũng gặp nhau.

Nhạc Thành thì thầm từ đáy lòng.

- Lần này người đến Nhạc gia, dựa theo tính khí của đám người Nhạc gia thì bọn họ phải đáp ứng điều kiện gì thì mới cho người tới gặp ta.

Nhạc Thiên cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Vâng, bọn họ cho con làm tộc trưởng.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, không ngờ Nhạc Thiên lão tổ ngay cả chuyện này cũng nghĩ tới.

- Bọn họ làm chuyện này chính là hạ đủ vốn gốc, ngay cả chức tộc trưởng cũng giao cho người.

Nhạc Thiên hơi biến đổi sắc mặt rồi nói với Nhạc Thành:

- Bọn họ làm như vậy là mong người có thể ở lại Nhạc gia, như vậy viên linh châu cũng ở Nhạc gia, chẳng qua người đã là tộc trưởng, dù sao trên người của người cũng có huyết mạch của Nhạc gia, ta cũng hi vọng người làm tộc trưởng cho thật tốt, kỳ thật ta làm hết thấy cũng là vì Nhạc gia.

Nói xong, Nhạc Thiên lão tổ hiện ra một ánh mắt mong chờ với Nhạc Thành.

- Ta biết rồi lão tổ.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Thiên lão tổ.

Tuy nhiên Nhạc Thành đối với đám người Tứ Đại Thú Tộc thì hơi khinh bỉ một chút, nếu như năm đó đánh trọng thương Hắc Ám Thần Điện thì điện chủ của Hắc Ám Thần Điện cũng sẽ không có uy hiếp với Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc nữa.

- Được rồi, ta hơi mệt một chút, người đầu tiên ra ngoài đi, chờ người tiến hành từ đường tẩy lễ xong thì quay lại đây, linh hồn của ta phỏng chừng cũng không cầm cự được bao nhiêu lâu nữa, người ở trong từ đường tẩy lễ nhớ cẩn thận, tùy cơ mà hành sự.

Nhạc Thiên cất tiếng nói, trong tay bắn ra một mảng quang mang, ngay sau đó Nhạc Thành đã xuất hiện ở bên ngoài mảng kiến trúc.

- Nhạc Thành, người biết rồi chứ, Nhạc Thiên lão tổ chưa chết, vẫn ở Nhạc gia, chỉ là bản thể của Nhạc Thiên lão tổ đã....

Nhạc Duy thở dài một hơi, tựa hồ như cảm khái điều gì đó.

- Chẳng lẽ Nhạc gia không có biện pháp nào khôi phục sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Nhạc Duy.

- Nhạc Thiên lão tổ dù sao cũng còn linh hồn thể, khôi phục lại cũng không phải là chuyện gì khó, tại sao Nhạc gia lại không khôi phục lại.

- Nhạc Thành, chúng ta đã nghĩ biện pháp mời lão nhân Trần gia qua đây nhưng không có cách nào, linh hồn của Nhạc Thiên lão tổ sau khi quay về đã bị trọng thương.

Nhạc Thành chăm chú nhìn vào trong kiến trúc, vốn hẳn định nói có thể chữa trị linh hồn lực cho Nhạc Thiên lão tổ nhưng lại bị Nhạc Thiên lão tổ nhanh chóng đưa mình ra.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Duy, Nhạc Thành cũng không nói gì nữa, dù sao sắp tới cũng phải tới từ đường tẩy lễ một chuyến, chỉ là Nhạc Thành vừa rồi đã cảm thấy linh hồn lực của Nhạc Thiên lão tổ đã vô cùng yếu ớt, nếu muốn chữa trị không phải là điều dễ dàng, cho dù là cường giả Đấu Thánh cũng không làm được, khó trách Nhạc gia không có cách nào mà chỉ lưu lại Nhạc Thiên lão tổ ở long mộ.

Chỉ là Nhạc Thành có biện pháp biện pháp này tuy hơi khó nhưng không phải là không làm được.

- Nhạc Thành hôm nay người ở đây một đêm, sáng mai đi tới Long Đàm.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Vào ban đêm, Nhạc Thành được Nhạc Duy sắp xếp một căn phòng để nghỉ ngơi, sáng mai tìm tới bảo vật ở trong Long Đàm kia.

Khoanh chân ngồi xuống giường, Nhạc Thành vẫn chưa tu luyện mà nghĩ tới chuyện linh châu thượng cổ, mấy năm rồi hẳn một mực tìm kiếm tin tức của linh châu thượng cổ cuối cùng sáng mai cũng được nhìn thấy một viên.

- Không ngờ linh hồn của Nhạc Thiên lão tổ còn ở lại Nhạc gia.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, đây là điều Nhạc Thành không ngờ tới, Nhạc Thiên lão tổ chưa chết chỉ là hình thái không được như lúc trước mà thôi.

- Nếu như có thể khôi phục thực lực cho Nhạc Thiên lão tổ, phụ thân à nhị thúc biết được chắc chắn sẽ rất vui mừng.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng.

- Còn có linh châu thượng cổ, được rồi, sáng ngày mai ta tới nhìn linh châu thượng cổ.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói rồi bắt đầu tu luyện.

Bây giờ ở trong Hạo Thiên Tháp, Hỏa Linh Châu không ngừng rực cháy, linh khí càng ngày càng trở nên nồng đậm.

Mà lúc này ở trong một đầm nước yên tĩnh, mặt nước bắt đầu u u sôi trào, tựa hồ như có vật gì dưới đáy đầm vậy.

- Tại sao lại như vậy, chuyện gì đã xảy ra?

Một trăm người mặc áo giáp vàng thấy vậy thì dồn dập nhảy lên từ đáy hồ.

- Từ trước tới giờ chưa bao giờ xuất hiện hiện tượng này, đây rốt cuộc là chuyện gì?

Một trăm người này nhảy lên trên không hiểu chuyện gì đã xảy ra.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

556. Chương 480: Kim Linh Châu.

Mà nhìn kỹ sẽ thấy rõ, có một hài nhi đang nắm lấy một hạt châu óng ánh, xung quanh linh khí bắt đầu nồng đậm.

- Linh khí rất mạnh, linh châu chưa bao giờ có linh khí mạnh như vậy.

- Mau mở Long Đàm, chúng ta trước hết báo cho đại đội trưởng biết, thật là quý dị.

Nhìn cảnh tượng quý dị này, người đứng đầu vội nói với người bên cạnh sau đó từ từ đi tới bên cạnh viên linh châu màu vàng này.

- Âm.

Người đầu lĩnh này tiếp cận viên linh châu này xong thì viên linh châu này bắt đầu khuếch tán, một luồng lực lượng khổng lồ từ từ khuếch tán ra.

Người dẫn đầu mặc áo màu vàng đột ngột đánh bay ra, thân hình phun ra một ngụm máu tươi từ miệng ra.

- Trung đội trưởng chú ý.

Mấy đạo thân ảnh liền biến đổi, ngay lập tức một đạo chưởng mang từ họ bỏ về phía quang mang tràn ngập kia.

- Âm âm âm.

Từng thanh âm khổng lồ vang lên, ngay lập tức mấy đạo thân ảnh cũng tràn ngập quang mang bị lực lượng cường hãn đánh bay ra, thân hình cũng bắn ra một ngụm máu tươi.

- Âm âm.

Kim Linh Châu đột nhiên đánh lên từ trên không trung, tựa hồ như là đang tìm kiếm cái gì vậy.

Lúc này Nhạc Thành đang tu luyện nên không biết, sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành từ từ tỉnh chỉ tu luyện, ngay lập tức hắt thở ra một ngụm trọc khí thật dài.

Nhạc Thành mở hai mắt ra, hai sợi tinh quang trong mắt hắt lên rồi biến mất.

- Linh Châu thượng cổ, ta tới đây.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười sau đó hắt thu dọn rồi ra khỏi gian phòng.

- Ra mắt tộc trưởng, đại đội trưởng mời tộc trưởng tới long đàm.

Vừa ra khỏi phòng Nhạc Thành đã thấy hai người thuộc đội hộ vệ Kim Long cất tiếng nói.

- Đại đội trưởng đã tới Long Đàm rồi sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, hôm qua Nhạc Hạo và Nhạc Duy đã nói sáng sớm tới tìm mình tại sao hiện tại vẫn chưa tới.

- Tộc trưởng, hôm qua đại đội trưởng và lão tộc trưởng đã tới Long Đàm, trong Long Đàm đã xảy ra một chuyện quỷ dị.

Một người thuộc đội hộ vệ Kim Long cất tiếng nói.

- Long Đàm xảy ra chuyện gì?

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt mà hỏi.

Nhạc Thành biết rõ linh châu thượng cổ hiện ở Long Đàm, không phải linh châu thượng cổ gặp phải chuyện gì ngoài ý muốn chứ?

- Bẩm tộc trưởng, chúng ta cũng không biết là chuyện gì, tộc trưởng tới Long Đàm hẳn là biết.

Một người khác cất tiếng trả lời.

- Mau, chúng ta mau đi.

Nhạc Thành vội vàng nói, lúc này hẳn cũng cảm thấy sốt ruột.

Một canh giờ sau, Nhạc Thành đã tới một chỗ dưới vách núi, hiện tại có tới hai ba trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long ở đây.

Đánh giá đám người trong đám hộ vệ Kim Long mỗi người đều có thực lực thất tinh Đấu Tôn hay bát tinh Đấu Tôn, mà lúc này Nhạc Thành còn phát hiện ra có cả ma pháp sư cấp tám hậu kỳ ở đó.

- Ra mắt tộc trưởng.

Một người trong đám hộ vệ Kim Long hành lễ với Nhạc Thành, tất cả mọi người đều đã biết Nhạc Thành chính là tộc trưởng của Nhạc gia.

Những người thuộc đội hộ vệ Kim Long không theo phe trưởng lão cũng không phải là những người trung lập mà là những người có thực lực mạnh nhất, trực tiếp nghe sự sắp xếp của tộc trưởng.

- Không cần đa lễ, đại đội trưởng của các người ở đây sao?

Nhạc Thành xuống mặt đất mà cất tiếng hỏi, bây giờ Nhạc Thành đang nóng lòng muốn nhìn thấy linh châu thượng cổ.

- Bẩm tộc trưởng, đại đội trưởng hiện tại đang ở Long Đàm.

Một người thuộc đội hộ vệ Kim Long cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành nghe xong liền đi tới trước cửa động, Long Đàm hẳn là ở bên trong.

Vừa đi tới cửa động, Nhạc Thành đã cảm nhận được một luồng linh khí lớn tràn ngập, linh khí lớn như vậy Nhạc Thành cũng cảm thấy khẩn trương, khó trách Nhạc gia muốn đem đội hộ vệ Kim Long tới đây tu luyện, linh khí nồng đậm như thế mặc dù bọn họ không thể hấp thu chuyển hóa thành Đấu Khí nhưng đối với người bình thường mà nói việc tu luyện ở đây tốt hơn nơi bình thường rất nhiều.

Cái này giống như là phòng tu luyện trong đấu khí học viện vậy, linh khí rất nồng đậm, người bình thường tu luyện sẽ nhanh hơn rất nhiều, cái này đối với bất kỳ gia tộc nào mà nói đều có sức dụ hoặc rất lớn.

- Tộc trưởng, ở bên trong Long Đàm rất nguy hiểm, tộc trưởng có đi hay không?

Một người thuộc đội hộ vệ Kim Long đã nói với Nhạc Thành.

Vừa nói xong thì Nhạc Thành đã đi vào bên trong cửa động, bên trong linh khí ngày càng trở nên nồng đậm, Nhạc Thành bây giờ đã không chế Hạo Thiên Tháp xoay tròn, Hỏa Linh Châu cũng tràn ngập hồng mang chói mắt, khí tức nóng bỏng ngập tràn bên trong Hạo Thiên Tháp.

Nhạc Thành bây giờ mặc dù không nhìn thấy Linh Châu thượng cổ nhưng từ Hạo Thiên Thập hắc đã phán đoán được ra trăm phần trăm ở bên trong có một viên linh châu thượng cổ.

Đi vào bên trong, một đầm nhỏ mấy nghìn thước xuất hiện ở trong mắt của Nhạc Thành, phía trước mắt giống như là tiên cảnh.

- Âm âm.

Ở giữa không trung nổi lên một hải nhi ôm lấy linh châu thượng cổ bày lên quang mang chói mắt, ánh sáng trực tiếp chiếu vào thân thể Kim Long của Nhạc Hạo.

- Đây là, đây là...

Nhạc Thành không tự chủ được mà nhìn viên linh châu màu vàng ở trên không trung:

- Đây là Kim Linh Châu.

Trong lòng Nhạc Thành không nhin được mà kích động, viên linh châu màu vàng chuyển động tuyệt đối là Kim Linh Châu ghi lại ở trong Hạo Thiên Thập. Nhạc Thành cuối cùng cũng đã nhìn thấy viên linh châu thượng cổ thứ hai.

- Xoẹt xoẹt.

Kim Linh Châu không ngừng xoay tròn ở trên không trung, song nước ở trên mặt hồ bị kích khởi tới hơn trăm thước.

Mà xung quanh Kim Linh Châu lúc này kim mang tràn ngập, một mảng khí tức cường hãn xuất ra, giữa không trung có mấy trăm người đang đồng loạt chống lại Kim Linh Châu.

- Nhạc Thành, tại sao ngươi lại vào đây.

- Có vấn đề gì, xảy ra chuyện gì vậy?

Nhạc Thành cất tiếng nói, hắc nhìn thấy mấy trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long thì không khỏi thấy bất ngờ.

- Đem qua Linh Châu đột nhiên có biến hóa, gặp người là công kích, tựa hồ như muốn rút khỏi long đầm, đã có không ít người bị đánh cho trọng thương, ngay cả ta cũng không ngăn cản được nó.

Nhạc Duy cất tiếng nói, sắc mặt trở nên tái nhợt, hắc là đối phó với Kim Linh Châu đã làm cho hắc tiêu hao không ít thực lực.

Khuôn mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hắc cảm nhận được sự biến hóa của Hỏa Linh Châu, hắc là Kim Linh Châu cũng cảm ứng được Hạo Thiên Thập nên mới xảy ra biến hóa này.

- Xoẹt xoẹt.

Kim Linh Châu công kích mọi người, lơ lửng ở trên không trung, quang mang của Kim Linh Châu ngày càng trở nên nồng đậm, một luồng khí tức cường hãn vô cùng được khuếch tán.

Một đám hộ vệ của đội hộ vệ Kim Long nhìn thấy Kim Linh Châu thì cũng bất động, không cử động gì, chỉ là trên mặt bọn họ đều lộ ra vẻ nghi hoặc, linh châu đã công kích mọi người một đêm, tại sao lại dừng lại.

Nhạc Thành ngẩng đầu lên nhìn Kim Linh Châu ở trên không trung, thần thức của Nhạc Thành biết được Kim Linh Châu đã chăm chú về phía mình.

- Xoẹt xoẹt.

Quang mang của Kim Linh Châu trở nên tràn ngập, ngay lập tức nó bắn ra một quang mang chói mắt về phía Nhạc Thành.

Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, Kim Linh Châu bắn về phía hắc, Nhạc Thạch dĩ nhiên là biết có quan hệ tới Hạo Thiên Thập, lúc này Hỏa Linh Châu Nhạc Thành vẫn chưa muốn cho đám người Nhạc Duy biết rõ.

- Xoẹt.

Thân ảnh của Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ, quang mang của Kim Linh Châu Nhạc Thành không dám tùy tiện chạm vào, vừa rồi ngay cả Nhạc Hạo cũng bị Kim Linh Châu đánh bay, điều này đủ thấy Kim Linh Châu cường hãn thế nào.

- Tộc trưởng chú ý.

Đột nhiên không ít người đánh về phía Kim Linh Châu.

- Âm ầm.

Sau mấy đạo lực lượng va chạm, ở giữa không trung lực lượng khổng lồ khuếch tán ngăn ở trước Kim Linh Châu.

- Hừ, ta muốn xem người đối với ta thế nào.

Nhạc Thành xuất hiện một lần nữa ở trên không trung, sau đó thủ ấn của hắn nghiêng nghiêng đánh tới, thanh mang trở nên tràn ngập.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

557. Chương 481: Ngũ Trảo Kim Long.

- Xoẹt xoẹt.

Kim Linh châu nhanh chóng lùi lại, thanh mang càng thêm nồng đậm, hình như đối với Nhạc Thành có một vẻ kiêng kỵ, không dám động vào thanh mang của Nhạc Thành.

- Có một số linh trí.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, thủ ấn của hắn nghiêng nghiêng đánh tới, một mảng thanh mang đánh về phía Kim Linh Châu.

Một mảng quang mang chói mắt của Kim Linh Châu trở nên tràn ngập, ngay lập tức dừng lại giữa không trung, nhìn thấy thanh mang không ngừng đuổi theo, sau đó hai luồng ánh sáng không ngừng dây dưa.

- Xoẹt.

Hai mảng ánh sáng dây dưa xong một mảng quang mang chói mắt tràn ngập, ở xung quanh bao phủ một quang mang ánh sáng cũng xen theo một khí tức quỷ dị.

Nhạc Thành cùng với Kim Linh Châu dây dưa nhanh chóng khiến cho Nhạc Duy cùng với Nhạc Hạo và đội hộ vệ Kim Long cảm thấy nghi ngờ, tuy nhiên vừa rồi không ai ngăn cản được mà dường như Nhạc Thành có thể thì phải.

- Xoẹt

Hai mảng quang mang chói mắt tản ra, ngay lập tức Hỏa Linh Châu đánh về phía Nhạc Thành.

Sắc mặt của Nhạc Thành hiện tại tái nhợt, hắn không nghĩ rằng Kim Linh Châu lại khó đối phó như thế, so với Hỏa Linh Châu ở trong Hạo Thiên Thập còn khó đối phó hơn.

- Hừ.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, thủ ấn của hắn biến đổi, quanh thân của hắn chuyển động một mảng thanh mang.

Thanh mang một lần nữa bao bọc hướng về phía Kim Linh Châu, sắc mặt của Nhạc Thành trở nên tái nhợt.

- Xoẹt xoẹt.

Kim Linh Châu một lần nữa không ngừng đấu tranh, tựa hồ như là bị thanh mang bao trùm.

- Ở trên còn có một số khí tức linh hồn do Hạo Thiên đại đế lưu lại, còn có một số khí tức tàn yếu, muốn luyện chế Kim Linh Châu thì tương đối phiền toái.

Toan Nghê Tộc lẩm bẩm nói trong lòng, Kim Linh Châu rõ ràng là do Hạo Thiên đại đế để lại, Hạo Thiên Tháp chính là bốn mạng thần khí của nó.

Kim Linh Châu có linh hồn lực của sư tổ cho nên mới công khai công kích mọi người, mà linh hồn lực của Kim Linh Châu hẳn là từ từ biến mất không còn nữa, dù sao sư tổ cũng đã chết mấy nghìn năm, hơn phân nửa là ở trong Hạo Thiên Tháp và Hỏa Linh Châu cho nên Kim Linh Châu yên lặng.

Muốn luyện hóa Kim Linh Châu trước tiên phải khống chế linh hồn lực.

- Xoẹt xoẹt.

Kim Linh Châu tràn ngập thanh mang, ngay lập tức không ngừng đấu tranh.

- Xuy xuy xuy.

Một thanh âm quỷ dị vang lên, ngay lập tức một mảng sáng tràn ngập, vàng sáng màu vàng trên Kim Linh Châu không ngừng khuếch tán, thanh mang của Nhạc Thành bao bọc Kim Linh Châu cũng tạo ra một khe hở rất lớn.

- Ngao ngao.

Hai luồng thanh âm rỗng ngăm gào thét ở trên không trung, ngay sau đó hai con ngũ trảo kim long màu vàng xoay tròn, chỉ thấy hai con này thân hình dài tới hai nghìn thước như là hươu nai, mắt như hổ, thân như rắn, vây như cái, trao như ưng, chưởng như hổ, tai như trâu, toàn thân tràn ngập một luồng sáng màu vàng khí tức cường hãn cũng tràn ngập ở trên không trung.

- Đây là gì, là Kim Long.

- Trời ơi, đây là ma thú gì, khí tức thật là cường hãn.

Mọi người nhìn thấy con hoàng kim cự long thì hít một hơi lạnh, con hoàng kim cự long này thật khiến cho người ta rung động.

- Ở trong Hạo Thiên Tháp có hai con Kim Long tại sao ở đây cũng có hai con?

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống mà tự hỏi.

- Hóa ra là rất giống mà thôi, không phải là hai con rồng ở trong Hạo Thiên Tháp, chỉ là dùng khí tức mà ngưng tụ mà thôi.

Nhạc Thành đánh giá cẩn thận hai con Kim Long, hai con này giống như hai con ở trong Hạo Thiên Tháp nhưng mà khí tức thì không giống.

Nhìn kỹ thì nói hai con Hoàng Kim Cự long này chỉ là do linh khí nồng đậm của Kim Linh Châu ngưng tụ mà thôi.

- Ngao ngao.

Hai con Hoàng Kim Cự long gào thét một tiếng sau đó điên dại nhào tới Nhạc Thành.

- Súc sinh.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng sau đó hấn bố trí thân thể Kim Long ngay lập tức một long lân bao phủ quanh người của hắn.

Trong tay của hắn ngưng kết thủ ấn, một luồng ánh sáng loan nguyệt ngưng tụ.

- Toàn Phong Trảm.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, ngay lập tức loan nguyệt ánh sáng công kích về phía Hoàng Kim Cự Long kia, đồng thời thủ ấn của hắn lại tái khởi, thân hình của hắn cấp tốc uốn éo trên không trung, một luồng công kích vô cùng lớn bắn tới Kim Long.

- Phong Lôi Thối.

- Âm âm.

Nhạc Thành ngừng tụ hai luồng lực lượng công kích ở trên không trung tấn công về phía hai con cự long, sau đó quang mang trở nên tràn ngập, Toàn Phong Trảm và Phong Lôi Thối của Nhạc Thành đã đánh vỡ nát bảy hai con rồng này.

Toàn Phong Trảm và Phong Lôi thối của Nhạc Thành uy lực so với Âm Dương Kiếm và Âm Ảnh Kiếm cũng không kém bao nhiêu, lúc này khoảng cách giữa hai con hoàng kim cự long đã bị đánh tan, lực lượng cường hãn khiến cho Nhạc Thành phải giật mình.

Hai con hoàng kim cự long cũng không đình chỉ thân hình mà tiếp tục đánh về phía Nhạc Thành.

- Hừ, người thực sự cho rằng ta không thu thập được người sao?

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng sau đó thủ ấn của hắn tung bay ra, đối phó với hai con Kim Long này Nhạc Thành không có cách nào, tuy nhiên thu phục bọn nó thì Nhạc Thành vẫn có phần nắm chắc, dù sao Kim Linh Châu cũng bám trụ vào trong Hạo Thiên Tháp, có Hạo Thiên Tháp là có thể thu phục được hai con rồng này.

Kim Linh Châu mặc dù là do Hạo Thiên đại đế để lại nhưng mà Hạo Thiên Tháp cũng là bốn mạng linh khí, lợi dụng Hạo Thiên Tháp để thu phục Kim Linh Châu cũng không có vấn đề gì lớn.

- Hạo Thiên Tháp.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, ngay lập tức ở trên mi tâm của hắn xuất hiện một màu đồng cổ.

Hai thân ảnh từ trong tháp kích xạ ra, như là hai con tiểu xà vậy.

- Ngao ngao.

Mà hai con tiểu xà này nhảy ra Hạo Thiên Tháp đã gào thét một tiếng ở trên không trung, sau đó thân hình đột nhiên mở rộng.

- Tại sao lại có thể như vậy, đến hai con rồng lớn.

- Đây là hai con Hỏa Long, hai con Hỏa Long khổng lồ.

- Hai con Hỏa Long này tựa hồ là do tộc trưởng phát ra.

Ở giữa không trung, hai con Ngũ Trảo hỏa long xoay tròn, chỉ là hai con rồng này dài một nghìn thước, cũng giống như là Kim Long, sừng như hươu, đồng như rồng, mắt như hổ, thân như rắn, vảy như cá, trảo như ưng, chưởng như hổ, tai như trâu, toàn thân tràn ngập một ngọn lửa nóng bỏng.

Dưới khí tức nóng bỏng này mọi người cảm nhận thấy một lực lượng nóng rực, cả thiên địa giống như bị hai con rồng lửa này kiểm soát vậy.

- Gao gao.

Bốn con rồng ở giữa không trung gào thét, sau đó bốn con rồng không hề công kích mà lại muốn tới gần nhau tiếng gầm gừ cũng trở nên ôn hòa hơn rất nhiều.

Mặc dù bốn con rồng gầm gừ ôn hòa hơn nhưng khí tức cường hãn không hề giảm bớt, ngược lại còn chiếu rọi cho nhau.

Dưới khí tức cường hãn này, một số người thuộc đội hộ vệ Kim Long đã không chịu được, hô hấp cũng trở nên khó khăn.

- Mọi người toàn bộ ra ngoài, để ta đối phó với linh châu.

Nhạc Thành ở giữa không trung hét lớn.

- Nhạc Thành, người lo được hay không, hay là ta ở lại giúp người.

Nhạc Duy lo lắng cất tiếng hỏi Nhạc Thành, Nhạc Thành gọi ra hai con hỏa long hấn kinh ngạc không thôi, đặc biệt là hai con hỏa long lúc này với Kim Long dường như có liên hệ gì đó, tựa hồ như là nhớ nhưng, đặc biệt là hôm qua Nhạc Thành tới long mộ, ở trong long đàm đã xảy ra chuyện dị thường.

- Không cần, ta chưa rời khỏi long đàm, ai cũng không được đi vào, nếu trái lời sẽ bị xử theo quy củ trong tộc.

Nhạc Thành cất tiếng nói, thu phục Kim Linh Châu không phải là vấn đề nhỏ, Nhạc Thành dĩ nhiên là không để mọi người quấy rầy.

Đám hộ vệ Kim Long nghe thấy Nhạc Thành nói như vậy thì ào ào bước ra ngoài cửa động, Nhạc Duy cùng với Nhạc Hạo hai người do dự một chút rồi cũng bước ra.

Thủ ấn của Nhạc Thành cấp tốc tung bay, lập tức một đạo cấp chế lợi hại được bố trí ở cửa động.

Chuyện này khiến cho Nhạc Thành cảm thấy yên tâm hơn, sau đó Nhạc Thành nhét hai viên đan dược vào trong miệng, vừa rồi hắn đã tiêu hao pháp lực không ít.

Chăm chú nhìn bốn con rồng giữa không trung, sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, hắn nhận không được mà cảm thấy hưng phấn, linh châu thượng cổ cuối cùng cũng tìm được.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

558. Chương 482: Luyện Hóa.

- Linh Châu thượng cổ cầm đi Thúy Phong Cổ Nham gia nhập từ đường tẩy lễ với Tứ Đại Thú Tộc, Tam Đại Nhân Tộc và Hắc Ám Thần Điện có thể dẫn xuất tám viên linh châu khác, nhưng trước hết phải luyện hóa Kim Linh Châu.

- Luyện hóa, sau khi đem Kim Linh Châu giữ lại, lúc đó đến Thúy Phong Cổ Nham sẽ nhất cử có được tám viên linh châu khác.

Nhạc Thành hạ quyết tâm, khóa miệng của hắn sau đó nở ra một nụ cười,

Ở giữa không trung, bốn con rồng lớn hai mặt nhìn nhau, Nhạc Thành kinh ngạc phát hiện ra, Hỏa Linh Châu khổng lồ chế hai con Hỏa Long thân hình so với Hoàng Kim Cự long còn lớn hơn.

Trong chuyện này Nhạc Thành chưa rõ ràng nhưng hắn biết xem chừng có quan hệ rất lớn với Kim Linh Châu.

- Hạo Thiên Tháp, lên.

Nhạc Thành mỉm cười quát nhẹ, sau đó thủ ấn trong tay của hắn cũng biến đổi, Hạo Thiên Tháp đột nhiên cấp tốc mở rộng trên không trung, lúc này Hạo Thiên Tháp đã đạt tới trình độ khủng bố, không gian xung quanh long đàm đều bị Hạo Thiên Tháp bao phủ.

- Ao ao.

Nhìn thấy Hạo Thiên Tháp rất lớn, hai con rồng gào lên, trong ánh mắt mê mang chăm chú nhìn Hạo Thiên Tháp, đồng thời Kim Linh Châu cũng bắt đầu lay động, nhanh chóng xoay vòng xung quanh Hạo Thiên Tháp.

- Xem ra, dùng Hạo Thiên Tháp trợ giúp luyện hóa Kim Linh Châu cũng không phải là điều khó.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, Hạo Thiên Tháp chính là do mười viên linh châu thượng cổ hợp thành, là nơi cư trú của mười viên linh châu, đối với Hạo Thiên Tháp, Kim Linh Châu tự nhiên là không công kích, ngược lại có một cảm giác quen thuộc.

- Hỏa Linh Châu. Ra.

Thủ ấn của Nhạc Thành xuất hiện, một hài nhi cầm lấy một viên linh châu trôi lên trên không trung, chính là Hỏa Linh Châu.

Hỏa Linh Châu đã sớm muốn trôi lên Hạo Thiên Tháp chỉ là bị Nhạc Thành chế trụ mà thôi, nếu như Nhạc Duy biết được mình có một viên linh châu thì tuyệt đối sẽ phiền toái.

Về phần hai con rồng lửa, Nhạc Thành cũng không sợ đám người Nhạc Duy đoán ra điều gì, cho dù bọn họ có đoán thì cũng chỉ là đoán mà thôi, không tận mắt thấy Hỏa Linh Châu là được.

Hỏa Linh Châu vừa trôi ra khỏi Hạo Thiên Tháp thì khí tức nóng bỏng trở nên tràn ngập, khí tức này so với hai con rồng lửa còn nồng đậm hơn.

Bất quá dưới khí tức nóng bỏng này, Nhạc Thành lại không cảm thấy bất kỳ ảnh hưởng nào.

- Xoẹt xoẹt.

Ở giữa không trung, Hạo Thiên Tháp không ngừng xoay tròn, Kim Linh Châu cảm nhận được Hỏa Linh Châu thì cũng xoay tròn mà nổi lên giữa không trung.

Về phần Hỏa Linh Châu sau khi trôi lên Hạo Thiên Tháp cũng di động về phía Kim Linh Châu.

Hỏa Linh Châu phát ra hỏa diễm tăng vọt, giống như là Liệt Diễm vậy.

Một mảng kim mang của Kim Linh Châu cũng tăng vọt, thoát nhìn giống như là mặt trời mới mọc ở phương đông vậy, vô cùng đẹp mắt.

Hai viên linh châu từ từ tiếp cận ở trên không trung, sau đó hai luồng lực lượng bắt đầu trở nên tràn ngập.

Ở giữa không trung, linh khí trở nên vô cùng lớn, linh khí đã đạt tới một trình độ khủng bố, mà ngay cả Nhạc Thành cũng kinh ngạc không thôi, linh khí như vậy mạnh hơn so với một viên linh châu gấp một trăm lần.

Một viên Hỏa Linh Châu đã khiến cho Nhạc Thành kinh ngạc mà hiện tại có tới hai viên linh châu thượng cổ xuất hiện sức mạnh gấp một trăm lần, đây là điều quá kinh khủng, nếu tu luyện dưới linh khí nồng đậm này, kẻ ngốc tu chân cũng biến thành thiên tài.

- U u.

Ở giữa không trung kim mang không ngừng chuyển động với ngọn lửa, giống như là bạn bè lâu năm không gặp vậy.

Linh khí cường hãn tràn ngập khiến cho Linh Mộ cũng phát sinh biến hóa.

Linh khí nồng đậm không biết từ nơi nào truyền tới khiến choc him bay cá nhảy ào ào tập trung quanh linh mộ, tham lam hấp thu linh khí này.

Linh khí tràn ngập này khiến cho một số người thuộc đội hộ vệ Kim Long cũng cảm thấy điên cuồng, linh khí này đối với tu vi của bọn họ có lợi ích rất lớn.

Chỉ là linh khí này không tới nhiều bọn họ, bởi vì Nhạc Thành đã trực tiếp hấp thu và sử dụng.

Đám hộ vệ Kim Long chỉ có thể dựa vào linh khí này mà tăng tốc độ tu luyện mà thôi, giống như là tu luyện ở trong Đấu khí học viện vậy, chỉ có thể tăng tốc độ chứ không thể hấp thu trực tiếp giống như Nhạc Thành.

- Gia gia, có chuyện gì vậy, linh khí tại sao lại mạnh như vậy?

Nynhh kinh ngạc hỏi Nhạc Duy.

- Ta nghĩ có quan hệ với Nhạc Thành.

Nhạc Duy chăm chú nhìn vào trong long đàm mà nói.

- Gia gia, tựa hồ như có quan hệ tới Nhạc Thành.

Nhạc Hạo cất tiếng nói.

- Có lẽ vậy, ta cũng không biết, Nhạc Thành, người này ngay cả ta cũng nhìn không thấu.

Nhạc Duy chăm chú nhìn về phía trước mà thở dài nói:

- Phải người hộ pháp nơi này, không nên quấy rầy Nhạc Thành.

Trong long đàm lúc này, một Hạo Thiên Tháp rất lớn đã bao phủ ở trên không, mà lúc này hai viên Hỏa Linh Châu đã tới gần với nhau, dưới Hạo Thiên Tháp bốn con rồng đã tề tụ, tựa như là bạn bè lâu năm không gặp.

- Xong rồi sao?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó thủ ấn của hắn cấp tốc biến hóa, hỏa diễm của Hỏa Linh Châu hơi chếch lên, ngay lập tức Hỏa Linh Châu bay vào trong Hạo Thiên Tháp.

- Xoẹt.

Kim Linh Châu thấy như vậy thì cũng cảm ứng, theo sát mà bay vào trong Hạo Thiên Tháp.

- Gao gao.

Bốn con rồng lớn gào thét một tiếng sau đó nhanh chóng tiến vào trong Hạo Thiên Tháp.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành nhanh chóng biến đổi, sau đó hắn nhanh chóng thu hồi Hạo Thiên Tháp đang lơ lửng ở trên không trung.

Ngay sau đó Nhạc Thành nở ra một nụ cười, thân ảnh của hắn cũng như một đạo cầu vồng biến mất ngay tại chỗ.

Hạo Thiên Tháp xuất hiện phía trước ở trên thạch bình, bốn con rồng xoay tròn ở trên không trung, mà ở phía dưới, Hỏa Linh Châu và Kim Linh Châu cũng tràn ngập một mảng sáng xanh.

- Xoẹt xoẹt.

Nhạc Thành tiến vào trong Hạo Thiên Tháp xong thì Hạo Thiên Tháp lơ lửng trên không trung Kim Linh Châu tiến vào trong Hạo Thiên Tháp Nhạc Thành cũng thở ra một hơi, cho dù vạn nhất hắn không luyện hóa được Kim Linh Châu thì nó cũng không thể rời khỏi Hạo Thiên Tháp.

Ở trong Hạo Thiên Tháp, bốn mươi hai người trưởng lão của Nhạc gia Nhạc Thành tuy không làm gì được nhưng bọn họ cũng đừng hòng rời khỏi.

- Xoẹt xoẹt.

Ánh sáng của Kim Linh Châu đại phát, ngay lập tức không ngừng xoay tròn, rơi vào một trong mười cột đá ở bên trong, Nhạc Thành nhìn thấy rõ đó chính là cột đá khắc hình con kim cự long.

- Gao gao.

Hai con cự long hét lớn một tiếng rồi lập tức đánh về phía hai cột đá.

- Xoẹt xoẹt.

Hai con kim long và cột đá dung hợp lại với nhau, sau đó không có phản ứng gì nữa, giống như vừa rồi chẳng có chuyện gì xảy ra vậy.

Chỉ có Nhạc Thành mới cảm thấy bởi vì Hạo Thiên Tháp đã bị hắn luyện hóa cho nên tất cả mọi thứ bên trong đều bị hắn biến đến, hiện tại khí tức ở trong Hạo Thiên Tháp so với trước kia còn mạnh hơn gấp trăm lần, nhưng mà lực lượng khí tức này Nhạc Thành cũng không kiểm soát nổi, tất cả vẫn không hoàn toàn thuộc về hắn.

- Lực lượng rất mạnh, không hổ là linh châu thượng cổ.

Nhạc Thành vô cùng kích động nói, tăng thêm một viên linh châu thượng cổ đã mạnh hơn gấp trăm lần, chỉ khi mình luyện hóa Kim Linh Châu thành công thì luồng lực lượng này mới thuộc về mình.

- Vậy thì luyện hóa thôi.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, sau đó hắn lập tức thả người lên trước thạch bình.

- Đánh.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, ngay lập tức Hỏa Linh Châu quay lại trung tâm cột đá.

- Gao gao.

Hai con Hỏa long gào thét một tiếng sau đó một ngọn lửa nóng bỏng quay lại cột đá.

Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, sắc mặt của hắn cũng trở nên ngưng trọng.

Bây giờ Nhạc Thành dự định luyện hóa Kim Linh Châu, bảo vật thượng cổ như vậy Nhạc Thành cũng biết rằng độ khó luyện hóa cũng không hề ít, chỉ cần một sơ sẩy là bị phản phệ.

- Hu.

Nhạc Thành hít một hơi thật sâu.

Thủ ấn của hắn bắt đầu tung bay, bất kể thế nào thì Kim Linh Châu cũng phải luyện hóa, luyện hóa xong Kim Linh Châu, hai tháng sau là có thể tới Thúy Phong Cổ Nham, Nhạc Thành lúc đó đã có thể nắm chắc.

- Xoẹt.

Một mảng thanh mang tràn ngập ở trong tay của Nhạc Thành, sau đó bắn về phía Kim Linh Châu, bao bọc Kim Linh châu ở trong đó.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

559. Chương 483: Linh Hồn Lực Còn Sót Lại.

- Khá tốt không có phản kháng, bằng không sẽ phiền toái.

Nhạc Thành mừng rỡ mà nói, bị pháp lực của mình bao bọc, Kim Linh Châu không có phản kháng Nhạc Thành cũng bất ngờ.

- Xoẹt xoẹt.

Đúng lúc Nhạc Thành vừa cao hứng xong thì kim mang trên Kim Linh Châu đã đại phát ngay lập tức một mảng kim mang chói mắt trở nên tràn ngập.

- A a.

Nhạc Thành cất tiếng, sau đó khóe miệng của hắn hiện ra một vết máu, sắc mặt đồng thời trở nên trắng bệch, quả đúng là hắn đã bị Kim Linh Châu làm cho bị thương.

- Xoẹt xoẹt.

Kim Linh Châu một lần nữa xoay tròn ở trên không trung, màu vàng chói mắt cũng trở nên tràn ngập.

- Ao ao.

Từng thanh âm rỗng ngâm kêu lên đình tại nhức óc, lỗ tai của Nhạc Thành cũng trở nên ông ông tác hưởng, nhìn thấy cột đá trên trời bong loáng hần kinh ngạc không thôi.

Mà lúc này Nhạc Thành hít một hơi lạnh, giờ phút này hai con thạch long đã lớn lên không ít, hai con tựa hồ như mới hai nghìn thước, mà lúc này cột đã đã lớn tới ba nghìn thước, cso hoàng kim cự long, kim mang vạn trượng chiếu rọi.

Mà lúc này khí tức của hai con rồng đã đạt tới một trình độ khủng bố, khí tức cường hãn này khiến cho Nhạc Thành phải run cả người lên, dưới khí tức cường hãn này, Nhạc Thành cảm nhận thấy mình như gặp phải một cường giả siêu cấp vậy.

- Gao gao.

Hai con cự long gào thét lên một tiếng sau đó đánh về phía Nhạc Thành, khí tức cường hãn khiến cho Nhạc Thành biết rằng không thể chống lại.

- Chết tiệt.

Nhạc Thành không biết nên cao hứng hay là trách mình xui xẻo, cao hứng là cuối cùng cũng đã tìm thấy viên linh châu thượng cổ thứ hai, xui xẻo chính là viên linh châu thượng cổ này tựa hồ như luyện hóa không hề dễ dàng.

Nhạc Thành không có bất kỳ do dự nào, thân ảnh của hắn biến thành một luồng cầu vòng biến mất ngay tại chỗ, Kim Linh Châu sắp tới sẽ công kích hắn, dưới linh hồn lực mà sư tổ lưu lại bản năng sẽ khiến cho Kim Linh Châu chống lại sự luyện hóa.

- Hỏa Linh Châu.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, hắn quyết định dùng Hỏa Linh Châu để chống lại Kim Linh Châu.

- Xoẹt xoẹt.

Hỏa Linh Châu nhảy ra khỏi cột đá, ngay lập tức một ngọn lửa được ngăn cản trước Kim Linh Châu.

- Gao gao.

Hai con Hỏa Long vô cùng lớn bay lên, khí tức tràn ngập, ngăn hai con hoàng kim cự long lại. Hai con Hỏa Long vô cùng khổng lồ, lớn cũng ngang với hai con Kim Long.

- Xoẹt xoẹt.

Đúng như Nhạc Thành tưởng tượng, trước Hỏa Linh Châu, Kim Linh Châu đã đình chỉ công kích với Nhạc Thành, từ từ yên tĩnh trở lại.

Nhạc Thành ở phía xa xa, hắn cũng không dám nghênh đón Kim Linh Châu nữa, xem ra chỉ có thể xóa đình linh hồn lực còn sót lại của Kim Linh Châu mới có thể luyện hóa nó.

- Cứ như vậy đi, thời gian lúc này là làm sao để quên nó đi.

Nhạc Thành một lần nữa ngưng trọng mà nở ra một nụ cười sau đó hắn khoanh chân lơ lửng ở trên không trung nhìn về phía xa xa giống như là tiên nhân vậy.

Thủ ấn của Nhạc Thành trung bay, trong tay của hắn ngưng kết một thủ ấn quý dị, ngay lập tức một mảng lực lượng nóng bỏng của Hỏa Linh Châu ôn hoà bao bọc Kim Linh Châu.

Nhạc Thành định dùng Hỏa Linh Châu luyện hóa linh hồn lực còn sót lại của Kim Linh Châu, linh hồn lực chỉ có một số bản năng và trí năng, về phần linh trí của Hạo Thiên đại đế đã sớm không còn tồn tại.

Dựa theo Nhạc Thành phỏng đoán, thực lực của sư tổ lúc đó ít nhất cũng đạt tới trình độ Đại La Kim Tiên siêu cường ở Huyền Thiên Nội lục không có người nào có khả năng xóa được.

Cho nên lúc này mười viên linh châu thượng cổ của Hạo Thiên đại đế không còn linh trí, nếu không thì dựa vào tu vi của Hạo THIÊN Đại đế tụ tập mười viên linh châu là có thể sống lại.

Đã đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, chỉ cần một chút linh hồn lực là có thể bất diệt không chết, đại nạn buông xuống có thể dựa vào linh hồn lực luân hồi chuyển thế để tránh kiếp nạn.

Hỏa Linh Châu ôn hòa bao bọc Kim Linh Châu, Kim Linh Châu ở bên trong lắng lắng sau đó tiếp nhận ngọn lửa bao bọc của Hỏa Linh Châu.

Chuyện này khiến cho Nhạc Thành vô cùng vui mừng, xem ra việc mình làm đã thành công.

Hữu hiệu của Hỏa Linh Châu Nhạc Thành cũng không dám nóng nảy, hấn lập tức khống chế linh hồn lực còn sót lại của Kim Linh Châu.

Bốn con rồng xoay tròn trên không bất động, Nhạc Thành khoanh chân chăm chú nhìn linh hồn lực còn sót lại của Kim Linh Châu.

Tất cả đều yên tĩnh nhưng Nhạc Thành biết rằng ở bên trong có sóng đào rất lớn, khống chế được linh hồn lực của Kim Linh Châu, một chút cũng không thể khinh thường, pháp lực sẽ nhanh chóng bị tiêu hao, may mà Hỏa Linh Châu đã bị mình luyện hóa nếu không thì với tu vi của Nhạc Thành bây giờ muốn luyện hóa Kim Linh Châu thì giống như là si mộng vậy.

Mặc dù linh hồn lực còn sót lại của Kim Linh Châu không mạnh mẽ nhưng mà chủ nhân của nó chính là Hạo Thiên Đại đế, một người vô cùng linh trí cho nên linh hồn lực không dễ để Nhạc Thành đối phó.

Nếu như Nhạc Thành muốn phế bỏ linh hồn lực còn sót lại của Kim Linh Châu thì chưa đột phá tới Hợp Thể Hậu kỳ thì khó mà làm được, mà bây giờ nhờ vào Hỏa Linh Châu Nhạc Thành vô cùng thuận lợi.

Thời gian từ từ trôi qua, ở bên ngoài, đội hộ vệ Kim Long hộ pháp Nhạc Thành vẫn kiên nhẫn chờ đợi.

Tất cả mọi người đều kỳ quái, không biết là tộc trưởng có thu phục được hai con hoàng kim cự long không.

Bảy ngày sau, Nhạc Thành tái nhợt cả khuôn mặt mà thở ra một ngụm trọc khí.

- Xoẹt xoẹt.

Ở giữa không trung, Hỏa Linh Châu mang theo một ngọn lửa rút khỏi Kim Linh Châu, Kim Linh Châu hiện ra một kim mang chói mắt, chỉ là kim mang hiện tại bình thường hơn trước kia rất nhiều.

- May mà có Hỏa Linh Châu, nếu không thì đã phiền toái.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói rồi chú ý tới Kim Linh Châu đang bình thường kia.

- Nên luyện hóa.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói sau đó nở ra một nụ cười hkoor:

- Sắp phải ném một chút khổ sở rồi.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, sau đó hấn khẽ quát nhẹ:

- Quay về.

Hỏa Linh Châu bị Nhạc Thành đánh thủ ấn ra thì đã quay trở về cột đá.

- Gao gao.

Ngay lập tức hai con rồng lửa bao quanh cột đá, hóa thành hai con thạch long.

- Lên.

thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, sau đó cả người của hấn biết mất, thủ ấn của hấn không ngừng tung bay sau đó vài viên đan dược đã bị hấn nhét vào trong miệng.

- Xoẹt xoẹt.

Kim Linh Châu lúc này đã nhu thuận rơi lên đỉnh đầu của Nhạc Thành, một mảng kim mang tràn ngập bao bọc Nhạc Thành vào trong đó.

Nhạc Thành chẳng dám tỏ vẻ gì, ngược lại sắc mặt lại trở nên ngưng trọng thêm.

- Gao gao.

Hai con rồng vàng gào thét một tiếng sau đó lập tức hóa thành hai bàn tay nhỏ quẩn quanh Kim Linh Châu, giống như là lưỡng long đùa giỡn vậy.

- Xoẹt xoẹt.

Một lát sau Kim Linh Châu đã chẩy xuống, lập tức hai con tiểu long chui vào trong thân thể của Nhạc Thành, sau đó lại chui ra, hai con tiểu long màu vàng cứ như vậy thay phiên nhau chui vào chui ra thân thể Nhạc Thành.

Màn này quỷ dị vô cùng, hai con tiểu long màu vàng giống như đã hóa thành nhất thể với Nhạc Thành.

Chỉ có Nhạc Thành biết bây giờ mình giống như sắp chết đi vậy, lực phủ ngũ tạng trong cơ thể chấn động kịch liệt, một luồng lực lượng vô cùng lớn đang đánh vào lực phủ ngũ tạng của mình, may mà mình đã rèn luyện lực phủ ngũ tạng nếu không thì không thể chống lại lực lượng cường hãn đó.

Bây giờ Nhạc Thành càng cảm thấy phiền toái thêm.

Một lực lượng cường hãn chịu sự chống cự của Kim Linh Châu, mặc dù Kim Linh Châu không còn linh hồn lực của sư tổ nhưng vẫn còn khả năng phản kháng.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

560. Chương 484: Kỳ Tích Của Vũ Văn Gia Ta.

Thân là linh châu thượng cổ, Kim Linh Châu đã có linh trí, chỉ là linh châu chưa mở ra mà thôi.

Kim linh châu tiến vào thần thức của Nhạc Thành xong vẫn không có tác dụng gì, ngược lại khí tức cường hãn của Kim Linh Châu lúc này giống như tiến vào một cái động không đáy vậy, đồng thời lực lượng cường hãn của nó trực tiếp thôn phệ thần thức của Nhạc Thành.

Đây chính là điều Nhạc Thành hoảng sợ, nếu như thần trí của hắn bị Kim Linh Châu thôn phệ thì không phải mình luyện hóa Kim Linh Châu mà chính là bị Kim Linh Châu luyện hóa lại, để lúc đó mình sẽ trở thành khôi lỗi của Kim Linh Châu.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, hắc vôi vàng khổng lồ chế thần trí của mình, cứ như vậy Nhạc Thành đã giằng co với Kim Linh Châu.

Cứ như vậy cho đến ba ngày sau, Nhạc Thành mới buông lỏng lại, từ từ khống chế thần trí của mình tiến vào trong Kim Linh Châu, đồng thời thủ ấn của hắn cũng biến đổi một mảng thanh mang nồng đậm bao bọc lấy Kim Linh Châu.

Nhạc Thành cuối cùng cũng đã khống chế được Kim Linh Châu, bây giờ chính là lúc từ từ luyện hóa, Nhạc Thành tu luyện chính là Hỗn Nguyên Chân Kinh, cũng bởi vì luyện hóa Kim Linh Châu cần một số điều kiện cho nên Nhạc Thành tu luyện những công pháp tu chân khác chỉ sợ luyện hoá Kim Linh Châu càng thêm khó khăn.

Thời gian từ từ trôi qua, trong long đàm hoàn toàn yên tĩnh nhưng không ai dám tiến vào trong quấy rầy Nhạc Thành.

Mà lúc này ở trong một kết giới của Vũ Văn gia, một hài nhi trắng nõn đang ôm một viên linh châu nồng đậm linh khí, viên linh châu không ngừng xoay tròn, nồng đậm linh khí đã đạt tới mức khủng bố.

Mà lúc này ở dưới viên linh châu, một cô gái áo tím đang khoanh chân ngồi, toàn thân nàng tràn ngập ma pháp hỏa hệ.

Cô gái áo tím này là một nữ tử tuyệt đẹp, ngũ quan trắng nõn, hai mắt hơi nhắm lại, chính là Yến Hiểu Kỳ.

Một lát sau nguyên tố ma pháp hỏa hệ đã tràn ngập, mà lúc này Yến Hiểu Kỳ đã móc một viên đan dược nhét vào miệng của mình, chính là viên đan dược lúc Nhạc Thành rời khỏi Vũ Văn gia cho nàng, đối với viên đan dược này, Yến Hiểu Kỳ biết rằng nó có tác dụng cực lớn.

Đối với việc Nhạc Thành làm tất cả vì mình, Yến Hiểu Kỳ để thật sâu trong lòng, mà hiện tại Yến Hiểu Kỳ sắp đột phá, đạt tới ma pháp sư cấp tám đã là một điều rất khó khăn, một số người đột phá tới đây là vĩnh viễn không cách nào đột phá nữa.

Vậy mà mấy tháng trước Yến Hiểu Kỳ đã đạt tới mức ma pháp sư cấp tám sơ kỳ đỉnh phong sau đó đột phá tới ma pháp sư cấp tám trung kỳ. Hiện tại Yến Hiểu Kỳ sắp đột phá tới ma pháp sư cấp tám hậu kỳ.

Mỗi lần đột phá là phải có một luồng lực lượng giúp đỡ, Yến Hiểu Kỳ biết rằng đột phá là một cửa ải rất khó khăn với mình, cho nên cần phải dùng đan dược hỗ trợ, hơn nữa chỗ này cũng nồng đậm linh khí nơi này so với ma pháp học viện cũng giống nhau.

Đồng thời Yến Hiểu Kỳ sau khi nhìn thấy viên linh châu trắng noãn thì biết đây chính là viên linh châu mà Nhạc Thành tìm kiếm, một viên linh châu thượng cổ.

Chỉ là đang bế quan, Yến Hiểu Kỳ cũng không nghĩ quá nhiều, dù sao Nhạc Thành cũng chỉ nói mình lưu ý mà thôi, thuận tay có thể lấy, không lấy được cũng không sao, chỉ cần bảo tống tích linh châu cho hắn là được.

Dưới linh khí nồng đậm cộng thêm công hiệu đan dược của Nhạc Thành, tốc độ tu vi của Yến Hiểu Kỳ quá khủng bố.

Chỉ là đan dược của Nhạc Thành, Vũ Văn gia không hề biết, ở bên trong kết giới ma pháp lực cường hãn tràn ngập khiến cho Vũ Văn gia toàn bộ điên dại, Vũ Văn Hạo Nguyên đã sớm nghe nói cho nên đã tới bên ngoài kết giới, đồng thời ở bên trong, mấy đạo khí tức mờ mờ cũng quét liên tục về phía này.

Hơn một trăm trưởng lão của Vũ Văn gia hiện tại hưng phấn không thôi, một số người mặc áo giáp, đây chính là những cường giả đầu tôn, lực tinh thất tinh Đấu Tôn ở ngoài canh gác, những người này cường hãn vô cùng.

Mấy tháng liên tục đột phá khiến cho những người thuộc đội hộ vệ Vũ Văn gia không cách nào ngẩng đầu lên, bọn họ cũng biết rõ Yến Hiểu Kỳ tiểu thư hiện tại cách bọn họ quá xa.

- Thật là kỳ tích, kỳ tích của Vũ Văn gia.

Vũ Văn Hạo Nguyên vui mừng mà nói.

- Đúng thế, Yến Hiểu Kỳ đứa bé này chỉ trong vòng mấy tháng ngắn ngủi mà đã đột phá lên ma pháp sư cấp tám trung kỳ, hiện tại lại còn sắp đột phá lên ma pháp sư cấp tám hậu kỳ, thật là kỳ tích.

Vũ Văn Quyên cũng vô cùng phấn khởi mà nói.

- Cha, mẹ, may mà chúng ta tìm được Hiểu Kỳ, với chín thành huyết mạch Thiên Nhân U Lam, hiện tại Yến Hiểu Kỳ đã đạt tới ma pháp sư cấp tám trung kỳ, nói không chừng có thể đột phá tới ma pháp sư cấp tám hậu kỳ.

Vũ Văn Minh Quang cũng vô cùng phấn khởi mà nói.

- Không sai, may mà Hiểu Kỳ tới Vũ Văn gia, bằng không Vũ Văn gia chúng ta sẽ bị tổn thất rất lớn.

Vũ Văn Quyên lập tức nói với Vũ Văn Hạo Nguyên:

- Lão già, nếu như để Hiểu Kỳ từ nhỏ ở Vũ Văn gia thì không chừng nó đạt tới ma pháp sư cấp chín rồi cũng nên.

- Hiểu Kỳ không phải đã quay trở về rồi sao?

Vũ Văn Hạo Nguyên bị Vũ Văn Quyên mắng cũng không dám chống chế, giờ phút này, Vũ Văn Hạo Nguyên vô cùng hi vọng Yến Hiểu Kỳ có thể đột phá tới ma pháp sư cấp tám hậu kỳ.

- Đại ca, huynh nói Hiểu Kỳ có thể đột phá sao?

Vũ Văn Minh Châu cất tiếng hỏi Vũ Văn Minh Quang.

- Muội muội, muội yên tâm đi, cho dù có khó khăn nhưng Hiểu Kỳ nhất định sẽ đột phá.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói, nhưng trong lòng của hắn cũng cảm thấy bận tâm

Thực lực của hắn hiện tại đạt tới bát tinh Đấu Tôn, muốn đột phá tới cửu tinh Đấu Tôn thì mười năm nữa cũng chưa có biện pháp.

Minh Châu muội yên tâm đi, Hiểu Kỳ lần này đột phá nếu như thất bại thì sau này tiếp nhận từ đường tảo lễ thì có thể đột phá tới ma pháp sư cấp tám hậu kỳ, thực lực của Hiểu Kỳ hiện tại đã là ma pháp sư cấp tám trung kỳ đỉnh phong, muốn đi vào

- Minh Châu, năm đó cha xin lỗi con, Hiểu Kỳ sau khi xuất quan con cùng với nó tới Yên gia một chuyến đi, cha của Yên Hiểu Kỳ là Yên Nhân Hùng phải không?

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng nói với Vũ Văn Minh Châu.

- Đa tạ cha.

Nghe thấy lời nói của Vũ Văn Hạo Nguyên, Vũ Văn Minh Châu vui mừng quỳ gối trước mặt cha mình mà nói.

- Minh Châu, con mau đứng lên đi, con là người của Vũ Văn gia, ta may mà sinh được một đứa con gái tốt như con.

Vũ Văn Hạo Nguyên đỡ Minh Châu đứng lên.

- Tộc trưởng lần này Vũ Văn gia tiến vào Thụy Phong Cổ Nham tuyệt đối không có vấn đề gì.

Đám trưởng lão sau lưng của Vũ Văn Hạo Nguyên cũng phấn khởi nói.

- Dĩ nhiên là không có vấn đề gì, ta không tin rằng Tứ Đại Thú Tộc và Tam Đại Nhân Tộc không còn ai có thực lực như Hiểu Kỳ bây giờ, chỉ là Nhạc Thành là ngoại lệ, bất quá dù sao bọn chúng cũng là một đôi.

Vũ Văn Hạo Nguyên cất tiếng nói, khóe miệng của lão nở ra một nụ cười.

Ở trong kết giới, lúc này hỏa hệ ma pháp bắt đầu tràn ngập, Yên Hiểu Kỳ bị một mảng lực lượng hỏa hệ ma pháp tràn ngập, thoát nhìn như Yên Hiểu Kỳ bị một ngọn lửa tràn ngập vậy, vô cùng quỷ dị.

Thời gian từ từ trôi qua, ba ngày sau ở trong kết giới của Vũ Văn gia, một mảng khí tức hỏa hệ ma pháp lại càng tràn ngập.

Ở trong kết giới, quanh thân của Yên Hiểu Kỳ đã tràn ngập hỏa hệ ma pháp đến một trình độ khủng bố.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

561. Chương 485: Chín Thành Rười Huyết Mạch, Thiên Nhân Nhiếp Hồn.

- Xoẹt xoẹt.

Một hỏa hệ ma pháp cuồng bạo bắt đầu gào thét, lúc này mặt đất như muốn nứt ra.

- Hu.

Một canh giờ sau, lực lượng cường hãn này cuối cùng cũng đã dừng lại, tất cả trở nên yên lặng.

- Sắp đột phá rồi sao?

- Nhất định không được thất bại, cố lên Hiểu Kỳ.

- Nhất định phải đột phá tới ma pháp sư cấp tám hậu kỳ.

Cả đám người của Vũ Văn gia trở nên vô cùng lo lắng mà mong ngóng.

Ở giữa không trung một đạo khí tức trở nên mờ mịt, một đám trường lão trong lòng lo lắng vô cùng, bọn họ cũng biết lúc này sắp tiến vào giai đoạn vô cùng khẩn yếu.

- U U.

Ở bên trong kết giới một hỏa hệ ma pháp lực bắt đầu cuồng bạo, lọt vào người của Yến Hiểu Kỳ.

- Xoẹt.

Dưới sức mạnh cuồng bạo này, Yến Hiểu Kỳ hiện tại hỗn loạn giống như là một chiếc thuyền nhỏ vậy, đối mặt với trùng kích vô cùng cường hãn.

Mà lúc này thân hình nhỏ nhắn xinh xắn của Yến Hiểu Kỳ lúc này bắt đầu tràn ngập sức mạnh cuồng bạo, giống như là thủy triều vậy.

Khí tức của Yến Hiểu Kỳ bắt đầu kéo lên, sau đó khí tức cường hãn bắt đầu tràn ngập vào trong kết giới, ngay lập tức không ít trường lão và hộ vệ cảm nhận được một luồng áp lực.

Khí tức của Yến Hiểu Kỳ nâng lên, ở trong kết giới bắt đầu có một luồng hỏa hệ ma pháp bắt đầu tràn ngập vào trong Yến Hiểu Kỳ, hơn nữa khí tức của Yến Hiểu Kỳ bắt đầu hiện lên, khí tức này giống như là bị mắc kẹt vào một bình cảnh nào đó.

Mà lúc này cường giả của Nhạc gia cũng cảm nhận được đây chính là khí tức của ma pháp sư cấp tám hậu kỳ đỉnh phong.

Tất cả người của Vũ Văn gia đều khẩn trương, mọi người so với Yến Hiểu Kỳ còn lo lắng hơn, Vũ Văn Hạo Nguyên, Vũ Văn Quyên và Vũ Văn Minh Quang đều toát cả mồ hôi.

- Nhất định phải đột phá.

Mọi người đều yên lặng cầu nguyện.

-Hu.

Ở bên trong kết giới hồng mang của Yến Hiểu Kỳ khuếch tán, sau đó một luồng khí tức cường hãn giống như là thủy triều lao xuống, khí tức trên người của nàng bắt đầu nâng lên hạ xuống.

- Đột phá, đột phá, hai mươi sáu tuổi đã đột phá tới ma pháp sư cấp tám hậu kỳ, thật là kỳ tích.

- Trời ạ, thật sự là đột phá.

- Đột phá, Yến Hiểu Kỳ cuối cùng cũng đã đột phá, về sau ta cũng không còn là đối thủ.

Vũ Văn Minh Quang kinh ngạc nói, trên khuôn mặt hiện ra vẻ phấn khởi.

Đám trường lão của Vũ Văn gia cũng vô cùng phấn khởi, đây tuyệt đối là kỳ tích.

- Đứa nhỏ này.

Vũ Văn Minh Châu揩 lau nước mắt, đây chính là nữ nhi do nàng sinh ra.

Ở trên không trung, mấy đạo khí tức cũng trở nên run rẩy mà biến mất rồi đi.

Thân thể của Yến Hiểu Kỳ bắt đầu tràn ngập nguyên tố hỏa hệ ma pháp, khí tức tràn ngập.

- Hu.

Mà đúng lúc này, Yến Hiểu Kỳ ngẩng đầu lên, một luồng khí tức vô cùng cường hãn tuôn ra.

Khí tức này mang theo một quang mang xanh thẳm, một luồng thanh sắc quang mang vô cùng yêu dị xen lẫn, từ phía xa xa nhìn lại thanh sắc quang mang này đã tạo thành một thiên nhân rất lớn.

Thiên nhân này mang theo một khí tức yêu dị, lôi điện thì tràn ngập, giống như là có thể nhiếp hồn vạn vật vậy.

- Âm âm.

Ở trên kết giới, một mảng không gian chấn động kịch liệt, sau đó từng luồng thanh âm vô hình bắt đầu rạn nứt, uy lực của thiên nhân nhiếp hồn khiến cho cả kết giới trở nên chấn động.

Mấy đạo khí tức vừa lui về lại quay lại, tập trung ở trên không của kết giới.

- Thiên Nhân Nhiếp hồn, đây chính là uy thế của Thiên Nhân Nhiếp Hồn.

- Hiểu Kỳ tiểu thư, Thiên Nhân Nhiếp Hồn của tiểu thư so với mười tháng trước còn lợi hại hơn, mặc dù không đạt tới mười thành nhưng cũng đã tới chín thành rồi.

- Thật là khó tưởng tượng được.

Đám hộ vệ đội và trưởng lão của Vũ Văn gia gồm một đám trưởng lão, thực lực trên cơ bản đã trên lục tinh Đẩu Tôn một chút, bọn họ hai chân mềm nhũn, uy áp của huyết mạch linh hồn này bọn họ không thể chống cự nổi.

Mà ngay cả hai người Vũ Văn Hạo Nguyên và Vũ Văn Quyên cũng không phải là ngoại lệ, trên khuôn mặt của hai người toát ra những giọt mồ hôi, khó có thể tưởng tượng nổi.

- Đây chính là chính thành rưỡi huyết mạch Thiên Nhân Nhiếp Hồn, chín thành rưỡi huyết mạch đó.

Vũ Văn Hạo Nguyên kích động mà nói.

Ở bên trong kết giới, Yến Hiểu Kỳ cũng không biết rằng mình đột phá tới Thiên Nhân Nhiếp Hồn đã khiến cho cả Vũ Văn gia chấn động như vậy, sau một hồi Yến Hiểu Kỳ mới từ từ thu hồi ma pháp lực,

Hai mắt của Yến Hiểu Kỳ mở ra, một mị quang tràn ngập cùng với Cửu Chuyển Yêu Đồng của Yêu Huyền thì có điểm tương tự.

- ma pháp sư cấp tám hậu kỳ, cuối cùng ta cũng đã đột phá.

May mà có đan dược hỗ trợ, nếu không thì không có cách nào đột phá.

Yến Hiểu Kỳ lẩm bẩm nói, chỉ là Yến Hiểu Kỳ biết rõ mình bị kẹt trong bình cảnh không cách nào đột phá, may mà có hai viên đan dược của Nhạc Thành hỗ trợ nếu không thì không thể thành công.

- Linh châu, mình có nên lấy nó không?

Nhìn thấy linh châu trắng noãn trên không trung, Yến Hiểu Kỳ đã tiến tới bên cạnh đưa tay nắm lấy, nàng muốn cầm lấy linh châu đưa cho Nhạc Thành.

- Xoẹt.

Một mảng ánh sáng tràn ngập, ngay lập tức một đạo ánh sáng đẩy Yến Hiểu Kỳ ra ngoài.

- Bất không được sao, ta không tin.

Sắc mặt của Yến Hiểu Kỳ hơi biến đổi, sau đó thủ ấn của nàng đánh về phía linh châu, nàng không tin không thể bắt được nó.

- Thôi quên đi, đến lúc đó kêu Nhạc Thành đến bắt nó là được rồi.

Sau một hồi Yến Hiểu Kỳ cũng chỉ có thể bỏ cuộc, dù sao Nhạc Thành cũng chỉ nói là chỉ cần biết tin tức là được.

- Cũng nên xuất quan, Thúy Phong Cổ Nham, còn một tháng nữa là ta có thể tới đó.

Yến Hiểu Kỳ lẩm bẩm nói, sau đó trên khuôn mặt hiện ra một nụ cười mê người.

- Xoẹt xoẹt.

Ở cửa ra kết giới, lúc này có một cô gái tuyệt đẹp từ trong kết giới đi ra, cô gái này nhan sắc tuyệt đẹp, thanh dật thoát tục, mỹ lệ như tiên nữ vậy.

Nhìn cô gái này, đội hộ vệ Vũ Văn gia đều có cảm xúc thất thần, chỉ là bọn họ chỉ có thể nhìn trộm mà thôi, bọn họ đều biết Yến Hiểu Kỳ tiểu thư đã có hôn phu, vị hôn phu đó là Nhạc Thành, ngay cả Hắc Ưng cũng bị một chiêu của người đó đánh bại.

- Ông ngoại, bà ngoại, cậu.

Yến Hiểu Kỳ sau khi xuất quan đã tiến tới bên cạnh đám người kia, sau đó nàng thi lễ với một nữ tử trung niên:

- Mẫu thân.

- Ủ.

Vũ Văn Minh Châu cất tiếng đáp, trong mắt tràn ngập yêu thương.

- Hiểu Kỳ, chúng ta trở về đi.

Vũ Văn Quyên nhẹ nhàng nói sau đó đi ra khỏi kết giới.

Ở trong kết giới của Tôn gia, lúc này có một cô gái tuyệt đẹp khoanh chân ngồi.

Cô gái này chính là Tôn Thi Thi, hiện tại toàn thân Tôn Thi Thi tràn ngập một ngọn lửa nóng bỏng ngọn lửa này tựa hồ như đến từ trong thân thể, bao trùm khí tức nóng bỏng.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

562. Chương 486: Chí Tôn Xích Viêm Hỏa.

Ngọn lửa này truyền khí tức nóng bỏng đi ra ngoài như muốn thôn phệ mọi vật vậy, bất kỳ vật nào bị ngọn lửa thôn phệ đều hóa thành tro tàn.

- Xoẹt xoẹt.

Một ngọn lửa điên dại tràn ngập quanh người của Tôn Thi Thi, ngay lập tức trong vòng phạm vi mấy nghìn thước cũng bị nó bao phủ.

Sau đó hỏa động này lại quay lại thân thể của Tôn Thi Thi, khí tức cường hãn tràn ngập, khí tức này chỉ có lục tinh Đấu Tôn mới có được.

- Tộc trưởng, tiểu thư đã đột phá tới lục tinh Đấu Tôn, đồng thời Xích Viêm Hỏa cũng đã kiểm soát tám phần rưỡi, lần này tiến vào Thụy Phong Cổ Nham Tôn gia nhất định sẽ tiến được vào năm vị trí đầu tiên.

Hắc Sơn trưởng lão cất tiếng.

- Thực lực của lục tinh Đấu Tôn có tám phần rưỡi xích viêm hỏa coi như không tệ, gặp phải thất tinh Đấu Tôn cũng có thể đánh một trận.

Lão nhân kia cất tiếng nói.

- Tộc trưởng, thực lực của tiểu thư không có vấn đề gì, mặt khác lần này Nhạc Thành cũng quay trở về Nhạc gia, hắn và tiểu thư có quan hệ rất tốt, nếu như hai người ở cùng một chỗ thì không có vấn đề gì.

Hắc Sơn cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, chính là tộc trưởng của Nhạc gia, ta rất muốn nhìn thấy người trẻ tuổi đó.

Ở Long Đàm bên trong Long Mộ của Nhạc gia, bên trong Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành lúc này khoanh chân ngồi xuống, hai tiểu long của Kim Linh Châu không ngừng di chuyển, sắc mặt của Nhạc Thành cũng trở nên tái nhợt.

Cũng không biết qua bao nhiêu lâu, Nhạc Thành đã mở hai mắt ra, sắc mặt của hắn trở nên tái nhợt tuy nhiên hai sợi tinh quang vẫn sáng lấp lánh.

- Kim Linh Châu, lên.

Nhạc Thành mở hai mắt ra, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, cả người ngẩng đầu lên, một mảng thanh mang chói mắt bắn ra.

- Xoẹt xoẹt.

Trên kim linh châu, một mảng kim mang chói mắt trở nên tràn ngập.

- Gao gao.

Hai con tiểu long rời khỏi người của Nhạc Thành, biến thành con rồng ba nghìn thước xoay tròn ở trên không trung.

- Hỏa Linh Châu, lên.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại đánh ra, Hỏa Linh Châu một lần nữa trôi lên ở trên không trung cùng với Kim Linh Châu.

- Gao gao.

Hai con rồng lửa gào thét, ngay lập tức cùng với hai con rồng vàng xoay tròn một chỗ, bốn con rồng dây đưa ở trên không trung.

- Xoẹt xoẹt.

Mà lúc này thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến hóa, chỉ thấy ngọn lửa trên người hai con Hỏa Long tăng vọt, đồng thời khí tức cũng nhiều thêm.

Mà lúc này ở ngoài Hạo Thiên Tháp đã xảy ra biến hóa vô cùng lớn, kim mang trở nên nồng đậm.

Thời gian từ từ trôi qua, Nhạc Thành khoanh chân ngồi ở đại điện, giờ phút này trong đại điện đã có hai viên linh châu thượng cổ, linh khí nồng đậm cũng bị Nhạc Thành không ngừng thôn phệ vào trong đan điền.

Một lát sau Nhạc Thành đã đình chỉ tu luyện, chỉ là ở bên trong bốn con rồng vẫn không ngừng xoay quanh, hai viên linh châu thượng cổ toát ra ánh sáng chói mắt chiếu rọi thân thể của Nhạc Thành.

- Gia gia, tộc trưởng không phải đã vào Long Đàm hai mươi ngày rồi sao, tại sao vẫn chưa ra.

Ở bên ngoài Long Đàm, Nhạc Hạo lo lắng nói.

Chúng ta cứ tiếp tục chờ là được.

Nhạc Duy cất tiếng nói rồi trầm tư.

- Tuy nhiên muốn tới Thụy Phong Cổ Nham thì phải mười ngày nữa xuất quan.

Nhạc Hạo cất tiếng.

- Đến lúc đó thì chúng ta vào thôi.

Nhạc Duy cất tiếng nói, trên khuôn mặt hiện ra vẻ lo lắng.

Bảy ngày sau, Nhạc Thành từ từ mở mắt ra, ngay lập tức hai sợi tinh quang lóe lên như hai tai chớp rồi biến mất.

Mà lúc này sắc mặt của Nhạc Thành cuối cùng cũng đã trở nên hồng nhuận, khí tức trên người cũng đạt tới một trình độ cường hân vô cùng.

- Đã đạt tới phân thần trung kỳ đỉnh phong chỉ là trước hết tới Thụy Phong Cổ Nham sau đó quay lại tiếp tục bế quan.

Nhạc Thành thì thầm nói, hắn cảm nhận thấy thân thể của mình tràn đầy pháp lực, trên khuôn mặt nở ra một nụ cười.

Có hai viên linh châu thượng cổ ở bên trong Hạo Thiên Tháp, linh khí đã mạnh hơn so với trước kia gấp trăm lần, tốc độ tu luyện của Nhạc Thành cũng tăng lên tới mức khủng khiếp, chỉ một tháng nữa thôi, hẳn có thể đạt tới Phân Thần hậu kỳ, tuy nhiên ngày đi tới Thúy Phong Cổ Nham đã ở trước mắt, Nhạc Thành không thể bỏ qua, đành đành chỉ tu luyện.

Mà lúc này Nhạc Thành phát hiện ra bên cạnh hai con hỏa long rất lớn còn có hai con kim long.

Nhìn thấy tất cả biến hóa Nhạc Thành cũng biết được hai viên linh châu thượng cổ ở một chỗ, thực lực của Hạo Thiên Tháp cũng tăng vọt.

- Kim Linh Châu, lên.

Thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng đánh tới, ngay lập tức Kim Linh Châu màu vàng đã rơi vào trong tay của Nhạc Thành.

- Rốt cuộc cũng luyện hóa xong.

Trên khuôn mặt của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, có hai viên linh châu, thực lực của hắn đã mạnh hơn không ít.

- Cũng nên thử kiểm tra thực lực của hai viên linh châu này.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, sau đó thân ảnh của hắn biến mất ngay tại chỗ.

Ở bên trong Hạo Thiên Tháp, tại một nơi hư vô, lúc này hơn bốn mươi trưởng lão của Nhạc gia lộ vẻ chán chường ở đó.

- Nhạc Thành đem chúng ta vây ở đây đã hai tháng, chẳng lẽ đám thái thượng trưởng lão không quan tâm?

- Không biết đại trưởng lão và nhị trưởng lão thế nào rồi, hay là bọn họ cũng mặc kệ chúng ta.

- Chỉ sợ bọn họ cũng gặp phiền toái.

- Nếu như ta ra ngoài ta nhất định không tha cho tên tiểu tử kia, không giết sống hắn không được.

- Là ai muốn giết sống ta, bất kính với tộc trưởng nên biết hậu quả.

Một thanh âm quát lạnh từ không trung truyền tới sau đó Nhạc Thành đã xuất hiện trước mặt mọi người.

Nhìn thấy Nhạc Thành xuất hiện, đám người kia chăm chú nhìn hắn, bọn họ tuy nổi giận nhưng so với một tháng trước thì bớt đi một chút, hơn nữa vẻ mặt vô cùng bất đắc dĩ.

- Tiểu tử, ngươi mau thả chúng ta ra ngoài nếu không chúng ta sẽ không để ngươi yên.

Một lão nhân áo lam cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Đã qua quyết nghị trưởng lão, ta là tộc trưởng của Nhạc gia, các người muốn ra ngoài thì phải thừa nhận thân phận của ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Mặt khác ta cũng nói cho các người biết, đại trưởng lão đã bị nhốt vào địa lao mười năm nhị trưởng lão đã tiếp nhận chức đại trưởng lão.

- A.

Nghe thấy tin tức này, đám trưởng lão kia cũng biến sắc.

- Ai phục ta thì hiện tại có thể ra ngoài, còn nếu tiếp tục ngoan cố thì vĩnh viễn ở nơi này.

Nhạc Thành quát lạnh một tiếng sau đó lạnh lùng nhìn đám người phía trước.

Một đám trưởng lão này trở nên do dự nhiều hơn, sắc mặt sau đó không ngừng biến hóa.

- Ta nguyện ý phục theo quyết nghị của trưởng lão, bái kiến tộc trưởng.

- Bái kiến tộc trưởng.

- Bái kiến tộc trưởng.

- Bái kiến tộc trưởng.

Một lúc sau, năm thân ảnh đã thi lễ với Nhạc Thành.

- Năm tên phản đồ này, các ngươi không xứng làm hậu nhân của Nhạc Tề lão tổ.

- Các ngươi thuần phục tên tiểu tử này, năm người các ngươi đúng là không có cốt khí.

Đột nhiên một đám trưởng lão này xì mũi coi thường, ào ào mắng chửi.

- Chư vị, quyết nghị đã ra chúng ta phải đồng ý, các vị còn ngoan cố gì nữa?

Năm người này biến đổi sắc mặt mà nói.

- Tộc trưởng, chúng ta phục tùng quyết nghị của trưởng lão.

Hắc y trưởng lão cất tiếng nói với Nhạc Thành, sau đó năm người này từ phía dưới nhảy lên đứng bên cạnh Nhạc Thành, tỏ vẻ thuần phục.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười quỷ dị, năm người này dùng linh hồn truyền âm đã bị Nhạc Thành toàn bộ nghe được.

- Tộc trưởng.

Năm người này tiến tới bên cạnh Nhạc Thành mà thi lễ, năm người này thực lực rất mạnh đã đạt tới bát tinh Đấu Tôn.

- Ủ.

Nhạc Thành khẽ gật nhẹ đầu.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

563. Chương 487: Trắng Trợn Chà Đạp.

- Tiểu tử, ngươi tưởng rằng chúng ta thuần phục ngươi sao, ngươi làm sao có thể làm tộc trưởng?

Năm trưởng lão này sau khi thi lễ xong thì đột nhiên bắt đầu làm khó dễ Nhạc Thành, hung hăng công kích hắn.

Năm người này ra tay, đám trưởng lão đều lộ vẻ vui mừng, năm người này lát nữa bát tinh Đấu Tôn đồng loạt ra tay, bắt được Nhạc Thành hẳn là không vấn đề gì.

Nhưng mà mọi người chưa cười xong thì sắc mặt đã biến đổi, lúc này ở trên không trung Nhạc Thành vui vẻ mỉm cười, mọi người cảm thấy lòng còn rung hơn.

- Âm.

Một thanh âm phá hủy không lồ vang lên.

Năm trưởng lão đồng thời công kích Nhạc Thành tuy nhiên thân ảnh của hắn đã quỷ dị tiêu tán, hóa ra đó chỉ là một đạo ảo ảnh mà thôi.

- Các ngươi tưởng rằng có thể lừa ta sao?

Nhạc Thành mỉm cười, sắc mặt của hắn đã chuyển qua vẻ băng lãnh mà tiếp tục nói:

- Vậy để cho các ngươi tiếp tục ném đau khổ thôi.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa tung bay, ngay lập tức một đạo khí tức của hắn trở nên tràn ngập.

- Gao gao gao.

Bốn tiếng rống ngấm truyền tới từ trên không trung, đỉnh tai nhúc nhích.

Bốn tiếng rống ngấm sau khi vang lên, bốn con rồng đã phá không xuất hiện ở trên không trung.

Mặt khác hai con rồng lớn như là ngũ trảo kim long, trên người tràn ngập một khí tức cường hãn khiến cho đám trưởng lão sợ hãi không thôi.

Bốn con rồng cũng đã dài ngoài bốn nghìn thước, khí thể vô cùng hung mãnh.

- Đây là cái gì, trời ạ.

- Khí tức thật là hung hãn.

Tất cả trưởng lão đều lộ vẻ sợ hãi, bởi vì khí tức này bọn họ cảm nhận được rất nguy hiểm.

- Đi.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, khoe miệng của hắn nở ra một nụ cười lạnh.

- Gao gao.

Bốn con rồng gào thét đánh về phía đám trưởng lão, thân hình bốc lên ở trên không trung.

- Công kích đồng loạt, mọi người đồng loạt công kích.

Một thanh âm từ trong đám trưởng lão phát ra, những trưởng lão này dù sao cũng là cường giả Đấu Tôn, mười người hợp thành một đội công kích về phía bốn con rồng lớn.

- Rầm rầm rầm

Những trưởng lão này thực lực quả là không tệ, tuy nhiên tấn công lên bốn con rồng này thì chẳng có tác dụng gì.

- Ngao.

Một con rồng vàng chạm vào người của tiểu đội trưởng, thân hình của người tiểu đội trưởng này sau đó bị đánh bay tới nghìn thước.

- Ngao.

Một ngọn lửa ngập trời bao trùm cả hỏa long, đại hỏa phun lên trên người đám trưởng lão, bao phủ mọi người.

- A a.

Đám trưởng lão phát ra những thanh âm vô cùng thảm thiết, ngọn lửa trên người của Hỏa Long so với Vô Thượng Chân Hỏa còn mạnh hơn một bậc, những trưởng lão này làm sao có thể chống lại được.

- Ầm ầm.

Mấy người trưởng lão lập tức bị hoàng kim cự long đánh bay, phun ra một ngụm máu tươi.

Trước bốn con rồng lớn, đám trưởng lão không hề có cách nào chống đỡ, bị bọn chúng không ngừng chà đạp.

- Xoẹt xoẹt.

Bốn mươi hai người lúc này đã trở nên hỗn loạn, không bao lâu thì đã bị bốn con rồng vây quanh.

Đây là chà đạp trắng trợn, không ít trưởng lão đã trở nên hối hận vì đã chọc phải tộc trưởng mới, ở chỗ này bọn họ bị bốn con rồng chà đạp, đám trưởng lão như đi tới địa ngục vậy, đau khổ sống không bằng chết.

- Nếu như bây giờ Nhạc Chí Thu ở đây, gặp phải đòn công kích của Hạo Thiên Tháp, hắn cũng phải chết

Nhạc Thành nhìn thấy uy lực của bốn con rồng lớn có thể giết được cả thập tinh Đấu Tôn huống chi là Nhạc Chí Thu chỉ là cửu tinh Đấu Tôn đỉnh phong.

Về phần bốn con cường giả hiện tại có thể giết cường giả Đấu Thánh và Ma pháp sư cấp chín hay không Nhạc Thành cũng không biết.

- Hừ.

Nhạc Thành mỉm cười hừ lạnh, hắn nhìn đám cường giả đang thê thảm kêu la kia, đối với những người này, hiện tại cũng chỉ có thể cho bọn họ ném đủ đau khổ.

Nhạc Thành ngược lại cũng không gấp, bàn tay của hắn đánh ra thủ ấn, bốn con rồng này tiếp tục khiêu chiến đám trưởng lão đang chịu đau khổ kia, thân ảnh sau đó xuất hiện ở bên trong đại điện của Hạo Thiên Tháp, dưới thần thức của Nhạc Thành hắn biết được ở tầng thứ ba của Hạo Thiên Tháp đã xảy ra biến hóa.

Tầng thứ nhất của Hạo Thiên Tháp chính là nơi lưu giữ Hồn Nguyên Chân Kinh, chỉ là trước kia Nhạc Thành đã ở Hoa Hạ tu luyện cho nên không cần thiết.

Tầng thứ hai chính là những ngọn lửa vô tận, không gian ngọn lửa này lúc trước là mấy chục dặm, nhưng sau khi có Kim Linh Châu không gian đã lên tới hơn mấy nghìn dặm.

Lên tới tầng thứ ba, Nhạc Thành thấy tinh quang tràn ngập, không gian bình thường hơn tầng thứ hai nhiều, có mấy nghìn dặm, ngoài ra cũng có một khí tức cường hãn.

Nhạc Thành chăm chú nhìn không gian màu vàng tràn ngập này, hắn không biết không gian này có tác dụng gì nhưng chắc chắn là có quan hệ với Kim Linh Châu.

Ngay lập tức Nhạc Thành tiến lên tầng thứ năm và tầng thứ sáu, ở đây là những mảng hư vô, không có bất kỳ biến hóa gì.

Nhìn không ra điều gì, Nhạc Thành cũng chỉ có thể quay lại tầng thứ nhất, thủ ấn của hắn đánh ra, lại một lần nữa vây khốn đám trưởng lão vào trong không gian hư vô.

- A, a.

Vừa vào không gian hư vô, Nhạc Thành nghe được những thanh âm thê thảm của đám trưởng lão, kỳ thực Nhạc Thành cũng đã lưu thủ với bọn họ, ở trước kia tại Quỷ Uyên Nhạc Thành vây khốn Thông Thiên Thủ cho nên cũng làm như vậy với nó, Thông Thiên Thủ lúc đó cũng không hề bị tổn thương tới bản thể.

Mà hiện tại Nhạc Thành thì không như vậy, cộng thêm với việc năm trưởng lão lúc này đánh mình Nhạc Thành dĩ nhiên không hủy tính mạng của bọn họ nhưng mà phải giáo huấn để bọn họ khắc cốt铭心.

Bây giờ một đám trưởng lão của Nhạc gia đã bị ngọn lửa đốt cháy, thân thể sưng phồng lên.

Đại bộ phận các trưởng lão đều trở nên trần truồng, thê thảm không nói ra lời, nếu người bên ngoài nhìn thấy thì sẽ không tưởng nổi đây là trưởng lão của Nhạc gia.

Đường đường là trưởng lão của Nhạc gia mà lại có bộ dạng thê thảm như vậy, đánh chết cũng không có người tin.

- Tộc trưởng tha mạng.

- Tộc trưởng tha cho chúng ta, chúng ta hối hận rồi, chúng ta không dám nữa.

Vừa nhìn thấy Nhạc Thành xuất hiện, những trưởng lão đều cầu xin tha mạng.

- Thả cho các người, các người đánh lén ta, bất kính với tộc trưởng không lẽ không xử phạt?

Nhạc Thành lạnh lùng la lớn.

- Tộc trưởng, chúng ta sai rồi, chúng ta cam nhận chịu xử phạt, vào trong địa lao diện bích mười năm, không hai mươi năm, chỉ mong tộc trưởng bỏ qua.

- Tộc trưởng, chúng ta không dám nữa.

- A.a

- Tộc trưởng chúng ta không dám nữa.

Một đám trưởng lão đã tỏ ra hối hận, bị bốn con rồng công kích bọn họ sống không bằng chết.

Bọn họ bắt đầu hối hận là lúc đầu tại sao mình lại phản đối tộc trưởng mới.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

564. Chương 488: Chuẩn Bị Đi Thúy Phong Cổ Nham.

Nhạc Thành chăm chú nhìn bốn mươi hai người mỗi người đều sưng mặt mũi lên, vết thương thì chồng chất, ngọn lửa thiêu đốt, những ngọn lửa này Đấu khí và ma pháp không thể ngăn cản nổi.

- Thu.

Nhạc Thành mỉm cười thu thủ ẩn lại, sau đó bốn con rồng biến mất giữa không trung, Nhạc Thành cảm thấy thời gian cũng không còn nhiều nữa, đám trưởng lão này bị giáo huấn phỏng chừng cả kiếp này cũng khó quên.

Bốn con rồng lớn biến mất, một đám trưởng lão bị giảm áp lực.

- Đa tạ tộc trưởng.

- Đa tạ tộc trưởng, chúng ta từ nay về sau nhất định sẽ phục tùng tộc trưởng.

- Tộc trưởng, chúng ta từ nay về sau nhất định sẽ ủng hộ không dám như vậy nữa.

Các trưởng lão thật tình khuất phục, sau đó mỗi người từ trong người móc ra một đám quần áo che thân thể lại, bây giờ có không ít người bị trần truồng vì bị hỏa long đốt cháy.

Sau đó bọn họ không có tâm tư khác, bị Nhạc Thành giáo huấn, bọn họ đã hoàn toàn sợ hãi.

- Hôm nay trước hết ta tha cho các người, nếu về sau còn có tam tư khác thì hậu quả sẽ tệ hơn bây giờ gấp mười lần.

Nhạc Thành nói xong lạnh lùng đảo qua.

Các vị trưởng lão nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng của Nhạc Thành thì rét run, ai cũng không hoài nghi thủ đoạn của vị tộc trưởng này, vừa rồi bị giáo huấn, bọn họ đã khắc cốt minh tâm.

Nhạc Thành lạnh lùng quét qua một đám người sau đó biến mất ở trên không trung.

Sau đó Nhạc Thành xuất hiện một lần nữa, ở bên trong Hạo Thiên Tháp, thủ ấn của hắn nghiêng nghiêng đánh tới, Hạo Thiên Tháp một lần nữa tiến nhập vào trong mi tâm, lúc này Nhạc Thành cũng nắm lấy Kim Linh Châu ở trong tay.

- Trước tiên phải đặt ở đây.

Nhạc Thành đánh giá Kim Linh Châu ở trong tay sau đó thủ ấn biến đổi, ngay lập tức Kim Linh Châu bị Nhạc Thành ném lại vào trong long đàm.

Kim Linh Châu hiện tại đã bị Nhạc Thành luyện hóa, Nhạc Thành dĩ nhiên ở cách mấy trăm dặm cũng có thể thu hồi nó, chỉ vì hiện tại để dẫn xuất tám viên linh châu thượng cổ, Nhạc Thành chỉ có thể trước tiên đem Kim Linh Châu đặt ở Long Đàm.

Dựa theo Nhạc Thành dự đoán, ở Thúy Phong Cổ Nham nhất định có sự tập hợp của chín viên linh châu, tập hợp đủ chín viên linh châu thượng cổ, khí tức cường đại có thể kích hoạt huyết mạch bên trong của Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc.

Nhạc gia đến lúc đó cũng sẽ mang Kim Linh Châu tới Thúy Phong Cổ Nham, lúc đó mình có thể thuận lợi nhìn thấy tám viên linh châu thượng cổ khác, hiện tại Nhạc Thành để Kim Linh Châu ở lại long đàm, dù sao hắn cũng đã luyện hóa xong, cũng không sợ điều gì ngoài ý muốn.

Chỉ là đúng như Nhạc Thành tưởng tượng, sau khi Kim Linh Châu rời khỏi Hạo Thiên Tháp, uy lực của Hạo Thiên Tháp giảm đáng kể.

Tuy nhiên Nhạc Thành cũng không lo lắng, thực lực của hắn đã tăng cao, mặc dù chưa tới Phân Thần Hậu kỳ nhưng cũng đã là Phân Thần trung kỳ đỉnh phong, cho dù gặp phải cửu tinh Đấu Tôn cũng có thể chống lại.

Thu thập một lát, Nhạc Thành chăm chú nhìn về phía bên ngoài long đàm.

- Chỉ sợ về sau Long Đàm không có tác dụng nữa.

Nhạc Thành quay đầu nhìn Long Đàm mà lẩm bẩm nói, nếu mất đi Kim Linh Châu, Long Đàm dĩ nhiên không còn tác dụng gì.

- Tộc trưởng, tộc trưởng ra rồi sao, linh châu thể nào rồi?

Vừa nhìn thấy Nhạc Thành đi ra, Nhạc Hạo liền tiến lên hỏi.

- Không sao, linh châu đã quay lại đàm.

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt mà cất tiếng nói, mọi chuyện phát sinh ở trong Long Đàm hắn dĩ nhiên không nói cho bất kỳ ai biết.

- Nhạc Thành, còn một tháng nữa là kỳ tỉ thí ở Thúy Phong Cổ Nham, may mà ngươi ra kịp thời.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

Đối với chuyện lớn ở Thúy Phong Cổ Nham, Nhạc Thành dĩ nhiên là biết, ngay lập tức thủ ấn của hắn đánh ra, quang mang tái hiện, Hạo Thiên Tháp hiện ra ở trong tay của hắn.

- Xoẹt.

Hơn mười đạo thân ảnh ở bên trong Hạo Thiên Tháp xuất hiện, mỗi người đều lộ ra vẻ vô cùng chật vật.

- Nhạc Lam, Nhạc Khoảnh hai vị trưởng lão, các người tại sao ở đây.

- Còn có Nhạc Quyết, Nhạc Tinh trưởng lão.

- Nhạc Tiến trưởng lão nữa, các người tại sao lại như vậy, chuyện gì đã xảy ra?

Nhìn thấy bộ dạng của các vị trưởng lão, đám người đội hộ vệ Kim Long và Nhạc Duy, Nhạc Hạo đều biến đổi sắc mặt.

- Đa tạ tộc trưởng, đa tạ tộc trưởng.

Đám trưởng lão nhìn cảnh tượng xung quanh thì quỳ xuống tạ Nhạc Thành, nguyên một đám phần khởi tâm tình không thôi.

Nhìn thấy đám trưởng lão tỏ vẻ như vậy với tộc trưởng, tất cả mọi người thuộc đội hộ vệ Kim Long cũng đoán được đám bọn họ là do tộc trưởng làm cho như vậy. Đám hộ vệ Kim Long tuy không thuộc về thế lực của các trưởng lão nhưng đối với tranh đấu của trưởng lão trong Nhạc gia cũng biết rõ.

Chỉ là đám hộ vệ Kim Long nhìn thấy trưởng lão như vậy thì trong lòng nghĩ thầm không hiểu tại sao bọn họ lại trở nên thê thảm thế này, chắc chắn bọn họ đã phải chịu đựng những cảm giác không hề dễ chịu.

Nhạc Duy cùng với Nhạc Hạo hai người biến đổi sắc mặt, đặc biệt là Nhạc Duy, nhìn thấy bộ dáng thê thảm của đám trưởng lão thì không hiểu tên tiểu tử Nhạc Thành này rốt cuộc đã làm gì.

- Tộc trưởng, chúng ta trở về thôi, cũng nên đi Thúy Phong Cổ Nham.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành, đối với những ánh mắt xung quanh Nhạc Thành cũng không để ý.

- Được, ta cũng có ý này.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Một canh giờ sau mọi người đã rời khỏi Long Mộ, cả đám dĩ nhiên là bốn mươi hai vị trưởng lão cũng rời khỏi đây, trên đường đi bọn họ rất cung kính với Nhạc Thành.

Nhạc Thành quay đầu nhìn về phía Long mộ, hẳn biết rằng linh hồn của Nhạc Thiên lão tổ còn ở đây.

Ở trong long mộ, Nhạc Thành mơ hồ nghĩ rằng ngôi long mộ này tựa hồ như còn ẩn chứa một bí mật nào đó, tuy nhiên hiện tại không có thời gian, lần sau nhất định mình phải đến một lần nữa.

Nhạc Duy thấy nhiều hơn bốn mươi hai người, đám người trưởng lão liền ngồi lên trên hai con phi hành ma thú, ba con phi hành ma thú chở mọi người rời khỏi long mộ.

Trên ba con phi hành ma thú, bốn mươi hai người trưởng lão ngồi hai con, Nhạc Thành cùng với Nhạc Duy hai người ngồi một con.

- Nhạc Thành, sau này đến Thụy Phong Cổ Nham tỉ thí, người cần phải cẩn thận một chút, ta muốn nói với người một chuyện.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Lão tộc trưởng cứ nói.

Nhạc Thành cất tiếng, chuyện của Thụy Phong Cổ Nham Nhạc Thành cũng đang muốn biết.

- Thụy Phong Cổ Nham là một nơi thần bí, ở nơi này vô hạn thật lớn, Tam Đại Nhân Tộc Tứ Đại Thú Tộc Hắc Ám Thần Điện cũng tham gia Thụy Phong Cổ Nham, chỗ này thậm chí cường giả Đấu Thánh cũng không tiến vào, nếu cứ ngoan cố thì hơn phân nửa là sẽ bị giết chết.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

Nghe thấy Thụy Phong Cổ Nham kỳ dị như thế, Nhạc Thành cũng tò mò, Thụy Phong Cổ Nham ngay cả cường giả Đấu Thánh cũng không thể tiến vào, xem ra có một số bí mật.

Nhạc Duy trầm khí xuống mà tiếp tục nói:

- Thụy Phong Cổ Nham không biết đã tồn tại bao nhiêu năm hơn nữa cũng không biết hình thành khi nào, mà Tứ Đại Thú Tộc, Tứ Đại Nhân Tộc và Hắc Ám Thần Điện đặt từ đường tẩy lễ ở Thụy Phong Cổ Nham tất cả mọi người đều đồng ý, bởi vì cứ cách mười năm Thụy Phong Cổ Nham lại xảy ra một hiện tượng.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

565. Chương 489: Cổ Động Thụy Phong Cổ Nham.

- Lão tộc trưởng, là hiện tượng gì vậy?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Cứ mười năm, Thụy Phong Cổ Nham xuất hiện một hiện tượng, Tứ Đại Thú Tộc, Tứ Đại Nhân Tộc và Hắc Ám Thần Điện đã kiểm tra thời gian không chênh lệch lắm, mà Thụy Phong Cổ Nham cũng chính là nơi tiến hành từ đường tẩy lễ bởi vì nó chỉ mở trong nửa canh giờ, và các đại thể lực có thể đưa các cường giả trẻ tuổi tiến vào, sau đó các đại thể lực chỉ có thể đưa một nhất tinh Đấu THanh mang linh châu tiến vào Thụy Phong Cổ Nham, cái này để phòng người khác tranh đoạt linh châu mà hạ độc thủ.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Thụy Phong Cổ Nham chỉ mở canh giờ thôi sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Đúng thế, nửa năm sau Thúy Phong Cổ Nham lại mở ra một lần nữa, đến lúc đó không thể bỏ lỡ, nếu không thì phải mất mười năm nữa, mà sau mười năm ai cũng không biết Thúy Phong Cổ Nham ở nơi nào, không ai có thể tìm được, ngay cả cường giả Đấu Thánh cũng không tìm thấy.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Ổ Thúy Phong Cổ Nham có một nơi vô cùng thần bí gọi là cổ động, chín viên linh châu thượng cổ chính là linh cốt tiên tổ của các tộc, có thể tăng cường huyết mạch của Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc, cổ động này mỗi lần chỉ đủ cho năm người tiến vào, sau khi năm người tiến vào xong thì cửa động sẽ đóng lại.

Nhạc Duy tiếp tục nói với Nhạc Thành.

- Chỉ có năm người tiến vào, nhưng mỗi tộc cũng phải tới hai người.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Không sai, cho nên ở trên đường đi rất nguy hiểm, có không ít khô lồi và ảo cảnh.

- Mặt khác còn có một số ma thú không có ở Huyền thiên nội lục, những ma thú này lợi hại vô cùng, cho dù là cường giả Đấu Thánh cũng không chống nổi.

- Cũng bởi vì Thúy Phong Cổ Nham nguy hiểm cho nên lần trước đi Từ Đường Tẩy Lễ ta không muốn Nhạc Hạo tham gia, sợ có chuyện ngoài ý muốn, một thiên tài trẻ tuổi chín thành huyết mạch tổn thất đó Nhạc gia không chịu nổi.

- Đồng thời chỉ chọn năm người, đây chính là cạnh tranh khốc liệt.

Nhạc Duy nhẹ nhàng nói.

- vâng tộc trưởng, Thúy Phong Cổ Nham dĩ nhiên là ta muốn đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Thúy Phong Cổ Nham như một hang cọp, Nhạc Thành cũng muốn xông vào một lần.

- Ta biết rõ ngươi nhất định sẽ đi, đến lúc đó trong tộc sẽ phái ra một cường giả nhất tinh Đấu Thánh đi theo nhưng cũng không thể giúp ngươi thu xếp, theo quy định bất kỳ chuyện gì thì cường giả Đấu Thánh cũng không thể ra tay, coi như là không xảy, hơn nữa cường giả Đấu Thánh sau khi tiến vào chỉ có nhiệm vụ bảo vệ Linh châu mà thôi.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Cổ động của Thúy Phong Cổ Nham là phương hướng nào?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Chỉ biết rằng cổ động của Thúy Phong Cổ Nham ở phía Đông, bởi vì mỗi lần ở bên trong địa hình có biến hóa cho nên vô pháp ghi lộ tuyến, các người sẽ phải tự tìm.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- Còn nữa, còn có một chuyện quan hệ trọng điểm, ở bên trong Thúy Phong Cổ Nham, Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Âm Thần Điện người có thể ra tay, người của Tứ Đại Thú Tộc chúng ta không quá tin tưởng, nhưng với Tứ Đại Nhân Tộc người không thể ra tay, bởi vì dù sao quan hệ của Tứ Đại Nhân Tộc cũng không phải là bình thường.

Nhạc Duy cất tiếng nói tiếp.

- Lô tộc trưởng, trước kia tiến vào Thúy Phong Cổ Nham, có bao nhiêu người thuận lợi đi ra?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Trong hai trăm năm nay, đã có hơn hai mươi nhóm người tiến vào trong Thúy Phong Cổ Nham, trong đó lần thứ nhất năm người, năm người tiếp nhận xong còn những lần khác chỉ có hai ba người.

Do dự một chút Nhạc Duy thở dài:

- Nhưng sau khi tiếp nhận từ đường tẩy lễ từ mười năm đến ba mươi năm là có thể đột phá tới Đấu Thánh, cho nên cần biết rõ các cường giả trẻ tuổi tiến vào bên trong tuy nguy hiểm nhưng các tộc đều mạo hiểm để bọn họ tiến vào.

Nghe Nhạc Duy nói, Nhạc Thành không khỏi kinh thán, các tộc đều phái những người trẻ tuổi mạnh nhất tiến vào trong Thúy Phong Cổ Nham, Tứ Đại Nhân Tộc, Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện, tổng cộng mười tám người nhưng mỗi lần chỉ có tầm hai ba người đi ra, nhiều nhất cũng chỉ có năm người, con số này thật là quá thấp.

- Lão tộc trưởng, vậy Hắc Ám Thần Điện có bao nhiêu người đi ra.

Nhạc Thành một lần nữa cất tiếng hỏi.

- Mười tên.

Nhạc Duy cất tiếng nói, trong lời nói có một vẻ bất đắc dĩ, con số này so với Nhạc gia thì cao hơn nhiều lắm.

Trong lòng Nhạc Thành cũng cảm thấy kinh ngạc, Hắc Ám Thần Điện có tới mười người đã tiếp nhận qua từ đường tẩy lễ, đại biểu cho sau này sẽ trở thành cường giả Đấu Thánh, thực lực này thật là cường hân.

- Nhạc Thành, Thúy Phong Cổ Nham người tuyệt đối không tin tưởng được ai, cho dù là Tứ Đại Nhân Tộc là bạn cũng không thể tin tưởng toàn bộ, dù sao Từ Đường tẩy lễ cũng có quan hệ trọng đại.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành cũng biết điều này, không cần Nhạc Duy nhắc nhở hẳn cũng hiểu tình huống này tuyệt đối không thể tin tưởng bất kỳ ai.

Bởi vì Nhạc Thành không đơn thuần là Nhạc Thành, hẳn là siêu cấp tán tiên lục phon, là một cường giả siêu mạnh ở Hoa Hạ.

Trải qua một ngày phi hành, Nhạc Thành cuối cùng cũng quay trở lại đình viện của Nhạc gia, Nhạc Duy đã cùng ước hẹn với Nhạc Thành, sáng mai sẽ đi tới Thúy Phong Cổ Nham, không thể trì hoãn.

- Chủ nhân.

- Chủ nhân.

Nhạc Thành vừa về tới đình viện thì Đại Song và Tiểu Song, còn có Đại Hắc cảm nhận được khí tức của chủ nhân thì ào ào ra đón.

- A, chỉ có một tháng thời gian mà các người đã đột phá rồi sao?

Nhạc Thành cảm nhận được khí tức của Đại Song và Tiểu Song, phát hiện ra hai cô nàng này đã đột phá tới Kim Đan hậu kỳ, tốc độ này khiến cho Nhạc Thành phải kinh ngạc.

Chỉ là Nhạc Thành sau đó cũng bình thường trở lại, hai cô gái này thiên phú vô cùng tốt, cộng thêm với việc mình dốc sức bồi dưỡng, mỗi ngày không ngừng dùng đan dược, đãi ngộ này so với các đệ tử trong các môn phái tu chân ở Hoa Hạ còn tốt hơn.

- Ủ, nhưng mà vẫn kém xa chủ nhân.

Đại Song và Tiểu Song cất tiếng nói.

- Tiến bộ quả là không tệ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, đây là lần đầu tiên Nhạc Thành tán thưởng nhị nữ, cũng bởi vì thực lực của bọn họ tiến bộ tới kinh người.

- Nhạc Thành, thế nào không có chuyện gì chứ?

Yêu Huyền từ từ đi ra, nàng cũng biết Nhạc Thành đã sớm quay về, trong mắt nàng không khỏi có một vẻ ôn nhu.

- Không có việc gì, ngày mai chúng ta sẽ đi tới Thúy Phong Cổ Nham.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Hỏa Lão đâu, Hỏa Lão hẳn là đã trở về rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, từ thần thức hắn cảm ứng được rằng khí tức của Hỏa Lão cũng ở đây, không lừa được mình.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

566. Chương 490: Cô Gái Sinh Đôi.

- Ta còn tưởng có thể giấu được người, không ngờ người thật lợi hại.

Hỏa Lão đi ra khỏi đình viện mà cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Hỏa Lão thực lực xem ra đã có tiến triển.

Nhạc Thành mỉm cười, thần thức của hắn nhìn trộm thì thấy trên người của Hỏa Lão thực lực đã được tăng cường.

Hơi dài, bế quan một tháng ai ngờ hôm trước mới trở về bây giờ đã là hai tháng, hiện tại có thể chống lại Nhạc Chí Thu, nếu như liều mạng thì cũng có thể giết hắn.

Hỏa Lão mỉm cười nói, trên khuôn mặt hiện ra vẻ cao hứng.

- Hỏa Lão đã khôi phục tới thập tinh Đẩu Tôn rồi sao?

Nhạc Thành cất tiếng nói, vô cùng mừng rỡ thay cho cả Hỏa Lão.

- Không sai, thực lực hiện tại của ta đã đạt tới thập tinh Đẩu Tôn, cho nên sắp tới sẽ bế quan một tháng.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Chúc mừng Hỏa Lão.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Hỏa Lão hiện tại đã khôi phục tới thập tinh Đẩu Tôn, có thể giết được Nhạc Chí Thu, chỉ là mạng của Nhạc Chí Thu vẫn ở trong tay của Nhạc Thành, hắn sẽ không tìm phiền toái.

- Người chúc mừng ta cái gì, thực lực của người so với ta còn tăng nhanh hơn, mặt khác ta cũng muốn đa tạ người năm viên Cửu Phẩm Trung Giai Đan được, không có bảo vật đó thì ta cũng không thể khôi phục nhanh được như vậy.

Hỏa Lão cất tiếng nói chuyện, trong lời nói cũng có một vẻ đa tạ.

Ở trong đình viện, Nhạc Thành cùng với Yêu Huyền còn có Hỏa Lão đang ngồi ở đó, Hỏa Lão cất tiếng nói:

- Nhạc Thành, nghe nói người muốn đi Thúy Phong Cổ Nham, chỗ đó nguy hiểm vô cùng, ta cũng không thể đi cùng người, người hãy cẩn thận, chỉ là với thực lực của người không nên đi vào chỗ sâu nhất của Thúy Phong Cổ nham, ở đó vô cùng nguy hiểm.

- Hỏa Lão cũng biết chuyện của Thúy Phong Cổ Nham sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, nghe giọng nói của Hỏa Lão tựa hồ như biết rõ chuyện của Thúy Phong Cổ Nham.

- Ta biết, nhưng so với Nhạc gia cũng không nhiều hơn bao nhiêu, hẳn là Nhạc gia đã nói với người, ta cũng không nói nhiều, người chú ý một chút là được.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Ta sẽ chú ý.

Nhạc Thành cất tiếng, bất kể thế nào, Nhạc Thành cũng biết mình bảo vệ tính mạng thì không có bất kỳ vấn đề gì.

- Nhạc Thành, người dự định đi một mình?

Yêu Huyền cất tiếng hỏi, trong mắt hiện ra vẻ lo lắng.

- Không, lần này người đi giúp ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Nhạc Thành dự định hai ngày đi là được, cho Yêu Huyền đi cùng mình, có Hạo Thiên Tháp, Yêu Huyền tiến vào Thụy Phong Cổ Nham cũng không có ai biết được.

Lúc này, Nhạc Thành có Yêu Huyền ở bên cạnh, thực lực vô cùng cường hãn, mặt khác Nhạc Thành cũng có một số dự định.

- Chủ nhân, chúng ta ở đây, chúng ta cũng muốn đi.

Đại Song cùng với Tiểu Song cất tiếng nói, hai nàng muốn đi theo chủ nhân.

- Chủ nhân, ta cũng muốn ở bên cạnh chủ nhân.

Đại Hắc cất tiếng nói

- Không cần, các người nghỉ ngơi ở Nhạc gia cho thật tốt rồi chờ ta trở về, đến lúc đó thực lực của các người không đột phá thì ta sẽ xử phạt các người.

Nhạc Thành cất tiếng nói, lần này Nhạc Thành cũng không muốn mang theo Đại Song, Tiểu Song Đại Hắc ba người bọn họ.

Mọi người trò chuyện không bao lâu thì có đại trưởng lão, nhị trưởng lão còn có tam trưởng lão của Nhạc gia đã tìm tới Nhạc Thành, bẩm báo mọi việc trong vòng một tháng với Nhạc Thành.

Từ trong miệng ba người, Nhạc Thành đã biết được Nhạc gia đã tiên nhập vào trong bình thường, những trưởng lão phản đối mình đã không còn nữa.

Tuy nhiên Nhạc Thành lại nhận được tin tức, ở trong Huyền Thiên nội lục, nhất môn, nhất hội nhất tông và nhị cốc ngũ đại thế lực đang liên thủ công kích. Vì Hồ Điệp Cốc, Vạn Kim Môn, Cuồng Sư môn, Tuyệt Tình cốc liên thủ cho nên U Minh Tông và Luyện Dược sư công hội hai phái vẫn ở vào hoàn cảnh xấu.

Nhưng bốn phái muốn đánh Luyện Dược sư công hội và U Minh tông không phải là điều dễ dàng, dù sao khoảng cách cũng khá xa, hai phái đều có đại bản doanh của mình, không dễ dàng bị triệt phá, bất quá hai phái hiện tại khốn khổ không thể tả, địa bàn trong tay đã bị Hồ Điệp Cốc, Cuồng Sư Môn, Tuyệt Tình Cốc, Vạn Kim Môn đoạt đi rất nhiều.

Nhận được tin tức này, Nhạc Thành cũng không quá đặc ý, lúc hần rời đi, trận chiến này đã bắt đầu Luyện Dược Sư công hội và U Minh tông liên thủ với nhau Nhạc Thành cũng không cảm thấy kỳ quái, dù sao mình cũng đã giết Dương Thiếu Phong của Luyện Dược sư công hội.

Về phần chúng nữ ở trong Hồ Điệp Cốc, Nhạc Thành cũng không có tin tức gì nhưng trong lòng hần cảm thấy tưởng niệm, chỉ là hần cũng không quá lo lắng, chỉ cần chúng nữ ở bên trong Hồ Điệp Cốc không xảy ra chuyện gì thì Nhạc Thành cũng biết ở bên trong Hồ Điệp Cốc có cường giả Đầu Thánh, chỉ là không nhiều bằng Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc mà thôi, Hồ Điệp Cốc nhất định không xảy ra nguy hiểm gì.

Sau đó ba vị trưởng lão bẩm báo một số việc cho Nhạc Thành rồi rời khỏi đình viện.

Nhạc Thành cùng với Hỏa Lão, còn có Đại Song và Tiểu Song Đại Hắc mọi người khai báo một tiếng rồi trở về phòng, có thủ đoạn của Đại Song và Tiểu Song, Nhạc Thành cũng không sợ các nàng xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Đếm đó Yêu Huyền tiến vào trong Hạo Thiên Tháp, ngày mai nàng sẽ cùng với Nhạc Thành tiến tới Thụy Phong Cổ Nham.

Quay trở lại trong phòng, Nhạc Thành xem xét một chút xem chuyện gì đã xảy ra ở Thúy Phong Cổ Nham, chuyện của Nhạc gia đã xảy ra một thời gian, Nhạc Thiên lão tổ đúng là có linh hồn ở Nhạc gia, Nhạc Thành cũng không thể mặc kệ, phụ thân và nhị thúc rất muốn gặp lão tổ, mặt khác, thân thể Kim Long và Kim Linh Châu của mình cũng có qun hệ tới Nhạc Thiên bằng vào hai chuyện này Nhạc Thành không thể không để ý.

Về phần muốn cho Nhạc Thiên lão tổ phục sinh, Nhạc Thành cũng có mấy biện pháp, nhưng biện pháp tốt nhất thì Nhạc Thành vẫn thiếu mấy vật liệu, chỉ có thể chờ cơ hội mà tìm kiếm.

Ở Thúy Phong Cổ Nham, Nhạc Thành nghĩ tới Yến Hiểu Kỳ một năm rồi chưa gặp, Nhạc Thành biết rằng Hiểu Kỳ nhất định sẽ đi chỉ không biết hiện tại Hiểu Kỳ đã đạt tới trình độ gì.

Nghĩ tới Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành cũng nghĩ tới Doanh Thi lần trước, Thúy Phong Cổ Nham hẳn là sẽ gặp lại được nàng.

Suy nghĩ một lát xong, thủ ấn của Nhạc Thành bắt đầu ngưng kết mà tu luyện, toàn thân của hắn bao phủ một mảng thanh mang, tuy nhiên Nhạc Thành cảm nhận được ở bên trong Hạo Thiên Tháp, linh khí đã yếu đi không ít.

Tuy nhiên bất kể thế nào có một viên Hỏa Linh Châu nồng đậm linh khí vẫn tốt hơn, ít nhất là tốt hơn không có linh châu gấp trăm lần.

Một lát sau, Nhạc Thành đã tiến vào trong trạng thái tu luyện, đồ thời thân thể Kim Long của hắn vẫn hấp thu linh khí nồng đậm bên trong Hạo Thiên Tháp.

Cùng lúc này, ở trong một kết giới, hai lão già đang nói gì đó trong gian phòng, mà trong đó cũng có hai cô gái sinh đôi giống nhau như đúc.

Hai cô gái này dung mạo giống nhau tuy nhiên ăn mặc có chút khác nhau, người bên trái mặc một bộ y phục màu đỏ, ăn mặc mát mẻ, lộ ra bờ vai trắng nõn, bộ ngực sữa như ẩn như hiện, hai bàn tay lỏa lồ trắng mềm thon dài.

Cô gái này có thể gọi là trời xinh vưu vật, nam nhân nhìn thấy nàng nhất định sẽ thổ máu, thăng thần mà nói, nhan sắc của cô gái này tú lệ không kém gì Yêu Huyền và Yến Hiểu Kỳ chúng nữ.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

567. Chương 491: Nhạc Dao Trưởng Lão.

Mà đối lại bên cạnh có một cô gái mặc váy màu cam, dáng người vô cùng đẹp, giống như là búp bê vậy.

Hai cô gái này vô cùng nóng bỏng, đồng thời đều có một ánh mắt yêu mị, đây tuyệt đối là sát thương đối với nam giới.

Mà hai nữ nhân này nếu như Nhạc Thành gặp được thì nhất định có thể nhận ra bọn họ chính là song bào thai xà nữ của viễn cổ minh xà tộc, còn lão nhân kia chính là U Minh lão đại.

- U Minh trưởng lão, ông nói ở trong Tứ Đại Nhân Tộc có một người thực lực rất mạnh là Nhạc Thành sao?

Một người cất tiếng hỏi U Minh lão đại, toàn thân lão tràn ngập khí tức, xem ra mạnh hơn U Minh lão đại đến mấy lần.

- Tộc trưởng, đúng thế, tên tiểu tử kia ta đã thấy, hắn có tới tám phần huyết mạch đấu đế long mạch, đồng thời thủ đoạn cũng vô cùng quỷ dị, hai minh xà thánh nữ cần phải cẩn thận.

U Minh lão đại cất tiếng nói.

- Ha ha, U Minh lão đại, lần trước chẳng qua chúng ta che giấu thực lực, hai tỷ muội chúng ta liên thủ chẳng lẽ không bắt được tên tiểu tử kia.

Cô gái mặc đồ màu đỏ mỉm cười nói.

- Đại thánh nữ, cẩn thận một chút vẫn tốt hơn, tên tiểu tử kia còn một phân thân, thực lực cũng rất lợi hại, ta ở Trần gia đã chứng kiến, ngay cả Trần Tân cũng thua.

U Minh lão đại lo lắng nói.

- Ha ha.

Cô gái mặc váy màu cam mỉm cười vũ mị mà nói:

- Tên tiểu tử kia không tệ, thực lực rất mạnh, chúng ta thu làm sủng nam cũng không tệ.

- Hai người nghe ta nói, trước khi tiếp nhận từ đường tẩy lễ phải bảo tồn tám thân xử nữ nếu không sẽ có hại tới tu vi.

Lão giả kia cất tiếng nói với hai nữ tử.

- Vâng tộc trưởng.

Hai nữ nhân cất tiếng đáp.

- Biết rõ là được, các người ở Thúy Phong Cổ Nham cẩn thận một chút.

Lão nhân kia cất tiếng nói rồi rời khỏi phòng.

- Tỉ tỉ, tộc trưởng nói chúng ta phải bảo tồn tám thân xử nữ, hơn phần nửa là thêm chúng ta đến nhỏ dãi, đúng là lão sắc quỷ.

U Minh lão đại vừa đi, cô gái xinh đẹp mặc váy màu cam nói.

- Đó là tự nhiên, lão sắc quỷ đó vẫn chú ý tới chúng ta, chỉ là hắn là tộc trưởng, chúng ta cũng không có cách nào, nếu lần này chúng ta thuận lợi trở về, phỏng chừng tám thân xử nữ sẽ phải giao cho hắn, lão sắc quỷ.

Cô gái mặc váy màu cam cất tiếng nói.

Sáng hôm sau, Nhạc Thành thở một ngụm trọc khí ra từ đan điền, sau đó hai sợi tinh quang của hắn tràn ngập, giống như là sao băng xẹt qua chân trời vậy.

- Vừa vặn ở trong thông đạo một tháng, cũng đã đột phá tới biên giới Phân Thần trung kỳ, bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá tới Phân Thần Hậu kỳ.

- Đi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau khi thu thập một phen hắn liền đi ra bên ngoài, dưới sự cảm ứng của thần thức, Nhạc Thành đã thấy có không ít người tiến tới đình viện.

- Chủ nhân, chủ nhân.

Đại Hắc, Đại Song, Tiểu Song đã ở bên ngoài chờ đợi.

- Nhạc Thành, thực lực của người xem ra không có vấn đề gì, tuy nhiên người cần phải chú ý một chút thì tốt hơn.

Hỏa Lão cất tiếng nói sau đó lộ vẻ quan tâm tới Nhạc Thành.

- Hỏa Lão, ở đây giao cho ông.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong lời nói có ý để Đại Song, Tiểu Song Đại Hắc giao cho Hỏa Lão chăm sóc.

- Yên tâm đi, sẽ không có vấn đề gì.

Hỏa Lão cất tiếng nói, ý của Nhạc Thành dĩ nhiên ông biết rõ.

Đám người Nhạc Thành liền ra khỏi đình viện, ở giữa không trung đã có một đám người khác tiến vào, trước nhất chính là Nhạc Duy và Nhạc Siêu, bên cạnh còn có Nhạc Đình và một đám hộ vệ Thanh Long, tổng cộng là mấy trăm người.

- Ra mắt tộc trưởng.

Đám người Nhạc gia nhìn thấy Nhạc Thành thì tiến tới, thần tình trên khuôn mặt cũng tỏ ra phức tạp.

- Nhạc Thành, chuẩn bị đi thôi.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Ủ, đi thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Đây chính là Nhạc Dao trưởng lão, lần này ông ấy đại biểu cho Nhạc gia đi Thụy Phong Cổ Nham, Nhạc Dao trưởng lão hai mươi năm trước cũng đã tiếp nhận từ đường tẩy lễ, người có chuyện gì thì có thể hỏi.

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Tiếp nhận qua từ đường tẩy lễ?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Xoẹt.

Ở giữa không trung có một luồng gió xẹt qua, sau đó một trung niên hán tử mặc áo màu lam xuất hiện giữa không trung.

Hán tử áo lam này thân hình cứng cáp, mắt to mũi rộng, có một vẻ khí khái hào sảng.

- Ra mắt Nhạc Dao trưởng lão.

Một đám trưởng lão nhìn thấy hán tử này thì lập tức hành lễ, trên khuôn mặt lộ vẻ tôn kính vô cùng vì trung niên hán tử này chính là cường giả Đấu Thánh.

Nhạc Thành mỉm cười thi lễ, bởi vì trung niên hán tử này địa vị ở Nhạc gia còn cao hơn cả tộc trưởng.

- Ủ, chuẩn bị lên đường.

Trung niên hán tử này nhìn mọi người rồi lập tức nhẹ nhàng nói.

Nhạc Thành chăm chú nhìn trung niên áo lam này, sắc mặt của hắn hơi biến đổi, thần thức của hắn nhìn trộm thì phát hiện Kim Linh Châu đã ở trên người của hán tử áo đen này, hơn nữa Kim Linh Châu còn bị phong ấn thật chặt, linh khí không thể rò rỉ.

Tuy nhiên Nhạc Thành đã luyện hóa được Kim Linh Châu cho nên phong ấn không thể ngăn cách được sự nhìn trộm của hắn.

Kim Linh Châu ở trên người của Nhạc Dao trưởng lão, Nhạc Thành càng thêm xác định rằng lần này Tứ Đại Thú Tộc, Tứ Đại Nhân Tộc, Hắc Ám Thần Điện đều mang linh châu thượng cổ tới Thụy Phong Cổ Nham.

Làm thế nào để có tám viên linh châu thượng cổ còn lại, Nhạc Thành cũng không biết linh châu thượng cổ đặt ở đâu, nếu như biết rõ thì hắn sẽ cho tám viên tiến vào trong Hạo Thiên Tháp, lúc đó Nhạc Thành không sợ nữa, khi tiến vào trong Hạo Thiên Tháp rồi thì không có gì làm được hắn nữa.

- Đi thôi, thời gian không còn nhiều lắm.

Nhạc Dao cất tiếng nói, sau đó thân thể cũng thả lên phía trước.

- Chủ nhân, phải cẩn thận, cũng phải sớm quay về.

Đại Song và Tiểu Song, còn có Đại Hắc lưu luyện không rời nói.

Nhạc Thành quay đầu lại mỉm cười sau đó nhảy lên sau lưng của Nhạc Dao.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Mười đạo thân ảnh từ trên mặt đất hiện lên, đuổi theo sau lưng của Nhạc Thành, trong mười người đó có cả Nhạc Sử Chân, Nhạc Thuần.

Tất nhiên Nhạc Siêu cũng có ở trong số đó, lần trước ở trong kỳ tỉ thí của Nhạc gia, Nhạc Thành và Nhạc Siêu chính là hai người chiến thắng sau cùng, lần này đi Thúy Phong Cổ Nham cũng là Nhạc Siêu và Nhạc Thành cùng đi.

Lần này rời đi, đám người của Nhạc gia cũng chỉ có thể cầu nguyện.

Một ngày sau, ở bên ngoài kết giới của Nhạc gia, Nhạc Dao bóp lấy một ngọn giản ở giữa không trung, ngay lập tức không gian xung quanh chấn động kịch liệt, một lát sau cửa động xuất hiện trước mặt mọi người.

- Mau đi vào thôi.

Nhạc Dao cất tiếng nói với mọi người.

- Xoẹt.

Mọi người sau đó liền tiến vào trong không gian thông đạo, sau đó cửa của không gian thông đạo đóng lại.

Nhạc Thành biết rõ lần này tiến vào Thúy Phong Cổ Nham cần phải tốn một tháng, lúc đến nơi có thể gặp được tám viên linh châu thượng cổ, đây tuyệt đối là một hấp dẫn rất lớn.

Nếu tụ tập được mười viên linh châu thượng cổ, lúc đó có thể chữa trị được Hạo Thiên Tháp, uy lực sẽ trở nên rất mạnh.

- Nhạc Thành, lần này ngươi tiến vào trong Thúy Phong Cổ Nham thì đi về hướng đông bởi vì ở Thúy Phong Cổ Nham mọi người sẽ bị tách ra các phương hướng bất đồng.

Nhạc Dao cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Trưởng lão, đi vào Thúy Phong Cổ Nham cần phải chú ý gì không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

Hắn biết rằng Nhạc Dao chính là người biết Thúy Phong Cổ Nham rõ ràng nhất.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

568. Chương 492: Di Hải Tiên Tổ.

- Ta cũng không biết.

Nhạc Dao chăm chú nhìn Nhạc Thành rồi trả lời:

- Bởi vì mỗi lần đi vào mọi người đều gặp cảnh tượng không giống nhau, hai mươi năm trước ta đi vào bên trong ghi lại thì cũng không giống so với ba trưởng lão khác.

Nhạc Dao cất tiếng nói.

- Thái thượng trưởng lão, khi ông đi vào trong Thúy Phong Cổ Nham thì đã gặp những nguy hiểm gì?

Nhạc Siêu ở bên cạnh cất tiếng hỏi.

Nhạc Dao nhìn Nhạc Siêu rồi lập tức nói:

- Ta gặp nguy hiểm đầu tiên chính là một con ma thú quỷ dị, con ma thú này vô cùng lợi hại, ta lúc đó có thực lực ngũ tinh Đấu Tôn cũng không phải là đối thủ của hắn, về sau nếu như không may mắn thì ta

đã không qua được, mặt khác ta còn gặp phải ảo cảnh, ảo cảnh vô cùng đáng sợ, may mà ta tỉnh sớm nếu không thì đã chết trong đó rồi.

Nghe Nhạc Dao miêu tả, Nhạc Thành biết rằng ảo cảnh này so với trận pháp của người tu chân có phần tương tự, chỉ là bên trong Thúy Phong Cổ Nham chắc hẳn không có trận pháp, đây là Huyền Thiên nội lực, hẳn là không có trận pháp của người tu chân tồn tại.

- Các người cầm lấy, đi vào bên trong cổ động của Thúy Phong Cổ Nham cần nhờ cái này để kích hoạt đấu để long mạch của các người.

Nhạc Dao cầm lấy hộp gấm đưa cho Nhạc Siêu và Nhạc Thành.

Nhạc Thành tiếp nhận hộp gấm của Nhạc Dao, hắn mở ra nhìn thì biến đổi sắc mặt, bên trong chính là một bộ xương ngón tay thô.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến hóa chính là bộ xương cốt này phát ra một khí tức vô cùng cường hãn, giống như là tinh huyết đấu để ở Lập Anh trấn.

- Trưởng lão, đây chính là hài cốt của tiên tổ?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, bởi vì trước đây Nhạc Duy đã nói với Nhạc Thành tiên tổ hài cốt cùng với Thúy Phong Cổ Nham kết hợp mới có thể kích hoạt huyết mạch.

- Không sai, đây chính là hài cốt của tiên tổ chúng ta, mỗi một phần đều quý giá vô cùng, nhiều năm như vậy hài cốt đã không còn nhiều lắm, nhưng tiên tổ hài cốt đối với Nhạc gia chúng ta vô cùng hữu dụng, người khác không có tác dụng.

Nhạc Dao cất tiếng nói.

- Khí tức thật là cường hãn, khí tức này nếu như phát ra chỉ sợ ngay cả một thập tinh Đấu Tôn cũng phải sợ hãi.

Nhạc Thành hơi biến sắc mà nhìn trộm xương ngón tay.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, nếu như mình có cơ hội tìm toàn bộ hài cốt của tiên tổ thì nhất định không chỉ có đại tác dụng với mình mà còn có tác dụng với Nhạc Thiên lão tổ.

- Tóm lại các người vào bên trong chú ý một chút, gặp phải người của Tứ Đại Thú Tộc, ngoài trừ người của Thần hoàng tộc thì những người khác có cơ hội đều có thể ra tay giết, lần trước ta ở bên trong đã bị người của Toàn Nghê Tộc và Hồ Tộc đối phó, may mà ta may mắn tránh khỏi một kiếp.

Nhạc Dao cất tiếng nói.

Sau đó Nhạc Dao một lần nữa nói với Nhạc Thành và Nhạc Siêu cần chú ý một số chuyện ở Thúy Phong Cổ Nham, Nhạc Thành nghe thấy thì cũng ghi tạc vào trong lòng.

Bởi vì còn một tháng thời gian nữa cho nên Nhạc Thành bắt đầu khoan chân mà tu luyện, mọi người cũng tiến nhập vào tu luyện bởi vì ai cũng biết thời gian còn rất dài.

Ở trên một đỉnh núi, lúc này từng đám mây mù lượn lờ, ngọn núi xanh tươi rậm rạp, chim bay cá nhảy, xung quanh ngẫu nhiên truyền tới thanh âm của ma thú.

Trên một đỉnh núi, ở một thạch bình, thạch bình này bóng loáng như có người quét dọn thường xuyên vậy.

Từ trên đỉnh núi nhìn về phía xa xa, một mảng mây mù xanh tươi nồng đậm, dãy núi rộng không thấy điểm cuối.

Một lát sau, đỉnh núi này chấn động, sau đó có hơn mười thân ảnh nhảy ra.

Trong mười thân ảnh này có một lão giả áo trắng, thần sắc của lão nhân này vô cùng thần nhiên, không hề có vẻ gì bận tâm, nhìn vào khí tức thì thấy lão nhân này không biết là ma pháp hay là Đấu khí, nhưng mà khí tức vô cùng cường hãn.

Sau lưng ông già này có một cô gái áo tím cô gái này vô cùng tuyệt đẹp, dáng người cao ráo thon thả, thanh dật thoát tục như là tiên nữ hạ phàm.

Cô gái này chính là Yến Hiểu Kỳ của Vũ Văn gia, ở sau lưng Yến Hiểu Kỳ còn có Vũ Văn Minh Quang và Hắc Ứng và một số trưởng lão của Vũ Văn gia tộc.

- Thái thượng trưởng lão, chúng ta tới hơi sớm, tuy nhiên bọn họ vẫn chưa tới đây.

Vũ Văn Minh Quang cất tiếng nói với lão nhân áo trắng.

- Không còn sớm, chúng ta đi thôi.

Lão giả áo trắng cất tiếng nói rồi hướng về phía Yến Hiểu Kỳ:

- Hiểu Kỳ, Hắc Ứng, hai người nghe kỹ lời nói của ta, trong lúc này phải vô cùng chú ý.

- Thái thượng trưởng lão, vãn bối nhớ kỹ.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói với lão nhân áo trắng.

- Vậy là tốt rồi, Yến Hiểu Kỳ thực lực của con lọt vào năm người mạnh nhất không có vấn đề, tuy nhiên hãy thu liễm một số khí tức, không nên bộc lộ thực lực của mình.

Lão nhân áo trắng tiếp tục dặn dò Yến Hiểu Kỳ.

- Vâng, thái thượng trưởng lão.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng đáp, sau đó nàng lập tức thu liễm một số khí tức, thực lực chỉ lộ ra ma pháp sư cấp tám sơ kỳ.

- Là có người đến, không biết là ai.

Lão nhân áo trắng nhìn lên trên không trung mà nói.

Một lát sau, không gian trở nên chấn động, sau đó mười đạo thân ảnh nối đuôi nhau thả xuống mặt đất.

Trong mười người này có một trung niên hán tử mặc áo màu xám, khí tức trên người là một cường giả đỉnh cấp Đấu Tôn hoặc Đấu Thánh.

Trong năm hán tử này có hai người là nữ tử, người ở phía trước mặc y phục màu đỏ, chiếc váy che khuất tới đầu gối, cô gái này vô cùng thanh nhã tú lệ.

Mà nữ tử ở sau lưng thì mặc một bộ trang phục màu hồng, thanh lệ thoát tục kiều diễm vạn phần.

Mà nếu như Nhạc Thành ở đây thì dĩ nhiên là nhận ra, cô gái này chính là đại tiểu thư Tôn Thi Thi và người đứng sau chính là ma sủng Cửu U tam đầu mãng U Cơ ma thú cấp tám.

Ở sau lưng hai nữ tử còn có Hắc Sơn và một trưởng lão, hẳn là những người cùng với Tôn Thi Thi tiến vào bên trong Thụy Phong Cổ Nham.

- Vũ Văn Nam tiên bối, ông cũng đến thật sớm.

Trung niên hán tử cường giả đấu thánh kia cũng mỉm cười thi lễ với lão giả áo trắng.

- Tôn Lạc, người cũng đừng khách khí, người hiện tại cũng là cường giả Đấu Thánh tu vi của ta còn kém người xa.

Lão nhân áo trắng kia cũng mỉm cười nói.

- Vũ Văn Nam tiên bối khách khí rồi, chẳng qua vãn bối may mắn được tiến vào trong Thụy Phong Cổ Nham mà thôi, lần này tuy tiến bộ tới Đấu Thánh nhưng vẫn còn kém xa Vũ Văn Nam tiên bối tu luyện.

Tôn Lạc cất tiếng nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

569. Chương 493: Hổ Du Và Long Nhất.

- Khách khí rồi, bất kể thế nào người cũng là cường giả Đấu Thánh, đúng là hậu sinh khả úy.

Tôn Lạc cất tiếng nói.

- Hiểu Kỳ tí tí, tí tại sao lại ở chỗ này?

Tôn Thi Thi nhìn về phía Yến Hiểu Kỳ mà hỏi, nữ nhân xinh đẹp luôn chú ý những mỹ nữ khác.

Về phần Tôn Thi Thi ở trong viễn cổ kết giới cũng biết quan hệ giữa Yến Hiểu Kỳ và Nhạc Thành.

- Thi Thi muội cũng định tiến vào Thúy Phong Cổ Nham sao?

Sắc mặt của Yến Hiểu Kỳ cũng hơi biến đổi, Tôn Thi Thi dĩ nhiên nàng cũng biết có quan hệ mập mờ với Nhạc Thành.

Về phần Tôn Thi Thi Yến Hiểu Kỳ không ghen là nói dối, tuy nhiên Nhạc Thành lưu tình khắp nơi nàng đã coi đó là thói quen, hơn nữa Tôn Thi Thi vừa gặp Yến Hiểu Kỳ đã chào hỏi cho nên Yến Hiểu Kỳ cũng không phải là người tính toán chi li.

- Ủ, đúng thế, lần này chúng ta có thể làm bạn rồi.

Tôn Thi Thi nhìn thấy Yến Hiểu Kỳ cũng không có ấn tượng xấu với mình thì nở ra một nụ cười.

Nhìn thấy hai nữ tử nói chuyện vui vẻ, Vũ Văn gia và Tôn gia cũng bất ngờ, tuy nhiên ai cũng không biểu lộ ra mặt.

- Xoẹt xoẹt.

Ở trên không trung, không gian liền gọn sóng, sau đó mười thân ảnh đã rơi xuống mặt đất.

Trong mười người này có một lão nhân áo xanh, nếu như Nhạc Thành ở đây thì có thể nhận ra đây chính là người mà lần trước đưa cho Nhạc Thành ba mươi viên cửu phẩm đan dược vì thua cược, Trần Xuân của Trần gia.

Mà ở sau lưng của Trần Xuân có hai thanh niên, thực lực tựa hồ cũng là tứ tinh ngũ tinh Đấu Tôn, hẳn là người tham gia Thúy Phong Cổ Nham của Trần gia lần này.

- A, Vũ Văn Nam, Tôn Lạc các người đến cũng thật sớm.

Trần Xuân sau khi hạ xuống liền nói với Vũ Văn Nam và Tôn Lạc.

- Trần Xuân lão bất tử người đã tới chậm rồi.

Vũ Văn Nam không khách khí mà quở trách Trần Xuân.

- Các người đến sớm có thể lấy được thành tích tốt không phải sao?

Trần Xuân nhìn Vũ Văn Nam mà bất đắc dĩ, dường như hai người đã biết nhau rất lâu.

- Trần Xuân nghe nói lần trước người bại bởi con rể của Vũ Văn gia mà mất ba mươi viên cửu phẩm trung giai đan dược, người đứng là bại gia, nếu không thì hôm nay chúng ta đánh cược thế nào, ta cũng đang thiếu đan dược, dù sao trên người người đan dược cũng có rất nhiều.

Vũ Văn Nam cất tiếng cười nói với Trần Xuân.

- Cho dù ta đan dược nhiều nhưng cũng không thể thua người, lần sau người muốn tìm ta luyện chế đan dược thì hãy mang một quyển thiên cấp đấu kỹ của Vũ Văn gia tới mà đổi nếu không thì miễn bàn.

Trần Xuân cảm tức nhìn Vũ Văn Nam, hẳn dĩ nhiên là biết Vũ Văn Nam đang cố ý trêu chọc mình.

- Trần Xuân, người tại sao lại tức giận như vậy, ta chỉ nói đùa mà thôi.

Vũ Văn Nam biến sắc sau đó cất tiếng nói, cửu phẩm Luyện Dược Sư không phải dễ dàng đắc tội, nếu không thì rất phiền toái.

Trần Xuân hung hăng trợn mắt nhìn Vũ Văn Nam, hẳn thực sự không hề tức giận chỉ là muốn bịt miệng Vũ Văn Nam mà thôi.

- Xoẹt xoẹt.

Ở giữa không trung không gian trở nên chấn động, sau đó một đạo không gian hiện lên, mười thân ảnh rơi xuống, khiến cho cả Vũ Văn Nam, Tôn Lạc Trần Xuân cũng biến sắc.

Lần này người đi tới dẫn đầu là một lão giả áo vàng, sau lưng có hai thanh niên cứng cáp, phần còn lại là một cường giả Đấu Tôn.

Mà trong đám người này Nhạc Thành ở đây cũng có thể nhận ra một hán tử và một trưởng lão, hán tử kia chính là người của Viễn Cổ Hồ Tộc Nhạc Thành đã gặp ở tại Trần gia.

- Vũ Văn Nam, Tôn Lạc, Trần Xuân ba người các người đã đến.

Lão nhân áo vàng kia hạ xuống mà nói với Vũ Văn Nam.

Hồ Du, người cũng tới rồi sao?

Trần Xuân cất tiếng nói, trong lời nói không hề có vẻ nhiệt tình.

- Hồ Du, lần này viễn cổ Hồ Tộc các người quả là không tệ, cử tới mộ tứ tinh và một ngũ tinh Đấu Tôn.

Vũ Văn Nam cất tiếng nói với Hồ Du.

- Vũ Văn gia các người cũng không tệ.

Hồ Du quét qua trên người Yến Hiểu Kỳ một chút.

- Xoẹt xoẹt.

Sau đó không gian trên không trung lại chấn động, một thông đạo xuất hiện rồi mười người bắn ra.

Ở bên trong dưới sự dẫn đầu của một lão nhân hắc y, sau lưng là một trung niên nam tử, nếu như Nhạc Thành ở đây thì nhất định sẽ nhận ra đó chính là Long Tam.

- Long Nhất, tại sao người bây giờ mới tới?

Nhìn thấy lão nhân kia, Hồ Du lập tức đến đón, người của Tứ Đại Thú Tộc thường nhiệt tình với nhau.

- Hồ Du, người đã đến trước ta.

Hắc y lão nhân nhìn thấy Hồ Du thì cũng mỉm cười.

Toan Nghê Tộc tộc và Hồ Tộc nói chuyện với nhau, Vũ Văn Nam, Tôn Lạc, Trần Xuân không để ý.

- Hiểu Kỳ tỉ tỉ, tại sao Nhạc Thành vẫn chưa tới?

Tôn Thi Thi cất tiếng hỏi Yến Hiểu Kỳ.

- Không biết, có thể huynh ấy tới chậm một chút.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói.

Ở trong không gian thông đạo, Nhạc Thành từ từ thở ra một ngụm trọc khí, sau đó hai mắt của hắn mở ra, tinh quang trở nên lấp lánh.

- Đã đột phá tới Phân Thần Kỳ đỉnh phong, bất kỳ lúc nào cũng có thể đột phá.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Cảm nhận thấy khí tức trên người của Nhạc Thành, thần sắc của Nhạc Dao trưởng lão cũng cảm thấy kỳ quái.

- Tộc trưởng, chúng ta sắp đến.

Nhạc Siêu cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Ừ.

Nhạc Thành đáp nhẹ một tiếng rồi sau đó nhìn về phía trước.

- Xoẹt.

Không gian trở nên ba động, sau đó mọi người đã xuất hiện ở phía trước.

- Đã đến, chúng ta đi thôi.

Nhạc Dao cất tiếng nói với mọi người.

Nhạc Thành từ từ đứng dậy sau đó cùng với Nhạc Dao thả người xuống.

Ở giữa không trung mọi người nhìn thấy cả đám thả người xuống thì lộ vẻ hiếu kỳ, Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi cũng nở ra một nụ cười.

- Nơi này chính là Thúy Phong, quả là không tệ, đúng là có linh khí tràn ngập.

Nhạc Thành nhìn thấy dãy núi phía trước thì nói.

- Vũ Văn Nam, Trần Xuân tiền bối, Tôn Lạc huynh đệ, mọi người đã đến rồi sao?

Nhạc Dao rơi xuống mặt đất thì liền cất tiếng chào hỏi cường giả Đấu Thánh của tam đại nhân tộc khác.

- Nhạc Dao chúng ta cũng chỉ mới đến mà thôi.

Vũ Văn Nam cất tiếng nói với Nhạc Dao.

Ngay lập tức Trần Xuân cùng với Tôn Lạc hai người cũng chào đón Nhạc Dao, quan hệ giữa Tứ Đại Nhân Tộc quả là không tệ.

- Nhạc Thành ra mắt Trần Xuân trưởng lão, Vũ Văn trưởng lão, Tôn trưởng lão.

Nhạc Thành đánh giá Trần Xuân, Tôn Lạc và Vũ Văn Nam rồi nói.

Vũ Văn Nam và Tôn Lạc Nhạc Thành chưa gặp qua nhưng Nhạc Thành vẫn chào hỏi.

- Nhạc Thành tộc trưởng khách khí rồi, không cần đa lễ.

Trần Xuân và Vũ Văn Nam còn có Tôn Lạc cất tiếng mỉm cười với Nhạc Thành.

Nhạc Thành đánh giá ba người này ánh mắt không cần nhìn hẳn cũng biết Tôn Lạc và Vũ Văn Nam là cường giả Đấu Thánh.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

570. Chương 494:tiên Nữ Và Ma Quỷ.

Ngay lập tức Nhạc Thành quét quanh đoàn người, ánh mắt của hắn nhìn về phía nam tử trẻ tuổi kia, sau khi xác định thực lực của nam tử này hắn bắt đầu do xét người của Toan Nghê Tộc và Hổ tộc.

Hổ Sát và Long Tam của Toan Nghê Tộc và Hổ tộc Nhạc Thành đều biết, ánh mắt của hắn đảo qua.

- Nhạc Thành, tại sao hiện tại huynh mới tới, đã qua nửa ngày rồi.

Yến Hiểu Kỳ nhìn thấy Nhạc Thành thì lập tức nói.

- Ta một đường chạy đến, muội ở Vũ Văn gia tốt chứ?

Nhạc Thành nhìn thấy Yến Hiểu Kỳ thì cất tiếng nói, ánh mắt của hắn cũng hiện ra vẻ trù mến.

Nhạc Thành nhìn Yến Hiểu Kỳ sau đó sắc mặt hơi biến đổi, lần trước Vũ Văn Minh Quang ở Trần gia đã nói Yến Hiểu Kỳ đã đột phá tới ma pháp sư cấp tám trung kỳ, mà tại sao nhìn qua chỉ là tới ma pháp sư cấp tám sơ kỳ, xem ra đã ẩn giấu thực lực.

- Mọii không sao.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói với Nhạc Thành, một luồng linh hồn truyền âm bay vào trong tai của hắn.

- Ta biết.

Nhạc Thành cũng dùng linh hồn truyền âm mà trả lời.

Đối với linh châu thượng cổ, Nhạc Thành cũng biết rằng các tộc hiện tại đặt ở vị trí rất quan trọng, chỉ có tiến vào Thủy Phong Cổ nham mới có cơ hội có được.

- Nhạc Thành, tại sao hiện tại ngươi mới tới, ngươi sao không đến Tôn gia thăm ta?

Tôn Thi Thi tức giận nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Thi Thi, gần đây ta hơi bận, lần sau nhất định ta sẽ thu xếp.

Nhạc Thành mỉm cười, vẻ mặt vô cùng xun lỗi.

- Quên đi, chuyện gì ngươi đáp ứng ta đều làm không được.

Tôn Thi Thi bất đắc dĩ nhìn Nhạc Thành mà nói.

Nhìn thấy Nhạc Thành bị hai cô gái tuyệt sắc vây quanh, áu thanh niên của Toan Nghê Tộc, Hồ tộc và Trần gia đều lộ vẻ ghen ghét.

Tôn gia và Vũ Văn gia nhìn thấy Yến Hiểu Kỳ và Tôn Thi Thi đi tới bên cạnh Nhạc Thành thì cũng chỉ có thể bất đắc dĩ vô cùng, người của Vũ Văn gia còn tốt bởi vì Yến Hiểu Kỳ dù sao cũng có hôn ước với Nhạc Thành, xem ra danh chính ngôn thuận.

Nhưng mà Tôn gia thì không biết phải làm sao.

- Xoẹt xoẹt.

Ở trên không trung, không gian trở nên chấn động.

Chăm chú nhìn mọi người, sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, trong đó Nhạc Thành hiểu biết năm người có ba ông già, chính là viễn cổ Minh Xà tộc U Minh lão đại và U Minh lão nhân.

U Minh lão tam và U Minh lão nhị lần trước ở trong viễn cổ kết giới bị Địa Ma Lão Nhân lợi dụng hút đi không ít tu vi thực lực, bây giờ Nhạc Thành nhìn thấy hai người này thực lực đã khôi phục không tệ lắm, xem ra bọn họ đã sử dụng một số bí pháp mới được như vậy.

Đánh giá hai cô gái xong, Nhạc Thành không khỏi muốn chảy máu mũi, hai cô gái này so với Đại Song và Tiểu Song ngoại trừ thiếu một chút yêu mị bên ngoài nhưng thân thể kia vô cùng xinh đẹp, quần áo còn bạo lộ nhiều hơn so với Đại Song và Tiểu Song.

- Khục Nhạc Thành, ngươi xem gì đó?

Yến Hiểu Kỳ ho nhẹ một tiếng rồi ôn nhu nói với Nhạc Thành.

- Không có gì, không có gì.

Nhạc Thành vội thu hồi ánh mắt, tuy nhiên hắn vẫn lưu luyến không rời với hai nữ nhân kia, hai người bọn họ quả là vưu vật, không có nam nhân nào có thể chống lại được cám dỗ này.

- Ngươi không nhìn ta sao, ta thấy ánh mắt của ngươi đang tập trung lên trên người con yêu tinh đó, chẳng lẽ ngươi cho rằng Yến Hiểu Kỳ tỉ tỉ không đủ bằng hai con yêu tinh đó sao?

Tôn Thi Thi đổ dầu vào lửa mà nói.

- A.

Nhạc Thành chăm chú nhìn Tôn Thi Thi , cũng không hiểu tại sao cô gái này lại quan hệ tốt với Hiểu Kỳ như vậy, Hiểu Kỳ chắc chắn là đẹp hơn so với hai nữ tử kia, tuy nhiên khí chất thì khác nhau.

Tuy nhiên hai nữ nhân kia đúng là cảm dỗ vô cùng, Yêu Huyền cùng với Hàn Nguyệt, còn có Chu Hàm ba cô gái đều là tuyệt sắc tuy nhiên khí chất của bọn họ không thể so sánh với hai cô gái này.

Có Hiểu Kỳ nhắc nhở, Nhạc Thành chỉ có thể dời ánh mắt ra khỏi hai nữ tử này, Tôn Thi Thi và Hiểu Kỳ dù sao cũng hơn bọn họ.

Hai nữ nhân đưa mắt nhìn Nhạc Thành, ánh mắt chăm chú nhìn, không biết là cố tình hay vô ý, mị nhãn của bọn họ cũng chớp chớp.

Mà lúc này không ít nam tử xung quanh cũng bị hai nữ tử này mê hoặc, đôi mắt không cố kỵ mà quét lên trên đùi của bọn họ.

Hai nữ tử này không hề tức giận ngược lại còn lộ vẻ mị hoặc, khiến cho không ít người run thân hình lên.

Hổ Du, Long Đại, các người đã đến rồi sao?

Một lão nhân của viễn cổ Minh Xà Tộc đi xuống, hướng về phía Toan Nghê Tộc và Hổ tộc đi tới.

- Minh Vương, sao người lại tới đây.

Long Tam và Hổ Du cất tiếng nói, ba người cũng ngay lập tức tiến tới, mà lúc này bốn thanh niên của Hổ Tộc, Toan Nghê Tộc cũng nhìn về phía hai cô gái cảm dỗ của Minh Xà Tộc tộc, trong ánh mắt hiện ra vẻ hận không được nuốt trôi vậy.

- Xoẹt xoẹt.

Ở giữa không trung một không gian thông đạo xuất hiện, ngay lập tức mấy người bắt đầu thả người từ trên không trung xuống.

Nghĩ lại cũng chỉ có Hắc Ám Thần Điện và Thần Phượng Tộc là chưa tới, nhìn thấy không gian thông đạo mở ra, mọi người đều đoán là người của Hắc Ám Thần Điện hoặc người của Thần Phượng Hoàng tộc tới.

Nhạc Thành hơi đánh giá mười người xuống, cầm đầu chính là một trung niên phụ nhân áo tím, trung niên phụ nhân này quần áo trang nhã ung dung, trên người có một luồng khí tức cao quý, xem là biết tuổi trẻ là một cô gái tuyệt sắc.

Mà lúc này ở phía sau lưng là một cô gái áo trắng vô cùng xinh đẹp, Nhạc Thành nhìn về phía nàng thì sắc mặt biến đổi lớn.

Chỉ thấy bạch y nữ tử nhan sắc tuyệt đẹp, mái tóc dài tú lệ, chiếc eo mê người.

- Đông Phương Lạc Nhan.

Nhìn thấy cô gái này, Nhạc Thành thì thầm nói nhỏ, cô gái này ở Quỷ Uyên đã ăn không ít đan dược của Nhạc Thành, không ngờ hiện nay lại xuất hiện ở đây.

Mà ở bên cạnh Đông Phương Lạc Nhan là một trung niên nữ tử, Nhạc Thành ở Vĩnh Hằng tháp đã gặp qua một lần, chính là tam trưởng lão.

- Nhạc Thành.

Lúc này Đông Phương Lạc Nhan cũng nhìn thấy Nhạc Thành, sắc mặt của nàng đột nhiên thay đổi lớn, điều này khiến cho nàng bất ngờ.

- Nhạc Thành, tại sao người lại ở chỗ này, đúng là người.

Đông Phương Lạc Nhan từ trong đám người đi ra rồi tới bên cạnh của Nhạc Thành, nhìn thấy Tôn Thi Thi và Yến Hiểu Kỳ thì biến đổi sắc mặt.

- Không phải ta thì còn ai khác chứ, người quay lại tộc lâu vậy mà không cho ta một tin tức, làm cho Hàn Nguyệt và Yên Nhiên các nàng lo lắng.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Ta cũng không có biện pháp liên lạc với người, Yên Nhiên và Hàn Nguyệt đạo sư bọn họ có khỏe không, các nàng đâu?

Đông Phương Lạc Nhan cất tiếng hỏi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

571. Chương 495: Hoàng Vũ.

- Các nàng rất khỏe, về sau người cũng có thể gặp các nàng, các nàng hiện tại đang ở Huyền Thiên nội lục.

Nhạc Thành cất tiếng nói rồi nhìn Đông Phương Lạc Nhan, sau đó sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, Đông Phương Lạc Nhan tựa hồ như rất mạnh, thực lực tựa hồ như đạt đến bất tinh Đấu Tôn, Nhạc Thành còn nhớ rõ lúc Đông Phương Lạc Nhan rời khỏi tháp Vĩnh Hằng, thực lực chỉ là Đấu Vương mà thôi.

Chỉ là Nhạc Thành cũng không bắt ngờ, Đông Phương Lạc Nhan ở Đấu Khí học viện đã không có người nào dám trêu chọc, mà ở vịnh hằng tháp cô nàng đã nhận được bất tử thảo của Thần Hoàng tộc, tu vi tăng nhanh cũng là chuyện bình thường.

- Lạc Nhan, cô nương chính là người mà Yêu Huyền tỷ và Yên Nhiên các nàng thường nhắc đến sao?

Yến Hiểu Kỳ mỉm cười hỏi Đông Phương Lạc Nhan.

- Tỷ cũng biết Yêu Huyền tỷ và Yên Nhiên các nàng?

Đông Phương Lạc Nhan cất tiếng hỏi Yến Hiểu Kỳ.

- Ta tên là Yến Hiểu Kỳ, cô nương gọi ta là Hiểu Kỳ là được rồi, trước kia ta ở ma pháp học viện, còn cô nương ở Đấu Khí học viện.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói.

- Lạc Nhan, người cũng tính đi vào Thụy Phong Cổ Nham sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Đông Phương Lạc Nhan.

- Ủ, Thần Hoàng tộc có một người, Thần Phượng Tộc có một người.

Đông Phương Lạc Nhan cất tiếng nói.

Đối với chuyện của Thần Phượng Hoàng tộc Nhạc Thành đã biết rõ, Thần Phượng Hoàng tộc đã chai làm Thần Phượng Tộc và Thần Hoàng tộc, hai tộc hẳn chỉ có một viên linh châu thượng cổ, dĩ nhiên là mỗi bên có một người.

- Hoàng Vũ, hôm nay người cũng tới sao?

Nhạc Dao nhìn thấy trung niên nữ tử của Thần Hoàng tộc thì cất tiếng hỏi.

- Hoàng Vũ đã lâu không gặp.

Tôn Lạc của Tôn gia cũng cất tiếng chào hỏi.

- Hai người các người xem ra tới hơi sớm.

Trung niên nữ tử kia cất tiếng mỉm cười với Tôn Lạc và Nhạc Dao, sau đó ánh mắt cũng nhìn về phía Vũ Văn Nam và Trần Xuân mà nói:

- Ra mắt Vũ Văn tiên bối và Trần Xuân tiên bối.

- Hoàng Vũ, người đã về rồi, chắc đã khổ cực nhiều trên đường.

Vũ Văn Nam và Trần Xuân mỉm cười, Tứ Đại Nhân Tộc mặc dù cùng với Tứ Đại Thú Tộc quan hệ không tốt nhưng với Thần Hoàng tộc thì không tệ.

Mặt khác lúc này Nhạc Thành cũng đánh giá đội hình của Thần Hoàng tộc, ngoại trừ Hoàng Vũ còn có tam trưởng lão và hơn mười vị trưởng lão của Thần Hoàng tộc, một đám trưởng lão đã ra ngoài lục tinh thất tinh Đấu Tôn.

Lúc này Nhạc Thành cũng nhìn thấy một thanh niên mặc áo màu đỏ sẫm, chính là Phượng Kinh.

Nhạc Thành, đó chính là người của Thần Phượng Tộc, thật là phiền chết hắc đi, bởi vì mỗi lần tiến vào Thụy Phong Cổ Nham Thần Hoàng tộc và Thần Phượng Tộc đều phân biệt tiến vào, lần này đến lượt Thần Hoàng tộc.

Đông Phương Lạc Nhan cất tiếng nói với bt.

Nhạc Thành một lần nữa nhìn về phía thanh niên đang nhìn mình, trong mắt hắc có một vẻ không thiện ý, đây chính là điều hắc cảm thấy vô cùng kỳ quái.

Về phần Đông Phương Lạc Nhan Nhạc Thành cũng có quan hệ khá sâu khiến cho các thanh niên khác cũng trừng trừng nhìn vào hắc, nếu như ánh mắt có thể biết thành thực lực có thể giết Nhạc Thành cả chục lần.

Hai cô gái xinh đẹp kia nhìn thấy Đông Phương Lạc Nhan và Nhạc Thành quen biết thì sắc mặt cũng biến hoá, mị nhãn của bọn họ không ngừng nhìn về phía Nhạc Thành, có lẽ tâm tính của nữ nhân như vậy, nam nhân bị nhiều nữ nhân vây quanh chính là người tốt nhất.

- Hắc Ám Thần Điện không ngờ đến muộn nhất.

Vũ Văn Nam chăm chú nhìn trên không mà nói.

Lúc này Tứ Đại Thú Tộc cũng đã đến, chỉ còn người của Hắc Ám Thần Điện.

- Xoẹt xoẹt.

Vũ Văn Nam vừa mới dứt lời thì trên không trung lập tức mở ra một thông đạo, sau đó có hai mươi người từ trong đó nhảy ra.

Hai mươi người này đều mặc áo đen, toàn thân tràn ngập khí tức quỷ dị, mà ở phía trước chính là một lão nhân áo vàng và một lão nhân áo xanh, Nhạc Thành đánh giá thì biết họ đã ngoài Đấu Thánh.

Đúng là hai cường giả Đấu Thánh, sắc mặt của Nhạc Thành liền biến đổi, hắc dò xét sau lưng lão nhân kia, thì thấy bọn họ tràn ngập khí tức.

Mà hai hắc y thanh niên này thì mười người mặc áo đen, mười người này lấy áo đen che lấy thân hình làm cho người khác không nhìn thấy bộ dạng tuy nhiên trên người sẽ tràn ngập khí tức

- Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc xem ra đã đến đủ.

Lão nhân áo vàng quét quanh

- Hoàng ma, các người đã tới chậm rồi.

Vũ Văn Nam cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, người vừa rồi chính là Hoàng Ma, còn tên kia là Thanh Ma, hai bọn họ là huynh đệ với nhau, cũng có thực lực nhất tinh Đấu Tôn, bọn họ chính là tứ Thái thượng trưởng lão và ngũ thái thượng trưởng lão, bởi vì Hắc Ám Thần Điện sợ Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc chúng ta ở Thụy Phong Cổ Nham sẽ đối phó với bọn chúng cho nên lần nào bọn họ cũng phái hai cường giả Đấu Thánh tới đây.

Một linh hồn truyền âm vang lên trong tai của Nhạc Thành.

- Vũ Văn Nam, chẳng lẽ ngươi cho rằng tới sớm là có thể tiến vào Thụy Phong Cổ Nham hay sao, không phải là muốn tiến vào cùng một lượt hay sao?

Thanh Ma của Hắc Ám Thần Điện cất tiếng nói.

- Ai là Nhạc Thành, cút ra đây cho ta.

Đúng lúc Thanh Ma nói xong, Hoàng Ma nhìn về đám Nhạc gia, cuối cùng la lớn nói.

- Hoàng Ma la lớn, ánh mắt của mọi người đều nhìn về phía Nhạc gia, mọi người cũng biết rằng người của Hắc Ám Thần Điện đang vô cùng nổi giận.

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt, thần sắc của hắn hiện ra vẻ lãnh đạm như không nghe thấy vậy.

- Hoàng ma, tộc trưởng của Nhạc gia há có thể để người nói như vậy?

Sắc mặt của Nhạc Dao biến đổi sau đó lập tức la lớn với Hoàng Ma.

- Nhạc Dao, ngươi là một tên tiểu bối không có tư cách nói chuyện với ta, chuyện của Nhạc gia các ngươi làm, Hắc Ám Thần Điện nhớ kỹ.

Hoàng Ma hung hăng trừng mắt nó với Nhạc Dao, hắn không biết ai là Nhạc Thành cho nên trút giận lên trên người của Nhạc Dao.

Mà Hoàng Ma tức giận dĩ nhiên là do phân diện của Hắc Ám Thần Điện bị Nhạc gia tiêu diệt, ngay cả Hắc Ám Ma thú cũng không còn, trong đó tổn thất tới ba người Đan Vương, Hôi Ma, Địa Ma.

Hắc Ám Thần Điện vốn không biết ai làm, sau đó theo dõi mới tra được là do một người tên Nhạc Thành gây nên.

Kỳ thật chuyện này Nhạc Thành cũng không có ý định gạt Hắc Ám Thần Điện, muốn tra ra chỉ cần tra từ người của Cự Viên Tộc là được, đối với lời nói của Hoàng Ma, Nhạc Thành không thèm để ý, dù sao ở Thúy Phong Cổ Nham hắn cũng không sợ Hắc Ám Thần Điện, cho dù động thủ thì với Nhạc Dao trưởng lão và người của Vũ Văn gia thì phe mình cũng không yếu thế.

- Nhạc Dao trưởng lão, lui ra đi, đối với sự gào thét của con chó hoang này không cần để ý tới.

Đúng lúc Nhạc Dao quát với Hoàng Ma, Nhạc Thành liền mở miệng nói.

- Nói cũng đúng, ta hơi nóng nảy.

Nhạc Dao im lặng một chút sau đó cười lui trở về.

Nghe thấy Nhạc Thành nói, tam đại nhân tộc khác cũng khẽ cười, lời nói của Nhạc Thành đúng là mắng Hoàng Ma.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

572. Chương 496: Có Bốn Sự.

Người của Tứ Đại Thú Tộc không nhịn được mà nở ra một nụ cười, đồng thời bọn họ cũng chờ xem náo nhiệt.

- Ngươi là ai, ngươi phải biết rằng ngươi đang nói gì.

Sắc mặt của Hoàng Ma biến đổi, cơ thể cũng run lên.

- Ta đang nói chuyện với Nhạc gia trưởng lão, chẳng lẽ ngươi muốn cản ta?

Nhạc Thành nhẹ nhàng nhìn Hoàng Ma mà nói.

Lời nói này khiến cho mọi người liền nở thêm một nụ cười, vừa rồi Nhạc Thành đúng là nói chuyện với Nhạc Dao, mà Hoàng ma chen vào một câu đó chính là thừa nhận mình là chó hoang.

Thấy mọi người cười, sắc mặt của Hoàng Ma càng trở nên khó nhìn, đôi mắt giống như là phát hỏa vậy, khí tức cường hãn bao trùm lên trên người của Nhạc Thành.

Dưới sự uy áp của cường giả Đấu Thánh, khí tức tuyệt đối là cường hãn, cho dù thập tinh Đấu Tôn cũng khó có thể ngăn cản.

Lúc này khí tức cường hãn của Hoàng Ma bao vây Nhạc Thành, ánh mắt của Hoàng Ma trở nên lạnh như băng, Hoàng Ma muốn hạ uy, nhất định phải giáo huấn Nhạc Thành.

- Hoàng Ma, ngươi dám?

Nhạc Dao cũng là nhất tinh Đấu Thánh, nhìn thấy Hoàng Ma uy áp Nhạc Thành, hắn đã muốn phản kích.

- Nhạc Dao trưởng lão, không cần phải vội.

Nhạc Thành mỉm cười ngăn Nhạc Dao lại, trước khí tức uy áp của Hoàng Ma hắn vẫn lộ vẻ điềm đạm.

Nhìn thấy Nhạc Thành ngăn cản, Nhạc Dao do dự một chút, sau đó nhìn thấy thần sắc của Nhạc Thành không bị sao thì lùi về sau hai bước.

- Khí tức uy áp.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, nếu như Hoàng Ma công kích thì Nhạc Thành còn chạy hắn không phải là đối thủ của Hoàng Ma, bây giờ hắn mới chỉ có thực lực Phân Thần trung kỳ mà thôi.

Tuy nhiên khí tức uy áp thì khác, đây là thực lực tu vi áp chế, so với linh hồn áp chế của Luyện Dược Sư thì có khác nhau nhưng Nhạc Thành vẫn không sợ, cho dù là thập tinh Đấu Thánh khai triển uy áp khí tức Nhạc Thành cũng không sợ bởi vì Nhạc Thành trước kia chính là siêu cấp tán tiên, loại thực lực này cường giả thập tinh Đấu Thánh cũng khó có thể áp chế.

- Hắc Ám Thần Điện, chút bổn sự đó dường như không được tốt lắm, thảo nào khó trách người trốn đông trốn tây.

Nhạc Thành nhìn thấy uy áp của Hoàng Ma thì thần nhiên mà nói, bộ dạng giống như không để Hoàng Ma vào mắt.

Lúc này ở xung quanh có tới hai trăm cường giả, khí tức uy áp thế nào bọn họ dĩ nhiên biết rõ, nhưng Nhạc Thành lại không để Hoàng Ma vào trong mắt thì mọi người đều lau mắt nhìn Nhạc Thành.

- Nhạc Dao, Tôn Lạc Vũ Văn Nam còn có Trần Xuân, Hoàng Vũ những cường giả này đều trốn mất há hốc mồm, tựa hồ như bọn họ không dám tin.

Lúc này kinh ngạc nhất chính là Hoàng Ma, sắc mặt của hắn trở nên khó nhìn, hắn không ngờ hắn hạ uy áp như vậy mà vẫn không có tác dụng.

- Chẳng lẽ thanh niên này là cường giả Đấu Thánh?

Trong lòng Hoàng Ma nổi lên nghi ngờ.

- Tiểu tử, Hắc Ám Thần Điện nhất định sớm muộn cũng khiến ngươi hối hận.

Hoàng Ma oán hận thu hồi khí tức uy áp mà lạnh lùng nói.

- Lão cẩu, ngươi đừng có mà sửa nữa, ta chính là Nhạc Thành, lần trước Đan Vương Hôi Ma, Địa Ma của Hắc Ám Thần Điện cũng chính là do một tay ta giết, lần sau ta sẽ trực tiếp đến tổng điện của các ngươi.

Nhạc Thành thu hồi thần sắc lại trong mắt hiện ra một vẻ lạnh lẽo.

Vừa rồi dưới khí tức uy áp của Hoàng Ma, Nhạc Thành cũng đã đạt đến trình độ chống lại, tuy nhiên thực lực của Hoàng Ma hiện tại vẫn mạnh hơn hắn rất nhiều.

- Tiểu tử, ngươi chính là Nhạc Thành, được, được nhớ kỹ cho ta.

Hoàng Ma hung hăng nhìn Nhạc Thành, sau đó một đám người Hắc Ám Thần Điện cũng nhìn hắn, trong mắt bọn họ tràn ngập hận ý.

- Ta sẽ chờ một ngày nào đó quét sạch Hắc Ám Thần Điện các ngươi.

Nhạc Thành lạnh lùng la lớn.

- Thật không, chỉ bằng người sao, người cho rằng người là ai, Nhạc Thiên sao? Đáng tiếc ngay cả Nhạc Thiên cũng không làm được.

Hoàng Ma nhìn Nhạc Thành mà lạnh nhạt nói:

- Mạng của người ta muốn, sau khi rời khỏi Thúy Phong Cổ Nham, người sẽ phải chết.

- Thật không, Hoàng Ma, người cũng đừng nên quá kiêu ngạo, Nhạc Thành chính là con rể của Vũ Văn gia, người dám động thủ với hắn, Vũ Văn Nam ta sẽ không tha cho người.

Vũ Văn Nam mở miệng nói.

- Không sao, Nhạc Thành cũng có chút quan hệ với Trần gia, nếu như có người động đến hắn thì Trần Xuân ta cũng không khoanh tay đứng nhìn.

Trần Xuân cất tiếng nói, bởi vì phương thuốc luyện đan của Nhạc Thành nên Trần Xuân vẫn thiếu nợ hắn một nhân tình.

- Thần Hoàng tộc chúng ta cũng đứng chung một phía với Nhạc gia, ai động vào Nhạc Thành Hoàng Vũ ta cũng không tha cho hắn.

Hoàng Vũ mở miệng nói.

- Nếu như Nhạc Thành xảy ra chuyện gì, Tôn gia cũng không để yên.

Tôn Thi Thi ở bên cạnh Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Hoàng Ma, người muốn làm cái gì, Nhạc gia chúng ta tuyệt đối không để cho các người khi dễ.

Một đám cường giả Đấu Thánh tỏ thái độ với Nhạc Thành, Tứ Đại Thú Tộc cảm thấy bất ngờ, ngay cả Hoàng Ma và Thanh Ma cũng không nghĩ Nhạc Thành có một mạng lưới quan hệ tốt như vậy.

Sắc mặt của Hoàng Ma biến đổi, cơ thể của hắn từ từ nhúc nhích, tâm tình tựa hồ như không tốt lắm.

Hoàng Ma vô cùng biết rõ, nếu bây giờ động thủ thì Hắc Ám Thần Điện nhất định sẽ thiệt thòi.

- Hừ, quên đi, tên tiểu tử này, chuyện ở Thúy Phong Cổ Nham sau này hãy nói.

Hoàng Ma oán hận cất tiếng.

- Hoàng Ma, người nên biết rằng Nhạc gia hiện tại tha cho người nhưng sau này thì không biết thế nào.

Trong mắt của Nhạc Thành lóe lên Hàn Quang.

- Xoẹt xoẹt.

Sắc mặt của Hoàng Ma biến đổi, hắn còn muốn nói gì nữa thì bỗng nhiên từ trên không trung vang lên một thanh âm chấn động.

- Nhạc Thành Cổ Nham đã xuất hiện, Thúy Phong Cổ Nham kỳ thật chính là đỉnh núi chỗ chúng ta vừa ra, đây chính là Thúy Phong, chút nữa người sẽ nhìn thấy cổ nham bí ẩn.

Nhạc Dao cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Cổ Nham đến tận cùng là gì?

Trong lòng Nhạc Thành đã cảm thấy kỳ quái.

Lúc này thanh âm càng lúc càng chấn động, thanh âm phát ra từ trong dãy núi, từng tiếng động quỷ dị vang lên, sau đó không gian cũng tràn ngập khí tức.

Đồng thời lúc này, ở trên dãy núi đã bị bao bọc bởi một lớp sương mù, lớp sương mù này khiến cho ngay cả cường giả Đấu Tôn cũng không nhìn thấy biến hóa.

Mây mù bao bọc và lượn lờ, vô cùng quỷ dị, khiến cho cường giả Đấu Tôn và Đấu Thánh cũng như muốn run lên.

- Cô Nham hiện ra.

Nhạc Dao kích động nói khi nhìn thấy cảnh tượng này.

Nhạc Thành chăm chú nhìn cảnh tượng quỷ dị trước mắt.

- Nơi này cũng thật bí ẩn.

Nhạc Thành thì thầm nói trong lòng.

Mọi người lúc này cũng nhìn biến hóa quái trước, chỗ này cũng tràn ngập khí tức.

Nhạc Thành do dự một chút, sau đó thủ ấn của hắn đánh ra, từng thần thức bay lượn, Nhạc Thành cũng không biết thung lũng đã xảy ra chuyện gì.

Thần thức của Nhạc Thành nhanh chóng tiến vào trong lớp sương mù, tại cảm ứng, Nhạc Thành biết rằng lớp sương mù đang qua lại.

- Ông.

Một lát sau đầu óc của Nhạc Thành như muốn mê muội, sau đó khí tức quỷ dị bị đánh tan, sắc mặt của Nhạc Thành cũng muốn tái nhợt.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

573. Chương 497

- Thực lực thật là cường hãn.

Trong lòng của Nhạc Thành kinh ngạc vô cùng, nhìn thấy khí tức cường hãn này có thể đánh tan thần trí của mình thì ngạc nhiên.

Nhạc Thành nghĩ mà thấy sợ, may mà hắn có tâm nhãn, có thể thả thần thức ra ngoài thăm dò một phen.

Đối với Cổ Nham, Nhạc Thành thấy mình xem ra vẫn xem thường nó, Nhạc Dao đã nói qua, chỗ này ngay cả cường giả Đấu Thánh cũng không dám tiến vào, đây tuyệt đối không phải là nơi đùa.

Nhạc Thành điều từ một chút, không dám phóng thần thức ra nhìn trộm nữa.

Một đám sương mù lượn lờ, thời gian khoảng chừng cũng đã trôi qua nửa canh giờ, không gian xung quanh biến hóa, sau đó khí tức quỷ dị đã biến mất.

Mây mù nhẹ nhàng tán đi, sắc mặt của Nhạc Thành như muốn biến hóa, biểu tình của hắn cũng chuyển sang vẻ kinh ngạc.

Chỉ là lúc này, đỉnh núi của Thúy Phong Cổ Nham đã bị bao bọc bởi một lớp mây mù trắng nhạt, dãy núi đã biến mất không thấy.

Cảnh tượng trước mặt mọi người giống như là tiên cảnh vậy.

- A.

Nhạc Thành kinh ngạc thất thần, dãy núi hiện tại đã vô cùng tuyệt đẹp.

Mà ở trong lớp mây mù, Nhạc Thành nhìn thấy có một khối nham thạch vô cùng lớn.

Khối nham thạch này cao gần nghìn thước, dài hai nghìn thước, ở phía trên có một số rêu xanh bao phủ.

Nhìn thấy nham thạch Nhạc Thành thì thầm nghĩ, ở đây gọi là Cổ Nham chắc hẳn là do nham thạch, nham thạch lớn như vậy hẳn là đã lâu rồi.

- Đây rốt cuộc là nơi nào?

Nhạc Thành kinh ngạc không thôi, trực giác của hắn cho hắn biết ở nơi này nhất định không đơn giản.

Một đám Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc và Hắc Ám Thần Điện kinh ngạc không thôi, địa phương này không biết đã tồn tại bao lâu, chỉ sợ ở Thụy Phong không người nào biết.

- Mọi người chuẩn bị đi, sau nửa canh giờ nữa cửa vào sẽ tự động biến mất.

Vũ Văn Nam cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, người chuẩn bị đi, chỉ là cánh cửa chỉ đủ cho từng người thay phiên đi vào, sau khi đi vào nhớ kỹ là phải đi về hướng đông.

Nhạc Dao cất tiếng nói với Nhạc Thành sau đó nói với Nhạc Siêu:

- Nhạc Siêu hiện tại người hơi yếu vẫn còn kịp, dựa vào thực lực của người, muốn qua cửa cuối không phải là điều dễ dàng.

- Trưởng lão con đã quyết định vì Nhạc gia con không thể đi ra, người của Nhạc gia há có thể sợ chết.

Nhạc Siêu cất tiếng nói với Nhạc Dao.

- Ủ, có chí khí.

Nghe được lời nói của Nhạc Siêu, Nhạc Dao cũng gật nhẹ đầu.

Nhạc Thành nghe thấy lời nói của Nhạc Siêu thì cũng có cảm xúc, Nhạc Siêu mặc dù là đại thiếu gia của Nhạc gia nhưng trên người có một khí tức rất mạnh, có vài phần chí khí và nghị lực.

Tuy nhiên Nhạc Thành muốn chăm sóc hắn là điều không thể, hắn chỉ có thể dựa vào may mắn của mình.

Nhạc Thành muốn bảo vệ Hiểu Kỳ, Lạc Nhan và Tôn Phi Phi nhưng nghe Nhạc Dao trưởng lão nói thì xem ra không chắc gặp được các nàng sau khi bước vào.

Nghĩ tới đây Nhạc Thành đánh ra một thủ ấn, một đạo thanh mang bao bọc quanh người Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan và Tôn Thi Thi, Nhạc Thành đã lưu lại trên người bọn họ linh hồn ấn ký, lúc đó ở một khoảng cách không xa thì tìm được các nàng cũng dễ dàng một chút.

Mà lúc này cường giả Đấu Thánh của Tứ Đại Thú Tộc cũng nói với những người đi vào Thụy Phong Cổ Nham, hình như là dẫn dò mọi chuyện.

Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi cũng được các cường giả Đấu Thánh gọi qua dẫn dò mọi chuyện.

Nhạc Thành đánh giá người của Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện, bốn người trẻ tuổi của viễn cổ Hồ Tộc và Toan Nghệ Tộc cũng là tứ tinh ngũ tinh Đấu Tôn, mặc dù rất mạnh nhưng vẫn không đủ để gia nhập tràng diện này.

Thanh niên áo đỏ của Thần Phượng Tộc thực lực cũng đạt tới ngũ tinh Đấu Tôn, lần trước Nhạc Thành gặp hắn mới chỉ là tam tinh Đấu Tôn, xem ra đã đột phá rất nhanh.

Hai cô gái xinh đẹp của viễn cổ Minh Xà Tộc cũng có thực lực ngũ tinh Đấu Tôn.

Ở Tứ Đại Nhân Tộc Nhạc Thành cũng đánh giá một chút, Nhạc Siêu thì thực lực tứ tinh Đấu Tôn đỉnh phong, xem ra là thấp nhất.

Về phần hai thanh niên của Trần gia thực lực cũng chỉ là tứ tinh Đấu Tôn.

Tôn gia thì ngoài Tôn Thi Thi còn có một thanh niên thực lực xem ra là ngũ tinh Đấu Tôn.

Về Vũ Văn gia, Nhạc Thành nhìn Hắc Ưng, hiện tại thực lực của Hắc Ưng cũng đã đạt tới ngũ tinh Đấu Tôn.

Về phần Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành đã biết cô gái này thu liễm khí tức, thực lực của nàng xem ra không chỉ dừng lại ở ma pháp sư cấp tám trung kỳ.

Vũ Văn gia thoát nhìn xem ra còn mạnh hơn cả Tôn gia, chỉ là Nhạc Thành cũng biết, Vũ Văn gia và Tôn gia cũng không phải là đối thủ của mình cho nên hoàn toàn yên tâm.

Điều mà Nhạc Thành bận tâm chính là hai hắc y thanh niên của Hắc Ám Thần Điện, hai người này thật là không đơn giản.

- Vũ Văn Nam, Tôn Lạc, Long Nhất, Hoàng Vũ, Nhạc Dao các người chuẩn bị xong chưa, chúng ta vào thôi.

Hoàng Ma của Hắc Ám Thần Điện cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, ta đi vào trước, người nhớ chú ý, đặc biệt phải chú ý người của Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Thú Tộc.

Nhạc Dao dẫn dò Nhạc Thành lần cuối cùng rồi lách mình lên không trung.

- Đi thôi, chúng ta vào trước.

Vũ Văn Nam chớp mắt đã bay lên trên không trung.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Một đám cường giả Đấu Tôn đã bay lên trên không trung, hướng về lỗ hổng trong mây mù mà đi.

Mười cường giả Đấu Thánh tiến vào đã biến mất không còn thấy đâu, vô cùng quỷ dị.

Nhạc Thành cũng không biết chuyện gì đã xảy ra, chỉ đoán chắc là có cấm chế đặc biệt, về phần nguyên nhân thế nào thì mình phải vào xem mới biết được.

Đám cường giả Đấu Thánh bay vào xong, các thanh niên của các tộc nhân cũng lo lắng.

Mười tám người mà con số đi ra quá thấp, chỉ có thể dựa vào vận khí mà thôi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

574. Chương 498: Tiến Vào Thúy Phong Cổ Nham.

- Các nàng cẩn thận, chú ý an toàn, sau khi đi vào ta sẽ tìm các nàng.

Thần thức của Nhạc Thành truyền âm tới bên tai Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan và Tôn Thi Thi .

Không gian sau đó trở nên gợn sóng, Nhạc Thành chăm chú nhìn biến hóa trước mắt, chỉ thấy ở phía trước sương mù lượn lờ rõ ràng có thể nhìn thấy một cổ nham rất lớn.

Nhạc Thành lúc này đang quỷ dị ở trong một rừng cây, xung quanh là những cây đại thụ cao chót vót, thậm chí có cây mười người ôm mới xuể.

Khoảng rừng này không biết rộng lớn bao nhiêu, trong rừng cây không có đường, ngẫu nhiên có một con đường nhỏ cho người ta đi qua mà thôi.

Nhạc Thành đứng tại chỗ không cử động mà đánh giá tình hình xung quanh, đi vào chỗ quỷ dị này Nhạc Thành đã biết mình bất kỳ lúc nào cũng có thể gặp nguy hiểm.

Do dự một chút, thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng đánh tới, sau đó thần thức của hắn phóng ra, Nhạc Thành cũng muốn biết rừng cây này rốt cuộc là rộng lớn bao nhiêu.

Nhạc Thành khổng chế thần thức nhìn trộm mà không dám chủ quan.

- Tại sao lại như vậy?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, Nhạc Thành không chế thần thức mà nhìn thì phát hiện ra ở bên trong một trăm dặm không cách nào nhìn trộm nữa.

Nhạc Thành thử mấy lần thì vẫn như nhau.

Mà dùng thần thức nhìn trộm Nhạc Thành cũng chỉ có thể nhìn thấy một rừng cây tràn ngập khí tức quỷ dị mà thôi.

Lông mày của Nhạc Thành hơi nhíu lại, đầu tiên hắn nghĩ làm cách nào để đi vào bên trong cổ động, bất kể thế nào thì mình cũng phải dùng thời gian nhanh nhất để đi vào bên trong đó mới được, theo lời nói của Nhạc Dao, mình có hai tháng thời gian, trong vòng hai tháng nhất định phải đi tới cổ động, nếu không thì mình tới đây cũng không có tác dụng gì.

- Phía Đông.

Nhạc Thành cẩn thận đánh giá bốn phía, Nhạc Thành dự định cứ đi tới cổ động rồi tính tiếp.

- Xoẹt.

Thân hình của Nhạc Thành thả lên, một lực lượng khổng lồ cũng bay tới, phi hành ở trên không trung Nhạc Thành cũng cảm thấy pháp lực của mình bị tiêu hao.

- Có vấn đề gì sao, tại sao lại như vậy?

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên biến đổi, chuyện trước mắt thật là quỷ dị.

Nhạc Thành nhanh chóng quay lại trên mặt đất, sắc mặt của hắn biến hóa, chuyện này thật là quỷ dị, hắn ngay cả phi hành cũng thấy bị khắc chế, nơi này thật là quá quỷ dị.

Nhạc Thành đối với Thuyết Phong Cổ Nham đã quan tâm, nơi này tuyệt đối là một nơi bí mật, chỉ là Tứ Đại Thú Tộc, Tứ Đại Nhân Tộc và Hắc Ám Thần Điện mấy trăm năm qua cũng không thể tới nơi này.

- Xem ra chỉ có thể đi lại trên mặt đất, phỏng chừng cả không gian cũng có cấm chế phi hành.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, nếu như miễn cưỡng phi hành thì sẽ tổn hao pháp lực vô cùng lớn.

Pháp lực tiêu hao nhất định là điều vô cùng không nên.

Chìm trong khí tức, Nhạc Thành từ từ bay về phía đông, Nhạc Thành cũng không dám chủ quan, nhớ tới những lời mà Nhạc Duy đã nói.

Đi vào trong bụi cỏ, ở dưới chân hắn truyền tới từng thanh âm cây khô bị gãy, lúc này rừng cây cũng trở nên yên tĩnh.

Nhạc Thành từ từ nhìn trộm bằng thần thức, sau đó hắn cũng không phát hiện ra nguy hiểm gì, ngay cả ma thú cũng không thấy.

Mà lúc này Nhạc Thành đã đi mấy chục dặm, trong lòng của hắn cũng cảm thấy lo lắng.

- Xoẹt.

Đúng lúc này có một hoàng mang kích xạ từ trong bụi cỏ, tốc độ vô cùng nhanh.

- Đáng chết.

Thân ảnh của Nhạc Thành xẹt qua nhanh như chớp, đồng thời trên người của hắn cũng bố trí thân thể Kim Long, đưa mắt nhìn biến hóa, Nhạc Thành không dám khinh thường, thủ ấn ngưng kết, tay phải của hắn bắn ra một luồng thanh mang.

- Đoạt Hồn Chỉ.

- Xoẹt xoẹt.

Một sợi hoàng mang từ trong tay của Nhạc Thành bắn ra, một lực lượng khổng lồ dây dưa, đồng thời tiêu tán ở trên không trung.

- Gào, hú.

Mà đúng lúc này một con thú từ dưới đất phóng ra, đánh về phía Nhạc Thành.

Trên người con ma thú này tràn ngập một mảng sáng, đồng thời trong miệng còn có một răng nanh bén nhọn.

- Âm Ảnh Kiếm.

Nhạc Thành lúc này cũng không có thời gian đánh giá con ma thú này, thủ ấn của hắn đánh ra, ba luồng kiếm quang đánh về phía con ma thú.

- Gào hú.

Con ma thú này thấy Nhạc Thành bắn ra ba Âm Ảnh Kiếm thật bất phàm thì gầm nhẹ một tiếng, một mảng quang mang màu xám tràn ngập.

Ba thanh Âm Ảnh Kiếm bị ma thú ngăn cản không có cách nào đi vào nửa phần.

Điều này khiến cho Nhạc Thành vô cùng kinh ngạc, thủ ấn của hắn đánh ra, ba thanh Âm Dương Kiếm một lần nữa phình to ra, công phá lên quang mang màu xám kia.

- A A

Mà lúc này quang mang màu xám của ma thú vỡ ra, sau đó nó kêu lên một thanh âm quỷ dị.

- Rầm rầm rầm.

Ba thanh Âm Ảnh Kiếm bắn về phía ma thú quỷ dị, ngay lập tức ở xung quanh ba người xuất hiện hố sâu mấy chục thước.

- Thu.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, hắn thu hồi Âm Ảnh Kiếm sau đó nghĩ một số chuyện trọng yếu.

- Chẳng lẽ vừa rồi mình không nhìn thấy rõ?

Nhạc Thành thì thầm nói, sau đó hắn đưa mắt nhìn về phía trước, tuy nhiên ma thú đã tránh thoát khỏi thần thức nhìn trộm của hắn khiến Nhạc Thành kinh hãi.

Nhạc Thành từ trot rừng cây đi ra, cẩn thận nhìn cảnh tượng phía trước, con ma thú có thể thoát khỏi thần thức nhìn trộm khiến cho Nhạc Thành càng thêm cẩn thận.

Ở một chỗ bằng phẳng, lúc này một bóng hình xinh đẹp tràn ngập quang mang, toàn thân bao phủ một nguyên tố ma pháp hỏa hệ.

Bóng hình xinh đẹp này chính là Yến Hiểu Kỳ, chỉ là sắc mặt của Yến Hiểu Kỳ lúc này xem ra không được tốt lắm, toàn thân không ngừng lóe lên quang mang, phía trước nàng chính là chằng chịt phi trùng.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

575. Chương 499: Súc Sinh Muốn Chết.

Đám côn trùng này có hình dáng giống như là ong mật, không ngừng bay xung quanh Yến Hiểu Kỳ, trên người mỗi con phi trùng này tựa hồ như còn có một lớp giáp xác, phi trùng vô cùng rậm rạp tới mười nghìn con.

Mỗi con phi trùng này gặp phải hỏa ma pháp của Yến Hiểu Kỳ thì cũng muốn cắn nuốt ngọn lửa này, đối với ngọn lửa của Yến Hiểu Kỳ nó không hề sợ hãi.

Yến Hiểu Kỳ bố trí ma pháp lửa rồi từ từ thu nhỏ lại, dưới sự thôn phệ của mấy chục nghìn con phi trùng, Yến Hiểu Kỳ khó có thể kiên trì được lâu.

- Nên làm sao bây giờ?

Yến Hiểu Kỳ thầm nói trong lòng, lúc này hắn cũng nhìn thấy sự quý dị của đám ma thú này cho nên vô cùng bối rối.

- Thiên Nhân Nhiếp Hồn.

Yến Hiểu Kỳ cuối cùng cũng không nhịn được, hỏa ma pháp quanh người của nàng ngày càng nhỏ đi.

- Xoẹt.

Bàn tay trắng ngọc của Yến Hiểu Kỳ mang theo một khí tức nóng bỏng quét qua, thân hình cũng theo đó mà lùi về phía sau, quanh trời xuất hiện khí tức tràn ngập.

Không trung biến đổi, ngay lập tức không gian gần hai nghìn thước xung quanh cũng trở nên vặn vẹo lên.

- U U.

Ở bên trong Thiên Nhân Nhiếp Hồn, một mảng khí tức trở nên tràn ngập, những phi trùng kia bị thiên nhân nhiếp hồn thôn phệ như toàn bộ.

- Xoẹt.

Thiên Nhân Nhiếp hồn sau đó biến mất, phi trùng quanh người của Yến Hiểu Kỳ cũng biến mất không còn thấy gì nữa.

- Trước hết phải đi thôi, không biết còn phi trùng nào nữa không.

Yến Hiểu Kỳ thì thầm nói sau đó lập tức đi về phía Đông.

Thiên Nhân Nhiếp Hồn chính là thiên phú của Vũ Văn gia tuy nhiên cũng phải nhờ thực lực bản thân mới có được, giống như là đấu kỹ thiên cấp vậy.

Sau khi xác định được phương hướng, Yến Hiểu Kỳ cũng không ngừng lại lập tức biến mất ở phía trước.

Một ngày sau, Nhạc Thành cũng đi ra khỏi rừng cây, hắn dùng thần thức nhìn xung quanh.

Hai tháng phải tiến tới cổ động, nếu như đã có năm người tiến vào rồi thì chỉ có thể giương mắt mà nhìn, cho nên tất cả đều phải mạo hiểm.

- Đáng chết, đi theo ta sao?

Nhạc Thành nhìn gốc cây đại thụ cao chót vót ở bên cạnh, đôi mắt của hắn khẽ nhú lại, Nhạc Thành cảm ứng được có một số ma thú quý dị vẫn theo sát mình.

Con ma thú này vẫn không từ bỏ hắn, bất kể là hắn phi hành hay đi dưới mặt đất đều bị đi theo, điều này khiến cho Nhạc Thành đau đầu, hắn không biết tại sao con ma thú này lại quý dị theo dõi mình như vậy, nếu nó đánh lên mình thì thật không xong.

Đối với ma thú quý dị này Nhạc Thành cũng không có biện pháp, tuy nhiên nó cũng lùi lại, không dám đối mặt thẳng với Nhạc Thành.

Nhạc Thành dùng thần thức nhìn trộm thì biết được con ma thú này ở dưới mình một nghìn thước dưới đất, so với Thông Thiên Thủ thì còn ghê gớm hơn về phương diện độ thổ.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, hắn bắt đầu đi về phía trước, dù sao hắn cũng không có biện pháp.

Thần thức của Nhạc Thành cũng tìm kiếm Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan Tôn Thi Thi nhưng đều không có tin tức.

- Nhất định phải diệt trừ con ma thú này đã.

Nhạc Thành đi lên phía trước, hắn vẫn ngó ma thú dưới mặt đất, con ma thú hiện tại đã là đại phiền toái, có trời mới biết khi nào nó đánh lên mình.

Ước chừng qua mấy canh giờ sau, Nhạc Thành đã đi hơn mười dặm, tốc độ này thật chậm tuy nhiên có ma thú ở phía sau, Nhạc Thành không dám tiêu hao pháp lực mà phi hành.

- Đáng chết.

Nhạc Thành khi tới một nơi có mấy cây đại thụ cao chót vót thì sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, hần nhanh chóng cảm ứng được có mấy đạo khí tức mờ昧.

Đối với đạo khí tức này, Nhạc Thành cũng không biết là gì, có lẽ là ma thú, thật là quỷ dị.

- Chi Chi.

Thân ảnh của Nhạc Thành lúc này vừa lúi xuống thì quanh cây đại thụ đã có hơn mười thân ảnh hài nhi lớn nhỏ bắn ra quang mang về phía Nhạc Thành, mỗi quang mang giống như là cầu vòng, tốc độ như là chớp điện.

- Kim Long thân thể.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, thân thể Kim Long của hắn tràn ngập kim mang chói mắt, toàn thân có long lân bao bọc.

Đồng thời thân ảnh quỷ dị của Nhạc Thành cũng biến mất ngay tại chỗ, lúc Nhạc Thành biến mất thì đã có hơn mười đạo thanh mang đuổi theo.

- Chi Chi.

Hơn mười đạo thanh mang không nhìn thấy thân ảnh của Nhạc Thành thì lập tức trở nên uốn éo, sau đó bắn về phía nơi Nhạc Thành xuất hiện.

- Súc sinh muốn chết.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, Nhạc Thành cũng nhìn ra mỗi thanh mang này chính là một con Sóc ma thú, thân hình so với con sóc ma thú bình thường còn lớn hơn nhiều.

- Vô Thượng Chân Hỏa.

Thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng biến đổi mà đánh tới, trong tay của hắn bao bọc một ngọn Vô Thượng Chân Hỏa nóng bỏng.

- Chi chi.

Mấy đạo thanh âm hỗn loạn vang lên, sau đó hơn mười đạo thanh mang biến mất, một lát sau Vô Thượng Chân Hỏa đã đốt cháy nó thành tro tàn.

- Chi chi.

Mười đạo thanh mang này bị Nhạc Thành bắn ra đã cấp tốc thoát ly khỏi vòng bao bọc của Vô Thượng Chân Hỏa.

- Âm Ảnh Kiếm.

Tay phải của Nhạc Thành nhấc lên, ba luồng sáng màu vàng sau đó bao bọc ba con ma thú đang đào tẩu.

Ba luồng sáng như vòng cung xẹt qua, không gian xung quanh cũng như muốn chất động vậy.

- Xoẹt xoẹt.

Ba luồng sáng phân biệt xuyên qua ba phiến mang, ba con sóc ma thú rơi từ trên không trung xuống mặt đất, ba Âm Ảnh Kiếm theo thứ tự cắm lên trên người của bọn chúng.

Ba con tiểu ma thú này thực lực so với ma thú ở trong lòng đất thì kém hơn không ít, ma thú ở lòng đất bị Âm Ảnh Kiếm đánh một kích cũng không có việc gì.

- Hừ.

Nhạc Thành sau khi dùng Âm Ảnh Kiếm giết ba con ma thú thì hừ lạnh, thủ ấn của hắn sau đó lại tung bay.

- Âm Dương Kiếm.

Một bạch mang sắc kiếm từ trong mi tâm của Nhạc Thành bắn ra, ngay lập tức kiếm quang không dừng lại mà chia làm bảy thanh ông ông tác hưởng.

- Âm Dương Kiếm, đi.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, đồng thời Âm Dương Kiếm xếp thành một đường thẳng tắp, bắn về mặt đất.

Bảy thanh Âm Dương Kiếm tạo thành một chuỗi sáng ở giữa không trung, thẳng tắp xuyên vào lòng đất.

- A a.

Từng thanh âm a a từ dưới lòng đất truyền ra, Âm Dương Kiếm bắn vào trong lòng đất khiến cho một số ma thú quỷ dị nhảy ra từ trong đó.

- Rầm rầm.

Sau đó mấy đạo thanh âm phá hủy vang lên, ngay lập tức bảy thanh Âm Dương Kiếm đã tạo thành khe hở rộng mấy thước.

- A A.

Dưới sự tấn công của Âm Dương Kiếm, ma thú quỷ dị này nhảy lên, quanh người của nó có vết máu tựa hồ như đã bị Âm Dương Kiếm làm cho bị thương.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

576. Chương 500: Ma Thú Hình Hầu.

- A A.

Ma thú này gào thét một tiếng sau đó lập tức đánh về phía Nhạc Thành, tựa hồ như đã nổi giận vì hấn.

- Nghiệt súc muốn chết.

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống, sau đó thủ ấn của hắn đánh ra, Âm Ảnh Kiếm một lần nữa chờ đợi ở trên không trung, ba luồng sáng như muốn quỷ dị tấn công về đám ma thú.

- A A.

Ma thú này có răng nanh nhọn hoắt, trên người của nó toát ra hàn khí, nhìn thấy ba luồng sáng xoay vòng nó bắt đầu trở nên sợ hãi.

- Xoẹt.

Một mảng hơi mang lóe lên, ma thú quỷ dị này nhìn Nhạc Thành một lần nữa rồi nhảy xuống mặt đất.

- Đáng chết, đuổi theo.

Nhạc Thành biến đổi thủ ấn, sau đó ba thanh Âm Ảnh Kiếm đại thịnh, tốc độ lại càng thêm nhanh đuổi về phía ma thú đang ở trong lòng đất.

- Âm.

Một thanh âm phá hủy vang lên, ba thanh Âm Ảnh Kiếm đã tạo ra một hố sâu, một đại thụ cao chót vót cũng đã bị nhổ tận gốc.

Tuy nhiên ma thú này đã sớm biết mất ở trong lòng đất không thấy đâu.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên trầm trọng, ma thú này đúng là trốn quá nhanh, Âm Ảnh Kiếm và Âm Dương Kiếm xuất hiện cũng không đủ để đuổi theo giết nó.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng đánh tới, sau đó hắn đành thu hồi Âm Dương Kiếm và Âm Ảnh Kiếm, thân thể Kim Long cũng thu hồi.

Nhìn thấy ma thú kia đánh lén, Nhạc Thành hết sức chăm chú, hắn không biết là chạm phải nguy hiểm gì, Thúy Phong Cổ Nham đúng là không bình thường, khó trách trước kia mỗi lần cứu đại thế lực chỉ đưa hai ba người vào đây.

- Đáng chết.

Đi được một lúc, Nhạc Thành thềm mắng một tiếng, thần thức của hắn nhìn trộm thì thấy ma thú quỷ dị này vẫn còn đi theo sau lưng mình, không biết là muốn làm gì.

Nhạc Thành bây giờ cũng chỉ có thể bất đắc dĩ, ngày hôm qua hắn bị con ma thú quỷ dị này truy kích, Nhạc Thành dùng đòn địa phủ cũng không nhanh bằng nó.

Vấn đề lớn nhất chính là hắn không có thời gian để xử lý ma thú này, cần phải nhanh tới Thúy Phong Cổ Nham.

Ở một hạp cốc, lúc này có một cô gái áo trắng vô cùng xinh đẹp, sắc mặt cô gái này trở nên trầm trọng, lúc này phía trước nàng có mười con ma thú hình khỉ đang chặn đường đi của nàng.

Ma thú hầu hình này mỗi con cao chừng hai thước, thân hình giống như là vượn, toàn thân bao bọc một lớp da lông óng ánh, chỉ có bụng là trắng ngà như sữa dê.

Cô gái tuyệt đẹp này chính là Đông Phương Lạc Nhan, nàng tiến vào Thúy Phong Cổ Nham được một ngày thì đã gặp nhiều ma thú công kích đều là những ma thú nàng chưa nhìn thấy bao giờ.

Mười con ma thú Hầu hình công kích Đông Phương Lạc Nhan cũng là ma thú nàng chưa gặp qua, ma thú cũng cảm nhận được khí tức của Thần Hoàng tộc không dễ trêu chọc.

- Chi chi.

Hai con ma thú Hầu Hình cũng nhìn chằm chằm Đông Phương Lạc Nhan, tuy nhiên chỉ biết kêu lên hai tiếng.

- Xoẹt xoẹt.

Hai con ma thú hầu hình rút cuộc cũng nhịn không được mà lập tức từ trong thung lũng hẹp đi ra, hai con ma thú này lông và da có một màu vàng óng ánh, lực công kích không hề thấp.

- Xoẹt.

Sắc mặt của Đông Phương Lạc Nhan hơi trầm xuống, thân thể của nàng lùi lại, đồng thời một vòng cung quỷ dị của nàng bắn lên trên không trung nghiêng hướng về phía hai con ma thú hầu hình này.

Quả cầu lửa này cỡ bằng ba bàn tay, tuy nhiên trình độ nóng bỏng dị hỏa bình thường không thể so sánh nổi.

- Chi chi.

Hai con ma thú hầu hình này bị Đông Phương Lạc Nhan ngưng tụ quả cầu lửa thì trở nên kiên ky, thân hình nhanh chóng lui lại ở trên không trung không dám chạm vào.

Tuy nhiên hai quả cầu lửa này giống như hai con mắt vậy, đuổi sát theo bọn chúng.

- Âm âm.

Hai thanh âm phá hủy sau đó vang lên.

- U U.

Một ngọn lửa đột ngột tràn ngập mấy chục thước, hai quả cầu lửa theo sát con ma thú Hầu Hình rồi bạo liệt.

- Chi chi.

Sau đó là từng thanh âm thê thảm vang lên, ở bên trong hỏa diệm, hai con ma thú hầu hình không ngừng đấu tranh, luồng ánh sáng kim mang trở nên tràn ngập.

- Chi chi.

Hai con ma thú hầu hình sau khi thoát ly khỏi ngọn lửa thì cấp tốc quay lại bên đám ma thú hầu hình, tựa hồ như không dám trêu chọc nữa.

- Chi chi chi.

Đúng lúc hai con ma thú này quay lại, hơn mười con ma thú hầu hình hướng về phía Đông Phương Lạc Nhan mà công kích.

- Hu.

Đông Phương Lạc Nhan tựa hồ như đã có chuẩn bị, bóng hình của nàng lập tức lui lại, thân thể mềm mại di động trên không trung.

Một khí tức nóng bỏng tràn ngập bao bọc, hơn mười con ma thú hầu hình cũng bị bao bọc trong đó.

Khí tức nóng bỏng vô cùng, không gian tràn ngập.

- Chi chi.

Hơn mười con ma thú hầu hình gào thét ở trong biển lửa, sau đó toàn thân của bọn chúng cũng bị bao bọc bởi kim mang.

- Chi chi.

Có năm sáu con ma thú hầu hình tương đối nhanh mà thoát ly khỏi sự bao bọc của biển lửa kia.

Sau khi ma thú hầu hình thoát khỏi hoàn toàn thì có ba con đã bị giết chết.

Một đám ma thú hầu hình không dám công kích Đông Phương Lạc Nhan nữa, ngọn lửa nóng bỏng của nàng không thể trêu chọc vào, Đông Phương Lạc Nhan cũng mượn đám ma thú hầu hình mà vượt qua thung lũng hẹp.

Ngày thứ ba, Nhạc Thành vẫn không đi tới rừng cây kia, thần thức của hắn khuếch tán, lúc này thời gian đã không còn sớm lắm.

Ma thú ở dưới lòng đất vẫn theo sát sau lưng của hắn, không dám tùy tiện đánh lén Nhạc Thành.

Thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng đánh tới, thần thức của hắn tìm kiếm trên không trung nhưng vẫn không tìm thấy đám người Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi Đông Phương Lạc Nhan.

Mà đúng lúc này, Nhạc Thành không biết rằng ở cách hắn khoảng trăm dặm, cô gái mặc trang phục màu cam của viễn cổ Minh Xà Tộc đang chạy tới.

Sau lưng của cô gái này có hơn mười con gấu trắng cao tới ba thước đang đuổi theo.

Mỗi con gấu trắng đều tràn ngập khí tức.

Cô gái xinh đẹp này quay đầu lại mà quan sát thì thấy đám gấu trắng ma thú ở sau lưng mình đuổi theo tràn ngập khí tức, mặc dù nàng dùng đầu khí tốc độ không chậm nhưng vẫn còn thua tốc độ của đám gấu trắng kia.

Càng chạy trốn sắc mặt của cô gái này càng trở thâm tái nhợt.

Đám gấu trắng cách cô gái ngày càng gần, vốn chỉ có vài trăm thước hiện tại chỉ còn mấy chục thước.

- Các người thực sự nghĩ ta sợ các người sao?

Cô gái áo trắng này kêu lên một tiếng, thấy đám gấu trắng càng ngày càng gần mình thì trầm sắc mặt xuống mà bỏ một chưởng về phía đám ma thú đó.

Mỗi con ma thú này đều cao hơn ba thước, vô cùng cường hãn.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

577. Chương 501: Đánh Lén.

Nhưng cô gái xinh đẹp này thực lực không thấp, lúc này chưởng ẩn đánh về phía con gấu trắng.

Con gấu trắng này, trên thân thể của nó xuất hiện quang mang, đồng thời chân trước hung hăng đón lấy chưởng ẩn của cô gái xinh đẹp.

- Thành thành.

Lập tức hai cổ lực lượng va chạm vào nhau, khiến cho không gian chấn động.

Với một cổ lực lượng kích tán ra, thân hình cô gái xinh đẹp bị một kích của con gấu trắng đánh lùi về phía sau, va đụng vào một vài cây đại thụ, làm cho thân cây đổ ào ào rơi xuống đất.

- Thành thịnh.

Thực lực của Cô gái xinh đẹp rất mạnh đánh bay hai con gấu trắng, nhưng bây giờ, mười con gấu trắng còn lại cũng nhào tới, đồng thời huy động chân trước công kích về phía cô gái.

Bị một đám gấu trắng vây khốn, cô gái xinh đẹp sắc mặt hơi tái, tựa hồ như kiêng kỵ cái gì đó, mặc dù một kích vừa rồi có thể đánh lui hai con gấu trắng, nhưng đám ma thú họ gấu này có lực phòng ngự biến thái, mặc dù đánh lui chúng nhưng cũng không thể gây tử vong cho chúng.

Đám gấu trắng tấn công toàn bộ dựa vào khả năng phòng ngự và sức mạnh của hai chân trước, một khi bị nó đánh trúng, hậu quả rất là nghiêm trọng.

Cô gái xinh đẹp trong vòng vây của hơn mười con gấu trắng, cũng vô pháp thoát thân, nàng không ngừng công kích về đám gấu trắng, ngay lập tức cũng có mấy con gấu trắng bị đánh lui.

Nhưng chúng nó cũng nhanh chóng nhào tới, tựa hồ như lực công kích của nàng đối với mấy con ma thú cũng không có mấy tác dụng, không thể làm cho chúng nó bị thương nặng được.

Cô gái xinh đẹp lúc này cũng sớm phát hiện tình huống này rồi, nàng lúc này bị đám gấu trắng quần lấy không tha, nàng cũng không có biện pháp gì đối phó cả.

Cô gái xinh đẹp cùng với đám gấu trắng dây dưa không dứt, cả người mồ hôi đầm đìa, sắc mặt cũng có chút tái nhợt.

Trong lúc cô gái xinh đẹp đang cùng đám gấu trắng kịch chiến, bộ ngực sữa cao ngất của nàng hơi lộ ra, càng thêm cảm dỗ, đùi của nàng cũng như ẩn như hiện, chỉ cần một màn này đàn ông nhìn thấy cũng phải rạo rục không thôi.

- Hừ.

Cô gái xinh đẹp khẽ kêu lên một tiếng, trong ánh mắt tỏa ra sát khí, lạnh băng nói:

- Thực sự các ngươi khinh thường ta không thể giết được sao.

- Ngao.

Một tiếng gầm gừ rất lớn vang lên, cô gái xinh đẹp rốt cục hóa thành bản thể là Viễn cổ Minh Xà, thân hình dài hơn hai ngàn mét, trên đầu có cái miệng to đồ lõm có khả năng đồng thời nuốt vào mười con gấu trắng, bên trong lưỡi rắn không ngừng co duỗi.

- Rầm rầm.

Một mảnh rừng rậm bị Viễn cổ Minh Xà quét ngã, có một số thân cây bị nhổ tận gốc, như bị cưa cắt đứt vậy.

Viễn cổ Minh Xà ở giữa không trung, đám gấu trắng lúc này đều cảm thấy sợ hãi, có con thậm chí muốn lui về phía sau.

- Ngao.

Viễn cổ Minh Xà ở giữa không trung gào thét, sau đó thân thể khổng lồ đáp xuống, lập tức mở cái miệng đồ lõm hướng về phía hai con gấu trắng tấp đến, hai mắt mắt lộ ra hung quang, làm cho người ta không rét mà run.

- Ngao.

Đúng lúc này, hai con gấu trắng cũng gầm thét lên, thân hình của nó biến cao gần ngàn mét, hai con gấu trắng giống như hai tòa núi nhỏ vậy, lập tức huy động chân trước hung hăng chụp về phía Viễn cổ Minh Xà.

- Rầm rầm rầm.

Ba con ma thú có thân hình rất lớn lao vào nhau, chân trước của hai con gấu trắng hung hăng đụng vào bản thể của Viễn cổ Minh xà, cái đuôi của Viễn cổ Minh xà cũng hung hăng quất vào thân hình hai con gấu trắng.

Thân hình của hai con gấu trắng đột nhiên bị đánh bay ra phía sau vài trăm mét, thân thể khổng lồ liên tục bẻ gãy mấy cây đại thụ cao chót vót mới rơi xuống mặt đất.

Còn thân thể khổng lồ của Viễn cổ Minh xà cũng bị đánh bay ra sau mấy chục thước, so với gấu trắng thì khá hơn nhiều. Lực phòng ngự của Viễn cổ Minh Xà so với gấu trắng mạnh hơn không ít.

Cùng thời gian này, Nhạc Thành cũng đang cẩn thận đi ở trong rừng, bỗng dưng hắn nghe thấy tiếng ma thú đánh nhau, Nhạc Thành cũng hơi do dự một chút, sau đó hướng về phía đó chạy đến.

- Gào.

Thân hình của đám gấu trắng đồng loạt biến cao ngàn thước, thân thể đều giống như một ngọn núi nhỏ vậy.

- Rầm rầm rầm.

Viễn cổ Minh xà không ngừng công kích về phía gấu trắng, nàng sử dụng bản thể Viễn cổ Minh Xà đánh bay vài con gấu trắng. Lúc này đám gấu trắng bị Viễn cổ Minh Xà đánh đến trọng thương.

Rừng cây chung quanh đã sớm trở thành bình địa, mấy trăm cây đại thụ cao chót vót bị nhổ tận gốc, bị chặn ngang, cắt đứt.

- Thịch.

Viễn cổ Minh Xà thanh mang lập lòe, hung hăng há mồm, trên cái miệng rất lớn khói xanh hóa thành xương mù hướng về phía một con gấu trắng tấp đến, sương mù màu xanh giống như là Long Quyển Phong đem toàn thân con gấu trắng này bao bọc ở bên trong.

- Xuy xuy.

Lúc này quanh thân đám gấu trắng cũng tràn ngập ánh sáng màu trắng, nhưng có vẻ không ngăn cản được thanh mang này được.

- Gào.

Thân hình gấu trắng ở giữa không trung rút lui về phía sau, nhưng đồng thời, bản thể cô gái quý dị xuất hiện ở cạnh một con gấu trắng, sau đó quấy đuôi đập tới.

- Thạch.

Thân hình con gấu trắng này bị đánh bay vài trăm mét, đụng gãy vài cây đại thụ mới dừng lại, trong miệng phun ra đầy máu tươi.

- Gào.

Mười con gấu trắng gầm thét, lập tức cũng lui về phía sau, lúc này đám gấu trắng cũng không dám trêu chọc Viên cổ Minh Xà này nữa.

Nhìn thấy mười con gấu bỏ chạy, cô gái xinh đẹp nhìn về phía đó, nàng cũng không có đuổi theo, nhìn thấy một đám gấu trắng chạy đi, nàng cũng lập tức thu hồi bản thể Viên cổ Minh Xà của mình sau đó rơi xuống mặt đất.

Bây giờ sắc mặt cô gái xinh đẹp tái nhợt, nàng do dự một chút, lập tức lấy từ trong trữ vật giới chỉ ra một khối đan dược ăn vào, một lát sau sắc mặt mới hồi phục một tia hồng nhuận.

Cô gái xinh đẹp không dám dừng lại, trong lòng nàng biết rõ, nếu trêu chọc đến những con ma thú khác thì rất là phiền toái, lập tức nàng vội vàng bỏ đi.

- Sưu sưu sưu.

Bỗng dưng, ba đường màu sáng vàng quay vòng từ đằng xa đột nhiên hướng về phía cô gái bắn ra, ba đường màu sáng vàng này chính là ba thanh Âm Ảnh kiếm của Nhạc Thành phát ra.

Nhạc Thành một đường chạy đến, hắn không nghĩ tới gặp phải viên cổ Minh Xà cùng hơn mười con gấu trắng đang kịch chiến, Nhạc Thành đối với người của viên cổ Minh Xà tộc tự nhiên không khách khí, chỉ cần có cơ hội, hắn giết không tha.

Tại thông đạo Thuý Phong Cổ Nham, Nhạc Dao đã nhắc nhở qua Nhạc Thành, nếu hắn không giết đối phương, thì đối phương cũng sẽ giết hắn, lưu lại người của Tứ đại thú tộc, không thể nghi ngờ là tự cấp cho mình phiền toái vậy.

Lúc này Nhạc Thành không có bất kỳ do dự, cũng không có lòng thương hương tiếc ngọc.

Ba đường sáng quay vòng đánh lại, cô gái xinh đẹp sắc mặt cực độ khó tin, thân thể mềm mại bỗng dưng lúi nhúi lại, đồng thời quang mang quanh thân tràn ngập, cô gái cũng không ngờ lúc này có người ở bên cạnh đánh lên mình như vậy.

Ở trong rừng cây ba ngày, nàng cũng chưa từng gặp qua bất luận kẻ nào, nhưng bây giờ gặp phải một người, hắn lại không chút lưu tình đánh lên nàng.

- Nhạc Thành, ngươi tại sao đánh lên ta.

Thân hình cô gái xinh đẹp rất nhanh lúi lại, từ trong miệng nàng khê kêu, kỳ thật nàng cũng không có nhìn thấy rõ ràng người nào đánh lên nàng, chỉ là ba đường sáng quay vòng này đối với nàng rất quen thuộc, tại trong kết giới viên cổ, nàng đã từng thấy Nhạc Thành dùng qua. Cho nên nàng mới phán định người xuất thủ đánh lên nàng chính là Nhạc Thành vậy.

Thực lực của Nhạc Thành, lúc trước U Minh đại lão đã sớm nhắc nhở nàng, sau khi nàng nhìn thấy ba đường sáng quỷ dị quay vòng, nàng cũng không dám đón đỡ lấy.

Nhưng mà ba đường sáng quay vòng này tốc độ quá nhanh, nó lóe lên một cái sau đó tới trước thân người nàng, lúc này nàng muốn tránh né cũng không thể được nữa rồi.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, hắn cảm thấy vô cùng ngoài ý muốn, cô gái xinh đẹp này đúng là biết mình đánh lên, ngấm lại thì cũng không có gì là lạ cả. Lúc trước tại viên cổ kết giới, cô gái này có thể nhìn thấy mình sử dụng qua Âm Ảnh kiếm rồi, cho nên nàng mới có thể đoán ra bản thân mình như vậy.

- Vạn Thiên Minh Xà Ảnh.

Cô gái xinh đẹp do dự một chút, sau đó cắn chặt răng, trên thân lúc này xuất hiện quang mang quỷ dị, sau đó nhanh chóng hóa thành gần ngàn con rắn nhỏ, đây thiên phú bản thể Viên cổ Minh Xà, những con tiểu xà này giống như là từ trong thân thể cô gái xinh đẹp này chui ra vậy.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

578. Chương 502: Đối Với Người Ta Không Có Hứng Thú.

Minh xà tựa hồ như là thực thể, nhưng tựa hồ hư ảo, thoát nhìn quỷ dị vô cùng, Minh xà sau khi xuất hiện, miệng rắn mở ra, sau đó hung hăng phóng về phía kiếm Âm Ảnh của Nhạc Thành.

- Chi chi.

Minh xà phát ra tiếng kêu quỷ dị, lập tức đánh về phía kiếm Âm Ảnh của Nhạc Thành.

Sau khi Minh xà xuất hiện, khuôn mặt cô gái trắng bệch, tựa hồ ngưng tụ ra Minh xà tiêu hao tất cả thực lực của nàng vậy.

Minh xà không ngừng trùng kích về phía Nhạc Thành, mỗi một con Minh xà gặp phải kiếm Âm Ảnh cũng nhanh chóng bị đánh thành sương mù. Minh xà lúc này còn chưa có thực thể, chỉ là hư ảo mà thôi.

Kiếm Âm Ảnh mặc dù không sợ Minh xà, nhưng hơn một ngàn con Minh xà quỷ dị ngăn tại trước kiếm Âm Ảnh, cũng làm cho tốc độ của kiếm Âm Ảnh ngăn cản không ít. Lúc này cô gái xinh đẹp mượn thể lui lại phía sau.

- Xuy xuy.

Ba thanh kiếm Âm Ảnh sau khi đánh tan tất cả Minh xà ảo ảnh, nhưng cô gái xinh đẹp cũng thừa cơ tránh được đánh lên.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, hẳn không nghĩ tới Viên cổ Minh Xà tộc lại có thủ đoạn lợi hại như vậy, vừa rồi nếu không có hơn một ngàn con Minh xà ngăn cản, cô gái xinh đẹp này cũng đã bị mình giết chết rồi.

Đồng thời Nhạc Thành càng thêm kinh ngạc, cô gái xinh đẹp này có thực lực bát tinh Đấu tôn, lúc trước tại Thuý Phong nàng mới có thực lực ngũ tinh Đấu tôn, điều này làm cho hắn cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Cũng khó trách ngay từ đầu hắn cứ nghĩ rằng cô gái này có chút kỳ quái, thì ra nàng cùng với Yên Hiểu Kỳ che giấu thực lực.

Vừa mới trốn thoát khỏi kiếm Âm Ảnh, Nhạc Thành lúc này mới nhìn ra thực lực tu vi của cô gái xinh đẹp này.

- Kiếm Âm Ảnh, khởi.

Nhạc Thành thủ ấn trong tay biến đổi, lập tức khống chế ba thanh kiếm Âm Ảnh công kích về phía cô gái, Nhạc Thành lúc này cũng đã nhìn ra, cô gái này vì sao tránh thoát được công kích của mình, nhưng lúc này mà nói, nàng cũng không thể nhất định tránh thoát lần nữa.

- Nhạc Thành, người thực sự ngoan độc, chẳng lẽ người muốn ta chết mới thôi sao.

Nhìn thấy Nhạc Thành công kích, cô gái sắc mặt biến đổi, lập tức nhìn Nhạc Thành la lớn.

Lúc này cô gái dùng khẩu khí tựa hồ như cùng làm nũng tình nhân vậy, trên mặt có một tia ai oán, tựa hồ như không phải gặp cường địch, mà chỉ là cãi nhau với tình nhân mà thôi, ánh mắt lộ ra vài tia ai oán.

Nhìn thấy biểu hiện của cô gái, Nhạc Thành lặng đi một chút, hẳn cũng không nghĩ tới nàng lúc này lại muốn mê hoặc mình, nhưng dù sao nàng cũng có tiền vốn để mê hoặc năm tử, nàng có một bộ ngực sữa cao ngất, còn có cặp chân thon dài trắng nõn, có đôi mắt đầy mị hoặc, nếu nam tử bình thường cũng không thể chịu được cám dỗ này.

- Giết người không phải bình thường sao, nếu người gặp cơ hội này thì cũng không do dự đối phó với ta như vậy.

Nhạc Thành nói, hắn cũng không có bị cô gái này cảm dỗ, dựa vào mị hoặc của nàng cũng không thể bằng Đại Song, Tiểu Song được.

Ngay cả Đại Song cùng Tiểu Song cũng không thể cảm dỗ được Nhạc Thành, cô gái này mặc dù cũng có tư sắc, cũng có chút mị hoặc, nhưng muốn dụ dỗ Nhạc Thành là chưa đủ.

- Nếu đối với người khác, ta tự nhiên sẽ ra tay, nhưng người, ta nhất định là không.

Cô gái nhìn thấy Nhạc Thành, sắc mặt biến đổi, lập tức nhún bộ ngực sữa cao ngất hai cái, nói:

- Người thả ta, cùng lắm thì người muốn thế nào, ta nhất định không cự tuyệt người.

- Nhưng mà ta đối với người không có hứng thú.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói, trong tay thủ ấn lần nữa đánh ra, hắn lúc này đang muốn chuẩn bị công kích.

Đối với loại nữ nhân này, Nhạc Thành biết mình ít chọc tới mới tốt, nếu không chỉ cần hấn sơ sẩy một chút có thử bị cắn ngược lại, đến lúc đó hối hận cũng đã muộn rồi, loại nữ nhân không thể tùy tiện chạm vào.

- Lúc này, người quyết tâm đẩy ta vào chỗ chết sao.

Nhìn thấy Nhạc Thành định động thủ, sắc mặt cô gái cũng trở nên âm lãnh, trong mắt hóa thành một mảnh lãnh ý, lập tức lạnh nhạt nói:

- Ta biết rõ hiện tại ta không có phải là địch thủ của người, nhưng nếu người muốn giết ta, cũng tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng, coi như ta chết, cũng có thể làm cho người không dễ chịu, đến lúc đó người ở chỗ quỷ quái này cũng sẽ gặp phải nguy hiểm, thì cũng có xong đời, cùng lắm thì chúng ta lưỡng bại câu thương mà thôi.

Nghe thấy cô gái nói, Nhạc Thành chần chờ, hắn lúc này cũng không phải sợ cô gái uy hiếp, nếu giết chết nàng Nhạc Thành nắm chắc.

Nhạc Thành lo lắng chính là khi giết chết cô gái, thì phải làm thật nhanh, bản thân nàng là người của viễn cổ Minh Xà tộc, không chừng trên thân của nàng cũng có một số thủ đoạn. Mới vừa rồi đánh lén như vậy mà hấn cũng không giết được nàng, lúc này sợ cũng có chút khó khăn, nếu thật sự vì thế mà tiêu hao pháp lực, cũng không đáng.

Mà lúc này Nhạc Thành cảm giác được con Ma thú quỷ dị vẫn đi theo phía sau hấn, điều này mới làm cho Nhạc Thành phải lo lắng, hấn không biết con Ma thú này muốn cái gì mà nó luôn đi theo như vậy.

- Thu.

Nhạc Thành thủ ấn trong tay đánh tới, ba thanh kiếm Âm Ảnh nhanh chóng thu vào bên trong bàn tay phải. không thấy đâu nữa.

Sau khi thu hồi kiếm Âm Ảnh, Nhạc Thành lập tức rời đi, lúc này Nhạc Thành không có ý định giết chết cô gái này nữa, nếu như cô gái có thực lực lục tinh Đấu tôn trở xuống, Nhạc Thành có lẽ không chút do dự giết chết nàng, nhưng nàng lại có thực lực bát tinh Đấu tôn, hấn mặc dù không sợ, nhưng tiêu hao pháp lực quá nhiều đối với hấn lúc này là cực kỳ bất lợi.

Nhìn bóng lưng Nhạc Thành rời đi, cô gái hồ nghi, nàng cũng thật không ngờ vì một câu nói của mình mà hù dọa Nhạc Thành lùi bước, nếu Nhạc Thành liều lĩnh giết nàng, nàng tuyệt đối ngăn cản không nổi.

Sau đó, cô gái cũng đuổi theo Nhạc Thành.

- Người tốt nhất không lên theo ta, nếu không ta nhất định sẽ không bỏ qua cho người.

Nhạc Thành quay đầu lại nhìn cô gái xinh đẹp nói.

- Người thật muốn giết ta sao, người vừa rồi không có ý định giết ta, chẳng lẽ bây giờ còn muốn động thủ sao, hơn nữa, người cũng biết, cổ động Thuý Phong là ở tại phía Đông, ta cũng phải đi về phía Đông, cho nên cũng chỉ có đi theo người mà thôi, chẳng lẽ người là một đại nam nhân còn có thể sợ ta sao.

Cô gái xinh đẹp nhìn Nhạc Thành nói, trên mặt đầy vẻ mặt mị hoặc cảm dỗ. Bộ ngực cao ngất không ngừng nhún nhảy.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, hắn muốn đi phía Đông, đích xác cùng đường với cô gái này, nhưng nàng cứ đi theo bên cạnh, Nhạc Thành không thể yên tâm được.

- Sao, ngươi sợ ta sao, ta là một con gái yếu ớt, ta không lo lắng ngươi, cùng lắm thì ngươi muốn gì ta nhất định phối hợp là được rồi, yên tâm đi, ta tuyệt đối không gây bất lợi, nếu không ngươi động thủ là được.

Cô gái nhìn thấy Nhạc Thành do dự, đột nhiên tiến lên mấy bước, một đôi mị nhãn nhìn Nhạc Thành, tựa hồ ám chỉ Nhạc Thành có thể tùy thời thích làm gì nàng thì làm.

Nhạc Thành lui ra phía sau mấy bước, trong lòng biết rõ cô gái này không phải yếu ớt, tùy thời có thể cắn trộm hắn một ngụm.

- Ta vừa rồi không động thủ, không có nghĩa là hiện tại ta cũng không động thủ, nếu ngươi đi theo ta trong phạm vi ngàn mét, ta nhất định làm cho ngươi hối hận đấy, không tin ngươi cứ thử xem.

Trong mắt Nhạc Thành đầy hàn ý nhìn cô gái, lập tức hắn xoay người hướng về phía trước đi tới.

- Ngươi thật cam tâm để ta trở lại phía sau sao, nếu ta bị ma thú đánh lén thì làm sao bây giờ.

Cô gái xinh đẹp yêu kiều nhìn Nhạc Thành nói, nàng cũng lập tức đi theo sau lưng Nhạc Thành, nàng lúc này không tin Nhạc Thành ra tay, nàng tựa hồ đối với tư sắc của mình nắm chắc, tại trong tộc, không có nam nhân nào không bị nàng mê hoặc.

- Kiểm Âm Ảnh.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, ba thanh kiếm Âm Ảnh tạo thành ba đường màu vàng sáng quay vòng đột nhiên bắn về phía cô gái.

- Đáng chết.

Cô gái sắc mặt biến đổi, nàng cũng không nghĩ tới Nhạc Thành không lưu tình ra tay như vậy, cũng may nàng cũng đã có chuẩn bị rồi.

Thân hình Cô gái cấp tốc lui ra, đồng thời quanh thân một mảnh thanh mang tràn ngập, Đấu khí ngưng tụ trong tay đánh về phía ba thanh kiếm Âm Ảnh.

- Xuy xuy.

Đấu khí ngưng tụ thành bàn tay rất lớn, đem ba thanh kiếm Âm Ảnh của Nhạc Thành chộp vào bên trong, cô gái xinh đẹp sắc mặt khẽ mỉm cười, không nghĩ tới Nhạc Thành so với tưởng tượng còn dễ dàng đối phó hơn.

Trong lúc cô gái xinh đẹp vừa mới lộ ra nụ cười, trên mặt Nhạc Thành lộ ra một tia lãnh ý, thủ ấn trong tay biến đổi, pháp lực đột nhiên thúc dục.

- Xuy xuy.

Ba thanh kiếm Âm Ảnh được Nhạc Thành thúc dục pháp lực lộ ra ánh sáng rực rỡ, đồng thời cấp tốc xuyên qua thủ chưởng, ba thanh kiếm Âm Ảnh hướng về phía cô gái phóng đến.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

579. Chương 503: Chẳng Lẽ Ngươi Không Phải Là Nam Nhân.

Lần này cô gái xinh đẹp hoa dung thất sắc, nàng cũng không nghĩ tới đây là cái bẫy của Nhạc Thành, lúc này thân hình của nàng rất nhanh lùi lại.

Lúc này quanh thân của nàng thanh mang bạo trướng ra, quang mang chói mắt cấp tốc ngưng tụ lại, trong tay của nàng không biết lúc nào xuất hiện một thanh trường kiếm màu xanh.

- Bùm bùm bùm.

Hai cổ lực lượng khổng lồ va chạm, lập tức kiếm quang liên tiếp bạo phá, trên mặt đất nứt toác, thân hình cô gái bị đẩy lui hơn trăm thước, còn thân thể Nhạc Thành hơi lung lay mà thôi.

- Thu.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức cũng thu hồi kiếm Âm Ảnh, mặc dù thực lực của hắn hơn cô gái rất nhiều, nhưng Nhạc Thành cũng cảm giác được mình muốn ra tay thì pháp lực tiêu hao cũng không ít.

Điều này cũng nằm trong dự định của Nhạc Thành, cô gái này cũng đi về hướng Đông, chính vì thế mà nàng đi theo phía sau hắn, dù sao ở đây tùy thời đều bị ma thú đánh lén, có thêm nàng cũng tốt hơn. Cho nên hắn cũng không muốn tiêu hao pháp lực để đối phó với nàng.

- Nếu người đi theo phía sau thì cách ta ngàn mét.

Nhạc Thành lạnh lùng quát, lập tức đi lên phía trước.

Nhìn Nhạc Thành, cô gái xinh đẹp nghiêng chặt hàm răng, một đôi mị nhãn tựa hồ toát ra hỏa dục vậy, sau đó lại bất đắc dĩ vô cùng.

- Ta không tin rằng, ta không đối phó được người, chẳng lẽ người cũng không phải là nam nhân sao.

Cô gái xinh đẹp chăm chú nhìn bóng lưng Nhạc Thành, trong miệng lẩm bẩm nói, lập tức vũ mị cười, lúc này nàng cũng không dám đi đến gần Nhạc Thành nữa, vừa rồi nàng thiếu chút gặp phiền toái lớn, nhưng nàng cũng có chút kỳ quái, Nhạc Thành rõ ràng có thực lực giết chết mình, nhưng hắn cũng không có hành động.

Cô gái xinh đẹp đương nhiên là không biết Nhạc Thành cảm giác ma thú quỷ dị khó giải quyết, cho nên hắn cũng không muốn phí sức đi đối phó như vậy.

Nhạc Thành mặc dù chú ý đi tới, thần thức phát ra giám sát cô gái cùng con ma thú quỷ dị trong lòng đất.

Nhìn thấy cô gái xinh đẹp một mực đi theo bên ngoài ngàn mét, phỏng chừng nàng sợ mình rồi. Hắn lúc này cũng không biết cô gái có thực lực bất tinh Đấu tôn, còn ẩn tàng thực lực gì không nữa.

Một ngày sau, Nhạc Thành đi trong rừng cây cũng không có xuất hiện nguy hiểm gì, trên đường đi ngay cả ma thú cũng không gặp, điều này khiến Nhạc Thành có chút kỳ quái.

Nhạc Thành rõ ràng cảm giác được trong lòng đất có con Ma thú quỷ dị vẫn đi theo mình, hơn nữa cách cô gái xinh đẹp không xa, nhưng con Ma thú quỷ dị này cũng không đánh nện cô gái, chỉ là theo đuôi mình mà thôi. Điều này làm cho Nhạc Thành cảm thấy vô cùng kỳ quái.

Đứng ở trong rừng cây, Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh tới, sau đó vận dụng một tia thần thức khuếch tán ra ngoài.

Ở cách xa ngoài ngàn mét cô gái nhìn thấy Nhạc Thành dừng lại, nàng cũng dừng lại nhìn Nhạc Thành. Lúc này nàng không biết Nhạc Thành đang làm cái gì, cho nên cũng hiếu kỳ nhìn Nhạc Thành.

Một lát sau, Nhạc Thành thu hồi thần thức, thần sắc có chút biến hóa, lúc này hắn đã ở trong Thuý Phong Cổ Nham bốn ngày, tung tích của Yên Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan cùng Tôn Thi Thi cũng không thấy đâu, điều này làm cho hắn không khỏi có chút lo lắng.

Bất quá thần thức Nhạc Thành tỏa ra, hắn phát hiện phía trước không xa tựa hồ có một dãy núi nhỏ nhỏ.

Tiếp theo Nhạc Thành không có dừng lại, mà đi về phía trước, cô gái xinh đẹp cũng đi theo sau Nhạc Thành.

Mấy giờ sau, dãy núi xuất hiện ở trong mắt Nhạc Thành, rốt cục hắn cũng đi ra khỏi rừng cây, cảnh vật trước mắt thoáng đãng hơn không ít.

Khẽ dừng lại, Nhạc Thành muốn thử xem rừng cây này có cấm chế hay không, nếu không phi hành sẽ tiêu hao pháp lực rất lớn.

- Nhạc Thành, trong này không nên phi hành, coi như là Đấu Thánh cường giả cũng không thể, chẳng lẽ người không biết sao.

Ở sau lưng, cô gái xinh đẹp nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành cũng không để ý tới cô gái, hắn thấy bên trong cổ nham không thể phi hành, chẳng lẽ người nào bố trí cấm chế hay không, hay là trong này hình thành như vậy.

Nhạc Thành nhìn chăm chú dãy núi phía Đông, Nhạc Thành hướng mặt trước đi đến.

Cô gái xinh đẹp đi theo sau lưng Nhạc Thành, tựa hồ nàng quyết định đi theo Nhạc Thành vậy.

Kỳ thật cô gái cũng không có cách nào, lúc trước nàng cùng gấu trắng đánh một trận đã tiêu hao rất nhiều Đấu khí rồi, sau đó lại cùng Nhạc Thành giao thủ, cũng làm cho nàng tiêu hao toàn thân Đấu khí, trải qua một ngày căn bản không có khôi phục lại. Lúc này mặc dù đi theo bên người Nhạc Thành có lẽ tùy thời phải chịu công kích Nhạc Thành uy hiếp, tùy thời gặp phải nguy hiểm, cho nên nàng lúc này có gặp phải một số ma thú lợi hại, chắc chắn không thể chống lại được.

Đi theo sau lưng Nhạc Thành, ít nhất gặp phải nguy hiểm đã có người ở phía trước chống đỡ, cho nên đối với nàng còn có lợi ích rất lớn.

Một lát sau, Nhạc Thành rời khỏi rừng cây, cô gái xinh đẹp cũng đi theo sau. Làm cho Nhạc Thành không khỏi nghi hoặc, sau đó hắn quay đầu nhìn lại, hắn phát hiện Ma thú quỷ dị đã trôi lên khỏi lòng đất.

Ma thú quỷ dị này, Nhạc Thành nhìn thấy đầu của nó như đầu chuột vậy, trong miệng hai cái răng nanh thật dài, trong trí nhớ Nhạc Thành cũng chưa từng nhìn thấy qua có con Ma thú nào quỷ dị như vậy.

Ma thú này chăm chú nhìn Nhạc Thành, nó cũng không dự định tiếp tục đi theo Nhạc Thành, trong ánh mắt kỳ quái nhìn chăm chú Nhạc Thành, ánh mắt tràn đầy nghi ngờ.

- Đây là ma thú gì vậy?

Cô gái nhìn thấy Nhạc Thành chăm chú nhìn về phía sau lưng, nàng không khỏi nhìn lại, sau đó nàng nhìn thấy con Ma thú quỷ dị, đột nhiên cảnh giác lên. Con ma thú này xuất hiện ở phía sau mà nàng không phát giác, điều này làm cho toàn thân mồ hôi lạnh chảy ra.

Ma thú quỷ dị chăm chú nhìn Nhạc Thành một cái, sau đó, lập tức chui vào sâu trong lòng đất biến mất không thấy đâu nữa.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, không biết con ma thú này làm sao không có ý định đi theo mình nữa, hơn nữa con ma thú này cũng không công kích cô gái, điều này cũng thật là kỳ quái.

- Nhạc Thành, người sớm biết ma thú này đi theo phía sau ta sao.

Cô gái nhìn thấy ma thú quỷ dị rời đi, nàng nhìn Nhạc Thành hỏi.

Nhạc Thành cũng không để ý tới cô gái, do dự một chút sau đó đi về phía trước, cô gái cũng chỉ oán hận đi theo Nhạc Thành mà thôi.

Cô gái tựa hồ minh bạch Nhạc Thành vì cái gì không ra tay giết mình, nguyên do là muốn mượn ma thú này ra tay mà thôi, cũng may con ma thú này không ra tay công kích mình.

Hai người ra đi, cũng không có ai chú ý tới mảnh rừng cây kia bắt đầu từ từ di động, con ma thú quỷ dị vừa rời biến mất lúc này trôi nổi giữa không trung chăm chú nhìn về phía Nhạc Thành, trong ánh mắt lộ ra một tia nghi hoặc.

...

Một chỗ thủy vực rộng lớn, có một thân ảnh màu hồng nhảy ra, thân ảnh màu hồng này đường cong lả lướt, xa xa nhìn thân hình cảm dỗ vô cùng.

Thân ảnh màu hồng này là Tôn Thi Thi, bây giờ Tôn Thi Thi sắc mặt trắng bệch, nàng ở nơi này phi hành tiêu hao Đẩu khí rất nhiều, lúc này bản thân nàng cũng không có chống đỡ nổi nữa rồi.

- Rốt cục qua rồi.

Tôn Thi Thi nhìn chăm chú dãy núi phía trước, lẩm bẩm nói, nếu lúc này tại giữa không trung nàng cũng không chống đỡ nổi nữa rồi, ở chỗ này phi hành đúng là tiêu hao Đẩu khí khủng bố.

- Vèo.

Một lát sau, Tôn Thi Thi rốt cục đặt chân trên mặt đất, nàng tại thủy vực phi hành một ngày, cũng bị vài con ma thú công kích, nhưng đều có kinh mà không hiểm.

- Cái địa phương chết tiệt này.

Tôn Thi Thi thầm mắng một tiếng, lập tức chăm chú nhìn chung quanh, nàng cũng không biết bây giờ đang ở chỗ nào.

- Trước khôi phục thực lực rồi hãy tính.

Tôn Thi Thi lẩm bẩm nói, lập tức khoanh chân ngồi xuống, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra vài khẩu đan dược nhét vào trong miệng, nàng đường đường là tứ đại nhân tộc Tôn gia thiên chi kiều nữ, lần này cũng mang theo không ít đan dược.

Sau khi nàng ăn đan dược vào, Tôn Thi Thi từ từ điều tức, bây giờ Đẩu khí trên thân đã tiêu hao rất nhiều, nếu không khôi phục lại thực lực, nàng cũng không dám tiếp tục đi tiếp nữa, ở trong này nguy hiểm trùng trùng.

Không ngừng đi trên đỉnh núi, Nhạc Thành đã đi một ngày một đêm rồi, nhưng Nhạc Thành cũng bắt đầu là vùng núi rừng này vô biên vô cùng.

Cô gái vẫn đi theo sau Nhạc Thành, chỉ là nàng cũng không dám cách Nhạc Thành quá gần, vẫn luôn duy trì khoảng cách 1000m, lúc này Nhạc Thành cũng không có để ý tới cô gái này nữa.

- Nơi này thật là quỷ dị, tiếp tục đi như vậy mà nói không chừng sẽ bị vây ở bên trong này.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, trải qua mấy ngày này hắn đã hiểu rõ, Nhạc Thành thấy ở bên trong này tựa hồ so với tưởng tượng của hắn còn phức tạp hơn nhiều, hắn cũng không biết chỗ này làm sao hình thành, đúng là vô cùng quỷ dị.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

580. Chương 504: Dốc Đá Cùng Người Đá.

Nhạc Thành mặc dù nhìn thấy nơi này quỷ dị, nhưng hắn cũng không có biện pháp, đành phải tiếp tục đi tới.

Sau đó, sắc mặt Nhạc Thành hơi biến, ở chỗ phía trước dốc đá, có một cái thông đạo thật dài, thông đạo này rộng mấy thước, giống như treo trên vách núi vậy.

Nhạc Thành do dự, hắn thầm hỏi có nên đi vào hay không, tựa hồ trước mắt cũng chỉ có một con đường này mà thôi, hắn do dự một chút, sau đó quyết định đi qua. Nhưng trước lúc đi qua, Nhạc Thành cũng phải làm một số chuẩn bị, để tránh khỏi nguy hiểm.

Từ từ đi vào bên trong thông đạo, hai bên vách núi, vách đá trơn nhẵn, nhìn như sắp rơi xuống vậy.

Thông đạo dài mấy ngàn thước, Nhạc Thành nhìn cũng không tới tận cùng được.

Cô gái nhìn thấy Nhạc Thành tiến vào bên trong dốc đá, nàng cũng không do dự, lập tức đi theo vào.

Nhạc Thành cẩn thận đi về phía trước, hấn đề phòng nguy hiểm có thể xảy ra, nhưng lúc này đi một nửa đường cũng không có gặp nguy hiểm gì.

- Ken kết.

Trong lúc Nhạc Thành cảm thấy yên tâm, thì đột ngột nghe được âm thanh quỷ dị ken kết vang lên, thanh âm này giống như từ chung quanh dốc đá chui ra vậy.

Thân hình của Nhạc Thành cấp tốc dừng lại, đồng thời quanh thân bố trí Kim Long chi thể, lúc này dốc đá chung quanh bắt đầu kịch liệt lay động.

- Âm âm.

Dốc đá sụp đổ vang lên, lập tức dốc đá giống như cát chảy đất lở vậy, hướng về phía chính giữa trút xuống, từng khối đá rất lớn giống như từ trên trời giáng xuống vậy.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, một tấm Hoàng phù xuất hiện ở trong tay, Lúc này Nhạc Thành đã sớm chuẩn bị đòn địa phù rồi, hoàng mang xuất hiện, Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ.

Nhưng Nhạc Thành tựa hồ tính toán sai lầm, hấn vừa mới trốn vào lòng đất, nhưng cũng không thể không nhảy ra khỏi mặt đất, bởi vì lúc này trong lòng đất xuất hiện một cái khe hở vỡ ra, nếu chui vào cái khe này, Nhạc Thành biết rõ phiền toái càng thêm lớn.

Ngay tại lúc Nhạc Thành nhảy ra, dốc đá hai bên đã toàn bộ sụp đổ, từng khối đá lớn không ngừng rơi xuống, trên mặt đất cũng nứt ra một khe hở rất lớn, cái khe hở này rộng mấy chục thước, giống như là một cái lỗ đen vậy.

Và những đám đá lớn rơi xuống, lập tức bị khe hở thôn phệ.

- Nhạc Thành, người làm gì vậy, người vẫn có chủ tâm hại chết ta sao.

Ở đằng xa, cô gái sắc mặt khó coi, quanh thân bao phủ một mảnh quang mang chói mắt, hai tay nàng liên tục đánh ra, đám đất đá này làm cho nàng chật vật không thôi.

Đám đất đá lớn nhỏ này không ngừng rơi xuống, coi như là Đấu tôn cũng chịu ảnh hưởng, mặc dù Đấu tôn có Đấu khí phòng ngự, cũng không nguy hiểm gì. Lúc này quanh thân Nhạc Thành kim mang tràn ngập, cũng không có để ý gì tới cô gái này, hấn có Kim Long chi thể, cũng không có gì lo lắng.

Một lát sau, dốc đá hai bên toàn bộ sụp đổ, hai bên dốc đá toàn bộ bị vùi vào trong lòng đất, Nhạc Thành nhìn thấy trước mắt là một bình địa, chỉ là trên bình địa này có không ít khe hở, giống như bị rạn nứt vậy.

Nó tạo thành như mạng nhện, đám đất đá lúc này biến mất không thấy đâu nữa.

- Rầm rầm.

Một thanh âm quỷ dị từ trong lòng đất truyền ra, lập tức khe hở bắt đầu lay động quỷ dị, trên mặt đất giống như địa chấn run run lên, tựa hồ như có quái vật muốn chui lên vậy.

Nhạc Thành khê chau mày, sắc mặt khó coi vô cùng, tựa hồ hấn cảm thấy lúc này mới tiến vào động nguy hiểm, vừa rồi dốc đá sụp đổ chỉ mới là bắt đầu mà thôi, không biết kế tiếp có nguy hiểm gì.

- Thạch.

Có một thân ảnh rất lớn từ bên trong cái khe nhảy ra, nhìn thấy thân ảnh này, sắc mặt Nhạc Thành càng thêm khó coi.

Đây là một người đá cao gần trăm mét, thân hình hoàn toàn do từng khối đá rất lớn tổ hợp tạo thành.

- Thịnh thịnh.

Tiếp theo có hai thân ảnh từ bên trong cái khe nhảy ra, cũng là hai người đá, hai người đá này một lớn một nhỏ, nhỏ cao chừng 2m, còn người đá kia cao tới mức dọa người, chừng hơn 300m.

- Thịch.

Trên mặt đất kịch liệt đùng đưa, lập tức thân ảnh khổng lồ nhảy ra khỏi lòng đất, lúc này trên mặt đất tạo thành một cái hố sâu rất lớn, đất đá bay mù mịt.

- Rầm rầm rầm rầm rầm rầm.

Liên tiếp những tiếng nổ mạnh vang lên, sau đó thân ảnh người đá xuất hiện ở trên mặt đất, khe hở đúng quỹ dị khép lại, trông quỷ dị vô cùng.

Mà lúc này trên mặt đất xuất hiện đám người đá có chiều cao không đồng đều, cũng không dưới hai ngàn người, bọn chúng hoàn toàn do những viên đá hợp thành.

Một người đá cơ bản cũng cao trăm mét, chỉ có ba người đá cao hơn 1000m mà thôi, điều này làm cho Nhạc Thành cảm thấy kinh ngạc không thôi.

Cô gái kinh ngạc vô cùng, bây giờ bị nhốt ở chỗ này, sắc mặt nàng càng thêm khó coi.

- Oanh.

Người đá cao trăm mét sau khi nhìn thấy Nhạc Thành, nó huy động hai tay oanh kích tới, quả đấm của nó so với thân hình Nhạc Thành còn lớn hơn mấy lần.

Nhạc Thành thấy lực lượng của nó rất lớn, tự nhiên cũng không dễ bị đánh trúng người, cho dù bản thân hắn có Kim Long chi thể cũng không dám khinh thường, vạn nhất người đá có lực lượng mạnh mẽ, thì mình lúc đó cũng ăn không tiêu rồi.

- Tru Ma chuông.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh tới, lập tức chuông ấn màu xanh hướng về phía người đá đánh tới.

Nhạc Thành bây giờ có thực lực Phân Thần Kỳ trung kỳ đỉnh cao, thực lực bản thân cũng có thể chống lại lực tinh Đấu tôn, nếu bản thân sử dụng pháp bảo đủ để sử giết chết bát tinh Đấu tôn, thủ đoạn rõ hết ra cho dù cửu tinh Đấu tôn cũng có sức liều mạng.

Nhạc Thành bây giờ cũng không dám tùy tiện sử dụng pháp bảo và toàn bộ thủ đoạn, tuy uy lực lớn, nhưng tiêu hao pháp lực cũng rất nhiều.

Sử dụng Tru Ma chuông mà nói, ngược lại tiêu hao pháp lực cũng không ít, Nhạc Thành thầm nghĩ uy lực Tru Ma chuông đánh ra đám người đá cũng không chịu được.

- Thịch.

Tru Ma chuông ấn của Nhạc Thành đụng vào người đá, lập tức người đá hóa thành từng hòn đá rơi xuống, có lẽ đã bị Nhạc Thành phá hủy rồi.

Một chuông của Nhạc Thành đánh ra, người đá trăm mét tương đương với tam tinh Đấu tôn cũng không chịu được, lúc này hắn cũng cảm thấy rất phiền toái, coi như phá hủy, nhưng tiêu hao pháp lực không ít, đặc biệt người đá có thực lực càng thêm mạnh.

Nhạc Thành đánh tan người đá thứ nhất, sau đó hắn mới phát hiện, đám người đá này là do hòn đá hoàn toàn ngưng tụ thành, vốn Nhạc Thành còn tưởng rằng đó là thạch khôi lỗi, nhưng người đá cũng không phải là Khôi lỗi, hoàn toàn do đá tạo thành.

Có thể tùy tiện chấp vá mà có thể có uy lực như vậy, Nhạc Thành cảm thấy kinh ngạc vô cùng.

Sau khi Nhạc Thành đánh tan người đá thứ nhất, xa xa đám người đá cũng hướng tới cô gái công kích, người đá là do Thạch Đấu tạo thành, đối với nữ nhân cũng không có cảm giác thương hương tiếc ngọc gì, cũng không bị cô gái này cảm dỗ, đột nhiên công kích.

Cô gái xinh đẹp nắm lấy một thanh trường kiếm, kiếm mang tràn ngập, đánh thẳng về phía người đá.

Sau đó cô gái công kích người đá, một bên hướng tới gần Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, ở đây người đá nhiều lắm, chúng ta liên thủ mới được.

Cô gái lớn tiếng nhìn Nhạc Thành nói.

- Liên thủ như thế nào, chẳng lẽ ngươi có biện pháp phá hủy tất cả người đá này sao.

Nhạc Thành một chưởng đánh tan hai người đá, lập tức nhìn cô gái, nếu nàng có biện pháp có thể phá hủy tất cả người đá, Nhạc Thành cũng muốn cùng nàng liên thủ một lần. Dù sao nếu dựa vào bản thân mình, coi như giết chết toàn bộ đám người đá, thì hao tổn pháp lực cũng rất lớn, đến lúc đó tiện nghi cho người khác mà thôi.

- Ta không có cách nào, nhưng chúng ta nếu không có biện pháp, thì phiền toái vô cùng, không bằng người ở phía trước mở đường, ta ở phía sau bọc hậu, chúng ta có thể đồng thời tiến lên, người cũng không cần lo lắng ở sau có người công kích.

Cô gái nhìn Nhạc Thành nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

581. Chương 505: Hợp Tác.

Nhạc Thành vốn đang cho rằng cô gái lúc này có biện pháp gì đó để phá hủy người đá, nhưng thì ra là nàng muốn cùng mình hợp tác. Nhạc Thành biết rõ, muốn giết đám người đá này, chỉ có Đấu Thánh cường giả mới có thể làm được, có lẽ chờ khi mình đạt đến thực lực Hợp Thể Kỳ mới có thể làm được.

Nhạc Thành cảm thán, nếu tứ tinh ngũ tinh Đấu tôn tiến vào nơi đây, chỉ sợ cũng không thể thuận lợi đi ra, khó trách ít người qua đây vậy.

Nhạc Thành nếu muốn xông qua, mặc dù đám người đá rất nhiều, nhưng Nhạc Thành tin tưởng không thể vây khốn được bản thân mình, nhưng nếu bản thân mình muốn tiêu diệt hết thì tiêu hao pháp lực rất nhiều.

- Tốt lắm, người ở đằng sau, nếu người gỡ trò xảo trá, ta nhất định sẽ làm cho người hối hận không kịp.

Nhạc Thành nhìn cô gái, nàng ở phía sau, nàng muốn cùng Nhạc Thành hợp tác, dù sao muốn đối phó với đám người đá ở bốn phương tám hướng công kích cũng rất là phiền toái. Nếu cô gái bảo vệ ở đằng sau, thì bản thân mình cũng thoải mái hơn, hơn nữa đối với cô gái này có thực lực bất tinh Đấu tôn, đoạn hậu ở phía sau tuyệt đối không có vấn đề gì.

- Người yên tâm đi, ta ở phía sau cũng đảm bảo.

Cô gái nhìn Nhạc Thành mỉm cười, lập tức đến sau lưng Nhạc Thành.

- Chúng ta dùng tốc độ nhanh nhất chạy ra ngoài, cũng không thể bị bao vây ở chỗ này được.

Nhạc Thành nhìn cô gái nói, hắn cũng không phải lo lắng cô gái này đối với mình bất lợi gì, dù sao bản thân hắn còn có Kim Long chi thể.

- Khách khách, ta đi theo phía sau ngươi là được rồi, ta cam đoan phía sau của ngươi nhất định không có việc gì đâu, điểm này ta cam đoan.

Cô gái khanh khách cười một tiếng, lúc này nàng vẫn còn có tâm tư cười được.

- Thịch.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, chưởng ấn màu xanh nổ bắn về thân thể của ba người đá, ba người đá này ngay lập tức bị phá hủy. Cô gái sau lưng Nhạc Thành lúc này cũng cảm thấy giảm đi không ít áp lực.

- Chết tiệt Thạch Đầu, vỡ cho ta.

Cô gái khẽ kêu lên, trường kiếm trong tay quang mang đại thịnh, một lát sau cũng chặt đứt một người đá.

Hai người không ngừng công kích, đồng thời tốc độ nhanh nhất hướng về phía cửa lao ra, chỉ là đám người đá không có sinh mệnh khí tức, cũng liều lĩnh đánh về phía hai người, hai người coi như không sợ đám người đá, cũng gặp không ít phiền toái.

- Thạch.

Lúc này có một cỗ lực lượng khổng lồ bạo phá ra, một chưởng Nhạc Thành đánh vào người đá cao 300m, người đá này bị một chưởng của Nhạc Thành phá hủy, nhưng phản lực cũng làm cho Nhạc Thành phải lui lại sau mấy mét, sau đó cùng cô gái đưa lưng về nhau quay lại.

- Nhạc Thành, là người cố ý sao, có phải người muốn mượn cơ hội thân cận ta sao, khách khách, hay là chúng ta rời khỏi cái địa phương quỷ quái này, ta tùy thời có thể chiều người đấy.

Cô gái khách khách nở nụ cười, kiều đồn chắc chắn cố ý dán tại trên thân Nhạc Thành, nhưng thanh trường kiếm trong tay liên tiếp phá hủy đám người đá.

Nhạc Thành không có thời gian để ý tới cô gái, trước mắt là một người đá cao 300m, nó có lực công kích so với người đá 100m thì mạnh mẽ hơn nhiều. Lúc vừa rồi Nhạc Thành đánh ra một chưởng, kết quả người đá cao 300m có thực lực lực tinh Đấu tôn.

Nhạc Thành thầm tự hỏi, người đá này quỷ dị, nó do một số hòn đá tạo thành lại mà không biết vì sao lại có lực công kích mạnh như thế.

- Kiểm Âm Ảnh.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, trên tay không dám dừng lại, công kích người đá đã tới, ba thanh kiếm Âm Ảnh bạo lướt ra, ba đường màu vàng sáng quay vòng giống như đàn đứt dây nhanh như thiểm điện lao đến.

Lực công kích của người đá cùng lực phòng ngự cường hãn, nhưng độ linh hoạt thì không cao, hoàn toàn bị Nhạc Thành áp chế, nếu người đá cũng linh hoạt như ma thú thì Nhạc Thành thật sự gặp phải phiền toái rồi.

- Khách khách, rắc.

Ba thanh kiếm Âm Ảnh trực tiếp đánh vào cánh tay người đá cao 300m, đột nhiên nó tê liệt ngã xuống đất, trên thân thể từng khối đá tán lác bay ra, giống như chồng chất thành một ngọn núi nhỏ vậy.

Hăm sâu vào bên trong, Nhạc Thành cùng cô gái viễn cổ Minh Xà tộc giết không ít hơn một trăm người đá, nhưng chỗ này có mấy ngàn người đá, giết trên trăm người đá căn bản cũng không có bao nhiêu tác dụng, hai người lúc này bị đám người đá vây ở bên trong.

Nhạc Thành chăm chú nhìn về phía trước, lúc này hắn thấy bản thân mình đang ở tình thế cực kỳ bất lợi, nhất định phải nhanh chóng ra ngoài mới được, nếu không cứ ở địa phương quỷ quái này là vô cùng phiền toái.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn chém ra, ngay lập tức một đám người đá bị phá hủy, đồng thời thân hình Nhạc Thành cũng gia tốc hướng về phía trước lao đến, sau khi hắn phá hủy chừng một trăm người đá, thì cũng tiến đến 2000m, cách phía cửa ra tựa hồ vẫn còn rất xa.

- Hu.

Một tiếng ba động truyền đến, cả mặt đất tựa hồ chấn động lên, một người đá thân cao hơn 1000m đi đến trước người Nhạc Thành, thân thể của nó đứng trước Nhạc Thành giống như một con kiến với một con voi vậy.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, mới vừa rồi hắn đối mặt với người đá cao 300m tương đương với lực tinh Đấu tôn, thì người đá có thân hình cao ngàn mét này, không biết thực lực của nó mạnh như thế nào đây.

Người đá xoay người đánh ra một quyền hướng về phía Nhạc Thành, lực lượng mạnh mẽ trực tiếp tạo thành phong bạo, quyền phong.

- Toàn Phong trăm.

Nhạc Thành cũng không dám chủ quan, hắn ra tay lập tức dùng Toàn Phong trăm, người đá này có thực lực mà Nhạc Thành dự đoán ít nhất cũng là bát tinh Đấu tôn, với lực lượng này, tuyệt đối không thấp.

Nhạc Thành đánh ra Toàn Phong trăm, sau đó sắc mặt hơi biến đổi, đồng thời thối lui về phía sau mấy mét.

- Khách khách, Nhạc Thành, ngươi cố ý đâm vào người ta sao.

Cô gái khách khách cười, thân hình Nhạc Thành lui về phía sau lúc này dán tại trên thân của nàng.

Nhạc Thành cũng không có để ý tới cô gái, thân hình lui ra phía sau, đồng thời trong tay thanh mang ngưng tụ lại, hướng về phía một người đá bên trái công kích. Nhạc Thành bây giờ đối mặt không chỉ là người đá cao hơn 1000m, mà còn có rất nhiều người đá khác nữa.

- Thành thành.

Lực công kích của Toàn Phong trăm đánh vào người đá, lực lượng trực tiếp bạo liệt ra.

- Âm âm.

Một tiếng nổ mạnh, cánh tay của người đá cao hơn 1000m bị Nhạc Thành oanh kích rơi xuống, nhưng mà thân thể khổng lồ của nó cũng không có việc gì, chỉ là mất đi một cánh tay mà thôi.

Đồng thời, đám người đá đều hướng về phía Nhạc Thành cùng cô gái lao đến.

- Đáng chết, cái quỷ gì vậy.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, hắn không nghĩ tới người đá lợi hại như thế, mình dùng Toàn Phong trăm coi như là bát tinh Đấu tôn cũng không thể chống lại, mà lúc này gặp phải người đá, cũng chỉ có thể đánh gãy nó một cánh tay mà thôi.

- Phong Lôi thối.

Thân hình lui lại mấy chục thước, đồng thời thân ảnh Nhạc Thành uốn éo, dưới chân xẹt qua một đường vòng cung quỷ dị, chưởng ấn màu xanh hướng về phía người đá công kích tới.

Chưởng ấn màu xanh mang theo một cỗ lực lượng cuồng bạo, tạo thành không gian gọn sóng.

- Thạch.

Một tiếng nổ mạnh, hai cỗ lực lượng khổng lồ bạo phá ra, thân hình Nhạc Thành bị một cỗ lực lượng mạnh mẽ đẩy lui mấy chục thước.

Còn một người đá bị một cước của Nhạc Thành đánh bại, người đá này ngã xuống mặt đất, chấn thành nhiều mảnh nhỏ.

- Nhạc Thành, ngươi hại chết ta rồi.

Cô gái xinh đẹp kêu to, lúc này có rất nhiều hòn đá kích tán, không ít viên đập vào trên người nàng, nếu nàng không có bố trí Đấu khí phòng ngự vòng, thì lần này nàng ăn đủ rồi.

Đám người đá mặc dù không có bị đánh tan toàn bộ, nhưng cũng mất đi năng lực công kích, thân hình Nhạc Thành lần nữa xẹt qua, lập tức rơi ở sau lưng cô gái xinh đẹp.

Mới vừa rồi Nhạc Thành cũng không phải cố ý, là do hắn bị người đá đẩy lui, nếu không có Kim Long chi thể, thì hắn cũng không dễ chịu gì.

- Thạch.

Vừa rơi xuống mặt đất, Nhạc Thành phá huỷ hai người đá, nhưng mà đám người đá chung quanh ngược lại càng ngày càng nhiều.

- Nhạc Thành, không được, nếu tiếp tục như vậy chúng ta mệt chết.

Cô gái xinh đẹp nhìn Nhạc Thành nói.

- Ta cũng không có cách nào.

Nhạc Thành trả lời.

- Ta ở phía trước mở đường, phỏng chừng chúng ta vẫn đang ở cái địa phương quỷ quái này, bất quá người cũng không nên thừa cơ đối phó với ta.

Cô gái xinh đẹp thần sắc ngưng trọng vài phần, lập tức nhìn Nhạc Thành nói.

- Người nếu có biện pháp đối phó với người đá, ta tự nhiên không thừa cơ đối phó với người, nếu ta muốn đối phó người thì đã sớm hạ thủ rồi.

Nhạc Thành sắc mặt hơi đổi, lập tức thần nhiên nói, hẳn nghĩ thầm cô gái này rốt cục cũng phải xuất toàn lực rồi.

Nhạc Thành chờ cô gái xinh đẹp xuất toàn lực so với mình còn tốt hơn.

- Người đúng là không biết thương hương tiếc ngọc là gì cả.

Cô gái xinh đẹp nhìn Nhạc Thành nói:

- Ta ở phía trước, người đi theo phía sau ta là được, ta đem tính mạng mình giao cho người, oan gia, nếu người ra tay với ta, ta cũng biết... tại ta ta tín nhiệm oan gia mà thôi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

582. Chương 506: Thật Là Người Không Hiểu Phong Tình.

Cô gái nói xong, sắc mặt có chút biến đổi, lập tức thanh mang tràn ngập ra.

- Nhạc Thành, đi theo phía sau ta, ta muốn lao ra.

Cô gái nghiêm túc nhìn Nhạc Thành nói.

- Ngao.

Một tiếng gầm gừ vang lên, lập tức thân hình của cô gái biến thành một con mãng xà dài hơn 2000m.

Thân thể của Viễn cổ Minh Xà khổng lồ hơn người đá, đồng thời, cái đầu Minh Xà rất lớn, phun ra một cỗ cự chủy nồng đậm.

- Sưu sưu.

Cỗ năng lượng sáng xanh phun vào đám người đá hóa biến chúng nó thành những mảnh vỡ, không phải bị đánh tan, mà là hóa thành nhiều mảnh vỡ tan ra.

Nhạc Thành trong lòng thất kinh, người đá có lực phòng ngự như thế nào Nhạc Thành đã rõ, chẳng lẽ đây là thủ đoạn tối cường của viễn cổ Minh Xà tộc sao, rất là lợi hại. Nếu mình bị cỗ năng lượng sáng xanh này bao trùm thì quả thực cũng không tốt, không biết Kim Long chi thể có thể chống lại được không.

Nhạc Thành trong lòng kinh ngạc, thân hình cấp tốc đi theo cô gái xinh đẹp, phía trước có Viễn cổ Minh Xà mở đường, Nhạc Thành thả lỏng người bay theo sau.

Một đám người đá diên đại hướng về phía Nhạc Thành lao đến, chỉ là phía trước có viễn cổ minh xà, cho nên đám người đá này cũng không ngăn cản được Nhạc Thành.

Lúc này Nhạc Thành mơ hồ thấy hai bên không ít người đá công kích về phía bản thể của cô gái Minh Xà tộc, nhưng với công kích này không làm gì được bản thể của nàng.

- Ngao.

Bản thể của Viễn cổ Minh Xà từ không trung xẹt qua, đám người đá ở hai bên ào ào đánh tới, một lát sau có mấy trăm người đá đuổi theo.

- Vèo.

Nhạc Thành quay đầu nhìn lại một chút, tựa hồ đám người đá ở nơi này, cũng đang hạ xuống.

- Ngao.

Cô gái thu hồi bản thể, lập tức rơi xuống bên người Nhạc Thành.

Nhưng bây giờ cô gái sắc mặt trắng bệch, trên mặt không có huyết sắc, toàn thân suy yếu vô cùng, làn da cũng có không ít vết thương, hẳn là do công kích của đám người đá lưu lại.

Cô gái lấy ra mấy viên đan dược nhét vào trong miệng, sau đó nhìn Nhạc Thành.

Nhạc Thành bây giờ cũng cho vào miệng một khoả đan dược, hẳn vừa mới tiêu hao không ít pháp lực, nhất định phải rất nhanh khôi phục mới được.

- Nhạc Thành, nếu ngươi muốn giết ta thì bây giờ động thủ đi, lúc này ta không phải là đối thủ của ngươi.

Cô gái nhìn Nhạc Thành nói, trong lúc này là lúc nàng suy yếu nhất.

Nhạc Thành nhìn cô gái, lập tức nhẹ nhàng nói:

- Hiện tại ta không ra tay với ngươi, nếu có thì phải đợi ngươi khôi phục đã, ngươi bây giờ rất suy yếu, không cần ta ra tay, ngươi cũng gặp phải rất nhiều phiền toái.

Nhạc Thành cũng không phải là hạng người qua sông đoạn cầu, có thể phá vòng vây, cũng cần phải cảm ơn cô gái xinh đẹp này. Mặc dù Nhạc Thành cũng không cần phải nhờ đến cô gái này, nhưng dù sao cũng thiếu cô gái này một cái nhân tình, bây giờ ra tay giết nàng hẳn không thể làm được.

Huống chi Nhạc Thành biết rõ cô gái này đối với mình tạm thời cũng không có uy hiếp, nếu cô gái này đối với mình không tạo ra uy thế hiếp thì Nhạc Thành cũng chẳng quan tâm nhiều.

- Ngươi dù sao cũng thương hương tiếc ngọc, ta cũng biết ngươi sẽ không giết ta, xem ra ta đã thành công.

Cô gái xinh đẹp cười nói, mặt mày không hề có kỳ妒 hoặc Nhạc Thành, hầu như là khiêu khích vậy.

- Không phải ta không giết ngươi, nếu ngươi ở sau lưng ta làm những điều mờ ám, ta nhất định sẽ cho ngươi phải hối hận.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn cô gái nói.

- Ngươi đúng thật không hiểu phong tình là gì.

Cô gái xinh đẹp thấy Nhạc Thành lạnh lùng nhìn vào, không khỏi cảm thấy run lên, lập tức nhỏ giọng nói.

- Ngươi cứ yên tâm đi, ta nói ta không giết ngươi, huống chi ta cũng không có nắm chắc giết ngươi, huống chi...

Cô gái xinh đẹp đi đến bên người Nhạc Thành nhẹ nhàng nói:

- Huống chi, ta còn muốn ngươi làm nam nhân của ta, ta vẫn còn là xử nữ đấy.

Vành tai và mái tóc chạm vào nhau, sau đó nàng nhẹ giọng nói, một cổ u hương nhẹ nhàng bay vào trong mũi Nhạc Thành. Lúc này Nhạc Thành mơ hồ cảm thấy toàn thân cô gái xinh đẹp từ từ dán tại trên người mình, hẳn có thể cảm giác được bộ ngực sữa của cô va chạm vào thân người mình.

- Người tỉnh lại đi, người nên ít cảm dỗ ta là hơn.

Nhạc Thành quay đầu nhìn cô gái nói, sau đó hần lập tức lui về phía sau mấy bước.

Nhạc Thành không mất đi lý trí, hần đối với nữ nhân này nên cách xa, hần cũng không biết nữ nhân này còn có thủ đoạn nào khác nữa hay không.

- Chẳng lẽ người đối với nữ nhân không có cảm thấy gì sao, bên cạnh người nữ nhân không thiếu, chẳng lẽ thêm một mình ta người cũng sợ sao?

Cô gái nhìn Nhạc Thành, trên nét mặt tràn đầy phức tạp.

- Đối với ta nữ nhân nguy hiểm, ta không có cảm giác.

Nhạc Thành nhìn cô gái một cái, sau đó lập tức nói:

- Người nhanh chóng khôi phục đi.

- Ta còn chưa có khôi phục thực lực tốt nhất, sau khi ta khôi phục thực lực người sẽ ra tay với ta sao, người uy hiếp nữ nhân không cảm thấy xấu hổ sao, ta đối với người không có nguy hiểm, bằng không, ta hiện tại cũng không cần hồi phục nữa.

Cô gái nhìn Nhạc Thành thấp giọng nói, một đôi mị nhãn ai oán chăm chú nhìn Nhạc Thành.

Nhạc Thành nhìn cô gái, trong lòng hần lúc này cũng bất đắc dĩ vô cùng, hần cũng lười quản đến nàng, sau đó đi đến một chỗ, trong tay thủ ấn đánh ra, tại đây hần bố trí một cấm chế, sau đó khoanh chân ngồi xuống điều tức.

- Người trả lời ta đi, hiện tại ta cho người, người có muốn hay không.

Cô gái xinh đẹp nhìn thấy Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống điều tức, lập tức từ từ đi lên.

- Xuy xuy.

Đang định tiếp cận Nhạc Thành, cô gái sắc mặt hơi biến, tựa hồ là bị tổn thương, không khỏi bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Nhạc Thành.

- Hừ.

Cô gái oán hận nhìn Nhạc Thành một cái, lập tức cũng khoanh chân ngồi xuống điều tức, nàng tiêu hao Đấu khí cũng cần phải nhanh chóng khôi phục.

Một ngày sau, Nhạc Thành từ từ thở ra một ngụm trọc khí, lập tức mở hai mắt ra.

Trải qua một ngày điều tức, Nhạc Thành cũng khôi phục tất cả pháp lực, pháp lực lúc này ở trạng thái đỉnh phong nhất.

- Ta cũng sớm đến cổ động Thuý Phong.

Nhạc Thành thì thầm nói, nhưng trong lòng cũng tưởng niệm đến Yến Hiểu Kỳ cùng Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi. Đặc biệt là Tôn Thi Thi, Nhạc Thành thấy thực lực của nàng tựa hồ là thấp nhất, tại Cổ Nham rất nguy hiểm, nếu như lực tinh Đấu tôn trong đây cũng rất là nguy hiểm.

Nhìn thấy cô gái đang điều tức, Nhạc Thành lập tức thủ ấn đánh ra, hần cũng thu hồi cấm chế lại, lập tức Nhạc Thành tiếp tục đi về phía trước, hần cũng không nghĩ đưa cô gái này đi theo.

Nhìn thấy cô gái đang điều tức, Nhạc Thành nhanh chóng bỏ đi.

- Nhạc Thành, người để ta một mình ở nơi này sao.

Ngay tại lúc Nhạc Thành rời đi, thanh âm cô gái đã truyền đến trong tai Nhạc Thành rồi.

- Người đã khôi phục, chúng ta nên đi, nếu người đi theo ta lần nữa, ta cũng không khách khí.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, lập tức nhìn cô gái nói.

- Người nghĩ xem, hai người so với một người thì an toàn hơn, yên tâm, ta không dám ám toán người đâu, ta chỉ cảm thấy chúng ta cùng một chỗ thì tốt hơn.

Cô gái nhìn Nhạc Thành nói.

Thần sắc Nhạc Thành có chút biến hóa, cô gái này nói đúng, hai người đi cùng nếu so với một người thì an toàn hơn, hơn nữa cô gái này có thực lực không thấp, cũng có thể chiếu cố không ít, chỉ là Nhạc Thành không tin được cô gái này.

- Ta biết rõ người không tin ta.

Cô gái xinh đẹp nhìn Nhạc Thành nói:

- Mặc kệ người có tin ta hay không, ta có thể nói cho người biết, nếu người tứ đại nhân tộc khác thì ta đã động thủ rồi, nhưng người không giống như vậy, ta thề ta không nở ra tay với người. Hơn nữa ta thấy người ngày hôm qua đối phó với đám người đá người cũng không có dùng toàn lực, ta biết là người để phòng ta. Nhưng ta thật sự không muốn đối phó với người, điều này người có thể tin tưởng.

- Chẳng lẽ người nói ta tin tưởng là ta có thể tin tưởng sao.

Nhạc Thành thần nhiên nói, hẳn không nghĩ tới cô gái này phát hiện ra mình lúc trước cũng không có dùng toàn lực như vậy, xem ra cô gái này cũng không đơn giản như vậy.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

583. Chương 507: Nơi Quỷ Dị (1).

- Người không tin, ta cũng không có cách nào, tộc trưởng viễn cổ Minh Xà tộc chúng ta ra thông báo, nếu gặp người tứ đại nhân tộc, có thể giết chết, nhưng ta biết ta dùng toàn lực ra tay, cũng không thể làm gì được người, cho nên ta mới không đi đối phó với người, ta cũng không ngốc như vậy.

Cô gái nói.

- Nhưng ta sẽ ra tay với người.

Nhạc Thành nói.

- Ta không sợ, nếu người muốn ra tay thì đã sớm xuất thủ rồi, lúc này người chỉ biết uy hiếp ta mà thôi, bây giờ ta đối với người không có uy hiếp gì, ngược lại còn trợ giúp người. Cho nên ta tin tưởng, người chắc chắn không đối phó ta đâu.

Cô gái nói, nói xong đi tới bên người Nhạc Thành.

- Đi thôi, chúng ta phải sớm đi đến cổ động, nếu không đến muộn cũng vô dụng.

Cô gái xinh đẹp nói, sau đó đi qua Nhạc Thành, tựa hồ nàng đoán Nhạc Thành không ra tay với nàng.

- Nữ nhân này, thật đúng là không đơn giản.

Nhạc Thành nhìn cô gái xinh đẹp, lập tức do dự một chút, nhưng cũng đi theo sau.

- Xem ra người đồng ý liên thủ rồi.

Nhìn thấy Nhạc Thành đi theo, cô gái xinh đẹp quay đầu nhìn Nhạc Thành cười, mặt mày vui vẻ.

- Nếu người dám có tâm tư, ta nhất định làm cho người hối hận đấy.

Nhạc Thành nói, lập tức đi về phía trước.

- Yên tâm đi, ta cũng không dám.

Cô gái cười run rẩy cả người, sau đó nhìn Nhạc Thành nói.

Bây giờ hai người cũng không có đi ra ngoài, Nhạc Thành không biết kế tiếp còn gặp phải nguy hiểm gì không, cho nên hắn cũng chỉ cẩn thận mà thôi.

Cô gái trên đường đi tư thái cảm dỗ đến cực điểm, nhưng Nhạc Thành cũng mặc kệ, cô gái này có vài phần tư sắc, coi như là một vật cực phẩm đi, mặc dù không bằng Yến Hiểu Kỳ, cũng không bằng Đại Song cùng Tiểu Song nhưng nàng có vài phần dã tính, cái loại dã tính khiêu khích này chỉ sợ nam nhân rất khó có thể cự tuyệt được.

Loại dã tính này có thể câu dẫn nam nhân cường liệt nhất, làm cho nam nhân muốn chinh phục nữ nhân dưới thân. Nhạc Thành cũng có cảm giác này, nhưng hắn biết rõ, nữ nhân này không thích hợp cho nam nhân chạm vào.

Bất quá cô gái xinh biết mình không thể dụ dỗ được Nhạc Thành cũng đành phải là bỏ cuộc, một đường đi tới.

- Nhạc Thành, chúng ta đã đi một ngày, tại sao vẫn không có đi ra ngoài được, trong này tựa hồ quỷ dị.

Cô gái nhìn Nhạc Thành nói.

Hai người bây giờ ở tại trong rừng trúc, ở chỗ rừng trúc này hai người đã đi một ngày, nhưng vẫn chưa ra khỏi được.

Đây là một phiến rừng trúc rất lớn, mỗi một cây trúc đều to như chén ăn cơm lớn, ở chỗ này Nhạc Thành cảm thấy quỷ dị, nhưng cũng không có nhìn ra.

Nhạc Thành đứng ở tại chỗ, thần thức tỏa ra, hắn nhìn toàn bộ đều là rừng trúc, cũng không biết rừng trúc này lớn cỡ nào nữa.

- Nhạc Thành, người xem, bên kia hình như có một sơn động.

Cô gái nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành đi theo cô gái, thật sự ở chính giữa đỉnh núi, có vẻ có một cái sơn động.

- Chúng ta đi xem một chút đi.

Cô gái xinh đẹp nhìn Nhạc Thành nói.

- Quên nó đi, chúng ta đi đường vòng thôi.

Nhạc Thành do dự một chút nói, hắn không biết trong sơn động có cái gì, hắn cũng không muốn gặp thêm phiền toái, nói không chừng là một ổ ma thú, vậy thì phiền toái lớn rồi.

- Quên nó đi, ta cảm thấy sơn động tựa hồ quỷ quái, người không biết chúng ta đi một ngày, ngọn núi xung quanh cũng lần lượt chuyển động sao?

Cô gái nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành nghe thấy cô gái xinh đẹp nói, ngược lại thần sắc ngưng trọng lên, có vẻ muốn nhắc nhở Nhạc Thành chú ý tới, khó trách tựa hồ thật sự vừa đi qua ngọn núi này.

- Xem ra sơn động này thật sự quỷ dị.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hắn lần nữa đánh giá lại đỉnh núi kia, có vẻ quỷ dị, nhưng quỷ dị ở chỗ nào, Nhạc Thành cũng không biết.

- Chúng ta đi xem đi.

Nhạc Thành do dự một chút, lập tức nói, bên trong sơn động này, Nhạc Thành đã quyết định mau đến xem nó tốt cùng như thế nào.

- Người vừa rồi nói không đi sao, tại sao bây giờ lại muốn đi, rốt cuộc là chuyện gì.

Cô gái nhìn chăm chú Nhạc Thành một cái, trên nét mặt có vẻ bất đắc dĩ.

- Người không được đi, chỉ mình ta đi thôi.

Nhạc Thành nói, sau đó hần cất bước về phía ngọn núi kia đi đến.

- Nhạc Thành, người người còn chưa biết tên của ta, ta gọi là Minh Yêu, ta muốn đi cùng với người.

Cô gái nhìn Nhạc Thành nói.

- Có đi không, tùy tiện.

Nhạc Thành vượt qua cô gái, sau đó tiếp tục hướng ngọn núi đi đến.

- Nhạc Thành, người không phải là nam nhân, người có thích nữ nhân hay không, người không phải đồng tính chứ. Khách khách...

Cô gái nhìn Nhạc Thành, lập tức nở nụ cười.

Nhạc Thành cũng lười quản, lập tức từ từ hướng đỉnh núi đi tới, ngọn núi kia thoạt nhìn như ở bên cạnh, nhưng Nhạc Thành cũng mất hai giờ mới tới được.

Đỉnh núi này ngay tại chính giữa rừng trúc, chung quanh lá cây rậm rạp chằng chịt, chung quanh đỉnh núi rêu xanh bao phủ.

Đỉnh núi này diện tích không nhỏ, Nhạc Thành phỏng đoán nơi này cao mấy ngàn mét.

Nhạc Thành do dự một chút, lập tức hướng sườn núi đi đến, đồng thời cũng nhìn hết thấy tình huống chung quanh.

Chung quanh có chút quỷ dị, lập tức hai người đi lên núi.

- Nhạc Thành, tại đây ta cảm thấy rất là quỷ dị, hay là chúng ta nhìn xem có đường vòng hay không.

Nhạc Thành nhìn cô gái nói, thần sắc có một tia cẩn thận, nàng có thực lực bát tinh Đấu tôn tự nhiên cảm thấy nơi này tựa hồ không bình thường.

- Người nếu sợ, thì đừng đi.

Nhạc Thành nói, lập tức tiếp tục đi lên phía trước.

- Là ta lo lắng cho người, người còn không sợ, ta cũng không sợ, dù sao ta cũng là người của người.

Minh Yêu không hề cười nói.

- Nếu người nói lung tung, ta cũng không khách khí.

Nhạc Thành quay đầu nhìn Minh Yêu nói, không biết nữ nhân này còn nghĩ ra cái gì đây.

- Ta bây giờ muốn đi theo người, thì không phải là người của người sao.

Minh Yêu nhìn Nhạc Thành nói, nhưng thanh âm nhỏ hơn rất nhiều, tựa hồ đối với lời của Nhạc Thành cũng cảm thấy có chút sợ hãi.

- Ta cùng người không có quan hệ gì.

Nhạc Thành lãnh cảm nói, lập tức đi đến sơn động.

- Thịch.

Nhạc Thành lập tức hướng về phía sau nhìn lại, sắc mặt thay đổi, chỉ thấy Minh Yêu cũng đã biến mất không thấy đâu nữa.

Nhạc Thành trước tiên bố trí Kim Long chi thể, toàn thân là một mảnh Long lân bao vây, thần thức tỏa ra. Nhưng Nhạc Thành cũng không có phát hiện ra cái gì dị thường, nhưng Minh Yêu lại biến mất không thấy.

Nhạc Thành âm thầm ngạc nhiên, Minh Yêu cũng không phải là người bình thường, nàng có thực lực bát tinh Đấu tôn, nhưng trong nháy mắt biến mất không thấy, quả là dị thường rồi. Nhạc Thành cẩn thận chăm

chú nhìn chỗ Minh Yêu vừa mới biến mất, nơi đó có bậc thang bằng đá, bên cạnh còn có Thạch Đầu màu xanh.

Nhạc Thành do dự một chút, lập tức đi chỗ Minh Yêu vừa mới đứng, hắn cẩn thận kiểm tra một phen, sau đó phát hiện cũng không có gì đặc biệt, cũng không có gì khác thường, vốn Nhạc Thành còn tưởng rằng Minh Yêu động phải cơ quan gì đó, nhưng tựa hồ cũng không phải vậy.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

584. Chương 507: Nơi Quỷ Dị (2).

- Chẳng lẽ là khối đá màu xanh.

Nhạc Thành trong lòng lẩm bẩm nói, lúc này hắn mơ hồ nhớ rõ Minh Yêu đặt tay ở khối đá màu xanh này, lúc này Nhạc Thành cũng từ từ đặt tay khối đá màu xanh.

- Thịch.

Nhạc Thành sắc mặt thay đổi, thân hình rất nhanh lùi lại.

Mặc dù Nhạc Thành đã sớm chuẩn bị, nhưng lúc này Nhạc Thành có cảm giác thấy mình hoa mắt, ngay lập tức đến một nơi, đó là một thủy đàm, hai bên thủy đàm cỏ dại xanh biếc.

Mà ở bên cạnh thủy đàm, Nhạc Thành lại càng hoảng sợ, chỉ thấy Minh Yêu vừa mới biến mất xuất hiện ở trước mắt Nhạc Thành, lúc này Minh Yêu nhìn thấy Nhạc Thành cũng cảm thấy giật mình vô cùng.

- Nhạc Thành, làm sao ngươi cũng đến được đây, ngươi làm ta giật cả mình, nơi đây đúng là quỷ quái.

Minh Yêu lúc này như con chim non nhào vào trong lòng Nhạc Thành, hai chỗ mềm mại va chạm vào lồng ngực Nhạc Thành.

- Ngươi không sao chứ.

Nhạc Thành hỏi.

- Không có việc gì, ta chỉ có hơi chút hoảng sợ mà thôi.

Minh Yêu nói.

Nhạc Thành vốn muốn đem Minh Yêu đẩy ra, nhưng cuối cùng hắn lại do dự một chút, Nhạc Thành cuối cùng cũng muốn hưởng thụ ma sát nhu nhuyễn ở trên lồng ngực, có chút khiêu khích, có chút cảm dỗ.

Nhạc Thành cố nén cảm giác dưới thân rục rịch, lập tức đánh giá chung quanh thủy đàm, xem có gì khác hay không.

- Nhạc Thành, ta mấy ngày không có tắm rửa, mà nơi này có nước, ta muốn tắm rửa, ngươi giúp ta một chút được không.

Minh Yêu nhìn Nhạc Thành nói, lập tức từ trên lồng ngực Nhạc Thành rời đi, sau đó từ từ hướng thủy đàm đi đến.

Nhạc Thành còn tưởng rằng mình nghe lầm, nữ nhân này muốn ở trước mặt mình tắm rửa sao, chẳng lẽ nàng muốn cảm dỗ mình.

Minh Yêu đi đến bên cạnh thủy đàm, lập tức quay đầu nhìn Nhạc Thành nói:

- Nhạc Thành, ngươi có muốn cùng ta tắm không, ta có thể giúp ngươi tắm rửa đấy.

Nói xong, Minh Yêu nhìn Nhạc Thành vũ mị cười, bộ ngực sữa đung đưa thiếu chút nữa làm cho Nhạc Thành chảy ra máu mũi.

Nghe thấy nàng nói như thế, mũi của Nhạc Thành chút nữa chảy máu, lúc này nàng ta cũng đã nói rõ ràng, nàng trắng trợn câu dẫn như thế. Nếu không phải lúc này đang ở chỗ nguy hiểm, Nhạc Thành thực sự muốn tắm, nhưng mà ở chỗ này Nhạc Thành cũng không dám tùy tiện lấy cái mạng nhỏ của mình ra đùa.

- Phù phù.

Lúc này Minh Yêu nói xong, nàng nhảy vào trong đầm nước, làm nước trong đầm lay động lẫn tẩn.

Mà ở bên bờ đầm, Nhạc Thành thấy Minh Yêu lưu lại quần áo.

Nhạc Thành nhịn không được ghé mắt nhìn lại, lúc này trong đầm nước Minh Yêu đang đùa nghịch nước.

Mặc dù Minh Yêu chỉ lộ ra nửa người, nhưng nàng có lông mày như núi, mũi ngọc môi đỏ, làm cho người ta thấy thoát tục. Bộ ngực của nàng phập phồng tăng thêm vẻ vũ mị cám dỗ, Nhạc Thành nhìn đến trợn mắt, toàn thân không khỏi có cảm giác khô nóng lên.

Bây giờ, Minh Yêu cố ý vẩy nhẹ cổ tay trắng ngần, nàng ta trắng trợn dụ hoặc Nhạc Thành, hoàn toàn không ngại Nhạc Thành ở bên bờ.

Nhạc Thành tựa hồ hồ hấp trầm trọng, đây tuyệt đối là cám dỗ, quả thật đối với nam nhân cũng không có cách nào ngăn cản được.

Nhạc Thành huyết khí dâng tràn, lại nghe thấy tiếng nước chảy, Minh Yêu ở trước mặt hắn đang tắm, thân hình của nàng tuyệt mỹ làm cho Nhạc Thành cảm thấy dưới thân căn cứ vô cùng.

- Nhạc Thành, ta đã nói rồi, ta nguyện ý dâng hiến lần đầu tiên cho ngươi, ngươi tới đi.

Minh Yêu vũ mị nhìn Nhạc Thành, trong ánh mắt đầy vẻ mị thái, bộ dạng cám dỗ đến cực điểm.

- Hảo, ta muốn ngươi đây.

Nhạc Thành mỉm cười, cũng nhịn không được hướng về phía Minh Yêu đi tới.

Nhưng Minh Yêu cũng không nhìn thấy trong tay Nhạc Thành có chút biến hóa.

- Ngươi rốt cục cũng nghĩ thông rồi, đến đây đi, ta sẽ làm cho ngươi có cảm giác vô cùng thoải mái.

Minh Yêu nhìn Nhạc Thành cám dỗ nói, trên mặt xuân ý dạt dào.

- Kiểm Ám Ảnh, phá cho ta.

Quát nhẹ một tiếng, Nhạc Thành lộ ra một tia nụ cười quỷ dị, trong tay ba đường màu vàng sáng quay vòng hung hăng nổ bắn về phía Minh Yêu.

- A.

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, Minh Yêu lúc này cũng không nghĩ tới Nhạc Thành đột nhiên ra tay, với khoảng cách này căn bản nàng không có cách nào tránh né, ba đường màu vàng sáng quay vòng đột ngột bắn vào lồng ngực của nàng, để lại ba cái lỗ máu.

Chỉ là bên trong ba cái lỗ máu cũng không có một tia máu tươi chảy ra, mà ngay cả lỗ máu cũng không có lực phủ ngũ tạng.

- Tiểu Tiểu Huyền thuật mà nghĩ mê hoặc được ta sao, còn kém lắm.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lập tức đồng thời thu kiểm Ám Ảnh về.

- Xuy xuy.

Minh Yêu vẻ mặt không thể tin được biến mất ngay tại chỗ, toàn thân nàng giống như hóa thành một đoàn sương mù quỷ dị biến mất, mà ngay cả quần áo ở bên bờ đầm cũng hóa thành một mảnh sương mù.

- Áo cảnh thật cao minh, thiếu chút nữa bị lừa rồi.

Trong lúc Minh Yêu biến mất, trên mặt Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, lúc này hắn bị dọa mồ hôi lạnh toát ra, không nghĩ đây chính là ảo cảnh.

- Xuy xuy.

Nhạc Thành giết quỷ ảnh Minh Yêu, thân hình đứng ở một cái thạch động, đây là một cái thông đạo thật dài, cũng không biết rốt cuộc nó dài đến bao nhiêu.

Trong đầu Nhạc Thành tựa hồ nghĩ tới một số, lập tức lại lắc đầu, tựa hồ nghĩ không được, một lát sau, Nhạc Thành cũng chỉ thở dài một hơi thật dài.

Do dự một chút, Nhạc Thành từ từ đi lên phía trước, trên thân vẫn bố trí Kim Long chi thể.

Thạch động rất là quỷ dị, hai bên là một mảnh thạch bích bóng loáng.

Nhạc Thành nhẹ nhàng gõ hai bên thạch bích, hắn phát hiện hai bên thạch bích cứng rắn như sắt, tựa hồ giống như tường đồng vách sắt vậy.

Nhạc Thành thử dùng pháp lực công kích thạch bích, hắn phát hiện thạch bích nếu như có dùng kiếm Âm Ảnh cũng không thể xúc phạm mấy may, thật là quỷ dị, hơn nữa trên chất liệu thạch bích Nhạc Thành cho tới bây giờ cũng không có nhận ra.

- Xoẹt.

Ngay tại lúc Nhạc Thành đánh giá hai bên thạch bích, lúc đó bên trong thạch động đột nhiên thú ảnh lao ra, thú ảnh này Nhạc Thành cũng chỉ thấy mơ hồ trong đó có móng vuốt cùng răng nanh sắc bén, toàn thân được thạch bích bóng loáng chiếu rọi là một mảnh đen kịt.

- Kiểm Âm Ảnh.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

585. Chương 508: Thủy Đàm Ảo Cảnh.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn cấp tốc đánh ra, trong tay ba đường sáng quay vòng đột ngột bạo khởi, kiếm Âm Ảnh không thể nghi ngờ là pháp bảo công kích nhanh nhất của Nhạc Thành.

- Xuy xuy.

Thân hình Nhạc Thành rất nhanh lùi lại, đồng thời sắc mặt cũng hơi đổi.

- Đinh đương.

Ba đường màu vàng sáng quay vòng nổ bắn ra thạch bích, ngay cả vết rạn nứt cũng không có lưu lại, thạch bích này độ cứng rắn đạt đến trình độ khủng bố rồi.

- Thật là Huyền thuật cao minh.

Nhạc Thành nhìn không được lắm bầm nói, nguyên lai thú ảnh cũng là hư ảo, điều này làm cho Nhạc Thành cũng nhìn không ra, loại thủ đoạn này làm cho Nhạc Thành ngạc nhiên vô cùng. Hắn cũng không biết Cổ Nham làm sao hình thành, Nhạc Thành có thể chắc chắn nơi này tuyệt đối không phải do tự nhiên hình thành.

Trong Huyền Thiên nội lục còn có người có thủ đoạn này, điều này làm cho Nhạc Thành bội phục vô cùng.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, lập tức đi tới, sống ở đâu thì phải theo phong tục ở đấy, cũng chỉ có xông lên phía trước mà thôi.

Từ từ đi về phía trước, trong lòng Nhạc Thành cũng không dám chủ quan, chỉ có quỹ biết rõ phía trước còn có nguy hiểm gì.

- Xoẹt.

Trong lúc Nhạc Thành cẩn thận đi tới, trong thạch động đột nhiên thú ảnh lao ra, thú ảnh mơ hồ có móng vuốt cùng răng nanh sắc bén, toàn thân chiếu rọi một mảnh đen kịt, hẳn cùng thú ảnh giống nhau.

Nhạc Thành do dự một chút, nếu thú ảnh là hư ảo, bản thân mình hoàn toàn không cần để ý tới, nếu thú ảnh chân thật, mình hôm nay gặp phiền toái rồi.

Nhạc Thành cũng chỉ do dự một chút, lập tức trong tay thủ ấn đánh ra, trong tay ba đường kim mang nổ bắn ra, đồng thời thân hình cũng rất nhanh lùi lại mấy chục thước.

- Xùy.

Mà thân hình Nhạc Thành rất nhanh lùi lại, một con thú ảnh quỷ dị xuất hiện ở sau lưng Nhạc Thành, thú ảnh có móng vuốt cùng răng nanh sắc bén, hướng về phía Nhạc Thành chộp tới.

- Đoạt Hồn chỉ.

Nhạc Thành sắc mặt thay đổi lớn, cũng cảm thấy sau lưng có một con thú tồn tại, hẳn vội vàng đánh ra Đoạt Hồn công kích, vung tay ra mấy đạo ánh sáng màu xanh chói mắt lao đi.

- A.

Một tiếng kêu của ma thú thê thảm vang lên, sau lưng Nhạc Thành thú ảnh đã có mấy lỗ máu, thú ảnh đón đầu đây là một ma thú, mà ma thú trước khi chết lợi trảo vỗ vào trên bờ vai Nhạc Thành.

Trên bờ vai của Nhạc Thành nhờ có Kim Long chi thể làm cho ma thú lợi trảo xẹt qua.

Nhạc Thành có thể mơ hồ cảm giác được một cỗ lực lượng khổng lồ tại bờ vai xẹt qua, hẳn hoàn hảo có Kim Long chi thể, trên bờ vai chỉ có mấy vết trảo hơi mỏng mà thôi.

May là mình có Kim Long chi thể cho nên chỉ lưu lại vết trảo, lúc này Nhạc Thành cũng kinh hãi không thôi, vừa rồi nếu không có Kim Long chi thể, sợ là mình sẽ không dễ chịu như vậy, con ma thú này đúng là quá mạnh mẽ rồi.

- Keng keng.

Tiếng thanh thúy va đập vang lên, ba kiếm Âm Ảnh của Nhạc Thành lần nữa tập kích đúng vào hư ảo ma thú, ba kiếm Âm Ảnh đánh thẳng vào thạch bích bóng loáng.

Nhạc Thành thu hồi lại kiếm Âm Ảnh, lập tức nhìn vào trong thạch động, con ma thú vừa mới bị mình giết rất là quỷ dị, trông nó có lợi trảo cùng răng nanh, thân thể cao chừng một thước, dài hơn ba mét.

Ở Huyền Thiên nội lục, Nhạc Thành thật sự cũng chưa từng gặp qua con ma thú như vậy, Nhạc Thành nhớ tới một loại Yêu thú. Nhưng Nhạc Thành cũng không dám khẳng định, trong Huyền Thiên nội lục, làm sao lại xuất hiện Yêu thú đây.

Do dự một chút, sau đó Nhạc Thành cũng không để ý tới con ma thú này nữa, lập tức tiếp tục đi lên phía trước, trong này tràn đầy quỷ dị, khuôn mặt Nhạc Thành cũng càng ngày càng ngưng trọng hơn.

Do dự một chút, sau đó Nhạc Thành cũng không để ý tới con ma thú này nữa, hẳn tiếp tục đi tới, ở nơi này quỷ dị như vậy, sắc mặt Nhạc Thành càng ngày càng ngưng trọng lên.

Sau nửa canh giờ, Nhạc Thành rốt cục đi ra khỏi thạch động, lúc này xuất hiện tại trong mắt Nhạc Thành chính là Đình Viện, Đình Viện này thoát nhìn thanh nhã, mà ở trong đình viện, Nhạc Thành gặp lại Minh Yêu.

Nhạc Thành thần sắc hơi trầm xuống, bây giờ hẳn thấy Minh Yêu ở trong đình viện gãi đầu gãi tai, mị hoặc vô cùng, khi Nhạc Thành xuất hiện, Minh Yêu có vẻ như không nhìn thấy, nàng một mình ở bên trong đình viện như đang ôm một người vậy.

- Nhạc Thành, người rốt cục cũng đã đến.

Nhạc Thành mơ hồ nghe được Minh Yêu đang nói cái gì, thần thức hần thả ra, lúc này Nhạc Thành phát hiện Minh Yêu cũng không phải là hư ảo.

- Thoát y phục của ta, người lại đi lên nha.

Nhạc Thành tiếp tục nghe Minh Yêu tại thì thầm nói.

Nhạc Thành biết loại ảo cảnh này đủ để cho Minh Yêu bị lạc vào cả đời không thể tỉnh lại, Minh Yêu sẽ bị hãm ở bên trong đó cả đời, cho đến khi chết già mới thôi.

Ảo cảnh này tuyệt đối là khủng khiếp, Nhạc Thành đã tự mình thử qua một lần, thiếu chút nữa rơi vào trong đó, nhưng do hần có thần thức cùng tâm cảnh cường đại, ảo cảnh đối với hần tác dụng cũng không lớn.

- Người còn chưa lên sao.

Minh Yêu thì thầm nói, lập tức bàn tay trắng như ngọc bơi lên, hai tay vuốt ve bộ ngực sữa, thần thái vô cùng cảm dỗ.

- Minh Yêu.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

586. Chương 509: Cuối Cùng Ra Khỏi Ảo Cảnh.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, trong miệng nhẹ nhàng quát lên, chỉ là thanh âm tuy nhỏ, nhưng chấn động không gian chung quanh.

Cả Đình Viện bị thanh âm của Nhạc Thành làm không gian rung động, quỷ dị vô cùng.

- Nhạc Thành, làm sao người cởi quần áo ra.

Minh Yêu đột ngột phục hồi tinh thần lại nhìn thấy Nhạc Thành trước mắt, vẻ mặt nghi hoặc, vừa rồi nàng nhìn thấy Nhạc Thành không có lấy một mảnh vải che thân, đồng thời, Nhạc Thành đang hôn lấy nàng, nàng có thể cảm giác được trên thân Nhạc Thành hơi thở nóng bỏng.

- Người vừa rồi rơi vào ảo cảnh.

Nhạc Thành nói, lập tức rời khỏi Đình Viện, Nhạc Thành biết mình bây giờ quan trọng nhất là tìm lối ra, nếu không, cũng chỉ có thể bị chết ở chỗ này mà thôi.

- Là ảo cảnh sao, ảo cảnh này thật là lợi hại.

Minh Yêu ngạc nhiên vô cùng, bản thân nàng có thực lực bát tinh Đấu tôn, nàng hiểu rõ chuyện gì xảy ra, không khỏi hít một hơi lạnh.

- Chờ ta một chút.

Nghĩ tới ảo cảnh, Minh Yêu không khỏi sắc mặt thay đổi, lập tức đi tới sau lưng Nhạc Thành, vừa rồi gặp phải nguy hiểm, nàng tự nhiên biết được, lúc đó Nhạc Thành đã cứu nàng một mạng.

- Lúc đó rốt cuộc là như thế nào.

Nhìn thạch động, Nhạc Thành quay đầu lại, thần sắc hần càng ngày càng trầm trọng, đây là một nơi vô cùng quỷ dị.

- Nhạc Thành, đây là địa phương nào.

Minh Yêu nhìn Nhạc Thành hỏi, nàng có thực lực bát tinh Đấu tôn, bây giờ nàng cũng có cảm giác vô lực, hoàn toàn không có cách nào.

- Ta cũng không có biết đây là địa phương nào.

Nhạc Thành nói, lập tức do dự một chút, sau đó khoanh chân ngồi xuống.

Sau khi Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, từ trong đan điền thở ra một hơi, tận lực nhắm mắt dưỡng thần.

Minh Yêu không biết Nhạc Thành đang làm cái gì, nàng cũng không dám quấy rầy Nhạc Thành nữa, trên đường dụ dỗ nhạc Thành, bây giờ nàng cũng không dám nhìn Nhạc Thành, nàng biết rõ, bây giờ hai người đang gặp phải phiền toái.

Nhạc Thành cẩn thận hạ tâm nghĩ một vài vấn đề, ở nơi này quỷ dị Nhạc Thành cũng thúc thủ vô sách, đồng thời cũng đưa cho Nhạc Thành có một loại cảm giác quen thuộc, Nhạc Thành lúc này cũng đang mơ hồ.

- Lúc này làm thế nào ra ngoài được, ở trong này tựa hồ ảo cảnh, nhưng mà ảo cảnh cũng quá chân thật vô cùng.

Nhạc Thành trong đầu nghĩ hết thấy vấn đề, hần nghĩ phương pháp thoát khỏi ảo cảnh mới được.

- Trong ảo có thực, trong thực có ảo.

Nhạc Thành thì thầm nhắc tới, tựa hồ như nghĩ tới điều gì, lập tức sắc mặt cũng hưng phấn lên.

- Hết thấy cũng đều là hư ảo, cũng không phải núi này là ảo, là ngay từ đầu đều là hư ảo.

Nhạc Thành trên mặt tựa hồ mỉm cười.

Nhìn biểu tình trên mặt Nhạc Thành, Minh Yêu không khỏi nghi hoặc, nàng không biết Nhạc Thành đang nghĩ cái gì.

Một lát sau, Nhạc Thành mở ra hai mắt, lập tức đứng dậy, nhìn Minh Yêu nói:

- Chúng ta đi thôi.

Nói xong Nhạc Thành hướng về phía Minh Yêu trong đi đến, đây là lần thứ hai Nhạc Thành trò chuyện.

- Đi nơi nào, phía trước chúng ta không phải đã đi qua rồi sao.

Minh Yêu đi theo bên người Nhạc Thành, mặc dù nàng cảm thấy kỳ quái, nhưng cũng chỉ có thể đi theo sau lưng Nhạc Thành, nàng lúc này biết rõ, đi theo bên người Nhạc Thành là an toàn nhất, nàng cũng may mắn có thể đi theo Nhạc Thành, ít nhất vừa được hần cứu một mạng.

Nhạc Thành từ từ đi thẳng về phía trước, lập tức đi tới đình viện, trong đình viện Nhạc Thành cẩn thận kiểm tra, cũng không có chỗ gì đặc biệt, hết thấy cũng đều bình thường.

Sau khi vào trong đình viện, Nhạc Thành hướng bốn phía dò xét, lập tức đi vào chính giữa, sắc mặt biến đổi, trong tay thủ ấn bắt đầu đánh ra, một mảnh thanh mang từ từ tràn ngập quanh thân.

- Phá cho ta.

Nhạc Thành quát, lập tức trong tay thủ ấn đánh ra, giữa không trung một mảnh thanh mang lập lòe, lúc này trong đình viện xuất hiện một cỗ khí tức mạnh mẽ.

- Tại sao có thể như vậy, chúng ta đang ở địa phương nào.

Minh Yêu giật mình nhìn Nhạc Thành hỏi.

Bây giờ, Nhạc Thành cùng Minh Yêu lơ lửng ở trong sơn động, trong sơn động mơ hồ có tiếng gió gào thét vang lên.

- Vẫn có lối ra.

Nhạc Thành nói, lập tức đi lên phía trước, trên nét mặt Nhạc Thành cũng nghi ngờ, tựa hồ cảm thấy kỳ quái.

Trong sơn động quanh co, cũng không biết là đi bao xa, đại khái sau nửa canh giờ, trước mắt Nhạc Thành đã xuất hiện hai cái cửa động, hai cửa động này giống nhau.

- Nhạc Thành, chúng ta đi bên kia.

Minh Yêu nhìn Nhạc Thành hỏi, bây giờ nàng hoàn toàn mất đi chủ ý.

- Bên này.

Nhạc Thành do dự một chút, lập tức đi phía trái đi đến.

- Thịch.

Ngay tại lúc Nhạc Thành đi về phía bên trái, đột nhiên kịch liệt lúc lắc, lập tức phía bên phải sơn động trực tiếp sụp đổ xuống.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, không khỏi hít một hơi lạnh, trong lòng cũng thầm kêu may mắn.

Lúc này, Nhạc Thành hướng mặt trước đi đến, Minh Yêu theo sát bên người Nhạc Thành ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Lại là sau nửa canh giờ, lông mày Nhạc Thành có chút nhíu lại, bây giờ trước mắt Nhạc Thành xuất hiện ba cái sơn động, ba cái sơn động này đều trông rất giống nhau.

- Nhạc Thành, bây giờ chúng ta nên đi chạy đi đâu.

Minh Yêu hỏi, trên mặt càng thêm lo lắng.

Nhạc Thành nhìn ba cái sơn động trước mắt, sau đó, lập tức hướng chính giữa cửa động đi đến.

Minh Yêu đứng ở cửa động do dự một chút, lập tức cũng đi theo Nhạc Thành, nàng không có nhiều do dự, có lẽ lúc này, cũng chỉ có thể đi theo Nhạc Thành mà thôi.

- Thành thành.

Sau khi hai người đi vào cửa động chính giữa không lâu, hai bên sơn động không gian sụp đổ, kịch liệt chấn động rung đưa.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

587. Chương 510: Vây Hãm Đông Phương Lạc Nhan (1).

- Đi mau.

Nhạc Thành đột nhiên nói, lập tức cấp tốc hướng bên ngoài chạy trốn, nếu sơn động này sụp đổ mà nói, thì rất là phiền toái.

Một đường chạy như điên, trong sơn động kịch liệt lắc lư cũng càng ngày càng mạnh, Minh Yêu cảm giác được sơn động lúc lắc, nàng cấp tốc chạy theo Nhạc Thành, lúc này hai người toàn lực hướng phía ngoài chạy đi.

Một mảnh quang mang chói từ phía trước xuất hiện, Nhạc Thành biết rõ cuối cùng thông đạo, là lối ra.

- Âm âm.

Ở phía trước có một khối đá rất lớn sụp xuống, cửa động phía trước bị chặn đứng lại.

- Kiếm Âm Dương.

Nhạc Thành không chút do dự thủ ấn trong tay đánh ra, lập tức bên trong mi tâm một mảnh kiếm quang tràn ngập ra, kiếm Âm Dương đã trôi nổi ở trước thân Nhạc Thành, một vùng sáng màu trắng đại thịnh, ở trong sơn động chiếu sáng giống như ban ngày vậy.

- Kiếm Âm Dương, khởi.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn biến đổi, một mảnh quỹ dị Kiếm mang chấn động vang lên.

Lúc này Kiếm Âm Dương chia ra làm bảy, lập tức bảy thanh kiếm Âm Dương hợp thành một cái kiếm tròn hình tròn, kiếm Âm Dương cộng hưởng vang lên, cũng hóa thành bảy đường hình tròn quay vòng xung về phía cửa đá.

- Xuy xuy xuy.

Bảy đường sáng quay vòng đánh vào tảng đá kia đột nhiên tạo thành nhiều mảnh vỡ, lập tức Nhạc Thành cùng Minh Yêu đồng loạt lao ra.

Trước mắt, Nhạc Thành rốt cục nhảy ra khỏi sơn động, Nhạc Thành kinh ngạc phát hiện, sau khi ra tới cửa động chính là cửa vào sơn động ở trên đỉnh núi.

- Âm âm.

Lúc này cả đỉnh núi không ngừng lay động, giống như muốn sụp đổ vậy, lúc này Nhạc Thành cảm thấy đỉnh núi như lung lay sắp đổ vậy.

- Đi.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, thân hình lập tức cấp tốc lao đi, đỉnh núi này sắp sụp đổ, chung quanh mấy ngàn thước sẽ bị chôn vùi.

- Thạch.

- Thành thạch.

Nhạc Thành vừa mới chạy đến rừng trúc, tiếp sau đó chứng kiến đỉnh núi trực tiếp bị sụp đổ xuống phía dưới, đá vụn tung bay đầy trời, bụi đất bay mù mịt.

- Xuy xuy.

Không gian quỹ dị lúc lắc vang lên, lúc này Nhạc Thành nhìn thấy rừng trúc quỹ dị biến mất.

Dãy núi cùng rừng trúc giống như hóa thành sương mù vậy, biến mất tựa như ảo cảnh, điều này làm cho Minh Yêu trợn mắt, loại hiện tượng này làm cho nàng có nằm mơ cũng không có nghĩ đến.

Một lát sau, chỉ thấy ảo cảnh vô ảnh vô tung biến mất, hai người đứng ở rừng trúc, thì ra cả một mảnh rừng trúc cũng là ảo cảnh, ngay từ đầu, hai người đã bị ảo cảnh vây khốn.

- Ảo cảnh thật là lợi hại.

Nhạc Thành hít một hơi lạnh, nếu hắn không có phát hiện sớm, chính là bị rừng trúc vây khốn không biết đến bao giờ mới có thể thoát ra được.

Khó trách Nhạc Dao trưởng lão nói ở đây có ảo cảnh cùng ma thú cực kỳ lợi hại, xem ra Nhạc Dao trưởng lão lúc trước cũng gặp phải ảo cảnh, Nhạc Thành cảm giác được hắn thoát khốn cũng giống như Minh Yêu.

- Nhạc Thành, đây xảy ra chuyện gì, chẳng lẽ chúng ta đi một ngày, đều là bên trong ảo cảnh sao.

Minh Yêu kinh ngạc hỏi.

- Không sai, chúng ta đi một ngày, cũng là tại bên trong ảo cảnh, bây giờ mới thoát ra được.

Nhạc Thành trả lời.

- Ảo cảnh thật lợi hại.

Một lát sau, Minh Yêu kinh ngạc nói.

Nhạc Thành đánh giá rừng trúc biến mất, lúc này trước mắt hắn là một dãy núi, xa xa nhìn về phía trên, có một rừng cây rậm rạp, vùng núi này thoát nhìn vô biên vô hạn.

- Nhạc Thành, vùng núi này là ảo cảnh sao.

Minh Yêu nhìn Nhạc Thành hỏi, bây giờ Minh Yêu nghĩ rằng đâu đâu cũng là ảo cảnh.

- Chắc là không phải.

Nhạc Thành nói.

Thời gian từ từ trôi qua, Nhạc Thành cùng Minh Yêu tiếp tục hướng phía Đông đi đến, lúc trước tại bên trong rừng trúc gặp phải ảo cảnh đã chậm trễ thời gian một ngày, lúc này hai người không dám trì hoãn thời gian một phút nào nữa.

Yến Hiểu Kỳ lúc này nhằm phía Đông mà đi, nàng cảnh giác nhìn về phía chung quanh, lúc này nàng mong muốn miễn là không đụng phải nguy hiểm, lúc trước nàng vừa mới từ bên trong một ổ ma thú chạy ra.

Chung quanh dãy núi hết thấy vắng vẻ, có một số âm thanh ma thú quỷ dị truyền đến.

Nghe thấy tiếng thú minh, Yến Hiểu Kỳ mặc dù không sợ, nhưng cũng có chút bối rối, chủ yếu là do khí tức quỷ dị dọa người, ở chung quanh chỉ còn lại một mình nàng, tất cả đều trở lên cô tịch.

- Hiểu Kỳ tỷ, là chị sao, ta còn tưởng rằng đây là ma thú đấy, làm ta sợ hãi quá.

Một bóng hình xinh đẹp màu hồng đột ngột từ phía sau một cây đại thụ nhảy ra, đó chính là Tôn Thi Thi.

Tôn Thi Thi sau khi rời khỏi thủy vực, sau đó điều tức một ngày khôi phục thực lực, nàng một đường đi tới vùng núi này, không nghĩ đến đây gặp được Yến Hiểu Kỳ.

- Thi Thi, là người sao.

Yến Hiểu Kỳ mỉm cười, rốt cục ở chỗ quỷ dị gặp người quen.

- Hiểu Kỳ tỷ, người không nhìn thấy bọn họ sao?

-oOo-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oOoo—

588. Chương 510: Vây Hãm Đông Phương Lạc Nhan (2).

Tôn Thi Thi nhìn thấy Yến Hiểu Kỳ, có chút hỏi.

- Ta đi một mình, trên đường đi ta cũng không có nhìn thấy những người khác.

Yến Hiểu Kỳ nói.

Hai nữ tử lập tức kể ra mấy ngày trước mình gặp một số nguy hiểm, cũng làm cho đối phương cảm thấy toát mồ hôi lạnh.

- Hiểu Kỳ tỷ, không biết Nhạc Thành ở đâu.

Tôn Thi Thi nói.

- Thi Thi, người cứ yên tâm đi, tên kia chắc không xảy ra chuyện gì đâu, chúng ta đều không sao, hắn lại càng không có việc gì.

Yến Hiểu Kỳ đối với Nhạc Thành rất có tự tin.

- Chúng ta đi thôi, có lẽ Nhạc Thành ở phía trước rồi.

Tôn Thi Thi nói.

Lập tức hai nữ tử cùng kết bạn đi về phía trước, lúc này trong lòng hai người không còn gì phải lo lắng.

Thời gian từng ngày trôi qua, ở Cổ nham Thuý Phong, chín đại thế lực đóng quân thuận lợi chờ tộc nhân ra.

Các tộc đều tự hạ trại, sau đó ở Thuý Phong tìm một chỗ cắm trại, chỉ là tứ đại nhân tộc, Thần hoàng tộc, viễn cổ Minh Xà tộc, viễn cổ Hồ tộc, Toan Nghê tộc cùng một bên, về phần Hắc Ám Thần điện một mình một chỗ.

Hắc Ám Thần điện cùng các tộc đều có ân oán, chuyện năm đó sớm đã có ước định, bất kể xảy ra chuyện gì, ở chỗ Thuý Phong này cũng không cho phép ra tay. Cho nên bây giờ cũng không phát sinh sự tình gì.

Thời gian từng ngày trôi qua, đi vào Cổ nham ngày thứ bảy, mà bên trong Cổ nham Nhạc Thành cùng Minh Yêu cũng chưa có đi ra, ở chỗ này Nhạc Thành cùng Minh Yêu hai ngày nay gặp không ít ma thú.

Hai người giết những ma thú đó, đối với thực lực hai người cũng là chuyện đơn giản.

- Nhạc Thành, chúng ta đi vào ngày thứ tám rồi, khi nào mới có thể đến nơi.

Minh Yêu hỏi.

- Cổ động, thời gian còn sớm lắm.

Nhạc Thành nói.

- Ồ.

Lời Nhạc Thành nói vừa dứt, lập tức trên mặt hồ nghi, thần thức của hắn tựa hồ cảm ứng được cái gì đó.

Trong tay thủ ấn đồng thời đánh ra, thần thức Nhạc Thành tỏa ra, một lát sau, Nhạc Thành sắc mặt thay đổi, lập tức hướng mặt trước bay lên.

Tại thung lũng, một bóng hình xinh đẹp màu trắng ở trên trên không trung bao bọc một ngọn lửa nóng bỏng, lực lượng công kích trong tay mạnh mẽ đánh ra.

Bóng hình xinh đẹp màu trắng này chính là Đông Phương Lạc Nhan, bốn người chung quanh, hai người là viễn cổ Hồ tộc cùng một người Toan Nghê tộc, một người Hắc Ám Thần điện hắc y Thanh niên.

Bốn thanh niên này đang toàn lực vây hãm Đông Phương Lạc Nhan, bốn người xuống tay không chút lưu tình nào.

- Thành thịnh.

Trong tay Đông Phương Lạc Nhan một cỗ lực lượng khổng lồ đánh lui viễn cổ Hồ, sau đó cũng mượn thế lui ra phía sau mấy chục thước. Mà lúc này Đông Phương Lạc Nhan sắc mặt trắng bệch.

- Viễn cổ Hồ tộc, Toan Nghê tộc, các ngươi cùng Hắc Ám Thần điện liên thủ sao.

Thân hình của Đông Phương Lạc Nhan bị đẩy lui mấy chục thước hung hăng trừng mắt nhìn bốn người nói, Đông Phương Lạc Nhan đến đây núi phụ cận, không nghĩ tới lại bị bốn người này phục kích như vậy.

- Thần hoàng tộc đã sớm cùng tứ đại nhân tộc hoà hợp làm một, chúng ta giết ngươi cũng không có việc gì, hơn nữa ở chỗ này không có ai biết.

Toan Nghê tộc thanh niên nói.

- Long Thiên Nhai, khỏi cần nàng nói nhảm, ngươi nếu thích thì sau đó cho ngươi vui vẻ đi, bất quá nữ nhân này thật đúng là xinh đẹp, nếu chết như vậy thật có một chút đáng tiếc.

Hắc Ám Thần điện, hắc y nam tử nói.

- Không sai, nữ nhân này xác thực xinh đẹp, chúng ta trước hết chế phục nàng, đến lúc đó vui vẻ.

Viễn cổ Hồ tộc thanh niên tà tà cười nói, trừng mắt nhìn Đông Phương Lạc Nhan chảy ra nước miếng.

- Vô sỉ, chờ ta sau khi rời khỏi đây, bốn tiểu thư tuyệt đối sẽ không bỏ qua mấy người.

Đông Phương Lạc Nhan yêu kiều cả giận nói, trong ánh mắt một mảnh hàn ý tràn ngập, nhưng bị bốn người vây hãm, Đông Phương Lạc Nhan biết mình khó có thể phá vòng vây chạy thoát.

Mình chỉ là lục tinh Đấu tôn, mà bốn người này, hai người viên cổ Hổ tộc một ngũ tinh Đấu tôn cùng tứ tinh Đấu tôn, còn có Toan Nghê tộc ngũ tinh Đấu tôn.

Đối với ba người này, Lạc Nhan cũng không lo lắng, nếu chỉ có ba người Đông Phương Lạc Nhan hoàn toàn không để ở trong lòng, nhưng tên thanh niên Hắc Ám Thần điện, Đông Phương Lạc Nhan biết thực lực của hắn còn cao hơn mình, ít nhất cũng là thất tinh Đấu tôn, mà tên Thanh niên này tựa hồ còn chưa có dùng toàn lực.

- Làm sao bây giờ.

Đông Phương Lạc Nhan trầm nghĩ trong lòng, với một mình nàng tuyệt đối không phải là đối thủ của bốn người này.

- Người ra ngoài sẽ không bỏ qua mấy người chúng ta sao, nhưng mà chúng ta bây giờ cũng không bỏ qua cho người.

Toan Nghê tộc thanh niên cười nói, hắn nhìn Đông Phương Lạc Nhan mà chảy nước miếng.

- Ít nói nhảm đi, mọi người cùng nhau xông lên, trước chế phục nàng rồi nói, đến lúc đó làm như thế nào đều được cả.

Hắc Ám Thần điện hắc y Thanh niên nhìn ba người nói, trong tay đồng thời một mảnh hắc mang nồng đậm hướng về phía Đông Phương Lạc Nhan đánh tới.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

589. Chương 511: Hoàng Vũ Chân Trời Xa Xăm (1).

Bên trong hắc mang, tràn ngập ra mấy cái râu rậm màu đen, râu này màu đen đều bao bọc ở bên trong mấy trăm mét không gian.

Đòn công kích này của tên thanh niên Hắc Ám Thần điện, Đông Phương Lạc Nhan cũng không dám chủ quan, hai tay nàng ngay lập tức giơ lên, đồng thời thân hình tạo thành một đường vòng cung, Liệt Diễm ngập trời hướng về phía thanh niên Hắc Ám Thần điện công kích đến.

Hai cỗ lực lượng này va chạm vào nhau, Hắc Ám Thần điện hắc y Thanh niên ngưng tụ râu rậm màu đen gặp phải Liệt Diễm của Đông Phương Lạc Nhan đốt cháy thành tạo thành sương mù.

Nhìn thấy công kích của mình bị đốt thành sương mù, Thanh niên Hắc Ám Thần điện sắc mặt khê biến, hắn biết rõ ngay cả dị hỏa cũng không thể đốt cháy được công kích của hắn, trừ phi là dị hỏa bài danh trong Top mười mới có thể làm được.

Nhưng hắc y Thanh niên có lẽ cũng không biết được ngọn lửa trên người Đông Phương Lạc Nhan so với Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành, cũng chỉ kém hơn một chút mà thôi. Thần hoàng tộc có thiên phú là ngọn lửa, mà Đông Phương Lạc Nhan tại trong tháp vô tình nhận được bất tử thảo, đây chính là thánh vật của Thần hoàng tộc, cho nên Đông Phương Lạc Nhan mới có thể tiến bộ nhanh đến như vậy. Ngọn lửa trên người nàng cũng càng thêm mạnh mẽ hơn.

Cho nên râu rậm màu đen, mới bị Liệt Diễm khắc chế đốt thành sương mù.

- Đáng chết.

Đông Phương Lạc Nhan sắc mặt trầm xuống, vốn nàng muốn mượn liệt diễm đốt cháy hắc y thanh niên, thì lúc này viễn cổ Hồ tộc Thanh niên và Toan Nghê tộc thanh niên, từ ba phương công kích đến.

Đồng thời đối mặt với công kích của ba người, cùng với Hắc Ám Thần điện hắc y Thanh niên, Đông Phương Lạc Nhan lúc này cảm thấy áp lực tăng lên rất nhiều.

- Hoàng Vũ chân trời xa xăm.

Đông Phương Lạc Nhan mỉm cười quát nhẹ, bàn tay như ngọc kết khởi thủ thế quỷ quái, lập tức, bàn tay trắng như ngọc giương lên, lúc này sắc mặt của nàng tái nhợt, quanh thân mấy trăm chưởng ẩn màu hồng đồng thời công kích về phía viễn cổ Hồ tộc cùng Toan Nghê tộc thanh niên.

Mỗi một cái chưởng ẩn lao đến, đồng thời như phượng hoàng giương cánh vậy, một cỗ lực lượng tràn ngập đến.

Quay mắt nhìn về phía Đông Phương Lạc Nhan đánh trả, viễn cổ Hồ tộc cùng Toan Nghê tộc Thanh niên cũng vận lực nghênh đón, nếu như chỉ có ba người bọn họ mà nói, bọn họ cũng không dám công kích Đông Phương Lạc Nhan. Ba người bọn họ tuy thực lực có gia tăng, cũng không có khả năng chiến thắng. Lúc này có Hắc Ám Thần điện hắc y Thanh niên ở đây, bọn họ mới dám đối chiến như vậy.

- Bùm bùm bùm.

Mấy đạo lực lượng va chạm vào nhau vang lên, chưởng ấn của Đông Phương Lạc Nhan bị đánh tan, sắc mặt nàng lúc này càng thêm tái nhợt, chỉ là viễn cổ Hồ tộc, Toan Nghê tộc Thanh niên càng thêm chặt vật hơn.

- Xoẹt.

Hắc Ám Thần điện hắc y Thanh niên công kích Đông Phương Lạc Nhan lần nữa, bốn người từ bốn phía bao vây Đông Phương Lạc Nhan vào trong đó. Bốn người liên thủ công kích, Đông Phương Lạc Nhan nếu muốn thoát khỏi cũng rất là khó khăn.

Một mảnh hắc mang nồng đậm từ hắc y Thanh niên tràn ngập ra, lập tức ở giữa không trung biến thành một chiếc lưới màu đen chụp xuống.

Một ngọn lửa nóng bỏng từ bàn tay của Đông Phương Lạc Nhan tràn ngập ra, đồng thời ngọn lửa nhanh chóng đốt cháy về phía chiếc lưới màu đen kia, nhưng mà ngọn lửa mặc dù có thể đốt cháy chiếc lưới màu đen nhưng hắc y Thanh niên lại là liên tục bổ sung hắc mang, tốc độ đốt cháy căn bản không nhanh bằng sự bổ xung của hắc y Thanh niên được.

Đông Phương Lạc Nhan sắc mặt càng thêm tái nhợt, nàng do dự một chút, tựa hồ là nghĩ đến bản thân có nên vận dụng thiên phú bản thể hay không.

- Phần Tiên Liệt Diễm cầu.

Bỗng nhiên có một tiếng quát nhẹ tiếng từ giữa không trung truyền đến, lập tức có một cái cầu lửa trực tiếp bạo liệt.

- Thịch.

Ngọn lửa tràn ngập, bao bọc cái lưới màu đen vào trong, lưới màu đen gặp phải ngọn lửa này, căn bản bị đốt cháy sạch sẽ.

- Viễn cổ Hồ tộc, Toan Nghê tộc, các người rút ngay cho ta.

- Tru Ma chưởng, Đoạt Hồn chỉ.

- Bùm bùm bùm.

Lực lượng mạnh mẽ ở trên không trung va chạm vào nhau vang lên, thân ảnh Nhạc Thành cũng xuất hiện bên người Đông Phương Lạc Nhan.

- Tiểu nha đầu, nàng không sao chứ.

Nhạc Thành nhìn Đông Phương Lạc Nhan nói, hần nhìn cô gái tuyệt đẹp trước mắt, so với mấy năm trước tại Đấu khí Học viện nàng có vẻ thành thực hơn không ít, thiếu đi một phần trẻ trung, nhưng lại nhiều hơn một loại vũ mị, đồng thời cũng càng thêm mỹ lệ hơn.

- Ta không sao, làm sao chàng tới được đây.

Đông Phương Lạc Nhan lộ ra một nụ cười khổ, lập tức nói:

- Bọn chúng có bốn người, chàng có đánh được không?

- Anh ở gần đây, vừa mới thấy, còn đánh bại bốn người này không có vấn đề.

Nhạc Thành nói.

- Nhạc Thành.

Hắc Ám Thần điện Hắc y nhân nhìn thấy xuất hiện một người đúng là Nhạc Thành, sau đó thần sắc trên mặt hơi đổi, mặc dù hần và Nhạc Thành cũng chưa từng giao thủ qua, nhưng trong điện đã có một số thông tin về Nhạc Thành, cho nên đối với Nhạc Thành hần cũng không nắm chắc đối phó được.

Viễn cổ Hồ tộc cùng Toan Nghê tộc ba cái Thanh niên sau khi nhìn thấy Nhạc Thành, sắc mặt cũng có chút khó nhìn, bọn họ cũng không nghĩ đến nửa đường lại gặp phải như vậy.

- Ta nghĩ người chạy nhanh như vậy là vì cái gì, thì ra là anh hùng cứu mỹ nhân.

Giữa không trung một tiếng cười duyên vang lên, lập tức một bóng hình xinh đẹp nhảy xuống mặt đất, chính là Minh Yêu.

Nhìn thấy Minh Yêu, Đông Phương Lạc Nhan sắc mặt hơi biến, tựa hồ càng thêm lo lắng, viễn cổ Hồ tộc cùng Toan Nghê tộc Thanh niên thì trong lòng cao hứng, Tứ đại Thú tộc gần đây cũng liên thủ cùng với nhau.

- Minh Yêu, người tới vừa đúng lúc, chúng ta có thể liên thủ một lực giết hai người này rồi nói, miễn cho đến lúc đó bọn họ gây ảnh hưởng đến chúng ta.

Toan Nghê tộc Thanh niên nhìn thấy Minh Yêu, hần cao hứng nói, chỉ là trong ánh mắt nhìn chằm chằm vào chiếc váy ngắn của Minh Yêu cũng không có dời đi.

- Thật không, vậy thì thật là tốt.

Minh Yêu vũ mị cười, nàng chẳng để ý ánh mắt Toan Nghê tộc Thanh niên, ngược lại như vô cùng hưởng thụ vậy, lập tức đi về phía Toan Nghê tộc thanh niên.

Minh Yêu đi tới bên người Toan Nghê tộc Thanh niên, lập tức vũ mị nói:

- Các người dự định liên thủ như thế nào đây.

- Minh Yêu, chúng ta bây giờ có năm người, bọn họ chỉ có hai người, chúng ta cùng tiến lên, giết bọn họ cũng không khó.

Viễn cổ Hồ tộc thanh niên từ từ đi đến bên người Minh Yêu, ánh mắt chăm chú nhìn Minh Yêu.

- Nhạc Thành, cái này có chút phiền phức, chúng ta nghĩ biện pháp đi thôi.

Đông Phương Lạc Nhan nói, thực lực Nhạc Thành nàng cũng không biết, điều này làm cho nàng rất lo lắng.

- Không vội, chúng ta không có việc gì đâu.

Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành đánh giá viễn cổ Hồ tộc cùng Toan Nghê tộc, ba người này Nhạc Thành không có để ở trong lòng, ba người này đối với hần mà nói cũng không có gì uy hiếp, chỉ có Hắc Ám Thần điện hắc y Thanh niên, Nhạc Thành còn đánh giá cao một chút. Nhạc Thành cũng cảm thấy kỳ quái, tại sao mình cũng không thể nhìn ra thực lực hần được, thật là kỳ quái.

- Long Thiên Nhai, chỉ bằng người đã muốn chủ ý đến ta sao, chết đi.

- Thạch.

Trong lúc Nhạc Thành đánh giá Hắc Ám Thần điện hắc y nam tử, lúc này Minh Yêu kêu lên một tiếng, lập tức công kích về phía Toan Nghê tộc thanh niên, tên này không thể tin được nói:

- Minh Yêu, ngươi dám ra tay với ta sao.

Chỉ là lời của Toan Nghê tộc thanh niên nói còn vừa dứt, hắn đã bị một chưởng của Minh Yêu đánh bay ra vài trăm mét, trong miệng tứa ra máu tươi.

Thực lực của Minh Yêu là bát tinh Đấu tôn, Toan Nghê tộc thanh niên thực lực chỉ là ngũ tinh Đấu tôn mà thôi, thực lực của hắn còn kém hơn rất nhiều, coi như Minh Yêu không có đánh trộm thì chỉ một chiêu cũng đủ làm trọng thương Toan Nghê tộc thanh niên rồi, xem ra, vừa rồi Minh Yêu ra tay cũng lưu tình.

- Minh Yêu, ngươi làm gì vậy, tại sao ngươi ra tay với Long Thiên Nhai, chúng ta đều là người của Tứ đại Thú tộc mà.

Nhìn Minh Yêu, viễn cổ Hồ tộc Thanh niên có vẻ mặt nghi hoặc, đồng thời cũng nhanh chóng lui ra phía sau, sợ Minh Yêu ra tay đối với hắn.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

590. Chương 511: Hoàng Vũ Chân Trời Xa Xăm (2).

- Hắn muốn chạm vào ta sao, chẳng lẽ ta không thể ra tay?

Minh Yêu cười nói, tựa hồ vừa mới đánh lên Long Thiên Nhai, là chuyện rất bình thường vậy.

- Minh Yêu, ngươi dám đánh lên ta, Toan Nghê tộc đối với viễn cổ Minh Xà tộc cũng không khách khí nữa.

Toan Nghê tộc Thanh niên lạnh lùng, hắn có chút sợ hãi trừng mắt nhìn Minh Yêu nói, bây giờ nhìn khoe miệng huyết dịch nhuộm đỏ, tên thanh niên này, sắc mặt cũng có vẻ tái nhợt.

- Thật không, ta ở đây chờ.

Minh Yêu cười, không thềm để ý đến lời của tên Toan Nghê tộc Thanh niên nói.

- Chúng ta đi.

Hắc Ám Thần điện hắc y nam tử chăm chú nhìn Minh Yêu một cái, lập tức thâm đánh giá Nhạc Thành, sau đó nhìn viễn cổ Hồ tộc cùng Toan Nghê tộc thanh niên nói.

- Rồi, nhưng mà...

Viễn cổ Hồ tộc Thanh niên nhìn chăm chú Đông Phương Lạc Nhan, tựa hồ có chút lưu luyến không muốn rời vậy.

- Không sai, chẳng lẽ các ngươi lại muốn đi như vậy sao?

Nhạc Thành nói, thân ảnh lập tức đi lên phía trước mấy bước nhìn Hắc Ám Thần điện hắc y nam tử nói.

Đối với Hắc Ám Thần điện hắc y nam tử, Nhạc Thành đã nổi lên sát ý, có thể đi vào Thuý Phong Cổ Nham, nhất định là Hắc Ám Thần điện tuổi trẻ nổi bật vậy, nếu giết hắc y Thanh niên, Nhạc Thành tin tưởng làm cho Hắc Ám Thần điện cũng không thể chịu nổi.

- Nhạc Thành, chẳng lẽ ngươi còn muốn lưu chúng ta lại, ngươi cũng chưa chắc đã có thực lực này.

Hắc Ám Thần điện hắc y Thanh niên lạnh lùng nhìn Nhạc Thành nói.

- Vậy thử xem sao.

Nhạc Thành nói, thần sắc thấy lạnh cả người.

- Hừ, chẳng lẽ ngươi còn tưởng rằng ta sợ ngươi sao, ta hôm nay cũng muốn nhìn, ngươi rốt cuộc là có bản lĩnh gì có thể giết thần điện Hối Ma ta, ta lúc này cũng cần thay thần điện báo thù.

Hắc Ám Thần điện hắc y Thanh niên nói.

- Ta đối phó Hắc Ám Thần điện, ngươi ngăn lại viễn cổ Hồ tộc.

Nhạc Thành nhìn Đông Phương Lạc Nhan hỏi.

- Không có vấn đề, chỉ là viễn cổ Minh Xà tộc...

Đông Phương Lạc Nhan nhìn Minh Yêu, sau đó nhìn Nhạc Thành nói.

- Không cần phải xem, nàng ta sẽ không xuất thủ.

Nhạc Thành nhìn Minh Yêu nói, nếu Minh Yêu muốn cùng viễn cổ Hồ tộc hoà hợp làm một, vừa rồi đã không ra tay với Toan Nghê tộc Thanh niên kia.

- Minh Yêu, chúng ta trước liên thủ đối phó với Thần hoàng tộc cùng Nhạc gia, bằng không bọn họ cũng không bỏ qua cho ngươi.

Viễn cổ Hồ tộc Thanh niên sắc mặt biến đổi nhìn Minh Yêu nói.

Toan Nghê tộc Long Thiên Nhai lúc này không có năng lực đối chiến nữa, người của Hắc Ám Thần điện bị Nhạc Thành ngăn lại, viễn cổ Hồ tộc biết rõ thực lực của hai người bọn họ, tựa hồ còn kém Đông Phương Lạc Nhan.

- Các ngươi muốn đối phó Thần hoàng tộc cùng Nhạc gia sao, cũng không có liên quan tới ta, về phần ta, cũng không cần các ngươi lo lắng, các ngươi hãy lo lắng cho mình đi.

Minh Yêu nhìn viễn cổ Hồ tộc Thanh niên nói, thần thái vũ mị cực kỳ.

- Tứ đại Thú tộc chúng ta luôn liên thủ tiến thoái, chẳng lẽ viễn cổ Minh Xà tộc các ngươi lần này trợ giúp Nhạc gia sao.

Viễn cổ Hồ tộc thanh niên sắc mặt hơi biến, lập tức nhìn Minh Yêu lạnh nhạt nói.

- Hai người các ngươi tốt nhất là đừng uy hiếp ta, nếu không nghe lời, ta trước đối phó với các ngươi đã.

Minh Yêu lạnh lùng nhìn viễn cổ Hồ tộc Thanh niên, thần sắc vũ mị đổi lại một tia hàn ý.

- Ta muốn thử các ngươi đến tột cùng có bao nhiêu cân lượng.

Quát nhẹ một tiếng, Hắc Ám Thần điện hắc y Thanh niên đánh ra hắc mang ngập trời.

Màu đen hắc mang quỷ dị tràn ngập, lập tức hóa thành một màu đen rêu rậm hướng Nhạc Thành lao đến.

Nhìn công kích này, Nhạc Thành đã thấy nhiều rồi, thân hình mỉm cười lui lại, lập tức cương vòng màu xanh bố trí trước người.

- Vô Thượng Chân Hoả.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, một cỗ Vô Thượng Chân Hoả lập tức ngưng tụ trong tay, vượt không gian hóa thành một ngọn lửa ngập trời hướng màu đen rêu rậm lao đến. Vô Thượng Chân Hoả như là khắc tinh của hắc mang, tại đại lục Huyền Thiên, Nhạc Thành cũng đã biết.

- Tì tì.

Một tiếng đốt cháy lớp lớp vang lên, màu đen rêu rậm đầy trời bị Vô Thượng Chân Hoả của Nhạc Thành đốt thành một mảnh sương mù.

Thanh niên Hắc Ám Thần điện sắc mặt thay đổi, hắn cũng không ngờ trên thân Nhạc Thành có ngọn lửa quỷ dị mạnh mẽ như vậy, có vẻ như là khắc tinh của mình vậy.

- Âm ma quyết.

Một mảnh hắc mang quỹ dị được Hắc Âm Thần điện Thanh niên bao bọc ở trong, lập tức, bên trong hắc mang, biến thành một thanh trường đao dài 2000m bổ về phía Nhạc Thành.

Thanh trường đao giống như xé rách không gian phá không ra, không gian chung quanh gợn sóng chấn động. Cả không gian mấy ngàn thước giống như bao phủ một mảnh khí tức quỹ dị.

- Đáng chết, đúng là thực lực cửu tinh Đấu tôn.

Nhạc Thành sắc mặt đột nhiên thay đổi, khí tức của tên thanh niên này đúng là cửu tinh Đấu tôn rồi.

- Kim Long chi thể.

- Kiếm Âm Dương.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn không ngừng đánh ra, quanh thân một mảnh kim mang tràn ngập, đồng thời bên trong mi tâm cũng có một luồng bạch mang chói mắt bắn ra.

- Phân ra.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn cấp tốc biến đổi, kiếm Âm Dương chia ra làm bảy, bảy thanh kiếm Âm Dương ông ông tác hưởng, bảy đường kiếm quang chói mắt liên tiếp tạo thành một kiếm trận hướng màu đen đại đao công kích tới.

- Xuy xuy.

Bảy đường kiếm quang cùng đại đao màu đen va chạm vào nhau, bảy thanh kiếm Âm Dương kiếm quang càng ngày càng yếu, đại đao màu đen cũng càng ngày càng nhỏ đi.

Hai cỗ lực lượng va chạm vào nhau, không gian chung quanh càng thêm lay động, tựa hồ tạo thành một cái khe không gian vậy.

- Xoẹt.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

591. Chương 512: Cửu Tinh Đấu Tôn.

Bảy thanh kiếm Âm Dương, quang mang biến mất, lập tức bảy thanh kiếm Âm Dương tựa hồ muốn từ giữa không trung rơi xuống, Nhạc Thành trong tay thủ ấn không ngừng biến hóa, sắc mặt đã tái nhợt lên.

- Vốn muốn lưu người một mạng, không nghĩ tới người còn đưa mạng đến cửa, vậy không thể trách ta.

Trên không trung Hắc Âm Thần điện hắc y Thanh niên quát lạnh tiếng truyền đến, đại đao màu đen bổ về phía Nhạc Thành.

- Kiếm Âm Ảnh.

- Cút trở về cho ta.

Trong lúc Hắc Âm Thần điện hắc y Thanh niên, ba đường màu vàng sáng một cửa Nhạc Thành trống rỗng xuất hiện, bắn về phía hắc y Thanh niên.

- Tại sao lại như vậy, là ảo ảnh sao.

Thanh niên Hắc Âm Thần điện hắc y sắc mặt thay đổi, hần nhìn kiếm ảo ảnh của Nhạc Thành cũng không dám chủ quan, đành phải cấp tốc lùi lại, đồng thời quang cầu trong tay vội vàng hướng về phía ba đường màu vàng sáng quay vòng công kích đến.

- Thành thành.

Lực lượng khổng lồ vang lên, lập tức quang cầu màu đen ở giữa không trung bị ba đường màu vàng sáng quay vòng va chạm vào nhau, lực lượng rung động ở giữa không trung trực tiếp khuếch tán ra.

- A...a...

Áo xanh Nhạc Thành thân hình bị một cỗ lực lượng khổng lồ đẩy lui ra sau mấy chục thước, Thanh niên Hắc Ám Thần điện hắc y thân hình ở giữa bị bắn lui mấy chục thước, nhìn một kích này hắn cũng không có chiếm được tiện nghi.

Nhìn áo xanh Nhạc Thành trống rỗng xuất hiện, viễn cổ Hồ tộc Thanh niên, viễn cổ Minh Xà tộc Minh Yêu trợn mắt nhìn, hai người này nhìn thấy Nhạc Thành ngoại trừ là quần áo bị nhả ra, trông rất hoàn hảo.

Đông Phương Lạc Nhan sắc mặt biến đổi, nàng cũng không nhìn ra thủ đoạn của Nhạc Thành, ít nhất Nhạc Thành trước kia không có loại thủ đoạn này.

- Xùy.

Nhạc Thành mượn thế đại đao, đại đao màu đen lúc này hung hăng bổ vào ngọn núi, đỉnh núi đột nhiên tách ra thành hai nửa, trực tiếp lộ ra một cái khe.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, một kích mạnh mẽ này nếu vừa rồi rơi vào trên người của mình, coi như là có Kim Long chi thể chỉ sợ cũng không dễ chịu gì.

- Cửu tinh Đấu tôn.

Nhạc Thành nhìn Thanh niên Hắc Ám Thần điện hắc y, hắn cũng không nghĩ tới thanh niên này đúng là cửu tinh Đấu tôn, lúc này đúng là khó giải quyết. Nếu bản thân mình muốn đối phó một tên cửu tinh Đấu tôn, mặc dù không sợ, nhưng đánh giết thì hoàn toàn không nắm chắc.

Coi như là đỡ hết thủ đoạn ra mà nói, cũng có thể chống lại mà thôi, đây là cực kỳ bất lợi rồi, đến lúc đó nếu mình tiêu hao quá nhiều, tuy có Minh Yêu bên người, nhưng đối với Minh Yêu, Nhạc Thành căn bản không có tín nhiệm, cho nên hắn cũng không tin tưởng Minh Yêu xuất thủ.

Nhạc Thành đương nhiên là không có quên mình còn lá bài tẩy, Yêu Huyền còn đang ở bên trong tháp Hạo Thiên tu luyện, thực lực Yêu Huyền đủ giết cửu tinh Đấu tôn. Nhạc Thành cảm thấy hắc y Thanh niên cũng vừa mới đột phá đến cửu tinh Đấu tôn mà thôi, nếu chưa đến cửu tinh Đấu tôn đỉnh cao hắn không thể chống lại được Yêu Huyền.

Chỉ là Nhạc Thành nghĩ rằng Yêu Huyền chưa tới, đây là át chủ bài cuối cùng, không thể quá sớm cho người khác biết rõ, thời khắc cuối cùng, Yêu Huyền xuất hiện thu được hiệu quả mới là lớn nhất.

Thanh niên Hắc Ám Thần điện hắc y nhìn Nhạc Thành, sắc mặt hắn lúc này biến đổi, vốn cho rằng ảo ảnh, hiện tại hắn mới biết được, hai người cũng là thật thể, loại thủ đoạn này, ngay cả hắn cũng có chút kinh ngạc, nhưng hắn cũng không tin tưởng, Nhạc Thành cùng Minh Yêu giống nhau.

- Không sai, quả nhiên là có chút bổn sự.

Hắc Ám Thần điện hắc y Thanh niên nhìn Nhạc Thành nói.

- Người cũng che dấu rất sâu đây.

Nhạc Thành thần nhiên nói, hắc y Thanh niên đúng là cửu tinh Đấu tôn, loại thực lực này, không thể nghi ngờ là người có thực lực mạnh nhất, coi như là so với Yến Hiểu Kỳ Ma pháp sư cấp tám hậu kỳ, cũng là cao hơn.

Nhạc Thành phỏng chừng, Hắc Ám Thần điện hắc y Thanh niên sợ là thực lực kém không hơn nhiều lắm, che dấu đúng là rất sâu.

- Hôm nay ta đã tha cho ngươi một mạng, lần sau gặp lại, khắc khắc.

Hắc y Thanh niên âm lệ cười, lập tức thân ảnh đột nhiên lao đi, ở giữa không trung để lại một chuỗi tàn ảnh.

- Thu.

Áo xanh Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, lập tức trong tay thủ ấn đánh ra, kiếm Âm Ảnh thu vào bên trong, Nhạc Thành cũng thu hồi kiếm Âm Dương lại.

Nhìn Thanh niên Hắc Ám Thần điện hắc y biến mất ở giữa không trung, Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, hẳn muốn giết đối phương, nhưng mà không nghĩ tới đối phương là cửu tinh Đầu tôn, đánh giết bỏ chạy, hẳn cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp khác mà thôi.

- Chờ ta một chút.

Viễn cổ Hồ tộc Thanh niên nhìn thấy Thanh niên Hắc Ám Thần điện hắc y rời đi, sắc mặt đột nhiên biến sắc, bọn chúng nếu lưu lại, hậu quả không dám tưởng tượng.

Thân ảnh hai người bay lên trời đuổi theo Thanh niên Hắc Ám Thần điện hắc y.

- Các người cũng muốn đi sao, đứng lại cho ta.

Mà đúng lúc này, Nhạc Thành nhanh chóng ngăn cản viễn cổ Hồ tộc Thanh niên đuổi theo Thanh niên Hắc Ám Thần điện hắc y, hai người này, Nhạc Thành ngay từ đầu không có dự định buông tha rồi.

- Đoan Mộc Nguyên cứu chúng ta.

Hai viễn cổ Hồ tộc thanh niên hô lên gọi Hắc Ám Thần điện thanh niên.

- Các người Tứ đại Thú tộc cùng tứ đại nhân tộc tự mình giải quyết đi. Ta cùng Hắc Ám Thần điện không có quan hệ.

Thanh niên Hắc Ám Thần điện hắc y quay đầu lại nhìn, lập tức không chút do dự rời đi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

592. Chương 513: Ba Cái Hộp Gấm (1).

- Hẳn không cứu được các người.

Nhạc Thành nhìn hai người nói.

- Nhạc Thành, người muốn làm cái gì, Tứ đại Thú tộc chúng ta cùng tứ đại nhân tộc các người trước đây có ước hẹn, người không được động thủ với chúng ta.

Viễn cổ Hồ tộc thanh niên sợ hãi nhìn Nhạc Thành nói.

- Thật không, nếu các người chết rồi, không có người biết, cho dù người khác biết thì thế nào, nơi này là Cổ nham mà.

Nhạc Thành lãnh ý tràn ngập, ở bên trong Cổ nham này, nếu có giết người của Tứ đại thú tộc thì dù Tứ đại Thú tộc biết cũng chỉ có thể mắt nhắm mắt mở mà thôi. Ở trong này, Tứ đại Thú tộc cũng ra tay với Tứ đại nhân tộc như vậy.

Nhạc Dao trưởng lão nói qua cho Nhạc Thành, ở bên trong chỗ Cổ nham nếu bị Tứ đại Thú tộc vây hãm, lúc đó Nhạc gia cũng không thể tìm Tứ đại Thú tộc phiền toái, các đại thế lực đều biết rõ như vậy.

Nếu như thật sự không thể ra tay với Tứ đại Thú tộc, Nhạc Thành cũng không để ý. Nhạc Thành cũng không có trông cậy vào Tứ đại Thú tộc đi đối phó với Hắc Ám Thần điện. Năm đó nếu không phải Tứ đại Thú tộc lâm trận bỏ chạy, Nhạc Thiên lão tổ bây giờ cũng không trở thành linh hồn thể tồn tại trong Long mộ như vậy.

- Nếu người muốn giết chúng ta, cũng không phải dễ dàng đâu.

Viễn cổ Hồ tộc tựa hồ nhìn thấy Nhạc Thành quyết tâm giết chết hai người bọn họ, hấn lúc này cũng trầm mặt xuống, một tứ tinh Đẩu tôn cùng một ngũ tinh Đẩu tôn nếu cứ cam nguyện bị giết chết như vậy, cũng không có khả năng.

- Thật không, nếu ta muốn giết hai người các ngươi, cũng không khó khăn lắm.

Nhạc Thành nói.

- Xuy xuy.

Ngay tại lúc Nhạc Thành nói, thân hình hai người viễn cổ Hồ tộc Thanh niên kia một trái một phải cấp tốc lui lại phía sau, tựa hồ là có dự định chạy rồi. Nhạc Thành vừa mới thi đấu với Hắc Ám Thần điện Đoan Mộc Nguyên, cho nên bọn họ đã nhìn thấy rõ lực của Nhạc Thành như thế nào rồi, bọn họ bây giờ muốn chống lại Nhạc Thành, căn bản không có nắm chắc, mà bên cạnh còn có Đông Phương Lạc Nhan.

- Muốn chạy, bây giờ đã muộn rồi.

Khẽ kêu một tiếng, bóng hình xinh đẹp của Đông Phương Lạc Nhan bay đến sau lưng hai người, một biển lửa ngập trời cuộn cuộn lao tới.

- Kiếm Âm Dương.

Lúc đó ở bên trái một viễn cổ Hồ tộc thanh niên đang muốn quay đầu lại, trước ngực bị một đạo bạch quang úng, lập tức bị kiếm Âm Dương đâm vào trên thân thể tạo thành một cái lỗ máu.

- Gào.

Một tiếng hổ gầm rất lớn vang lên, viễn cổ Hồ tộc thanh niên nhanh chóng hóa thành bản thể cao hơn 2000m, vàng óng xuất hiện ở trong mắt Nhạc Thành.

- Gào.

Con cự hổ này há mồm phun ra hoàng mang hướng về phía Nhạc Thành, ở không khí chung quanh như muốn sinh ra không gian phong bạo vậy.

- Chút tài mọn, chết đi.

Nhạc Thành cười lên một tia cười lạnh, tên thanh niên này dù sao cũng chỉ là ngũ tinh Đẩu tôn mà thôi, loại thực lực này kể từ khi hấn hồi phục cảnh giới Phân Thần Kỳ trung kỳ, căn bản không coi là gì.

- Kiếm Âm Ảnh.

Ba đường màu vàng sáng quay vòng trực tiếp từ trong tay Nhạc Thành bay ra, đồng thời, thân hình Nhạc Thành cũng quỷ dị biến mất không thấy đâu nữa.

- Xuy xuy Xùy.

Ba đường sáng quay vòng mang theo kiếm quang chói mắt cùng hoàng mang va chạm vào nhau, hai cổ lực lượng đồng thời từ từ tiêu tán.

- Sưu sưu.

Một lát sau, ba đường màu vàng sáng quay vòng bắn thẳng hoàng mang, mặc dù vàng sáng quay vòng lúc này bị mờ đi không ít, nhưng tốc độ vẫn không giảm, nổ bắn ra hướng về phía cự hổ lao tới.

- Gào.

Cự hổ gầm thét, thân thể khổng lồ kim mang chuyển động, lập tức chân trước nhảy lên, hung hăng chụp về phía ba đường màu vàng sáng quay vòng.

- Toàn Phong trầm.

Trên không trung Nhạc Thành xuất hiện lần nữa, đồng thời một công kích loan nguyệt chói mắt hung hăng đánh vào lưng cự hổ.

- Thịch.

Lực công kích loan nguyệt giống như một lưỡi đao sắc bén, đâm vào lưng cự hổ.

- Gào.

Lúc này cự hổ đau đớn vô cùng, nó gào thét một tiếng thê thảm, sau đó, thân thể khổng lồ từ trên không ngã xuống.

- Sưu sưu sưu.

Ba đường màu vàng sáng quay vòng cũng trực tiếp nhằm vào đầu cự hổ bắn ra, mơ hồ có thể nghe được một tiếng gầy vang lên, ba đường màu vàng sáng quay vòng cuối cùng từ đầu cự hổ bắn ra.

Ba đường màu vàng sáng quay vòng ở trên không xoay quanh một lúc, sau đó, liền bay trở về trong tay Nhạc Thành.

- Trở về.

Xa xa thân hình Nhạc Thành được bao bọc Long Lĩnh, trong tay thủ ấn đánh tới, lập tức màu xanh Nhạc Thành hóa thành một mảnh hư vô quay lại chủ thể Nhạc Thành.

Thịch.

Một tiếng vang thật lớn vang lên, tại bản thể của viễn cổ Hồ tộc thanh niên từ trên không trung rơi xuống mặt đất giống như là địa chấn vậy.

Lúc này Minh Yêu cùng Đông Phương Lạc Nhan đều trợn mắt nhìn, hai viễn cổ Hồ tộc thanh niên này có thực lực cực mạnh vậy bị Nhạc Thành xử lý, lúc này Đông Phương Lạc Nhan mới biết Nhạc Thành có thực lực như thế nào.

Kỳ thật đều bình thường, nhưng Nhạc Thành có kiếm Âm Dương cùng kiếm Âm Ảnh, Toàn Phong trăm đủ để giết bất tinh Đấu tôn, thực lực hai viễn cổ Hồ tộc này một tên tứ tinh Đấu tôn, một tên ngũ tinh Đấu tôn mà thôi, giết chết bọn chúng là một chuyện dễ dàng.

- Người còn muốn chạy sao.

Thân ảnh Nhạc Thành lao đi, lập tức một mảnh tàn ảnh ở giữa không trung lao đến bản thân thể Toàn Nghê tộc Long Thiên Nhai.

- Chết đi.

Một tiếng quát nhẹ tiếng vang lên, lập tức một vài đạo thanh sắc cột sáng trực tiếp công kích về phía Toàn Nghê tộc thanh niên.

- Xuy xuy Xùy.

Mấy đạo cột màu xanh sáng đánh bại Đấu khí phòng ngự vòng của Long Thiên Nhai, huyết quang hiện ra, trên người có lỗ máu hiện ra.

Thân ảnh Nhạc Thành xuất hiện ở bên người Long Thiên Nhai, đồng thời thu hồi Kim Long chi thể, trừ vật giới chỉ của Long Thiên Nhai, thần thức nhìn vào bên trong, Nhạc Thành đột nhiên từ trong trừ vật giới chỉ của Long Thiên Nhai lấy ra ba cái hộp gấm, mở ra, bên trong tựa hồ có một cỗ khí tức cuồng bạo tràn ngập tại bên trong đó.

- Chính là cái này.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

593. Chương 513: Ba Cái Hộp Gắm (2).

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trên mặt lộ ra mỉm cười, lập tức thu hồi trữ vật giới chỉ cùng hộp gắn.

Lập tức, Nhạc Thành lần nữa đi đến hai người viễn cổ Hồ tộc kia, trong đó ở trên thân thể cự hổ, Nhạc Thành tìm được trữ vật giới chỉ.

Thu hồi trữ vật giới chỉ của hai tên Viễn cổ Hồ tộc Thanh niên này, lập tức Nhạc Thành cũng lấy ra hai cái hộp gắn, mở ra hộp gắn, trên mặt Nhạc Thành lần nữa lộ ra mỉm cười, lập tức thu hồi lại

- Người hãy ăn đan dược này vào.

Nhạc Thành đến bên người Đông Phương Lạc Nhan, lập tức nói, sau đó một khoả đan dược cho Đông Phương Lạc Nhan.

- Ừ.

Đông Phương Lạc Nhan đáp nhẹ một tiếng, lập tức không do dự cầm lấy đan dược của Nhạc Thành cho vào trong miệng.

- Chúng ta rời đi tìm một địa phương an toàn khôi phục thực lực rồi nói.

Nhạc Thành nhìn Đông Phương Lạc Nhan nói, hẳn lúc này nhìn thấy Đông Phương Lạc Nhan tiêu hao đấu khí hầu như không còn, cần gấp khôi phục thực lực, lúc trước hẳn một đường phi hành cùng giao thủ, hao tổn pháp lực cũng rất nhiều, ở bên trong Cổ nham này rất là bất lợi.

- Nhạc Thành, còn ta thì sao.

Minh Yêu nhìn thấy Nhạc Thành cùng Đông Phương Lạc Nhan bỏ đi, không khỏi có chút ăn phải dấm chua, Nhạc Thành đối với nàng lơ đãng, nhưng mà đối với cô gái Thần hoàng tộc, lại quan tâm như vậy.

- Ta cùng người không có quan hệ.

Nhạc Thành quay đầu lại nói, nhìn Minh Yêu, Nhạc Thành thủy chung lo lắng, cũng không có tin nàng, quả thật đi cùng với nàng rất là nguy hiểm.

- Cái gì, chúng ta mấy ngày nay ở cùng một chỗ, người nói chúng ta không có vấn đề gì, ta vừa mới rời còn giúp người chữa thương tên Toan Nghệ tộc kia, không phải là vì người sao, vì sao người không linh tình đây.

Minh Yêu đột nhiên yêu kiều nói.

- Cái đó và ta cũng không có quan hệ gì.

Nhạc Thành nói, lập tức cùng Đông Phương Lạc Nhan đi về phía trước, tại đây động tĩnh như vậy, nói không chừng sẽ khiến một số ma thú chung quanh chú ý, nên rời đi tốt hơn.

- Hừ, ta đi cùng người.

Minh Yêu nhìn trên mặt đất mấy cỗ thi thể, lập tức cũng đi theo sau lưng Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, nàng đi theo, có cho nàng đi cùng không...

Đông Phương Lạc Nhan quay đầu lại nhìn Minh Yêu, lập tức hỏi Nhạc Thành.

- Không cần, cứ để nàng đi theo, nàng cũng không dám làm gì đâu.

Nhạc Thành sắc mặt chậm xuống, lập tức nói nhỏ.

Một lát sau, thân ảnh ba người biến mất tại chỗ.

- Vèo.

Trong lúc mọi người rời đi không lâu, giữa không trung một thân ảnh quỷ dị rơi xuống, chính là tên Hắc Ám Thần điện hắc y Thanh niên, chỉ thấy tên thanh niên này đánh giá ba bộ thi thể trên mặt đất, trong miệng lẩm bẩm nói:

- Vốn muốn hợp tác với các người, không nghĩ tới các người có vận khí không tốt như vậy.

Nhìn bốn phía một chút, hắc y Thanh niên tại ba người thân thể tìm tòi cái gì, một lát sau, trên mặt hắc y Thanh niên không khỏi khó coi nhìn lên. Trong miệng lẩm bẩm nói:

- Tiểu tử, những vật này trước sau gì người cũng phải nhổ ra.

Ba giờ sau, tại một chỗ vắng vẻ, Nhạc Thành khai bở ra một cái sơn động, lập tức cùng Đông Phương Lạc Nhan tiến vào trong sơn động, hơn nữa bày ra một cái cấm chế lợi hại.

Lúc này Minh Yêu vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn Nhạc Thành cùng Đông Phương Lạc Nhan tiến vào bên trong sơn động, nàng oán hận nhìn Nhạc Thành một cái, sau đó, đành phải ở tại bên ngoài khoanh chân ngồi xuống, nàng cũng bày ra cấm chế lợi hại, từ từ điều tức khôi phục đầu khí.

Trong sơn động, Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, chung quanh người bố trí một mảnh thanh mang, bên trong tháp Hạo Thiên Hỏa, linh khí Linh Châu biến thành pháp lực tiến nhập trong đan điền.

Lúc này đầu khí của Đông Phương Lạc Nhan cũng bị tiêu hao nghiêm trọng, sau khi ăn đan dược của Nhạc Thành, nàng cũng khoanh chân ngồi xuống điều tức, quanh thân thể của nàng lúc này có một ngọn lửa nóng bỏng bao bọc ở bên trong, ở bên trong ngọn lửa, khuôn mặt Đông Phương Lạc Nhan chậm rãi hồng nhuận lên.

Thời gian từ từ qua đi, sáng sớm ngày hôm sau, Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí, sau đó mở ra hai mắt, tinh quang rực sáng.

- Có thể sắp đột phá rồi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó lộ ra một nụ cười khổ, hẳn lúc này có cảm giác đột phá, nhưng lúc này đột phá, cũng không phải là thời điểm thích hợp.

Nhạc Thành cũng không biết mấy ngày nữa đột phá, đôi khi một tháng nửa tháng cũng là chuyện bình thường, Nhạc Thành cũng không dám đột phá, vạn nhất nếu bỏ lỡ cơ hội đi vào cổ động, vậy thì phiền toái lớn rồi.

- Hu.

Đông Phương Lạc Nhan cũng thở ra một ngụm trọc khí, lập tức mở hai mắt ra, thoát nhìn sắc mặt của nàng đã hồng nhuận hơn, so với ngày hôm qua thì tốt hơn không ít.

- Lạc Nhan, nàng lúc này cảm thấy thế nào.

Nhạc Thành nhìn Đông Phương Lạc Nhan hỏi.

- Không có việc gì, cũng may chàng kịp thời tới, bằng không ta đã gặp nguy hiểm rồi.

Đông Phương Lạc Nhan nhìn Nhạc Thành nói.

- Cũng may ta ở gần đó.

Nhạc Thành mỉm cười trả lời, sau đó hỏi Đông Phương Lạc Nhan một số vấn đề.

Nghe lời kể của Đông Phương Lạc Nhan, Nhạc Thành biết mọi người đã gặp phải rất nhiều nguy hiểm, chỉ cần sơ sẩy là có thể mất mạng ở nơi này.

Nghe Đông Phương Lạc Nhan gặp nguy hiểm, Nhạc Thành không khỏi lo lắng cho Yến Hiểu Kỳ và Tôn Thi Thi, xem ra phải nhanh chóng tìm được các nàng mới được, nếu các nàng gặp Tứ đại Thú tộc cùng người của Hắc Ám Thần điện cũng rất là phiền toái.

Lúc này Nhạc Thành lo lắng nhất là Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi gặp phải người của Hắc Ám Thần điện, tên Hắc ám thần điện đó có thực lực cứu tinh Đầu tôn, Tôn Thi Thi không có cách nào chống lại, ngay cả Yến Hiểu Kỳ cũng kém hơn.

Nghĩ vậy, Nhạc Thành càng thêm lo lắng, lập tức nhìn Đông Phương Lạc Nhan nói:

- Chúng ta đi thôi.

Thu hồi lại cấm chế, Nhạc Thành cùng Đông Phương Lạc Nhan lập tức đi ra khỏi sơn động.

- Nhạc Thành, người đứng là có trái tim ngoan độc, nhấn tâm bỏ ta ở ngoài động, nếu người của Hắc Ám Thần diện đến thì ta biết làm sao bây giờ.

Vừa thấy được Nhạc Thành đi ra, Minh Yêu cũng tức giận nhìn Nhạc Thành la lớn.

- Là do nhà ngươi muốn đi theo, ta cũng không muốn ngươi đi theo.

Nhạc Thành nhìn Minh Yêu nói, đối với người của Tứ đại thú tộc mà nói, Nhạc Thành tự nhiên không tin tưởng, mặc dù Đông Phương Lạc Nhan cũng là người Tứ đại Thú tộc, nhưng quả thật không giống như vậy, đối với Đông Phương Lạc Nhan, Nhạc Thành tự nhiên tín nhiệm rồi, hai người tại Đấu khí trong học viện đã quen biết nhau rồi, ngoài ra Thần hoàng tộc cùng Nhạc gia cũng có quan hệ rất tốt.

- Nhạc Thành, ngươi muốn như thế nào mới tin tưởng ta đây, ta nói rồi ta không làm hại ngươi, nếu muốn ta cũng không có thực lực như vậy.

Minh Yêu hung hăng nhìn Nhạc Thành nói.

- Ta không tin tưởng ngươi, trừ phi là trên thân ngươi cho ta bố trí linh hồn phong ấn, nếu không, ta làm sao có thể tin tưởng ngươi đây, đặc biệt là ngươi là người của viễn cổ Minh Xà tộc, ta đối với người của Tứ đại Thú tộc các ngươi không có ấn tượng tốt.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

594. Chương 514: Bố Trí Linh Hồn Ấn Ký

Nhạc Thành cười lạnh nói.

- Ta biết rõ ngươi không có ấn tượng tốt với người của viễn cổ Minh Xà tộc, riêng ta không phải như vậy.

Minh Yêu đi đến bên cạnh Nhạc Thành nói, lập tức Minh Yêu nhìn Nhạc Thành, do dự một chút, thần sắc phức tạp, nói:

- Ngươi không phải là muốn tại trên người ta bố trí linh hồn phong ấn sao, vậy ngươi động thủ đi, chỉ có như vậy, ngươi mới có thể tin tưởng ta sao.

Nhạc Thành thần sắc hơi sững sờ, cũng không biết Minh Yêu nói thật sự hay là giả dối đây, thời gian này hắn không khỏi nghi ngờ, lúc vừa rồi Nhạc Thành nói một câu vui đùa mà thôi.

- Làm sao, còn chưa động thủ, hay là ngươi hối hận rồi.

Nhìn thấy thần sắc Nhạc Thành do dự, Minh Yêu nói.

- Bị ta bố trí linh hồn ấn ký, vậy thì mạng ngươi ở trong tay ta, ngươi cũng nguyện ý sao.

Nhạc Thành nghi hoặc nhìn Minh Yêu, Minh Yêu dù sao cũng là bát tinh Đấu tôn cường giả, đồng thời là người của viễn cổ Minh Xà tộc, nàng cam nguyện để mình bố trí linh hồn phong ấn sao, điều này làm cho Nhạc Thành nghĩ mãi không thông.

- Ta biết, chỉ có như vậy ngươi mới tin tưởng ta, động thủ đi, chẳng lẽ như vậy ngươi còn không nguyện ý sao.

Minh Yêu nhìn Nhạc Thành nói, lập tức đi tới trước mặt Nhạc Thành

.

- Vì cái gì?

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, lập tức hỏi.

- Chờ đợi người sau khi tin tưởng ta rồi, ta sẽ nói cho người biết.

Minh Yêu về mặt thành thật nhìn Nhạc Thành nói.

- Tốt lắm, hiện tại ta bố trí linh hồn phong ấn, người bây giờ hối hận còn kịp.

Nhạc Thành có chút nói.

- Ta đã nghĩ rồi, chỉ cần người tin ta là được.

Minh Yêu nhìn Nhạc Thành cười nói.

- Tốt lắm.

Nhạc Thành sắc mặt do dự một chút, lập tức trong tay thủ ấn đánh ra, bên trong mi tâm có tia thanh sắc quang mang bắn ra, tia thanh sắc quang mang này ngưng tụ không tiêu tan, một cỗ Linh hồn lực bắt đầu tràn ngập ra.

Nhìn Minh Yêu có chút do dự, nhưng sau đó lập tức khôi phục bình thường.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn lần nữa biến đổi, tia thanh sắc quang mang trong tay khắc vào mi tâm của Minh Yêu.

Một mảnh thanh mang bao phủ tại trên thân Nhạc Thành cùng Minh Yêu, nhìn thấy Minh Yêu cam nguyện để Nhạc Thành bố trí linh hồn phong ấn, lúc này Đông Phương Lạc Nhan không khỏi cảm thấy giật mình, bố trí linh hồn phong ấn không thể nghi ngờ là mang tính mạng giao cho người khác, Minh Yêu làm như vậy, chẳng lẽ cũng muốn Nhạc Thành tin tưởng nàng sao.

- Xoẹt.

Một lát, Nhạc Thành thu hồi thủ ấn, bày ra linh hồn phong ấn ở trên người Minh Yêu Nhạc Thành cũng không khách khí, mặc dù có tiêu hao một chút thần thức, nhưng so với lợi ích thì phần tiêu hao này không đáng gì.

- Xong rồi sao?

Minh Yêu nhìn Nhạc Thành hỏi, linh hồn phong ấn tựa hồ so với trong tưởng tượng của nàng đơn giản hơn rất nhiều.

- Được rồi, bây giờ người có thể nói cho ta biết, người tại sao cam nguyện để cho ta bố trí linh hồn phong ấn như vậy.

Nhạc Thành hỏi.

- Bởi vì ta muốn người tin ta, làm như vậy, về sau người mới tin ta.

Minh Yêu nhìn Nhạc Thành nói.

- Thật không.

Nhạc Thành nói, lập tức sắc mặt trầm xuống, nói:

- Thời gian không còn sớm, chúng ta đi trước, ngày hôm qua đã trì hoãn một ngày rồi.

- Được rồi, chúng ta đi thôi.

Minh Yêu nói, lập tức đi theo sau lưng Nhạc Thành.

Ở bên trong một dãy núi, có hai thân ảnh rất nhanh lùi lại, xa xa nhìn về phía trên, tựa hồ là hai cô gái, đó là Yến Hiểu Kỳ cùng Tôn Thi Thi.

- Chạy mau, nhanh.

Sau lưng hai thiếu nữ, có ba thân ảnh rất nhanh lao đến, ba người này nhìn kỹ, rõ ràng là Vũ Văn gia Hắc ưng, Nhạc gia Nhạc Siêu, còn có một người nữa là thanh niên Trần gia.

Năm thân ảnh này rất nhanh gặp nhau, tốc độ tựa hồ rất nhanh.

- U u.

Ngay sau đó cách đó 2000m, mây đen cuộn cuộn bay đến, nhìn kỹ mới biết đám mây này là đám ma thú phi hành, mỗi một con đều cao hơn 2000m, hai cánh mở ra, ở không trung tạo thành một mảnh mây đen như vậy.

Năm người cấp tốc phi hành ở giữa không trung, nhìn năm người này đã dùng toàn lực, cũng may ở giữa không trung đám ma thú cũng không đuổi theo.

Sau một giờ, năm thân ảnh mệt mỏi từ giữa không trung rơi xuống, trong năm người thì thanh niên Trần gia cùng Nhạc Siêu chặt vật nhất, vì hai người bọn họ thực lực thấp nhất.

Nhạc Thành cùng Trần gia thanh niên có thực lực tứ tinh Đấu tôn, Hắc ưng ngũ tinh Đấu tôn, về phần Tôn Thi Thi lực tinh Đấu tôn, so với Nhạc Siêu cùng Trần gia thanh niên thì mạnh hơn.

Yến Hiểu Kỳ thực lực tu vi cao nhất, đương nhiên tốt hơn một chút, chỉ hơi thở một chút mà thôi, nhưng năng lực này cũng tiêu hao không ít ma pháp lực.

- Hiểu Kỳ tiểu thư, các người không có gặp phải những người khác sao?

Hắc ưng nhìn Yến Hiểu Kỳ hỏi, vẻ mặt trầm xuống, trong này có cấm chế cấm phi hành, mọi người phi hành tiêu hao rất nhiều đấu khí.

- Ta đã gặp được Thi Thi, các người sao chọc tới đám ma thú như vậy.

Yến Hiểu Kỳ nhìn Hắc ưng hỏi, Yến Hiểu Kỳ vừa mới gặp Tôn Thi Thi đang định bay qua dãy núi, đột nhiên nghe tiếng xé gió vang lên, lập tức nhìn thấy người chạy tới, thì cũng vội vàng chạy theo.

- Chúng ta ở chỗ này hai ngày, ngày hôm qua chúng ta bốn người, còn có Tôn gia huynh đệ, nhưng gặp phải một con ma thú rất lợi hại đã giết chết vị Tôn gia huynh đệ kia, chúng ta muốn cứu cũng không có cách, hôm nay chúng ta dự định đi đường vòng. Ai ngờ vẫn bị một ít ma thú phát hiện, cho nên chúng ta mới phải bỏ chạy như vậy.

Hắc ưng nói xong nhìn Tôn Thi Thi, ngày hôm qua người của Tôn gia chết, trong lòng của hắn cũng không khỏi áy náy.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

595. Chương 515: Nghiệt Súc Muốn Chết (1).

- Trong này nguy hiểm vô cùng, mọi người đều hiểu.

Mới có mấy ngày, Tôn Thi Thi biết rõ nguy hiểm cỡ nào rồi.

- Hắc ưng, những ma thú thực kia lực rất mạnh sao?

Yến Hiểu Kỳ hỏi.

- Hiểu Kỳ tiểu thư, đám ma thú kia chỉ là một bộ phận trong đó mà thôi, mặt không ít ma thú, ở trong Huyền Thiên nội lực chưa từng có gặp qua. Ngày hôm qua ta nhìn thấy một con ma thú cấp tám hậu kỳ, lợi hại vô cùng, chúng ta căn bản không phải đối thủ, vừa mới nhìn thấy đám phi hành ma thú, mỗi một con cũng là cấp tám trung kỳ ma thú, nếu bị chúng cuốn lấy thì rất khó thoát thân.

Hắc ưng nói.

- Chẳng lẽ chúng ta cứ ở đây sao.

Yến Hiểu Kỳ nói, đám ma thú này đúng là lợi hại, cho nên bọn họ cũng chỉ có thể đi đường vòng mà thôi.

- Hiểu Kỳ tiểu thư, chúng ta đã thử qua, phía trước là dãy núi có rất nhiều ma thú, ngày hôm qua chúng ta cũng không thể lách qua đám ma thú kia, nếu chúng ta không đi đường vòng, thì càng tốn thời gian hơn.

Hắc ưng nói.

- Vậy bây giờ chúng ta nên làm gì?

Tôn Thi Thi nhìn Yến Hiểu Kỳ hỏi.

- Chúng ta nghỉ ngơi một chút, sau đó hãy tính.

Yến Hiểu Kỳ nói.

Lập tức năm người tìm một chỗ tương đối an toàn điều tức, lần này để ổn định tinh thần bọn họ quyết định ở nơi này nghỉ ngơi một ngày.

Lúc này dưới chân một dãy núi, Nhạc Thành có chút buồn bực nhìn dãy núi trước mắt, bản thân hắn cũng không biết khi nào mới có thể đi ra ngoài, lúc này đã là ngày thứ mười, ở vùng núi này, cũng không biết những người khác đang ở nơi đâu.

- Nhạc Thành, phía trước hình như không giống, chàng cảm thấy có gì lạ không?

Đông Phương Lạc Nhan nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Là ma thú, có ma thú tới.

Minh Yêu ở bên cạnh biến sắc nói.

- Ở đây không thiếu ma thú, các người chú ý một chút.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, bây giờ hắn cũng cảm thấy xa xa có tiếng xé gió vang lên, tựa hồ là có không ít ma thú lao đến.

- U u.

Trong lúc Nhạc Thành vừa nói xong, xa xa đã xuất hiện một đám phi hành ma thú, đám ma thú đông nghịt tạo thành một mảng lớn, giống như là một đám mây đen vậy.

- Đáng chết, nhiều ma thú như vậy sao.

Nhạc Thành âm thầm cau mày lại, đám phi hành ma thú này có khoảng mười năm mười sáu con, mỗi một con đều cao 2000m, tụ tập cùng một chỗ, ngay cả trời cũng đều che hết.

- Nhạc Thành, làm sao bây giờ.

Đông Phương Lạc Nhan nhìn Nhạc Thành hỏi, sau khi nàng nhìn thấy đám ma thú cũng không biết đối phó như thế nào.

- Các người chú ý một chút.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, cũng cảm giác được sự tình tựa hồ là khó giải quyết, đám ma thú này thực lực cũng không biết thế nào, xem hình hình thì cũng không kém.

Đám ma thú này lúc này đã xuất hiện ở trong tầm mắt của Nhạc Thành, đông nghịt làm cho ánh mắt cũng bị che mờ, tổng cộng là mười sáu con bay ở trên giữa không trung. Mười sáu con ma thú này rất lớn, trên không trung che lấp cả hoàng hôn.

Nhạc Thành đánh giá mười sáu con ma thú một chút, nhìn bộ dáng của chúng cùng Tứ Sí Ma ưng có chút giống nhau, toàn thân một mảnh đen kịt, trên người dày đặc lông vũ, hai mắt sắc bén dị thường.

- Xoẹt.

Nhạc Thành đang đánh giá đám ma thú, nhưng mà đám ma thú cũng không khách khí, phía trước đều huy động hai cánh, dưới bụng một đôi chảo cứng rắn sắc bén giống như là móng của chim ưng sẵn mỗi, lao tới Chop lấy Nhạc Thành.

- Nghiệt súc muốn chết.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, đồng thời thân hình rất nhanh lùi lại, sau đó nhảy lên không trung, đồng thời trong tay đại chưởng ngưng tụ, một cổ khí tức mạnh mẽ cũng nhanh chóng tràn ngập ở giữa không trung.

- Tru Ma chưởng.

Chưởng ấn của Nhạc Thành ngưng tụ chụp về phía ma thú, chưởng ấn cũng mang theo một mảnh khí tức cuồng bạo.

Tru Ma chưởng của Nhạc Thành bây giờ đủ để chống lại lục tinh Đấu tôn, Nhạc Thành cũng muốn thử một chút xem đám ma thú này có thực lực như thế nào. Nếu như đám ma thú này thực lực rất mạnh, thì hắn cũng đành phải bỏ chạy mà thôi. Nếu thực lực cũng không phải mạnh, thì hắn cũng không cần phải lo lắng, cùng với Đông Phương Lạc Nhan, Minh Yêu giải quyết.

- Ha ha.

Giữa không trung một ít ma thú bị Nhạc Thành công kích kêu to hai tiếng, lập tức hai cánh giương lên, thân thể khổng lồ vô cùng linh mãnh cấp tốc trầm xuống, tựa hồ là muốn né tránh né công kích của Nhạc Thành.

Ma thú linh mãnh phản ứng vượt qua ngoài dự liệu của Nhạc Thành, quả thật là có chút khó tin.

Nhưng dù sao ma thú này cũng có thân hình quá lớn, Tru Ma chưởng vỗ vào trên lưng con ma thú này.

Giống như là Long Quyển Phong vậy, trên lưng con ma thú này có một mảng lông vũ màu đen bị chưởng ấn đánh vào, lông vũ bay tán loạn, trên lưng của nó mơ hồ có vết máu.

- Ha ha.

Con ma thú này đau đớn gào thét một tiếng, hai cánh giương lên, cánh phải hung hăng đánh về phía Nhạc Thành.

- Nghiệt súc.

Nhạc Thành quát lạnh một tiếng, một chiêu vừa rồi của hắn đã phát huy tương đương với cấp tám ma thú trung kỳ mà thôi, cũng tương đương với ngũ tinh Đấu tôn đến lục tinh Đấu tôn, loại thực lực này chưa tính là quá mạnh mẽ, nhưng tuyệt đối là không thấp.

- Đoạt Hồn chỉ.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, mấy đạo ánh sáng màu xanh chói mắt giống như mấy đạo cầu vòng nổ bắn ra hướng về phía ma thú, đồng thời, thân hình Nhạc Thành lần nữa cấp tốc rất nhanh lùi lại mấy chục thước.

- Xuy xuy Xùy.

Mấy đạo thanh mang hung hăng bắn vào cánh phải của con ma thú này, kèm theo là một mảnh lông vũ rơi xuống, cánh phải ma thú lúc này cũng vô lực xụi xuống, thân hình ở giữa không trung cũng có chút trầm xuống.

- Ha ha.

Con ma thú này quỷ dị kêu lên đau đớn mấy tiếng, sau đó cũng thối lui lại, thân hình hơi nghiêng, tựa hồ là bị thương không nhẹ vậy.

- U u.

Lúc này, đám ma thú quỷ dị ở phía sau lưng, há mồm phun ra một mảnh hắc mang hướng về phía Nhạc Thành lao đến.

Mảnh hắc mang này được phun ra vài trăm mét, nhưng bên trong mảnh hắc mang có rất nhiều sợi tơ đen nhỏ kéo dài ra, sợi tơ đen thoạt nhìn có bộ dáng rất là khủng bố.

- Xuy xuy.

Sợi tơ đen bên trong hắc mang kéo dài ra, sau đó đột ngột hướng tới Nhạc Thành công kích, tốc độ nhanh như tia chớp.

- Chút tài mọn mà thôi, phá cho ta.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, không chút hoang mang, trong tay thủ ấn đánh ra, một mảnh thanh mang nhanh chóng tràn ngập ra, một mảnh thanh mang bao trùm lấy mảnh hắc mang này.

- Vô Thượng Chân Hoả, diệt.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

596. Chương 515: Nghiệt Súc Muốn Chết (2).

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức một mảnh kia thanh mang bao vây lấy mảnh hắc mang, lúc đó đột ngột hóa thành ngọn lửa nóng bỏng ngập trời, ngọn lửa này đem hắc mang sợi tơ đen thôn phệ tất cả.

- Ti ti.

Tiếng lửa tí tách đốt cháy, mảnh hắc mang màu đen bị Vô Thượng Chân Hoả đốt cháy, tạo thành sương mù tràn ngập bên trong.

- Kiểm Âm Ảnh.

Trong lúc Vô Thượng Chân Hoả bao bọc hắc mang, Nhạc Thành trong tay ba đường màu vàng sáng quay vòng cũng từ trước thân xẹt qua tạo thành một đường vòng cung quý dị hướng về phía ma thú.

- Ha ha.

Một con ma thú nhìn thấy Nhạc Thành phát ra ba đường sáng quay vòng, thì rất nhanh lùi lại, hai cánh của nó giương lên, tốc độ quả thực rất nhanh, nhưng so với kiểm Âm Ảnh Nhạc Thành cũng chậm hơn vài phần.

Nếu ở dưới kiểm Âm Ảnh, Ma thú này nếu muốn toàn thân trở ra cũng không thể, Nhạc Thành tâm niệm vừa động, kiểm Âm Ảnh tách ra từ ba phương hướng, hai đường sáng quay vòng hướng hai cánh ma thú, còn lại một đường công kích dưới bụng con ma thú này.

- Ha ha.

Cảm giác được ba đường sáng quay vòng tập kích, ma thú huy động hai cánh rất lớn, mạnh mẽ hất lên, hướng tới ba cái kiểm Âm Ảnh đánh tới, hai cánh kích động phòng ngự, tạo thành một cỗ khí xoáy cường hãn.

Lúc này cỗ khí xoáy cường hãn mặc dù đối với kiểm Âm Ảnh có nhất định ảnh hưởng, nhưng ảnh hưởng cũng không lớn. Nhạc Thành trong tay thủ ấn hơi đổi, ba kiểm Âm Ảnh trực tiếp đi qua luồng khí hướng về phía hai cánh và bụng ma thú đánh xuống.

- Xuy xuy Xùy.

Ba đường sáng quay vòng bao phủ lông vũ ma thú, lập tức thân hình ma thú ở giữa không trung chấn động, hai đường sáng quay vòng bắn vào hai cánh, lập tức đạo màu vàng sáng quay vòng thứ ba đâm vào dưới bụng ma thú tạo thành một lỗ máu rất lớn.

- Ha ha.

Con ma thú này kêu thảm một tiếng, sau đó ở giữa không trung, thân thể khổng lồ rơi xuống mặt đất, khiến cho mặt đất chấn động một mảnh.

- Thi Thi, người cảm giác được cái gì không?

Ở một chỗ an toàn, Yến Hiểu Kỳ đột nhiên mở ra hai mắt, lập tức nhìn Tôn Thi Thi hỏi, trong lúc điều tức, Yến Hiểu Kỳ tựa hồ như có cảm thấy cái gì đó.

- Hình như phía trước có người đang kịch chiến, không biết là người nào.

Tôn Thi Thi mở hai mắt trả lời.

- Có phải là Nhạc Thành hay không.

Yến Hiểu Kỳ hỏi.

- Không biết, nói không chừng là hắn, nhưng mà cũng có thể là người của Tứ đại thú tộc.

Tôn Thi Thi nói, nàng lúc này cũng không dám xác định là ai, ở chỗ này, còn có người của Tứ đại Thú tộc cùng người của Hắc Ám Thần điện nữa.

- Cũng có thể là người của Tứ đại thú tộc, cũng có thể là người tứ đại nhân tộc, chúng ta nên đi xem sao.

Yến Hiểu Kỳ nói.

- Hiểu Kỳ tiểu thư, có lẽ là người của Hắc Ám Thần điện và người của Tứ đại thú tộc đấy, hơn nữa đám ma thú kia, có lẽ Hắc Ám Thần điện và người của Tứ đại thú tộc đang đối phó.

Hắc ưng nhắc nhở nói.

- Chúng ta trước hãy quan sát một chút, nếu tình huống không như vậy, chúng ta rời đi cũng không muộn.

Yến Hiểu Kỳ nói, cũng quyết định đến xem, các nàng vì nguyên nhân sợ là Nhạc Thành, cho nên lo lắng vô cùng.

- Yến Hiểu Kỳ mau đến xem đi, tất cả đều cùng đi xem, mọi người thu dọn đồ đạc đi.

- Ha ha.

Giữa không trung tất cả phi hành ma thú tựa hồ bị Nhạc Thành chọc giận, tất cả ào ào công kích đến, mà ngay cả Đông Phương Lạc Nhan và Minh Yêu cũng không tha, thân thể khổng lồ ở giữa không trung đánh về phía ba người.

- Kim Long chi thể.

Nhạc Thành mặc dù kiểm tra xong thực lực của đám ma thú này đều là cấp tám trung kỳ, nhưng số lượng rất đông nên hắn cũng không dám khinh thường, trong đó có vài con ma thú vây hãm phía dưới, cũng chỉ có thể bố trí Kim Long chi thể mà thôi.

Một mảnh Long Lân che chở thân thể, Nhạc Thành cũng đối mặt với một số ma thú công kích, Kim Long chi thể chống lại ma thú công kích cũng không phải là cái gì khó khăn.

- Thịch.

Đông Phương Lạc Nhan trong tay đánh ra một cầu lửa công kích về phía một con phi hành ma thú, nhưng đối với cầu lửa của Đông Phương Lạc Nhan, con Ma thú này tựa hồ cũng không e ngại gì cả.

- Thịch.

Vội vàng đánh ra, Minh Yêu kích thương một con Ma thú, lập tức thối lui đến bên người Nhạc Thành nói:

- Nhạc Thành, làm sao bây giờ, chúng ta chạy đi, hay là giết hết toàn bộ đám ma thú này?

- Không thể được, dù sao chúng ta cũng không thể trì hoãn thời gian.

Nhạc Thành trả lời.

Trên đường cũng đã chậm trễ không ít thời gian, Nhạc Thành bây giờ không dám tùy tiện trì hoãn thời gian thêm nữa, đến Cổ động nhất định phải nhanh hơn mới được.

- Tốt lắm, dù sao đám ma thú này cũng không phải cứ giết mới được.

Minh Yêu nói, thân thể mềm mại lần nữa vọt vào bên trong đám ma thú.

- Gào.

Một tiếng ma thú rất lớn truyền ra, lập tức Minh Yêu đang ở giữa không trung đã hóa thành thân thể dài hơn 2000m, bản thể gào thét một tiếng, sau đó hung hăng đánh về phía đám ma thú.

- Ngao.

Giữa không trung, một con phượng hoàng đầy màu sắc bay lên trời, Thất Thái Phượng Hoàng toàn thân mỹ lệ vô cùng, ở giữa không trung chiếu rọi đầy màu sắc, màu sắc huyền lệ đồng thời tràn một cỗ khí tức mạnh mẽ dị thường.

Trên thân của Thất Thái Phượng Hoàng ngập trời ngọn lửa, những Ma thú quỷ dị kia đối với cầu lửa của Đông Phương Lạc Nhan e ngại, nhưng đối với thiên phú bản thể ngọn lửa ngập trời của Đông Phương Lạc Nhan, e ngại theo bản năng vậy.

Nhạc Thành cảm giác được bản thể Đông Phương Lạc Nhan bây giờ tràn ngập khí tức mạnh mẽ, hẳn cũng cảm thấy có chút ít kinh thán, so với mấy năm trước, ngọn lửa trên người Đông Phương Lạc Nhan mạnh mẽ hơn rất nhiều, tựa hồ so với Vô Thượng Chân Hỏa cũng kém hơn một chút mà thôi.

- Hu.

Bản thể phượng hoàng bắt đầu vỗ cánh, hai cánh đầy màu sắc mang theo ngọn lửa tại giữa không trung tràn ngập ra hơi thở nóng bỏng.

Lập tức, bản thể phượng hoàng của Đông Phương Lạc Nhan phun ra một cỗ ngọn lửa nóng bỏng hướng về phía ma thú, ngọn lửa nhanh chóng đánh về phía đám Ma thú quỷ dị.

Cảm giác được bản thể Đông Phương Lạc Nhan bây giờ có khí tức cường hãn, đám Ma thú đột nhiên cấp tốc lui ra, đối với bản thể Đông Phương Lạc Nhan bọn chúng căn bản không dám đến gần.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

597. Chương 516: Bản Thể Phượng Hoàng.

- Hu.

Một lần nữa ngọn lửa tràn ngập ra, Đông Phương Lạc Nhan tựa hồ sớm đã đoán trước, đám ma thú này rất nhanh lùi lại, thân thể khổng lồ vô cùng linh mãnh quỷ dị, đánh ra một ngọn lửa bao bọc đám ma thú ở bên trong.

- Ti ti.

Đám ma thú quỷ dị lúc này quanh thân có một mảnh hắc mang nồng đậm, tựa hồ tràn ngập ra, lập tức thân thể toàn bộ bao bọc ở trong, nhìn về phía đó là một đám mây đen vậy.

Chỉ là một mảnh hắc mang này cũng không có thể ngăn cản bản thể Đông Phương Lạc Nhan phun ra ngọn lửa, ngọn lửa này không có đám hắc mang có thể ngăn cản, một lát sau, hắc mang bị ngọn lửa đốt cháy mất hơn phân nửa.

- Ha ha.

Chỉ là lúc này, có hai con Ma thú quỷ hướng về phía Đông Phương Lạc Nhan lao đến, bọn chúng đều phun ra một mảnh hắc mang công kích cái bọc kia.

- Thành thịnh.

Xa xa trên không trung, Minh Yêu hóa thân thành Viễn cổ Minh Xà cùng bốn con Ma thú dây dưa cùng một chỗ, mặc dù bốn con ma thú thân hình rất lớn, thiên phú bản thể Minh Yêu cũng chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

Chiếc đuôi màu xanh hung hăng rút ra, một con ma thú đột nhiên đánh thẳng vào bản thể của Minh Yêu Viễn cổ Minh Xà.

Đối với thiên phú bản thể Minh Yêu, Nhạc Thành cũng không thể không tự hỏi, thiên phú bản thể Minh Yêu Viễn cổ Minh Xà thật đúng là thiên phú bất phàm, so với đám ma thú này cường hãn hơn rất nhiều.

- Nếu được tiếp nhận tẩy lễ, sau đó khôi phục toàn bộ huyết mạch, thực lực hẳn càng thêm cường hãn.

Nhạc Thành trong lòng âm thầm kinh thán, trong lòng cũng đang suy đoán về bản thể Viễn cổ Minh Xà cùng Yêu Huyền ai có thiên phú hơn, tám cánh linh mẫn thiên phú tối cường là Cửu Chuyển Yêu Đồng, mà Viễn cổ Minh Xà thiên phú mạnh nhất không biết là cái gì.

- Nghiệt súc.

Nhạc Thành đang lúc đánh giá bản thể Minh Yêu Viễn cổ Minh Xà thì đám ma thú đã đến gần, há mồm phun ra một mảnh hắc mang, bên trong hắc mang từng đường sợi tơ đen hướng về phía Nhạc Thành công kích đến.

- Kiếm Âm Dương.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, lúc này cũng chỉ dùng tới toàn lực giết đám ma thú, nếu không phỏng chừng gây khó dễ thì đường vòng có thể đi qua, nhưng trì hoãn thời gian một hai ngày.

- Phân ra.

Trong tay thủ ấn đồng thời đánh ra, kiếm Âm Dương sau đó xuất hiện ở mi tâm Nhạc Thành, thủ ấn Nhạc Thành lần nữa biến đổi, kiếm Âm Dương chia ra làm bảy thanh lơ lửng tại trước thân Nhạc Thành, bảy thanh kiếm Âm Dương đều biến thật lớn, kiếm quang tạo thành hình quạt tại trước thân Nhạc Thành, một cỗ khí tức mạnh mẽ cũng tràn ngập quanh thân Nhạc Thành.

- Đi.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức bảy đường kiếm quang phân biệt hướng về phía ba con ma thú quỷ dị.

Ở chỗ này kiếm quang đánh ra, những con Ma thú cũng cảm thấy nguy hiểm, mỗi con đều do dự, tựa hồ là không dám tiến lên.

- Chết đi.

Nhạc Thành hét lớn, trong tay thủ ấn biến đổi, một thanh kiếm Âm Dương trực tiếp hung hăng bổ vào trên lưng ma thú.

- Xuy xuy.

Một mảnh kiếm mang thật lớn biến thành chi lực cường hãn, lập tức từ trên lưng ma thú quỷ dị trực tiếp đánh tới.

- Ha ha.

Ma thú quỷ dị gào thét thê thảm, sau đó thân thể khổng lồ hung hăng rơi vào trên mặt đất.

Kiếm Âm Dương của Nhạc Thành lúc này giết bất tỉnh Đấu tôn cũng không có vấn đề gì, ma thú quỷ dị cũng tương đương với cấp tám ma thú trung kỳ mà thôi, trình độ đó so với lực tinh Đấu tôn, đối với kiếm Âm Dương dễ dàng kích bại.

Với một con ma thú bị giết, đám ma thú quỷ dị hướng một bên tán đi, nhưng vẫn vây quanh Nhạc Thành vào giữa.

- Hừ, nghiệt súc.

Trong miệng Nhạc Thành quát nhẹ, lập tức trong tay thủ ấn đánh ra, ngược lại chủ động công kích về phía Ma thú quỷ dị.

Lúc này có phượng hoàng thiên phú bản thể Đông Phương Lạc Nhan, bản thể Minh Yêu Viễn cổ Minh Xà, còn có Nhạc Thành cùng đám Ma thú quỷ dị dây dưa cùng một chỗ, thực lực ba người cũng là Đông Phương Lạc Nhan yếu nhược một chút mà thôi, nhưng với phượng hoàng thiên phú bản thể, cũng có thể chống lại ba con ma thú, bản thân Minh Yêu là bát tinh Đấu tôn, so với Nhạc Thành cũng không khác biệt lắm, cộng thêm bản thể thiên phú Viễn cổ Minh Xà càng thêm cường hãn, đám ma thú quỷ dị cũng rất khó chống lại.

Thời gian lúc này ba người áp chế đám ma thú, một lát sau, Minh Yêu lần nữa giết thêm một con ma thú, đây đã con ma thú thứ ba mà Minh Yêu giết được.

- Xuy xuy.

Hai thanh kiếm thật lớn trực tiếp bổ vào hai cánh một con ma thú, một đường kiếm quang quỷ dị đâm xuống dưới bụng ma thú.

Ma thú quỷ dị thê thảm gào thét một tiếng, lập tức rơi vào trên mặt đất.

Trong tay thủ ấn thu lại, lúc này Nhạc Thành giết đúng năm con ma thú quỷ dị, công thêm hai con ngay từ đầu Nhạc Thành kích sát, còn có Đông Phương Lạc Nhan giết hai con ma thú, thì trong vòng nửa canh giờ, giữa không trung vốn có mười sáu con ma thú chỉ còn có năm con, năm con ma thú quỷ dị, đã hoàn toàn không có phải là đối thủ của ba người nữa rồi.

- Ha ha.

Còn lại năm con ma thú kêu một số thanh âm quỷ dị, tựa hồ là muốn thông tri những ma thú khác.

- U u.

- Ha ha.

Lúc đó năm con ma thú liền nhanh chóng lùi lại, thân hình khổng lồ biến mất tại giữa không trung.

- Rất cục là biết sợ rồi.

Nhạc Thành chăm chú nhìn mấy con ma thú bỏ chạy, lẩm bẩm nói, cũng không có ý định đuổi theo.

- Xuy xuy.

Đông Phương Lạc Nhan cùng Minh Yêu cũng thu hồi thiên phú bản thể đi tới trước mặt Nhạc Thành. Chỉ là về mặt hai người bây giờ tái nhợt, Đông Phương Lạc Nhan thoát nhìn thì càng thêm nghiêm trọng, Minh Yêu so với Đông Phương Lạc Nhan tốt hơn một chút, dù sao thực lực của Minh Yêu cũng mạnh hơn Đông Phương Lạc Nhan không ít.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

598. Chương 517: Huyền Linh U Thảo (1).

- Nhạc Thành, làm sao bây giờ.

Đông Phương Lạc Nhan nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Chúng ta trước qua vùng núi này rồi tìm một chỗ nghỉ ngơi.

Nhìn sắc mặt của nhị nữ, Nhạc Thành biết rõ hai nữ tử này cũng tiêu hao không ít đầu khí, các nàng lúc này cũng muốn nghỉ ngơi, nếu để chậm sợ sinh biến.

- Ồ.

Nhạc Thành nói xong, lập tức nhướng mày, lần nữa mỉm cười, lẩm bẩm nói:

- Hai nàng đến đây.

Nhạc Thành hướng sau lưng nhìn lại, một lát sau đã xuất hiện năm thân ảnh, phía trước đứng là Yến Hiểu Kỳ cùng Tôn Thi Thi, sau lưng đứng là có Hắc ưng cùng Nhạc Siêu, còn có Trần gia thanh niên.

- Hiểu Kỳ, rốt cục tìm được nàng, các nàng không sao chứ.

Nhạc Thành mỉm cười, lập tức nhìn Yến Hiểu Kỳ nói.

Nam nhân có thể có rất nhiều nữ nhân, nhưng trong lòng nam nhân có một điểm, đó là Nhạc Thành lúc nào cũng quan tâm đến Yến Hiểu Kỳ nhất, bởi vì Yến Hiểu Kỳ là cô gái đầu tiên mà Nhạc Thành đã đính hôn, đối với Nhạc Thành trong lòng vẫn luôn để ý Yến Hiểu Kỳ, tất nhiên không phải các nữ nhân khác Nhạc Thành không thêm để ý, mà là ý nghĩa khác nhau, cái đó cùng những thứ khác không quan hệ, cũng bởi vì là ý nghĩa không giống mà thôi, nam nhân phức tạp.

- Ta đã tìm được rồi.

Yến Hiểu Kỳ trừng mắt nhìn Nhạc Thành một cái, bên trong ánh mắt là toàn bộ đều là thâm tình, sau khi nhìn thấy Nhạc Thành không có việc gì, nàng cũng thở dài một hơi.

- Nhạc Thành, chàng không có muốn gặp ta sao, sao không để ý đến ta vậy.

Tôn Thi Thi sắc mặt trắng bệch nhìn Nhạc Thành một cái, sau khi nhìn thấy Nhạc Thành chỉ có để ý tới Hiểu Kỳ, không khỏi có chút giận giữ.

- Ta nhìn thấy nàng, các nàng không có việc gì là tốt rồi.

Nhạc Thành nhìn Tôn Thi Thi mỉm cười nói.

- Hiểu Kỳ tỷ, Thi Thi, các người làm thế nào tới được đây, thật tốt.

Đông Phương Lạc Nhan đi tới bên người Yến Hiểu Kỳ cùng Tôn Thi Thi nói, mặc dù ba cô gái này thời gian gặp nhau cũng không dài, nhưng bởi vì quan hệ với Nhạc Thành, ba cô gái này cũng tín nhiệm lẫn nhau.

- Ủ, Lạc Nhan, làm sao người cũng có ở đây.

Yến Hiểu Kỳ cùng Tôn Thi Thi lập tức cùng với Đông Phương Lạc Nhan hàn huyên.

- Tộc trưởng, người làm sao lại ở chỗ này, mãnh thú là các người giết sao.

Nhạc Siêu nhìn Nhạc Thành thì lễ, lập tức nhìn thấy phía trước là thi thể ma thú, kinh ngạc hỏi.

- Ủ, là chúng ta vừa mới giết.

Nhạc Thành trả lời.

- Tộc trưởng là không tốt, chúng ta lập tức rời đi mới được.

Nhạc Siêu sắc mặt đột nhiên thay đổi, tựa hồ là e ngại cái gì đó vậy.

- Nhạc Siêu, người làm sao vậy, đã xảy ra chuyện gì.

Nhạc Thành nhìn thấy biểu tình của Nhạc Siêu, lập tức nghi ngờ hỏi.

- Nhạc tộc trưởng, tại đây ma thú không dừng lại mấy con như vậy, người giết đám ma thú đó chỉ là chín trâu mất sợi lông mà thôi, phía trước tiên có một đám ma thú rất đông, chúng ta lên đi, nếu không quá trễ.

- Rầm rầm.

Trong lúc thanh âm của Hắc ưng vừa dứt âm, lúc đó có một mảnh mây đen đông nghịt lao đến, tất nhiên, đây không phải là mây đen, mà là một đám ma thú.

- Không xong.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, lập tức nói:

- Mọi người đi mau, nhanh.

Một đám đông nghịt ma thú, Nhạc Thành phảng chừng ít nhất cũng là có hơn một ngàn con, nhiều ma thú như vậy tuyệt đối không phải mấy người có thể chống lại.

- Sưu sưu sưu.

Tất cả mọi người đều là Đấu tôn cường giả, sau khi xong lời của Nhạc Thành nói, sau đó lập tức bỏ chạy, xa xa có một đám ma thú đông đến mức dọa người, có hơn một ngàn con ma thú, chỉ cần bao vây cũng làm một chết mọi người rồi.

Sau đó mọi người chạy đến một cái sơn động rất lớn, Nhạc Thành bày ra một cấm chế, mới cùng mọi người nghỉ ngơi, cũng may mọi người sớm phát hiện, rốt cục bỏ rơi được đàn Ma thú.

- Sao lại có chuyện như vậy, chẳng lẽ các người đã tới nơi này sao?

Nhạc Thành nhìn Nhạc Siêu hỏi, nghe Nhạc Siêu nói, tựa hồ hắn đã biết vùng núi này có không ít ma thú.

- Tộc trưởng, ba ngày trước chúng ta đi tới nơi này, một huynh đệ Tôn gia đã hy sinh tại trong thung lũng, dãy núi này có rất nhiều ma thú.

Nhạc Siêu nhìn Nhạc Thành, lập tức kể lại một lần.

- Đúng là một dãy núi ma thú, không biết có bao nhiêu con ma thú đây.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, muốn vượt qua, xem ra có chút phiền toái.

- Nhạc tộc trưởng, bây giờ chúng ta làm gì?

Hắc ưng nhìn Nhạc Thành hỏi, lần trước Hắc ưng tại Vũ Văn giã bị một chiêu Nhạc Thành đánh bại, hắn cũng biết rõ thực lực của Nhạc Thành, ngay lúc này, cũng muốn nghe lời của Nhạc Thành.

- Chúng ta nghĩ biện pháp qua, nhưng cứ lao ra, nhất định là rất khó khăn.

Nhạc Thành nói.

- Có phải muốn qua dãy núi ma thú, chúng ta cũng không có biện pháp gì, ngoại trừ xông vào, chúng ta còn có thể làm cái gì đây.

Trần gia Thanh niên nói, trong ánh mắt bất đắc dĩ vô cùng.

- Chúng ta bây giờ đầu tiên phải biết ma thú ở dãy núi rốt cuộc là có bao nhiêu con, nếu không chúng ta sợ không thể qua được, nếu biết rõ ma thú ở đây như thế nào, có lẽ ta có biện pháp.

Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành sớm đã là nghĩ một số biện pháp, nếu gặp phải rất đông ma thú thì hắn sẽ cho mọi người tiến vào bên trong tháp Hạo Thiên, sau đó bản thân dùng tới đòn địa phủ trực tiếp tiến vào lòng đất là được rồi.

Nhưng Nhạc Thành không biết rõ vùng núi này có bao nhiêu con ma thú, vạn nhất đến lúc đi ra mà chui vào ổ ma thú, thì càng thêm phiền toái.

- Rất khó, chúng ta chưa từng tới vùng núi này.

Yến Hiểu Kỳ nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

599. Chương 517: Huyền Linh U Thảo (2).

- Mọi người nghỉ ngơi trước đi, sáng ngày mai để ta đi xem trước.

Nhạc Thành nói, hẳn quyết định sáng ngày mai đi xem.

- Vậy người phải cẩn thận một chút, hay là chúng ta đi cùng chàng.

Yến Hiểu Kỳ nói, Nhạc Thành muốn đi một mình, Yến Hiểu Kỳ không yên tâm.

- Một mình anh là được rồi, nàng không cần lo lắng.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Nhạc Thành, người của viễn cổ Minh Xà tộc làm sao cùng chàng đi như vậy, tựa hồ là...

Tôn Thi Thi nhìn Nhạc Thành nói, trong ánh mắt đánh giá Minh Yêu.

Kỳ thật đám người Hắc ưng cùng Yến Hiểu Kỳ cũng dò xét Minh Yêu, bọn họ cũng không biết người của viễn cổ Minh Xà tộc tại sao lại cùng đi bên người Nhạc Thành như vậy, bọn họ thấy vậy cũng không quá yên tâm.

- Các người không cần lo lắng, ta đã bị linh hồn phong ấn, mạng của ta ở trong tay hẳn rồi.

Minh Yêu nói, Tứ đại Thú tộc cùng tứ đại nhân tộc quan hệ vi diệu, nàng tự nhiên là rõ ràng.

Mọi người nghe được Minh Yêu nói xong đều có chút ít nghi hoặc, nhưng cũng không có hỏi nhiều, lập tức đều khoanh chân ngồi xuống điều tức, Nhạc Thành cùng Đông Phương Lạc Nhan, Minh Yêu tiêu hao cũng không ít, cũng muốn khôi phục thực lực.

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành thu dọn xong, sau đó đã ly khai khỏi sơn động, Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Siêu cũng muốn đi theo, nhưng bị Nhạc Thành cự tuyệt, có mọi người bên người ngược lại vướng chân vướng tay, Nhạc Thành hay có thói quen một người hành động.

Vì cam đoan mọi người an toàn, Nhạc Thành bắt mọi người tiếp tục lưu lại trong sơn động, lập tức bày ra một cấm chế, sau đó mới rời đi.

Nhạc Thành đi đến thung lũng hôm qua, hẳn do dự một chút, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, sau đó thân ảnh Nhạc Thành hư không tiêu thất.

Dán lên Ấn Thân Phù, Nhạc Thành thả người ở giữa không trung lao đi, vì không muốn làm cho ma thú chú ý, trên đường đi Nhạc Thành cũng tận lực thu liễm khí tức, nếu gặp một số ma thú cực kỳ lợi hại, Ấn Thân Phù cũng không đảm bảo.

Sau một giờ, Nhạc Thành đã bay qua mấy đỉnh núi, đồng thời thần sắc cũng ngưng trọng lên, bên trong vùng núi này ma thú quá nhiều, trên đường đi Nhạc Thành nhìn thấy ma thú không dưới ngàn con.

Nhạc Thành một đường đi về phía trước, ma thú ở dãy núi này tựa hồ là vô cùng vô tận vậy.

Ba giờ sau, Nhạc Thành còn chưa đến dãy núi cuối cùng, mà ma thú trong thung lũng, đã có hàng ngàn con rồi, Nhạc Thành nhìn bộ dáng ma thú, tựa hồ là không đám ma thú quỷ dị mà ngày hôm qua gặp phải.

Bốn giờ sau, Nhạc Thành sắc mặt có chút tái nhợt, đoạn đường phi hành tiêu hao của Nhạc Thành một nửa pháp lực, ở giữa không trung có cấm chế bí ẩn quỷ dị, phi hành bốn giờ không khác gì đã trải qua đại chiến bốn giờ vậy.

- Xem ra phải nghĩ biện pháp khác mới được.

Nhạc Thành nói, lập tức dự định đi về phía trước, mà lúc này, Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, lập tức do dự mở ra một tia thần thức ra.

Một lát sau, sắc mặt Nhạc Thành có chút ngưng trọng lên, sau đó thu hồi thần thức, hẳn cảm thấy nơi này rất là bí ẩn.

- Hảo linh khí nồng đậm, tại đây sao có thể có Huyền Linh u thảo, nơi này rốt cuộc là địa phương nào?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, thần sắc bây giờ nghi hoặc lên.

- Đi xem sao.

Tại đây đúng là có Huyền Linh u thảo, không thể không đi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lập tức hướng về phía linh khí nồng đậm đi đến.

Lại là nửa canh giờ sau, thân ảnh Nhạc Thành xuất hiện ở một vực sâu, trong vực sâu là một mảnh mây mù lượn lờ, hai bên đỉnh núi cao vút.

Mà điều làm cho Nhạc Thành giật mình là, bên cạnh vực sâu đang tụ tập trên trăm con ma thú, một trăm con ma thú hình dạng khác nhau, kỳ dị vô cùng.

Đám ma thú này tựa hồ như là ở chỗ vực sâu này chờ đợi cái gì, trên trăm con ma thú lúc này cũng không nhúc nhích.

- Huyền Linh u thảo hẳn là ở trong vực sâu, chẳng lẽ đám ma thú cũng muốn Huyền Linh u thảo sao?

Nhạc Thành nổi lên nghi ngờ, hẳn sau khi đột phá đến Hợp Thể Kỳ mới cần Huyền Linh u thảo luyện chế Huyền Linh đan, lúc này Nhạc Thành cũng không cần gấp Huyền Linh u thảo, không nghĩ tới ở chỗ này hẳn nhĩ thấy tung tích của Huyền Linh u thảo như vậy.

- Gào.

Thanh âm của đám ma thú kêu gào lên, từ vực sâu truyền ra, thanh âm bay bổng, giống như tiếng chuông vậy.

- Ô ô.

Nghe thấy tiếng thú kêu, ở trên vực sâu gần trăm con ma thú cũng nhanh chóng đứng lên, lập tức lên tiếng phụ họa theo.

- Kêu hú kêu hú.

Lại hai tiếng thú minh truyền ra, lập tức bên trong vực sâu giống như có cái lực lượng khổng lồ gì đó đưa đẩy hai bên đỉnh núi vậy, thoạt nhìn hai bên đỉnh núi vực sâu cũng có chút loạn choạng.

- Gào.

Một tiếng thú minh đỉnh tai nhúc nhích óc thanh truyền ra khỏi vực sâu, lập tức một con ma thú cao nửa thước, dài một mét toàn thân màu xanh từ bên trong vực sâu nhảy ra.

- Ô ô.

Ở trên vực sâu, có hơn trăm con ma thú, sau khi nhìn thấy con ma thú màu xanh này nhảy ra, chúng nó đều như là cung kính cúi đầu chào vậy, ngay cả ngẩng đầu cũng không dám.

Con Ma thú nhỏ màu xanh này thân hình có điểm giống oải răn, thân thể nửa người lửa báo, mà ở đằng sau có một đôi cánh màu xanh nhỏ. Con ma thú này trong sách cổ có ghi lại là loại hung hãn thần thú, tên là Hóa Xà, nguyên văn ghi lại, Hóa Xà, thượng cổ trong truyền thuyết hung hãn, mặt người thân báo, có cánh, giống loài rắn.

- Đây là Hóa Xà, đây tuyệt đối là Hóa Xà rồi.

Nhìn trước mắt con ma thú nhỏ này, trong lòng Nhạc Thành hít một hơi lạnh, ma thú này hình thái đúng là Hóa Xà, Hóa Xà nhưng là thượng cổ thần thú, kiếp trước của Nhạc Thành trong lúc vô tình thu được một cái ngọc giản có ghi lại về con thần thú này, nhưng mà loại thượng cổ thần thú này đã sớm biến mất, ngay cả Tiên Ma giới cũng không còn thượng cổ thần thú này tồn tại.

Trong truyền thuyết, Hóa Xà thần thú tại thời kỳ trưởng thành toàn thịnh, ngay cả Đại La Kim Tiên nhìn thấy nó cũng chỉ có thể đường vòng mà đi, ngay cả pháp bảo tiên khí căn bản là không thể đối phó được nó, thực lực Hóa Xà cũng dị thường hung hãn.

- Ở đây rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra, tại sao trong này lại có thượng cổ thần thú, điều này quả thật không có khả năng, hẳn đây không phải là Hóa Xà rồi.

Trong đây Nhạc Thành hiện lên vô số ý niệm, ở đây tuyệt đối không xuất hiện thượng cổ thần thú, tại Tiên Ma giới cũng sớm biến mất rồi.

- Chết tiệt, người đi ra cho ta.

Một thanh âm non nớt từ trong miệng con ma thú phát ra, lập tức con ma thú nhỏ này ở giữa không trung xẹt qua một đạo tàn ảnh.

- Đáng chết, chúng ta đã bị phát hiện rồi.

Nhạc Thành sắc mặt thay đổi, hẳn không nghĩ tới bản thân mình đã bị phát hiện như vậy, nhưng lúc này cũng chỉ nhanh chóng lùi lại, hẳn biết Hóa Xà thần thú thực lực mạnh đến như thế nào rồi, căn bản là không dám ngạnh kháng.

- Thịch.

Thân hình Nhạc Thành cấp tốc lùi lại, trên thân cũng bố trí xong Kim Long chi thể.

Nhìn thấy Nhạc Thành xuất hiện, một đám ma thú cũng đã nhìn thấy Nhạc Thành rồi.

- Ô ô.

Trên trăm con ma thú đột nhiên bay lên trời, thân hình rất lớn từ bốn phương tám hướng vây quanh Nhạc Thành ở chính giữa.

- Thịch.

Thân ảnh Nhạc Thành rất nhanh lùi lại, Hóa Xà tung ra một kích công kích, lúc này ở trên không trung xuất hiện một cỗ lực lượng cường hãn rất lớn lao tới, mặc dù Nhạc Thành trên thân có Kim Long chi thể cũng tối sầm lại, trong cơ thể lực phủ ngũ tạng cũng đang chấn động lên.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

600. Chương 518: Thượng Cổ Thần Thú Hóa Xà.

Nhạc Thành thân hình cấp tốc lùi lại, hẳn phát hiện bốn phía đã bị đám ma thú vây quanh, sau đó hẳn cũng đành phải dừng thân tại giữa không trung mà thôi.

- Tốc độ thật nhanh.

Trong lòng Nhạc Thành ngạc nhiên, lập tức chăm chú nhìn hơn trăm con ma thú đang bao vây chung quanh, mình bây giờ đã bị vây ở chính giữa, nếu muốn phá vòng vây tựa hồ là không chắc có thể làm được.

- Người là người nào?

Trong lúc Nhạc Thành đánh giá chung quanh, Hóa Xà thần thú nhìn Nhạc Thành hỏi, Hóa Xà lúc này nhìn Nhạc Thành tựa hồ rất là hiếu kỳ vậy.

- Ta vô tình tới đây, ta không có ác ý.

Nhạc Thành sắc mặt hơi biến, không nghĩ tới Hóa Xà còn có thể nói được tiếng người như vậy.

- Ta ở đây chưa bao giờ nhìn thấy nhân loại, người là người thứ nhất.

Hóa Xà thần thú nói, lập tức hai mắt kỳ quái nhìn Nhạc Thành đánh giá, một lát chậm rãi nói:

- Ta cảm giác được người có thể trở thành thức ăn của ta, ta muốn ăn người.

“- Người chẳng lẽ chưa bao giờ nhìn thấy nhân loại sao, ta không phải là thức ăn, người không nên ăn ta.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, lập tức mỉm cười nói.

- Ta ở đây tám năm, ta sau khi sinh cũng ra cũng chỉ nhìn thấy Yêu thú, ta có thể cảm giác được người có thể trở thành thức ăn, trong đầu ta có trí nhớ, ta có thể ăn thịt loài người.

Hóa Xà thần thú với vẻ mặt thành thật nhìn Nhạc Thành nói.

- Ăn ta không có ngon, người muốn ăn ta cũng không dễ dàng.”

Nhạc Thành trả lời, nhưng trong đầu đang nghĩ cách làm thế nào có thể thoát thân, lời nói của Hóa Xà thần thú cũng không biết là thật hay giả, nhưng là mình bây giờ thân ở hiểm địa là sự thật rồi.

- Ta cảm thấy người không phải là đối thủ của ta, ta muốn ăn người không khó khăn lắm đâu.

Hóa Xà thần thú có vẻ mặt thành thật nhìn Nhạc Thành nói, tựa hồ là cho rằng Nhạc Thành là thức ăn của nó vậy.

- Thật không, ta đây đi trước.

Nhạc Thành nói, nhưng thân hình hóa thành một đường sáng quay vòng cấp tốc theo từ trên không trung lao đi, đồng thời trong tay thủ ấn đánh ra.

- Độn địa phù.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, thân hình cũng hướng lòng đất chui vào, chỉ cần tiến nhập lòng đất, Nhạc Thành đã biết mình an toàn rồi.

- Người không chạy thoát được đâu.”

Hóa Xà thần thú nhìn thấy Nhạc Thành hướng mặt đất chạy tới, thân hình như điện chạy theo sau Nhạc Thành, tốc độ so với Nhạc Thành còn nhanh hơn vài phần.

- Thịch.

Nhạc Thành dán độn địa phù lên, sau đó hung hăng lao xuống mặt đất, sau đó toàn bộ thân hình tiến nhập mặt đất, nhưng cũng không cách nào đi vào nửa phần, mặt đất lúc này tựa hồ cứng rắn như sắt vậy.

- Đáng chết, lòng đất cũng có cấm chế.

Nhạc Thành trong lòng thầm mắng một tiếng, lập tức sắc mặt thay đổi, quanh thân pháp lực chuyển động, lập tức nhảy lên trên không trung, Nhạc Thành mơ hồ nhớ rõ Hóa Xà thần thú đó ở sau người đi đang chạy theo mình đánh úp lại .

- Thịch.

Lúc này có một lực công kích rất lớn ở sau lưng Nhạc Thành công kích đến, Hóa Xà thần thú há mồm phun ra một mảnh thanh sắc quang mang phun tại phía sau lưng Nhạc Thành.

- A...a...

Kim Long chi thể trên thân Nhạc Thành có vẻ ẩm đậm xuống, lập tức lực phủ ngũ tạng chấn động nhiều hơn, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, ngoài miệng phun ra máu tươi, cả người cũng thừa cơ nhảy lên giữa không trung.

- Ô ô.

Đồng thời, lúc này đám Ma thú quỷ dị cũng lần nữa bao vây Nhạc Thành, vào giữa, mặc dù không có mệnh lệnh của Hóa Xà thần thú, đám ma thú cũng không phát động công kích Nhạc Thành.

- Đáng chết, thật là phiền toái.

Nhạc Thành sắc mặt thay đổi, Hóa Xà thần thú thực lực thật sự là quá cường hãn rồi, công kích của nó có thể xuyên thấu qua Kim Long chi thể đã thương mình, ít nhất thực lực của nó cũng là cửu tinh Đẩu tôn rồi.

Nhạc Thành vốn định dùng độn địa phù đào tẩu, không nghĩ tới trong lòng đất cũng bố trí cấm chế, ở đây rốt cuộc là địa phương nào, có vẻ chuyên khắc chế người tu chân vậy, điều này làm cho Nhạc Thành cảm thấy vô cùng nghi hoặc.

Ở đây còn có Hóa Xà thần thú, cũng tuyệt đối không phải xuất thân ở Huyền Thiên nội lục, chẳng lẽ nó đến từ thế giới khác sao, đúng là ở đây quá mức quỷ dị.

- Người đã bị thương, càng không có phải là đối thủ của ta.

Hóa Xà thần thú nhìn Nhạc Thành nói.

- Người biết nói tiếng người, vì cái gì không thay đổi món ăn, ta muốn, chúng ta có thể hảo hảo tâm sự.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, lập tức nói.

- Ta hình như có thể biến thành nhân hình, chỉ là ta cho tới bây giờ chưa có thử qua.

Hóa Xà thần thú nhìn chăm chú Nhạc Thành, lập tức trên thân của nó xuất hiện một mảnh thanh mang bao phủ, sau đó xuất hiện một tiểu Đồng mặc Thanh Y cao độ một thước, gương mặt thanh tú xuất hiện ở trước mắt Nhạc Thành.

- Người có phải Hóa Xà tộc hay không.

Do dự một chút, Nhạc Thành nhìn Thanh Y tiểu Đồng hỏi.

- Làm sao người biết, chẳng lẽ người đã biết ta, ta không biết, nhưng ta ở trong trí nhớ biết rõ, ta là người của Hóa Xà tộc, ta là thần thú, ta so với nhân loại các người mạnh hơn rất nhiều, nếu ta trưởng thành, người mạnh nhất của nhân loại các người mới là đối thủ của ta.

Do dự một chút, Thanh Y tiểu Đồng tựa hồ đang suy tư cái gì, lập tức nhìn Nhạc Thành nói.

- Người chính là Hóa Xà, điều này sao có thể, Hóa Xà thượng cổ thần thú tại sao lại xuất hiện ở chỗ này, đây rốt cuộc là địa phương nào.

Nhạc Thành sắc mặt có chút trắng bệch lên, sau khi nghe được Thanh Y tiểu Đồng nói, quả thực nó chính là thượng cổ thần thú, điều đó không phải là ma thú, viễn cổ ma thú có khả năng so sánh với nó, thượng cổ thần thú hung hãn cùng cường ngạnh ngay cả cường giả Tiên Ma giới cũng chỉ có thể đường vòng mà đi.

- Ta biết rõ người là Hóa Xà tộc, hơn nữa ta biết rõ người bây giờ mới tu luyện đến tình trạng yếu nhất, tại đây linh khí không đủ, cho nên người bắt đầu tu luyện rất chậm.

Nhạc Thành nói.

- Người làm sao biết được, ta đang đi tìm địa điểm linh khí có thể trợ giúp ta tu luyện, cho nên ta mới đến đây tu luyện.

Thanh Y tiểu Đồng nhìn Nhạc Thành nói, ánh mắt cũng càng thêm kỳ quái đánh giá Nhạc Thành lại.

- Nếu ta có thể giúp người tìm được nơi linh khí đầy đủ cho người tu luyện, vậy người có thể để cho ta đi hay không.

Nhạc Thành nói.

- Người có thể đủ giúp ta tìm được một chỗ linh khí đầy đủ sao, nếu là thật thì có thể ta đáp ứng thả người đi.

Thanh Y tiểu Đồng hưng phấn mừng rỡ nhìn Nhạc Thành nói.

- Ta tự nhiên là có thể tìm được, nhưng phải đợi một khoảng thời gian nữa mới được, chỗ linh khí đầy đủ không thể nói một cái là có thể tìm được ngay.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, trên mặt lộ ra nụ cười.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

601. Chương 519: Trao Đổi Đan Dược.

- Được rồi, về sau ta đi theo ngươi, nếu như ngươi dám lừa gạt ta, ta nhất định sẽ ăn thịt ngươi.

Thanh Y tiểu Đồng nhìn Nhạc Thành nói.

- Ngươi muốn đi theo ta sao?

Nhạc Thành kinh ngạc nhìn Thanh Y Đồng tử hỏi, tựa hồ là có chút giật mình.

- Không sai, ta không đi theo ngươi, làm sao ta biết được ngươi có gạt ta hay không đây.

Thanh Y Đồng tử nhìn Nhạc Thành nói, ánh mắt giảo hoạt lên.

- Ngươi muốn đi theo ta cũng có thể, nhưng ngươi phải nghe lời ta.

Nhạc Thành nói.

- Được rồi, nhưng ngươi cũng phải ấn định cho ta thời gian, khi nào có thể giúp ta tìm được chỗ linh khí đầy đủ đây.

Thanh Y tiểu Đồng nhìn Nhạc Thành nói, ánh mắt giảo hoạt vô cùng.

- Nửa năm, trong vòng nửa năm ta đã có thể tìm được cho ngươi chỗ linh khí đầy đủ.

Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành trong lòng cũng có dự định, Hóa Xà thần thú thực lực mặc dù mạnh mẽ, nhưng nếu hắn có thể thuận lợi thu hồi tám viên Linh châu Thượng cổ, đến lúc đó thì có thể ngăn chặn được Hóa Xà, Nhạc Thành lúc này còn có dự định khác, một thượng cổ thần thú, đây chính là bảo bối mà Tiên Ma giới cường giả hâm mộ đỏ mắt, mình tại sao có thể buông tha đây.

Huống chi mình bây giờ gặp phải cũng chỉ là một con Hóa Xà thần thú vừa mới sinh ra không lâu, đây chính là cơ hội ngàn năm một thuở, nếu tại Tiên Ma giới bị người phát hiện một con thượng cổ thần thú ấu thể, nhất định sẽ khiến Tiên Ma giới đại loạn, bảo vật như vậy, Đại La Kim Tiên cũng không thể không động tâm.

Thượng cổ thần thú mỗi một con đều mạnh mẽ vô cùng, cũng rất khó thu phục chiếm được, nếu không cũng không phải là thượng cổ thần thú, có con thượng cổ thần thú thậm chí tồn tại thời gian so với nhân loại còn lâu hơn rất nhiều.

Thượng cổ ma thú toàn bộ thân hình đều là bảo vật, cái đó đủ để khiến cho Đại La Kim Tiên cuồng nhiệt, một con ấu thể thượng cổ thần thú càng thêm quý trọng vô cùng, bởi vì thượng cổ thần thú chỉ có tại ấu thể mới có thể thu phục được, nếu thu phục được một con ấu thể thượng cổ thần thú, ngấm lại cũng làm cho người phải trầm hít sâu một hơi.

Vậy thần thú thượng cổ thú đến trưởng thành thì như Đại La Kim Tiên cũng khó có thể chống lại, thực lực này hầu như là cố định, thu phục được một con thượng cổ thần thú, đó là một loại bảo tiêu, loại lợi ích này mọi người đều mơ tưởng.

Nhạc Thành nhìn Thanh Y tiểu Đồng trước mắt, sắc mặt nhìn không ra biến hóa, nhưng trong lòng kích động làm cho Nhạc Thành hít thở không thông, đây quả thực là chỗ tốt thiên đại, không nghĩ tới ở bên trong Cổ nham lại có thần thú ấu thể như vậy, nếu để cho Tiên Ma giới biết, phỏng chừng phá toái hư không đến đây cướp đoạt rồi, không nghĩ tới bây giờ thần thú ngay tại trước mặt của mình như vậy.

- Hảo, trong vòng nửa năm ta sẽ nghe lời ngươi, nhưng nếu trong vòng nửa năm ngươi không thể giúp ta tìm được chỗ linh khí đầy đủ, ta có thể ăn ngươi được rồi.

Thanh Y tiểu Đồng nhìn Nhạc Thành nghiêm túc nói.

- Đó là tất nhiên, ta nhất định tìm cho người một chỗ tu luyện linh khí đầy đủ, người cứ yên tâm.

Nhạc Thành nhin kích động trong lòng xuống, sau đó nhìn Thanh Y tiểu Đồng nói.

- Người chờ ta một chút, ta đi lấy Huyền Linh u thảo ăn rồi nói, như vậy đối với ta có lợi ích.

Thanh Y tiểu Đồng nhìn Nhạc Thành nói, lập tức hướng vực sâu nhảy xuống.

- Huyền Linh u thảo có thể lưu cho ta hay không, ta cần nó.

Nhạc Thành nhìn Thanh Y tiểu Đồng nói, Huyền Linh u thảo đối với bản thân mình có đại tác dụng, nếu như bị Hóa Xà đưa ăn rồi, lần sau tìm được Huyền Linh u thảo sợ là không biết đến năm nào tháng nào, cấp cao linh dược cũng chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu vật, cũng không là thứ dễ tìm.

- Nó đối với ta cũng hữu dụng, bởi vì phải ly khai nơi này, ta mới ăn nó, nếu không ta còn tụ tập linh khí tu luyện.

Thanh Y tiểu Đồng giảo hoạt nhìn Nhạc Thành, lập tức trừng mắt nhìn nói:

- Ta tại trong trí nhớ biết rõ nhân loại các người có đan dược ăn ngon, người có hay không, người có thể cầm đan dược cùng ta trao đổi.

- Đổi đan dược sao.

Nhạc Thành mỉm cười, lập tức liền từ trong tay lấy ra mấy viên đan dược ném về phía Thanh Y tiểu Đồng nói:

- Người xem xem cái đó được hay không, nếu không thích hợp, lần sau ta luyện chế cho người.

Nhạc Thành lấy ra cũng là lần trước theo Địa Ma, Đan Vương, còn từ trong tay của Hôi Ma lấy được trữ vật giới chỉ, đây cũng là một số lực phẩm thất phẩm đan dược, những bát phẩm đan dược, Nhạc Thành cũng không xuất ra, để tiểu gia hỏa này ngay từ đầu hư hỏng thì phiền toái.

Thanh Y tiểu Đồng tiếp nhận vài khóa đan dược của Nhạc Thành ném tới, lập tức đặt ở trên mũi người một chút, sau đó một ngụm nuốt xuống.

- Ủ, cũng không tệ lắm, người còn có nữa hay không, hương vị cũng không tệ, so với những hương vị ta ăn thì khá hơn nhiều.

Thanh Y tiểu Đồng nhìn Nhạc Thành nói, hai mắt chăm chú nhìn trữ vật giới chỉ Nhạc Thành.

- Đây là đan dược, người nếu ăn quá nhiều cũng tiêu hao không được, về sau ta mỗi ngày đưa cho người.

Nhạc Thành nhìn Thanh Y tiểu Đồng nói.

- Vậy được rồi, vậy người về sau mỗi ngày cho ta ăn những đan dược này nhé.

Thanh Y tiểu Đồng nói.

- Yên tâm, chỉ cần người đi theo ta, ta mỗi ngày cho người ăn những đan dược này.

Nhạc Thành mỉm cười nói, trong lúc vô hình cảm dỗ con Hóa Xà này, chỉ cần có thể thu phục được con thượng cổ thần thú, đừng nói là trên người đan dược, ngay cả Nhạc gia đan dược, Nhạc Thành cũng nghĩ biện pháp đưa cho thượng cổ thần thú ăn, không đủ tìm Trần Bư đi, thân là Trần gia tộc trưởng, Trần Bư bây giờ đan dược cũng rất nhiều, Trần gia đan dược ở trong tứ đại nhân trong tộc là có nhiều nhất.

- Người theo ta xuống đây, ta mang người đi khai thác Huyền Linh u thảo.

Thanh Y tiểu Đồng nghe thấy Nhạc Thành hứa hẹn, mới lưu luyến rời đi ánh mắt khỏi trữ vật giới chỉ của Nhạc Thành, lập tức thả người nhảy xuống vực sâu.

Nhạc Thành nhin phần khởi xuống, lập tức hướng vực sâu nhảy xuống.

Trong vực sâu, càng sâu xuống dưới mây mù càng dày đặc, hai bên vực sâu Nhạc Thành mơ hồ nhìn thấy là thạch bích cùng sườn đồi.

Cũng không biết nhảy xuống bao xa, Nhạc Thành mơ hồ cảm giác được ít nhất là 5000m, phía dưới tựa hồ chưa phải là cuối cùng, cũng không biết đáy vực rốt cuộc là sâu bao nhiêu. Nhạc Thành cũng cảm thấy có một cỗ linh khí nồng đậm tràn ngập bên trong, đồng thời xen lẫn hương vị Huyền Linh u thảo. Căn cứ vào khí tức linh được, Nhạc Thành mới có thể tìm tới nơi này, nếu không, có một con Hóa Xà thần thú, Nhạc Thành cũng vĩnh viễn không thể gặp.

Huyền Linh u thảo có tác dụng tụ tập linh khí, phỏng chừng chung quanh nơi này vốn không nhiều linh khí lắm cũng bị Huyền Linh u thảo tụ tập lại, cho nên Hóa Xà mới lựa chọn ở chỗ này tu luyện.

Bất quá linh khí nồng đậm mặc dù không ít, nhưng Nhạc Thành cũng cảm thấy linh khí vẫn không đủ cho Hóa Xà tu luyện, hơn nữa v...v... sau khi Huyền Linh u thảo héo rũ, chung quanh nơi này linh khí sẽ tán loạn, đến lúc đó Hóa Xà ở chỗ này tu luyện càng thêm chậm.

Cho nên Nhạc Thành trong lòng đoán ra, Hóa Xà cũng bởi vì như thế mới cùng mình ra đi, nếu không thì Hóa Xà cũng nhất định không rời ỗ, mình muốn dẫn Hóa Xà đi cũng là chuyện không thể.

Nhạc Thành thừa lấy ra một khoả đan dược nhét vào trong miệng của mình, vừa rồi bị Hóa Xà hai lần công kích, Nhạc Thành đã bị thương, đặc biệt là công kích lần thứ hai, Nhạc Thành bị thương cũng không nhẹ.

Nhìn Thanh Y tiểu Đồng, Nhạc Thành nở nụ cười khổ, mình bây giờ hoàn toàn không phải là đối thủ của Hóa Xà, cũng may Hóa Xà chỉ là ấu thể, vừa mới sinh ra, nếu Hóa Xà thành thực một chút mà nói, mình hôm nay dữ nhiều lành ít rồi.

Hóa Xà vừa mới sinh ra không có bao lâu, tương đương với đứa bé nhân loại vậy, nó còn tính trẻ con, cho nên mới đi theo Nhạc Thành, nếu nó đã thành thực, Hóa Xà sẽ có lòng cảnh giác, trực tiếp giết chết Nhạc Thành.

- Được rồi, chính là chỗ này.

Thanh Y tiểu Đồng nhìn Nhạc Thành nói, lập tức vén mây mù đi vào bên trong.

Nhạc Thành cảm giác tại dưới vực sâu sáu ngàn thước, nhưng bên trong vẫn không thấy được ngọn nguồn, lập tức đi theo Thanh Y tiểu Đồng đi vào, hắc kình ngạc phát hiện trong này có một cái sơn động nho nhỏ.

Bốn phía sơn động cũng bị nham thạch phong hóa, mặt trên có lớp nước không ngừng chảy về phía dưới, lớp nước này là trong núi chảy về đâu, Nhạc Thành cũng không biết.

Nhạc Thành cũng không có lòng dạ đi quan sát, bởi vì đi qua sơn động này, Nhạc Thành tựa hồ gặp được một chỗ Thế Ngoại Đào Nguyên tiên cảnh vậy, bên trong sơn động này có một chỗ rộng mấy ngàn thước, Nhạc Thành phỏng chừng rộng 5000m, trong động bốn phía phát ra ánh sáng ngà sữa.

Mà quang mang bạch sắc là do thạch nhũ lòng đất phát ra, thạch nhũ này hoàn toàn là do tự nhiên hình thành, chiếu rọi trực tiếp cả sơn động tạo thành một mảnh trắng noãn thuần khiết, Nhạc Thành giống như là đi tới Tiên giới vậy, trong động quang mang chói mắt chớp đủ mọi màu sắc, thoát nhìn giống như mộng ảo.

Trong động linh khí nồng đậm, nhưng miễn cưỡng đủ tu luyện mà thôi, ở Hoa hạ giới Tu chân có một số nói Linh Sơn linh khí miễn cưỡng đạt được, mà ở giữa sơn động có một thạch nhũ hình thành trên bệ đá, có một cây linh thảo cao cỡ nửa người.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

602. Chương 520: Yêu Thú, Trận Pháp, Thượng Cổ Thần Thú.

Linh thảo này có bảy chiếc lá thon dài, giống như là hoa thủy tiên vậy, bảy chiếc lá thon dài này tràn ngập linh khí. Đây chính là Huyền Linh u thảo mà Nhạc Thành phải tìm để luyện chế Huyền Linh đan.

- Người sẽ không gạt ta lấy Huyền Linh u thảo chứ.

Thanh Y tiểu Đồng nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Ta làm sao dám lừa ngươi, ta nhất định tìm cho ngươi một chỗ linh khí sung túc để ngươi tu luyện, thực lực của ta cũng đánh không lại ngươi, ngươi còn sợ ta lừa ngươi sao?

Nhạc Thành mỉm cười nhìn Thanh Y tiểu Đồng nói.

- Được rồi, dù sao thực lực của ngươi cũng đánh không lại ta, Huyền Linh u thảo ngươi cứ lấy đi, dù sao ta ăn nó cũng không có mấy tác dụng, còn kém hơn đan dược mà ngươi vừa mới cho ta.

Thanh Y tiểu Đồng nói.

Nhạc Thành mỉm cười, Huyền Linh u thảo bây giờ đối với Hóa Xà không có bao nhiêu tác dụng, bởi vì nó không được đem luyện chế thành đan dược. Đợi đến khi Huyền Linh u thảo luyện chế thành Huyền Linh đan, đến lúc đó được tính của Huyền Linh u thảo mới có thể hoàn toàn bị luyện chế hết, lúc đó so với cửu phẩm sơ giai đan dược còn mạnh hơn.

Từ từ đi lên phía trước, trong tay Nhạc Thành cũng xuất hiện một cái hộp ngọc, loại linh dược này phải dùng ngọc chế hộp cất trong đó mới tốt, sau khi cho vào bên trong hộp ngọc linh khí không bị rò rỉ ra ngoài, nó không ảnh hưởng đến linh dược, sau đó luyện chế đan dược phẩm chất mới tốt.

Trong tay thủ ấn đánh ra, thanh mang ngưng tụ trong tay Nhạc Thành, lập tức thanh mang bao vây lấy Huyền Linh u thảo.

- Thu.

Thủ ấn đánh ra, hộp ngọc di động đến gốc cây Huyền Linh u thảo, lập tức thanh mang nâng lấy Huyền Linh u thảo bỏ vào trong hộp ngọc, sau đó Nhạc Thành đem hộp ngọc cho vào bên trong trữ vật giới chỉ.

- Chúng ta đi thôi, ta sẽ bên cạnh ngươi nửa năm, nếu ngươi dám gạt ta, ta sẽ cho ngươi phải hối hận.

Thanh Y tiểu Đồng nhìn Nhạc Thành nói, trông nó có vẻ mặt nghiêm túc.

Nhạc Thành tự nhiên không cho rằng Thanh Y tiểu Đồng nói đùa, bởi vì Nhạc Thành rõ ràng, thực lực Thanh Y tiểu Đồng ngay cả mình cũng không chống lại, phỏng chừng thực lực Thanh Y tiểu Đồng tương đương với cửu tinh đỉnh cao Đấu tôn, có thể là thập tinh Đấu tôn. Nhạc Thành cũng chỉ đoán như vậy, dù sao Nhạc Thành cũng chưa có nhìn thấy Hóa Xà thần thú xuất ra toàn lực.

- Chúng ta đi thôi, ta còn có một số bạn bè muốn qua vùng núi này, có người ở đây, đám ma thú bên ngoài cũng không ngăn trở chúng ta.

Nhạc Thành hỏi, hắn vừa nhìn thấy hơn trăm con ma thú ở ngoài.

- Có ta ở đây, tất nhiên không có vấn đề gì, nhưng chúng không phải ma thú, chúng là Yêu thú, một số yêu thú bình thường theo ký ức ta biết rõ chúng rất là sợ ta. Còn những thứ khác ta tạm thời không biết, nhưng có một số việc chờ ta tu luyện tới thực lực nhất định mới có thể biết được.

Thanh Y tiểu Đồng nhìn Nhạc Thành nói.

- Yêu thú, thật là Yêu thú sao, tại đây sao có thể có Yêu thú đây?

Nhạc Thành thì thầm, kỳ thật ngày đầu tiên hắn đi vào bên trong Cổ nham gặp một ít Ma thú quý dị, Nhạc Thành liền phát hiện Ma thú này không phải là ma thú của Huyền Thiên nội lục, mà là Yêu thú. Yêu thú chỉ có tại Hoa hạ mới có, Nhạc Thành không biết Yêu thú vì sao lại có ở chỗ này như vậy.

Còn có ở đằng kia là rừng trúc ở trong huyền trận, Nhạc Thành cuối cùng nhìn ra ảo trận. Nhưng chỉ có Nhạc Thành biết, cái ảo trận kia Nhạc Thành trước tựa hồ cảm thấy quen thuộc, dựa theo trí nhớ Nhạc Thành mới có thể thuận lợi đi ra khỏi ảo trận như vậy, Nhạc Thành biết đây chính là Hoa hạ ảo trận rồi.

Còn có Hóa Xà, thượng cổ thần thú, Nhạc Thành càng thêm kinh ngạc.

Yêu thú, trận pháp, thượng cổ thần thú, hết thảy đều cùng với Hoa hạ có quan hệ, vậy rốt cuộc đây là địa phương nào, chẳng lẽ Cổ nham cùng Hoa hạ, Tiên Ma giới có liên quan sao.

- Đi thôi, người muốn cái gì, chẳng lẽ là muốn chạy sao.

Thanh Y tiểu Đồng nhìn Nhạc Thành nói.

- Ta ở trước mặt người cũng chạy thoát không đâu.

Nhạc Thành nhìn Thanh Y tiểu Đồng nói.

- Đó là tất nhiên, nếu không ta cũng không đáp ứng thả người ra, thực lực của người không phải là đối thủ của ta. Tại trong trí nhớ của ta, người thực lực là Phân Thần Kỳ rồi, trừ phi người đến Hợp Thể Kỳ, nếu không người không phải là đối thủ của ta.

Thanh Y tiểu Đồng nhìn Nhạc Thành nói, trong giọng nói tựa hồ không đem Nhạc Thành ở trong mắt, thậm chí còn có ý tứ coi thường.

- Người ngay cả thực lực của ta cũng biết sao?

Nhạc Thành nhìn Hóa Xà, hẳn lúc này rất là kinh ngạc, Hóa Xà biết rõ thực lực của mình, quả thật là quá khủng bố rồi.

- Trong đầu ta có truyền thừa, người gọi là nhân loại người tu chân Phân Thần Kỳ, thực lực rất thấp, nhưng trên người người có một tầng lân phiến màu vàng kim óng ánh rất kỳ quái, ta không biết nó là cái gì, ta cảm giác được lân phiến màu vàng kim óng ánh kia có lực phòng ngự rất mạnh.

Thanh Y tiểu Đồng nhìn Nhạc Thành nói, lời nói có chút coi thường Nhạc Thành.

- Truyền thừa sao.

Nhạc Thành nhú lại lông mày, lập tức hẳn nghĩ đây là Hóa Xà nhất tộc truyền thừa trí nhớ, tất cả thần thú có thực lực rất là mạnh mẽ, đồng thời số lượng cũng rất thưa thớt, mà thần thú cũng có truyền thừa trí nhớ, ở trong trí nhớ, thần thú từ nhỏ cũng đã biết phải làm như thế nào, còn có từ trong tộc tích lũy một số kiến thức cũng truyền thừa ở trong trí nhớ.

Cũng như Yêu Huyền linh mãng nhất tộc tám cánh bên trong cũng có truyền thừa trí nhớ, nhưng Hóa Xà nhất tộc truyền thừa trí nhớ bên trong so với tám cánh linh mãng nhất tộc trí nhớ còn khổng lồ hơn.

Về phần Kim Long chi thể, Hóa Xà trong không có truyền thừa trí nhớ, Kim Long chi thể ở trong Huyền Thiên nội lục, Hóa Xà nhất tộc chưa từng gặp qua, có thể không có trong trí nhớ.

- Đi thôi, chúng ta đi đây .

Nhạc Thành nhìn Thanh Y tiểu Đồng nói:

- Về sau ta gọi người là Thanh Đồng, thế nào?

- Tùy thôi, người tên là gì, ta biết rõ mỗi người các người đều cũng có danh tự.

Thanh Y tiểu Đồng nói.

- Người gọi ta, ta là Nhạc Thành.

Nhạc Thành nói:

- Đi thôi, chúng ta rời đi thôi.

- Đi thôi Nhạc Thành, ta vừa mới đã thương người, người không có chuyện gì, ta không có dùng toàn lực.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành nói.

- Ta không sao.

Nhạc Thành bất đắc dĩ quay lại, đã có vấn đề thì tại sao, Thanh Đồng trước mặt lại coi rẻ hẳn vậy, trong lòng Nhạc Thành cũng có dự định thu hồi tám viên Linh châu Thượng cổ, đến lúc đó là thời điểm thu dọn tiểu tử này.

- Sư sư.

Hai thân ảnh cấp tốc hướng vực sâu ra đi, nhìn Thanh Đồng bên cạnh, trong lòng Nhạc Thành cuồng hỉ. Thượng cổ thần thú, cũng không nghĩ tới cũng gặp được một con, hơn nữa là một con ấu thể thượng cổ thần thú, đây chính là cơ hội khó có được.

Nhạc Thành cũng ít có mặt, hẳn lúc này nghĩ đến làm thế nào để thu phục Hóa Xà, thân là thượng cổ thần thú, Nhạc Thành biết rõ bình thường linh hồn phong ấn căn bản cũng không có biện pháp khống chế được Hóa Xà, hơn nữa thực lực Hóa Xà bây giờ mạnh hơn.

Muốn thu phục Hóa Xà, Nhạc Thành cũng không phải không có cách, nhưng ít nhất bây giờ mình cũng không thể làm được, chỉ có khi chờ bản thân mình đột phá đến Hợp Thể Kỳ mới được.

Cho nên Nhạc Thành mới đáp ứng nửa năm tìm cho Thanh Đồng một chỗ tu luyện, nếu không Nhạc Thành trực tiếp đưa Thanh Đồng tiến vào bên trong tháp Hạo Thiên tu luyện, có Hỏa Linh Châu linh khí nồng đậm là cũng đủ để Thanh Đồng tu luyện rồi.

Nhưng Nhạc Thành lo lắng Thanh Đồng có chủ ý với Hỏa Linh Châu thực lực, Thanh Đồng trên mình, nếu đến lúc đó Thanh Đồng nhìn thấy Hỏa Linh Châu, sau đó, nghĩ đến biện pháp giết mình, để chiếm tháp Hạo Thiên cùng Hỏa Linh Châu.

Giới Tu chân cũng biết có bảo vật ngàn vạn lần không để lộ, nếu không thì cũng đưa đến vô tận phiền não, trừ phi thực lực của mình mạnh mẽ vô cùng, cũng đủ để cho người khác không có chủ ý.

Thanh Đồng là thượng cổ thần thú, vượt qua ma thú, đối với thủ đoạn tu chân cũng rõ ràng, hoàn toàn đối với Hỏa Linh Châu tham lam, Nhạc Thành không thể không đề phòng.

Hai người thả người đi xuống vực sâu, trên vực sâu có một ít yêu thú đang chờ.

- Gào.

Thanh Đồng xuống vực sâu, sau đó, lập tức quát từ trong miệng uống ra, thanh âm không lớn, nhưng truyền ra được mọi người đề chú ý.

- Ô ô.

Nghe được Thanh Đồng quát, sau đó có một ít ma thú cũng phát ra thú minh, lập tức cấp tốc biến mất ở giữa không trung.

- Thanh Đồng, Yêu thú đi đâu?

Nhạc Thành hỏi, sau đó nhìn ra Thanh Đồng đang phân phó một đám của yêu thú.

- Ta cho Yêu thú toàn bộ giải tán, không nên ở lại vùng núi này.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành trả lời.

- Cái gì, người để cho Yêu toàn bộ thú giải tán sao?

Nhạc Thành bất đắc dĩ nhìn Thanh Đồng hỏi.

- Không sai, toàn bộ giải tán, về sau ta sẽ đi theo bên cạnh các ngươi nửa năm, bọn họ ở tại chỗ này cũng không tiện lợi.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành nói.

- Không có việc gì, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành bất đắc dĩ, lập tức gợi ý Thanh Đồng.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

603. Chương 521: Thành Hình Kỳ Sơ Kỳ.

Nhạc Thành muốn Thanh Đồng bảo lãnh cho đám Yêu thú không cản trở mình và đám người Yến Hiểu Kỳ rời khỏi vùng núi này, bởi vì trong này còn có Hắc Ám Thần điện và Tứ đại Thú tộc, chỉ cần có đám người Hắc Ám Thần điện cùng Tứ đại Thú tộc ở trong này bị cản trở là tốt rồi, nếu cho đám yêu thú tản ra, thì đám người Hắc Ám Thần điện, Tứ đại thú tộc cũng thừa cơ rời khỏi vùng núi này.

Mà Nhạc Thành còn muốn đưa Thanh Đồng cùng tất cả Yêu thú thu vào trong tháp Hạo Thiên, đến lúc đó dùng để đối phó Hắc Ám Thần điện, cũng làm cho Hắc Ám Thần điện chần động.

Nhưng cái chủ ý này Nhạc Thành cũng sợ Thanh Đồng nhận ra tháp Hạo Thiên thì đến lúc đó cũng không tốt, hẳn cũng không biết Thanh Đồng truyền thừa có thể nhận biết được tháp Hạo Thiên hay không, nhưng đối với Cổ thần khí, hẳn tin tưởng thượng cổ thần thú cũng có thể biết đến.

Bây giờ chưa thể thu phục Thanh Đồng, Nhạc Thành chỉ có thể nghĩ biện pháp cùng Thanh Đồng hảo hảo quan hệ mới được, Thanh Đồng bây giờ như một hài đồng, chính là thời điểm quan hệ dễ dàng nhất, tất nhiên là Nhạc Thành không bỏ qua cơ hội này.

Khoảng thời gian này, ít nhất là đột phá đến Hợp Thể Kỳ, Nhạc Thành biết chưa thể thu phục được Thanh Đồng, vậy cũng chỉ quan hệ tốt mới làm cho Thanh Đồng nghe lời. Thanh Đồng có thực lực mạnh mẽ, nếu hẳn làm quá thì thiệt thòi cũng chỉ có bản thân hẳn mà thôi.

Phi hành theo đường cũ trở về, Nhạc Thành tiêu hao không ít pháp lực, trên đường đi Nhạc Thành thật sự không nhìn thấy bất kỳ một con ma thú naog tại trong thung lũng, một chuyến đi này, Nhạc Thành thu hoạch thật là phong phú.

Không chỉ thu được Huyền Linh u thảo, trọng yếu nhất là một con thượng cổ thần thú Hóa Xà, ở bên trong Huyền Thiên nội lục, Nhạc Thành cũng không lo lắng có người tranh đoạt Thanh Đồng. Nếu tại Hoa hạ giới Tu chân mà nói, Nhạc Thành cũng không dám mang theo Thanh Đồng chạy khắp nơi, nếu như bị tu chân giả khác phát hiện, ngay lập tức ra tay tranh đoạt rồi.

Một con thượng cổ thần thú, so với tháp Hạo Thiên cũng không chênh lệch bao nhiêu, loại bảo vật này tất cả người tu chân đều đổ mắt.

Nhạc Thành cảm giác tu vi hiện tại của Thanh Đồng tại Thành Hình kỳ, về phần Thành Hình kỳ sơ kỳ, trung kỳ hay hậu kỳ, Nhạc Thành cũng không biết.

Người tu chân tu luyện phân chia thành nhiều tầng cảnh giới, Yêu thú tu luyện cũng như vậy, Yêu thú thực lực chia thành nhập yêu kỳ, thành yêu kỳ, Động Thiên kỳ, Ngưng hình kỳ, Áo hình kỳ, Hóa Hình Kỳ, Thành Hình kỳ, Tụ khí kỳ, Yêu hồn kỳ, mỗi một kỳ lại phân chia thành sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ. Thực lực nói như vậy cùng người tu chân không sai biệt nhiều, cuối cùng, Yêu thú cùng người tu chân tiến vào Độ Kiếp Kỳ, chỉ là Yêu thú Độ Kiếp Kỳ gọi là Yêu kiếp kỳ mà thôi, cũng là sáu lần yêu kiếp, thông qua thuận lợi thoát yêu tiến vào Tiên Ma giới.

Yêu thú tu luyện cùng người tu chân tu luyện không có gì kỳ quái, thiên địa vạn vật đều có thể tu luyện thành tiên, chỉ là phải xem cơ duyên linh ngộ, thiên địa bao la không chỉ có nhân loại mới có thể tu luyện, giống như là nước dưỡng vạn vật vậy, chẳng lẽ trong nước cũng chỉ có một loại cá sao.

Ngoại trừ Yêu thú có thể tu luyện ra, thì thực vật cũng có thể tu luyện, ví dụ như Đại hắc cũng là thực vật, nghiêm khắc mà nói Đại Hắc bản thể là thực vật, nhưng trong năm tháng vô cùng, trong lúc vô tình Đại Hắc đã có linh trí của mình, cho nên Nhạc Thành sau khi nhìn thấy Đại Hắc, lúc đó Đại Hắc có thực lực chống lại ngũ tinh Đấu tôn, Nhạc Thành phỏng chừng Đại Hắc có thực lực Hóa Hình Kỳ hậu kỳ, cũng chưa thể chính thức biến thành nhân loại được.

Trong thiên địa từ người tu chân ra, thì hết thảy vật chủng tu luyện tại trong mắt người tu chân xưng là yêu. Yêu tu luyện đẳng cấp cũng giống như vậy, cũng là bắt đầu Nhập yêu kỳ đến cuối cùng là Yêu kiếp kỳ, có thể thuận lợi vượt qua yêu kiếp kỳ, ít lại càng thêm ít, so với người tu chân Độ Kiếp Kỳ số lượng còn ít hơn nhiều.

Người tu chân tu luyện thành tiên, thoát ly sáu đường Luân hồi Tam giới, sẽ phải chịu Thiên kiếp ngăn cản. Nhưng người tu yêu, thường chịu thiên kiếp còn nghiêm trọng hơn.

Yêu muốn thành tiên, muốn tu thành chính quả càng thêm khó khăn, tất cả đều bị Thiên đạo ngăn cản.

Thực lực Yêu thú cùng người tu chân không hơn kém bao nhiêu, nhưng bởi vì công pháp khác nhau cho nên thực lực không giống, giống như Nhạc Thành tu luyện Hỗn Nguyên chân kinh, tại công pháp của tất cả người tu chân cũng là công pháp hàng đầu, cho nên thực lực mạnh mẽ, nhưng đối với người tu yêu mặc dù không có công pháp hạn chế, nhưng huyết mạch thiên phú có liên quan.

Nói thí dụ như vậy thì yêu thú có lực công kích cường hãn, có lực phòng ngự mạnh mẽ, cùng tốc độ cực nhanh.

Như Hóa Xà thượng cổ thần thú, tuyệt đối không phải yêu thú bình thường có đủ khả năng so sánh, cũng bởi vì Hóa Xà là thượng cổ thần thú, vừa ra đời chính so với yêu thú còn mạnh hơn vạn lần.

Thanh Đồng sinh ra mới mười năm, cũng đã đạt đến Thành Hình kỳ, tương đương với là người tu chân Phân Thần Kỳ rồi, cùng Nhạc Thành tu vi không hơn kém bao nhiêu, đây là bởi vì nguyên nhân bên trong Cổ nham linh khí không đầy đủ.

Nếu những Yêu thú khác, không có mấy trăm năm thì cũng đừng nghĩ đạt đến loại thực lực này, Yêu thú bắt đầu tu luyện tốc độ so với người tu chân chậm hơn. Nhưng nói như vậy, Yêu thú bởi vì nguyên nhân bản thể cùng người tu chân đồng cấp mà nói, thực lực hơn một chút, tất nhiên, nếu trong tay người tu chân có pháp bảo cực kỳ lợi hại mà nói, kết quả chính là bất đồng.

Yêu thú ưa thích biến thành bộ dáng nhân loại, bởi vì thân hình nhân loại là thích hợp nhất để tu luyện, nhưng Yêu thú phải đến Thành Hình kỳ mới có thể biến thành hình người, Nhạc Thành ngay từ đầu muốn Thanh Đồng biến thành nhân hình, là muốn biết Thanh Đồng có đến Thành Hình kỳ chưa mà thôi.

Thanh Đồng mặc dù là thượng cổ thần thú, nhưng đẳng cấp tu luyện từ Nhập yêu kỳ bắt đầu tu luyện, nhưng phải đến Thành Hình kỳ mới có thể trưởng thành, sau đó về sau bắt đầu tu luyện cũng càng thêm nhanh.

Tại Hoa hạ tu chân, kiếp trước Nhạc Thành biết đến yêu hồn kỳ hoặc là tụ khí kỳ của yêu thú cường giả khai sơn lập phái, có một số môn phái Yêu thú thực lực hầu như có thể cùng đại môn phái người tu chân chống lại.

- Thanh Đồng, ngươi bây giờ là Thành Hình kỳ sơ kỳ hay là trung kỳ?

Giữa không trung, Nhạc Thành nhìn Thanh Đồng kỳ quái hỏi.

- Thành Hình kỳ sơ kỳ.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành, lập tức nói.

- Thành Hình kỳ sơ kỳ sao.

Nhạc Thành trong lòng thầm nghĩ, Thanh Đồng bây giờ là Thành Hình kỳ sơ kỳ, tương đương với Phân Thần Kỳ sơ kỳ, nhưng mình bây giờ là Phân Thần Kỳ trung kỳ đỉnh cao, mà không chống lại được Thanh Đồng, đúng là thượng cổ thần thú thiên phú nghịch thiên. Nhạc Thành cũng càng thêm xác định, mình chưa đạt tới Hợp Thể Kỳ thì tuyệt đối không đi thu phục Thanh Đồng, điều kiện tiên quyết là mình phải đột phá Hợp Thể Kỳ mới được.

- Đợi tí nữa người gặp người của ta, những kia người ngàn vạn cũng đừng nghĩ ăn nhé, bọn họ là bằng hữu của ta.

Nhạc Thành nhắc nhở Thanh Đồng.

- Nhưng mà ta muốn ăn thì làm sao bây giờ, theo trong trí nhớ ta biết rõ, ăn các người có thể cho ta thực lực tối cường, đối với ta có lợi.

Thanh Đồng nghiêm túc nhìn Nhạc Thành nói, tại trong mắt Thanh Đồng, nhân loại là thức ăn, giống như trong mắt nhân loại, một số động vật là thức ăn vậy, đây cũng là do truyền thừa trí nhớ.

- Ta sẽ cho người ăn đan dược, dù sao những người kia người không thể ăn, trừ phi là ta đồng ý cho người ăn, người mới có thể ăn, người nói nửa năm phải nghe lời ta.

Nhạc Thành nghiêm mặt nhìn Thanh Đồng nói.

Nhạc Thành biết Thanh Đồng muốn ăn thịt người, đơn giản là bởi vì trong thân thể nhân loại có năng lượng tồn tại, coi như là người đã chết, trong thân thể cũng có một số năng lượng, loại năng lượng này tại trong mắt Yêu thú là linh khí tốt nhất, có thể tăng cường tu vi của mình.

Bình thường Yêu thú cần phải có năng lượng, nhưng năng lượng này chỉ có trên người người tu chân còn người bình thường không có, khi thấy Yêu thú tự nhiên có thể cảm thấy.

Nói như vậy, loại năng lượng này chỉ có trên người tu chân, nhưng ở trong Huyền Thiên nội lục có Đấu khí cùng ma pháp lực có thể đối với Thanh Đồng có tác dụng hay không Nhạc Thành cũng không biết, coi như là Thanh Đồng bây giờ cũng không biết, bởi vì Thanh Đồng cũng chưa ra khỏi Cổ nham bao giờ.

Nhưng vì nhóm người Yến Hiểu Kỳ cùng Tôn Thi Thi, Đông Phương Lạc Nhan, Nhạc Thành không thể không tiên dận dò Thanh Đồng, vạn nhất sau đó Thanh Đồng ra tay đối với các nàng, hậu quả nghiêm trọng vô cùng.

Tại Hoa hạ, Yêu thú giết người tu chân là muốn chân khí trong cơ thể chuyển hóa thành thực lực của mình, người tu chân giết Yêu thú là muốn yêu đan trong cơ thể Yêu thú luyện chế pháp bảo, còn có da lông thi thể, cũng dùng để luyện chế pháp bảo.

- Được rồi, ta đáp ứng người, người chỉ cần mỗi ngày cho ta đan dược thì tốt rồi, ta tự nhiên là nghe lời người.

Thanh Đồng nghiêm túc nhìn Nhạc Thành nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

604. Chương 522: Huyền Yêu.

- Được rồi, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành nhìn Thanh Đồng nói, lập tức thân hình rơi xuống mặt đất.

- Người bố trí cấm chế quá yếu, ta một mắt cũng có thể nhìn thấy được.

Thanh Đồng sau khi hạ xuống, nhìn Nhạc Thành nói, ánh mắt chăm chú nhìn về phía bên trái, ở đây chính là chỗ mà Nhạc Thành bố trí cấm chế.

Nhìn Thanh Đồng, sắc mặt Nhạc Thành biến sắc, hắn lập tức cười khổ một tiếng, sau đó, thủ ấn trong tay đánh ra thu hồi cấm chế, lúc này cửa sơn động xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Nhạc Thành, người không sao chứ, có gặp nguy hiểm gì không.

Cấm chế vừa mở ra, Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi và đám Hắc ưng đi ra, một ngày qua đi không có thấy Nhạc Thành trở về, trong lòng chúng nữ đã sớm sốt ruột vô cùng, nhưng do Nhạc Thành bố trí cấm chế, chúng nữ cũng không ra khỏi sơn động được, chỉ có thể lo lắng mà thôi.

- Ta không sao, sáng mai chúng ta đi.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói, trong thung lũng yêu thú đã tán đi, lại có Thanh Đồng đi cùng, về sau gặp Yêu thú cũng không cần lo lắng nữa.

- Ô, Nhạc Thành, tiểu hài tử này là ai, người từ nơi nào mang về vậy, lại đáng yêu như vậy.

Tôn Thi Thi nhìn thấy Thanh Đồng bên người Nhạc Thành, không khỏi kinh ngạc, lập tức ưa thích ngay, nàng đi tới trước mặt Thanh Đồng, sau đó sờ lên đầu Thanh Đồng nói.

- Đúng vậy, Nhạc Thành, chàng từ nơi nào mang về tới.

Yến Hiểu Kỳ nghi ngờ hỏi, nàng nhìn thấy Thanh Đồng thoát nhìn cao một thước, là tiểu hài tử khoảng mười tuổi, trên mặt ngây thơ vô cùng.

- Sau này ta nói cho các người rõ.

Nhạc Thành nhìn chúng nữ ưa thích Thanh Đồng, trong lòng thầm nghĩ, nếu chúng nữ gặp được bản thể Thanh Đồng thì đã sớm dọa chạy rồi.

Phi hành nhiều giờ, cộng thêm công kích của Thanh Đồng, Nhạc Thành lúc này cần khôi phục thực lực, lập tức tiến nhập trong sơn động điều tức, hắn quyết định sáng ngày mai đi qua dãy núi .

Vì an toàn mấy người Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành vào sơn động, sau đó lấy ra mấy viên đan dược giao cho Thanh Đồng.

Thanh Đồng lại ăn vào đan dược, lập tức không để ý ánh mắt kinh ngạc của mọi người, sau đó khoanh chân ngồi xuống bắt đầu tu luyện, mấy viên đan dược này phẩm chất không phải rất cao nhưng ước chừng thất cấp, Thanh Đồng cũng cần tiêu hóa từ từ, mà số lượng khoảng chừng mười khóa, Thanh Đồng cũng cần hao hao tiêu hóa một phen mới được.

Lập tức Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống điều tức, lần này đến thung lũng một chuyến, thật đúng là kiếm được bảo vật rồi. Nhạc Thành trong lúc điều tức cũng lộ ra vui vẻ, nếu có thể thuận lợi thu phục được Thanh Đồng, đến lúc đó mình Phi thăng đến Tiên Ma giới mà nói, ngoại trừ tháp Hạo Thiên ra, mình còn có một át chủ bài nữa.

Vào đêm, Nhạc Thành đang điều tức ở bên trong sơn động, ở nơi xa đột ngột hiện lên mấy đạo thân ảnh, nhưng tất cả Nhạc Thành không có chú ý tới. Mà những thân ảnh này nếu Nhạc Thành mà nói, có thể nhận ra trong đó có một người là Hắc Ám Thần điện Đao Mộc Nguyên, đi theo hắn ta còn có bốn thân ảnh nữa.

Bốn thân ảnh này, một người cùng Đao Mộc Nguyên giống nhau, toàn thân hắc y, một người là thần Phượng tộc mặc màu trường bào đỏ sậm, còn một thanh niên Toan Nghê tộc, cuối cùng là bóng hình xinh đẹp, cảm dỗ vô cùng, đó chính là viễn cổ Minh Xà tộc, giống hệt như Minh Yêu xinh đẹp như nhau.

Nhạc Thành nghe Minh Yêu nhắc qua, nàng có tỷ muội song sinh, Minh Yêu là tỷ tỷ, mà muội muội tên gọi là Huyền Yêu, hai người thực lực cũng là bát tinh Đẩu tôn, cho tới bây giờ thực lực hai người đều ẩn giấu năm tinh Đẩu tôn.

- Đao Mộc Nguyên, người nói người viễn cổ Hồ tộc đã bị tiểu tử Nhạc Thành kia giết chết sao.

Trong đêm tối, năm thân ảnh rơi xuống mặt đất, thanh niên Phượng tộc mặc trường bào đỏ nhìn Hắc Ám Thần điện Đao Mộc Nguyên hỏi.

- Không sai, lúc ấy Minh Yêu đánh cho Long Thiên Nhai trọng thương.

Đao Mộc Nguyên quay lại nói.

- Huyền Yêu, tỷ tỷ người ra tay đối phó Long Thiên nhai, Toan Nghê tộc cũng sẽ không để yên.

Toan Nghê tộc thanh niên nghe thấy Đao Mộc Nguyên nói, sau đó hung hăng nhìn Huyền Yêu cả giận nói.

- Long Huy, người tạm thời đừng ở trước mặt ta kêu gào, ai biết Long Thiên nhai đối với tỷ tỷ ta làm cái gì, hoặc là tỷ tỷ của ta cùng Nhạc Thành có ý định khác. Lời Hắc Ám Thần điện nói, chúng ta cũng không cần phải tin tưởng toàn bộ.

Huyền Yêu nhìn Toan Nghê tộc Thanh niên, đối với Toan Nghê tộc Thanh niên, Huyền Yêu không lo lắng gì.

- Huyền Yêu, người... Chuyện này ta nhất định tra ra trắng đen, nếu thật Minh Yêu gây nên, ta nhất định không để yên, không, là Toan Nghê tộc ta không để yên cho viễn cổ Minh Xà tộc.

Long Huy cả giận nói.

- Ta sợ người đầu, nếu không thì chúng ta so đấu một chút.

Huyền Yêu nhìn Long Huy lạnh nhạt nói, một tứ tinh Đấu tôn mà thôi, nàng muốn một chiêu giết không có vấn đề gì.

- Hai vị cũng đừng có cãi lộn với nhau.

Đoan Mộc Nguyên chăm chú nhìn Huyền Yêu cùng Long Huy, còn có Thần Phương tộc thanh niên, lập tức nói:

- Mặc kệ các người có tin ta hay không, nhưng ta muốn nói cho các người biết đúng là Nhạc Thành đã cùng Thần hoàng tộc Đông Phương Lạc Nhan ở cùng một chỗ, nói không chừng điều này là cùng người Tôn gia, Vũ Văn gia, còn có Trần gia cùng một chỗ, chúng ta nếu đụng phải bọn hắn mà nói, căn bản không phải đối thủ. Cho nên, chúng ta liên thủ cho tốt, chúng thời năm người cùng tiến vào trong cổ động, chúng ta cũng không cần đề phòng có người đối với bản thân mình bất lợi, ít nhất ở chỗ bên trong Cổ nham, chúng ta là bạn bè, các người xem đây?

Huyền Yêu, Long Huy, Thần Phương tộc thanh niên trầm tư một chút, lập tức ba người gật đầu.

- Tốt lắm, từ giờ trở đi, năm người chúng ta cùng một chiến tuyến, nếu gặp phải người tứ đại nhân tộc, chúng ta cũng có lực chống lại, nếu không chúng ta cũng không có ai có lực tiến vào cổ động.

Đoan Mộc Nguyên nói.

- Đoan Mộc Nguyên, nếu đến cuối cùng, Hắc Ám Thần điện các người ra tay với chúng ta thì sao?

Thần Phương tộc Thanh niên hỏi.

- Phương Lâm, người đừng có suy nghĩ nhiều, ta làm sao ra tay với các người đây, Hắc Ám Thần điện chúng ta cùng Tứ đại Thủ tộc quan hệ cho tới nay cũng không xấu, chẳng lẽ các người còn không biết sao, có chút sự tình, chúng ta là minh hữu.

Đoan Mộc Nguyên nói, thần sắc có một nụ cười quỷ dị.

- Đoan Mộc Nguyên, người nói hơi nhiều, chúng ta tiếp tục đi thôi, có lẽ người tứ đại nhân tộc đã nhanh hơn không ít.

Tên Hắc Ám Thần điện nam tử nhìn Đoan Mộc Nguyên nói.

- Được rồi, chúng ta tiếp tục đi.

Đoan Mộc Nguyên nói, lập tức năm người đi bộ về phía trước, lúc trước năm người một đường bay đến đã tiêu hao không ít, năm người cũng không dám tiếp tục phi hành nữa.

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí, thần thái sáng láng, tiêu hao ngày hôm qua đã bị quét sạch.

- Nhạc Thành, người tựa hồ có thể đột phá, vì cái gì mà không đột phá?

Một bên Thanh Đồng đã sớm thức dậy, cảm giác được khí tức trên người Nhạc Thành, lập tức kỳ quái hỏi.

- Ta lúc này không có thời gian đột phá, chúng ta phải nhanh tới cổ động.

Nhạc Thành nhìn Thanh Đồng nói, sau đó nhìn thấy Thanh Đồng nhăn nhó Nhạc Thành sáng lên, hỏi:

- Thanh Đồng, người có biết chỗ gọi là cổ động ở chỗ nào không?

- Ta không biết người nói là địa phương nào.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành lắc đầu nói.

Lập tức Nhạc Thành cẩn thận tả cho Thanh Đồng về cổ động, nhưng nghe xong một hồi lâu, Thanh Đồng cũng không rõ, Nhạc Thành cũng chỉ có thể bỏ cuộc, nếu chỉ dựa vào miêu tả, có lẽ Thanh Đồng đi qua chỗ kia cũng không biết, huống chi Nhạc Thành miêu tả lại lời của Nhạc Dao trưởng lão mà thôi.

- Đi thôi, chúng ta xuất phát.

Nhạc Thành miêu tả một hồi lâu, Thanh Đồng cũng không biết, cũng chỉ bỏ cuộc, lập tức từ từ đứng dậy.

- Nhạc Thành, cho ta đan dược.

Thanh Đồng đứng dậy, nhìn Nhạc Thành nói.

- Không phải tối hôm qua vừa đưa cho người sao.

Nhạc Thành nhìn Thanh Đồng trả lời.

- Đó là ngày hôm qua, bây giờ là hôm nay.

Về mặt Thanh Đồng ngây thơ nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Than ôi...

Nhạc Thành có chút thở dài, lập tức bất đắc dĩ lấy ra mấy viên đan dược đưa cho Thanh Đồng.

Thanh Đồng cũng không khách khí, đem đan dược trực tiếp nuốt vào trong bụng, ánh mắt chờ mong lần nữa nhìn về phía Nhạc Thành, tựa hồ chờ mong Nhạc Thành cấp cho hắn thêm vài khóa đan dược nữa.

Nhạc Thành phát phát tay, có nghĩa là chỉ có sáng ngày mai có, thất phẩm đan dược mặc dù bây giờ Nhạc Thành hoàn toàn không để trong mắt, nhưng Thanh Đồng ngày hôm qua đã ăn mười khóa, giá trị vượt qua hai mươi vạn kim tệ rồi, còn có nửa năm thời gian nữa, khẩu vị Thanh Đồng nhất định càng lúc càng lớn, Nhạc Thành không khỏi có chút lo lắng, cũng may hắn có thể chèo chống được nửa năm.

Nhìn thấy Thanh Đồng hỏi đan dược, Nhạc Thành nhớ lại lúc trước tại Quỷ Uyên, Đông Phương Lạc Nhan khi đó mỗi ngày đều hỏi mình đan dược, thời gian mấy tháng đã ăn của mình mấy chục vạn kim tệ, khi đó mình tựa hồ không phải rất có giá trị sao.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

605. Chương 523: Đỉnh Núi Khổng Lồ (1).

Trong lúc Nhạc Thành cùng Thanh Đồng nói chuyện, đã đánh thức những người khác, Yến Hiểu Kỳ cùng Tôn Thi Thi, Đông Phương Lạc Nhan toàn bộ đỉnh chỉ điều tức, lập tức tò mò nhìn Nhạc Thành cùng Thanh Đồng. Đối với thân phận Thanh Đồng, tất cả mọi người đều cảm thấy kỳ quái, nhưng Nhạc Thành cũng không nói, mọi người cũng không hỏi nhiều.

Nhìn Thanh Đồng cầm từng viên đan dược nhét vào trong miệng, Đông Phương Lạc Nhan tựa hồ nghĩ tới điều gì, lúc trước nàng cũng ăn đan dược như vậy, cho nên cẩn thận dò xét Thanh Đồng, có lẽ nàng đã đoán ra Thanh Đồng cũng là ma thú rồi.

- Đi thôi.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh tới, sau đó thu hồi cầm chế lại, lập tức cùng mọi người đi ra ngoài, ở thung lũng này cũng chậm trễ không ít thời gian, Nhạc Thành lo lắng không đủ thời gian đi đến Cổ động.

Rời khỏi sơn động, Nhạc Thành cùng mọi người hướng về phía Đông đi đến, bởi vì không cần lo lắng trong thung lũng có Yêu thú, Nhạc Thành trực tiếp đi vào bên trong núi, bây giờ nếu có gặp phải Yêu thú, Nhạc Thành cũng không cần lo lắng, dù sao bên người có thêm Thanh Đồng Hóa Xà thượng cổ thần thú rồi.

.

- Tộc trưởng, vùng núi có rất nhiều ma thú, chẳng lẽ người có biện pháp đối phó rồi sao?

Nhìn thấy Nhạc Thành trực tiếp đi đến dãy núi, Nhạc Siêu lo lắng nhìn Nhạc Thành hỏi, trong lòng vẫn có chút ít sợ hãi.

- Không cần lo lắng, vùng núi này bên trong không có ma thú.

Nhạc Thành nói, hẳn lúc này cũng lười giải thích, cho dù cẩn thận nói ra, Nhạc Thành cũng biết mọi người nghe cũng không rõ.

Yêu thú, Huyền Thiên nội lục chưa từng có, sợ là vô pháp tiếp nhận, cho nên Nhạc Thành cũng chẳng muốn nói ra.

- Nhạc Thành, chẳng lẽ ngày hôm qua chàng đã có biện pháp đuổi đi ma thú trong thung lũng sao?

Yến Hiểu Kỳ nghi hoặc nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Xem là như thế đi, dù sao bên trong vùng núi này đã không có ma thú.

Nhạc Thành nhìn thoáng qua Thanh Đồng, sau đó nhìn Yến Hiểu Kỳ nói.

Thanh Đồng nghe được lời Nhạc Thành nói, không khỏi coi rẻ nhìn Nhạc Thành một cái, nhưng cũng không nói gì.

Nhạc Thành nhìn thấy ánh mắt Thanh Đồng, cũng chỉ bất đắc dĩ, Yêu thú cũng không phải Thanh Đồng trực xuất, cũng chưa có rời đi.

Lúc này mọi người đi vào trong thung lũng, thật sự một con ma thú cũng không có, năm ngày sau, mọi người mới đi ra khỏi dãy núi, mà trong năm ngày này, mọi người cũng không gặp bất kỳ con ma thú nào.

Không có Yêu thú công kích, nhưng trong lòng Nhạc Thành rõ ràng, hết thảy cũng là công lao của Thanh Đồng, có Thanh Đồng bên người, nếu như có gawpk phải Yêu thú cũng không cần lo lắng.

Nhạc Thành bây giờ lo lắng nhất là bên trong cổ nham không biết có cái trận pháp gì, lúc trước ở rừng trúc có huyền trận, Nhạc Thành đã kiến thức trận pháp lợi hại, phỏng chừng nếu còn có trận pháp như thế mà nói, nhất định là lợi hại dị thường, sợ nhất là bị trận pháp vây hãm mười ngày nửa tháng, vậy thời gian chỉ sợ muộn mất.

Đi ra khỏi dãy núi, lập tức xuất hiện ở trước mắt mọi người là một mảnh bình nguyên bao la, ngẫu nhiên có vài ngọn núi nhỏ lộ ra.

- Đi thôi.

Nhạc Thành nhìn chăm chú bình nguyên, lập hướng phía Đông đi đến.

Thanh Đồng đi theo bên cạnh Nhạc Thành, nó cũng không biết Nhạc Thành muốn đi đến đâu, cũng một mực đi theo sau, nhưng trong năm ngày này, Thanh Đồng cùng Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi, Đông Phương Lạc Nhan quan hệ cũng khá hơn không ít, bình thường Thanh Đồng luôn cùng ba cô gái trò chuyện.

Ba cô gái này đối với Thanh Đồng cũng rất là thích thú, chủ yếu là bộ dáng của Thanh Đồng làm mọi người ưa thích.

- Nhạc Thành, phía trước có một chỗ, ngay cả ta cũng vô pháp đi qua, ngươi có biết không?

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành nói.

- Thật không, là địa phương nào.

Nhạc Thành nhìn Thanh Đồng hỏi, trong này Thanh Đồng quen thuộc nhất.

- Ta cũng không biết, chỗ kia rất nguy hiểm, ta cảm giác được nguy hiểm, cho nên không nên đi vào.

Thanh Đồng nói.

- Có phải trận pháp không?

Nhạc Thành hỏi, bây giờ Nhạc Thành sợ nhất là đụng đến trận pháp lợi hại.

- Không phải là trận pháp.

Thanh Đồng lắc đầu trả lời.

- Chúng ta đi rồi lại nói, đại khái mấy ngày mới có thể đi đến.

Nhạc Thành hỏi, dù sao bất kể như thế nào, Nhạc Thành rõ ràng phải đi qua mới được.

- Năm ngày, dựa theo tốc độ, cần năm ngày thời gian.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành nói.

- Năm ngày, hãy đi rồi nói, chỉ mong không gặp phải trận pháp.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Cũng không phải Nhạc Thành sợ hãi trận pháp, chỉ cần không phải trận pháp cực kỳ lợi hại, Nhạc Thành đều có vài phần nắm chắc phá trận, Nhạc Thành kiếp trước cũng là một vị sáu kiếp siêu cấp Tán tiên, đối với trận pháp cũng không làm khó được Nhạc Thành.

Nhạc Thành sợ hãi nhất là trận pháp ngăn chặn thời gian của mình, có một số trận pháp mặc dù bản thân mình có thể phá trận, nhưng ở bên trong mười ngày nửa tháng, thậm chí là một hai tháng thời gian cũng là bình thường, Nhạc Thành bây giờ quan trọng nhất chính là thời gian.

Mọi người lần nữa đi về phía trước, trên đường đi thời gian nghỉ ngơi cũng càng ngày càng ít.

Trên đường đi giống như Nhạc Thành lo lắng, sức ăn của Thanh Đồng đối với đan dược càng ngày càng tốt, bắt đầu mỗi ngày năm sáu khẩu thất phẩm đan dược, cho tới bây giờ là mỗi ngày mười khẩu thất phẩm đan dược, Thanh Đồng cũng cảm thấy chưa đủ.

Đám người Tôn Thi Thi, Đông Phương Lạc Nhan, Yến Hiểu Kỳ đôi khi nhìn thấy Thanh Đồng hỏi Nhạc Thành đan dược, các nàng cũng không đành lòng, vụng trộm đưa cho Thanh Đồng đan dược, ba cô gái đều là tiểu thư nhà giàu, Đông Phương Lạc Nhan là Thần hoàng tộc tiểu thư, Tôn Thi Thi là Tôn gia tiểu thư, mà ngay cả Yến Hiểu Kỳ cũng là Vũ Văn gia tộc tiểu thư, ba cô gái so với Nhạc Thành giàu có không kém bao nhiêu, trên người cũng không thiếu đan dược.

Ba cô gái vụng trộm đưa cho Thanh Đồng đan dược, Thanh Đồng cùng ba cô gái quan hệ càng thêm tốt, chỉ là Nhạc Thành chưa không biết, nếu Nhạc Thành biết, nhất định cũng chỉ có thể bất đắc dĩ mà thôi.

Năm ngày sau, có một tòa núi khổng lồ đột ngột xuất hiện ở trong tầm mắt Nhạc Thành, mà ngọn núi khổng lồ này xuất hiện, Thanh Đồng sắc mặt biến hóa.

- Nhạc Thành, chúng ta đi vào địa điểm quỷ dị này, ta cảm giác được khí tức nguy hiểm, muốn đi qua cũng không dễ dàng.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành sắc mặt sớm biến hóa lên, một ngọn núi rất lớn xuất hiện, Nhạc Thành cũng cảm giác được không bình thường, nhưng không thể không đi qua.

Một mảnh khí tức quỷ dị từ chung quanh bắt đầu tràn ngập, khí tức quỷ dị này đưa cho mọi người cảm giác run lên, mà đồng thời phía trước ngọn núi khổng lồ bắt đầu từ từ có chút biến hóa.

Vốn ngọn núi khổng lồ cao vút trong mây, giống như con đường lên trời vậy, mà bình chương thì càng thêm khổng lồ.

Đỉnh núi có thể rộng bao nhiêu, Nhạc Thành cũng không có nhìn rõ ràng, lúc này Nhạc Thành cũng vô pháp nhìn rõ ràng, bởi vì bên trong xuất hiện mây mù màu đen, mây mù màu đen này càng ngày càng nhiều.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

606. Chương 523: Đỉnh Núi Khổng Lô (2).

Bây giờ đi về phía trước đỉnh núi, có lẽ có thể đi qua bình chương.

- Nhạc Thành, nơi này quý dị.

Yến Hiểu Kỳ nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Ủ, các người cẩn thận một chút.

Nhạc Thành thần sắc ngưng trọng nói, hiện tượng quý dị như thế, Nhạc Thành cảm thấy không thể tầm thường được.

Nhạc Thành nhìn chung quanh đánh giá, hắc bài trừ đây là trận pháp, hiện tượng chung quanh không giống như là trận pháp gây nên, nhưng cũng không biết cảnh tượng quý dị này làm sao hình thành.

- Các người ở đây chờ một lát, ta đi trước xem sao.

Do dự một chút, sau đó Nhạc Thành nhìn đám người Yến Hiểu Kỳ nói.

- Chàng nên cẩn thận một chút.

Yến Hiểu Kỳ nói, thần sắc cũng ngưng trọng hẳn lên.

- Ủ.

Nhạc Thành đáp nhẹ một tiếng, lập tức trong thủ ấn tay đánh tới, quanh thân xuất hiện một mảnh kim mang, lập tức bố trí xong Kim Long chi thể, sau đó Nhạc Thành nhắm đỉnh núi nhảy tới.

Nhạc Thành muốn thử xem đỉnh núi này có nguy hiểm hay không, sau khi bố trí xong Kim Long chi thể, Nhạc Thành cũng hơi yên tâm một chút.

- Thịch.

Sau khi Nhạc Thành cách ngọn núi kia vài trăm mét, lúc đó thân hình như bị một cổ lực lượng vô hình đánh đến, toàn bộ thân hình ở giữa không trung bị đánh bay ra vài trăm mét, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, một cổ cường lực lượng mạnh mẽ không thua gì một đòn công kích của bát tinh Đấu tôn toàn lực.

- Nhạc Thành, thể nào rồi?

Nhìn thấy bộ dáng Nhạc Thành, Yến Hiểu Kỳ cùng Tôn Thi Thi, Đông Phương Lạc Nhan nhanh chóng lao đến bên người Nhạc Thành.

- Ta không sao, phía trước có một Vô Hình bình chương.

Nhạc Thành nói, cổ lực lượng cường hãn kia may mắn là không đủ để gây ra thương tích, nhưng cũng làm cho Nhạc Thành càng khấn trương lên.

- Thật không, ta tới thử xem.

Đông Phương Lạc Nhan nói, lập tức từ từ đi lên phía trước, ở đây nàng cũng là Đấu tôn cường giả, vừa mới nhìn thấy bộ dáng Nhạc Thành, nàng cũng biết chuyện gì xảy ra,

chỉ có mở ra bình chương vô hình mới có thể đi tới đỉnh núi.

- Lạc Nhan, nàng nên cẩn thận.

Nhạc Thành nhìn Đông Phương Lạc Nhan nói.

- Ta biết rõ, chàng yên tâm đi.

Đông Phương Lạc Nhan quay đầu nhìn Nhạc Thành nói, lập tức quanh thân xuất hiện một mảnh Đấu khí, một cỗ hơi thở nóng bỏng từ thân người Đông Phương Lạc Nhan tràn ngập ra.

- Hu.

Một cánh tay lớn đỏ thẫm tại trong tay Đông Phương Lạc Nhan ngưng tụ ra, lập tức ngọn lửa giống như một con rắn lửa kéo dài, nhả vào vô hình bình chướng đánh tới.

Đông Phương Lạc Nhan biến sắc, lập tức vận khởi Đẩu khí quanh thân nồng đậm thêm vài phần.

- U u.

Ngọn lửa lúc này càng thêm nóng bỏng hơn, lập tức tại ngọn lửa không gian gợn sóng xuất hiện ở, đó là một mảnh không gian gợn sóng mà vừa lúc trước đã ngăn cản Nhạc Thành tiến lên vậy.

- Ti ti.

Tiếng lửa đốt cháy vang lên, lập tức sương mù từ từ bay lên, tại ngọn lửa trong tay Đông Phương Lạc Nhan không gian gợn sóng đã bắt đầu trở nên mỏng manh hơn.

Đông Phương Lạc Nhan nhìn thấy như vậy, trên mặt mỉm cười, đồng thời khống chế ngọn lửa trong tay đốt cháy không gian gợn sóng kia.

- Có thể dùng ngọn lửa.

Nhạc Thành sắc mặt hơi biến, lập tức đi tới bên người Đông Phương Lạc Nhan mỉm cười nói:

- Lạc Nhan, ta tới giúp ngươi.

Trong tay thủ ấn đánh ra, Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ ra, được Nhạc Thành khống chế nhắm hướng không gian gợn sóng tràn ngập đến.

- Xuy xuy.

Với trong tay Vô Thượng Chân Hỏa Nhạc Thành trôi lên, Đông Phương Lạc Nhan ngưng tụ bản thể ngọn lửa cũng thấy một số ảnh hưởng, tựa hồ hơi thở nóng bỏng có chút phai nhạt đi không ít.

- Ti ti.

Tiếng đốt cháy truyền ra, Nhạc Thành ngưng tụ Vô Thượng Chân Hỏa đã đốt cháy không gian gợn sóng.

Nhưng lúc này sắc mặt của Nhạc Thành cũng có chút khó nhìn, Nhạc Thành phát hiện Vô Thượng Chân Hỏa căn bản không thể đốt cháy mảnh không gian gợn sóng kia, mảnh không gian gợn sóng bị Vô Thượng Chân Hỏa đốt cháy một mảnh đỏ thẫm, nhưng đốt cháy thành một lỗ hổng thì không có khả năng.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành có chút biến đổi, Vô Thượng Chân Hỏa càng thêm nồng đậm vài phần hướng tới không gian gợn sóng đốt cháy đến.

Chỉ là sau một lát, Nhạc Thành không thể không thu hồi Vô Thượng Chân Hỏa lại, Vô Thượng Chân Hỏa thật sự không thể đốt cháy không gian gợn sóng, hẳn cũng chỉ có thể bỏ cuộc, chân hỏa của hắn cũng không phải vạn năng.

- Nhạc Thành, ngọn lửa trên người của ngươi cùng Lạc Nhan tỷ không giống nhau, ngọn lửa của Lạc Nhan tỷ là hỏa bản thể.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành khinh thường nói.

Thấy ánh mắt khinh thường của Thanh Đồng, Nhạc Thành cũng chỉ bất đắc dĩ, xem ra chưa đến Hợp Thể Kỳ, Thanh Đồng chắc coi mình không vào mắt, Nhạc Thành cảm thấy kỳ quái, hai ngày này Thanh Đồng cùng ba cô gái quan hệ rất tốt, bây giờ xưng hô Lạc Nhan là Lạc Nhan tỷ, xưng hô Hiếu Kỳ cũng là Hiếu Kỳ tỷ, điều này làm cho Nhạc Thành cảm thấy rất là nghi hoặc.

Nhưng Nhạc Thành cảm thấy có chút yên lòng, Thanh Đồng cùng ba cô gái quan hệ không tệ, ba cô gái tại trước mặt Thanh Đồng không có nguy hiểm gì, dựa vào quan hệ, Thanh Đồng không gây ra nguy hiểm với ba cô gái.

Thanh Đồng cùng ba cô gái quan hệ càng ngày càng tốt, Nhạc Thành cũng không biết ba cô gái vùng trộm mỗi ngày đưa cho Thanh Đồng không ít đan dược, nếu biết được mà nói, Nhạc Thành sẽ buồn bực vô cùng. Lúc này khẩu vị của Thanh Đồng càng lúc càng lớn, đến lúc đó nó ăn càng ngày càng nhiều, còn đến gần

nửa năm thời gian, không chừng nửa năm sau, Thanh Đồng vẫn phải ăn đan dược, không biết đến lúc đã lấy gì cho nó ăn đây.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

607. Chương 524: Ngọn Lửa Bất Tử Bất Diệt, Đốt Cháy Vạn Vật.

Đối với Đông Phương Lạc Nhan không ngừng đốt cháy mảnh không gian gọn sóng, sau một giờ, một lỗ hổng nửa thước xuất hiện, lỗ hổng đủ cho một người đi vào.

- Mau vào đi, ta cầm cự không được bao lâu.

Đông Phương Lạc Nhan sắc mặt tái nhợt nhìn mọi người nói, nàng tiêu hao không ít đấu khí rồi.

- Mọi người mau vào đi.

Nhạc Thành nhanh chóng kêu mọi người đi vào trước, sau đó hắn cũng đi theo sau lưng mọi người đi vào không gian gọn sóng.

- Xuy xuy.

Thủ ấn trong tay Đông Phương Lạc Nhan vừa thu lại, lập tức cũng nhanh chóng theo lỗ hổng tiến vào.

- Phốc phốc.

Sau khi Đông Phương Lạc Nhan tiến vào, sau đó lỗ hổng của không gian gọn sóng kia rất nhanh liền nhanh chóng khép lại, lập tức cả mảnh không gian gọn sóng kia cũng biến mất tại trước mắt mọi người, lần nữa trở thành bình chương vô hình.

- Ăn vào đan dược này đi.

Nhạc Thành lấy ra một khoả đan dược tự mình luyện chế để khôi phục thực lực đưa cho Đông Phương Lạc Nhan, Đông Phương Lạc Nhan tiêu hao Đấu khí hầu như không còn.

- Ừ.

Đông Phương Lạc Nhan tiếp nhận đan dược trong tay Nhạc Thành cho vào trong miệng, lập tức trên mặt hiện ra một tia đỏ ửng.

-Không ngờ ngọn lửa bản thể của nàng có thể đốt cháy bình chương vô hình này.

Nhạc Thành kỳ quái nhìn Đông Phương Lạc Nhan hỏi.

- Đây là thiên phú thần Phượng Hoàng tộc, đặc biệt là sau khi ta phục dụng bất tử thảo sau đó, trong cơ thể bản thể hỏa cũng bất tử bất diệt, có thể đốt cháy vạn vật, mặc dù ta cảm thấy không có ngọn lửa cường hãn, nhưng tại một số phương diện, ngọn lửa trên người của chàng cũng không bằng ta rồi.

Đông Phương Lạc Nhan nói.

- Bất tử bất diệt, đốt cháy vạn vật sao.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, xem ra Tứ đại Thú tộc cùng tứ đại nhân tộc đều cũng có thiên phú tối cường.

Đi vào trong này, Nhạc Thành nhanh chóng dò xét bốn phía, mọi người nhìn qua đỉnh núi, cảm thấy chung quanh có một số mây mù lượn lờ, ánh mắt cũng không thể xem được quá xa.

- Nhạc Thành, trong này có người.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành nói.

- hật không, là ai ở trong này.

Nhạc Thành thần sắc hơi trầm xuống, thủ ấn trong tay đánh ra, tia thần thức từ từ khuếch tán, lập tức tỏa ra bốn phía.

- Có năm người, đó là Hắc Ám Thần điện cùng người của Tứ đại thú tộc.

Một lát sau Nhạc Thành thu hồi thần thức lại nói.

- Nhìn không ra, thần trí của người không kém, ngược lại có chút kỳ quái.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành không để ý đến Thanh Đồng, tại phương diện thần thức, Nhạc Thành tự nhiên là so với người tu chân mạnh hơn, điểm này Thanh Đồng không biết nguyên nhân.

- Nhạc Thành, phía trước là người của Hắc Ám Thần điện cùng người của Tứ đại thú tộc sao, có muội muội của ta ở bên trong đó hay không.

Minh Yêu có chút bận tâm nhìn Nhạc Thành hỏi, nàng ở trong này đã gần một tháng thời gian, vẫn chưa có nhìn thấy Huyền Yêu, Minh Yêu tự nhiên là có chút ít lo lắng rồi.

- Có một nữ, hẳn là muội muội của ngươi rồi.

Nhạc Thành nói nhỏ, thần thức nhìn trộm chỉ phát giác trong năm người có một người là nữ, Tứ đại trong thú tộc cũng chỉ có Đông Phương Lạc Nhan cùng Minh Yêu hai tỷ muội đi vào thôi, bây giờ Đông Phương Lạc Nhan cùng Minh Yêu đều ở tại đây bên cạnh mình, còn lại một người nữa cũng có khả năng là Huyền Yêu rồi.

Chỉ là thần thức Nhạc Thành nhìn trộm cũng không có nhìn rõ ràng, ở bên trong Cổ nham, ở trên trời và lòng đất đều có cấm chế, mà ngay cả thần thức cũng bị cấm chế, năm người phía trước tại sườn núi mà thôi, nếu ở đỉnh núi mà nói, thần thức Nhạc Thành cũng không thể nhìn trộm được.

- Bây giờ chúng ta nên làm gì, hay là đi lên?

Yến Hiểu Kỳ nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Chúng ta lên đi, tất cả mọi người chú ý một chút.

Nhạc Thành nói với mọi người, sau đó hướng mặt trước đi đến.

Mọi người đã đến chân núi, chỉ thấy dọc theo chân núi uốn lượn trên xuống, chung quanh cũng có thạch bích, chỉ là điểm lên đỉnh núi cũng chỉ có một con đường nhỏ mà thôi.

Do dự một chút, Nhạc Thành dẫn đầu dọc theo con đường nhỏ đi tới, chỗ này quỷ dị làm cho Nhạc Thành luôn cảnh giác, ngay cả lòng đất cũng bày ra cấm chế, trong lòng Nhạc Thành biết thủ đoạn trốn chạy của mình cũng bị ảnh hưởng.

- Hắc Ám Thần điện.

Nhạc Thành chăm chú nhìn sườn núi lẩm bẩm nói, hai tên Hắc Ám Thần điện không biết có phải cùng ở tại đây hay không, Đoan Mộc Nguyên là cửu tinh Đẩu tôn, mà tên còn lại cũng là cửu tinh Đẩu tôn, thì đúng là khó giải quyết. Hai cửu tinh Đẩu tôn, mình đánh giết là rất khó.

Nhạc Thành lập tức nhìn thoáng qua bên người Thanh Đồng, nếu Thanh Đồng chịu ra tay mà nói, cùng với Yêu Huyền bên trong tháp Hạo Thiên, ba người liên thủ có lẽ giết chết hai tên cửu tinh Đẩu tôn Hắc Ám Thần điện còn có hy vọng.

Về phần người của Tứ đại Thú tộc còn có vài người, Nhạc Thành cũng không để ở trong lòng, người của Tứ đại thú tộc đã bị giết ba tên, thực lực người bây giờ mạnh nhất cũng chỉ có thể là muội muội Huyền Yêu của Minh Yêu mà thôi, có Minh Yêu, Huyền Yêu sẽ không xuất thủ, ch nên mạnh nhất cũng chỉ có hai tên Hắc Ám Thần điện mà thôi.

Dọc theo con đường nhỏ, mọi người không có gặp nguy hiểm gì, chỉ là mọi người vẫn cẩn thận.

Trên sườn núi, năm thân ảnh có chút dừng lại, năm người bây giờ đứng trước ở một thạch thai không dám tiến lên nửa phần, bởi vì ở chỗ trước thạch thai, có một vách núi ngăn cản đường đi của mọi người.

Vách núi này, nhìn lên tựa hồ như cùng đỉnh núi cùng một chỗ vậy, trước vách núi không có bất kỳ đường ra, năm người nhìn thấy trên vách núi tràn ngập lôi điện, lôi điện tí ti rung động, đều như cánh tay người lớn, làm cho người ta nhìn cũng run động không thôi.

Lúc này mọi người muốn bay qua vách núi này cũng không có khả năng, tại trên vách núi một mảnh mây đen chiếm giữ ở trên không trung, đông nghịt một mảnh, chung quanh không gian cũng là một mảnh lơ mơ, mây đen lôi điện qua lại như thoi, muốn bay qua, mà bị lôi điện đánh xuống, hậu quả càng thêm phiền toái.

- Đoan Mộc Nguyên, người có biện pháp nào không, chúng ta làm như thế nào qua được.

Long Huy nhìn Đoan Mộc Nguyên hỏi, nhìn trên vách núi đá là một mảnh lôi điện, trong lòng Long Huy cũng cảm thấy run lên.

- Tạm thời ta cũng không có cách nào.

Hắc Ám Thần điện Đoan Mộc Nguyên quay lại, nhìn đường thạch bích trước mắt, lòng mày cũng phải nhíu lại.

- Chúng ta trước thử xem uy lực lôi điện lớn như thế nào, ai đi trước thử một lần đây.

Về mặt Huyền Yêu tràn đầy vũ mị nhìn mọi người nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

608. Chương 525: Tạm Thời Liên Thử.

- Lôi điện thoạt nhìn uy lực không nhỏ, Huyền Yêu, người nói thử một chút đi.

Long Huy nhìn Huyền Yêu nói, bởi vì chuyện của Long Thiên Nhai, trên đường đi Long Huy đối với Huyền Yêu cũng không có hảo cảm gì.

- Long Huy, người có phải nam nhân hay không, loại chuyện này người để cho ta đi thử sao.

Huyền Yêu hung hăng trợn mắt nhìn Long Huy một cái, sau đó khẽ nói.

- Huyền Yêu, người đừng có khoe khoang phong tao, trên đường đi người cũng không có ra tay giúp cái gì, lần này, người nên đi thử xem.

Lúc này Huyền Yêu la lên, Huyền Yêu bây giờ thu liễm thực lực cũng chỉ là ngũ tinh Đấu tôn mà thôi, Long Huy cũng không phải e ngại, nếu Long Huy biết rõ thực lực thật sự của Huyền Yêu là bát tinh Đấu tôn mà nói, thì có đánh chết hắn cũng không dám chống đối Huyền Yêu như vậy.

- Long Huy, người có tin ta sử người không.

Huyền Yêu lạnh lùng nhìn Long Huy, trong ánh mắt đã nổi lên sát ý.

- Được rồi, các người đừng cãi nhau nữa, muốn thử thì cũng phải đợi chốc nữa thử lại, bây giờ có người lên núi.

Một tên Hắc Ám Thần điện hắc y Thanh niên rất ít nói chuyện nhìn Long Huy cùng Huyền Yêu nói.

- Đoan Mộc Xuyên, có người lên núi sao, chẳng lẽ là người của tứ đại nhân tộc.

Thần Phượng tộc Phượng Lâm nhìn Hắc Ám Thần điện hắc y Thanh niên nói.

- Hẳn là ap sao, trong này cũng không có những ai khác, cũng chỉ có chúng ta cùng người của tứ đại nhân tộc.

Nhìn Phượng Lâm, Đoan Mộc Xuyên nói.

- Người của Tứ đại nhân tộc, chúng ta có động thủ hay không.

Long Huy nhìn mọi người nói.

- ợi chút đi, nhìn tình huống rồi nói sau.

Hắc Ám Thần điện Đoan Mộc Xuyên sắc mặt biến đổi nói.

Một lát sau, một đám thân ảnh xuất hiện ở trước mặt đám người Long Huy cùng Phượng Lâm, sau khi nhìn thấy đám người Long Huy cùng Phượng Lâm đều biến sắc mặt.

Tựa hồ tất cả người tứ đại nhân tộc cũng đã đến đông đủ, Phượng Lâm cùng Long Huy cũng có chút lo lắng, biểu hiện xem ra, tứ đại nhân tộc thực lực còn mạnh hơn không ít.

- ất cả mọi người chú ý một chút, người của Tứ đại Thú tộc cùng người của Hắc Ám Thần điện đều ở phía trước.

Trên sườn núi, Nhạc Thành nhìn mọi người nói.

- Nhạc Thành, người của Hắc Ám Thần điện là ai, còn có người của Tứ đại Thú tộc.

Thanh Đồng kỳ quái nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Cái này, về sau có thời gian ta nói với người, lúc này chúng ta đụng phải Hắc Ám Thần điện cùng người của Tứ đại thú tộc thì nên cẩn thận một chút.

Nhạc Thành nhìn Thanh Đồng trả lời, Thanh Đồng vẫn ở bên y tong Cổ nham, đối với chuyện Huyền Thiên nội lục cũng không biết gì.

- Muội muội, người không sao chứ, ta cuối cùng cũng tìm được người.

Minh Yêu gặp được Huyền Yêu, vội vàng đi lên.

- Tỷ tỷ, ta cũng đi tìm chị, ta còn tưởng rằng chị xảy ra chuyện gì, lo lắng chết ta rồi.

Huyền Yêu nhìn thấy Minh Yêu, cũng tiến lên nghênh đón.

- Minh Yêu, người thật sự cùng người tứ đại nhân tộc ở cùng một chỗ, người nói đi, Long Thiên Nhai có phải người giết không.

Nhìn thấy Minh Yêu, Long Huy ngay lập tức mặt sắc trầm xuống, nhìn Minh Yêu la lớn.

- Long Huy, Long Thiên Nhai là do ta giết thì sao, người đừng có ở trước mặt ta kêu gào, nếu không ta giết người lập tức.

Minh Yêu trừng mắt nhìn Long Huy một cái, lập tức quay đầu lại không để ý tới Long Huy nữa.

- Minh Yêu, thật đúng là do người giết sao, Toan Nghê tộc ta không để yên cho viễn cổ Minh Xà tộc người.

Long Huy hung hăng nhìn Minh Yêu nói, nhưng tựa hồ không dám tự mình động thủ, Minh Yêu cùng Huyền Yêu hai người, một mình hấn cũng không phải là đối thủ.

- Ta sẽ chờ đợi.

Minh Yêu mặc kệ có mặt Long Huy, một tên tứ tinh Đấu tôn mà thôi, một chiêu có thể giết, căn bản không cần để ý tới.

Nhạc Thành nhìn hai tên Hắc Ám Thần điện Thanh niên, hai người này làm Nhạc Thành lo lắng, còn ba người kia Nhạc Thành cũng không để ở trong lòng, cũng không cần phải lo lắng.

Hắc Ám Thần điện hai tên hắc y nam tử cùng Phượng Lâm đánh giá đám người Nhạc Thành, sau đó nhìn thấy Thanh Đồng tất cả đều biến sắc, tiểu đồng này không biết từ đâu tới, lúc tiến vào không có tiểu đồng này.

- Đông Phương Lạc Nhan, ta khuyên ngươi không nên cùng tứ đại nhân tộc đứng chung một chỗ.

Phượng Lâm nhìn mọi người đánh giá một lần, sau đó nhìn Đông Phương Lạc Nhan nói, sắc mặt đã có chút khó coi.

- Phượng Lâm, Thần hoàng tộc ta cùng thần Phượng tộc người đã sớm không có quan hệ, ngươi trước hãy lo cho bản thân mình đi.

Đông Phương Lạc Nhan trầm mặt xuống, lập tức nhìn Phượng Lâm trả lời.

Phượng Lâm nhìn chăm chú Đông Phương Lạc Nhan, sắc mặt có chút run rẩy, lập tức nói:

- Các ngươi là Thần hoàng tộc mê muội không thức tỉnh, cùng với tứ đại nhân tộc hoà hợp làm một, đừng quên Thần hoàng tộc người cũng là một trong Tứ đại Thú tộc.

- Cái này không nhọc ngươi hao tâm tổn trí, ngươi hãy nghe cho kỹ, Thần hoàng tộc ta cùng thần Phượng tộc người không có quan hệ.

Đông Phương Lạc Nhan la lớn.

- Cái gì, không có quan hệ sao, chúng ta vốn là một tộc, hơn nữa chúng ta trước tiên sẽ...

Phượng Lâm nhìn Đông Phương Lạc Nhan nói.

- Phượng Lâm ngươi im miệng ngay, chuyện đó cùng ta cũng không có quan hệ.

Đông Phương Lạc Nhan ngăn cản Phượng Lâm nói, lập tức hung hăng nhìn Phượng Lâm, trong ánh mắt đã có một tia lửa giận.

- Đùng.

Ầm ầm một đường lôi điện trên không đánh xuống, lập tức một tiếng sấm nổ mạnh làm cho tất cả mọi người bị dọa một cái, cũng may lôi điện chỉ bổ vào trước vách núi, cách mọi người xa vài trăm thước.

Với một ít đạo lôi điện, ánh mắt mọi cũng dò xét hướng về phía giữa vách núi cùng lôi vân chiếm giữ không trung.

Nhạc Thành đã sớm chú ý tới phía trước mặt vách núi, vốn dưới chân núi lúc đó Nhạc Thành còn đang kỳ quái đám người Hắc Ám Thần điện cùng người của Tứ đại thú tộc làm sao đứng ở sườn núi không đi, nguyên do là bị thạch bích này ngăn cản.

Sau khi đánh giá lôi điện trên vách núi, Nhạc Thành đoán được ngoại trừ từ trên vách núi qua, không có biện pháp khác, nếu muốn bay qua thạch bích đều khó có khả năng, không vượt qua được một mảnh lôi vân dày đặc, uy lực khủng bố cực kỳ.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

609. Chương 526: Lôi Điện Chi Uy (1).

Ở trên vách núi đá đằng kia, Nhạc Thành mơ hồ nhìn thấy một lối đi nhỏ ngay tại giữa vách núi, chỉ là một lối cũng tràn ngập điện mang.

- Nhạc Thành, làm sao bây giờ, chúng ta làm sao qua được đây.

Tôn Thi Thi đi đến Nhạc Thành bên người hỏi.

- Không lo, chúng ta trước xem một chút rồi nói.

Nhạc Thành nói, vốn Nhạc Thành có chút sốt ruột muốn tới Cổ động, miễn cho người của Hắc Âm Thần điện cùng người của Tứ đại thú tộc nhanh chân đến trước.

Mà bây giờ hai người Hắc Âm Thần điện cùng người của Tứ đại thú tộc đều ở chỗ này, Nhạc Thành không cần lo lắng.

Hắc Âm Thần điện Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên hai người có chút chăm chú nhìn Nhạc Thành, sau đó nhìn đám người Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi, Hắc ưng một lần, sau đó khuôn mặt hơi trầm xuống.

- Nhạc Thành, bây giờ vách núi phía trước chúng ta cũng không thể đi được, không bằng chúng ta liên thủ qua núi nhé.

Đoan Mộc Nguyên do dự một chút, sau đó nhìn Nhạc Thành nói.

- Ta và các ngươi liên thủ sao, ta không có nghe lầm chứ.

Nhạc Thành mỉm cười, lập tức nhẹ nhàng trả lời.

- Không sai, mọi người chúng ta có cái gì đó ân oán thì có thể đợi qua vách núi này lại nói, không biết như thế nào, nếu giằng co ở đây cũng không phải là tốt.

Đoan Mộc Nguyên nhìn Nhạc Thành nói, không biết Nhạc Thành vừa mới nói là có ý gì.

- Ta đồng ý mọi người cùng liên thủ qua núi này rồi nói.

Nhạc Thành mỉm cười trả lời, cũng không có cự tuyệt.

- “Nhạc Thành, ngươi thật muốn cùng người của Hắc Âm Thần điện liên thủ sao.

Yến Hiểu Kỳ nghi hoặc nhìn Nhạc Thành hỏi, còn tưởng rằng mình nghe lầm.

- Đúng vậy sao, Nhạc Thành, chúng ta trước hết phải nghĩ rõ ràng, cùng người của Hắc Âm Thần điện liên thủ, chúng ta...

Tôn Thi Thi cũng bận tâm nói.

- Yên tâm đi, ta có chừng mực, nếu giằng co nữa, chúng ta không thể qua được núi này.

Nhạc Thành cười, trên mặt không có người nào nhìn qua được nụ cười quỷ dị.

Nhạc Thành sau khi nhìn thấy núi này ở trên vách đá loi điện giếng đầy thì trong lòng đã sớm có dự định, nhưng Nhạc Thành muốn biết uy năng của loi điện mà thôi, mặt khác đây chính là một cái cơ hội tốt, trên núi này loi điện xem ra không phải là vật tầm thường, uy lực tự nhiên là mạnh mẽ vô cùng, nếu có thể lên tới chỗ hai tên Hắc Âm Thần điện này, sau đó thừa cơ xuống tay mà nói, có thể là một cơ hội thật tốt.

- Tốt lắm, chúng ta liên thủ qua núi rồi nói, tại qua núi này trước, mọi người có ân oán gì thì tạm thời buông xuống, khi qua vách núi rồi lại giải quyết.

Đoan Mộc Nguyên nói, sau khi nhìn thấy Nhạc Thành dễ dàng đồng ý liên thủ, hắn cũng có chút ngoài ý muốn.

- Vậy bây giờ phải làm sao qua vách núi, ta muốn đi trước thử xem uy lực loi điện.

Một bên Phương Lâm nói.

- Không sai, chúng ta không biết uy lực loi điện thế nào, cũng cần tìm một người đi thử, Nhạc Thành, ngươi xem cử ai đi thử một chút đây.

Đoan Mộc Nguyên nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành là người cầm đầu của tứ đại nhân tộc, đương nhiên Đoan Mộc Nguyên nhìn ra, dĩ nhiên có chuyện gì thì cùng với Nhạc Thành thảo luận rồi.

- Ta xem người cử người đi thôi.

Người có thực lực cử tinh Đầu tôn, coi như là gặp nguy hiểm cũng không quá nghiêm trọng, người đi là thích hợp nhất, nếu cử những người khác đi mà nói, nếu có nguy hiểm thì thật không tốt.

Nhạc Thành mỉm cười nhìn Đoàn Mộc Nguyên nói.

Đoàn Mộc Nguyên không nghĩ đến Nhạc Thành trực tiếp cử hắn lên trên vách núi thử uy lực lôi điện, cho dù hắn là cử tinh Đầu tôn, nhưng mà uy lực lôi điện ai cũng không biết, nói không chừng uy lực lôi điện đủ để phá hủy thập tinh Đầu tôn cũng không chừng, trong này khắp nơi đều quỷ dị, ai cũng không nói chính xác được cái gì cả.

Muốn đích thân đi thử uy lực lôi điện, Đoàn Mộc Nguyên tự nhiên không nguyện ý, không thể nghi ngờ là đem tánh mạng của mình ra làm trò đùa. Nhưng mà trong lời nói của Nhạc Thành cũng rất rõ ràng, nếu không đi, mấy người Tứ đại thú tộc sợ cũng sẽ có ý kiến.

- Nhạc Thành, thực lực của người cũng vô cùng mạnh mẽ, cộng thêm Kim Long chi thể có lực phòng ngự cực kỳ lợi hại, không bằng chúng ta cùng đi chứ, hai người kiểm tra xong uy lực càng thêm chuẩn xác hơn, người xem thế nào.

Đoàn Mộc Nguyên nhìn Nhạc Thành cười nói, nhưng ánh mắt bên trong mơ hồ có một tia lãnh ý.

- Hừ, còn muốn lôi kéo ta cùng đi sao, vậy cùng người đi thôi.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, Đoàn Mộc Nguyên rõ ràng muốn lôi kéo mình đệm lưng, nếu hắn gặp nguy hiểm, mình cũng chạy không được.

- Tốt lắm, ta cùng người đi chứ.

Nhạc Thành mỉm cười nói, lập tức đi đến trước hai bước, chỉ là bây giờ tia thần thức Nhạc Thành đã tập trung Kim Tiên Khôi lồ trong trũ vật giới chỉ. Có cái gì nguy hiểm, Nhạc Thành liền dùng Kim Tiên Khôi lồ hứng lấy, Kim Tiên Khôi lồ đối phó với loại lôi điện này là tốt nhất rồi, nếu lôi điện không phải mạnh mẽ mà nói, thì lôi điện đủ để cho năm bộ Kim Tiên Khôi lồ thôn phệ.

- Tốt lắm, chúng ta cùng đi.

Đoàn Mộc Nguyên nhìn chăm chú Nhạc Thành một cái, lập tức hướng về phía mảnh lôi điện đi đến.

- Nhạc Thành, người cẩn thận một chút.

Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi, Đông Phương Lạc Nhan nhẹ nhàng nhìn Nhạc Thành nói.

- Ta biết rồi.

Nhạc Thành đáp nhẹ một tiếng, sau đó từ từ đi lên phía trước, quanh thân lúc này xuất hiện một mảnh Long Lân che đầy, Kim Long chi thể nhanh chóng bố trí tại toàn thân.

Nhìn Kim Long chi thể của Nhạc Thành, Phương Lâm cùng Long Huy, Đoàn Mộc Xuyên sắc mặt lập tức biến đổi, bọn hắn đối với Kim Long chi thể Nhạc gia hiểu rất rõ, Kim Long chi thể trên thân Nhạc Thành huyết mạch tựa hồ đã là cực cao rồi, điều này làm cho bọn chúng cảm thấy vô cùng kinh thán.

Nhạc Thành cũng không để ý người khác nhìn Kim Long chi thể của mình như thế nào, tại Hắc Ám Thần điện cùng Tứ đại thú tộc, Kim Long chi thể cũng không phải là bí mật gì, mỗi một tộc đều cũng có thiên phú của mình.

Cách vách núi càng ngày càng gần, một cổ lôi điện cường hãn cũng tràn ngập ra, Nhạc Thành cùng Đoàn Mộc Nguyên lúc này cảm thấy khí tức lôi điện tỏa ra so với tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều. Lúc trước Nhạc Thành phỏng chừng bên trong lôi điện khí tức so với lần trước Tứ Sí Ma ưng cùng Thanh Bối Ma Ngưu đột phá gây ra Địa kiếp còn mạnh hơn mấy lần, nói cách khác cổ lôi điện này uy lực đủ để cho ngũ tinh Đầu tôn cũng bị vẫn lạc.

Đoàn Mộc Nguyên vẫn đi trước Nhạc Thành, bây giờ cách lôi điện thạch bích không đầy 100m, Đoàn Mộc Nguyên đã sớm bố trí đầu khí hắc mang quanh thân, hắc mang này có khí tức quỷ dị.

Đoan Mộc Nguyên tiếp cận vách núi lôi điện, sau đó cũng hơi dừng lại thân hình, lập tức do dự một chút, sau đó đi lên phía trước.

Nhạc Thành ở phía sau mỉm cười, lập tức cũng đi theo Đoan Mộc Nguyên đi về phía lôi điện thạch bích.

- Dừng.

Một tiếng đình tai nhức óc vang lên, lập tức lôi điện trên thạch bích to như cánh tay nhảy ra công kích về phía Đoan Mộc Nguyên, cột sáng Lôi điện lóng lánh chói mắt làm cho người ta nhìn cũng phải run lên không thôi.

- Dừng.

Một ít đạo lôi điện bắn về phía Đoan Mộc Nguyên, còn một số lôi điện trên thạch bích to như cánh tay thô lao về phía Nhạc Thành, tựa hồ lôi điện thạch bích có thể cảm giác được hai người ở gần vậy.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

610. Chương 526: Lôi Điện Chi Uy (2).

Đám người Tôn Thi Thi, Yến Hiểu Kỳ nhìn thấy lôi điện trụ bổ về phía Nhạc Thành đều lo lắng không thôi, một cánh tay thô lôi điện trụ, uy lực sẽ không yếu.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, sau đó thân hình mỉm cười lui ra sau, hần lúc này đã sớm có chuẩn bị, Nhạc Thành tự nhiên không bối rối, lúc này trong hai tay của Nhạc Thành xuất hiện một mảnh quang mang màu xanh hướng về phía lôi điện trụ lao đến.

Bởi vì muốn thử uy lực điện trụ một chút, Nhạc Thành cũng chỉ có ngạnh kháng mà thôi.

- Thịch.

Một tiếng nổ mạnh, một ít lôi điện trụ cùng thanh sắc quang mang trong tay Nhạc Thành va chạm vào nhau, lập tức lực lượng khổng lồ khuếch tán ra, sau đó lôi điện trụ bị đánh tan ra, thân hình Nhạc Thành đồng thời cũng bị cỗ lực lượng khổng lồ này đẩy lui ra sau mấy bước, ánh sáng Kim Long chỉ thể trên người cũng tối sầm lại.

Còn mấy đạo lôi điện bổ về phía Đoan Mộc Nguyên cũng bị quang cầu màu đen sáng ngăn cản đánh nát, thân hình Đoan Mộc Nguyên chỉ lui về phía sau hai bước mà thôi, so với Nhạc Thành tốt hơn không ít.

Nhìn thấy Nhạc Thành tiếp nhận được lôi điện trụ, ba cô gái Yến Hiểu Kỳ mới thở phào nhẹ nhõm.

- Ti ti.

Hai đạo lôi điện trụ bị Nhạc Thành cùng Đoan Mộc Nguyên đánh tan, sau đó trên thạch bích xuất hiện một mảnh điện mang nhanh chóng nhảy đến, từng đường điện mang giao thoa tràn ngập quang mang.

- Oanh.

- Ti ti.

Trên không trung, lôi vân chiếm giữ cũng thay đổi, một mảnh lôi điện mang lập loè bốn phía quay vòng, làm cho người ta nhìn cũng có cảm giác sợ hãi.

Nhạc Thành nhìn thấy như vậy, đột nhiên sắc mặt khó coi.

- Không xong, xúc động đến cảm chế sao?

Nhạc Thành thả người cấp tốc hướng về phía đám người Yến Hiểu Kỳ lao đến, lập tức thân ảnh như điện hướng bệ đá mà đi, theo dự đoán của Nhạc Thành thì bên trong nhất định là mình và Đoan Mộc Nguyên

vô tình xúc động đến cảm chế rồi, hoặc là hai người đi vào vách núi cũng đã đụng phải cảm chế, trong này vốn vô cùng quỷ dị.

- Oanh.

- Dùng.

Hai cánh tay thô diện trụ nhằm chỗ Nhạc Thành vừa mới nhảy đi, đánh xuống, một tiếng sét vang lên, sau đó thấy xuất hiện mấy cái khe hở.

- Vèo.

Đoan Mộc Nguyên bây giờ vẻ mặt ngưng trọng quay lại trên bệ đá, sau khi nhìn thấy trên thạch bích lôi vân phản ứng, tất cả mọi người đều có dự cảm bất hảo.

- Ti ti.

Trên vách núi đá lôi diện mang không kiêng nể gì lập loè không ngừng, đặc biệt là trên không trung xuất hiện lôi vân nồng đậm, đã cách mọi người càng ngày càng gần, giống như là muốn rơi vào đỉnh đầu mọi người vậy.

Chung quanh không gian bên trong lại xuất hiện một mảnh lơ mơ, lơ mơ đến mức mà mọi người ở dưới chân núi cũng không thể trông thấy, mọi người bây giờ nhìn lên, cũng chỉ có thể nhìn thấp thoáng đỉnh núi, phần còn lại là lơ mơ ngăn cản.

Một cỗ khí tức cường hãn bao phủ, bây giờ mọi người ở bên trong, ngoại trừ Nhạc Thành, Thanh Đồng, Yến Hiểu Kỳ, Hắc Âm Thần điện Đoan Mộc Nguyên, Đoan Mộc Xuyên, Viễn cổ Minh Xà tộc Minh Yêu cùng Huyền Yêu ra, những thứ khác sắc mặt có chút tái nhợt, ở chỗ này có một cỗ khí tức quỷ dị cường hãn như vậy, thực lực hơi thấp không thể chống lại.

- Dùng.

- Âm âm.

Tiếng lôi điện nổ vang, lập tức phía trước vài trăm mét, trên vách núi đá một cánh tay thô diện trụ trực tiếp bổ về phía trên bệ đá lao đến trước thân mọi người.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, trên bệ đá diện tích không nhỏ, khoảng 2000m, mà lôi điện trụ bổ về phía nhóm người Nhạc Thành mà đến.

- Toàn Phong trầm.

Trong tay Nhạc Thành nhanh chóng đánh ra thủ ấn, lập tức hai tay đánh về phía điện trụ.

- Thạch.

Hai cỗ lực lượng tại phía trước bạo phá ra, cỗ lực lượng này mạnh mẽ làm rung động bệ đá mà đám người của Nhạc Thành kịch liệt.

Nhìn thấy lôi điện trụ công kích về phía đám người Nhạc Thành, hai người Phượng Lâm cùng Long Huy trên mặt mỉm cười.

- Thành thành.

- Âm âm.

Trong lúc hai người còn chưa có cười xong gặp ngay hậu quả, lúc này trên không trung có chục lôi điện trụ bổ về phía hai người, sau đó lao đến đỉnh đầu của bọn họ đánh xuống.

Hai người này cũng không có thực lực mạnh bạo để kháng cự lôi điện trụ công kích, do đó hướng về phía đám người Nhạc Thành lao đến, mười lôi điện trụ toàn bộ bổ vào chỗ bọn họ. Hai người không có do dự, đều chạy hướng về phía Nhạc Thành cùng người của tứ đại nhân tộc.

Chục đạo lôi điện trụ làm cho Hắc Ám Thần điện Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên cũng bị ảnh hưởng, hai người sắc mặt trầm xuống, hắc cũng không có cấp tốc hướng về phía Nhạc Thành nhảy đến, mà hai thân ảnh lúc này như ảo ảnh biến mất ngay tại chỗ.

Hai người tốc độ nhanh như thiểm điện, chỉ là công kích bọn họ lại là tia chớp, cho nên vẫn có hai đạo lôi điện trụ lao đến.

Hai người cũng không có bối rối, chỉ thấy hai người đánh ra một mảnh hắc mang nồng đậm bọc lấy tồn thân, lập tức vùng sáng màu đen cầu nghênh hướng về phía lôi điện trụ.

- Thành thành.

Hai lực lượng va chạm vào nhau, sau đó rung động kích giải tán, thân hình của Đoan Mộc Xuyên cùng Đoan Mộc Nguyên cũng hơi chệch ra sau, lập tức biến mất ngay tại chỗ.

- Thành thành.

Còn lại mấy đạo điện trụ cứ trực tiếp rơi vào bệ đá, trên bệ đá bị oanh kích vang lên, sau đó bắt đầu rạn nứt, chỗ bị điện trụ bổ trúng hình thành một cái hố sâu.

Phượng Lâm cùng Long Huy hai người hiểm hiểm tránh thoát khỏi lôi điện trụ oanh kích, bây giờ lao đến chỗ đội hình của Nhạc Thành.

- Hai người các ngươi tới đây làm cái gì.

Nhạc Thành nhìn hai người này hỏi.

- Ở đây cũng không phải là đất của Nhạc gia ngươi, chúng ta bây giờ liên thủ, chẳng lẽ muốn tránh điện trụ cũng không được sao.

Phượng Lâm nhìn Nhạc Thành trả lời, trong ánh mắt lóe lên một tia quỷ dị.

- Thật không, hậu quả là do các ngươi tự phụ mà.

Nhạc Thành nhìn Phượng Lâm nói.

Khuôn mặt Nhạc Thành lần nữa khó coi nhìn lên, trên thạch bích có mấy đạo điện trụ lúc này đang trực tiếp bổ tới.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

611. Chương 527: Hãy Chết Đi Cho Ta.

- Đáng chết, mọi người chú ý.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, nếu một mình hắn, hắn cũng không cần lo lắng, chỉ vì bây giờ còn có đám người Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi, Nhạc Siêu ở tại bên người, cho nên hắn vẫn luôn phải để ý đến bọn họ.

Đồng thời quay mắt về phía mấy đạo lôi điện trụ, Nhạc Thành cũng không dám trực tiếp chống lại, thân hình lui về phía sau, trong tay một mảnh kim mang chém ra, năm bộ Kim Tiên Khôi lồi đã xuất hiện tại trước người, năm bộ Kim Tiên Khôi lồi sau khi hạ xuống trực tiếp nghênh đón mấy đạo lôi điện trụ.

Mấy đạo lôi điện đối với Kim Tiên Khôi lồi đó là thuốc bổ, Nhạc Thành tự nhiên sẽ không bỏ qua, Kim Tiên Khôi lồi từ lần trước đột phá đến chuẩn Tiên khôi, sau đó vẫn chưa có tiếp nhận lôi điện tẩy lễ để đột phá tiếp, thực lực vẫn chỉ dừng lại ngũ tinh Đấu tôn mà thôi.

Nếu muốn Kim Tiên Khôi lỗi đột phá, thì cũng chỉ có thể tiếp nhận lôi điện tẩy lễ, lúc trước Nhạc Thành cũng không có biện pháp, cũng không thể ngày ngày đi luyện chế mấy cái bát phẩm đan dược để đưa tới đan lôi cho Kim Tiên Khôi lỗi đột phá được.

Sau khi thấy ngọn núi này trên vách đá có lôi điện, Nhạc Thành trước tiên nghĩ tới Kim Tiên Khôi lỗi, chỉ là không biết lôi điện uy lực như thế nào, nếu uy lực quá lớn, Kim Tiên Khôi lỗi không thể chịu được, đến lúc đó Kim Tiên Khôi lỗi bị hủy mà nói, Nhạc Thành sẽ đau lòng vô cùng. Năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi này Nhạc Thành định dùng để đối phó với Thiên kiếp cho bản thân mình.

Lúc này năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi lao ra ngheeng tiếp mấy đạo lôi điện trụ.

- Rầm rầm rầm phanh.

Liên tiếp tiếng phá hủy vang lên, sau đó, năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi tóe ra ánh lửa, quanh thân năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi đột nhiên xuất hiện một mảnh điện mang chói mắt nhiều hơn, chỉ là ở chỗ này mấy đạo điện trụ rất lớn oanh kích, thân hình năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi cũng rút lui về phía sau mấy chục thước.

Mấy đạo lôi điện trụ bị Kim Tiên Khôi lỗi toàn bộ tiếp xuống, đột nhiên trên mặt đám người Hắc Ám Thần điện Đoan Mộc Nguyên, Đoan Mộc Xuyên, Phương Lâm cùng Lý Huy đều không thể tưởng tượng được.

Đặc biệt là hai người Đoan Mộc Xuyên cùng Đoan Mộc Nguyên, vừa rồi hai người bọn hắn chống lại lực lượng của lôi điện trụ, với lực lượng cường hãn tuyệt đối không thua gì bát tinh Đấu tôn cường giả, mấy đạo điện trụ tương đương với mấy bát tinh Đấu tôn cường giả công kích, thật không ngờ bị mấy cỗ Khôi lỗi này có thể ngăn cản được.

Sau khi nhìn thấy Nhạc Thành lấy ra năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi, trên mặt Thanh Đồng cũng vô cùng kinh ngạc, nhưng nó cũng không có hỏi nhiều.

Đám người Nhạc Siêu, Hắc ưng, Trần gia, Minh Yêu cùng Huyền Yêu tỷ muội cũng ngạc nhiên trợn mắt há mồm lên.

Chỉ là bây giờ mọi người cũng không có thời gian để kinh ngạc nữa, ai lấy đều khẩn trương nhìn lên trên vách núi vân, đồng thời né tránh lôi điện trụ oanh kích xuống dưới.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, sau đó quét mắt nhìn mọi người, lập tức thủ ấn trong tay cấp tốc biến đổi, năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi chia làm hai tổ, hai cỗ Kim Tiên Khôi lỗi ngăn ở trước mặt Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi, còn lại ba bộ Kim Tiên Khôi lỗi thì xoay quanh trên đầu Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi, Đông Phương Lạc Nhan ngăn cản lôi vân điện trụ.

Năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi nếu chỉ bảo vệ ở một hai người thì đủ rồi, nhưng bây giờ có cả đám, mà năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi muốn thay mọi người ngăn lại điện trụ công kích cũng không chắc làm được, dù sao vị trí Kim Tiên Khôi lỗi bảo vệ cũng có hạn.

Mà lúc này, Nhạc Thành cho năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi chỉ bảo vệ Đông Phương Lạc Nhan, Yến Hiểu Kỳ cùng Tôn Thi Thi mà thôi, về phần Nhạc Siêu, bởi vì là cháu trai Nhạc Duy, cũng là người của Nhạc gia, cho nên đối với Nhạc Thành coi như không tệ, Nhạc Thành cũng muốn bảo vệ một chút, bởi vì bảo vệ ba cô gái đã đưa cho năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi cản trở, Nhạc Siêu cũng chỉ cố hết sức mà thôi, về phần cuối cùng như thế nào, cũng chỉ có xem vận mệnh Nhạc Siêu.

Còn lại bốn người Trần gia thanh niên kia cùng Hắc ưng, Minh Yêu, Huyền Yêu, Nhạc Thành nếu không có năng lực bảo vệ, bởi vì lúc này Nhạc Thành cũng đang tránh né điện trụ công kích, chỉ mượn Kim Tiên Khôi lỗi trước thân, cho nên so với những người khác thoải mái hơn rất nhiều.

Hắc ưng cùng Trần gia thanh niên, Minh Yêu, Huyền Yêu, Nhạc Thành không lo, mấy người này cùng Nhạc Thành không có gì quan hệ, mặc dù Minh Yêu đã bị Nhạc Thành bày ra linh hồn phong ấn, Nhạc Thành cũng không cho rằng Minh Yêu là người một nhà mà đối đãi.

Minh Yêu cùng đám người người Hắc ưng bây giờ cũng vận khởi một mảnh Đấu khí bao vây lấy quanh thân, đồng thời mượn năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi bảo vệ lôi điện trụ công kích.

Bên ba người Đông Phương Lạc Nhan, Thanh Đồng thân hình nhỏ nhắn xinh xắn, cũng hoàn toàn dưới sự bảo vệ của năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi.

Quanh thân Nhạc Thành vận khởi Kim Long chi thể kim mang đại thịnh, quay mắt về phía điện trụ chẳng chịt, Nhạc Thành không dám chủ quan.

Đánh giá bốn phía, bây giờ cả trên bệ đá cũng bị bao phủ tại một mảnh điện trụ chẳng chịt oanh kích không ngừng, mà ngay cả đường xuống núi cũng bị phong tỏa, chung quanh cũng không có chỗ nào có thể ẩn thân.

- Các người cẩn thận một chút, chia ra để tránh né.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, lập tức xuất hiện một mảnh thanh mang rất lớn chụp về phía công điện trụ.

- Nhạc Thành, ta tới giúp chàng nhé.

Yến Hiểu Kỳ nhìn Nhạc Thành nói, trong lòng Yến Hiểu Kỳ lo lắng cho Nhạc Thành, dựa vào thực lực của mình, nàng cũng cảm giác được mình có thể giúp đỡ một chút.

- Không cần, các nàng ở bên trong là được rồi.

Nhạc Thành lập tức nói, với thực lực của Yến Hiểu Kỳ miễn cưỡng ngăn cản điện trụ oanh kích mà thôi, nhưng mà điện trụ còn nhiều lắm, Nhạc Thành không muốn có cái gì ngoài ý muốn phát sinh, đồng thời Kim Tiên Khôi lỗi cũng vừa vận có thể bảo vệ ba người các nàng.

- Thành thành.

Tiếng phá hủy không ngừng bạo phá, trên bệ đá sườn núi đã có nguy cơ lung lay sắp đổ mọi người lúc này như cảm thấy, từng đợt điện trụ oanh kích tại trên bệ đá, bốn phía trên bệ đá cũng đã xuất hiện khe hở rất lớn.

Cùng lúc đó, hai người Phượng Lâm cùng Long Huy cũng chỉ có thể chạy trốn chết, tại bên trong điện trụ chẳng chịt, hai người cực kỳ nguy hiểm, mà dường như điện trụ không có linh trí, nếu nó có linh trí mà nói, với hai người sớm đã bị oanh kích trở thành tro tàn rồi.

Hắc Ám Thần điện Đoan Mộc Xuyên cùng Đoan Mộc Nguyên bây giờ cũng chật vật vô cùng, cũng may hai người này có thực lực cũng rất là mạnh mẽ, ở chỗ điện mang oanh kích, hai người vẫn có thể miễn cưỡng chèo chống.

- Hai người các người tốt nhất là rút ngay.

Nhạc Thành lần nữa kích nát một đạo điện trụ, sau đó nhìn Phượng Lâm cùng Long Huy la lớn, bây giờ hai người này không cách nào ngăn cản điện trụ chẳng chịt công kích, cho nên hướng về phía năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi bảo vệ chạy trốn.

- Nhạc Thành, chúng ta bây giờ cùng liên thủ, Tứ đại Thú tộc cùng tứ đại nhân tộc vốn chính là ước hẹn như vậy, chúng ta là minh hữu, người không thể mặc kệ chúng ta.

Long Huy cũng không để ý tới Nhạc Thành nói, lập tức liều lĩnh hướng tới chỗ năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi bảo vệ chạy đến.

- Hừ, thật không, minh hữu sao.

Trong ánh mắt Nhạc Thành xuất hiện một tia hàn ý, thủ ấn đánh ra, trong tay phải ba đường màu vàng sáng quay vòng nổ bắn ra hướng về phía Phượng Lâm cùng Long Huy.

- Ai cùng người của Thú tộc là minh hữu, chết đi cho ta.

Nhạc Thành lạnh lùng quát lên, ba kiếm Ám Ảnh liền từ trong tay phải chém ra lao tới trước người Phượng Lâm cùng Long Huy.

- Nhạc Thành, người dám ra tay đối với chúng ta sao, ta...

Long Huy vốn đang chạy trốn chết, lúc này hắn không ngờ Nhạc Thành còn đối phó với hắn như vậy, mà thực lực của hắn là tứ tinh Đấu tôn căn bản không thể chống lại một kích của Nhạc Thành được.

Long Huy bố trí xong Đấu khí phòng ngự vòng, nhưng đường màu vàng sáng quay vòng trực tiếp xuyên thấu qua đấu khí phòng ngự vòng của hắn, lập tức kiếm Âm Ảnh nổ bắn vào bộ ngực, hắn không thể chống lại được.

- A...a...

Một dòng máu tươi bắn ra, Long Huy ngã xuống, thân hình cùng hai mắt sợ hãi nhìn chăm chú Nhạc Thành, hắn tựa hồ không tin Nhạc Thành giết hắn như vậy.

- Xuy xuy.

Cùng lúc đó, hai thanh kiếm Âm Ảnh còn lại hướng về phía Phượng Lâm lao đến.

- Nhạc Thành người dám...

Phượng Lâm sắc mặt thay đổi, hét lớn lên, sau đó cánh tay vội vàng giương lên, hắn tựa hồ muốn khôi phục thiên phú bản thể chống lại, chỉ là không làm được.

- Sưu sưu.

Hai đường màu vàng sáng quay vòng cũng không có hao phí bao nhiêu trực tiếp đánh nát Đấu khí phòng ngự vòng của Phượng Lâm, nổ bắn vào lồng ngực Phượng Lâm.

- A.

Phượng Lâm kêu lên thảm thiết, sau đó thân hình đột nhiên ngã xuống mặt đất, trong ánh mắt không cam lòng.

Nhìn một chiêu Nhạc Thành đánh chết Phượng Lâm cùng Long Huy, Minh Yêu, Huyền Yêu nhìn thấy sắc mặt không khỏi biến hóa.

- Các người muốn làm cái gì?

Nhạc Thành hét lớn, lập tức lạnh lùng nhìn Hắc Ám Thần điện Đoan Mộc Xuyên cùng Đoan Mộc Nguyên.

Hai người Đoan Mộc Xuyên, Đoan Mộc Nguyên nhìn thấy Long Huy cùng Phượng Lâm bị Nhạc Thành giết chết, sau đó bị điện trụ oanh kích liền hướng đến bên cạnh hai cái thi thể, tựa hồ là muốn tiếp cận hai cái thi thể này.

- Nhạc Thành, người cũng quá hung ác rồi, tất cả mọi người có ân oán thì chờ xuống núi giải quyết, người đứng là thừa dịp bắt ngờ đem hai người này giết đi, có phải quá mức hay không.

Đoan Mộc Nguyên nhìn Nhạc Thành nói, ánh mắt nhìn thi thể của Phượng Lâm cùng Long Huy, tựa hồ là tìm kiếm cái gì vậy.

- Hừ, người ta giết thì sao, nếu có cơ hội, các người cũng xuống tay mà thôi, Hắc Ám Thần điện các người cũng không có tư cách nói cái gì.

Nhạc Thành nói.

Lập tức trong tay thủ ấn đánh ra, một mảnh thanh mang từ trong tay Nhạc Thành tràn ngập ra, lập tức mảnh thanh mang kia một phân thành hai, hai mảnh thanh mang cùng lúc bọc hai cái thi thể Phượng Lâm và Long Huy.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

612. Chương 528: Tiểu Tử Người Dám (1).

- Nhạc Thành, người muốn làm cái gì, chẳng lẽ sau khi giết bọn hắc, người còn muốn cướp đi thi thể sao.

Nhìn thấy Nhạc Thành muốn cướp hai cái thi thể, mảnh hắc mang trong tay Đao Mộc Nguyên lập tức tràn ngập ra.

Nhưng Đao Mộc Nguyên cùng Đao Mộc Xuyên bây giờ cách thi thể của Long Huy và Phượng Lâm cũng rất xa, mà Nhạc Thành gần hơn rất nhiều, lúc này Nhạc Thành đã sớm theo dõi hai cái thi thể, tự nhiên không để cho Đao Mộc Nguyên cướp được.

Hai mảnh thanh mang được Nhạc Thành bao phủ hướng về phía hai cái thi thể của Phượng Lâm cùng Long Huy, trong tay thủ ấn lần nữa đánh ra, sau đó hai mảnh thanh mang nhanh chóng quay lại trong tay Nhạc Thành, nhưng bây giờ ở trong hai mảnh thanh mang kèm theo hai trử vật giới chỉ.

Thần thức nhìn vào bên trong, trên mặt Nhạc Thành mỉm cười, lập tức nhìn Đao Mộc Nguyên nói:

- Đúng là Hắc Ám Thần điện các người đối với thi thể bọn họ có hứng thú, ta cũng để cho các người.

Một mảnh thanh mang được Nhạc Thành ngưng tụ trong tay, lập tức thanh mang nồng đậm từ trước thân Nhạc Thành phóng mạnh về phía thi thể của Phượng Lâm cùng Long Huy.

Nhạc Thành biết rõ Hắc Ám Thần điện muốn huyết dịch của Tứ đại Thú tộc cùng Tứ đại nhân tộc luyện chế Khô lôi, hai người này dầu gì cũng là người của Tứ đại thú tộc nổi bật, nói không chừng Đao Mộc Nguyên muốn hai cái thi thể hữu dụng này, Nhạc Thành dù sao cũng không để cho Đao Mộc Nguyên thực hiện được.

- Tiểu tử người dám.

Đao Mộc Nguyên sắc mặt trầm xuống, khoảng cách của hắn so với Nhạc Thành xa hơn không ít, trung gian chằng điện trụ chịt oanh kích, hắn cũng không dám đến gần, nhìn thấy trử vật giới chỉ trên thi thể của Phượng Lâm cùng Long Huy đã bị Nhạc Thành lấy đi, hắn tức giận vô cùng.

Đối với hai cái thi thể của Phượng Lâm cùng Long Huy cũng không khiến cho Đao Mộc Nguyên chú ý, để mặc thanh mang của Nhạc Thành trực tiếp đẩy thi thể của Phượng Lâm cùng Long Huy ra khỏi bệ đá, lập tức từ trên bệ đá hướng về phía chân núi rơi xuống.

Chân núi bây giờ đã là một mảnh lờ mờ, cũng không biết rơi vào địa phương nào.

- Chẳng lẽ bọn chúng muốn trử vật giới chỉ sao?

Nhạc Thành trong lòng có một tia nghi hoặc, vừa rồi Đao Mộc Nguyên rõ ràng muốn cướp hai cái thi thể, nhưng mà nhìn thấy mình cầm đi trử vật giới chỉ, sau đó Đao Mộc Nguyên đối với hai cái thi thể cũng không có hứng thú.

Nhạc Thành tự nhiên không tin tưởng Hắc Ám Thần điện ham thích tài vật trong hai cái trử vật giới chỉ, dù sao Nhạc Thành cũng không thấy bảo vật nào trong trử vật giới chỉ làm cho Đao Mộc Nguyên cùng Đao Mộc Xuyên động tâm đây, lúc này Nhạc Thành cũng không biết hai người Hắc Ám Thần điện muốn hai trử vật giới chỉ là vì cái gì, nhưng bây giờ cũng không có thời gian tra ra.

- Âm âm.

Giữa không trung lôi điện trụ diên đại rơi xuống, trên bệ đá bị oanh kích trở thành một tổ ong vò vẽ, khắp nơi đều gồ ghề vũng hố.

- Bùm bùm bùm.

Điện trụ cũng không có dấu hiệu đình chỉ, ngược lại càng thêm dày đặc, trên vách núi đá, trên không trung, điện trụ không ngừng rơi xuống.

- Âm âm.

Cả sườn núi đã là thế giới lôi điện, trên không trung một mảnh lôi điện ngẫu nhiên lập loè, quang mang chói mắt chiếu sáng bệ đá, trên bệ đá bừa bộn lung lay sắp đổ, một ít lôi điện trụ công kích đã làm cho cả ngọn núi đều không chịu nổi.

Trên không trung năm bộ Kim Tiên Khôi lôi điện mang lập loè, ở chỗ này được lôi điện rửa tội, năm bộ Kim Tiên Khôi lôi không chịu đựng nổi từng đạo lôi điện trụ đang tham lam hấp thu điện trụ, khí tức trên thân cũng từ từ bay lên, đồng thời trên thân hoàng mang cũng bắt đầu biến hóa.

Nhạc Thành nhìn năm bộ Kim Tiên Khôi lôi, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, Kim Tiên Khôi lôi đang bắt đầu đột phá, nói không chừng lần này có thể thông minh hơn, có thể từ chuẩn Tiên khôi đột phá đến Tiên khôi.

Nhạc Thành dự tính, nếu Kim Tiên Khôi lôi có thể đột phá đến Tiên khôi, sau đó thực lực cũng đủ để chống lại cửu tinh Đẩu tôn, nếu năm bộ Kim Tiên Khôi lôi liên thủ, cộng thêm ưu thế Khôi lôi, coi như là chống lại thập tinh Đẩu tôn cũng có thể làm được.

- Thịch.

Một tiếng vang thật lớn vang lên, một lôi điện mang xuyên thấu qua Kim Tiên Khôi lôi đâm vào Trần gia Thanh niên, năm bộ Kim Tiên Khôi lôi chỉ có thể hoàn toàn ngăn cản trước người Đông Phương Lạc Nhan, Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi và Thanh Đồng mà thôi, Nhạc Siêu cũng chỉ có thể bảo vệ một nửa, Trần gia Thanh niên cũng không thể hoàn toàn được Kim Tiên Khôi lôi bảo vệ.

- A.

Một tiếng kêu thảm thiết truyền ra, lập tức Trần gia Thanh niên phát hiện ra một hố sâu rất lớn, một mảnh cát bay đá chạy hiện ra, sau đó Trần gia Thanh niên Đẩu khí tiêu tán, toàn thân bị lôi điện trụ oanh kích đốt cháy trở thành than, lôi điện trụ uy lực đủ để bắt tinh Đẩu tôn so sánh, Trần gia Thanh niên dù sao cũng chỉ là ngũ tinh Đẩu tôn mà thôi, còn kém quá lớn.

Do vì mọi người vốn cách nhau không xa, lôi điện trụ cũng làm cho Đông Phương Lạc Nhan cùng Minh Yêu, Hắc ưng ảnh hưởng, nhìn Trần gia Thanh niên bị lôi điện trụ oanh kích cháy đen, mọi người cũng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài mà thôi.

Nhạc Thành cũng bất đắc dĩ, hắc mượn thế thủ ấn trong tay đánh ra, lập tức thân ảnh đến bên cạnh Trần gia Thanh niên, một mảnh thanh mang tràn ngập ra, sau đó ném thi thể Trần gia Thanh niên ném xuống chân núi, đồng thời lấy ngay vật giới chỉ trong tay Trần gia Thanh niên.

- Mọi người cẩn thận một chút.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói, nhưng hắc cố ý nói cho Nhạc Siêu nghe, Nhạc Thành bây giờ cũng chỉ có thể hết sức bảo vệ Nhạc Siêu một chút, đối với thực lực Nhạc Siêu nếu muốn ở lôi điện trụ bảo vệ mình, cơ bản là không chắc.

Từng đạo lôi điện trụ không ngừng oanh tạc, Hắc Ám Thần điện Đoan Mộc Xuyên cùng Đoan Mộc Nguyên càng thêm cố hết sức, hai người bây giờ cùng ngăn cản lôi điện trụ, khuôn mặt hai người sắc tựa hồ đã tái nhợt hơn rất nhiều.

- Thịch.

Một tiếng nổ mạnh vang lên, lôi điện trụ ngay tại trước thân Nhạc Thành rơi xuống, lập tức trên mặt đất lay động kịch liệt vô cùng.

- Chú ý

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, tựa hồ là bệ đá sắp sụp đổ vậy.

May mắn là lay động kịch liệt một hồi thì dừng lại, bệ đá vẫn kiên trì không có sụp đổ, chỉ là dưới bệ đá, cả tòa núi xuất hiện khe hở, cũng không biết còn có thể kiên trì được bao lâu nữa đây.

- Thịch phun.

- Hắc ưng chú ý.

Yến Hiểu Kỳ lớn tiếng la lớn.

- Thiên Nhân U Lam.

Quang mang chói mắt theo trong mắt Hắc ứng tràn ngập ra, một mảnh quang mang chói mắt tại trên không trung tạo thành thiên nhân, đạo lôi điện trụ oanh kích hướng về phía Hắc ứng, Hắc ứng cũng không có đường có thể trốn, chỉ phát huy tối cường thực lực.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

613. Chương 528: Tiểu Tử Người Dám (2).

- Đùng.

Lôi điện trụ hung hăng theo Hắc ứng bố trí xong, bên trong Thiên Nhân U Lam trực tiếp đánh xuống.

- Thành thành.

Trên không trung, Thiên bên trong Nhân U Lam một mảnh điện quang hỏa thạch tràn ngập, lập tức Thiên Nhân U Lam điện quang hỏa thạch trực tiếp tán loạn, đồng thời, trên khuôn mặt Hắc ứng đột nhiên trắng bệch, sau đó máu tươi phun ra.

- Ti ti.

Bên trong Thiên Nhân U Lam tán loạn, lôi điện trụ vẫn rơi vào trên ngực Hắc ứng, điện trụ tại Thiên Nhân U Lam ngăn cản một lần, nhưng cũng đủ làm cho Hắc ứng chết.

- Thạch.

Thân hình Hắc ứng rơi trên mặt đất, trên thân đã là một mảnh cháy đen, một lôi điện mạnh mẽ đánh xuống.

- Hắc ứng.

Yến Hiểu Kỳ muốn cứu giúp nhưng cũng chậm hơn nửa bước.

Nhìn Hắc ứng bỏ mình, trong lòng Yến Hiểu Kỳ cũng khổ sở, bất kể như thế nào, Hắc ứng cũng là người của Vũ Văn gia, cũng giống như mình cũng là người của Vũ Văn gia vậy, nhìn thi thể Hắc ứng, Yến Hiểu Kỳ cũng chỉ có thể bất đắc dĩ mà thôi.

- Than ôi.

Nhạc Thành có chút thở dài một hơi, lập tức mượn thế đến bên người Hắc ứng, do dự một chút, sau đó, lập tức lấy thi thể Hắc ứng ném xuống chân núi, tất nhiên, mục đích Nhạc Thành chính là lấy trử vật giới chỉ của Hắc ứng.

- Bùm bùm bùm.

Từng đợt lôi điện trụ không ngừng rơi xuống, ngoại trừ Yến Hiểu Kỳ cùng Đông Phương Lạc Nhan ra, tất cả mọi người đều chật vật không thôi. Tất nhiên, Thanh Đồng được Kim Tiên Khôi lồ bảo vệ cũng tự tại vô cùng, về mặt thần thanh khí爽, đối với bên ngoài công kích, Thanh Đồng cũng không có dự định nhúng tay vào.

Nhìn Thanh Đồng, Nhạc Thành có chút bất đắc dĩ, trong lúc này Nhạc Thành tin tưởng thực lực Thanh Đồng tối cường, nếu như Yêu Huyền, có lẽ cũng vô pháp chống lại Thanh Đồng, nhưng Thanh Đồng không có ý định ra tay, Nhạc Thành cũng không có biện pháp.

- Nhạc Thành, điểm sáng còn lâu mới có thể xong, chẳng lẽ chúng ta muốn cả đời bị lôi điện vây ở bên trong sao?

Tôn Thi Thi lo lắng nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành nhìn lồi vên trên vách núi, tựa hồ điện mang không giảm, hắn cũng không biết nơi này là địa phương gì, sao lại quỷ dị như vậy.

- Thành thịnh.

Hai dòng điện mang cùng lực lượng của Hắc Âm Thần điện Đoan Mộc Nguyên, Đoan Mộc Xuyên công kích va chạm vào nhau, điện trụ bị đánh tan, thân hình hai người cũng bị đẩy lui ra sau mấy bước, khuôn mặt hai người sắc mặt cũng càng ngày càng tái nhợt đi.

Nhạc Thành vẫn hữu ý nhìn Hắc Âm Thần điện Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên, hai người này là uy hiếp lớn nhất, Nhạc Thành vẫn đang tìm cơ hội giết chết hai người này, chỉ vì thực lực của hai người này muốn đánh giết cũng rất là khó khăn.

Mà lúc này điện mang đầy trời công kích, Nhạc Thành cũng không phải gấp gáp gì, ít nhất điện mang cũng không thể uy hiếp chính mình, có thêm Kim Tiên Khôi lỗi đối phó với lồi điện trụ oanh kích, Nhạc Thành so với Đoan Mộc Nguyên, Đoan Mộc Xuyên thoải mái hơn không ít.

Lồi điện chi lực tốt nhất là trực tiếp giết chết hai người này, đây mới là điều mà Nhạc Thành mong muốn nhất, nếu như không thể giết hai người Đoan Mộc Nguyên, cũng phải làm cho bọn họ tiêu hao hầu như không còn, đến lúc đó chặn giết bọn chúng dễ dàng hơn, đây chính là cơ hội rất tốt.

Mà lồi điện chi lực đồng thời còn dễ cho Kim Tiên Khôi lỗi đột phá, bây giờ Kim Tiên Khôi lỗi chưa có đột phá đến Tiên khôi, Nhạc Thành càng thêm sốt ruột, hắn muốn lồi điện ở đây trợ giúp Kim Tiên Khôi lỗi đột phá, nếu không được thì bên ngoài cũng không có chỗ tốt như vậy, xem ra nơi này quỷ dị như vậy cũng vô hình giúp mình.

Hai người Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên sắc mặt cũng khó nhìn, có vẻ bây giờ đám Nhạc Thành so với bọn hắn chiếm tiện nghi hơn, cứ theo đà này, hai người sớm muộn tiêu hao hầu như không còn.

Nhưng mà biết rõ ràng tất cả, nhưng cũng không có cái gì hữu dụng, lúc này là không có đường thoái lui rồi, mà phía trước cũng là lồi điện chằng chịt, càng tiếp cận gần thạch bích, lồi điện càng lớn hơn.

- Thành thịnh.

- Âm âm.

Một tiếng nổ mạnh rung chuyển mặt đất, chỉ thấy mọi người ở chỗ thạch bích rốt cục không chịu được liên tiếp bị điện trụ công kích, cả bệ đá bắt đầu rạn nứt từ từ muốn sụp đổ.

Dưới bệ đá cả tòa sơn thể rất lớn bây giờ cũng bắt đầu lung lay sắp đổ.

- Các người chú ý.

Trong lúc bệ đá sụp đổ, Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi bay lên trên không mấy trực thước, đồng thời thân thể của hắn cũng bay theo.

- Sưu sưu sưu.

Trong lúc Nhạc Thành nhắc nhở mọi người, Đông Phương Lạc Nhan, Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi và mọi người cũng lao ra khỏi bệ đá sụp đổ, mọi người lúc này biết rõ sau đó đều bay lên không trung, tiếp theo cả bệ đá lúc này chia năm xẻ bảy lẫn hướng xuống chân núi.

- Âm âm.

- Thành thịnh.

Một thanh âm rất lớn truyền ra, cả tòa núi kịch liệt lúc lắc một hồi, sau đó, lập tức âm âm sụp đổ, một ngọn núi sụp đổ giống như là di sơn đảo hải vậy, đồ sộ vô cùng.

- Ti ti.

Từng dòng điện mang tại năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi không ngừng qua lại như thoi đưa tràn ngập, khí tức trên thân năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi đã càng lúc càng mạnh mẽ hơn nhiều, trên thân nó hoàng mang cũng càng thêm chói mắt, tựa hồ sắp đạt tới Tiên khôi rồi.

- Còn kém một chút nữa, tiếp tục đi.

Năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi còn kém một chút, Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng.

Giữa không trung, từng dòng điện mang to như cánh tay hung hăng oanh kích trên thân năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi, một ít lôi điện trụ giống như là trời mưa dày đặc không ngừng đánh vào năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi, nhưng dù bị công kích như vậy nhưng năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi cũng không có bất kỳ tổn thương, ngược lại trên thân hoàng mang càng thêm chói mắt, từng đạo lôi điện trụ tương đương với bát tinh Đấu tôn cường giả công kích, thì cũng tương đương với có vô số bát tinh Đấu tôn đồng thời công kích năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi, chỉ sợ cũng chỉ có Kim Tiên Khôi lỗi mới có thể làm được, nếu đổi thành người khác mà nói, chỉ sợ đã sớm bị oanh kích trở thành tro tàn rồi.

- Nhạc Thành, chúng ta nên nghĩ biện pháp lui trở về đi, nếu tiếp tục như vậy đối với chúng ta cũng không tốt, người xem thế nào.

Đoan Mộc Nguyên ở trên không trung nhìn Nhạc Thành nói.

Người nghĩ biện pháp như thế nào, bây giờ chúng ta căn bản không có biện pháp đi qua.

Nhạc Thành nói.

- Ta xem Khôi lỗi của người đứng là không sợ lôi điện chi lực, không bằng cho năm bộ Khôi lỗi mở đường, chúng ta đồng thời đi phía sau qua địa phương quỷ quái này rồi nói, người xem thế nào.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

614. Chương 529: Người Cũng Quá Xem Trọng Chính Người.

Đoan Mộc Nguyên do dự một chút, lập tức nhìn Nhạc Thành nói.

- Hừ, đúng là trính toán với Kim Tiên Khôi lỗi của ta đây.

Nhạc Thành thầm hừ một tiếng, sắc mặt hơi đổi.

- Ta sợ đến phía trước vách núi, lôi điện chi uy lại càng thêm cường hãn, Khôi lỗi của ta chỉ sợ chèo chống không được, đến lúc đó Khôi lỗi bị hủy, ngay cả ta đều phiền toái không thôi, hay là nghĩ biện pháp khác thôi.

Nhạc Thành nói, vẻ mặt đau lòng nhìn năm bộ Khôi lỗi.

Nghe thấy lời Nhạc Thành nói, Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên sắc mặt trầm xuống, ai cũng nhìn ra, Nhạc Thành không muốn dùng khôi lỗi của mình mở đường, Khôi lỗi ánh sáng càng ngày càng thịnh, đâu có phải như là chống đỡ không nổi đâu, đây rõ là lấy cớ mà thôi.

- Nhạc Thành, người sáng mắt đừng nói tiếng lỏng, người đơn giản là muốn ngăn chặn hai người chúng ta, sau đó chờ chúng ta tiêu hao hết đấu khí, đến lúc đó, người muốn ra tay với chúng ta mà thôi.

Đoan Mộc Xuyên lạnh lùng nhìn Nhạc Thành nói, trong tay một cổ lực công kích đánh về phía trước, ở đây đang có một đạo lôi điện trụ công kích về phía hắn.

- Thật không, các người là đang nghĩ như vậy sao, nếu vậy ta cũng không có cách nào, dù sao muốn cho Khôi lỗi của ta giúp người mở đường, người hay quên đi.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Đoan Mộc Xuyên trả lời.

- Nhạc Thành, người chẳng lẽ nghĩ nhiều người là có thể ăn được ta sao, người mười phần sai lầm rồi, hiện tại ta cho người hai cơ hội, thứ nhất là để cho i Khôi lỗi mở đường để cho chúng ta đi qua nơi này, thứ hai chính là cùng chúng ta lưỡng bại câu thương. Đến lúc đó cũng đừng nghĩ qua thạch bích.

Đoan Mộc Xuyên lạnh lùng nhìn Nhạc Thành nói.

- Lưỡng bại câu thương sao, người cũng quá xem trọng chính các người rồi, lúc trước ta tin tưởng người có thể làm được, nhưng bây giờ, người bảo vệ chính người đi.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói, nhưng trong lòng cũng nghĩ đến, có lẽ Đoan Mộc Xuyên, Đoan Mộc Nguyên cũng đã ý thức được nguy cơ, đang có dự định chỗ cùng rút gươm đây.

- Thật không, ta xem người che chở ba cô gái này như thế nào, ta đoán ba cô gái này rất trọng yếu với người, chúng ta tự tin là có thể giết một trong ba nữ nhân này, đến lúc đó người nhất định rất đau lòng, coi như là bồi táng cùng với chúng ta mà thôi, tất cả, ta khuyên người hay không nên làm ra chuyện tình hối hận mới tốt, chúng ta tại sao không đồng lòng qua vách núi này rồi nói.

Đoan Mộc Xuyên nhìn ba người Đông Phương Lạc Nhan nói.

Khôi lỗi của Nhạc Thành luôn che chở ba cô gái, cũng làm cho Đoan Mộc Xuyên nhìn ra ba cô gái tại trong lòng Nhạc Thành có địa vị rất trọng yếu.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, Đoan Mộc Xuyên nói thật, nếu hai tên cửu tinh Đẩu tôn dốc sức liều mạng mà nói, mình chỉ có thể ngăn lại một người, đến lúc đó Đông Phương Lạc Nhan cùng Tôn Thi Thi nguy hiểm rồi. Tại trong quan sát của Nhạc Thành, tựa hồ là hắc y Thanh niên so với Đoan Mộc Nguyên thực lực còn cao hơn một chút, nhất định là càng thêm khó đối phó.

Nếu hai cái cửu tinh Đẩu tôn Hắc Ám Thần điện cũng muốn dốc sức liều mạng mà nói, mình có thể ngăn chặn một người, nhưng trên không còn có lôi điện trụ công kích, lúc này quả thật hậu quả lưỡng bại câu thương.

- Thế nào, ta xem người hợp tác hay không.

Đoan Mộc Xuyên nhìn thấy Nhạc Thành do dự, lần nữa thúc dục.

- Thật không, người nếu muốn liều mạng, đại khái có thể tới thử xem sao.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Đoan Mộc Xuyên.

Nhạc Thành có chút lo lắng hai người dốc sức liều mạng, nhưng mà Nhạc Thành còn có át chủ bài cuối cùng, Yêu Huyền vẫn còn đang ở bên trong tháp Hạo Thiên, Yêu Huyền cũng đủ để ngăn một trong hai người này.

Bất quá Nhạc Thành cũng không hy vọng động thủ, nếu Kim Tiên Khôi lỗi cuối cùng có thể đột phá đến Tiên khôi mà nói, đến lúc đó để cho năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi ra tay cũng đủ thu dọn hai người này rồi.

Bây giờ động thủ, Nhạc Thành có chút bận tâm lưỡng bại câu thương, dù sao hai người Hắc Ám Thần điện cũng là cửu tinh Đẩu tôn, cũng thuộc về cường giả, nếu hợp lại cũng thật là dọa người.

- Hừ, xem ra người thực sự không hợp tác với chúng ta.

Đoan Mộc Xuyên lạnh lùng nhìn Nhạc Thành, trong ánh mắt chứa một tia tức giận, tựa hồ là hận không thể cùng Nhạc Thành động thủ một phen.

Nhạc Thành mặc dù lo lắng bây giờ không phải thời cơ động thủ tốt nhất, nhưng vẫn phải động thủ thì Nhạc Thành cũng không sợ, dù sao hai người này nếu thêm Thanh Đồng ra tay hỗ trợ cũng đủ sử lý hai người này rồi.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Đoan Mộc Xuyên, đề phòng hắn đột nhiên ra tay, lập tức Nhạc Thành nhìn thấy Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên to nhỏ cái gì, Đoan Mộc Xuyên có vẻ tức giận sau đó mới nhin xuống.

- Hừ.

Đoan Mộc Xuyên nhìn Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, sau đó, lập tức thân hình chậm rãi cùng Đoan Mộc Nguyên lần nữa lui về phía sau.

- Xuy xuy.

Hai người Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên ở giữa không trung, trong tay đều xuất hiện một mảnh hắc mang bao phủ quanh thân, lập tức hai người tạo thành hắc mang hình cầu, tràn ngập khí tức quỷ dị.

- Thành thành.

Một đạo lôi điện trụ trực tiếp đánh tại hình cầu màu đen, chỉ thấy hình cầu màu đen ánh sáng có chút ảm đạm đi, sau đó bình yên vô sự.

- Thành thành.

Lại là một đạo lôi điện trụ ầm ầm công kích xuống dưới, hắc mang hình cầu quỷ dị chịu lên một đạo lôi điện trụ, màu đen hơi chếch, tựa hồ cũng không có vấn đề quá lớn, lôi điện công kích có uy lực rất lớn nếu rơi xuống mặt đất cũng bổ ra vài khe hở, nhưng va vào hình cầu màu đen cũng không có tác dụng mấy.

- Hắc Âm Thần điện thật là có một chút thủ đoạn.

Nhạc Thành trong lòng thầm nói, bây giờ hai người này cũng dự định cùng mình tồn nhiều thời gian, thi xem ai không chịu nổi trước, hai người bây giờ cũng sử dụng thủ đoạn tạm thời có thể chống lại lôi điện công kích, hai người vốn là cửu tinh Đấu tôn, chỉ cần không phải lôi điện đuổi theo oanh kích, muốn thật sự tạo thành thương tổn quá lớn cũng không dễ dàng, lôi điện uy lực tương đương với bát tinh Đấu tôn mà thôi, so với cửu tinh Đấu tôn kém hơn không ít.

- Vậy các ngươi cứ chậm chậm hưởng thụ đi.

Nhạc Thành khoe miệng một tia cười lạnh, hai người này tồn nhiều thời gian, cũng là chờ lôi điện chi lực biến mất mà thôi.

Nhạc Thành hận không thể ngay lập tức nắm bộ Kim Tiên Khôi lồ đột phá đến Tiên khôi, đến lúc đó thì nắm bộ Kim Tiên Khôi lồ cũng đủ để đối phó với hai người Hắc Âm Thần điện này, hơn nữa mình cùng thêm Yêu Huyền có thể nắm chắc giết chết bọn chúng.

- Thịch.

- A.

Lúc này bỗng nhiên có một tiếng kêu khê, trong tiếng kêu này có chút sợ hãi, Nhạc Thành quay đầu nhìn lại, hắn còn tưởng rằng Đông Phương Lạc Nhan, Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, sau khi nhìn lại hắn mới biết Huyền yêu bị một đạo lôi điện trụ đẩy lui ra mấy chục thước, trên mặt tái nhợt.

Hai người Huyền Yêu cùng Minh Yêu cùng chống lại không ít đạo lôi điện trụ công kích, cũng may là có thêm Kim Tiên Khôi lồ bảo vệ, tình huống tốt hơn không ít.

Đối với Minh Yêu cùng Huyền Yêu, Nhạc Thành không có nhiều bận tâm đến, dù sao cũng không liên quan đến chuyện của hắn, coi như hai nữ nhân này chết đi thì cũng chỉ có thể tự trách mình vận khí không tốt mà thôi.

Không phải Nhạc Thành không thương hương tiếc ngọc, nhưng đối với người của Tứ đại thú tộc, Nhạc Thành cũng không có ấn tượng tốt, đây có lẽ là bởi vì Nhạc Thành biết rõ năm đó bởi vì người của Tứ đại Thú tộc lâm trận bỏ chạy làm hại Nhạc Thiên lão tổ bây giờ biến thành linh hồn thể.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

615. Chương 530: Tiên Khôi Cùng Hiện Tượng Quỷ Dị.

Mà ở trong kết giới viễn cổ, Nhạc Thành đối với người của Tứ đại Thú tộc ẩn tượng cũng không khá hơn chút nào, Nhạc Thành từ trong miệng Yêu Huyền biết rõ vài ngàn năm trước bộ tộc của nàng bị Toan Nghê tộc, viễn cổ Hồ tộc, viễn cổ Minh Xà tộc liên thủ tiêu diệt, Yêu Huyền đối với tam đại Thú tộc có thâm cừu đại hận, nếu bây giờ Nhạc Thành che chở Minh Yêu cùng Huyền Yêu, thì Yêu Huyền cũng không cao hứng.

Đối với Yêu Huyền, Nhạc Thành vẫn cảm thấy kỳ quái, nhưng vì Yêu Huyền hẳn cũng không có thể che chở cho Minh Yêu cùng Huyền Yêu được.

Về phần bố trí linh hồn phong ấn ở trong đầu Minh Yêu, chẳng qua Nhạc Thành muốn cho mình an toàn hơn một chút mà thôi.

Bây giờ hai người Minh Yêu cùng Huyền Yêu gương mặt tái nhợt, hai người bị lôi điện trụ oanh kích, mặc dù miễn cưỡng chống lại, nhưng tiêu hao rất lớn.

- Ti ti.

Một dòng điện mang lao tới năm bộ Kim Tiên Khôi lôi oanh kích xuống dưới, lần này hướng về phía Nhạc Siêu.

- Toàn Phong trầm.

Nhạc Thành không hề do dự, thủ ấn trong tay đánh ra, một mảnh loan nguyệt ánh sánh hướng về phía lôi điện trụ, đây là lần thứ bảy Nhạc Thành trợ giúp Nhạc Siêu ngăn cản đạo lôi điện trụ trong công kích, dựa vào thực lực Nhạc Siêu, Nhạc Thành biết rõ Nhạc Siêu không thể chống lại được, thực lực Nhạc Siêu còn không bằng Hắc ưng, cho dù có Hoàng Long chi thể, cũng không chống lại được.

- Thịch.

Một tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa vang lên, tiếng phá hủy tạo thành một mảnh trắng bạch, lập tức chung quanh có cảm giác mờ đi, lôi điện không ngừng lập lòe quang mang, Nhạc Thành vừa rồi trợ giúp Nhạc Siêu cản lại một đạo lôi điện trụ công kích.

Che chở Nhạc Siêu chính là vì Nhạc Duy, trong lúc xuất phát Nhạc Duy muốn mình chiếu cố Nhạc Siêu một chút, dù sao Nhạc Siêu cũng là cháu trai của lão, nhưng cuối cùng Nhạc Duy cũng không mở miệng nói, nhưng ý nghĩ của Nhạc Duy Nhạc Thành cũng nhìn ra.

Nhìn thấy Nhạc Duy đối với bản thân mình cũng không tệ lắm, Nhạc Thành cũng chỉ có thể hết sức bảo vệ Nhạc Siêu mà thôi, dù sao cũng là người của Nhạc gia, mặc kệ trong lòng Nhạc Thành có thừa nhận hay không, nhưng huyết dịch trên người là giống nhau.

Nhạc Siêu cảm kích nhìn Nhạc Thành, trong lòng hẳn hiểu rõ, nếu không có tộc trưởng, hẳn đã chết bảy tám lần rồi.

- Thịch.

Trong lúc Nhạc Thành thay Nhạc Siêu tiếp được một đạo lôi điện trụ, lúc đó, một đạo lôi điện trụ trực tiếp bổ vào trên lưng Nhạc Thành, thân hình Nhạc Thành mạnh mẽ cản lại, hiểm hiểm lui lại mấy chục thước, sau đó tung người nhảy lên.

Chỉ là bây giờ trên thân Nhạc Thành Kim Long chi thể cũng mờ đi một chút, trên lưng áo đen bị đạo lôi điện trụ bổ trúng rách ra lộ một mảnh lân phiến màu vàng dày đặc.

- Cũng may có Kim Long chi thể.

Nhạc Thành cười khổ một cái, hẳn vừa phải chịu một đòn công kích không thấp hơn bát tinh Đấu tôn cường giả.

Thời gian từ từ trôi qua, tại bên trong đỉnh núi, vẫn tràn ngập ánh sáng Lôi điện mang.

Một ngày sau đó, bên trong đỉnh núi khí tức đã bắt đầu giảm xuống, Kim Tiên Khôi lôi của Nhạc Thành khí tức càng lúc càng mạnh mẽ, nó được lôi điện tẩy lễ, năm bộ Kim Tiên Khôi lôi hoàng mang đại thịnh.

Lúc này Kim Long chi thể trên thân Nhạc Thành cũng ảm đạm hơn rất nhiều, trong một ngày này, Nhạc Thành cũng không sống khá giả gì, toàn thân thất linh bát lạc, một bộ áo đen cũng rách nát tung toé, tất cả là do nhiều đạo lôi điện công kích tạo ra.

Cũng may bây giờ lôi điện trụ cũng không có cường đại như trước, khí tức lôi vân cũng bạc nhược hơn rất nhiều.

- Rốt cục cũng sắp xong rồi sao?

Nhạc Thành bắt đầu dĩ cười khổ, lập tức trong tay thủ ấn đánh ra, năm bộ Kim Tiên Khôi lồ lần nữa bay lên mấy chục thước, tham lam cắn nuốt tất cả lôi điện chi lực, Kim Tiên Khôi lồ còn chưa đạt tới tầng tiên khôi, Nhạc Thành bây giờ muốn Kim Tiên Khôi lồ ổn định cảnh giới.

Với năm bộ Kim Tiên Khôi lồ bây giờ hoàn toàn hút lấy tất cả điện trụ, Minh Yêu cùng Huyền Yêu áp lực cũng giảm đi, Nhạc Thành cũng thở dài một hơi, bây giờ trên thạch bích điện mang cũng không còn nữa, chỉ có trên không lôi vân còn có mấy đạo lôi điện trụ không ngừng oanh kích xuống dưới, chỉ còn mấy đạo lôi điện trụ mà thôi, năm bộ Kim Tiên Khôi lồ hoàn toàn có thể chống lại được.

- Không tốt.

Trong lúc Nhạc Thành vừa mới thở dài một hơi, lúc đó có một ý niệm xuất hiện trong đầu.

- Xuy xuy.

Hai màu đen hình cầu như tia chớp từ tầng trời xẹt qua xông về vách núi, chính là hắc cầu của Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, hắc lúc này không nghĩ tới hai người Hắc Ám Thần điện này thừa cơ chạy trốn, cũng không để ý trên vách núi đá có rất nhiều nguy hiểm.

- Tiểu tử, ngươi nhớ kỹ cho ta, ta đã nhớ kỹ ngươi.

Thanh âm của Đoan Mộc Xuyên từ trên vách núi đá truyền xuống, lập tức hai người tiêu tán, phía sau vách núi không thấy đầu nữa.

- Hừ.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, cũng chỉ có thể nhìn hai người kia rời đi, muốn đuổi theo bây giờ cũng không kịp.

Bất quá thời gian này, Nhạc Thành cảm thấy tiếc cho cơ hội tốt, hai người này đấu khí tiêu hao không ít, muốn đối phó cũng dễ dàng hơn, cơ hội như vậy cũng không thường xuyên có.

Chỉ là Nhạc Thành bây giờ cũng tiêu hao hầu như không còn, muốn chiếm tiện nghi, thì chờ cơ hội lần sau vậy.

- Ti ti.

Một dòng điện mang bắt đầu không ngừng lóe ra, trên không trung một mảnh lôi vân cũng yếu đi rất nhiều, nếu không thì Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên cũng không thể rời đi được.

- Ầm ầm.

- Thạch.

Cuối cùng mấy đạo lôi điện trụ ầm ầm oanh kích xuống dưới, tất cả lôi vân rốt cục biến mất, chung quanh đột nhiên một mảnh sáng ngời.

Mà lúc này, năm bộ Kim Tiên Khôi lồ hoàng mang tràn ngập, một cỗ khí tức mạnh mẽ phóng lên trời, Rốt cục Kim tiên khôi lồ cũng đạt tới Tiên khôi, Nhạc Thành mỉm cười vui vẻ.

- Chúng ta đi trước đi, ở đây không nên ở lâu.

Nhạc Thành cũng không có thời gian thử nghiệm Kim Tiên Khôi lỗi, chỗ này quý dị không nên lưu lại thì tốt hơn, về phần lôi điện, Nhạc Thành mặc dù kỳ quái, nhưng không có thời gian lưu lại nghiên cứu, rồi đi quan trọng hơn.

Lập tức Nhạc Thành hướng trên vách núi đá lao đi, hai người Hắc Âm Thần điện đã thuận lợi vượt qua, Nhạc Thành bây giờ cũng không cần quá quan tâm, lúc này cũng không xuất hiện nguy hiểm quá lớn.

Thân ảnh mọi người theo sau Nhạc Thành không dám dừng lại, lập tức biến mất tại sau ngọn núi.

Trong lúc Nhạc Thành cùng mọi người biến mất, giữa không trung có một thân ảnh trôi lên, thân ảnh này cũng không phải thân ảnh người, mà là một con ma thú, mà con ma thú này nếu Nhạc Thành nhìn thấy mà nói, nhất định nhận ra chính là con ma thú mà lúc đầu Nhạc Thành tiến vào Cổ nham, nó đã đi theo mấy ngày.

Chỉ thấy ma thú quý dị này tại trên không đỉnh núi nhìn một đồng bừa bộn, sau đó đôi mắt sáng lấp lánh nhìn trước đỉnh núi, nhảy lên.

- Đồ hỗn trưởng, ngươi mau thả chúng ta ra ngoài, nếu không chúng ta ra khỏi nhất định không bỏ qua cho ngươi, nhất định đem ngươi băm thây vạn đoạn.

- Ngươi là chó giữ nhà, ngươi mau thả chúng ta ra ngoài.

- Mau thả chúng ta ra ngoài, chúng ta muốn đi ra ngoài, chờ chúng ta ra ngoài, nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu.

Lúc đó, một mảnh hơi mang qua đi, bên trong đỉnh núi quý dị vang lên rất nhiều tiếng hò hét, phần nộ gào lên.

Những thanh âm này đến từ nơi nào không biết, nhưng vô cùng quý dị, nếu Nhạc Thành ở chỗ này, cũng có thể bị giật mình.

Đầu ma thú quý dị này nghe thấy thanh âm, lập tức nói:

- Các ngươi cũng đừng nghĩ ra khỏi, các ngươi đã bị chủ nhân nhốt ở chỗ này, thì cho dù là đại ma đầu cũng không có cách nào thoát ra, chỉ bằng các ngươi sao, chẳng lẽ có thể nghĩ thoát khỏi cấm chế của chủ nhân bố trí.

- Hừ, ngươi là chó giữ nhà biết gì, mấy con Khôi lỗi kia hấp thu đại bộ phận lôi điện, chúng ta có thể thoát khỏi ra.

- Không sai, khôi lỗi của người đó rất quý dị.

Đầu ma thú quý dị thần sắc hơi trầm xuống, lập tức nói:

- Bất kể như thế nào, mười năm kế hoạch của các ngươi phá sản, ta sẽ chữa trị tốt cấm chế này, ta xem các ngươi về sau cũng không có cơ hội ra nữa.

- Chó giữ nhà, với thực lực của ngươi làm được không, cấm chế này thực lực của ngươi có thể chữa trị sao.

- Mười năm, cùng lắm thì mười năm sau, chúng ta phá vỡ cấm chế, lúc đó ta muốn nhìn thấy chó giữ nhà làm thế nào vậy khốn chúng ta.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

616. Chương 531: Cuối Cùng Đã Tới.

- Hừ, cho ngươi mười năm cũng không làm được, ta muốn nhìn các ngươi làm sao bài trừ cấm chế đây.

Ma thú quỷ dị thu lại hơi mang, lập tức thanh âm biến mất không thấy.

- Than ôi, chỉ mong đại ma đầu không thoát khốn thì tốt rồi.

Ma thú quỷ dị lẩm bẩm nói, lập tức thân ảnh biến mất không thấy.

Nhạc Thành cùng mọi người đã ly khai đỉnh núi, sau đó, xuất hiện ở trong mắt mọi người cũng là một mảnh bình nguyên bao la, tựa hồ đỉnh núi cao vút trong mây và bình nguyên bao la phân cách vậy.

Hai giờ sau, Nhạc Thành đi tới đỉnh núi, tiếp theo mở ra một thạch động rất lớn, sau đó bố trí cấm chế, lúc đó mới yên tâm cùng mọi người đi vào trong sơn động.

Khoanh chân ngồi xuống, Nhạc Thành điều tức, lúc này Nhạc Thành tiêu hao quá nhiều, thu hồi Kim Long chỉ thể xong mặt hầu như trắng bạch, ở ngoài kia cùng dòng điện mang kiên trì một ngày, nếu như không có Kim Long chỉ thể, Nhạc Thành sớm không kiên trì nổi nữa rồi.

Minh Yêu cùng Huyền Yêu, Nhạc Siêu cũng khoanh chân ngồi xuống điều tức, ba người bọn họ tiêu hao cũng không kém hơn Nhạc Thành, thậm chí so với Nhạc Thành còn nhiều hơn.

Nhạc Siêu mặc dù có Nhạc Thành bảo vệ, nhưng đấu khí tiêu hao hầu như không còn, thậm chí là bị một số vết thương nhẹ, có một số điện mang công kích, hẳn chỉ có thực lực tứ tinh Đấu tôn khó có thể chịu được.

Chỉ có Đông Phương Lạc Nhan, Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi thoải mái nhất, ba cô gái này không có việc gì, tất nhiên, còn có Thanh Đồng cũng an toàn vô cùng, cũng không có việc gì.

Nhạc Thành từ từ điều tức, thời gian cũng từ từ trôi qua, lúc này Nhạc Thành muốn khôi phục thực lực cũng cần có thời gian dài một chút, dù sao lúc này tiêu hao cũng quá nhiều.

Ba ngày sau, Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí, sau đó hai mắt mở ra, trên mặt cũng khôi phục đỏ ửng, pháp lực cũng đã hoàn toàn khôi phục.

- Nhạc Thành, người khôi phục rất nhanh, ta nghĩ người muốn khôi phục phải mất mười ngày nửa tháng.

Thanh Đồng nghi hoặc nhìn Nhạc Thành nói, trong ký ức của hắn, hai ngày Nhạc Thành đã khôi phục, là quá nhanh.

- Làm sao như vậy, khôi phục nhanh cũng không được sao.

Nhạc Thành nói, trong lòng hắn tự nhiên rõ ràng, nếu trong cơ thể không có tháp Hạo Thiên và Hỏa Linh Châu, Nhạc Thành biết không thể khôi phục nhanh như vậy. Có Hỏa Linh Châu linh khí cheo chống, ba ngày thời gian đã hoàn toàn khôi phục.

Nhạc Thành trong lòng thầm nghĩ, nếu hắn thu thập đủ chín viên linh châu cho vào tháp Hạo Thiên thì tháp Hạo Thiên uy lực sẽ là mạnh bao nhiêu, Nhạc Thành trong lòng có chút chờ mong.

- Chẳng có việc gì không, chẳng có bị thương không?

Yến Hiểu Kỳ đi đến bên người Nhạc Thành hỏi.

- Ta không có việc gì.

Nhạc Thành nhìn Yến Hiểu Kỳ trả lời.

Bây giờ, Nhạc Siêu, Minh Yêu, Huyền Yêu cũng đã dừng điều tức tỉnh lại, ba người bây giờ vẫn chưa hoàn toàn khôi phục.

- Chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành nói với mọi người, thời gian đã qua hơn một tháng, Nhạc Thành cũng muốn sớm đến Cổ động một chút.

Thu dọn mọi thứ xong, sau đó mọi người tiếp tục hướng phía Đông đi đến, mọi người đều biết, hai tháng trước, nhất định phải đến Cổ động mới được.

Có Thanh Đồng tại bên người, Nhạc Thành phát hiện trên đường đi không có bất kỳ con yêu thú nào, Nhạc Thành nghĩ là do Thanh Đồng âm thầm ra tay, điều này tiết kiệm cho mọi người không ít thời gian, đồng thời, cũng miễn đi không ít phiền toái.

Nhạc Thành bây giờ không cần lo lắng Yêu thú, cũng chỉ có lo lắng gặp phải trận pháp ở trong này, chỉ cần không gặp trận pháp, Nhạc Thành sẽ không lo lắng có cái gì. Về phần Nhạc Dao nói về ảo cảnh, Nhạc Thành nghĩ đó là trận pháp mê trận, mặc dù uy lực không phải rất mạnh, nhưng bất tinh Đấu tôn như rất mạnh này như thế nào rồi.

Bên trong cổ nham, Nhạc Thành mặc dù có hứng thú, nhưng bây giờ Nhạc Thành cho rằng việc trọng yếu nhất là thu thập đầy đủ Linh châu Thượng cổ, nếu ở bên trong cổ nham thu thập được tất cả linh châu, tháp Hạo Thiên đạt được uy lực tuyệt đối khủng bố.

Lúc này ở một chỗ trong sơn động, hai hắc y Thanh niên đang ngồi, quanh thân hai người hắc mang nồng đậm, một lát sau, hai người thu hồi khí tức lại, lập tức mở ra hai mắt, trong mắt hai người ánh sáng chợt lóe lên.

- Lần này không nghĩ tới Nhạc Thành tiểu tử kia nhất được tiện nghi như vậy, đám người của Toan Nghệ tộc, viễn cổ Hồ tộc, thần Phượng tộc quả thực là một lũ phế vật.

Trong sơn động, Đoan Mộc Xuyên vẽ mặt tràn đầy hàn ý lạnh lùng nói.

- Không nghĩ tới tiểu tử kia lấy trư vật giới chỉ của Phượng Lâm, Long Huy, còn trư vật giới chỉ của hai người viễn cổ Hồ tộc kia cũng đã rơi vào trong tay hắn, chẳng lẽ hắn cũng muốn những bảo vật kia sao.

Đoan Mộc Nguyên nghi hoặc, nói.

- Đây là bảo vật chúng ta cần, nhưng đối với Nhạc gia tác dụng cũng không lớn, đúng là tiểu tử kia thấy chúng ta muốn trư vật giới chỉ, cho nên hắn mới cầm đi như vậy.

Đoan Mộc Xuyên chần chờ một chút, trả lời.

- Nhưng mà những vật kia đối với chúng ta rất là trọng yếu, bây giờ chúng ta nên làm cái gì bây giờ.

Đoan Mộc Nguyên hỏi.

- Bọn hắn mặc dù là nhiều người, nhưng mà nhiều người cũng không phải là có tác dụng, đúng là tất cả trư vật giới chỉ đều tại trên tay của hắn, cộng thêm người tứ đại nhân tộc, chúng ta hốt gọn một mẻ.

Đoan Mộc Xuyên âm ngoan, cười lạnh.

- Không sai, chúng ta khỏi cần phiền toái như vậy, dù sao bọn họ đều phải chết.

Đoan Mộc Nguyên cười lạnh, lập tức nói:

- Không biết hai vị Thái thượng trưởng lão sắp xếp như thế nào, lần này thần điện cúng ta động thủ sau hai trăm năm, sẽ làm cho tứ đại nhân tộc trở tay không kịp.

- Cái này khỏi cần chúng ta quan tâm, hai chúng ta cũng chỉ cần đem những người này toàn bộ giải quyết là được rồi.

Đoan Mộc Xuyên cười lạnh nói.

Xa xôi trên đại lục Huyền Thiên, Dược thành bên trong Quỷ Uyên, có hai người đang đứng ở đỉnh núi nhìn về một phía xa xăm, trong ánh mắt lo lắng.

- Đại ca, Thành Nhi này đã ở Huyền thiên nội lục vài năm rồi.

Trên đỉnh núi có hai đạo thân ảnh, mà hai người này, là Nhạc Tử Phong và Nhạc Tử Sơn.

- Đúng vậy, cũng không biết nó có trở lại Nhạc gia không.

Nhạc Tử Sơn nói.

- Đại ca, tính cách Thành Nhi như thế nào chúng ta còn không biết sao, nhất định không có việc gì đâu, nói không chừng qua một thời gian ngắn sẽ quay trở về.

Một lát sau, Nhạc Tử Phong nhìn Nhạc Tử Sơn trả lời.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

617. Chương 532: Lại Là Nhân Hình Khôi Lỗi (1).

- Chỉ mong Hân nhi cùng Hiểu Kỳ cùng đi, không biết tìm được Thành Nhi không, mấy hài tử kia thật là... Nhạc Tử Sơn có chút thở dài, tựa hồ bất đắc dĩ.

- Yên tâm đi đại ca, Hiểu Kỳ, Hân nhi thực lực cũng rất mạnh, đại ca cũng không cần phải lo lắng.

Nhạc Tử Phong nói.

.....

Bảy ngày sau, bên trong bình nguyên bao la xuất hiện ở trong mắt Nhạc Thành.

- Vèo.

Nhạc Thành sắc mặt hơi đổi, lập tức bay lên trên không trung, sau đó nhảy xuống mặt đất.

- Nhạc Thành, chàng phát hiện cái gì sao.

Yến Hiểu Kỳ nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Không có gì, ta muốn chúng ta phải nhanh đến cổ động.

Nhạc Thành nói, thần sắc hưng phấn.

- Thật không, chúng ta đã đến nơi sao?

Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi đều cao hứng lên, lập tức mọi người bay lên trên không trung, nhìn về phía trước.

Mọi người thấy một dãy núi rất lớn, mà ở trong thung lũng ngọn núi này cao vút trong mây, mà lưng chừng đỉnh núi chính là Cổ động.

- Chúng ta đi thôi, mặc dù rất nhanh đến nơi, nhưng mọi người cẩn thận một chút mới được, muốn tới cổ động, chúng ta đi qua dãy núi mới được.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói.

Dựa theo lời của Nhạc Dao trưởng lão miêu tả, vùng núi này là chỗ cổ động, cổ động ở trên ngọn núi.

Rất cực gặp được cổ động, Nhạc Thành cũng nhin không được kích động lên, trong cổ động có từ đường tẩy lễ, nhưng mà quan hệ đến Linh châu Thượng cổ, tất cả linh châu sẽ cùng lúc xuất hiện, Nhạc Thành ngẫm lại cũng hưng phấn vô cùng.

Thu hồi tất cả Linh châu Thượng cổ, có thể chữa trị tháp Hạo Thiên, cũng có thể khôi phục uy lực thượng cổ thần khí. Thượng cổ thần khí ngay cả Đại La Kim Tiên cũng phải đổ hai mắt, thêm muốn.

- Đi.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói, thân hình không chút do dự đi đến, ngọn núi kia thoạt nhìn ở phía trước, nhưng Nhạc Thành nhưng biết rõ, nếu đi lên phải mất hai ba ngày đêm.

- Từ đường tẩy lễ.

Nhạc Thành thì thầm, lập tức nhìn Minh Yêu, Huyền Yêu, Cổ động chỉ có thể năm người đi vào, nhưng bây giờ có tám người, ngoài Thanh Đồng ra còn thừa hai người, Nhạc Thành dự định, năm người này không có

hai nàng, mình và Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi, còn lại Nhạc Siêu và chị em Minh Yêu, đương nhiên Nhạc Thành hy vọng đưa cho Nhạc Siêu tiến vào rồi, ít nhất Nhạc Siêu là người của Nhạc gia.

Dọc theo con đường này, Nhạc Thành cũng cẩn thận điều tra có trận pháp bên trong hay không, cũng may trên đường đi cũng không có chuyện gì, duy mười ngày trước gặp phải đỉnh núi đầy lôi điện quỷ dị, sau đó, mọi người trên đường đi cũng không có xuất hiện nguy hiểm gì.

Mà khi tiến vào vùng núi này, Nhạc Thành cũng cẩn thận kiểm tra một phen, càng kiểm tra, Nhạc Thành dùng thần thức của mình để dò xét rồi.

Xác định không có gì nguy hiểm, sau đó mọi người mới tiến vào bên trong thung lũng.

Ngay tại lúc nhóm người Nhạc Thành tiến vào dãy núi ước chừng hai giờ, sau đó có hai đạo thân ảnh màu đen cũng do dự một chút, tiến nhập vào bên trong dãy núi.

Mọi người cũng đều cẩn thận đi trong thung lũng, dọc theo con đường quỷ dị này, cũng không ai dám xem thường.

Nhưng mọi người cũng không có gặp nguy hiểm gì, ngoại trừ trong thung lũng có một số Yêu thú ra, những thứ khác không có bất kỳ nguy hiểm nào, chỉ là những Yêu thú kia trốn thoát mọi người, căn bản không đến quấy rầy mọi người.

- Nhạc Thành, người muốn tìm chỗ này sao.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành nói.

- Người đã tới, người không biết đây ở đâu sao?

Nhạc Thành bắt đầu nhìn Thanh Đồng nói, lúc trước nói với Thanh Đồng một hồi lâu, Thanh Đồng cũng không biết Cổ động ở nơi nào, không nghĩ tới Thanh Đồng đã đến đây rồi.

- Ta không biết người nói chính là chỗ này, ta lúc đầu là từ nơi này đi ra, phía trước có một sơn động, ta sinh ra ở nơi đó, về sau ở đây linh khí thiếu thốn, ta đã bỏ đi.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành trả lời.

- Người nói người sinh ra ở cổ động sao?

Nhạc Thành kinh ngạc hỏi, theo lời Thanh Đồng sơn động phía trước là Cổ động.

- Không sai, chính là sơn động này.

Thanh Đồng khẳng định nói.

Nhạc Thành trong lòng có chút nghi hoặc, Cổ động chẳng lẽ cùng Thanh Đồng có quan hệ sao.

- Nhạc Thành, có người đến đây.

Thanh Đồng sắc mặt trầm xuống, lập tức nhìn Nhạc Thành nói.

- Ta biết.

Nhạc Thành thấy vẻ mặt của Thanh Đồng biến sắc, lúc đó hắn cũng khẽ chau mày, chỉ cần so về thần thức, Nhạc Thành cũng không kém hơn Thanh Đồng.

- Thanh Đồng, hẳn là người của Hắc Ám Thần điện, hai người kia nhất định phải chết, đợi tí nữa cần người hỗ trợ.

Nhạc Thành nhìn Thanh Đồng nói.

- Có thể, bất quá hôm nay người phải cho ta hơn mười khối đan dược mới được, nếu không không bàn nữa, hai người kia thực lực rất mạnh.

Thanh Đồng nghiêm túc nhìn Nhạc Thành nói, trên mặt thật sự là nghiêm túc.

- Người.... tốt, là mười khối đan dược.

Nhạc Thành bắt đắ dĩ nhìn Thanh Đồng, tiểu tử này đúng là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

Nhưng Nhạc Thành không lỗ vốn, mười khỏ thất phẩm đan dược có thể mời được Thanh Đồng ra tay, cái giá này quá rẻ tiền, có Thanh Đồng ra tay, Nhạc Thành nắm chắc trong lòng.

- Khắc khắc.

Một tiếng âm lệ vang lên, làm cho vùng núi này tăng thêm cảm giác quỷ dị.

- Đùng giả thần giả quỷ nữa, Đoan Mộc Nguyên, ngươi xuất hiện đi.

Nhạc Thành thần sắc lạnh lẽo, lập tức nhìn về phía giữa không trung la lớn.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

618. Chương 532: Lại Là Nhân Hình Khôi Lỗi (2).

- Nhạc Thành, hôm nay ngươi nhất định phải chết, ta nói rồi, ta đã nhớ kỹ ngươi.

Thanh âm của Đoan Mộc Nguyên từ giữa không trung bay tới, lập tức hai đạo thân ảnh rơi vào trước mặt mọi người, chính là Hắc Ám Thần điện Đoan Mộc Nguyên, Đoan Mộc Xuyên hai người.

- Hắc Ám Thần điện các ngươi muốn mạng của ta đã rất lâu rồi, nhưng cũng chưa từng có người lấy được, Địa Ma không, Hôi Ma cũng không được, hai người các ngươi có thể làm được sao.

Nhạc Thành lạnh lùng trả lời, sát ý tràn ngập ra hai mắt.

- Hừ, chẳng lẽ ngươi cho rằng bằng năm bộ Khôi lỗi này là có thể chống lại chúng ta sao, ta xem Khôi lỗi của ngươi có thể chống lại lôi điện, nếu có thực lực đối phó được chúng ta, ngươi đã sớm hạ thủ rồi.

Đoan Mộc Nguyên nhìn Nhạc Thành nói:

- Về phần Khôi lỗi, ta cũng có, hôm xem ngươi còn thể trốn như thế nào, bên trong Cổ nham chính là mộ của ngươi.

- Xuy xuy.

Hai tay Đoan Mộc Nguyên vung lên, lập tức mười đạo thân ảnh xuất hiện ngay tại bên người.

- Lại là Nhân Hình khôi lỗi sao.

Nhạc Thành nhướng mày, mười đạo thân ảnh này là mười hình người Khôi lỗi, tại lần trước ở Hắc Ám Thần điện phân điện Nhạc Thành nhìn thấy năm bộ Hôi Ma Nhân Hình khôi lỗi giống nhau.

- Minh Yêu, Huyền Yêu, hai người các ngươi bây giờ tính như thế nào, chẳng lẽ cam nguyện đi theo tiểu tử này sao. Các ngươi nên biết, bên người tiểu tử này có năm người, các ngươi đi theo bên cạnh hắn cũng vô pháp đi vào Cổ động tiếp nhận Từ đường tẩy lễ. Bây giờ có hai con đường, một là đi theo chúng ta, chúng ta cam đoan để cho hai người các ngươi tiến vào Cổ động tiếp nhận Từ đường tẩy lễ. Hai là tiếp tục ở cùng với tiểu tử này, các ngươi cũng đừng mong vào Cổ động tiếp nhận Từ đường tẩy lễ, đồng thời, Hắc Ám Thần điện đối với các ngươi cũng không khách khí nữa.

Đoan Mộc Nguyên nhìn Minh Yêu cùng Huyền Yêu nói.

Minh Yêu cùng Huyền Yêu ở ngọn núi quỷ dị lôi điện đã bại lộ thực lực bát tinh Đấu tôn, hai người có thực lực bát tinh Đấu tôn tuy không tính là rất mạnh nhưng tuyệt đối không yếu. Lúc này, Đoan Mộc Nguyên muốn lôi kéo một chút.

Hai nữ tử này là người của viễn cổ Minh Xà tộc, đồng thời bên người Nhạc Thành cũng có năm người, Đoan Mộc Nguyên biết rõ nên nói cho hai nữ động tâm, không thể nghi ngờ muốn ở trong Cổ động từ đường tẩy lễ, cùng đi với Nhạc Thành Minh Yêu cùng Huyền Yêu khó có thể có xuất.

Minh Yêu, Huyền Yêu nghe thấy lời của Đoan Mộc Nguyên nói, sắc mặt cũng hơi đổi, hai nữ tử này hiểu rõ Đoan Mộc Nguyên nói như thế là sự thật, hai người nếu tiếp tục đi cùng Nhạc Thành, rất khó tiến vào Cổ động tiếp nhận từ đường tẩy lễ.

Nhạc Thành cũng quay đầu nhìn Minh Yêu, Huyền Yêu, đặc biệt là Minh Yêu, Nhạc Thành muốn biết Minh Yêu lựa chọn như thế nào, nàng dù sao lúc này cũng đã bị mình bày ra linh hồn phong ấn rồi.

- Minh Yêu, Huyền Yêu, hai người các người nếu cùng Hắc Ám Thần điện, ta tuyệt đối cam đoan các người có thể tiến vào Cổ động tiếp nhận Từ đường tẩy lễ.

Nhìn thấy Minh Yêu, Huyền Yêu trên mặt biểu tình phức tạp, Đoan Mộc Nguyên tiếp tục nói với hai nữ tử.

Trên mặt Huyền Yêu có chút phức tạp nhìn Minh Yêu, nhìn ra nàng cũng có chút động tâm, có thể tiếp nhận từ đường tẩy lễ tuyệt đối là một cái cảm dỗ, đó đại biểu cho bọn họ có thể đột phá đến Đâu Thánh cường giả.

- Nhạc Thành, ta cùng Huyền Yêu có thể lựa chọn không vào đi vào cổ động, hai chúng ta cũng bỏ cuộc tiếp nhận Từ đường tẩy lễ, đồng thời chúng ta cũng không giúp đối phó Hắc Ám Thần điện, có được không? Tất nhiên, nếu người muốn ta có thể giúp người đối phó với hai người này.

Minh Yêu nhìn Nhạc Thành hỏi, trong thần sắc có chút phức tạp, không biết là nàng đang nghĩ cái gì.

Nhạc Thành sắc mặt hơi đổi, hẳn không nghĩ đến Minh Yêu, Huyền Yêu từ bỏ từ đường tẩy lễ như vậy.

Lời của Minh Yêu nói, Nhạc Thành hiểu rõ, không thể được từ đường tẩy lễ, nàng cùng Huyền Yêu đặt mình ở ngoài, chỉ có mình đồng ý các nàng mới được, bởi vì trên người của nàng mình bố trí linh hồn phong ấn, mạng của nàng tại trong tay của mình, trong lòng Minh Yêu cũng hiểu rõ điểm này.

Nhạc Thành nhíu mày một cái, chỉ là không nhìn ra Nhạc Thành suy nghĩ cái gì.

- Hảo, các người có thể không tham gia.

Nhạc Thành do dự một chút, lập tức nhìn Minh Yêu nói.

- Đa tạ.

Minh Yêu nhìn Nhạc Thành nói, thần sắc cảm kích, nàng cảm kích Nhạc Thành không có lấy linh hồn phong ấn uy hiếp nàng đối phó người của Hắc Ám Thần điện.

Kết quả này làm cho Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên đều có chút nghi hoặc, nhưng Minh Yêu cùng Huyền Yêu đã ly khai đội hình Nhạc Thành, hai người đã đạt đến mục đích, kết quả này cũng rất tốt rồi.

Tại trong mắt Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên, bên trong đội hình Nhạc Thành mất đi Minh Yêu cùng Huyền Yêu, đã không có gì uy hiếp, những người còn lại không thể làm gì được chúng.

Mọi người sau lưng Nhạc Thành, thực lực không có cường giả, hai người căn bản không thêm để ý, về phần tiểu đồng bí ẩn, hai người càng không để ý, hai người nhìn trên người tiểu Đồng cũng có không cảm giác khí tức Đâu khí cùng Ma pháp.

- Khắc khắc, Nhạc Thành, hôm nay ngươi là Nhạc gia tộc trưởng mới, sợ là không thể về Nhạc gia.

Đoan Mộc Nguyên cười lạnh nhìn Nhạc Thành nói.

- Thật không.

Nhạc Thành mỉm cười nói, trong ánh mắt nhìn mười nhân hình Khôi lồ đứng trước Đoan Mộc Nguyên, sau đó hắn lập tức cười lạnh, dùng thần thức dò xét trong trũ vật giới chỉ, lập tức có năm đạo thân ảnh hiện lên, đó là năm bộ Kim tiên Khôi lồ của Nhạc Thành.

- Ngươi cũng có Khôi lồ sao?

Nhìn thấy năm Khôi lỗi, Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên sắc mặt thay đổi, thần sắc cũng kinh ngạc vô cùng, Nhân Hình khôi lỗi này có năm cái, bọn hắn sao không kinh ngạc đây.

- Các người có vẻ kinh ngạc, ta có năm nhân hình Khôi lỗi, ta thuận tay lấy ra mà thôi.

Nhạc Thành nói.

Nhưng bên phía Đoan Mộc Nguyên có mười nhân hình Khôi lỗi, bên Nhạc Thành mới có năm cái, hơn nữa năm nhân hình Khôi lỗi này bị tổn thương, Nhạc Thành thẩm tính toán, bên mình có năm Khôi lỗi, ngoài Yến Hiểu Kỳ có thực lực ra, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi, Nhạc Siêu cũng không thể ngăn cản được, năm nhân hình Khôi lỗi có thực lực chống lại thất tinh Đấu tôn, rõ ràng, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi, Nhạc Siêu không thể chống lại được.

Xem ra năm nhân hình Khôi lỗi cũng chỉ để cho Kim Tiên Khôi lỗi đối phó mà thôi, còn mình ngăn Đoan Mộc Nguyên, Đoan Mộc Xuyên lại, năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi nhanh chóng phá hủy năm nhân hình Khôi lỗi, sau đó cùng đối phó với Đoan Mộc Nguyên, Đoan Mộc Xuyên là được rồi.

- Hừ.

Đoan Mộc Nguyên hừ lạnh một cái, trên mặt biểu tình kỳ quái, hắn cũng không nghĩ tới Nhạc Thành có thủ đoạn khổng chế Nhân Hình khôi lỗi như vậy, bọn hắn không khỏi có chút lo lắng, sợ mười nhân hình Khôi lỗi bị Nhạc Thành khổng chế.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

619. Chương 533: Kim Tiên Khôi Lỗi Sính Uy (1).

- Xuy xuy xuy xuy.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, năm đạo thân ảnh xuất hiện ở bên người, năm đạo thân ảnh này tràn ngập hoàng mang chói mắt, chứng tỏ nó đã đạt đến cảnh giới Tiên khôi rồi.

Nhạc Thành tâm niệm vừa động, năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi đồng thời tràn ngập ra khí tức cường hãn, mãnh khí tức này mạnh mẽ vô cùng.

Sau khi cảm giác được trên thân năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi tràn ra khí tức mạnh mẽ, trên khuôn mặt hai người Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên tựa hồ có chút biến hóa.

- Nhân Hình khôi lỗi sao.

Nhìn thấy năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi, Nhạc Thành lộ ra một nụ cười quỷ dị, so với Kim Tiên Khôi lỗi mà nói, nhân hình Khôi lỗi của Hắc Ám Thần điện quá yếu.

- Đi.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi hướng về phía năm Khôi lỗi hình người của Đoan Mộc Nguyên, đồng thời Nhạc Thành tâm niệm vừa động, khổng chế năm Khôi lỗi hướng Khôi lỗi của Đoan Mộc Nguyên nhào tới.

Hầu như cùng một thời gian, Đoan Mộc Nguyên cũng khổng chế được mười nhân hình Khôi lỗi đánh về phía năm Khôi lỗi của Nhạc Thành.

Kim Tiên Khôi lỗi hoàng mang lập lòe, thậm chí trên thân thể lóng lánh một tia điện mang quay vòng, năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi khí tức cũng mạnh mẽ vô cùng.

Nhạc Thành khoe miệng lộ ra một tia lãnh ý, hần sử dụng năm bộ Kim Tiên Khôi lồi đi đối phó với năm nhân hình Khôi lồi, Nhân Hình khôi lồi lực phòng ngự vô cùng tốt rất khó bị phá hủy, nếu làm không tốt rất có khả năng Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên tận dụng thời cơ đào tẩu.

Lần này nhất định phải giết hai người này, trong lòng Nhạc Thành quyết định chủ ý, nhưng lưu lại năm nhân hình Khôi lồi mà nói, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi, Nhạc Siêu cũng không thể đối phó. Cho nên, Nhạc Thành không thể không dùng năm bộ Kim Tiên Khôi lồi đối phó với năm nhân hình Khôi lồi.

Cánh tay Năm bộ Kim Tiên Khôi lồi tràn đầy hoàng mang nhằm vào cánh tay hắc mang nồng đậm của năm nhân hình Khôi lồi, tựa hồ là muốn ngành kháng trực tiếp, thử xem thực lực của Khôi lồi nào mạnh mẽ đây.

Nắm quả của Khôi lồi đâm đụng vào nhau, một cỗ lực lượng khổng lồ rung động khuếch tán ra, làm cho không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt.

- Thành thành.

Năm tiếng nổ mạnh hầu như vang lên, giữa không trung đình tại như ốc.

Sau khi tiếng nổ mạnh qua đi, ánh mắt Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên không thể tưởng tượng nổi, bây giờ bọn hắn nhìn thấy năm bộ nhân hình khôi lồi của mình bị năm hoàng mang Khôi lồi phá hủy mất cánh tay, biến thành phần mạt.

Nhân Hình khôi lồi của bọn hắn có thể chống lại thất tinh đấu tôn, cũng là Khôi lồi mạnh nhất trong Hắc Ám Thần điện, nó có thực lực so với thất tinh Đấu tôn khủng bố hơn, bởi vì Khôi lồi này có lực phòng ngự vô cùng mạnh mẽ.

Nhưng bây giờ Khôi lồi đúng là bị Khôi lồi của Nhạc Thành trực tiếp hủy diệt một cánh tay rồi, chứng minh Khôi lồi đối phương mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Mà hai người càng kinh ngạc hơn, năm bộ Kim Tiên Khôi lồi của Nhạc Thành lần nữa công kích, lập tức hung hăng bổ về phía nhân hình Khôi lồi.

Năm bộ Kim Tiên Khôi lồi tốc độ cực nhanh, nhanh chóng xuất hiện tại bên người năm nhân hình Khôi lồi, tốc độ vượt qua xa năm nhân hình Khôi lồi kia.

- Rầm rầm rầm.

- Thành thành.

Một thanh âm trầm đục vang lên, lập tức năm bộ Kim Tiên Khôi lồi đã phá hủy cánh tay còn lại của năm bộ nhân hình Khôi lồi thành bột phấn, đối với năm bộ Kim Tiên Khôi lồi, năm bộ nhân hình Khôi lồi không chịu nổi một kích.

- Thành thành.

Nhạc Thành khổng chế năm bộ Kim Tiên Khôi lồi cùng nhân hình khôi lồi của Đoan Mộc Nguyên oanh kích cùng một chỗ, lập tức đều bị đánh bay ra sau mấy chục thước, bất phân thắng bại.

Khuôn mặt Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên sắc cũng cũng khó khăn nhìn lại, Kim Tiên Khôi lồi Nhạc Thành không ngờ cường ngành đến trình độ này.

- Chết tiệt, tiểu tử kia, ta đối phó với ngươi đã.

Đoan Mộc Xuyên nổi giận, trong tay một mảnh hắc mang xuất hiện, lập tức hắc mang hóa thành một lợi trảo rất lớn chụp tới Nhạc Thành.

- Các ngươi lui ra phía sau.

Nhạc Thành nhìn đám người Đông Phương Lạc Nhan, Yến Hiểu Kỳ nói, để cho các nàng không bị ảnh hưởng.

Đồng thời, khuôn mặt Nhạc Thành cũng lộ ra một tia lãnh ý, mặc dù không thể giết được Đoan Mộc Xuyên ngay, nhưng muốn chống lại thì không có vấn đề gì, chỉ cần nắm bộ Kim Tiên Khôi lỗi phá huỷ mấy bộ Nhân Hình khôi lỗi này, sau đó tập chung đối phó với Đoan Mộc Xuyên.

Về phần Đoan Mộc Nguyên, Nhạc Thành biết rõ Thanh Đồng cũng đủ đối phó rồi.

- Kim Long chi thể.

- Kiếm Âm Dương.

Trong tay thủ ấn đánh ra, bên trong mi tâm Nhạc Thành bạch mang lóe lên, kiếm Âm Dương nhanh chóng xuất hiện ở trước thân.

- Đi.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, sau đó kiếm Âm Dương ơng ơng thanh minh, kiếm Âm Dương đột nhiên chia thành bảy thanh, bảy thanh kiếm Âm Dương hướng đại trảo đang ở giữa không trung đập xuống.

Hắc mang đại trảo bây giờ cách Nhạc Thành khoảng 100m, giữa không trung hắc mang đại trảo, bao phủ Nhạc Thành vào bên trong.

- Xuy xuy.

Một mảnh kiếm quang chấn động, bảy thanh kiếm Âm Dương kiếm quang mạnh mẽ chém về phía đại trảo.

- Tiểu tử, chịu chết đi.

Lúc này thần sắc Đoan Mộc Nguyên cũng trầm xuống, lập tức đánh về phía Nhạc Thành, hai người Đoan Mộc Xuyên cũng dự định liên thủ đối phó Nhạc Thành.

- Đối thủ của ngươi là ta, hãy đi trở về đi.

Một thanh âm non nớt truyền ra, sau đó thân hình nhỏ nhắn xinh xắn đột ngột ngăn cản tại trước thân Đoan Mộc Nguyên, tốc độ này cực nhanh, quả thực không thể tưởng tượng được.

- Thanh Đồng chú ý.

Yến Hiểu Kỳ cùng Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi hét lên, các nàng hiểu rõ Thanh Đồng, tại trong lòng ba cô gái Thanh Đồng chỉ là một đứa trẻ mà thôi, còn Đoan Mộc Nguyên là cửu tinh Đấu tôn cường giả.

- Trẻ con miệng còn hôi sữa, cút ngay.

Đoan Mộc Nguyên sắc mặt trầm xuống, không nghĩ tới một đứa bé con dám ngăn cản ở trước mặt mình, hẳn lúc này không chút do dự phát tay, đánh ra một mảnh hắc mang hướng về phía Thanh Đồng lao đến.

Thân là cửu tinh Đấu tôn cường giả, đồng thời cũng là hạch tâm đệ tử Hắc Ám Thần điện, hẳn cũng ý thức được đây không phải là trẻ con bình thường, với tốc độ này tuyệt đối là một cường giả, hơn phân nửa là ma thú rồi.

- Người cút đi chính là ngươi.

Thanh âm của Thanh Đồng non nớt tức giận lên, ở bên trong Cổ nham đám Yêu thú chưa bao giờ dám đắc tội với nó, bây giờ bị Đoan Mộc Nguyên quát nạt, nó cũng cảm thấy tức giận.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

620. Chương 533: Kim Tiên Khôi Lỗi Sính Uy (2).

- Xoẹt.

Quanh thân Thanh Đồng bao phủ một mảnh thanh mang, lập tức phun hướng về phía Đao Mộc Nguyên.

Trong miệng Thanh Đồng phun ra thanh mang, ngay lập tức hóa làm một mảnh quang nhận màu xanh, ngừng tụ tại nhằm về phía phiến hắc mang của Đao Mộc Nguyên.

- Xuy xuy.

Giữa không trung có một màn quỷ dị xuất hiện, Thanh Đồng phun ra một mảnh thanh mang trực tiếp cắt mảnh hắc mang của Đao Mộc Nguyên thành hai mảnh, trên thanh mang ánh sáng có chút hôn ám, tiếp tục bổ về phía Đao Mộc Nguyên.

Bây giờ thần sắc Đao Mộc Nguyên mang theo ba phần kinh ngạc, sau đó, tay áo màu đen rộng thùng thình khẽ nhếch, lập tức quanh thân xuất hiện khí tức mạnh mẽ tuôn ra, một chưởng ấn rất lớn nhằm vào màu xanh quang nhận của Thanh Đồng đánh tới.

- Người cút ngay.

Chỉ có điều thanh âm Thanh Đồng bây giờ non nớt tại sau lưng Đao Mộc Nguyên vang lên, lập tức trên nắm tay nhỏ nhỏ của Thanh Đồng xuất hiện một mảnh thanh mang hung hăng bổ về phía Đao Mộc Nguyên.

- Hắc Ngục Quyền.

Đao Mộc Nguyên bây giờ sắc mặt thay đổi lớn, thân hình đột nhiên rất nhanh lùi lại, lúc này hắn không thể không lui về, đồng thời tay phải hóa chưởng thành quyền, ngay lập tức trên không trung dấu quyền nhanh chóng hướng về phía Thanh Đồng công kích đến.

- Thành thành.

Một tiếng phá hủy vang lên, giữa không trung đòn công kích của Đao Mộc Nguyên và Thanh Đồng đụng vào nhau, lập tức hai cỗ lực lượng trực tiếp xé mở một cái khe không gian, lực lượng mạnh mẽ kia sau đó bị nuốt vào trong khe không gian.

- Âm âm.

Khe không gian sụp đổ, lập tức chung quanh mấy ngàn thước tạo thành một không gian phong bạo luồng khí thật lớn.

- Thành thạch.

Một tiếng phá hủy vang lên, sau đó, dãy núi chung quanh trực tiếp bị san thành bình địa, thân hình Đao Mộc Nguyên bị một cỗ lực lượng khổng lồ đánh bay ra vài trăm mét, thân hình Thanh Đồng nhỏ nhắn xinh xắn cũng bị đẩy lui về sau. Nhưng nhìn kỹ, Thanh Đồng đang chiếm thượng phong.

- Xuy xuy.

Nhạc Thành sử dụng bảy thanh kiếm Âm Dương, tạo thành bảy phiến kiếm quang hung hăng bổ vào cự trảo, đại trảo cũng không có kiên trì bao lâu tán loạn tan ra.

- Tiểu tử, ngươi còn chưa đủ thực lực.

Mà trong thời gian này, thân ảnh Đao Mộc Xuyên đã lao đến bên cạnh Nhạc Thành, trong tay màu đen nồng đậm hung hăng oanh kích xuống dưới, lực lượng này mạnh mẽ mang theo một mảnh không gian chấn động.

- Toàn Phong trảm.

Khuôn mặt Nhạc Thành biến sắc, nhưng hắn không có bối rối, đồng thời thân hình cấp tốc lùi lại, thủ ấn trong tay biến hóa, lập tức loan nguyệt quang nhận đánh về phía Đao Mộc Xuyên.

- Khắc khắc, tiểu tử, ta đã nói rồi, thực lực của ngươi còn chưa đủ mà.

Đoan Mộc Xuyên âm lệ, cười lạnh một tiếng.

- Thịch.

Một tiếng phá hủy vang lên, sau đó thân hình Nhạc Thành giống như vạn cân vậy, hung hăng đánh bay ra ngoài, mà ngay cả Kim Long chi thể cũng ảm đạm, quả thật cỗ lực lượng này vượt ra khỏi tưởng tượng của Nhạc Thành.

- A...a...

Một cỗ máu tươi từ trong miệng Nhạc Thành chảy ra, thần sắc Nhạc Thành tràn đầy kinh ngạc.

Trong lúc Đông Phương Lạc Nhan, Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi vì thực lực của Thanh Đồng cảm thấy kinh thán, lúc đó nhìn thấy Nhạc Thành như vậy, các nàng cảm thấy vô cùng lo lắng.

Thực lực của Thanh Đồng có thể chống lại Đoan Mộc Nguyên cửu tinh Đấu tôn cường giả, cũng làm cho ba cô gái cùng Nhạc Siêu kinh ngạc đến trợn mắt há hốc mồm, chỉ là Nhạc Thành bị một chiêu của Đoan Mộc Xuyên kích thương, cho nên mọi người lo lắng. Lúc này mọi người thấy thực lực của Đoan Mộc Xuyên so với Đoan Mộc Nguyên mạnh hơn không ít.

- Cửu tinh đỉnh cao Đấu tôn, tựa hồ so với Nhạc Chí Thu còn phải mạnh hơn.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng.

Đoan Mộc Xuyên thực lực rất là mạnh mẽ, đúng là cửu tinh đỉnh cao Đấu tôn, loại thực lực này ở Cổ nham là mạnh nhất.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, một chiêu cũng đã bị thương, may mắn là bị thương không phải quá nặng, dùng ống tay áo lau khô vết máu trong miệng, thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, thân hình lần nữa rất nhanh lùi lại.

- Hiểu Kỳ, năm nhân hình Khôi lỗi này giao cho các người.

Nhạc Thành nói xong, thủ ấn đánh ra, năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi nhanh chóng đứng ở trước thân. Thực lực của Đoan Mộc Xuyên quá mạnh mẽ, cửu tinh đỉnh cao Đấu tôn, so với Nhạc gia đại trưởng lão Nhạc Chí Thu cũng mạnh hơn, Nhạc Thành không thể coi thường được. Ở chỗ này quỷ dị như vậy, ngay cả độn địa phù cũng mất đi tác dụng, Nhạc Thành cũng thiếu đi bù hộ mệnh, tự nhiên phải cẩn thận một chút.

Về phần năm Kim Tiên Khôi lỗi hoàn toàn phá hủy cánh tay của nhân hình Khôi lỗi, bằng vào thực lực Yến Hiểu Kỳ cùng Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi, Nhạc Siêu hỗ trợ, hẳn là hoàn toàn có thể đối phó.

- Người cẩn thận một chút.

Yến Hiểu Kỳ đã sớm muốn ra hỗ trợ, chỉ là chưa được Nhạc Thành đồng ý cho nên cũng không dám loạn động, nàng lúc này cũng không muốn làm cho Nhạc Thành phân tâm.

- Tiểu tử, chịu chết đi. Khắc khắc.

Đoan Mộc Xuyên nhìn thấy Nhạc Thành bị một chiêu của mình kích thương, trên mặt mỉm cười, chỉ là sau khi hắn nhìn thấy Nhạc Thành bị thương so với dự đoán nhẹ hơn rất nhiều. Cho nên đối với Kim Long chi thể cũng cảm thấy kinh ngạc. Thực lực của Nhạc Thành cũng làm cho hắn kinh ngạc, hắn cảm thấy thực lực Nhạc Thành miễn cưỡng có thể chống lại cửu tinh Đấu tôn, ít nhất bát tinh Đấu tôn đỉnh cao cũng không phải là đối thủ của Nhạc Thành được.

Lúc này Đoan Mộc Xuyên cũng biến mất ngay tại chỗ.

- Kiểm Âm Dương, khởi.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, giữa không trung bảy thanh kiếm Âm Dương lần nữa quay lại bên người Nhạc Thành, sau đó bảy thanh kiếm Âm Dương hợp thành một kiếm trận, bảy đường kiếm quang như hộ thân vòng quay chung quanh bên người Nhạc Thành.

- Xuy xuy.

Đoan Mộc Xuyên xuất hiện lần nữa tại trong mắt Nhạc Thành khoảng cách 100m, đồng thời chưởng ấn giống như là mây đen lao đến.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

621. Chương 534: Cửu Tinh Đấu Tôn Đỉnh Cao.

- Kim Tiên Khôi lồi, đi.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, thần sắc cũng ngưng trọng vô cùng, cùng cửu tinh Đấu tôn đấu chiến, trong lòng Nhạc Thành cũng không nắm chắc, huống chi hắn còn có chút vết thương nhỏ trong người, mặc dù có Yêu Huyền tại trong tháp Hạo Thiên, nhưng Nhạc Thành thật sự không cho rằng lúc này nên triệu ra.

- Sưu sưu sưu sưu sưu.

Năm bộ Kim Tiên Khôi lồi nhanh chóng hung hăng đánh về phía Đoan Mộc Xuyên, hoàng mang tràn ngập đánh vào chưởng ấn màu đen của Đoan Mộc Xuyên.

Nhạc Thành cũng hơi có chút khản trương, không biết thực lực chân chính của Kim Tiên Khôi lồi có thể chống lại cửu tinh Đấu tôn không. Từ lúc Kim Tiên Khôi lồi đột phá đến Tiên khôi cảnh giới, sức mạnh của nó là do Nhạc Thành phỏng đoán mà thôi, còn đối phó nhân hình Khôi lồi, căn bản không thể biết rõ thực lực Kim Tiên Khôi lồi, nhân hình Khôi lồi dù sao cũng chỉ có thực lực thất tinh Đấu tôn mà thôi.

- Xuy xuy.

Một mảnh hoàng mang tràn ngập ra, năm bộ Kim Tiên Khôi lồi đồng thời quang mang chói mắt công kích về phía Đoan Mộc Xuyên, trực tiếp nghênh đón chưởng ấn màu đen.

- Thạch.

Liên tiếp có tiếng phá hủy vang lên, sau đó không gian rung động khuếch tán, thân hình năm bộ Kim Tiên khôi Khôi lồi đột ngột bị đẩy lui mấy chục thước, trên thân hoàng mang có chút ảm đạm đi, sau đó hoàng mang lại đại thịnh, thân hình cũng ổn định công kích về phía Đoan Mộc Xuyên.

- Xoẹt.

Thân hình Đoan Mộc Xuyên có chút khó tin, hắn tựa không thể tin được, Khôi lồi này có thực lực cửu tinh Đấu tôn, tựa hồ so với cường giả vừa mới đột phá đến cửu tinh Đấu tôn còn mạnh mẽ hơn.

Đây chính là Khôi lồi sao, tại sao lại có thực lực mạnh như thế, Đoan Mộc Xuyên cảm giác kinh ngạc vô cùng.

Nhưng lúc này cũng không có thời gian để cho Đoan Mộc Xuyên kinh ngạc, năm bộ Kim Tiên Khôi lồi lần nữa công kích về phía hắn, chỗ tốt của Khôi lồi là vĩnh viễn không có đau đớn, cũng không sợ chết, vừa ra tay là dùng toàn lực để công kích.

Thân hình Đoan Mộc Xuyên cấp tốc lùi lại, quay mắt về phía Khôi lồi, hắn xem kỹ Nhạc Thành đến, có lẽ hôm nay đánh giết tiểu tử này rất khó. Cũng khó trách lúc trước Hôi Ma cùng Đan Vương đã chết ở trong tay tiểu tử này. Nhạc Thành có Khôi lồi như vậy, Hôi Ma không phải là đối thủ, dù sao Khôi lồi có thực lực cửu tinh Đấu tôn.

Đoan Mộc Xuyên vận khởi một mảnh hắc mang bao phủ ở chung quanh, hắn cũng không dám cùng năm bộ Kim Tiên Khôi lồi ngang kháng trực tiếp.

Nhạc Thành mỉm cười, thực lực của năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi so với dự đoán của hắn còn mạnh mẽ hơn, dùng năm bộ Kim Tiên Khôi liên thủ, có thể chống lại Đao Mộc Xuyên, mà bây giờ hắn muốn nghĩ biện pháp giết chết Đao Mộc Xuyên mới được.

Bây giờ ở giữa không trung đã trở thành chiến trường, Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi, Nhạc Siêu cũng ngăn đón năm nhân hình người Khôi lỗi, còn Thanh Đồng công kích về phía Đao Mộc Nguyên.

Chỉ có Minh Yêu cùng Huyền Yêu sắc mặt phức tạp nhìn tình hình chiến đấu, từ lúc Kim Tiên Khôi lỗi xuất hiện, khuôn mặt hai người giạt mình không ít, thần sắc cũng càng thêm phức tạp.

- Tiểu tử này rốt cuộc là người như thế nào.

Giữa không trung Đao Mộc Nguyên kinh ngạc nhìn Thanh Đồng hỏi, thực lực Thanh Đồng đã đạt đến một trình độ khủng bố rồi.

- Ta là người như thế nào ngươi còn không xứng hỏi, bắt quả thủ đoạn công kích của ngươi ta lần đầu tiên nhìn thấy, nhưng không được tốt lắm.

Thanh Đồng non nớt nói, lập tức nắm tay nho nhỏ thanh mang tuôn ra.

Không gian chung quanh, bị một cỗ lực lượng mạnh mẽ bao phủ trong đó, đỉnh núi phụ cận đã sớm san thành bình địa.

- Kiểm Âm Dương đi.

Nhạc Thành cũng không có nhàn rỗi, trong tay thủ ấn biến hóa, thân ảnh đột ngột xuất hiện ở sau lưng Đao Mộc Xuyên, bảy thanh kiếm Âm Dương cũng biến thành bảy đường sáng quay vòng tại quanh thân Nhạc Thành hướng về phía Đao Mộc Xuyên công kích tới.

- Như nước chảy.

Đao Mộc Xuyên bị năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi công kích đến luống cuống tay chân, nếu để cho hắn tùy tiện đối phó một Kim Tiên Khôi lỗi thì không có vấn đề gì. Một Kim Tiên Khôi lỗi mặc dù có thực lực chống lại cửu tinh Đấu tôn, nhưng so với Đao Mộc Xuyên yếu hơn không ít, cửu tinh Đấu tôn đỉnh cao cùng cửu tinh Đấu tôn chênh lệch cũng rất lớn.

Nhưng năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi không giống như vậy, chỉ cần hai bộ Kim Tiên Khôi lỗi, Đao Mộc Xuyên cũng rất là đau đầu rồi.

Thấy bảy đường kiếm quang quỷ dị của Nhạc Thành, Đao Mộc Xuyên cũng không dám sơ ý, trong tay vận khởi một mảnh hắc mang nồng đậm hướng về phía Nhạc Thành lao đến.

Đao Mộc Xuyên đang lo bị năm bộ Khôi lỗi quỷ dị cuốn lấy không tìm được Nhạc Thành, lúc này thấy Nhạc Thành, lập tức công kích về phía Nhạc Thành.

- Hừ.

Nhạc Thành quát lạnh, mục đích của Đao Mộc Xuyên Nhạc Thành tự nhiên nhìn ra, thân hình của hắn rất nhanh mượn thế lùi lại. Nếu như bị Đao Mộc Xuyên quán lấy nhưng thì rất là phiền toái. Lúc này thủ ấn trong tay biến đổi, bảy thanh kiếm Âm Dương xếp thành hàng thẳng tắp nổ bắn về phía Đao Mộc Xuyên công kích.

Nhạc Thành cũng không hy vọng tạo thành uy hiếp cho Đao Mộc Xuyên, nhưng hắn hy vọng ảnh hưởng đến Đao Mộc Xuyên, sau đó mới có thể mượn cơ hội giết chết tên cửu tinh Đấu tôn này.

- Toàn Phong trăm.

- Phong Lôi thổi.

Thân hình Nhạc Thành rất nhanh lùi lại, sau đó hung hăng công kích về phía Đao Mộc Xuyên.

Từ lúc Nhạc Thành gia nhập, Đao Mộc Xuyên rơi vào hạ phong tuyệt đối, chỉ riêng năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi hắn đã không chịu được rồi.

- Tiểu tử, thực sự có thể đối phó được ta rồi.

Đoan Mộc Xuyên đã hoàn toàn nổi giận rồi, Đấu khí quanh thân chuyển động, một cỗ khí tức mạnh mẽ xuất hiện, lúc này hắn muốn dùng toàn lực rồi.

Cửu tinh Đấu tôn có lực lượng khủng bố, về điểm này Nhạc Thành cũng không hoài nghi, ít nhất bản thân hắn bây giờ có thực lực Phân Thần Kỳ trung kỳ mà nói, so với cửu tinh Đấu tôn có thể chưa bằng, Nhưng nếu hắn khôi phục lại thực lực lục giai Tấn tiên, sau đó đối phó cửu tinh Đấu tôn như là bóp chết một con kiến mà thôi.

- Hắc Âm Lưu Vân.

Đoan Mộc Xuyên hét lớn một tiếng, chung quanh không gian chuyển động, lập tức hắc mang tụ tập về trước người Đoan Mộc Xuyên, một cỗ khí tức quỷ dị tràn ngập tại trong không gian.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

622. Chương 535: Không Gian Giam Cầm (1).

- Chết tiệt Khôi lỗi, lùi cho ta.

Đoan Mộc Xuyên hét lớn, bây giờ Nhạc Thành không chế năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi lần nữa vây hãm lấy Đoan Mộc Xuyên.

Một mảnh hắc mang giống như biển gầm vậy, liên tục không dứt hướng về phía năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi.

Hắc mang cuộn cuộn đầy trời so với biển gầm còn mạnh mẽ hơn, năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi cũng bị đẩy đi.

- Âm không gian.

- Khắc khắc, Nhạc Thành tiểu tử, ta xem lúc này ai có thể cứu người.

Đoan Mộc Xuyên cười lạnh, hai tay hung hăng xẹt qua một đường vòng cung, sau đó một mảnh không gian lơ lửng lên, trong không gian, ngoại trừ Nhạc Thành cùng Đoan Mộc Xuyên, cũng không có người nào.

- Chắc là bị nhốt tại trong không gian.

Nhạc Thành ý thức được vấn đề, nhất định là do Đoan Mộc Xuyên sử dụng không gian giam cầm, bây giờ đang ở trong không gian, chỉ sợ rất khó ra khỏi, bên ngoài cũng chỉ có Thanh Đồng mới có thể xé rách không gian, nhưng mà Thanh Đồng bị Đoan Mộc Nguyên ngăn cản, chỉ sợ cũng không thể phân thân được.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, trọng yếu nhất là thần thức Nhạc Thành liên hệ năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi cũng không có phản ứng, đang tại trong không gian này, thần thức của mình không thể nhìn ra ngoài, năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi cũng bị Đoan Mộc Xuyên ngăn trở tại bên ngoài, xem ra thứ này có chút phiền phức đây. Lúc trước tại bên trong Nhạc gia bị Nhạc Chí Thu vây khốn cũng như vậy, nhưng bây giờ cũng không có Nhạc gia Đấu Thánh cường giả cứu mình.

Cũng may Nhạc Thành cũng rõ ràng, hắn bây giờ cũng không phải có thực lực như ban đầu ở Nhạc gia, hơn nữa hắn còn có tháp Hạo Thiên, bên trong còn có Yêu Huyền, nói về thực lực so với lúc trước mạnh hơn nhiều.

- Tiểu tử, lần này còn có ai có thể giúp người.

Đoan Mộc Xuyên cười, lúc này hắn bố trí không gian, trong không gian này hắn hoàn toàn có thể giết Nhạc Thành, cho dù Nhạc Thành muốn trốn, cũng trốn không thoát được.

- Thật không, vậy thử xem sao.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, đã đến mức này, mình cũng chỉ có thể toàn lực liều mạng.

- Thập Hạo Thiên.

- Xùy.

Một tiếng vang vang lên, thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, sau đó, bên trong mi tâm một mảnh quang mang hiện ra, cùng lúc đó, đạo ánh sáng màu xanh kia xuất hiện.

- Người có chuyện gì sao.

Thân ảnh màu xanh sau khi xuất hiện cũng không có xem Đoàn Mộc Xuyên vào mắt, mà là khẩn trương nhìn Nhạc Thành lo lắng hỏi, mà thân ảnh màu xanh ngoại trừ là Yêu Huyền thì còn ai vào đây nữa.

- Ta không sao, chỉ là có chút việc khó đối phó.

Nhạc Thành cười khỏ nhìn Yêu Huyền nói, hắc vốn hắc không muốn Yêu Huyền ra tay, nhưng mà bây giờ không thể.

- Người là ai?

Đoàn Mộc Xuyên nghi ngờ hỏi, đúng là bên trong quang mang quỷ dị xuất hiện một cô gái tuyệt đẹp, từ khí tức xem ra, cũng là một cường giả.

- Hắc Ám Thần điện, cửu tinh Đẩu tôn, nếu tại hai tháng trước cũng chỉ có thể chống lại người mà thôi, nhưng bây giờ đánh giết người, không có vấn đề gì.

Yêu Huyền nhìn Đoàn Mộc Xuyên nói, trong mắt lạnh diễm cùng băng ngạo, Yêu Huyền là ai, nàng là nữ vương tám cánh linh mãng nhất tộc, ngoài Nhạc Thành ra, cho tới bây giờ nàng không đều băng ngạo khí cốt.

- Hừ, mặc kệ người là ai, muốn giết ta, khẩu khí của người quá mức đó.

Đoàn Mộc Xuyên hàn ý nhìn Yêu Huyền, nhưng hắc phát giác hắc muốn làm như thế nào cũng vô pháp áp đảo Yêu Huyền, trên thân đối phương có khí thế làm cho hắc phải kiêng kỵ.

- Vậy thử xem sao.

Yêu Huyền mỉm cười nói, nàng vừa nói xong, bóng hình xinh đẹp đứng ngay tại chỗ, tại giữa không trung ánh sáng xanh tràn ngập, cả không gian tràn ngập khí tức mạnh mẽ.

- Yêu Huyền tựa hồ là đã đột phá.

Nhạc Thành cảm giác khí tức trên người Yêu Huyền khác lúc trước, lẩm bẩm nói, khí tức của nàng so với hơn hai tháng trước mạnh mẽ hơn không ít.

Nhưng Nhạc Thành cũng không có gì kinh ngạc, từ lúc Yêu Huyền tiếp nhận tám cánh linh mãng nhất tộc vương giả truyền thừa, sau đó, hầu như vẫn ở trong thập hạo thiên tu luyện, thời gian cũng đã hơn một năm, hơn nữa Yêu Huyền ở trong thập hạo thiên có Hỏa Linh Châu linh khí hỗ trợ. Yêu Huyền tu luyện tốc độ càng thêm nhanh hơn. Cho nên có Hỏa Linh Châu hỗ trợ, không đột phá mới là lạ.

Nhưng Nhạc Thành không biết Yêu Huyền lần này đột phá là như thế nào, lần trước Yêu Huyền có thể chống lại Nhạc Chí Thu, lần này đột phá có thể đối phó với Đoàn Mộc Xuyên.

- Hừ, vậy thử xem.

Đoàn Mộc Xuyên sắc mặt trầm xuống, cả người cũng biến mất ngay tại chỗ, một mảnh hắc mang nồng đậm phóng ra, mảnh hắc mang kia ngay lập tức hướng về phía Yêu Huyền lao tới.

- Lùi cho ta, cửu tinh Đẩu tôn cũng không phải là đối thủ của ta.

Ở bên trong ánh sáng xanh, có một tiếng kêu khê vang lên, lập tức bên trong ánh sáng xanh bắt đầu chuyển động, lúc này cả không gian cũng bắt đầu lay động.

- Xùy.

Ánh sáng xanh cùng hắc mang va chạm vào nhau, đột nhiên hắc mang cấp tốc thu lại, lập tức một tiếng rên rỉ truyền ra, thân ảnh Đoan Mộc Xuyên lần nữa hiện ra, lúc này sắc mặt của hắn vô cùng tái nhợt.

- Người là ai?

Đoan Mộc Xuyên kinh khủng nhìn Yêu Huyền hỏi, trong ánh mắt khẩn trương vô cùng.

- Ta là người như thế nào, người hỏi làm gì, dù sao người hôm nay cũng là một người chết rồi.

Yêu Huyền thản nhiên nói.

Nhạc Thành trong lòng không khỏi kinh ngạc, không nghĩ tới Đoan Mộc Xuyên ăn phải thiệt thòi, xem ra hai tháng này Yêu Huyền tại trong tháp Hạo Thiên tiến bộ không nhỏ rồi.

- Nhạc Thành, ta thật không ngờ người có thủ đoạn mang theo người tiến vào Cổ nham, lần này Tứ đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện đã tính sai rồi, thật là hảo thủ đoạn, nhưng người muốn lưu ta lại, cũng không phải các người có thể làm được đâu.

Đoan Mộc Xuyên lạnh lùng nhìn Nhạc Thành nói.

Đoan Mộc Xuyên dù sao cũng không có nghĩ đến Nhạc Thành mang theo người bên cạnh, người này là một cường giả siêu cấp, còn có bên ngoài có một tiểu đồng, thực lực cũng mạnh mẽ vô cùng, kết quả như vậy ngoài ý nghĩ của hắn.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

623. Chương 535: Không Gian Giam Cầm (2).

Nhưng Đoan Mộc Xuyên cũng không biết Thanh Đồng là do Nhạc Thành tại bên trong Cổ nham phát hiện ra, chỉ có Yêu Huyền là Nhạc Thành mang theo trên người, tất nhiên lúc này Nhạc Thành cũng không nói thêm cái gì.

- Chỉ lưu lại người mà thôi, cũng không phải khó, người cũng đừng nghĩ chạy thoát.

Yêu Huyền thản nhiên nói.

- Hừ, ta muốn đi, ta muốn nhìn xem các người làm sao lưu ta lại được.

Đoan Mộc Xuyên hừ nhẹ một tiếng, sau đó hung hăng nhìn Nhạc Thành một cái, lập tức một mảnh hắc mang tràn ngập quanh thân, thân ảnh đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

- Yêu Huyền, ngăn hắn lại.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, lần này không thể để Đoan Mộc Xuyên chạy, lần này là cơ hội giết hắn. Nói xong, đồng thời thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, trước thân bảy thanh kiếm Âm Dương tạo thành bảy đường kiếm quang bay ra, lập tức đuổi theo phương hướng Đoan Mộc Xuyên đào tẩu.

- Yên tâm đi, lúc vừa rồi ta đã bày ra không gian giam cầm, hắn cũng không thoát được đâu.

Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành nói.

- Xùy.

- Ta và các người liều mạng.

Đoan Mộc Xuyên xuất hiện lần nữa, lúc này hắn đã nổi giận, trong tay một mảnh hắc mang nồng đậm trực tiếp đánh về phía Nhạc Thành.

- Nhạc Thành chú ý.

Yêu Huyền sắc mặt thay đổi, đồng thời bóng hình xinh đẹp nhanh chóng đánh về phía Đoan Mộc Xuyên.

- Không xong, người này muốn bắt được ta để uy hiếp Yêu Huyền đây mà.

Lúc này thấy một mảnh hắc mang của Đoan Mộc Xuyên bao phủ hướng về phía bảy thanh kiếm Âm Dương, cả người của hắn cũng lao về phía Nhạc Thành.

Thân hình Nhạc Thành rất nhanh lùi lại, thủ ấn trong tay Nhạc Thành không ngừng tung bay, từng đường thủ ấn không ngừng kết xuất. Mục đích của Đoan Mộc Xuyên Nhạc Thành nhìn ra, Đoan Mộc Xuyên biết là hắn không thể thoát khỏi, cho nên muốn bắt Nhạc Thành để uy hiếp Yêu Huyền thả hắn ra.

- Xuy xuy.

Bảy thanh kiếm Âm Dương bị hắc mang của Đoan Mộc Xuyên vây khốn, lập tức va chạm vào nhau. Nhạc Thành tâm niệm vừa động, bảy thanh kiếm Âm Dương cấp tốc quay về, lập tức một mảnh ánh sáng hướng về phía Đoan Mộc Xuyên ngăn đón lại.

Đoan Mộc Xuyên dường như đã sớm tính toán rồi, một mảnh hắc mang kia tiếp tục theo sát bảy thanh kiếm Âm Dương, gắt gao bao vây lấy.

Nhưng cùng một thời gian, trên khuôn mặt Đoan Mộc Nguyên tràn đầy lãnh ý, lập tức chưởng ấn trong tay ngưng tụ mà thành, hung hăng đánh về phía Nhạc Thành.

- Toàn Phong trầm.

Thân hình Nhạc Thành rất nhanh lùi lại, lúc này thấy chưởng ấn Đoan Mộc Xuyên lao đến, cũng cắn răng dùng Toàn Phong trầm đón đỡ.

- Tiểu tử, ngươi cũng ném thử một chút, ngươi cho rằng ta không biết bị người bày ra không gian giam cầm sao, ta muốn cơ hội này bắt được ngươi, ta xem ngươi có thể trốn được không, khắc khắc...

Đoan Mộc Xuyên cười lạnh một tiếng, sau đó xuất hiện ở trước mặt Nhạc Thành.

- Âm La ma vôong, tiểu tử, ngươi chạy không thoát đâu.

Đoan Mộc Xuyên cười lạnh, sau đó hắc mang hóa thành vô số cánh tay thô màu đen râu công kích về phía Nhạc Thành.

- Hừ, ngươi cao hứng quá sớm rồi.

Nhạc Thành trong mắt lãnh ý tràn ngập, thân hình rất nhanh lùi lại, cùng lúc đó đánh ra một ngọn lửa tràn ngập tại quanh thân.

- Dị hỏa sao. Coi như là dị hỏa, cũng không ngăn cản được ta....

Đoan Mộc Xuyên nói vẫn chưa xong, sau đó trợn mắt há mồm lên, màu đen râu của hắn đã bị đốt cháy trở thành tro tàn, ngọn lửa này so với dị hỏa còn mạnh hơn rất nhiều.

- Đáng chết.

Đoan Mộc Xuyên thẳm mắng một tiếng, sau đó hắn vận khởi đấu khí, một mảnh hắc mang màu đen râu xuất hiện, mặc dù lúc trước hắc mang màu đen râu của hắn bị Vô Thượng Chân Hỏa đốt cháy thành tro, nhưng nó liên tục không ngớt không dứt, số lượng tăng thêm càng ngày càng nhiều, cuốn lấy Nhạc Thành.

- Khắc khắc, ta nói rồi, ngươi ngăn cản không được ta đâu.

Đoan Mộc Xuyên cười lạnh nói.

- Thật không, ta cũng đến lúc để cho ngươi sáng mắt rồi.

Lúc này, thanh âm mà Đoan Mộc Xuyên quen thuộc vang lên sau lưng.

Lúc này Đoan Mộc Xuyên quay đầu nhìn lại, lúc đó, sắc mặt hắn cũng sửng sốt, chỉ thấy Nhạc Thành áo xanh xuất hiện ở phía sau hắn, nhưng Nhạc Thành áo xanh này cũng không có Kim Long chi thể.

- Kiếm Âm Ảnh.

Trong lúc Đoan Mộc Xuyên sững sờ, Nhạc Thành đã sớm chuẩn bị phân thân, ba đường màu vàng sáng quay vòng ở trong tay phải đột ngột nổ bắn về phía Đoan Mộc Xuyên, ba đường sáng quay vòng này có tốc độ nhanh như thiểm điện, chỉ mấy cái chớp mắt là lao về phía lồng ngực Đoan Mộc Xuyên.

Đoan Mộc Xuyên ngạc nhiên vô cùng, hẳn dù sao cũng có thực lực cửu tinh Đẩu tôn đỉnh cao cường giả, nhưng thân hình cũng có chút chậm hơn ba đường màu vàng sáng quay vòng này.

- Hừ, hãy quay về cho ta.

Đoan Mộc Xuyên sắc mặt trầm xuống, lập tức mỉm cười cắn răng nói, sau đó mảnh hắc mang nồng đậm quỷ dị tuôn ra, đem ba đường màu vàng sáng quay vòng ngăn lại, nhưng đánh ra mảnh hắc mang này, khuôn mặt Đoan Mộc Xuyên tái nhợt vô cùng, điều này chứng tỏ Đoan Mộc Xuyên đang muốn vận dụng thủ đoạn bảo vệ tánh mạng cuối cùng.

- Hắc Âm chi thể.

Đoan Mộc Xuyên quát lạnh, khuôn mặt càng thêm tái nhợt, đồng thời, trên khuôn mặt Đoan Mộc Xuyên làn da cũng biến thành màu đen quỷ dị.

Khuôn mặt Nhạc Thành trầm xuống, xem thần sắc Đoan Mộc Xuyên, tựa hồ là Hắc Âm Thần điện cũng có thiên phú, nhưng Nhạc Thành vẫn chưa nghe nói đến thiên phú của Hắc Âm Thần điện.

- Cửu Chuyển Yêu Đồng, chết đi.

Một tiếng nói lạnh lùng tại trước thân Đoan Mộc Xuyên truyền ra, lúc này có một bóng hình xinh đẹp màu xanh hiện lên, ngay lập tức Yêu Huyền xuất hiện ở trước người Đoan Mộc Xuyên. Bây giờ Đoan Mộc Xuyên có vẻ đang chuẩn bị đòn phản kích liều mạng.

Một mảnh sáng xanh gào thét, lập tức nhìn thấy trong hai mắt Yêu Huyền là một mảnh quỷ dị hướng về phía Đoan Mộc Xuyên lao đến. Trên người Yêu Huyền bây giờ cũng bao phủ một mảnh quỷ dị màu xanh.

- Cửu Chuyển Yêu Đồng, ngươi là người của tám cánh linh mãng nhất tộc....

Khuôn mặt Đoan Mộc Xuyên một mảnh trắng bệch, trong lúc hắn chăm chú nhìn Yêu Huyền, lúc đó, cả người tựa hồ đi vào, lập tức cũng có cảm giác như mình cùng tiến vào, nhưng lúc này trong đầu đồng thời đau nhức truyền ra. Bây giờ hắn đang dùng toàn bộ tinh thần chuẩn bị công kích một kích cuối cùng này.

- Xoẹt.

Với linh hồn đau đớn, quanh thân Đoan Mộc Xuyên hắc mang đột nhiên tán đi, ba thanh kiếm Âm Ảnh Nhạc Thành đồng thời trực tiếp nhắm lồng ngực của Đoan Mộc Xuyên đâm tới.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

624. Chương 536: Hắc Âm Chi Thể (1).

- A...a...

Sau đó Đoan Mộc Xuyên phục hồi tinh thần lại, nhưng thời gian như vậy với cường giả chi chiến, có thể quyết định sinh tử rồi. Lúc này hắn đã bị Yêu Huyền dùng thiên phú Cửu Chuyển Yêu Đồng công kích.

- Ngươi là người của tám cánh linh mãng nhất tộc sao.

Đoan Mộc Xuyên không cam lòng nhìn Yêu Huyền, sắc mặt xám trắng, ánh mắt cũng bắt đầu vô thần, hắn không cam lòng ngã trên mặt đất, bây giờ trong đầu của hắn, linh hồn tán loạn, cho dù không bị ba kiếm

Ám Ảnh của Nhạc Thành đâm trúng, thì cũng không còn mạng sống. Yêu Huyền dùng Cửu Chuyển Yêu Đồng, đó linh hồn công kích, đây mới là một kích trí mạng.

- Thu.

Áo xanh Nhạc Thành thu hồi kiếm Ám Ảnh lại, sau đó, lập tức trở lại bản thể, bản thể Nhạc Thành thủ ấn đánh ra, kiếm Âm Dương thu hồi vào trong mi tâm, còn Kim Long chi thể cũng thu liễm lại.

- Nhạc Thành, ngươi không sao chứ.

Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành hỏi, bây giờ khuôn mặt Nhạc Thành tái nhợt, mới vừa rồi xem ra tiêu hao không ít, và ngay từ đầu hẳn bị Đoan Mộc Xuyên đánh trúng một kích, bây giờ tình huống cũng không tốt lắm.

- Ta không sao, nghỉ ngơi một lúc là được rồi.

Nhạc Thành nói xong, lập tức lấy hai khóa đan dược nhét cho trong miệng, mặc dù bị thương, nhưng Nhạc Thành biết mình cũng không có gì trở ngại, điều tức một lúc sẽ khỏi.

- Rốt cục hẳn cũng bị giết.

Nhạc Thành từ từ đi tới trước người Đoan Mộc Xuyên, nhìn thi thể Đoan Mộc Xuyên, thần sắc có chút biến hóa, trong tay một mảnh thanh mang bắn ra, lập tức trở về vật giới chỉ của Đoan Mộc Xuyên thu vào trong tay Nhạc Thành.

- Chẳng lẽ Hắc Ám Thần điện thật sự cũng có thiên phú sao?

Nhạc Thành nhìn thi thể của Đoan Mộc Xuyên trầm nghĩ, thi thể của Đoan Mộc Xuyên bây giờ bị màu đen quỷ dị bao phủ, làn da hiện lên gân đen rợn người, cả khuôn mặt cũng tràn ngập một màu đen, chắc đây là thủ đoạn gì đó mà hẳn còn chưa kịp thi triển thì đã bị Yêu Huyền thi triển Cửu Chuyển Yêu Đồng đánh tan.

- Chúng ta đi ra ngoài.

Nhạc Thành nói, không gian giam cầm Đoan Mộc Xuyên bố trí đã sớm biến mất, mà bây giờ hai người ở bên trong không gian giam cầm của Yêu Huyền.

- Đi thôi, không cần ta trở về tháp Hạo Thiên sao.

Yêu Huyền hỏi.

- Không cần, ở bên ngoài còn lưu lại hai lễ vật cho ngươi.

Nhạc Thành nhìn Yêu Huyền nói.

- A, lễ vật gì vậy.

Yêu Huyền không khỏi có chút tò mò, không biết Nhạc Thành có ý gì.

- Kỳ thật cũng không có cái gì, là hai người của viễn cổ Minh Xà tộc, năm đó thù của tám cánh linh mãng nhất tộc không cần phải phải báo sao.

Nhạc Thành nói.

- Không sai, thù năm đó của tám cánh linh mãng nhất tộc ta tự nhiên là phải báo rồi, chỉ là ta bây giờ cũng vẫn chưa có năng lực báo thù, một mình ta thực lực có hạn.

Yêu Huyền thở dài một tiếng.

- Ngươi còn có ta đây, ta có thể giúp đỡ.

Nhạc Thành cười.

- Thật không, ta còn có người sao.

Yêu Huyền thì thầm nói nhỏ, tựa hồ lời thì thầm này chỉ mình nàng nghe được, lập tức một mảnh sáng xanh trong tay chém ra, không gian giam cầm biến mất, hai người cũng xuất hiện ở trong mắt mọi người.

- Nhạc Thành, chàng không có chuyện gì chứ, chúng ta công kích không gian kia, nhưng đều không thể mở ra.

Yến Hiểu Kỳ nhìn thấy Nhạc Thành, đột nhiên thở mạnh một hơi, các nàng cũng không biết chuyện gì xảy ra.

- Ta không sao.

Nhạc Thành nói, lập tức nhìn về bốn phía, chỉ thấy năm bộ Nhân Hình khôi lỗi bị chém đứt tay đã biến mất không thấy đâu nữa, chắc là bị đám người Yến Hiểu Kỳ phá hủy rồi.

Còn năm bộ Nhân Hình khôi lỗi còn lại bị năm bộ Kim tiên Khôi lỗi oanh kích lẫn nhau, nhìn thấy vết rạn nứt rất nhiều, chắc cũng chẳng bao lâu năm bộ Nhân hình khôi lỗi cũng chống đỡ không nổi nữa rồi.

Nhạc Thành đối với năm bộ Nhân Hình khôi lỗi kia cũng không để ý, dù sao mười bộ Nhân Hình khôi lỗi cũng bị phá hủy rồi, dù sao Khôi lỗi cũng bị rạn nứt, cũng không có công dụng quá lớn.

Năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi vẫn trôi nổi ở giữa không trung, vừa mới rồi Nhạc Thành mất liên hệ với nó, không có thần thức Nhạc Thành khống chế, năm bộ Kim Tiên Khôi lỗi cũng không biết nên làm gì.

Cuối cùng Nhạc Thành nhìn về phía Thanh Đồng cùng Đoan Mộc Nguyên đối chiến, lúc này Thanh Đồng hoàn toàn chiếm thượng phong, thân hình nhỏ nhắn của nó có lực lượng mạnh mẽ vô cùng, mỗi một lần công kích làm cho Đoan Mộc Nguyên không thể chống lại.

- Người này là ai?

Yêu Huyền sau khi nhìn thấy Thanh Đồng, nàng cũng có chút kinh thán, nhện không được nhìn Nhạc Thành hỏi. Yêu Huyền cảm thấy Thanh Đồng đối với nàng áp chế rất lớn, với áp chế này, nàng cảm thấy thực lực của tiểu Đồng không dưới nàng.

- Lúc này không có thời gian, sau này ta nói rõ ràng, sự tình có một số phức tạp.

Nhạc Thành nói.

- Xuy xuy.

Giữa không trung lực lượng khổng lồ khuếch tán ra, sau đó, thân hình Đoan Mộc Nguyên thừa cơ lùi lại, đồng thời hắn nhìn thấy thi thể của Đoan Mộc Xuyên nằm ở trên mặt đất, sắc mặt hắn trắng bệch. Đoan Mộc Xuyên đã bị giết, điều này sao có thể, hắn cảm thấy không tin, thực lực Đoan Mộc Xuyên còn mạnh hơn hắn. Nhưng sự thật bày ra trước mắt hắn, hắn không tin cũng không thể được.

- Nhạc Thành, Hắc Ám Thần điện nhất định không để yên.

Đoan Mộc Nguyên hung hăng nhìn Nhạc Thành nói, thanh âm có chút khàn khàn.

- Kế tiếp sẽ đến lượt ngươi.

Nhạc Thành nói, trong ánh mắt tràn đầy hàn ý, hai người này đối với Hắc Ám Thần điện rất là trọng yếu, giết hai người này Hắc Ám Thần điện rất là đau lòng.

- Vèo.

Đoan Mộc Nguyên sắc mặt trầm xuống, hắn cắn răng nhìn thi thể của Đoan Mộc Xuyên trên mặt đất, lập tức cấp tốc chạy đi.

- Còn muốn đi sao.

Thanh âm Thanh Đồng non nớt nhưng lại ưa thích ra vẻ người lớn nói, nghe tựa hồ là không hợp cảnh, nhưng Thanh Đồng lại có thực lực mạnh mẽ vô cùng.

- Lui lại đi.

Thân ảnh Thanh Đồng quỷ dị biến mất ở giữa không trung, sau đó thanh âm truyền ra, thân hình nhỏ nhắn xinh xắn cũng quỷ dị chắn trước mặt Đoan Mộc Nguyên, đồng thời, hai tay đánh ra một lực lượng mạnh mẽ.

- Thạch.

Đoan Mộc Nguyên lần nữa ngưng tụ lực lượng đón đỡ, nhưng sau đó bị Thanh Đồng đánh lui ra sau mấy chục thước, hảo hảo lui lại vị trí vừa rồi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

625. Chương 536: Hắc Âm Chi Thể (2).

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, lập tức năm bộ Kim Tiên Khôi lồ cũng phân biệt tại năm phương hướng khóa lại phương hướng Đoan Mộc Nguyên muốn chạy trốn, mạng của Đoan Mộc Nguyên hôm nay đã định rồi, Nhạc Thành cũng không muốn để xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Đoan Mộc Nguyên ở giữa không trung nhìn chung quanh, thần sắc càng ngày càng khó coi, bây giờ hắn cũng hiểu hơn phân nửa là không thể thuận lợi rời đi, đồng thời hắn cũng chú ý tới bên người Nhạc Thành lại nhiều hơn một cô gái tuyệt đẹp. Hắn đoán Đoan Mộc Xuyên bị giết nhất định cùng với cô gái này có quan hệ, hắn biết cô gái này cũng là một cường giả, ngày hôm nay không có hy vọng rời đi rồi.

- Hừ, ta liều mạng với các người.

Đoan Mộc Nguyên hung hăng nhìn Nhạc Thành, thanh âm hoàn toàn khàn giọng, ánh mắt nhìn Nhạc Thành vô cùng tức giận.

Một mảnh hắc mang tại quanh thân Đoan Mộc Nguyên tràn ngập, một cỗ khí tức quỷ dị tràn ngập ở chung quanh.

- Hắc Âm chi thể.

Đoan Mộc Nguyên quát lên, thân hình cũng đồng thời biến hóa, chỉ thấy cả người Đoan Mộc Nguyên làn da bắt đầu lỏng lên, trên làn da bò đầy gân xanh, làn da cũng biến thành màu đen.

Lập tức cả người Đoan Mộc Nguyên từ từ biến thành lớn, quần áo trên thân bạo liệt biến thành mảnh nhỏ, một lát sau, một thân thể màu đen khổng lồ xuất hiện trước mặt mọi người.

- Ken két.

Thanh âm quỷ dị vang lên, tựa hồ là như xương cốt gãy vỡ.

- Xuy xuy.

Một đôi cánh màu đen tại bên người Đoan Mộc Nguyên kéo dài, mỗi một cánh dài ra hai thước, sau đó hai thêm 4-5m dài, trên cánh màu đen, đồng thời tràn ngập hắc mang nhẹ nhàng.

- Đây là cái gì, thiên phú Hắc Âm Thần điện sao?

Nhạc Thành có chút giật mình, biến hóa này có chút ít quỷ dị, biến hóa này làm sao mà những người Hắc Âm Thần điện khác không có.

- Đây là thiên phú của Đoan Mộc nhất tộc, tên là Hắc Âm chi thể, uy lực rất mạnh, đặc biệt là lực phòng ngự, cũng mạnh mẽ vô cùng.

Yêu Huyền tại bên tai Nhạc Thành nói.

- Người biết về Hắc Âm chi thể sao?

Nhạc Thành kỳ quái nhìn Yêu Huyền hỏi, đối với Hắc Âm chi thể quỷ dị, Nhạc Thành cảm thấy rất là kinh ngạc.

- Ta chỉ biết qua truyền thừa trong trí nhớ, nhưng ta cũng chưa từng gặp qua, Hắc Ám Thần điện là Đoàn Mộc nhất tộc, Đoàn Mộc nhất tộc này thiên phú so với tứ đại nhân tộc cũng không yếu hơn đâu.

Yêu Huyền trả lời.

- Đoàn Mộc nhất tộc sao.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, xem ra trước kia Hôi Ma, Địa Ma, Đan Vương cũng không phải người của Đoàn Mộc nhất tộc, chỉ có người của Đoàn Mộc nhất tộc chính mới có loại thiên phú này.

- Ta và các người liều mạng.

Đoàn Mộc Nguyên biến hóa Hắc Ám chi thể khàn giọng gầm thét, lập tức hai cánh khẽ rung lên, thân hình ở giữa không trung sinh ra không gian luồng khí, thân ảnh nhanh như thiểm điện đánh về phía Nhạc Thành.

- Tốc độ cũng quá nhanh đi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, đôi cánh này chấn động, tốc độ so với trước Đoàn Mộc Nguyên nhanh hơn rất nhiều.

- Người hãy trở về cho ta.

Một thanh âm non nớt vang lên, lập tức một mảnh thanh mang tràn ngập ra, sau đó, thân hình Thanh Đồng bao bọc lấy thanh mang nồng đậm, sau đó ngăn cản tại trước mặt Đoàn Mộc Nguyên.

- Trở về.

Một con báo mặt người, có hai cánh quỷ dị, thân thể loài rắn ma thú xuất hiện ở giữa không trung, bản thể Thanh Đồng Hóa Xà thần thú phun ra một mảnh thanh mang bắn về phía bản thể Đoàn Mộc Nguyên lao đến.

- Đây là ma thú gì vậy.

- Khí tức thật cường hân.

Mọi người nhìn thấy Thanh Đồng Hóa Xà bản thể cũng kinh ngạc không thôi, bất quá ở đây cũng chỉ có Nhạc Thành mới biết Thanh Đồng bản thể là Hóa Xà thần thú, không phải yêu thú cùng ma thú bình thường có khả năng so sánh được.

- Xuy xuy.

Tại bản thể Thanh Đồng một mảnh thanh mang ngưng tụ lại, Đoàn Mộc Nguyên nhanh chóng lui lại, đôi cánh quỷ dị bao bọc ở trong, cả người được bảo vệ bởi đôi cánh màu đen này.

- Ta không cùng người chơi nữa, chết đi cho ta.

Thanh âm Thanh Đồng non nớt nói, lập tức Thanh Đồng thân cao 2m bỗng nhiên vọt lên 3000 m, trên lưng hai cánh mở rộng, giống như hai luồng mây đen vậy.

- Khí tức thật là mạnh mẽ.

Nhạc Thành sắc mặt đại kinh, bây giờ bản thể Thanh Đồng khí tức vô cùng cường đại, làm cho Nhạc Thành cảm thấy rung động, đây mới là thực lực của Thanh Đồng, ngay từ đầu Thanh Đồng cũng chưa có dùng toàn lực.

- Xuy xuy.

Bản thể của Thanh Đồng Hóa Xà thần thú há mồm ra, một mảnh thanh mang giống như phong bạo nhanh chóng đem Đoàn Mộc Nguyên bao bọc ở trong.

Đoàn Mộc Nguyên nhìn thấy Thanh Đồng hóa thân thành bản thể, vô cùng kinh ngạc, bây giờ bản thể Thanh Đồng xuất hiện một mảnh thanh mang đánh úp lại, Đoàn Mộc Nguyên căn bản không dám ngạnh kháng, hai cánh màu đen quỷ dị cấp tốc chấn động, thân hình giống như là đàn đứt dây lui về phía sau.

Nhưng tốc độ của Đoàn Mộc Nguyên bây giờ mặc dù rất nhanh, nhưng có vẻ không nhanh bằng Thanh Đồng, một mảnh thanh mang của Thanh Đồng rất nhanh bao bọc Đoàn Mộc Nguyên ở trong.

Xa xa nhìn lại, thân hình Đoan Mộc Nguyên ở bên trong một mảnh thanh mang, sau đó như là một con cá màu đen bơi đi vậy. Đồng thời, Đoan Mộc Nguyên bây giờ bao bọc ở trong một mảnh hắc mang nồng đậm.

- Xuy xuy.

Thanh Đồng phun ra một mảnh thanh mang bao trùm lấy Đoan Mộc Nguyên, sau đó quỷ dị hóa thành một mảnh nước chảy, một mảnh nước chảy này rộng mấy ngàn thước, trôi nổi giữa không trung, thoát nhìn quỷ dị không thôi.

Lập tức màn nước chảy quỷ dị kia lần nữa có chỗ biến hóa, nước chảy ba động ngừng tụ thành hàn băng, nhắm về phía Đoan Mộc Nguyên công kích đến.

Từ xa nhìn lại, Đoan Mộc Nguyên thần sắc kinh khủng không thôi, thân hình vùng vẫy, nhưng cho dù như thế nào cũng vô pháp tránh thoát khỏi thanh mang trời buộc.

- Ken kết.

Hàn băng ngừng tụ, đem Đoan Mộc Nguyên trời buộc ở trong, Đoan Mộc Nguyên cũng không thể có biện pháp nhúc nhích.

- Xuy xuy.

Thanh Đồng biến thành bản thể Hóa Xà thần thú mở ra cự chủy khê hấp, một mảnh hàn băng biến thành một mảnh thanh mang nuốt vào trong bụng Thanh Đồng.

- Xùy.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

626. Chương 538: Cổ Động (1).

Sau khi hàn băng biến thành thanh mang tiến nhập trong bụng Hóa Xà, Đoan Mộc Nguyên bên trong hàn băng hai mắt sợ hãi, cũng không thể nhúc nhích nửa phần, lập tức cũng bị Thanh Đồng nuốt vào trong bụng.

- Xoẹt.

Thanh Đồng thu hồi bản thể, lần nữa hóa thành một tên tiểu đồng, từ giữa không trung rơi xuống bên người Nhạc Thành.

- Đan dược của ta đâu?

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Cho người.

Nhạc Thành bắt đầu nhìn Thanh Đồng, lập tức cười khở một tiếng, sau đó lấy ra mười khóa thất phẩm đan dược đưa cho Thanh Đồng. Thanh Đồng gần đây cũng ăn thất phẩm đan dược, Nhạc Thành cũng cố gắng chèo chống. Cũng may lần này tại trữ vật giới chỉ của đám Phượng Lâm cùng Long Huy, Nhạc Thành cũng kiếm được không ít đan dược.

- Thanh Đồng, người vừa mới đã ăn hắc ta rồi sao, vậy trữ vật giới chỉ của hắc ta đâu.

Nhạc Thành nhìn Thanh Đồng hỏi.

- Đang ở trong tay của ta, đưa cho người nhé.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành, lập tức lấy trữ vật giới chỉ đưa cho Nhạc Thành, chính là trữ vật giới chỉ của Đoan Mộc Nguyên.

Nhạc Thành tiếp nhận trử vật giới chỉ trên tay Thanh Đồng, thần thức đảo qua một cái, lập tức thu vào bên trong trử vật của mình.

Bây giờ Doan Mộc Nguyên cũng đã bị giết, tất cả mọi người kinh ngạc nhìn Thanh Đồng, đặc biệt là đám người Yên Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan, các nàng dù sao cũng không nghĩ đến, tiểu bất điểm Thanh Đồng ngày thường ngày thơ đáng yêu như vậy lại có thực lực giết chết cửu tinh Đấu tôn cường giả.

Minh Yêu cùng Huyền Yêu sắc mặt biến hóa, hai nàng không ngờ Doan Mộc Xuyên cùng Doan Mộc Nguyên cửu tinh Đấu tôn cường giả cũng bị giết nhanh đến như vậy.

- Minh Yêu, ngươi dự định khi nào động thủ đây?

Nhạc Thành nhìn chăm chú chung quanh, sau đó nhìn Minh Yêu nói, trong ánh mắt Nhạc Thành lộ ra một tia lãnh ý.

- Nhạc Thành, ngươi có ý gì.

Minh Yêu nghe thấy Nhạc Thành nói, sắc mặt đột nhiên có chút biến đổi.

- Ngươi còn muốn chết, ngươi cho rằng có thể lừa gạt ta sao?

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Minh Yêu nói.

- Ta không có lừa ngươi cái gì, trên người của ta có người bố trí linh hồn phong ấn, ta làm sao dám lừa ngươi?

Minh Yêu thân hình lui ra phía sau, tựa hồ sợ hãi Nhạc Thành.

- Vậy hãy để cho ngươi thử xem.

Nhạc Thành trên mặt lãnh ý, lập tức trong tay thủ ấn đánh tới, trong ánh mắt lãnh ý quét tại trên thân Minh Yêu.

- A.

Tiếng kêu rên tại trong miệng Minh Yêu thở ra, trên khuôn mặt Minh Yêu cũng biến sắc, khuôn mặt tinh mỹ kia nổi gân xanh, thần sắc thống khổ không chịu nổi, hai tay ôm đầu trời đất quay cuồng lên.

- Nhạc Thành, ngươi làm gì tỷ tỷ ta vậy, ngươi mau dừng tay.

Huyền Yêu sắc mặt thay đổi, đột nhiên đánh về phía Nhạc Thành.

- Huyền Yêu, ngươi tiến lên một bước nữa nàng ta phải chết đấy.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Huyền Yêu la lên.

Huyền Yêu nhìn Nhạc Thành, trên mặt run rẩy, nàng rõ ràng thực lực của nàng không phải là đối thủ của hắn.

- Nhạc Thành, ta van ngươi, yêu cầu ngươi thả tỷ tỷ ta ra, chúng ta không đến cổ động tiếp nhận từ đường tẩy lễ nữa.

Huyền Yêu nhìn Nhạc Thành nói.

- Chẳng lẽ các ngươi thật sự không muốn tiếp nhận từ đường tẩy lễ sao?

Nhạc Thành cười lạnh, lập tức thủ ấn trong tay thu lại.

- Minh Yêu, ngươi cảm thấy ngoài ý muốn sao, ngươi thật là bị ta bày ra linh hồn phong ấn rồi.

Nhạc Thành đi tới bên người Minh Yêu lạnh nhạt nói.

- Ngươi đã sớm phát hiện sao, sao ngươi không động thủ sớm.

Minh Yêu sau khi chịu cảnh đau đớn khó chịu sống không bằng chết, lập tức sợ hãi nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Ta không cần sớm động thủ, ngươi cho rằng thủ đoạn của ngươi có thể đấu ta sao.

Nhạc Thành cười lạnh nói.

- Không có khả năng, người làm sao có thể đủ phá được viên cổ Minh Xà tộc linh hồn phân thân, điều này không có khả năng.

Minh Yêu sợ hãi nói.

- Không có gì là không có khả năng cả, thiên phú mạnh nhất của viên cổ Minh Xà tộc của người không phải là hóa thân, đồng thời người cũng có thể biến thành hai cái linh hồn, người cam nguyện để cho ta bố trí linh hồn phong ấn chẳng qua là đã vụng trộm ngưng tụ ra phó linh hồn mà thôi, đối với người cũng không có tác dụng. Người nghĩ mượn cơ hội ở lại bên cạnh ta hành sự tùy theo hoàn cảnh, để cho ta tín nhiệm người, sau đó xuất kỳ bất ý đối phó ta, người không phải dự định để cho ta cùng Hắc Ám Thần điện lưỡng bại câu thương sao, cuối cùng, người ngồi ngư ông thủ lợi.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Minh Yêu nói.

- Nhưng linh hồn phong ấn với ta mà nói chỉ là việc nhỏ mà thôi, linh hồn phân thân của người đối với ta một chút dùng đều không có, người có lẽ không ngờ, ta chính thức bày được linh hồn phong ấn trên linh hồn của người.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói.

- Người, người...

Minh Yêu sợ hãi nhìn Nhạc Thành, linh hồn phong ấn đại biểu mạng của nàng đã bị nắm giữ ở trong tay đối phương, một cái ý niệm trong đầu đối phương cũng đủ để cho mình chết rồi.

- Nhạc Thành, người thả ta ra, ta thừa nhận ta sai rồi, ta muốn âm thầm đối phó người, nhưng ta có rất nhiều cơ hội xuống tay, ta đều không có xuống tay, ta chỉ là muốn đi vào cổ động tiếp nhận từ đường tẩy lễ mà thôi. Ta cũng không có tâm ý đánh giết người.

Minh Yêu nhìn Nhạc Thành nói, trong thần sắc sợ hãi vô cùng, nàng tuyệt đối tin tưởng Nhạc Thành sẽ không chút lưu tình lấy mạng của nàng, Nhạc Thành không phải loại người không hạ thủ được.

- Thật không, là người vốn không có cơ hội xuống tay với ta, người nếu muốn xuống tay, người đã sớm chết rồi, người cho rằng người còn có thể đứng ở chỗ này sao?

Nhạc Thành lạnh lùng la lớn.

- Yêu Huyền, hai người này giao cho nàng, tùy nàng xử trí.

Nhạc Thành đi ra bên người Yêu Huyền nói.

- Nhạc Thành, người buông tha hai người chúng ta a, chúng ta nguyện ý làm nô tài của người, người cũng có thể tại trên người của ta bố trí linh hồn phong ấn, ta yêu cầu người thả chúng ta ra.

Huyền Yêu sắc mặt trắng bệch khẩn cầu Nhạc Thành. Ngoại trừ khẩn cầu, nàng cũng không biết có hữu dụng không, thực lực của nàng không thể chống lại đối phương, cộng thêm tỷ tỷ Minh Yêu đã bị linh hồn phong ấn, nàng không thể phản kháng.

- Nhạc Thành, người thả Huyền Yêu ra, ta nguyện ý chết, ở đây không liên quan đến nàng.

Về mặt Minh Yêu trắng bệch nhìn Nhạc Thành khẩn cầu.

Yêu Huyền đi đến bên cạnh hai người Minh Yêu cùng Huyền Yêu, nhìn hai nữ tử này, lập tức nói nhỏ:

- Hai người các người đều không cần chết, về sau làm người hầu của Nhạc Thành.

Yêu Huyền nói xong, lập tức đi tới bên người Nhạc Thành, mỉm cười nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

627. Chương 538: Cổ Động (2).

- Hai người này người hãy thu tại bên người, sau đó đưa về viễn cổ Minh Xà tộc, đối với chúng ta không chừng có hữu dụng, giết hai nàng, cũng vô pháp báo thù cho tám cánh linh mãng nhất tộc của ta, ta có cừ oán đúng là tam đại Thú tộc, không phải là hai người kia.

Nhạc Thành sắc mặt khẽ biến hóa một chút, Yêu Huyền nói rất có lý, cùng tám cánh linh mãng nhất tộc có cừ oán đúng là viễn cổ Minh Xà tộc, viễn cổ Hồ tộc, Toan Nghê tộc, không phải giết Minh Yêu cùng Huyền Yêu có thể báo được thù.

- Bây giờ ta cho các người hai con đường, thứ nhất là đi theo ta, trở thành nô tài của ta, thứ hai là chết, chính các người chọn đi.

Nhạc Thành nhìn Minh Yêu cùng Huyền Yêu lạnh nhạt nói.

Minh Yêu cùng Huyền Yêu nhìn nhau, hai người cũng không có nhiều do dự, lập tức quỳ gối trước thân Nhạc Thành nói:

- Chúng ta nguyện ý trở thành nô tài của chủ nhân, xin chủ nhân tha mạng.

- Tốt lắm, về sau nếu ai phản bội ta, ta nhất định sẽ làm cho nàng đó so với chết rồi còn thống khổ gấp trăm ngàn lần.

Nhạc Thành trong mắt hàn ý đảo qua.

Cảm giác được trong mắt Nhạc Thành hàn ý dày đặc, hai nàng không khỏi thân hình lạnh run đến.

Nhạc Thành lập tức bày ra một đường linh hồn phong ấn tại trên người Huyền Yêu, có như vậy Nhạc Thành mới có thể yên tâm, đây cũng là đường thành tính cách rồi, chú ý nhiều hơn một chút tốt hơn.

- Trên thân các người có cốt cách viễn cổ Minh Xà tộc tiên tổ, đem nó cho ta.

Nhạc Thành nhìn Minh Yêu cùng Huyền Yêu nói.

- Vâng, chủ nhân.

Minh Yêu cùng Huyền Yêu thật vất vả nhất về một mạng, hai người không thể đi vào cổ động, thì cốt cách tiên tổ cũng không có dùng được, bây giờ nghe Nhạc Thành muốn tiên tổ cốt cách, các nàng cũng lấy ra.

- Chủ nhân.

Minh Yêu, Huyền Yêu đều tự giao cho Nhạc Thành một hộp gấm lớn cỡ bằng ba nắm tay.

Nhạc Thành tiếp nhận hộp gấm, sau đó mở ra, đột nhiên trong hộp gấm có một cỗ lực lượng nồng đậm tràn ngập ra, trong hai hộp gấm đều có Bạch Cốt lớn bằng hai ngón tay.

Tiếp theo Nhạc Thành thu hồi hộp gấm lại, thoả mãn cho hộp gấm vào trong trữ vật giới chỉ.

Bây giờ Nhạc Thành mới nhìn đỉnh núi, sau đó hắc bạch châu mày, trong cổ động chỉ có thể đủ năm người đi vào, Yêu Huyền cùng Thanh Đồng, Minh Yêu, Huyền Yêu Nhạc Thành cũng không biết làm như thế nào để an bài.

Nhạc Thành nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có thể để bốn người bọn họ vào trong tháp Hạo Thiên. Nhưng Nhạc Thành còn có chút lo lắng Thanh Đồng sẽ nhận ra tháp Hạo Thiên.

- Quên nó đi, cũng chỉ thể cho các nàng tiến vào tháp Hạo Thiên.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, coi như là Thanh Đồng có thể biết về tháp Hạo Thiên, cũng không nhất định sẽ cướp đoạt, sự tình lần này sau đó tụ tập toàn bộ Linh châu Thượng cổ, thì cũng không sợ Thanh Đồng có dị tâm.

- Yêu Huyền, đây là Thanh Đồng muốn ăn đan dược, người mỗi ngày cho hắn năm viên nhé, các người ở nơi này nghỉ ngơi một thời gian.

Nhạc Thành nhìn Yêu Huyền nói, lập tức đưa cho Yêu Huyền một trữ vật giới chỉ.

- Thanh Đồng, ta muốn vào trong cổ động, người ở bên trong pháp bảo của ta nghỉ ngơi, Yêu Huyền tỷ tỷ mỗi ngày cho người ăn đan dược, người tính thế nào.

Nhạc Thành nhìn Thanh Đồng hỏi.

- Cứ có đan dược ăn là được, cái khác với ta không quan trọng.

Thanh Đồng trả lời.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, lập tức bên trong mi tâm ánh sáng lóe lên, tháp Hạo Thiên xuất hiện ở trước người, thủ ấn lần nữa biến hóa, tháp Hạo Thiên hóa thành mấy chục thước lơ lửng tại giữa không trung.

- Vèo.

Thân ảnh Yêu Huyền bay lên, lập tức tiến nhập vào bên trong tháp Hạo Thiên.

- Minh Yêu, Huyền Yêu các người đi vào thôi.

Nhạc Thành nói.

Hai người Minh Yêu cùng Huyền Yêu nhìn lại, lập tức cũng đi theo Yêu Huyền tiến nhập vào bên trong tháp Hạo Thiên.

Thanh Đồng nhìn chăm chú tháp Hạo Thiên của Nhạc Thành, thần sắc tựa hồ nghĩ đến cái gì, vẻ mặt nghi hoặc, lập tức thân ảnh cũng tiến nhập vào bên trong tháp Hạo Thiên.

- Thu.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, tháp Hạo Thiên biến ảo thành một mảnh ánh sáng tiến nhập bên trong mi tâm Nhạc Thành.

- Kim Tiên Khôi lồi, thu.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành lần nữa biến đổi, năm bộ Kim Tiên Khôi lồi ở giữa không trung cũng bị Nhạc Thành thu vào bên trong trữ vật giới chỉ của mình.

- Hiểu Kỳ, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành nhìn đám người Yến Hiểu Kỳ nói, lập tức mọi người hướng ngọn núi đi đến.

- Cổ động, Linh châu Thượng cổ, ta tới.

Nhạc Thành thì thầm trong lòng, cũng nhận không được kích động lên, có lẽ tất cả Linh châu Thượng cổ đã xuất hiện.

Nghĩ đến tháp Hạo Thiên có thể chữa trị, Nhạc Thành sao không hưng phấn đây, tháp Hạo Thiên, đây chính là thượng cổ thần khí, có nó thực lực của Nhạc Thành tăng lên rất nhiều, cùng có thể có cơ hội Phi thăng Tiên Ma giới.

Ngọn đỉnh núi tọa lạc tại trong thung lũng, đỉnh núi này cao vút trong mây, diện tích có phạm vi mấy vạn mét vuông.

Hai ngày sau, đoàn người Nhạc Thành xuất hiện ở dưới chân dãy núi này, bây giờ đi đến Cổ nham đã hai tháng thời gian, nếu thêm một ít thời gian nữa mà không thể tiến vào cổ động, sau đó có tiến vào cổ động, cũng không có tác dụng.

Bây giờ, ở chỗ này, tựa hồ có sơn động rộng và trăm mét, mười người đều khoanh chân ngồi xuống, đó là Nhạc Dao, Hoàng Vũ, Tôn Lạc, Vũ Văn Nam, Trần Xuân, Tứ đại thú tộc Hồ Du, Long Nhất, Minh Vương, Hắc Âm Thần điện Thanh Ma cùng Hoàng Ma cũng ở trong đó.

- Ha ha, lần này là năm người tứ đại nhân tộc, không sai, không sai.

Trong sơn động, Vũ Văn Nam nói.

- Ủ, năm người vừa rồi là người của tứ đại nhân tộc, nhưng còn có người của Thần hoàng tộc, lần này từ đường tầy lễ đúng là có năm người, còn có một số ngoài ý muốn.

Tôn Lạc nói.

- Than ôi, chỉ tiếc năm người không có người của Trần gia ta.

Trần Xuân có chút thở dài, tựa hồ bất đắc dĩ.

- Lần này Nhạc gia có hai người, thật là không đơn giản, ta xem tất cả đều nhờ công lao Nhạc Thành.

Vũ Văn Nam cười nói.

- Nhạc gia cũng là nhờ có vận khí, nhờ có vận khí mà thôi.

Nhạc Dao cười nói, thần sắc mừng rỡ, dưới núi mọi người đã đến, tự nhiên không thoát khỏi tai mắt của bọn họ rồi.

- Vũ Văn Nam, Tôn Lạc, các người thật là cao hứng, nói không chừng người của Tứ đại thú tộc chúng ta lập tức tới ngay.

Viễn cổ Minh Xà tộc Minh Vương lạnh lùng nhìn đám người Vũ Văn Nam nói, thần sắc cũng không dễ nhìn.

- Minh Vương, chẳng lẽ người là không biết quy củ sao, chỉ cần bọn hắc tiến nhập cổ động, cổ động sẽ tự động phong bế, cho dù người của Tứ đại thú tộc đến đây, cũng không có tác dụng đâu.

Tôn Lạc trừng mắt nhìn Minh Vương nói.

- Hừ.

Minh Vương lạnh lùng quát, sắc mặt khó nhìn vô cùng, Cổ động đương nhiên hắc biết rồi, chỉ cần năm người tiến nhập Cổ động, sau đó Cổ động sẽ tự động phong bế, đến lúc đó Đấu Thánh cường giả cũng vô pháp mở ra.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

628. Chương 538: Cổ Động (3).

Ở dưới chân núi, Nhạc Thành chăm chú nhìn lên đỉnh núi trước mắt, chỉ thấy đỉnh núi này có một số điều kỳ lạ, lúc trước Nhạc Thành nhìn từ xa cũng không có nhìn ra, chỉ có bây giờ mới nhìn rõ được.

Dưới chân mặt đỉnh núi này dù rộng mấy vạn mét, nhưng trên sườn núi lại lồi ra một vòng, trên ngọn núi xa xa về phía trên, giống như là một cái nắp vậy, nhìn đỉnh núi này, Nhạc Thành có cảm giác có vẻ giống như là lò luyện đan vậy.

Nhưng ngọn núi này tự nhiên không phải là một lò luyện đan, Nhạc Thành có chút đánh giá, trên sườn núi tựa hồ có một sơn động rất lớn, có một cỗ linh khí nhẹ nhàng như có như không tràn ngập ra.

- Đó là cổ động.

Nhạc Thành trầm nói.

- Đều ở đây trên núi sao?

Nhạc Thành khê chau mày, bây giờ thần thức Nhạc Thành cảm giác được bên trong có chục luồng khí tức khác nữa, chắc là của mười Đẩu Thánh cường giả của tứ đại nhân tộc, Tứ đại Thú tộc, Hắc Âm Thần điện rồi.

- Kim linh châu, là của khí tức Kim linh châu.

Thần thức Nhạc Thành phát hiện khí tức Kim linh châu, Kim linh châu tại trên người Nhạc Dao, Nhạc Dao ở chỗ gần đây, dĩ nhiên là Kim linh châu cũng có mặt, Kim linh châu bây giờ đã được Nhạc Thành luyện hóa, cho nên muốn cảm ứng được địa điểm Kim linh châu rất dễ dàng.

Thần thức Nhạc Thành không cảm giác được địa điểm những Linh châu Thượng cổ khác tồn tại, chắc là do thủ đoạn phong ấn linh khí gì đó, cho nên rất khó cảm nhận được.

Nhạc Thành cũng không kỳ quái, nếu không phải hắn đã luyện hóa Kim linh châu, bây giờ cũng không cảm ứng được.

- Nhạc Thành, nơi này là cổ động sao?

Bốn người Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi, Nhạc Siêu cũng đều kích động lên, nếu được tiếp nhận từ đường tẩy lễ, sau này thăng cấp Đẩu Thánh cường giả, thì ai cũng hưng phấn vô cùng.

- Đúng rồi, chúng ta nhanh lên thôi.

Nhạc Thành mỉm cười nói, lập tức dẫn đầu hướng sườn núi đi đến.

Nhóm người Yến Hiểu Kỳ cùng Đông Phương Lạc Nhan lập tức đi theo bên cạnh Nhạc Thành.

Mấy giờ sau đó, xuất hiện một cái sơn động cao chừng năm sáu thước, rộng hơn mười mét xuất hiện ở trong mắt Nhạc Thành, hắn đánh giá cẩn thận sơn động này, mơ hồ thấy được chữ viết lơ mờ.

Thần thức Nhạc Thành tỏa ra, hắn phát hiện chữ viết mơ hồ đúng là ngay cả thần thức cũng không có cách nào điều tra rõ ràng, chỉ là trong đó mơ hồ, Nhạc Thành nhìn thấy trên đó viết hai chữ tựa hồ là Thần Nông.

Nhạc Thành nhướng mày, đối với hai chữ này hắn có chút hiểu được, lập tức trong đầu trống rỗng, cái gì cũng không nhớ được.

- Nơi này là cổ động sao.

Nhạc Thành quan sát hết thấy chung quanh, trước động bị cửa đá đóng chặt, Nhạc Thành khê dùng tay chạm đến, hắn phát hiện cửa đá cũng không phải cửa đá, tựa hồ là một loại vật liệu từ trước hắn cũng không có nhìn thấy qua.

- Làm sao cửa đá còn chưa có mở ra, chúng ta đi vào làm sao.

Tôn Thi Thi nhìn nhìn chung quanh, nói.

Nhạc Thành cũng có chút kỳ quái, cửa đá đóng chặt, cũng không vào được.

Mà lúc này ở một chỗ sơn động, không khí cũng có chút khẩn trương lên.

- Minh Vương, Long Nhất, Hồ Du, Thanh Ma, các người còn không xuất linh châu ra, các người không muốn mở ra cổ động sao, chẳng lẽ Tứ đại Thú tộc cùng Hắc Âm Thần điện định chơi xấu sao?

Vũ Văn Nam nói.

- Không sai, nhanh mở ra cổ động đi, bên trong phạm vi mấy trăm dặm đều không có bất luận kẻ nào tồn tại, cho dù các người muốn kéo dài thời gian, cũng vô dụng thôi, người của Tứ đại Thú tộc cùng người của Hắc Âm Thần điện cũng không kịp đến đây, dựa theo quy củ, năm người bọn họ đã đến, chúng ta phải mở ra cổ động.

Tôn Lạc nói.

- Thời gian tựa hồ cũng không xê xích gì nhiều, nếu không mở ra thạch động, bọn họ tiến vào, cuối cùng không thể thuận lợi ra ngoài cổ nham.

Nhạc Dao nói.

- Hừ, biết thế nào, nói không chừng người Toan Nghê tộc đang trên đường.

Long Nhất hung hăng nói.

- Long Nhất, nếu như người Toan Nghê tộc đến, dựa theo quy củ cũng là thua, người suy nghĩ thế nào?

Nhạc Dao tức giận nói.

- Thế nào, ta không nói không mở ra cổ động, chỉ là ... mà thôi.

Long Nhất hung hăng nói.

- Tốt lắm, lần sau đi vào cổ động, nếu không có người Nhạc gia, Nhạc gia ta tuyệt đối không xuất ra linh châu.

Nhạc Dao lạnh lùng trả lời.

- Được rồi, chúng ta đã xuất ra linh châu mở ra cổ động, dựa theo quy tắc, chúng ta cũng nên mở ra cổ động để cho mấy người trẻ tuổi kia tiến vào.

Một bên Thanh Ma nhìn mọi người nói.

Chỉ là Thanh Ma bây giờ sắc mặt cũng dị thường khó xem, Hắc Ám Thần điện có hai người chưa tới, hai người này là Đoan Mộc Nguyên cùng Đoan Mộc Xuyên thực lực như thế nào Thanh Ma biết rõ, hai người đều có thực lực cửu tinh Đấu tôn. Rằng Đoan Mộc Xuyên là cửu tinh Đấu tôn đỉnh cao, loại thực lực này ở Cổ nham không có gì nguy hiểm mới đúng, làm sao đến bây giờ còn chưa có đến đây.

- Mở ra cổ động đi, lần sau, Tứ đại Thú tộc chúng ta có thể có người đi vào tiếp nhận từ đường tẩy lễ.

Hổ Du nói.

- Xuy xuy.

Một mảnh quang mang nồng đậm từ trong tay Nhạc Dao tràn ngập ra, cả sơn động đột nhiên tràn ngập linh khí nồng đậm.

Bây giờ Nhạc Dao trưởng lão lấy ra một hộp gấm, sau đó mở ra hộp gấm, linh khí từ bên trong hộp gấm tràn ngập ra, nơi linh khí phát ra chính là khoả linh châu màu vàng tỏa sáng.

Nhìn một khoả linh châu, tất cả mọi người đều có thần sắc tham lam, bảo vật này mọi người đều biết rõ, đây chính là trấn bảo của tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc.

- Xuy xuy.

Mọi người tham lam nhìn hộp gấm trong tay Nhạc Dao, sau đó, lập tức cũng đều tự móc ra một hộp gấm, mọi người đều chăm chú nhìn hộp gấm, thần sắc ngưng trọng từ từ mở ra, trong hộp gấm đều có quang mang tràn ngập.

Trong sơn động tất cả trở nên bất động, mỗi một người hô hấp cũng đều rõ ràng, trên khuôn mặt mọi người cũng ngưng trọng, chín viên linh châu xuất hiện ở trong một sơn động, nếu Nhạc Thành ở đây, nhất định sẽ kích động vô cùng, bởi vì lúc này, bên trong sơn động hẳn tìm kiếm tất cả Linh châu Thượng cổ.

Đây không chỉ là bảo vật, mà là Linh châu Thượng cổ, chỉ có Nhạc Thành mới biết rõ giá trị cùng uy lực của Linh châu Thượng cổ.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

629. Chương 539: Linh Châu Trong Cổ Động (1).

Mà lúc này, chín viên Linh châu Thượng cổ xuất hiện ở trong sơn động, nếu như ở Hoa hạ tu chân giới, không, nếu như bị người Tiên Ma giới nhìn thấy, không biết là có phản ứng gì, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng quên mình tranh cướp.

- Ô, là khí tức Linh châu Thượng cổ, không chỉ là một khoả Kim linh châu, còn có những thứ khác, là tất cả đều là Linh châu Thượng cổ sao?

Nhạc Thành đứng ở trước cửa đá, lông mày có chút nhíu lại, lập tức kích động vô cùng.

Khí tức này Nhạc Thành tuyệt đối không sai được, là khí tức Linh châu Thượng cổ, hơn nữa linh khí nồng đậm nhất định không phải một khoả Linh châu Thượng cổ có thể có được.

- Ở nơi nào, Linh châu Thượng cổ ở nơi nào.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, lập tức tia thần thức lan ra ngoài, trên mặt hưng phấn lên vô cùng, tất cả Linh châu Thượng cổ đang ở phụ cận không xa.

- Không, ta lên nhìn xuống, không nên đã thảo kinh xà.

Nhạc Thành trong tay thủ ấn thu lại, hẩn cổ nén phần khởi, bây giờ coi như là Linh châu Thượng cổ toàn bộ ở trước mắt, Nhạc Thành biết cũng không nhất định có thể có được, Linh châu Thượng cổ cũng là tại trong tay Đẩu Thánh cường giả, mình không thể lấy được, nhất định phải tìm cơ hội.

Trong sơn động, chín viên Linh châu Thượng cổ tại trong tay các vị cường giả tràn ngập quang mang chói mắt, chín viên Linh châu Thượng cổ tựa hồ ánh sáng muốn so sánh lẫn nhau.

Trước thân Nhạc Dao là một viên linh châu màu vàng, là một mảnh kim mang lóng lánh dị thường. Còn trước người Vũ Văn Nam là linh châu màu lam, mặt trên toát ra lam quang lóng lánh, nhìn về phía trên giống như là một ngôi sao lóng lánh vậy.

Trước thân Tôn Lạc linh châu màu xám, hơi mang vô cùng chói mắt.

Trước thân Trần Xuân là linh châu màu trắng.

Trước thân Hoàng Vũ là một khoả linh châu trắng đen giao thoa, trên mặt mơ hồ có thêm một tia điện mang không ngừng lóe ra, thoạt nhìn là một khoả linh châu quỷ dị nhất.

Trước người của Viễn cổ Hồ tộc Hồ Du là linh châu màu vàng, ở chỗ này có một khoả màu vàng linh châu chiếu rọi xuống, quanh thân Hồ Du đã bao phủ một mảnh hoàng mang.

Viễn cổ Minh Xà tộc Minh Vương trước thân là một khoả linh châu màu xanh chói mắt, bên trong linh châu là một mảnh xanh biếc, giống như ở bên trong một dòng nước chảy vậy.

Trước thân Toan Nghê tộc Long Nhất là một khoả linh châu màu xám trắng lóng lánh, khoả linh châu màu xám trắng này đang nằm tại trong hộp gấm trong tay Long Nhất.

Cuối cùng một khoả linh châu màu đen trong tay Hắc Ám Thần điện Thanh Ma, khoả linh châu màu đen này tràn ngập quang mang quỷ dị nhất.

Nếu lúc này Nhạc Thành ở đây, nhất định có thể nhận ra chín viên Linh châu Thượng cổ phân biệt là Nhạc gia Kim linh châu, Vũ Văn gia hỏa linh châu, Tôn gia Mộc linh châu, Trần gia Quang Minh linh châu, viễn cổ Minh Xà tộc Thủy linh châu, viễn cổ Hồ tộc Thổ linh châu,

Toan Nghê tộc là Phong linh châu, thần Phượng Hoàng tộc Lôi Điện linh châu, còn có Hắc Ám Thần điện Hắc Ám linh châu.

Mười khoả Linh châu Thượng cổ, toàn bộ ở chỗ này, được toàn bộ Linh châu Thượng cổ chiếu rọi, trong sơn động linh khí nồng đậm đã đạt đến trình độ khủng bố, ở chỗ này ngay cả Đẩu Thánh cường giả đứng trước linh khí nồng đậm như vậy, mặt cũng đỏ tới mang tai.

- Mọi người mở ra cổ động.

Vũ Văn Nam quát lên, lập tức trong tay xoa lấy linh châu hướng sơn động quăng đi.

Một đường màu lam sáng quay vòng hiện lên, Vũ Văn Nam đã để linh châu quăng vào trong động.

- Vèo.

Một mảnh kim mang hiện lên, Nhạc Dao cũng cầm trong tay linh châu hướng đỉnh động quăng đi.

- Vèo.

Lập tức Trần Xuân cùng Tôn Lạc, Hoàng Vũ cũng theo sau mọi người đồng thấy lấy linh châu theo lỗ nhỏ quăng đi.

Tứ đại thú tộc Long Nhất, Minh Vương, Hồ Du sắc mặt trầm xuống, lập tức cũng lấy linh châu cẩn thận theo đỉnh nhỏ đưa vào.

Cuối cùng Hắc Ám Thần điện Thanh Ma cũng lấy linh châu màu đen để vào đỉnh động.

Tất cả linh châu tiến vào đỉnh động nhỏ, sau đó, trong sơn động linh khí không có giảm bớt, ngược lại càng thêm nồng đậm lên, một mảnh linh khí bàng bạc tràn ngập trong động.

Các vị cường giả sắc mặt đều phấn khởi, lập tức tự khoan chân ngồi xuống bắt đầu tu luyện, ở chỗ này linh khí bàng bạc, bọn họ biết ở chỗ này tu luyện có rất nhiều chỗ tốt, so với ở bên ngoài tu luyện hơn gấp trăm ngàn lần. Cho nên mỗi một lần hộ tống linh châu tiến vào Cổ nham, cũng là cơ hội cho nhất tinh Đấu Thánh. Ở chỗ này tu luyện ba tháng, so với bên ngoài tu luyện mười năm còn mạnh hơn.

Đây là bọn họ cũng không thể trực tiếp hấp thu linh khí của linh châu nếu để cho Nhạc Thành tu luyện ba tháng, cũng đủ đột phá đến Hợp Thể Kỳ sơ kỳ.

- Ken két.

Lúc này Nhạc Thành cổ nén hưng phấn trong lòng, cửa đá cũng quỷ dị mở ra, một tiếng trầm thấp vang lên, cửa đá từ từ kéo dài lên trên đỉnh, cả đỉnh núi cũng bắt đầu từ từ lay động mấy cái.

- Linh khí thật là cường hãn.

Cửa đá cổ động mở ra, một cổ linh khí cường hãn gào thét lao đến, linh khí cường hãn giống như cuồng bạo vậy, nếu người tiến vào có thực lực Đấu Tông, sợ là trực tiếp bị linh khí cuồng bạo xé rách thành mảnh nhỏ.

Cảm giác linh khí cuồng bạo tràn ngập, đám người Đông Phương Lạc Nhan, Yến Hiểu Kỳ đầy vẻ kinh ngạc, linh khí mạnh mẽ như vậy đã vượt qua sự tưởng tượng của các nàng, các nàng cho tới bây giờ cũng chưa có thấy ở đâu có linh khí nồng đậm đến như vậy.

- Còn có đan dược khí tức còn sót lại sao?

Lông mày Nhạc Thành nhíu lại một cái, ở chỗ này linh khí cuồng bạo, Nhạc Thành mơ hồ cũng cảm giác được khí tức đan dược, mà khí tức đan dược Nhạc Thành phán đoán không phải là đan dược của Huyền Thiên nội lục, tựa hồ chỉ có giới Tu chân mới có đan dược khí tức, nhưng Nhạc Thành cũng không dám xác định, khí tức đan dược như có như không, điều này làm cho Nhạc Thành cũng không dám xác định, nếu như những người khác, cho dù là Đấu Thánh cường giả cũng không thể cảm thấy.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

630. Chương 540: Linh Châu Trong Cổ Động (2).

- Linh châu, là linh khí linh châu, Kim linh châu.

Nhạc Thành phấn khởi lên, bên trong cổ động linh khí bàng bạc là do linh châu rồi.

- Chúng ta đi vào thôi.

Nhạc Thành phần khởi nhìn đám người Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan nói, lập tức năm người từ từ đi vào bên trong cổ động.

- Âm âm.

Sau khi năm người tiến vào trong cổ động, cửa đá bên ngoài cổ động âm vang, lập tức cửa đá lần nữa phong bế cổ động, Nhạc Thành đối với việc này cũng đã nghe Nhạc Dao nói qua, tiến vào cổ động, cửa cổ động sẽ tự động đóng lại, sau ba tháng mới có thể mở ra một lần nữa.

Nhạc Thành vốn muốn nhìn xem bên trong cổ nham có cái gì đặc biệt, trong lòng hắn cho rằng cổ động cùng trận pháp có quan hệ, nhưng mà hiện tại xem ra, đỉnh núi này cùng cổ động tựa hồ không có trận pháp tồn tại, nếu có trận pháp mà nói, Nhạc Thành tự tin là nếu không thể phá trận, ít nhất cũng nhìn ra.

Bốn phía trong động cùng dưới mặt đất bóng loáng như gương, dưới chân Nhạc Thành cũng có thể thấy được, mọi người đi đúng là sườn núi, từ từ đi thẳng về phía trước, cũng không biết là đã đi bao xa, chỉ là càng đi linh khí lại càng thêm nồng đậm.

Ở chỗ này linh khí bằng bạc, Nhạc Siêu, Tôn Thi Thi, Đông Phương Lạc Nhan sắc mặt đều đỏ thẫm lên, linh khí ở tại nơi này quá cường hãn, tạo thành uy áp. Nếu ở đây linh khí uy áp như vậy, thực lực quá thấp cũng không thể chống lại, sẽ cảm thấy huyết mạch như sôi trào vậy.

Xuống chút nữa, Yến Hiểu Kỳ sắc mặt đỏ thẫm, ngay cả cái cổ trắng ngọc mơ hồ cũng đỏ thẫm dưới làn da, thoát nhìn quỷ dị.

Nhạc Thành bây giờ cũng thần sắc ngưng trọng lên, ở chỗ này linh khí bằng bạc, Nhạc Thành cũng không có bất kỳ ảnh hưởng gì, ngược lại muốn lập tức tu luyện, ở chỗ này tu luyện, Nhạc Thành biết đột phá đến Hợp Thể Kỳ cũng không còn bao lâu nữa, linh khí bằng bạc, so với tại bên trong tháp Hạo Thiên có một khoảng Hỏa Linh Châu còn nồng đậm hơn.

Nhạc Thành nhớ rõ lần trước có thêm một khoảng Kim linh châu, bên trong tháp Hạo Thiên linh khí so với một khoảng Hỏa Linh Châu mạnh hơn gấp trăm lần, nghĩ đến lúc có thể có tất cả Linh châu Thượng cổ, linh khí tháp Hạo Thiên lúc đó mạnh hơn không biết bao nhiêu lần, hắn là chỉ có bên trong tháp Hạo Thiên mới có thể hoàn toàn phát huy công dụng của mười khoảng Linh châu Thượng cổ mà thôi.

Mà lúc này Nhạc Thành ở chỗ này linh khí bằng bạc như vậy, nhưng Kim Long chỉ thể trên thân cũng không có phản ứng, Kim Long chỉ thể trên thân đã tràn ngập kim mang, huyết dịch toàn thân cũng bốc lên, Nhạc Thành mơ hồ cảm giác được tháp Hạo Thiên trong đầu Hỏa Linh Châu linh khí đang điên cuồng hấp thu huyết dịch, đồng thời, huyết dịch trên thân cũng thôn phệ lên.

Mặt khác, Nhạc Thành cảm giác được tháp Hạo Thiên trong đầu cũng có phản ứng, tựa hồ muốn nhảy ra vậy, chỉ là bị Nhạc Thành dùng thần thức áp chế xuống.

Tiếp tục đi lên phía trước, năm người đã đi gần nửa giờ, phỏng chừng đi được 2000m, bên trong linh khí càng thêm nồng đậm, huyết mạch trên thân bốn người Yến Hiểu Kỳ cùng Nhạc Siêu, Tôn Thi Thi, Đông Phương Lạc Nhan hoàn toàn hồng thẫm lên.

Trên thân Nhạc Siêu hoàng mang chói mắt, kinh mạch cùng huyết mạch toàn bộ bò đầy trên thân thể.

Đông Phương Lạc Nhan toàn thân nóng bỏng, hồng mang giống như là ngọn lửa lóng lánh, so với ngọn lửa, hồng mang cũng không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần.

Quanh thân Tôn Thi Thi cũng là một mảnh hồng mang, mảnh hồng mang này chặt chẽ dán tại trên thân Tôn Thi Thi, đồng thời, trên thân Tôn Thi Thi hồng mang từ từ thôn phệ linh khí bằng bạc, chỉ là tốc độ cực chậm mà thôi. Nhưng có thể nhìn thấy hồng mang đang cắn nuốt linh khí, linh khí bị hồng mang thôn phệ càng thêm nóng bỏng. Điều này làm cho Nhạc Thành cảm thấy kỳ quái, chẳng lẽ cái này là thiên phú Tôn gia sao, thiên phú Tôn gia Nhạc Thành còn chưa thấy tận mắt, hắn vẫn cảm thấy kỳ quái.

Quanh thân Yến Hiểu Kỳ bây giờ là một mảnh lam mang bao bọc, trọng yếu nhất trong hai tròng mắt Yến Hiểu Kỳ hoàn toàn biến thành xanh thẫm, thoát nhìn quỷ dị và yêu mị vô cùng.

Trên thân Nhạc Thành kim mang chói mắt, huyết dịch trên thân có vẻ muốn sôi trào vậy, linh khí cường hân tựa hồ đối với huyết mạch sinh ra ảnh hưởng.

- Hiểu Kỳ, Thi Thi, các nàng cảm thấy thế nào, không có sao chứ.

Nhạc Thành có chút bận tâm nhìn mọi người hỏi, mọi người hiện tại cũng đều có cảm giác quỷ dị.

- Không có việc gì, chỉ là máu trong cơ thể cuộn cuộn, giống như là muốn bạo liệt vậy.

Yến Hiểu Kỳ nói.

- Trong cơ thể ta là bản thể hỏa có vẻ phá thể ra không bị áp chế, bây giờ rất là khó chịu.

Đông Phương Lạc Nhan quay lại nói.

- Kiên trì một chút, chúng ta nhanh đến.

Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành cảm giác được trong cơ thể mình biến hóa, hắn nhìn phản ứng của Yến Hiểu Kỳ cùng mọi người, Nhạc Thành đoán được Từ đường tẩy lễ này chính là lợi dụng chín viên Linh châu Thượng cổ cùng một chỗ sinh ra linh khí, linh khí này đối với huyết mạch ảnh hưởng, sau đó phối hợp với bên trong di hài các tộc tiên tổ còn sót lại kích hoạt huyết mạch, từ đó làm cho huyết mạch của những người thanh niên tuổi trẻ cường giả các tộc này được đề cao hơn nữa.

Từ đường tẩy lễ cũng là tiên tổ chi lực rửa tội, theo di hài các tộc tiên tổ ở bên trong còn sót lại lực phụ trợ, kích hoạt huyết mạch, thật đúng vô cùng đặc biệt.

Phương pháp này đối với Nhạc Thành cũng cho là hữu hiệu, người có thể nghĩ ra loại phương pháp này nhất định không đơn giản, Nhạc Thành nhớ rõ Nhạc Duy tựa hồ đã đề cập tới, phương pháp kia là do Hắc Ám Thần điện nghĩ ra, cuối cùng Cửu đại cường giả cũng đã thử qua, sau đó cũng đồng ý mười năm tiến vào bên trong Thuý Phong Cổ Nham một lần.

Nhạc Thành đối với điện chủ Hắc Ám Thần điện kia không khỏi có chút tò mò, phương pháp kia không biết là hắn nghĩ như thế nào, người bình thường không thể nghĩ ra được phương pháp như vậy.

Một lát sau, trong động từ từ rộng ra, Nhạc Thành cũng rất là kích động, bây giờ Nhạc Thành một lòng nhớ tới chín viên Linh châu Thượng cổ, đây mới mục đích chủ yếu lần này Nhạc Thành tới đây, về phần từ đường tẩy lễ, Nhạc Thành cũng cảm thấy kỳ quái mà thôi. Tất nhiên, có thể đạt tới mười thành Kim Long chi thể, Nhạc Thành cũng phi thường hy vọng rồi, chỗ tốt của Kim Long chi thể cùng uy lực của nó, Nhạc Thành rõ ràng nhất. Sau này bản thân hắn có thể Phi thăng Tiên Ma giới mà nói, dựa vào Kim Long chi thể cũng là một trong những thủ đoạn, ít nhất Kim Long chi thể so với pháp khí bảo giáp còn mạnh hơn không ít.

Nhạc Thành cũng biết rõ, nếu như không có Kim Long chi thể, bản thân hắn cũng mấy lần bị thương nặng rồi, cho nên đối với Kim Long chi thể, Nhạc Thành cũng rất là quan tâm, nếu có thể, Nhạc Thành cũng muốn đạt tới mười thành Kim Long chi thể.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

631. Chương 541: Từ Đường Tẩy Lễ (1).

Không biết mười thành Kim Long chi thể có uy lực như thế nào, Nhạc Thành lúc này cũng cảm thấy chờ mong.

- Sơn động trước mắt thật lớn, đây là sơn động rồi.

Một lát sau, mọi người đi tới sơn động, đó là một chỗ không gian hình tròn rất lớn, bên trong không gian nhìn như không tới giới hạn, nhìn bốn phía giống như là bầu trời vậy, Nhạc Thành ngẩng đầu nhìn là một mảnh chân trời, cái gì nhìn cũng không thấy.

Bên trong Cổ động diện tích tựa hồ là vô biên vô hạn, tầm mắt căn bản không trông đến điểm cuối, linh khí bàng bạc càng thêm nồng đậm.

Trong động trong xa xa là hư không, có năm cái bệ đá lơ lửng trên không, mọi người đã sớm từ trong miệng Thái thượng trưởng lão biết được, năm người có thể tại trên bệ đá tiếp nhận từ đường tẩy lễ.

Năm cái bệ đá phiêu phù ở trong không gian, mỗi cái cách nhau cũng khá xa.

- Tất cả mọi người lên đi, nhưng phải chú ý một chút.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói.

- Nhạc Thành, người cũng chú ý một chút, ba tháng sau gặp lại.

Yến Hiểu Kỳ nhìn Nhạc Thành nói.

- Sưu sưu sưu.

- Vèo.

Được Nhạc Thành nhắc nhở, tất cả mọi người đều nhảy lên trên bệ đá.

- Tộc trưởng, ta đi đây.

Nhạc Siêu đi đến bên người Nhạc Thành nói, trong lòng Nhạc Siêu rõ ràng nhất, nếu không có tộc trưởng, hắn không thể đến nơi này được, trong lòng hắn đối với Nhạc Thành cảm kích vô hạn.

- Đi thôi, hãy chú ý cẩn thận.

Nhạc Thành nói.

- Vèo.

Nhạc Siêu cảm kích nhìn Nhạc Thành, sau đó, nhảy lên chỗ bệ đá.

Nhạc Thành cũng nhảy lên trên một cái bệ đá, sau đó hắn lập tức phát hiện ở trong cổ động có thể phi hành, ở đây không có phi hành cấm chế, lúc này Nhạc Thành cũng cảm thấy ngoài ý muốn.

Một lát sau, Nhạc Thành nhảy lơ lửng trên bệ đá bên trái, ở trên bệ đá nhìn về phía trên cũng không có gì đặc biệt, nhưng đến gần Nhạc Thành cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Đầu tiên trên bệ đá kỳ thật cũng không phải bệ đá, chỉ là màu sắc tương tự mà thôi, mơ hồ còn có một tia màu đồng cổ, chất liệu bệ đá cũng làm cho Nhạc Thành kinh ngạc vô cùng.

Do dự một chút, Nhạc Thành đi nhìn về trong động.

Trong động là vắng vẻ, chung quanh không có gì cả, trong động diện tích rộng lớn vô cùng.

Nhạc Thành không chút do dự, lập tức khoanh chân ngồi xuống, sau đó, thủ ấn trong tay đánh ra, lập tức thần thức Nhạc Thành từ từ khuếch tán ra.

Sau khi thần thức khuếch tán ra, Nhạc Thành phát hiện bên trong không gian cổ động thần trí của mình cũng không thể hoàn toàn bao trùm, diện tích cổ động trước mặt đúng là vô biên vô hạn đến dọa người.

- Linh châu Thượng cổ ở nơi nào, rốt cuộc nó ở nơi nào đây.

Nhạc Thành khống chế thần thức từ từ quan sát, có Kim linh châu cảm ứng, Nhạc Thành rốt cục tìm được địa điểm Linh châu Thượng cổ rồi.

Ở bên trong này, có một không gian thật lớn, chín viên Linh châu Thượng cổ lơ lửng trên không, xoay tròn không ngừng, tạo ra linh khí tràn ngập.

Chín viên Linh châu Thượng cổ tràn ngập một mảnh quang mang chói mắt, ánh sáng đan vào với nhau, đột nhiên năm quang mười sắc sắc sỡ vô cùng, sau đó lóe sáng, sắc thái mộng huyền.

Chín viên Linh châu Thượng cổ yên tĩnh xoay tròn ở trong không gian, phát ra linh khí bàng bạc, tạo ra uy áp vô cùng khủng bố.

- Là Linh châu Thượng cổ, trong đó có Kim linh châu, còn có Linh châu Thượng cổ khác nữa.

Thần thức Nhạc Thành từ từ quan sát, hắn phát hiện ở trong không gian này, ở chỗ Linh châu Thượng cổ có một cái bình chướng vô hình. Chỗ đặt Linh châu Thượng cổ cản trở thần thức, thần thức của Nhạc Thành rõ ràng có thể quan sát địa điểm Linh châu, nhưng lại không thể nhìn vào bên trong được.

- Tại sao có thể như vậy.

Nhạc Thành sắc mặt hơi đổi, sau đó trong thủ ấn tay biến đổi, thần thức lần nữa tiến đến, với cảm dỗ của chín viên Linh châu Thượng cổ, Nhạc Thành bị những Đấu Thánh cường giả kia phát hiện cũng muốn mạo hiểm một lần.

Một lát sau, thủ ấn trong tay Nhạc Thành thu lại, sắc mặt có chút ít ngưng trọng lên, hắn vừa mới thử qua, bất kể như thế nào, thần thức không thể phá vỡ mảnh bình chướng vô hình kia, luôn cảm thấy kém hơn một tia.

- Hay là thần thức kém một chút, Linh châu Thượng cổ ngay tại phía dưới, tuy nhiên lại không thể phá vỡ Vô Hình bình chướng, thực lực vẫn còn kém hơn một chút, lúc này làm sao bây giờ.

Nhạc Thành sắc mặt ngưng trọng, trầm trầm nói, trong lòng Nhạc Thành rất rõ ràng, nếu bỏ lỡ cơ hội lần này, về sau cũng không có cơ hội có được chín viên Linh châu Thượng cổ nữa, nếu như có, cũng phải là mười năm sau.

- Chỉ kém một chút mà thôi, có lẽ đột phá đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ mới có thể phá vỡ bình chướng vô hình kia.

Nhạc Thành trầm trầm nói:

- Nếu vậy, trước hết đột phá đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ, có lẽ, mới đủ thực lực phá vỡ bình chướng vô hình kia.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, một mảnh thanh mang bao phủ quanh thân.

Nhạc Thành đã quyết định đột phá đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ đã, lúc này thực lực của hắn đã đến Phân Thần Kỳ trung kỳ đỉnh cao, muốn đột phá đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ là chuyện nước chảy thành sông, nếu không phải vì chưa muốn đột phá, Nhạc Thành đã sớm đột phá đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ rồi.

Lúc này quyết định, Nhạc Thành chuẩn bị đột phá, ở đây có linh khí nồng đậm làm cơ sở, muốn đột phá quả thực dễ dàng, về phần phương diện thời gian Nhạc Thành cũng biết có ba tháng thời gian, sau ba tháng cổ có thể tự động mở ra.

Tiếp theo có một mảnh thanh mang bao phủ, sau đó, Nhạc Thành tiến nhập vào trạng thái tu luyện, pháp lực trên thân cũng hoàn toàn phóng ra.

Bây giờ trong đan điền Nhạc Thành, hỏa Kim đan không ngừng xoay tròn, bên trong Kim đan xoay tròn, linh khí chuyển hóa không ngừng bị Kim đan hấp thu, trên kim đan quang mang cũng càng ngày càng chói mắt hơn.

Mà ở trong mạch máu Nhạc Thành, huyết dịch không ngừng hấp thu linh khí chuyển hóa cải tạo lực phủ ngũ tạng trong cơ thể cùng kinh mạch toàn thân. Ở làn da Nhạc Thành, cũng lỗ chân lông không ngừng hấp thu linh khí, tốc độ so với bình thường nhanh hơn vô số lần, phải nói là đạt đến một trình độ khủng bố.

Nhạc Thành tu luyện hấp thu linh khí so với hấp thu Hỏa Linh Châu linh khí còn nhiều hơn mấy trăm lần, tốc độ khủng bố vô cùng, ở chỗ linh khí nồng đậm tu luyện, tốc độ so với phi kiếm còn nhanh hơn mấy phần.

Nếu có người của giới Tu chân nhìn thấy chỗ linh khí tràn ngập, bọn họ cũng nhất định tu luyện đến nỗi điên. Nếu có nơi tu luyện linh khí nồng đậm như vậy, cho dù thiên phú công pháp không tốt, tốc độ tiến triển cực nhanh.

Mấy giờ sau, Nhạc Thành cảm giác sắp đột phá Phân Thần Kỳ hậu kỳ cảnh giới, tốc độ so với tưởng tượng của Nhạc Thành vẫn nhanh hơn một chút, có thể là bởi vì Nhạc Thành đã tận lực áp chế thời gian rất lâu, vốn muốn đột phá, bây giờ đột phá, cũng là chuyện đương nhiên.

Mà lúc này tại một không gian khác, quanh thân Yến Hiểu Kỳ cũng bao phủ một mảnh quang mang màu lam, hai mắt nàng quang mang xanh thẳm càng thêm nồng đậm. Thoạt nhìn yêu dị vô cùng, đồng thời trong hai mắt nàng cũng tràn ngập khí tức khủng bố, khí tức này là thiên phú Thiên nhân Nhiếp Hồn.

Một lát sau, trong tay Yến Hiểu Kỳ mở ra hộp gấm, một cái xương cốt nhỏ nhắn xuất hiện tại trước người Yến Hiểu Kỳ, trên cái xương cốt này tràn ngập một cỗ khí tức quỷ dị, đồng thời cũng có linh khí ba động, chỉ là một đoạn Tiểu Bạch cốt này khí tức so với cửu tinh Đấu tôn thậm chí là thập tinh Đấu tôn còn mạnh mẽ hơn, khí tức này cũng không phải là lực lượng, mà là uy áp, nhưng uy áp này vô cùng cường hãn.

Lập tức trong cơ thể Yến Hiểu Kỳ ma pháp lực thúc dục, nàng há mồm phun ra một ngụm tinh huyết lên tiểu bạch cốt này, đây là huyết dịch Vũ Văn gia, trên đám xương trắng xuất hiện một mảnh quang mang màu lam bắt đầu từ từ tràn ngập ra, mắt thường cũng có thể nhìn thấy được. Yến Hiểu Kỳ phun ra tinh huyết nhanh chóng được tiểu Bạch Cốt thôn phệ.

Trên đám xương trắng lam mang lóng lánh, một mảnh lam mang kia cùng hai mắt màu lam Yến Hiểu Kỳ giao thoa lẫn nhau, có vẻ quỷ dị vô cùng.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

632. Chương 541: Từ Đường Tẩy Lễ (2).

Yến Hiểu Kỳ lúc này sắc mặt hơi ngưng trọng, nàng dùng Hoả hệ ma pháp bao phủ ở trên đám xương trắng, tựa hồ thôn phệ xương trắng vậy, đồng thời, linh khí chung quanh cũng bị thôn phệ vào.

Bất kể linh khí nồng đậm hay là trên đám xương trắng xanh cùng màu nước biển, hai cỗ lực lượng này đều vô cùng mạnh mẽ, lúc này Yến Hiểu Kỳ không dám chủ quan, Vũ Văn Nam Thái thượng trưởng lão đã sớm nhắc nhở nàng, nếu như có sai lầm, đó là kiếm củi ba năm thiêu một giờ, đồng thời bản thân không chết cũng bị trọng thương.

Từ từ thôn phệ hấp thu hai cỗ lực lượng cường hãn, mạch máu toàn thân Yến Hiểu Kỳ cũng bò đầy trên làn da, thoạt nhìn trông rất khủng bố, đồng thời trong cơ thể Yến Hiểu Kỳ, máu huyết như muốn phá vỡ thể vậy, khó chịu vô cùng.

Tất cả công đoạn đều từ từ tiến hành, nỗi thống khổ, Yến Hiểu Kỳ lúc này cũng chỉ là cố nén mà thôi.

Tại một chỗ khác trong Cổ động, quanh thân Đông Phương Lạc Nhan được một mảnh hồng mang che đầy, trước người, một tiểu bạch cốt có khí tức tràn ngập xuất hiện trước mặt nàng.

Đông Phương Lạc Nhan há mồm phun ra một ngụm tinh huyết lên trên tiểu bạch cốt, lập tức tại tiểu Bạch Cốt hóa thành một ngọn lửa nóng bỏng, mặc dù ngọn lửa này chỉ lớn bằng bàn tay, nhưng trên nó ẩn chứa lực lượng khủng bố vô cùng, làm cho không gian chung quanh cũng như bị đốt cháy vậy.

Với một ngọn lửa lớn cỡ bàn tay xuất hiện, đột nhiên ngọn lửa trên người Đông Phương Lạc Nhan cũng xuất hiện, cường độ ngọn lửa cũng mạnh hơn không ít.

Sắc mặt hơi chậm xuống, sau đó, Đông Phương Lạc Nhan bắt đầu thôn phệ ngọn lửa trên tiểu bạch cốt, một ngọn lửa lúc này từ từ bị hút ra, lập tức bị Đông Phương Lạc Nhan thôn phệ hấp thu. Mỗi một lần

Đông Phương Lạc Nhan thôn phệ một tia ngọn lửa, mặc dù ngọn lửa không lớn, nhưng cũng không biết khi nào mới có thể hấp thu xong.

Lại là một chỗ trong không gian, Tôn Thi Thi trước thân một mảnh ngập trời ngọn lửa bao phủ, ngọn lửa này kỳ thật bên cạnh nhìn cũng không phải bao phủ tại trên thân Tôn Thi Thi, mà là cùng Tôn Thi Thi hợp thành một thể vậy, một ngọn lửa giống như là thân hình Tôn Thi Thi.

Một cây tiểu Bạch Cốt tại trước thân Tôn Thi Thi tràn ngập ngọn lửa khủng bố, ngọn lửa này giống như một cái miệng rất lớn vậy, tựa hồ muốn đem Tôn Thi Thi thôn phệ vào đó, chỉ là quanh thân Tôn Thi Thi, một ngọn lửa càng thêm rộng ra, lập tức ngọn lửa đó từ từ thôn phệ ngọn lửa kia.

Cuối cùng là chỗ Nhạc Siêu, quanh thân Nhạc Siêu tràn ngập hoàng mang, bên trong hoàng mang đồng thời mang theo một số ánh sáng màu vàng, đây chính là biểu tượng bảy thành của Nhạc gia huyết mạch, so với Hoàng Long chi lực mạnh hơn không ít, nhưng còn chưa có đạt tới huyết mạch Kim Long chi thể.

Bây giờ khuôn mặt Nhạc Siêu vô cùng ngưng trọng, một hộp găm xuất hiện ở trong tay hắn, lập tức từ bên trong hộp găm là một cây tiểu Bạch Cốt lơ lửng tại trước thân. Ngay lập tức Nhạc Siêu phun ra tinh huyết tại trên cây tiểu bạch cốt đó, trên cây tiểu bạch cốt đột nhiên xuất hiện một mảnh kim mang tràn ngập ra, quanh thân Nhạc Siêu quang mang lay động, tựa hồ bị kiềm chế nào đó vậy.

Một lát sau, Nhạc Siêu được một mảnh ánh sáng Đẩu khí bao vây lấy kim mang từ từ tu luyện, đồng thời, trong không gian linh khí nồng đậm được kim mang trên người Nhạc Siêu thôn phệ vào trong cơ thể.

Thời gian từ từ trôi qua, ba ngày sau, Nhạc Thành trong không gian tràn ngập linh khí, với linh khí nồng đậm như vậy, trong đan điền Nhạc Thành, Kim đan màu hồng cấp tốc xoay tròn, trong đan điền khí tức cũng tăng vọt.

Trong không gian linh khí nồng đậm từ trong lỗ chân lông ào ào tiến vào bên trong thân hình Nhạc Thành, theo đường kinh mạch vận chuyển ba mươi sáu chu thiên, sau đó, vẫn không ngừng rót vào trong đan điền.

Một cỗ khí tức cường hãn tại trên thân Nhạc Thành kéo lên, cỗ khí tức này càng ngày càng mạnh mẽ hơn.

Lập tức cỗ khí tức này gặp phải bình chương, mà lúc này trong đan điền Nhạc Thành bạo liệt, đan điền Nhạc Thành lúc này giống như là một khí nang rất lớn vậy.

- Xuy xuy.

Cỗ khí tức trên thân Nhạc Thành ở trong đan điền trợ giúp đột phá tầng bình chương vô hình kia, lập tức khí tức lần nữa một đường kéo lên, càng lúc càng mạnh mẽ.

Chung quanh linh khí bằng bạc điên đại tiến nhập vào trong cơ thể Nhạc Thành, chèo chống khí tức trên thân Nhạc Thành không ngừng kéo lên.

Thời gian lần nữa từ từ trôi qua, lại là hai ngày sau, khí tức trên thân Nhạc Thành cũng đã đình chỉ kéo lên, lập tức có chút hạ xuống, sau đó kéo lên một chút, cứ như vậy lúc lên lúc xuống giống như là giằng co thi đấu vậy. Bây giờ Nhạc Thành tự nhiên rõ ràng, vừa mới đột phá cảnh giới cũng không phải rất ổn, đây chính là lúc cần phải ổn định cảnh giới.

Không bao lâu sau, khí tức cũng ổn định lại, Nhạc Thành mở hai mắt ra, tinh quang chợt lóe lên, chung quanh mấy mét biến thành một mảnh chói mắt.

- Rốt cục cũng đột phá đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ, thật là thoải mái.

Nhạc Thành thì thảo nói, trên mặt mỉm cười thoải mái, cảm giác trong cơ thể pháp lực bằng bạc cùng thân thức mở rộng thêm lần nữa, toàn thân thoải mái không nói ra lời.

Điều duy nhất Nhạc Thành trong lúc đột phá đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ là hần tin tưởng tu luyện tới Phân Thần Kỳ hậu kỳ đỉnh cao càng thêm nhanh hơn.

Nhạc Thành phỏng đoán, lúc này có thêm linh khí nồng đậm ở đây hỗ trợ, có hiệu quả rất lớn, việc đột phá tiếp theo chỉ là vấn đề thời gian.

- Hảo, có linh khí nồng đậm thật là tốt.

Nhạc Thành cảm giác trong không gian linh khí vô cùng nồng đậm, trong lòng đối với chín viên Linh châu Thượng cổ càng thêm chờ mong, nếu mười khóa Linh châu Thượng cổ tề tụ quay lại bên trong tháp Hạo Thiên, về sau tốc độ tu luyện của mình càng thêm nhanh chóng.

- Thực lực bây giờ giết thập tinh Đấu tôn cũng không có vấn đề gì.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, cảm giác lực lượng trong cơ thể so với Phân Thần Kỳ trung kỳ mạnh mẽ nhiều hơn gấp mấy lần.

Đã đến Nguyên Anh kỳ, người tu chân mỗi lần đột phá cũng gian nan dị thường, nhưng mỗi lần đột phá, thực lực cũng tăng vọt. Cảm giác lực lượng trong thân thể bây giờ mạnh mẽ vô cùng, Nhạc Thành phỏng đoán, nếu bây giờ bản thân gặp phải Đoan Mộc Xuyên, thì giết chết hắn cũng không phải là việc khó.

- Vậy thử lại lần nữa, có thể phá vỡ Vô Hình bình chương hay không.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lập tức sắc mặt trầm xuống, sau đó, thủ ấn trong tay đánh ra, lúc này xuất hiện một tia thần thức từ từ khuếch tán, bây giờ Nhạc Thành đã đột phá đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ, thần thức cũng cường hãn hơn rất nhiều. Lúc này, Nhạc Thành nhớ đến chín viên Linh châu Thượng cổ, trong lòng nhin không được muốn đi thử xem một phen.

Tia thần thức khuếch tán ra, sau đó, mượn khí tức Kim linh châu, Nhạc Thành rất nhanh đi đến chỗ vô hình bình chương.

Thần thức từ từ gia tăng, lập tức Nhạc Thành bắt đầu trùng kích bình chương vô hình, tại bên trong thần thức Nhạc Thành cảm giác được chín viên Linh châu Thượng cổ đã bị một mảnh không gian bao vây lại, tại mảnh không gian tựa này rất là kỳ dị, mà điểm kỳ dị đó Nhạc Thành cũng không nói lên lời được.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

633. Chương 542: Từ Đường Tẩy Lễ (3).

Với thần thức Nhạc Thành từ từ trùng kích, vốn Vô Hình bình chương không thể phá vỡ, lúc này bắt đầu có dấu vết dao động, bên trong không gian kia có một mảnh không gian rung động từ từ khuếch tán ra, tựa hồ là nhận lấy công kích nào đó vậy.

Mà ở không gian chứa chín viên Linh châu Thượng cổ trong, không gian từng đợt rung động không ngừng khuếch tán ra, tựa hồ cảm thấy là muốn sụp đổ vậy.

- Có thể phá vỡ không?

Trên nét mặt Nhạc Thành mỉm cười, hắn vừa mới đột phá đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ, thần thức cường đại hơn mấy lần, lúc này có thể bài trừ bình chương vô hình kia, bây giờ thần thức Nhạc Thành cường đại, ngay cả bát tinh Đấu tôn, cửu tinh Đấu tôn cũng có thể dùng thần thức trực tiếp giết chết.

Nhạc Thành khổng chế thần thức từ từ trùng kích bình chương vô hình kia, Nhạc Thành cũng không dám dùng toàn lực, nếu như vậy có thể khiến cho những Đấu Thánh cường giả kia chú ý, rất có thể là kiểm củi ba năm thiêu một giờ.

Từ từ trùng kích bình chương vô hình, cuối cùng thần thức trùng kích, Vô Hình bình chương rốt cục cũng bị rạn nứt ra một điểm.

- U u.

Chín viên Linh châu Thượng cổ ở khe không gian xuất hiện, đột nhiên có biến hóa, chín viên Linh châu Thượng cổ hỗn loạn lên, chỉ là biến hóa cũng không quá lớn.

Lúc này Nhạc Thành vô cùng hưng phấn, thần thức Nhạc Thành đã xuyên thấu qua khe hở kia để nhìn rõ chín viên Linh châu Thượng cổ rồi.

- Kim linh châu, đây là Kim linh châu, màu lam đúng là Tinh Thần linh châu, còn màu vàng là Thổ linh châu, màu trắng là Quang Minh linh châu, Thủy linh châu, Mộc linh châu, Lôi Điện linh châu, Phong Linh châu, Hắc Âm linh châu. Tất cả Linh châu Thượng cổ, là chín viên Linh châu Thượng cổ, ta tìm được rồi, rốt cục ta cũng tìm được chín viên Linh châu Thượng cổ rồi.

Nhạc Thành không nhịn được hưng phấn, trên mặt tràn đầy vẻ cuồng nhiệt.

Chín viên Linh châu Thượng cổ, bây giờ, chín viên Linh châu Thượng cổ xuất hiện ngay tại trước mắt, Nhạc Thành sao không phấn khởi đây, đây chính là Linh châu Thượng cổ, mỗi một khóa cũng đều là dị bảo thượng cổ trân quý vô cùng.

- Kim linh châu thượng cổ bị một loại phong ấn.

Nhạc Thành khẽ chau mày, hắn nhìn Kim linh châu thượng cổ bị người bày ra một loại phong ấn, lần trước ở Nhạc gia phong ấn không có, chẳng lẽ lúc này bị Nhạc Dao trưởng lão bố trí sao.

- Chín viên Linh châu Thượng cổ tựa hồ bị phong ấn.

Lập tức Nhạc Thành nhìn về phía tất cả linh châu, hắn phát hiện những viên Linh châu Thượng cổ kia cũng bị phong ấn. Từ khi tức trên những viên Linh châu Thượng cổ xem ra, chắc là bị các tộc bố trí, để phòng ngừa việc ngoài ý muốn, cho nên mới bố trí phong ấn, chỉ cần linh châu xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, các Đấu Thánh cường giả sẽ biết rõ.

Nhạc Thành bây giờ cũng cảm thấy khó xử, hắn cẩn thận nhìn phong ấn Linh châu Thượng cổ, cũng là Đấu Thánh cường giả bố trí xuống, phong ấn cũng lợi hại vô cùng, nhưng Nhạc Thành tự tin mình cũng có thể cởi bỏ được phong ấn, đặc biệt là Kim linh châu, Nhạc Thành đã sớm luyện hóa Kim linh châu, muốn cởi bỏ phong ấn Kim linh châu càng thêm dễ dàng.

Nhạc Thành khó xử vô cùng, nếu hắn muốn cởi bỏ phong ấn, thời gian dài hơn, đồng thời cởi bỏ phong ấn Linh châu thượng cổ, thì ngay lập tức các Đấu Thánh cường giả kia sẽ biết ngay.

Lúc này mình ở trong cổ động thì những Đấu Thánh cường giả kia không biết ở nơi nào đây, nhưng mà sau ba tháng cổ động mở ra, những Đấu Thánh cường giả kia sẽ toàn bộ ở ngoài động chờ mình. Nếu như vậy mà nói, thì Vũ Văn gia cùng Nhạc gia không động thủ đối với mình, nhưng Trần gia cùng Tôn gia cũng không cho phép, dù sao linh châu là bảo vật như vậy, mặc dù bọn họ cũng không biết tác dụng của Linh châu Thượng cổ, nhưng bọn họ cũng luôn luôn coi linh châu bảo vật tối trọng yếu nhất của cả tộc.

Còn lại tám Đấu Thánh cường giả, Nhạc Thành có chút lo lắng, đến lúc đó mình căn bản không thể chống lại tám Đấu Thánh cường giả, muốn luyện hóa tám viên Linh châu Thượng cổ, Nhạc Thành cũng không biết bao lâu, hơn nữa mặt trên Linh châu Thượng cổ còn có phong ấn của Đấu Thánh cường giả bố trí, muốn luyện hóa càng thêm phức tạp.

Nhạc Thành không thể không cẩn thận suy nghĩ kỹ hậu quả, nếu xảy ra cái gì ngoài ý muốn, thì Linh châu Thượng cổ đang ở gần gang tấc cũng như là con vịt đã đun sôi có thể bỏ chạy đi.

- Lúc này nên làm cái gì bây giờ?

Nhạc Thành trong lòng ý tưởng bất định, bây giờ nếu thu hồi Linh châu Thượng cổ mà nói, có thể cũng bị những Đấu Thánh cường giả kia biết rõ, nhưng mà hắn không thu sao, điều này tuyệt đối không có khả năng.

- Vậy thì chờ cổ động sau khi mở ra rồi sẽ tính, sau đó nhanh chóng thu lấy rồi rời khỏi cổ động.

Nhạc Thành thầm cắn răng nói, đây không thể nghi ngờ là một quyết định gian nan, vì sợ kinh động đến mười tên Đấu Thánh cường giả, Nhạc Thành không thể không làm như vậy, ít nhất là sẽ không bị bao vây ở bên trong cổ động.

Cứ như vậy, cũng chỉ có thể làm như vậy, ba tháng sau cổ động mở ra, liền nhanh chóng thu hồi Linh châu Thượng cổ, sau đó rời đi.

Nhạc Thành đã quyết định, đến lúc đó cổ động vừa mở ra, Nhạc Thành dùng tháp Hạo Thiên thu hồi chín viên Linh châu Thượng cổ, sau đó chậm rãi luyện hóa, Linh châu Thượng cổ tại bên trong tháp Hạo Thiên, cũng không sợ những Đấu Thánh cường giả kia cảm ứng được, tại bên trong tháp Hạo Thiên, ai cũng đừng nghĩ phát hiện ra Linh châu Thượng cổ.

Quyết định xong như vậy, Nhạc Thành nhú mày lại, sau đó thu hồi lại thần thức.

- Còn hơn hai tháng thời gian nữa.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, còn hơn hai tháng thời gian, hấn đột phá cũng chỉ cần dùng năm ngày thời gian mà thôi, còn lại hai mươi lăm ngày, Nhạc Thành cũng không biết phải làm cái gì.

- Không phải từ đường tẩy lễ sao, đúng là suýt nữa quên mất.

Nhạc Thành lập tức cười khổ, không nghĩ tới mình đúng là từ đường tẩy lễ cũng quên đi.

- Kim Long chi thể, không biết có thể đạt tới mười thành Kim Long chi thể hay không.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lập tức cũng vô cùng chờ mong, còn hai tháng thời gian, vậy nên kích hoạt Nhạc gia mười thành Kim Long chi thể đi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

634. Chương 543: Từ Đường Tẩy Lễ (4).

Nhạc Thành nhớ rõ Nhạc Duy đã từng nói qua Kim Long chi thể của mình có chín thành huyết mạch, không biết có thể kích hoạt đến mười thành Kim Long chi thể hay không.

Mười thành Kim Long chi thể, Nhạc Thành rất là chờ mong, mười thành Kim Long chi thể phòng ngự không biết mạnh mẽ như thế nào nữa.

Lúc này có một hộp găm xuất hiện ở trong tay Nhạc Thành, đó chính là đoạn xương ngón tay Nhạc gia tiên tổ, lúc này Nhạc Thành từ từ mở ra hộp găm, trong đó xuất hiện một cỗ năng lượng cường hãn bắt đầu từ bên trong đoạn xương ngón tay tràn ngập ra, mặc dù chỉ là một đoạn xương ngón tay nhỏ bé mà thôi. Nhưng Nhạc Thành có thể cảm giác được bên trong đoạn xương ngón tay năng lượng đã làm cho huyết dịch trong cơ thể bắt đầu sôi trào lên, xương ngón tay đồng thời còn có một loại uy áp vô hình, ở chỗ uy áp này làm cho hô hấp của Nhạc Thành cũng cảm thấy bị ngăn trở.

Đây chỉ là một đoạn xương ngón tay mà thôi, đã mạnh như thế rồi, điều đó cũng đại biểu cho vị Nhạc gia vị tiên tổ này nắm đó thực lực đã đạt đến một trình độ cực kỳ cường hãn rồi.

- Vậy bắt đầu đi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, thủ ấn trong tay không ngừng biến hóa, lập tức sắc mặt biến đổi, há mồm phun ra một ngụm tinh huyết vào đoạn xương ngón tay, ngay lập tức xương kim mang tràn ngập.

Trên xương ngón tay kim mang tràn ngập, Nhạc Thành lập tức cảm thấy một cỗ uy áp rất lớn bao phủ, cỗ uy áp này làm cho tâm thần Nhạc Thành cũng phải biến hóa một chút.

Nhạc Thành lần đầu tiên cảm giác được uy áp có thể ảnh hưởng đến mình, không nghĩ tới một ngón út Nhạc gia tổ tiên có năng lượng có thể ảnh hưởng đến mình như vậy, làm cho hấn cũng cảm thấy có chút khó tin.

Lúc này Nhạc Thành cũng không chần chờ, pháp lực trên thân vận chuyển, Kim Long chi thể cũng bị một cỗ lực lượng vô hình tác động, lập tức toàn thân Long Lân hiện ra.

- Xuy xuy.

Ở trên Kim Long chi thể, một mảnh sáng màu vàng kim tràn ngập ra, lập tức cùng xương ngón tay đan vào cùng một chỗ, bên trong xương ngón tay cũng tuôn ra một cỗ năng lượng nồng đậm được Nhạc Thành trực tiếp tiến nhập vào trong cơ thể. Năng lượng cũng không có bị chuyển hóa tiến vào đan điền Nhạc Thành, mà trực tiếp bám vào trong máu Nhạc Thành hóa thành từng đường huyết khí thật nhỏ trực tiếp tư dưỡng lục phủ ngũ tạng cùng gân cốt toàn thân Nhạc Thành.

- Năng lượng thật là cường hãn.

Trong lòng Nhạc Thành ngạc nhiên, năng lượng ẩn chứa bên trong xương ngón tay so với tưởng tượng Nhạc Thành còn mạnh mẽ hơn.

Với năng lượng bên trong xương ngón tay mạnh mẽ tiến vào trong máu, sau đó, Nhạc Thành mơ hồ phát hiện trong không gian còn có một cỗ năng lượng bí ẩn cùng tiến nhập vào trong thân thể của mình. Năng lượng bí ẩn này nếu không phải thần thức của hắn đột phá đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ, thì cũng không thể nhận ra.

Năng lượng bí ẩn làm cho huyết dịch sôi trào, huyết khí chuyển hóa cũng rất nhanh.

Điều này Nhạc Thành cảm thấy đây là một loại linh khí, nhưng Nhạc Thành chắc chắn không phải do chín viên Linh châu Thượng cổ, linh khí chín viên Linh châu Thượng cổ Nhạc Thành có thể nhận ra được, loại linh khí này có vẻ là đến từ trong không gian này.

Mà lúc này, thật ra có ba cỗ lực lượng tiến nhập trong cơ thể Nhạc Thành, một loại là chín viên Linh châu Thượng cổ, còn có linh khí của Hỏa Linh Châu bên trong tháp Hạo Thiên, hai là năng lượng Nhạc gia tiên tổ di hài xương ngón tay, thứ ba còn lại là năng lượng bí ẩn trong không gian kia.

Nhạc Thành cảm thấy rất là kinh ngạc, bởi vì năng lượng bí ẩn này đúng là không phải do chín viên Linh châu Thượng cổ, mặc dù không bằng linh khí chín viên Linh châu Thượng cổ, nhưng năng lượng của nó nhu hòa không dứt vậy.

Điều này Nhạc Thành cũng không có thời gian đi tìm hiểu năng lượng bí ẩn như thế nào, lúc này trong máu giống như nước sôi vậy, trong cơ thể tâm liệt đau đớn, Nhạc Thành không thể không vận công chống lại.

Về phần năng lượng thần bí kia, Nhạc Thành cũng muốn tìm hiểu, nó có tác dụng làm tăng cường độ dày huyết mạch, ba loại lực lượng hợp chung một chỗ tiến vào trong cơ thể Nhạc Thành đúng là quá mạnh mẽ.

Trong cơ thể Nhạc Thành huyết dịch không ngừng sôi trào, một tia sương mù màu đỏ nhạt cũng theo huyết mạch phát ra, xuyên thấu qua làn da cùng lân phiến của Nhạc Thành, bắt đầu từ trong cơ thể Nhạc Thành tràn ngập ra.

Nhạc Thành biết rõ đó là tạp chất trong máu, những tạp chất đó được đẩy ra bên ngoài cơ thể, huyết dịch trên người sẽ càng thuần khiết hơn, Kim Long chi thể trên thân cũng càng thêm cường hãn.

Nhạc Thành cũng mơ hồ cảm thấy được, ở chỗ này có ba loại năng lượng rất lớn, huyết dịch trên người rất nhanh bị thanh trừ tạp chất, tốc độ so với bên trong tháp Hạo Thiên Hỏa Linh Châu muốn mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Chỉ là không có Nhạc gia tiên tổ di hài, Nhạc Thành biết mình có thể dựa vào linh khí bên trong tháp Hạo Thiên cũng có một ngày đạt tới mười thành Kim Long chi thể. Trước kia chỉ là Hoàng Long chi thể mà thôi, cũng bởi vì có tác dụng của Hỏa Linh Châu linh khí, từng bước đạt tới chín thành huyết mạch Kim Long chi thể.

Trong cơ thể Nhạc Thành, kinh mạch nhanh chóng được mở rộng, nếu không long lân che thể, bây giờ trên thân Nhạc Thành nhất định nhìn thấy mạch máu toàn thân rồi.

Nếu Nhạc Thành từ từ hấp thu xương ngón tay cùng chín viên Linh châu Thượng cổ ở trong không gian bí ẩn, sau đó đồng thời, tại trong các tiểu không gian khác, Yên Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi, Nhạc Siêu vẫn còn tiếp tục thôn phệ hấp thu năng lượng.

Bên trong tháp Hạo Thiên, Yêu Huyền tiếp tục tu luyện, còn Minh Yêu cùng Huyền Yêu cũng bắt đầu tu luyện, về phần Thanh Đồng, thì chăm chú nhìn cột đá và khóa Hỏa Linh Châu chói mắt, trong đầu không biết suy nghĩ cái gì, trong hai mắt thần sắc mê mang.

- Hảo linh khí nồng đậm.

Thanh Đồng lẩm bẩm nói:

- Nhạc Thành đúng là gặt ta, có chỗ tốt như vậy mà không nói cho ta, sau khi rời khỏi đây phải tìm hắc tính sổ mới được, nhưng nơi này tựa hồ là trong trí nhớ ta có, nhưng lại không nhớ được.

Lập tức, Thanh Đồng cũng hưng phấn ngồi xuống bắt đầu tu luyện, cho tới bây giờ hắn chưa có chỗ linh khí đầy đủ như vậy tu luyện qua, linh khí ở đây nồng đậm so với chỗ trước kia mạnh hơn gấp cả trăm lần, ở chỗ này linh khí đầy đủ, tu luyện hiệu quả tốt hơn nhiều.

Mười vị Đẩu Thánh cường giả ở trong sơn động khoanh chân ngồi xuống tu luyện, chín viên linh châu ở bình trong cái khe chướng thoát ly ra ngoài mà bọn họ cũng không biết, có lẽ bình chướng vô hình này bọn họ cũng không biết.

Thời gian từ từ trôi qua, cả trong không gian là một mảnh yên tĩnh.

Tất cả mọi người tiến vào Cổ nham một tháng, Nhạc Thành hấp thu năng lượng xương ngón tay cũng mất hai mươi sáu ngày, xương ngón tay thoát nhìn không lớn, nhưng mà năng lượng ẩn chứa bên trong rất lớn làm cho Nhạc Thành giật mình không thôi. Tất cả là hai mươi sáu ngày, xương ngón tay kim mang cũng dần nhạt đi. Lúc này, Thành Kim Long chi thể trên thân Nhạc cũng biến hóa, long lân càng sáng rực hơn.

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

635. Chương 544 : Kim Long Thân Thể (1).

Đồng thời, Nhạc Thành còn cảm giác được long lân còn tiếp tục hòa tan, nhiệt độ máu trong cơ thể rất cực bắt đầu chậm rãi giảm xuống.

Nhạc Thành có thể rõ ràng cảm giác được lúc này long lân trên người thật dày, lực phòng ngự tuyệt đối tăng vọt đến trình độ khủng bố, máu còn tiếp tục biến hóa, chắc là có thể đạt tới mười thành kim long thân thể.

Trong máu sôi trào chậm rãi giảm xuống, trong cơ thể Nhạc Thành cũng tiếp tục chịu đau khổ, ba cổ lực lượng kia kích thích lực phủ ngũ tạng cùng kinh mạch gân cốt toàn thân.

Một cỗ hơi thở quỷ dị từ trên người Nhạc Thành mở ra, một cỗ hơi thở quỷ dị này mơ hồ có thêm một cỗ hơi thở kim long thân thể, nhưng so với kim long thân thể còn nồng đậm hơn rất nhiều.

Hơi thở chậm rãi tăng cường, long lân trên người Nhạc Thành cũng tiếp tục giảm bớt, long lân trên người rậm rạp lúc này mắt thường nhìn cũng có thể thấy rõ, chính là lúc này long lân vẫn còn rất dày, vẫn đem toàn thân Nhạc Thành bao vây ở bên trong, long lân trên người Nhạc Thành lúc này đã xuyên qua quần áo mà ra, trường bào màu đen trên người lúc này giống như làn da vậy.

Thời gian tiếp tục chậm rãi trôi qua, ba ngày sau, trên người Nhạc Thành long lân đã thật dày, nhìn qua lúc này toàn thân bao bọc bởi long lân vậy, biến hóa lớn nhất là trên mặt cùng trên đầu Nhạc Thành, long lân đã hóa thành một cái mũ giáp kim hoàng sắc, mũ giáp này cũng là do long lân tạo thành.

Toàn thân Nhạc Thành lúc này, long lân rậm rạp biến thành một chiếc áo giáp màu vàng, trên áo giáp này tràn ngập hơi thở cường hãn, cỗ hơi thở này tràn ngập ở trong không gian.

- Ngao.

Nhạc Thành mở ra hai mắt, hai lỗ kim mang thật lớn bắn ra, lúc này thanh âm thật lớn từ trong miệng hô lên, giống nhau là muốn phát tiết ra ngoài vậy.

Chính là tiếng gọi âm ĩ này, trước người Nhạc Thành cũng là một không gian gọn sóng trực tiếp bị xé rách ra, mà trong thanh âm này Nhạc Thành không có chú ý, nhưng nếu có người ngoài ở đây, nhất định kinh ngạc vô cùng, bởi vì trong thanh âm này ẩn chứa một đạo long minh chi âm.

- Ngao.

Nhạc Thành tiếp tục la lên, trước người là một dòng khí kích tán, theo một đạo thanh âm này, Nhạc Thành cảm thấy trong cơ thể thư sướng vô cùng, cảm giác thoải mái không nói nên lời.

- Ngao ngao.

Nhạc Thành không ngừng la lên, tựa hồ là muốn phóng thích trọc khí trong cơ thể, chính là theo mỗi tiếng la hét, không gian chung quanh trực tiếp bị chấn động, mà tại đây trên người Nhạc Thành áo giáp màu vàng tựa hồ có một cái kim long hư ảnh, cự long kia ở áo giáp màu vàng rất là sinh động.

- Ngao.

Cuối cùng một tiếng gọi âm ĩ ở trong miệng Nhạc Thành la lên, mà trong thanh âm là một áp khí trào ra, không gian chung quanh rốt cuộc không thể thừa nhận lực lượng cường hãn, lập tức toàn bộ trong không gian có một dòng khí bắt đầu run run, lập tức gào thét bốc lên. Mà ngay sau đó, một mảnh không gian dòng khí này cuộn cuộn không ngừng, giống như sóng thần vậy.

- Xuy xuy.

Mà lúc này, Nhạc Thành mơ hồ cảm giác được xương ngón tay Nhạc gia tổ tiên tựa hồ có một cỗ lực lượng.

Nhạc Thành kỳ thật đã sớm biết, bên trong xương ngón tay có một cỗ năng lượng thật lớn, người bình thường căn bản không thể phát hiện.

- Ta cảm giác kim long thân thể khuyết thiếu điểm gì đó, chẳng lẽ là cùng năng lượng xương ngón tay có liên quan sao?

Nhạc thành lẩm bẩm nói, cùng lúc đó, trong tay thủ ấn đánh ra, Vô thượng chân hỏa ở trong tay Nhạc Thành ngưng tụ, lập tức vô thượng chân hỏa liền bao vây ở xương ngón tay.

Vô thượng chân hỏa xuất hiện, không gian chung quanh là một mảnh nóng cháy, cùng lúc đó xương ngón tay bị vô thượng chân hỏa bao vây thành một mảnh đỏ đậm.

- Xuy xuy.

Bị vô thượng chân hỏa bao vây, xương ngón tay không ngừng gãy dựa, nhưng vô phương gãy dựa. Mà vô thượng chân hỏa sau khi bao vây, xương ngón tay bị một cỗ lực lượng vô thượng chân hỏa bao vây.

- Lực lượng thật mạnh.

Nhạc thành sắc mặt hơi đổi, trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức lại một cỗ vô thượng chân hỏa bao vây hướng về phía xương ngón tay, cỗ vô thượng chân hỏa bao vây, xương ngón tay bị áp chế xuống dưới.

Nhạc Thành âm thầm kinh hãi, lúc này hắn biết rõ ràng, chính mình muốn dùng toàn lực, tu vi đột phá đến Phân thần kỳ hậu kỳ, hơn nữa một tháng này ở Cổ động hấp thu năng lượng xương ngón tay cùng linh khí nồng đậm, thực lực chắc chắn tăng vọt. Lúc này cho dù gặp phải mười tinh đấu tôn đỉnh cao cường giả, Nhạc Thành cũng có tự tin chống lại một phen.

Mà Nhạc Thành hiện tại kinh hãi chính là bản thân hắn dùng toàn lực cũng chỉ miễn cưỡng trấn áp xương ngón tay mà thôi, Bên trong xương ngón tay này ẩn chứa lực lượng cũng vô cùng mạnh mẽ, xương ngón tay này ẩn chứa lực lượng ngay cả mười tinh đấu tôn cường giả cũng không bằng. Nhạc gia tổ tiên năm đó thực lực tuyệt đối là khủng bố dị thường, nói không chừng chính là đấu đế rồi, đấu đế long mạch thực lực chính là đấu đế, di hài đấu đế chí tôn cường giả ẩn chứa lực lượng cường hãn vô cùng.

Nhạc Thành sắc mặt hơi trầm xuống, sau đó lập tức chuyên tâm luyện hóa xương ngón tay này, bên trong xương ngón tay có năng lượng luyện hóa ngay mới được, lúc này hắn có không biện pháp khác.

Được vô thượng chân hỏa của Nhạc Thành luyện chế, một ngày sau mới làm cho xương ngón tay này có một chút biến hóa, điều này làm cho Nhạc Thành có chút giật mình, xương ngón tay này cường ngạnh đến trình độ hiếm thấy.

Xương ngón tay bên ngoài có màu trắng biến mất, ở xương ngón tay xuất hiện một mảnh kim mang loá mắt tràn ngập, đồng thời hơi thở cường hãn chậm rãi trào ra.

Xương ngón tay màu vàng, Nhạc gia kim long thân thể, đây mới là màu sắc của xương ngón tay vốn có, Nhạc Thành lúc này không chế vô thượng chân hỏa trong tay luyện hóa xương ngón tay.

Dựa theo suy nghĩ của Nhạc Thành, ngay cả chuẩn tiên khí được vô thượng chân hỏa luyện chế một ngày cũng biến thành tro tàn, nhưng xương ngón tay chỉ mới có chút biến hóa mà thôi, nói như vậy, kim long thân thể Nhạc gia tổ tiên năm đó có lực phòng ngự có thể so với tiên khí, chỉ cần xem xương ngón tay này cường ngạnh như thế là biết.

Thời gian tiếp tục chậm rãi trôi qua, lại ba ngày sau, Nhạc Thành sắc mặt thêm tái nhợt, pháp lực trên người đã tiêu hao rất nhiều, nếu không có linh khí nồng đậm chống đỡ, Nhạc Thành biết chính mình có chút ăn không tiêu, xương ngón tay này luyện hóa đúng thật gian nan vô cùng.

- Xuy xuy.

Một mảnh kim mang ở xương ngón tay giống như điện mũi nhọn vậy, kim mang nhẹ nhẹ làm cho người ta tim đập nhanh hơn, nhưng lại làm cho linh hồn đều đang run rẩy, uy áp cường hãn tràn ngập ra.

- Uy áp thật là mạnh, lực lượng này quá cường hãn.

Nhạc Thành thì thào nói, lúc đầu Nhạc Thành đối với đấu khí, ma pháp của huyền thiên Nội lục, thậm chí là luyện được sư đều không để trong mắt, nhưng hiện tại cảm giác được xương ngón tay này có lực lượng cô cùng mạnh mẽ, Nhạc Thành không thể không nhìn với cặp mắt khác xưa. Chỉ là xương ngón tay này lực lượng đủ để chính mình không thể chống lại, nhưng thực lực Nhạc gia tổ tiên nói không chừng chính mình đến Độ Kiếp kỳ cũng không đủ chống lại.

Nguyên lai đấu khí tu luyện đến cuối cùng cũng có lực lượng cường hãn như thế, Nhạc Thành âm thầm nói.

Lúc này vô thượng chân hỏa tiếp tục luyện chế xương ngón tay, kim mang càng lúc càng thêm chói mắt, xương ngón tay chậm rãi theo kim hoàng sắc chuyển biến thành xích hồng sắc, cũng sắp bị vô thượng chân hỏa luyện hóa xong.

- Xuy xuy.

Ba cái canh giờ sau, một mảnh kim mang được vô thượng chân hỏa luyện hóa, đồng thời vô thượng chân hỏa cũng biến mất, di hài xương ngón tay Nhạc gia tổ tiên rốt cục cũng bị Nhạc Thành hoàn toàn luyện hóa.

Một ngón tay kim mang được vô thượng chân hỏa bao vây, năng lượng cuồng bạo kia làm cho Nhạc Thành không thể áp chế, Nhạc Thành có thể luyện hóa xương ngón tay, nhưng bên trong xương ngón tay này có một cỗ năng lượng kim hoàng sắc hiện tại có thể luyện hóa.

- Oành.

Nhạc Thành sắc mặt một mảnh trắng bệch, Vô thượng chân hỏa bị một cỗ quang mang hoàng kim sắc giải khai một lỗ hổng, lập tức đạo quang mang hoàng kim sắc phóng lên cao nhằm về phía giữa không trung.

- Đùng chạy.

Nhạc thành vẻ mặt trầm xuống, lập tức thả người nhảy lên, trong nháy mắt truy về phía kim mang. Đây chính là một cỗ lực lượng cường hãn, không thể để cho nó chạy thoát được.

- Xuy xuy.

Hai người có chút kinh ngạc, ngay tại lúc Nhạc Thành truy đuổi một mảnh kim mang kia, kim mang ở giữa không trung cũng liên bạo lui xuống. Tốc độ nhanh chóng dị thường, Nhạc Thành còn chưa có phục hồi tinh thần lại, điểm kim mang kia trực tiếp nổ bắn ra hướng về phía mi tâm Nhạc Thành lao đến.

Kim mang giống như có sinh mệnh vậy, sau khi nó tiến vào mi tâm Nhạc Thành, liền biến mất không thấy đâu nữa.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

636. Chương 545 : Kim Long Thân Thể (2).

- A.

Nhạc thành không thể chịu đựng được nữa, kêu lên một tiếng, kim long thân thể trên người đồng thời sáng chói mắt lên, lúc này mơ hồ có thêm một cái hư ảnh thanh long đang không ngừng sôi trào.

Mà trong cơ thể nhạc thành lúc này cũng không thể chịu đựng được, lúc này máu trong cơ thể Nhạc Thành giống như nước sôi vậy, giống như muốn phá thể mà ra.

Trong đầu Nhạc Thành lúc này cũng có một cỗ lực lượng mạnh mẽ trực tiếp rót vào trong đầu của hắn.

- Không xong rồi.

Nhạc Thành sắc mặt đại biến, cái này cũng không phải là chuyện tình bình thường, trong óc chính mình bị lực lượng tiến vào, nếu như bị công kích, thì tình huống càng thêm nghiêm trọng.

Cũng trong cơ thể dòng máu sôi trào, thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, thần thức cường hãn trong đầu nhất thời hợp thành thần thức hộ thuẫn ngăn cản lực lượng mạnh kia ở tại trong óc.

Dùng thần thức xem xét, Nhạc Thành mới nhìn rõ cỗ lực lượng thật lớn là kim mang, chính là kim mang vừa rồi nổ bắn vào mi tâm hắn, lũ kim mang này mới bằng nửa đầu ngón tay mà thôi, nhưng lại có lực lượng mạnh mẽ như thế.

Bị thần thức Nhạc Thành ngăn cản, kim mang cũng không thể tiến lên một bước, thần thức Nhạc Thành so với đồng cấp hơn rất nhiều, lúc này cho dù là hợp thể kì sơ kì cường giả, thần thức cũng không nhất định cường đại hơn Nhạc Thành.

Có thần thức hộ thuẫn, lũ kim mang không thể tiến vào trong đầu Nhạc Thành, cũng ở phía trước thần thức hộ thuẫn xoay quanh không rời đi.

- Điều này rốt cuộc là cái gì, tựa hồ là có một tia linh hồn lực dao động.

Thần sắc Nhạc Thành trầm xuống, cảm giác kim mang kia có một tia linh hồn lực dao động, kim mang phát ra từ xương ngón tay, Nhạc gia tổ tiên đã chết không biết bao nhiêu năm, hắn là không có linh hồn lực này mới đúng, nhưng hoàng mang này có linh hồn lực dao động, nhưng linh hồn lực rất là suy yếu.

- Căn nuốt nó đã rồi nói sau, nói không chừng có thể biết thêm cái gì đó.

Nhạc thành do dự một chút, lực lượng này đối với thần thức chính mình có tác dụng, nói không chừng linh hồn lực này còn có trí nhớ, có thể làm cho bản thân mình biết thêm chuyện gì nữa.

Một cỗ thần thức được Nhạc Thành khống chế chậm rãi hướng mảnh kim mang bao vây lấy.

Kim mang cũng không có né tránh, mà cũng không giãy dụa đã bị thần thức Nhạc Thành cắn nuốt, lập tức, kim mang ở thần thức Nhạc Thành khuếch tán, không cần Nhạc Thành cắn nuốt liền trực tiếp tiến nhập bên trong thần thức của Nhạc Thành.

- Vù vù.

Quanh thân Nhạc Thành một mảnh kim mang nồng đậm tràn ngập, đang ở trên không trung, lập tức một mảnh kim mang kia khuếch tán ở trong đầu Nhạc Thành, Nhạc Thành ngẩng đầu lên thét dài một tiếng.

- Ngao.

Một tiếng gầm gừ đình tai nhức óc, mà ở khoe miệng Nhạc Thành, từng đạo sóng gợn khuếch tán đủ làm cho dòng khí mấy ngàn thước chung quanh cuộn cuộn. Mà tại từng đạo sóng gợn khuếch tán, tựa hồ có thể nhìn thấy hình ảnh của cự long uốn lượn vậy.

- Kim long thân thể thiên phú công kích, Long khiêu cửu thiên.

- Ngao.

Nhạc thành quát nhẹ một tiếng, sau đó lại rít gào lên, lập tức không gian dòng khí cuộn cuộn gào thét, trong không gian chấn động ngay cả mười tinh đấu tôn cường giả ở trong đó, cũng có thể bị xé thành mảnh nhỏ.

Dòng khí cuộn cuộn gào thét tựa như có vài con cự long bốc lên rít gào, thanh âm thật lớn đủ để cho cửu tinh đấu tôn cường giả không thể chống lại được.

Đồng thời, Nhạc Thành cũng không biết, cả tòa núi kịch liệt chấn động, mà ở trong sơn động, mười đấu thánh cường giả cũng mở ra hai mắt.

- Hơi thở thật mạnh, đây là có chuyện gì xảy ra sao?

Minh vương sắc mặt hơi đổi, lập tức nhón mọi người chung quanh hỏi.

- Hơi thở tựa hồ là Nhạc gia kim long thân thể, chẳng lẽ Nhạc gia có người đạt tới mười thành kim long thân thể rồi.

Vũ Văn nam thần sắc trầm xuống, lập tức nhìn Nhạc Duy hỏi.

- Là hơi thở kim long thân thể, điều này không sai được.

Nhạc Duy trả lời, lập tức trên mặt vui sướng vô cùng.

- Hơi thở quá cường hãn, chẳng lẽ là Nhạc gia có người đột phá đến mười thành kim long thân thể sao, vậy chúc mừng Nhạc Duy huynh.

Tôn Lạc nhìn Nhạc Duy nói.

- Mười thành kim long thân thể, từ tổ tiên mới có thể có được, điều này không có khả năng, nhưng ta có thể cảm thấy, kim long thân thể này ít nhất đã tiếp cận mười thành.

Nhạc Duy nói.

Mười thành kim long thân thể, trừ Nhạc gia tự tổ tiên ra cho tới bây giờ không ai có được, Nhạc Duy cho dù trong lòng cảm giác cổ hơi thở dị thường cường hãn này, so với chính hắn cửu thành bán kim long thân thể còn cường hãn hơn nhiều, nhưng Nhạc Duy cũng không dám xác định, mười thành kim long thân thể làm sao có khả năng, chẳng lẽ Nhạc gia có thể có được mười thành huyết mạch kim long thân thể sao.

Nghe được Nhạc Duy cùng Vũ Văn Nam nói chuyện, tứ đại thú tộc Minh vương cùng Long Nhất, Hồ Hùng, Hắc Âm thần điện Thanh ma cùng Hoàng ma sắc mặt không tốt lắm, sắc mặt bọn chúng lúc này đều hơi trầm xuống, cũng không biết trong lòng đang suy nghĩ cái gì.

- Lực lượng thật cường đại, Nhạc gia kim long thân thể thiên phú mạnh nhất là long khiêu cửu thiên, thật sự là rất mạnh.

Nhạc Thành trợn mắt há hốc mồm nhìn không gian trước mắt biến hóa, lực lượng mạnh mẽ ngập trời, cho dù là âm dương kiếm của bản thân mình hiện tại đánh ra toàn lực cũng chỉ làm như thế mà thôi, lực lượng quả thực khủng bố.

Nhạc Thành vẫn nghĩ kim long thân thể chỉ có thiên phú phòng ngự mà thôi, hắn cũng thật không ngờ kim long thân thể sau khi đạt mười thành lại có công kích thiên phú long khiêu cửu thiên mạnh như vậy.

Kim mang sau khi dung nhập nào thần thức của Nhạc Thành, hắn lúc này mới biết được lũ kim mang kia là Nhạc gia đấu đế long mạch, có được lực long mạch, Nhạc Thành cuối cùng cũng đạt tới mười thành kim long thân thể, đồng thời có được thiên phú công kích, long khiêu cửu thiên.

Nhạc Thành đoán, nếu người của Nhạc gia có thể sử dụng long khiếu cửu thiên mà nói, thì ở đồng cấp tuyệt đối là vô địch.

- Không nghĩ tới Nhạc gia thiên phú mạnh mẽ như vậy.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trong lòng không khỏi vui sướng, long khiếu cửu thiên này uy lực mạnh hơn so với pháp bảo bình thường, thậm chí sử dụng so với âm dương kiếm còn thuận lợi hơn rất nhiều.

- Ta muốn đa tạ Nhạc Thiên lão tổ.

Nhạc Thành cười, điều này có được hẳn phải đa tạ Nhạc Thiên lão tổ, không có Nhạc Thiên lão tổ thì hẳn không có kim long thân thể.

- Còn gần hai tháng nữa, không biết Hiểu Kỳ các nàng như thế nào.

Nhạc Thành trầm nghĩ, đám người Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi ở nơi khác, Nhạc Thành cũng không biết tình huống của các nàng lúc này như thế nào.

- Tiếp theo tu luyện sao?

Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, còn lại hơn một tháng nữa cổ động mới có thể mở ra, trong khoảng thời gian này tự nhiên không thể lãng phí, tại đây linh khí nồng đậm tu luyện tốt nhất, nói không chừng thực lực còn có thể đến phân thần kỳ hậu kỳ đỉnh cao, đến lúc đó cho dù đụng tới đấu thánh cường giả cũng có thể trực tiếp chống lại.

- Di, tại đây có năng lượng thần bí có thể phụ trợ huyết mạch tăng cường, không biết năng lượng thần bí này có thể làm cho Nhạc gia huyết mạch cùng huyết mạch tứ đại nhân tộc dung hợp lẫn nhau không.

Trong đầu Nhạc Thành có một cái ý tưởng lớn mật hiện lên, trên người mình hiện tại có di hài xương ngón tay tiên tổ huyết mạch Vũ Văn gia, Trần gia, thần phượng tộc, Toan Nghê tộc, viễn cổ hổ tộc, viễn cổ minh xà tộc, Hắc Ám thần điện. Tại thời điểm Nhạc Thành tiến vào Cổ nham có được, bình thường người khác cầm vô dụng, phải là các tộc hậu nhân dùng máu huyết dẫn dắt ra hài cốt năng lượng, nhưng chính mình lúc này cũng có biện pháp, hoàn toàn có thể dùng vô thượng chân hỏa đem năng lượng hài cốt luyện chế ra.

Hơn nữa luyện chế ra lực lượng hài cốt mạnh mẽ nhất, giống như Nhạc gia tổ tiên di hài xương ngón tay, nếu không có vô thượng chân hỏa, long mạch khí kia căn bản không thể luyện ra, chính mình cũng vô pháp đạt được mười thành kim long thân thể.

- Thử xem như thế nào đã, nếu có thể có một ít thiên phú, nói không chừng có thêm mấy thứ thiên phú công kích, nếu thành công mà nói, cũng có vài loại thủ đoạn mạnh mẽ, không thể nghi ngờ thực lực tăng vọt.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trong ánh mắt lộ ra một tia kiên nghị.

Dĩ nhiên là Nhạc gia kim long thân thể có thể thành công, như vậy các thiên phú khác cũng có cơ hội thành công. Nhạc Thành quyết định, bởi vì thân thể của mình vốn không giống với những thân thể bình thường khác, nói không chừng có thể thành công, giống như kim long thân thể, người của Nhạc gia cần nhờ đấu khí thúc dục kim long thân thể, nhưng Nhạc Thành biết chính mình chỉ cần tâm niệm vừa động là có thể thúc dục, theo cách nào đó mà nói, kim long thân thể chẳng khác nào pháp bảo bình thường, mà hiện tại chính mình dung hợp một ít thiên phú bên trong, không thể nghi ngờ là tương đương với pháp bảo luyện chế thêm một ít thủ đoạn mà thôi. Điều này cũng không phải rất khó, về lý luận tuyệt đối có thể thành công.

Nhạc Thành thu thập các tộc di hài tiên tổ tính cấp cho Nhạc Thiên lão tổ đoán tạo lại thân hình, nhưng các tộc tổ tiên di hài không thể nghi ngờ là tài liệu tốt nhất, nhưng hiện tại trong tay chính mình cũng không ít, tuy rằng đều là xương ngón tay, nhưng cũng đủ rồi, di hài chỉ cốt chỉ cần một chút mà thôi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

637. Chương 546 : Kim Long Thân Thể (3).

Tại trong cơ thể Nhạc Thành, trong đầu Nhạc Thành có hai cỗ thần thức xuất hiện, mà thần thức là đến từ phân thân. Chủ thể Nhạc Thành cùng phân thân đều có thần thức, nghiêm khắc mà nói, phân thân là do thần thức Nhạc Thành ngưng tụ Nguyên anh chuyển hóa mà thành, cũng có thể nói trên phân thân thực tế là thần thức thể, tại thần thức, phân thân cũng không kém chủ thể bao nhiêu.

Từ phân thân gia nhập, Nhạc Thành liền đem hai đạo hào quang bao vây ở trong đầu áp chế xuống. Tiếp theo Nhạc Thành bắt đầu ném thử căn nuốt hấp thu hai đạo năng lượng.

Thời gian chậm rãi trôi qua, một ngày, hai ngày, ba ngày, Nhạc Thành vẫn như cũ không có động tĩnh gì.

Mà lúc này trong đầu Nhạc Thành cũng biến hóa thất thường, hai đạo hào quang năng lượng cùng ở trong đầu tiến hành tranh đấu kịch liệt, đến ngày thứ ba, Nhạc Thành rốt cục chậm rãi cắn nuốt hai đạo hào quang năng lượng kia.

Ngày thứ tư trôi qua, ngày thứ năm, mãi cho đến ngày thứ mười, quanh thân Nhạc Thành là một mảnh kim mang tràn ngập, lập tức quanh thân bao trùm một phiến kim hoàng sắc long lân giáp.

Mà cùng thời gian, trên mặt Nhạc Thành là một mảnh đỏ đậm, trên người tựa hồ đang thừa nhận thống khổ, thân hình ở giữa không trung không ngừng vặn vẹo, trên mặt thần sắc thống khổ vô cùng.

Lúc này trong cơ thể Nhạc Thành thống khổ vô cùng, lúc này Nhạc Thành đang cắn nuốt hai đạo hào quang năng lượng, cũng phát hiện hai đạo hào quang năng lượng bị linh hồn lực cắn nuốt, sau đó hóa thành bốn giọt máu huyết dung nhập vào trong huyết mạch của Nhạc Thành.

Nhạc thành không nghĩ đến hai đạo năng lượng biến thành bốn giọt máu huyết, mà bốn giọt máu huyết này Nhạc Thành biết đó chính là Trần gia Vũ Văn gia tổ tiên đầu để máu huyết.

Còn linh hồn lực còn sót lại, Nhạc Thành biết đó là Vũ Văn gia máu huyết đầu để hồn mạch, mà Trần gia hai giọt máu huyết tên là đầu để Phong Lô mạch, hai giọt máu huyết này đến từ Vũ Văn gia cùng Trần gia tổ tiên, có thể nói ẩn chứa huyết mạch lực của hai vị siêu cấp cường giả.

Trong huyết mạch, năng lượng cuồng bạo tựa hồ muốn đem máu huyết trên người Nhạc Thành sôi trào, Nhạc Thành dường như nhớ tới thời điểm còn ở Lập Anh trấn ăn vào một giọt máu huyết Nhạc gia đầu để long mạch, lúc đó hắn có cảm giác đau đớn quả thực là sống không bằng chết, cho dù có kim long thân thể, cho dù trong cơ thể lực phủ ngũ tạng gân cốt đều mạnh mẽ vô cùng, nhưng Nhạc Thành có cảm giác đau đớn không thể chịu đựng được.

Nếu không có kim long thân thể, bốn giọt máu huyết của đầu để làm cho Nhạc Thành sớm hóa thành một bãi thịt nát rồi, bốn giọt đầu để máu huyết này ẩn chứa năng lượng dù hiện tại Nhạc Thành có thực lực phân thân kì hậu kỳ cũng không thể chống lại.

Nhạc Thành cũng có vận khí tốt, nếu không, trước khi đạt tới mười thành đầu để long mạch mà Nhạc Thành dùng bốn giọt máu huyết này thì lúc này phá thể mà chết rồi. Cũng may, lúc này Nhạc Thành có thể miễn cưỡng chống lại được, lúc này Nhạc Thành đem bốn giọt máu huyết đầu để Vũ Văn gia cùng Trần gia luyện hóa.

Giữa không trung Nhạc Thành sắc mặt trắng bệch, trên mặt, cơ thể đau đớn vặn vẹo cùng một chỗ, lúc này Nhạc Thành cũng cảm thấy hối hận vì đồng thời luyện hóa Trần gia cùng Vũ Văn gia tổ tiên di hài chi cốt, nếu luyện hóa một có lẽ chính mình còn có thể chống lại được, nhưng hiện tại, Nhạc Thành cảm giác được bản thân mình không thể thừa nhận nổi rồi.

Ở giữa không trung khuôn mặt Nhạc Thành vặn vẹo từ không trung ngã xuống lập tức dĩ chết ngất đi. Chính trên người Nhạc Thành có kim long thân thể cũng không có tán đi, ngược lại kim mang trên người càng thêm nồng đậm hơn.

Trong lúc Nhạc Thành chết ngất, Nhạc Thành cũng không biết trong cơ thể chính mình huyết mạch kim long thân thể đầu để long mạch cùng bốn giọt đầu để hồn mạch, đầu để Phong Lô mạch kịch liệt tranh đoạt, ba cỗ huyết mạch đều mong muốn chiếm cứ mạch máu kinh mạch Nhạc Thành.

Ba cổ lực lượng tranh đấu, lục phủ ngũ tạng Nhạc Thành sớm là chiến trường, nếu Nhạc Thành không có kim long thân thể, lúc này chỉ sợ hắn đã sớm trở thành thi thể rồi.

Ba cổ huyết mạch không ngừng tranh đoạt, đồng thời hỏa linh châu trong đầu Nhạc Thành cũng tản mát ra một mảnh hồng mang chói mắt, trên người linh khí nồng đậm cũng càng thêm nồng đậm hơn, lúc này đám người Thanh Đồng cùng Yêu Huyền ở bên trong tháp Hạo Thiên tu luyện cũng cảm thấy nghi hoặc vô cùng.

Lập tức, kim đan màu đỏ sậm trong đan điền Nhạc Thành tạo thành một mảnh chói mắt, lập tức tự từ đan điền kéo dài ra, cuối cùng tháp Hạo Thiên tháp hỏa linh châu tràn ngập linh khí tiến vào trong cơ thể Nhạc Thành, cuối cùng hai cổ lực lượng này tiến nhập vào Nhạc gia đầu đế long mạch.

Đầu đế long mạch máu huyết nhất thời cuộn cuộn, lập tức mang theo lớn lực lượng thật lớn giao nhau, đầu đế Phong Lôi mạch, đầu đế hồn mạch bao vây ở bên trong, ba cổ lực lượng hội tụ, tại đan điền kia, hồng mang cùng hỏa linh châu linh khí tác dụng lẫn nhau, ba cổ huyết mạch tựa hồ hòa tan lẫn nhau, mà cùng lúc đó, một cổ tam sắc huyết khí cũng bắt đầu chậm rãi kéo dài cải tạo lục phủ ngũ tạng cùng kinh mạch gân cốt toàn thân Nhạc Thành.

Lại một ngày, hai ngày, ba ngày, thời gian chậm rãi trôi qua, Nhạc Thành vẫn như cũ không hề động tĩnh, chết ngất trên mặt đất.

- Xuy.

Tại một chỗ không gian khác, kim mang chói mắt tràn ngập không gian, mà tại kim mang, có một người toàn thân long lân màu vàng che đậy, người này rõ ràng là Nhạc gia kim long thân thể, mà người này chính là Nhạc Siêu.

Theo hơi thở kim mang tràn ngập, trên người Nhạc Siêu có một cổ hơi thở cường hãn kéo lên, quanh thân kim long thân thể đồng thời là một mảnh đầu khí run run, hơi thở một đường kéo lên, hơi thở tràn ngập ra khắp không gian.

Nhạc Siêu lúc này đột phá, cũng gần ba tháng thời gian, Nhạc Siêu tại trong không gian hấp thu không ít linh khí bằng bạc cùng năng lượng Nhạc gia tổ tiên lưu lại, đột phá cũng là chuyện tình bình thường.

Theo hơi thở một đường kéo lên, một lát sau tựa hồ gặp một cái quan khẩu, chính là cái quan khẩu này cũng không có ngăn cản Nhạc Siêu đột phá, lập tức không bao lâu sau, hơi thở này tiếp tục kéo lên.

Cùng lúc đó, ở chỗ không gian khác, hải cốt trước người Tôn Thi Thi ánh sáng cũng ảm đạm, mà quanh thân Tôn Thi Thi là một mảnh lửa cháy bao phủ, lửa cháy này ở trên đỉnh đầu Tôn Thi Thi hình thành một cái thâm động thật lớn, trong động này giống như là liệt hỏa vực sâu vậy, lúc này nếu một bất tỉnh đầu tôn bị cắn nuốt tiến vào trong hỏa động này, ngay lập tức biến thành tro tàn.

- Xuy.

Trên người Tôn Thi Thi cũng có một cổ đầu khí cường hãn kéo lên, Tôn Thi Thi cũng đột phá, lúc này cũng gần ba tháng, thời gian cũng đủ làm cho nàng đột phá, hơi thở một đường kéo lên, cũng không biết khi nào thì dừng lại.

Lúc này trên người Đông Phương Lạc Nhan đỏ đậm một mảnh, bản thể hỏa diễm bao vây ở quanh thân, hỏa diễm này vô cùng nóng cháy, so với lúc trước trên người Trần gia Trần Tân bài có dị hỏa Hoàng tuyền yêu diễm còn mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

Cùng lúc đó, trước người Đông Phương Lạc Nhan, hải cốt ánh sáng cũng ảm đạm đi, lập tức, trên người Đông Phương Lạc Nhan cũng có một cổ hơi thở cường hãn kéo lên, lúc này Đông Phương Lạc Nhan cũng muốn đột phá.

Lúc này quanh thân của Yến Hiểu Kỳ là một mảnh lam mũi nhọn tràn ngập, hải cốt trước người ảm đạm, mà lam mũi nhọn trên người lại đến từ ánh mắt, lúc này hai mắt của nàng là một mảnh lam mũi nhọn chói mắt, thoạt nhìn yêu dị vô cùng.

- Xích.

Mẫu lam mũi nhọn ở trong ánh mắt Yến Hiểu Kỳ phóng lên cao, lập tức khoảng cách bốn ngàn thước trên không toàn bộ bị bao phủ, lúc này một mảnh lam mũi nhọn thật lớn đem bốn ngàn thước trên không trung đều bao phủ cắn nuốt, sau đó hình thành một cái Thiên Nhân động. Hơi thở tràn ngập chung quanh không gian tạo thành chấn động, hơi thở này tựa hồ so với Nhạc Thành hơn một tháng trước đạt tới mười thành huyết mạch kim long thân thể cũng chỉ kém một chút mà thôi.

- Đây là hơi thở Vũ Văn gia Nhiếp hồn Thiên Nhân, hơi thở này tựa hồ có hơn cửu thành rồi, có lẽ là mười thành huyết mạch.

Mười đầu thánh cường giả ở trong sơn động, mở ra hai mắt, Trần gia Trần Xuân trưởng lão kinh ngạc nói.

- Không sai, đây là hơi thở Vũ Văn gia nhiếp hồn Thiên Nhân, huyết mạch dị thường cao cấp, liên quan đến Vũ Văn gia có thêm một vị đầu thánh cường giả.

Tôn Lạc hơi cười nói.

- Vũ Văn trưởng lão, lần này tiến vào cổ động chính là Nhạc gia tộc trưởng phụ nhân tương lai, Nhạc gia cũng không khách khí, coi như là đầu thánh cường giả tương lai.

Nhạc Duy trêu ghẹo Vũ Văn Nam cười nói.

- Ta xem một tháng Nhạc gia kim long thân thể là chính là do động tĩnh của Nhạc Thành tiểu tử kia rồi, nếu không phải cao tâm, Vũ Văn gia chiếm được một đầu thánh nữ tể.

Vũ Văn Nam nhìn Nhạc Duy cười nói.

Lúc này trong lòng Vũ Văn Nam cũng vô cùng kích động, hẳn biết Yến Hiểu Kỳ tiến vào Cổ nham có cửu thành bán huyết mạch. Mà Nhiếp hồn Thiên Nhân huyết mạch, lúc này cũng tăng vọt không ít. Vũ Văn Nam có thể cảm giác được, lúc này trên người Yến Hiểu Kỳ thần hồn Thiên Nhân huyết mạch đã đạt đến cửu thành, cách mười thành nhiếp hồn Thiên Nhân huyết mạch một bước khoảng cách, tương lai Yến Hiểu Kỳ rất hy vọng đạt đến mười thành Nhiếp hồn Thiên Nhân huyết mạch, đến lúc đó Vũ Văn gia có thêm một người có mười thành nhiếp hồn Thiên Nhân huyết mạch.

- Hừ, chẳng lẽ mười thành đầu để long mạch cùng mười thành nhiếp hồn Thiên Nhân liền đột phá như vậy sao, thật sự là mộng tưởng hảo huyền.

Long Nhất cùng Hồ Du, đám tứ đại thú tộc sắc mặt lạnh lùng, trên nét mặt cũng có một cổ chua xót.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

638. Chương 547: Ba Loại Thiên Phú.

Lần này tiến vào cổ động không có một người của Tứ đại thú tộc, khó trách trong lòng mấy người coi là không công bằng.

Đối với Tứ đại Thú tộc có cảm giác chua xót, còn đám người Vũ Văn Nam cùng Nhạc Dao tâm tình thật tốt, dĩ nhiên không rãnh để ý.

- Còn bảy ngày nữa là đến ba tháng.

Vũ Văn Nam nói.

- Không sai, còn bảy ngày chúng ta có thể rời cổ động trở về Thuý Phong rồi.

Tôn Lạc nói.

- Mọi người không ngại tu luyện mấy ngày nữa, tại đây tu luyện có điểm rất tốt, mười năm sau, không biết chúng ta đến đây nữa không.

Nhạc Dao nhìn mọi người nói.

Thời gian một ngày lần nữa trôi qua, mà ở trong không gian khác, trên thân Nhạc Siêu kéo lên khí đến đỉnh điểm, lập tức khí tức có chút ba động vững vàng, sau đó khí tức trên thân Nhạc Siêu ba động lực tinh Đấu tôn.

Nhạc Siêu trước khi đi vào cổ động thực lực mới là tứ tinh Đấu tôn mà thôi, bây giờ, trong ba tháng, Nhạc Siêu nhảy được hai bậc thực lực, đây quả thật là khủng bố, loại thực lực bạo tăng này cũng quá nhanh rồi.

- Lực tinh Đấu tôn, tám phần huyết mạch Kim Long chỉ thể, trong cổ động thật đúng là tuyệt vời.

Nhạc Siêu mở ra hai mắt lăm lăm nói.

Tôn Thi Thi ở trong không gian khác, trên thân Tôn Thi Thi khí tức cũng ổn định lại, mà lúc này trên thân Tôn Thi Thi khí tức đã là thất tinh Đấu tôn, trong ba tháng này, cũng thành công đột phá một tinh thực lực.

- Đã có thể kiểm soát chín thành chí tôn Xích Viêm Hỏa, trong cổ động thật là tuyệt vời.

Tôn Thi Thi lăm lăm nói, ba tháng nay nàng đột phá một tinh đấu tôn, đã làm cho nàng thật bất ngờ rồi.

Mà lúc này quanh thân Đông Phương Lạc Nhan, khí tức cũng ổn định lại, trong vòng ba tháng, nàng từ thất tinh Đấu tôn đột phá đến bát tinh Đấu tôn.

Lại một ngày sau, Yến Hiểu Kỳ ở chỗ không gian khác cũng có động tĩnh, Ma pháp khí tức cường hãn tràn ngập cả không gian, khí tức cường hãn một đường kéo lên, lúc này nàng gặp phải quan khẩu, nhưng mấy lần đột phá thất bại, cuối cùng Yến Hiểu Kỳ cũng không khỏi có cảm giác bỏ cuộc.

Chỉ là bây giờ, Ma pháp khí tức trên thân Yến Hiểu Kỳ cũng đạt đến một trình độ khủng bố, mà khí tức đó là Ma pháp sư cấp tám hậu kỳ đỉnh cao, cũng tương đương với thập tinh Đấu tôn cường giả, thực lực Yến Hiểu Kỳ bây giờ, không thể nghi ngờ đã đến một độ cao mới.

Nhạc Thành hôn mê đúng bảy ngày, cách cổ động mở ra còn bốn ngày, bây giờ Nhạc Thành ở một chỗ trong không gian, thân hình Nhạc Thành đang trôi nổi giữa không trung, Kim Long chỉ thể trên thân Nhạc Thành tạo thành khải giáp, ba đường quang mang các loại màu qua lại lẫn nhau như thoi, trên khải giáp cũng trở thành áo giáp tam sắc, ở giữa là màu trắng, bên trái là màu lam, bên phải là màu vàng kim óng ánh, chỉ là bên trong ba loại màu, còn màu vàng thì nhỉnh hơn một chút.

Trong cơ thể Nhạc Thành, lực phủ ngũ tạng cũng có ba loại màu tồn tại, lực phủ ngũ tạng cùng gân cốt trong cơ thể, ba loại màu chia đều, đồng thời, bên trong huyết mạch Nhạc Thành, cũng là tam sắc quang mang, thoát nhìn quỷ dị dị thường.

- Xuy xuy.

Đột ngột ở giữa không trung thân hình Nhạc Thành đứng lên, hai tay mở rộng ra, Nhạc Thành ngẩng đầu về phía sau, đồng thời một cổ khí tức cường hãn bao vây lấy Nhạc Thành, một cổ khí tức này tuyệt đối là khủng bố.

Khí tức vẫn còn tiếp tục kéo lên, sau đó không ngừng kéo lên, còn thân hình Nhạc Thành vẫn không nhúc nhích, lơ lửng tại trên không trung, Hỏa Linh Châu bên trong tháp Hạo Thiên cùng linh khí của chín viên Linh châu Thượng cổ tụ tập sinh ra linh khí nồng đậm, còn có năng lượng bí ẩn trong không gian kia nữa, ba loại năng lượng linh khí dũng mãnh tiến nhập vào trong thân thể của Nhạc Thành.

Bây giờ thân thể Nhạc Thành giống như là một cái động không đáy vậy, tham lam thôn phệ hấp thu hết tất cả.

Trong không gian lúc này luồng khí nhìn trông rất là quỷ dị, cả không gian lúc này đang chấn động.

Lại hai ngày nữa trôi qua, trong hai ngày này, Nhạc Thành cũng điên đại hấp thu hết thấy tất cả linh khí, trên người một cái không đáy hấp thu mãi không hết.

Rốt cục, lúc này cũng bắt đầu đình chỉ lại, khí tức trên thân Nhạc Thành cũng càng thêm cường hãn.

- Xuy xuy.

Nhạc Thành bỗng dừng mở ra hai mắt, trong hai mắt sáng lấp lánh trực tiếp bắn về phía phương xa. Bây giờ trong đôi mắt Nhạc Thành lóe sáng thâm thúy, làm cho người ta nhìn vào cảm thấy lạnh mình không thôi, trong mắt cũng có lực lượng khổng lồ.

- Ngao.

- Long Khiếu Cửu Thiên.

Một tiếng gào đình tai nhức óc từ trong miệng Nhạc Thành gào lên, không gian chung quanh sóng âm chấn động, một mảnh không gian luồng khí trực tiếp bị đánh tan. Nếu bây giờ có thập tinh Đấu tôn ở trước thân Nhạc Thành mà nói, chỉ cần một tiếng rống ngăm, cũng có thể bị đánh chết.

- Lại có chuyện gì xảy ra, là khí tức của Nhạc gia đấu đế long mạch Kim Long chi thể, tại sao lại vẫn còn động tĩnh.

Trong sơn động mười tên Đấu Thánh cường giả bị một cỗ lực lượng cường hãn kinh động đến.

- Đấu đế Phong lôi mạch, Phong lôi dực.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, lập tức tâm niệm vừa động, tam sắc trên khải giáp là một đôi cánh màu xám trắng từ phía sau lưng kéo dài ra.

Đôi cánh dài một mét, mở rộng ra đến chiều dài của hai cánh tay, trên cánh màu xám trắng có một tia Lôi Điện quang mang lóng lánh.

Đấu đế Phong lôi mạch có thiên phú mạnh nhất là Phong Lôi Sí, nếu người của Trần gia ở đây nhìn thấy mà nói, hơn phân nửa là nhận ra. Nhưng chỉ sợ không ai tin tưởng Trần gia đấu đế Phong lôi mạch thiên phú tối cường Phong Lôi Sí lại ở trên người của Nhạc gia. Phong Lôi Sí ngoại trừ Trần gia tiên tổ ra, Trần gia vẫn chưa có người nào có được Phong Lôi Sí.

Phong Lôi Sí, Trần gia thiên phú tối cường, ngay cả Thái thượng trưởng lão Trần gia bây giờ cũng không có người nào có được Phong Lôi Sí, Trần gia hậu nhân cũng chỉ có nghe nói đến, nếu có được thiên phú Phong Lôi Sí, sau đó thì triển được thuận di, tốc độ vượt qua mấy ngàn thước trong nháy mắt cũng không phải là việc khó.

- Đây là khí tức gì, khí tức thật cường hãn, tựa hồ là Trần gia đấu đế Phong lôi mạch, không phải không có người Trần gia ở trong đó sao.

Trong sơn động mười tên Đấu Thánh cường giả kinh ngạc vô cùng, ở đây ai cũng kinh ngạc vô cùng.

- Chuyện gì xảy ra, huyết mạch rõ ràng là cực cao, tựa hồ là chín thành huyết mạch, không, có lẽ còn cao hơn.

Trần Xuân trưởng lão thần sắc thay đổi, khí tức này người khác không dám khẳng định, nhưng mà hắn dám khẳng định, khí tức này chính là khí tức Trần gia đấu đế Phong lôi mạch.

Tất cả Đấu Thánh cường giả cũng chỉ có thể âm thầm suy đoán, bởi vì ở trong cổ động, bọn họ căn bản là không thể nhìn được cái gì, ở bên trong cổ động vô tận không gian, không thể nhìn được cái gì.

- Thuận di.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, tâm niệm vừa động, lập tức thân hình Nhạc Thành quỷ dị biến mất ngay tại chỗ, sau đó thân hình Nhạc Thành xuất hiện cách đó vài trăm mét. Sau đó thân hình Nhạc Thành lần nữa biến mất, không gian chung quanh là một chuỗi tàn ảnh trôi nổi, tàn ảnh Nhạc Thành không có biến mất, nhưng mà để lại một đạo tàn ảnh, tốc độ quỷ dị quả thực quỷ thần khó lường.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

639. Chương 548: Tranh Giành Linh Châu (1).

- Xoẹt.

Thân ảnh Nhạc Thành lần nữa xuất hiện ở trên không trung, hai cánh mở rộng lơ lửng ở giữa không trung, hai mắt có chút nhắm lại, khí tức trên thân tựa hồ từ từ biến đổi.

- Thần hồn thiên nhân.

Nhạc Thành lần nữa ra mở hai mắt, lập tức trong hai mắt màu lam lóng lánh nổ bắn về phía không trung.

- U ư.

Cảm thấy như trời đất biến sắc, trong không gian chung quanh luồng khí bắt đầu chuyển động nhiều hơn, đồng thời trong không gian phạm vi 5000m bao phủ tại một động sâu màu lam. Trong phạm vi 5000m này, ngay cả không gian luồng khí cùng không gian gợn sóng cũng trực tiếp bị xé thành mảnh nhỏ, lực lượng cường hãn đủ để xé nát thập tinh Đấu tôn.

- Vũ Văn gia Thiên nhân Nhiếp Hồn, thiên phú cường hãn, chẳng lẽ là mười thành huyết mạch sao.

- Thiên nhân Nhiếp Hồn, khí tức thật cuồng bạo, huyết mạch tuyệt đối cực cao.

Ở trong động, mười tên Đấu Thánh cường giả không khỏi tự hỏi, theo khí tức, bọn họ đều cảm thấy chấn kinh.

- Là Vũ Văn gia Thiên nhân Nhiếp Hồn, không sai được, so với mấy ngày hôm trước càng thêm mạnh mẽ hơn, có vấn đề sao, chẳng lẽ Hiếu Kỳ có tiến bộ lần nữa.

Vũ Văn Nam thần sắc nghi hoặc lẩm bẩm nói, trong thời gian này cũng không biết có chuyện gì xảy ra, khí tức Thiên nhân Nhiếp Hồn cường hãn, không phải đến mười thành huyết mạch không có được. Trong lòng Vũ Văn Nam bây giờ đã nghĩ sớm hỏi thăm Hiếu Kỳ, nếu Hiếu Kỳ có mười thành huyết mạch, thì Vũ Văn gia sau này càng thêm cường đại rồi.

Bây giờ, bên trong không gian, Yến Hiếu Kỳ cùng Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi, Nhạc Siêu cảm giác được ba cỗ khí tức cường hãn vô cùng, ào ào từ trong không gian đi ra, lập tức ánh mắt nhìn về phía chỗ của Nhạc Thành, khuôn mặt mọi người sắc cũng tràn đầy kinh ngạc, không biết đã xảy ra chuyện gì.

- Ta thành công, ta thật sự thành công rồi.

Ở giữa không trung, Nhạc Thành thu liễm Thiên nhân Nhiếp Hồn, Phong Lôi Sí và Kim Long chi thể, lập tức rơi xuống mặt đất, cười như điên dại.

- Ba loại thiên phú, ba loại thiên phú cũng là mười thành thực lực, ta thành công rồi.

Nhạc Thành kích động thật lâu cũng không thể phục hồi tinh thần lại, tựa hồ bản thân hắn cũng không thể tin được vậy.

Nhạc Thành bây giờ cảm giác thân thể pháp lực cùng thần thức mạnh mẽ vô cùng, hắn không nghĩ tới ngay cả tu vi cũng đã đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ đỉnh cao rồi, còn kém một chút là có thể đạt đến Hợp Thể Kỳ. Ba tháng này ở trong Cổ nham tu luyện so với tại trong tháp Hạo Thiên tu luyện một năm đến hai năm thời gian, tu vi tiến bộ đúng là rất nhanh.

- Thập tinh Đấu tôn, lúc này giết cũng không khó khăn.

Nhạc Thành thì thầm nói, cảm giác pháp lực bây giờ mạnh mẽ, Phân Thần Kỳ hậu kỳ, đủ để giết thập tinh Đấu tôn, ngoài ra bản thân mình còn có thêm ba loại thủ đoạn lợi hại.

Nhạc gia đầu để long mạch tối cường công kích thiên phú Long Khiếu Cửu Thiên, Trần gia đầu để Phong lôi mạch tối cường thiên phú Phong lôi dục, Vũ Văn gia đầu để hồn mạch tối cường thiên phú Thiên nhân Nhiếp Hồn, ba loại thiên phú này lợi hại vô cùng, không dưới kiếm Âm Dương và kiếm Âm Ảnh, Nhạc Thành bây giờ có thể tự tin, nếu bản thân không sử dụng tháp Hạo Thiên, gặp phải đồng cấp người tu chân, sử dụng Phong lôi dục, Thiên nhân Nhiếp Hồn, Long Khiếu Cửu Thiên, cũng có thể là đỉnh cao rồi.

- Đến đây, tựa hồ thực lực đều được tăng cường.

Thần thức quan sát bên trong, trên mặt Nhạc Thành mỉm cười, lập tức thu dọn một phen sau đó đi ra.

- Nhạc Thành, chàng không sao chứ, vừa mới xảy ra chuyện gì?

Yến Hiểu Kỳ nhìn thấy Nhạc Thành lo lắng hỏi, vừa mới xuất hiện mấy đạo khí tức cường hãn khiến cho trong lòng Yến Hiểu Kỳ lo lắng không thôi.

- Ta không sao, thực lực của chàng như thế nào.

Nhạc Thành nhìn Yến Hiểu Kỳ, cảm giác trên thân Yến Hiểu Kỳ khí tức cường hãn, không khỏi tự hỏi, thực lực bây giờ của Yến Hiểu Kỳ tựa hồ là Ma pháp sư cấp tám hậu kỳ đỉnh cao rồi.

- Còn kém một chút có thể đột phá đến Ma pháp sư cấp chín.

Yến Hiểu Kỳ nói, có thể đạt đến Ma pháp sư cấp tám hậu kỳ đỉnh cao, Yến Hiểu Kỳ đã thật cao hứng rồi.

- Không có việc gì.

Nhạc Thành nói, trong lòng cũng dự định bớt thời giờ luyện chế cho Yến Hiểu Kỳ một số đan dược trợ giúp Yến Hiểu Kỳ đột phá.

- Tộc trưởng, vừa rồi như thế nào, có phải xảy ra chuyện gì không.

Nhạc Siêu, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi đi đến chỗ lơ lửng bệ đá của Nhạc Thành, sau đó Nhạc Siêu nhanh chóng nhìn Nhạc Thành mỉm cười thi lễ, bây giờ Nhạc Siêu đối với Nhạc Thành vô cùng cảm kích, nếu không có vị tộc trưởng này, hẳn nào có cơ hội tiến vào bên trong cổ động, chỉ có ngăn ngừa ba tháng thời gian, đã đến lục tinh Đấu tôn.

- Ta không có chuyện gì.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Siêu một cái, ba tháng thời gian, từ tứ tinh Đấu tôn đến lục tinh Đấu tôn, thực lực tiến bộ mặc dù không nhanh bằng Yến Hiểu Kỳ, nhưng rất tốt rồi.

Lập tức Nhạc Thành đánh giá Tôn Thi Thi cùng Đông Phương Lạc Nhan, nhìn thấy thực lực của hai người cũng đều tăng cường.

- Thật không có chuyện gì sao, nhưng mà khí tức vừa rồi...

Đông Phương Lạc Nhan nhìn Nhạc Thành nói, vừa rồi ở nơi này tràn ngập mấy đạo khí tức cường hãn như vậy.

- Yên tâm đi, ta thật không có chuyện gì.

Nhạc Thành mỉm cười, lập tức hỏi:

- Cách ngày ra khỏi cổ động còn có mấy ngày?

- Chắc là ngày mai cổ động mở ra, ngày mai chúng ta có thể đi ra.

Tôn Thi Thi nhìn Nhạc Thành trả lời.

- Là sáng ngày mai sao, cũng nên động thủ thôi.

Nhạc Thành thần sắc có chút biến đổi, lập tức trầm ngâm nói.

- Nhạc Thành, chàng nói cái gì.

Yến Hiểu Kỳ hỏi, nàng nhìn thấy Nhạc Thành thì thầm tự nói không khỏi có chút tò mò.

- Hiểu Kỳ, Lạc Nhan, thử xem, Nhạc Siêu, đợi tí nữa các người gặp một sự tình, nhưng các người ngàn vạn lần không được kinh hoảng, về sau coi như người trong tộc các người hỏi, các người cũng nhất định không thể nói, các người có làm được không?

Thần sắc Nhạc Thành ngưng trọng nhìn mọi người nói.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—oo0oo—

640. Chương 548: Tranh Giành Linh Châu (2).

- Sự tình gì mà chàng thần bí như vậy, yên tâm đi, ta sẽ không nói, chàng có thể tin tưởng ta.

Tôn Thi Thi hung hăng trợn mắt nhìn Nhạc Thành một cái, tựa hồ là bởi vì Nhạc Thành không tin nàng cho nên nàng mới tức giận vậy.

- Yên tâm, chàng cũng có thể tin tưởng ta, bất kể là ta đã thấy cái gì, coi như là tộc trưởng, trưởng lão có hỏi, ta cũng không nói.

Đông Phương Lạc Nhan nhìn Nhạc Thành nói, nàng cũng tức giận trừng mắt nhìn Nhạc Thành.

- Tộc trưởng yên tâm, ta nhất định không nói.

Nhạc Siêu cam đoan nói.

- Chẳng lẽ ngay cả ta người cũng không tin tưởng sao?

Yến Hiểu Kỳ trừng mắt nhìn Nhạc Thành một cái nói.

- Không phải không tin tưởng, chỉ là chuyện này quan hệ trọng đại mà thôi, cho nên nhắc nhở các nàng một chút, các nàng đã biết hết thấy, về sau có bất kỳ người hỏi thì nói rằng chưa từng gặp qua là được rồi.

Nhạc Thành dặn dò lần nữa.

Nhạc Thành cũng không phải không tin tưởng mọi người, đặc biệt là Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành tin tưởng nhất, nhưng Nhạc Thành có chút lo lắng Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi, Nhạc Thành đối với hai nữ nhân không có nắm chắc.

Bất quá được mình dặn dò, sau đó, Nhạc Thành cũng tin tưởng hai nữ tử này.

- Các nàng đứng yên ở nơi này, mặc kệ nhìn thấy cái gì, các nàng không nên cử động.

Nhạc Thành nói.

- Xùy.

Nhạc Thành do dự một chút, sau đó thả người hướng không trung bay đi, thần thức thả ra, Nhạc Thành biết rõ địa điểm chín viên Linh châu Thượng cổ, còn một ngày nữa, Nhạc Thành không thể không thu lại chín viên Linh châu Thượng cổ được.

Tiếp sau đó, thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, lập tức một mảnh thanh mang tràn ngập ra.

Đồng thời, trong đầu Nhạc Thành thần thức khuếch tán ra, nhanh chóng bao phủ về phía chín viên Linh châu Thượng cổ.

Ở bên trong cổ động không gian rộng lớn vô hạn, từ trên nhìn xuống sâu không thấy đáy vậy.

- Mở cho ta.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức một mảnh khí tức cường hãn tràn ngập, sau đó, quanh thân cũng bao phủ một mảnh thanh mang.

- Xuy xuy Xùy.

Không gian trong cổ động vô cùng, bỗng có một thanh âm chấn động. Bỗng nhiên quang mang chói mắt phóng lên trời, có chín quang mang chói mắt ở giữa không trung tạo thành một cái vòng sáng hình tròn không ngừng xoay tròn. Tạo thành một mảnh ngũ thải quang mang chói mắt chiếu rọi xuống dưới, đột nhiên không gian chung quanh cũng bao phủ bên trong quang mang, đồng thời, linh khí càng thêm nồng đậm, đạt đến trình độ khủng bố.

- Trời ạ, là chín viên linh châu.
- Chín viên linh châu, đây là Tôn gia linh châu, tại sao lại ở chỗ này.
- Đây là Thần hoàng tộc linh châu, làm sao cũng ở nơi này.
- Nhạc gia linh châu, đây là Nhạc gia linh châu.

Đám người Yên Hiếu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan sau khi nhìn thấy chín viên linh châu kinh ngạc đều vô cùng, linh châu các tộc các nàng đều biết, nhìn thấy linh châu trong tộc của mình đúng là ở chỗ này, tất cả mọi người đều vô cùng kinh ngạc.

- Chín viên linh châu, chính là chín viên linh châu, Phong Linh châu, Mộc linh châu, Lôi Điện linh châu, Thổ linh châu, toàn bộ đều ở đây, rốt cục nhìn thấy toàn bộ linh châu.

Nhạc Thành trong lòng vô cùng kích động lên, đây chính là chín viên Linh châu Thượng cổ, bây giờ toàn bộ xuất hiện ở trước mắt của mình.

- Xùy.

Không sai, Hỏa Linh Châu bên trong tháp Hạo Thiên bao bọc một ngọn lửa nóng bỏng, lập tức Hỏa Linh Châu ở tại cột đá thượng lơ lửng hơi thở nóng bỏng tràn ngập ra.

Ở chỗ này, hơi thở nóng bỏng vô cùng, Yêu Huyền, Thanh Đồng, Minh Yêu cùng Huyền Yêu cũng đành chỉ tu luyện, khuôn mặt bốn người đều khiếp sợ, bọn họ cũng không biết có sự tình gì xảy ra, lúc này Minh Yêu cùng Huyền Yêu sau khi nhìn thấy linh châu trên cột đá, các nàng vô cùng ngạc nhiên vì khóa linh châu này cùng khóa linh châu màu xanh bên trong viễn cổ Minh Xà tộc có hình dáng giống nhau, khí tức cũng không có gì khác biệt, chỉ duy nhất là hai khóa linh châu màu sắc không giống mà thôi, hai nữ tử này kinh ngạc vô cùng.

Lúc này thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, lập tức một mảnh thanh mang bọc tới chín viên Linh châu Thượng cổ.

- Xuy xuy.

Thanh mang còn chưa có tới gần chín viên linh châu, đã bị một lực lượng vô hình biến thành tro tàn, tiêu tán tại trong không gian, cũng may Nhạc Thành cũng chỉ thăm dò một chút, hẳn nghĩ cách làm sao thu hồi chín viên linh châu mà thôi. Trên linh châu được Đấu Thánh cường giả bố trí phong ấn, Nhạc Thành cũng không muốn làm cho những Đấu Thánh cường giả kia biết rõ mà thôi, nếu bây giờ cửa cổ động lập tức mở ra, Nhạc Thành sẽ còn có biện pháp khác.

- Không.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, xem ra chỉ có một phương pháp.

- Ngày mai cổ động mở ra, chúng ta hãy thu đi châu trở về, lần này trong cổ động đám tiểu bối tựa hồ có thu hoạch cũng không tệ.

Vũ Văn Nam nhìn Tôn Lạc cùng đám người Nhạc Dao nói.

- Không sai, lần này năm người đều có thu hoạch, sáng ngày mai cổ động mở ra, chúng ta có thể thu hồi linh châu trở về.

Nhạc Dao mỉm cười nói, lần này Nhạc gia có hai người tiến vào trong cổ động, trong lòng Nhạc Dao cao hứng không thôi.

- Chú ý.

Bỗng dưng, thanh âm Hoàng Vũ lớn tiếng la lên, Hoàng Vũ đột ngột nhìn về phía Nhạc Dao, còn Hắc Ám Thần điện Thanh Ma đứng cũng rất nhanh đánh về phía Vũ Văn Nam công kích đến.

- Xuy xuy.

Cùng lúc đó, viễn cổ Hồ tộc Hồ Du cũng đột ngột công kích về phía Nhạc Dao, tựa hồ là sớm chuẩn bị vậy.

- Thanh Ma, người muốn làm cái gì.

- Hồ Du, người muốn làm cái gì, chẳng lẽ muốn đối phó tứ đại nhân tộc ta sao, Kim Long chỉ thể.

Được Hoàng Vũ nhắc nhở, hai người Vũ Văn Nam cùng Nhạc Dao cũng thừa cơ lùi lại, đồng thời Nhạc Dao cũng bố trí Kim Long chỉ thể tại trước thân, trên người đột nhiên được long lân chẳng chịt che đầy lại.

- Đối phó tứ đại nhân tộc mà thôi, không có gì lắm.

Hồ Du hét lớn, đầu quyền hung hăng đánh về phía Nhạc Dao trưởng lão, đầu quyền mặc dù không lớn, nhưng quyền mang chém ra, tựa hồ trực tiếp xé rách không gian oanh kích về phía Nhạc Dao, lực lượng tuyệt đối khủng bố.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

641. Chương 549-1: Tranh Giành Linh Châu (3).

- Hừ, người chưa đủ tư cách.

Nhạc Dao hét lớn, một quyền trong tay hung hăng đập phá ra, quyền mang ánh sáng vàng tràn ngập, cũng xé rách không gian trực tiếp xuyên thấu tại trên nắm tay Hồ Du.

- Xuy xuy.

Hai lực lượng cường hãn chạm vào nhau, hai đạo lực lượng này vô cùng cường hãn, nhưng bây giờ va chạm vào nhau tạo thành lực lượng phá hủy mạnh mẽ. Quyền mang hai người chạm vào nhau, một cái khe không gian trực tiếp mở ra, lập tức lực lượng rung động bị cắn nuốt vào trong cái khe.

- Xoẹt.

Thân hình hai người Hồ Du cùng Nhạc Dao cũng va chạm rồi tách ra, lập tức hai người đều tụt lui ra phía sau mấy bước, một kích này của hai người cũng chẳng phân biệt được thắng thua, vừa rồi Hồ Du đánh lên, chính vì thế Hồ Du đã rơi vào hạ phong.

- Xuy xuy.

Bây giờ Thanh Ma cùng Vũ Văn Nam cũng va chạm với nhau, thân hình Vũ Văn Nam hung hăng lui ra phía sau mấy mét, thân hình Thanh Ma chỉ lui về phía sau mấy bước, tựa hồ là Thanh Ma chiếm lấy thượng phong.

- Hồ Du, các người muốn làm cái gì.

Bây giờ Trần Xuân cùng Hoàng Vũ, Tôn Lạc nhanh chóng lao đến bên người Nhạc Dao cùng Vũ Văn Nam, năm người hung hăng nhìn vào nhóm người Hồ Du cùng Thanh Ma.

- Khắc khắc, Vũ Văn Nam, Nhạc Dao, người không biết rõ chúng ta muốn làm cái gì sao, Tứ đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện đã thương lượng rồi, linh châu trong tộc các người lưu lại, Hắc Ám Thần điện chúng ta cùng Tứ đại Thú tộc đảm bảo cho các người an toàn.

Thanh Ma khắc khắc cười nhìn mọi người lạnh nhạt nói.

- Hoàng Vũ, chúng ta cùng thần Phượng tộc thương lượng rồi, chỉ cần các người không nhúng tay vào việc này, thần Phượng Hoàng tộc linh châu các người chúng ta không có động đến, nếu người cùng người tứ đại nhân tộc hoà hợp làm một, chúng ta cũng không khách khí, linh châu cũng giao cho thần Phượng tộc.

Minh Vương âm lãnh nhìn Hoàng Vũ nói.

- Hừ, Minh Vương, chuyện tình Thần hoàng tộc ta còn chưa tới phiên viễn cổ Minh Xà tộc các người nhúng tay vào.

Hoàng Vũ lạnh lùng trả lời.

- Minh Vương, Hồ Du, Long Nhất các người cùng Hắc Ám Thần điện đã sớm thương lượng rồi sao, chẳng lẽ các người quên chuyện Tứ đại Thú tộc cùng tứ đại nhân tộc ước định sao?

Nhạc Dao nhìn Minh Vương cùng Hồ Du, Long Nhất hỏi.

- Ha ha, ước định cái gì, Nhạc Thiên cũng đã chết rồi, ước định cũng đã sớm hết hiệu lực, lúc trước nếu không có Nhạc Thiên lão gia hỏa kia, Tứ đại Thú tộc chúng ta ước định, chúng ta làm sao cùng các người làm cái ước định đáng tiếc đó.

Minh Vương cười lạnh trả lời.

- Nhạc Dao, người Thú tộc vốn không đáng tin cậy, lúc trước vì kinh sợ Nhạc Thiên tiền bối, nếu không bọn chúng đã sớm cùng Hắc Ám Thần điện hoà hợp rồi.

Vũ Văn Nam nhìn Nhạc Dao nói.

- Thanh Ma, chẳng lẽ các người muốn cướp linh châu trong tộc chúng ta sao, năm người các người tựa hồ không có bất kỳ phần thắng đâu, ta muốn nhìn, các người làm thế nào mà làm được đây.

Vẻ mặt của Tôn Lạc tức giận nhìn Thanh Ma cùng đám người Minh Vương.

- Thật không, vậy thử xem đi, hôm nay linh châu trong tộc các người, chúng ta muốn rồi, nếu các người ngoan ngoãn giao ra, có lẽ chúng ta có thể tha cho các người một mạng, ta cũng lười phải động thủ.

Hoàng Ma tiến lên hai bước, sau đó âm lệ nhìn đám người Tôn Lạc nói.

- Tha cho chúng ta một mạng sao, chỉ bằng các người sao, chẳng lẽ người cho rằng các người có thể giết chúng ta được sao, chê cười.

Trần Xuân nhìn Hoàng Ma nói.

- Không có chuẩn bị, chúng ta làm sao động thủ đây.

Minh Vương hung hăng nói, vẻ mặt tự tin vô cùng.

- Không sai, Nhạc Dao, Vũ Văn Nam, các người ở bên trong Cổ nham quên nó, linh châu ta sẽ giúp các người mang đi ra ngoài.

Long Nhất lạnh lùng cười nói.

- Thanh Ma, người mau động thủ đi, trước tiên đem mấy người kia giết chết, sau đó chúng ta đi thu linh châu.

Hồ Du nhìn Thanh Ma nói.

- Khắc khắc, vậy đối phó những người này đi đã.

Thanh Ma âm lệ cười, vẻ mặt đầy hàn ý, hung hăng nhìn đám người Vũ Văn Nam.

- Xuy xuy.

Một mảnh hắc mang tại trên thân Thanh Ma tràn ngập ra, lập tức chỉ thấy thanh mang vung lên, lúc này trước người Thanh Ma xuất hiện ba đường thân ảnh, ba đường thân ảnh đen kịt, và vô cùng cường hãn.

- Ám Thánh Khôi lỗi, đúng là ám Thánh Khôi lỗi rồi.

Nhìn ba đường thân ảnh trước mắt, đám người Vũ Văn Nam, Nhạc Dao sắc mặt trầm xuống, ám thánh Khôi lỗi bọn họ hiểu rõ.

Ba bộ Khôi lỗi một thân đen kịt, cùng nhân hình Khôi lỗi tương tự, nhưng ba bộ Khôi lỗi thực lực cùng nhân hình Khôi lỗi gấp nhiều lần. Thực lực của ba bộ Khôi lỗi, có thể chống lại nhất tinh Đẩu Thánh cường giả, đây cũng vấn đề mà tứ đại nhân tộc đau đầu nhất, hơn hai trăm năm trước, Hắc Ám Thần điện dựa

vào loại ám ảnh Khôi lỗi này hỗ trợ, mới có thể ngăn cản tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc liên thủ công kích.

- Không sai, là ám thánh Khôi lỗi, cho nên các người hôm nay ngoan ngoãn giao ra linh châu đi, nếu các người ngoan ngoãn giao ra linh châu, ta cam đoan có thể bỏ qua các người, khặc khặc.

Thanh Ma âm lệ cười lạnh, có ba bộ ám thánh Khôi lỗi, hơn nữa Tứ đại Thú tộc cùng Hắc Ám thần điện đánh giết bọn người Vũ Văn Nam là có thể làm được.

- Thanh Ma, xem ra Hắc Ám Thần điện các người đã sớm dự mưu rồi, chẳng lẽ Hắc Ám Thần điện các người dự định chính thức khai chiến sao?

Vũ Văn Nam thần sắc hơi trầm xuống, lập tức hỏi.

- Không sai, đây chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi, bốn người các người tựa hồ là không thể ngăn cản Hắc Ám Thần điện chúng ta, Nhạc Thiên đã chết, các người còn có ai có thể chống lại Hắc Ám Thần điện.

Hoàng Ma âm lệ cười lạnh nói.

- Ám ảnh Khôi lỗi, Hắc Ám Thần điện các người thật đúng là lấy vốn gốc rồi, Hắc Ám Thần điện ám ảnh Khôi lỗi bây giờ cũng không có nhiều.

Vũ Văn Nam nói, lập tức sắc mặt trầm xuống, trong ánh mắt mỉm cười nói:

- Bất quá, chỉ bằng ám thánh Khôi lỗi, chẳng lẽ đã đủ xuống tay sao, quả thực là nằm mơ.

- Xuy xuy.

Nói xong, Vũ Văn Nam mỉm cười nói, sau đó một đạo lam sắc chói mắt bắn ra, một mảnh quang mang chói mắt, trước thân Vũ Văn Nam xuất hiện ba đường thân ảnh, ba đường thân ảnh này tựa hồ là thân ảnh ba con ma thú.

Sau khi ba con ma thú xuất hiện, Tứ đại thú tộc cùng Thanh Ma, Hoàng Ma sắc mặt cũng thay đổi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

642. Chương 549-2: Tranh Giành Linh Châu (3).

Ba con ma thú cũng không phải rất lớn, thân cao chỉ có chừng hai thước, thân dài ba mét, toàn thân da lông đều là màu tuyết trắng, cái đầu ba con ma thú tựa hồ là có điểm giống sói ma thú, thân thể hùng tráng, trên thân tràn ngập khí tức cường hãn, khí tức này khiến cho Đấu Thánh cường giả cũng phải giật mình.

Trên thân Bạch Lang thú tràn ngập khí tức vô cùng cường hãn, nhưng trong ánh mắt là lơ đãng vô thần, tựa hồ bị khống chế vậy.

- Đây là Bạch Lang thú, Ma thú bậc chín Bạch Lang thú.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc vô cùng.

- Bạch Lang thú, Vũ Văn Nam, đúng là người đem Vũ Văn gia Bạch Lang thú tại bên người.

Thanh Ma sắc khó nhìn.

- Không sai, vừa vặn ta mang theo ba con Bạch Lang thú, chỉ tiếc thực lực của ta chỉ có thể khống chế ba con Bạch Lang thú cửu giai sơ kỳ mà thôi.

Vũ Văn Nam nói, trong ánh mắt lộ ra mỉm cười, ba con Bạch Lang thú cửu giai sơ kỳ, đủ để chống lại ba bộ ám ảnh Khôi lỗi của Hắc Ám Thần điện.

- Hảo, hảo, không nghĩ các người đúng là có phòng bị, xem ra, các người muốn ra tay với Hắc Ám Thần điện rồi.

Thanh Ma sắc mặt khó coi, nói, không nghĩ tới Vũ Văn Nam đúng là mang theo Vũ Văn gia Bạch Lang thú, Bạch Lang thú có thực lực cứu giai sơ kỳ ma thú, đối phó với ba bộ ám Thánh Khôi lồ là đủ rồi.

Thanh Ma đối với Vũ Văn gia Bạch Lang thú cũng quá hiểu rõ, đây là bên trong Vũ Văn gia tộc có một loại bình chương, bên trong Vũ Văn gia có Thiên nhân Nhiếp Hồn có thể có tác dụng nghịch thiên đó là nhiếp hồn phách cường hãn, mà đổi thành bên ngoài, thiên phú Thiên nhân Nhiếp Hồn tối cường là khống chế ma thú. Đấu Thánh cường giả, có thể khống chế cứu giai ma thú, đó là chỗ đáng sợ nhất của Thiên nhân Nhiếp Hồn.

Người Vũ Văn gia tộc có Thiên nhân Nhiếp Hồn cũng chỉ có một số Thái thượng trưởng lão mà thôi, có thể đạt tới Thiên nhân Nhiếp Hồn huyết mạch tại Vũ Văn gia cũng không có mấy người, nếu người của Vũ Văn gia mỗi người cũng khống chế được một nhóm ma thú, chỉ sợ Hắc Ám Thần điện đã biết qua.

Cũng chỉ có Thiên nhân Nhiếp Hồn huyết mạch mới có thể có năng lực khống chế ma thú, nếu tám phần huyết mạch Thiên Nhân U Lam cũng không được. Thiên phú biến thái nghịch thiên, không phải người nào cũng có thể có.

- Thanh Ma, tứ đại nhân tộc chúng ta đối với các người tự nhiên có phòng bị, chẳng lẽ người nghĩ rằng chúng ta thật sự tin tưởng nhóm Hắc Ám Thần điện sao, mỗi một lần chúng ta đều làm tốt phòng bị, bây giờ, người còn muốn đoạt linh châu sao, muốn thì động thủ thử xem như thế nào.

Nhạc Dao nói, lúc này trên thân Vũ Văn Nam khống chế ba con Bạch Lang thú, Nhạc Dao cùng Trần Xuân, Tôn Lạc cũng đã biết, bởi vì mỗi một lần tứ đại nhân tộc đều chuẩn bị hoàn hảo mới có thể tiến vào bên trong Cổ nham.

Đám người Minh Vương, Long Nhất cùng Hồ Du đối với Thanh Ma cùng Hoàng nhìn nhau, thời gian này cũng không biết nên làm cái gì bây giờ, vốn bọn họ cho là có ám Thánh Khôi lồ có thể ngăn chặn người của tứ đại nhân tộc. Nhưng bây giờ, Vũ Văn gia khống chế ba con cứu giai ma thú Bạch Lang thú, thực lực này có thể phản công, và đã mơ hồ chiếm lấy thượng phong rồi, ba con cứu giai Bạch Lang thú sơ kỳ mặc dù thực lực là sơ kỳ, có thể chống lại tam tinh Đấu Thánh, nhưng mà nhóm người Tứ đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện cũng rõ ràng, cứu giai ma thú sau khi bị khống chế, thực lực yếu hơn, cũng chỉ chống lại nhất tinh Đấu Thánh đỉnh cao đến nhị tinh Đấu Thánh sơ kỳ mà thôi.

Khống chế ma thú là thiên phú không hoàn mỹ, dù sao Thiên nhân Nhiếp Hồn Vũ Văn gia tộc muốn khống chế ma thú là linh hồn, linh hồn ma thú bị khống chế tự nhiên thực lực giảm bớt nhiều. Nhưng mặc kệ cứu giai ma thú suy giảm như thế nào, nó cũng là cứu giai ma thú, không phải ma thú bình thường có khả năng bằng được, thực lực ảnh hưởng, nhưng muốn chống lại nhất tinh Đấu Thánh cũng không có vấn đề gì.

Hai trăm năm trước, Vũ Văn gia tộc khống chế được không ít đại quân ma thú, cũng đã làm cho Hắc Ám Thần điện không ít dấy kích.

- Khắc khắc ôi chao, Vũ Văn Nam, coi như hôm nay người gặp may.

Thanh Ma sắc mặt khó coi, không nghĩ tới tứ đại nhân tộc đã sớm có phòng bị, lần này tính sai, nhiệm vụ là bất kể như thế nào cũng phải có được tứ đại nhân tộc linh châu mới được, nếu lần này không hoàn thành, trở về cũng không thể bàn giao, xem ra cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp khác.

- Làm sao, các người không động thủ sao.

Tôn Lạc nhìn Hồ Du cùng Long Nhất nói. Cũng là nhất tinh Đấu Thánh, động thủ cũng không sợ ai.

- Tôn Lạc, lần này các người gặp may mắn.

Long Nhất thần sắc trầm xuống, sắc mặt có chút khó nhìn, sau đó chăm chú nhìn ba con Bạch Lang thú trước thân Vũ Văn Nam, không biết trong lòng nghĩ đến cái gì.

- Tôn Lạc trưởng lão, Nhạc Dao trưởng lão, Hoàng Vũ trưởng lão, Trần Xuân trưởng lão, các người đem linh châu thu hồi đi, ta giúp các người cảnh giới.

Vũ Văn Nam nhìn đám người Nhạc Dao nói.

- Vậy phiền toái Vũ Văn trưởng lão rồi.

Nhạc Dao nói, linh châu là do mọi người tự bố trí ẩn ký, muốn thu trở về cũng không phải khó.

- Chúng ta thu hồi linh châu, dù sao ngày mai cổ động mở ra.

Thanh Ma sắc mặt biến hóa một chút, lập tức nhìn đám người Hồ Du nói.

Tất cả mọi người sắc mặt trầm xuống, sau đó, lập tức khoanh chân ngồi xuống, ở đằng kia chính là linh châu các tộc, ở đó Đấu Thánh cường giả đã sớm bày ra một tia ẩn ký, muốn liên lạc với linh châu rồi thu hồi cũng không khó, trước kia các tộc tức trực bên linh châu cũng làm như vậy.

Mọi người ngồi xuống, đều tự sử dụng một loại thủ đoạn gì đó cùng linh châu liên hệ.

Trong cổ động, Nhạc Thành nghĩ tới nhiều loại biện pháp, cũng không thể tiếp cận chín viên Linh châu Thượng cổ, còn Kim linh châu Nhạc Thành cũng không có tác động thần thức, sợ xúc động đến ẩn ký, làm kinh động đến đám người Nhạc Dao.

Nhạc Thành cũng không phải sợ Nhạc Dao biết, mà Nhạc Dao biết rõ chẳng khác nào tất cả Đấu Thánh cường giả cũng biết, Nhạc Thành không biết những Đấu Thánh cường giả kia ở nơi nào, nếu như mình thu linh châu khiến cho những Đấu Thánh cường giả kia chú ý, sau đó những Đấu Thánh cường giả kia cùng chạy ra, thì bản thân mình đúng là uổng công.

Nhạc Thành biết thu hồi linh châu bằng tháp Hạo Thiên, chỉ sợ cũng không thể chống lại nhiều Đấu Thánh cường giả như vậy, dựa theo phỏng đoán của Nhạc Thành, thì hẳn có thể miễn cưỡng chống lại nhất tinh Đấu Thánh cường giả, về phần kết quả như thế nào Nhạc Thành cũng không biết, dù sao cho tới bây giờ hẳn cũng ra tay với Đấu Thánh cường giả, không biết cảnh giới Đấu Thánh cường giả thực lực như thế nào.

Kỳ thật, Nhạc Thành căn bản chính là lo lắng mà thôi, những Đấu Thánh cường giả kia bây giờ hoàn toàn không vào được không gian cổ động, cho dù những Đấu Thánh cường giả kia biết rõ bên trong cổ động xảy ra biến hóa, cũng chỉ có thể bất lực.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

643. Chương 550: Tranh Giành Linh Châu (4).

-Ồ, cũng lên thu hồi Linh châu Thượng cổ.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, thầm nói, chỉ là bây giờ chín viên Linh châu Thượng cổ quang mang cực kỳ yếu ớt mà thôi.

Thần thức nhìn vào bên trong, Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, cái ánh sáng đó chính là những Linh hồn lực của Đấu Thánh cường giả, xem ra đã đến lúc cổ động mở ra, các tộc dự định thu hồi Linh châu Thượng cổ rồi.

Bên trong sơn động, Vũ Văn Nam cùng Thanh Ma, Nhạc Dao có vấn đề xảy ra, đương nhiên Nhạc Thành không biết.

-Hừ, Linh châu Thượng cổ ai cũng đừng nghĩ thu hồi.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, một mảnh thanh mang tràn ngập, lập tức biến thành một quang tráo bao quanh chín viên Linh châu Thượng cổ, màu xanh quang tráo chính là thần thức vòng bảo hộ của Nhạc Thành.

Nhạc Thành cảm giác mấy đạo Linh hồn lực tựa hồ cực kỳ yếu ớt, lại đang liên hệ Linh châu Thượng cổ, Nhạc Thành dự định trước là ngăn chặn lại mấy đạo linh hồn này, làm cho chúng không thể liên hệ được với linh châu.

Chỉ là Nhạc Thành có một số nghi hoặc, Linh hồn lực quá yếu, chỉ bằng linh hồn một thất phẩm luyện Được Sư mà thôi. Theo đạo lý mà nói, Đấu Thánh cường giả Linh hồn lực so với cửu phẩm sơ giai luyện Được Sư cũng không kém hơn mới đúng, bởi vì luyện Được Sư tại linh hồn muốn chiếm cứ một số ưu thế, nhưng mà linh hồn cũng không mạnh hơn nhiều lắm, đúng là tình huống này có chút kỳ quái.

Mà lúc này Nhạc Thành cũng không biết, trong sơn động các vị Đấu Thánh cường giả Linh hồn lực bởi vì hấn phá vỡ bình chương lấy ngăn cản, có thể còn có một tia Linh hồn lực liên lạc với linh châu đã không dễ dàng.

Với thần thức che dấu chín viên Linh châu Thượng cổ, Nhạc Thành sắc mặt biến hóa, xem ra chính mình cần có biện pháp tốt mới được.

- Đã có vấn đề, làm sao bây giờ, Thanh Ma, có phải Hắc Ám Thần điện động tay chân không.

Nhạc Dao đột ngột mở ra hai mắt, lập tức giận nhìn phía trước Thanh Ma, tại dưới sự cảm ứng của Nhạc Dao, đã mất đi liên hệ với linh châu.

- Liên lạc không được linh châu, Thanh Ma, nhất định là người động tay động chân, nhanh giao ra linh châu.

Tôn Lạc cũng bỗng dưng mở ra hai mắt nhìn Thanh Ma hung hăng nói.

- Làm sao, linh châu lúc này như thế nào.

Vũ Văn Nam vẫn luôn hộ pháp thủy linh châu, bây giờ nhìn thấy biến tình trên mặt Nhạc Dao cùng Tôn Lạc, thần sắc biến đổi, linh châu xảy ra chuyện, vấn đề này rất là lớn.

- Ta cũng vậy, mất liên hệ với Thần hoàng tộc linh châu.

Hoàng Vũ mở hai mắt ra, nói, ánh mắt nhìn Thanh Ma và đám người Hồ Du.

- Đáng chết, ta thử.

Vũ Văn Nam sốt ruột nổi lên, lập tức khoanh chân ngồi xuống, cũng bắt đầu liên hệ linh châu Vũ Văn gia.

- Ta cũng vậy, mất liên hệ với viễn cổ Hồ tộc linh châu, đã có vấn đề, lúc này làm sao đây.

Hồ Du thần sắc ngưng trọng nói.

- Chúng ta cũng như nhau, Toan Nghê tộc linh châu cũng không thể liên lạc, đáng chết, đây xảy ra chuyện gì.

Long Nhất sốt ruột nói, vẻ mặt bàng hoàng, nếu linh châu có tổn thất, đối với cả Toan Nghê tộc đều có ảnh hưởng rất lớn.

- Linh châu viễn cổ Minh Xà tộc cũng không thấy, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, ai có thể nói cho ta biết.

Minh Vương vẻ mặt tái nhợt, hấn biết lúc này có phiền toái lớn rồi.

Thanh Ma sắc mặt cũng thay đổi, hấn cũng không thể liên lạc với Hắc Ám Thần điện linh châu, nếu linh châu mất, hấn trở về cũng xong đời, linh châu đối với Hắc Ám Thần điện vô cùng trọng yếu, nhất định là không thể có vấn đề.

- Đã có vấn đề, làm sao đây, linh châu đi nơi nào rồi.

Vũ Văn Nam mở ra hai mắt, hấn cũng không thể cảm ứng được linh châu tồn tại, điều này làm cho hấn vô cùng giật mình, linh hồn đối với hấn có sức cảm ứng, chỉ là một phiền chỗ trống, hoàn toàn không thấy tung tích linh châu.

- Thanh Ma, Hồ Du, có phải các người giả trò quỷ không, nhanh giao ra linh châu, nếu không ta không để yên cho các người.

Vũ Văn Nam hung hăng nhìn Thanh Ma, lập tức đứng dậy, trên thân Đấu khí tràn ngập, tựa hồ muốn cùng Thanh Ma động thủ vậy.

- Vũ Văn Nam, ta xem các người động tay chân, linh châu chúng ta cũng mất đi liên hệ, người nhanh giao ra linh châu.

Hổ Du hung hăng nhìn Vũ Văn Nam nói.

- Không sai, Vũ Văn Nam, Nhạc Dao, nhất định là các người động tay động chân, các người nhanh giao ra linh châu, nếu không, ta không để yên cho các người.

Thanh Ma lạnh lùng nhìn Vũ Văn Nam cùng đám người Nhạc Dao nói.

- Hừ, Thanh Ma, Hổ Du, Hắc Ám Thần điện các người cùng Tứ đại Thú tộc cấu kết với nhau làm việc xấu, bây giờ còn trả đũa, linh châu chúng ta tự mình buông xuống, chúng ta có thể động tay động chân sao, rõ ràng chính là các người. Nhanh giao ra linh châu.

Trần Xuân nhìn đám người Tứ đại Thú tộc cả giận nói.

- Các người không có cách nào khác gian lận sao, chẳng lẽ chúng ta có biện pháp, chúng ta ở chỗ này vẫn không có đi qua.

Long Nhất tức giận lớn tiếng trả lời.

Vừa nghe thấy lời Long Nhất nói, Vũ Văn Nam, Thanh Ma, Minh Vương, Nhạc Dao... tất cả mọi người đồng thời nhìn chỗ để linh châu vào, muốn nói gian lận, mọi người tựa hồ không có thời gian.

- Mọi người thử lại một chút, xem có thể liên lạc với linh châu hay không.

Vũ Văn Nam do dự một chút nói.

Lập tức Nhạc Dao, Trần Xuân cùng mọi người ngồi xuống, bắt đầu liên hệ chín khóa châu.

- Chúng ta cũng thử lại rồi.

Thanh Ma sắc mặt trầm xuống, nhìn đám người Hổ Du nói, bản thân hắn cũng đã liên hệ linh châu rồi.

Trong không gian Cổ động, Nhạc Thành sắc mặt hơi biến, thần trí của hắn che bên ngoài, lại có chín đường Linh hồn đang tìm kiếm cái gì, Nhạc Thành không cần nghĩ cũng biết, nhất định là những Đấu Thánh cường giả kia đang tìm cách liên hệ với cổ linh châu, chỉ tại thần thức chính mình che chắn mà thôi.

- Xem ra phải nhanh thu hồi chín viên Linh châu Thượng cổ mới được.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, do dự một chút, sau đó, lập tức trong tay thủ ấn đánh ra, bên trong mi tâm ánh sáng chợt hiện, tháp Hạo Thiên đã xuất hiện tại trong lòng bàn tay Nhạc Thành.

Nhìn tháp Hạo Thiên trong tay, Nhạc Thành sắc mặt hơi biến, lập tức đưa một tia thần thức tiến nhập bên trong tháp Hạo Thiên.

- Yêu Huyền, Thanh Đồng, ta đưa các người đến một chỗ nghỉ ngơi mấy ngày.

Thanh âm Nhạc Thành tại trên không đại diện vang lên, ở trong đại diện Yêu Huyền cùng Thanh Đồng, Huyền Yêu, Minh Yêu đang tu luyện.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0oo—

644. Chương 551: Thu Linh Châu (1).

Bên trong Tháp Hạo Thiên, Nhạc Thành tâm niệm vừa động, là có thể nhìn thấy hết thấy sự tình, điểm thủ đoạn này thật đơn giản.

- Tháp Hạo Thiên, khởi.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, lập tức tháp Hạo Thiên trong tay ném lên giữa không trung, sau đó tháp Hạo Thiên hóa thành to lớn.

- Xuy xuy.

Sau khi tháp Hạo Thiên xuất hiện, chín viên Linh châu Thượng cổ xoay quanh bắt đầu ánh sáng đại tác, quang mang cuồng bạo chói mắt, cho dù Nhạc Thành bây giờ có thực lực Phân Thần Kỳ hậu kỳ đỉnh cao cũng không dám nhìn.

Xa xa bốn người Yên Hiểu Kỳ, Nhạc Siêu, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi cũng có chút ít kinh ngạc, Yên Hiểu Kỳ tựa hồ là biết rõ, Nhạc Thành đã từng nói qua, linh châu vốn là bảo vật bên trong tháp Hạo Thiên, Nhạc Thành lúc này là muốn thu lại những linh châu kia.

Yên Hiểu Kỳ sắc mặt trầm xuống, nàng tại Vũ Văn gia biết rõ linh châu đối với Vũ Văn gia trọng yếu như thế nào, đây là bảo vật Vũ Văn gia coi trọng nhất, nếu người của Vũ Văn gia biết rõ linh châu bị Nhạc Thành lấy đi, nhất định tìm cách thu trở về, và các tộc khác cũng đối phó Nhạc Thành như vậy, khó trách Nhạc Thành lại dấn dò các nàng như vậy.

Ở chỗ trong sơn động, mười tên Đấu Thánh cường giả gương mặt đều khó nhìn lên, linh châu đúng là biến mất không thấy, trước linh hồn ấn ký của mọi người, ai lại có bản lĩnh lớn như vậy bịt mắt bọn họ trộm đi linh châu, mà bên trong cổ nham này căn bản không có người khác đi vào, thì ai trộm linh châu đây.

Mọi người liên hệ với linh châu, vẫn không thể được, thần sắc mọi người đều có chút tái nhợt, nếu linh châu bị mất, bọn họ làm sao quay lại bên trong tộc bàn giao đây, linh châu có quan hệ đến toàn gia tộc.

- Ở đây xảy ra chuyện gì, có ai biết không?

Hổ Du sắc mặt tái nhợt hỏi.

- Có ai có thể bài trừ linh hồn ấn ký của chúng ta đây, rốt cuộc là ai.

Long Nhất mồ hôi lạnh chảy ròng lên.

- Nhất định là bên trong cổ động xảy ra sự tình, linh châu nhất định là ở trong cổ động, chúng ta muốn đi vào bên trong cổ động tìm.

- Làm sao tìm được, sáng ngày mai cổ động mới mở, chúng ta căn bản là không vào được, hơn nữa sơn động này chúng ta liên thủ cũng vô pháp rung chuyển mấy may, nếu sáng ngày mai chúng ta có thể vào, nhưng cổ động cũng phong bế lần nữa, đến lúc đó chúng ta không thể ra được.

Tôn Lạc nói, thần sắc sớm đã bối rối.

- Nhưng mà linh châu ở trong cổ động xảy ra vấn đề, chúng ta không đi vào làm sao tìm được.

Trần Xuân nói.

- Trước kia đến giờ cũng không có xuất hiện loại chuyện này, lúc này rốt cuộc chuyện gì xảy ra.

Hổ Du lớn tiếng nói.

- Xem ra, sáng ngày mai chúng ta cũng chỉ có hỏi mấy người trong cổ động, không chừng bọn họ biết được chuyện gì xảy ra.

Hoàng Vũ nói, cũng chau mày lên.

- Chỉ có sáng ngày mai hỏi mấy tiểu bối mà thôi bây giờ chúng ta sốt ruột cũng không có tác dụng gì.

Vũ Văn Nam nói.

Ở trước Tháp Hạo Thiên là một mảnh ánh sáng chói mắt, Nhạc Thành bây giờ phần khởi không ra lời, tất cả Linh châu Thượng cổ toàn bộ ở ngay trước mắt, có nó tháp Hạo Thiên có thể chậm rãi chữa trị, bản thân mình cũng có cơ hội Phi thăng Tiên Ma giới, nói không chừng có cơ hội quay lại Hoa hạ tu chân giới.

- Kim linh châu, khởi.

Nhạc Thành cố nén phần khởi, trong tay thủ ấn đánh ra, một tia thần thức bao phủ về phía Kim linh châu.

Trên Kim linh châu được Nhạc Dao trưởng lão bố trí linh hồn ấn ký, Nhạc Thành cẩn thận kiểm tra một chút, sau đó trong thủ ấn tay biến đổi, Vô Thượng Chân Hoả ngưng tụ ra.

- Xuy xuy.

Vô Thượng Chân Hoả nhanh chóng bọc về phía Kim linh châu, Kim linh châu được Nhạc Dao trưởng lão lưu lại linh hồn ấn ký, Nhạc Thành nhất định phải rõ ràng mới được, cũng may linh hồn ấn ký mặc dù rất mạnh, nhưng Nhạc Thành đã biết rõ, nếu hắn còn thực lực Phân Thần Kỳ trung kỳ mà nói, muốn xóa bỏ ấn ký của Đấu Thánh cường giả rất là khó khăn. Linh hồn lực Đấu Thánh cường giả tuyệt đối không thể đánh giá thấp được.

Cũng may bây giờ mình đã là Phân Thần Kỳ hậu kỳ đỉnh cao rồi, Nhạc Thành cũng không quá khó, hướng chỉ Kim linh châu đã sớm được Nhạc Thành luyện hóa, bây giờ muốn thanh trừ linh hồn ấn ký của Nhạc Dao trưởng quả thực dễ dàng.

Với Vô Thượng Chân Hoả bao trùm Kim linh châu, lập tức thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, đồng thời Kim linh châu được thần thức Nhạc Thành bắt đầu phản phệ, một thời gian sau, linh hồn ấn ký đã hoàn toàn thanh trừ.

Kết quả nhanh như vậy cũng là bởi vì Kim linh châu được Nhạc Thành sớm luyện hóa, nếu không linh hồn phong ấn của Đấu Thánh cường giả cũng không dễ dàng xóa đi như vậy.

- U u.

Lúc này toàn thân Kim linh châu là một mảnh màu vàng chói mắt tràn ngập, lập tức Kim linh châu nhanh chóng rơi vào trong lòng bàn tay Nhạc Thành.

Nhạc Thành sắc mặt mỉm cười, cộng thêm Kim linh châu, bên trong tháp Hạo Thiên thực lực bạo tăng, hơn nữa ba tháng thời gian này hắn lấy được vài loại thiên phú, nếu dụng phải nhất tinh Đấu Thánh, cũng có thể chống lại.

- Còn có tám viên.

Chăm chú nhìn trên không còn có tám viên Linh châu Thượng cổ, Nhạc Thành biết mình muốn thanh trừ tám viên Linh châu Thượng cổ được Đấu Thánh cường giả bố trí linh hồn ấn ký không phải đơn giản, nhưng chỉ cần để tám viên Linh châu Thượng cổ thu vào bên trong tháp Hạo Thiên, sau đó Linh châu Thượng cổ được Đấu Thánh cường giả bố trí linh hồn ấn ký, cũng không cảm ứng được.

- Thu.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, lập tức Kim linh châu trong tay ném lên trên không. Đồng thời, bên trong tháp Hạo Thiên cũng lần nữa biến ảo, không gian tháp Hạo Thiên rộng thêm 3000 m, sau đó tháp Hạo Thiên nhả về phía tám viên Linh châu Thượng cổ bao phủ lấy.

Tám viên Linh châu Thượng cổ cảm giác được tháp Hạo Thiên bao phủ, tựa hồ có một tia mâu thuẫn, tám viên Linh châu Thượng cổ ánh sáng càng thêm chói mắt và cũng hơi lay động.

- Xuy xuy.

Mà lúc này, trên Kim linh châu là một mảnh kim mang tràn ngập, tại chín viên Linh châu Thượng cổ, tháp Hạo Thiên thu Kim linh châu vào bên trong.

- Làm như vậy thu tất cả Linh châu Thượng cổ, mười khóa Linh châu Thượng cổ, toàn bộ thu vào bên trong tháp Hạo Thiên.

Nhạc Thành lúc này có chút không thể tin được, đây là mười khóa Linh châu Thượng cổ, mười khóa linh châu thượng cổ đã tiến nhập vào bên trong tháp Hạo Thiên.

- Hắc Ám Thần điện, người chờ đó, không bao lâu nữa, ta trở về tìm các người.

Nhạc Thành lộ ra một tia cười lạnh.

Phục hồi tinh thần lại, sau đó, Nhạc Thành cố nén phần khởi, Nhạc Thành biết rõ bây giờ không phải lúc phần khởi, ít nhất bây giờ chưa phải an toàn, ít nhất phải ly khai Cổ nham đá.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

645. Chương 551: Thu Linh Châu (2).

Trong tay thủ ấn đánh ra, tháp Hạo Thiên hóa thành cỡ ba bàn tay lần nữa rơi vào trong tay Nhạc Thành, bây giờ Nhạc Thành có thể cảm giác được khí tức tháp Hạo Thiên đã cường hãn hơn mấy chục lần rồi.

Nhạc Thành tâm niệm vừa động, lập tức thân ảnh biến mất tại trên không trung, hắc lúc này tiến nhập vào bên trong tháp Hạo Thiên.

Trên đại điện bên trong Tháp Hạo Thiên, bây giờ là một mảnh quang mang chói mắt tràn ngập, ở bên trong mười khóa Linh châu Thượng cổ xoay tròn ở trên không, mười khóa Linh châu Thượng cổ tràn ngập linh khí đã đạt đến một trình độ vô cùng khủng bố, linh khí nồng đậm vô cùng, như vạn cân đá hướng về lồng ngực của hắc đề xuống vậy.

- Linh khí thật mạnh mẽ.

Nhạc Thành không nhận được tâm tình kích động, thần sắc nóng bỏng lên, tháp Hạo Thiên là thượng cổ thần khí, bây giờ thượng cổ thần khí ngay tại trong tay của hắc hắc, không nghĩ tới bản thân mình ở thế giới khác còn có phúc duyên kỳ ngộ như vậy, thượng cổ thần khí là bảo vật đủ để tiên Ma giới điên cuồng lên.

Nhìn mười khóa Linh châu Thượng cổ ở đại điện trước mắt, Nhạc Thành giống như nhìn thấy tác phẩm nghệ thuật tuyệt đẹp vậy, trong lòng kích động không thôi, mười khóa Linh châu Thượng cổ, tháp Hạo Thiên lúc này có thể tiến hành chữa trị, thủ đoạn cùng uy lực của tháp Hạo Thiên, cần từng bước chữa trị mới có thể thi triển ra.

- Xuy xuy.

Một cỗ khí tức cường hãn từ Linh châu Thượng cổ thượng cổ không ngừng tràn ngập ra, tao ra ánh sáng chói mắt.

- Đây là...

Nhạc Thành vô cùng kinh ngạc nhìn lại, chỉ thấy lúc này, ngoại trừ Hỏa Linh Châu cùng Kim linh châu ra, tám viên Linh châu khác có một ngọn lửa quỷ dị tràn ngập ra.

Mà ngọn lửa quỷ dị này biến mất, Nhạc Thành cảm giác rõ ràng được, tám viên Linh châu Thượng cổ bị Đấu Thánh cường giả bố trí linh hồn ẩn ký biến mất không thấy đâu nữa. Lúc này linh hồn ẩn ký của Đấu Thánh cường giả biến mất không thấy, có vẻ Linh châu Thượng cổ bị một cỗ lực lượng trực tiếp thanh trừ linh hồn ẩn ký vậy.

Nhạc Thành vốn nghĩ, sau khi rời khỏi Cổ nham tìm một địa phương gần hai tháng để trừ bỏ linh hồn ẩn ký của tám viên Linh châu Thượng cổ này. Mà lúc này những linh hồn phong ấn của Đấu Thánh cường giả kia đã bị thanh trừ rồi.

- Xuy xuy xuy xuy.

Cung điện rất lớn bên trong Tháp Hạo Thiên bắt đầu đung đưa, lúc lắc giống như địa chấn vậy, mười cây rất lớn trước đại điện bên trong tháp Hạo Thiên lắc trái lắc phải đặt, tựa hồ sắp sụp đổ vậy.

- Ao....ao....

Hai con Hoả long khổng lồ từ cột đá xông lên trời, thân thể khổng lồ gầm thét xoay quanh trên không đại điện.

- Ao....ao....

Hai con ngũ trảo kim long màu vàng gầm thét theo Kim linh châu xông ra, lập tức giữa không trung hai Hoả long xoay quanh cùng một chỗ, cùng lúc đó, khí tức bốn con rồng lớn kéo lên, thân hình dài hơn bốn ngàn mét, khí tức trên thân cũng đạt đến một trình độ khủng bố, so với lần trước càng thêm cường hãn.

Và lần này làm cho Nhạc Thành kinh ngạc, chỉ thấy Mộc linh châu, Thuỷ linh châu, Thổ linh châu... tám viên Linh châu Thượng cổ bắt đầu không ngừng run run, trên tám viên Linh châu Thượng cổ làm Nhạc Thành kinh ngạc đó là phóng lên trời tạo thành mười sáu con Cự Long.

Thần thái của mười sáu con Cự Long này cùng Hoả long và Kim Long giống nhau, chỉ là màu sắc không giống mà thôi.

Nhạc Thành xem cẩn thận, bên trong mười sáu con Cự Long, Thuỷ linh châu nhảy ra là màu xanh ngũ trảo cự long, hai con cự long màu xanh mắt giống như hươu nai, đầu giống như còng, mắt giống như thỏ, mình giống như rắn, bụng giống như thận, lân giống như cá, trảo giống như ưng, chưởng giống như hổ, tai giống như ngựa, cùng ngũ trảo kim long và ngũ trảo hoả long thần thái giống nhau, thân thể khổng lồ cũng dài bốn ngàn mét.

Phong Linh châu nhảy ra là hai con ngũ trảo cự long màu xám trắng, Lôi Điện linh là hai con ngũ trảo cự long toàn thân tràn ngập khí tức lôi điện, Thổ linh châu là hai con ngũ trảo cự long màu vàng.

Tóm lại mười sáu con Cự Long có màu sắc khác nhau, nhưng thần thái độc nhất vô nhị, đồng thời trên thân mỗi một con Cự Long đều tràn ngập một cỗ khí tức vô cùng cường hãn, nhiều ngũ trảo cự long như vậy cùng một chỗ, khí tức cường hãn đã đến một tình trạng khủng bố. Bây giờ sợ là Đẩu Thánh cường giả gặp phải một màn như vậy, cảm giác được khí tức cường hãn, cũng bị hù cho chân mềm, khí tức trên thân ngũ trảo cự long, tuyệt đối không phải ma thú bình thường có thể so sánh, cũng chỉ có bản thể Thanh Đồng là Hóa Xà thần thú mới có thể so sánh mà thôi.

Nhạc Thành đánh giá một màn trước mắt, bản thân hắn cũng phải hít một hơi lạnh, trên không bây giờ có hai mươi ngũ trảo cự long, tháp Hạo Thiên hoàn toàn trở thành Long thiên đường rồi.

Bất quá Nhạc Thành biết rõ ngũ trảo cự long bây giờ sử dụng cũng chỉ có bốn con mà thôi, chỉ có Kim linh châu cùng Hỏa Linh Châu đã được luyện hóa, còn những Linh châu khác bây giờ vẫn chưa có luyện hóa, cho nên những Linh châu khác mặc dù ở trong tháp Hạo Thiên, nhưng hắn vẫn chưa thể sử dụng được.

- Ao....ao....

Hai mươi con Cự Long ở trên trên không gầm thét lên, trong tiếng huyết gió tựa hồ như là mừng rỡ vậy.

- Ồ.

Cùng lúc đó mi tâm Nhạc Thành hơi nhíu một cái, bởi vì tại trong thân thể Nhạc Thành, hắn rõ ràng cảm giác được trên người mình Kim Long chỉ thể tựa hồ cùng với hai mươi con Cự Long dẫn dắt vậy, huyết dịch đều có chút nóng bỏng lên.

Nhạc Thành áp chế một chút, mới khiến cho máu của mình bình tĩnh trở lại.

Cùng lúc đó, đại điện tháp Hạo Thiên đang không ngừng đung đưa, bên trong vũ trụ nơi Yêu Huyền cùng Thanh Đồng, Huyền Yêu, Minh Yêu ở dường như trên không mất đi cân đối vậy, không ngừng ngã trái ngã phải, thân hình ở trên không ngã nghiêng không thôi.

Trong lòng bốn người cảm thấy nghi ngờ, không biết ở đây xảy ra chuyện gì, bốn người cũng mơ hồ cảm giác ở đây có một cỗ khí tức vô cùng cường hãn cùng tiếng thú minh gầm thét vậy.

- Ao....ao....

Hai mươi con Cự Long ở trên không trung không ngừng gào thét, trên không là một mảnh sấm sét vang dội, đặc biệt hai con ngũ trảo cự long tràn ngập lôi điện, làm cho người ta sợ hãi không thôi.

Đại điện bên trong Tháp Hạo Thiên vẫn đang kịch liệt chấn động, cùng lúc đó, thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, tâm niệm cùng làm một lượt.

- Ao....ao....

- Ao....ao....

Lập tức hai con ngũ trảo kim long cùng ngũ trảo hỏa long ngẩng đầu gào thét một tiếng, sau đó, thân thể khổng lồ ở giữa không trung quay cuồng mấy lần hướng cột đá đại điện lao đến.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

646. Chương 552: Long Uy.

- Xuy xuy.

Bốn con ngũ trảo cự long hóa thành bốn cái thạch Long xoay quanh hai cây cột đá, lập tức lôi điện lay động có chút ổn định lại.

- Ao....ao....

Còn lại mười sáu con Cự Long ở giữa không trung tựa hồ mê mang vậy, thời gian này không biết nên đi nơi nào, tựa hồ là rời đi khỏi tháp Hạo Thiên đã rất lâu, mười sáu con Cự Long gào thét mấy tiếng, sau đó như nhớ lại chút gì vậy từ từ hướng những cột đá kia lao đến.

- Ao....ao....

Hai viên Thủy linh châu biến thành hai con ngũ trảo cự long màu xanh hưng phấn gầm thét xoay quanh một cây cột đá, mà trên cây cột đá cũng mang theo một tia màu xanh.

- Ao....ao....

Với hai con ngũ trảo cự long màu xanh xoay quanh cây cột đá, sau đó, mười bốn con ngũ trảo cự long cũng phân biệt rơi vào bảy cây cột đá rất lớn, hơn mười con Cự Long ngay tại trước thân Nhạc Thành không xa cuộn cuộn xoay quanh cột đá, khí tức cường hãn làm cho Nhạc Thành vô cùng chấn động.

Với mười cây cột đá được hai mươi con ngũ trảo cự long xoay quanh, đại điện tháp Hạo Thiên cũng khôi phục vững vàng.

- U u.

Bỗng dưng, với tất cả ngũ trảo cự long xoay quanh cột đá, lúc đó, một luồng khí rung động từ đại điện tháp Hạo Thiên khuếch tán ra bốn phía, lập tức cả tháp Hạo Thiên linh khí tiếp tục kéo lên.

- Sưu sưu sưu.

- Vèo.

Chục tiếng xé gió vang lên, chục đường ánh sáng vượt qua trước mắt Nhạc Thành, gần chục đường ánh sáng phân biệt rơi vào mười cây cột đá.

- Từ hôm nay trở đi, toàn lực luyện hóa tám viên Linh châu Thượng cổ còn lại, Tiên Ma giới, ta nhất định sẽ trở về.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trong ánh mắt lộ ra kiên nghị.

- Hảo, linh khí nồng đậm, thật là khủng bố rồi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, cảm giác bây giờ bên trong tháp Hạo Thiên linh khí nồng đậm, Nhạc Thành nghĩ muốn ở bên trong tháp Hạo Thiên hảo hảo bế quan ba năm, năm năm, nhưng bây giờ mình còn có chút sự tình chưa có xử lý xong, muốn bế quan cũng không có thời gian. Nhạc Thiên lão tổ chỉ có hai năm rưỡi thời gian, nếu không chuẩn bị xong, Nhạc Thiên lão tổ thật sự không thể tồn tại.

Còn có Hắc Âm Thần điện, mình đến Huyền Thiên nội lục kỳ thật vì hai điều, thứ nhất là tìm kiếm chín viên Linh châu Thượng cổ, bây giờ chuyện thứ nhất đã hoàn thành, còn lại việc thứ hai là muốn nhờ tận gốc Hắc Âm Thần điện.

- Xem ra mình chưa thể bế quan tu luyện được, nhưng mình có tháp Hạo Thiên bên linh khí nồng đậm, mình chỉ cần siêng năng tu luyện, thực lực đạt đến lục giai Tán tiên cũng không mất bao lâu.

- Nên ra khỏi đây thôi, đã qua một ngày, hôm nay là ngày cổ động mở ra.

Nhạc Thành thì thầm, lập tức tâm niệm vờ động, Nhạc Thành xuất hiện ở trong không gian cổ đông, thần thức tản ra.

Trong tay thủ ấn đánh tới, tháp Hạo Thiên tiến nhập bên trong mi tâm Nhạc Thành.

- Thu.

Nhạc Thành mỉm cười quát nhẹ, thần thức bốn phía liên biến mất không thấy, lập tức thanh mang quỷ dị quay lại bên trong mi tâm Nhạc Thành.

- Vèo.

Nhạc Thành lập tức quay lại, đám người Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi đang ở trên bệ đá, bây giờ bốn người nhìn thấy Nhạc Thành cũng chưa lấy lại được tinh thần.

- Nhạc Thành, chàng đã thu toàn bộ chín viên linh châu sao?

Tôn Thi Thi kinh ngạc hỏi.

- Nhạc Thành, là có chuyện gì xảy ra, chàng có thể nói cho ta biết hay không.

Đông Phương Lạc Nhan kinh ngạc nhìn Nhạc Thành hỏi.

Nhạc Siêu cũng có rất nhiều vấn đề hỏi, nhưng lại không dám tùy tiện hỏi tộc trưởng.

- Thi Thi, Lạc Nhan, chuyện tình những viên linh châu kia ta cũng vô pháp nói rõ ràng, nhưng chính ta có thể nói cho các người biết, những linh châu kia vốn không phải là bảo vật của các tộc, những linh châu kia từ góc độ nào mà nói chính là của ta, ta phải thu trở về mới được, các người đã nhìn hết thấy, những chuyện các người đã từng gặp chung không được nói ra, nếu không, có không ít phiền toái.

Nhạc Thành thần sắc ngưng trọng nhìn đám người Đông Phương Lạc Nhan nói.

- Hảo, ta đáp ứng chàng, tuyệt đối sẽ không nói, bất quá linh châu là bảo vật trong tộc, điều này ta xin lỗi tộc trưởng...

Đông Phương Lạc Nhan mâu thuẫn nói.

- Linh châu ảnh hưởng đối với các tộc ta biết, cho nên các người yên tâm, tại thời điểm phù hợp lúc đó ta sẽ đưa cho tộc các người một phần đại lễ, phần đại lễ này tuyệt đối so với linh châu còn lớn hơn.

Nhạc Thành nhìn Đông Phương Lạc Nhan nói.

Nhạc Thành tự nhiên biết rõ linh châu đối với các tộc ảnh hưởng như thế nào, công hiệu linh châu là phụ trợ cho người của các tộc tu luyện, điểm này Nhạc Thành muốn làm cũng không phải khó, bây giờ cũng có thể làm được. Nhưng bây giờ cũng không phải lúc, nhìn vào Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi, Nhạc Thành rất muốn đền bù tổn thất cho tam tộc, về phần Thú tộc, Nhạc Thành mặc kệ.

- Ta tin tưởng chàng.

Đông Phương Lạc Nhan nhìn Nhạc Thành trả lời.

- Ta cũng vậy tin tưởng chàng có thể làm được, yên tâm đi, chuyện này ta tuyệt đối không nói ra.

Tôn Thi Thi kiên nghị nói.

- Tộc trưởng, người của Nhạc gia hỏi, ta.....

Nhạc Siêu nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Cũng không thể nói, ai cũng như nhau.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Siêu từ từ nói.

- Vâng tộc trưởng, đánh chết ta cũng không nói.

Nhạc Siêu nhìn Nhạc Thành cam đoan nói.

- Nhạc Thành, thời gian cũng còn không nhiều lắm, cổ động sắp mở ra, chúng hãy đến lối ra đi.

Yến Hiểu Kỳ nhìn Nhạc Thành nói.

- Ủ, chúng ta đến lối ra thôi.

Nhạc Thành nói, nhưng trong lòng thì có chút bận tâm, không biết những Đấu Thánh cường giả kia có biết hay không, bây giờ Linh châu Thượng cổ đã bị mình thu vào bên trong tháp Hạo Thiên, nếu như bọn họ hỏi, cũng không có chứng cứ, mình tuyệt không thừa nhận là được rồi, nếu như bọn họ muốn dùng sức mạnh, mình cũng không sợ.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

647. Chương 553: Thật Đúng Là Đủ Ngạo Mạn (1).

Ít nhất Nhạc gia, Vũ Văn gia chắc không đối phó với mình, thật sự là nếu không thể, cùng lắm là trốn vào bên trong tháp Hạo Thiên, Đấu Thánh cường giả cũng không thể làm gì được mình, đến lúc đó mình ở bên trong tháp Hạo Thiên tu luyện năm năm, ba năm, đến lúc đó đạt đến Đại Thừa kỳ, là có thể ra, đến lúc đó gặp phải thập tinh Đấu Thánh cường giả, cũng có thể giết.

- Sưu sưu sưu.

- Vèo.

Mọi người thông thả đi trong thông đạo, trong không gian phi hành Nhạc Thành không khỏi cẩn thận nhìn chung quanh, tựa hồ là trong đầu nghĩ tới điểm gì đó, lập tức bắt đầu suy nghĩ.

Mơ hồ Nhạc Thành nghĩ đến bên trong cổ động tựa hồ có tuyệt đại bí mật, nhưng mà không nhìn ra, có lẽ về sau có cơ hội còn có thể đến đây. Đến lúc đó mới hảo hảo điều tra tất cả.

Sau một giờ, đám người Nhạc Thành mới đến chỗ tiến vào cổ động, bây giờ cửa động vẫn bị phong kín.

Thừa dịp cửa đá còn chưa có mở ra, Nhạc Thành đánh giá cẩn thận chung quanh, bây giờ mọi người đứng ở đây, bốn phía bóng loáng như gương, chất liệu bốn phía thoát nhìn là bằng đá, Nhạc Thành vuốt ve phát hiện chất liệu này hẳn chưa từng nhìn thấy.

Vuốt ve chất liệu thạch bích bốn phía, Nhạc Thành phát hiện chất liệu thạch bích mơ có một cỗ nhiệt khí, tựa hồ là một loại đan dược ra lò vậy.

Cùng lúc Nhạc Thành đang dò xét thạch bích bốn phía, hẳn cũng không biết tại bên ngoài cửa đá, mười vị Đấu Thánh cường giả bây giờ ở bên ngoài cửa đá chờ mong, khuôn mặt mười người có chút khó xem, trong

lòng của mỗi người đều lo lắng không thôi, nếu Linh châu Thượng cổ biến mất, bọn họ trở về làm sao bàn giao đây.

- Âm âm.

Một tiếng vang lên, trước mắt cửa đá phong kín từ từ chấn động.

Nhạc Thành sắc mặt hơi biến, cửa đá đã bắt đầu mở ra, không biết mười vị Đẩu Thánh cường giả có ở bên ngoài chờ mình không, Nhạc Thành ở bên trong không có nhìn thấy mười tên Đẩu Thánh cường giả, cũng không thể suy đoán được mười tên Đẩu Thánh cường giả ở chỗ nào.

- Kết.

Cửa đá từ từ mở ra, ánh sáng bắn vào, lập tức năm người Nhạc Thành, Yến Hiểu Kỳ nhanh chóng nhảy ra khỏi thạch động.

Năm người ở trong thạch động vừa ra, tất cả Đẩu Thánh cường giả đều đưa ánh mắt nhìn về phía năm người, hai mươi đạo ánh mắt nhìn năm người nhìn qua, mười vị Đẩu Thánh cường giả đầu tiên nhìn xem năm người thực lực tăng cường bao nhiêu.

Mọi người sau khi nhìn thấy Yến Hiểu Kỳ, thần sắc biến hóa, mà ngay cả Vũ Văn Nam cũng mừng rỡ vô cùng, hẳn tự nhiên có thể nhìn ra khí tức trên thân Yến Hiểu Kỳ bây giờ đã là Ma pháp sư cấp tám hậu kỳ đỉnh cao, tuyệt đối chống lại thập tinh Đẩu tôn, khoảng cách Ma pháp sư cấp chín chỉ một bước, việc này cũng đơn giản, có thể tiếp nhận từ đường tẩy lễ, muốn đột phá đến Đẩu Thánh hoặc là Ma pháp sư cấp chín chắc chắn tuyệt đối.

Thực lực Ma pháp sư cấp tám hậu kỳ đỉnh cao, cũng đại biểu cho Vũ Văn gia không lâu sau có thêm một Ma pháp sư cấp chín, cũng tương đương với Đẩu Thánh cường giả. Tứ đại Thú tộc Hồ Du, Long Nhất, Minh Vương, Hắc Ám Thần điện Thanh Ma, Hoàng Ma sắc mặt đại biến.

Sau đó tất cả mọi người cuối cùng nhìn về phía Nhạc Thành, đều có chút nghi hoặc, trên thân Nhạc Thành rõ ràng có một cỗ khí tức cường hãn, nhưng tất cả Đẩu Thánh cường giả cũng không thể nhìn ra được thực lực của Nhạc Thành, cho nên đám Đẩu Thánh cường giả nghi hoặc không thôi.

- Ken kết.

Nhưng vào lúc này, cửa đá cũng từ từ đóng lại, lập tức phong kín cửa động.

- Hiểu Kỳ, người ở trong động có nhìn thấy linh châu hay không?

Vũ Văn Nam nhìn Yến Hiểu Kỳ hỏi, thần sắc sốt ruột không thôi.

- Nam trưởng lão, linh châu không phải ở trong tay người sao, ta không có nhìn thấy.

Yến Hiểu Kỳ trả lời.

- Lạc Nhan, người mau nói cho ta biết, người ở trong động có nhìn thấy linh châu hay không.

Hoàng Vũ sốt ruột nhìn Đông Phương Lạc Nhan hỏi.

- Thi Thi, người mau nói cho ta biết, người có nhìn thấy linh châu hay không.

Tôn Lạc khẩn trương nhìn Tôn Thi Thi hỏi.

- Không có, trong động không có cái gì, ta cũng không thấy linh châu?

Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra.

- Nói như vậy, Nhạc Thành, người cũng không nhìn thấy Nhạc gia linh châu sao?

Về mặt Nhạc Dao tái nhợt nhìn Nhạc Thành hỏi, thần sắc hoàn toàn không ôm bất cứ hy vọng nào, đúng là các nàng ba người cũng không có nhìn thấy, Nhạc Thành đương nhiên cũng không nhìn thấy rồi.

Nhạc Dao vốn cao hứng, Nhạc gia lần này có hai người tiếp nhận từ đường tẩy lễ, đây chính là sự tình chưa từng thấy, nếu không xuất hiện linh châu chuyện tình, Nhạc Dao cao hứng vô cùng.

Các vị Đẩu Thánh cường giả vốn dự định sau khi cửa đá mở ra tiến vào điều tra, nhưng mà cửa đá đóng cửa thì mười năm nữa mới mở ra, mà trọng yếu nhất mỗi lần mở ra cổ động phải có chín viên linh châu, bây giờ không có chín viên linh châu, lần sau cũng vô pháp mở ra cổ động, mọi người cũng bị vây hãm chết ở bên trong.

- Ta không có nhìn thấy, Nhạc Dao trưởng lão, chẳng lẽ là Linh châu trong tộc bị mất hay sao.

Nhạc Thành kinh ngạc nói, trong lòng Nhạc Thành tự nhiên là biết rõ linh châu ở đâu, bởi vì lúc này linh châu đang ở trong tháp Hạo Thiên.

Nhạc Thành biết rõ còn hỏi, chỉ là muốn biết rõ mấy vị Đẩu Thánh cường giả này biết bao nhiêu mà thôi, có thể hoài nghi trên người của mình hay không.

- Linh châu không thấy, ta lúc trước còn bố trí linh hồn ẩn ký, nhưng mà liên hệ không được, linh châu quý dị biến mất.

Nhạc Dao bất đắc dĩ chán chường nói, thần sắc uể oải. Linh châu không thấy, trở về Nhạc gia không thể báo cáo kết quả công tác, Nhạc Dao đồng thời cũng biết, Nhạc gia linh châu kỳ thật đã là vật của Nhạc Thành, nhưng Nhạc Thành là Nhạc gia tộc trưởng, linh châu là của Nhạc gia.

Thần sắc Nhạc Thành có chút biến đổi, cố ý nặn ra một tia kinh ngạc, nói:

- Nhạc Dao trưởng lão, tại sao có thể như vậy, chẳng lẽ tất cả linh châu cũng không trông thấy, có phải bị người gian lận không.

Trong lòng Nhạc Thành lúc này thầm cười, xem ra, mười tên Đẩu Thánh cường giả cũng không biết nhiều lắm.

- Tiểu tử, có lẽ các ngươi ra tay, các ngươi thành thật khai báo, linh châu có phải ở trên thân các ngươi không.

Viễn cổ Minh Xà tộc Minh Vương hung hăng nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành nhìn Minh Vương, sắc mặt hơi trầm xuống.

- Minh Vương, Nhạc gia tộc trưởng của ta há để cho người hô to gọi nhỏ sao, người tốt nhất xem thân phận của người.

Nhạc Thành đang muốn nói cái gì, lúc đó Nhạc Siêu ở một bên nhìn Minh Vương la lớn.

Lúc bình thường, Nhạc Siêu ở trước mặt Đẩu Thánh cường giả cũng không dám nói càn như vậy, nhưng bây giờ không giống, trong tộc có Nhạc Dao trưởng lão, Nhạc Siêu cũng không e ngại Minh Vương.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

648. Chương 553: Thật Đúng Là Đủ Ngạo Mạn (2).

Nhạc Siêu nhìn Minh Vương mắng lớn, tất cả mọi người nhìn Nhạc Siêu chăm chú, Minh Vương là Đẩu Thánh cường giả, Nhạc Siêu lục tinh Đẩu tôn mà thôi, hấn dám nhìn Minh Vương hét lớn, làm cho mọi người kinh ngạc vô cùng.

Nhạc Thành cũng không khỏi kinh ngạc, xem ra Nhạc Siêu vẫn có đảm lượng, không khỏi quay đầu tán thưởng một chút.

- Hảo hảo, một Nhạc gia tiểu bối cũng dám hô to gọi nhỏ, xem ra ta muốn thay Nhạc gia hảo hảo quản giáo đám hậu bối một chút.

Minh Vương lãnh ý tràn ngập, một cỗ khí tức mạnh mẽ bắt đầu tràn ngập.

Minh Vương vốn vì chuyện linh châu mà tâm tình không tĩnh táo, lúc này thấy một cái lực tinh Đấu tôn nho nhỏ cũng dám vô lễ với hắn, đột nhiên trong lòng giận dữ, hung hăng nhìn Nhạc Siêu.

- Hừ, người gọi là Minh Vương có phải không, người của Nhạc gia muốn giáo huấn cũng không đến lân người, người tốt nhất an phận một chút, nếu không ta cũng không khách khí.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, một cổ lãnh ý đối chọi gay gắt.

Bây giờ Nhạc Thành đã đột phá đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ đỉnh cao, cộng thêm ba loại thiên phú, Nhạc Thành đối với một nhất tinh Đấu thánh cũng không có bất kỳ e sợ, nếu muốn động thủ mà nói cũng có thể chống lại. Mà lúc này cũng là lúc thử xem thực lực mình bây giờ đến trình độ nào, có thể chống lại nhất tinh Đấu Thánh không.

Khẩu khí Nhạc Siêu, cộng thêm khẩu khí Nhạc Thành, Vũ Văn Nam, Trần Xuân, Tôn Lạc, Hoàng Vũ sắc mặt thay đổi, Nhạc gia hậu bối bây giờ chẳng lẽ quá kiêu ngạo như vậy hay sao, mặc dù mọi người biết rõ Nhạc Thành là Nhạc gia tộc trưởng, nhưng Nhạc Thành cũng chỉ là một hậu bối Nhạc gia mà thôi, Nhạc gia tộc trưởng, kỳ thật cũng không đại biểu được nhiều.

Nhạc Dao bây giờ còn chưa phục hồi tinh thần lại, trong lòng biểu lộ có một tia quái dị, hắn cũng không ngờ, Nhạc Thành, Nhạc Siêu kiêu ngạo như vậy, khẩu khí so với hắn còn lớn hơn.

- Đối với ta không khách khí sao, hảo, tiểu tử, người đối với ta không khách khí, người làm đi, Minh Vương hôm nay tiếp nhận, ta muốn nhìn Nhạc gia hậu bối giỏi đến cỡ nào.

Minh Vương hung hăng nhìn Nhạc Thành, trên mặt có chút chần chờ, một người đường đường Đấu Thánh cường giả liên tục so với hai người hậu bối, quả thực mất hết thể diện.

- Hừ, Minh Vương, ta còn không đem viễn cổ Minh Xà tộc trong mắt, trong mắt ta viễn cổ Minh Xà tộc là con rắn chết mà thôi.

Nhạc Thành nhìn Minh Vương nói, thần sắc lãnh ý vô cùng, không sợ nửa phần.

Bây giờ Nhạc Thành thật sự muốn cùng Minh Vương động thủ một phen, cũng muốn biết rõ thực lực Đấu Thánh cường giả cùng ba loại thiên phú của mình như thế nào, lấy Minh Vương làm thí nghiệm là lựa chọn tốt nhất, dù sao Minh Vương cũng chỉ là một tinh đấu Thánh, nếu như không địch lại, cũng không có nguy hiểm gì.

Với câu nói trong miệng Nhạc Thành, năm người Vũ Văn Nam, Tôn Lạc, Trần Xuân, Hoàng Vũ, Nhạc Dao càng thêm kinh ngạc, bây giờ trong lòng năm vị Đấu Thánh cường giả cũng có một ý niệm, bọn họ cho rằng, Nhạc Thành thật là ngạo mạn.

Bốn người Long Nhất, Hồ Du, Thanh Ma, Hoàng Ma nhìn chăm chú Nhạc Thành, thần sắc cũng biến đổi, bọn họ cũng không nghĩ tới tiểu tử này thật là cuồng ngạo, dám khiêu khích một Đấu Thánh cường giả như vậy, nếu đối thành bọn họ, chỉ sợ là không nhận được hảo hảo giáo huấn một phen.

- Tiểu tử, Minh Vương ta hôm nay không giáo huấn ngươi không được.

Minh Vương rất cực không nhận được, quả thực hai bàn tay không ngừng bóp vào nhau, nếu hắn không giáo huấn Nhạc Thành, về sau đi ra ngoài cũng sẽ bị người chê cười đến chết mất.

- Minh Vương, người khi dễ tộc trưởng của ta là có ý gì, có bản lĩnh thì đấu với ta đi.

Nhạc Dao đã sớm dự phòng Minh Vương ra tay, bây giờ thân ảnh tạo thành một đạo tàn ảnh ngăn đón về phía trước thân Nhạc Thành.

Nhạc Dao tự nhiên là không để cho Nhạc Thành đi đón công kích của Minh Vương, Nhạc Dao mặc dù biết rõ thực lực Nhạc Thành không thấp, đồng thời thủ đoạn quỷ dị cũng không ít, nhưng Nhạc Thành dù thế nào cũng không phải là đối thủ của Đấu Thánh cường giả.

- Nhạc Dao lui ra phía sau đi, hôm nay ta muốn giáo huấn con rắn chết này.

Đang lao về phía trước mặt Nhạc Thành, Nhạc Dao cấp tốc lao đến, nhưng có một đạo thân ảnh màu đen tốc độ so với Nhạc Dao càng nhanh hơn ngăn ở trước thân Nhạc Dao, tốc độ này làm cho Nhạc Dao cảm thấy không bằng.

- Toàn Phong trầm.

Thân ảnh Nhạc Thành chớp động chắn trước người Nhạc Dao, lập tức xuất hiện ở phía trước Minh Vương, trong tay đánh ra một mảnh loan nguyệt, lập tức đánh về phía Minh Vương.

Đồng thời, thần sắc Nhạc Thành ngưng trọng vài phần, lần đầu tiên đối mặt với Đấu Thánh cường giả siêu cấp, trong lòng hẳn cũng có chút lo lắng, nếu bây giờ mình có thể đột phá đến Hợp Thể Kỳ, Nhạc Thành hoàn toàn không cần lo lắng đến Minh Vương.

Khuôn mặt Minh Vương bây giờ có chút khó coi, hẳn nhìn về phía Nhạc Thành, trong mắt tràn ngập lãnh ý, trong tay lực lượng mạnh mẽ đánh ra, Minh Vương có dự định đánh trọng thương Nhạc Thành, nhưng giết Nhạc Thành, Minh Vương có chút do dự, mặc dù là cùng tứ đại nhân tộc khó tranh đấu, nhưng lần này trở về, phỏng chừng tứ đại nhân tộc cùng Tứ đại Thú tộc sẽ quyết liệt với nhau.

Nhưng nếu lúc này hẳn giết Nhạc gia tộc trưởng, thì phiền toái, tương lai Nhạc gia cùng tứ đại nhân tộc kết hợp, thì lúc đó tứ đại nhân tộc cũng không dễ yên cho viễn cổ Minh Xà tộc, trận đầu đại chiến không cách nào tránh khỏi.

Nhạc Dao bị Nhạc Thành ngăn ở phía sau, hơi sững sờ một chút, Nhạc Thành lao về phía Minh Vương, lúc này hẳn không thể kịp ngăn cản Minh Vương nữa rồi.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn, bọn họ không nghĩ tới Nhạc Thành lao về phía Minh Vương, chẳng lẽ Nhạc Thành sau khi tiếp nhận từ đường tẩy lễ mà choáng váng u mê sao, Minh Vương là Đấu Thánh cường giả, không phải Đấu tôn có thể tiếp nhận được, cho dù mười người thập tinh Đấu tôn đỉnh cao cũng vô pháp cùng một nhất tinh Đấu Thánh đối chiêu, bọn họ đều là Đấu Thánh cường giả, bọn họ rõ ràng nhất tinh Đấu Thánh so với Đấu tôn khác nhau như thế nào. Đấu Thánh cùng Đấu tôn khác biệt nghe thì không là cái gì, nhưng tuyệt đối là cùng trời cùng đất.

Bây giờ Nhạc Thành cùng Đấu Thánh động thủ, chẳng lẽ là hẳn muốn tìm cái chết sao, Vũ Văn Nam muốn ra tay cũng không kịp, Nhạc Thành là con rể Vũ Văn gia, hẳn không hy vọng Nhạc Thành gặp chuyện không may.

Chỉ có Long Nhất, Hồ Du, Thanh Ma, Hoàng Ma trên mặt lộ ra mỉm cười, bọn họ cảm thấy trong lòng mừng rỡ khi nhìn thấy người của Nhạc gia xấu mặt.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

649. Chương 554: Mười Thành Kim Long Chi Thể.

Bây giờ bốn người Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Siêu, Tôn Thi Thi, Đông Phương Lạc Nhan cũng lo lắng cho Nhạc Thành, nhưng bốn người cũng hiểu rõ, Nhạc Thành không phải là loại người lỗ mãng, nếu Nhạc Thành chủ động động thủ, thì chắc là đã nắm chắc.

Mọi người ở đây có ánh mắt phức tạp, Toàn Phong trầm của Nhạc Thành va chạm vào công kích của Minh Vương.

- Xuy xuy.

Một lực lượng rung động kích tán ra, lập tức khe không gian trực tiếp bị vỡ ra, không gian luồng khí rung động áp súc ngưng tụ, một cỗ khí tức cường hãn tràn ngập ra.

- Phanh.

Một tiếng trầm đục vang lên, lập tức một tiếng nổ kinh thiên động địa như là sấm sét giữa trời quang bạo phá ra, chỉ là tiếng phá hủy rất lớn kích tán, tất cả lực lượng cũng bị triệt tiêu, còn lại lực lượng đẩy lui hai người về phía sau.

Đấu Thánh cường giả có thể kiểm soát lực lượng của mình một cách hoàn mỹ, không để cho lực lượng của mình có chút lãng phí, trình độ này Đấu Thánh cùng Đấu tôn khác nhau, đồng thời, lực lượng Đấu Thánh cũng mạnh mẽ hơn nhiều lần.

Thân hình Nhạc Thành bị đẩy lui mấy mét, thân hình Minh Vương thì bị đẩy lui mấy bước, tình huống này nhìn ra thì Nhạc Thành chưa chiếm được thượng phong.

Nhưng bây giờ, tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, ánh mắt vô cùng phức tạp, Nhạc Thành đúng là tiếp nhận được một chiêu của Minh Vương, hơn nữa không việc gì, điều này làm cho tất cả mọi người nhìn bằng con mắt khác.

Nhưng sự thật là như thế, mọi người đã thấy Nhạc Thành tiếp nhận Minh Vương một chiêu rồi.

- Đấu Thánh cường giả, quả nhiên là mạnh mẽ, nhưng cũng chỉ trong tưởng tượng của ta mà thôi.

Nhạc Thành thì thào nói, mặc dù va chạm một đòn vừa rồi, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, hơn nữa đối phương cũng chưa dùng toàn lực, nhưng mà Nhạc Thành rõ ràng, bản thân hắn cũng chưa dùng toàn lực, tam đại thiên phú công kích, kiếm Âm Ảnh, kiếm Âm Dương, còn có phân thân, cũng chưa có sử dụng, xem ra, bản thân hắn đạt tới thực lực Phân Thân Kỳ hậu kỳ đỉnh cao, đã có thể đối phó được nhất tinh Đấu Thánh rồi.

Khuôn mặt Minh Vương lúc này khó nhìn vô cùng, hắn là người nhìn tình huống rõ ràng nhất, người có đủ thực lực cùng hắn chính diện chống lại, Minh Vương mở to hai mắt kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, chẳng lẽ tiểu tử này đột phá đến Đấu Thánh sao, không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng.

- Viễn cổ Minh Xà tộc, chẳng lẽ cũng chỉ có chút bổn sự này sao, thật làm cho ta thất vọng.

Nhạc Thành mặc dù rơi vào hạ phong, nhưng lời nói trong miệng cũng luôn gay gắt vô cùng, hắn đã kiểm tra xong thực lực Minh Vương, Nhạc Thành đối chiếu với chính mình càng thêm nắm chắc, trước mắt hắn chỉ là một nhất tinh Đấu Thánh mà thôi, căn bản không cần lo lắng.

- Tiểu tử, ta xem ngươi còn cuồng ngạo như thế nào nữa.

Về mặt của Minh Vương nổi giận, trước mặt nhiều người như vậy mà một cái tiểu tử không thể nắm bắt, về sau truyền ra ngoài, đó chính là một trò cười, Minh Vương bây giờ bắt đầu mất đi lý trí.

Một cổ cường hãn khí từ trên thân Minh Vương chuyển động, bên trong khí tức này xen lẫn một tia quỷ dị, Nhạc Thành nhìn thấy khe chau mày, Minh Vương lúc này muốn động thủ thật sự rồi.

- Thật không, coi như là ta cuồng ngạo, ngươi có làm khó dễ được ta không.

Thần sắc Nhạc Thành trầm xuống, lập tức nở nụ cười quỷ dị.

- Kim Long chi thể.

Trong miệng Nhạc Thành la lên, tâm niệm vừa động, lập tức trên thân toát ra một cỗ khí tức cường hãn.

- Ken kết.

Tam sắc long lân thật đầy xuất hiện ở trên thân Nhạc Thành, long lân dày đặc hoàn toàn hợp thành chiến giáp Kim Long, tam sắc chiến giáp xuất hiện ở trong mắt mọi người, lúc này xuất hiện một cỗ khí tức ngập trời.

- Đây là... Là mười thành Kim Long chi thể, là mười thành Kim Long chi thể.

Nhạc Dao sắc mặt kích động vô cùng, trong miệng nói còn run rẩy lên, đây là mười thành Kim Long chi thể, trong máu của hắn đã bắt đầu sôi trào, trên thân Nhạc Thành, có một cỗ huyết mạch uy áp vô hình làm cho hắn có phải thủ phục cúng bái, đây là linh hồn huyết mạch uy áp, chỉ cần là người của Nhạc gia, trên thân chảy dòng máu đấu để Nhạc gia long mạch, khi cảm giác được một cỗ khí tức, sẽ run sợ, sợ run sợ này đến từ sâu trong linh hồn.

- Két.

Nhạc Dao cần bản không thể khống chế được mình, bỗng dưng quỳ xuống, uy áp trên thân huyết mạch Nhạc Thành làm cho hắn thực lực nhất tinh Đấu Thánh cũng vô pháp chống lại, mà trong mắt Nhạc Dao lúc này phần khởi vô cùng, mười thành Kim Long chi thể, Nhạc gia rốt cục cũng đã xuất hiện rồi, từ trước đến nay ngoại trừ tiên tổ có được mười thành huyết mạch, mười thành đấu đế huyết mạch, đó là truyền thuyết. Nhạc Thiên lão tổ đã từng nói qua, nếu Nhạc gia có thể xuất hiện một người có mười thành huyết mạch, Hắc Âm Thần điện không còn đáng sợ nữa.

- Mười thành Kim Long chi thể.

Vũ Văn Nam cùng Hoàng Vũ, Tôn Lạc, Trần Xuân sắc mặt hơi biến, cảm giác được khí tức trên thân Nhạc Thành bây giờ, làm cho bọn họ đều cảm thấy run sợ, sau khi nhìn thấy phản ứng của Nhạc Dao, bọn họ đều đoán được Nhạc Thành có lẽ đã đến đến mười thành Kim Long chi thể trong truyền thuyết của Nhạc gia rồi.

- Nhạc gia lần này buồn bán có lời rồi.

Vũ Văn Nam cùng Tôn Lạc lẩm bẩm nói, trong mắt cũng nóng bỏng lên, nếu trong tộc bọn họ cũng xuất hiện tộc nhân có mười thành huyết mạch thì thật là tốt biết bao.

Đối với Kim Long chi thể trên thân Nhạc Thành, Vũ Văn Nam cùng Trần Xuân không khỏi nhìn lại, bọn họ cảm thấy có gì đó quen thuộc, nhưng mà không nhận ra.

Bốn người Thanh Ma, Hoàng Ma, Hồ Du, Long Nhất sắc mặt khó nhìn, thậm chí là kinh khủng, Nhạc gia đã xuất hiện người có mười thành huyết mạch, đây là tin dữ của Hắc Âm Thần điện và Tứ đại Thú tộc.

Trên mặt Minh Vương bây giờ run rẩy không ngừng, sau khi nhìn thấy Kim Long chi thể trên thân Nhạc Thành, sắc mặt lúc đầu kinh ngạc vô cùng, lúc này đổi thành sát ý ngập trời, bây giờ chưa diệt trừ được tiểu tử này, về sau càng thêm phiền toái, lúc này là cơ hội diệt trừ tai họa trước mắt tốt nhất, Tứ đại Thú tộc cùng tứ đại nhân tộc đã sứt mẻ với nhau, kẻ này mà chưa trừ diệt, sau này Tứ đại Thú tộc gặp phải vô tận phiền toái.

- Muốn xuống tay sao, ta đây muốn giết ngươi, ta lúc này thay cho Yêu Huyền tám cánh linh mãng nhất tộc báo thù.

Trong mắt Nhạc Thành sát ý chợt lóe lên, lúc này đánh giết Minh Vương Nhạc Thành đã sớm tính ở trong lòng, nếu Minh Vương không giết, sau này Huyền Yêu cùng Minh Yêu hai người quay lại viễn cổ Minh Xà tộc cũng dễ dàng xuất hiện sơ hở, nếu Minh Vương hôm nay bị giết mà nói, hai người Minh Yêu cùng Huyền Yêu quay lại viễn cổ Minh Xà tộc không thể có sơ hở, vì tương lai của Yêu Huyền, Nhạc Thành tuyệt đối không bỏ qua.

Trong tâm Nhạc Thành nổi lên sát ý, cũng là nhìn vào thực lực của mình cùng thiên phú mà nói, hoàn toàn có khả năng giết chết Minh Vương, nếu thực lực xê xích nhiều, Nhạc Thành tự nhiên không có dự định này.

Lúc này có một mảnh thanh mang nồng đậm từ quanh thân Minh Vương tuôn ra, ngay lập tức thân hình Minh Vương biến mất tại chỗ, cả người tung ra một chương ấn rất lớn công kích về phía Nhạc Thành, chương ấn phạm vi mấy chục thước làm cho không gian chấn động, xuất hiện ở dưới chân Nhạc Thành.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

650. Chương 555: Giết Minh Vương (1).

Chỉ là lúc này thân ảnh Nhạc Thành biến mất tại chỗ, chương ấn đánh vào một đạo tàn ảnh Nhạc Thành lưu lại, xuyên thấu qua.

Mà lúc này thân hình Nhạc Thành lúc lắc, thân ảnh ở giữa không trung giống như là cầu vồng vậy, xuất hiện ở sau lưng Minh Vương, tốc độ nhanh vô cùng, ngay cả đám Đấu Thánh cường giả đều có chút hoa mắt lên.

- Kiểm Ám Ảnh.

Ba đường màu vàng sáng quay vòng xung quanh từ sau lưng Minh Vương đâm tới, ba đường màu vàng sáng quay vòng xuyên thấu qua, ngay chớp mắt đã đến sau lưng Minh Vương rồi.

- Minh Xà Bàn Lĩnh.

Minh Vương sắc mặt thay đổi, sau đó la lên, lập tức thân hình nhanh chóng lùi lại, trước thân một mảnh thanh mang tuôn ra, chung quanh 5000m bao phủ một mảnh thanh mang, bên trong thanh mang tựa hồ có mấy đạo hư ảo Viễn cổ Minh Xà gào thét hướng Nhạc Thành công kích đến, khí tức cường hãn làm cho gió mây thay màu.

- Không xong rồi, Nhạc Thành chú ý.

Nhạc Dao sắc mặt thay đổi, đám người Vũ Văn Nam, Tôn Lạc sắc mặt trầm xuống, không nghĩ tới Minh Vương vừa lên tay đã đánh ra đấu kỹ bậc này, đó là viễn cổ Minh Xà tộc đấu kỹ tối cường, so với viễn cổ Minh Xà tộc thiên phú công kích cũng không kém mấy.

Minh Xà Bàn Lĩnh, viễn cổ Minh Xà tộc đấu kỹ tối cường, nếu nói về đẳng cấp đấu kỹ mà nói, đó là Thiên cấp cao cấp đấu kỹ. Chỗ kinh khủng nhất của đấu kỹ này chính là vì viễn cổ Minh Xà tộc sáng chế, bên trong ẩn chứa viễn cổ Minh Xà tộc thiên phú công kích, đây mới là chỗ đáng sợ nhất.

- Xuy xuy.

Ba đường màu vàng sáng quay vòng bị một mảnh thanh mang bao trùm, tựa hồ dây dưa với nhau vậy, ba đường màu vàng sáng quay vòng lúc này không thể tiến lên nửa phần, cũng đủ để chứng minh thực lực Minh Vương cao cường như thế nào rồi.

- Tiểu tử, chết đi, Đấu Thánh cường giả không phải người có thể chống lại được, bây giờ ai cũng không cứu được người.

Minh Vương âm lệ cười, thanh mang bao phủ bên trong, có hư ảnh viễn cổ Minh Xà tộc rất lớn đánh về phía Nhạc Thành.

Nhạc Thành sắc mặt lộ ra một nụ cười quỷ dị, tựa hồ đã sớm tính trước trước vậy.

- Long Khiếu Cửu Thiên.

- Ngao.

Một tiếng rống ngăm từ trong miệng Nhạc Thành phát ra, thanh âm không lớn, nhưng hùng hậu, mơ hồ có thể thấy được sóng âm từng đạo, từng đạo huyên về phía Minh Vương lao đến, lực lượng vô hình rất lớn hùng hậu khuếch tán ra, một mảnh thanh mang của Minh Vương trong tiếng huýt gió bị kịch liệt chấn động lên.

- Long Khiếu Cửu Thiên, Nhạc gia tối cường thiên phú công kích, tổ tiên có linh, Nhạc gia ta rốt cục có thể sử dụng Long Khiếu Cửu Thiên rồi.

Nhạc Dao nhìn Nhạc Thành ở giữa không trung, trong lòng hân hoan vô cùng kích động, bây giờ chuyện tình linh châu mất tích hẳn cũng tạm thời quên đi, còn có chuyện gì so với việc Nhạc gia có thể sử dụng ra Long Khiếu Cửu Thiên đây.

Linh châu có thể đưa cho tộc nhân Nhạc gia tăng cường độ dày huyết dịch, mục đích đơn giản là hy vọng có thể làm cho trong tộc nhân có thiên tài có thể khôi phục mười thành đấu đế long mạch tiên tổ, do đó sử dụng Nhạc gia đấu đế long mạch Long Khiếu Cửu Thiên.

Long Khiếu Cửu Thiên, mới là thực lực Nhạc gia mong chờ nhất, chỉ tiếc ngoại trừ tiên tổ ra, cũng chưa từng có người có thể sử dụng. Mà bây giờ, Long Khiếu Cửu Thiên xuất hiện lần nữa, Nhạc gia rốt cục có

người thứ hai làm được, trong lòng Nhạc Dao phấn khởi vô cùng, bây giờ Nhạc Dao hận không thể ngay lập tức chuyển tin tức này về trong tộc, nếu người trong tộc biết, thì hưng phấn vô cùng.

Tiếng kêu gào rất lớn làm cho tất cả mọi người chung quanh sắc mặt có chút tái nhợt, tiếng kêu gào này làm cho Đấu Thánh cường giả cũng không thể không vận khí Đấu khí để kháng, lực lượng này quá kinh khủng, thanh âm không lớn, nhưng lại làm cho người nghe đỉnh tai nhức óc, căn bản không thể chống cự.

Bốn người Yên Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi cùng Nhạc Siêu đã sớm vận Đấu khí cùng ma pháp lực chống lại, lúc này Yên Hiểu Kỳ còn khá tốt, nhưng Nhạc Siêu thì thảm rồi, sắc mặt một mảnh trắng bệch, hai chân Nhạc Siêu vô lực ngã xuống mặt đất, mười thành Kim Long chi thể của Nhạc Thành phát ra làm cho hắn không thể chống lại.

- Xùy.

Thân ảnh Nhạc Dao lao đến trước người Nhạc Siêu, một mảnh Đấu khí vòng bao bọc lấy Nhạc Siêu, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi, Yên Hiểu Kỳ ở bên trong, bốn người lúc này mới dễ thở hơn một chút.

- Ngao.

Trong tiếng huýt gió của Nhạc Thành, trên không xuất hiện hư ảnh cự long lao nhanh ra, hư ảnh cự long rất lớn đánh về phía hư ảnh Viễn cổ Minh Xà, đồng thời, Kim Long chi thể trên thân Nhạc Thành quang mang chói mắt, tựa hồ có hư ảnh cự long chiến giáp cuộn cuộn xoay quanh, khí tức trên thân ngay cả nhất tinh Đấu Thánh cũng có cảm giác run sợ.

Có vài hư ảnh cự long nhằm về phía Viễn cổ Minh Xà đánh tới, trong tiếng huýt gió hoàn toàn sụp đổ tán loạn.

Lúc này máu miệng Minh Vương phun ra, hắn cũng không ngờ rằng bản thân hắn thất bại, hắn đánh ra một kích toàn lực cũng không thể làm gì được Nhạc Thành, điều này làm cho hắn cũng không thể tin được.

Đám người Vũ Văn Nam bây giờ nhìn thấy Nhạc Thành đánh bại Minh Vương, cũng ngạc nhiên vô cùng, lúc này mấy người thầm nghĩ, nếu bản thân ra tay, ai thắng ai thua cũng không rõ được, mà bây giờ Nhạc Thành đánh bại Minh Vương, xem ra, Minh Vương bị thương cũng không nhẹ.

- Ta nói rồi, người nếu chọc ta mất hứng, ta làm cho người biến thành con rắn chết.

Thanh âm Nhạc Thành truyền ra, đồng thời, đã đến trước thân Minh Vương rồi.

- Kiểm Âm Dương.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, bên trong mi tâm một đạo bạch mang nổ bắn ra, lập tức phạm vi trăm mét trước thân Nhạc Thành biến thành bảy đường kiếm quang, bảy thanh kiếm Âm Dương hình thành một thất tinh kiếm trận cấp tốc bắn về phía Minh Vương.

- Kêu hú.

Một tiếng gầm gừ vang lên, Minh Vương hóa thành viễn cổ Minh Xà tộc thiên phú bản thể, một cái Viễn cổ Minh Xà rất lớn dài 5000m xuất hiện, lập tức Viễn cổ Minh Xà phun ra một mảnh thanh mang. Xuất hiện bản thể, lúc này Minh Vương miễn cưỡng chống lại kiếm Âm Dương, đồng thời đuôi rắn rất lớn giống như roi trời đập về phía Nhạc Thành.

- Muốn chết, hãy chết đi cho ta.

Nhạc Thành do dự một chút, sau đó hắn cũng không lùi mà tiến tới, Kim Long chi thể trên thân kim mang đại thịnh, thân hình trực tiếp nghiêng đón chiếc đuôi của Viễn cổ Minh Xà.

- Thịch.

Một lực lượng mạnh mẽ hung hăng quất vào thân thể Nhạc Thành, chiếc đuôi rắn rất lớn quất vào Nhạc Thành, đứng trước cái đuôi rất lớn kia, thân hình Nhạc Thành giống như voi lớn cùng con kiến vậy. Nhưng người ở đây, ai cũng có thể cảm giác được, khí tức trên thân con kiến so với voi lớn càng thêm cường hãn hơn, trên thân con kiến ẩn chứa một cỗ lực lượng vô cùng khủng bố.

Sau đó kim mang trên thân Nhạc Thành ảm đạm một chút, một lực lượng vô cùng mạnh mẽ trong lục phủ ngũ tạng Nhạc Thành có cảm giác như muốn lệch vị trí vậy, huyết khí trên ngực cuộn cuộn không ngừng.

- Thiên nhân Nhiếp Hồn.

Một tiếng quát nhẹ, lập tức đuôi rắn rất lớn bị màu lam ánh sáng phóng lên trời, nương theo vùng sáng màu xanh lam là một cỗ khí tức cường hãn ngập trời, khí tức này đủ để cho mây gió thay màu.

Lam mang phóng lên trời, không có bất kỳ lực lượng nào có thể ngăn cản, lập tức, một mảnh màu xanh màu nước biển mang bao vây lấy Minh xà bản thể, không gian bao phủ trong đó chừng 5000m bao bọc toàn bộ thân thể Viễn cổ Minh Xà vào trong đó.

Nhạc Thành không lùi mà tiến tới, dựa vào Kim Long chi thể ngành kháng một kích bản thể Minh Vương, Nhạc Thành có mười thành Kim Long chi thể dám ngành kháng.

- Xuy xuy.

Một mảnh màu xanh nước biển rất lớn mang ở trên không hình thành một thiên nhân rất lớn, bản thể Minh Vương trực tiếp bị cắn nuốt tại bên trong Thiên nhân Nhiếp Hồn, bên trong Thiên nhân Nhiếp Hồn là một mảnh khí tức cuồng bạo giống như là một lỗ đen khủng bố vậy, thân hình Minh xà rất lớn tại Thiên nhân Nhiếp Hồn biến mất tại tận cùng bên trong động sâu.

- Thiên nhân Nhiếp Hồn, đây là Thiên nhân của Nhiếp Hồn Vũ Văn gia tộc ta, làm sao Nhạc Thành cũng có, đây là mười thành Thiên nhân Nhiếp Hồn, làm sao có được đây.

Vũ Văn Nam vô cùng kinh ngạc, trong huyết mạch huyết dịch cuộn cuộn, cũng có một cỗ linh hồn uy áp tác dụng lên người của hắn.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

651. Chương 556: Giết Minh Vương (2).

Bây giờ Vũ Văn Nam có cảm giác mơ hồ, Nhạc Thành có thiên phú Thiên nhân Nhiếp Hồn của Vũ Văn gia, ngay cả người của Vũ Văn gia cũng không có đạt tới mười thành Thiên nhân Nhiếp Hồn, đây giống như nằm mơ vậy.

Cho rằng nằm mơ vẫn chưa có dừng lại, Vũ Văn Nam cùng tất cả mọi người kinh ngạc vô cùng, ở đây là người của cửu đại thế lực, Vũ Văn gia Thiên nhân Nhiếp Hồn ai cũng biết. Nhưng bây giờ, nhìn thấy Nhạc Thành phát huy Vũ Văn gia Thiên nhân Nhiếp Hồn, ai cũng như đang nằm mơ, mà ngay cả Yến Hiểu Kỳ cũng cho rằng mình đang nằm mơ vậy.

- A a.

Bên trong Thiên Nhân U Lam, lỗ đen cuồng bạo tựa hồ có thể thôn phệ vạn vật, Minh Vương hóa thành Viễn cổ Minh Xà bản thể bị cắn nuốt vào bên trong Thiên nhân Nhiếp Hồn biến mất không thấy đâu nữa, chỉ là hai tiếng tiếng kêu thảm thiết truyền ra.

- Xoẹt.

Hết thấy khôi phục lại bình tĩnh, Thiên nhân Nhiếp Hồn giữa không trung thôn phệ vạn vật biến mất không thấy, tất cả dường như chưa từng phát sinh vậy, chỉ là Minh Vương Viễn cổ Minh Xà bản thể rất lớn cũng vô ảnh vô tung biến mất.

- Thu.

Nhạc Thành mỉm cười quát nhẹ, trong tay thủ ấn đánh ra, giữa không trung kiếm Âm Ảnh cùng kiếm Âm Dương xoay quanh Nhạc Thành, Nhạc Thành cũng tùy thời thu hồi Kim Long chi thể, thuận tay lấy mấy viên đan dược cho vào trong miệng.

Linh hồn uy áp cường hãn tiêu tán, Nhạc Dao thu hồi Đấu khí phòng ngự tráo, hai mắt thất thần lặng lẽ nhìn Nhạc Thành, lúc này rốt cuộc chuyện gì xảy ra, Minh Vương là một nhất tinh Đấu Thánh cường giả, chẳng lẽ cứ bị giết như vậy sao, đây chính là nhất tinh Đấu Thánh, mỗi Đấu Thánh tại trong các tộc cũng vô cùng chủ yếu vô cùng.

Lúc này mọi người vô cùng kinh ngạc, thật lâu cũng không thể phục hồi tinh thần lại, đây là đang nằm mơ sao, Minh Vương là Đấu Thánh cường giả, nhưng lại thua trong tay tiểu tử này.

- Nhạc Thành, chàng không sao chứ, có bị thương không?

Yến Hiểu Kỳ là người thứ nhất phục hồi tinh thần lại, lo lắng Nhạc Thành bị thương, bởi vì đối phương là nhất tinh Đấu Thánh cường giả.

Về phần Nhạc Thành có thể giết Minh Vương, Yến Hiểu Kỳ cũng không cảm thấy quá kinh ngạc, nhiều năm như vậy, từ Quỷ Uyên đến Huyền Thiên nội lục, thủ đoạn của Nhạc Thành nàng đã thấy nhiều rồi.

- Ta không có chuyện gì.

Nhạc Thành mỉm cười, lập tức nhẹ nhàng nói, hắn vừa mới giết Minh Vương, so với trong tưởng tượng của Nhạc Thành còn dễ dàng hơn một chút, Phong Lô Sí cùng phân thân, còn có tháp Hạo Thiên, Nhạc Thành đều không có sử dụng, chỉ là tiêu hao hơi nhiều pháp lực mà thôi.

Bằng vào thiên phú công kích Long Khiếu Cửu Thiên cùng Thiên nhân Nhiếp Hồn đã có thể giết Minh Vương rồi, Nhạc Thành đối với hai thiên phú này càng thêm hài lòng. Kim Long chi thể ngạnh kháng một kích của Minh Vương, cũng không có trở ngại, Kim Long chi thể quả thực đã đến trình độ khủng bố rồi, thiên phú công kích Long Khiếu Cửu Thiên cũng cường hãn dị thường, nếu không dựa vào Long Khiếu Cửu Thiên đã thương nặng Minh Vương, Thiên nhân Nhiếp Hồn đánh giết Minh Vương cũng không dễ dàng. Chỉ có Nhạc Thành mới biết, bên trong Thiên nhân Nhiếp Hồn, Minh Vương Minh xà bản thể thiếu chút nữa tránh thoát.

- Nhạc trưởng lão, Vũ Văn trưởng lão, Tôn trưởng lão, Trần trưởng lão, Hoàng Vũ trưởng lão, chúng ta phải nhanh chóng ra ngoài Cổ nham mới được, nếu lối ra Cổ nham mở ra, chúng ta chưa kịp trở về, sẽ bị vây khốn ở trong này.

Nhạc Thành nhìn người tứ đại nhân tộc nói.

- Nhạc Thành, người đã giết Minh Vương trưởng lão, Tứ đại Thú tộc không tha cho người đâu.

Long Nhất cùng Hồ Du sau khi phục hồi tinh thần lại, nhìn thấy Minh Vương đã bị Nhạc Thành giết, thậm chí hài cốt không còn, sau đó nhìn Nhạc Thành la lớn.

- Thế thì làm sao, các người muốn như thế nào, là muốn động thủ sao?

Nhạc Thành quay đầu lại nhìn Hồ Du cùng Long Nhất, trong ánh mắt lạnh lẽo vô cùng.

Nhìn hàn ý trong mắt Nhạc Thành, Hồ Du cùng Long Nhất đột nhiên cảm thấy lạnh cả người, cũng không dám nói thêm cái gì nữa, kết cục của Minh Vương như vậy, nếu vì Minh Vương dốc sức liều mạng, bọn hắn cũng không dám.

Hắc Ám Thần điện Thanh Ma cùng Hoàng Ma thần sắc cũng khó nhìn, Nhạc Thành giết Minh Vương, quả thực là không thể tưởng tượng nổi, đặc biệt là Nhạc Thành dùng Vũ Văn gia tộc thiên phú Thiên nhân Nhiếp Hồn, quá là kinh ngạc rồi.

- Nhạc Thành, nhưng mà linh châu không thấy, chúng ta cứ như vậy rời đi sao?

Nhạc Dao phục hồi tinh thần lại, nhin xuống nghi vấn cùng phần khởi trong lòng, bây giờ chuyện tình linh châu trọng yếu vô cùng.

- Nhạc Dao trưởng lão, có muốn chúng ta cùng liên thủ phá vỡ Cổ động đi vào xem xét một phen.

Nhạc Thành nói, chuyện tình linh châu, Nhạc Thành giả bộ không biết.

- Không thể được, tộc trưởng, cổ động không thể phá vỡ, cũng không thể mở ra, trước kia tứ đại nhân tộc chúng ta cùng Hắc Ám Thần điện, tứ đạiThủ tộc thử qua, cổ động ngay cả Đấu Thánh cường giả không thể mở ra.

Tôn Lạc nói, bây giờ đối với Nhạc Thành, Tôn Lạc ngay cả xưng hô cũng thay đổi, trong mắt cũng cho Nhạc Thành ngang hàng đối đãi.

Không chỉ Tôn Lạc, lúc này mọi người, kể cả là Nhạc Dao, đều coi địa vị Nhạc Thành biến chuyển cực lớn, Nhạc Thành trong lòng bọn họ ngang cấp, có lẽ mọi người biết rõ, Nhạc Thành có thể giết Minh Vương, hơn nữa rất là đơn giản, thực lực còn hơn bọn họ.

Vũ Văn Nam lúc này có không ít nghi vấn muốn hỏi Nhạc Thành, nhưng thời gian không ổn, Vũ Văn Nam cũng nhịn xuống, trước mặt thảo luận chuyện tình linh châu mới được.

- Hừ, ta xem linh châu nhất định ở trong tay tiểu tử này, cố ý giả bộ như không biết, nếu linh châu không ở trong tay tiểu tử này thì hãy cho chúng ta tra thử vật giới chỉ một chút.

Thanh Ma sắc mặt biến đổi, ánh mắt lập tức nhìn thân Nhạc Thành.

- Không sai, để cho chúng ta tra thử vật giới chỉ một chút.

Hổ Du, Long Nhất phụ họa nói.

Hổ Du cùng Long Nhất vốn không dám nói với Nhạc Thành cái gì, nhưng bây giờ có Thanh Ma dẫn đầu, lại bởi vì quan hệ đến Linh châu, lần nữa nhìn Nhạc Thành nói.

- Thanh Ma, lànươi có ý gì, nếu không ta cho ngươi tra là được rồi.

Nhạc Thành nhìn chăm chú Thanh Ma, trong tay thủ ấn đánh ra, ba đường màu vàng sáng quay vòng xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

- Hừ, nếu ngươi không có quan hệ, còn sợ chúng ta tra sao?

Thanh Ma sắc mặt hơi ngẩn ra, nhìn thấy ba kiếm Ám Ảnh trong tay Nhạc Thành, hắn không khỏi nhỏ giọng nói, trong lòng hắn cũng có chút lo lắng Nhạc Thành sẽ ra tay, Minh Vương bị giết, hắn căn bản cũng không nắm chắc có thể chống lại Nhạc Thành.

- Tốt lắm, nếu trên người của ngươi quần áo toàn bộ cởi ra ta để cho ngươi tra nhé, nếu không ngươi cứ trực tiếp đến tra là được rồi, ta muốn nhìn Thanh Ma có lá gan này hay không.

Nhạc Thành nhìn trên thân Thanh Ma đảo qua, lập tức hung hăng chăm chú nhìn Thanh Ma.

Nhạc Thành lúc này muốn giết Thanh Ma, nếu như làm được thì chính là đã kích Hắc Ám Thần điện thật mạnh, nhưng Nhạc Thành cũng rõ ràng lúc vừa rồi tiêu hao không ít pháp lực, bây giờ đánh giết Thanh Ma thì không nắm chắc, Thanh Ma so với Minh Vương khó đối phó hơn, bây giờ thực sự không phải lúc xuống tay.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

652. Chương 557: Thừa Cơ Đả Kích (1).

- Người....

Thanh Ma nhìn Nhạc Thành, bảo hắn cởi hết quần áo, đây chính là vũ nhục, nhưng mà hắn bây giờ thật sự không thể, nếu Nhạc Thành động thủ với hắn, cộng thêm người của tứ đại nhân tộc, Minh Vương đã chết, bên mình có thêm Hoàng Ma, Long Nhất, Hổ Du căn bản không thể chống lại.

- Thanh Ma, người nghĩ lâu thế, người trở về nói cho người của Hắc Ám Thần điện biết, Đao Mộc Nguyên, Đao Mộc Xuyên cũng là do ta giết, đây chỉ là giáo huấn nhỏ mà thôi, không bao lâu nữa, ta đích thân đem người Hắc Ám Thần điện nhỏ tận gốc.

Nhạc Thành nhìn Thanh Ma nói.

- Tiểu tử, lời người nói, ta nhất định chuyển cáo.

Trên mặt Thanh Ma cùng Hoàng Ma run rẩy, thần sắc khó coi đến cực điểm, vốn bọn hắn hoài nghi Đao Mộc Nguyên cùng Đao Mộc Xuyên đã xảy ra chuyện, bây giờ nghe được Nhạc Thành nói, cũng không chút hoài nghi. Nhạc Thành ngay cả Minh Vương cũng có thể giết, huống chi là Đao Mộc Nguyên cùng Đao Mộc Xuyên.

- Chư vị trưởng lão, đúng là cổ động không thể mở, chúng ta không vào được, thì lúc này chúng ta rời đi thì tốt hơn. Lúc này lưu lại cũng không có tác dụng gì, không bằng quay lại trong tộc nghĩ biện pháp.

Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành không có dự định ở lại bên trong Cổ nham, Nhạc Duy nói qua, nếu mở cổ động nhanh nhất cũng là một tháng, Cổ nham mở ra nửa canh giờ sau đó đóng cửa, đến lúc đó không ra được.

- Nhạc tộc trưởng nói không sai, chúng ta bây giờ lưu ở nơi này cũng không có bất cứ tác dụng gì, không bằng trở về trong tộc tìm biện pháp.

Vũ Văn Nam trầm tư một chút, lập tức nói với mọi người.

- Tốt lắm, chúng ta cũng chỉ có về trong tộc thương lượng.

Tôn Lạc cũng gật đầu nói.

- Chúng ta cùng đi, miễn cho trở tay không kịp.

Nhạc Dao nói.

Lập tức mọi người tứ đại nhân tộc cùng Thần hoàng tộc Hoàng Vũ, Đông Phương Lạc Nhan cùng hướng dưới núi đi đến, lúc rời đi Nhạc Thành không khỏi quay đầu lại nhìn cổ động, sau đó ly khai.

Về phần đám người Thanh Ma, Nhạc Thành đương nhiên muốn giết, nhưng lúc này Nhạc Thành cũng không có nắm chắc có thể giết Thanh Ma, dù sao cũng không gấp, Linh châu Thượng cổ đã thu về trong tháp Hạo Thiên. Sau đó luyện hóa tất cả Linh châu, lúc đó đánh giết Thanh Ma dễ như trở bàn tay.

- Thanh Ma, chúng ta làm sao bây giờ.

Nhìn Nhạc Thành cùng đám người Vũ Văn Nam rời đi, Long Nhất cùng Hồ Du nhìn về phía Thanh Ma. Hai người bọn họ không có lá gan đi ngăn lại Nhạc Thành.

- Chúng ta cũng đi thôi.

Một lát sau, mặt Thanh Ma lộ ra một tia lãnh ý, lập tức nói, bây giờ hắn còn có thể làm sao bây giờ, vốn là muốn nuốt linh châu của tứ đại nhân tộc, mà bây giờ, linh châu Hắc Ám Thần điện cũng không trông thấy đâu nữa, bây giờ hắn lo lắng trở về Hắc Ám Thần điện bàn giao làm sao, linh châu đối với Hắc Ám Thần điện trọng yếu dị thường.

Phía trên Thuý Phong, bên trong Thạch Bình, chung quanh là một mảnh mây mù lượn lờ nhẹ nhàng, làm cho người đến đây cảm thấy giống như là đến Tiên giới vậy.

Bên trong Thạch Bình, chín đại thế lực đều khấn trương lên, nửa năm thời gian đảo mắt đã trôi qua, hôm nay là ngày cổ nham một lần nữa mở ra, tất cả mọi người lo lắng vận mệnh người trong tộc tại bên trong Cổ nham, người đi vào cổ nham tiếp nhận từ đường tẩy lễ, vận mệnh sẽ như thế nào, tiếp nhận từ đường tẩy lễ rồi thì tu luyện một bước lên trời, ngay tại bên trong cổ nham sống chết, không người nào dám cam đoan.

- Minh Quang huynh, hôm nay là ngày cổ nham mở ra, người nói tứ đại nhân tộc chúng ta lần này có mấy người thành công tiếp nhận từ đường tẩy lễ.

Tôn gia Hắc Sơn trưởng lão nhìn Vũ Văn Minh Quang nói.

- Cái này cũng không biết, ta cũng không thể biết trước được.

Vũ Văn Minh Quang nói, trên nét mặt lo lắng vô cùng, tiến vào cổ nham hết thấy đều dựa vào vận khí cùng thực lực.

- Hắc Sơn, đợi tí nữa chúng ta sẽ biết.

Nhạc Thuần nói.

Nửa năm thời gian, đám người Hắc Sơn, Vũ Văn Minh Quang, Nhạc Thuần ở chỗ này chờ đợi, nửa năm thời gian đối với người tu luyện mà nói, cũng không cảm thấy lâu.

Trên Thạch bình bây giờ, người của Tứ đại thú tộc cũng lo lắng không thôi, chỉ là mọi người lo lắng cũng không hữu dụng.

Bên trong Cổ nham, Nhạc Thành lấy cớ ly khai, Nhạc Dao, Vũ Văn Nam lập tức tại một chỗ an toàn, tháp Hạo Thiên bên trong mi tâm đã xuất hiện tại trước thân Nhạc Thành, lập tức thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, hai đường thân ảnh trống rỗng xuất hiện tại trước thân Nhạc Thành, chính là Huyền Yêu cùng Minh Yêu.

- Ra mắt chủ nhân.

Hai nữ tử này vừa nhìn thấy Nhạc Thành, quỳ xuống làm lễ.

- Ủ, phía trước là cửa ra vào cổ nham, đợi tí nữa lối ra cổ nham mở ra, các người đi theo ra, sau đó tiếp tục quay lại bên trong viên cổ Minh Xà tộc.

Nhạc Thành nhìn hai nữ nói.

- Chủ nhân, chúng ta không muốn trở về, chúng ta muốn đi theo chủ nhân.

Minh Yêu nhìn Nhạc Thành nói, hai người cũng không muốn trở về cổ Minh Xà tộc, hai người dựa sát vào bên người Nhạc Thành.

- Hai người các người hãy trở về....

Lập tức Nhạc Thành cùng hai nữ khai báo sự tình, sau đó lại đưa cho hai nữ mấy viên đan dược.

Quay lại bên người Nhạc Dao cùng Vũ Văn Nam, Nhạc Thành sắc mặt không thay đổi, một chút sự tình Nhạc Thành còn cần Minh Yêu Huyền Yêu quay lại viên cổ Minh Xà tộc làm nội ứng, vì Yêu Huyền báo thù, Nhạc Thành không thể không sắp xếp. Tất nhiên, Nhạc Thành tự nhiên không nói cho Huyền Yêu Minh Yêu quá nhiều chuyện, dù sao hai nữ này cũng là người của viên cổ Minh Xà tộc.

Ngay tại lúc đám người Nhạc Thành đi đến lối ra, đám người Thanh Ma cũng đi bên cạnh không xa, nhìn thấy đám Thanh Ma sắc mặt khó coi, lần này tiến vào bên trong cổ nham, Tứ đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện không có chỗ tốt nào, ngược lại ngay cả linh châu cũng không thấy, cho nên bất luận kẻ nào cũng tâm tình hảo bất.

- Nhạc Dao trưởng lão, Vũ Văn trưởng lão, Trần Xuân trưởng lão, Hoàng Vũ trưởng lão, Tôn Lạc trưởng lão, cổ nham ở phía sau, lúc này nên cho Tứ đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện đả kích, loại cơ hội này cũng ít có. Bây giờ thực lực chúng ta cao hơn bọn hắn, chúng ta lên tiên hạ thủ vi cường.

Nhạc Thành truyền âm nói với mọi người, sau đó nhìn đám người Thanh Ma, ra khỏi cổ nham, Nhạc Thành có thể không khách khí, đáng nào bọn chúng cũng đã đối phó với tứ đại nhân tộc, còn không bằng bây giờ thừa dịp đối phương ít người xuống tay.

- Nhạc tộc trưởng, tứ đại nhân tộc chúng ta cùng Tứ đại Thú tộc, Hắc Ám Thần điện đã sớm có hiệp ước, tại Thuý Phong không thể động thủ.

Vũ Văn Nam dùng linh hồn truyền âm nói.

- Không sai, đây là chúng ta cùng Tứ đại Thú tộc, Hắc Ám Thần điện có hiệp ước.

Tôn Lạc có chút ít lo lắng, sau đó do dự, mặc dù có cơ hội tốt, nhưng dù sao cũng đã có ước hẹn trước đây.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

653. Chương 557: Thừa Cơ Đả Kích (2).

- Chư vị trưởng lão, các người không phải nói tại trong cổ động, Tứ đại Thú tộc cùng Hắc Âm Thần điện cùng các người xuất thủ, hai vị, Tứ đại Thú tộc cùng tứ đại nhân tộc lúc đó chẳng phải ước hẹn cùng đối kháng Hắc Âm Thần điện sao, nhưng Tứ đại Thú tộc lúc đó chẳng phải không để ý đến, chẳng lẽ các người còn phải cố kỵ, bỏ lỡ cơ hội lần này, về sau chúng ta cũng không có quá nhiều cơ hội như vậy.

Nhạc Thành dùng thần thức truyền âm nói với mọi người.

Nhạc Thành không lo cái gì ước định, đây quả thực là một truyện cười, hết thấy bằng thực lực, ước định là cái rắm.

Nghe được Nhạc Thành truyền âm, tất cả mọi người sắc mặt biến đổi nhìn Nhạc Thành, tựa hồ là đáp ứng rồi, ở trong sơn động, nếu không bởi vì thực lực tương đương, động thủ không có phần thắng, sợ là mọi người đã sớm động thủ rồi.

- Xuy xuy.

Ở Thuý Phong truyền đến một tiếng chấn động, bây giờ thanh âm chấn động càng ngày càng rõ ràng, nơi thanh âm phát ra chính là dưới ngọn núi, một tiếng động truyền đến, mây mù lượn lờ chung quanh tràn ngập một khí tức quỷ dị.

Rất xa nhìn lại, dãy núi từ từ bị một đám mây mù chậm rãi bao bọc ở trong, mây mù màu trắng dày đặc này ngay cả Đấu tôn cường giả cũng không thể nhìn thấu biến hóa bên trong. Mây mù bao bọc ngăn dậm tới gần, mây mù lượn lờ tựa hồ bắt đầu thay màu, hết thấy, có vẻ quỷ dị, cũng làm cho Đấu tôn cường giả và Đấu Thánh cường giả trong lòng cảm giác run sợ.

Hết thấy biến hóa, tựa hồ độc nhất vô nhị.

- Cổ nham đã xuất hiện.

Hắc Sơn kích động nói, lần này tiến vào bên trong cổ nham, thành tích của tứ đại nhân tộc như thế nào, không bao lâu sẽ biết.

Ngay cả Vũ Văn Nam, Nhạc Thuần, Thần hoàng tộc Tam trưởng lão bây giờ cũng khẩn trương không thôi.

Ở trong một đám mây sương mù lượn lờ, chung quang bắt đầu biến hóa, lập tức khí tức quỷ dị bắt đầu từ từ biến mất, tuy nhiên mây mù dày đặc lúc này cũng nhẹ nhàng biến mất không thấy, phạm vi trong vòng ngàn dặm mây mù giống như là hư không tiêu thất vậy.

Lúc này mây mù nhẹ nhàng tán đi, chỉ thấy ngàn dặm Thuý Phong mây mù màu trắng che đầy, trong mây mù màu trắng, Thuý Phong biến mất không thấy.

Cảnh vật xuất hiện ở trong mắt mọi người giống như tiên cảnh vậy, mà ở địa điểm này, lối ra xuất hiện không gian luồng khí.

- Sưu sưu sưu.

- Vèo.

Liên tiếp thân ảnh nhanh chóng đi ra lối ra, phía trước là năm Đấu Thánh cường giả Vũ Văn gia tộc Vũ Văn Nam, Nhạc Dao, Tôn Lạc, Trần Xuân, Hoàng Vũ.

Sau đó xuất hiện thân ảnh màu đen từ từ theo lối ra nhảy ra, đó chính là Nhạc Thành.

- Là tộc trưởng rồi, tộc trưởng đã đi ra.

Mọi người Nhạc gia kích động vô cùng.

- Còn có Nhạc Siêu thiếu gia, Nhạc Siêu thiếu gia cũng đi ra.

Sau khi nhìn thấy thân ảnh Nhạc Siêu, người của Nhạc gia hoan hô không ngừng.

- Là Hiểu Kỳ tiểu thư, Hiểu Kỳ tiểu thư cũng tiếp nhận từ đường tẩy lễ.

Người của Vũ Văn gia cũng hưng phấn dị thường, từng tiếng gọi ầm ĩ không ngừng. Tất cả mọi người đều cao hứng không thôi, Vũ Văn Minh Quang cũng thở dài một hơi, trên mặt lộ ra nụ cười.

- Tiểu thư cũng ra, Tôn gia chúng ta cũng có người tiếp nhận từ đường tẩy lễ rồi.

Trên khuôn mặt Hắc Sơn cũng lộ ra nụ cười.

Sau khi nhìn thấy Đông Phương Lạc Nhan, mọi người Thần hoàng tộc cũng hoan hô một hồi.

Đám người Vũ Văn Nam từ lối ra đi ra, sau đó, mọi người cùng đi ra, ở bên trong Cổ nham có phi hành cấm chế, mọi người đi ra, ai cũng cảm thấy thoải mái vô cùng.

Lúc này đi ra là người của tứ đại nhân tộc, nhân số cũng có năm người, còn người của Tứ đại Thú tộc sắc mặt khó nhìn lên, cổ động chỉ có thể tiến vào năm người, bây giờ người của tứ đại nhân tộc đã có năm người trẻ tuổi, thì người của Tứ đại Thú tộc cũng không bất kỳ hy vọng gì.

- Mọi người hãy nghe, người của Tứ đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện tại bên trong cổ nham ra tay đối với người của tứ đại nhân tộc, bây giờ chúng ta cũng không cần cố kỵ cái gì, mọi người của Tứ đại Thú tộc cùng người của Hắc Ám Thần điện đều do ta giết, một cũng không buông tha.

Trong lúc người của Tứ đại thú tộc sắc mặt khó nhìn, Vũ Văn Nam ở giữa không nhìn tất cả mọi người nói.

- Tất cả người của Nhạc gia nghe cho kỹ, mọi người toàn lực giết người của Hắc Ám Thần điện cùng người của Tứ đại thú tộc cho ta.

Nhạc Thành ở giữa không trung nói.

Trên Thạch bình người của tứ đại nhân tộc còn đang cao hứng, sau khi nghe được lời của Vũ Văn Nam cùng Nhạc Thành nói, không khỏi lặng đi một chút, lập tức mọi người phản ứng ngay lập tức, đột nhiên đồng loạt ra chiêu đánh về phía người của Tứ đại Thú tộc cùng người của Hắc Ám Thần điện.

Tất cả người của tứ đại nhân tộc cũng biết rõ, trong miệng Nhạc Thành đã nói Tứ đại Thú tộc không có người Thần hoàng tộc ở trong, Thần hoàng tộc cùng tứ đại nhân tộc quan hệ rất tốt, tất cả mọi người đều biết.

Người của Thần hoàng tộc, cũng lao lên giết người của Hắc Ám Thần điện cùng viên cổ Minh Xà tộc, Toan Nghê tộc, viên cổ Hồ tộc.

Hoàng Vũ ở giữa không trung nhìn người Thần hoàng tộc nói.

- Giết.

Một tiếng hét lớn vang lên, người của Tứ đại Thú tộc cùng người của Hắc Ám Thần điện còn chưa có phục hồi tinh thần lại, gặp phải công kích mạnh mẽ của tứ đại nhân tộc và Thần hoàng tộc, thậm chí không ít người còn chưa biết chuyện gì xảy ra. Trên Thuý Phong không thể động thủ, nhưng mà tứ đại nhân tộc hôm nay lại không nói quý cử, lúc này đội hình Tứ đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện loạn cả lên.

Vũ Văn Minh Quang, Hắc Sơn, đám người Nhạc Thuần cũng dùng toàn lực công kích về phía người của Tứ đại Thú tộc cùng người của Hắc Ám Thần điện, mọi người mặc dù không biết chuyện gì xảy ra, nhưng theo lời của Vũ Văn Nam trưởng lão cùng Nhạc Thành, lúc này mọi chỉ cần giết người của Tứ đại Thú tộc cùng người của Hắc Ám Thần điện là được rồi.

Bốn người Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi, Nhạc Siêu cũng đi theo Nhạc Thành ra khỏi cổ nham lối, sau đó, Nhạc Thành đã sớm dùng thần thức truyền âm đánh về phía Hắc Ám Thần điện cùng Tứ đại thú tộc.

Thực lực của đám người Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan, Tôn Thi Thi không cao, tuy nhiên thực lực Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành cũng không lo lắng xảy ra vấn đề gì ngoài ý muốn, thực lực Yến Hiểu Kỳ bây giờ là thập tinh Đấu tôn cũng có thể chống lại. Nhạc Thành cũng lưu ý ba cô gái, cũng không để cho các nàng xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

- Vũ Văn Nam, Nhạc Thành, các người muốn làm gì.

Vừa ra khỏi Cổ nham, bốn thân ảnh cấp tốc nhảy ra, chính là Thanh Ma, Hoàng Ma, Hồ Du, Long Nhất, bốn Đấu Thánh cường giả.

Thanh Ma cùng Long Nhất, Hồ Du sau khi nhìn thấy Vũ Văn Nam cùng Nhạc Thành xuất thủ, trên mặt cũng thay đổi lớn.

- Người nói đi, chúng ta làm cái gì, người không phải thấy rồi sao.

Nhạc Thành lơ đãng nói, thần sắc lộ ra một tia lãnh ý, tại bên trong cổ nham không thể xuống tay với Thanh Ma, bây giờ không giống với lúc trước, thực lực Nhạc Thành đã sớm thử qua rồi, tứ đại nhân tộc gồm có một vị nhất tinh Đấu Thánh cường giả, cộng thêm bản thân mình có thể chống lại nhất tinh Đấu Thánh thì tất cả là sáu người. Mà Tứ đại Thú tộc có thêm Hắc Ám Thần điện là Hồ Du, Long Nhất, Thanh Ma, Hoàng Ma bốn người. Sáu so với bốn, đây chính cơ hội. Mục tiêu của Nhạc Thành không lớn, cũng chỉ muốn giết hai Đấu Thánh là được rồi. Nếu làm được như vậy, tuyệt đối là là đả kích rất lớn cho Tứ đại Thú tộc và Hắc Ám Thần điện.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

654. Chương 558: Ngăn Đón Hoàng Ma.

- Nhạc Thành, tứ đại nhân tộc cùng Hắc Ám Thần điện, Tứ đại Thú tộc đã sớm có ước định, ở đây không thể động thủ.

Hồ Du biến sắc, sau đó nhìn Nhạc Thành nói, bây giờ người của viễn cổ Hồ tộc đã bị người của tứ đại nhân tộc vây quanh ở bên trong.

- Các người chẳng phải ở trong cổ động cùng Hắc Ám Thần điện đứng chung một chỗ , chẳng lẽ các người có thể vi phạm ước định, tứ đại nhân tộc chúng ta cứ phải tuân theo ước định sao.

Nhạc Thành nói.

Nghe thấy lời của Nhạc Thành nói, Hồ Du, Long Nhất cũng không nói ra lời, sắc mặt biến hóa, nhất thời sững sờ lên.

- Tất cả mọi người Hắc Ám Thần điện mau nhanh chóng rời đi.

Thanh Ma sắc mặt đại biến, lập tức ở giữa không trung nhìn mọi người lớn tiếng nói, bây giờ, Thanh Ma biết rõ, nếu động thủ, Hắc Ám Thần điện chiếm thời lớn.

- Đáng chết, người viễn cổ Hồ tộc mau lui lại.

Hồ Du cũng biến sắc, lập tức ở giữa không trung lớn tiếng la lên.

- Người của Toan Nghê tộc mau lui lại.

Long Nhất cũng nói, bây giờ Hồ Du cùng Long Nhất đã mất đi ý chí chiến đấu, Thanh Ma có vẻ cũng không lo đến bọn hắn, trong đầu hắn lúc này chỉ muốn lui lại.

- Thanh Ma, người không phải muốn ra tay sao, chúng ta độ sức một phen.

Vũ Văn Nam hét lớn, nhanh chóng đánh về phía Thanh Ma, trong tay quang mang sáng rực.

- Hồ Du, tại trong cổ động, chúng ta bây giờ tính toán.

Nhạc Dao cũng hung hăng đánh về phía Hồ Du, lúc hắn ở trong cổ động bị Hồ Du đánh lén, Nhạc Dao vẫn ghi ở trong lòng.

Quay mắt về phía Nhạc Dao cùng Vũ Văn Nam, Thanh Ma, Hồ Du sắc mặt khó nhìn, nhưng công kích vừa đến, hai người cũng chỉ có thể ra tay đón đỡ, thực lực đồng cấp bọn họ không muốn chạy trốn.

- Long Nhất, chúng ta độ sức một chút đi.

Thân ảnh Trần Xuân lao đến, sau đó xuất hiện ở trước thân Long Nhất, mỉm cười quát nhẹ, sau đó, Trần Xuân trường lão đánh ra một ngọn lửa.

Nhìn thấy Trần Xuân công kích về phía mình, sắc mặt Long Nhất càng thêm khó nhìn, Trần Xuân là cửu phẩm sơ giai luyện Được Sư, thực lực chống lại nhị tinh Đấu Thánh.

Tuy nói là sắc mặt khó nhìn, nhưng Long Nhất không thể không ra tay đón đỡ.

- Đừng xem, Hắc Ám Thần điện các người không phải một tim ta sao, bây giờ ta ở trước các người đây.

Thân ảnh Nhạc Thành xuất hiện ở trước thân Hoàng Ma, bây giờ đối địch với Nhạc Thành cũng chỉ còn có Hoàng Ma mà thôi.

- Hừ, chẳng lẽ ngươi cho rằng ngươi có thể địch được ta sao.

Hoàng Ma sắc mặt trầm xuống, Nhạc Thành ra tay với Minh Vương, lúc này Hoàng Ma cũng không muốn chiến đấu với Nhạc Thành.

- Người cứ thử xem sao.

Nhạc Thành cười, Hoàng Ma trước mắt, Nhạc Thành nổi lên ý niệm giết người, cũng nên tìm Hắc Ám Thần điện một chút tiền lời.

- Kim Long chi thể.

- Toàn Phong trầm.

Sau đó quát nhẹ tiếng, Nhạc Thành tâm niệm vừa động, áo giáp Kim Long chi thể bổ tạc tại trên thân lập tức loan nguyệt ánh sáng trong tay công kích về phía Hoàng Ma, đồng thời, thân ảnh Nhạc Thành cũng biến mất ngay tại chỗ.

Tất cả mọi người lúc này đều tìm đối thủ công kích, còn lại Tôn Lạc cùng Hoàng Vũ hai người, lập tức hai người nhìn nhau, Hoàng Vũ đánh về phía Long Nhất, đột nhiên cùng Trần Xuân liên thủ công kích Long Nhất.

Lúc này khuôn mặt Long Nhất càng thêm khó nhìn, quay mắt về phía Trần Xuân, hắn cũng cảm thấy nhức đầu, lúc này có thêm Hoàng Vũ áp lực tăng lên rất nhiều.

Tôn Lạc đánh về phía Hồ Du, hắn cùng Nhạc Dao vây hãm Hồ Du vào trong.

Quay mắt về phía Nhạc Dao, Hồ Du cũng đau đầu, lúc này có thêm Tôn Lạc, Hồ Du cảm thấy khổ không thể tả, hậu quả có thể nghĩ.

Cùng lúc đó, trên không từng có tiếng thú minh truyền ra, không ít người của Tứ đại thú tộc dùng thiên phú bản thể, đột nhiên trên không là Viên cổ Minh Xà, cùng con cự hổ màu vàng, Toan Nghê tộc gầm thét, và mọi người Thần hoàng tộc cũng phát huy bản thể Thú tộc chống lại.

- Chủ nhân chú ý.

U Cơ ma sủng của Tôn Thi Thi khẽ kêu lên, lập tức một mảnh hồng mang chụp về phía một ngũ tinh Đấu tôn Hắc Ám Thần điện. Thân ảnh Uyển chuyển ở giữa không trung xẹt qua, lập tức cùng ngũ tinh Đấu tôn va chạm vào nhau.

- Thành thành.

Trước thân Tôn Thi Thi là một ngọn lửa bao phủ, trong tay đồng thời phát ra một trái cầu lửa thật lớn ném về phía một Hắc Ám Thần điện lục tinh Đấu tôn đối diện, bây giờ Tôn Thi Thi đã có thực lực thất tinh Đấu tôn, ứng phó một lục tinh Đấu tôn không có bất kỳ vấn đề gì, chiếm cứ thượng phong tuyệt đối.

Đông Phương Lạc Nhan bây giờ cũng sử dụng thiên phú bản thể cùng một thiên phú bản thể Toan Nghê tộc, lúc này nàng cũng chiếm cứ thượng phong.

Yến Hiểu Kỳ lúc này cùng một hán tử áo đen Hắc Ám Thần điện công kích, mà tên hán tử áo đen thực lực không phân được cao thấp, hán tử áo đen nhìn kỹ tức trên thân, đó là thập tinh Đấu tôn.

Tôn gia Hắc Sơn trưởng lão bây giờ cùng một viên cổ Hổ tộc thất tinh Đấu tôn oanh kích không ngừng, thời gian này thắng bại khó phân.

Vũ Văn Minh Quang thì cùng viên cổ Hổ tộc bát tinh Đấu tôn dây dưa, hai người thực lực tựa hồ yếu hơn Vũ Văn Nam một bậc.

Mà bên trong đại chiến, ra khỏi cổ nham có hai bóng hình xinh đẹp, lập tức hai người nhìn tình huống chung quanh, sắc mặt biến đổi, hai người chính là Minh Yêu cùng Huyền Yêu.

Hai người đi ra, cũng không có bao nhiêu người chú ý, lập tức hai người vội vàng rời khỏi hiện trường chạy đi.

Cánh cửa Cổ nham đóng cửa, lập tức mây mù ngưng tụ, cảnh tượng huyền ảo biến mất không thấy gì nữa.

Ở bên trong đại chiến, Hắc Ám Thần điện, Tứ đại Thú tộc và Tứ đại nhân tộc chưa phân cao thấp, bởi vì quan hệ Thần hoàng tộc, nhân số tựa hồ Tứ đại nhân tộc chiếm thượng phong cũng không sai biệt nhiều. Về số lượng cũng hơn không ít.

Lúc này Hắc Ám Thần điện cùng tam đại Thú tộc cũng không ham chiến, vừa đánh vừa lui, càng lúc càng rơi vào hạ phong.

- Kiếm Âm Dương.

Nhạc Thành mỉm cười, thân ảnh xuất hiện, sau đó thủ ấn trong tay đánh ra, lập tức bên trong mi tâm bảy thanh kiếm Âm Dương nổ bắn về phía Hoàng Ma, với thực lực Nhạc Thành lúc này đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ đỉnh cao, uy lực của kiếm Âm Dương cùng kiếm Âm Ảnh cũng tăng lên rất nhiều, muốn đối phó nhất tinh Đấu Thánh cũng không vấn đề gì.

Bảy đường Kiếm Âm Dương thật lớn vung lên, không gian chung quanh đột nhiên hợp thành một kiếm trận thật lớn, kiếm trận bao vây Hoàng Ma khiến cho hắn không thể không lên nửa phần, với thực lực Nhạc Thành tăng cường, kiếm Âm Dương có thể phát huy ra uy lực càng lúc càng lớn.

Trong kiếm trận, sắc mặt Hoàng Ma khó coi đến cực điểm, quanh thân một mảnh hắc mang nồng đậm tuôn ra, lập tức một mảnh hắc mang đó công kích về phía kiếm quang, bên trong hắc mang ẩn chứa lực lượng khổng lồ làm cho kiếm quang bắt đầu lay động.

Nhạc Thành thấy thế thủ ấn trong tay biến đổi, tâm niệm vừa động, sáu đường kiếm mang thật lớn đều phát ra công kích đến.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

655. Chương 559: Phong Lôi Dực (1).

Dù sao, Hoàng Ma cũng là Đẩu Thánh cường giả, hai tay nhanh chóng quay về, hắc mang quanh thân cũng đã đạt đến một tình trạng khùng bố, lập tức một đường chưởng ấn màu đen trong tay hung hăng bổ về phía sáu đường kiếm quang.

- Xuy xuy.

Lực lượng khổng lồ va chạm vào sáu đường kiếm quang, lúc này Nhạc Thành có cảm giác được thần thức của hắn cũng khẽ run lên, sáu thanh kiếm Âm Dương đột nhiên bị chưởng ấn oanh kích tạo thành một lối ra, lập tức thân ảnh Hoàng Ma cũng theo lỗ hổng lao ra.

Nhìn thấy Hoàng Ma lao ra khỏi Âm Dương kiếm trận, trong lòng Nhạc Thành không khỏi kinh thán, thực lực Hoàng Ma so với Minh Vương tựa hồ cao hơn một tia, nhưng bây giờ hắn nhìn thấy Hoàng Ma lao ra khỏi Âm Dương kiếm trận, Nhạc Thành cũng không lo lắng, trên mặt lại nở một nụ cười.

- Kiếm Âm Ảnh.

Nhạc Thành quát nhẹ tiếng, lúc này có một người mặc áo xanh Nhạc Thành xuất hiện, trong lúc Hoàng Ma thật vất vả rời đi, tại Âm Dương trận lúc đó có thân ảnh màu xanh xuất hiện, lập tức có ba đường màu vàng kiếm quang nổ bắn về phía Hoàng Ma.

Hoàng Ma nhìn thấy Thanh Y Nhạc Thành trong lòng ngạc nhiên, lập tức thân hình cấp tốc bạo lui, đồng thời trong tay vội vàng ngưng tụ một mảnh màu đen nồng đậm nghênh đón ba kiếm Âm Ảnh của Nhạc Thành.

- Xuy xuy.

Ba đường màu vàng sáng quay vòng lao đến hắc mang nhưng không bị ngăn trở, mà lúc này, Hoàng Ma mượn thế thoát ra khỏi vòng công kích.

- Toàn Phong trăm.

Bây giờ thân ảnh áo xanh Nhạc Thành quỷ dị xuất hiện, lúc Nhạc Thành đột phá, tạo ra Nhạc Thành phân thân cũng giống nhau, phân thân cũng thân thể, thực lực giống như chủ thể.

Bởi vì huyết dịch trên thân quan hệ, phân thân Nhạc Thành cũng không thể sử dụng ba loại thiên phú công kích Kim Long chi thể, Thiên nhân Nhiếp Hồn và Phong Lôi Sí, và ngay cả phân thân muốn sử dụng tháp Hạo Thiên cũng không có vấn đề.

Liên tục hai lần hiểm hiểm tránh thoát khỏi công kích, Hoàng Ma nhìn thấy Nhạc Thành công kích đến, sắc mặt trầm xuống, Hoàng Ma lúc này cũng đành phải nghênh đón công kích của hai người Nhạc Thành, hắn lúc này có cảm giác ăn không tiêu.

- Thịch.

Hai đường lực lượng ở giữa không trung xé rách ra một mảnh khe không gian, lập tức áo xanh Nhạc Thành bị đánh bay mấy chục thước, và Hoàng Ma cũng là cũng như thế, cũng bị đánh bay ra.

- Đoạt Hồn chỉ.

- Phong Lôi thổi.

- Kiếm Âm Dương.

Hai người Nhạc Thành nhanh chóng công kích về phía Hoàng Ma, quang mang chói mắt không ngừng lóe lên.

- Thịch.

Một lực lượng khổng lồ vang lên, chung quanh là một mảnh không gian gợn sóng trực tiếp bị kích tán, lúc này Nhạc Dao được Tôn Lạc hỗ trợ, Nhạc Dao hung hăng đánh ra một quyền đánh vào trên lưng Hồ Du.

Bây giờ Hồ Du đã sớm phát huy thiên phú bản thể, thân hình cao mấy ngàn thước rống giận tiến lên, một quyền của Nhạc Dao đánh về phía thân thể Hồ Du cũng bị đẩy lui vài trăm mét.

Trong lúc Tôn Lạc cùng Nhạc Dao liên thủ, Hồ Du cũng chỉ bị đánh lui về phía sau, mà lúc này Hồ Du giận dữ hét lên một tiếng, sau đó cũng không dám tiến lên nữa, lập tức mượn thể bỏ chạy, mà lúc này ngay cả người trong tộc của hắn cũng không có cách nào bần tâm nữa.

- Còn chạy sao.

Nhạc Dao hét lớn một tiếng, trên thân xuất hiện một đường kim mang lóng lánh, lập tức cấp tốc đuổi theo Hồ Du.

- Kêu hú.

Bên trái thân hình Long Nhất ở giữa không trung gào thét, lúc này Long Nhất cũng đã sớm phát huy thiên phú bản thể rồi.

Lúc này Hoàng Vũ cũng phát huy thiên phú bản thể, nhằm về phía trước đuổi theo, hình dáng phượng hoàng tràn ngập ngọn lửa, xa xa nhìn thấy giống như là biển lửa vậy.

- Đi xuống cho ta.

Một tiếng hét lớn vang lên, lập tức thân ảnh Trần Xuân quỷ dị xuất hiện ở trên thân thể Long Nhất, một ngọn lửa nóng bỏng vỗ vào trên thân Long Nhất.

- Kêu hú.

Long Nhất gào thét một tiếng, sau đó thân thể khổng lồ từ trên không rơi xuống, tựa hồ ngọn lửa nho nhỏ này có một lực lượng vô cùng khổng lồ vậy, tất nhiên, cửu phẩm sơ giai luyện Dược Sư, thực lực cũng không kém, ít nhất so với nhất tinh Đấu Thánh còn mạnh hơn.

Lúc này vì có thêm Hoàng Vũ, Long Nhất nhận được mấy lần trọng kích, muốn chạy trốn đều không có biện pháp, Trần Xuân là luyện dược sư, cho nên tốc độ nhanh vô cùng. Long Nhất nếu muốn thoát thân cũng rất là khó khăn.

Cùng lúc đó, ở bên trong, chiến trường Thanh Ma cùng Vũ Văn Nam càng lúc càng xa, dường như Thanh Ma muốn chạy trốn, nhưng bị Vũ Văn Nam gắt gao bám lấy không tha.

Trên chiến trường cũng bắt đầu kịch liệt, mặc dù tứ đại nhân tộc cùng Thần hoàng tộc cố gắng ngăn cản đối thủ, nhưng Hắc Ám Thần điện, viễn cổ Hồ tộc, Toan Nghê tộc, viễn cổ Minh Xà tộc liều mạng muốn chạy, cho nên bọn họ cũng là không thể ngăn lại, bây giờ đã có hơn phân nửa người bỏ chạy, muốn đuổi kịp cũng không có cách nào, thực lực những người này vốn không kém bao nhiêu, đối thủ nếu liều mạng mà nói, chặn giết cũng không dễ dàng gì.

Lúc này chỉ còn lại những người xui xẻo, bị người của tứ đại nhân tộc vây hãm, sau đó những người này bị giết.

- Thành thịnh.

Giữa không trung lực lượng khổng lồ vang lên, Hắc Ám Thần điện thất tinh Đấu tôn bị Nhạc Thuần cùng hai người Vũ Văn gia thất tinh Đấu tôn đồng thời vây hãm.

Bên trong trận đại chiến này, trên Thuý Phong phạm vi trăm dặm mây mù bị lực lượng khổng lồ đánh xơ xác, đám mây mù lượn lờ ở đỉnh núi bây giờ đã sớm tan đi, trên đỉnh núi cũng xuất hiện dấu vết rạn nứt, cũng may kịch chiến ở giữa không trung là chính, nếu không thì đỉnh núi lúc này cũng đã bị san thành bình địa rồi.

- Hoàng Ma, ngươi còn muốn chạy sao.

Thanh âm của Nhạc Thành vang lên, Hoàng Ma bị Nhạc Thành liên tục công kích cũng đã ăn không tiêu, lúc này hắn mượn thể muốn chạy trốn, nhưng lại bị Nhạc Thành ngăn lại.

- Toàn Phong trăm.

Lực công kích trong tay nhanh chóng bổ vào phòng ngự hắc mang của Hoàng Ma, đây là lần thứ hai Hoàng Ma bị Nhạc Thành công kích.

- Đáng chết.

Hoàng Ma thẫn mắng một tiếng, sau đó, thân hình bị đẩy lui về sau mấy chục thước, hắc mang trên thân cũng tiêu phai nhạt đi không ít, sắc mặt cũng tái nhợt.

- Chết đi.

Trong lúc Nhạc Thành dự định ra tay với Hoàng Ma, thì nghe được Trần Xuân hét lớn, Nhạc Thành quay lại nhìn qua.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

656. Chương 559: Phong Lôi Dực (2).

Chỉ thấy trước thân Trần Xuân là một mảnh Đan hỏa tạo thành biển lửa bao bọc Long Nhất vào bên trong, đồng thời, thiên phú bản thể Long Nhất cố gắng chống lại.

Lập tức, Hoàng Vũ giữa không trung há mồm phun lửa về phía Long Nhất.

- A.

Long Nhất kêu thảm lên một tiếng, sau đó, thân thể khổng lồ dừng lại, bị Trần Xuân, Hoàng Vũ liên thủ công kích, Long Nhất căn bản không phải là đối thủ, mà thực lực của Trần Xuân còn cao hơn hẳn.

Lúc này Long Nhất bị chết, khuôn mặt Hoàng Ma càng thêm khó nhìn, nếu thêm Trần Xuân, Hoàng Vũ công kích hẳn, lúc đó hẳn sẽ gặp phải cảnh dữ nhiều lành ít, càng không phải là đối thủ.

- Xoẹt.

Trong tay Hoàng Ma lúc này cầm một vật bóp nát, lập tức một ánh sáng lao vút lên trên không trung, cùng lúc đó, Hoàng Ma liền mạng ngưng tụ lực lượng hung hăng công kích về phía Nhạc Thành.

- Không gian thông đạo.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, Hoàng Ma định dùng không gian thông đạo để chạy trốn, một cỗ lực lượng cường hãn công kích về phía Nhạc Thành, sau đó thừa cơ tiến vào không gian thông đạo.

Nhạc Thành đã sớm muốn giết Hoàng Ma, lúc này nhìn thấy Hoàng Ma bỏ chạy, áo giáp màu vàng tam sắc trên người tỏa ra quang mang lóng lánh, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, bảy thanh kiếm Âm Dương tạo thành bảy đường kiếm quang ngăn cản Hoàng Ma.

Cùng lúc đó, Hoàng Ma cũng nhanh chạy đến không gian thông đạo, chỉ cần tiến nhập không gian thông đạo, Nhạc Thành cũng không có làm gì được hẳn.

- Hừ, đứng lại cho ta.

Nhạc Thành quát lạnh, sau đó, đôi mắt hàn quang đảo qua.

- Đầu để Phong lôi mạch, Phong lôi dực.

Nhạc Thành mỉm cười, lập tức tâm niệm vừa động, từ tam sắc khải giáp đột nhiên xuất hiện một đôi cánh màu xám trắng từ phía sau lưng kéo dài ra.

Đôi cánh này dài chừng một mét, mở rộng ra đến chiều dài cánh tay, trên cánh màu xám trắng, có một tia Lôi Điện lóng lánh lưu quang.

Phong Lôi Sí sau khi xuất hiện, khí tức mạnh mẽ vô cùng, tùy theo thân ảnh Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ, trong lúc Nhạc Thành biến mất không gian cũng không lưu lại bất kỳ dấu vết, mà chỉ để lại tàn ảnh, giống như là hư không tiêu thất vậy.

Phong Lôi Sí Nhạc Thành vừa xuất hiện, sau đó, Trần Xuân là người thứ nhất sắc mặt thay đổi, lập tức cả đám tộc nhân Trần gia đều vô cùng kinh ngạc, bọn họ cảm thấy giống như là Trần gia mười thành đấu đế Phong Lôi mạch thiên phú Phong Lôi Sí trong truyền thuyết vậy.

- Phong Lôi Sí, đúng là Phong Lôi Sí rồi, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra, tại sao có thể như vậy.

Trong lòng Trần Xuân có phần khởi, có nghi hoặc và cũng có hưng phấn, lúc này Lôi Sí trên thân Nhạc Thành tràn ngập khí tức, đúng là Trần gia trong truyền thuyết Phong Lôi Sí không thể nghi ngờ.

Nhưng mà Trần gia Phong Lôi Sí, trừ tổ tiên ra, Trần gia cũng chưa có huyết mạch bất kỳ người nào có thể đạt tới.

Vì cái gì xuất hiện ở trên thân Nhạc Thành, Trần Xuân vô cùng nghi ngờ.

Hoàng Ma vừa thấy được Nhạc Thành thi triển thiên phú Phong Lôi Sí, sau đó, vẫn chưa có phục hồi tinh thần lại, lúc này thân ảnh Nhạc Thành đã xuất hiện ở trước người hắn rồi, tốc độ này chính là thuận di, Trần gia Phong Lôi Sí tốc độ chính là thuận di.

- Long Khiếu Cửu Thiên.

- Ngao.

Nhạc Thành cách Hoàng Ma không đầy 10m ra, trong miệng gào lên, thanh âm trầm thấp có lực lượng vô cùng mạnh mẽ, đầu tiên là đánh tan toàn bộ hắc mang trước thân Hoàng Ma xơ xác.

- Ao....ao....

Trước thân Nhạc Thành là một mảnh sóng âm, bên trong có hư ảnh ngũ trảo cự long gầm thét, lập tức hung hăng đánh về phía Hoàng Ma, hư ảnh ngũ trảo cự long như là lợi kiếm lao đến Hoàng Ma, trên thân Hoàng Ma khí tức cường hãn giống như bị lợi khí đi qua tạo ra một lỗ hổng vậy.

Giữa không trung tiếng rống kêu gào đã sớm khiến cho mọi người chú ý, mọi người nhìn về phía Nhạc Thành giữa không trung, đều không khỏi vô cùng kinh ngạc, đến hai mắt như không thể tin vậy.

Xuất hiện ở giữa không là Nhạc Thành toàn thân áo giáp, khí tức trên thân cường hãn vô cùng, đủ để làm cho tất cả mọi người trong lòng run lên, trên lưng Nhạc Thành lại có một đôi cánh màu xám trắng chớp chớp tia lôi điện, lúc này bộ dạng vượt qua tưởng tượng của mọi người.

Mà lúc này trên thân Nhạc Thành khí tức cường hãn làm cho huyết dịch trong cơ thể người của Nhạc gia cũng sôi trào lên, khí tức cường hãn làm cho bọn bị linh hồn uy áp sâu tận trong linh hồn vậy, nhưng lúc này là trong kịch chiến, khí tức này tựa hồ làm cho thực lực mọi người tăng cường vậy.

Hết thấy chỗ về bình tĩnh, hư ảnh ngũ trảo cự long biến mất không thấy đâu nữa, trước thân Nhạc Thành cũng đình chỉ ba động, lúc này thân hình Hoàng Ma cũng không cam lòng từ giữa không trung ngã xuống dưới. Hoàng Ma cũng không nghĩ đến, tốc độ Nhạc Thành lại nhanh đến loại trình độ này, hắn căn bản chưa có phục hồi tinh thần đã bị Nhạc Thành sử dụng thiên phú Long khiếu cửu thiên đưa hắn vào chỗ chết.

- Thu.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, lập tức thanh mang bao trùm thân hình Hoàng Ma, thủ ấn trong tay biến đổi, trụ vật giới chỉ trong tay Hoàng Ma đã vào trong tay Nhạc Thành, lập tức một mảnh thanh mang của Nhạc Thành hung hăng vỡ vào trên thân Hoàng Ma, sau đó, thân hình Hoàng Ma từ giữa không trung rơi xuống thung lũng.

Nhạc Thành kiểm tra Hoàng Ma đã chết hay chưa, sau đó hắn đánh ra một đòn giết Hoàng Ma, Hoàng Ma là Đấu Thánh cường giả, Nhạc Thành cũng cẩn thận vô cùng.

Nhạc Thành giết Hoàng Ma xong, trên không ánh mắt mọi người nóng bỏng lên, tựa hồ cũng không thể tưởng tượng được tình huống lại xảy ra như vậy, người nào mà không biết Hoàng Ma là Đấu Thánh cường giả, mà Đấu Thánh cường giả đúng là bị Nhạc Thành giết chết như vậy, điều này đại biểu Nhạc Thành cũng có thực lực Đấu Thánh.

Thực lực Đấu Thánh, tất cả mọi người đều tha thiết ước mơ, mà Nhạc Thành có thực lực giết chết Đấu Thánh, làm cho Nhạc Thuần, Vũ Văn Nam, Hắc Sơn, Thần hoàng tộc Tam trưởng lão kinh ngạc không thôi.

Phía trước không xa Trần Xuân cùng Hoàng Vũ giết chết Long Nhất, sau đó lập tức chạy đến bên người Nhạc Thành, sau đó nhìn thấy Nhạc Thành giết chết Hoàng Ma, trong lòng không khỏi rung động không thôi. Trần Xuân nhìn Phong Lôi cánh sau lưng Nhạc Thành cũng càng thêm rung động.

- Thu.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, kiếm Âm Dương cùng kiếm Âm Ảnh được thu hồi, đồng thời hắc cũng thu hồi Kim Long chi thể và Phong lôi dực, sau đó, phân thân quay lại trong cơ thể, tiếp theo Nhạc Thành ăn mấy viên đan dược khôi phục lại thực lực.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

657. Chương 560: Giết Hoàng Ma.

Giết Hoàng Ma, Nhạc Thành cũng tiêu hao không ít, thực lực Hoàng Ma còn cao hơn Minh Vương, cũng là khó đối phó hơn. Cũng may thủ đoạn phân thân Nhạc Thành chính là hai Nhạc Thành vây hãm Hoàng Ma, làm cho Hoàng Ma ăn không ít thiệt thòi, cuối cùng bị Nhạc Thành xuất kỳ bất ý, mượn thiên phú Phong Lôi Sí vượt qua trước thân Hoàng Ma, dùng mười thành đấu để long mạch Long Khiếu Cửu Thiên giết chết Hoàng Ma.

Có thiên phú Phong Lôi Sí phối hợp với Long Khiếu Cửu Thiên sinh ra uy lực, làm cho Nhạc Thành cũng bất ngờ, nếu làm cho đối thủ không chú ý mà nói, coi như là đồng cấp, cũng có thể dễ dàng giết chết.

Nhạc Thành đối với ba loại thiên phú công kích Phong Lôi Sí, Long Khiếu Cửu Thiên và Thiên nhân Nhiếp Hồn vô cùng hài lòng, ba loại thiên phú này nếu vận dụng thỏa đáng mà nói, so với kiếm Âm Dương và kiếm Âm Ảnh hiệu quả tốt hơn nhiều.

- Đáng chết, lại để cho tên Hồ Du kia chạy thoát.

Hai thân ảnh từ đằng xa chạy đến bên người Nhạc Thành, chính là Nhạc Dao cùng Tôn Lạc.

Nhạc Dao, Tôn Lạc tựa hồ vô cùng tức giận, bọn họ cũng không ngờ liên thủ công kích lại bị Hồ Du trốn thoát, điều này làm cho hai người tức giận không thôi, cũng rất là mất mặt, hai người liên thủ ngay cả Hồ Du cũng không giết chết được.

- Nhạc Dao trưởng lão, nếu Hồ Du đã chạy thoát, thì lần sau có cơ hội giết hắn là được rồi.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói, mục tiêu Nhạc Thành là giết hai Đấu Thánh cường giả mà thôi, mà bây giờ mình giết Hoàng Ma, Trần Xuân giết Long Nhất, đã là hai người rồi.

- Hừ, bất quá ta cũng đánh trọng thương hắn, phỏng chừng không có ba năm chữa thương, thì hắn cũng đừng mong khôi phục.

Nhạc Dao nói.

- Vèo.

Một tiếng xé gió vang lên, Vũ Văn Nam ở giữa không trung quay lại nhìn Nhạc Thành.

- Đừng để Thanh Ma trốn thoát, các người thế nào.

Vũ Văn Nam nhìn mọi người hỏi.

- Hoàng Ma cùng Long Nhất bị giết, Hồ Du chạy thoát rồi.

Tôn Lạc nói.

Sau khi nghe Tôn Lạc nói, Vũ Văn Nam không khỏi biến sắc, Trần Xuân cùng Hoàng Vũ giết Long Nhất hấn không kinh ngạc, mà Nhạc Thành một mình ra tay với Hoàng Ma, sau đó Nhạc Thành giết chết Hoàng Ma. Trong thời gian này Nhạc Thành giết hai Đấu Thánh cường giả, quả thật quá cường hãn rồi.

- Nhạc Dao, lần này chúc mừng Nhạc gia các người, lại thêm một cường giả.

Vũ Văn Nam kinh ngạc nhìn Nhạc Dao nói.

- Vũ Văn đại nhân quá khách khí rồi.

Nhạc Dao mỉm cười nói, nhưng trong lòng thì cao hứng vô cùng, thực lực của Nhạc Thành, Nhạc Dao hấn không thể lập tức trở về Nhạc gia thông báo cho mọi người biết, giết hai nhất tinh Đấu Thánh cường giả, lại có được mười thành đấu đế long mạch, còn có thể sử dụng Nhạc gia tối cường thiên phú Long khiếu cửu thiên, ngấm lại Nhạc Dao phần khởi không thôi.

- Thiên nhân Nhiếp Hồn.

Nhưng vào lúc này, trên không có một tiếng kêu khẽ, lập tức lam mang phóng lên trời, khí tức tràn ngập chung quanh mấy ngàn thước có thể làm gió mây thay màu.

Nhạc Thành cùng đám người Vũ Văn Nam ngạc nhiên, lập tức thân hình chợt lui lại.

- Thiên nhân Nhiếp Hồn, đây là gần mười thành huyết mạch Thiên nhân Nhiếp Hồn sao.

Vẻ mặt của Vũ Văn Nam kích động, nhìn giữa không trung bây giờ không gian đều bị xé rách lao vào bổ bên trong màu lam thiên nhân, nhìn thấy là một lỗ đen khổng lồ vậy, có thể thôn phệ vạn vật.

Một cỗ khí tức cường hãn tràn ngập, đám người Vũ Văn Minh Quang trên không cũng cảm thấy huyết dịch toàn thân sôi trào lên.

- Hắc Âm Thần điện Xích Ma, Hắc Âm Thần điện Thái thượng trưởng lão bài danh thứ sáu.

- Không sai, là Xích Ma, Xích Ma là thập tinh Đấu tôn, là thập tinh Đấu tôn đỉnh cao.

Nhạc Dao cùng đám người Tôn Lạc sắc mặt hơi biến, chỉ thấy Yến Hiểu Kỳ giao thủ cùng áo đen hán tử chính là Hắc Âm Thần điện Xích Ma.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, thập tinh Đấu tôn đỉnh cao, đã tiếp cận Đấu Thánh cường giả, thực lực Xích Ma so với Hôi Ma mạnh hơn nhiều lắm, nghe nói Hoả Lão năm đó thực lực cũng như vậy mà thôi. Nhạc Thành không khỏi có chút lo lắng cho Yến Hiểu Kỳ, nhưng mà lúc này hấn muốn nhúng tay vào cũng không kịp.

Giữa không trung màu lam thiên nhân có một cỗ lực cắn nuốt thôn phệ Xích Ma đến biên giới động sâu, chỉ là quanh thân Xích Ma là một cái bọc hắc mang nồng đậm, đang cố gắng chống cự lại.

Một lát sau, tại trong động sâu, tia chớp điện mang tràn ngập, lập tức có hai bàn điện mang to bằng cánh tay thô hung hăng từ trong động sâu bổ vào thân hình Xích Ma.

Trên thân Xích Ma hắc mang tản ra, lập tức cả người liền bị màu lam thiên nhân thôn phệ vào trong, bên trong màu lam thiên nhân lực cắn nuốt cuồng bạo đã bao phủ tất cả.

Nhạc Thành nhìn Thiên nhân Nhiếp Hồn của Yến Hiểu Kỳ, bởi vì trên người Nhạc Thành bây giờ cũng có Thiên nhân Nhiếp Hồn. Chỉ cần hấn liếc mắt là thấy, Thiên nhân Nhiếp Hồn Yến Hiểu Kỳ cách mười thành còn một tia chênh lệch cuối cùng. Trong chuyện này có nguyên nhân Nhạc Thành cũng biết rõ, Thiên nhân Nhiếp Hồn của Yến Hiểu Kỳ không đạt được mười thành, là do không có máu huyết đấu đế hồn mạch, bên trong Vũ Văn gia tiên tổ di hải luyện hóa ra tinh huyết mới có thể trợ giúp Yến Hiểu Kỳ đột phá đến mười thành đấu đế hồn mạch cuối cùng, do đó mới thi triển được mười thành Thiên nhân Nhiếp Hồn.

Ánh sáng tiêu tán, không gian chung quanh yên tĩnh, Yến Hiểu Kỳ lúc này có vẻ mặt tái nhợt, trên nét mặt cũng có chút uể oải.

- Hiểu Kỳ, ăn nhanh vào.

Nhạc Thành nhanh chóng lao đến bên người Yến Hiểu Kỳ, lấy ra một khoả đan dược đưa cho Yến Hiểu Kỳ.

Yến Hiểu Kỳ tiếp nhận đan dược trong tay Nhạc Thành cho vào trong miệng, nàng giết được đối thủ nhưng tiêu hao dấu khí hầu như không còn, dùng Thiên nhân Nhiếp Hồn đã khiến nàng hư thoát, thực lực của đối thủ cũng không dưới nàng, nếu không có thiên phú công kích, nàng không có khả năng đánh giết đối thủ.

Sau khi Yến Hiểu Kỳ giết xong Xích Ma, Vũ Văn Nam, Tôn Lạc, Trần Xuân cũng cảm thấy kinh hãi, thực lực Yến Hiểu Kỳ bây giờ đã bước một bước vào Ma pháp sư cấp chín rồi, Vũ Văn gia có thêm một Ma pháp sư cấp chín chỉ là thời gian.

Vũ Văn Minh Quang lúc này chăm chú nhìn Yến Hiểu Kỳ, không khỏi vô cùng kinh ngạc, mới nửa năm không thấy thực lực Yến Hiểu Kỳ bây giờ, cũng đã vượt qua hắn, hắn bây giờ không thể theo kịp nàng nữa rồi.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

658. Chương 561: Giết Hoàng Ma.

- Ngao.

Nhạc Thành xuất hiện trước Hoàng Ma mười thước, sau đó một thanh âm trầm thấp gào thét, thanh âm mang theo lực lượng cường hãn, hướng toàn bộ về phía Hoàng Ma.

- Ao ao.

Trước người Nhạc Thành, có một vài hư ảnh hình rồng gào thét, ngay lập tức hung hăng lướt đi qua người Hoàng Ma, khí tức vô cùng cường hãn.

Ở giữa không trung, tiếng rồng ngâm đã khiến cho mọi người sớm chú ý, mọi người chăm chú nhìn Nhạc Thành, tất cả đều vô cùng kinh ngạc.

Xuất hiện trên không trung trước mặt mọi người, toàn thân của Nhạc Thành mặc áo giáp, khí tức vô cùng cường hãn, đủ để cho tất cả phải run lên.

Mà lúc này khí tức cường hãn của Nhạc Thành cũng khiến cho người của Nhạc gia sôi trào huyết dịch, khí tức cường hãn làm cho linh hồn của bọn họ bị uy áp thật sâu, tuy nhiên lúc này kịch chiến, khí tức của bọn họ đã xuất hiện một lực lượng khó giải, thực lực cũng như muốn tăng lên vậy.

Tất cả đều quy về yên tĩnh, hư ảnh hình rồng đã biến mất không còn thấy gì nữa, thân ảnh của Nhạc Thành cũng đình chỉ, lúc này Hoàng Ma không cam lòng mà rơi xuống từ không trung .

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành thu lại, sau đó ngay lập tức một mảng thanh mang bao trùm lấy Hoàng Ma, trừ vật giới chỉ của Hoàng Ma sau đó đã rơi vào trong tay của Nhạc Thành.

Nhạc Thành kiểm tra xem Hoàng Ma có thể còn sống hay không, Hoàng Ma chính là cường giả Đấu Thánh, hắn không thể không cẩn thận một chút.

Nhạc Thành giết Hoàng Ma, tất cả mọi người đều trở nên nóng bỏng, bọn họ tựa hồ như không thể tin nổi, tất cả đều biết Hoàng Ma chính là cường giả Đấu Thánh, mà Đấu Thánh cũng bị Nhạc Thành giết chết, vậy thực lực của Nhạc Thành xem ra đã ngoài Đấu Thánh.

Đấu Thánh thực lực, tất cả mọi người đều mơ ước, mà Nhạc Thiên đến thực lực này, Vũ Văn Nam, Hắc Sơn Nhạc Thuần và Tam trưởng lão bên trong Thần Hoàng Tộc đều kinh ngạc không thể tin nổi.

Ở phía xa xa, Trần Xuân cùng với Hoàng Vũ sau khi giết Long Nhất xong đã quay trở về bên cạnh Nhạc Thành nhìn thấy Nhạc Thành đã giết xong Hoàng Ma, tất cả bọn họ đều rung động không thôi, Trần Xuân nhìn thấy Phong Lô Sí sau lưng của Nhạc Thành cũng càng thêm rung động.

- Thu.

Nhạc Thành một lần nữa ngưng kết thủ ấn, thu hồi Âm Dương Kiếm và Âm Ảnh Kiếm lại đồng thời cũng thu hồi Kim Long thân thể và Phong Lô Sí lại, sắc mặt của hắn sau đó đã trở nên tái nhợt, Nhạc Thành há miệng nuốt mấy viên đan dược vào miệng, sắc mặt sau đó đã khôi phục lại vẻ hồng nhuận.

Giết Hoàng Ma xong, thực lực của Nhạc Thành đã tiêu hao không ít, tuy nhiên vẫn còn ở trên đám người Minh Vương.

Về phần thiên phú công kích Long Khiếu Cửu Thiên và Phong Lô Sí Nhạc Thành cũng không ngờ nó mạnh mẽ như vậy, nếu như đối thủ không chú ý thì cho dù tu vi đồng cấp cũng có thể vượt không gian mà giết.

Đối với Phong Lô Sí, Long Khiếu Cửu Thiên, Thiên Nhân Nhiếp Hồn ba loại thiên phú công kích này nếu như vận dụng thỏa đáng mà nói thì so với Âm Ảnh Kiếm và Âm Dương Kiếm còn tốt hơn nhiều.

- Đáng chết, tên Hồ Du kia đã chạy thoát.

Hai thân ảnh vượt không gian tới gần Nhạc Thành, đó chính là Nhạc Dao và Tôn Lạc.

Nhạc Dao và Tôn Lạc vô cùng tức giận, bọn họ không ngờ rằng cả hai liên thủ mà Hồ Du lại có thể trốn thoát, diwfu này thật là mất mặt.

- Nhạc Dao trưởng lão, bỏ đi, lần sau có cơ hội giết hắn là được.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, mục tiêu của Nhạc Thành chỉ là giết hai cường giả Đấu Thánh mà thôi.

- Hừ, chỉ là ta cũng đã làm hắn bị trọng thương, phỏng chừng hai ba năm hắn cũng dừng hòng khôi phục.

Nhạc Dao cất tiếng nói.

- Xoẹt.

Một thanh âm xé gió truyền tới từ Vũ Văn Nam về phía Nhạc Thành.

- Ta đã để cho Thanh Ma trốn thoát, các người thế nào rồi?

Vũ Văn Nam cất tiếng hỏi mọi người.

- Hoàng Ma cùng với Long Nhất cũng đã bị giết chết, Hồ Du đã chạy thoát.

Tôn Lạc cất tiếng nói.

Nghe thấy lời nói của Tôn Lạc, Vũ Văn Nam liền biến sắc, Trần Xuân và Hoàng Vũ đã giết Long Nhất hắn không kinh ngạc quá lớn, nhưng Nhạc Thành ra tay một cái đã giết Hoàng Ma thì thật là cường hãn.

Nhạc Dao, lần này chúc mừng Nhạc gia lại có thêm một cường giả.

Vũ Văn Nam kinh ngạc một lát rồi nói với Nhạc Dao.

- Vũ Văn đại nhân khách khí rồi.

Nhạc Dao mỉm cười nói trong lòng thì cao hứng vô cùng, thực lực của Nhạc Thành khiến hắn hận không thể lập tức quay trở về Nhạc gia nói với mọi người, giết hai cường giả nhất tinh Đấu Thánh, lại có mười thành đấu đế long mạch, còn có thể sử dụng Long Khiếu Cửu Thiên khiến cho Nhạc Dao thật phấn khởi.

- Thiên Nhân Nhiếp Hồn.

Đúng lúc này một tiếng kêu khẽ vang lên trên không trung, sau đó một mảng lam mang phóng lên trời, khí tức cường hãn tràn ngập, gió mây xung quanh đó mấy nghìn thước cũng thay màu.

Nhạc Thành cùng với Vũ Văn Nam bọn họ liền ngạc nhiên, sau đó thân hình lập tức lui ra.

- Thiên Nhân Nhiếp Hồn đây chính là chín thành huyết mạch Thiên Nhân Nhiếp Hồn.

Vũ Văn Nam kích động mà nói, trên không trung lúc này mây mông mây gió xuất hiện, một nhân quang màu lam khổng lồ đang thôn phệ vạn vật.

Một khí tức cường hãn tràn ngập, nhóm người Vũ Văn Minh Quang cũng cảm thấy huyết dịch sôi trào cả lên.

- Xích Ma của Hắc Ám Thần Điện hẳn là thái thượng trưởng lão bài danh thứ sáu.

- Không sai, chính là Xích Ma, thực lực thập tinh Đấu Tôn đỉnh phong.

Nhạc Dao cùng với Tôn Lạc bọn họ đều biến sắc, chỉ thấy hiện tại Yến Hiểu Kỳ đang giao thủ với hán tử áo đen Xích Ma kia.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, đạt tới thập tinh Đấu Tôn đỉnh phong, tiếp cận cường giả Đấu Thánh, thực lực của Xích Ma so với Hôi Ma thì mạnh hơn nhiều.

Ở giữa không trung, một thiên nhân màu lam đang điên cuồng thôn phệ Xích Ma, quanh người Xích Ma có một mảng hắc mang nồng đậm bao bọc, còn lại đang cố gắng chống cự.

Một lát sau chớp điện tràn ngập, sau đó một bàn tay tay lớn hung hăng bổ lên trên người Xích Ma.

Toàn thân Xích Ma tản ra hắc mang, sau đó cả người đều bị thôn phệ vào trong thiên nhân màu lam.

Nhạc Thành chăm chú nhìn Thiên Nhân Nhiếp Hồn của Yến Hiểu Kỳ, hiện tại Nhạc Thành đã có Thiên Nhân Nhiếp Hồn ở trên người thì thấy Thiên Nhân Nhiếp Hồn của mình với Yến Hiểu Kỳ còn có chênh lệch, nguyên nhân trong này Nhạc Thành biết rõ, Yến Hiểu Kỳ vẫn chưa đạt tới mười thành Đấu hồn huyết mạch, còn kém so với mình.

Ánh sáng tiêu tán, không gian xung quanh liền trở nên bình tĩnh, sắc mặt của Yến Hiểu Kỳ cũng trở nên tái nhợt, trên khuôn mặt hiện ra một vẻ hơi uể oải.

- Hiểu Kỳ, nhanh ăn vào.

Nhạc Thành nhanh chóng tiến tới bên cạnh Yến Hiểu Kỳ rồi đưa một viên đan dược cho nàng.

Yến Hiểu Kỳ tiếp nhận đan dược ở trong tay Nhạc Thành, giết đối thủ khiến cho thực lực của nàng tiêu hao không còn gì, sau đó lại dung Thiên Nhân Nhiếp Hồn toàn thân đã hư thoát rất nhiều thực lực.

Yến Hiểu Kỳ giết xong Xích Ma, Vũ Văn Nam cùng với Tôn Lạc, Trần Xuân bọn họ đều kinh hãi, thực lực của Yến Hiểu Kỳ bây giờ đã bước một bước vào ma pháp sư cấp chín rồi.

Vũ Văn Minh Quang nhìn Yến Hiểu Kỳ mà không khỏi trợn mắt há hốc mồm, thực lực của Yến Hiểu Kỳ bây giờ đã vượt xa hẳn.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

659. Chương 562: Đại Song Và Tiểu Song Đột Phá.

Yến Hiểu Kỳ giết Xích Ma xong, đại chiến rốt cuộc cũng đã kết thúc, cả Thụy Phong cổ Nham đã trở thành một đồng bừa bọn.

Nhạc Thuần, Vũ Văn Minh Quang Hắc Sơn bọn họ đều kiểm kê số thương vong trong gia tộc mình, Tứ Đại Nhân Tộc xem ra bị thương không ít, nhưng chết cũng không có mấy người Tứ Đại Thủ Tộc, Hắc Ám Thần Điện có trọn vẹn hai ba mươi cường giả đều là Đấu Tôn, đều là những người có thực lực mạnh.

Đặc biệt là Hắc Âm Thần Điện, viễn cổ Minh Xà tộc, Toan Nghê tộc đều có cường giả Đấu Thánh bị giết chết đối với ba bên tuyệt đối là một đả kích lớn.

- Nhạc Dao, Nhạc Thành chúng ta trước hết rời đi, ta có một số việc cần phải thương lượng, sau này ta nhất định sẽ tới Nhạc gia bái phỏng.

Vũ Văn Nam cất tiếng nói với Nhạc Thành cùng với Nhạc Dao hai người.

Đối với Thiên Nhân Nhiếp Hồn trên người của Nhạc Thành, Vũ Văn Nam cũng muốn hỏi xem là đã có chuyện gì xảy ra, Thiên Nhân Nhiếp Hồn đột nhiên có ở trên người Nhạc Thành hẳn nghĩ hoài mà vẫn không thông.

- Vũ Văn trưởng lão đi thông thả.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó lập tức nói với mấy người Yến Hiểu Kỳ rồi đi vào trong thông đạo, Nhạc Thành vốn lưu Yến Hiểu Kỳ bên cạnh mình nhưng rõ ràng mẫu thân của nàng còn ở Vũ Văn gia, Yến Hiểu Kỳ cần phải về thăm mẹ nàng một chuyến.

- Nhạc Dao trưởng lão, Nhạc tộc trưởng, ta cũng đi trước một bước, ta tin tưởng lần sau ta tới Nhạc gia chúng ta cũng gặp nhau.

Vũ Văn Nam đi rồi, Trần Xuân cũng tiến vào trong thông đạo.

- Trần trưởng lão đi thông thả.

Nhạc Thành cất tiếng chào hỏi Nhạc Dao, đối với cường giả Đấu Thánh này Nhạc Thành không thể không khách khí, dù sao đó cũng là người của Nhạc gia. Đối với Nhạc gia, ban đầu Nhạc Thành cũng không xem ra già nhưng từ khi gặp Nhạc Thiên lão tổ, Nhạc Thiên lão tổ nói hẳn nhất định phải che chở cho Nhạc gia thì hẳn mới coi mình là người của Nhạc gia.

Nguyên nhân rất đơn giản, có Nhạc Thiên lão tổ thì mới có Nhạc gia ở Lập Anh Trấn, cho nên hiện tại Nhạc Thành chính thức coi Nhạc gia là nhà của mình.

Ở Thúy Phong Cổ Nham, Nhạc Thành cũng đã che chở cho Nhạc Siêu cũng là do nguyên nhân đến từ Nhạc Duy. Nhưng nguyên nhân lớn nhất chính là từ suy nghĩ này của hắn.

- Nhạc Dao trưởng lão, Nhạc tộc trưởng xin dừng bước, ta có điều muốn nói, sau này có cơ hội kính xin Nhạc tộc trưởng đến Tôn gia một chuyến.

Tôn Lạc cất tiếng nói với Nhạc Thành và Nhạc Dao, sau đó Tôn Lạc đưa mắt nhìn Tôn Thi Thi và Nhạc Thành, hiện tại Tôn Thi Thi tựa hồ như vẫn chưa rời đi mà ở cạnh Nhạc Thành.

- Nhất định, có cơ hội nhất định sẽ tới bái phỏng Tôn trưởng lão.

Nhạc Thành mỉm cười thi lễ, trong lòng không hiểu Tôn Lạc muốn mình tới Tôn gia làm gì.

- Nhạc Thành, người đã từng nói là sẽ thu xếp tới Tôn gia vậy mà vài năm trôi qua rồi mà người không đến, lần này người lại định gạt ta.

Tôn Thi Thi chăm chú nhìn Nhạc Thành, trong mắt nàng tràn ngập một mảng thâm tình.

- Được, lần này có thời gian ta nhất định sẽ đến.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong lòng hắn thầm nghĩ, lời này mình đã nói không biết bao nhiêu lần nhưng đều không đi, kỳ thật là không có thời gian đi.

- Được rồi, lần này người mà gạt ta nữa thì ta sẽ tới Nhạc gia tìm người tính sổ.

Tôn Thi Thi hung hăng trợn mắt nhìn Nhạc Thành, sau đó nhỏ giọng nói:

- Ta cùng với Hiểu Kỳ tỷ tỷ đã nói với nhau, Hiểu Kỳ sẽ không phản đối chuyện của ta và người.

Tôn Thi Thi nói xong, trên khuôn mặt liền xuất hiện một vẻ đỏ ửng sau đó đi tới bên cạnh của Tôn Lạc. Tôn Lạc sau đó bốp nát ngọc giản, nàng cùng với U Cơ tiến vào trong đó.

Nhạc Thành mỉm cười bất đắc dĩ, lời nói của Tôn Thi Thi hẳn dĩ nhiên là hiểu được, khó trách trên đường đi cô nàng này luôn theo sát Yến Hiểu Kỳ, hóa ra là muốn gây quan hệ tốt với Hiểu Kỳ. Nhạc Thành biết rằng hiện tại nữ nhân của mình rất nhiều, đây là điều khiến hắn vô cùng đau đầu, may mà bọn họ đều dĩ hoà vi quý, nếu không thì mình đã có phiền toái lớn.

Người của Tôn gia sau khi rời đi, Hoàng Vũ của Thần Hoàng Tộc đã tiến tới trước người của Nhạc Dao trưởng lão, sau đó lập tức nói:

- Nhạc Dao trưởng lão, ta cũng đi trước một bước, Nhạc tộc trưởng hẳn là hậu nhân của Nhạc Thiên đại nhân, sau này có cơ hội, mời Nhạc tộc trưởng tới Thần Hoàng Tộc một chuyến.

- Hoàng Vũ trưởng lão đi thông thả, đến lúc trở về thay ta gửi lời vấn an tới tộc trưởng.

Nhạc Dao cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, ta đi trước, có thời gian ngươi hãy tới Thần Hoàng Tộc.

Đông Phương Lạc Nhan nhìn thoáng qua Nhạc Thành rồi nói.

- Được, ta trở về.

Nhạc Thành mỉm cười, cô nàng này trước kia mình gặp ở Đấu Khí học viện chỉ là một tiểu nha đầu mà hiện tại đã thành thực lực rất nhiều.

Sau đó Hoàng Vũ liền tiến vào trong thông đạo, hiện tại Thụy Phong Cổ Nham chỉ còn lại người của Nhạc gia.

- Nhạc Thành, chúng ta đi thôi, nên trở về Nhạc gia thôi.

Nhạc Dao cất tiếng nói, trong ánh mắt hiện ra vẻ phấn khởi, Nhạc Thành hiện tại tràn ngập sự phấn khởi. Hiện tại Nhạc Thành sau khi tiếp nhận từ đường tẩy lễ đã đột phá tới thực lực ngang bằng Đấu Thánh, sau đó lại còn giết được hai cường giả Đấu Thánh của Hắc Ám Thần Điện và Minh Xà tộc.

Nhưng mà chuyện linh châu Nhạc Dao cũng không biết phải khai báo thế nào, linh châu chính là mạch máu của Nhạc gia, lúc trước Nhạc Thiên lão tổ liều mạng mới lấy được, hiện tại đã đánh mất

- Chúng ta cũng trở về thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó Nhạc Thành đánh giá Thụy Phong Cổ Nham, lúc này Nhạc gia đã bị thương mất hai vị trưởng lão, nhưng không ai chết, xem ra đây cũng là may mắn.

Ngay lập tức, Nhạc Thành móc ra hai viên đan dược giúp cho hai vị trưởng lão bị trọng thương, hiện tại Nhạc Thành đã không còn phân biệt đâu là nhất mạch Nhạc Tề, đâu là nhất mạch Nhạc Thiên.

Trải qua một trận đại chiến, tất cả mọi người thuộc Nhạc gia đều đưa mắt nhìn. Nhìn thấy tộc trưởng của mình giết cường giả Đấu Thánh, tất cả mọi người đều tôn kính.

Nhạc Dao trưởng lão bóp nát ngọc giản trong tay, ngay lập tức một thông đạo xuất hiện ở trên không trung, người của Nhạc gia từ từ tiến vào bên trong.

Ở bên trong không gian thông đạo, Nhạc Thành bắt đầu khoan chân xuống và bắt đầu tu luyện, ở trong Hạo Thiên Tháp, linh khí nồng đậm linh khí.

Mà lúc này, Nhạc Thành tràn ngập hưng phấn, hiện tại linh khí ở Hạo Thiên Tháp đã quá kinh khủng so với trước kia chỉ có một viên linh châu, nồng đậm hơn gấp nghìn lần.

Tất nhiên ở trong Hạo Thiên Tháp, linh khí nồng đậm này cũng không đại biểu cho tốc độ tu luyện của Nhạc Thành sẽ tăng gấp một nghìn lần so với trước kia.

Hiện tại Nhạc Thành cũng giống như hài nhi mới ra đời thỏa thích lấy sữa tươi của mẫu thân.

Ở trong linh khí nồng đậm này, Nhạc Thành cảm nhận thấy tốc độ tu luyện của mình tăng ít nhất lên gấp mười lần, điều này đại biểu cho trước kia hắn mất một trăm năm thì hiện tại chỉ cần mười năm là đạt được.

Mà khi Nhạc Thành tiến vào trong trạng thái tu luyện, Yêu Huyền cùng với Thanh Đồng cũng tiến tới Hạo Thiên Tháp để tu luyện, ở trong linh khí nồng đậm này, Yêu Huyền và Thanh Đồng có rất nhiều chỗ tốt, đặc biệt là Thanh Đồng, nó có thể hấp thu linh khí mà tu luyện giống như Nhạc Thành.

Đối với Thanh Đồng, Nhạc Thành tạm thời cũng không sợ Thanh Đồng nhận ra Hạo Thiên Tháp, hiện tại hắn dự tính trước hết đối phó với Thanh Đồng, sau đó quay trở về Nhạc gia luyện hóa những linh châu thượng cổ này, kế đó là thu phục Thanh Đồng, sau đó là luyện chế thân thể cho Nhạc Thiên lão tổ.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thể

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

660. Chương 563: Bên Trong Hồ Điệp Cốc.

Nhạc Thành tiến vào tình trạng tu luyện sau đó quanh thân của hắn bao trùm một mảng quang mang màu xanh, hiện tại Nhạc Thành đã tiến vào tu luyện, lúc này ngoại trừ đường vân màu đỏ sậm thì còn có những đường vân khá xuất hiện, rực rỡ và vô cùng cường hãn.

Ở trong đình viện của Nhạc gia, lúc này cũng cuồng bạo khí tức, mà lúc này ở trong đình viện có không ít người chạy ra ngoài, bọn họ còn tưởng có chuyện gì xảy ra.

Hỏa Lão chăm chú nhìn đình viện mà lẩm bẩm nói.

Thật đúng là tử muội song sinh, đột phá cùng một lượt, tu luyện công pháp lại khá khác biệt, giống như tên tiểu của Nhạc Thành kia.

Ở trong đình viện, Đại Song và Tiểu Song hai người bao trùm thanh mang, mà lúc này ở trên đỉnh đầu của bọn họ cũng đã xuất hiện những hài nhi lớn nhỏ.

Hai nữ nhân đột phá, Hỏa Lão dĩ nhiên là hộ pháp giúp cho hai nàng, cả hai nàng đều bày ra thủ đoạn cấm chế, đối với người tu chân mà nói, Nguyên Anh kỳ là giai đoạn vô cùng trọng yếu, có thể tiến vào Nguyên Anh kỳ là có thể tiến vào trong hàng ngũ cường giả, bọn họ dĩ nhiên là không dám khinh thường.

Ở trong đại sảnh của Hồ Điệp cốc, hơn mười trưởng lão đang ở đó, ở trên rõ ràng là Trần Linh và lão phụ áo lam, hiện tại bọn họ tựa hồ như đang thương nghị chuyện gì đó.

- Cốc, chủ, thái thượng trưởng lão, Hồ Điệp cốc chúng ta còn có Cuồng Sư môn, Vạn Kim Môn, Tuyệt Tình cốc đã tới.

Trưởng lão của Hồ Điệp cốc cất tiếng nói với Trần Linh.

Trần Linh hiện tại đã quay trở lại Hồ Điệp cốc đã ba năm, hầu như hoàn toàn khống chế được Hồ Điệp cốc, tất cả trưởng lão trong cốc cũng hầu như đã hoàn toàn thuần phục nàng.

- Đột nhiên xuất hiện một cường giả bí ẩn, đó là ai, ta cần phải tìm hiểu rõ ràng.

Trần Linh cất tiếng nói.

- Không sai, những cường giả đó có vẻ không phải là người của U Minh tông và Luyện Dược sư công hội.

Trưởng lão vừa rồi nói tiếp.

- Có phải là người của Luyện Dược sư công hội tới giúp đỡ?

Sắc mặt của Trần Linh hơi biến mà lập tức nói.

- Cốc chủ, cái này cũng không rõ lắm, ta đã phái người đi điều tra, mặt khác, Cuồng Sư môn, Tuyệt Tình cốc, Vạn Kim Môn cũng không có bất kỳ tin tức nào truyền tới.

Một trưởng lão lại tiếp tục nói

- Chỉ mong là cường giả có giao tình với Luyện Dược sư.

Lão phụ áo lam vẫn một mực không nói gì cất tiếng nói.

Mấy năm hiện nay, ở HUYỀN Thiên nội lục xảy ra không ít chuyện lớn, đầu tiên là Vạn Kim Môn, Cuồng Sư môn triển khai công kích tới U Minh tông, cuối cùng là Hồ Điệp cốc và Luyện Dược sư công hội cũng gia nhập trận đánh này, vài ngày sau Tuyệt Tình cốc cũng tham gia.

Dưới sự liên thủ của Tuyệt Tình cốc, Hồ Điệp cốc, Cuồng Sư môn, cộng thêm Vạn Kim Môn, U Minh tông và Luyện Dược sư công hội tuy liên thủ nhưng vẫn không tránh khỏi sự chống cự của Tứ Đại Thú Tộc.

Mà gần đây xảy ra đại chiến, ở trong U Minh tông và Luyện Dược sư công hội đã xảy ra không ít cường giả, Tứ Đại Thú Tộc cũng đã nhận không ít thiệt thòi.

Ở trên một hải đảo của Hồ Điệp cốc, Trầm Linh hiện tại ở trong đình viện, lúc này có mấy bóng hình xinh đẹp ở bờ biển, không ai là không có dáng vẻ quốc sắc thiên hương, mấy người này chính là Tô Hân Nhi, Mộ Dung Hiểu Hiểu Tư Mã Yên Nhiên, Âu Dương Phiên Tình ba bốn năm bọn họ đều ở đây.

Ba năm nay khi tu luyện, Mộ Dung Hiểu Hiểu, Tô Hân Nhi Hàn Nguyệt bọn họ cũng đã đột phá tới ngũ tinh Đấu Tôn, Tư Mã Yên Nhiên đã sớm đột phá tới bát phẩm trung giai Luyện Dược sư, sắp đột phá tới bát phẩm trung giai hậu kỳ Luyện Dược sư.

Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình hai người không lâu trước kia đã đột phá tới bát phẩm trung giai luyện dược sư.

- Hiểu Hiểu tỷ tỷ, Nhạc Thành hiện tại ba năm không có tin tức, cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới

- Mật nhi, hẳn nhất định là đang bận, muội cũng đừng tức giận.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cất tiếng nói.

- Không tức giận mới là lạ, chúng ta theo hần từ huyền thiên đại lục tới đây mà hiện tại hần lại mặc kệ chúng ta.

Âu Dương Phiên Tình cũng tức giận nói.

- Để cho hần trở về xong chúng ta sẽ thu dọn hần.

Hàn Nguyệt mỉm cười nói.

- Biểu ca thu xếp xong rồi thì nhất định sẽ trở lại, bằng không chúng ta sẽ đến Nhạc gia tìm hần.

Tô Hân Nhi cất tiếng nói, nàng vẫn biện hộ thay cho biểu ca của mình.

- Hân Nhi, hẳn để chúng ta lại ở Hồ Điệp cốc, chúng ta rời đi hẳn nhất định sẽ tức giận, bằng không muội dẫn chúng ta đi tìm hần, hần yêu muội nhất nhất định sẽ không tức giận.

Tư Mã Yên Nhiên cất tiếng nói với Tô Hân Nhi.

- Yên Nhiên tỷ, biểu ca đâu có yêu muội nhất.

Trên khuôn mặt của Tô Hân Nhi hiện ra một vẻ đỏ ửng.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Từng thanh âm xé gió vang lên từ trên không trung, chính là đám người Khiếu Thiên Hồ, Tứ Sí Ma Ung , Yêu Cơ, Thanh Bối Ma Ngưu, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử và Địa Ma Lang, mười người bọn họ sau khi tới Hồ Điệp cốc đã ở trên hải đảo tu luyện.

Mười người này ba năm nay tiến bộ cũng rất nhanh chóng, hẳn là đã đạt tới ma thú cấp tám trung kỳ đỉnh phong.

- Ra mắt chư vị nữ chủ nhân.

Thanh Sơn lão tổ, Khiếu Thiên Hồ mỉm cười thi lễ, nhìn các vị nữ chủ nhân phía trước, đám ma thú cảm thấy bất đắc dĩ không thôi.

- Khiếu Thiên Hồ, Yêu Cơ, các người tại sao tới đây?

Mộ Dung Hiểu Hiểu cất tiếng hỏi đám ma thú.

- Chúng ta tới đây thăm nữ chủ nhân, sẵn tiện hỏi xem có tin tức của chủ nhân hay không.

Khiếu Thiên Hồ cất tiếng nói.

- Không có tin tức của hần

Mộ Dung Hiểu Hiểu trả lời.

- Vậy chúng ta trở về tiếp tục tu luyện vậy.

Tứ Sí Ma Ứng cất tiếng nói.

Ở trong không gian thông đạo lúc này, thời gian còn khoảng một tháng nữa, tốc độ tu luyện của Nhạc Thành hiện tại vô cùng nhanh, có linh khí nồng đậm của Hạo Thiên Tháp giúp đỡ, Nhạc Thành biết rằng mình muốn đột phá tới lục giai tán tiên cũng sắp tới, hiện tại Nhạc Thành chỉ hận mình không có nhiều thời gian tu luyện hơn mà thôi.

- Hu.

Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí thật dài từ trong yết hầu sau đó hần mở hai mắt ra, hai sợi tinh quang lấp lánh ngưng tụ trong mắt của hần.

Một tháng thời gian trôi qua, tu vi của Nhạc Thành so với một năm trước mạnh hơn rất nhiều, Nhạc Thành cảm thấy lần này mình sắp đột phá tới Hợp thể sơ kỳ.

Nhạc Thành vốn định quay trở về Nhạc gia luyện hóa tám viên linh châu thượng cổ, tuy nhiên hiện tại Nhạc Thành không thể không luyện chế Huyền Linh đan để chuẩn bị sẵn.

- Rốt cuộc cũng về đến Nhạc gia.

Nhạc Thành nhìn không gian thông đạo phía trước mà lẩm bẩm nói.

- Nhạc Thành, ta thấy tại sao tu vi của ngươi lại có vẻ tiến bộ.

Cảm nhận thấy khí tức trên người của Nhạc Thành, Nhạc Dao kinh ngạc hỏi.

- Có một chút tiến bộ.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, đây chỉ là một chút mà thôi, Nhạc Thành cũng cho rằng một tháng này mình tiến bộ cũng không bao nhiêu, mặc dù hiện tại đã đạt tới Phân Thần hậu kỳ nhưng mà so với Độ Kiếp kỳ Phân Thần kỳ mới chỉ là bắt đầu mà thôi.

Nhạc Thành hiện tại có thể chống lại nhất tinh Đấu Thánh, trải qua một ngày tu luyện, có lẽ chống lại nhị tinh Đấu Thánh cũng không phải là vấn đề. Tuy nhiên hiện tại Đấu Thánh Nhạc Thành không để vào mắt, mục tiêu của hần chính là phi thăng lên tiên ma giới.

Ở một chỗ trên không trung, không gian bắt đầu gợn sóng chấn động.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o0o0o—

661. Chương 564: Huyết Mạch Uy Áp.

- Lão tộc trưởng, lần này ông xem chúng ta thế nào?

Do dự một chút, ở bên trong đám trưởng lão, người được Nhạc Thành thăng lên làm đại trưởng lão cất tiếng hỏi Nhạc Duy.

- Một hồi nữa sẽ biết.

Nhạc Duy cất tiếng trả lời.

- Tộc trưởng nhất định là có thể tiếp nhận từ đường tẩy lễ trở về.

Trưởng lão áo lam cất tiếng nói.

- Có lẽ vậy.

Nhạc Duy lẩm bẩm nói.

- Xoẹt.

Không gian thông đạo sau đó liền mở ra, lúc này tất cả mọi người đều trở nên khẩn trương hơn.

Nhìn thấy mọi người xuất hiện, tất cả mọi người trên không kể cả Nhạc Duy đều kinh ngạc sau đó là cao hứng.

- Ra mắt tộc trưởng, ra mắt thái thượng trưởng lão.

Ngay sau đó là những thanh âm hoan hô từ người của Nhạc gia, mọi người đã không nhịn được mà hưng phấn, các trưởng lão của Nhạc gia cũng đã sớm đoán ra kết quả.

- Mọi người thuộc Nhạc gia nghe cho kỹ.

Vượt không gian thông đạo, Nhạc Dao không nhịn được mà hưng phấn nhìn mọi người rồi nói:

- Lần này Nhạc Thành Nhạc tộc trưởng cùng với Nhạc Siêu hai người đã tiếp nhận toàn bộ từ đường tẩy lễ.

Nhạc Dao vừa nói xong, không gian liền trở nên yên tĩnh, sau đó mọi người không nhịn được mà lớn tiếng hoan hô.

- Chúc mừng tộc trưởng, chúc mừng Nhạc Siêu thiếu gia.

Một lát sau, mọi người đều vô cùng phấn khởi, ở trên không trung mấy đạo khí tức cũng trở nên run rẩy một chút.

Nhạc Duy cũng nhịn không được mà run người lên, hai người của Nhạc gia hiện tại đã tiếp nhận toàn bộ Từ Đường Tẩy lễ, điều này đại biểu cho điều gì, đại biểu cho Nhạc gia lại có hai cường giả Đẩu Thánh xuất hiện.

- Mọi người đừng kích động, ta có chuyện cần nói.

Nhạc Dao cũng cố nén kích động trong lòng mà cất tiếng nói.

Nghe được lời nói của Nhạc Dao, mọi người cũng cố nén phấn khởi, chờ đợi Nhạc Dao trưởng lão nói lần nữa.

Nhạc Dao nhìn nguyên một đám phấn khởi thần sắc sau đó lại nghĩ đến chuyện của mình, ổng lại run rẩy và phấn khởi:

- Ở bên trong Thụy Phong Cổ Nham, Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Thú Tộc đã ra tay với chúng ta.

Nghe được lời nói của Nhạc Dao, tất cả mọi người đều lo lắng, nhưng thấy bọn họ từ Thụy Phong Cổ Nham trở về thì không có chuyện gì thì cũng thăm suy đoán xem tiếp đến Nhạc Dao trưởng lão muốn nói gì.

Nhạc Duy cũng chờ đợi Nhạc Dao trưởng lão nói, nhìn thấy thần sắc của Nhạc Dao trưởng lão, ông cũng biết rằng kế tiếp Nhạc Dao trưởng lão sẽ nói chuyện lớn.

Nhạc Duy cũng biết Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc có quan hệ không tốt với nhau, cái gọi là ước định lúc trước chỉ là d Nhạc Thiên lão tổ bày ra mà thôi.

- Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện định đồ phó với Tứ Đại Nhân Tộc chúng ta. Tuy nhiên chúng ta đã đánh cho Tứ Đại Thú Tộc trọng thương, mặc khác....

Nhạc Dao chăm chú nhìn chúng nhân rồi nói tiếp:

- A...

Nhạc Dao trưởng lão khiến cho mọi người phải kinh ngạc tròn mắt há hốc mồm, tất cả đều không nói ra lời, chính tay giết hai nhất tinh Đấu Thánh, thực lực Đấu Thánh cao đến cỡ nào tất cả mọi người đều biết, vậy mà giết hai Đấu Thánh, điều này đại biểu cho điều gì, đại biểu cho tộc trưởng đã vượt qua mức độ Đấu Thánh.

Nhạc Duy cũng há hốc mồm, vẻ mặt tràn ngập sợ hãi mà nhìn Nhạc Thành, điều này quả thật không thể tưởng tượng nổi, thực lực của Nhạc Thành đột phá thật là quá nhanh, thật quá nghịch thiên.

Ở giữa không trung, mấy đạo khí tức lơ lửng cũng trở nên run rẩy.

- Mọi người nghe kỹ, sắp tới là điều trọng yếu.

Nhạc Dao cất tiếng nói, đúng vậy chuyện kế tiếp mới là chuyện quan trọng nhất.

Mọi người nghi hoặc, chẳng lẽ còn có chuyện quan trọng hơn nữa sao, tất cả mọi người đều chăm chú nhìn Nhạc Dao trưởng lão.

-Nhạc Thành tộc trưởng đã khôi phục mười thành đấu đế long mạch, đồng thời phát huy được thiên phú của Nhạc gia, Long Khiếu Cửu Thiên.

Nhạc Dao bình tĩnh nói, sau vui mừng Nhạc Dao chỉ còn bình tĩnh, mà lúc này thanh âm bình tĩnh này vang lên trong tai của mọi người lại như tiếng sấm.

- Mười thành đấu đế long mạch, Long Khiếu Cửu Thiên.

Mọi người lẩm bẩm nói, sắc mặt của bọn họ trở nên ngây dại, Nhạc gia từ sau tiên tổ bất kỳ ai cũng chưa đột phá tới mười thành đấu đế long mạch, sử dụng được Long Khiếu Cửu Thiên thì chỉ là một truyền thuyết.

Sắc mặt của Nhạc Duy tái nhợt, thân hình cũng trở nên run rẩy.

Nhìn thấy vẻ mặt của đám người Nhạc gia, Nhạc Thành cũng bất đắc dĩ vô cùng, nếu sớm biết bí mật của di hài Nhạc gia tiên tổ, Nhạc Thành đã sớm có mười thành đấu đế long mạch.

- Tộc trưởng, có thể thể hiện mười thành đấu đế long mạch một chút không?

- Đúng thế, tộc trưởng, cho chúng ta biết một chút đi.

- Tộc trưởng, xin cho chúng ta biết một chút.

Một đám trưởng lão phấn khởi mà nói với Nhạc Thành.

- Nhạc Thành bày ra cho đám tộc nhân cao hứng một chút.

Nhạc Dao cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Vậy được rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, kỳ thật đây cũng không là gì, chỉ là một cái nhấc tay mà thôi.

Ngay lập tức Nhạc Thành chuyển động tâm niệm, một mảng kim mang tràn ngập quanh người của hắn.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Từng thanh âm quỳ phục xuống dưới đất vang lên, huyết mạch uy áp của Nhạc Thành đã khiến cho mọi người không trụ nổi mà quỳ phục xuống mặt đất.

Đây chính là uy áp của đấu đế huyết mạch, chỉ cần là người của Nhạc gia thì không thể ngăn cản được uy áp này.

- Đây là mười thành đấu đế long mạch, mười thành thân thể Kim Long.

Tất cả mọi người đều nóng bỏng nhìn lên trên không trung, trong lòng bọn họ kích động không thôi.

Ở trên không trung, vài đạo khí tức cũng trở nên run rẩy.

Trong ánh mắt nóng bỏng, Nhạc Thành đã rời khỏi mọi người mà đi vào trong đình viện

Tất cả các trưởng lão, còn có Nhạc Duy, Nhạc Siêu đều hỏi chuyện ở Thúy Phong Cổ Nham, tất cả mọi người đều cảm thấy kỳ lạ và phần khởi, bọn họ đều muốn biết Nhạc Thành làm cách nào để giết cường giả nhất tinh Đấu Thánh.

- Tỷ tỷ, chủ nhân đã quay về.

Ở trong đình viện, có hai mỹ nữ đang tu luyện nói chuyện với nhau.

- Ủ, chủ nhân đã quay về, chúng ta mau ra tiếp chủ nhân.

Đại Song cũng đình chỉ tu luyện mà đi ra ngoài.

Chỉ là khi hai nữ tử và Hỏa Lão đi ra ngoài thì Nhạc Thành đã đến đình viện, có đấu đế phong lôi mạch Phong Lôi Sí, tốc độ của Nhạc Thành cũng đã tăng lên rất nhiều.

- Ra mắt chủ nhân.

Đại Song và Tiểu Song nhìn thấy Nhạc Thành thì ngay lập tức hành lễ.

- Người rốt cuộc cũng đã trở về, không có chuyện gì đặc biệt chứ?

Hỏa Lão mỉm cười rồi cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

-o0o-

Tu Chân Giả Tại Dị Thế

Tác giả: Vũ Phong

—o00o—

662. Chương 565: Huyết Ước.

- Ra mắt chủ nhân.

Đại Hắc cũng từ phía sau tiến lên chào hỏi Nhạc Thành.

- Ngược lại một chuyện, chúc mừng Hỏa Lão đã đột phá, hẳn là đã khôi phục được bằng trước kia.

Nhạc Thành cười nói với Hỏa Lão, dựa vào khí tức trên người của Hỏa Lão Nhạc Thành biết rằng Hỏa Lão đã ít nhất đột phá tới thập tinh Đấu Tôn.

- Đã trở về thực lực trước kia, tuy nhiên đột phá thì còn rất chậm.

- Từ từ, tin rằng Hỏa Lão chẳng mấy chốc nữa sẽ đột phá tới Đấu Thánh.

Nhạc Thành cười nói.

- Chủ nhân, Yêu Huyền tỷ đâu.

Đại Song và Tiểu Song cất tiếng hỏi Nhạc Thành, lần trước Yêu Huyền đã đi cùng với chủ nhân.

-Yêu Huyền ở trong Hạo Thiên Tháp chờ đợi, các người đã đột phá tới Nguyên ANh kỳ thành công rồi sao?

Nhạc Thành đánh giá hai người Đại Song và Tiểu Song, hai người này trong vòng tám tháng đã đột phá tới Nguyên Anh Kỳ, đối với sự tiến bộ của hai nữ tử này, Nhạc Thành vô cùng thỏa mãn.

Về phần Đại Hắc, xem ra Đại Hắc cũng đã đề mức thành hình hậu kỳ, sắp đột phá tiếp rồi.

Trở lại đình viện, Nhạc Thành nói cho Hỏa Lão biết cuộc tranh chấp giữa Tứ Đại Thú Tộc, Hắc Âm Thần Điện và Tứ Đại Nhân Tộc, về chuyện Linh châu Nhạc Thành cũng không nói, không muốn cho người khác biết.

- Nói như thế, thực lực của người đã tới Đấu Thánh, thật thần kỳ.

Nghe xong lời nói của Nhạc Thành, Hỏa Lão không khỏi trợn mắt há hốc mồm, Nhạc Thành không hề giấu diếm chuyện mình giết Minh Vương và Hoàng Ma.

- Thực lực tiến bộ, từ đường tẩy lễ đúng là có chút thần kỳ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Nhạc Thành cũng biết chuyện mình đột phá có quan hệ rất lớn với từ đường tẩy lễ.

- Mới tám tháng, thực lực này của ngươi thật khiến cho ta hâm mộ.

Hỏa Lão mỉm cười nói.

- Đại Song, Tiểu Song, ta muốn bế quan ba tháng, các ngươi hộ pháp cho ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Đại Song và Tiểu Song.

- vâng chủ nhân.

Đại Song và Tiểu Song cất tiếng đáp.

Sau đó Nhạc Thành lập tức quay trở lại gian phòng, bế quan ba tháng, Nhạc Thành cũng không biết có đủ hay không, đầu tiên là phải luyện chế Huyền Linh đan sau đó phải luyện hóa tám viên linh châu thượng cổ.

Ở trong phòng, Nhạc Thành bố trí một cấm chế lợi hại xong bắt đầu ngồi xuống, thủ ấn của hắn đánh ra, từ trong mi tâm xuất hiện một luồng ánh sáng tràn ngập, sau đó Hạo Thiên Tháp xuất hiện, thân ảnh của Nhạc Thành cũng tiến nhập vào bên trong đó.

Ở trong phòng luyện chế đan dược Nhạc Thành cũng không tìm thấy chỗ chỉ có thể tiến vào trong Hạo Thiên Tháp mà thôi. Có linh khí của Hạo Thiên Tháp, luyện chế đan dược càng thêm dễ dàng.

Hạo Thiên Tháp chính là thượng cổ thần khí, Hạo Thiên Tháp giống như là thế giới bên trong của Nhạc Thành vậy, dĩ nhiên là không dẫn tới Đan Lôi.

Ở trước đại điện Yêu Huyền và Thanh Đồng cũng dddag tu luyện, cảm nhận thấy Nhạc Thành tới thì bọn họ liền đình chỉ mà đứng lên.

- Nhạc Thành bên ngoài thế nào rồi, không có chuyện gì chứ?

Yêu Huyền cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Không có chuyện gì, ta đã quay lại, chỉ là ở Thúy Phong Cổ Nham, Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện đã giao thủ với ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Yêu Huyền rồi kể lại mọi chuyện.

- Nhạc Thành ngươi có linh khí nhiều như vậy mà không nói sớm cho ta biết, muốn gạt ta ở bên cạnh ngươi.

Nhìn thấy Nhạc Thành Thanh Đồng cất tiếng nói với Nhạc Thành, trong lời nói hiện ra một vẻ trách ký.

Nhạc Thành cũng không biết trả lời thế nào, đúng là lúc đầu hắn cũng thật sự muốn lừa gạt Thanh Đồng ở bên cạnh hắn.

- Ta biết rõ ý ngươi, ngươi muốn thu phục ta, tuy nhiên thực lực của ngươi hiện tại không đủ, trừ khi ngươi đột phá lên Hợp Thể Kỳ, ngươi không cần giải thích, trí nhớ trong đầu ta là như thế, người tu chân nhìn thấy thượng cổ thần thú đều muốn thu phục.

Thanh Đồng chăm chú nhìn Nhạc Thành mà nói.

Nhạc Thành rất buồn bực, hóa ra chuyện mình muốn Thanh Đồng đã sớm biết còn tưởng rằng mình có thể mưu đồ với nó. Truyền thừa trí nhớ của Hóa Xà khiến cho Nhạc Thành không khỏi sửng sốt.

- Để ngươi thu phục là chuyện không thể nào, những thượng cổ thần thú chúng ta đều là những người vô cùng kiêu ngạo.

Thanh Đồng chăm chú nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Chỉ là ta thấy ngươi cũng không tệ lắm, dựa theo lời nói của Hóa Xà tộc chú ta, có thể kết huyết ước, đây là một huyết ước phong ấn bình đẳng, sau đó chúng ta sẽ có tâm linh cảm ứng với nhau.

- Huyết ước, được, chúng ta kết huyết ước.

Nhạc Thành mỉm cười nói, đây là chuyện tốt, mình còn đang nghĩ cách làm sao thu phục Thanh Đồng, huyết ước Nhạc Thành đã nghe nói qua, ngoài những thứ khác thì còn có Huyết ước tồn tại.

Huyết ước và linh hồn phong ấn khác nhau, linh hồn phong ấn có thể khống chế được linh hồn của đối phương, chiếm hữu trắng trợn nhưng huyết ước thì không, huyết ước sau khi thành lập thì hai người sẽ tương liên với nhau, một khi một người gặp chuyện thì người còn lại cũng sẽ bị ảnh hưởng, nặng thì có thể bị chết, đây là một phong ấn công bằng. Kết huyết ước xong không thể nghi ngờ là quan hệ giữa hai người càng thêm chặt chẽ.

Nhạc Thành cũng không nói gì thêm với Thanh Đồng, hễ lập tức ký kết huyết ước với Thanh Đồng, Nhạc Thành cũng không có ý thu phục Thanh Đồng là yêu sủng, chỉ mong Thanh Đồng ở bên cạnh mình, trợ giúp mình mà thôi.

Thần thú số lượng rất thưa thớt, so với yêu thú thì ít hơn quá nhiều, nhưng trời già cũng công bằng, thiên phú của Thần Thú cũng vô cùng khủng bố, ở Cổ Nham linh khí ít ỏi như vậy mà thần thú cũng đạt tới Thành Hình hậu kỳ.

Thành Hình hậu kỳ tương đương với Phân Thần hậu kỳ của người tu chân, tốc độ tu luyện mười năm tới Thành Hình Hậu kỳ người tu chân không thể làm được, người tu chân tu luyện mười năm đột tới Trúc Cơ hậu kỳ có thể coi là thiên tài, dĩ nhiên Nhạc Thành là ngoại lệ.

Nhạc Thành và Thanh Đồng khoanh chân ngồi xuống, hai bàn tay của hai người không ngừng biến đổi thủ ấn khiến cho ngay cả Yêu Huyền cũng nghi hoặc, sau đó từng luồng huyết dịch từ trên người của Nhạc Thành và Thanh Đồng bắn ra.

Hai người bao bọc huyết dịch với nhau, đồng thời linh hồn lực rót vào nhau, sau đó linh hồn lực đã dung hợp lại với nhau

Huyết ước chính là phong ấn bình đẳng, cả hai người đều cam tâm tình nguyện, cho nên huyết ước cũng không phải là phiền toái.

Sau nửa canh giờ, tất cả huyết dịch và linh hồn lực đã ngưng tụ thành thanh mang, sau đó thủ ấn của hai người biến đổi, bàn tay của Nhạc Thành và Thanh Đồng tách ra.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, thanh mang của hai người khắc sâu vào mi tâm của nhau, sau đó từ từ tiêu tán không còn thấy nữa.

- Cha, được rồi, đã ký kết huyết ước xong xuôi.

Thanh Đồng đứng dậy nói với Nhạc Thành.

- Thanh Đồng, người gọi ta là gì?

Nhạc Thành nghe thấy Thanh Đồng cất tiếng thì trợn mắt há hốc mồm, còn tưởng mình nghe lầm.

- Cha, chúng ta đã ký kết huyết ước, con ở trong trí nhớ không có cha mẹ, cho nên hiện tại ký kết huyết ước xong, cha chính là cha của con.

Thanh Đồng ngây thơ nghiêm túc nói với Nhạc Thành, không hề có chút gì đùa giỡn.

- Cái gì....

Nhạc Thành há hốc mồm.

- Cha, người kinh ngạc sao?

Thanh Đồng nhìn thấy biểu tình kinh ngạc của Nhạc Thành thì hỏi.

- Không phải, ta....

Nhạc Thành không biết nói gì nên đành lắc đầu:

- Cha, được, gọi ta là cha là được rồi...

-o0o-

663. Chương 566: Luyện Hóa Linh Châu Thượng Cổ.

- Không phải, ta...

Nhạc Thành sau đó đối với Thanh Đồng cũng không biết nói gì đành lập tức nói:

- Ừ thì cha, người gọi ta là cha đi.

Nhạc Thành cái này cũng đành chịu, có một thần thú làm con của mình, cái này hẳn cũng không bị ủy khuất.

- Khục.

Nhạc Thành ho một tiếng sau đó nói tiếp:

- Người tu luyện đi, chỗ này đối với sự tu luyện của người có giúp ích rất lớn.

- Con biết rõ nhưng mà mẹ Yêu Huyền đã hết đan dược, cha phải cho con ăn đan dược, con rất đói.

Thanh Đồng cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Cái gì, người gọi Yêu Huyền là mẹ?

Nhạc Thành một lần nữa bị Thanh Đồng làm cho kinh ngạc.

Yêu Huyền vốn nhìn thấy Thanh Đồng và Nhạc Thành gọi nhau là cha con thì đã nghi hoặc, bây giờ bị hẳn gọi là mẹ thì ngạc nhiên, mặc dù mấy ngày gần đây quan hệ giữa hai người không tệ nhưng cũng chưa đạt tới mức này.

- Trong lòng con cảm ứng được Yêu Huyền chính là mẹ của mình nên con gọi là Yêu Huyền nương nương, mẹ Yêu Huyền đối với con rất tốt, ngoại trừ mẹ Yêu Huyền thì còn có Hiểu Kỳ tỷ tỷ, Lạc Nhan tỷ tỷ, Thi Thi tỷ tỷ.

Thanh Đồng thành thật đáng yêu mà nói.

Nhạc Thành cảm thấy rất bất đắc dĩ, đối với thượng cổ thần thú mà nói, Thanh Đồng mặc dù có thực lực Thành Hình hậu kỳ nhưng nó vẫn chỉ là một đứa bé con mà thôi, dĩ nhiên là ưa thích ai hoàn toàn ngây thơ.

Nghe thấy lời nói của Thanh Đồng, sắc mặt của Yêu Huyền trở nên đỏ ửng mà nhìn Nhạc Thành, nàng biết rõ quan hệ giữa nàng và Nhạc Thành vô cùng vi diệu, loại quan hệ này người bên ngoài khó mà biết rõ.

- Được rồi, ta cho người đan dược, ta rất muốn bế quan ba tháng.

Nhạc Thành bất đắc dĩ nói sau đó móc ra hai cái bình ngọc đưa cho Thanh Đồng, đây là đan dược mà Nhạc Thành sớm đã chuẩn bị, mở đan dược này chính là lấy được từ trong tay Minh Vương, Hoàng Ma, Phượng Lâm mà có.

- Các người cứ tiếp tục tu luyện đi, ta muốn đi luyện chế đan dược.

Nhạc Thành cất tiếng nói với hai người sau đó liền khoanh chân móc ra Vạn Thú Lô, bây giờ đan dược cấp độ luyện chế ngày càng cao cho nên Nhạc Thành dự tính luyện chế Vạn Thú Lô lại một lần nữa.

Nhạc Thành muốn luyện chế đan dược, Thanh Đồng và Yêu Huyền biết rằng không thể làm phiền hẳn, hai người lập tức lui ra phía xa mà bắt đầu tu luyện, tất nhiên Thanh Đồng không quên ăn đan dược, lần này Nhạc Thành cho nó hai trăm viên đủ cho nó ăn một tháng.

Móc Vạn Thú Lô ra, Nhạc Thành cũng đã chuẩn bị sớm một số linh dược, đối với phương diện linh dược Nhạc Thành không có quan tâm, trừ một số linh dược như Huyền Linh U thảo còn lại thì Nhạc Thành không thiếu.

Tất cả mọi chuyện vụn vặt đã giải quyết xong, sau đó thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng đánh ra, hai luồng Vô Thượng Chân hỏa nóng bỏng trở nên tràn ngập lao vào trong Vạn Thú Lô, từ trong Vạn Thú Lô mơ hồ truyền ra thanh âm của hàng vạn con thú gào thét.

Luyện chế Huyền Linh đan đối với Nhạc Thành hiện nay mà nói không có việc gì khó khăn, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi, có linh khí nồng đậm bên trong Hạo Thiên Tháp, việc này khá dễ dàng.

Linh được bên trong Vạn Thú Lô từ từ hóa thành từng luồng linh dịch, cuối cùng Nhạc Thành lại cẩn thận bỏ huyền linh u thảo vào đó mà luyện chế tiếp.

Luyện hóa xong linh được thì cũng là hai ngày trôi qua, Huyền Linh đan mặc dù không phải là đan được cấp cao nhưng ở Huyền Thiên nội lục cũng là bát phẩm cao cấp đan được.

Ngay lập tức Nhạc Thành không hề nghỉ ngơi mà khống chế Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ đan được, lúc này Nhạc Thành đã toàn tâm toàn ý vào đó.

Mà trong hai ngày này, Nhạc Duy đã tới tìm Nhạc Thành, theo sau còn có không ít trưởng lão, chỉ là khi mọi người tới thì Đại Song, Tiểu Song đang chắn ở bên ngoài, nói rằng hấn dadg bế quan tạm thời.

Nghe thấy Nhạc Thành muốn bế quan ba tháng, những người này bất đắc dĩ vô cùng nhưng bọn họ cũng không dám quấy rầy.

Ngày thứ năm, ở bên trong Hạo Thiên Tháp, Vạn Thú Lô đã chuyển thành một mảng màu xanh, lúc này một đan được hình hài nhi đã thành nó điên đại hấp thu linh khí nồng đậm bên trong Hạo Thiên Tháp, linh khí bên trong Hạo Thiên Tháp điên đại tiến vào trong đan được.

Đan được lúc này đã to bằng ngón tay cái, điên cuồng thôn phệ linh khí.

Nhạc Thành cũng không ngăn cản đan được hấp thu linh khí bên trong Hạo Thiên Tháp, ngược lại còn nở ra một nụ cười, Huyền Linh đan thôn phệ linh khí sẽ mang lại phẩm chất rất tốt.

Một ngày sau, Huyền Linh đan đang thôn phệ linh khí cuối cùng cũng đã ngừng lại, mà lúc này xung quanh nó cũng tràn ngập linh khí.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến đổi, Vô Thượng Chân hỏa ngay lập tức được bao bọc, hấn một lần nữa luyện hóa Huyền Linh đan, hiện tại huyền linh đan mới thành hình mà thôi, cần phải có không ít nỗ lực nữa.

Hai ngày sau ở bên trong Vạn Thú Lô, một khí tức cuồng bạo trở nên tràn ngập ra, cả Hạo Thiên Tháp bao trùm một mảng linh khí.

Hiện tại Huyền Linh đan đã bao trùm thanh sắc quang mang, thanh mang chói mắt nhanh chóng thoát khỏi Vô Thượng Chân Hỏa mà bỏ chạy lên không trung.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, tựa hồ như hấn đã sớm có chuẩn bị cho việc này. Nhạc Thành xuất ra một mảng thanh mang bao bọc Huyền Linh đan vào bên trong, bây giờ Huyền Linh đan không thể thoát ra.

Nhìn linh khí tràn ngập bên trong Huyền Linh đan, Thanh Đồng không khỏi hiện ra một vẻ tham lam, đan được đó so với đan được nó hấn hiện tại tốt gấp mấy chục lần.

Chỉ một lát sau, Nhạc Thành móc ra một cái hộp ngọc cất Huyền Linh đan vào trong đó.

Luyện thành Huyền Linh đan xong, Nhạc Thành liền thở ra một hơi, ngay lập tức Nhạc Thành nghỉ ngơi đưa ánh mắt nhìn về phía mấy cột đá Thủy Linh châu mọc linh châu, hiện tại luyện hóa linh châu chính là việc làm cần gấp nhất của mình. Sau khi chữa trị được Hạo Thiên Tháp rồi, uy lực của nó nhất định sẽ thần thông, vượt xa uy lực của mười viên linh châu phát ra, trong truyền thuyết có thể hô phong hoán vũ, thôn thiên diệt địa.

Chỉ là Nhạc Thành cũng biết, cho dù là được như truyền thuyết thì hiện tại hấn cũng vô phương phát huy toàn bộ uy lực của Hạo Thiên Tháp, ngay cả sư tổ Hạo Thiên đại đế cũng không làm được nếu không đã không bị đối thủ đánh vào không gian hư vô.

Chìm ngập trong luồng khí tức, Nhạc Thành nói với Thanh Đồng và Yêu Huyền:

- Ta trước tiên đưa các người ra ngoài, nếu không sẽ làm bị thương các người.

Nhạc Thành biết rõ luyện hóa linh châu thượng cổ sẽ rất khó khăn, Yêu Huyền khó có thể chống lại, Thanh Đồng cũng như vậy, thực lực của Thanh Đồng hiện tại tựa hồ cũng không hơn Yêu Huyền bao nhiêu.

- Cha, đây có phải là Hạo Thiên Tháp không, trong đầu của con có ấn tượng, hình như là thượng cổ thần khí Hạo Thiên Tháp.

Thanh Đồng cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Không sai, đây chính là Hạo Thiên Tháp.

Do dự một chút, sau đó Nhạc Thành không hề giấu diếm mà nói với Thanh Đồng, dù sao theo huyết ước, Thanh Đồng hiện tại cũng đã là con của mình.

- Đúng là thượng cổ thần khí Hạo Thiên Tháp.

Thanh Đồng chăm chú nhìn Hạo Thiên Tháp mà hít một hơi lạnh, nó dĩ nhiên là biết được uy lực của Hạo Thiên Tháp.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, tâm niệm của hắn cũng chuyển động, Nhạc Thành sau khi để Thanh Đồng và Yêu Huyền ra bên ngoài thì đóng cấm chế lại.

664. Chương 567: Người Của Tam Tộc Tối.

Trần ngập trong khí tức, Nhạc Thành khoan chân ngồi xuống, thủ ấn của hắn sau đó từ từ đánh ra.

- Kim Linh châu, hỏa linh châu lên.

Một tiếng quát nhẹ vang lên, sau đó Kim Linh Châu Hỏa Linh châu trần ngập khí tức màu vàng cùng màu đỏ xoay quanh đỉnh đầu của Nhạc Thành.

- Lôi Điện Linh châu, lên.

Nhạc Thành một lần nữa ngưng kết thủ ấn, một mảnh thanh mang vô hình bắn về phía cột đá có điện mang.

- Xoẹt xoẹt.

Lôi điện linh châu lúc này đúng là đã trần ngập điện mang lập lòe, sau đó một mảnh thanh mang đã bao bọc lôi điện linh châu mà nhảy lên trên không trung.

- Ao ao...

Hai thanh âm rỗng ngâm vang lên, sau đó hai cái cột đá phóng lên trời mà xoay tròn ở trên không trung. Con rồng lập lòe điện mang, khí tức cường hãn trực tiếp đánh vào người Nhạc Thành.

Hai con lôi điện long xoay tròn ở trên không trung, điện mang lập lòe phóng tới phía Nhạc Thành.

- Ao ao...

Hai con lôi điện long há miệng giống như là hai hải nhi lớn nhỏ vậy, hung hăng bổ về phía Nhạc Thành, gào thét trần ngập sấm mang.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi trầm xuống, thủ ấn của hắn không ngừng tung bay.

- Ao ao...

Bốn thanh âm rỗng ngâm trở nên gào thét, ngay sau đó hai con ngũ trảo kim long và hai con ngũ trảo hỏa long cũng xuất hiện,

- Âm âm.

Sau đó là hai tiếng nổ đinh tai nhức óc, hai đường lôi điện oanh kích hai con ngũ trảo kim long tạo ra thanh âm phá hủy khổng lồ.

- Ao... ao

Mà lúc này hai con hỏa long cũng thừa cơ mà há miệng phun lửa về phía hai con lôi điện long, hai con ngũ trảo kim long gào thét một tiếng sau đó cũng đánh tới.

Hai con lôi điện long cảm nhận được ngọn lửa cường hãn từ hai con hỏa long, bọn chúng do dự một chút, sau đó thân hình nhanh chóng lui lại, tránh khỏi một đòn công kích từ con Hỏa long này.

- Ao ao ao.

Hạo Thiên Tháp lúc này đã tràn ngập tiếng gầm gừ, khí tức cường hãn ngập trời, may mà Nhạc Thành đã đưa Thanh Đồng và Yêu Huyền rời khỏi đây nếu không thì bọn họ không thể chống lại.

Sáu con cự long điên cuồng gào thét ở trên không trung, điên cuồng công kích lẫn nhau sau đó cũng từ từ đình chỉ công kích, khí tức cường hãn trên người của bọn chúng sau đó trở nên bình hòa hơn rất nhiều, sáu con cự long gào thét vài tiếng sau đó quần quít bên nhau, thần sắc ngược lại có vẻ thân mật.

Nhìn thấy phản ứng của sáu con cự long, thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, thanh mang của hắn một lần nữa bao bọc lấy Lôi điện linh châu, Lôi điện linh châu vùng vẫy một lát sau đó vẫn không thể thoát khỏi sự bao bọc của thanh mang mà từ từ bình thường lại.

Nhạc Thành biết rõ tất cả là bởi vì mình đã luyện hóa Kim Linh châu và Hỏa Linh châu thành công, Linh châu thượng cổ đã tồn tại bao nhiêu năm, đã sớm thông linh với nhau, Linh châu thượng cổ mang theo khí tức quen thuộc ở trong đó, công pháp cũng giống như Hạo Thiên địa để, nếu không thì Nhạc Thành luyện chế không biết sẽ phí bao nhiêu nỗ lực.

Lôi điện linh châu sau khi được dẹp loạn Nhạc Thành cũng từ từ luyện hóa nó.

- Thanh Đồng, người nói chủ nhân là cha của người, vậy mẹ của người là ai?

Đại Song và Tiểu Song cũng kinh ngạc nhìn Thanh Đồng mà hỏi, đối với tiểu hài tử đáng yêu này, Đại Song và Tiểu Song cũng ưa thích vô cùng.

Hỏa Lão nhìn Thanh Đồng với vẻ mặt nghi hoặc, lão không hiểu tiểu đồng này từ đâu mà xuất hiện, cảm nhận khí tức trên người của Thanh Đồng, Hỏa Lão cảm thấy toàn bộ thân thể của mình không thoải mái.

- Mẹ của ta ở đây.

Thanh Đồng chỉ vào Yêu Huyền rồi nói với Đại Song và Tiểu Song.

- Yêu Huyền tỷ, có vấn đề gì vậy?

Đại Song và Tiểu Song kinh ngạc nhìn Yêu Huyền mà nói, hai người cũng tin rằng hài tử này chính là con của Yêu Huyền, quan hệ giữa Yêu Huyền và chủ nhân rất vi diệu.

- Chuyện này sau này ta sẽ nói với các người

Yêu Huyền cũng không biết nói thế nào, đối với Thanh Đồng, Yêu Huyền biết Thanh Đồng ngoại trừ là Hóa Xà thần thú thì những thứ khác nàng đều không rõ ràng.

Nghe thấy câu trả lời của Yêu Huyền, Đại Song, Tiểu Song hai nữ nhân kể cả Hỏa Lão cũng suy đoán, có lẽ đây chính là thân sinh của Nhạc Thành cũng không chừng.

Ở bên trong Hạo Thiên Tháp, hai mươi ngày đã trôi qua, Nhạc Thành ở trước lôi điện linh châu, xung quanh tràn ngập lôi điện lực không thôi.

- Lên.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên tái nhợt, sau đó khóe miệng của hắn nở ra một nụ cười, thủ ấn của hắn kể đó tung bay, Lôi điện linh châu nảy lên trên không trung, ngay lập tức một lôi điện mang chiếu rọi lên trên người Nhạc Thành.

Dưới lôi điện mang này, sắc mặt của Nhạc Thành trở nên tái nhợt, khuôn mặt cũng hơi ửng đỏ, khí tức trên người tăng lên

- Gao gao...

Hai tiếng sấm vang lên, trên không gian con lôi điện long không ngừng xoay tròn.

Ngay lập tức hai con lôi điện long giao thoa với nhau, nếu như để người bên ngoài nhìn thấy cảnh tượng này thì bọn họ tuyệt đối sẽ thấy vô cùng quỷ dị.

- Âm âm.

Mà đúng lúc này, ngay trên tầng thứ tám của Hạo Thiên Tháp, một mảng hư vô đại tác, lôi điện mang lập lòe, trong không gian lóe ra từng luồng ánh sáng, từng luồng lôi điện trụ không ngừng bổ xuống.

- Thu.

Ngay sau đó thủ ấn của Nhạc Thành thu lại, lôi điện linh châu, Kim Linh châu còn có Hỏa Linh châu nổi lên.

- Rốt cuộc cũng đã luyện hóa xong một viên, còn bảy viên nữa.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói sau đó thủ ấn trong tay của hắn biến đổi, thanh mang một lần nữa bao bọc cột đá chứa Thủy Linh châu.

Màu xanh của Thủy Linh châu hiện ra, hai con ngũ trảo thủy long gào thét đánh về phía Nhạc Thành, mà Kim Linh châu, Hỏa linh châu Lôi Điện linh châu sáu con rồng cũng vây quanh.

Đối với linh châu thượng cổ, hiện tại Nhạc Thành luyện hóa đã thuận buồm xuôi gió, có ba viên linh châu thượng cổ áp chế, Nhạc Thành không sợ Thủy Linh châu sẽ tạo ra ảnh hưởng gì với mình.

Nhạc Thành hết sức chăm chú vào việc luyện hóa Thủy Linh châu, thời gian từ từ trôi qua.

Hơn mười ngày sau hai con thủy long đã xoay tròn trên không trung, sau đó hóa thành hai con tiểu long cuộn cuộn tiến vào trong cơ thể của Nhạc Thành.

- Xoẹt xoẹt.

Ở trên tầng thứ tư của Hạo Thiên Tháp, một mảng nước lớn đổ trút xuống như trôi về vô biên vậy.

- Rốt cuộc cũng đã luyện hóa xong viên thứ tư.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, viên Thủy Linh châu thứ tư so với viên lôi điện linh châu thứ ba thì thời gian luyện hóa ít đi một nửa.

- Lên.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, ngay lập tức thanh mang lại bao bọc Mộc linh châu, Mộc linh châu nổi lên trên không trung, hai con rồng màu xám trắng cũng bay nhảy.

Tám ngày sau, Nhạc Thành đã thuận lợi luyện hóa Mộc linh châu, mà ở bên trong Hạo Thiên Tháp, lúc này tràn ngập một số thực vật, chỉ là những thực vật này có vẻ không phải là thực mà là hư ảnh, quỷ dị vô cùng.

Ngay lập tức Nhạc Thành không dừng lại mà luyện hóa Thổ linh châu.

Đây đã là viên linh châu thứ bảy mà Nhạc Thành luyện hóa, hiện tại đã trôi qua hai tháng, trong hai tháng này, Nhạc gia vô cùng náo nhiệt, Trần gia, Vũ Văn gia, Tôn gia đều đến tìm hắn.

Vũ Văn gia do Vũ Văn Nam cầm đầu, còn có Yến Hiểu Kỳ cùng Vũ Văn Minh Quang đi theo, Tôn gia thì có Tôn Lạc và Tôn Thi Thi, Trần gia thì có Trần Xuân và Trần Bư.

-o0o-

665. Chương 568: Biến Hóa Ở Bên Trong Hạo Thiên Tháp.

Tam tộc tới Nhạc gia không thể công tiếp đãi tốt, đặc biệt mọi người đều biết Yến Hiểu Kỳ chính là hôn thê của tộc trưởng cho nên cũng kỳ quái đánh giá, người của Nhạc gia cũng giật nảy mình, xem ra cũng chỉ có cô gái tuyệt sắc này mới có thể xứng đôi với tộc trưởng.

Tất nhiên, Tôn Thi Thi , U Cơ hai người vô cùng kinh ngạc, hai nữ tử tuyệt sắc này so với Yến Hiểu Kỳ cũng không kém bao nhiêu.

Trần Xuân, Tôn Lạc, Vũ Văn Nam sau khi đến Nhạc gia đã cùng với Nhạc Dao ôn lại chuyện cũ, Vũ Văn Minh Quang cùng với đám người Hắc Sơn, Tôn Thi Thi thì đi dạo khắp nơi ở Nhạc gia.

Đại Song và Tiểu Song cũng biết Yến Hiểu Kỳ ,cộng thêm sự có mặt của Yêu Huyền, chúng nữ tự nhiên là đi lại với nhau, đối với Thanh Đồng, chúng nữ vô cùng yêu mến.

Ba ngày trôi qua, Thanh Đồng cũng đổi giọng gọi Yến Hiểu Kỳ tỷ tỷ Tôn Thi Thi tỷ tỷ thành mẹ điều này khiến cho nhị nữ yêu thương Thanh Đồng không thôi, toàn bộ đan dược trên người đều đưa cho Thanh Đồng.

Chúng nữ xuất hiện, mấy cô gái xuất hiện ở Nhạc gia nhìn thấy mấy cô gái tuyệt sắc này tất cả các nam nhân ở Nhạc gia đều tán thưởng, bởi vì bọn họ đều biết những người này là nữ nhân của tộc trưởng.

Nhạc Thành ở trong Hạo Thiên Tháp hiện tại đã ba tháng, ở trong Hạo Thiên Tháp trên đầu của Nhạc Thành hiện tại đã xoay tròn tám viên linh châu thượng cổ, theo thứ tự là Kim Linh Châu, Mộc Linh châu, Hỏa Lão, Thổ Linh Châu, Lôi Điện Linh Châu, Phong Linh Châu, Quang Minh Linh Châu, mà hiện tại trong tay của Nhạc Thành đang luyện hóa chính là linh châu của Hắc Ám Thần Điện.

- Xoẹt xoẹt.

Một mảng quang mang chói mắt bao trùm lấy cơ thể của Nhạc Thành, linh châu của Hắc Ám Thần Điện cuối cùng cũng được luyện hóa, Nhạc Thành liền thở ra một hơi, mắt nhắm ngày cuối cùng cũng luyện được viên Hắc Ám Linh Châu này.

Điều khiển cho Nhạc Thành nghi hoặc chính là viên linh châu Hắc Ám này có đặc biệt Nhạc Thành sau khi luyện hóa thì có một chấn động đặc biệt.

- Còn ba tháng nữa, xem ra không mất ba tháng thì không có cách nào xuất quan. Con viên Tinh Thần linh châu cuối cùng.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, thủ ấn của hắn lại ngưng kết, tiếp tục bao trùm Tinh Thần linh châu.

Tinh Thần Linh châu nhảy ra khỏi cột đá, hai con rồng màu lam vô cùng lớn gào thét, hai con rồng này giống như là sao trong bóng tối vậy.

Nhạc Thành từ từ luyện hóa Tinh Thần linh châu sau đó thời gian cũng từ từ trôi qua.

Nhạc Thành hiện tại cũng chưa xuất quan mà Nhạc gia cũng chỉ có thể bất đắc dĩ vô cùng.

Năm ngày sau hai con tiểu long như thoi đưa qua người của Nhạc Thành, ở trong Hạo Thiên Tháp, không gian lóe lên một mảng tinh quang chói mắt như là vì sao trong bóng tối vậy.

Mà lúc này Nhạc Thành luyện hóa linh châu ở trong đan điền của hắn kim dẫn đã lấp lánh mười vạn quang.

Tất cả mọi chuyện đều vô cùng quỷ dị, linh châu cuối cùng cũng đã được luyện hóa, cả Hạo Thiên Tháp như muốn chấn động kịch liệt.

Thần sắc của Nhạc Thành hiện ra một vẻ nghi ngờ, hắn không biết Hạo Thiên Tháp có biến hóa gì không.

- Âm âm.

Từng thanh âm âm âm chấn động kịch liệt, cả tòa Hạo Thiên Tháp cũng lắc lư không ngừng.

Trong lúc Nhạc Thành kinh ngạc thì Hạo Thiên Tháp ở trong điện không ngừng mở rộng, đồng thời mấy luồng ánh sáng trở nên cao vút.

- Ao Ao.

Hơn mười con cự long đồng loạt gầm thét, ngay lập tức không trung xoay tròn, khí tức tràn ngập bên trong Hạo Thiên Tháp.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Cùng lúc đó mấy chục quang mang chói mắt tràn ngập ở bên trong Hạo Thiên Tháp, lộ ra một vẻ vô cùng quý dị.

Nhạc Thành kinh ngạc, Hạo Thiên Tháp bây giờ sâu sắc vượt qua sự tưởng tượng của hắn, biến hóa này Nhạc Thành cũng không có cách nào ngăn cản.

Nhạc Thành chỉ có thể kinh ngạc nhìn biến hóa trước mắt, đồng thời lúc này Nhạc Thành cũng cảm thấy vô cùng bối rối.

Mặt kệ Nhạc Thành làm sao ngăn cản, pháp lực quanh người của hắn cũng ào ào đổ xuống, lúc này bên trong Hạo Thiên Tháp có một khí tức ngập trời tràn ngập muốn thôn phệ.

Nhạc Thành bây giờ hoảng sợ Nhạc Thành cũng không biết làm sao, sắc mặt của hắn trở nên tái nhợt.

Lúc này pháp lực của Nhạc Thành đã bị tiêu hao, sắc mặt cũng trở nên trắng bệch.

- Xoẹt xoẹt.

Mấy luồng quang mang chói mắt ở trong Hạo Thiên Tháp bắn ra, tạo ra từng quang mang hình cầu.

Quang mang này vô cùng quý dị, sau đó mấy con cự long gào thét ào ào vây quanh quang mang hình cầu.

- Xoẹt xoẹt.

Lúc này mấy bàn tay trẻ con đột nhiên bắn ra, từ từ tiến nhập vào cơ thể của Nhạc Thành.

Pháp lực của Nhạc Thành hiện tại đã không có, mà ngay cả kim đan trong đan điền cũng trở nên sợ hãi, một luồng ánh sáng tiến vào trong cơ thể của hắn, thân thể của Nhạc Thành hiện tại giống như là hài nhi vô cùng thêm sữa tươi vậy, điên dại mà thôn phệ.

Mà trong quang mang quý dị này, Hồn Nguyên Chân kinh trong người của Nhạc Thành cũng vận chuyển trong đan điền, Nhạc Thành hấp thụ quang mang.

Thời gian từ từ trôi qua, một ngày rồi hai ngày.

- Yêu Huyền tỷ, tên kia không phải nói muốn bế quan ba tháng sao, hiện tại đã là ba tháng rưỡi rồi, không xảy ra chuyện gì chứ?

Yến Hiểu Kỳ lo lắng hỏi Yêu Huyền.

- Hiểu Kỳ mẫu thân, phụ thân sẽ không xảy ra chuyện gì đâu, con có thể cảm nhận được khí tức của cha ngày càng mạnh, tựa hồ như sắp đột phá.

Thanh Đồng cất tiếng nói.

Lời nói của Thanh Đồng Yến Hiểu Kỳ dĩ nhiên là tin, chuyện của Thanh Đồng hắn đã nói với đàm người Yến Hiểu Kỳ. mấy người Vũ Văn Nam còn tưởng rằng Thanh Đồng chính là cốt nhục của Nhạc Thành.

Nhạc Duy muốn tìm hiểu độ dày huyết mạch của Thanh Đồng nhưng Thanh Đồng không đi khiến cho Nhạc Duy cũng không có cách nào.

Mà lúc này đan dược đã được Thanh Đồng ăn hết, đan dược trên người chúng nữ cũng không nhiều lắm, Thanh Đồng ý vào cha mình là tộc trưởng cho nên tìm bốn phía tìm đan dược mà ăn, các trưởng lão bị hắn nhìn thấy cũng không hà tiện mà ngay cả Nhạc Duy cũng bắt buộc đưa hắn vài viên đan dược bất phẩm.

Điều này khiến cho các trưởng lão Nhạc gia gặp Thanh Đồng thì đều bỏ chạy, bị Thanh Đồng nhìn thấy rồi bọn họ giống như là gặp vận rủi, bởi vì thực lực của bọn họ không bằng Thanh Đồng.

Hắn ý vào tiện nghi có mẹ là Thi Thi và Yến Hiểu Kỳ cho nên đối với mấy người của Tôn gia và Vũ Văn gia cũng không buông tha, đan dược toàn thân của Vũ Văn Minh Quang đều bị nó nhét vào miệng. Tuy nhiên được Thanh Đồng gọi là cữu gia khiến cho Vũ Văn Minh Quang cũng cảm thấy không quá mắc.

-o0o-

666. Chương 569: Đột Phá Hợp Thể Kỳ.

Nhìn thấy Thanh Đồng dùng đan dược làm cơm ăn, Vũ Văn Minh Quang tựa hồ như minh bạch vì sao Nhạc Thành nhanh đột phá như vậy, có lẽ Nhạc Thành cũng ăn rất nhiều đan dược.

Đan dược trên người Vũ Văn Minh Quang bị cướp sạch không còn gì, sau đó Thanh Đồng lại tới tìm người của Tôn gia, ngay cả Tôn Lạc hân cũng không buông tha.

Ném mật ngọt xong Thanh Đồng dĩ nhiên là không bỏ qua người của Trần gia, chỉ là hân vẫn chưa tìm lý do để gặp người của Trần gia thì người của Trần gia đã lấy ra một số lớn đan dược giao cho Thanh Đồng, trong đó có mấy viên cửu phẩm đan dược sơ giai.

Điều này khiến cho Thanh Đồng cảm thấy nghi hoặc, trong tâm linh của hân nhận định Nhạc Thành làm cha cũng khá tốt.

Thanh Đồng dĩ nhiên không biết người đưa đan dược cho nó ăn là Trần Bư, Trần Bư tin rằng Thanh Đồng là cốt nhục của chủ nhân, đây chính là thiếu chủ nhân, thiếu chủ nhân muốn ăn đan dược hân dĩ nhiên không tính toán.

Nhìn thấy tứ đại nhân tộc bị mất đan dược, Yêu Huyền Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi cũng chỉ có thể cười cười, xem ra Thanh Đồng thật lợi hại.

Đám người Yến Hiểu Kỳ và Yêu Huyền đều suy nghĩ, nếu như Tứ Đại Nhân Tộc biết bản thể của Thanh Đồng thì không biết sẽ có biểu tình gì.

Nhạc Thành hiện tại đã bế quan bốn tháng, người của Tam đại nhân tộc đã chờ hai tháng vẫn không nhìn thấy Nhạc Thành, Vũ Văn Nam, Tôn Lạc trần Xuân cũng không rời khỏi phải tiếp tục chờ đợi.

Ở bên trong Hạo Thiên Tháp hiện tại khí tức của Nhạc Thành đã tràn ngập, giữa không trung lúc này có một quả bóng quý dị lớn cỡ ba bàn tay, lúc này quang mang của nó tràn ngập vào mi tâm của Nhạc Thành, biến mất không còn thấy gì nữa.

Cúng lúc đó hai mắt của Nhạc Thành mở ra, cả người nổi lên trên không trung.

- Trở về.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, sau đó thủ ấn của hân biến đổi, ở giữa không trung hai mươi con rồng quay trở lại cột đá.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, mười viên linh châu thượng cổ cũng quay trở lại chỗ cũ.

- Xoẹt xoẹt.

Sắc mặt của Nhạc Thành không ngừng biến hóa, sau đó hân khoanh chân ngồi xuống đại điện, thủ ấn của hân đánh ra, toàn thân theo đó cũng tràn ngập thanh mang.

Hiện tại quanh người của Nhạc Thành đã tràn ngập linh khí của Hạo Thiên Tháp, tiến nhập vào trong đan điền của hân.

Thời gian cứ như vậy trôi qua, ba ngày sau đan điền của Nhạc Thành đã bành trướng, từ trong bụng của Nhạc Thành đã lòi ra một nắm tay, mà ở trong đan điền của Nhạc Thành, một kim đan cũng đã tăng lên không ít, kim đan hấp thu pháp lực đã đạt tới trình độ bão hòa.

- Xoẹt xoẹt.

Toàn thân Nhạc Thành cũng tràn ngập khí tứ, khí tức vô cùng cuồng bạo.

- Xoẹt.

Khí tức của Nhạc Thành đã đạt tới một trình độ mới ổn định, dưới sự ba động của khí tức, thủ ấn của Nhạc Thành không ngừng biến hóa, bàn tay phải của hân sau đó móc ra một hộp ngọc, rồi hân nuốt một viên linh đan màu xanh vào trong miệng.

Linh đan này dĩ nhiên là Huyền Linh đan Nhạc Thành luyện chế ba tháng trước.

Dưới sự trợ giúp của Huyền Linh đan, thân thể của Nhạc Thành khuếch tán ra, một lực lượng tinh thuần nhất cũng tiến nhập vào trong cơ thể của hắn.

- Xoẹt.

Một thanh mang chói mắt tràn ngập quanh người của Nhạc Thành, Nhạc Thành mở mắt ra hai sợi tinh quang lấp lánh như hai luồng hàn quang.

- Hu.

Hồi lâu Nhạc Thành từ trong đan điền thở ra một ngụm trọc khí, sau đó bụng hắn nhô lên, tựa hồ như đã khôi phục lại, mà hiện tại sau mấy ngày đột phá, khí tức của Nhạc Thành so với ngày trước đã cách biệt một trời một vực, cường hãn không biết bao nhiêu lần.

- Rốt cuộc cũng đã đột phá tới Hợp Thể Kỳ.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, Hợp Thể Kỳ mặc dù so với Phân Thần hậu kỳ đỉnh phong chỉ cách một khoản nhưng chênh lệch rất lớn.

- Hắc Ám Thần Điện, các người hãy chờ ta trả thù.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trong mắt của hắn toát ra một hàn ý.

Nhạc Thành muốn đối phó với Hắc Ám Thần Điện, bất kể thế nào Hắc Ám Thần Điện cũng phải rút khỏi Nhạc gia.

- Hạo Thiên Tháp đại điện.

Nhìn thấy Hạo Thiên Tháp phía trước biến hóa, ngay lập tức Nhạc Thành tiến vào bên trong, mà lúc này sau khi một luồng quang mang bắn vào trong Hạo Thiên Tháp Nhạc Thành đã biết mọi chuyện phát sinh ở trong đó.

Một sợi linh quang tập trung ở Hạo Thiên Tháp,

Lúc này Nhạc Thành mới biết rõ, Hạo Thiên Tháp không hổ là thượng cổ thần khí, thủ đoạn vô cùng dị thường, hơn nữa bên trong đó cũng có không ít trận pháp.

Đi vào tầng thứ nhất của Hạo Thiên Tháp, trong đó đã có một mảng hoàng mang vô hạn.

Tầng thứ hai thì tràn ngập từng ngọn lửa, ở chỗ này Nhạc Thành cũng cảm nhận thấy một hỏa không gian,

Tầng thứ ba là một biển lớn, biển lớn tới vạn dặm, Nhạc Thành biết mình nếu chưa đạt tới Đại Thừa kỳ thì tuyệt đối không thể dùng tầng thứ ba.

Cuối cùng chính là tầng thứ mười, ở nơi này tràn ngập những vì sao, Nhạc Thành biết rằng đây chính là nơi mạnh nhất của Hạo Thiên Tháp.

Nhạc Thành biết rõ mỗi tầng của Hạo Thiên Tháp chính là một thủ đoạn, một trận pháp vô cùng quỷ dị, Nhạc Thành hiện tại phỏng chừng kết hợp với Âm Ảnh Kiếm và Âm Dương Kiếm thì cho dù tam tinh Đấu Thánh mình cũng có thể giết chết.

Về phần nếu như dùng cả Hạo Thiên Tháp thì ngay cả tứ tinh Đấu Thánh cũng có thể giết, thủ đoạn của Hạo Thiên Tháp hiện tại đã vô cùng quỷ dị.

Đi xuống Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành một lần nữa tới đại điện, thần sắc của hắn sau đó trầm xuống, thủ ấn của hắn đánh ra, hiện tại Nhạc Thành đã bế quan bốn tháng, phỏng chừng mọi người đã sốt ruột.

Trải qua bốn tháng đã đột phá tới Hợp Thể sơ kỳ, mặt khác còn luyện hóa được Linh Châu thượng cổ.

- Xoẹt.

Thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng đánh tới, thu hồi cấm chế bên ngoài, đi vào trong cửa phòng Nhạc Thành đã kinh ngạc không thôi, hiện tại Nhạc Dao, Nhạc Duy Vũ Văn Nam, Vũ Văn Minh Quang còn có

Trần Linh Trần Xuân mấy người này đều đợi hấn, ngoài ra còn có Yên Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi và Trần Bưư cũng đang đợi.

- Nhạc tộc trưởng đã xuất quan rồi.

Vũ Văn Nam nhìn thấy Nhạc Thành xuất quan thì nở ra một nụ cười khổ.

- Đúng vậy tộc trưởng, mấy lão già chúng ta đã chờ tộc trưởng suốt hai tháng.

Trần Xuân mỉm cười nói.

-o0o-

667. Chương 570: Chuẩn Bị Tổng Tiễn.

- Xin lỗi đã để chư vị đợi lâu.

Nhạc Thành cất tiếng cười sau đó nở ra một nụ cười áy náy.

- Không sao, dù sao người cũng biết rằng chúng ta sẽ tới, ngược lại chúng ta có chuyện muốn quấy nhiễu người.

Tôn Lạc cất tiếng nói.

- Tôn trưởng lão khách khí rồi, trưởng lão lần này tìm ta có chuyện gì quan trọng không?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, mọi người liền kinh ngạc không thôi, ngay lập tức Nhạc Dao cất tiếng nói với Nhạc Thành:

- Tất cả mọi người đều lại cạnh bàn đi.

Ngay lập tức mọi người đi tới bên cạnh, nhân dịp này Trần Bưư cũng tới cạnh Nhạc Thành, sau đó tới sau lưng hấn.

- Trần Bưư, cố gắng tu luyện, đã đạt tới bát phẩm trung giai luyện được sư rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Trần Bưư.

- Vâng, chủ... Nhạc Thành đại ca.

Trần Bưư cất tiếng đáp, suýt chút nữa Trần Bưư đã gọi Nhạc Thành là chủ nhân.

Ở trong đình viện, người của Nhạc gia đã sớm thu dọn, tuy nhiên nhiều người vậy không đủ ngồi chỉ có thể tiến vào đại sảnh.

Nhạc Thành, Nhạc Dao Nhạc Duy còn có đại trưởng lão, nhị trưởng lão, tam trưởng lão của Nhạc gia đều có mặt.

Vũ Văn gia tiến vào đại sảnh có bốn người, Vũ Văn Nam, Yên Hiểu Kỳ Vũ Văn Minh Quang bọn họ đều có thực lực bát tinh Đấu Tôn.

Yên Hiểu Kỳ từ Thúy Phong Cổ Nham quay trở lại Vũ Văn gia xong địa vị đã được nâng cao lên, hiện tại địa vị của Yên Hiểu Kỳ ở đây đã không dưới Vũ Văn Nam.

Lần trước quay trở lại Vũ Văn gia, Vũ Văn Hạo Nguyên, Vũ Văn Quyên cùng với Vũ Văn Minh Châu đều kích động không thôi, Yên Hiểu Kỳ không ngờ hiện tại đã có hi vọng đột phá tới mười thành Thiên Nhân Nhiếp Hồn.

Tôn gia thì tiến vào là Tôn Lạc, Tôn Thi Thi , Hắc Sơn và một nhất tinh Đấu Thánh.

Trần gia thì có Trần Xuân, Trần Bưư tiến vào những người khác ở lại bên ngoài.

Mọi người phân ra mà ngồi, vị trí chủ tọa thì nhường cho Nhạc Thành.

Mọi người ngồi vào vị trí của mình xong, Nhạc Dao trưởng lão cũng đánh ra một thủ ấn, ngay lập tức không gian xung quanh được bao phủ.

- Nhạc tộc trưởng, Nhạc Trang trưởng lão, Nhạc Dao trưởng lão, lần này chúng ta tới là bàn chuyện linh châu mất tích. Mọi người nói phải làm sao bây giờ, linh châu đối với Tứ Đại Nhân Tộc chúng ta vô cùng quan trọng.

Vũ Văn Nam trần khí mà nói.

- Không sai lần này chúng ta tới chính là bàn biện pháp để Thủy Phong Cổ Nham sau khi xuất hiện một lần nữa có nên tiến vào đó tìm linh châu hay không?

Tôn Lạc cất tiếng nói.

- Tiến vào trong đó tìm linh châu, cổ động lại không thể mở ra.

Trần Xuân cất tiếng nói.

- Chuyện của Linh châu thật quỷ dị, chỉ là tới giờ vẫn không có cách nào.

Nhạc Dao cất tiếng nói sau đó đưa mắt nhìn về phía Nhạc Thành.

- Yến Hiểu Kỳ và Tôn Thi Thi hai người không nói lời nào, ở đây chỉ có hai người biết linh châu đã ở trên người của Nhạc Thành.

Mọi người nói xong đều đưa ánh mắt nhìn về phía Nhạc Thành.

Cảm nhận thấy mọi người chăm chú nhìn mình Nhạc Thành cũng không biết nói gì, sau đó hắn nói:

- Mục đích của chư vị tới đây ta hoàn toàn biết rõ, biện pháp thì ta có thể nói, nhưng biện pháp này không phải là linh châu.

- Nhạc tộc trưởng có biện pháp sao?

Tất cả mọi người đều nhìn Nhạc Thành.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Mọi người từ từ đã, đầu tiên ta muốn hỏi một chút, Tứ Đại Nhân Tộc có quan hệ thế nào, điều này với ta rất trọng yếu.

- Điều này còn phải nói, Tứ Đại Nhân Tộc luôn đoàn kết nhất trí thôi.

Vũ Văn Nam cất tiếng nói.

- Tứ Đại Nhân Tộc quan hệ đã được mấy trăm năm, dĩ nhiên là không có vấn đề gì.

Tôn Lạc cất tiếng nói.

Trần Xuân nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, không biết Nhạc Thành đề cập tới vấn đề gì, hắn lập tức trả lời:

- Tứ Đại Nhân Tộc chúng ta quan hệ gắn chặt, Nhạc tộc trưởng có gì cứ nói.

- Chư vị, ta biết Tứ Đại Nhân Tộc có quan hệ rất tốt, điều ta muốn nói là ta muốn sau này Tứ Đại Nhân Tộc chúng ta đồng tiến đồng thoái.

Nhạc Thành cất tiếng xong rồi nói:

- Vũ Văn trưởng lão, Trần Xuân trưởng lão, hai vị chắc hẳn có chuyện khác muốn hỏi ta?

Vũ Văn Nam và Trần Xuân đều nhìn nhau rồi lập tức nói:

- Là chuyện đấu để huyết mạch và Phong Lôi huyết mạch.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói, lần trước Nhạc Thành dùng Thiên Nhân Nhiếp Hồn và Phong Lôi Sí xong Nhạc Thành biết rằng người của Trần gia và Vũ Văn gia nhất định sẽ hỏi mình, hai thiên phú xuất hiện trên người của mình, Vũ Văn gia và Trần gia nhất định sẽ nghi hoặc.

- Không sai, Nhạc tộc trưởng có thể sử dụng đầu để hôn mạch và đầu để Phong Lôi mạch thật sao?

Vũ Văn Nam cất tiếng mong chờ hỏi Nhạc Thành.

Trần Xuân cũng mong chờ Nhạc Thành trả lời.

Hiện tại Nhạc Dao và Nhị tinh Đầu Thánh còn có Nhạc Duy cũng nghi hoặc không thôi, Nhạc Duy cũng nhìn Nhạc Thành, Thiên Nhân Nhiếp Hồn và Phong Lôi Sí hai chuyện này Nhạc Dao đã sớm đề cập tới, người của Tôn gia cũng chờ đợi Nhạc Thành.

- Không sai, ta đúng là đã sử dụng Thiên Nhân Nhiếp Hồn và Phong Lôi Sí.

Nhạc Thành chăm chú nhìn mọi người mà nói.

- Nhạc tộc trưởng làm sao có được đầu để Phong Lôi mạch của Trần gia vậy?

Nghe thấy Nhạc Thành trả lời, Trần Xuân cũng run rẩy, trong đầu của lão có quá nhiều nghi vấn.

- Nhạc tộc trưởng, đây rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

Người của Vũ Văn gia cũng mong chờ.

- Vũ Văn trưởng lão, Trần Xuân trưởng lão không cần phải gấp, chuyện này ta sẽ nói rõ.

Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Ta cũng không giấu diếm, mấy năm trước ta vô tình nhận được một cái bình ngọc, trong đó có đầu để hôn mạch và đầu để phong lôi mạch, lúc đó ta cũng không biết, còn tưởng là bảo vật nuốt vào, khi đó ta suýt nữa bị lực lượng giày vò đến chết đi, khi cứu tử nhất sinh trôi qua thì phát hiện ra đó chính là đầu để hôn mạch của Vũ Văn gia và đầu để Phong Lôi mạch của Trần gia cho nên ta mới có thể sử dụng Thiên Nhân Nhiếp Hồn và Phong Lôi Sí.

Nhạc Thành nói xong liền chăm chú nhìn biểu tình của mọi người. Nhạc Thành nhất định không thể nói hần đã luyện hóa di hài tiên tổ của Vũ Văn gai và Trần gia, đây chính là bất kính, hai tộc biết dĩ nhiên là không thoải mái.

-o0o-

668. Chương 571: Lão Nhân Thành Tinh.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, lúc này cứ nửa thật nửa giả mà nói, bọn họ nghi ngờ cũng không thể nói gì.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Vũ Văn Nam và Trần Xuân hai người trợn tròn mắt mà thất vọng, bọn họ vốn hi vọng từ trong miệng của Nhạc Thành biết được làm cách nào để đạt tới mười thành huyết mạch mà hiện tại Nhạc Thành cũng không nói được thì cũng không có cách nào.

- Nhạc Thành tộc trưởng, phục dụng tinh huyết cũng không đủ để đạt huyết mạch tới mười phần, lại nói Nhạc tộc trưởng có huyết mạch của Nhạc gia, điều này càng không có khả năng.

Vũ Văn Nam cất tiếng hỏi Nhạc Thành, trong mắt hiện ra vẻ mong chờ.

- Đúng vậy Nhạc tộc trưởng nếu như có biện pháp nào thì xin Nhạc tộc trưởng hãy nói ra.

Trần Xuân cất tiếng nói, trong mắt hần hiện ra vẻ chờ mong.

- Chuyện này, biện pháp dĩ nhiên là ta có, chỉ là biện pháp này sự phụ dặn ta và từng dặn dò, ngàn vạn lần không thể đem sở học kinh nghiệm của ông truyền cho người khác.

Nhạc Thành do dự mà nói.

Lời nói của Nhạc Thành cũng có chút đúng, biện pháp xử lý huyết mạch chính là do hần có được từ sự phụ, những biện pháp này vô cùng tốt.

Nghe thấy Nhạc Thành nói là có biện pháp, Vũ Văn Nam Trần Xuân cùng với Nhạc Dao Nhạc Duy còn có nhị tinh đầu thánh trưởng lão và Trầm Linh đều nóng bỏng hai mắt.

Tuy nhiên nhìn thấy vẻ khó xử trên mặt của Nhạc Thành mọi người cũng thêm khó xử, biết Nhạc Thành có biện pháp thì mọi người cũng không thể bỏ qua.

- Nhạc tộc trưởng, kỳ thật tứ đại nhân tộc chúng ta cùng tiến cùng thoái, tộc trưởng đưa phương pháp chúng ta sẽ không nói cho người ngoài.

Trần Xuân cất tiếng nói, ánh mắt hiện ra vẻ nóng bỏng.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, hẳn thâm nghĩ Trần Xuân cũng không tệ lắm.

- Đúng thế Nhạc tộc trưởng, đặc biệt Vũ Văn gia chúng ta càng không phải là người ngoài, chúng ta là người một nhà.

Vũ Văn Nam cất tiếng nói.

Đối với Vũ Văn Nam Nhạc Thành cũng muốn lừa gạt lão hồ ly này một chút, lão thật đúng là vừa khéo.

- Chuyện này rất khó... dù sao ta cũng đã đáp người người ta, biện pháp này không thể giao ra được.

Nhạc Thành khó xử mà nói.

- Nhạc Thành đại ca, không bằng như vậy đi, chúng ta đồng ý mua phương pháp xử lý huyết mạch của Nhạc Thành đại ca, đại ca thấy thế nào, nếu không thì chúng ta dùng kim tệ đầu kỹ đan dược để mua, Nhạc Thành đại ca muốn trao đổi vật phẩm nào cứ nói Trần gia nhất định sẽ đáp ứng.

Trần Bưu cất tiếng nói, tính cách của đại nhân Trần Bưu dĩ nhiên là biết, nếu cứ đơn giản mà giao ra một vật thì quá khó khăn.

Về phần lão sư của đại nhân Trần Bưu biết rõ nhất, Nhạc Thành chỉ có một lão sư chính là Hàn Nguyệt đạo sư sau này chính là nữ chủ nhân, vậy thì làm sao có lão sư khác được, đại nhân nhất định là thừa cơ tổng tiền Tứ Đại Nhân Tộc.

Nhạc Thành nghe thấy Trần Bưu cất tiếng thì nghĩ thâm, Trần Bưu đúng là hiểu rõ mình.

- Không sai, nếu cần gì xin Nhạc tộc trưởng cứ nói, chúng ta là người trong nhà, Nhạc tộc trưởng không cần khách khí.

- Lão hồ ly.

Nhạc Thành thâm nghĩ trong lòng, Trần Xuân đúng là dùng công phu sư tử ngoạm.

- Vũ Văn gia chúng ta cũng tham gia, tất cả mọi người đều là người một nhà, chỉ cần Nhạc tộc trưởng mở miệng Vũ Văn gia nhất định sẽ làm được.

Vũ Văn Nam cất tiếng nói.

- Đúng là thành tinh, thật là ngoan độc.

Nhạc Thành thâm nghĩ trong lòng với Vũ Văn Nam.

- Nhạc Thành, Tôn gia chúng ta cũng rất coi trọng phương pháp này, Tứ Đại Nhân Tộc chính là người một nhà, Tôn gia dĩ nhiên cũng đáp ứng yêu cầu.

Tôn Thi Thi cất tiếng nói với Nhạc Thành, thần sắc hiện ra vẻ bất đắc dĩ.

- Cũng là một lão già thành tinh.

Nhạc Thành thâm nghĩ trong lòng mà nhìn Tôn Lạc. nhất định là Tôn Lạc bảo Tôn Thi Thi nói những lời này, Tôn Lạc dường như nhìn thấy mình có quan hệ với Trần Bưu, Vũ Văn gia cho nên phải đưa Tôn Thi Thi ra mặt.

Mọi người đều nhìn Nhạc Thành không biết Nhạc Thành sẽ giải quyết ra sao.

- Chưa vị, ta nói rõ trước, chúng ta là người một nhà cho nên ta mới nói, nếu không bất kể thế nào thì ta cũng không nói ra.

Nhạc Thành chăm chú nhìn mọi người rồi nói tiếp.

- Như vậy đi, Vũ Văn Nam trưởng lão, Trần Xuân trưởng lão còn Thi Thi nữa tam tộc mỗi tộc đưa cho ta năm trăm viên bát phẩm sơ giai đan dược là rồi, về phần những thứ khác ta không cần, kể phần phương pháp tăng huyết mạch ta sẽ nói cho mỗi người trong tộc hi vọng mọi người không đem phương pháp đó truyền ra, mặt khác phương pháp đó cũng tăng tốc độ tu luyện gấp ba lần, so với dùng linh châu còn tốt hơn nhiều.

Nhạc Thành nói xong ánh mắt của hắn chăm chú nhìn mọi người kỳ thật hắn cũng không nhịn được cười, hắn đơn giản chỉ đưa ra một số phương thuốc luyện đan mức độ thấp mà thôi tuy nhiên tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn rất nhiều, Yến Hiểu Kỳ, Trần Bưu dùng những đan dược này nên tốc độ mới tăng nhanh như vậy.

Nhạc Thành muốn nói năm trăm viên đan dược sơ giai cũng là muốn tổng tiền tam tộc, năm trăm viên bát phẩm sơ giai không phải là quá xa xỉ.

Nhạc Thành sợ dĩ muốn năm trăm viên này là cho Thanh Đồng ăn mà thôi, miễn sau này hắn phải phiền toái luyện chế.

Nếu như Nhạc Thành muốn tổng tiền thì hiện tại muốn tổng tiền mười viên cửu phẩm sơ giai đan dược và thiên cấp dấu kỳ thì tuyệt đối không có vấn đề nhưng Nhạc Thành không có hứng thú với những thứ này, đan dược hắn luyện chế còn tốt hơn.

Nghe thấy yêu cầu của Nhạc Thành, mọi người đều kinh ngạc, đối với số đan dược này, Tứ Đại Nhân Tộc dĩ nhiên không để vào mắt.

Thanh Bối Ma Ngưu cũng kỳ quái, tại sao hôm nay đại nhân thay đổi, Trần Bưu còn nhớ lúc vừa mới tới Huyền Thiên đại lục, Khiếu Thiên Hổ cùng với Tử Điện Mãng và đại nhân như thổ phỉ hôm nay lại vô cùng hào phóng khiến hắn kinh ngạc không thôi.

- Vậy đa tạ Nhạc tộc trưởng.

Vũ Văn Nam, Trần Xuân Tôn Lạc cũng cao hứng không thôi.

-o0o-

669. Chương 572: Động Tĩnh Của Tứ Đại Thú Tộc

- Không cần cảm ơn, Tứ Đại Nhân Tộc chúng ta là người một nhà, mọi người không cần khách khí, phương pháp chút nữa ta sẽ nói với ba vị.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Nhạc Thành cũng cẩn thận nghĩ nhận được linh châu của tam đại nhân tộc hắn cũng nên đền đáp linh châu có tác dụng gì Nhạc Thành vô cùng rõ ràng.

- Chỉ là Nhạc tộc trưởng, Linh châu rốt cuộc phải làm sao mới tốt?

Tôn Lạc cất tiếng hỏi.

- Ta thấy... mười năm sau chúng ta tiến vào trong Thúi Phong Cổ Nham một lượt còn bây giờ nghĩ cách cũng không có tác dụng.

Nhạc Thành cất tiếng nói, chuyện linh châu Nhạc Thành cũng không muốn bàn bạc vì dù sao linh châu hiện tại cũng ở trên người của hắn.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, mọi người đều nghĩ rằng Nhạc Thành nói thật hợp lý, linh châu hiện tại có nghĩ cách cũng bất lực, hơn nữa tam đại nhân tộc đều đặt hiệu kỳ lên trên người của Nhạc Thành.

- Đúng là chuyện linh châu này về sau chúng ta sẽ bàn lại.

Nhạc Duy cất tiếng nói:

- Mấy ngày trước ta đã nhận được tin tức, Hồ Tộc, Toan Nghê Tộc tộc, Thần Phượng Tộc, Minh Xà Tộc Tứ Đại Thú Tộc muốn đối phó với Tứ Đại Nhân Tộc chúng ta, mọi người thấy phải làm sao?

- Tứ Đại Thú Tộc liên thủ chống lại Tứ Đại Nhân Tộc chúng ta, bọn họ thật to gan.

Nhạc Dao quát lạnh một tiếng.

- Tứ Đại Thú Tộc có lẽ được Hắc Âm Thần Điện trợ giúp cho nên mới ra tay với chúng ta.

Vũ Văn Nam nhẹ nhàng nói.

- Nhạc tộc trưởng thấy phải làm sao?

Trần Xuân cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Ta nghe ý kiến mọi người một chút đã.

Nhạc Thành cất tiếng nói hiện tại hẳn đã không có ý kiến gì.

- Nhạc Trang trưởng lão, mọi người thấy phải làm sao?

Tôn Lạc cất tiếng hỏi cường giả Đấu Thánh kia.

Nghe thấy lời nói của Tôn Lạc Nhạc Thành mới biết được vị thái thượng trưởng lão này chính là Nhạc Trang.

- Tứ Đại Thú Tộc hẳn là không đủ thực lực đối phó với Tứ Đại Nhân Tộc hẳn là bọn họ có Hắc Âm Thần Điện trợ giúp ta nghe nói ở trong Thụy Phong Cổ Nham Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Âm Thần Điện đã liên thủ, rất có khả năng là do Hắc Âm Thần Điện giật dây.

Nhạc Trang cất tiếng nói.

- Nhưng mà Tứ Đại Thú Tộc muốn đối phó với chúng ta, chúng ta dù sao cũng phải nghênh địch.

Trần Xuân cất tiếng nói.

- Chư vị.

Nhạc Thành mở miệng nói:

- Ta nghĩ rằng chúng ta động thủ với Hắc Âm Thần Điện đối với chúng ta cũng sẽ bất lợi, mặc kệ Tứ Đại Thú Tộc ai thắng ai thua thì đến lúc đó Hắc Âm Thần Điện cũng sẽ ra tay.

Nghe thấy Nhạc Thành cất tiếng nói mọi người mới ý thức được vấn đề, thực lực của Tứ Đại Thú Tộc không bằng Hắc Âm Thần Điện, cho dù Hắc Âm Thần Điện hai trăm trước bị thương nhưng hiện tại bọn họ đã khôi phục thực lực, Hắc Âm Thần Điện chính là đối thủ lớn nhất của Tứ Đại Nhân Tộc.

- Tộc trưởng xem đi, chúng ta phải làm thế nào cho phải?

Vũ Văn Nam mở miệng hỏi Nhạc Thành.

- Ta thấy Tứ Đại Thú Tộc không phải là kẻ ngốc, hơn phần nửa không phải là đối thủ của Tứ Đại Nhân Tộc, trừ phi Hắc Âm Thần Điện cho bọn họ chỗ tốt hơn bằng không bọn họ sẽ không làm.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nhưng mà tộc trưởng, chúng ta nhận được tin tức Tứ Đại Thú Tộc đang chuẩn bị đối phó với Tứ Đại Nhân Tộc.

Tôn Lạc cất tiếng nói.

- Cái này, ta tin là nửa thật nửa giả, nếu như Tứ Đại Nhân Thú Tộc muốn đối phó với Tứ Đại Thú Tộc thì chúng ta có để lộ tin tức cho đối thủ đề phòng không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Không sai tộc trưởng nói đúng, tuy nhiên ta còn nghi ngờ không biết mục đích của Tứ Đại Thú Tộc là gì?

Trần Xuân cất tiếng hỏi.

- Mặc dù ta không biết Tứ Đại Thù Tộc có ý gì nhưng ta thấy chúng ta phải phối hợp nghênh địch, phối hợp với Tứ Đại Thù Tộc về phần mục đích thực sự của Tứ Đại Thù Tộc chúng ta sẽ từ từ điều tra.

Nhạc Thành thản nhiên nói.

- Tốt lắm, vậy hãy để Nhạc tộc trưởng xử lý.

Vũ Văn Nam cất tiếng nói.

Nhạc Dao của Nhạc gia còn có Nhạc Trang, Nhạc Duy đám người này đều kinh ngạc. Nhạc Thành hiện tại có khí độ của Nhạc Thiên lão tổ năm xưa.

Chỉ là chúng ta biết Tứ Đại Thù Tộc sẽ thực hiện đại chiến với Hắc Ám Thần Điện, chư vị trưởng lão phải chuẩn bị sớm một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người, Tứ Đại Thù Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc đã rạch một đường, đại chiến nhất định sẽ không tránh khỏi.

Hiện tại đã qua nửa năm, Nhạc Thành cũng lo lắng Tứ Đại Thù Tộc có chuyện gì, hẳn nghĩ mình cũng phải đề phòng một chút, Nhạc gia hiện tại là do mình bảo vệ, ai xâm phạm Nhạc gia dĩ nhiên là hẳn phải giết kẻ đó.

Nhạc Thành vô cùng rõ ràng, Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thù Tộc sớm muộn gì cũng có đại chiến, điều duy nhất mọi người lo lắng chính là Hắc Ám Thần Điện.

Ngay lập tức mọi người lại bàn chuyện làm sao liên thủ với Tứ Đại Nhân Tộc, đối với chuyện này Nhạc Thành cũng không quan tâm, mọi người thương nghị một chút xong liền rời đi.

Trong đám người này, Trần Xuân chính là chuyên gia về đan dược, lần trước Nhạc Thành giao cho hắn phương thuốc luyện đan hắn vẫn đang nghiên cứu.

Nhìn thấy phương thuốc luyện đan của Nhạc Thành, Trần Xuân nhìn một chút mà không muốn buông tay vì giống như nhặt được chí bảo vậy, đây chính là đan dược tăng huyết mạch đó.

Nhìn thấy phương thuốc luyện đan tăng huyết mạch ngay từ lúc đầu Tôn Lạc và Vũ Văn Nam còn hoài nghi nhưng nhìn thấy phản ứng của Trần Xuân bọn họ đã biết rõ.

Về phần Nhạc Thành muốn sở hữu năm trăm viên bát phẩm sơ giai đan dược tam đại nhân tộc không mang theo nhiều trong người như vậy đành phải đáp ứng sau này khi nào về thì sẽ đưa tới Nhạc gia.

Nhạc Thành dĩ nhiên là không sợ tam tộc quyết nợ, về phần di hài tinh huyết Nhạc Thành cũng không phải là không muốn nói ra, vì nếu nói ra bọn họ sẽ hoài nghi hắn luyện chế di hài của tổ tiên họ.

Thứ hai nữa Nhạc Thành cũng không muốn tam tộc có mười thành huyết mạch, Tứ Đại Nhân Tộc Nhạc gia phải mạnh hơn một chút.

Bên trong tam tộc có một số Luyện Dược Sư, chỉ là Vũ Văn gia và Tôn gia có ít Luyện Dược Sư hơn mà thôi, ba người cầm đan dược xong không thể chờ đợi được mà như muốn rời đi.

Tam tộc rời khỏi, Nhạc Thành không khách khí giữ lại, về phần Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Thành dĩ nhiên là lưu nàng lại ở bên cạnh, Nhạc Thành phải nghĩ cách để giúp Yến Hiểu Kỳ đột phá mười thành đấu để hồn mạch, người của Vũ Văn gia cầu còn không được dĩ nhiên là đồng ý.

Yến Hiểu Kỳ muốn ở lại, Tôn Thi Thi cũng muốn theo Nhạc Thành, Tôn Lạc đành bất đắc dĩ nhưng chỉ có thể đồng ý, dù sao ở cạnh Nhạc Thành cũng không gặp bất kỳ nguy hiểm gì.

Tôn Thi Thi ở lại Nhạc gia, U cơ cũng theo bên cạnh nàng.

Trần Bư trước khi đi thì đã tìm Nhạc Thành, nói muốn lưu Nhạc Thành lại ở bên cạnh, Nhạc Thành cũng không đồng ý, cứ để Trần Bư về Nhạc gia, dù sao Trần Bư ở cạnh mình cũng không có tác dụng.

Ngày hôm sau Nhạc Thành muốn trở lại đình viện thì bị ba người Nhạc Dao, Nhạc Duy Nhạc Trang kéo lại.

- Nhạc Thành phương pháp xử lý tăng cường huyết mạch kia có thật hay không?

Nhạc Duy cất tiếng hỏi Nhạc Thành, trong mắt hiện ra vẻ chờ mong.

- Biện pháp thật sự, Nhạc gia hẳn là có Luyện Dược Sư, ta có vài phương thuốc luyện đan ghi rõ phương pháp điều chế, phương thuốc luyện đan này còn tốt hơn cả so với phương thuốc đưa cho Vũ Văn gia Tôn gia và Trần gia.

670. Chương 573: Tái Nhập Long Mộ

- Thật sao, ta đi sắp xếp.

Nhạc Duy hưng phấn nói, Nhạc Thành có mười thành đấu để long mạch dĩ nhiên hẳn tin Nhạc Thành tuyệt đối.

- Lão tộc trưởng, chuyện của Nhạc gia còn phải chờ ông để ý nhiều mới được.

Nhạc Thành cất tiếng nói, đối với Nhạc gia lớn như vậy Nhạc Thành dĩ nhiên không rảnh rồi để ý tới.

- Yên tâm đi, chuyện của Nhạc gia còn có ta ở đây.

Nhạc Duy cất tiếng nói, hiện tại đại bộ phận bên trong Nhạc gia là do hắn trông coi, ba trưởng lão không quản được nhiều.

- Vậy đa tạ lão tộc trưởng.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nhạc Thành, kế tiếp người định làm thế nào, chuyện của Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện phải sắp xếp thật sớm.

Nhạc Trang cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Nhạc Trang trưởng lão, Hắc Ám Thần Điện cùng với Tứ Đại Thú Tộc chuyện này không có biện pháp gì, chỉ là đến lúc đó dĩ nhiên là có biện pháp.

Nhạc Thành trả lời.

Nhạc Thành cất tiếng nói, đối với Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện Nhạc Thành tạm thời không có biện pháp, thực lực của mình hiện tại mặc dù đã đạt tới Hợp Thể sơ kỳ nhưng cũng vô pháp đánh bại Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Thú Tộc.

- Lão tộc trưởng, ta muốn đi vào Long mộ gặp Nhạc Thiên lão tổ một chuyến.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Được, người đi đi, chuyện của Nhạc gia giao cho ta là được rồi.

Nhạc Duy cất tiếng nói:

- Có cần ta đi cùng người không?

- Không cần mình vẫn bồi đi là được rồi.

Nhạc Thành đáp.

Lần này Nhạc Thành không có ý định dùng ma thú phi hành vì tốc độ không nhanh, Nhạc Thành dùng Phong Lôi Sí chưa đầy một ngày đã có thể tới Long Mộ, tốc độ của Phong Lôi Sí đúng là khủng bố nếu không thì cũng không thể là một trong những thiên phú của Tứ Đại Nhân Tộc.

- Ngay lập tức Nhạc Duy nói vài câu với Nhạc Thành sau đó đi sắp xếp chuyện luyện chế đan dược, Nhạc gia có không ít Luyện Dược Sư muốn luyện chế đan dược dĩ nhiên là không khó.

Về phần Nhạc Thành sau khi ở lại đình viện cả đám đã lưu lại ở trong phòng nhỏ, còn có Yến Hiểu Kỳ Tôn Thi Thi cũng ở lại.

- Đại Song, Tiểu Song các người tiếp tục đi vào trong Hạo Thiên Tháp tu luyện đi, Đại Hắc người cũng nên vào trong đó tu luyện.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Đại Song, Tiểu Song và Đại Hắc, Hạo Thiên Tháp bây giờ tràn ngập linh khí nếu như bọn họ tiến vào trong đó tu luyện thì thực lực nhất định sẽ tăng lên rất nhanh.

- Vâng, chủ nhân.

Ba người đáp lại, tu luyện ở trong Hạo Thiên Tháp ba người dĩ nhiên biết rõ lợi ích của nó, chỉ là ba người không biết rằng hiện tại linh khí của Hạo Thiên Tháp đã nồng đậm hơn gấp nghìn lần, khủng bố hơn trước rất nhiều.

- Cha con cũng muốn đi vào trong Hạo Thiên Tháp tu luyện, ở đây không có linh khí con không tu luyện được.

Thanh Đồng cũng cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Được, người vào tu luyện đi.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Hỏa Lão đâu?

Nhạc Thành nhìn mọi người thì phát hiện ở đây không có Hỏa Lão.

- Hỏa Lão nói với ta rằng ông ấy sắp đột phá cho nên muốn bế quan.

Yêu Huyền cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Nhạc Thành cảm thấy nao nao, lần này Hỏa Lão đột phá hẳn là sẽ tới cường giả Đấu Thánh.

Ngày hôm sau Nhạc Thành khai báo với chúng nữ một phen sau đó triển khai Phong Lôi Sí tiến vào trong Long mộ, lần này Nhạc Thành ngoại trừ muốn tìm Nhạc Thiên lão tổ còn muốn tìm di hài của Nhạc gia tiên tổ.

Đêm hôm qua, Đại Song, Tiểu Song còn có Đại Hắc và Thanh Đồng cũng đã được Nhạc Thành đưa vào trong Hạo Thiên Tháp tu luyện, Yêu Huyền cùng với Tôn Thi Thi, Yến Hiểu Kỳ còn có Ưu Cơ Nhạc Thành suy nghĩ một chút cũng cho bọn họ vào trong đó.

Yêu Huyền và Yến Hiểu Kỳ và Tôn Thi Thi tiến vào trong Hạo Thiên Tháp tu luyện mặc dù không tốt bằng Đại Song, Tiểu Song và Đại Hắc nhưng tốc độ tu luyện cũng nhanh hơn gấp nhiều lần, hiện tại Hạo Thiên Tháp có mười viên linh châu thượng cổ, linh khí rất nhiều.

Yến Hiểu Kỳ lần trước đi Thúy Phong Cổ Nham trở về Vũ Văn gia Nhạc Thành đã nói với Yến Hiểu Kỳ muốn Yến Hiểu Kỳ tìm cách giữ lại di hài tiên tổ, lần này Nhạc Thành cũng tính toán sau khi trở về từ long mộ, trước hết hãy giúp Yến Hiểu Kỳ đột phá tới mười thành đầu để hồn mạch rồi tính tiếp.

Có tốc độ của Phong Lôi Sí Nhạc Thành phi hành ở trên không trung, muốn người khác phát hiện ra Nhạc Thành cũng khó, ở trên không trung một luồng ánh sáng vọt ra, người bình thường còn tưởng rằng mình hoa mắt.

Sau khi biết Nhạc Thiên lão tổ có linh hồn sót lại Nhạc Thành vẫn luôn nghĩ cách làm sao để Nhạc Thiên lão tổ phục sinh, biện pháp thì có nhiều nhưng phương pháp thì Nhạc Thành chỉ có vài loại.

Nghĩ tới phương pháp xử lý Nhạc Thành nghĩ tới đoạt xá, ở thế giới tu chân, ở Nguyên Anh kỳ đã có thể đoạt xá đối phương, nhưng sau khi đoạt xá thành công, thực lực bản thân sẽ giảm bớt đi rất nhiều.

Người tu chân nếu như đoạt xá tu vi càng mạnh thì thực lực sau đó lại càng mạnh.

Một nguyên anh sơ kỳ nếu như muốn đoạt xá thuận lợi thì ít nhất cũng phải đoạt xá một Kim Đan sơ kỳ mới an toàn.

Nhạc Thành hiện tại muốn để cho Nhạc Thiên lão tổ đoạt xá cũng không khó nhưng làm như vậy thì thực lực của Nhạc Thiên lão tổ sẽ bị suy giảm lớn cho nên hẳn không dùng cách này.

Nhạc Thành dự định luyện chế một thân thể cho Nhạc Thiên lão tổ, trong thân thể gia nhập di hài của Nhạc gia tiên tổ, trực tiếp truyền một phần thực lực của Nhạc gia tiên tổ cho Nhạc Thiên lão tổ, lúc đó có thể có mười thành đấu đế long mạch, năm đó Nhạc Thiên lão tổ cũng không có tới mười thành.

Chỉ là phương pháp này Nhạc Thành cũng chưa từng thử qua, không biết có thành công hay không. Hơn nữa điều quan trọng nhất chính là lúc này Nhạc Thành ở Huyền Thiên nội lục vẫn chưa nghe nói qua cũng cần phải hỏi Nhạc Thiên lão tổ đã nghe qua chưa.

Một ngày sau, Nhạc Thành đi vào bên trong Long Mộ sau đó lập tức thu hồi Phong Lô Sí mà rơi xuống mặt đất.

Sau khi Nhạc Thành rơi xuống mặt đất không lâu thì trong thung lũng đã gợn sóng, mấy đội hộ vệ Kim Long từ bên trong đi ra ngoài, tất cả mọi người đều kinh ngạc, bọn họ cảm ứng được có người đến bên ngoài mà bọn họ không biết là ai loại thực lực này thật cường hãn.

- Ra mắt tộc trưởng.

Đám hộ vệ Kim Long nhìn thấy Nhạc Thành thì kinh ngạc một chút sau đó lập tức hành lễ với hắn.

Đội hộ vệ Kim Long mỗi người đều có thực lực trên thất tinh Đấu Tôn, người bình thường tiến vào long mạch bọn họ sẽ biết mà bây giờ khí tức trên người của Nhạc Thành khiến cho họ không cảm nhận được, không biết tộc trưởng đã đạt tới tu vi gì.

Nhìn thấy người trẻ tuổi này, tất cả mọi người thuộc đội hộ vệ Kim Long đều nóng bỏng, Nhạc Thành tại Thụy Phong Cổ Nham đã giết hai cường giả Đấu Thánh có mười thành đấu đế long mạch của Nhạc gia, những chuyện này đội hộ vệ Kim Long mấy tháng trước đã biết, tất cả đều đàm luận về nó.

-o0o-

671. Chương 574: Cực Viêm Thiên Hỏa.

Nhạc Thành đánh giá đám người thuộc đội hộ vệ Kim Long, đội hộ vệ Kim Long tổng cộng có năm trăm người Nhạc Thành cũng lo lắng, nếu như mình dùng số người này chống lại Hắc Âm Thần Điện và Tứ Đại Thú Tộc thì nhất định phải nâng cao thực lực của bọn họ lên.

Sau đó đội hộ vệ Kim Long mở không gian, Nhạc Thành cùng với bọn họ tiến vào long mộ.

- Xoẹt xoẹt.

Tâm niệm của Nhạc Thành chuyển động sau đó một mảng vẩy rồng đã bao bọc quanh người hắn, toàn thân toát ra một khí tức cường hãn.

- Mười thành thân thể Kim Long, cái này là mười thành thân thể Kim Long.

Cảm nhận được khí tức trên người của Nhạc Thành, mọi người đã cảm nhận được một luồng áp chế, Nhạc Thành không định dùng thân thể Kim Long áp chế mọi người chỉ là mười thành thaant hể Kim Long có khí tức trời sinh.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc và cuồng nhiệt, mười thành thân thể Kim Long, Nhạc gia ngoại trừ đấu đế tiên tổ trong truyền thuyết thì không có ai đạt được tới mức này.

Mọi người đều hiện ra ánh mắt nóng bỏng, Nhạc Thành hiện tại tiến vào trong không gian Long Mộ của Nhạc gia.

- Ra mắt tộc trưởng.

Đoàn người Nhạc Thành tiến vào bên trong thì có không ít người đã ở đó, tất cả mọi người đều bước tới chào, hiển nhiên bọn họ đã biết chuyện của vị tộc trưởng này.

- Ừm, đại đội trưởng đâu?

Nhạc Thành đánh giá người của đội hộ vệ Kim Long mà cất tiếng hỏi.

- Tộc trưởng, đại đội trưởng đang bế quan đột phá, hai ngày nữa tin tưởng sẽ xuất quan.

Một người thuộc đội hộ vệ Kim Long cất tiếng nói.

- Ủ, vậy các người sắp xếp đi, ta nhìn xung quanh là được.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Nhạc Hạo hẳn là đã đột phá tới cửu tinh Đẩu Tôn, thiên phú của Nhạc Hạo này quả là không tệ.

Ngay lập tức Nhạc Thành rời khỏi mọi người mà đi vào kiến trúc có Nhạc Thiên lão tổ bên trong.

- Nhạc Thiên lão tổ, Nhạc Thành bái kiến Nhạc Thiên lão tổ.

Nhạc Thành đứng trước kiến trúc mà mỉm cười nói, ở bên trong chỉ có thái thượng trưởng lão, Nhạc Duy và Nhạc Hạo biết Nhạc Thiên lão tổ còn ở Nhạc gia, ngay cả đội hộ vệ Kim Long cũng không biết.

Một lát sau ở bên trong không phát ra lời nào, Nhạc Thành lại một lần nữa cất tiếng thì phát hiện ra thân thể của mình đã quỷ dị xuất hiện ở trong thạch thất khiến hắn phải lắp bắp kinh hãi.

Lần trước Nhạc Thành cho rằng thực lực mình không đủ nên bị điều khiển hiện tại thân thể của mình đã đột phá tới Hợp Thể sơ kỳ ngay cả tam tinh Đẩu Thánh cũng không bằng vậy mà vẫn quỷ dị như vậy. Xem ra thực lực của Nhạc Thiên lão tổ rất khủng bố.

Nhạc Thiên lão tổ bây giờ chỉ còn sót lại một linh hồn lực mà đã khủng bố như thế, Nhạc Thành không khỏi thầm đoán thực lực của Nhạc Thiên lão tổ năm đó không biết mạnh đến mức nào.

- Không tệ, không tệ, so với trong tưởng tượng của ta thì còn mạnh hơn.

Đúng lúc Nhạc Thành đang suy đoán thì Nhạc Thiên lão tổ đã mỉm cười dò xét Nhạc Thành.

- Ra mắt lão tổ.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong mắt của hắn hiện ra vẻ tôn kính.

- Ngồi đi, chuyện của người ta đã nghe Nhạc Hạo nói, người có mười thành đấu đế long mạch ta cũng nhìn thấy, còn nữa thực lực tiến bộ cũng không hề tệ.

- Lão tổ, người yếu hơn rồi.

Nhạc Thành nhìn lão nhân gần đất xa trời này mà trần ngập cảm khái, người này ở Huyền Thiên nội lục là cường giả số một số hai, là người mà Hắc Ám Thần Điện kiêng kỵ duy nhất.

- Không có cách nào, hiện tại ta chỉ có thể lưu linh hồn lại trên người.

Nhạc Thiên lão tổ cất tiếng nói, trong mắt hiện ra vẻ phiền muộn.

- Lão tổ, người biết Huyết Linh chi không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, lần này Nhạc Thành tiến vào trong long mộ là muốn hỏi xem lão tổ có biết huyết linh chi hay không.

- Huyết Linh chi, có phải là huyết linh chi có thể khiến cho vật chết sinh ra huyết nhục gân cốt, huyết linh chi trong truyền thuyết?

Nhạc Thiên lão tổ ngẫm nghĩ một chút rồi nói.

- Lão tổ biết Huyết Linh chi bị mất tích sao?

Trong mắt của Nhạc Thành hiện ra một vẻ nóng bỏng, dựa vào lịch duyệt của Nhạc Thiên lão tổ Nhạc Thành tin rằng Nhạc Thiên lão tổ biết huyết linh chi.

- Người tìm vật đó để làm gì, Huyết Linh chi là linh vật, coi như có cũng vô cùng khó tìm.

Nhạc Thiên lão tổ nghi hoặc hỏi Nhạc Thành.

- Nếu như biết tung tích, con nhất định phải tìm Huyết Linh chi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sở dĩ Nhạc Thành hỏi Nhạc Thiên lão tổ vì hần từ lập anh trấn vô tình biết được từ một quyển sách cổ.

- Ta biết một số, ngươi có phải là xem ở trong sách cổ cho nên tới hỏi ta không?

Nhạc Thiên cất tiếng hỏi rồi nhìn Nhạc Thành:

- Huyết Linh chi là linh vật nghìn năm, thể gian là vật phẩm rất nhỏ, nhưng may mắn là ta đã nhìn thấy Huyết Linh chi ở một chỗ, nó có nghìn năm tu vi, ta một mực truy đuổi vẫn không kịp, nghe nói huyết linh chi có công hiệu kỳ diệu, cho dù là bạch cốt cũng có thể sinh ra gân cốt.

- Lão tổ, người thấy Huyết Linh Chi ở đâu?

Nhạc Thành lập tức hỏi.

- Năm trăm năm trước ta ở Cực Viêm đã nhìn thấy qua, khi đó ta mới có thực lực thập tinh Đấu Tôn, linh châu ta cũng lấy được ở Cực viêm, lúc đó ta cứu tử nhất sinh, may mắn mới trở về được.

Nhạc Thiên lão tổ nói, hồi tưởng lại chuyện năm đó, ánh mắt của lão hiện ra vẻ hưng phấn.

- Cực Viêm.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, tựa hồ hần vẫn chưa nghe thấy một chỗ như vậy.

- Đó là một nơi thần bí, ở Huyền Thiên nội lục xem ra chỉ có những người thuộc cường giả Đấu Thánh mới biết nơi này, năm đó ta cũng chỉ vô tình biết được mà thôi.

Nhạc Thiên lão tổ cất tiếng nói tiếp:

- Cực viêm là một nơi hoang tàn, ở bên trong có Thiên hỏa khủng bố tồn tại, mỗi năm sẽ mở không gian cực viêm cho người ta đi vào.

Nhạc Thiên lão tổ cất tiếng nói, ánh mắt cũng hiện ra một nụ cười.

- Lão tổ, làm sao có thể đi vào Cực viêm đây?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Nhạc Thiên.

- Người muốn đi vào làm gì, chẳng lẽ người muốn có Huyết Linh chi, lúc này nguy hiểm vô cùng, năm đó ta cứu tử nhất sinh, cho dù với thực lực của người hiện nay có thể chống lại được nhất tinh Đấu Thánh nhưng ta tận mắt nhìn thấy tam tinh Đấu Thánh đều đã chết ở trong đó, trong đó rất nguy hiểm.

Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Lão tổ con phải đi, lão tổ nói cho con biết phải làm sao đi vào đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, bất kể nguy hiểm Nhạc Thành cũng nhất định phải tới Cực Viêm một chuyến.

- Nếu như người muốn đi thì ta cũng không ngăn cản người, ta cũng dự định muốn người đi một chuyến, năm đó ta thiếu nợ nàng một nhân tình, nếu như không phải nhờ nàng thì ta đã chết ở Cực Viêm, cho nên lần này nếu như người muốn đi thì hãy giúp ta trả nhân tình với người kia.

Nhạc Thiên cất tiếng nói, trong giọng ông có một vẻ thương cảm.

- Theo ta được biết, ở trong Thần Hoàng tộc có một tiểu nha đầu phải không? Người hình như biết nó?

Cực Viêm năm trăm năm mở ra một lần, tính thời gian thì hiện tại vẫn còn một năm nữa, tiểu nha đầu kia cũng nhất định sẽ tiến vào bên trong, đến lúc đó người phải giúp Thần Hoàng tộc có được Cực Viêm thiên hỏa, coi như là giúp ta trả nhân tình năm đó. Năm đó nếu không phải tại ta thì Thần Phượng Hoàng tộc đã sớm có được Cực Viêm Thiên hỏa, và Thần Phượng Hoàng tộc cũng không phân li thành Thần Hoàng tộc và Thần Phượng Tộc.

Nhạc Thiên thở dài nói.

- Lão tổ, cực viêm thiên hỏa là gì?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi Nhạc Thiên lão tổ.

- Đó chính là thiên hỏa kinh khủng nhất ở Huyền Thiên nội lúc, theo truyền thuyết gọi là Vạn Hỏa Nguyên, thứ đứng đầu dị hỏa bang cũng vô pháp đánh bại Cực Viêm Thiên Hỏa, trên đời này chỉ có một thứ duy nhất có thể miễn cưỡng chống lại chính là Xích Viêm hỏa của Tôn gia, bản thể hỏa của Thần Phượng Hoàng tộc, Hắc Âm U hỏa của Hắc Âm Thần Điện.

Nhạc Thiên lão tổ cất tiếng nói.

- Con biết rồi lão tổ, con sẽ ra tay tương trợ.

Nhạc Thành mỉm cười nói, nếu chuyện này có quan hệ tới Đông Phương Lạc Nhan thì Nhạc Thành dĩ nhiên là hết sức hỗ trợ, không cần lão tổ phải phân phó. Về phần cực viêm thiên hỏa Nhạc Thành cũng muốn xem một chút, so sánh nó với Vô Thượng Chân Hỏa xem thử nào mạnh hơn.

Mặt khác người đi vào Cực Viêm cũng nên báo phỏng tổ bà người một chút, nếu như nàng chịu gặp người thì người ngàn vạn lần đừng nói tình hình của ta, miễn cho nàng lo lắng, có biết không?

Nhạc Thiên lão tổ thở dài một hơi rồi nói.

- Lão tổ, lão tổ nói tổ bà của ta ở Thần Hoàng tộc?

Nhạc Thành kinh ngạc mà hỏi, chuyện này ngay cả cha mình cũng chưa đề cập tới.

- Người kinh ngạc cái gì, ta vẫn còn sống, tổ bà của người tại sao không thể còn sống, nàng hiện tại ở bên trong Thần Hoàng tộc, chỉ là người với nàng cũng không có quan hệ huyết thống, ta năm đó khinh cuồng, cùng tổ bà của người không để ý là thuộc Thần Phượng Hoàng tộc mà thành thân, kết quả tổ bà của người cũng đồng ý, chuyện này hai tổ bà cũng biết rồi.

Nhạc Thiên lão tổ nói.

Nhạc Thiên nói xong Nhạc Thành mới biết rằng Nhạc Thành có hai thế tử, chuyện chỉ đơn giản như vậy, chỉ là Nhạc Thiên lão tổ đúng là có hậu nhân ở Thần Hoàng tộc, Nhạc Thành cũng bất ngờ.

- Được, ta trở về thăm lão tổ bà, lão tổ còn có gì phân phó không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Cứ như vậy đi, mặt khác ta đoán người là tăng tôn của ta, nữ nhân ở Thần Hoàng tộc kia cũng thế, nàng chính là muội muội của người, lần này người nhất định phải giúp nàng có được Cực Viêm Thiên Hỏa, xem như ta đáp lại nhân tình cho tổ bà người.

Nhạc Thiên lão tổ cất tiếng nói.

- Muội muội của ta?

Nhạc Thành hoàn toàn kinh ngạc, mình đúng là có một muội muội.

- Không sai, đó chính là muội muội của người, mặt khác người cũng nên nhanh chóng đi tới Thần Hoàng tộc, ở bên trong Cực Viêm của Thần Hoàng tộc là được rồi. Hiện tại ta hơi mệt, cần nghỉ ngơi.

Nhạc Thiên lão tổ cất tiếng nói.

- Lão tổ, con biết người nghỉ ngơi đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó Nhạc Thành kinh ngạc tới thất thần:

- Lão tổ lần này từ Cực viêm trở về, lão tổ có thể đi khỏi long mộ lần nữa, không cần tiếp tục ở đây.

- Hải tử ngọc, người muốn có được Huyết Linh chi là vì ta phải không, nhưng điều này là không thể, ta cũng đã hư nhược rồi, nếu như năm đó ta muốn thì ta đã tìm một thân thể để ngụ lại thì dễ dàng, nhưng như vậy ta sẽ trở thành một phế nhân, còn sống cũng vô dụng, cho nên người không cần cố gắng thu xếp, người hiện tại có mười thành đấu để long mạch ta cũng yên tâm.

Nhạc Thiên lão tổ cất tiếng nói.

- Lão tổ yên tâm, con dĩ nhiên là có biện pháp, chờ sau khi con trở lại, người lại có thể đi ra khỏi long mạch, thực lực cũng sẽ nhanh chóng tăng lên, ngay cả mười thành đấu để long mạch cũn có được.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Nhạc Thiên lão tổ chăm chú nhìn, trong lòng tựa hồ như xuất hiện sóng gợn, hần lập tức mỉm cười, sau đó ống tay áo quét qua, thân hình của Nhạc Thành một lần nữa bay ra ngoài kiến trúc.

Nhạc Thành người nhớ kỹ Nhạc gia là giao cho người, ta đi khỏi cũng yên tâm.

Thanh âm của Nhạc Thiên lão tổ lại vang bên tai của Nhạc Thành.

Nhạc Thành dừng lại một chút, tựa hồ như muốn nói gì nhưng cuối cùng vẫn rời khỏi, hình như Nhạc Thiên lão tổ không tin lời của hắn, cái này cũng khó trách, chuyện này cả Huyền Thiên nội lục cũng không có biện pháp nào.

- Đông Phương Lạc Nhan đúng là muội muội của ta.

Nhạc Thành lập tức nghĩ tới lời nói vừa rồi của Nhạc Thiên lão tổ, không ngờ bạch y nữ tử mà mình chạm phải ở trong đấu khí học viện lại chính là muội muội của mình, khó trách Hàn Giang Đào viện trưởng lại nói Đông Phương Lạc Nhan có ăn bao nhiêu đan dược của mình cũng không đáng gì, hóa ra Hàn Giang Đào đã sớm biết Đông Phương Lạc Nhan chính là muội muội của mình.

Nhạc Thành bắt đầu dĩ cười khổ một cái, xem ra cũng nên đi thăm Thần Hoàng tộc một chuyến.

Ra khỏi kiến trúc, Nhạc Thành đi tới một chỗ thật sâu trong long mộ, Nhạc Thành đã đi dò xét thì chỗ sâu nhất của long mộ chính là nơi chôn cất di hài tiên tổ của Nhạc gia.

Nhạc Thành muốn đi xem ở trong long mộ có bao nhiêu di hài, nếu như có nhiều thì Nhạc Thành muốn luyện hóa ra một pháp trận, mặt khác sẽ luyện chế cho Nhạc Thiên lão tổ một thân thể. Nhạc gia tiên tổ có một vị cường giả đầu đề, di hài ẩn chứa lực lượng, đủ để cho Nhạc Thiên phục sinh và thực lực còn mạnh hơn.

Về phần vận dụng di hài tiên tổ của Nhạc gia Nhạc Thành cũng không thương nghị với bất kỳ người nào, chuyện này chuẩn bị tốt rồi nói lại tất cả, đến lúc đó cho dù người của Nhạc gia không đồng ý thì cũng không có cách nào. Mặc dù Nhạc Thành cũng biết chuyện này đối với tiên tổ là có chút bất kính nhưng Nhạc gia cũng đã vận dụng di hài tiên tổ vào trong từ đường tẩy lễ thì xem ra bọn họ cũng không phản đối.

Từ từ đi vào trong long mộ thật sâu, trên đường đi Nhạc Thành gặp không ít đội hộ vệ Kim Long, những người này cũng không ngăn cản sự xâm nhập của Nhạc Thành, hiện tại Nhạc Thành đã là tộc trưởng của Nhạc gia, có quyền tuyệt đối đi vào trong long mộ.

Nhạc Thành mở cửa đi vào, ở bên trong có bốn chữ rồng bay phượng múa, Nhạc gia long mộ.

Nhạc Thành từ miệng của nhóm người Nhạc Thuần thì biết rõ đây chính là nơi những tiên bối của Nhạc gia nghỉ ngơi.

- Tộc trưởng.

Ở phía trước đã có hai người thuộc đội hộ vệ Kim Long ở cửa đá tựa hồ như bọn họ ở đây để trông coi.

- Mở Long mộ rat a muốn đi vào bên trong bái tế tiên tổ.

Nhạc Thành cất tiếng nói với đội hộ vệ Kim Long.

- Tộc trưởng....

Hai người lộ vẻ khó xử.

- Sao vậy, ta là tộc trưởng của Nhạc gia, ngay cả long mộ cũng không thể tiến vào sao?

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống mà nói.

- Không phải, xin tộc trưởng thứ lỗi.

Hai người do dự một chút rồi từ từ lui về phía sau, ngay sau đó một mảng đấu khí rút về phía cửa đá.

- Âm ầm.

Từng thanh âm âm vang lên, cửa đá bắt đầu được đẩy qua bên phải, ngay lập tức một khí tức cường hân rót vào, khí tức cường hân này khiến cho hai thất tinh Đẩu Tôn của đôi hộ vệ Kim Long cũng không thể chống cự.

-o0o-

672. Chương 575: Di Hải Cốt.

- Linh hồn khí tức rất mạnh.

Cảm nhận được khí tức cuồng bạo Nhạc Thành liền kinh ngạc:

- Tộc trưởng, xin mời, ở trong đó có không ít linh hồn lực do Nhạc gia tiên tổ sót lại, tộc trưởng phải bố trí thân thể Kim Long, nếu không thì

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi biến đổi, hắn không ngờ rằng bên trong long mộ lại có linh hồn lực mạnh mẽ như thế, cần phải cẩn thận mới được. Ngay lập tức Nhạc Thành bước vào bên trong cửa đá, dĩ nhiên hắn cũng phải bố trí thân thể Kim Long mới có thể tiến vào.

Dưới sự bao bọc của thân thể Kim Long, Nhạc Thành ngay lập tức cảm nhận được khí tức cường hân kia ảnh hưởng không hề ít, Nhạc Thành tiến vào cửa đá xong những khí tức linh hồn kia ngày càng trở nên mạnh mẽ.

Ở bên trong lăng mộ lăng mộ được xây dựng vô cùng chỉnh tề, toàn bộ có những ngọc thạch xa xỉ, phản ánh từng luồng dạ quang.

Lăng mộ so với tưởng tượng của Nhạc Thành thì còn lớn hơn nhiều, tiến vào trong long mộ khí tức bên trong cũng ngày càng mạnh hơn, từng luồng linh hồn vô hình tụ tập lại bên cạnh Nhạc Thành.

Sau một canh giờ Nhạc Thành đã gặp phải từng luồng linh hồn khí tức cửu tinh Đẩu Tôn, không dưới khí tức của thân thể Kim Long, tuy nhiên những khí tức này không hề có linh trí, Nhạc Thành biết rằng những khí tức này là do linh hồn của Nhạc gia tiên bối ngưng tụ lại mà thành.

- Xoẹt xoẹt.

Linh hồn khí tức xuất hiện phía trước của Nhạc Thành, một luồng linh hồn khí tức phát ra huỳnh quang nhẹ nhẹ, như ẩn như hiện vô cùng quỷ dị.

Cảm nhận được khí tức linh hồn này Nhạc Thành cảm thấy ngạc nhiên, một khí tức linh hồn vô cùng cường hân, tuy nhiên sau khi nhìn thấy linh hồn khí tức cường hân của Nhạc Thành thì dường như kinh hãi mà lùi về phía sau một chút.

- Xoẹt xoẹt.

Những khí tức xung quanh Nhạc Thành sợ hãi mà chạy thục mạng.

- Xoẹt.

Mà bỗng nhiên có một linh trí linh hồn khí tức sau khi tránh Nhạc Thành đi thì hóa thành một cái miệng rộng, thôn phệ những linh hồn khí tức tầm trung, đột nhiên một linh hồn khí tức lục tinh Đẩu Tôn đã bị thôn phệ.

Nhạc Thành kinh ngạc, linh hồn khí tức này tuyệt đối đã vượt qua ngoài Đẩu Thánh, nếu như nó ra tay với mình thì sẽ phiền toái, âm linh hồn khí tức này thôn phệ những linh hồn khí tức khác nếu để cho nó nuốt sạch những linh hồn ở trong long mộ thì sẽ rất cường hân.

- Quả nhiên còn sót lại linh hồn lực tiếp tục thôn phệ, hai năm sau sẽ cần dùng đến người.

Nhạc Thành hơi kinh ngạc sau đó liền nở ra một nụ cười.

Nhạc Thiên lão tổ bị tổn hao linh hồn lực quá nghiêm trọng, hiện tại còn sót lại một luồng linh hồn lực mà không có linh trí giống như là tờ giấy trắng, tuyệt đối là liều thuốc bổ tốt nhất cho Nhạc Thiên lão tổ.

Nhạc Thành tiếp tục đi vào bên trong, ở bên trong thật sự là quá lớn, linh hồn khí tức rất nhiều khiến cho Nhạc Thành phải trợn mắt há hốc mồm.

Ở một chỗ sâu nhất trong lăng mộ, một lăng mộ mấy chục thước xuất hiện trước người của Nhạc Thành, trên lăng mộ tràn ngập khí tức cường hãn.

Nhạc Thành không hề do dự mà từ từ đi vào, ở bên trong lăng mộ bóng loáng như gương, bị ngọc thạch phủ kín lấy.

Trong lăng mộ cũng không có gì đặc biệt, một không gian hình tròn vây quanh, khí tức cường hãn cũng cuồng bạo.

Tới gần quan tài, Nhạc Thành cảm nhận được huyết dịch của mình cũng dần trở nên sôi trào, khí tức tựa như có một liên hệ khó giải thích với mình vậy.

- Đây hẳn là dấu để tiên tổ lăng mộ của Nhạc gia.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói ở trong lòng, khí tức cường hãn đủ khiến cho một tam tinh Đấu Thánh cũng không chống nổi.

Nhạc Thành thi lễ với quan tài, tốt xấu gì đây cũng là tiên tổ của Nhạc gia, một chút lễ cũng là việc nên làm.

Từ từ đi vào bên trong quan tài, Nhạc Thành lúc này mới cảm nhận thấy bên trong có một khung xương di hài, khí tức cuồng bạo tràn ngập.

Đánh giá di hài một chút, cảm nhận thấy di hài chính thể không ệ, chỉ còn thiếu thiếu thốn bộ phận cực nhỏ, Nhạc Thành nghĩ rằng chính là phần mà Nhạc gia lấy đi để mang vào Thuyết Phong Cổ Nham.

Nhìn di hài trước mặt, Nhạc Thành liền nở ra một nụ cười, Nhạc Thành luyện chế thân thể của Nhạc Thiên lão tổ chỉ cần một bộ phận mà thôi, đây chính là di hài đầu ế, năng lượng vô cùng mạnh, Nhạc Thiên lão tổ cũng không thể tiêu hóa.

Mà di hài này Nhạc Thành cũng nghĩ đến, nếu như sử dụng toàn bộ thì cũng đủ cho nghìn người hưởng thụ. Mà hiện tại hẳn chỉ sử dụng một phần nhỏ, sau này thái thượng trưởng lão biết cũng không nói gì.

- Tiên tổ, xin lỗi, vì Nhạc gia mà thôi.

Nhạc Thành thì thầm nói với di hài phía trước sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, một mảng thanh mang của hắn bao bọc lên di hài.

- Xoẹt xoẹt.

Di hài khẽ động dậy sau đó một lực lượng cuồng bạo quét về phía Nhạc Thành.

- Đáng chết.

Nhạc Thành hơi kinh hãi sau đó kim mang của hắn chuyển động, một lực lượng cuồng bạo đã đánh lên trên người hắn.

- Thịch.

Thân thể của Nhạc Thành bị đánh bay vài chục thước, một kích cường hãn này khiến cho toàn thân của Nhạc Thành nhộn nhạo thiêu chút nữa là phun ra một ngụm máu tươi.

- Lực lượng thật là cường hãn.

Nhạc Thành kinh hãi trong lòng, đây chỉ là một di hài mà thôi đã có lực lượng như vậy, lực lượng này một nhị tinh cường giả Đấu Thánh cũng không thể so.

Một di hài mà có lực lượng mạnh như thế, Nhạc gia tiên tổ năm đó chắc chắn phải có sức mạnh thông thiên.

Nhạc Thành nghĩ tới điều gì đó, may mà hắn có mười thành huyết mạch thân thể Kim Long, ngành kháng một kích cũng không bị thương, nhưng cảm giác cũng không hề dễ chịu.

- Két két.

Hai tiếng xương cốt buông lỏng vang lên, thủ ấn của Nhạc Thành lại đánh ra, một mảng thanh mang bao bọc về phía hai xương sườn của tiên tổ.

- Kết kết.

Đang lúc Nhạc Thành đề phòng lực lượng cuồng bạo này thì hai xương sườn đã được Nhạc Thành thuận lợi lấy được, lần này lực lượng cuồng bạo đã biến mất không còn thấy đâu.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó hần lập tức móc ra một cái hộp ngọc thu xương sườn này vào.

Sau đó Nhạc Thành do dự một chút.

Nếu hiện tại người của Nhạc gia ở đây, nhìn thấy di hài bị Nhạc Thành hủy đi không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

Thu hồi toàn bộ di hài cốt, Nhạc Thành áy náy hành đại lễ một lần nữa mà lẩm bẩm:

- Tiên tổ thật không có cách nào, chuyện này cũng vì Nhạc gia.

Thu thập xong tất cả Nhạc Thành rời khỏi Long mộ, vốn Nhạc Thành cũng tính thương lượng với người của Nhạc gia, nhưng sau khi nhìn thấy di hài hần trực tiếp thu vào trong trữ vật giới chỉ. Dù sao hần cũng không lấy bao nhiêu, luyện chế thân thể cũng không cần quá nhiều.

673. Chương 576: Luyện Đan.

Đi ra khỏi lăng mộ, Nhạc Thành đã ngưng tụ một linh hồn thể, linh hồn thể không ngừng thôn phệ những khí tức linh hồn nhằm tăng thực lực của hần lên.

Rời khỏi cửa đá của lăng mộ, hai người thuộc đội hộ vệ Kim Long đều nóng bỏng mà nhìn Nhạc Thành, hiện tại toàn thân của Nhạc Thành bao trùm thân thể Kim Long, đây chính là mười thành đấu để huyết mạch thân thể Kim Long, tất cả người của Nhạc gia đều vô cùng khát vọng.

- Xoẹt.

Đúng lúc Nhạc Thành rời khỏi lăng mộ thì trong long mộ đột nhiên có một khí tức cường hãn bao phủ lấy.

Tất cả mọi người thuộc đội hộ vệ Kim Long đều nhìn lên trên không trung, ánh mắt đều hiện ra vẻ hâm mộ.

- Cửu tinh Đấu Tôn, thiên phú không tồi.

Nhạc Thành nhìn khí tức cường hãn ở trên không trung, đây chính là do Nhạc Hạo đột phá.

Một lát sau khí tức tiêu tán, tất cả đã trở nên bình tĩnh lại.

Mấy canh giờ sau, từ trong long mộ, Nhạc Thành đi ra tới trước Nhạc Thành.

- Tộc trưởng, tộc trưởng tìm ta?

Nhạc Hạo cất tiếng hỏi Nhạc Thành, đột phá tới cửu tinh Đấu Tôn khiến cho hần cao hứng không thôi, Nhạc Hạo cũng biết được thực lực của Nhạc Thành, hai người lúc trước giao thủ thua kém cũng không bao nhiêu mà hiện tại mình mới chỉ là cửu tinh Đấu Tôn, còn người trẻ tuổi trước mắt có thể giết được cả nhất tinh Đấu Thánh.

- Ủ, chúc mừng ngươi đột phá.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Hạo.

- Tộc trưởng, tộc trưởng làm ta xấu hổ rồi, thực lực của ta làm sao có thể so sánh với tộc trưởng, chút đột phá này không cần đề cập.

Nhạc Hạo bất đắc dĩ cười nói.

- Ngươi đột phá rất là nhanh.

Nhạc Thành cất tiếng cười, thiên phú của Nhạc Hạo đúng là không tệ.

- Nhạc Hạo ta cần người giúp ta lựa chọn một trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long cho ta.

Nhạc Thành lập tức nói với Nhạc Hạo.

- Tộc trưởng, năm trăm người của đội hộ vệ Kim Long lúc nào cũng sẵn sàng nghe lệnh của tộc trưởng.

Nhạc Hạo nghi hoặc trả lời.

- Ta chỉ cần một trăm người, nhớ kỹ, ta ở trong long mộ bề qua nửa tháng, nửa tháng sau ta cần một trăm người, mà phải là những người mạnh nhất.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Hạo.

- Vâng tộc trưởng.

Nhạc Hạo còn không biết tộc trưởng muốn gì nhưng nhất định đây là chuyện quan trọng.

Nhạc Hạo sau khi rời đi Nhạc Thành lẩm bẩm nói:

- Một trăm người này sau ba năm sau sẽ trở thành những người có thực lực cường hãn nhất của Nhạc gia.

Thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng biến đổi, sau đó một lợi hại cảm chế đã được hấn bố trí, từ trong mi tâm của Nhạc Thành lóe lên một luồng ánh sáng, ngay sau đó Hạo Thiên Tháp đã xuất hiện trước mặt hắn.

Nửa tháng nay, Nhạc Thành đã dùng di hài tiên tổ của Nhạc gia mà luyện chế một trăm viên đan dược, đan dược do di hài tiên tổ của Nhạc gia luyện chế đủ cho một trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long ăn vào, lúc đó sẽ xuất hiện một trăm đội viên có thể đột phá tới thập tinh Đấu Tôn, đủ cho thực lực của Nhạc gia đạt tới trình độ khủng bố.

Đúng lúc Nhạc Thành bế quan, Nhạc Hạo ở trong long mộ cũng tìm chín mươi chín người cộng thêm mình nữa là một trăm mà chờ Nhạc Thành xuất quan phân phó.

Nhạc Thành bế quan bảy ngày xong ở Nhạc gia dựa vào phương thuốc của hắn đã luyện chế được hai mươi viên đan dược đầu tiên, hai mươi viên đan dược này Nhạc Thành để cho các vị trưởng lão Nhạc Dao Nhạc Trang phục dụng, còn lại sẽ phân ra cho các trưởng lão khác.

Phục dụng đan dược và bế quan tu luyện cũng có biến hóa, tất cả đều biến sắc và hưng phấn.

Bọn họ dĩ nhiên không biết Nhạc Thành đưa cho bọn họ một phương thuốc luyện đan so với linh châu còn có hiệu quả hơn, đồng thời còn có thể nâng cao huyết mạch và tốc độ tu luyện, nhưng muốn tới mức mười thành đấu để long mạch như Nhạc Thành thì hơi khó khăn, ngay cả chuyện này Nhạc Thành cũng không có biện pháp.

Mục tiêu của Nhạc Thành hiện tại là có một trăm người là đủ, một trăm người có mười thành đấu để long mạch, đến lúc đó có thể giúp mình chống lại Hắc Âm Thần Điện và Tứ Đại Thú Tộc.

Mười ngày sau ở trong đại điện của Hạo Thiên Tháp, Vạn Thú Lô bắt đầu tràn ngập khí tức, đồng thời một luồng năng lượng cuồng bạo phát ra, mà lúc này thủ ấn của Nhạc Thành vẫn không ngừng tung bay, đan dược màu vàng nhạt ở trong vạn thú lô không ngừng chuyển động.

- Đan thành.

Nhạc Thành mỉm cười quát nhẹ, sau đó thủ ấn của hắn nhắc lên, đan dược ở trong vạn thú lô vô cùng quỷ dị xuất hiện mà nổi lên không trung.

Một mảng Vô Thượng Chân Hỏa bao bọc trong tay của hắn, đan dược màu vàng nhạt bắt đầu hóa thành kim mang óng ánh, khí tức cũng trở nên ngày càng nồng đậm.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành thu lại, ngay lập tức một mảng thanh mang lẳng không rơi vào trong bình đan dược kia.

- Một trăm hai mươi viên, vậy là đủ rồi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, khoe miệng của hắn nở ra một nụ cười.

Ngừng lại một chút, Nhạc Thành cũng không rời đi, trước người của hắn hiện tại đã xuất hiện một cái hộp gấm, chính là xương ngón tay mà hắn lấy được từ Tứ Đại Thú Tộc, trong đó Minh Xà Tộc có hai người, Toan Nghê Tộc cũng có hai người, Hồ Tộc cũng có hai người. Nhạc Thành dự định lần này luyện hóa đan được, nếu như Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng phục dụng những đan dược này thì cũng có thiên phú của Tứ Đại Thú Tộc.

Chỗ tốt của Tứ Đại Thú Tộc Nhạc Thành dĩ nhiên biết, Tứ Đại Thú Tộc mặc dù không phải là thần thú nhưng so với thần thú cũng chỉ kém một chút mà thôi, nếu như có thể khôi phục huyết mạch thì muốn đột phá tới thần thú cũng có thể.

Giống như Yêu Huyền đã từ từ đột phá, sau này cũng có thể đột phá tới thần thú.

Bất kể Yêu Huyền và người của Tứ Đại Thú Tộc đột phá thể nào thì thân thể cũng không thể so sánh với bản thể Hóa Xà của Thanh Đồng, bởi vì bản thể Hóa Xà của Thanh Đồng là thần thú thượng cổ.

Mà đối với Hắc Ám Thần Điện là chủng tộc gì Nhạc Thành cũng không biết, Hắc Ám Thần Điện thân thể kia cũng bất phàm, Nhạc Thành mơ hồ cảm giác Hắc Ám thân thể của Hắc Ám Thần Điện cũng không dưới Kim Long thân thể của Nhạc gia, nếu không thì đã không thể chống lại Tứ Đại Nhân Tộc lâu như vậy.

Nhạc Thành luyện chế từ từ thời gian cũng trôi qua, năm ngày sau chín đoạn di hài tiên tổ của các tộc đã được hắn luyện chế thành mười tám viên đan dược, đây là do Nhạc Thành phát huy tốt nhất, một chút năng lượng cũng không bỏ qua.

Mà Vũ Văn gia di hài tiên tổ cũng được Nhạc Thành luyện hóa thành một viên đan dược, Yến Hiểu Kỳ muốn đột phá tới mười thành đấu để hồn mạch cũng sắp tới.

Để Vạn thú Lô vào trong trữ vật giới chỉ, Nhạc Thành nhìn về phía xa xa, hiện tại Yêu Huyền, Đại Song Tiểu Song còn có Thanh Đồng và Đại Hắc cũng đã tiến vào trong quá trình tu luyện, linh khí bàng bạc khiến cho mọi người không đành lòng bỏ qua.

Khuôn mặt của Nhạc Thành lại nở ra một nụ cười, Thanh Đồng, Đại Song, Tiểu Song còn có Đại Hắc bốn người này hấp thu linh khí trên Hạo Thiên Tháp, tốc độ tu luyện so với mình không hề chậm hơn.

674. Chương 577: Trở Về Hồ Điệp Cốc.

Thủ ấn của Nhạc Thành nghiêng nghiêng đánh tới sau đó thân hình của hắn biến mất vào trong Hạo Thiên Tháp, hiện tại Nhạc Thành đã vào trong phòng, thu hồi Hạo Thiên Tháp lại Nhạc Thành đã đi ra khỏi gian phòng.

- Ra mắt tộc trưởng.

- Ra mắt tộc trưởng.

Ở bên ngoài đội hộ vệ Kim Long vẫn luôn hộ pháp cho Nhạc Thành. Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người:

- Nói đại đội trưởng các người tới long đàm gặp ta ta có chuyện cần tìm hắn.

Nói xong Nhạc Thành đi về phía Long đàm.

Hai canh giờ sau Nhạc Thành đã thấy long đàm không còn lạ lẫm nữa, đây chính là nơi mà Nhạc Thành luyện chế Kim Linh Châu, ở đây cũng là nơi mọi người thuộc đội hộ vệ Kim Long bề quan.

Về phần Kim Linh Châu sau khi bị lấy đi, tốc độ tu luyện của bọn họ liền giảm lại, mà lúc này ở trong đội hộ vệ Kim Long ngoại trừ Nhạc Hạo những người khác cũng không biết Kim Linh Châu bị lấy, tin tức này được Nhạc gia phong tỏa rất nghiêm ngặt.

Ở bên trong long đàm, Nhạc Thành nhìn đám người thuộc đội hộ vệ Kim Long, trong một trăm người thì số người trẻ tuổi không hề hiếm, những người này thiên phú tu luyện vô cùng tốt.

Mọi người nhìn thấy Nhạc Thành thì trở nên nghi hoặc, bọn họ không biết tộc trưởng gọi bọn họ vào long đàm làm gì.

- Các người biết ta cho một trăm người các người vào đây để làm gì không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi một trăm người bọn họ.

- Không biết.

Tất cả đều nghi hoặc trả lời.

- Ta nói cho các người biết, một trăm người các người hiện tại ở trong long đàm, không đột phá tới mười thành đấu để huyết mạch thì không xuất quan, ta sẽ giúp các người đột phá.

Nhạc Thành chăm chú nhìn mọi người mà nói.

- Tộc trưởng, điều này là không thể, làm sao chúng ta có thể đột phá được.

- Tộc trưởng, đây là tộc trưởng nói đùa, đây là chuyện không thể.

- Tộc trưởng, quá khó khăn, không ai có thể làm được.

Nhạc Hạo cất tiếng nói với Nhạc Thành, mười thành đấu để long mạch, rất khó đạt được, ngoại trừ tiên tổ thì không ai có thể ngoài Nhạc Thành.

- Ta có thể làm được.

Nhạc Thành chăm chú nhìn mọi người sau đó hần lấy ra một cái bình ngọc mà nói:

- Trong này có một trăm viên đan dược, phục dụng xong các người sẽ có mười thành đấu để long mạch cũng có được mười thành thân thể Kim Long. Các người sau đó chính là một trăm người mạnh nhất Nhạc gia, các người hiện tại ở nơi này cho đến khi đột phá thì thôi, nếu không được thì không thể xuất quan, mặt khác sau khi đột phá các người không được nói với ai, kể cả đồng đội các người, ngay cả thái thượng trưởng lão cũng không được nói, các người rõ ràng chứ?

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, mọi người đều nghi hoặc, có thể có được mười thành đấu để long mạch, chuyện này thật khó mà tưởng tượng nổi.

Mà hiện tại tộc trưởng nói chỉ cần phục dụng đan dược là có thể đột phá tới mười thành đấu để long mạch mọi người phần khởi vô cùng, trong lòng bọn họ dĩ nhiên là tin tưởng vì tộc trưởng là người có được mười thành đấu để long mạch.

- Hiểu rõ tộc trưởng.

Nhạc Hạo cầm lấy cái bình ngọc phần khởi nói.

- Hiểu rõ tộc trưởng, chúng ta nhất định sẽ bế quan tới khi đột phá mới thôi.

Một đám hộ vệ đội Kim Long nghiêm túc trả lời.

- Tốt lắm, lần sau ta đến long mộ ta hi vọng các người đã đột phá tới mười thành đấu để long mạch rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong mắt hần hiện ra một vẻ chờ mong.

Sắp xếp xong tất cả, Nhạc Thành quay trở lại đình viện, hiện tại hần muốn tìm đại trưởng lão và nhị trưởng lão tam trưởng lão thương nghị một chút chuyện.

Từ trong lời nói của ba người, Nhạc Thành biết được hiện tại các trưởng lão của Nhạc gia đã chế ra đan dược mà tu luyện, hiệu quả vô cùng kinh người.

Ngay lập tức các trưởng lão đưa cho Nhạc Thành một giới chỉ trữ vật, mấy ngày trước Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia đã đưa năm trăm viên đan dược bát phẩm sơ giai tới.

Nhạc Thành thu đan dược vào tay, sau đó hần lấy ra bốn viên đan dược được luyện chế từ di hài Nhạc gia tiên tổ cho ba vị trưởng lão, một viên thì bảo cho ba vị trưởng lão đưa cho Nhạc Chí Thu đang bị nhốt ở địa lao.

Hiện tại Nhạc Thành đã coi toàn bộ Nhạc gia là của mình cho nên xem Nhạc Chí Thu đã không còn như trước.

Nhạc Chí Thu dù sao cũng là cửu tinh Đẩu Tôn đỉnh phong vô cùng mạnh, nếu như có thể đột phá tới thập tinh Đẩu Tôn có được đầu đề long mạch thì có thể sánh với một cường giả Đẩu Thánh rất mạnh. Còn chuyện trước kia Nhạc Thành cũng không so đo với hắn.

Nghe thấy Nhạc Thành muốn phóng thích Nhạc Chí Thu, đại trưởng lão liền cảm kích nhìn Nhạc Thành, bất kể thế nào thì trước kia bọn họ cũng cùng nhất tộc, quan hệ không hề tệ.

Ba vị trưởng lão sau khi rời đi Nhạc Thành liền đi tìm Nhạc Duy, có một số chuyện Nhạc Thành cần phải thông báo, sau đó Nhạc Thành cũng muốn trở về Hồ Điệp Cốc và đi Thần Hoàng tộc, cực viêm một năm sau sẽ mở, Huyết Linh chỉ trong truyền thuyết hẳn nhất định phải lấy được.

Mà lúc này Nhạc Thành đi tìm Nhạc Duy, Nhạc Duy và Nhạc Dao hai người đang ở đình viện chờ hắn.

- Nhạc Dao trưởng lão lão tộc trưởng, ta đang tìm hai người đây.

Nhạc Thành nhìn hai người mà mỉm cười nói.

- Ta cũng đang tìm người, người ở Long mộ không sao chứ, có gặp Nhạc Thiên lão tổ không?

Nhạc Duy cất tiếng hỏi.

- Gặp được, linh hồn của Nhạc Thiên lão tổ đã hư nhược rất nhiều rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nhạc Thiên lão tổ hẳn là muốn cho người đi gặp Thần Hoàng tộc một chuyến, nơi đó tương đối phức tạp người cũng cần cẩn thận.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- ta biết rõ, ta dự tính đi Hồ Điệp Cốc một chuyến rồi đi Thần Hoàng tộc.

- Hồ Điệp Cốc người cũng nên đi thăm một chút, ta vừa nhận được tin tức sẽ nói cho người biết, Hồ Điệp Cốc Vạn Kim Môn còn có Cuồng Sư Môn hiện tại quan hệ cũng không tệ. Tuy nhiên hiện tại bọn họ đang gặp phiền toái/

Nhạc Duy cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Hồ Điệp Cốc và Vạn Kim Môn gặp phiền toái gì?

Nghe Nhạc Duy nói Hồ Điệp Cốc, Cuồng Sư Môn Vạn Kim Môn và Tuyệt Tình cốc có phiền toái Nhạc Thành không khỏi lo lắng.

- Tạm thời không có phiền toái gì quá lớn, chỉ là gần đây U Minh Tông, Luyện Dược Sư công hội đối với Hồ Điệp Cốc và Cuồng Sư Môn tiến hành phản công quy mô, Hồ Điệp Cốc cùng với Cuồng Sư Môn bị tổn thất rất lớn nên liên tục bại lui.

Nhạc Duy cất tiếng nói.

- U Minh Tông, Luyện Dược Sư công hội ta cũng nên tìm các người tính sổ.

Nhạc Thành trầm ngâm nói.

- Lão tộc trưởng, Nhạc gia giao cho ông, ta đi Hồ Điệp Cốc một chuyến rồi tới Thần Hoàng tộc.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nhạc gia người cứ yên tâm, mặt khác U Minh Tông và Luyện Dược Sư công hội ta đoán là được Hắc Ám Thần Điện hỗ trợ nếu không thì bọn họ rất khó chống lại.

Nhạc Dao cất tiếng nói.

Nhưng mà Thần Hoàng tộc thì hơi phiền phức, bằng không thì để Nhạc Trang và ta trưởng lão đi cùng người?

Nhạc Dao cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Không cần làm phiền hai vị, văn bối có thể đi một mình.

Nhạc Thành do dự một chút rồi nói, Nhạc Trang và Nhạc Dao mặc dù có tu vi nhất tinh nhị tinh Đấu Thánh nhưng mà cũng nên trấn thủ ở Nhạc gia. Hiện tại hắn đã có tu vi Hợp Thể Kỳ và Hạo Thiên Thập rất ít người có thể uy hiếp được hắn.

675. Chương 578: Thành Hạo Đạc

- Người thật sự muốn đi một mình sao?

Nhạc Dao hơi bận tâm nói với Nhạc Thành:

- Cực Viêm địa ngay cả Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện cũng tham gia mặt khác chỗ đó ẩn giết nhiều lão yêu quái rất đáng sợ, một mình người đi rất không an toàn.

Nhạc Dao lo lắng vô cùng chỉ là nếu hiện tại ông biết rằng từ khi trở về từ Thụy Phong Cổ Nham Nhạc Thành mấy tháng nay lại có đột phá, có thể chống lại tứ tinh Đấu Thánh thì không biết Nhạc Dao sẽ có phản ứng gì, dĩ nhiên những chuyện ở bên trong Hạo Thiên Thập, Nhạc Dao dĩ nhiên là không hiểu rõ.

- Không cần đâu Nhạc Dao trưởng lão, ta đã quyết định rồi, Nhạc gia cần cường giả trấn thủ cho nên hai vị cần phải ở lại, mặt khác sau khi ta trở lại Nhạc Thiên lão tổ có thể sống lại.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Cái gì, Nhạc Thiên lão tổ có thể phục sinh?

Nhạc Dao và Nhạc Duy hai người kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, bọn họ còn tưởng rằng mình nghe lầm.

- Không sai, Nhạc Thiên lão tổ có thể phục sinh, chờ ta thuận lợi trở về từ Cực Viêm địa là được.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Nhạc Dao và Nhạc Duy cũng kinh ngạc không thôi, Nhạc gia đã nghĩ ra rất nhiều biện pháp nhưng đều không làm được, chẳng lẽ Nhạc Thành có thể?

- Xoẹt xoẹt.

Một đầu khí cường hãn xuất hiện ở trên không trung, trong đó có một khí tức nóng bỏng.

Khí tức cường hãn này tràn ngập ở trên không trung, Nhạc Thành thấy vậy cũng khẽ giật mình, mà lúc này tất cả mọi người của Nhạc gia đều nhìn lên trên không trung, khí tức cường hãn cũng thoát ra từ đó.

- Khí tức thật là cường hãn, chỉ có cường giả Đấu Thánh mới có.

Nhạc Thành lẩm bẩm rồi nhìn về phía khí tức cường hãn trên không trung.

- Hỏa Lão đã đột phá tới Đấu Thánh.

Nhạc Dao nhìn lên trên không trung mà cất tiếng nói, trong ánh mắt lão cũng hiện lên một vẻ kinh ngạc.

Khí tức ngưng tụ ở trên không trung một thời gian rồi mới tiêu tán, Nhạc Dao và Nhạc Duy sau khi rời khỏi đình viện của Nhạc gia thì Nhạc Thành cũng đưa cho bọn họ tám viên đan dược, nói rằng tám viên đan dược này sau khi dùng thì có thể đột phá lên mười thành đầu để long mạch, về phần giao cho ai dùng thì Nhạc Dao và Nhạc Duy và đám trưởng lão hãy thương nghị.

Về phần hiện tại Nhạc Thành luyện chế một trăm hai mươi viên đan dược hiện tại còn tám viên, tám viên này Nhạc Thành dự định để cho phụ thân mình và Phong Thúc, cộng thêm đại ca và nhị ca Nhạc Long Và Nhạc Hạc còn có Nhạc Kiều đường tỷ, Nhạc Tâm Lan, Lệnh Hồ Hạo Thiên, Lệnh Hồ Huyền Tố, tổng cộng là tám người.

- Chúc mừng Hỏa Lão đã đột phá tới đấu thánh.

Vào giữa trưa ngày thứ hai, Nhạc Thành đi vào trong đình viện mà lớn tiếng nói.

- Chúc mừng cái gì, so với người ta đột phá không đáng nhắc tới, chỉ là có thể đột phá cũng không tệ, đã khôi phục được so với hai trăm năm trước.

Thân ảnh của Hỏa Lão tiến tới bên cạnh Nhạc Thành, tâm tình hiện tại của Hỏa Lão đã tốt hơn rất nhiều.

- Đột phá Đấu Thánh, Hỏa Lão lại còn mất hứng, Hỏa Lão cũng quá tham lam.

Nhạc Thành cất tiếng trêu ghẹo Hỏa Lão.

- Đúng thế, ta cũng chưa thỏa mãn, ba năm nay có người ở cạnh ta phải đa tạ người nhiều mới được, nếu như không có người thì ta cũng không thể khôi phục cũng không thể đột phá nhanh như vậy được.

Nhìn Nhạc Thành, Hỏa Lão hiện ra một vẻ cảm kích.

- Hỏa Lão khách khí rồi, trong thời gian hơn ba năm này, ta cũng phải đa tạ Hỏa Lão đã chiếu cố, bây giờ ước hẹn đã đến.

Nhạc Thành cất tiếng nói, lúc trước Nhạc Thành vì lá bùa của U Minh lão tổ cho nên yêu cầu Hỏa Lão đi cạnh mình ba năm, bây giờ ước định đã đến.

- Tại sao người lại đuổi ta đi?

Hỏa Lão nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Không phải, chỉ là ta sợ Hỏa Lão có chuyện muốn làm.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Không đuổi ta đi là rồi, ta vốn cô độc, có chuyện gì vậy, ta vừa gặp Nhạc Dao và Nhạc Trang trưởng lão thì biết rằng người muốn đi Hồ Điệp Cốc một chuyến sau đó đi Cực Viêm địa, dù sao ta cũng không có chuyện gì, ta sẽ đi với người một chuyến.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Vậy đa tạ Hỏa Lão.

Nhạc Thành quay đầu lại, hẳn với Hỏa Lão cũng không cần khách khí, có cường giả Đấu Thánh đi theo thực lực của mình gia tăng không ít, Hỏa Lão không phải là người của Nhạc gia, Nhạc Thành sợ rằng hai vị trưởng lão Nhạc Dao và Nhạc Trang đi thì thực lực của Nhạc gia sẽ suy yếu, Hỏa Lão thì khác.

- Tốt lắm, được chúng ta đi thôi, Nhạc Dao trưởng lão nói người chuẩn bị khởi hành.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Đi thôi, chúng ta trở về Hồ Điệp Cốc trước.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Ngày hôm sau ở bên ngoài không gian, ở giữa không trung Nhạc Thành cùng với Hỏa Lão lẳng không rồi rời khỏi Nhạc gia.

- Xoẹt.

Một không gian ngọc giản xuất hiện ở trong tay của Nhạc Thành, đây chính là ngọc giản mà trước kia Trầm Linh cho hắn.

Ngọc giản vừa bị bóp nát, một con đường cũng xuất hiện, Nhạc Thành cùng với Hỏa Lão tiến vào trong thông đạo xong thì biến mất không thấy đâu.

Ở bên trong không gian thông đạo, Nhạc Thành bắt đầu khoan chân mà tu luyện, trở về Hồ Điệp Cốc cũng chỉ cần nửa tháng mà thôi, nửa tháng này dĩ nhiên Nhạc Thành không lãng phí.

Hạo Đặc Thành, hiện tại Nhạc Thành dự định sẽ tới nơi này, mà lúc này Hạo Đặc thành vô cùng náo nhiệt, ở rên tường thành có mười vạn người thủ nghiêm trang.

Ở trên tường thành dày đặc, có một mảng đất trống bao la, ở bên cạnh chính là Thành Mai Lĩnh, thành Mai Lĩnh vốn là do Hồ Điệp Cốc và Cuồng Sư Môn chiếm cứ, nhưng gần đây U Minh Tông và Luyện Dược Sư công hội đã tạo thế lực đoạt lại.

Hiện tại tứ đại thế lực đã tụ hợp tại thành Hạo Đặc mà ngăn cản đối phương tiến công.

Ở vị trí trung tâm của thành, lúc này có hơn mười người chăm chú nhìn về phía bên ngoài thành, những người này chính là những đầu lĩnh của tứ đại thế lực, chính là Nam Cung Hiên, Lê Giang Nam còn có cố chủ của Tuyệt Tình cốc, Đỗ Kiều Kiều.

Ở bên cạnh chính là mấy cô gái nhan sắc vô cùng xinh đẹp.

Phía trước nhất chính là Trầm Linh, còn cso Mộ Dung Hiểu Hiểu, Tư Mã Yên Nhiên, Hàn Nguyệt đằng sau thì có Lê Tiêu Dao, Nam Cung Lạc Nhan, Chu Hàm, Tô Hân Nhi, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình, tổng cộng là mười cô gái.

Đám người sau lưng Trầm Linh còn có Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, gần đây Hồ Điệp Cốc đánh nhau với U Minh Tông, Trầm Linh thân là cốc chủ của Hồ Điệp Cốc cho nên cũng tới đây, chúng nữ cũng theo sát nàng.

Thực lực của chúng nữ hiện tại xem ra cũng không có gì trở ngại, chỉ có Chu Hàm là thực lực thấp nhất những cũng được mọi người hỗ trợ đột phá tới tam tinh Đấu Tôn, tiếp theo là Lê Tiêu Dao cũng đã đạt tới ma pháp sư thủy hệ cấp tám sơ kỳ.

- Tài chủ, người thấy hiện tại chúng ta phải làm sao bây giờ, U Minh Tông và Luyện Dược Sư công hội không biết tại sao hiện tại lại xuất hiện nhiều cường giả như vậy.

Lê Giang Nam cất tiếng nói với Nam Cung Hiên.

- Đúng thế, U Minh Tông, Luyện Dược Sư công hội đã xuất hiện không ít cường giả, chúng ta bất lợi rồi.

Nam Cung Hiên bắt đầu nói.

- Xem ra U Minh Tông và Luyện Dược Sư công hội hơn phân nửa là muốn vây hãm thành Hạo Đặc, chúng ta phải làm sao phòng ngự đây?

Đỗ Kiều Kiều cất tiếng nói.

- Đỗ cốc chủ, hiện tại thực lực của chúng ta đã tập trung hoàn toàn tới đây rồi.

Nam Cung Hiên cất tiếng nói.

- Ta thấy U Minh Tông và Luyện Dược Sư công hội cũng chờ cường giả tới, bọn họ hẳn là vẫn còn cường giả.

676. Chương 579: Biên Cố Của Hồ Điệp Cốc.

- Ta thấy U Minh Tông và Luyện Dược Sư công hội hẳn là có cường giả tới đây.

Lê Giang Nam bần tâm mà nói.

- Trầm cốc chủ, không biết thái thượng trưởng lão của Hồ Điệp Cốc khi nào tới?

Đỗ Kiều Kiều cất tiếng hỏi Trầm Linh.

- Đỗ cốc chủ, thái thượng trưởng lão của Hồ Điệp Cốc cũng sắp tới rồi.

Trầm Linh cất tiếng nói.

- Thái thượng trưởng lão của Cuồng Sư Môn chúng ta mấy ngày nữa cũng sẽ tới, hẳn là có thể chống lại U Minh Tông và Luyện Dược Sư công hội

Lê Giang Nam hơi thở dài mà nói.

- Một vị thái thượng trưởng lão của Vạn Kim Môn cũng sắp tới.

Nam Cung Hiên cất tiếng nói.

- Chư vị, nếu U Minh Tông và Luyện Dược Sư công hội xuất hiện cường giả Đấu Thánh thì phải làm sao bây giờ?

Đỗ Kiều Kiều cất tiếng hỏi.

- A,,

Nghe thấy lời nói của Đỗ Kiều Kiều, sắc mặt của Lê Giang Nam, Nam Cung Hiên và Trầm Linh đều biến đổi, cường giả đấu thánh ra tay, ít ai có thể chống lại được, nhóm thái thượng trưởng lão chỉ có thực lực bát tinh cửu tinh Đấu Tôn mà thôi.

- Ta không chắc đối với chuyện này cường giả Đấu Thánh không ra mặt vẫn là quy củ bất thành văn, U Minh Tông sẽ không làm như vậy.

Lê Giang Nam cất tiếng nói, sắc mặt cũng trở nên ngưng trọng.

Ở Huyền Thiên nội lục vì tranh chấp giữa các phái là vô số kể cho nên nếu như không có thâm cừu đại hận thì cường giả mạnh nhất của các phái sẽ không tùy tiện ra tay, nhiều nhất chỉ là cường giả Đấu Tông Đấu Tôn xuất thủ mà thôi.

Đối với nhất tông nhất môn nhị cốc ngũ đại thế lực mà nói, có thể xuất ra bát tinh cửu tinh Đấu Tôn đã là cực hạn, nếu như có Đấu Thánh thì nhất định bọn họ sẽ bị hủy diệt.

Cho nên thực lực này nếu như đại chiến thì các cường giả siêu cấp cũng không xuất thủ.

- Hiểu Hiểu tỷ, nếu như U Minh Tông tấn công thì Hồ Điệp Cốc của Trầm Linh tỷ tỷ liệu có chống lại được không?

Tô Hân Nhi đi một vòng mà cất tiếng hỏi Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Yên tâm đi, Cuồng Sư Môn và Vạn Kim Môn liên thủ với Hồ Điệp Cốc, Tuyệt Tình cốc U Minh Tông và Luyện Dược Sư công hội không có cách nào tấn công. Ta không tin hai bọn chúng mạnh hơn chúng ta.

Lê Tiêu Dao không phục mà nói.

- Đến lúc đó rồi hãy xem, nếu thật sự động thủ thì các người chú ý một chút.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cất tiếng nói.

Cùng lúc đó ở một chỗ rộng lớn trong đại sảnh, mười người đang ngồi ngay ngắn ở đó, thực lực của bọn họ đã tới tứ tinh Đấu Tôn, trong đại sảnh có một người mà Nhạc Thành quen biết chính là tông chủ của U Minh Tông Khương Luân Viễn.

- Khương tông chủ, lần này xem ra có thể phá hủy Cuồng Sư Môn, Vạn Kim Môn và Hồ Điệp Cốc, Tuyệt Tình cốc mấy đại thế lực lớn này.

Ở trong đại sảnh một lão nhân cất tiếng nói với Khương Luân Viễn, trên người của lão nhân này tràn ngập khí tức linh hồn.

- Hoàng trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Luyện Dược Sư công hội các người khi nào thì tới, chờ đến khi cường giả tới chúng ta có thể phá hủy tứ đại thế lực.

Trong mắt Khương Luân Viễn hiện ra lãnh ý.

- Hai vị thái thượng trưởng lão của Luyện Dược Sư công hội nhất định sẽ nhanh tới, lần này Hồ Điệp Cốc, Cuồng Sư Môn đám người bị chúng ta tiến công quy mô, chắc chắn không thể bám trụ được.

Người được Khương Luân Viễn gọi là Hoàng trưởng lão cười lạnh nói.

- Khắc khắc, các người cẩn thận một chút, lần này đánh Hồ Điệp Cốc, không dễ dàng như vậy đâu, Hồ Điệp Cốc có một lão bất tử, phỏng chừng cũng có tu vi nhị tinh Đấu Thánh, các người tưởng dễ đối phó như vậy sao?

Một thanh âm âm lệ truyền ra từ miệng của một lão nhân áo xanh.

Mà lão nhân áo xanh này nếu Nhạc Thành nhìn thấy thì sẽ nhận ra đó chính là Thanh Ma.

- Tứ trưởng lão, lục trưởng lão, Hắc Âm Thần Điện không phải cũng đã tới rồi sao, có tứ trưởng lão và các vị thái thượng trưởng lão của U Minh Tông, Luyện Dược Sư công hội thì cho dù nhị tinh Đấu Thánh cũng có thể đánh bại.

Trong mắt Khương Luân Viễn tràn ngập hàn ý.

- Vẫn còn sớm các ngươi chuẩn bị cho tốt đi, chờ các ngươi đến thì chúng ta thanh trừng Hồ Điệp Cốc, sau đó cả Tuyệt Tình cốc, Cuồng Sư Môn Vạn Kim Môn.

Thanh Ma cười lạnh mà nói.

- Đa tạ tứ trưởng lão đã tự mình tới đây giúp đỡ, ta tin rằng lúc đó Hồ Điệp Cốc, Tuyệt Tình cốc đám người sẽ toàn quân bị tiêu diệt.

Khương Luân Viễn cười lạnh mà nói.

Mấy ngày sau ở hải vực, bốn đạo thân ảnh như thiểm điện tiến tới, dọc đường chúng đệ tử không hề phát giác ra.

Cùng lúc đó tại một nơi trong thung lũng của Hồ Điệp Cốc, một thân ảnh tựa như một đạo cầu vòng biến mất ngay tại chỗ.

- Sư tỷ, tỷ nói lần này người tiến tới Hồ Điệp Cốc là ai vậy, hẳn là sẽ rất nhanh?

Ở bên trong Hồ Điệp Cốc một người tiến tới nói.

Nhóm đệ tử Hồ Điệp Cốc tới đây đã thì nơi này đã là một mảnh tĩnh mịch, quanh đây không có tới một ngọn cây ngọn cỏ.

Đối với chúng đệ tử Hồ Điệp Cốc mà nói, biến hóa ở đây chỉ có một số đệ tử cao tầng mới biết được, ở đây vốn được phó cốc chủ bày ra thủ đoạn.

Nhắc tới thủ đoạn, một số đệ tử không khỏi sờn cả tóc gáy, các nàng sau khi thu dọn thì phương viên trăm dặm đã tràn ngập hải cốt và máu tươi.

Sau lần đại chiến, bên trong ngàn dặm cũng đã chịu ảnh hưởng, trở thành một mảnh hoang vu, cũng may ở nơi này cách Hồ Điệp Cốc có một đoạn cho nên không chịu ảnh hưởng gì.

- Không biết là ai tới, bên trong Hồ Điệp Cốc có rất nhiều ngọc giản giao cho người khác.

Cô gái được chúng đệ tử gọi là sư tỷ cất tiếng nói, cô gái này chính là Dương Tú Tú là người được Nhạc Thành đưa cho đan dược lần trước.

Gần đây các trưởng lão ở Hồ Điệp Cốc đều đi tới thành Hạo Đặc, chỉ còn lại một số trưởng lão ở lại mà thôi.

Lần này U Minh Tông và Luyện Dược Sư công hội tiến hành đại chiến, những người ở lại cũng không còn nhiều lắm.

- Sư tỷ, có phải là phó cốc chủ trở về không?

677. Chương 580: Cường Giả Đấu Thánh Hội Tụ.

- Ta thấy những nữ nhân của phó cốc chủ thật là xinh đẹp, so với cốc chủ chúng ta thì không hề kém hơn, đều là thiên tư quốc sắc, ta nhìn cũng thấy ghen ghét.

- Được rồi, chuyện của phó cốc chủ các ngươi đừng có nghị luận, trưởng lão của cốc biết thì sẽ xử phạt các ngươi.

Dương Tú Tú trách mắng chúng nữ.

- Sư tỷ, nghe nói trước kia phó cốc chủ được tỷ dẫn vào trong cốc, dựa theo lệ cũ thì tỷ phải kiểm tra toàn thân, tỷ có phải là kiểm tra rồi không?

- Thế nào sư tỷ, phó cốc chủ đáng người thế nào, còn nữa chỗ kia của phó cốc chủ có phải sư tỷ cũng đã kiểm tra rồi không?

Một đám đệ tử nổi lên nghị luận ào ào.

- Được rồi các người còn hồ đồ nữa thì ta sẽ xử phạt các người, phó cốc chủ có thể tùy tiện đem ra nghị luận hay sao?

Dương Tú Tú bất đắc dĩ sắc mặt chỉ có thể nghiêm nghị với chúng nữ.

- Ha ha, nữ đệ tử của Hồ Điệp Cốc đúng là nhiều chuyện, tư sắc cũng không tệ, nếu như không phải có chuyện thì bốn nhân phải đem về hưởng dụng một phen.

Ở giữa không trung truyền tới một tiếng cười, khiến cho người ta phải giật mình.

- Hồng Ma, người vẫn như năm đó, nữ nhân khắp nơi đều có cơ sao lại đụng vào Hồ Điệp Cốc?

Một giọng nói truyền ra, sau đó thân ảnh đã hiện ra ở Hải Vực.

- Khắc khắc, người xem những nữ nhân này tư sắc cũng không tệ lắm, chỉ là thật đáng tiếc...

Lúc này hồng bào lão giả cũng xuất hiện ở trên không mà nói.

- Hồng Ma, không phải nữ nhân sau khi qua tay người thì cũng chết dưới tay người hay sao?

Một thanh âm cười lạnh vang lên.

- Chết dưới tay ta sẽ luôn khiến cho các nàng cảm thấy thoải mái.

Hồng bào lão giả cười nói.

- Hồng Ma đại nhân, U Minh đại nhân, hai vị thật có nhã hứng không bằng sau khi giải quyết xong việc hai vị lưu lại một số người hưởng dụng thế nào?

Lão giả áo xám cất tiếng nói.

Hai lão nhân này một người mặc áo bào màu vàng một người mặc áo bào màu trắng.

Thanh Sơn song thánh, các người có hứng thú với nữ nhân saom Luyện Dược Sư công hội có không hề ít nữ nhân mà.

Hồng Ma cất tiếng nói cười với hai lão nhân này.

- Hồng Ma đại nhân nói vậy thôi, hai người bọn ta chỉ ngồi ở ghế khách trưởng lão mà thôi.

Lão giả áo vàng cười nói.

Bốn người vừa xuất hiện liền thu liễm khí tức trên người lúc này khí tức khiến cho các nữ đệ tử của Hồ Điệp Cốc hít thở không thông, khí tức này các nàng tuyệt đối không thể nào chống lại được. Trong các nàng người có thực lực mạnh nhất chính là Dương tú Tú nhưng cũng chỉ có tu vi thập tinh Đẩu Tông mà thôi.

- Các người là ai, dám xông vào Hồ Điệp Cốc chúng ta.

Nhìn thấy bốn lão nhân ở trên không trung, Dương Tú Tú phục hồi tinh thần lại sau đó lập tức la lớn với bốn người, trong đó có một vẻ hoảng hốt.

- Khắc khắc cô bé này cũng không tệ lắm, thật là đáng tiếc.

Hồng Ma đảo qua đường cong trên người của Dương Tú Tú trong mắt không thôi, Dương Tú Tú tuy không phải là tuyệt sắc nhưng chắc chắn là người đẹp.

- U Minh Thanh, cô bé này thấy thế nào, không tệ chứ?

Hồng Ma lập tức quay đầu nhìn lão giả áo xám mà nói.

- Hồng Ma cô bé này cũng được, không bằng người giữ lại đi.

Người được Hồng Ma gọi là U Minh thánh cất tiếng nói.

- Hồng Ma đại nhân, U Minh đại nhân, ở bên ngoài có một thông đạo, đại nhân có muốn hủy hánh không?

Hai lão giả áo vàng Thanh Sơn song thánh cất tiếng nói.

- Không biết ai tới Hồ Điệp Cốc, vậy thì hủy đi, miễn cho bọn chúng quấy rầy ta.

Hồng Ma cất tiếng nói.

- Tốt lắm ta sẽ phá hủy.

Lão gia

- Hừ, Thanh Sơn song thánh, Hồ Điệp Cốc của ta đâu phải là chỗ để cho người làm càn, hai người các người cũng không để lão bà tử ta vào mắt đúng không?

Một thanh âm trầm thấp đột ngột vang lên, sau đó một đường cầu vồng xuất hiện.

Lão bà áo tím này toát ra một mảng hàn quang, khí tức tuôn ra, ánh sáng công kích vô cùng cường hân.

- Phá.

Lão bà áo tím kia cất tiếng la lên, một mảng quang mang như giấy vụn chia năm xẻ bảy như băng vậy.

- Hàn Băng quyết, thiên cấp cao cấp đấu kỹ, quả không hổ danh là Hồ Điệp phu nhân.

U Minh thành nhìn lão bà kia thì sắc mặt trầm xuống mà nói.

- U Minh Thánh, không ngờ người lại tới Hồ Điệp Cốc, chẳng lẽ người cho rằng lão bà tử ta chưa chết sao?

Lão bà áo tím lạnh lùng la lớn với U Minh thánh.

- Hồ Điệp phu nhân, đã lâu không gặp, Hồ Điệp Cốc các người có dụng ý gì, các người có thể ngăn cản U Minh nhị thánh sao?

Hồng Ma chăm chú nhìn lão bà áo tím mà nói, thần sắc tràn ngập hàn ý.

- Hồng Ma, Hắc Ám Thần Điện các người cũng muốn nhúng tay vào chuyện của U Minh Tông hay sao?

Lão bà áo tím nhìn Hồng ma, trong mắt hiện ra một vẻ ngưng trọng.

- U Minh Tông đã đáp ứng liên thủ với Luyện Dược Sư công hội với Hồ Điệp Cốc, Tuyệt Tình cốc và Cuồng Sư Môn, gia nhập Hắc Ám Thần Điện chúng ta, ta hôm nay có thể tha cho người một mạng.

Hồng Ma cất tiếng nói.

- Nực cười, chẳng elx Hắc Ám Thần Điện sợ Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại Thú Tộc hay sao, chúng ta sẽ liên thủ đối phó với các người, ta thấy Tứ Đại Nhân Tộc không lâu sau cũng sẽ đối phó với Hắc Ám Thần Điện.

Lão bà áo tím lạnh nhạt nói với Hồng Ma.

- Hừ, Hồ Điệp phu nhân, miệng lưỡi của người cũng thật ghê gớm.

Sắc mặt của Hồng Ma hơi biến hóa mà nói, nghe thấy lời nói của Hồ Điệp phu nhân thì hàn ý trong mắt liền trở nên tràn ngập.

Thần sắc của lão bà áo tím không ngừng biến hóa, nàng đã sớm nhìn trộm qua, thực lực của U Minh thánh cùng với Hồng Ma đều là đấu thánh, mình lấy hai địch một tuyệt đối không phải là đối thủ của bọn họ.

- Chúng đệ tử bên trong Hồ Điệp Cốc nghe đây, lập tức rời khỏi Hồ Điệp Cốc, toàn bộ đi thành Hạo Đặc.

Thanh âm của lão bà áo tím truyền tới đủ khiến cho tất cả mọi người thuộc Hồ Điệp Cốc nghe thấy.

Chuyện tới nước này, lão bà áo tím cũng không muốn bỏ cơ nghiệp nghìn năm nhưng hiện tại đúng là không thể chống nổi.

- Chúng ta không đi, lão tổ, chúng ta cùng với Hồ Điệp Cốc cùng sống cùng chết.

Ở phía xa xa một thanh âm xé gió truyền tới, có ba tứ tinh và hai ngũ tinh Đẩu Tôn sau lưng chính là chúng đệ tử tu vi Đẩu Tôn và Đẩu Hoàng.

- Khắc khắc, đúng là không biết tự lượng sức mình.

Hồng Ma cười lạnh nói, đối với chúng đệ tử tứ tinh ngũ tinh Đẩu Tôn này Hồng Ma dĩ nhiên là không để vào trong mắt.

- Các ngươi chịu chết đi, đi mau.

Hồ Điệp phu nhất nhìn đám đệ tử phía sau mà bất đắc dĩ nói.

- Lão tổ, muốn chúng ta cùng đi sao, chúng ta cũng là một phần tử của Hồ Điệp Cốc.

Một ngũ tinh Đẩu Tôn cất tiếng nói.

Lúc này trong đám trưởng lão, đám người Dương Tú Tú cũng đã thả người lên trên không trung.

- Vậy đừng hòng đi, Hồ Điệp Cốc hôm nay sẽ vĩnh viễn biến mất khỏi Huyền thiên nội lục.

U Minh thánh hung hăng mà nói.

- Khắc khắc, Thanh Sơn song thánh, các ngươi đối phó với những người khác, ta cùng với U Minh Thánh đối phó với Hồ Điệp phu nhân.

Hồng Ma cất tiếng nói sau đó hóa thành một đạo tàn ảnh, một mảng hồng mang bắn về phía Hồ điệp phu nhân.

- Các ngươi mau đi, không cần hi sinh vô ích.

Lão bà áo tím hơi la lên, sau đó trong tay của bà cũng tràn ngập một mảng quang mang nghênh hướng hồng mang, trên mặt cũng hiện ra vẻ ngưng trọng vô cùng.

- Xoẹt xoẹt.

Hai luồng lực lượng cường hãn va chạm vào nhau trên không trung, một mảng hồng mang cũng lóe lên, lực lượng cuồng bạo khuếch tán.

678. Chương 581: Không Gian Thông Đạo Bị Hủy.

- Hàn Băng chuông.

Lão bà áo tím vừa xuất hiện đã tiến tới gần Hồng ma, một chuông ẩn mang theo một khí tức cuồng bạo đè xuống kèm theo một khí lạnh vô cùng.

Sắc mặt của Hồng Ma hơi trầm xuống, khuôn mặt hiện ra một vẻ âm lệ mà cười lạnh, thân hình cũng nhanh chóng lùi lại gần một nghìn thước, thủ ấn trong tay cũng nghênh đón.

Hai cường giả siêu cấp này vượt không gian giao thủ mấy lần, không gian xung quanh cũng trở nên tràn ngập khí tức cường hãn.

- Hồ Điệp phu nhân, hôm nay sẽ là ngày tàn của bà, về sau không còn Hồ Điệp Cốc nữa.

U Minh Thánh cười lạnh một tiếng sau đó thân hình hóa thành một đạo tàn ảnh đột ngột tiến đến sau lưng của lão bà áo tím, chuông mang oanh kích tấn công.

- Lão nhị, xử lý đi, một tên cũng không thể lưu lại.

Lão giả áo vàng trong Thanh Sơn song thánh cất tiếng nói.

- Trước tiên phá hủy không gian thông đạo kia.

Lão giả áo trắng cất tiếng nói, một mảng thanh mang quét về phía không gian thông đạo gọn sóng.

- Thanh Sơn song thánh, người dám sao?

Ở phía xa xa, lão bà áo tím hét lớn một tiếng, sau đó lập tức thả người thoát khỏi công kích của Hồng ma, trong tay bà ngưng tụ một mảng đầu khí tấn công lão giả áo trắng kia.

Không gian thông đạo nếu như bị hủy thì hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng, cho dù là thập tinh Đấu Tôn cũng không thể chống chọi, nghiêm trọng nhất là nó có thể xé thành từng mảnh nhỏ, cho dù là cường giả Đấu Thánh cũng không thể chống lại được.

Lão bà áo tím mặc dù không biết người trong không gian thông đạo là ai nhưng có được ngọc giản của Hồ Điệp Cốc thì tuyệt đối là một nhân vật quan trọng có quan hệ với Hồ Điệp Cốc.

Lão bà áo tím dĩ nhiên là không thể để không gian thông đạo bị phá hủy, nếu không thì người bên trong sẽ phiền toái lớn.

- Hồ Điệp phu nhân, người nên lùi về đi.

Hồ Điệp phu nhân đánh ra một thủ ấn, chạm phải chuông ấn màu lam của U Minh thánh, hai luồng lực lượng chạm vào nhau.

- Âm.

Một tiếng nổ mạnh phát ra, lực lượng chạm vào nhau khiến cho không gian như bị xé rách, cường giả Đấu Thánh thật quá kinh khủng, so với Đấu Tôn thì đúng là một trời một vực.

Tuy nhiên đúng vào lúc này một thân ảnh quý mị đã xuất hiện bên cạnh lão bà áo tím mà đi. Hai người đánh

- Âm âm.

Đồng thời chuông mang của lão giả áo trắng cũng hung hăng bổ về phía thông đạo kia, không gian sau đó cũng lập tức xoay chuyển, một luồng khí cuồng bạo bắn ra, không gian thông đạo sau đó biến mất không còn thấy gì nữa.

Nhìn thấy không gian thông đạo bị hủy, sắc mặt của Dương Tú Tú trở nên ngạc nhiên mà lo lắng không thôi, ở bên trong không gian thông đạo khả năng là có phó cốc chủ ở trong đó, nếu như không gian thông đạo bị hủy thì hậu quả sẽ rất khó lường.

- Đáng chết, bên ngoài xảy ra chuyện gì vậy?

Cùng lúc đó ở trong không gian thông đạo Nhạc Thành liền đình chỉ tu luyện, hắn cảm nhận được một mảng sóng gợn hiện lên ở phía trước.

- Nhạc Thành, chú ý không gian thông đạo phía trước khẳng định là bị chặn lại cho nên mới chấn động như vậy.

Sắc mặt của Hỏa Lão đột nhiên biến đổi mà cất tiếng nói với Nhạc Thành

- Hạo Thiên Tháp.

Thủ ấn của Nhạc Thành tung bay sau đó một mảng ánh sáng lóe lên, Hạo Thiên Tháp xuất hiện ở trước mặt của Nhạc Thành, thủ ấn của hắn biến đổi xong, Hỏa Lão cũng biến mất cùng với hắn tiến vào trong Hạo Thiên Tháp.

Ở bên trong Hạo Thiên Tháp, thủ ấn trong tay của Nhạc Thành không ngừng biến hóa, sắc mặt của hắn không ngừng biến hóa, thần sắc trở nên ngưng trọng lên vài phần.

- Cha, tại sao cha lại tới đây?

- Chủ nhân.

- Chủ nhân.

- Nhạc Thành, tại sao ngươi lại vào đây, đã xảy ra chuyện gì?

Hạo Thiên Tháp đột ngột rung chuyển, ở bên trong Hạo Thiên Tháp, Thanh Đồng, Đại Song Tứ Sí Ma Ứng Đại Hắc, Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ đám người bọn họ đình chỉ tu luyện mà hỏi Nhạc Thành.

Hỏa Lão tiến vào trong Hạo Thiên Tháp nhìn thấy một đám người thì cũng hơi sửng sốt, mà lần này chính là lần thứ hai Hỏa Lão tiến vào đây, cảm nhận thấy linh khí nồng đậm thì kinh ngạc không thôi.

- Hỏa Lão, không gian thông đạo tại sao lại bị như vậy?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hỏa Lão.

- Hẳn là có người phá hủy không gian thông đạo, chúng ta phải nghĩ biện pháp ra ngoài bằng không sẽ bị vây hãm ở bên trong.

Hỏa Lão cất tiếng nói, sắc mặt của lão ngưng trọng vô cùng.

- Phá hủy không gian thông đạo, không lẽ Hồ Điệp Cốc đã xảy ra chuyện.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi lớn, hẳn nghĩ đến chúng nữ ở trong Hồ Điệp Cốc thì lòng nóng như lửa đốt thủ ấn cấp tốc biến đổi.

- Hạo Thiên Tháp, phá.

Nhạc Thành ở trong Hạo Thiên Tháp la lên, Hạo Thiên Tháp mang theo một mảng thanh mang tràn ngập, không gian sau đó kịch liệt chấn động, cùng lúc đó Hạo Thiên Tháp vượt không gian như một đạo cầu vồng bắn về phía cửa.

Hạo Thiên Tháp xé rách không gian đi xuyên qua vũ trụ còn không vấn đề hướng hồ là thông đạo, nghĩ đến chúng nữ gặp chuyện không may, Nhạc Thành toàn lực khống chế Hạo Thiên Tháp phóng ra bên ngoài.

Nhìn thấy không gian thông đạo bị phá hủy, sắc mặt của lão bà áo tím trở nên khó nhìn, lúc này HỒNG MA vận chuyển đầu khí màu đỏ diên đại đánh về phía lão bà áo tím.

- U Minh chưởng.

Một luồng chưởng ấn màu xanh đánh về phía lão bà áo tím, đây chính là U Minh chưởng do U Minh thánh ngưng tụ, chưởng mang toàn lực tấn công, uy lực không hề dưới Hàn Băng quyết của Hồ Điệp Cốc.

- Băng Phong Thiên lý.

Sắc mặt của lão bà áo tím trở nên trầm xuống tuy nhiên tốc độ vẫn không hề thay đổi, đồng thời một mảng hàn băng đầu khí diên đại tuôn ra.

Dưới sự công kích của Hàn Băng đầu khí, U Minh thánh của U minh tông như bị một khối băng trong suốt vây lại vậy, thoát nhìn quỷ dị không thôi.

- Kết kết.

Chưởng ấn không ngừng biến đổi, hàn băng đầu khí như muốn tiêu tán trên không trung, thân thể của hai người cũng khẽ co giật.

- Khắc khắc, ăn một trảo của ta.

Một thanh âm âm lệ vang lên sau lưng của lão bà áo tím, sau đó một mảng đầu khí màu hồng tựa như xé rách không gian lao về phía lão bà này.

Lão bà áo tím muốn nghênh đón nhưng đã không còn kịp, thân hình của bà sau đó cấp tốc lui lại.

- Xoẹt.

Mặc dù thân hình của lão bà cấp tốc lui lại nhưng trảo của người kia đã nhanh chóng bắt được vòng tròn phòng ngự đầu khí của lão bà áo tím.

Sắc mặt của lão bà áo tím trở nên tái nhợt, khuôn mặt của bà ứa ra một giọt máu tươi.

- Hồ Điệp phu nhân, Hồ Điệp Cốc của ngươi xem như xong rồi.

U Minh thánh cười lạnh mà nói sau đó đánh về phía lão bà áo tím.

U Minh thánh tấn công, lão bà áo tím ngay cả thời gian hít thở cũng không có, đành phải ráng sức nghênh đón.

-o0o-

679. Chương 582: Cút Về Cho Ta.

- Ta cùng với người liều mạng.

Nhìn thấy lão giả áo trắng muốn phá hủy hoàn toàn không gian thông đạo, hai đầu lĩnh ngũ tinh Đấu Tôn giờ thanh trường kiếm lên, hai người cùng bổ kiếm quang về phía lão.

- Không biết tự lượng sức mình, chết đi.

Thanh Sơn song thánh cười lạnh, bàn tay phải thoải mái vùng lên, sau đó một mảng quang mang nhanh chóng tiếp nhận.

Ở trên không trung, hai ngũ tinh Đấu Tôn của Hồ Điệp Cốc ngăn cản công kích của trưởng lão bị đánh văng tung tóe, thực lực ngũ tinh Đấu Tôn tuyệt đối không phải là đối thủ.

- Âm âm.

Hai thanh âm lớn vang lên, cùng lúc đó hai người thực lực ngũ tinh Đấu Tôn giống như là điều bị đứt dây mà văng ra bên ngoài, một mảng huyết dịch phun ra, thân hình văng ra cả nghìn thước.

- Các người cũng chết đi cho ta, thật đáng tiếc.

Lão giả áo vàng trong Thanh Sơn song thánh cười lạnh sau đó một mảng quang mang chói mắt bao bọc mấy đệ tử của Hồ Điệp Cốc, trong mắt của lão giả áo vàng, mấy người này giống như là kiến hôi vậy, giết bọn họ so với giết kiến còn dễ hơn.

Một mảng quang mang chói mắt khiến cho chúng đệ tử của Hồ Điệp Cốc cũng cảm thấy sợ hãi, khí tức cường hãn này khiến cho bọn họ cũng cảm thấy bất lực, ngay cả sức phản kháng cũng không có.

- Các người đi mau, đi được bao nhiêu hay bấy nhiêu.

Lão bà áo tím trừng hai mắt lên mà nói, nhìn thấy đệ tử của mình bị giết bà đau lòng không thôi.

Tất cả chúng đệ tử nhìn công kích phía trước, tất cả hiện tại đã trở nên ngây ngốc, hoàn toàn bị cường giả Đấu Thánh uy áp, trong lòng các nàng không còn bất kỳ sự phản kháng nào, ngay cả trốn chạy cũng không nổi.

Lực lượng cường giả Đấu Thánh, những người Đấu Tông như các nàng há có thể chống đại, trước mặt cường giả Đấu Thánh, các nàng ngay cả con kiến cũng không bằng.

Đám người Dương Tú Tú hiện tại vô cùng sợ hãi, tử vong đã bao phủ trước mặt các nàng.

- Khẩu khí thật lớn, Hồ Điệp Cốc há có thể để người muốn giết thì giết, cút về mau cho ta.

Đúng lúc các nàng tuyệt vọng thì giữa không trung có một thanh âm vang lên, đồng thời một thân ảnh quỷ dị xuất hiện.

Đồng thời một thân ảnh áo đen từ trên không trung xẹt qua, thủ ấn cũng tung bay.

- Tru Ma chuông.

Một chuông ẩn quỷ dị đánh ra, thân ảnh áo đen này nhanh như chớp đã xuất hiện trước đám người Hồ Điệp Cốc.

- Xoẹt xoẹt.

Hai thanh âm va chạm vào nhau, sau đó không gian thông đạo hé mở, một lực lượng tràn ngập bạo phá, thân hình của Thanh Sơn song thánh và lão giả áo vàng cũng bị bay mấy trăm thước.

- Người tới là ai, đây là chuyện của U Minh Tông và Luyện Dược Sư công hội, xin các hạ tránh ra.

Lão giả áo vàng bị Nhạc Thành đẩy ra thì sắc mặt hơi biến đổi mà cất tiếng nói.

- Là phó cốc chủ.

- Phó cốc chủ trở về.

- Ra mắt phó cốc chủ.

Một số đệ tử biết Nhạc Thành lúc này cũng đã phục hồi lại tinh thần.

- Cô nương không sao chứ, mau đưa chúng đệ tử lùi ra phía sau.

Nhạc Thành nhìn Dương Tú Tú mà cất tiếng nói.

- Mọi người mau chóng lui ra phía sau.

Nhìn thấy ánh mắt của Nhạc Thành, Dương Tú Tú không biết lấy từ đâu ra dũng khí mà cất tiếng với mọi người.

- Luyện Dược Sư công hội, U Minh Tông nức cười toàn bộ các người đã đến đây rồi sao, tất cả đứng lại cho ta.

Thanh âm của Nhạc Thành truyền từ trên không trung, đủ khiến cho mọi người nghe được.

Nhạc Thành vừa xuất hiện, Hồng Ma cùng với U Minh Thánh còn có ba người áo tím cũng đình chỉ công kích, bọn họ ở trên không trung mà nhìn Nhạc Thành.

Thanh Sơn song thánh chưa từng gặp qua Nhạc Thành, hai người chỉ là khách trưởng lão của Luyện Dược Sư công hội mà thôi, bình thường cũng chỉ bề uquan tu luyện.

- Tiểu tử người khẩu khí thật là lớn. Người rốt cuộc là ai?

Lão giả áo vàng trong Thanh Sơn song thánh liền trầm sắc mặt xuống, nghe thấy chúng đệ tử của Hồ Điệp Cốc gọi Nhạc Thành là phó cốc chủ bọn họ cũng đoán ra thực lực của Nhạc Thành.

- Ta là ai người còn chưa xứng biết rõ, người chỉ là nhất tinh Đấu Thánh mà thôi, Hồ Điệp Cốc há có thể để người xông vào sao?

Nhạc Thành mang theo một lãnh ý quét qua người của lão nhân áo vàng kia.

Nhạc Thành vừa ra khỏi không gian thông đạo thì thần thức lập tức quét qua hơn nghìn dặm của Hồ Điệp Cốc, sau khi không phát hiện ra dấu vết của chúng nữ, ngay cả bọn Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng cũng không có thì đoán chừng rằng bọn họ đã rời đi.

- Hồ Điệp phu nhân, đã lâu không gặp, phu nhân không có chuyện gì chứ?

Hỏa Lão lên tiếng hỏi lão bà áo tím.

- Người là... Hỏa Vô Thiên?

Lão bà áo tím nhìn chằm chằm về phía Hỏa Lão, một lát sau mới nhớ ra Hỏa Lão là ai.

- Không sai, chính là ta không ngờ hai trăm năm qua còn có cơ hội nhìn thấy người.

Hỏa Lão nhìn lão bà áo tím mà nói.

- Hỏa Vô Thiên?

Hồng Ma và U Minh Thánh mặc dù không biết Nhạc Thành nhưng Hỏa Vô Thiên thì bọn họ biết, chỉ là hai trăm năm trước bọn họ cũng chỉ là thập tinh Đấu Tôn mà thôi.

- Hỏa Vô Thiên người còn chưa chết sao, khắc khắc, hai trăm năm trước ta gọi người gia nhập Hắc Âm Thần Điện mà người không muốn, hiện tại chỉ mới là nhất tinh Đấu Thánh mà thôi, chẳng lẽ người cho rằng có thể nhúng tay vào chuyện của Hắc Âm Thần Điện hay sao. Thực lực của Hắc Âm Thần Điện, người chắc biết rõ.

Hồng Ma nhìn thấy Hỏa Lão thì sắc mặt hơi biến đổi mà nói.

- Hồng Ma, ta tạm thời cho ngươi ngạo mạn, hai trăm năm trước ngươi là bại tướng trong tay ta, nếu như ta không bị trễ nải tu luyện thì hiện tại ngươi cũng không phải đối thủ của ta.

Hỏa Lão chăm chú nhìn Hồng Ma mà nói.

- Hỏa Lão, những người này Hỏa Lão biết sao?

Nhạc Thành nhìn Hỏa Lão mà hỏi, bốn người này Nhạc Thành không nhận ra nhưng lão bà áo tím thì Nhạc Thành biết là người nào, hẳn là cường giả Đấu Thánh ẩn náu ở trong Hồ Điệp Cốc. tỷ tỷ của lão phụ áo lam, sư tôn của Trầm Linh.

- Hẳn là Hồng Ma của Hắc Ám Thần Điện, địa vị cao hơn của Thanh Ma.

Hỏa Lão nhìn Nhạc Thành mà nói.

Nhạc Thành chăm chú nhìn Hồng Ma, người này có thực lực Đấu Thánh, so với Thanh Ma thì dĩ nhiên là địa vị cao hơn một chút, Thanh Ma chỉ là một nhát tinh Đấu Thánh mà thôi.

- Ở bên cạnh chính là U Minh Thánh, thái thượng trưởng lão của U Minh Tông, phụ thân của U Minh lão tổ.

Hỏa Lão cất tiếng tiếp tục nói với Nhạc Thành.

- U Minh Thánh.

Nhạc Thành thì thầm một tiếng, U Minh Thánh cũng có thực lực nhị tinh Đấu Thánh, chỉ là hiện tại nhị tinh Đấu Thánh đối với hắn cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng.

- Còn hai người này là Thanh Sơn song thánh hẳn là khách trưởng lão của Luyện Dược Sư công hội.

Cuối cùng Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành về Thanh Sơn song thánh.

- Nhạc Thành, ở đây có hai nhị tinh Đấu Thánh ngươi rút cuộc làm gì, có thể chống lại hay không?

Hỏa Lão cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Không có vấn đề gì, Hỏa Lão ông thu xếp là được rồi, những chuyện khác giao cho ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa Lão.

- Nhạc Thành, ngươi cẩn thận một chút.

Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ cùng với Tôn Thi Thi ba người cũng tiến tới sau lưng của Nhạc Thành mà cất tiếng nói.

- Chà, mấy người này thực lực cũng không tệ lắm, nếu như ăn được bọn họ thì đối với ta rất có lợi, tuy nhiên ta đánh không lại bọn chúng.

Thanh âm non nớt của Thanh Đồng vang lên.

- Được, cha sẽ bắt bọn chúng cho con ăn.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Xoẹt.

Sau đó thân ảnh của Nhạc Thành lóe lên hắn biết mất ngay tại chỗ mà tới gần lão bà áo tím.

- Sư tôn, người không có chuyện gì chứ, ta đã tới chậm.

Nhạc Thành cất tiếng thi lễ với lão bà áo tím.

-o0o-

680. Chương 583: Huyết Hải Không Gian.

- Người trước hết bảo vệ đệ tử trong cốc, ta đi bọc hậu.

Lão bà áo tím cất tiếng nói với Nhạc Thành, mặc dù lão bà áo tím nhìn thấy Nhạc Thành dùng một chưởng đánh lui Thanh Sơn song thánh nhưng bà tuyệt đối không tin rằng Nhạc Thành có thể giết được bốn cường giả Đấu Thánh phía trước.

- Sư tôn, người yên tâm đi, người ở bên cạnh mà nhìn, đừng cho những người này chạy thoát là được, chuyện khác giao cho ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói, điều lão bà áo tím lo lắng dĩ nhiên là hắn biết.

- Khắc khắc, tên tiểu tử miệng còn hôi sữa này thật là ngông cuồng.

Hồng Ma âm lệ cười lạnh nói với Nhạc Thành.

- Hồng Ma, Thái thượng trưởng lão của Hắc Ám Thần Điện, các người đã đi xuống cùng Hôi Ma và Hoàng Ma đi, hai người bọn họ đang chờ các người.

Nhạc Thành chăm chú nhìn Hồng Ma, trong mắt hắn tràn ngập sát ý.

- Người rốt cuộc là ai?

Thần sắc của Hồng Ma biến đổi, khuôn mặt của hắn trở nên bất định, Hoàng Ma và Hôi Ma đã chết, chuyện này không có nhiều người biết, chỉ có Tứ Đại Thú Tộc và Tứ Đại Nhân Tộc biết rõ chuyện này.

- Nghe cho kỹ ta chính là Nhạc Thành các người muốn tìm, hiện tại chính là tộc trưởng của Nhạc gia, phó cốc chủ của Hồ Điệp Cốc.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói.

- Khắc khắc, hóa ra chính là người, lão ngũ và lão bát chính là do người giết chết, hôm nay cũng sẽ là ngày chết của người.

Hồng Ma vừa nghe đề Nhạc Thành thì một lãnh ý tràn ngập bắn về phía hắn, lão chỉ hận không thể giết được Nhạc Thành ngay lập tức.

- Thật không, vậy thì chết đi, Hồ Điệp Cốc không phải là nơi mà Hắc Ám Thần Điện các người muốn tới thì tới.

Thanh âm của Nhạc Thành nhẹ nhàng lên tiếng.

- Xoẹt.

Thân ảnh của Nhạc Thành xuất hiện đã thành linh tới cách Hồng Ma không đầy ba mươi thước, ba mươi thước đối với Nhạc Thành mà nói là gần ngay trước mắt vậy, mặc dù Nhạc Thành không dùng Phong Lôi Sí nhưng trong cơ thể của hắn đã có huyết mạch đấu đế Phong Lôi cho nên dĩ nhiên là nhanh hơn rất nhiều.

Thủ ấn của hắn ngưng kết, một mảng quang mang chói mắt được hắn ngưng tụ phát ra, thanh sắc quang mang giống như là một lưỡi đao cắt qua, trực tiếp bắn lên người của Hồng Ma.

- Hiện tại Hồng Ma cuối cùng cũng biết cái gì gọi là sợ hãi, khuôn mặt của hắn trở nên tái nhợt, cơ thể của Hồng Ma cũng là nhị tinh Đấu Thánh, loại thực lực này là cường giả đỉnh cấp, thân hình của hắn cấp tốc lui lại, đồng thời một mảng hồng mang chói mắt trở nên tràn ngập.

Hồng Mang mang theo một huyết tinh do huyết khí bản thân ngưng tụ.

- Xoẹt xoẹt.

Hai luồng lực lượng chạm vào nhau, không gian thông đạo ngay lập tức gợn sóng chấn động, khí tức tràn ngập.

- Âm.

Một tiếng vang thật lớn, một lực lượng cuồng bạo bắn về phía Hồng Ma.

- Xoẹt.

Một lực lượng cuồng bạo phủ kín lên trên người của Hồng Ma, thân hình của Hồng Ma sau đó bị đánh bay.

Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, thân hình của Hồng Ma rơi vào thế hạ phong, lão bà áo tím cùng với U Minh Thánh và Hỏa Lão, Thanh Sơn song thánh đều ngạc nhiên, kết quả đều trái với dự đoán của mọi người, Hồng Ma hiện tại đã có tu vi nhị tinh Đấu Thánh.

- Huyết Hải không gian.

Cùng lúc đó thân hình của Hồng Ma lui xuống, hồng mang của hắn lại bắt đầu khởi động.

- Tiểu tử ngươi còn non lắm, mau chết đi cho ta.

Hồng Ma cười lạnh sau đó một mảng huyết dịch tràn ngập quanh người. Lập tức trong phạm vi năm thước, tất cả giống như bị bao phủ trong biển máu vậy.

Trong biển máu này, sát khí cường hãn bao trùm lấy Nhạc Thành, Nhạc Thành cũng cảm thấy thủ đoạn này thật là quỷ dị.

Nhìn thấy huyết hải ngập trời, thần sắc của Hỏa Lão và lão bà áo tím cũng biến đổi, uy lực của huyết hải không gian quả thực rất khủng bố.

Chỉ là Nhạc Thành cũng không có bất kỳ bối rối khóe miệng của hắn nở ra một nụ cười, toàn thân bao phủ hoàng mang màu vàng, kim mang bắt đầu tràn ngập.

- Chút tài mọn này cũng không thể nào cứu được mạng của ngươi.

Thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, một mảng huyết hải trở nên ngập trời.

- Kim Long thân thể, mười thành Kim Long thân thể.

Hỏa Lão cùng với lão bà áo tím kinh ngạc vô cùng Hỏa Lão đã từng nghe nói Nhạc Thành của Nhạc gia đã đột phá mười thành Kim Long thân thể nhưng đây là lần đầu tiên Hỏa Lão nhìn thấy Nhạc Thành sử dụng.

- Đây là....

Hồng Ma tựa hồ như nhớ tới điều gì, sắc mặt trở nên khó nhìn.

- Thanh Đồng, cái này giao cho con.

Thanh âm của Nhạc Thành từ trong huyết hải truyền ra, sau đó một mảng thanh sắc quang mang của hắn bắt đầu bao bọc Hồng Ma.

Thân hình của Hồng Ma lui lại một lần nữa, có vẻ như không thể trốn thoát được vòng bao bọc.

- Tru Ma chưởng.

Một luồng sáng màu xanh trở nên tràn ngập nhốt Hồng Ma lại, Hồng Ma căn bản là không thể né tránh, chỉ có thể dốc sức liều mạng mà thôi.

- Âm.

Một thanh âm sục đổ vang lên, một mảng thanh mang bị Tru Ma chưởng đánh bại, dưới lực lượng cường hãn này, thân thể Hồng Ma trực tiếp bị tán loạn.

- Xoẹt.

Thanh mang bao bọc lên trên người của Hồng Ma, thân hình của Hồng Ma như một món đồ chơi bị Nhạc Thành ném về phía Thanh Đồng.

- Đa tạ cha.

Thanh âm non nớt của Thanh Đồng từ giữa không trung vang lên, thân thể xinh xắn của nó bắn về phía Hồng Ma.

- Ngao.

Một thanh âm trầm thấp vang lên, sau đó Thanh Đồng há miệng hú ra, đúng lúc mọi người đang kinh ngạc thì nó đã thôn phệ Hồng Ma vào trong miệng.

- Ưc.

Một thanh âm nuốt chửng từ yết hầu của Thanh Đồng truyền tới, sau đó nó khôi phục lại hình ảnh của một tiểu đồng khả ái, tựa như người vừa nuốt nhị tinh Đấu Thánh không phải là nó.

Nhìn thấy bộ dạng của Thanh Đồng, Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ còn có Tôn Thi Thi ba người không ngạc nhiên bao nhiêu nhưng đám người Đại Song, Tứ Sí Ma Ứng, Đại Hắc, Hỏa Lão U Cơ thì trợn mắt há hốc mồm, thực lực của Thanh Đồng cũng thật cường hãn.

U Cơ chính là người kinh ngạc nhất, vừa rồi nàng nhìn thấy bộ dạng của Thanh Đồng tràn ngập khí tức thì run rẩy không thôi, khí tức của Thanh Đồng tạo với nàng một uy áp rất lớn.

- Tiểu tử này, ở đâu lại kiếm được một quái vật con, thật là khó tưởng tượng được.

Hỏa Lão nhìn Thanh Đồng mà thở dài, vốn lão vẫn không chú ý tới Thanh Đồng nhưng hiện tại thì kin hãi không thôi.

Một nhị tinh Đấu Tôn đã bị Thanh Đồng nuốt vào trong bụng, điều này khiến cho mọi người bất ngờ.

- Cha, còn ba người này, còn cũng muốn ăn, cha mau bắt lấy bọn chúng cho con.

Thanh Đồng vẫn chưa thỏa mãn mà nhìn về phía U Minh Thánh cùng với Thanh Sơn song thánh mà nói với Nhạc Thành.

- Được, cha bắt lấy bọn chúng cho con ăn.

Nhạc Thành mỉm cười, cường giả Đấu Thánh đối với Thanh Đồng có chỗ tốt rất lớn, so với việc Thanh Đồng ăn bất phẩm đan dược còn tốt hơn.

- Sao vậy, hai người các ngươi muốn tới đây sao, đây là Hồ Điệp Cốc.

Đúng lúc này một tiếng quát vang ra, thủ ấn tung bay thân ảnh sau đó cũng biến mất ngay tại chỗ.

Bọn họ chỉ là khách trưởng lão của Luyện Dược Sư công hội mà thôi, lần này vì vài viên cửu phẩm mà tới đây, hiện tại dĩ nhiên là vì cái mạng già của mình nên bọn họ phải chạy trốn.

-o0o-

681. Chương 584: Thanh Sơn Lão Tổ.

Nhưng mà bọn họ không muốn lưu lại thì Nhạc Thành cũng muốn lưu lại bọn chúng, đúng lúc hai người chạy trốn thân ảnh của Nhạc Thành đã quỷ mị xuất hiện vô cùng nhanh chóng.

- Ngươi để chúng ta đi, chúng ta không bao giờ tới Hồ Điệp Cốc nữa.

Lão giả bên trong Thanh Sơn song thánh nhìn Nhạc Thành mà nói, ánh mắt không khỏi toát ra vẻ sợ hãi.

- Đáng tiếc là xong rồi, bởi vì ta còn phải đáp ứng con của ta.

Thanh âm của Nhạc Thành thốt ra từ trong miệng của hắn, sau đó thủ ấn của hắn không ngừng biến hóa, thanh mang sau đó bao bọc lấy Thanh Sơn song thánh.

Sac met trên người của Thanh Sơn Song Thánh biến đổi Thanh Sơn Song Thánh biến đổi, lần này U Minh Thánh, Thanh Ma tưởng rằng đến giết Hồ Điệp phu nhân là một chuyện dễ dàng, nhưng không ngờ cuối cùng lại xuất hiện Nhạc Thành không biết từ đâu tới, thực lực hung hãn vô cùng, bọn họ giống như là gặp sát tinh.

Ở bên trong thanh mang, đám người Thanh Sơn Song Thánh đều tràn ngập đấu khí hung hăng bỏ tới.

- Âm âm.

Hai luồng lực lượng cường hãn sau đó biến đổi, xung quanh thanh mang xuất hiện khoe hở, chỉ là lực công kích của đám người này tựa hồ như không có tác dụng gì.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại biến đổi một lần nữa, thanh mang của hắn một lần nữa tràn ngập hai người không thể nào chống cự được mà bị vây vào trong đó.

- Người thả chúng ta ra, chúng ta và Luyện Dược sư công hội không có quan hệ gì, người thả chúng ta ra chúng ta nhất định sẽ không tới Hồ Điệp cốc làm phiền nữa, nếu như người giết chúng ta, Thanh Sơn lão tổ nhất định không bỏ qua cho người.

Lão giả áo vàng kinh khủng nói.

- Nói nhảm quá, Thanh Đồng giao cho con.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn sau đó thủ ấn của hắn đánh ra rồi vùng hai người Thanh Sơn Song Thánh về phía Thanh Đồng.

- Ngao.

Thanh Đồng đã mỉm cười, nó đã sớm chờ đợi ở trên không trung, cái miệng nhỏ nhắn một lần nữa biến ảo, một luồng khí cường hãn phát ra, Thanh Sơn Song Thánh đã bị nó nuốt vào bên trong.

Thanh Sơn Song Thánh bất lực nhìn mình chui vào trong bụng của Thanh Đồng, ánh mắt của bọn họ vô cùng sợ hãi.

- ực ực.

Hai thanh âm nuốt chừng vang lên, Thanh Đồng một lần nữa nuốt Thanh Sơn Song Thánh vào trong bụng.

- Cha, hai người này con ăn vẫn chưa thấy no, con còn muốn ăn một người nữa, con thấy hắn còn tốt hơn cả so với hai người này.

Thanh Đồng cất tiếng nói với Nhạc Thành nói.

- Thanh Sơn lão tổ.

Hỏa Lão thì thâm, sắc mặt của ông hơi biến hóa, tựa hồ như đang nghĩ đến điều gì.

- U Minh Thánh chỉ còn lại mình người.

Nhạc Thành xoay người nhìn U Minh Thánh trong mắt tràn ngập hàn ý.

- Không ngờ Hồ Điệp cốc lại còn có người mạnh như thế, ta đúng là không nhìn ra.

U Minh Thánh nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Không phải người nhìn không ra chỉ là người không biết lượng sức mà thôi, U Minh tông không biết cụp đuôi xuống thì hôm nay tự tìm lấy cái chết.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, thanh mang cũng bao trùm U Minh Thánh.

- Hừ, người muốn giết ta thì không dễ dàng như vậy đâu, người cũng quá xem thường U Minh Thánh ta.

U Minh Thánh lúc này khẽ quát.

- U Minh chướng, biến.

- Lúc này U Minh Thánh liền quát nhẹ, đầu khí của hắn điên đại chuyển động, phạm vi không gian hơn nghìn thước cũng bị bao bọc bởi khí tức này.

Đối với chướng ấn của U Minh Thánh, Nhạc Thành đã tận mắt nhìn thấy Khương Sơn và Khương Vũ dung U Minh chướng này, đầu kỹ này tuyệt đối khủng bố, xếp vào hàng Thiên cấp đỉnh cao đầu kỹ.

Khí tức trên người của U Minh Thánh cuối cùng cũng tràn ngập, tựa hồ như đã đạt tới cảnh giới tam tinh dth, chỉ là theo khí tức của hắn, Nhạc Thành phán đoán hắn chỉ đạt tới nhị tinh dth mà thôi.

Hiện tại thực lực của U Minh Thánh đã tăng vọt, đạt tới nhị tinh Đấu Thánh đỉnh phong, chỉ còn cách tam tinh Đấu Thánh một khoảng cách nhỏ.

Cảm nhận khí tức trên người của U Minh Thánh, Hỏa Lão cảm thấy hơi lo lắng, lão bà áo tím cũng cảm thấy bận tâm.

- Nhạc Thành, để ta cùng người đối phó với U Minh Thánh.

Lão bà áo tím cất tiếng nói với Nhạc Thành, tựa hồ như sợ Nhạc Thành không thể nào chống lại.

- Sư tôn, bà nghỉ ngơi đi, để mình ta đối phó là được rồi.

Nhạc Thành trong chớp mắt đã quay lại, sau đó một chưởng ấn của hắn lại vung lên.

- Xoẹt xoẹt.

Chưởng ấn của U Minh Thánh ngưng tụ tới hơn một nghìn thước, không gian xung quanh cũng theo đó mà lúc lắc, khí tức ở bên trong đó tuyệt đối là cuồng bạo.

Mà lúc này, tất cả mọi người đều thay pho cốc chủ mà lo lắng.

- Đám người Yên Hiểu Kỳ, Yêu Huyền Đại Song và Tiểu Song cũng lo lắng, tuy nhiên các nàng cũng biết rằng hiện tại xông lên cũng không giúp được gì, ngược lại sẽ khiến cho Nhạc Thành bị phân tâm.

- Tiểu tử, ta muốn nhìn xem Kim Long thân thể của Nhạc gia các người lợi hại thế nào, cso được như trong truyền thuyết hay không.

Than hình của Nhạc Thành lùi lại, U Minh Thánh tựa hồ như đoán trước Nhạc Thành sẽ làm gì cho nên cất tiếng nói, thủ ấn cũng không ngừng biến đổi mà vung tới.

- Vậy hãy để cho người biết chút ít về Kim Long thân thể của Nhạc gia.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, thân thể Kim Long của hắn không ngừng tăng lên.

- A...

Nhìn thấy Nhạc Thành tiến nhập vào trong chưởng ấn, chúng nữ đệ tử của Hồ Điệp cốc cũng hoa dung thất sắc, ngay cả đôi mắt cũng không dám mở ra.

Mà lúc này Nhạc Thành đấu với chưởng ấn của U Minh Thánh toàn thân của hắn cũng cảm nhận được một áp lực đè xuống, kim mang của hắn tràn ngập, nếu như đối thủ là một tam tinh Đấu Thánh thì Nhạc Thành có lẽ đã không mạo hiểm.

Nhưng U Minh Thánh chỉ là một nhị tinh Đấu Thánh mà thôi, so với tam tinh Đấu Thánh thì còn kém hơn không ít, Nhạc Thành có mười thành đấu để long mạch Kim Long thân thể dĩ nhiên là không sợ.

Chưởng ấn bao bọc lên trên người của Nhạc Thành, không gian như muốn xé rách, lực lượng này vô cùng khủng bố, mọi người nhìn thấy đều nhú mào, ngay cả lão bà áo tím cũng thế.

Chỉ là hiện tại khuôn mặt của Nhạc Thành vẫn hơi nở ra nụ cười.

- Kim Long thân thể của Nhạc gia người đã từng gặp, hiện tại ta cho người xem Long Khiếu cửu thiên của Nhạc gia.

Thanh âm của Nhạc Thành vang lên ở trên không trung sau đó đầu khí quanh người của hắn lập tức chuyển động, một mảng khí tức cường hãn phát ra.

- Ngao.

Một thanh âm gào thét vang lên từ trong miệng của Nhạc Thành, cường hãn thanh âm vượt không gian bao bọc U Minh Thánh ở trong đó.

- Ngao ngao.

Thanh âm gào thét đánh về phía U Minh Thánh.

Nhìn thấy thanh âm rỗng ngậm vang lên, hai mắt của U Minh Thánh xám như tro tàn, hấn cắn bản không thể chống lại lực công kích quỷ dị này, lực lượng này quá cường hấn.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Trong mắt của mọi người vài thanh âm rỗng ngậm vang lên, thân thể của U Minh Thánh sau đó đi qua, toàn thân đầu khí như muốn tiêu tán, máu tươi từ miệng hấn chảy ra.

- Thanh Đồng, lui xuống.

Nhạc Thành cất tiếng ở trên không trung, sau đó thủ ấn của hấn biến đổi, thân hình nhanh chóng nghiêng hướng về phía U Minh Thánh.

-o0o-

682. Chương 585: Chạy Tới Thành Hạo Đặc.

- Gào hú.

Thanh Đồng chu cái miệng nhỏ ra, một lần nữa hút U Minh Thánh vào trong đó, sau đó nó vẫn chưa thỏa mãn mà liếm liếm môi giống như ăn đan dược vậy.

- Tiểu tử này quả thật không phải là người.

Hỏa Lão ở trên không trung đánh giá Nhạc Thành, thần sắc của Hỏa Lão biến đổi, bốn cường giả Đấu Thánh đó vậy mà Nhạc Thành giết chết bọn chúng như không có gì.

Lão bà áo tím cũng kinh ngạc không thôi mà nhìn Nhạc Thành, tựa hồ như hoài nghi mình đã nhìn lầm rồi vậy, thực lực của Nhạc Thành đã đạt tới một trình độ vô cùng khủng bố, vượt không gian giết chết bốn cường giả Đấu Thánh loại thực lực này chỉ sợ tam tinh Đấu Thánh cũng khó làm nổi.

Mà kinh ngạc nhất chính là chúng đệ tử của Hồ Diệp cốc, hiện tại tất cả đều nóng bỏng nhìn Nhạc Thành, trong lòng của các nàng vị phó cốc chủ này hiện tại giống như là thần vậy, giết bốn cường giả Đấu Thánh, trong lòng của các nàng chỉ có thần mới làm được điều này.

- Cha, cho cha.

Thanh Đồng tiến tới bên cạnh của Nhạc Thành, trong miệng nhả ra bốn trử vật giới chỉ, chính là của hm, U Minh Thánh và Thanh Sơn Song Thánh.

- Được rồi, trở về bên cạnh mẹ của người đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Thanh Đồng sau đó thu hồi trử vật giới chỉ, hấn cũng kinh ngạc, đám người hm chính là có tu vi Đấu Thánh mà bị Thanh Đồng thoải mái nuốt như vậy.

- Sư tôn bà bị thương rồi, trước hết ăn đan dược vào đi.

Nhạc Thành tiến tới bên cạnh lão bà áo tím mà nói.

- Ủ, người không sao chứ, có bị thương không?

Lão bà áo tím nhận đan dược trong tay của Nhạc Thành rồi cẩn thận kiểm tra, tựa hồ như sợ Nhạc Thành ngạnh kháng bị tổn thương gì đó.

- Sư tôn, Trầm Linh các nàng thế nào rồi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Trầm Linh các nàng hấn là đã đi tới thành Hạo Đặc, người mau tới đó đi, ta sợ xảy ra chuyện gì.

Lão bà áo tím biến đổi sắc mặt, tựa hồ như nhớ ra điều gì đó.

- Sư tôn, vậy ở đây làm sao bây giờ?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi vừa nghe đám người Trầm Linh không có chuyện gì thì hấn thở ra một hơi.

- Ở đây không có chuyện gì, U Minh tông và Luyện Dược sư công hội không có nhiều cường giả Đấu Thánh, người mau tới thành Hạo Đặc đi, ta sợ bên đó gặp chuyện không may.

Lão bà áo tím cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Tốt lắm, vậy ở đây giao cho sư tôn còn ta đi tới thành Hạo Đặc.

Nhạc Thành trong lòng cũng sốt ruột vô cùng.

Thu dọn một chút, Nhạc Thành cùng với Hỏa Lão và Yến Hiểu Kỳ, còn có Yêu Huyền, Thanh Đồng mọi người đồng loạt đi tới thành Hạo Đặc.

Nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành, lão bà áo tím và đám người Hồ Điệp cốc hồi lâu vẫn chưa lấy lại được tinh thần.

- Hồ Điệp cốc sau này cũng khiến cho ta yên tâm.

Nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành, lão bà áo tím lẩm bẩm nói.

- Nhạc Thành, sự tình hơi phiền phức.

Ở phía trên hải vực, Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Hỏa Lão, có chuyện gì xảy ra vậy?

Nhìn thấy sắc mặt của Hỏa Lão ngưng trọng Nhạc Thành vội cất tiếng hỏi.

- Người vừa giết Thanh Sơn Song Thánh, đệ tử của Thanh sơn lão tổ, ta nghĩ sẽ gây phiền phức cho người.

- Thanh Sơn lão tổ, hắn là người thế nào?

Nhạc Thành nhìn thấy vẻ mặt Hỏa Lão ngưng trọng thì cất tiếng hỏi.

Hắn chính là một lão yêu quái, một nghìn năm trước khi ta mới chỉ là cường giả Đấu Hoàng thì hắn đã là Đấu Thánh, đệ tử của hắn không nhiều lắm nhưng nếu như bị người khác giết thì hắn sẽ đích thân ra tay giết chết, ngay cả Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Nhân Tộc, Tứ Đại Thú Tộc cũng không dám chọc vào bọn hắn.

Nhạc Thành không nói gì, xem ra Thanh Sơn lão tổ này khá phiền phức, chỉ là trong lòng hắn cũng không lo lắng, hiện tại tuyệt đối không như ngày xưa, có Hạo Thiên Thập, Nhạc Thành không sợ bất kỳ kẻ nào.

- Hỏa Lão, Thanh Sơn lão tổ và Hắc Ám Thần Điện còn có Tứ Đại Thú Tộc thì ai phiền toái nhất?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hỏa Lão.

- Đương nhiên là Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Thú Tộc.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Đúng vậy vậy thì hiện tại ta đối phó với Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Thú Tộc, không sợ Thanh Sơn lão tổ.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Hỏa Lão nở ra một nụ cười khổ, lão cũng không biết nói gì cho phải đành phải nói:

- Cái này không giống, Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện dù sao cũng có hạng ỏ, mà Thanh Sơn lão tổ thì khá phiền phức, mỗi ngày lão ta bám theo người, người làm sao mà xử lý được, thực lực của hắn ta cũng không rõ ràng lắm, nhưng hai tên đệ tử đề là cường giả Đấu Thánh thì thực lực của hắn không cần nói cũng biết cao đến mức nào.

- Thanh Sơn lão tổ nếu dám gây đến ta thì ta mặc kệ hắn có bao nhiêu hạng ỏ ta cũng sẽ đem hắn nhỏ cổ tận gốc.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Hỏa Lão, hiện tại lão tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp đi, chúng ta phải nhanh chóng tới thành Hạo Đặc mới được.

Thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết hần cất tiếng nói, sau đó Hạo Thiên Tháp trôi lên mi tâm của hần.

Tiến vào trong Hồ Điệp cốc tới thành Hạo Đặc, Nhạc Thành phỏng chừng hiện tại mình dốc toàn lực Phong Lôi Sí thì một tuần lễ là đến nơi.

Ở bên trong thành Hạo Đặc cũng không có không gian thông đạo, cấu trúc lên một thông đạo cũng không phải là điều dễ dàng, ngay cả cường giả Đấu Thánh cũng tiêu hao không ít thực lực.

Nhạc Thành cấp tốc phi hành, trong lòng hần thầm mong đám người Trầm Linh không xảy ra chuyện gì.

Có Phong Lôi Sí trên người tốc độ phi hành của hần rất nhanh.

Ở bên trong thành Hạo Đặc lúc này tràn ngập hương vị căng thẳng, không ít cư dân đã rút khỏi nơi này, nói không chừng không lâu sau nơi này sẽ trở thành chiến trường.

Ở bên trong tường thành Hạo Đặc, mười vạn người vẫn thủ vững ở đó, chỉ là đối thủ phía đối diện vẫn không công kích, điều này khiến cho bọn họ cảm thấy kỳ quái.

Trong đại sảnh của thành Hạo Đặc, Hồ Điệp cốc, Cuồng Sư môn Tuyệt Tình cốc còn có Vạn Kim Môn những người cầm đầu đều thương nghị với nhau, trên khuôn mặt của bọn họ đều hiện lên vẻ nghi hoặc.

Ở trong đại sảnh, Trầm Linh La Phương còn có một số thái thượng trưởng lão của Hồ Điệp cốc đều ở đây.

-o0o-

683. Chương 586: Mọi Người Gặp Lại.

Tu vi của Trầm Linh tiến bộ ngày càng nhanh, từ tam tinh Đấu Tôn đã đột phá tới thất tinh Đấu Tôn, thực lực đã trở nên ngang ngửa với La Phương.

Lúc này ở bên ngoài, mấy trưởng lão của Hồ Điệp cốc cũng đang ngồi đó, mà ở bên trong Tuyệt Tình cốc, Đỗ Kiều Kiều và một lão bà áo hồng, còn có mấy trưởng lão hiện cũng đang ở đây.

Cuồng Sư môn thì có Lê Giang Nam và một lão nhân tóc dài áo xanh ở đây, trên người tràn ngập khí tức, lão cũng là một cường giả cửu tinh Đấu Tôn.

Ở bên trong Vạn Kim Môn, có mấy vị trưởng lão hiện tại cũng đang ở đây, thực lực đạt tới cửu tinh Đấu Tôn và ma pháp sư cấp tám hậu kỳ.

- Chuyện này ta cảm thấy kỳ quái, ta mới tới đây mười ngày nhưng bên trong thành Mai Lĩnh vẫn chưa có động tĩnh gì, chẳng lẽ U Minh tông và Luyện Dược sư công hội không định hành động sao?

Lão bà áo lam cất tiếng nói với mọi người.

- Ta cũng cảm thấy không đúng, không bằng chúng ta đi điều tra một chút.

Một trung niên hán tử áo lam cất tiếng nói.

- Cũng tốt, đêm nay chúng ta đi điều tra một phen, nếu như U Minh tông và Luyện Dược sư công hội xảy ra chuyện gì thì chúng ta sẽ thừa cơ phát động công kích.

Lão bà áo đỏ bên trong Tuyệt Tình cốc cất tiếng nói.

Có cả thái thượng trưởng lão ở đây, các môn chủ dĩ nhiên không dám nói nhiều, ở trong môn quyền lợi của thái thượng trưởng lão còn ở trên cả bọn họ.

Mọi người tiếp tục thương nghị ở trong đại sảnh, mà ở đằng sau đình viện, đám người Tư Mã Yên Nhiên, Mộ Dung Hiểu Hiểu, Lê Tiểu Dao, Nam Cung Lạc Nhan cùng với Khiếu Thiên Hổ, Tứ Sí Ma Ưng, Yêu Cơ cũng đang nhàm chán ngồi đây, bọn họ đã tới thành Hạo Đặc một tháng mà vẫn không thấy động tĩnh gì.

- Hiểu Hiểu tỷ thật là nhàm chán, không bằng chúng ta quay về Hồ Điệp cốc đi.

Tô Hân Nhi khẽ cất tiếng nói.

- Không, Linh Nhi còn ở nơi này chúng ta không thể đi.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cất tiếng nói với Tô Hân Nhi.

- Cũ không biết Hiểu Kỳ tỷ tỷ thế nào.

Tư Mã Yên Nhiên cất tiếng nói, Yến Hiểu Kỳ đã xa chúng nữ ba năm, chúng nữ dĩ nhiên là quan tâm.

- Hiểu Kỳ có tên kia bên cạnh sẽ không có chuyện gì đâu.

Hàn Nguyệt cất tiếng nói.

- Bằng không sau chuyện này chúng ta đi Huyền Thiên đại lục một chuyến.

Chu Hàm cất tiếng nói.

- Đi Huyền Thiên đại lục cũng tốt, ta đã rất lâu rồi không thấy cữu cữu.

Tô Hân Nhi quan tâm phụ họa mà nói.

- Nữ chủ nhân, chủ nhân quay về rồi.

Mọi người đang nói chuyện thì đột nhiên Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng và Tứ Sí Ma Ứng vui mừng không thôi, từ trên không trung nhảy xuống gào thét.

Trên người của bọn họ đều có linh hồn ấn ký của Nhạc Thành, dĩ nhiên là cảm nhận được khí tức của hắn.

- Là tên kia quay về, chúng ta mau đi thu thập hắn đi.

Hàn Nguyệt khẽ kêu lên một tiếng sau đó cũng nhanh chóng rời khỏi đình viện cùng với đám người Khiếu Thiên Hổ thả người lên không trung.

- Xảy ra chuyện gì, mọi người mau ra xem.

Lão bà áo tím và đám người Lê Giang Nam La Phương kinh ngạc vội chạy ra khỏi đại sảnh.

Ở giữa không trung, Nhạc Thành nở ra một nụ cười, hắn thu hồi Phong Lôi Sí, thủ ấn nghiêng nghiêng đánh tới, Yêu Huyền, Hỏa Lão, Yến Hiểu Kỳ, Đại Song, Tiểu Song, Tôn Thi Thi, Yêu Cơ còn có Đại Hắc Thanh Đồng đám bọn họ đã xuất hiện.

Thần thức của Nhạc Thành quét qua một lần thì phát hiện ra chúng nữ cũng đang ở trong thành Hạo Đặc, mà thành Hạo Đặc chưa có chuyện gì xem ra chúng nữ vẫn an toàn.

- Đã đến, đây là nơi nào?

Yến Hiểu Kỳ đánh giá xung quanh mà nói với Nhạc Thành.

- Đây là thành Hạo Đặc, Hiểu Hiểu cùng với Yên Nhiên, Hân Nhi các nàng đều ở dưới.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Yến Hiểu Kỳ.

- Chủ nhâ, chủ nhân.

Mấy đạo thanh âm rống to truyền tới, sau đó mấy hán tử cứng cáp đã xuất hiện bên cạnh Nhạc Thành, tiếp theo là chúng nữ.

- Khiếu Thiên, Ma Ứng, Thông Thiên, Thiên Lang, Tử Long các người khỏe chứ?

Nhạc Thành nhìn mấy con ma thú mà cất tiếng nói, bốn năm không gặp, Thông Thiên và Tử Long bọn họ đã đạt tới ma thú cấp tám trung kỳ, có dấu hiệu đột phá tới hậu kỳ, Ma Ứng cùng với Khiếu Thiên thì đã tới ma thú cấp tám hậu kỳ, hắn có thể chống lại bất tỉnh Đầu Tôn.

- Chúng ta đều khỏe, chủ nhân tại sao người lại quay về, nữ chủ nhân đều đang ở đây.

Khiếu Thiên Hổ cao hứng mà nói.

- Khiếu Thiên, bọn họ ở đâu?

Đại Song và Tiểu Song cất tiếng hỏi.

- Ngay ở đằng sau.

Khiếu Thiên Hổ quay lại mà nói.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ở trên không trung mấy đạo thân ảnh bay tới, sau đó là một tiếng kêu:

- Nhạc Thành, người rốt cuộc cũng quay về.

Vượt không gian, mấy cô gái tuyệt sắc đã xuất hiện trước mặt Nhạc Thành, chính là Mộ Dung Hiểu Hiểu, Lê Tiêu Dao, còn có Tư Mã Yên Nhiên, Tô Hân Nhi, người vừa nói chính là Hàn Nguyệt.

- Hiểu Kỳ, Yêu Huyền tỷ, Đại Song, Tiểu Song các người cuối cùng cũng quay về.

Chúng nữ nhìn thấy đám người Yến Hiểu Kỳ thì cũng vui mừng không thôi.

Ngược lại Lê Tiêu Dao và Nam Cung Lạc Nhan không quen đám người Yến Hiểu Kỳ cho nên cũng không tiến lên, Lê Tiêu Dao nhìn thấy Nhạc Thành thì trợn mắt, hiện tại Nhạc Thành đã có rất nhiều nữ nhân, nàng hận không thể đánh chết hắn.

- Sao vậy, còn muốn đánh ta sao?

Nhạc Thành đi tới bên đám người Hàn Nguyệt, Lê Tiêu Dao, Nam Cung Lạc Nhan mà cất tiếng hỏi, nhìn thấy mấy cô gái tuyệt sắc này, Nhạc Thành không khỏi cảm thấy cảm khái.

- Hừ, người còn biết trở về.

Lê Tiêu Dao hừ lạnh một tiếng, hung hăng trợn mắt mà nhìn Nhạc Thành, chỉ là trong mắt cũng không có bao nhiêu tức giận.

- Chẳng lẽ ta có thể vĩnh viễn không về sao?

Nhạc Thành cất tiếng nói, tính khí của Lê Tiêu Dao là tiểu thư, Nhạc Thành dĩ nhiên là biết rõ.

- Ai biết, không gặp nhau vài năm so với vĩnh viễn cũng không sai biệt lắm.

Lê Tiêu Dao khẽ nói.

- Tiêu Dao người vừa gặp đã mắng hắn, hắn từ xa về chắc cũng đã mệt.

Nam Cung Lạc Nhan cất tiếng nói.

- Lạc Nhan, tại sao người vẫn giúp đỡ hắn, hừ.

Lê Tiêu Dao tức giận nói.

- Được rồi Tiêu Dao, chúng ta chút nữa thu thập hắn là được.

Hàn Nguyệt cất tiếng nói với Lê Tiêu Dao.

Nhìn thấy đám nữ nhân của Nhạc Thành, Hỏa Lão cảm thấy bất đắc dĩ vô cùng, hắn lùi ra mấy thước, đám người Khiếu Thiên Hổ cũng đã sớm lui qua một bên.

Mà đám người Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng Thông Thiên Thử thấy chủ nhân có nhiều nữ nhân như vậy mà vẫn không động tay động chân thì kỳ quái vô cùng.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ở trên không trung từng luồng thanh âm xé gió truyền tới.

Trầm Linh nhìn thấy Nhạc Thành xong thì sắc mặt trở nên vui vẻ, lập tức thả người tới bên cạnh của hắn, sau đó một thanh âm yêu kiều truyền tới:

- Nhạc Thành, tại sao người quay về?

- Ủ, các người không sao chứ, bây giờ trong thành thế nào?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

-o0o-

684. Chương 587: Nhóm Thú Tiến Hóa.

- Một hồi nữa sẽ nói chuyện trong thành, huynh trở về là tốt rồi.

Trầm Linh cất tiếng nói.

Mà lúc này, Nam Cung Hiên, Lê Giang Nam còn có La Phương lão bà áo tím và Đỗ Kiều Kiều nhìn thấy Nhạc Thành ở trên không trung thì nở ra một nụ cười khổ.

- Ra mắt Lê bá phụ, Nam cung bá phụ, La cốc chủ, Thái thượng trưởng lão và Đỗ cốc chủ.

Hiện tại Nhạc Thành đã gặp được Lê Giang Nam, Nam Cung Hiên và nhóm người lão bà áo tím cho nên phải cất tiếng chào hỏi.

- Ta còn tưởng rằng U Minh tông và Luyện Dược sư công hội đám người đã đến đây hóa ra lại là người.

Lê Giang Nam mỉm cười nói.

Ma lúc này ở Tuyệt Tình cốc, Vạn Kim Môn Cuồng Sư môn ba thái thượng trưởng lão đều đánh giá Nhạc Thành.

Một lát sau Nhạc Thành cùng với đám người Lê Giang Nam, Nam Cung Hiên tới đại sảnh thương nghị giáp mặt chúng nữ.

Về phần Hỏa Lão, lão cũng tiến tới bên cạnh Nhạc Thành, lão già áo đỏ trong Tuyệt Tình cốc cũng đánh giá Hỏa Lão, bà tựa hồ như là hiểu biết nhưng không xác định được đó là ai.

Ở trong đại sảnh, mọi người phân ra mà ngồi, sau khi ngồi vào chỗ của mình, Nhạc Thành nói cho mọi người biết chuyện xảy ra bảy ngày trước ở Hồ Diệp cốc.

- Nhạc Thành, người nói là người giết U Minh Thánh, Hồng Ma và Thanh Sơn Song Thánh sao?

Lão bà áo tím kinh ngạc vô cùng nhìn Nhạc Thành mà nói.

Những người khác cũng kinh ngạc không tưởng tượng nổi nhìn Nhạc Thành, giết bốn cường giả Đấu Thánh, điều này tuyệt đối không ai tin tưởng.

- Không sai, ta vừa mới trở về từ Hồ Diệp cốc, đụng phải đám người U Minh Thánh, sư tôn cũng bị một vết thương nhẹ.

Nhạc Thành cất tiếng nói với lão bà áo tím.

- Nói như vậy, người thực sự giết bốn cường giả Đấu Thánh?

Lão bà áo tím nhìn thấy ý tứ của Nhạc Thành, tự nhiên là tin tưởng lời nói của Nhạc Thành.

- Bốn đấu thánh, cũng chỉ có hai nhị tinh Đấu Thánh mà thôi, cũng không có gì.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Cuồng Sư môn, Vạn Kim Môn, Tuyệt Tình cốc ba thái thượng trưởng lão nhìn nhau, không biết trong lòng bọn họ đang nghĩ gì.

- Nhạc Thành, nếu như nói như vậy, U Minh tông và Luyện Dược sư công hội đã cùng với Hắc Âm Thần Điện liên hợp khó trách bọn họ không triển khai công kích thành Hạo Đặc mà muốn triển khai công kích căn cơ các nơi đã.

Lê Giang Nam thở dài nói.

- Nhạc Thành, vậy thì hiện tại chúng ta nên làm gì?

Do dự một chút, Nam Cung Hiên cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Chư vị không cần sốt ruột hiện tại ta thấy U Minh tông và Luyện Dược sư công hội không còn sức hạ thủ với các môn phái nữa, chỉ là Luyện Dược sư công hội còn có U Minh tông, Hắc Ám Thần Điện bọn họ ở thành Mai Lĩnh sẽ phải gặp phiền toái.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Dựa theo Nhạc Thành nghe Trầm Linh nói, thì U Minh tông, Tuyệt Tình cốc đám người ở trong thành Mai Lĩnh có sáu vạn người, nhân số lớn hơn cả tứ đại thế lực.

Dựa theo lời nói của Trầm Linh, cường giả tứ tinh, ngũ tinh Đấu Tôn xuất hiện tới bảy tám chục người, cộng thêm với người của U Minh tông, Luyện Dược sư công hội thì có tới một trăm hai mươi ba mươi người.

Cường giả Đấu Tôn chính là mấu chốt quyết định thắng bại, cường giả Đấu Tôn thường tạo ra uy lực rất lớn, Đấu Tôn không thể so sánh được.

Nói như vậy bây giờ trong đám môn phái, giao chiến cũng chỉ là cường giả thực lực Đấu Vương và Đấu Hoàng thôi, ở U Minh tông và Luyện Dược sư công hội cường giả Đấu Tôn tới năm sáu chục người, tứ đại thế lực không thể là đối thủ.

Thân là phó cốc chủ của Hồ Điệp cốc, Nhạc Thành dĩ nhiên cũng không đành lòng nhìn đám đệ tử thực lực thấp của Hồ Điệp cốc chịu chết, cho nên hiện tại Nhạc Thành suy nghĩ biện pháp, biện pháp bây giờ chính là kiếm nhiều hơn Đấu Tôn, càng nhiều Đấu Tôn thì thắng bại càng đi vào mấu chốt.

Bảy tám chục Đấu Tôn xuất hiện ở Luyện Dược sư công hội và U Minh tông khỏi cần đoán Nhạc Thành cũng biết là người của Hắc Ám Thần Điện, chỉ có Hắc Ám Thần Điện mới có thể lực lớn như vậy mà thôi.

- Không sai, trong thành Mai Lĩnh hiện tại người cũng không ít, nếu như đại chiến thì lần này bất kể ai thắng ai bại đối với chúng tác vẫn là tổn thất thảm trọng.

Đỗ Kiều Kiều bất đắc dĩ nói.

Hoàn toàn chính xác, bất kể ai thắng ai bại, Tuyệt Tình Cốc và Cuồng Sư môn, Vạn Kim Môn chiến thắng, nhưng con số hi sinh nhất định sẽ là rất nhiều.

- Chư vị không cần lo lắng, thừa lúc hiện tại ở trong thành Mai Lĩnh, người của U Minh tông và Luyện Dược sư công hội không có thời gian công kích thành Hạo Đặc hãy giao cho ta sắp xếp, ta sẽ tận lực giảm thương vong đến mức thấp nhất.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Mọi người hiện tại cũng chỉ có thể tin tưởng Nhạc Thành, mà bây giờ lão bà áo tím tin tưởng Nhạc Thành nhất, bà hoàn toàn biết rõ chuyện Nhạc Thành một mình chống cự lại hàng nghìn người của U Minh tông đánh đuổi khỏi Hồ Điệp cốc.

- Xin hỏi, vị này có phải là Hỏa Vô Thiên Hỏa lão không?

Ở trong Tuyệt Tình cốc, lão bà áo đỏ nhìn không được mà cất tiếng hỏi.

- Không sai, không ngờ bà còn có thể nhận ra ta.

Hỏa Lão cất tiếng trả lời với lão bà áo đỏ.

- Thật đúng là người, ta còn tưởng rằng ta nhìn lầm rồi, không ngờ người vẫn còn sống.

Lão bà áo đỏ cất tiếng nói.

- Xương cốt của ta khỏe mạnh, tạm thời vẫn chưa chết, nàng thế nào?

Hỏa Lão do dự một chút, lập tức cất tiếng hỏi, đột nhiên sắc mặt của hắn trở nên mờ mịt.

- Đại sư tỷ vẫn rất tốt, nếu Hỏa Lão có thời gian thì đi Tuyệt Tình cốc thăm một chút, đại sư tỷ mặc dù ngoài miệng không nói nhưng trong lòng vẫn lo lắng không thôi cho Hỏa Lão.

Lão bà áo đỏ cất tiếng nói.

- Ta biết rõ, có thời gian ta sẽ quay về.

Một lúc sau, Hỏa Lão quay lại nói.

Nghe thấy Hỏa Lão nói chuyện với thái thượng trưởng lão của Tuyệt Tình cốc, Nhạc Thành tựa hồ như đoán được Hỏa Lão có chuyện gì đó liên quan đến Tuyệt Tình cốc, nếu không trước kia Hỏa Lão đã không nhờ mình đi vào trong đó trộm huyết dịch của Hỏa Sư Thú.

Những người khác nghe thấy lão nhân này chính là Hỏa Vô Thiên thì kinh ngạc, hai trăm năm trước Hỏa Vô Thiên đã là một cường giả siêu cấp, những người này dĩ nhiên là nghe thấy.

Sau đó mọi người liền thương nghị một số chuyện vặt vãnh, Nhạc Thành cùng với Trầm Linh rời khỏi đại sảnh, quay lại đình viện xong Nhạc Thành không kịp gặp chúng nữ mà nói Trầm Linh sắp xếp cho mình một căn phòng tìm gặp Yêu Cơ, Đại Song, Tiểu Song, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử đám người.

- Chủ nhân, người tìm chúng ta làm gì?

Khiếu Thiên Hổ, Đại Song, Tiểu Song cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Khiếu Thiên Hổ, Tử Long, Ma Ưng, Yêu Cơ các người mấy ngày nay tìm nơi bế quan đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người:

- Ta có một số đan dược có thể khiến cho thực lực các người đại tăng nhưng cũng khiến cho huyết dịch các người nảy sinh biến hóa, đồng thời các người cũng có khả năng tiến hóa lên thành thần thú, về sau hết thảy xem vận mệnh của các người.

Nhạc Thành móc ra mười viên đan dược luyện chế từ tổ tiên hài cốt của Tứ Đại Thú Tộc, dựa theo Nhạc Thành phỏng đoán sau khi ăn đan dược vào, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng... cũng có được thiên phú của Tứ Đại Thú Tộc, giống như Tứ Sí Ma Ưng vậy sau khi ăn đan dược luyện chế từ huyết dịch của Đông Phương Lạc Nhan có được thiên phú của Thần Hoàng tộc.

Cái này Nhạc Thành đưa cho Khiếu Thiên Hổ chính là viên đan dược được luyện chế từ di hài của viên cổ Hổ tộc.

Về Tứ Sí Ma Ưng, Nhạc Thành dĩ nhiên cho nó ăn đan dược của Thần Phượng tộc.

- Về phần Tử Điện Mãng, Nhạc Thành cho nó ăn đan dược luyện chế từ di hài của Toan Nghê tộc.

Nhìn Yêu Cơ, Nhạc Thành cảm thấy khó xử, Yêu Cơ chính là Cửu Vĩ Linh Hồ, Nhạc Thành lúc này cũng không biết sắp xếp cho nàng ra sao.

-o0o-

685. Chương 588:

Mỗi một di hài Nhạc Thành luyện chế ra hai viên đan dược, tổng cộng là mười viên đan dược.

Về phần Thông Thiên Thử, Thanh Bối Ma Ngưu, Nhạc Thành cũng đau đầu không thôi, cuối cùng Nhạc Thành cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ cho Thông Thiên Thử, Thanh Bối Ma Ngưu dùng đan dược luyện chế từ viên cổ Hổ Tộc, về phần bốn con Địa Ma Lang, Nhạc Thành cho nó dùng đan dược luyện chế từ viên cổ Hổ tộc và Toan Nghê tộc.

Hiện tại Nhạc Thành chỉ còn lại đan dược luyện chế từ di hài của Hắc Ám Thần Điện và viên cổ Minh Xà tộc.

Khiếu Thiên Hổ, còn có Yêu Cơ, Tử Điện Mãng dựa theo Nhạc Thành phân phó liền cầm đan dược thả người vào trong thành Hạo Đặc mà đi, đám ma thú chờ đợi hấp thu đan dược mà đột phá huyết mạch, huyết mạch ảnh hưởng tới tu vi bọn chúng hiểu rõ nhất, mà hiện tại chủ nhân có năng lực thay đổi máu của bọn chúng, bọn chúng vô cùng kinh ngạc.

- Đại Song, Tiểu Song hai người các người hiện tại không chế Thiên Phần Tiên trận thế nào rồi?

Sau khi đám người Khiếu Thiên Hổ rời đi, Nhạc Thành cất tiếng hỏi Đại Song và Tiểu Song.

- Bẩm chủ nhân, hiện tại đã tới giai đoạn Thiêu Linh, tuy nhiên thực lực của bọn nô tỳ quá thấp cho nên không thể luyện hóa.

Đại Song cất tiếng nói, Nhạc Thành khẽ chau mày, Thiên Phần Tiên trận tổng cộng có bốn tầng, Thiêu Linh Thiên Thoại Thiêu Tiên và Phần Thiên, hiện tại hai người Đại Song và Tiểu Song đã có thực lực Nguyên Anh sơ kỳ, liên thủ cũng chỉ phát ra uy lực giết chết thập tinh Đấu Tôn mà thôi.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, nếu như mình không chế Thiên Phần Tiên trận thì có thể miễn cưỡng phát huy uy lực của nó tuy nhiên lúc đó sát khí ngập trời sẽ không có lợi với mình.

Nếu như Nhạc Thành dùng toàn lực thì có thể vây khốn cả thập tinh Đấu Tôn vào bên trong, thậm chí là ma pháp sư cấp tám đỉnh phong, chỉ cần lọt vào trong Thiên Phần Tiên trận, đừng hòng nghĩ đến chuyện thoát ra ngoài.

- Các người đi bố trận với ta, lần này ta sẽ giúp các người không trận.

Nhạc Thành nhẹ nhàng cất tiếng nói với Đại Song và Tiểu Song sau đó ba người cũng nhẹ nhàng rời khỏi đình viện

Nhạc Thành biết rõ lần này số người của U Minh tông và Luyện Dược sư công hội không thiếu, tổng cộng có tới sáu vạn người, đây tuyệt đối là con số lớn, Đại Song và Tiểu Song không trận tuyệt đối không chịu nổi cho nên Nhạc Thành cần phải giúp đỡ.

Về phần các đệ tử của Hồ Điệp cốc, Nhạc Thành cũng không nhẫn tâm để các nàng hi sinh vô ích.

Ba người rời khỏi đình viện trực tiếp đi tới thành Hạo Đặc, đánh giá thành Hạo Đặc một chút xong Nhạc Thành đành để Đại Song và Tiểu Song bố trận.

Lúc này ở trên một ngọn núi một luồng gió mạnh thổi qua, khiến cho tất cả mọi người cảm thấy run run không thôi, tất cả đều rung mình.

Xử lý xong tất cả, Nhạc Thành cùng với Đại Song và Tiểu Song quay trở lại đình viện, ngay lập tức Nhạc Thành trợ giúp cho Yến Hiểu Kỳ luyện chế đan dược, hẳn mong Yến Hiểu Kỳ sớm có ngày đột phá tới mười thành đấu để hồn mạch.

Yến Hiểu Kỳ đột phá, Nhạc Thành tiến nhập vào trong Hạo Thiên Tháp, sau khi mọi chuyện đã sắp xếp xong Nhạc Thành liền đi nói chuyện với chúng nữ.

Mặc dù có chúng nữ, Nhạc Thành cũng biết rằng mình không dành cho bọn họ bao nhiêu thời gian, cũng may bọn họ thông cảm, nếu không hẳn cũng không biết phải làm sao.

Trong những ngày kế tiếp, Nhạc Thành cũng không lo lắng U Minh tông và Luyện Dược sư công hội sẽ công kích thành Hạo Đặc, thừa dịp này Nhạc Thành ở cùng một chỗ với chúng nữ.

Mấy ngày sau, chúng nữ tựa hồ như đã hòa hợp với nhau, Nhạc Thành cũng thở ra một hơi.

Mà mấy ngày này, Thanh Đồng được cưng chiều có tới mười người mẹ sủng ái đây khiến cho nó muốn gì được nó, chuyện này Nhạc Thành cũng bất đắc dĩ, bộ dạng của Thanh Đồng đáng yêu vô cùng, ai thấy cũng thích.

Chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi, Nhạc Thành đã chảy không ít máu mũi, tuy nhiên không phải là Nhạc Thành không muốn mà là chúng nữ ở đây nhiều người, nếu như mình ở lại với bất kỳ ai trong số họ thì cũng không tốt với những người còn lại. Cho nên hẳn đành phải nhận đau khổ nhất trần gian.

Tuy nhiên cái này cũng không có cách nào, Nhạc Thành cũng đành chịu.

Lại một đêm nữa trôi qua, Nhạc Thành quay trở lại phòng mà bắt đầu khoan chân tu luyện, dựa theo Nhạc Thành dự đoán, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng còn với Yêu Cơ nhóm người đang có dấu hiệu đột phá huyết mạch thiên phú.

Ở trong đình viện, hiện tại Nhạc Thành cũng không biết chúng nữ ngoại trừ Yêu Huyền, tất cả mọi người đã ở trong cùng một căn phòng.

- Hiểu Hiểu tỷ tỷ, tỷ nói tên kia xảy ra chuyện gì, chúng ta là nữ nhân của hắn mà mấy ngày nay hắn không thèm để mắt tới ta.

Lê Tiêu Dao cất tiếng nói với Mộ Dung Hiểu Hiểu.

Trong mấy ngày này, chúng nữ quan hệ với nhau rất tốt, mà ngay cả Lê Tiêu Dao cũng không còn tính khí của tiểu thư nữa.

- Tiêu Dao, chẳng lẽ ngươi không rõ sao, Nhạc Thành không phải rằng thấy chúng ta xấu mà lo rằng chúng ta suy nghĩ nên hắn mới không dám.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cất tiếng nói với Lê Tiêu Dao.

- Hiểu Hiểu tỷ hắn lo lắng cái gì.

Lê Tiêu Dao cất tiếng ngh hoặc hỏi.

- Tiêu Dao, ngươi nói xem hắn ở cùng với ai trong chúng ta thì tốt đi, chẳng lẽ ở cùng tất cả mọi người.

Tư Mã Yên Nhiên khẽ cười nói.

- A...

Lê Tiêu Dao tựa hồ như minh bạch.

- Hắn sợ rằng chúng ta tranh giành tình nhân.

- Đương nhiên, cho nên hắn không dám thôi...

Hàn Nguyệt cất tiếng nói.

- Cho nên, mọi người hiện tại thương lượng một chút, đêm nay ai sẽ ở cùng với tên kia, chúng ta thương nghị rồi cũng không cần lo lắng chuyện tranh giành tình nhân.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cất tiếng nói.

Vừa nhắc tới chuyện này, chúng nữ đều tỏ ra thẹn thùng.

- Mọi người cũng không cần phải thẹn thùng, tất cả mọi người đều là nữ nhân của hắn.

Mộ Dung Hiểu Hiểu mỉm cười mà nói.

- Hiểu Hiểu tỷ, ta không phải là nữ nhân của biểu ca.

Tô Hân Nhi cúi đầu thẹn thùng mà nói.

- Hân Nhi, ta thấy đêm nay muội đi là được rồi.

Hàn Nguyệt cùng với Tư Mã Yên Nhiên Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình dĩ nhiên biết tâm ý của Tô Hân Nhi.

- Nhưng mà, biểu ca....

Tô Hân Nhi càng thêm thẹn thùng, khuôn mặt đã trở nên ửng ửng.

- Hân nhi, ngươi cứ yên tâm đi, tên kia đã có tâm, ngươi cũng không cần lo lắng, đêm nay ngươi cùng hắn là được rồi.

686. Chương 589: Càn Khôn Điện Đảo, Loan Phượng Hợp Minh.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cười nói.

- Ta cũng đồ ý, Hân Nhi, muội đi đi.

Đỗ Mật Nhi cười nói.

Ngay lập tức chúng nữ đều ào ào đồng ý khiến cho Tô Hân Nhi ửng hồng cả khuôn mặt.

- Hân Nhi, muội tự mình đi hay là chúng ta đưa muội đi.

Âu Dương Phiên Tình trêu ghẹo nói với Tô Hân Nhi.

- Để mình ta đi, các người khỏi cần đưa.

Tô Hân Nhi then thùng vội vàng rời khỏi phòng, khuôn mặt kiều diễm như muốn nhỏ nước vậy.

Ở bên ngoài gian phòng của Nhạc Thành, Tô Hân Nhi trong bộ váy màu đỏ không dám tiến vào, ánh mắt của nàng hiện ra vẻ then thùng, trong lòng có vẻ bất an.

Từ trong đàn điền Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí sau đó hân nhướn mà mà lẩm bẩm nói:

- Cô nàng này tới đây làm gì?

- Hân Nhi, muội muội như vậy sao còn chưa nghỉ ngơi, tới đây có chuyện gì không?

Nhạc Thành mở cửa phòng ra cất tiếng hỏi, dùng thần thức nhìn Nhạc Thành đã sớm biết Tô Hân Nhi ở bên ngoài, tuy nhiên không dám tiến tới cho nên đứng dậy mở cửa.

- Biểu ca, muội.

Gặp được Nhạc Thành, Tô Hân Nhi càng thêm then thùng.

Ng nghi hoặc lập tức hân mở cửa đưa nàng vào.

- Hân Nhi, muội làm sao vậy?

Nhạc Thành tựa hồ cảm thấy Tô Hân Nhi có vẻ gì đó không bình thường nên cất tiếng hỏi.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Tô Hân Nhi không khỏi cúi đầu, bộ dáng càng thêm then thùng.

Điều này khiến cho Nhạc Thành cảm thấy nghi ngờ, hân cất tiếng hỏi:

- Hân Nhi, có phải có người khi dễ muội không, mau nói cho biểu ca biết.

- Không phải, là Hiểu Hiểu tỷ tỷ còn có Yên Nhiên tỷ tỷ các nàng bảo muội tới đây.

Tô Hân Nhi cúi đầu lẩm bẩm mà nói.

- Hiểu Hiểu, Yên Nhiên các nàng bảo muội tới đây làm gì?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi.

- Hiểu Hiểu tỷ nói muội tới đây cùng huynh...

Tô Hân Nhi cất tiếng nói, thanh âm sau đó trở nên nhỏ như muỗi, Tô Hân Nhi mặc dù còn tấm thân xử nữ nhưng cũng biết chút kiến thức nửa vớ về chuyện nam nữ nên then thùng vô cùng.

Nhạc Thành nghi hoặc, cuối cùng hân cũng đã hiểu chuyện gì xảy ra, nhất định là đám Mộ Dung Hiểu Hiểu, Tư Mã Yên Nhiên mọi người sắp xếp cho mình.

- Hân Nhi, ta biết, có phải bọn họ muốn muội tới hay không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Tô Hân Nhi.

Lúc này Tô Hân Nhi mặc một bộ váy màu đỏ nhạt, hiện ra một đường vòng cung hoàn mỹ, khuôn mặt của nàng thì ửng hồng toát ra một vẻ kiều diễm thanh xuân khôn cùng.

Làn da bạch ngọc mang theo vẻ óng ánh nhẹ nhàng, khuôn mặt dịu dàng, giờ phút này nàng vẫn cúi đầu.

- Là muội đồng ý tới, nếu biểu ca nói muội đi thì muội sẽ lập tức đi ngay.

Tô Hân Nhi tưởng rằng biểu ca không muốn nàng, thiếu chút nữa là ra khỏi phòng, trong mắt hiện ra vẻ ủy khuất muốn rơi lệ.

- Không phải Hân Nhi.

Nhạc Thành mạnh mẽ kéo tay của Tô Hân Nhi, tâm ý của chúng nữ dĩ nhiên là Nhạc Thành biết, huống chi Nhạc Thành vẫn rõ ràng tâm ý của tiểu ny tử này từ trước tới nay.

Cuối cùng Nhạc Thành cung gặp phải ánh mắt ôn nhu thẹn thùng của Tô Hân Nhi, hân không khỏi cất tiếng:

- Hân Nhi, muội đẹp quá.

Hân Nhi thản nhiên cười, sau đó yêu kiều hỏi:

- Biểu ca huynh nói thật chứ?

- Đương nhiên là nói thật, vẻ đẹp của muội là một vẻ đẹp nói không ra lời.

Nhạc Thành thoáng cái đã ôm Tô Hân Nhi vào trong ngực, vuốt ve mái tóc đen nhánh của nàng mà nói:

- Rất đẹp, muội cũng giống như tiên nữ trên thiên cung vậy.

- Tiên nữ trên thiên cung là ai, thiên cung ở nơi nào/

Hân Nhi cất tiếng hỏi, nhìn vào ánh mắt của Nhạc Thành, nàng cũng cảm thấy gì đó.

Nhạc Thành tiếp tục vuốt ve mái tóc mềm mại của Tô Hân Nhi, sau đó thuận thế ôm nàng đặt lên trên giường.

Sau đó hân xoay người đặt nàng ở dưới mình, trút bỏ quần áo.

Tô Hân Nhi không kịp phản ứng, hơi thở trở nên dồn dập, một luồng đau đớn truyền tới khiến cho nàng muốn ứa nước mắt ra.

- Hân Nhi.

Nhạc Thành cúi đầu hôn lên trên khuôn mặt của nàng rồi không ngớt hôn lên tai.

Nàng cảm nhận thấy bờ môi của hân ma sát vào tai của nàng.

Âm Dương hợp thể, nam nữ đoàn tỵ, hợp và phân, phân và hợp, Càn Khôn điên đảo, Loan Phượng hợp minh.

Buổi sáng sớm Hân Nhi đã mơ màng tỉnh giấc, tuy nhiên nàng phát hiện ra mình đang bị Nhạc Thành hôn ở trên miệng, ờng hơn nữa cũng trần truồng, không mảnh vải che thân.

Khuôn mặt của Hân Nhi thoáng ửng đỏ lên, dù sao nàng cũng biết rõ chuyện gì xảy ra nàng từ từ ngồi xuống, từ bụng của nàng truyền tới một sự đau đớn.

- Hân Nhi.

Nhạc Thành tỉnh lại nhìn thấy Hân Nhi đang thẹn thùng thì không khỏi khẽ cất tiếng, sau đó mỉm cười hôn nàng.

Hai người thu dọn một phen sau đó rời khỏi phòng, Tô Hân Nhi thoát nhìn vũ mị mê người.

Nhìn thấy chúng nữ, bị mọi người trêu ghẹo Tô Hân Nhi ửng hồng cả đôi má nhưng trong mắt lại hiện ra vẻ hạnh phúc.

Mà những ngày kế tiếp, Nhạc Thành cũng cảm thấy hạnh phúc, dưới sự sắp xếp của chúng nữ, đêm thứ hai chính là Hân Nguyệt.

Nhìn thấy cô gái tuyệt sắc phía trước, Nhạc Thành không kìm chế được tâm hỏa, không kìm được mà nuốt một ngụm nước miếng.

Kiều đồn gởi cảm mê người hiện ra ở trong mắt của Nhạc Thành, Nhạc Thành đã cảm nhận thấy dưới bụng mình có lửa nóng, không nam nhân nào nhịn nổi cảnh tượng này.

Một phen mây mưa, cả hai người hưởng thụ sự thân mật của cá nước cho tới bình minh.

Đến ngày thứ ba vẫn chưa dừng lại, đêm thứ ba Nhạc Thành mong chờ có người nào đó tới phòng của mình.

U Minh tông và Luyện Dược sư công hội vẫn không có tin tức, Nhạc Thành cũng lười quản, đêm thứ tư, Chu Hàm đã bị chúng nữ đẩy vào phòng của Nhạc Thành.

Ngày thứ năm chính là Nam Cung Lạc Nhan, ngày thứ sáu chính là Tôn Thi Thi, ngày thứ bảy chính là Đỗ Mật Nhi, ngày thứ tám chính là Âu Dương Phiên Tình, để ngày thứ mười chính là Mộ Dung Hiểu Hiểu.

- Thế nào, người tự tại chứ?

Mộ Dung Hiểu Hiểu cất tiếng nói với Nhạc Thành, trong mắt hiện ra một vẻ mỉm cười.

- Chuyện này là thế nào, biện pháp này ngay cả nàng cùng Yên Nhiên cũng nghĩ ra được.

Nhạc Thành mỉm cười kéo Mộ Dung Hiểu Hiểu vào trong lòng ngực.

- Người còn chưa thỏa mãn?

Mộ Dung Hiểu Hiểu cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Không có, chỉ là ta thấy đã làm khó dễ các người.

Nhạc Thành cười nói sau đó khẽ hôn vào ngực nàng.

Ở trên giường môi son kề sát, mặt phấn nghiêng nghiêng, muôn vàn xuân ý xuất hiện.

Ngày thứ mười một, Nhạc Thành thả người biến mất khỏi đình viện, một lát sau Nhạc Thành đã biến mất khỏi thành Hạo Đặc.

Mười con ma thú mỗi con đều lớn tới hơn ba nghìn thước, thân thể vô cùng khổng lồ, biến hóa cũng trở nên quỷ dị.

687. Chương 590: Nhóm Thú Biến Hóa.

Đột phá huyết dịch, cơ thể bị dày vò dĩ nhiên là không chịu được, Nhạc Thành biết rõ lúc đầu

Chỉ thấy lúc này toàn thân của Khiếu Thiên Hồ đã chuyển sang màu vàng, trên da long của nó mơ hồ có bảy màu sắc, đây chính là nguyên nhân do bị ảnh hưởng của Thần Hoàng tộc huyết dịch.

Ở cách đó không xa là Tứ Sí Ma Ưng, lúc này trên người của Tứ Sí Ma Ưng tràn ngập một ngọn lửa nóng bỏng, ngọn lửa này tuyệt đối là mạnh hơn ngọn lửa vốn có của Tứ Sí Ma Ưng rất nhiều, không gian xung quanh cũng trở nên chấn động.

Trên người của Tứ Sí Ma Ưng tràn ngập màu sắc long chim long vũ, đây chính là khí tức của phượng hoàng, phục dụng đan dược xong, Tứ Sí Ma Ưng đang lột xác trở lại.

Trên người của Tử Điện Mãng một quang mang tràn ngập, thân thể của Khiếu Thiên Hồ dài tới bốn nghìn thước, uốn lượn xoay tròn ở trên không trung, giống như là một con rồng lớn vậy.

Ở phía trên bản thể Cửu Vĩ Linh Hồ của Yêu Cơ, chín cái đuôi thật dài tạo ra một màu sắc như lông chim.

Mà mấy ngày trước, Nhạc Thành lấy được dị hỏa trên người Trần Tân giao cho Đỗ Mật Nhi.

Trên người Yêu Cơ, lớp da lông cũng bao trùm màu bảy sắc, ngọn lửa trở nên tràn ngập.

Thanh Bối Ma Ngưu, Thông Thiên Thử, còn có Thiên Lang, ba người cùng với Khiếu Thiên Hồ ăn viên đan dược luyện chế từ di hài của viễn cổ Hồ tộc cũng có biến hóa thật lớn.

Ở trên người của Thanh Bối Ma Ngưu, màu xanh đã chuyển thành màu vàng kim óng ánh, khí tức vô cùng cường hân.

Thần hình của Thông Thiên Thử mặc dù không lớn như bản thể nhưng mà cũng tới mấy chục thước, quanh người tràn ngập vàng kim óng ánh.

Còn lại Địa Lang, Hoàng Lang, còn có Huyền Lang ba người dùng đan dược luyện chế từ di hài của Toan Ngê tộc, trên người của ba người tràn ngập hoàng kim óng ánh.

Nhìn thấy mười con ma thú biến hóa, Nhạc Thành cũng nhận ra Tứ Sí Ma Ứng, Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên Hồ ba người đột phá hoàn mỹ nhất, ba người đã có bản thể là Thần Phượng Hoàng tộc, so với viên cổ Hồ Tộc, Toan Nghê tộc cũng không kém bao nhiêu.

Đối với thiên phú của viên cổ Thần Phượng Hoàng tộc và Minh Xà tộc Nhạc Thành cũng biết rõ, thiên phú của Thần Phượng Hoàng tộc bản thể là lửa, viên cổ minh xà tộc là phân thân thiên phú.

Bốn con ma thú không ngừng biến hóa, thời gian từ từ trôi qua, Nhạc Thành vẫn ở xung quanh mà nhìn.

Một ngày sau, Nhạc Thành khẽ chau mày sau đó hắn cũng nở ra một nụ cười, thần thức khẽ nhìn trộm, Nhạc Thành biết rõ rằng Yến Hiểu Kỳ ở trong Hạo Thiên Tháp đã đột phá tới mười thành đấu để hồn mạch, mười thành Thiên Nhân Nhiếp Hồn, vô cùng khủng bố.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng còn có Tứ Sí Ma Ứng ba người là những người đột phá đầu tiên, ba người khí tức đại thịnh.

- Đa tạ chủ nhân.

Ba người thu hồi bản thể xong nhìn thấy Nhạc Thành phía xa xa lập tức thi lễ với hắn, trong lòng bọn họ tràn ngập cảm kích, bọn họ rõ ràng biết chủ nhân cho bọn họ quá nhiều, từ lục giai ma thú đã trở thành bát giai ma thú hậu kỳ có lẽ không bao lâu nữa sẽ trở thành ma thú cửu giai, có được thiên phú thân thể của Tứ Đại Thú Tộc, tất cả đều thay đổi, một bước lên trời.

- Ủ

Nhìn thấy ba người thay đổi, Nhạc Thành thỏa mãn gật nhẹ đầu.

- Xoẹt.

Một tiếng xoẹt vang lên, sau đó Yêu Cơ cũng thu hồi bản thể đột phá lại gần bên cạnh Nhạc Thành, tuy không nói gì nhưng trong mắt nàng là một vẻ cảm kích.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Không bao lâu sau, Thanh Bối Ma Ngưu, Thiên Lang, Thông Thiên Thủ đám người bọn họ đã thu hồi bản thể tới bên cạnh Nhạc Thành.

- Đa tạ chủ nhân.

Mọi người cùng cất tiếng nói, trong lòng bọn họ cảm kích không thôi.

- Khiếu Thiên, thiên phú của viên cổ hồ tộc công kích là gì?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Khiếu Thiên Hồ.

- Bẩm chủ nhân, chính là hồ phệ, có thể nuốt cả đối thủ mạnh hơn mình.

Khiếu Thiên Hồ cất tiếng nói.

- Trầm Linh, thiên phú mạnh nhất của Toan Nghê tộc tộc là gì?

Nhạc Thành cất tiếng nói, thiên phú mạnh nhất của Toan Nghê tộc là gì Nhạc Thành cũng không biết.

- Bẩm chủ nhân, là Long ngâm, có thể kinh sợ linh hồn, người đồng cấp không thể chống lại.

Tử Điện Mãng cất tiếng trả lời.

Nhạc Thành hơi gật nhẹ đầu, thiên phú của Tứ Đại Thú Tộc khác nhau, mỗi loại đều lợi hại vô cùng, xem ra mình sau này gặp cường giả Tứ Đại Thú Tộc phải chú ý nhiều hơn mới được.

- Xong rồi sao?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó thủ ấn của hắn ngưng kết, mi tâm của hắn tiến vào trong Hạo Thiên Tháp, một thân ảnh màu tím mặc cẩm bào xuất hiện, chính là đấu để hồn mạch của Yến Hiểu Kỳ.

- Hiểu Kỳ, xong rồi sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, cảm nhận thấy biến hóa của Yêu Huyền, Nhạc Thành biết rằng nàng đã đột phá tới mười thành đầu để hồn mạch.

- Ủ, được rồi.

Yến Hiểu Kỳ đáp nhẹ một tiếng, sau đó trong mắt nàng hiện ra một nụ cười, đột phá tới mười thành đầu để hồn mạch,

- Hiểu Kỳ, nàng đầu tiên trở về cùng với Trầm Linh, Hiểu Hiểu các nàng, sáng mai ta trở về.

Nhạc Thành đột nhiên biến đổi sắc mặt mà nói với Yến Hiểu Kỳ, khoe miệng của hắn lộ ra một nụ cười.

- Thế thì sao?

Yến Hiểu Kỳ nghi hoặc hỏi.

- Yêu Huyền tiến hóa, ta muốn giúp nàng hộ pháp, nàng nói với Trầm Linh các nàng một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Ủ, ta về trước.

Yến Hiểu Kỳ quay lại nói, nghe thấy Yêu Huyền muốn tiến hóa, nàng dĩ nhiên là không hỏi nhiều.

- Khiếu Thiên, Tử Long, Ma Ung, Yêu Cơ, Thông Thiên các người hộ pháp ai tiến vào thì trực tiếp giết không tha.

Nhạc Thành hơi trầm sắc mặt xuống mà nói với Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên Hổ đám người.

- Vâng chủ nhân.

Mười con ma thú đột nhiên phân tán.

Thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, một thân ảnh màu anh xuất hiện, chính là Yêu Huyền.

- Yên tâm, có ta không cần phải lo lắng.

Nhạc Thành không đợi Yêu Huyền trả lời mà nhẹ nhàng nói.

- Ủ.

Yêu Huyền nhẹ nhàng đáp, sau đó lập tức thả người về phía trước.

- Ngao.

Yêu Huyền mỉm cười gào thét, sau đó thân thể bát sí linh mãng xoay tròn ở trên không trung.

Mà lúc này, trên người của Yêu Huyền đã tràn ngập khí tức cường hãn, cả bầu trời trở nên quỷ dị bao la.

Mặt đất bắt đầu chấn động, không gian như muốn vỡ ra vậy, một mảng khe hở rạn nứt.

688. Chương 591: Yêu Huyền Tiến Hóa.

Đúng lúc này điện mang trong khe tràn ngập khiến cho người ta cũng cả thấy run rẩy, điện mang tràn ngập phòng khí tức kích xạ khắp nơi.

- Địa Kiếp, đến đây đi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó thủ ấn của hắn ngưng kết, Kim Tiên Khôi Lỗi ngay sau đó được hắn gọi ra.

- Đi.

Thủ ấn biến đổi, Nhạc Thành liền để Kim Tiên Khôi Lỗi tiến tới bản thể của Yêu Huyền, dung Kim Tiên Khôi Lỗi trợ giúp Yêu Huyền tiến hóa chính là việc làm tốt nhất.

Yêu Huyền tiến hóa một lần nữa, chính là mất đi tám cánh, trong bát sí linh mãng, mỗi lần tiến hóa sẽ tăng thêm hai cánh, cho đến khi tới tám cánh thì sẽ tiến hóa tới mức toàn bộ cánh mất hết, trở thành bản thể thần thú.

Năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi được Nhạc Thành không chế vây quanh Yêu Huyền, bốn Kim Tiên Khôi Lỗi bay ra bốn phía, một Kim Tiên Khôi Lỗi ở chính giữa, lập tức thanh mang trên năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi trở nên đại thịnh bao phủ bản thể khổng lồ của Yêu Huyền.

- Xoẹt xoẹt.

Một mảng điện mang lập lòe, bản thể của Yêu Huyền ở trên không trung nổi lên, chỉ có ở bên cạnh Nhạc Thành, Yêu Huyền mới cảm thấy yên tâm.

- Âm âm.

Một luồng địa lôi từ trong lòng đất điên dạt bổ xuống, điện lôi tạo ra điện mang run run, trực tiếp bổ xuống.

- Âm.

Sau đó là một tiếng vang thật lớn, điện trụ dưới sự công kích của năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi tạo thành một mạng lưới màu vàng, cường hãn điện mang tràn ngập.

Chỉ là dòng điện không tạo ra bất kỳ uy hiếp gì với Kim Tiên Khôi Lỗi, cường hãn dòng điện sau đó đã bị Kim Tiên Khôi Lỗi thôn phệ.

- Âm âm.

Một mảng điện trụ lập tức hung hăng công kích, mặt đất không ngừng lắc lư.

Dưới sự oanh kích của điện trụ, khí tức cũng đạt tới tình trạng khủng bố, cường giả ở trong thành Hạo Đặc cảm nhận thấy khí tức này cũng kinh ngạc không thôi.

Mà ở trong thung lũng chim bay cá nhảy đã chạy thực mạng. Bọn chúng đã cảm nhận được sự nguy hiểm.

Khí tức cường hãn này kinh động đến cả lão phụ áo lam của Tuyệt Tình cốc, thái thượng trưởng lão của Vạn Kim Môn và Cuồng Sư môn.

Chỉ có Hỏa Lão ở trong đình viện là không kinh ngạc, lão nhìn về phía phương hướng mà có khí tức cường hãn trong lòng lão tự nhiên biết Yêu Huyền tiến hóa.

Điện trụ không ngừng oanh kích, ở xung quanh đỉnh núi chịu sự ảnh hưởng có rất nhiều nơi bị san bằng thành bình địa.

Chỉ là dưới sự oanh kích đó, năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi cũng không ngừng biến hóa, khí tức trên người cũng từ từ gia tăng, năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi đã đến tầng Tiên khôi.

Nhìn thấy tràng diện cường hãn phía trước, Nhạc Thành cũng kinh ngạc, xem ra địa kiếp này rất cường hãn, hiện tại Yêu Huyền, mới chỉ mất đi sáu cánh mà thôi, uy lực đã cường hãn như vậy, sau khi mất đi tất cả thì không biết đã mạnh đến mức nào.

Thời gian từ từ trôi qua, điện mang không ngừng công kích điên dạt, một mảng điện trụ bổ xuống năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi. Sau đó cả vùng đất điện mang từ từ tiêu tán, mà ở trên không trung, sắc trời cũng từ từ sáng ngời.

- Ngao.

Yêu Huyền lúc này bỗng nhiên gào lên một tiếng, khí tức trên người không ngừng kéo lên, hai cánh cũng mọc lên tạo nên một điện mang lập lòe.

Cùng lúc đó, Yêu Huyền cũng từ từ thu hai cánh lại, khí tức trên người của nàng cũng càng ngày càng trở nên mạnh mẽ.

- Ngao.

Yêu Huyền lại hét lên một lần nữa, thân hình của nàng bốc lên trên không trung, xem ra khí tức đã đạt tới mức khủng bố.

- Rốt cuộc cũng đã tiến hóa.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, cảm nhận thấy khí tức trên người của Yêu Huyền hiện tại không hề dưới Hỏa Lão, Nhạc Thành đã biết Yêu Huyền mạnh hơn trước rất nhiều.

Một mảng khí tức cường hãn này khiến cho Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng và lão bà áo tím lão bà áo đỏ cũng cảm thấy run lên, khí tức này bọn họ không thể chống lại.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành thu lại, Địa Kiếp đã qua đi, Kim Tiên Khôi Lỗi đã tới trước người hắn, đánh giá Kim Tiên Khôi Lỗi sau khi tiếp nhận địa kiếp, Nhạc Thành nhận thấy nó hiện tại có thể chống lại cả thập tinh Đấu Tôn.

- Xoẹt xoẹt.

Yêu Huyền từ trên không trung thu hồi bản thể lại lập tức chuyển thành một bóng hình xinh đẹp tiến tới bên cạnh Nhạc Thành.

- Đi thôi, chúng ta trở về.

Yêu Huyền cất tiếng nói với Nhạc Thành, nhìn thấy Nhạc Thành mê đắm nhìn mình, nàng không khỏi hung hăng trợn mắt nhìn hắn.

Nhìn Yêu Huyền, Nhạc Thành mỉm cười, mười năm nay Yêu Huyền luôn đi theo bên cạnh hắn, quan hệ của hai người lúc này càng ngày càng trở nên vi diệu.

Thủ ấn trong tay ngưng kết, Nhạc Thành thu năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi vào trong trữ vật giới chỉ sau đó cùng với Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ đám người quay trở lại thành Hạo Đặc.

Thấy nhóm lão bà áo tím của Tuyệt Tình cốc Nhạc Thành cất tiếng bắt chuyện chỉ là hiện tại mấy người bọn họ nhìn thấy Yêu Huyền thì cố ý cách xa một chút, dù sao khí tức của Yêu Huyền cũng khiến cho bọn họ không yên tâm.

Yêu Huyền khẽ chau mày, sau đó nàng bắt đầu thu liễm khí tức.

Ở trong thung lũng sau khi trải qua địa kiếp, thung lũng này hiện tại cũng như muốn thay đổi hình dạng, một mảng khe hở lưu lại ở trong thung lũng, vài tòa núi lớn như muốn sụp đổ.

Mà đêm đến, Tư Mã Yên Nhiên tiến tới phòng của Nhạc Thành, hai người không thể thiếu một phen phúc vĩ phiên vân, liên tiếp mấy ngày như thế Nhạc Thành cảm thấy mình như ăn không tiêu.

Ở trong thành Mai Lĩnh vẫn không có bất kỳ phản ứng gì, Tứ Đại Thế lực ở thành Hạo Đặc bắt đầu thư giãn, mà lúc này bọn họ cũng bắt đầu dĩ vô cùng, không biết U Minh tông và Luyện Dược sư công hội có công kích thành Hạo Đặc hay không.

Nhạc Thành ngập ngừng suy đoán tình hình xảy ra ở trong U Minh tông và thành Hạo Đặc.

U Minh tông và Luyện Dược sư công hội không có triển khai hành động Nhạc Thành cũng suy đoán rằng U Minh tông và Luyện Dược sư công hội đã biết chuyện Hồng Ma và các cường giả Đấu Thánh bị giết chết.

- Xem ra, đêm nay phải tới thành Mai Lĩnh một chuyến.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Ngày hôm đó, Nhạc Thành ở cùng với chúng nữ một ngày, đề hôm sau, thân ảnh của Nhạc Thành biến mất trên không trung.

Ở trên thành Mai Lĩnh, tại một đại sảnh, có hơn mười người ở đây, chính là Thanh Ma, U Minh lão tổ, còn có Khương Luân Viễn, thất trưởng lão của Hắc Ám Thần Điện, tất cả đều có thực lực bất tinh Đấu Tôn.

- Tứ trưởng lão, tại sao Hồ Điệp cốc vẫn chưa có tin tức truyền tới, đã hai mươi ngày rồi.

689. Chương 592: Chuẩn Bị Nghênh Địch.

- Ta cũng cảm thấy rất kỳ quái, theo đạo lý mà nói hẳn đã có tin tức truyền tới.

Thanh Ma cất tiếng trả lời, vẻ mặt cũn hơi nghi hoặc.

- Không phải có chuyện gì đó xảy ra chứ?

Lão giả của Luyện Dược sư công hội bận tâm mà nói.

- Dĩ nhiên là không, có Hắc Âm Thần Điện và cường giả của U Minh tông Thanh Sơn Song Thánh ở bên trong Hồ Điệp cốc nhất định sẽ không xảy ra chuyện gì.

Chúng ta trì hoãn đã không ít thời gian, nhất định trong vòng một năm phải quét sạch Hồ Điệp cốc, Cuồng Sư môn, Tuyệt Tình cốc.

Thanh Ma cất tiếng nói.

- Nhưng hiện tại chúng ta vẫn chưa có tin tức từ Hồ Điệp cốc.

Một lão giả bên trong Luyện Dược sư công hội cất tiếng nói.

- Ở Hồ Điệp cốc chắc chắn là không xảy ra chuyện gì, chúng ta cần phải cố gắng, sáng ngày mai công kích, nhất định phải nắm được Hạo Đặc thành.

Thanh Ma cất tiếng nói.

- Vậy nghe lời tứ trưởng lão, sáng ngày mai chúng ta công kích.

U Minh lão tổ cất tiếng đáp.

- Tứ trưởng lão, vậy phiên ngày mai tứ trưởng lão ra tay một chút, trong tứ phái có người đạt tới cửu tinh Đấu Tôn và ma pháp sư cấp tám hậu kỳ, lúc đó chúng ta sẽ gặp chút phiền phức.

U Minh lão tổ lập tức nói với Thanh Ma.

- Những người kia giao cho ta là được rồi.

Thanh Ma cất tiếng nói, trong mắt hẳn hiện ra một vẻ khinh bỉ, mấy người cửu tinh Đấu Tôn và Ma pháp sư cấp tám hậu kỳ mà thôi, hẳn nhắc một ngón tay là có thể giết được.

Cùng lúc đó ở phía trên không trung một thân ảnh màu đen chớp động, sau đó lập tức biến mất.

- U Minh lão tổ, Thanh Ma hôm nay trước hết tha cho các người một mạng, sáng ngày mai sẽ tính sổ tất cả.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó thân ảnh của hắn biến mất.

Sáng sớm ngày hôm sau Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí thật dài, sau đó hắn mở hai mắt, trong đôi mắt bắn ra tinh quang lấp lánh.

- Cũng nên đến đây, U Minh lão tổ, ta vẫn nhớ rõ ngươi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trong mắt hẳn hàn khí tràn ngập.

- Linh Nhi, nói cho các phái chuẩn bị nghênh địch, Đại Song Tiểu Song, các người chuẩn bị không trên.

Nhạc Thành ra khỏi phòng lập tức tìm mọi người mà nói.

- Nhạc Thành hôm nay bọn họ sẽ công kích sao?

Trầm Linh cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Đúng thế, hôm nay bọn chúng sẽ công kích, mau đi nói với các phái chuẩn bị.

Nhạc Thành cất tiếng đáp.

- Cha, con cũng muốn đi.

Thanh Đồng tiến lên nói với Nhạc Thành.

- Được rồi, người theo ta.

Nhạc Thành khẽ cười, Thanh Đồng muốn đi, Nhạc Thành dĩ nhiên là không lo lắng.

- Chúng ta đi thôi, ta cũng muốn đi, ở đây không có chuyện buồn muốn chết.

Lê Tiêu Dao cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Được thôi, chúng ta đi, nhưng muội cần phải chú ý tới mình.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Khiếu Thiên, Tử long gặp đối thủ là giết không tha, đừng cho bọn hắc chạy thoát.

Nhạc Thành hướng về phía Khiếu Thiên Hổ, và Tử Điện Mãng mà cất tiếng nói.

- Vâng chủ nhân.

Mọi người đều cất tiếng đáp, trong lòng bọn họ cũng chờ mong nghênh địch.

- Xoẹt.

Ở giữa không trung, Khiếu Thiên Hổ khôi phục bản thể của mình, hai cánh cũng triển khai theo sau lưng của Nhạc Thành.

Nhạc Thành mỉm cười, đã rất lâu rồi hắc chưa ngồi trên tọa kỵ của mình

- Cha, con cũng muốn đi.

Thanh Đồng cất tiếng non nớt rồi thả người đến bên cạnh Nhạc Thành.

- Xoẹt.

Tứ Sí Ma Ứng mở rộng thân thể rồi nói với chúng nữ:

- Nữ chủ nhân, xin mời lên đây.

Chúng nữ cũng biết Ma Ứng và Khiếu Thiên là ma thú, lúc này thấy Tứ Sí Ma Ứng đã biến hóa khác với mấy ngày trước thì kinh ngạc không thôi.

Hỏa Lão nhìn thấy Tứ Sí Ma Ứng và Khiếu Thiên Hổ biến đổi thì cũng kinh ngạc, tuy rằng khác với Thần Phượng Hoàng tộc và Hổ Tộc nhưng khí tức thì giống nhau.

- Gào, hú.

Khiếu Thiên Hổ cất tiếng gào thét, sau đó thân hình đã biến mất ở trên không trung.

- Ngao.

Tứ Sí Ma Ứng ngao một tiếng sau đó thân hình chuyển động, bốn cánh đầy màu sắc nhấc lên trên không trung, theo sát Khiếu Thiên Hổ.

Yêu Huyền và Hỏa Lão mỉm cười, sau đó bọn họ cũng cùng với Thanh Bối Ma Ngưu, Yêu Cơ Đại Song, Tiểu Song theo sát phía sau.

Bây giờ Trầm Linh đã nói cho các môn phái, nhìn thấy ma thú cường hãn gào thét ở trên không trung, tất cả mọi người không ngừng ngăn ra.

- Đã lâu như vậy mà thành Mai Lĩnh vẫn chưa tấn công sao.

- Chẳng lẽ người hi vọng U Minh tông và Luyện Dược sư công hội đến công thành sao, hừ, đến lúc đó không biết phải chết bao nhiêu người nữa.

Ở trong Hạo Đặc thành, một đám đệ tử cất tiếng nghị luận, thành Mai Lĩnh đến nay vẫn chưa có phản ứng gì khiến cho bọn họ nghi hoặc không thôi.

- Mau nhìn xem, có người tới, hình như là ma thú tọa kỵ.

- Hình như là phó cốc chủ của Hồ Điện cốc, là hôn phu của Lạc Nhan Tiểu thư.

- Là hôn phu của Lê Tiêu Dao tiểu thư tới, thật là kỳ quái.

- Là phúc cốt chủ tới.

Nhìn thấy một thanh âm xé gió tới, các nữ đệ tử của Hồ Điệp cốc cất tiếng nghị luận.

Ở giữa không trung, nam tử áo đen cười hồ hồ mà tới, khí thế ngất trời.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Đứng trước tường thành, Nhạc Thành nhìn hải vực bao la phía trước, thành Mai Lĩnh đám người U Minh tông và Luyện Dược sư công hội hiện tại vẫn chưa tấn công.

- Nhạc Thành, người xác định rằng hôm nay bọn họ sẽ công thành chứ?

Lê Giang Nam cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Không sai, hôm nay bọn họ sẽ công thành.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời.

- Chúng ta sắp xếp người nghênh địch thôi, ngăn ở hải vực phía trước, không thể để U Minh tông và Luyện Dược sư công hội tiến vào trong Hạo Đặc thành.

Nam Cung Hiên trầm giọng mà nói.

- Không sai, chuẩn bị nghênh địch, để người của um và Luyện Dược sư công hội ngăn ở phía trước.

Đỗ Kiều Kiều cất tiếng nói.

- Mọi người yên tâm, ta có biện pháp, U Minh tông và Luyện Dược sư công hội, Hắc Ám Thần Điện đều có cường giả Đấu Thánh.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Cái gì, Đấu Thánh.

Mọi người đều lộ sắc mặt khó nhìn, cường giả Đấu Thánh, đúng là khó chống cự được.

Thái thượng trưởng lão của các phái đều hai mắt nhìn nhau, bọn họ rất rõ ràng, cho dù bọn họ liên thủ cũng không thể ngăn cản được cường giả Đấu Thánh, cho dù mấy cửu tinh Đấu Tôn và ma pháp sư cấp tám hậu kỳ cũng không ngăn được.

- Chư vị trưởng lão, hết thảy giao cho ta là được.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- tất cả nghe kỹ cho ta, Đấu Tôn cùng với Ma pháp sư cấp tám hậu kỳ xin mời tiến đến sau ta, tất cả nghe ta sắp xếp.

Nhạc Thành cất tiếng nói với đệ tử bốn phái.

- Xoẹt xoẹt xẹt.

Đột nhiên trên tường thành có mấy đạo thân ảnh nhảy ra sau lưng của Nhạc Thành, chính là những trưởng lão có tu vi Đấu Tôn.

Nhạc Thành nhìn đám người này, tổng cộng có bảy mươi người tất cả, trong đó có những trưởng lão của Hồ Điệp cốc, Vạn Kim Môn, Cuồng Sư môn mà Nhạc Thành biết.

Vừa nghe thấy U Minh tông và Luyện Dược sư công hội sẽ công kích thành, tất cả mọi người đều lộ vẻ lo lắng, đặc biệt là khi biết có cường giả Đấu Thánh.

Tuy nhiên Nhạc Thành cũng không lo lắng, chỉ là một Thanh Ma mà thôi, lần trước Vũ Văn Nam để hấn chạy mất, không ngờ lần này hấn lại xuất hiện ở đây.

- Đến đây đi.

Nhạc Thành nhìn về phía xa xa mà nói, khoe miệng nở ra một nụ cười quỷ dị.

- Đến đây đi, mau đến đây.

Một lát sau nhìn thấy phương gia nghìn dặm chằng chịt thân ảnh, Nhạc Thành cất tiếng nói.

Trên tường thành, chúng đệ tử cũng khần trương, nhóm đệ tử Đấu Tôn cũng sắc mặt trầm xuống, chờ đợi Nhạc Thành phân phó.

- Các huynh đệ, mọi người xông lên đi, nhất định phải giết Cuồng Sư môn, Vạn Kim Môn, nữ nhân của Hồ Điệp cốc, Tuyệt Tình cốc sẽ là của chúng ta

- Ta nhìn thấy ở trong Hồ Điệp cốc và Tuyệt Tình cốc có rất nhiều người rất đẹp, mọi người mau tiến lên.

-oo0oo-

690. Chương 593:

Từng thanh âm lơ lửng song truyền tới, U Minh tông, Luyện Dược sư công hội những cường giả Đấu Tôn, còn có Đấu Hoàng Đấu Vương đều điên đại lao đến Hạo Đặc thành.

- Đại Song, Tiểu Song chuẩn bị bố trận.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trên khuôn mặt của hắn nở ra một nụ cười.

- Nhạc Thành, chúng ta chuẩn bị nghênh địch sao?

Nhìn mắng khí tức bốc lên, Lê Giang Nam không khỏi lo lắng mà nói.

- Chờ một chút là được rồi, vẫn còn sớm.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

U Minh tông và Luyện Dược sư công hội mấy vạn người liên tiếp gào thét, nhân số đã trở nên đông nghịt.

- Đại Song, Tiểu Song bố trận.

Ở trên lưng Khiếu Thiên Hồ, Nhạc Thành mỉm cười la lớn, trong mắt hắn hiện ra hàn ý.

- Vâng chủ nhân.

Đại Song Tiểu Song hai người yêu kiều đáp, sau đó hai bóng hình xinh đẹp biến mất ngay tại chỗ.

- Thiên Phần Tiên Trận lên.

Đại Song và Tiểu Song cuối cùng cũng đánh ra một thủ ấn, trên người cả hai bốc lên một mảng sáng xanh, một sát khí cường hãn xuất hiện mà bao bọc.

- Xoẹt.

Không gian trong phạm vi năm trăm dặm trở nên mờ mờ ảo ảo.

Ở bên trong Thiên Phần Tiên trận, từng luồng gió lạnh truyền tới, huyết hải cuộn cuộn, gió lạnh thổi qua.

Một mảng cửu u địa hỏa xuất hiện, hỏa diễm xuất hiện như muốn đốt cháy toàn bộ hài cốt.

- A.

Từng thanh âm thâm vang rền, trong biển máu khổng lồ, những người của U Minh tông và Luyện Dược sư công hội bị xé rách bất ngờ, máu tươi chảy ra.

- Xoẹt.

Vô số quỷ đầu khủng bố cắn nuốt, huyết hồng tràn ngập.

Đại Song và Tiểu Song khai triển trận pháp, một mảng sát khí bao bọc quanh người hai nàng, sau đó dưới luồng sát khí này, hai nàng như muốn hưởng thụ. Sát khí này đối với việc tu luyện của hai nàng có sự trợ giúp rất lớn.

Được bao bọc bởi sát khí, Đại Song và Tiểu Song càng trở nên quý dị, giống như đến từ cõi u linh vậy khiến cho người ta cảm thấy run rẩy.

Sau lưng hai người, chúng nữ nhìn thấy sự quý dị của Đại Song và Tiểu Song thì thấy kinh ngạc và sợ hãi không thôi.

Hỏa Lão, Yêu Huyền cùng với những ma thú nhìn thấy Đại Song và Tiểu Song khởi động Thiên Phần Tiên trận thì cảm nhận thấy uy lực của hai người lớn hơn rất nhiều, sát khí khiến cho cả hai cũng không cảm thấy thoải mái.

Mà lúc này ở trong tường thành, mười vạn đệ tử của bốn phái như tiến vào mộng cảnh vậy, khí tức khủng bố khiến cho bọn họ không nhận được mà run rẩy.

- Thương môn mở, Hư môn khai.

Đại Song biến đổi thủ ấn không ngừng, Thiên Phần Tiên trận không ngừng biến hóa, chỉ thấy trong phạm vi năm trăm dặm, Thiên Phần Tiên Trận đã tạo ra một không gian vô cùng lớn.

- Xoẹt

Một mảng khí tức cường hãn gào thét, những cường giả Đấu Hoàng Đấu Vương bị hóa thành từng mảng bạch cốt, huyết nhục như muốn bay đi.

- Hu.

Dưới mảng huyết sắc này, vô số quỷ đầu bắn ra, bao bọc đám người bọn họ.

Người của U Minh tông ở trong Thiên Phần Tiên trận và Luyện Dược sư công hội chạy trốn tứ tán, nguyên một đám đã bị hù cho nhũn chân ra.

Dưới sự biến hóa của Thiên Phần Tiên trận, vô số quỷ đầu tấn công, ngọn lửa này không phải có màu đỏ mà có màu xanh, giống như là đến từ địa ngục vậy.

- A.

Từng thanh âm thê thảm vang rền bị chôn vùi ở trong biển lửa.

- Âm âm.

Khí tức vô cùng khủng bố, U Minh tông và Luyện Dược sư công hội tất cả bọn họ miễn cưỡng chống lại.

Lại từng thanh âm thê thảm truyền ra, thanh âm tựa hồ như đến từ Cửu U địa ngục vậy khiến cho mọi người kinh hãi không thôi.

U Minh tông, Luyện Dược sư công hội bị giết chết ở trong biển lửa, biển lửa giống như là gặp phải thuốc kích thích vậy càng ngày càng hung mãnh, mọi người bắt đầu chạy tứ tán, mấy vạn người không ngừng liều mạng chống lại.

- Tuy nhiên trong vô tận địa ngục này, bọn họ không thể thoát ra nổi.

Nhạc Thành tiến tới phía trước Đại Song và Tiểu Song, Thiên Phần tiên trận dùng bát phương và bát môn làm cơ sở, do Đại Song và Tiểu Song hai người luyện chế, hai người bọn họ khống chế trận pháp cộng thêm bọn họ chính là xà nữ song sinh, tâm linh giống nhau, khống chế Thiên Phần Tiên trận này rất tốt.

Mà lúc này sắc mặt của Nhạc Thành đã biến đổi, sắc mặt của hai nữ nhân trở nên trắng bệch, sáu vạn người bị vây khốn ở trong Thiên Phần tiên trận lúc này tiêu hao không ít thực lực.

Thủ ấn của Nhạc Thành không ngừng biến hóa, thanh mang của hắn tràn ngập, một thân ảnh màu xanh quý dị xuất hiện ở sau lưng chúng nữ, sau đó một pháp lực truyền ra.

Thân ảnh màu xanh dĩ nhiên là phân thân của Nhạc Thành, có Nhạc Thành tương trợ, toàn thân của hai nữ nhân sáng lên, uy lực của Thiên Phần Tiên trận thật là cường hãn.

Biến hóa trước mắt khiến cho mọi người đều cảm thán, không biết đây là thủ đoạn gì mà lại quỷ dị như vậy.

Ở bên trong Hồ Điệp cốc, lão bà áo lam và một đám trưởng lão đã biết được thủ đoạn này, tuy nhiên khi thấy hai nữ tỳ của Nhạc Thành cũng sử dụng được thì bọn họ càng cảm thấy kinh ngạc.

- Đáng chết, đây rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

Ở trong thành Mai Lĩnh, hơn một trăm đạo thân ảnh lao ra, trước hết là U Minh lão tổ và lão nhân của Luyện Dược sư công hội.

-oo0oo-

691. Chương 594: Thanh Đồng Ra Tay.

- Đến đây.

Nhạc Thành lạnh lùng cười sau đó nói với chúng nhân phía sau:

- Tất cả mọi người có thực lực Đấu Tôn đi theo sau ta, chú ý không chế trận pháp.

Vừa nói xong Nhạc Thành cùng với Khiếu Thiên Hồ đã lọt vào trong Thiên Phần Tiên trận.

- Gào, hú.

Khiếu Thiên Hồ gầm nhẹ một tiếng sau đó theo chủ nhân tiến vào bên trong.

- Xoẹt.

Tứ Sí Ma Ứng cũng mỉm cười sau đó theo sau lưng Khiếu Thiên Hồ mà tiến vào bên trong Thiên Phần Tiên trận.

Nhạc Thành ở bên trong Thiên Phần Tiên Trận qua lại như con thoi, dưới sự dẫn đường của Nhạc Thành, Thiên Phần Tiên Trận không thể phát sinh bất kỳ công kích nào với hắn.

Tứ pháp hiện tại cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, bọn họ nhìn thấy tràng diện đẫm máu phía trước thì cảm thấy như là ảo cảnh vậy.

Không người nào dám rời khỏi, sát khí tràn ngập khiến cho đôi mắt của bọn họ cũng muốn đỏ lên.

Nhạc Thành đối với Thiên Phần Tiên trận thì thuộc như lòng bàn tay cho nên qua lại dễ dàng.

- Mọi người mau liên thủ phá nơi quỷ dị này cho ta.

U Minh lão tổ, Thanh Ma và hơn một trăm ba mươi Đấu Tôn đứng ở bên ngoài nhìn thấy sự quỷ dị của Thiên Phần Tiên trận thì sắc mặt của bọn họ khó nhìn không thôi.

U Minh lão tổ và một trăm ba mươi Đấu Tôn đều mặc hắc y, trên người tràn ngập khí tức quỷ dị, tu vi đều trên ngũ tinh Đấu Tôn.

- u Minh lão tổ, người nên lo cho người trước đi.

Một thanh âm trầm thấp quỷ dị vang lên.

- Gào, hú.

Sau một thanh âm trầm thấp này, một con hổ thân ảnh áo đen và một tiểu đồng xuất hiện.

- Xoẹt.

Sau đó một con phượng hoàng lớn cũn xuất hiện, trên nó là mười nữ tử tuyệt sắc.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Một luồng thanh âm xé gió truyền đến, bảy tám chục đạo thân ảnh truyền ra, chính là Hỏa Lão, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử, lão bà áo tím Lê Giang Nam...

U Minh lão tổ nhìn thấy đám người Nhạc Thành xuất hiện thì sắc mặt không ngừng biến hóa, khuôn mặt của U Minh lão tổ trở nên nổi giận không thôi.

Thanh Ma nhìn thấy Nhạc Thành thì sắc mặt càng trở nên khó xem, hắn đã trực tiếp nhìn thấy Nhạc Thành giết Hoàng Ma, thực lực củ hắn so với Hoàng Ma còn yếu hơn một bậc.

Thanh Ma nhìn thấy Nhạc Thành cười một con cự hổ kim sắc thì thần sắc biến đổi, bên cạnh còn có một con phượng hoàng bốn cánh và một con hổ.

Khương Luân Viễn ở sau lưng U Minh lão tổ hiện tại cũng nhận ra Nhạc Thành, lần trước hắn từ trong Tuyệt Tình cốc đã nhận thấy Nhạc Thành trực tiếp giết Khương Vũ cháu của hắn, ngoài ra còn giết cả Khương Sơn, mối thù giết con này, hắn dĩ nhiên là không bỏ qua.

U Minh tông và Luyện Dược sư công hội mấy người cũng nhận ra Nhạc Thành, chỉ là bọn họ nhìn thấy ngoài thanh niên áo đen này còn có một con phượng hoàng chở mấy nữ tử tuyệt sắc thì kỳ quái.

- Nhạc Thành, tên tiểu tử nhà ngươi còn dám trở về sao, hôm nay ta nhất định sẽ khiến ngươi hài cốt không còn, báo thù thay cho con và cháu của ta.

Khương Luân Viễn nhìn thấy Nhạc Thành thì gầm lên.

Nhìn thấy sắc mặt của Khương Luân Viễn, Thanh Ma biến đổi.

Thần sắc của U Minh lão tổ cũng trầm xuống, vốn hắn muốn gọi Khương Luân Viễn lại tuy nhiên hiện tại U Minh lão tổ cũng không biết thực lực của Nhạc Thành, huống chi bên cạnh Nhạc Thành cũng chỉ có một tiểu đồng mà thôi, làm xấu mặt Nhạc Thành một chút cũng tốt.

Bất kể Khương Luân Viễn và U Minh lão tổ nếu như biết Nhạc Thành ngay cả thái thượng trưởng lão của Hắc Ám Thần Điện cũng giết chết thì chắc hẳn đã không dám động thủ.

Khương Luân Viễn đánh về phía Nhạc Thành, một mảng chưởng ấn màu xanh bao trùm lấy hắn.

Mảng chưởng ấn này khiến cho không gian cũng chuyển động và gọn song, cường hãn khí tức trở nên tràn ngập, thực lực của lực tinh Đấu Tôn đúng là không hề yếu.

Nhìn thấy luồng công kích về phía chủ nhân, Yêu Cơ, Thông Thiên Thử, đám người bọn họ cũng không hề lo lắng.

- Dám đối mặt với cha ta, các ngươi muốn chết.

Thanh Đồng hét lên một tiếng, biến thành một luồng thanh sắc quang mang mà nghênh hướng về phía Khương Luân Viễn, thanh sắc quang mang giống như là một đạo cầu vòng vậy.

Trầm Linh, Tư Mã Yên Nhiên, Tô Hân Nhi còn có Khiếu Thiên Hồ, Yêu Cơ tất cả đều lo lắng cho Thanh Đồng.

Lão bà áo tím của tứ phái cũng kinh ngạc không thôi.

Chỉ có Yêu Huyền, Hỏa Lão, Yến Hiểu Kỳ và Tôn Thi Thi thì không hề lo lắng vì bọn họ đã nhìn thấy thực lực của Thanh Đồng.

- Hiểu Kỳ tỷ, mau cứu Thanh Đồng.

Tô Hân Nhi kéo tay Yến Hiểu Kỳ mà lo lắng nói.

- Yên tâm đi Hân Nhi, Thanh Đồng không có chuyện gì đâu.

Yến Hiểu Kỳ mỉm cười nói.

U Minh lão tổ và Thanh Ma thấy một tiểu đồng đánh về phía Khương Luân Viễn thì nghi hoặc, tuy nhiên sau đó bọn họ phải chuyển từ nghi hoặc sang kinh ngạc.

Ở giữa không trung, chưởng ấn của Thanh Đồng không ngừng biến hóa, Khương Luân Viễn cứ như vậy biến mất trong lớp sương mù.

- Ngao.

Cùng lúc đó bản thể của Thanh Đồng giống như là một dòng điện, thanh mang tràn ngập bao bọc cả Khương Luân Viễn.

- Đáng chết, chú ý.

U Minh lão tổ biến đổi sắc mặt, cả người đánh về phía Thanh Đồng, một thanh sắc quang mang bao trùm lấy cơ thể của Thanh Đồng.

- Lão già kia, người mau rút về cho ta.

Thân hình của Tử long bắn ra, ngay lập tức hóa thành một bản thể rất lớn gào thét oanh kích U Minh lão tổ.

Bỗng nhiên một tiếng ngâm vang lên, một thân ảnh bắn về phía U Minh lão tổ.

- Cái này hẳn là thiên phú long ngâm của Toan Nghê tộc.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, cảm nhận thấy tiếng ngâm cường hãn của Tử Điện Mãng hẳn cảm thấy Tử Điện Mãng xem ra rất mạnh mẽ.

Đối với chuyện U Minh lão tổ công kích Thanh Đồng, Nhạc Thành cũng không hề lo lắng, U Minh lão tổ lần trước ra tay Nhạc Thành đã nhìn thấy thực lực của lão là bất tỉnh Đấu Tôn, hiện tại cho dù tới cửu tinh Đấu Tôn thì cũng không thể đối phó được với Thanh Đồng.

- Âm.

Một tiếng vang lên, sau đó U Minh lão tổ đã bị Tử Điện Mãng ngăn lại.

Lập tức một mảng long ngâm bao phủ, thanh âm tiến vào trong óc của U Minh lão tổ.

-oo0oo-

692. Chương 595: Lão Già Đây, Người Nhất Định Phải Chết.

- Xoẹt.

Sắc mặt của U Minh lão tổ biến đổi, một mảng đấu khí bao trùm quanh thân, đồng thời thân hình nhanh chóng lui lại.

Với sự bố trí của vòng tròn đấu khí này, thân hình của U Minh lão tổ nhanh chóng lùi ra ngoài cả nghìn thước.

Sắc mặt của U Minh lão tổ trở nên tái nhợt, càng lúc càng hiện ra vẻ hoảng sợ, không ngờ đám ma thú này lại có khả năng công kích mạnh mẽ đến thế.

Nhìn thấy U Minh lão tổ toàn thân trở ra, Nhạc Thành cũng không thấy gì kỳ quái, U Minh lão tổ chỉ là thất tinh Đấu Tôn mà thôi, thiên phú Long Ngâm của Tử Điện Mãng có thể giết chết cả cửu tinh Đấu Tôn.

Nhìn thấy thiên phú long ngâm của Tử Điện Mãng, Thanh Ma càng thêm nghi hoặc, thân hình và bản thể của Tử Điện Mãng là độc nhất vô nhị, tiếng ngâm của nó chính là thiên phú Long Ngâm của Toan Nghê tộc, Thanh Ma căn bản không hiểu chuyện gì xảy ra, tại sao viên cổ Hồ Tộc, Thần Phượng Hoàng tộc, Toan Nghê tộc lại ở cùng một chỗ với Nhạc Thành.

- Hu.

Một thanh âm gào thét vang lên ở trên không trung, U Minh lão tổ bị Tử Điện Mãng đẩy lui về phía sau, Thanh Đồng mở miệng ra, thanh mang bao bọc lấy Khương Luân Viễn, Khương Luân Viễn không có sức phản kháng nào mà bị Tử Điện Mãng hút vào trong miệng.

- Xoẹt.

Tử Điện Mãng mỉm cười lui lại phái sau, nhanh chóng khôi phục lại nhân hình mà đứng ở giữa không trung.

Nhìn thấy Thanh Đồng đơn giản nuốt Khương Luân Viễn vào trong bụng, tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, ngay cả Tô Hân Nhi, Trầm Linh chúng nữ cũng kinh ngạc hai mặt nhìn nhau.

Trong tứ phái các cường giả Đấu Tôn cũng trở nên kinh ngạc vô cùng, người trong tứ phái lúc này mới biết rõ những người bên cạnh Nhạc Thành thực lực cũng rất mạnh, ngũ đại thế lực cũng khó mà chống lại được.

- Lão gia này, vừa rồi ngươi ra tay với ta, dám đánh lén ta, ngươi cũng phải chết.

Thanh âm non nớt của Thanh Đồng và lên hướng về phía U Minh lão tổ phía xa xa.

Nhìn thấy vẻ mặt nổi giận của Thanh Đồng, tuy vừa rồi Thanh Đồng ra tay với Khương Luân Viễn nhưng U Minh lão tổ vẫn không thể tùy tiện ra tay.

- Lão gia này, ngươi không để ý tới ta, ta phải ăn thịt ngươi, mặc dù ngươi không có gì ngon.

Thanh Đồng nhìn Thanh Ma và U Minh lão tổ mà cất tiếng nói.

- Cha, con muốn ăn hân, cha bắt nó cho con, con muốn bắt hân thì khá khó khăn.

Thanh Đồng chỉ vào Thanh Ma mà nói với Nhạc Thành, không hề để ý tới ánh mắt kinh ngạc của mọi người.

- Được, chút nữa cha sẽ giúp con bắt lấy hân.

Nhạc Thành mỉm cười, Thanh Ma chính là nhất tinh Đấu Thánh, chính là liều thuốc bổ rất tốt cho Thanh Đồng.

việc hai cha con muốn bắt Đấu Thánh làm thức ăn điều này khiến cho Thanh Ma trở nên run rẩy.

- Nhạc Thành, chỉ sợ ngươi không có bốn sự này.

Thanh Ma cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Thanh Ma, ngươi cứ thử xem rồi sẽ biết, không ngờ Hắc Ám Thần Điện, U Minh tông, Luyện Dược sư công hội lại hợp lại đối phó với ta, vậy thì ta cũng không khách khí.

Nhạc Thành thu hồi vẻ tươi cười, sau đó một mảng hàn ý của hân quét qua phía Thanh Ma.

- Khẩu khí thật lớn, hôm nay ta muốn xem ngươi rốt cuộc có bao nhiêu bốn sự.

Thanh ma lạnh lùng nói.

- Lão gia này, ta phải ăn thịt ngươi trước, ai bảo ngươi vừa đánh lén ta, khiến ta rất nổi giận.

Thân ảnh nhỏ nhắn xinh xinh của Thanh Đồng biến thành một đạo ánh sáng bắn về phía U Minh lão tổ, trong tay một mảng lực lượng gào thét bắn tới.

Lực lượng này từ trong người của Thanh Đồng phát ra khiến tất cả kinh ngạc, mọi người đều không ngờ Thanh Đồng bé nhỏ thế lại có lực lượng hùng hân như vậy.

- Kim Tiên Khôi Lỗi.

Ngay lập tức Nhạc Thành ngưng kết một thủ ấn, năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi đã xuất hiện, năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi mang theo một khí tức cường hân tràn ngập ở trên không trung.

Cảm nhận thấy khí tức của Kim Tiên Khôi Lỗi, tất cả mọi người đều biết rằng thực lực của năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi này rất bất phàm.

- Tất cả mọi người nghe kỹ cho ta, dốc toàn lực giết chết người của U Minh tông và Luyện Dược sư công hội, một tên cũng không cho chạy thoát.

- Hiểu Kỳ, Yên Nhiên...các nàng cẩn thận một chút.

Nhạc Thành quay đầu nhìn về phía Yên Hiểu Kỳ và đám người Trầm Linh chúng nữ cất tiếng nói.

Để đề phòng vạn nhất, Nhạc Thành cũng để năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi vây quanh chúng nữ, miễn cho sau này phát sinh tình huống bất ngờ thì hẳn sẽ hối hận không thôi.

Sắc mặt của U Minh lão tổ hiện tại trầm xuống, hiện tại Thanh Đồng công kích một mảng khí tức cường hãn trong tay lão liên chuyển động, không gian xung quanh mấy nghìn thước cũng bị bao bọc bởi một mảng đầu khí, cường giả Đấu Tôn cũng bị ép về phía sau.

- Xoẹt.

Một mảng ánh sáng từ trong tay của U Minh nghiêng hướng về phía Thanh Đồng, lực lượng cường hãn khiến cho cả không gian cũng trở nên chấn động.

-Thanh ma, lần này ta xem ngươi còn có thể chạy đi đâu.

Đúng lúc này Nhạc Thành bắn về phía Thanh Ma.

- Gào hú.

- Ngao.

- Ục.

Từng tiếng gầm gừ vang lên, ở giữa không trung, Khiếu Thiên Hồ khôi phục lại thân hình xoay tròn ở trên không trung, Tứ Sí Ma Ứng theo sát phía sau, ngay lập tức Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma Ứng, Khiếu Thiên Hồ đều gầm thét.

Ngay sau đó Yêu Cơ hóa thành bản thể, chín cái đuôi lớn bắt đầu trải rộng.

Thanh Bối Ma Ngưu cũng đã biến thành một màu vàng kim óng ánh, trên người tràn ngập hỏa mang.

- Thông Thiên Thử, bốn con Địa Ma Lang cũng hóa thành bản thể, hai cánh mở rộng, khí tức của bọn họ cũng trở nên tràn ngập.

Mười con ma thú xoay quanh, thân thể khổng lồ khiến cho không ít cường giả Đấu Tôn cũng cảm thấy run rẩy.

Yêu Cơ, Tử Long Khiếu Thiên nhóm người sau khi khôi phục toàn bộ bản thể xuất ra khí tức của Tứ Đại Thú Tộc vô cùng cường hãn, mười con ma thú, khí tức mạnh mẽ khiến cho bốn phái không ai dám chống lại.

Nhìn thấy đám ma thú ở trên không trung, thanh mang tràn ngập lúc này Thanh Ma cũng chỉ có thể cấp tốc lui lại.

Nhạc Thành ngưng trụ Tru Ma chưởng, khí tức cường hãn không biết tăng gấp bao nhiêu lần.

Chưởng ấn hạ xuống, thân hình của Thanh Ma hóa thành một mảng hắc mang mà lui lại, đồng thời một quả cầu màu đen cũng nghiêng hướng về phía Nhạc Thành.

Trước đây Nhạc Thành đã từng giết Hoàng Ma, hiện tại Thanh Ma cũng chỉ có thể run sợ.

- Âm âm.

Một chuỗi thanh âm nổ mạnh vang lên, Tru Ma chưởng của Nhạc Thành đã công kích luồng quang cầu màu đen kia, hai luồng lực lượng cường hãn xé rách không gian, ào ào hướng về phía Thanh Ma.

Bị hắc mang bao trùm, thân hình của Thanh Ma cũng trở nên rung động lui về vài trăm thước phía xa xa.

- Lão gia này, ngươi đánh không lại ta, ngươi quá yếu.

Thanh âm của Thanh Đồng vang lên, đúng lúc này một mảng thanh mang trên người của Thanh Đồng tràn ngập.

- Âm âm.

Hiện tại mọi người đã giao thủ ở trong một hải vực vô tận, đầu khí quang mang của U Minh lão tổ trở nên tràn ngập, khí tức cường hãn bao trùm như biển gầm.

Cùng lúc đó khuôn mặt của U Minh lão tổ trở nên càng khó nhìn, lực công kích của Thanh Đồng cho thấy nó còn mạnh hơn lão rất nhiều.

693. Chương 596: Diên Đại Kịch Chiến.

U Minh lão tổ nhìn thấy Nhạc Thành và Thanh Ma giao thủ thì sắc mặt mới chính thức trở nên khó coi, bởi vì hắn hiện tại đã biết thực lực của Nhạc Thành đã vượt xa so với trước kia.

- U Minh chưởng.

U Minh lão tổ quát nhẹ một tiếng, sau đó quay mặt tấn công một đòn về phía Thanh Đồng, hiện tại lão chỉ có thể dốc toàn lực đối phó, một mảng chưởng ấn ngưng tụ, khí tức trên thân hình đã tràn ngập.

Sử dụng U Minh chưởng khiến cho U Minh lão tổ đã tạm thời đạt tới mức thập tinh Đấu Tôn, đấu kỹ này chính là Thiên Cấp đấu kỹ, vô cùng cường hãn.

Chưởng ấn của U Minh chưởng tràn ngập trên không trung, nghiền hướng về phía cột sáng của Thanh Đồng.

- Âm.

Một tiếng vang lớn, thanh mang của Thanh Đồng chịu sự oanh kích của U Minh lão tổ, thanh sắc quang mang biến mất, chưởng ấn của U Minh lão tổ cũng tạo ra một lỗ thật lớn.

Thân hình của U Minh lão tổ vì vậy mà biến mất ngay tại chỗ, tốc độ vô cùng nhanh, từ trên không trung hóa thành một đạo tàn ảnh.

- Lão gia này, người còn không nhanh đến cho ta.

Thanh âm non nớt của Thanh Đồng lại vang lên một lần nữa, sau đó thân ảnh quỷ dị biến mất ngay tại chỗ rồi xuất hiện sau lưng của U Minh lão tổ.

Một luồng thanh mang từ trong miệng của Thanh Đồng phun ra, thanh mang hóa thành một đạo khí tức bạo xoáy.

Sắc mặt của U Minh lão tổ càng trở nên kinh khủng, tiểu đồng này đúng là khó chọc tới, mình hiện tại đã đột phá tới mức thập tinh Đấu Tôn mà vẫn không phải là đối thủ của nó.

Thân hình của hắn lại nhanh chóng lui lại, toàn thân bao phủ một vòng tròn phòng ngự, cố gắng thoát khỏi sự thôn phệ.

Chỉ là U Minh lão tổ lui lại thì thanh mang của Thanh Đồng vẫn lấn át, cuồng bạo khí tức hung hăng chống lại.

- Xoẹt.

Một mảng thanh mang tràn ngập, vòng tròn phòng ngự của U Minh lão tổ tan thành từng mảnh nhỏ.

Hiện tại ở trên không trung đã trở thành một chiến trường, từng luồng lực lượng khổng lồ va chạm vào nhau, ngẫu nhiên tại thành từng quang mang chói mắt.

Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Tứ Sí Ma Ứng mười con ma thú nhanh chóng nhào vào bên trong.

Mười con ma thú diên đại công kích, đặc biệt là Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên Hổ, Tứ Sí Ma Ứng và Yêu Cơ, mỗi con diên đại tấn công khiến cho nhóm Đấu Tôn đau khổ liên tục.

Thân hình của Tứ Sí Ma Ứng bao phủ một ngọn lửa rất lớn khiến cho hai tứ tinh Đấu Tôn cũng bị nhốt vào trong đó.

Chúng nữ nguyên một đám cũng can đảm đánh vào trong chiến trường, đặc biệt là Yến Hiểu Kỳ với thực lực của nàng có thể giết được cả một nhất tinh Đấu Thánh.

Trầm Linh, Tô Hân Nhi, Hàn Nguyệt nhóm người cũng chiêm thượng phong, chúng nữ hiện tại trên cơ bản cũng đã quá lực tinh Đầu Tôn.

Chỉ có Lê Tiêu Dao, Chu Hàm hai người có thực lực yếu nhất nhưng Nhạc Thành đã khống chế hai Kim Tiên Khôi Lỗi bảo vệ hai nàng.

Tư Mã Yên Nhiên, Âu Dương Phiên Tình, Đỗ Mật Nhi cả ba đều là bát phẩm Luyện Dược sư, Tư Mã Yên Nhiên sử dụng Phần Tâm Thiên Hỏa, Đỗ Mật Nhi sử dụng Sát Yêu Diễm còn Âu Dương Phiên Tình sử dụng Âm Ma U Viêm.

Ở bên trong năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi, hai cỗ đã che chở Chu Hàm và Lê Tiêu Dao, ba cỗ cũng tấn công cường giả Đầu Tôn của Hắc Ám Thần Điện.

Cường giả Đầu Tôn trong tứ phái hiện tại cũng đánh về phía nhóm cường giả Đầu Tôn của Hắc Ám Thần Điện, lão bà áo tím, La Phương, lão bà áo hồng của Tuyệt Tình cốc, còn có Đỗ Kiều Kiều, hán tử cửu tinh Đầu Tôn của Vạn Kim Môn, lão nhân của Cuồng Sư môn đều điên đại công kích.

Yêu Huyền cùng với Hỏa Lão hiện tại dò xét một chút, bọn họ tựa hồ như không tìm thấy đối thủ cùng thực lực ngay lập tức Yêu Huyền thả người đánh về phía một lão nhân của Luyện Dược sư công hội, không gian xung quanh ngay lập tức bị bao bọc bởi một luồng sáng màu xanh.

- Xoẹt.

Đúng lúc này, lão nhân của Luyện Dược sư công hội vẫn chưa biết chuyện gì xảy ra thì mảng sáng màu xanh đã áp chế toàn bộ thân hình của hắn.

Một mảng đan hỏa tràn ngập, lão nhân này chính là bát phẩm cao cấp Luyện Dược sư công hội, thực lực so với cửu tinh Đầu Tôn cũng chênh lệch không nhiều, đan hỏa tuy lợi hại nhưng vẫn không thể so sánh với Yêu Huyền.

- Xoẹt xoẹt.

Trong màn sáng xanh, một mảng sáng cường hãn bắn về phía đan hỏa của lão nhân, thực lực mạnh như vậy, đừng nói là lão già này, cho dù là cường giả thập tinh Đầu Tôn cũng không thể chống lại được Yêu Huyền.

Yêu Huyền ngay lập tức ngưng tụ một nhuyễn tiên, trên nhuyễn tiên có một luồng khí tức vô cùng yêu dị, ngay lập tức nhuyễn tiên lắc ra giống như là một thanh trường thương bắn về phía lão nhân kia.

- Xoẹt.

Ngay sau đó nhuyễn tiên liền quay về, trên lồng ngực của lão nhân kia liền hiện ra một lỗ đen, trong mắt của lão hiện ra một vẻ sợ hãi, bất đắc dĩ rơi xuống không gian hải vực.

- Bạch Ma, chúng ta tới xem thế nào.

Hỏa Lão mỉm cười sau đó lập tức bay tới trước người của Hắc Ám Thần Điện.

- Người là Hỏa Vô Thiên?

Bạch Ma nhìn Hỏa Lão, nhìn thấy khí tức tràn ngập của Hỏa Lão, hắn liền cảm thấy kinh khủng, khí tức này cho thấy đối phương nhất định là cường giả Đầu Thánh, mình không thể nào chống lại được.

- Không sai, người cũng biết ta sao?

Hỏa Lão cười cười sau đó quay mặt nhìn về phía Bạch Ma.

- Xoẹt xoẹt.

Một mảng hắc mang tràn ngập, bạch ma sau khi nhìn thấy Hỏa Lão thì không đáp lời, vượt không gian mà lui lại. Bạch Ma không phải là kẻ ngốc, nếu như đánh lại thì nhất định là chịu chết.

- Người chạy không thoát đâu.

Hỏa Lão mỉm cười sau đó quay người lại, khí tức bắt đầu tràn ngập.

- Không gian Hỏa Diễm.

Hỏa Lão la lớn, không gian xung quanh ngay lập tức trở thành biển lửa, ngọn lửa bắt đầu trở nên ngập trời. Ngọn lửa này vô cùng khủng bố, so với dị hỏa của Tư Mã Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình còn mạnh hơn nhiều, ngọn lửa này xem ra chỉ có lửa của Thần Phượng Hoàng tộc mới có thể so sánh.

Tốc độ của Bạch Ma vô cùng nhanh tuy nhiên vẫn không thoát khỏi không gian hỏa diễm của Hỏa Lão, không gian hỏa diễm vượt không gian bao bọc, hắc mang khiến cho ngọn lửa khó mà giãy dụa được.

694. Chương 597: Lão Già Này, Ta Muốn Ăn Người.

- A,

Sau mấy lần thử dốc, Bạch Ma dưới không gian hỏa diễm của Hỏa Lão đã hết phẩm một tiếng rồi biến mất ở bên trong không gian Hỏa Diễm, thực lực của hai người thực sự chênh lệch quá lớn.

- Âm ỉm.

Sau đó là từng tiếng nổ mạnh, ở giữa không trung, một đám ngũ tinh Đấu Tôn bị Kim Tiên Khôi Lỗi đập vào ngực, thậm chí thân thể của bị phân ra.

Mà lúc này đám ngũ tinh Đấu Tôn cũng biến sắc, Kim Tiên Khôi Lỗi đập vào người chúng, trực tiếp xuyên qua ngực.

- A.

Kim Tiên Khôi Lỗi rút ra một cánh tay, trong đó kèm theo rất nhiều nội tạng, đám ngũ tinh Đấu Tôn kêu thảm một tiếng sau đó rơi từ trên không trung xuống.

- Lão già này, ta muốn ăn người.

Thanh âm non nớt của Thanh Đồng cất lên, ngữ khí ngây thơ khiến người ta phải cười khở.

Ở giữa không trung, dưới luồng thanh mang bạo phát của Thanh Đồng, một lực lượng cường hãn phá tan vòng tròn đấu khí của U Minh lão tổ. Sau đó cái miệng của Thanh Đồng há lên, luồng thanh mang đó bao bọc U Minh lão tổ chui vào trong miệng của Thanh Đồng.

- Ừc.

Thanh Đồng nuốt chửng một tiếng, sau đó khôi phục vẻ đáng yêu mà mỉm cười.

U Minh lão tổ không ngờ rằng mình lại bị một tiểu đồng nuốt vào, kết cục thật thê thảm.

Với nhân số vượt trội, Tứ đại thể lực ngay lập tức đã rơi vào thế hạ phong, cộng thêm nhóm người Nhạc Thành, nhân số tăng lên rất nhiều.

Những người bên cạnh Nhạc Thành thực lực tuyệt đối trên đám người của Hồ Diệp cốc và Cuồng Sư môn, Hỏa Lão và Yêu Huyền đều là cường giả cấp Đấu Thánh, Yến Hiểu Kỳ, Thanh Đồng, Tứ Sí Ma Ứng, Khiếu Thiên Hổ cũng cường hãn vô cùng.

Những cường giả điên đại công kích khiến cho U Minh tông và Luyện Dược sư công hội cũng phải rơi vào thế hạ phong, U Minh tông cùng với Luyện Dược sư công hội và Hắc Ám Thần Điện những người có tu vi Đấu Tôn vốn không có bao nhiêu, nhìn thấy Yêu Huyền, Thanh Đồng Hỏa Lão căn quét đã vô cùng sợ hãi.

Những tứ tinh ngũ tinh Đấu Tôn kia, Thanh Đồng chỉ tiến tới, khê há mồm là có thể nuốt vào trong bụng.

Tất cả mọi người của U Minh tông, rồi Luyện Dược sư công hội đều bắt đầu chạy tứ tán. U Minh lão tổ và lão nhân của Luyện Dược sư công hội sau khi bị giết chết, không ai còn dám lưu lại. Tất cả đều muốn chạy trốn.

Có người đầu tiên chạy trốn dĩ nhiên là có người thứ hai thứ ba, tan đàn xẻ nghé, đặc biệt là người của U Minh tông, không ai còn ham muốn tái chiến.

Chỉ là muốn chạy trốn thì không phải là điều dễ dàng, Tứ Sí Ma Ứng, Yêu Cơ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử bọn họ dung tốc độ cực nhanh mà cản lại.

Hắc Ám Thần Điện có Thanh Ma ở lại cho nên bọn họ còn có thể bắt đắc dĩ chống lại.

- Âm.

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, sau đó thân hình của Nhạc Thành hơi rung động, Thanh Ma một lần nữa đã bị đẩy lui văng đi hơn trăm thước.

Thanh Ma chăm chú nhìn Nhạc Thành, sắc mặt của hắn trở nên khó nhìn, đánh giá trên chiến trường một phen, thần sắc của Thanh ma bắt đầu bất định.

- Xoẹt xoẹt.

Đúng lúc này, Thanh ma hóa thành một mảng hắc mang nồng đậm bay lên trên không trung.

- Lưu lại đi, người không xong đâu.

Nhạc Thành mỉm cười, tựa hồ như đã sớm đoán trước rằng Thanh Ma sẽ chạy trốn vậy.

- Kim Long, Phong Lôi Sí.

Nhạc Thành mỉm cười, tam sắc quang mang tràn ngập, sau đó một mảng lôi khí hóa thành hai cánh, thân ảnh như chớp động mà biến mất.

- Đứng lại cho ta.

Thân ảnh của Nhạc Thành lại hiện ra, sau đó một mảng khí cuồng bạo phóng ra.

Hắc mang tiêu tán, sắc mặt của Thanh Ma sau đó trở nên khó coi, hắn chăm chú nhìn Nhạc Thành, nhìn thấy thân thể Kim Long và Phong Lôi Sí của Nhạc Thành, trong mắt Thanh Ma liền hiện lên một vẻ sợ hãi.

- Nhạc Thành, người đừng khinh người quá đáng, muốn giữ lại ta sao, người cho rằng dễ dàng như vậy sao?

Thanh Ma lạnh lùng gào rít với Nhạc Thành, trong khẩu khí không có vẻ gì lo lắng.

- Xoẹt xoẹt xoẹt

Một vật màu đen xuất hiện ở bên trong giới chỉ của Thanh Ma, ba nhân hình khô lồi tràn ngập khí tức xuất hiện, bản thể cũng không hề thua kém so với Kim Tiên Khô Lồi.

- Cái này chính là Âm Thánh khô lồi.

Nhạc Thành đánh giá ba bộ nhân hình khô lồi, ba bộ nhân hình khô lồi này ở Thúy Phong Cổ Nham, Vũ Văn Nam và Nhạc Dao đã đề cập với Nhạc Thành.

- Âm Thánh Khô lồi này xem ra là thứ tốt, không biết có thể luyện hóa hay không?

Khóe miệng của Nhạc Thành hiện ra một nụ cười, khô lồi bình thường của Hắc Ám Thần Điện Nhạc Thành không để vào mắt nhưng Âm Thánh khô lồi này của Hắc Ám Thần Điện có thực lực ngang bằng với cường giả Đấu Thánh, nếu như phá hủy thì thật đáng tiếc.

- Nhạc Thành, thế nào, có thể đổi phỏ không?

Ở giữa không trung Yêu Huyền, Hỏa Lão hai người nhìn thấy Nhạc Thành thì tiến tới bên cạnh.

- Không có việc gì, chỉ là vấn đề nhỏ mà thôi.

Nhạc Thành mỉm cười nói, chỉ là ba bộ Kim Tiên Khô Lồi mà thôi, không dễ để đánh ngã hắn.

- Hỏa Lão, Yêu Huyền phiền mọi người ngăn ba bộ Âm Thánh Khô lồi trước giúp ta một hồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, ba bộ Âm Thánh Khô lồi nếu như hai người Yêu Huyền và Hỏa Lão ngăn cản thì hơi chút khó khăn, thực lực của Hỏa Lão cũng chỉ có thể ngăn cản một bộ mà thôi, Yêu Huyền tựa hồ như mạnh hơn Hỏa Lão một bậc nhưng chống lại ba bộ Âm Thánh Khô lồi thì cũng không được bao lâu.

- Không có vấn đề gì.

Hỏa Lão cùng với Yêu Huyền không hề do dự ngay lập tức đánh về phía ba bộ Âm Thánh Khôi lồ.

- Đáng chết.

Thanh Ma thầm mắng một tiếng sau đó định dung ba bộ Âm Thánh Khôi lồ chống lại một đòn của Nhạc Thành, nếu như có thể giết được Nhạc Thành vậy thì cũng đáng giá.

Nhưng mà Thanh Ma cũng không ngờ rằng ba bộ Âm Thánh Khôi lồ này đã dẫn tới Hỏa Vô Thiên và Yêu Huyền, sau đó hắc mang vung lên, ba bộ Âm Thánh Khôi lồ đã bắn về phía hai người bọn họ.

Ba bộ Âm Thánh khôi lồ tạo ra một luồng sáng màu đen quỷ dị hung hăng công kích.

- Âm Ảnh Kiếm.

Thủ ấn của Nhạc Thành nhấc lên, ba luồng sáng màu vàng nhanh chóng bắn về phía Thanh Ma, ba luồng kiếm màu vàng chớp động, giống như là xuyên thấu qua không gian vậy.

Một mảng hắc mang từ trong người của Thanh Ma bắt đầu tuôn ra, hắc mang bao bọc mấy nghìn thước.

- Chút tài mọn, phá cho ta.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, sau đó kim mang của hắn phóng ra, một luồng khí cuồng bạo xuất hiện.

-oo0oo-

695. Chương 598: Giết Thanh Ma.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba luồng ánh sáng màu vàng hung hăng đánh vào tấm chắn màu đen, thuần bài chia năm xẻ bảy tạo thành một mảng hắc mang.

Ba luồng sáng quay tròn không hề giảm bớt tốc độ, chỉ là sau đó kiếm mang lập tức mờ đi, như muốn bắn về phía tấm chắn màu đen của Thanh ma.

- Chết đi, quên nói cho người biết, Hồng Ma và U Minh Thánh đã bị ta giết ở Hồ Điệp cốc rồi, người vừa vặn có thể đi tìm bọn họ.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, trong mắt hiện ra một hàn ý.

Sắc mặt của Thanh Ma trở nên tái nhợt, bây giờ hắn mới chính thức biết rõ thực lực của Nhạc Thành, nếu như biết sớm thì Thanh Ma ngay từ đầu đã chạy trốn chứ không dây dưa cho tới bây giờ.

Thanh Ma bắt đầu dĩ ngưng tụ một chuồng ẩn chụp về phía Nhạc Thành, muốn đánh lui Nhạc Thành mà thừa cơ chạy trốn.

Tuy nhiên đối với sự công kích của Thanh Ma, Nhạc Thành không thèm để ý tới, khóe miệng của hắn nở ra một nụ cười lạnh.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba luồng kiếm quang trực tiếp xuyên qua người của Thanh Ma, Thanh Ma tưởng rằng nhân cơ hội Nhạc Thành tránh khỏi chuồng ẩn của hắn mà trốn thoát, ai ngờ Nhạc Thành không thèm để ý tới.

- Âm.

Đúng lúc này chuồng ẩn của Thanh Ma đã rơi xuống người của Nhạc Thành, tuy nhiên dưới sự trợ giúp của long lân, Nhạc Thành không bị bất kỳ tổn thương nào.

Thân thể Kim Long chính là thiên phú mà Hắc Âm Thần Điện kiêng kỵ nhất, sau đó là Thiên Nhân Nhiếp Hồn của Vũ Văn gia, đáng tiếc Thanh Ma đã quên mất Nhạc Thành có tới mười thành Kim Long thân thể.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba thanh Âm Ảnh Kiếm xuyên qua người của Thanh Ma, sắc mặt của Thanh Ma trở nên kinh khủng, đến lúc này hắn mới biết rằng mình không thể thoát nổi.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, thanh mang bắt đầu bao trùm Thanh Ma.

- Thanh Đồng, cho con.

Nhạc Thành mỉm cười, thủ ấn nhắc lên, Thanh Ma được hất ném về phía Thanh Đồng.

- Đa tạ cha.

Thanh Đồng cất tiếng nói, sau đó nó biến thành một luồng thanh mang, thân ảnh lóe lên đã xuất hiện trước người của Thanh Ma, cái miệng nhỏ nhắn của nó hiện ra vẻ mỉm cười, một hấp lực mạnh mẽ truyền tới, Thanh Ma đã bị Thanh Đồng nuốt vào trong bụng.

Nhạc Thành giết Thanh Ma khiến cho mọi người phải ngây dại, cường giả Đấu Thánh đã bị Nhạc Thành giết chết trong nháy mắt.

Mười ngày trước Nhạc Thành tới thành Hạo Đặc nói rằng mình đã giết được bốn cường giả Đấu Thánh mọi người vẫn không tin, tuy nhiên bây giờ khi nhìn thấy tận mắt tất cả đã biết rằng Nhạc Thành không hề nói khoác lác.

Thực lực này thật là cao, Nhạc Thành đột phá thật là nhanh khiến cho bất kỳ ai cũng không tin nổi, Lê Giang Nam, Nam Cung Hiên đám người bọn họ biết rõ, năm năm trước Nhạc Thành mới chỉ có thể giết được nhất tinh nhị tinh Đấu Tôn mà thôi, không ngờ hiện tại lại đạt đến trình độ cao như vậy.

Yêu Huyền cùng với Hỏa Lão hai người đối phó với ba bộ Âm Thánh Khôi Lỗi, Hỏa Lão đối phó một con chỉ có thể miễn cưỡng, Yêu Huyền đối phó với hai con thì rất khó khăn, trong thoáng chốc đã rơi vào thế hạ phong.

Trong tay của Yêu Huyền xuất hiện một nhuyễn tiên yêu dị đập vào một con Âm Thánh Khôi Lỗi, một con Âm Thánh Khôi Lỗi khác cũng oanh kích xuống, cường hãn quyền mang màu đen xuyên thấu khiến cho không gian như muốn sụp đổ.

Yêu Huyền cảm nhận được lực công kích cường hãn thì sắc mặt biến đổi, ngay lập tức muốn đánh trả trong nháy mắt.

- Cái này giao cho ta, mọi người đừng làm bị thương mấy con Âm Thánh Khôi Lỗi này, ta còn muốn dung nó.

Thanh âm của Nhạc Thành vang lên bên tai của Yêu Huyền, sau đó hắn nhẹ nhàng đánh ra một chưởng công kích một con Âm Thánh Khôi Lỗi.

Có Nhạc Thành ở sau, Yêu Huyền cuối cùng cũng yên tâm, nhuyễn tiên một lần nữa đánh về phía một con Âm Thánh Khôi Lỗi. Nghe thấy Nhạc Thành nói, Yêu Huyền cảnh giác không làm bị thương nó.

Chưởng ấn của Nhạc Thành oanh kích một Âm Thánh Khôi Lỗi, một thanh âm ba động truyền tới, Âm Thánh Khôi Lỗi bị Nhạc Thành đẩy lui tới mấy chục thước, sau đó thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, một thanh mang bắn ra, thanh mang từ trong tay của Nhạc Thành không ngừng biến hóa.

- Xoẹt.

Âm Thánh Khôi Lỗi một lần nữa bị hất mang của Nhạc Thành bao vây, độ phòng ngự của Âm Thánh Khôi Lỗi tuyệt đối mạnh hơn so với Kim Tiên Khôi Lỗi.

Thân hình của Nhạc Thành khẽ lui lại, sau đó biến mất ngay tại chỗ. Âm Thánh Khôi Lỗi bỏ về phía không trung, Nhạc Thành tiến tới bên cạnh, thanh mang trực tiếp đánh vào mi tâm của nó.

Trên đầu của Âm Thánh Khôi Lỗi, một linh hồn lực đã bị Nhạc Thành bao bọc, linh hồn này không yếu, so với Nhân Hình khôi lỗi thì còn mạnh hơn mấy lần.

Thần thức của Nhạc Thành bao bọc, một mảng linh hồn lực kia trong thoáng chốc đã bị Nhạc Thành khống chế, sau khi khống chế được Âm Thánh Khôi Lỗi, Nhạc Thành bắt đầu dùng thần thức mà luyện hóa nó.

Một lát sau, hắc mang trong tay của Nhạc Thành tràn ngập, tâm niệm của hắn chuyển động, ngay lập tức Âm Thánh Khôi Lỗi đánh về phía những cường giả Đấu Tôn của Hắc Âm Thần Điện, U Minh tông, Luyện Dược sư công hội.

- Xoẹt xoẹt.

Kiều ảnh của Yêu Huyền nhoáng một cái đã chuyển động, trường tiên tràn ngập, quân quanh Âm Thánh Khôi Lỗi, phóng nó ra bên ngoài vài trăm thước.

Một đạo ảo ảnh hiện lên, Nhạc Thành sau đó đã đến trước người của Âm Thánh Khôi Lỗi, thanh mang của hắn tràn ngập, Âm Thánh Khôi Lỗi đang công kích Nhạc Thành bỗng nhiên đứng khựng tại chỗ.

Nhạc Thành bắt đầu khống chế linh hồn của Âm Thánh Khôi Lỗi.

Hắn không hề lo lắng, Âm Thánh Khôi Lỗi này mặc dù rất mạnh nhưng mà chỉ có thể chống lại nhất tinh Đấu Thánh mà thôi, đối với hắn không thể bằng được, tuy rằng trước mắt đối với hắn có giá trị nhưng tương lai không có giá trị lớn, sau này khi Kim Tiên Khôi Lỗi đột phá thì Âm Thánh Khôi Lỗi không thể so sánh với Kim Tiên Khôi Lỗi.

Khống chết được hai Âm Thánh Khôi Lỗi xong tâm niệm của Nhạc Thành lại chuyển động, đem cái Âm Thánh Khôi Lỗi thứ hai này tấn công về phía đối phương.

- Hỏa Lão, ta tới đây.

Thân ảnh của Nhạc Thành chuyển động lại tiến tới gần cản trước một Âm Thánh Khôi Lỗi, Hỏa Lão đã đột phá tới nhất tinh Đấu Thánh không lâu, đối phó với một cái Âm Thánh Khôi Lỗi cũng chỉ có thể cố hết sức, Âm Thánh Khôi Lỗi này thật sự là bất phàm.

Bây giờ cục diện chiến trường đã phân thắng bại, Thanh Ma cuối cùng đã chết, cường giả Đấu Tôn của Hắc Âm Thần Điện cũng dần dần rơi rụng.

Với nhân số vượt trội, tứ phái cùng với Nhạc Thành đã chiếm thượng phong, hiện tại Hắc Âm Thần Điện, U Minh tông, Luyện Dược sư công hội chỉ còn lại khoảng năm mươi người.

Năm mươi người cũng chỉ có thực lực tứ tinh tam tinh Đấu Tôn, ngũ tinh Đấu Tôn rất ít, lục tinh Đấu Tôn hầu như không còn nữa.

—oo0oo—

696. Chương 599:tiểu Ác Ma.

U Minh tông cùng với Luyện Dược sư công hội cũng không phải là Tứ Đại Nhân Tộc ha là Tứ Đại Thú Tộc có thể tùy tiện xuất ra cửu tinh bát tinh Đấu Tôn.

Một lát sau Nhạc Thành đã khống chế được cái Âm Thánh Khôi Lỗi thứ ba, tâm niệm của hắn chuyển động, Âm Thánh Khôi Lỗi đã gia nhập chiến trường chống lại những người của Hắc Âm Thần Điện và U Minh tông, Luyện Dược sư công hội.

Nhạc Thành đánh giá toàn trường, Âm Thánh Khôi Lỗi đúng là ông cụ tàn sát tốt nhất, những cường giả Đấu Tôn kêu lên những tiếng thảm thiết liên tục.

Thực lực tăng thêm, cộng thêm đám người Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng còn có Kim Tiên Khôi Lỗi, Yêu Huyền, Hỏa Lão nhóm người của Tứ đại thế lực, đối thủ không thể nào địch nổi.

Ở giữa không trung, ma pháp lực, đan hỏa đấu khí tràn ngập.

Mà ở trong chiến trường, cái miệng nhỏ nhắn xinh xinh của Thanh Đồng như cá gặp nước, trôi qua như thoi vạy, chỉ cần có thì thể rơi xuống là nó không khách khí nuốt vào.

Từng thanh âm thảm thiết và kêu rên vav lên, tuy nhiên bọn họ đều bị giết không hề lưu tình.

Một lát sau, chiến trận đã về cuối, Hắc Ám Thần Điện, Luyện Dược sư công hội, và U Minh tông chỉ còn lại không đến mười người, hơn một trăm ba mươi cường giả Đấu Tôn ngoại trừ những người may mắn thoát khỏi thì một trăm hai mươi người đã bị giết, trong tứ phái cũng có hai mươi vị cường giả Đấu Tôn bị giết, đây là điều không thể nào tránh khỏi, tuy nhiên tổng cục diện đã là toàn thắng.

- Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ nhóm thú không có tổn hao gì, thực lực của bọn họ dĩ nhiên là không gây nên vấn đề gì.

- Xoẹt.

Hỏa Lão cùng với Yêu Huyền quay lại bên cạnh Nhạc Thành, những người còn lại không cần bọn họ xuất thủ, ngay lập tức đám người Yến Hiểu Kỳ, Trầm Linh, Tư Mã Yên Nhiên... chúng nữ cũng quay lại, bọn họ đều không gặp vấn đề gì.

Sau khi cường giả Đấu Tôn cuối cùng của Hắc Ám Thần Điện bị Kim Tiên Khôi Lỗi giết chế, thủ ấn của Nhạc Thành chuyển động, Kim Tiên Khôi Lỗi và Âm Thánh Khôi Lỗi đều được hấn thu vào trong trữ vật giới chỉ của mình, đồng thời cũng thu hồi Kim Long thân thể và Phong Lôi Sí lại.

- Gào hú.

- Gao.

Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên Thử, Tứ Sí Ma Ứng đều quay lại bên cạnh Nhạc Thành.

- Cha.

Thanh mang của Thanh Đồng đã trở nên nồng đậm, bộ dáng đáng yêu khôn tả tiến tới cạnh Nhạc Thành.

- Cho cha.

Thanh Đồng móc ra gần trăm cái trữ vật giới chỉ đưa cho Nhạc Thành, đây chính là những trữ vật giới chỉ có được sau khi hấn nuốt chửng những cường giả Đấu Tôn kia.

Nhạc Thành kinh ngạc nhìn Thanh Đồng mà không khỏi lắc đầu cười khổ, tiểu ác ma này giống như là ăn cướp vậy, có lợi ích không hề bỏ qua.

Hiện tại, Khiếu Thiên Hổ, Tử Long, Thông Thiên mọi người nhìn Thanh Đồng thì không khỏi bật cười, nghĩ thầm trong lòng tiểu gia hỏa này gọi chủ nhân là cha cũng là có nguyên nhân.

Mà hiện tại Lê Giang Nam, Nam Cung Hiên lão bà áo tím cũng đã tiến tới cạnh Nhạc Thành, hiện tại bọn họ đều đưa mắt nhìn nhau, thực lực của Nhạc Thành khiến cho bọn họ thật nể phục.

Nhìn chiến trường bữa bọn, Nhạc Thành trong lòng nghĩ thầm, Hắc Ám Thần Điện liên thủ với U Minh tông, Luyện Dược sư công hội đối phó với tứ đại thế lực mục đích cuối cùng là gì, trong lòng hấn nổi lên nghi ngờ, có lẽ trong tứ đại thế lực có vật khiến cho bọn chúng động tâm.

- u u.

Mọi người sau khi giết hết được cường giả của Hắc Ám Thần Điện, U Minh tông, Luyện Dược sư công hội thì lúc này vài trăm dặm bỗng nhiên biến thành địa ngục, sắc trời trở nên lờ mờ, không gian bị bao phủ.

- Đi thôi, mọi người đi theo ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người sau đó hấn cùng với Khiếu Thiên Hổ, Tứ Sí Ma Ứng tiến nhập vào Thiên Phần Tiên Trận.

Mọi người tiến vào nơi quỷ dị này thì thấy sát khí của Thiên Phần Tiên trận đã đạt đến trình độ khủng bố, sát khí cường hãn khiến cho ngay cả Hỏa Lão và Yêu Huyền cũng cảm thấy khó chịu.

Xuyên qua Thiên Phần Tiên trận, mọi người đã ở sau lưng của Nhạc Thành, mà lúc này Nhạc Thành đánh giá Thiên Phần Tiên Trận lúc này sắc mặt của Đại Song và Tiểu Song cũng trở nên tái nhợt, tựa hồ như là hưởng thụ sát khí và máu tanh này vậy.

Có phân thân giúp đỡ hai nữ tử này, hai người bọn họ vẫn có thể miễn cưỡng chèo chống, phân thân dù sao năng lực cũng có hạn.

Thủ ấn của Đại Song và Tiểu Song không ngừng biến hóa, Thiên Phần Tiên trận tràn ngập hắc mang, ở phía trước người của U Minh tông, Luyện Được sư công hội bắt đầu máu tươi bay tứ tán.

Ở khu vực này gió lạnh thổi liên tục, một mảng bạch cốt tràn ngập.

Trong Cửu U địa hỏa này, từng hỏa nhân trực tiếp cắn nuốt người ở bên trong.

Trong biển máu, vô số quỷ đầu cắn nuốt nhân hình, khắp nơi thi cốt hoành hành, vô cùng thê thảm.

Nhìn thấy cảnh tượng thê thảm trước mắt tất cả mọi người đều hít một hơi lạnh, cảnh tượng thê thảm như vậy đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy, mà ở phía trên tường thành một số đệ tử cũng chịu ảnh hưởng của sát khí mà trực tiếp ngất đi.

- Trong sát khí giết chóc đầm máu này, sát khí và máu tanh này đối với Đại Song và Tiểu Song vô cùng có ích.

Nhạc Thành nhìn Thiên Phần Tiên Trận mà lẩm bẩm nói.

Với vô tận giết chóc này, không trung bao phủ một mảng giết chóc quỷ dị, trong khí tức tràn ngập mùi huyết tinh.

Mọi người đưa mắt nhìn, tất cả trong vòng mấy trăm dặm này hiện tại như là địa ngục vậy, một khí tức mờ mịt bao phủ cả Hỏa Lão và Yêu Huyền, còn có cường giả tứ phái cũng khó nhìn thấu, một mùi vị huyết tinh và khí tức quỷ dị khiến cho người ta run rẩy.

Vốn có sáu vạn người bị nhốt ở bên trong Thiên Phần tiên trận mà hiện tại đã hơn hai vạn bị giết chết.

Trong phạm vi mấy trăm dặm cũng tràn ngập khí tức cường hãn, trong khí tức có sự âm trầm khủng khiếp và đầm máu, nơi này hiện tại giống như là Cửu U địa ngục vậy vô cùng khủng bố.

Ở bên trong Thiên Phần Tiên trận mọi người đang liều mạng giãy dụa, tuy nhiên cố gắng thế nào cũng là phí công vô phương thoát ra được.

Hai canh giờ sau, Thiên Phần tiên trận cuối cùng cũng trở nên yên tĩnh lại, tất cả mọi người lắng xuống, trong sát khí tràn ngập tất cả các cường giả Đấu Tôn đều thở ra một hơi.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành thu lại, một mảng thanh mang quay trở lại thân thể của hắn, Nhạc Thành lúc này không kìm được mà khẽ run rẩy, trên người hắn cố gắng thu liễm không ít sát khí, sát khí này rất không phù hợp với hắn, hắn lập tức chạy Vô Thượng Chân Hỏa, đốt cháy hết đám sát khí này đi.

- Thu.

Đại Song và Tiểu Song cũng thu thủ ấn lại, ngay lập tức trong mắt của bọn họ là một mảng khí tức tràn ngập, quang mang sau đó đột ngột lóe lên, cả hai biến mất ở trên không trung.

Chỉ là ngay sau đó ở trước mặt bọn họ là những hài cốt máu chảy thành sông, tràn ngập mùi huyết tinh.

Máu tươi chảy về phía hải vực cách đó mấy trăm dặm, ở phía đó, biển cũng bị nhuộm thành màu đỏ.

697. Chương 600: Luyện Được Sư Công Hội.

Nhìn thấy tất cả chuyện này tất cả mọi người đều run lên, tất cả quá sức khủng bố.

Mà chúng nữ lúc này cùng với Khiếu Thiên Tử long Thông Thiên đều vô cùng khiếp sợ, thực lực của Đại Song, Tiểu Song hai người thật là quá khủng bố.

Đại Song cùng với Tiểu Song hai người lập tức thả người tới chỗ đầy máu phía trước, thủ ấn của bọn họ không ngừng bay múa, từng đường quang mang thu về trong trữ vật giới chỉ của bọn họ.

Hai nữ thu hồi Thiên Phần Tiên trận lại thì quay lại bên cạnh Nhạc Thành, hiện tại sắc mặt của bọn họ trắng nhợt, toàn thân bao bọc sát khí, trên mặt tràn ngập huyết tinh.

- Chúng ta trở về thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với hai nữ tử này, ngay sau đó Nhạc Thành cùng với Lê Giang Nam, Nam Cung Hiên, Đỗ Kiều Kiều đám người bọn họ nói một tiếng rồi cùng với chúng nữ mà đám thú tiến vào trong thành Hạo Đặc.

Nhìn thấy đám người Nhạc Thành đi rồi tứ phía ngắm cảnh đầm máu trước mặt thất lâu sau đó mới phục hồi thật tình thần, lực lượng giết chết sáu vạn người này, thủ đoạn thật là ghê rợn.

Quay lại trong thành Hạo Đặc Nhạc Thành lúc này trước tiên cho nhị nữ bế quan tu luyện, cả hai tràn ngập sát khí lúc này nếu như luyện hóa được thì sẽ rất tốt.

Còn những người bị thương tổn do đại chiến cũng đều bế quan.

Ba ngày sau, Nhạc Thành từ trong đan điền thở ra một ngụm trọc khí, sau đó hắt mở hai mắt ra, trong đó hiện ra một quang mang quỷ dị.

- Chuyện của U Minh tông và Luyện Dược sư công hội đã qua một thời gian, còn mười tháng nữa là đến Cực Viêm đại.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói rồi nghĩ bước đi tiếp theo.

Thu dọn một phen Nhạc Thành liền ra khỏi gian phòng mà bắt đầu điều tức sau đó Nhạc Thành bắt đầu khôi phục lại trong cơ thể của hắn tràn ngập pháp lực tu vi cũng bắt đầu tiến bộ.

- Nhạc Thành, huynh qua đây một chuyến, muội có chuyện muốn nói với huynh.

Vừa ra khỏi phòng Nhạc Thành đã nhìn thấy Trầm Linh, sau đó Nhạc Thành cùng với Trầm Linh đi tới đại sảnh.

Nhạc Thành đi vào đại sảnh thì tất cả mọi người đều đón chào, cả cả mấy vị thái thượng trưởng lão của các môn phái.

Tất cả mọi người đều nhìn thực lực của Nhạc Thành, hiện tại chúng nhân đã vô cùng tôn trọng hắn.

Nhìn thấy bộ dạng của mọi người Nhạc Thành cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ, sau đó hắn ngồi xuống.

Kết iếp Nhạc Thành lập tức biết được truyền phát sinh trong ba ngày hôm nay, trong ba ngày này tứ đại môn phái đã thừa thế mà thu hồi lại thành Mai Lĩnh, ở trong thành Mai Lĩnh, U Minh tông cùng với Luyện Dược sư công hội đã sớm đào tẩu hết đi.

- Nhạc Thành hiện tại U Minh tông và Luyện Dược sư công hội đã bị chúng ta đánh cho trọng thương, kế tiếp chúng ta nên làm gì?

Lê Giang Nam cất tiếng hỏi.

- Nếu như có thể thì đem U Minh tông và Luyện Dược sư công hội nhổ cỏ tận gốc.

Nhạc Thành do dự một chút rồi nói.

- Nhưng mà chuyện này cả Hắc Ám Thần Điện cũng nhúng tay vào, không biết Hắc Ám Thần Điện có tiếp tục ra tay hay không, nếu như Hắc Ám Thần Điện tiếp tục ra tay thì chúng ta sẽ rất khó mà chống lại.

Lão bà áo đỏ của Tuyệt Tình cốc cất tiếng nói.

- Không sai, chúng ta cũng là lo lắng cho Hắc Ám Thần Điện.

Nam Cung Hiên cất tiếng nói.

- Yên tâm đi hiện tại Hắc Ám Thần Điện đang trong giai đoạn chuẩn bị thời gian, cường giả Đấu Thánh chắc chắn là không thêm quan tâm.

Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành cũng nghĩ tới vấn đề này, chỉ là trong thời gian gần đây, Hắc Ám Thần Điện mất đi ba vị cường giả Đấu Thánh, còn có ba bộ Ám Thánh Khôi Lỗi nữa, Nhạc Thành cũng không tin rằng Hắc Ám Thần Điện không đau lòng.

Cho nên Nhạc Thành nghĩ rằng trong thời gian ngắn Hắc Ám Thần Điện sẽ không có động tác, khoảng mười tháng sau bọn họ sẽ tới Cực viêm địa.

- Nếu như Hắc Ám Thần Điện không nhúng tay vào thì chúng ta có thể quét sạch U Minh tông và Luyện Dược sư công hội, chỉ là lại có một chuyện phiền toái.

Lê Giang Nam cất tiếng nói.

- Nhạc phụ, còn có chuyện gì phiền toái?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Luyện Dược sư công hội có hơi phiền phức, U Minh tông thì chỉ còn lại trên danh nghĩa, U Minh Thánh đã chết, U Minh tông không có trở ngại.

Lê Giang Nam cất tiếng nói:

- Nhưng Luyện Dược sư công hội thì không như vậy, Luyện Dược sư công hội rất mạnh, lần này có rất nhiều cường giả, ở trong Luyện Dược sư công hội vẫn có mấy lão quái.

- Luyện Dược sư công hội còn có ai?

Nhạc Thành nhíu mày rồi lập tức hỏi.

Nhạc Thành cũng không phải là e ngại Luyện Dược sư công hội mà sợ rằng sau này bọn họ đánh lên Hồ Điệp cốc.

- Theo tin tức chúng ta nhận được thì Luyện Dược sư công hội có cử phẩm sơ giai Luyện Dược sư, mặt khác còn có hai khách trưởng lão nhất tinh Đấu Thánh, đây chính là hai người Thanh Sơn song thánh, những người khác thì bát phẩm Luyện Dược sư thì Luyện Dược sư công hội không thiếu.

Lê Giang Nam cất tiếng nói.

- Từ giờ trở đi chúng ta tập trung đối phó với Luyện Dược sư công hội về phần thành Đan Lô thì tại hạ tự mình đi một chuyến.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Cái gì, người muốn đi thành Đan lô, đây chính là địa bàn của Luyện Dược sư công hội đó.

Nghe thấy Nhạc Thành nói là muốn đi thành đan lô tất cả mọi người đều kinh ngạc.

- Yên tâm đi, ta đã quyết định, hai ngày nữa ta sẽ tự mình đi thành Đan Lô, về phần chuyện khác thì mọi người không cần quan tâm.

Nhạc Thành cất tiếng nói

Nhạc Thành vậy thì người cẩn thận một chút, thành Đan Lô có không ít cường giả, cũng là đại bản doanh của Luyện Dược sư công hội.

Nam Cung Hiên cất tiếng nói.

- Ta sẽ chú ý.

Nhạc Thành cất tiếng nói rồi sau đó rời khỏi.

U Minh tông thì Nhạc Thành không cần lo lắng hiện tại U Minh tông đã không còn cường giả, trong tứ phái có thể đối phó được, còn Luyện Dược sư công hội thì mình đối phó.

- Cái gì, người dự định đi thành Đan lô?

Ở trong phòng, Hỏa Lão nghe Nhạc Thành nói thì kinh ngạc.

- Không sai, vẫn bối định đi một chuyến, sau đó chúng ta tới Thần Hoàng Tộc luôn.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Người lo lắng Luyện Dược sư công hội phản kích với Hồ Điệp cốc sao?

Hỏa Lão cất tiếng nói:

- Luyện Dược sư công hội có thực lực rất mạnh, người muốn tới thành Đan lôi động thủ sao?

- Đến lúc đó rồi xem, hiện tại chúng ta tới thành Đan Lôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Mấy ngày kế tiếp Nhạc Thành ở cùng một chỗ với chúng nữ, hiện tại đã mấy năm không gặp, hiện tại Nhạc Thành muốn đi, chúng nữ không khỏi oán than, chúng nữ muốn đi cùng thì Nhạc Thành không đồng ý, thực lực của bọn họ còn không đủ, chỉ mang theo Hiếu Kỳ và Thi Thi đi cùng là được rồi, đây cũng là không có cách nào.

ở trong đình viện, hiện tại Nhạc Thành ở trong phòng, lúc này Lê Tiêu Dao nguyệt thẹn hoa nhường đang ở đó.

Lê Tiêu Dao cất tiếng hỏi Nhạc Thành:

- Người tại sao lại không dẫn ta đi tới thành đan lôi mà chỉ dẫn Hiếu Kỳ tỷ và Thi Thi, chẳng lẽ vì ta không đẹp bằng?

Nhạc Thành hơi sững sờ, không ngờ đại tiểu thư lại hỏi vấn đề này.

Loại vấn đề này mà trả lời không hay nhất định sẽ đem lại hậu quả nghiêm trọng, Nhạc Thành nhất thời ngẩn người ra.

-oo0oo-

698. Chương 601

Nhạc Thành ho khan vài tiếng, loại vấn đề này cần phải cẩn thận trả lời mới được, hồi lâu sau hắn nói:

- Dĩ nhiên không phải thế, tất cả đều rất đẹp, nàng thì có ngọc thể giống như một đóa hoa mai nở rộ ngày đầu đông vậy, quả thật là vô cùng kiều diễm. Nàng là tuyệt đại giai nhân y như tiên tử hạ phàm, lại tràn đầy khí chất tiên thiên thoát tục, hai chân thon dài cân xứng làm tăng thêm vẻ gợi cảm, chỉ cần giẫm một phân là quá ít tăng một phân là quá nhiều. Vòng eo tinh tế, bầu ngực cao vút mịn màng, da thịt trơn nhẵn không cần dùng son phấn trang điểm mà tự động tỏa sáng như ngọc. Môi son răng trắng, hai mắt sáng ngời tràn ngập tình cảm, còn có...

Nhạc Thành vẫn tiếp tục tuôn tràn thêm một đồng từ ngữ hoa mỹ, vừa nói vừa ôm thân thể mềm mại ngọc ngà vào trong ngực, bàn tay hắn đột ngột căng thẳng tựa hồ đụng chạm vào thứ gì đó, đây là cái gì nhỉ? Cảm xúc như thế này...

Rốt cục hắn không nhận được nữa, bàn tay chậm rãi di động từ phía trên thân thể lơ đãng mò vào trong y phục Lê Tiêu Dao.

Lần mò vào trong lớp y phục xúc giác bất chợt trở nên vô cùng vô tận. Khi chạm vào làn da nõn nà kia phảng phất có một lực lượng bí ẩn nào đó hấp dẫn, Nhạc Thành không nhận được từ từ di động lên phía trên, rốt cục bàn tay hắn nắm lấy một thứ ấm áp và nhẵn nhụi. Nhất thời cảm giác của hắn tựa như pháo hoa nở rộ trong bầu trời đêm, không cần cố kỵ điều gì nữa.

Ngay sau đó Lê Tiêu Dao bị Nhạc Thành trêu chọc hai mắt lơ mơ quán đầy tơ tình, môi son hé mở, bộ ngực khê nảy lên, khuôn mặt đẹp bắt đầu đỏ ửng, sắc thái động tình cùng với làn da nổi lên một màu hồng phấn như trái đào vừa chín, bộ dáng cực kỳ khêu gợi.

Sau đó trong phòng dạt dào xuân ý, tiếng rên rỉ nức nở bên tai không dứt. Hai cổ thân thể quán chung một chỗ tạo thành một bức họa xuân sắc khiến cho người người tâm động.

Một đêm xuân hoa nở vài lần, Lê Tiêu Dao từ một tiểu thư điêu ngoa biến thành một thiếu nữ nhu thuận, phong tình vạn chủng. Một đêm kiều mỹ, một thân thể tuyệt mỹ vuột vật hiếm có trên thế gian uyển chuyển phối hợp, nàng nhẹn đau đớn nghênh đón trọn một đêm.

Sáng sớm hôm sau hai người ôm nhau tỉnh lại, cả phòng mùi thơm ngào ngạt, xuân ý lan tràn quanh căn phòng nhỏ. Nhạc Thành lẳng lặng nhìn Lê Tiêu Dao, bộ dáng quốc sắc thiên hương kiều nhan, cơ thể trơn láng đầy đặn như bạch ngọc, vòng eo cong mềm dẻo như rắn, cặp vú đầy đặn tràn đầy nhựa sống. Hắn nhớ tới một đêm kiều diễm, lại nhìn cái cổ trắng nõn của Lê Tiêu Dao, mị lực mê người hoàn toàn chấn áp tâm trí hắn.

Nhạc Thành nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt Lê Tiêu Dao, còn nàng đột nhiên mở mắt thấy Nhạc Thành đang yên lặng ngắm mình, không khỏi hờn dỗi nói:

- Đại sắc lang, người nhìn còn không đủ sao?

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Tiểu Dao, nàng rất đẹp !

Lê Tiêu Dao tình tứ đánh giá phu quân của mình, tên này lại biết dùng lời ngon tiếng ngọt dụ dỗ mình, còn tưởng rằng hắn chỉ là một tên đầu gối chỉ biết làm cho người tức giận thôi chứ? Sau đó Lê Tiêu Dao nhận ra nàng và Nhạc Thành vẫn còn đang gắn chặt với nhau, trái tim nhất thời bất an đập lên loạn xạ. Nàng bị Nhạc Thành nhìn soi mói một hồi, tâm linh nổi lên cảm giác thẹn thùng, khuôn mặt đỏ bừng khẽ run rẩy. Giờ khắc này bộ dáng của nàng không chỉ phong tình phóng đãng, hấp dẫn mê người, mà còn mỹ lệ hơn cả tiên hoa trên thảo nguyên.

Mặc dù Lê Tiêu Dao động tâm không dứt nhưng miệng vẫn yêu kiều nói:

- Chỉ biết lời ngon tiếng ngọt, hừ, chỉ sợ người gặp Hiếu Kỳ tỷ, còn có Thi Thi, Hân Nhi cũng nói như thế. Khi ở chung một chỗ với các nàng, người đã sớm ném ta qua một bên rồi !

Nàng chưa nói xong, Nhạc Thành đã cười hì hì ôm chặt nàng lại, cúi đầu hôn tới tấp.

Lê Tiêu Dao bị Nhạc Thành ôm chặt, thân thể mềm mại nhẹn không được nữa, hai tay đẩy lên quần lấy cổ hắn, miệng nhỏ không ngừng rên rỉ đứt quãng, hai mắt nhắm lại chìm đắm trong nhu tình Nhạc Thành đưa đến.

Lê Tiêu Dao xoay người lại, hai mắt câu hồn nhiếp phách ngó sang làm cho Nhạc Thành cảm thấy nhiệt độ trong người bắt đầu dâng lên. Hắn lập tức ôm lấy Lê Tiêu Dao, cúi đầu nói:

- Tiểu Dao, không bằng chúng ta lại...

- Không được, mệt chết người...

Lê Tiêu Dao hờn dỗi trách cứ.

Nhạc Thành mỉm cười nói:

- Không chết vì mệt thì làm sao lên đỉnh Vu Sơn được?

Vừa nói hắn vừa đưa tay vòng qua eo Lê Tiêu Dao, nhắc nàng đặt dưới thân chuẩn bị ra trận.

Lê Tiêu Dao giãy dụa một trận, khẽ nói:

- Tướng công, để cho Tiểu Dao nghỉ ngơi một chút được không? Ta thật sự không chịu nổi nữa, nếu không ta gọi Hiếu Kỳ tỷ, Thi Thi và Hân Nhi vào hầu hạ tiếp.

- Quên đi, chúng ta cũng nên rời giường rồi.

Nhạc Thành mỉm cười lui xuống, hiện tại không nên gọi mấy cô nàng kia tới. Nói không chừng sẽ có phiền toái ngập đầu, mấy cô nàng kia không có ai dễ chọc cả.

Bầu trời Hạo Đắc thành thật u ám, chúng nữ lưu luyến không rời đứng bên cạnh Nhạc Thành. Hôm nay hắn sẽ phải đi Đan Lôi thành rồi, trong ánh mắt chúng nữ lộ vẻ không nỡ xa rời, nhưng Nhạc Thành giải thích với các nàng một hồi, chúng nữ đành phải đáp ứng.

Lần này Nhạc Thành chỉ mang theo hai nàng Yến Hiểu Kỳ và Tôn Thi Thi. Hỏa lão, Yêu Huyền, Đại Hắc, Đại Song Tiểu Song, Thanh Đồng hiển nhiên luôn theo bên cạnh. Mặt khác, Nhạc Thành còn dẫn theo bốn người Khiếu Thiên, Tử Long, Ma Ưng và Yêu Cơ. Bốn người này có thực lực tương đối mạnh, Khiếu Thiên Hổ và Ma Ưng bốn cánh đủ khả năng chống lại cường giả Đấu Tôn chín sao. Còn hai người Tử Điện Mãng và Yêu Cơ cũng có thể chống cường giả Đấu Tôn tám sao. Quan trọng nhất là Nhạc Thành không sử dụng Thông Đạo Ngọc Giải để đến Đan Lô thành. Hắn muốn phi hành từ từ lên đường, vì thế Khiếu Thiên Hổ và Ma Ưng bốn cánh tương đối thích hợp. Thực lực bốn người này xem như đủ khả năng bảo đảm an toàn trên đường rồi.

Nhạc Thành cáo biệt Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi và Yêu Cơ, sau đó dẫn đầu đám người bay lên không trung. Còn Tử Điện Mãng và Ma Ưng bốn cánh, Khiếu Thiên Hổ từ biệt Thanh Bối Ma Ngưu, Thông Thiên Thử, Thiên Lang xong liền bám sát theo hắn.

Nhạc Thành bị chúng nữ lôi kéo không tha, cho đến khi Nhạc Thành đáp ứng làm xong sự tình sẽ lập tức trở lại thì chúng nữ mới buồn bã buông tay.

Ngay sau đó người của bốn phái kia cũng tới đưa tiễn. Khai báo mấy câu xong hết thấy, đám người Nhạc Thành xoay người rời đi.

- Rống rống ~!

Khiếu Thiên Hổ rốt cục được lữ hành cùng chủ nhân rồi. Nó hưng phấn không thôi bắt đầu khôi phục chân thân cao gần trăm thước bay quanh quần giữa không trung.

Nhạc Thành, Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Đại Hắc, Tôn Thi Thi, U Cơ, Yêu Cơ nhảy lên trên lưng Khiếu Thiên Hổ. Ngay sau đó Khiếu Thiên Hổ gầm thét một tiếng, vũ cánh nhằm hướng Đan Lô thành bay đi.

Nhìn thân ảnh Nhạc Thành biến mất ở phía chân trời, ánh mắt chúng nữ lưu luyến không rời tuôn rơi hai hàng lệ.

Khiếu Thiên Hổ bay trên không trung, Nhạc Thành vung tay kết thành thủ ấn xuất ra Hạo Thiên Tháp. Từ Hạo Đắc thành đi đến Đan Lô thành phải tốn gần hai tháng, trong hai tháng này Nhạc Thành dự định để mọi người tu luyện bên trong Hạo Thiên Tháp.

Linh khí dày đặc bên trong Hạo Thiên Tháp rất có lợi với nhóm Yêu Cơ và Tử Điện Mãng. Thủ ấn chậm rãi biến đổi, Hạo Thiên Tháp cao lên chừng mấy chục thước, ngay sau đó Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi, U Cơ, Đại Hắc đá đi vào trong Hạo Thiên Tháp trước. Sau đó mới tới phiên nhóm Yêu Cơ và Tử Điện Mãng, Hỏa lão, Ma Ưng bốn cánh.

Nhạc Thành chuyển thủ ấn thu hồi Hạo Thiên Tháp, sau đó khoanh chân ngồi tu luyện trên lưng Khiếu Thiên Hổ. Thời gian hai tháng này Nhạc Thành hiển nhiên không thể lãng phí, có Hạo Thiên Tháp tràn đầy linh khí hỗ trợ việc tu luyện có nhanh hơn rất nhiều.

Dọc theo đường đi, nhờ có khí tức Khiếu Thiên Hổ phóng ra ngoài nên không có bất kỳ nhân loại hay ma thú nào dám đến chêu chọc Khiếu Thiên Hổ và Nhạc Thành.

Đan Lô thành chiếm diện tích rất rộng lớn, so với một tòa đại thành bình thường còn lớn hơn rất nhiều. Bởi vì nơi này là khu vực của Luyện Dược Sư công hội. Uy danh của Luyện Dược Sư công hội có thể so sánh với bốn đại Nhân tộc và bốn đại Thú tộc. Trên Huyền Thiên đại lục bọn họ có thực lực không kém, mặc dù tính về tổng thể bọn họ không thể nào bằng bốn đại Nhân tộc và bốn đại Thú Tộc. Nhưng Luyện Dược Sư công hội lực hiệu triệu vô cùng cường hãn.

Tại Đan Lô thành cũng như thế, bọn họ có một khu kiến trúc to lớn kéo dài miên man, tòa kiến trúc này cao chừng sáu bảy tầng. Tuyệt đối là kiến trúc cao nhất Huyền Thiên đại lục rồi, kiến trúc bình thường trên đại lục chỉ có hai ba tầng mà thôi.

Khu kiến trúc to lớn này chính là tổng hội Luyện Dược Sư công hội. Nghe nói nơi này có tồn tại luyện dược sư cửu phẩm trong truyền thuyết. Nơi này cũng là Thánh Địa của luyện dược sư, tất cả luyện dược sư đều lấy việc gia nhập Luyện Dược Sư công hội xem như vinh quang của bản thân.

Bởi vì gia nhập vào Luyện Dược Sư công hội nghĩa là nhận được thuật luyện đan bên trong Luyện Dược Sư công hội. Đối với người thường đây là cơ hội được Luyện Dược Sư công hội dạy dỗ và bồi dưỡng. Cho nên hơn ngàn năm qua, nội tình tích lũy của Luyện Dược Sư công hội cực kỳ kinh khủng.

Bất kể là Ma pháp sư hay là Đấu sư đều có lúc cần dùng đan dược. Mà số lượng và chất lượng của đan dược trên toàn Huyền Thiên đại lục, nếu như Luyện Dược Sư công hội nói đứng thứ hai nhất định là không có người nào dám nói đứng thứ nhất. Trên phương diện đan dược, cho dù là Vạn Kim Môn cũng không có biện pháp ngồi ngang hàng với Luyện Dược Sư công hội, là vì Vạn Kim Môn lấy luyện khí làm chủ.

Thời gian trước đây có không ít cường giả do nhu cầu cấp bách về đan dược đã phải thiếu Luyện Dược Sư công hội một số nhân tình. Tích lũy nhiều năm giúp cho Luyện Dược Sư công hội có lực hiệu triệu không thể nào đo đếm nổi.

Lúc này trong đại sảnh Luyện Dược Sư công hội có mười luyện dược sư đang ngồi, mọi người mặc một thân trường bào màu trắng. Chỉ có một lão giả ngồi ở giữa mặc áo lam, bộ dáng uy nghiêm, thần sắc hiện tại hình như không tốt lắm.

- Có người nào nói cho ta biết đã xảy ra chuyện gì hay không?

Lão giả áo lam nổi giận quát lên như sấm, thần sắc vô cùng khó coi, da thịt trên mặt khô co quắp, từ đó là có thể nhìn ra được người này đã thật sự nổi giận

-oo0oo-

699. Chương 602

- Hội trưởng, chúng ta mới vừa nhận được tin tức từ dân trong thành. Hai tháng trước, toàn bộ người thuộc Hắc Ám thần điện, U Minh tông và chúng ta bị đánh chết hết. Trong đó bao gồm U Minh lão tổ, Khương Luân Viễn, Thanh Ma và Bạch Ma của Hắc Ám thần điện. Bên chúng ta chỉ có mười cường giả Đấu Tôn thoát về. Những người có tu vi Đấu Tôn trở xuống đều bị một loại thủ đoạn quỷ dị đánh chết. Trong đó Vương trưởng lão của Luyện Dược Sư công hội chúng ta cũng vẫn lạc.

Một lão giả áo bào trắng trả lời.

- Chúng ta xuất ra hơn ba mươi cường giả Đấu Tôn, bây giờ trở về chỉ có mười người. Tổng số vạn người, trong đó trăm Đấu Tông và hơn ngàn cao thủ tu vi Đấu Hoàng không có một người nào trở về. Là ai có bản lĩnh lớn như vậy?

Lão giả áo lam gầm lên.

- Hội trưởng, tất cả đều có liên quan đến một người tên là Nhạc Thành, người của chúng ta trốn về nói là cái tên Nhạc Thành dẫn đầu hành động. Mà Nhạc Thành chính là người năm đó đánh chết Thiếu hội trưởng ở Tuyệt Tình Cốc.

Một lão giả khác khẽ nói.

- Nhạc Thành chính là người đánh chết Phong nhi?

Lão giả áo lam lạnh nhạt nói, trong ánh mắt lửa giận hừng hực.

- Hội trưởng, hẳn là không có sai đâu! Chính là gã Nhạc Thành làm Phó cốc chủ của Hồ Điệp cốc, không thể sai lầm được !

Lão giả nói chuyện đầu tiên lại xác nhận.

- Gã tiểu tử mất tích mấy năm nay rốt cục đã xuất hiện, lần này ta không chắc chắn sẽ bầm thây tiểu tử kia thành vạn đoạn.

Lão giả áo lam hung hăng cắn răng nói, ánh mắt không kiềm nén được lửa giận sôi trào.

- Hội trưởng, nhưng mà chúng ta còn nhận được một vài tin tức về Nhạc Thành. Thực lực gã Nhạc Thành này tựa hồ rất mạnh, ngay cả Thanh Ma và Hồng Ma của Hắc Ám thần điện cũng bị hắn đánh chết. Mặt

khác, tại Hồ Điệp cốc gã Nhạc Thành này còn đánh chết hai vị khách khanh Thái thượng trưởng lão của công hội chúng ta. Hơn nữa, Nhạc Thành bây giờ đã là tộc trưởng Nhạc gia một trong bốn đại Nhân tộc. Chúng ta sợ là...

Một lão giả khác lên tiếng nhắc nhở lão giả áo lam.

- Cái gì ...?

Sắc mặt lão giả áo lam liền biến đổi, khuôn mặt vốn đang nổi giận không ngừng co quắp.

- Tin tức đó có thể tin được không?

Lão giả áo lam lạnh nhạt nói.

- Tuyệt đối tin được, không thể sai. Ta đoán chừng là vì Hắc Ám thần điện xuất hiện, vì thế Nhạc gia cũng phải cho người ra.

Lão giả tiếp tục trả lời.

- Hừ, Nhạc gia, Luyện Dược Sư công hội chúng ta chọc không nổi, nhưng thù kia ta không thể không báo. Ta nhất định phải khiến cho hắn đẹp mắt.

Lão giả áo lam cắn răng nói:

- Hoàng trưởng lão, người lập tức phái người đi báo cho Thanh Sơn lão tổ là chúng ta đã tìm được người đánh chết hai vị đại nhân Thanh Sơn Song Thánh rồi. Lưu trưởng lão, người lập tức an bài một tháng sau chính là chúng ta tổ chức tranh tài luyện dược sư ở Đan Lô thành, đặc biệt nghênh đón tất cả cường giả vào thành, chú ý mấy vị đại nhân vật. Chúng ta chỉ việc chờ đợi một chút. Chu trưởng lão, người đi báo cho phân điện Hắc Ám thần điện là chúng ta mời Lục Ma đại nhân tới dự đại hội tranh tài luyện dược sư.

- Vâng, hội trưởng.

Ba vị trưởng lão hồi đáp.

- Hừ, Nhạc Thành, ta nhất định sẽ báo thù. Cho dù ngươi là thành viên Nhạc gia thì thế nào chứ? Ta tự nhiên có biện pháp đối phó ngươi!

Ba vị trưởng lão rời đi, lão giả áo lam tự mình lẩm bẩm, trong mắt tràn ngập ánh sáng lạnh lẽo.

Thời gian hai tháng đối với người tu luyện cơ hồ là không cần tính toán. Đặc biệt là người tu chân đang bế quan thì hai tháng chỉ như một cái nháy mắt. Kiếp trước Nhạc Thành tu luyện ở Hoa Hạ tới cảnh giới Hợp Thể Kỳ, thời gian bế quan ngắn thì mấy năm, lâu thì mười năm. Cho nên nói thời gian tu luyện hai tháng, Nhạc Thành không hề cảm thấy dài, ngược lại chỉ cảm giác thoáng cái là qua rồi.

Lúc tu luyện trong Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành đang định tiếp tục tu luyện thì trong lòng bất chợt nhận ra đã gần tới Đan Lô thành, vì thế phải dừng việc tu luyện.

- Hô ~!

Trên lưng Khiếu Thiên Hồ, Nhạc Thành thu khí từ đan điền lại, hít sâu một hơi rồi thở ra một ngụm troc khí. Sau đó hắn mở hai mắt ra, con ngươi chợt lóe tinh mang khiến cho lòng người không rét mà run, khí thế cực mạnh chấn áp cả đất trời.

Nhạc Thành cảm thấy cơ thể tràn đầy pháp lực và thần thức trong đầu nhẹ nhàng bàng bạc. Hắn khẽ mỉm cười hài lòng, trong hai tháng này tu vi của hắn tiến bộ không ít, đã sắp tới cảnh giới Hợp Thể Kỳ trung kỳ rồi, nhưng đây chỉ là dấu hiệu mà thôi, nó không thể đại biểu cái gì. Tu vi càng về sau lại càng khó khăn, Nhạc Thành đã sớm chuẩn bị tâm lý, muốn đạt tới Hợp Thể kỳ trung kỳ còn phải mất thêm một đoạn thời gian.

- Viên Kim Đan này rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Tại sao lại có một màu sắc tương tự với Cổ Linh châu trong Hạo Thiên Tháp?

Nhạc Thành lẩm bẩm, khi tu luyện viên Kim Đan trong cơ thể Nhạc Thành đã hiện ra mật văn đủ mười loại màu sắc, khí tức và màu sắc của mật văn đều có liên quan đến mười viên Cổ Linh châu trong Hạo Thiên Tháp. Điều này làm cho Nhạc Thành nổi lên nghi ngờ.

Nhạc Thành không biết nguyên nhân của sự biến hóa này nên đành bất đắc dĩ không nghĩ đến nó nữa.

- Lên!

Nhạc Thành kết thủ ấn một cái, thần sắc dần nghiêm túc lại, ngay sau đó Hạo Thiên Tháp đã xuất hiện ở trong tay Nhạc Thành. Sau khi thủ ấn biến hóa lần nữa, Hạo Thiên Tháp lóe ra một trận ánh sáng xanh, Nhạc Thành ở trên lưng Khiếu Thiên Hồ đã tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp. Đồng thời Nhạc Thành mở miệng nói với Khiếu Thiên Hồ:

- Khiếu Thiên, tìm một dãy núi gần đây hạ xuống.

Tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành có thể cảm giác được linh khí ba động của Hạo Thiên Tháp. Từ chín tầng trời cho tới chín tầng địa ngục, sợ rằng chỉ có mỗi Hạo Thiên Tháp mới có linh khí dày đặc như thế.

- Hình như ta sắp đột phá, phải mấy ngày nữa mới được.

Yến Hiểu Kỳ mở hai mắt ra đi đến bên người Nhạc Thành.

- Ủ, ta đã cho Khiếu Thiên tìm một địa phương an tĩnh.

Nhạc Thành khẽ nói, cảm giác khí tức ma pháp trên người Yến Hiểu Kỳ vô cùng cường hãn. Yến Hiểu Kỳ tu luyện hai tháng rốt cục muốn đột phá một tầng cuối cùng của Ma pháp sư cấp tám đỉnh phong, tùy thời đều có thể thăng cấp lên Ma pháp sư cấp chín.

- Chủ nhân.

- Chủ nhân.

Lúc này đám người Đại Song và Tiểu Song cũng ngừng tu luyện đi đến bên người Nhạc Thành. Đại Song và Tiểu Song lần trước ở ngoài Hạo Thiên thành thu hồi Thiên Phần tiên trận vẫn tu luyện ở trong Hạo Thiên Tháp.

- Ủ, làm không tệ, đột phá vô cùng mau!

Nhạc Thành nhìn hai người Đại Song Tiểu Song, hai nàng đã đột phá đến Nguyên Anh Kỳ trung kỳ, thực lực của hai nàng bây giờ có thể đối kháng với Đấu Tôn một hai sao rồi.

Trong một sơn mạch không tên, Yến Hiểu Kỳ khoanh chân ngồi trên mặt đất, khí tức ma pháp Hỏa hệ tràn ngập quanh thân thể nàng, luồng khí tức vẫn đang chậm rãi kéo lên.

- Nhạc Thành, chừng nào Hiểu Kỳ tỷ mới có thể đột phá?

Tôn Thi Thi hỏi thăm. Mọi người đã ở trong sơn mạch chờ chực ba ngày rồi.

- Hẳn là sắp thành công rồi, kiên nhẫn đợi đi!

Nhạc Thành nói, nếu Yến Hiểu Kỳ có thể đột phá đến Ma pháp sư cấp chín thì thực lực của nàng gia tăng rất nhiều. Lần này đi Đan Lô thành sẽ không thành vấn đề gì nữa. Bây giờ Hỏa lão, Yêu Huyền đều có thực lực từ Đấu Thánh trở lên, cộng thêm bản thân hắn và ba bộ Khôi Lỗi Âm Thánh. Lần này tới Đan Lô thành phe hắn có sáu cường giả Đấu Thánh và một Ma pháp sư cấp chín, thực lực như vậy đã đủ để chống lại bất kỳ thế lực nào trên Huyền Thiên đại lục.

Khí tức quanh thân Yến Hiểu Kỳ vẫn tiếp tục dâng lên, đồng thời lực áp bách cường hãn bao phủ phương viên vài trăm dặm trong dãy núi này. Ma thú trong sơn mạch đã sớm rời khỏi vùng này, bởi vì chúng biết phải cách xa nơi này một chút mới an toàn.

Không gian chung quanh chỉ có một mảnh nguyên tố Hỏa hệ nồng nặc tụ tập bên cạnh Yến Hiểu Kỳ. Sau đó tất cả nguyên tố Hỏa hệ cuồng bạo chậm rãi quay chung quanh Yến Hiểu Kỳ.

Lúc này nguyên tố ma pháp Hỏa hệ bắt đầu tiến vào bên trong thân thể Yến Hiểu Kỳ, ngay sau đó khí tức trong cơ thể Yến Hiểu Kỳ đột ngột thăng cấp.

Khí tức cường hãn đến mức làm cho Nhạc Thành cũng phải động dung, thực lực Ma pháp sư cấp chín bản thân hắn còn chưa có nhìn thấy qua.

Thời gian chậm rãi trôi qua, chung quanh Yến Hiểu Kỳ đã bị một mảnh nguyên tố Hỏa hệ bao vây, đồng thời khí tức của nàng đã đạt đến trình độ vô cùng kinh khủng.

Thực lực từ từ kéo lên, thân thể Yến Hiểu Kỳ cũng điên cuồng hấp thu nguyên tố Hỏa hệ trong thiên địa.

Quá trình hấp thu nguyên tố Hỏa hệ càng ngày càng nhiều, khí tức trên người Yến Hiểu Kỳ vẫn đang tiếp tục dâng cao. Ngay sau đó quang mang quanh thân nàng bột phát chói mắt, một làn sóng khí tức vô cùng cường hãn lan tràn ra ngoài, giống như là một đạo lực lượng mạnh mẽ từ hư không rung động vậy.

- Xoẹt !

Một mảnh khí tức cuồng bạo trong thiên địa dao động, ngay sau đó toàn bộ sơn mạch lấy Yến Hiểu Kỳ làm trung tâm, tất cả nguyên tố ma pháp Hỏa hệ tạo thành một vòng xoáy nguyên tố kinh khủng điên cuồng tràn vào thân thể Yến Hiểu Kỳ.

- Âm âm !

Năng lượng trong thiên địa trào vào thân thể Yến Hiểu Kỳ, khí tức của Yến Hiểu Kỳ đã cường hãn đến mức Hỏa lão và Yêu Huyền cũng phải cau mày nghĩ ngợi.

- Rốt cục đã đột phá rồi hả?

Nhạc Thành lẩm bẩm, lúc này hắn đã cảm giác được khí tức trên người Yến Hiểu Kỳ đã là Ma pháp sư cấp chín, tuyệt đối không thể yếu hơn Đấu Thánh một sao.

Sau đó, khí tức trên thân Yến Hiểu Kỳ chậm rãi bình ổn lại, quá trình đột phá lên Ma pháp sư cấp chín cuối cùng đã hoàn thành.

Cảm thấy trên người Yến Hiểu Kỳ vô cùng cường hãn, ngay cả Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên Hổ cũng phải hâm mộ không thôi.

- Cảm giác thế nào?

Nhạc Thành tung người bay đến cạnh Yến Hiểu Kỳ hỏi thăm.

- Hoàn hảo, rốt cục đã đột phá, sau này cũng có thể giúp người một vài chuyện rồi.

Yến Hiểu Kỳ nói.

- Nhạc Thành, phía trước chính là Đan Lô thành, kế tiếp chúng ta định làm gì?

Hỏa lão hỏi Nhạc Thành.

- Trước tiên chúng ta vào thành, sau đó lại tính tiếp.

Nhạc Thành do dự một hồi mới trả lời như thế.

700. Chương 603: Đấu Giá Hội Thành Đan Lô.

- Vậy cũng tốt, chúng ta vào thành trước đã.

Hoả Lão nói.

Lập tức đoàn người rời khỏi dãy núi, một ngày sau đoàn người đến thành Đan Lô, thành Đan Lô trong mắt Nhạc Thành tựa hồ lớn hơn thành Cự Thạch, nhưng hắn nhìn cũng không biết là lớn hơn bao nhiêu.

Lúc này Khiếu Thiên Hổ cũng thu lại bản thể, đoàn người từ từ đi vào trong thành, được Yêu Cơ sắp xếp, mọi người ở trong thành tìm được một khách điểm nghỉ ngơi cách Luyện Dược Sư công hội cũng không xa.

Tìm được khách điểm, Khiếu Thiên Hổ cùng Yêu Cơ cũng bỏ ra không ít nỗ lực, hai người đi khắp nơi tìm khách điểm mới biết được gần đây khách điểm ở thành Đan Lô cũng đều chật ních, đặc biệt khách điểm ở gần Luyện được sư công hội. Khách điểm này Khiếu Thiên Hổ thật vất vả mới tìm được, nhưng giá tiền tăng cao không hợp bình thường, một gian phòng trên ngày mất hai mươi kim tệ, phòng của mọi người cộng lại phải trả hơn hai trăm kim tệ một ngày.

Cũng may từng ấy kim tệ đối với Nhạc Thành mà nói không đáng là gì, mọi người cũng không nghĩ là đắt tiền, lúc này có thể có chỗ đặt chân là tốt rồi.

Mọi người đến khách sạn đặt chân, sau đó đi dạo qua một vòng dùng cơm trưa, cuối cùng đêm tối mới trở về.

- Nhạc Thành, không nghĩ tới mười ngày nữa là Luyện Được Sư công hội mở Luyện Được Sư đại tái, khó trách bây giờ thành Đan Lô nhiều người như vậy, xem ra cũng là vì Luyện Được Sư đại tái mà đến.

Hoả Lão nói.

- Hoả Lão, chúng ta cũng đi tham gia Luyện Được Sư đại tái một chút.

Nhạc Thành mỉm cười nhìn Hoả Lão nói.

- Cái gì, người còn muốn đi tham gia Luyện Được Sư đại tái sao.

Hoả Lão kinh ngạc nói:

- Nếu người muốn tham gia, trước sau gì cũng bị người của Luyện Được Sư công hội nhận ra, đến lúc đó nhất sẽ bị Luyện Được Sư công hội bao vây ở thành Đan Lô này.

- Hoả Lão, chẳng lẽ chúng ta sợ bọn chúng bao vây ở thành Đan Lô sao, nếu như bọn chúng làm vậy, ta không ngại san thành Đan Lô thành bình địa.

Nhạc Thành nói, trên khóe miệng tràn đầy lãnh ý.

Hoả Lão ngạc nhiên, Nhạc Thành nói cũng có vài phần đạo lý, bây giờ thực lực mọi người cũng không e ngại Luyện Được Sư công hội, nếu muốn đem Luyện Được Sư công hội san thành bình địa, cũng không phải là việc khó.

- Hay là cẩn thận một chút, ta xem mục đích Luyện Được Sư đại tái cũng không đơn giản, xem ra hai ngày này cường giả vào thành cũng không phải ít, đến lúc đó chắc có một số lão yêu quái được Luyện Được Sư công hội mời đến.

Hoả Lão nhắc nhở nói.

- Ủ, Luyện Được Sư đại tái ta cũng thấy không đơn giản, cho nên chúng ta dứt khoát chờ ngày Luyện Được Sư đại tái động thủ, ta xem Luyện Được Sư công hội rốt cuộc muốn làm cái gì.

Nhạc Thành trầm giọng nói, lập tức nhìn Đại Song Tiểu Song nói:

- Đại Song Tiểu Song, các người chuẩn bị một chút, sáng ngày mai báo danh tham gia Luyện Được Sư đại tái nhé.

- Vâng, chủ nhân.

Đại Song Tiểu Song đáp.

Vào đêm hôm sau, trong phòng Nhạc Thành xuân quang vô hạn lên, có Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi đi theo bên người, thời gian Nhạc Thành tu luyện tự nhiên ít đi không ít.

Ngày hôm sau, Nhạc Thành đưa hai người Đại Song cùng Tiểu Song đi Luyện Được Sư công hội báo danh tham gia thi đấu, Đại Song cùng Tiểu Song hiện tại cũng là Nguyên Anh trung kỳ, hai người luyện chế ra bát phẩm đan dược cũng không có vấn đề gì, ở Luyện Được Sư đại tái chỉ cần không xuất hiện Luyện Được Sư cường giả, thì cũng không có người hơn được Đại Song cùng Tiểu Song.

Còn mười ngày Luyện Được Sư đại tái tổ chức, Nhạc Thành cũng lười đi ra ngoài, hẳn lúc này ở trong phòng tiếp tục tu luyện, nhóm người Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma ứng Đại Hắc thì đều đi ra ngoài đi dạo một vòng, bên trong thành Đan Lô có tin tức gì cũng kịp thời báo cho Nhạc Thành.

Cho nên những ngày này Nhạc Thành mặc dù không có ra ngoài nhưng tin tức Nhạc Thành biết tương đối rõ ràng, thành Đan Lô lớn nhất tựa hồ không ít Đấu tôn cường giả, những người này trực tiếp được Luyện Được Sư công hội mời đến công hội. Mà lần này Luyện Được Sư đại tái tựa hồ có sáu ngàn tên luyện được sư đồng thời tham gia, trải qua tuyển chọn thực lực thấp nhất cũng là lục phẩm Luyện Được Sư.

Tuyển chọn đơn giản là xem Linh hồn lực mạnh yếu, Đại Song cùng Tiểu Song trải qua tuyển chọn tựa hồ là bát phẩm trung giai Luyện Được Sư, điều này làm cho không ít người kinh ngạc vô cùng, lúc này cũng không ngừng nghị luận về Đại Song cùng Tiểu Song.

Lần này Luyện Được Sư đại tái mở rộng hoàn toàn ra bên ngoài, cho nên tất cả Luyện Được Sư đều tham gia thi đấu, lần này quán quân là có thể trở thành Luyện Được Sư công hội trưởng lão, đối với tất cả Luyện Được Sư ở Huyền Thiên nội lục mà nói đó là một cái cảm dỗ rất lớn.

- Nhạc Thành, hôm nay thành Đan Lô có một đấu giá hội, chàng cùng chúng ta đi xem có được không.

Yến Hiểu Kỳ nhìn Nhạc Thành nói.

- Đấu giá hội, cũng tốt, ta theo các người đi xem một chút.

Nhạc Thành quay lại, dù sao hai ngày nữa là Luyện Được Sư đại tái bắt đầu, cùng hai nữ ra ngoài đi dạo cũng tốt.

- Chủ nhân, chúng ta....

Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma ứng nói, tựa hồ bọn họ cũng muốn đi cùng.

- Tất cả mọi người cùng đi thôi, Hoả Lão, người cũng đi ra bên ngoài đi dạo một chút.

Nhạc Thành nhìn tất cả mọi người nói.

- Được rồi, ta cũng cùng đi xem.

Hoả Lão hơi chút mỉm cười nói.

Lập tức mọi người đi về phía đấu giá hội, mọi người thuần túy tham gia náo nhiệt mà thôi, đối với mọi người mà nói, bây giờ đấu giá hội có vật đấu giá có thể làm cho mọi người động tâm cũng không nhiều lắm.

Đến đấu giá hội, Nhạc Thành đánh giá một chút, đây là một thương hội rất lớn, xem kiến trúc sang trọng, thương hội này cũng là thương hội rất lớn.

Nhạc Thành cũng nghe Nam Cung Hiên nói, Vạn Kim môn tại thành Đan Lô cũng có thương hội, chỉ là Vạn Kim môn, Luyện Được Sư công hội, U Minh tông khai chiến, hai đại thế lực này cũng đã chiếm lấy địa bàn của Vạn Kim môn.

Cửa ra vào Đấu giá hội có mấy tên nhất tinh Đấu Hoàng đang chờ mọi người đi vào, mỗi người đi vào nộp phí năm kim tệ, đây cũng chỉ là phí vào cửa mà thôi.

- Chưa vị, không biết có vé vào cửa không, phải có vé vào cửa mới có thể đi vào.

Lúc này đám người Nhạc Thành muốn vào, Nhạc Thành mới biết nhóm người mình không có vé vào cửa.

- Vé vào cửa chúng ta không có, bắt quá chủ nhân ta cùng nữ chủ nhân muốn vào, các người nhanh sắp xếp phòng tốt nhất, bằng không ta hủy đi chỗ này.

Lúc này thần sắc Khiếu Thiên Hổ trầm xuống, sau đó nhìn tên nhất tinh Đấu Hoàng quát.

-oo0oo-

701. Chương 604: Thanh Niên Áo Xanh (1).

Tên đầu hoàng bị khí thế trên người Khiếu Thiên Hổ hù dọa toàn bộ thân hình phát run lên, mấy Thanh niên chung quanh cũng nhanh chóng chạy tới, nhìn thấy Khiếu Thiên Hổ tựa hồ không dễ chọc, có một tên Thanh niên đứng ra nói:

- Chư vị, thật ra có vé mới được đi vào, lúc này còn một phòng, nhưng giá tiền rất đắt, hơn một vạn kim tệ.
- Khiếu Thiên, cho hẵn kim tệ.

Nhạc Thành nói, hắn thật sự có chút lo lắng, sợ Khiếu Thiên Hổ hủy đi thương hội này, với thực lực Khiếu Thiên Hổ bây giờ hoàn toàn có thể làm được. Nhưng một phòng có giá một vạn kim tệ, cũng có chút hơi đắt, một vạn kim tệ, nếu gia tộc nhỏ cũng không có.

- Hừ, mau dẫn đường.

Khiếu Thiên Hổ lấy ra một vạn kim tệ giao cho người thanh niên, sau đó la lớn.

Thanh niên kia thu hồi kim tệ, lập tức mang theo mọi người tiến vào đấu giá hội. Người có thể tiện tay lấy ra một vạn kim tệ nhất định không đơn giản, hắn là một cái Đầu Hoàng nho nhỏ như hắn không thể trêu vào được.

Nhạc Thành đánh giá bên trong đấu giá hội một chút, bên trong đấu giá hội khá lớn, Nhạc Thành nhìn, tổng cộng có năm tầng, tầng thứ nhất là một phòng hình tròn rất lớn, có chỗ ngồi cho khoảng năm sáu ngàn người, mà ở chính giữa là một cái bệ đá 10m, dưới bệ đá cao 20m, mặt trên là bàn đấu giá.

Trong lúc này thiết kế các phòng đều có thể nhìn thấy rõ ràng đài đấu giá, tầng thứ hai nhỏ hơn một chút, chỉ có thể chứa bốn ngàn người, tầng thứ ba có thể chứa ba ngàn người, đến tầng thứ tư cũng chỉ có chứa 2000 người. Lúc này đám người Nhạc Thành trực tiếp đi lên tầng thứ năm, tầng thứ năm là nơi sang trọng nhất, cũng chỉ có gia tộc lớn ở thành Đan Lô mới có tư cách đến tầng thứ năm này.

Nhạc Thành đi tới tầng thứ năm, bây giờ người đến đấu giá hội cũng rất đông, Nhạc Thành muốn đi đến tầng thứ năm, hắn cũng muốn đánh giá các thế lực ở thành Đan Lô này. Lúc này đám người Nhạc Thành đi đến đâu ánh mắt của mọi người đều không khỏi dán mắt nhìn mấy người Yến Hiểu Kỳ.

Chúng nữ đều là tuyệt sắc khuynh quốc khuynh thành, còn dáng người của U Cơ cùng Đại Song Tiểu Song bốc lửa như vậy, lúc này có người ngay cả máu mũi cũng bị chảy ra.

Đi đến tầng thứ năm, thanh niên thương hội dẫn nhóm người Nhạc Thành đi đến một gian phòng bên cạnh, mỉm cười nói:

- Chư vị đại nhân, cái phòng này là của các vị, đây cũng là gian phòng tốt nhất của thương hội chúng ta.
- Lưu trưởng lão, nơi là có phòng tốt nhất, các người đến xem.

Lúc này đồng thời có một giọng nói vang đến, chỉ thấy một tên lão già nhất tinh Đầu Tông dẫn một lão già áo trắng đi về phía Nhạc Thành đi tới, bên người lão già áo trắng còn có một thanh niên áo xanh, sau lưng là ba lão già, còn bên cạnh là hai cô gái trẻ xinh đẹp.

Ông già có thực lực nhất tinh Đầu Tông nhìn thấy đám người Nhạc Thành đang ở trong phòng, sắc mặt cũng cảm thấy hơi sững sờ, lập tức nhìn người thanh niên đầu hoàng hỏi:

- Có vấn đề gì sao?
- Chấp sự, mấy vị đại nhân này thuê phòng, ta mang mấy vị đại nhân này lên.

Một đầu hoàng thanh niên lập tức nói.

- Ai bảo người đặt phòng mà Lưu trưởng lão đã bao đặt.

Tên đầu tông chấp sự trừng mắt nhìn đầu hoàng một cái.

Nghe thấy hai người đối thoại, Nhạc Thành tựa hồ hiểu rõ chuyện gì xảy ra, xem ra đám người này muốn thuê phòng, Nhạc Thành nhìn tên nhất tinh đầu tông bên người lão già áo trắng, sắc mặt hơi trầm xuống, trên thân lão già này có khí tức như có như không, xem ra là bát phẩm trung giai Luyện Dược Sư rồi.

Bên người tên thanh niên áo xanh kia tuổi không lớn lắm, tựa hồ có thực lực nhất tinh Đầu tôn, nhưng tên Lưu trưởng lão này đối với tên thanh niên áo xanh cực kỳ cung kính, chắc tên thanh niên này sau lưng có bối cảnh rất lớn, theo hộ vệ là ba lão già tứ tinh Đầu tôn, loại thực lực này có thể được coi là rất mạnh rồi.

Về phần hai cô gái xinh đẹp, Nhạc Thành nhìn thoáng qua, hai cô gái này có thể coi là được, bộ ngực sữa lộ một nửa, trước ngực có một cái khe thật sâu mê người, toàn thân coi như là có đường cong lả lướt, nhưng hai nữ nhân này nếu cùng so sánh với Đại Song, Tiểu Song, Yêu Cơ mà nói thì kém hơn rất nhiều.

Mà lúc này tên thanh niên kia tựa hồ đưa ánh mắt nhìn vào trên thân Yêu Cơ, U Cơ, Đại Song, nước miếng chảy ra.

Lúc này Nhạc Thành nhíu mày, đối với tên thanh niên này có chủ ý với nữ nhân bên cạnh mình sao.

- Chư vị, các vị không biết, căn phòng này chúng ta đã có người bao rồi, chư vị có thể dời bước một chút hay không, bây giờ tất cả phòng tầng năm không còn, chờ sắp xếp tầng bốn nhé.

Tên nhất tinh đầu tông chấp sự sắc mặt biến hóa, sau đó bất đắc dĩ nhìn Nhạc Thành nói, phòng này giá cả hẳn biết, có thể thuê phòng ở đây thì không phải giàu có đại chủ thì cũng là người có thể lực. Hắn nhìn nhóm người Nhạc Thành lạ mắt vô cùng, tựa hồ không phải người gia tộc lớn hoặc thế lực lớn ở thành Đan Lô, nếu không hẳn đã có thể nhận ra.

Tên nhất tinh Đầu Tông chấp sự trong lòng vốn không muốn nói ra lời này, bởi vì hắn biết lời nói như vậy dễ dàng đắc tội đại tài chủ nhất, hắn không biết sau lưng những người này như thế nào nên càng không thể trêu vào, ngay cả thương hội cũng không thể trêu vào.

- Người nói xong chưa.

Khiếu Thiên Hổ nhìn tên nhất tinh Đầu Tông quát.

- Chư vị đại nhân, các người nếu nguyện ý đến tầng bốn mà nói, phí phòng của các người ta bồi gấp mười cho các người, các người xem như thế nào.

Tên nhất tinh đầu tông chấp sự cắn răng nói, gấp mười phí phòng đó là mười vạn kim tệ, thương hội chưa bao giờ thâm hụt tiền mua bán, mười vạn kim tệ không phải là số nhỏ, làm hắn không khỏi đau lòng vô cùng. Nhưng vì người đứng phía sau, hắn cũng không có biện pháp, sau lưng khách nhân, thương hội không thể trêu vào.

- Lăn đi ngay, chẳng lẽ chúng ta thiếu phí phòng sao, người lăn dây dưa, ta hủy đấu giá hội.

Khiếu Thiên Hổ hung hăng nhìn tên nhất tinh Đầu Tông nói, chủ nhân nhà mình không thiếu kim tệ, từng ấy kim tệ thì tính là cái gì.

Nghe thấy lời của Khiếu Thiên Hổ nói, tên nhất tinh đầu tông sắc mặt vô cùng khó nhìn, hắn vốn dự định tổn chút kim tệ giải quyết phiền toái là xong, không nghĩ tới đối phương căn bản không để vào mắt.

- Chư vị, phía sau khách nhân là Luyện Dược Sư công hội, vị này chính là Luyện Dược Sư công hội Lưu trưởng lão, kính xin chư vị dời bước, nhường phòng lại cho bọn họ.

Tên nhất tinh đầu tông chấp sự lúc này bất đắc dĩ mang thân phận những người này nói ra, tại thành Đan Lô chưa có người nào không nể mặt Luyện Dược Sư công hội, tại thành Đan Lô cũng không có ai dám đắc tội với Luyện Dược Sư công hội.

- Luyện Dược Sư công hội thì giỏi sao, nếu người nói xong thì lăn đi, đừng làm ảnh hưởng đến tâm tình của chủ nhân của ta xem đấu giá hội, nếu không ta phá thương hội của các người đấy.

Tứ Sí Ma ung nhìn tên đầu tông chấp sự quát lớn.

-oo0oo-

702. Chương 604: Thanh Niên Áo Xanh (2)

Bây giờ Khiếu Thiên Hổ cùng Tứ Sí Ma ửng lớn tiếng quát to, toàng bộ tăng thứ năm mọi người đều chăm chú nhìn sang bên này, tất cả mọi người có chút nghi hoặc nhìn nhóm người Nhạc Thành, bọn họ cũng không nghĩ tới có người ở thành Đan Lô không thèm để tới người của Luyện Dược Sư công hội như vậy.

Tên nhất tinh Đấu Tông chấp sự lúc này sắc mặt có chút khó coi, hắn không có nghĩ tới những người này ngay cả Luyện Dược Sư công hội cũng không để ở trong mắt, vốn hắn muốn nói Luyện Dược Sư công hội ra để cho những người này nể tình một chút, không ngờ đối phương hoàn toàn không để ý đến như vậy.

Bây giờ bên người tên đấu tông chấp sự, có một lão già áo trắng khuôn mặt cũng dị thường khó nhìn, lập tức sắc mặt lão trầm xuống, nhìn ra có vẻ vô cùng tức giận, nhưng lúc này lão cũng cố nén nói:

- Không biết chư vị là ai, không đem Luyện Dược Sư công hội ở trong mắt, nơi này chính là thành Đan Lô, ta khuyên chư vị hãy thu liễm một chút mới tốt.

- Lão già này, người chính là người của Luyện Dược Sư công hội sao, chủ nhân nhà ta cũng không đem Luyện Dược Sư công hội để vào trong mắt, mau cút đi, nếu không ta không khách khí đâu.

Khiếu Thiên Hổ la lớn, đám người Khiếu Thiên Hổ biết rõ, lần này chủ nhân đến thành Đan Lô chính là muốn đối phó với Luyện Dược Sư công hội, bọn họ tự nhiên không xem Luyện Dược Sư công hội ra gì rồi.

- Người,...

Lão già áo trắng Lưu trưởng lão nhìn thấy Khiếu Thiên Hổ ngay cả hắn cũng không để ở trong mắt, đã nhin không được lộ ra một tia lãnh ý, tại thành Đan Lô vẫn chưa có người nào dám đối với hắn nói lời như vậy.

Nhìn thấy Khiếu Thiên Hổ hoàn toàn không đem Luyện Dược Sư công hội trưởng lão ra gì, mọi người chung quanh đều nổi lên nghi ngờ, trong lòng suy đoán những người này rốt cuộc là có địa vị thân phận như thế nào, tại thành Đan Lô kiêu ngạo như vậy.

- Lưu trưởng lão, xem ra Luyện Dược Sư công hội các người mặt mũi còn chưa đủ lớn đâu.

Tên thanh niên áo xanh nói, lập tức từ từ tiến lên hai bước, sau đó nhìn Khiếu Thiên Hổ, nhưng trong ánh mắt của hắn nhìn chăm chăm vào trên thân Đại Song Tiểu Song:

- Chư vị, ta xem phòng cũng không nhỏ, đủ để mọi người chúng ta cùng ngồi, không bằng ta cho các người một trăm vạn kim tệ, để cho chúng ta cùng ở trong phòng này, thế nào.

- Nếu như các vị ngại ít, vậy hai trăm vạn kim tệ, không đủ, 300 vạn kim tệ thế nào.

Thanh niên áo xanh hơi chút mỉm cười nói, trong ánh mắt vẫn tham lam nhìn trên thân chúng nữ.

- Lớp bốp.

Một bóng màu xanh quỷ mị chớp động, không ai biết chuyện gì xảy ra, cũng không có ai nhìn rõ ràng ai ra tay, chỉ thấy trên khuôn mặt thanh niên áo xanh đã xuất hiện hai cái dấu bàn tay, lúc này khuôn mặt của hắn đỏ ửng lên.

- Con mắt người đang nhìn ta, ta giúp người móc nó ra.

Yêu Huyền nói nhỏ, tựa hồ hai cái tát là do Yêu Huyền động thủ, ngoại trừ Yêu Huyền, ở đây chỉ có Yến Hiểu Kỳ, Hỏa Lão, Nhạc Thành mới có bốn sự này.

Tất cả mọi người ức này đều hoảng sợ ngây người, Luyện Dược Sư công hội Lưu trưởng lão cùng đám đấu tông chấp sự sắc mặt thay đổi lớn, tên thanh niên áo xanh lúc này nhìn cô gái xinh đẹp thất sắc.

Người chung quanh ai cũng kinh ngạc không thôi, bọn họ kinh ngạc bởi vì có người dám ra tay với Luyện Dược Sư công hội. Bọn họ cũng kinh ngạc thực lực Yêu Huyền, ở đây cũng không thiếu Đấu tôn, mà với thực lực Đấu tôn cũng không nhìn ra được thực lực Yêu Huyền cường hãn như thế nào.

- Thiếu gia.

Lúc này có ba lão già đứng sau lưng thanh niên áo xanh sắc mặt thay đổi lớn, lập tức nhảy lên phía trước, trong ánh mắt mang theo một tia kinh khủng nhìn Yêu Huyền nói:

- Người vừa mới động thủ sao, chính là người muốn chết.

- Ba ba ba ba ba ba.

Sáu thanh âm thanh thúy vang lên, tiếng vang này có tiết tấu, lập tức ba lão già này có thực lực tứ tinh Đấu tôn, trên mặt đã xuất hiện hai dấu bàn tay, mà người ra tay cũng không phải là ai khác chính là Yêu Huyền.

- Ta hôm nay tới xem đấu giá hội, ta cũng không muốn giết các người ảnh hưởng tới tâm tình của mọi người, các người tốt nhất đừng chọc ta, nếu không các người toàn bộ chết chắc.

Yêu Huyền lạnh lùng nhìn ba tên tứ tinh Đấu tôn cùng tên thanh niên áo xanh và Lưu trưởng lão, sau đó nhẹ nhàng đi về phía Nhạc Thành nói:

- Hiểu Kỳ, Thi Thi, chúng ta đi vào thôi.

Nhìn Yêu Huyền, Nhạc Thành cười, tựa hồ hẳn hiểu thêm một ít về nữ Vương này vậy, lãnh diễm, sát khí, băng lãnh giống như hàn băng bên trong bông hoa hồng vậy, đây mới chính là Yêu Huyền.

- Hừ, các người cút đi, chớ chọc mẹ Yêu Huyền của ta tức giận, nếu không ta ăn các người.

Thanh Đồng hung hăng nhìn đám người thanh niên áo xanh một cái, lập tức cũng đi vào trong phòng.

Lúc này ba tên tứ tinh Đấu tôn cảm giác trên mặt nóng chảy, bọn chúng cũng không dám nói tiếp nữa, trên mặt mỗi người cũng bị hai cái tát, bọn hắn đều là tứ tinh Đấu tôn cường giả, người có thể lưu trên mặt bọn chúng hai cái tát cũng không có mấy, thực lực đối phương quá mạnh mẽ, quả thực giết bọn chúng như giết chết một con kiến mà thôi.

Luyện Dược Sư công hội Lưu trưởng lão cũng nhìn ra đám người Nhạc Thành bắt phạm, ba tên tứ tinh Đấu tôn hoàn toàn không có năng lực tránh né đã bị người tát cho hai cái tát, thực lực như vậy ngay cả thất tinh Đấu tôn cũng rất khó làm được, những người này tuyệt đối không dễ chọc được.

Tên chấp sự có thực lực đấu tông của thương hội thì càng không dám nói, hẳn đối với cái mạng nhỏ của mình quan trọng hơn, cho nên lúc này thân hình lui về phía sau vài bước.

- Các người nói cái gì, các người có gánh được hậu quả không.

Người thanh niên áo xanh tựa hồ hồi phục lại tinh thần, lập tức hung hăng hỏi, bây giờ đám người Nhạc Thành đã tiến vào bên trong phòng.

- Cút ngay, lần cuối cùng ta cảnh cáo các người, nếu không sợ ảnh hưởng tới chủ nhân xem đấu giá hội, ta đã giết các người.

Tứ Sĩ Ma ứng hung hăng trả lời, lập tức cũng đi vào bên trong phòng.

Trong ánh mắt người thanh niên áo xanh lộ ra một tia âm lãnh, lập tức lạnh lùng nói:

- Các người hãy nhớ kỹ, ta sẽ không bỏ qua cho các người đâu.

Lập tức hắn nhìn người bên cạnh nói:

- Chúng ta đi.

- Vâng thiếu gia.

Lưu trưởng lão Luyện Dược Sư công hội cũng hung hăng nhìn đám người Nhạc Thành đang ở trong phòng, cùng tên chấp sự một cái, sau đó chạy theo tên thanh niên áo xanh.

703. Chương 605: Ta Không Phải Là Người Dễ Trêu.

Mọi người chung quanh cũng không dám lại tiếp tục vây xem, ai lấy đầu tự trở về phòng của mình, nhưng hầu như tất cả mọi người đều cảm thấy toát mồ hôi lạnh, đặc tội người của Luyện Dược Sư công hội chỉ sợ kết quả không tốt đẹp gì, coi như thực lực của những người này rất mạnh đi chăng nữa, nhưng cho dù là cường giả Đấu Thánh, thì nơi này cũng chính là địa bàn của Luyện Dược Sư công hội.

- Nhạc Thành, thanh niên kia có bối cảnh cũng không đơn giản đâu.

Bên trong phòng, Hoả Lão nhìn Nhạc Thành nói.

- Ủ, theo như Hoả Lão thì người thanh niên kia là người phương nào.

Nhạc Thành hỏi, người có thể làm cho Luyện Dược Sư công hội khấn trương như vậy, Nhạc Thành cũng đoán người thanh niên áo xanh kia sau lưng nhất định không đơn giản.

- Cái này ta không biết, nhưng ở trong Huyền Thiên nội lục cũng có không ít cường giả không môn không phái, những cường giả này cũng không thiếu Đấu Thánh, giống như mấy tháng trước tại Hồ Điệp cốc người giết Thanh Sơn song thánh vậy, bọn chúng kỳ thật là cường giả không môn không phái, chỉ là tại Luyện Dược Sư công hội có một thân phận khách khanh Thái thượng trưởng lão mà thôi. Có một số cường giả thực lực càng thêm mạnh mẽ, mà ngay cả tứ đại nhân tộc cũng không nguyện ý đắc tội, giống như là Thanh Sơn lão tổ sư phó của Thanh Sơn song thánh, ta nghe nói tứ đại nhân tộc cũng không dám đắc tội với lão. Cho nên theo ta đoán, thanh niên kia hẳn là đệ tử hoặc là hậu bối của một vị cường giả nào đó.

Hoả Lão nói.

- Hoả Lão, chúng ta cũng không cần nghĩ nhiều, ta cũng không tin chúng ta bây giờ không thể trêu vào người này.

Nhạc Thành nói.

- Không sao, dù sao chúng ta cũng đã chọc đến rồi.

Hoả Lão cười khở nói, xác thực bây giờ mọi người không nên trêu người, dù sao cũng đã chọc phải Hắc Âm Thần điện, huống chi Hoả Lão rõ ràng, sau lưng Nhạc Thành còn có Nhạc gia, mặt khác, Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia cùng Nhạc Thành liên hệ cùng một chỗ. Có thể nói thân phận Nhạc Thành bây giờ dị thường đặc thù, một người cùng toàn bộ tứ đại nhân tộc liên hệ cùng một chỗ, hơn nữa loại liên hệ này không có gì phá nổi.

Ở trong phòng thu phí một vạn kim tệ, cũng là thoải mái, bên trong đủ chỗ ngồi cho trên hai mươi người, cho nên nhóm người Nhạc Thành ngồi ở bên trong thoải mái, bên trong phòng đã sớm chuẩn bị quả vật điểm tâm, đúng là phục vụ chu đáo, cũng đủ đại biểu cho thân phận.

Chuyện xảy ra ở tầng thứ năm, ở dưới lầu cũng không có mấy người biết đến, bây giờ đấu giá hội đầy áp người, cũng đã chuẩn bị bắt đầu rồi.

Nhìn thấy đấu giá hội muốn bắt đầu, Yến Hiểu Kỳ cùng Tôn Thi Thi, Thanh Đồng đều hưng phấn lên, quả thật là nữ nhân trời sinh ưa thích náo nhiệt.

Lúc này tên nhất tinh Đấu Hoàng cùng nhất tinh Đấu Tông chấp sự cũng đã sớm lui xuống.

Nhạc Thành đi vào, bên ngoài đấu giá hội tên thanh niên áo xanh nổi giận dùm dùm, lạnh lùng nhìn ba tên tứ tinh Đấu tôn bên cạnh, nói:

- Ba người các ngươi quả thực là phế vật, đúng là một nữ nhân cũng không làm gì được.

- Thiếu gia, những người kia không đơn giản, chúng ta không phải là đối thủ.

Một ông già nói.

- Hừ, đúng là làm cho ta mất mặt.

Thanh niên áo xanh lạnh nhạt nói:

- Ta ở chỗ này chờ bọn chúng đi ra, người đi tìm Đại sư huynh cùng Nhị sư huynh tới, ta muốn giết bọn chúng giải hận, ta không thể buông tha cho mấy người này được, không giết bọn chúng, ta nuốt không trôi cơn tức này.

- Vâng, thiếu gia, có muốn nói với lão gia hay không.

Một tứ tinh Đấu tôn nói.

- Không nên nói với lão gia, nếu ông nội ta biết, nhất định sẽ trách cứ ta, lúc này nên nói với Đại sư huynh cùng Nhị sư huynh là được rồi.

Thanh niên áo xanh nói.

- Vâng, thiếu gia.

Tứ tinh Đấu tôn lập tức ly khai hỏi đấu giá hội.

- Chậm đã La thiếu gia, chuyện này là do Luyện Dược Sư công hội không chu toàn, mọi việc cứ để cho ta xử lý, ta nhất định sẽ làm cho bọn chúng phải xin lỗi.

Lưu trưởng lão Luyện Dược Sư công hội ngăn cản tên tứ tinh Đấu tôn, lập tức nhìn người thanh niên áo xanh nói.

- Lưu trưởng lão, việc ở đây ta đây giao cho người, dù sao ta hôm nay cũng muốn thu dọn mấy người bọn chúng, ta muốn để cho bọn chúng biết rõ, ta không phải là người dễ trêu.

Thanh niên áo xanh lạnh lùng nói.

- La thiếu gia yên tâm đi, ta nhất định bắt mấy người bọn chúng đưa cho La thiếu gia hả giận, những người kia hoàn toàn không đem Luyện Dược Sư công hội để vào trong mắt, Luyện Dược Sư công hội cũng muốn cho bọn chúng phải hối hận.

Nói xong, Lưu trưởng lão cười lạnh một tiếng.

- Hiểu Kỳ tỷ, đấu giá hội đúng là náo nhiệt.

Tôn Thi Thi nhìn Yến Hiểu Kỳ hỏi, nàng từ nhỏ sống tại Tôn gia, tuy rằng Tôn Thi Thi ở cùng với Nhạc Thành mấy tháng, nhưng đối với đấu giá hội nàng cũng chưa quen thuộc, bây giờ nàng giống như là một đứa bé vậy, đối với đấu giá hội tràn đầy cảm giác kỳ quái.

- Ở đây cái gì cũng đấu giá, nhưng phần lớn là vật phẩm cần thiết cho tu luyện, như đan dược cùng các bảo vật, tóm lại thật là nhiều, người đợi tí nữa nhìn sẽ biết, nếu người thích thì đấu giá mua nó.

Yến Hiểu Kỳ nhìn Tôn Thi Thi cười nói.

- Nhạc Thành, tí nữa ta có thể mua đồ không.

Tôn Thi Thi nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Có thể, nếu nàng thích thì cứ mua.

Nhạc Thành mỉm cười nói, mua vật phẩm mà thôi, Nhạc Thành làm sao không đồng ý đây, coi như là mua toàn bộ đấu giá hội mà nói, đối với Nhạc Thành lúc này cũng như chín trâu mất một sợi lông mà thôi.

Tại trận chiến bên ngoài thành Hạo Đặc, Thanh Đồng giao cho Nhạc Thành gần trăm cái trữ vật giới chỉ, tại Hồ Điệp cốc, Nhạc Thành còn có bốn trữ vật giới chỉ của Đấu Thánh, Nhạc Thành xem qua một chút, trong trữ vật giới chỉ giá trị cũng thật là khủng bố, chỉ sợ ngay cả Cuồng Sư môn cùng môn phái Hồ Điệp cốc cũng không bằng được.

Kỳ thật Nhạc Thành cũng không quá để ý những vật này, dù sao sau lưng hắn còn có một Nhạc gia, nội tình Nhạc gia vô cùng thâm sâu, nhưng hắn thu hoạch nhiều hơn một chút, cũng tiện tay thu luôn.

Lúc này đấu giá hội bắt đầu, có một nữ tử quần áo xinh đẹp kêu gọi đi tới, cô gái này thoạt nhìn mặc dù xinh đẹp gọi cảm, nhưng trong thần sắc lạnh lợi, tu vi cũng đạt đến tứ tinh Đấu Tông.

Nhìn cô gái xinh đẹp, Nhạc Thành liền nghĩ đến Nguyên Bảo tông Vân Phỉ Phỉ, Vân Phỉ Phỉ cũng xinh đẹp vô cùng, lúc trước hẳn cùng với Vân Phỉ Phỉ cũng có một tia mập mờ không rõ. Lúc này cũng đã nhiều năm như vậy, cũng không biết nàng ta thế nào rồi, Nhạc Thành không khỏi nghĩ đến Vân Phỉ Phỉ.

Cô gái xinh đẹp rất trẻ tuổi, nhìn đại khái hai mươi tuổi cùng tuổi với Vân Phỉ Phỉ, nàng mặc một bộ đồ màu xanh vừa vặn, bọc lấy thân thể mềm mại, tóc dài xõa vai, dung nhan xinh đẹp tươi ngon, bộ ngực sữa lộ ra phong tình vạn chủng, trong mắt mang theo một loại cơ trí, cô gái này tuyệt đối là một vật quý hiếm.

Lúc này cô gái xinh đẹp lên đài, lập tức dưới đài có hai đại hán cầm một hộp gấm từ từ đi lên, lập tức để hộp gấm bày tại trên đài.

- Kính thưa chư vị khách quý, đầu tiên là cảm tạ mọi người tới tham gia đấu giá hội.

Cô gái xinh đẹp cúi đầu bốn phía mỉm cười thi lễ, thanh âm thanh thoát vô cùng.

Cô gái này cúi đầu, chỉ thấy lộ ra một nửa bộ ngực sữa, làm cho không ít người nước miếng đã chảy ra.

Nhìn thấy phản ứng của mọi người, cô gái này cũng không ngại, có lẽ tại đấu giá hội đã sớm quen rồi.

Lúc này cô gái xinh đẹp ngẩng đầu lên nhìn toàn trường, lập tức đưa ánh mắt tại tầng thứ năm dừng lại một hồi, tầng thứ năm là khách hàng lớn của đấu giá hội.

Nhạc Thành đang ở trong phòng đấu giá hội tốt nhất, tất nhiên cô gái này cũng đưa ánh mắt dừng ở phòng này một hồi, trên nét mặt hơi đổi, tựa hồ là nàng vô cùng lạ lẫm, ở thành Đan Lô có các thế lực lớn, nàng có thể hoàn toàn hiểu biết, nhưng người thanh niên này nàng chưa từng gặp qua.

- Chư vị, hôm nay có một kiện vật phẩm đấu giá chính là một viên thất phẩm cao cấp đan dược Hoàng Linh đan, nó có tác dụng khôi phục rất nhanh đấu khí, giá khởi điểm một vạn kim tệ, kêu giá lần thứ nhất ít nhất là một ngàn kim tệ. Nếu cùng đối thủ cùng cấp đánh nhau sống chết, có một khoả Hoàng Linh đan, thì tương đương với một cái mạng, cho nên Hoàng Linh đan tuyệt đối là đáng giá, mọi người bây giờ bắt đầu kêu giá đi.

Cô gái xinh đẹp nhìn mọi người xung quanh nói, nàng có thực lực tứ tinh Đấu Tông, thanh âm xen lẫn Đấu khí phát ra, cũng đủ làm cho mọi người đều nghe rõ ràng.

-oo0oo-

704. Chương 606: Vòng Tròn Màu Đen (1).

Nhạc Thành mỉm cười, cô gái xinh đẹp này cùng Vân Phỉ Phỉ có vài phần giống nhau, lúc này nàng nói Hoàng Linh đan có thể có thêm một mạng là không sai, nếu tại đồng cấp đối chiến, hai người tiêu hao hầu như không còn. Đến lúc đó, ai khôi phục nhanh hơn là người thắng trận. Cho nên, có thể nhiều hơn một mạng, cũng làm cho vô số người động tâm.

Lúc này cũng có không ít người bắt đầu kêu giá, giá tiền nhanh chóng đến một vạn chín ngàn kim tệ, Tôn Thi Thi nhìn thấy mọi người gọi giá, tựa hồ cũng muốn tham gia náo nhiệt.

Cuối cùng đan dược được người trả mười tám vạn mua đi, nói như vậy, thất phẩm cao cấp đan dược giá ở bên ngoài cũng khoảng mười lăm vạn kim tệ, chỉ là ở chỗ đấu giá hội này được cô gái xinh đẹp kêu giá, cho nên bán nhiều hơn ba vạn kim tệ.

Đối với đan dược Nhạc Thành không quan tâm, hẳn thuần túy là cùng Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi đến xem náo nhiệt mà thôi, mà giá tiền đan dược Nhạc Thành cũng không để ở trong lòng, Thanh Đồng bây giờ mỗi ngày ăn đan dược nếu đổi thành kim tệ mà nói, cũng là mấy trăm vạn kim tệ, cũng chỉ có Nhạc Thành mới có thể chống đỡ nổi sinh hoạt phí của Thanh Đồng.

Mỗi ngày mấy trăm vạn kim tệ, ngay cả gia tộc lớn cũng tiêu hao không nổi.

Lập tức sau đó, cô gái xinh đẹp xuất ra kiện vật phẩm đầu giá thứ hai, đó là một kiện áo choàng màu tím, mặt trên có tầng ánh sáng năng lượng nhẹ nhàng, Nhạc Thành phỏng đoán đây là do vật liệu đặc biệt chế tác thành, mặt trên còn có dấu vết ma pháp.

- Chưa vị, đây là kiện vật phẩm đầu giá thứ hai, là một kiện Phong y do da lông thất giai bách thủy ma thú luyện chế thành, có thể ở Hải Vực cũng không sợ nước xoáy, mặt trên còn có Ma pháp sư cấp tám gia trì, giá năm vạn kim tệ, kêu giá lần thứ nhất là năm nghìn kim tệ. Nếu mọi người có thể mua Phong y này cho phu nhân, hay các nữ nhân sẽ rất ưa thích.

Cô gái xinh đẹp vừa nói xong, còn cố ý nhìn Nhạc Thành một chút, bên trong phòng của hắn có mấy cô gái tuyệt sắc.

- Hiểu Kỳ tỷ tỷ, Phong y này rất đẹp, màu cũng rất xứng, ta mua tặng cho tỷ nhé.

Tôn Thi Thi nhìn Yến Hiểu Kỳ nói.

- Thi Thi, không cần, nếu người ưa thích, người mua đi.

Yến Hiểu Kỳ cười nói.

- Đây là màu tím, ta không thích, bất quá cùng tỷ cũng rất xứng, tỷ cũng ưa thích màu tím, ta mua tặng cho tỷ.

Tôn Thi Thi nhìn Yến Hiểu Kỳ nói, sau đó Tôn Thi Thi đi tới bên người Nhạc Thành nói:

- Ta không có kim tệ, chằng cho ta mượn một chút đi.

- Nàng cứ mua đi.

Nhạc Thành bắt đầu dĩ cười nói.

Nhạc Thành nhìn cô gái xinh đẹp bắt đầu kêu giá, sau đó áo choàng màu tím đột nhiên được nâng lên đến mười vạn kim tệ, giá tiền tăng lên cũng thật là nhanh, Nhạc Thành chú ý một chút, toàn là nam nhân kêu giá, chung quanh tầng thứ năm có người ra giá, xem ra cũng dự định tặng người.

- Mười ba vạn kim tệ.

Tôn Thi Thi cũng tham gia kêu giá, há miệng là bỏ thêm ba vạn kim tệ, chẳng thèm quan tâm đến kim tệ, cũng không có đau lòng, dù sao cũng không phải của nàng, cứ thế tiêu đi.

- Mười ba vạn năm nghìn kim tệ.

- Mười bốn vạn kim tệ.

- Mười bốn vạn năm nghìn kim tệ.

- Mười tám vạn kim tệ.

Lúc giá tiền mười bốn vạn năm nghìn kim tệ, Tôn Thi Thi kêu giá mười tám vạn kim tệ, lúc này cũng không ít người nhìn lên, có một cái cô gái tuyệt sắc đang gọi giá, làm cho mọi người vô cùng kinh ngạc.

- Mười tám vạn năm nghìn kim tệ.

- Mười chín vạn kim tệ.

Lại có người tăng giá lên, nhưng kêu giá cũng ít đi, dù sao một kiện Phong y tặng người mà mua đến gần hai mươi vạn kim tệ, cũng không phải người bình thường có thể mua được.

- Mười chín vạn năm nghìn kim tệ

- Hai mươi vạn kim tệ.

Lập tức giá tiền đã đến hai mươi vạn kim tệ, giá tiền này đối với một ít đại gia tộc ở bên trong thành Đan Lô cũng không là gì, dù sao thành Đan Lô là một Đại Thành, ở đây cũng có không ít gia tộc lớn tồn tại.

- Hai mươi lăm vạn kim tệ.

Tôn Thi Thi kêu giá lần nữa, gọi xong nàng thì thầm khẽ nói:

- Ta sẽ cho người tranh đoạt, hừ.

Lần thứ nhất kêu lên năm vạn kim tệ, bây giờ có không ít người đã nhìn về phía phòng của Nhạc Thành, cô gái xinh đẹp trên đài bây giờ cũng nhìn về phía căn phòng của Nhạc Thành.

- Hai mươi lăm vạn năm nghìn kim tệ.

- Hai mươi sáu vạn kim tệ.

Tiếng gọi giá có chút do dự một chút, lập tức lại có không ít người bắt đầu kêu giá lên, nhân số so với lúc trước đã ít đi rất nhiều.

- Ba mươi vạn kim tệ.

Tôn Thi Thi lần nữa tăng giá, thấy có người vẫn cùng nàng ra giá, không khỏi có chút giận dữ lên.

Lúc này tất cả mọi người đều nhìn về phía Tôn Thi Thi, từ hai mươi vạn đến ba mươi vạn mười vạn kim tệ, có vẻ Tôn Thi Thi được một người nhắc tới.

- Ba mươi một vạn kim tệ.

Tiếng gọi giá do dự một chút, sau đó lại cắn răng kêu giá.

- Bốn mươi vạn kim tệ.

Tôn Thi Thi lại kêu giá, trực tiếp gọi giá bốn mươi vạn kim tệ, kêu giá xong vẻ mặt tức giận, tựa hồ nàng tức giận với người cùng nàng tranh đoạt.

Người kêu giá kia cũng bắt đầu nhìn Tôn Thi Thi, lúc này cũng chỉ còn một người kêu giá tranh đoạt với Tôn Thi Thi.

- Bốn mươi một vạn kim tệ.

Lúc này bên trong tầng thứ năm lần nữa kêu giá.

- Bốn mươi một vạn kim tệ, còn có người ra giá nữa hay không.

Cô gái xinh đẹp trên đài nhìn mọi người nói.

- Năm mươi vạn kim tệ.

Tôn Thi Thi lại kêu giá, chỉ là lúc này kêu giá làm cho Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Hoả Lão đều biến sắc, lập tức bắt đầu nhìn lên, một kiện áo choàng mặc dù không tệ, nhưng tối đa cũng chỉ khoảng bốn mươi vạn kim tệ mà thôi, bây giờ gọi ra năm mươi vạn kim tệ, đã là quá cao rồi.

Lúc này Nhạc Thành cũng đành chịu, đây chính là giá trị con người, nếu không cứ để nàng thoải mái đi.

- Năm mươi vạn kim tệ, đã là năm mươi vạn kim tệ rồi, không biết cao tới đâu.

Cô gái xinh đẹp cũng cảm thấy hưng phấn lên, lập tức nhìn mọi người xung quanh nói.

- Năm mươi một vạn kim tệ.

—oo0oo—

705. Chương 606: Vòng Tròn Màu Đen (2).

Người ở bên trong phòng bên trái cắn răng ra giá, tựa hồ rất yêu thích kiện áo choàng kia vậy.

Vẻ mặt của Tôn Thi Thi khó coi, thần sắc giận dữ lên, lập tức lớn tiếng nói:

- Một trăm vạn kim tệ.

- Ầm ầm.

Trong tai Nhạc Thành vang lên tiếng âm âm, đây là thanh âm của mọi người khi bị Tôn Thi Thi đưa ra giá tiền, mặc dù một trăm vạn kim tệ Nhạc Thành không thèm để ý, Thanh Đồng mỗi ngày ăn đản được cũng mấy trăm vạn kim tệ, nhưng Thi Thi cũng không hổ là bại gia nữ nhân.

Hoả Lão, Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Khiếu Thiên Hổ đều trợn mắt nhìn, không hổ là Tôn gia đại tiểu thư, không phải là người bình thường, người bình thường tuyệt đối không có khí thế như vậy.

Đấu giá hội lúc này tất cả mọi người đều chấn kinh rồi, giá tiền tuyệt đối là trên trời, lúc này tất cả mọi người đều suy đoán thân phận của Tôn Thi Thi, không biết là bại gia nữ của nhà nào.

- Một triệu kim tệ, còn có người ra giá cao hơn nữa không, một, hai, ba thành giao, chúc mừng tiểu thư nhận được áo choàng.

Cô gái xinh đẹp trên đài vẻ mặt kích động lên, sợ là Tôn Thi Thi hối hận, lập tức giải quyết dứt khoát, một trăm vạn kim tệ, đây chính là thiên giới, một kiện áo choàng bình thường giá bốn mươi vạn kim tệ lúc này đấu giá là một trăm vạn kim tệ, từ trước đến nay nàng cũng lần đầu tiên gặp phải.

- Giá một trăm vạn kim tệ, ai tiếp tục ra giá.

Rốt cục nhận được một kiện áo choàng, Tôn Thi Thi cao hứng quay đầu, nhìn thấy tất cả mọi người có vẻ mặt bất đắc dĩ, không khỏi nghi ngờ, hỏi:

- Các người cảm thấy thế nào?

- Không có việc gì, không có việc gì.

Nhạc Thành bất đắc dĩ cười nói, một trăm vạn kim tệ mà thôi, cũng không có gì, chỉ cần nữ nhân mình cao hứng là được rồi, ngay cả nghìn vạn kim tệ cũng không có chuyện gì.

Lập tức cô gái xinh đẹp nhìn ba kiện vật phẩm đấu giá, là một kiện thất phẩm cao cấp huyền binh, giá mười vạn kim tệ, cuối cùng có người mua với giá 180 vạn kim tệ.

Kiện vật phẩm đấu giá thứ tư, là bát phẩm sơ giai đan dược, giá khởi điểm 30 vạn kim tệ, cuối cùng hai trăm vạn kim tệ mua được.

Kiện vật phẩm đấu giá thứ năm, là một quyển Địa cấp cao cấp đấu kỹ, giá khởi điểm bốn mươi vạn kim tệ, cuối cùng bốn trăm vạn kim tệ mua được, ở nơi này cao cấp đấu kỹ cũng rất hiếm thấy, cho dù thương hội giàu có, nhưng trong nhà không có đấu kỹ lợi hại là không được. Cho nên gặp phải cao cấp đấu kỹ, tự nhiên là nhiệt tình tranh đoạt rồi.

Nhạc Thành đối với mấy thứ này cũng không quan tâm, còn Tôn Thi Thi đối với những vật phẩm này cũng không quan tâm.

Sau đó, vật phẩm đấu giá thứ sáu đưa ra, là một cái hộp gấm cỡ ba bàn tay.

- Chư vị, đây là kiện vật phẩm đấu giá thứ sáu, nghe nói là có liên quan đến bí mật của Huyền Thiên nội lục.

Cô gái xinh đẹp lập tức mở ra hộp gấm, trong hộp gấm có một cái vòng tròn màu đen, lớn cỡ ba bàn tay, mặt trên tràn ngập khí tức quỷ dị.

Nhìn thấy vòng tròn màu đen, sắc mặt Hoả Lão đột nhiên biến đổi, lập tức nghi hoặc lên, một lát sau, Hoả Lão nhìn Nhạc Thành nói:

- Nhạc Thành, nếu có thể được, thì hãy mua cái này vật phẩm đấu giá này đi.

Hoả Lão cũng không biết vẻ mặt Nhạc Thành bây giờ cũng tràn đầy nghi hoặc, vòng tròn màu đen này Nhạc Thành mơ hồ nhìn ra, nó là một kiện trận bàn, phía trên trận bàn tràn ngập pháp lực.

- Trận bàn, đây không phải là vật của Huyền Thiên nội lục sao, ở đây sao lại đưa ra đấu giá.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Không sai, Nhạc Thành cũng cảm giác được ở tầng thứ năm, có mấy đạo Linh hồn lực hướng trận bàn dò xét, vài đường Linh hồn lực này đúng là của nhất tinh Đấu Thánh, còn có một đạo tựa hồ là của Ma pháp

sư cấp chín sơ kỳ, trên linh hồn khí tức cùng Yến Hiểu Kỳ không chênh lệch nhiều, mơ hồ mạnh hơn một chút.

- Không ngờ ở đây ẩn tàng nhiều cường giả như vậy, chẳng lẽ cũng vì trận bàn này mà tới sao.

Nhạc Thành trong lòng nghi hoặc, trong phòng tầng năm này có hai Đấu thánh cùng một Ma pháp sư cấp chín cường giả như vậy, Nhạc Thành sao không cảm thấy kỳ quái đây, cường giả như vậy bình thường không ở bên ngoài lộ diện như vậy, hôm nay đều đến đấu giá hội, đúng là có chỗ kỳ quặc rồi.

- Thi Thi, một kiện vật phẩm đấu giá này nàng nhất định phải mua được.

Nhạc Thành nhìn Tôn Thi Thi nói, dù sao Tôn Thi Thi vừa mới kêu giá, Nhạc Thành dứt khoát để cho Tôn Thi Thi đi kêu giá, trận bàn Nhạc Thành cũng nhất định phải mua bằng được.

- Hảo, ta nhất định mua được.

Tôn Thi Thi nói, để cho nàng hô giá, chính là điều mà nàng mong muốn nhất.

- Một kiện vật phẩm đấu giá, mặc dù không biết giá trị, nhưng cùng đại bí mật Huyền Thiên nội lục có quan hệ, giá trị tự nhiên không nhỏ, giá khởi điểm là mười vạn kim tệ, kêu giá lần thứ nhất là một vạn kim tệ.

Cô gái xinh đẹp nói.

- Mười một vạn kim tệ.

Sau khi cô gái xinh đẹp nói xong, có một thanh âm ở một gian phòng bên trong tầng thứ năm ra giá, mà thanh âm này Nhạc Thành thấy đó chính là Ma pháp sư cấp chín.

- Mười hai vạn kim tệ.

Lại một giọng nói từ bên trái gian phòng truyền ra.

- Mười ba vạn kim tệ.

Sau đó một thanh âm hùng hậu ra giá, thần thức Nhạc Thành tỏa ra, hai người này cũng là hai nhất tinh Đấu Thánh, thì ra ba người này thực sự vì trận bàn mà đến, Nhạc Thành không rõ, trận bàn nếu giao cho Đấu Thánh cùng Ma Pháp Sư cũng không có hữu dụng, trận bàn không phải Đấu khí cùng ma pháp lực có thể thúc dục, huống chi chỉ có một cái trận bàn cũng không hữu dụng.

- Mười bốn vạn kim tệ.

- Mười lăm vạn kim tệ.

- Mười sáu vạn kim tệ.

Ba người này ra giá nhanh chóng, ai cũng không nhường ai, chỉ một hồi thời gian, trận bàn đã ra giá đến ba mươi lăm vạn kim tệ.

- Ba mươi sáu vạn kim tệ.

- Ba mươi bảy vạn kim tệ.

- 38 vạn kim tệ.

Ba người này giống như đang đánh nhau, không ngừng ra giá.

Tôn Thi Thi có chút tức giận, bởi vì cho đến bây giờ, nàng căn bản không có khe hở để xen vào ra giá, vẫn là ba người kia ra giá, nàng không có cơ hội ra giá.

- Ba mươi chín vạn kim tệ.

- Bốn mươi vạn kim tệ.

- Bốn mươi một vạn kim tệ.

- Một trăm vạn kim tệ.

Tôn Thi Thi rốt cục ra giá, nàng hô to một tiếng, thanh âm còn kèm theo một tia Đấu khí, điều này làm cho mấy vạn người bên trong đấu giá hội đều nghe rõ.

—oo0oo—

706. Chương 607: Thần Thức Công Kích.

- Xoạt xoạt.

Hơn vạn ánh mắt đều nhìn về phía Tôn Thi Thi, một trăm vạn kim tệ đúng là đủ vang dội rồi.

- Một trăm lẻ một vạn kim tệ.

- Một trăm lẻ hai vạn kim tệ.

- Một trăm lẻ ba vạn kim tệ.

Chỉ là lúc này ba thanh âm lần nữa hô giá, tựa hồ cũng không bị một trăm vạn kim tệ mà kinh ngạc.

- Hừ.

Tôn Thi Thi có chút ít khống chế không nổi chính mình, sắc mặt có chút tức giận lên.

- Một trăm mười một vạn kim tệ.

- Một trăm mười hai vạn kim tệ.

- Hai trăm vạn kim tệ.

Tôn Thi Thi lại lần nữa phá giá.

- Hai trăm lẻ một vạn kim tệ.

- Hai trăm lẻ hai vạn kim tệ.

- Hai trăm lẻ ba vạn kim tệ.

- 300 vạn kim tệ.

Tôn Thi Thi lần nữa tức giận ra giá.

- Ba trăm lẻ một vạn kim tệ.

- Ba trăm lẻ hai vạn kim tệ.

- Ba trăm lẻ ba vạn kim tệ.

- Bốn trăm vạn kim tệ.

- 500 vạn kim tệ.

- Sáu trăm vạn kim tệ.

Tôn Thi Thi lần nữa hô đến sáu trăm vạn kim tệ, giá tiền lúc này đã rất cao rồi.

- Sáu trăm lẻ một vạn kim tệ.

- Sáu trăm lẻ hai vạn kim tệ.

- Sáu trăm lẻ ba vạn kim tệ.

Ba người kia lại tiếp tục ra giá, Nhạc Thành không khỏi nghi ngờ, xem bộ dáng ba người này không có trận bàn là không được.

- Hừ.

Tôn Thi Thi lúc này càng cảm thấy kích thích, nàng không nghĩ tới còn có người cùng nàng tranh đoạt.

- Một ngàn vạn kim tệ.

Tôn Thi Thi lần nữa hô to một tiếng.

Toàn trường đều đưa ánh mắt nhìn Tôn Thi Thi, tại thành Đan Lôi có thể tùy tiện đưa ra một ngàn vạn kim tệ thật sự cũng không có mấy người.

Lúc này cô gái xinh đẹp cũng hưng phấn vô cùng, không nghĩ tới có thể bán được một ngàn vạn kim tệ, đây cũng giá không thể tưởng tượng nổi rồi.

Lúc này Tôn Thi Thi vừa ra giá xong, ba thanh âm rất cực cũng đình chỉ ra giá, lập tức Nhạc Thành cảm giác được ba Linh hồn lực hướng về phía bên này tỏa đến.

- Hừ, muốn chết.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, một cỗ thần thức vô hình được chia thành ba hung hăng hướng về phía Linh hồn ba người đánh tới.

Ba người này tự nhiên làm cho mình phải lấy ra một ngàn vạn kim tệ, Nhạc Thành mặc dù không quan tâm, nhưng nếu không để cho ba người này một chút giáo huấn, Nhạc Thành thật sự không nuốt trôi cục tức này, không ngờ bọn chúng còn dám dùng linh hồn lao đến, đó là muốn chết rồi.

- Rầm rầm rầm.

Ba đạo Linh hồn Vô Hình cùng thần thức Nhạc Thành va chạm vào nhau, ba tiếng linh hồn Vô Hình va đập, sau đó, lập tức Nhạc Thành thu hồi thần thức lại, sắc mặt cũng khôi phục bình thường, giống như là không có chuyện gì phát sinh vậy.

Mà lúc này, Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Hoả Lão đồng thời nhìn Nhạc Thành, linh hồn lực lượng vừa mới ba động ba người có thể cảm giác được.

Lúc này bên trong phòng của ba người đều có tiếng rên rỉ vang lên, ba người tựa hồ bị thương không nhẹ, Nhạc Thành cũng không có khách khí, Linh hồn lực ba người này vốn không thể cùng Nhạc Thành so sánh, lại thành linh bị công kích, mặc dù là Nhạc Thành lấy một địch ba, nhưng ba người này cũng không thể chịu nổi.

Nhạc Thành nhìn Hoả Lão, Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, hẳn có ý bảo không có gì.

- Một ngàn vạn kim tệ hoàn thành buôn bán, chúc mừng vị tiểu thư này.

Cô gái xinh đẹp nhìn Tôn Thi Thi như là thần tài, lúc này đấu giá một ngàn vạn kim tệ, tuyệt đối là giá tiền cao nhất từ trước tới nay.

Sau đó đấu giá hội tiếp tục đấu giá, ngoại trừ đan dược, còn có Ma pháp quyển trục cấp tám sơ kỳ, ngoài ra còn có một số linh dược, nhưng Nhạc Thành cũng không cảm thấy hứng thú.

Sau đó, Tôn Thi Thi cũng nhìn trúng một thanh trường kiếm, đây là Tôn Thi Thi mua cho U Cơ với giá khởi điểm mười vạn kim tệ, kết quả Tôn Thi Thi vừa gọi giá mười một vạn kim tệ, đột nhiên toàn trường tạo thành một mảnh tức cười, cuối cùng không người nào dám cùng Tôn Thi Thi đấu giá, thanh trường kiếm này vốn bình thường giá tiền một trăm vạn, đây là do bát phẩm Luyện Khí sư luyện chế ra, mười một vạn kim tệ được Tôn Thi Thi mua được, cô gái xinh đẹp cũng chỉ có thể đành tuyên bố.

Lúc này Nhạc Thành cũng chỉ im lặng, không nghĩ tới Tôn Thi Thi dùng mười một vạn là mua được một thanh trường kiếm, dựa theo Nhạc Thành dự đoán, đại tiểu thư ít nhất cũng phải mất hai trăm vạn kim tệ.

Đấu giá hội cuối cùng kết thúc, nhóm người Nhạc Thành đi xuống, lúc này người của thương hội cầm lấy vật phẩm mà Tôn Thi Thi đã mua mang đến, thương hội có ba người là ngũ tinh Đấu tôn và một lục tinh đấu tôn hộ tống ba kiện vật phẩm đấu giá.

Nhạc Thành lấy ra một tấm tinh tạp giao cho Khiếu Thiên Hồ, Khiếu Thiên Hồ đưa cho lục tinh Đấu tôn, bên trong tinh tạp chính là một ngàn một trăm mười một vạn kim tệ. Từng ấy kim tệ, Nhạc Thành cũng không để trong lòng, bây giờ trên người Nhạc Thành kim tệ có gần ngàn vạn, cũng không biết của ai, cuối cùng Nhạc Thành cũng chỉ để chung một chỗ.

Tên lục tinh Đẩu tôn sau khi kiểm tra tinh tạp xong, sau đó thu vào trong trũ vật giới chỉ, cuối cùng đưa cho Tôn Thi Thi một tấm thẻ khách quý, Tôn Thi Thi tiêu phí ở đây tuyệt đối là khách quý.

Lúc này mọi người ở đấu giá hội cũng từ từ rời đi, bên trong tầng thứ năm cũng có không ít người đi xuống, mà ở trong đám người, thần thức Nhạc Thành vẫn tập trung vào ba người xen lẫn trong đó, ba người này là một ông già và hai trung niên hán tử, bất quá bây giờ khuôn mặt ba người này một mảnh tái nhợt, dường như không có chút máu vậy.

Mà ba người này hữu ý đưa ánh mắt về phía nhóm người Nhạc Thành.

Nhạc Thành cũng không có để ý ba người, hắn thu hồi trận bàn vào trong trũ vật giới chỉ, còn áo choàng Tôn Thi Thi đưa cho Yến Hiểu Kỳ, trường kiếm Tôn Thi Thi đưa cho U Cơ.

Mọi người đi xuống tầng thứ năm, lập tức đi ra khỏi đấu giá hội, sau đó hướng trở về khách điểm.

- Các người đứng lại cho ta.

Mọi người đi trở về, đột nhiên có tiếng quát truyền đến, lập tức có hơn mười người bao vây lấy nhóm người Nhạc Thành, trong đó có tên thanh niên áo xanh lúc trước bị Yêu Huyền đánh cho một cái bạt tai, và tên Luyện Dược Sư công hội Lưu trưởng lão.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, ánh mắt đảo qua, tổng cộng có năm mươi người, trong đó có hơn ba mươi Đẩu Tông, còn có một bát phẩm sơ giai Luyện Dược Sư, hai bát phẩm trung giai Luyện Dược Sư, cùng ba thất tinh Đẩu tôn và một cửu tinh Đẩu tôn. Những người này tựa hồ là người của Luyện Dược Sư công hội.

Cả đám người này thực lực có thể coi là tạm được, Nhạc Thành không đoán cũng biết rõ những người này đến để làm cái gì rồi.

- Làm sao, các người nếu không có chuyện thì hãy tránh ra cho ta.

Khiếu Thiên Hổ đã sớm không nhịn được hét lớn, sau đó đánh giá cả đám chung quanh. Ở đây người có thực lực cao nhất mới là cửu tinh Đẩu tôn, Khiếu Thiên Hổ cũng không sợ.

- Đương nhiên có chuyện, để nữ nhân lại cho ta, các người có thể đi.

Thanh niên áo xanh đi tới, ánh mắt nhìn Yêu Huyền ở tầng thứ năm đấu giá hội lúc trước cho hắn một cái bạt tai, trong ánh mắt tràn đầy tức giận, vẫn có một tia tà đi.

Sau khi nhìn thấy ánh mắt tên thanh niên áo xanh đó, Nhạc Thành cảm thấy không thích, trong mắt hàn ý tỏa ra.

-oo0oo-

707. Chương 608: Chí Tôn Xích Viêm Hoả (1).

Hơn mười người xông tới, trên con đường lớn khoảng không đã bị bao vây, lúc này trên đường có không ít người xem náo nhiệt, bọn họ là người vừa mới từ bên trong đấu giá hội đi ra, bây giờ trên đường người đã đứng chật như nêm cối, trong đám người, có ba người sắc mặt có chút tái nhợt.

- Khiếu Thiên, Tử Long, Ma Ứng, chúng ta đi, có người ngăn cản, giết không tha.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói, lập tức tiếp tục đi đến, Nhạc Thành cũng không phải muốn ở chỗ này động thủ, miễn cho đã thảo kinh xà, kế hoạch của Nhạc Thành là ở tại Luyện Dược Sư công hội đánh giết tất cả cường giả, phải làm như ở Hồ Điệp cốc, Cuồng Sư môn, Vạn Kim môn mới có thể hết phiền toái.

Nhạc Thành lo lắng bây giờ động thủ, có thể đã thảo kinh xà, nếu cường giả Luyện Dược Sư công hội toàn bộ rời đi mà nói, bản thân hắn cũng không có nhiều thời gian ở tại thành Đan Lôi như vậy.

Nhưng những người này nếu dám khiêu khích, Nhạc Thành cũng không để ý giết không tha.

- Vâng, chủ nhân.

Đám người Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng đáp lên một tiếng, lập tức oán hận nhìn đám người này, bọn hắn đi theo chủ nhân hướng khách điếm đi đến.

- Các hạ cũng quá khoa trương rồi, nơi này chính là địa bàn của Luyện Dược Sư công hội, là thành Đan Lô, chẳng lẽ các hạ khi dễ Luyện Dược Sư công hội không có người sao?

Lão già cửu tinh Đẩu tôn Luyện Dược Sư công hội thần sắc trầm xuống, lập tức nhíu mày một chút, chấn trước thân Nhạc Thành nói, mọi người cũng đã nhìn ra, người thanh niên áo đen này là người đứng đầu.

- Chẳng lẽ chỉ có các ngươi bắt nạt người sao.

Nhạc Thành nhìn tên cửu tinh Đẩu tôn nói, trong ánh mắt hàn ý toát ra.

Cảm giác được hàn ý trong mắt Nhạc Thành, tên cửu tinh Đẩu tôn rung mình một cái, trên thân thanh niên áo đen trước mắt này hắn không cảm thấy bất kỳ khí tức Đẩu khí cùng ma pháp lực gì, nhưng ánh mắt lại làm cho hắn run rẩy một chút.

Thân là cửu tinh Đẩu tôn, ở Huyền Thiên nội lục cũng tuyệt đối là cường giả, lão già cũng cảm giác được đám người trước mắt này tuyệt đối không dễ chọc, bởi vì trong đám người này cũng không có bất kỳ người nào có ánh mắt sợ hãi cả.

Nếu đặt ở bình thường, những người này hắn nhất định không trêu chọc, nhưng hôm nay không giống như vậy, bởi vì đặc tội chính là tên thanh niên áo xanh, đây là cháu trai của khách khanh thái thượng trưởng lão của Luyện Dược Sư công hội, khách quý đối với Luyện Dược Sư công hội rất là trọng yếu.

- Như vậy đi, dựa theo lời nói của La thiếu gia, để nữ nhân này lưu lại, các ngươi đi thôi

Cửu tinh Đẩu tôn nhìn Yêu Huyền nói.

- Nếu không nhường đường, ngươi sẽ chết vô cùng thê thảm.

Trên khuôn mặt Nhạc Thành có chút run rẩy, trong ánh mắt không hề có kỵ lộ ra sát ý.

- Khẩu khí thật lớn, các hạ cũng quá ngạo rồi, tại địa bàn của Luyện Dược Sư công hội thì cho dù là Hồ Điệp cốc, U Minh tông, Cuồng Sư môn cũng không dám kêu gào, ngươi tính là cái gì.

Lưu trưởng lão tiến lên nhìn Nhạc Thành nói, có một đám cường giả Luyện Dược Sư công hội ở đây, hắn tựa hồ không ngại đám người Nhạc Thành, đây chính là một vị cửu tinh Đẩu tôn, hắn không tin đoàn người trước mắt này thực lực còn có thể cao hơn hắn.

- Cộc.

Một tiếng thanh thúy vang lên, trên khuôn mặt Lưu trưởng lão xuất hiện một bàn tay đỏ bầm.

- Yêu Huyền, có nên đánh như vậy hay không.

Thanh Đồng non nớt cao hứng nhìn Yêu Huyền hỏi, vừa mới ra tay cũng chỉ là Thanh Đồng mà thôi.

- Thanh Đồng, ngươi ra tay còn nhẹ, lần sau ra tay nặng hơn một chút.

Yêu Huyền nhìn Thanh Đồng nhẹ nhàng nói.

Lúc này mọi người đều nhìn Thanh Đồng ra tay, nhưng không ai nhìn rõ ràng Tiểu Đồng ra tay như thế nào, Lưu trưởng lão là bát phẩm trung giai Luyện Dược Sư, thực lực đúng là ngũ tinh Đẩu tôn cũng vô pháp làm gì được, tuy nhiên lại bị tiểu Đồng vỗ một chưởng, tất cả mọi người đều kinh ngạc vô cùng.

- Tiểu quỷ, lá gan ngươi thật lớn.

Trong mắt Lưu trưởng lão tràn ngập một mảnh hàn ý, lập tức hung hăng nhìn Thanh Đồng, sau đó bay lên trên không, trong tay một cổ Đan hỏa trực tiếp công kích về phía Thanh Đồng.

Ở chỗ này, hắn là một trưởng lão Luyện Dược Sư công hội bị một tiểu Đồng tát một cái, mặt mũi như vậy trở về, ngày sau tại thành Đan Lô cũng không có chỗ để che lại.

Lúc này Đan hoả nồng bỏng tràn ngập tại trong không gian, người vây xem chung quanh cũng trò chuyện rất nhiều, Đan hoả của bát phẩm trung giai Luyện Dược Sư cũng không phải là người bình thường có thể chống được, nếu không cẩn thận bị nhiễm vào, lúc đó đó là tự nhận là bản thân mình xui xẻo.

- Lão già này muốn chết.

Khẽ kêu lên, lập tức Tôn Thi Thi đột ngột đến trước thân Thanh Đồng, quanh thân là ngọn lửa tràn ngập, lập tức ngọn lửa hóa thành hình thú cự chủy rất lớn.

Ngọn lửa ngưng tụ biến thành hình thú cự chủy tràn ngập khí tức cường hãn dị thường, khí tức này so với bản thể hỏa trên thân Đông Phương Lạc Nhan cũng không có thấp hơn, ngọn lửa này làm cho Đan hoả của lão già họ Lưu mất đi độ nóng vậy, Đan hoả cũng có chút uể oải, giống như là ma thú bình thường gặp được viên cổ ma thú vậy, từ trong máu cảm thấy uy áp.

Tôn gia chỉ tôn Xích Viêm Hoả tới từ đầu để hỏa mạch, chỉ tôn Xích Viêm Hoả là ngọn lửa chi vương, Đan hoả, ngọn lửa Hoả hệ ma pháp, Luyện Khí sư khí hỏa, còn có dị hỏa không thể so sánh. Mà so với chỉ tôn Xích Viêm Hoả cũng chỉ có hỏa của thần Phượng Hoàng tộc mà thôi.

Hình thú cự chủy há mồm khẽ hấp, Lưu trưởng lão ngưng tụ Đan hoả đột nhiên bị hút vào bên trong hình thú cự chủy.

- Xuy xuy.

Lập tức hình thú cự chủy bám vào trên thân Lưu trưởng lão, Lưu trưởng lão Luyện Dược Sư lúc này thân bất do kỷ hướng ngọn lửa trước thân Tôn Thi Thi hút tới.

Một màn này làm cho người ta rung động, người Luyện Dược Sư hội thay đổi. Lúc này tên cửu tinh Đấu tôn vô cùng ngạc nhiên, lập tức thân ảnh hóa thành một đường hư ảnh đánh về phía Tôn Thi Thi, nếu hắn không ra tay thì Lưu trưởng lão dữ nhiều lành ít.

Chỉ là tên cửu tinh Đấu tôn, có nhanh thì cũng có người càng thêm nhanh hơn, đó là Thanh Đồng, thân ảnh Thanh Đồng nho nhỏ lập tức biến mất ngay tại chỗ, thân ảnh xuất hiện đã chắn trước thân cửu tinh Đấu tôn.

- Lão gia này, người không phải là đối thủ của ta, nếu người muốn chết thì xông lên.

Thanh âm của Thanh Đồng non nớt vang lên, lập tức hai tay nho nhỏ xuất hiện một mảnh thanh mang, thanh mang đến trước thân cửu tinh Đấu tôn đó, phô thiên cái địa giống như là một tấm lưới lớn bao trùm tên cửu tinh Đấu tôn, lúc này làm cho tên cửu tinh Đấu tôn này vô cùng hoảng sợ.

- Người muốn lưu ta lại sao.

Lúc này có một thân ảnh màu xanh xinh đẹp hiện ra, lập tức bóng hình xinh đẹp màu xanh đã đến trước mặt tên thanh niên áo xanh.

Bóng hình xinh đẹp màu xanh chính là Yêu Huyền, Yêu Huyền đưa cổ tay trắng ra, lập tức trong tay xuất hiện một mảnh ánh sáng xanh hướng về phía thanh niên áo xanh đánh tới.

-oo0oo-

708. Chương 608: Chí Tôn Xích Viêm Hoả (2).

- Buông La thiếu gia ra.

Mấy tiếng hét lớn vang lên, bên người thanh niên áo xanh có ba tứ tinh Đấu tôn, ba người này vẫn ở tại thanh sau lưng người niên áo xanh, nhìn thấy ánh sáng xanh lóe lên hướng tới La thiếu gia công kích, ba người chưa có nhìn rõ ràng cũng đã nhào tới.

- Cút ngay.

Cùng lúc đó, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma ưng cũng hét lớn một tiếng, xuất ra lực lượng mạnh mẽ đánh ra.

- Rầm rầm rầm.

Ba tiếng phá hủy vang lên, đòn công kích của ba người Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma ứng trực tiếp đánh vào người của ba tên tứ tinh Đấu tôn, ba người này không hề có sức phản kháng đã bị oanh kích lui về phía sau vài trăm mét.

- A...a...

Ba người đồng thời bị đánh bay, lúc này máu trong miệng phun ra, bên trong ngậm máu tươi xen lẫn nội tạng bị nghiền nát, lập tức ba người gục ngã trên mặt đất, thân hình run rẩy mấy cái rồi cũng không nhúc nhích, thực lực hơn kém quá lớn, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma ứng cũng toàn lực ra tay, mấy tên tứ tinh Đấu tôn này còn chưa có lấy lại tinh thần đã bị giết.

Thực lực của Khiếu Thiên Hổ, Tứ Sí Ma ứng bây giờ đủ để chống lại cửu tinh Đấu tôn, Tử thực lực Điện Mãng cũng đủ giết chết thất tinh Đấu tôn, ba người này có thực lực tứ tinh Đấu tôn thì còn kém quá lớn, căn bản không phải là đối thủ.

- Thả ta ra, các người hãy cứu ta.

Lúc này ba tên tứ tinh Đấu tôn bị đánh chết, thanh niên áo xanh cũng bị ngọc thủ Yêu Huyền nhắc lên trên không trung.

- Xoẹt.

Ngọn lửa quanh thân Tôn Thi Thi ngưng tụ hình thú cự chủy một lát, sau đó đem Lưu trưởng lão hút vào trong cự chủy, những nơi ngọn lửa đi qua, Lưu trưởng lão kêu lên thảm thiết, sau đó toàn bộ thân hình của lão đột nhiên tạo thành một bạch mang lớn, sau đó tạo thành một cỗ lực lượng cường hãn chống lại, thân hình lão mới hiểm hiểm thoát ra.

- Cộc

Lưu trưởng lão ngã trên mặt đất, một bộ áo bào trắng đã bị đốt cháy, trên người hắn lúc này thương tích đầy mình, trên thân thể vết thương chồng chất, trên khoe miệng còn có một vết máu, vừa mới rồi hắn dốc sức liều mạng phát huy linh hồn công kích mới hiểm hiểm thoát khỏi ra, chỉ là linh hồn hắn trọng thương, hắn không nghĩ đến hỏa diễm kia có thể đốt cháy linh hồn.

Linh hồn lực vừa mới bị trọng thương, có lẽ tu vi của hắn sau này cũng bị ảnh hưởng, bây giờ hắn cũng không có lực tái chiến, nếu như tương lai có cơ hội khôi phục mà nói, Linh hồn lực cũng không có khả năng hoàn toàn hồi phục, tu vi cũng từ đó lùi xuống, đồng thời không có cơ hội đột phá.

Lưu trưởng lão hoảng sợ nhìn, lúc này hắn mới ý thức được những người này so với tưởng tượng của hắn còn đáng sợ hơn, hiện tại hắn đã cảm thấy vô cùng hối hận rồi.

- Khúc khích.

Lúc này quanh thân tên cửu tinh Đấu Tôn Luyện được sư công hội xuất hiện một mảnh đấu khí điên cuồng, sau đó đấu khí tạo thành một cái xoáy nước không ngừng điên cuồng, bầu trời chung quanh tràn ngập hơi thở cường hãn, đồng thời lực lượng xoáy nước làm cho kiến trúc chung quanh toàn bộ sụp đổ, từng tiếng kêu thảm thiết vang lên, lúc này cũng không ít người bị ở bên trong những kiến trúc sụp đổ này.

- Phốc.

Xoáy nước cuồng bạo tạo thành làm cho tên cửu tinh Đấu Tôn Luyện được sư công hội mới hiểm hiểm tránh thoát khỏi thanh mang của Thanh Đồng, trên mặt hắn lúc này bị hù dọa trắng bệch, hắn lúc này mới biết tiểu tử trẻ nhỏ này có thực lực cường hãn như thế.

Nhưng tên cửu tinh Đấu Tôn vừa thoát khỏi thanh mang của Thanh Đồng bao vây, lúc này thân thể nhỏ nhắn xinh xắn của Thanh Đồng trong nháy mắt quỷ dị xuất hiện ở sau lưng hắn, chưởng ấn màu xanh chụp ra.

Chung quanh chưởng ấn là một phiến không gian chấn động, bàn tay nhỏ bé của Thanh Đồng giống như trực tiếp xuyên thấu không gian đến phía sau lưng tên cửu tinh Đấu Tôn kia.

- Không tốt.

Tên cửu tinh Đẩu Tôn thầm nghĩ một tiếng không tốt, thần sắc cũng từ từ tái nhợt, sau đó biến thành màu trắng bệch, hẳn lúc này muốn xoay người cũng không còn kịp nữa, cảm giác lực công kích khổng lồ sau lưng đang dần áp đến, hẳn cũng không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ bố trí đấu khí phòng ngự vòng.

- Thành thịnh.

Một lực lượng chấn động vang lên, nhưng ngay sau đó chuông ấn của Thanh Đồng cũng không có bị ngăn chặn trực tiếp đánh nát đấu khí phòng ngự vòng của tên cửu tinh Đẩu Tôn, sau đó chuông ấn đánh thẳng vào sau lưng tên cửu tinh đấu tôn.

- Khúc khích.

Máu tươi phun ra, ngay sau đó thân thể tên cửu tinh Đẩu Tôn bị đánh về phía sau vài trăm thước, giấy dựa mấy cái, tên cửu tinh Đẩu Tôn mới miễn cưỡng đứng dậy.

Lúc này giao chiến từ khi bắt đầu cho đến kết thúc nói ra thì dài, nhưng thật ra cũng chỉ là trong nháy mắt, những người có tu vi thấp thậm chí còn không có phục hồi tinh thần lại, chính là kết cục tên Luyện được sư công hội cửu tinh Đẩu Tôn bị đánh trọng thương, đồng thời ba tên bốn sao Đẩu Tôn bị đánh chết. Tất cả đều là Đẩu Tôn cường giả, lúc này ở những người thần bí này cũng không chịu nổi một kích vậy.

- Ta muốn ăn người.

Thanh Đồng nhìn tên cửu tinh Đẩu Tôn Luyện được sư công hội nói, nhưng ngay sau đó mỉm cười tiêu sái trở lại bên người Nhạc Thành.

- Buông ra.

Tên áo xanh thanh niên lúc này sắc mặt đỏ bừng, lúc này hẳn ở trong tay Yêu Huyền không ngừng giấy giũa, đến lúc này hẳn mới biết đám người Yêu Huyền không phải hẳn có thể tùy tiện trêu chọc được.

- Buông La thiếu gia ra.

Ta tên Thất Tinh Đẩu Tôn Luyện được sư công hội cùng hai bát phẩm trung giai luyện được sư nhìn thấy tên áo xanh thanh niên đang ở trong tay Yêu Huyền, đều hoảng sợ kinh hô. Nhưng lúc này không có ai dám tiến lên nửa bước, kết quả vừa rồi bọn họ đã nhìn thấy, mà ngay cả tên có thực lực cửu tinh Đẩu Tôn mạnh nhất cũng suýt bị đánh chết, lúc này bọn họ làm sao dám ra tay đây.

- Các người muốn thế nào, còn muốn động thủ sao.

Tứ Sĩ Ma Ứng, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng nhìn chằm chằm vào đám Luyện được sư công hội quát lên.

Đám người Luyện được sư công hội không tự chủ được lui về phía sau vài bước, bọn họ không dám động thủ, những người thần bí này phân nửa không có xuất thủ, là ngưỡng người mà bọn họ tuyệt đối không chọc nổi.

- Ta đã cảnh cáo người, là các người muốn chết.

Yêu Huyền lạnh lùng nói, năm ngón tay túm lấy cổ của tên thanh niên áo xanh.

-oo0oo-

709. Chương 609: Đánh Chết Áo Xanh Thanh Niên

- Tập sát.

Một tiếng xương gãy vang lên, ngay sau đó đỉnh đầu tên áo xanh thanh niên vô lực cắt thành hai khúc.

- A.

Lúc này mọi người vây xem chung quanh có không ít người của Luyện được sư công hội, lúc này áo xanh thanh niên kia thân thể đã chia lìa thành hai khúc, trên cổ máu tươi chảy đầy đất.

Ai cũng không nghĩ tới cô gái tuyệt sắc này hạ thủ ác độc như vậy, một màn máu chảy đầm đìa làm cho không ít người kinh hồn táng đờm.

Mà những người kinh hồn táng đờm nhất là đám người Luyện được sư công hội, lúc này người của Luyện được sư công hội còn có hai cửu tinh Đấu Tôn, sắc mặt trắng bệch cùng uể oải, La thiếu gia ở bên cạnh bọn hắn bị đánh chết, cái này đúng là đại phiền toái, việc này nhất định khiến cho vị khách khanh thái thượng trưởng lão Luyện được sư công hội vô cùng giận dữ.

- Chúng ta đi.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói, lúc này bọn họ đã đánh chết chánh chủ, hơn nữa tên cửu tinh Đấu Tôn cũng đã bị trọng thương, không có ba năm, năm năm thì cũng đừng mong khôi phục lại được, cũng không cần thiết đánh chết hắn.

Nhưng ngay sau đó Hỏa Lão, Yêu Huyền, Tôn Thi Thi, U Cơ cùng nhóm người Đại Hắc, Nhạc Thành đi về khách điểm.

- Ta cảnh cáo các ngươi, đừng có trêu chọc chủ nhân nhà ta, ta liền đem Luyện được sư công hội san thành bình địa.

Khiếu Thiên Hổ nhìn về phía người của Luyện được sư công hội quát lên, nhưng ngay sau đó theo sau mọi người rời đi.

Nghe được lời của Khiếu Thiên Hổ nói, đám người Luyện được sư công hội nhìn nhau, nhưng không có người nào dám ngăn cản nhóm người Nhạc Thành rời đi, mà ngay cả tên cửu tinh Đấu Tôn cũng không dám.

Lúc này những người vây xem cũng sợ hãi nhìn nhóm người Nhạc Thành biến mất ở tại trong tầm mắt, đây mới thực sự là cường giả, giở tay nhắc chân cũng có thể đánh chết Đấu Tôn cường giả, đồng thời làm cho Luyện được sư công hội phải nhượng bộ, đây mới thực sự là cường giả.

Mà ở kia trong đám người, có ba người sắc mặt tái nhợt, sắc mặt khê trầm xuống, nhưng ngay sau đó biến mất ở tại trong đám người.

- Thái thượng trưởng lão, làm sao bây giờ.

Đám người luyện được sư công hội nhìn bốn cổ thi thể, ba tên Thất Tinh Đấu Tôn nhìn tên cửu tinh Đấu Tôn hỏi.

- Đem thi thể La thiếu gia lên, chúng ta trở về.

Tên cửu tinh Đấu Tôn bắt đầu dĩ thử dài nói.

Nhạc Thành trở lại trong khách sạn, liền để cho nhóm người Khiếu Thiên Hổ chú ý chung quanh nhiều hơn một chút, đám người Nhạc Thành vừa mới đánh chết áo xanh thanh niên tựa hồ là người trọng yếu của Luyện được sư công hội, sau lưng cũng có cường giả, nói không chừng tên cường giả kia không bao lâu sẽ chạy tới, còn ba người bị thần thức của hắn đánh cho bị thương, nói không chừng cũng âm thầm đi theo mình, dù sao bọn họ còn muốn cái trận bàn kia, cho nên bọn họ chắc âm thầm theo dõi.

Nhạc Thành mặc dù không hãi sợ những thứ này, nhưng đề phòng vẫn cần thiết hơn.

Trở lại bên trong gian phòng, nhóm người Yêu Huyền, Thanh Đồng, Tôn Thi Thi, Yến Hiểu Kỳ đi chơi, lúc này Nhạc Thành gọi Hỏa Lão đến phòng, hắn có một số việc cần hỏi Hỏa Lão.

- Hỏa Lão, ngươi biết vật này sao?

Nhạc Thành lấy ra trận bàn ở mua buổi đấu giá, mở hộp gấm ra, trận bàn màu đen xuất hiện ở bên người Nhạc Thành, trận bàn này lớn bằng bàn tay, phía trên có một văn thân bí, tràn ngập pháp lực nhẹ nhàng, pháp lực này ở người tu chân mới có, Nhạc Thành xác định người của Huyền Thiên nội lục không biết có vật này.

- Ta đoán không lầm, vật này có bí mật liên quan.

Hỏa Lão nói:

- Đối với bí mật này, hai trăm năm trước vốn không có tư cách biết, nhưng có một lần ta vô tình từ mấy Đấu Thánh cường giả nói chuyện biết được, Huyền Thiên nội lục có ba bảo vật, ba bảo vật này là ba vòng tròn màu đen, chỉ cần có thể tìm được ba vòng tròn màu đen là có thể từ Đấu Sư đột phá đến Đấu Đế, từ Ma Pháp Sư đột phá đến Thánh Ma Đạo, truyền thuyết này Đấu Thánh có rất ít người biết đến, nhưng những người biết cũng không nghi ngờ, mà ta cũng không biết là thật hay giả.

- Trần bàn này cùng Đấu Đế, Thánh Ma Đạo có liên quan sao.

Nhạc Thành lẩm bẩm nhìn trần bàn nói.

Đấu Đế cùng Thánh Ma Đạo Nhạc Thành tự nhiên nghe nói qua, trong truyền thuyết, trên Đấu Thánh đó chính là Đấu Đế, mà trên cấp chín Ma Pháp Sư chính là Thánh Ma Đạo, Đấu Đế cùng Thánh Ma Đạo mới là đỉnh phong tồn tại ở Huyền Thiên nội lục, chẳng qua Huyền Thiên nội lục hiện tại cũng không còn có Đấu Đế cùng Thánh Ma Đạo nữa rồi.

Hỏa Lão tiếp tục nói:

- Đấu Đế cùng Thánh Ma Đạo mới đỉnh phong của Huyền Thiên đại lục, chẳng qua là ở Huyền Thiên đại lục mấy ngàn năm trước, từng bộc phát một cuộc đại chiến, từ đó không còn Đấu Đế cùng Thánh Ma Đạo nữa.

- Hỏa Lão, tại vì sao.

Nhạc Thành có chút nghi ngờ hỏi.

- Ta cũng không rõ lắm, tất cả chỉ là truyền thuyết mà thôi, truyền thuyết ban đầu nói dị tộc công kích Huyền Thiên đại lục, cho nên Đấu Đế và Thánh Ma Đạo Huyền Thiên đại lục cùng nhau đánh chết Dị Tộc, cuối cùng cùng với những Dị Tộc kia ở trên hư không đồng quy vu tận, sau tràng đại chiến kia đem Huyền Thiên nội lục cùng Huyền Thiên đại lục tách ra, trước kia cũng chỉ có Huyền Thiên đại lục mà thôi.

Hỏa Lão nói.

- Dị Tộc, Đấu Đế, Thánh Ma Đạo.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, nếu là truyền thuyết thì không có lửa làm sao có khói, trong lòng Nhạc Thành cũng có thêm ba bốn phân tin tưởng, huống chi còn có trần bàn này ở trong tay, Nhạc Thành rất tin mấy phần rồi.

- Hỏa Lão, tại sao nói có thể tìm được ba cái vòng tròn là có thể đột phá đến Đấu Đế cùng Thánh Ma Đạo.

Nhạc Thành nhìn Hỏa lão hỏi.

- Ta cũng không biết, tất cả là truyền thuyết, ta cũng không có biện pháp biết rõ.

Hỏa Lão bất đắc dĩ nhìn Nhạc Thành nói

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào một cái trần bàn, xem ra phải tìm được ba cái trần bàn mới biết được nguyên nhân, trần bàn này chẳng qua là một cái trong đó mà thôi, nhưng Nhạc Thành cũng nghi ngờ, trần bàn này cũng không chỉ có ba người, chẳng lẽ thật sự tụ tập ba cái trần bàn là có thể tìm được nguyên nhân sao, nhưng hai cái trần bàn còn lại ở nơi đâu, điều này cũng chỉ có trong lúc vô tình lấy được mà thôi.

Nhưng ngay sau đó Nhạc Thành do dự một chút, Thủ Ấn trong tay đánh ra, một luồng thần thức chậm rãi hướng trần bàn tỏa ra, trên trần bàn có pháp lực nhẹ nhàng tỏa ra, nói không chừng có thể biết thêm một chút bí mật.

- Xuy.

Thần thức Nhạc Thành tỏa ra kiểm tra trần bàn, hần phát hiện trần bàn này không có cách nào theo dõi được, chẳng qua là pháp lực tỏa ra từng vòng quang mang.

Nhạc Thành thử qua một lần, hần cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ, có lẽ chỉ có thể tìm được ba cái trần bàn mới có thể biết được bí mật, dù sao chuyện này cùng hần cũng không có quan hệ gì, Nhạc Thành cũng không quá để ý, sau đó Nhạc Thành đem trần bàn thu vào trong trữ vật giới chỉ.

- Nhạc Thành, hôm nay ở buổi đấu giá, người đã thương hai tên nhị tinh Đấu Thánh cùng Ma Pháp Sư cấp chín, ta cảm giác được bọn họ vì vòng tròn mà tới.

Hỏa Lão nói khẽ.

- Phải, bắt quá bọn hần không dám tới.

Nhạc Thành trả lời.

- Chỉ mong như vậy, những đám Luyện được sư công hội cũng có chút phiền phức, hôm nay Yêu Huyền đánh chết tên áo xanh thanh niên không biết là hậu nhân của ai, ta cũng không nghĩ ra.

Hỏa Lão chậm rãi nói.

-oo0oo-

710. Chương 610: Thanh Sơn Lão Tổ.

- Bất kể là ai, chỉ cần dám đến gây chuyện nữa, ta cũng không bỏ qua, có thể cùng Luyện được sư công hội có quan hệ, ta cũng không tính toán bỏ qua.

Nhạc Thành trả lời.

- Nhưng cẩn thận một chút tốt hơn, người bình thường ta lo lắng, thực lực của người hoàn toàn có thể ứng phó, nhưng là ta lo lắng chính là Thanh Sơn Lão Tổ, nếu chính là lão quái vật này mà nói, phiền toái không nhỏ đâu.

Hỏa Lão có chút bận tâm nói.

Nhạc Thành trong lòng cũng không lo lắng, hết thấy không có gì đáng lo lắng cả.

Lúc này ở trong đại sảnh của luyện được sư công hội, xuất hiện mấy đạo hơi thở cường hãn tràn ngập ra, bên trong đại sảnh lúc này có mười người, mười người này gồm hội trưởng lam bào lão giả, ngoài ra còn có hai lão giả bát phẩm cao cấp luyện được sư, mà ở giữa trung ương, có ba người mặc trường sam cùng trường bào lão giả, ba người này khí tức trên thân như có như không, nếu Nhạc Thành nhìn thấy sẽ đoán ra ba lão giả này đều là cửu phẩm luyện được sư, khí tức trên thân ba lão giả này cùng Trần gia Trần Xuân giống như nhau.

Trừ sáu người này ra, trong đại sảnh còn có hai tên cửu tinh Đấu Tôn bị Thanh Đồng cùng Tôn Thi Thi đánh cho trọng thương, trên mặt đất còn có bốn cỗ thi thể, bốn cỗ thi thể này đều bị đám Khiếu Thiên Hồ đánh chết ba tên áo xanh thanh niên thì bị Yêu Huyền đánh chết.

Những người ở bên trong đại sảnh sắc mặt không đồng nhất, trong đó có một lão giả tóc trắng mặc một bộ áo xanh, lão giả này ngồi ở bên cạnh ba người cửu phẩm luyện được sư, trên người nhìn không ra bất kỳ hơi thở, nhưng vô hình trung tỏa ra uy áp tràn ngập.

Lão giả tóc trắng áo xanh này nhìn áo lục lão phụ, trên mặt có một cỗ hàn khí làm cho người ta không thoải mái, khí tức trên thân cũng có chút quỷ dị.

Tiếp theo là một lão giả áo xám, lão giả áo xám này có vẻ mặt nổi giận, hai mắt giống như tà hỏa, đau lòng vô cùng nhìn vào thi thể tên áo xanh thanh niên, nét mặt nổi giận cực độ.

- Thế nào, chẳng lẽ các người cũng không có cách nào sao?

Lão giả áo xám lớn tiếng nhìn ba tên cửu phẩm sơ giai luyện được sư hỏi.

- Lệnh tôn đã chết, cũng không có chạy trốn linh hồn, cho nên hiện tại chúng ta cũng không có cách nào.

Một cửu phẩm sơ giai luyện được sư khẽ nói, trên nét mặt chỉ có thể bất đắc dĩ vô cùng, không có linh hồn lực chạy ra, bọn họ muốn cứu cũng không còn kịp nữa rồi, nếu có linh hồn lực chạy ra mà nói, bọn họ có lẽ còn có chút biện pháp.

- Vậy bây giờ ta nên làm gì bây giờ, ai có thể nói cho ta biết, hai người các người nói mau, điều này rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?

Lão giả áo xám nổi giận nhìn tên cửu tinh Đấu Tôn cùng Lưu trưởng lão hỏi.

Nhưng ngay sau Lưu trưởng lão đem mọi chuyện từ đầu tới cuối kể một lượt, trong ngôn ngữ tự nhiên là nói đối phương cố ý gây phiền phức cho bọn hắn, sau đó bọn hắn tìm người lý luận, ai ngờ lại bị đối phương đánh chết.

- Những người đó ở đâu, ta muốn bẩm thầy vạn đoạn.

Lão giả áo xám lớn tiếng quát lên.

- Không biết, nhưng bọn họ đang ở Đan Lô Thành.

Tên cửu tinh Đấu Tôn khẽ nói, bọn chúng cũng không dám theo dõi nhóm người Nhạc Thành, cho nên Luyện được sư công hội bây giờ cũng không có ai biết nhóm người Nhạc Thành đang ở đâu.

- Chẳng lẽ Luyện được sư công hội toàn người vô dụng như vậy sao, chẳng lẽ Luyện được sư công hội ngay cả bọn chúng ở đâu cũng không biết sao.

Lão giả áo xám quát lên như sấm đứng lên.

- La Dương đại nhân bớt giận, chúng ta nhất định sẽ mau chóng tìm được những người đó, chỉ cần là ở Đan Lô Thành, sẽ có tin tức.

Hội trưởng Luyện được sư công hội mặc lam bào lão giả vội vàng nhìn lão giả áo xám nói.

- Hừ, các người tìm cho ta, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho bọn chúng, ta muốn bẩm thầy bọn chúng ra thành vạn đoạn mới hả giận ta.

Lão giả áo xám nghiêng răng nghiêng lợi nói.

- La Dương, người nói lần này mang theo một hậu bối tới làm gì, chúng ta cũng không phải mang theo hậu bối ra đùa.

Áo xanh Bạch Phát Lão Giả nhìn lão giả áo xám nói.

- La Dương có chút hồ đồ hay không, biết rõ hậu bối ở nơi này gây chuyện thị phi cũng mang theo đến đây, nơi này cũng không phải là địa bàn La Vân Sơn, đây không phải là đáng đời sao, ta thấy cháu của người thường ngày thích gây chuyện thị phi, mới bị người ta đánh chết như vậy.

Bên trong đại sảnh có một hán tử áo vàng mỉm cười nói.

- Hừ.

Lão giả áo xám lạnh lùng khẽ hừ một cái, ở trước mặt hai người này hắn cũng không dám tùy tiện đáp lời, thực lực hai người này còn ở hơn hắn, bản thân hắn trên chọc không nổi.

- Chư vị, chúng ta thương lượng chính sự, lần này Luyện được sư các người tìm Hắc Ám Thần Điện là có chuyện gì.

Lúc này áo lục Âm Lệ nhìn ba cửu phẩm luyện được sư nói.

- Lục Ma, Hắc Ám Thần Điện Hồng Ma của các người bị Hồ Điệp Cốc đánh chết, chẳng lẽ người không biết sao.

Một cửu phẩm sơ giai luyện được sư nói.

- Ta đương nhiên biết, Hắc Ám Thần Điện đã quyết định tạm thời chưa đối phó với Hồ Điệp Cốc và Cuồng Sư Môn.

Lão phụ áo lục khẽ nói.

- Lục Ma, chẳng lẽ Hắc Ám Thần Điện các người còn e ngại Hồ Điệp Cốc sao.

Bạch Phát Lão Giả áo xanh nói.

- Thanh Sơn Lão Tổ, người không cần kích ta, cũng không phải người có hai đồ đệ bị đánh chết sao.

Lục Ma lão phụ nhìn Bạch Phát Lão Giả áo xanh nói.

- Hồ Điệp Cốc ta không bỏ qua, dám đánh chết đệ tử của ta, đó chính là muốn chết.

Thanh Sơn Lão Tổ khi nhớ tới đồ nhi của mình bị đánh chết, trên mặt lão giả áo xanh cũng hơi co quắp lại.

- Chư vị, lần này Luyện được sư công hội mời mọi người tới mục đích là thương nghị làm thế nào đối phó Hồ Điệp Cốc và Cuồng Sư Môn, theo như tin tức chúng ta lấy được, sau lưng Hồ Điệp cốc cùng Cuồng Sư Môn là Nhạc gia, mà lần này Thanh Sơn Song Thánh đại nhân cùng Hắc Âm Thần Điện Hồng Ma, đều bị Nhạc gia tộc trưởng Nhạc Thành đánh chết.

Luyện được sư công hội lam bào lão giả đứng ra nói.

- Nhạc gia làm chỗ dựa sao, như vậy cũng có chút phiền phức, nếu là Nhạc gia mà nói, ta đây không tham gia. Nhạc gia chúng ta trêu chọc không nổi đâu.

Hán tử áo vàng nhìn mọi người nói.

- Nhạc gia sao, năm đó Nhạc Thiên cũng phải cấp cho ta ba phần mặt mũi, bản thân ta muốn nhìn, Nhạc gia hạ thủ thế nào với đệ tử của ta.

Thanh Sơn Lão Tổ hung hăng nói.

- Luyện được sư công hội các người cùng U Minh Tông lần này bị trọng thương, liên lụy Hắc Âm Thần Điện cũng tổn thất thảm trọng, Hắc Âm Thần Điện đối với Luyện được sư công hội không có hứng thú liên thủ, hiện tại Luyện được sư công hội các người chẳng lẽ còn có năng lực đối phó với Hồ Điệp Cốc và Cuồng Sư Môn sao.

Lão phụ áo lục nói.

- Chư vị, Luyện được sư công hội tổn thất thảm trọng, nhưng ba người lão gia này vẫn còn thì Luyện được sư công hội vẫn còn, lần này ta gọi chư vị đến đây, chính là muốn chư vị hỗ trợ, nếu mọi người nguyện ý hỗ trợ, Luyện được sư công hội nguyện ý tặng mỗi người mười viên cửu phẩm sơ giai đan dược.

Một cửu phẩm sơ giai luyện được sư nói.

- Vậy các người hy vọng chúng ta hỗ trợ thế nào.

Hán tử áo vàng thở dài nói, mười viên cửu phẩm sơ giai đan dược rất là hấp dẫn, trong ánh mắt đều có chút lửa nóng lên.

Mà La trong ánh mắt Dương lão giả cũng hứng thú, vừa mới nổi giận cái chết của tôn nhi, lúc này có được mười viên cửu phẩm sơ giai đan dược đối với lão cũng là dự dồ thật lớn.

Những người này mặc dù đều là cường giả, có thể bởi vì không môn không phái, cho nên mặc dù bọn họ có tu vi cao, nhưng cũng không giàu có gì, bọn họ đều là cường giả nghèo rớt mồng tơi, đây chính là chỗ xấu của những người không môn không phái, không môn không phái tự nhiên là không có cái gì thu vào trong tay rồi.

- Chư vị, ta chỉ hy vọng mọi người có thể giúp ta đánh chết tên Nhạc Thành kia mà thôi, bằng vào thực lực chúng ta liên thủ thì tuyệt đối không có vấn đề gì, đến lúc đó thần không hay quỷ không biết, chúng ta đánh chết tiểu tử kia cũng không có ai biết, Nhạc gia cũng không làm gì được chúng ta.

Một cửu phẩm sơ giai luyện được sư nói.

- Nhưng nếu đánh chết tên Nhạc Thành kia, không phải hẳn là Nhạc gia tộc trưởng sao, đến lúc đó vạn nhất để người Nhạc gia biết, chúng ta gặp rất nhiều phiền toái.

La Dương có chút lo lắng nói, Tứ đại Nhân Tộc Nhạc gia cũng không phải bọn họ có thể tùy tiện trêu chọc được.

-oo0oo-

711. Chương 611: Luyện Được Sư Đại Tái.

- Nhạc gia chúng ta trêu chọc không nổi, nếu đối phó Hồ Điệp Cốc cùng Cuồng Sư Môn thì không có vấn đề.

Hán tử áo vàng lo lắng nói.

- Hai người các ngươi lo lắng cái gì, Nhạc gia sớm không còn là Nhạc gia, các ngươi cho rằng Nhạc gia còn Nhạc Thiên năm đó sao, năm đó Nhạc Thiên cũng phải cho ta mấy phần mặt mũi, không nghĩ tới người Nhạc gia hiện tại còn dám đánh chết đệ tử của ta, ta không thể tha cho hắn, bằng không Thanh Sơn Lão Tổ tùy tiện để cho người ta cỡi lên đầu sao.

Thanh Sơn Lão Tổ hung hăng nói.

- Dĩ nhiên là người Nhạc gia, ta đây cũng không xuất thủ, dù sao Hắc Ám Thần Điện cũng muốn đối phó người Nhạc gia.

Lão phụ áo lục Âm Lệ cười nói, mười viên cừu phẩm sơ giai đan dược, nếu có thể đánh chết Nhạc gia tộc trưởng, điều này đối với Hắc Ám Thần Điện mà nói, cũng là một công lớn, loại chuyện này tự nhiên đồng ý.

- Lục Ma lão tổ cũng đã đồng ý, ta sẽ cùng lão tổ xuất thủ, ta thấy tiểu tử kia chết chắc rồi.

Hán tử áo vàng nói.

- Ta cũng thấy như vậy, Nhạc gia cũng không phải là Nhạc gia trước kia, huống chi còn có Lục Ma xuất thủ.

La Dương cẩn thận nói, có Lục Ma và Thanh Sơn Lão Tổ xuất thủ, hắn cũng không hãi sợ.

- Tốt lắm, sau khi chuyện này thành công, Luyện được sư công hội chúng ta nhất định đem đan dược dâng lên, Nhạc Thành kia là phó cốc chủ Hồ Điệp Cốc, chúng ta phỏng đoán Nhạc Thành nhất định vẫn còn ở Hồ Điệp Cốc, chờ vị sau khi Luyện Được Sư đại tái kết thúc, Luyện được sư công hội chiêu dụ một số cường giả cùng nhau đến Hồ Điệp Cốc một chuyến.

Hội trưởng Luyện được sư công hội nhìn mọi người nói.

Lúc này đám người Nhạc Thành đang ở trong khách sạn, hai ngày qua vô cùng náo nhiệt, người Luyện được sư công hội đang tìm người, nghe nói bọn họ tìm vài nam vài nữ, trong đó còn có trẻ nhỏ, và vài cô gái tuyệt sắc.

Nhưng Đan Lô Thành lúc này vô cùng náo nhiệt, nơi nơi đều là người, muốn tìm mấy người như vậy dễ sao, nhưng thật ra quan trọng là người Luyện được sư công hội muốn tìm chính ngay cả cửu tinh Đẩu Tôn Thái thượng trưởng lão cũng không phải là đối thủ, suýt nữa thì bị đám người này đánh chết. Ở Đan Lô Thành đám Luyện được sư công hội đang cẩn thận lục soát, nếu như tìm ra, cái mạng nhỏ của bọn hắn cũng xong. Cho nên những người này cũng chỉ là sấm to mưa nhỏ, vẫn dón dập đi tìm ở bên ngoài chứ không dám đi vào, bọn chúng cũng không dám lấy cái mạng nhỏ của mình ra nói giỡn.

Đám người Nhạc Thành từ trong miệng Khiếu Thiên Hồ biết được, hai ngày qua Luyện được sư công hội đi khắp nơi tìm kiếm mọi người, thiếu chút nữa muốn đem Đan Lô Thành lật ra vậy.

Nhạc Thành cũng mặc kệ, chờ đến khi Luyện Được Sư đại tái bắt đầu là hắn động thủ, đến lúc đó vô số cường giả ở đây, nhất cử đánh tan Luyện được sư công hội, sau đó lấy Luyện được sư công hội làm gương, chỉ sợ sau này không người nào dám có ý nghĩ đối địch với Hồ Điệp Cốc và Cuồng Sư Môn nữa.

Rất cực thì cũng đến ngày Luyện Được Sư đại tái bắt đầu, Luyện Được Sư đại tái đối với Đan Lô Thành mà nói chính là một việc vô cùng náo nhiệt. Sáng sớm, thậm chí là đêm trước đã có người chạy tới Luyện Được Sư đại tái rồi, cũng chính là quảng trường Luyện được sư công hội. Quảng trường này vô cùng khổng lồ, có thể dung nạp đến ba mươi vạn người, nhưng muốn vào trong đó mỗi người phải mất hai mươi kim tệ, đây chính là cướp bóc, nhưng lúc này cung cũng không đủ cầu.

Mà ở vị trí chính giữa, muốn vào cũng phải mất mấy trăm kim tệ, về phần chỗ ngồi, thậm trí là mất ngàn, thậm trí vạn kim tệ mới được ngồi.

Khiếu Thiên Hồ đã sớm mua mười ba tấm vé vào cửa, chính là mất mười ba vạn kim tệ, đây chính là chỗ ngồi, về phần phía sau có thể có chỗ ngồi hay không, mười ba vạn kim tệ này Khiếu Thiên Hồ cũng không quan tâm.

Vốn là đoàn người tổng cộng mười lăm người, chẳng qua Đại Song cùng Tiểu Song tham gia Luyện Được Sư đại tái, cho nên chỉ cần mua mười ba tấm vé vào cửa là được rồi, Nhạc Thành cùng nhóm người Hỏa Lão tìm chỗ ngồi xuống.

Lúc này trên quảng trường Đan Lôi Thành đã dựng lên luyện đan thai rất lớn, cũng đã sắp xếp xong xuôi thạch đài, còn chuẩn bị xong được liệu, đối với lần trước Nhạc Thành tham gia Luyện Được Sư đại tái cũng không sai biệt lắm. Loại Luyện Được Sư đại tái này Nhạc Thành cũng đã từng tham gia, hẳn lúc này không khỏi nghĩ tới thời điểm đại biểu Tư Mã gia tộc tham gia Luyện Được Sư đại tái, kết quả mới cùng Yêu Nhiên ở chung một chỗ.

Đi theo mọi người, ba mươi vạn người đến xem, Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, Luyện được sư công hội thật biết buôn bán, ngay cả phí vào cửa ba mươi vạn người chia đều cũng được ức kim tệ, chủ yếu là chỗ ngồi phía trước phải bỏ ra một vạn kim tệ, thì luyện được sư công hội cũng thu được không ít.

Nhưng lúc này vé vào cửa cũng không đủ cầu, Luyện Được Sư đại tái mỗi lần tổ chức, ít nhất lục phẩm luyện được sư mới có tư cách tham gia, đây chính là một đại thịnh hội.

Lúc này có mấy ngàn luyện được sư đi lên luyện đan thai, có chừng bốn ngàn luyện được sư, phần lớn đều là thất phẩm sơ giai cùng thất phẩm trung giai, về phần bát phẩm sơ giai luyện được sư cũng rất ít, mà bát phẩm trung giai luyện được sư, Nhạc Thành mới phát hiện có ba người.

Mà nhưng lúc này Nhạc Thành nhìn thấy ở luyện đan thai có một cái phòng nhỏ, cái phòng nhỏ này cũng tạm thời được dựng lên.

Gần hai mươi người đi vào bên trong căn phòng nhỏ này, nhìn thấy hai mươi người này, Nhạc Thành khẽ cau mày. Trong hai mươi người, Nhạc Thành đã gặp qua hai người. Trong buổi đấu giá Nhạc Thành gặp qua hai Luyện được sư bát phẩm trung giai, đúng là hai người này.

- Nhạc Thành, lúc này có chút phiền phức rồi.

Cùng lúc đó, Hỏa Lão dùng linh hồn truyền âm nói với Nhạc Thành.

- Hỏa Lão, có chuyện gì.

Nhạc Thành hỏi.

- Người nhìn thấy người ở bên trong phòng nhỏ hay không, ta biết mấy người này, đều là những cường giả không môn không phái.

Hỏa Lão nhìn Nhạc Thành nói.

- Những người này là người nào?

Nhạc Thành hỏi, lúc này Nhạc Thành cũng cảm thấy trong đám người này có ba cửu phẩm luyện được sư sơ giai, ba người này chắc là cường giả mạnh nhất của Luyện được sư công hội, ngoài ra còn có bốn Đẩu Thánh, trong bốn người này có lão giả áo xám là một sao Đẩu Thánh, hán tử áo hán vàng là hai sao Đẩu Thánh, lão phụ áo lục khí tức như ẩn như hiện, nhưng Nhạc Thành vẫn có thể cảm giác được.

Mà trong bốn người này cuối cùng có Bạch Phát Lão Giả áo xanh khí tức trên thân Nhạc Thành cũng không thể cảm giác được, tựa hồ là vô cùng mạnh mẽ. Trên người áo xanh Bạch Phát Lão Giả có một cổ hơi thở vô hình làm cho Nhạc Thành vô cùng kinh ngạc.

Ngoài ra còn có ba cửu tinh Đẩu Tôn và một thập tinh Đẩu Tôn và một số bát tinh đầu tôn.

- Người nhìn áo xám lão giả kia, có phải là La Văn Sơn La Dương hay không, ngày đó Yêu Huyền đánh chết thanh niên áo xanh chính là hậu nhân của người này, người này hiện tại là một sao Đẩu Thánh, hơn hai trăm năm trước, thực lực của hắn so với ta kém hơn một chút, ta từng gặp mặt vài lần, còn hán tử áo vàng kia là một lão yêu quái, năm đó thực lực không kém ta bao nhiêu, hiện tại đoán chừng là hai sao

Đấu Thánh, hần tên là Hoàng Vân Phách, mà lão phụ áo lục là người của Hắc Ám Thần Điện, nếu ta đoán không lầm hần chính là Lục Ma Thái thượng trưởng lão.

- Còn người mà ta lo lắng nhất, chính là Bạch Phát Lão Giả sư phụ của Thanh Sơn Song Thánh, đó là Thanh Sơn Lão Tổ, thực lực của hần ta cũng không biết, nhưng tuyệt đối trên Lục Ma.

Hỏa Lão nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành nghe Hỏa Lão giới thiệu, nhưng ngay sau đó ánh mắt lơ đãng nhìn quét qua, hần thấy Luyện được sư công hội lần này mượn Luyện Được Sư đại tái chiêu mộ một số cường giả. Lúc này, Luyện được sư công hội vừa mới bị tổn thất nặng, mượn hơi một số cường giả không môn không phái, xem ra phân nửa là đối phó Hồ Diệp Cốc rồi, xem ra lần này hần đến thật là đúng lúc.

Trong lòng Nhạc Thành cũng đã nghĩ xuất thủ đối phó ba tên Đấu Thánh này, hơn nữa còn có ba tên cửu phẩm sơ giai luyện được sư, tổng cộng là bảy cường giả. Mà cạnh hần có Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Hỏa Lão, ngoài ra còn có ba bộ Âm Thánh Khôi Lỗi, cũng bằng bảy người, Nhưng lúc này trong lòng Nhạc Thành rõ ràng, đối phương có thể có thêm hai sao Đấu Thánh, còn Hắc Ám Thần Điện Lục Ma chắc là ba sao Đấu Thánh, mà còn thêm Thanh Sơn Lão Tổ thực lực không lường được.

- Cứ đi một bước tính một bước, chúng ta cũng không sợ những người này.

Nhạc Thành dùng thần thức truyền âm nói với Hỏa Lão.

Danh sách dự thi luyện được sư toàn bộ cũng đã chuẩn bị xong, Luyện Được Sư đại tái vòng thứ nhất cũng chính thức bắt đầu, do Yến Hiểu Kỳ, Hỏa Lão, Yêu Huyền và đám người Khiếu Thiên Hổ đều thu liễm hơi thở, xen lẫn trong đám người cũng không bị mọi người chú ý.

Vòng thứ nhất Luyện Được Sư đại tái là tư cách dự thi, Nhạc Thành nghe Đại Song cùng Tiểu Song nói, vòng thứ nhất này chính là muốn đào thải chín thành, dựa theo linh được luyện chế ra đan được, thì ít nhất có một trăm người có thể tiến vào vòng thứ hai.

Sau đó sẽ phải khảo nghiệm đến linh hồn lực cùng năng lực, còn nữa hoả diễm trên người, nếu trên người có dị hỏa hoặc thú hỏa mà nói, thì khi luyện chế đan được cũng nhanh hơn.

-oo0oo-

712. Chương 612: Hần Chính Là Nhạc Thành (1).

Lúc này trận tranh tài bắt đầu, mọi người đến xem đều hưng phấn vô cùng, mấy ngàn luyện được sư đồng thời luyện chế đan được, tràng diện này đúng là rất khó nhìn thấy. Mà ở trong cuộc dự thi luyện được sư, Nhạc Thành cũng đã thấy Đại Song cùng Tiểu Song, trên người hai nàng có Thiên Cương hỏa, đối với phương diện luyện chế đan được càng thêm có thiên phú.

Lúc này hai nàng lấy ra đan lô của mình, tiện tay đánh ra Thủ Ấn, từ hai bàn tay xuất hiện một hoả diễm màu xanh biếc rót vào bên trong lò đan. Bên trong đan lô lúc này nóng bỏng lên, hai nàng đồng thời cho vào không ít đan được bắt đầu luyện chế.

Từ lúc Thiên Cương hỏa xuất hiện ở trên người hai nàng, ở bên cạnh có một số luyện được sư dự thi cũng bị không ít ảnh hưởng, đan hỏa trên người lúc sáng lúc tối, những đan hỏa này cũng không phải là đối thủ của Thiên Cương hỏa trên người hai nàng.

Nhạc Thành đánh giá một chút, ở đây đa số luyện được sư đều có đan hỏa mà thôi, mà có hơn mười người có thú hỏa, về phần dị hỏa, Nhạc Thành cũng phát hiện ra hai cổ dị hỏa. Hai cổ dị hỏa kia tựa hồ đến từ ba tên bát phẩm trung giai luyện được sư, chẳng qua dị hỏa này xếp hạng cũng không tính là cao, cùng Thiên Cương hỏa của Đại Song Tiểu Song không có tư cách so sánh.

Lúc này Nhạc Thành chú ý tới đám người ở bên trong căn phòng nhỏ hơn là hứng thú nhìn luyện được sư tranh tài.

- Nhạc Thành, thuật luyện đan của hai người Đại Song cùng Tiểu Song được người chân truyền, ta xem ở đây không có ai là đối thủ của hai người bọn họ.

Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành nói.

- Thực lực của Đại Song Tiểu Song tiến bộ rất nhanh, thiên phú của hai người cũng không tệ lắm.

Nhạc Thành khẽ cười nói.

Theo thời gian chậm rãi trôi qua rốt cuộc cũng đến giai đoạn Kết Đan cuối cùng, Nhạc Thành khẽ nhìn cũng biết, vòng thứ nhất này luyện chế đan dược chẳng qua là thất phẩm sơ giai mà thôi, nơi này có hơn trăm bát phẩm sơ giai luyện được sư, luyện chế thất phẩm đan dược cũng không nói chơi.

- Thành thịnh.

Một tiếng thanh âm đan dược ra lò vang lên, trước người Đại Song lúc này xuất hiện một viên đan dược màu xanh, nhưng ngay sau đó Thủ Ấn trong tay nàng đánh ra, một cỗ thanh mang màu xanh nhẹ nhàng hướng về phía viên đan dược màu xanh bao bọc lại.

- Thành thịnh.

Một thanh âm đan dược ra lò vang lên, trước người Tiểu Song là một viên đan dược màu xanh, nhưng ngay sau đó cũng được một cỗ thanh mang nhẹ nhàng bao trùm thu vào trong tay, hai nàng lúc này cũng đã luyện chế thành công.

Trong lúc hai nàng luyện chế thành công, nhóm người Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma Ứng nhìn Đại Song cùng Tiểu Song với cặp mắt khác xưa, thực lực hai nàng đúng là càng ngày càng mạnh.

Mà lúc này hai nàng Đại Song cùng Tiểu Song biểu hiện xuất sắc cũng khiến cho đám người trong căn phòng nhỏ chú ý, lại thêm hai nàng là cặp song sinh tuyệt sắc, người chú ý này càng ngày càng nhiều hơn.

Lúc này hai tên bát phẩm trung giai luyện được sư cũng đã nhận ra Đại Song cùng Tiểu Song, ở buổi đầu giá Đại Song cùng Tiểu Song vẫn đi theo bên cạnh Nhạc Thành, lúc này hai tên bát phẩm trung giai luyện được sư cũng đã nhận ra.

Nhưng ngay sau đó hai người thì thầm với đám người ở trong phòng cái gì đó, lúc này đám người trong phòng sắc mặt hơi đổi, đặc biệt là vẻ mặt của La Dương tràn đầy tức giận.

Nhạc Thành vẫn chú ý đến căn phòng nhỏ, thấy sắc mặt đám người đó có biến hóa, Nhạc Thành có thể cảm giác được, lúc này Nhạc Thành có cảm giác có mấy đạo hơi thở đang tỏa ra tìm nhóm người mình, hẳn lúc này khẳng định Đại Song cùng Tiểu Song đã bị bọn họ nhận ra rồi.

Chốc lát sau, Nhạc Thành cũng đã cảm giác được có mấy đạo hơi thở dừng tại trên người mình và Hỏa Lão, mặc dù ở trong đám người, Nhạc Thành cũng rất rõ ràng, nếu Đấu Thánh cường giả điều tra, thì đoàn người của hắn cũng không chạy khỏi mấy Đấu Thánh cường giả theo dõi.

Nếu như bị phát hiện, Nhạc Thành cũng đã sớm chuẩn bị kỹ càng, hôm nay tới nơi này chính là chính diện chống lại Luyện được sư công hội rồi.

- Hác trưởng lão, người xác định là bọn hắn sao.

Luyện được sư công hội lam bào lão giả nhìn bát phẩm trung giai luyện được sư phía sau hỏi, bản thân hắn cũng nhìn về phía mười người dưới đài.

- Hội trưởng, không sai được, chính là những người này, La thiếu gia bị lục y nữ tử kia đánh chết, mà hai tên luyện được sư kia chính là ở cùng bọn họ, ngày đó ta nhìn thấy rõ ràng.

Tên bát phẩm trung giai luyện được sư nhìn lam bào lão giả nói.

- Hừ, không nghĩ tới bọn chúng là những người này, hôm nay ta không thể không giết hết bọn chúng.

Sắc mặt La Dương nổi giận nói, nhưng ngay sau đó xoay người nhìn tên cửu tinh Đấu Tôn cùng tên Bát Tinh Đấu Tôn nói:

- Hai người các ngươi bắt những người đó mang đến đây, ta muốn báo thù cho tiểu sư đệ các ngươi.

- Vâng, sư phụ.

Một tên cửu tinh Đầu Tôn cùng một tên Bát Tinh Đầu Tôn khê đáp, nhưng ngay sau đó xông xuống.

- Chậm đã, Hỏa Vô Thiên, đó là Hỏa Vô Thiên.

Thời điểm hai người đang muốn đi xuống dưới đài, thì hán tử áo vàng ngăn cản lại, hán tử áo vàng này nhìn vào Hỏa Lão bên cạnh Nhạc Thành, sau đó nhìn mọi người nói.

- Hỏa Vô Thiên, thật đúng là Hỏa Vô Thiên rồi.

La Dương lúc này cũng đánh giá Hỏa Lão, hai người trước kia cũng quen biết Hỏa Lão, lúc này tự nhiên có thể dễ dàng nhận ra.

- Nhạc Thành, chúng ta đã bị nhận ra.

Hỏa Lão nhìn Nhạc Thành nói, mấy đạo hơi thở đó, Hỏa Lão cùng đám người Yêu Huyền đã sớm cảm thấy, chẳng qua Khiếu Thiên Hổ cùng nhóm người Tôn Thi Thi cũng không biết mà thôi, thực lực của các nàng lúc này vẫn quá thấp.

- Trò hay bắt đầu rồi.

Nhạc Thành cười nhạt nói:

- Xem ra Đại Song cùng Tiểu Song muốn thi thố ở Luyện Dược Sư đại tái cũng không được nữa rồi.

- Làm sao bây giờ, bọn họ cường giả cũng không ít.

Ánh mắt Yêu Huyền đảo qua, đám người ở trong tiểu sảnh thực lực áo lục lão phụ cùng áo xanh Bạch Phát Lão Giả nàng không cách nào nhìn ra, hai người này tựa hồ thực lực mạnh mẽ vô cùng.

- Yêu Huyền, Hiểu Kỳ, các ngươi ứng phó áo vàng hán tử có thực lực hai sao Đấu Thánh.

Nhạc Thành nhìn Yêu Huyền cùng Yến Hiểu Kỳ nói, hai nàng đều có thiên phú công kích, lại thêm thực lực Yêu Huyền cũng đến gần hai sao Đấu Thánh, hai nàng cùng nhau liên thủ ứng đối hai sao Đấu Thánh cũng không có vấn đề gì, Nhạc Thành rất rõ ràng thiên phú công kích của hai người đều mạnh mẽ vô cùng.

- Hỏa Lão, ngươi ứng phó La Dương kia.

Nhạc Thành nhìn Hỏa Lão nói, Hỏa Lão đối phó với La Dương cũng không có vấn đề gì.

- Khiếu Thiên, Tử Long, Yêu Cơ, Ma ưng, Thanh Đồng, Đại Hắc, các ngươi toàn lực đánh chết người Luyện dược sư công hội, tốt nhất là đem Luyện dược sư công hội san thành bình địa, chỉ cần là người của Luyện dược sư công hội giết không tha.

Nhạc Thành quay đầu nhìn đám người Thanh Đồng nói. Tất cả mọi người đều có ma thú thân thể, Đại Hắc là Thụ Linh thân thể, Thanh Đồng là thần thú thân thể, muốn đem Luyện dược sư công hội san thành bình địa không phải việc khó, đồng thời Nhạc Thành còn có năm Kim Tiên khôi lỗi phụ trợ càng thêm dễ dàng hơn.

-oo0oo-

713. Chương 612: Hắc Chính Là Nhạc Thành (2).

Nhạc Thành nghĩ tới năm Kim Tiên khôi lỗi đều có thể chống lại mười sao Đầu Tôn, cộng thêm đám người Thanh Đồng cùng Đại Hắc, Khiếu Thiên Hổ thực lực cũng là cửu tinh đến mười tinh Đầu Tôn, thì người của Luyện dược sư công hội cũng không thể ngăn cản được đám người Khiếu Thiên Hổ cùng Thanh Đồng được.

- Nhạc Thành, Luyện dược sư công hội có ba tên cửu phẩm sơ giai luyện dược sư, Thanh Sơn Lão Tổ, Lục Ma đối phó như thế nào?

Hỏa Lão lo lắng hỏi, năm người này thực lực của Thanh Sơn Lão Tổ đặc biệt mạnh mẽ.

- Ba tên cửu phẩm sơ giai luyện được sư để ba Âm Thánh Khôi Lỗi đối phó.

Nhạc Thành nói, ba Âm Thánh Khôi Lỗi đều có thực lực một sao Đẩu Thánh, dùng để đối phó ba tên cửu phẩm sơ giai luyện được sư là không có vấn đề gì.

- Còn Thanh Sơn Lão Tổ cùng Lục Ma thì để ta đối phó.

Nhạc Thành nói.

- Cái gì, người muốn đồng thời đối phó hai người này sao, điều này quá khó khăn.

Hỏa Lão kinh ngạc nói.

- Yên tâm đi Hỏa Lão, cho dù không địch lại, ta cũng không có việc gì đâu.

Nhạc Thành trả lời.

Trong lòng Nhạc Thành cũng không muốn đồng thời đối mặt với hai người này, nhưng lúc này cũng không có cách nào, trừ mình ra, Yêu Huyền cùng Hỏa Lão, Yến Hiểu Kỳ đều không thể chống lại hai người này.

- Nhạc Thành, có được không, như vậy quá nguy hiểm.

Yến Hiểu Kỳ lo lắng nói.

- Yên tâm đi, trong lòng ta biết rõ.

Nhạc Thành trả lời, ở trên người hắn có Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành cũng có mấy phần tự tin, coi như là không địch lại, cũng có thể tuyệt đối tự bảo vệ mình, hôm nay cũng có thể thử uy lực Hạo Thiên Tháp một chút.

- Hội trưởng, hắc bào nam tử kia chính là Nhạc Thành, ta biết, hắn chính là Nhạc Thành.

Trong phòng nhỏ, phía sau lam bào lão giả là một thất tinh Đẩu tôn sắc mặt kinh hãi run rẩy nói, tên Thất Tinh Đẩu Tôn này chính là tên Luyện được sư công hội từ Hạo Đặc Thành đến Đan Lô Thành, ở trận đại chiến Hạo Đặc Thành, bộ dáng Nhạc Thành hắn tự nhiên là nhớ kỹ.

- Hắn chính là Nhạc Thành, người không có nhận sai.

Lam bào lão giả sắc mặt cũng nhanh chóng biến đổi, đồng thời đám người ở trong phòng nhỏ sắc mặt trầm xuống nhìn về phía tên Thất Tinh Đẩu Tôn.

- Ta nhận không sai, ta ở Hạo Đặc Thành gặp qua hắn, bên cạnh hắn có đám người này cũng không sai, chính là hắn rồi.

Tên Thất Tinh Đẩu Tôn khẳng định nói, ngày đó thực lực của hắc bào nam tử bày ra hắn đã ghi tạc trong lòng, hắn lúc này không thể nhận sai được.

- Nhạc Thành, chính là người giết Phong nhi sao, tốt, không cần ta đi tìm, không nghĩ tới người lại đưa mạng tới cửa như vậy.

Lam bào lão giả hung hăng nói, sát ý tràn ngập trong mắt.

- Chính là tên tiểu tử này giết hai đồ nhi của ta sao. Tốt, ta đi tìm hắn, bản thân ta muốn nhìn Nhạc gia người có giỏi hơn Nhạc Thiên không.

Thanh Sơn Lão Tổ sát khí tràn ngập, vô tận sát ý bắn về phía Nhạc Thành.

- Nhạc gia tộc trưởng, chư vị, người này giao cho ta, Hắc Âm Thần Điện nhất định sẽ cho các vị một cái giá tốt.

Sắc mặt Lục Ma biến đổi, nhưng ngay sau đó nhìn mọi người nói.

- Lão nhân, Luyện Được Sư đại tái kéo dài, không nên để những người này rời đi, còn cho những người khác toàn bộ rời đi, chúng ta hôm nay muốn trước giải quyết người này đã.

Một tên cửu phẩm sơ giai luyện được sư nhìn thất Tinh Đẩu tôn nói.

- Toàn bộ rời đi, Luyện Dược Sư đại tái kéo dài ba ngày, mọi người lập tức rời đi, nếu không giết không tha. Một tiếng hét lớn ở trên quảng trường vang lên, thanh âm xen lẫn đấu khí, trên quảng trường mọi người toàn bộ đều nghe được.

- Rầm rầm rầm.

Thanh âm bạo liệt vang lên, nhưng ngay sau đó trên đài luyện đan một mảnh đan lô bạo liệt vang lên, lúc này đan hỏa cùng thú hỏa tràn ngập, nhất thời trên đài luyện đan là một mảnh hỗn loạn, không ít luyện dược sư nghe được tiếng hô, trực tiếp thu lò. Luyện đan kiêng kỵ nhất là bị quấy rầy, lúc này có tiếng rống to như vậy, không ít luyện dược sư cũng gặp phải tào uơng, đan lô bạo liệt.

Lúc này ở trên đài luyện đan là một mảnh hỗn loạn, mấy chục vạn người đang xem cũng không biết chuyện gì đã xảy ra, mọi người nghi ngờ và bối rối, nhưng ngay sau đó hướng phía bên ngoài chạy đi.

Lúc này ở bên trong phòng nhỏ có mấy đạo hơi thở cường hãn cũng tỏa ra ở thân người Nhạc Thành, Nhạc Thành cũng cảm thấy mấy đạo hơi thở kia dừng lại ở trên người mình.

Hai người Đại Song cùng Tiểu Song thừa dịp hỗn loạn cũng trở lại bên người Nhạc Thành, hai nàng lúc này cũng đã đoán được chuyện gì đã xảy ra.

- Chủ nhân, người không nên động thủ.

Đại Song Tiểu Song nhìn chủ nhân, hai nàng từ đề đô đi theo chủ nhân đến bây giờ, thấy nhóm người Khiếu Thiên, Tử Long, Yêu Cơ có thể theo sau chủ nhân cùng nhau đại chiến, cùng chủ nhân đấu tranh anh dũng, hai nàng bình thường hâm mộ vô cùng, lúc nào hai nàng cũng khát vọng có một ngày có thể cùng chủ nhân kề vai chiến đấu, đây là giấc mộng mà hai nàng luôn ấp ủ trong lòng, đi theo bên người chủ nhân cũng không muốn trở thành trở lực cho chủ nhân.

Mà bây giờ chủ nhân cho các nàng trở lại bên trong Hạo Thiên Tháp, các nàng biết ở trong mắt chủ nhân, thực lực của các nàng miễn cưỡng coi là hợp cách, cũng có thể cùng chủ nhân kề vai chiến đấu.

- Không vội, chúng ta còn thời gian, đợi các người thực lực tăng lên, ta không hy vọng các người xảy ra bất luận chuyện gì.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói.

Lúc này ở bên trong quảng trường là một mảnh bối rối, ba mươi vạn người muốn thoát chốc rời đi cũng là rất khó. Nhưng chốc lát sau, bên trong quảng trường toàn bộ rời đi, mà những người còn ở lại đều là người của Luyện Dược Sư công hội, lúc này Luyện Dược Sư đại tái cũng đã đình chỉ.

Lúc này khán giả đều đã rời đi, trên quảng trường còn dư lại đám người Nhạc Thành mười lăm người.

Nhưng ngay sau đó, Luyện dược sư công hội có thêm gần sáu trăm người vây quanh bốn phía, một số thực lực Đấu Tông, về phần Đấu Tôn, hiện tại Luyện dược sư công hội có chừng hai mươi Đấu Tôn, cũng đều là bốn sao ba sao Đấu Tôn. Còn Thất Tinh Đấu Tôn, Nhạc Thành thấy được ba người, Bát Tinh Đấu Tôn cùng cửu tinh Đấu Tôn tựa hồ cũng không phải là người của Luyện dược sư công hội, chắc là được Luyện dược sư công hội mời tới.

-oo0oo-

714. Chương 613: Tiểu Tử Chờ Có Càn Rỡ.

Bên trong căn phòng nhỏ, một đám người đang chăm chú nhìn vào nhóm người Nhạc Thành, sau khi nhìn thấy nhóm người Nhạc Thành cũng không hoảng hốt, ngược lại lẳng lặng như ngồi chờ đợi, tất cả mọi người đều nổi lên nghi ngờ.

- Chư vị, có phải là Nhạc gia ác nhân sao.

Thanh Sơn Lão Tổ quát lạnh, hần dẫn đầu tung người nhảy về phía Nhạc Thành.

Theo sau là ba tên cửu phẩm sơ giai Luyện được sư, cuối cùng trong phòng nhỏ toàn bộ mọi người cũng đi theo phía sau.

- Sư sư sư.

Một tiếng xé gió vang lên, hai mươi người toàn bộ đến trước mặt đám người Nhạc Thành.

- Người chính là Nhạc gia tộc trưởng Nhạc Thành sao.

Thanh Sơn Lão Tổ nhìn chăm chú Nhạc Thành, một đạo hơi thở không cố kỵ quét qua Nhạc Thành một cái, Thanh Sơn Lão Tổ có chút nghi ngờ, ở trên người Nhạc Thành, hắn không thấy được bất kỳ hơi thở Ma Pháp Lực cùng đấu khí.

Nhạc Thành khẽ nhìn Thanh Sơn Lão Tổ một cái, từ trên người Thanh Sơn Lão Tổ, Nhạc Thành cũng không có cách nào đoán được thực lực của hắn, mà Lục Ma, Nhạc Thành cũng cảm giác là ba sao Đấu Thánh, ba sao Đấu Thánh nếu hắn đánh giết cũng không có vấn đề gì.

- Người chính là Thanh Sơn Lão Tổ, nếu không có chuyện gì, ta khuyên các người không dính dáng đến Luyện được sư công hội là hơn.

Nhạc Thành nhàn nhạt nói ra một câu.

- Hừ, tiểu tử thật cuồng ngạo, chẳng lẽ ngươi không biết Nhạc gia Nhạc Thiên các người năm đó cũng phải cấp cho ta ba phần mặt mũi, ngươi là tiểu tử chưa dứt sữa, dám ở trước mặt lão tổ tông cuồng, nhìn ngươi, Nhạc gia càng ngày càng không ra gì rồi.

Thanh Sơn Lão Tổ lạnh lùng nhìn Nhạc Thành nói.

- Nhạc Thiên lão tổ cho ngươi ba phần mặt mũi chẳng qua là không thêm tính toán với ngươi mà thôi, ngươi nếu ngay cả ba phần mặt mũi này cũng không muốn, ta đây thay mặt Nhạc Thiên lão tổ thu hồi lại.

Nhạc Thành thản nhiên nói, tên Thanh Sơn Lão Tổ này biết Nhạc Thiên lão tổ, Nhạc Thành cũng có chút kinh ngạc.

- Hừ, tiểu tử tông cuồng, chẳng lẽ ngươi nghĩ đến Nhạc gia rất giỏi sao?

- Kiệt kiệt.

Lục Ma nhìn Nhạc Thành, một tiếng cười Âm Lệ vang lên.

- Hắc Âm Thần Điện, Đan Vương không chịu nổi một kích, Hoàng Ma cùng Hôi Ma cũng không chịu nổi một kích, cuối cùng tên Thanh Ma cùng Hồng Ma Bạch Ma cũng giống như nhau cùng không chịu nổi một kích, hôm nay chẳng lẽ ngươi đi tìm hết sao.

Trong mắt Nhạc Thành hàn quang lóe lên, hắn nhìn chăm chú về phía Lục Ma, đối với người Hắc Âm Thần Điện, Nhạc Thành sát ý càng thêm sâu đậm.

- Kiệt kiệt, tiểu tử chó có càn rỡ, hôm nay bốn Ma thề đem ngươi bắt vào trong tay, để cho ngươi muốn sống cũng không được.

Lục Ma hung hăng nói, Hồng Ma, Thanh Ma toàn bộ chết ở trong tay người này, Lục Ma lúc này cũng không thể bỏ qua cho Nhạc Thành được.

- Là ai giết cháu của ta, đứng ra cho ta.

Một tiếng hét lớn vang lên, La Dương nổi giận nhìn vào nhóm người Nhạc Thành.

- La Dương, ngươi hô to gọi nhỏ gì đó.

Hỏa Lão nói.

- Hỏa Vô Thiên, ngươi còn chưa chết sao.

La Dương nhìn Hỏa Lão nói, trong ánh mắt cũng thâm đánh giá thực lực của Hỏa Lão.

- Ngươi còn chưa chết, chẳng lẽ ta chết sớm hơn sao.

Hỏa Lão nhìn La Dương lạnh giọng trả lời, nhưng ngay sau đó Hỏa Lão nhìn về phía Hoàng Vân Phách, nói:

- Hoàng Vân Phách, người cũng ở đây sao, ta khuyên các người nên rời đi, không nên để mấy trăm năm tu vi bị hủy ở chỗ này.

- Hỏa Vô Thiên, thật không nghĩ tới, người chỉ là một sao Đẩu Thánh mà thôi, người đang uy hiếp ta sao, bản thân ta muốn nhìn, hôm nay ai có thể để cho mấy trăm năm tu vi của ta bị hủy ở chỗ này.

Hoàng Vân Phách lạnh giọng nhìn Hỏa Lão trả lời, muốn mười viên cửu phẩm sơ giai đan dược của Luyện dược sư công hội, hẳn đã sớm đặc tội với Nhạc gia rồi, hẳn cũng không nguyện ý đi làm, có vì mười viên cửu phẩm sơ giai đan dược, lại có thêm Lục Ma cùng Thanh Sơn Lão Tổ ở đây, hẳn cũng không hãi sợ.

- Nhạc Thành tiểu tử, con ta chết ở trong tay của người sao.

Luyện dược sư công hội lam bào lão giả căm tức nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Người nói rất đúng Dương Thiếu Phong sao, đó là hẳn muốn chết.

Nhạc Thành đánh giá lam bào lão giả một cái, bát phẩm trung giai luyện dược sư, hẳn chính là hội trưởng Luyện dược sư công hội sao, người này Nhạc Thành nghe Lê Giang Nam nói qua rồi.

- Hừ, giết người phải đền mạng, Luyện dược sư công hội cũng không sợ Nhạc gia.

Lam bào lão giả lạnh lẽo nhìn Nhạc Thành, trong ánh mắt tràn ngập lửa giận vô cùng.

- Các người muốn chết, cũng không trách ta.

Ngay khi La Dương lao ra, Nhạc Thành cũng quát nhẹ một tiếng, sau đó quanh thân xuất hiện một đạo hơi thở cường hãn khuếch tán ra, nhìn sắc mặt của Dương Thiếu Đông, Hoàng Vân Phách cũng hơi đổi.

- Hừ.

Một tiếng rên rỉ vang lên, sắc mặt Dương Thiếu Đông trắng bệch, đồng thời thân thể lùi về phía sau mấy thước, trong ánh mắt hoảng sợ nhìn nhìn vào Nhạc Thành, tựa hồ vượt quá tưởng tượng của hắn, linh hồn của hắn cũng không chịu nổi một kích.

- Khúc khích.

Một dòng máu tươi phun ra, nhưng ngay sau đó thân thể Dương Thiếu Đông trực tiếp từ giữa không trung rơi xuống.

- Xuy.

Lúc này có một cửu phẩm luyện dược sư thân thể cấp tốc xẹt qua, rất nhanh thu lại thân thể Dương Thiếu Đông, lúc này hai mắt Dương Thiếu Đông vô thần, trong đầu cũng mất đi tri giác.

Tên cửu phẩm trung giai luyện dược sư sắc mặt tối sầm lại, lực lượng vô hình trong tay nâng thân thể Dương Thiếu Đông lên, nhưng cũng vô ích, đồng thời hai người cửu phẩm sơ giai luyện dược sư cũng lắc đầu.

- Không chịu nổi một kích, thật là tự mình muốn chết.

Nhạc Thành khẽ nói, trong ánh mắt đánh giá mọi người trước mắt, nhìn đám người Thanh Sơn Lão Tổ cùng mấy tên cửu tinh Đẩu Tôn, Bát Tinh Đẩu Tôn nói:

- Ta cuối cùng nói một câu, các người cùng Luyện dược sư công hội không quan hệ rời đi cho ta, nếu không giết không tha.

Lúc này đám cửu tinh Đẩu Tôn cùng Bát Tinh Đẩu Tôn không có quá lớn quan hệ với luyện dược sư công hội tựa hồ có chút do dự, Nhạc Thành vừa mới dùng linh hồn công kích trực tiếp đánh chết Dương Thiếu Đông, thực lực này tuyệt đối cường hãn, bọn họ cũng không muốn mạo hiểm, nhưng vạn nhất Luyện dược sư công hội thực lực mạnh hơn, sau này bọn họ muốn nịnh bợ Luyện dược sư công hội cũng không thể được.

- Nhạc gia tiểu tử, người hạ thủ độc ác như thế, chẳng lẽ người coi Luyện dược sư công hội không người sao.

Một cái Bạch Y cửu phẩm sơ giai luyện dược sư lạnh lùng nhìn vào Nhạc Thành nói, Nhạc Thành vừa rồi dùng thần thức công kích đánh tan linh hồn Dương Thiếu Đông.

715. Chương 614: Đánh Chết La Dương (1).

- Lão cầu, ta hạ thủ độc ác sao, chẳng lẽ các ngươi không biết lúc trước là hấn đánh lên ta, ngược lại còn nói ta hạ thủ độc ác, là hấn muốn chết thì còn trách ai được, cái này gọi là tự làm bậy không thể sống.

Nhạc Thành nhìn tên cửu phẩm sơ giai luyện được sư lạnh nhạt nói.

Lúc vừa rồi Nhạc Thành cảm giác được tên Dương Thiệu Đông sử dụng linh hồn công kích, lần này mượn cơ hội trực tiếp đánh chết hấn, so với linh hồn lực, Dương Thiệu Đông đúng là tự tìm cái chết. Thần thức Nhạc Thành hiện tại cường hãn vô cùng, bát phẩm trung giai luyện được sư làm sao có thể chống lại.

- Hừ.

Ba tên cửu phẩm luyện được sư công hội đều lạnh lùng nhìn Nhạc Thành nhưng bọn họ cũng không có cách nào phản bác, bọn họ tự nhiên biết vừa rồi Dương Thiệu Đông động thủ trước, không nghĩ tới linh hồn Nhạc Thành có thể trực tiếp đánh chết Dương Thiệu Đông như vậy. Điều này làm cho bọn họ vô cùng kinh ngạc, linh hồn lực Nhạc Thành làm sao có thể mạnh mẽ như thế, ngay cả bát phẩm cao cấp luyện được sư cũng không có cách nào chống lại.

- Lên.

Nhạc Thành nhìn thi thể tên Bát Tinh cửu tinh Đẩu Tôn, sắc mặt mỉm cười, sau đó thân thể chậm rãi đứng giữa không trung, năm Kim Tiên khôi lỗi bên trong trữ vật giới chỉ cùng ba Âm Thánh Khôi Lỗi cũng đã lấy ra, một mảnh kim mang cùng hắc mang tràn ngập, trên quảng trường tràn ngập hơi thở cường hãn.

- Âm Thánh Khôi Lỗi, tiểu tử, trên người của ngươi tại sao lại có Âm Thánh Khôi Lỗi của Hắc Âm Thần Điện chúng ta.

Sau khi ba Âm Thánh Khôi Lỗi xuất hiện, Lục Ma sắc mặt biến đổi, nhưng ngay sau đó kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, Âm Thánh Khôi Lỗi nàng tự nhiên biết, không nghĩ tới lại ở trên người Nhạc Thành, nhìn Âm Thánh Khôi Lỗi trên người Nhạc Thành nàng cũng không kinh ngạc. Âm Thánh Khôi Lỗi là vật cực kỳ trọng yếu của Hắc Âm Thần Điện, mỗi một khôi lỗi đều có thực lực nhất tinh Đẩu Thánh đỉnh phong.

- Âm Thánh Khôi Lỗi.

Sau khi nghe được Lục Ma kinh hô Âm Thánh Khôi Lỗi, đám người La Dương, Hoàng Vân Phách sắc mặt đều trầm xuống, Âm Thánh Khôi Lỗi bọn họ cũng đã từng nghe nói qua, mỗi một khôi lỗi đều có thực lực chống lại một tinh Đẩu Thánh, lúc này không ngờ trên người đối phương lại có ba Đẩu Thánh bên người.

Mà mọi người nhìn lại năm Kim Tiên khôi lỗi, tựa hồ phát hiện Kim Tiên khôi lỗi có chỗ bất phạm, nét mặt cũng hơi cau mày, xem ra những người này không nên chọc vào thì tốt hơn.

- Khiếu Thiên, Yêu Cơ, Tử Long, Ma Ứng, Đại Hắc, các ngươi giết không tha cho ta.

Nhạc Thành nhàn nhạt nhìn đám người Khiếu Thiên Hổ nói.

- Vâng, chủ nhân.

Đám người Khiếu Thiên Hổ đáp, trong ánh mắt lộ ra sát khí, bọn họ cùng chủ nhân tác chiến cùng một chỗ, cho tới bây giờ chưa có e ngại điều gì.

- Gào khóc.

- Rống.

- Dát.

Mấy tiếng thú rống đinh tai nhức óc vang lên, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma Ứng mở miệng rít gào, nhưng sau đó Khiếu Thiên Hổ tổ hợp hai cánh khổng lồ tạo thành bản thể Kim Hoàng Sắc Cự Hổ bay lên trời.

Hai cái đại trảo dưới bụng Tử Điện Mãng khổng lồ cũng quanh quẩn ở giữa không trung, trên thân xuất hiện rất nhiều tia điện mang.

Tứ Sí Ma Ứng thân thể khổng lồ vỗ cánh dựng lên, toàn thân hoả diễm tràn ngập, chung quanh không gian chấn động, tựa hồ không gian đang bị đốt cháy vậy.

Yêu Cơ biến thành Cửu Vĩ Linh Hồ bản thể cũng lóng lánh xuất hiện ở giữa không trung, chín cái đuôi khổng lồ khuếch tán ra, giống như chiếm cứ lấy bầu trời vậy, bản thể bốn người đều dài ba bốn ngàn thước, nhất thời hơi thở mạnh mẽ tràn ngập ra.

Mà Đại Hắc lúc này cũng đã khôi phục bản thể, Thụ Linh màu xanh đầy trời phô thiên cái địa, bầu trời có mấy vạn thước không gian đều bị Đại Hắc Thụ Linh bao vây, mà ở mấy vạn thước, Đại Hắc liền có thêm chín cái rễ chính chống đỡ, chín cái rễ chính này hiện tại dài gần ngàn thước, cắm sâu vào dưới đất.

- Ngao.

Tôn Thi Thi bên cạnh U Cơ do dự một chút, nhưng ngay sau đó cũng rít gào một tiếng, trực tiếp hóa thành Cửu U Tam Đầu Mãng bản thể, trên thân thể khổng lồ có ba đầu cái to lớn, thân thể cũng dài ba dài ngàn mét, thực lực U Cơ cũng là bát giai ma thú trung kỳ, so với Yêu Cơ xê xích một chút mà thôi.

- Đây là Toan Nghê Tộc, viễn cổ Hồ Tộc, cùng Thần Phượng Hoàng Tộc sao?

Thanh Sơn Lão Tổ, Lục Ma cùng ba cửu phẩm luyện dược sư, Hoàng Vân Phách, La Dương sắc mặt đại biến, đám người Khiếu Thiên Hồ hóa thành bản thể cả đám cho rằng chính là viễn cổ Hồ Tộc, Thần Phượng Hoàng Tộc cùng Toan Nghê Tộc.

Nhìn thấy ma thú không lồ trôi nổi ở giữa không trung, gần ngàn Đấu Tông cùng Đấu Hoàng của Luyện dược sư công hội thềm hít vào một hơi thật sâu, lúc này cả người bị hù dọa chân mềm nhũn.

- Ta nói lời cuối cùng, những người cùng Luyện dược sư công hội không quan hệ toàn bộ rời đi, nếu không giết không tha.

Thanh âm Nhạc Thành lạnh lùng nhìn đám người cửu tinh cùng Bát Tinh Đấu Tôn đang đứng phía sau Thanh Sơn Lão Tổ nói.

Lúc này mấy tên Bát Tinh cùng cửu tinh Đấu Tôn sắc mặt do dự không chừng, Nhạc Thành bày ra thực lực cường hãn, nếu bọn họ lưu thì cũng rất là phiền toái.

- Ta cùng Luyện dược sư công hội vốn không có gì liên quan, xin lỗi, ta đi trước.

Một cửu tinh Đấu Tôn do dự chốc lát, sau đó tung người rời đi, so với mạng của mình, hắn cùng Luyện dược sư công hội quan hệ cũng không có trọng yếu.

- Chúng ta cùng Luyện dược sư công hội cũng không có quan hệ, chúng ta cũng xin lỗi.

Lại thêm hai Bát Tinh Đấu Tôn nhìn ba cửu phẩm luyện dược sư mỉm cười nói, lập tức rời đi.

- Chúng ta cũng đi, xin lỗi.

Tiếp theo là hai người Bát Tinh Đấu Tôn nhìn ba người cửu phẩm luyện dược sư thi lễ, sau đó vội vã rời đi, ai cũng không muốn mạng của mình mất ở nơi này, bọn họ cũng không phải là người của Luyện dược sư công hội.

Theo sau mất tên Bát Tinh cửu tinh Đấu Tôn rời đi, ba người cửu phẩm luyện dược sư sắc mặt cũng cùng khó nhìn, trong ánh mắt hung quang tỏa ra, nhưng bọn họ cũng không thể làm gì, người ta vốn không phải là người của Luyện dược sư công hội.

- Hoàng Vân Phách, La Dương, hai người các ngươi quyết định cùng Luyện dược sư công hội đồng sinh cộng tử sao?

Hỏa Lão nhìn Hoàng Vân Phách, La Dương nói, nếu có thể để hai người rời đi, không thể nghi ngờ là tốt nhất, lúc đó đối phó với Luyện dược sư công hội sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Nghe thấy lời Hỏa Lão nói, Hoàng Vân Phách đang nhìn ba Âm Thánh Khôi Lỗi của Nhạc Thành cũng cảm giác được hai người Yêu Huyền cùng Yến Hiểu Kỳ có thực lực Đấu Thánh cường giả, lúc này hẳn không khỏi có chút lộ do dự.

- Hỏa Vô Thiên, người giao ra đây, ta liền rời đi.

La Dương nhìn vào Hỏa Lão nói.

- La Dương, người biết đứa cháu của người chết như thế nào không.

Nhạc Thành tiến lên hai bước, nhưng ngay sau đó nhìn về phía kia La Dương.

- Biết, ai giết cháu của ta, ta không bỏ qua cho hắn.

La Dương nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nói.

-oo0oo-

716. Chương 614: Đánh Chết La Dương (2).

- Vậy thì người buông tha đi, ta cho người thời gian rút đi, nếu không muốn chết.

Nhạc Thành trong lúc nói chuyện, thân ảnh cũng biến mất ngay tại chỗ.

- Huyền Ảnh Vô Ngân.

Một đạo tàn ảnh hiện lên, Trần gia Đấu Đế Phong Lôi mạch Phong Lôi Sí tốc độ Huyền Ảnh Vô Ngân là nhanh nhất, mà Huyền Ảnh Vô Ngân Nhạc Thành trước kia ở tại Trần gia cùng Trần lão giao thủ, chỉ thấy Trần lão sử dụng Nhạc Thành cũng không thể làm gì, tốc độ tuyệt đối là cực nhanh. Mà bây giờ Nhạc Thành sử dụng đến, tốc độ càng thêm nhanh, tốc độ này cũng chỉ chậm hơn Phong Lôi Sí một chút mà thôi.

- Toàn Phong Trảm.

Thân ảnh Nhạc Thành lần nữa xuất hiện, một chiêu Toàn phong trảm công kích về phía La Dương.

- Tiểu tử, người dám.

La Dương sắc mặt trầm xuống, hẳn lúc này cũng không nghĩ tới Nhạc Thành đột nhiên ra tay như vậy, hẳn căn bản cũng không có nghĩ đến, tốc độ của Nhạc Thành lại nhanh như thế.

La Dương hét lớn một tiếng, đồng thời bố trí một đạo đấu khí phòng ngự vòng, cùng lúc đó, cuồng bạo đấu khí trong tay hung hăng bổ về phía Nhạc Thành.

Cuồng bạo đấu khí trực tiếp bổ về phía trước người Nhạc Thành, cuồng bạo lực lượng trực tiếp xé rách không gian, tạo thành không gian chấn động.

- Kim Long Chi Thể.

Nhạc Thành quát nhẹ một tiếng, sắc mặt mỉm cười, chờ La Dương trực tiếp công kích, Nhạc Thành cũng không có để vào trong mắt, coi như là U Minh Thánh hai sao Đấu Thánh công kích, Nhạc Thành cũng không có chút áp lực nào.

Lúc này trên người Nhạc Thành xuất hiện một mảnh Long Lân khôi giáp thật dày, nhưng ngay sau đó kim mang đại thịnh, thân thể không lùi mà tiến tới, sau đó trực tiếp nhướn La Dương lao đến.

- Cẩn thận Kim Long Chi Thể của hắn.

Lục Ma tựa hồ nghĩ tới điều gì, Hắc Ám Thần Điện biết Nhạc gia Nhạc Thành có được mười thành Kim Long Chi Thể, mười thành Kim Long Chi Thể này tuyệt đối là kinh khủng, Lục Ma vội vàng nhắc nhở cho La Dương biết.

Chẳng qua là quá muộn, thân thể Nhạc Thành trực tiếp xuyên qua một mảnh cuồng bạo đấu khí của La Dương, ngay sau đó Toàn Phong Trảm trong tay hung hăng đập vào đấu khí phòng ngự vòng của La Dương.

Cuồng bạo đấu khí của La Dương công kích vào Kim Long Chi Thể Nhạc Thành cũng không có tác dụng gì, mà Nhạc Thành ngưng tụ Toàn phong chăm công kích trực tiếp bổ vào đấu khí phòng ngự vòng của La Dương.

- Ca ca.

Toàn Phong Trảm tạo thành không gian chấn động, đấu khí phòng ngự vòng trên người La Dương giống như là bị nghiền nát vậy, sau đó hóa thành nhiều mảnh vỡ tiêu tán trong thiên địa.

- Khúc khích.

Lúc này ánh mắt La Dương nhìn Nhạc Thành tràn đầy vẻ hoảng sợ, Đạo toàn phong trảm công kích vào trên người của hắn, hắn cảm giác được trong cơ thể của mình lực phủ ngũ tạng tựa hồ hóa thành từng mảnh nhỏ vậy.

- Khúc khích.

Máu tươi hỗn loạn nghiền nát nội tạng từ trong miệng La Dương trực tiếp phun ra, đồng thời thân thể La Dương trắng bệch từ giữa không trung rơi xuống mặt đất.

- Lục Ma, ngươi cũng muốn tìm chết sao.

Giữa không trung, thân ảnh Nhạc Thành quỷ dị biến mất ngay tại chỗ.

- Âm Ảnh Kiếm.

Thân ảnh Nhạc Thành biến mất, đồng thời ba đạo kim sắc lưu quang từ trong tay bắn ra, ba đạo kim sắc lưu quang trực tiếp xuyên thấu không gian nháy mắt đi tới trước người Lục Ma.

Lục Ma vốn mượn thời điểm Nhạc Thành công kích La Dương mà đánh lén, tuy biết La Dương không chịu nổi một kích, nhưng nàng xuất thủ cũng không giấu được tầm mắt của Nhạc Thành, ngược lại bị ba đạo kiếm quang quỷ dị bao vây.

Lúc này quanh thân Lục Ma là một mảnh u ám, cùng lúc đó, thân thể cấp tốc thối lui, mũi xanh trong tay cũng hóa thành mười mấy con Cự Mãng màu xanh biếc hướng về phía ba đạo kiếm quang quỷ dị lao đến.

Ba Âm Ảnh Kiếm ở giữa không trung giống như có linh trí vậy, trực tiếp xuyên qua đại mãng, đại mãng vốn nghĩ Thôn Phệ ba đạo kiếm quang mà đến, ai ngờ lại bị ba đạo kiếm quang này tru diệt.

- Khúc khích.

- Xuy.

Ba đạo kim sắc lưu quang, đánh ta mười con đại mãng màu xanh biếc biến mất ở giữa không trung.

- Thu.

Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành thu lại, ba Âm Ảnh Kiếm nhanh chóng thu hồi vào trong lòng bàn tay.

Hết thấy biến hóa, Lục Ma bị đẩy lui, mà La Dương có thực lực một sao Đấu Thánh trực tiếp bị đánh chết, lúc này taatscar đều xuất hiện ở trên người thanh niên áo đen này không có bất kỳ đấu khí cùng Ma Pháp Lực trên người.

Sắc mặt của ba người cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư cùng đám người Thanh Sơn Lão Tổ, đặc biệt là Hoàng Vân Phách, sắc mặt không ngừng co quắp, La Dương bị đánh chết, điều này làm cho hắn vô cùng rung động.

- Sư phụ.

Hai thanh âm vang lên, một tên cửu tinh Đấu Tôn cùng một tên Bát Tinh Đấu Tôn vẫn ở phía sau lưng La Dương sắc mặt đại biến, hai người nhào tới thân thể La Dương, nhìn thấy sư phụ đã bị đánh chết, hai người hung hăng nhìn Nhạc Thành, nhưng ngay sau đó ôm lấy La Dương hướng không trung lao người đi.

Nhạc Thành cũng không có ngăn cản, một tên cửu tinh Đẩu Tôn cùng một tên Bát Tinh Đẩu Tôn mà thôi, đối với hắn không có cách nào có uy hiếp, dù sao hiện tại toàn bộ Bát Tinh cửu tinh Đẩu Tôn cũng toàn bộ rời đi, như vậy nhóm người Khiếu Thiên Hồ áp lực cũng ít hơn nhiều.

- Hoàng Vân Phách, ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng, ngươi đi hay không đây. Ngươi cùng Luyện được sư công hội không có liên quan, ta không muốn động thủ, nếu không hang ổ của các ngươi ta cũng toàn bộ san thành bình địa.

Nhạc Thành nhìn vào Hoàng Vân Phách, hắn vừa mới đánh chết La Dương, hắn cũng hy vọng có thể làm cho Hoàng Vân Phách rung động, nếu là hắn có thể rời đi, áp lực của mình sẽ giảm bớt không ít.

Hoàng Vân Phách lúc này cũng rất là lo lắng, La Dương không có năng lực phản kháng trực tiếp bị đánh chết, người Nhạc gia tuyệt đối không phải là người dễ trêu, nói không chừng hắn cũng giống La Dương như vậy.

Nhìn thấy sắc mặt Hoàng Vân Phách do dự, Luyện được sư công hội cửu phẩm sơ giai Luyện Được Sư mặt biến sắc, nếu Hoàng Vân Phách cũng rời đi, Luyện được sư công hội hôm nay càng thêm khó khăn.

-oo0oo-

717. Chương 615: Đại Hắc Xuất Thủ.

- Cường tiểu tử, Luyện được sư công hội không phải là nơi ngươi giương oai.

Một tên áo bào trắng cửu phẩm Luyện Được Sư lớn tiếng quát, trong tay một mảnh đan hỏa nóng bỏng đánh về phía Nhạc Thành, nếu để Nhạc Thành nói tiếp rất có thể Hoàng Vân Phách cũng bỏ đi.

- Hừ.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, tâm niệm vừa động, ba Âm Thánh Khôi Lỗi đi ra trước người, nhưng ngay sau đó Âm Thánh Khôi Lỗi không sợ hãi một mảnh đan hỏa đánh về phía cửu phẩm sơ giai Luyện Được Sư kia.

- Khúc khích.

- Xuy.

Một tia lửa lần lượt thay đổi, Âm Thánh Khôi Lỗi xuyên qua đan hỏa cửu phẩm sơ giai Luyện Được Sư, cho dù một mảnh hắc mang sương mù bao vây về phía cửu phẩm sơ giai Luyện Được Sư.

Đan hỏa, Âm Thánh Khôi Lỗi cũng không có e ngại, đan hỏa cũng vô pháp làm gì Âm Thánh Khôi Lỗi.

Lúc này Âm Thánh Khôi Lỗi đánh tới, tên cửu phẩm Luyện Được Sư lắc mình lui về phía sau mới thoát khỏi Âm Thánh Khôi Lỗi công kích.

- Luyện được sư công hội, hôm nay hết thảy là do các ngươi tự tìm, lại dám xuất thủ đối với Hồ Điệp Cốc, các ngươi cũng phải chuẩn bị gánh chịu, từ hôm nay trở đi, ta muốn để Huyền Thiên nội lực vĩnh viễn không có Luyện được sư công hội.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn ba tên cửu phẩm sơ giai Luyện Được Sư, ba tên cửu phẩm sơ giai Luyện Được Sư mặc dù thực lực không kém, ở một môn nhất tông hai cốc cũng tuyệt đối coi là mạnh, nhưng đối với Nhạc Thành mà nói, cũng không tạo thành bất kỳ uy hiếp gì.

- Khiếu Thiên, Tử Long, các ngươi đem Luyện được sư công hội san thành bình địa cho ta, người Luyện được sư công hội, toàn bộ giết không tha.

Thanh âm Nhạc Thành ở giữa không trung vang lên, trong ánh mắt là một mảnh lãnh ý.

- Tiểu tử ngươi dám.

Lão giả mặc Bạch Y cửu phẩm sơ giai Luyện Được Sư hét lớn một tiếng, sắc mặt dị thường khó nhìn, nếu Luyện được sư công hội bị san thành bình địa, thì sau này Luyện được sư công hội chẳng khác nào không tồn tại.

- Gào khóc.

- Rống.

- Dát.

Chẳng qua lúc này, đám người Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Tứ Sí Ma Ứng rít gào một tiếng đánh về phía quảng trường.

- Mọi người ngăn cản bọn họ.

Tên Bạch Y cầm phẩm Luyện Dược Sư nhìn chung quanh quát lên.

- Sưu sưu sưu.

Luyện dược sư công hội lúc này còn lại hai mươi cường giả bốn sao năm sao Đẩu Tôn, ba tên Thất Tinh Đẩu Tôn và mấy tên sáu sao Đẩu Tôn. Lúc này bọn chúng cũng chỉ bắt đầu đánh về phía bản thể Khiếu Thiên Hồ mà thôi.

- Hừ, nhiều người thì giỏi sao, ta tới giết đến cửa.

Thân ảnh Thanh Đồng biến mất ngay tại chỗ, thời điểm thân ảnh xuất hiện đã đến bên người Khiếu Thiên Hồ.

- Ngao.

Lúc này toàn thân Thanh Đồng là một mảnh thanh mang bao vây lấy, trong cái miệng rít gào một tiếng, Hóa Xà thần thú bản thể khổng lồ xuất hiện, thân thể khổng lồ so với bản thể của Khiếu Thiên Hồ cùng Tử Điện Mãng còn muốn lớn hơn rất nhiều. Hai cánh khê rung lên, cái miệng khổng lồ gào thét, thanh mang phô thiên cái địa ở giữa không trung hóa thành một mảnh lũ lụt ngập trời, tràng cảnh lũ lụt này giống như là trong hải vực xuất hiện một cái lỗ hồng khổng lồ vậy, nhưng ngay sau đó lũ lụt gào thét cuồng bạo đánh sâu về phía gần ngàn người Luyện dược sư công hội.

Ở bên trong thủy vực nước xoáy cuồng bạo, giống như là một cái động sâu không đáy vậy, có một cỗ lực lượng tràn ngập ở chung quanh, trên mặt nước thanh mang tràn ngập, nếu ai bị xoáy nước dính dấp vào thì cũng sẽ bị xé ra thành mảnh nhỏ.

Xoáy nước khổng lồ trong nháy mắt tạo thành một mảnh cát đá tung bay, trên quảng trường cát đá tung bay về phía giữa không trung, nơi xoáy nước đi qua trên mặt đất tạo thành một mảnh đất trống trụi lủi. Quảng trường thành mặt đất bằng phẳng, Hóa Xà thần thú, thượng cổ trong thần thoại ghi lại, đó là Thủy Hệ thần thú, chính là Thiên Thủy thần thú.

- Khúc khích.

Trong nháy mắt có hơn mười Đẩu Tông bị Thanh Đồng hút vào trong miệng, mấy cái thở dốc biến mất không thấy.

- Xuy.

Hai tên bốn sao Đẩu Tôn cũng bị Thanh Đồng hút vào bên trong xoáy nước, hai tên bốn sao Đẩu Tôn ở bên trong nước xoáy cũng chỉ kiên trì mấy cái thở dốc biến mất không thấy gì nữa.

- Rầm rầm rầm.

Cùng lúc đó, nhóm người Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ cũng toàn bộ khởi xướng công kích, những thứ kia trên quảng trường ngăn trở nhóm người Khiếu Thiên Hồ, nhưng thực lực của bọn họ ngăn cản nhóm người Khiếu Thiên Hồ chỉ là muốn chết.

Đại Hắc ở giữa không trung tạo ra một mảnh Thụ Linh phô thiên cái địa hướng về phía không trung lao đi, trong nháy mắt có mấy trăm người bị Đại Hắc bao vây, vô số Thụ Linh bao vây, chỉ trong chốc lát ngay cả những người óc thực lực thấp đều bị Thụ Linh xuyên qua thân thể.

Mấy tên bốn sao Đẩu Tôn bị Đại Hắc nhốt ở bên trong một mảnh rễ cây, bọn chúng có công kích cũng vô ích, cũng chỉ đánh gãy một ít rễ cây Đại Hắc, nhưng về sau càng nhiều rễ cây bao vây, thì cũng chỉ có nước chết mà thôi.

Ở nơi này rễ cây phô thiên cái địa, bị nhốt ở bên trong còn có Luyện Dược Sư, những Luyện Dược Sư này dùng đan hỏa không ngừng đốt cháy rễ cây Đại Hắc, nhưng căn bản không có bất kỳ tác dụng gì.

Ở Tuyệt Tình Cốc, rễ cây Đại Hắc ngay cả Nhạc Thành dùng vô thượng chân hỏa cũng không rất là e ngại, huống chi hiện tại chẳng qua là đan hỏa mà thôi, rễ cây nổ bắn ra đánh chết đám luyện dược sư.

Trong miệng Tứ Sí Ma Ứng, bản thể chi hỏa phun ra, hỏa diễm ngập trời đem không gian năm ngàn thước bao vây ở bên trong, trong phạm vi năm ngàn thước không gian hoàn toàn là biển lửa ngập trời, trong biển lửa này, còn có một thập Tinh Đẩu tôn cùng một tên bát phẩm trung giai Luyện Dược Sư bị vây ở đó, nhưng hai người này lúc này sắc mặt tái nhợt, chỉ chốc lát bị ngọn lửa hóa thành tro tàn.

Tử Điện Mãng vung cánh tay thô phát điện nhiệt điện mang oanh kích xuống, nhất thời đám Thất Tinh Bát Tinh Đẩu Tôn đều bị đánh chết, dưới quảng trường cũng bị đạo điện trụ oanh kích tạo thành hố sâu vài trăm mét, đồng thời chung quanh mặt đất tạo thành một cái khe.

Yêu Cơ dùng cự vĩ huy động, mỗi lần đều có mấy người chết, sáu sao Đẩu Tôn trở xuống gặp phải Yêu Cơ hoàn toàn một chiêu đánh chết.

-oo0oo-

718. Chương 616: Lục Ma Xuất Thủ (1).

Lúc này hai cánh của Khiếu Thiên Hồ chấn động, một mảnh khí lưu tạo thành xoáy nước, đánh cho không ít người bay ra.

Bản thể của U Cơ là Cửu U Tam Đầu Mãng, lúc này cũng tạo thành một khí thể quỷ dị, tất cả mọi người bao vây bọn họ toàn bộ bị đánh chết, đồng thời thân thể khổng lồ của U Cơ bốc lên, mỗi một lần đều quét bay mấy người.

Năm Kim Tiên khôi lỗi chính là Sát Lục cơ khí, ở trong vòng vây của đám người Luyện dược sư công hội, đánh đâu thắng đó, không có gì cản nổi, không có ai có thể ngăn cản, một tên Thất Tinh Đẩu Tôn Luyện dược sư công hội do dự đánh về phía một Kim Tiên khôi lỗi, ngay sau đó cũng bị Kim Tiên khôi lỗi đánh thành thịt vụn.

Lúc này Tôn Thi Thi cũng gia nhập vào trong chiến trường, với Chí Tôn Xích Viêm Hỏa ở trên người đem bốn ngàn thước không gian chung quanh hoàn toàn bao phủ vào trong hỏa diễm, bên trong Chí Tôn Xích Viêm Hỏa, vạn vật đều bị đốt thành tro tàn.

Đại Song cùng Tiểu Song lúc này cũng đánh ra Thủ Ấn không ngừng, trước người hai nàng là một mảnh mũi xanh bao vây, mà Thiên Cương Hỏa trong tay đánh ra liên tục. Thiên Cương Hỏa của Đại Song Tiểu Song còn mạnh hơn Chí Tôn Xích Viêm Hỏa của Tôn Thi Thi một chút.

Tiếp theo mọi người không ngừng công kích, mấy chục vạn thước quảng trường hơn phân nửa bị bao phủ bởi công kích mạnh mẽ, lúc này có hơn phân nửa quảng trường đã bị san thành bình địa, gần ngàn người của Luyện dược sư công hội chốc lát đã bị đánh chết hai ba trăm người, những người này căn bản không phải là đối thủ của Khiếu Thiên Hồ, Kim Tiên khôi lỗi, Thanh Đồng. Đám người Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng cũng không ngừng công kích về phía kiến trúc của Luyện dược sư công hội, Nhạc Thành đã sớm chỉ thị, hẳn muốn đem Luyện dược sư công hội san thành bình địa.

Nhìn thấy một màn này, ba tên cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư sắc mặt khó nhìn, ba người lúc này nổi giận đánh về phía đám người Khiếu Thiên Hồ.

- Lưu lại đi, đối thủ của các người ở chỗ này.

Nhạc Thành mỉm cười nói, sau đó tâm niệm vừa động, ba Âm Thánh Khôi Lỗi đồng loạt đánh về phía ba tên cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư.

- Hoàng Vân Phách, cuối cùng cho người cơ hội cuối cùng, người muốn cùng Luyện được sư công hội chết chung một chỗ hay lập tức rời đi, nếu không cho dù người hôm nay có thể rời khỏi nơi đây, Nhạc gia cường giả cũng sẽ tiêu trừ, nhất định đem người đánh chết.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Hoàng Vân Phách nói.

Nhạc Thành cũng không hy vọng Hoàng Vân Phách xuất thủ, đối với bản thân Hoàng Vân Phách hẳn cũng không hãi sợ, nhưng lúc này mà nói, nếu nhiều hơn một hai sao Đấu Thánh, thì đối với hắn cùng Hỏa Lão, Yêu Huyền cũng rất là bất lợi.

Hoàng Vân Phách sắc mặt biến hóa, hắn cũng đã chú ý, nhưng Luyện được sư công hội đưa ra giá mười viên cửu phẩm sơ giai đan được đối với hắn tuyệt đối là dụ dỗ. Nhưng tình huống bây giờ, thực lực của đối phương cũng không kém, điều này làm cho Hoàng Vân Phách do dự. Đặc biệt La Dương bị một chiêu đánh chết, hắn càng thêm hoang mang, hướng chỉ đối phương là Nhạc gia tộc trưởng, Nhạc gia thì bản thân hắn không trêu chọc nổi.

- Được Linh Tam Lão, xin lỗi, Nhạc gia ta không đắc tội được, ta đi trước một bước đây.

Hoàng Vân Phách do dự một chốc, nhưng ngay sau hắn đưa ra quyết định, cửu phẩm sơ giai đan được mặc dù rất tốt, nhưng đối địch với Nhạc gia không phải hắn là cường giả không môn không phái có thể trêu chọc được, dưới chi tình huống này, hắn dời đi là tốt hơn.

- Hoàng Vân Phách, người đúng là nhát gan.

Lục Ma hung hăng nhìn Hoàng Vân Phách nói, có Hoàng Vân Phách ở đây, nàng đối phó với Nhạc Thành nắm chắc hơn một phần.

- Lục Ma, người có Hắc Ám Thần Điện làm chỗ dựa, ta không có, ta đi đây.

Hoàng Vân Phách sắc mặt biến hóa một chút, nhưng ngay sau đó không có phản bác cái gì, cũng nhân cơ hội rời đi.

Ba tên của phẩm Luyện được sư công hội được Hoàng Vân Phách gọi là Được Linh Tam Lão vẫn một mực cùng Âm Thánh Khôi Lỗi giao thủ, lúc này ba lão vẫn chú ý đến toàn trường, nhìn thấy Hoàng Vân Phách cũng rời đi, sắc mặt không khỏi ngày càng khó nhìn hơn.

- Lão tổ, người có sợ tiểu tử này không.

Lục Ma nhìn Thanh Sơn Lão Tổ nói, nhìn người Luyện được sư công hội bị đánh chết, Lục Ma hoàn toàn không thêm để ý, vấn đề này căn bản không liên quan đến hắn.

- Hừ, tiểu tử này đánh chết hai đồ nhi của ta, ta phải báo thù?

Thanh Sơn Lão Tổ nhìn Lục Ma nói, nhưng ngay sau đó thân thể như tia chớp lao đến trước người Nhạc Thành, sau đó nhìn Nhạc Thành lạnh nhạt nói:

- Nhạc gia oa nhi, người đánh chết hai đồ nhi của ta, hôm nay ta vì đồ nhi báo thù, người phải đền mạng cho bọn họ?

- Hừ, Thanh Sơn Lão Tổ, vậy thì phải xem người có bản lĩnh này hay không, nhưng ta cảnh cáo người, từ hôm nay trở đi, Thanh Sơn Lão Tổ chính là kẻ địch của Nhạc gia, sau này người nhất định phải hối hận.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói, đối mặt với Thanh Sơn Lão Tổ, Nhạc Thành cảm giác được Thanh Sơn Lão Tổ này tuyệt đối là cường giả, tựa hồ thực lực ít nhất cũng đến bốn sao Đấu Thánh rồi, có lẽ còn mạnh hơn.

- Vậy sao, nếu Nhạc Thiên vẫn còn sống, đối với Nhạc gia có lẽ ta lo lắng, nhưng bây giờ Nhạc Thiên mất đi, Nhạc gia cũng không có cách nào làm gì ta.

Thanh Sơn Lão Tổ nhìn Nhạc Thành lạnh nhạt nói.

- Kiệt kiệt, không sai, Nhạc Thiên đã chết, Nhạc gia cũng không là đối thủ của Hắc Ám Thần Điện.

Lục Ma Âm Lệ cười lạnh nhìn Nhạc Thành.

- Hỏa Lão, Yêu Huyền, Hiểu Kỳ, các người nhanh chóng đánh chết ba tên cừu phẩm Luyện Dược Sư kia, hai người này giao cho ta.

Nhạc Thành nhìn Lục Ma cùng Thanh Sơn Lão Tổ, nhưng ngay sau đó quay lại nhìn Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Hỏa Lão nói.

Ba Âm Thánh Khôi Lỗi đối phó ba tên cừu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư chẳng qua là miễn cưỡng có thể chống đỡ mà thôi, lúc này ba Âm Thánh Khôi Lỗi vẫn rơi vào hạ phong, mục tiêu Nhạc Thành chính là muốn đánh chết ba tên cừu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư này, ba người này bị đánh chết, Luyện dược sư công hội cũng không còn bất kỳ uy hiếp gì nữa.

Lúc này thêm ba người Hỏa Lão, Nhạc Thành nắm chắc có thể đánh chết ba tên cừu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư, về phần Thanh Sơn Lão Tổ và Lục Ma, Nhạc Thành chẳng qua tính toán kéo dài thời gian mà thôi, muốn giết chết hai người này căn bản không có khả năng.

- Vậy người cẩn thận một chút, ta nhanh đến giúp người.

Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành nói một câu, sau đó bóng hình xinh đẹp xẹt qua một đường vòng cung, trong tay trường tiên màu xanh do đầu khí ngưng tụ hung hăng quét về phía ba tên cừu phẩm Luyện Dược Sư.

- Nhạc Thành, chàng nên chú ý một chút.

Yến Hiểu Kỳ cũng do dự một chút, sau đó hỏa hệ ma pháp nguyên tố lay động quanh thân, thân thể mềm mại nhất thời biến mất ngay tại chỗ, quanh thân tràn ngập hơi thở hỏa hệ nguyên tố nóng bỏng.

- Hỏa Vân Phiêu Miểu.

Yến Hiểu Kỳ mỉm cười nói, hỏa hệ ma pháp cấp tám uy lực cường hãn, một mảnh hỏa hệ ma pháp ở giữa không trung hóa thành một cổ hỏa diễm nhằm về phía Bạch Y cừu phẩm Luyện Dược Sư đánh tới.

Lúc này Hỏa Lão cũng cấp tốc đánh về phía tên cừu phẩm Luyện Dược Sư còn lại, hỏa diễm quanh thân tràn ngập, nhưng ngay sau đó toàn thân đều bao phủ một mảnh hỏa diễm nóng bỏng.

- Hỏa diễm không gian.

Hỏa Lão mỉm cười nói, lão vừa ra tay dùng ngay thủ đoạn mạnh nhất, hỏa diễm đầy trời bao phủ về phía tên cừu phẩm Luyện Dược Sư còn lại, hỏa diễm trên người Hỏa Lão so với đan hỏa Luyện Dược Sư còn mạnh mẽ hơn.

Lúc này ba tên cừu phẩm Luyện Dược Sư chia ra đối phó với ba Âm Thánh Khôi Lỗi cũng nhúc nhích không thôi, lúc này lại thêm Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Hỏa Lão, ba người cũng cảm thấy cổ hết sức, nhất thời rơi xuống hạ phong.

-o0o-

719. Chương 616: Lục Ma Xuất Thủ (2).

- Tiểu tử, đem Âm Thánh Khôi Lỗi Hắc Âm Thần Điện giao ra, có lẽ ta tạm thời cho người chịu khổ một chút đầu.

Nhìn thấy thần uy của ba Âm Thánh Khôi Lỗi, sắc mặt Lục Ma dị thường Âm Lệ, đây chính là bảo bối của Hắc Âm Thần Điện, nhưng bây giờ cũng đã rơi vào trong tay Nhạc Thành, lúc này nếu nâng không thu được trở về, thì thể diện của Hắc Âm Thần Điện mất hết.

- Có bản lãnh thì người cứ đến lấy về.

Thần sắc của Nhạc Thành trầm xuống, nhưng ngay sau đó thân thể khẽ lui về phía sau, Thủ Ấn trong tay bắt đầu đánh ra.

- Tiểu tử, ta không tin người có bao nhiêu bản lãnh.

Lục Ma thần sắc lạnh lẽo, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm, trên thân kiếm tràn ngập kiếm quang màu xanh biếc yêu dị.

- Tiếp ta một kiếm, nhìn xem ngươi có bao nhiêu bản lĩnh.

Lục Ma tung người nhảy lên, đầu khí quanh thân lay động, chung quanh không gian chấn động, nhưng ngay sau đó trường kiếm màu xanh biếc mang theo một mảnh kiếm quang bổ về phía Nhạc Thành, kiếm quang này diện tích không lớn, cũng trực tiếp bổ ra một cái khe không gian, trong nháy mắt kiếm quang đã lao tới đỉnh đầu Nhạc Thành.

Kiếm quang từ trong cái khe không gian xuyên thấu ra, nhưng ngay sau đó chính là rơi vào trên đỉnh đầu Nhạc Thành, Lục Ma sắc mặt mỉm cười, hẳn cũng không nghĩ tới dễ dàng đánh trúng đối thủ như vậy, nhìn bộ dáng Nhạc Thành cũng không có gì đặc biệt.

- Âm Ảnh Kiếm.

Một tiếng quát nhẹ truyền đến sau lưng Lục Ma, đồng thời ba đạo kim sắc lưu quang trực tiếp nổ bắn về phía phía sau lưng Lục Ma, mà xuất hiện ở phía sau lưng Lục Ma chính là thanh bào Nhạc Thành.

Kiếm quang của Lục Ma đem thân thể Nhạc Thành trực tiếp chém thành hai nửa, Kim Long Chi Thể cũng gãy lìa từng khúc, chẳng qua trong mắt Lục Ma liền phát hiện, Nhạc Thành trước mắt này chỉ là một đạo ảo ảnh mà thôi, cũng không phải là thân thể của Nhạc Thành.

Cùng lúc đó Lục Ma cảm giác được sau lưng có ba đạo lực lượng mạnh mẽ tập kích đến, sắc mặt nhất thời đại biến, đồng thời trường kiếm màu xanh biếc trong tay kéo ra bóng kiếm, những bóng kiếm này tạo thành một tấm lưới kiếm quang lớn che thân thể của chính mình.

- Khúc khích.

- Xuy.

Ba đạo kim sắc lưu quang tự trực tiếp rơi vào một mảnh kiếm quang kia, tia lửa văng ra khắp nơi, mấy đạo lực lượng khổng lồ lần lượt va chạm vào nhau, vòng kiếm cả lục Ma bị Nhạc Thành đánh tan. Mà Âm Ảnh Kiếm Nhạc Thành kim mang cũng phai nhạt đi rất nhiều.

- Thành thịnh.

Kiếm quang nổ bắn ra, ba Âm Ảnh Kiếm bị đẩy lui, Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành thu lại, sau đó đem ba Âm Ảnh Kiếm thu về.

- Xoẹt.

Kim Long Chi Thể xuất hiện ở phía trước, hai thân ảnh đồng thời xuất hiện, nhất thời sẽ làm cho Thanh Sơn Lão Tổ cùng Lục Ma lộ ra kinh ngạc.

Hai người Nhạc Thành giống nhau như đúc, chỉ có Kim Long Chi Thể là không giống mà thôi, những thứ khác đều giống nhau như đúc. Điều này làm cho Thanh Sơn Lão Tổ, Lục Ma rất là kinh ngạc, hơn nữa thanh bào Nhạc Thành bày ra thực lực cũng mạnh mẽ vô cùng, không giống như là huyền hóa ra Hư ảnh, loại thủ đoạn này vượt ra khỏi tri thức của Thanh Sơn Lão Tổ và Lục Ma.

- Tiểu tử, quả nhiên có chút thủ đoạn, hôm nay lão tổ ta xem Nhạc gia có người bằng Nhạc Thiên không.

Thanh Sơn Lão Tổ sắc mặt trầm xuống, nhưng ngay sau đó biến mất ở giữa không trung.

- Tiểu tử, tiếp ta một chiêu xem sao.

Thân ảnh Thanh Sơn Lão Tổ lần nữa xuất hiện, thân thể tạo thành một đạo tàn ảnh, tiếp theo là chiêu ấn màu xanh trực tiếp xé mở không gian phách về phía Kim Long Chi Thể Nhạc Thành.

Chiêu ấn khổng lồ tràn ngập lực lượng mạnh mẽ, chiêu ấn tạo ra áp lực cho Nhạc Thành, lực lượng mạnh hơn Lục Ma rất nhiều.

- Phong Lôi Sí.

Lúc này sau lưng Nhạc Thành tràn ngập Phong Lôi điện mang, Phong Lôi Sị chớp động mấy cái tránh thoát khỏi chưởng ấn của Thanh Sơn Lão Tổ.

- Thành thịnh.

Một tiếng lực lượng bạo liệt vang lên, trên quảng trường bị chưởng ấn của Thanh Sơn Lão Tổ chụp xuống, mà nơi chưởng ấn rơi xuống, tạo thành một cái hố sâu trăm thước chiều rộng gần sâu ngàn thước.

Một chưởng này rơi xuống, quảng trường đã hoàn toàn bị phá hủy, ở giữa không trung cát đá bay tán loạn, cát đá tạo thành khí lưu cuồng bạo, hỗn loạn chung một chỗ, lúc này mọi người gặp phải tảo ương, khí lưu cuồng bạo làm cho không ít người bị thương, cũng có người thì trực tiếp bị khí lưu cuồng bạo đánh chết.

Lúc này những người vây xem mới hoảng sợ, nhanh chóng lui về phía sau, nhưng ở bầu trời khí lưu cuồng bạo lao đến, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Tứ Sị Ma Ưng cũng chạy vội ra ngoài.

Thanh Sơn Lão Tổ thần sắc trầm xuống, Nhạc Thành xuất kỳ bất ý tránh qua, ngay lập tức tránh thoát khỏi công kích của hắn. Điều này ngoài dự liệu của hắn, nhìn thấy sau lưng Nhạc Thành có một đôi Phong Lôi Sị, thần sắc của hắn càng ngưng trọng lên, nhưng hắn cũng không nhận ra Phong Lôi sị. Thiên phú của tứ đại Thú Tộc cùng tứ đại nhân tộc, mặc dù ngoại nhân biết một chút, nhưng mười thành Đẩu Đế Phong Lôi mạch mới tạo thành Phong Lôi Sị, ngay cả người Trần gia cũng không biết, thì đương nhiên Thanh Sơn Lão Tổ không nhận ra cũng là bình thường.

- Tiểu tử có chút thủ đoạn.

Thanh Sơn Lão Tổ thần sắc trầm xuống, nhưng ngay sau đó chậm rãi nhìn Phong Lôi Sị sau lưng Nhạc Thành nói. quanh thân Nhạc Thành có Kim Long Chi Thể, sau đó lại có Phong Lôi sị, Thanh Sơn Lão Tổ lúc này cũng cảm thấy áp lực.

- Lúc này mới bắt đầu mà thôi.

Nhạc Thành nhàn nhạt trả lời, nhưng trong lòng cũng thâm kinh, mới vừa rồi Thanh Sơn Lão Tổ dùng một chưởng tuyệt đối mạnh mẽ hắn muốn chống đỡ cũng khó khăn. Nếu chống lại Thanh Sơn Lão Tổ này, thì hắn phải liều mạng mới được.

Chẳng qua Nhạc Thành cũng quyết định, chỉ cần kéo dài thời gian với Thanh Sơn Lão Tổ, mục tiêu của hắn là đánh chết ba tên cứu phẩm Luyện được sư công hội, ba người này sau khi chết, Luyện được sư công hội hoàn toàn xong đời, mục đích của hắn cũng hoàn thành, đến lúc đó mọi chuyện cũng dễ dàng hơn.

- Vậy để cho ta thử lại một lần nữa, ngươi còn có thủ đoạn gì thì dỡ hết ra đi.

Trên mặt Thanh Sơn Lão Tổ khẽ co quắp một chút, một chiêu vừa rồi của hắn cũng không tạo cho Nhạc Thành bất kỳ ảnh hưởng, điều này làm cho Thanh Sơn Lão Tổ cảm thấy mất hết mặt mũi.

Tung người lao về phía trước, thân thể Thanh Sơn Lão Tổ ở giữa không trung hóa thành một đạo thanh sắc tàn ảnh, mấy cái chớp động tiếp tục lao đến trước người Nhạc Thành, sau đó bổ về phía Nhạc Thành.

- Lão tổ, ta tới giúp ngươi.

Lục Ma mỉm cười nói, ngay sau đó trường kiếm màu xanh biếc trong tay chém ra, cùng với Thanh Sơn Lão Tổ đánh về phía Kim Long Chi Thể Nhạc Thành, lúc này nàng cảm thấy thanh bào Nhạc Thành chỉ là một ảo ảnh mà thôi, bắt được Kim Long Chi Thể Nhạc Thành, ảo ảnh này cũng biến mất.

- Lục Ma, ngươi lưu lại nơi này.

Thanh bào Nhạc Thành mỉm cười nói, thần thái cùng chủ thể giống nhau, hai người cũng không có gì khác nhau, bởi vì nguyên nhân máu huyết, chủ thể Nhạc Thành có thể sử dụng Kim Long Chi Thể, Phong Lôi Sị, Nhiếp Hồn Thiên Nhân, còn phân thân không có được những thiên phú này. Cho nên, Nhạc Thành đem Âm Dương Kiếm cùng Âm Ảnh Kiếm ở trên người phân thân.

-o0o-

720. Chương 617: Đồng Thời Đấu Với Thanh Sơn Lão Tổ Cùng Lục Ma.

- Âm Dương Kiếm.

Âm Dương Kiếm ở mi tâm trung chợt lóe ra, nhưng ngay sau đó cũng chia ra làm bảy, bảy đạo kiếm quang chói mắt đại thịnh, bảy đạo kiếm quang hoàn toàn đem Lục Ma bao vây vào giữa.

Nhìn thấy bảy đạo kiếm quang này, Lục Ma sắc mặt ngưng trọng, vốn tưởng rằng chính là ảo ảnh, lúc này xem ra nếu là ảo ảnh thì không thể có thực lực cường hãn đến trình độ này, trường kiếm trong tay Lục Ma lúc này không ngừng vũ động, kiếm quang màu xanh biếc yêu dị oanh kích về phía bảy thanh Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành.

Trong lúc Nhạc Thành cùng Lục Ma giao chiến, ở giữa không trung khí lưu cuồng bạo bắt đầu khởi động, kiếm quang xé rách tạo thành một cái khe không gian khí lưu xông ra, hơn mười dặm chung quanh mấy tên Luyện được sư công hội sót lại lại bị khí lưu cuồng bạo xoắn thành mảnh nhỏ, trong trận kịch chiến này không có chỗ để bọn họ có thể tham gia.

- Âm Ảnh Kiếm.

- Phong Trảm.

- Phong Lôi Thối.

Tất cả lực công kích cường hãn trên người thanh bào Nhạc Thành lộ ra, trong lúc nhất thời, Lục Ma công kích Nhạc Thành hoàn toàn không có cách nào thoát thân, Nhạc Thành có thực lực Hợp Thể Kỳ trung kỳ có thể chống lại một sao hai sao Đấu Thánh, lại thêm Âm Dương Kiếm cùng Âm Ảnh Kiếm, Toàn Phong Trảm cùng Phong Lôi Thối là thủ đoạn công kích mạnh mẽ như vậy, muốn chống lại Lục Ma cũng rất là bình thường, mọi chuyện lúc này vẫn nằm trong dự liệu của Nhạc Thành, cho nên Nhạc Thành mới có thể ngăn lại Thanh Sơn Lão Tổ, nếu không có nắm chắc, Nhạc Thành tuyệt đối không làm.

Mà lúc này Thanh Sơn Lão Tổ sắc mặt cực kỳ khó coi, tất cả lực công kích cường hãn đều bị Nhạc Thành hiểm hiểm tránh thoát, nói về tốc độ Thanh Sơn Lão Tổ không bằng Phong Lôi Sí Nhạc Thành, Trần gia mười thành Đấu Đế Phong Lôi mạch Phong Lôi Sí, thực lực này đã tiến vào hàng ngũ tứ đại Nhân Tộc.

Tất cả lực công kích cường hãn đánh xuống, trên mặt đất đã bị Thanh Sơn Lão Tổ oanh kích tạo thành một cái khe, quảng trường mấy chục vạn thước hiện tại giống như một cái thâm cốc.

- Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi chạy sao.

Thanh Sơn Lão Tổ sắc mặt hờ hững nhìn Nhạc Thành nói.

- Thanh Sơn Lão Tổ, có bản lĩnh ngươi đuổi theo ta.

Nhạc Thành nhàn nhạt nhìn Thanh Sơn Lão Tổ nói, có tốc độ Phong Lôi Sí, Nhạc Thành phát giác Phong Lôi sí cũng thật là may mắn.

- Hừ, ta đây làm sao phải trốn, ta lúc này xuất thủ là được rồi.

Thanh Sơn Lão Tổ sắc mặt lộ ra một tia cười lạnh, nhưng ngay sau đó nhảy lên, dĩ nhiên là không để ý tới Nhạc Thành, trong tay chưởng mũi nhọn đánh về phía Thanh Đồng.

- Đáng chết, đứng lại cho ta.

Nhạc Thành sắc mặt mỉm cười nói, hai cánh rung lên, lúc này cho dù là ngăn Thanh Sơn Lão Tổ, trong tay một mảnh tia chớp, công kích điên cuồng.

Thanh Sơn Lão Tổ muốn công kích Thanh Đồng, Thanh Đồng cũng không phải là đối thủ Thanh Sơn Lão Tổ, Nhạc Thành bất đắc muốn dùng Toàn Phong Trảm công kích Thanh Sơn Lão Tổ lực.

- Thành thịnh.

Một đạo lực lượng phá hủy vang lên, ở giữa không trung bạo liệt ra, lực lượng tạo thành một cái khe không gian, không gian cuồng bạo tạo thành xoáy nước.

- Khúc khích.

Lực lượng nước xoáy kích tán ra, cho dù có tác dụng đến Kim Long Chi Thể, lúc này thân thể Nhạc Thành bị đạo lực lượng đánh bay hơn ngàn thước, Phong Lôi Sí chấn động, Kim Long Chi Thể tối sầm lại, mới ổn định được thân thể, lúc này lực phủ ngũ tạng Nhạc Thành cũng chấn động lên, trước ngực huyết khí cuộn cuộn, thiếu chút nữa phun ra máu tươi.

- Tên này thật mạnh.

Nhạc Thành sắc mặt tái nhợt, đạo lực lượng công kích tuyệt đối so với Lục Ma mạnh hơn, Nhạc Thành đoán thực lực Thanh Sơn Lão Tổ, ít nhất là bốn sao Đấu Thánh hậu kỳ.

Thanh Sơn Lão Tổ lúc này sắc mặt cũng trầm xuống, không nghĩ tới Nhạc Thành có thể đón được một đạo công kích, nhìn niên kỷ Nhạc Thành tựa hồ không lớn, thực lực như vậy rất là kinh khủng rồi, hơn nữa lực công kích thủ đoạn Nhạc Thành Thanh Sơn Lão Tổ cũng cảm thấy quỷ dị, mấy trăm năm qua cũng chưa từng thấy qua.

Thanh Sơn Lão Tổ âm thầm quyết định, hôm nay nhất định phải nhân cơ hội đánh chết Nhạc Thành mới được, nếu hôm nay không đánh chết hắn, tương lai đến phiên mình xui xẻo.

- Tiểu tử, thực lực của ngươi rất mạnh, hãy đón ta một chiêu.

Thanh Sơn Lão Tổ thần sắc trầm xuống, nhưng ngay sau đó chưởng ấn đánh về phía Nhạc Thành, chưởng ấn xuất hiện thanh mang tràn ngập, mà lúc này bên trong chưởng ấn của Thanh Sơn Lão Tổ tạo thành năm con Cự Mãng màu xanh, năm con Cự Mãng màu xanh này mở ra miệng rộng như chậu máu đánh về phía Nhạc Thành, không gian chung quanh tràn ngập một mảnh máu tanh, giống như Cự Mãng còn sống không ngừng phun ra nuốt vào.

- Long Khiếu Cửu Thiên.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, Long Lân khôi giáp Kim Long Chi Thể quanh thân tạo thành quang mang ba màu tràn ngập, có vài ảo ảnh long hình bốc lên, Nhạc Thành há mồm quát lớn, một cổ âm ba mạnh mẽ từng vòng tràn ngập về phía năm đầu Cự Mãng quỷ dị.

- Rít gào.

Thanh âm ba động bao phủ tại năm ngàn thước chung quanh, trong không gian có vài có vài Hư ảnh Cự Long rít gào đánh về phía Cự Mãng quỷ dị.

Hơi thở tràn ngập, bầu trời chung quanh tạo ra hơi thở mạnh mẽ làm cho cả Đan Lô Thành rung động, tất cả mọi người nhìn chăm chú nhìn về phía không trung, trong đó có người thì hoảng sợ chạy trốn tán loạn.

Nhìn thấy Long Khiếu Cửu Thiên Nhạc Thành, Thanh Sơn Lão Tổ sắc mặt ngưng trọng vài phần, lực công kích này tuyệt đối kinh khủng dị thường, trong tiếng gầm gừ có một cỗ linh hồn lực lượng đè nén, lực lượng linh hồn bị đè nén làm cho bản thân hắn bị ảnh hưởng.

- Khúc khích.

- Khúc khích.

Lúc này có vài Hư ảnh Cự Long va chạm vào năm đầu Cự Mãng, nhưng ngay sau đó Hư ảnh Cự Long biến mất, năm đầu Cự Mãng kia cũng tiêu tán tại giữa không trung, Nhạc Thành sử xuất Kim Long Chi Thể là thiên phú công kích mạnh nhất, lúc này mới công kích Thanh Sơn Lão Tổ được.

Nhưng Nhạc Thành cũng bị một cỗ lực lượng cường hãn này đẩy lui ra phía sau vài trăm thước, thể nội huyết khí cuộn cuộn, lực công kích của Thanh Sơn Lão Tổ thật sự quá mạnh mẽ rồi.

-o0o-

721. Chương 618: Phong Vân Biến Sắc.

Kim Long Chi Thể trên người Nhạc Thành lần nữa mờ đi, sử dụng ra Long Khiếu Cửu Thiên cũng làm cho Nhạc Thành tiêu hao không ít thực lực.

- Bản thân ta muốn xem ngươi có thể ngăn trở mấy lần công kích của ta.

Thanh Sơn Lão Tổ cười lạnh, nhưng ngay sau đó thanh mang quanh thân điên cuồng lay động làm cho phiến không gian không ngừng chấn động, không gian ở chung quanh Thanh Sơn Lão Tổ cũng không ngừng đung đưa.

- Ta xem ngươi làm thế nào đỡ một kích của ta.

Thanh Sơn Lão Tổ mỉm cười nói, lúc này thân thể Nhạc Thành xuất hiện một mảnh xoáy nước màu xanh. Xoáy nước này rộng năm sáu ngàn thước, ở giữa không trung là một siêu cấp long quyền phong dữ dội đem Nhạc Thành bao vây ở bên trong. Đồng thời một mảnh long quyền phong này cấp tốc xoay tròn, hơn nữa càng ngày càng co rút lại, Nhạc Thành ở trung tâm xoáy nước cảm thấy Kim Long Chi Thể cũng giống như bị lưỡi dao không ngừng đâm vào, Kim Long Chi Thể gần cạn là cố hết sức, lúc này sắc mặt Nhạc Thành cũng càng ngày càng tái nhợt, cỗ lực lượng này từ khi Nhạc Thành đến Huyền Thiên nội lục là lần đầu tiên nhìn thấy.

- Nhiếp Hồn Thiên Nhân.

Một cỗ thanh mang chói mắt từ trong ánh mắt Nhạc Thành nổ bắn ra, lam sắc quang mang cường hãn từ chung quanh xoáy nước cuồng bạo trực tiếp lao ra bầu trời.

Bên trong bầu trời phong vân biến sắc, lam sắc quang mang ở trên cao tụ tập, chung quanh bầu trời là một mảnh tối tăm, giống như lam mang Thôn Phệ thiên địa vậy. Nhưng ngay sau đó lam mang ở trên trời cao tạo thành Thiên Nhân động sâu màu lam vô cùng kinh khủng, động sâu này tràn ngập hơi thở cuồng bạo, lúc này ở bầu trời xuất hiện dòng điện nhẹ nhàng không ngừng xông ra.

Xoáy nước màu xanh của Thanh Sơn Lão Tổ chậm rãi dính vào bên trong động sâu, thanh sắc quang mang ở mấy ngàn thước không gian cùng động sâu màu lam biến mất ở giữa không trung.

- Khúc khích.

Khóe miệng Nhạc Thành máu tươi tràn ra, lực lượng Thanh Sơn Lão Tổ đạt tới trình độ kinh khủng, Nhạc Thành hiện tại mới biết được Hỏa Lão tại sao lo lắng Thanh Sơn Lão Tổ như vậy, bởi vì thực lực Thanh Sơn Lão Tổ quá kinh khủng rồi.

- Đây không phải thực lực bốn sao Đẩu Thánh, tựa hồ đến năm sao Đẩu Thánh rồi.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, dĩ nhiên Nhiếp Hồn Thiên Nhân và Long Khiếu Cửu Thiên cũng không có cách nào chống lại Thanh Sơn Lão Tổ. Lúc này Nhạc Thành cũng chỉ có thể miễn cưỡng suy đoán thực lực của Thanh Sơn Lão Tổ.

Lúc này Nhạc Thành đối với Thanh Sơn Lão Tổ kinh ngạc vô cùng, mà Thanh Sơn Lão Tổ đối với Nhạc Thành cũng càng thêm kinh ngạc, thực lực Nhạc Thành ngay cả công kích của hắn cũng có thể chống lại, điều này làm cho Thanh Sơn Lão Tổ kinh ngạc vô cùng.

Đồng thời thanh bào Nhạc Thành cũng đang cùng Lục Ma hiểu rõ công kích, đáng tiếc phân thân không có cách nào sử dụng Long Khiếu Cửu Thiên, Phong Lôi Sí, Nhiếp Hồn Thiên Nhân, nếu không Nhạc Thành tuyệt đối nắm chắc có thể đánh chết Lục Ma rồi.

Mà bên trong Hạo Thiên Tháp, phân thân Nhạc Thành cũng không có cách nào sử dụng, nếu không có thể đánh chết Lục Ma. Mà bây giờ Âm Dương Kiếm, Âm Ảnh Kiếm, Nhạc Thành cũng chỉ có thể cuốn lấy Lục Ma mà thôi, hai người trước mắt thực lực ngang nhau.

Bầu trời phương xa, Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Hỏa Lão phối hợp với Âm Thánh Khôi Lỗi đã đem ba tên cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư áp chế, nhưng muốn đánh chết ba người này rất khó khăn, cùng Âm Thánh Khôi Lỗi liên thủ công kích, thực lực nhóm người Yêu Huyền cũng không có mạnh hơn ba tên cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư này bao nhiêu.

Trong lúc đó đám người Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Đại Hắc, Tứ Sí Ma Ứng cùng Yêu Cơ đánh chết đám người Luyện được sư công hội hầu như không còn, lúc này trên quảng trường chỉ còn lác đác vài ba tên Luyện được sư công hội, nhưng lúc này cũng bị Thanh Đồng, Yêu Cơ, Tứ Sí Ma Ứng và Kim Tiên khôi lôi đánh chết.

Lúc này, đám người Khiếu Thiên Hổ, Tứ Sí Ma Ứng, Thanh Đồng đã huyền hóa ra bản thể khổng lồ đánh về phía toàn bộ kiến trúc của Luyện được sư công hội, đám ma thú đều thi triển ra năng lực hủy diệt, mỗi một lần Tử Điện Mãng đánh ra điện trụ oanh kích xuống, đều có mấy ngàn thước kiến trúc bị điện trụ đánh cho thành từng mảnh nhỏ, mà Tứ Sí Ma Ứng phun ra Liệt Diễm ngập trời, tạo thành biển lửa cuộn cuộn.

Thanh Đồng tựa hồ cũng rất cao hứng, trong miệng lù lục biến ảo ra, một mảng lớn kiến trúc đã bị hồng thủy bao vây lại, một mảnh kiến trúc khổng lồ liên tiếp sụp đổ xuống.

Giờ đây bên trong kiến trúc của Luyện được sư công hội, không ít người của Luyện được sư công hội trốn thoát, nhưng cũng không có chạy trốn đám người Khiếu Thiên Hổ cùng Thanh Đồng, lúc này kiến trúc của Luyện được sư công hội bị lực công kích hủy diệt, đám người ở bên trong kiến trúc cũng bị tai họa theo.

Ba tên cửu phẩm sơ giai Luyện được sư nhìn thấy một màn này, ánh mắt đã phát hỏa, nhưng bị đám Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ ngăn chặn, bọn họ căn bản không có cách nào thoát thân, ngàn năm cơ nghiệp Luyện được sư công hội lúc này cũng đã bị phá hủy hoàn toàn.

Ba tên cửu phẩm sơ giai Luyện được sư không khỏi điên cuồng công kích, nhưng đối với đám người Yêu Huyền ảnh hưởng cũng không lớn, vẫn bị áp chế hạ phong, không có cách nào xoay chuyển được.

- Nhạc gia tiểu tử, thực lực rất mạnh, ho người hai trăm năm cũng không thể chống lại lão tổ ta.

Thanh Sơn Lão Tổ lạnh lùng nhìn Nhạc Thành nói.

- Thanh Sơn Lão Tổ, chẳng lẽ ngươi hiện tại có thể đối phó ta sao, phóng ngựa tới đây đi, không cần một trăm năm, cho ta ba năm thời gian, ta có thể đánh chết ngươi.

Nhạc Thành lạnh lùng trả lời.

Đến lúc này, Nhạc Thành cũng chỉ có thể lôi kéo Thanh Sơn Lão Tổ, nếu lão già kia đi công kích Thanh Đồng, Hỏa Lão, Yêu Huyền, thì mọi người cũng không thể ngăn cản, điều này Nhạc Thành cũng không muốn nhìn thấy.

- Tiểu tử nghỉ ngơi đi, Thanh Sơn Lão Tổ hôm nay sẽ cho ngươi biết cái gì gọi là năm sao Đấu Thánh, cho một tên tiểu bối biết được.

Thanh Sơn Lão Tổ cười lạnh một tiếng, sau đó thần sắc trầm xuống, thanh mang quanh thân lần nữa điên cuồng lay động.

Thanh mang lay động, chung quanh mấy vạn thước là một phiến không gian trực tiếp chấn động, bên trong mấy vạn thước đúng là bao phủ một mảnh đấu khí cường hãn, mà thân thể Thanh Sơn Lão Tổ lúc này cũng quỷ dị hóa thành một mảnh thanh mang nồng nặc, một mảnh thanh mang này rộng mấy vạn thước, nhưng ngay sau đó tạo thành một cái hắc động thật lớn Thôn Phệ về phía Nhạc Thành.

Mấy vạn thước bên trong hết thấy đều do thanh mang tạo ra, phẳng phất nơi này có mấy vạn thước, một mảnh thanh mang cường hãn mới là chúa tể, bất kỳ ai đều không thể chống lại.

Hơi thở cường hãn tràn ngập, tất cả mọi người nhìn không được nhìn về phía Thanh Sơn Lão Tổ cùng Nhạc Thành giao chiến, cổ lực lượng quá kinh khủng, cũng làm cho mọi người cảm thấy sợ hãi, lực lượng cường hãn này tuyệt đối không phải bọn họ có thể chống lại.

Đám người Yêu Huyền, Hỏa Lão, Yến Hiểu Kỳ bắt đầu lo lắng, thực lực Thanh Sơn Lão Tổ quá mức kinh khủng, Nhạc Thành có thể chống lại được sao.

- Lực lượng thật cường hãn, năm sao Đấu Thánh tuyệt đối kinh khủng,

Ở nơi này lực lượng cường hãn, Nhạc Thành có thể cảm giác được lực lượng này quá kinh khủng, thân thể của hắn bị một cổ lực lượng bao vây, Kim Long Chi Thể trên người cũng không có cách nào chống lại được.

- Nhạc gia tiểu tử, chết đi cho ta, bản thân ta muốn nhìn xem Nhạc gia có gây khó dễ được ta không.

Bên trong thanh mang, thanh âm Thanh Sơn Lão Tổ quỷ dị vang lên, thân thể Thanh Sơn Lão Tổ biến ảo ở tại nơi này.

- Thanh Sơn Lão Tổ, người còn chưa đủ tư cách.

Nhạc Thành lạnh lùng nói, Thủ Ấn trong tay đánh ra, bên trong mi tâm tia sáng chợt lóe ra.

- Hạo Thiên Tháp.

Lúc này Hạo Thiên Tháp xuất hiện ở trước người Nhạc Thành, Thủ Ấn trong tay lần nữa đánh ra, Hạo Thiên Tháp cấp tốc xoay tròn mở rộng, đồng thời có một cỗ lực lượng cuồng bạo tràn ngập ra.

- Gào, gào, gào.

Lực tiếng rít gào kinh thiên nổ ra, nhưng ngay sau đó bên trong Hạo Thiên Tháp xuất hiện sáu con Cự Long khổng lồ, sáu con Cự Long này gồm hai ngũ trảo Hỏa Long, hai ngũ trảo kim long, và hai ngũ trảo Hắc Long.

-o0o-

722. Chương 619: Cửu Chuyển Yêu Đồng Và Nhiếp Hồn Thiên Nhân (1).

Sáu con Cự Long mỗi một con đều dài năm ngàn thước, thân thể sáu con Cự Long nhất thời nhảy ra khỏi Hạo Thiên Tháp gào thét vang lên.

Nhưng ngay sau đó trong sáu con Cự Long, hai con Hỏa Long từ trong miệng phun ra hỏa diễm ngập trời hướng về phía Thanh Sơn Lão Tổ bao phủ ra, chung quanh không gian chấn động cùng thanh mang trực tiếp đốt cháy thành một mảnh sương khói hư vô, mà trên người hai con Hắc Long phun ra hắc mang nồng nặc bao vây lấy Thanh sơn Lão tổ.

Cuối cùng hai ngũ trảo kim long cuộn cuộn, thân thể khổng lồ ở trong không gian trực tiếp đem không gian chia năm xẻ bảy, hơi thở cường hãn tràn ngập, chung quanh Thanh Sơn Lão Tổ, không gian chung quang đã bắt đầu chậm rãi sụp đổ.

- Lôi Điện Cự Long, Tinh Thần Cự Long.

Nhạc Thành hét lớn, Thủ Ấn trong tay đánh ra, đồng thời từ bên trong Hạo Thiên Tháp bay ra bốn con ngũ trảo Cự Long khổng lồ.

- Gào khóc, gào khóc.

Bốn con Cự Long bao gồm hai con Lôi Điện Cự Long và hai con Tinh Thần Cự Long.

Hai con Lôi Điện Cự Long, toát ra Lôi Điện ngập trời, nhưng ngay sau đó điện mang ở trên người Lôi Điện Cự Long tỏa ra, không gian chung quanh nhất thời vang lên một mảnh sấm sét, tiếp theo đó là tất cả Lôi Điện điện trụ trực tiếp oanh kích về phía Thanh Sơn Lão Tổ không ngừng.

Hai con Tinh Thần Cự Long, xuất hiện quang mang tràn ngập, nhưng ngay sau đó bên trong không gian thanh mang của Thanh Sơn Lão Tổ đã bị hai Tinh Thần Cự Long Thôn Phệ vào trong bụng.

Mười con Cự Long trên dưới cuộn cuộn, mấy vạn thước không gian ngập trời lực lượng xé rách.

- Khúc khích.

- Khúc khích.

- Xuy.

Chỉ chớp lát sau, ở nơi này có mười con Cự Long công kích đến, mấy vạn thước không gian rốt cục bị oanh kích sụp đổ, Thôn Phệ, mười con Cự Long rít gào quanh quẩn ở tại trước người Nhạc Thành.

Lúc này, Nhạc Thành sắc mặt tái nhợt, Kim Long Chi Thể trên người mờ đi mấy phần.

- Xoẹt.

Thân thể của Thanh Sơn Lão Tổ xuất hiện ở bầu trời, trên mặt tái nhợt, ở nơi này có mười con Cự Long, Thanh Sơn Lão Tổ cảm thấy tim đập nhanh hơn, mười con Cự Long này quá kinh khủng rồi.

- Đây là cái gì.

Trên mặt Thanh Sơn Lão Tổ không ngừng co quắp, hắn tưởng rằng công kích của mình Nhạc Thành tuyệt đối không có cách nào tránh khỏi, hắn không nghĩ tới Nhạc Thành lại có đám quái vật kinh khủng như vậy, mười con Cự Long này mỗi một con đều có lực lượng vô cùng cường hãn.

- Tiểu tử này thật là quỷ dị, hắn có thủ đoạn cũng thật là kinh khủng.

Thanh Sơn Lão Tổ lẩm bẩm nói.

- Nhiếp Hồn Thiên Nhân.

Một thanh âm từ trong miệng Yến Hiểu Kỳ truyền ra, một Âm Thánh Khôi Lỗi công kích về phía cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư đối đầu với Yến Hiểu Kỳ, mà cùng lúc này, Yến Hiểu Kỳ cũng tìm được cơ hội, trong ánh mắt một đạo lam mang nổ bắn ra, ngay sau đó ở trên không trung xuất hiện Thiên Nhân kinh khủng đem tên cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư Thôn Phệ vào bên trong.

- Khúc khích.

Nhanh chóng cắn nuốt tên cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư biến mất ở giữa không trung. Ở Nhiếp Hồn Thiên Nhân, tên cửu phẩm Luyện Dược Sư bị Yến Hiểu Kỳ đánh chết. Mười thành Đầu Đế hồn mạch Nhiếp Hồn Thiên Nhân không phải cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư có thể dễ dàng chống được.

- Luyện Dược Sư linh hồn công kích, lão già kia người muốn chết.

- Cửu Chuyển Yêu Đồng.

Yêu Huyền hét lớn, trong ánh mắt một mảnh yêu dị quang mang bao phủ ở tại trước mắt tên cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư, tên cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư vốn muốn dùng Luyện Dược Sư linh hồn công kích xuất kỳ bất ý đánh chết Yêu Huyền. Nhưng hắn không biết bản thể Yêu Huyền là Bát Sí Linh Mãng, mà Bát Sí Linh Mãng Cửu Chuyển Yêu Đồng mạnh nhất chính là linh hồn công kích.

- Bát Sí Linh Mãng.

Tên cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư cảm thấy vô cùng hoảng sợ, lúc này hắn cảm giác được linh hồn của hắn bị một cỗ lực lượng trực tiếp đánh tan, đồng thời trong đầu giống như là vạn kiếm xuyên qua vậy, ngay sau đó toàn thân mất đi trực giác.

- Lão gia hỏa này có mùi vị không sai.

Thân thể khổng lồ Thanh Đồng lúc này hút lấy tên cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư mà Yêu Huyền vừa đánh chết cho vào trong bụng.

- Hỏa Lão, chúng ta tới giúp người.

Yến Hiểu Kỳ cùng Yêu Huyền đánh chết đối thủ, nhìn thấy Hỏa Lão vẫn không cách nào đánh chết đối thủ, bọn họ cùng đánh về phía tên cửu phẩm sơ giai Luyện Dược sư cuối cùng này.

- Ta và các người liều mạng.

Cuối cùng một tên cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư còn sống, hai tên kia đã bị đánh chết, lúc này hắn nhất thời điên cuồng lên, nổi giận, không muốn sống nữa, trực tiếp đánh về phía Hỏa Lão, Yến Hiểu Kỳ, Yêu Huyền.

- Rầm rầm rầm.

Ba tiếng nổ vang lên, ba Âm Thánh Khôi Lỗi không khách khí nhào vào trên người hắn.

- Muốn chết.

Trong tay Yêu Huyền lần nữa tràn ngập một mảnh yêu dị, nhưng ngay sau đó xuyên thấu lồng ngực tên cửu phẩm Luyện Được Sư này, Luyện Được Sư căn bản không thích hợp công kích gần, lúc này tên cửu phẩm sơ giai Luyện Được Sư không muốn sống nữa, cho nên đã bị Yêu Huyền và có thêm ba Âm Thánh Khôi Lỗi, dễ dàng đánh chết hẳn.

- Cái lão gia hỏa này ta muốn ăn.

Thân thể Thanh Đồng lần nữa quỷ dị xuất hiện, nhưng ngay sau đó há mồm nuốt lấy tên Luyện Được Sư cho vào trong bụng.

Lục Ma lúc này sắc mặt cũng cực độ khó nhìn, Được Linh Tam Lão Luyện được sư công hội toàn bộ bị đánh chết, mà Thanh Sơn Lão Tổ thậm chí cũng không có cách nào đánh chết Nhạc Thành, hết thủy đều vượt ra khỏi dự tính của Lục Ma, cũng làm cho Lục Ma rung động, Nhạc Thành có Kim Long Chi Thể thực lực có thể cùng Thanh Sơn Lão Tổ chống lại.

Thanh Sơn Lão Tổ thực lực Lục Ma biết rõ, năm sao Đấu Thánh, Hắc Âm Thần Điện biết Thanh Sơn Lão Tổ tới Đan Lô Thành, cũng cố ý muốn Lục Ma mời Thanh Sơn Lão Tổ gia nhập Hắc Âm Thần Điện. Hắc Âm Thần Điện phong cho Thanh Sơn Lão Tổ là cửu thiên tôn, cũng chính là chức vụ gần với điện chủ.

Thanh Sơn Lão Tổ có thực lực năm sao Đấu Thánh, Nhạc Thành cũng có thể chống lại được, Lục Ma trong lòng âm thầm may mắn, may mắn vận khí của mình tốt không đụng phải thanh bào Nhạc Thành mà thôi, mà thanh bào Nhạc Thành thực lực tựa hồ yếu nhược hơn, nếu hắn vận khí không tốt trực tiếp đụng Kim Long Chi Thể Nhạc Thành, thì năng như Thanh Ma, Bạch Ma có kết quả giống nhau. Thực lực Nhạc Thành quá mức kinh khủng, khó trách Hắc Âm Thần Điện cường giả vẫn lạc trong tay của hắn, nguyên lai thần điện vẫn đánh giá thực lực Nhạc Thành quá thấp.

- Tiểu tử, ngươi hôm nay làm cho ta kinh ngạc, nhưng bản thân ta muốn nhìn, ngươi có thực lực chống lại ta hay không.

Thanh Sơn Lão Tổ nhìn Nhạc Thành âm lạnh nói, lúc này Được Linh Tam Lão Luyện được sư công hội đã chết, trong lòng hắn vô cùng đau lòng, Luyện được sư công hội lúc trước đã đáp ứng cho hắn mười viên cửu phẩm sơ giai đan dược.

-o0o-

723. Chương 619: Cửu Chuyển Yêu Đồng Và Nhiếp Hồn Thiên Nhân (2).

- Phong Bạn Lưu Vân.

Đấu khí quanh thân Thanh Sơn Lão Tổ điên cuồng lay động, nhưng ngay sau đó Phương Viên mấy trăm cây số là một mảnh lực lượng Thiên địa điên cuồng bị Thanh Sơn Lão Tổ Thôn Phệ, tiếp theo, trên người Thanh Sơn Lão Tổ, cũng xuất hiện một mảnh chương ấn cuồng bạo.

Chương ấn khổng lồ che đầy thiên địa, Nhạc Thành ngẩng đầu nhìn lại, Cự chương kia hoàn toàn đem Phương Viên hai trăm cây số che đầy ở bên trong chương ấn, mà chương ấn khổng lồ này lớn đến mức không thể tưởng tượng được.

- Thiên cấp cao cấp đấu kỹ sao.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lúc này hắn cảm giác được kia chương ấn khổng lồ có lực lượng tê thiên liệt địa, cho tới bây giờ Nhạc Thành ở Huyền Thiên nội lục cũng chưa bao giờ gặp phải cảm giác trầm trọng như vậy.

- Chết đi.

Thanh Sơn Lão Tổ hét lớn một tiếng, chương ấn ngập trời điên cuồng từ phía trên xuyên thấu không gian phách xuống, lực lượng cuồng bạo trực tiếp xé mở một khe không gian, giữa không trung một phiến không gian sóng gợn giống như sóng nước vỗ bờ vậy.

Tiếp theo sau là một đạo chưởng ấn ngập trời oanh kích xuống, trên mặt Thanh Sơn Lão Tổ hoàn toàn tái nhợt, một chưởng này tiêu hao một nửa đẩu khí của hắn tuyệt, cho dù hắn là năm sao Đẩu Thánh cũng không có cách nào chịu nổi.

- Ta nói rồi, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Nhạc Thành hét lớn, Thủ Ấn trong tay lần nữa đánh ra.

- Quang minh Cự Long, Thủy Long, Thổ long, Mộc Long, Phong Long.

Nhạc Thành khẽ nói, bên trong Hạo Thiên Tháp lần nữa xuất hiện long ảnh nổ bắn ra, mười con Cự Long rít gào dựng lên.

- Ngao, ngao, ngao.

Liên tiếp tiếng gầm gừ vang lên, mười đôi Cự Long, tổng cộng là hai mươi con Cự Long quanh quẩn ở giữa không trung, hai mươi con Cự Long này đem Phương Viên hơn hai trăm cây số chiếm cứ, nhưng ngay sau đó hai mươi con Cự Long ngẩng đầu chạy chồm lao đến, nhằm về phía chưởng ấn cự đại lao đến.

- Gào khóc.

- Ngao.

- Rầm rầm rầm phanh.

Giữa không trung tia lửa văng ra khắp nơi, lực lượng cường hãn đến trình độ tê thiên liệt địa, tất cả lực lượng ba động, lực lượng rung động đem hơn hai trăm cây số không gian trực tiếp vỡ ra một cái khe không gian thật lớn, lực lượng cuồng bạo ngập trời, có vô vàn không gian khí lưu trút xuống, nương theo một mảnh lực lượng tê thiên liệt địa, bên trong hơn ngàn dặm Phương Viên hóa thành bình địa. Đồng thời, lực lượng hủy diệt này vẫn đang không ngừng lan ra, lực lượng tê thiên liệt địa này lan đến đâu, hết thấy mọi thứ hóa thành tro tàn, quảng trường kia đã sớm ngay cả bóng dáng cũng không thấy đâu nữa.

Hai mươi con Cự Long thân thể khổng lồ lao đến chưởng ấn, lúc này trên người hai mươi con Cự Long tia sáng lờ mờ, đồng thời hơi thở cũng kém xuống, hơn thế Thanh Sơn Lão Tổ ngưng tụ chưởng ấn ngập trời cũng bị chia năm xẻ bảy, công kích cường hãn của Thanh Sơn Lão Tổ lại một lần nữa bị Nhạc Thành chống được.

- Tiểu tử, ta xem ngươi đón đỡ như thế nào.

Thanh Sơn Lão Tổ hét lớn, thân thể ở phía sau Nhạc Thành vang lên, tựa hồ Thanh Sơn Lão Tổ cũng biết một chưởng này cũng không đủ đánh chết Nhạc Thành, cho nên hắn nhân cơ hội phát động thêm công kích đối với Nhạc Thành.

- Hồn Đoạn Thanh Sơn.

Thanh Sơn Lão Tổ o quát nhẹ, thân ảnh nhảy lên, thân thể ở giữa không trung xuất hiện đẩu khí lay động, chung quanh mấy trăm dặm Thổ lực lượng tựa hồ tràn vào thể nội Thanh Sơn Lão Tổ, nhưng ngay sau đó trong tay Thanh Sơn Lão Tổ, một thanh Đại Dao do đẩu khí ngưng tụ lớn vài trăm thước mang theo lực lượng mạnh mẽ hung hăng bổ về phía Nhạc Thành, dao mang này trực tiếp bổ ra, khe không gian xuất hiện, không gian khí lưu cuồng bạo tàn sát bừa bãi. Cả bầu trời đều bị chém ra thành hai nửa.

Dao này mang theo lực công kích cường hãn, so với cự đại chưởng ấn, còn mạnh mẽ hơn, đó cũng là một kích mạnh nhất của Thanh Sơn Lão Tổ, sau khi sử dụng ra Hồn Đoạn Thanh Sơn, sắc mặt Thanh Sơn Lão Tổ trắng bệch, hai trăm năm nay hắn lần đầu tiên sử dụng toàn lực, cả Huyền Thiên nội lực bây giờ người có thể để cho hắn dùng toàn lực cũng không có nhiều.

- Vậy thì thử một chút đi.

Nhạc Thành cắn răng nói, Thủ Ấn trong tay lần nữa đánh ra, nhưng ngay sau đó Hạo Thiên Tháp giữa không trung cấp tốc xoay tròn, trên Hạo Thiên Tháp toát ra quang mang tràn ngập.

- Thổ không gian.

Nhạc Thành hét lớn, sắc mặt cũng trắng bệch, đồng thời Kim Long Chi Thể lờ mờ đi không ít.

Đồng thời Hạo Thiên Thập biến mất tại không trung, nhưng ngay sau đó Nhạc Thành cùng Thanh Sơn Lão Tổ biến mất ở bầu trời.

Mọi người ngẩng đầu nhìn Nhạc Thành cùng Thanh Sơn Lão Tổ biến mất, không khỏi lo lắng vô cùng.

Mà lúc này, trên mặt Thanh Sơn Lão Tổ vô cùng kinh ngạc, cả vùng đất, đều xuất hiện một mảnh hoàng mang chói mắt.

Trong không gian quỷ dị, hơi thở này làm cho Thanh Sơn Lão Tổ cảm giác được tim mình đập nhanh, còn tại sao như vậy hắn cũng hoàn toàn không biết.

Bầu trời, hơn vạn thước đao mang kinh khủng hung hăng từ bầu trời đánh xuống, nhưng ngay sau đó rơi vào một vùng đất, trên mặt đất bắt đầu kịch liệt lay động, lực lượng này đủ để di sơn đảo hải.

Trên mặt đất cũng không có cách nào ở thừa nhận lực lượng di sơn đảo hải này, nhưng ngay sau đó kịch liệt lay động, bắt đầu mặt đất nứt nẻ ra.

- Khúc khích.

Chỉ chớp sau mặt đất sụp đổ, đồng thời trong miệng Thanh Sơn Lão Tổ máu tươi phun ra, mà chung quanh không gian cũng biến mất không thấy gì nữa.

Mọi người ở đây lo lắng nhìn Nhạc Thành, Nhạc Thành cùng Thanh Sơn Lão Tổ lần nữa xuất hiện ở bầu trời, mà đao mang khổng lồ kia hung hăng bổ vào mặt đất.

-o0o-

724. Chương 620: Thổ Không Gian.

- Âm âm.

Liên tiếp lực lượng bạo liệt vang lên, trên mặt đất xuất hiện cái khe rộng hơn trăm thước, nhưng ngay sau đó cái khe trực tiếp sề dọc ra, một đao kia trực tiếp đem Đan Lô Thành bổ ra thành hai nửa, tạo ra một cái khe sâu không thấy đáy.

- Khúc khích.

Lúc này trong miệng Nhạc Thành phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt thoáng chốc trắng bệch.

- Thành thịnh.

Lúc này chủ thể Nhạc Thành trọng thương, thanh bào Nhạc Thành trên người run lên, nhưng ngay sau đó sắc mặt trắng bệch, Lục Ma cũng nhân cơ hội đánh lui thanh bào Nhạc Thành, nhưng ngay sau đó đến bên người Thanh Sơn Lão Tổ.

- Lục Ma, chúng ta đi.

Thanh Sơn Lão Tổ sắc mặt trắng bệch, nhưng ngay sau đó tung người lao đi.

Lục Ma hung hăng nhìn chăm chú nhóm người Nhạc Thành cùng ba Âm Thánh Khôi Lỗi một cái, nhưng ngay sau đó cũng phần nộ theo sau Thanh Sơn Lão Tổ, có Thanh Sơn Lão Tổ cũng đã bỏ đi, nàng hiện tại cũng không dám lưu lại.

Nhìn thấy Thanh Sơn Lão Tổ cùng Lục Ma bỏ đi, Nhạc Thành máu tươi phun ra, nhưng ngay sau đó uể oải, Nhạc Thành lần này hoàn toàn bị thương rất nặng, ngay lập tức lấy ra đan dược nhét vào trong miệng, sau đó Thủ Ấn biến hóa, phân thân cùng Hạo Thiên Thập cũng tiến vào thể nội, Phong Lô Sí trên người cùng Kim Long Chi Thể cũng thu vào thể nội.

- Nhạc Thành, chàng không có việc gì chứ.

Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi gấp gấp tung người đến bên người Nhạc Thành, nhìn thấy sắc mặt Nhạc Thành đáng sợ vô cùng, các nàng chưa từng thấy qua Nhạc Thành bị thương nặng như vậy.

- Không có chuyện gì, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành nhìn tam nữ trả lời, nhưng ngay sau đó đánh giá một cái, kiến trúc Luyện được sư công hội sớm bị san thành bình địa, mà ở trận đại chiến này Đan Lôì Thành bị hủy một nửa, nơi này đều vang lên những tiếng kêu rên, ít nhất mấy trăm vạn người đã bị vạ lây.

- Ba ba, thương thể của người vô cùng nặng.

Thanh Đồng thu hồi bản thể đến bên người Nhạc Thành nói. Nhưng ngay sau đó Khiếu Thiên Hổ, Đại Hắc, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ cũng đến bên người Nhạc Thành.

- Ân, chúng ta rời khỏi nơi này.

Nhạc Thành nói, nhưng ngay sau đó thu hồi ba Âm Thánh Khôi Lỗi cùng Kim Tiên khôi lỗi, nói:

- Khiếu Thiên, ta đi đến Sơn Mạch gần đây.

- Vâng, chủ nhân.

Khiếu Thiên Hổ đáp, nhưng ngay sau đó cũng khôi phục bản thể.

Nhạc Thành nhảy lên trên lưng Khiếu Thiên Hổ, nhưng ngay sau đó mọi người cùng nhau tung người lên trên không trung.

Dân cư của Đan Lôì Thành cũng không có ai biết chuyện gì đã xảy ra, đối với một số dân cư mà nói, đây chính là tai họa bất ngờ, cả Đan Lôì Thành tử thương vô số, Đan Lôì Thành khổng lồ cuối cùng bị một đao của Thanh Sơn Lão Tổ chia làm hai nửa.

Một ngày sau đó, trong sơn mạch cách Đan Lôì Thành, Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, sau đó Hạo Thiên Tháp liền xuất hiện ở trước người Nhạc Thành, mọi người toàn bộ tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp, sau đó Hạo Thiên Tháp hóa thành một hạt cát tiến vào dưới nền đất Sơn Mạch, không thấy đâu nữa.

Nhạc Thành đã bố trí lại cấm chế, không thể làm gì khác hơn là trực tiếp tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp khôi phục thương thể.

Sau khi tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành trực tiếp tiến vào tu luyện, lần này Nhạc Thành biết mình bị thương không nhẹ, Thanh Sơn Lão Tổ thực lực quá mạnh mẽ, nếu không có Hạo Thiên Tháp ở trên người, lúc này hẳn đã gặp phải phiền toái lớn rồi.

Cuối cùng bản thân mình miễn cưỡng sử dụng thổ không gian mới có thể chống lại một kích của Thanh Sơn Lão Tổ, nhưng một kích cuối cùng hai người cũng lưỡng bại câu thương mà thôi.

Thực lực của năm sao Đấu Thánh, rất mạnh, Nhạc Thành cũng biết đấu khí tu luyện tới trình độ nhất định cũng kinh khủng vô cùng, năm sao Đấu Thánh thực lực so với Hợp Thể Kỳ trung kỳ còn mạnh hơn một chút.

Nhưng ngay sau đó Nhạc Thành ở bên trong Hạo Thiên Tháp chậm rãi điều tức, chung quanh là một mảnh thanh mang bao phủ. Lúc này Hỏa Lão cùng Yêu Huyền và mọi người cũng điều tức, trận đại chiến này, tất cả mọi người đều tiêu hao hầu như không còn.

Lúc này Nhạc Thành cho mọi người tiến vào bên trong tháp Hạo Thiên điều tức, tin tức địa bàn Luyện được sư công hội bị san thành bình địa cũng truyền ra, không đến mấy tháng, cả Huyền Thiên nội lục đều rung động.

Sau đó có một số người biết chuyện tiết lộ, người san bằng Luyện được sư công hội thành bình địa là phó cốc chủ Hồ Điệp Cốc, đồng thời tứ đại Nhân Tộc Nhạc gia tộc trưởng Nhạc Thành, mọi người không khỏi cảm thán, U Minh Tông cùng Luyện được sư công hội cũng thật sự xui xẻo, ai cũng không đắc tội, nhưng lại đắc tội tứ đại Nhân Tộc Nhạc gia, đây không phải là muốn chết sao, mọi người vẫn biết, bên cạnh Nhạc Thành mang theo bát giai ma thú cùng Đấu Thánh cường giả trực tiếp giết người của Luyện được sư công hội.

Mấy năm sau, trận đại chiến này mọi người vẫn không ngừng nghị luận, chẳng qua vấn đề này nói sau.

Ngay khi Nhạc Thành rời khỏi Hạo Đặc Thành, Hồ Điệp Cốc, Tuyết Tình Cốc, Vạn Kim Môn cùng Cuồng Sư Môn bốn thế lực lớn cũng liên thủ nhất cử đánh tan U Minh Tông ở U Minh thành. Nhưng ngay sau đó bốn thế lực lớn cũng đi đến Đan Lô Thành, dọc đường đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi. Bốn thế lực lớn liên thủ đã không chế được U Minh Tông rồi, sau đó là Luyện được sư công hội, lúc này thực lực của tứ đại môn phái tăng cường lên không ít.

Đồng thời, Huyền Thiên nội lực cũng không có xếp hạng một môn một hội nhất tông hai cốc như vậy, mà bốn thế lực lớn trực tiếp xếp thành hai môn, hai cốc.

Nửa tháng sau, ở bên trong Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành mới chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí, nhưng ngay sau đó mở ra hai mắt, trong mắt khôi phục một tia thần thái, nửa tháng trước sắc mặt của hắn trắng bệch lúc này cũng khôi phục hồng nhuận.

Chẳng qua Nhạc Thành lúc này cũng chưa khôi phục toàn bộ, nhiều nhất khôi phục sáu thành thực lực, hắn bị thương nặng như vậy cũng không phải nửa tháng là có thể khôi phục, có thể khôi phục sáu thành là bởi vì ở bên trong Hạo Thiên Tháp có linh khí bàng bạc và tác dụng của Kim Long Chi Thể, nếu không muốn khôi phục sáu thành, không có một năm rưỡi cũng đừng nghĩ khôi phục.

Cảm giác thương thể trên người, Nhạc Thành không khỏi cười khổ một cái, lúc ở Huyền Thiên nội lần này là bị thương nặng nhất.

- Nhạc Thành, ngươi không có chuyện gì chứ.

Lúc này cảm giác Nhạc Thành tỉnh lại, Hỏa Lão cùng mọi người cũng chậm rãi ngưng điều tức, nhưng ngay sau đó Hỏa lão nhìn Nhạc Thành hỏi. Lúc này nhìn Nhạc Thành, Hỏa Lão cũng phải sợ hãi than, Hỏa Lão vẫn lo lắng Thanh Sơn Lão Tổ, bởi vì thực lực Thanh Sơn Lão Tổ kinh khủng vô cùng, trong truyền thuyết tứ đại Nhân Tộc cùng tứ đại Thú Tộc, Hắc Ám Thần Điện cũng đều không muốn đi trêu chọc Thanh Sơn Lão Tổ này.

Mà Hỏa Lão nhìn thấy Nhạc Thành có thể chống lại Thanh Sơn Lão Tổ, đây chính nguyên nhân Hỏa Lão giết mình, thực lực Nhạc Thành lợi hại như thế, Thanh Sơn Lão Tổ là năm sao Đẩu Thánh. Đây chính là chân chính cường giả đứng đầu Huyền Thiên nội lực.

Lúc này thực lực Nhạc Thành tăng vọt, cũng để cho Hỏa Lão trợn mắt rồi, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, đánh chết Hỏa Lão cũng không tin.

-o0o-

725. Chương 621: Biến Cố Thần Hoàng Tộc (1).

Ban đầu từ Thúy Phong Cổ Nham đi ra, Hỏa Lão nghe nói Nhạc Thành có thể đánh chết một sao Đẩu Thánh, lúc đó Hỏa lão cũng đã kinh ngạc vô cùng rồi, mà bây giờ Nhạc Thành có thể trực tiếp chống lại năm sao Đẩu Thánh, Hỏa Lão cho dù có trấn định, nhưng cũng không thể tin được.

- Hoàn hảo, hiện tại không có chuyện gì.

Nhạc Thành nhìn Hỏa Lão nói.

- Không có chuyện gì là tốt rồi, tiểu tử cho ta nhiều chuyện ngoài ý muốn, ngay cả Thanh Sơn Lão Tổ cũng có thể chống lại.

Hỏa Lão kinh ngạc, cười khổ nói.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, hắn lúc này cũng không nói gì thêm, chỉ có Nhạc Thành rõ ràng, nếu hắn không có Hạo Thiên Tháp thì cũng không có cách nào chống lại Thanh Sơn Lão Tổ.

- Chủ nhân, chủ nhân.

Lúc này đám người Khiếu Thiên Hồ cùng Tử Điện Mãng cũng đến bên người Nhạc Thành, đám người Khiếu Thiên Hồ qua nửa tháng cũng đã khôi phục rồi.

- Khiếu Thiên, Ma Ứng, các người đi ra ngoài làm cho ta một ít chuyện.

Nhạc Thành nhìn Khiếu Thiên cùng Ma Ứng nói.

- Vâng, chủ nhân.

Hai người đáp, nhưng ngay sau đó Nhạc Thành nhìn một chút, Thủ Ấn trong tay đánh ra, đưa hai người ra khỏi Hạo Thiên Tháp, có thực lực cùng tốc độ hai người, Nhạc Thành cũng không phải lo lắng có chuyện gì xảy ra.

Sau khi Nhạc Thành tiễn Khiếu Thiên Hổ cùng Tứ Sí Ma Ứng rời khỏi Hạo Thiên Tháp, hắn tiếp tục ở bên trong Hạo Thiên Tháp điều tức.

Tại kết giới Thần Hoàng tộc, trong đại sảnh ngồi mười mấy nữ tử, những nữ nhân này có người phong vận trung niên, có người lão phụ, lúc này sắc mặt những người này cũng không tốt lắm, trên nét mặt có vẻ ngưng trọng vô cùng.

Mà trong những người này, có người Nhạc Thành quen thuộc vô cùng, đó là Đông Phương Lạc Nhan, lúc này Đông Phương Lạc Nhan có vẻ mặt ngưng trọng cùng Hoàng Vũ trưởng lão mà Nhạc Thành đã từng gặp qua cũng ngồi ở trong đó.

- Chư vị trưởng lão, hiện tại chúng ta nên làm gì.

Trong phòng có một trung niên nữ tử nhìn mọi người chung quanh nói, mà người này cùng Đông Phương Lạc Nhan có chút giống nhau, Đông Phương Lạc Nhan cũng ngồi ở bên người trung niên nữ tử.

- Tộc trưởng, Thần Phượng Tộc lần này tính toán cùng Thần Hoàng Tộc khai chiến, nhất định có người của tam đại Thú Tộc ủng hộ, nếu không bọn họ căn bản không dám.

Một cửu tinh Đấu Tôn trung niên nữ tử nói.

- Không sai, Thần Phượng Tộc chắc có người ủng hộ, nếu không căn bản không dám đối địch với Thần Hoàng Tộc chúng ta.

Mười sao Đấu Tôn nói.

- Tộc trưởng, chúng ta có nên báo cho Nhạc gia tới đây không.

Một cửu tinh Đấu Tôn nói.

- Ta dự đoán, Thần Phượng Tộc đã sớm vây quanh lối ra kết giới rồi, chúng ta không có cơ hội đi ra ngoài tìm người của Nhạc gia đâu.

Hoàng Vũ nhìn mọi người nói.

- Hoàng Vũ trưởng lão, chúng ta bây giờ nên làm gì.

Các vị trưởng lão gọi nhìn Hoàng Vũ hỏi.

- Đi một bước tính một bước, bất quá không bao lâu nữa Cực Viêm Chi Địa tự động mở ra, đến lúc đó các thế lực lớn cũng đến, cho nên Thần Phượng Tộc nhất định ở Cực Viêm Chi Địa mở ra tìm đối thủ, chúng ta phải chuẩn bị sẵn sàng mới được.

Hoàng Vũ khẽ nói.

- Hoàng Vũ trưởng lão, lão tổ nói như thế nào.

Một trưởng lão nhìn Hoàng Vũ hỏi.

- Lão tổ không nói gì, yên tâm đi, có lão tổ ở đây, cho dù Thần Phượng Tộc và tam đại thú Tộc cũng không có mấy người dám chọc đến lão tổ.

Hoàng Vũ khẽ nói.

Phía ngoài kết giới, lúc này bầu trời có mấy chục vạn người vây ở giữa không trung.

Mà ở đó tạm thời dựng một căn nhà nhỏ, ở đó có thêm hơn hai mươi người ngồi ở trong đó, mà những người này cũng đều là cường giả, nếu Nhạc Thành nhìn thấy, cũng có thể nhận ra bốn người, trong đó hai người

là Huyền Yêu cùng Minh Yêu, còn những người khác là viễn cổ Hồ Tộc hồ Hùng cùng Thất Tinh Đẩu Tôn Phượng Kinh.

Những người này tựa hồ là người của Toan Nghê Tộc cùng Thần Phượng Tộc, mà trong đó, người Thần Phượng Tộc là nhiều nhất.

- Cảm tạ chư vị lần này tới giúp Thần Phượng Tộc ta, không biết cường giả trong tộc chư vị đến lúc nào đến, chúng ta có thể nhanh chóng bắt người của Thần Hoàng Tộc, qua thời gian ngắn, người tứ đại Nhân Tộc sẽ đến nơi này.

Một lão giả Hồng Y nhìn mọi người nói.

- Viễn cổ Minh Xà Tộc tộc chúng ta có hai vị Thái thượng trưởng lão cũng sớm chạy tới.

Viễn cổ Minh Xà Tộc lão giả có chút âm nhu nhìn Thần Phượng Tộc Hồng Y lão giả nói, lão giả này là viễn cổ Minh Xà Tộc tộc trưởng Minh Vương.

- Viễn cổ Hồ Tộc cũng có một vị Thái thượng trưởng lão chạy tới, đoán chừng mười ngày nữa tháng sẽ tới nơi.

Hồ Hùng khê nói.

- Toan Nghê Tộc cũng có một vị Thái thượng trưởng lão chạy tới.

Toan Nghê Tộc trung niên hán tử nói nhỏ, mà trên người trung niên hán tử này phát ra hơi thở cường hân dị thường, tựa hồ cũng là một vị Đẩu Thánh cường giả.

- Vậy đa tạ mọi người, đến lúc đó Thần Phượng Tộc ta nhất định có thể đánh bại Thần Hoàng Tộc, do đó đem Thần Hoàng Tộc thống nhất.

Hồng Y lão giả nói.

- Điều đó là dĩ nhiên, Thần Phượng Hoàng Tộc vốn cùng nhau, tại sao có thể tách ra như vậy.

Hồ Hùng âm trầm cười nói.

- Không sai, đến lúc đó cùng một nhà, mọi người lúc này đi nghỉ trước đi, đến lúc đó cường giả các tộc toàn bộ đến rồi, chúng ta có thể tấn công vào kết giới.

Hồng Y lão giả khê nói.

- Được rồi, mọi người về nghỉ ngơi đi.

Toan Nghê Tộc trung niên Đẩu Thánh khê mỉm cười, nhưng ngay sau cùng mấy người Toan Nghê Tộc rời khỏi tiểu sảnh, mọi người chậm rãi tản đi, cũng chờ cường giả các tộc chạy đến.

- Huyền Yêu, Minh Yêu, hai người các ngươi đi theo ta.

Viễn cổ Minh Xà Tộc âm nhu lão giả nhìn Huyền Yêu cùng Minh Yêu bên cạnh nói, nhưng ngay sau đó rời khỏi tiểu sảnh chỗ nghỉ mà do Thần Phượng Tộc mới dựng lên.

Huyền Yêu cùng Minh Yêu sắc mặt trầm xuống, nhưng ngay sau đó bất đắc dĩ nhìn nhau một cái, sau đó do dự một chút chậm rãi đi theo Minh Vương đi vào trong một gian phòng, sắc mặt hai nàng có chút ngưng trọng lên.

Nhìn thấy hai nàng tiến vào gian phòng, Minh Vương không khỏi lộ ra một tia cười, cơ hội này hán tử đã đợi lâu rồi, nhìn hai người trước mắt này cực độ dụ dỗ, dưới bụng Minh Vương tà hỏa cuộn cuộn.

- Huyền Yêu, Minh Yêu, các ngươi biết ta gọi các ngươi đi vào là làm cái gì không?

Minh Vương nhìn hai nàng nói, trong ánh mắt là một mảnh nóng bỏng, lúc này hán tử hận không thể lập tức nhào vào hai nàng chà đạp.

-o0o-

726. Chương 621: Biến Cố Thần Hoàng Tộc (2).

- Tộc trưởng, chúng ta biết, chỉ là chúng ta hy vọng tộc trưởng bỏ qua cho chúng ta, là chúng ta không muốn.

Huyền Yêu cùng Minh Yêu khẽ nói.

- Cái gì, nếu không có ta, các người có thể làm Xà tộc thánh nữ sao, nếu không có ta, tu vi các người hiện tại cao như vậy sao, chẳng lẽ các người không muốn báo đáp ta.

Minh Vương nghe hai nàng nói, lập tức sắc mặt mỉm cười biến thành khó nhìn.

- Tộc trưởng, chúng ta vốn chẳng qua là hai người bình thường trong tộc mà thôi, là người đem chúng ta ngồi lên vị trí thánh nữ, chúng ta rất cảm kích người, chúng ta có thể dùng nhiều phương pháp cảm kích người, nhưng nếu để cho chúng ta hắt hủi người, chúng ta không làm được, tộc trưởng, người hãy bỏ qua chúng ta.

Minh Yêu chậm rãi lui về phía sau nói.

- Hừ, các người thật to gan, lần trước đã từ chối, lần này các người còn muốn từ chối nữa sao, hôm nay ta nói cho các người biết, nếu không đồng ý, ta đem các người trục xuất khỏi tộc.

Minh Vương hung hăng nhìn hai nàng nói.

- Tộc trưởng, người nếu muốn vậy, chúng ta tình nguyện bị trục xuất khỏi tộc.

Huyền Yêu lui về phía sau mấy bước khẽ nói.

- Tốt, tốt, các người gan lớn như vậy, tu vi cũng mạnh đúng không, hôm nay ta muốn nhìn các người như thế nào.

Minh Vương sắc mặt trầm xuống, sau đó trong tay xuất hiện một mảnh ánh sáng phách về phía hai nàng.

- Âm.

Hai nàng nhất thời bị đánh ngã xuống đất, nhưng ngay sau đó khóe miệng một tia máu chảy ra.

- Tộc trưởng, một chương này chúng ta coi như trả lại cho người, người muốn tỷ muội chúng ta hắt hủi người, chúng ta không làm được, sau này chúng ta cùng các người không thiếu nợ nhau, chúng ta bây giờ cũng không còn là người của viễn cổ Minh Xà Tộc.

Minh Yêu lau sạch máu ở khóe miệng lạnh lùng nhìn Minh Vương nói.

- Hừ, thoát khỏi viễn cổ Minh Xà Tộc, là người muốn chết, trong tộc cường giả có thể đem các người băm thây vạn đoạn.

Lúc này trên mặt Minh Vương không ngừng co quắp, hắc hung hăng nhìn hai nàng, trong mắt sát ý tràn ngập ra.

- Hừ, vậy thì cứ truy sát ta đi, tỷ muội chúng ta không sợ, dù sao chúng ta ở trong tộc cũng không có thân nhân.

Huyền Yêu nói.

- Ta đây là người thứ nhất không buông tha các người, các người vẫn có thể chạy được sao.

Minh Vương phẫn nộ quát, nhưng ngay sau đó trong tay công kích tới.

- Muốn động thủ thì chúng ta không phải là đối thủ của người, có thể là chúng ta ngăn không được, thù này chúng ta sau này sẽ báo.

Hai nàng quát lên, nhưng ngay sau đó trong tay cầm một lá bùa màu vàng.

- Khúc khích.

Lúc này thân thể hai nàng hóa thành hai đạo hoàng mang chui vào lòng đất biến mất không thấy đâu nữa, lá phù màu vàng này Nhạc Thành ở lối ra Cổ nham giao cho hai nàng, bởi vì hai nàng có nó ở thời điểm nguy cấp là có công dụng.

Minh Vương sắc mặt dị thường khó nhìn, nhưng hắn không ngờ hai nàng còn có loại thủ đoạn này, nét mặt trầm xuống, lúc này hắn cũng không thể làm gì được nữa.

Lại mười ngày trôi qua, Nhạc Thành ở Hạo Thiên Tháp thở ra một ngụm trọc khí, nhưng ngay sau đó đứng dậy, trải qua thời gian gần một tháng điều tức, Nhạc Thành rốt cục khôi phục gần tám phần tu vi.

- Trở về sao.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, nhưng ngay sau đó Thủ Ấn trong tay đánh ra, Khiếu Thiên Hồ cùng Tứ Sí Ma Ứng trở lại bên trong Hạo Thiên Tháp.

Cùng lúc đó, Hỏa Lão cùng Yêu Huyền, Yên Hiểu Kỳ cũng ngừng tu luyện đứng dậy.

- Chủ nhân, đã tìm được rồi.

Khiếu Thiên Hồ nhìn Nhạc Thành nói.

- Như thế nào, cách nơi này có xa không.

Nhạc Thành mỉm cười, nhưng ngay sau đó hỏi.

- Vâng chủ nhân, ta toàn lực phi hành, bốn ngày là có thể tới đó, ta bắt được phụ cận mấy lục giai ma thú cùng thất giai ma thú, bên trong kết giới kia không ít người, cũng có gần ngàn người, trong đó có chừng hai mươi Đấu Tôn, nhưng đều là năm sao sáu sao Đấu Tôn mà thôi.

Khiếu Thiên Hồ kể lại cho Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, chàng để Khiếu Thiên cùng Ma Ứng đi làm cái gì?

Yêu Huyền nghi ngờ hỏi.

- Ta để Khiếu Thiên cùng Ma Ứng đi tìm phân điện Hắc Ám Thần Điện, Lục Ma xuất hiện ở Đan Lô Thành, Đan Lô Thành này có thể có phân điện Hắc Ám Thần Điện, không nghĩ tới thật sự tìm được rồi.

Nhạc Thành khẽ nói.

- Nhạc Thành, chàng muốn đi phân điện Hắc Ám Thần Điện sao.

Hỏa Lão hỏi.

- Không sai, lúc này cũng thuận tay diệt đi, Hắc Ám Thần Điện gần đây đã xuất hiện ở Huyền Thiên nội lục, ta muốn cho bọn hắn một chút giáo huấn.

Nhạc Thành trả lời.

- Nhưng ở đó rất có thể có Lục Ma cùng Thanh Sơn Lão Tổ, hắn và Lục Ma cùng nhau rời đi, chúng ta đi đến chắc gì chiếm được tiện nghi.

Hỏa Lão có chút bận tâm nói, Lục Ma là ba sao Đấu Thánh, ở chỗ này không có người nào có thể chống lại.

- Bản thân ta là hy vọng bọn họ đều ở bên trong, như vậy ta cũng không cần đi tìm bọn họ.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói.

Nhạc Thành trong lòng hiểu rõ, mặc dù mình không cách nào đánh chết Thanh Sơn Lão Tổ, nhưng ngày đó Thanh Sơn Lão Tổ ở trong thổ không gian cũng đã bị trọng thương, thương thế không thua kém mình, đoán chừng bây giờ còn chưa khôi phục, nếu gặp được càng thêm không sợ hãi, đến lúc đó có thể nghĩ biện pháp đánh chết.

- Di, Thanh Đồng đâu rồi.

Nhạc Thành khẽ quay đầu lại, nhìn thấy Tôn Thi Thi cùng Đại Hắc, U Cơ, Đại Song Tiểu Song, còn tiểu gia hỏa kia thì không thấy.

- Tên tiểu tử này, đang muốn đột phá sao.

Nhạc Thành nhìn thấy trước một cái góc nhỏ đại diện Hạo Thiên Tháp, quanh thân Thanh Đồng là một mảnh hơi thở cường hãn bao vây, đúng là dấu hiệu muốn đột phá.

- Chúng ta đi trước sao.

Nhạc Thành khẽ nói, Thanh Đồng đột phá cũng không biết bao lâu, cũng không có thể quấy rầy hắn được, nhưng ngay sau đó trong tay Nhạc Thành Thủ Ấn đánh ra, mọi người xuất hiện ở sơn mạch, nhưng ngay sau đó Nhạc Thành cũng đem Hạo Thiên Tháp thu vào bên trong mi tâm.

727. Chương 622: Liễu Thanh Thanh Lại Xuất Hiện.

- Rống.

Khiếu Thiên Hồ khôi phục bản thể, cũng quanh quẩn ở giữa không trung, nhưng ngay sau đó mọi người nhảy lên, cùng nhau biến mất ở tại bầu trời Sơn Mạch hướng phân điện Hắc Âm Thần Điện bay đến.

Bên trong Tuyệt Tình Cốc, trong mật thất một mảnh hơi thở cuồng bạo tràn ngập ra, mà ở nơi này bao phủ một mảnh nóng bỏng, hơi thở cường hãn này được mấy đạo hơi bên trong Tuyệt Tình Cốc theo dõi, ở Tuyệt Tình Cốc cũng không ít cường giả hướng ngọn núi này đi đến gần.

Chẳng qua những cường giả này cũng không đến quá gần, hơi thở cường hãn kia làm cho bọn họ cảm thấy tim đập nhanh hơn.

Chỉ chớp lát sau, mười mấy Đấu Tôn cường giả trong cốc, cùng một số Đấu Tông và gần ngàn đệ tử bình thường cũng tụ tập đến.

Đồ Kiều Kiều từ Hạo Thiên Tháp tu luyện, sau đó trở lại Tuyệt Tình Cốc, thân là cốc chủ Tuyệt Tình Cốc, nàng tự nhiên không có cách nào ở bên ngoài thời gian quá dài, Tuyệt Tình Cốc có rất nhiều chuyện cần phải có nàng xử lý.

- Cốc chủ, đây là nữ tôn đột phá sao?

Năm sao Đấu Tôn nhìn Đồ Kiều Kiều hỏi.

Lúc này chung quanh ngọn núi mười dặm bao phủ hơi thở cường hãn vô cùng, khí tức cường hãn này làm cho Đấu Tôn cường giả cảm giác vô cùng bị đè nén.

Về phần những Đấu Tông cùng Đấu Hoàng đều đứng ở ngoài ngàn dặm, hơi thở cường hãn như vậy không phải các nàng có thể chống lại.

- Không sai, Thanh Thanh đang đột phá.

Đồ Kiều Kiều không nhịn được kích động nói, trong ánh mắt nhìn chăm chú ngọn núi hưng phấn vô cùng lên.

- Cốc chủ, Tuyệt Tình Cốc chúng ta cũng có thêm một Đấu Thánh cường giả rồi.

Một chúng Đấu Tôn trưởng lão hưng phấn kích động nói.

- Nữ tôn tốc độ tu luyện quả thực quá nhanh, lúc này mới năm năm thời gian, quá nhanh rồi, so với dự đoán thời gian nhanh hơn một nửa.

Một trưởng lão vô cùng kinh ngạc nói.

- Là chúng ta đánh giá quá thấp Hỏa Sư Thú, đối với Thanh Thanh tu luyện Liệt Diễm chủng mang tới lắm chỗ tốt, Thanh Thanh có thể tu luyện nhanh như vậy, đều là công lao của Hỏa Sư Thú.

Đồ Kiều Kiều khẽ nói.

- Không sai, Hỏa Sư Thú là viễn cổ ma thú, lại thêm trên người đặc tính Hỏa Hệ, đối với nữ tôn tu luyện Liệt Diễm chủng đích thật là có điểm tốt, loại kỳ ngộ này cũng chỉ có nữ tôn mới có thể có.

Một trưởng lão nhàn nhật nói.

- Nữ Tôn đích thật là gặp phải kỳ ngộ bất phàm, thu phục Hỏa Sư Thú, việc này là do Nhạc Thành hỗ trợ.
- Chuyện của Nữ Tôn với Nhạc Thành nên làm gì bây giờ, ta nghe nói Nhạc Thành có không ít nữ nhân, trong đó còn có cốt chủ Hồ Điệp Cốc.

Một trưởng lão chậm rãi bàn luận, điều này làm cho Đồ Kiều Kiều khẽ cau mày, lập tức nói:

- Chư vị trưởng lão cũng không cần nghị luận nhiều, chuyện này cứ để Thanh Thanh tự xử lý.

Lúc này hơi thở cường hãn tiếp tục mê mang, hơi thở vẫn còn kéo lên, cùng lúc đó thiên địa năng lượng bắt đầu điên cuồng tiến vào bên trong ngọn núi.

Lúc này bên trong Phương Viên vạn dặm phong vân biến sắc, tràn ngập một mảnh lửa nóng.

Suốt ba ngày ba đêm sau, khí tức này mới chậm rãi lắng xuống, đồng thời, bên trong thiên địa vạn dặm, năng lượng hoàn toàn tiến vào bên trong ngọn núi, sau đó mới dừng lại.

- Xuy.

Trên ngọn núi, một bóng hình xinh đẹp áo xanh bông bênh lửng không, áo xanh làm nền, như như Côn Luân mỹ ngọc, tản ra nhàn nhật, bóng hình này là tuyệt đại mỹ nhân làm cho bất luận kẻ nào nhìn thấy cũng đều cảm giác giật mình, nàng chính Tuyệt Tình Cốc nữ tôn Liễu Thanh Thanh.

- Sư phụ.

Liễu Thanh Thanh đi đến trước người Đồ Kiều Kiều mỉm cười thi lễ.

- Xin chào nữ tôn.

Các vị trưởng lão nhìn thấy Liễu Thanh Thanh, cũng đều khom lưng hành lễ.

- Hiện tại người gọi ta là sư phó, ta cũng đáp ứng, không nghĩ tới tu vi của người tiến bộ nhanh như vậy.

Đồ Kiều Kiều nhìn đệ tử cười nói.

- Thanh Thanh có ngày hôm nay đều dựa vào tài bồi của sư phụ.

Liễu Thanh Thanh thi lễ nhìn Đồ Kiều Kiều nói.

- Tốt lắm, người có thể đột phá là tốt rồi, từ lúc này Tuyệt Tình Cốc lại là có thêm một Đấu Thánh cường giả.

Đồ Kiều Kiều khẽ mỉm cười hài lòng nói, nhưng ngay sau đó do dự một chút, nói:

- Thanh Thanh, còn năm tháng nữa chính là ngày Cực Viêm Chi Địa mở ra, vốn Tuyệt Tình Cốc không có ý định tham gia, nhưng hiện tại người đột phá đến Đấu Thánh rồi, vậy thì đi thử thời vận xem sao, địa chỉ Thần Hoàng Tộc Tuyệt Tình Cốc có, các người có thể dựa vào Cực Viêm Thiên Hỏa phối hợp với Liệt Diễm chưởng, thực lực của người cũng sẽ tăng mạnh.

- Vâng, sư phụ.

Liễu Thanh Thanh khẽ đáp.

- Vậy người ở trong cốc nghỉ ngơi một thời gian ngắn nữa rồi lên đường, còn nữa, Nhạc Thành cũng đi Thần Hoàng Tộc, ở thời điểm Hạo Đặc Thành, ta đã nhìn thấy hắn, bên cạnh hắn có Hỏa Vô Thiên Hỏa Lão, nếu người ở Thần Hoàng Tộc nhìn thấy Hỏa Lão, người giúp sư tôn đem Hỏa Lão trở lại một chuyến.

Đồ Kiều Kiều do dự một chút, nhưng ngay sau đó nhìn Liễu Thanh Thanh nói.

- Vâng, sư phụ.

Liễu Thanh Thanh đáp ứng, nhưng trong lòng lại nhớ tới hắc bào thân ảnh.

Năm ngày sau, đoàn người Nhạc Thành đến chỗ Sơn Mạch, trong sơn mạch rộng rãi, tựa hồ cũng không có chỗ gì đặc biệt.

- Chủ nhân, chính là chỗ này.

Khiếu Thiên Hồ nhìn Nhạc Thành nói.

- Là nơi này sao.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, nhưng ngay sau đó một mảnh thanh mang trong tay đánh ra.

- Khúc khích.

Giữa không trung là một phiến không gian sóng gợn chậm rãi chấn động, nổi lên mấy đạo sóng rung động rồi biến mất.

- Hỏa Lão, kết giới này làm phiền người.

Nhạc Thành nhìn Hỏa Lão bên cạnh khẽ nói.

Nhạc Thành cũng không phải không có thủ đoạn mở ra kết giới này, chẳng qua Nhạc Thành không có cách giống như Hỏa Lão, có thể tiến vào trong kết giới mà thần không biết quỷ không biết. Nếu Nhạc Thành xuất thủ mà nói, cũng chỉ có thể đem kết giới này trực tiếp phá hủy.

- Không thành vấn đề, giao cho ta là được rồi.

Hỏa Lão trả lời, nhưng ngay sau thân thể tiến lên mấy bước, trong tay một mảnh hoả diễm ngưng tụ, ngay sau đó một mảnh hoả diễm nóng bỏng hướng về phía không gian vô hình lao đến.

- Xèo.

Không gian trực tiếp bị đốt cháy, hoả diễm trước người Hỏa Lão đã bao trùm một phiến không gian, ngay lập tức tạo ra một cái khe không gian nhỏ.

Chỉ chốc lát sau, kết giới kia xuất hiện một cái khe cao hai thước, Hỏa Lão nhìn mọi người, nói:

- Mau vào đi thôi.

Sau khi mọi người tiến vào bên trong lỗ hổng không gian, Hỏa Lão cũng theo sau tiến vào lỗ hổng không gian, mất đi lực lượng của Hỏa Lão, không gian lỗ hổng nhanh chóng khôi phục nguyên dạng.

-oOo-

728. Chương 623: Quét Ngang Phân Điện (1).

- Hỏa Lão, người nói đây là một loại dị hỏa sao.

Nhạc Thành có chút ngạc nhiên nhìn Hỏa Lão hỏi, ngọn lửa trên người Hỏa Lão có thể trực tiếp đốt cháy không gian, hẳn cảm thấy có chút kỳ dị.

- Không sai, đây là ta vô tình lấy được Thiên Diễm Chi Hỏa, hỏa diễm này đòi với kết giới có tác dụng lớn nhất.

Hỏa Lão khẽ cười nói.

- Thiên Diễm Chi Hỏa, Hỏa Lão này trên dị hỏa bảng xếp hạng đệ nhất sao.

Nhạc Thành lộ ra thần sắc kinh ngạc, hẳn vẫn cảm thấy trên người Hỏa Lão có dị hỏa bất phàm, so với trên người Tôn Thi Thi, Chí Tôn Xích Viêm Hỏa cùng chi hỏa Thần Hoàng Tộc bản thể đều kém hơn một tia, nguyên lai là Thiên Diễm Chi Hỏa.

- Không sai, đúng là trên dị hỏa bảng xếp hạng đệ nhất Thiên Diễm Chi Hỏa.

Hỏa Lão cười nói.

- Đi thôi, chúng ta trực tiếp từ nơi không gian này đi qua là có thể đến lối ra.

Hỏa Lão tiếp tục nhìn Nhạc Thành nói.

Nhưng ngay sau đó mọi người cùng nhau đi vào bên trong kết giới, bên trong kết giới không gian khí lưu mặc dù không có an tĩnh, nhưng đối với mọi người mà nói, những thứ này vẫn không có cách nào tạo thành thương tổn.

Được nửa canh giờ, mọi người mới từ không gian khí lưu đi tới lối ra, phía trước không gian khí lưu đã rất yếu, mọi người đã đi tới bên bờ lối ra.

- Mọi người cẩn thận một chút, chỉ cần là người của Hắc Ám Thần Điện giết không tha.

Lúc này ánh mắt Nhạc Thành tràn đầy lãnh ý, nếu không phải bởi vì Nhạc Thiên lão tổ sống lại, Nhạc Thành đã sớm tiêu trừ Hắc Ám Thần Điện rồi.

Hỏa Lão ngưng tụ Thiên Diễm Chi Hỏa trong tay, nhưng ngay sau đó không gian khí lưu chấn động, trong nháy mắt một lỗ hổng xuất hiện ở trước mặt mọi người, lối ra không gian khí lưu này tương đối yếu kém, Hỏa Lão dễ dàng xé mở lỗ hổng không gian.

Bên trong kết giới Hắc Ám Thần Điện, có kiến trúc màu đen khổng lồ, trong phân điện Hắc Ám Thần Điện, cảm giác giữa không trung có không gian chấn động, mười mấy bóng người rất nhanh chạy đến lối ra, sau đó có mấy trăm người xuất hiện ở giữa không trung.

Lúc này không gian chấn động, xuất hiện lỗ hổng không gian.

- Mọi người chú ý, có người xông vào phân điện.

Bên trong Kết giới có mười mấy người có thực lực Đấu Tôn lớn tiếng quát, lực công kích cũng bắt đầu ngưng tụ.

- Hắc Ám Thần Điện, chết đi cho ta.

Khiếu Thiên Hổ rít gào một tiếng, nhưng ngay sau đó dẫn đầu chạy ra khỏi lỗ hổng không gian, tiếp theo là Tứ Sí Ma Ưng, Yêu Cơ, Tử Điện Mãng Đại Hắc cùng nhau tung người ra.

- Gào khóc.

- Ngao.

- Rống.

- Dát.

Đám ma thú lao ra khỏi lỗ hổng không gian nhanh chóng đánh về phía người của Hắc Ám Thần Điện, ngay sau đó khôi phục bản thể gào xông lên.

Lúc này người của Hắc Ám Thần Điện hiểu rõ thì bị đám người Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng thân thể khổng lồ làm cho sợ hết hồn, nhưng ngay sau đó chúng bị những đòn trí mạng công kích.

Nhạc Thành cùng nhóm người Yêu Huyền cũng đi theo phía sau Khiếu Thiên Hổ thoát ra khỏi không gian lỗ hổng, Đại Song, Tiểu Song, Yêu Cơ, U Cơ, đều đánh về phía người của Hắc Ám Thần Điện đang ở giữa không trung.

Đám người Khiếu Thiên Hổ đều xuất hiện bản thể công kích, ở phân điện Hắc Ám Thần Điện có mười mấy tên có thực lực Đấu Tôn, nhưng trong nháy mắt bị nhóm người Khiếu Thiên Hổ đánh chết, những tên Đấu Tôn Hắc Ám Thần Điện, tựa hồ thực lực cũng không mạnh mẽ.

Nhạc Thành khẽ đánh giá toàn trường, tổng cộng có năm sáu trăm người, Đấu Tôn chỉ có thêm mười ba người, những người khác đều có thực lực Đấu Tông.

Trong tay Thủ Ấn đánh ra, Nhạc Thành lấy từ trong trữ vật giới chỉ ba Âm Thánh Khôi Lỗi cùng năm Kim Tiên khôi lỗi gia nhập chiến trường, có tám khôi lỗi gia nhập, mấy trăm Hắc Ám Thần Điện bị tàn sát không ngừng.

Cả kết giới không gian nhất thời tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, một mảnh kiến trúc bị Tứ Sí Ma Ưng phun ra hỏa diễm nóng bỏng bao vây, hóa thành tro tàn.

- Sưu sưu sưu.

Từ bên trong kiến trúc, lúc này có năm đạo thân ảnh bay ra, năm đạo thân ảnh này sắc mặt đại biến, nhưng ngay sau đó hướng về phía Nhạc Thành nói:

- Người nào tự tiện xông vào phân điện Hắc Âm Thần Điện, chẳng lẽ không muốn sống nữa sao.

- Ba tên mười sao Đẩu Tôn, hai tên cửu tinh Đẩu Tôn, thực lực quá yếu.

Khóe miệng Nhạc Thành mỉm cười, thân thể biến mất ở giữa không trung.

- Người nói ai muốn chết.

Lúc này Yêu Huyền cùng Yến Hiểu Kỳ, Hỏa Lão cũng tung người nhảy lên, đánh về phía năm người kia.

- Chết đi.

Thời điểm thân ảnh Nhạc Thành xuất hiện, Thủ Ấn trong tay đánh ra, nhưng ngay sau đó một đạo thanh mang trong tay trực tiếp đánh vào tên mười sao Đẩu Tôn xuyên qua, trên người tên mười sao Đẩu Tôn là một mảnh hắc mang căn bản không có cách nào chống lại đoạt hồn chỉ của Nhạc Thành công kích, hắc mang xuất hiện một cái động sâu, nhưng ngay sau đó tên mười sao Đẩu Tôn từ giữa không trung rơi xuống.

- Đẩu Thánh cường giả.

Còn lại hai tên mười sao Đẩu Tôn cùng hai tên cửu tinh Đẩu Tôn sắc mặt biến đổi, thân thể cấp tốc lui lại, một chiêu hắc bào thanh niên trước mắt đánh chết đồng bạn, đây tuyệt đối là Đẩu Thánh cường giả rồi.

- Đi đâu, chết đi.

Lúc này trong tay Yêu Huyền là một đạo mũi xanh cường hãn, nhưng ngay sau đó hướng về phía tên mười sao Đẩu Tôn lao đến. Trong nháy mắt đem tên mười sao Đẩu Tôn bao vây ở bên trong.

Tên mười sao Đẩu Tôn sắc mặt đại biến, hắn không biết lúc này có nhiều cường giả như vậy tới công kích Hắc Âm Thần Điện, quanh thân một mảnh hắc mang nồng nặc bao vây, hắn lúc này căn bản không dám ứng chiến, liều mạng muốn đột phá vòng bao vây của Yêu Huyền.

- Không biết tự lượng sức mình.

Yêu Huyền quát nhẹ, ngọc thủ giương lên, mũi xanh bạo liệt, mười sao Đẩu Tôn lúc này cũng bị đánh thành mảnh nhỏ. Tên mười sao Đẩu Tôn rất mạnh, nhưng so với Yêu Huyền miễn cưỡng có thể chống lại, nhưng sự xê xích quá lớn.

Trong tay Yến Hiểu Kỳ cũng là một mảnh hỏa hệ ma pháp nóng bỏng bỏ về phía một tên cửu tinh Đẩu Tôn, tên cửu tinh Đẩu Tôn kịp chạy ra năm trăm thước thì bị ngã trên mặt đất.

Lúc này Hỏa Lão đánh ra Thiên Diễm Chi Hỏa bao vây về phía tên cửu tinh Đẩu Tôn, chỉ chớp lát sau đánh chết tên cửu tinh Đẩu Tôn này, Hỏa Lão có thực lực một sao Đẩu Thánh đánh chết một tên cửu tinh Đẩu Tôn là một vô cùng chuyện dễ dàng.

Mà cuối cùng một tên mười sao Đẩu Tôn cũng bị Nhạc Thành chặn ở trước người, tên mười sao Đẩu Tôn này sắc hoảng sợ, những tên này thấy có mấy Đẩu Thánh xuất hiện, trong đầu hẳn nghĩ có lẽ tứ đại Nhân Tộc bắt đầu đối phó Hắc Âm Thần Điện sao.

-o0o-

729. Chương 623: Quét Ngang Phân Điện (2).

- Các người là ai, tại sao đối phó ta Hắc Âm Thần Điện.

Tên mười sao Đẩu Tôn sợ hãi nhìn Nhạc Thành hỏi, thân thể hơi hơi lui về phía sau.

- Nói cho ta biết, Lục Ma ở đâu.

Nhạc Thành nhìn tên mười sao Đẩu Tôn hỏi.

- Thái thượng trưởng lão không có ở chỗ này, nàng đã đi rồi.

Tên mười sao Đẩu Tôn khẽ trả lời.

- Thế thì lưu người cũng vô ích.

Nhạc Thành khẽ nói, sau đó đánh về phía tên mười sao Đẩu Tôn, sau đó Thủ Ấn trong tay đánh ra, một mảnh thanh mang đánh về phía thiên linh cái tên mười sao Đẩu Tôn.

- A.

Một tiếng kêu thê thảm từ trong miệng tên mười sao Đẩu Tôn truyền ra, tên mười sao Đẩu Tôn này vốn đang muốn chạy trốn, nhưng tốc độ của hắn căn bản không cách nào so sánh với Đẩu Đế Phong Lôi mạch Nhạc Thành.

Nhưng ngay sau đó trong đầu tên mười sao Đẩu Tôn xuất hiện một cỗ linh hồn lực sinh sôi bị Nhạc Thành hút ra, mà tên mười sao Đẩu Tôn lúc này thân thể héo rũ, biến thành một cái cây khô.

- Thật sự không có ở đây sao?

Sau khi kiểm tra trí nhớ của tên mười sao Đẩu Tôn, Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, Lục Ma mang theo Thanh Sơn Lão Tổ hai mươi ngày trước rời khỏi phân điện hương Thiên Tôn điện đi rồi, về phần Thiên tôn điện ở đâu, tên mười sao Đẩu Tôn cũng không biết, chẳng qua là Nhạc Thành biết được Thanh Sơn Lão Tổ gia nhập Hắc Ám Thần Điện trở thành cửu thiên tôn của Hắc Ám Thần Điện.

Mà ở trong phân điện này, vốn có năm mươi Bát Tinh Đẩu Tôn cùng ba mươi cửu tinh Đẩu Tôn cũng theo Thanh Sơn lão tổ đi đến Thiên tôn điện, điều này làm cho Nhạc Thành có chút kinh ngạc, một phân điện có lực lượng cường hãn như thế, chẳng lẽ Lục Ma đến phân điện này mang đến sao.

Lúc này, trong không gian những tên Đẩu Tôn đã bị Khiếu Thiên Hổ cùng Tử Điện Mãng và tám khôi lỗi đánh chết, mười ba tên năm sao bốn sao Đẩu Tôn cũng không chạy trốn được.

Mà kiến trúc trong không gian phân điện Hắc Ám Thần Điện cũng đã bị Tứ Sí Ma Ứng, Tử Điện Mãng san thành bình địa, lúc này bên trong không gian là một mảnh hỗn độn, phân điện Hắc Ám Thần Điện cũng không còn tồn tại nữa.

Nhạc Thành đánh giá một chút, từ linh hồn tên mười sao Đẩu Tôn kia, Nhạc Thành biết được phân điện này cũng không có vật gì có giá trị, nhưng có thể đánh chết gần hai mươi tên Đẩu Tôn thì đây chính là thu hoạch rồi, đoán chừng cũng làm cho Hắc Ám Thần Điện đau lòng không ít.

- Chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói, nhưng ngay sau đó Thủ Ấn trong tay đánh ra, ở mi tâm là một mảnh bạch mang hiện lên, kiếm quang Âm Dương Kiếm lóe ra di động ở giữa không trung.

- Âm Dương Kiếm, phá.

Nhạc Thành mỉm cười nói, ngay sau đó Âm Dương Kiếm chia ra làm bảy, bảy thanh Âm Dương Kiếm mang theo kiếm quang hợp thành một cái kiếm trận, trong nháy mắt oanh kích về phía kia kết giới.

- Khúc khích.

Một phiến không gian chấn động, ngay sau đó ở bảy thanh Âm Dương Kiếm kiếm quang đánh ra, kết giới nhanh chóng sụp đổ, mà cùng lúc đó một mảnh không gian cuồng bạo kích tán ra, kết giới hoàn toàn biến mất không thấy đâu nữa.

Nhìn thấy Nhạc Thành phá hủy kết giới, nhóm người Hỏa Lão kinh ngạc không dứt, bọn họ không có thực lực dễ dàng đem kết giới khổng lồ như vậy trực tiếp phá hủy, thực lực Nhạc Thành quả thực đột phá như tên lửa, quả thật là quá yêu nghiệt.

- Nhạc Thành, hiện tại chúng ta đi đâu.

Hỏa Lão nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Chúng ta đi Thần Hoàng Tộc.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Xoẹt.

Một cái không gian ngọc giản xuất hiện ở trong tay Nhạc Thành, nhưng ngay sau đó bị Nhạc Thành bóp nát, một cái không gian lồi đi ở giữa không xuất hiện, mọi người cùng tiến vào trong không gian thông đạo, thời gian này, Nhạc Thành cũng muốn đến Thần Hoàng Tộc sớm một chút.

Từ Nhạc gia đến Hồ Điệp Cốc và đến Hạo Đặc Thành, cuối cùng lại đến Đan Lô Thành cũng đã nửa năm rồi, thời gian cách Cực Viêm Chi Địa mở ra còn năm tháng, ở trong không gian thông đạo đến Thần Hoàng Tộc cũng mất một tháng, lúc đó đám người Nhạc Thành đến Thần Hoàng Tộc cũng chỉ còn bốn tháng thời gian.

Bên trong thông đạo, nhóm người Yêu Huyền, Hỏa Lão, Đại Song, Tiểu Song, Đại Hắc, Tôn Thi Thi lần nữa tiến vào trong không gian thông đạo tu luyện, mà thương thế trên người Nhạc Thành vẫn chưa có khỏi hẳn, Nhạc Thành đoán chừng một tháng thời gian cũng sẽ khỏi hẳn.

Theo Nhạc Thành tiến vào không gian thông đạo bảy ngày, ở một nơi Huyền Thiên đại lục xa xôi, tại bầu trời trên đảo, có ba đạo thân ảnh lẳng không mà bay qua, ba đạo thân ảnh này có một người mặc một bộ quần áo màu xanh, bộ dáng là trung niên hán tử, bên cạnh là hai bóng hình xinh đẹp.

Hai người này, một người mặc một bộ quần áo màu lam, mày liễu cong cong, môi anh đào đỏ bồng mang theo vài phần thẹn thùng, ánh mắt phát sáng như sao, trong ánh mắt mang theo một tia tình buồn, điều này làm cho nàng có một loại tư vị mới mẻ.

Đặc biệt là vóc người lồi lõm dụ dỗ, đôi chân thon dài trong suốt, mang theo mềm mại phiêu nhiên, trông nàng đầy đặn tuyệt phong, tạo thành dụ dỗ trí mạng nhất.

Nữ nhân này thật sự rất đẹp, là một tuyệt sắc nữ nhân, so với Lê Tiểu Dao quyến rũ ngang ngược cũng không kém một phân.

Mà một cô gái khác, cũng mặc một bộ váy màu tím, tóc đen như mây, theo gió mà động, mái tóc không tiếng động mà nhẹ phẩy, mang theo thân thể mềm mại mà tinh xảo. Sắc thái của nàng xinh đẹp tuyệt mỹ, tràn đầy dụ dỗ.

Da thịt nàng bạch ngọc nõn nà, mang theo khuôn mặt tuyệt mỹ, thần sắc tựa hồ dịu dàng thấm thiết, khoe môi hồng hồng, dung nhan kiều diễm thành thực, phong vận mười phần, thân thể đường cong lại càng mê người.

Đó cũng là một tuyệt thế mỹ nữ, Mộ Dung Hiểu Hiểu khí chất cao quý, nhưng Yêu Huyền lãnh diễm, còn có Tư Mã Yên Nhiên, Yến Hiểu Kỳ ôn nhu quyến rũ, đầy đà, mang theo hương diễm cùng hơi thở hồng nhuận, quả thực giống như là một loại mỹ vị vậy, quyến rũ vô cùng.

Mà hai nàng này Nhạc Thành nhìn thấy, nhất định có thể nhận ra hai người này, hai người này đều để lại cho Nhạc Thành khó quên, người trước là cô gái mặc áo màu lam, là người mà Nhạc Thành khó quên nhất, bởi vì cô gái này, chính là hôn thê đầu tiên của Nhạc Thành.

Người trước dĩ nhiên chính là Dịch Thiển, bởi vì Dịch Thiển, Nhạc Thành mới có thể tự sát, làm cho Nhạc gia nhục nhã, mà tất cả cũng bởi vì sống lại, mới có Nhạc Thành hoàn toàn thay đổi.

Rồi sau đó chính là Thượng Quan Uyển Nhi, sư phụ Thanh Dương Môn Dịch Thiển, ở trên Huyền Thiên đại lục là cường giả tuyệt đối.

- Sư tôn, chúng ta lần này đi gặp sư tổ sao.

Dịch Thiển nhẹ giọng nhìn Thượng Quan Uyển Nhi hỏi.

- Ân, sư tổ người đã tám trăm tuổi, lần này sư bá người đến Huyền Thiên đại lục cho chúng ta biết, chúng ta muốn đi gặp sư tổ người.

Thượng Quan Uyển Nhi nhẹ nhàng nói.

- Sư thúc, sư tôn còn ba tháng nữa là tám trăm tuổi, lần này sư tôn muốn gặp, sư tôn hai mươi năm không có gặp mặt, rất là muốn gặp rồi.

Trung niên hán tử khê nói, từ trên người trung niên hán tử tràn ngập hơi thở mạnh mẽ, dĩ nhiên là bốn sao Đẩu Tôn, thực lực như vậy ở Huyền Thiên đại lục dĩ thường cường hãn, hiện tại ở Huyền Thiên đại lục tất cả mọi người đều biết, Huyền Thiên đại lục đệ nhất cường giả chính là Phá Quân đại nhân, cấp tám trung kỳ phong hệ ma pháp sư cường giả, mà trung niên hán tử thực lực ở cả Huyền Thiên đại lục, cũng xếp hạng cường giả thứ năm.

730. Chương 624: Dịch Thiển Cùng Thượng Quan Uyển Nhi

- Sư phụ lão nhân gia gần đây có khỏe không.

Thượng Quan Uyển Nhi nhìn trung niên hán tử khê hỏi.

- Bẩm sư thúc, sư tôn lão nhân gia bảy năm trước bế quan, đến năm ngoài mới xuất quan, ta nghe sư phụ nói, sư tôn tu vi hiện tại đến bốn sao Đẩu Thánh rồi, ở Huyền Thiên nội lục cũng không có mấy người là đối thủ của sư tôn.

Trung niên hán tử trả lời.

- Sư tôn, sư tổ thực lực thật đúng là kinh khủng, bốn sao Đẩu Thánh, thực lực như vậy quá cường hãn.

Dịch Thiển có chút kinh ngạc nhìn Thượng Quan Uyển Nhi nói, bốn sao Đẩu Thánh, Đẩu Thánh siêu cấp cường giả ở Huyền Thiên đại lục không có cách nào chạm đến.

- Đó là dĩ nhiên, sư tổ người đã tám trăm tuổi, tự nhiên thực lực mạnh rồi, bất quá người cũng không tồi, vốn tính toán cho người ở Thanh Dương mật cảnh bế quan ba năm, nhưng với người chính là tám năm, tám năm bế quan, người cũng đến rồi ba sao Đẩu Tôn rồi, nếu sư tổ người nhìn thấy, cũng sẽ thích người. Đến lúc đó sư tổ người cao hứng, nhất định sẽ cho người không ít chỗ tốt, thực lực của người cũng càng mạnh hơn.

Thượng Quan Uyển Nhi khê nói.

- Vâng ạ, bế quan tám năm, ba sao Đẩu Tôn.

Dịch Thiển lẩm bẩm nói:

- Hiện tại, thực lực của hán tử thế nào, ta ba sao Đẩu Tôn, Thanh Dương Môn hạ đệ nhất, nếu gặp lại hán tử. . .

- Dịch Thiển sư muội còn nhỏ tuổi cũng đã là ba sao Đẩu Tôn, đến tuổi này thực lực như vậy ở cả Huyền Thiên nội lục cũng không có mấy người, sư tôn gần trăm môn hạ tất cả đều coi là thiên tư thông tuệ, nhưng cũng không có thiên phú như thế, nếu sư tôn nhìn thấy Dịch Thiển sư muội, cũng rất tán thưởng.

Trung niên hán tử khê nói.

Bên trong không gian thông đạo, bên trong tháp Hạo Thiên, một cỗ hơi thở cường hãn tràn ngập ở trước đại điện Hạo Thiên Tháp, hơi thở cường hãn này làm cho đám người Yêu Huyền, Hỏa Lão, Yến Hiểu Kỳ đều có cảm giác rung động.

Trước Đại điện, Thanh Đồng khoan chân ngồi xuống, trên thân thể nho nhỏ đáng yêu cũng bao phủ một mảnh màu xanh chói mắt, mà lúc này quý dị chính là ở trên đỉnh đầu Thanh Đồng, bản thể Thanh Đồng quanh quẩn ở trên cao bất động, bản thể này tựa hồ là Hư ảnh, nhưng như là thật thể, không ai có thể phân biệt rõ ràng, mà hơi thở cường hãn từ bản thể Thanh Đồng tỏa ra.

Bản thể Thanh Đồng lúc này có bốn ngàn, thanh mang bản thể giống như dòng điện, bên trong Hạo Thiên Tháp linh khí bàng bạc gấp rút tiến vào bên trong bản thể Thanh Đồng.

Hơi thở cường hãn làm cho mọi người sớm ngừng tu luyện, lúc này mọi người đều kinh ngạc nhìn chăm chú vào bản thể Thanh Đồng trên bầu trời, Hỏa Lão cùng Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi, Đại Song Tiểu Song đều bị đè nén, giống như là đối mặt với một siêu cấp cường giả vậy, hơi thở cường hãn làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Mà Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Tứ Sí Ma Ứng cùng U Cơ có chút ăn không tiêu, bốn người cũng là ma thú, lúc này ở trên người Thanh Đồng khí tức quý dị, bọn họ từ sâu trong linh hồn cảm thấy uy

áp tuyệt đối, uy áp này vô cùng cường hãn, đặc biệt là U Cơ trên mặt đỏ bừng, Khiếu Thiên Hổ trên người là dòng máu tứ đại Thú Tộc, nhưng U Cơ tựa không giống, máu trên người nàng không thể so sánh cùng tứ đại Thú Tộc.

Yêu Huyền mặc dù là thực lực sáu cánh, bản thân cũng là viễn cổ ma thú, nhưng ở uy áp của Thanh Đồng cũng cảm giác không thích hợp, khí tức trên thân Thanh Đồng tựa hồ đối với nàng tạo thành ảnh hưởng tuyệt đối, sâu trong linh hồn cũng tràn đầy ba động.

Nhạc Thành khoe miệng lộ ra mỉm cười, hân cảm giác được bên trong Hạo Thiên Tháp Thanh Đồng đang đột phá, trong tay Thủ Ấn đánh ra, Hạo Thiên Tháp ở mi tâm xuất hiện, sau đó Nhạc Thành tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp.

- Chủ nhân.

- Chủ nhân.

- Nhạc Thành, Thanh Đồng muốn đột phá sao.

Mọi người nhìn thấy Nhạc Thành tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp, Yến Hiểu Kỳ nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Không sai, Thanh Đồng đột phá.

Nhạc Thành cười một tiếng, Thanh Đồng lần này đột phá Thành Hình Kỳ sơ kỳ rồi.

- Nhạc Thành, Thanh Đồng lần này đột phá đến cấp chín ma thú sao.

Yêu Huyền có chút nghi ngờ nhìn Nhạc Thành hỏi, hơi thở cường hãn này Yêu Huyền cảm thấy rất là kỳ quái, nhưng cấp chín ma thú cũng không cách nào cho nàng uy áp như vậy.

- Không phải, Thanh Đồng không phải là ma thú, mà là thượng cổ thần thú. Lần này đột phá đến Thành hình kỳ sơ kỳ, tương đương với ba sao Đẩu Thánh.

Nhạc Thành khẽ cười khổ nói.

Thanh Đồng là thượng cổ thần thú ở Hóa Hình Kỳ hậu kỳ liền mạng có thể miễn cưỡng cùng một sao Đẩu Thánh chống đỡ, lúc này đột phá thực lực tăng vọt, tuyệt đối là có thể trực tiếp chống lại ba sao Đẩu Thánh, nếu như Nhạc Thành thực lực Hợp Thể Kỳ trung kỳ, cũng chỉ có thể đấu ngang với Thanh Đồng mà thôi.

Nhạc Thành rất rõ ràng, nếu hân không sử dụng Hạo Thiên Tháp cùng tam đại thiên phú công kích, chỉ dựa vào Âm Dương Kiếm và Âm Ảnh Kiếm, có thể miễn cưỡng cùng Thanh Đồng ngang tay.

Sau khi đột phá có thể trực tiếp chống lại ba sao Đẩu Thánh, điều này quá yêu nghiệt rồi, phụ tử các người yêu nghiệt giống nhau.

Hỏa Lão bất đắc dĩ nhìn Thanh Đồng một cái, nhưng ngay sau đó lại nhìn Nhạc Thành nói.

Bên trong Hạo Thiên Tháp bàng bạc linh khí không ngừng tiến vào thể nội Thanh Đồng, mà ở trong này, khí tức Thanh Đồng tiếp tục kéo lên, đồng thời thân hình bản thể cũng chậm rãi tăng lớn, vốn dài bốn ngàn mét lúc này đã hơn năm ngàn mét rồi.

- Khúc khích.

Thanh Đồng giao hoạt mở ra hai mắt, nhưng ngay sau đó Thủ Ấn trong tay biến đổi, Hóa Xà thần thú bản thể ở trên bầu trời cũng bốc lên, thân thể khổng lồ ở trên cao gãy dựa, một cổ hơi thở cường hãn tràn ngập ra.

- Hô.

Lúc này bản thể Hóa Xà thần thú giống như một cái động sâu không đáy điên cuồng hấp thu linh khí bàng bạc bên trong Hạo Thiên Tháp, khí tức trên thân Thanh Đồng cũng tăng vọt, nhưng ngay sau đó cũng đến một cái độ cao mới dừng lại một chút, tựa hồ gặp được một cái bình chướng.

Chỉ chốc lát sau, khí tức trên thân Thanh Đồng tựa hồ ổn định lại, mà lúc này hơi thở mạnh mẽ làm cho đám Khiếu Thiên Hổ sắc mặt đều có chút đỏ bừng, sâu trong linh hồn đều nhận lấy uy áp, mà U Cơ cũng phải khoanh chân ngồi xuống chống lại uy áp cường hãn này, sắc mặt cũng tái nhợt.

- Khúc khích.

Một mảnh khí tức cường hãn ba động, hơi thở mạnh mẽ kích tán ra, Hỏa Lão cùng Yến Hiểu Kỳ đều ngăn ra, mà lúc này Nhạc Thành cũng cảm thấy kinh ngạc, khí tức trên thân Thanh Đồng đích thật là cường hãn, chính hơi thở đều làm cho mọi người khó chịu, thân thể thượng cổ thần thú không phải cường hãn như thế.

- Xoẹt.

Bản thể Hóa Xà thần thú hóa thành một đạo thanh mang chói mắt tiến vào thể nội Thanh Đồng, nhưng ngay sau đó thân thể Thanh Đồng chậm rãi tăng cao, mà bộ dáng cũng hơi có chút biến hóa, giống như là trưởng thành vậy.

- Ba ba, ta đột phá, sau này có thể giúp người.

Thanh Đồng tung người đi ra bên cạnh Nhạc Thành cao hứng nói.

- Ân, mau ăn vào những đan dược này ổn định thực lực.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, nhưng ngay sau đó từ trong tay lấy ra ba viên cửu phẩm sơ giai đan dược đưa cho Thanh Đồng, đan dược này mặc dù không Nhạc Thành tự mình luyện chế, nhưng cũng là cửu phẩm sơ giai đan dược, dược lực rất tốt, Thanh Đồng vừa mới đột phá, củng cố tu vi mới có lợi.

Cửu phẩm sơ giai đan dược Nhạc Thành lần trước từ Thanh Sơn Song Thánh, Bạch Ma, U Minh Thánh lấy được, trên thân bốn người này có hai khóa cửu phẩm sơ giai đan dược. Có thể tùy ý cho Thanh Đồng ăn cửu phẩm đan dược, ở Huyền Thiên nội lục thật sự không có mấy người.

Thanh Đồng không khách khí, ba viên cửu phẩm đan dược lập tức cho ngay vào trong miệng.

- Ba ba, cho người.

Thanh Đồng từ trong tay lấy ra trữ vật giới chỉ giao cho Nhạc Thành, trong đó ở Đan Lô Thành, trữ vật giới chỉ trên người hai tên cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư mà Thanh Đồng Thôn Phệ.

Nhạc Thành tiếp lấy trữ vật giới chỉ, sau đó dùng thần thức thăm dò, phát hiện mặt trên còn có linh hồn phong ấn, linh hồn phong ấn cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư rất mạnh, nhưng Nhạc Thành trực tiếp sử dụng thần thức nhất thời không có cách nào giải khai được linh hồn phong ấn.

-o0o-

731. Chương 625: Gia Sản Luyện Dược Sư Công Hội.

- Nhạc Thành, ta đây cũng trữ vật giới chỉ của tên cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư công hội, phía trên có linh hồn phong ấn, ta cũng không có cách nào mở ra.

Yến Hiểu Kỳ cũng giao cho Nhạc Thành một trữ vật giới chỉ, lúc trước Yến Hiểu Kỳ dùng Nhiếp Hồn Thiên Nhân đánh chết tên cửu phẩm Luyện Dược Sư kia.

- Ba trữ vật giới ở trong tay, Nhạc Thủ Ấn Thành đánh ra, trong tay một mảnh Vô thượng chân hỏa ngưng tụ, ngay sau đó Vô thượng chân hỏa bao vây ba trữ vật giới chỉ chậm rãi đốt cháy, linh hồn phong ấn của ba tên cửu phẩm Luyện Dược Sư từ từ bị luyện hóa.

Bằng thực lực Nhạc Thành bây giờ đốt cháy luyện hóa linh hồn phong ấn cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư nhiên không có bất cứ vấn đề gì, chỉ chớp lát sau tiếng Khách khách vang lên, linh hồn phong ấn ba trữ vật giới chỉ hoàn toàn bị luyện hóa.

Thần thức theo đó mà vào, Nhạc Thành lộ ra mỉm cười, toàn bộ gia sản Luyện dược sư công hội đều ở trong ba trữ vật giới chỉ, trong ba trữ vật giới chỉ, cửu phẩm sơ giai đan dược có hơn trăm viên, bát phẩm cao cấp đan dược có ba trăm viên, bát phẩm sơ giai cùng trung giai đan dược gần ngàn viên, đây là toàn bộ tài sản của Luyện dược sư công hội sở hữu, nội tình như vậy tứ đại Nhân Tộc đều có chút động dung. Tứ đại Nhân Tộc như Trần gia, có một trăm viên cửu phẩm sơ giai đan dược lấy ra cũng rất là khó khăn, nhưng ở bên trong giới chỉ mới chỉ là đan dược mà thôi.

Mà ở trong trữ vật giới chỉ này, Nhạc Thành thấy các loại linh dược không đếm được hết, hơn nữa còn có tinh tạp kim tệ ít nhất hơn ngàn ức, thu hoạch khổng lồ có thể không nói cũng biết.

- Hỏa Lão, cho lão, đây đúng là chỗ tốt.

Nhạc Thành đưa cho Hỏa Lão mười viên cửu phẩm sơ giai đan dược.

- Ta cũng không khách khí.

Hỏa Lão tiếp lấy đan dược trong tay Nhạc Thành, đối với Nhạc Thành lộ ra một tia cảm kích, mười viên cửu phẩm sơ giai đan dược, đây tuyệt đối là một phần lễ trọng. Đi theo bên cạnh Nhạc Thành, hắn cũng biết Nhạc Thành cho tới bây giờ chưa có coi hắn là ngoại nhân, hắn tự nhiên không cần khách khí.

Còn dư lại cửu phẩm sơ giai đan dược, Nhạc Thành cho Yêu Huyền cùng Tôn Thi Thi, Yến Hiểu Kỳ, Đại Hắc cùng Khiếu Thiên Hổ, mặc dù không do mình luyện chế, nhưng đan dược này ăn vào mà nói, tác dụng cũng không sai biệt lắm.

Cứ như vậy, Luyện dược sư công hội cửu phẩm đan dược đã bị mấy người toàn bộ phân chia xong, đây chính là Luyện dược sư công hội hơn ngàn năm cất giấu, cứ như vậy hoàn toàn bị cướp sạch.

Nhưng ngay sau đó Nhạc Thành đem những linh dược toàn bộ giao cho Đại Song cùng Tiểu Song, linh dược trên người Nhạc Thành đã đủ nhiều, lưu lại cũng không có sử dụng.

Về phần hơn ngàn ức kim tệ, Nhạc Thành tự mình thu vào, hắn cũng không biết những kim tệ này dùng làm cái gì, trong lúc nhất thời cũng không có bất cứ tác dụng gì.

Tiếp theo Nhạc Thành cùng mọi người đi ra khỏi Hạo Thiên Tháp, Thanh Đồng đã đột phá đến Thành hình kỳ rồi, lúc đầu còn bảy tám ngày thời gian đi đến Thần Hoàng Tộc, mọi người cũng muốn đến Thần Hoàng Tộc sớm một chút.

Nhạc Thành lúc này suy nghĩ, nếu gặp phải Lục Ma cùng Thanh Sơn Lão Tổ, hắn lúc này có thể hoàn toàn không hãi sợ, Thanh Đồng đủ để ngăn cản Lục Ma, bản thân hắn có thêm phân thân không chừng có thể đánh cho Thanh Sơn Lão Tổ bị thương nặng. Hạo Thiên Tháp còn có một số trận pháp mà hắn trong lúc nhất thời không cách nào chuẩn bị, nếu sớm chuẩn bị tốt, Nhạc Thành có lòng tin không đánh chết Thanh Sơn Lão Tổ, cũng có thể làm cho Thanh Sơn Lão Tổ bị thương nặng.

Bên trong kết giới Thần Hoàng Tộc, ở bên trong đại sảnh, các vị Thần Hoàng Tộc trưởng lão ngồi ở bên trong, mỗi người sắc mặt đều có thần sắc ngưng trọng.

- Hoàng Vũ trưởng lão, lão tổ nói như thế nào?

Đại sảnh, trung niên nữ tử nhìn Hoàng Vũ khẽ hỏi.

- Tộc trưởng, lão tổ không muốn Thần Hoàng Tộc cùng Thần Phượng Tộc khai chiến, chúng ta hai tộc vốn là một tộc, lão tổ không đành lòng nhìn tộc nhân tương tàn.

Hoàng Vũ trưởng lão khẽ nói.

- Trong lòng Lão tổ mềm yếu, nếu không phải như thế, Thần Phượng Tộc làm sao là đối thủ của chúng ta, Thần Phượng Tộc cũng sớm bị chúng ta thu phục rồi.

Một Thần Hoàng Tộc trưởng lão nói.

- Chúng ta có mười thành Hoàng Vương huyết mạch thì tốt biết bao, đến lúc đó Thần Phượng Tộc cũng phải thần phục.

Một lục y trưởng lão nói.

- Mười thành Hoàng Vương huyết mạch kể từ khi tổ tiên cũng chưa có, Lạc Nhan tiểu thư ăn Bất Tử Thảo, hiện tại tiếp nhận từ đường tấy lễ, huyết mạch cũng miễn cưỡng đến chín thành mà thôi, mười thành Hoàng Vương huyết mạch, thật sự là quá khó khăn.

Một trưởng lão nói nhỏ.

- Hoàng Vũ trưởng lão, lão tổ có nói về Thần Phượng Tộc công kích chúng ta hay không?

Trung niên nữ tử khẽ hỏi.

- Lão tổ nói, nếu thật sự Thần Phương Tộc muốn công kích Thần Hoàng Tộc, chúng ta vĩnh cửu phong ấn kết giới.

Hoàng Vũ bắt đầu dĩ nói.

- Vĩnh cửu phong ấn kết giới.

Nhất thời đám trưởng lão sắc mặt đại biến, vĩnh cửu phong ấn kết giới kia ngoại giới không có cách nào tiến vào kết giới, trừ phi Đấu Đế trong truyền thuyết mới có thể mở ra kết giới, trừ phi Thần Hoàng Tộc có thể xuất hiện Đấu Đế siêu cấp cường giả, nếu không cũng vĩnh viễn kết giới không thể mở ra.

- Không nên đi tới.

Trung niên nữ tử khẽ thở dài nói, trong mắt bắt đầu dĩ.

- Cũng không có cách nào, lão tổ không hy vọng nhìn trong tộc tương tàn.

Hoàng Vũ cũng bắt đầu dĩ thở dài nói.

- Tộc trưởng, trong kết giới có không gian chấn động, phải ít nhất một tuần lễ mới có người tới Thần Hoàng Tộc.

Một hộ pháp Thần Hoàng Tộc từ đại sảnh nhìn trung niên nữ tử bầm báo.

- Ân, đi xuống đi, bao giờ khách đến báo cho ta biết.

Trung niên nữ tử trả lời, nhưng ngay sau đó hộ pháp kia lui xuống.

- Tộc trưởng, lúc này có người đến Thần Hoàng Tộc.

Một trưởng lão hỏi.

- Chỉ có Nhạc gia, hoặc Thanh Dương Thánh Tổ, ngọc giản Thần Hoàng Tộc kết giới không gian, cũng chỉ có Nhạc gia cùng Thanh Dương Thánh Tổ có.

Trung niên nữ tử nói.

- Kia là Nhạc gia sao, Cực Viêm Chi Địa muốn mở ra, Nhạc gia tự nhiên cũng sẽ đến.

Hoàng Vũ khẽ nói.

Đồng thời, Tuyệt Tình Cốc có hỏa ma thú bay lên trời, ma thú này toàn thân tràn ngập hỏa diễm nóng bỏng, so với dị hỏa tới còn mạnh hơn, mà ma thú này chính là Hỏa Sư Thú.

- Thanh Thanh, đi Cực Viêm Chi Địa phải cẩn thận, lần này đi Cực Viêm Chi Địa cường giả cũng không ít, tứ đại Thú Tộc cùng tứ đại Nhân Tộc cũng sẽ đi trước, một số siêu cấp cường giả bình thời ẩn nấp cũng sẽ xuất hiện, cho nên người đi thử thời vận mà thôi, ở Cực Viêm Thiên Hỏa cũng không có chuyện gì, hết thấy phải cẩn thận.

Đồ Kiều Kiều nhìn ái đồ dặn dò.

- Con biết rồi sư phụ.

Liễu Thanh Thanh nhẹ nhàng đáp.

- Còn nữa, có gì nguy hiểm tìm Nhạc Thành hỗ trợ, hần lúc này cũng đã đến Thần Hoàng Tộc tộc, thực lực của hần muốn chiếu cố người cũng không có vấn đề.

Đồ Kiều Kiều do dự một chút, nhưng ngay sau đó dặn dò.

- Vâng, sư phó.

Trong mắt Liễu Thanh Thanh có một tia ánh mắt khác thường lưu động, nhưng sau đó trả lời.

Một bóng hình áo xanh xinh đẹp bỗng bồng bềnh, nhưng ngay sau đó Liễu Thanh Thanh nhảy lên Hỏa Sư Thú, giống như tiên tử trong lửa cõi Hỏa Sư Thú biến mất ở giữa không trung.

Trong không gian thông đạo, Nhạc Thành chậm rãi điều tức thở ra một ngụm trọc khí, nhưng ngay sau đó tinh mang trong mắt tràn ngập không tiêu tan, thương thế Nhạc Thành lúc này khỏi hẳn, Nhạc Thành cũng may mắn có Hạo Thiên Thập ở trên người, nếu không hẳn muốn bế quan ba năm cũng không thể hoàn toàn khôi phục.

Phía trước không gian thông đạo có một tia ánh sáng lóe ra, không lâu sau là đến lối ra không gian của không gian thông đạo. Lúc này nhóm người Hỏa Lão, Yên Hiểu Kỳ cũng chậm rãi mở hai mắt ra.

-o0o-

732. Chương 626: Thần Hoàng Tộc Kết Giới (1).

- Rốt cục đã tới rồi sao.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, Cực Viêm Chi Địa mở ra, đến lúc đó mình cũng có thể tìm được Huyền Huyết Linh chi giúp Nhạc Thiên lão tổ luyện chế lại thân thể, Nhạc Thiên lão tổ sống lại, đến lúc đó cũng đủ để Hắc Âm Thần Điện giật mình.

Thần Hoàng Tộc kết giới, bầu trời chấn động, nhưng ngay sau đó không gian lối đi xuất hiện ở trong mắt mọi người, mười mấy đạo thân ảnh nhảy ra.

- Xin hỏi chư vị là người phương nào.

Trên không trung mấy trăm tộc nhân Thần Hoàng Tộc nhìn chăm chú vào nhóm người Nhạc Thành từ không gian thông đạo nhảy ra, những đệ tử này có người biết Nhạc Thành.

Nhạc Thành khẽ đánh giá mấy trăm người Thần Hoàng Tộc, toàn bộ đều là những cô gái cực đẹp, thân là Thần Hoàng Tộc đáng diệu đều cực đẹp, mấy trăm người này chỉ có ba người là Đấu Tôn, ba bốn mươi người là Đấu Tông, còn nữa là Đấu Hoàng.

Nhạc Thành vẫn nhớ kỹ Đông Phương Lạc Nhan nói với hắn, ban đầu hắn nghĩ ba trăm người đều là Đấu Hoàng, Đông Phương Lạc Nhan nói trong nhà nàng hộ vệ đều là Đấu Hoàng.

Nhạc Thành sau khi tiếp xúc đến tứ đại Nhân Tộc cùng tứ đại Thú Tộc, mới biết được điều này là không giả, nói như vậy, đội hộ vệ này đều là Đấu Tông, giống như là Nhạc gia Kim Long hộ vệ đội, đó càng thêm kinh khủng, toàn bộ đều là Thất Tinh Đấu Tôn trở lên.

- Nhạc gia Nhạc Thành, đến đây bái hội Thần Hoàng Tộc tộc trưởng.

Nhạc Thành khẽ nói.

- Nguyên lai là Nhạc tộc trưởng, mời đi cùng ta.

Một nữ tử năm sao Đấu Tôn nhìn Nhạc Thành mỉm cười thi lễ, Nhạc Thành trở thành Nhạc gia tộc trưởng cũng đã hai năm rồi, Thần Hoàng Tộc đã sớm biết, nhìn thấy người này chính là Nhạc gia tộc trưởng, Thần Hoàng Tộc năm sao Đấu Tôn lập tức dẫn Nhạc Thành đi tới chỗ ở của Thần Hoàng Tộc tộc trưởng, một Đấu Tôn cường giả đi trước báo, Nhạc gia tộc trưởng tự mình đi đến, đây chính là đại biểu Nhạc gia, dựa theo lễ tiết, Thần Hoàng Tộc tộc trưởng cũng phải tự mình đi ra nghênh đón mới được.

- Xin chào Nhạc Thành tộc trưởng.

Một đạo hơi thở mật mờ theo dõi, nhưng ngay sau đó một giọng nói nũng nịu ở phía xa truyền đến.

- Gặp qua Hoàng Vũ trưởng lão.

Nhạc Thành nhìn về phía không trả lời, thanh âm này đúng là Hoàng Vũ mà Nhạc Thành từng gặp qua.

Đoàn người đi về phía trước, chỉ chốc lát sau đi về chỗ kiến trúc liên miên, đồng thời, trong kiến trúc có gần trăm đạo thân ảnh bay ra, nhưng ngay sau đó một trăm đạo thân ảnh này đi đến trước người Nhạc Thành.

Nhạc Thành đánh giá một trăm người này, toàn bộ đều là Đấu Tôn cường giả, tất cả đều nữ tử, mà phía trước có bốn người thì Nhạc Thành biết ba người, ba người này là Đông Phương Lạc Nhan, Hoàng Vũ trưởng lão, Thần Hoàng Tộc Tam trưởng lão trung niên nữ tử mà Nhạc Thành đã gặp ở Cổ Nham. Về phần

người còn lại, Nhạc Thành khẽ đánh giá một chút, người này là mười sao Đấu Tôn, nhưng người này Nhạc Thành suy đoán đó là Thần Hoàng Tộc tộc trưởng Hoàng Thanh.

- Nhạc tộc trưởng, sao người tới lúc này.

Hoàng Vũ nhìn thấy Nhạc Thành cười khổ một cái, nhưng ngay sau đó hỏi nhỏ.

- Hoàng Vũ trưởng lão, chẳng lẽ ta tới Thần Hoàng Tộc, các người không hoan nghênh sao.

Nhạc Thành nghi ngờ hỏi, trong lòng suy đoán chẳng lẽ Thần Hoàng Tộc xuất hiện chuyện gì sao.

- Không phải như vậy, chẳng qua là gần đây Thần Hoàng Tộc xuất hiện một chút phiền toái, cho nên mới nói như thế.

Phía trước người mà Nhạc Thành suy đoán có lẽ là Thần Hoàng Tộc tộc trưởng Hoàng Thanh nói.

Lúc này Đông Phương Lạc Nhan nhìn thấy Yêu Huyền cùng nhóm người Yến Hiểu Kỳ xông ra nghênh đón, chúng nữ tự nhiên không thể chuyện hàn huyên rồi.

- Vị này chính là Hoàng Thanh tộc trưởng sao, gặp qua Hoàng Thanh tộc trưởng, không biết Thần Hoàng Tộc gặp phải phiền toái gì?

Nhạc Thành khẽ hỏi.

- Nhạc tộc trưởng khách khí.

Hoàng Thanh mỉm cười nói lễ, từ trong miệng Hoàng Vũ trưởng lão, Hoàng Thanh cũng đã sớm biết được Nhạc gia Nhạc Thành này tuổi không lớn lắm, nhưng có thực lực Đấu Thánh cường giả.

- Nhạc tộc trưởng, mời vào bên trong nói chuyện.

Hoàng Thanh nhìn Nhạc Thành nói.

Nhưng ngay sau đó mọi người đều được Thần Hoàng Tộc an bài, Nhạc Thành cùng Hỏa Lão, Yêu Huyền vào trong đại sảnh Thần Hoàng Tộc, bên trong Thần Hoàng Tộc có không ít người đưa ánh mắt chú ý ở tại trên người Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi, U Cơ, Yêu Cơ, mọi người đều là chúng nữ tuyệt sắc mà cô gái Thần Hoàng Tộc cũng cảm thấy không bằng, ở đây cũng chỉ có Lạc Nhan tiểu thư có thể sánh bằng.

Mọi người toàn bộ đều ngồi vào chỗ của mình, Nhạc Thành bắt đầu từ Thần Hoàng Tộc tộc trưởng Hoàng Thanh và trong miệng Hoàng Vũ biết rõ, hai tháng gần đây chuyện Thần Hoàng Tộc xảy ra. Thần Phượng Tộc đối với Thần Hoàng Tộc khai chiến, nhưng cũng không có công phá kết giới, tất cả công kích đều có thực lực Đấu Tôn mà thôi, thực lực Đấu Tôn không thể phá vỡ được kết giới, kết giới này không có thực lực Thất Tinh Bát Tinh trở lên hoặc siêu cấp Đấu Thánh thì không thể phá vỡ, nhưng nếu là Đấu Thánh cường giả muốn xé rách lỗ hổng kết giới tiến, vậy cũng không phải đơn giản.

Cũng may công kích đều là Đấu Tôn, cũng chính là làm bộ dáng mà thôi, mấy trăm Đấu Tôn cường giả cùng nhau công kích kết giới, để trong kết giới cũng khẽ rung đưa, Thần Hoàng Tộc lão tổ có bảo, cũng không cho phép khai chiến, vẫn chỉ là thủ ở trong kết giới không có đi ra ngoài.

- Hoàng Vũ trưởng lão, nói như vậy, các người tính toán vạn nhất Thần Phượng Tộc cuối cùng triển khai công kích, các người liền quyết định muốn vĩnh cửu phong ấn kết giới sao?

Hỏa Lão nghe xong Thần Hoàng Tộc tự thuật, sắc mặt hơi đổi, vĩnh cửu phong ấn kết giới, đó chính là không có cách nào đi ra ngoài.

- Không sai, lão tổ đã quyết định, nếu Thần Phượng Tộc cuối cùng nhất định công kích Thần Hoàng Tộc, vì không để tự giết lẫn nhau, chúng ta cũng chỉ lựa chọn vĩnh cửu phong ấn kết giới.

Hoàng Vũ có chút bất đắc dĩ nói.

- Hậu quả, chẳng lẽ Thần Hoàng Tộc không lo lắng sao?

Nhạc Thành trầm giọng hỏi, vĩnh cửu phong ấn kết giới, hậu quả Nhạc Thành cũng biết đến.

- So với tự giết lẫn nhau, chúng ta chỉ có thể làm như vậy.

Hoàng Vũ khẽ nói.

Nhạc Thành sắc mặt nhất thời biến đổi, điều này làm cho Nhạc Thành lo lắng, Cực Viêm Chi Địa đến ngày mở ra, nếu Thần Hoàng Tộc kết giới vĩnh cửu phong ấn, thì Huyền Huyết Linh chi ở bên trong Cực Viêm Chi Địa không có biện pháp chiếm được, Nhạc Thiên lão tổ vẫn chờ Huyền Huyết Linh chi luyện thân thể, nhất định không thể để Thần Hoàng Tộc bày ra kết giới vĩnh cửu phong ấn được.

Nhưng đây là quyết định Thần Hoàng Tộc lão tổ, dù ai cũng không có cách nào sửa đổi, Nhạc Thành cũng cảm thấy nhứt đầu.

- Hoàng Vũ trưởng lão, ta muốn gặp mặt lão tổ, không biết có thể hay không.

Nhạc Thành do dự một chút, nhưng ngay sau đó nhìn Hoàng Vũ nói.

- Điều này, lão tổ vừa mới trở về trong tộc, chính là có cường giả che chở các người, lúc này các người đừng liên lụy bên trong, về phần muốn gặp, lão tổ đã nói qua không thấy.

Hoàng Vũ xin lỗi nói.

-o0o-

733. Chương 626: Thần Hoàng Tộc Kết Giới (2).

Lối đi Hoàng Vũ chỉ dẫn, Nhạc Thành cũng nổi lên nghi ngờ, lão tổ tại sao không thấy, nhất định mình cũng muốn gọi nàng một tiếng lão tổ, điều này cũng không có cách nhìn, nhưng nói không được.

- Hoàng Vũ trưởng lão, có thể phiền toái người hay không, giúp ta mang một câu nói cho lão tổ sao, nói là Nhạc Thiên lão tổ cho ta tới gặp lão tổ, nếu không được, ta sợ không có cách nào công đạo cho Nhạc Thiên lão tổ.

Nhạc Thành khẽ nói.

- Nhạc tộc trưởng, Nhạc Thiên lão tổ không phải là đã...

Hoàng Vũ sắc mặt hơi đổi, Nhạc Thiên lão tổ có thể đã sớm vắng mặt, làm sao cứ Nhạc Thành đến đây, điều này cũng quá kì quái.

- Phiền toái Hoàng Vũ trưởng lão đi một chuyến.

Nhạc Thành khẽ nói, cũng không giải thích, tin tức Nhạc Thiên lão tổ còn ở tại thế, ngay cả Nhạc gia đều chỉ có mấy người biết mà thôi, Nhạc Thành cũng không có ý định nói ra.

- Vậy cũng tốt, vậy thì mời Nhạc tộc trưởng vào trong tộc nghỉ ngơi, ngày mai ta xin chỉ thị lão tổ tới báo cho Nhạc tộc trưởng.

Hoàng Vũ trả lời.

Vào đêm, ở Thần Hoàng Tộc an bài, Nhạc Thành cùng mọi người tới phòng nghỉ ngơi, trong đầu Nhạc Thành cũng nghĩ đến, nhất định không thể để Thần Hoàng Tộc kết giới vĩnh cửu phong ấn được, nếu phong ấn kết giới, thì Cực Viêm Chi Địa cũng không vào được, Nhạc Thiên lão tổ chờ dùng Huyền Huyết Linh chi cũng chưa có.

- Thần Phượng Tộc đáng chết.

Nhạc Thành mắng thầm, nếu không phải Thần Phượng Tộc này, thì Thần Hoàng Tộc không có nghĩ đến vĩnh cửu phong ấn kết giới.

Nhạc Thành lúc này cũng chỉ có thể hy vọng Thần Hoàng Tộc lão tổ có thể nghe thấy mình nói, mình đem tin tức của Nhạc Thiên lão tổ nói ra thì cũng tốt. Nói ra có thể làm cho nàng không dùng vĩnh cửu phong ấn Thần Hoàng Tộc kết giới.

Nếu thật sự không có biện pháp, Nhạc Thành cũng không thể làm gì khác hơn là cùng Thần Hoàng Tộc ra tay đối phó Thần Phượng Tộc, như vậy hẳn cũng không khách khí, đến lúc đó đem cường giả Thần Phượng Tộc toàn bộ đánh chết, lúc đó cũng không cần vĩnh cửu phong ấn kết giới.

Sáng sớm ngày thứ hai, Nhạc Thành chậm rãi ngừng tu luyện, thần thức cảm ứng, Nhạc Thành biết Hoàng Vũ cùng Đông Phương Lạc Nhan đi về gian phòng của mình đi đến.

Sau khi thu thập một phen, Nhạc Thành đi ra khỏi phòng, cũng không biết lão tổ đồng ý gặp mình hay không.

- Nhạc tộc trưởng, đi theo ta, lão tổ đồng ý gặp mặt.

Hoàng Vũ nhìn Nhạc Thành nói.

- Vậy sao.

Nhạc Thành thở dài một hơi, nhìn bộ dáng của Thần Hoàng Tộc, lão tổ đối với Nhạc Thiên lão tổ vô cùng quan tâm, Nhạc Thành không khỏi nghĩ đến, Nhạc Thiên lão tổ cùng Thần Hoàng Tộc có quy tắc quan hệ, trong lúc có chút chuyện xưa, bất quá đây là chuyện tình mấy trăm năm trước, chỉ sợ cũng không có mấy người biết đến.

Nhưng ngay sau đó dưới sự hướng dẫn của Hoàng Vũ, Nhạc Thành theo chân Hoàng Vũ cùng nhau đi vào bên trong một cái sơn mạch.

- Nhạc Thành, bây giờ ta người là ca ca.

Đông Phương Lạc Nhan khẽ mỉm cười nhìn Nhạc Thành nói.

- Người cứ nói đi.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, không nghĩ tới cô nàng này là muội muội của mình, khó trách ban đầu Hàn Giang Đào viện trưởng không đem cô nàng này giao cho mình, Hàn Giang Đào viện trưởng sớm biết thân phận mình cùng Lạc Nhan. Chuyện như vậy Hàn Giang Đào viện trưởng đều đã biết, Nhạc Thành cũng suy đoán, Hàn Giang Đào viện trưởng cũng không đơn giản, cùng Nhạc gia và Thần Hoàng Tộc cũng có nhiều quan hệ.

- Dù sao ta có thêm ca ca cũng không thiệt thòi, sau này người phải chiếu cố tới ta, nếu người khi dễ ta, ta liền đi nói với Hiếu Kỳ tỷ, Yêu Huyền tỷ, Yên Nhiên các tỷ, để cho các tỷ thu thập ca ca.

Đông Phương Lạc Nhan mỉm cười nói.

Sau một canh giờ, trong một chỗ sơn mạch, trên một ngọn cao vút xuất hiện ở trước mắt Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, người cùng Lạc Nhan đi vào thôi, lão tổ ở trong sơn động đang chờ các người.

Hoàng Vũ nhìn Nhạc Thành khẽ nói.

- Đa tạ Hoàng Vũ trưởng lão.

Nhạc Thành mỉm cười thi lễ, nhưng ngay sau đó cùng Đông Phương Lạc Nhan đi đến cửa sơn động, trong lúc đi đến gần ngọn núi, Nhạc Thành cũng cảm giác được một cỗ hơi thở như có như không, cường độ khí tức này Nhạc Thành cũng không cách nắm bắt được.

Sau khi hai người đi tới cửa sơn động, sau đó đánh giá sơn động này, tựa hồ Đông Phương Lạc Nhan cũng lần đầu tiên đến chỗ này.

- Các người vào đi.

Một thanh âm bình thản truyền đến, nhưng ngay sau đó Nhạc Thành cùng Đông Phương Lạc Nhan đi vào một gian thạch thất, thạch thất này rộng chừng hai mươi thước, trong thạch thất có giường và ghế đá.

Mà ngồi ở trên giường đá, có một lão phụ áo xanh khoanh chân ngồi ở trên đó, lão phụ này rõ ràng ngồi ở trên giường đá, nhưng Nhạc Thành cũng không cảm giác, tựa hồ là ảo giác vậy, rõ ràng Nhạc Thành biết lão phụ ngồi trên giường đá, nhưng đều là hư ảo, có thể giống như không tồn tại vậy.

Nhạc Thành khẽ cúi đầu đánh giá lão phụ này, Nhạc Thành có cảm giác kinh ngạc, lão phụ này cùng Đông Phương Lạc Nhan có tám phần tương tự, giống như Đông Phương Lạc Nhan nhiều tuổi vậy, từ nơi này xem ra lão phụ năm đó so với Đông Phương Lạc Nhan hiện tại đều là tuyệt sắc mỹ nhân.

- Lạc Nhan bá kiển lão tổ.

Đông Phương Lạc Nhan nhìn thấy này lão phụ, nhất thời quỳ xuống.

- Bái kiến lão tổ.

Nhạc Thành do dự một chút, cũng theo sau Đông Phương Lạc Nhan quỳ xuống, coi như là nhìn mặt mũi Nhạc Thiên lão tổ làm một cái đại lễ.

- Đứng lên đi, không cần đa lễ.

Trên giường đá lão phụ khẽ nói, mà lúc này Nhạc Thành cùng Đông Phương Lạc Nhan đều cảm giác được một cỗ lực lượng nhu nhược kéo hai người từ trên đứng lên.

Lão phụ cũng hơi mở ra hai mắt, nhưng ngay sau đó trong tinh mang chợt lóe lên, trong ánh mắt là một mảnh thâm thúy.

- Thực lực thật mạnh, thực lực này cũng hơn Thanh Sơn Lão Tổ.

Nhạc Thành trong lòng thất kinh, lão tổ này thực lực đến tột cùng ở tình trạng gì Nhạc Thành cũng không có thể cảm giác được, chẳng qua là từ hơi thở, Nhạc Thành có thể biết được, khí tức của lão phụ áo xanh này mặc dù như ẩn như hiện, nhưng tuyệt đối ở trên Thanh Sơn Lão Tổ.

734. Chương 627: Thần Hoàng Tộc Lão Tổ.

Thanh Sơn Lão Tổ có thực lực năm sao Đẩu Thánh, đó chính là đại biểu cho lão tổ ít nhất cũng là năm sao Đẩu Thánh đỉnh phong cùng thực lực sáu sao Đẩu Thánh, thực lực như vậy, thật là cường hãn.

- Người gọi là Nhạc Thành.

Ánh mắt áo xanh lão phụ bình tĩnh nhìn ở trên người Nhạc Thành, tựa hồ là đang tìm kiếm cái thân ảnh gì đó.

- Hậu bối đúng là Nhạc Thành.

Nhạc Thành nhìn lão tổ trả lời.

- Ân, quả nhiên không sai, còn nhỏ tuổi như thế đã có thể ngồi vị trí Nhạc gia tộc trưởng, nghe Hoàng Vũ nói người đánh chết Đẩu Thánh cường giả của Hắc Ám Thần Điện cùng tứ đại Thú Tộc, cũng là rất tốt, so với thiên phú Lạc Nhan còn mạnh hơn nhiều lắm.

Áo xanh lão phụ nhìn Nhạc Thành nói.

- Nhạc Thành, người nói người tới gặp ta, là lão tổ để cho người tới sao.

Áo xanh lão phụ tiếp tục nhìn Nhạc Thành nói, ánh mắt có một tia ba động, tựa hồ là mong đợi cái gì.

- Lão tổ, là Nhạc Thiên lão tổ bảo ta tới gặp người, lão tổ bảo ta thay người thăm hỏi.

Nhạc Thành khẽ nói.

Nghe được lời Nhạc Thành nói, kia áo xanh lão nét mặt run lên, nhưng ngay sau đó sắc mặt cũng hơi biến hóa, chỉ chớp lát như cố nén một số tâm tình, sau đó Nhạc Thành nói:

- Chẳng lẽ, hần còn chưa chết sao, hần vẫn còn sống sao?

- Không sai, Nhạc Thiên lão tổ cũng không có ngã xuống, lão tổ vẫn còn ở Nhạc gia.

Nhạc Thành chậm rãi nói.

- Ta cũng biết hấn sẽ không dễ dàng ngã xuống như vậy, hấn là Nhạc Thiên, tại sao có thể tùy tiện ngã xuống, hấn thật sự còn sống.

Áo xanh lão phụ chậm rãi lắc đầu nói, thần sắc cũng không chế không được nữa, lúc này có chút kích động lên.

Mà một lát sau, trong mắt áo xanh lão phụ cũng có một tia ai oán, khẽ nói:

- Hấn tại sao không đích thân đến gặp ta.

- Nhạc Thiên lão tổ không cách nào rời khỏi Long Mộ nửa bước, cho nên, mới để cho ta tới gặp lão tổ.

Nhạc Thành khẽ nói.

- Cái gì, chẳng lẽ hấn chỉ còn linh hồn.

Áo xanh lão phụ lo lắng hỏi, thần sắc đại biến.

- Không sai, Nhạc Thiên lão tổ lúc này chỉ còn lại một tia linh hồn yếu ớt, không cách nào tới gặp lão tổ.

Nhạc Thành chậm rãi nói.

Nghe được lời Nhạc Thành nói, áo xanh lão phụ sắc nét không cách nào phục hồi tinh thần lại, trong mắt là một mảnh mê ly.

- Chẳng lẽ Nhạc gia không có cách nào khôi phục sao?

Áo xanh lão phụ khẽ hỏi.

- Biện pháp cũng đã thử qua, Nhạc Thiên lão tổ cũng không đồng ý, làm như vậy bằng phước nhân, Nhạc Thiên lão tổ tình nguyện ngã xuống cũng không tiếp thu, mà bây giờ linh hồn lực Nhạc Thiên lão tổ đã cực kỳ yếu ớt, muốn sống lại cũng không có khả năng.

Nhạc Thành trả lời.

- Hấn cả đời mạnh mẽ như vậy, nếu để cho hấn sống lại mà trở thành phước nhân, hấn tự nhiên sẽ không đồng ý.

Áo xanh lão phụ bất đắc dĩ thở dài nói, trên nét mặt cũng có thêm một tia cô đơn.

- Lão tổ, biện pháp cũng không phải là không có, vẫn có thể khôi phục tu vi thực lực cho Nhạc Thiên lão tổ.

Nhạc Thành khẽ nói.

- Biện pháp gì, người nói mau, chỉ cần có biện pháp, thì nếu như ta hao tổn tâm huyết, cũng phải vì hấn mà làm cho bằng được.

Áo xanh lão phụ vội vàng nhìn Nhạc Thành hỏi, trong ánh mắt cô đơn cũng xuất hiện một tia ánh sáng rạng đông.

- Bên trong Cực Viêm Chi Địa có một gốc cây Huyền Huyết Linh Chi, chỉ cần nhận được Huyền Huyết Linh Chi, như vậy có thể làm cho Nhạc Thiên lão tổ sống lại.

Nhạc Thành nhìn áo xanh lão phụ trả lời.

- Không sai, năm trăm năm trước ta cùng hấn ở Cực Viêm Chi Địa cũng gặp qua Huyền Huyết Linh Chi, người lần này tới, chính là nghĩ cách tiến vào Cực Viêm Chi Địa tìm Huyền Huyết Linh Chi sao.

Áo xanh lão phụ nhìn Nhạc Thành khẽ hỏi.

- Vâng, nếu tìm được Huyền Huyết Linh Chi, có thể làm cho Nhạc Thiên lão tổ sống lại.

Nhạc Thành trả lời.

- Cho nên người nghĩ ta không thể sử dụng vĩnh cửu phong ấn kết giới.

Áo xanh lão phụ nói:

- Thôi được, năm trăm năm trước, ta vì hấn để Thần Phượng Hoàng Tộc chia làm Thần Phượng Hoàng Tộc cùng Thần Hoàng Tộc, năm trăm năm sau ta lại vì hấn cùng Thần Phượng Hoàng Tộc khai chiến.

- Lão tổ sẽ không vĩnh cửu phong ấn kết giới đến sao.

Nhạc Thành khẽ hỏi.

- Ta cũng không muốn vĩnh cửu phong ấn kết giới, nếu Lạc Nhan có thể có mười thành Hoàng Vương huyết mạch thì tốt, có lẽ Thần Phượng Hoàng Tộc cũng không có một tròng huynh đệ tương tàn.

Áo xanh lão phụ thở dài nói.

- Lão tổ, tại sao Lạc Nhan phải có mười thành huyết mạch, thì không có nội tộc tương tàn.

Nhạc Thành hỏi.

- Ai.

Áo xanh lão phụ khẽ thở dài một hơi, lập tức nói:

- Năm đó ta cùng Phượng Tôn ước hẹn, năm trăm năm sau, Thần Hoàng Tộc cùng Thần Phượng Hoàng Tộc nếu có xuất hiện Hoàng Vương huyết mạch, đó chính là người hiệu lệnh Thần Phượng Hoàng Tộc. Nếu năm trăm năm sau hai tộc cũng không có ai có Hoàng Vương huyết mạch, vậy thì dựa vào thực lực hiệu lệnh thần Phượng Hoàng tộc. Chẳng qua là năm trăm năm, Thần Hoàng Tộc cũng không ai có mười thành Hoàng Vương huyết mạch, Lạc Nhan có huyết mạch cao nhất, cũng mới là chín thành Hoàng Vương huyết mạch mà thôi.

Nguyên lai là như vậy, Nhạc Thành coi như đã hiểu, hấn do dự một chút mới nói nhỏ:

- Lão tổ, nếu có thể làm cho Lạc Nhan có mười thành Hoàng Vương huyết mạch là có thể ngăn cản nội tộc tương tàn sao, bản thân ta có biện pháp để Lạc Nhan đột phá mười thành Hoàng Vương huyết mạch.

- Người nói có thể như vậy sao, không phải là nói giỡn chứ?

Áo xanh lão phụ kinh ngạc nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Chuyện trọng yếu như thế, ta tự nhiên không nói giỡn, chỉ là cần hai mươi ngày thời gian, trong hai mươi ngày này, ta lo lắng Thần Phượng Hoàng Tộc sẽ công kích kết giới.

Nhạc Thành khẽ lo lắng nói, ngày hôm qua Nhạc Thành từ trong miệng Hoàng Vũ biết được, người thần Phượng tộc đã vây quanh ở bên ngoài kết giới, chắc nhất định có quy mô tiến công.

- Chỉ cần người có thể làm cho Lạc Nhan đột phá mười thành Hoàng Vương huyết mạch, ta bảo đảm trong hai mươi ngày, Thần Phượng Hoàng Tộc cũng không cách nào tiến vào trong kết giới một bước, đừng nói là hai mươi ngày, coi như là ba tháng, Thần Phượng Hoàng Tộc cũng không có cách nào tiến vào Thần Hoàng Tộc nửa bước.

Áo xanh lão phụ nói.

- Nếu như vậy, hai mươi ngày thời gian, ta nhất định làm cho Lạc Nhan đột phá đến mười thành Hoàng Vương huyết mạch.

Nhạc Thành nói.

735. Chương 628: Hoàng Tôn Xuất Thủ (1).

Rời khỏi sơn động, Nhạc Thành cùng Đông Phương Lạc Nhan trở về, muốn cho Đông Phương Lạc Nhan đột phá đến mười thành Hoàng Vương huyết mạch, Nhạc Thành biết đối với hấn cũng không khó, chẳng qua là hiện tại cần tổ tiên di hài Thần Hoàng Tộc mới được.

- Lạc Nhan, lần trước người ở bên trong cổ động, tổ tiên di hài vẫn còn trên người của người không?

Nhạc Thành nhìn Đông Phương Lạc Nhan hỏi.

- Vẫn ở trên người, gần đây chuyện trong tộc bề bộn, ta còn chưa kịp nộp trở lại.

Đông Phương Lạc Nhan nói.

- Vậy thì tốt, chúng ta bế quan hai mươi ngày, ta giúp người đột phá mười thành Hoàng Vương huyết mạch. Nhạc Thành khê nói.

- Mười thành Hoàng Vương huyết mạch, thật sự có thể sao?

Đông Phương Lạc Nhan không dám tin tưởng nói, đột phá đến mười thành Hoàng Vương huyết mạch, nàng biết khó khăn cỡ nào, Thần Phượng Hoàng Tộc trừ tổ tiên ra, vẫn không có ai có thể có mười thành Hoàng Vương huyết mạch.

- Yên tâm đi, ta nói là có thể, dĩ nhiên là không có vấn đề gì.

Nhạc Thành khê nói.

Nhưng ngay sau đó hai người trở lại mặt đất, Nhạc Thành cùng mọi người lên tiếng, nếu Thần Phượng Tộc đối với Thần Hoàng Tộc triển khai tấn công mà nói, thì mọi người sẽ hỗ trợ xuất thủ, hai mươi ngày sau mình có thể xuất quan.

Hạo Thiên thể nội, Nhạc Thành cùng Đông Phương Lạc Nhan khoanh chân ngồi ở trước đại điện Hạo Thiên Tháp, Đông Phương Lạc Nhan ở một bên tu luyện, mà Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, Vạn Thú Lô xuất hiện ở trước người, sau đó bắt đầu chậm rãi luyện chế đan dược.

Mà ngay khi Nhạc Thành, Đông Phương Lạc Nhan tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp bế quan tu luyện đến ngày thứ bảy, bên ngoài Thần Hoàng Tộc kết giới, hơn mười người lảng không mà đứng, hơn mười người này trong đó có thêm tộc trưởng Viễn Cổ Minh Xà Tộc Minh Hào, Viễn Cổ Hổ Tộc Hổ Hùng, còn trung niên hán tử Toan Nghê Tộc Đấu Thánh, ngoài ra cũng có thêm sáu người có khí tức trên người tương tự như Toan Nghê Tộc Đấu Thánh cường giả, sáu người này cũng đều là sáu tên Đấu Thánh cường giả.

Lại thêm Hổ Hùng cùng Toan Nghê Tộc trung niên hán tử, lúc này tổng cộng có tám Đấu Thánh cường giả, đội hình có thực lực như thế, tuyệt đối là kinh khủng.

Mà tám người này, chính là Viễn Cổ Minh Xà Tộc, Viễn Cổ Hổ Tộc, Toan Nghê Tộc cùng Thần Phượng Tộc Đấu Thánh, tám người này mỗi tộc là hai người, Viễn Cổ Hổ Tộc chính là Hổ Hùng cùng một trung niên hán tử hùng vĩ tráng kiện, Hổ Hùng là một sao Đấu Thánh, mà trung niên hán tử kia là hai sao Đấu Thánh.

Viễn Cổ Minh Xà Tộc, là một lão giả áo xám cùng một Bạch Y lão giả, lão giả áo xám có thực lực một sao Đấu Thánh, mà Bạch Y lão giả là hai sao Đấu Thánh.

Toan Nghê Tộc chính là trung niên hán tử cùng áo vàng lão giả, trung niên hán tử một sao Đấu Thánh, áo vàng lão giả chính là hai sao Đấu Thánh, tam tộc phái tới mọi người là một một sao Đấu Thánh cùng một người là hai sao Đấu Thánh.

Cuối cùng Thần Phượng Tộc, một tử y lão giả cùng trường bào lão giả, từ hơi thở nhìn ra, tử y lão giả là hai sao Đấu Thánh, mà trường bào lão giả là ba sao Đấu Thánh.

Tám người đều là Đấu Thánh cường giả, tám người này ở chung một đội hình, lúc này đều có vẻ muốn công kích Thần Hoàng Tộc, nhìn tình hình này Thần Hoàng Tộc có thêm phiền toái.

- Mọi người chuẩn bị động thủ, còn ba tháng nữa là Cực Viêm Chi Địa mở ra, chúng ta không nhiều thời gian lắm, cường giả các tộc hiện tại cũng đến đông đủ, hiện tại chúng ta động thủ đi.

Thần Phượng Tộc hồng bào lão giả nhìn mọi người nói.

- Phượng Minh đại nhân, chúng ta bây giờ tám Đấu Thánh cường giả, Thần Hoàng Tộc vô luận như thế nào cũng đỡ, lần này nhất định nhất cử giúp Thần Phượng Tộc thu phục Thần Hoàng Tộc.

Hổ Hùng nhìn hồng bào lão giả nói, hồng bào lão giả này tên gọi là Phượng Minh.

- Không sai, Thần Hoàng Tộc có bốn vị Đấu Thánh mà thôi, chúng ta hoàn toàn không cần sợ các nàng.

Toan Nghệ Tộc trung niên một hán tử sao Đẩu Thánh khẽ nói.

- Mọi người chuẩn bị động thủ, chúng ta trực tiếp đồng loạt ra tay xé mở một cái khe không gian tiến vào bên trong kết giới.

Phượng Minh sắc mặt trầm xuống, nói.

- Tốt, mọi người xuất thủ đi, xé mở khe không gian trực tiếp tiến vào.

Viễn Cổ Hồ Tộc hai sao Đẩu Thánh nói.

Nhưng ngay sau đó tám vị Đẩu Thánh cường giả cùng vận khởi lực lượng rót vào không gian vô hình, nhưng ngay sau đó một phiến không gian chấn động, từng mảnh không gian kịch liệt đung đưa, hơi thở cường hãn tràn ngập ra, tám vị Đẩu Thánh cường giả đồng thời xuất thủ, hơi thở cường hãn làm cho mấy chục người của Thần Phượng Tộc cảm giác được tim đập nhanh hơn.

Chỉ chốc lát sau, tám vị Đẩu Thánh cường giả xuất thủ, không gian xuất hiện một mảnh một cái khe không gian, một cỗ không gian khí lưu xông ra đồng thời đủ cho mấy trăm người tiến vào trong đó.

Thần Hoàng Tộc kết giới, bầu trời không gian kịch liệt chấn động, mà ở không gian chấn động, cả không gian đều đung đưa.

- Sưu sưu sưu sưu.

Trên Bầu trời, trăm vị Đẩu Tôn cường giả Thần Hoàng Tộc xuất hiện, những người này tựa hồ đều là trưởng lão Thần Hoàng Tộc, sau đó, Hoàng Vũ cùng Hoàng Thanh cũng đến không gian sống gọn.

- Sưu sưu sưu.

Giữa không trung, có ba đạo thân ảnh từ trong sơn mạch cấp tốc lao đến, ba đạo thân ảnh này người chính là ba vị thái thượng trưởng lão.

736. Chương 628: Hoàng Tôn Xuất Thủ (2).

- Xin chào ba vị Thái thượng trưởng lão.

Đám Thần Hoàng Tộc trưởng lão nhìn thấy ba người này mỉm cười chào, ba người này một người là lục y lão phụ cùng hai người cùng Hoàng Vũ tuổi không xê xích bao nhiêu.

Mà ba người này khí tức trên thân so với Hoàng Vũ mạnh hơn một tia, hai trung niên nữ tử đều là hai sao Đẩu Thánh, mà áo lục lão phụ khí tức mạnh nhất, chính là ba sao Đẩu Thánh.

- Ba vị sư tỷ, Thần Phượng Tộc bắt đầu công kích, chúng ta nên làm gì bây giờ.

Hoàng Vũ nhìn thấy ba người hỏi.

- Chúng ta cùng Thần Phượng Tộc liều mạng, Thần Hoàng Tộc chúng ta không sợ hãi bọn họ,

Lão phụ áo lục cắn răng nói.

- Không sai, chúng ta cùng bọn họ liều mạng.

Hai người hai sao Đẩu Thánh trung niên nữ tử mở miệng nói.

- Chúng ta mở ra kết giới cùng bọn họ liều mạng.

Hoàng Vũ cắn răng nói.

- Hoàng Vũ, các người toàn bộ lui ra, tạm thời không cần các người xuất thủ.

Ngay sau đó Hoàng Vũ vừa dứt lời, một thân ảnh tiến vào kết giới biến mất không thấy đâu nữa.

- Lão tổ, là lão tổ.

Một đạo thanh sắc thân ảnh so với tốc độ tia chớp vẫn nhanh hơn, nhưng sau đó tiến vào bên trong kết giới không gian biến mất không thấy đâu nữa, loại thực lực giơ tay nhấc chân là có thể xé rách không gian tiến vào không gian khí lưu, mọi người biết Thần Hoàng Tộc chỉ có lão tổ mới có thể làm được như vậy.

- Lão tổ rốt cục muốn xuất thủ rồi.

Áo lục lão phụ cùng nhóm người Hoàng Vũ lẩm bẩm nói, trong ánh mắt hưng phấn vô cùng, lão tổ xuất thủ, Huyền Thiên nội lực cũng không có mấy người có thể chống lại.

Bên ngoài kết giới, tám vị Đấu Thánh cường giả cùng nhau đem khe không gian xé rách ra hơn ngàn thước, lúc này cũng đủ hơn một ngàn người tiến vào.

- Mọi người mau đi vào trong khe không gian, Đấu thực lực Tôn tiến vào.

Phượng Minh nhìn mấy chục vạn người Thần Phượng Tộc nói, ở chỗ mấy chục vạn người, có hai ba trăm Đấu Tôn cường giả là nhiều rồi.

Trong lúc Phượng Minh phân phó, hai ba trăm Đấu Tôn cường giả nhanh chóng tiến vào trong khe không gian, những người có thực lực Đấu Tôn căn bản đều một sao Đấu Tôn đến sáu sao Đấu Tôn.

- Cút ra ngoài cho ta, Thần Phượng Tộc càng ngày càng không có cốt khí, bây giờ lại muốn cùng Toan Nghê Tộc, Viễn Cổ Hồ Tộc, Viễn Cổ Minh Xà Tộc cùng nhau đối phó với Thần Hoàng Tộc, các người định tiến hành nhất tộc tương tàn sao, nếu tổ tiên trên đời cũng bị các người làm cho tức chết.

Một tiếng quát từ trong cái khe không gian vang ra, đồng thời hơn mười người mới vào khe không gian giống như đàn đứt dây bay ngược trở ra.

- Toan Nghê Tộc, Viễn Cổ Hồ Tộc, Viễn Cổ Minh Xà Tộc, hôm nay ta cho các người một chút dạy dỗ, lão bà tử ta còn chưa chết, Thần Hoàng Tộc các người không thể can thiệp.

Một thanh sắc thân ảnh quý mị xuất hiện ở trước người tên Toan Nghê Tộc hai sao Đấu Thánh, sau đó thân ảnh màu xanh vỡ ra, một mảnh hơi thở cường hãn rơi vào trên vai tên hai sao Đấu Thánh.

Tên hai sao Đấu Thánh căn bản chưa khôi phục hồi tỉnh thần lại, thân thể từ khe không gian bay ngược trở ra, tên hai sao Đấu Thánh này vội vàng bố trí đấu khí phòng ngự vòng bị đánh tan, máu tươi từ trong miệng cũng tràn ra.

- Viễn Cổ Minh Xà Tộc, người cũng cút ngay cho ta.

Thân ảnh màu xanh ở giữa không trung thuận di về phía Viễn Cổ Minh Xà Tộc áo xám lão giả, sau đó một chưởng vỡ vào trên vai lão giả này.

- Xuy.

Theo đó là một tiếng rên rỉ vang lên, tên một sao Đấu Thánh thân thể cũng giống như điều cắt dây bay ra ngoài, căn bản cũng không có bất kỳ sức phản kháng nào.

- Viễn Cổ Hồ Tộc, lá gan của các người cũng không nhỏ.

Hơn thế thân ảnh màu xanh đánh về phía tên Viễn Cổ Hồ Tộc hai sao Đấu Thánh, đồng dạng tên này cũng bị đánh văng ra.

Tên hai sao Đấu Thánh hán tử chưa kịp phản ứng, thân tình trên mặt đại biến, trước người một mảnh khí tức cuồng bạo oanh kích về phía thân ảnh áo xanh. Cái khe không gian lần nữa bị giải khai thêm vài trăm thước.

Nhưng tất cả cũng không có bất kỳ tác dụng gì, cuồng bạo lực công kích này ở thân ảnh màu xanh hoàn toàn không dùng được, thân ảnh màu xanh trực tiếp xuyên thấu Viễn Cổ Hồ Tộc hai sao Đấu Thánh, nhưng ngay sau đó hai sao Đấu Thánh phun ra máu tươi bay ra bên ngoài.

- Các người nghe kỹ cho ta, dám công kích Thần Hoàng Tộc nữa, Hoàng Tôn giết không tha, lần này ta tha cho các người một mạng, lần sau sẽ phải lấy mạng của các người.

Tân ảnh màu xanh biến mất ở bên trong khe không gian không thấy đâu nữa, mọi người ngay cả hình dạng của nàng cũng không có thấy rõ.

Thực lực này chênh lệch quá lớn, giở tay nhắc chân đánh cho bị thương ba tên Đấu Thánh, trong lúc này thực lực đã đạt đến một trình độ kinh khủng rồi.

- Đó là Hoàng Tôn, mọi người mau lui lại, mau lui lại.

Phượng Minh lớn tiếng quát, bản thân hắn đồng thời cấp tốc lui xuống, trên mặt bị hù dọa tái nhợt.

Lúc này, tất cả mọi người Thần Phượng Tộc đều lui lại, ai cũng không dám đến gần kết giới nửa bước.

Lúc này ba tên Đấu Thánh bị đánh cho trọng thương cũng đã ổn định thân thể, tám tên Đấu Thánh cường giả đứng chung một chỗ nhìn nhau, mỗi người sắc mặt đều ngưng trọng, lúc vừa rồi bọn họ nhặt về một mạng.

- Thần Hoàng Tộc Hoàng Tôn, chúng ta không là đối thủ.

Toan Nghê Tộc hai sao Đấu Thánh uể oải nói.

- Không nghĩ tới Hoàng Tôn đích thân xuất thủ, chúng ta không người nào có thể đối địch.

Viễn Cổ Minh Xà Tộc hai sao Đấu Thánh Bạch Y lão giả khẽ thở dài nói.

- Chư vị, chúng ta đợi thêm mấy ngày nữa, Thần Phượng Tộc Phượng Tôn lão tổ sẽ chạy tới, Hắc Ám Thần Điện còn có một vị Thiên Tôn cùng hai vị hộ pháp cũng đang ở trên đường, đến lúc đó, chúng ta không cần e ngại Hoàng Tôn.

Phượng Minh khẽ nói.

- Vậy cũng tốt, chúng ta ở đây chờ mấy ngày, nếu là Hoàng Tôn, chúng ta không phải là đối thủ.

Viễn Cổ Minh Xà Tộc Bạch Y hai sao Đấu Thánh lão giả nói.

- Xoẹt.

Bên trong Thần Hoàng Tộc kết giới, một thân ảnh thanh sắc từ trong kết giới nhảy ra, đúng là Thần Hoàng Tộc lão tổ.

- Xin chào lão tổ.

Toàn bộ mọi người Thần Hoàng Tộc đều làm lễ ra mắt, lão tổ mới là người mạnh nhất của Thần Hoàng Tộc.

- Ân, hai ngày nay các ngươi chuẩn bị cho tốt, Thần Phượng Tộc lần này cùng Toan Nghê Tộc, Viễn Cổ Hổ Tộc, Viễn Cổ Minh Xà Tộc liên thủ, đoán chừng không lâu Phượng Tôn sẽ đến đây, cường giả trong tộc toàn bộ chuẩn bị sẵn sàng, lúc đó có một xảy ra một cuộc đại chiến.

Áo xanh Hoàng Tôn nhìn chúng tộc nhân, sau đó bất đắc dĩ thở dài một hơi, hướng thân ảnh biến mất ngay tại chỗ.

-o0o-

737. Chương 629: Phượng Tôn (1).

Bên trong Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành bên lò đan có một viên đan dược màu đỏ ngưng tụ thành hình, ngay sau đó vô thượng chân hỏa bao vây lấy, đan dược này là do Thần Hoàng Tộc tổ tiên di hải luyện chế thành.

- Lạc Nhan, ăn đan dược vào, ta giúp ngươi hộ pháp.

Nhạc Thành cầm trong tay đan dược đưa cho Đông Phương Lạc Nhan, nhưng ngay sau đó ở Hạo Thiên Tháp làm hộ pháp cho Đông Phương Lạc Nhan, đột phá mười thành Hoàng Vương huyết mạch, đan dược này ẩn chứa năng lượng Thần Hoàng Tộc tổ tiên di hải.

Thời gian chậm rãi trôi qua, lúc này Nhạc Thành cùng Đông Phương Lạc Nhan tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp ngày thứ mười chín, Hoàng Vũ cùng Hoàng Thanh cũng không biết Đông Phương Lạc Nhan cùng Nhạc Thành bết quan là vì cái gì, họ loáng thoáng biết được Nhạc Thành có biện pháp tăng cường huyết mạch Đông Phương Lạc Nhan.

Điều này làm cho Hoàng Thanh cảm thấy có chút khó tin, nhưng Hoàng Vũ có chín phần tin tưởng, bởi vì Hoàng Vũ gặp qua Nhạc Thành có mười thành Đấu Đế long mạch, nói không chừng hẳn có thể có phương pháp tăng cường huyết mạch.

Bên ngoài Thần Hoàng Tộc kết giới, Thần Phượng Tộc, Viễn Cổ Minh Xà Tộc, Viễn Cổ Hồ Tộc, Toan Nghê Tộc trong thời gian này không dám công kích Thần Hoàng Tộc kết giới, Thần Hoàng Tộc Hoàng Tôn bọn chúng không thể chống lại.

Bổng dưng, tám vị Đấu Thánh cường giả cùng nhìn về phía không trung, giữa không trung tựa hồ có một lực lượng giao động chỉ có Đấu Thánh cường giả mới có thể cảm giác được.

Ở nơi này có tám vị Đấu Thánh cường giả cùng nhìn, nhưng ngay sau đó ở trên không trung xuất hiện một lam sắc thân ảnh, người này giống như trống rỗng xuất hiện, hơi thở phát ra giữa bầu trời, có chút cảm giác thần dị, cũng chứng minh áo lam thân ảnh có thực lực cường hãn.

Người này mặc một bộ lam bào, tóc đỏ dài xõa vai, tuổi tựa có chút già nua, nhưng đôi mắt sáng ngời.

Hồng phát lam bào lão giả vừa xuất hiện, tám vị Đấu Thánh cường giả nhất thời thần sắc biến đổi, một cổ hơi thở cường hãn vô thanh vô tức bao phủ ở trên người bọn họ, khí tức này quá cường hãn, cường hãn đến mức bọn họ không thể chống lại.

- Xin chào Phượng Tôn lão tổ.

Thần Phượng Tộc hai Đấu Thánh cường giả làm lễ ra mắt, Hồng phát lão giả trước mắt đúng là Thần Phượng Tộc mạnh nhất, cho nên tộc nhân kính Phượng Tôn lão tổ như thần minh.

- Xin chào Phượng Tôn đại nhân.

Tam tộc Đấu Thánh cường giả cũng hơi hơi thi lễ, ở trước người Phượng Tôn lão tổ, bọn họ một sao hai sao Đấu Thánh đều vô lực như vậy.

- Các người bị Hoàng Tôn xuất thủ sao.

Ánh mắt Phượng Tôn nhìn tám vị Đấu Thánh, sau đó khẽ nói, ba Đấu Thánh bị thương mặc dù đã khôi phục không có đáng ngại, nhưng dưới mắt Phượng Tôn cũng rõ ràng biết được.

- Lão tổ, chúng ta xuất thủ xé rách kết giới, nhưng Hoàng Tôn xuất thủ, chúng ta không phải là đối thủ.

Phượng Minh tôn kính nhìn Phượng Tôn khom người nói, ở trước người Phượng Tôn lão tổ, tên ba sao Đấu Thánh ngay cả thở ra cũng không dám.

- Hoàng Tôn xuất thủ sao, đã mấy trăm năm, nàng cũng chưa xuất thủ.

Phượng Tôn nhìn kết giới lăm bắm nói.

- Đã tới không hiện thân sao, cứ trốn trốn tránh tránh như vậy sao.

Phượng Tôn khẽ nhìn không gian phía trước nói.

- Khúc khích.

Phiến không gian chấn động, sau đó một cái khe trực tiếp mở ra, ba đạo thân ảnh từ trong cái khe không gian nhảy ra.

- Phượng Tôn đại nhân thực lực vừa đột phá, làm cho ta theo không kịp.

Một đạo thanh âm trầm thấp vang lên, sau đó Thanh Sơn Lão Tổ xuất hiện.

Bên cạnh Thanh Sơn Lão Tổ lúc này có hai người, bên trái một người là lục y lão phụ, Hắc Ám Thần Điện Lục Ma, mà bên phải là một lam bào Bạch Phát Lão Giả, trên người lão giả này có thêm một tia âm lãnh.

- Thanh Sơn, Lam Ma, Lam Ma, nguyên lai là các người, cũng làm cho ta ngoài ý muốn, Thanh Sơn, người luôn luôn độc lai độc vãng, chẳng lẽ người cũng gia nhập Hắc Ám Thần Điện rồi sao.

Phượng Tôn nhìn Thanh Sơn Lão Tổ cùng Lam Ma Lục Ma nói.

- Phượng Tôn đại nhân, Thanh Sơn đại nhân hiện tại là Cửu Thiên Tôn Hắc Ám Thần Điện Đệ.

Lục Ma khẽ nói.

- Đệ Cửu Thiên Tôn, ha ha, Thanh Sơn, người cũng thức thời.

Phượng Tôn khẽ nói.

- Phượng Tôn đại nhân, thức thời là tuấn kiệt, gia nhập Hắc Ám Thần Điện có gì không tốt, nếu Phượng Tôn đại nhân có thể gia nhập Hắc Ám Thần Điện mà nói, địa vị tuyệt đối ở trên ta.

Thanh Sơn Lão Tổ nhìn Phượng Tôn cười nói.

- Hừ, Hắc Ám Thần Điện ta không có hứng thú, lần này chúng ta cũng hợp tác mà thôi, ta tưởng Bát Thiên Tôn sẽ đến, không nghĩ tới là Thanh Sơn tới, lại thêm Lam Ma, cũng đủ rồi.

Phượng Tôn khẽ nhìn ba người nói.

Mà lúc này, nhóm người Phượng Minh cũng nhìn nhóm người Thanh Sơn, nghe được Phượng Tôn cùng ba người nói chuyện, bọn họ cũng biết thân phận ba người, Thanh Sơn Lão Tổ ở Huyền Thiên nội lục thanh danh hiển hách, cũng đã thành danh mấy trăm năm, mà Lục Ma, Lam Ma cũng thành danh không ngắn, Lục Ma là ba sao Đẩu Thánh, Lam Ma bốn sao Đẩu Thánh.

- Bát Thiên Tôn gần đây có chuyện không cách nào thoát thân, cho nên để Cửu Thiên Tôn đại nhân tới cùng Thần Phượng Tộc liên thủ, Phượng Tôn đại nhân không biết lúc nào bắt đầu động thủ, Cực Viêm Chi Địa không lâu sau mở ra, chúng ta phải sớm khống chế Thần Hoàng Tộc mới được. Đến lúc đó Cực Viêm Thiên Hỏa thuộc về Thần Phượng Tộc. Mà Hắc Ám Thần Điện sẽ có bảo vật khác, về phần những người khác muốn đi vào Cực Viêm Chi Địa thì phải nhìn chúng ta có đồng ý hay không.

Lam Ma mang theo một tia âm lãnh chậm rãi nói.

- Ngày mai động thủ, hôm nay trời còn sớm, ta cho Thần Hoàng Tộc thời gian một ngày.

Phượng Tôn khẽ nói.

Nhưng ngay sau đó, Phượng Tôn nhìn vào kết giới, thần sắc mỉm cười nói, trong tay là một mảnh hoả diễm chói mắt tràn ngập, nhưng ngay sau đó ngọn lửa này giống như đốt cháy không gian bao phủ ở quanh thân Phượng Tôn, mà Phượng Tôn lúc này cũng hóa thành hoả diễm trực tiếp xé rách kết giới tiến vào.

Thấy một màn như vậy, trên mặt Thanh Sơn Lão Tổ không khỏi trầm xuống, xé rách kết giới trực tiếp tiến vào, loại thủ đoạn này chính hắn cũng không làm được.

Mà mọi người lúc này cũng rung động vô cùng, bọn họ cũng không ngờ thực lực Phượng Tôn cường hãn đến loại tình trạng này rồi.

Thần Hoàng Tộc kết giới, một đạo không gian dao động, nhưng ngay sau đó một đạo thân ảnh hỏa hồng từ trong kết giới nhảy ra, hoả diễm thu liễm, đúng là Phượng Tôn.

- Hoàng Tôn, người nghe kỹ cho ta, ta cho người thời gian một ngày cuối cùng, nếu đầu hàng, Thần Hoàng Tộc và Thần Phượng Tộc vốn là nhất tộc, nếu không ngày mai ta không khách khí, thời gian cuối cùng người suy nghĩ kỹ càng.

Phượng Tôn lạnh lùng nhìn kết giới nói, thanh âm truyền ra nghìn dặm.

- Phượng Tôn, người nghe kỹ cho ta, muốn động thủ, hai chúng ta động thủ là được rồi, nếu người cùng ngoại nhân liên thủ để Thần Phượng Hoàng Tộc tương tàn, lão tổ cũng không bỏ qua cho người.

Thanh âm Hoàng Tôn từ trong kết giới truyền ra.

- Chúng ta động thủ mấy trăm năm, nhưng cũng chẳng phân thắng thua, lúc này có ích lợi gì, ngày thời gian cuối cùng người suy nghĩ cho kỹ, nếu người không muốn máu chảy thành sông đầu hàng đi.

Phượng Tôn lạnh nhạt nói, sau đó quanh thân hóa thành một đoàn hỏa diễm trở lại trong kết giới.

-o0o-

738. Chương 629: Phượng Tôn (2).

Hồi lâu sau, trong kết giới một mảnh thanh tĩnh, trong sơn mạch một đạo thanh âm vang lên:

- Thần Hoàng Tộc trưởng lão nghe lệnh, trong tộc cường giả, hộ vệ đội, ngày mai chuẩn bị nghênh tiếp kẻ địch.

Bên trong Hạo Thiên Tháp, trên quảng trường khổng lồ, phượng hoàng thần thú quanh quẩn ở trên cao, một mảnh hỏa diễm nóng bỏng tràn ngập, cả bầu trời đều bao phủ một mảnh hơi thở nóng bỏng.

Phượng Hoàng khổng lồ lớn hơn bốn ngàn thước, trên người hỏa diễm không ngừng toát ra, đồng thời thể nội Phượng Hoàng ma thú, máu huyết cấp tốc vận chuyển cuộn cuộn.

- Hoàng Vương huyết mạch uy áp, thật đúng là cường hãn.

Nhạc Thành ở một bên nhìn vào bản thể Đông Phương Lạc Nhan, lẩm bẩm nói.

- Vẫn sai một chút thời gian, hy vọng bên ngoài không có chuyện gì phát sinh.

Ngay sau đó Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Vào đêm, cả Thần Hoàng Tộc khẩn trương cùng lo lắng, gần hai mươi vạn hộ vệ đội Thần Hoàng Tộc và ba trăm Đẩu Tôn bày trận địa sẵn sàng đón tiếp quân địch, ngày mai chờ đợi mọi người có thể là một cuộc đại chiến kinh thiên động địa.

- Ngày mai chính là ngày hai mươi, có thể có mười thành Hoàng Vương huyết mạch sao, nếu không, Thần Hoàng Tộc máu chảy thành sông.

Trong sơn động, Hoàng Tôn lẩm bẩm nói.

Hôm sau, Thần Hoàng Tộc kết giới, gần hai mươi vạn hộ vệ đội đứng ở giữa không trung, phía trước hộ vệ đội, còn có ba trăm Đẩu Tôn cường giả, hơi thở cường hãn tràn ngập cả vùng đất, trên nét mặt mỗi người đều có một tia bất đắc dĩ, không có ai hy vọng cùng tộc nhân tương tàn.

Lúc này Hoàng Thanh, Hoàng Vũ, cùng ba Đẩu Thánh cường giả, trên mặt năm người cũng có chút bất đắc dĩ, đồng thời cũng có chút tức giận.

- Mọi người nghe lệnh, phạm là ai gây bất lợi cho Thần Hoàng Tộc, chúng ta giết không tha.

Thanh âm Hoàng Thanh vang lên, đủ để cho mọi người có thể nghe được rõ ràng.

- Khúc khích.

Một đạo thanh sắc thân ảnh từ giữa không trung xuất hiện, đúng là Thần Hoàng Tộc Hoàng Tôn lão tổ.

- Tham kiến lão tổ.

Tất cả người của Thần Hoàng Tộc làm lễ bái kiến, có Hoàng Tôn lão tổ ở đây, người thần hoàng tuyệt đối tự tin, bởi vì các nàng cũng biết, thực lực lão tổ ở Huyền Thiên đại lục cũng không có mấy người là đối thủ.

- Chúng ta đi thôi.

Hoàng Tôn khẽ nói, trong thần sắc có một tia bất đắc dĩ, nhưng ngay sau đó trong tay một mảnh hỏa diễm tràn ngập, hơi thở hỏa diễm nóng bỏng, ở trên cao hỏa diễm trực tiếp xé rách một cái khe không gian.

- Hiểu Kỳ, chúng ta đi ra ngoài xem một chút đi, Nhạc Thành nói cho chúng ta ra tay giúp Thần Hoàng tộc.

Một bên Yêu Huyền nhìn Yến Hiểu Kỳ nói.

- Ân, Hỏa Lão, Thanh Đồng, chúng ta đi ra một chút đi.

Yến Hiểu Kỳ khẽ nói.

Theo Yến Hiểu Kỳ, Hỏa Lão, Yêu Huyền, Thanh Đồng, Tôn Thi Thi và đám người Khiếu Thiên Hổ cùng nhau tiến vào cái khe không gian.

- Một ngày thời gian trôi qua, Phượng Tôn đại nhân, chúng ta nên xuất thủ, thời gian nhưng không còn sớm.

Thanh Sơn Lão Tổ nhìn Phượng Tôn nói.

- Hừ, Phượng Tôn ta làm việc làm sao đến phiên Thanh Sơn quơ tay múa chân, nhớ kỹ, ta và Hắc Ám Thần Điện các người chẳng qua là quan hệ hợp tác mà thôi.

Phượng Tôn nhìn Thanh Sơn một cái nói.

- Phượng Tôn đại nhân, chúng ta cũng biết là quan hệ hợp tác, chúng ta có thể không có thời gian đợi, nếu tứ đại Nhân Tộc đến, đến lúc đó chúng ta không thuận lợi bắt Thần Hoàng Tộc.

Thanh Sơn Lão Tổ nói, Hắc Ám Thần Điện là một ngọn núi dựa, hẳn đối với Phượng Tôn cũng không có bao nhiêu e ngại.

- Phượng Minh, chuẩn bị động thủ đi.

Phượng Tôn nhìn Thanh Sơn Lão Tổ một cái, nhưng ngay sau đó khẽ nói.

- Mọi người chuẩn bị, hôm nay chúng ta động thủ thu phục Thần Hoàng Tộc, Thần Phượng Hoàng Tộc chúng ta thống nhất.

Thanh âm Phượng Minh ở giữa không trung vang lên.

- Khúc khích.

Một mảnh hỏa diễm nóng bỏng ở trong tay Phượng Tôn ngưng tụ, nhưng sau đó hỏa diễm nóng bỏng nhảy lên, chung quanh không gian tựa hồ giống như bị đốt cháy vậy.

739. Chương 630: Lão Già Này, Ta Rất Tức Giận.

Hoả diễm ở trước người Phượng Tôn tràn ngập hướng về phía không gian kết giới, một cái khe không gian bị ngọn lửa phá vỡ ra.

- Không cần phiền toái như vậy, ta đã tới.

Một đạo thanh âm bình thản ở trong kết giới truyền ra, nhưng ngay sau đó trong kết giới xuất hiện một cái khe trống rỗng khổng lồ, một thân ảnh áo xanh sau đó xuất hiện, phía sau có chi chít thân ảnh nối gót nhảy ra.

Nhìn thấy cả đám, nhóm người Phượng Tôn sắc mặt mỉm cười, Viễn Cổ Minh Xà Tộc, Toan Nghê Tộc, Viễn Cổ Hổ Tộc có thực lực Đấu Thánh nhìn thấy áo xanh Hoàng Tôn, thân thể không tự chủ được khẽ lui về phía sau mấy bước, bọn họ lo lắng Hoàng Tôn đột nhiên xuất thủ, hơn mười ngày trước, bọn họ vẫn không cách nào quên mất một màn kia.

Chỉ chớp lát sau, toàn bộ người của Thần Hoàng Tộc lẫn không đứng ở giữa không trung, hai mươi vạn người đã chiếm cứ chân trời, mà Thần Phượng Tộc cũng có thêm hai mươi vạn người, cả bầu trời đã bị người của Thần Hoàng Tộc cùng Thần Phượng Tộc che kín bầu trời.

- Hoàng Tôn, đã trải qua mấy trăm năm, chẳng lẽ ngươi không chịu quay đầu lại sao.

Phượng Tôn nhìn người Thần Hoàng Tộc, thần sắc trầm xuống, sau đó nói.

- Phượng Tôn, là ngươi không chịu quay đầu, hiện tại ngươi muốn cùng Hắc Ám Thần Điện, Toan Nghê Tộc, Viễn Cổ Minh Xà Tộc, Viễn Cổ Hổ Tộc liên thủ để nội tộc tương tàn, ngươi làm cho tổ tiên thất vọng.

Hoàng Tôn nhìn chung quanh, khi ánh mắt nhìn đến Lam Ma cùng Lục Ma, lúc này cũng đã nhận ra hai người là người của Hắc Ám Thần Điện.

- Hoàng Tôn, năm trăm năm, ban đầu ngươi không để ý tộc nhân phản đối, cũng muốn che chở Nhạc gia, hiện tại Nhạc Thiên đã chết, ngươi chẳng lẽ còn không biết hối hận sao.

Sắc mặt Phượng Tôn trầm xuống nói.

- Chẳng lẽ cùng ngươi giống nhau, cùng Viễn Cổ Hổ Tộc, Toan Nghê Tộc, Viễn Cổ Minh Xà Tộc ở chung một chỗ, ngươi đã đánh mất mặt mũi của Thần Hoàng Tộc. Hắc Ám Thần Điện đối với Phượng Hoàng nhất tộc, trong lòng ngươi cũng hiểu rõ, mà nay ngươi lại liên thủ với Hắc Ám Thần Điện, chính là ngươi thay đổi. Thần Phượng Hoàng Tộc nếu rơi vào tay của ngươi, sớm muộn cũng bị diệt tộc.

Hoàng Tôn lạnh lùng nhìn Phượng Tôn nói, trong ánh mắt lạnh cả người.

- Hừ, Thần Phượng Hoàng Tộc ở trong tay ta, nhất định so với ngươi tốt hơn, chẳng lẽ ngươi muốn hôm nay máu chảy thành sông sao, ngươi cũng thấy đấy, Thần Hoàng Tộc không phải là đối thủ Thần Phượng Tộc, ngươi đầu hàng đi.

Phượng Tôn sắc mặt biến hóa, nhưng sau đó quát lạnh nói.

- Phượng Tôn, có bản lĩnh chúng ta đánh một trận, lệ thuộc vào ngoại nhân, ngươi thật đúng là hèn hạ.

Hoàng Tôn lạnh nhạt nói, nàng nhìn bốn phía một cái, Hoàng Tôn đã sớm phát hiện Đấu Thánh cường giả Thần Phượng Tộc cùng Hắc Ám Thần Điện, Toan Nghê Tộc, Viễn Cổ Hổ Tộc, Viễn Cổ Minh Xà Tộc tổng cộng có mười một người, nhưng Thần Hoàng Tộc có bốn người, thực lực này chênh lệch quá lớn, động thủ mà nói, Thần Hoàng Tộc tuyệt đối không phải là đối thủ.

- Hừ, Hoàng Tôn, Hắc Ám Thần Điện chúng ta cùng tứ đại Thú Tộc liên thủ cùng một chỗ, cũng không phải là người ngoài, Thần Phượng Tộc cùng Thần Hoàng Tộc vốn là nhất tộc, hiện tại chúng ta trợ giúp Phượng Tôn đại nhân thống nhất Thần Phượng Hoàng Tộc, điều đó cũng là nên làm.

Thanh Sơn Lão Tổ hừ lạnh một tiếng nói.

- Thanh Sơn, ngươi chẳng lẽ cũng gia nhập Hắc Ám Thần Điện sao.

Hoàng Tôn sắc mặt trầm xuống, lạnh nhạt nói.

- Không sai, ta đã gia nhập Hắc Ám Thần Điện trở thành Đệ Cửu Thiên Tôn.

Thanh Sơn Lão Tổ cười lạnh trả lời.

- Đệ Cửu Thiên Tôn khá lắm, năm đó Nhạc Thiên không nên lưu tính mạng ngươi lại.

Hoàng Vũ lạnh nhạt nói, tựa hồ năm đó Thanh Sơn Lão Tổ này cùng Nhạc Thiên có chút gút mắt.

- Chỉ tiếc Nhạc Thiên đã chết, hắn cũng không có cách nào làm gì ta.

Trên mặt Thanh Sơn Lão Tổ khẽ co rúm lại, tựa hồ bị Hoàng Tôn nói đến chỗ đau vậy, năm đó hắn ở trong tay Nhạc Thiên cầu xin tha mạng, chuyện này không có bao nhiêu người biết, nhưng Hoàng Tôn trước mắt chính là người biết chuyện này.

- Hoàng Tôn, ta cuối cùng hỏi ngươi một lần, đầu hàng hay muốn máu chảy thành sông.

Phượng Tôn nhìn Hoàng Tôn nói.

- Xuy.

Ngay khi tiếng nói Phượng Tôn vừa dứt, một thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn nhảy ra, mà thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn này chính là Thanh Đồng chứ không phải ai khác.

- Lão già kia, ngươi có mùi vị rất ngon, nhưng là ta chưa đánh được ngươi, ba ba của ta cũng chưa đánh được ngươi, nhưng lão gia hỏa này ba ba của ta có thể đối phó.

Thanh Đồng tròn to hai mắt nhìn Phượng Tôn nói.

Nhìn thấy Thanh Đồng, Thần Hoàng Tộc Hoàng Tôn cùng Hoàng Vũ và ba Đẩu Thánh cường giả ánh mắt lộ ra kinh ngạc, Thanh Đồng vừa mới đến trước người, mọi người trừ Hoàng Tôn ra, sợ không người nào nhìn thấy.

- Người chính là lần trước cùng ba ba của ta giao thủ sao, thương thế người không tốt, chờ ba ba của ta tới đây, ta gọi ba ba của ta bắt người, mùi vị người cũng rất ngon.

Thanh Đồng nhìn Thanh Sơn Lão Tổ bên cạnh Phượng Tôn khẽ nói, trong ánh mắt nhìn vào Thanh Sơn Lão Tổ giống như là nhìn vào thức ăn vậy.

- Thanh Đồng, mau trở lại.

Yêu Huyền cùng Yến Hiểu Kỳ, Hỏa Lão và đám người Khiếu Thiên Hổ nhìn thấy Thanh Đồng chạy tới, bọn họ nhanh chóng tiến lên, Phượng Tôn và Thanh Sơn Lão Tổ trước mắt thực lực mạnh hơn Thanh Đồng, bọn họ cũng không để Thanh Đồng xảy ra chuyện được.

- Tiểu quỷ, nơi này không phải là nơi ngươi tới, trở về đi thôi.

Viễn Cổ Minh Xà Tộc một sao Đẩu Thánh áo xám lão giả nhìn Thanh Đồng một cái, sau đó không thèm để ý một chưởng đánh ra.

- Dừng tay.

Hoàng Vũ cùng Hoàng Tôn sắc mặt đại biến, trẻ nhỏ này là do Nhạc Thành mang đến, giống như là nhi tử Nhạc Thành, cũng không thể xảy ra chuyện gì, bọn họ không nghĩ tới tên Viễn Cổ Minh Xà Tộc này đường đường là một sao Đẩu Thánh, đối với trẻ nhỏ xuất thủ như vậy, bọn họ muốn ra tay cũng không kịp nữa rồi.

Mà Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Hỏa Lão nhìn thấy một sao Đẩu Thánh xuất thủ, ngược lại không lo lắng, ngược lại lo lắng cho tên Đẩu Thánh này.

- Lão gia này, ta rất tức giận, ngươi muốn chết.

Thanh Đồng tức giận, đối mặt với Viễn Cổ Minh Xà Tộc áo xám lão giả, Thanh Đồng không chút nào sợ hãi, thân thể nhỏ nhắn xinh xắn trực tiếp nhào tới.

Nhìn thân thể Thanh Đồng đánh tới, đám một sao hai sao Đẩu Thánh cường giả chung quanh đều thầm nghĩ trong lòng, trẻ nhỏ này không sợ chết.

Nhưng ngay sau đó thân thể nhỏ nhắn xinh xắn của Thanh Đồng công kích về phía áo xám lão giả, áo xám lão giả này cũng không có bao nhiêu thực lực, xuất thủ đối phó một trẻ nhỏ, hắn cũng chỉ dùng thực lực vừa phải mà thôi, chỉ là muốn đem Thanh Đồng quét văng ra đằng sau.

- Rống.

Cùng lúc đó, Thanh Đồng công kích về phía áo xám lão giả, cũng ngáng đầu gầm gừ, sau đó thân ảnh nhỏ nhỏ hóa thành bản thể, há mồm phun ra một mảnh thanh mang.

740. Chương 631: Thanh Đồng Hiện Uy (1).

Thanh mang tạo thành một cỗ lực cắn nuốt khổng lồ đem áo xám lão giả trực tiếp Thôn Phệ vào trong miệng, đồng thời xuất kỳ bất ý bao phủ tên Viễn Cổ Minh Xà Tộc áo xám lão giả vào bên trong.

Biến hóa này làm cho tất cả mọi người đều lấy làm kinh hãi, mà giặc mình nhất chính là Viễn Cổ Minh Xà Tộc áo xám lão giả, lúc này lão bị lực cắn nuốt cường hãn bao phủ ở tại trên người, trong lúc hắn vội vàng không thể làm gì khác hơn là bố trí một đạo đẩu khí phòng ngự vòng, chuẩn bị liều chết công kích.

- Khúc khích.

Lúc này áo xám lão giả còn chưa phát ra công kích, một cỗ lực cắn nuốt cường hãn trực tiếp đánh về phía áo xám lão giả, Thanh Đồng mạnh mẽ thu lại, cùng lúc đó áo xám lão giả thân bắt do kỷ tiến vào thể nội Thanh Đồng.

- Cứu ta, mau cứu ta.

Tên áo xám lão giả lớn tiếng hô, lúc này ở trong miệng Thanh Đồng hần cảm thấy sợ hãi.

Cùng lúc đó Viễn Cổ Minh Xà Tộc hai sao Đẩu Thánh Bạch Y lão giả sắc mặt biến đổi, nhìn thấy Thanh Đồng đem đồng bạn hút vào trong miệng, trong tay nhất thời ánh sáng tràn ngập, đồng thời oanh kích về phía Thanh Đồng.

- Hai người đánh một sao.

Yêu Huyền sắc mặt trầm xuống, Bạch Y lão giả là hai sao Đẩu Thánh, Yêu Huyền sợ Thanh Đồng bị thương tổn, nhưng ra tay tựa hồ không còn kịp rồi, nhưng sau đó nàng cũng công kích đến.

- Khúc khích.

Cùng lúc đó, áo xám lão giả cũng bị Thanh Đồng trực tiếp Thôn Phệ vào trong miệng.

- Cửu Chuyển Yêu Đồng.

Thiên phú mạnh nhất Yêu Huyền công kích ra, mi tâm giống như thêm một con mắt, một đạo mũi xanh xuyên thấu không gian trực tiếp bao phủ ở tại trên người Bạch Y lão giả.

Cửu Chuyển Yêu Đồng là công kích linh hồn, điều này làm cho hai sao Đẩu Thánh nhất thời không khỏi sửng sốt, linh hồn công kích bất thành linh công kích là đáng sợ nhất, cũng rất khó phòng thủ. Bạch Y lão giả hai sao Đẩu Thánh so với Yêu Huyền mạnh hơn một tia. Nếu công kích bình thường, Yêu Huyền rất khó đối phó được hần, nhưng Yêu Huyền vừa ra tay chính là Cửu Chuyển Yêu Đồng, đó là Bát Sí Linh Mãng nhất tộc công kích mạnh nhất, nhất thời làm cho Bạch Y lão giả rơi vào mê muội.

Nhìn thấy Yêu Huyền dùng Cửu Chuyển Yêu Đồng, ở đây trừ Lục Ma cùng Thanh Sơn Lão Tổ ra, mọi người tựa hồ nghĩ tới Yêu Huyền chính là Bát Sí Linh Mãng nhất tộc, mà Thanh Sơn Lão Tổ cùng Lục Ma ở Đan Lô Thành cũng biết Yêu Huyền chính là người của Bát Sí Linh Mãng nhất tộc.

- Bát Sí Linh Mãng nhất tộc.

Ở đây người tứ đại thú tộc cũng từng nghe nói Bát Sí Linh Mãng nhất tộc, lúc này xem ra có thể chính là người này là Bát Sí Linh Mãng nhất tộc vương giả truyền thừa.

Trong lúc Yêu Huyền dùng Cửu Chuyển Yêu Đồng linh hồn công kích đến, Bạch Y lão giả sắc mặt ngay người đứng tại nguyên chỗ, chẳng qua là hai ba cái thở dốc, Bạch Y lão giả hồi phục tinh thần lại, trong đầu mặc dù vẫn bị đau nhói, nhưng thực lực của bản thân hần so với Yêu Huyền mạnh hơn một tia, Yêu Huyền có thực lực một sao Đẩu Thánh đỉnh phong, mà lão giả này hai sao Đẩu Thánh. Mặc dù Bạch Y lão giả này bị Yêu Huyền công kích linh hồn bị thương, nhưng Yêu Huyền muốn đánh chết hần, cũng không có khả năng.

- Rống.

Dám đánh lén ta, ngươi muốn chết sao.

Cùng lúc đó, Bạch Y lão giả vừa mới phục hồi tinh thần lại, trong nháy mắt, tốc độ Thanh Đồng nhanh như thiểm điện đến trên đỉnh đầu Bạch Y lão giả, cự chủy đem Bạch Y lão giả trực tiếp bao phủ ở bên trong.

- Cô cô.

Một thanh âm cắn nuốt vang lên, Bạch Y lão giả vừa mới thoát khỏi Cửu Chuyển Yêu Đồng Yêu Huyền công kích, bị Thanh Đồng nuốt vào trong miệng, lúc này hần cũng không có cách nào chạy thoát.

Lúc này nếu Đẩu Thánh cường giả Viễn Cổ Hồ Tộc, Toan Nghê Tộc hoặc Thần Phượng Tộc ngăn cản Thanh Đồng mà nói, thì Viễn Cổ Minh Xà Tộc Bạch Y lão giả hoàn toàn có thể thoát thân ra, chẳng qua là người hai tộc đang rung động bởi thực lực Thanh Đồng. Lúc này ai cũng không muốn mình gặp nguy hiểm, cho nên cũng không có bất luận kẻ nào xuất thủ ngăn trở, mà Bạch Y lão giả kia cũng rơi vào trong miệng Thanh Đồng.

Hắc Ám Thần Điện Thanh Sơn Lão Tổ, Lam Ma, Lục Ma càng không xuất thủ, đó cũng là đáng đời hai tên Đấu Thánh Viên Cổ Minh Xà Tộc xui xẻo, ai không chọc tới, mà hết lần này tới lần khác chọc tới Thanh Đồng.

Lúc này hai Đấu Thánh cường giả bị đánh chết, Viên Cổ Minh Xà Tộc tộc trưởng bên cạnh sắc mặt nhất thời khó nhìn, hai Đấu Thánh cường giả, Viên Cổ Minh Xà Tộc tổng cộng không có mấy người có thực lực Đấu Thánh cường giả, gần đây trong tộc liên tiếp có Đấu Thánh cường giả ngã xuống. Một năm trước Minh Vương Thái thượng trưởng lão ngã xuống, mà lúc này hai Thái thượng trưởng lão ngã xuống, Viên Cổ Minh Xà Tộc thực lực rút xuống thê thảm.

- Yêu Huyền mù mù, không cần người xuất thủ, người này căn bản không đả thương được ta.

Thanh Đồng thu hồi cự chủy, khôi phục bộ dáng vô hại đi tới bên người Yêu Huyền nói.

- Ân, người cẩn thận một chút, không được chạy loạn.

Yêu Huyền khẽ tròn mắt nhìn Thanh Đồng một cái, nhưng sau đó lười kéo Thanh Đồng thối lui đến bên cạnh người của Thần Hoàng Tộc, trở lại bên người nhóm người Yến Hiểu Kỳ và Hỏa Lão.

Đánh chết hai Đấu Thánh cường giả, lúc này Thần Hoàng Tộc thấy Thanh Đồng cũng cho hắn là trẻ nhỏ nữa, đây cũng không phải trẻ nhỏ bình thường, trong nháy mắt đánh chết hai người Đấu Thánh mà sắc mặt không đổi sắc, người Thần hoàng, trừ Hoàng Tôn ra, ba sao Đấu Thánh Thái thượng trưởng lão cũng không làm được.

Mà mọi người tứ đại Thú Tộc đều sắc mặt khó coi, lúc này bọn họ tựa hồ gặp phải ảo giác, thì ra Đấu Thánh cường giả thậm chí không thể chịu nổi một kích, hai Đấu Thánh trong nháy mắt bị đánh chết, điều này quá kinh khủng rồi, trẻ nhỏ này rốt cuộc là con nhà ai.

- Phượng Tôn đại nhân, người phải giúp Viên Cổ Minh Xà Tộc ta báo thù, đánh chết tên trẻ nhỏ kia, giúp Viên Cổ Minh Xà Tộc báo thù.

Viên Cổ Minh Xà Tộc tộc trưởng sắc mặt cực độ khó nhìn, hắn mặc dù nổi giận, nhưng hắn thật sự không dám xông lên phía trước, hắn chẳng qua là mười sao Đấu Tôn mà thôi, cũng không phải là đối thủ của Đấu Thánh cường giả.

- Hoàng Tôn, thì ra người cũng nhờ ngoại nhân, người có tư cách gì mà nói.

Phượng Tôn sắc mặt khó coi nhìn Hoàng Tôn, hai Đấu Thánh còn chưa có khai chiến đã bị đánh chết, điều này làm cho hắn tức giận vô cùng.

- Hừ, ta cũng không giống như người, đây không phải là ngoại nhân, là người Nhạc gia mà thôi, người Nhạc gia đối với Thần Hoàng Tộc được coi là người ngoài sao.

Hoàng Tôn sắc mặt mỉm cười nói, Thanh Đồng đánh chết hai tên Đấu Thánh Viên Cổ Minh Xà Tộc, điều này làm cho nàng hoàn toàn không thể tưởng được, hai người Viên Cổ Minh Xà Tộc thậm chí ngay cả bản thể cũng không có cơ hội khôi phục.

- Nhạc gia.

Phượng Tôn nghiêng răng nghiêng lợi quát một tiếng, nhưng ngay sau đó lại nhìn Hoàng Tôn lạnh nhạt nói:

- Hoàng Tôn, cuối cùng hỏi người một lần, không đầu hàng ta liền tấn công.

Lúc này nét mặt Hoàng Tôn hơi đổi, trên mặt xuất hiện một tia bất đắc dĩ, lập tức nói:

- Hôm nay ta sẽ chiến đấu tới cùng, bản thân ta muốn nhìn, mấy trăm năm, tu vi của người có tiến bộ hay không.

-o0o-

741. Chương 631: Thanh Đồng Hiển Uy (2).

- Dĩ nhiên là người có lựa chọn của mình, nhưng ta không khách khí, đây đều là lựa chọn của người, cũng đừng trách ta.

Phượng Tôn nhìn Hoàng Tôn, trong mắt hiện lên một tia lãnh ý, nhưng sau đó khẽ nhìn mọi người phía sau nói:

- Người Thần Phượng Tộc nghe lệnh, hôm nay chúng ta muốn thu hồi Thần Hoàng Tộc, người không phục giết không tha.

- Giết không tha.

Mấy chục vạn tộc nhân Thần Phượng Tộc nhất thời hét lớn một tiếng, nhưng sau đó gần hai mươi vạn người nhanh chóng từ hai bên đánh về phía người Thần hoàng tộc.

- Giết.

Phượng Tôn lớn tiếng quát, nhưng sau đó hai mươi vạn người Thần Hoàng Tộc hộ vệ đội nhào tới, trong lúc nhất thời mấy chục vạn người giao thủ với nhau, tiếng chém giết vang lên đinh tai nhức óc.

- Giết.

Đấu Tôn cường giả các tộc lúc này cũng bắt đầu giao chiến với nhau, Đấu Tôn cường giả tạo thành một vòng chiến, Đấu Tông, Đấu Hoàng cũng lần lượt tạo thành một vòng chiến, tất cả cường hãn công kích giống như là ngày tận thế vậy.

Lúc này đám Đấu Thánh cường giả vẫn đứng ngoài nhìn, nhóm người Phượng Tôn cùng Thanh Sơn Lão Tổ, Thần Phượng Tộc có mười Đấu Thánh cường giả, mà Thần Hoàng Tộc mới năm người, đây chính là hai so sánh với một, Thần Hoàng Tộc rơi vào hạ phong.

Hoàng Tôn sắc mặt nhìn ra rất lo lắng, đặc biệt là đối phó còn nữa này một cái Thanh Sơn Lão Tổ năm sao Đấu Thánh, còn nữa Lam Ma bốn sao Đấu Thánh, hai người này thực lực trừ mình ra tựa hồ là không người nào có thể chống lại, nhưng là đối thủ của nàng cũng là Phượng Tôn.

- Hoàng Tôn, người sẽ hối hận.

Phượng Tôn sắc mặt trầm xuống, nhưng ngay sau đó tung người nhảy lên đánh về phía Hoàng Tôn, đồng thời quay đầu nhìn Thanh Sơn Lão Tổ nói:

- Thanh Sơn, ta và người liên thủ.

Trên nét mặt Thanh Sơn Lão Tổ hiện lên một tia cười lạnh, nhưng ngay sau đó thanh mang quanh thân tràn ngập, thân ảnh cũng đánh về phía Hoàng Tôn, ngày hôm qua hai người đã thương nghị, hai người liên thủ mới có thể đối phó Hoàng Tôn, một người Phượng Tôn nhiều nhất ngang tay mà thôi.

- Hừ, còn muốn liên thủ, thật là không biết liêm sỉ.

Hoàng Tôn quát một tiếng, hỏa diễm quanh thân tràn ngập ra, nhưng ngay sau đó thân ảnh biến mất ngay tại chỗ, chưởng ấn nóng bỏng dựng lên, thân ảnh Hoàng Tôn lần nữa xuất hiện, một chưởng bổ về phía Thanh Sơn Lão Tổ.

- Các người nhìn xem, mấy trăm năm thực lực có bao nhiêu tiến bộ.

Thanh âm Phượng Tôn ở bên người Hoàng Tôn truyền ra, nhưng ngay sau đó hỏa diễm nóng bỏng xuyên thấu không gian trực tiếp lao đến.

Hoàng Tôn sắc mặt trầm xuống, nàng buông tha công kích Thanh Sơn Lão Tổ, một chưởng quay về, lúc này nàng cũng không thể làm gì khác hơn là nghiêng đón công kích của Phượng Tôn.

- Thành thịch.

Một đạo lực lượng lần lượt thay đổi, sau đó hai đạo lực lượng cường hãn trực tiếp xé rách không gian, lực lượng rung động kích tán, hai người lui về phía sau vài trăm thước.

- Mấy trăm năm, người vẫn không cách nào thắng ta.

Thanh âm Phượng Tôn lần nữa truyền đến, nhưng ngay sau đó tung người đánh về phía Hoàng Tôn.

- Khúc khích.

Thanh Sơn Lão Tổ thừa cơ nhảy lên, trong tay một mảnh lực công kích cường hãn công kích về phía Hoàng Tôn.

- Thanh Sơn, người muốn chết.

Hoàng Tôn thần sắc lạnh lẽo, trong tay một mảnh hỏa diễm nóng bỏng nhanh chóng tạo thành một cái động sâu nước xoáy cự đại, ngọn lửa nước xoáy này nhanh chóng hướng về phía Thanh Sơn Lão Tổ đánh tới.

Cùng lúc đó, Phượng Tôn công kích đến trước người Hoàng Tôn, hồng sắc lưỡi dao chói mắt hung hăng phách xuống, quang nhận này trực tiếp đem không gian vỡ thành hai nửa, nhanh chóng lao đến trước người Hoàng Tôn.

- Xoẹt.

Thân thể Hoàng Tôn cấp tốc lui lại, đồng thời một đạo hồng sắc quang lưỡi dao công kích ra, hai đạo quang nhận ở trên cao đánh vào nhau, sau đó làm vỡ ra một cái khe không gian thật lớn, không gian khí lưu theo hai đạo quang nhận công kích nhanh chóng bao phủ gần vạn thước bên trong tạo thành biển lửa, đây chính là thực lực sáu sao Đấu Thánh, giở tay nhắc chân, đều có lực bài sơn đảo hải, xé rách không gian.

Quanh thân Thanh Sơn Lão Tổ là một mảnh thanh mang bao vây, trong tay lực lượng cường hãn công kích về phía ngọn lửa nước xoáy, lúc này mới hiểm hiểm toàn thân trở lui. Hắn có thực lực năm sao Đấu Thánh cùng Hoàng Tôn sáu sao Đấu Thánh chống đỡ chính là lộ ra vô lực, nhưng công kích của hắn cũng làm cho Hoàng Tôn bị không ít kiểm chế, năm sao Đấu Thánh cũng không thể khinh thường.

Lúc này Thanh Sơn Lão Tổ, Phượng Tôn liên thủ đối phó Hoàng Tôn, mà Lam Ma cùng Lục Ma, Đấu Thánh cường giả của Thần Phượng Tộc, Viễn Cổ Hồ Tộc, Toan Nghê Tộc đều đánh về phía bốn Đấu Thánh của Thần Hoàng Tộc.

Đối mặt với đám Đấu Thánh nhiều hơn bên mình công kích đến, bốn Đấu Thánh cường giả Thần Hoàng Tộc sắc mặt trầm xuống, không thể làm gì khác hơn là kiên trì phòng thủ.

Hỏa Lão, Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ nhìn nhau, nhưng ngay sau đó cũng đánh về phía Đấu Thánh cường giả tứ đại Thú Tộc, Hỏa Lão cùng Yến Hiểu Kỳ, Yêu Huyền cũng đang chờ đợi Nhạc Thành có thể sớm xuất quan.

Hỏa Lão tung người lên, sau đó ngăn cản Viễn Cổ Hồ Tộc Hồ Hùng, mà Yêu Huyền ngăn cản Viễn Cổ Hồ Tộc hai sao Đấu Thánh hán tử, Yến Hiểu Kỳ ngăn cản Toan Nghê Tộc một sao Đấu Thánh, ba người cũng chỉ có thể làm được như thế.

Nhưng Lục Ma bị Thanh Đồng theo bám, thân thể Thanh Đồng nhỏ nhắn xinh xắn cũng chắn trước người Lục Ma.

- Ta có thể đối phó với người, mùi vị của người cũng được.

Thanh Đồng nhìn Lục Ma giống như nhìn thức ăn, Thanh Đồng cảm giác được Lục Ma có thực lực ba sao Đấu Thánh nhưng đối với hắn có không ít chỗ tốt.

-o0o-

742. Chương 632: Huyết Mạch Tứ Sí Ma Ứng.

Lục Ma nhìn thấy Thanh Đồng, sắc mặt hơi đổi, tựa hồ có chút không muốn, lúc ở Đan Lô Thành bản thể Thanh Đồng nàng đã nhìn thấy qua, hơn nữa vừa thấy Thanh Đồng thể hiện ra thực lực, làm cho nàng đối với Thanh Đồng rất là cố kỵ.

- Xoẹt.

Chẳng qua là Thanh Đồng cũng không quan nhiều như vậy, một mảnh thanh mang cuồng bạo chuyển hướng về phía Lục Ma công kích đến.

Lục Ma cũng không thể làm gì khác hơn là lui về phía sau, đồng thời trong tay thanh màu trường kiếm xanh biếc vung ra, thanh cự kiếm hướng về phía Thanh Đồng công kích.

Lúc này Hỏa Lão, Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Thanh Đồng ngăn cản bốn tên Đẩu Thánh, áp lực Thần Hoàng Tộc không khỏi giảm đi không ít, nhưng tình huống hiện tại đối với Thần Hoàng Tộc rất là bất lợi.

Lam Ma thực lực bốn sao Đẩu Thánh lúc này cùng Thần Hoàng Tộc ba sao Đẩu Thánh miễn cưỡng kiên trì chống lại, mà Thần Phượng Tộc Phượng Minh ba sao Đẩu Thánh, cũng chỉ có thể cùng Thần Hoàng Tộc hai sao Đẩu Thánh đối chiến với nhau.

Thần Hoàng Tộc hai sao Đẩu Thánh cùng với Thần Phượng Tộc hai sao Đẩu Thánh đối chiến với nhau.

Về phần Hoàng Vũ thực lực một sao Đẩu Thánh, chống lại Toan Nghê Tộc hai sao Đẩu Thánh, mặc dù Đẩu Thánh cường giả chênh lệch, nhưng thực lực chênh lệch không ít, đặc biệt là Thần Hoàng Tộc bốn Đẩu Thánh cường giả, thì có ba người vượt cấp chống lại, rõ ràng ở vào thế hạ phong.

Mà người Thần Hoàng Tộc thực lực mạnh nhất là Hoàng Tôn lão tổ, lúc này Phượng Tôn cùng Thanh Sơn Lão Tổ liên thủ, Hoàng Tôn lão tổ cũng rơi vào hoàn cảnh xấu, thực lực Hoàng cùng Phượng Tôn không hơn kém bao nhiêu, mà bây giờ lại thêm Thanh Sơn Lão Tổ, lập tức lâm vào hoàn cảnh xấu.

Cùng lúc đó, Đại Song cùng Tiểu Song, Đại Hắc, nhóm người Khiếu Thiên Hồ cũng gia nhập công kích.

- Rống.

Sau khi Khiếu Thiên Hồ rít gào một tiếng, bản thể khổng lồ ở giữa không trung lực lượng tràn ngập, cùng lúc đó một cỗ hơi thở tràn ngập, khí tức này trực tiếp làm cho đám Đẩu Thánh cường giả Viễn Cổ Hồ Tộc cảm thấy huyết mạch uy áp.

Điều này làm cho bọn họ kinh ngạc không khỏi, trong huyết mạch uy áp là do mười thành viên cổ hồ mạch, trực tiếp huyết mạch linh hồn áp chế bên trong cơ thể của bọn họ, thực lực đại giảm.

Bọn họ cảm thấy vô cùng kỳ lạ, một con hồ tại sao có thể có viễn cổ hồ mạch, mà lại là mười thành viên cổ hồ mạch, tên hai sao Đẩu Thánh nhất thời nghi ngờ vô cùng.

Cùng lúc đó, Tử Điện Mãng cũng khôi phục bản thể, ăn vào hai cái long trảo khổng lồ, trên người tràn ngập hơi thở Toan Nghê Tộc, uy áp cường hãn làm cho hai tên Đẩu Thánh cường giả Toan Nghê Tộc nhất thời chấn kinh, huyết mạch này làm cho bọn họ không cách nào thích ứng, thực lực đều bị ảnh hưởng.

Mà phản ứng lớn nhất chính là Tứ Sí Ma Ứng cùng Yêu Cơ, tới người này khôi phục bản thể, nhất thời ở bầu trời giao chiến, có mấy chục vạn Thần Phượng Tộc cùng Thần Hoàng Tộc.

Đặc biệt là Tứ Sí Ma Ứng, khôi phục bản thể khổng lồ, trên người một mảnh hỏa diễm nóng bỏng ngập trời, Hoàng Vương huyết mạch trên người trực tiếp bao phủ ở tại trên người của Thần Phượng Tộc và Thần Hoàng Tộc.

Tứ Sí Ma Ứng mặc dù không hoàn toàn là thân thể Phượng Hoàng, nhưng hai lần được đan dược cải tạo, trên người Tứ Sí Ma Ứng có chín phần giống Phượng Hoàng, huyết mạch trên người có mười thành Hoàng Vương huyết mạch, Hoàng Vương huyết mạch này uy áp đối với tam tộc khác không có tác dụng gì, nhưng ở trên người của Thần Phượng Tộc cùng Thần Hoàng Tộc, Hoàng Vương huyết mạch uy áp tuyệt đối.

Cảm nhận được huyết mạch uy áp, nhất thời máu trong cơ thể Đẩu Thánh cường giả toàn bộ cuộn cuộn chảy lên, lúc này trước Hoàng Vương huyết mạch mọi người không cách nào ngưng tụ đầu khí, loại uy áp này đến từ sâu trong linh hồn, làm cho mọi người thể phản kháng.

- Đây là, Hoàng Vương huyết mạch, mười thành Hoàng Vương huyết mạch sao?

Nơi xa Hoàng Tôn kinh ngạc nhìn vào Tứ Sí Ma Ứng cùng Yêu Cơ, huyết mạch trên người đối với nàng cũng không có ảnh hưởng.

Còn người của Thần Hoàng Tộc cùng Thần Phượng Tộc Đẩu Thánh cường giả cũng kinh ngạc nhìn Tứ Sí Ma Ứng, khí tức này làm cho các nàng kiêng kỵ vô cùng.

- Đây là chuyện gì, mười thành Hoàng Vương huyết mạch, tại sao như vậy?

Phượng Tôn kinh ngạc nhìn Tứ Sí Ma Ứng khí tức này tuyệt đối không sai, chính là Thần Phượng Hoàng Tộc Hoàng Vương huyết mạch.

- Dát.

Tứ Sí Ma Ứng vỗ cánh bay lên, ở giữa không trung nhìn đám người Thần Hoàng Tộc cùng Thần Phượng Tộc không dám nhúc nhích, đây là huyết mạch uy áp, bọn họ cũng không làm gì được.

Một màn này Tứ Sí Ma Ứng có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới khí tức trên thân còn có loại uy áp này, trong nháy mắt cũng không hiểu chuyện gì xảy ra, nhưng sau đó rít gào một tiếng, đánh về phía đám người Thần Phượng Tộc, Yêu Cơ Cửu Vĩ Linh Hồ bản thể cũng theo sát trên thân hắn, hai người bản thể khổng lồ một đường Sát Lục xuống, nhưng không có bất luận kẻ nào dám phản kháng, trong huyết mạch uy áp bọn họ căn bản vô lực phản kháng.

Trong nháy mắt gần mười người Thần Phượng Tộc Đẩu Tôn bị Tứ Sí Ma Ứng cùng Yêu Cơ đánh chết.

- Rống.

Phượng Tôn lớn tiếng gầm gừ, nhưng sau đó thanh âm ở giữa không trung giống như trời hạn âm âm vang lên, Thần Phượng Tộc kinh ngạc vô cùng. Đẩu Tôn cường giả mới phục hồi tinh thần lại, nhưng sau đó rít phản kháng Tứ Sí Ma Ứng cùng Yêu Cơ, chẳng qua phản kháng cũng là vô lực.

Ở hơi thở trên người Tứ Sí Ma Ứng cùng Yêu Cơ ảnh hưởng, đám Thần Phượng Tộc thực lực đại giảm, trong lúc này huyết mạch uy áp đối với bọn họ mà nói không có cách nào đối kháng.

Giữa không trung thân thể khổng lồ của Đại Hắc cũng sớm khôi phục bản thể, nửa bầu trời đều chi chít rễ cây, dưới sự khống chế của Đại Hắc, có sáu bảy sao Đẩu Tôn Thần Phượng Tộc và mấy trăm Đẩu Tông gặp phải rễ cây cũng không có cách nào thoát ra, lúc này cũng có không ít người bị nhốt ở bên trong.

U Cơ lúc này cũng khôi phục bản thể ở giữa không trung, Tôn Thi Thi cùng Đại Song, Tiểu Song cũng đang kịch chiến, lực công kích cường hãn đã sớm đánh ra ở giữa không trung mười vạn dặm. Trận đại chiến này so với ở Đan Lô Thành, còn kịch liệt hơn mấy chục lần thậm chí gấp mấy trăm lần.

- Dát.

- Cạc cạc.

Thần Hoàng Tộc cùng Thần Phượng Tộc cũng có không ít người bắt đầu sử dụng bản thể, bản thể khổng lồ tràn ngập ra một mảnh hỏa diễm nóng bỏng, lại thêm bản thể khổng lồ ở giữa không trung từ từ tạo thành một cái biển lửa, lửa hải vô cùng vô tận.

Cùng lúc đó, bên trong Hạo Thiên Tháp, trên thân Đông Phương Lạc Nhan hỏa diễm đã đạt đến một trình độ kinh khủng, hỏa diễm này, Nhạc Thành cảm giác so với Thiên Cương Hỏa của Đại Song Tiểu Song cũng không không chênh lệch bao nhiêu.

Mà ở bản thể Đông Phương Lạc Nhan, Kim Hoàng Sắc mật văn đồ thần bí án xuất hiện ở trên đỉnh đầu Đông Phương Lạc Nhan. Mật văn thần bí đồ án này, có hơi thở cường hãn vô cùng, khí tức để này Nhạc Thành cũng cảm thấy có chút khó chịu.

- Huyết mạch Hoàng Vương Bí Ấn sao.

Nhạc Thành nhìn thấy bản thể Đông Phương Lạc Nhan xuất hiện Hoàng Kim Sắc mật văn đồ án thần bí kinh ngạc thì thầm nói, thần bí mật văn đồ án này tựa hồ là Thần Phượng Hoàng Tộc mười thành Hoàng Vương huyết mạch mạnh nhất trong truyền mới có Hoàng Vương Bí Ấn như vậy.

- Khúc khích.

Năng lượng cuồng bạo Hoàng Kim Sắc tụ tập ở Hoàng Vương Bí Ấn, hoả diễm từ bản thể Đông Phương Lạc Nhan đến một cái độ cao mới, lúc này năng lượng cuồng bạo tụ tập trên người Đông Phương Lạc Nhan tựa hồ hơi thở cũng đồng thời kéo lên.

- Vù vù.

Lúc này linh khí bàng bạc không ngừng rót vào trên người Đông Phương Lạc Nhan, từ bản thể Đông Phương Lạc Nhan, hơi thở giống như là hồng thủy không ngừng kéo lên.

Chỉ chốc lát sau, hơi thở dần ngưng xuống, Nhạc Thành cảm giác hơi thở bản thể Đông Phương Lạc Nhan tựa hồ đạt đến thực lực cửu tinh Đẩu Tôn, huyết mạch này đột phá, đồng thời làm cho thực lực của Đông Phương Lạc Nhan tăng vọt, vốn Đông Phương Lạc Nhan là Bát Tinh Đẩu Tôn, trong thời gian ngắn ngủn hai mươi ngày, Đông Phương Lạc Nhan tăng lên cửu tinh Đẩu Tôn, tốc độ tăng trưởng này quá kinh khủng rồi.

Sắc mặt Nhạc Thành khê do dự một chút, cảm giác khí tức trên thân Đông Phương Lạc Nhan đến cửu tinh Đẩu Tôn rồi cũng không thể tăng thêm được nữa, lúc này Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, tiếp theo là một ngụm máu tươi phun ra.

- Lạc Nhan, hôm nay ca ca cho ngươi một phần đại lễ, có thể chịu nổi hay không, tùy thuộc vào chính ngươi.
-o0o-

743. Chương 633: Hoàng Vương Bí Ấn.

Nhạc Thành nhìn bản thể Đông Phương Lạc Nhan nói, nhưng ngay sau đó thanh mang trong tay đồng thời xông ra, sau khi thanh mang bao trùm một ngụm máu tươi, Nhạc Thành đánh ra một cái thủ ấn quỷ dị.

Một ngụm máu của Nhạc Thành từ thủ ấn Nhạc Thành bao bọc, cũng hóa thành một đoàn mật văn quỷ dị.

- Đi.

Nhạc Thành mỉm cười nói, mật văn này dưới sự khống chế của Nhạc Thành đánh vào trên người Đông Phương Lạc Nhan.

- Dát.

Bản thể Đông Phương Lạc Nhan khê rít gào một tiếng, hoả diễm trên người càng thêm nồng nặc.

Nét mặt Nhạc Thành khê ngưng trọng lên, thân thể hắn tung người nhảy lên, cùng lúc đó ngay cả phân thân cũng đều xuất hiện ở giữa không trung.

Chủ thể cùng phân thân Nhạc Thành chia ra đứng ở hai bên bản thể Đông Phương Lạc Nhan, Thủ Ấn trong tay không ngừng tung bay, mà tất cả tia sáng quỷ dị cũng quay chung quanh bản thể Đông Phương Lạc Nhan, chỉ chốc lát, hai người Nhạc Thành cũng quay chung quanh Đông Phương Lạc Nhan.

- Tay.

Chủ thể Nhạc Thành Thủ Ấn trong tay vừa thu lại, nhưng ngay sau đó phân thân trở lại thể nội, đồng thời Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành lần nữa giương lên, một đạo thanh mang thần dị rót vào trên thái dương Đông Phương Lạc Nhan.

- Tụ Linh Trận, tụ tập thượng cổ chi linh, lên.

Nhạc Thành mỉm cười nói, một lần nữa hắn lại phun ra một ngụm máu tươi, nhưng ngay sau đó rót vào trên người Đông Phương Lạc Nhan, tất cả hành động này lộ ra vẻ thần dị vô cùng.

Tụ Linh Trận này vốn là một loại trận pháp ở trong tu chân giới dùng để tụ tập thiên địa linh khí, có tác dụng tụ tập linh khí trong thiên địa đến, ở trong trận pháp này linh khí cao hơn tại nơi khác, cũng thích hợp cho người tu chân tu luyện. Đối với Tụ Linh Trận có không nhiều tác dụng, nhưng tụ tập thiên địa linh khí cũng vô cùng lợi hại.

Nhạc Thành ở trên người Đông Phương Lạc Nhan bày ra Tụ Linh Trận, đồng thời bằng máu tươi của mình làm vật dẫn, tụ tập mười viên thượng cổ linh châu ở bên trong Hạo Thiên Tháp linh khí nồng đậm hội tụ vào người Đông Phương Lạc Nhan trợ giúp Đông Phương Lạc Nhan đột phá. Nếu không, Đông Phương Lạc Nhan không có cách nào Thôn Phệ linh khí nồng đậm bên trong Hạo Thiên Tháp được.

Nhạc Thành tính toán đem Tụ Linh Trận đánh vào thể nội Đông Phương Lạc Nhan, để Tụ Linh Trận trợ giúp Đông Phương Lạc Nhan Thôn Phệ linh khí bên trong Hạo Thiên Tháp, đồng thời sợ thân thể Đông Phương Lạc Nhan không thừa nhận linh khí Hạo Thiên Tháp, cho nên mới dùng máu tươi của mình làm vật dẫn. Cách làm này đối với Nhạc Thành mà nói là tự Tổn hại tu vi, mặc dù điểm tu vi này không có gì đáng ngại, nhưng Nhạc Thành nhìn Đông Phương Lạc Nhan là muội muội của hắn, nếu không, Nhạc Thành cũng không có làm như vậy.

- Vũ vu.

Cùng lúc đó, bản thể Đông Phương Lạc Nhan cắn nuốt linh khí, lúc này bản thể khổng lồ Đông Phương Lạc Nhan giống như là một cái động sâu vậy, linh khí bàng bạc bên trong không Hạo Thiên Tháp ngừng rót vào thể nội Đông Phương Lạc Nhan.

- Hỏa Long, lên.

Nhạc Thành Thủ Ấn đánh ra, giữa không trung hai ngũ trảo Hỏa Long dựng lên, trong miệng hai ngũ trảo Hỏa Long phun ra một cỗ hỏa diễm hướng về phía trên người Đông Phương Lạc Nhan, kết hợp với linh khí bàng bạc cùng bản thể Đông Phương Lạc Nhan Thôn Phệ vào.

- Dát.

Bản thể Đông Phương Lạc Nhan gãy dựa, nét mặt tràn đầy thống khổ, nỗi thống khổ này tựa hồ không thể chịu được, điều này làm cho bản thể Đông Phương Lạc Nhan gãy dựa lên.

- Lạc Nhan, nhịn xuống, điều này đối với muội có nhiều điểm tốt, nhất định phải chống đỡ, nếu không kiểm củi ba năm thiêu một giờ.

Nhạc Thành lớn tiếng quát lên.

Nghe được lời Nhạc Thành nói, Đông Phương Lạc Nhan cố nén thống khổ, nhưng ngay sau đó linh khí bàng bạc cùng bốn nguyên chi hỏa vẫn tiến vào trong cơ thể của nàng.

Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành không ngừng biến hóa, khống chế được Hỏa Long hỏa diễm tiến vào thể nội Đông Phương Lạc Nhan, đồng thời để linh khí bàng bạc giúp khí tức trên thân Đông Phương Lạc Nhan lần nữa kéo lên, lúc này tốc độ kéo lên đã tới một trình độ khủng bố.

- Thành thịnh thành thịnh.

Lúc này tiếng phá hủy không ngừng vang lên, giữa không trung là lúc Đấu Thánh cường giả kịch chiến kịch liệt nhất, động thời xé rách không gian, bài sơn đảo hải trong phương viên mấy vạn cây số, trận đại chiến này kịch liệt đến trình độ kinh khủng.

Thần Hoàng Tộc Đấu Thánh cường giả căn bản đều bị một số vết thương nhẹ, chỉ có hai sao Đấu Thánh đối mặt Toan Nghệ Tộc khá hơn một chút. Dù sao nàng cũng chỉ đối phó với người có thực lực đồng cấp mà thôi, nếu đối thành như Hoàng Vũ, thì lúc này sắc mặt đều tái nhợt, các nàng đều chống lại đối thủ vượt cấp, thực lực vốn không bằng đối phương.

Mà đối thủ của Hỏa Lão, Yến Hiểu Kỳ, Yêu Huyền cũng là bất phân thắng bại, đối thủ của ba người cũng không kém hơn bao nhiêu, thực lực Đấu Thánh như vậy, nếu đánh chết đối thủ thì rất khó.

Thanh Đồng lúc này cũng hóa thành Hóa Xà bản thể, tất cả lực công kích chiếm tuyệt đối thượng phong, nhưng đánh giết Lục Ma cũng không phải dễ dàng, kiếm quang Lục Ma đang liều mạng chống lại Thanh Đồng, trong lòng đối với Thanh Đồng kêu khổ không dứt.

- Xoẹt.

Phượng Tôn ngưng tụ một lực lượng khổng lồ xé rách không gian trực tiếp xuyên thấu xuống, lực công kích khổng lồ hung hăng bổ về phía Hoàng Tôn.

Thân thể Hoàng Tôn lần nữa cấp tốc lui lại, cùng lúc đó một cỗ lực lượng cường hãn ngưng tụ trong tay.

- Thành thịnh.

Một tiếng phá hủy vang lên, hai đạo lực lượng khổng lồ lần nữa vỡ ra tạo thành một cái khe không gian, lực lượng cường hãn rung động kích tán ra, Hoàng Tôn cùng Phượng Tôn hai người đồng thời bị đẩy lui về phía sau mấy ngàn thước.

- Khúc khích.

Công kích của Thanh Sơn Lão Tổ cũng bỏ về phía Hoàng Tôn, mặc dù thực lực không bằng Hoàng Tôn, nhưng công kích của Thanh Sơn Lão Tổ đối với Hoàng Tôn ảnh hưởng không nhỏ, Hoàng Tôn cũng không dám trực tiếp chống lại một kích của năm sao Đấu Thánh cường giả.

Hoàng Tôn còn chưa kịp thở gấp, đối mặt công kích Thanh Sơn Lão Tổ, trong lúc bị hai người vây công, Hoàng Tôn cũng phải cố gắng hết sức.

- Hoàng Tôn, ta xem ngươi có thể chống đỡ bao lâu, ngươi đầu hàng đi.

Phượng Tôn lạnh lùng quát, lần nữa ngưng tụ một đạo công kích cường hãn hướng về phía Hoàng Tôn đánh tới, căn bản không để cho Hoàng Tôn kịp thở dốc.

- Nằm mơ đi, Thần Phượng Hoàng Tộc không thể giao cho ngươi.

Hoàng Tôn lạnh lùng trả lời, chẳng qua là lúc này trong lòng Hoàng Tôn lo lắng, thực lực Đấu Thánh, Thần Hoàng Tộc có thêm mấy cái Đấu Thánh bên cạnh Nhạc Thành thực lực đều rơi vào hạ phong, muốn chống chọi vào mấy đầu thành bên cạnh Nhạc Thành này, đó chính là chuyện phiến toái, Thần Hoàng Tộc căn bản không phải là đối thủ.

Mà bây giờ Hoàng Tôn lo lắng nhất chính là Lạc Nhan đột phá mười thành Hoàng Vương huyết mạch, lúc này cũng không có cách nào chống lại Thần Phượng Tộc, đối phó Đấu Thánh cường giả mạnh hơn thì không có tác dụng gì.

Mặc dù năm trăm năm trước Thần Phượng Tộc, Thần Hoàng Tộc từng có ước định, năm trăm năm sau, nếu trong tộc xuất hiện Hoàng Vương huyết mạch có thể thống nhất Thần Phượng Hoàng Tộc. Nhưng bây giờ Phượng Tôn cùng Hắc Ám Thần Điện, Toàn Nghê Tộc, Viễn Cổ Hổ Tộc, Viễn Cổ Minh Xà Tộc liên thủ, lúc này Phượng Tôn quyết tâm đối phó với Thần Hoàng Tộc, nếu Thần Hoàng Tộc xuất hiện mười thành Hoàng Vương huyết mạch, chỉ sợ Phượng Tôn cũng không cam nguyện quy hàng, nói không chừng còn có trực tiếp cùng Thần Hoàng Tộc không chết không thôi.

- Vậy ngươi chờ người thần hoàng tộc bị đánh chết sao, ngươi không thấy thần hoàng tộc đều chống đỡ không được bao lâu sao.

Phượng Tôn cười lạnh một tiếng, nhưng ngay sau đó một đạo lực công kích cường hãn lần nữa vung lên, Đấu Thánh cường giả Thần Phượng Tộc chiếm thượng phong, mà Đấu Tôn cũng bởi vì có đám người Khiếu Thiên Hổ cùng Tứ Sí Ma Ứng gia nhập cho nên Thần hoàng tộc chiếm thượng phong, đặc biệt là Tứ Sí Ma Ứng cùng Yêu Huyền, trên thân hai người Hoàng Vương huyết mạch làm cho Đấu Tôn Thần Phượng Tộc không có cách nào thích ứng, căn bản là đối với hai người không có lực phản kháng, lại thêm hai người thực lực đến bát giai hậu kỳ ma thú, Tứ Sí Ma Ứng mơ hồ còn có chút mạnh hơn, đây chính là Đấu Tôn cường giả như cá gặp nước, căn bản Đấu Tôn cường giả Thần Phượng Tộc không còn đến hai mươi người.

-o0o-

744. Chương 634: Đột Phá Đấu Thánh (1).

Mà nơi xa đám Đấu Tông, Đấu Hoàng hộ vệ đội trên chiến trường, hai tộc nhất thời cũng nhìn không ra thắng bại, tựa hồ hơn kém không nhiều, bốn mươi vạn người giao chiến, lúc này đã có mấy ngàn thi thể ngã xuống.

Chẳng qua là bất kể là Đấu Hoàng hay là Đấu Tông, thậm chí là Đấu Tôn, đều là rất khó ảnh hưởng đến thắng bại, dưới tình huống này, Đấu Thánh cường giả mới là quyết định mấu chốt thắng bại.

Trong tay Hỏa Lão xuất hiện một đạo công kích cường hãn đẩy lui Hổ Hùng, thân thể Hỏa Lão cũng bị đẩy lui ra phía sau. Hổ Hùng thực lực cũng không dưới Hỏa Lão, hai người đều là một sao Đẩu Thánh.

Hỏa Lão khéo mắt dư quang, đánh giá chiến trường chung quanh, thần sắc nhất bất đắc dĩ, trong lòng lão cũng thầm than, nếu Nhạc Thành đến trễ sau một chút thì quá nghiêm trọng. Đẩu Thánh của Thần hoàng tộc căn bản chống không được bao lâu, nếu Nhạc Thành kịp thời xuất quan, lại thêm ba Âm Thánh Khôi Lỗi, cũng đủ lật lại cuộc diện, còn có thể chiếm thượng phong, nếu Nhạc Thành đến muộn, vậy thì phiền toái quá lớn.

Bên trong Hạo Thiên Tháp, Đông Phương Lạc Nhan không ngừng rít gào, bên trong thể nội thống khổ vô cùng, nhưng năng lực này đang hông ngừng cố nhịn xuống. Mà lúc này, bản thể Đông Phương Lạc Nhan Hoàng Vương Bí Ấn quang mang càng thêm chói mắt, tựa hồ cỗ lực lượng thần bí quý dị ẩn ở trong đó.

- Khúc khích.

Lúc này khí tức trên thân Đông Phương Lạc Nhan không ngừng kéo lên, khí tức trên thân cũng đạt đến trình độ mà Nhạc Thành cũng chưa có nghĩ tới.

Hiện tại khí tức trên thân Đông Phương Lạc Nhan đã đến mười sao Đẩu Tôn đỉnh phong, đồng thời vẫn tiếp tục hấp thu linh khí Hạo Thiên Tháp cùng ngũ thảo Hỏa Long hỏa diễm.

Ở trong dự tính của Nhạc Thành, Đông Phương Lạc Nhan có thể mượn Tụ Linh Trận đột phá mười sao Đẩu Tôn cũng đã là miễn cưỡng, không nghĩ tới bây giờ đến mười sao Đẩu Tôn đỉnh phong rồi mà vẫn còn tiếp tục kéo lên.

- Chẳng lẽ đột phá đến Đẩu Thánh sao.

Nhạc Thành có chút kinh ngạc, không nghĩ thể nội Đông Phương Lạc Nhan có thể Thôn Phệ nhiều linh khí như vậy, ngay cả mình cũng không có cách nào làm được. Nhạc Thành cũng suy đoán, có thể quan hệ đến bản thể Đông Phương Lạc Nhan, Đông Phương Lạc Nhan bản thể là Phương Hoàng thân thể, có lẽ có thể Thôn Phệ linh khí càng nhiều hơn. Dưới tác dụng của Tụ Linh Trận, lại thêm Đông Phương Lạc Nhan không ngừng vận chuyển đấu khí, linh khí bằng bạc sẽ theo chuyển hóa hoá thành đấu khí tiến vào thể nội Đông Phương Lạc Nhan.

Hơi thở kia kéo lên một đường, cuối cùng tựa hồ gặp được một cái bình cảnh, hơi thở nhất thời không có cách đánh sâu vào nữa.

- Khúc khích.

Lúc này linh khí bằng bạc vẫn bị Đông Phương Lạc Nhan Thôn Phệ, cuối cùng linh khí bằng bạc này rốt cục trợ giúp Đông Phương Lạc Nhan đánh sâu vào cự đại bình cảnh, sau đó hơi thở lần nữa kéo lên rốt cục thì ổn định lại, chẳng qua là Tụ Linh Trận kia đang Thôn Phệ linh khí bằng bạc tiến vào thể nội Đông Phương Lạc Nhan.

- Không thể, mạnh mẽ đột phá.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, Thủ Ấn trong tay không ngừng bay lên, nếu để Đông Phương Lạc Nhan đột phá, đó chính là có trăm hại mà không một lợi. Đến lúc đó thể nội Đông Phương Lạc Nhan căn bản không thể nắm trong tay, có lẽ là làm hại mình.

- Thu.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, thái dương Đông Phương Lạc Nhan xuất hiện một đạo thanh sắc mật văn, sau đó trên người Đông Phương Lạc Nhan cũng tiếp tục Thôn Phệ linh khí bên trong Hạo Thiên Tháp.

Đồng thời Nhạc Thành cũng thu hồi hai ngũ thảo Cự Long trở lại cột đá, hỏa diễm trên người ngũ thảo Cự Long này so với V thượng chân hỏa còn mạnh hơn, ở nơi này hỏa diễm Hỏa Lão dưới sự giúp đỡ của Đông Phương Lạc Nhan tràn ngập hỏa diễm, so với bản thể chi hỏa càng thêm cường hãn, ngọn lửa này hiện tại so với Thiên Cương Hỏa Đại Song cùng Tiểu Song đều mạnh hơn một tia, vốn không như Thiên Cương Hỏa Đại Song cùng Tiểu Song. Loại tiến bộ này dị thường cường hãn, chẳng qua hiện tại chi hỏa bản thể Đông Phương Lạc Nhan vẫn không bằng vô thượng chân hỏa của Nhạc Thành.

Trong chuyện này Nhạc Thành tựa hồ vẫn cảm thấy thể nội Đông Phương Lạc Nhan Bất Tử thảo cũng hoàn toàn hòa tan ở trên người, Bất Tử Thảo kia Đông Phương Lạc Nhan vẫn chưa luyện hóa xong, ở nơi này dưới sự giúp đỡ của ngũ trảo Hỏa Lão, lại thêm Đông Phương Lạc Nhan đột phá. Bất Tử Thảo trên người Đông Phương Lạc Nhan cũng hoàn toàn luyện hóa, vô hình trung cũng để Đông Phương Lạc Nhan đạt được không ít chỗ tốt.

- Khúc khích.

Một cỗ hơi thở cường hãn tràn ngập, sau đó mật văn đồ trên thân Đông Phương Lạc Nhan có tia sáng lay động, tia sáng này tựa hồ có một con Phượng Hoàng Hư ảnh, Phượng Hoàng Hư ảnh này hơi thở của nó làm cho Nhạc Thành tim đập nhanh hơn.

Phượng Hoàng Hư ảnh ở Hoàng Vương Bí Ẩn xoay quanh một lát, sau đó biến mất không thấy, Nhưng trong lúc Đông Phương Lạc Nhan thu hồi bản thể có một bóng hình xinh đẹp đi đến bên người Nhạc Thành, lúc này trên người Đông Phương Lạc Nhan, tràn ngập một mảnh hơi thở cường hãn, dưới sự giúp đỡ của Nhạc Thành, mượn Thần Hoàng Tộc tổ tiên di hài năng lượng, Tụ Linh Trận cùng Hạo Thiên Tháp mười viên thượng cổ linh châu, Đông Phương Lạc Nhan nhất cử đột phá đến một sao Đấu Thánh.

Mà lúc này my tâm Đông Phương Lạc Nhan, có một ít Hoàng Kim Sắc mật văn đồ án, mật văn đồ án này thu ở mi tâm Đông Phương Lạc Nhan, cũng chính là có một ngón tiêm, điều này làm cho Đông Phương Lạc Nhan có thêm vẻ đẹp yêu dị.

Một sao Đấu Thánh, có vô số người không thể tiến vào hàng ngũ Đấu Thánh, mà Đông Phương Lạc Nhan ngăn ngừa trong hai mươi ngày, từ Bất Tinh Đấu Tôn trực tiếp đột phá đến một sao Đấu Thánh, nếu điều này truyền ra ngoài, đủ để toàn bộ Huyền Thiên nội lực điên cuồng.

- Đa tạ Nhạc Thành ca ca.

Đông Phương Lạc Nhan cảm kích nhìn Nhạc Thành một cái, nàng cũng rõ ràng làm được điều này là do ca ca hỗ trợ, nếu không nàng không thể có được thực lực như bây giờ.

- Nha đầu ngốc, ngươi là muội muội của ta, mặc dù chúng ta không cùng một nãi nãi, mà chúng ta cùng một lão tổ.

Nhạc Thành nhìn Đông Phương Lạc Nhan cười một tiếng, sau đó trầm giọng nói:

- Chúng ta mau đi ra mới được, bằng không không còn kịp rồi.

Trên thân Khiếu Thiên Hồ, Yêu Cơ đều có linh hồn phong ấn của Nhạc Thành, chuyện bên ngoài, Nhạc Thành đều có thể cảm giác được, tình huống bên ngoài cũng không khá lắm.

Thủ Ấn trong tay đánh ra, sau đó hai người biến mất ở tại bên trong Hạo Thiên Tháp, sau khi thu hồi Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành cùng với Đông Phương Lạc Nhan nhanh chóng ra bên ngoài chạy đi.

Giữa không trung xuất hiện trận đại chiến làm cho sấm sét nổ ra, đặc biệt là Đấu Thánh cường giả kia ở trong vòng chiến. Mỗi lần giơ tay nhắc chân đều là xé rách không gian kinh thiên động địa, lực lượng cường hãn có đôi khi lan đến Đấu Hoàng cùng Đấu Tông, sau đó trực tiếp mấy trăm người ngã xuống.

Trận đại chiến này vẫn lạc không ít cường giả, Đấu Tôn cường giả, Thần Phượng Tộc cùng Thần Hoàng Tộc cùng tăng lên, ít nhất đều có hơn trăm người, những người này ngã xuống Đấu Tôn đều so sánh với ngoại giới một chút.

- Bang bang.

Liên tiếp công kích ngay khi Yến Hiểu Kỳ đi nghỉ, Yến Hiểu Kỳ vừa mới cùng Toan Nghê Tộc một sao Đấu Thánh ngành kháng một kích, hỏa hệ ma pháp bao phủ ở mấy ngàn thước bên trong bầu trời. Lúc này tiếng bạo liệt huyền lệ vô cùng, đồng thời Yến Hiểu Kỳ, Toan Nghê Tộc, thân thể một sao Đấu Thánh chợt lui gần hai ngàn thước, thực lực hai người trên cơ bản không kém bao nhiêu.

- Ngao.

Sau khi tiếng gầm gừ, Toan Nghê Tộc một sao Đẩu Thánh rút cục dùng được thiên phú bản thể, hai trảo long hình mấy ngàn thước quanh quẩn ở giữa không trung, đồng thời rít gào một tiếng, sau đó tính toán đánh về phía Yến Hiểu Kỳ.

- Nhiếp Hồn Thiên Nhân.

Yến Hiểu Kỳ mỉm cười, nhưng sau đó dựa thể thiên phú Nhiếp Hồn Thiên Nhân, một đạo lam sắc quang mang chói mắt phóng lên tít cao, sau đó bao phủ ở tại chung quanh mấy ngàn thước bầu trời.

Bầu trời xuất hiện một cái động sâu Thiên Nhân thật lớn, trong động sâu, cần nuốt ngập trời, động sâu gào thét bao phủ Toan Nghê Tộc một sao Đẩu Thánh.

- Vũ Văn gia U Lam Thiên Nhân sao, tựa hồ không phải, đây là Nhiếp Hồn Thiên Nhân, mười thành Đẩu Đế hồn mạch.

-o0o-

745. Chương 634: Đột Phá Đẩu Thánh (2).

Đám cường giả đều nhìn vào Yến Hiểu Kỳ, lúc này sử xuất Nhiếp Hồn Thiên Nhân, sắc mặt đều kinh ngạc vô so, Vũ Văn gia Nhiếp Hồn Thiên Nhân tuyệt đối kinh khủng.

Người ở chỗ này, nhưng thật ra Lục Ma cùng Thanh Sơn Lão Tổ, Hồ Hùng đều biết thân phận Yến Hiểu Kỳ, chẳng qua trong trận đại chiến bọn họ cũng không có thời gian nhắc nhở Toan Nghê Tộc một sao Đẩu Thánh. Nhưng không giám coi thường, thời gian bọn họ cũng lười nhắc nhở Toan Nghê Tộc một sao Đẩu Thánh.

- Vũ Văn gia tộc thì đã sao?

Lúc này Phương Tôn sắc mặt hơi đỏ lên, nhưng hắn không nghĩ tới người Vũ Văn gia tộc cũng có ở trong này.

- Khúc khích.

Lực cần nuốt Nhiếp Hồn Thiên Nhân cường hãn, thiên phú bản thể Toan Nghê Tộc một sao Đẩu Thánh đã không có cách nào chống đỡ, mắt thấy chính mình bị Thôn Phệ vào bên trong Thiên Nhân màu lam động sâu.

- Ngao.

Một đạo rít gào, Toan Nghê Tộc hai sao Đẩu Thánh cùng Yêu Huyền đối chiến sắc mặt đại biến, lúc này có một Đẩu Thánh nhìn thấy trong tộc Đẩu Thánh tràn đầy nguy cơ, cũng hóa thành bản thể đánh về phía Yến Hiểu Kỳ.

- Lưu lại cho ta.

Yêu Huyền hừ lạnh, sau khi rít gào một tiếng, bản thể Bát Sí Linh Mãng khổng lồ dựng lên, sáu cánh đánh về phía thiên phú bản thể Toan Nghê Tộc hai sao Đẩu Thánh, hai người dây dưa bị Yêu Huyền ngăn cản, Toan Nghê Tộc hai sao Đẩu Thánh cũng chỉ có thể trơ mắt mà nhìn.

- Xoẹt.

Lực cần nuốt rút cục đem Toan Nghê Tộc một sao Đẩu Thánh Thôn Phệ vào bên trong Nhiếp Hồn Thiên Nhân, tác dụng Nhiếp Hồn Thiên Nhân cuồng bạo làm cho Toan Nghê Tộc một sao Đẩu Thánh biến mất không thấy.

- Xoẹt.

Yến Hiểu Kỳ sắc mặt cơ hồ tái nhợt, đánh chết Toan Nghê Tộc một sao Đẩu Thánh, Yến Hiểu Kỳ cũng tiêu hao đấu khí hầu như không còn, hai người thực lực vốn hơn kém không bao nhiêu, nếu không phải có mười thành Nhiếp Hồn Thiên Nhân, chết đối phương tuyệt đối là chuyện không thể.

Toan Nghê Tộc hai sao Đẩu Thánh nhìn thấy đồng bạn bị đánh chết, không khỏi nổi giận vô cùng, thân thể khổng lồ hung hăng giãy dụa, nhưng ngay sau đó há mồm phun ra một đạo thanh âm giống như Yêu Huyền

- Ngao.

Một đạo Âm Ba Công cuồng bạo vang lên, đây là thiên phú công kích Toan Nghê Tộc Long Ngâm, lực lượng cường hãn đủ để Yêu Huyền nhất thời vùi lấp ở bên trong, Yêu Huyền lúc này vận dụng thiên phú công kích Cửu Chuyển Yêu Đồng đã tiêu hao không ít, lúc này cũng không có cách nào vận dụng thiên phú công kích nữa lần, mà tên Toan Nghê Tộc này dùng thiên phú công kích đến càng thêm nguy hiểm, thần sắc đại biến đứng lên

- Toan Nghê Tộc, hai sao Đẩu Thánh mà thôi, là người muốn chết.

Lúc này, giữa không trung một thanh âm xuất hiện ở trước người Yêu Huyền, hắc bào thân ảnh này vừa xuất hiện, Yêu Huyền thu hồi thân thể Bát Sí Linh Mãng, trên mặt khẽ lộ ra mỉm cười, trước kia chẳng qua nàng ở thời điểm nguy hiểm bảo vệ hắn, mà bây giờ thì hắn xuất thủ che chở nàng.

- Kim Long Chi Thể, Long Khiếu Cửu Thiên.

Hắc bào thân ảnh ở trong kết giới đuổi ra, nhìn thấy Yêu Huyền gặp nguy hiểm, nhanh như tia chớp chắn ở trước người Yêu Huyền, Kim Long Chi Thể bố trí xong, nhưng đồng dạng ngăn đón đạo long ngâm kia.

Hai đạo thanh âm công kích đụng vào nhau, nhưng sau đó hai đạo thanh âm này giống như biển sóng cuộn cuộn tạo thành không gian sóng gợn, chẳng qua là không gian sóng gợn này hoàn toàn đánh về phía Toan Nghê Tộc hai sao Đẩu Thánh kia.

Cùng lúc đó, trước người Nhạc Thành có thể thấy được trong âm ba có vài Cự Long Hư ảnh chạy chồm cuộn đánh về phía Toan Nghê Tộc hai sao Đẩu Thánh này.

Long hình Hư ảnh khổng lồ hung hăng từ thiên phú bản thể Toan Nghê Tộc hai sao Đẩu Thánh cường giả xuyên thấu qua, nhưng ngay sau đó bản thể Toan Nghê Tộc hai sao Đẩu Thánh uể oải vô cùng.

- Xoẹt.

Lúc này tất cả đều biến mất không thấy, Toan Nghê Tộc thiên phú bản thể hai sao Đẩu Thánh cường giả biến mất, sắc mặt của hắn trắng bệch, hai mắt vô thần mang theo hoảng sợ nhìn Long Lâm khô giáp Nhạc Thành trước mặt, trong miệng lẩm bẩm nói:

- Người là người Nhạc gia, có mười thành Kim Long Chi Thể sao.

- Không sai, người có thể an tâm ra đi rồi.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn tên hai sao Đẩu Thánh nói, nhưng ngay sau đó quay đầu nhìn Yêu Huyền, lấy ra hai khẩu đan dược, khẽ cau mày, nhẹ nhàng nói:

- Không có chuyện gì, mau ăn đan dược này vào.

- Ta không sao, chàng mau đi xem Hiểu Kỳ một chút.

Yêu Huyền khẽ nhìn Nhạc Thành, thấy lông mày Nhạc Thành nhíu lại, hắn lo lắng cho nàng, nàng rất thỏa mãn, chẳng qua là nàng vẫn ở bên cạnh hắn, nhưng chúng nữ đều ngầm đồng ý sự tồn tại của nàng.

Nhạc Thành lúc này vừa xuất hiện đánh chết hai sao Đẩu Thánh, đồng thời còn thi triển Nhạc gia mười thành Kim Long Chi Thể, người của tứ đại Thú Tộc, Hắc Ám Thân Điện nhìn thấy Kim Long Chi Thể tự nhiên là biết hàng, người của tứ đại Thú Tộc sắc mặt khó coi, trong đó chính là Hồ Hùng, Lục Ma, Thanh Sơn Lão Tổ.

Hồ Hùng nhìn thấy Nhạc Thành, hiện tại hắn không biết thực lực Nhạc Thành, chẳng qua ở Thụy Phong Cổ Nham Nhạc Thành đánh chết Hoàng Ma cùng Minh Vương, đã làm cho Hồ Hùng đối với Nhạc Thành kiêng kỵ dị thường.

746. Chương 635: Hai Sao Đẩu Thánh Mà Thôi, Là Người Muốn Chết.

Mà Thanh Sơn Lão Tổ cùng Lục Ma hiểu rõ thực lực Nhạc Thành nhất, lúc này thấy Nhạc Thành xuất hiện, nhất thời sắc mặt khó nhìn, Nhạc gia cùng Thần Hoàng Tộc quan hệ không có gì bí mật, Nhạc gia là tới giúp Thần Hoàng Tộc, Thanh Sơn Lão Tổ nhất thời cũng biết hôm nay không có hy vọng gì. Người tứ đại Thú Tộc liên thủ cũng khó mà cùng Thần Hoàng Tộc chống lại, thực lực Nhạc Thành đủ để chống lại hắn, ngoài ra hắn còn có một phân thân quỷ dị, tựa hồ cũng là ba sao Đẩu Thánh, lại thêm ba Âm Thánh Khôi Lỗi không thể nghi lúc này bên họ không thể làm gì Thần Hoàng Tộc nữa rồi.

Thần Hoàng Tộc mấy Đẩu Thánh cường giả nhìn thấy Nhạc Thành đánh chết Toan Nghê Tộc hai sao Đẩu Thánh, bọn họ không khỏi hưng phấn lên, xem ra tình huống đối với Thần Hoàng Tộc càng ngày càng có lợi.

Nơi xa Hoàng Tôn nhìn thấy trên người Nhạc Thành có mười thành Kim Long Chi Thể sắc mặt hơi đổi, trong mắt nàng tràn đầy kinh ngạc, mặc dù nàng đã nghe Hoàng Vũ nói Nhạc Thành có Nhạc gia mười thành Kim Long Chi Thể, nhưng thấy tận mắt cảm giác lại không đồng dạng như vậy, năm đó Nhạc Thiên nếu có mười thành Kim Long Chi Thể, có lẽ Hắc Ám Thần Điện đã sớm bị hủy diệt

Phượng Tôn nhìn thấy Nhạc Thành đột nhiên xuất hiện, còn tưởng rằng là người Nhạc gia đuổi tới, mà trên người Nhạc Thành có mười thành Kim Long Chi Thể, cũng mang cho hắn rung động thật sâu.

Mười thành Kim Long Chi Thể đại biểu cho cái gì, hắn tự nhiên là rõ ràng.

- Hiểu Kỳ, ăn vào đan dược này, chiều cổ tốt bản thân mình.

Nhạc Thành đến bên người Yến Hiểu Kỳ, thấy Yến Hiểu Kỳ sắc mặt trắng bệch cùng hơi thở suy yếu, hắn cũng biết Yến Hiểu Kỳ tiêu hao quá nhiều đấu khí rồi.

- Ân, chàng cũng lên thân một chút.

Yến Hiểu Kỳ khẽ nói, nhưng ngay sau đó tiếp lấy đan dược trong tay Nhạc Thành cho vào trong miệng.

Nhạc Thành lúc này khẽ nhìn tình huống chung quanh, sau đó hắn khẽ cau mày, hắn thấy đám Đẩu Thánh chiến đấu tựa hồ người thần hoàng tộc đều yếu hơn đối phương.

- Khúc khích

- Xuy.

- Khúc khích.

Nhạc Thành tâm niệm vừa động, sau đó trong lấy từ bên trong trữ vật giới chỉ ba Âm Thánh Khôi Lỗi cùng năm Kim Tiên khôi lỗi, Thủ Ấn trong tay đánh ra, năm Kim Tiên khôi lỗi đánh về phía Đẩu Tôn chiến đấu, mà ba Âm Thánh Khôi Lỗi đánh về phía đám Hoàng Vũ đang giao chiến cùng Viễn Cổ Hồ Tộc hai sao Đẩu Thánh.

- Hoàng Vũ trưởng lão, cùng Hỏa Lão đối phó Hồ Hùng.

Nhạc Thành khẽ nói, ba Âm Thánh Khôi Lỗi cũng có thể chống lại một sao Đẩu Thánh đỉnh phong, lại thêm ưu thế khôi lỗi, cũng chống lại Viễn Cổ Hồ Tộc hai sao Đẩu Thánh.

- Tốt, đa tạ Nhạc tộc trưởng.

Hoàng Vũ cảm kích nhìn Nhạc Thành nói, trong lòng tự nhiên biết Nhạc Thành nhìn thấy nàng có chút ăn không tiêu, cho nên mới dùng ba Âm Thánh Khôi Lỗi thay thế cho nàng, ba Âm Thánh Khôi Lỗi này Hoàng Vũ đã gặp qua, chẳng qua là Hoàng Vũ cảm thấy kỳ quái, ba Âm Thánh Khôi Lỗi này trên người Thanh Ma làm sao mà lúc này lại trên người của Nhạc Thành.

- Phân.

Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, sau đó thanh bào phân thân xuất hiện, nhất thời đánh về phía Thần Phượng Tộc ba sao Đẩu Thánh đang đấu cùng Thần Hoàng Tộc hai sao Đẩu Thánh.

Nhìn thấy thanh bào phân thân Nhạc Thành, hai người đều thất kinh, chẳng qua Thần Phượng Tộc ba sao Đẩu Thánh còn chưa phục hồi tinh thần lại, thanh bào phân thân Nhạc Thành đã dùng ba đạo kim sắc lưu quang hung hăng bổ xuống

Ba đạo kim sắc lưu quang trực tiếp xuyên thấu, mang theo một phiến không gian chấn động, trong nháy mắt nổ bắn về phía Thần Phượng Tộc ba sao Đẩu Thánh kia.

Cảm giác được ba đạo kim sắc lưu quang này tựa hồ rất quý dị, Thần Phượng Tộc ba sao Đẩu Thánh không dám khinh thường, lúc vừa nãy hắn nhìn thấy Nhạc Thành đánh chết Toàn Nghê Tộc hai sao Đẩu Thánh.

Nhạc Thành chủ thể lúc này nhìn toàn trường, Thần Hoàng Tộc lão tổ tựa hồ cùng Thanh Sơn Lão Tổ kịch chiến không ngừng, lão giả kia thực lực cùng Thần Hoàng Tộc lão tổ không phân cao thấp, lúc này lại thêm Thanh Sơn Lão Tổ, Thần Hoàng Tộc lão tổ đã rơi vào hạ phong, nhưng trong lúc nhất thời vẫn không có gì nguy hiểm.

Mà lúc này Đẩu Thánh cường giả tựa hồ Thần Hoàng Tộc còn hai người nữa, Thần Hoàng Tộc hai sao Đẩu Thánh cường giả đang chống lại một Thần Phượng Tộc ba sao Đẩu Thánh, mà một ba sao Đẩu Thánh Thần Hoàng Tộc đối mặt bốn sao Đẩu Thánh cường giả. Mà bốn sao Đẩu Thánh cường giả này đều khí tựa hồ là người của Hắc Ám Thần Điện, Nhạc Thành khẽ cau mày, Lục Ma, Thanh Sơn Lão Tổ cũng ở đây, xem ra người này cũng là người của Hắc Ám Thần Điện rồi.

- Hắc Ám Thần Điện sao.

Nhạc Thành khoe miệng cười lạnh, tung người hướng về phía tên bốn sao Đẩu Thánh đánh tới, Lục Ma là tứ hai Thái thượng trưởng lão Hắc Ám Thần Điện, Nhạc Thành nhìn lam bào lão giả bốn sao Đẩu Thánh, chính là Hắc Ám Thần Điện địa vị trên Lục Ma, nếu đánh chết người này, cũng làm cho Hắc Ám Thần Điện đau lòng.

- Dát.

Một đạo Phượng Minh dựng lên, ngay khi Nhạc Thành đang định đánh về phía kia Lam Ma, đạo thanh âm này Nhạc Thành nhìn lại, chỉ thấy lúc này, Đông Phương Lạc Nhan huyền hóa ra bản thể quanh quẩn ở giữa không trung, trên bản thể khổng lồ vô chi hỏa cùng nóng bỏng làm không gian chung quanh nóng bỏng.

Đồng thời, một cỗ Hoàng Vương huyết mạch uy áp ở giữa không trung, Hoàng Vương huyết mạch so với trên người Tứ Sí Ma Ứng có thể nói là không cùng đẳng cấp, Hoàng Vương huyết mạch trên người Tứ Sí Ma Ứng mặc dù cũng là Hoàng Vương huyết mạch, nhưng đây chỉ là giống nhau mà thôi. Mà Hoàng Vương huyết mạch trên người Đông Phương Lạc Nhan là Hoàng Vương huyết mạch hoàn toàn, không có bất kỳ tạp chất ở bên trong, là tuyệt đối Hoàng Vương huyết mạch. Còn Hoàng Vương huyết mạch uy áp đối với bất luận kẻ nào của Thần Phượng Hoàng đều vô cùng kinh sợ

Đây mới là Thần Phượng Hoàng Tộc huyết mạch vương giả, là Hoàng Vương huyết mạch, còn thêm Đông Phương Lạc Nhan hiện tại là một sao Đẩu Thánh, Hoàng Vương huyết mạch này uy áp tuyệt đối.

Huyết mạch uy áp trực tiếp làm cho một số Đẩu Tôn Thần Phượng Tộc và Thần hoàng tộc đồng thời tê liệt, từ trong lòng cảm giác được tim đập nhanh hơn rất nhiều.

Mà Thần Hoàng Tộc, Thần Phượng Tộc Đẩu Tôn cường giả, cũng run rẩy cả người lên, uy áp này làm cho bọn họ không có cách nào khu trừ, đây là huyết mạch uy áp tuyệt đối, máu ở bên trong thể nội nhất thời sôi trào lên.

747. Chương 636: Vạn Phượng Triều Hoàng (1).

Đẩu thánh của Thần Phượng Tộc cùng Thần Hoàng Tộc lúc này cả người đều run rẩy, tất cả đều đến từ huyết mạch uy áp, bằng thực lực Đẩu Thánh của bọn họ có thể miễn cưỡng chống lại, nhưng trong lòng cũng cảm thấy tim đập nhanh hơn.

- Cạc cạc.

Một tiếng thanh minh không ngừng vang lên, gần hai mươi vạn người của Thần Phượng Tộc bị Đông Phương Lạc Nhan cố ý buông thả huyết mạch uy áp ra, lúc này gấp rút hiện ra bản thể

Tiếng Phượng Minh kinh thiên động địa, thân thể Phượng Hoàng vũ mao tỏa ra đủ mọi màu sắc, hoa mỹ chói mắt, Phượng Hoàng thân thể che kín cả vùng trời, bị hai mươi vạn Phượng Hoàng che kín, lúc này những người ở dưới đất nhìn không thấy giới hạn, chỉ nhìn thấy trên trời đủ mọi màu sắc huyền lệ vô cùng.

- Cạc cạc.

Chỉ chốc lát sau, Thần Phượng Tộc Đấu Tôn cũng không có cách nào điều khiển bản thể của mình, rồi rút biến hóa ra thiên phú bản thể, hơn hai trăm thân thể Phượng Hoàng lần nữa tê mình, Đông Phương Lạc Nhan ở trên bầu trời lạnh lùng nhìn người của Thần Phượng tộc đang rối loạn vô cùng.

Đông Phương Lạc Nhan cố ý tỏa ra huyết mạch uy áp về phía Thần Phượng Tộc, lúc này, người của thần hoàng tộc cũng không bị ảnh hưởng quá lớn, nhưng trong lòng mọi người đối với huyết mạch uy áp là từ sâu trong linh hồn.

Lúc này đám đấu thánh Thần Phượng sắc mặt tái nhợt, gắt gao chống lại huyết mạch uy áp, thái dương bọn họ chảy ra từng giọt mồ hôi to như hạt đậu.

- Cạc cạc.

Những tiếng Phượng Minh liên tục vang lên, người Thần Phượng Tộc biến hóa ra Phượng Hoàng bản thể hướng về phía Đông Phương Lạc Nhan vái lạy

- Đây chính là Vạn Phượng Triều Hoàng trong truyền thuyết sao.

Nhạc Thành kinh ngạc nói, một màn này thật sự rung động, mấy chục vạn Phượng Hoàng hướng về phía Đông Phương Lạc Nhan vái lạy, Phượng Viên nghìn vạn lúc này đều bao phủ một mảnh huyền lệ vô cùng.

Vạn Phượng Triều Hoàng, đây chỉ có trong truyền thuyết mới có, mà bây giờ không ít người đều nhìn thấy tận mắt, một cảnh tượng vô cùng rung động đến từ sâu đáy lòng. Mà lúc này, Đông Phương Lạc Nhan biến hóa ra bản thể đứng ở trên cao, thể hiện là một vương giả tuyệt đối, Hoàng Vương huyết mạch, vạn Phượng thần phục, không ai có thể phản kháng được.

- Mười thành Hoàng Vương huyết mạch, đây là mười thành Hoàng Vương huyết mạch.

Lúc này Thần Hoàng Tộc Hoàng Vũ cùng ba Đấu Thánh cường giả và tộc trưởng Phượng thanh, Hoàng Tôn, trên mặt vô cùng kích động, đây chính là Thần Phượng Hoàng Tộc huyết mạch Hoàng Vương huyết mạch mạnh nhất.

- Phượng Tôn, ngươi còn muốn chiến đấu sao, mười thành Hoàng Vương huyết mạch đã xuất hiện, ngươi nên thực hiện lời hứa của ngươi.

Hoàng Tôn nhìn Phượng Tôn đang khiếp sợ quát lên

- Mười thành Hoàng Vương huyết mạch.

Phượng Tôn sắc mặt khó coi vô cùng, lúc này hắn còn không tin, nhưng người ở trên bầu trời đúng là mười thành Hoàng Vương huyết mạch, trong cơ thể hắn máu huyết cuộn cuộn, Hoàng Vương huyết mạch này đối với hắn cũng tạo thành uy áp.

- Thanh Sơn, ngươi đi đánh chết người có Hoàng Vương huyết mạch, nhanh lên.

Phượng Tôn sắc mặt biến sắc, sau đó cắn răng độc ác nói.

- Phượng Tôn, ngươi dám.

Hoàng Tôn quát lên một tiếng, sau đó công kích về phía Phượng Tôn, bảo vệ Đông Phương Lạc Nhan

- Hoàng Tôn, ngươi lưu lại cho ta, Thanh Sơn, ngươi còn không mau đi.

Thân ảnh Phượng Tôn lao đến, sớm có chuẩn bị chắn ở trước người Hoàng Tôn, đồng thời phân phó Thanh Sơn Lão Tổ đi đánh chết Đông Phương Lạc Nhan.

Thanh Sơn Lão Tổ khẽ do dự một chút, sau đó cắn răng, thân ảnh hóa thành một đạo thanh mang đánh về phía Đông Phương Lạc Nhan.

- Phong Lôi Sí.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, khôi giáp Long Vân Kim Long Chi Thể phát ra, sau đó một đôi Phong Lôi Sí mở rộng ra, Phong Lôi Sí tạo thành phong lôi tàn ảnh biến mất ngay tại chỗ

- Thanh Sơn Lão Tổ, chúng ta động thủ thử một chút, ta xem thương thế của ngươi cũng chưa có khỏi hẳn.

Nhạc Thành dùng Phong Lôi Sí ngăn trở ở trước người Thanh Sơn Lão Tổ, trong mắt một mảnh lạnh lẽo, lạnh lùng nhìn Thanh Sơn Lão Tổ

- Lại là ngươi. . .

Thanh Sơn Lão Tổ sắc mặt khẽ co quắp, hắn nhìn thấy Nhạc Thành, cũng không dám tùy tiện động thủ, hắn biết nếu hắn đem hết toàn lực cũng không cách nào đánh chết được Nhạc Thành, lúc trước cùng Nhạc Thành lưỡng bại câu thương, thương thế vẫn khỏi chín thành mà thôi, mà còn được Hắc Ám Thần Điện hỗ trợ, nếu không không có ba năm hai năm cũng không hồi phục được chín thành.

- Không sai, chính là ta, chúng ta lại động thủ một phen nhé.

Nhạc Thành lạnh lùng nói.

- Thanh Sơn, tại sao ngươi còn chưa động thủ.

Ở một nơi Phương Tôn liều mạng ngăn cản Hoàng Tôn, nhìn thấy Thanh Sơn ở trước người Nhạc gia tiểu tử không dám đi tới nửa bước, không khỏi thúc giục thêm.

Trên mặt Thanh Sơn Lão Tổ da thịt không ngừng co quắp, sau đó nhìn chung quanh, sắc mặt khó coi không ít.

- Phương Tôn, Thần Phương Hoàng Tộc không phải là chuyện của ngươi, Hắc Ám Thần Điện không tiện nhúng tay vào. Hắc Ám Thần Điện chẳng qua là chuẩn bị tiến vào Cực Viêm Chi Địa, hiện tại Hắc Ám Thần Điện thoái lui là được. Chuyện tình trong tộc các ngươi, vẫn là do các ngươi tự giải quyết.

Thanh Sơn Lão Tổ nhìn Phương Tôn nói, nhưng ngay sau đó thân thể rời khỏi rất xa Nhạc Thành.

- Lam Ma, Lục Ma, mau trở lại, chuyện tình Thần Phương Hoàng Tộc chúng ta không nên nhúng vào thì tốt hơn.

Thanh Sơn Lão Tổ nhìn Lam Ma cùng Lục Ma nói.

Lam Ma dễ dàng bứt ra khỏi Thần Hoàng Tộc ba sao Đẩu Thánh, mà Lục Ma bị Thanh Đồng dây dưa, cũng thật vất vả trở lại bên người Thanh Sơn Lão Tổ.

Lúc này, Toàn Nghê Tộc, Viễn Cổ Minh Xà Tộc, Viễn Cổ Hồ Tộc, Viễn Cổ Hồ Tộc Hồ Hùng đang bị ba Âm Thánh Khôi Lỗi công kích.

Hồ Hùng cùng hai sao Đẩu Thánh nhìn thấy Hắc Ám Thần Điện đã thoái lui lại, hai người sắc mặt khó nhìn, nhưng hai người này sắc mặt vốn không tốt hơn một chút nào.

Hồ Hùng nhìn Hỏa Lão cùng Hoàng Vũ công kích, sau đó không chút phòng thủ, mà hai sao Đẩu Thánh cường giả cùng ba Kim Tiên khôi lỗi oanh kích thì kêu khổ liên tục, thật sự đau khổ mà nói không ra lời.

- Viễn Cổ Hồ Tộc cũng không tham gia, chuyện tình Thần Phương Hoàng Tộc tự mình mình xử lý.

Viễn Cổ Hồ Tộc bị ba Âm Thánh Khôi Lỗi điên cuồng oanh kích lớn tiếng quát, theo đó cấp trở lui, rốt cục thì thoái lui đến bên người Thanh Sơn Lão Tổ.

Hồ Hùng đánh ra một chiêu hiểm hiểm đánh vắng Hỏa Lão ra, sau đó cũng dựa thế thoái lui đến bên người hai sao Đẩu Thánh kia.

- Thanh Sơn, Hắc Ám Thần Điện các ngươi muốn lật lọng sao.

Phượng Tôn thấy thế, hung hăng nhìn chằm chằm Thanh Sơn cả giận nói, ánh mắt tựa hồ tràn đầy hỏa được, hắn không nghĩ tới lúc này nhóm người Thanh Sơn lại rút lui như thế.

- Phượng Tôn, đây là chuyện của Thần Phượng Hoàng Tộc, chúng ta không nên nhúng tay, xin lỗi.

Thanh Sơn Lão Tổ khẽ nói, nhưng ngay sau đó thân thể không khỏi lui về phía sau mấy ngàn thước, hắn nói rõ là muốn khoanh tay đứng nhìn.

Thanh Sơn trong lòng rõ ràng, lúc này đại thể Thần Phượng Hoàng Tộc đã mất, lại thêm Nhạc Thành xuất hiện, thực lực hai bên không giống lúc trước, nếu mình kiên trì đi xuống, kết quả cuối cùng ngay cả hắn cũng gặp nguy hiểm.

Vốn hắn đang suy nghĩ cùng Phượng Tôn liên thủ, có thể ngăn chặn Hoàng Tôn, chỉ cần đến lúc đó tứ đại Thú Tộc Đấu Thánh cường giả cùng Lam Ma cùng Lục Ma, có thể dễ dàng giải quyết xong Thần Hoàng Tộc, điều này vốn không có bất cứ vấn đề gì, cũng không có bất cứ cái gì lo lắng.

Nhưng không ngờ được, Viễn Cổ Minh Xà Tộc một sao Đấu Thánh cùng hai sao Đấu Thánh bị tên trẻ nhỏ đánh chết, lại thêm Thần Hoàng Tộc có sự trợ giúp của đám đấu thánh bên cạnh Nhạc Thành, mà bây giờ Nhạc Thành xuất hiện, đó chính là có thêm phân thân cùng ba Âm Thánh Khôi Lỗi, thực lực so với tứ đại Thú Tộc, Hắc Âm Thần Điện còn mạnh hơn.

- Hắc Âm Thần Điện, hãy nhớ lấy.

Phượng Tôn lạnh lùng nhìn chăm chú vào nhóm người Thanh Sơn Lão Tổ, nhìn đại thể đã mất, sắc mặt nhất thời tái nhợt mấy phần, lúc này kế hoạch, thất bại rồi.

- Phượng Tôn, người quay đầu lại đầu hàng, ta tha cho người một mạng.

Hoàng Tôn nhìn Phượng Tôn nói.

- Hừ, đầu hàng, dựa vào cái gì bắt ta đầu hàng.

Phượng Tôn quát một tiếng, sau đó thân thể đánh về phía Đông Phương Lạc Nhan, thân ảnh hóa thành một đạo thanh mang, trong nháy mắt biến mất ở giữa không trung.

-o0o-

748. Chương 636: Vạn Phượng Triều Hoàng (2).

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, không nghĩ tới lúc này Thần Phượng Hoàng Tộc Phượng Tôn còn muốn công kích Đông Phương Lạc Nhan, hắn muốn giết chết Đông Phương Lạc Nhan để không có người uy hiếp đến Thần Phượng nữa.

Nhạc Thành lúc này muốn ngăn cản có chút không kịp, Phượng Tôn trực tiếp xé rách không gian lao đến, căn bản cũng không lao qua trước người của Nhạc Thành.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, cũng chỉ có thể vội vàng hướng Đông Phương Lạc Nhan lao đến, hy vọng có thể ngăn cản Phượng Tôn.

- Phượng Tôn ngươi dám đánh chết Hoàng Vương, ngươi là tên đại nghịch bất đạo tất bị trừng phạt.

Hoàng Tôn đuổi theo Phượng Tôn, trong miệng tức giận quát lên, trong tay một mảnh hỏa diễm chông ản đánh về phía Phượng Tôn.

- Mười thành Hoàng Vương huyết mạch, đáng tiếc ngươi xuất hiện không phải lúc, chết đi.

Phượng Tôn liền từ trên thân thể Đông Phương Lạc Nhan xé rách ra một cái khe không gian, nhưng ngay sau đó một đạo công kích vô cùng cường hãn bắt đầu ngưng tụ thành hình, Nhạc Thành lúc này vẫn chưa chắn được trước người Đông Phương Lạc Nhan, nhất thời bị hù dọa sắc mặt tái nhợt, Đông Phương Lạc Nhan lúc này cũng không phải là đối thủ của Phượng Tôn.

Mọi người nhìn thấy một màn này đều sợ hết hồn, cũng không nhắc được cổ họng lên.

- Xoẹt.

Một đạo kim hoàng sắc quang mang chói mắt từ trên trán bản thể Đông Phương Lạc Nhan hiện lên, Kim Hoàng Sắc quang mang này đúng là từ trên trán Đông Phương Lạc Nhan nổi lên Hoàng Vương Bí Ấn, nhưng sau đó Kim Hoàng Sắc quang mang này xuất hiện một con Dục Hỏa Phượng Hoàng khổng lồ Hư ảnh trực tiếp từ Hoàng Vương Bí Ấn vỡ cánh ra.

- Hô.

Dục Hỏa Phượng Hoàng Hư ảnh khổng lồ so với bản thể Đông Phương Lạc Nhan lớn hơn rất nhiều, hơi thở cũng đạt tới một trình độ kinh khủng.

Dục Hỏa Phượng Hoàng Hư ảnh chắn trước người Phượng Tôn, há mồm phun ra một mảnh hỏa diễm.

- Hưng phấn.

Lúc này lực công kích của Phượng Tôn cũng không có bất kỳ sức phản kháng gì bị đốt cháy sạch sẽ, đồng thời hỏa diễm Dục Hỏa Phượng Hoàng Hư ảnh trực tiếp tịnh quyển tại trên người Phượng Tôn.

- Hoàng Vương Bí Ấn, là Hoàng Vương Bí Ấn.

Phượng Tôn sắc mặt vô cùng kinh ngạc, nhất thời sắc mặt tái nhợt, Hoàng Vương Bí Ấn Hoàng Vương oai, không có bất kỳ người nào của Thần Phượng Hoàng Tộc có thể chống lại được, ngay cả Phượng Tôn lúc này cũng không thể chống được Hoàng Vương Bí Ấn.

Có được Hoàng Vương Bí Ấn, đó chính là Thần Phượng Hoàng Tộc vương giả, người Thần Phượng Hoàng Tộc, tuyệt đối không có cách nào phản kháng.

- Cạc cạc.

Hoàng Vương Bí Ấn, Hoàng Vương uy áp làm cho Thần Phượng Tộc Phượng Minh cùng tên hai sao Đẩu Thánh cũng không cách nào chống lại, lúc này phải khôi phục Phượng Hoàng bản thể hướng về phía Đông Phương Lạc Nhan triều bái.

- Khúc khích.

Lúc này hỏa diễm trên người Phượng Tôn ngưng tụ một mảnh đầu khí phòng ngự bị thiêu thành tro tàn, mà lúc đó, thân ảnh Hoàng Tôn đã đến bên người Phượng Tôn, một mảnh hỏa diễm nóng bỏng trong tay trực tiếp chụp xuống.

- Thịnh thịnh.

Một lực lượng không gì sánh nổi, không gian chung quanh Phượng Tôn bị công kích này làm cho chấn động, nhất thời sắc mặt trắng bệch, trong miệng máu tươi trực tiếp phun ra.

Thân thể Phượng Tôn ngậy người ở tại chỗ, trơ mắt nhìn Đông Phương Lạc Nhan bản thể, trong ánh mắt uể oải, Hoàng Vương Bí Ấn, hắn cũng không có cách nào chống lại.

- Phượng Tôn, người đầu hàng đi.

Hoàng Tôn nhìn Phượng Tôn quát lên.

- Ta thua, ta thua.

Phượng Tôn đột nhiên cười lên, sắc mặt trắng bệch nhìn có vẻ kinh khủng vô cùng.

- Đầu hàng, Phượng Tôn tại sao có thể đầu hàng, ta chết cũng không đầu hàng.

Phượng Tôn chợt cười, sau đó một mảnh hỏa diễm trong tay tràn ngập ở trước người, thân thể biến mất giữa không trung, Phượng Tôn trực tiếp xé rách không gian chạy trốn.

- Người Thần Phượng Tộc nghe đây, ai phản kháng giết không tha, đầu hàng Hoàng Vương không truy cứu nữa.

Phượng Tôn nhìn về phía phía chân trời nói, thanh âm cũng đủ để cho gần hai mươi vạn người Thần Phượng Tộc nghe được.

Bị Hoàng Vương huyết mạch uy áp, mọi người Thần Phượng Tộc căn bản không có năng lực phản kháng, đến từ trong huyết mạch uy áp làm cho bọn họ thần phục từ đáy lòng, loại áp chế này đến từ linh hồn.

- Xoẹt.

Đông Phương Lạc Nhan thu hồi bản thể, sắc mặt trắng bệch, lúc này Nhạc Thành cũng đến bên người Đông Phương Lạc Nhan, cảm giác được khí tức trên thân Đông Phương Lạc Nhan, biết Đông Phương Lạc Nhan đang bị đầu khí đụng nhau, có chút tẩu hỏa nhập ma. Đông Phương Lạc Nhan vốn mạnh mẽ đột phá, căn cơ chưa ổn định, lúc này mạnh mẽ thi triển Hoàng Vương Bí Ấn, đầu khí trong cơ thể căn bản không thể khống chế được.

- Mau ăn vào đan dược này.

Nhạc Thành lấy ra mấy viên đan dược nhét vào trong miệng Đông Phương Lạc Nhan.

- Lạc Nhan thế nào?

Hoàng Tôn cũng cảm thấy Đông Phương Lạc Nhan không bình thường, sắc mặt đại biến, nhất thời gấp gấp hỏi.

- Lão tổ, Lạc Nhan đầu khí cản trở, lập tức điều tức mới được.

Nhạc Thành trở lại, nhưng ngay sau đó nhìn chung quanh một cái, nhìn thấy Thần Hoàng Tộc đã không còn nguy hiểm, nói:

- Lão tổ, nơi này giao cho người, ta mang Lạc Nhan đi vào trong kết giới điều tức.

- Tốt, nơi này giao cho ta đi.

Hoàng Tôn nói, trong mắt lo lắng nhìn Đông Phương Lạc Nhan, nói:

- Không có việc gì chứ.

- Không có việc gì, chỉ tốn một chút thời gian mà thôi.

Nhạc Thành trả lời, đồng thời Thủ Ấn trong tay đánh ra, phân thân cùng ba Ấm Thánh Khôi Lỗi và năm Kim Tiên khôi lỗi đều thu hồi, một màn này làm cho Hoàng Tôn đang ở bên cạnh cũng phải rung động, năm đó Nhạc Thiên cũng không có những thủ đoạn quỷ dị này.

749. Chương 637: Uy Áp Hoàng Vương Bí Ấn.

Lúc này Nhạc Thành khẽ nhìn Thanh Sơn Lão Tổ, Lam Ma cùng Lục Ma một cái, sau đó cùng Yến Hiểu Kỳ, Yêu Huyền nói một tiếng, liền mang theo Đông Phương Lạc Nhan tiến vào trong kết giới Thần Hoàng Tộc. Nhạc Thành lúc này cũng không có thời gian đối phó Thanh Sơn Lão Tổ, thể nội Đông Phương Lạc Nhan đang vô cùng bất ổn.

Một cuộc đại chiến rốt cục kết thúc, mọi người Thần Phượng Tộc lúc này thu hồi thiên phú bản thể, toàn bộ bị người của Thần Hoàng Tộc khống chế, hai Đầu Thánh Thần Phượng Tộc Phượng Minh cùng hai sao Đầu Thánh cũng bị khống chế, hai người cũng không có cách nào phản kháng.

Trận đại chiến này Đầu Tôn cường giả song phương ngã xuống hơn trăm người, cũng bị Tứ Sí Ma Ứng, Yêu Cơ, Đại Hắc đánh chết, Thần Phượng Tộc Đầu Tôn cường giả ngã xuống gần bảy mươi người, Thần Hoàng Tộc Đầu Tôn cường giả ngã xuống chỉ có khoảng bốn mươi người.

Về phần Đầu Tông cùng Đầu Hoàng hộ vệ đội, ngã xuống mấy ngàn người, nhìn người của Thần Phượng Hoàng Tộc ngã xuống, trên mặt Hoàng Tôn không khỏi bất đắc dĩ.

- Hoàng Tôn đại nhân, Hắc Ám Thần Điện chúng ta tới đây để tiến vào Cực Viêm Chi Địa, lúc này có thể cho chúng ta tiến vào kết giới không.

Thanh Sơn Lão Tổ sắc mặt khẽ biến hóa, nhưng sau đó nhìn Hoàng Tôn nói.

- Thanh Sơn, chúng ta còn chưa tính toán với nhau, Cực Viêm Chi Địa chỉ cần tới cũng có thể đi vào, nhưng còn hai tháng nữa, đến lúc đó cho người đi vào

Hoàng Tôn khẽ nhìn Thanh Sơn Lão Tổ nói.

Thanh Sơn Lão Tổ lúc này ở trước mặt Hoàng Tôn nhưng không dám có chút bất kính, không có Phượng Tôn, nếu hấn chọc giận Hoàng Tôn, vậy thì phiền toái đến với hấn rồi, thực lực của hấn không phải là đối thủ Hoàng Tôn.

- Cửu Thiên Tôn, hiện tại chúng ta làm gì.

Lục Ma đi đến bên người Thanh Sơn Lão Tổ khẽ hỏi.

- Chúng ta hiện tại chưa đi vào kết giới, Nhạc Thành tiểu tử đang ở trong kết giới, chúng ta đi vào phiền toái, chúng ta không phải là đối thủ của bọn họ, chờ mọi người đến rồi, chúng ta cùng nhau đi vào, lúc đó cũng không sợ bọn họ.

Thanh Sơn Lão Tổ khẽ trả lời.

- Đáng tiếc Cực Viêm Chi Địa quy định là sáu sao Đẩu Thánh cùng cấp chín Ma Pháp Sư trung kỳ không thể đi vào, nếu không Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn cùng nhau tới đây một chuyến, cũng không sợ Thần Hoàng Tộc.

Lam Ma lạnh nhạt nói.

- Lam Ma, người cho là chuyện đơn giản như vậy sao, nếu Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn xuất hiện, ta đoán chừng người mạnh của tứ đại Nhân Tộc sẽ toàn bộ xuất hiện, điện chủ thông báo chưa phải lúc cùng tứ đại Nhân Tộc toàn diện khai chiến.

Lục Ma nhìn Lam Ma nói.

- Hừ, nhưng Nhạc Thành tiểu tử kia đã chém giết Hắc Ám Thần Điện mấy cái phân điện, nếu chúng ta không nói, Hắc Ám Thần Điện ở Huyền Thiên nội lục cũng không thể làm cho người khác kính sợ.

Lam Ma oán hận nói.

- Lam Ma, người nghĩ như vậy sao, tiểu tử kia ngay cả Cửu Thiên Tôn đều không thể đánh chết, chúng ta gặp phải hấn thì né tránh, tiểu tử này đến lúc rảnh rồi, tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Lục Ma khẽ nói

- Minh Hào tộc trưởng, Viễn Cổ Minh Xà Tộc các người cũng nên mời một vị cường giả tới đây mới được, chẳng lẽ các người muốn tự mình tiến vào Cực Viêm Chi Địa sao?

Hổ Hùng nhìn Viễn Cổ Minh Xà Tộc tộc trưởng Minh Hào nói.

- Ta đã cho người đi mời cường giả trong tộc tới, cửu hận lần này, Viễn Cổ Minh Xà Tộc nhất định phải báo.

Minh Hào lạnh lùng nhìn thân ảnh trẻ nhỏ ở giữa không trung, trẻ nhỏ này đánh chết hai Đẩu Thánh cường giả trong tộc của hấn.

- Còn Toan Nghê Tộc, hai Đẩu Thánh cường giả cũng bị đánh chết, những người đó thực lực rất mạnh, không biết Toan Nghê Tộc có thể phái ai tới đây, lần này Cực Viêm Chi Địa, chúng ta phải liên thủ mới được, nếu không chúng ta không phải là đối thủ của tứ đại Nhân Tộc.

Viễn Cổ Hổ Tộc hai sao Đẩu Thánh hấn tử nói.

- Khúc khích.

Lúc này, từ giữa không trung hai bóng hình xinh đẹp tiến đến.

- Hừ, hai tên phản đồ trong tộc, lại còn dám trở lại sao.

Minh Hào nhìn thấy hai bóng hình xinh đẹp, nhất thời sắc mặt trầm xuống, nhưng ngay sau đó như bị trúng tà, nhìn hai bóng hình xinh đẹp.

- Huyền Yêu, Minh Yêu các người còn dám trở lại, lần này ta xem các người chạy trốn nơi đâu.

Minh Hào lạnh lùng nhìn hai nàng quát lên.

Hai nàng này chính là Huyền Yêu cùng Minh Yêu hai tỷ muội, lần trước từ trong tay Minh Hào chạy trốn, các nàng biết chủ nhân sẽ đến Thần Hoàng Tộc, nhưng các nàng cũng không biết Nhạc gia có không gian ngọc giản trực tiếp tiến vào trong kết giới Thần Hoàng Tộc, cho nên cũng không có đợi được.

Trận đại chiến này cũng khiến cho hai nàng chú ý, hai nàng chạy tới, chính nhìn thấy đại chiến đã kết thúc, mà ở chung quanh, các nàng thấy được Yêu Huyền cùng nhóm người Yến Hiểu Kỳ, do dự một chút hai nàng xuất hiện, mọi người ở đây, chứng minh chủ nhân cũng có thể ở chung quanh.

- Tỷ muội chúng ta cùng Viễn Cổ Minh Xà Tộc không có bất cứ quan hệ gì, chẳng lẽ người còn không chịu bỏ qua cho chúng ta sao.

Minh Yêu thần sắc trầm xuống, hai nàng biết mình tuyệt đối không phải là đối thủ của Minh Hào tộc trưởng.

- Hừ, chỉ có các người bị chết, lúc đó mới cùng Viễn Cổ Minh Xà Tộc không có bất kỳ quan hệ gì, theo ta trở về, ta tha cho các người một mạng.

Minh Hào nhìn hai nàng hừ lạnh một tiếng nói.

Chúng ta chết cũng không cùng người trở về, người không phải là muốn chúng ta sao, nằm mơ đi.

Huyền Yêu cả giận trả lời.

- Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, muốn chết sao.

Minh Hào lạnh nhạt nói, năng lượng trong tay ngưng tụ, hắn muốn động thủ với hai nàng.

- Yêu Huyền đại nhân, Hiểu Kỳ tiểu thư, cứu ta, chúng ta đến tìm chủ nhân.

Minh Yêu vội vàng quát to.

- Là Minh Yêu cùng Huyền Yêu.

Yến Hiểu Kỳ cùng Yêu Huyền, Tôn Thi Thi, Thanh Đồng ở bên trong Thúy Phong Cổ Nham biết được Nhạc Thành thu phục, lúc này thấy hai nàng cầu cứu, Yêu Huyền cùng Yến Hiểu Kỳ nhanh như tia chớp đi đến bên người

Minh Yêu và Huyền Yêu.

750. Chương 638: Sau Khi Đại Chiến (1).

- Các người có chuyện gì?

Chân mày Yêu Huyền khẽ nhíu lại, nhưng sau đó nhìn hai nàng hỏi.

- Yêu Huyền đại nhân, hắn muốn giết ta, Yêu Huyền đại nhân cứu mạng, chúng ta đi tìm chủ nhân.

Minh Yêu cùng Huyền Yêu nhìn thấy Yêu Huyền cùng Yến Hiểu Kỳ, biết cứu tinh của mình tới rồi.

- Đi theo ta.

Yêu Huyền khẽ nhìn thoáng qua Minh Hào, sau đó nhìn Minh Yêu cùng Huyền Yêu nói.

- Đây là chuyện của Viễn Cổ Minh Xà Tộc, chẳng lẽ người cũng muốn quản sao?

Minh Hào nhìn chăm chú vào Yêu Huyền hỏi, nhưng thân thể của hắn khẽ lui về phía sau mấy bước, thực lực Yêu Huyền hắn đã thấy rồi, Bát Sí Linh Mãng cường giả, hắn không phải là đối thủ. Minh Hào lúc này

cảm thấy kỳ quái, không biết Huyền Yêu cùng Minh Yêu này làm sao lại cùng với những người này quen biết, nhìn bộ dáng quan hệ không cạn.

Yêu Huyền quay đầu lại nhìn Minh Hào một cái, sau đó cũng không thêm để ý tới tên mười sao Đấu Tôn, nàng đi tới phía trước.

Minh Yêu cùng Huyền Yêu đi theo Yêu Huyền cùng Yến Hiểu Kỳ đi vào đám người của Thần Hoàng Tộc, Minh Hào căn bản không dám ngăn cản, chỉ có thể trở mắt nhìn Minh Yêu cùng Huyền Yêu đi qua trước mặt, hẳn biết nếu hắn nhiều nói thêm một câu nào nữa, có thể bị Bát Sí Linh Mãng trước mắt kia xuất thủ, đến lúc đó hắn phiền toái rồi.

Bên ngoài Thần Hoàng Tộc kết giới, thi thể chung quanh bị mọi người Thần Hoàng Tộc thu vào trong trữ vật giới chỉ, thi thể tộc nhân lúc này cũng đã được xử lý thích đáng.

Thi thể của người Thần hoàng thu thập hết thấy, Yêu Huyền cùng Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi, nhóm người Hỏa Lão cũng tiến vào bên trong kết giới, tất cả mọi người cần phải điều tức khôi phục, đặc biệt là Yêu Huyền cùng Yến Hiểu Kỳ, đấu khí của hai nàng tiêu hao hầu như không còn. Nếu không như vậy, Yêu Huyền đã động thủ đánh chết Minh Hào rồi.

Một ngày sau, trong kết giới Thần Hoàng Tộc, Nhạc Thành cùng Đông Phương Lạc Nhan khoanh chân ngồi xuống, Nhạc Thành tiêu hao một tia pháp lực đã đem đấu khí trong cơ thể Đông Phương Lạc Nhan áp chế xuống, chỉ cần Đông Phương Lạc Nhan điều tức mấy ngày, cũng không có vấn đề gì.

Đông Phương Lạc Nhan còn đang điều tức, Nhạc Thành thu hồi pháp lực đi ra khỏi phòng.

Trong phòng Nhạc Thành, Nhạc Thành thấy Minh Yêu cùng Huyền Yêu, từ hai nàng trong lời nói, Nhạc Thành cũng biết hai nàng thoát khỏi Viễn Cổ Minh Xà Tộc

- Sau này hai người các ngươi hãy ở bên cạnh ta.

Nhạc Thành khẽ nói, trên người hai nàng có linh hồn ấn ký của mình, Nhạc Thành cũng không sợ hai nàng phản bội.

- Đa tạ chủ nhân.

Hai nàng vốn tìm đến nương tựa Nhạc Thành, nhìn thấy Nhạc Thành không có phản đối, trong lòng rốt cục thở dài một hơi.

- Lần trước ta cho các ngươi thăm dò, các ngươi thăm dò thế nào rồi.

Nhạc Thành nhìn Minh Yêu cùng Huyền Yêu hỏi.

- Bẩm chủ nhân, lần trước người phân phó chúng ta thăm dò chuyện tình Viễn Cổ Minh Xà Tộc, chúng ta đã biết Viễn Cổ Minh Xà Tộc hiện tại cùng Hắc Ám Thần Điện, Toan Nghê Tộc, Viễn Cổ Hồ Tộc kết minh, tính toán chờ Cực Viêm Chi Địa kết thúc, sẽ tìm cách đối phó tứ đại Nhân Tộc.

Minh Yêu trả lời

- Thì ra tam đại Thú Tộc cùng Hắc Ám Thần Điện kết liên minh.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, với thực lực của tam đại thế lực với Hắc Ám Thần Điện, tứ đại Nhân Tộc rất khó đối phó, xem ra bản thân mình cũng phải sớm an bài mới được.

- Chủ nhân, Viễn Cổ Minh Xà Tộc hiện tại tổng cộng sáu trăm Đấu Tôn cường giả, trong đó Thất Tinh Đấu Tôn trở lên đại khái hai trăm người, về phần Đấu Thánh cường giả thì thân phận Thánh Nữ cũng không biết.

Huyền Yêu nói.

- Thực lực của Viễn Cổ Hồ Tộc cùng Toan Nghê Tộc, tựa hồ cũng không kém, chúng ta cũng chỉ biết như vậy.

Minh Yêu nhìn Nhạc Thành trả lời

- Ân, tin tức như vậy cũng đủ rồi.

Nhạc Thành nhìn hai nàng trả lời, ở bên trong cổ nham, Nhạc Thành để hai nàng về Viễn Cổ Minh Xà Tộc, chính là hy vọng tìm tin tức của tứ đại Thú Tộc, hẳn biết tứ đại Thú Tộc sớm muộn đánh một trận, tin tức này tự nhiên càng chi tiết càng tốt.

- Các người ăn đan dược này vào, có thể giúp các người đột phá đến mười thành huyết mạch.

Nhạc Thành lấy ra hai khóa đan dược mà lần trước dùng Viễn Cổ Minh Xà Tộc tổ tiên di hài luyện chế đưa cho hai nàng, Viễn Cổ Minh Xà Tộc tổ tiên di hài cũng là lấy từ trên người hai nàng.

- Mười thành huyết mạch, thật sự như vậy sao.

Hai nàng nghi ngờ tiếp lấy đan dược trong tay Nhạc Thành.

- Các người vào bên trong Hạo Thiên Tháp đột phá.

Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, Thần Hoàng Tộc tựa hồ không có chỗ cho hai nàng đột phá, lúc này Hạo Thiên Tháp xuất hiện ở trước người, Nhạc Thành đưa hai nàng tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp.

Sau khi thu thập một phen, Nhạc Thành tìm Khiếu Thiên Hồ cùng nhóm người Thanh Đồng, biết Yêu Huyền cùng Yến Hiểu Kỳ bế quan, mà mọi người Thần Hoàng Tộc vẫn bận rộn không ngừng, Thần Phượng Tộc quy hàng, người Thần Hoàng Tộc cũng phải vội vàng chuẩn bị, để đi thu phục Thần Phượng Tộc.

- Nhạc tộc trưởng, ta đang tìm người, lão tổ mời người đến đại sảnh một chuyến.

Hoàng Vũ không biết từ lúc nào đến bên người Nhạc Thành nói.

- Ta đi đây.

Nhạc Thành cũng không biết lão tổ tìm mình làm cái gì, nhưng sau đó hắn đi vào bên trong đại sảnh.

Trong đại sảnh lúc này cũng chỉ có Hoàng Tôn lão tổ, Nhạc Thành đi vào đại sảnh thi lễ nói:

- Nhạc Thành văn an lão tổ.

- Ngồi xuống, không cần khách khí.

Hoàng Tôn nhìn Nhạc Thành ngồi xuống, sau đó hỏi:

- Lạc Nhan thế nào?

- Lạc Nhan cũng không có chuyện gì, chẳng qua là mạnh mẽ đột phá, khiến cho đấu khí cản trở, đã bị áp chế xuống rồi.

Nhạc Thành trả lời.

- Không có chuyện gì chuyện thì tốt rồi, không ngờ người có biện pháp để Lạc Nhan đột phá đến mười thành Hoàng Vương huyết mạch, điều này làm cho ta không thấy tận mắt cũng không thể tin được.

Hoàng Tôn lão tổ kinh ngạc nói.

- Nhạc Thành, nếu người có biện pháp để huyết mạch Lạc Nhan đột phá, thì nhất định có biện pháp để huyết mạch người nàng đột phá, lần trước linh châu ở bên trong Thúy Phong Cổ Nham vô cớ biến mất không thấy, đối với Thần Phượng Hoàng Tộc ảnh hưởng vô cùng, cho nên ta muốn hỏi một chút, người có thể đem biện pháp này nói cho lão thân ta hay không, dĩ nhiên người có điều kiện gì có thể mở miệng.

Hoàng Tôn thần sắc hơi đổi, nhìn Nhạc Thành hỏi

- Nếu lão tổ hỏi, Nhạc Thành không dám không nói, chỉ là một đan phương mà thôi, đến lúc đó ta đem đan phương này giao cho Hoàng Thanh tộc trưởng, về phần điều kiện, Nhạc Thành không dám, nếu không Nhạc Thiên lão tổ cũng sẽ không tha cho ta.

-o0o-

751. Chương 638: Sau Khi Đại Chiến (2).

Nhạc Thành thần sắc biến đổi nói, nguyên lai lão tổ coi trọng mình vì mình có biện pháp làm cho Đông Phương Lạc Nhan đột phá huyết mạch, Nhạc Thành cũng đã sớm tính toán cho Thần Hoàng Tộc đan phương, thực lực Thần Hoàng Tộc càng mạnh, đối với Nhạc gia cũng có chỗ tốt, lúc này lão tổ mở miệng, cũng chỉ là thuận nước giong thuyền mà thôi.

- Ân, ta cũng cũng không khách khí, nếu người có chuyện gì, có thể tùy thời tới tìm ta.

Hoàng Tôn hài lòng nhìn Nhạc Thành cười một tiếng, lập tức nói:

- Chuyện khác không nói, chuyện tình Nhạc Thiên lão tổ, hiện tại có bao nhiêu người biết.

- Rất ít, Nhạc gia trưởng lão cũng không biết.

Nhạc Thành trả lời.

- Sau khi tìm được Huyền Huyết Linh Chi, có mấy thành nắm chắc?

Hoàng Tôn sắc mặt ngưng trọng vài phần, sau đó hỏi.

- Để lão tổ sống lại nắm chắc mười phần, nhưng đồng thời khôi phục thực lực tu vi lão tổ, cũng chỉ có bảy thành.

Nhạc Thành trả lời chi tiết, nếu hẳn tìm được Huyền Huyết Linh Chi để luyện chế thân thể cho Nhạc Thiên lão tổ, Nhạc Thành cũng không nắm chắc mười phần, dù sao loại chuyện này Nhạc Thành lần đầu tiên làm, trước kia cũng chưa có từng làm qua.

- Bảy thành, đã rất cao rồi, bất kể thế nào, sau khi tiến vào Cực Viêm Chi Địa, nhất định phải tận lực tìm được Huyền Huyết Linh Chi.

Hoàng Tôn khẽ nói.

- Chỉ cần Cực Viêm Chi Địa có Huyền Huyết Linh Chi, ta nhất định tìm được.

Nhạc Thành trả lời.

- Huyền Huyết Linh Chi đã là thông linh vật, năm trăm năm trước ta và Nhạc Thiên lão tổ ở Cực Viêm Chi Địa gặp qua một lần, lúc ấy ta là hai sao Đẩu Thánh, Nhạc Thiên lão tổ là mười sao Đẩu Tôn, chúng ta không thể lấy được Huyền Huyết Linh Chi, hiện tại năm trăm năm, sợ là Huyền Huyết Linh Chi kia thực lực càng ngày càng mạnh, muốn bắt được nó rất khó.

Hoàng Tôn khẽ thở dài nói.

Nhạc Thành thần sắc biến đổi, không nghĩ tới Huyền Huyết Linh Chi thực lực mạnh như vậy, năm trăm năm trước có thể chống lại hai sao Đẩu Thánh, nó tuyệt đối là thành tinh quái vật, thực lực năm trăm năm trước chính là Hóa Hình Kỳ hậu kỳ. Hiện tại ít nhất thành hình trung kỳ, thực lực so với Thanh Đồng còn mạnh hơn nhiều.

Cực Viêm Chi Địa vẫn là Thánh Địa Thần Phượng Hoàng Tộc, bên trong có Thần Phượng Hoàng Tộc thánh hỏa Cực Viêm Thiên Hỏa, trong truyền thuyết, chỉ cần người Thần Phượng Hoàng Tộc Thôn Phệ Cực Viêm Thiên Hỏa đột phá thần thú, mà ở Cực Viêm Chi Địa còn có vô số bảo vật khác, những thứ bảo vật này, có đôi khi làm cho Đẩu Thánh cường giả đều điên cuồng. Cho nên mỗi lần Cực Viêm Chi Địa mở ra, số lão yêu quái Huyền Thiên nội lục một đến, những lão yêu quái này hơn phân nửa là Đẩu Thánh cường giả, ngoài ra mười sao Đẩu Tôn cùng cửu tinh Đẩu Tôn cũng tới thử thời vận.

- Nhưng tiến vào bên trong Cực Viêm Chi Địa, ban đầu Huyền Thiên nội lục cường giả quy định rồi, chỉ có cho phép năm sao Đẩu Thánh tiến vào, sáu sao Đẩu Thánh cùng cấp chín Ma Pháp Sư hậu kỳ đều không thể đi vào, cho nên ta thấy Hắc Ám Thần Điện lần này để Thanh Sơn Lão Tổ gia nhập trở thành Cửu Thiên Tôn, cũng là bởi vì Thanh Sơn Lão Tổ là năm sao Đẩu Thánh, Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn sáu sao Đẩu Thánh cho nên không vào được, xem ra thực lực Hắc Ám Thần Điện càng ngày càng mạnh.

- Lão tổ, Cực Viêm Chi Địa này không phải có Cực Viêm Thiên Hỏa sao, Cực Viêm Thiên Hỏa này chẳng lẽ thu phục không được, Huyền Thiên nội lực cường giả cũng muốn tiến vào Cực Viêm Chi Địa?

Nhạc Thành tò mò hỏi.

- Dĩ nhiên không phải như vậy.

Hoàng Tôn trả lời:

- Ta nói rồi, bên trong Cực Viêm Chi Địa có rất nhiều bảo vật đủ để cho Đấu Thánh cường giả điên cuồng, ban đầu Nhạc gia linh châu, chính là Nhạc Thiên lão tổ ở bên trong Cực Viêm Chi Địa lấy được.

- Bên trong đó có rất nhiều đan dược sao, từng có mười sao Đấu Tôn ở Cực Viêm Chi Địa chiếm được một số đan dược thần dị, sau khi ăn vào có thể lập tức đột phá đến Đấu Thánh. Cho nên, mỗi lần Cực Viêm Chi Địa mở ra, đều có mười sao Đấu Tôn đi vào thử một chút vận khí.

- Là sao, Kim Linh Châu ở bên trong Cực Viêm Chi Địa lấy được, xem ra Cực Viêm Chi Địa này đúng là không đơn giản.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Lão tổ, Cực Viêm Chi Địa này tồn tại bao lâu rồi.

Nhạc Thành nhìn Hoàng Tôn hỏi.

- Ta cũng không biết, ta đã từng hỏi tộc trưởng đời trước, đoán chừng Cực Viêm Chi Địa này đã có mấy ngàn năm, nhưng người biết Cực Viêm Chi Địa bên trong Huyền Thiên không nhiều lắm, chỉ có những Đấu Thánh cường giả mới biết được, về phần cửu tinh mười tinh Đấu Tôn cũng môn nhân của Đấu Thánh cường giả.

Hoàng Tôn nói: - Năm trăm năm trước ta đi vào Cực Viêm Chi Địa, ở trong đó đối với mười sao Đấu Tôn mà nói, chính là Tử Vong Chi Địa, năm trăm năm trước có gần năm mươi cửu tinh, mười tinh Đấu Tôn bao gồm Nhạc Thiên lão tổ cùng nhau tiến vào Cực Viêm Chi Địa, nhưng đi ra, cũng chỉ có hai người, một là Nhạc Thiên lão tổ, người khác chính là Hắc Ám Thần Điện Thanh Sơn.

- Thanh Sơn năm đó cũng tiến vào Cực Viêm Chi Địa sao?

Nhạc Thành hỏi, như vậy hẳn cũng không nghĩ tới.

- Năm đó Thanh Sơn cùng Nhạc Thiên lão tổ giống nhau, hai người đều là mười sao Đấu Tôn, hẳn ở Cực Viêm Chi Địa chiếm được một viên đan dược thần dị, sau khi phục dụng mới đột phá Đấu Thánh.

Hoàng Tôn khẽ nói:

- Cực Viêm Chi Địa mở ra, lần này cần tiến vào Cực Viêm Chi Địa nhiều hơn trăm người, ngoài người của tứ đại Nhân Tộc cùng tứ đại Thú Tộc còn có lãnh đời cường giả cũng tiến vào, trong đó không thiếu những lão yêu quái thực lực không kém, cho nên, người lần này đi vào bên trong nhất định phải cẩn thận.

- Ta sẽ chú ý.

Nhạc Thành trở lại, trong lòng Nhạc Thành cũng nghĩ đến, Cực Viêm Chi Địa này đến tột cùng là một cái địa phương nào, Nhạc gia Kim Linh Châu được Nhạc Thiên lão tổ ở bên trong Cực Viêm Chi Địa lấy được, bằng vào điểm này, Cực Viêm Chi địa tuyệt đối không đơn giản.

Nhạc Thành nghe Hoàng Tôn kể về Cực Viêm Chi Địa, sau đùa rời khỏi đại sảnh đi ra, hai tháng sau chính là thời điểm Cực Viêm Chi Địa mở ra, Nhạc Thành cũng sớm chuẩn bị một chút, không biết đến lúc đó tiến vào Cực Viêm Chi Địa có thể có nhiều lão quái vật lãnh đời, không chuẩn bị tốt, Nhạc Thành cũng không yên lòng.

Đặc biệt là Huyền Huyết Linh Chi kia, Nhạc Thành vẫn lo lắng, nếu Huyền Huyết Linh Chi có thực lực Thành hình trung kỳ thực mà nói, bản thân hẳn có chút khó đối phó, không thể nghĩ ngờ là Huyền Huyết Linh Chi kia năm trăm năm đột phá, thậm chí đến Thành hình kỳ hậu kỳ rồi, thì lúc đó bản thân hẳn cũng không có cách nào đối phó.

752. Chương 639: Luyện Hóa Thiên Ngoại Vãn Thạch.

Rời đi khỏi đại sảnh, Nhạc Thành tìm Hoàng Thanh tộc trưởng, giao cho Hoàng Thanh mấy tờ đan phương, dặn dò vài câu rồi rời đi. Những đan dược này Nhạc Thành giao cho Vũ Văn gia tộc, Trần gia, Tôn gia đều giống nhau, mặc dù không cùng Nhạc gia so sánh, nhưng so với linh châu thì mạnh hơn nhiều.

Nghe được Nhạc Thành nói về những đan dược này có thể đề cao Thần Hoàng Tộc máu huyết, còn có thể tăng cường tu vi thực lực, Hoàng Thanh nhất thời kinh ngạc. Nhưng Hoàng Thanh cũng không nghi ngờ, bởi vì hai mươi ngày trước, Đông Phương Lạc Nhan chỉ có mười thành Hoàng Vương huyết mạch đã đột phá đến một sao Đẩu Thánh, tất cả đều do Nhạc Thành.

Tiếp lấy đan phương trong tay Nhạc Thành, trong lòng Hoàng Thanh cảm kích không dứt, Thần Hoàng Tộc thất lạc linh châu, đối với Thần Hoàng Tộc ảnh hưởng vô cùng lớn, lúc này có đan phương thần dị, đối với Thần Hoàng Tộc có tác dụng to lớn, Hoàng Thanh cũng biết, đây là Nhạc Thành nhìn ở mặt mũi Hoàng Tôn lão tổ mới cho Thần Hoàng Tộc chỗ tốt lớn như vậy.

Nhưng ngay sau đó Nhạc Thành cùng Hoàng Thanh hàn huyên một vài câu, cùng với Hoàng Thanh nói hai tháng mới là Cực Viêm Chi Địa mở ra, hẳn cũng muốn bế quan, ở trên địa bàn của người ta bế quan, Nhạc Thành cũng phải hỏi người ta một chút.

Nghe Nhạc Thành nói muốn bế quan, Hoàng Thanh vội vàng an bài chỗ cho Nhạc Thành bế quan, nhưng Nhạc Thành hảo ý tạ tuyệt, Nhạc Thành dự định ở bên trong Hạo Thiên Tháp bế quan, lúc này cũng không có bất kỳ địa phương nào so với Hạo Thiên Tháp an toàn hơn.

Trở lại trụ sở Thần Hoàng Tộc, Nhạc Thành cùng với Hỏa Lão, Đại Song Tiểu Song nói một chút, sau đó trở lại gian phòng.

- Khiếu Thiên, Tử Long, Yêu Cơ, Ma Ứng, Đại Hắc năm người các ngươi hộ pháp cho ta, ta muốn bế quan.

Nhạc Thành gọi năm người Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ vào trong phòng, có năm người hộ pháp, Nhạc Thành yên tâm, nhưng chẳng qua Nhạc Thành có chút lo lắng có người xông vào gian phòng mà thôi, cho nên để cho năm người Khiếu Thiên Hổ ở trong phòng hộ pháp.

- Vâng, chủ nhân.

Năm người cúi đầu đáp.

Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, sau đó Hạo Thiên Tháp trôi lên mi tâm, đồng thời Nhạc Thành cũng tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp.

Bên trong Hạo Thiên Tháp, Minh Yêu cùng Huyền Yêu đang tu luyện đột phá huyết mạch, Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, sau đó ở chung quanh bày ra một đạo cấm chế khổng lồ, để tránh ảnh hưởng đến hai nàng đột phá.

Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, tâm niệm vừa động, trong tay xuất hiện một hòn đá nặng nề linh khí, đúng là Thiên Ngoại Vãn Thạch Nhạc Thành thu được đã lâu rồi, Thiên Ngoại Vãn Thạch này từ Vạn Kim Môn cùng Hồ Điệp Cốc nhận được đến nay, Nhạc Thành vẫn chưa có luyện hóa. Bởi vì lúc đó thực lực của hắn cũng rất khó luyện hóa, nhân dịp hiện tại cách Cực Viêm Chi Địa còn hai tháng thời gian nữa, Nhạc Thành cũng tính toán đem Thiên Ngoại Vãn Thạch luyện hóa vào trong Âm Ảnh Kiếm cùng Âm Dương Kiếm.

Âm Dương Kiếm cùng Âm Ảnh Kiếm hiện tại là đạo khí, sau khi luyện hóa Thiên Ngoại Vãn Thạch, Nhạc Thành đoán chừng có thể làm cho Âm Dương Kiếm cùng Âm Ảnh Kiếm tiếp cận Tiên Khí.

Tiên Khí cùng đạo khí chính là hai loại khái niệm, Tiên Khí chính là vật của Tiên Nhân có uy lực cường hãn vô cùng, đồng thời còn có tác dụng kinh hải thần quỷ, mà nửa Tiên Khí cũng có uy lực bất phàm, so với đạo khí cảnh giới hoàn toàn khác nhau.

Nhạc Thành thực lực bây giờ là Hợp Thể Kỳ trung kỳ, muốn luyện chế ra chuẩn Tiên Khí mà nói, thì không thể. Chuẩn Tiên Khí cùng đạo khí mặc dù hơn nhau một tầng mà thôi, khoảng cách cực lớn, Tu Chân Giới cũng biết, phạm là đồ của Tiên nhân đều là bất phạm.

Nhạc Thành ở Hoa Hạ ngũ kiếp Tán tiên, cũng miễn cưỡng luyện chế ra Tiên Khí pháp bảo mà thôi, đến Đại Thừa kỳ, Nhạc Thành mới có thể luyện chế ra chuẩn Tiên Khí.

Nhạc Thành hiện tại muốn thử luyện chế Tiên Khí là bởi vì có kinh nghiệm kiếp trước, còn có thần thức cường hãn, mà còn có Hạo Thiên Thập ngũ trảo Hỏa Long, luyện chế cũng không cần tiêu hao quá nhiều pháp lực, luyện chế chuẩn Tiên Khí cũng có thể thành công.

Đánh giá hai khối Thiên Ngoại Vãn Thạch trong tay, phía trên tràn ngập linh khí nồng nặc, đây chính là tài liệu luyện chế Tiên Khí. Khóe miệng Nhạc Thành lộ ra một tia hài lòng, hẳn tin tưởng có thể thành công luyện chế ra chuẩn Tiên Khí, lúc đó hẳn sử dụng Âm Dương Kiếm cùng Âm Ảnh Kiếm uy lực sẽ tăng nhiều, cũng có thể chân chính phát huy ra uy lực của Âm Ảnh Kiếm cùng Âm Dương Kiếm rồi.

Nhìn hai khối Thiên Ngoại Vãn Thạch, Nhạc Thành bắt đầu đắn đo, một khối Thiên Ngoại Vãn Thạch muốn luyện chế Âm Dương Kiếm cùng Âm Ảnh Kiếm không đủ, nhưng hai khối Thiên Ngoại Vãn Thạch cùng nhau luyện chế thì hơi nhiều, đây chính là tài liệu luyện chế Tiên Khí, nếu lãng phí, Nhạc Thành rất là đau lòng.

Thủ Ấn trong tay đánh ra, mi tâm Nhạc Thành xuất hiện một đạo bạch sắc kiếm quang tràn ngập ra, đây là Âm Dương Kiếm, nắm trong tay Âm Dương Kiếm, Nhạc Thành vuốt ve một cái, Âm Dương Kiếm này ở cùng thời gian với hắn cũng không ngắn.

- Xoẹt.

Nhạc Thành tâm niệm vừa động, sau đó Vạn Thú Lô xuất hiện ở trước người Nhạc Thành.

- Lên.

Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành bắt đầu biến hóa, tất cả đều chuẩn bị sẵn sàng, lúc này hắn bắt đầu luyện chế Âm Dương Kiếm.

Thủ Ấn trong tay tung bay, giữa không trung hai ngũ trảo Hỏa Lão quanh quẩn ẩn hiện, tùy theo mà hai Hỏa Long phun ra hỏa diễm vào bên trong Vạn Thú Lô.

- Ong ong.

Bên trong Vạn Thú Lô là một mảnh ong ong rung động, giống như là vạn thú tê mình vậy.

Thủ Ấn Nhạc Thành đánh ra, sau đó hai khối Thiên Ngoại Vãn Thạch rơi vào bên trong Vạn Thú Lô, một mảnh hỏa diễm bao bọc, ngoài mặt Thiên Ngoại Vãn Thạch bắt đầu chậm rãi tán ra một mảnh thanh mang nhàn nhạt, linh khí cũng bắt đầu tan ra không ít, chẳng qua những thứ khác không có gì biến hóa.

Nhạc Thành âm thầm kinh ngạc, Thiên Ngoại Vãn Thạch này đúng là cường hãn, ngũ trảo Hỏa Long hỏa diễm mơ hồ so với vô thượng chân hỏa của mình mạnh hơn một tia, mà ngọn lửa này bốn sao Đẩu Thánh bị đốt cháy cũng chỉ chốc lát bị đốt thành tro bụi, nhưng Thiên Ngoại Vãn Thạch vẫn không có phản ứng gì quá lớn.

Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, ngũ trảo Hỏa Long hỏa diễm tiếp tục gia tăng, quay chung quanh Thiên Ngoại Vãn Thạch này không ngừng đốt cháy luyện hóa, Nhạc Thành cũng không gấp, Thiên Ngoại Vãn Thạch này nếu dễ dàng có thể luyện hóa như vậy, cũng không thể là tài liệu luyện chế Tiên Khí, chỉ chốc lát sau, toàn bộ tinh thần Nhạc Thành đều nhập vào trong luyện chế.

Một ngày sau, Thiên Ngoại Vãn Thạch ở bên trong Vạn Thú Lô rốt cục có phản ứng, theo sau là một mảnh linh khí cuồng bạo tràn ngập, hai khối Thiên Ngoại Vãn Thạch xuất hiện đỏ rực, tựa hồ muốn hòa tan rồi.

Ba ngày sau, hai khối Thiên Ngoại Vãn Thạch cũng có thêm một tia dung dịch chảy ra, ở hỏa diễm đốt cháy, dung dịch kia đỏ hồng lên một mảnh.

Nhìn thấy Thiên Ngoại Vãn Thạch có phản ứng, trong lòng Nhạc Thành vui vẻ, dùng toàn bộ tinh thần luyện hóa, không dám có chút lơ là.

Suốt mười ngày sau, hai khối Thiên Ngoại Vãn Thạch bị ngũ trảo Hỏa Long đốt cháy đã hòa tan không ít, hai luồng dung dịch nóng bỏng cũng dung hợp lại với nhau, bên trong dung dịch là một mảnh linh khí tràn ngập tràn ngập, chẳng qua hỏa diễm ngũ trảo Hỏa Long áp chế, dung dịch cuồng bạo bị bao vây ở bên trong Vạn Thú Lô không cách nào tràn ngập ra.

Nhìn thấy Thiên Ngoại Vãn Thạch rốt cục bị luyện hóa, Nhạc Thành hơi chút thở ra, nhưng sau đó Thủ Ấn trong tay đánh ra, Âm Dương Kiếm được Nhạc Thành cho vào Vạn Thú Lô.

Âm Dương Kiếm ánh sáng lóe ra, tùy theo Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành biến hóa, dung dịch Thiên Ngoại Vãn Thạch ở bên trong Vạn Thú Lô tách ra một tia chậm rãi bao vây ở tại Âm Dương Kiếm, ngũ trảo Hỏa Long hỏa diễm bao vây, dung dịch chậm rãi sáp nhập vào bên trong Âm Dương Kiếm.

Thời gian Nhạc Thành bế quan hơn mười ngày, bên ngoài Thần Hoàng Tộc kết giới đã có mấy đạo hơi thở mờ mờ, sau đó bỗng mất không thấy.

Đồng thời, Huyền Thiên nội lục có một thể ngoại đào nguyên, nơi này sơn thủy hữu tình, có phi điều tẩu thú, bốn mùa tươi tốt, ở bên trong chỗ này Huyền Thiên nội lục cũng không có bao nhiêu người biết đến, đó là Thanh Dương Lão Tổ kết giới, nơi ở của Thanh Dương Lão Tổ, ở Huyền Thiên đại lục cũng chỉ có Đẩu Thánh mới có thể nghe nói. Thanh Dương Lão Tổ ở đây sáu bảy trăm năm trước cũng đã thành danh, chẳng qua là Thanh Dương Lão Tổ cũng không có ở bên trong Huyền Thiên lộ diện, cho nên ít người biết đến nàng.

753. Chương 640: Lễ Ra Mắt

Chẳng qua cũng có người biết Thanh Dương Lão Tổ, Thanh Dương Lão Tổ cùng Thần Hoàng Tộc Hoàng Tôn hai người quan hệ vô cùng tốt, đồng thời thực lực Thanh Dương Lão Tổ cũng không có bao nhiêu người dám đi trên chọc.

Trong kết giới, ở một ngọn không lớn nhưng rất an tĩnh, chung quanh bài biện rất thanh nhã, trong đình viện có một cái căn phòng nhỏ, đang ngồi ở đó có Bạch lão phụ nhân, lão phụ nhân này ngũ quan đoan chánh, trên mặt đường viên rõ ràng, mặc dù rộng có vẻ già cả, nhưng nhìn kỹ thì thời trẻ cũng là tuyệt sắc gia nhân.

Đứng bên Lão phụ, còn có hai cô gái tuyệt sắc, đó là hai người từ Huyền Thiên đại lục chạy tới, Thượng Quan Uyển Nhi cùng Dịch Thiển.

- Thượng Quan Uyển Nhi bái kiến sư phụ, Chúc sư phó thực lực đột phá đến Đẩu Đế, sống thêm tám ngàn tuổi cũng không phải là việc khó.

Thượng Quan Uyển Nhi khẽ quỳ lạy ở trước người lão phụ, lão phụ này là Thanh Dương Lão Tổ sư phụ của nàng, mà Huyền Thiên đại lục Thanh Dương Môn, năm đó Thanh Dương Lão Tổ tùy ý đến Huyền Thiên đại lục lưu lại, chuyện này cũng chưa có bất luận kẻ nào biết.

- Dịch Thiển bái kiến sư tôn, Chúc sư tổ đại thọ Tề Thiên, thực lực đột phá Đẩu Đế.

Dịch Thiển đi theo sư tôn đi xuống, trước mắt vị này chính là sư tổ của nàng, nàng nghe sư tôn nói qua, sư tổ mấy trăm năm trước chính là Đẩu Thánh cường giả rồi, ở cả Huyền Thiên nội lục cũng không có bao nhiêu người là đối thủ của sư tổ.

- Uyển Nhi, hai người các ngươi tất cả đứng lên, đột phá Đẩu Đế, các ngươi cho là dễ dàng sao, ta hiện tại tiềm tu mấy trăm năm cũng cách Đẩu Đế trong truyền thuyết rất xa.

Lão phụ nhìn về phía hai nàng hiền lành cười, nhưng sau đó ý bảo hai nàng đứng dậy ngồi xuống nói chuyện.

- Sư phụ nếu tu luyện mấy trăm năm, dĩ nhiên là có thể trở thành Đẩu Đế.

Thượng Quan Uyển Nhi khẽ mỉm cười, ở trước mặt lão phụ, nàng thể hiện là một thiếu nữ kiêu thái, cùng Thanh Dương Môn cao cao tại thượng hoàn toàn không giống như vậy.

- Ta tu luyện mấy trăm năm, ta thành mấy lão quái vật, Đấu Đế cũng không phải dễ dàng đột phá như vậy, hết thầy còn muốn dựa vào cơ duyên.

Lão phụ khẽ mỉm cười, sau đó cũng xoay người nhìn thiếu nữ bên cạnh Uyển Nhi, Dịch Thiên nói:

- Tiểu nha đầu này, gan cũng rất lớn, còn dám theo dõi ta, tuổi còn nhỏ đã có thực lực ba sao Đấu Tôn, so với một số sư thúc hơn trăm năm cũng không kém, lúc này phải cho ngươi một phần lễ ra mắt mới được.

Nói xong, lão phụ lấy ra một cái ngọc giản cùng một cái hộp gấm vút cho Dịch Thiên.

Dịch Thiên đang len lén đánh giá Đấu Thánh sư tổ, không nghĩ tới bị sư tổ phát hiện ra, kiêu mặt đang đỏ lên, còn tưởng rằng sư tổ trách phạt mình, không nghĩ sư tổ còn cho mình lễ ra mắt nữa.

Trong tay nhận lấy ngọc giản cùng hộp gấm, Dịch Thiên muốn nhìn sư tổ cho mình lễ ra mắt là cái gì, sư tổ là Đấu Thánh cường giả, lễ ra mắt tự nhiên là bất phàm rồi.

- Mở ra nhìn đi.

Thanh Dương Lão Tổ nhìn thấy thần sắc Dịch Thiên, khẽ cười, nhưng sau đó nhẹ nhàng nói.

Dịch Thiên nghe vậy, cũng mở ra hộp gấm, được lực tràn ngập ra, đan dược này được lực nàng lần đầu tiên nhìn thấy, trong hộp gấm này có một viên đan dược màu xanh, được lực nồng nặc tỏa ra.

- Đây là cửu phẩm trung giai đan dược, ăn vào đối với tu vi của ngươi có chỗ tốt.

Thanh Dương Lão Tổ khẽ nói:

- Cửu phẩm đan dược sao.

Dịch Thiên nhất thời trợn mắt nhìn, cửu phẩm đan dược nàng trước kia đã từng nghe nói qua mà thôi, không nghĩ tới sư tổ đưa cho nàng một viên cửu phẩm đan dược như vậy, ở Huyền Thiên đại lục, thất phẩm đan dược cũng đã là trân phẩm rồi. Ở Huyền Thiên đại lục, ngay cả bát phẩm đan dược cũng chưa có ai có thể luyện chế được, bây giờ nàng lại có một viên cửu phẩm đan dược như vậy.

Dịch Thiên không khỏi có chút run rẩy, nhưng sau đó mở ra ngọc giản.

- Ngọc giản cũng không cần mở ra trước, chờ ngươi rảnh rồi bẻ quan mở ra xem, đó là một quyển Thiên cấp cao cấp đấu kỹ, ngươi nếu tu luyện thành công, thực lực tăng cường không ít. Hai lễ ra mắt này, ngươi hài lòng chứ,

Thanh Dương Lão Tổ nhìn Dịch Thiên cười nói.

- Thiên cấp cao cấp đấu kỹ.

Dịch Thiên sắc mặt đại biến, cao cấp đấu kỹ so với cửu phẩm sơ giai đan dược còn trân quý hơn, ở Thanh Dương Môn, sư tôn giao cho nàng tu luyện Thanh Dương Môn cao nhất đấu kỹ cũng chỉ là cao cấp đấu kỹ mà thôi.

- Đa tạ sư tổ.

Dịch Thiên vội vàng làm đại lễ với Thanh Dương Lão Tổ, hai lễ ra mắt này nàng rất là hài lòng, đều là bảo vật, vô luận là ai cũng đều điên cuồng.

- Không cần đa lễ, ta thấy thiên phú của ngươi cùng nghị lực cũng được, còn nhỏ tuổi có thể tu luyện tới ba sao Đấu Tôn, cũng không dễ dàng, sau này cố gắng tu luyện cho tốt.

Thanh Dương Lão Tổ nói.

- Nghị lực, là hấn cho ta nghị lực, ta không tin ta thua kém hấn, nếu không phải bởi vì hấn, ta làm sao ở Thanh Dương tông bế quan tám năm, nghị lực này là do hấn nhục nhã ta, ta nhất định phải đánh bại hấn, để ta làm nhục hấn, bất kể thế nào, ta cũng từng là vị hôn thê của hấn.

Nghe được lời sư tổ nói, Dịch Thiển không khỏi nhớ lại một cái hắc bào thanh niên lúc trước ở Thanh Dương Môn.

- Ba chiêu đã qua, ta và ngươi ân đoạn nghĩa tuyệt.

- Dịch Thiển, ngươi nghe kỹ cho ta, muốn từ hôn, Dịch gia ngươi không có tư cách, Thanh Dương Môn cũng không có tư cách này, mà bây giờ, là ngươi không xứng với ta, Nhạc Thành không nhớ ngươi, hôm nay ta chính thức tuyên bố, Nhạc Thành muốn từ hôn Dịch Thiển.

Thanh Dương Môn tràn đầy lời nói của hắc bào thanh niên, Dịch Thiển lần nữa quanh quẩn trong đầu, những năm gần đây, nàng biết nàng bế quan tám năm không có rời khỏi Thanh Dương nửa bước, tất cả đều là ở hắc bào, nàng muốn kiên trì, nàng muốn đánh bại hắc bào, để cho hắc bào không thể làm nhục nàng.

- Lần này ngươi tới, mặc dù chỉ có ba sao Đẩu Tôn, mấy ngày nữa cùng sư tôn ngươi đi Cực Viêm Chi Địa một chuyến. Nếu cơ duyên đến, sau này đối với tu vi của ngươi có lợi thật lớn, mặc dù Cực Viêm Chi Địa rất nguy hiểm, nhưng muốn đột phá nhanh hơn, vậy thì cần phải mạo hiểm.

Thanh Dương Lão Tổ khẽ nói.

- Sư tổ, Cực Viêm Chi Địa là cái gì?

Dịch Thiển mới phục hồi tinh thần lại, nhưng sau đó nhìn Thanh Dương Lão Tổ hỏi.

- Sư phụ, chẳng lẽ lần này gọi con trở lại, chính là hy vọng con đi Cực Viêm Chi Địa sao?

Thượng Quan Uyển Nhi có chút nghi ngờ hỏi.

- Không sai, năm trăm năm một lần Cực Viêm Chi Địa mở ra, lần này ta gọi ngươi trở lại chính là muốn ngươi đi vào Cực Viêm Chi Địa thử thời vận, vốn tưởng ngươi là mười sao Đẩu Tôn, không ngờ ngươi mới sáu sao Đẩu Tôn, lúc này ngươi đi Cực Viêm Chi Địa thực lực hơi thấp một chút.

Thanh Dương Lão Tổ khẽ nói, tựa hồ nhìn thấy tu vi của đồ nhi cũng không hài lòng, sáu sao Đẩu Tôn ở trước mặt nàng quá yếu.

- Sư phụ, con phải đi sao.

Thượng Quan Uyển Nhi khẽ nói, lời sư phụ nói nàng tự nhiên không dám không nghe.

- Cực Viêm Chi Địa các ngươi ngàn vạn lần cẩn thận, lần này ta sẽ cùng đi Thần Hoàng Tộc một chút, để người Thần Hoàng Tộc chiếu cố các ngươi, lúc đó nguy hiểm nhỏ hơn một chút, bằng vào quan hệ với Thần Hoàng Tộc thì không có vấn đề gì.

Thanh Dương Lão Tổ nhìn Thượng Quan Uyển Nhi nói:

- Ta tổng cộng có ba thân truyền đệ tử, hai người sư huynh của ngươi hiện tại ba sao Đẩu Thánh, và hai sao Đẩu Thánh, ngươi mặc dù nhập môn thời gian ngắn hơn, nhưng thực lực sai biệt quá lớn.

- Vâng, đệ tử không tranh khí, sau này đệ tử sẽ cố gắng tu luyện.

Thượng Quan Uyển Nhi khẽ nói.

- Thiên phú của ngươi đã là vô cùng tốt, chỉ là hai người sư huynh nhập môn thời gian dài mà thôi, ngươi tu luyện thời gian còn thiếu, cũng là ta quá nóng lòng.

Thanh Dương Lão Tổ khẽ nói:

- Sau này ngươi cũng đừng có trở về Thanh Dương Môn, ban đầu ta cũng Vô Tâm thành lập Thanh Dương Môn mà thôi, Thanh Dương Môn giao cho những người là được rồi, ngươi sau này ở lại Huyền Thiên nội lục tu luyện.

- Vâng, sư phụ.

Thượng Quan Uyển Nhi khẽ đáp.

- Tốt lắm, ba ngày sau ta mang các người đi Thần Hoàng Tộc, lúc đó đến Thần Hoàng Tộc cũng mất một tháng thời gian, đến lúc đó cách Cực Viêm Chi Địa mở ra thời gian cũng gần, ta cũng đã lâu không có thấy Hoàng Tôn rồi, không biết nàng có già giống ta không.

754. Chương 641: Chuẩn Tiên Khí (1).

Mười bảy ngày sau, ở bên trong Hạo Thiên Tháp, Vạn Thú Lô xuất hiện một thanh trường kiếm tràn ngập hơi thở cường hãn, mà ở trên thân kiếm bao vây một mảnh năng lượng cuồng bạo.

- Lên.

Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, sau đó Thủ Ấn quỷ dị không ngừng đánh vào thanh Âm Dương Kiếm, Âm Dương Kiếm mơ hồ xuất hiện nhiều tia sáng mật văn như ẩn như hiện.

Thủ Ấn không ngừng đánh vào bên trong Âm Dương Kiếm, tựa hồ Nhạc Thành tiêu hao rất nhiều pháp lực, chỉ chốc lát sau sắc mặt Nhạc Thành có chút tái nhợt, lúc này Nhạc Thành không dám phân tâm, Thủ Ấn trong tay không ngừng tung bay, tất cả Thủ Ấn đều đánh vào Âm Dương Kiếm, hơi thở Âm Dương Kiếm càng ngày càng hung hãn hơn.

Cứ như thế suốt gần ba ngày thời gian, sắc mặt Nhạc Thành tái nhợt, nhưng Âm Dương Kiếm trên bầu trời xuất hiện một mảnh quang mang chói mắt, quang mang mơ hồ có thêm mật văn, mật văn này hàm chứa lực lượng cuồng bạo vô cùng.

Hơi thở Âm Dương Kiếm khiến người ta có cảm giác tim đập nhanh hơn, lúc này quang mang chói mắt, làm cho người ta không dám nhìn thẳng vào nó nữa.

- Xuy.

Thủ Ấn cuối cùng của Nhạc Thành đánh vào Âm Dương Kiếm, Âm Dương Kiếm xoay chuyển cấp tốc chuyển không ngừng, sau đó chia ra làm bảy, bảy đạo kiếm quang hợp thành một kiếm mấy ngàn thước ở giữa không trung ngưng tụ lại, nhưng sau đó kiếm quang tạo thành một đạo kiếm quang vài trăm thước hình tròn cột sáng, cột sáng này trực tiếp bổ về phía hư không, khiến cho sấm sét vang lên.

Lực lượng cường hãn như thế, nếu ba sao Đẩu Thánh một chiêu oanh kích thành tro tàn.

- Âm Dương Kiếm, thu.

Nhạc Thành sắc mặt tái nhợt nhưng khẽ mỉm cười, Âm Dương Kiếm đã vào trong tay của hắn, cảm giác Âm Dương Kiếm lúc này hơi thở cường hãn cùng pháp lực tràn ngập, nó lúc này đã đạt đến chuẩn tiên khí, hiện tại chỉ bằng vào Âm Dương Kiếm, đánh chết ba sao Đẩu Thánh cũng là chuyện dễ dàng, gấp bốn sao Đẩu Thánh, không sử dụng Hạo Thiên Tháp, cũng có thể chống lại.

- Thiên Ngoại Vãn Thạch đáng quý.

Nhạc Thành thu hồi Âm Dương Kiếm, nhìn dung dịch Thiên Ngoại Vãn Thạch bên trong Vạn Thú Lô, lúc này mới dùng không hết một nửa, hắn lúc này bắt đầu nâng cấp cho Âm Ảnh Kiếm.

Thủ Ấn trong tay đánh ra, ba Âm Ảnh Kiếm được Nhạc Thành cho vào bên trong Vạn Thú Lô, nhưng sau đó ấy ra mấy viên đan dược nhét vào trong miệng, tiếp theo là hắn bắt đầu luyện chế Âm Ảnh Kiếm.

Cùng lúc đó, Nhạc Thành ở bên trong Hạo Thiên Tháp bố trí xong cấm chế, bầu trời là hai Viên Cổ Minh Xà quanh quần ở giữa không trung, hai Viên Cổ Minh Xà khổng lồ tràn ngập một cỗ hơi thở cường hãn, khí tức này quỷ dị cùng cường hãn, nếu Viên người Cổ Minh Xà Tộc lúc này cảm giác được, nhất định quỳ xuống mặt đất không dám nhìn thẳng, đây chính là Viên Cổ Minh Xà Tộc mười thành viên cổ Xà Vương huyết mạch.

Hai Viên Cổ Minh Xà ở trên cao quanh quần, khí tức trên thân đồng thời kéo lên, tựa hồ muốn đột phá vậy.

Thời gian chậm rãi trôi qua ba ngày, khí tức trên thân hai Viên Cổ Minh Xà đã đến rồi độ cao mà không có cách nào kéo lên, mà lúc này, khí tức trên thân hai Viên Cổ Minh Xà đã đến cửu tinh Đẩu Tôn.

- Khúc khích.

Thu hồi thiên phú bản thể, cảm giác khí tức trên thân, Huyền Yêu cùng Minh Yêu vô cùng mừng rỡ, các nàng không nghĩ tới mình vẫn có thể có được loại chỗ tốt như vậy.

Lại qua nửa tháng sau, Nhạc Thành khẽ mỉm cười, chẳng qua lúc này trên mặt Nhạc Thành tái nhợt cùng suy yếu. Thủ Ấn trong tay tung bay, theo sau một đạo Thủ Ấn đánh vào ba Âm Ảnh Kiếm, ba Âm Ảnh Kiếm ở trên cao tràn ngập ba đạo kim sắc lưu quang. Cùng lúc đó, ba đạo lưu quang ở giữa không biến mất, cuối cùng từ trước người Nhạc Thành quỷ dị xuất hiện, ba Âm Ảnh Kiếm đã có thể vô thanh vô tức xuyên thấu không gian rồi.

- Rốt cục thì luyện chế thành công.

Nhạc Thành hài lòng thu hồi Âm Ảnh Kiếm, sau đó nhìn Vạn Thú Lô còn một ít dung dịch Thiên Ngoại Vãn Thạch, lẩm bẩm nói:

- Còn có thể luyện chế hai kiếm, sau giao cho Đại Song cùng Tiểu Song, dù sao các nàng còn chưa có một kiện pháp bảo.

Nhưng sau đó Nhạc Thành cho vào trong miệng mấy viên đan dược, chậm rãi điều tức lên, khôi phục pháp lực, Nhạc Thành lúc này giúp Đại Song cùng Tiểu Song luyện chế trường kiếm.

Một ngày sau, Nhạc Thành mới bắt đầu động thủ luyện chế, cùng lúc đó thời Nhạc Thành cũng không biết Thần Hoàng Tộc có khách tới, khách nhân này chỉ sợ Nhạc Thành nhìn thấy không biết nghĩ như thế nào.

Bên trong kết giới Thần Hoàng Tộc, một phiến không gian chấn động, một lối đi không gian xuất hiện ở bầu trời, có lẽ không bao lâu có người tới Thần Hoàng Tộc.

Không gian lối đi, đã có không ít cường giả Thần Hoàng Tộc chờ đợi, trong đó dĩ nhiên có Hoàng Tôn và mấy Đẩu thánh Thần Hoàng Tộc mạnh nhất đang đợi người trong thông đạo.

- Lão tổ, người xác định là Thanh Dương Lão Tổ đại nhân sao.

Hoàng Thanh đứng bên cạnh Hoàng Tôn lão tổ hỏi.

- Chỉ có Nhạc gia cùng lão bất tử kia có Thần Hoàng Tộc không gian ngọc giản, Nhạc Thành đã đến rồi, không phải nàng thì còn ai vào đây nữa.

Hoàng Tôn khẽ nói, thần sắc lộ vẻ mỉm cười.

Chỉ chớp lát, không gian lối đi chấn động kịch liệt, nhưng sau đó ba đạo thân ảnh cũng từ không gian thông đạo nhảy ra.

- Lão bất tử kia vẫn khỏe mạnh, làm sao người biết ta tới.

Một thanh âm vui vẻ vang lên, sau đó lão phụ nhân quỷ mị xuất hiện ở bên người Hoàng Tôn, đúng là Thanh Dương Lão Tổ.

- Người hy vọng ta chết sao, ta chết đi đối với người cũng không có lợi, làm sao người đến đây.

Hoàng Tôn mỉm cười nhìn Thanh Dương Lão Tổ nói nhỏ, hai người quen biết đã mấy trăm năm, bình thời khó được ở chung một chỗ.

- Ta mang theo đồ nhi cùng đồ tôn đi Cực Viêm Chi Địa kiến thức một phen, thuận tiện tới thăm người một chút.

Thanh Dương Lão Tổ khẽ nói, nhưng sau đó quay đầu phía sau nhìn Thượng Quan Uyển Nhi ôn hoà xinh đẹp nói:

- Uyển Nhi, Dịch Thiên, các người mau tới chào Hoàng Tôn lão tổ.

Thượng Quan Uyển Nhi ôn hoà xinh đẹp đi tới bên người Hoàng Tôn, khom lưng hành lễ nói:

- Xin vãn an Hoàng Tôn lão tổ.

Hai người đều chưa có phục hồi tinh thần lại, lúc này ở Thần Hoàng Tộc có thể là có thêm hơn trăm Đấu Tôn ở chung quanh, đặc biệt là Dịch Thiên, nàng vẫn chưa từng thấy đội hình qua lớn như vậy, trên đường đi, nàng cũng nghe nói Thần Hoàng Tộc là một trong tứ đại Thú Tộc cùng tứ đại Nhân Tộc, là thế lực Huyền Thiên nội lực mạnh nhất, trong tộc Đấu Thánh cường giả có mấy vị, Đấu Tôn cường giả mấy trăm, thấy tận mắt loại tràng diện này, nàng cũng không khỏi có chút kinh ngạc.

- Không cần đa lễ.

Hoàng Tôn khẽ đánh giá hai nàng một cái, nhưng sau đó có một tia hồ nghi, nhìn Thanh Dương Lão Tổ hỏi:

- Người hai đệ tử không phải sớm đạt đến Đấu Thánh rồi sao, chẳng lẽ mới thu nhận đệ tử?

- Không sai, Uyển Nhi mấy chục trước ở Huyền Thiên đại lực thu nhận đệ tử, sau vẫn ở lại Huyền Thiên đại lực, gần đây được ta gọi về, ta cho nàng đi vào Cực Viêm Chi Địa tôi luyện một phen.

Thanh Dương Lão Tổ khẽ nói.

-o0o-

755. Chương 641: Chuẩn Tiên Khí (2).

- Nhưng thực lực của các nàng sẽ gặp nguy hiểm, người cũng đi Cực Viêm Chi Địa, người cũng đã biết ở đó nguy hiểm như thế nào rồi.

Hoàng Tôn khẽ nhìn Thượng Quan Uyển Nhi và Dịch Thiên có chút bận tâm, hai người này một người sáu sao Đấu Tôn, một người ba sao Đấu Tôn, thực lực như vậy không có cách nào an toàn ở bên trong Cực Viêm Chi Địa.

- Ta biết, sở dĩ ta cho các nàng đi theo người Thần Hoàng Tộc, để cho các nàng tôi luyện một phen.

Thanh Dương Lão Tổ khẽ nói.

- Điều đó tự nhiên không có vấn đề.

Hoàng Tôn khẽ cười nói, nhưng sau đó thần sắc mỉm cười, nghiêm mặt nói:

- Bất quá lần này đi theo Thần Hoàng Tộc gặp rất nhiều nguy hiểm, người lựa chọn đúng lúc.

- Có chuyện gì, chẳng lẽ Thần Hoàng Tộc có chuyện gì sao, có cần ta hỗ trợ hay không?

Thanh Dương Lão Tổ khẽ nói.

- Người muốn hỗ trợ đã trễ, nếu người đến sớm hai tháng thì còn kịp.

Hoàng Tôn nói:

- Đi, vào bên trong nói chuyện.

Bên trong đại sảnh Thần Hoàng Tộc, Hoàng Tôn cùng Thanh Dương Lão Tổ ngồi cùng một chỗ, Hoàng Tôn đem chuyện hai tháng nói một lần, cuối cùng Thanh Dương Lão Tổ nổi giận đứng lên.

- Toan Nghê Tộc, Viễn Cổ Hổ Tộc, Viễn Cổ Minh Xà Tộc chết tiệt, dám liên thủ cùng nhau, lần sau ta gặp bọn họ trong kết giới giúp các người khẩu ác khí này.

Thanh Dương Lão Tổ lớn tiếng nói.

- Không cần, dù sao bọn họ trộm gà không được còn mất nắm gạo, bọn họ có nỗi khổ không nói ra lời.

Hoàng Tôn khẽ mỉm cười nói, hai tháng trước, Toan Nghê Tộc, Viễn Cổ Minh Xà Tộc tổng cộng bị đánh chết bốn i Đấu Thánh cường giả, chuyện này đối với hai tộc mà nói, tuyệt đối là một cái đả kích cực lớn.

- Nhưng ở Cực Viêm Chi Địa, còn người Hắc Ám Thần Điện nữa, đến lúc đó tam tộc này liên thủ đối phó với Thần Hoàng Tộc, ta lo lắng để đệ tử của người đi theo Thần Hoàng Tộc ngược lại nguy hiểm.

Hoàng Tôn khẽ nói.

- Ta đây cũng không phải lo lắng, Hắc Ám Thần Điện cùng tam tộc liên thủ, nhưng Thần Hoàng Tộc còn có quan hệ với tứ đại Nhân Tộc, đến lúc đó cũng không nhất định chịu thua.

Thanh Dương Lão Tổ trả lời.

- Ta không phải là lo lắng tam tộc liên thủ, chẳng qua là lo lắng Hắc Ám Thần Điện, Thanh Sơn gia nhập Hắc Ám Thần Điện thành Cửu Thiên Tôn, lần này hẳn thực lực năm sao Đấu Thánh mang theo Lam Ma cùng Lục Ma, thực lực rất mạnh, Thần Hoàng Tộc không có thực lực chống lại.

Hoàng Tôn khẽ thở dài nói.

- Thanh Sơn, tên kia mới gia nhập Hắc Ám Thần Điện sao.

Thanh Dương Lão Tổ thần sắc trầm xuống, cũng có chút kinh ngạc, danh hiệu Thanh Sơn Lão Tổ ở Huyền Thiên nội lực tương đối vang dội.

- Cũng không cần lo lắng nhiều, dù sao tứ đại Nhân Tộc còn chưa tới, đến lúc đấy lại có người chống được Thanh Sơn.

Hoàng Tôn khẽ cười nói, sau đó hai người đã lâu không gặp, tự nhiên có một số chuyện muốn hàn huyên một chút.

Mà Dịch Thiển cùng Thượng Quan Uyển Nhi bị người Thần hoàng tộc an bài vào khách phòng nghỉ ngơi, Cục Viêm Chi Địa mở ra cũng phải hai mươi ngày nữa, hai nàng cũng phải ở Thần Hoàng Tộc một thời gian ngắn.

Lúc này Thần Hoàng Tộc ba sao Đấu Tôn dẫn đường, Thượng Quan Uyển Nhi cùng Dịch Thiển đi qua vài hành lang đi tới khách phòng, dọc theo đường đi Dịch Thiển nhìn thấy Thần Hoàng Tộc có không ít Đấu Tông hộ vệ đội và Đấu Hoàng hộ vệ đội, trong lòng âm thầm kinh ngạc thể lực Thần Hoàng Tộc cường hãn như vậy.

- Thanh Đồng, ngươi đừng có chạy lung tung, đây chính là Thần Hoàng Tộc.

Một tiếng quát nhẹ vang lên, Yến Hiểu Kỳ không khỏi nhìn Thanh Đồng bất đắc dĩ cười khổ, Thanh Đồng động thủ ngay cả ba sao Đấu Thánh cũng có thể chống lại, nhưng hết lần này tới lần khác ngoan tính không thay đổi, Yến Hiểu Kỳ cùng Yêu Huyền xuất quan nửa tháng thời gian, đã bị Thanh Đồng lôi kéo làm tán loạn cả Thần Hoàng Tộc, cũng may tất cả mọi người Thần Hoàng Tộc đều biết nhóm người Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Thanh Đồng, cho nên cũng không có bất luận kẻ nào ngăn cản các nàng.

- Hiểu Kỳ tỷ, tỷ cho Thanh Đồng đi chơi, hắn vẫn còn là con nít mà thôi.

Tôn Thi Thi đi đến bên người Yến Hiểu Kỳ khẽ nói.

- Hải tử, hắn cũng không giống như hải tử.

Yến Hiểu Kỳ bất đắc dĩ nói, tiểu tử này ngay cả ba sao Đấu Thánh cũng có thể chống lại, chống lại được ba sao Đấu Thánh còn là hải tử sao, hết lần này tới lần khác thần thú bản thể cũng chỉ là một đứa bé con.

- Tốt lắm Hiểu Kỳ, ta sẽ cho Thanh Đồng đi chơi, hắn còn nhỏ.

Yêu Huyền nhìn Yến Hiểu Kỳ khẽ nói.

- Yêu Huyền tỷ, ta xem ngươi cưng chiều Thanh Đồng.

Yến Hiểu Kỳ khẽ mỉm cười, nhưng sau đó nhìn Yêu Huyền nói.

- Thanh Đồng khả ái như thế, Yêu Huyền tỷ tự nhiên là thích, ta xem chức vị nữ chủ nhân, các người hay là sinh mấy tiểu chủ nhân đi.

Đại Song cùng Tiểu Song bên cạnh khẽ cười nói.

- Đại Song Tiểu Song, chẳng phải các người cũng muốn như vậy sao.

Tôn Thi Thi khẽ cười duyên nói.

Thượng Quan Uyển Nhi cùng Dịch Thiển đi trên hành lang, chạm mặt một đứa trẻ nhỏ, nhưng sau đó có mấy thân ảnh chạy đến, mấy thân ảnh này đều mạo diệu vô cùng, có mùi thơm tràn ngập, tổng cộng có bảy người, thất nữ đều có dáng vẻ thiên tư quốc sắc, bảy vị tuyệt mỹ nữ tử như thế cùng nhau ở trên cao Thượng Quan Uyển Nhi và Dịch Thiển không khỏi chú ý.

Mà Dịch Thiển nhìn thấy cô gái mặc áo cẩm bào màu tím, không khỏi nghi ngờ, người này tựa hồ rất quen thuộc, nhưng trong nhất thời, Dịch Thiển cũng không cách nào nhớ tới cô gái này giống ai, ở Huyền Thiên nội lục nàng cũng không có bất kỳ người quen nào.

- Xin chào Hiểu Kỳ tiểu thư, Yêu Huyền tiểu thư, Thi Thi tiểu thư.

Ba sao Đẩu Tôn Thần Hoàng Tộc nhìn thấy nhóm người Yến Hiểu Kỳ đều hành lễ, ở Thần Hoàng Tộc mọi người rất tôn kính, hai tháng trước, Yến Hiểu Kỳ, Yêu Huyền giúp các nàng đánh chết hai Đẩu Thánh cường giả của tam đại Thú Tộc, đồng thời mọi người Thần Hoàng Tộc cũng biết tới Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi đều là người của Tôn gia cùng Vũ Văn gia tiểu thư, hai nàng ở Vũ Văn gia cùng Tôn gia đều có thân phận giống như Đông Phương Lạc Nhan tiểu thư ở Thần Hoàng Tộc.

Lúc này Yến Hiểu Kỳ, Yêu Huyền cũng khẽ đánh giá hai cô gái tuyệt sắc đi cùng với ba sao Đẩu tôn Thần Hoàng Tộc, Yến Hiểu Kỳ cảm thấy trong đó cô gái áo tím nhìn quen mắt, nhưng trong lúc nhất thời cũng không nghĩ ra.

Yêu Huyền nhìn thấy Dịch Thiển, thần sắc hơi đổi, bởi vì ở Thanh Dương Môn Yêu Huyền từng Phụ Thế ở trên người Nhạc Thành, cho nên gặp qua Dịch Thiển, lúc này Yêu Huyền cũng đã nhận ra.

- Hiểu Kỳ tiểu thư, Hiểu Kỳ, là người sao, người là Yến Hiểu Kỳ.

Dịch Thiển nhìn Yến Hiểu Kỳ hỏi, lúc này nghe được Thần Hoàng Tộc ba sao Đẩu Tôn xưng hô Yến Hiểu Kỳ, Dịch Thiển cũng nhớ từ y cẩm bào cô gái này là ai.

756. Chương 642: Yến Hiểu Kỳ Cùng Dịch Thiển.

Yến Hiểu Kỳ, tự nhiên biết Dịch Thiển, hai người từng ở Nhạc gia cùng nhau chơi đùa đến lớn, sau đó một người đi Thanh Dương Môn, một người đi Ma Pháp Học Viện, cho nên mới không có gặp lại, lúc này nhớ tới, Dịch Thiển lập tức nhận ra Yến Hiểu Kỳ.

- Là người, người là Dịch Thiển, người tại sao ở chỗ này.

Yến Hiểu Kỳ cũng nhận ra Dịch Thiển, hai người cùng nhau chơi đùa đến lớn, tự nhiên có thể nhận ra.

- Hiểu Kỳ, chúng ta theo Thanh Đồng đi chơi.

Yêu Huyền nét mặt khẽ biến đổi, nhìn Yến Hiểu Kỳ nói, nàng lúc này nhìn Dịch Thiển không khỏi nghĩ tới Nhạc Thành. Lúc này Nhạc Thành đang bế quan, nếu biết i Dịch Thiển đến Thần Hoàng Tộc rồi, không biết sẽ như thế nào, chuyện Dịch Thiển cùng Nhạc Thành, Yêu Huyền rất là rõ ràng.

- Yêu Huyền tỷ, tỷ theo Thanh Đồng đi chơi, ta cùng bằng hữu hàn huyên một hồi.

Yến Hiểu Kỳ nhìn thấy bạn nói khó, tự nhiên là muốn cùng Dịch Thiển hảo hảo trò chuyện.

- Hiểu Kỳ, không có gì nói chuyện đâu, loại nữ nhân này ta thấy không đáng giá thâm giao.

Yêu Huyền khẽ nói, nhìn Dịch Thiển, Yêu Huyền ấn tượng cũng không tốt.

- Yêu Huyền tỷ, ta...

Yến Hiểu Kỳ nhìn thần sắc Yêu Huyền, sắc mặt cũng hơi đổi, lúc này mới nhớ tới, Nhạc Thành từng là vị hôn phu của Dịch Thiển, chuyện này Yến Hiểu Kỳ cũng biết, lúc này nàng là thê tử của Nhạc Thành, nhìn thấy Dịch Thiển cũng không quá tự nhiên.

- Không biết Thanh Dương Môn đệ tử đắc tội gì với người, tựa hồ là người đối với Thanh Dương Môn đệ tử không có thiện ý.

Thượng Quan Uyển Nhi sắc mặt hơi đỏ, nhưng sau đó nhìn Yêu Huyền hỏi, từ trong giọng nói của Yêu Huyền, tựa hồ lục y nữ tử này đối với Dịch Thiển cũng không có hảo cảm gì.

- Nàng không có đắc tội với ta, chỉ là ta không thích nghe ba chữ Thanh Dương Môn mà thôi.

Yêu Huyền khẽ nói, cho dù là có Thượng Quan Uyển Nhi, lúc này trong mắt Yêu Huyền hai nàng sáu sao Đẩu Tôn cùng ba sao Đẩu Tôn hoàn toàn không để ý.

- Yêu Huyền tỷ, để cho ta cùng nàng hàn huyên một chút.

Yến Hiểu Kỳ do dự một chút, nhưng sau đó mang theo một tia khẩn cầu nhìn Yêu Huyền nói.

- Hiểu Kỳ, ngươi cần gì phải làm như vậy, thôi ta mang Thanh Đồng đi chơi.

Yêu Huyền khẽ nhìn Yến Hiểu Kỳ, nàng biết Yến Hiểu Kỳ cùng Dịch Thiển hàn huyên, Yêu Huyền cũng bảo Tôn Thi Thi cùng nhau rời đi.

- Hiểu Kỳ, bằng hữu của ngươi... Ta không có đắc tội nàng.

Dịch Thiển cảm giác được Yêu Huyền tràn đầy lãnh ý, không khỏi có chút nghi ngờ, tựa hồ nàng chưa từng đắc tội với cô gái này.

- Sau này ngươi sẽ biết.

Yến Hiểu Kỳ cười khổ một cái, lập tức nói:

- Thiển Nhi, chúng ta hàn huyên một hồi.

Một chỗ ở Thần Hoàng Tộc g, hai bóng hình xinh đẹp đón gió, hai người đứng trong gió, mang theo vài phần cảm giác thoát tục.

- Hiểu Kỳ, những năm nay ngươi thế nào, tại sao ngươi đến Thần Hoàng Tộc.

Dịch Thiển nhìn Yến Hiểu Kỳ cao hứng hỏi, lúc này Dịch Thiển vẫn không biết chuyện của Yến Hiểu Kỳ cùng Nhạc Thành, bề quan tám năm đến bây giờ, nàng cũng không trở về Dịch gia, cũng chưa từng đi Lập Anh Trấn, tự nhiên không biết chuyện về Nhạc Thành.

- Thời gia qua hoàn hảo, còn ngươi.

Yến Hiểu Kỳ khẽ hỏi, trong mắt có thêm một số phức tạp.

- Ta không biết nói như thế nào, như vậy, ở Thanh Dương Môn ta cũng không có xuống núi.

Dịch Thiển khẽ trả lời, những năm này trôi qua thế nào, nàng cũng không biết nói như thế nào.

- Ngươi chưa từng trở về Lập Anh Trấn sao?

Yến Hiểu Kỳ do dự một chút hỏi.

- Không có, chẳng qua mười một năm trước trở về một lần, sau đó cũng chưa có xuống núi.

Dịch Thiển khẽ nói, tựa hồ nhớ tới mười một năm trước trở về Lập Anh Trấn làm cái gì, có lẽ trở về Lập Anh Trấn, thay đổi con đường của nàng.

- Nha.

Yến Hiểu Kỳ khẽ trả lời, thì ra Dịch Thiển cũng không trở về, cũng chưa biết mình cùng Nhạc Thành quan hệ như thế nào.

- Ngươi trở về chính là muốn cùng Nhạc Thành từ hôn sao.

Yến Hiểu Kỳ khẽ nhìn Dịch Thiển một cái, nhưng sau đó nhẹ nhàng nói.

- Ngươi biết sao. . .

Dịch Thiển hơi ngần ra, trong lúc nhất thời hai nàng không có lời nào để nói, hai nàng nhìn chăm chú vào phương xa, cũng không biết nên nói cái gì bây giờ.

- Người chẳng lẽ không biết, bởi vì người từ hôn, Nhạc Thành thiếu chút đã chết sao, người không cảm thấy như vậy có chút quá đáng sao?

Yến Hiểu Kỳ nhẹ nhàng nói, trong giọng nói có một tia trách cứ.

- Chẳng lẽ người cũng cảm thấy ta sai lầm rồi sao.

Dịch Thiển khẽ nhìn Yến Hiểu Kỳ một cái, trong ánh mắt có chút trống rỗng.

Chỉ chốc lát sau, Dịch Thiển đứng xa xa nhìn chậm rãi nói:

- Lúc ta biết hẳn bởi vì ta tự sát, ta cũng rất đau lòng, nhưng ta không có cách nào, ta gia nhập Thanh Dương Môn, sư phụ hy vọng ta có thể kế thừa môn chủ, hy vọng ta một ngày có thể trở thành cường giả, Nhạc Thành không thể tu luyện, hẳn là phế nhân, hẳn làm ảnh hưởng đến ta, cho nên ta hy vọng có thể cùng hẳn từ hôn.

- Nhưng nếu người không đồng ý, Thanh Dương Môn cũng không bắt buộc người.

Yến Hiểu Kỳ khẽ nhìn Dịch Thiển hỏi, ánh mắt có một tia trách cứ, có lẽ là tức giận.

Bị Yến Hiểu Kỳ nhìn chăm chú, Dịch Thiển không dám nhìn thẳng ánh mắt Yến Hiểu Kỳ, ánh mắt kia tựa như cây đao, bởi vì ban đầu nàng nếu không đồng ý, Thanh Dương Môn cũng không quá mạnh mẽ bức bách nàng, nhưng nàng lúc ấy do dự, tương lai môn chủ Thanh Dương Môn, tương lai cường giả, nàng không cam lòng buông tha. Mà Nhạc Thành không cách nào tu luyện, nàng lựa chọn, nàng không thể làm gì khác hơn là lựa chọn từ hôn.

- Là ta thương tổn hẳn, ta thiếu hẳn, nhưng ta lựa chọn, ai có thể nói cho ta biết, ta phải lựa chọn như thế nào.

Dịch Thiển tâm tình có chút kích động nói:

- Tám năm trước ở Thanh Dương Môn, hẳn trả lại cho ta thập bội, ta không còn thiếu hẳn cái gì, ta không còn...

- Người thật sự không biết sao, nhưng trong lòng của hẳn vẫn còn kết quả, bởi vì người từ hôn, hẳn mới bỏ hết thấy, có ngày hôm nay, có lẽ hẳn còn phải cảm tạ người.

Yến Hiểu Kỳ khẽ nói.

757. Chương 643: Đấu Thánh Tam Tộc (1).

Dịch Thiển đứng sững tại chỗ, nhìn vào giữa không trung, nàng còn chưa nghĩ tới vấn đề này, nàng thật sự trả hết nợ sao, thật là có thể trả hết nợ sao, nhưng nàng rõ ràng, trong nội tâm nàng bất ai có thể hiểu, có lẽ, năm đó Nhạc Thành nếu có thể tu luyện, cho dù thiên phú không ra gì, kết quả cuối cùng đều cũng không như vậy.

- Người biết hẳn bây giờ như thế nào không.

Do dự thật lâu, Dịch Thiển hỏi

Yến Hiểu Kỳ nhìn Dịch Thiển một cái, nhưng sau đó do dự một chút, nói nhỏ:

- Hiện tại hẳn đang ở Thần Hoàng Tộc, nhưng đang bế quan.

Dịch Thiển ngẩn ra, trong đầu hiện ra một hắc bào thanh niên, nàng không biết nàng tại sao lại nhớ tới hẳn, hẳn đang ở Thần Hoàng Tộc, đây là trùng hợp sao, hay là thiên ý đây.

- Ta cùng Nhạc Thành đính hôn, ngay sau khi người từ hôn.

Yến Hiểu Kỳ khẽ nói.

Thân thể Dịch Thiển run rẩy lên, nàng khẽ nhìn Yến Hiểu Kỳ, nàng không biết lúc này nàng nhớ những gì, nàng chỉ biết là trong đầu nàng đang rất loạn.

Bên ngoài kết giới Thần Hoàng Tộc, giữa không trung có mấy đạo thân ảnh lao đến, nhưng sau đó mấy đạo thân ảnh ở trước kết giới rơi xuống, khẽ nhìn vào bên trong kết giới, đang muốn thăm dò, thì trên bầu trời lại xuất hiện mấy đạo thân ảnh.

- Vũ Văn Nam, Vũ Văn Giác, thì ra là hai người các người.

Ở trên bầu trời có mấy đạo thân ảnh bay đến, không khỏi mỉm cười nói.

Chỉ thấy giữa không trung xuất hiện ba người, đúng là người của Vũ Văn gia, trừ Vũ Văn Nam ra, còn có Bạch lão giả, trên người tràn ngập hơi thở như có như không, bộ dáng rất khỏe mạnh, người còn lại chính là Vũ Văn Minh Quang.

- Tôn Quân, Tôn Lạc, là các người, các người cũng đến sớm nhỉ.

Vũ Văn gia Bạch lão giả mỉm cười nói nhỏ, đối với bốn người Tôn gia nói, trừ Tôn Lạc ra, còn có lão giả áo choàng, khí tức so với Tôn Lạc còn mạnh hơn không ít, ngoài ra còn hai người có thực lực mười sao Đẩu Tôn.

- Vũ Văn Giác, Tôn Quân theo ta.

Trên bầu trời có một thanh âm vang lên, nhưng sau đó có ba người nhảy xuống.

- Trần Đào đại nhân, Trần Xuân, là các người, các người hôm nay cũng đến rất sớm.

Vũ Văn Giác mỉm cười nói.

Những người mới tới đều là người của tứ đại Nhân Tộc, đó là người của Trần gia, trừ Trần Xuân còn có một mười sao Đẩu Tôn cùng áo xanh lão giả hơi thở nồng nặc, lão giả này hai mắt tinh mang ngưng tụ, nhưng thần thái có chút tập tễnh.

- Trần Đào đại nhân, lần này người là tự mình đến, sao nói người rất khó rời Trần gia nửa bước.

Tôn Quân nhìn áo xanh lão giả nói, mọi người thấy đều là người quen thuộc.

- Thật lâu không có đi ra, cho nên muốn đi ra ngoài hoạt động cho giãn gân cốt, cũng may ngày Cực Viêm Chi Địa mở ra, cho nên mới đến đây như vậy.

Người được gọi là Trần Đào áo xanh lão giả mỉm cười nói.

- Không biết Nhạc gia có ai đến không.

Trần Đào nhìn chung quanh một cái, nhưng sau đó nhẹ nhàng nói, hẳn tựa hồ không thấy người Nhạc gia đâu cả.

- Trần Đào đại nhân, Nhạc gia có lẽ đã ở bên trong Thần Hoàng Tộc, bọn họ có Thần Hoàng Tộc không gian ngọc giản cho nên trực tiếp đi vào bên trong kết giới.

Vũ Văn gia Vũ Văn Giác khẽ nói.

- Cũng có thể, xem ra chúng ta không cần ở nơi này đợi, lần này trở về, chúng ta phải có không gian ngọc giản mới được, bằng không năm trăm năm sau, chúng ta lại phải chờ đợi.

Trần Đào khẽ mỉm cười nói.

- Trần Đào đại nhân, năm trăm năm sau người không được đến Cực Viêm Chi Địa, ta thấy không bao lâu nữa, người vào không được.

Tôn Quân cười nói.

- Các người cho rằng dễ dàng như vậy sao, ta suốt một trăm năm còn chưa có đột phá, cho nên đến xem Cực Viêm Chi Địa, không chừng có vận khí tốt.

Trần Đào khẽ cười nói.

- Vậy thì chúc mừng Trần Đào đại nhân sau khi vào Cực Viêm Chi Địa đột phá đến sáu sao Đẩu Thánh.

Vũ Văn Giác khẽ cười nói.

- Chúng ta đi vào đi, hay là tiếp tục chờ.

Vũ Văn Giác khẽ nói, đến cửa kết giới rồi, bọn họ còn chưa đi vào.

- Chư vị đến Thần Hoàng Tộc, nào dám để chư vị chờ lâu, không phải là ta đã ra nghênh đón sao.

Bên trong kết giới không gian chấn động, sau đó có hơn mười đạo thân ảnh đi ra, phía trước cũng là Thần Hoàng Tộc ba sao Đẩu Thánh, còn có một người chính là Hoàng Vũ, người nói chuyện là ba sao Đẩu Thánh.

- Hoàng Phỉ, Hoàng Vũ, là các người, có vẻ chúng ta cũng không cần chờ ở chỗ này.

Vũ Văn Giác khẽ nói.

- Dĩ nhiên, các người đã tới chậm, người Nhạc gia đã sớm đến rồi, còn có Thi Thi tiểu thư và Hiểu Kỳ tiểu thư, các nàng đã sớm vào bên trong Thần Hoàng Tộc.

Hoàng Vũ khẽ mỉm cười nói.

- Hiểu Kỳ nha đầu kia đến rồi sao, nhìn bộ dáng nhất định là phu xướng phụ tùy rồi, ai lại để cho Nhạc gia chiếm tiện nghi, Nhạc gia năm trăm năm trước chiếm tiện nghi Thần Hoàng Tộc rồi, đến nay Vũ Văn gia cùng Tôn gia cùng bị Nhạc Thành tiểu tử chiếm nốt.

Vũ Văn Nam khẽ mỉm cười nói

- Không sai, Nhạc gia chiếm tiện nghi.

Tôn Lạc khẽ cười nói.

- Vũ Văn Nam, Tôn Lạc, các người đừng khoe mẽ, lần trước tam tộc chúng ta cũng chiếm không ít tiện nghi, đặc biệt là các người, không lâu sau có con rể sao, ta xem Nhạc Thành kia thành tựu tuyệt đối không dưới Nhạc Thiên lão tổ.

Trần Xuân khẽ mỉm cười nhìn hai người nói.

- Lần trước Tam gia chúng ta đều có chỗ tốt, tiểu tử kia cũng hiểu được hiếu kính chúng ta là như thế nào, không giống Nhạc Thiên lão tổ, không có hào phóng như vậy.

Vũ Văn Nam khẽ mỉm cười, tự nhiên Trần Xuân nói rất đúng, lần trước Nhạc Thành cho đan phương, trong tộc ba người dựa theo đan phương luyện chế ra đan dược, sau đó cả đám đều kích động không thôi, hiệu quả của đan dược so với linh châu hiệu quả mạnh hơn nhiều.

- Chư vị, vừa đi vừa bàn lại, mấy ngày hôm trước Thanh Dương Lão Tổ đến Thần Hoàng Tộc rồi.

Hoàng Phỉ khẽ nói.

- Thanh Dương Lão Tổ cũng đến rồi sao, chúng ta đi hỏi hậu một tiếng.

Trần Xuân mỉm cười nói.

- Minh La, Long Dược, hai người các người ở phụ cận chờ mấy ngày, chúng ta vào trước.

Trần Đào mỉm cười hướng một bên nhẹ nhàng nói, thanh âm du dương trực tiếp xuyên thấu không gian.

- Trần Đào, người còn chưa chết, các người đi vào đi, chúng ta không vội, có thể chờ đợi một chút.

Một âm thanh âm lãnh truyền đến.

- Minh La, Long Dược, ta xem các người tính toán cùng Hắc Ám Thần Điện liên thủ sao, cẩn thận các người bị nuốt xương cũng không còn đó.

Trần Đào nhìn vào phương xa trả lời, sau đó khẽ cau mày, nói:

- Lam Ma, Hắc Ám Thần Điện cũng đến sao.

- Cực Viêm Chi Địa, Hắc Ám Thần Điện cũng sẽ đến.

Một âm thanh Âm Lệ từ đằng xa truyền đến, đó là thanh âm của Lam Ma.

- Thanh Sơn, người tựa hồ cũng đến rồi, gặp người quen người không bắt chuyện sao.

Trần Đào nhìn về phía bên ngoài nói.

- Trần Đào, chúng ta là người quen cũ, không nghĩ tới người người còn chưa chết sao.

Thanh âm của Thanh Sơn từ trong sơn mạch truyền đến, Thanh Sơn với Trần Đào rất quen biết.

- Trần Đào đại nhân, Thanh Sơn Lão Tổ đã gia nhập Hắc Ám Thần Điện, trở thành Hắc Ám Thần Điện Cửu Thiên Tôn, hai tháng trước Hắc Ám Thần Điện cùng Toan Nghê Tộc, Viễn Cổ Minh Xà Tộc, Viễn Cổ Hồ Tộc và Thần Phượng Tộc liên thủ công kích Thần Hoàng Tộc kết giới, kết quả Toan Nghê Tộc cùng Viễn Cổ Minh Xà Tộc bị Nhạc tộc trưởng đánh chết mấy tên Đấu Thánh, đúng là cái được không bù đắp đủ cái mất. Hiện tại, Nhạc tộc trưởng hiện tại cùng Hoàng Tôn lão tổ, Thanh Dương Lão Tổ đều ở bên trong Thần Hoàng Tộc, bọn họ cũng không dám đi vào.

Hoàng Phủ nhìn Trần Đào nói.

758. Chương 643: Đấu Thánh Tam Tộc (2).

- Đánh chết bốn tên Đấu Thánh, người nói là Nhạc Thành sao?

Vũ Văn Nam có chút kinh ngạc hỏi, lúc này Vũ Văn Nam cảm thấy bất khả tư nghị, Đấu Thánh cường giả tựa hồ không đáng tiền vậy.

- Không sai, chính là Nhạc Thành tộc trưởng, Hiểu Kỳ tiểu thư còn đánh chết Viễn Cổ Minh Xà Tộc một sao Đấu Thánh.

Hoàng Vũ nhìn nhóm người Vũ Văn Nam nói.

- Cái gì, người nói Hiểu Kỳ có thể đánh chết một sao Đấu Thánh sao?

Vũ Văn Nam kinh ngạc hỏi, lần trước hắn từ Nhạc gia trở về, Yến Hiểu Kỳ thực lực cấp tám hậu kỳ Ma Pháp Sư, thực lực bát giai hậu kỳ Ma Pháp Sư không thể đánh chết một sao Đấu Thánh được.

- Không sai, chẳng lẽ Vũ Văn trường lão không biết Hiểu Kỳ tiểu thư đã là cấp chín Ma Pháp Sư rồi sao, ta thấy tận mắt tiểu thư còn có mười thành Nhiếp Hồn Thiên Nhân.

Hoàng Vũ nghi ngờ trả lời.

- Hiểu Kỳ đột phá cấp chín Ma Pháp Sư, mười thành Đấu Đế hồn mạch sao.

Vũ Văn Minh Quang kinh ngạc hỏi.

Vũ Văn Nam:

...

Vũ Văn Nam có chút kinh ngạc nói không ra lời, Yến Hiểu Kỳ đột phá cấp chín Ma Pháp Sư, đồng thời đột phá mười thành Đấu Đế hồn mạch, Vũ Văn gia lại có thêm một Đấu Thánh cường giả nữa rồi.

- Hiểu Kỳ thiên phú thật mạnh, làm cho mấy lão gia hỏa này có chút xấu hổ.

Vũ Văn Giác hưng phấn không dứt, nói.

- Vũ Văn Giác, chúc mừng Vũ Văn gia các người, có thêm một Đấu Thánh cường giả.

Trần Xuân cười nói.

- Mọi người mau vào đi, Hoàng Tôn lão tổ ở bên trong tộc chờ chư vị rồi.

Hoàng Phủ nhìn mọi người nói.

- Đi, chúng ta đi vào trước.

Trần Đào khẽ nói, sau đó nhìn bốn phía một cái, nói nhỏ:

- Có vẻ có rất nhiều người đến rồi.

Lúc này người tam đại Nhân Tộc theo sau người Thần Hoàng Tộc tiến vào không gian thông đạo biến mất không thấy đâu nữa, khi mọi người tiến vào, phía ngoài kết giới mười mấy đạo hơi thở mịt mờ ở trên cao chợt lóe lên.

Bên trong Hạo Thiên Tháp, Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành không ngừng tung bay, Thủ Ấn hướng hai đánh vào, theo Thủ Ấn tung bay, hai thanh trường kiếm tràn ngập quang mang chói mắt xoay tròn, khí tức trên kiếm cường hãn vô cùng, bên trong kiếm ẩn chứa vô cùng pháp lực

Đây chính là lúc Nhạc Thành luyện chế cho Đại Song cùng Tiểu Song hai thanh trường kiếm, đều là chuẩn tiên khí, hai thanh trường kiếm này nếu ở Hoa Hạ Tu Chân Giới, người có thực lực Nguyên Anh kỳ có thể sử dụng chuẩn tiên khí cũng không có mấy ai.

Tiếp theo sau là một đạo Thủ Ấn cuối cùng đánh vào hai thanh trường kiếm, hai thanh trường kiếm màu xanh tràn ngập hơi thở cường hãn, hai đạo kiếm quang phóng lên cao, sau đó hung hăng bổ về phía hư không, những tiếng sấm nổ mơ hồ truyền đến.

- Thu.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành vừa thu lại, một mảnh thanh mang bao vây lấy hai thanh trường kiếm, lúc này hai thanh trường kiếm được Nhạc Thành thu vào trong trữ vật giới chỉ, lúc này trên mặt Nhạc Thành tái nhợt, bắt đầu chậm rãi điều tức.

Ngày thứ hai, Nhạc Thành chậm rãi mở mắt ra, trong con mắt tinh mang tràn ngập.

Sau khi thu hồi Vạn Thú Lô, Nhạc Thành giải khai cấm chế, nhìn thấy Minh Yêu cùng Huyền Yêu đang tu luyện, lúc này thực lực của hai nàng đã là cửu tinh Đấu Tôn, thực lực đột phá cũng rất nhanh, nếu sau này hai nàng có thể đột phá đến Đấu Thánh, thì thực lực bên mình tăng hơn rất nhiều.

- Chủ nhân.

Hai nàng cảm giác được Nhạc Thành, sau đó dừng tu luyện đứng dậy.

- Ân, đột phá xong thì cùng ta đi ra ngoài.

Nhạc Thành khẽ nói.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Hạo Thiên Tháp trước mắt, sau đó lẩm bẩm nói:

- Tỷ nữa thì cũng quên truyện trọng yếu.

Thầm mắng mình một tiếng, Nhạc Thành đi vào Hạo Thiên Tháp, tầng thứ sáu Hạo Thiên Tháp Lôi Điện không gian, nhiều tia Lôi Điện điện mang không ngừng lóe ra chói mắt, những Lôi Điện ở đây đều là cửu phẩm sơ giai đan lôi, so với Yêu Huyền lần trước đột phá đến sáu cánh dẫn đến địa kiếp cũng không biết kém bao nhiêu

- Những đan lôi này để cho Kim Tiên khôi lỗi, có thể từ từ đột phá.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, khước miệng mỉm cười, luyện hóa Lôi Điện linh châu lâu như vậy, Nhạc Thành mới nhớ tới, trong không gian Lôi Điện này, hoàn toàn có thể để cho Kim Tiên khôi lỗi tới hấp thu, đột phá.

- Kim Tiên khôi lỗi.

Thần thức Nhạc Thành nhìn vào trong trữ vật giới chỉ, năm Kim Tiên khôi lỗi nhanh chóng từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra.

- Đi.

Nhạc Thành tâm niệm vừa động, năm Kim Tiên khôi lỗi đã được Nhạc Thành đầu nhập vào trong không gian Lôi Điện, theo nhữn tia Lôi Điện tràn ngập, trong không gian Lôi Điện điện mang đều bổ vào năm Kim Tiên khôi lỗi.

Năm Kim Tiên khôi lỗi được Lôi Điện bỏ vào trên người đối với bọn chúng mà nói chính là thuốc bổ, sau khi hấp thu Lôi Điện.

- Từ từ đột phá.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, sau này hắn đem Kim Tiên khôi lỗi bỏ vào Lôi Điện không gian, thì cũng không cần đi để ý tới. Chờ Kim Tiên khôi lỗi đột phá, hiện tại Kim Tiên khôi lỗi là tiên khôi, nếu đột phá đến tiên khôi đỉnh phong mà nói, cũng đủ đánh chết cấp chín Ma Pháp Sư cùng ba sao đến bốn sao Đấu Thánh.

Nhìn năm Kim Tiên khôi lỗi hấp thu Thôn Phệ Lôi Điện không gian lực, Nhạc Thành từ bên trong Hạo Thiên Tháp đi xuống, thời gian này hắn cũng nên xuất quan, thời gian cũng đã qua hai tháng, cũng nên chuẩn bị đi Cực Viêm Chi Địa rồi.

Có chuẩn tiên khí Âm Dương Kiếm cùng Âm Ảnh Kiếm, còn có Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành đối với Cực Viêm Chi Địa lần này cũng tự tin vài phần, dĩ nhiên, thực lực Hạo Thiên Tháp mạnh nhất, sử dụng Hạo Thiên Tháp có thể cùng Thanh Sơn Lão Tổ chống lại, nếu sử dụng Âm Dương Kiếm cùng Âm Ảnh Kiếm dường như khó hơn. Âm Dương Kiếm cùng Âm Ảnh Kiếm mặc dù đề thăng lên một mảng lớn, nhưng thực lực Nhạc Thành cũng không có tăng lên, mà chuẩn tiên khí phải dựa vào pháp lực thúc dục, bằng Âm Dương Kiếm cùng Âm Ảnh Kiếm, Nhạc Thành tự tin có thể đánh chết bốn sao Đấu Thánh. Lần này có dụng phải Hắc Âm Thần Điện Lục Ma, thực lực ba sao Đấu Thánh, với Âm Dương Kiếm cùng Âm Ảnh Kiếm có thể dễ dàng đánh chết. Còn Hắc Âm Thần Điện Lam Ma, nếu thêm phân thân có Âm Dương Kiếm cùng Âm Ảnh Kiếm, Lam Ma cũng chỉ có nước chết mà thôi.

Mà luyện chế mấy thứ pháp bảo này, Nhạc Thành cũng cảm giác được thực lực của mình cũng có tăng lên, mơ hồ đến Hợp Thể Kỳ trung kỳ đỉnh phong, lần trước ở Đan Lôi Thành hắn và Thanh Sơn Lão Tổ chỉ có thể lưỡng bại câu thương, hiện tại Nhạc Thành tin tưởng có thể hơi chiếm thượng phong, nhưng đánh chết Thanh Sơn Lão tổ thì không dễ dàng gì.

-o0o-

759. Chương 644: Xuất Quan.

- Đi, chúng ta đi ra ngoài.

Nhạc Thành đi ra khỏi đại điện Hạo Thiên Tháp nhìn Minh Yêu cùng Huyền Yêu nói.

- Minh Yêu, Huyền Yêu đa tạ chủ nhân thu nạp.

Minh Yêu cùng Huyền Yêu quỳ gối trước người Nhạc Thành, hai nàng lúc này đột phá đến mười thành Xà Vương huyết mạch, lại trong thời gian ngắn đột phá đến cửu tinh Đấu Tôn, các nàng biết đây đều là do chủ nhân ban cho.

- Các ngươi làm cái gì vậy, tất cả đứng lên, các ngươi trung thành, ta tự nhiên sẽ không bạc đãi.

Nhạc Thành khẽ nói.

- Chúng ta tuyệt không phản bội, sau này sẽ trung thành với chủ nhân, chủ nhân muốn chúng ta làm cái gì cũng có thể, bao gồm muốn hai người chúng ta.

Minh Yêu cùng Huyền Yêu cảm kích nói.

- Đi, chúng ta đi ra ngoài.

Nhạc Thành nói, Thủ Ấn trong tay đánh ra, ba người xuất hiện ở bên ngoài Hạo Thiên Tháp.

- Chủ nhân.

- Chủ nhân.

- Chủ nhân.

Sau khi nhìn thấy Nhạc Thành, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ đều làm lễ ra mắt, năm người Khiếu Thiên Hổ cùng Yêu Cơ vẫn ở trong phòng hộ pháp.

- Ân, gần đây Thần Hoàng Tộc có phát sinh chuyện gì không.

Nhạc Thành khẽ hỏi.

- Bẩm chủ nhân, không có, nhưng Thần Hoàng Tộc gần đây tới không ít người, thực lực cũng rất mạnh, đều là Đẩu Thánh trở lên.

Khiếu Thiên Hổ trả lời, gần đây Thần Hoàng Tộc có không ít hơi thở cường hãn tràn ngập, Khiếu Thiên Hổ cũng cảm giác được.

- Như thế sao, chắc là người của Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia tới.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó thu hồi Hạo Thiên Tháp đi ra khỏi phòng, nếu người của tam tộc đến, hẳn cũng nên đi bái phỏng thôi, thuận tiện nhìn thực lực như thế nào, nếu người tam tộc thực lực rất mạnh mà nói, đến lúc đó Nhạc Thành có thể ở bên trong Cực Viêm Chi Địa đối kháng với Hắc Ám Thần Điện cũng dễ dàng hơn.

Ra khỏi phòng, thần thức Nhạc Thành tỏa ra, chính là hướng về phía đại sảnh Thần Hoàng Tộc, bên trong đại sảnh lúc này có thêm chừng mười Đạo hơi thở cường hãn, những người này đều có thực lực Đẩu Thánh, trong đó Nhạc Thành có thể nhận ra Vũ Văn Nam, Trần Xuân, Tôn Lạc, xem ra tam đại nhân tộc cũng đã đến rồi. Lúc này Nhạc Thành không nghĩ tới Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Hỏa Lão cũng ở bên trong đại sảnh.

Bên trong đại sảnh của Thần Hoàng Tộc, lúc này có Hoàng Tôn cùng Thanh Dương Lão Tổ, theo thứ tự xuống dưới chính là Trần gia Trần Đào, người Vũ Văn gia cùng Tôn gia, sau đó Yến Hiểu Kỳ cùng Yêu Huyền, Hỏa Lão, nhóm người Tôn Thi Thi cũng toàn bộ ở trong đại sảnh. Nhạc Thành còn chưa xuất quan, mọi người không thể làm gì khác hơn là để Yêu Huyền cùng Hỏa Lão tới thương nghị tiến phương thức tiến vào Cực Viêm Chi Địa.

Trừ Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi ra, bên người Thanh Dương Lão Tổ cũng có Thượng Quan Uyển Nhi, Dịch Thiên, lần này người tiến vào Cực Viêm Chi Địa căn bản đều đến đông đủ.

- Trần Đào trưởng lão, không nghĩ tới người đích thân tiến vào Cực Viêm Chi Địa, điều này cũng tốt, cũng có người khắc chế Thanh Sơn Hắc Ám Thần Điện, ta cũng yên tâm hơn.

Hoàng Tôn nhìn Trần gia Trần Đào trưởng lão nói.

- Hoàng Tôn, Thanh Sơn này bản thân ta cũng đủ khắc chế, nhưng có thêm những phiền toái, trong lúc tiến vào ta gặp phải Viễn Cổ Minh Xà Tộc Minh La, Toan Nghê Tộc Long Dược.

Trần Đào chậm rãi nói, trên nét mặt có một tia lo lắng.

- Minh La cùng Long Dược, hai người này cũng đến sao, đúng là có chút phiền phức.

Hoàng Tôn sắc mặt biến đổi, nhưng sau đó hỏi:

- Trần Đào trưởng lão có nhìn rõ được thực lực hai người này hay không.

- Hai người này đều là năm sao Đẩu Thánh.

Trần Đào khẽ nói.

- Xem ra Viễn Cổ Minh Xà Tộc cùng Toan Nghê Tộc bị chết bốn Đẩu Thánh, hai người muốn ở Cực Viêm Chi Địa báo thù, lại thêm Thanh Sơn, chúng ta khó có thể chống lại.

Hoàng Tôn lo lắng nói.

- Nhạc Thành xin chào chư vị trưởng lão.

Lúc này có một thanh âm từ đại sảnh truyền đến, nhưng sau đó Nhạc Thành xuất hiện ở cửa đại sảnh, mỉm cười thi lễ.

Nhìn thấy Nhạc Thành, đầu tiên là Thanh Dương Lão Tổ cùng Trần Đào Vũ Văn Giác, Tôn Quân đều cả kinh, lúc này Nhạc Thành đi vào trong đại sảnh, bọn họ thậm chí cũng không có cảm giác, điều này làm cho mọi người không khỏi kinh ngạc không dứt.

Mà lúc này, Yến Hiểu Kỳ, Yêu Huyền sắc mặt hơi đổi, trong lòng hai nàng không khỏi có chút bận tâm, Dịch Thiển ở đây, nếu Nhạc Thành sau khi nhìn thấy, không biết có phản ứng gì đây.

Lúc này Nhạc Thành tiến vào trong đại sảnh, bởi vì trong đại sảnh nhân số không ít, Nhạc Thành cũng không có nhìn thấy cô gái mặc áo tím đứng sau lão phụ có chút run rẩy, tám năm, nàng vẫn nghĩ đến nàng làm nào có thể nhìn thấy hắn lần nữa, mà bây giờ nàng đã nhìn thấy, cũng có cảm giác vừa như thân quen, vừa hoàn toàn xa lạ vậy.

Thượng Quan Uyển Nhi khẽ nhìn hắc bào thanh niên kia trong sảnh, nhưng sau đó trên mặt Dịch Thiển có chút bất đắc dĩ, mấy ngày trước nàng cũng biết Nhạc Thành đang ở bên trong Thần Hoàng Tộc, hai người sớm muộn cũng gặp nhau.

Khẽ nhìn hắc bào nam tử, Thượng Quan Uyển Nhi tựa hồ nhớ rõ lúc ở Đế đô, lúc đó nàng tìm tới hắn về vấn đề Thanh Dương Môn.

- Nhạc Thành, người cuối cùng cũng đã xuất quan, ta còn tưởng rằng người đã quên đi Cực Viêm Chi Địa rồi.

Nhìn Nhạc Thành đến, Hoàng Tôn khẽ nói

- Nhạc Thành xin vấn an lão tổ, lần này đi Cực Viêm Chi Địa tự nhiên là không quên.

Nhạc Thành mỉm cười thi lễ, nói.

Sau đó Nhạc Thành đánh giá chung quanh, bên trong đại sảnh tựa hồ Đấu Thánh cường giả không ít, xem ra tam tộc cũng có không ít Đấu Thánh cường giả.

- Thì ra là Nhạc tộc trưởng, ta đã sớm nghe đến đại danh Nhạc tộc trưởng, Trần gia thiếu Nhạc tộc trưởng một cái nhân tình.

Trần Đào khẽ nhìn Nhạc Thành, thần tình có chút vẻ hồ nghi, ở trên người Nhạc Thành không cảm giác được đấu khí cùng ma pháp hơi thở trên người Nhạc Thành, cũng không có linh hồn lực tiết ra ngoài.

- Không biết vị trưởng lão này đại danh như thế nào, Nhạc Thành xin chào.

Nhạc Thành thần sắc biến đổi, lúc này Nhạc Thành cảm giác được lão giả trước mắt này linh hồn lực tiết ra ngoài, thần thức giao nhau, Nhạc Thành thu liễm lại toàn bộ hơi thở, tùy ý lão giả này dùng linh hồn lực tiến vào phạm vi thần thức của mình, nhưng sau đó cũng Nhạc Thành đem một luồng thần thức bao vây linh hồn lực của lão giả ở trong phạm vi đó.

Trần Đào sắc mặt đại biến, hắn vốn muốn thử dò xét Nhạc Thành một chút, ở trong miệng Trần Xuân, có đánh giá người thanh niên này không cạn. Người thanh niên này là hậu nhân Nhạc Thiên, nhất thời hắn có ý nghĩ muốn kiểm nghiệm một chút. Ai ngờ luồng linh hồn lực thả ra, lại không thu được trở về, nếu lúc này có người công kích linh hồn, hắn chính là chịu lấy không ít phiền toái. Nhưng hắn không nghĩ tới thực lực Nhạc Thành mạnh mẽ, cho nên mới ngả bở nhào như thế.

760. Chương 645: Gặp Lại Dịch Thiển.

- Nhạc Thành thất lễ.

Nhạc Thành nhìn thấy không sai biệt lắm, cũng buông thần thức ra, đồng thời có chút giật mình, lão giả này có thực lực năm sao Đấu Thánh, thực lực không dưới Thanh Sơn Lão Tổ.

- Nhạc Thành, đây là Trần gia Trần Đào trưởng lão, cũng là bạn cũ của Nhạc Thiên lão tổ.

Hoàng Tôn nhìn Nhạc Thành nói, sau đó nhìn Trần Đào nói:

- Trần Đào trưởng lão, người không có chuyện gì chứ.

- Thật là truối trẻ anh hùng, năm đó ta cũng không phải là đối thủ Nhạc Thiên lão nhân kia, hiện tại lão gia hỏa này có một hậu nhân cũng có thể làm cho ta bổ nhào, nhìn bộ dáng ta già rồi.

Trần Đào khẽ cười nói, nhưng sau đó nhìn Nhạc Thành nói:

- Không phải là người thất lễ, là lão gia hỏa này có chút thất lễ, hôm nay coi như ta có thêm kiến thức, khó trách Trần Xuân trưởng lão khen người không ngừng, vừa rồi ta còn không tin, bây giờ mới biết so với lời Trần Xuân trưởng lão còn ít hơn, xem ra lão gia hỏa này già rồi.

- Trần Đào trưởng lão quá khen.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Xin chào Trần Xuân trưởng lão.

Sau đó Nhạc Thành đi đến bên cạnh Trần Xuân mỉm cười chào hỏi.

- Nhạc tộc trưởng, nhìn thực lực của người lại tăng vọt, thật làm cho ta xấu hổ rồi.

Trần Xuân lập tức đáp lễ, ở trước mặt Nhạc Thành hắn cũng không làm gì, Nhạc Thành thực lực hoàn toàn là khô vế lớn tuổi, một màn vừa rồi, hắn cũng nhìn thấu thực lực Nhạc Thành có thể chống lại Trần Đào trưởng lão, điều này làm cho hắn vô cùng ngạc nhiên, Trần Đào trưởng lão năm sao Đấu thánh, thực lực Nhạc Thành quả thật là bất khả tư nghị.

- Xin chào Vũ Văn trưởng lão, vị này là. . .

Nhạc Thành nhìn Vũ Văn Nam thi lễ, nhưng sau đó nhìn Vũ Văn Giác thi lễ, bốn sao Đấu Thánh, Vũ Văn gia cường giả không ít.

- Nhạc Thành, đây là Vũ Văn gia Vũ Văn Giác trưởng lão.

Yến Hiểu Kỳ đi tới bên người Nhạc Thành nói.

- Nhạc tộc trưởng, người không cần khách khí, đều là người một nhà.

Vũ Văn Giác khẽ mỉm cười nói.

- Nhạc tộc trưởng, người cũng không cần khách khí, Tôn gia cùng Nhạc gia hiện tại cũng là người một nhà.

Tôn Lạc nhìn Nhạc Thành nói.

Nhưng sau đó Nhạc Thành nhìn Tôn Lạc cùng Tôn Quân thi lễ, những người này đều là người của tam tộc Đấu Thánh, Nhạc Thành hiện tại đại biểu cho Nhạc gia, lễ tiết này tự nhiên là phải có, mà Nhạc Thành cũng nhìn ra Tôn Quân kia thực lực là ba sao Đấu Thánh.

Có Trần Đào năm sao Đấu Thánh, Vũ Văn Giác bốn sao Đấu thánh, trong lòng Nhạc Thành không khỏi nghĩ cách ở Cực Viêm Chi Địa đối phó Hắc Ám Thần Điện một chút.

- Nhạc Thành, ta giới thiệu cho người, đây là Thanh Dương Lão Tổ, là bạn tương giao nhiều năm của ta, cũng là người quen cũ của Nhạc Thiên lão tổ.

Hoàng Tôn nhìn Nhạc Thành nói, sau đó giới thiệu Nhạc Thành cho Thanh Dương Lão Tổ.

- Thanh Dương Lão Tổ, lão phụ này thực lực thật mạnh, chẳng lẽ cũng là sáu sao Đấu Tôn sao.

Nhạc Thành nhìn quét qua, khí tức trên thân lão phụ so với Trần Đào khí còn mạnh hơn không ít, tựa hồ cùng khí tức trên thân Hoàng Tôn lão tổ giống nhau, cũng là sáu sao Đấu Thánh.

Nhạc Thành sắc mặt hơi đổi, ánh mắt quét nhìn, Nhạc Thành cũng thấy được hai cô gái tuyệt mỹ, nhìn kỹ sau đó sắc mặt Nhạc Thành trầm xuống.

Hai nữ tử này, một người mặc áo lam, ngũ quan tinh mỹ, da trắng nõn, Nhạc Thành nhớ kỹ ở đế đô gặp qua, đó là Thượng Quan Uyển Nhi, Thượng Quan Uyển Nhi này là bằng hữu của Mộ Dung Hiểu Hiểu, cũng là sư phụ Dịch Thiển.

Mà nhìn thấy người còn lại, Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, cô gái này là Dịch Thiển, bởi vì nàng, Nhạc Thành mới tự tử chết, điều đó mới nói là do nữ nhân này hại chết Nhạc Thành, mà mình thần xui quỷ khiến nhập vào thân Nhạc Thành trở thành Nhạc Thành mới.

Thậm chí bây giờ Nhạc Thành cũng đã sớm đem mình cho rằng Nhạc Thành, kiếp trước Nhạc Thành đã quên, mình bây giờ chính là Nhạc Thành.

Bốn mắt nhìn nhau, Nhạc Thành hơi sững sờ, nhưng sau đó trong mắt phức tạp vô cùng.

- Thanh Dương Lão Tổ, không biết Thanh Dương Lão Tổ cùng Huyền Thiên đại lục Thanh Dương Môn có quan hệ gì sao?

Nhạc Thành phục hồi tinh thần lại, nhìn Thanh Dương Lão Tổ khẽ nói.

- Thanh Dương Môn là ta ở Huyền Thiên đại lục chẳng qua trong lúc vô tình thành lập lên, không nghĩ tới Nhạc tộc trường cũng biết.

Thanh Dương Lão Tổ nhìn Nhạc Thành, không khỏi có chút nghi ngờ, không hiểu người Nhạc gia cũng biết Huyền Thiên đại lục Thanh Dương Môn.

- Thì ra là như vậy, bản thân ta muốn cảm ơn Thanh Dương Môn, nếu không có Thanh Dương Môn, ta cũng không có hôm nay.

Nhạc Thành nhìn Thanh Dương Lão Tổ thì lễ nói.

Nghe lời Nhạc Thành nói, tất cả mọi người đều nghi ngờ không dứt, không biết là có chuyện gì, lúc này Nhạc Thành cùng Thanh Dương Môn quan hệ, nhìn bộ dáng thì đúng như vậy, Thanh Dương Lão Tổ cũng nghi ngờ, nghe lời Nhạc Thành nói, tựa hồ cũng không phải là chuyện tốt.

- Nhạc Thành, người không cần trào phúng, chuyện này cũng không phải là lỗi của Thanh Dương Môn, người không cần hỏi sự tố ta.

Một thanh âm vang lên, Dịch Thiển nhìn Nhạc Thành quát, trong ánh mắt tràn đầy phức tạp.

- Thanh Dương Môn như thế, ta xem cũng không tốt hơn, ta và sự tố người nói chuyện, người có thể xen mồm vào sao, quy củ Thanh Dương Môn không có trật tự lớn nhỏ sao.

Nhạc Thành lãnh ý nhìn ở trên người Dịch Thiển, sau đó quát lên.

Ngồi ở đây đều là Đẩu Thánh cường giả tứ đại Nhân Tộc, người nói chuyện lại là Nhạc Thành cùng Thanh Dương Lão Tổ, Dịch Thiển chẳng qua là đồ tôn của Thanh Dương Lão Tổ mà thôi, ba sao Đẩu Tôn không có phân lượng nói chuyện.

Lúc này ở trong mắt Nhạc Thành, Dịch Thiển ba sao Đẩu Tôn không coi vào đâu, nhưng có lẽ bởi vì quan hệ Nhạc Thành, trong lòng Nhạc Thành không thoải mái. Hắn muốn quát lớn bởi vì Nhạc Thành muốn để cho Dịch Thiển biết, lúc này, Dịch Thiển ở trước mặt mình tư cách nói chuyện cũng không có.

- Nhạc Thành, hôm nay người còn muốn làm nhục ta một lần sao, ta hiện tại hướng người khiêu chiến, nếu ta bại, ta trả lại người một mạng.

Trong mắt Dịch Thiển utor át, cổ nén bị thương, sau đó cắn răng nhìn Nhạc Thành nói.

- Hướng ta khiêu chiến sao, người đủ tư cách sao, chê cười, người cho là ở Lập Anh Trấn sao, hiện tại người không có tư cách, người không có, Thanh Dương Môn cũng không có.

Nhạc Thành lộ ra một tia lạnh lẽo, Thanh Dương Môn ban đầu ở Nhạc gia khinh người, Nhạc Thành vẫn nhớ kỹ, mặc dù hắn đã lấy lại hết thấy, nhưng trong lòng Nhạc Thành vẫn không thoải, nếu không phải ban đầu có Thượng Quan Uyển Nhi nói chuyện, Nhạc Thành đã sớm đi Thanh Dương Môn rồi.

- Nhạc tộc trường, chẳng lẽ Thanh Dương Môn cùng người có gút mắt không giả được sao, có thể cho lão bà tử ta biết hay không. Không lên làm nhục hậu bối như vậy.

Thanh Dương Lão Tổ thần sắc hơi đổi, sau đó nhìn Nhạc Thành nói, trong thanh âm có chút bất mãn, Nhạc Thành làm nhục hậu bối của bà, còn nói Thanh Dương Môn, điều này làm cho Thanh Dương Lão Tổ hơi giận đứng lên.

- Lấy lớn hiếp nhỏ, chê cười, lấy lớn hiếp nhỏ tựa hồ không phải là ta.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Thanh Dương Lão Tổ trả lời.

- Nhạc Thành, chuyện đã qua, ngươi đã đáp ứng ta không nhắc lại nữa, chẳng lẽ ngươi không tuân thủ hứa hẹn sao.

Thượng Quan Uyển Nhi khẽ thở dài một hơi, sau đó nhìn Nhạc Thành bất đắc dĩ nói.

-o0o-

761. Chương 646: Cực Viêm Chi Địa (1).

- Không sai, ta đáp ứng ngươi, nhìn mặt mũi Hiếu Hiếu ta cũng không đi Thanh Dương Môn.

Nhạc Thành khẽ nói.

- Nhạc Thành, ta muốn hướng ngươi khiêu chiến, ta bại, trả lại cho ngươi một mạng, chuyện này không liên quan tới sự tử và Thanh Dương Môn.

Dịch Thiển trong mắt cố nén một tia bi thương, sau đó đi tới bên người Nhạc Thành, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành

- Ta đã nói qua, ngươi không có tư cách này, ngươi không xứng.

Nhạc Thành nhàn nhạt nhìn Dịch Thiển nói, có lẽ ở một mức độ nào đó, còn muốn cảm tạ nàng, không có nàng, hẳn cũng không thành Nhạc Thành, chẳng qua là trong chuyện này, Nhạc Thành chết đi thật sự không đáng giá.

- Ngươi dựa vào cái gì nói ta không xứng với chẳng lẽ trong lòng ngươi, ta đáng hận sao như vậy sao.

Dịch Thiển nhìn Nhạc Thành nói.

- Ngươi cũng không xứng hận ta, ta chỉ muốn nói cho ngươi biết, quyết định ban đầu của ngươi làm chết một người vô tội, thiếu chút nữa hại một gia tộc, ngươi chẳng lẽ cảm thấy còn chưa đáng hận sao.

Nhạc Thành lạnh giọng trả lời.

Lời nói của hai người làm cho mọi người trong đại sảnh đều mặc danh kỳ diệu, chỉ có Yến Hiếu Kỳ, Yêu Huyền mới biết chuyện gì xảy ra.

- Tốt, dĩ nhiên ta thật sự đáng hận như vậy, ta ngay cả tư cách khiêu chiến cũng không có, ta lúc này trả lại cho ngươi một mạng là được chứ gì.

Dịch Thiển nhìn Nhạc Thành, trong tay một cổ đấu khí ngưng tụ, nhưng sau đó phách về phía trán của mình.

- Thiển Nhi không nên, Nhạc Thành, ngươi mau ngăn cản nàng lại.

Yến Hiếu Kỳ thần sắc đại biến, nhưng sau đó sợ hết hồn.

- Mạng của ngươi cũng không có tư cách mất như vậy.

Lúc này quanh thân Dịch Thiển bị thanh mang bao vây, thân người không cách nào nhúc nhích nửa phần.

- Thiển Nhi, ngươi không nên làm chuyện điên rồ.

Thượng Quan Uyển Nhi chạy đến bên người Dịch Thiển, hoa dung thất sắc vô cùng.

Nhạc Thành buông lỏng Dịch Thiển ra, nhưng không hề nữa nhìn Dịch Thiển một cái, chậm rãi đi tới bên người Yêu Huyền ngồi xuống, Nhạc Thành nhìn thấy Dịch Thiển, hẳn biết Nhạc Thành lúc trước chết đi là

không đáng giá, hay là trong lòng hẩn lúc này tức giận, hết thấy, Nhạc Thành chết đi mới là người đáng thương nhất.

- Nhạc Thành, người có thể nhục nhã ta, đây là ta tự tìm, nhưng người tại sao còn muốn ngăn cản ta chết.

Dịch Thiển nhìn Nhạc Thành, trong mắt ướt át, nhưng sau đó chạy ra khỏi đại sảnh.

- Sư phụ, con đi xem Thiển Nhi một chút.

Thượng Quan Uyển Nhi nhìn Thanh Dương Lão Tổ nói, nhưng sau đó đuổi theo.

Thanh Dương Lão Tổ sắc mặt có chút phức tạp, nàng cũng không biết phát sinh chuyện gì, mọi người trừ Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ hai nàng, cũng không người nào biết.

- Xin lỗi chư vị, quấy rầy mọi người, đây chỉ là một ít chuyện trước kia thôi, lúc này không có chuyện gì.

Nhạc Thành nhìn thấy tất cả mọi người nghi hoặc nhìn mình, mỉm cười nói.

- Nhạc tộc trường, có thể nói cho lão bà tử hay không, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Thanh Dương Lão Tổ sắc mặt hơi đổi, nhưng sau đó thở dài nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Thanh Dương Lão Tổ không nên hỏi, chuyện này đã qua thật lâu, ta cũng không muốn nhắc lại.

Nhạc Thành khẽ nói, chuyện này đã qua mười mấy năm, Nhạc Thành chết đi nếu biết mình hiện tại thay hẩn báo thù, vẫn đem Nhạc gia bảo vệ thật tốt, cũng sẽ mỉm cười nơi cửu tuyền.

- Là truyện đã qua, cũng đừng nhắc lại nữa.

Hoàng Tôn giảng hòa, không khí lúc này rất khó xử.

- Chư vị, mọi người vừa mới nói tới chỗ nào, không nên bởi vì ta mà dừng lại.

Nhạc Thành nhẹ nhẹ nói.

- Chúng ta nói đến Minh La cùng Long Dược, hai người này đều có thực lực năm sao Đẩu Thánh, bọn họ đều đi vào Cực Viêm Chi Địa, lúc đó đối với tứ đại Nhân Tộc cùng Thần Hoàng Tộc có chút bất lợi.

Trần Đào nhìn Nhạc Thành nói.

- Minh La, Long Dược, hai người có thực lực năm sao Đẩu Thánh sao.

Trong lòng Nhạc Thành cũng hơi giật mình, tam đại Thú Tộc hiện tại liên thủ với nhau, lại thêm Hắc Ám Thần Điện Thanh Sơn Lão Tổ, thực lực này rất khó đối phó.

- Minh La cùng Long Dược bởi vì cường giả trong tộc ngã xuống không ít, cho nên mới đi đến, lúc này chúng ta mời người có đủ thực lực chống lại đến đây thì thời gian cũng không còn kịp rồi, nhưng chúng ta tiến vào Cực Viêm Chi Địa tứ đại Nhân Tộc cùng Thần Hoàng Tộc có chút không ổn.

Vũ Văn Giác nói.

- Cực Viêm Chi Địa còn ba ngày nữa mở ra, đến lúc đó Thần Hoàng Tộc kết giới cũng sẽ tự động mở ra, người bên ngoài kết giới sẽ tiến vào Cực Viêm Chi Địa, chúng ta muốn ngăn cản cũng không có cách nào, nhiều nhất là ngăn cản sáu sao Đẩu Thánh mà thôi.

Hoàng Tôn nói nhỏ.

- Chư vị cũng không cần quá khẩn trương, bên trong Cực Viêm Chi Địa là nơi tràn đầy nguy hiểm, năm sao Đẩu Thánh ở bên trong cũng có nguy hiểm thật lớn, ở Cực Viêm Chi Địa Minh La cùng Long Dược và Thanh Sơn Lão Tổ cũng có phiền toái, lúc đó muốn đối phó với tứ đại Nhân Tộc cũng là hữu tâm vô lực.

Tôn Quân nói.

- Không sai, Cực Viêm Chi Địa là nơi nguy hiểm, so với Thúy Phong Cổ Nham còn hung hiểm vạn phần, phiền toái lớn nhất chúng ta cũng không phải Minh La cùng Long Dược, Thanh Sơn Lão Tổ kia, mà là nguy hiểm ở bên trong Cực Viêm Chi Địa.

Trần Đào khẽ nói.

- Cực Viêm Chi Địa nguy hiểm so với Thụy Phong Cổ Nham còn hung hiểm vạn phần.

Hoàng Tôn nói.

- Nhạc tộc trường, không biết người có ý kiến gì.

Trần Xuân nhìn thấy Nhạc Thành không nói gì, sau đó nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Điều này...

Nhạc Thành do dự một chút, sau đó trả lời:

- Ta xem đi một bước coi một bước, Cực Viêm Chi Địa này muốn đi, lo lắng cũng vô ích.

Nhạc Thành thở dài, tam đại Thụ Tộc tới hai năm sao Đẩu Thánh, hẳn cũng không sợ những người kia đối phó với mình, dù sao có Hạo Thiên Tháp, hẳn cũng không có nguy hiểm gì.

Nhưng sau đó mọi người thảo luận về Cực Viêm Chi Địa mới tản đi, trong chuyện này Nhạc Thành từ trong miệng Hoàng Tôn lão tổ, Thanh Dương Lão Tổ biết rồi một số chuyện, Hoàng Tôn lão tổ cùng Thanh Dương Lão Tổ cũng đi vào Cực Viêm Chi Địa, Cực Viêm Chi Địa có rất nhiều nguy hiểm, nhưng cũng có rất nhiều kỳ ngộ, bên trong nhiều có một số đan dược thần kỳ, mà đã mất tích ở Huyền Thiên nội lục rồi.

762. Chương 646: Cực Viêm Chi Địa (2).

Bên trong Cực Viêm Chi Địa còn có Cực Viêm Thiên Hỏa, Cực Viêm Thiên Hỏa này lợi hại vô cùng, năm trăm năm trước ngay cả bốn sao Đẩu Thánh dính vào một tia cũng bị biến thành tro tàn. Luyện hóa Cực Viêm Thiên Hỏa tới bây giờ cũng chưa có người thành công, ngược lại bị Cực Viêm Thiên Hỏa đốt thiêu thành tro tàn.

Ba ngày sau, Nhạc Thành trước khi tiến vào Cực Viêm Chi Địa cũng tính toán trở về an bài, lần này đi Cực Viêm Chi Địa đối với hắn vô cùng quan trọng, Huyền Huyết Linh Chi linh dược hắn phải tìm bằng được, bởi vì là cách cứu sống Nhạc Thiên lão tổ.

- Nhạc Thành, người vẫn còn tức giận sao, Dịch Thiên nàng...

Yến Hiểu Kỳ đi tới bên người Nhạc Thành nói.

- Ta không có tức giận, người cũng không rõ, nhưng cũng không có chuyện gì.

Nhạc Thành nhìn Yến Hiểu Kỳ khẽ mỉm cười nói.

- Vậy thì tốt, chẳng qua người đối xử với Dịch Thiên quá nặng, nàng dù sao cũng cùng chúng lớn lên.

Yến Hiểu Kỳ khẽ nói.

- Hiểu Kỳ, có một số việc nàng cũng không biết, ta không cảm thấy ta nặng tay, yên tâm, ta sẽ không làm gì nữa.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói, hắn trong lòng thầm nghĩ, nếu Hiểu Kỳ biết chân chính Nhạc Thành đã bị Dịch Thiên từ hôn mà chết rồi, cũng không cảm giác mình nặng tay như vậy.

Trở lại trong phòng, Nhạc Thành liền để cho Khiếu Thiên Hổ tìm Đại Song cùng Tiểu Song tới, giúp các nàng luyện chế pháp bảo cũng cho các nàng luyện hóa mới có thể sử dụng.

- Đại Song Tiểu Song, hai thanh kiếm này các người cầm đi, sau khi luyện hóa có uy lực cực lớn, sử dụng không kém hơn Âm Dương Kiếm.

Nhạc Thành lấy từ trong trữ vật giới chỉ ra hai thanh trường kiếm.

Hai nàng tiếp lấy trường kiếm trong tay Nhạc Thành, trên thân kiếm pháp lực tràn ngập, vừa nhìn cũng biết không phải là phàm vật rồi.

- Chủ nhân, đây là chuẩn tiên khí sao?

Đại Song vuốt ve trường kiếm trong tay kinh ngạc hỏi, Pháp Khí như thế các nàng không cách nào luyện chế ra, cho nên suy đoán có phải chuẩn tiên khí hay không.

- Không sai, các người coi như có ánh mắt, đây là chuẩn tiên khí, các người luyện hóa thực lực đề cao không ít, sau này chờ các người đến Độ Kiếp kỳ, các người luyện chế thành tiên khí là được rồi.

- Đa tạ chủ nhân.

Hai nàng nhất thời mừng rỡ, bảo kiếm chuẩn tiên khí này chính là bảo bối, hiện tại thực lực của các nàng có thể chống lại ba sao Đẩu Tôn mà thôi, nếu có chuẩn tiên khí đánh chết bốn sao Đẩu Tôn cũng có thể làm được.

Từ đó đến bây giờ, hai người bọn họ từ Xà nữ biến thành Đại Song Tiểu Song hôm nay, gần gần mấy năm thời gian, hai người không nghĩ tới có ngày có thể đánh chết bốn sao Đẩu Tôn như vậy.

Nhìn Đại Song cùng Tiểu Song, bọn người Khiếu Thiên Hồ một bên đều không ngừng hâm mộ, hai người nhận được bảo kiếm, uy lực tự nhiên là bất phàm.

- Nhạc Thành, ba ngày sau chính là ngày Cực Viêm Chi Địa mở ra, trong lòng người có tính toán gì không, Viễn Cổ Minh Xà Tộc Minh La cùng Toan Nghê Tộc Long Dược chính là vì người mà tới, mấy cái Đẩu Thánh trong tộc bọn họ vẫn lạc trong tay của người, không phải bị người đánh chết thì cũng liên quan cùng người, xem ra người phải chú ý một chút.

Hỏa Lão nhìn Nhạc Thành nói.

- Muốn bọn hắn không chọc đến ta, ta đi Cực Viêm Chi Địa cũng không có thời gian để ý tới bọn họ, nếu đến gây chuyện với ta, ta nhất định cho bọn họ đẹp mắt.

Nhạc Thành khẽ nói.

Hiện tại động thủ đánh chết năm sao Đẩu Thánh, Nhạc Thành rất khó làm được, nhưng Nhạc Thành chuẩn bị thời gian đánh chết năm sao Đẩu Thánh, Nhạc Thành cũng không khó khăn làm được. Bên trong Hạo Thiên Tháp, còn có một số đại trận, Nhạc Thành vẫn chưa có thời gian chuẩn bị, dựa vào những trận pháp này, đủ để vây khốn năm sao Đẩu Thánh, thậm chí là sáu sao Đẩu Thánh.

- Nếu người có những lời này ta an tâm, xem ra người đã sớm chuẩn bị.

Hỏa Lão cười nói.

Ba ngày sau chính là thời gian Cực Viêm Chi Địa mở ra, ngoài kết giới Thần Hoàng Tộc, gần trăm hơi thở tràn ngập, những hơi thở này đều là cường giả, thực lực yếu nhất Bát Tinh cửu tinh Đẩu Tôn.

Ở trên bầu trời, một bóng hình xinh đẹp rơi vào bên ngoài kết giới, thân ảnh màu xanh khẽ nhìn kết giới, lẩm bẩm nói:

- Còn ba ngày sao, chỉ có đợi thêm ba ngày nữa, không biết hắn có ở trong đó hay không.

Lẩm bẩm xong, màu thân ảnh xanh lác mình tiến vào bên trong sơn mạch, chung quanh hơn mười đạo hơi thở ở treng người Thanh y nữ tử quét qua.

- Lạc Mộc, người cũng tới sao, không nghĩ tới người cũng có hứng thú với Cực Viêm Chi Địa.

Phía trước kết giới Thần Hoàng Tộc, mấy đạo hơi thở xen lẫn thanh âm nói chuyện.

Chuyện Cực Viêm Chi Địa lớn như vậy ta tự nhiên là muốn tới rồi, thế nào, Nam Tương Tử cũng có hứng thú sao.

Một đạo thanh âm sang sảng trả lời.

- Năm trăm năm trước, Nhạc gia Nhạc Thiên tiến vào Cực Viêm Chi Địa, sau đó thực lực tăng mạnh, hiện tại Cực Viêm Chi Địa mở ra lần nữa, ta tự nhiên cũng muốn vào xem, chẳng lẽ người cũng không có ý định này sao.

Một đạo thanh âm chậm rãi trả lời.

- Lạc Mộc, Nam Tương Tử, hai người các người đều ở đây, vừa lúc Phá Ngọc cùng Bàn Thiên Lão Ma cũng ở đây, năm người chúng ta ở Cực Viêm Chi Địa liên thủ một phen, nếu có bảo vật, chúng ta cũng không có cách nào tranh đoạt với người của tứ đại Nhân Tộc cùng tứ đại Thú Tộc, các người thấy thế nào.

Một đạo thanh âm âm lãnh chen miệng nói.

- Kim lão quái, người cũng tới, người đề nghị không sai, có thể chúng ta cùng nhau tìm được bảo vật thì phân chia như thế nào.

Một đạo thanh âm sang sảng lớn tiếng nói.

- Chúng ta đương nhiên là chia đều, đến lúc đó ra khỏi Cực Viêm Chi Địa, dựa theo thực lực mạnh yếu phân phối.

Thanh âm âm lãnh nói.

- Như vậy, ta không có vấn đề, nếu không chúng ta cũng không có cách nào tranh cùng đại môn đại tộc, đến lúc đó, cần phải chia đều.

Nam Tương Tử khẽ nói.

- Điều này tự nhiên không có vấn đề, chúng ta cứ định như vậy.

Kim lão quái chậm rãi nói.

Ben trong Thần Hoàng Tộc, Cực Viêm Chi Địa mở ra, Thần Hoàng Tộc hộ vệ đội đều sẵn sàng đón quân địch, lúc này Cực Viêm Chi Địa mở ra, cả Thần Hoàng Tộc kết giới đều bị Thôn Phệ nửa canh giờ, trong vòng nửa canh giờ, Thần Hoàng Tộc không có kết giới che chở, nếu có người đối với Thần Hoàng Tộc gây bất lợi, không thể nghi ngờ là cơ hội tốt nhất, cho nên Thần Hoàng Tộc cường giả đều khẩn trương dị thường.

Cực Viêm Chi Địa mở ra thời gian nửa canh giờ, nhưng sau đó Cực Viêm Chi Địa tự động đóng cửa, giống như là Thuyết Phong Cổ Nham, ba tháng sau Cực Viêm Chi Địa mở ra lần nữa, người có thể người sống cũng tự động đưa ra khỏi Cực Viêm Chi Địa.

Cực Viêm Chi Địa so với Thuyết Phong Cổ Nham quý dị hơn, chẳng qua Cực Viêm Chi Địa năm trăm năm mới mở ra một lần, người bình thường, trừ những Đấu Tôn cường giả ra đều không ai có thể sống đến năm trăm tuổi, cho nên người biết Cực Viêm Chi Địa rất ít, cũng chỉ có những Đấu thánh mới biết được có nơi thần bí như vậy.

763. Chương 647: Cực Viêm Chi Địa (3).

Cực Viêm Chi Địa mở ra, Nhạc Thành cũng khẩn trương lên, không biết có thể tìm được Huyền Huyết Linh Chi hay không, Huyền Huyết Linh Chi này thực lực thấp nhất cũng không dưới Thanh Đồng, nếu nó ẩn núp, thật sự rất là khó tìm.

Vào đêm, sắc trời tối tăm, rạng sáng ngày hôm sau, sắc trời khế hồng, cùng lúc đó hơi thở nóng bỏng bắt đầu chậm rãi bao phủ ở cả Thần Hoàng Tộc kết giới, bên ngoài Thần Hoàng Tộc kết giới Sơn Mạch cũng bị hồng mang bao phủ bên trong.

- Cực Viêm Chi Địa mở ra, Cực Viêm Chi Địa mở ra.

Trong sơn mạch, hơn mười người bắt đầu tung lên trên không trung, mỗi người nét mặt đều có chút khẩn trương.

Ở nơi này có hơn mười người, phía trước là Thanh Sơn Lão Tổ cùng Lam Ma, Lục Ma, Hồ Hùng, cùng Viễn Cổ Hổ Tộc hai sao Đấu Thánh.

Mà ở bên người Thanh Sơn Lão Tổ, còn có hai lão giả, một người mặc một bộ áo xám, bộ dáng tràn ngập âm khí, khí tức trên thân mơ hồ tràn ngập ra, thực lực người này không dưới Thanh Sơn Lão Tổ.

Còn người kia, mặc một bộ trường bào màu vàng, mắt to, trên nét mặt tựa hồ tức giận tràn ngập.

Mà ở phía sau, còn có mười mấy Đẩu Tôn, nhìn quần áo đều là người của Viễn Cổ Minh Xà Tộc cùng Toan Nghê tộc, lúc này cũng chỉ có Viễn Cổ Hồ Tộc Hồ Hùng cùng hai sao Đẩu Thánh, Hắc Âm Thần Điện cũng chỉ có Thanh Sơn Lão Tổ cùng Lục Ma, Lam Ma, ngược lại Viễn Cổ Minh Xà Tộc cùng Toan Nghê Tộc có nhiều người nhất.

- Minh La, Long Được, không ngờ hai người các ngươi đến đây.

Thanh Sơn Lão Tổ nhìn hai lão giả bên cạnh nói.

- Người của Viễn Cổ Minh Xà Tộc có thể bị tùy tiện đánh chết sao, lần này, bản thân ta muốn nhìn, là ai lớn như vậy.

Lão giả áo xám âm lãnh lạnh nhạt nói, trong ánh mắt nhìn một mảnh hồng mang.

- Ta cũng vậy muốn biết, là ai đánh chết hai Đẩu Thánh cường giả trong tộc ta, ta làm cho hắn sống không bằng chết.

Lão giả hoàng bào cả giận nói.

- Minh La, Long Được, ta xem các ngươi không nên khinh thường, tiểu tử kia không đơn giản như vậy.

Thanh Sơn Lão Tổ nhìn hai người nói.

- Cực Viêm Chi Địa lập tức mở ra, chúng ta trước đi Cực Viêm Chi Địa, hiện tại có ba người chúng ta liên thủ, chúng ta nhân cơ hội đem chúng đánh chết ở Cực Viêm Chi Địa, cũng miễn trừ hậu họa.

Thanh Sơn Lão Tổ nói tiếp.

Bên trong Thần Hoàng Tộc, mọi người đều bị kinh động, trong kết giới, một mảnh hồng mang bao phủ, cũng bị một cỗ hơi thở nóng bỏng tràn ngập.

Nhạc Thành cùng mọi người đứng ở trong kết giới Thần Hoàng Tộc, nhìn bầu trời xuất hiện hồng mang, hiện tượng này Nhạc Thành cũng lần đầu nhìn thấy, cả kết giới Thần Hoàng Tộc đều bị bao phủ ở trong, hiện tượng này rất là rung động lòng người.

Mọi người chung quanh nhìn thấy hiện tượng này, đều kinh ngạc không dứt, chỉ chốc lát sau, hồng mang càng ngày càng đậm, bầu trời sáng rõ, cả bầu trời che đầy một mảnh Hồng Vân khổng lồ.

Cả bầu trời kết giới bắt đầu chậm rãi chấn động, trong kết giới cả vùng đất đều chậm rãi rung đưa, giống như là động đất, chỉ chốc lát sau, kết giới bị hồng mang bao phủ, tùy theo một mảnh hồng mang quỹ dị làm cho Thần Hoàng Tộc kết giới biến mất, trong kết giới xuất hiện ở trong mắt mọi người.

- Kết giới biến mất, Cực Viêm Chi Địa mở ra.

Nơi xa bầu trời, không ít người đều hưng phấn lên, nhìn Thần Hoàng Tộc kết giới biến mất, Cực Viêm Chi Địa thần bí mở ra.

- Thần Hoàng Tộc hộ vệ đội bắt đầu đề phòng, người xông loạn kết giới giết không tha.

Hoàng Thanh lớn tiếng nói, kết giới biến mất, nửa canh giờ Thần Hoàng Tộc không có bình chương, lúc này phải đề phòng có người trà trộn vào Thần Hoàng Tộc, kết giới biến mất, mấy chục vạn hộ vệ đội Thần Hoàng Tộc bắt đầu ở giữa không trung xếp thành một cái giới hạn thẳng tắp, ở bầu trời cũng có mấy trăm Đẩu Tôn cường giả ở trên không trung cẩn thận chăm chú nhìn động tĩnh chung quanh. Thần Hoàng Tộc Đẩu Thánh cường giả cũng dùng linh hồn lực ở chung quanh theo dõi, bảo đảm không người nào có thể trà trộn vào bên trong Thần Hoàng Tộc.

Một lát sau, giữa không trung Hồng Vân bắt đầu chậm rãi di động, trong không gian bắt đầu nóng lên.

Ở trên bầu trời, Hồng Vân di động, một cảnh tượng kỳ dị xuất hiện ở bầu trời, lúc này cảnh tượng bao phủ ở tại bầu trời, giống như trống rỗng xuất hiện vậy.

Bầu trời, thoát nhìn tựa hồ xuất hiện Sơn Mạch khe sâu hồng sắc, trong sơn mạch trừ nham thạch ra, cũng không có vật gì khác, mà ngay cả khe sâu kia đều là một mảnh đỏ ngầu.

Cùng lúc đó, trên không trung xuất hiện hơi thở nóng bỏng đến trình độ kinh khủng.

- Đây chính là Cực Viêm Chi Địa sao.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, nhìn hiện tượng trên bầu trời, chân mày Nhạc Thành khẽ nhíu lại, Cực Viêm Chi Địa này so với Thủy Phong Cổ Nham có mấy phần tương tự.

- Khúc khích.

Một mảnh khí lưu trên bầu trời bắt đầu khởi động, sau đó trong hạp cốc xuất hiện lỗ hồng cự đại, lỗ hồng này xuất hiện có thể nhìn thấy rõ Sơn Mạch đỏ ngầu.

- Cực Viêm Chi Địa đã mở ra, mọi người mau vào.

Bên ngoài Thần Hoàng Tộc các cường giả đều lao vào.

- Minh La, Long Dược, chúng ta cùng đi vào.

Thanh Sơn Lão Tổ nhìn Minh La, Long Dược nói, sau đó tung người đánh về phía bầu trời đi, nhóm người Lam Ma cùng Lục Ma theo sát sau đó.

- Nhạc Thành, Lạc Nhan, Hoàng Vũ cùng đi vào, cẩn thận bên trong có nhiều nguy hiểm, nhớ kỹ ba tháng sau đi ra.

Hoàng Tôn nhìn Nhạc Thành, Đông Phương Lạc Nhan, Hoàng Vũ nói, lần này Thần Hoàng Tộc, Hoàng Tôn để cho Hoàng Vũ cùng Đông Phương Lạc Nhan và mấy cửu tinh Đấu Tôn đi vào Cực Viêm Chi Địa.

Nhiều người như Hoàng Tôn cũng không dám để cho người đi vào, Thần Phượng Tộc gần đây mặc dù đã quy hàng, nhưng người có thực lực mạnh nhất Phượng Tôn vẫn không có tin tức, Hoàng Tôn ước này cũng không dám khinh thường. Hai tháng thời gian, Hoàng Tôn cũng vẫn an bài người tiếp thu Thần Phượng Tộc, nhưng cũng phải mất một đoạn thời gian mới có thể hoàn thành.

- Chư vị, chúng ta cùng đi.

Trần Đào khẽ nói, sau đó dẫn đầu mọi người hướng bầu trời khí lưu đi đến.

764. Chương 649: Thái Dương Chân Hỏa (1).

Một đạo hồng mang chói mắt tràn ngập, sau đó người này còn không chạy ra, từ khe sâu kia có một đạo hồng mang xông lên, sau đó đạo hồng mang này đem người nọ Thôn Phệ vào bên trong, một cỗ hơi thở vô cùng nóng bỏng tràn ngập, cỗ hơi thở này nóng bỏng trình độ Nhạc Thành cũng cảm thấy kinh ngạc. Cỗ hỏa diễm này cường độ cũng không dưới vô thượng chân hỏa, mà người bị ngọn lửa kia Thôn Phệ chưa được một cái thở dốc hóa thành tro tàn. Nhưng sau đó, mảnh hỏa diễm kia tiếp tục trở về bên trong cốc.

Nhạc Thành sợ hãi không dứt, người vừa rồi thực lực cửu tinh Đấu Tôn, nhưng tại ngọn lửa kia, một cái thở dốc cũng chưa tới đã hóa thành tro tàn, đây chính là hỏa diễm bên trong Cực Viêm Chi Địa, ở nơi này hỏa nhân có thể tùy thời vô tức xuất hiện.

- Mọi người đều phải cẩn thận.

Nhạc Thành nhắc nhở lần nữa, lúc này mới tiến vào bên trong Cực Viêm Chi Địa, một cửu tinh Đấu Tôn vẫn, ở đây Khiếu Thiên Hổ cùng Tứ Sí Ma Ứng cũng là cửu tinh Đấu Tôn, mà Yêu Cơ cùng Tử Điện Mãng đều tương đương với Bát Tinh Đấu Tôn, ngoài ra Tôn Thi Thi vẫn chưa tới cửu tinh Đấu Tôn.

Mọi người nhìn thấy một màn này, tất cả đều không cần Nhạc Thành nhắc nhở, đều cẩn thận đứng lên.

Một cái khe sâu thoạt nhìn không lớn, nhưng mọi người có thêm thời gian một ngày, hơi thở nơi này cũng nóng bỏng vô cùng, trong không khí đều có một cỗ hỏa diễm nhàn nhạt.

- Thanh Đồng, có tìm được cái gì hay không.

Nhạc Thành nhìn Thanh Đồng hỏi.

- Không có, bên này cũng không có dấu vết, chỉ cần có nhất định chạy không thoát đâu, ba ba cứ yên tâm.

Thanh Đồng lắc lắc đầu nhỏ nói.

Huyền Huyết Linh Chi là thông linh vật, nếu Huyền Huyết Linh Chi trốn ở trong sơn động không ra, Nhạc Thành cũng không có bất kỳ biện pháp, lại thêm Huyền Huyết Linh Chi kia thực lực không thua gì mình, vậy thì càng không tìm được nó.

Cho nên Nhạc Thành mới để cho Thanh Đồng hỗ trợ, Thanh Đồng có thiên phú tìm kiếm linh dược, ở bên trong Thủy Phong Cổ Nham Huyền Linh u Khảo cũng bị Thanh Đồng lấy ra u luyện. Cho nên Nhạc Thành phân phối Thanh Đồng tìm kiếm hết thấy linh dược, nói không chừng trong đó có Huyền Huyết Linh Chi.

- Mọi người cẩn thận.

Nhạc Thành hét lớn, sau đó tâm niệm vừa động bố trí xong Kim Long Chi Thể, quanh thân ba màu Long Lân khôi giáp bao trùm, đồng thời trong tay Thủ Ấn đánh ra, quanh thân ngưng tụ ra một mảnh Vô thượng chân hỏa.

- Khúc khích.

Mấy chục thước đỏ ngầu hỏa diễm từ trong hạp cốc phóng lên cao, sau đó tự xuất hiện ở trước người Nhạc Thành, hỏa diễm đỏ ngầu có một thân hình quỷ dị, trong hỏa diễm hình người Thôn Phệ hướng về phía Nhạc Thành.

Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành biến hóa, vô thượng chân hỏa trước người hóa thành một cái Hỏa diễm cự nhân, Cự Nhân này cao gần trăm thước, cánh tay hỏa diễm khổng lồ đánh ra một quyền tự hung hăng oanh kích về phía hỏa diễm quỷ dị.

- Oanh long.

Một tiếng nổ lớn vang lên, ngọn lửa kia bị Nhạc Thành dùng Vô thượng chân hỏa ngưng tụ cự nhân Hỏa diễm oanh kích, chung quanh không gian nhất thời nóng bỏng vài phần, hỏa diễm chung quanh gào thét tràn ngập.

- Ngao.

Ngọn lửa quỷ dị kia rít gào một tiếng, tựa hồ nhìn Hỏa diễm cự nhân Nhạc Thành ngưng tụ, sau đó lần nữa mở ra hướng Nhạc Thành nhào tới.

- Yêu vật, còn không hiện thân cho ta.

Nhạc Thành quát lạnh, Thủ Ấn trong tay tung bay, vô thượng chân hỏa biến thành hỏa mãng khổng lồ, toàn thân hỏa mãng là vô thượng chân hỏa ngưng tụ, thoát nhìn có chút trong suốt. Hơi thở nóng bỏng lần nữa kéo lên vài phần, khí tức này làm cho Khiếu Thiên Hồ cùng Yêu Cơ thực lực cứu tinh Đấu Tôn đều cảm thấy toàn thân khó chịu, giống như là tiến vào trong biển lửa vậy, quanh thân đều là hỏa diễm cuộn cuộn thiêu đốt.

Nhưng sau đó bằng vào thể Lôi Đình, Nhạc Thành đem ngọn lửa quỷ dị Thôn Phệ vào bên trong.

Mọi người có thể thấy rõ ràng, hỏa diễm quỷ dị bị hỏa mãng nuốt vào trong bụng, cũng không ngừng giãy dụa, không ngừng thoát ra, chẳng qua là vô thượng chân hỏa chung quanh đều vây khốn hỏa diễm quỷ dị làm cho nó nhất thời không có cách nào thoát ra được.

Nhạc Thành trong lòng kinh ngạc, vô thượng chân hỏa cơ hồ không thể không luyện hóa, nhưng hỏa diễm quỷ dị xù xì không sợ hãi vô thượng chân hỏa, lúc này vô thượng chân hỏa ngưng tụ hỏa mãng, hỏa diễm quỷ dị giãy dụa, vô thượng chân hỏa cũng rất khó vây khốn nó.

- Bản thân ta muốn nhìn, ngươi đến tột cùng là vật gì.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, sau đó ở giữa không trung khoanh chân ngồi, trong Thủ Ấn tay biến hóa, vô thượng chân hỏa ngưng tụ ra hỏa mãng biến hóa thành một cái đỉnh lô, đỉnh lô kia hoàn toàn từ vô thượng chân hỏa ngưng tụ ra, trong lò lửa, hỏa diễm quỷ dị bị bao vây ở bên trong.

- Lên.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, đan lô mở ra, sau đó vô thượng chân hỏa trong tay Nhạc Thành rót vào trong đan lô.

- Khúc khích.

Một thanh âm đốt cháy vang lên, Nhạc Thành dự liệu chính là vô thượng chân hỏa ngọn lửa kia cũng không có e ngại, cũng không có dấu vết luyện hóa, chẳng qua bị vô thượng chân hỏa nhốt không có cách nào tránh thoát mà thôi.

- Hạo Thiên Tháp, lên.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, sau khi do dự một chút, sau đó mi tâm tia sáng chợt lóe xuống, Hạo Thiên Tháp huyền phù ở tại trước người, một cỗ hơi thở cường hãn tràn ngập ra.

-o0o-

765. Chương 649: Thái Dương Chân Hỏa (2).

- Được vật, ta cũng không tin luyện hóa không được người.

Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành không ngừng đánh ra.

- Hỏa Long.

Nhạc Thành quát lên, Hạo Thiên Tháp kịch liệt đung đưa.

- Ngao.

Một thanh âm rỗng ngâm xuyên thấu đám mây, sau đó một cái ngũ trảo Hỏa Long khổng lồ nhảy ra khỏi Hạo Thiên Tháp bay ở giữa không trung.

- Xuy.

Hỏa Long quanh quẩn, sau đó một cỗ hỏa diễm từ trong miệng phun vào vô thượng chân hỏa ngưng tụ bên trong đỉnh lô.

- Rống.

Có Hỏa Long hỏa diễm gia nhập, hỏa diễm quý dị bên trong đỉnh lô bắt đầu nôn nóng bất an, sau đó bắt đầu kịch liệt giãy dụa, hỏa diễm lúc này bắt đầu tránh né hỏa diễm của hỏa long.

Theo Hỏa Long phun ra, chung quanh hơn mười dặm nóng bỏng lên, nhóm người Hỏa Lão kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, thủ đoạn này làm cho Hỏa Lão vô cùng kinh ngạc.

- Rống.

Một tiếng gầm gừ vang lên, hỏa diễm quý dị bên trong đỉnh lô bắt đầu chậm rãi biến hóa, tựa hồ hỏa diễm trên người bắt đầu co rút lại, đầu Hư ảnh cũng biến mất ở tại hỏa diễm, mơ hồ bị luyện hóa vậy.

Nhưng chỉ có Nhạc Thành rõ ràng nhất, hỏa diễm quý dị cũng không có bị mình luyện hóa, chẳng qua là không có cách nào thừa nhận hỏa diễm Hỏa Long mà thôi, hỏa diễm trên người Hỏa Long cũng không cách nào luyện hóa hỏa diễm này.

Chỉ chớp lát sau, hỏa diễm quý dị ở trong đỉnh lô hóa thành một ngón tay nhỏ, tia hỏa diễm này ở bên trong đỉnh lô, vô luận là vô thượng chân hỏa cùng hỏa diễm trên người Hỏa Long đốt cháy thế nào, cũng không có cách luyện hóa nửa phần.

- Thu.

Lúc này sắc mặt Nhạc Thành trầm xuống, trên mặt ngưng trọng, trong tay Thủ Ấn vừa thu lại, Hỏa Long trở lại Hạo Thiên Tháp, Hạo Thiên Tháp trở lại thể nội Nhạc Thành.

Mà Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, đỉnh lô hóa thành một cái hộp nhỏ màu đỏ, hộp nhỏ đem một tia hỏa diễm quý dị chuvas vào bên trong, không để cho một tia hỏa diễm quý dị chạy ra bên ngoài.

Sau khi thu hồi hộp nhỏ vào trong tay, Nhạc Thành đánh giá tia hoả diễm quỷ dị này, ngọn lửa này không sợ vô thượng chân hỏa, mà ngay cả Hỏa Long cũng không sợ, nhưng ngọn lửa này chỉ có một ti mà thôi, nếu là cả ngọn lửa, thì hẳn không có cách nào vây khốn nó.

- Đây là hỏa diễm gì, tựa hồ không phải bảo vật của Huyền Thiên nội lục, chẳng lẽ chính là Cực Viêm Thiên Hỏa sao.

Nhạc Thành lăm bắm nói, trong tay là một tia hoả diễm mà thôi, tương đương với một luồng thần thức của người tu chân, nhưng một tia hoả diễm này có thực lực kinh khủng như thế, trong lòng Nhạc Thành kinh ngạc, nếu gặp được bốn nguyên chi hỏa, uy lực của nó sợ bản thân mình cũng khó có thể chống lại.

- Ba ba, ta nhớ ra rồi, nó hình như là Thái Dương Chân Hỏa.

Thanh Đồng nhìn chăm chú vào một tia hoả diễm, sau đó trong đầu hiện lên một tia hoảng sợ, thân thể chậm rãi lui về phía sau mấy bước.

- Thái Dương Chân Hỏa, Thanh Đồng, người xác định đây chính là Thái Dương Chân Hỏa sao.

Nhạc Thành kinh ngạc, Thái Dương Chân Hỏa sao có thể, Thái Dương Chân Hỏa tại sao xuất hiện ở chỗ này.

- Không sai, trong trí nhớ của ta có ngọn lửa này, chính là Thái Dương Chân Hỏa, khí tức này so với địa phương ta rời đi cũng có, nhất định không sai được.

Thanh Đồng nói.

- Đây là Thái Dương Chân Hỏa sao.

Nhạc Thành kinh ngạc nhìn vào hoả diễm trong hộp nhỏ, hẳn tự trách mình không cách nào luyện hóa một tia hoả diễm này, thì ra là Thái Dương Chân Hỏa, vô thượng chân hỏa tự nhiên không cách nào luyện hóa, nếu có thể luyện hóa mới là lạ.

Nhạc Thành từng ở Hoa Hạ cũng nghe một số lão yêu quái nói, trong thiên địa có ba loại hỏa diễm, theo thứ tự là Thái Dương Chân Hỏa, Thái Âm Chân Hỏa, Thái Hư Chân Hỏa. Mà đó cũng là bốn mạng chi hỏa của Thiên Giới Thái Thượng Lão Quân.

Thái Dương Chân Hỏa, Thái Âm Chân Hỏa, Thái Hư Chân Hỏa là thiên địa tam hỏa, Thái Thượng Lão Quân chính là chân hỏa đệ nhất nhân. Thái Dương Chân Hỏa không phải vô căn cứ, trong thần thoại thượng cổ có ghi lại, dùng thiên địa làm đỉnh lò, nhật nguyệt làm nước lửa, âm dương làm hóa cơ, chì, thủy ngân làm Ngũ Hành, tính tình làm Long Hổ, độc làm mầm móng, bằng tâm luyện độc, tức độc nuôi dưỡng hỏa, hàm quang cổ tế, bắt Ma làm dã chiến, luyện hóa tam vị chân hỏa, Thái Dương Chân Hỏa, Thái Âm Chân Hỏa, Thái Hư Chân Hỏa, hòa hợp thì đan thành, kéo dài trường sinh chi đạo, sau đó chứng tiên quả.

Cho nên Thái Hư Chân Hỏa làm đỉnh, Thái Dương Chân Hỏa làm lò, Thái Âm Chân Hỏa làm đan cơ, Minh Tâm làm ứng nghiệm, gặp tính ngưng kết, ba hỏa trộn lẫn làm thánh thai, tánh mạng hoà làm đan, làm cho người thoát thai, đánh vỡ hư không xưng là thượng phẩm Thiên Tiên chi đạo, tu tập thành có thể hình dạng thần người đều được, cùng Đạo hợp thật, đây là tam vị chân hỏa.

- Chẳng lẽ Thái Dương Chân Hỏa ở chỗ này sao?

Nhạc Thành lăm bắm nói, điều này cũng bất khả tư nghị, Thái Dương Chân Hỏa thần vật xuất hiện ở bên trong Cực Viêm Chi Địa.

Nhạc Thành rõ ràng, vô thượng chân hỏa của mình mặc dù lợi hại, nhưng so với Thái Dương Chân Hỏa kém hơn một bậc. hoả diễm Hỏa Linh Châu cùng Thái Dương Chân Hỏa so sánh, cũng không phân biệt được trên dưới, có lẽ hơn nhau một tia, Thái Dương Chân Hỏa cùng Hỏa Linh Châu đều là thượng cổ bảo vật, uy lực đều cường hãn vô cùng, mà Thái Dương Chân Hỏa xuất hiện ở nơi này, Nhạc Thành không kỳ quái đây.

- Nhìn nơi này cùng Thụy Phong Cổ Nham có liên hệ, không hiểu có chuyện gì xảy ra.

Nhạc Thành lăm bắm nói, hơi thở ngọn lửa này, Nhạc Thành cũng mơ hồ cảm thấy ở bên trong Thụy Phong Cổ Nham cùng cái cổ động kia tựa hồ cũng có một cổ hơi thở như vậy, lại theo như lời Thanh Đồng, Nhạc Thành khẳng định Cực Viêm Chi Địa cùng Thụy Phong Cổ Nham có liên quan.

- Mặc kệ, cũng chỉ có thể sau này tới xem xét.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó thu hồi hộp nhỏ bỏ vào trong trữ vật giới chỉ, mặc dù vô thượng chân hỏa không bằng Thái Dương Chân Hỏa, nhưng đây chỉ là một tia Thái Dương Chân Hỏa mà thôi, vô thượng chân hỏa vẫn có thể vậy khôn nó được.

Một tia Thái Dương Chân Hỏa Nhạc Thành cũng không có ý định, mà Nhạc Thành muốn cho Lạc Nhan luyện hóa, nhưng Lạc Nhan muốn luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa có thể tiến hóa thành thần thú. Thái Dương Chân Hỏa không phải là phạm vật, nhưng Nhạc Thành cũng bảo đảm, Thần Phượng Hoàng Tộc thiên phú có thể Thôn Phệ hết thủy hỏa diễm, nó là Bất Tử Hỏa Điều, nhưng nếu thật sự luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa, nhất định sẽ bị đốt đốt thành tro bụi, không có cách nào luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa mà ngược lại bị Thái Dương Chân Hỏa luyện hóa.

766. Chương 650: Cõi Như Các Người Độc Ác (1).

Thái Dương Chân Hỏa, từ cổ chí kim là một trong ba loại thiên hỏa mạnh nhất, so với hỏa diễm Hỏa Linh Châu còn mạnh hơn, lúc này Lạc Nhan không thể luyện hóa được.

Nhưng Lạc Nhan muốn luyện hóa một tia Thái Dương Chân Hỏa thì cũng có thể làm được, Thần Hoàng Tộc vốn có thiên phú Thôn Phệ hỏa diễm, nếu Thôn Phệ luyện hóa một tia Thái Dương Chân Hỏa thì cũng có thể tiến hóa thành thân thể thần thú.

- Chúng ta tiếp tục đi.

Nhạc Thành nói, nơi này so với Thúy Phong Cổ Nham có liên lạc, Nhạc Thành lúc này cũng có chút yên lòng, tiếp theo mọi người tiếp tục đi về phía trước.

- Khúc khích.

Một đạo thân ảnh từ giữa không trung bay đến, đây là một trung niên áo xám, trung niên này thực lực cũng không thấp, đó là cửu tinh Đấu Tôn, loại thực lực này ở Huyền Thiên nội lực cũng là cường giả, dù sao ở Huyền Thiên nội lực, Đấu Thánh cùng cấp chín Ma Pháp Sư cũng không có nhiều.

Nhìn trung niên áo xám này trên mặt đầy hưng phấn, tâm tình có chút kích động lên.

- Các hạ, giao ra bảo vật, ta tha cho một mạng.

Úc này có một thanh âm trầm thấp ở bên tai trung niên hán tử vang lên, sau đó một thanh bào lão giả xuất hiện ở bên người trung niên hán tử.

- Người là ai, người muốn cái gì.

Trung niên hán tử sắc mặt đại biến, nhìn lão giả xuất hiện, không khỏi có chút sợ hãi, khí tức trên thân lão giả này so với hắn mạnh hơn không ít.

- Ta là ai người biết cũng vô ích, nhưng ta muốn nói cho người là nếu người không giao ra, hẳn phải chết không nghi ngờ.

Lão giả lạnh nhạt nói một tiếng, lạnh lùng nhìn vào trung niên hán tử trước mắt này.

- Ta thật không có được cái gì.

Trong lúc này hán tử có chút sợ hãi nói, đồng thời thân thể khẽ lui về phía sau, sau đó phía sau bỏ chạy, muốn hắn giao ra bảo vật, chẳng khác nào muốn tánh mạng của hắn.

- Không biết sống chết, quả thực là muốn chết.

L giả hừ lạnh một tiếng, trong ánh mắt lãnh ý toát ra, sau đó một mảnh chói mắt hoàng mang trong tay tràn ngập ra, một cỗ Thổ Hệ Ma Pháp cường hãn ở không trung lay động, lão giả này là cấp chín Ma Pháp Sư cường giả.

- Hô.

Một tiếng rít quét qua, trung niên hán tử kia vừa mới trốn ra vài trăm thước, quanh thân đã bị bao phủ một mảnh bão cát cuồng bạo, trong bão cát, một cự thạch khổng lồ đập đến, úc này trung niên hán tử vội vàng bố trí xong đấu khí phòng ngự vòng, nhưng ngay sau đó bị cự thạch đập thành một cái lỗ hổng, sau đó oanh kích ở tại trước ngực của hắn.

- Khúc khích.

Một ngụm máu tươi phun ra, sau đó trong trung niên hán tử sắc mặt trắng bệch từ giữa không trung ngã xuống mặt đất.

- Cuối cùng hỏi người một lần, giao hay không giao ra, sự kiên nhẫn của ta có hạn.

Lão giả nhìn về phía trung niên hán tử quát lên một tiếng.

- Xoẹt.

Trung niên hán tử lúc này vận khởi một đạo chưởng ấn, chưởng ấn này uy lực tựa hồ là Địa Cấp cao cấp đấu kỹ, chưởng ấn khổng lồ trong phạm vi ba bốn ngàn thước, hướng về phía lão giả công kích đến.

Đồng thời, trung niên hán tử phun ra một ngụm tiên huyết, sau đó hướng phía trước bỏ chạy.

- Thật không biết tự lượng sức mình, muốn tìm chết ta sẽ thành toàn cho người.

Lão giả hừ lạnh một tiếng, lúc này ảo đã nổi lên sát ý, quanh thân một mảnh Thổ Hệ Ma Pháp Lực lay động, sau đó quang mang màu vàng nhả về phía chưởng ấn khổng lồ, chưởng ấn này do trung niên hán tử toàn lực ngưng tụ mà thành biến mất ở Thổ Hệ ma pháp công kích của lão giả.

- Khúc khích.

- Xuy.

Đồng thời, trung niên hán tử có thực lực cửu tinh Đấu Tôn còn chưa có chạy xa, dưới chân tạo thành một cái khe rộng mấy chục thước, một cỗ Thổ Hệ Ma Pháp cường hãn đem bao bọc vào bên trong, toàn thân hắn cũng không có cách nào nhúc nhích nửa phần.

- Chết, muốn để lại cho người một mạng cũng không được, bản thân muốn tìm chết.

Tay trái lão giả vung ra, hoàng mang chói mắt oanh kích ở trên người trung niên hán tử, tiếp theo sau trung niên hán tử máu tươi phun ra, cả người ngã xuống cái khe, đồng thời trừ vật giới chỉ hướng về phía lão giả bay tới.

Cái khe dưới đất biến mất, cùng lúc đó khôi phục yên tĩnh, cửu tinh Đấu Tôn trung niên hán tử cũng bị mai táng ở dưới đất, một cửu tinh Đấu Tôn cứ như thế biến mất khỏi thế gian này.

- Xoẹt.

Rơi vào trong tay lão giả là một trử vật giới chỉ, lão giả áo xanh lộ một nụ cười.

- Giết người đoạt vật, Triệu Tuệ Quang người cũng có hảo thủ đoạn, không biết bảo vật gì, cho ta xem để mở nhãn giới nào.

Cùng lúc đó một đạo thanh âm âm lãnh truyền ra, sau đó năm đạo thân ảnh bao vây áo lão giả xanh ở bên trong.

Những người mới tới là ba lão giả cùng hai trung niên hán tử, khí tức trên thân năm người đều cường hãn dị thường, mà năm người này đều không hảo ý nhìn lão giả áo xanh.

- Kim lão quái, Nam Tương Tử, Bàn Thiên Lão Ma, Phá Ngọc, Lạc Mộc là năm người các người, các người muốn thế nào.

Lão giả áo xanh khẽ nhìn năm người, sắc mặt nhất thời khó nhìn, năm người này hắn đều biết, thực lực năm người hắn không thể chống lại.

- Triệu Tuệ Quang, người giao ra trử vật giới chỉ.

Hồng Y lão giả nhàn nhạt nói, trong ánh mắt lộ ra một tia lãnh ý.

- Nam Tương Tử, các người muốn cướp sao.

Lão giả áo xanh nhìn Hồng Y lão giả nói, lão giả này tên là Nam Tương Tử.

- Chẳng có cái gì không thể, chuyện này rất bình thường mà thôi, có giao ra không, nếu không giao, chết.

Lão giả áo vàng bên cạnh Nam Tương Tử nhìn lão giả áo xanh nói.

- Kim lão quái, các người độc ác, hôm nay ta đã biết, hôm nào có cơ hội, ta nhất định sẽ không để yên.

Lão giả áo xanh lạnh nhạt nói, sau đó oán hận đem trử vật giới chỉ ném cho lão giả áo vàng.

- Kim lão quái, ta bỏ đi.

Lão giả áo xanh nhìn lão giả áo vàng cả giận nói, trong lòng hấn ghen một đoàn lửa giận.

- Triệu Tuệ Quang, trử vật giới chỉ của người cũng giao ra đây.

Kim lão giả nhìn lão giả áo xanh nói.

- Kim lão quái, người đừng quá đáng.

Lúc này lão giả áo xanh hoàn toàn nổi giận, nếu bị làm như thế quả thực chính là vũ nhục.

767. Chương 650: Cõi Như Các Người Độc Ác (2).

- Triệu Tuệ Quang, người chẳng lẽ muốn cùng chúng ta động thủ sao.

Áo đen lão giả Âm Lệ nhìn Triệu Tuệ Quang nói.

- Bàn Thiên Lão Ma, các người độc ác.

Lão giả áo xanh hung hăng nhìn năm người một cái, sau đó lấy ra trử vật giới chỉ oán hận ném về phía Kim lão quái.

- Ta đi đây.

Triệu Tuệ Quang khẽ nhìn năm người một cái, sau đó chính xoay người chạy đi.

- Mau, ngăn lão gia hỏa này, trong hai trử vật giới chỉ không có cái gì.

Kim lão quái dùng linh hồn lực xem xét trử vật giới chỉ trong tay Triệu Tuệ Quang, hiện này trong hai trử vật giới chỉ không có cái gì, hoàn toàn là hai trử vật giới chỉ trống.

- Xuy.

Nhưng lúc này, thân ảnh Triệu Tuệ Quang đã hóa thành một đạo hoàng mang cấp tốc chạy đi, vừa mới cầm hai trử vật giới chỉ trống không, đánh ừa nhóm người Kim lão quái, hấn lúc này toàn lực chạy trốn mới được.

- Sưu sưu sưu sưu sưu.

Cùng lúc đó, Kim lão quái cùng Bàn Thiên Lão Ma sắc mặt khó nhìn lên, không nghĩ tới bọn họ bị đùa bỡn như vậy.

- Triệu Tuệ Quang, người không chạy thoát được đâu, bắt được người, ta nhất định băm thây vạn đoạn.

Kim lão quái ở phía sau rít gào, sau đó cấp tốc đuổi theo.

- Thanh Đồng, không tìm thấy gì sao?

Trên bầu trời, đã hai ngày, Nhạ Thành nhìn Thanh Đồng hỏi.

- Không có, bên này cũng không có linh dược.

Thanh Đồng nói.

- Chủ nhân, người muốn tìm Huyền Huyết Linh Chi, chúng ta tách ra tìm khá hơn một chút.

Khiếu Thiên Hồ nhìn Nhạc Thành nói.

- Tách ra tìm cũng không có biện pháp, các người cũng không nhận ra Huyền Huyết Linh Chi, ngược lại còn kinh động nó.

Nhạc Thành trả lời, Huyền Huyết Linh Chi huyền hình ra rất nhiều hình dạng khác, có thể biến hóa ảo ảnh, nếu người không quen biết căn bản cũng không nhận ra nó, có thể nó đến bên người cũng không phát hiện. Nếu kinh động Huyền Huyết Linh Chi, đến lúc đó để nó chạy trốn hoặc ẩn nấp, vậy thì tìm không được.

- Nhạc Thành, Huyền Huyết Linh Chi kia là thông linh vật, vậy đem nó hấp dẫn đến, so với chúng ta tìm còn dễ dàng hơn.

Hỏa Lão nhìn Nhạc Thành nói.

- Điều này, không sai, chủ yếu là nơi có linh khí nồng đậm, cũng hấp dẫn Huyền Huyết Linh Chi đến.

Nhạc Thành trong lòng vừa động, Huyền Huyết Linh Chi ở Cực Viêm Chi Địa cũng muốn tu luyện, tu luyện cần phải có linh khí, ở Cực Viêm Chi Địa cũng không có bao nhiêu linh khí, chỉ cần có thể tìm được một chỗ linh khí, thì dù Huyền Huyết Linh Chi chắc là được.

- Đại Song Tiểu Song, tìm ở ngọn núi, chúng ta đi bày trận.

Nhạc Thành mỉm cười, Hỏa lão nhắc nhở kịp thời, xem ra cũng chỉ có hấp dẫn Huyền Huyết Linh Chi xuất hiện.

- Các người nói sao, ta muốn đến một nơi linh khí đầy đủ, đồng thời bên trong Phương Viên mấy trăm dặm cũng có thể cảm giác được.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nhìn hai nàng nói.

- Vâng, chủ nhân, không biết chủ nhân muốn bày bố trận nào.

Đại Song Tiểu Song hỏi.

- Các người nói sao, ta muốn một nơi linh khí đầy đủ, đồng thời bên trong Phương Viên mấy trăm dặm cũng có thể cảm giác được.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nhìn hai nàng nói.

- Chủ nhân, có phải muốn bố trí Tụ Linh Trận hay không.

Đại Song hỏi.

- Không sai, các người chuẩn bị một chút, Tụ Linh Trận này các người bố trí.

Nhạc Thành nhìn Đại Song cùng Tiểu Song nói.

- Nhạc Thành, có không ít cường giả tới.

Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành nói.

- Có sáu người, hình như là năm người đuổi theo một người.

Thần thức Nhạc Thành phát hiện sáu người cấp tốc hướng bên mình lao đến.

- Người phía trước cứu ta, ta có trọng tạ.

Một thân ảnh áo xanh rơi vào trước người Nhạc Thành, đó là Triệu Tuệ Quang, người bị đám người Kim lão quái đuổi theo.

Triệu Tuệ Quang bỏ chạy một ngày, tiêu hao sạch đầu khí, hướng chỉ phía sau có năm người, ba người thực lực vẫn còn trên hần, hần có thể chạy một ngày nhưng vẫn bị đuổi theo không thôi.

Nhạc Thành đánh giá lão giả áo xanh một cái, trong lòng có chút ngoài ý muốn, lão giả này là cấp chín Ma Pháp Sư, hơn nữa khí tức trên thân so với Yến Hiểu Kỳ còn mạnh hơn không ít, tựa hồ là cấp chín Ma Pháp Sư đỉnh phong, có thể chống lại hai sao Đấu Thánh rồi.

- Triệu Tuệ Quang, người đứng lại đó cho ta, mau đưa bảo vật ra đây.

Một tiếng hét lớn vang lên, sau đó năm thân ảnh rơi vào trước người Nhạc Thành, năm đạo thân ảnh này đúng là đám người Kim lão quái cùng Bàn Thiên Lão Ma.

Nhạc Thành khẽ nhìn năm đạo thân ảnh trước mắt, năm người này có ba lão giả, hai trung niên hán tử, ba lão giả theo thứ tự là một người áo vàng ba sao Đấu Thánh, một Hồng Y lão giả cũng là ba sao Đấu Thánh, mà áo xanh lão giả bốn sao Đấu Thánh, khí tức trên thân cường hân vô cùng.

-o0o-

768. Chương 651: Bàn Thiên Lão Ma.

Hai trung niên hán tử, một người mặc trường bào màu trắng, vóc người khôi ngô, từ khí tức tựa hồ là hai sao Đấu Thánh, còn người cuối cùng, nét mặt có chút lạnh lùng, từ trên người tràn ngập hơi thở đồng dạng là hai sao Đấu Thánh.

Trong năm người, một bốn sao Đấu Thánh, hai ba sao Đấu Thánh, còn có hai người hai sao Đấu Thánh, Nhạc Thành không khỏi có chút ngạc nhiên, thực lực này quá mạnh mẽ rồi, ngay cả Cuồng Sư Môn cùng Tuyết Tinh Cốc thực lực cũng không thể so sánh.

Mà đối với những người này, Nhạc Thành cũng không nhận ra, những người này tựa hồ là cường giả không môn không phái, nhìn bộ dáng này ở Huyền Thiên nội lục lánh đời cường giả.

- Triệu Tuệ Quang, Lạc Mộc, Phá Ngọc, là các người.

Lúc này, Hỏa Lão cũng kinh ngạc nhìn sáu người, sáu người này Hỏa Lão cũng biết ba người, chính là áo xanh lão giả trước mắt và hai trung niên hán tử.

- Hỏa Vô Thiên, làm sao người cũng có ở đây.

Triệu Tuệ Quang cùng Lạc Mộc, Phá Ngọc khẽ đánh giá Hỏa Lão, sau đó cũng cùng kinh ngạc hô lên.

- Hỏa Vô Thiên, mau giúp ta ngăn trở bọn họ, ta có trọng tạ.

Triệu Tuệ Quang vội vàng nhìn Hỏa Lão nói, chẳng qua là nhìn thực lực Hỏa Lão, tựa hồ có chút thất vọng, một sao Đấu Thánh rất khó ngăn trở người đối diện, nhưng ngay Triệu Tuệ Quang khẽ nhìn vào người bên cạnh Hỏa Lão một cái, nhìn thấu Yến Hiểu Kỳ cấp chín Ma Pháp Sư, thực lực cũng như mình, lại thêm mấy đạo hơi thở, những người này thực lực không mạnh. Hắn lúc này thất vọng, nhóm người này không có một người nào, có thể trợ giúp mình ngăn trở đám người Kim lão quái.

- Ha ha ha ha, Triệu Tuệ Quang, lần này ta xem người chạy trốn nơi đâu.

Kim lão quái, Nam Tương Tử, Bàn Thiên Lão Ma sau khi nhìn thấy nhóm người Nhạc Thành, khẽ đánh giá xuống, nhưng sau đó âm lãnh cười lớn, những người này thực lực cũng không có trở ngại, n thực lực không phải là mạnh, bọn họ cũng không để vào mắt.

- Người gọi là Triệu Tuệ Quang sao, nếu ta cứu người, không biết có cái gì trọng tạ.

Nhạc Thành nhìn áo xanh lão giả hỏi, có thể bị mấy tên cường giả truy kích, bảo vật này Nhạc Thành cũng cảm thấy hứng thú, không biết bảo vật chiếm được là cái gì đây.

- Các người nếu giúp ta chống đỡ bọn họ, ta cho các người một viên cửu phẩm sơ giai đan dược.

Triệu Tuệ Quang cắn răng nhìn Nhạc Thành nói.

- Khúc khích.

Nghe Triệu Tuệ Quang gọi là trọng tạ, Yến Hiếu Kỳ cùng nhóm người Yêu Huyền thiếu chút nữa bật cười, trọng tạ này tựa hồ là quá nặng, Thanh Đồng bây giờ một ngày ăn mười viên cửu phẩm sơ giai đan dược, Triệu Tuệ Quang này ra giá một viên cửu phẩm sơ giai đan dược, tựa hồ cảm thấy rất nặng, còn có chút không nỡ vậy.

- Ta không cần cửu phẩm sơ giai đan dược, người nói cho ta, trên người của người có bảo vật gì, bọn họ muốn đuổi theo người là vì bảo vật gì, người nói cho ta biết, ta liền giúp người chống đỡ bọn họ, thế nào.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, sau đó nhìn Triệu Tuệ Quang nói, Nhạc Thành biết, những cường giả không môn không phái mặc dù thực lực rất mạnh, nhưng đều là người nghèo. Cũng giống như Tu Chân Giới, một số cường giả không môn không phái tán tu, thực lực rất mạnh nhưng nghèo không mua nổi tài liệu luyện chế Pháp Khí, cho nên ở Tu Chân Giới những tán tu thường rất nghèo.

Đồng cấp thực lực, tán tu thực lực không bằng những đệ tử của các đại môn đại phái, những đệ tử đại môn đại phái trên người đều có Pháp Khí công kích, tán tu thì không có cho nên thực lực thấp hơn.

Mà ở Huyền Thiên nội lục, Nhạc Thành cũng biết, cường giả không môn không phái đồng cấp thực lực cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của đại môn đại phái đại, bọn họ có trung cấp đấu kỹ, cao cấp đấu kỹ, mà cường giả không môn không phái, cũng rất ít người có cao cấp đấu kỹ, trừ phi là giống như Thanh Dương Lão Tổ cường giả.

- Điều này. . .

Triệu Tuệ Quang có chút do dự, tựa hồ không nghĩ nhóm người Nhạc Thành muốn biết trên người mình có bảo vật gì.

- Ha ha, tiểu tử, người thật dám nói, chỉ bằng các người cũng muốn chống đỡ chúng ta sao, các người nếu đưa tới cửa, ta cũng không khách khí, mấy cô nàng này xinh đẹp, Lão Ma ta rất thích, hôm nay các người chúng ta cũng thu thập.

Bàn Thiên Lão Ma nhìn vào nhóm người Yêu Huyền phía sau Nhạc Thành cười lớn, tựa hồ tính toán đối phó nhóm người Nhạc Thành rồi.

- Hỏa Vô Thiên, nhìn vào quen biết của chúng ta, một mình người đi đi.

Bạch Y trung niên hán tử Lạc Mộc nhìn Hỏa Lão nói.

- Lạc Mộc, ta cũng khuyên người một câu, người có thể đi trước, bằng không tự gánh lấy hậu quả, đây là nhìn ở giao tình chúng ta trước kia.

Hỏa Lão nhìn Lạc Mộc thở dài nói, hai người trước kia quan hệ cũng không tệ lắm.

- Hỏa Lão, người biết bọn họ.

Thần thức Nhạc Thành truyền âm hỏi Hỏa Lão.

- Ta biết ba người, chính là Triệu Tuệ Quang, Lạc Mộc và Phá Ngọc, ba người này đều là cường giả không môn không phái, trước kia đều là biết, mà người vừa mới nói chuyện đoán chừng là Bàn Thiên Lão Ma, bên cạnh hai người là Kim lão quái, người còn lại Nam Tương Tử, ba người này đều là lão quái thành danh đã lâu, thực lực rất mạnh, tất cả đều là cường giả không môn không phái, sáu người này nghe nói danh tiếng không tốt lắm, ở Huyền Thiên nội lục một số cường giả không môn không phái cũng không thích mấy người này. Những người này đặc biệt thích làm những việc cướp của, thường xuyên đi cướp bóc.

Hỏa Lão nhìn Nhạc Thành trả lời.

- Những người này cũng có chút ý tứ, tựa hồ cũng không phải là người tốt.

Nhạc Thành khẽ cười nói, nhưng sau đó nhìn Bàn Thiên Lão Ma, thực lực bốn sao Đấu Thánh ở Nhạc gia cũng là cường giả, Nhạc Dao trưởng lão cùng Nhạc Trang trưởng lão đều mới là một sao Đấu Thánh cùng hai sao Đấu Thánh mà thôi. Mà ngay khi có Kim Long Chi Thể, cũng chỉ có thể ở đồng cấp Vô Địch mà thôi, nếu có mười thành Kim Long Chi Thể, lại thêm thiên phú Long Khiếu Cửu Thiên công kích, cũng chỉ có thể vượt một cấp chống lại mà thôi, còn đánh chết mà nói, rất là khó làm được.

- Người là Bàn Thiên Lão Ma, người muốn thu thập ta sao.

Nhạc Thành nhìn Bàn Thiên Lão Ma khẽ nói.

- Hmm ha ha ha, Nhóc tử, người là ai, muốn thu thập người không phải là dễ dàng sao, người hỏi vấn đề này quá ngu, đoán chừng người cũng không thông minh.

Bàn Thiên Lão Ma cười to nói, hắn nhìn trên người Nhạc Thành không cảm giác được bất kỳ dấu khí cùng Ma Pháp Lực, cũng không coi Nhạc Thành vào đâu.

- Vậy sao, ta là Nhạc gia Nhạc Thành, cũng là Nhạc gia tộc trưởng.

Trên khóe miệng Nhạc Thành giương lên, sau đó khẽ mỉm cười nói.

- Người là người Nhạc gia sao.

Bàn Thiên Lão Ma nhất thời có chút kinh ngạc, khẽ nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, sau đó cũng cười nói:

- Tiểu tử, người nói láo cũng phải nhìn mới được, người giả mạo là người Nhạc gia, lại còn nói là Nhạc gia tộc trưởng, thật là chết cười ta, nhưng người là người Nhạc gia thì thế nào, Lão Ma vô thân vô cố, Nhạc gia làm gì được ta.

- Ba ba, mấy người này mùi vị không tệ, ba người này giao cho người, ba người kia giao cho con đi.

Thanh Đồng đi đến bên người Nhạc Thành chỉ vào Bàn Thiên Lão Ma, Nam Tương Tử, Kim lão quái khẽ nói, lúc này Thanh Đồng nhắm vào Triệu Tuệ Quang, Phá Ngọc, Lạc Mộc, ba người này Thanh Đồng có thể nắm chắc bắt lại.

769. Chương 652: Chính Người Muốn Chết (1).

- Thanh Đồng, mấy người này, đối với ta còn hữu dụng, người nhìn một chút, ăn trước hai khẩu đan dược.. Nhạc Thành vỗ vỗ cái đầu Thanh Đồng, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ ấy ra hai khẩu đan dược đưa cho Thanh Đồng, một cổ linh dược nồng đậm tràn ngập không gian, hai khẩu đan dược này là cửu phẩm sơ giai đan dược, khí tức linh dược nồng đậm làm cho lão ma Bàn Thiên, Triệu Tuệ Quang không khỏi hai mắt đỏ thắm nhìn vào trong tay Nhạc Thành.

- Cửu phẩm sơ giai đan dược.

Nhóm người Kim lão quái trợn mắt nhìn, thanh niên này tiện tay xuất ra là cửu phẩm đan dược.

- Hảo, con cũng không ăn bọn họ.

Thanh Đồng mê mẩn cái miệng nhỏ nhắn, tựa hồ không muốn, lập tức tiếp nhận cửu phẩm đan dược trong tay Nhạc Thành nhét vào trong miệng.

Nhìn Nhạc Thành, bây giờ lão ma Bàn Thiên hai mắt nóng bỏng, đây tuyệt đối là bảo tàng, trên thân thanh niên này nhất định có không ít.

- Tiểu tử, để trữ vật giới chỉ lại, sau đó ta tha cho các người một mạng.

Lão ma Bàn Thiên nói, trong mắt nhìn chăm chăm trữ vật giới chỉ trong tay Nhạc Thành không tha.

- Ta để trữ vật giới chỉ cho người, vậy các người liền làm Nhạc gia tộc bên ngoài hộ pháp thế nào.

Nhạc Thành mỉm cười nhìn lão ma Bàn Thiên nói.

- Có thể, chỉ cần người đem trữ vật giới chỉ đưa cho ta, ta làm Nhạc gia tộc bên ngoài hộ pháp.

Lão ma Bàn Thiên sững sờ, lập tức âm hiểm cười, trong lòng không khỏi có chút hoài nghi, tiểu tử này có chút không thông minh, mình cầm trữ vật giới chỉ, sau đó cũng không quản cái gì Nhạc gia hộ pháp.

- Vậy ta cho các người đây.

Nhạc Thành nhìn Kim lão quái, Nam Tương Tử, hỏi.

- Chúng ta đồng ý, chỉ cần người giao trữ vật giới chỉ ra, chúng ta đáp ứng người làm Nhạc gia tộc bên ngoài hộ pháp.

Kim lão quái, Nam Tương Tử đã sớm nhìn trữ vật giới chỉ trong tay Nhạc Thành, nhìn thấy Nhạc Thành hỏi bọn họ, một đám cùng đồng ý.

- Tốt lắm, nếu các người đáp ứng là được rồi, trữ vật giới chỉ cấp cho các người.

Nhạc Thành mỉm cười, lập tức tháo chiếc nhẫn trữ vật của mình xuống, ném cho lão ma Bàn Thiên.

Hoả Lão, Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ nhìn thấy Nhạc Thành thật sự tháo trữ vật giới chỉ giao cho lão ma Bàn Thiên, không khỏi nghi hoặc không thôi. Chỉ có Đại Song cùng Tiểu Song hơi chút mỉm cười, trong lòng rõ ràng nhất, trữ vật giới chỉ chủ nhân đã sớm dùng thần thức phong ấn, người khác cầm trữ vật giới chỉ căn bản không có bất kỳ tác dụng gì, tâm niệm chủ nhân vừa động, tùy thời có thể thu hồi trữ vật giới chỉ.

- Ha ha.

Lão ma Bàn Thiên ha ha cười, lập tức tiếp nhận trữ vật giới chỉ như nhặt được chí bảo vậy, một cỗ Linh hồn lực xâm nhập vào.

Bỗng dưng, lão ma Bàn Thiên sắc mặt khó nhìn, trữ vật giới chỉ hần căn bản không thể mở ra, mặt trên tựa hồ có một cỗ Linh hồn lực cường hãn phong ấn.

- Tiểu tử, người đùa bọn ta sao.

Lão ma Bàn Thiên nhìn Nhạc Thành lạnh nhạt nói, tựa hồ vô cùng giận dữ rồi, bây giờ lão ma Bàn Thiên cũng không ngờ, đúng là linh hồn phong ấn hần không thể mở ra.

- Người muốn trữ vật giới chỉ, ta đưa cho người, nhưng ta không nói người không thể mở, cái này không liên quan đến ta.

Nhạc Thành bất đắc dĩ cười nói.

- Các người thử xem.

Lão ma Bàn Thiên hung hăng nhìn Nhạc Thành, lập tức lấy trữ vật giới chỉ giao cho Nam Tương Tử.

Nam Tương Tử cũng thử qua một lần, sau đó giao cho Kim lão quái, Kim lão quái cũng không có bất kỳ đích phương pháp xử lý, cuối cùng đưa cho Lạc Mộc cùng Phá Ngọc thử qua. Lúc này cũng không có bất kỳ biện pháp nào, lão ma Bàn Thiên không thể mở, bọn hần càng không thể mở ra, thực lực lão ma Bàn Thiên trong bọn họ là mạnh nhất rồi.

- Tiểu tử, là người cố ý.

Lão ma Bàn Thiên nhìn Nhạc Thành lạnh nhạt nói.

- Thu.

Nhạc Thành không nói lời nào, thủ ấn trong tay đưa lên, lập tức trữ vật giới chỉ nhanh chóng quay lại trên tay Nhạc Thành, trữ vật giới chỉ biến mất, Lạc Mộc cũng không có phục hồi tinh thần lại.

- Tiểu tử, người nghĩ rằng chúng ta dễ chơi hay sao, người sẽ phải hối hận.

Lão ma Bàn Thiên rốt cục phần nộ, trong hai mắt toát ra một cỗ sát ý, hung hăng nhìn Nhạc Thành.

- Ta đã giao trữ vật giới chỉ cho người, nhưng ta cũng không nói không thể thu trở về, các người cũng đáp ứng làm Nhạc gia tộc bên ngoài hộ pháp, vậy về sau đi theo bên cạnh ta, nếu không....

Nhạc Thành vốn mỉm cười nhìn đám người lão ma Bàn Thiên nói, bây giờ đột trong ánh mắt thấy lạnh cả người, lạnh lùng nói:

- Nếu không nghe lời, giết không tha.

- Tiểu tử, khẩu khí thật lớn, không biết trời cao đất rộng, hôm nay, ta muốn nhìn người làm thế nào giết không tha.

Lão ma Bàn Thiên sắc mặt trầm xuống, hần tu vi bốn tinh đầu Thánh, sống cũng gần ngàn năm, lúc này bị tiểu tử uy hiếp, trong lòng sát ý tràn ngập.

- Triệu Tuệ Quang, ngươi nếu đi một bước, giết không tha.

Nhạc Thành quát lạnh, chỉ thấy Triệu Tuệ Quang thừa dịp Nhạc Thành cùng lão ma Bàn Thiên nói chuyện, cũng lui về phía sau, lúc này hần lui ra phía sau mấy chục thước rồi.

- Chư vị, các người giải quyết chuyện của các người, ta đi trước một bước.

Triệu Tuệ Quang sắc mặt trầm xuống, lập tức toàn lực t bỏ chạy, bây giờ hần biết nếu không chạy, không có cơ hội nữa rồi.

- Nói qua ngươi lại nghe, muốn chết.

Nhạc Thành sát ý tràn ngập, lập tức tâm động.

- Phong Lôi Sí.

Một đôi Phong Lôi Sí tại sau lưng Nhạc Thành mở rộng ra, cùng lúc đó thân ảnh Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ.

- Kiểm Âm Ảnh.

Thân ảnh Nhạc Thành xuất hiện lần nữa, chỉ là trong nháy mắt mà thôi, lúc này Nhạc Thành xuất hiện ở trước thân Triệu Tuệ Quang, đồng thời ba đường màu vàng sáng quay vòng trong tay xẹt qua.

- Ngươi...

Triệu Tuệ Quang sắc mặt thất kinh, hần đang muốn ngưng tụ Thổ hệ ma pháp, thì ba đường màu vàng sáng quay vòng trực tiếp xuất hiện ở trước người hần, lập tức ba đường màu vàng sáng quay vòng trực tiếp đâm thấu bụng Triệu Tuệ Quang.

- Vốn muốn để lại bên người, là do ngươi muốn tìm chết.

Nhạc Thành lạnh lùng quát, thi thể Triệu Tuệ Quang được Nhạc Thành ném về phía Thanh Đồng, đồng thời trên thân Triệu Tuệ Quang tìm được hai cái trử vật giới chỉ.

-o0o-

770. Chương 652: Chính Người Muốn Chết (2).

- Thanh Đồng.

Nhạc Thành ném thi thể Triệu Tuệ Quang cho Thanh Đồng, Ma pháp sư cấp chín còn sót lại ma pháp lực đối với Thanh Đồng có hiệu quả rất tốt.

Nhạc Thành bây giờ luyện chế ra chuẩn tiên khí Âm Ảnh, ngay cả tứ tinh Đầu Thánh cũng phải chịu thiệt, đánh chết Triệu Tuệ Quang là chuyện dễ dàng, Triệu Tuệ Quang nếu hoàn toàn chuẩn bị, cũng không thể chống lại kiểm Âm Ảnh, huống chi Nhạc Thành đột ngột xuất hiện ở bên cạnh hần. Tốc độ vượt qua tưởng tượng hần, hoàn toàn là tốc độ thuần di.

- Rốt cục có thể ăn.

Thanh Đồng hơi chút mỉm cười, lập tức thân hình đứng dậy, cái miệng nhỏ nhắn ở giữa không trung hóa thành một tấm cự chủy, một ngậm đem Triệu Tuệ Quang nuốt vào trong bụng.

- Xoẹt.

Thu hồi Phong Lôi Sí cùng hai cái giới chỉ trử vật, Nhạc Thành lại lần nữa xuất hiện ở trước thân lão ma Bàn Thiên, tất cả phát sinh chưa được hai cái thở dốc mà thôi.

Nhạc Thành ra tay giết Triệu Tuệ Quang, là thể lô đình sét đánh, lão ma Bàn Thiên đều không có phản ứng, mà người thanh niên này đã giết Triệu Tuệ Quang, hần cũng không nhìn thấy rõ ràng.

- Bây giờ các người dựa theo ước định làm Nhạc gia tộc bên ngoài hộ pháp, hay là chết, các người lựa chọn.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn nhóm người lão ma Bàn Thiên, hắn vừa mới giết Triệu Tuệ Quang, Nhạc Thành cũng muốn làm cho những người này kinh sợ một chút mà thôi.

Lão ma Bàn Thiên bây giờ nhìn Nhạc Thành, hắn thu hồi chủ quan, một chiêu giết Triệu Tuệ Quang, hắn có thể miễn cưỡng làm được, nhưng tuyệt đối không thể dễ dàng làm như Nhạc Thành.

Nhìn Nhạc Thành, lão ma Bàn Thiên là tứ tinh Đấu Thánh, tự nhiên trong lòng có chút dự định, thân là cường giả không môn không phái tứ tinh Đấu Thánh, hắn nhìn thấy tình thế không ổn thì tuyệt đối không mạo hiểm, nhưng hắn hôm nay không nhìn ra.

- Lão ma ta có mắt không trông nhìn lầm người, từ biệt.

Trên mặt Lão ma Bàn Thiên không ngừng run rẩy, nhưng trong lòng thì vạn phần không muốn, hắn đương nhiên biết rõ trừ vật giới chỉ trên thân Triệu Tuệ Quang đã đến trước mắt người thanh niên, nhưng mà người thanh niên này hắn cảm thấy không dễ chọc, chỉ có thể nhẫn đau lỵ khai, truy đuổi Triệu Tuệ Quang một ngày, cuối cùng tiện nghi cho người khác.

- Ta nói rồi, không dựa theo ước định là chết.

Nhạc Thành lạnh lùng nói.

Trên mặt Lão ma Bàn Thiên run rẩy lên, hắn đã nhượng bộ, có thể làm cho hắn nhượng bộ đến trình độ không có mấy người, mà người thanh niên trước mắt này, tựa hồ không muốn buông tay. Thân là tứ tinh cường giả Đấu Thánh, hắn cũng không phải là người sợ phiền phức, nhưng ở bên trong Cực Viêm, hắn không muốn lưỡng bại câu thương mà thôi, để tránh cho những người khác chiếm tiện nghi, hắn còn chưa tin người thanh niên trước mắt này còn có thể ngăn được hắn.

- Hừ, tiểu tử, không nên quá đáng như vậy, người tưởng lão ma sợ người hay sao.

Lão ma Bàn Thiên sắc mặt trầm xuống, cái gì Nhạc gia hộ pháp, hắn không có quang tâm, hắn tới Cực Viêm muốn tìm đan dược đột phá mà thôi, nghe nói Cực Viêm có những đan dược thần dị kia.

- Đừng nhiều lời, Nam Tương Tử cũng muốn nhìn tiểu tử có bản lĩnh gì.

Nam Tương Tử sắc mặt trầm xuống, lập tức một mảnh Đấu khí trong tay chụp về phía Nhạc Thành.

Nhìn thấy Nam Tương Tử công kích Nhạc Thành, lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái cũng không có ý tứ ngăn cản, bọn hắn cũng muốn biết rõ thực lực Nhạc Thành rốt cuộc đến trình độ như thế nào, Nhạc Thành vừa mới giết Triệu Tuệ Quang, bọn hắn cũng không thể hoàn toàn nhìn ra thực lực Nhạc Thành.

- Muốn chết.

Nhạc Thành thấy lạnh cả người, tâm niệm Kim Long chi thể bố trí xong, trên thân đột nhiên bao phủ một mảnh long lân áo giáp, trên khải giáp tam sắc quang mang tràn ngập, đồng thời thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, một đường ánh sáng bắt đầu khởi động.

- Toàn Phong trăm.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, thân hình không lùi, hắn có mười thành Kim Long chi thể, Nhạc Thành căn bản không quan tâm công kích của tam tinh Đấu Thánh, Nhạc gia Kim Long chi thể là thiên phú kinh khủng nhất, với thực lực Nhạc Thành bây giờ, trừ phi là tứ tinh Đấu Thánh, còn lại Nhạc Thành không thèm đếm xỉa đến.

Nhạc Thành ngưng tụ Toàn Phong trăm, quang nhận chói mắt trong tay công kích về phía Nam Tương Tử.

Nam Tương Tử không ngờ người thanh niên trước mắt này không thèm né tránh công kích của hắn, khoe miệng không khỏi mỉm cười, hắn chưa tin có người có thể không quan tâm đến công kích của hắn, cho dù là ngũ tinh Đấu Thánh cũng không dám như thế.

- Thịch.

Một thanh âm lực lượng truyền ra, lực công kích Nam Tương Tử đã rơi vào trên thân Nhạc Thành, hắn đang chờ người thanh niên này bị thương thì phát hiện công kích của mình giống như đánh vào một khối đá vậy, cùng lúc đó, một đường công kích của người thanh niên đã đến trước mắt của hắn.

- Xoẹt.

Trong lòng Nam Tương Tử đại kinh, thân hình cấp tốc lùi lại, đồng thời một mảnh Đấu khí phòng ngự vòng ngay tại trước thân ngưng tụ ra, hắn cũng không có nghĩ đến người thanh niên trước mắt có thể hoàn toàn đợc được công kích của hắn, nhìn Nhạc Thành, hắn đã có chút sợ hãi.

- Thịch.

Nhạc Thành khoe miệng cười lạnh, lập tức Toàn Phong trảm trong tay công kích vào Đấu khí phòng ngự vòng của Nam Tương Tử.

- Ken két.

Một tiếng vỡ vụn truyền ra, Toàn Phong trảm đánh vào Đấu khí phòng ngự vòng của Nam Tương Tử, lập tức Đấu khí phòng ngự vòng của Nam Tương Tử rạn nứt ra một khe hở, sau đó bạo liệt, cuối cùng Toàn Phong trảm của Nhạc Thành hung hăng đánh vào trên ngực Nam Tương Tử.

Lực lượng cường đại làm cho thân hình Nam Tương Tử lui mấy ngàn thước, giữa không trung xẹt qua một đường vòng cung, chung quanh không gian chấn động, Nam Tương Tử bây giờ miệng phun máu tươi ra.

- Lưu người còn hữu dụng, trước hết tha cho người một mạng.

Nhạc Thành lên tiếng, thủ ấn trong tay hơi đổi, sau đó khí tức khuếch tán tại giữa không trung, lúc này thân hình nhanh chóng lui về phía sau.

Một chiêu trọng thương Nam Tương Tử, nếu Nam Tương Tử biết rõ, Nhạc Thành đánh ra một chiêu cũng không đơn giản như vậy, chỉ là Nam Tương Tử cũng không biết Nhạc Thành có Kim Long chi thể, hối hận cũng không kịp.

771. Chương 653: Đánh Trọng Thương Nam Tương Tử.

- A...a...

Nam Tương Tử phun ra một ngụm tiên huyết, Đấu khí trong cơ thể cuộn cuộn, tựa hồ lực phủ ngũ tạng bị đánh nát vậy, sắc mặt trắng bệch.

- Kim Long chi thể, đây là Kim Long chi thể.

Nam Tương Tử nhìn Nhạc Thành xa xa, lẩm bẩm nói.

- Kim Long chi thể, cái này là Kim Long chi thể sao.

Lão ma Bàn Thiên cùng nhóm người Kim lão quái nhìn Kim Long chi thể trên thân Nhạc Thành, vừa rồi là Phong Lôi Sí bọn hắn không có nhận ra, nhưng mà Kim Long chi thể bọn họ đều là lão quái sống mấy trăm năm cũng đã nghe nói qua.

- Lão ma Bàn Thiên, người thì sao, cuối cùng hỏi người lần thứ nhất, có phải người không tuân thủ hứa hẹn sao.

Nhạc Thành lần nữa lui trở về trước thân lão ma Bàn Thiên, nói.

- Kim Long chi thể, người đứng là người của Nhạc gia.

Lão ma Bàn Thiên giật mình trừng mắt nhìn Nhạc Thành, hắn không nghĩ đến người thanh niên trước mắt là người của Nhạc gia, chỉ có Kim Long chi thể mới không sợ công kích.

- Nhạc gia cũng không thiếu mấy người chúng ta, để cho chúng ta đi, chúng ta không quấy rầy đến người của Nhạc gia.

Lão ma Bàn Thiên nhìn Nhạc Thành nói, bây giờ lão ma Bàn Thiên đã đạt Nhạc Thành là đối thủ, một chiêu đánh cho trọng thương Nam Tương Tử, bản thân hắn cũng khó có thể làm được.

- Người không tuân thủ hứa hẹn sao?

Nhạc Thành hàn ý nhìn lão ma Bàn Thiên, trong hai mắt lãnh ý tràn ra.

Cảm giác được hàn ý trong mắt Nhạc Thành, lão ma Bàn Thiên cũng không thân hình run rẩy một chút, trong lòng sinh ra một loại cảm giác sợ hãi.

- Hứa hẹn không phải trò đùa sao, vốn là không công bình.

Lão ma Bàn Thiên nhìn Nhạc Thành nói, Nhạc Thành hứa hẹn, quả thực không thể là thật sự.

- Bất kể như thế nào, đây cũng là lời hứa của các người, không tuân thủ hứa hẹn, sẽ ném hậu quả.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói.

- Tốt lắm, ta đồng ý làm Nhạc gia tộc bên ngoài hộ pháp.

Lão ma Bàn Thiên nhìn Nhạc Thành nói.

- Các người đã đồng ý.

Nhạc Thành lập tức nhìn nhóm người Kim lão quái hỏi.

- Chúng ta cũng đồng ý.

Kim lão quái nhìn lão ma Bàn Thiên, lập tức cũng gật đầu đáp, lão ma Bàn Thiên cũng đã đồng ý, thực lực của bọn hắn càng không thể phản kháng.

- Tốt lắm, nếu đồng ý như vậy, sau đó ta sẽ bố trí xuống linh hồn phong ấn. Nếu ai dám phản bội, hậu quả kia tự nghĩ.

Nhạc Thành lạnh lẽo nhìn lão ma Bàn Thiên cùng đám người Kim lão quái nói.

- Linh hồn phong ấn, không, ta không đồng ý.

Lão ma Bàn Thiên đột nhiên lớn tiếng phản đối, bố trí xuống linh hồn phong ấn, không thể nghi ngờ là mạng của mình giao cho người ta, hắn tuyệt đối không thể tiếp nhận.

Hắn vừa mới đáp ứng Nhạc Thành cũng chỉ là qua loa mà thôi, không nghĩ tới thanh niên áo đen này bố trí xuống linh hồn phong ấn.

- Chúng ta cũng không đồng ý, muốn bố trí xuống linh hồn phong ấn, điều đó không có khả năng.

Kim lão quái cùng nhóm người Phá Ngọc cũng nhanh chóng phản đối, bọn hắn

tuyệt đối không giao tính mạng của mình trên tay người khác.

- Hừ, nhóm người không phản bội, bố trí xuống linh hồn phong ấn sợ cái gì đây, quả là nhóm các người chỉ muốn qua loa mà thôi, lưu nhóm người có tác dụng gì, ta phải cho các người ăn một chút đau khổ mới được.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, hắn đã sớm biết rõ mấy Lão Hồ Li chú ý cái gì rồi, thủ ấn đánh xuống, mi tâm ánh sáng lóe lên.

- Mọi người đi mau.

Lão ma Bàn Thiên quát lên, sau đó thân ảnh cấp tốc hóa thành một đường thanh mang hướng bên ngoài lao đi, cảm giác không thể cùng người của Nhạc gia chống lại, lão ma Bàn Thiên vội vàng bỏ chạy.

- Sư sư.

Mấy tiếng vang lên, nhóm người Kim lão quái cũng dùng tốc độ cao nhất hướng bốn phía bỏ chạy, tất cả mọi người đều là Lão Hồ Li, vừa nghe lão ma Bàn Thiên hô, lập tức bỏ chạy, bị người bố trí xuống linh hồn phong ấn, bọn họ kiên quyết không thể tiếp nhận.

- Muốn chạy trốn, đáng tiếc xong rồi.

Nhạc Thành khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, từ lúc kích thương Nam Tương Tử, Nhạc Thành đã vô thanh vô tức bày ra một đường cấm chế ở chung quanh, muốn chạy thì trước phải phá cấm chế mới được.

- Nam Tương Tử, ngươi là người thứ nhất đi vào.

Thân ảnh Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ, trên không trung tháp Hạo Thiên ánh sáng chói mắt, thân ảnh Nhạc Thành xuất hiện lần nữa, tháp Hạo Thiên ở trên không đã hóa ra thành 2000m, ánh sáng tràn ngập, một cỗ khí tức cường hãn quỷ dị đem Nam Tương Tử hút vào bên trong tháp Hạo Thiên.

- Tới phiên ngươi.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành hơi đổi, tháp Hạo Thiên lần nữa xuất hiện ở trên đỉnh đầu Lạc Mộc, nếu hần lúc này bị hút vào bên trong tháp Hạo Thiên thì vô cùng nghiêm trọng.

Đấu khí quanh thân cuộn cuộn, thân ảnh Lạc Mộc rất nhanh lùi lại, chỉ là tốc độ tháp Hạo Thiên càng thêm nhanh, hai cái thờ đốc Lạc Mộc đã bước theo gót Nam Tương Tử, thân hình bị hút vào bên trong tháp Hạo Thiên.

- Khởi.

Nhạc Thành thủ ấn đánh ra, lập tức tháp Hạo Thiên ở giữa không trung xuất hiện ở trước người Phá Ngọc, Phá Ngọc biến sắc, hần đã sớm nhìn thấy Nam Tương Tử cùng Lạc Mộc bị hút vào trong tháp, lúc này đại tháp hướng người mình bao phủ, hần không khỏi là sợ hãi lên, trong tay bắt đắc đánh ra Đấu khí chưởng ấn chụp về phía tháp Hạo Thiên.

- Hi hi.

Đấu khí chưởng ấn của Phá Ngọc không thể làm gì, Phá Ngọc cũng bị tháp Hạo Thiên bao phủ tại bên trong.

- Đáng chết, tại sao có thể như vậy.

Kim lão quái cấp tốc chạy trốn, hung hăng đụng phải bình chướng vô hình.

- Xoẹt.

Trong tay lực lượng khổng lồ theo trước thân Kim lão quái ngưng tụ, lập tức oanh kích về phía bình chướng vô hình, nhìn trên không trung quỷ dị tháp thật lớn, sắc mặt Kim lão quái sợ hãi vô cùng, hôm nay hần không biết gặp phải vận rủi gì mà gặp phải tên Nhạc gia tộc trưởng, còn muốn bố trí xuống linh hồn phong ấn, thật là xui xẻo tận cùng.

- Hi hi.

Lực công kích của Kim lão quái đụng vào cấm chế Nhạc Thành bố trí xuống, từng luồng khí từ từ như cuộn sóng rung động, chỉ là một đường công kích cũng không tạo thành ảnh hưởng gì đến cấm chế.

- Thu.

Nhạc Thành quát nhẹ, thủ ấn trong tay hơi đổi, lập tức tháp Hạo Thiên liền nhanh chóng hút Kim lão quái vào trong đó.

- Thịch.

Một tiếng nổ mạnh vang lên, trên không luồng khí chấn động nhiều hơn, tựa hồ bình chướng vô hình có thể bị đánh nát vậy, mà đồng thời lúc này, Nhạc Thành có chút không thích hợp, lão ma Bàn Thiên tứ tinh Đấu Thánh hung hăng công kích cấm chế, điều này làm cho Nhạc Thành cũng có một chút ảnh hưởng, tứ tinh Đấu Thánh thực lực vượt qua xa tam tinh Đấu Thánh.

Chính là bởi vì lão ma Bàn Thiên là tứ tinh Đấu Thánh, mà lại là cường giả không môn không phái, Nhạc Thành mới muốn thu mấy người này vào Nhạc gia làm tộc bên ngoài hộ pháp, nếu giết đi thì có chút lãng phí, nhiều hơn mấy cường giả Đấu Thánh, Nhạc gia thực lực tăng lên rất nhiều, đồng thời về sau muốn đối phó Hắc Ám Thần điện, Nhạc Thành chỉ dựa vào tứ đại nhân tộc, có lẽ là không đủ.

-o0o-

772. Chương 654: Nguyên Thần Đan (1).

Năm đó Nhạc Thiên lão tổ không có làm được, chứng minh thực lực Hắc Ám Thần điện tuyệt đối khủng bố, mặc dù là trọng thương, có thể là hơn hai trăm năm, Hắc Ám Thần điện cũng đã khôi phục không ít có lẽ so với hơn hai trăm năm trước thực lực còn mạnh hơn.

Cho nên, Nhạc Thành mới nghĩ đến thu phục mấy người này, cũng là chuẩn bị sẵn sàng đối phó Hắc Ám Thần điện, lúc đó cùng Hắc Ám Thần điện động thủ, hẳn ở Nhạc gia bồi dưỡng thực lực cũng cần thời gian, có đám người này đứng là phương tiện hơn nhiều.

- Đáng chết.

Lão ma Bàn Thiên biến sắc, một kích toàn lực không thể đánh bại bình chương vô hình, lập tức cắn răng ngừng tụ Đấu khí, trước thân Đấu khí quang cầu ngừng tụ, lập tức Đấu khí quang cầu xé rách một cái khe không gian oanh kích tại cấm chế Nhạc Thành bố trí.

- Lão ma Bàn Thiên, tới phiên ngươi.

Thanh âm Nhạc Thành tại sau lưng lão ma Bàn Thiên vang lên, tháp Hạo Thiên trên không trung đột ngột bao phủ đến.

- Thạch.

Một tiếng nổ mạnh vang lên, Nhạc Thành bố trí cấm chế kịch liệt bị phá hủy, cấm chế luồng khí không ngừng cuộn cuộn, mơ hồ cấm chế bị rạn nứt. Lúc này, lão ma Bàn Thiên cũng bị tháp Hạo Thiên bao phủ ở bên trong, lão ma Bàn Thiên muốn chạy, cũng không có thể đào thoát khỏi tháp Hạo Thiên.

- Thu.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành vừa thu lại, lập tức tháp Hạo Thiên hóa thành ba ngón tay, lúc này Nhạc Thành đồng thời thu hồi cấm chế, cùng Kim Long chi thể lại.

Nhìn Nhạc Thành giơ tay nhắc chân khiến cho năm đầu thánh bị nhốt vào trong tháp Hạo Thiên, trong đó hai tam tinh Đầu Thánh, một tứ tinh Đầu Thánh, khiến cho mọi người trợn mắt kinh ngạc vô cùng. Hiện tại trong mắt Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Tứ Sí Ma ưng, hết thấy đều bình thường, không có gì cả, nhưng trong mắt Đại Song Tiểu Song còn có âm mưu, trong lòng nghĩ đến một ngày mình có thể giống như chủ nhân, giơ tay nhắc chân có thể giết chết cường giả Đầu Thánh.

Mà ở trong mắt Minh Yêu cùng Huyền Yêu, đều không thể tưởng tượng nổi, thực lực này quá khủng bố rồi.

Hoả Lão cùng Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi, Đông Phương Lạc Nhan kinh ngạc, nhìn Nhạc Thành làm xong, năm người cũng không quá tin tưởng vậy, cứ như vậy cộng thêm Triệu Tuệ Quang, sáu Đầu Thánh một chết năm bị bắt lại.

Nhìn thấy lão ma Bàn Thiên cùng nhóm người Kim lão quái bị giam vào trong tháp Hạo Thiên, Khiếu Thiên Hồ, Yêu Cơ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma ưng cũng chỉ có yên lặng, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ lúc tại Quỷ Uyên, Thông Thiên Thử bị giam tại trong tháp Hạo Thiên sống không bằng chết, cái loại tra tấn thống khổ không phải người bình thường có thể chịu được.

Sau này Khiếu Thiên Hồ cùng Tứ Sí Ma ưng ở tại trong tháp Hạo Thiên chịu qua tra tấn, hai người bọn họ càng hiểu rõ tư vị, thật sự sống không bằng chết, lúc ấy trong tháp Hạo Thiên cũng chỉ có hai con hỏa long mà thôi, mà bây giờ trong tháp Hạo Thiên đã có hai mươi con cự long, phỏng chừng nhóm người lão ma Bàn Thiên không thoát được.

Chỉ là nhóm người Khiếu Thiên Hồ cũng chỉ có thể yên lặng cầu nguyện cho nhóm người lão ma Bàn Thiên mà thôi, ai bảo bọn hắn ỷ thế đắc tội với chủ nhân, lúc này cũng chỉ mong những người kia sớm một cầu xin tha thứ, nếu không ăn phải đau khổ rất lớn rồi.

- Nhạc Thành, chàng muốn lưu lại mấy người kia sao?

Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Không sai, ở bên trong Cực Viêm, người của Hắc Âm Thần điện cùng tam đại Thú tộc không ít, thực lực của chúng ta không đủ.

Nhạc Thành nói, Nhạc Thành lo lắng Hắc Âm Thần điện Thanh Sơn lão tổ cùng Minh La, Long Được tìm đến.

- Ủ, Hắc Âm Thần điện Thanh Sơn lão tổ, Minh La cùng Long Được có chút phiền phức, cũng chỉ có người mới có thể chống lại, chúng ta cũng không có cách.

Hoả Lão nói.

- Hoả Lão cũng không cần lo lắng, bọn chúng cùng đi, cũng vô pháp chiếm được cái gì, chỉ là ta tạm thời không muốn chạm đến bọn chúng mà thôi.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói, lúc này hắn đang tìm Huyền Huyết Linh chi, Nhạc Thành cũng không muốn cùng Hắc Âm Thần điện, viễn cổ Minh Xà tộc Minh La, Toan Nghê tộc Long Được va chạm, Huyền Huyết Linh chi so với ba người bọn họ cần thiết hơn.

- Nhìn xem là bảo vật gì.

Nhạc Thành nói xong, lập tức lấy ra giới chỉ của Triệu Tuệ Quang, thần thức nhìn vào bên trong, Nhạc Thành phát hiện Triệu Tuệ Quang thật đúng nghèo, trong trữ vật giới chỉ so với Phượng Lâm cùng Đoàn Mộc Nguyên ở Thuý Phong Cổ Nham vật phẩm còn ít hơn, xem ra cường giả không môn không phái không thể cùng đại môn đại phái so sánh.

Nhạc Thành khẽ chau mày, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một khoả đan dược, đan dược này lớn bằng ngón tay cái, mặt trên tràn ngập linh khí nồng đậm.

Nhìn khoả đan dược, Nhạc Thành không khỏi hít một hơi lạnh, lập tức lẩm bẩm nói:

- Đây là nguyên thần đan.

Nhạc Thành nhận ra trong trữ vật giới chỉ Triệu Tuệ Quang khoả đan dược mà người Hoa hạ tu chân mới có thể luyện chế ra nguyên thần đan, đồng thời nguyên thần đan này là người tu chân tiến vào Đại Thừa kỳ phải có, Nhạc Thành gần đây đang vì nguyên thần đan mà phát lo, luyện chế nguyên thần đan cần mấy thứ chủ vật liệu, mà ở trong Huyền Thiên nội lục Nhạc Thành chưa từng thấy qua, không nghĩ tới ở chỗ này tìm thấy có một khoả nguyên thần đan, điều này làm sao Nhạc Thành không kinh ngạc đây.

Nguyên thần đan với thực lực Nhạc Thành bây giờ, cũng không thể luyện chế được, ít nhất đến Hợp Thể Kỳ hậu kỳ, Nhạc Thành mới dám luyện chế, nếu cùng đan dược của Huyền Thiên nội lục mà nói, nguyên thần đan có lẽ là thánh phẩm đan dược, mà ngay cả cửu phẩm cao cấp đan dược cũng vô pháp cùng nguyên thần đan so sánh.

- Bên trong Cực Viêm, Thuý Phong Cổ Nham, nhất định có một đại bí mật.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, thần sắc kinh ngạc vô cùng, trong lúc này đan dược chỉ có người tu chân mới có thể luyện chế ra, khó trách có người phục dụng là có thể trực tiếp đột phá, nguyên thần là trong nội đan ẩn chứa linh khí cùng được lực làm cho một cửu tinh thập tinh Đẩu tôn đột phá đến Đẩu Thánh, ngay cả nhất tinh Đẩu Thánh ăn vào, cũng có đột phá đến nhị tinh Đẩu Thánh.

- Thu hồi nguyên thần đan, Nhạc Thành mừng rỡ vô cùng, lúc này có Nguyên Thần đan đột phá đến Đại Thừa kỳ cũng nhẹ nhàng giải quyết.

- Xem ra trong này đan dược cũng không ít, không biết là đan dược gì.

Nhạc Thành trầm nghĩ, trong lòng cũng quyết định, nếu có thời gian nhất định phải ở chỗ này hảo hảo tìm tòi một phen, nói không chừng mình cũng đạt được lợi ích lớn lao, trong Huyền Thiên nội lục đan dược đối với hắn không có bao nhiêu công dụng, duy chỉ có ở bên trong Cực Viêm có Tu chân đan dược, đối với mình mới là hữu dụng nhất.

- Đại Song Tiểu Song, chúng ta đi.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói, cả đám về phía trước mà đi, Nhạc Thành dự định tìm được một đỉnh núi bố trí xuống Tự Linh Trận hấp dẫn Huyền Huyết Linh chi, Huyền Huyết Linh chi không có hiện ra, Nhạc Thành cũng không dám buông lỏng.

Một đoàn người phía trước mà đi, ở trong tháp Hạo Thiên xảy ra một cảnh tượng.

Lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, Nam Tương Tử xuất hiện ở một nơi quỷ dị, bọn họ đều có chút ít sợ hãi cùng lo lắng, nhưng mà chung quanh nơi này là trong không gian vô tận, lên không, không chạm đất, bọn họ cũng không nhìn ra cái gì.

773. Chương 654: Nguyên Thần Đan (2).

- Kim lão quái, người xem đây là địa phương nào, chúng ta làm sao ra ngoài.

Nam Tương Tử lau sạch vết máu ở khóe miệng nói, trên người hắn bây giờ bị Nhạc Thành đánh cho trọng thương.

- Nơi này ta cũng không biết, chúng ta đều bị vây hãm ở trong tháp, đây chính là bên trong đại tháp.

Kim lão nhìn bốn phía cũng chỉ có thể bất đắc dĩ vô kế khả thi.

- Lão ma Bàn Thiên, người xem tiểu tử này có phải là Nhạc gia tộc trưởng không.

Kim lão quái quay đầu nhìn Bàn Thiên lão ma hỏi.

- Ta xem hắn là người của Nhạc gia, mấy tháng trước ta cũng nghe nói, Nhạc gia Nhạc Thành nhất cử quét sạch U Minh tông cùng Luyện Dược Sư công hội, chắc là người này, sớm biết như vậy, chúng ta không nên chọc tới người này, bây giờ phiền toái lớn.

Lão ma Bàn Thiên thở dài, không khỏi có chút hối hận đi trêu chọc đến Nhạc Thành.

- Chẳng lẽ hắn muốn chúng ta trở thành Nhạc gia cái gì tộc bên ngoài hộ pháp, ta vẫn chưa nghe nói qua có loại chức vị này.

Phá Ngọc nói.

- Nếu trở thành Nhạc gia tộc bên ngoài hộ pháp, sẽ bị bố trí xuống linh hồn phong ấn, nếu như bị bố trí xuống linh hồn phong ấn, đó là mạng của mình ở trong tay hắn, chúng ta sống mấy trăm năm, hơn ngàn năm, chẳng lẽ cam tâm bị người khống chế, ta chết cũng không đồng ý.

Nam Tương Tử oán hận nói.

- Không sai, điều này chính là đem mạng mình khống chế tại trong tay người khác, ta chết cũng không chịu bị khống chế.

Kim lão quái cắn răng nói, hắn cũng sống hơn mấy trăm, ai cũng không muốn bị người khống chế.

- Các người nếu muốn chết cũng không quá dễ dàng, vậy trước tiên thử xem cảm giác sống không bằng chết.

Trong hư không, thanh âm Nhạc Thành vang lên.

- Người mau thả ta ra ngoài, chúng ta có thể hảo hảo thương lượng.

Lão ma Bàn Thiên nghe được thanh âm Nhạc Thành nhìn bốn phía, hỏi.

- Ngao.

Hai tiếng rống ngâm rất lớn truyền đến, trong hư không là một mảnh nóng bỏng, với một mảnh hơi thở nóng bỏng này ở hư không xuất hiện hai ngọn lửa rất lớn.

Nhìn thấy hai con Hỏa long ở trên không lên xoay tròn, năm người hít lấy một hơi, lúc này hai con ngũ bảo hỏa long, mỗi con đều dài bốn năm ngàn mét, mặt trên tràn ngập hỏa diễm mà bọn họ chưa bao giờ nhìn thấy, bọn họ thậm chí đoán hỏa diễm này ngay cả dị hỏa cũng không thể so sánh được.

- Ao....ao...

Hai con hỏa long ở trên không gào thét, sau đó há mồm phun ra ngọn lửa ngập trời, cả hư không cũng tràn ngập trong biển lửa.

- Hỏa Long lợi hại, mọi người nhanh chóng cùng công kích.

Lão ma Bàn Thiên sắc mặt thay đổi, lập tức bố trí xong một đường Đấu khí phòng ngự vòng, đồng thời công kích về phía hai con hỏa long.

Lúc này mọi người nhìn thấy lão ma Bàn Thiên bắt đầu công kích, sau đó cùng nhau công kích, bọn họ đều tự bố trí xong Đấu khí phòng ngự vòng, từng đường công kích đánh về phía hai con Hỏa long khổng lồ giữa không trung.

- Ao....ao...

Hai tiếng rống ngâm gào thét, lập tức hai con Hỏa long khổng lồ cuộn cuộn, ngọn lửa trong miệng càng thêm cường hân vài phần.

Phá Ngọc cùng Lạc Mộc công kích hai con hỏa long không có chút ảnh hưởng, đồng thời Đấu khí phòng ngự vòng trên người bọn họ đã bắt đầu đốt cháy, đấu khí của bọn hắn chống cự không được ngọn lửa. Một đường công kích rơi xuống, hai người này óc còn không mang nổi mình óc, sắc mặt thay đổi cố gắng tu bổ đấu khí phòng ngự vòng của mình.

Kim lão quái cùng Nam Tương Tử, bây giờ Nam Tương Tử ngay cả công kích cũng không có, lúc trước bị Nhạc Thành đánh cho trọng thương, hắn bây giờ muốn phòng ngự cũng có chút khó khăn.

Lúc này Kim lão quái công kích cũng không có tác dụng, công kích của hắn bị một con rồng lửa đốt cháy hóa thành một mảnh hư vô, mà lúc này hắn cũng bị ngọn lửa ngập trời thiêu đốt.

Chỉ có công kích của lão ma Bàn Thiên còn có thể sinh ra ảnh hưởng, chỉ là ảnh hưởng cũng không nhiều, lúc này hai con hỏa long trong biển lửa ngập trời, lực công kích của lão ma Bàn Thiên cũng có hạn, công kích không ngừng chém ra đều bị ngọn lửa hai con hỏa long toàn bộ cản trở xuống.

Chỉ kiên trì chốc lát, sau đó lão ma Bàn Thiên phát hiện công kích của hắn căn bản không có tác dụng nào, mà lúc này mọi người chỉ có thể toàn lực chống lại hỏa diễm ngập trời, Đấu khí trên thân cuộn cuộn tuôn ra bên ngoài không dứt, nhưng bị ngọn lửa đốt cháy thành tro tàn, bây giờ bọn hắn cũng không có biện pháp khác, nếu không chống lại ngọn lửa này, hỏa diễm kia sẽ đốt tới trên người.

774. Chương 655: Bồ Trận.

Cảm giác được bên trong tháp Hạo Thiên tất cả biến hóa, Nhạc Thành cũng lộ vẻ mỉm cười, không cho năm người này nếm chút khổ sở, bọn họ về sau cũng không trung thành, lúc này cho bọn hắn ở trong tháp Hạo Thiên nghỉ ngơi mười ngày, một tháng lại nói tiếp.

Một ngày sau, Nhạc Thành cùng mọi người tìm được rồi một chỗ đỉnh núi cao ngất, đỉnh núi này cao vút trong mây, tại bên trong Cực Viêm Nhạc Thành chưa nhìn thấy ngọn núi nào cao như vậy.

Sau khi leo lên trên ngọn núi, Nhạc Thành nhìn chung quanh, sau đó nhìn Đại Song cùng Tiểu Song nói:

- Đại Song Tiểu Song, các ngươi bồ trận.

- Vâng, chủ nhân.

Đại Song cùng Tiểu Song đáp một tiếng, sau đó lập tức leo lên trên sườn núi, hai người đánh ra từng đường thủ ấn vào trên sườn núi, từng đường thủ ấn thần dị vô cùng, thiên địa chung quanh tựa hồ bị kéo tới.

Nhìn Đại Song cùng Tiểu Song, tất cả mọi người không ngừng hâm mộ, loại thủ đoạn quỷ dị này, cũng chỉ có hai người bọn họ cùng Nhạc Thành mới có thể làm được, mọi người muốn học cũng không có cách, lúc này hai nữ quay chung quanh ngọn núi đánh ra đầy thủ ấn, hai nữ tung bay không ngừng, từng đường thủ ấn không ngừng đánh vào chung quanh.

Tự Linh Trận cũng không phải trận pháp phức tạp, cũng không phải là trận pháp công kích, cũng không phải phòng ngự trận pháp, tại giới Tu chân có một số tam lưu tứ lưu môn phái tìm một nơi linh khí tu

luyện, tại đó họ bố trí chung quanh một Tụ Linh Trận để tụ tập linh khí mà thôi. Bố trí Tụ Linh Trận căn bản không cần luyện chế trận bàn, tại Tu chân giới chính là một trận pháp gân gà mà thôi.

Chỉ là bây giờ trận pháp gân gà đối với Nhạc Thành có đại tác dụng, tụ tập thiên địa linh khí chung quanh, làm cho linh khí so với địa phương khác nồng đậm hơn rất nhiều, do đó mới dụ dỗ Huyền Huyết Linh chi đến.

Nếu Huyền Huyết Linh chi biết có một chỗ linh khí so với địa phương khác nồng đậm hơn, nhất định nó bị hấp dẫn tới.

Nhạc Thành đưa cho Đại Song cùng Tiểu Song bố trận, là muốn hai nữ có thể làm quen một chút về trận pháp, về sau mới có thể giúp mình.

- Tụ Linh Trận, khởi.

Đại Song cuối cùng đánh ra một đường thủ ấn đánh vào sườn núi, cả đỉnh núi một cổ linh khí từ thiên địa chung quanh từ từ tụ tập đến, một lát sau, trên ngọn núi này linh khí so với địa phương khác nồng đậm hơn rất nhiều.

- Chủ nhân, Cực Viêm vốn thiếu thốn linh khí, có Tụ Linh Trận, linh khí cũng không nhiều lắm.

Đại Song cảm giác được linh khí trên ngọn núi, nói.

- Ủ, linh khí không đủ, cũng vô pháp làm cho Huyền Huyết Linh chi cảm thấy được.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Đại Song Tiểu Song, Khiếu Thiên Yêu Cơ, các người giúp ta hộ pháp, ta muốn bố trận.

Nhạc Thành lập tức nhìn đám người Đại Song nói.

Nói xong, Nhạc Thành khoanh chân ngồi tại trên ngọn núi, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, mi tâm tỏa ra ánh sáng, tháp Hạo Thiên xuất hiện trước người Nhạc Thành, tháp Hạo Thiên bắt đầu xoay tròn, một mảnh ánh sáng bao phủ tại trên thân Nhạc Thành.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành tung bay, lập tức từng đường thủ ấn đánh vào không trung, thủ ấn quỷ dị tại trước thân Nhạc Thành cũng không tiêu tán, mà thủ ấn càng ngày càng nhiều, dần dần hợp thành một đại đồ án quỷ dị, đồ án lớn 3000 m, bây giờ Nhạc Thành chờ đồ án ngưng tụ thành hình.

Từng đường thủ ấn Nhạc Thành không ngừng đánh vào đồ án, đồ án trên không cũng xuất hiện một số mật văn thần dị, mật văn tựa hồ ẩn chứa pháp lực rất lớn vậy.

Nhìn Nhạc Thành, tất cả mọi người không dám quấy rầy, lặng lẽ đứng ở một bên, ngay cả thở mạnh cũng không dám, sợ quấy rầy đến Nhạc Thành, nhìn thủ đoạn quỷ dị của Nhạc Thành làm cho mọi người mở rộng tầm mắt.

Với từng đường thủ ấn đánh ra, khuôn mặt Nhạc Thành cũng có chút tái nhợt lên, tựa hồ từng đường thủ ấn tiêu hao không ít pháp lực mới có thể ngưng kết thành.

Đại Song cùng Tiểu Song nhìn chủ nhân bố trí thành trận pháp, không khỏi hâm mộ, chủ nhân bố trí thành trận pháp các năng bây giờ không thể bố trí thành, tiêu hao pháp lực các nàng không thể chống đỡ được, từng đường thủ ấn Nhạc Thành không ngừng đánh ra, quỷ dị mật văn đồ án không ngừng hiện ra, trận pháp cũng không biết khi nào mới có thể hoàn thành.

Một ngày sau, tại trong tháp Hạo Thiên, ngọn lửa Hoả long không ngừng đốt cháy, năm người lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, Nam Tương Tử, Phá Ngọc, Lạc Mộc chặt vật không chịu nổi, đặc biệt là Phá Ngọc, Mộc, Nam Tương Tử, ba người này trên thân quần áo mất trật tự, làn da cũng có mấy chỗ bị đốt cháy thành màu đen, ba người sắc mặt trắng bệch.

So với ba người, Kim lão quái tốt hơn nhiều, khuôn mặt Kim lão quái chỉ tái nhợt mà thôi, thần sắc tốt lên một chút, thời gian một ngày, hần xem như đã qua, nhưng bộ dạng cũng chặt vật.

Về phần lão ma Bàn Thiên thì tốt hơn một chút, chỉ là Đẩu khí trên thân cũng tiêu hao hầu như không còn.

- Hi hi.

Hai con hỏa long bọn họ cũng không có cách nào chống đỡ, lúc này biến mất tại trong hư không, sau đó ngọn lửa cũng biến mất không thấy đâu nữa, năm người lúc này cảm giác vô cùng thoải mái, áp lực trên thân giảm đáng kể, thời gian thống khổ rốt cục đã qua.

- Ao....ao....

Trong lúc năm người vừa mới thở dài một hơi, lại có tiếng rỗng gào vang lên, trong lòng năm người ngạc nhiên, bọn họ tưởng có hai con hỏa long quay lại.

- Hi hi.

- Âm âm.

Giữa không trung năm người còn đang phán đoán thì lôi điện phô thiên cái địa âm âm không ngừng nổ xuống phía dưới, năm người còn chưa có chuẩn bị, lập tức bị một mảnh điện trụ đánh trúng, trên thân da tróc thịt bong lên.

- Đây là cái gì, lão ma Bàn Thiên cứu ta

Phá Ngọc cùng Lạc Mộc thực lực tương đối thấp đột nhiên hướng lão ma Bàn Thiên cầu cứu, lôi điện phô thiên cái địa oanh kích làm cho bọn họ kêu khổ liên tục.

- Các người tự cầu phúc đi, ta nghĩ bản thân khó bảo toàn.

Lão ma Bàn Thiên bất đắc dĩ trả lời, lúc này lão ma Bàn Thiên miễn cưỡng bố trí xong Đấu khí phòng ngự vòng, Đấu khí phòng ngự vòng lúc này bị lôi điện đầy trời công kích làm cho thất linh bát lạc, bây giờ tiêu hao hầu như không còn, Bàn Thiên lão ma căn bản không có cách nào ngăn cản Lôi điện cự long oanh kích nữa.

Hai con rồng Lôi điện xoay quanh ở trên trên không, từng tiếng âm âm như sấm nổ ra, tia chớp điện trụ không ngừng rơi vào trên thân năm người, năm người gặp một màn quỷ dị như thế rất nhanh sụp đổ.

Luôn có điện trụ trực tiếp nổ vào trên thân năm người, lão ma Bàn Thiên cũng không thể hoàn toàn ngăn trở tất cả điện trụ công kích, điện trụ nổ vào trên thân đột nhiên tróc thịt bong da lên, bộ dạng vô cùng thê thảm, nhưng mà lại không chết, điều này làm cho năm người cảm thấy sống không bằng chết vậy.

-o0o-

775. Chương 656: Viễn Cổ Xà Vương Mạch (1).

Tiếng sấm âm âm không ngừng nổ ra, trong hư không xuất hiện từng tiếng kêu rên, loại thống khổ này ngay cả cường giả Đấu Thánh cũng không thể chịu đựng được, bây giờ tất cả mọi người Đấu khí tiêu hao hầu như không còn, hoàn toàn không có cách nào ngăn cản từng đường lôi điện oanh kích.

Bây giờ ở tại trên ngọn núi, thủ ấn trong tay Nhạc Thành không ngừng đánh vào đồ án, lúc này đồ án cũng dần dần nguyên vẹn, mặt trên mơ hồ có thêm khí tức rồng cuốn hổ chồm gào thét vậy.

Nhạc Thành sắc mặt tái nhợt, loại tiêu hao này cũng nằm trong dự đoán của Nhạc Thành, Nhạc Thành cũng không nghĩ muốn bố trí trận pháp, bởi vì bố trí trận pháp này tiêu hao rất nhiều pháp lực, hầu như khó có thể chịu nổi.

Lại một ngày trôi qua, trên ngọn núi Nhạc Thành sắc mặt hầu như trắng bệch, lúc này pháp lực của hắn tiêu hao khủng bố, mà ở giữa không trung xuất hiện một cái đồ án gần 3000 m, cả ngọn núi cũng bị bao phủ tại một khí tức thần dị.

- Khởi.

Nhạc Thành cuối cùng đánh ra một đường thủ ấn đánh vào mặt vân đồ án, cùng lúc đó, trong miệng Nhạc Thành phun ra một ngụm tinh huyết, tinh huyết tại trước thân Nhạc Thành tạo thành một đồ án quỷ dị, lập tức dẫn vào bên trong mặt vân đồ án.

- U u.

Một mảnh khí tức cuồng bạo bắt đầu khởi động, lập tức trên không trung mật vân đồ án quỷ dị tràn ngập ánh sáng chói mắt, lúc này, khí tức tràn ngập phạm vi mấy ngàn dặm.

Cảm thấy khí tức cường hãn, Hoả Lão, Yêu Huyền cũng đều kinh hãi không thôi, thủ đoạn Nhạc Thành tựa hồ càng ngày càng đáng sợ.

- Thái thượng trưởng lão, phía trước tựa hồ là Nhạc gia Nhạc Thành.

Ở bên trong đỉnh núi phía xa, mấy đạo thân ảnh lẳng không đứng đó, mấy người này bởi khí tức cường hãn hấp dẫn mà đến.

- Là Nhạc gia Nhạc Thành, chính hắn giết Minh Vương trưởng lão sao.

Trên không trung có một lão già âm trầm nhìn ông già âm nhu hỏi.

- Không sai, chính là Nhạc Thành, tại bên ngoài Thần hoàng tộc ta đã nhìn thấy hắn, còn có hai vị Thái thượng trưởng lão bởi vì người bên cạnh hắn đánh chết.

Trong ánh mắt Ông già âm nhu tràn đầy tức giận nhìn nam tử áo đen trên ngọn núi, ông già âm nhu đó là viễn cổ Minh Xà tộc tộc trưởng Minh Hào.

- Nếu đã gặp, vậy chúng ta vì người trong tộc báo thù.

Trên thân tràn ngập khí tức âm trầm, lão già này chính là Minh La.

- Thái thượng trưởng lão, nếu không thì thu.

- Chúng ta chờ Long Dược Trường lão cùng Thanh Sơn lão tổ cùng đến đây, tiểu tử kia thủ đoạn quỷ dị, khó đối phó.

Minh Hào nói.

- Không cần, ta xem tiểu tử kia đang thi triển thủ đoạn gì đó đã đến giai đoạn khải yếu, đánh giết hắn là cơ hội tốt nhất, chẳng lẽ hắn còn có thể phi thiên hay sao, ta muốn chiêu cố hắn.

Minh La lãnh ý tràn ngập tại trong mắt, lập tức thả người bay lên trên không tiến.

Trên ngọn núi, bao phủ mật vân đồ án thần dị tại, thủ ấn Nhạc Thành khổng lồ xoay tròn, đồng thời thủ ấn trong tay không ngừng tung bay, tháp Hạo Thiên cũng lơ lửng trên không.

- Hừ, tiểu tử, hôm nay là ngày chết của ngươi.

Trên không trung, mấy đạo thân ảnh phá không bay đến, mà ở phía trước một âm trầm ông già cười lạnh, lúc này cũng đã đến đỉnh núi.

Minh La nhìn mật vân đồ án thần dị cùng tháp Hạo Thiên, cảm giác khí tức quỷ dị, không khỏi kinh ngạc, khí tức này làm cho hắn mất tự nhiên.

- Hộ pháp.

Nhìn thấy Minh La, Yêu Huyền, Hoả Lão, Yến Hiểu Kỳ khải trương lên, lúc này Khiếu Thiên Hổ cùng nhóm người Tử Điện Mãng chặt chẽ bao vây chung quanh chủ nhân vào chính giữa.

- Người không thiếu, nhưng thực lực quá thấp.

Minh La nhìn cả đám Khiếu Thiên Hổ, ánh mắt đảo qua, phát hiện cũng không có cường giả.

- Người là viễn cổ Minh Xà tộc Minh La?

Hoả Lão, Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, nhóm người Đông Phương Lạc Nhan đứng ở trên không trung, cảm giác khí tức trên thân Minh La, Hoả Lão cùng Yêu Huyền thần sắc thay đổi.

- Không sai, ta là Minh La, các ngươi hôm nay phải chết.

Minh La nhìn mấy người trước mắt, tựa hồ cũng là Đấu Thánh, ngược lại có chút ngoài ý muốn.

- Lão già kia, người đi mau, bằng không rất thê thảm.

Thanh Đồng nhỏ nhắn xinh xắn thả người lên trên không, chỉ là bây giờ trong ánh mắt Thanh Đồng cần thận, thoát nhìn không còn bộ dáng giảo hoạt, cảm giác được khí tức ông cụ non.

- Thái thượng trưởng lão, chính là tiểu Đồng này, hai vị Thái thượng trưởng lão bị hấn nuốt vào trong bụng, hẳn là ma thú.

Bây giờ Minh Hào cùng một số cửu tinh, thập tinh viễn cổ Minh Xà tộc đi đến bên người Minh La, hẳn nhớ tới tại bên ngoài kết giới Thần hoàng tộc Thanh Đồng cắn nuốt hai cường giả Đấu Thánh viễn cổ Minh Xà tộc, bây giờ Minh Hào nhìn thấy Thanh Đồng vẫn còn cảm giác sợ hãi.

Nghe được lời Minh Hào nói, Minh La không khỏi chú ý Thanh Đồng vài lần, một cỗ sát ý cũng tràn ngập trên thân Thanh Đồng.

- Sư sư.

Hai bóng hình xinh đẹp nhảy lên giữa không trung, chính là viễn cổ Minh Xà tộc Huyền Yêu cùng Minh Yêu, hai nữ nhìn thấy Minh Hào cùng Minh La, hai nữ do dự một chút cũng xông lên không trung.

- Là các người, các người còn dám xuất hiện.

Minh Hào nhìn Minh Yêu cùng Huyền Yêu, trong mắt tràn đầy tức giận.

- Minh Yêu, Huyền Yêu, các người ở chỗ này sao.

Minh La nhìn Minh Yêu cùng Huyền Yêu, thần sắc có chút kỳ quái, hẳn cũng không biết Minh Yêu cùng Huyền Yêu bị Minh Hào khai trừ, nhìn thấy hai nữ trong tộc ở cùng với người Nhạc gia, không khỏi cảm thấy nghi hoặc.

- Minh La trưởng lão, chúng ta không còn là người của viễn cổ Minh Xà tộc, Minh Hào tộc trưởng ý đồ muốn thân thể chúng ta, chúng ta không chịu, bị hấn đuổi giết, nếu không có chủ nhân che chở, chúng ta đã bị Minh Hào giết chết rồi.

- Minh Hào, tại sao lại như vậy?

Minh La nghe Huyền Yêu cùng Minh Yêu nói, lập tức quay đầu lại trừng Minh Hào hỏi.

- Thái thượng trưởng lão, không phải như thế, là các nàng Hồ Ngôn loạn ngữ, hai nàng sớm cùng người của Nhạc gia, ý đồ gây bất lợi cho viễn cổ Minh Xà tộc, cho nên ta mới xử phạt hai người bọn họ, kết quả bị người của Nhạc gia cứu đi.

Minh Hào hung hăng nhìn Huyền Yêu cùng Minh Yêu một cái, sau đó nhìn Minh La trả lời.

- Huyền Yêu, Minh Yêu, bất kể như thế nào, trước phản bội viễn cổ Minh Xà tộc là tội chết, chuyện này ta sẽ tra rõ ràng.

Minh La nhìn Minh Yêu cùng Huyền Yêu nói.

- Minh La trưởng lão, chúng ta không quay trở lại, chúng ta không còn là người của viễn cổ Minh Xà tộc.

Minh Yêu cùng Huyền Yêu trả lời.

-o0o-

776. Chương 656: Viễn Cổ Xà Vương Mạch (2)

- Lớn mật, phản bội viễn cổ Minh Xà tộc, là các người muốn chết?

Minh La lạnh lùng nhìn Huyền Yêu cùng Minh Yêu, một cỗ lãnh ý tràn ngập.

- Chúng ta đã không phải là người của viễn cổ Minh Xà tộc, người cũng không quản được chúng ta.

Minh Yêu cùng Huyền Yêu nhìn Minh La trước mắt, cắn răng nói.

- Hừ, các người trước trở về cho ta, sau đó ta tìm các người tính sổ.

Minh La hàn ý tràn ngập, lập tức một mảnh sáng xanh nồng đậm, sau đó hóa thành quang tráo bao phủ tại trên thân Minh Yêu cùng Huyền Yêu.

- Minh Yêu, Huyền Yêu chú ý.

Hoả Lão cùng Yên Hiểu Kỳ hô to một tiếng, lúc này mọi người muốn ngăn cản cũng đã quá trễ, mọi người cũng không có biện pháp ngăn cản, thực lực Minh La bọn họ không thể ngăn cản được.

Minh Yêu cùng Huyền Yêu bị trói buộc tại quang tráo, không thể nhúc nhích nửa phần, tựa hồ bị dây thừng vô hình trói buộc vậy.

- Ao....ao...

Hai tiếng gầm gừ vang lên, một cỗ khí tức cường hãn tràn ngập, lập tức hai nữ huyền hóa ra bản thể xoay tròn giữa không trung, đồng thời tiếng gầm gừ, khí tức cỗ viễn cổ Xà vương tràn ngập.

Với thiên phú bản thể hai nữ thi triển, trói buộc trên thân quang tráo cũng bị tầng tầng rạn nứt, tại huyết mạch áp chế, ngay cả lực lượng Minh La đều không thể trói buộc hai nữ.

- Hi hi.

Ở chỗ khí tức này, mấy viễn cổ Minh Xà tộc cửu tinh thập tinh Đẩu tôn và Minh Hào sắc mặt thay đổi, đồng thời, một cỗ huyết mạch áp chế có sức có tác dụng tại trên người của bọn hắn, máu trong cơ thể cuộn cuộn, trên mặt mọi người mồ hôi to như hạt đậu chảy xuống. Lúc này linh hồn áp chế làm cho đáy lòng bọn họ cảm thấy run lên.

- Đây là, mười thành viên cổ Xà vương huyết mạch sao.

Minh Hào nhìn hai nữ, trong mắt kinh khủng vô cùng.

- Mười thành viên cổ Xà vương huyết mạch, là mười thành viên cổ Xà vương huyết mạch.

Lúc này trên mặt Minh La vô cùng kinh ngạc, sau đó hưng phấn lên, viễn cổ Minh Xà tộc chưa từng hiện qua viễn cổ Xà vương huyết mạch, không nghĩ hôm nay có hai người, khí tức này áp chế trong lòng hắn cũng cảm giác sợ hãi, tuyệt đối là không sai được, nhưng mười thành viên cổ Xà vương huyết mạch đối với hắn cũng không tạo thành ảnh hưởng.

- Huyền Yêu, Minh Yêu, các người quay lại trong tộc, ta cam đoan các người không có việc gì, các người cũng là Thái thượng trưởng lão, đồng thời ta để Minh Hào giao cho các người xử trí.

Minh La nhìn Minh Yêu cùng Huyền Yêu nói, hai người có mười thành viên cổ Xà vương huyết mạch tuyệt đối so với Minh Hào trọng yếu hơn.

Nghe được Minh La nói, khuôn mặt Minh Hào càng thêm khó nhìn, nếu mình giao cho hai nữ xử trí, hậu quả nhất định rất thảm.

- Minh La trưởng lão, viễn cổ Minh Xà tộc cùng chúng ta không còn quan hệ nữa, chúng ta không trở về đâu.

Thiên phú bản thể của Huyền Yêu cùng Minh Yêu ở trên không trung gầm thét nói.

- Hừ, bất kể như thế nào, các người phải trở về cùng ta.

Minh La lạnh nhạt nói:

- Nếu các người đã không muốn, ta đối phó tiểu tử này nói sau.

Minh La nói xong, lập tức thân ảnh đánh về phía Nhạc Thành, giữa không trung một đường quang ảnh hiện lên, thân ảnh Minh La tiếp cận trước thân Nhạc Thành ở giữa không trung.

- Người đứng lại đó cho ta.

- Rống.

Đồng thời, Thanh Đồng ngưng trọng, thân hình nhỏ nhắn xinh xắn nhất thời huyền hóa ra Hóa Xà bản thể, bản thể hai cánh xuất hiện, một cổ khí lưu cuồng bạo phách về phía Minh La, một cổ quang mang màu xanh hóa thành Phong Bạo ào ào quét tới.

- Tránh ra cho ta.

Minh La nhìn thấy một con ma thú quỷ dị chặn đường, con ma thú này hẳn chưa từng nhìn thấy, có Minh Hào nhắc nhở, Minh La cũng không dám khinh thường. Ở giữa không trung sắc mặt trầm xuống, thân thể nhanh chóng thối lui.

- Liệt Không Thủ.

Quanh thân Minh La đầu khí cuộn cuộn, tại trong hư không vận khởi đại trào xé rách không gian trực tiếp xuất hiện, sau đó chộp tới đỉnh đầu Thanh Đồng.

Đại trào khổng lồ đi đến đâu làm cho không gian chấn động, đồng thời hơi thở cường hãn tràn ngập, mà ngay cả bầu trời ánh sáng lờ mờ, năm sao Đẩu Thánh cường giả xuất thủ, tuyệt đối là kinh khủng vô cùng.

- Rống.

Thân thể Thanh Đồng khổng lồ ở trên không trung cấp tốc lui về phía sau, đồng thời một mảnh thanh mang ở giữa không trung hóa thành lũ lụt ngập trời đánh sấm về phía móng tay khổng lồ.

Lúc này lũ lụt giống như là hồng thủy lan tràn, gào thét, ở trên không trung chạy chồm nhưng không có một giọt nước rơi xuống đất, nhìn qua giống như là một mảnh Thiên Hải vậy.

Sóng nước ngập trời cao hơn ngàn thước, sóng lớn này liên miên bất tuyệt hướng về phía cự trào của Minh La, móng tay khổng lồ ở trên cao bị lũ lụt ngăn cản rất khó tiến thêm được một bước.

Lúc này trong mắt Minh La hơi chút kinh ngạc, hẳn không nghĩ tới ma thú này cường hãn đến tình trạng này, cự trào của hắn ngay cả ba sao Đẩu Thánh cũng không tiếp được.

- Chết cho ta.

Trong mắt Minh La hiện lên một tia lạnh lẽo, đầu khí quanh thân điên cuồng lay động, trong nháy mắt chưởng ấn khổng lồ xé trời đánh về phía Thanh Đồng.

- Gào khóc.

Minh Yêu cùng Huyền Yêu bản thể nhìn thấy Thanh Đồng bị công kích, cũng đánh về phía Minh La.

-o0o-

777. Chương 657: Thiên Long Phục Ma Trận.

- Thanh Đồng cẩn thận.

Yêu Huyền, Hỏa Lão, Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan lúc này biến sắc, nhưng sau đó công kích ngăn chặn một đạo chưởng ấn của Minh La.

Chưởng ấn khổng lồ vỡ vào Thanh Đồng, lúc này Thanh Đồng ngưng tụ lũ lụt ngập trời, lũ lụt giống như biển gầm sau đó bị kích thích bởi ngàn tầng tầng sóng lớn, lũ lụt cũng trong nháy mắt bị đánh tan, tùy thời hóa thành thanh mang kích tán ở giữa không trung.

Chưởng ấn không giảm, vẫn tiếp tục hướng về phía Thanh Đồng bổ tới, Minh Yêu cùng Huyền Yêu thân thể mặc dù có mười thành Xà Vương huyết mạch, nhưng thực lực quá thấp, căn bản không cách nào ngăn cản được Minh La, thân thể hai người ở giữa không trung nhất thời bị đánh văng ra phía sau.

Cùng lúc đó, Yêu Huyền đánh ra một đạo mũi xanh, Hỏa Lão đánh ra hỏa diễm chưởng ấn khổng lồ, Yến Hiểu Kỳ đánh ra cấp chín hỏa hệ ma pháp, cùng Đông Phương Lạc Nhan bản thể chỉ hỏa đồng thời oanh kích ở tại chưởng ấn của Minh La.

- Âm âm.

Liên tiếp tiếng kinh thiên nổ ra, bầu trời xé rách một cái khe không gian, theo lực lượng cuồng bạo kích tán, bầu trời chung quanh sụp đổ, Hỏa Lão, Yến Hiểu Kỳ, Yêu Huyền, Đông Phương Lạc Nhan thân thể đều bị đẩy lui mấy ngàn thước, mà thân thể Minh La chỉ hơi lui xuống mà thôi.

Hỏa Lão, Đông Phương Lạc Nhan khoe miệng có một tia máu chảy ra, mà Yến Hiểu Kỳ cùng Yêu Huyền sắc mặt tái nhợt, hợp lực mọi người lực cũng không phải là đối thủ Minh La, thực lực năm sao Đẩu Thánh quá cường hãn.

- Xoẹt.

Thân thể Thanh Đồng nhất thời thối lui về phía người nông dân, đối phó công kích thì Thanh Đồng cũng không là đối thủ.

Tất cả mọi người sắc mặt khó nhìn, Đại Hắc cùng Đại Song Tiểu Song, Tôn Thi Thi quay chung quanh Nhạc Thành, nhìn thấy Thanh Đồng cùng Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Đông Phương Lạc Nhan liên thủ cũng không cách nào ngăn trở Minh La. Trong lòng cũng là bối rối, lúc này Nhạc Thành Thủ Ấn không ngừng ngưng tụ, tựa hồ rất trọng yếu, vẫn không thể bị quấy rầy.

- Ta xem các người vẫn có thể làm được.

Minh La cười lạnh, lần này đạo cường hãn công kích về phía người ngưng tụ, chung quanh một mảnh đen tối, hơi thở cường hãn cũng không làm cho mọi người cảm giác được kinh khủng.

- Minh La, thậm chí người đến rồi, vừa vặn để cho người thử một chút, Thiên Long Phục Ma Trận đến trước người Nhạc Thành, điều này là phân thân của Nhạc Thành, mà Nhạc Thành lúc này vẫn không ngừng ngưng kết.

- Tiểu tử, người rốt cục cũng đi ra, ta bất kể người có thủ đoạn quỷ dị, hôm nay người phải chết.

Minh La nhìn Nhạc Thành, sau đó vẫn khoanh chân ngồi xuống, sắc mặt kinh ngạc, nhưng công kích trước người ngưng tụ thành hình, mang theo hơi thở hủy diệt trực tiếp oanh kích về phía Nhạc Thành.

- Các người mau lui lại, mau.

Nhạc Thành phân thân hết lớn, đồng thời Thủ Ấn trong tay không ngừng tung bay.

- Âm Dương Kiếm.

Ở tại mi tâm, một đạo quang mang nổi lên, nhưng sau đó Âm Dương Kiếm ở trước người, kiếm minh ông ông tác hưởng, Âm Dương Kiếm ở trên cao theo Thủ Ấn Nhạc Thành biến hóa nhất thời phân ra thành bảy thanh, bảy thanh Âm Dương Kiếm dựng đứng ở giữa không trung, mũi kiếm hướng lên trời, chuôi kiếm hướng mặt đất, bảy thanh Âm Dương Kiếm tỏa ra kiếm quang chói mắt.

Bảy thanh Âm Dương Kiếm không ngừng ở bầu trời xoay tròn, kiếm quang ngát trời, không gian chung quanh đều bị kiếm quang bao phủ xuống, một phiến không gian chấn động lên.

- Thất Kiếm Quy Nhất.

Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, bảy thanh Âm Dương Kiếm lần nữa tương hợp, bảy đạo kiếm quang biến hóa ngưng tụ thành bảy ngàn thước kiếm quang khổng lồ, kiếm quang này sau đó bổ về phía Minh La.

Cự kiếm giống như đem bầu trời chém thành hai khúc, không gian bầu trời khí lưu giống như rút đao đoạn thủy vậy. Minh La ở quang cầu màu xanh cũng trực tiếp ở trong không gian động sâu, hai cổ lực lượng này tuyệt đối dị thường kinh khủng.

Hơn thế, Nhạc Thành chủ thể cuối cùng đánh ra một đạo Thủ Ấn, sắc mặt nhất thời trắng bệch đứng lên mọi người. Hạo Thiên Tháp hóa thành hơn ngàn thước, mà thần dị mật văn đồ án đem Hạo Thiên Tháp bao vây ở bên trong, thần dị mật văn đồ án quỷ dị biến mất ở tại bên trong Hạo Thiên Tháp.

- Thành thịnh.

- Thành thịnh.

Liên tiếp tiếng kinh thiên bạo liệt, lực lượng cường hãn ở trên cao trực tiếp tạo thành một cái khe không gian, Nhạc Thành ngưng tụ một mảnh kiếm quang khổng lồ cùng Minh La ngưng tụ quang cầu màu xanh hung hăng đánh với nhau.

Kiểm quang xé rách không gian, hai đạo lực lượng đụng vào nhau làm cho chân trời chấn động, tiếp theo thân thể Minh La lui về phía sau mấy chục thước, trong ánh mắt kinh ngạc, thực lực Nhạc Thành làm cho hắn giật mình không ít.

Mà Nhạc Thành lúc này, thân thể như điều đứt dây, bay ngược thành một cái đường vòng cung, chung quanh không gian đung đưa, lực lượng khổng lồ làm cho Nhạc Thành bay ngược gần ba nghìn thước mới đứng vững thân thể. Đồng thời hơi thở trên người vô cùng uể oải, sắc mặt xám trắng.

- Khúc khích.

Nhạc Thành chủ thể phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

- Thu.

Nhạc Thành phân thân Thủ Ấn đánh ra, Âm Dương Kiếm trở lại mi tâm, tùy theo phân thân cũng trở lại bên trong bản thể, lúc này Nhạc Thành phân thân cũng không có năng lực chống lại công kích của Minh La.

- Minh La, vốn Thiên Long Phục Ma Trận ta có chuyện trọng yếu, hiện tại nếu ngươi tới, vậy thì bắt ngươi tế Thiên Long Phục Ma Trận, coi như ngươi chết cũng tiện nghi cho ngươi.

Nhạc Thành cười lạnh, sau đó trong miệng một cổ máu huyết lần nữa phun ở tại trước người.

Thủ Ấn trong tay biến hóa, mảnh thanh mang bao vây Nhạc Thành, trong miệng thì thầm.

- Máu huyết làm dẫn, Thập phương thiên long trở về vị trí cũ, Thiên Long Phục Ma Trận, lên.

Nhạc Thành hét lớn, cùng lúc đó Hạo Thiên Tháp lớn hơn ngàn thước ở trên không trung xoay chuyển.

- Gào khóc gào khóc gào khóc gào khóc.

- Ngao.

Liên tiếp tiếng rống ngâm từ trong Hạo Thiên Tháp trung rít gào ra, theo Hạo Thiên Tháp, mười con ngũ trảo Cự Long Hư, bên trong Cự Long Hư ảnh, đều mang theo khí tức cuồng bạo.

Mười con Cự Long Hư ảnh ở trên cao dựng lên, sau đó bay về phía nơi xa, thân ảnh khổng lồ ở trên không trung huyền hóa ra một chuỗi tàn ảnh, lộ ra vẻ thần dị vô cùng.

- Tiểu tử, ta bắt kẻ ngươi có thủ đoạn quỷ dị gì, ngươi hôm nay chết chắc rồi.

Cảm giác được hơi thở quỷ dị chung quanh, Minh La trong lòng có chút bối rối lên, quanh thân dấu khí cuộn cuộn, thân ảnh biến mất ở tại không trung.

- Gào khóc gào khóc gào khóc gào khóc.

Dưới ngọn núi, tất cả Cự Long gầm gừ vang dội, mọi người vẫn có thể thấy rõ ràng, mười con Cự Long tràn ngập quang mang chói mắt giống như tia chớp quay chung quanh Phương Viên mây vạn dặm.

Mười con Cự Long mang theo Hạo Thiên Tháp Hư ảnh biến vào dưới đất không thấy, trên ngọn núi kịch liệt chấn động, sau đó bên trên ngọn núi mấy vạn thước bao phủ một mảnh sát khí, mảnh sát khí chỉ có Đại Song Tiểu Song biết trên Đô Thiên Phần Tiên Trận có sát khí.

778. Chương 658: Sinh Tử Của Ta Không Do Lão Thiên (1).

Lúc này Thiên Long Phục Ma Trận là trận pháp lợi hại của Hạo Thiên Tháp, có thể công có thể thủ, vốn Nhạc Thành tính toán lợi dụng mười viên thượng cổ linh châu Hạo Thiên Tháp linh khí nồng đậm hấp dẫn Huyền Huyết Linh Chi đến ngọn núi này, sau lại sợ Huyền Huyết Linh Chi chạy trốn, cho nên mới bố trí Thiên Long Phục Ma Trận, đến lúc đó nếu Huyền Huyết Linh Chi thật sự đến ngọn núi, thì khởi động

Thiên Long Phục Ma Trận, Huyền Huyết Linh Chi muốn chạy cũng chạy không thoát. Mà Nhạc Thành cũng không nghĩ tới Minh La lại ở khu phụ cận, lúc này hắn đành khởi động Thiên Long Phục Ma Trận đánh chết Minh La trước rồi tính sau.

- Tiểu tử, chết.

Thân ảnh Minh La lần nữa xuất hiện trước người Nhạc Thành, sau khi quát lên một tiếng, trong tay là một cổ lực lượng cường hãn tê thiên liệt địa công kích về phía Nhạc Thành.

- Minh La, Thiên Đường có lối người không đi, hôm nay chết đi.

Nhạc Thành trong mắt sát khí tràn ngập, sau đó thân thể quỷ dị biến mất tại chỗ không thấy dấu nữa.

- Vù vù.

Ở chung quanh quỷ dị biến ảo, Minh La đang muốn công kích Nhạc Thành, thì thấy ở nơi này mây mù lượn lờ, thân ảnh Nhạc Thành đã sớm biến mất không thấy, lúc này trong lòng Minh La kinh hãi vô cùng.

- Hỏa Lão, Yêu Huyền, Đại Hắc, Hiểu Kỳ, các người đứng ở chỗ này không được cử động, để ta đối phó Minh La.

Thân ảnh Nhạc Thành xuất hiện ở bên người đám Hỏa Lão, cả đám sau khi nhìn thấy mây mù lượn lờ không khỏi kinh ngạc không thôi, sau khi nhìn thấy Nhạc Thành, mọi người mới yên tâm, có Nhạc Thành ở đây, mọi người cũng biết không còn sợ Minh La nữa.

- Xoẹt.

Trong tay Nhạc Thành một đạo thanh mang đánh ra, mọi người nhìn thấy mây mù lượn lờ biến mất không thấy dấu nữa, mọi người ở trên ngọn núi, lúc này chung quanh ngọn núi cũng bị mây mù bao vây, ngay cả Đấu Thánh cường giả từ bên ngoài theo dõi, cũng không có cách nào theo dõi được bên trong.

Lúc này Viễn Cổ Minh Xà Tộc Minh Hào và đám cửu tinh thập tinh Đấu Tôn cũng bị nhốt vào Thiên Long Phục Ma Trận, mấy người này sắc mặt kinh hãi, vội vàng bố trí đấu khí phòng ngự vòng.

Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, lấy ra mấy viên đan dược cho vào trong miệng, nhưng sau đó đánh ra một đạo Thủ Ấn quỷ dị, tâm niệm vừa động, không gian chung quanh được Thiên Long Phục Ma Trận bao vây, mọi nơi trong trận đều ở trong lòng bàn tay Nhạc Thành.

- Trước tru sát các người.

Một thanh âm lạnh lùng ở nhóm người Minh Hào truyền đến, nhưng sau đó trong mây mù thật dày, một ngũ trảo Cự Long khổng lồ đẩy mây mù ra chạy tới, trong miệng phun ra một mảnh hỏa diễm nóng bỏng bao phủ tại trên thân người.

- Cùng nhau công kích.

Minh Hào sắc mặt đại biến, trong lúc lâm nguy không loạn, phân phó mọi người cùng ngưng tụ lực công kích.

Mọi người vội vàng ngưng tụ đấu khí công kích về phía Hỏa Long trên bầu trời, mấy người đều là cửu tinh thập tinh Đấu Tôn, đòn công kích cường hãn vô cùng.

- Khúc khích.

Một thanh âm đốt cháy vang lên, công kích của mọi người mặc dù rất mạnh, nhưng so với hỏa long, công kích này rõ ràng vô lực, Hỏa Long phun hỏa diễm trực tiếp đem những công kích này thiêu đốt thành tro tàn, đồng thời biển lửa đầy trời đã đem không gian chung quanh toàn bộ bao phủ ở bên trong.

Trong biển lửa đầy trời, Minh Hào cùng mấy tên cửu tinh thập tinh Đấu Tôn cảm thấy sâu trong linh hồn nóng bỏng, cho tới bây giờ bọn họ vẫn chưa thấy qua loại hỏa diễm có thể nóng bỏng như thế.

Đấu khí phòng ngự vòng trong biển lửa sụp đổ, nhưng sau đó bị biển lửa thiêu đốt thành tro tàn.

- Hưng phấn.

Một thanh âm bị đốt cháy vang lên, hỏa diễm đầy trời đốt cháy ở trên người bọn họ, bọn họ ở trong biển lửa chạy trốn, nhưng cũng không có cách nào chạy ra khỏi biển lửa, vô hình trung ở bên trong địa phương quỷ dị, bọn họ bị một cổ lực lượng khổng lồ khống chế vậy.

- A a a a.

Một tiếng kêu thê thảm vang lên, giữa không trung cũng có thể nghe rõ ràng tiếng kêu thê thảm này.

- Minh Hào, Minh Hào.

Trong mây mù lượn lờ, Minh La sắc mặt trầm xuống, nghe thấy ở giữa không trung có tiếng kêu thảm thiết, hẳn biết nhóm người Minh Hào gặp phải nguy hiểm, nhưng lúc này hẳn không có năng lực cứu giúp.

Thân ảnh ở trên cao không ngừng phi hành, nhưng Minh La vô pháp bay ra khỏi không gian quỷ dị, chung quanh đều là một phiên hư không, lực công kích điên cuồng của Minh La không ngừng công kích ở tại bầu trời, hẳn muốn phá vỡ công kích này, nhưng công kích của hắn cũng chỉ có thể kích tán mây mù chung quanh mà thôi, đối với những thứ khác cũng không có ảnh hưởng.

- Tiểu tử, có bản lĩnh một mình đánh một trận, người hèn nhát trốn trốn tránh tránh như vậy.

Minh La đánh về phía chung quanh, ý đồ phá hủy không gian quỷ dị này, thần sắc hắn sợ hãi, lúc này hẳn mới tin tưởng lời nói của Thanh Sơn Lão Tổ, tiểu tử này rất khó đối phó, nếu hắn sớm biết như thế, hẳn sẽ không khinh thường như vậy, chờ Thanh Sơn Lão Tổ cùng Long Được động thủ.

- Minh La, người có bản lĩnh đi ra.

Thanh âm Nhạc Thành ở giữa không trung truyền ra.

- Đi ra cho ta.

Minh La nhìn phương hướng Nhạc Thành truyền ra, sau đó đánh ra một đạo lực lượng cuồng bạo, nhưng sau khi mây mù tản ra, chung quanh không thấy thân ảnh Nhạc Thành đâu nữa.

- A a a a.

Trong biển lửa tiếng kêu thê thảm, sau đó suy yếu, mà lúc này Minh Hào toàn thân bị một mảnh hỏa diễm đốt cháy, cũng không kiên trì bao lâu, mấy người lúc này ở trong hỏa diễm bị thiêu đốt thành tro tàn.

- Minh La, hiện tại đến phiên ngươi, lấy ngươi tế trận, coi như là đủ rồi.

Thanh âm Nhạc Thành ở trên cao truyền đến, sau đó trên bầu trời mây mù chậm rãi tản đi, Minh La lúc này ở tại một mảnh thủy vực khôn cùng.

- Có thủ đoạn gì cứ dỡ ra, chờ sau này, ta đem ngươi băm thây vạn đoạn.

Minh La quát lên một tiếng nhìn Nhạc Thành trả lời.

- Ngao.

Một tiếng rỗng ngậm từ dưới thủy vực phóng lên cao, cùng lúc đó, thủy vực bắt đầu tăng vọt, muốn bao phủ tất cả không gian.

- Xoẹt.

Minh La không dám khinh thường, bố trí một mảnh đầu khí phòng ngự vòng che ở quanh thân, đồng thời vận khởi công kích mạnh mẽ đánh về phía thủy vực.

- Oanh.

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, thủy vực bị Minh La dùng một lực đạo công kích, trong nháy mắt tạo thành thanh âm biến gầm, thanh âm biến gầm phô thiên cái địa hướng về phía Minh La công kích đến.

- Đáng chết.

Minh La không nghĩ tới công kích của hắn tạo thành hiện tượng như vậy, sắc mặt khê biến đổi, sau đó đánh ra

- Thành thịnh.

Lực lượng khổng lồ trực tiếp làm sóng biển cuộn sóng, nhưng sau đó đạo sóng gầm đánh về phía Minh La.

-o0o-

779. Chương 658: Sinh Tử Của Ta Không Do Lão Thiên (2).

- Khúc khích.

một mảnh thủy vực khôn cùng đánh về phía Minh La, đồng thời Thủy Long ở giữa không trung há mồm phun ra một đạo cột nước công kích ở tại đầu khí phòng ngự vòng của Minh La.

- Thối lui cho ta.

Minh La quát lạnh, một mảnh quang mang chói mắt trong tay trực tiếp đem cột nước công kích cản trở xuống tới, thực lực năm sao Đấu Thánh, Minh La cũng không phải là người dễ đối phó.

- Ca ca ca ca.

Ngay khi Minh La công kích cột nước, cùng lúc đó thủy vực cũng hóa thành băng hải thật dày, cả không gian đều bị tầng băng thật dày bao phủ.

Ở nơi này băng dày, hơi thở lạnh thấu xương trực tiếp đâm thấu vào thể nội Minh La, hàn băng thấu xương này đầu khí Minh La căn bản không cách nào ngăn cản, theo hơi thở hàn băng, Minh La tựa hồ cảm giác mình cũng bị đóng băng.

- Phá cho ta.

Minh La hét lớn một tiếng, đầu khí toàn thân điên cuồng lay động, một đạo ánh sáng chói mắt hung hăng đánh ra, đồng thời băng hải lại bắt đầu nứt ra một cái khe.

- Xoẹt.

Thân thể Minh La mượn cơ hội đột phá băng hải.

- Vào bên trong Thiên Long Phục Ma Trận., sinh tử do ta, Thập phương thiên long tề tụ, đánh chết.

Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành không ngừng biến hóa, sau đó ở giữa bầu trời Hạo Thiên Tháp không ngừng xoay tròn, thân thể Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ.

- Gào khóc gào khóc gào khóc.

Tất cả thanh âm rỗng ngâm vang lên, ngay khi Minh La đột phá băng hải, ánh sáng bầu trời lần nữa một đổi lại, Minh La lúc này ở trong hư không, trong hư không này có mười con ngũ trảo Cự Long quanh quẩn vũ động, sau đó mười con Cự Long cùng đánh về phía Minh La, khí tức trên thân mười con Cự Long cũng không dưới hắn.

- Đáng chết.

Trong lòng Minh La kinh hãi, vùng đất này thật là quỷ dị, nhiều Cự Long như vậy hắn cũng không dám chống lại.

- Muốn chạy sao, đáng tiếc ngươi chậm mất rồi.

Thanh âm Nhạc Thành tại trong hư không truyền ra, Minh La cảm giác mình không thể chạy, đứng tại nguyên chỗ đảo quanh, trong không gian này hắn không có cách nào di động nửa phần.

- Gào khóc.

- Ngao

Lúc này có vài Cự Long đã nhào tới trước người của hắn, lực lượng cường hãn hung hăng oanh kích ở tại đầu khí phòng ngự vòng của hắn, đầu khí phòng ngự vòng trên người hắn nhất thời suy yếu rất nhiều.

- Khúc khích.

Một đạo điện trụ hung hăng bổ vào đầu khí phòng ngự vòng Minh La, cùng lúc đó đầu khí phòng ngự vòng trên người Minh La hóa thành tro tàn, đồng thời trong miệng Minh La phun ra máu tươi.

- Ngao.

Một ngũ thảo Cự Long hung hăng oanh kích ở tại trên người Minh La, thân thể Minh La nhất thời từ trên không trung bổ nhào xuống, trong miệng lại phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt.

- Tiểu tử, ta liều mạng với ngươi.

Minh La lạnh lẽo nhìn mười con Cự Long ở giữa không trung, sau đó thân thể thanh mang tràn ngập.

- Tiểu tử, ta liều mạng với ngươi.

Minh La lạnh lẽo nhìn mười con Cự Long, sau đó thân thể thanh mang tràn ngập.

- Ngao.

Một tiếng rít gào vang lên, Minh La cũng khôi phục thiên phú Viễn Cổ Minh Xà bản thể, thân thể khổng lồ không kém Cự Long.

- Hừ, ở nơi này là Thiên Long Phục Ma Trận, xem ngươi làm được gì.

Nhạc Thành quát lạnh.

- Thập phương thiên long tụ, Hạo Thiên Tháp Tru Ma.

Nhạc Thành hét lớn, sau đó mười con Cự Long ở trong hư không lần lượt thay đổi, mười con Cự Long trên dưới bốc lên, trong hư không tràn ngập hơi thở ngập trời.

- Gào khóc gào khóc.

Một tiếng gầm gừ vang lên, mười con Cự Long tại trong hư không trọng điệp lại với nhau, mà lúc này kim quang vạn trượng được mười con Cự Long trọng điệp tạo thành.

- Ngao.

Minh La thiên phú bản thể ở bầu trời cao sau khi rít gào một tiếng, sau đó Viễn Cổ Minh Xà thân thể đánh về phía mười con trọng điệp Cự Long.

- Thiên Long tụ tháp, tru diệt.

Nhạc Thành quát lên, sau khi mười con Cự Long trọng điệp tạo thành vạn trượng kim mang, ngay lập tức Hạo Thiên Tháp màu vàng xoay tròn xuất hiện, sau đó phóng lên cao, giữa không trung tia sáng vạn trượng của Hạo Thiên Tháp bắn về phía thân thể Viễn Cổ Minh Xà, nhất thời thân thể Viễn Cổ Minh Xà hóa thành thịt nát. Đồng thời Hạo Thiên Tháp kim mang nổ bắn ra, lần nữa hướng về phía Minh La oanh kích xuống.

- Ngao.

Minh La bản thể hung hăng hướng Hạo Thiên Tháp đánh sâu vào, bản thể khổng lồ thanh mang tràn ngập, tựa hồ xé rách không gian đánh ra một đạo thiểm điện.

- Oanh.

Hạo Thiên Tháp màu vàng bị oanh kích vào bản thể Minh La, mười con Cự Long này ngưng tụ lực lượng Hạo Thiên Tháp trực tiếp đem Minh La bản thể oanh kích thành từng mảnh nhỏ.

Lúc này Hạo Thiên Tháp biến mất tại trong hư không, thân ảnh Nhạc Thành xuất hiện, mà Minh La thân thể cũng hóa thành Hôi Tẫn.

- Khúc khích.

Trong miệng Minh La phun ra một cổ máu tươi, sau đó sợ hãi nhìn Nhạc Thành, trong ánh mắt không cam lòng, hẳn có thực lực năm sao Đẩu Thánh, lại bị đánh chết như vậy.

- Người có thể chết ở bên trong Thiên Long Phục Ma Trận coi như là tẩu vận.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, Thủ Ấn trong tay đánh ra, thân thể biến mất ở tại trong hư không, đồng thời thân thể Nhạc Thành xuất hiện ở bên đám người Hỏa Lão.

-o0o-

780. Chương 659: Thập Phương Thiên Long Tự, Hạo Thiên Thập Tru Ma.

- Thu.

Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành thu lại, mây mù chung quanh tiêu tán, đồng thời Hạo Thiên Thập từ giữa không trung rơi vào mi tâm Nhạc Thành, hóa thành một đạo thanh mang tiến vào bên trong mi tâm Nhạc Thành.

Chung quanh trở lại bình thường, giống như chưa từng có phát sinh vậy.

- Đại Song, Tiểu Song các người nhìn chung quanh, Phương Viên mấy vạn dặm cũng ở trong phạm vi Thiên Long Phục Ma Trận, Hạo Thiên Thập linh khí cũng ở bên trong Phương Viên vạn dặm không phiêu tán, đến lúc đó Huyền Huyết Linh Chi nếu tới, các người cho ta biết, lúc này ta muốn điều tức mấy ngày, các người nhìn kỹ chung quanh có Huyền Huyết Linh Chi đi vào hay không.

Nhạc Thành nhìn Đại Song cùng Tiểu Song nói, lúc này hẳn bày xong Thiên Long Phục Ma Trận pháp lực tiêu hao hầu như không còn, đồng thời đánh chết Minh La, làm cho Nhạc Thành hiện tại có cảm giác ăn không tiêu.

- Vâng, chủ nhân.

Đại Song cùng Tiểu Song đáp, hai nàng khoanh chân ngồi xuống, linh hồn lực khuếch tán ra theo dõi bốn phía chung quanh.

Nhưng ngay sau đó Nhạc Thành tiến vào trong trạng thái điều tức, lúc này trên ngọn núi linh khí nồng đậm, bên trong mấy vạn dặm linh khí khuếch tán, có Thiên Long Phục Ma Trận, bên trong mấy vạn dặm cũng bị Nhạc Thành khống chế.

Hỏa Lão cùng nhóm người Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành, mặc dù không biết cụ thể phát sinh chuyện gì, nhưng chung quanh đã không còn Minh La cùng mấy tên Viễn Cổ Minh Xà Tộc, bọn họ không biết Minh La đã bị Nhạc Thành đánh chết hay chưa.

Một tên năm sao Đẩu Thánh bị Nhạc Thành đánh chết, Hỏa Lão cảm giác không cách nào tiếp thu, năm sao Đẩu Thánh, cũng không phải là năm sao Đẩu Tôn.

Đồng thời, ở trong hư không Hạo Thiên Thập vang lên tiếng gọi ầm ỉ, lúc này bị ngũ trảo Cự Long màu vàng công kích, Bàn Thiên Lão Ma, Kim lão quái, Nam Tương Tử, đang cố gắng chạy trốn.

Chẳng qua trong hư không không thể chạm đất, bọn họ cũng trốn không thoát, năm người bị hoàng kim cự long công kích tạo thành những vết máu loang lổ, trên mặt của mỗi người gần như trắng bệch rồi.

- Bàn Thiên Lão Ma, chúng ta phải làm gì bây giờ.

Kim lão quái uể oải nhìn Bàn Thiên Lão Ma hỏi.

- Lúc này có thể làm sao bây giờ, tự thân ta cũng khó bảo toàn, so với các người cũng không khá hơn chút nào.

Bàn Thiên Lão Ma vừa chạy trốn nhìn Kim lão quái nói, hẳn đường đường bốn sao Đẩu Thánh lần đầu tiên bị biến thành bộ dáng chết vật này.

Lúc này Bàn Thiên Lão Ma cảm giác mệt mỏi muốn chết, Cự Long mỗi ngày đổi con khác, mỗi một con Cự Long công kích đều không giống nhau.

Lúc này đấu khí bọn họ đã sớm tiêu hao không còn, mà ngay cả đấu khí phòng ngự vòng đều không có biện pháp ngưng tụ, chỉ có thể cố gắng chống tất cả công kích, nhưng lực công kích ở bọn họ có thể thừa nhận, cũng không đánh chết bọn hắn, dường như để cho bọn họ không ngừng chịu tội, ngày hôm qua một con lục long, đem hư không đầy nước, nước ở đây cũng quý dị, căn bản không phải là nước, bọn họ đều là Đấu Thánh cường giả căn bản không cần hô hấp, nhưng ngày hôm qua bên trong thủy vực, thứ nước này làm cho bọn họ rất khó hô hấp, mà bọn họ muốn ngăn cản cũng vô ích, thiếu chút nữa làm cho mấy Đấu Thánh này bị chết đuối rồi.

Mà ngày hôm trước có bạch sắc Cự Long, Cự Long gào thét tạo thành gió lớn, gió này giống như gió trời, gió lớn thổi qua, thỉnh thoảng Hàn Phong thấu xương, gân cốt da thịt cũng như bị cắt rơi xuống vậy, thỉnh thoảng làm cho lục phủ ngũ tạng như bị cắt thành nhiều mảnh vậy.

Tại trong hư không gió thổi một ngày mới dừng lại, trong ngày này bọn họ bị thổi xoay tròn lên, quả thực sống không bằng chết, đồng thời, năm người bọn họ bị Hàn Phong phá tan quần áo, lúc này năm người đều trần truồng, năm Đấu Thánh cường giả trần truồng, đúng là lần đầu tiên gặp phải.

Tóm lại năm Đấu Thánh cường giả bộ dáng lúc này nếu như bị người nhìn thấy, thì sau này bọn họ không có mặt mũi ở Huyền Thiên nội lục nữa, nếu như vậy bị nhìn thấy, sau này không có mặt mũi đi ra gặp người.

- Nam Tương Tử, Kim lão quái, ta chịu không được, các người giết ta đi, ta bây giờ muốn chết nhưng khí lực cũng không có.

Phá Ngọc nhìn Kim lão quái cùng Nam Tương Tử nói, trong thanh âm đều có chút uể oải, hắn hiện tại toàn thân vô lực, đã bị hành hạ bất thành nhân dạng này, ngay cả muốn chết khí lực cũng không có.

- Phá Ngọc, người trước hết giết ta, ta hiện tại không có khí lực giết người, có khí lực ta cũng tự sát rồi.

Nam Tương Tử bất đắc dĩ nói.

- Oanh.

Nam Tương Tử nói xong, lại bị ngũ trảo Cự Long hung hăng oanh kích một chút, thân thể ở giữa không trung, lục phủ ngũ tạng cuộn cuộn chấn động, lúc này ngay cả nói cũng không nói ra được.

- Bàn Thiên Lão Ma, chúng ta cầu xin, chấp nhận Nhạc gia tộc ngoài hộ pháp cũng tốt, so với hiện tại tốt hơn nhiều.

Kim lão quái nhìn Bàn Thiên Lão Ma hỏi.

- Bị bày linh hồn phong ấn, chẳng khác nào đem mạng mình nộp ở trong tay người khác, các người nghĩ kỹ chưa?

Bàn Thiên Lão Ma nói.

- Dù sao chúng ta đều muốn chết, còn sợ linh hồn phong ấn sao, ta nguyện ý làm Nhạc gia tộc ngoài hộ pháp.

Lạc Mộc nói.

- Không sai, ta dù sao cũng muốn chết, ta cũng nguyện ý làm Nhạc gia tộc ngoài hộ pháp, bằng không chúng ta bị vây chết ở chỗ này, muốn chết thì phải dứt khoát một điểm, nhưng loại hành hạ này ta cũng không có biện pháp thừa nhận rồi.

Nam Tương Tử nói.

- Vậy các người cầu xin tha thứ, ta cũng không nghĩ được nhiều như vậy, ta cũng không chịu được nữa rồi.

Bàn Thiên Lão Ma nói.

- Tộc trưởng, chúng ta đồng ý làm Nhạc gia tộc ngoài hộ pháp.

- Tộc trưởng, mau thả chúng ta ra ngoài.

- Tộc trưởng, chúng ta đồng ý linh hồn phong ấn, người thả chúng ta đi ra ngoài.

Mọi người đều lớn tiếng cầu xin tha thứ, lúc này cũng chẳng quan tâm cái gì mặt mũi, nói chết, tất cả mọi người sống mấy trăm tuổi, ngàn tuổi, ai cũng không muốn thật sự bị chết, càng có thực lực mạnh mẽ, càng không muốn chết.

Nhưng bất kể bọn họ la lên thế nào, vẫn không có hồi âm, bọn họ không biết Nhạc Thành lúc này đang điều tức, mà ngay cả Nhạc Thành cũng tạm thời quên đi bọn họ.

Bất kể bọn họ la lên thế nào, đều không có người đáp lại, mà trong hư không Cự Long cũng không khách khí, tất cả lực công kích khổng lồ vẫn là giống như trước rơi vào trên người bọn họ.

Cực Viêm Chi Địa bên trong sơn cốc, sơn cốc này một mảnh thạch bích, nhìn không có bất kỳ chỗ nào đặc biệt, có người đi qua cũng hoàn toàn không chú ý đến một chỗ như vậy.

Lúc này, trong sơn cốc tràn ngập một cỗ linh khí nhàn nhạt, linh khí ở trên thạch bích chậm rãi thổi qua, một tia linh khí ở trên thạch bích tiến vào bên trong thạch bích, giống như là thạch bích có một cỗ hấp lực đem những linh khí này hút vào thạch bích.

- Ca ca.

Trên thạch bích có một đạo cấm chế mở ra, đồng thời một cái sơn động nho nhỏ xuất hiện ở trên thạch bích, một cỗ linh khí cũng sẽ bị hút vào trong sơn động, chẳng qua những linh khí toàn bộ bị hút vào bên trong sơn động.

781. Chương 660: Tiểu Nữ Đồng Đáng Yêu.

Chỉ chốc lát sau, bên trong sơn động có tiếng động vang lên, lúc này bên trong sơn động có một cái đầu nho nhỏ dò xét, đầu nho nhỏ này cảnh giác nhìn bốn phía, sau đó mới hoàn toàn duỗi ra, mà lúc này từ sơn động đi ra là một nữ tiểu đồng.

Nữ tiểu đồng có hai cái bím tóc thật dài, đôi mắt to đen nhánh cảnh giác nhìn bốn phía, khuôn mặt nhỏ nhắn, trên gương mặt có má lúm đồng tiền đáng yêu, người mặc một bộ váy màu đỏ, bộ dáng đáng yêu cực kỳ. So với Thanh Đồng còn đáng yêu hơn mấy phần, nhìn qua ngây thơ chất phác, chẳng qua trong đôi mắt cùng Thanh Đồng giống nhau, đó là ánh mắt狡 hoạt.

- Khúc khích.

Bên trong sơn cốc xuất hiện một đoàn hoả diễm nóng bỏng ở phía sau nữ tiểu đồng, ngọn lửa lớn gần trăm thước, ngọn lửa này há mồm cắn về phía nữ tiểu đồng.

- Thật chán Thái Dương Chân Hỏa, người tưởng rằng Bốn tiểu thư thật sự sợ người sao, muốn ăn ta, người nằm mơ đi.

Lúc này thân thể nữ tiểu đồng lui lại, ngón tay út vẫy ra.

- Cút đi cho bốn tiểu thư.

Tiểu cô nương quát lên một tiếng, hai tay hồng mang tràn ngập, sau đó một mảnh hồng mang hóa thành một con phi điều màu đỏ, phi điều này dài hơn ngàn thước vũ hai cánh ở giữa không trung, sau đó đánh về phía đoàn hoả diễm.

- Khúc khích.

Một mảnh hoả diễm mở ra, sau đó bị đánh tan.

- Cạc cạc.

Thanh âm tê mình vang lên, sau đó mở ra cự chủy, lúc này một cỗ hoả diễm bị nuốt vào trong bụng, cùng lúc đó, ngọn lửa có thêm một tia hoả diễm hướng về phía giữa không trung chạy trốn, không thấy đầu nữa.

- Hừ, biết Bốn tiểu thư lợi hại chưa.

Tiểu nữ đồng thu hồi phi điều, sau đó vỗ tay cao hứng nở nụ cười.

- Tốt, chỗ này linh khí nồng nặc, ta đi xem một chút.

Ngay sau đó tiểu nữ đồng hít sâu một cái, sau khi cảm giác ở nơi xa truyền đến linh khí nồng nặc, nàng tung người biến mất tại không trung.

Đồng thời ở một chỗ trong sơn mạch, trong một cái tiểu sơn động không được người chú ý, một đạo thân ảnh tiến vào trong sơn động, sau đó thân ảnh từ trong sơn động đi ra, lẩm bẩm nói:

- Rốt cục ta kiếm được một viên đan dược thần dị, sau này có thể đột phá đến Đẩu Thánh.

- Đồ vật giao ra đây, người lúc này không có cơ hội đột phá đến Đẩu Thánh đâu.

Ở giữa bầu trời xuất hiện ba đạo thân ảnh nhanh chóng ngăn cản ở trước người, trong ba người này có hai lão giả và một lục y lão phụ, đó là Hắc Ám Thần Điện Thanh Sơn Lão Tổ, Lam Ma cùng Lục Ma.

- Các người là ai, đồ vật này ta tìm được, chẳng lẽ các hạ còn muốn tranh đoạt sao.

Tên trung niên hán tử áo xám nhìn thấy ba người trước mắt, cảm giác thực lực ba người này sâu không lường được, thân thể không tự chủ được lùi về phía sau hai bước.

- Bát Tinh Đẩu Tôn nho nhỏ, quả thực muốn chết.

Thanh Sơn Lão Tổ tràn ngập lãnh ý, sau đó một mảnh thanh mang trong tay bao vây trung niên hán tử, trung niên hán tử lúc này cũng không có cách nào chống lại, cả người uể oải, mà trữ vật giới chỉ trên người hắn cũng rơi vào trong tay Thanh Sơn Lão Tổ.

Sau khi ném đi thi thể của trung niên hán tử, Thanh Sơn Lão Tổ liền từ trong trữ vật giới chỉ ấy ra một viên đan dược bằng ngón tay cái, đan dược này linh khí tràn ngập, trên mặt còn có một văn đồ án.

- Đây chính là bảo vật.

Thanh Sơn Lão Tổ nhất thời kích động vô cùng, hắc vôi vàng đem đan dược thu vào trong trữ vật giới chỉ.

Lam Ma cùng Lục Ma hai mắt đỏ ngầu, nhưng cũng không có làm gì, bọn họ chỉ có thể nhìn Thanh Sơn Lão Tổ thu đan dược vào trong trữ vật giới chỉ.

- Lam Ma, Lục Ma, chúng ta tiếp tục đi, bây giờ chúng ta không cần phải tìm cái gì, chỉ cần là chặn đường đánh cướp bảo vật, lúc này chúng ta cứ ôm cây đợi thỏ là tốt hơn.

Thanh Sơn Lão Tổ cố nén kích động trong lòng nhìn Lam Ma cùng Lục Ma nói.

- Cửu Thiên Tôn anh minh, biện pháp này rất tốt, đến lúc đó ở bên trong Cực Viêm Chi Địa có thể chiếm được nhiều bảo vật, cuối cùng đều ở trong tay Cửu Thiên Tôn.

Lục Ma khẽ mỉm cười nói.

- Đó là dĩ nhiên, năm đó nếu không phải Nhạc Thiên ở bên trong Cực Viêm Chi Địa giúp người, thì Nhạc gia linh châu cũng là của ta.

Thanh Sơn Lão Tổ tràn đầy lãnh ý, sau đó oán hận nói.

- Thì ra Cửu Thiên Tôn đã cùng Nhạc Thiên giao thủ sao.

Lam Ma có chút kinh ngạc hỏi.

- Đó là dĩ nhiên, năm trăm năm trước ta ở bên trong Cực Viêm Chi Địa, lúc ấy Nhạc Thiên cũng đi vào Cực Viêm Chi Địa. Khi đó ta cùng hắn đều có thực lực mười sao Đẩu Tôn, nhưng hắn mới đột phá đến mười sao Đẩu Tôn, mà ta là mười sao Đẩu Tôn đỉnh phong. Sau đó ta thấy tận mắt hắn chiếm được một viên linh châu, ta và hắn tranh nhau thì Thần Hoàng Tộc Hoàng Tôn xuất thủ tương trợ, làm cho ta không thể chiếm được linh châu.

Thanh Sơn Lão Tổ oán hận nói.

- Thì ra là như vậy, xem ra ban đầu thực lực Nhạc Thiên cũng không bằng Cửu Thiên Tôn.

Lục Ma nói.

- Đó là dĩ nhiên, ban đầu thực lực của ta so với hắc mạch hơn một chút, chỉ là hắc mạch có Kim Long Chi Thể rất khó đối phó, sau đó ta liên thủ với mười sao Đẩu Tôn mà vẫn chết ở trong tay hắc mạch.

Thanh Sơn Lão Tổ khẽ nói.

Nghe được lời Thanh Sơn Lão Tổ nói, Lục Ma cùng Lục Ma thiếu chút nữa bật cười, vốn tưởng rằng năm đó Thanh Sơn Lão Tổ có thể cùng Nhạc Thiên chống đỡ, không nghĩ tới hai đấu một, kết quả vẫn rơi vào hạ phong.

- Chúng ta đi, lần này nhất định phải được vòng tròn kia, đó là chuyện quan trọng nhất.

Thanh Sơn Lão Tổ nhìn Lục Ma cùng Lục Ma nói.

- Cửu Thiên Tôn, cấp trên giao cho cho chúng ta phải lấy được vòng tròn sao.

Lục Ma nhìn Thanh Sơn Lão Tổ hỏi.

- Không sai, ở nơi này lấy vòng tròn là chủ yếu, chỉ cần chúng ta chiếm được vòng tròn mang về, công lao là lớn nhất.

Thanh Sơn Lão Tổ nhìn hai người nói.

- Cửu Thiên Tôn, nhưng vòng tròn kia ở địa phương nào, chúng ta đều không biết.

Lục Ma nhìn Thanh Sơn Lão Tổ hỏi.

- Không biết, chúng ta phải đi tìm, tìm cả Cực Viêm Chi Địa chúng ta cũng phải tìm, vòng tròn kia hơn phân nửa ở bên cạnh Cực Viêm Thiên Hỏa, chúng ta chỉ cần ở bên cạnh Cực Viêm Thiên Hỏa tìm là được.

Thanh Sơn Lão Tổ khẽ nói.

Sau khi Nhạc Thành điều tức mất sáu ngày, Thủ Ấn trong tay thu lại, sau đó mở ra hai mắt, trong mắt tình mang chợt lóe lên rồi biến mất.

Sáu ngày điều tức, Nhạc Thành khôi phục như cũ, lần này tiêu hao không nhỏ, nhưng lần này Nhạc Thành thu hoạch không ít, tử đại Nhân Tộc sớm muộn gì sẽ cùng Toan Nghiê Tộc, Viễn Cổ Hồ Tộc, Viễn Cổ Minh Xà Tộc đại chiến, lần này đánh chết Minh La, thực lực Viễn Cổ Minh Xà Tộc giảm đi không ít.

- Nhạc Thành, chàng có việc gì không.

Yến Hiểu Kỳ đến bên người Nhạc Thành hỏi.

- Không có chuyện gì, hoàn toàn khôi phục rồi.

Nhạc Thành nhìn Yến Hiểu Kỳ nói, sau đó đứng dậy.

- Nhạc Thành, Minh La thế nào?

Hỏa Lão nhìn Nhạc Thành hỏi, Hỏa Lão cũng không xác định Minh La có bị đánh chết hay không.

- Đã bị đánh chết.

Nhạc Thành khẽ nói.

- Lúc này thực lực của ngươi tăng vọt sao?

Hỏa Lão nhìn Nhạc Thành kinh ngạc hỏi, nửa năm trước ở Đan Lô Thành, Nhạc Thành không cách nào đánh chết Thanh Sơn Lão Tổ, Thanh Sơn Lão Tổ cùng Minh La đều có thực lực năm sao Đẩu Thánh.

- Cũng không phải, chẳng qua thủ đoạn khác nhau mà thôi, lần này dựa vào trận pháp đánh chết Minh La.

Nhạc Thành mỉm cười trở lại, nếu không có Thiên Long Phục Ma Trận, hắc mạch cũng không có cách đánh chết Minh La.

- Chủ nhân.

- Chủ nhân.

Đại Song cùng Tiểu Song đứng dậy, mấy ngày qua linh hồn hai người vẫn luôn theo dõi tất cả.

- Có cái gì sao?

Nhạc Thành khẽ hỏi, nếu Huyền Huyết Linh Chi đến phụ cận nơi này, cũng chỉ có Đại Song Tiểu Song cùng Thanh Đồng có thể cảm giác được mà thôi.

- Không có, chỉ có mấy Đấu Tôn, Đấu Thánh đi ngang qua mà thôi.

Đại Song nói.

- Chúng ta cứ tiếp tục, nơi này linh khí đã đầy đủ, nếu Huyền Huyết Linh Chi cảm ứng được, nhất định hấp dẫn tới.

Nhạc Thành khẽ nói.

- Chủ nhân, mấy người ở bên trong Hạo Thiên Tháp như thế nào, có muốn thả ra hay không.

Khiếu Thiên Hổ nhìn Nhạc Thành hỏi, Khiếu Thiên Hổ thấy năm tên Đấu Thánh xui xẻo bị giam vào Hạo Thiên Tháp mười một ngày, lại thêm sáu ngày chủ nhân điều tức, sợ cũng đã quên mấy người kia, cũng không biết mấy người này có chết hay không.

- Đúng là bản thân ta đã quên.

Nhạc Thành hơi sững sờ, hẳn đúng là đã quên đám Bàn Thiên Lão Ma rồi.

Thủ Ấn trong tay đánh ra, mi tâm xuất hiện một đạo thanh mang, Hạo Thiên Tháp huyền phù ở tại trước người, sau đó thân ảnh Nhạc Thành biến mất, hắn tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp.

- A a a a.

Bên trong Hạo Thiên Tháp, từng tiếng kêu rên không ngừng tại trong hư không truyền ra, lúc này Bàn Thiên Lão Ma, Kim lão quái, Nam Tương Tử sống không bằng chết, năm người vốn cầu xin tha thứ, nhưng đã hô năm ngày mà không có người để ý tới, mỗi ngày đều thống khổ vô cùng.

- Bàn Thiên Lão Ma, chúng ta nên làm gì bây giờ, hiện tại chúng ta cầu xin tha thứ cũng vô ích, chẳng lẽ chúng ta bị hành hạ đến chết sao.

Kim lão quái bất đắc dĩ nói, thanh âm có chút vô lực vang lên.

782. Chương 661: Thu Phục Năm Đấu Thánh.

Chỉ thấy lúc này ở trên không trung, một ngũ trảo hỏa long bắt đầu xoay tròn, ngũ trảo hỏa long này mang theo một hỏa diễm cường hân tràn ngập ở trên không trung.

- Ta thật sự không chịu nổi sự hành hạ này nữa, cơ thể của ta lực phủ ngũ tạng cũng tựa hồ như bị đốt cháy.

Phá Ngọc rên lên.

- Ta cũng không chịu được sự hành hạ này, ngay cả da thịt ta cũng như muốn bị nướng chín, đây là loại lửa gì, đấu khí cũng không có cách nào chống lại.

Lạc Mộc thê thảm kêu lên.

- Các người đừng nói nữa, ta cũng giống như các người, các người nếu như ai có khí lực thì đến giết ta đi, ta thà chết chứ loại hành hạ này ta không chịu nổi nữa.

Bàn Thiên Lão Ma gào rít lên, hẳn thật sự không

- Chúng ta cầu xin tha thứ cũng vô ích, nhìn bộ dạng của chúng ta là muốn hành hạ chết, Nhạc Thành cũng quá độc ác.

Kim Lão lớn tiếng quát.

- Kim lão quái, chuyện này có liên quan gì tới ta, người hay là nói với Lạc Mộc đi, nếu như hắn không xuất thủ thì Nhạc Thành cũng đã không đối xử với chúng ta như vậy.

Bàn Thiên Lão Ma gào rít.

- Bàn Thiên Lão Ma, cái này rõ ràng là do người chọc vào gây họa, nếu không thì chúng ta đã không có kết quả như hiện tại.

Lạc Mộc hướng về phía Bàn Thiên Lão Ma mà nói.

- Các người tại sao lại toàn bộ đẩy lên trên người của ta, đây là lỗi của ta sao?

Bàn Thiên lão ma gào rít nói.

- Xoẹt xoẹt.

Biển lửa đột nhiên tràn ngập sau đó biến mất không còn thấy gì nữa, nhất thời khí tức trở nên nóng bỏng.

- Chẳng lẽ một cự long lại tới nữa sao?

Năm người nổi lên nghi hoặc, mỗi ngày lại luân phiên thay đổi một cự long.

- Bàn Thiên Lão Ma, Nam Tương Tử, Phá Ngọc, Lạc Mộc các người suy nghĩ thế nào rồi?

Thân ảnh của Nhạc Thành đột nhiên xuất hiện ở hư không lạnh lẽo nhìn năm người.

- Nhạc tộc trưởng, người rút cuộc cũng đã tới, ta nguyện ý, nguyện ý làm hộ pháp cho Nhạc gia, nguyện ý.

Phá Ngọc nhìn Nhạc Thành, nước mắt như muốn chảy ra.

- Nhạc tộc trưởng, ta cũng đồng ý, người mau thả chúng ta ra đi, chúng ta đồng ý.

Kim Lão quái nhìn chằm chằm Nhạc Thành, rút cuộc cũng đã thấy cứu tinh tới.

- Bàn Thiên Lão Ma, người thấy sao?

Nhạc Thành chăm chú nhìn Bàn Thiên Lão Ma mà hỏi.

- Nhạc tộc trưởng, ta đồng ý, ta đồng ý.

Bàn Thiên Lão ma vội vàng gật đầu, hắn hiện tại đâu dám cự tuyệt.

- Linh hồn ẩn ký các người cũng đồng ý sao?

Ánh mắt của Nhạc Thành hiện lên trên người bọn họ.

- Chúng ta đồng ý, hiện tại xin mời Nhạc tộc trưởng bày ra linh hồn ẩn ký, đưa bọn ta khỏi địa phương quỷ quái này là được.

- Tốt lắm, các người đáp ứng là được, các người nhớ kỹ, nếu như phản bội Nhạc gia, các người sẽ chịu thê thảm gấp trăm lần.

Ánh mắt của Nhạc Thành hiện ra vẻ lạnh lẽo, nhìn thấy vẻ lạnh lẽo trong mắt của Nhạc Thành, Bàn Thiên Lão Ma không khỏi cảm nhận một hàn ý lạnh thấu xương.

- Chỉ là các người có thể yên tâm, trở thành hộ pháp của Nhạc gia các người sẽ có không ít chỗ tốt, nhất định sau này sẽ không làm cho các người hối hận.

Ánh mắt của Nhạc Thành sau khi lạnh lẽo đã trở nên hòa hoãn.

- Nhạc tộc trưởng, chúng ta nhất định sẽ trung thành với Nhạc gia, tuyệt đối không phản bội.

Năm người nhất tề gật đầu mà nói.

- Hiện tại ta sẽ lưu lại linh hồn ẩn ký trên người của các người các người cũng không cần cố gắng gỡ bỏ, linh hồn ẩn ký này ở Huyền Thiên nội lục không có người thứ hai có thể bỏ ra.

Nhạc Thành nói xong, thủ ấn của hắn liền biến hóa, từ mi tâm của hắn bắn ra một luồng thanh mang.

- Các người đừng chống cự, nếu không sẽ gánh phải hậu quả.

Cảm nhận thấy linh hồn lực theo bản năng phản kháng, Nhạc Thành khẽ nói với mọi người.

Năm người liền vội vàng khống chế linh hồn lực của mình không phản kháng nữa, sau nửa canh giờ, trong đầu của bọn họ đã có linh hồn ẩn ký của Nhạc Thành.

- Tốt lắm.

Nhạc Thành thu hồi linh hồn ẩn ký rồi cất tiếng nói, nhìn thấy bông dướng chặt vật trần trường của bọn họ hẳn khẽ nhú mào:

- Các người trước khi đi ra ngoài phải mặc quần áo lại.

- A....

Năm người lúc này mới phát hiện ra cơ thể của mình bị trần trường, bọn họ liền vội vàng kiếm một bộ quần áo từ trong trữ vật giới chỉ ra mà mặc vào.

- Cái này cho các người, thân là hộ pháp của Nhạc gia, hàng năm các người nhận được hai viên cửu phẩm sơ giai đan dược, về phần những chỗ tốt khác sau này các người sẽ biết.

Nhạc Thành ném cho bọn họ mỗi người hai viên cửu phẩm sơ gian đan dược.

Năm người tiếp nhận đan dược trước mặt, sau khi xác định đó là cửu phẩm sơ giai đan dược thì mừng rỡ không thôi.

- Đa tạ tộc trưởng.

- Đa tạ tộc trưởng.

Năm người mừng rỡ cảm kích không thôi, sau đó thu đan dược vào trong trữ vật giới chỉ.

- Theo ta đi ra ngoài.

Nhạc Thành khẽ nói, sau đó hẳn khẽ đánh thủ ấn ra, cùng với mọi người biến mất ở trên hư không.

- Xoẹt.

Mấy đạo thanh ảnh từ Hạo Thiên Tháp nhảy ra, nhưng ngay sau đó Nhạc Thành đã cùng với nhóm người Bàn Thiên Lão ma rơi vào bên cạnh mọi người.

- Thu.

Thủ ấn thu lại, Nhạc Thành thu hồi Hạo Thiên Tháp vào trong mi tâm, điều này khiến cho đám người Bàn Thiên Lão ma nghi hoặc không thôi.

Mà lúc này, Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ còn có Hỏa Lão nhìn năm người Bàn Thiên Lão ma bộ dạng chặt vật không thôi thì không khỏi tức cười, thấy năm người Nhạc Thành cùng đi tới bọn họ cũng biết rằng năm người này đã chịu không ít cực khổ.

- Các người đi khôi phục thực lực đi, những viên đan dược này có thể khiến cho các người sớm khôi phục.

Nhạc Thành một lần nữa đưa cho đám người Bàn Thiên Lão ma mỗi người một viên đan dược, sau đó ra hiệu bảo bọn họ điều tức.

- Tạ ơn tộc trưởng.

Năm người bọn họ liền đáp, ngay sau đó bọn họ liền ngồi xuống phục dụng đan dược.

Mà Hỏa Lão thì kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, năm cường giả Đấu Thánh đã trở thành hộ pháp của hắn, thực lực của Nhạc Thành ngày càng trở nên tăng cao.

- Tất cả mọi người thu liễm khí tức trên người, tất lực không để phát ra ngoài tránh cho Huyền Linh chi phát hiện.

Thủ ấn của hắn từ từ đánh ra, thần thức bao trùm xung quanh, tuy nhiên hắn vẫn không thấy có gì khác thường, vẫn không thấy tung tích của Huyết Linh Chi.

- Chủ nhân, không thấy tung tích của Huyết Linh Chi, chúng ta tiếp tục chờ ở đây sao?

Đại Song, Tiểu Song khẽ hỏi Nhạc Thành.

- Tiếp tục chờ đi, cũng không biết khi nào mới có thể tìm thấy Huyết Linh Chi.

Nhạc Thành trả lời.

- Mọi người cứ tiếp tục tu luyện chúng ta chờ ở nơi này là được.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người sau đó khoanh chân tu luyện.

783. Chương 662: Cứu Giúp.

Sau đó mọi người bắt đầu tu luyện, đây chính là nơi cực viêm Nhạc Thành cũng không có biện pháp, Huyết Linh chi là thứ quan trọng, nhất định phải lấy được nó.

Ba ngày sau ở một chỗ trong hạp cốc, hai đạo thân ảnh xinh đẹp xẹt qua, mà đằng sau có mấy đạo thân ảnh đuổi theo bọn họ.

- Sư tôn, chúng ta phải làm sao bây giờ, bọn họ đuổi theo sát quá.

Một cô gái xinh đẹp ở bên trái cất tiếng nói, đúng là Thượng Quan Uyển Nhi và Dịch Thiển.

- Thiển Nhi, Thần Hoàng Tộc đã ở không xa, đến đó chúng ta sẽ được an toàn.

Thượng Quan Uyển Nhi dồn dập chạy về phía trước.

- Sư tôn, không bằng chúng ta đem hai viên đan dược giao cho họ, bọn họ đã đuổi rất sát.

Dịch Thiển quay lại đằng sau mà nói.

- Giao ra chúng ta cũng khó sống sót chỉ có thể chạy mà thôi, khi tới Thần Hoàng Tộc thì chúng ta sẽ không có vấn đề gì nữa.

Thượng Quan Uyển Nhi cất tiếng nói:

- Bọn họ nhất định không cho rằng chúng ta chỉ có hai viên mà cho rằng còn có nhiều hơn.

- Xoẹt xoẹt.

Một thanh âm xé gió truyền tới từ trên bầu trời hướng về phía Đấu Tôn và Thượng Quan Uyển Nhi, tổng cộng là sáu người, thực lực không hề kém.

Một lúc sau bọn họ đã đến gần.

- Thiển Nhi, bọn họ đã đuổi tới rồi, mau lên.

Thượng Quan Uyển Nhi nhìn về phía sáu người không xa, bọn họ đã sắp đuổi kịp các nàng.

- Sư tôn, người mau đi trước không cần phải lo cho con.

Dịch Thiển cất tiếng nói với Thượng Quan Uyển Nhi.

- Thiển Nhi, con đừng loạn tưởng, chúng ta cùng đi.

Thượng Quan Uyển Nhi nói.

- Hai người mau đứng lại, giao ra đan dược cho ta thì chúng ta tha chết.

Sáu người phía sau quát lớn với Thượng Quan Uyển Nhi và Dịch Thiển.

Hai nàng một đường mà chạy, sáu người phía sau cũng không ngừng nghỉ mà theo sát.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ở trên bầu trời lúc này, năm đạo thân ảnh phá không mà bay tới, sau đó đã rơi xuống bên cạnh đám người Dịch Thiển và Thượng Quan Uyển Nhi các nàng.

- Hoàng Vũ trưởng lão, cuối cùng cũng đã tìm thấy trưởng lão.

Thượng Quan Uyển Nhi nhìn năm đạo thân ảnh rơi xuống phía trước thì cuối cùng cũng thở ra một hơi.

- Các người có chuyện gì vậy?

Hoàng Vũ chăm chú nhìn hai nàng mà hỏi, thần sắc của nàng hơi biến đổi, sáu người phía trước tuyệt đối không dễ chọc, hai người nhất tinh Đấu Thánh, hai người thập tinh Đấu Tôn còn có hai người cửu tinh Đấu Tôn.

Ở trên ngọn núi, Nhạc Thành đột ngột mở hai mắt, sau đó ngừng tu luyện lại.

- Chủ nhân, hình như đó là Hoàng Vũ trưởng lão của Thần Hoàng Tộc, thực lực của đối phương mạnh hơn không ít.

Đại Song cũng ngừng tu luyện mà nói với Nhạc Thành.

- Hoàng Vũ trưởng lão có chuyện gì, trưởng lão gặp nguy hiểm sao?

Đông Phương Lạc Nhan cất tiếng hỏi Nhạc Thành, trong giọng nói hiện ra vẻ rối rít.

- Cũng không có gì, chỉ có hơi phiền phức mà thôi.

Nhạc Thành khẽ cười nói với Đông Phương Lạc Nhan, trong thần sắc có chút chần chừ, Dịch Thiển và Thượng Quan Uyển Nhi ở đây Nhạc Thành dĩ nhiên biết, vì có Dịch Thiển ở đó cho nên Nhạc Thành chần chừ có nên can dự vào hay không.

- Có chuyện gì vậy Nhạc Thành?

Nhìn thấy thần sắc của Nhạc Thành, Yên Hiểu Kỳ cất tiếng hỏi.

- Là Dịch Thiển và Thượng Quan Uyển Nhi ở đó, có hơi phiền phức, Hoàng Vũ trưởng lão đã đuổi tới, thực lực của Hoàng Vũ trưởng lão không đủ chống lại.

Nhạc Thành trả lời Yên Hiểu Kỳ.

- Huynh không định cứu các nàng sao, vậy để ta đi!

Yên Hiểu Kỳ nhìn Nhạc Thành, tự nhiên là biết Nhạc Thành nghĩ cái gì, nàng từ nhỏ đã lớn lên cùng Dịch Thiển cho nên không cam lòng để nàng ta gặp nguy hiểm.

- Được, ta cũng đi một chuyến, dù sao Hoàng Vũ trưởng lão cũng ở đó.

Nhạc Thành do dự một chút rồi nói.

- Hỏa Lão, Yêu Huyền, Thanh Đồng, Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão quái, các người cũng cùng ta đi một chuyến.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người sau đó tung người bay lên giữa không trung.

Ngay sau đó gần hai mươi đạo thân ảnh theo sát sau lưng của Nhạc Thành, thế lực thật là kinh khủng.

Bàn Thiên Lão Ma, Kim Long, còn có Nam Tương Tử, Phá Ngọc, Lạc Mộc năm người bọn họ ba ngày nay đã điều tức, thực lực đã khôi phục gần như toàn bộ.

Mọi người bắt đầu rời ngọn núi mà đi về phía trước, sau một lát Nhạc Thành cũng nhìn thấy ở trong ngọn núi có nham thạch phun ra.

Sau đó một nữ tiểu đồng xuất hiện, nữ tiểu đồng này đáng yêu vô cùng.

- Hừ, những người này thật là ngu ngốc, thậm chí là phát hiện không được ta, ở nơi này linh khí nồng nặc như vậy, thật thích hợp cho ta tu luyện.

Nữ tiểu đồng lẩm bẩm nói.

- Hoàng Vũ trưởng lão, chúng ta vừa chiếm được mấy viên đan dược, ai ngờ sáu người kia thấy được cho nên bọn họ đuổi theo không tha.

Thượng Quan Uyển Nhi cất tiếng nói với Hoàng Vũ trưởng lão.

- Các người lấy được hai viên đan dược?

Hoàng Vũ trưởng lão cất tiếng nói, trong giọng nói hiện ra vẻ kinh ngạc, hai nàng cũng thật may mắn.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Từng thanh âm xé gió truyền tới sau đó sáu thanh ảnh đã rơi xuống trước người đám Hoàng Vũ trưởng lão.

- Giao đan dược cho ta, ta tha chết cho các người.

Sáu trung niên hán tử mỗi người đều có tu vi Đấu Thánh cất tiếng nói.

- Các hạ thật to gan, chẳng lẽ không biết chúng ta là Thần Hoàng Tộc hay sao?

Sắc mặt của Hoàng Vũ trưởng lão trở nên biến đổi.

- Thần Hoàng Tộc.

Hai lão già cùng với bốn trung niên hán tử kia biết bọn họ chính là người của Thần Hoàng Tộc thì e sợ.

- Giao đan dược cho ta, chúng ta cũng không muốn so đo với người của Thần Hoàng Tộc.

Lão giả Đấu Thánh kia cất tiếng nói.

- Hừ, chẳng lẽ các người cho rằng Thần Hoàng Tộc chúng ta dễ bị khi dễ hay sao, nếu không thì các người cứ đi ra khỏi Cực Viêm này, Thần Hoàng Tộc sẽ không bỏ qua cho các người.

Hoàng Vũ trưởng lão nhìn hai lão giả kia mà nói

- Hừ, ở nơi này các người còn dám ra uy sao, mau giao đan dược ra, nếu không chúng ta sẽ không khách khí.

Lão giả kia lại quát lớn.

- Hoàng Vũ trưởng lão không bằng chúng ta giao cho bọn họ.

Thượng Quan Uyển Nhi nhẹ nhàng nói với Hoàng Vũ trưởng lão.

- Uyển Nhi cô nương, chuyện này giao cho ta xử lý là được rồi.

Hoàng Vũ cất tiếng nói với Thượng Quan Uyển Nhi và Dịch Thiển hai nàng.

- Đan dược giao cho người, người nằm mơ sao?

Hoàng Vũ nhìn hai người kia mà nói, trong mắt hiện ra vẻ tức giận.

- Thần Hoàng Tộc, các người muốn động thủ sao?

Lão giả bên trái nhìn Hoàng Vũ sau đó cất tiếng nói:

- Bốn người chúng ta đều là cường giả Đấu Thánh, người có thể chống lại sao?

- Bắt hai nàng ta đã.

Lão giả kia cất tiếng nói xong liền phát ra một đạo công kích về phía Hoàng Vũ.

- Hừ.

Hoàng Vũ hừ lạnh một tiếng, thân thể sau đó lui lại rồi nói:

- Các người cẩn thận.

- Xoẹt xoẹt.

Ba đạo thân ảnh chuyển động, ngay sau đó bốn thanh niên hán tử đánh về phía bốn người của Thần Hoàng Tộc, cường hân công kích của bọn họ ngưng tụ.

- Âm âm.

Một luồng khí tức nổ ra, quang mang công kích chạm vào nhau.

-o0o-

784. Chương 663: Là Hắc.

- Hoàng Quang, người đi đối phó với hai nữ nhân kia trước đi.

Nhất tinh Đấu Thánh vừa bị Hoàng Vũ đánh liền cười nói.

- Xoẹt.

Lão nhân kia không hề do dự mà đánh về phía Thượng Quan Uyển Nhi và Dịch Thiển hai nàng.

Lúc này hai nàng lui qua một bên, cửu tinh thập tinh Đấu Tôn giao thủ bọn họ không muốn nhúng tay vào.

Mà đúng lúc này, hai nàng nhìn thấy hai lão nhân kia đánh về phía mình thì biến đổi sắc mặt.

- Các người cẩn thận.

Trưởng lão Hoàng Vũ cất tiếng hét một tiếng, nàng vốn định ngăn cản lão nhân kia.

Dịch Thiển cùng với Thượng Quan Uyển Nhi sắc mặt biến đổi lớn, lão nhân kia đã bắn về phía hai nàng, một đạo chưởng ấn phá không mà tới, trong nháy mắt đã hiện ra trước người của cả hai.

- Âm âm.

Một luồng tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên ở trên không trung, khiến cho Dịch Thiển và Thượng Quan Uyển Nhi cũng cảm thấy sợ hãi.

- Xoẹt xoẹt.

Đòn công kích của Thượng Quan Uyển Nhi và Dịch Thiển rất mạnh thân thể của hai nàng sau đó lui về phía sau hơn nghìn thước, một ngụm máu tươi sau đó được phun ra, cả hai kinh ngạc nhìn hắc bào nam tử phía trước:

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Một thanh âm xé gió truyền tới, ngay sau đó Yêu Huyền, Bàn Thiên Lão Ma, Kim Long, Hỏa Lão đã tới bên cạnh Nhạc Thành.

- Nhạc tộc trưởng, cả hai vừa tới đúng lúc.

Hoàng Vũ sau khi nhìn thấy thì khuôn mặt nở ra một nụ cười, có Nhạc Thành tới, nàng biết mình tuyệt đối được an toàn.

- Bàn Thiên Lão Ma, Kim Long, Nam Tương Tư, đem mọi người vây lại cho ta.

Nhạc Thành khẽ nói với đám người Bàn Thiên Lão Ma.

- Vâng, tộc trưởng.

Nhóm người Bàn Thiên Lão Ma, cộng với đám người Khiếu Thiên Hồ, Đại Hắc vây thành một vòng tròn.

- Là hắc.

Dịch Thiển nhìn thấy bóng lưng của người mặc hắc bào phía trước thì trong lòng không khỏi phức tạp.

- Thiển Nhi, muội không có chuyện gì chứ?

Yến Hiểu Kỳ rơi xuống bên cạnh Dịch Thiển mà hỏi.

- Hiểu Kỳ, muội không sao.

Dịch Thiên cất tiếng trả lời với Yến Hiểu Kỳ, ánh mắt không hề buông lỏng ra khỏi bóng lưng của Nhạc Thành.

- Xoẹt.

Hoàng Vũ trưởng lão đánh giá lão giả Đấu Thánh kia, nhưng ngay sau đó đã thối lui xuống bên cạnh của Nhạc Thành.

- Hoàng Vũ trưởng lão, có chuyện gì xảy ra vậy?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hoàng Vũ trưởng lão sau đó hần đánh giá bốn trung niên hán tử kia.

- Uyển Nhi cô nương các nàng đã lấy được hai viên đan dược cho nên mới bị những người này đuổi giết.

Hoàng Vũ cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Hai viên đan dược?

Nhạc Thành khẽ cau mày, trong lòng thầm than hai nàng này vận khí cũng không tệ.

Lúc này hai lão nhân cùng với bốn trung niên hán tử kia nhìn thấy đám người kia thì cũng lui lại, hai lão nhân kia sắc mặt trở nên vô cùng khó nhìn, hai người này đều là cường giả Đấu Thánh, những người khác đều không dám trêu chọc vào.

- Phá Ngọc, Kim Lão Quái tại sao lại là các người?

Hai lão nhân kia nhìn thấy Kim Lão Quái và Nam Tương Tư thì sắc mặt vô cùng khó coi.

- Hoàng Quang, Bạch Đường Nam, là hai người các người sao?

Sắc mặt của Kim Lão Quái trở nên biến đổi, xem ra lão cũng biết hai người này.

- Kim Lão Quái, chúng ta không biết những người này có quan hệ với các người, người để chúng ta đi, chúng ta không tới nữa.

Sắc mặt của Hoàng Quang trở nên biến đổi, hần không ngờ, Kim Lão Quái cùng với nữ nhân của Thần Hoàng Tộc lại có quan hệ.

- Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, người hỏi bọn chúng có đồng ý gia nhập làm hộ pháp của Nhạc gia hay không, nếu không đồng ý thì giết không tha.

Nhạc Thành cất tiếng nói với nhóm người Bàn Thiên Lão Ma và Kim Lão Quái.

Nhìn thấy hai người nhất tinh Đấu Thánh kia Nhạc Thành dự tính lại nhận thêm, dù sao cũng là Đấu Thánh có thêm cũng không hề tệ. Chỉ là đối phương không muốn Nhạc Thành cũng không cần, hai người chỉ là Đấu Thánh mà thôi, không có gì đáng tiếc.

- Hoàng Quang, Bạch Đường Nham, các người nghe đây, chúng ta hiện tại là hộ pháp của Nhạc gia, các người nếu như không gia nhập chỉ có một con đường là chết.

Kim Lão Quái khẽ cất tiếng nói với hai người Hoàng Quang.

- Kim Lão Quái, chúng ta đảm bảo sẽ không gây chuyện với các người, người để chúng ta đi.

Hoàng Quang kia tiếp tục khẩn cầu, muốn hần gia nhập Nhạc gia, hần dĩ nhiên là không đồng ý.

- Kim Lão Quái, đừng cùng hần nói nhảm nữa, hai người chỉ là nhất tinh Đấu Thánh mà thôi, cho chúng xếp ngang hàng với chúng ta vậy mà còn không muốn, vậy thì chết đi.

Bàn Thiên Lão Ma cất tiếng nói với Kim Lão Quái.

Vừa dứt lời, Bàn Thiên Lão Ma lay động một mảng đầu khí, một luồng lực lượng xẹt qua trên không trung, trong nháy mắt đã tới trước mặt của Hoàng Quang, khí tức vô cùng cường hãn.

Bàn Thiên Lão Ma đã mời hai người này gia nhập Nhạc gia mà bọn họ lại không muốn, vậy thì cũng tốt, hai người này chỉ là nhất tinh Đấu Thánh mà thôi, mình dù sao cũng là tứ tinh Đấu Thánh.

Kim Lão Quái nhìn thấy thế thì sắc mặt trở nên trầm xuống, tuy nhiên sau đó trong tay của hắn cũng hiện lên một cột sáng khí sang rực, thân thể của hắn tung lên trên không trung, không gian kích tán ra mà bắn về phía Bạch Đường Nham.

Kim Lão Quái cũng không quá hi vọng hai người này gia nhập Nhạc gia, cũng may là bọn họ có thực lực tam tinh Đấu Thánh, nếu như những người này ngồi ngang hàng cùng với Bạch Đường Nham và Hoàng Quang thì thật không thoải mái chút nào.

Bàn Thiên Lão Ma và Kim Lão Quái bắt đầu động thủ, Phá Ngọc và Nam Tương Tư, Lam Mộc bọn họ cũng chỉ có thể đánh về phía tứ tinh Đấu Tôn này.

Nhìn thấy nhóm người Bàn Thiên Lão Ma bắt đầu động thủ, Nhạc Thành cũng không muốn can, xem ra nhóm người Bàn Thiên Lão Ma này không muốn cho tứ tinh Đấu Thánh ngồi ngang hàng với bọn họ, Nhạc Thành cũng không để trong lòng, dù sao nhất tinh Đấu Thánh đối với hắn cũng không có tác dụng gì quá lớn.

Đối mặt với đòn công kích của Bàn Thiên Lão Ma và Hoàng Quang, nhìn thấy Bàn Thiên Lão ma công kích về mình, sắc mặt trở nên sợ hãi.

- Chỉ là một nhất tinh Đấu Thánh mà thôi, ngươi muốn chết.

Bàn Thiên Lão Ma quát lạnh một tiếng sau đó chính thức lần đầu tiên xuất thủ. Bàn Thiên Lão Ma cũng muốn thể hiện trước mặt Nhạc Thành một chút tuy nhiên thân thể không hề lùi mà tiến tới, toàn thân tràn ngập đấu khí.

- Âm âm.

Hai đạo lực lượng khổng lồ chạm vào không trung, ngay lập tức không gian như muốn xé mở, lực lượng khổng lồ phóng ra, kích tán ở không trung, nhóm người thực lực Đấu Tôn của Thần Hoàng Tộc và đám người Đại Song và Tiểu Song chỉ có thể miễn cưỡng chống lại và lui lại.

Mà cùng lúc đó, một mảng quang mang chói mắt phá lên trên không trung, thân thể của Hoàng Quang bay xuống, một mảng máu tươi bị nghiền nát.

- Kim Lão Quái có gì thì cứ từ từ nói.

Bạch Đường Nham nhìn thấy Kim Lão Quái công kích mình thì thân thể lui xuống.

- Bạch Đường Nham, đã cho các ngươi cơ hội mà các ngươi không biết quý trọng, đúng là muốn chết.

Kim Lão Quái cười lạnh một tiếng, hắn động thủ đúng là độc ác, cột sáng đấu khí đã tràn ngập.

- Xoẹt.

Sắc mặt của Bạch Đường Nham trở nên tái nhợt, hắn không ngờ rằng Kim Lão Quái lại động thủ không hề lưu tình.

- Xoẹt xoẹt.

Trong cột sáng đấu khí của Kim Lão Quái, thân hình của Bạch Đường Nham bị phá hủy giữa không trung.

Lực lượng kích tán khổng lồ, đúng là chỉ có cường giả Đấu Thánh giao tranh mới có thể xảy ra.

Cột sáng đấu khí trực tiếp phá hủy đao mang hơn nghìn thước.

- Xoẹt xoẹt.

Vòng phòng ngự đấu khí ngay lập tức nứt ra, lực công kích đã bạo liệt, Bạch Đường Nham cuối cùng không chống cự được, máu tươi từ trong người của hắn phun ra.

-o0o-

785. Chương 664: Tên Tiểu Tử Người Thật Là Độc Ác.

- Xoẹt.

Sắc mặt của Bạch Đường Nham trở nên trắng bệch, hắn vội vàng quay người mà chạy về phía sau, hắn biết rằng mình không phải là đối thủ của Kim Lão Quái, chỉ có thể chạy trốn mà thôi.

- Muốn chạy sao, chết đi.

Kim Lão Quái nhìn thấy Bàn Thiên Lão Ma một chiêu giết đối thủ mà mình vẫn chưa làm được, cảm thấy không thoải mái, thân ảnh của hắn liền biết mất ngay ở trên không trung.

- Âm âm.

Thân hình của Kim Lão Quái sau khi xuất hiện lác lác mấy cái đã xuất hiện bên cạnh Bạch Đường Nham, đồng thời một chuỗi ầm từ trong tay của hắn phóng ra.

Một thanh âm bạo liệt vang lên, ngay sau đó thân ảnh của Bạch Đường Nham bị bay ngược trở về, hắn đã không thể nào chống lại một kích của Kim Lão Quái, dù sao tu vi thực lực nhất tinh Đấu Thánh vẫn thua xa tam tinh Đấu Thánh.

- A.

Hai nhất tinh Đấu Thánh bị giết chết, những cửu tinh thập tinh Đấu Tôn còn lại cũng bị mấy người Nam Tương Tử, Phá Ngọc, Lạc Mộc giết chết.

Sáu người toàn bộ bị giết chết, một màn này khiến cho năm người Thần Hoàng Tộc và Dịch Thiển, Thượng Quan Uyển Nhi cũng há hốc mồm, mà ngay cả Hoàng Vũ cũng kinh ngạc vô cùng. Năm người này là cường giả Đấu Thánh, thực lực đều rất cao.

- Tộc trưởng, bọn họ toàn bộ đã bị đánh chết.

Bàn Thiên Lão Ma cùng với Kim Lão Quái sau khi giết xong thì quay lại thi lễ với Nhạc Thành.

- Ủ, trừ vật giới chỉ các người giữ lại.

Nhạc Thành khẽ nói, những thứ của đám người này dĩ nhiên không có gì tốt, Nhạc Thành dĩ nhiên không để vào mắt.

Dịch Thiển nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành, trong nháy mắt nàng cảm thấy mình với hắc bào nam tử này ở hai thế giới khác nhau, buồn cười là ở Thần Hoàng Tộc nàng còn muốn khiêu chiến với hắn, hắn đã là tộc trưởng của Nhạc gia, một trong Tứ Đại Thú Tộc, người bên cạnh hắn cũng là cường giả, ngay cả mình cũng không bằng họ thì lấy gì chống lại.

Mà nàng chỉ là một Dịch Thiển ở Huyền Thiên đại lục mà thôi, thực lực chỉ là tam tinh Đấu Tôn, tám năm bé quan, từ Đấu Vương đột phá tới tam tinh Dịch Thiển, loại thực lực này đủ cho nàng cảm thấy mình là thiên tài ưu tú rồi, ai ngờ thiên ngoại hữu thiên, nàng bây giờ biết rằng người giỏi hơn mình có rất nhiều.

Chăm chú nhìn về bóng lưng của hắc bào nam tử này, nàng nhớ lại trước kia khi còn nhỏ mình với hắc bào nam tử này, lúc đó cả hai bảo vệ lẫn nhau, mãi cho đến khi nàng tiến vào trong Thanh Dương môn.

Ở trong Thanh Dương môn, nàng trở thành thiên chi kiêu nữ, mà hắc bào nam tử trở thành phế vật, mặc dù trong môn muốn hủy hôn sự, lúc đó nàng cũng không muốn, dù sao hắc bào nam tử chỉ là một tên phế vật, làm sao có thể xứng đôi với một thiên chi kiêu nữ của Thanh Dương Môn, cho nên nàng đành phải từ hôn với hắc bào nam tử.

- Thiển Nhi, muội sao vậy?

Yến Hiểu Kỳ nhìn thấy Dịch Thiển như muốn thất thần thì khẽ hỏi.

- Hiểu Kỳ, muội không sao, cảm ơn mọi người đã cứu muội và sư tôn.

Dịch Thiển cất tiếng nói với Yến Hiểu Kỳ trong mắt hiện ra vẻ vô cùng phức tạp, hiện tại Yến Hiểu Kỳ đã là Vũ Văn gia đại tiểu thư, ma pháp sư cấp chín, nàng không thể nào so sánh được.

- Thanh Sơn lão tổ, Lam Ma, Lục Ma ba người các người còn không đi ra, chẳng lẽ Hắc Ám Thần Điện gặp người là trốn sao?

Nhạc Thành hướng về phía một mảng trên không trung mà cất tiếng nói.

- Khắc khắc.

Một luồng thanh âm âm lệ truyền tới, trên bầu trời một không gian mở ra, ba đạo thân ảnh xuất hiện, chính là Thanh Sơn lão tổ, Lam Ma Lục Ma.

- Nhạc Thành, thủ đoạn của ngươi cũng thật ghê gớm, vừa ra tay đã đánh chết hai tên nhất tinh Đấu Thánh vô dụng.

Thanh Sơn lão tổ chăm chú nhìn Nhạc Thành mà nói, sau đó ánh mắt liền quét quanh những người bên cạnh Nhạc Thành mà hơi chau mày.

- Vậy ngươi có muốn thử một chút hay không, dù sao Minh La cũng đã chết, ngươi xuống theo hắn thì tốt lắm.

Nhạc Thành trầm sắc mặt xuống, một luồng lãnh ý của hắn bao vây lên người Thanh Sơn lão tổ.

- Ngươi đánh chết Minh La?

Thanh Sơn lão tổ cất tiếng hỏi Nhạc Thành, mà lúc này Lam Ma, Lục Ma hai người cũng vô cùng sợ hãi.

- Ngươi thử một chút rồi sẽ biết.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời sau đó nhìn hai người bọn họ, trong lòng Nhạc Thành đúng là muốn đem ba người bọn họ giết chết.

- Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão quái, Nam Tương Tư, các người thế nào rồi?

Thanh Sơn lão tổ lão tổ nhìn thấy nhóm người Bàn Thiên Lão Ma bên cạnh thì hỏi.

- Thanh Sơn lão tổ nghe nói người gia nhập Hắc Ám Thần Điện cho nên chúng ta cũng gia nhập Nhạc gia.

Bàn Thiên Lão Ma khẽ nhìn về phía Thanh Sơn lão tổ mà nói.

- Khắc khắc, không tệ, Nhạc Thành tên tiểu tử ngươi thật là độc ác, lão tổ đi trước.

Thanh Sơn lão tổ sắc mặt vô cùng khó coi, hắn biết rằng thực lực của Nhạc Thành hoàn toàn có thể thắng ba người bọn họ.

- Nhạc Thành, chúng ta có ra tay không?

Hỏa Lão cất tiếng hỏi Nhạc Thành. Hỏa Lão biết rằng thực lực của Nhạc Thành hoàn toàn có thể giết được ba người này, chặn đánh Thanh Sơn lão tổ có lẽ hơi khó khăn nhưng chặn đánh Lục Ma và Lam Ma tuyệt đối không có vấn đề gì.

- Hỏa Lão, hiện tại vẫn chưa phải lúc.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, nếu như mở Thiên Long Phục Ma trận, Nhạc Thành biết rằng mình đánh giết Thanh Sơn lão tổ không có vấn đề gì.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Thanh Sơn lão tổ cùng với Lam Ma Lục Ma ba người liền rời khỏi, Thanh Sơn lão tổ cảm thấy không cam lòng, bọn họ đã sớm tiến vào đây nghe nói có người lấy được hai viên đan dược định thừa cơ cướp đi tuy nhiên hiện tại Nhạc Thành đã xuất hiện bọn họ dĩ nhiên không dám khinh thường.

- Hoàng Vũ trưởng lão, Thanh Sơn lão tổ và Lam Ma ở đây, ta thấy hay là mọi người đi cùng ta?

Đông Phương Lạc Nhan cất tiếng hỏi đám người Hoàng Vũ.

- Cũng tốt dù sao chúng ta cũng không phải là đối thủ của Thanh Sơn lão tổ và Lam Ma.

Hoàng Vũ trưởng lão bất đắc dĩ nói, nhưng sau đó lại nói với Nhạc Thành:

- Nhạc Thành, hiện tại chút ta đi cùng một chỗ với người.

- Hoàng Vũ trưởng lão, trước hết mọi người đi cùng chỗ với nhau, như vậy cũng an toàn hơn.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói.

- Đi, chúng ta mau trở về.

Nhạc Thành cất tiếng nói với những người ở bên cạnh.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Từng thanh âm xé gió vang lên, sau đó mọi người theo chân Nhạc Thành về phía sau.

- Thiến Nhi, muội đi cùng chúng ta, theo chúng ta sẽ không gặp phải bất kỳ nguy hiểm gì.

Yến Hiểu Kỳ khẽ nói với Dịch Thiến.

- Hẳn ngay cả nhìn một cái cũng không thèm.

Dịch Thiến khẽ nhìn hắc bào thân ảnh trên không trung mà nói.

Ở trên một ngọn núi cao vút, đoàn người của Nhạc Thành đổ bộ xuống đó, từ trên không trung nhìn xuống Nhạc Thành nhìn thấy sơn mạch bao quanh.

Huyền Huyết Linh Chi là linh vật thông linh, trên người dĩ nhiên có linh khí, cảm nhận linh khí này là Nhạc Thành có thể nhìn thấy nơi ở của nó.

- Chẳng lẽ Huyền Huyết Linh Chi kia không có ở Cực viêm này sao?

Nhạc Thành lẩm bẩm mà nói.

Ở trong cực viêm tại một vách đá, không gian xung quanh trở nên lượn sóng, khí tức cường hãn cũng trở nên tràn ngập.

Ở quanh vách núi vạn trượng này, không có bất kỳ thực vật nào sinh sống.

786. Chương 665: Thanh Đồng Kinh Ngạc.

Mười ngày sau, Nhạc Thành từ từ thở ra một ngụm trọc khí từ đan điền, sau đó hắn mở hai mắt ngưng tụ luyện, cảm nhận thấy pháp lực tràn ngập trong cơ thể của mình, Nhạc Thành biết rằng mình đã đột phá tới Hợp Thể trung kỳ đỉnh phong.

- Tại sao vẫn chưa nhìn thấy tung tích của Huyết Linh chi, chẳng lẽ Huyết Linh chi không có ở Cực Viêm hay sao?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Cái này cũng thật phiền toái.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, nếu như không có Huyết Linh chi thì Nhạc Thiên lão tổ cho dù sống lại cũng không thể đạt tới thực lực tốt nhất.

- Linh khí ở trong núi này thật không bình thường, chẳng lẽ có Đại Song, Tiểu Song hoặc Thanh Đồng ở đây sao?

Trong mắt của Nhạc Thành hiện ra một vẻ hồ nghi.

Dưới sự theo dõi thần thức của Nhạc Thành, linh khí bắt đầu tràn ngập, căn bản là không thể nhận ra.

Nhưng ngay sau đó, Nhạc Thành dùng thần thức theo dõi, linh khí của hắn bắt đầu chuyển động, cuộn cuộn không dứt.

Thần sắc của Nhạc Thành trầm xuống, lòng của hắn càng trở nên căng thẳng, thần thức chậm rãi chuyển động mãi cho đến khi tới phía dưới Nhạc Thành mới cảm nhận thấy có một đạo cấm chế tồn tại, mặc dù cẩn thận nhưng đạo cấm chế đó vẫn công kích về phía hắn.

- Xoẹt.

Một thần thức cường hãn chạm vào, ngay lúc đó, sắc mặt của Nhạc Thành trở nên tái nhợt, đồng thời hãn trở nên mê muội, thần thức kia đã khiến cho Nhạc Thành rơi vào thế hạ phong.

- Mọi người mau cẩn thận, mau lui lại.

Nhạc Thành hét lớn một tiếng, sau đó thân thể của hãn tung ra giữa không trung.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Những người xung quanh nghe thấy âm thanh của Nhạc Thành thì tung người lên bầu trời, bọn họ đều không biết phát sinh chuyện gì.

- Nhạc Thành, có chuyện gì thế?

Yêu Huyền ở bên cạnh Nhạc Thành cất tiếng hỏi, cảm nhận xung quanh, Yêu Huyền cũng không phát hiện ra điều gì dị thường.

- Ở dưới mặt đất, thực lực rất mạnh.

Sắc mặt của Nhạc Thành ngưng trọng mà trả lời Yêu Huyền.

Lúc này tất cả mọi người tỏa ra bốn phía mà dò hỏi nhưng cũng không phát hiện ra điều gì dị thường, sắc mặt của Thanh Đồng biến đổi, nó cất tiếng nói:

- Ba ba, kia là Huyết Linh Chi nó ở trong lòng đất.

- Xoẹt xoẹt.

Lúc này ở dưới lòng đất một cái khe xuất hiện, một mảng hồng mang toát ra, sau đó một tiểu nữ đồng đáng yêu xuất hiện.

- Tiểu cô nương này chính là Huyết Linh Chi sao?

Yến Hiểu Kỳ, Yêu Huyền còn có đám người Tôn Thi Thi, Đại Song, Tiểu Song, Yêu Cơ nhìn thấy tiểu cô nương kia thì kinh ngạc, tiểu cô nương này quả thật rất đáng yêu, thật khó tưởng tượng nàng chính là Huyền Huyết Linh Chi.

- Huyền Huyết Linh Chi, đúng là Huyền Huyết Linh Chi.

Cảm nhận thấy trên người tiểu đồng kia tràn ngập hồng mang, Nhạc Thành cũng cho rằng nàng chính là Huyền Huyết Linh Chi.

Lúc này Hoàng Vũ trưởng lão cùng với Khiếu Thiên Hổ, Bàn Thiên Lão Ma nhìn thấy tiểu công nương đáng yêu này tràn ngập khí tức thì biết rằng nàng tuyệt đối không dễ trêu chọc vào.

- Là người vừa mới quấy rầy ta tu luyện sao?

Tiểu cô nương mở to hai mắt cảm tức ở trên không trung.

- Ta vốn ở chỗ này, người quấy rầy ta mới đúng.

Thần sắc của Nhạc Thành biến đổi, hãn đánh giá huyền thể của Huyền Huyết Linh Chi, Nhạc Thành căn bản khó nhận ra u vi thực lực của nàng nhưng tuyệt đối là không dưới Tụ Khí Trung kỳ.

Nói đến Tụ Khí trung kỳ cũng tương đương với Hợp Thể trung kỳ của người tu chân, tu vi cũng giống nhau, Nhạc Thành lần này có cơ hội bắt được nhưng sau này nếu như Huyền Huyết Linh Chi tăng tới Tụ Khí hậu kỳ thì Nhạc Thành không biết phải dùng biện pháp nào.

- Người nói láo, đây là địa bàn của ta cùng với Thái Dương canhan hỏa, đã qua năm trăm năm rồi, loài người các ngươi căn bản không ở đây.

Tiểu cô nương cả giận nói với Nhạc Thành.

- Thái Dương Chân Hỏa.

Nhạc Thành hơi biên sắc, không ngờ tiểu công nương này ngay cả Thái Dương chân hỏa cũng biết, xem ra Thái Dương Chân hỏa bản thể cũng ở Cực Viêm.

- Vậy thì cứ coi như chúng ta không ở đây nhưng linh khí nơi này là của ta, người không chịu sự đồng ý của ta mà đã hấp thu linh khí thì thật không đúng.

Nhạc Thành khẽ nói với tiểu cô nương.

- Hừ, linh khí này sao có thể là của người, người nói láo.

Tiểu Cô nương cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Linh khí này vốn là của cha ta.

Thanh Đồng đi tới bên cạnh Nhạc Thành mà nói.

Nhìn thấy Thanh Đồng, tiểu cô nương không khỏi nghi hoặc mà hỏi:

Người không phải là thân thể yêu thú mà sao, tại sao người so với yêu thú còn mạnh hơn, người là thần thú thân thể sao?

- Không sai ta chính là thần thú Hóa Xà thân thể, hừ.

Thanh Đồng đắc ý nhìn tiểu cô nương kia mà nói.

- Hòa Xà thần thú, ta đã nghe nói, chỉ là người mới đạt tới Tụ Khí tiền kỳ, thực lực không phải là đối thủ của ta, các người đi đi, ta muốn tu luyện, ta đối với người không có hứng thú, chỉ có Thái Dương Chân hỏa mới khiến ta có hứng thú.

Tiểu cô nương khẽ nhìn Thanh Đồng mà nói, hiển nhiên không để Thanh Đồng vào mắt.

- Hừ, người dám khinh thị ta?

Thanh Đồng nhất thời tức giận, cái miệng nhỏ nhắn hướng về phía cô nương, thanh mang ngưng tụ như muốn bao bọc.

- Thanh Đồng, quay trở lại!

Nhạc Thành quát to, Thanh Đồng là thân thể thần thú nhưng mới chỉ đạt tới Tụ Khí tiền kỳ mà thôi, rất khó chống lại Huyền Huyết Linh chi, Nhạc Thành sợ rằng Thanh Đồng sẽ gặp nguy hiểm.

Đồng thời Nhạc Thành cũng ngưng kết thủ ấn, mi tâm của hắn bắn ra một thanh mang về phía Huyền Huyết Linh chi.

- Ta nói rồi, người không phải là đối thủ của ta, người mới đạt tới Tụ Khí Tiền kỳ mà thôi.

Tiểu cô nương cất tiếng nói với Thanh Đồng, sau đó một mảng hồng mang tràn ngập.

- Hừ.

Sắc mặt của Thanh Đồng trở nên giận dữ sau đó thân thể nhỏ nhỏ của nó đánh về phía tiểu cô nương xinh xắn kia.

Tiểu cô nương nhìn thấy Thanh Đồng ngưng tụ thì sắc mặt hơi biến đổi, ngay sau đó thân thể của nàng biến đổi.

- Xoẹt xoẹt.

Sắc mặt của Thanh Đồng trở nên khó nhìn, tuy nhiên ngay sau đó thân thể của hắn cũng đánh ra, nhất thời biến thành bản thể dài bốn năm nghìn thước, há miệng bao bọc tiểu cô nương kia.

Tiểu cô nương kia thấy thế thì sắc mặt trở nên ngưng trọng sau đó một mảng hồng mang rót vào phi điều, hồng mang sau khi rót vào phi điều đã tràn ngập một mảng quang mang chói mắt.

- Cạc cạc.

Thân thể của phi điều màu đỏ bắt đầu khuếch trương hơn gấp vạn lần, sau đó hai cánh mở rộng, ở chung quanh tràn ngập hồng mang.

-o0o-

787. Chương 666: Tụ Khí Hậu Kỳ.

- xoẹt xoẹt.

Một mảng hồng mang ngưng tụ ở trong tay của tiểu cô nương, đạo hồng mang này giống như là một quả cầu đỏ công kích về phía Thanh Đồng.

- Xoẹt.

Bản thể của Thanh Đồng thay đổi ở trên không trung, cái đuôi cực dài của nó quất về phía hồng sắc quang cầu.

- Âm âm.

Một thanh âm khổng lồ vang lên, bản thể của Thanh Đồng trực tiếp bị đánh lui ở trên không trung.

- Ba ba, con đánh không lại nàng ta, nàng ta hình như đã đạt tới Tụ Khí hậu kỳ.

Sắc mặt của Thanh Đồng trở nên tái nhợt, nhìn tiểu cô nương kia ở trên không trung, Thanh Đồng cũng không dám khinh thường.

Nhìn thấy Thanh Đồng cùng với tiểu cô nương kịch chiến mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, tất cả bọn họ đều không ngờ rằng giao thủ trước mặt họ chính là hai đứa trẻ nhỏ. Ở đây tựa hồ Bàn Thiên Lão Ma dường như ai cũng không có thể chống lại.

Mà ngay cả Bàn Thiên Lão Ma cũng khiếp sợ không thôi, thực lực của Hồng Y tiểu cô nương kia, hẳn muốn chống lại tuyệt đối là điều khó khăn.

- Ta đã nói rồi, ngươi không phải là đối thủ của ta, ngươi còn chưa tin sao?

Tiểu cô nương khẽ nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Hừ, ta mới đạt tới tụ khí tiền kỳ dĩ nhiên là không đánh lại, đợi đến khi ta đạt tới Tụ Khí trung kỳ nhất định có thể đối phó với ngươi.

Thanh Đồng không phục nói với tiểu cô nương kia.

- Các ngươi đi đi, ta ở nơi này tu luyện, nếu các ngươi không đi thì ta sẽ không khách khí.

Tiểu cô nương chăm chú nhìn đám người Nhạc Thành không khách khí nói.

- Chúng ta đi sẽ mang linh khí đi theo bằng không ngươi đi cùng ta thế nào?

Nhạc Thành do dự một chút rồi nói với tiểu cô nương.

- Ta không đi với các ngươi, các ngươi nhất định là muốn ăn ta, Thái Dương chân hỏa đã muốn ăn ta ba nghìn năm rồi vẫn không được, các ngươi còn muốn ăn ta sao?

Tiểu cô nương chăm chú nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Ngươi tu luyện ba nghìn năm rồi sao?

Nhạc Thành kinh ngạc nhìn tiểu cô nương mà hỏi.

- Hình như là ba nghìn năm, các ngươi mau chạy đi, ta biết ngươi có tu vi Hợp Thể trung kỳ nhưng ngươi không đánh lại ta đâu.

Tiểu cô nương cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Được rồi, chúng ta đi.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, linh khí kịch liệt nổi song, đúng lúc này Hạo Thiên Tháp mấy nghìn thước xuất hiện ở trên bầu trời, linh khí quanh đó mấy nghìn dặm đều bị Hạo Thiên Tháp hút lại.

Trong nháy mắt linh khí đã hoàn toàn biến mất.

Nhìn thấy Hạo Thiên Tháp, tiểu cô nương biên sắc, tựa hồ như nhớ ra điều gì đó, sắc mặt của nàng trở nên nghi hoặc.

- Để lại bảo vật này.

Tiểu Cô nương khẽ cất tiếng nói, sau đó bản thân nàng biến thành một đạo hồng mang tiến về phía Hạo Thiên Tháp, hồng mang trong nháy mắt đã bao vây.

- Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, các người ngăn cản nàng ta lại.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, Hạo Thiên Tháp cấp tốc xoay chuyển, thanh mang tràn ngập trên không trung.

- Vâng tộc trưởng.

Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, Nam Tương Tử còn có Phá Ngọc, Lạc Mộc năm người đều tung người lên.

- Các người tránh cho ta.

Tiểu cô nương quát to, sau đó nàng thu hồi hồng mang, bản thể nhỏ nhắn xuất hiện ở trên bầu trời.

Trong nháy mắt tiểu cô nương đã thoát khỏi công kích của mấy người Bàn Thiên Lão Ma mà hướng về phía Hạo Thiên Tháp.

Tiểu cô nương này tựa hồ như rất coi trọng Hạo Thiên Tháp trong tay của Nhạc Thành, nhất định phải cướp được.

- Ngay cả Hạo Thiên Tháp cũng muốn lấy sao, tầm mắt cũng không tệ lắm.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, Hạo Thiên Tháp đã tràn ngập thanh mang trước mặt hắn.

Hồng mang của tiểu cô nương sau khi chạm vào Hạo Thiên Tháp thì hồng mang nhanh chóng hư nhược, thần sắc của tiểu cô nương cũng trở nên ngưng trọng.

- Hừ, không cho ta, ta phải đoạt.

Sắc mặt của tiểu cô nương biến đổi, sau đó đã đánh về phía Nhạc Thành.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Lúc này Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái năm người công kích về phía tiểu cô nương, thủ ấn của bọn họ tứ phương tám hướng tiến tới.

Một mảng hào quang bao bọc lại bên trong, đám người Bàn Thiên Lão Ma giống như đã dốc toàn lực.

- Hừ, năm người các người thật đáng ghét, tránh ra cho ta.

Tiểu cô nương nhìn hào quang trên bầu trời một cái rồi thân thể hóa thành hồng mang, nhắm về phía không trung mà bắn tới.

Trên hồng mang, một khí tức bắt đầu tràn ngập, lực lượng cường hân này khiến cho Bàn Thiên Lão Ma, Kim Long năm người bọn họ cũng cảm nhận được, hồng mang này ngập trời, cho dù năm người bọn họ liên thủ cũng không thể nào chống lại được.

- Phụt.

Một luồng lực lượng khổng lồ ba động, sau đó màn hào quang của năm người Bàn Thiên Lão Ma liên thủ trực tiếp bị hồng mang phá vỡ, một luồng lực lượng kích tán, thân thể của năm người bay ngược đi.

Mà trong năm người, thân thể của Bàn Thiên Lão Ma rút hơn nghìn thước, Phá Ngọc, Lạc Mộc thì rút hơn ba nghìn thước, máu tươi chảy ra, bọn họ như đã bị thương.

Cô nương kia sau khi biến thành hồng mang hóa thành một con chim thật lớn, tung bay hai cánh tấn công về phía Nhạc Thành.

- Tới.

Nhạc Thành khẽ nở ra một nụ cười sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, trên Hạo Thiên Tháp, một ngũ trảo Hỏa Log rít gào, sau đó cự long phó lên, tấn công về phía đại điêu màu đỏ.

- NGao.

Hai con Hỏa Long khổng lồ ở trên bầu trời há miệng tràn ngập hồng mang, tấn công về phía con đại điêu màu đỏ kia.

- Phạch phạch.

Con đại điêu màu đỏ nhìn thấy hai con hỏa long tấn công thì vỗ cánh lui về, thân thể khuếch trương tới vạn thước ở trên không trung, cả bầu trời như bị hai cánh của nó bao bọc lại.

Cái miệng của con đại điêu cũng mang theo hỏa diễm bổ thẳng xuống hai con cự hỏa long.

Hai con cự hỏa long rít gào sau đó một lần nữa đánh về phía con đại điêu.

- Phạch phạch.

Hai con đại điêu một lần nữa lại vỗ cánh, không gian tạo ra một luồng nước xoáy, luồng nước xoáy giống như là long quyển vậy, vô cùng dữ dội.

- Xoẹt.

Nhạc Thành nhìn lên bầu trời, không gian vô cùng chấn động, một mảng hồng mang khổng lồ đột nhiên tấn công về phía Hạo Thiên Tháp của Nhạc Thành.

- Thực lực của Tụ Khí Hậu kỳ đúng là rất mạnh.

Nhạc Thành khẽ nói, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, thanh mang từ trong Hạo Thiên Tháp bắt đầu nổ ra, thân thể Kim Long bao bọc quanh thân của hắn.

Mà một hồng mang ngay sau đó vây quanh của Nhạc Thành, tiểu cô nương này nhìn thấy Phong Lôi Sí và Kim Long thân thể trên người của Nhạc Thành thì nảy lên nghi hoặc, trong đôi mắt hiện ra vẻ nghi vấn.

- Hừ, ta nhất định phải cướp được.

Tiểu cô nương một lần nữa đánh về phía Nhạc Thành, cùng lúc đó, hồng mang lay động, ngưng tụ thành một mảng long trời lở đất.

- Nhạc Thành, cẩn thận.

Yêu Huyền nhìn thấy Nhạc Thành gặp phải đối thủ mạnh mẽ như thế, mặc dù mình không biết phải giúp gì nhưng vẫn lo lắng cho Nhạc Thành, một mảng quang mang màu lục bắn lên bầu trời.

-o0o-

788. Chương 667: Hiểm Thu Huyền Huyết Linh Chi.

- Thiên Nhân Nhiếp Hồn.

Yến Hiểu Kỳ lúc này cũng lo lắng cho Nhạc Thành, nàng nhìn thấy Yêu Huyền phát động công kích thì cũng không cam lòng ở phía sau, bắt đầu sử dụng thiên phú mạnh nhất của Vũ Văn gia chính là Thiên Nhân Nhiếp Hồn.

- Bát Sí linh mãng, Thiên Nhân Nhiếp Hồn của Vũ Văn gia.

Nhìn thấy bản thể của Yêu Huyền và công kích của Yến Hiểu Kỳ, Bàn Thiên Lão Ma vẫn chưa hết khiếp sợ, bọn họ tới giờ mới được biết thân phận của Yến Hiểu Kỳ và Yêu Huyền.

- Xoẹt xoẹt.

Trong miệng của Yêu Huyền phát ra một luồng quang mang thật lớn, tấn công về phía hồng mang.

- mà Yến Hiểu Kỳ sử dụng Thiên Nhân Nhiếp Hồn ở trên không trung đã tạo thành một cái động màu lam kinh khủng, một luồng khí cuồng bạo từ miệng của nàng phát ra, luồng quang mang màu đỏ một lần nữa tăng vọt, bao bọc Thiên Nhân Nhiếp Hồn của Yến Hiểu Kỳ vào trong đó.

Dịch Thiên nhìn thấy Yến Hiểu Kỳ xuất thủ thì lúc này mới biết rằng thực lực của mình và Yến Hiểu Kỳ chênh lệch thế nào, mình không cách nào chạm vào độ cao như vậy.

- Xoẹt xoẹt.

Ở trên bầu trời, Thiên Nhân Nhiếp Hồn tiêu tán, sắc mặt của Yến Hiểu Kỳ trở nên trắng bệch, Thiên Nhân Nhiếp Hồn tuyệt đối không thể tạo ra uy hiếp với tiểu cô nương đáng yêu kia.

- Yêu Huyền, Hiểu Kỳ hai người cẩn thận, các nàng mau lui lại đi.

Nhạc Thành nhìn thấy Yêu Huyền và Yến Hiểu Kỳ xuất thủ thì biết rằng các nàng không phải là đối thủ của Huyền huyết Linh chi, thực lực Tụ Khí hậu kỳ, các nàng tuyệt đối không thể nào chống lại.

- Thổ không gian.

Trong tay của Nhạc Thành ngưng tụ một thủ ấn mà đánh ra, hoàng mang của Hạo Thiên Tháp sau đó tràn ngập, đồng thời Nhạc Thành cùng với tiểu cô nương kia biến mất ở trên không trung.

Nhìn thấy Nhạc Thành cùng với tiểu cô nương kia biến mất trên không trung Hỏa Lão cũng không có gì kỳ quái, chỉ có đám người Bàn Thiên Lão Ma và Kim Long, Dịch Thiên, Thượng Quan Uyển Nhi là cảm thấy khó tưởng tượng được.

Mà lúc này hoàng mang thần bí kia đã tràn ngập, thân ảnh của Nhạc Thành đứng trên bầu trời, một mảng lưới màu đỏ bị một lực lượng vô hình thôn phệ.

- Xoẹt xoẹt.

Màn lưới màu đỏ ở trên không trung nhìn thấy lực lượng khổng lồ kia thì đã từ từ tiêu tán, sau đó rút nhro lại một nửa.

Đồng thời lúc này thân sắc của tiểu cô nương kia nổi lên nghi hoặc, thân thể của nàng hóa thành hồng mang chớp động nhào về phía Nhạc Thành, trong tay thì triển một lực lượng khổng lồ.

- Xoẹt.

Ở trên mặt đất, một đạo quang mang chói mắt trở nên tràn ngập, hoàng mang cũng trói buộc tiểu cô nương vào trong đó, đây chính là không gian lực lượng của Nhạc Thành.

- Bảo vật của ngươi rất lợi hại, nếu không phải là nhờ bảo vật này thì ngươi cũng không thể đánh lại ta.

Bị hoàng mang cuốn lấy, cô gái đánh giá xung quanh rồi nói với Nhạc Thành.

- Ngươi đi theo ta, ta sẽ lưu mạng cho ngươi để ngươi được tu luyện, có một ngày ngươi sẽ phi thăng, được không?

Nhạc Thành khẽ nói với tiểu cô nương.

- Loài người các ngươi nói đều không đáng tin, ăn ta có rất nhiều chỗ tốt, ngươi làm sao bỏ được, hơn nữa linh khí này ta từ bỏ, ta tiếp tục ở đây tu luyện là được, ta đi trước.

Tiểu cô nương cất tiếng nói với Nhạc Thành, sau đó một mảng hồng mang tràn ngập, hồng mang trong nháy mắt bao trùm lên hoàng mang.

- Xoẹt xoẹt.

Một mảng ba đồng truyền tới, sau đó hoàng mang đã bị hồng mang đè xuống, hoàng mang từ từ trôi buộc, Nhạc Thành thấy đầu óc thiếu chút nữa đã trở nên mê muội, bị tiểu cô nương này làm tổn thương thần thức.

- Khóa.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, không gian bắt đầu chấn động vô cùng lớn, ngay sau đó không gian bắt đầu gấp rút co về, một mảng hồng mang trên bầu trời quay lại trên người của Nhạc Thành.

Lúc này không gian cũng chỉ có vài trăm thước lớn nhỏ, mà không gian nơi này, hết thảy đều nằm trong sự khống chế của Nhạc Thành, bất luận kẻ nào cũng không thể chạy trốn ra được.

- Hừ, ta đã nói rồi, ngươi không chống lại ta đâu.

Tiểu cô nương chăm chú nhìn Nhạc Thành, sau đó hồng mang tràn ngập.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại biến hóa, đồng thời một mảng thanh mang tràn ngập ra không gian, chẳng qua lúc này sắc mặt của Nhạc Thành đã trở nên tái nhợt, nếu như không nhờ thủ đoạn của Hạo Thiên Tháp thì Nhạc Thành đã không cách nào chống lại được Huyền Huyết Linh chi.

- Âm âm.

Một tiếng nổ lớn vang lên, sau đó Nhạc Thành vẫn không cách nào chống lại lực lượng mạnh mẽ của tiểu cô nương này, từ trong miệng của Nhạc Thành phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt, mà lúc này không gian vài trăm thước xung quanh đó cũng hóa thành một đạo hoàng sắc quang mang.

- Xoẹt xoẹt.

Một lực lượng kích tán khiến cho mọi người ở trên không trung phải nhanh chóng lui về, xung quanh hơn vạn thước đều bị bao bọc bởi sức mạnh cuồng bạo này.

- Âm âm.

Một đạo lực lượng bổ xuống, mọi người sau khi né ra thì lực lượng này đã tràn ngập ở trên không trung, cả ngọn núi như muốn sụp đổ.

- Ta đi, các ngươi không tìm được ta đâu, hừ.

Thanh âm của tiểu cô nương một lần nữa vang lên ở trên không trung.

- Thiên Long Phục Ma trận.

Thân thể suy yếu của Nhạc Thành xuất hiện trên bầu trời, thủ ấn của hắn ngưng kết, nét mặt của hắn trở nên ngưng trọng vô cùng, Nhạc Thành không ngờ thực lực của Huyền Huyết Linh Chi lại cường hãn như vậy, vượt xa Thanh Sơn lão tổ và Minh La.

Xung quanh bắt đầu bao trùm một mảng mây mù, tiểu cô nương đáng yêu đang cố gắng bỏ chạy thì cảm thấy xung quanh bắt đầu biến đổi không gian, sắc mặt của nàng biến đổi, trên người nàng bố trí một hồng mang thật lớn.

- Hừ, mở cho ta.

Tiểu cô nương chăm chú nhìn xung quanh, cái miệng nhỏ phát ra một tiếng hừ lạnh, sau đó thân thể của nàng hóa thành một đạo hồng mang, mà hồng mang này sau đó hóa thành một con đại điêu nghìn thước.

Con đại điêu tung cánh lên, một luồng khí cuồng bạo bắt đầu lượn lờ, đồng thời con đại điêu cũng vỗ cánh bay lên trên không trung.

- Hạo Thiên Tháp, thu.

Ở giữa không trung, Nhạc Thành quát một tiếng lớn, cùng lúc đó một bóng đen bắt đầu đổ ập xuống.

Bóng đen này chính là Hạo Thiên Tháp biến hóa, mà lúc này Hạo Thiên Tháp xuất hiện khiến cho mọi người trong phương viên mấy trăm dặm đều trợn mắt há hốc mồm.

- Phạch phạch.

Hai con đại điểu sau đó vỗ cánh, hóa thành một thân ảnh bay lên bầu trời.

- Âm âm.

Từng tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, so với động đất còn kinh khủng hơn.

Trong ánh mắt vô cùng kinh ngạc của mọi người, bầu trời giống như muốn sập xuống, chỉ thấy trong hương viên gần trăm dặm đã bị Hạo Thiên Tháp bao phủ.

Thủ ấn của Nhạc Thành sau đó không ngừng biến hóa, sắc mặt của hắn cũng ngày càng trở nên tái nhợt, pháp lực trên người tựa hồ như đã bị tiêu hao không còn gì.

- Hạo Thiên Tháp, thu.

Chỉ trong chốc lát khoe miệng của Nhạc Thành đã nở ra một nụ cười, sau đó thủ ấn của hắn ngưng kết lại, một mảng thanh âm bạo liệt, Hạo Thiên Tháp từ từ hạ xuống mặt đất.

Hạo Thiên Tháp từ từ hạ xuống mặt đất khiến cho tất cả mọi người không thể nào tin nổi.

Chỉ thấy lúc này Hạo Thiên Tháp vừa xuống mặt đất thì có thêm một hắc động.

-o0o-

789. Chương 668: Ngột Biển.

- Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra một lần nữa, thanh mang trên bầu trời lại tràn ngập, sau đó bắt đầu thu hồi tới tay của Nhạc Thành, vô cùng quỷ dị.

Tất cả mọi người đều vô cùng kinh ngạc, mà Yêu Huyền và Hỏa Lão theo Nhạc Thành lâu như vậy cũng khó tưởng tượng được, tất cả vùng đất xung quanh phương viên đều bị hút vào trong Hạo Thiên Tháp.

Mà lúc này Đại Song, Tiểu Song Đại Hắc ba người cũng biết Hạo Thiên Tháp là thượng cổ thần khí nhưng nhìn thấy thủ đoạn quỷ dị như vậy thì cũng ngạc nhiên.

- Rốt cuộc thì cũng thu vào trong Hạo Thiên Tháp.

Khoe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, mặc dù quá trình mạo hiểm nhưng cuối cùng vẫn thành công, chỉ cần một thời gian đã khống chế được Huyền Huyết Linh Chi vào trong, không sợ năng thoát ra ngoài nữa.

- Mà lúc này Nhạc Thành quay đầu nhìn về phía sau thấy mọi người đang nhìn mình với đôi mắt quái dị hẳn nghi hoặc mà hỏi:

- Có chuyện gì vậy?

- Không có chuyện gì, không có chuyện gì.

Tất cả mọi người sau khi phục hồi tinh thần thì đều lắc đầu nói, trong mắt hiện ra vẻ kính sợ với Nhạc Thành.

Dịch Thiển nhìn bầu trời trên không trung với ánh mắt vô cùng phức tạp, đây chính là tên phế vật ở Lập Anh trấn sao, lúc này tràn ngập thiên lực, mình không cách nào vượt qua hắn, khoảng cách giữa hai người càng lúc càng xa.

- Cần thận, mọi người mau lui lại.

Đột nhiên thần sắc của Nhạc Thành đại biến, hắn nhanh chóng thi triển Phong Lôi Sí biến mất ngay tại chỗ, thân ảnh sau đó đã tới trứ shai người Yên Hiểu Kỳ, Yêu Huyền, một mảng Vô Thượng Chân hỏa bắt đầu bao trùm trên bầu trời, không gian xung quanh tràn ngập khí tức nóng bỏng.

Mà lúc này ở trên không trung, có một ngọn lửa vô cùng lớn ngoài Vô Thượng Chân Hỏa xuất hiện, đây chính là hỏa diễm do Thái Dương Chân Hỏa ngưng tụ thành.

Lần này hỏa diễm đánh về phía Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành, không ngừng mở rộng miệng mà muốn cắn xé.

- Xoẹt xoẹt.

Bàn tay của Nhạc Thành ngưng tụ thủ ấn, Vô Thượng Chân Hỏa trong nháy mắt đã bắn ra từng luồng tia sáng, không ngừng gào thét ở trên không trung.

Cùng lúc đó, hỏa diễm trên không trung như muốn e ngại mà rút lui, tựa hồ như trước Vô Thượng Chân Hỏa, nó không có bất kỳ biện pháp nào để chống lại.

- Là Cực Viêm Thiên Hỏa, là Cực Viêm Thiên Hỏa.

Sắc mặt mọi người đại biến, ngay cả Hoàng Vũ trưởng lão, Bàn Thiên Lão Ma, còn có Kim Lão Quái, Nam Tương Tử, Phá Ngọc, Lạc Mộc đều biến sắc mặt.

Thần sắc của Nhạc Thành trầm xuống, xem ra Thái Dương Chân Hỏa đến đây vì Vô Thượng Chân Hỏa.

- Các ngươi mau lui lại, ngọn lửa này rất lợi hại.

- Nhạc Thành, ngươi định làm gì, ngọn lửa này rất lợi hại.

Yêu Huyền cất tiếng hỏi Nhạc Thành, cảm nhận thấy hỏa diễm nhân hình kia, uy lực tuyệt đối vượt trên Vô Thượng Chân Hỏa, quan trọng nhất là nhân hình hỏa diễm kia dường như có cả linh trí giống như mọi người vậy.

- Ta không sao, các ngươi chú ý là được, mau lui lại nếu không thì không còn kịp.

Nhạc Thành cất tiếng nói với chúng nhân.

- Xoẹt xoẹt.

Một mảng rít vang lên ngay sau khi Nhạc Thành vừa nói xong, hỏa diễm bắt đầu điên cuồng gào thét.

- A...

Một thanh âm thảm thiết truyền tới, sau đó một cửu tinh Đẩu Tôn của Thần Hoàng Tộc đã bị hỏa diễm thôn phệ.

- Mọi người, cẩn thận.

Sắc mặt của Hoàng Vũ trưởng lão trở nên đại biến, ngọn lửa Cực Viêm Thiên Hỏa này thật là kinh khủng, cửu tinh Đẩu Tôn cũng có thể ngay lập tức bị đốt cháy.

- Tại sao lại xuất hiện nhiều như vậy?

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên khó coi, hiện tại có tới bốn đạo Thái Dương Chân Hỏa xuất hiện, mình không có cách nào chống lại được.

- Xoẹt.

Nhân hình hỏa diễm ngưng tụ lại, không gian xung quanh trở nên gợn sóng. Bỗng nhiên luồng hỏa diễm đánh về phía Tôn Thi Thi.

- A...

Thần sắc của Tôn Thi Thi trở nên biến đổi, quanh thân nàng ngay lập tức ngưng tụ hỏa diễm, tuy nhiên ngọn lửa sau khi ngưng tụ nhìn thấy hỏa diễm trước mắt thì cũng phải lùi một bước. Xích Viêm Hỏa của Tôn gia có thể thôn phệ vạn vật nhưng trước Thái Dương Chân Hỏa thì không có bất kỳ tác dụng nào.

- Cẩn thận.

Thân ảnh của Nhạc Thành lóe lên sau đó đã ôm Tôn Thi Thi ra bên cạnh.

- Hô.

Đoàn người nhìn thấy Hỏa Diễm kinh khủng như vậy thì kinh hãi, Nhạc Thành cũng nhìn ra hỏa diễm đã có linh trí.

- Còn tưởng ta sợ người sao?

Thần sắc của Nhạc Thành trầm xuống, sau đó hắn ngưng tụ một mảng Vô Thượng Chân Hỏa tấn công nhân hình hỏa diễm kia.

Liên tục thúc dục Vô Thượng Chân Hỏa, thực lực của Nhạc Thành như tiêu hao không còn, sắc mặt cũng trở nên trắng bệch.

- Thái Dương Chân Hỏa chết tiệt, thật là phiền toái.

Sắc mặt của Nhạc Thành nở ra một nụ cười khổ, bốn người chống lại Thái Dương Chân Hỏa mà không có cách nào.

- Yêu Huyền, Hiểu Kỳ, Hỏa Lão, Hoàng Vũ trưởng lão, mọi người mau tới đây.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người ở trên không trung, Vô Thượng Chân Hỏa ít nhất cũng có thể chống lại Thái Dương Chân Hỏa một phần.

- Xoẹt xoẹt.

Từng luồng thanh âm xé gió vang lên, Yêu Huyền cùng với Yến Hiểu Kỳ biết rằng mình không có cách nào chống lại hỏa diễm quỷ dị này, các nàng khi vào Cực iêm đã nhìn thấy Nhạc Thành cùng với một đoàn hình người hỏa diễm giao chiến, thực lực của Nhạc Thành khó mà đối phó, các nàng cũng không có cách nào chống lại được.

- Vù vù.

Hoàng Vũ cùng với ba người còn lại trong tộc cũng nhanh chóng chạy tới bên cạnh Nhạc Thành.

Cửu tinh Đẩu Tôn của Thần Hoàng Tộc đều sợ hãi, lúc này bọn họ nhìn thấy đồng bạn của mình bị hỏa diễm thôn phệ thì biết rằng mình không phải là đối thủ của nó.

Chẳng qua biết mình không phải là đối thủ nhưng theo bản năng bọn họ vẫn ngưng tụ đấu khí sau đó hóa thành bản thể khổng lồ, hỏa diễm tràn ngập.

- Phụt.

Một hỏa diễm khổng lồ từ trong miệng của bản thể Thần Phượng Hoàng tộc phun ra, bản thể của Thần Hoàng Tộc có ngọn lửa cũng thật cường hãn.

Hỏa diễm kia nhìn thấy hỏa diễm của Thần Hoàng Tộc thì mơ hồ lộ ra một vẻ cao hứng, sau đó hỏa diễm đột ngột mở rộng.

Một mảng biển lửa ngập trời xuất hiện mà đánh về phía cửu tinh Đẩu Tôn của Thần Hoàng Tộc, luồng lửa này gặp trời, trực tiếp thôn phệ.

- A...

Một luồng thanh âm gào thét vang lên, cửu tinh Đẩu Tôn kia đã bị thôn phệ, một lát sau khí tức nóng bỏng của Thần Hoàng Tộc bị tiêu tán, cường giả của Thần Hoàng Tộc kia đã bị thiêu thành tro bụi.

- Yên trưởng lão.

Hai trưởng lão còn lại bên cạnh Hoàng Vũ nhìn thấy cửu tinh Đẩu Tôn kia bị thiêu thành tro tàn nhưng bọn họ cũng không thể làm gì.

- Xoẹt xoẹt

Hơn mười đạo thân ảnh đã tới bên cạnh Nhạc Thành, Thượng Quan Uyển Nhi cùng với Dịch Thiển cũng vậy.

790. Chương 669: Chật Vật Mà Chạy.

Dịch Thiên cùng với Thượng Quan Uyển Nhi lúc này mới biết ở Cực Viêm địa nguy hiểm cỡ nào, hai nàng nếu như không phải vận khí tốt thì đã phải chết từ lâu.

- Mọi người dừng gần lại.

Nhạc Thành mỉm cười đồng thời sau đó hần biến đổi thủ ấn, Vô Thượng Chân Hỏa trong nháy mắt đã hóa thành hỏa diễm bao bọc mọi người vào bên trong.

- Ấm ầm ầm.

Ba đoàn hình người Thái Dương Chân Hỏa hung hăng đánh vào Vô Thượng Chân Hỏa, Vô Thượng Chân Hỏa kịch liệt chấn động, giống như là muốn sụp đổ.

- Phụt.

Khoé miệng của Nhạc Thành chảy ra một vết máu, ba luồng Thái Dương Chân Hỏa đánh về phái hần khiến cho Nhạc Thành tiêu hao không ít pháp lực.

- Thiên Long Phục Ma trận.

Không quan tâm tới vết máu ở miệng, thủ ấn của Nhạc Thành sau đó liền biến hóa, Nhạc Thành hi vọng rằng Thiên Long Phục Ma Trận có thể vây khốn Thái Dương Chân Hỏa này.

- Phụt phụt.

Nhạc Thành lại phun ra một ngụm máu tươi, lúc này Nhạc Thành cực kỳ suy yếu, pháp lực của hần như muốn tiêu hao không còn nữa.

- Nhạc Thành, không sao chứ?

Yến Hiểu Kỳ, Yêu Huyền, Tôn Thi Thi ba người liền chạy tới bên cạnh của Nhạc Thành, nhìn thấy sắc mặt trắng bệch của Nhạc Thành mọi người kinh hãi không thôi.

- Chủ nhân, người không có chuyện gì chứ, hiện tại chúng ta nên làm gì?

Đại Song cùng với Tiểu Song còn có Yêu Cơ đám người tới cạnh Nhạc Thành mà nói.

- Ta không sao.

Nhạc Thành khẽ nói, đồng thời ánh mắt của hần cũng trở nên ngưng trọng, Nhạc Thành cũng biết rằng đây không phải là lần đầu tiên mình gặp phải nguy hiểm như vậy, không ngờ sau khi nhốt Huyền Huyết Linh chi vào Hạo Thiên Tháp lại gặp phải bốn đạo Thái Dương Chân Hỏa này, những Thái Dương Chân Hỏa này thật sự là lợi hại.

- Xoẹt xoẹt.

Tất cả mọi người đều bị Vô Thượng Chân Hỏa bao phủ, bốn đoàn Thái Dương Chân Hỏa lúc này cũng bao bọc công kích về phía Vô Thượng Chân Hỏa.

- Xoẹt xoẹt.

Bốn đạo Thái Dương Chân Hỏa thôn phệ, Vô Thượng Chân Hỏa tựa hồ như đã không trụ nổi.

- Đáng chết, chịu không nổi.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên vô cùng trầm trọng, bốn đạo Thái Dương Chân Hỏa, Nhạc Thành biết rằng mình không có cách nào chống đỡ nổi.

- Không có biện pháp, không bằng trốn qua một bên, Thái Dương Chân Hỏa này rất lợi hại.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó hần miễn cưỡng ngưng tụ một thủ ấn, Hạo Thiên Tháp bắt đầu xoay tròn, Nhạc Thành để Hạo Thiên Tháp bao bọc Vô Thượng Chân Hỏa sau đó biến hóa thành mấy chục thước, bao bọc mọi người vào bên trong.

- Xoẹt.

Sau đó tất cả mọi người đã tiến vào trong Hạo Thiên Tháp.

- Hạo Thiên Tháp, đi.

Mà lúc này ở trước đại diện của Hạo Thiên Tháp, thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, Hạo Thiên Tháp ở bên ngoài hiện tại cũng bị bốn luồng Thái Dương Chân Hỏa bao vây.

- Xoẹt xoẹt.

Một luồng lực lượng khổng lồ bao vây lấy Thái Dương Chân Hỏa, từ trên bầu trời một mảng thanh mang trở nên tràn ngập.

Bốn đoàn người khổng lồ xoay trên không trung, sau đó biến mất trong không gian, biến mất vô hình, vô cùng quỷ dị.

Ở dưới mặt đất, trong đại diện của Hạo Thiên Tháp, sắc mặt của Nhạc Thành hiện tại đã trở nên trắng bệch, từ trong trũ vật giới chỉ hấn móc ra vài viên đan dược mà nhét vào trong bụng, đan dược vừa rơi xuống bụng, Nhạc Thành liền thở ra một hơi thật dài.

- Tất cả mọi người đã an toàn rồi, ta muốn điều tức khôi phục một lát.

Nhạc Thành nhìn mọi người rồi từ từ nói, lúc này tất cả mọi người đều ổn định tinh thần.

Nói xong Nhạc Thành cũng không nói gì nữa, hấn bắt đầu khoanh chân điều tức, đây là lần đầu tiên hấn cảm thấy chật vật như vậy.

Mọi người nghe Nhạc Thành nói xong thì mới thở ra một hơi, thấy Nhạc Thành điều tức bọn họ cũng không mở miệng nói gì để khỏi quấy rầy Nhạc Thành điều tức.

Có linh khí nồng đậm của Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành bắt đầu từ từ khôi phục, trải qua trận chiến này Nhạc Thành bắt đầu tiêu hao chân khí, cuối cùng cộng thêm sự tấn công của bốn đạo Thái Dương Chân Hỏa, pháp lực của Nhạc Thành cũng tiêu hao không còn gì.

Huyền Huyết Linh Chi bị Nhạc Thành vây ở trong Hạo Thiên Tháp

Lúc này ở trong hư không, Huyền Huyết Linh Chi biến thành mộ tiểu cô nương đáng yêu bay qua sơn mạch, lúc này trong một mảng vô hạn hư không, nàng ta không có biện pháp gì thoát khỏi địa phương quỷ dị này.

Cuối cùng tiểu cô nương này biết rằng mình nhất định sẽ bị nhốt ở đây thì khuôn mặt trở nên tức giận, bàn tay nhỏ nhắn công kích lên bầu trời, tất cả lực lượng rung động khuếch tán.

Ở trong một nơi tại sơn mạch, thời gian từ từ trôi qua, ở xung quanh có không ít đan dược và trũ vật giới chỉ và thiên cấp đấu kỹ, những thứ này chính là những cường giả Đấu Thánh lúc trước để lại.

Mà lúc này có không ít người ở trong vùng núi, bọn họ mạo hiểm tiến vào hi vọng chiếm được đan dược và giới chỉ ở trong truyền thuyết.

Nhìn thấy hai người nhất tinh Đấu Thánh ở bên trong, tất cả mọi người đều kinh khủng.

Chẳng qua lòng tham không ít, một số cường giả không nhịn nổi mà vận khí lên.

- Thanh Sơn, ngọn lửa kia thật kinh khủng, năm trăm năm trước chúng ta đã gặp qua có thể thiêu chết cả cường giả Đấu Thánh.

Ở bên ngoài sơn mạch, tại một nơi trên bầu trời, Long Dược của Toan Nghê tộc nói với Thanh Sơn lão tổ.

- Không sai, tuy nhiên bây giờ không giống như lúc trước, hai ngày qua ta đã cùng với một hỏa nhân giao thủ qua, ngọn lửa này ta cũng không có cách nào hóa giải, thiếu chút nữa là bị nó nuốt chửng.

Thanh Sơn lão tổ cất tiếng nói.

- Chẳng lẽ hỏa nhân kia tu luyện có thể tiến bộ thực lực sao?

Long Dược kinh ngạc hỏi.

- Ta cũng đoán như thế mới đúng, bằng không hỏa nhân kia làm sao có thể tăng thực lực như vậy, hơn nữa ngọn lửa kia cũng giống như ngọn lửa Cực Viêm Thiên Hỏa, có thể là phân thân của Cực Viêm Thiên Hỏa.
- Vậy chúng ta phải làm sao bây giờ, ở trong sơn mạch kia có không ít đan dược thần dị, chẳng lẽ cứ như thế mà bỏ qua hay sao?

Long Dược cất tiếng hỏi Thanh Sơn lão tổ.

791. Chương 670: Người Mau Ra Ngoài Thả Ta Ra.

- Chẳng qua đáng tiếc là Minh La đã bị Nhạc Thành đánh chết nếu không ba người chúng ta đi vào sẽ nắm chắc.

Thanh Sơn lão tổ từ từ nói, nhìn thấy uy lực của hỏa nhân kia hẳn dĩ nhiên không dám tùy tiện.

- Hừ, tên tiểu tử kia thật sự lợi hại như vậy sao?

Long Dược hừ lạnh một tiếng, sau đó nét mặt của hắn cũng trở nên ngưng trọng.

- Xem ra thực lực cũng không tệ, không hề ở dưới Minh La, ta cùng với tên tiểu tử kia giao thủ qua rồi, thủ đoạn của hắn vô cùng quỷ dị, ta đoán rằng Minh La đã khinh thường hắn.

Thanh Sơn lão tổ từ từ thở dài nói.

- Tiểu tử kia, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho hắn.

Long Dược tràn ngập lãnh ý trong mắt mà nói.

- Yên tâm, nếu chúng ta nhìn thấy tên tiểu tử đó một lần nữa chúng ta phải đánh chết hắn, nếu như để cho hắn trở về Nhạc gia thì sẽ hậu hoạn vô cùng.

Thanh Sơn lão tổ cất tiếng nói với Long Dược.

Đó là dĩ nhiên, chúng ta liên thủ nhất định có thể đánh chết tên tiểu tử kia.

Long Dược lạnh nhạt mà nói.

- Cửu Thiên Tôn, chúng ta nghĩ biện pháp đi vào trong sơn mạch, ở trong đó có những bảo vật vô cùng quý dị.

Lam Ma cất tiếng nói với Thanh Sơn lão tổ, hiện tại lam Ma và Lục Ma vẫn chưa có được đan dược kỳ dị kia.

- Các người gấp gáp cũng không có cách nào,, ta tin những người khác cũng muốn tiến vào đó, chờ đến lúc mọi người cùng nhau tiến vào chúng ta đi vào như vậy nguy hiểm sẽ nhỏ hơn.

- Không sai, Hỏa Nhân kia không phải một người có thể đối phó, đến lúc đó chúng ta cùng nhau tiến vào sẽ an toàn hơn.

Long Dược âm hiểm cười cười, sau đó hàn mang của hắn bắn về phía trước.

Nhạc Thành tiến vào Hạo Thiên Tháp tới ngày thứ tám thì thanh mang từ từ bao vây lấy hắn, Hạo Thiên Tháp nồng đậm linh khí không ngừng thúc dục pháp lực của hắn.

Có linh khí nồng đậm của Hạo Thiên Tháp, thương thế của Nhạc Thành hiện tại đã khôi phục, nếu lúc này có người ở Hoa Hạ nhìn thấy hắn thì nhất định sẽ kinh ngạc không thôi.

Trải qua mấy ngày điều tức, sắc mặt trắng bệch của Nhạc Thành cuối cùng cũng đã trở nên hồng nhuận, hơi thở vốn suy yếu cũng đã trở nên bình thường.

- Hô.

Từ trong đan điền Nhạc Thành tỏa ra một ngụm trọc khí sau đó hắn mở hai mắt ra, một luồng tinh mang ngưng tụ trong đó, chớp lát sau mới biến mất.

Cảm thấy trên người của mình tràn ngập pháp lực xong, Nhạc Thành hiện tại đã biết tu vi của mình đã có thêm tiến bộ tuy nhiên vẫn chưa đột phá tới Hợp thể hậu kỳ, nếu như đột phá tới Hợp thể hậu kỳ cộng với Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành có lòng tin có thể chống lại Thái Dương Chân hỏa kia. Thái Dương Chân Hỏa kia đã có linh trí, ở đây tu luyện nghìn năm hẳn là đã đột phá tới Tụ Khí hậu kỳ, so với hợp thể kỳ thì thực lực còn cao hơn, không hề kém so với Huyền Huyết Linh Chi.

Tuy nhiên Huyền Huyết Linh Chi không thể nào so sánh với Thái Dương Chân Hỏa, Thái Dương Chân Hỏa chính là thuộc về một trong ba đại thiên hỏa của thiên địa, tập trung không biết bao nhiêu nhật nguyệt, uy lực bản thân vô cùng cường hãn.

Tuy nhiên Huyền Huyết Linh Chi so với Thanh Đồng thì tu luyện dễ dàng hơn. Chẳng qua Huyền Huyết Linh Chi vẫn chưa đạt tới lực công kích mạnh mẽ như Thanh Đồng.

Ví dụ như Nhạc Thành, hẳn lúc này có thiên phú của ba nhà Nhạc gia, Trần gia, Vũ Văn gia, Nhạc Thành biết rằng mình không sử dụng Hạo Thiên Tháp cũng có thể vô địch với người đồng cấp tu chân, còn dung Hạo Thiên Tháp thì vượt cấp đấu với đối thủ cũng có thể.

- Huyền Huyết Linh Chi này thì có phiền phức, lại không thể đem nàng đánh bị thương được.

Nhạc Thành ở trong Hạo Thiên Tháp quan sát Huyền Huyết Linh Chi bị nhốt ở trong Hạo Thiên Tháp, hiện tại tiểu cô nương này vẫn còn nhận thức tu luyện, tựa hồ như quên mình bị nhốt ở đây, linh khí ở bên trong Hạo Thiên Tháp so với linh khí ở Cực Viêm địa mạnh hơn nhiều.

Có thể vây khốn Huyền Huyết Linh Chi ở trong Hạo Thiên Tháp Nhạc Thành biết rằng mình không thể đánh cho nàng bị thương được, ở nơi này vốn là hư không, Nhạc Thành dung hai mươi con cự long thì nhau công kích Huyền Huyết Linh Chi khiến cho nó bị tiêu hao thực lực rồi thu phục, chẳng qua việc làm đó sẽ bị Huyền Huyết Linh Chi bị thương, luyện chế thân thể của Nhạc Thành lão tổ cũng sẽ trở nên không tốt.

Thật ra Nhạc Thành đã có chủ ý từ sớm, tu vi của Huyền Huyết Linh Chi hiện tại đã đạt tới tụ khí hậu kỳ, nếu như có thể xuất huyết thì luyện chế thân thể cho Nhạc Thành lão tổ còn tốt hơn.

Tuy nhiên muốn Huyền Huyết Linh Chi tự tổn thương nguyên khí mà ra máu thì không thể, đây là tổn thương cực lớn với Huyền Huyết Linh Chi, sau này tu vi cũng trở nên cản trở.

Nhạc Thành vẫn muốn giữ lại một mạng cho Huyền Huyết Linh Chi, tu luyện mấy nghìn năm không phải là điều dễ dàng, Nhạc Thành đành phải nghĩ cách luyện hóa Huyền Huyết Linh Chi này.

- Nhân loại đáng chết, mau đưa ta ra ngoài.

Ở trên hư không, một nữ tử đáng yêu phát ra thanh âm.

- Hiện tại ta chưa thể tha ngươi ra ngoài, ta vẫn muốn lấy một nửa máu của ngươi, nếu như ngươi không đáp ứng thì ta chỉ có thể luyện hóa ngươi.

- Một nửa máu sẽ là tổn hao nặng tới nguyên khí của ta, sau này tu luyện cũng không lấy lại được, nếu như ngươi luyện hóa ta thì thực lực hiện tại của ngươi không thể nào làm được, cho dù ngươi có luyện hóa ta ta cũng sẽ tự phá thân thể, ngươi lúc đó cũng không làm gì được.

Tiểu cô nương cất tiếng nói trên không trung.

- Ta chỉ muốn một nửa máu của ngươi mà thôi, ta cũng sẽ tận lực khôi phục nguyên khí của ngươi, sẽ không làm cho ngươi bị tổn thương quá lớn.

Nhạc Thành nói xong thu thần thức lại ở trên hư không.

- Huynh không sao chứ?

Yến Hiểu Kỳ cảm nhận thấy Nhạc Thành đang điều tức thì đi tới bên cạnh hắn mà nói.

- Không có gì, chỉ là bị một vết thương nhẹ mà thôi, không sao.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Yến Hiểu Kỳ.

- Không sao là tốt rồi, huynh đừng lo lắng tới chúng ta.

Tôn Thi Thi đi tới bên cạnh Nhạc Thành mà nói.

- Nhạc tộc trưởng, lần này đa tạ đại ân cứu mạng của Nhạc tộc trưởng.

Hoàng Vũ trưởng lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Hoàng Vũ trưởng lão đã khách khí rồi, Thần Hoàng tộc không cần khách khí với Nhạc gia.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói.

- Nhạc Thành, chúng ta hiện tại nên làm gì?

Hỏa Lão cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Hỏa Lão, lần này chúng ta đi vào Cực Viêm địa đã trải qua bao lâu rồi?

Nhạc Thành do dự một chút rồi nói.

- Đã nửa tháng trôi qua, còn nửa tháng nữa, Cực Viêm địa sẽ đóng cửa.

Hỏa Lão trả lời.

Chúng ta trước khi rời Cực Viêm địa đi một phen không chừng có thể gặp được mấy viên đan dược.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói.

Mấy viên đan dược tu chân ở trong Cực Viêm địa Nhạc Thành rất muốn có, những đan dược này phẩm chất rất cao, đều là đan dược cao cấp, giống như là Nguyên Thần đan vậy, đối với việc tu luyện của hắn có tác dụng rất tốt.

Nhưng so với những đan dược này, Thái Dương Chân Hỏa còn hấp dẫn Nhạc Thành nhiều hơn, đan dược sớm muộn gì hắn cũng luyện chế, có linh khí nồng đậm của Hạo Thiên Tháp, những đan dược kia sẽ giúp hắn nâng cao tu vi.

792. Chương 671:kiếp Vật Sát Nhân.

Về Thái Dương Chân Hỏa Nhạc Thành biết rõ nếu như bỏ lỡ cơ hội lần này thì không thể nhìn thấy Thái Dương Chân Hỏa một lần nữa vì năm trăm năm sau Cực Viêm địa mới mở ra một lần nữa, mà năm trăm năm sau không biết Cực Viêm địa sẽ xảy ra chuyện gì nữa.

- Tuy nhiên Cực Viêm thiên hỏa rất lợi hại, chúng ta cần phải chú ý.

Hỏa Lão lúc này vẫn còn sợ hãi mà nói.

- Cực Viêm địa, chỉ cần mọi người chú ý một chút là được.

Nhạc Thành hơi mỉm cười nói, sau đó hắn cất tiếng với Hoàng Vũ trưởng lão:

- Hoàng Vũ trưởng lão, chúng ta tiếp tục ở cùng một chỗ chứ?

- Chúng ta vẫn tiếp tục ở cùng Nhạc tộc trưởng một chỗ, chúng ta hiện tại không dám tùy tiện đi ở trong này.

Hoàng Vũ trưởng lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Được rồi, Hoàng Vũ trưởng lão tiếp tục ở cùng chúng ta vậy.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó khước mắt của hắn khẽ nhìn về phía Dịch Thiển ở bên cạnh, trong lòng hắn phức tạp vô cùng, không ngờ lần này hắn lại có thể cứu nàng.

- Chúng ta trước hết đi ra ngoài thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó thủ ấn của hắn biến hóa, Hạo Thiên Tháp hiện ra ở trên mặt đất, thanh mang cũng trở nên tràn ngập, ngay sau đó đám người Nhạc Thành đã xuất hiện ở trên không trung.

Lúc này ở trên không trung, Bàn Thiên Lão Ma, Dịch Thiến, Thượng Quan Uyển Nhi, Kim Lão Quái Nam Tương Tử, bọn họ cũng kinh ngạc.

Lúc này bọn họ đều giật mình, bây giờ ở trong vùng núi trong hơi trầm dậm đều bao bọc một mảng thung lũng màu đen, vài tòa thung lũng đã bị san thành bình địa, đám người bọn họ dĩ nhiên là biết do Cực Viêm thiên hỏa gây nên.

Nhạc Thành chăm chú liếc nhìn xung quanh sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, một mảng thanh mang sau đó trở nên tràn ngập.

- Thiên Long phục ma trận, thu.

Nhạc Thành quát nhẹ một tiếng, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, Hạo Thiên Tháp ngay sau đó xuất hiện ở giữa không trung.

Ở giữa không trung, Hạo Thiên Tháp biến thành kích cỡ hơn một nghìn thước, một mảng sáng xanh xoay tròn, mười con cự long từ dưới mặt đất nhảy ra, trên người của mười con cự long tràn ngập hư ảnh của Hạo Thiên Tháp.

- Chúng ta đi thôi, đi tới dãy núi phía trước xem một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người sau lưng sau đó thả người đi lên phía trước, đoàn người thấy vậy liền theo sát phía sau.

Ở thung lũng trong Cực Viêm, mười đạo thân ảnh tức tốc tới, tốc độ đã phát huy đến cực hạn.

- Phụt.

Từng thanh âm ba động vang lên, ở trước mặt mười người đã có một hỏa nhân thôn phệ mười người có thực lực cửu tinh Đấu Tôn.

Thực lực cửu tinh Đấu Tôn dưới sự tấn công của Hỏa nhân căn bản không có bất kỳ phản kháng nào, cứ thế mà bị thôn phệ.

Cùng lúc đó, ở sau lưng của mười người này, lại có năm đoàn hỏa nhân xuất hiện.

Mười người này nhìn thấy năm đoàn người này xuất hiện thì sắc mặt cũng trở nên trắng bệch. Dưới sự áp bức của hỏa nhân, bọn họ biết rằng mình tuyệt đối không có khả năng phản kháng.

- A...

Lại một thanh âm trầm thiết vang lên, mười thân ảnh thì đã có năm người bị ngọn lửa không ngừng thôn phệ, chỉ còn lại năm người sống sót mà thôi.

- Chạy mau, chạy nhanh.

Năm người còn lại tức tốc chạy trốn, trên khuôn mặt của bọn họ bắt đầu nhỏ ra những giọt mồ hôi to như hạt đậu.

- A....

Lại một thanh âm trầm thiết truyền ra, một bát tinh Đấu Tôn lại bị hỏa nhân thôn phệ.

Số người bị thôn phệ không ngừng tăng lên, có bốn người đã bị hù ch sợ hãi, nguyên một đám dốc sức liều mạng mà chạy trốn.

- A...

Lại ba cường giả Đấu Tôn bị hỏa nhân thôn phệ, ba người này cũng không có sức phản kháng, chỉ còn lại một nhất tinh Đấu Thánh.

- Hu.

Ngọn lửa này xuất hiện ở cách mười thước so với nhất tinh Đấu Thánh, không ngừng thôn phệ nhất tinh Đấu Thánh này vào bụng, khiến cho sắc mặt của nhất tinh Đấu Thánh trở nên kinh khủng lên.

- Cứu mạng, cứu mạng.

Nhất tinh Đấu Thánh ngay lúc đó cố gắng chạy trốn, may cho hắn là lúc này trên không trung đã xuất hiện không ít người.

Sáu đoàn hỏa nhân nổi lên trên không trung, bọn nó chăm chú nhìn cả nhóm, sau đó lập tức lui về trong thung lũng.

- Công Tôn Vạn, nhóm người thì thế nào rồi, không phải có mấy người cùng đi vào sao, tại sao lại một mình người xuất hiện?

Nhìn thấy một dãy người đó ở trên không trung lại xuất hiện không ít người, số người này đã đến tầm trăm người.

- Bọn hắn toàn bộ đã chết hết rồi, chỉ còn mình ta thoát được, bọn hắn chết thật thảm, hỏa nhân thật quá kinh khủng.

Nhất tinh Đấu Thánh thoát được cất tiếng nói, trong mắt hiện ra một vẻ kinh khủng.

Vậy các người có lấy được đan dược không, đấu kỹ nữa?

Không ít người cất tiếng hỏi, trong mắt hiện ra vẻ bất hảo.

- Ta nhận được một trữ vật giới chỉ, nhóm người các người muốn làm gì, các người...

Đột nhiên nhất tinh Đấu Thánh kinh khủng nhìn hơn trăm người xung quanh, hiện tại ánh mắt của hơn trăm người cũng trở nên tham lam.

- Người nói đi, Công Tôn Vạn, người mau giao trữ vật giới chỉ ra cho ta, nếu không chúng ta sẽ không khách khí.

Một khí tức tràn ngập truyền tới, tu vi thực lực hắn là đã đạt tới nhị tinh Đấu Thánh.

- Nhóm người các người ăn cướp, có bản lĩnh thì các người đi vào trong đó..

Nhất tinh Đấu Thánh nhìn mọi người xung quanh mà nói, trên người của hắn tràn ngập ra một mảng đấu khí phòng ngự.

- Đoạt của người thì thế nào, người mau giao trữ vật giới chỉ ra đây cho ta.

Ở trên không trung một thân ảnh màu xanh đột ngột hiện ra.

Nhất tinh Đấu Thánh này hiện ra thần sắc ngưng trọng, ngay lập tức một luồng lực lượng đấu khí tràn ngập đánh về phía quang mang kia.

Hai người ra tay, lực lượng cường hãn chuyển động, ở xung quanh hơn hai trăm người lập tức rời khỏi mấy nghìn thước, tránh khỏi bị liên lụy.

Mà xung quanh mấy người kia cũng cảm nhận thấy rằng tu vi của thân ảnh màu xanh rất khủng bố, tuyệt đối là nhị tinh Đấu Thánh, nhất tinh Đấu Thánh không thể nào chống lại.

- Chỉ là một tên nhất tinh Đấu Thánh nho nhỏ mà cũng dám đấu với ta, đúng là không biết lượng sức mình.

Thân ảnh màu xanh quát lạnh, hắn chính là Thanh Sơn lão tổ, thần sắc của Thanh Sơn lão tổ trở nên trầm xuống, căn bản không để ý tới lực công kích của nhất tinh Đấu Thánh này.

-o0o-

793. Chương 672: Liễu Thanh Thanh Và Hỏa Sư Thú.

Ở trên không trung, Thanh Sơn lão tổ ngưng tụ thủ ấn tấn công về phía Nhất Tinh Đấu Thánh kia, một mảng quang mang cường hãn trở nên tá loạn, thủ chương của Thanh Sơn lão tổ sau đó đã ngưng tụ chụp vào bàn tay của nhất tinh Đấu Thánh này.

- Không biết tự lượng sức mình, chết đi.

Thanh Sơn lão tổ cất lên một tiếng cười lạnh sau đó một mảnh thanh mang của hắn bao trùm, nhất tinh Đẩu Thánh này uể oải từ trên không trung rơi xuống mặt đất, trử vật giới chỉ đã rơi vào trong tay Thanh Sơn lão tổ.

Thanh Sơn lão tổ kiểm tra trử vật giới chỉ sau đó khoe miệng hiện ra vẻ kích động, trong trử vật giới chỉ có hai viên đan dược kỳ dị giống nhau như đúc.

-Hừ, không có gì cả, thật là lãng phí ra tay.

Thanh Sơn lão tổ quát lạnh một cái rồi lập tức thu hồi trử vật giới chỉ không có dấu vết.

- Là Thanh Sơn lão tổ, tại sao lại là hắn?

Một đám người nhìn thấy Thanh Sơn lão tổ xong nhận ra hắn

- Thanh Sơn, không cần người thích hay không gia nhập Hắc Âm Thần Điện lần này nhất định sẽ thích hợp với người.

Ở trên không trung một thanh âm trầm thấp truyền tới sau đó ngay lập tức có mấy chục thân ảnh xuất hiện.

- Trần Đào, người....

Thanh Sơn lão tổ nhìn lão giả ở phía trên thần sắc của hắn sau đó đã trở nên biến hóa, lão nhân này dĩ nhiên là hắn biết, âm trầm năm trước ở trong Cực Viêm đại hãn đã nhìn thấy y, bây giờ Thanh Sơn lão tổ đánh giá thực lực của Trần Đào thì biết rằng hắn đã đạt tới ngũ tinh Đẩu Thánh, cộng thêm với thiên phú của Trần gia mình sẽ phải rơi vào thế hạ phong.

- Điều này rất kỳ quái, chẳng lẽ Cực Viêm đại người đến được còn ta không đến được?

Trần Đào lạnh lùng nhìn Thanh Sơn lão tổ, y cũng biết rằng với thực lực ngũ tinh Đẩu Thánh của mình chặn đánh đối phương cũng không nắm chắc được.

May mà ở đằng sau lưng của Trần Đào còn có Trần Xuân trưởng lão, Vũ Văn Giá, Vũ Văn Nam hai vị trưởng lão của Vũ Văn gia, còn có Tôn Lạc trưởng lão của Tôn gia. Đều là những cường giả Đẩu Thánh.

- Hừ, Trần Đào, người tới đây, chúng ta hoan nghênh người còn không được.

Ở trên không trung, mấy đạo thân ảnh xuất hiện, đầu tiên là người của Toan Nghê tộc sau đó là hai người Lam Ma, Lạc Ma.

- Long Dược, Tứ Đại Thú Tộc các người thay đổi thật là thất thường, ước định lúc trước với Nhạc Thiên đại nhân xem ra các người đã quên, bây giờ các người liên thủ cùng một chỗ với Hắc Âm Thần Điện, các người không sợ Toan Nghê tộc bị diệt tộc sao?

Trần Đào chăm chú nhìn Long Dược, trong mắt có hiện ra vẻ khinh bỉ.

- Trần Đào, ước định lúc trước của Nhạc Thiên ta có biết nhưng Nhạc Thiên hiện tại đã mất sớm cũng không còn ước định nữa.

Sắc mặt của Trần Đào trở nên khó coi, lúc trước Toan Nghê tộc cùng với ba thú tộc và bốn nhân tộc khác ước định bọn họ nhất đã thề qua nếu như không tuân thủ thì sẽ bị diệt tộc.

- Nhạc Thiên đại nhân đã mất nhưng Nhạc gia vẫn còn, Tứ Đại Nhân Tộc vẫn còn, Long Dược người nên chú ý, để lúc Toan Nghê tộc bị diệt tộc thì hối hận đã không kịp.

Vũ Văn Giác mở miệng nói với Long Dược.

- Khắc khắc, Tứ Đại Nhân Tộc các người có gì đặc biệt hơn người, các người còn tưởng hiện tại là hai trăm năm trước sao, ta thấy Tứ Đại Nhân Tộc các người phải bị diệt tộc mới đúng.

Thanh Sơn lão tổ âm lệ nói với Trần Đào, Vũ Văn Giác.

Mà lúc này ở trên không trung tràn ngập khí tức.

- Gào hú.

Một thanh âm gào thét vang lên sau đó truyền tới một khí tức vô cùng nóng bỏng, chính là phát ra từ dãy núi phía trước.

Nghe thấy thanh âm này, tất cả mọi người đều nhìn về phía trong thung lũng.

Lúc này ở trên không trung, một bóng hình xinh đẹp đang cười Hỏa Ma thú chạy tới, đây chính là Liễu Thanh Thanh của Tuyệt Tình cốc.

Lúc này Liễu Thanh Thanh đang ngồi trên người của Hỏa Sư thú, thần sắc vô cùng ngưng trọng, ở ngay sau nàng có một đoàn hỏa nhân đang đuổi theo với tốc độ kinh khủng.

Nàng vốn vô tình đi vào trong thung lũng này sau khi lấy được một viên đan dược thì thấy một đoàn hỏa nhân đánh về phía mình, hỏa nhân này vô cùng lợi hại, nàng không có sức để chống lại cũng chỉ có một con đường là chạy mà thôi.

- Hỏa Sư thú, nhanh lên, ra khỏi vùng đất này chúng ta sẽ không sao nữa.

Liễu Thanh Thanh cất tiếng nói với Hỏa Sư thú.

- Chủ nhân, tốc độ này đã là nhanh nhất, ngọn lửa quỷ dị kia quá mạnh mẽ, chúng ta hợp sức lại cũng không phải là đối thủ.

Hỏa Sư thú trả lời.

- Đây chính là Cực Viêm Thiên Hỏa, uy lực dĩ nhiên là mạnh mẽ vô cùng, vốn ta còn muốn thu phục nó nhưng xem ra hiện tại là điều không thể.

Liễu Thanh Thanh cất tiếng nói với Hỏa Sư thú.

- Mau, ở phía trước không xa có người chúng ta đã có thể rời khỏi vùng núi này.

Liễu Thanh Thanh đột nhiên vận chuyển thân hình, nếu như bị hỏa nhân này đuổi kịp thì nàng sẽ không còn mạng.

- Hu.

Ở trong thung lũng một đoàn hỏa nhân đuổi theo sau Liễu Thanh Thanh thì dừng lại, sau đó biến mất ở giữa không trung không còn thấy đâu.

- Xoẹt xoẹt.

Từng mảng thanh âm xé gió vang lên, sau đó mọi người nhìn thấy mấy con ma thú lớn nhỏ vài trăm thước từ trong thung lũng chạy ra, mà trên con ma thú đó chính là một nữ tử tuyệt sắc áo xanh.

Nhìn thấy nữ tử và con ma thú này, tất cả mọi người đều chăm chú nhìn nàng, trong lòng tất cả mọi người đều đoán thăm không biết trong trữ vật giới chỉ của nàng có đan dược hay không.

Chỉ là thấy nữ tử áo xanh đó cười Hỏa Sư thú, tất cả đều kinh thán không thôi, đây chính là viễn cổ ma thú Hỏa Sư thú, loại Hỏa Sư thú này sớm đã tuyệt tích ở trong Huyền Thiên nội lục không ngờ lại còn một con ở đây, điều trọng yếu nhất chính là con ma thú này xem ra đã đạt tới tình trạng cứu giai sơ cấp ma thú.

Ma thú cấp chín sơ kỳ, thực lực vô cùng cường hãn, tương đương với Nhất tinh Đấu Thánh và ma pháp sư cấp chín, cộng thêm với thiên phú bản thể thì thực lực càng thêm cường hãn.

Mọi người cũng nhận ra cô gái tuyệt sắc này cũng có thực lực nhất tinh Đấu Thánh, trong mắt bọn họ đều trở nên nóng bỏng. Tuy nhiên không có ai tiến tới động thủ trước, thứ nhất cô gái tuyệt sắc này không dễ chạm vào thứ hai là hiện tại có ba thể lực mạnh mẽ ở đây, thực lực mạnh nhất chính là người của Hắc Ám Thần Điện và Toan Ngê tộc.

Thứ hai chính là Vũ Văn gia Tôn gia, Trần gia tam đại gia tộc, Trần Đào chính là ngũ tinh Đấu Thánh, Vũ Văn Giác cũng có thực lực tứ tinh Đấu Thánh, cộng thêm Tôn Quân cũng có thực lực tam tinh Đấu Thánh.

Còn lại một đám cường giả rải rác, số lượng của bọn họ khá nhiều, trọn vẹn tới gần một trăm người, tổng cộng cũng mười mấy Đẩu Thánh, tu vi cao nhất là một tam tinh Đẩu Thánh.

Những người này không phải là người trong môn phái nào cả, bọn họ chỉ vô tình tạt trung ở trong Cực Viêm địa mà thôi.

Liễu Thanh Thanh chạy ra khỏi dãy núi nhìn thấy hỏa nhân kia không còn đuổi theo mình thì biết rằng mình đã an toàn, sau đó nàng đưa ánh mắt nhìn đám người phía trước, phát giác ra rằng họ không có thiện ý thì khẽ chau mày mà nói:

- Hỏa Sư thú, chúng ta đi thôi.

Hỏa Sư thú cũng sớm cảm nhận đám người xung quanh không có hảo ý, nghe thấy lời nói của chủ nhân xong nó cũng nhanh chóng chuẩn bị mà rời khỏi.

- Cô nương rất xinh đẹp.

Đúng lúc nàng và Hỏa Sư thú muốn rời khỏi thì một thân ảnh đã đột ngột vọt tới trước mặt, chính là Lục ma của Hắc Âm Thần Điện.

- Ta không biết ngươi, ngươi tìm ta có chuyện gì?

Liễu Thanh Thanh khẽ chau mày, hắn cũng nhìn ra lão phụ áo xanh kia thực lực hơn mình rất nhiều, toàn thân tràn ngập khí tức.

-o0o-

794. Chương 673: Ta Xem Lần Này Ngươi Phải Chết.

Liễu Thanh Thanh khẽ cau mày, hắn nhìn ra lão phụ này có thực lực hơn mình rất nhiều, toàn thân của lão tràn ngập khí tức cường hãn, không biết là mạnh hơn mình biết bao nhiêu lần.

- Ngươi không biết ta cũng không sao, ta thấy ngươi có Hỏa Sư thú, nghe nói gần đây Tuyệt Tình cốc cũng có Hỏa Sư thú, chẳng lẽ ngươi chính là người của Tuyệt Tình cốc?

Lục ma đánh giá Liễu Thanh Thanh và Hỏa Sư thú rồi nói.

- Không sai, ta chính là người của Tuyệt Tình cốc.

Liễu Thanh Thanh hơi trầm sắc mặt xuống, nàng không ngờ lão phụ này ngay cả điều đó cũng biết.

- Quả nhiên là người của Tuyệt Tình cốc, bất quá Tuyệt Tình cốc thật ra không được tốt lắm, ngươi lấy được bảo vật gì ở trong sơn mạch thì giao ra toàn bộ cho ta.

Lục Ma cất tiếng nói với Liễu Thanh Thanh.

- Tuyệt Tình cốc.

Nghe thấy lục ma nói, tất cả mọi người đều hơi kinh ngạc, Tuyệt Tình cốc khi nào thì lại xuất hiện một Đẩu Thánh và một Hỏa Sư thú cứu giai.

- Hừ, các hạ muốn cướp của ta sao?

Liễu Thanh Thanh hơi ngưng trọng sắc mặt, nàng không ngờ rằng hiện tại tất cả mọi người đều nhìn mình chằm chằm.

- Ngươi nếu không giao ra thì ta sẽ tranh đoạt.

Lục Ma cất tiếng nói với Liễu Thanh Thanh trong mắt hiện ra một vẻ lạnh cả xương sống.

- Nếu ta không đưa thì sao?

Quanh người của Liễu Thanh Thanh tràn ngập đầu khí, ở xung quanh không khí hiện ra vẻ nóng bỏng, ngọn lửa nóng bỏng này so với dị hỏa còn mạnh hơn.

- Lục Ma, người đừng nói nhiều nữa, mau động thủ đi.

Một đạo lam ảnh xẹt qua, đó chính là Lam Ma.

Lam Ma tràn ngập hàn ý, sau đó hắn bắt đầu ngưng tụ chưởng ấn tấn công về phía Liễu Thanh Thanh.

- Chủ nhân cẩn thận.

Thân hình của Hỏa Sư thú ngay lập tức chuyển động, sau đó nó lập tức biến đổi, quanh thân tràn ngập hỏa diễm.

- Đáng tiếc cho một cô nương xinh đẹp như vậy.

Lục Ma cùng với Lam Ma lúc này nắm lấy trường kiếm ở tay, sau đó toàn thân của hai người tràn ngập đấu khí mà rót vào trường kiếm, một mảng kiếm mang tràn ngập lực lượng cường hãn bổ về phía Liễu Thanh Thanh.

- Hỏa Diễm chưởng.

Liễu Thanh Thanh khẽ thốt lên, sau đó ở trước mặt nàng hiện ra một chưởng ấn, chưởng ấn này tràn ngập hỏa diễm, không gian xung quanh ngay lập tức bị bao phủ bởi biển lửa.

Hỏa Diễm chưởng của Tuyệt Tình cốc nàng đã tu luyện tới tình trạng vô cùng mạnh mẽ, đạt tới mức thiên giai đệ cấp đấu kỹ, loại chưởng ấn này khiến cho đám người của Tứ Đại Nhân Tộc cũng kinh ngạc.

Lúc này đấu khí quanh người của Liễu Thanh Thanh điên cuồng chuyển động, Hỏa Diễm chưởng trở nên vốc ừng mạnh mẽ, Hỏa Diễm chưởng này sau khi nàng sử dụng ra, thì tựa như là bị tháo nước, sắc mặt của Liễu Thanh Thanh ngay sau đó trở nên tái nhợt một mảng.

- Xoẹt xoẹt.

Một mảng kiếm mang gọn sóng từ trên không trung chảy xuống, đánh về phía đỉnh đầu của Liễu Thanh Thanh, mà lúc này Hỏa Diễm chưởng của Liễu Thanh Thanh cuối cùng cũng thành hình, hung hăng tấn công cản lại kiếm quang của Lục Ma.

- Bang Bang bang.

Liên tiếp là thanh âm phá hủy, kiếm quang của Lục ma bắt đầu rơi xuống, Hỏa Diễm chưởng mà Liễu Thanh Thanh ngưng tụ đã bị kiếm quang bổ nát, xung quanh bờ vực tràn ngập biển lửa.

Mà đồng thời đúng lúc kiếm quang bị triệt tiêu trong Hỏa Diễm, thân hình của Liễu Thanh Thanh cũng lui tới hơn nghìn thước, từ khóe miệng của nàng bắn ra một ngụm máu tươi, nếu như không có Hỏa Diễm chưởng thì nàng đã bị Lục ma đánh chết rồi.

- Âm âm.

Sau đó là một chuỗi thanh âm kịch phá, thân hình của Hỏa Sư thú cũng bị chưởng mang của Lục ma đánh lui, toàn thân trở nên bị chấn động.

- Chủ nhân, người mau đi trước đi.

Thân hình của Hỏa Sư thú ngay lập tức biến hóa, sau đó một mảng máu tươi từ miệng của nó phun ra, xem ra một chiêu của Lam Ma đã làm cho nó bị thương.

- Ta không sao, chúng ta không phải là đối thủ của chúng, phải mau nghĩ biện pháp.

Liễu Thanh Thanh lau vết máu ở miệng mà nói với Hỏa Sư thú.

- Chúng ta rất khó rời khỏi, hai người này thực lực quá là mạnh mẽ, còn vài người chung quanh xem ra còn mạnh hơn

Hỏa Sư thú cất tiếng nói với Liễu Thanh Thanh.

- Có chút thực lực, vừa rồi ngưng tụ hỏa diễm chưởng của Tuyệt Tình cốc đã có thể chống lại một kiếm, ta còn muốn xem người hiện tại còn có cách nào cứu mình nữa.

Lục Ma lạnh nhạt nói, sau đó trường kiếm của hắn giơ lên mà công kích về phía Liễu Thanh Thanh.

- Lục Ma, Hắc Ám Thần Điện các người muốn giết người đoạt bảo sao?

Vũ Văn Nam trầm sắc xuống mà nói.

- Bảo vật thì nhân tài có thể lấy được, chuyện của Hắc Ám Thần Điện chúng ta không tới Vũ Văn gia các người xen vào.

Hàn ý của Lam ma quét quanh mà nói với Vũ Văn Nam.

- Hừ, loại chuyện này, Tứ Đại Nhân Tộc chúng ta không thể nhìn được.

Trần Đào biến hóa sắc mặt mà lạnh nhạt nói.

- Trần Đào các người không nhìn được thì thế nào, ta không sợ các người, chẳng lẽ các người muốn động thủ sao?

Thanh Sơn lão tổ lạnh lùng nhìn Trần Đào mà nói.

Tứ Đại Nhân Tộc mọi người chăm chú nhìn Thanh Sơn lão tổ, Toan Nghê tộc và đám người Lam Ma, trong mắt bọn họ hiện ra vẻ ngưng trọng, nếu như động thủ thì tam đại nhân tộc không thể chiếm thế thượng phong.

Mà lúc này, khi Lam Ma Lục Ma và Liễu Thanh Thanh giao thủ những người xung quanh đã lùi đi, miễn cho bị liên lụy.

- Lục Ma, Lam Ma các người còn chần chừ gì nữa, còn chưa động thủ sao?

Thanh Sơn lão tổ cất tiếng nói với Lam Ma và Lục Ma.

- Tiểu cô nương chết đi, đáng tiếc cho người.

Lục Ma lạnh lùng quát lớn sau đó thân ảnh lao tới, trường kiếm on gong phát ra một mảng kiếm quang.

Trường kiếm ông ông tác hưởng kiếm quang trở nên tràn ngập, thân hình của Lục ma sau đó xẹt qua sau đó một mảng kiếm quang vô cùng lớn được hắn bỏ về phía Liễu Thanh Thanh, một mảng kiếm quang lục sắc bao trùm.

- Chủ nhân cẩn thận.

Hỏa Sư thú cất tiếng quát lớn, cố gắng ngăn trước người của Lục Ma cho Liễu Thanh Thanh.

- Xoẹt.

Trần Đào và Vũ Văn Nam thấy như vậy thì liền đánh về phía Lục Ma và Lam ma.

- Trần Đào, các người muốn gì, muốn động thủ với chúng ta hay sao, nhìn xem tam đại nhân tộc các người sẽ có kết cục gì.

Thanh Sơn lão tổ lạnh nhạt nói, khí diễm kiêu ngạo tỏ vẻ không để tam đại nhân tộc vào mắt.

Trần Đào và Vũ Văn Nam hai người nhìn nhau bọn họ biết rằng bây giờ động thủ chịu thiệt chính là mình.

- Thanh Sơn, người muốn động thủ sao, được lắm.

Lúc này một thanh âm truyền tới.

- Bàn Thiên Lão Ma ngăn hắn lại.

- Vâng tộc trưởng.

- Phong Lô Sí, Kim Long thân thể.

Một thân ảnh hắc bào hiện ra giữa không trung, sau đó hai cánh xuất hiện đây chính là Phong Lô Sí.

- Lục Ma, ta thấy lần này người chết chính là người.

Thân ảnh hắc bào kia quỷ dị xuất hiện cách Lục ma không đầy một trăm thước.

- Âm Ảnh Kiếm.

Thân ảnh hắc bào quát lớn, sau đó ba đạo màu vàng hiện ra.

- Người là Nhạc Thành?

Nhìn thấy hắc bào nam tử này, Lục Ma cũng kinh ngạc, sau đó hắc hết lớn:

- Cứu Thiên tôn, cứu ta.

- Đáng chết.

Lúc này Thanh Sơn lão tổ dĩ nhiên cũng nhận ra là Nhạc Thành, một đạo ảo ảnh từ trong tay hắc bắn ra.

-o0o-

795. Chương 674: Giết Lục Ma.

Bất quá Trần Đào cũng nhận ra Nhạc Thành, trên mặt hiện ra vui vẻ, nhìn thấy Thanh Sơn lão tổ phải cứu Lục Ma thân ảnh đột ngột chớp động trước người của Thanh Sơn lão tổ, tốc độ có thể so sánh với Phong Lôi Mạch

- Thanh Sơn, người đứng lại cho ta.

Trần Đào mỉm cười xuất hiện trước người của Thanh Sơn lão tổ, trong tay vung ra một luồng đấu khí công kích về phía Thanh Sơn lão tổ.

Thanh Sơn lão tổ nổi giận, lực công kích của Trần Đào lúc này đã tiến tới trước mặt hắc, hắc muốn giúp Lục Ma cũng bất lực.

Quay mắt nhìn về phía mảng kiếm quang của Lục ma, Nhạc Thành căn bản không để mắt tới, đối với tam tinh Đấu Thánh công kích, mười thành Kim Long thân thể hắc không thể coi thường.

- Phụt.

Một mảng kiếm quang hung hăng bắn về phía Nhạc Thành, một mảng long giáp khai triển, kiếm mang bắn ra một mảng nát bấy.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Mảng kiếm quang màu vàng tràn ngập, vòng tròn đấu khí phòng ngự trực tiếp xuyên thấu.

Âm Ảnh Kiếm của Nhạc Thành bắn ra lúc này nó đã đạt tới mức chuẩn tiên khí, có thể chặn đánh tứ tinh Đấu Thánh cũng không khó, Lục Ma mới chỉ có tu vi tam tinh Đấu Thánh mà thôi càng không đáng nói tới.

Vòng tròn đấu khí phòng ngự phá vỡ, máu tươi từ trong miệng của Lục Ma phun ra, thần sắc của hắc nhìn Nhạc Thành trở nên kinh khủng.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba luồng sáng màu vàng xoay tròn xuyên qua người của Lục Ma, Lục Ma ngã từ trên không trung xuống.

- Thanh Đồng, cho con.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành đánh ra, Nhạc Thành ngưng tụ một thanh mang bao trùm lấy thi thể của Lục Ma mà ném về phía Thanh Đồng.

- Con đang chờ đây, con muốn ăn mụ ta.

Thân hình nhỏ bé của Thanh Đồng nhanh chóng đánh về phía thi thể của Lục ma, cái miệng nhỏ nhắn của nó vượt không gian mà lao tới, một hấp lực thôn phệ lấy Lục Ma vào trong bụng.

- Lam Ma, người mau về cho ta.

Thanh âm của Bàn Thiên Lão Ma la lớn ở trên không trung, một lực lượng mạnh mẽ đánh về phía Lam Ma.

- Bàn Thiên Lão Ma, lá gan của ngươi thật là lớn, ngươi không sợ Hắc Âm Thần Điện tính sổ với ngươi sao? Thân hình của Lam Ma bạo lui, Bàn Thiên Lão Ma Lam Ma đã biết đến, hắn ta cũng là một tứ tinh Đấu Thánh, thực lực không hề dưới mình, chỉ là Lam Ma cũng không hiểu tại sao Bàn Thiên Lão Ma lại ở cùng một chỗ với Nhạc Thành.

- Âm.

Một tiếng nổ mạnh vang lên, thân hình của Lam Ma ngay sau đó phải lùi lại phía dưới, một tiếng nổ mạnh vang lên, Bàn Thiên Lão Ma công kích khiến cho hư không bị bạo liệt, Bàn Thiên Lão Ma cũng không nghĩ đến chuyện chặn đánh Lam Ma, hai người thực lực hơn kém không bao nhiêu, chặn đánh giết căn bản là không chắc.

- Hắc Âm Thần Điện là cái gì, Bàn Thiên Lão Ma ta không để vào mắt.

Bàn Thiên Lão Ma hừ lạnh một tiếng, nếu như nói không e ngại Hắc Âm Thần Điện là giả dối nhưng bây giờ hắn đã là người của Nhạc gia, sớm muộn gì cũng phải động thủ với Hắc Âm Thần Điện.

- Nếu như không có Hỏa Sư thú thì ta cũng không thể biết ngươi tới đây, ngươi không có chuyện gì chứ, may mà ta tới kịp.

Thân ảnh của Nhạc Thành đã rơi xuống bên cạnh Liễu Thanh Thanh, hắn cất tiếng với cô gái này.

- Là huynh, muội không sao, đa tạ huynh đã cứu ta.

Liễu Thanh Thanh đột ngột nhìn thấy thân ảnh quen thuộc trước mặt ánh mắt nàng không khỏi trở nên kinh ngạc, nàng không ngờ rằng có thể gặp hắn tại đây.

- Nhai đan được vào, muội điều tức một hồi đi, chúng ta sau đó trò chuyện.

Nhạc Thành móc ra một viên đan dược đưa cho Liễu Thanh Thanh, sau đó lập tức thả người quay lại trên không trung.

Lúc này tất cả mọi người nhìn thấy Nhạc Thành giết Lục Ma thì kinh ngạc không thôi, Vũ Văn Giác, Tôn Quân Trần Đào bọn họ cũng lần đầu tiên nhìn thấy Nhạc Thành ra tay, một chiêu giết Đấu Thánh, ba người đều kinh ngạc.

Mà các cường giả xung quanh lúc này cũng trở nên kinh khủng, loại thực lực của Nhạc Thành thật là khủng bố.

- Âm.

Sau đó là một thanh âm phá hủy, ở giữa không trung, Trần Đào và Thanh Sơn lão tổ đều bị bay ra vài trăm thước, hai người giao chiến bất kỳ ai cũng không chiếm được lợi thế.

- Thanh Sơn, ngươi vừa nói là muốn động thủ, ta với ngươi động thủ thế nào?

Nhạc Thành thi triển Phong Lôi Sí vượt không gian tiến tới trước người của Thanh Sơn lão tổ trong mắt hắn tràn ngập hàn ý mà nhìn.

- Kim Long thân thể.

Nhìn thấy thân thể Kim Long của Nhạc Thành, Long Dược lúc này trở nên nghi hoặc tựa hồ như cảm nhận thấy hai cánh của Nhạc Thành có kỳ quái.

- Ngươi chính là Nhạc Thành, là người giết người của Toan Nghê tộc chúng ta?

Long Dược lạnh lùng nhìn Nhạc Thành.

Nhạc Thành đưa mắt nhìn Long Dược, Long Dược này có thực lực ngũ tinh Đấu Thánh, cũng giống như là Thanh Sơn lão tổ không hề dễ đối phó.

- Không sai, người của Toan Nghê tộc muốn tìm tới cái chết, ta không ngại tiến hắn một đoạn, ngươi nếu như cũng muốn động thủ thì ta cũng cho ngươi đi.

Nhạc Thành chăm chú nhìn Long Dược mà nói.

- Là người giết là được rồi, xem ra ta cũng không nhìn lầm người, Toan Nghê tộc chúng ta nhất định sẽ không bỏ qua cho người.

Long Được nhìn Nhạc Thành, trong mắt của hắn tràn ngập hàn ý, hắn hận không thể đem Nhạc Thành xé làm hai mảnh.

- Ta sẽ chờ đợi, chỉ là Toan Nghê tộc cũng chờ đó, có thời gian ta nhất định sẽ đi tới đó xem.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Long Được.

- Nhạc Thành, người muốn động thủ, chẳng lẽ ta còn sợ người.

Thanh Sơn lão tổ lạnh nhạt nhìn Nhạc Thành mà nói, hiện tại tuy rằng Thanh Sơn lão tổ không muốn cùng hắn động thủ vì đã rơi vào thế hạ phong.

- Tốt lắm, ta muốn xem xem người khi gia nhập Hắc Ám Thần Điện rồi thực lực có gì tiến triển không.

Nhạc Thành cất tiếng nói cười lạnh sau đó đánh về phía Thanh Sơn lão tổ.

- Nhạc Thành, chúng ta từ từ động thủ thì tốt hơn, nếu như chúng ta động thủ thì sẽ tiện nghi cho người khác, mặt khác, phía trước có sáu đạo Cực Viêm Thiên Hỏa ngưng tụ thành Hỏa Nhân, tất cả đều lợi hại, nếu chúng ta đánh nhau lưỡng bại câu thương thì cả hai đều không tốt.

Thanh Sơn lão tổ nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Thật không?

Nhạc Thành lạnh lẽo nhìn Thanh Sơn lão tổ, lão già này xem ra cũng đủ khôn khéo, chỉ là Nhạc Thành cũng không muốn xuống tay với Thanh Sơn lão tổ ở đây, Thái Dương Chân hỏa vẫn còn chưa nhìn thấy, Nhạc Thành cũng không muốn liều mạng với lão già này. Đến lúc gặp được Thái Dương Chân Hỏa lại phải trốn vào Hạo Thiên Tháp.

Mà hiện tại Nhạc Thành tin rằng mình với Thiên Phong Phục Ma Trận và tu vi Hợp thể trung kỳ đỉnh phong có thể đè nén Thanh Sơn lão tổ không ít, chỉ là giết Thanh Sơn lão tổ thì mình cũng không thể thoải mái.

- Đúng là người không muốn động thủ vậy thì ta cũng không động thủ, người nên thành thật một chút thì ta cũng không khách khí.

Nhạc Thành thu hàn quang mà nhìn lên trên người của Thanh Sơn lão tổ.

- Bàn Thiên Lão Ma, hãy trở lại.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Bàn Thiên Lão Ma.

- Vâng tộc trưởng.

Bàn Thiên Lão Ma cất tiếng sau đó lập tức quay lại bên cạnh đám người Hỏa Lão, Yêu Huyền...

- Thanh Thanh không có chuyện gì chứ, về sau muội đi bên cạnh ta là được rồi, ở đây rất nguy hiểm.

Nhạc Thành chăm chú nhìn Liễu Thanh Thanh, nàng đã có thực lực nhất tinh Đấu Thánh, thực lực này thật là cường hãn, xem ra Liệt Diễm chương của Tuyệt Tình cốc và Hỏa Sư thú có chút thần dị mới khiến cho tu vi tăng nhanh như vậy.

Ngay lập tức Nhạc Thành cảm thấy Hỏa Sư thú đang nhìn mình thì hắn cất tiếng:

- Hỏa Sư thú, người không nhận ra ta sao, đã đột phá tới cửu giai ma thú, tốc độ tu luyện của người cũng rất nhanh.

- Đa tạ, nếu như không nhờ chủ nhân thì tu vi của ta cũng không thể đột phá nhanh như vậy

Hỏa Sư thú cất tiếng nói với Nhạc Thành, đối với Nhạc Thành, dĩ nhiên Hỏa Sư thú không quên.

- Vâng.

Liễu Thanh Thanh cất tiếng ưng thuận.

- Hỏa Sư thú, quay trở lại.

Liễu Thanh Thanh cất tiếng nói, toàn thân của nàng bao bọc một màn đẩu khí màu đỏ tràn ngập, Hỏa Sư thú hóa thành một đạo hồng mang tiến nhập vào trong mi tâm của Liễu Thanh Thanh, một ấn kỳ màu đỏ xuất hiện ở trên đó.

Nhạc Thành lúc này cũng không rảnh để xem những cường giả rác rưởi kia, hơn trăm cường giả, Nhạc Thành dung thần thức quét qua, thực lực thấp nhất cũng là thập tinh Đẩu Tôn ngoài ra còn mười mấy Đẩu Thánh.

-o0o-

Nguồn:

796. Chương 675: Câu Hỏi.

Thần thức nhìn trộm, Nhạc Thành cảm nhận thấy có ba thân ảnh quen thuộc chính là đám cường giả ở trong thành Đan Lôi, một nhất tinh Đẩu Thánh và một ma pháp sư cấp chín.

Mà lúc này ba người kia cũng nhìn thấy Nhạc Thành đang dùng thần thức nhìn bọn hắn, sắc mặt của bọn hắn trở nên biến đổi, ở trong Đan Lôi bọn hắn đã từng bị thần thức của Nhạc Thành làm cho trọng thương dĩ nhiên là nhớ rõ.

- Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, Nam Tương Tử, các người đem ba người kia tới cho ta, ta có chuyện cần hỏi rõ họ, nhớ là nhất định phải sống.

Nhạc Thành do dự một chút rồi nói với Bàn Thiên Lão Ma.

- Vâng tộc trưởng.

Bàn Thiên Lão Ma cất tiếng đáp sau đó thả người đi về phía trước.

Đám cường giả nhìn thấy Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, Nam Tương Tử đi tới thì cũng biến sắc, mười mấy Đẩu Thánh, có không ít người biết Kim Lão Quái, Bàn Thiên Lão Ma và Nam Tương Tử.

- Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, Nam Tương Tử, nhóm người các người hôm nay muốn gì?

Trong đám cường giả thực lực mạnh nhất chính là tam tinh Đẩu Thánh.

- Bạch đạo nhân, cái đó không có vấn đề gì, không liên quan tới người.

Bàn Thiên Lão Ma nhìn tam tinh Đẩu Thánh, sau đó chớp mắt nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Người, còn người nữa, ba người các người đi tới đây, tộc trưởng chúng ta có chuyện cần hỏi các người.

Ma pháp sư cấp chín cùng với hai lão nhân tam tinh Đẩu Thánh nhìn thấy Bàn Thiên Lão Ma, Nam Tương Tử, Kim Lão Quái thì sắc mặt biến hóa rồi nhìn Nhạc Thành phía xa xa sau đó ma pháp sư cấp chín cất tiếng hỏi:

- Không biết có chuyện gì cần hỏi chúng ta?

- Tộc trưởng muốn hỏi các người chuyện gì ta cũng không biết, các người cũng không cần dông dài, một là theo bọn ta đi, hai là bọn ta đập gãy chân của các người rồi lôi đi

Bàn Thiên Lão Ma nhìn ma pháp sư cấp chín, trong mắt đã hiện ra một vẻ thiếu kiên nhẫn.

Ba người nhìn Bàn Thiên Lão Ma, sắc mặt của bọn họ lúc này đã tái xanh, ba người vừa rồi đã nhìn thấy Nhạc Thành ra tay cho nên dĩ nhiên là biết mình không chống đỡ nổi, tất cả đều đồng ý đi theo.

- Coi như các người thức thời.

Bàn Thiên Lão Ma chăm chú nhìn ba người mà nói:

- Đi theo ta.

Nhìn Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, còn có Nam Tương Tử ba người cùng với ma pháp sư cấp chín bị hai nhất tinh Đấu Thánh lôi đi, Bạch đạo nhân trở nên nghi hoặc, hắn và Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, Nam Tương Tử ba người này cũng biết không hiểu tại sao ba người lại đi cùng với Nhạc Thành.

- Nam Tương Tử, nhóm các người đã gia nhập Nhạc gia?

Bạch Đạo nhân gọi Nam Tương Tử nghi hoặc hỏi.

- Không sai, chúng ta chính là hộ pháp của Nhạc gia, Bạch Đạo nhân người cũng muốn gia nhập?

Nam Tương Tử cất tiếng trả lời.

- Ta không có hứng thú, chỉ là tùy tiện hỏi mà thôi.

Bạch Đạo nhân cất tiếng trả lời, hộ pháp của Nhạc gia hắn dĩ nhiên là không có hứng thú.

- Người muốn gia nhập cũng phải nhìn xem tộc trưởng có đồng ý cho người gia nhập hay không.

Nam Tương Tử cất tiếng nói sau đó thả người quay lại bên cạnh Nhạc Thành.

- Tộc trưởng, bọn họ đã đến.

Bàn Thiên Lão Ma cất tiếng nói với Nhạc Thành, ba người này đã nguyện ý đi theo hắn.

- A.

Nhóm các người giúp ta hộ pháp, ta có chuyện muốn hỏi ba người bọn họ.

Nhạc Thành đáp nhẹ một tiếng sau đó cất tiếng nói với Bàn Thiên Lão Ma, thủ ấn của hắn sau đó biến đổi, một không gian cấm chế vây quanh, bao phủ cả ba người.

Nhạc Thành bố trí cấm chế xong, bốn người bị một bình chương vô hình bao quanh, lúc này Hỏa Lão, Yêu Huyền đám người cũng tới bên cạnh Nhạc Thành, Trần gia, Vũ Văn gia, Tôn gia còn có Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi cũng tiến tới bên cạnh.

Ở trong cấm chế, Nhạc Thành nhìn ba người này mà nói:

- Nói cho ta biết các người tại sao lại tới đây?

Ba người nhìn nhau, sau đó ma pháp sư cấp chín cất tiếng:

- La chúng ta đã từng mạo phạm tới tộc trưởng Nhạc gia, thật xin lỗi.

Ba người còn cho rằng bọn họ tới đây là vì lần trước mình nhìn trộm linh hồn khiến cho Nhạc tộc trưởng mất hứng, thấy thân thể Kim Long của Nhạc Thành và xưng hô của Bàn Thiên Lão Ma bọn họ dĩ nhiên đã biết thân phận của Nhạc Thành.

- Các người yên tâm, chuyện linh hồn nhìn trộm ta dĩ nhiên không truy cứu, cũng đã giáo huấn các người, ta muốn hỏi là tại sao ở đấu giá hội các người lại mua cái vòng tròn màu đen?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi ba người.

- Chẳng lẽ Nhạc tộc trưởng biết tác dụng của vòng tròn sao?

Một trung niên hán tử cất tiếng nói với Nhạc Thành, trong mắt hiện ra một vẻ nghi hoặc và kinh ngạc.

- Người có chuyện gì thì đem toàn bộ nói cho ta biết.

- Vâng...

Trung niên hán tử do dự một chút rồi nói:

- Vòng tròn màu đen chúng ta cũng chỉ nghe nói, nghe nói tìm được ba vòng tròn thì có cơ hội đột phá tới đấu đế.

- Ba người chúng ta vô tình nghe nói ở đầu giá đại hội có bán vòng tròn màu đen cho nên mới tới đó, tuy nhiên vòng tròn màu đen cuối cùng cũng đã bị Nhạc tộc trưởng lấy được, tin rằng Nhạc tộc trưởng biết tác dụng của nó.

Trung niên hán tử cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành nghe thấy lời nói của trung niên hán tử kia thì biết rằng cũng không có được tin tức mà mình cần có, theo lời của bọn họ thì so với lời của Hỏa Lão cũng không khác nhau bao nhiêu, xem ra bọn họ nói thật.

- Nhóm người các ngươi còn biết chuyện gì khác của vòng tròn màu đen thì mau nói ra.

Nhạc Thành cất tiếng nói với bọn họ, lão nhân ma pháp sư cấp chín liền thành thực trả lời:

- Nhạc tộc trưởng, chúng ta cũng biết vòng tròn màu đen có tổng cộng ba cái, chúng ta muốn mua nhưng nhìn thấy Nhạc tộc trưởng đã mua rồi, chúng ta đã sớm bỏ cuộc.

Ma pháp sư cấp chín cất tiếng nói.

- Nhạc tộc trưởng, chuyện vòng tròn màu đen người bình thường không thể biết tới, chúng ta cũng không nói cho người khác biết trên người của Nhạc tộc trưởng có vòng tròn màu đen.

Người còn lại cất tiếng nói.

Nhạc Thành nhìn ba người, hắn thấy xem ra ba người này biết còn không nhiều so với Hỏa Lão, hắn do dự một chút trong lòng đã sớm biết đến đáp án.

- Các ngươi đúng là biết rõ ta có vòng tròn màu đen, ta không thể cho các ngươi đi, các ngươi chỉ có chết mới giữ được bí mật.

Nhạc Thành trầm sắc xuống mà nói.

- Nhạc tộc trưởng yên tâm, chúng ta nhất định không nói ra.

Ba người nghe thấy lời nói của Nhạc Thành thì sắc mặt trở nên biến đổi.

- Ngươi nghĩ rằng ta tin tưởng các ngươi?

Nhạc Thành bắn ra hàn quang mà cất tiếng nói với ba người.

- Nhìn thấy các ngươi cũng không còn giấu diếm gì, ta cho các ngươi một con đường sống.

- Nhạc tộc trưởng cứ nói.

Ba người nhìn nhau, mồ hôi lạnh từ trong người bọn họ ứa ra.

- Các ngươi cùng với Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái gia nhập làm hộ pháp của Nhạc gia, đồng thời ta cũng sẽ bố trí linh hồn ẩn ký, nếu các ngươi phản bội thì sẽ phải khó chịu hơn cái chết gấp trăm lần.

Nhạc Thành cất tiếng nói với ba người.

Kỳ thật Nhạc Thành cũng không phải sợ bọn họ nói lộ chuyện của mình ra, chỉ là Nhạc Thành nhìn thấy tu vi của ba người rất cao, đi bên cạnh mình thì sẽ rất có tác dụng.

-o0o-

Nguồn:

797. Chương 676: Giáo Huấn.

- Sao vậy, ba người các ngươi không đồng ý thì ta cũng không có cách nào.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn ba người mà nói.

Cảm nhận thấy hàn ý trên người của Nhạc Thành trong lòng của ba người trở nên sợ hãi, ba người bọn họ tận mắt nhìn thấy Lục ma, tam tinh Đẩu Thánh bị giết, dĩ nhiên bọn họ không thể nào có sức phản kháng.

- Ta đồng ý gia nhập Nhạc gia.

Ma pháp sư cấp chín sơ kỳ bắt đầu thỏa hiệp, nếu như không đáp ứng thì phỏng chừng mình chết chắc rồi, không bằng gia nhập Nhạc gia bố trí linh hồn ẩn ký ít nhất cũng còn có thể lưu lại tính mạng.

- Ta cũng nguyện ý gia nhập.

- Ta cũng nguyện ý gia nhập.

Hai nhất tinh Đẩu Thánh còn lại cũng gật đầu, bọn họ đều đồng ý gia nhập Nhạc gia.

- Được, các người gia nhập là được rồi, không nên chống cự, hiện tại trong đầu của ta đã bố trí linh hồn ẩn ký cho các người.

Nhạc Thành lộ vẻ thỏa mãn mà mỉm cười, lại thêm một nhất tinh Đẩu Thánh cùng với ma pháp sư cấp chín sơ kỳ.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến hóa, hần lập tức sắp xếp linh hồn ẩn ký trong đầu ba người.

- Đây là cửu phẩm sơ giai đan dược, các người từ nay trở thành hộ pháp của Nhạc gia, hàng năm có thể có hai viên cửu phẩm sơ giai đan dược còn có những yêu cầu khác các người cũng có thể đưa ra với ta.

Nhạc Thành móc ra sáu viên cửu phẩm sơ giai đan dược đưa cho ba người, mỗi người hai viên, những đan dược này là do Nhạc Thành lần trước lấy được từ Luyện Dược sư công hội.

Nhạc Thành suy nghĩ trong lòng, xem ra có cơ hội thì mình cũng cần phải tìm một số đan dược mới được.

- Đa tạ tộc trưởng.

Ba người không hề suy nghĩ lập tức nhận lấy hai viên cửu phẩm đan dược, bọn họ đều mừng rỡ mà nhét vào trong trữ vật giới chỉ của mình.

Ở phía xa xa Thanh Sơn lão tổ và Long Dược nhìn thấy Nhạc Thành đặt câu hỏi vô cùng thần bí thì cũng kỳ quái chăm chú nhìn vào trong cấm chế, tựa hồ như đang suy đoán xem Nhạc Thành đang hỏi cái gì. Tuy nhiên sau đó bọn họ dùng thần thức nhìn trộm vẫn không thể nghe được thì càng thêm nghi hoặc.

- Linh hồn nhìn trộm.

Nhạc Thành cảm nhận thấy Thanh Sơn lão tổ và Long Dược đang nhìn trộm mình thì sắc mặt hơi trầm xuống, thủ ấn của hần ngưng kết, ngay lập tức hai sợi thần thức trở nên công kích.

- Xoẹt xoẹt.

Bà luồng linh hồn công kích bắt đầu giao thoa, Thanh Sơn lão tổ và Long Dược hai người bắt đầu trở nên mê muội linh hồn lực của bọn họ đột ngột thu về, may mà hai người đều có dự phòng nếu không thì đã thê thảm.

Hai người chăm chú nhìn Nhạc Thành ở bên trong cấm chế, trong mắt họ lộ ra một vẻ lạnh lùng, hai người bọn họ vừa bị giáo huấn, đặc biệt là Long Dược, hần càng thêm tin vào thực lực của Nhạc Thành, không ngờ linh hồn lực của Nhạc Thành cũng mạnh mẽ hung hãn như thế.

- Chúng ta ra ngoài đi.

Nhạc Thành hơi mỉm cười mà nói, hần vừa dạy cho Thanh Sơn lão tổ và Long Dược hai người một bài học cũng nên cởi bỏ cấm chế ra.

Nhạc Thành cũng biết trong ba người, lão nhân ma pháp sư cấp chín chính là Lưu Ngạn, hai trung niên hần tử còn lại là La Khai và Đỗ Khải Nguyên.

- Nhạc tộc trưởng may mà người tới kịp bằng không các vị bằng hữu của người đã gặp phiền toái.

Trần Đào nhìn thấy Nhạc Thành rời khỏi cấm chế thì liền cất tiếng nói.

- Đây là Liễu Thanh Thanh của Tuyệt Tình Cốc, cũng chính là nữ tôn của Tuyệt Tình cốc, ta mấy năm trước đã quen biết.

Nhạc Thành giới thiệu Liễu Thanh Thanh.

Nhạc Thành giới thiệu Liễu thanh Thanh xong cũng tiếp tục giới thiệu Tôn Thi Thi và Yến Hiểu Kỳ.

- Trần trưởng lão, Vũ Văn trưởng lão, Tôn trưởng lão mọi người đều ở đây sao?

Nhạc Thành nhìn mọi người rồi hỏi, mọi người đều ở đây chẳng lẽ dãy núi này có gì đó.

- Người vừa mới đến dĩ nhiên là không biết, thung lũng phía trước có những đan dược thần dị, còn có nhân trử vật, chính là do những cường giả Đấu Thánh lạc vào đó để lại, ngoài ra còn có đấu kỹ Thiên Cấp.

Trần Đào cất tiếng nói.

- Trần trưởng lão, ông nói đan dược thần dị ở vùng núi này rất nhiều?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Nghe nói không hề ít tuy nhiên ta cũng chưa đi vào, có người thoát ra nói rằng ở trong đó có sáu đạo Cực Viêm Thiên Hỏa, không có cách nào đi vào.

Trần Đào bất đắc dĩ nói với Nhạc Thành.

- Rất nhiều đan dược thần dị?

Nhạc Thành lẩm bẩm trong lòng, hẳn biết rằng đan dược bên trong đến từ thế giới tu chân cho nên nhất định không thể bỏ qua.

- Chưa vị nói phải làm sao đây, chẳng lẽ không tiến vào sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi mọi người.

- Không ít người tiến vào nhưng đã chết ở bên trong, chúng ta muốn đi vào thì cần phải có một kế sách vẹn toàn.

- Không sai, chúng ta đợi đến lúc mọi người cùng một loạt trở ra thì đi vào như vậy sẽ an toàn hơn.

Tôn Quân cất tiếng nói.

Nhạc Thành nghe thấy lời nói của mọi người, xem ra nếu như mọi người cùng một loạt đi vào thì sẽ an toàn hơn, nhưng Nhạc Thành cũng nghe nói ở trong đó có tổng cộng sáu đạo Cực Viêm Thiên hỏa cũng chính là Thái Dương Chân Hỏa, mặc dù đó chỉ là phân thân nhưng những người ở đây không thể chống lại được.

- Trần trưởng lão, ông nói ở đây có sáu đạo Cực Viêm Thiên hỏa, chẳng lẽ Cực Viêm Thiên hỏa đó không công kích sao?

Nhạc Thành nghi ngờ hỏi.

- Ta cũng không biết, ở phía trước thung lũng có người xuất hiện là bị công kích nhưng sau núi thì không bị.

Trần Đào nghi hoặc nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành liền trầm tư, Thái Dương Chân Hỏa là vật thông linh, có linh trí, không hiểu sao nó lại làm vậy.

- Chẳng lẽ.../

Trong đầu Nhạc Thành hiện lên một ý niệm, chẳng lẽ Thái Dương Chân Hỏa muốn đem mọi người tụ tập một chỗ sau đó tận diệt.

- Nhạc tộc trưởng, ông có biện pháp gì không, ở vùng núi này đan dược thần dị không ềnh thiếu, nếu có thể đi vào được thì tốt.

Vũ Văn Giác nhìn dãy núi phía trước mà nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, xem ra ba người này cũng nghĩ đến đan dược trong núi, chỉ vì Thái Dương Chân Hỏa cho nên bọn họ không dám đi vào.

- Ta cũng không có cách nào, trong thung lũng đúng là có Cực Viêm Thiên hỏa, ta cũng không thể làm gì được.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Cực Viêm Thiên hỏa quả là mạnh mẽ, thực lực có thể tăng trưởng, năm trăm năm trước ta cùng với Nhạc Thiên lão tổ đi vào nhưng đều bị phân thân của Cực Viêm Thiên hỏa đuổi chạy. Trong đó nhị tinh Đấu Thánh đã bị nuốt chửng mất năm người, hiện tại Cực Viêm Thiên hỏa đã có sáu cái, thực lực hiện tại của nó ngay cả ta cũng vô pháp đối phó.

Trần Đào thở dài nói.

- Thật không?

Nhạc Thành nghe tdt nói thì thầm nghĩ trong lòng, Thái Dương Chân Hỏa đúng là có sáu phân thân. Nhạc Thành cũng không cảm thấy kỳ quái, Thái Dương Chân Hỏa ở đây năm trăm năm dĩ nhiên là phải có tiến bộ, bất kể là người yêu ma quỷ quái nào muốn tu luyện thì phải có linh khí, nhưng Cực Viêm địa này xem ra không có bao nhiêu linh khí tồn tại cho nên tu vi của Thái Dương Chân Hỏa vẫn rất chậm.

-o0o-

Nguồn:

798. Chương 677:đúng Là Độ Ách Đan.

- Mọi người ngấm biện pháp đi nghỉ tới một kế sách vẹn toàn nào đó rồi chúng ta đi vào.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người.

- Hoàng Vũ trưởng lão, Thần Hoàng Tộc chẳng lẽ không có biện pháp ngăn Cực Viêm Thiên Hỏa?

Nhạc Thành lập tức quay người nói với Hoàng Vũ trưởng lão, Thần Hoàng Tộc lần này muốn tới Cực Viêm thiên hỏa không biết có biện pháp xử lý hay không, nếu không thì nhất định không có khả năng.

-Chúng ta không có biện pháp, chỉ là chúng ta có một dị hỏa thi triển, tuy nhiên sau khi nhìn thấy Cực Viêm thiên hỏa thì chúng ta nhìn thấy nó thật sự quá mạnh chúng ta thật sự không thể so sánh được.

Hoàng Vũ trưởng lão cất tiếng nói.

Nhạc Thành nghe xong thì cũng hơi trầm xuống, hẳn cũng không bắt ngờ, ở trong Huyền Thiên nội lục Thái Dương Chân Hỏa mọi người gọi là Cực Viêm thiên hỏa, bọn họ cũng không biết uy lực chân chính của Thái Dương Thiên Hỏa, nếu như Thái Dương Thiên hỏa tu luyện tới tầng cuối cùng thì đừng nói Thành hoàng tộc không thể thôn phệ luyện hóa được mà ngay cả Thái Thượng lão quân trên tiên giới cũng dừng hòng.

Nhạc Thành, ta tu luyện Liệt Diễm chương, đối với bất kỳ dị hỏa nào Đan hỏa đều có thể khắc chế nhưng hôm nay chạm phải Cực Viêm Thiên hỏa thì Liệt Diễm chương vô tác dụng.

Liễu Thanh Thanh ở bên cạnh nói với Nhạc Thành.

Lần này Liễu Thanh Thanh muốn phong ấn Cực Viêm Thiên hỏa nhưng cuối cùng vẫn không làm gì được, nàng căn bản không thể làm gì nổi Cực Viêm Thiên hỏa, nếu như không chạy nhanh thì ngay cả mạng cũng không còn.

Trong lòng Nhạc Thành dĩ nhiên là biết Liệt Diễm chương của Liễu Thanh Thanh vô cùng lợi hại, nhưng luận về giá trị, Thái Dương Chân Hỏa xem ra Vô Thượng Chân Hỏa của mình cũng kém hơn.

Đêm hôm sau Nhạc Thành nhìn dãy núi phía trước khoe miệng của hắc hiện ra một nụ cười, người khác không dám đi vào dãy núi này hiện tại thì hắc không sợ, Thái Dương Chân Hỏa kia không làm gì được hắc.

Nhạc Thành nhìn đám người xung quanh, hiện tại Vũ Văn gia, Trần gia, Tôn gia đều ở cùng một chỗ, phía xa xa chính là Thanh Sơn lão tổ và Long Dược bọn họ, còn có một đám cường giả rải rác cũng đang chờ đợi tiến vào thung lũng.

- Đại Song, Tiểu Song chúng ta đi vào trong thung lũng xem một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Đại Song và Tiểu Song, sau đó thủ ấn của hắc ngưng kết, một thân ảnh áo xanh xuất hiện, kế tiếp Nhạc Thành cùng với Đại Song và Tiểu Song tiến vào trong thung lũng.

- Vâng chủ nhân.

Đại Song Tiểu Song hai nữ tử này hào hứng không thôi, hai người rốt cuộc cũng được đi bên cạnh chủ nhân.

- Nhạc Thành người muốn đi vào dãy núi sao? Người nên cẩn thận một chút.

Yêu Huyền cùng với Yến Hiểu Kỳ còn có Tôn Thi Thi ba người dặn dò Nhạc Thành, ba cô gái này cũng muốn đi theo nhưng biết rằng mình không thể thu xếp được.

- Ta biết rõ, mọi người yên tâm sẽ không sao đâu.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời với ba cô gái.

- chủ nhân, có muốn chúng ta đi cùng không?

Đại Hắc cùng với Khiếu Thiên Hổ cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Không cần, thực lực của người chưa đủ, cũng không chống lại được Cực Viêm Thiên hỏa.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời mọi người.

- Nhạc tộc trưởng, người muốn đi một mình vào sao, hay là ta đi cùng với người?

Trần Đào nhìn thấy Nhạc Thành muốn tiến vào trong thung lũng thì kinh ngạc nói.

- Trần trưởng lão, ta cũng muốn đi xem mà thôi, ta sợ Thanh Sơn lão tổ và Long Dược có gì mờ ám, trưởng lão ở đây thì tốt hơn.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời sau đó hắc nhảy lên trên không trung, để lại thân ảnh áo xanh bên mọi người.

Nhìn thấy phân thân áo xanh của Nhạc Thành, mọi người cũng cảm thấy kỳ quái.

Nhạc Thành ở đây cũng sợ là do Thanh Sơn lão tổ và Long Dược sau khi thấy mình rời đi sẽ gây bất lợi cho nên mới lưu lại. Có Âm Ảnh Kiếm và Âm Dương Kiếm hắc không sợ phát sinh chuyện gì.

Đại Song và Tiểu Song thấy chủ nhân rời đi thì cũng theo sát sau lưng.

Hiện tại Thanh Sơn lão tổ, Long Dược còn có một đám cường giả rải rác nhìn thấy Nhạc Thành cùng với nhị nữ Đại Song và Tiểu Song tiến về phía thung lũng thì tất cả đều nghi hoặc, đột nhiên mọi người đều chăm chú nhìn vào trong thung lũng, tất cả đều không hiểu Nhạc tộc trưởng nhìn về phía thung lũng, không biết Nhạc tộc trưởng có gặp nguy hiểm gì không.

- Đại Song, Tiểu Song các người cũng cần phải cẩn thận một chút, mang theo Ấn Thân phù và Động Địa phù theo.

Ở trên dãy núi Nhạc Thành móc ra hai tấm Ấn Thân phù và Động Địa Phù đưa cho Đại Song và Tiểu Song.

- Chủ nhân, chúng ta định đi vào Cực Viêm Thiên hỏa hay sao

Đại Song cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Đây không phải là Cực Viêm Thiên hỏa mà là Thái Dương Chân Hỏa.

Nhạc Thành mỉm cười nói với Đại Song và Tiểu Song.

- Thái Dương Chân Hỏa chủ nhân nói đó chính là một trong ba đại thiên hỏa Thái Dương Chân Hỏa?

Tiểu Song và Đại Song kinh ngạc vô cùng mà hỏi. hai nàng tu luyện Thiên sinh mị đồng dĩ nhiên là biết Thái Dương Chân Hỏa.

- Chẳng lẽ chủ nhân muốn luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa?

Đại Song và Tiểu Song bọn họ cất tiếng hỏi, hai nữ nhân này dĩ nhiên là đoán ra chủ nhân muốn làm gì, loại bảo vật này bất kỳ người tu chân nào nhìn thấy cũng biết đó là gì.

- Không sai, chỉ là hiện tại chúng ta không cần phải vội vàng, bây giờ chúng ta cần phải tìm đan dược ở đây, đan dược này các người dùng linh hồn lực cảm ứng là được, đó chính là đan dược đến từ Tu chân giới, không phải thuộc về Huyền thiên nội lực.

Nhạc Thành lần này dẫn hai nữ tử tiến vào trong núi cũng không phải là tìm kiếm bản thể của Thái Dương Chân Hỏa mà là tìm đan dược ở đây, đan dược này đến từ Tu chân giới đây tuyệt đối là cảm ứng đối với Nhạc Thành, Nhạc Thành hầu như chắc chắn Cực Viêm địa và Thụ phong Cổ nham có quan hệ lớn lao tới Tu Chân giới, ở đó có trận pháp yêu thú thần thú, còn có đan dược và Thái Dương Chân Hỏa.

Nhạc Thành thậm chí nghĩ tới, mình vô tình đạt đến Huyền Thiên nội lực cũng không phải là điều ngẫu nhiên, trong huyền thiên nội lực với Tu chân giới, tiên ma giới có quan hệ lớn lao, ít nhất trước mình Hạo Thiên đại đế cũng đã qua Huyền Thiên nội lực.

- Vâng chủ nhân.

Hai nữ tử đáp sau đó thủ ấn của bọn họ biến đổi, bọn họ dùng linh hồn lực nhìn trộm xung quanh.

Nhạc Thành mang hai nữ tử này tới đây cũng là vì họ là người tu chân, tìm kiếm đan dược cho bọn họ rất có tác dụng, thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, thần thức của hắn bắt đầu nhìn trộm.

Sau nửa canh giờ, ở trong một sơn cốc ba đạo thân ảnh từ trên không trung rơi xuống, đó chính là Nhạc Thành, Đại Song và Tiểu Song.

- Chủ nhân ở đây.

Đại Song đánh ra thủ ấn, sau đó một mảng sáng xanh bắn ra, cuối cùng nàng tùy tiện thu lại, một viên đan dược màu trắng đã rơi vào trong tay nàng.

- Chủ nhân, đan dược này nồng đậm linh khí hẳn là đan dược đỉnh cấp.

Đại Song lấy đan dược trong tay đưa cho Nhạc Thành.

Nhạc Thành tiếp nhận được, đan dược này giống như đan dược mà mình tu luyện Nguyên thần đan, linh khí vô cùng nồng đậm.

- Độ Ách đan, đúng là Độ Ách đan.

Nhạc Thành không nhịn nổi kích động, không ngờ ở đây lại có thể tìm thấy Độ Ách Đan.

Nếu nói Nguyên thần đan đối với Nhạc Thành vô cùng trân quý thì Độ Ách Đan còn trân quý hơn gấp trăm lần.

Nhạc Thành kiếp trước ở Hoa hạ vì luyện chế Độ Ách Đan, chuẩn bị hai trăm năm nhưng cuối cùng cũng thất bại, Độ Ách đan là đan dược đỉnh cao, nếu miễn cưỡng cũng có thể gọi là Tiên đan.

Nhạc Thành nhìn viên Độ Ách Đan trong tay, nếu như kiếp trước hắn có thể luyện chế ra một viên Độ Ách đan thì chắc đã có thể phi thăng lên Tiên ma giới thành công.

Bởi vì viên Độ Ách Đan này đã đạt tới Độ Kiếp kỳ của người tu chân cho nên hầu như không thể luyện chế được nó, Độ Ách Đan là một vận cực kỳ khó tìm kiếm, thậm chí ở Tu Chân giới cũng đã tuyệt tích, Nhạc Thành lúc trước chỉ vì chuẩn bị vật liệu cho Độ Ách Đan mà đã tốn mất hai trăm năm, có thể nhìn ra vật liệu nó khó tìm cỡ nào.

-o0o-

Nguồn:

799. Chương 678: Đúng Là Phá Ách Đan.

Độ Ách Đan ở thế giới tu chân cường giả Độ Kiếp kỳ nào cũng biết, nếu như có thể ăn vào một viên Độ Ách Đan vượt qua được Thiên Kiếp thì cơ hội phi thăng sẽ nhiều hơn so với người không được ăn.

Cao hơn đến năm phần cơ hội, coi như là nửa thành cơ hội, những cường giả Độ Kiếp Kỳ cũng liều mạng để đoạt lấy nó.

Độ Ách Đan sau khi dùng thì tác dụng lớn nhất chính là tâm ma không sinh tà dị, cường giả Độ Kiếp Kỳ coi đó chính là bảo vật, Nhạc Thành kiếp trước dùng trăm phương nghìn kế mà không có được không ngờ bây giờ lại lấy được.

- Chủ nhân, đây chính là đan dược gì vậy?

Chúng nữ nhìn thấy vẻ mặt phấn khởi của Nhạc Thành thì nghi hoặc chỉ là bọn họ nhìn thấy thần sắc của Nhạc Thành thì cũng biết đan dược này vô cùng trân quý.

- Đây chính là Độ Ách Đan.

Nhạc Thành trả lời.

- Độ Ách Đan.

Nhị nữ cũng không biết đan dược này, hai nàng tu luyện ở Huyền Thiên nội lục dĩ nhiên đối với thế giới tu chân cũng không biết nhiều.

- Các người còn chưa đạt tới cảnh giới kia cho nên không biết, đan dược này vô cùng trân quý, đạt đến Độ Kiếp Kỳ cũng khó mà luyện chế ra được.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nghe Nhạc Thành giải thích nhị nữ tuy mơ hồ nhưng cũng hiểu ra không ít, chủ nhân nói đạt tới Độ Kiếp Kỳ cũng khó có thể luyện chế thì rõ ràng đây là đan dược vô cùng trân quý.

- Không tốt.

Nhạc Thành bỗng nhiên biến sắc, sau đó thủ ấn của hắn liên tục bay, Hạo Thiên Tháp liền biến hóa ở trên không trung, Hạo Thiên Tháp đồng loạt đem ba người bao bọc ở trong đó.

Ở trên Hạo Thiên Tháp thanh mang bắt đầu lập lòe bất cứ lúc nào cũng có thể hóa thành một luồng thanh mang chui vào trong lòng đất.

- U U.

Hạo Thiên Tháp biến mất ngay ở trong lòng đất, Đại Song, Tiểu Song ba người liền nhìn thấy sáu đạo Thái Dương Chân Hỏa xuất hiện, sáu đạo nhân hình vây quanh một lát sau đó mới biến mất trên không.

Mà lúc này Nhạc Thành ở Hạo Thiên Tháp đại diện nhìn viên Độ Ách Đan mà lẩm bẩm:

- Thái Dương Chân Hỏa thật là thông minh, nghĩ tới biện pháp này, thiếu chút nữa thì gặp phiền toái rồi.

- Chủ nhân, thế nào vậy, chẳng lẽ Độ Ách Đan có gì không ổn sao?

Đại Song nghi hoặc hỏi Nhạc Thành.

- Độ Ách Đan không có gì không ổn, nhưng không lẽ người không nhìn ra Độ Ách Đan có linh hồn ẩn ký bày ra trong đó hay sao, chỉ cần có người đụng đến nó là sẽ bị phát hiện.

Nhạc Thành trả lời.

- Cái gì, linh hồn ẩn ký, tại sao chúng tiểu nữ không thấy?

Đại Song và Tiểu Song nhị nữ kinh ngạc không thôi, bởi vì bọn họ nhìn không ra dấu vết linh hồn ẩn ký trên Độ Ách Đan.

- Thực lực của các người khó mà nhìn thấy được, ta cũng khó nhìn thấy.

Nhạc Thành trả lời Đại Song và Tiểu Song.

- Ai bố trí vậy, thực lực người này chẳng lẽ còn mạnh hơn chủ nhân?

Tiểu Song không dám tin mà hỏi, trong lòng Đại Song và Tiểu Song chủ nhân chính là cường giả lợi hại nhất.

- Là linh hồn ẩn ký do Thái Dương Chân Hỏa bố trí, thực lực của Thái Dương Chân Hỏa vẫn ở trên ta, nếu như không có Hạo Thiên Tháp ngăn cách Thái Dương Chân Hỏa với Độ Ách Đan thì hiện tại phân thân của nó nhất định đã tìm tới chúng ta.

- Chủ nhân, vậy hiện tại chúng ta phải làm sao bây giờ?

Đại Song cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Trước hết ta phải luyện hóa linh hồn ẩn ký này đã, miễn cho Thái Dương Chân Hỏa biết chúng ta ở đâu.

Nhạc Thành cất tiếng nói với nhị nữ sau đó hắt khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn bắt đầu ngưng kết, một luồng Vô Thượng Chân Hỏa bao trùm lấy Độ Ách Đan.

Nhạc Thành bắt đầu kiểm tra một phen, cũng may Thái Dương Chân Hỏa chỉ tùy tiện bày ra linh hồn ẩn ký trên Độ Ách Đan mà thôi nếu không thì hắn đã không thể luyện hóa.

Toàn bộ tinh thần của Nhạc Thành tập trung vào việc luyện hóa Độ Ách Đan, Nhạc Thành không hề dám chủ quan, nếu không bị Độ Ách Đan làm tổn thương thì hối hận cũng không kịp.

Vô Thượng Chân Hỏa khổng lồ chế Độ Ách Đan một giờ sau đó Nhạc Thành mới thu lại, trên khuôn mặt của hắn cuối cùng cũng xuất hiện một nụ cười, cuối cùng hắn cũng đã luyện chế xong hoàn toàn.

- Đi thôi, chúng ta tiếp tục ra ngoài kiếm đan dược.

Nhạc Thành dùng thần thức nhìn trước mắt rồi nói với Đại Song và Tiểu Song, thủ ấn của hắn ngưng kết, Hạo Thiên Tháp từ trong lòng đất bắn ra, ba người sau khi ra ngoài Nhạc Thành liền thu hồi Hạo Thiên Tháp vào mi tâm.

- Quả là không tệ, Thái Dương Chân Hỏa đúng là giao hoạt.

Nhạc Thành nhìn dấu vết xung quanh, đúng là phân thân của Thái Dương Chân Hỏa đã tới.

Chỉ là Nhạc Thành nghĩ mãi mà không rõ tại sao Thái Dương Chân Hỏa lại có nhiều đan dược cao cấp như vậy, Thái Dương Chân Hỏa tại sao phải nuốt chửng những Đấu Tôn và Đấu Thánh tới đây, chẳng lẽ nó cũng giống như Trần Đào, càng nuốt nhiều Đấu Thánh và Đấu Tôn thì Thái Dương Chân Hỏa càng có ích lợi.

- Dùng Ẩn Thân Phù, thu liễm khí tức, chúng ta từ từ tìm kiếm.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười mà nói với Đại Song và Tiểu Song.

Nhạc Thành lo lắng rằng Đại Song và Tiểu Song nhị nữ ở trong thung lũng sẽ bị Thái Dương Chân Hỏa phát hiện cho nên nói họ dùng Ẩn Thân Phù.

- Thái Dương Chân Hỏa, ta muốn xem người có bao nhiêu đan dược, người có bao nhiêu, ta lấy bấy nhiêu.

Nhạc Thành mỉm cười trầm nghĩ.

Ba người ngưng kết thủ ấn, dán lên trên người một lá bùa Ẩn Thân sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Nhạc Thành ba người tiến vào trong thung lũng, Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi, Yêu Huyền bọn họ cũng cảm thấy bận tâm, cũng may Nhạc Thành có thể dùng Hạo Thiên Tháp né tránh Cực Viêm Thiên hỏa ba cô gái mới yên tâm hơn.

- Hiểu Kỳ, Yêu Huyền, Thi Thi các nàng không cần lo lắng, không xảy ra chuyện gì đâu.

Phân thân Nhạc Thành áo xanh mỉm cười nói với đám người Yến Hiểu Kỳ và Yêu Huyền.

- Nhạc Thành, phân thân của huynh dù thể nào cũng không thể bằng huynh.

Yến Hiểu Kỳ bắt đầu nhìn phân thân áo xanh Nhạc Thành mà nói.

- Không phải như nhau sao, phân thân và bản thể của ta cũng giống nhau.

Nhạc Thành áo xanh nói với Yến Hiểu Kỳ.

- Không có gì khác nhau nhưng cảm tình thì không giống, ta đối với bản thể của huynh thì có cảm tình nhưng với phân thân thì không có.

- Không sai, đây chính là vấn đề tình cảm, khó trách ta không cảm thấy tự nhiên, cái này Thi Thi nói hợp lý.

Yêu Huyền nói.

- Thật không?

Nhạc Thành hơi mỉm cười, lời nói của Tôn Thi Thi đúng là không sai, nếu Hiểu Kỳ bọn họ có một tỷ muội song sinh giống nhau mình nhìn thấy cũng không được tự nhiên.

Mà lúc này ở trong thung lũng, có một quang mang màu xanh vây quanh lấy một viên đan dược sau đó biến mất.

Ở trong Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành mừng rỡ nhìn đan dược màu xanh mà lẩm bẩm nói:

- Khó trách có thể trợ giúp Đấu Tôn đột phá tới Đấu Thánh, có Phá Ách Đan, đúng là có thể dễ dàng đột phá.

- Chủ nhân, đây là đan dược gì vậy?

Đại Song cùng Tiểu Song chăm chú nhìn đan dược trong tay của Nhạc Thành.

- Đây chính là Phá Ách Đan, có thể giúp người tu chân trực tiếp gia tăng pháp lực, từ Đại Thừa Kỳ trở xuống đều có thể dùng, một viên Phá Ách Đan có thể trợ giúp từ Nguyên Anh hậu kỳ đột phá tới Phân Thần sơ kỳ, Phân Thần sơ kỳ sau khi dùng cũng có thể đột phá tới Phân Thần trung kỳ. Về phần hợp thể kỳ, dùng năm mươi viên Phá Ách Đan có thể đột phá từ Hợp Thể sơ kỳ tới Hợp thể trung kỳ, đây là một viên đan dược ca cấp, giá trị rất cao.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Có loại đan dược này sao?

Đại Song và Tiểu Song hai người kinh ngạc, dùng một viên Phá Ách Đan có thể đột phá trực tiếp từ Nguyên Anh hậu kỳ tới Phân Thần sơ kỳ sao?

-oOo-

Nguồn:

800. Chương 679: Bách Tiêu Đan Cùng Bảo Thần Đan.

- Đan dược này có hơi thần dị nhưng cũng có tác dụng phụ, tác dụng phụ này khi tiến vào Độ Kiếp Kỳ mới cảm nhận được, cho nên người tu chân khi chưa đạt tới Độ Kiếp kỳ đều không ăn vào.

Nhạc Thành cất tiếng nói với nhị nữ.

Nhạc Thành kiểm trước đã tu luyện tới Tán Tiên lục kiếp đối với đan dược này nguy hại với tu vi thể nào hẳn dĩ nhiên là rõ ràng, chỉ có đạt tới Độ Kiếp kỳ mới biết rõ được, Độ Kiếp kỳ có sáu kiếp, thể nào là độ kiếp, đó là một khảo nghiệm rất lớn với người tu chân về thể xác và tinh thần.

Thể xác và tinh thần cùng là tâm trí của thân thể, nếu như muốn phi thành Tiên nhân thì đầu tiên phải Độ Kiếp thành công, tu chân là tu tâm và tu thân, Độ Kiếp kỳ chính là khảo nghiệm, lúc đó tâm ma tuôn ra sôi trào, nếu tâm trí không yên, bị tâm ma ngoại tà xâm nhập thì hồn phi phách tán, hậu quả vô cùng nghiêm trọng, tu vi tận vỡ, cho nên lúc này Nhạc Thành lấy được Độ Ách đan cũng là giúp hắn ngăn cản tâm ma ngoại tà.

Kiếp thứ ba cùng với Kiếp thứ tư là Thiên kiếp chính là một khảo nghiệm rất lớn, lúc đó tâm hỏa thiêu nhân, nếu như ngăn cản không nổi thì hậu quả vô cùng lớn, đừng nói là thân thể ngay cả linh hồn cũng bị phân tán, nếu như ngăn cản được thì mới có thể tạo thành tiên thể, thoát thai đổi cốt, gần tới mức phi thăng.

Cuối cùng ngũ kiếp và lục kiếp chính là khảo nghiệm thực lực, đến lúc đó thiên hỏa thiêu thân, Thiên lôi oanh kích, nếu như ngăn cản được thì thành công, còn không ngăn cản được thì hồn phi phách tán Cho nên lục kiếp từ trước tới giờ biết bao nhiêu cường giả bạch nhật phi thăng nhưng cuối cùng cũng rơi vào tình trạng hồn phi phách tán.

Mà sau khi đột phá tới Độ Kiếp kỳ sẽ là thiên kiếp khảo nghiệm, đầu tiên chịu sự khảo nghiệm của tâm trí, lực lượng tăng cao để tu vi đột phá, nếu như đạt tới Độ Kiếp kỳ xong mà tâm trí không yên, kiếp thứ nhất cũng vô pháp vượt qua.

- Chủ nhân tác dụng lớn hay không lớn?

Nhị nữ cất tiếng hỏi Nhạc Thành, đối với sự cảm dỗ của Độ Ách đan hai nàng khó mà ngăn cản nổi.

- Dĩ nhiên là không nhỏ, mặc dù gọi là tác dụng phụ nhưng có biện pháp ngăn cản, chỉ là hơi phiền toái.

Nhạc Thành cất tiếng nói với nhị nữ.

- Chủ nhân trên Độ Ách đan này cũng có linh hồn ẩn ký của Thái Dương Chân Hỏa.

Tiểu Song cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Không sai, để ta đặt Độ Ách đan vào trong Hạo Thiên Tháp muốn luyện hóa nó cũng cần một thời gian.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Đại Song và Tiểu Song.

- Chúng ta tiếp tục tìm, ta muốn xem trong này rốt cuộc có bao nhiêu đan dược.

Nhạc Thành mỉm cười nói với nhị nữ, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, ba người một lần nữa xuất hiện ở bên trong Hạo Thiên Tháp.

Sắc trời càng lúc càng sáng, một mảng thanh mang bao trùm viên đan dược sau đó biến mất không còn thấy gì nữa, mọi người vượt không gian nhìn sáu đạo Thái Dương Chân Hỏa phân thân, chỉ là Thái Dương Chân Hỏa tìm một lát xong không ra dấu vết gì.

Mà lúc này ở trong Hạo Thiên Tháp có thêm mười viên đan dược, Nhạc Thành vô cùng kích động.

- Đúng là một viên Tăng hồn đan, nếu là bát phẩm Luyện dược sư phục dụng thì đạt tới cửu phẩm Luyện Dược sư chắc chắn là điều dễ dàng, cho Tư Mã Yên Nhiên và Đỗ Mật Nhi các nàng không gì tốt hơn.

Nhạc Thành nhìn đan dược trong tay mà lẩm bẩm nói.

- Chủ nhân, trời đã sáng chúng ta có rời khỏi đây hay không?

Đại Song cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Mười mười ba viên, chúng ta tiếp tục tìm, sau khi không còn nữa thì chúng ta lại đi.

Nhạc Thành nhìn mười ba viên đan dược bên trong Hạo Thiên Tháp mà nói, trong mười ba viên đan dược này thì có ba viên Hồi nguyên đan, ột viên Tăng hồn đan. Tăng hồn đan và Hồi nguyên đan cũng là đan dược đỉnh cấp giống như là Độ Ách đan, mà hồi nguyên đan thì khôi phục nguyên khí.

Kỳ thực Nhạc Thành cũng đã bố trí xong việc luyện hóa linh hồn ẩn ký của Thái Dương Chân Hỏa trên Độ Ách đan, tất cả là mười bốn viên đan dược, mười bốn viên đan dược này vô cùng quý giá, ở tu chân giới, ngay cả những lão quái ở cấp độ Đại Thừa kỳ cũng phải đổ mắt vì nó.

Thủ ấn ngưng kết, Nhạc Thành cùng với Đại Song và Tiểu Song hai người biết mất ở trong Hạo Thiên Tháp, lúc này cả ba đã dán lên trên người Ẩn Thân phù.

- Nhạc Thành, huynh ở trong thung lũng thế nào, không gặp nguy hiểm gì chứ?

Nhìn thấy sắc trời gần sáng mà bản thể của Nhạc Thành vẫn chưa về, Yêu Huyền cùng với Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi lo lắng không thôi mà hỏi phân thân Nhạc Thành.

- Yên tâm không có chuyện gì đâu.

Nhạc Thành áo xanh mỉm cười, ở trong cốc có nhiều đan dược đỉnh cấp như vậy Nhạc Thành nhất định sẽ không trở lại sớm.

- Liệu có gặp Cực Viêm Thiên hỏa hay không, Cực Viêm Thiên hỏa vô cùng lợi hại người cũng cần phải cẩn thận một chút.

Tôn Thi Thi cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Ta biết, Cực Viêm Thiên hỏa ta sẽ giải quyết được.

Nhạc Thành trả lời, Nhạc Thành phân thân đối với Thái Dương Chân Hỏa cũng không có biện pháp, tuy nhiên với Hạo Thiên Tháp thì Thái Dương Chân Hỏa cũng không thể uy hiếp được mình.

Buổi tối ngày hôm sau Nhạc Thành vẫn chưa về, điều này khiến cho Thanh Sơn lão tổ và Long Dược đám người bọn họ đều vô cùng nghi hoặc, có một số cường giả rải rác tiến vào trong thung lũng, tuy nhiên bọn họ vẫn không nhìn thấy Nhạc Thành trở về, thậm chí bọn họ còn suy đoán xem Nhạc Thành ở trong đó có gặp Hỏa Nhân hay không.

Mà lúc này trong khi mọi người đang nghi hoặc thì Nhạc Thành ở trong thung lũng đã nghỉ ngơi ba ngày ở trong Hạo Thiên Tháp, hiện tại trong Hạo Thiên Tháp đã có năm mươi viên đan dược.

- Lại là một viên Phá Ách đan.

Nhạc Thành nhìn trên không trung, khoe miệng của hắn lộ ra một nụ cười, trong đó Độ Ách đan đã có tới năm viên, Tăng Hồn đan có năm viên, Phá Ách đan thì có tới hai mươi chín viên. Còn có hai viên đan dược đỉnh cấp một viên là Bách Tiêu đan dùng để giải vạn độc, một viên là Bảo Thần đan ăn vào cho dù đang tử vong trọng thương cũng có thể thoát khỏi.

Nhạc Thành thật sự không ngờ rằng Cực Viêm địa lại có nhiều đan dược như vậy.

- Chủ nhân, chúng ta đã có tới năm mươi viên đan dược, tại sao ở đây lại có nhiều đan dược như vậy?

Đại Song mừng rỡ mà hỏi.

- Cực viêm địa hẳn là có quan hệ với tu chân giới hoặc là tiên giới, cho nên mới có những đan dược này.

- Chủ nhân đã ba ngày trôi qua rồi, chúng ta tiếp tục tìm chứ?

Đại Song cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- hôm nay chúng ta chỉ tìm được hai viên đan dược xem ra không còn bao nhiêu nữa, ngày mai chúng ta tìm tiếp, nếu như không có nữa thì chúng ta ra ngoài.

Nhạc Thành cất tiếng nói với nhị nữ.

Sau đó thủ ấn của hắn ngưng kết, Nhạc Thành cùng với Đại Song và Tiểu Song rời khỏi Hạo Thiên Tháp, dán Ẩn Thân phù lên trên người, hai người lập tức tìm kiếm xung quanh.

Năm mươi một viên đan dược, trong lòng Nhạc Thành hiện tại cao hứng vô cùng, đây đều là đan dược đỉnh cấp đối với hắn có tác dụng vô cùng lớn.

Mấy giờ sau mọi người đã đi về phía thung lũng, trong thung lũng nhỏ hẹp có những dãy núi rất cao, liên tiếp là phạm vi hơn vạn dặm.

Trong thung lũng khe sâu không thấy đáy tiếp theo là mây mù lự lờ.

Nhìn thung lũng phía trước, Nhạc Thành tựa hồ cảm nhận thấy vẻ bất an, trong hạp cốc Nhạc Thành thấy những cảm giác biến hóa kỳ lạ vô cùng.

-o0o-

Nguồn:

801. Chương 680:kịch Chiến Thái Dương Chân Hỏa.

Đại Song kích động nói với Nhạc Thành, ở biên giới thu glungx tại một nham thạch trụi lủi có khí tức của linh dược truyền ra ba người bọn họ cũng vì khí tức mà mới đi tới đây.

- Không sai, chính là năm viên Phá Ách đan.

Nhìn năm viên đan dược phía trước, Nhạc Thành sửng sốt một lúc, năm viên Phá Ách đan ở cùng một chỗ, đây là lần đầu tiên Nhạc Thành nhìn thấy.

Năm viên phá ách đan cộng thêm hai mươi chín viên mình đã có, tổng cộng đã là ba mươi bốn viên Phá Ách đan.

Khuôn mặt của Nhạc Thành nở ra một nụ cười sau đó hẩn ngưng kết thủ ấn, thanh mang của hắn sau đó liền bao trùm cả thung lũng. Năm viên Phá Ách đan Nhạc Thành dĩ nhiên là không thể bỏ qua.

- Hừ hừ, nhân loại đáng chết, hóa ra ngươi là người tu chân, khó trách ta không tìm thấy ngươi, ngươi cho rằng dùng Ẩn Thân phù là có thể thoát khỏi ta sao?

Đúng vào lúc này một thanh âm từ trên không trung truyền tới sau đó một mảng lửa đánh về phía Nhạc Thành cùng với Đại Song và Tiểu Song, không gian xung quanh cũng trở nên nóng bỏng.

- Đáng chết, là Thái Dương Chân Hỏa.

Nhạc Thành đột nhiên biến đổi sắc mặt rồi la lớn:

- Đại Song, Tiểu Song hai người trước tiên dùng Độn Địa phù.

- Vâng, chủ nhân.

Đại Song, Tiểu Song hai nữ tử ngưng kết thủ ấn, ngay sau đó Độn địa phù xuất hiện ở trong tay của hai người ngay sau đó cả hai chui vào trong lòng đất không thấy đâu nữa, lúc này một mảng lửa ngập trời tràn ngập, hai nữ tử nếu như chần chừ thì sẽ có phiền toái. Ẩn Thân phù chỉ là tang hình mà thôi, cũng không phải biến mất hoàn toàn, Ẩn Thân phù cũng không có tác dụng, thực lực của hai bọn họ cũng không thể chống lại Thái Dương Chân Hỏa, nếu không sẽ bị đốt cháy thành tro.

- U U.

Một mảng Thái Dương Chân Hỏa cuồng bạo đầy trời, Nhạc Thành cảm nhận thấy mình bị bao trùm bởi hỏa diễm, Thái Dương Chân Hỏa thật là vô cùng khủng bố.

- Gừ.

Tốc độ của ngọn lửa ngày càng tăng cao, mặt đất cũng trở nên khô cằn, không thấy một ngọn cỏ nào.

- Huyền Ảnh Vô Ngân.

Tuy nhiên hiện tại Nhạc Thành đã dùng được thiên phú của Phong Lôi Mạch, Huyền Ảnh Vô Ngân, trong tay của hắn hiện ra thanh mang bao trùm năm viên Phá Ách Đan, sau đó thủ ấn thu lại mượn thể mà đi.

- HU.

Chỉ trong thời gian này Thái Dương Chân Hỏa đã biến thành một biển lửa bao trùm lấy Nhạc Thành, Nhạc Thành cảm nhận thấy quanh người của mình bao trùm một lực lượng công kích, lần đầu tiên hắn có cảm giác này.

- Vô Thượng Chân Hỏa.

Hầu như là phản ứng của bản năng, quanh người của Nhạc Thành lúc này liền bao trùm một mảng Vô Thượng Chân Hỏa che chắn quanh mình, đồng thời Ấn Thân phù cũng mất tác dụng, hiện tại Nhạc Thành đã chìm ngập trong biển lửa.

- Nhân loại đáng chết.

Một luồng thanh âm tức giận truyền tới từ trên không trung, đồng thời trong vô tận biển sâu có sáu đoàn nhân hình hỏa vây quanh, khí tức cường hãn vô cùng.

- Muốn phân thân của người, người tự mình xem đi, ta sẽ xem bản lãnh của người.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói sau đó Vô Thượng Chân Hỏa tràn ngập xung quanh hắn, Vô Thượng Chân Hỏa mặc dù không bằng Thái Dương Chân Hỏa nhưng Vô Thượng Chân Hỏa được Nhạc Thành sử dụng thì phân thân của Thái Dương Chân Hỏa cũng không thể làm gì được.

- Giao phân thân của ta cùng tất cả đan dược, ta sẽ tha một mạng cho người.

Ở trên không trung, sáu đạo hỏa nhân nói với Nhạc Thành.

- Ta muốn xem người có thể làm gì được ta, muốn phân thân của người, còn có đan dược, người thể hiện bản lãnh của người là được.

Nhạc Thành trả lời, phân thân của Thái Dương Chân Hỏa dĩ nhiên là bị vây khốn.

- Hừ, hại chết ta, ta không thể bỏ qua cho người.

Đúng lúc đó một ngọn lửa gào thét không thôi, ngay lập tức phun ra bao phủ Nhạc Thành.

Ngọn lửa to lớn phun tới, thủ ấn của Nhạc Thành liền ngưng kết, Hạo Thiên Tháp xuất hiện trước người của hắn, quang mang của Hạo Thiên Tháp cuối cùng cũng tràn ngập, đồng thời hai con hỏa long liền gào thét, xoay tròn ở xung quanh.

Hai ngọn lửa ở trên không trung va chạm vào nhau, hai ngọn lửa này đều bất phẩm, một loại là một trong tam đại thiên hỏa Thái Dương Chân Hỏa, một loại là thượng cổ hỏa, hai ngọn lửa chạm vào nhau trên không trung biến thành hai biển lửa, ở xung quanh mấy chục dặm tràn ngập.

Trong mảng biển lửa, Hỏa Long phun ra một ngọn lửa chiếm thượng phong, chỉ ít lâu sau, phân thân của Thái Dương Chân Hỏa đã đột ngột biến thành ngũ trảo hỏa long, thân hình dài hơn một nghìn thước, toàn thân tràn ngập hỏa diễm.

- Ngao.

Ngũ trảo hỏa long sau đó gào thét, không hề cam tâm yêu thế, thân hình xoay tròn mà chuyển động, cái đuôi rất lớn hung hăng đập về phía hỏa nhân trên không trung.

- Âm ầm ầm.

Liên tiếp là những thanh âm bạo liệt vang lên, ở trên không trung một mảng biển lửa bắt đầu tràn ngập, hỏa nhân to lớn cùng với hỏa long oanh kích với nhau, ngọn lửa cuồng bạo bị đánh tan, ở không trung không gian cũng trở nên rạn nứt, lực lượng khổng lồ này quá là kinh khủng.

Thân hình ngũ trảo hỏa long bị hỏa nhân đánh bay xa ba nghìn thước, hỏa nhân chỉ bị đẩy lui mấy thước mà thôi, thực lực của Hỏa long quả nhiên không thể nào bằng Thái Dương Chân Hỏa.

- u U.

Cùng lúc đó ba đoàn Thái Dương Chân Hỏa phân thân công kích về phía Nhạc Thành, đều là Liệt Diễm tràn ngập.

- Ngao.

Một con ngũ trảo hỏa long gào thét mà đứng dậy, trong miệng cũng tràn ngập lửa mà nghênh đón về phía Nhạc Thành.

- Ngao ngao.

Thủ ấn của Nhạc Thành sau đó một lần nữa biến đổi, đồng thời hai con cự long ở trong Hạo Thiên Tháp lại gào thét, mỗi con mang theo điện trụ sấm sét công kích về phía Thái Dương Chân Hỏa.

- Âm âm.

Một mảng hỏa mang vẩy ra, ánh sáng của điện trụ dưới sự ngăn trở của ngọn lửa tạo thành một dòng điện to lớn, công kích về phía phân thân của Thái Dương Chân Hỏa, ngay sau đó là một thanh âm bạo liệt, hai con lôi điện cự long bị đẩy lui mấy nghìn thước, hai luồng hỏa nhân cũng bị đánh lui mấy trăm thước, thực lực của phân thân Thái Dương Chân Hỏa mạnh hơn cự long không ít.

- Thực lực cũng thật sự là mạnh mẽ.

Nhạc Thành nhìn hỏa nhân kia mà nói, sáu phân thân này thực lực mạnh mẽ vô cùng, chỉ nguyên sáu phân thân của Thái Dương Chân Hỏa đã như vậy không biết bản thể mạnh đến thế nào nữa.

Nhạc Thành ở chỗ này đang ước lượng Thái Dương Chân Hỏa, muốn luyện hóa nó, mình cần phải biết rõ thực lực của nó.

- U U.

Lại hai luồng hỏa nhân đánh về phía Nhạc Thành, lần này hai luồng hỏa nhân mang theo Liệt Diễm cầu tiến tới công kích hai người Nhạc Thành.

- Thủy Long.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, ngay lập tức hai con ngũ trảo hỏa long từ trong Hạo Thiên Tháp xuất hiện, mỗi cái miệng đều phun nước tấn công về hai luồng hỏa cầu ngưng tụ,

Hai con thủy long phun ra một ngụm nước xẹt qua giữa không trung, không gian xung quanh cũng trở nên gợn sóng, hai luồng hỏa nhân hình hỏa như muốn thiêu đốt cả không gian.

- Âm âm.

Từng tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên ở trên không trung không gian giống như là dính sấm sét vậy, ngay lập tức quả cầu lửa lập tức bị đánh tan, rơi xuống từ giữa không trung.

Quả cầu nước bị phá nhưng mà hai quả cầu vẫn chưa bị đánh tan.

- Ngao ngao.

Từng thanh âm gầm gừ vang lên, hai con thủy long nhanh chóng bốc lên, cái đuôi từ phía trên đập xuống, đem hai quả cầu đánh bay, những quả cầu lửa này cũng ẩn chứa thực lực vô cùng lớn, đẩy hai con thủy long lui ra xa mấy nghìn thước.

-o0o-

Nguồn:

802. Chương 681: Kịch Chiến Thái Dương Chân Hỏa.

- Không cần phải dây dưa với sáu phân thân này, bọn chúng ở cùng một chỗ mình rất khó có thể đối phó, nếu như đối phó với từng con thì không thành vấn đề, bằng hai con hỏa long cũng có thể luyện hóa phân thân bọn chúng tuy nhiên sáu con thì không dễ đối phó.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng sau đó thủ ấn của hắn ngưng kết, sáu con cự long liền quay lại Hạo Thiên Tháp.

- Phân thân của ngươi không làm gì được ta, hay ngươi dùng bản thể đối với ta thì hay hơn.

Ở trong biển lửa to lớn của Vô Thượng Chân Hỏa, Nhạc Thành cất tiếng nói với phân thân của Thái Dương Chân Hỏa.

- Hừ, nếu như bản thể của ta xuất hiện thì ngươi đừng hòng chống lại được, ngươi căn bản không phải là đối thủ của ta.

Một đoàn phân thân Thái Dương Chân Hỏa cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Chẳng lẽ ngươi căn bản không thể xuất hiện?

Nhạc Thành hơi biến đổi sắc mặt mà hỏi phân thân của Thái Dương Chân Hỏa, Nhạc Thành suy đoán Thái Dương Chân Hỏa dùng phân thân có lẽ bản thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn gì đó nên không thể xuất hiện.

Nhạc Thành càng nghĩ càng thấy điều này đúng, nếu không Huyết Linh chi đã sớm bị bản thể Thái Dương Chân Hỏa thôn phệ, Huyền Huyết Linh chi mặc dù thực lực cùng như Thái Dương Chân Hỏa nhưng lực công kích thì kém hơn không ít.

- Bản thể của ta không xuất hiện thì sao, ngươi cũng vô phương làm gì được ta, ngươi giao ra đan dược cho ta, chúng ta nước sông không phạm nước giếng.

Một đoàn phân thân Thái Dương Chân Hỏa cảm thấy dây dưa với Nhạc Thành lâu cũng không tốt nên cất tiếng nói.

- Đan dược thì phân thân của ngươi đừng hòng nghĩ tới, nếu có bản lĩnh thì tự mình đến lấy.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời.

- Hừ, người tu chân đáng ghét, đừng tưởng ta không làm gì được ngươi.

Một đoàn nhân hình hỏa tức giận nói, trong lúc này lửa trên người của nó cũng tăng vọt.

- Phụt phụt.

Một mảng lửa lớn tràn ngập, bao bọc Nhạc Thành ở trong biển lửa đó, điên cuồng mà thôn phệ Nhạc Thành, ngọn lửa to lớn vây Nhạc Thành ở bên trong, chỉ là có Vô Thượng Chân Hỏa hộ thân, Nhạc Thành vẫn không chịu ảnh hưởng quá lớn.

- U U U.

Từng thanh âm gào rít vang lên, trên không trung sắc mặt của Nhạc Thành lúc này đã trở nên kinh ngạc, chỉ thấy lúc này sáu đoàn Thái Dương Chân Hỏa đã bắt đầu dung hợp lại với nhau, khí tức của nó càng ngày càng mạnh mẽ, cuối cùng sau khi dung hợp đã đến tình trạng khủng bố, sau khi hợp lại đã ngưng tụ thành người khổng lồ cao tới năm nghìn thước, thân hình như là một đỉnh núi lớn vậy.

- Ngươi giao ra đan dược cho ta.

Phân thân của Thái Dương Chân Hỏa ở trên không trung hung hăng vung một chưởng tấn công về phía Nhạc Thành, mà lúc này thân thể của nó vô cùng khổng lồ, Nhạc Thành trước mặt nó như kiến với voi vậy, quá mức nhỏ bé.

Nhạc Thành nhìn thấy cảnh tượng này thì cũng cảm thấy rung động, hỏa nhân này xuất hiện khí tức và lực công kích lớn vô cùng, ít nhất so với hắn cũng mạnh hơn gấp mười lần.

Lúc này Thái Dương Chân Hỏa tiện tay cũng khiến cho cả không gian bị phá vỡ.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên ngưng trọng, hiện tại sáu luồng phân thân ngưng tụ thành thực lực của hỏa nhân, thực lực xem ra không chỉ là tụ khí hậu kỳ.

- Tỷ tỷ, chủ nhân không sao chứ, thực lực của Thái Dương Chân Hỏa quá sức mạnh mẽ, chúng ta căn bản không thể thu xếp giúp chủ nhân.

Ở bên ngoài mây vạn thước, Đại Song và Tiểu Song hai nữ lo lắng nhìn về phía mảng lửa tràn ngập.

- Muội yên tâm đi, chủ nhân có Hạo Thiên Tháp, dù thế nào cũng không việc gì đâu, chúng ta cần phải tu luyện cho thật tốt bằng không thì cũng không giúp được gì.

Đại Song cất tiếng nói.

- Tỷ tỷ, nếu như chủ nhân đưa cho chúng ta ăn một viên Phá Ách đan thì tốt rồi, muội có thể đạt tới Phân Thần sơ kỳ, đến lúc đó có thể giúp cho chủ nhân không ít.

Tiểu Song mong chờ mà nói.

- Chúng ta hiện tại đã đạt tới Nguyên Anh hậu kỳ, cách Phân Thần sơ kỳ cũng không còn xa nữa, chờ chúng ta đạt tới Phân Thần sơ kỳ thì chủ nhân nhất định sẽ cho chúng ta ăn Phá Ách đan, đến lúc đó có thể đột phá tới Phân Thần trung kỳ thậm chí là Phân thần hậu kỳ.

Đại Song trả lời.

Chưởng ấn to lớn như là che đầy thiên địa tràn ngập, một lúc sau đã bao bọc Nhạc Thành ở trên không trung. Lực lượng cường hãn khiến cho Nhạc Thành cảm nhận thấy vòng tròn phòng ngự của Vô Thượng Chân Hỏa cũng đang đưa, hiện tại sáu phân thân của Thái Dương Chân Hỏa quá sức mạnh mẽ, Nhạc Thành may mắn là đã vây khốn một phân thân nếu như bảy cái phân thân kia hợp làm một thì uy lực còn cường hãn hơn.

Tuy nhiên hiện tại uy lực của sáu phân thân Nhạc Thành cũng không thể ngăn cản nổi, Nhạc Thành dĩ nhiên cũng không ngưng ngốc mà ngạnh kháng, thủ ấn của hắn ngưng kết, một lát sau Hạo Thiên Tháp đã xuất hiện ở trên không trung bao trùm, Nhạc Thành tiến vào Hạo Thiên Tháp, đúng lúc đó một chưởng ấn to lớn bổ từ trên không xuống.

Ở trong lòng đất, Hạo Thiên Tháp đã xuyên qua, mặt đất xung quanh trở nên rạn nứt, đồng thời chưởng ấn của hỏa nhân đánh ra tạo thành hố sâu hơn nghìn thước, thung lũng hẹp ngay lập tức bị sụp đổ, mấy đỉnh núi xung quanh cũng muốn sụp xuống.

Mấy trăm dặm xung quanh cũng bị bao trùm ở trong biển lửa, khắp nơi trở nên khô cằn, tựa hồ như không còn một ngọn cây ngọn cỏ nào nữa, cũng may Cực Viêm đại không có ma thú nào cũng không có yêu thú giống như bên trong Thủy Phong Cổ Nham nếu không ở đây sẽ trở thành một tràng sinh linh đồ sát.

- Đại Song, Tiểu Song hai người mau vào đây.

Đúng lúc Đại Song và Tiểu Song hai người đang kinh ngạc thì một mảng thanh mang bao trùm hai người bọn họ biến mất ngay tại chỗ, hỏa nhân to lớn nhào tới.

- Người tu chân chết tiệt, các ngươi không chạy thoát được đâu.

Hỏa nhân to lớn hét lên, thanh âm vang động cả dãy núi, hỏa nhân nổi giận sau đó chia làm sáu phần, một lần nữa sáu đoàn nhân hình bao trùm Thái Dương Chân Hỏa.

- Chủ nhân, sáu phân thân của Thái Dương Chân Hỏa kia thật là lợi hại, chúng ta không đối phó được, phải làm sao bây giờ?

Ở trong Hạo Thiên Tháp, Đại Song cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Chúng ta không đối phó được với phân thân, cũng may Thái Dương Chân Hỏa không làm gì được chúng ta, chúng ta trở về trước rồi nói sau.

Nhạc Thành cất tiếng với hai nữ tử, thực lực phân thân của Thái Dương Chân Hỏa khiến cho Nhạc Thành được thêm kiên thức, lực lượng mạnh mẽ như vậy trừ phi là hắn đột phá tới Hợp Thể hậu kỳ nếu không thì cũng không làm gì được.

- Chủ nhân, chút đan dược này phải làm sao bây giờ?

Tiểu Song nhìn năm mươi sáu viên đan dược phía trước rồi nói.

- Trước tiên luyện hóa đã.

Nhạc Thành nghĩ ngợi một chút, năm mươi sáu viên đan dược nếu như mình tự luyện hóa thì sẽ mất đến mấy ngày, không bằng để Hỏa long luyện hóa.

Thủ ấn của hắn biến đổi, ở trong Hạo Thiên Tháp xuất hiện một con hỏa long to lớn.

- Lên.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, năm mươi sáu viên đan dược đã bay lên tạo thành một vòng tròn trên không trung.

Ngọn lửa từ Hỏa Long phun ra, bao trùm lấy năm mươi sáu viên đan dược.

Có Hỏa long luyện hóa đan dược, Nhạc Thành thoải mái hơn nhiều, Nhạc Thành lấy một viên đan dược nhét vào trong miệng của mình, đối phó với Thái Dương Chân Hỏa, hắn tiêu hao thực lực không ít.

- Kim Tiên Khôi Lỗi thế nào rồi?

Nhạc Thành đột nhiên nghĩ tới năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi ở trong Hạo Thiên Tháp.

Một lát sau năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi đã xuất hiện ở trong đại điện, năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi nhận lấy sự oanh kích điên đại của lôi điện lúc này đã tràn ngập kim mang.

- Ti Ti.

Trên người của Kim Tiên Khôi Lỗi tràn ngập tiếng điện mang khiến cho người ta cảm thấy run rẩy không thôi.

-o0o-

Nguồn:

803. Chương 682: Rời Núi.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi hần quát nhẹ một tiếng sau đó Kim Tiên Khôi Lỗi đột ngột thả người tới trước mặt Nhạc Thành.

Nhìn bề mặt của năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi tràn ngập khí tức khốc liệt của Nhạc Thành nở ra một nụ cười, kim mang của Kim Tiên Khôi Lỗi hiện tại đã tràn ngập tới tình trạng chói mắt, lần trước Kim Tiên Khôi Lỗi có thể chống lại thập tinh Đấu Tôn, lần này Nhạc Thành tự tin nó có thể chống lại cả thập tinh Đấu Thánh.

- Trở về đi.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại biến đổi, năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi xoay tròn tiếp tục tiếp nhận sự oanh kích.

Một ngày sau ở trong Hạo Thiên Tháp, Hỏa long biến mất ở trên không, năm mươi sáu viên đan dược cũng xoay tròn, năm mươi sáu viên đan dược dưới sự bố trí của linh hồn ẩn ký đã toàn bộ bị Hỏa long luyện hóa.

Nhìn năm mươi sáu viên đan dược, tâm tình của Nhạc Thành không nhịn được mà kích động, đặc biệt là năm viên Độ Ách Đan đó mới chính là bảo bối lớn nhất, kỳ thực Độ Ách Đan có tới sáu viên, Nhạc Thành lúc mới ở trong thung lũng đã luyện hóa một viên, ngoài ra Nhạc Thành còn lấy được một viên từ trên người của Triệu Tuệ Quang, viên đan dược này không có linh hồn ẩn ký, tổng cộng hắn có tới năm mươi tám viên đan dược.

Viên đan được trên người của Triệu Tuệ Quang không bị bố trí linh hồn ẩn ký khiến cho Nhạc Thành nghi hoặc không thôi, xem ra không phải đan được nào cũng bị bố trí linh hồn ẩn ký.

Mặt khác còn có ba mươi bốn viên Phá Ách Đan, Nhạc Thành chăm chú nhìn ba mươi bốn viên Phá Ách đan này, mỗi viên đều là một bảo bối, một viên có thể khiến cho người ta từ Đấu Tôn đột phá tới Đấu Thánh, nếu như tu vi dưới ngũ tinh lục tinh Đấu Tôn thì phỏng chừng được lực khiến cho người ta phải chết.

Nếu là ở kiếp trước có được ba mươi bốn viên Phá Ách đan thì Nhạc Thành đã từ từ luyện hóa nhưng hiện tại Nhạc Thành cho dù rất muốn luyện hóa Phá Ách đan nhưng không đột phá tới Hợp thể hậu kỳ thì sẽ có tác dụng phụ, Nhạc Thành không dám ăn vào.

Mà lần này ở trong thung lũng, Nhạc Thành còn lấy được mười cái nhẫn trữ vật, những cái nhẫn trữ vật này xem ra là do những cường giả kia chết trong tay của Thái Dương Chân Hỏa, những nhẫn trữ vật này đã là nhẫn trữ vật của cường giả ngoài Đấu Thánh.

- Đại Song, Tiểu Song chúng ta đã tới.

Nhạc Thành nhìn năm mươi sáu viên đan được, thanh mang đảo qua, năm mươi sáu viên đã bị Nhạc Thành thu vào trong tay.

Có được nhiều đan được như vậy, tâm tình của Nhạc Thành rất tốt, những viên đan được này hẳn vô phương luyện chế, tốt hơn những đan được để phẩm ở trong Huyền Thiên nội lục không hề ít.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, Hạo Thiên Tháp lao ra khỏi thung lũng, sau đó Nhạc Thành và Đại Song, Tiểu Song cũng bay ra khỏi Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành thu hồi rồi thả người thong thả đi.

Bốn ngày Nhạc Thành chưa về, nếu không phải có phân thân của Nhạc Thành ở bên cạnh thì chúng nữ đã sớm đi vào trong thung lũng tìm người.

- Nhạc Thành, tại sao ngươi vẫn chưa quay trở lại.

Tôn Thi Thi cất tiếng hỏi Nhạc Thành áo xanh.

- Đã trở về, ngày hôm qua gặp chút phiền toái cho nên tới chậm một chút.

Nhạc Thành cất tiếng cười với Tôn Thi Thi.

- Gặp phiền toái gì, không có việc gì lớn chứ, có bị thương không?

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Không có chuyện gì, chỉ là sau đó đã gặp phải sáu đoàn Cực Viêm Thiên Hỏa.

Nhạc Thành áo xanh cất tiếng nói.

Ở dãy núi phía xa xa, ba luồng thân ảnh thông thả thảnh thơi mà tới, mọi người đều đưa ánh mắt về phía đó mà nhìn, bốn ngày nay, Thanh Sơn lão tổ, Long Dược còn có một số cường giả đang suy đoán không biết Nhạc Thành ở trong thung lũng gặp chuyện gì, tiến vào trong thung lũng bốn ngày không xuất hiện, có không ít người lo lắng thay cho hắn.

Nhìn thấy ba thân ảnh quay về, tất cả mọi người không khỏi nóng bỏng cả người, nếu là người khác thì phỏng chừng bọn họ đã tiến tới cướp bóc một phen, tuy nhiên người này chính là tộc trưởng của Nhạc gia, thực lực bọn họ không thể nào đối phó được.

Ba luồng thân ảnh trong nháy mắt đã xuất hiện, mọi người cũng chỉ có thể trở mắt nhìn Nhạc Thành quay lại đội hình của tứ đại nhân tộc, tất cả đôi mắt của bọn họ đều trở nên đỏ rực.

Ở trong thung lũng bốn ngày, chúng nhân đều suy đoán rằng trên người của Nhạc gia tộc trưởng nhất định sẽ có ít nhất hai viên đan được thần dị, nếu như là của người khác thì bọn họ đã ra tay cướp bóc rồi.

- Nhạc Thành, ngươi rốt cuộc đã trở về, ta còn tưởng rằng ngươi xảy ra chuyện gì.

Yến Hiểu Kỳ đi tới bên cạnh Nhạc Thành mà hỏi, nhìn thấy bản thể của Nhạc Thành xong nàng mới cảm thấy yên tâm.

- Không sao.

Nhạc Thành mỉm cười, sau đó thủ ấn của hắn ngưng kết, trong ánh mắt ngạc nhiên của không ít người, Nhạc Thành thu hồi phân thân lại, loại thủ đoạn này bất kỳ người nào ngoài hắn ra cũng không có được.

- Nhạc tộc trưởng, thế nào rồi, ở trong thung lũng có gặp Cực Viêm Thiên Hỏa hay không?

Nhìn thấy Nhạc Thành trở về, Trần Đào, Vũ Văn Giác, còn cso Tôn Quân, Vũ Văn Nam, Trần Xuân, Hoàng Vũ bọn họ đều vây quanh mà hỏi. Kỳ thật tất cả đều muốn hỏi Nhạc Thành có lấy được đan dược thần dị không nhưng đều không tiện mở miệng.

- Gặp được mấy lần, may mà thành công tổng cộng có sáu đoàn Cực Viêm Thiên Hỏa phân thân.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó Nhạc Thành nhìn biểu tình của mọi người, Nhạc Thành biết rõ mọi người muốn hỏi hắn có lấy được đan dược thần dị hay không, nếu như không hỏi trực tiếp thì hắn cũng không có ý định nói, Nhạc Thành cũng không nói ra rằng đan dược này Nhạc Thành không định tặng người khác.

- Không biết Nhạc tộc trưởng ở bên trong có thu hoạch được gì không?

Tôn Quân nhin không được mà hỏi Nhạc Thành.

Tìm được ba nhẫn trữ vật sau đó bị Cực Viêm Thiên hỏa truy đuổi ba ngày, vất vả lắm mới thoát ra được.

Sắc mặt của Nhạc Thành không hề biến đổi mà trả lời, 56 viên đan dược nhiều như thế Nhạc Thành dĩ nhiên không thể nói thật.

- Có thể thuận lợi lấy được một viên đan dược như thế quả là không tệ, hiện tại mọi người tính làm thế nào?

Trần Đào nghe nói Nhạc Thành lấy được một viên đan dược thì không khỏi động tâm mà hỏi mọi người.

- Chỉ còn hơn một tháng, ba tháng nay mọi người dường như đều không có thu hoạch gì.

Vũ Văn Giác cất tiếng nói.

- Thần Hoàng tộc của chúng ta dự tính tới đây để thu phục Cực Viêm Thiên hỏa nhưng bây giờ nhìn thấy thực lực của Cực Viêm Thiên hỏa thì biết rằng chúng ta chỉ có thể bỏ cuộc mà thôi.

Hoàng Vũ trưởng lão bắt đầu dĩ thử dài.

- Ta thấy không bằng mọi người cùng một lúc thử thời vận thế nào, mọi người ở cùng một chỗ thì sẽ an toàn hơn.

Trần Xuân trưởng lão cất tiếng nói.

- Ý của Trần Xuân trưởng lão rất hợp lý, mọi người cùng nhau vào xem cũng tốt.

Tôn Quân trả lời.

- Nhạc tộc trưởng, huynh thấy thế nào?

Vũ Văn Nam cất tiếng hỏi Nhạc Thành, bây giờ tất cả mọi người đều nhìn về phía hắn.

- Mọi người đi cùng nhau cũng được, tuy nhiên Cực Viêm Thiên hỏa rất lợi hại, không thể chống lại không bằng chúng ta cùng với một số nhóm cường giả không rõ tông môn còn có Thanh Sơn lão tổ, Long Dược cùng một lúc đi vào, như vậy sẽ nắm chắc hơn.

Nhạc Thành bí ẩn nói với Trần Đào và Vũ Văn Giác.

Cách này khác mọi người, Nhạc Thành đã sớm lập đặt kế hoạch, sáu luồng Thái Dương Chân Hỏa hắn không thể chống lại trong lòng Nhạc Thành biết rằng muốn luyện chế nó thì phải vây khốn phân thân của nó, Trần Đào có thể vây khốn một cái, Thanh Sơn lão tổ cũng có thể vây khốn một cái, Long Dược cũng có thực lực vây khốn một cái, còn ba cái khác Nhạc Thành hi vọng mọi người có thể trợ giúp mình, về mặt hắn đối phó với hai cái thì không vấn đề.

Với lại hiện tại bản thể Thái Dương Chân Hỏa cũng vẫn chưa xuất hiện, đây là cơ hội nghìn năm một thừa dĩ nhiên Nhạc Thành không thể bỏ qua, Nhạc Thành cũng lo lắng bản thể của Thái Dương Chân Hỏa hẳn không thể chống lại.

-o0o-

Nguồn:

804. Chương 683

805. Chương 684

806. Chương 685

807. Chương 686

808. Chương 687

809. Chương 688: Thái Dương Chân Hỏa Bắt Đầu Ra Tay.

- Nói với Thanh Sơn lão tổ và Toan Nghê tộc còn những người không môn phái kia, đây không phải là tiện nghi cho bọn họ.

Tôn Quân nói với Nhạc Thành.

- Yên tâm đi, tiện nghi bọn họ không được thì bọn họ sẽ an toàn hơn.

Nhạc Thành hơi mỉm cười, trong lòng hắn thầm nghĩ, đây không phải là tiện nghi cho bọn họ, bên trong đã không có bất kỳ đan dược gì cả, bọn họ đi vào chỉ để ngăn cản phân thân của Thái Dương Chân Hỏa mà thôi, nếu không thì sáu phân thân này hẳn cũng không đối phó được.

- Chỉ là hiện tại không vội, chúng ta trước hết cứ nghỉ ngơi cho tốt đã, mọi người chú ý một chút, đến lúc đó bọn họ sẽ đi vào dãy núi.

Nhạc Thành hơi mỉm cười nói với mọi người.

Nhạc Thành suy đoán sáu đạo Thái Dương Chân Hỏa này nếu như đến dãy núi bên ngoài thì nhất định sẽ công kích mọi người thật là cổ quái, chẳng lẽ Thái Dương Chân Hỏa muốn nuốt chửng mọi người cùng một lúc sao? Xem ra lúc đó Thái Dương Chân Hỏa công kích mọi người sẽ gặp xui xẻo.

Nhạc Thành cũng nghĩ tới lúc Thái Dương Chân Hỏa tới mình sẽ nghĩ biện pháp giữ nó lại sau đó thu hồi bản thể của Thái Dương Chân Hỏa là đại công cáo thành.

Mọi người lui về sau tiếp tục chờ đợi, ngay lập tức Nhạc Thành quan sát xung quanh sau đó khước mắt của hắn nhìn về phía Long Dược và Thanh Sơn lão tổ, đến lúc đó còn phải nhờ hai người này ngăn cản phân thân của Thái Dương Chân Hỏa.

- Thanh Sơn, tên tiểu tử kia từ bên trong đi ra, ngươi thấy trên người của hắn có thần dược hay không?

Long Dược cất tiếng hỏi Thanh Sơn lão tổ, trong ánh mắt hiện ra một luồng sát ý.

- Xem ra phải có hơn hai viên đan dược, tiểu tử kia ở bên trong bốn ngày, không lấy được mới là chuyện lạ.

Thanh Sơn lão tổ oán hận nhìn Nhạc Thành, trong mắt cũng hiện ra một vẻ tham lam, vừa rồi hắn đã có được ba viên đan dược tuy nhiên vẫn không hề thỏa mãn.

- Chẳng lẽ tên tiểu tử kia không bị Cực Viêm Thiên hỏa công kích, thật là tiện nghi cho hắn.

Long Được oán hận mà nói.

- Cái này thì ta không biết, thủ đoạn của tên tiểu tử kia đúng là quỷ dị.

Thanh Sơn lão tổ cất tiếng nói với Long Được.

- Chúng ta có nên đi vào xem không, với thực lực của chúng ta thì cũng không có nguy hiểm gì quá lớn.

Long Được nhìn vào bên trong thung lũng mà cất tiếng hỏi, hiện tại hắn ở trong Cực Viêm cũng không thu hoạch được gì cả.

- Vẫn còn sớm, chờ ta một chút tí nữa chúng ta đưa mọi người đồng loạt đi vào.

Thanh Sơn lão tổ cất tiếng nói với Long Được.

Trong lòng Thanh Sơn lão tổ hiện tại rất sốt ruột, lần này bên trong Cực Viêm đại nhất định còn nhiều thứ hắn phải làm.

Một số cường giả không có môn phái nhìn mặt nhau, bọn họ cũng muốn đi vào trong thung lũng nhưng lại rất e ngại, mọi người tới vùng núi này đều mong muốn tìm đan dược đột phá tới Đấu Thánh nhưng bọn họ bây giờ tuy biết bên trong tuy có đan dược nhưng lại không dám đi vào nên sốt ruột không thôi.

Thời gian từ từ trôi qua, Nhạc Thành cũng không gấp gáp mà bắt đầu tu luyện, hắn đang chờ đợi sáu luồng Thái Dương Chân Hỏa xuất hiện, sau đó hắn mới thừa cơ đi tìm bản thể của nó.

Bảy ngày sau, mọi người bắt đầu xao động cả lên, vẫn một mực chờ đợi thứ gì đó, loại tình huống này khiến cho người ta suy sụp, một số người không kìm được mà định tiến vào trong thung lũng.

- các người muốn gì đây, lúc này làm sao có thể đi vào, rất là nguy hiểm.

Ba cửu tinh Đấu Tôn nhịn không được tính đi vào thì bị Bạch đạo nhân gọi lại.

- Chúng ta đi vào trong thung lũng xem trước.

Ba cửu tinh Đấu Tôn cất tiếng nói, ba người không thể nào kiên nhẫn nổi nữa.

Ba người nói xong liền thả người đi vào bên trong thung lũng, nhiều ngày không có động tĩnh như vậy ba người tin rằng trong đó không còn hỏa nhân nữa.

Mà lúc này không gian bỗng nhiên đột ngột nóng lên, Nhạc Thành, Trần Đào, Thanh Sơn lão tổ, Long Được bốn người đã nhận ra điều gì đó, ngay lập tức Nhạc Thành cất tiếng:

- Mọi người chú ý, Cực Viêm Thiên hỏa đã tới.

- Xèo xèo.

Một ngọn lửa từ bốn phía xuất hiện, không ngừng ngưng tụ,

Ba cửu tinh Đấu Tôn nhìn thấy ngọn lửa trước mắt bây giờ sắc mặt đã trắng bệch, phản ứng đầu tiên của bọn họ chính là bố trí vòng tròn phòng ngự đấu khí.

- A...

Một thanh âm thảm thiết vang lên, bản thể của ba cửu tinh Đấu Tôn kia không thể ngăn cản hỏa nhân kinh khủng, ngay cả năng lực chạy trốn cũng không có.

Ở xung quanh không gian bắt đầu nóng lên, nóng bỏng đến mức Yêu Cơ Tử Điện Mãng còn có Thần Hoàng tộc, Trần gia, Tôn gia và một số cường giả Đấu Tôn phải dùng đấu khí chống lại.

- Xoẹt xoẹt.

Đúng lúc này ở xung quanh trên không trung, có mấy đạo nhân hình hỏa diễm lặn không xuất hiện, tổng cộng là sáu đạo.

- Lần này nhân hình đến thật là nhiều, đem các người luyện hóa thì ta cũng có thể bỏ được phong ấn.

Ở trước dãy núi, nhân hình hỏa diễm nhìn mọi người mà nóng bỏng nói.

- Cực Viêm Thiên hỏa, Cực Viêm Thiên hỏa mọi người mau lui lại.

Bạch đạo nhân chăm chú nhìn sáu đạo nhân hình hỏa diễm phía trên không trung, sắc mặt của hắn cũng trở nên tái nhợt.

Thanh Sơn lão tổ, Long Dược còn có Lam Ma ba người bọn họ nhìn thấy sáu đạo nhân hình hỏa diễm thì thần sắc cũng biến đổi trở nên phức tạp.

- Mọi người cẩn thận một chút.

Long Dược nói với mấy cửu tinh Đấu Tôn phía sau.

- Nhạc tộc trưởng, đây chính là cực viêm thiên hỏa, chúng ta phải làm sao đây?

Hoàng Vũ trưởng lão cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Mọi người chú ý an toàn, những người có tu vi nhất tinh Đấu Thánh toàn bộ lùi về phía sau.

Mọi người nói với mọi người phía sau lưng.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi, Hỏa Lão bọn họ o dự một lúc rồi lui về phía sau lưng của Nhạc Thành, bọn họ biết rõ Nhạc Thành sắp xếp dĩ nhiên là có đạo lý.

- Chủ nhân, để chúng thuộc hạ hỗ trợ.

Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma Ứng còn có Yêu Cơ Đại Hắc cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Cha con cũng giúp cha.

Thanh Đồng cũng cất tiếng.

- Mọi người mau lùi lại phía sau.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Khiếu Thiên Hổ, Thanh Đồng, Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành một lúc rồi cũng lui về sau lưng hắn.

Thanh Đồng mặc dù có thể chống lại tam tinh Đấu Thánh nhưng Nhạc Thành cũng không muốn cho nó mạo hiểm.

- Trần Đào trưởng lão, Vũ Văn trưởng lão, Tôn trưởng lão, mọi người nói những người có thực lực nhất tinh Đấu Thánh trong tộc lui xuống đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Trần Đào, Vũ Văn Giác.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Trần Xuân, Vũ Văn Nam, Vũ Văn Minh Quang Tôn Lạc cũng dẫn đám cường giả lui về phía sau lưng của Nhạc Thành.

- Bàn Thiên Lão Ma, ngươi cũng nói với đám người kia, nếu gia nhập Nhạc gia thì ta sẽ cứu bọn họ một mạng.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Bàn Thiên Lão Ma.

- Vâng, chủ nhân.

Bàn Thiên Lão Ma lập tức thi lễ với Nhạc Thành, sau đó hắn đi xa ra mấy thước mà nói:

- Các người nghe cho kỹ, nếu như đồng ý gia nhập Nhạc gia thì Nhạc tộc trưởng sẽ đồng ý cứu các người một mạng, còn không các người tự sinh tự diệt.

Thanh âm của Bàn Thiên Lão Ma không lớn, tuy nhiên rất rõ ràng, đám người kia nghe thấy liền đưa mắt nhìn nhau.

- Bạch đạo nhân, ngươi nhìn thì biết, thực lực của các người không thể chống lại Cực Viêm Thiên hỏa, nếu không gia nhập Nhạc gia thì người cứ nghĩ tới hậu quả.

Bàn Thiên Lão Ma cất tiếng nói với Bạch đạo nhân.

-o0o-

810. Chương 689: Tạm Thời Liên Thủ.

- Bàn Thiên Lão Ma, ta tin ngươi, ta gia nhập Nhạc gia.

Bạch đạo nhân do dự một chút rồi đồng ý, hướng về phía đám người Bàn Thiên Lão Ma mà đi tới.

- Chúng ta cũng đồng ý gia nhập.

Nhìn thấy Bạch đạo nhân đồng ý gia nhập Nhạc gia, những đám cường giả không có môn phái cũng đồng ý.

Nhạc Thành nhìn đám người phía sau Bạch Đạo nhân, bọn họ khoảng chừng có năm mươi người, ngoại trừ Bạch đạo nhân thì cũng có bảy nhất tinh Đấu Thánh.

Có một đám người như vậy đồng ý gia nhập Nhạc gia Nhạc Thành vô cùng hài lòng, mặc dù thực lực của bọn họ không cao tuy nhiên đạt tới thất tinh bát tinh là rất tốt, tương đương với những người trong đội hộ vệ Kim Long.

Mà lúc này, Vũ Văn Giác, Trần Đào, Tôn Quân, Vũ Văn Minh Quang bọn họ nhìn thấy đám người kia dễ dàng đáp ứng Nhạc gia thì khiến cho tam đại nhân tộc cảm khái không thôi, đám người kia khiến cho thực lực của Nhạc gia hiện tại đã trở nên rất mạnh.

- Người tu chân chết tiệt, ngươi làm xấu đại sự của ta, ta không thể bỏ qua cho ngươi.

Ở phía sau một đoàn Thái Dương Chân Hỏa nhìn Nhạc Thành trừng trừng, hận ý tràn ngập.

- Ngươi muốn đến thì đến, ta chờ ngươi.

Nhạc Thành hơi mỉm cười nhìn Thái Dương Chân Hỏa mà nói, ngay lập tức thủ ấn của hắn ngừng biến đổi, mi tâm của hắn lóe lên, Hạo Thiên Tháp đã xuất hiện trên không trung.

- Tất cả những người có thực lực nhất tinh Đấu Thánh mau lui lại phía sau.

Nhạc Thành hét lớn một tiếng sau đó nói với những cường giả từ nhất tinh Đấu Thánh mau lui lại.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến hóa, Hạo Thiên Tháp đã hóa thành vài trăm thước, bao trùm lấy toàn bộ tam đại nhân tộc và Thần Hoàng tộc, cùng với những người đồng ý gia nhập Nhạc gia.

- Chết tiệt, ta muốn giết ngươi.

Ngay lập tức phân thân của Thái Dương Chân Hỏa gào thét lên bỏ về phía Nhạc Thành, những người này chính là những người Thái Dương Chân Hỏa muốn nuốt chửng nay lại bị Nhạc Thành thu vào trong tòa tháp lớn vô cùng quỷ dị.

- Ta chờ ngươi, ta muốn xem ngươi có bản lĩnh đó hay không.

Nhạc Thành không hề hoang mang, trong lòng hắn đã sớm có chuẩn bị, thủ ấn của hắn ngừng kết, một mảng Vô Thượng Chân Hỏa bao phủ lấy Trần Đào, Thượng Quan Uyển Nhi, Vũ Văn Giác còn có đám người Bàn Thiên Lão Ma, Bạch đạo nhân.

- Xoẹt xoẹt.

Dưới sự oanh kích của một mảng Thái Dương Chân Hỏa, Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành chỉ lay động một chút.

Ở trong vòng Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành, tất cả mọi người đều cảm thấy vô cùng nóng bỏng, khó trách Nhạc Thành có thể chống lại Cực Viêm Thiên hỏa, hóa ra trên người Nhạc Thành cũng có ngọn lửa so với Cực Viêm Thiên hỏa không kém là bao.

Tất cả mọi người đều gọi Thái Dương Chân Hỏa là Cực Viêm Thiên hỏa vì bọn họ không biết thân phận của Thái Dương Chân Hỏa.

Thanh Sơn lão tổ, Long Dược nhìn thấy Nhạc Thành dễ dàng chống lại công kích của hỏa nhân kia thì sắc mặt hơi biến đổi, hai người nhìn nhau, lập tức hiểu ý mà bỏ chạy, sáu hỏa nhân kia bọn họ cũng không có biện pháp đối phó.

- Các người còn muốn trốn sao?

Ở trên không trung, hai đạo hỏa nhân lướt quá gần cản trước người của Thanh Sơn lão tổ và Long Dược.

- Đáng chết....

Long Dược và Thanh Sơn lão tổ trong lòng thầm kêu lên một tiếng, khuôn mặt bắt đầu dãn ra về phía sau vài trăm thước, đối với hai đoàn hỏa nhân này bọn họ cũng không có biện pháp gì, hai hỏa nhân này có thực lực không hề dưới bọn họ.

- Các người đi mau.

Long Dược nói với mấy tộc nhân phái sau, bọn họ chỉ có thực lực Đấu Tôn, không thể chống lại.

Người của Toan Nghê tộc nghe thấy lời nói của Long Dược thì lập tức thả người chạy trốn lên phía trước.

- Chỉ bằng các người mà cũng muốn trốn, nằm mơ sao?

Đúng lúc mọi người muốn chạy trốn thì ở trên không trung đã lừng không xuất hiện hai hỏa nhân vô cùng lớn, một mảng lửa phun ra, mang theo một lực hấp dẫn vô cùng lớn, mấy người thuộc Toan Nghê tộc và cường giả Đấu Tôn ngay lập tức bị hút vào trong đó.

- Đáng chết.

Ánh mắt của Long Dược trở nên tức giận mà nhìn hỏa diễm kia, toàn thân của hắn tràn ngập đấu khí, chỉ là khi hắn vừa chuyển động thân hình thì đoàn hỏa diễm đã ngưng tụ thành một mảng tường ngăn cản trước hắn.

Long Dược vội vàng bố trí đấu khí phòng ngự, ngọn lửa trở nên nóng bỏng không thôi, trong tay của hắn hiện ra luồng ánh sáng công kích về phía nhân hình hỏa diễm.

- Thanh Sơn, Long Dược, các người cùng với ta làm một vụ giao dịch thế nào?

Nhạc Thành ở trên không trung không chút hoang mang nói với bọn họ.

- Nhạc Thành tiểu tử giao dịch thế nào, mau nói.

Thanh Sơn lão tổ nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, trên người của hắn đã bao trùm đấu khí phòng ngự, trước mắt chính là công kích của nhân hình hỏa diễm.

- Trong thung lũng có không ít thần dị đan dược, hỏa nhân này lại không cho chúng ta đi vào, bây giờ người cùng với Long Dược đối phó với một đoàn, ta cùng với Trần Đào trưởng lão đối phó với một đoàn, còn hai đoàn thì do Lam ma cùng với người bên ta đối phó, về phần đoàn còn lại do một số cường giả không môn phái đối phó là được, người thấy thế nào, đối phó xong chúng ta sẽ vào dãy núi tìm đan dược thần dị.

Nhạc Thành nói với Thanh Sơn lão tổ.

- Tiêu tử này, người có âm mưu gì không, sao lại liên thủ với chúng ta?

Thanh Sơn lão tổ nghi hoặc nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Thanh Sơn, ta mà có âm mưu gì sao? Ta sợ rằng người có âm mưu với ta thì có, thời gian không còn nhiều, nếu chúng ta không đi vào dãy núi kia thì đan dược sẽ không có đâu.

Thanh Sơn lão tổ do dự một chút rồi cất tiếng nói:

- Được, ta đáp ứng người, ta và tên tiểu tử nhà người liên thủ một lần, nếu lần sau có cơ hội, lão tổ ta nhất định sẽ không tha cho người.

- Mọi người nghe cho kỹ, Trần Đào trưởng lão đối phó với một đoàn, ta đối phó với một, mặt khác, Vũ Văn trưởng lão, Tôn trưởng lão, Bàn Thiên Lão Ma Kim Lão Quái, Nam Tương Tử, Phá Ngọc, Bạch đạo nhân

các người cùng với Lam Ma đối phó với một là được, mọi người nghe kỹ chỉ cần ngăn chặn là được không cần phải giết.

Nhạc Thành dùng thần thức truyền âm tới tất cả mọi người.

- Hừ, đối phó với ta, các người còn chưa đủ sức.

Nhân hình hỏa diễm nghe thấy vậy thì lập tức trừng mắt nhìn đám người Thanh Sơn lão tổ rồi oanh kích.

- Lão tổ ta sợ người sao?

Thanh Sơn lão tổ la lớn, sau đó thanh mang bao phủ tấn công về phía nhân hình hỏa diễm.

- Còn các người nữa, đi ra cho ta.

Đúng lúc đó, ba đoàn nhân hình hỏa diễm đã đánh về phía Nhạc Thành.

- Mọi người bắt đầu công kích, nhớ kỹ chỉ cần ngăn chặn là đủ rồi.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống hẳn cất tiếng nói.

Vòng tròn phòng ngự của Vô Thượng Chân Hỏa hơi lỏng lẻo, Trần Đào đã có chuẩn bị sớm, thân hình nhanh chóng biến mất ngay tại chỗ, sau đó thân ảnh xuất hiện thì đã bao trùm vòng tròn đấu khí phòng ngự tràn ngập, sau đó trong tay xuất ra một đấu khí cường hãn tấn công về phía Thái Dương Chân Hỏa.

-o0o-

811. Chương 690: Hãy Lộ Nguyên Hình Ra.

Đồng thời, Bàn Thiên Lão Ma, Vũ Văn Giác còn có Tôn Quân, Kim lão quái, Bạch đạo nhân bọn họ cũng nhanh chóng đánh về mấy đoàn Thái Dương Chân Hỏa, còn có Lam M cũng hơi do dự, sau đó nhận được ánh mắt gợi ý của Thanh Sơn lão tổ thì bọn họ cũng đánh tới.

Thực lực của mọi người mặc dù không bằng Trần Đào, Thanh Sơn lão tổ, Long Dược nhưng nhân số nhiều cộng với Lam ma đặc biệt là Bàn Thiên Lão Ma, Vũ Văn Giác đều là tứ tinh Đấu Thánh cũng đủ để chống lại một đoàn nhân hình hỏa diễm.

Nhạc Thành đánh về phía ba đoàn nhân hình hỏa diễm phân thân, trong tay của hắn ngưng tụ Vô Thượng Chân Hỏa để chống lại.

Hai luồng lửa giao thoa, sau đó đột nhiên tách ra ở trên không trung, giữa không trung lúc này xuất hiện một biển lửa, xui xẻo nhất là những người trong đám người không môn phái, những người này bị nhốt trong biển lửa, một số hỏa diễm đánh về phía bọn họ.

- Xoẹt xoẹt.

Một đoàn nhân hình hỏa diễm cuối cùng cũng tìm thấy cơ hội tốt nhất, nó dùng hấp lực tấn công, đột nhiên có hai bát tinh Đấu Tôn bị nó nuốt chửng vào trong miệng.

- Mọi người không nên sợ hãi, rối loạn chỉ có một con đường là đường chết, mọi người liên thủ công kích mới có cơ hội.

Những cường giả không môn phái không chịu đầu hàng mà nói.

Nghe thấy vậy, những cường giả Đấu Tôn đột nhiên tụ tập với nhau, bọn họ cũng tạo ra một tiểu trận pháp tấn công về phía nhân hình hỏa diễm kia, từng luồng đấu khí cường hãn tạo ra quang mang tràn ngập.

Chỉ là dưới sự công kích này thực lực yếu nhất chính là những cường giả không môn phái, nếu như bọn họ không gia nhập Nhạc gia thì Nhạc Thành cũng không màng tới sự sống chết của bọn họ, mặc dù bọn họ hợp kích nhưng vẫn có một số cường giả Đấu Tôn bị nhân hình hỏa diễm thôn phệ.

- Người tu chân chết tiệt, người giao toàn bộ đan dược ra cho ta, ta có thể thả người đi.

Đưa mắt nhìn về phía Nhạc Thành, hỏa diễm kia tức giận nói.

Nhạc Thành cười lạnh thủ ấn của hắn ngưng kết, Hạo Thiên Tháp như con rồng lửa từ trên không trung bắn ra, đánh về phía phân thân của Thái Dương Chân Hỏa.

- Ngao.

Ngũ trảo hỏa long to lớn hết, toàn thân trở nên tràn ngập.

Nhìn hỏa long to lớn, nhân hình hỏa diễm cũng không lộ vẻ gì sợ hãi, thân hình lao mạnh về phía Nhạc Thành.

- Hừ, mặc dù ngươi lợi hại nhưng cũng chỉ là một phân thân mà thôi, chẳng lẽ ngươi khi dễ ta không làm gì được sao?

Nhạc Thành tràn ngập lãnh ý nhìn màn kịch chiến trước mắt mà nói.

- Đi.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến hóa, ở trên không trung ngũ trảo hỏa long bắn ra ngăn cản trước nhân hình hỏa diễm.

Nhân hình hỏa diễm không hề sợ hãi ngọn lửa kia, thân hình ngay lập tức bị ngăn cản, sau đó thân hình biến thành một ngọn lửa, hỏa long tràn ngập phá vòng vây mà ra.

Ngọn lửa cao hơn một nghìn thước, tràn ngập ở trên không trung.

- Kim Long thân thể, Phong Lôi Sí.

Thân hình của Nhạc Thành đột nhiên lui lại, toàn thân của hắn bao trùm long lân, đồng thời Phong Lôi Sí của hắn triển khai, khí thế tràn ngập.

Ở phía xa xa đám người Trần Đào nhìn thấy Phong Lôi Sí trên người của Nhạc Thành thì huyết dịch cũng trở nên sôi trào, đầu để phong lôi mạch của Trần gia xuất hiện ở trên người hắn làm người của Nhạc gia nghĩ thế nào cũng không thông.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại ngưng kết, thân hình của hắn bao trùm lấy Vô Thượng Chân Hỏa, ngay lập tức Vô Thượng Chân Hỏa trở nên to lớn, bao trùm lấy nhân hình hỏa diễm thành một quả cầu lửa.

Nhạc Thành dự định nhốt một đạo phân thân lại, sau đó luyện hóa thành nguyên hình, lại dùng Vô Thượng Chân Hỏa phong ấn, ngăn chặn sự tự hủy hoại của phân thân.

- Xèo xèo.

Một số đạo Thái Dương Chân Hỏa đột nhiên lui lại, có vẻ như nó cũng sợ bị nhốt.

- Muốn chạy sao, đáng tiếc là đã chậm.

Nhạc Thành hơi mỉm cười, thủ ấn của hắn biến đổi, đồng thời từ trên không trung một hỏa long đã phun ra che đầy đại đỉnh môn.

- Người tức hân chết tiệt, ngươi mau để ta ra ngoài, đản được ta tặng ngươi, ta không cần nữa.

Ở bên trong quả cầu lửa, nhân hình hỏa diễm này lộ ra vẻ sợ hãi.

- Ngươi nằm mơ, ngươi mau hiện nguyên hình cho ta.

Nhạc Thành quát lạnh một tiếng, sau đó thủ ấn của hắn lại biến đổi, Vô Thượng Chân Hỏa trở nên tràn ngập, nhân hình hỏa diễm ngay lập tức bị hắn bắt đầu luyện hóa.

- Hỏa long, xuất hiện.

Nhạc Thành quát nhẹ một tiếng, sau đó thủ ấn lại biến đổi.

Hai con hỏa long xuất hiện, khiến cho phân thân của Thái Dương Chân Hỏa không ngừng vặn vẹo.

- Người tu chân chết tiệt, ngươi mau dừng lại cho ta.

Đúng lúc này năm đạo nhân hình hỏa diễm cũng đánh ào ào về phía Nhạc Thành bỏ đối thủ kia lại.

- Mọi người mau ngăn cản lại nếu không chúng ta không thể đối phó với bọn chúng lần nào nữa đâu.

Nhạc Thành hơi biến sắc mặt mà nói.

- Đứng lại cho ta.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Thanh Sơn lão tổ, Long Dược hai người do dự một lát, nhìn thấy một đạo nhân hình hỏa diễm đã bị Nhạc Thành khống chết, bọn họ biết rằng lúc này Nhạc Thành không thể bị quấy nhiễu, nếu không thì sẽ hỏng hết.

Hai người bọn họ do dự một chút sau đó đã chống lại một đạo nhân hình hỏa diễm.

Trần Đào trưởng lão cùng với Bàn Thiên Lão Ma cũng đối phó với một đạo nhân hình.

Chỉ có một đám cường giả rải rác thì không như vậy, bọn họ nhìn thấy nhân hình hỏa diễm không công kích mình nữa, áp lực giảm đáng kể không ai dám chủ động dây dưa.

Cho nên nhìn thấy hỏa diễm đánh về phía Nhạc Thành, bọn họ cũng mặc kệ.

- Tới rồi tốt lắm.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, hần liền ngưng kết thủ ấn, sáu con cự long liền xuất hiện trên không trung.

Từng thanh âm rỗng ngâm vang lên, hai con Lôi điện long, hai con thủy long, hai con phong long, sáu con cự long xuất hiện trước nhân hình hỏa diễm.

Nhìn thấy sáu con cự long cản đường, nhân hình hỏa diễm cũng biến đổi, thân hình đột nhiên trở nên to lớn.

Nhân hình hỏa diễm phát tay một cái tấn công về phía cự long.

- AA...

Lôi điện long phun ra một luồng sấm sét bổ về phía nhân hình hỏa diễm kia, ngọn lửa trên người của hỏa nhân bị điện mang tấn công cũng trở nên mờ đi một chút.

-oOo-

812. Chương 691: Nhất Định Phải Đem Người Luyện Hóa Thành Tro Tàn.

Bị hỏa nhân đánh trúng, thân hình của lôi điện long cũng rớt từ trên không trung xuống, quanh người tràn ngập ánh lửa.

Lôi điện long bị rớt xuống mặt đất, cả mặt đất như rung chuyển, giống như là địa chấn vậy.

- Ao Ao...

Sau khi lôi điện long bị rớt xuống mặt đất, con lôi điện long còn lại cùng với hai con thủy long liền gào thét tấn công hỏa nhân.

Thân hình của hỏa nhân to quá mức, muốn tránh né cũng không còn kịp.

Lôi điện long phun ra lôi điện khổng lồ tấn công về phía hỏa nhân.

Hai con thủy long ngưng tụ quả cầu bán kính vài trăm thước tấn công lên bờ vai của hỏa nhân.

Hai con phong long to lớn thì miệng cũng gầm thét tấn công, hỏa nhân bị hai luồng công kích như muốn bị xuyên thấu.

Năm con cự long công kích lên trên người của hỏa nhân, thân hình của hỏa nhân cũng bị lui về phía sau mấy chục thước, trên bờ vai có không ít lửa bị thủy long dập tắt, một lát sau mới có thể khôi phục.

Mặc dù sáu con cự long khó có thể chiến thắng được hỏa nhân nhưng nó cũng không làm gì được Nhạc Thành.

Thủ ấn của Nhạc Thành không ngừng biến hóa, ngọn lửa trên không trung trở nên nồng đậm thêm vài phần, hiện tại Nhạc Thành cũng hơi nghi ngờ, Thái Dương Chân Hỏa phân thân tựa hồ như mạnh hơn Thái Dương Chân Hỏa mà mình gặp trước kia không ít, điều này khiến cho Nhạc Thành kinh ngạc, không lẽ hai tháng nay Thái Dương Chân Hỏa đã tiến bộ không ít sao?

- Đã đến lúc, mau hiện hình.

Nhạc Thành quát nhẹ sau đó thừa án biến hóa, ngay lập tức thủ ấn của hắn đánh lên khiến cho cả không gian cũng trở nên chết tiệt.

- A... người tức hân chết tiệt, ta nhất định sẽ đem ngươi luyện hóa thành tro tàn.

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, sau đó ngọn lửa cuối cùng cũng đã kéo dài, một ngọn lửa mặc dù nhỏ nhưng trong đó chứa lực lượng vô cùng khủng bố.

- Thu...

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, thủ ấn của hắn ngưng kết, một mảng Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ thu Thái Dương Chân Hỏa vào trong phong ấn.

- Tới phiên ngươi.

Phong Lô Sí ở trên không trung xuất hiện, sáu con cự long ngăn cản nhân hình hỏa diễm, sau đó Nhạc Thành xoay người ngưng tụ Thái Dương Chân Hỏa bao bọc.

Thanh Sơn lão tổ, Long Dược còn có Trần Đào nhìn thấy Nhạc Thành đối phó với một đoàn nhân hình hỏa diễm thì không khỏi kinh ngạc, bọn họ không thể một mình đối phó mà Nhạc Thành không ngờ làm được.

- Người tu chân, ta và ngươi không oán không thù tại sao ngươi lại quấy rầy việc tu hành của ta?

Hỏa nhân kia trừng mắt nhìn Nhạc Thành.

- Ta không phải muốn quấy rối mà là ngươi muốn đối phó ta không phải sao? Ngươi có thể đi theo ta, ta sẽ trả lại phân thân cho ngươi.

Nhạc Thành nói với hỏa nhân ở trên không trung.

- Hừ, không lẽ ngươi muốn luyện hóa ta, ngươi nằm mơ đi, thực lực Hợp thể trung kỳ mà muốn luyện hóa ta sao, chờ bản thể của ta xuất hiện ta nhất định sẽ bắt thấy ngươi thành vạn đoạn.

Hỏa nhân hét to nói với Nhạc Thành.

- Xem ra bản thể của ngươi bị vây khốn, ta thu hết tất cả phân thân của ngươi xem bản thể của ngươi đối phó với ta thế nào?

Nhạc Thành trong mắt tràn ngập hàn ý sau đó thủ ấn của hắn liền biến hóa, tám con ngũ trảo cự long đánh về phía hỏa nhân.

Nhìn thấy cảnh tượng này tất cả các cường giả đều kinh ngạc không thôi, Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, Nam Tương Tử cùng với Phá Ngọc bọn họ cũng kinh hoàng, bọn họ không ngờ rằng thủ đoạn của tộc trưởng lại cường hãn đến mức này.

Tám con cự long ở trên không trung điên cuồng gào thét, hỏa nhân cũng cảm thấy áp lực to lớn, biến lửa tràn ngập, ở xung quanh nghìn dặm lúc này đã hóa thành một mảng đất khô cằn.

- Phần Tiên Liệt diễm cầu.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, sau đó thủ ấn của hắn ngưng kết, Phong Lô Sí sau lưng chuyển động, thân hình của hắn hóa thành một đạo tàn ảnh theo sát tám con cự long công kích về hỏa nhân to lớn.

- Gào, hú...

Hỏa nhân gào thét một tiếng sau đó một ngọn lửa nóng bỏng công kích về phía Nhạc Thành, có thể nhìn thấy rõ ràng là hỏa nhân hơi kiêng kỵ công kích của Nhạc Thành.

- Âm ầm.

Một thanh âm phá hủy vang lên, Phần Tiên Liệt Diễm cầu lúc này đã bị phân tán, trên ngực của hỏa nhân cũng xuất hiện lỗ hổng vài trăm thước.

Lỗ sâu sau đó lập tức được khôi phục.

- Dương kiếm.

Nhạc Thành quát nhẹ, mi tâm của hắn bắn ra một luồng kiếm màu trắng, kiếm quang đại phát.

- Dương kiếm, tấn công.

Thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết sau đó hắn la lớn lên, dương kiếm đồng thời chia ra làm bảy, bảy thanh kiếm phát ra kiếm mang chói mắt.

Bảy thanh dương kiếm giống như xuyên qua không gian, ngay lập tức đã tiến tới trên người của hỏa nhân.

- Xèo xèo.

Một mảng lửa nóng bỏng giống như pháo hoa bắt đầu phân tán, nhân hình hỏa diễm ngay lập tức biến thành một biển lửa.

Dưới sự phân tán của ngọn lửa, trên không trung như ẩn như hiện khó có thể phát hiện ra.

- Muốn chạy sao, vậy hãy để cho người chạy là được.

Khuôn mặt của Nhạc Thành hiện lên một nụ cười quỷ dị, thủ ấn của hắn đồng thời thu lại, Hạo Thiên Tháp cùng với Âm Dương Kiếm theo Phong Lô Sí mở rộng tiến sát phía sau.

- Ta lại muốn xem bản thể của ngươi rốt cuộc là ở nơi nào.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, đồng thời thủ ấn của hắn ngưng kết, theo sát phía sau.

Một ngọn lửa dĩ nhiên là phân thân bản thể của Thái Dương Chân Hỏa, phân thân của Thái Dương Chân Hỏa đã bị hắn đánh bị thương, bản thể nhất định cũng sẽ bị ảnh hưởng.

- Tiểu tử kia đi vào dãy núi.

Thanh Sơn lão tổ nhìn thấy Nhạc Thành thả người đi vào dãy núi thì biến sắc, trong lòng do dự một lát rồi nó với Long Dược:

- Long Dược, tên tiểu tử kia đi vào dãy núi chắc chắn là có âm mưu gì đó, chúng ta cũng phải theo vào.

- Được, chúng ta cùng đi vào, đừng để cho tên tiểu tử kia có tiện nghi.

Long Dược cất tiếng nói, sau đó bàn tay của hắn không dây dưa với nhân hình hỏa diễm nữa, thân ảnh từ từ thối lui vào trong thung lũng.

- Lam ma, không dây dưa nữa, đi vào bên trong núi.

Thanh Sơn lão tổ cất tiếng nói với Lam Ma.

Lam Ma nghe thấy lời nói của Thanh Sơn lão tổ xong thì lập tức rút ra, vốn Lam Ma cùng với Bàn Thiên Lão Ma, Vũ Văn Giác bọn họ đối phó với một đạo nhân hình hỏa diễm nhưng hiện tại Lam Ma lui lại, đám người còn lại liền rơi vào thế hạ phong.

- Vũ Văn Giác, chúng ta làm gì bây giờ?

Bàn Thiên Lão Ma cất tiếng hỏi Vũ Văn Giác.

- Không cần xen vào, chúng ta vẫn ngăn chặn được một đoàn Cực Viêm Thiên hỏa.

Vũ Văn Giác trả lời.

Mà lúc này, một số nhóm cường giả đụng phải công kích của nhân hình hỏa diễm, có hơn năm mươi cường giả đã hóa thành tro tàn vì bị nó nuốt chửng.

-o0o-

813. Chương 692: Thung Lũng Hẹp Giấu Kín.

Hiện tại bọn họ nhìn thấy Nhạc Thành tiến vào trong dãy núi, đồng thời ba đạo nhân hình hỏa diễm cũng đã có người ngăn chặn, hơn ba mươi người còn lại dốc sức chạy vào trong thung lũng, trong đó có không ít đan dược thần dị và nhẫn trữ vật, nói không chừng còn có đấu kỹ, đây là cảm dỗ tử vong.

Thanh Sơn lão tổ, Long Dược bọn họ trước hết đối phó với nhân hình hỏa diễm sau đó lập tức thoái lui.

Bỗng nhiên, hỏa diễm ngừng công kích Thanh Sơn lão tổ và Long Dược, chạy về phía ba mươi cường giả đang tứ tán kia.

- A....

Những cường giả rải rác kia trong đó có hai thất tinh Đấu Tôn bị nhân hình hỏa diễm nuốt chửng vào trong bụng.

Hai người này bị nhân hình hỏa diễm nuốt chửng vào bên trong bụng, ngọn lửa của nhân hình hỏa diễm tựa hồ như đã trở nên nóng bỏng hơn.

Thanh Sơn lão tổ, Long Dược hai người nhìn hai luồng nhân hình hỏa diễm sau đó lại nhìn nhau, bọn họ ngay lập tức sau đó đi vào trong dãy núi, thân ảnh đột nhiên biến mất.

- A...

Hai luồng nhân hình hỏa diễm đánh về phía các cường giả rải rác kia sau đó lại hai bát tinh Đấu Tôn bị nuốt vào bên trong bụng, dưới phân thân của Thái Dương Chân Hỏa bọn họ căn bản không có bất kỳ sức lực chống cự nào.

Trần Đào nhìn Thanh Sơn lão tổ và Long Dược đi vào bên trong dãy núi, lại nhìn đám cường giả đang bị nuốt chửng kia thì ngay lập tức nói với Thượng Quan Uyển Nhi và Vũ Văn Giác:

- Vũ Văn Giác, Tôn Quân, Bàn Thiên Lão Ma, chúng ta đi vào bên trong dãy núi đi nếu không Nhạc Thành sẽ gặp nguy hiểm.

Nhìn thấy Thanh Sơn lão tổ cùng với Long Dược hai người đi vào bên trong thung lũng, Trần Đào cũng lo lắng bọn họ sẽ vào đó đối phó với Nhạc Thành.

- Ầm.

Trong tay của Trần Đào lúc này là một lực lượng vô cùng cường hãn đánh về phía đạo nhân hình hỏa diễm kia, đột nhiên ngọn lửa kia bị đánh tan, hỏa diễm cũng trở nên nhỏ lại.

Thân hình của hỏa nhân rút lui xuống, thân ảnh của Trần Đào đột nhiên kích xạ về phía dãy núi, đấu đế phong lôi mạch của Trần gia thật lợi hại, mặc dù không đạt tới trình độ Phong Lôi Sí nhưng có thể đạt tới ngũ tinh Đấu Thánh thì huyết mạch trên người cũng phải đạt tới chín thành.

Nhìn thấy Trần Đào tiến vào bên trong dãy núi, nhân hình hỏa diễm kia không đuổi theo mà lại đánh về phía đám cường giả Đấu Tôn rải rác kia, không ít người bị nó nuốt chửng.

- Chúng ta cùng đi, nơi này không nên ở lâu.

Vũ Văn Giác hét lên một tiếng sau đó mọi người hợp lực đánh bại nhân hình hỏa diễm rồi rút đi.

Mọi người rút đi, nhân hình hỏa diễm nhìn lên trên không trung một lát sau đó cũng lập tức không ngừng nuốt chửng đám cường giả còn lại.

Từng người la hét thảm thiết.

Mỗi khi thôn phệ một người xong ngọn lửa của nhân hình hỏa diễm cũng trở nên mạnh hơn một chút, nếu như Nhạc Thành ở đây thì có thể nhận ra Thái Dương Chân Hỏa sau khi thôn phệ đám cường giả xong thực lực sẽ tăng cường, nếu như nuốt sạch thì thực lực sẽ trở nên rất mạnh.

- Mọi người mau lui lại.

Hai nhị tinh Đấu Thánh cất tiếng nói bảo mọi người mau lui lại.

Mười người khác lúc này khuôn mặt liền trở nên kinh khủng, dưới sự vây công của bốn hỏa nhân, bọn họ cũng chỉ có thể vô lực ngăn cản.

- U U...

Bốn đạo nhân hình hỏa diễm đồng loạt vây công mọi người, trong số mười người còn lại có ba người là nhất tinh Đấu Thánh và hai người là nhị tinh Đấu Thánh.

Mọi người điên cuồng trốn chạy, không màng gì nữa, chỉ cần chạy thoát khỏi nơi này là tốt.

Hai tên nhị tinh Đấu Thánh cắn răng mà nói.

Mặc kệ là tình trạng gì ai cũng không muốn linh hồn và bản thể phải chia lìa, hậu quả bất kỳ ai cũng không thể nào chấp nhận nổi.

- Nếu sớm biết như vậy thì chúng ta đã gia nhập Nhạc gia thì đã không đến mức này.

Một thập tinh Đấu Tôn thở ra một hơi rồi nói.

- So với chết còn tốt hơn, chúng ta phải mau chạy trốn.

Nhị tinh Đấu Thánh cất tiếng nói sau đó bạch mang tràn ngập.

- Xèo xèo.

Một luồng ánh sáng tấn công mạnh tới, bọn họ cũng chỉ còn một cách đó là bỏ chạy.

- Linh hồn yếu như vậy mà cũng muốn trốn.

Bốn đoàn nhân hình hỏa diễm cười lạnh ở trên không trung.

- Nuốt chửng đám người kia xong, ta sẽ nuốt đám người thực lực không kém kia, đến lúc đó bản thể đã có thể thoát khỏi trói buộc, ta có cơ hội rời khỏi địa phương quỷ quái này.

Ở trên không trung một giọng nói thốt lên.

- A....

Liên tiếp sau đó là những thanh âm thăm thiết truyền ra.

Một lát sau ngọn lửa khuếch tán, bốn đạo nhân hình hỏa diễm xuất hiện ở trên không trung, hiện tại bốn đạo nhân hình hỏa diễm đã trở nên mạnh hơn không ít, bốn đạo nhân hình hỏa diễm liếc nhìn xung quanh sau đó tiến vào trong thung lũng.

Bây giờ thần thức của Nhạc Thành tập trung nhìn đám phân thân Thái Dương Chân Hỏa, cũng không biết đã qua bao lâu, Nhạc Thành cũng cảm nhận thấy vùng núi này chính là nơi hắn cùng với Đại Song và Tiểu Song đi qua.

- A, không thấy.

Nhạc Thành đột nhiên phát hiện ra phân thân đã biến mất không thấy nữa.

Nhạc Thành từ từ rơi xuống, mang theo Ấn Thân phù mà rớt xuống mặt đất, hắn đoán giá bốn phía, thung lũng nơi này bao trùm một mảng cháy đen.

- Đây không phải là thung lũng hẹp hay sao.

Nhạc Thành chăm chú nhìn xung quanh mà nói.

- Chẳng lẽ bản thể của Thái Dương Chân Hỏa giấu ở đâu nơi này?

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng.

- Khó trách không thấy, hóa ra ở đây có cấm chế.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười.

-o0o-

814. Chương 693: phá Võ Cấm Chế.

- Ta muốn xem xem bản thể của người bị vây khốn thể nào.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó thủ ấn của hắn ngưng kết, Phong Lô Sí mở rộng thân ảnh của hắn nhảy vào trong thung lũng hẹp.

Bốn phía của thung lũng hẹp không ngờ đều là thạch bích, tràn ngập sương mù trắng xóa, Nhạc Thành ở trên đám sương mù do dự một lúc sau đó thả người chui vào bên trong đó, có thân thể Kim Long, Nhạc Thành cũng tự tin thêm một chút.

Đi qua lớp sương mù trắng xóa, Nhạc Thành phỏng chừng đã ở phía dưới hai nghìn thước, Thái Dương Chân Hỏa còn bố trí cấm chế ở phía dưới, thân hình tiếp tục từ dưới đi lên, xung quanh mây mù vẫn bao phủ mịt mờ.

- Trời ạ, đây chính là Thất Tinh Hải Đường Thảo, đây là Tử Đan tham, còn có Giáng Châu Thảo, Tẩy Tủy linh diệp.

Bỗng dưng Nhạc Thành nhìn bốn phía, xung quanh là những linh dược khiến cho người ta phải động lòng.

Mà ở quanh đó bao phủ bốn phía chính là thạch bích.

- Hoa Lộ ngọc thảo, Vạn Diệu Ô.

Nhạc Thành vô cùng kinh ngạc, những linh dược quý hiếm ở đây nhiều không tưởng tượng nổi, Nhạc Thành đưa mắt nhìn, ngay cả linh dược luyện chế Độ Ách Đan ở đây cũng có thể tìm thấy.

- Đáng tiếc, đáng tiếc.

Nhìn thấy những linh dược kia, Nhạc Thành đau lòng không thôi, hắn hận không thể ngắt lấy, những linh dược kia ở nơi này giống như là cỏ dại vậy, quanh đây không có linh khí lưu động, linh dược giống như là cây cỏ héo rũ vào mùa hè vậy.

Ở xung quanh nơi này không có bất kỳ linh khí, linh dược muốn sinh trưởng và phát triển cần phải có số lượng linh khí vô cùng lớn, linh dược này đã trở nên héo rũ, loại tình huống này đừng nói là luyện chế đan dược ngay cả sống sót cũng khó.

- Tên Thái Dương Chân Hỏa kia đúng là đáng chết, phung phí của trời.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng rồi lẩm bẩm:

- Ta có thể tận diệt tất cả nhưng phải cứu sống đám linh dược kia.

- Thu.

Nhạc Thành thủ ấn ngưng kết, từ trong tay của hắn Hạo Thiên Tháp bắn ra tràn ngập thanh mang.

- Hạo Thiên Tháp, đi.

Nhạc Thành mỉm cười la lớn, thủ ấn của hắn biến đổi, Hạo Thiên Tháp hóa thành to lớn hơn, bao phủ bốn phía thạch bích.

Nhạc Thành khống chế Hạo Thiên Tháp, phàm là chỗ có linh dược Nhạc Thành đều thu vào bên trong Hạo Thiên Tháp, có nhiều linh dược như thế Nhạc Thành không thể tìm được, những linh dược này giá trị không hề dưới năm mươi tám viên đan dược mà hắn thuốt được.

Một lát sau phương viên mười vạn dặm đều bị Hạo Thiên Tháp phủ kín, linh dược đều bị bao phủ.

- Thu.

Nhạc Thành thu thủ ấn lại, Hạo Thiên Tháp một lần nữa quay trở lại mi tâm của Nhạc Thành.

Mà lúc này ở trên không trung thung lũng hẹp, Thanh Sơn lão tổ cùng với Long Dược, Lam Ma ba người xuất hiện ở nơi này, hai người chăm chú nhìn về bốn phía, ngay lập tức Long Dược nói với Thanh Sơn lão tổ

- Thanh Sơn, không có dấu vết của tên tiểu tử kia.

- Hẳn là hẳn ở gần đây, chúng ta cứ chạy theo hẳn là không muộn.

Thanh Sơn lão tổ chăm chú nhìn bốn phía mà tìm Nhạc Thành.

- Ở phía dưới, trong thung lũng hẹp có luồng khí chuyển động.

Thanh Sơn lão tổ nói với Long Được.

- Tên tiểu tử kia đi vào trong thung lũng hẹp làm gì?

Long Được nghi ngờ hỏi.

- Mặc kệ hẳn, nói không chừng bên trong có đan dược thần dị, dọc con đường này chúng ta đi không có lấy một viên người không cảm thấy kỳ quái sao?

Thanh Sơn lão tổ cất tiếng nói với Long Được.

- Được rồi chúng ta hãy xuống phía dưới, xem tên tiểu tử kia có lấy được cái gì tốt không.

Long Được cất tiếng nói sau đó thả người xuống thung lũng hẹp.

- Thanh Sơn lão tổ và Long Được xuống thung lũng hẹp làm gì, chẳng lẽ Nhạc Thành ở trong đó.

Trần Đào nghi hoặc một chút rồi cũng nhảy xuống.

- Trần Đào trưởng lão tiến vào trong thung lũng hẹp, chúng ta cũng cùng đi vào.

Ở cách đó không xa, Vũ Văn Giác Tôn QUân, Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, Nam Tương Tử Bạch đạo nhân bọn họ đều gấp rút tiến vào.

- Mọi người nhanh lên, hỏa nhân chết tiết kia đã đuổi tới, chúng ta thăm rồi.

Kim Lão Quái la lớn, ở phía sau bốn đạo nhân hình hỏa diễm đang đuổi theo.

- Nhanh lên mọi người đều tiến vào trong thung lũng hẹp, Trần Đào trưởng lão cũng đã đi vào.

Vũ Văn Giác lớn tiếng nói, sau đó nhảy vào trong hạp cốc.

Ở phía dưới hạp cốc, Nhạc Thành mở rộng Phong Lôi Sí bay ở trên không trung, thần thức của hắn cảm ứng, phía dưới chính là cấm chế do bản thể Thái Dương Chân Hỏa bố trí.

- Thái Dương Chân Hỏa, người tự mình ra hay để ta phá cấm chế?

Nhạc Thành đánh giá chung quanh một lần rồi nói.

- Người tức hân, chẳng lẽ người nhất định muốn ta phải ra sao, ta không thể bỏ qua cho người.

Trong cấm chế truyền ra một thanh âm tức giận.

- Người đã không cho ta vào thì ta tự mình động thủ.

Nhạc Thành cất tiếng sau đó trong mi tâm của hắn tràn ngập một mảng quang mang chói mắt.

- Âm Dương Kiếm, lên.

Âm Dương Kiếm on gong không ngừng tràn ngập thanh âm.

- Người tu chân chết tiết kia, rốt cuộc người muốn làm gì?

Ở trong cấm chế truyền ra một thanh âm tức giận.

- Ta chỉ muốn trông thấy người mà thôi.

Nhạc Thành trả lời, thủ ấn của hắn lại tiếp tục biến hóa.

- Âm Dương Kiếm, phá.

Bảy thanh Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành tràn ngập thanh mang, đồng thời bảy thanh đó hợp thành giống như là kiếm trận vậy, bảy đường kiếm quang hung hăng bổ vào cấm chế.

- Âm âm.

Một mảng lực lượng khổng lồ đánh tan, không gian xung quanh như xuất hiện sóng trào.

- Xoẹt.

Khe núi bắt đầu rạn nứt, bảy đường kiếm quang sau đó biến mất, khe hở sau đó cũng bắt đầu phục hồi nguyên trạng.

- Người tu chân kia, người chỉ có tu vi Hợp thể trung kỳ mà thôi, chẳng lẽ người muốn phá cấm chế của ta sao?

Ở trong cấm chế truyền ra một thanh âm cười lạnh, chính là Thái Dương Chân Hỏa.

- Vậy để xem sao.

Thần sắc của Nhạc Thành biến đổi, cấm chế của Thái Dương Chân Hỏa bố trí Âm Dương Kiếm vẫn chưa thể phá vỡ.

- Âm Dương Kiếm, biến.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa biến đổi, Âm Dương Kiếm lập tức phát ra kiếm quang chói mắt, xoay tròn ở trên không trung.

- Thất kiếm quy nhất, phá cho ta.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại phóng lên, kiếm mang hung hăng đánh xuống.

- Âm âm.

Một thanh âm to lớn như sấm sét đình tại nhức óc vang lên.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, hẳn không ngờ cấm chế lại khó công phá như thế.

- Thiên Nhân Nhiếp Hồn.

Nhạc Thành do dự một chút sau đó hai luồng lam mang phóng lên rồi, bỗng dừng trong thung lũng, mây mù biến sắc một luồng khí tức kinh khủng bắt đầu kích tán.

- Long Được, chạy mau, chạy mau.

Ở rong hạp cốc, Thanh Sơn lão tổ cất tiếng, một luồng lam mang từ phía dưới truyền ra, lực lượng to lớn vô cùng.

- Đây là Thiên Nhân Nhiếp Hồn của Vũ Văn Gia, tại sao lại có chuyện như vậy?

Sắc mặt của Long Được biến đổi, không cần Thanh Sơn lão tổ mở miệng hẳn đã nhảy ra khỏi hạp cốc, nếu như bị Thiên Nhân Nhiếp Hồn nuốt chửng thì hậu quả nhất định sẽ thảm khốc.

- Chạy mau, Vũ Văn Giác Tôn Quân, Bàn Thiên Lão Ma, các người chạy mau.

Lúc này Trần Đào cũng chạy ra khỏi hạp cốc, hét lên mà nói.

-o0o-

815. Chương 694: Bản Thể Của Thái Dương Chân Hỏa.

- Xèo xèo.

Lúc này mọi người chỉ cảm nhận thấy bên trong hạp cốc tràn ngập khí tức cường hãn, không thể chống lại, nghe thấy lời nói của Trần Đào xong mọi người đột nhiên nhảy lên trên không trung.

Đúng lúc Vũ Văn Gia, Thượng Quan Uyển Nhi, Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, Bạch đạo nhân bọn họ rời khỏi thung lũng hẹp thì Trần Đào cũng rời khỏi, đồng thời Thanh Sơn lão tổ, Long Dược cũng thoát ra.

- Hu.

Một mảng khí tức cường hãn tuôn ra từ trong hạp cốc, khí tức khiến cho đám người Trần Đào cũng phải rung động.

Khí tức cường hãn ở trên không trung đã biến thành một thiên nhân màu lam vô cùng to lớn, xung quanh dãy núi khí tức cũng trở nên mịt mờ.

- Thiên Nhân Nhiếp Hồn, là Thiên Nhân Nhiếp Hồn của Vũ Văn gia ta.

Sắc mặt của Vũ Văn Giác biến đổi lớn, toàn thân hắn cũng trở nên sôi trào huyết dịch, uy áp này hắn biết rõ, chỉ có mười thành đấu để hồn mạch mới làm được.

- Lực lượng thật là cường hãn, đây là thiên phú lực lượng của Vũ Văn Gia.

Bàn Thiên Lão Ma cùng Kim Lão Quái âm thầm kinh hãi.

- Là Thiên Nhân Nhiếp Hồn của Vũ Văn Gia, Nhạc Thành ở phía dưới.

Thượng Quan Uyển Nhi và Trần Đào cũng hơi biến sắc mặt, nhìn lực lượng cuồng bạo ở bên trong bọn họ cũng đã nghe nói Nhạc Thành có được Thiên Nhân Nhiếp Hồn của Vũ Văn Gia, Phong Lô Sí của Trần gia, còn có Kim Long thân thể của Nhạc gia.

Ở bên trong hạp cốc, Thiên Nhân Nhiếp Hồn cuồng bạo hấp thu cấm chế mà Thái Dương Chân Hỏa bày ra, sau đó Âm Dương Kiếm bắt đầu oanh kích.

- U U.

Một mảng khí tức nóng bỏng từ phía dưới tuôn ra, một ngọn lửa tràn ngập, sau đó nhanh chóng lan truyền tới chân của Nhạc Thành.

- Thái Dương Chân Hỏa, đáng chết.

Nhạc Thành biến sắc hắn cảm nhận thấy ngọn lửa này chính là do Thái Dương Chân Hỏa chân chính phát ra.

- U U.

Một ngọn lửa nóng bỏng vượt không gian phóng ra.

Trong biển lửa gào thét, ngọn lửa bắt đầu nuốt chửng những thứ xung quanh, so với sự nuốt chửng của Thiên Nhân Nhiếp Hồn thì còn lợi hại hơn rất nhiều.

- Đáng chết, Nhạc Thành vẫn ở phía dưới.

Vũ Văn Giác mắng to một tiếng.

- Mọi người chú ý.

Trần Đào biến sắc mà lúc này ở phía xa xa bốn đạo nhân hình hỏa diễm cũng tiến tới trước người bọn họ.

- Chú ý.

Nhóm người Bàn Thiên Lão Ma lúc này đều biến sắc bọn họ biết rằng những nhân hình hỏa diễm này không dễ đối phó.

- Xèo xèo.

Bốn đoàn nhân hình hỏa diễm ở trước mặt mọi người nghiêng người xẹt qua, bốn đoàn nhân hình hỏa diễm hiện tại không công kích bất kỳ người nào mà là phóng từ trong thung lũng hẹp ra.

- Chuyện gì xảy ra vậy, tại sao nhân hình hỏa diễm lại tràn ngập như thế?

Bàn Thiên Lão Ma bọn họ liền nổi lên nghi hoặc.

- Mọi người mau xuống thung lũng hẹp, Nhạc Thành còn ở bên trong.

Trần Đào cất tiếng nói với tất cả mọi người.

Ở trong thung lũng hẹp, một ngọn lửa ngập trời bắt đầu xuất hiện.

Trong hạp cốc, một cái tháp lớn bắt đầu trời lên, thủ ấn của Nhạc Thành bắt đầu thu lại, hần thu hồi Hạo Thiên Tháp rồi đánh giá xung quanh.

Nhìn dấu vết hủy diệt xung quanh, Nhạc Thành cảm thấy may mà mình thu hồi linh được bằng không thì bọn chúng đã bị đốt thành tro tàn bởi Thái Dương Chân Hỏa.

Bây giờ sắc mặt của Nhạc Thành cũng trở nên tái nhợt, nếu như không có Hạo Thiên Tháp, phỏng chừng mình đã bị trọng thương, thân thể Kim Long trên người của hần chưa đủ để chống lại Thái Dương Chân Hỏa.

Nhạc Thành đánh giá xung quanh, ở xung quanh có một thạch động xuất hiện, hạp cốc hơi nghiêng xuống, xung quanh tràn ngập khí tức cường hãn.

- Hóa ra là được giấu ở chỗ này.

Nhạc Thành lẩm bẩm thầm nói sau đó hần thả người rơi xuống cửa động, đến cửa động khí tức bắt đầu nóng bỏng thêm vài phần.

- Người tu chân chết tiệt, được rồi, đan dược ta tặng toàn bộ cho ngươi, còn có hai phân thân đó ta cũng tặng cho ngươi, ta không làm phiền ngươi nữa, được chưa?

Ở trong sơn động, thanh âm của Thái Dương Chân Hỏa vang lên.

- Ngươi nói đi, ta muốn xem bản thể của ngươi rốt cuộc bị vây khốn thế nào.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, hần do dự một lát rồi đi vào bên trong thạch động.

Ở bên trong thạch động bốn phía đều bao trùm một mảng hỏa hồng, trong thạch động cửa thạch lớn rất nhiều.

Càng vào bên trong thạch động, khí tức càng trở nên nóng bỏng, Nhạc Thành ở trong này không hề dám chủ quan.

Một lát sau Nhạc Thành bắt đầu cảm nhận thấy trên thạch bích tràn ngập sự nóng bỏng, giống như là ở dưới thạch bích có một ngọn lửa vô cùng lớn đốt cháy vậy.

Trong thạch động có không ít đá, ở chính giữa có bệ đá lớn vài trăm thước, một hỏa hồng bao vây bên trong.

- Người tu chân, ngươi nhất định phải đi vào.

Hỏa diễm bên trong đã biến thành một đoàn nhân hình hỏa diễm.

- Ta không làm gì, ta chỉ muốn tới thăm bản thể của ngươi một chút, ở chỗ này là Huyền Thiên nội lục, ta với ngươi đều là người tu đạo cho nên ta muốn tới thăm ngươi một chút.

Nhạc Thành nhìn phân thân của Thái Dương Chân Hỏa rồi cất tiếng nói.

- HỪ, ta thấy ngươi muốn luyện hóa ta, ngươi đừng có nằm mơ, thực lực của ngươi còn lâu mới làm được.

Phân thân của Thái Dương Chân Hỏa la lớn với Nhạc Thành, đồng thời cũng chăm chú nhìn Nhạc Thành.

- Ta thử là được.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, kim mang trên người của hần cũng trở nên tràn ngập, thủ ấn của hần ngưng kết, một luồng thanh mang nhanh chóng bắn về phía bệ đá.

- Ngươi dám.

Phân thân của Thái Dương Chân Hỏa đã ngăn cản Nhạc Thành, một luồng thanh mang kia đã bị ngọn lửa ngăn chặn.

Cùng lúc đó, Nhạc Thành nở ra một nụ cười, Phong Lô Sí của hắn chuyển động, thân ảnh đã xuất hiện bên cạnh bệ đá, một luồng Vô Thượng Chân Hỏa bao bọc ngọn lửa, Nhạc Thành cũng không dám trực tiếp lấy đi đám lửa kia, mặc dù không biết bản thể của Vô Thượng Chân Hỏa bị cái gì vây khốn, nhưng cẩn thận vẫn hơn.

- Người tu chân người dám.

Đúng lúc này Thái Dương Chân Hỏa cũng bắn lửa ra, Nhạc Thành lập tức biệt đẩy lui.

Thân hình Nhạc Thành lui về phía sau, bỗng nhiên ở phía trước hai luồng nhân hình hỏa diễm xuất hiện, bốn luồng này quay ở trong thạch động.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, bây giờ năm luồng phân thân của Thái Dương Chân Hỏa xuất hiện, mình không có cách nào làm gì được.

-o0o-

816. Chương 695: Ném Đá Xuống Giếng.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba luồng thân ảnh xuất hiện ở thạch động, sau đó truyền tới thanh âm của Thanh Sơn lão tổ:

- Nhạc Thành, người để chúng ta giúp người khống chế Cực Viêm Thiên hỏa, hóa ra là muốn vào đây luyện hóa nó, may mà chúng ta không rút lui.

- Cực Viêm Thiên hỏa, đúng là bản thể của Cực Viêm Thiên hỏa.

Nhìn ngọn lửa ở trên bệ đá, Long Dược cũng kinh ngạc mà nói.

- Đáng chết.

Nhạc Thành chăm chú nhìn Thanh Sơn lão tổ và Long Dược, hắn không cần phải hỏi cũng biết hai người này.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Đúng lúc này một tiếng xé gió truyền tới, ngay lập tức một đám thân ảnh xuất hiện bên cạnh Nhạc Thành, phía trước chính là đám người Trần Đào trưởng lão, sau lưng là Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, Vũ Văn Giác.

- Tộc trưởng, không có chuyện gì chứ?

Bàn Thiên Lão Ma đến sau lưng Nhạc Thành mà cất tiếng hỏi, nhìn thấy Nhạc Thành sử dụng đồng thời Phong Lô Sí và Kim Long thân thể bọn họ kinh ngạc vô cùng.

- Nhạc tộc trưởng không có chuyện gì chứ?

Trần Đào cũng cất tiếng hỏi Nhạc Thành, đôi mắt chăm chú nhìn Phong Lô Sí của Nhạc Thành.

- Ta không sao.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, hắn nhìn mọi người đã đến thạch động thì dĩ nhiên biết rõ ở phía trên xảy ra chuyện gì, xem bộ dạng thì Thanh Sơn lão tổ và Long Dược bọn họ đuổi theo mình.

Nhìn thấy ngọn lửa trên bệ đá, ánh mắt của Thanh Sơn lão tổ hiện ra một vẻ tham lam.

- Đám nhân loại đáng chết kia, các người toàn bộ ra ngoài cho ta.

Nhân hình của Thái Dương Chân Hỏa cất tiếng nói.

- Thanh Sơn lão tổ, nếu như người muốn bản thể của Cực Viêm Thiên hỏa, vậy thì ta giao cho người cho khỏe.

Nhạc Thành nhìn xung quanh sau đó cất tiếng nói với Thanh Sơn lão tổ.

- Hừ, người mà tốt như vậy ư, nhất định là có âm mưu.

Thanh Sơn lão tổ nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện ra vẻ nghi hoặc rồi nói với Long Được:

- Long Được, Lam ma, các người ngăn cản bốn đoàn Cực Viêm Thiên hỏa, ta thử xem có thể chịu nổi bản thể của Cực Viêm Thiên hỏa hay không.

- Thanh Sơn, quá nguy hiểm, người cùng với Lam ma ngăn cản phân thân của Thái Dương Chân Hỏa là được, để ta thử xem có thể thu nổi bản thể của Thái Dương Chân Hỏa hay không.

Long Được trầm sắc xuống mà nói.

Nghe thấy lời nói của Long Được, trong mắt của Thanh Sơn lão tổ hiện ra một lãnh ý, Long Được xem ra cũng muốn bản thể của Thái Dương Chân Hỏa, loại bảo vật này ai cũng muốn chiếm lấy.

- Long Được, người có ý gì, chẳng lẽ người cũng muốn Cực Viêm Thiên hỏa?

Thanh Sơn lão tổ cất tiếng hỏi Long Được.

- Thanh Sơn, chẳng lẽ người không muốn sao?

Long Được không hề sợ Thanh Sơn lão tổ chút nào, cả hai đều là ngũ tinh Đấu Thánh.

Nhìn thấy Thanh Sơn lão tổ và Long Được tranh nhau Nhạc Thành hiện ra một vẻ cười lạnh, xem ra Thanh Sơn lão tổ và Long Được hai người này khẩu hợp mà ý không hợp, bọn hắn chém giết lẫn nhau là tốt nhất.

- Hừ Long Được, Hắc Ám Thần Điện và Toan Nghê tộc đã kết minh, bây giờ người của tnd ở đây nếu như chúng ta tự gây khó khăn cho nhau thì ngư ông sẽ đắc lợi.

- Được trước hết nghe người, chúng ta cứ thu bản thể của Cực Viêm Thiên hỏa sau đó mới bàn luận xem cho ai, bây giờ mọi người liên thủ chống lại bản thể rồi hãy nói.

Long Được do dự một chút rồi nhìn đám người Nhạc Thành và Trần Đào.

- Hừ, mấy người nhân loại các người thật đúng là vô lý, muốn có được ta sao, các người nằm mơ đi.

Năm đoàn hỏa diễm tụ tập lại, khí tức bỗng trở lên nóng bỏng.

Một lát sau dưới sự kinh ngạc của tất cả mọi người, năm đạo nhân hình hỏa diễm chống lên nhau hóa thành một hỏa nhân cao gần nghìn thước.

- Theo ta đoán, trước tiên phải đem các người đi luyện hóa đã.

Hỏa nhân to lớn gào thét một tiếng, sau đó trong tay tràn ngập oanh kích tấn công về phía Thanh Sơn lão tổ.

Sơn động này vốn không phải là lớn nhưng hiện tại với sự to lớn của nhân hình hỏa diễm, nó trở nên nhỏ bé hơn bao giờ hết.

- Thanh Sơn lão tổ, Long Được, Cực Viêm Thiên hỏa công kích các người, các người đừng lùi đến chỗ chúng ta.

Nhạc Thành lạnh lùng nói đồng thời trong tay của hắn cũng ngưng kết một quang mang chói mắt mà công kích.

- Đáng chết.

Thanh Sơn lão tổ cùng với Long Được còn có Lam ma lui lại phía Nhạc Thành và Trần Đào.

- Nhạc Thành, người dám sao, người dám bỏ đá xuống giếng?

Thanh Sơn lão tổ nhìn thấy Nhạc Thành ngưng tụ công kích thì sắc mặt trở nên vô cùng khó coi.

- Hừ, ta đã cảnh cáo các người, là các người muốn tới.

Khuôn mặt Nhạc Thành nở ra một nụ cười quỷ dị, thủ ấn của hắn ngưng kết, tấn công về phía Thanh Sơn lão tổ và Long Được.

- Toàn Phong Trảm.

Công kích gọn sóng hung hăng tấn công tới sau lưng của Thanh Sơn lão tổ, một mảng khí tức tràn ngập, Toàn Phong Trảm của Nhạc Thành hiện tại có thể một kích giết tam tinh Đấu Thánh dễ dàng.

- Nhạc Thành, người ném đá xuống giết.

Sắc mặt của Thanh Sơn lão tổ biến đổi lớn, trước có hỏa nhân sau có Nhạc Thành công kích hắn kinh hãi không thôi.

Mà lúc này Long Được cùng với Thanh Sơn lão tổ cũng như nhau, công kích Toàn Phong Trảm của Nhạc Thành thật là cường hãn, bao phủ bọn họ vào trong đó.

- Chết tiệt, Long Được, Lam Ma các người cùng một lượt ngăn cản hỏa nhân này cho ta.

Thanh Sơn lão tổ hét lên một tiếng, sau đó thanh mang ngưng tụ tạo thành quang cầu lớn nhỏ oanh kích về phía hỏa nhân kia.

Đã đến lúc này, Thanh Sơn lão tổ không còn đường lùi đành phải ngăn đón ba hỏa nhân to lớn kia.

- Xèo xèo.

Lúc này Long Được và Lam ma hai người đành phải liều mạng nghênh hướng công kích.

- Âm.

Một thanh âm phá hủy vô cùng lớn vang lên, nắm đấm của hỏa nhân kia bắn ra, một lực lượng khổng lồ oanh kích, thạch động như muốn nứt ra.

- Âm.

Cùng một tiếng nổ mạnh, Toàn Phong Trảm của Nhạc Thành cũng công kích Thanh Sơn lão tổ và Long Được, Lam Ma phía sau cũng ngập tràn trong vòng tròn, lực lượng khổng lồ kích tán trên không trung.

Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái bọn họ kinh sợ nhìn Nhạc Thành không thôi, Nhạc Thành xuống tay thật là ngoan độc.

- Tiểu tử, xem như ngươi lợi hại, thù này không báo ta không làm người.

Thanh Sơn lão tổ quay đầu lại hung hăng nói với Nhạc Thành.

- Ta đã cảnh cáo các người, chính các người muốn chạy tới chỗ ta.

Nhạc Thành lạnh lùng quát, đối với hận ý của hai người, Nhạc Thành không thêm để ý, dù sao mình sớm muộn gì cũng phải đối phó với họ.

- Chết tiệt, ta trước hết nuốt chửng ngươi.

Hỏa nhân vượt không gian tạo thành một đạo tàn ảnh, xuất hiện bên cạnh lam ma, một luồng lực lượng vô cùng lớn bao bọc lấy lam ma.

-o0o-

817. Chương 696

- Cứu Thiên Tôn, cứu ta.

Lam ma bị một ngọn lửa bao bọc liên tục tiếng cầu cứu Thanh Sơn lão tổ, hiện tại Lam ma đã bị trọng thương, căn bản không thể thoát khỏi Hỏa nhân.

- Hừ.

Thanh Sơn lão tổ trở mắt nhìn Lam ma nuốt chửng lam ma.

- A...

Lam Ma hét lên một tiếng sau đó đã bị hỏa nhân nuốt chửng vào trong bụng, một tứ tinh Đẩu Thánh cường giả không ngờ lại bị Thái Dương Chân Hỏa dễ dàng nuốt chửng như thế.

Lam ma bị hỏa nhân to lớn nuốt chửng như vậy khiến cho ngọn lửa của hỏa nhân càng trở nên dày đặc, khí tức trên người cũng mạnh hơn một phần.

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi trầm xuống, hắn cẩn thận chăm chú nhìn Thái Dương Chân Hỏa, sau khi nuốt sạch lam ma xong, thực lực của hỏa nhân đã mạnh hơn không ít.

Lúc này Nhạc Thành mới nghĩ tới, xem ra Thái Dương Chân Hỏa để đan dược chính là muốn dẫn dụ những cường giả kia tới đây, bốn đạo Thái Dương Chân Hỏa mạnh hơn không ít so với trước kia chính là do bọn chúng nuốt chửng rất nhiều cường giả cấp cao.

- Hừ, đừng tới bản thể của ta, ngươi muốn chết sao.

Thanh Sơn lão tổ đánh về phía bệ đá, thân hình của hỏa nhân sau đó cũng hóa thành một đạo tàn ảnh, ngay lập tức đã đến trước bệ đá, trong tay ngưng tụ một mảng hỏa mang tràn ngập bỏ về phía Thanh Sơn lão tổ.

- Xèo xèo.

Thanh Sơn lão tổ bị Thái Dương Chân Hỏa bao bọc, thân hình không thể không lùi lại, hắn không dám để ngọn lửa nóng bỏng chạm vào.

- Hay là ta tới.

Nhạc Thành dùng Phong Lô Sí, thân ảnh của hắn như tia chớp biến mất ngay tại chỗ, Vô Thượng Chân Hỏa của hắn sau đó ngưng tụ, thân ảnh đã xuất hiện trên bệ đá.

- Người tu chân kia, tránh cho ta.

Hỏa nhân sau đó xoay người trở lại, trong miệng bắt đầu ngưng tụ một cự mãng đánh về phía Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành.

Thần sắc của Nhạc Thành hơi trầm xuống, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, Vô Thượng Chân Hỏa bắt đầu biến đổi nghiêng hướng về phía cự mãng của Thái Dương Chân Hỏa.

Mà lúc này thân thể của Long Dược đã tới trước bệ đá, sắc mặt của nó hiện ra vẻ tham lam, bàn tay bắt đầu bao bọc lấy ngọn lửa kia.

Cực Viêm Thiên hỏa là bảo vật, Long Dược dĩ nhiên là không bỏ qua, bây giờ Cực Viêm Thiên hỏa ở ngay trước mắt, Long Dược dĩ nhiên không bỏ qua cơ hội.

- Ngươi dám?

Hỏa nhân quay đầu nhìn Long Dược, tuy nhiên vẫn hơi trễ, một mảng quang mang của Long Dược đã bao vây lấy bệ đá.

- Xoẹt xoẹt.

Một thanh âm đốt cháy vang lên, ngọn lửa trên bệ đá đã tăng vọt lên hóa thành một bức tường vài trăm thước.

Hỏa nhân này quay đầu đánh về phía Long Dược, thủ ấn của Nhạc Thành cũng biến đổi, Vô Thượng Chân Hỏa cũng bắt đầu tràn ngập.

Trên bệ đá, quang mang vốn bao vây Thái Dương Chân Hỏa đã bị một mảng tường đánh bật lại, đồng thời một vật bí ẩn màu đen đã tới đó.

- Đây là trận bàn, giống hệt như trận bàn thần bí kia như đúc.

Nhìn vật màu đen trên bệ đá, Nhạc Thành vô cùng ngạc nhiên.

- Bàn tròn màu đen, đây chính là bàn tròn màu đen.

Thanh Sơn lão tổ hiện ra một dị sắc, vòng tròn màu đen kia khiến cho hắn nghĩ ngay tới bàn tròn màu đen, không ngờ nó ở chỗ này, rốt cuộc hắn cũng tìm được.

- Thái Dương Chân Hỏa bị nhốt trong trận bàn.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, xem ra trận bàn ẩn chứa một bí mật vô cùng lớn.

- Ha ha ha.

Tứ Sĩ Ma Ứng lt cười to, đầu khí của hắn chuyển động thân hình nhanh chóng vọt tới bệ đá, trong tay ngưng tụ một thanh mang dò xét trận bàn màu đen.

- Thanh Sơn, đây không phải là vật của ngươi, xuống cho ta.

Huyền Ảnh Vô Ngân của Trần Đào xẹt qua, trong tay của hắn là một mảng đầu khí vô cùng lớn tấn công về phía Thanh Sơn lão tổ.

- Trần Đào, ngươi cho rằng ta sợ ngươi sao?

Sắc mặt của Thanh Sơn lão tổ biến đổi lớn, ngay lập tức trong tay của hắn phát ra một quang mang đầu khí tràn ngập chụp về phía Trần Đào.

- Bang bang bang.

Liên tiếp là những thanh âm phá hủy, thân hình của Long Dược đã bị hỏa nhân đánh lui về phía sau nghìn thước.

- Thanh Sơn, đây không phải là thứ ngươi có thể lấy được, mau tránh ra cho ta.

Cùng lúc đó Nhạc Thành cũng dùng Phong Lôi Sĩ chuyển động qua.

Nhạc Thành lúc này đã tiến tới bệ đá, Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ bao bọc về phía trận bàn màu đen.

- Người tu chân chết tiệt, mau buông bản thể của ta ra.

Hỏa nhân to lớn quay đầu lại hung hăng đánh về phía Nhạc Thành, cánh tay dài hơn mười thước mang theo một ngọn lửa nóng bỏng oanh kích Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, đó là của lão tổ ta, ngươi mau buông tay xuống.

Trong mắt của Thanh Sơn lão tổ hiện ra một vẻ đỏ thẫm, hắn không ngờ rằng Nhạc Thành lại ra tay trước, một mảng đầu khí của hắn nhanh chóng đánh về phía sau lưng Nhạc Thành.

Một hỏa nhân một Thanh Sơn lão tổ đồng thời tấn công, Nhạc Thành do dự một chút, quanh người của hắn bao bọc Kim Long thân thể, Vô Thượng Chân Hỏa vẫn bao bọc lấy trận bàn màu đen.

- Âm.

Một tiếng nổ vang lên, công kích mạnh mẽ của Thanh Sơn lão tổ đã chạm vào vòng tròn phòng ngự của Nhạc Thành, dưới công kích, vòng tròn phòng ngự của Nhạc Thành nứt lần thứ nhất chạm vào thân thể Kim Long của hắn.

Ở trên lưng của Nhạc Thành truyền tới một đau đớn kịch liệt, huyết khí cũng sôi trào.

Thanh Sơn lão tổ là ngũ tinh Đấu Thánh, lực lượng công kích tuyệt đối vô cùng mạnh mẽ, cả tòa sơn mạch cũng có thể san thành bình địa, lúc này chạm vào người của Nhạc Thành, mặc dù Nhạc Thành có thân thể Kim Long nhưng cũng chỉ có thể đối phó tối đa là tứ tinh Đấu Thánh mà thôi, đối phó với Thanh Sơn lão tổ còn cách xa rất lớn.

- A...

Một ngụm máu từ trong miệng của Nhạc Thành phun ra, lực lượng công kích so với Nhạc Thành còn mạnh hơn vài phần.

Mà lúc này miệng máu của Nhạc Thành cũng đã phun lên trận bàn màu đen, từ trong trận bàn toát ra một lớp sương mù màu đen.

- Người tu chân chết tiệt.

Hỏa nhân lúc này cũng vung nắm đấm đánh về phía Nhạc Thành.

- Nhạc tộc trưởng chú ý...

Trần Đào, Vũ Văn Giác, còn có nhóm người Bàn Thiên Lão Ma đồng thời kêu lên.

-o0o-

818. Chương 697: Người Còn Muốn Phản Kháng Sao?

- A...

Dưới sự công kích to lớn của hỏa nhân, ai cũng không nhìn thấy rõ, chỉ thấy sương mù màu đỏ của trận bàn màu đen trở nên ngày càng dày đặc, ngọn lửa kịch liệt bắn ra.

- U U.

Ngọn lửa cuồng bạo bắt đầu khuếch tán ở bề mặt, vô cùng nóng bỏng, so với phân thân của Thái Dương Chân Hỏa thì còn gấp đôi.

- Chạy mau.,

Thân hình của Thái Dương Chân Hỏa nhanh chóng lui xuống, ngọn lửa này hẳn cũng vô pháp có thể chống lại.

- Tên tiểu tử chết tiệt.

Sắc mặt của Thanh Sơn lão tổ trở nên nôn nóng, ngọn lửa này hẳn không thể nào chống lại, mắt nhìn thấy trận bàn màu đen đã đến tay không ngờ lại bị Nhạc Thành thu lấy.

- Tộc trưởng còn ở bên trong, chúng ta sao có thể ra ngoài.

Bàn Thiên Lão Ma Nam Tương Tử bọn họ biến đổi sắc mặt lớn mà nói.

- Chúng ta ra ngoài nghĩ biện pháp trước, tộc trưởng rất nhiều thủ đoạn, trên người còn có bảo vật sẽ không có chuyện gì đây, dù sao chúng ta cũng vô pháp đi vào.

Bàn Thiên Lão Ma do dự một chút rồi nói.

- Mau đến thung lũng hẹp phía trước, ngọn lửa đã xuất hiện, nhanh!

Bàn Thiên Lão Ma hét lên một tiếng rồi nói với mọi người phía sau.

- Xèo xèo.

Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, Nam Tương Tử còn có Bạch đạo nhân, Vũ Văn Giác bọn họ nhanh chóng lao lên.

Trần Đào ở dưới động khẩu nhìn thoáng qua một chút sau đó cũng bắt đầu lao lên phía trên, ngọn lửa nóng bỏng kia nếu như bị nuốt chửng thì hẳn sẽ trở thành một đám tro tàn.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Một thanh âm xé gió truyền tới, một đám người từ trong hạp cốc nhảy ra, chính là Trần Đào, Long Dược Thanh Sơn lão tổ...

- Lui, mau lui lại.

Bàn Thiên Lão Ma lớn tiếng mà nói, ngọn lửa nóng bỏng khiến cho Bàn Thiên Lão Ma dù có thực lực Đấu Thánh cũng vô pháp đối phó.

Thanh Sơn lão tổ cùng với Long Dược hai người lúc này đã lên đỉnh ngọn núi sắc mặt của Long Dược trở nên tái nhợt xem ra hẳn đã bị thương không nhẹ.

Ngọn lửa to lớn cao tới mấy trăm thước, khí tức cũng trở nên tràn ngập.

- Bàn Thiên Lão Ma, tộc trưởng vẫn chưa đi ra, chúng ta phải làm sao?

Kim Lão Quái cất tiếng hỏi Bàn Thiên Lão Ma.

- Tộc trưởng có bảo vật, hẳn là không có chuyện gì, thực lực của hắn cũng vô pháp đi vào trong thạch động.

Bàn Thiên Lão Ma cất tiếng nói:

- Trong đầu chúng ta còn có linh hồn ẩn ký của Nhạc Thành Nhạc tộc trưởng, vạn nhất có gì thì chúng ta sẽ là người biết đến đầu tiên.

- Đáng chết cũng là bị tên tiểu tử kia làm hại.

Thanh Sơn lão tổ chăm chú nhìn Nhạc Thành và ngọn lửa cao mấy trăm thước, trên mặt hiện ra vẻ tức giận.

- Tiểu tử kia bị một chưởng của người còn chưa đi ra, đoán chừng sẽ trở thành đồng tro tàn.

Long Dược oán hận mà nói.

- Ai biết, tên tiểu tử kia rất quý dị, nếu như hắn không bị biến thành đồng tro tàn thì ta cũng phải băm thây hắn thành vạn đoạn.

Thanh Sơn lão tổ lạnh lùng tức giận nói.

Ở trong thạch động lúc này tràn ngập khí tức của Thái Dương Chân Hỏa, Thái Dương Chân Hỏa so với Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành thì mạnh hơn không ít, tuyệt đối cường hãn vô cùng.

Truyền thuyết ở viễn cổ Tiên giới, Thái thượng lão quân cũng bởi vì có cơ duyên xảo hợp đồng thời có được Thái Dương Chân Hỏa và Thái Hư Chân Hỏa đã trở thành một người có địa vị cực cao trong tiên giới.

Mặc dù Thái Dương Chân Hỏa đơn thuần là một trong tam đại thiên hỏa nhưng uy lực vô cùng cường hãn, tuyệt đối ở phía trên so với Vô Thượng Chân Hỏa, nếu như có thể luyện hóa được một trong ba tam đại thiên hỏa thì uy lực nhất định đã đạt tới tình trạng vô cùng khủng bố.

Ở trên bệ đá ngoài thạch động, Nhạc Thành bắt đầu khoan chân ngồi xuống, quan thân hắn chính là một vòng tròn Vô Thượng Chân Hỏa bao quanh.

Nhạc Thành do dự một chút rồi đem đan dược nhét vào trong miệng, chính là Hồi Nguyên đan hắn lấy được trong thung lũng, không ngờ Hồi Nguyên đan lại mang tới công dụng nhanh như vậy.

Hồi Nguyên đan vừa vào trong người của hắn tứ chi bách hải kinh mạch toàn thân truyền ra, những dược lực này phát ra khiến cho Nhạc Thành có một vẻ thoải mái không nói nên lời.

Nhạc Thành đối với sự thần kỳ của Hồi Nguyên đan thì cũng không quá kinh ngạc, Hồi Nguyên đan kiếp trước Nhạc Thành cũng đã từng luyện chế, công hiệu của nó dĩ nhiên là Nhạc Thành hiểu rõ. Bây giờ dùng một viên, chỉ còn lại chín viên Nhạc Thành ngẫm lại cũng cảm thấy hơi đau lòng.

- Người tu chân chết tiệt, người luyện hóa không nổi ta đâu, mau thả ta ra.

Ở trong sơn động hỏa nhân gào thét mà nói.

Mặc dù Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành không bằng Thái Dương Chân Hỏa nhưng ngọn lửa của Hỏa Linh châu tuyệt đối không phải là phàm vật, cộng thêm với Thái Dương Chân Hỏa hiện tại chỉ đạt tới tu vi Tụ khí hậu kỳ quan trọng là Thái Dương Chân Hỏa vừa bị Nhạc Thành phun một búng máu vào trận bàn màu đen, điều này khiến cho Thái Dương Chân Hỏa vô cùng e ngại.

Tất cả đều trùng hợp, nếu như Nhạc Thành tùy tiện phun lên trận bàn màu đen thì sẽ không có tác dụng, nhưng hiện tại lại bị phong ấn bởi nó nên mới mang tới công hiệu kỳ lạ như vậy.

- Trên người của người đã có vết máu của ta, người còn muốn phản kháng sao?

Nhạc Thành quát lạnh một tiếng, Thái Dương Chân Hỏa còn chưa bị bắt kỳ ai luyện hóa, chỉ cần mình có luyện hóa xong nó thì tất cả coi như đại công cáo thành.

Vốn Thái Dương Chân Hỏa mới đạt tới thực lực tụ khí hậu kỳ, so với thực lực hợp thể trung kỳ của Nhạc Thành thì tuyệt đối việc luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa không thể nào có khả năng nhưng hiện tại tình huống đã trở nên đặc biệt.

Thứ nhất là Nhạc Thành đã phong ấn phân thân của Thái Dương Chân Hỏa, đây tuyệt đối là tổn thương nghiêm trọng với nó.

Thứ hai là Thái Dương Chân Hỏa đã có tổn hao, Nhạc Thành lại phun máu tươi lên trận bàn.

Thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, ngay lập tức một mảng Vô Thượng Chân Hỏa bao trùm lên trận bàn màu đen.

Trận bàn màu đen nổi lên trước người của Nhạc Thành, mang theo một khí tức vô cùng cường hãn, Nhạc Thành không khỏi hơi kinh ngạc, trận bàn không biết được luyện chế từ gì, nếu như có thể chống lại Thái Dương Chân Hỏa thì tuyệt đối nó cũng không phải là phạm vật.

-o0o-

819. Chương 698: Huyết Dịch Thanh Đồng.

- Thái Dương Chân Hỏa, ta hỏi ngươi lần thứ nhất, niệm tình ngươi tu vi mấy nghìn năm không dễ dàng, trời cao có đức hiếu sinh, một là ngươi cam nguyện để ta luyện hóa sau đó ta sẽ lưu lại linh trí cho ngươi, hơn nữa giúp ngươi tu luyện thoát khỏi trận bàn nếu không thì ta chỉ còn cách tiêu diệt cả thần trí của ngươi, hai con đường ngươi hãy chọn lấy một.

Nhạc Thành do dự một chút rồi cất tiếng nói với Thái Dương Chân Hỏa.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, ngọn lửa trong thạch động lập tức trở nên bình tĩnh một chút rồi cất tiếng:

- Ta tu luyện mấy nghìn năm mới có được tu vi hôm nay, nhìn thấy phong ấn sắp được mở ra không ngờ bị ngươi phá hủy, chỉ bằng ngươi mà cũng muốn luyện hóa ta sao, nằm mơ đi, ta tuyệt đối sẽ không đáp ứng ngươi.

Nó nói xong liền điên đại thành lập một ngọn lửa tấn công về phía vòng tròn phòng ngự Vô Thượng Chân Hỏa của Nhạc Thành, khiến cho Nhạc Thành không thể dễ chịu được.

- Rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, được ngươi không muốn ta giữ lại mạng cho ngươi thì ta cũng không khách khí.

Nhạc Thành quát lạnh một tiếng sau đó thủ ấn của hắn đánh ra, Hạo Thiên Tháp ở mi tâm bắt đầu hiện lên.

Hạo Thiên Tháp chính là thượng cổ thần khí, đừng nói là Thái Dương Chân Hỏa mà ngay cả tam vị chân hỏa muốn rung chuyển nó cũng không thể nào.

Ở trước đại diện thật lớn, lúc này Nhạc Thành dùng Vô Thượng Chân Hỏa bao vây lấy trận bàn màu đen.

- Nhạc Thành, sao huynh lại tới đây, ở bên ngoài thế nào rồi?

Nhìn thấy Nhạc Thành, đám người Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi liền cất tiếng hỏi.

- Bên ngoài không có chuyện gì lớn, các người mua lui lại mười dặm nếu không sẽ gặp nguy hiểm.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người.

- Cha, cha tìm thấy bản thể của Thái Dương Chân Hỏa rồi sao?

Nhìn thấy Vô Thượng Chân Hỏa bao bọc lấy trận bàn màu đen, Thanh Đồng nghi hoặc mà hỏi.

- A!

Hiện tại ta muốn luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa, các người mau lui xuống.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Cha, vậy cha phải cẩn thận một chút, Thái Dương Chân Hỏa là vật chí cương chí dương, cha muốn luyện hóa nó cũng không phải là điều dễ dàng.

Thanh Đồng chăm chú nhìn Nhạc Thành rồi nói, sau đó bàn tay của hắn vẽ lên hàm răng một cái, vài giọt huyết dịch được xuất ra tay, một thanh mang bao bọc lấy rồi đưa cho Nhạc Thành:

- Đây chính là huyết dịch của thần hủ hóa Xà chí âm chí nhu, mặc dù Thái Dương Chân Hỏa là khắc tinh của con nhưng con cũng có thể khắc chế được nó, cộng thêm máu tươi của con, luyện hóa nó sẽ dễ dàng hơn.

Nghe thấy lời nói của Thanh Đồng, Nhạc Thành cao hứng không thôi, huyết dịch trên người của Thanh Đồng đúng là chí âm chí nhu, Hóa Xà chính là thần thú thuộc hỏa hệ, cùng với bảo vật chí dương chí cương xung khắc với nhau, khó trách tại sao khi vừa tới Cực Viêm địa, nhìn thấy phân thân của Thái Dương Chân Hỏa, Thanh Đồng lại hiện ra vẻ e ngại.

- Được, người trước hết lui về phía sau đã.

Nhạc Thành tiếp nhận lấy thanh mang bao bọc của Thanh Đồng rồi gợi ý giữ khoảng cách.

Mọi người tản ra, ngay sau đó Nhạc Thành tràn ngập khí tức, hắn khoanh chân ngồi xuống, thủ ấn cũng tung bay nhiều hơn.

- Người tu chân chết tiệt, người đi ra cho ta, người đi ra cho ta.

Ở trong thạch động, Thái Dương Chân Hỏa không ngừng gào thét ở bên trong Hạo Thiên Tháp, tuy nhiên tất cả đều không có tác dụng, mặc kệ Thái Dương Chân Hỏa gào thét thế nào, Hạo Thiên Tháp vẫn không rung chuyển mảy may.

Ở bên trong Hạo Thiên Tháp, thanh mang của Nhạc Thành bắt đầu ngưng tụ bao bọc lấy trận bàn màu đen, trên trận bàn, ngọn lửa bắt đầu trở nên tràn ngập.

- Huyết tích.

Nhạc Thành trầm mặt xuống, muốn luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa cũng không phải là điều dễ dàng, tâm niệm của hắn chuyển động, trận bàn màu đen lưu lại một huyết tích.

Lần trước Nhạc Thành dưới cuộc quyết nghị của các trưởng lão cũng đã dùng huyết tích thu phục Nhạc Chí Thu.

Lần này thủ ấn của hắn cũng tung bay, trận bàn màu đen xuất hiện ngon lửa nóng bỏng như muốn áp chế vậy.

- Người tu chân kia, mau buông ta ra, ta cam nguyện chịu bị người luyện hóa người để lại linh trí cho ta.

Ở bên trong trận bàn màu đen, một thanh âm sợ hãi truyền ra, cuối cùng Thái Dương Chân Hỏa cũng ý thức được nguy hiểm.

- Chậm rồi, ta đã cho người cơ hội nhưng người đã bỏ qua.

Nhạc Thành trả lời một tiếng sau đó thủ ấn của hắn tung bay, trận bàn màu đen không ngừng chuyển động, ngọn lửa bên trong trở nên tăng vọt.

Nhạc Thành đã sớm có chuẩn bị, lúc này Thái Dương Chân Hỏa vô pháp không làm gì được Vô Thượng Chân Hỏa.

Ở trên hạp cốc mọi người đều kinh ngạc nhìn về phía dưới, bọn họ cảm nhận thấy hỏa nhân kia không ngừng gào thét.

- Bàn Thiên Lão Ma, tộc trưởng ở bên trong một ngày đã không trở ra, chúng ta phải làm sao bây giờ?

Kim Lão Quái cất tiếng hỏi Bàn Thiên Lão Ma.

- Cực Viêm Thiên hỏa rất lợi hại ta sợ tộc trưởng không thể chống lại được.

Bạch đạo nhân nói với mọi người.

- Các ngươi yên tâm, linh hồn ẩn kỹ trên người chúng ta không có bất kỳ phản ứng nào điều đó cho thấy tộc trưởng không có chuyện gì, chúng ta tiếp tục chờ đợi là được, tộc trưởng trên người có bảo vật dĩ nhiên không e ngại Cực Viêm Thiên hỏa.

Bàn Thiên Lão Ma cất tiếng nói với mọi người.

- Trần Đào trưởng lão, hiện tại chúng ta nên làm gì, hạp cốc không cách nào đi xuống, Nhạc Thành còn đang ở dưới đó.

Vũ Văn Giác nhìn ngọn lửa khủng bố trong hạp cốc rồi nói.

- Cực Viêm Thiên hỏa thật lợi hại, so với năm trăm năm trước còn mạnh hơn nhiều, hiện tại ta cũng vô pháp chống lại, chỉ có thể hi vọng Nhạc Thành có biện pháp.

Trần Đào lo lắng mà nói.

- Thủ đoạn của Nhạc Thành rất nhiều, vô cùng lợi hại nhất định là có biện pháp, chúng ta cứ ở đây chờ là được.

Ở bên trong Hạo Thiên Tháp, hỏa diễm màu đen không ngừng phát ra, giống như là muốn nuốt chửng lấy Nhạc Thành vậy.

- Hỏa long, lên.

Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn, Hạo Thiên Tháp lừng không xuất hiện xoay tròn, ngay lập tức một ngọn lửa nóng bỏng trở nên tràn ngập.

Hai ngọn lửa dây dưa với nhau, khí tức nóng bỏng trở nên tràn ngập.

Nhìn thấy cảnh tượng này, đám người mới gia nhập Nhạc gia phải trợn mắt há hốc mồm, bọn họ hai ngày nay vẫn chưa nhìn thấy ngũ trảo hỏa long to lớn.

Hai luồng lửa dây dưa không dứt, hai con hỏa long tựa hồ như cũng không thể ngăn cản lại Thái Dương Chân Hỏa, ngọn lửa này không phải là phân thân của Thái Dương Chân Hỏa mà chính là bản thể của nó, chỉ là Thái Dương Chân Hỏa bị trận bàn màu đen phong ấn vẫn chưa thoát khỏi đó nổi.

Nhìn hai con hỏa long cũng không thể ngăn cản lại Thái Dương Chân Hỏa, sắc mặt của Nhạc Thành không khỏi trở nên ngưng trọng, Thái Dương Chân Hỏa quả không hổ là một trong tam đại thiên hỏa ngoại trừ tam đại thiên hỏa thì không ngọn lửa nào có thể chống lại ngọn lửa của Hỏa Linh châu.

- Thật đúng là chí cương chí dương, cũng giống như Hỗn Nguyên chân kinh của ta vậy nhưng cũng không phải là không luyện hóa được.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó thủ ấn của hắn đánh ra, huyết dịch của Thanh Đồng đã được hắn bao bọc ở tay.

- Tì Tì.

Một thanh âm quái dị vang lên, huyết dịch của Thanh Đồng đánh vào đã khiến cho Thái Dương Chân Hỏa điên cuồng gào thét, ngọn lửa rõ ràng đã dịu đi không ít.

- Thật đúng là tốt.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau đó thủ ấn của Nhạc Thành lại tung bay, từng luồng thủ ấn đánh vào bên trong trận bàn màu đen.

Thủ ấn đánh vào, hỏa diễm kia giống như bị một lực lượng quỷ dị áp chế vậy.

- Người tu chân kia, thả ta ra, ta van cầu ngươi tha cho ta, để lại linh trí cho ta, ta tuyệt đối sẽ không phản bội.

Ở bên trong trận bàn màu đen truyền ra thanh âm kinh khủng.

- Muôn rồi.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói, một mảng thanh mang của hắn bao bọc lấy trận bàn, trận bàn màu đen không ngừng chuyển động, tựa hồ như có hai luồng lực lượng va chạm lẫn nhau.

Thời gian từ từ trôi qua, ở bên trong Hạo Thiên Tháp, Yêu Huyền, Yến Hiểu Kỳ, Hỏa Lão, Thanh Đồng... bọn họ không dám quấy rầy Nhạc Thành.

Bảy ngày sau sắc mặt của Nhạc Thành đã trở nên tái nhợt, tuy nhiên trận bàn màu đen hiện tại đã hòa hoãn không ít, thanh âm chấn động kịch liệt đã ngưng lại, ngọn lửa cũng đã biến mất không còn thấy gì.

- Cộng thêm sự áp chế huyết dịch của Thanh Đồng, rốt cuộc cũng đã luyện chế thành công Thái Dương Chân Hỏa.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

-o0o-

820. Chương 699: Luyện Hóa Thái Dương Chân Hỏa.

Nhạc Thành do dự một chút sau đó bàn tay của hắn ngưng kết, Vô Thượng Chân Hỏa vây khốn Thái Dương Chân Hỏa đã xuất hiện trong tay của Nhạc Thành. Một luồng thủ ấn quỷ dị của Nhạc Thành tận lực đánh vào, sau đó hắn há miệng, nuốt chửng Thái Dương Chân Hỏa vào trong miệng.

- A...

Thái Dương Chân Hỏa tiến vào trong miệng của Nhạc Thành khiến hắn nhin không được mà kêu rên một tiếng, ngọn lửa này giống như muốn đốt cháy cả lục phủ ngũ tạng của hắn vậy.

Cùng lúc đó kim mang của Nhạc Thành cũng tràn ngập, lục phủ ngũ tạng giống như cũng có Kim Long thân thể hộ thân vậy.

Chỉ là Kim Long thân thể này cũng vô pháp chống lại một phân thân của Thái Dương Chân Hỏa, phân thân của Thái Dương Chân Hỏa sau khi tiến vào trong cơ thể của Nhạc Thành xong đã biến thành một đại hỏa ngập trời, kinh mạch của Nhạc Thành bị một đại hỏa bao bọc mà đốt cháy.

- A...

Nhạc Thành nhin không nổi sự đau khổ này, loại đau khổ này không ai có thể chịu nổi, ngay cả Cửu U Hỏa phần ở mười tám tầng địa ngục cũng không khủng bố như thế. Nhạc Thành cảm thấy lục phủ ngũ tạng gân cốt của mình cũng như muốn bị đốt cháy.

Vốn Nhạc Thành định luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa rồi đem đi sử dụng giống như là pháp bảo vật nhưng Thái Dương Chân Hỏa không muốn để Nhạc Thành luyện hóa Nhạc Thành mới quyết định luyện hóa nó trở thành bốn nguyên mình, việc luyện hóa này khiến cho thực lực của hắn trở nên càng cường hãn nhưng khó khăn cũng hơn gấp vạn lần.

Sau khi luyện hóa được Thái Dương Chân Hỏa, Nhạc Thành sẽ tìm cách luyện hóa hai trong tam đại thiên hỏa còn lại, như vậy khi lên Tiên Ma giới, hắn cũng có vốn để dùng.

Nếu như muốn luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa thành bốn nguyên vậy thì chỉ còn cách đưa Thái Dương Chân Hỏa đi vào trong thân thể của mình, nhưng loại đau khổ này đúng là vượt ngoài tưởng tượng của Nhạc Thành.

Nhạc Thành trước hết chỉ dám tận lực luyện hóa một phân thân của Thái Dương Chân Hỏa mà thôi, hắn sợ thân thể của mình không chịu nổi, không ngờ phân thân thôi mà đã lợi hại như thế, nếu như không phải nhờ Kim Long thân thể thì hắn xem ra đã bị đốt cháy thành tro.

Mặc dù Nhạc Thành biết rằng nếu như mình sử dụng Vô Thượng Chân Hỏa để che chở lục phủ ngũ tạng thì Thái Dương Chân Hỏa vô pháp tạo ra thương tổn lớn đối với mình nhưng như vậy thì không thể biến Thái Dương Chân Hỏa trở thành bốn nguyên của mình.

Nhạc Thành cũng chỉ có thể cắn răng chịu đựng mà thôi, nếu như muốn luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa thành bốn nguyên hỏa thì chỉ có thể tiếp nhận sự thống khổ do Thái Dương Chân Hỏa gây nên.

- Nhạc Thành, người làm sao vậy?

Nghe thấy tiếng kêu thảm thiết của Nhạc Thành, đám người Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi Yêu Huyền liền cất tiếng hỏi.

- Chủ nhân, người làm sao vậy?

Đại Song, Tiểu Song, Khiếu Thiên Hổ, Đại Hắc, Yêu Huyền cùng Yêu Huyền không kìm được mà hỏi.

- Các người mau lui xuống ta không sao.

Trên khuôn mặt của Nhạc Thành hiện ra vẻ trắng bệch, trong cơ thể của Nhạc Thành hiện tại từng ngọn lửa như muốn đốt cháy tất cả.

- Hừ, ta không tin không chống lại người được.

Nhạc Thành cắn răng mà ngồi xuống, thủ ấn của hắn ngưng kết, trong mắt hiện ra một vẻ vô cùng kiên nghị, Thái Dương Chân Hỏa đúng là vô cùng khủng bố nhưng mà kiếm trước Nhạc Thành cũng đã chịu đựng sự đốt cháy của Thiên hỏa đến cạo xương, loại thống khổ còn trên cả Thái Dương Chân Hỏa gây nên.

Nhạc Thành ở Thiên kiếp đã phải chống lại rất nhiều đau khổ dĩ nhiên không sợ Thái Dương Chân Hỏa thiêu đốt này.

Nhạc Thành để Thái Dương Chân Hỏa bên trong tùy ý gào thét, thân thể Kim Long của hắn đã bao bọc lục phủ ngũ tạng, đủ sức để chống lại Thái Dương Chân Hỏa, chỉ là Nhạc Thành vẫn phải dùng ý chí chống đỡ.

Thời gian từ từ trôi qua, lúc này đã là ba ngày, Nhạc Thành cảm nhận thấy Thái Dương Chân Hỏa không cách nào tạo ra bất kỳ tổn thương với mình nữa, lục phủ ngũ tạng cơ hồ đã bị Thái Dương Chân Hỏa rèn giũa qua rồi.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành đánh ra, hai luồng Vô Thượng Chân Hỏa vây khốn Thái Dương Chân Hỏa được Nhạc Thành hít vào trong miệng, một luồng Thái Dương Chân Hỏa tiến vào trong người của Nhạc Thành, ngưng theo Thái Dương Chân Hỏa của Nhạc Thành, hỏa diễm vượt không gian vượt ra ngoài, ngọn lửa nóng bỏng khiến cho Nhạc Thành nhìn không được mà kêu la thảm thiết một tiếng.

- Hỏa Lão, Nhạc Thành làm sao vậy, tại sao huynh ấy lại như thế?

Yến Hiểu Kỳ vô cùng lo lắng hỏi Hỏa Lão.

- Chúng ta không cần quá lo lắng, Nhạc Thành hắn là đang luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa thành bốn nguyên, nếu thành công thì sẽ rất tốt cho hắn.

Hỏa Lão nhìn cử động của Nhạc Thành thì cũng đoán ra Nhạc Thành có dụng ý gì.

- Hắn sẽ không xảy ra chuyện gì chứ, vẫn bồi thật không yên tâm.

Tôn Thi Thi lo lắng mà nói.

- Yên tâm, Nhạc Thành nếu lựa chọn như vậy thì dĩ nhiên nắm chắc chúng ta không quấy rầy hắn.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

Mà lúc này tại một nơi không ai nhìn thấy, Dịch Thiển chăm chú nhìn Nhạc Thành trong mắt hiện ra một vẻ lo lắng.

- Hỏa Lão, chẳng lẽ ông chính là Hỏa Vô Thiên Hỏa Lão.

Liễu Thanh Thanh nghe thấy Hỏa Lão nói thì cũng lo lắng cho Nhạc Thành tuy nhiên hiện tại thì yên tâm, Liễu Thanh Thanh bây giờ mới nhớ tới Hỏa Lão mà sự phụ mình nhắc ở trong Tuyệt Tình cốc.

- Không sai, người chính là nữ tôn của Tuyệt Tình cốc, tu luyện Hỏa chương, còn lấy được hỏa sư thú, tuổi nhỏ như vậy mà đã có tu vi nhất tinh Đầu Thánh xem ra Tuyệt Tình cốc bồi dưỡng người đúng là không tệ.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Liễu Thanh Thanh.

- Ra mắt Hỏa Lão, ở bên trong Tuyệt Tình cốc có một vị thái thượng trưởng lão vẫn muốn mời Hỏa Lão tới Tuyệt Tình cốc.

Liễu Thanh Thanh chăm chú nhìn Hỏa Lão mà nói, đối với chuyện của Hỏa Lão với vị thái thượng trưởng lão kia, Liễu Thanh Thanh cũng không biết nhiều.

- Ta biết, đến lúc đó ta nhất định sẽ cùng ngươi đi tới Tuyệt Tình cốc một chuyến ta cũng muốn thăm nàng.

Hỏa Lão mỉm cười, tựa hồ như nhớ tới chuyện cao hứng nào vậy.

Hai ngày sau, thủ ấn của Nhạc Thành thu lại, hắc lập tức lẩm bẩm nói:

- Hai phân thân, sau đó luyện hóa.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, ở trong thạch động một ngọn lửa lập tức trỗi lên, bị một lực lượng khổng lồ vô hình bao vây, mà ở trong Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành cũng há miệng khê hấp thu, một ngọn lửa bị hắc nuốt vào trong miệng.

Ngọn lửa tiến vào miệng xong Nhạc Thành một lần nữa trở nên nóng bỏng hơn nhiều, lần này Nhạc Thành không còn kêu la thảm thiết nữa, Thái Dương Chân Hỏa đã rèn luyện khiến cho hắc mạnh mẽ hơn rất nhiều, lực phủ ngũ tạng còn có huyết dịch kinh mạch cũng có thể chống lại.

Luyện hóa thôn phệ, năm ngày sau, tổng cộng là bảy dây Thái Dương Chân Hỏa đã được Nhạc Thành hít vào bên trong.

Ở trên hạp cốc, ngọn lửa vẫn như cũ, vô cùng nóng bỏng, chỉ là hỏa diễm không còn vẻ cuồng bạo nữa, nhìn ôn hòa hơn không ít, có cảm giác giống như là một hài nhi vậy.

- Trần Đào trưởng lão, còn năm ngày nữa là ba tháng, Cực Viêm địa khi đó sẽ đóng cửa nhưng ngọn lửa này vẫn không có dấu hiệu dừng lại, chúng ta nên làm gì bây giờ, Nhạc Thành vẫn chưa trở ra.

- Còn năm ngày nữa, chúng ta không có biện pháp gì, chỉ có thể hi vọng vào Nhạc Thành.

Trần Đào chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài.

- Bàn Thiên Lão Ma, tộc trưởng không có chuyện gì chứ?

Kim Lão Quái chăm chú nhìn ngọn lửa nóng bỏng mà hỏi Bàn Thiên Lão Ma.

- Kim Lão Quái, ngươi sợ gì chứ, linh hồn ẩn ký trên người chúng ta đều không bị sao, tộc trưởng dĩ nhiên là không có chuyện gì.

Bàn Thiên Lão Ma trả lời.

- Nhưng còn năm ngày nữa, Cực Viêm địa sẽ mở ra, nếu tộc trưởng không xuất hiện chúng ta phải làm sao bây giờ.

Nam Tương Tử cất tiếng nói.

- Yên tâm đi, tộc trưởng nhất định sẽ kịp thời đi ra.

Bàn Thiên Lão Ma cất tiếng nói.

Ở một chỗ khác trên ngọn núi, Long Dược cùng với Thanh Sơn lão tổ hai người lộ ra vẻ vô cùng khó coi mà nhìn ngọn lửa phía trước, sắc mặt của Thanh Sơn lão tổ càng ngày càng khó nhìn.

- Thanh Sơn, tên tiểu tử kia xem chừng chết chắc rồi, ngọn lửa này lợi hại vô cùng, tên tiểu tử kia giờ khắc này xem ra đã hóa thành một đồng tro tàn.

Long Dược tràn ngập hận ý nói với Thanh Sơn lão tổ.

- Chỉ mong là hắc đã bị đốt cháy thanh tro tàn, giải hết mối hận trong lòng của ta.

Thanh Sơn lão tổ oán hận nói, trận bàn màu đen vẫn còn ở trong thạch động nhưng lúc này hắc không có cách nào tiến vào để lấy.

Ở trong Hạo Thiên Tháp, bây giờ tất cả đều kinh ngạc mà nhìn Nhạc Thành, chỉ thấy lúc này trên thân thể của Nhạc Thành, từ trong ra ngoài tràn ngập một ngọn lửa nóng bỏng, khí tức ngọn lửa này chính là Thái Dương Chân Hỏa.

-o0o-

821. Chương 700: Mở Lối Ra..

- Còn một bước cuối cùng, xem ra sẽ phiền phức.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói mà chăm chú nhìn trận bàn màu đen kia, bản thể của Thái Dương Chân Hỏa hiện tại còn đang bị phong ấn, mặc dù phong ấn đã bị Thái Dương Chân Hỏa đục một lỗ hổng nhưng vẫn chưa đủ để Thái Dương Chân Hỏa thoát ra, bây giờ mình chỉ có cách giải phong ấn mới luyện hóa được nó.

Thủ ấn trong tay ngưng kết, sắc mặt của Nhạc Thành sau đó cũng trở nên ngưng trọng không ít, ngay lập tức một thủ ấn quỷ dị của hắn bắn về phía trận bàn màu đen, trong miệng hắn phun ra một ngụm máu bắn vào đó.

Một mảng sương mù màu đỏ nhạt từ trong trận bàn mà tràn ra, có thể nhìn thấy pháp lực trên trận bàn như kích động vậy, pháp lực tràn ngập, không gian xung quanh mấy nghìn thước cũng trở nên gợn sóng. s

- Phong ấn thật là lợi hại.

Thân hình của Nhạc Thành bỗng dưng thả lên, thủ ấn của hắn quỷ dị đánh về phía pháp lực gợn sóng kia.

Ở trên không trung lúc này có một thần dị khí tức bao trùm, tất cả mọi người đều kinh ngạc mà nhìn Nhạc Thành, thủ đoạn thần dị này khiến cho mọi người được đại khai nhãn giới.

Từng luồng thủ ấn quỷ dị đánh ra, sắc mặt của Nhạc Thành sau đó cũng trở nên trắng bệch, xem ra hắn đã tiêu hao không ít pháp lực.

- Thái Dương Chân Hỏa, đi ra cho ta.

Nhạc Thành hét lên một tiếng, hai bàn tay của hắn hóa thành hai thủ chưởng quỷ dị, bàn tay tạo thành pháp lực rung động, trực tiếp xé rách khe hở nhỏ nhỏ kia.

- Xèo xèo.

Một mảng lửa từ trong trận bàn truyền ra, ngay lập tức mang theo một gợn sóng vô cùng lớn xé rách không trung.

- A...a

Huyết khí bên trong của Nhạc Thành nhện không được mà trở nên cuộn cuộn, một ngụm máu của hắn nhện không được mà phun ra, Nhạc Thành sau đó từ giữa không trung ngã xuống mặt đất.

- Phong ấn thật là lợi hại.

Nhạc Thành cắn răng mà bò người lên, sau đó hắn khoanh chân ngồi xuống, không hề do dự mà móc ra một viên Hồi Nguyên đan nhét vào trong miệng, ở trong Cực Viêm địa, phục dụng đến hai viên Hồi Nguyên đan khiến Nhạc Thành tiếc nuối không thôi.

- Thái Dương Chân Hỏa, trở về cho ta.

Thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, sau khi phục dụng Hồi Nguyên đan, sắc mặt của hắn trở nên hồng hào không ít.

Ngọn lửa của Nhạc Thành hiện tại không còn là Vô Thượng Chân Hỏa nữa mà chính là Thái Dương Chân Hỏa, một luồng Thái Dương Chân Hỏa này tuy không bằng Thái Dương Chân Hỏa chính thức nhưng uy lực vẫn ở trên Vô Thượng Chân Hỏa.

Một ngọn lửa vượt không gian bao vây lấy ngọn lửa kia, hai ngọn lửa không ngừng đấu tranh, một lát sau đã trở nên an tĩnh,/

Bản thể của Thái Dương Chân Hỏa tạo thành ba bàn tay lửa, uy lực khủng bố vô cùng, tuy nhiên hiện tại linh trí của Thái Dương Chân Hỏa đã bị Nhạc Thành luyện hóa, Thái Dương Chân Hỏa hiện tại giống như là một hài nhi mới sinh vậy, cảm nhận thấy khí tức ngọn lửa xung quanh cũng cảm thấy thân cận.

Nhìn bản thể của Thái Dương Chân Hỏa ở trên không trung, trong lòng Nhạc Thành không khỏi cảm thấy run run, may mà mình đã luyện hóa được linh trí của nó nếu không thì phiền toái sẽ rất là lớn, bản thể của Thái Dương Chân Hỏa mình tuyệt đối không thể nào đối phó.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành tu lại, một luồng Thái Dương Chân Hỏa bao vây lấy bản thể của Thái Dương Chân Hỏa thu hồi từ trên không trung.

- Xèo xèo.

Nhạc Thành khẽ há miệng hút lấy, Thái Dương Chân Hỏa đã bị Nhạc Thành hút vào trong bụng.

- A...

Một thanh âm trầm thiết kêu lên từ trong miệng của Nhạc Thành, Thái Dương Chân Hỏa tiến vào trong người của Nhạc Thành xong thì biến thành một ngọn lửa nóng bỏng, ngọn lửa này so với phân thân thì còn mạnh hơn mấy chục lần, lực phủ ngũ tạng của Nhạc Thành mặc dù đã trải qua sự rèn giũa của phân thân Thái Dương Chân Hỏa nhưng vẫn không thể chịu đựng nổi.

Nhạc Thành vẫn cắn răng chịu đựng, toàn thân của hắn vận chuyển pháp lực, bắt đầu từ từ luyện hóa bản thể của Thái Dương Chân Hỏa.

Năm ngày sau, ở trên không trung của hạp cốc, ngọn lửa vẫn ngập trời, xông lên mây trăm thước, mà ở bên ngoài ngọn núi, bọn Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, thần sắc cũng trở nên lo lắng, Trần Đào, Vũ Văn Giác bên cạnh cũng lo âu.

- Bàn Thiên Lão Ma, tộc trưởng không đi ra, chúng ta phải làm sao bây giờ?

Nam Tương Tử cất tiếng hỏi Bàn Thiên Lão Ma.

- Hôm nay là ngày cuối cùng, nếu tộc trưởng không đi ra thì sẽ bị giam ở nơi này năm trăm năm.

Ktq cất tiếng nói.

- Chưa hết thời gian, tộc trưởng nhất định sẽ đi ra.

Bàn Thiên Lão Ma cất tiếng nói.

Mà lúc này ở bên trong Thần Hoàng Tộc, cả kết giới của bọn họ bắt đầu chuyển động, tựa hồ như Cực Viêm đại đã từ từ mở ra.

- Hộ vệ đội của Thần Hoàng Tộc nghe lệnh, bảo vệ kết giới của tộc, có người tự tiện xông vào thì giết không tha.

Hoàng Thanh tộc trưởng nói với đám hộ vệ đội phía sau.

Trong kết giới trên một ngọn núi, có mấy đạo thân ảnh hiện đang ở đó, đứng trước nhất chính là Hoàng Tôn lão tổ và Thanh Dương lão tổ, hai người này lo lắng không thôi, ở trong Cực Viêm địa, tình huống rất nguy hiểm, hai người đã từng trực tiếp trải qua.

Ở bên trong Hạo Thiên Tháp, toàn thân của Nhạc Thành bao trùm một ngọn lửa nồng đậm, đây chính là Thái Dương Chân Hỏa, so với khí tức của Vô Thượng Chân Hỏa thì mạnh hơn không ít.

Bản thể của Thái Dương Chân Hỏa đã tu luyện tới tu vi Tụ khí hậu kỳ, Nhạc Thành mặc dù đã luyện hóa linh trí của nó nhưng tu vi vẫn còn.

Khí tức trên người của Nhạc Thành không ngừng tăng vọt, đã trải qua ba ngày, khí tức tăng vọt này khiến cho Đại Song Tiểu Song Thanh Đồng bọn họ kinh ngạc không thôi, bọn họ cảm nhận thấy Nhạc Thành sắp đột phá.

- Tiểu tử này tại sao không tỉnh lại, hôm nay đã tới kỳ hạn ba tháng.

Hỏa Lão tính toán thời gian xong sắc mặt liền trở nên lo lắng.

Ở phía trên thung lũng hẹp, tại một chân trời xa xa, một mảng khí tức quỷ dị lưu động, mà ở Cực viêm địa, không gian bắt đầu chấn động, một mảng mây đen bắt đầu bao phủ.

- Cực viêm địa xem ra đã muốn mở ra.

Trần Đào chăm chú nhìn mà bất đắc dĩ nói.

- Nhưng Nhạc Thành hiện tại vẫn chưa xuất hiện, chúng ta phải làm sao?

Vũ Văn Giác cất tiếng hỏi Trần Đào.

- Chúng ta không có biện pháp, ở hạp cốc không có ai có thể xuống dưới, ngọn lửa này đủ khiến đốt chúng ta thành tro bụi.

Trần Đào bất đắc dĩ thở dài.

Ở trên không trung, màn mây ngày càng trở nên dày đặc, một khe hở lớn lại xuất hiện, khí tức trở nên cuồng bạo, Cực viêm môn đã mở ra.

- Bàn Thiên Lão Ma, cửa đã mở, chúng ta phải làm sao bây giờ, tộc trưởng vẫn chưa ra.

Nam Tương Tử nói.

- Chúng ta chờ nửa canh giờ nữa.

Bàn Thiên Lão Ma nhìn không trung mà lẩm bẩm nói.

- Thanh Sơn lối ra đã mở, chúng ta ra ngoài.

Long Dực nói với Thanh Sơn lão tổ.

- Chờ một chút.

Thanh Sơn lão tổ oán hận mà nói, Thanh Sơn lão tổ còn muốn xem xem có thể tiêu diệt ngọn lửa lấy trận bàn màu đen hay không, nhưng hiện tại xem ra không cách nào.

Trong Thần Hoàng Tộc, kết giới to lớn biến mất, một không gian màu đỏ khổng lồ xuất hiện ở trên không trung ngay tại lối ra của Cực Viêm địa, Hoàng Tôn lão tổ cùng với Thanh Dương lão tổ hai người chăm chú nhìn lối ra, cả hai đều cảm thấy kỳ quái vô cùng, chẳng lẽ không ai muốn ra ngoài bọn họ hay sao?

- Vũ Văn Giác, Thượng Quan Uyển Nhi, Bàn Thiên Lão Ma, chúng phải rời khỏi đây.

Trần Đào bất đắc dĩ nói.

- Nhưng mà tộc trưởng còn ở bên trong.

Bàn Thiên Lão Ma lúc này cảm thấy rất bế tắc.

- Chúng ta đi ra ngoài trước tìm biện pháp, bị nhốt ở bên trong vẫn còn cơ hội.

Trần Đào nói.

- Mọi người đi ra ngoài, chúng ta ngoài đi ra thì không còn biện pháp nào khác.

Vũ Văn Giác cất tiếng nói.

- Thanh Sơn, nếu người không đi ra ngoài thì chúng ta sẽ bị giam ở đây đó!

Long Dực cất tiếng nói với Thanh Sơn lão tổ, sau đó thả người đi ra ngoài.

-o0o-

822. Chương 701: Nơi Cực Viêm (1).

- Tiểu tử Chết tiết, chờ lão tổ ta ra ngoài, mang toàn bộ người của Nhạc gia khai đao, mới có thể giải quyết mối hận trong lòng ta

Thanh Sơn lão tổ hung hăng nhìn ngọn lửa, lập tức hận thù hướng lối ra mà đi.

- Mọi người đi ra ngoài trước.

Trần Đào nhanh chóng hướng lối ra, lập tức Vũ Văn Giác, lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái cũng đi theo.

- Sư sư.

Mấy đạo thân ảnh từ bên trong Cực Viêm đi ra, hai người Hoàng Tôn lão tổ cùng Thanh Dương lão tổ sắc mặt hơi biến, nhìn thấy hai người đi tới chính là Long Dược cùng Thanh Sơn lão tổ, điều này làm cho hai vị cường giả đột nhiên có chút bất tâm.

Lập tức có mấy đạo thân ảnh đi theo ra, nhìn thấy đó là Trần Đào, Tôn Quân, Vũ Văn Giác ở phía sau, Hoàng Tôn cùng Thanh Dương lão tổ lúc này mới hơi yên tâm một chút, nhưng mà những người đi ra sắc mặt càng thêm khó nhìn.

Thanh Sơn lão tổ cùng Long Dược rời đi, sau đó gấp gáp chạy đi, bọn họ cũng không dám ở trong phạm vi Thần hoàng tộc kết giới dừng lại, tại Cực Viêm này nhóm người Trần Đào nếu đi chậm một chút, đến lúc đó bên đối phương có thêm Hoàng Tôn lão tổ thì không xong rồi.

- Sư sư.

Mấy đạo thân ảnh lao xuống chân núi, đó chính là Trần Đào, Vũ Văn Giác, lão ma Bàn Thiên.

- Trần Đào trưởng lão, những người khác đâu, chỉ còn mấy người các người sao?

Hoàng Tôn trưởng lão nhìn lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, Nam Tương Tử một chút, lập tức khẩn trương nhìn Trần Đào hỏi.

- Hoàng Tôn lão tổ, thời gian này ta cũng không biết nên nói như thế nào, Nhạc Thành cùng tất cả mọi người bị Cực viêm Thiên Hoả trận vây khốn, hai mươi ngày này chúng ta cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Trần Đào cười khổ trả lời.

- Bị cực viêm Thiên Hoả vây khốn, chẳng lẽ người cũng không có biện pháp sao?

Hoàng Tôn lão tổ đột nhiên biến sắc.

- Cực viêm Thiên Hoả thực lực tăng mạnh, ta căn bản không thể chống lại, chúng ta tìm được bản thể cực viêm Thiên Hoả rồi, nhưng mà Nhạc Thành bị Thanh Sơn lão tổ đánh cho trọng thương không kịp chạy ra, đã bị vây khốn bên trong.

Trần Đào nói.

- Đáng chết, Thanh Sơn đáng chết, ta không thể buông tha hắn.

Hoàng Tôn tức giận nhìn phương hướng Thanh Sơn lão tổ vừa mới bỏ đi, nhưng hắn chưa có đuổi theo, lúc này vẫn chưa biết tình huống đám người Nhạc Thành như thế nào.

- Trần Đào trưởng lão, Lạc Nhạn, Hoàng Vũ, Trần Xuân trưởng lão có ở đây không?

Hoàng Tôn nhìn Trần Đào tiếp tục hỏi.

Bọn họ biết trên người Nhạc Thành có dị bảo vật, nếu Nhạc Thành bị vây khốn, ta cũng không biết bọn hắn thế nào, cực viêm Thiên Hoả quá mạnh mẽ, ta căn bản không thể xuống dưới.

Trần Đào thở dài.

- Trần Đào trưởng lão, không biết có nhìn thấy Thượng Quan Uyển Nhi đồ nhi kia của ta và đồ tôn Dịch Thiển không.

Thanh Dương lão tổ nhìn Trần Đào hỏi.

- Các nàng đều ở tại đây, chỉ cần Nhạc Thành có thể ra, vậy không có chuyện gì.

Trần Đào nói.

Lúc Cực Viêm mở ra, thời gian chỉ còn lại nửa canh giờ, thời gian không nhiều lắm. Hoàng Tôn bắt đầu nhìn về phía cửa ra vào Cực Viêm, thời gian nửa canh giờ đã đến.

Trong tháp Hạo Thiên, khí tức Nhạc Thành đạt đến tình trạng cường hãn dị thường, mà lúc này khí tức đã là Hợp Thể Kỳ trung kỳ đỉnh cao, chỉ cần đột phá đến Hợp Thể Kỳ hậu kỳ, tựa hồ là không đủ, nhưng trong lúc này tiến bộ đã rất nghịch thiên rồi. Kiếp trước Nhạc Thành tiến đến Hợp Thể Kỳ trung kỳ tu luyện tới hậu kỳ, trọn vẹn mất bốn mươi năm, đây là có một số kỳ ngộ cơ duyên, mà bây giờ thời gian Nhạc Thành tu luyện tổng cộng vẫn chưa tới mười lăm năm.

Vốn Nhạc Thành nếu muốn đến Hợp Thể Kỳ trung kỳ đỉnh cao, coi như có tháp Hạo Thiên, cũng cần không ít thời gian, nhưng bây giờ luyện hóa thành công Thái Dương Chân Hỏa khiến cho tu vi đạt đến Hợp Thể Kỳ hậu kỳ đỉnh cao, đây là một đại cơ duyên, tu vi Nhạc Thành về sau đến Đại Thừa kỳ, cùng Độ Kiếp Kỳ, nhưng mà Thái Dương Chân Hỏa về sau cũng không dễ dàng luyện hóa được, lúc này quả thật đáng giá.

Nhạc Thành mở hai mắt ra, trong hai mắt sáng lấp lánh, mọi người sau khi nhìn ánh mắt của Nhạc Thành, tất cả mọi người cảm thấy kính sợ.

- Tiểu tử này, thực lực tăng vọt không ít, thật là nghịch thiên.

Hoả Lão nhìn Nhạc Thành bắt đầu dĩ thử dài.

- Thật đúng là quái vật, thực lực tăng vọt cũng quá nhanh.

Vũ Văn Minh Quang chăm chú nhìn Nhạc Thành, trong ánh mắt chỉ còn lại vẻ kinh thán cùng bắt đầu dĩ, nghĩ lúc bắt đầu đến viễn cổ kết giới, lúc đó, thực lực Nhạc Thành còn chưa bằng hắn, nhưng bây giờ, thực lực của hắn cùng Nhạc Thành cách nhau quá lớn rồi.

- Nhạc Thành, chúng ta nên đi ra, hôm nay là ngày cuối cùng, nếu không ra ngoài chúng phải ở chỗ này tu luyện năm trăm năm.

Hoả Lão nhìn Nhạc Thành nói.

- Đã đến giờ.

Nhạc Thành trầm trầm nói, cảm thấy bên trong biến hóa, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, mình rất cực gắng gượng đã qua, bây giờ có Thái Dương Chân Hỏa trong người, thực lực của mình lần nữa tăng cường không ít, bây giờ nếu gặp Thanh Sơn lão tổ, Nhạc Thành hoàn toàn chỉ bằng Thái Dương Chân Hỏa nắm chắc giết chết Thanh Sơn lão tổ

- Chư vị chúng ta ra ngoài.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành vừa thu lại, lập tức mọi người xuất hiện ở bên ngoài tháp Hạo Thiên, trong thạch động vẫn tràn ngập ngọn lửa ngập trời, nếu không có Nhạc Thành có Thái Dương Chân Hỏa bao phủ mọi người trong đó, mọi người lúc này cũng đã bị đốt cháy thành tro tàn rồi.

- Nhạc Thành, ngọn lửa này quá lớn, chúng ta làm sao ra ngoài?

Hoả Lão bắt đầu dĩ nói, đối với Hoả Lão mà nói cả đời cùng chơi với lửa, nhưng mà bây giờ nhìn thấy Thái Dương Chân Hỏa, hắn căn bản bất lực.

- Ngọn lửa quá lớn, cũng không chỉ như vậy.

Nhạc Thành đầu nhìn mọi người nói:

- Tất cả mọi người đi theo ta.

- Thái Dương Chân Hỏa, thu.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, trên khuôn mặt lộ ra vẻ mỉm cười, trong miệng nói, lập tức ngọn lửa ngập trời trong thạch động toàn bộ hít vào trong bụng Nhạc Thành.

-o0o-

823. Chương 701: Nơi Cực Viêm (2).

- Hi hi.

Tất cả mọi người, thân ảnh hưởng bên ngoài thạch động đi ra, lúc này tất cả ngọn lửa đều nhu thuận tiến nhập vào trong bụng Nhạc Thành, mà lúc này Nhạc Thành giống như là một cỗ không đáy vậy, thôn phệ tất cả ngọn lửa.

Mọi người theo sát sau lưng Nhạc Thành không khỏi lấy làm kinh ngạc vô cùng, bây giờ Nhạc Thành đi ra khỏi thạch động, trên đường đi không ngừng hấp thu, lúc này toàn bộ ngọn lửa ngập trời đã bị Nhạc Thành hít vào trong bụng.

Nhìn một màn này, mọi người không khỏi rung động không thôi, bây giờ Nhạc Thành giống như một Hỏa thần vậy, ngọn lửa có thể đốt cháy thành tro ngũ tinh Đấu Thánh, lại bị Nhạc Thành hít vào trong miệng đơn giản như vậy.

- Chúng ta đi mau, lối ra sẽ đóng cửa.

Trong hạp cốc tất cả Thái Dương Chân Hỏa bị Nhạc Thành hít vào trong bụng, bản thể Thái Dương Chân Hỏa đã bị Nhạc Thành luyện hóa thành bốn nguyên hỏa, Thái Dương Chân Hỏa trong hạp cốc chẳng khác gì là Nhạc Thành bốn nguyên hỏa cả, Nhạc Thành muốn thu ngọn lửa trở về cũng là chuyện dễ dàng.

Bây giờ đến thung lũng nhìn lại, đó là một mảnh đỏ thẫm, trên không trung gió mây biến sắc, Nhạc Thành tự nhiên biết Cực Viêm mở ra.

- Sư sư.

Một tiếng xé gió vang lên, mọi người từ thung lũng đi ra.

- Kết giới sẽ đóng cửa, bọn họ sợ không ra được.

Trên không trung nơi cửa ra vào của Cực Viêm tựa hồ thu lại, tất cả mọi người đều bất đắc dĩ vô cùng, nhưng mà không có ai có bất kỳ phương pháp xử lý.

- Mau nhìn, có người ra, là tộc trưởng, đúng là tộc trưởng rồi.

Lão ma Bàn Thiên lớn tiếng hô, ở chỗ lối ra, lúc này có thêm gần trăm người.

- Không sai, bọn họ cũng kịp thời đi ra.

Đám người Trần Đào mừng rỡ không thôi.

- Ra, rốt cục cũng đã đi ra.

Hoàng Tôn lẩm bẩm nói, thần sắc lộ ra mỉm cười.

- Sư sư sư.

Lúc này có một đám người rất đông đi đến ngọn núi, phía trước đó là Trần Xuân, Vũ Văn Nam, Vũ Văn Minh Quang, và sau cùng là Nhạc Thành.

Trong lúc mọi người vừa mới đi ra, ở trên nơi Cực Viêm, lối ra biến mất, hết thấy đều khôi phục bình thường, Thần hoàng tộc kết giới cũng lần nữa khôi phục bình thường.

- Nhạc Thành, người không có chuyện gì chứ.

Trần Đào nhanh chóng đi đến bên người Nhạc Thành hỏi.

- Không có chuyện gì cả, chúng ta đã kịp thời ra.

Nhạc Thành mỉm cười, nếu như bị vây ở bên trong Cực Viêm, cùng lắm thì tu luyện năm trăm năm, nhưng mà Nhạc Thiên lão tổ cũng không thể sống được năm trăm năm.

- Tộc trưởng, là chúng ta vô dụng, không thể trợ giúp tộc trưởng thoát khỏi.

Lão ma Bàn Thiên cùng Nam Tương Tử đi đến bên người Nhạc Thành, mọi người hành lễ nói

- Không liên đến các người, các người căn bản không lên ra tay.

Nhạc Thành nhìn lão ma Bàn Thiên nói, lập tức nhìn chăm chú hơn mười cường giả không môn không phái, những người này đã đáp ứng gia nhập Nhạc gia, lúc này hắn do dự một chút nhìn lão ma Bàn Thiên nói:

- Lão ma Bàn Thiên, đám cường giả không môn không phái này giao cho người, về sau người là Nhạc gia đại trưởng lão, Kim lão quái, Nam Tương Tử, Bạch đạo nhân, các người là Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão, cùng Tứ trưởng lão, Phá Ngọc, Lạc Mộc, hai vị là Đại hộ pháp, Nhị hộ pháp, những người khác có thực lực Đấu Thánh làm hộ pháp, thực lực dưới Đấu Thánh là chấp sự. Tất cả hộ pháp cùng chấp sự đều phải nghe lời lão ma Bàn Thiên cùng tộc ngoại trưởng lão, nếu không giết không tha, các người đã nghe rõ ràng chưa.

- Vâng, tộc trưởng.

Mọi người kính sợ trả lời, lão ma Bàn Thiên cùng Kim lão quái tự nhiên biết rõ, bọn họ được thăng là tộc ngoại trưởng già rồi, tin tưởng về sau lợi ích càng được thêm nhiều.

Sau khi nhìn thấy đám cường giả không môn không phái này toàn bộ gia nhập Nhạc gia, đám người Hoàng Tôn, Thanh Dương lão tổ, Hoàng Thanh, Trần Đào, Vũ Văn Giác không khỏi nhìn nhau một cái, có hơn mười người này đều là Đấu Thánh cường giả, đặc biệt bốn người là lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, Nam Tương Tử, Bạch đạo nhân thực lực một người là tứ tinh Đấu Thánh cùng ba người tam tinh Đấu Thánh, với thực lực như vậy tuyệt đối là khủng bố.

- Uyển Nhi, Dịch Thiên lúc này cũng không có chuyện gì, Thanh Dương lão tổ gặp được Thượng Quan Uyển Nhi cùng Dịch Thiên, cũng thở dài một hơi.

- Sư phụ, ta không sao, cảm ơn Nhạc tộc trưởng đã tương trợ cho Thượng Quan Uyển Nhi.

Thanh Dương lão tổ nói, sau đó nhìn Nhạc Thành, trong lòng lão lúc này biết rõ ở bên trong Cực Viêm nếu không có Nhạc Thành, hai người đã sớm chết rồi.

- Thật không, xem ra Thanh Dương lão tổ ta thiếu Nhạc gia một cái nhân tình.

Thanh Dương lão tổ nói.

- Nhạc tộc trưởng, đa tạ lần này ngài chiếu cố Uyển Nhi cùng Dịch Thiên, Thanh Dương ta thiếu Nhạc gia một cái nhân tình, ngày khác có cơ hội, nhất định tương báo.

Thanh Dương lão tổ nhìn Nhạc Thành nói.

- Thanh Dương lão tổ khách khí rồi, chỉ là nhắc một ngón tay mà thôi, lệnh đồ là hảo hữu của thê tử ta, ta tự nhiên xuất thủ tương trợ rồi.

Nhạc Thành nói, bất kể như thế nào, Thượng Quan Uyển Nhi cùng Hiểu Hiểu cũng là bạn bè, Nhạc Thành tự nhiên sẽ chiếu cố cho nàng, nếu về sau Hiểu Hiểu biết mình mắc kệ Thượng Quan Uyển Nhi mà nói, nhất định sẽ trách cứ mình, mà về phần Dịch Thiên, Nhạc Thành chỉ là thuận tay tương trợ mà thôi. Nếu Nhạc Thành không quan tâm, cũng không ai trách hắn, bởi vì tất cả đã chứng minh hết rồi, cũng không ai dám chê cười Nhạc gia đại lục Huyền Thiên, bây giờ nếu bị chê cười, cũng chỉ có Dịch gia mà thôi.

- Bất kể như thế nào, xin đa tạ Nhạc tộc trưởng.

Thanh Dương lão tổ nói.

- Tất cả mọi người tới đại sảnh nghỉ ngơi, sau đó nói truyện tiếp.

Hoàng Tôn lão tổ nhìn mọi người nói.

Lập tức mọi người đi đến đại sảnh của Thần hoàng tộc, ba tháng vừa rồi mọi người ở trong Cực Viêm, sau đó, Hoàng Tôn cùng Thanh Dương lão tổ mới biết được cực viêm Thiên Hoả cũng không phải tùy tiện có thể luyện hóa cũng may mọi người không bị chết ở bên trong.

Lúc này Thượng Quan Uyển Nhi, Dịch Thiển, Liễu Thanh Thanh mỗi người nhận được một khoả đan dược, còn tứ đại nhân tộc cùng Thần hoàng tộc không thu hoạch được gì.

Nhìn thấy Thượng Quan Uyển Nhi cùng Dịch Thiển đều có chút ít thu hoạch, Thanh Dương lão tổ cảm thấy rất là cao hứng nhìn về phần Nhạc Thành, tất cả mọi người cũng biết Nhạc Thành nhận được một khoả đan dược rồi, Nhạc Thành cũng không cần phải nói rõ cho người khác biết.

- Nhạc tộc trưởng, Trần Đào trưởng lão, Vũ Văn trưởng lão, Tôn Quân trưởng lão, trong ba tháng này, Thần hoàng tộc chúng ta nhận được một số tin tức không tốt, lúc này có người của tứ đại nhân tộc đều ở đây, ta cũng không cần thông tri cho từng tộc.

-o0o-

824. Chương 702: Một Số Biến Cố.

Hoàng Thanh tộc trưởng nhìn mọi người một cái, lập tức nói:

- Trong ba tháng này, Thần hoàng tộc chúng ta phát hiện một số sự tình đối với tứ đại nhân tộc có chút bất lợi.

- Hoàng Thanh tộc trưởng, không biết là sự tình gì, chẳng lẽ là Thần Phượng tộc, Toan Nghê tộc, viễn cổ Minh Xà tộc, viễn cổ Hổ tộc dự định liên thủ đối phó tứ đại nhân tộc sao?

Nhạc Thành thần sắc hơi trầm xuống hỏi.

- Không sai, là Thần Phượng tộc, Toan Nghê tộc, viễn cổ Minh Xà tộc, viễn cổ Hổ tộc dự định liên thủ đối phó tứ đại nhân tộc chúng ta, nhưng Thần Phượng tộc có Phượng tôn chạy trốn, chúng ta từ trong miệng một ít trưởng lão Thần Phượng tộc nhận được tin tức, Toan Nghê tộc, viễn cổ Minh Xà tộc, viễn cổ Hổ tộc, Thần Phượng tộc dự định liên thủ đối phó với tứ đại nhân tộc, nhưng bọn đối phó Nhạc gia trước, mà không phải cùng lúc tuyên chiến với tứ đại nhân tộc, bọn chúng có dự mưu tiêu diệt từng bộ phận mà thôi.

Hoàng Thanh tộc trưởng nhìn mọi người nói.

- Hừ, viễn cổ Minh Xà tộc, viễn cổ Hổ tộc, Toan Nghê tộc.

Trong mắt Nhạc Thành hiện lên lãnh ý, sát ý trên thân tràn ngập.

- Nhạc tộc trưởng, sự tình cũng không chỉ là như thế, mà là tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện liên thủ lại với nhau, dự định diệt Nhạc gia trước.

Hoàng Thanh tộc trưởng nhìn Nhạc Thành nói.

- Hoàng Thanh tộc trưởng, ngươi có biết bọn họ dự định khi nào đối phó với Nhạc gia không.

Nhạc Thành hỏi.

- Cái này ta cũng không biết, nhưng bây giờ người của tứ đại nhân tộc đều ở tại đây, mọi người thương nghị một chút đi.

Hoàng Thanh tộc trưởng nói.

- Lá gan của Toan Nghê tộc, viễn cổ Minh Xà tộc cùng viễn cổ Hổ tộc càng đến càng lớn, chúng còn muốn xuống tay với tứ đại nhân tộc chúng ta, chẳng lẽ bọn chúng vẫn cho rằng tứ đại nhân tộc chúng ta không thể làm gì được bọn chúng sao.

Trần Đào lạnh nhạt nói.

- Tam đại Thú tộc cũng không cần quá lo lắng, lúc trước Nhạc Thiên đại nhân một mình một người có thể làm cho tam đại thú tộc xưng thần đáp ứng điều ước, vấn đề là Hắc Ám Thần điện. Nếu Hắc Ám Thần

điện không chết, vẫn cùng tam đại Thú tộc liên thủ với nhau, tứ đại nhân tộc chúng ta lúc trước nên đem Hắc Âm Thần điện hoàn toàn phá hủy đi, bây giờ cũng không có phiền toái.

Vũ Văn Nam nói.

- Đúng vậy, bây giờ thực lực Hắc Âm Thần điện tro tàn lại cháy, chỉ sợ càng thêm khó đối phó rồi.

Tôn Quân nói.

- Chưa vị, ta xem chưa vị nên quay lại trong tộc, lúc đó Vũ Văn gia giám thị viên cổ Minh Xà tộc, Tôn gia giám thị viên cổ Hồ tộc, Trần gia giám thị Toan Nghê tộc, ta thần Phương Hoàng tộc giám thị Hắc Âm Thần điện. Sau đó Nhạc gia giám thị hết thấy, nếu là viên cổ Minh Xà tộc, Toan Nghê tộc, cùng viên cổ Hồ tộc muốn đối phó Nhạc gia, vậy phải có đại quy mô thay đổi, đến lúc đó chúng ta thông tri cho cường giả các tộc chạy tới Nhạc gia. Đến lúc đó gây cho tam tộc cùng Hắc Âm Thần điện trọng kích, cho dù là tam đại Thú tộc cùng Hắc Âm Thần điện không công kích Nhạc gia mà là Tôn gia, Vũ Văn gia hoặc là Trần gia, thì cường giả các tộc cũng chạy đến ứng cứu, chưa vị thấy thế nào.

Hoàng Tôn do dự một chút, sau đó nhìn mọi người nói.

- Biện pháp này rất tốt, đến lúc đó bất kể là tam đại Thú tộc cùng Hắc Âm Thần điện công kích một tộc nào đó, cũng sẽ bị chúng ta tiến đến trợ giúp.

Trần Đào trả lời.

- Không sai, như thế là rất tốt, Nhạc tộc trưởng, người xem thế nào.

Vũ Văn Nam nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Cũng là một biện pháp, đến lúc đó mặc kệ tam đại Thú tộc dự định công kích, chúng ta cũng có thể kịp thời viện trợ.

Nhạc Thành trả lời.

- Vậy dựa theo biện pháp này, mọi người trở về trong tộc cùng các trưởng lão thương nghị ngay lập tức, sau đó giám thị tam đại Thú tộc. Nhưng cũng đừng cho tam đại Thú tộc biết, chúng ta mới có thể một kích trọng thương tam tộc.

Hoàng Tôn nói.

- Ta đây đi trước một bước, Trần gia ta ở xa nhất, ta còn về sắp đặt.

Trần Xuân nói.

- Vũ Văn gia cũng đi trước một bước.

Vũ Văn Giác nói.

- Ta đây cũng đi, mặc dù Tôn gia gần đây, nhưng cũng phải sớm sắp xếp, xem ra Huyền Thiên nội lục lần này sắp rung chuyển lần nữa rồi.

Tôn Quân có chút thở dài, tựa hồ là nhớ tới truyện hơn hai trăm năm trước.

- Ta cũng không lưu chưa vị lại, dù sao đây không phải việc nhỏ, tất cả mọi người cần phải có thời gian sắp xếp.

Hoàng Tôn nhìn mọi người nói.

- Hoàng Tôn lão tổ, Nhạc tộc trưởng, chúng ta cáo từ đi trước một bước.

Đám người Trần Đào lập tức rời đi Thần hoàng tộc, chuyện này đối với tứ đại nhân tộc mà nói tuyệt đối là một tin tức xấu, tất cả mọi người đều vội vã trở về sắp xếp, ai cũng không biết tam đại Thú tộc cùng Hắc Âm Thần điện dự định đối phó với tộc gì, có lẽ không phải Nhạc gia, mà là Vũ Văn gia, hoặc là Trần gia, Tôn gia.

Người của Tam tộc sau khi rời đi, Hoàng Thanh tộc trưởng tự mình đưa tiễn, Yến Hiểu Kỳ cùng Tôn Thi Thi vẫn ở lại bên người Nhạc Thành, hai nữ cũng không cam lòng rời đi, U Cơ tự nhiên là đi theo bên người Tôn Thi Thi rồi.

Lập tức Nhạc Thành cũng quay lại đại sảnh của Thần hoàng tộc, sau đó bố trí riêng một phòng, Nhạc Thành mặc dù sốt ruột, nhưng hắn cũng không có vội vã rời đi, có một số việc Nhạc Thành muốn cùng Hoàng Tôn lão tổ nói chuyện một chút.

Quay lại trong phòng, Nhạc Thành thông tri cho bốn người lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, Nam Tương Tử, Bạch đạo nhân tới phòng của hắn, bốn người này thực lực cũng không tệ, Nhạc Thành có chuyện muốn bàn một chút.

- Xin chào tộc trưởng.

Lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, Nam Tương Tử, Bạch đạo nhân đi vào gian phòng sau đó thi lễ với Nhạc Thành, nói.

- Bạch đạo nhân, ta sẽ ở trên thân người bố trí linh hồn ẩn ký, người không có vấn đề gì chứ.

Nhạc Thành nhìn Bạch đạo nhân nói, tại bên trong Cực Viêm, Nhạc Thành cũng không có bố trí linh hồn ẩn ký trên người Bạch đạo nhân, đối với việc Nhạc gia tộc ngoại trưởng lão, Nhạc Thành tự nhiên không cho phép có người phản bội, bố trí linh hồn ẩn ký là việc cần phải làm.

- Ta đã gia nhập Nhạc gia, tự nhiên là không phản bội, cam nguyện bố trí linh hồn ẩn ký.

Bạch đạo nhân tựa hồ đã có chuẩn bị, ở nơi này hai mươi ngày, hắn và lão ma Bàn Thiên cùng ở chung, cũng biết mọi người đều bị bố trí linh hồn phong ấn, mọi người cùng hắn quen biết, cũng khích lệ lão ngàn vạn lần đừng có cưỡng lại. Nếu không, trong tháp thần dị có thể làm cho hắn sống không bằng chết, trực tiếp đồng ý bố trí linh hồn phong ấn là cách lựa chọn thông minh nhất.

- A.

Nhạc Thành đáp nhẹ một tiếng, lập tức trong tay thủ ấn biến hóa, bắt đầu ở trên thân Bạch đạo nhân bày ra linh hồn ẩn ký.

Một lát sau, Nhạc Thành chăm chú nhìn bốn người trước mắt, bốn người này có thực lực rất mạnh, cũng là người không môn không phái, có thể tu luyện tới tứ tinh Đấu Thánh cùng tam tinh Đấu Thánh, thiên phú cùng tâm trí tuyệt đối là cực kỳ tốt. Nếu mình trợ giúp bốn người này tu luyện mà nói, thành tựu về sau của bốn người nhất định càng thêm mạnh mẽ, đồng thời Nhạc gia cũng có thêm bốn cường giả đỉnh cấp.

- Lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, Nam Tương Tử, Bạch đạo nhân, mặc dù các ngươi bị ta bố trí linh hồn ẩn ký, nhưng các ngươi không phản bội Nhạc gia mà nói, ta cam đoan các ngươi tuyệt đối không hối hận vì cái lựa chọn này.

Nhạc Thành nhìn bốn người nói.

-o0o-

825. Chương 703: Trở Về Nhạc Gia (1).

Lúc này Nhạc Thành lấy ra năm viên cử phẩm sơ giai đan dược giao cho Bạch đạo nhân.

Lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, Nam Tương Tử, cũng như tộc ngoại trưởng lão vậy, cũng đều được năm viên cử phẩm sơ giai đan dược, bây giờ bổ sung Nhạc Thành lấy ra chín viên cử phẩm sơ giai đan dược giao cho lão ma Bàn Thiên, Nam Tương Tử cùng Kim lão quái. Lần trước Nhạc Thành đã đưa cho đám người lão ma Bàn Thiên làm Nhạc gia hộ pháp, hàng năm hai khóa cử phẩm đan dược rồi, nhưng bây giờ người bên ngoài tộc càng ngày càng nhiều, đám người lão ma Bàn Thiên đều là tứ tinh tam tinh Đấu Thánh, tự nhiên không thể cùng những nhất tinh nhị tinh Đấu tôn kia đả ngộ như nhau được. Nếu đả ngộ như nhau, nhóm người lão ma Bàn Thiên tự nhiên trong lòng cũng cảm thấy không công bằng.

- Đa tạ tộc trưởng, đa tạ tộc trưởng.

Bốn người Bạch đạo nhân, lão ma Bàn Thiên tiếp nhận đan dược trong tay Nhạc Thành, trên mặt đều kích động lên, thân là cường giả Đấu Thánh, nhưng bọn họ cũng không giàu có gì, cửu phẩm sơ giai đan dược, bọn họ đều chưa có dùng qua. Lúc này thấy Nhạc Thành đưa cho mỗi người năm viên cửu phẩm sơ giai đan dược, vậy hàng năm cũng có thể có được năm viên cửu phẩm sơ giai đan dược, đối với bọn họ mà nói, đây là một hấp dẫn cực lớn.

- Còn đây là trữ vật giới chỉ, bên trong có chừng tám tỷ kim tệ, cũng không có thiếu đấu kỹ, mặt khác cũng không thiếu vật phẩm, bốn người các người tự mình phân chia.

Nhạc Thành lấy ra mười mấy trữ vật giới chỉ giao cho bốn người, mấy trữ vật giới chỉ này là do Nhạc Thành ở bên trong Cực Viêm lấy được, Nhạc Thành cũng không có dùng, cũng giao cho bốn dùng.

Lão ma Bàn Thiên tiếp nhận mười cái trữ vật giới chỉ trong tay Nhạc Thành, cảm động đến rơi nước mắt, trong này có đấu kỹ cùng mấy tỷ kim tệ, với số tiền này bọn họ cũng chưa từng có.

Bốn người hiện tại không hối hận đi theo người trẻ tuổi trước mắt này, trong lòng bốn người cũng thầm than, Nhạc gia thân là tứ đại nhân tộc, ra tay thật là không giống ai, bốn người không khỏi thầm thề, bây giờ đánh chết cũng không rời khỏi Nhạc gia.

- Bốn người các người nghe cho kỹ, những người không môn không phái giao cho bốn người các người, có phản bội Nhạc gia, hoặc không nghe mệnh lệnh Nhạc gia, là trách nhiệm của bốn người các người, đặc biệt là lão ma Bàn Thiên, người bây giờ là Nhạc gia đại trưởng lão rồi.

Nhạc Thành nhìn bốn người lão ma Bàn Thiên nói, những người không môn không phái kia bây giờ có năm mươi người, Nhạc Thành cũng lười đi bố trí linh hồn phong ấn, dĩ nhiên là phải để ý tới, chuyện này giao cho lão ma Bàn Thiên là tốt nhất. Nhạc Thành cũng nhìn ra, lão ma Bàn Thiên tuy tâm ngoan thủ lạt, tất nhiên Kim lão quái, Nam Tương Tử, Bạch đạo nhân cũng không phải thiện nam tín nữ cái gì, có bốn người này, cũng trấn trụ những người kia rồi.

- Vâng, tộc trưởng.

Bốn người kính sợ trả lời, trong lòng cũng không khỏi chú ý lên, xem ra về sau cần phải hảo hảo lo lắng công việc, nếu như xảy ra sự tình gì đó thì sẽ phải chịu trách phạt.

- Trong này có mười bốn khóa cửu phẩm sơ giai đan dược, các người phân cho hộ pháp Nhạc gia, còn có một trăm khóa bát phẩm cao cấp đan dược, các người phân cho những chấp sự kia. Người ta đã giao cho các người, có vấn đề gì ta tìm các người, các người xuống dưới đi.

Nhạc Thành giao cho lão ma Bàn Thiên một trữ vật giới chỉ, những người không môn không phái này gia nhập Nhạc gia còn có bảy nhất tinh Đấu Thánh, và năm mươi Đấu tôn, Nhạc Thành đương nhiên cấp cho bọn họ đan dược rồi, nếu muốn những người này đối với Nhạc gia trung thành, chỉ làm cho bọn họ kính sợ là không đủ.

- Vâng, tộc trưởng.

Bốn người trả lời, sau đó rời khỏi gian phòng của Nhạc Thành.

- Ta lúc này cũng nên đi đến chào tạm biệt Hoàng Tôn lão tổ một tiếng.

Lúc này đã vào đêm, Nhạc Thành lẩm bẩm nói, rời khỏi phòng, Nhạc Thành biến mất tại giữa không trung. Đến bên ngoài gian phòng của Hoàng Tôn lão tổ, thân ảnh Nhạc Thành đi đến trước gian phòng Hoàng Tôn lão tổ.

- Nhạc Thành, đi vào.

Lúc này thanh âm Hoàng Tôn lão tổ từ trong phòng vang ra.

- Ra mắt lão tổ.

Nhạc Thành đi vào gian phòng, sau đó lập tức mỉm cười thi lễ nói.

- Xem ra thực lực của người tiền triển không ít, ngay cả ta cũng khó có thể phát giác được người đến rồi.

Hoàng Tôn lão tổ nhìn Nhạc Thành nói:

- Ta nghe Hoàng Vũ nói người luyện hóa được cực viem Thiên Hoả, xem ra cơ duyên của người cũng không nhỏ.

- Đây cũng là vận khí mà thôi.

Nhạc Thành trả lời, nếu hắn không thể luyện hóa được Thái Dương Chân Hỏa, thì cũng không thể cứu được mọi người.

- Huyền Huyết Linh nhận được rồi sao?

Hoàng Tôn do dự một chút, lập tức hỏi, trong ánh mắt nhìn Nhạc Thành, chuyện Huyền Huyết Linh quan hệ với hắn, Hoàng Tôn vẫn muốn hỏi, nhưng lúc này không phải là thời cơ tốt.

Nhìn thần sắc Hoàng Tôn lão tổ khấn trương, Nhạc Thành nhẹ nhàng gật đầu.

- Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.

Hoàng Tôn lão tổ thở dài một hơi, sau đó mới buông xuống nhìn Nhạc Thành nói:

- Vậy người bây giờ có bao nhiêu năm chắc, nếu không phải bởi vì tọa trấn Thần hoàng tộc, ta cũng muốn đi Nhạc gia một chuyến, cũng đã hơn hai trăm năm rồi.

- Có tám phần năm chắc, ta sáng mai trở về Nhạc gia, cũng muốn đi sắp xếp một chút.

Nhạc Thành nhìn Hoàng Tôn trả lời.

- Người lên chú ý, sau đó người nói với Nhạc Thiên lão tổ một tiếng, nói ta không hối hận, hắn cũng không cần trốn tránh ta.

Hoàng Tôn thở dài, tựa hồ nhớ tới sự tình năm đó.

- Vâng, lão tổ.

Nhạc Thành gật đầu đáp, Nhạc Thành cũng không hỏi nhiều, đoán chừng là tình hình hai vị lão tổ năm đó.

- Lão tổ, nếu Lạc Nhan luyện hóa cực viem Thiên Hoả sẽ khiến thiên phú bản thể đột phá đến thần thú tầng không.

Nhạc Thành nhìn Hoàng Tôn hỏi.

- Chắc là không sai, nhưng cực viem Thiên Hoả quá mạnh mẽ, Lạc Nhan không thể thôn phệ.

Hoàng Tôn nhìn Nhạc Thành nói.

- Lão tổ, sáng mai ta trở về, người hãy bảo trọng nhé.

Nhạc Thành nói xong, lập tức cáo từ rời khỏi gian phòng của Hoàng Tôn lão tổ.

- Ở đây rồi.

Sau khi rời khỏi gian phòng của Hoàng Tôn lão tổ, thần thức Nhạc Thành tỏa ra đi tìm gian phòng của Đông Phương Lạc Nhan, sau đó thân ảnh Nhạc Thành đi đến, ở bên trong Thần hoàng tộc cũng không có người nào có thể phát hiện ra thân ảnh Nhạc Thành.

- Lạc Nhan, ta có thể đi vào không.

Do dự một chút, sau đó, Nhạc Thành đi đến gian phòng của Đông Phương Lạc Nhan nói.

- Ca, là người sao.

Sau đó Đông Phương Lạc Nhan mở cửa phòng, nhìn thấy Nhạc Thành, nàng cảm thấy kinh ngạc.

- Ta ngày mai trở về Nhạc gia, cho nên sang đây tạm biệt người.

Nhạc Thành nhìn cô gái trước mắt, thật là ý trời trên người, cô nàng này lại là muội muội của mình.

- Sáng ngày mai, nhanh như vậy sao.

Đông Phương Lạc Nhan nhìn Nhạc Thành thở dài một cái, lập tức trên mặt có chút không muốn, nói:

- Không thể ngây ngốc mấy ngày, ta còn dự định muốn cùng người đến Thần Hoàng tộc dạo chơi đây.
- Nhạc gia còn có chuyện phải xử lý, ta phải mau chóng quay trở về mới được.

Nhạc Thành nói, lập tức trong tay thủ ấn đánh ra, quanh thân xuất hiện một cỗ hơi thở nóng bỏng tràn ngập ra, đồng thời nhìn Đông Phương Lạc Nhan nói:

- Nhanh khoanh chân ngồi xuống, ta lưu ở trên người nàng một ít cực viêm Thiên Hỏa, thực lực của nàng bây giờ đủ để luyện hóa. Đến lúc đó thiên phú bản thể có thể đột phá hay không, cũng phải nhìn vào tạo hóa của nàng.

Một ánh sáng nóng bỏng bao phủ tại trên thân Đông Phương Lạc Nhan, lập tức thủ ấn trong tay Nhạc Thành có chút biến hóa, trên ngón xuất hiện một ngọn lửa tràn ngập ra, lập tức thủ ấn quỷ dị kết xuất, ngọn lửa liền từ thủ ấn Nhạc Thành đánh vào bên trong mi tâm Đông Phương Lạc Nhan, ngọn lửa này chính là Thái Dương Chân Hỏa, bây giờ Thái Dương Chân Hỏa đã bị Nhạc Thành toàn bộ luyện hóa thành bốn nguyên hỏa, tự nhiên một tia Thái Dương Chân Hỏa kỳ thật từ trên người Nhạc Thành tách ra.

- Ta ở bên trong cực viêm Thiên Hỏa bố trí phong ấn, có thể phong ấn ba ngày, trong ba ngày người muốn tìm chỗ bế quan luyện hóa.

Lúc này thu hồi thủ ấn, Nhạc Thành nhìn Đông Phương Lạc Nhan nói, hắt tách ra một tia Thái Dương Chân Hỏa cũng tiêu hao không ít, nếu người khác, Nhạc Thành cũng không làm như vậy.

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành cùng đám người Hoàng Vũ trưởng lão rời đi, Hoàng Thanh tộc trưởng, Đông Phương Lạc Nhan mở ra thần hoàng tộc kết giới đưa tiễn, lúc này có một bóng hình xinh đẹp nhìn theo đám người Nhạc Thành ra ngoài kết giới, trong mắt thần sắc phức tạp vô cùng.

826. Chương 703: Trở Về Nhạc Gia (2).

- Nhạc Thành, đây là lần cuối chúng ta gặp lại, người vốn là của ta, nhưng mà bị chính tay ta đẩy ra.....

Một bóng hình xinh đẹp nhìn nhóm người Nhạc Thành rời đi lẩm bẩm nói.

- Hoả Lão, người nếu muốn đi thung lũng Tuyệt Tình, ta cũng không lưu người lại, xử lý xong sự tình, sau đó tới Nhạc gia tìm ta.

Nhạc Thành nhìn Hoả Lão nói.

Hoả Lão gặp Nhạc Thành nói là muốn cùng Liễu Thanh Thanh đi thung lũng Tuyệt Tình một chuyến, Nhạc Thành tự nhiên là chấp nhận, Hoả Lão có sự tình muốn đi xử lý, lúc này có Hoả Lão cùng Liễu Thanh Thanh cùng đi, Nhạc Thành cũng yên tâm hơn.

- Hảo, chờ ta xử lý xong chuyện tình, sau đó đi tìm người.

Hoả Lão nói.

- Hoả lão hãy bảo trọng, đan dược này lão cầm lấy, đây là ở bên trong Cực Viêm có được đan dược thần dị, có thể trợ giúp Hoả Lão đột phá đến nhị tinh Đấu Thánh.

Nhạc Thành đưa cho Hoả Lão một khoả Phá Ách đan.

- Đan dược này tộc trưởng giữ lại, người không chỉ có được một khoả sao, chính người dùng đi.

Hoả Lão vội vàng chối từ, phần lễ vật này quá nặng rồi.

- Hoả Lão cũng không nên từ chối, khoả đan dược này cũng không quá quý trọng, thứ hai ta cũng không cho rằng Hoả Lão là người ngoài.

Nhạc Thành nhìn Hoả Lão nói, Phá Ách đan Nhạc Thành có ba mươi bốn khoả, dù sao Nhạc Thành cũng không dự định dùng Phá Ách đan.

- Đa tạ, có thể quen biết tiểu tử này là cơ duyên lớn nhất của cả đời Hoả Vô Thiên ta.

Hoả Lão nhìn Nhạc Thành, mặc dù không nói nhiều lời, nhưng mà trong ánh mắt tràn đầy cảm kích.

- Hoả Lão, giữa chúng ta không cần phải như thế, người đi đường chú ý, có chuyện gì, cũng có thể tìm tới ta. Nhạc Thành nhìn Hoả Lão nói.

- Nhạc Thành, ta đi trước, đa tạ người đã chiếu cố.

Liễu Thanh Thanh từ từ đi tới bên người Nhạc Thành, nhìn Nhạc Thành, trong ánh mắt vô cùng phức tạp.

- Trên đường chú ý nhé.

Nhạc Thành nhìn cô gái tuyệt đẹp trước mắt, cũng không biết nói cái gì cho tốt, hai người giống như có cái gì, nhưng lại không có cái gì, cảm giác này nhưng tuyệt vời vô cùng.

- Nhạc Thành, chúng ta đi đây, người cũng chú ý an toàn cùng một chút, mặc dù ta biết rõ thực lực của ta bây giờ cũng không phải là đối thủ của người, nhưng có một ngày người có chuyện cần ta hỗ trợ, ta nhất định sẽ tới.

Hoả Lão nói xong, tung người bay lên không trung.

- Yên tâm Hoả Lão, nếu ta có sự tình phiền toái, nhất định sẽ không khách khí.

Nhạc Thành nhìn Hoả Lão nói.

Liễu Thanh Thanh cũng bay người lên giữa không trung, không gian chung quanh là một mảnh nóng bỏng, sau đó, Hoả Sư thú đột ngột xuất hiện ở giữa không trung, Liễu Thanh Thanh nhảy lên lưng Hoả Sư thú, ánh mắt lưu luyến không rời nhìn Nhạc Thành một cái, cùng Hoả Lão biến mất ở giữa không trung.

- Nhạc Thành, xem ra Thanh Thanh cô nương đối với chàng động tâm rồi, nàng đúng là lưu luyến không muốn rời đi.

Tôn Thi Thi đi đến bên người Nhạc Thành, nhìn thấy Nhạc Thành đang chăm chú nhìn bóng lưng uyển chuyển giữa không trung, không khỏi reo ghẹo nói.

- Nàng nói cái gì, chúng ta đến lúc trở về Nhạc gia rồi.

Nhạc Thành mỉm cười, những lời này không nên tùy tiện nói nhiều mới tốt.

Thần hoàng tộc kết giới ở trên không trung, Nhạc Thành lấy trong tay một ngọc giản màu vàng bóp nát, sau đó, trên không trung xuất hiện không gian thông đạo trống rỗng, lúc này có hơn mười người, không gian thông đạo căn bản chứa không nổi, Nhạc Thành nghĩ một chút, lập tức nói:

- Tất cả mọi người đều ở trong tháp Hạo Thiên, bên trong không gian thông đạo cũng không đủ cho mọi người cùng đi vào.

Lập tức thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra tháp, Hạo Thiên hiện ra, không gian trong thông đạo nhiều nhất có thể dung nạp hai mươi người, bây giờ nhưng có bảy tám chục người, nhất định là không thể đi vào, chỉ có dùng tháp Hạo Thiên mà thôi.

Tất cả mọi người lúc này đều nhìn thấy bảo vật thần dị, tất cả mọi người đều tiến vào trong tháp Hạo Thiên, sau đó Nhạc Thành thu hồi tháp Hạo Thiên lại, tiến nhập vào không gian thông đạo. Từ Thần hoàng tộc quay lại Nhạc gia, Nhạc Thành đi cũng phải cần thời gian gần một tháng, Nhạc Thành cũng hy vọng mọi người có thể ở bên trong tháp Hạo Thiên hảo hảo tu luyện, sau này cùng tam đại Thú tộc và Hắc Ám Thần điện giao chiến, lúc đó, thực lực mới quyết định hết thảy.

Sau khi Nhạc Thành tiến vào không gian thông đạo, bên trong không gian thông đạo đóng cửa, tại trong thông đạo Nhạc Thành khoan chân ngồi xuống, lập tức trong tay Nhạc Thành xuất hiện hai cái trận bàn màu đen, chính là trận bàn mà Nhạc Thành tại thành Đan Lô đấu giá hội cùng bên trong Cực Viêm có được.

- Lúc này đã có hai cái trận bàn, xem ra có được ba cái trận bàn mà nói, mới có khả năng biết được bí mật.

Nhạc Thành nhìn hai cái trận bàn trong tay giống nhau như đúc, lầm bầm nói.

Hoả Lão, Lưu Ngạn, Đỗ Khải Tuyền, La khai đều nói phải tìm được ba cái trận bàn màu đen mới có thể có khả năng đột phá đến Đẩu đế hoặc là đạo Thánh, những người này nói có lẽ có chút khuyếch đại, nhưng tại trong tưởng tượng của Nhạc Thành, thì đẩu đế cùng đạo thánh có một số bí mật. Nhạc Duy cũng đã nói, vài ngàn năm trước, trên đại lục Huyền Thiên có ngoại tộc đến, nhưng sau đó tất cả đẩu đế cùng đạo thánh cường giả chết toàn bộ, có lẽ ba cái trận bàn này cùng ngoại tộc có liên quan.

Nhìn hai trận bàn màu đen này, mặt trên của nó tràn ngập pháp lực, trong lòng Nhạc Thành như tia chớp lóe lên, điều này có lẽ người của Hoa hạ giới Tu chân đã từng tới Huyền Thiên nội lục, bằng không trận bàn ở bên trong Cực Viêm rồi còn có đan dược, Thái Dương Chân Hỏa. Bên trong Thuý Phong Cổ Nham có Yêu thú, trận pháp, hết thảy tựa hồ đến từ Tu chân giới vậy, Nhạc Thành căn bản không thể tưởng được.

- Nếu hắn có thể tìm được ba cái trận bàn, hoặc là lần sau đi Thuý Phong Cổ Nham hảo hảo điều tra một phen, nói không chừng có thể tìm được đáp án.

Trong lòng Nhạc Thành thì thầm nói.

Thu hồi hai khối trận bàn màu đen, Nhạc Thành lập tức nói:

- Cũng nên đi xem Huyền Huyết Linh chi.

Nhạc Thiên lão tổ chỉ còn hơn một năm thời gian, nhất định phải mau chóng luyện chế thân thể cho Nhạc Thiên lão tổ mới được, nhưng còn Huyền Huyết Linh chi chúng chưa có được, nếu không phải có biện pháp trợ giúp Nhạc Thiên lão tổ luyện chế thân thể.

Thủ ấn trong tay đánh ra, Nhạc Thành cũng tiến nhập bên trong tháp Hạo Thiên, ở bên trong tháp Hạo Thiên, mọi người biết rõ muốn tới Nhạc gia cần mất một tháng, bọn họ lúc này cũng bắt đầu tu luyện, trong này linh khí nồng đậm, đối với bất kỳ người nào tu luyện cũng đều rất tốt.

- Cha, người đã đến rồi sao.

Thanh Đồng cảm giác được Nhạc Thành, lập tức đình chỉ tu luyện đến bên người Nhạc Thành.

- Thanh Đồng, người nên hảo hảo tu luyện, tu vi của người tiến bộ nhưng rất chậm.

Nhạc Thành nhìn Thanh Đồng cười nói:

- Nhìn người, nếu không hảo hảo tu luyện, người rất khó đuổi kịp bản thể Huyền Huyết Linh chi.

- Nàng tu luyện ba ngàn năm, ta mới mười năm, tự nhiên là ta lợi hại hơn rồi, ta mới không sợ nàng, đúng không cha, người đem nàng ở đâu rồi, ta tại sao không có nhìn thấy nàng.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Xin chào tộc trưởng.

Bây giờ đám người lão ma Bàn Thiên Kim lão quái toàn bộ đứng dậy đến bên người Nhạc Thành, chào hỏi.

- Làm sao, người muốn gặp nàng sao.

Nhạc Thành nhìn Thanh Đồng hơi chút mỉm cười nói.

- A, cha, người không đem nàng luyện hóa, nàng tu luyện ba ngàn năm không phải dễ dàng, người cũng nên buồn tha nàng.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành nói, đúng là khó có được lúc Thanh Đồng mềm lòng như vậy.

827. Chương 704: Sắp Xếp.

Nhạc Thành nghĩ hoặc nhìn Thanh Đồng, thật là khó được nhìn thấy lúc Thanh Đồng mềm lòng như thế.

- Nhạc Thành, ta muốn thấy bộ dáng Huyền Huyết Linh chi đáng yêu vô cùng, nếu có thể lưu nàng lại, Thanh Đồng cũng muốn có thêm bạn.

Yến Hiểu Kỳ nhìn Nhạc Thành nói.

- Ta tận lực.

Nhạc Thành trả lời, trong lòng Nhạc Thành cũng có dự định, nếu luyện chế thân thể Nhạc Thiên lão tổ không cần luyện hóa Huyền Huyết Linh chi, Huyền Huyết Linh chi đã có linh trí, Nhạc Thành đã tu luyện tụ khí kỳ hậu kỳ cảnh giới, một nửa máu huyết đủ để cho Nhạc Thiên lão tổ luyện chế thân thể, chỉ là tu vi Huyền Huyết Linh chi tổn thương, nếu Huyền Huyết Linh chi không muốn mà nói, đây cũng chỉ luyện hóa lực lượng, bây giờ hắn có Thái Dương Chân Hỏa tại trên người, luyện hóa cũng dễ dàng hơn rất nhiều.

-Ồ, hai cô nàng lúc này muốn đột phá sao.

Nhạc Thành ngẩng đầu nhìn đại điện, chỗ này mặc dù đã bị Đại Song Tiểu Song bày ra cấm chế, nhưng mà với thần thức Nhạc Thành, cũng đủ nhìn thấy hai nàng bên trong đang muốn đột phá, lần này hai nữ đột phá chính là đến Phân Thần Kỳ sơ kỳ rồi.

- Yêu Huyền, Hiểu Kỳ, Thi Thi, Đại Hắc, Khiếu Thiên, Tử Long, Yêu Cơ, Ma Ứng, Minh Yêu, Huyền Yêu đến đây đi.

Nhạc Thành do dự một chút, sau đó nhìn đám người Yêu Huyền nói.

Nói xong, Nhạc Thành đi về phía tầng thứ nhất đại điện tháp Hạo Thiên.

- Nhạc Thành, có chuyện gì sao?

Đám người Yêu Huyền đi đến tầng thứ nhất đại điện bên trong tháp Hạo Thiên, mọi người lần đầu tiên đi vào bên trong tầng thứ nhất đại điện tháp Hạo Thiên trong, bình thường đại điện tháp Hạo Thiên Nhạc Thành cũng bày ra cấm chế, không ai có thể đi vào được.

- Khiếu Thiên, Tử Long, Yêu Cơ, Ma Ứng, mỗi người ăn một khối đan dược vào, chắc có thể đủ cho các người đột phá đến cửu giai ma thú, đám người các người ở chỗ này bế quan, muốn đột phá thời gian cũng không ngắn, các người mau chóng đột phá.

Nhạc Thành lấy ra bốn viên Phá Ách đan giao cho bốn người Khiếu Thiên Hổ, đối với bốn người Khiếu Thiên Hổ, ma thú chi thể hẳn là không có Thiên kiếp, bây giờ cùng tam đại Thú tộc và Hắc Ám Thần điện khai chiến, Nhạc Thành cũng chỉ có thể làm cho người bên cạnh đột phá, ít nhất cũng có thể tự bảo vệ tính mạng của mình.

- Đột phá đến Cửu giai ma thú, chủ nhân, thật sự là như vậy sao.

Đám người Khiếu Thiên Hổ kích động không thôi, đột phá đến cửu giai ma thú, chính là mọi người truy cầu.

- Không sai, chỉ là đan dược này đối với các người có tác dụng phụ hay không, ta cũng không biết.

Nhạc Thành nhìn đám người Khiếu Thiên Hổ nói, Phá Ách đan đối với người tu chân xác thực có tác dụng phụ, nhưng đối với đám người Khiếu Thiên Hổ ma thú có ảnh hưởng hay không, Nhạc Thành cũng không rõ ràng lắm, phỏng chừng có ảnh hưởng, nhưng cũng không ảnh hưởng quá lớn.

- Nếu có tác dụng phụ cũng không sợ, có thể đột phá đến cửu giai ma thú, ta dù sao cũng muốn ăn vào.

Tử Điện Mãng nói.

- Các người ăn vào sau đó ở chỗ này bế quan, nếu dẫn đến Địa kiếp, lúc đó, ta sẽ dùng Kim Tiên Khôi lồ ngăn trở Địa kiếp cho các người.

Nhạc Thành nói, đám người Khiếu Thiên Hổ lúc trước ngoại trừ Tứ Sí Ma ưng ra, đều là lục giai ma thú, lúc đột phá cũng dẫn đến Địa kiếp, bây giờ đột phá cửu giai ma thú, phỏng chừng địa kiếp càng thêm cường hãn.

- Minh Yêu, Huyền Yêu, các người cũng ăn một khối, đủ để cho các người đột phá đến Đẩu Thánh.

Nhạc Thành lấy ra hai khối Phá Ách đan giao cho hai nữ tử, đúng là trên thân hai nữ tử này cũng có linh hồn ấn ký của mình, Nhạc Thành cũng cho rằng hai nữ tử này là thân tín của mình. Trong khoảng thời gian này, hai nữ cũng rất là trung thành, hai nữ hiện tại cũng là cửu tinh Đẩu tôn, nếu đột phá đến nhất

tinh Đẩu Thánh, bằng vào thiên phú viễn cổ Minh Xà tộc mười thành huyết mạch, đối đầu với nhị tinh Đẩu Thánh cũng có thể chống lại được.

- Đa tạ chủ nhân.

Hai nữ kích động không thôi, các nàng cũng không có nghĩ tới, trước đó không lâu có được mười thành viễn cổ Xà vương huyết mạch, bây giờ lại có cơ hội đột phá đến Đẩu Thánh. Đột phá đến Đẩu Thánh, là mục tiêu mà các nàng vẫn một mực truy cầu, nhưng muốn đạt tới Đẩu Thánh, cho dù các nàng bây giờ có mười thành viễn cổ Xà vương huyết mạch, nếu không có mấy chục năm cũng vô pháp đột phá, mà bây giờ đan dược có thể làm cho các nàng đột phá được, các nàng cảm thấy phần khởi vô cùng.

- Yêu Huyền, thực lực của ngươi có thể ăn vào ba viên đan dược này, lúc đó ta cũng không biết ngươi đột phá đến loại tình trạng nào nữa.

Nhạc Thành đưa cho Yêu Huyền ba viên Phá Ách đan, tình huống Yêu Huyền đột phá, Nhạc Thành cũng không rõ ràng lắm, bây giờ cảnh giới Yêu Huyền là sáu cánh, nếu đến bốn cánh, Nhạc Thành cũng không biết cần vài khóa Phá Ách đan, chỉ là Phá Ách đan cũng không thể dùng một hơi là được, không có thực lực tiêu hóa, dùng Phá Ách đan cũng bạo thể mà chết.

- Đây chẳng lẽ chính là đan dược thần dị bên trong Cực Viêm sao?

Yêu Huyền tiếp nhận đan dược trong tay Nhạc Thành, sau đó nhìn Nhạc Thành hỏi, sau đó thần sắc kinh ngạc, nàng cũng không biết Nhạc Thành có được bao nhiêu đan dược thần dị, mà hắn lại phân phối cho nhiều người như vậy.

- A, đây là Phá Ách đan, cũng được gọi là thần dị đan dược, có thể làm cho thực lực trực tiếp tăng vọt.

Nhạc Thành trả lời.

- Hiểu Kỳ, nàng ăn vào hai khóa, chắc có thể đột phá đến Ma pháp sư cấp chín trung kỳ .

Lúc này Nhạc Thành đưa cho Yến Hiểu Kỳ hai khóa Phá Ách đan.

- Thi Thi, thực lực của nàng chỉ dùng được một khóa, cũng có thể đột phá đến nhất tinh Đẩu Thánh, nàng cũng nên hảo hảo tu luyện đi.

Nhạc Thành nhìn Tôn Thi Thi một cái, lúc này Tôn Thi Thi có thực lực thấp nhất.

- Có thể đột phá đến nhất tinh Đẩu Thánh ta đã thật sự thỏa mãn rồi, có chàng bảo vệ, ta có thực lực cao cũng không hữu dụng.

Tôn Thi Thi nhìn Nhạc Thành cười nói.

Nhìn Tôn Thi Thi, Nhạc Thành bất đắc dĩ cười, tựa hồ thực lực cô nàng này cũng không tính là quá thấp, cũng coi như là cường giả, nhưng so sánh với Yến Hiểu Kỳ cùng Yêu Huyền mà nói, thì yếu hơn.

- Đại Hắc, ngươi bây giờ là Thành Hình kỳ trung kỳ rồi, ăn vào một khóa đan dược, đủ cho ngươi đột phá đến Thành Hình kỳ hậu kỳ. Đến lúc đó cũng có thể chống lại nhất tinh Đẩu Thánh.

Nhạc Thành giao cho Đại Hắc Phá Ách đan.

Trên thân Nhạc Thành có ba mươi bốn khóa Phá Ách đan, cho tới bây giờ còn lại hai mươi khóa, trong đó Hỏa Lão một khóa, mười người Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Đại Hắc, Yêu Huyền là 13 khóa. Lúc này Nhạc Thành nói với mọi người vài câu, sau đó, Nhạc Thành rời khỏi đại điện, lập tức tại trong không gian bày ra cấm chế, để cho mọi người dùng đan dược ở bên trong bế quan không bị quấy rầy.

Sắp tới tam đại Thú tộc và Hắc Ám Thần điện khai chiến, Nhạc Thành không thể không chuẩn bị sẵn sàng, đám người Đại Hắc, Khiếu Thiên Hồ, Yêu Huyền đột phá, sau đó có thêm lực lượng mạnh mẽ, cùng với đám lão ma Bàn Thiên, thực lực Nhạc gia mạnh nhất tứ đại nhân tộc, chỉ cần đám người lão ma Bàn Thiên có mười tên cường giả Đẩu Thánh, thì Hồ Diệp cốc, thung lũng Tuyết Tinh, Vạn Kim môn cộng lại cũng không có loại thực lực này.

828. Chương 705: Linh Ước.

- Lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, các người bảo tất cả mọi người dụng tâm tu luyện, trong này tu luyện chiếm lợi ích không nhỏ.

Nhạc Thành nhìn đám người lão ma Bàn Thiên nói.

- Vâng, tộc trưởng.

Mọi người hành lễ đáp, đặc biệt là đám Đấu tôn cường giả, tựa hồ nhận được đan dược của Nhạc Thành, mọi người đối với Nhạc Thành cảm kích không thôi.

Nhìn mọi chuyện an bài ổn thỏa, Nhạc Thành nhìn Thanh Đồng nói:

- Thanh Đồng, người có muốn đi gặp Huyền Huyết Linh chi hay không, cùng đi với ta gặp nàng nhé.

- Hảo, ta đang muốn đi gặp nàng đây.

Thanh Đồng cao hứng nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành mỉm cười, trong tay thủ ấn đánh ra, lập tức hai người biến mất tại trước đại điện, sau khi thân ảnh hai người xuất hiện, đó là một mảnh hư vô ở trong tháp Hạo Thiên. Ở đây là một thung lũng nhỏ, nằm giữa hai ngọn núi.

Trong thung lũng, có một thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn bị hồng mang bao phủ, một cỗ khí tức cường hãn tại phạm vị trăm dặm tràn ngập ra.

- Hu.

Cô gái nhỏ thở ra một ngụm trọc khí, lập tức mở ra hai mắt, trong hai mắt tinh mang tràn ngập, khí tức có thể so sánh với Hợp Thể Kỳ trung kỳ của Nhạc Thành bây giờ. Nếu nói về thực lực, Nhạc Thành có Thái Dương Chân Hỏa mạnh hơn, còn Huyền Huyết Linh chi không có Thái Dương Chân Hỏa yếu hơn một chút.

- Thực lực của người gần đây tiến bộ không ít, xem ra người không có lãng phí thời gian tu luyện.

Nhạc Thành cùng Thanh Đồng đến gần tiểu cô nương, Nhạc Thành cảm giác khí tức trên thân Huyền Huyết Linh chi, hẳn cũng không khỏi kinh thán. Chỉ có hai tháng thời gian, tu vi Huyền Huyết Linh chi mặc dù không có đột phá, nhưng tiến bộ cũng không nhỏ.

- Trong này linh khí nồng đậm, tu vi ta tự nhiên là có tiến bộ rồi, các người tới làm cái gì, muốn đối phó ta sao?

Cô gái nhỏ đáng yêu nhìn Thanh Đồng, sau đó nhìn Nhạc Thành nói.

- Là ta muốn cha ta không nên luyện hóa người, chỉ cần trên người của người một ít tinh huyết là được rồi, người cũng nên đáp ứng, bằng không người sẽ rất thê thảm đó.

Thanh Đồng nhìn tiểu cô nương kia nói.

- Hừ, người không phải là đối thủ của ta, hẳn cũng không làm gì được ta, các người có thể đối phó với ta sao.

Cô gái nhỏ nhìn Thanh Đồng cùng Nhạc Thành, nàng cũng không lo lắng hai người Nhạc Thành cùng Thanh Đồng có thể đối phó được nàng.

- Ta xem người tu luyện ba ngàn năm cũng không dễ dàng gì, cuối cùng hỏi người lần thứ nhất, ta muốn một nửa tinh huyết của người là được rồi, nếu người không đáp ứng, ta sẽ không khách khí nữa đâu.

Thần sắc Nhạc Thành trầm xuống, lập tức trong giọng nói mang theo một tia lãnh ý.

- Hừ, thực lực của người cũng có vẻ tăng cường, nhưng mà người cũng không thể làm gì được ta.

Cô gái nhỏ đáng yêu lui về phía sau mấy bước, nói, trên nét mặt tựa hồ sợ hãi.

- Thật không.....

Trong mắt Nhạc Thành tràn ngập hàn ý, trong tay thủ ấn đánh ra.

Bỗng dưng, bên người tiểu cô nương đáng yêu này, từ bốn phương tám hướng tràn ngập ra một ngọn lửa nóng bỏng, ngọn lửa này chính là Nhạc Thành mới luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa, Thái Dương Chân Hỏa nóng bỏng để Huyền Huyết Linh chi biến thành nữ hài nhỏ.

- Là Thái Dương Chân Hỏa, người luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa, điều đó không có khả năng, người không thể luyện hóa được nó.

Cô gái nhỏ biến sắc, trên nét mặt cũng kinh ngạc vô cùng.

- Nhưng mà ta đã luyện hóa được, nếu ta dùng Thái Dương Chân Hỏa luyện hóa người mà nói, người nghĩ rằng có thể luyện hóa được người không?

Nhạc Thành nhìn tiểu cô nương kia nói, bằng Thái Dương Chân Hỏa, Nhạc Thành có mười phần nắm chắc có thể luyện hóa Huyền Huyết Linh chi.

Cô gái nhỏ đáng yêu nhìn Nhạc Thành, nàng biết uy lực của Thái Dương Chân Hỏa rõ ràng, chỉ là làm cho nàng tiêu hao một nửa máu huyết, tu vi của nàng rất bất lợi, chỉ sợ trăm năm sau cũng không thể phục hồi.

- Thái Dương Chân Hỏa cũng không nhất định có thể làm gì được ta, nó muốn ăn ta cũng mất mấy ngàn năm, nhưng cũng chưa chắc thành công.

Cô gái nhỏ nhìn Nhạc Thành nói, trên nét mặt có chút do dự, lập tức cắn răng quyết định, thân ảnh lập tức hóa thành một mảnh hồng mang chui vào lòng đất.

- Hừ, ở trong này, người không thể đào thoát.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, lập tức thủ ấn trong tay không ngừng biến hóa, tại bên trong tháp Hạo Thiên, bất kỳ nơi nào cũng đều bị thần thức Nhạc Thành khống chế, Huyền Huyết Linh chi muốn chạy trốn, cũng không có cách nào.

- Người mau thả ta, thả ta ra.

Lúc này từ trong lòng đất truyền ra tiếng hô của tiểu cô nương kia, lúc này có một ngọn lửa lớn bằng 10m, đó là ngọn lửa Thái Dương Chân Hỏa ngưng tụ mà thành.

Mà lúc này nữ hài đáng yêu bị nhốt ở bên trong hỏa đỉnh, thần sắc cũng bối rối vô cùng, sự tự tin trên nét mặt biến mất, khí tức của hỏa đỉnh này làm cho nàng cảm thấy nguy hiểm.

- Người không phải là muốn tự bạo bản thể sao, nếu muốn tự bạo mà nói, người cũng bị nhốt ở trong lò lửa, cũng miễn cho ta luyện hóa, bản thân của người sau khi tự bạo, ta trực tiếp đem người luyện chế thành đan dược.

Nhạc Thành nhìn Huyền Huyết Linh chi nữ hài nhỏ nói.

- Nhân loại đáng chết, người mau thả ta ra.

Cô gái nhỏ nghe được lời Nhạc Thành nói, nàng cũng không dám tự bạo, vốn nàng cũng chỉ dùng cách tự bạo để uy hiếp Nhạc Thành mà thôi, bây giờ bị nhốt ở trong lò lửa, nàng có tự bạo bản thể, thì cũng tiện nghi cho người khác mà thôi.

- Thả người, chậm, hiện tại ta liền đem người luyện hóa.

Nhạc Thành trả lời, trong tay thủ ấn biến đổi, trong lò lửa ngọn lửa tràn ngập, đột nhiên bao bọc tại bên người cô gái nhỏ.

- Hi hi.

Huyền Huyết Linh chi biến thành nữ hài nhỏ bị ngọn lửa bao bọc vào trong, lúc này nàng tạm thời chống cự Thái Dương Chân Hỏa, chỉ là lúc đó, hồng mang tràn ngập một mảnh sương mù, bị Thái Dương Chân Hỏa đốt cháy, dần dần hình thành sương mù phiêu tán.

- Người mau thả ta ra, người là tên nhân loại đáng hận.

Cô gái nhỏ tại bên trong lò lửa sắc mặt có chút tái nhợt, nàng nhìn Nhạc Thành mẫn, nhưng mà tại bên trong lò lửa ngưng tụ Thái Dương Chân Hỏa, nàng chẳng có biện pháp nào.

- Bây giờ thả người ra, đã chậm rồi.

Nhạc Thành trả lời, trong tay thủ ấn đánh ra, trong lò lửa, ngọn lửa lớn thêm vài phần, ngọn lửa nóng bỏng hung hăng quấn lấy cô gái nhỏ, hơi thở nóng bỏng tràn ngập ra.

Ở chỗ này, ngọn lửa to lớn đốt cháy, cô gái nhỏ cố gắng chống đỡ không nổi, sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, mặc dù quanh thân là một mảnh hồng mang, nhưng nàng tiêu hao quá nhiều, đồng thời nếu nàng chống đỡ không nổi mà nói, nàng cũng bị luyện hóa.

829. Chương 706: Hồng Loan (1).

- Làm sao, người đã nghĩ rõ ràng chưa, người mau đáp ứng đi, cha ta sẽ tha cho người một mạng, so với người bị luyện hóa tốt hơn.

Thanh Đồng nhìn nữ hài nhỏ trong lò lửa nói.

- Hừ, ai biết hắc có phải cố ý gạt ta hay không, nếu đến lúc đó hắc muốn luyện hóa ta thì làm sao bây giờ, ta không tin hắc, nhân loại không coi trọng chữ tín nhất.

Cô gái nhỏ nhìn Thanh Đồng nói, nhưng ngữ khí đối với Thanh Đồng tốt hơn nhiều.

- Ta cùng cha ta kết thành Huyết khế, người là Huyền Huyết Linh chi chi thể, mặc dù không thể kết thành Huyết khế, nhưng người có thể cùng cha ta kết thành linh ước, như vậy sau này người không cần lo lắng cha ta nói không giữ lời.

Thanh Đồng nhìn cô gái nhỏ nói.

- Nhân loại, chúng ta kết thành linh ước đi, như vậy ta mới có thể tin tưởng người được.

Cô gái nhỏ do dự một chút, sau đó nhìn Nhạc Thành nói, nếu làm như vậy nàng mới có thể tin tưởng Nhạc Thành, nhưng Nhạc Thành cứ muốn luyện hóa nàng mà nói, nàng cũng không có biện pháp.

- Hảo, ta đáp ứng người.

Nhạc Thành hơi chút mỉm cười, trong lòng cũng không có dự định luyện hóa tiểu cô nương này, còn đối với linh ước Nhạc Thành cũng biết, bởi vì cùng một loại với huyết khế, có một số yêu, linh, tinh, quái cùng nhân loại đạt thành một loại điều ước bình đẳng.

Thủ ấn trong tay thu lại, lò lửa to lớn biến mất tại trên không trung, lập tức áp lực tới cô gái nhỏ giảm đáng kể, nàng cũng thu hồi quanh thân hồng mang, miệng thở phò phò, vừa mới nàng bị tiêu hao cũng không ít.

- Chúng ta kết thành linh ước, nếu người đáp ứng chỉ cần cho ta một ít máu huyết, sau đó ta muốn ở lại bên cạnh người tu luyện, linh khí ở trong này có thể làm cho ta mau chóng khôi phục thực lực.

Cô gái nhỏ đi tới bên người Nhạc Thành, nàng mở to mắt nhìn Nhạc Thành hỏi, chỉ là trong ánh mắt nhìn Nhạc Thành có một chút lo lắng.

- Hảo, ta đáp ứng người.

Nhạc Thành mỉm cười, hắc không có ý định luyện hóa Huyền Huyết Linh chi, Nhạc Thành chỉ hy vọng lưu lại Huyền Huyết Linh chi, Huyền Huyết Linh chi bây giờ thực lực là tụ khí kỳ hậu kỳ, ở bên cạnh hắc cũng là một siêu cấp cường giả. Mà quan trọng nhất, về sau tùy tiện có được máu huyết Huyền Huyết Linh chi, có thể luyện chế cao cấp đan dược, một ít tinh huyết đối với Huyền Huyết Linh chi cũng không đáng kể.

- Tốt lắm, chúng ta kết thành linh ước, người không thể gạt ta, không được luyện hóa ta, nếu như vậy ta có thể lợi dụng linh ước trọng thương người.

Cô gái nhỏ nhìn Nhạc Thành nói, bộ dáng dị thường nghiêm túc.

Lập tức trong tay cô gái nhỏ là một mảnh hồng mang tràn ngập, bên trong mi tâm có một tia quang mang bắn ra. Nhạc Thành thấy thế, thủ ấn trong tay đánh ra, trước thân là một mảnh thanh mang nho nhỏ ngưng tụ, đồng thời bên trong mi tâm linh hồn bắn ra, thanh mang này bao vây lấy tia Linh hồn lực lập tức giao cho cô gái nhỏ, linh ước cũng phức tạp, thực lực chưa đạt tới Kim Đan kỳ hoặc ảo hình kỳ, cũng không kết linh ước được.

Một lát sau, thủ ấn trong tay cô gái nhỏ biến hóa, sau đó dung hợp linh hồn hai người cùng một chỗ, một màu hồng cùng màu xanh nhỏ là Tiểu Quang mang hình cầu xuất hiện ở trước thân cô gái nhỏ, lập tức thủ ấn của hai người cùng đánh ra, hai màu quang cầu bị đánh vào bên trong mi tâm của hai người.

- Được rồi, lúc này ta có thể tin tưởng ngươi, về sau ta cũng gọi ngươi là cha, ngươi đừng có gạt ta, cũng không dùng Thái Dương Chân Hỏa khi dễ ta nhé,

Cô gái nhỏ nhìn Nhạc Thành, trên nét mặt giao hoạt lên.

- Ngươi gọi là Thanh Đồng, về sau ngươi chính là đệ đệ của ta, đa tạ ngươi đã giúp ta.

Cô gái nhỏ nhìn Thanh Đồng nói.

- Không, ngươi về sau là muội muội.

Thanh Đồng ủy khuất nhìn cô gái nhỏ nói, trên nét không nguyện ý.

- Ngươi là đệ đệ thì thế nào, ai bảo thực lực của ngươi không bằng ta.

Cô gái nhỏ trừng mắt nhìn Thanh Đồng một cái.

Thanh Đồng bất đắc dĩ đành phải nhìn Nhạc Thành, trong ánh mắt ủy khuất vô cùng, chỉ là Nhạc Thành cũng chỉ có thể bất đắc dĩ mà thôi.

- Ngươi chưa có tên sao, ta mang ngươi đến đây tu luyện, trong này linh khí so với bên ngoài nồng đậm hơn rất nhiều, đối với tu luyện của ngươi có thêm trợ giúp.

Nhạc Thành nhìn cô gái nhỏ nói.

- Ta không có tên rồi, ta gọi là Hồng Loan.

Cô gái nhỏ nhìn Nhạc Thành nói.

- Hồng Loan, tốt lắm, về sau gọi ngươi là Hồng Loan.

Nhạc Thành cười trả lời, thủ ấn trong tay đánh ra, lập tức ba người đã đến trước đại điện thật lớn, ở bên trong đại điện này linh khí nồng đậm so với chỗ khác mạnh hơn gấp mấy trăm lần.

- Tại đây linh khí nồng đậm, nơi này là nơi nào?

Hồng Loan vừa vào bên trong đại điện thì kinh ngạc không thôi, linh khí nồng đậm như thế làm cho nàng giật mình, tại bên trong Cực Viêm, nàng tu luyện linh khí cũng cực kỳ mỏng manh.

- Ngươi ở đây hảo hảo tu luyện, đến lúc nào ta cần máu tươi của ngươi, ta nói với ngươi.

Nhạc Thành nhìn Hồng Loan nói.

- A.

Hồng Loan đáp nhẹ một tiếng, lập tức khoanh chân ngồi xuống bắt đầu tu luyện, linh khí tại đây nồng đậm như vậy, nếu tu luyện một ngày so với bên trong Cực Viêm tu luyện một tháng, thậm chí là ba tháng.

- Thanh Đồng, ngươi cũng nên hảo hảo tu luyện.

Nhạc Thành nhìn Thanh Đồng nói, Thanh Đồng gần đây mặc dù có tiến bộ, nhưng tiến bộ cũng không nhanh.

- A, ta quyết định, ta muốn bế quan tu luyện, không đột phá đến tụ khí trung kỳ ta không xuất quan, ai nói thực lực của ta không bằng nàng.

Thanh Đồng nghiêm túc nói, hắn bị Hồng Loan nói thực lực của hắn không bằng nàng, không khỏi cảm thấy cực kỳ mất mặt.

- Hảo, vậy người bế quan đi, ăn những đan dược ăn vào.

Nhạc Thành mỉm cười nói, lập tức lấy ra hai bình ngọc đưa cho Thanh Đồng, bên trong có mấy trăm viên bát phẩm đan dược, lần trước ở Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia có 1500 khóa bát phẩm đan dược, cho nên lúc này đan dược cũng không có thiếu.

Thanh Đồng bế quan, đương nhiên Nhạc Thành cũng không ngăn cản, nếu Thanh Đồng dụng tâm tu luyện mà nói, thì thực lực tăng trưởng cũng không chậm. Lúc này thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, thân ảnh ngay lập tức đi ra khỏi tháp Hạo Thiên, quay lại không gian thông đạo.

- Cũng cần thời gian một tháng mới có thể đến Nhạc gia, cũng nhân dịp thời gian này hảo hảo tu luyện, xem có thể đột phá đến Hợp Thể Kỳ hậu kỳ hay không.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, thanh mang quanh thân bao bọc, từ từ tiến nhập vào trong trạng thái tu luyện.

Nhạc Thành luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa, sau đó thực lực tiến triển đến Hợp Thể Kỳ trung kỳ đỉnh cao, bây giờ một tháng tu luyện, trong tháp Hạo Thiên linh khí nồng đậm. Nhạc Thành dự tính đột phá đến Hợp Thể Kỳ hậu kỳ cũng không xa.

830. Chương 706: Hồng Loan (2).

Chương 706: Hồng Loan (2).

Lúc này Nhạc Thành lợi dụng bản thân đang ở không gian thông đạo tu luyện, cùng lúc đó tại bên trong một kết giới ở Huyền Thiên nội lục, trong một chỗ mật thất, thân ảnh Thanh Sơn lão tổ tựa hồ ở trong đó, trong mật thất này còn có hai tên trung niên hán tử, toàn thân mặc hắc y, trên nét mặt đều tràn ngập lãnh ý.

- Thanh Sơn, người cũng sống mấy trăm năm, nếu ngay cả điểm sự tình này cũng làm không xong, thực sự để cho chúng ta thất vọng rồi

Có một trung niên hán tử nhìn Thanh Sơn lão tổ lạnh nhạt nói.

Nhưng lúc này cũng thật là kỳ quái, trung niên hán tử này có thái độ đối với Thanh Sơn lão tổ tùy ý quát lớn như vậy, nhưng Thanh Sơn lão tổ cũng không dám có chút bất kính nào, còn có chút e ngại vậy.

- Bát Thiên Tôn đại nhân, Thất Thiên Tôn đại nhân, chuyện này có một số biến cố, Nhạc gia tiểu tử kia thực lực rất mạnh, cộng thêm cực viêm Thiên Hỏa ngay cả ta cũng vô pháp chống lại, cho nên vòng tròn màu đen mới không lấy được.

Thanh Sơn lão tổ nhìn người kia khúm núm trả lời, có vẻ hai tên trung niên hán tử này là người của Hắc Ám Thần điện, địa vị chỉ dưới Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn mà thôi.

- Nhạc gia tiểu tử kia, chẳng lẽ có thể che trời hay sao, chẳng lẽ Nhạc gia còn có thêm một Nhạc Thiên nữa.

Trung niên hán tử lạnh lùng nhìn Thanh Sơn lão tổ một cái, lập tức nói:

- Thanh Sơn, người gia nhập Hắc Ám Thần điện trở thành Cửu Thiên Tôn, Hắc Ám Thần điện của ta cũng không có bạc đãi người, nhưng mà người cũng làm cho ta thất vọng rồi.

- Bát Thiên Tôn đại nhân, là ta chưa hoàn thành nhiệm vụ, nhưng lần này cũng là do Nhạc gia tiểu tử kia quấy rối, tên Nhạc gia tiểu tử lần này có thể bị cực viêm Thiên Hỏa đốt thành tro bụi, chúng ta cũng có thể yên tâm.

Thanh Sơn lão tổ nhìn Bát Thiên Tôn nói.

- Hừ, đó cũng không phải là cực viêm Thiên Hỏa, mà là Thái Dương Chân Hỏa, không nói ra người cũng không biết rõ, người có biết lần này để cho người cùng Lam Ma, Lục Ma đi đến Cực Viêm, chính là nhất

định phải có được bàn tròn màu đen, đáng tiếc nhóm người kia vẫn bị thất bại, người có biết vì điện chủ chờ thêm năm trăm năm mới có cơ hội lấy được Thái Dương Chân Hỏa, nếu không phải điện chủ tu luyện đến lúc trọng yếu nhất, điện chủ sẽ tự mình tiến đến Cực Viêm.

Thất Thiên Tôn nhìn Thanh Sơn lão tổ la lớn.

- Thất Thiên Tôn đại nhân, ta đã tận lực, nhưng mà thực lực của ta không đủ.

Thanh Sơn lão tổ bối rối nói.

- Hảo, người xuống dưới đi, cho người một cơ hội đền bù, người sắp xếp một chút, nửa năm sau ta cùng Thất Thiên Tôn xuất quan, đến lúc đó người theo chúng ta Nhạc gia.

Bát Thiên Tôn nhìn Thanh Sơn lão tổ nói.

- Vâng, ta đi sắp xếp, chẳng lẽ Hắc Ám Thần điện chúng ta dự định đối phó với tứ đại nhân tộc sao.

Thanh Sơn lão tổ đáp, lập tức do dự hỏi.

- Tứ đại nhân tộc, từ khi điện chủ giết Nhạc Thiên, sau đó bọn chúng căn bản không có người có thể chống lại Hắc Ám Thần điện ta, muốn tiêu diệt tứ đại nhân tộc, bây giờ bằng vào thực lực Hắc Ám Thần điện chúng ta, đã sớm có thể quét ngang tứ đại nhân tộc rồi. Chỉ là nhiều năm như vậy, chúng ta cùng chư vị Thiên Tôn đều bế quan tại đây, nếu không Huyền Thiên nội lực làm sao có thể còn tồn tại tứ đại nhân tộc như vậy, bây giờ chúng ta muốn quét ngang tứ đại nhân tộc, quả thực là quá dễ dàng.

Thất Thiên Tôn lạnh lùng nói, nói đến tứ đại nhân tộc vẻ mặt của hắn không khỏi tức giận vô cùng.

- Vâng, Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn, ta xin cáo lui, ta đi sắp xếp một chút, nửa năm sau diệt Nhạc gia, đồng thời còn có viễn cổ Minh Xà tộc, Toan Nghê tộc viễn cổ Hồ tộc, người liên hệ một chút, cùng liên thủ diệt Nhạc gia.

Thanh Sơn lão tổ nói.

- Viễn cổ Minh Xà tộc, viễn cổ Hồ tộc, Toan Nghê tộc, tam tộc ngu ngốc này nếu đồng ý cùng Hắc Ám Thần điện liên thủ, vậy đến lúc đó để cho bọn họ đánh trận đầu.

Bát Thiên Tôn nhìn Thanh Sơn lão tổ nói.

- Được rồi, người lui ra, ta cùng Thất Thiên Tôn còn phải bế quan.

Bát Thiên Tôn nhìn Thanh Sơn lão tổ nói.

- Vâng.

Thanh Sơn lão tổ đáp một tiếng, cung kính rời khỏi mật thất.

- Hừ, Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn, nếu không có nhìn vào Hắc Ám Thần điện cấp cho ta lợi ích, ta há để cho các người ở trước mặt ta ngạo mạn, ta Thanh Sơn lão tổ cũng không phải dễ bị khi dễ, chờ ta ăn vào ba viên thần dị đan được, sau đó có thể đột phá lực tinh Đấu Thánh. Đến lúc đó, ta cũng không sợ các người.

Lúc này trong tay Thanh Sơn lão tổ xuất hiện ba viên đan được, trên mặt tràn ngập pháp lực nồng đậm, nếu Nhạc Thành nhìn thấy, nhất định nhìn ra ba viên Phá Ách đan trên tay Thanh Sơn lão tổ.

Sau khi Thanh Sơn lão tổ rời đi, Thất Thiên Tôn cùng Bát Thiên Tôn ở bên trong mật thất nhìn nhau, lập tức Thất Thiên Tôn nói:

- Lão Bát, theo ý người thực lực Thái Dương Chân Hỏa có phải đạt đến tụ khí trung kỳ.

- Ít nhất cũng là tụ khí trung kỳ, có lẽ là tụ khí kỳ hậu kỳ, chỉ là điện chủ nói Thái Dương Chân Hỏa là do trận bàn vây hãm, trừ phi đạt đến yêu hồn kỳ, nếu không cũng không có cách nào thoát khỏi.

Bát Thiên Tôn sắc mặt trầm xuống, nói:

- Chỉ là Thanh Sơn quá vô dụng, nếu không thể có được trận bàn, chúng ta lại không có biện pháp rời đi, cái cơ hội rất tốt này toàn bộ biến mất, nếu điện chủ muốn có Thái Dương Chân Hỏa, vậy có thêm khó khăn,

năm trăm năm, nói không chừng Thái Dương Chân Hỏa đã đến yêu hồn kỳ, đến lúc đó thoát khốn mà ra, thật là khó có thể luyện hóa.

- Tất cả cũng là do Thanh Sơn cùng Lam Ma vô dụng, thiên ngoại thiên thạch cũng không chiếm được, tứ đại nhân tộc cũng đối phó không được, mà ngay cả Hồ Điệp cốc, Cuồng Sư môn cũng không đối phó được, chờ ta xuất quan, trước hết đối phó Nhạc gia, nhằm báo thù hơn hai trăm năm qua.

Thất Thiên Tôn lạnh nhạt nói.

- Không sai, Nhạc gia Nhạc Thiên đã chết, tứ đại nhân tộc cũng không có ai có thể đối phó được Hắc Âm Thần điện ta, thù Nhạc gia chúng ta tự nhiên phải báo, chỉ là Linh châu Thượng cổ, nếu nó biến mất tại Thuý Phong Cổ Nham, chuyện này kì quái, điện chủ cũng không cần chúng ta phải xen vào, Linh châu Thượng cổ bảo vật trọng yếu như vậy biến mất tại bên trong Thuý Phong Cổ Nham, có vẻ kỳ quặc.

Bát Thiên Tôn nghi ngờ nói.

- Điện chủ nói có thể là do vị thần bí nhân kia để lại chín viên Linh châu Thượng cổ lấy đi, để Thuý Phong Cổ Nham lần sau, lúc đó, điện chủ tự mình đi tìm thần bí nhân kia là biết rõ.

Thất Thiên Tôn trả lời.

- Vị thần bí cường giả kia thật sự là lợi hại, đã hơn hai trăm năm rồi, chúng ta dựa theo phương pháp thần bí nhân kia tu luyện, thực lực so với trước kia mạnh hơn nhiều lắm, nghe điện chủ nói, nếu về sau đột phá đến đấu đế, cũng không có vấn đề gì, đáng tiếc chỉ có điện chủ mới có thể tấn đi Đấu khí tu luyện thần bí nhân công pháp. Ta nghe điện chủ nói, nếu công pháp này đại thành, phi thiên nhập địa không gì không làm được, thật làm cho chúng ta hâm mộ.

Hai mắt Bát Thiên Tôn nóng bỏng, nói.

- Điện chủ tu luyện công pháp tự nhiên là lợi hại vô cùng rồi, nghe nói vài ngàn năm trước có một nhóm người thiên ngoại tu luyện công pháp, mà ngay cả thánh ma đạo cùng đấu đế cường giả cũng vô pháp chống lại, không biết điện chủ tu luyện có được như vậy không.

Thất Thiên Tôn nói.

831. Chương 707: Hai Nữ Đột Phá, Quay Lại Nhạc Gia.

Chương 707: Hai nữ đột phá, quay lại Nhạc gia.

- Điều này chúng ta cũng không thể biết được, lúc điện chủ xuất quan, chúng ta tự nhiên biết.

Bát Thiên Tôn nói.

Trong kết giới Nhạc gia, không gian thông trên không có chút chấn động, ở đó có không ít Nhạc gia tộc nhân chờ đợi.

Tại trong thông đạo, Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí thật dài, hai mắt mở ra, ánh sáng lấp lánh lóe lên, trong không gian thông đạo lúc này cũng liên tục chấn động.

- Còn một chút nữa mới có thể đột phá.

Nhạc Thành cảm giác thực lực của mình, lẩm bẩm nói, sau đó hần lộ ra nụ cười, sau đó lại lẩm bẩm nói:

- Đột phá sao, lần này đột phá thời gian có vẻ hơi dài.

Trong tay thủ ấn đánh ra, thân ảnh Nhạc Thành vào bên trong tháp Hạo Thiên, tại trong điện, tại chỗ cấm chế có hai cỗ khí tức tràn ngập, mà ở bên trong cấm chế này, thần thức Nhạc Thành nhìn xuyên thấu qua, hần biết được Đại Song cùng Tiểu Song đột phá đến Phân Thần Kỳ sơ kỳ. Phân Thần Kỳ sơ kỳ, hai nữ dựa vào chuẩn tiên khí pháp bảo, cũng có thể giao chiến với bát tinh, cửu tinh Đấu tôn cường giả.

Trong cấm chế, Đại Song Tiểu Song ngũ quan tinh xảo tuyệt đẹp, mị nhãn câu hồn, dáng vẻ của hai người có lỗi có lỗm, chỉ là bây giờ trước thân hai nữ không có một mảnh vải, bộ ngực sữa hoàn toàn lộ ra, làm cho người ta mơ màng, đáng vẻ động lòng vô cùng.

Lúc này thủ ấn của hai nàng thu lại, lập tức từ từ thở ra một ngụm trọc khí, mở ra hai mắt ánh sáng lấp lánh tràn ngập, nhìn thấy toàn thân không một mảnh vải, hai nữ nhìn nhau cười, sau đó, thủ ấn trong tay biến hóa, trước mặt xuất hiện váy dài, hai người mặc vào, nhưng đường cong càng thêm cảm dỗ mê người.

- Hi hi.

Thủ ấn trong tay thu lại, tiếp theo hai nữ mở ra cấm chế, hai nữ mở ra thần thức, cũng biết chủ nhân đã ở bên trong tháp Hạo Thiên.

- Ra mắt chủ nhân.

Hai nữ hành lễ, trên mặt cũng đỏ ửng, hai nữ biết rõ chủ nhân ở trong này, vừa rồi hai nàng mới đột phá tự nhiên không thoát khỏi pháp nhân của chủ nhân, mặc dù hai nàng bố trí g cấm chế cũng không thể ngăn cản chủ nhân nhìn trộm, không biết thân hình trần truồng có bị chủ nhân nhìn thấy không.

- A, đã đột phá đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ rồi sao, tiến bộ cũng không tệ lắm.

Nhạc Thành gật đầu thoả mãn cười nói.

- Cũng là do chủ nhân tài bồi, đa tạ chủ nhân.

Hai nữ tôn kính nhìn Nhạc Thành thi lễ, lập tức hai mặt nhìn nhau một chút, tựa hồ như muốn nói cái gì, nhưng cũng không dám nói.

- Các người có gì muốn nói sao.

Nhìn thấy hai nữ, Nhạc Thành hỏi.

- Chủ nhân, chúng ta có chuyện muốn cầu người.

Hai nữ do dự một chút, Đại Song nhìn Nhạc Thành nói.

- Các người có chuyện gì cứ trực tiếp nói.

Nhạc Thành nhìn hai nữ nói.

- Chủ nhân, chúng ta muốn dùng Phá Ách đan đề cao thực lực, mặc dù bây giờ chúng ta tu luyện tiến bộ rất nhanh, nhưng thực lực của chúng ta chưa thể trợ giúp chủ nhân, cho nên chúng ta muốn dùng Phá Ách đan đề cao thực lực.

Tiểu Song cúi đầu nhìn Nhạc Thành nói, tựa hồ là sợ chủ nhân trách phạt vậy, Phá Ách đan cũng là bảo vật, chủ nhân có thể giữ lại.

- Các người cũng không biết dùng Phá Ách đan có tác dụng phụ sao?

Do dự một chút, Nhạc Thành nhìn Đại Song cùng Tiểu Song nói.

- Chúng ta không sợ, mạng của chúng ta cũng là của chủ nhân, chúng ta không sợ tác dụng phụ, chỉ cần có thể đề cao thực lực, có thể trợ giúp chủ nhân là được rồi.

Hai nữ nói.

Nhạc Thành chăm chú nhìn hai nữ, một lát sau nhẹ nhàng nói:

- Kỳ thật các người không tìm ta, ta cũng dự định cho các người dùng Phá Ách đan, Phá Ách đan tác dụng phụ ta cũng có biện pháp giải quyết, chỉ là không biết có thể hoàn toàn giải quyết hay không mà thôi, nếu các người nói ra, vốn ta còn đang suy nghĩ, nhưng bây giờ ta cũng không cần xem xét.

Nhạc Thành nói xong, lập tức lấy ra một cái bình ngọc giao cho hai nữ nói:

- Trong lúc này tổng cộng có hai mươi khóa Phá Ách đan, các người mỗi người mười khóa, ta dự tính các người phải cần ít nhất nửa năm thời gian mới có thể luyện hóa, mỗi người mười khóa Phá Ách đan, cũng đủ hai người các người đột phá đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ, có thể đến Hợp Thể Kỳ sơ kỳ cũng có thể.

- Hai mươi khóa Phá Ách đan, đa tạ chủ nhân.

Lúc này hai nữ cao hứng không thôi, không nghĩ tới chủ nhân giao cho các nàng hai mươi khóa Phá Ách đan, mỗi một khóa Phá Ách đan đều là bảo vật, vốn các nàng chỉ muốn hai ba khóa là được rồi.

- Các người ở bên trong tháp Hạo Thiên bế quan, chuyên cần tu luyện, về phần tác dụng phụ, các người cũng không cần quá lo lắng, ta sẽ nghĩ biện pháp.

Nhạc Thành nhìn hai nữ nói, còn việc dùng Phá Ách đan đề cao lực lượng đột phá có tác dụng phụ, đơn giản là tâm cảnh theo không kịp thực lực, đến lúc đó Thiên kiếp sẽ dị thường khổ sở, Nhạc Thành cũng nghĩ tới biện pháp, đến lúc cho hai nữ dùng Độ Ách đan là được rồi. Độ Ách đan có thể trợ giúp ngăn cản tâm ma sinh sôi, ngăn chặn ngoại tà, dù sao trên người của mình còn có năm viên Độ Ách đan.

- Vâng, chủ nhân.

Đại Song Tiểu Song hai nữ trả lời, lập tức hai nữ mừng rỡ vô cùng, hai nàng cầm lấy đan được ở bên trong tháp Hạo Thiên bắt đầu bế quan, mười khóa Phá Ách đan, hai nữ cũng chờ mong, không biết thực lực có thể đột phá đến tầng thứ gì.

- Phốc.

Lúc này trong tháp Hạo Thiên lắc lư rất nhỏ, loại lắc lư này cũng chỉ có Nhạc Thành có thể cảm thấy, thủ ấn trong tay Nhạc Thành nhanh chóng đánh ra, thân ảnh xuất hiện ở không gian thông đạo.

- Đã đến nơi rồi.

Nhìn không gian thông đạo có chút rung động, Nhạc Thành biết sắp đến Nhạc gia kết giới rồi.

- Sau khi Nhạc Thiên lão tổ phục sinh, ta cũng nên đi đón phụ thân, Nhị thúc, đại ca, nhị ca cùng đến Nhạc gia.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, chuyện này Nhạc Thành vẫn canh cánh trong lòng, nhưng mà vẫn chưa có thời gian, nếu giao cho người khác làm, Nhạc Thành cũng không yên tâm.

- Hi.

Tại không gian thông đạo xuất hiện lỗ hổng ở phía trước Nhạc Thành, thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, ngay lập tức thu lại tháp Hạo Thiên, thân ảnh cũng nhanh chóng từ bên trong thông đạo nhảy ra.

- Ra mắt tộc trưởng.

Lúc này có vô số tiếng chào hỏi truyền đến, có mấy trăm Thanh Long hộ vệ cùng hơn mười vị trưởng lão ra đón, mọi người nhìn thấy tộc trưởng đã trở về, trong lòng bọ họ đối với vị tộc trưởng này vẫn luôn kính sợ. Từ khi Nhạc Thành trở về đến bây giờ, Nhạc gia có không ít trưởng lão mặc dù bị Nhạc Thành dùng thủ đoạn chấn nhiếp, nhưng trong lòng vẫn luôn không phục, mà bây giờ, Nhạc gia không có tộc trưởng này cũng không xong. Vị tộc trưởng này là hậu duệ trực hệ của Nhạc Thiên lão tổ nhất mạch, có thực lực mạnh mẽ vô cùng, cộng thêm có phương thuốc luyện đan làm cho cả Nhạc gia chỗ tốt rất lớn, ngay cả đám trưởng lão cũng được lợi ích to lớn. Cho nên bây giờ trong lòng bọn họ đã vô cùng kính phục rồi.

- A.

Nhạc Thành nhìn hạ mọi người Nhạc gia, bên trong đội Thanh Long hộ vệ tựa hồ còn có Nhạc Thạch Đầu, mà mười tên trưởng lão, Nhạc gia Nhị trưởng lão cũng có mặt trong đó.

832. Chương 708: Nhạc Thái Trưởng Lão.

Chương 708: Nhạc Thái trưởng lão.

Lúc này Nhạc Thành cảm thấy trên không trung có vài đường khí tức mật mờ cường hãn, thần thức Nhạc Thành tỏa ra, vài đạo khí tức này chính là Nhạc Dao trưởng lão, cùng Nhạc Trang trưởng lão và khí tức của hai Đẩu Thánh nữa, nhưng Nhạc Thành cũng không biết là ai, lập tức Nhạc Thành dùng thần thức truyền âm nói:

- Nhạc Dao trưởng lão, Nhạc Trang trưởng lão, và hai vị Thái thượng trưởng lão, mời các vị đến đại sảnh Nhạc gia, ta có chuyện quan trọng muốn nói, chuyện này quan hệ đến cả Nhạc gia.

Nhạc Thành nói xong, hắn cố ý tăng thêm mấy chữ quan hệ cả Nhạc gia, để bày tỏ sự tình rất nghiêm trọng, nếu không cũng không khiến bọn Thái thượng trưởng lão này ra mặt.

- Hảo, chúng ta lập tức tới ngay.

Nhạc Trang trưởng lão dung linh hồn truyền âm trả lời Nhạc Thành.

- Hi hi.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành lập tức đánh ra, tháp Hạo Thiên ở trên không hóa thành một cái tháp cao mấy mét, với thủ ấn biến hóa của Nhạc Thành, đám người lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, Nam Tương Tử, Bạch đạo nhân, Phá Ngọc, Lạc Mộc, Lưu Ngạn... hơn mười người xuất hiện ở bên ngoài tháp Hạo Thiên, mọi người có chút kỳ quái, vừa mới còn đang ở bên trong tu luyện, nhưng lúc này đã xuất hiện ở bên ngoài rồi.

- Cường giả Đấu Thánh, không ngờ có nhiều cường giả Đấu Thánh như vậy.

Đám người Lão ma Bàn Thiên vừa đi ra, hơn mười vị trưởng lão Nhạc gia, cảm giác được khí tức trên thân đám người lão ma Bàn Thiên quá mạnh mẽ, tuyệt đối không phải người có tu vi Đấu tôn có thể có, bọn họ cảm thấy kinh ngạc vô cùng. Đừng nói là nhóm người lão ma Bàn Thiên có thêm mười sáu Đấu Thánh cường giả, mà bên cạnh còn có năm mươi thất tinh bát tinh, thập tinh Đấu tôn cường giả, khí tức trên thân cũng cường hãn dị thường.

Lúc nhóm người lão ma Bàn Thiên ra khỏi tháp Hạo Thiên, sau đó, trên không trung lần nữa xuất hiện mấy đạo khí tức mật mờ, khí tức mạnh mẽ từ bên ngoài đến, đủ để cho đám Thái thượng trưởng lão chấn kinh rồi, nếu cường địch đột kích, vô thanh vô tức đến Nhạc gia, hậu quả cực kỳ là nghiêm trọng.

- Lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, Nam Tương Tử, Bạch đạo nhân, sao lại là các người, các người tới Nhạc gia làm gì.

Giữa không trung xuất hiện thanh âm vô cùng kinh ngạc vang lên, một giọng nói tựa hồ Nhạc Thành cũng không nhận ra được, nhưng Nhạc Thành biết đó là giọng nói của người tỏa ra hơi thở mật mờ lúc trước, theo khí tức phán đoán, Nhạc gia Thái thượng trưởng lão này có thực lực tứ tinh Đấu Thánh.

Nhạc Thành bây giờ đối với thực lực Nhạc gia cũng không biết rõ, hắn cũng không có hỏi qua Nhạc Duy, không biết Nhạc gia rốt cuộc có bao nhiêu Đấu Thánh cường giả, bất quá Nhạc Thành phỏng chừng cường giả Đấu Thánh Nhạc gia không quá mười tên.

- Nhạc Thái, lão bất tử còn sống sao, ta chính là lão ma Bàn Thiên đây, làm sao, muốn đánh nhau sao, ta cũng không có sợ người đâu.

Lão ma Bàn Thiên nhìn lên trên không trung, nói, tựa hồ hắn cùng Nhạc gia Thái thượng trưởng lão có quen biết.

- Nhạc Thái, chúng ta đã đến, người cũng không ra nghênh đón sao, dù sao chúng ta cũng là người một nhà mà.

Kim lão quái trầm giọng nói.

Nhạc Thành nhìn ra ngoài, hắn thấy thực lực của Nhạc Thái Thái thượng trưởng lão là tứ tinh Đấu Thánh, Nhạc Thành lập tức nhìn lên trên không trung nói:

- Chư vị Thái thượng trưởng lão, mời mọi người đến đại sảnh Nhạc gia luận đàm.

- Nhị trưởng lão, người mang các vị chấp sự đi sắp xếp chỗ nghỉ ngơi, thuận tiện chuẩn bị nơi cư trú, sau đó mời toàn bộ trưởng đến đại sảnh, ta có chuyện quan trọng cần thương nghị.

Nhạc Thành nhìn Nhị trưởng lão nói.

- Vâng tộc trưởng, nhưng chấp sự ngoại môn cùng hộ pháp, trưởng lão, Nhạc gia chúng ta cũng không có chức vụ này.

Nhị trưởng lão nhìn Nhạc Thành nói, ý tứ nói là Nhạc gia không có chức chấp sự cùng hộ pháp, trưởng lão ngoại môn. Nhạc gia cũng không có người ngoài tồn tại.

- Người đi sắp xếp đi, có nghi vấn thì về sau hỏi ta.

Nhạc Thành nhìn Nhị trưởng lão nói, thủ ấn trong tay thu lại, tháp Hạo Thiên quay vào bên trong mi tâm, đồng thời nhìn đám lão ma Bàn Thiên nói:

- Tất cả tộc ngoại trưởng lão, hộ pháp đi với đến Nhạc gia đại sảnh thương nghị chuyện quan trọng, chấp sự ngoại tộc đi theo Nhị trưởng lão sắp xếp chỗ ở.

- Vâng, tộc trưởng.

Đám người Lão ma Bàn Thiên đáp, mọi người đối với Nhạc Thành kính sợ có thừa.

Nhìn một đám cường giả trên không trung, hơn mười vị trưởng lão cũng đã hiểu, những người này đều gia nhập Nhạc gia, nhưng mà những người này tựa hồ mới gia nhập Nhạc gia, mà trong lòng đối với tộc trưởng tuổi trẻ càng thêm kính sợ, đây có không ít cường giả Đấu Thánh, mặt mũi của tộc trưởng quá lớn rồi.

- Sư sư.

Lúc này đám lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, Nam Tương Tử, Bạch đạo nhân là tộc ngoại trưởng lão cùng hộ pháp theo phía sau Nhạc Thành đi đến đại sảnh, tộc ngoại trưởng lão cùng hộ pháp tộc ở bên ngoài, cũng có thực lực Đấu Thánh, lần này Nhạc Thành cũng người của Nhạc gia thương nghị một chút, tìm cách đối phó với tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện liên thủ. Cường giả Đấu Thánh tự nhiên phải đến thương nghị một phen, dựa vào Nhạc gia lực tinh, thất tinh Đấu tôn trưởng lão, Nhạc Thành biết không có tác dụng lớn, nếu muốn chống lại tam đại Thú tộc cùng người của Hắc Ám Thần điện, thì cần phải có thực lực Đấu Thánh cường giả mới được.

Lần này trong lòng Nhạc Thành kỳ thật cũng không quá lo lắng tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện liên thủ, tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện phỏng chừng cũng không biết Nhạc gia có thêm mười tên Đấu Thánh cường giả, cùng Thanh Đồng và đám người Yêu Huyền. Đến lúc đó đám Khiếu Thiên Hổ, Đại Hắc đột phá. Lúc đó cường giả Đấu Thánh ở Nhạc gia sẽ có một con số khủng bố, khi đó, Nhạc gia hướng tam đại Thú tộc và Hắc Ám Thần điện phản kích. Mà lần này tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện cũng không thể phá hết cường giả đến công kích Nhạc gia, cho nên hấn cũng không cần quá lo lắng. Nếu như lần này tam đại Thú tộc và Hắc Ám Thần điện chưa công kích Nhạc gia, trong lòng Nhạc Thành cũng đã sớm dự định bắt đầu đối phó với Hắc Ám Thần điện và tam đại Thú tộc rồi. Tam đại Thú tộc, tại viễn cổ kết giới, Nhạc Thành đã từng làm cho chúng đẹp mặt.

Sau khi Nhạc Thành cùng đám người lão ma Bàn Thiên rời đi, Nhị trưởng lão cũng phục hồi tinh thần lại, lập tức sắp xếp người đi thông tri đến đại sảnh của Nhạc gia. Sau khi an bài tốt, sau đó hấn dẫn hơn mười Đấu tôn cường giả đi chuẩn bị phòng nghỉ. Kết giới Nhạc gia rộng lớn vô cùng, bố trí chỗ nghỉ của cường cũng không khó.

Bên trong đại sảnh Nhạc gia, Nhạc Thành cùng lão ma Bàn Thiên đi đến, sau đó, Nhị trưởng lão đi sắp xếp thông tri tất cả trưởng lão tới đại sảnh.

- Sư sư.

Mấy tiếng xé gió vang lên, sau đó, bốn thân ảnh nhanh chóng đi vào đại sảnh, chính là Nhạc Dao trưởng lão, Nhạc Trang trưởng lão, ngoài ra còn có một lão áo choàng màu trắng, thân hình cao lớn mắt to, miệng rộng.

Nhạc Thành chăm chú đánh giá hai lão giả này một phen,

Lão già này có thân hình cao lớn, theo khí tức trên thân, có vẻ đây chính là người được gọi là Thái Nhạc gia Thái thượng trưởng lão. Lão có thực lực tứ tinh Đấu Thánh, còn người bên ngoài kia cũng là một vị trưởng lão chỉ có thực lực tam tinh Đấu Thánh mà thôi, hai người này Nhạc Thành cũng chưa từng gặp qua.

- Nhạc Thành, người lần này đến nơi Cực Viêm như thế nào, có gặp nguy hiểm gì không.

Nhạc Dao trưởng lão cùng Nhạc Trang trưởng lão nhìn thấy Nhạc Thành, sau đó đi đến bên người Nhạc Thành, cùng lúc đó dò xét đám người lão ma Bàn Thiên trong đại sảnh, cảm giác khí tức trên thân mọi người, sắc mặt rất là kinh ngạc.

- Nhạc Dao trưởng lão, Nhạc Trang trưởng lão, chuyện này nói ra thì rất dài dòng, sau này hãy nói.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Dao trưởng lão trả lời.

Lúc này Nhạc Thành nhìn thấy Nhạc Thái trưởng lão có thực lực tam tinh Đấu Thánh, nhìn thấy hai người cũng không có tới chào hỏi, Nhạc Thành giả bộ như không thấy, sau đó hắn cũng lười đi chào hỏi, Nhạc gia gần đây quyền lực tộc trưởng không bằng Thái thượng trưởng lão, cho nên Nhạc Thành cũng không hy vọng mình là Nhạc gia tộc trưởng cũng bị như vậy, điều đó đối với việc quản lý Nhạc gia rất là bất lợi.

Nhạc Thái cùng lão già trước mắt cũng đánh giá Nhạc Thành một chút, hình như là đang chờ đám người Nhạc Thành đến chào. Sau khi nhìn thấy Nhạc Thành có vẻ như không nhìn thấy bọn hắn vậy, trong lòng hai người cũng không cảm thấy thoải mái. Hai tên trưởng lão đã sớm cảm ứng được thực lực của đám người lão ma Bàn Thiên mà Nhạc Thành mang về Nhạc gia. Trong lòng lão cũng trách cứ Nhạc Thành, mang theo nhiều cường giả như vậy tiến vào trong kết giới Nhạc gia, nếu xảy ra sự tình gì thì làm thế nào cho phải.

833. Chương 709: Ở Trước Mặt Ta Người Cũng Không Có Tư Cách Đây.

Chương 709: Ở trước mặt ta người cũng không có tư cách này.

- Nhạc Thành, hai vị này là Nhạc Thái trưởng lão cùng Nhạc Giác trưởng lão.

Tựa hồ nhìn thấy Nhạc Thành cũng không muốn chủ động cùng Nhạc Thái trưởng lão, Nhạc Giác trưởng lão chào hỏi, thần sắc Nhạc Dao biến đổi, lập tức trợ giúp Nhạc Thành giới thiệu hai người, phá vỡ một tia xấu hổ vi diệu.

- Ra mắt Nhạc Thái trưởng lão, Nhạc Giác trưởng lão.

Có Nhạc Dao mở miệng giới thiệu, Nhạc Thành cũng đi tới hai vị Thái thượng trưởng lão thi lễ nói, muốn hoàn toàn thay đổi địa vị cùng quyền lực của Nhạc gia tộc trưởng, Nhạc Thành biết rõ thời gian này cũng không thể hoàn thành.

- A, Nhạc Thành, nhóm người lão ma Bàn Thiên là do ngươi mang đến Nhạc gia sao.

Nhạc Thái nhìn Nhạc Thành khẽ gật đầu, lập tức nhìn Nhạc Thành hỏi, bộ dáng cố ý hỏi tội vậy.

Nhạc Thành thấy ngữ khí của Nhạc Thái, trong lòng âm thầm nghĩ đến, lúc trước Nhạc Thiên lão tổ rời khỏi Nhạc gia, phỏng chừng là do một ít Đấu Thánh Thái thượng trưởng lão tạo thành, những trưởng lão bình thường không có quyền lực gì. Địa vị Nhạc Thiên lão tổ ở Nhạc gia, những người có thể ảnh hưởng đến Nhạc Thiên lão tổ chỉ có các Thái thượng trưởng lão.

Nghĩ vậy, Nhạc Thành nhìn hai người Nhạc Thái cùng Nhạc Giác, trong lòng ấn tượng kém hơn không ít.

Kỳ thật Nhạc Thành đoán đúng, lúc trước cùng Nhạc Thiên lão tổ tranh chấp, là do mấy tên Thái thượng trưởng lão, lúc đó Nhạc Dao cùng Nhạc Trang có thực lực Đấu Thánh, cũng chưa phải là Nhạc gia Thái thượng trưởng lão.

- Không sai, đám người lão ma Bàn Thiên là do ta mang đến, lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, Nam Tương Tử, Bạch đạo nhân đã đáp ứng gia nhập Nhạc gia, trở thành Nhạc gia ngoại tộc trưởng lão, những người khác cũng đáp ứng gia nhập Nhạc gia trở thành Nhạc gia hộ pháp bên ngoài. Chẳng lẽ những người này không thể tiến vào Nhạc gia sao.

Nghe thấy khẩu khí của Nhạc Thái, trong lòng Nhạc Thành có chút không vui, Nhạc Thái không phải không có mắt, chẳng lẽ hắn nghĩ rằng mình đưa đám người lão ma Bàn Thiên gia nhập Nhạc gia có vấn đề sao.

- Nhạc Thành, ngươi là Nhạc gia tộc trưởng, chẳng lẽ không biết chức vị Nhạc gia trưởng lão không thể tùy tiện bổ nhiệm sao, đặc biệt là người ở bên ngoài tộc. Nhạc gia chúng ta từ trước đến nay không có ngoại

tộc trưởng lão cùng hộ pháp tộc ở bên ngoài, chẳng lẽ người không có nghĩ rằng có điều không ổn, mà cho dù có thì trước khi quyết định, cũng phải về Nhạc gia thương nghị một phen. Sau đó Nhạc gia trưởng lão quyết nghị thông qua, thì quyết định cũng không muộn. Đừng tưởng rằng ở Nhạc gia làm gì cũng có thể tùy tâm sở dục, đến nay Nhạc gia vẫn có quy củ.

Nhìn Nhạc Thành, thần sắc Nhạc Thái không vui.

Nghe khẩu khí của hai người Nhạc Thái cùng Nhạc Thành, khuôn mặt Nhạc Trang cùng Nhạc Dao hơi đổi, hai người biết rằng sự việc không tốt rồi.

- Nhạc Thái trưởng lão, xin nhớ kỹ ta mới chính là Nhạc gia tộc trưởng, chẳng lẽ ngay cả điểm quyền lực ấy đều không có, nhóm người lão ma Bàn Thiên là do ta đề cử gia nhập Nhạc gia, nói như người vậy là ta đã làm sai.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Thái, từ ngữ đối chọi gay gắt, lập tức thần sắc trầm xuống nói:

- Tốt lắm, Nhạc gia tộc trưởng ta cũng không muốn làm, người tới làm đi.

Nói xong, Nhạc Thành đi đến sau lưng đám người lão ma Bàn Thiên nói:

- Lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, chúng ta đi.

- Vâng.

Đám người Lão ma Bàn Thiên nhìn thấy Nhạc Thành cùng Nhạc Thái tranh chấp, cũng biết là xảy ra chuyện lớn, lập tức đi theo sau lưng Nhạc Thành, hướng bên ngoài đi đến.

- Sư sư sư.

Bây giờ có hơn mười thân ảnh từ trên không rơi xuống, chính là đám trưởng lão do Nhị trưởng lão thông tri đến đại sảnh Nhạc gia thương nghị.

- Nhạc Thành, người nghĩ tộc trưởng muốn làm liền làm, không muốn làm sẽ không làm, chẳng lẽ Nhạc gia tộc trưởng là trò đùa hay sao.

Nhạc Thái không nghĩ tới Nhạc Thành cùng hắn đối chọi gay gắt như thế, không khỏi tức giận không thôi. Tại Nhạc gia, địa vị tộc trưởng không cao bằng Thái thượng trưởng lão, đặc biệt là hắn, thực lực tứ tinh Đấu Thánh, ở trong Nhạc gia, tất cả Thái thượng trưởng lão, địa vị cũng không thấp.

- Nhạc Thái, người nghĩ thế nào, đừng quên, Nhạc gia tộc trưởng lúc trước cũng không phải là ta muốn làm, chẳng lẽ người muốn mượn người giết lừa hay sao.

Nhạc Thành trực tiếp xưng hô tên họ Nhạc Thái, trưởng lão hai chữ cũng không có kêu ra miệng, dĩ nhiên là Nhạc Thành đã tức giận vô cùng, về phần mượn người giết lừa, Nhạc Thái cùng nhóm người Nhạc gia trưởng lão cũng nghe được rõ ràng, dĩ nhiên là nói đến Nhạc gia lưu lại phương thuốc luyện đan.

Một đám Nhạc gia trưởng lão vốn được thông tri đến đại sảnh có chuyện quan trọng cần thương nghị. Bây giờ thấy được tộc trưởng cùng Nhạc Thái trưởng lão tranh chấp với nhau, bọn họ đều vô cùng kỳ quái, tất cả mọi người đều lui ra phía sau, không có đi vào bên trong đại sảnh.

- Nhạc Thành, người lớn mặt, người có biết người nói với ai không.

Nhạc Thái sắc mặt thay đổi, trên nét mặt lạnh ý tràn ngập.

- Nhạc Thái, người khỏi cần cậy già lên mặt, người được ta nói, người ở trước mặt ta cũng không có tư cách này. Ta cho người biết, Nhạc gia tộc trưởng, hiện tại ta sẽ không làm, là giao cho người, mặt khác ta cho người biết Toan Nghê tộc, viễn cổ Minh Xà tộc, viễn cổ Hồ tộc, và Hắc Ám Thần điện đã liên thủ để đối phó Nhạc gia, người lúc này lên sớm nghĩ biện pháp.

Nhạc Thành lãnh ý tràn ngập, lập tức quay lại nhìn đám lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái nói:

- Chúng ta đi.

Mọi người lập tức bay lên trên không, nhưng lúc này có hơn mười đạo thân ảnh bay đến, người đi đầu chính là Nhạc Duy lão tộc trưởng, ở bên cạnh Nhạc Duy có Nhạc Hạo, những người còn lại đều là Nhạc gia trưởng lão.

- Toan Nghê tộc, viễn cổ Minh Xà tộc, viễn cổ Hồ tộc và Hắc Ám Thần điện muốn đến đối phó Nhạc gia sao.

Mọi người vừa nghe thấy lời của Nhạc Thành, đột nhiên đều kinh hoảng lên, mà ngay cả Nhạc Thái cũng có chút thất thần.

Tam đại Thú tộc và Hắc Ám Thần điện, loại thực lực này, Nhạc gia không có cách nào chống lại.

- Nhạc Thành làm sao vậy, người không chờ chúng ta tới, người đã đi như vậy sao.

Nhạc Duy nhìn thấy Nhạc Thành, đột nhiên nghi ngờ hỏi.

- Nhạc Duy lão tộc trưởng, Nhạc gia tộc trưởng ta không làm, ta bàn giao cho Nhạc Thái làm, về sau chuyện tình Nhạc gia ngoại trừ Long mộ cùng ta có quan hệ ra, chuyện khác đừng đến tìm ta.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Duy nói, Nhạc Thành thấy Nhạc Duy đã đột phá đến nhất tinh Đấu Thánh, từ khi tức trên thân tựa hồ cũng có được mười thành Kim Long chi thể, có lẽ là do tác dụng của mấy viên đan dược Nhạc Thành lần trước giao cho.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Hạo bên người Nhạc Duy, hắn càng thêm kinh ngạc, mới hơn hai năm không thấy, Nhạc Hạo từ cửu tinh Đấu tôn đã đột phá đến nhất tinh Đấu Thánh, đấu đế long mạch trên thân cũng đạt đến mười thành huyết mạch.

- Có chuyện gì vậy.

Nhạc Duy không khỏi nghi hoặc, hắn thấy Nhạc Thành nói xong cũng muốn rời đi, lập tức chăm chú nhìn Nhạc gia đại sảnh, cuối cùng từ giữa không trung rơi xuống, hắn muốn xem ở đây đã phát sinh sự tình gì.

- Tộc trưởng, ta có chuyện bẩm báo đây.

Nhạc Hạo chăm chú nhìn bóng lưng Nhạc Thành, lúc nói chuyện, Nhạc Thành đã cũng đã ly khai, lần này hắn tới có chuyện trọng yếu.

834. Chương 710: Thực Lực Của Đội Hộ Vệ Kim Long Bây Giờ (1).

- Nhạc Hạo, người đợi tí nữa tới tìm ta.

Sau khi Nhạc Thành rời đi, thần thức truyền âm rơi vào trong tai Nhạc Hạo.

- Tộc trưởng, chẳng lẽ người không làm Nhạc gia tộc trưởng nữa sao.

Giữa không trung, lão ma Bàn Thiên do dự một chút, lập tức nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Tất nhiên không phải như vậy, bọn hắn sẽ đến yêu cầu ta, chúng ta tùy tình hình là được rồi.

Nhạc Thành trả lời, bây giờ trong lòng Nhạc Thành thầm cười Nhạc Thái, dựa vào Nhạc Thái, Nhạc Thành không đặt trong mắt, nếu như hắn không biết xấu hổ mà nói, mình cũng không cần khách khí làm gì, vừa lúc tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện liên thủ đối phó Nhạc gia, vậy hãy để cho bọn hắn sốt ruột chờ đi. Dựa vào thực lực Nhạc gia, Nhạc Thành xác định Nhạc gia không có cách nào chống lại tam đại Thú tộc liên thủ, thì càng không có cách nào chống lại Hắc Ám Thần điện, nếu có thêm tam đại Nhân tộc, cũng đủ làm cho Nhạc gia sứt đầu mẻ trán.

Nhạc Thành cố ý gây khó cho Nhạc Thái, mục đích đơn giản là muốn cảnh cáo một chút mà thôi, đám Nhạc gia Thái thượng trưởng lão tốt nhất là không can thiệp, hai trăm năm trước Nhạc Thiên lão tổ bằng vào tứ đại nhân tộc liên thủ cuối cùng hoàn toàn phá hủy Hắc Ám Thần điện, cũng là bởi vì bên trong Nhạc gia có người không đồng ý, cho nên mới để cho Hắc Ám Thần điện tàn lại cháy góc đầu trở lại, Nhạc Thành không hy vọng lúc đó bản thân mình cũng bị người trong tộc ngăn cản.

Còn mục đích quan trọng khác, Nhạc Thành xác định Nhạc gia cuối cùng cũng có yêu cầu với mình, hẳn tự nhiên sẽ không đồng ý, cuối cùng tin tưởng người của Nhạc gia cũng chỉ đi thỉnh cầu Nhạc Thiên lão tổ ra mặt tìm mình hỗ trợ, hẳn muốn người của Nhạc gia đi cầu yêu cầu Nhạc Thiên lão tổ, đây mới là mục đích thực sự của Nhạc Thành.

Tất nhiên, trong lúc này Nhạc Thành cũng có một số sắp xếp, nếu muốn người của Nhạc gia đi cầu Nhạc Thiên lão tổ, thì chỉ có cách đưa cho Nhạc gia đến bên bờ tuyệt vọng mới được. Nếu đến lúc đó Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia, Thần hoàng tộc cũng không để ý tới Nhạc gia, lúc đó đám Thái thượng trưởng lão kia sẽ ngồi không yên, lúc đó cũng thay Nhạc Thiên lão tổ xả giận.

Dựa vào quan hệ của mình với Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia, Nhạc Thành chỉ cần nói một câu, tuyệt đối có thể cô lập mấy tên Nhạc gia Thái thượng trưởng lão, điểm này Nhạc Thành hoàn toàn tự tin.

Lúc này Nhạc Duy cùng nhóm người Nhạc Hạo đã đi vào bên trong đại sảnh, ở bên trong đại sảnh cũng đã có mấy chục trưởng lão có vẻ mặt kinh ngạc, lập tức nhìn thấy vẻ mặt nổi giận của Nhạc Thái Thái thượng trưởng lão.

Nhạc Duy nhìn thần sắc của các vị trưởng lão, tựa hồ là cố đoán ra cái gì đó, nhìn các vị trưởng lão, cuối cùng Nhạc Duy cũng không hiểu ra sao, căn bản là không biết lúc trước đã phát sinh sự tình gì.

Một lát sau có không ít trưởng lão chạy tới Nhạc gia đại sảnh, trong đó Nhạc gia đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão cũng đã đến, nhìn thấy thần sắc trên mặt mọi người, cũng nghi hoặc không thôi.

- Tất cả mọi người đi vào, chúng ta bây giờ thương nghị cách đối phó tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện.

Một lát sau, sắc mặt Nhạc Thái thu hồi giận dữ, lập tức nhìn các trưởng lão nói.

Nhạc Thành quay lại chỗ ở của mình, sau đó, thần thức tỏa ra, hiện đám Nhạc gia tộc chấp sự bên ngoài đã được Nhị trưởng lão sắp xếp ở tại chung quanh, còn Nhạc Thạch Đầu Thanh Long hộ vệ đội đang còn ở bên ngoài đình viện.

- Nhạc Thạch Đầu đội trưởng, người tại sao lại ở chỗ này.

Giữa không trung Nhạc Thành đi đến gần bên người Nhạc Thạch Đầu.

- Ra mắt tộc trưởng, tộc trưởng, người không phải cùng các trưởng lão thương nghị sao, tại sao trở lại như vậy.

Nhạc Thạch Đầu cùng gần trăm người của Thanh Long hộ vệ đội đang quét dọn chung quanh Đình Viện của Nhạc Thành, đột nhiên nhìn thấy Nhạc Thành trở về. Bọn họ không khỏi sửng sốt, lập tức kính sợ hành lễ, đám Thanh Long hộ vệ đội này đối với Nhạc Thành kính sợ lễ phép. Tất cả Thanh Long hộ vệ đội ai cũng biết, vị tuổi trẻ tộc trưởng này lúc trước là người của Thanh Long hộ vệ đội, đây cũng là chuyện tình mà bây giờ tất cả Thanh Long hộ vệ đội đều cảm thấy tự hào nhất.

- Nhạc Thạch Đầu đội trưởng, ta có chuyện muốn tìm người hỗ trợ đây, người đi sắp xếp chỗ ở cho các vị hộ pháp cùng tộc ngoại trưởng lão, mặt khác người thông tri cho mấy đại đội trưởng Thanh Long hộ vệ đội lập tức tới gặp ta, ta có chuyện muốn các người xử lý, nhưng cũng đừng cho những người khác biết chuyện này, càng ít người biết càng tốt.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Thạch Đầu nói.

- Vâng tộc trưởng, hộ pháp tộc ở bên ngoài cùng tộc ngoại trưởng lão đã được Nhị trưởng lão an bài rồi, hiện tại ta sắp xếp lại.

Nhạc Thạch Đầu tôn kính nhìn Nhạc Thành trả lời, lập tức ánh mắt nhìn đám người lão ma Bàn Thiên ở sau lưng Nhạc Thành, hẳn vừa mới nghe một ít trưởng lão nói ra, những người này cũng là Đấu Thánh cường giả, Đấu Thánh cường giả, đối với hắn mà nói, là chuyện quá xa mà hắn không thể chạm tới được.

- Lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, các người đi nghỉ ngơi đi, có chuyện gì ta sẽ gọi các người.

Nhạc Thành nhìn đám người lão ma Bàn Thiên nói.

- Vâng tộc trưởng.

Lão ma Bàn Thiên cùng Kim lão quái, Nam Tương Tử, Bạch đạo nhân lui ra, sau đó phân phó Nhạc Thạch Đầu an bài chỗ ở, Nhạc Thành lúc này quay lại bên trong đình viện.

Trong đình viện vẫn như cũ, Nhạc Thành có chút mỉm cười, ở trong đình viện này mình cho rằng là nhà của mình, mặc dù nói là không làm Nhạc gia tộc trưởng, nhưng mà Nhạc gia mình cũng không thể mặc kệ, bằng không Nhạc Thiên lão tổ biết, tự nhiên mất hứng, xem ra, mình còn phải sắp xếp một phen mới được.

Vào đêm, mấy đạo thân ảnh nhảy xuống đình viện của Nhạc Thành, Nhạc Thành đang ở trong phòng tu luyện, lập tức mở ra hai mắt, sau đó, đình chỉ tu luyện nói:

- Mấy vị đại đội trưởng đi vào đi.

- Thanh Long hộ vệ đội đại đội trưởng ra mắt tộc trưởng.

Trong phòng nhỏ, sáu hán tử mặc áo giáp màu xanh tôn kính hành lễ với Nhạc Thành, một người trong đó là Nhạc Thạch Đầu, còn năm người kia xem trang phục cũng là Thanh Long hộ vệ đội đại đội trưởng, có hai người Nhạc Thành lúc trước ở long cốc cũng đã biết.

835. Chương 711: Huyết Dung Đan.

- Vừa rồi các vị trưởng lão cùng bốn vị Thái thượng trưởng lão thương nghị đối phó Hắc Âm Thần điện cùng tam đại Thú tộc, kết quả thương nghị cũng không quyết định hữu dụng gì, cuối cùng Nhạc Thái trưởng lão cho người đi Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia cùng Thần hoàng tộc cầu viện. Mà ở trong tộc, Nhạc Thái trưởng lão giao cho Thanh Long hộ vệ đội, Hoàng Long hộ vệ đội, Kim Long hộ vệ đội, ra bên ngoài đóng quân, ngăn cản người của Hắc Âm Thần điện cùng tam đại Thú tộc đến tiến công Nhạc gia kết giới.

Nhạc Hạo nhìn Nhạc Thành nói.

- Ngu xuẩn, ra bên ngoài đóng quân, muốn chết sao.

Nhạc Thành mắng một tiếng, lúc này hắn không khỏi nghiến răng, nếu để Thanh Long hộ vệ đội, Hoàng Long hộ vệ đội, Kim Long hộ vệ đội ra bên ngoài đóng quân, mặc dù có thể kịp thời ngăn cản Hắc Âm Thần điện cùng tam đại Thú tộc tiến công Nhạc gia kết giới. Nhưng mà Hắc Âm Thần điện cùng tam đại Thú tộc muốn tới công kích Nhạc gia mà nói, nhất định là có cường giả Đấu Thánh, đến lúc đó cường giả Đấu Thánh đi trước thì ba đội hộ vệ này sẽ chết thảm trọng, đội hộ vệ Kim Long mặc dù lợi hại, nhưng cũng không thể cùng Đấu Thánh đến chống lại.

- Cho nên, trong lúc đó ta cự tuyệt, đội hộ vệ Kim Long nghe tộc trưởng, ngay cả Thái thượng trưởng lão, cũng vô pháp sử dụng được đội hộ vệ Kim Long, loại này sắp xếp chỉ đưa cho đội hộ vệ Kim Long chịu chết mà thôi.

Nhạc Hạo nói.

- A, Nhạc Hạo, vậy ngươi trở về tốt chuẩn bị khai chiến, từ giờ trở đi, trong đội hộ vệ Kim Long mọi người sẵn sàng chiến đấu, không được bể quan, những người còn đang bể quan tu luyện, cứ tiếp tục bể quan là được rồi. Nếu Hắc Âm Thần điện cùng tam đại Thú tộc đến công kích Nhạc gia, các người gọi bọn họ xuất quan, chuyện khác các người không cần phải xen vào, nghe ta sắp xếp là được rồi.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Hạo nói.

- Vâng, tộc trưởng.

Nhạc Hạo nhìn Nhạc Thành đáp.

- Tạm thời không cần kêu ta là tộc trưởng, mình bạch chưa.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Hạo nói.

- Vâng.

Nhạc Hạo nghi ngờ một chút, tựa hồ là mình bạch cái gì đó, gật đầu đáp.

Nhạc Hạo sau khi rời đi, Nhạc Thành không đi về đình viện, lúc này hắn nhìn lên trên không, lẩm bẩm nói:

- Còn có một chuyện thiếu chút nữa thì quên, đây chính là một đại sự.
- Vèo.

Thân ảnh Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ, sau đó Nhạc Thành xuất hiện ở bên ngoài kết giới Nhạc gia, tiếp theo thủ ấn đánh ra, tháp Hạo Thiên lơ lửng tại trước thân trên Nhạc Thành.

Lúc này thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra từng đường quỷ dị, cự long trong tháp Hạo Thiên đều lao ra, trên đỉnh đầu cự long là hư ảnh tháp Hạo Thiên, lập tức cự long bốc lên chui vào ra phạm vi mấy ngàn dặm.

Bố trí xong tất cả, sắc trời đã sáng, Nhạc Thành chăm chú nhìn lên trên không lẩm bẩm nói:

- Hắc Âm Thần điện, viễn cổ Minh Xà tộc, viễn cổ Hồ tộc, Toan Nghê tộc, ta sẽ chờ các người tới.

Lần này quay lại Nhạc gia, hắn quay chỗ ở, Nhạc Thành nhìn thấy bên ngoài đình viện có hơn mười vị Nhạc gia trưởng lão đang chờ, xem bộ dáng là đang đợi mình

- Ra mắt tộc trưởng.

Nhạc Thành đánh giá hơn mười vị trưởng lão, sắc mặt hơi biến, lập tức nói:

- Các người có chuyện gì, ta không còn là Nhạc gia tộc trưởng, nếu chuyện tình về Nhạc gia, các người đi tìm Nhạc Thái là được rồi.
- Tộc trưởng, chúng ta...

Đại trưởng lão nghe thấy lời Nhạc Thành nói, không khỏi có chút bất đắc dĩ, mục đích của mọi người đơn giản là muốn hướng tới Nhạc Thành, bọn họ là người của Nhạc Thành, mà ngay cả Thái thượng trưởng lão, bọn họ cũng không nghe theo.

- Tâm ý của các người ta biết rõ, nhưng ta đã quyết định, chuyện tình Nhạc gia cùng ta không có quan hệ, nếu trong tộc có chuyện các người tìm Nhạc Thái là được rồi.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói, hắn nhìn bảy mươi trưởng lão trước mắt, Nhạc Thành phảng phất, Nhạc gia tổng cộng có một trăm bốn mươi hai trưởng lão, hiện tại có một nửa người tới đây, xem ra một nửa người đứng về phía mình, nhưng đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão đều ở tại đây, xem ra chính là do chính tay mình đề bạt.

- Nhạc Thành, chúng ta nói chuyện nhé.

Giữa không trung có một thân ảnh rơi xuống, chính là Nhạc Duy lão tộc trưởng.

- Lão tộc trưởng, chúng ta nói chuyện, nếu chuyện riêng mà nói, xin mời vào, nếu chuyện tình Nhạc gia, chúng ta không có cái gì để nói.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Duy nói.

- Nhạc Thành, bây giờ Nhạc gia gặp phải phiền toái, người thân là tộc trưởng, tại sao còn từ chối, chuyện ngày hôm qua ta đã biết, bất kể là sự tình gì, ta cần người đến chủ trì đại cục.

Nhạc Duy nhìn Nhạc Thành nói.

- Lão tộc trưởng, đại cục thì Nhạc Thái chủ trì được rồi, ta đã không còn là Nhạc gia tộc trưởng, chuyện Nhạc gia chỉ còn Long mộ với ta có liên quan, chuyện khác cũng không quan phải là chuyện của ta.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Duy nói.

- Không có chuyện gì, các người tất cả lui ra, ta muốn bế quan tu luyện.

Nhạc Thành nhìn mọi người, trong tay thủ ấn đánh ra, sau đó bố trí cấm chế tại trong đình viện, ngăn cản mọi người bên ngoài cấm chế.

Mọi người lúc này nhìn nhau, lúc này cũng không biết nên làm cái gì, lập tức cũng chỉ có thể bỏ đi.

Nhạc Duy nhìn trong đình viện, nói ra mấy câu, nhưng mà Nhạc Thành cũng không có để ý tới, cuối cùng cũng chỉ có thể rời đi.

- Còn có thời gian mười tháng, cũng nên chuẩn bị thôi.

Ở trong phòng, Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Nhạc Thành suy nghĩ chính là luyện chế thân thể Nhạc Thiên lão tổ, tất cả đã chuẩn bị thỏa đáng, kế tiếp cũng nên luyện chế thân thể Nhạc Thiên lão tổ, luyện chế thân thể cũng không phải chuyện dễ dàng, mặc dù vật liệu cũng chuẩn bị tốt, nhưng trong lúc luyện chế có xuất hiện biến cố gì hay không, thì Nhạc Thành không nắm chắc. Bởi vì kiếp trước Nhạc Thành cũng chưa từng luyện chế thân thể này.

Trong tay thủ ấn đánh ra, tháp Hạo Thiên xuất hiện ở trong tay Nhạc Thành, lập tức Nhạc Thành tiến vào bên trong tháp Hạo Thiên, lúc này Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, lò Vạn Thú xuất hiện ở trước thân.

Trong tay thủ ấn biến hóa, Nhạc Thành lấy ra mấy chục loại linh dược vật liệu, Nhạc Thành bây giờ luyện chế một khối Huyết Dung đan, Huyết Dung đan cũng là vật chuẩn bị, không có Huyết Dung đan, thì dù Nhạc Thành có máu huyết Huyền Huyết Linh chi, cũng không thể luyện chế ra gân cốt kinh mạch được, chỉ có Huyết Dung đan, mới có thể làm cho Huyền Huyết Linh chi cùng thân thể hoàn mỹ tương dung.

Huyết Dung đan cũng là đan dược đỉnh cao của Tu chân giới, luyện chế nó cũng có chút rườm rà, Nhạc Thành bây giờ thời gian mới có thể luyện chế Huyết Dung đan, về chuyện tình Nhạc gia Hắc Ám Thần điện cùng tam đại Thú tộc, Nhạc Thành cũng không sốt ruột, tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện nếu muốn công kích Nhạc gia đại quy mô mà nói, căn bản không thể ở trong không gian thông đạo tiến đến, trừ phi là bọn chúng cũng có được tháp Hạo Thiên thượng cổ thần khí, trực tiếp có thể đem người chui vào trong tháp Hạo Thiên thì mới có thể dùng phương tiện là không gian thông đạo được.

836. Chương 712: Nhạc Thái Nổi Giận (1).

Cho nên tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện muốn công kích Nhạc gia đại quy mô mà nói, tuyệt đối không mất một hai tháng là không thể làm được, tụ tập tam đại Thú tộc cùng người của Hắc Ám Thần điện, sau đó cùng đi đến Nhạc gia, phỏng chừng ít nhất cần bốn năm tháng. Cho nên bây giờ Nhạc Thành cũng không có cái gì lo lắng, huống chi hắn đã sớm chuẩn bị rồi.

Lúc này thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, ở trong tay xuất hiện một cỗ Vô Thượng Chân Hỏa rót vào lò Vạn Thú, lúc này bên trong lò Vạn Thú là thân ảnh vạn thú mơ hồ ông ông tác hưởng, sau đó, trong lò Vạn Thú là một mảnh đỏ thẫm, khí tức nóng bỏng tràn ngập ra, linh dược trong tay Nhạc Thành lúc này cũng được ném vào trong lò.

Nhạc Thành luyện chế đan dược dùng Vô Thượng Chân Hỏa cũng là bởi vì không muốn xuất hiện bất kỳ điều gì ngoài ý muốn, Thái Dương Chân Hỏa mặc dù so với Vô Thượng Chân Hỏa mạnh hơn một tia, nhưng Nhạc Thành không có dùng Thái Dương Chân Hỏa luyện chế đan dược, bởi vì hắn dùng Vô Thượng Chân Hỏa tương đối nắm chắc hơn.

Lúc này Nhạc Thành ở trong tháp Hạo Thiên luyện chế Huyết Dung đan, bên ngoài người của Nhạc gia đều vô cùng bối rối, tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện liên thủ công kích Nhạc gia, tin tức này làm cho người của Nhạc gia lo lắng e ngại, chỉ bằng vào thực lực Nhạc gia không thể cùng Hắc Ám Thần điện và tam đại Thú tộc đối kháng.

Bởi vì nguyên nhân Nhạc Thành, Nhạc Duy không thể không một lần nữa ra chủ trì đại cục Nhạc gia. Chỉ là Nhạc gia trưởng lão bây giờ là đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão đối với Nhạc Duy cũng chỉ biểu hiện khách khí, nhưng trong lòng thì cũng không cho lời nói của Nhạc Duy thành chuyện gì to tát. Trong lòng đám đại trưởng lão, Nhạc Duy đã không phải là tộc trưởng nữa rồi, tự nhiên là không nghe lời của hắn.

Nhưng đối với Nhạc Duy sắp xếp Nhạc gia phòng ngự tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện như thế nào, những trưởng lão này đều nghe theo, theo như cách Nhạc Duy sắp xếp, tất cả Đẩu Tông Nhạc gia

đều bị tụ tập lại với nhau, chuẩn bị tùy thời đối phó tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần diện công kích.

Chỉ là mệnh lệnh của Nhạc gia Nhạc Thái trưởng lão là đội hộ vệ Kim Long, Hoàng Long hộ vệ đội và Thanh Long hộ vệ đội ra bên ngoài đóng quân, tiếp nhận cũng chỉ có năm ngàn người Hoàng Long hộ vệ đội nghe lệnh mà thôi, còn đội hộ vệ Kim Long đại đội trưởng trực tiếp trở lại Long mộ, căn bản là không nghe lời Nhạc Thái, lý do rất đơn giản, đội hộ vệ Kim Long chỉ nghe lệnh mỗi tộc trưởng mà thôi.

Người của Thanh Long hộ vệ đội càng thêm không để ý, đại đội trưởng Thanh Long hộ vệ đội đã sớm nghe theo phân phó của Nhạc Thành, chỉ để 30 vạn người Thanh Long hộ vệ đội tập trung lại. Đối với Nhạc Thái mà nói, không có người nghe lệnh, Nhạc Thái trưởng lão hung hăng trừng phạt mười tên tiểu đội trưởng cùng trung đội trưởng, nhưng cũng không có người nào nguyện ý nghe, 30 vạn Thanh Long hộ vệ đội đồng thời kháng mệnh, không hề để ý tới Nhạc Thái nữa.

Nhạc Thái lúc này muốn động thủ giết người của Thanh Long hộ vệ đội, kết quả làm cho hai tên Thái thượng trưởng lão ra mặt, hai tên Thái thượng trưởng lão này có thực lực ngũ tinh Đấu Thánh, cũng là người mà Nhạc Thành chưa từng gặp qua.

Nhạc Thành ở trong tháp Hạo Thiên luyện chế Huyết Dung đan, Nhạc Duy cùng một đám trưởng lão đi tới đình viện mấy lần, nhưng do Nhạc Thành bố trí cấm chế, bọn họ cũng không thể nhìn thấy Nhạc Thành. Còn đám người lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái tộc ngoại trưởng lão cùng hộ pháp, chấp sự bên ngoài tộc, Nhạc Thành sau khi tiến vào bên trong tháp Hạo Thiên luyện chế đan dược cũng đã dùng thần thức truyền âm phân phó đám lão ma Bàn Thiên bế quan tu luyện, về những chuyện khác thì cũng không cần quan tâm.

Một tháng sau, Nhạc Thành ở bên trong tháp Hạo Thiên, bên trong lò Vạn Thú xuất hiện một khối đan dược màu đỏ như máu xoay quanh, khối đan dược này được Vô Thượng Chân Hỏa bao bọc, lúc này thủ ấn của Nhạc Thành đánh vào đan dược màu đỏ như máu này.

Sau khi thủ ấn của Nhạc Thành không ngừng đánh vào, trên viên đan dược màu đỏ như máu phát hiện ra từng vòng bí văn đồ án, khí tức đan dược cũng càng lúc càng nồng nặc lên.

- Hi.

Sau khi đánh ra thủ ấn cuối cùng, Vô Thượng Chân Hỏa bao bọc lấy, trên khối đan dược này hồng mang đại thịnh, lúc này đan dược như có linh tính muốn nhảy ra bên ngoài chạy trốn.

- Thu.

Nhạc Thành quát nhẹ một tiếng, sau đó, thủ ấn trong tay biến đổi, cùng lúc đó đan dược đang bỏ chạy ở trên không bị một cỗ thanh mang bao bọc quay lại trong tay Nhạc Thành.

- Huyết Dung đan, cuối cùng cũng luyện thành rồi.

Nhạc Thành nhìn khối đan dược màu đỏ như máu trong tay, hai mắt hí lên cười, lập tức cẩn thận để Huyết Dung đan cho vào bên trong một cái hộp ngọc, sau đó thu vào trong trữ vật giới chỉ.

- Thời gian còn sớm, cứ luyện chế một số Ẩn Thân Phù cùng độn địa phù, đã, phỏng chừng đến lúc đó cũng cần đến.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Trong tay thủ ấn đánh ra, Nhạc Thành bắt đầu luyện chế, mặc dù Nhạc Thành bây giờ rất muốn tiến vào Long mộ trợ giúp Nhạc Thiên lão tổ phục sinh, đưa cho linh hồn Nhạc Thiên lão tổ nhập vào thân thể, đồng thời có thể khôi phục thực lực lúc trước, thậm chí so với lúc trước, thực lực còn cường hãn hơn, có Huyền Huyết Linh chi cùng tiên tổ di hài bên trong Long mộ, Nhạc Thành cũng nắm chắc, đến lúc đó có thể làm cho thực lực Nhạc Thiên lão tổ thêm cường hãn, chỉ là Nhạc Thiên lão tổ lúc trước thực lực mạnh bao nhiêu, Nhạc Thành cũng không biết.

Nhưng bây giờ Nhạc Thành muốn một đám Thái thượng trưởng lão Nhạc gia đi cầu viện Nhạc Thiên lão tổ, qua một tháng thời gian nữa, đám người Nhạc Thái phái đi Vũ Văn Giác, Trần gia, Tôn gia, thần Phượng Hoàng tộc trở về, biết rõ người của tam đại Nhân tộc cùng thần Phượng Hoàng tộc không để ý tới bọn họ nữa, Lúc đó Nhạc Thành tin tưởng một đám Thái thượng trưởng lão Nhạc gia khăng khăng cậy già kia sẽ sốt ruột, đến lúc đó bọn chúng sẽ phải đi cầu Nhạc Thiên lão tổ.

837. Chương 712: Nhạc Thái Nổi Giận (2).

Trong lúc này Nhạc Thành đi luyện chế Ẩn Thân Phù, tại một cỗ cấm chế hẻo lánh, có hai cỗ khí tức cường hân ba động, sau đó bị cấm chế bao bọc lại, hai cỗ khí tức cường hân ba động này tràn ngập cả tháp Hạo Thiên, mà cỗ khí tức này đến từ Đại Song cùng Tiểu Song rồi.

Nhạc Thành do dự một chút, sau đó đưa thần thức tán ra, lòng mày hẩn lúc này lộ ra vẻ mỉm cười, thần thức Nhạc Thành biết được Đại Song Tiểu Song gần hai tháng đã đột phá đến Phân Thần Kỳ trung kỳ.

- Phá Ách đan, thực không hổ là cao cấp đan dược.

Nhạc Thành không khỏi cảm thán lên, nếu ở đại môn đại phái tại Hoa hạ Tu chân giới, từ Phân Thần Kỳ sơ kỳ đột phá đến Phân Thần Kỳ trung kỳ, không có năm mươi năm thời gian cũng không thể làm được, mà muốn đột phá còn phải có thiên phú thật tốt, cộng thêm môn phái toàn lực bồi dưỡng mới được.

Đại Song cùng Tiểu Song với thời gian hai tháng đã làm được như vậy, loại thăng tiến thực lực này cũng không có mấy người dám tin tưởng, gần hai tháng từ Phân Thần Kỳ sơ kỳ đột phá đến Phân Thần Kỳ trung kỳ, đúng thật là bất khả tư nghị rồi.

Trong cấm chế, hai nữ mở ra hai mắt, lập tức ánh mắt quang mang chói mắt ngưng tụ không tiêu tan, hai đôi vũ mị nai tơ đồng loạt nhìn càng thêm hút hồn đoạt vía người khác.

Hai nữ cảm giác pháp lực trên người mình vô cùng mạnh mẽ, cả hai lộ ra nụ cười, lập tức hai nàng cầm lấy một khoả Phá Ách đan cho vào trong miệng, bây giờ hai nàng mỗi người còn còn tám viên Phá Ách đan, hai nàng lúc này mới chỉ sử dụng hai khoả Phá Ách đan mà thôi, thực lực từ Phân Thần Kỳ sơ kỳ đột phá đến Phân Thần Kỳ trung kỳ rồi.

- Phá Ách đan là loại đan dược trong tu chân giới vô cùng khó cầu, lúc này ở hai nữ lại tùy tiện sử dụng, nếu như bị cường giả Hoa hạ Tu chân giới biết, không chừng bọn họ sẽ nghĩ biện pháp đến Huyền Thiên nội lục.

Nhạc Thành thu hồi thần thức lại, lập tức luyện chế Ẩn Thân Phù cùng độn địa phù, hai loại lá bùa này đối với Nhạc Thành bây giờ nhắm mắt lại cũng có thể luyện chế được, chỉ là lúc này Nhạc Thành cần luyện chế hơi nhiều mà thôi, Nhạc Thành dự định luyện chế hơn 500 tấm Ẩn Thân Phù và 500 tấm độn địa phù giao cho một trăm đội viên đội Kim Long hộ vệ, sau đó hẩn lại luyện chế thêm một số phục nguyên đan đưa cho trăm người này. Đến lúc đó, một trăm đội viên Kim Long hộ vệ đội có mười thành đầu để long mạch, đồng thời có Ẩn Thân Phù cùng độn địa phù tương trợ, một trăm người này có gặp phải nghìn người đồng cấp thực lực, cũng có thể thủ thắng. Đây mới lực lượng khủng bố, thực lực một trăm người này có mười thành Kim Long chi thể cùng Ẩn Thân Phù, độn địa phù, với lực phòng ngự gặp phải nhất tinh Đầu Thánh cũng có thể chống lại.

Nhạc Thành ở trong tháp Hạo Thiên cũng không để ý tới, gần hai tháng này, người của Thanh Long hộ vệ đội được Nhạc Thành phái đi tứ đại thú tộc ứng đến trước đám trưởng lão mà Nhạc Thái phái đi.

Trong đại sảnh Nhạc gia, hai ngũ tinh Đầu tôn trưởng lão cùng hai lục tinh Đầu tôn trưởng lão vừa mới quay lại Nhạc gia đã đi vào trong đại sảnh, bốn trưởng lão này được Nhạc Thái phái đi Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia và Thần hoàng tộc.

Trong đại sảnh, bây giờ có hơn bốn mươi người đang ngồi, trong hai tháng này Nhạc gia phái người đi cầu viện bây giờ đã về. Trong đại sảnh lúc này có Nhạc Duy, Nhạc Thái, Nhạc Giác, Nhạc Trang, Nhạc Dao cùng cùng hai Thái thượng trưởng lão nữa.

Nhạc gia hai ngũ tinh Đầu Thánh Thái thượng trưởng lão được gọi là Nhạc Liệt cùng Nhạc Phách, hai ngũ tinh Đầu Thánh Thái thượng trưởng lão vẫn đang bế quan, lúc này hai người vừa mới xuất quan nghe được tam đại Thú tộc cùng Hắc Âm Thần điện muốn liên thủ đối phó Nhạc gia, sau đó hai người vội vàng chạy ra, tình huống Nhạc gia hiện làm cho hai Thái thượng trưởng lão cũng như đầu không thôi.

- Bốn người các người đi đến Vũ Văn gia, Trần gia, Tôn gia, có tin tức gì hay không, bọn họ nói như thế nào, lúc nào sẽ phái người đến Nhạc gia tương trợ.

Vừa thấy bốn trưởng lão trở về, Nhạc Thái mở miệng hỏi.

- Nhạc Thái trưởng lão, ta lần này đi Vũ Văn gia, người của Vũ Văn gia đối với ta không gặp, trực tiếp không thừa nhận ta là người của Nhạc gia, bọn họ nói Vũ Văn gia chỉ biết có Nhạc Thành tộc trưởng, đương nhiên bọn họ chỉ liên hệ với Nhạc Thành tộc trưởng.

Một lục tinh Đẩu tôn trưởng lão khúm núm nhìn Nhạc Thái nói.

- Cái gì, người của Vũ Văn gia có ý gì, chẳng lẽ cũng bởi vì Nhạc Thành là con rể Vũ Văn gia sao.

Nghe tên trưởng lão này nói, Nhạc Thái đột nhiên nổi giận lên.

- Nhạc Thái trưởng lão, ta đây đến Tôn gia cũng gặp phải tình huống này, người của Tôn gia tránh mặt không gặp, bọn họ nói chỉ nhận Nhạc Thành tộc trưởng, có chuyện Nhạc Thành tộc trưởng tự nhiên sẽ phái người đến, nếu không phải Tôn gia có Hắc Sơn trưởng lão biết ta, ta thiếu chút nữa bị người của Tôn gia ném ra khỏi Tôn gia, còn nói ta giả mạo người của Nhạc gia.

Một lục tinh Đẩu tôn trưởng lão cũng ủy khuất nhìn Nhạc Thái nói.

- Nhạc Thái trưởng lão, ta ở Trần gia cũng như vậy, Trần gia tộc trưởng trực tiếp phái người đuổi ta ra khỏi Trần gia, cũng cho người động thủ với ta, hiện tại trên người ta vẫn còn bị thương, lúc đó ta bị người Trần gia động thủ đánh cho, bọn hắn nói ta là giả mạo, nếu không phải ta chạy nhanh, phỏng chừng còn bị bọn họ ngăn cản.

Một ngũ tinh Đẩu tôn trưởng lão vô cùng ủy khuất nói, lần này hắn đi Trần gia không thể nghi ngờ là thảm nhất, trực tiếp bị người Trần gia đuổi ra khỏi cửa.

Không ngờ lại kỳ quái như vậy, Nhạc Thành phái người đến Trần gia, Trần gia tộc trưởng bây giờ là Trần Bưu, thấy Nhạc Thành phái người như thế, Trần Bưu dĩ nhiên là đoán được chuyện Nhạc gia xảy ra, đối với trưởng lão động thủ còn nhẹ, nếu như một vị Trần gia trưởng lão ngăn chặn, chỉ sợ Nhạc gia trưởng lão lúc này đã bị đánh chết rồi.

- Nhạc Thái trưởng lão, ta đến Thần hoàng tộc cũng giống như vậy, người của Thần hoàng tộc trực tiếp đuổi ta ra khỏi kết giới, còn nói ta là giả mạo, thiếu chút động thủ với ta.

Một ngũ tinh Đẩu Thánh trưởng lão nói.

- Chết tiệt, rốt cuộc là có chuyện gì vậy, ai có thể nói cho ta biết đã có vấn đề gì sao, lúc này nên làm sao đây.

Lúc này vẻ mặt của Nhạc Thái tái nhợt găm hết lên, Vũ Văn gia, Trần gia, Tôn gia nếu không cứu viện Nhạc gia, lúc này hắn cũng không biết ứng cứu như thế nào.

- Các người có người nào biết rõ vấn đề này hay không, lúc này làm sao đây.

Nhạc Dao do dự một chút, sau đó nhìn một đám trưởng lão hỏi.

- Chư vị Thái thượng trưởng lão, lúc đó ta ở Vũ Văn gia, thấy đội trưởng Thanh Long hộ vệ đội cũng có mặt ở đó, Vũ Văn gia đối với hắn vô cùng khách khí.

Lúc này có một lục tinh Đẩu tôn trưởng lão chần chờ một chút, sau đó nói.

- Ta ở Trần gia cũng nhìn thấy người của Thanh Long hộ vệ đội.

- Ta ở Tôn gia cũng vậy.

Lúc này có ba vị trưởng lão đều nói, ba người đi đến tam tộc xâu viện đều thấy người của Nhạc gia Thanh Long hộ vệ đội, chỉ là mọi người được sự đãi ngộ không giống nhau mà thôi.

838. Chương 713: Hiện Tại Ta Sẽ Đuổi Tiểu Tử Kia Ra Khỏi Nhạc Gia (1)

- Phản rồi, người của Thanh Long hộ vệ đội lần này nếu không trừng phạt một chút thì không được.

Nhạc Thái sắc mặt tái nhợt nói.

- Nhạc Thái, người chẳng lẽ không biết là ai cử người Thanh Long hộ vệ đội đến Trần gia, Vũ Văn gia, Tôn gia sao, người đừng có làm cho tình hình thêm rối nữa.

Nhìn thấy Nhạc Thái nổi giận, một lão già áo dài trắng nhìn Nhạc Thái nói, người này trực tiếp gọi tên Nhạc Thái ra, chính là ngũ tinh Đấu Thánh Nhạc Phách thái thượng trưởng lão.

- Đúng là Nhạc Thành rồi, nhất định là tiểu tử này, hắn nếu muốn liên hợp với Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia và Thần hoàng tộc cô lập Nhạc gia, cố tình muốn Nhạc gia diệt tộc, ta lúc đầu nói qua, tiểu tử này không thể ở lại Nhạc gia, nhưng mà các người không nghe, bây giờ xảy ra chuyện như vậy.

Thần sắc Nhạc Thái thay đổi, lập tức oán hận nói.

- Nhạc Thái, người chú ý thân phận của mình, bối phận người không nhỏ, có mấy lời không nên tùy tiện nói tốt hơn.

Nhạc Liệt thái thượng trưởng lão nhìn Nhạc Thái nói.

- Tất cả trưởng lão lui ra ngoài.

Nhạc Phách nhìn mọi người trong đại sảnh nói.

Các vị trưởng lão lập tức đứng dậy cáo lui, đại bộ phận trưởng lão cũng biết có chuyện xảy ra rồi, đám trưởng lão ủng hộ Nhạc Thành trong lòng không khỏi âm thầm cười trộm, xem ra một chiêu của Nhạc Thành tộc trưởng đúng là lợi hại.

- Nhạc Thái, lúc vừa rồi nhiều người, ta cũng khó nói với người, người chẳng lẽ không biết chuyện này là bởi vì người sao, Nhạc gia đúng là giao cho Nhạc Thành, sau đó người cũng đừng nhúng tay vào, bây giờ người nói nên làm cái gì bây giờ, chẳng lẽ muốn Nhạc gia chôn vùi ở trong tay người sao.

Các vị trưởng lão đi rồi, Nhạc Phách nhìn Nhạc Thái nói.

- Hừ, chẳng lẽ Nhạc Thành có thể chống lại Hắc Ám Thần điện cùng tam đại Thú tộc công kích sao, hắn còn chưa có bản lĩnh lớn như vậy.

Nhạc Thái lạnh lùng nói.

- Nhạc Thái, ta biết rõ người là bởi vì Nhạc Thành là hậu nhân của Nhạc Thiên lão tổ, cho nên trong lòng người không thoải mái, chuyện năm đó chẳng lẽ người còn không có hối hận, tất cả Thái thượng trưởng lão chúng ta đều minh bạch, chẳng lẽ người còn chưa rõ sao.

Nhạc Liệt nhìn Nhạc Thái nói.

- Nói như vậy, chẳng lẽ là ta sai rồi, các người chẳng lẽ không biết Nhạc Thành ngạo mạng như thế nào sao, một hậu bối mà thôi, nếu ở trước mặt ta ngạo mạng, nếu hắn là Nhạc gia tộc trưởng thì sao, tự tiện dẫn một đám lão ma Bàn Thiên vào Nhạc gia, nếu chuyện gì xảy ra thì làm sao bây giờ.

Nhạc Thái lạnh nhạt nói.

- Đám người Lão ma Bàn Thiên đi vào Nhạc gia, đó là bởi vì bọn họ đều gia nhập Nhạc gia và đã trở thành Nhạc gia tộc ngoại trưởng lão, thực lực của đám người lão ma Bàn Thiên như vậy, gia nhập Nhạc gia, vậy đối với Nhạc gia tuyệt đối là rất tốt. Bây giờ Hắc Ám Thần điện cùng tam đại Thú tộc liên thủ đối phó Nhạc gia, có đám người lão ma Bàn Thiên, cũng đủ đối phó mười tên cường giả Đấu Thánh, tuyệt đối làm cho chúng nó một đả kích lớn.

Nhạc Phách nói.

- Chẳng lẽ các người không sợ cả Nhạc gia rơi vào trong tay hắn sao, ta xem mục đích tiểu tử kia muốn cả Nhạc gia, bây giờ ngay cả Trần gia, Vũ Văn gia, Tôn gia cũng ủng hộ hắn, ta thấy không lâu sau cả Nhạc gia sẽ rơi vào trong tay hắn.

Nhạc Thái nói.

- Nhạc Thái nói cũng hợp lý, ta xem nếu để cho đám người lão ma Bàn Thiên gia nhập Nhạc gia mà nói cũng không ổn lắm, đến lúc đó chúng ta vô pháp chống lại bọn họ, Nhạc gia sẽ rơi vào trong tay hắn, ta

xem, hay là chúng ta tự mình đi Trần gia, Vũ Văn nhà, Tôn gia một chuyến, đến lúc đó nói rõ ràng, cùng người của tứ đại nhân tộc liên thủ, ta không tin rằng tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện liên thủ có thể diệt được Nhạc gia.

Nhạc Giác thái thượng trưởng lão nói.

- Nhạc Giác, Nhạc Thái, hai người các ngươi không hiểu rõ, Nhạc gia sớm muộn cũng bị hủy ở trong tay các ngươi.

Về mặt Nhạc Liệt tức giận nhìn Nhạc Thái cùng Nhạc Giác, tựa hồ tức giận vô cùng vậy.

- Nhạc gia có bị hủy cũng là bị hủy ở trong tay Nhạc Thành tiểu tử, bây giờ mới bắt đầu, chuyện lớn như thế, tiểu tử kia không có biện pháp cô lập Nhạc gia chúng ta, ta thấy lần nữa lưu hẩn tại Nhạc gia, Nhạc gia sẽ bị hẩn hủy mất.

Nhạc Thái lạnh lùng nói.

- Hừ, hiện tại ta đuổi tiểu tử kia ra khỏi Nhạc gia, ta muốn nhìn, thực lực tiểu tử kia đến loại tình trạng nào, mới giết Hoàng Ma nhất tinh Đấu Thánh mà thôi, chẳng lẽ đã cho rằng mình ngất trời hay sao.

Nhạc Thái tiếp tục nói, nói xong, hẩn thở phì phì phát tay áo đi ra khỏi đại sảnh.

- Ta cũng muốn đi nhìn tiểu tử kia có bao nhiêu thực lực.

Nhạc Giác nhìn Nhạc Thái rời đi, lập tức đi theo ra ngoài.

- Hừ, mấy lão gia hỏa ngoan cố không thay đổi.

Nhìn Nhạc Thái cùng Nhạc Giác rời đi, Nhạc Liệt nói:

- Đừng động đến hai người bọn họ, chúng ta trước thương nghị một chút đi, xem có cách nào thoát khỏi tình cảnh bây giờ.

- Nhạc Liệt thái thượng trưởng lão, Nhạc Thái thái thượng trưởng lão cùng Nhạc Giác thái thượng trưởng lão lúc này đi tìm Nhạc Thành gây sự đó.

Nhìn bóng lưng hai người Nhạc Thái cùng Nhạc Giác, Nhạc Dao thái thượng trưởng lão bận tâm nói, Nhạc Dao thái thượng trưởng lão ở cùng với Nhạc Thành thời gian dài nhất, cũng rõ ràng cách làm người của Nhạc Thành nhất, Nhạc Thành rất dễ thân cận mọi người, người kính hẩn một tấc, hẩn sẽ kính người một trượng, nhưng người chọc phải hẩn, hậu quả rất nghiêm trọng.

Mặt khác Nhạc Dao cũng hiểu rõ, Nhạc Thành chắc không muốn gì đó Nhạc gia, tại bên trong Thuý Phong Cổ Nham, Nhạc Thành giết Minh Yêu cùng Hoàng Ma, cũng là để cho rằng mình là người của Nhạc gia. Bây giờ Nhạc Thành tìm đến phần đông cường giả, cũng là muốn tăng cường thực lực cho Nhạc gia mà thôi. Nhưng vì Nhạc Thái cùng Nhạc Giác vì chuyện năm đó Nhạc Thiên lão tổ bất hòa với các vị Thái thượng trưởng lão, Nhạc Dao cũng không biết, lúc ấy hẩn còn chưa có sinh ra, chỉ vì hẩn tiến vào Thuý Phong Cổ Nham tiếp nhận từ đường tẩy lễ, lần này đột phá đến Đấu Thánh, đã trở thành Nhạc gia Thái thượng trưởng lão.

- Yên tâm, hai người bọn họ đã mấy trăm tuổi, không tìm một hậu bối gây phiền toái đâu, chúng ta lúc này thương lượng một chút.

Nhạc Phách nhìn Nhạc Dao nói.

- Bây giờ chúng ta cũng không có biện pháp, cũng không tam đại Nhân tộc cùng Thần hoàng tộc trợ giúp, tựa hồ là Vũ Văn gia, Trần gia, Tôn gia và Thần hoàng tộc cũng chỉ có quan tâm đến Nhạc Thành. Nếu chúng ta muốn bốn tộc trợ giúp, cũng chỉ có thể mời Nhạc Thành ra mặt mới được, ngay cả đội Kim Long hộ vệ, bây giờ người của đội Kim Long hộ vệ đã đóng cửa Long mộ, mà ngay cả ta cũng không thể đi vào. Nhạc Hạo thân là đại đội trưởng, cũng là cháu ta, nhưng bây giờ ngay cả lời ta nói hẩn cũng không nghe, hẩn nói là đội Kim Long hộ vệ cũng chỉ nghe một người tộc trưởng, mà tộc trưởng cũng chỉ có là Nhạc Thành.

Nhạc Duy nhìn đám người Nhạc Liệt nói.

- Xem ra Nhạc Thành ở tù Nhạc gia không lâu, nhưng uy tín của hắn cũng không thấp.

Nhạc Phách có chút thở dài.

- Đó là tất nhiên, ta đã sớm nhận được tin tức rồi, tại Huyền Thiên nội lục, một năm rưỡi trước hắn rời khỏi Nhạc gia, sau đó ở tại Hồ Điệp cốc giết Bạch Ma U Minh Thánh là đồ đệ của Thanh Sơn song thánh, cuối cùng tại bên ngoài thành Hạo Đặc đại chiến với Hắc Ám Thần điện, cùng U Minh tông, còn có Luyện Dược Sư công hội, giết Thanh Ma Hắc Ám Thần điện, cuối cùng tại thành Đan Lô dựa vào sức của mình, diệt Luyện Dược Sư công hội. Lúc ấy Hắc Ám Thần điện có Lục Ma và Thanh Sơn lão tổ, cuối cùng cũng chỉ có thể chạy trốn chết mà thôi. Lúc đó hắn đánh giết Luyện Dược Sư công hội có ba cửu phẩm Luyện Dược Sư.

Nhạc Duy nhìn mọi người nói, trong lúc nói chuyện kinh thán vô cùng, Nhạc gia có được tin tức, tự nhiên là không sai rồi.

839. Chương 713: Hiện Tại Ta Sẽ Đuổi Tiểu Tử Kia Ra Khỏi Nhạc Gia (2)

Nhạc Duy nói xong, tất cả mọi người đều kinh ngạc vô cùng, chuyện này làm cho người ta giật mình không thôi, dùng sức một mình diệt Luyện Dược Sư công hội, chuyện này quá dọa người rồi. Luyện Dược Sư công hội mặc dù không bằng tứ đại nhân tộc và Tứ đại Thú tộc, nhưng bên trong cũng có không ít nội tình, ngay cả Thanh Sơn lão tổ cùng Lục Ma cũng phải chạy trốn chết, thực lực Nhạc Thành chẳng lẽ so với Thanh Sơn lão tổ còn cao hơn, thực lực Thanh Sơn lão tổ, tất cả mọi người đều biết rõ.

- Không sai, lúc này chúng ta cũng chỉ có mời Nhạc Thành ra chủ trì đại cục, ta cùng Nhạc Thành ở chung thời gian mặc dù không dài, nhưng tính cách Nhạc Thành ta có chút hiểu rõ, ta biết Nhạc Thành cũng không mặc kệ Nhạc gia, dù sao hiện tại hắn cũng là một phần tử Nhạc gia, nếu có thể để Nhạc Thái thái thượng trưởng lão tự mình đi mời Nhạc Thành, chắc chắn Nhạc Thành sẽ ra đối phó Hắc Ám Thần điện cùng tam đại Thú tộc.

Nhạc Dao nói.

- Điều này là rất khó.

Nhạc Liệt và Nhạc Phách khẽ lắc đầu, muốn Nhạc Thái đi mời Nhạc Thành, thì không chắc, dù sao bối phận của Nhạc Thái cực cao, bây giờ bảo lão đi mời hậu bối, thì cũng không phù hợp quy củ. Lúc này Nhạc Liệt cùng Nhạc Phách cũng không đồng ý làm, nếu làm như vậy thì về sau tất cả Nhạc gia Thái thượng trưởng lão sẽ không còn địa vị, điều này sợ về sau không ai có thể khống chế được Nhạc Thành nữa.

- Tất cả đều do Nhạc Thành làm.

Trong lòng Nhạc Phách, Nhạc Liệt mặc dù nghĩ Nhạc Thái không ổn, Nhạc Thành dẫn đám lão ma Bàn Thiên gia nhập Nhạc gia cũng là muốn tốt cho Nhạc gia mà thôi, nhưng Nhạc gia không có ai có thể ngăn được Nhạc Thành, Nhạc Phách cùng Nhạc Liệt cũng cảm thấy lo lắng.

Trong tháp Hạo Thiên, thủ ấn trong tay Nhạc Thành thu lại, lập tức từ trong lò Vạn Thú, Nhạc Thành lấy ra mấy trăm viên phục nguyên đan cất vào hơn mười bình ngọc mặc dù phục nguyên đan chỉ đan dược cấp thấp mà thôi, so với đan dược Huyền Thiên nội lục, cũng chỉ là tứ phẩm đan dược mà thôi, nhưng mà luyện chế nhiều đan dược như vậy, Nhạc Thành cũng cảm thấy hơi mệt, đồng thời cũng tiêu hao không ít pháp lực. Phục nguyên đan vừa ra lò, Nhạc Thành lấy ra hai ba khóa cho vào trong miệng, phục nguyên đan mặc dù là đan dược cấp thấp, nhưng là đan dược có hiệu quả khôi phục thực lực vô cùng tốt. Nhạc Thành vẫn hay dùng phục nguyên đan, nhưng phục nguyên đan so với tám viên Hồi Nguyên đan trên người Nhạc Thành thì kém hơn rất nhiều.

Cũng hơn một thời gian này, Nhạc Thành ở tại trong tháp Hạo Thiên luyện chế không ít Ẩn Thân Phù cùng độn địa phù, đồng thời hắn còn luyện chế không ít phục nguyên đan nữa, vì chính hắn muốn luyện chế cho một trăm đội viên đội Kim Long hộ vệ, có được thực lực mạnh nhất.

- Ô, hai người này tới đây làm cái gì.

Nhạc Thành nhíu lại, lập tức thủ ấn trong tay đánh ra, ngay lập tức hấn thu hồi lò Vạn Thú lại, sau đó thân hình Nhạc Thành cũng xuất hiện ở bên ngoài tháp Hạo Thiên. Với thần thức của Nhạc Thành, Nhạc Thành biết rõ được tình hình ở bên ngoài đình viện, lúc này đám lão ma Bàn Thiên cùng Kim lão quái đang không ngừng cạ nhau với Nhạc Thái và Nhạc Giác.

Nhạc Thành đi ra bên ngoài đình viện, lúc này đã xuất hiện mấy chục thân ảnh, ở nơi này đám lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, Bạch đạo nhân, Lưu Ngạn, La Khai đang vây quanh Nhạc Giác, Nhạc Thái vào chính giữa.

- Lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, Nam Tương Tử, Bạch đạo nhân, các người có biết đây là Nhạc gia không, tại đây cũng không phải chỗ mà các người ngạo mạn.

Nhạc Thái nhìn Bàn Thiên lão ma trừng trừng.

- Nhạc Thái ta biết rõ đây là Nhạc gia, chúng ta là Nhạc gia tộc ngoại trường lão, làm sao thể ở Nhạc gia, nếu người không phục, chúng ta động thủ phân cao thấp, hai trăm năm trước lão ma Bàn Thiên ta còn không sợ người, bây giờ càng không sợ người.

Lão ma Bàn Thiên nhìn Nhạc Thái nói gay gắt, hơn hai trăm năm trước, hai người đã từng giao thủ rồi.

Mọi người ở trên không trung cãi lộn với nhau, ở chung quanh người của Thanh Long hộ vệ đội, Hoàng Long hộ vệ đội cũng bị hấp dẫn tới, một ít trưởng lão thấy thế hướng đại sảnh Nhạc gia lao đến, bọn họ nhìn thấy đám Đẩu Thánh cãi lộn, bọn họ vội đi báo với Nhạc gia Thái thượng trưởng lão.

- Nhạc gia tộc ngoại trường lão, vô lý, Nhạc gia ta không thừa nhận xưng hô vô lý này.

Nhạc Thái cười lạnh nói.

- Chúng ta cũng không cần người tới thừa nhận, nếu không có tộc trưởng bảo chúng ta gia nhập Nhạc gia, chẳng lẽ người cho rằng dựa vào Nhạc gia của người là có thể làm cho chúng ta gia nhập sao.

Lão ma Bàn Thiên lạnh nhạt nói.

- Hừ.

Nhạc Thái hừ lạnh một tiếng, lập tức hung hăng nói:

- Lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, các người rút ngay khỏi Nhạc gia cho ta, nếu không, Nhạc gia không khách khí.

- Nhạc Thái, người tìm tới đây làm gì.

Một thân ảnh áo đen quỷ mị xuất hiện ở bên người lão ma Bàn Thiên, lập tức hàn ý tràn ngập tại trên thân Nhạc Thái, chính là Nhạc Thành từ trong tháp Hạo Thiên đi ra.

- Xin chào đại nhân.

Đám người Lão ma Bàn Thiên sau khi nhìn thấy Nhạc Thành đều thi lễ, bởi vì Nhạc Thành đã phân phó mọi người tạm thời không nên xưng hô tộc trưởng, mọi người cũng chỉ có thể tạm thời xưng hô đại nhân.

- Nhạc Thành, người là một tiểu bối mà gọi thẳng tên ta, người phạm thượng, dựa theo quy chế trong tộc, ta có thể đem người trục xuất khỏi Nhạc gia, người rút đi cho ta, về sau người không phải là người Nhạc gia.

Nhạc Thái lạnh lùng nhìn Nhạc Thành, hai mắt tràn đầy hỏa khí.

840. Chương 714: Nhạc Gia Ở Trước Mặt Ta Căn Bản Không Chịu Nổi Một Kịch.

- Nhạc Thái, người dám vũ nhục đại nhân, ta trước cùng người so đấu.

Lão ma Bàn Thiên sắc mặt trầm xuống, Đẩu khí quanh thân bắt đầu lay động, mặc dù biết rõ dựa vào thực lực Nhạc Thái, tộc trưởng võ một chương là có thể giết, nhưng lúc này, hắn cũng nên xuất đấu.

Trong lúc đồn công kích của lão ma Bàn Thiên ra khỏi tay, mà Nhạc Thành cũng đã đến hiện trường, đột nhiên hơn mười người Kim lão quái, Nam Tương Tử cũng chuẩn bị động thủ. Nếu bây giờ Nhạc Thành ra lệnh một tiếng, mọi người đại Nhạc gia một phen, chuyện như vậy làm cho mọi người hưng phấn không thôi.

- Nhạc Liệt trưởng lão, Nhạc Phách trưởng lão, bắt hảo, việc lớn xảy ra rồi.

Bên trong đại sảnh Nhạc gia, nhóm người Nhạc Liệt đang thương nghị, đột nhiên có mấy vị trưởng lão từ giữa không trung nhảy vào đại sảnh, người còn đang ở đại sảnh, thanh âm dồn dập truyền vào, làm cho tất cả mọi người thần sắc thay đổi, mọi người nghĩ chẳng lẽ Hắc Ám Thần điện cùng tam đại Thú tộc tới công kích Nhạc gia sao.

- Sự tình gì, các người nói mau, có phải Hắc Ám Thần điện cùng tam đại Thú tộc đến không.

Nhạc Liệt đột nhiên khản trương hỏi.

- Nhạc Liệt trưởng lão, không phải người của Hắc Ám Thần điện đã đến, là Nhạc Thái trưởng lão, Nhạc Giác trưởng lão đến Đình Viện Nhạc Thành tộc trưởng, kết quả cùng người của Nhạc Thành tộc trưởng cãi vã, tựa hồ là muốn động thủ.

Một trưởng lão trả lời.

- Đáng chết, chúng ta mau đi xem một chút.

Linh hồn Nhạc Liệt mở rộng, trước tiên nhìn xem đám người Nhạc Thái ở tại nơi nào, tất cả mọi người đều là cường giả Đấu Thánh, linh hồn có chút bao trùm là biết rõ chuyện gì xảy ra.

- Lão ma Bàn Thiên, các người lui ra.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, lập tức nhìn đám người lão ma Bàn Thiên nói, lập tức trên thân thể lạnh lùng nhìn Nhạc Thái, Nhạc Thành bây giờ thật sự nổi giận, trên thân thậm chí sát ý tràn ngập, nhưng bị Nhạc Thành cố áp chế xuống, Nhạc Thành không muốn, lúc trước Nhạc Thiên lão tổ rời khỏi Nhạc gia, đại khái cũng bởi vì nhận lấy loại khí tức giận này, mình cũng phải đem Nhạc gia Thái thượng trưởng lão cạy giã lên mặt này một trận máu huyết giáo huấn, nếu không Nhạc gia cũng thật sự bị hủy rồi.

- Nhạc Thái, lời nói của người lập lại lần nữa.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Nhạc Thái, trong hai mắt hàn ý tràn ra.

Nhìn trong mắt Nhạc Thành hàn ý tràn ngập, Nhạc Thái không tự chủ được lui lại, trong ánh mắt không dám trực tiếp nhìn ánh mắt Nhạc Thành, trong lòng cũng sôi sục lên.

- Nhạc Thành, Nhạc Thái trưởng lão nói, người phạm thượng, dựa theo quy chế trong tộc, đem người trục xuất khỏi Nhạc gia, người về sau cũng không phải là người Nhạc gia, người bây giờ có thể lăn đi, đem những người này mang đi.

Nhạc Giác nhìn Nhạc Thành nói.

- Ha ha ha ha ha....

Nhạc Thành lạnh lùng quay đầu lại nhìn chăm chú Nhạc Giác, lập tức cười ha ha một tiếng, thanh âm thẳng xuyên trời cao, đủ để lay động ngàn dặm, tiếng cười làm cho người ta nghe sởn tóc gáy, trong tiếng cười xen lẫn tức giận ngập trời, ở cách đó không xa là một đám người Nhạc gia tụ tập có thực lực Đấu tôn đều cảm thấy màng nhĩ như bị thủng vậy, ào ào vận Đấu khí khí chống lại thanh âm khủng bố, còn Hoàng Long hộ vệ đội cùng Thanh Long hộ vệ đội ở giữa không trung không chịu được phải bịt tai nhảy xuống, tất cả mọi người mặt đỏ tới tận mang tai.

- Tất cả người của Nhạc gia nghe cho ta, đúng là Nhạc Thái, Nhạc Giác muốn trục xuất ta ra khỏi Nhạc gia, từ hôm nay trở đi, ta đã rời khỏi Nhạc gia, sau này chuyện tình Nhạc gia cùng ta không có nửa điểm quan hệ, nhưng Nhạc gia thiếu ta, thiếu Nhạc Thiên lão tổ, ta phải toàn bộ đòi lại, ta trung thành vì Nhạc gia, Nhạc gia không ngờ đối xử với ta như vậy.

Thanh âm Nhạc Thành vang vọng chân trời, lãnh ý bay thẳng cửu tiêu.

- Không tốt, Nhạc Thái cùng Nhạc Giác không biết cảnh giác.

Giữa không trung, Nhạc Liệt chạy đến, không khỏi sắc mặt thay đổi.

- Nhạc Giác, chỉ bằng vào người là có thể trục xuất ta ra khỏi Nhạc gia hay sao.

Nhạc Thành cúi đầu xuống nhìn Nhạc Giác lạnh nhạt nói.

- Nhạc Thành, người muốn làm cái gì, người đã bị trục xuất khỏi Nhạc gia, mang theo người của người đi đi, Nhạc gia không thiếu người cái gì.

Nhạc Giác nhìn Nhạc Thành, ánh mắt không tự chủ được rút lui, ánh mắt Nhạc Thành làm cho hắn cảm thấy sợ hãi, là một loại sợ hãi đến từ linh hồn.

- Chỉ bằng người ở trước mặt ta cậy già lên mặt, đáng chết, hôm nay, ta cho người biết rõ Nhạc gia ở trước mặt ta căn bản không chịu nổi một kích, nếu không có Nhạc Thiên lão tổ, ta tại sao ở lại Nhạc gia, Nhạc gia các người phong ta làm tộc trưởng là ta muốn làm sao.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Giác nói.

- Nhạc Thành, người muốn làm cái gì, người chẳng lẽ muốn động thủ sao.

Nhạc Giác cuối cùng có một tia lo lắng, sau đó ổn định thân hình nhìn Nhạc Thành la lớn.

- Động thủ thì sao, ta nói rồi, Nhạc gia ở trước mặt ta căn bản không chịu nổi một kích, hôm nay bắt người lại.

Nhạc Thành hàn ý bắn tới, trong tay đã ngưng tụ thanh mang.

- Nhạc Thành người lớn mật.

Nhạc Giác không khỏi rút lui mấy mét, thân là tam tinh Đấu Thánh, hắn thật sự không tin một hậu bối có thể đối phó được với hắn, trong lòng còn do dự, hắn đang nghĩ thừa dịp này hảo hảo giáo huấn tiểu tử không biết trời cao đất rộng một chút, nếu hắn chủ động ra tay, đến lúc đó mình cũng không mang tiếng ý lớn hiếp nhỏ, lúc này mọi người chứng kiến Nhạc Thành ra tay trước.

- Tru Ma chưởng, cút xuống dưới cho ta.

Ngay lập tức màu xanh chưởng ấn trong tay ngưng tụ, chưởng ấn màu xanh chỉ dài vài trăm mét, chung quanh không gian chấn động, Tru Ma chưởng mặc dù không phải là lực công kích tối cường của mình, nhưng Nhạc Thành có thể chắc chắn Tru Ma chưởng cũng đủ làm cho Nhạc Giác ăn phải đau khổ rồi.

Lập tức Nhạc Thành ngưng tụ lực công kích, lúc đó nhóm người lão ma Bàn Thiên cũng đã lui về phía sau, Nhạc Thái ở một bên nhìn thấy Nhạc Thành động thủ với Nhạc Giác, thân hình cũng có chút lui về phía sau, trong lòng hắn suy nghĩ giống như Nhạc Giác, dự định bảo Nhạc Giác hảo hảo giáo huấn một chút tiểu tử không coi ai ra gì này.

Nếu ai dám xuống tay, vậy thì chịu lấy giáo huấn, Thương Long xuất sơn.

Đấu khí quanh thân Nhạc Giác chuyển động, trong không gian bao phủ tại một mảnh khí tức quỷ dị, một tiếng quát nhẹ vang lên, sau đó trên không trung bắt đầu gió mây thay màu, càng ngày càng cuồng bạo lên, bên cạnh không gian, cũng bao phủ một mảnh hơi thở cuồng bạo.

- Thương Long xuất sơn, đáng chết, Nhạc Giác đã sử dụng Nhạc gia Thiên cấp cao cấp đấu kỹ, hắn chẳng lẽ muốn giết Nhạc Thành sao.

Xa xa, cảm giác khí tức trên không cường hãn, nhóm người Nhạc Liệt, Nhạc Phách, Nhạc Dao sắc mặt thay đổi.

841. Chương 715: Đánh Gãy Một Cánh Tay.

Quanh thân Nhạc Giác khí tức tràn ngập, Hoàng Long hộ vệ đội chung quanh, Thanh Long hộ vệ đội cùng Nhạc gia một đám trưởng lão cũng nhanh chóng lùi lại hàng ngàn mét, khí tức mạnh như thế bọn họ không có khả năng chống lại.

Trước thân Nhạc Giác, một dấu quyền to lớn ngưng tụ, dấu quyền lớn tầm 300m, Đấu khí trên thân Nhạc Giác đang bị dấu quyền điên đại thôn phệ, dấu quyền này nồng đậm, bị mây đen bao vây, làm cho không gian chung quanh mờ mịt lên.

Lập tức dấu quyền từ trên không trung như tia chớp đi qua mây đen, mang theo lực xuyên thấu phá mây lao ra, dấu quyền mơ hồ xen lẫn một tia tiếng sấm nổ cùng một tia rồng ngâm truyền ra, dấu quyền to lớn cũng hóa thành hơn 1000m cự long ảo ảnh hung hăng trùng kích về phía Nhạc Thành.

Nhìn trên không trung, cảm giác lực công kích mạnh như thế, nhóm người lão ma Bàn Thiên không khỏi cảm thán, Nhạc gia không hổ là tứ đại nhân tộc, tùy tiện đều có Thiên cấp đấu kỹ, tán tu đúng là không có được.

- Thiên cấp đấu kỹ, muốn chết.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Giác sử dụng Thiên cấp đấu kỹ công kích, đây là một kích toàn lực, tựa hồ muốn đem mình giết chết vậy, trong lòng hắn nổi giận vài phần.

- Kim Long chi thể.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành vừa thu lại, Tru Ma chưởng hư không tiêu thất, tâm niệm vừa động, quanh thân Nhạc Thành dày đặc long lân áo giáp che đậy, Kim Long chi thể tràn ngập tam sắc quang mang chói mắt, ở chỗ này mờ mịt giống như mặt trời mới mọc ở phương đông vậy, đồng thời mười thành Kim Long chi thể đều để trên thân uy áp tràn ngập.

Kim Long chi thể trong người, Nhạc Thành không lùi lại, trên mặt lộ ra một tia cười lạnh, thân hình không hề có kỵ trực tiếp tiến lên đánh tới Thương Long hư ảnh ở không trung.

- Hi hi.

Trong lúc tất cả mọi người đang kinh ngạc, Thương Long hư ảnh trên không trung trực tiếp từ trên thân Nhạc Thành đi qua, lập tức Thương Long hư ảnh biến thành lực lượng to lớn rung động tan ra, với Thương Long hư ảnh biến thành lực lượng rung động tan ra, trong thiên địa chung quanh cũng có lực lượng kích động.

Cùng lúc đó trong mắt Nhạc Thành lãnh ý càng thêm nồng đậm, thân ảnh sáng vàng lóe lên, sau đó hư không tiêu thất ngay tại chỗ.

Mà lúc đó, nhìn thấy Nhạc Thành bị Lực công kích của mình đánh trúng, Nhạc Giác lộ ra một tia cười lạnh, tiểu tử này hẳn là không chết cũng trọng thương, ngay cả chiêu thứ nhất cũng không thể tránh thoát, tiểu tử này cũng quá vô dụng rồi.

- Toàn Phong trăm.

Thân ảnh Nhạc Thành xuất hiện lần nữa, đã đến trước thân Nhạc Giác, trên không trung công kích bổ về phía Nhạc Giác, Toàn Phong trăm công kích gần trăm mét dài, giống như loan nguyệt, ánh sáng chung quanh trực tiếp sụp đổ không gian.

Nhìn thấy một màn này, thần sắc Nhạc Giác kinh ngạc, lập tức trên mặt đã xuất hiện hoảng loạn, hắn vốn muốn nhìn Nhạc Thành một chút, nhưng hắn phát hiện một kích toàn lực của hắn đối với Nhạc Thành hoàn toàn không có bất kỳ tác dụng, đến lúc này hắn dù chưa biết thực lực của Nhạc Thành, nhưng cũng mơ hồ đoán được rồi.

- Kim Long chi thể.

Thân ảnh Nhạc Giác lui lại, Kim Long chi thể của Nhạc Giác chỉ có một mảnh rậm rạp chẳng chút màu vàng tiểu long lân mà thôi, loại Kim Long chi thể này miễn cưỡng xem như chín thành huyết mạch đấu đế.

- Nhạc Thành, dừng tay.

Xa xa một tiếng hét lớn truyền đến, chính là nhóm người Nhạc Liệt, Nhạc Phách Nhạc Duy, chỉ là mọi người bây giờ cách xa hiện trường hàng ngàn mét, muốn ra tay ngăn cản cũng không kịp.

- Loại Kim Long chi thể này cũng muốn chống lại ta sao, thật là chề cười, Nhạc gia mấy lão bất tử vô năng, đi xuống cho ta.

Nhạc Thành lãnh ý tràn ngập, mặc dù Nhạc Giác lui lại, nhưng Nhạc Thành so với tia chớp còn nhanh hơn, rất nhanh đã đến trước người của hắn, một đường loan nguyệt công kích trực tiếp bổ vào trên thân Nhạc Giác.

- Hi.

Một đòn oanh kích sóng âm vang lên, Toàn Phong trầm của Nhạc Thành trực tiếp bổ vào trên bờ vai Nhạc Giác, Toàn Phong trầm rơi xuống, Nhạc Giác tuy có Kim Long chi thể cũng bị thương.

A...

Một tiếng thét thê thảm từ trong miệng Nhạc Giác vang lên, tiếng thét thê thảm vô cùng, cái miệng máu xen lẫn nội tạng phun ra, lực công kích dọc theo bờ vai Nhạc Giác làm cho lực phủ ngũ tạng chấn vỡ, đồng thời Toàn Phong trầm dọc theo bờ vai nhất tề chặt đứt cánh tay trái của Nhạc Giác, máu huyết từ cánh tay rơi xuống, chỗ cụt tay của Nhạc Giác máu tươi phun ra, cả người trắng bệch vô cùng, từ giữa không trung té ngã xuống mặt đất.

- A...

Tiếng thét thê thảm càng nhiều hơn, trên mặt đất một vũng máu tươi chảy ròng, một màn này làm rung động tất cả mọi người, mọi người không có nghĩ đến, Nhạc Thành xuống tay ác độc như vậy, đồng thời mọi người cũng kinh thần thực lực của Nhạc Thành mạnh mẽ như vậy.

Nhóm người Lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, Nam Tương Tử cũng đều giật mình, Nhạc Giác không phải là đối thủ của Nhạc Thành, nhóm người lão ma Bàn Thiên tự nhiên rõ ràng, nhưng điều làm cho đám lão ma Bàn Thiên kinh ngạc chính là Nhạc Thành xuống tay độc ác làm cho người ta kinh sợ.

- Nhạc Thành, ngươi rất hung ác, ta hôm nay không giết ngươi không được.

Đứng cách đó cũng không xa, Nhạc Thái nhìn thấy một màn này, trong lòng kinh ngạc thất thần, sau đó lập tức phục hồi tinh thần lại, lúc này hắn nổi giận đánh về phía Nhạc Thành, trong tay một cổ lực công kích cường hãn vô cùng xé rách không gian trực tiếp công kích về phía Nhạc Thành.

- Đến, dù sao ngươi cũng trốn không thoát.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, Kim Long chi thể trên thân kim mang chói mắt, lập tức đánh về phía Nhạc Thái, một chuỗi màu vàng tàn ảnh ở trên không trung xẹt qua, lập tức trong tay Nhạc Thành chưởng ấn ngưng tụ ra.

- Thịch.

Hai đường lực lượng giao thoa với nhau, lượng khổng lồ bạo liệt kích động, trên không trung như sấm sét, tiếp theo thân hình Nhạc Thái bị đánh lui gần gần mét, còn thân hình Nhạc Thành ngược lại tiếp tục đánh về phía Nhạc Thái.

- Toàn Phong trầm.

Trên không trung, thân ảnh Nhạc Thành xẹt qua một chuỗi tàn ảnh, như tia chớp đã đến bên người Nhạc Thái, đồng thời, thủ ấn đánh ra, quang mang chói mắt hung hăng đánh xuống.

- Thương Long chưởng.

Nhạc Thái sắc mặt kinh khủng, Nhạc Thành vừa mới đánh ra một chiêu đơn giản đã đem hắn đẩy lui, lúc này hắn mới biết được thực lực Nhạc Thành cao đến mức nào, công kích của Nhạc Thành đến, hắn không kịp nghĩ nhiều, kim mang trên thân tràn ngập ra, hắn vội vàng bố trí Kim Long chi thể, đồng thời hướng ẩn xuất hiện, đó là Nhạc gia Thiên cao cấp đấu kỹ Thương Long chưởng, Đấu khí quanh thân ngưng tụ trong phạm vi 1000m, chung quanh đó chưởng ấn làm cho mây gió thay màu, mây đen ngưng tụ, tất cả quang mang tựa hồ bị chưởng ấn thôn phệ sạch sẽ, trên không trung tối dần, nhưng Toàn Phong trầm của Nhạc Thành vẫn chói mắt vô cùng.

Chưởng ấn từ trong tay Nhạc Thái công kích xuống, chung quanh không gian chấn động, thực lực của Nhạc Thái so với Nhạc Giác mạnh hơn không ít, tam tinh Đấu Thánh cùng tứ tinh Đấu Thánh hơn kém nhau rất nhiều.

- Hi hi.

Toàn Phong trầm mang theo quang mang chém thẳng vào chưởng ấn, chưởng ấn bị mây đen bao bọc, một mảnh quang mang chói mắt bắn ra, chưởng ấn từ đó tách ra, giống như ở bầu trời bao la, có một dòng điện mang từ trên không bổ xuống vậy.

- A...a...

Lúc này trong miệng Nhạc Thái phun ra máu tươi, đồng thời sắc mặt Nhạc Thái tái nhợt, Thương Long chưởng của hắn bị đánh tan, đồng thời bản thân hắn cũng bị thương.

- Hi hi.

Chưởng ấn trực tiếp bị Toàn Phong trầm Nhạc Thành bắn ra, lập tức trên thân Nhạc Thành bao vây một mảnh kim mang, cùng lúc đó, thân ảnh Nhạc Thành ở giữa không trung hiện ra, một cước xuyên thấu không gian đá về phía Nhạc Thái.

- Phong Lôi thổi.

Nhạc Thành quát lạnh, một cước như một mảnh điện mang, mơ hồ xen lẫn tiếng sấm gào thét, rất nhanh đá về phía Nhạc Thái.

Nhìn ngọn cước của Nhạc Thành đánh úp, độ quá nhanh, và Nhạc Thái mới bị Nhạc Thành phá nát Thương Long chưởng bị thương, bây giờ hắn cũng vô lực ngưng tụ ra lực công kích chống lại, trong mắt hắn lúc này tràn đầy kinh khủng, thân hình lúc này cũng chỉ có thể lui lại tránh né.

Trong lòng Nhạc Thái chấn kinh, hắn cũng không thể nghĩ đến, thực lực Nhạc Thành lại cao đến như vậy, ngay cả bản thân hắn cũng không có lực hoàn thủ, điều này hắn còn tưởng rằng bản thân đang nằm mơ.

- Nhạc Thành, người dừng tay.

Bây giờ Nhạc Liệt, Nhạc Phách đã đến hiện trường, nhìn thấy Phong Lôi thổi công kích tại trước thân Nhạc Thái, Nhạc Liệt cùng Nhạc Phách nhìn nhau, tựa hồ là cảm thấy kinh ngạc thực lực Nhạc Thành, hai người lập tức phục hồi tinh thần lại, thân ảnh Nhạc Liệt vội vàng biến mất ngay tại chỗ.

Trong lúc thân hình Nhạc Liệt xuất hiện, cũng là đến trước thân Nhạc Thái, không chút do dự quang mang đón đỡ Phong Lôi thổi của Nhạc Thành.

842. Chương 716: Ai Cũng Không Cứu Được Người.

- Thịch.

Một tiếng bạo liệt vang lên, lập tức hai cỗ lực lượng trực tiếp va vào nhau, Nhạc Thành bị Nhạc Liệt công kích, luồng khí cuồng bạo xen lẫn ở trong đó, trên mặt đất nhanh chóng rạn nứt một cái khe mấy chục thước, sau đó lan ra như mạng nhện.

- Ngũ tinh Đấu Thánh.

Nhạc Thành khẽ cau mày, không nghĩ tới xuất hiện một tên ngũ tinh Đấu Thánh, Nhạc Thành lập tức đánh giá chung quanh, lúc này hắn phát hiện ra Nhạc Phách cùng Nhạc Dao, Nhạc Trang và nhóm người Nhạc Duy.

- Hai ngũ tinh Đấu Thánh.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, không nghĩ tới Nhạc gia còn có hai ngũ tinh Đấu Thánh, không biết Nhạc gia rốt cuộc có bao nhiêu cường giả Đấu Thánh đây.

Người chính là Nhạc Thành, đủ rồi, không nên động thủ nữa, hai vị này cũng là Thái thượng trưởng lão, người suy nghĩ dừng tay đi.

Nhạc Phách đã đến hiện trường, hắn nhìn thấy Nhạc Giác nằm xuống, lúc này Nhạc Phách kinh thần thực lực Nhạc Thành, nhưng đối với Nhạc Thành cũng rất là bất mãn, không nghĩ tới Nhạc Thành nặng tay như vậy.

Mà lúc này Nhạc Trang cùng Nhạc Duy, Nhạc Dao nhìn thấy Nhạc Giác trên mặt đất, cả người nằm trong vũng máu, nhưng tựa hồ chưa chết, Nhạc Trang lấy ra một khoả đan dược nhét vào trong miệng Nhạc Giác.

- Hừ, ta quá phận sao, nhưng mà bọn hắn muốn đưa ta vào chỗ chết, người còn nói ta quá phận, trên đời này còn có đạo lý này hay sao, Nhạc gia thật đúng là không giảng đạo lý, ta họ Nhạc cũng cảm thấy thẹn.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Nhạc Phách nói.

- Đại nhân.

- Đại nhân.

Lúc này thấy Nhạc Phách cùng Nhạc Liệt, lão ma Bàn Thiên cùng Kim lão quái, Nam Tương Tử đến sau lưng Nhạc Thành, mọi người có Nhạc Thành phía trước, chẳng sợ hai tên ngũ tinh Đấu Thánh này.

Nhìn nhóm người lão ma Bàn Thiên sau lưng Nhạc Thành, Nhạc Phách cùng Nhạc Liệt sắc mặt biến đổi.

Nhạc Thành, người cũng là người của Nhạc gia, cũng quá mức rồi.

Nhạc Phách sắc mặt hơi run rẩy một chút, lập tức nhìn Nhạc Thành nói, Nhạc Thành vừa mới quả trách cả Nhạc gia một lần, trên mặt của hắn tự nhiên là lúng túng.

- Là người Nhạc gia để cho ta làm Nhạc gia tộc trưởng ta nhất định phải làm, bây giờ không cần đuổi ta đi, Nhạc gia khá lắm, đối với Nhạc gia ta vô phúc tiêu thụ, là ta trèo cao rồi.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Nhạc Phách nói.

Nghe Nhạc Thành nói, Nhạc Phách sắc mặt run rẩy, trong lòng cũng đoán Nhạc Thái cùng Nhạc Giác nói cái gì đó chọc giận Nhạc Thành, trong lòng cũng thầm mắng to Nhạc Thái cùng Nhạc Giác, hắn vốn cho rằng Nhạc Giác cùng Nhạc Thái muốn tới tìm Nhạc Thành một chút, không ngờ hai người này làm quá rồi.

- Nhạc Thành, bất kể như thế nào, người xuống tay cũng là hung ác, mọi người cũng là người Nhạc gia.

Nhạc Phách nhìn Nhạc Thành nói, mặc dù nghĩ rằng Nhạc Thái cùng Nhạc Giác quá liều lĩnh, nhưng trong lòng Nhạc Phách, Nhạc Thành đánh Nhạc Giác bị thương không biết chết sống, đã là tâm ngoan thủ lạt rồi.

- Nhạc Phách trưởng lão, Nhạc Liệt trưởng lão, các người nhanh báo thù cho Nhạc Giác, tiểu tử này trái tim hung ác thủ lạt.

Nhìn thấy Nhạc Liệt cùng Nhạc Phách, Nhạc Thái gầm thét nói, hai mắt hung hăng nhìn về phía Nhạc Thành.

- Ha ha ha ha ha.

Nhạc Thành cười ha hả, trong lúc cười to lãnh ý biến thành la hét, mà lúc này hai mắt Nhạc Thành đỏ thẫm.

- Nhạc Thái sao, ta đoạn cánh tay trái Nhạc Giác, ta thề hôm nay đoạn người cánh tay phải, trên người của ta giữ lại Nhạc gia tiên tổ máu huyết, cho nên ta lưu người cùng Nhạc Giác một mạng, hôm nay ai cũng không cứu được người.

Nhạc Thành hai mắt đỏ thẫm nhìn Nhạc Thái lạnh nhạt nói, lập tức xoay chuyển ánh mắt, lạnh lùng nhìn Nhạc Liệt cùng Nhạc Phách, sau đó nói:

- Hai người các người tốt nhất tránh ra, nếu không ta nhất định làm cho các người hối hận.

- Nhạc Thành, người nghe ta một câu, có chuyện gì mọi người đều là người của Nhạc gia, xem như nể mặt ta đi.

Nhạc Duy bây giờ đến bên người Nhạc Thành nói, nhìn sắc mặt Nhạc Thành cùng Nhạc Liệt, Nhạc Phách, Nhạc Thái, Nhạc Duy có chút sợ hãi, lúc này Nhạc gia loạn trong giấc ngoài, Nhạc Duy ngẫm lại bất đắc dĩ không thôi.

- Nhạc Duy lão tộc trưởng, ở trước mặt ta ngươi còn có ba phần thể diện, nếu không có mặt ngươi, ta cũng không đến Thuý Phong Cổ Nham, nếu không vì ta đối với Nhạc gia có kỳ vọng, ta sẽ không để lại phương thuốc luyện đan cho Nhạc gia, hôm nay Nhạc gia có bị thua, tất cả mặt mũi của ngươi cũng không có tác dụng, nếu ngươi ngăn đón ta lại, ta cũng không khách khí.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Duy nói.

Nhạc Duy nghe Nhạc Thành nói, thật lâu không nói ra lời, chỉ có thể thần sắc bất đắc dĩ cười khổ một cái.

- Nhạc Thành, ngươi cũng không đem chúng ta ở trong mắt, không đem Nhạc gia để ở trong mắt.

Nhạc Phách nhìn Nhạc Thành, cũng tức giận lên, bên trong Nhạc gia cũng chưa có người nào dám nói với hắn như vậy.

- Đại nhân, ngươi hạ lệnh, chỉ cần ngươi hạ lệnh, chúng ta đem Nhạc gia lật đổ, để cho bọn họ hối hận, Nhạc gia rất giỏi sao, nếu không có Nhạc Thiên đại nhân, Nhạc gia bây giờ tính là cái đêch gì, chuyện tình Nhạc gia, lão ma Bàn Thiên cũng biết rõ mà.

Lão ma Bàn Thiên nhìn Nhạc Liệt, Nhạc Phách cùng Nhạc Thái nói.

Nghe lão ma Bàn Thiên nói, sắc mặt Nhạc Phách khó nhìn lên, chỉ là không mới mà thôi.

- Lão ma Bàn Thiên, các ngươi toàn bộ lui ra, không có mệnh lệnh của ta không cho phép ra tay.

Nhạc Thành nhìn lão ma Bàn Thiên nói.

- Vâng, đại nhân.

Lão ma Bàn Thiên bất đắc dĩ mang theo cả đám lui xuống, mệnh lệnh của Nhạc Thành hắn không dám vi phạm.

- Các ngươi không có ý định tránh ra, ta không khách khí.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Phách cùng Nhạc Liệt, hàn ý tràn ngập, lập tức quanh thân kim mang đại thịnh, mười thành đấu để long mạch trên thân phóng thích ra uy áp, tại cổ uy áp này tất cả người Nhạc gia chung quanh đột nhiên chịu ảnh hưởng, những người của Thanh Long hộ vệ đội, Hoàng Long hộ vệ đội, nhanh chóng vận khởi Đấu khí chống lại, có một số đội viên của Hoàng Long hộ vệ đội hơn sáu thành huyết mạch, cũng không tự chủ được bố trí Hoàng Long chi thể, còn một đám trưởng lão chung quanh cũng nhanh chóng bố trí Hoàng Long chi thể, có một số trưởng lão có tám phần huyết mạch.

Bây giờ trên thân Nhạc Thành uy áp vô hình cố ý phóng thích, uy áp đến từ linh hồn cùng huyết dịch, chỉ cần là người của Nhạc gia cũng không thể chống lại, ở đây có thể miễn cưỡng chống lại cũng chỉ có Nhạc Duy, bởi vì Nhạc Duy phục dụng đan dược Nhạc Thành lúc trước lưu lại, bây giờ cũng là mười thành đấu để long mạch, cho nên chịu được uy thế đè ép.

Đồng thời, Nhạc Phách, Nhạc Liệt, cùng Nhạc Thái sắc mặt biến đổi, mồ hôi chảy ra như mưa, Nhạc Thành uy áp vô hình, chủ yếu là tác dụng khi trên thân ba người, bây giờ ba người cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại, dù sao thực lực ba người không kém, nếu Nhạc Thành không có phóng thích huyết mạch uy áp, sợ là đám Long hộ vệ đội, Hoàng Long hộ vệ đội, thậm chí một số trưởng lão thực lực hơi thấp cũng vô pháp chống lại huyết mạch uy áp.

- Nhạc Thành, chúng ta trước bắt ngươi lại, ngươi yên tâm, chúng ta không có làm tổn thương ngươi.

Nhạc Liệt cùng Nhạc Phách nhìn nhau, lập tức tâm ý liên thông, cũng nhanh bố trí chín thành đấu để long mạch Kim Long chi thể đánh về phía Nhạc Thành.

- Hừ, nhớ kỹ, đây là các tự tìm, Nhạc gia cậy già lên mặt không nói, còn phải hai đối với một, thật là làm cho ta đại khai nhãn giới.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, lập tức cười lạnh nói, cùng lúc đó trong mắt Nhạc Thành hàn ý càng rét lạnh, càng dọa người hơn.

- Hai ngũ tinh Đấu Thánh mà thôi, chẳng lẽ nghĩ đủ rồi sao, hôm nay ta cho các người biết, nếu Nhạc gia chỉ dựa vào các người, Nhạc gia diệt tộc chỉ là chuyện sớm hay muộn mà thôi.

Nhạc Thành cười lạnh, sau đó ở trên không tùy ý truyền ra tiếng cười lạnh, Nhạc Thành ở trên không trung tràn ra khí tức ngập trời.

Cảm giác được Nhạc Thành đang tăng cường khí tức, mọi người không khỏi nhìn nhau, mà ngay cả lão ma Bàn Thiên, nhóm người Kim lão quái cũng lộ ra thần sắc kinh ngạc.

- Phong Lôi Sí.

Nhạc Thành hét lớn, trên thân tam sắc quang mang tràn ngập, một cỗ khí tức cường hãn quỷ dị tràn ngập, một đôi Phong Lôi Sí sau lưng tràn ngập điện mang cùng phong lôi, đồng thời thân ảnh Nhạc Thành cũng biến mất ngay tại chỗ.

Nhạc Liệt cùng Nhạc Phách đánh về phía Nhạc Thành, nhìn thấy thân ảnh Nhạc Thành biến mất, hai người cảm thấy nghi hoặc.

- Long Khiếu Cửu Thiên.

Một tiếng quát vang lên bên tai Nhạc Phách, đồng thời Nhạc Phách nhìn thấy thân ảnh Nhạc Thành xuất hiện trước thân hắn không quá 100m.

- Ngao.

Thân ảnh Nhạc Thành xuất hiện lần nữa, lúc đó một cỗ rồng ngâm biến thành sóng âm từ trong miệng Nhạc Thành vang ra, Âm Ba Công đánh vượt không gian đem Nhạc Phách bao bọc ở trong, cùng lúc đó, tam sắc long lân trên thân Nhạc Thành hư ảnh bốc lên, mà bị Âm Ba Công Nhạc Thành đánh trúng, có vài cự long bốc lên trên, lập tức bao bọc Nhạc Phách tại trong đó, có chút cự long hư ảnh bao bọc, Nhạc Phách thần sắc vô cùng kinh ngạc, từ sâu trong linh hồn luôn có một cỗ kiêng kỵ.

843. Chương 717: Kim Long Phá.

Đây chính là Nhạc gia đấu đế long mạch, thiên phú công kích tối cường, lực công kích đem Nhạc gia đấu đế long mạch uy áp đến tình trạng mạnh nhất, ở chỗ này lực lượng khổng lồ xen lẫn đấu đế long mạch uy áp, Nhạc Phách căn bản không có năng lực phản kháng, lúc này Nhạc Phách không có cách nào ngăn cản, toàn thân cũng uể oải lên.

- Long Khiếu Cửu Thiên, là con rồng khóc trời cao.

Tất cả người Nhạc gia không khỏi rung động, đây chính là Nhạc gia tối cường công kích trong truyền thuyết, người của Nhạc gia, bất kể người có thực lực rất mạnh, gặp phải Long Khiếu Cửu Thiên cũng vô pháp phản kháng, cái này chính là huyết mạch uy áp, uy áp đến từ sâu trong linh hồn.

Long Khiếu Cửu Thiên uy lực to lớn, không chỉ có lực công kích to lớn, đồng thời đối với Nhạc gia đấu đế long mạch cũng có tác dụng khắc chế.

Trong đám người ở đây, tất cả trưởng lão đều đến hiện trường, đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão cũng đều đến, tất cả trưởng lão, đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão bây giờ cũng có mười thành đấu đế long mạch, bởi vì Nhạc Thành lúc trước đến Hồ Điệp cốc, cũng cho ba người dùng đan dược luyện chế từ Nhạc gia tiên tổ di hài, bây giờ ba người cùng Nhạc Duy cũng có mười thành đấu đế long mạch, lúc này cũng có thể sử dụng ra Long Khiếu Cửu Thiên.

Chỉ là bốn người bây giờ nhìn Nhạc Thành sử dụng Long Khiếu Cửu Thiên, bốn người biết rõ ràng, nếu bọn họ sử dụng cũng không phải cùng một cái cấp bậc, cảm giác trên thân Nhạc Thành Kim Long chỉ thể khí tức so với bọn họ còn nồng đậm hơn rất nhiều, lực công kích Long Khiếu Cửu Thiên cũng cường hãn hơn rất nhiều.

- Long Khiếu Cửu Thiên.

Nhạc Phách thất thần, trong mắt ngoại trừ sợ hãi ra, còn lại là ngạc nhiên.

- Nhạc Thành, dừng tay.

Nhạc Liệt thấy thế, cảm giác khí tức Long Khiếu Cửu Thiên, trong lòng rung động không thôi, hắn thấy Nhạc Phách bị nhốt trong đó không hề có lực phản kháng, sắc mặt không khỏi thay đổi, bởi vì Long Khiếu Cửu Thiên không có trực tiếp tác dụng tại trên người hắn, Nhạc Liệt vẫn có năng lực công kích Nhạc Thành, Đấu khí trong tay rất nhanh ngưng tụ ra.

- Kim Long phá.

Nhạc Liệt hét lớn, Đấu khí quanh thân điên đại trào ra, một mảnh Đấu khí màu vàng, kim mang chiếu sáng mấy ngàn thước xung quanh.

Chỉ là lúc đó, lực công kích của Long Khiếu Cửu Thiên xuất hiện vài con cự long hư ảnh công kích về phía Kim Long chi thể của Nhạc Phách, ngay lập tức Kim Long chi thể tiêu tán, lực công kích Long Khiếu Cửu Thiên cũng biến mất tại trên không.

- A...a...

Lúc này từ trong miệng Nhạc Phách phun ra một ngụm máu tươi, Nhạc Phách sắc mặt trắng bệch, Long Khiếu Cửu Thiên hắn căn bản không có bất kỳ sức phản kháng nào.

- Ngao.

Nhạc Liệt hoàng kim đấu khí biến thành hoàng kim cự long hư ảnh, giống như là Chân long hung hăng đánh về phía Nhạc Thành.

- Hừ, Thiên cấp cao cấp đấu kỹ, các ngươi thật sự sợ ta đánh không chết sao.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Liệt, trong ánh mắt hàn quang chuyển động, ánh mắt kia đủ để giết người, những người Nhạc gia này, vừa ra tay đối với hắn là dùng Thiên cấp cao cấp đấu kỹ, Nhạc Thành không khỏi có cảm giác trong lòng mát lạnh, hắn cũng không ngại Nhạc gia cao cấp đấu kỹ, Nhạc Thành không nghĩ đến, lúc trước Nhạc Thiên lão tổ rời khỏi Nhạc gia, có lẽ cũng bởi vì một đám Thái thượng trưởng lão này, trong lòng lão tổ mới tuyệt vọng rời đi, bằng không Nhạc Thiên lão tổ sao lại rời khỏi Nhạc gia đây.

- Hôm nay, ta muốn trợ giúp Nhạc Thiên lão tổ lấy lại công đạo, dù sao bởi vì các ngươi không chống lại được Hắc Ám Thần điện.

Nhạc Thành quát lạnh, Phong Lôi Sí chấn động, thân ảnh không lùi mà tiến lên, trong mắt hàn quang tràn ngập, lam mang quanh thân bắt đầu chuyển động.

- Thiên nhân Nhiếp Hồn.

Nhạc Thành ngưng tụ màu xanh nước biển bay thẳng giữa không trung, lúc này ở giữa không trung là một đám mây dày đặc bị chiếu rọi thành màu lam, lập tức trên không trung thiên nhân động sâu xuất hiện ở trong mắt mọi người.

Chung quanh thiên nhân động sâu, thiên địa gió mây thay màu, mơ hồ trên bầu trời điện mang tràn ngập, thiên nhân động sâu trống rỗng xuất hiện, giống như bầu trời phá mở ra một cái động lớn vậy, có thể thôn phệ vạn vật.

- Thiên nhân Nhiếp Hồn, Kim Long chi thể, Phong Lôi Sí, đại nhân đến ngọn nguồn là ai, nếu đồng thời có Nhạc gia, Trần gia, Vũ Văn gia tôi cường thiên phú như vậy.

Lão ma Bàn Thiên cùng Kim lão quái, Nam Tương Tử, nhóm người Bạch đạo nhân kiến thức rộng rãi, lúc này nhìn thấy ba loại thiên phú đồng thời xuất hiện trên thân Nhạc Thành, mọi người đều trợn mắt lên nhìn.

- Hi hi.

Một cỗ lực lượng cuồng bạo theo Thiên nhân Nhiếp Hồn tuôn ra, lúc này Nhạc Liệt ngưng tụ ra hoàng kim cự long hư ảnh tại Thiên nhân Nhiếp Hồn vùng vẫy, cự long hư ảnh găm thét ở trong Thiên nhân Nhiếp Hồn, giống như là bị một cỗ lực lượng vô hình trói buộc, đồng thời không ngừng thôn phệ.

- Hi hi.

Lúc này cự long màu vàng không thể tránh thoát lực lượng vô hình trói buộc, một lát sau bị màu lam động sâu thôn phệ, bên trong động sâu nhanh chóng hóa thành một vùng sáng màu vàng kim, cùng lúc đó, màu lam động sâu cũng ảm đạm hơn phân nửa, Nhạc Liệt ngũ tinh Đẩu Thánh, sử dụng Nhạc gia Thiên cấp cao cấp đấu kỹ, lực lượng khổng lồ cường hãn dị thường.

Thiên nhân Nhiếp Hồn ảm đạm phân nửa thôn phệ Nhạc Liệt, dưới tác dụng của một cỗ lực cản nuốt cuồng bạo, Nhạc Liệt thần sắc thay đổi, quanh thân một mảnh kim mang nhanh chóng tuôn ra oanh kích về phía Thiên nhân Nhiếp Hồn.

- Hi hi.

Hai cỗ lực lượng khổng lồ va chạm lẫn nhau, Thiên nhân Nhiếp Hồn bắt đầu sụp đổ, Nhạc Liệt bắt đầu nương theo Thiên nhân Nhiếp Hồn sụp đổ, ở trên không trung không gian chấn động, lập tức xuất hiện một cái khe không gian, trong khe không gian có hấp lực rất lớn trực tiếp đem hết thủy thôn phệ vào bên trong.

Lúc này thân hình Nhạc Thành rút lui về phía sau vài trăm mét, đồng thời thân hình Nhạc Liệt rút lui hơn 1000m, Nhạc Liệt cùng Nhạc Phách thực lực cùng Thanh Sơn lão tổ không kém bao nhiêu, tại thành Đan Lô, Nhạc Thành phải nhờ tháp Hạo Thiên dốc sức liều mạng mới có thể cùng Thanh Sơn lão tổ chống lại, ở bên trong Cực Viêm, Nhạc Thành có thể cùng Thanh Sơn lão tổ chính diện chống lại. Mà bây giờ, Nhạc Thành sau khi luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa tu vi đã đến Hợp Thể Kỳ trung kỳ đỉnh cao, bằng Phong Lô Sí, Kim Long chi thể, Thiên nhân Nhiếp Hồn tam đại thiên phú thể cùng Nhạc Liệt, Nhạc Phách chống lại.

Tất nhiên, Nhạc Phách cũng bởi vì Long Khiếu Cửu Thiên huyết mạch áp chế mới không có năng lực phản kháng, nếu không Nhạc Thành đồng thời chống lại hai tên ngũ tinh Đẩu Thánh, mặc dù không sợ, nhưng cũng phải dốc sức liều mạng mới được.

Mà khi thân ảnh Nhạc Thành rút lui, Phong Lô Sí sau lưng mở rộng, Phong Lô Sí chấn động thân hình ở trên không xẹt qua một đường vòng cung, lập tức đánh về phía Nhạc Thái.

Nhạc Thành vốn tưởng rằng hai người Nhạc Phách cùng Nhạc Liệt ra tay, đủ để chế phục được Nhạc Thành, sau đó hẳn mới hảo hảo báo thù, sau khi nhìn thấy, Nhạc Phách bị Nhạc Thành đánh cho trọng thương, Nhạc Liệt cũng bị Nhạc Thành áp chế, Nhạc Phách cùng Nhạc Liệt thực lực cũng là ngũ tinh Đẩu Thánh, hai ngũ tinh Đẩu Thánh cũng không thể làm được gì Nhạc Thành, bây giờ hẳn mới biết được thực lực của Nhạc Thành, lúc này hẳn hối hận đến gây chuyện với Nhạc Thành. Nhạc Thành không hẳn không thể trên chọc, chỉ sợ chuyện tình hôm nay không thể đơn giản giải quyết.

Nhạc Thái không biết thực lực của Nhạc Thành, thực lực Nhạc Thành có tháp Hạo Thiên cùng Thái Dương Chân Hỏa, Âm Dương kiếm, còn có phân thân đều chưa sử dụng, ngay cả tam đại thiên phú công kích của Nhạc Thành cũng rất là khủng bố rồi.

Mà lúc này Nhạc Thái đang lo lắng, hẳn vừa sợ nhìn Nhạc Thành, lúc này Nhạc Thành cách hẳn không đầy 200m, tốc độ của Phong Lô Sí hẳn không thể tưởng tượng được.

- Nhạc Thái, ta nói rồi, hôm nay không có người nào có thể cứu được ngươi, nếu Nhạc Giác ngăn cản, cánh tay phải của ngươi ta muốn, nhìn vào Nhạc gia tiên tổ, ta không thể không lấy mạng của ngươi.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói, thủ ấn trong tay bắt đầu tung bay.

- Nhạc Thành, ngươi dừng tay, có chuyện hảo hảo đàm luận.

Nhạc Liệt bị Nhạc Thành đẩy lui, sắc mặt biến đổi, thân ảnh gấp gáp đánh tới, nhưng tốc độ của hẳn cũng không nhanh hơn Nhạc Thành.

- Kiểm Âm Ảnh.

Trong tay Nhạc Thành xuất hiện ba đường sáng màu vàng kim bắn ra, ba kiếm màu vàng trực tiếp xé rách không gian đến trước thân Nhạc Thái.

- Sưu sưu sưu.

Ba tiếng xé gió xẹt qua, ba kiếm Âm Ảnh màu vàng sáng quay vòng xuyên thấu một mảnh không gian gọn sóng.

Lúc này thân hình Nhạc Thái rất nhanh lùi lại, bây giờ hắn căn bản không có biện pháp ngưng tụ lực công kích, thực lực của Nhạc Thành trong tưởng tượng của hắn làm cho hắn kinh ngạc, cho nên hắn cũng chỉ có thể có lùi lại tránh né mà thôi.

- Hi hi hi.

Ba đường màu vàng sáng quay vòng tại tâm niệm Nhạc Thành mà cử động như có linh trí vậy, rất nhanh lao đến bên người Nhạc Thái, căn bản Nhạc Thái không thể né tránh, ba kiếm Âm Ảnh xếp thành thẳng tắp, lập tức chém vào cánh tay phải của Nhạc Thái.

Đạo màu vàng sáng quay vòng thứ nhất tại Nhạc Thái, cánh tay phải được Kim Long chi thể hộ thân trực tiếp bị đánh rơi mấy mảnh long lân, mà đạo màu vàng sáng quay vòng thứ hai theo cánh tay phải Nhạc Thái đâm rách một đường, Nhạc Thái có chín thành đầu để long mạch Kim Long chi thể, lực phòng ngự tuyệt đối là khủng bố.

844. Chương 718: Nhạc Tề Lão Tổ.

Đạo màu vàng sáng quay vòng thứ ba hung hăng chém vào cánh tay của Nhạc Thái chém xuống, một cánh tay từ giữa không trung rơi xuống.

Tất cả nói thì rất dài dòng, chỉ là quá trình vẫn chưa tới một cái thở dốc, chuẩn tiên khí Âm Ảnh kiếm, uy lực do Nhạc Thành sử xuất, chống lại ngũ tinh Đấu Thánh cũng không có vấn đề, muốn chém cánh tay tứ tinh Đấu Thánh, thì không thành vấn đề gì.

- A...

Tiếng kêu thảm thiết từ trong miệng Nhạc Thái truyền ra, một cánh tay bị chém đứt rơi xuống mặt đất, thân hình Nhạc Thái kịch liệt đau nhức lão đảo lui ra phía sau, suýt nữa rơi xuống mặt đất, sắc mặt trắng bệch, trong ánh mắt kinh khủng tới cực điểm.

Nhìn một màn này, cách chừng 300m, Nhạc Liệt sắc mặt tái nhợt, lúc này trong lòng hắn sinh ra hàn ý, Nhạc Thành tâm ngoan thủ lạt tuyệt đối làm cho hắn cảm thấy rung động.

- Nhạc Thành, ta cùng ngươi liều mạng.

Kịch liệt một lúc, Nhạc Thái nổi giận, điều này có thể nói là vật cực tất phản, Nhạc Thái ngược lại nổi giận, tất cả người Nhạc gia nhìn kỹ, hắn nếu bị Nhạc Thành đánh bại, về sau hắn cũng không có mặt mũi gặp người, nghĩ đến đây, hắn phải cùng Nhạc Thành liều mạng một phen.

- Hi hi.

Một mảnh Đấu khí cuồng bạo điên đại tại quanh thân Nhạc Thái ngưng tụ, ra, lúc đó Đấu khí ánh sáng cũng ngưng tụ thành kim cầu hung hăng oanh kích về phía Nhạc Thành.

- Đến đây đi, đây là ngươi tự tìm chết.

Nhạc Thành hai mắt đỏ thẫm, sát ý nổi lên, bây giờ Nhạc Thành giống như là ở Đấu khí Học viện đối phó Thanh Long bang, trận chiến ấy Nhạc Thành làm cho Thanh Long bang máu tươi chảy ròng khắp nơi.

- Kiếm Âm Ảnh, đi.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, trên không trung ba đường màu vàng sáng quay vòng đột ngột quay về, ba kiếm Âm Ảnh màu vàng sáng quay vòng đại thịnh ở trên không trung tạo thành một hình tam giác kiếm trận nghênh đón quang cầu màu vàng của Nhạc Thái.

- Tất cả dừng tay, còn không dừng tay sao, Nhạc gia đại nạn trước mặt, các người thân là Thái thượng trưởng lão, chẳng lẽ không nghĩ rằng mất mặt, Nhạc Thành nói không sai, Nhạc gia bởi vì các người, làm sao có thể chống lại Hắc Âm Thần điện đây.

Nhưng vào lúc này, trên không trung tại một địa phương xa xôi truyền đến một tiếng than nhẹ, tiếng thở dài tựa hồ như có như không, nhưng mọi người nghe vào rất rõ ràng.

Cùng lúc đó, trên không trung xuất hiện màu vàng sáng hoàng kim, trong lúc mọi người đang kinh ngạc thì bao vây lấy quang cầu màu vàng của Nhạc Thái cùng ba kiếm Âm Ảnh của Nhạc Thành.

- Hi hi.

Nhạc Thái ngưng tụ kim cầu bị quang mang quỷ dị bao bọc, sau đó hóa thành vòng sáng vàng kim tiêu tán, mà lúc này lông mày Nhạc Thành khấn trương lên, trong lòng đột nhiên đại kinh.

- Thực lực người này rất mạnh, Nhạc gia còn có loại thực lực siêu cường này sao.

Nhạc Thành không tự chủ được thân hình rút lui mấy chục thước, thủ ấn trong tay Nhạc Thành cấp tốc biến hóa, sau đó phát hiện bản thân cùng kiếm Âm Ảnh mất đi liên hệ, ba kiếm Âm Ảnh bị vòng sáng vàng kim quỷ dị bao vây, giống như là tiến vào vùng bùn vạn trượng, thần thức đều bị ngăn cách.

- Nhạc Thành, Linh hồn lực rất mạnh, còn có thiên phú Vũ Văn gia và Trần gia, thật làm cho ta đại khai nhãn giới, Nhạc gia về sau phải nhờ vào người, người đã là Nhạc gia tộc trưởng, vậy tiếp tục làm như vậy, Nhạc gia cần người, nếu không Nhạc gia tại vạ đến nơi rồi.

Trên không trung, thanh âm sâu kín quanh quẩn ở trên không, lập tức kim mang mở ra, ba kiếm âm ảnh trở về trước thân Nhạc Thành.

- Nhạc gia cùng ta đã không có liên quan, Nhạc gia tộc trưởng, ta cũng không muốn làm, người tìm người khác đi.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, ba kiếm Âm Ảnh nhanh chóng thu hồi vào trong tay, đồng thời thần thức tập trung ở tháp Hạo Thiên, có biến cố gì Nhạc Thành liền dùng tháp Hạo Thiên chạy thoát, Nhạc gia cường giả bí ẩn thực lực tuyệt đối khủng bố, thực lực của người này còn mạnh hơn Thần Phượng Hoàng tộc Phượng Tôn cùng Hoàng Tôn.

- A...

Nhạc gia bây giờ có những người ngoan cố không thay đổi, cùng tầm nhìn hạn hẹp, người cần gì phải cùng bọn họ chấp nhặt, hãy nể mặt ta, người cứ tiếp tục làm Nhạc gia tộc trưởng, về sau mọi chuyện Nhạc gia một mình người làm chủ là được rồi, nếu có người dám phản đối, kể cả Thái thượng trưởng lão, ta là người thứ nhất không tha cho bọn chúng, người xem thế nào.

Trên không có một thanh âm thờ dài, sau đó nói.

Sau khi nghe thanh âm đó nói, Nhạc Liệt cùng Nhạc Phách, Nhạc Thái không khỏi thay đổi sắc mặt, nhưng bọn họ không dám phản bác, trên mặt xanh hồng một hồi.

- Thật có lỗi, chuyện tình Nhạc gia ta không có hứng thú, sự tình trong Long mộ kia xong, ta sẽ rời khỏi Nhạc gia. Nhạc gia tộc trưởng, nói thật, ta không có hứng thú.

Nhạc Thành nói.

- Nhạc Thành, ta biết rõ trong lòng người đang suy nghĩ cái gì, người đơn giản là muốn xả giận cho vị ở trong Long mộ kia, nhưng bây giờ không giống, Nhạc gia đối đầu với kẻ địch mạnh, chuyện tình người trong nhà chúng ta đóng cửa bảo nhau, vừa rồi ta đã thông tri cho vị ở bên trong Long mộ kia, hẩn chuyển cáo cho người, người phải tiếp tục làm Nhạc gia tộc trưởng, tận tâm bảo vệ Nhạc gia, người cũng không cần đi gặp hẩn, hẩn cũng không gặp người, cho nên, người lựa chọn làm Nhạc gia tộc trưởng đi.

Thanh âm ở trên không trung nói với Nhạc Thành.

- Đám người Nhạc Thái, Nhạc Phách, Nhạc Liệt, Nhạc Giác làm cho ta thất vọng, Nhạc gia bởi các người mà bị diệt tộc, Nhạc Thái mang theo Nhạc Giác về đi, nếu như bị người ngoài xem, mặt mũi Nhạc gia bị các người mất hết.

Thanh âm trên không trung nhìn đám người Nhạc Liệt nói, trong thanh âm có một vẻ tức giận.

- Vâng.

Nhạc Thái không dám phản kháng, ôm lấy Nhạc Giác còn đang hôn mê đi về phía trước.

- Nhạc Liệt, Nhạc Phách, các người hảo hảo phụ trợ Nhạc Thành giải trừ nguy cơ, hết thấy Nhạc Thành làm chủ, nếu phản đối, ta không tha cho hai người các người.

Thanh âm trên không trung tiếp tục nói.

- Vâng.

Nhạc Liệt, Nhạc Phách cúi đầu đáp, trên nét mặt kính sợ không thôi.

- Cung kính lão tổ.

Đồng thời lúc đó, Nhạc Duy, Nhạc Trang, Nhạc Dao cùng một đám trưởng lão xoay người thi lễ, mỗi người đều không dám thở gấp, cho đến đến khi khí tức này đi xa mới ngẩng đầu lên.

- Người này rất mạnh, là thất tinh Đẩu Thánh hay là bát tinh Đẩu Thánh đây.

Nhạc Thành cảm giác được khí tức cường hãn thì thầm nghĩ trong lòng, xem ra nội tình Nhạc gia thật sự không bình thường.

Nhạc Thành nhìn lên trên không, vừa rồi thần bí nhân nếu đã thông tri Nhạc Thiên lão tổ trong Long mộ, nếu Nhạc Thiên lão tổ yêu cầu mình bảo vệ Nhạc gia, xem ra chính mình tiếp tục làm Nhạc gia tộc trưởng mà thôi.

Bây giờ mọi người mới hồi phục tinh thần lại, sau đó nhìn Nhạc Thành, vừa rồi Nhạc Thành dựa vào sức của một người chống lại bốn Thái thượng trưởng lão, sau đó đã thương nặng ba người trong đó, loại thực lực này làm cho mọi người thầm lạnh cả người, tất cả mọi người Nhạc gia đều đang suy đoán thực lực của Nhạc Thành đến tình trạng như thế nào.

- Nhạc Thành, nếu vị trong Long mộ kia mở miệng, người khỏi cần so đo cái gì, bây giờ Nhạc gia cần người chủ trì đại cục, người lên làm Nhạc gia tộc trưởng mới được.

Nhạc Duy do dự một chút, sau đó đi đến bên người Nhạc Thành nói.

- Lão tộc trưởng, người vừa rồi là ai?

Nhạc Thành quay đầu lại, lập tức nhìn bên người Nhạc Duy hỏi.

Nhạc Duy nhìn Nhạc Thành, nói:

- Người vừa mới rồi là Nhạc Tề lão tổ.

- Nhạc Tề lão tổ.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, khó trách thực lực mạnh mẽ như thế, xem ra tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện muốn liên thủ đối phó Nhạc gia, cũng không dễ dàng, ít nhất Nhạc gia còn có một vị Nhạc Tề lão tổ tại.

845. Chương 719: Vào Long Mộ Lần Nữa.

- Lão tộc trưởng, gọi tất cả trưởng lão đến Nhạc gia đại sảnh, ta có chuyện muốn nói.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Duy nói.

- Hảo, ta đi sắp xếp.

Nhạc Duy thần sắc vui vẻ, xem ra Nhạc Thành tiếp nhận Nhạc gia tộc trưởng. Lập tức Nhạc Duy nhanh chóng chạy đi phân phó, gọi tất cả trưởng lão về đại sảnh Nhạc gia.

- Tất cả tộc ngoại trưởng lão cùng hộ pháp tộc tộc ngoại đi Nhạc gia đại sảnh.

Nhạc Thành quay đầu nhìn Bàn Thiên lão ma, Kim lão quái, đám người Nam Tương Tử nói.

- Vâng, tộc trưởng.

Đám Lão ma Bàn Thiên đáp, nhìn thấy Nhạc Thành đáp ứng làm Nhạc gia tộc trưởng vị, nhóm người lão ma Bàn Thiên cũng đổi cách xưng hô, chỉ là nhóm người lão ma Bàn Thiên rung động, lấy một dịch bốn làm trọng thương ba người, trong bốn người có hai người là ngũ tinh Đấu Thánh, nhóm người lão ma Bàn Thiên lúc này đối với Nhạc Thành kinh ngạc vô cùng.

- Cũng nên sắp xếp Nhạc gia một chút.

Nhạc Thành trong lòng thì thâm, từ lúc ở Thần hoàng tộc đến nay cũng đã qua ba tháng, Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia, Thần hoàng tộc chưa có tin tức truyền đến, Nhạc Thành cũng cảm thấy kỳ quái, chẳng lẽ tin tức tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện liên thủ đối phó Nhạc gia là giả sao, hay là bởi vì Thần Phượng tộc bị Thần hoàng tộc đánh bại, cho nên tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện không dự định đối phó với Nhạc gia nữa.

Nhạc Thành sau khi suy nghĩ một chút, lập tức cùng với đám lão ma Bàn Thiên chạy tới đại sảnh Nhạc gia, lúc này Nhạc Liệt cùng Nhạc Phách nhìn nhau cười khổ, trong miệng Nhạc Phách từ lúc trở về vẫn còn vết máu, sắc mặt trắng bệch. Hai người cùng đi đến đại sảnh Nhạc gia, lần này hai người nhận thức được thực lực của Nhạc Thành, trong lòng không khỏi ngạc nhiên, ở trong lòng hai người, bây giờ cũng không dám xem thường Nhạc Thành nữa. Kỳ thật bọn hắn vẫn không có xem thường Nhạc Thành, chỉ là bây giờ hai người đem địa vị Nhạc Thành đối đãi ngang hàng.

Bên trong đại sảnh Nhạc gia, Nhạc Thành đã vào trong đại sảnh, sau đó, một đám trưởng lão cũng đang ngồi, sau khi nhìn thấy Nhạc Thành, tất cả trưởng lão đứng dậy chào, đặc biệt là đám Thái thượng trưởng lão lập nhìn Nhạc Thành có chút chột dạ, sợ Nhạc Thành tìm bọn hắn gây phiền toái.

Nhạc Thành lập tức sắp xếp lão ma Bàn Thiên, nhóm người Kim lão quái an vị tại bên trái chính mình, bây giờ Nhạc Thành sắp xếp nhóm người lão ma Bàn Thiên ngồi ở trong đại sảnh Nhạc gia, cũng không có ai dám bất mãn, mọi người sau khi ngồi xuống, ánh mắt Nhạc Thành mới nhìn mọi người một cái.

- Chư vị, từ giờ trở đi, Nhạc gia sẽ có tộc ngoại trưởng lão, hộ pháp cùng chấp sự, không biết mọi người có ý kiến gì hay không, có ý kiến thì bây giờ nói ra.

Nhạc Thành nhìn một đám trưởng lão trong đại sảnh nói, khước mắt vô ý nhìn Nhạc Phách cùng Nhạc Liệt phía bên phải.

Cảm giác được ánh mắt Nhạc Thành, Nhạc Phách cùng Nhạc Liệt thần sắc cười khổ, đối với nhóm người lão ma Bàn Thiên tiến vào Nhạc gia, hai người vốn không có ý kiến, bây giờ có Nhạc Tề lão tổ, Nhạc gia do Nhạc Thành làm chủ, bọn hắn dĩ nhiên không có lời gì.

Một đám trưởng lão ở trong đại sảnh nhìn nhau, trong thời gian này bọn họ cũng không dám nói một lời, đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão đã sớm hỗ trợ Nhạc Thành, tự nhiên bọn họ cũng nghe theo mà thôi.

Lúc này Nhạc Giác ngồi ở bên cạnh Nhạc Thái, lão cũng là nhất mạch Nhạc Tề lão tổ, Nhạc Tề lão tổ phân phó hơn tám mươi người, trong đó có hơn bốn mươi trưởng lão ở trong tháp Hạo Thiên làm việc, cho nên hơn bốn mươi trưởng lão không dám tùy tiện đắc tội Nhạc Thành, tư vị trong tháp Hạo Thiên bọn hắn có không dám nếm thử nữa.

- Tộc trưởng, có tộc ngoại trưởng lão cùng hộ pháp, thực lực Nhạc gia chúng ta càng thêm cường đại, chúng ta không phản đối.

Một trưởng lão áo lam tóc dài do dự một chút nhìn Nhạc Thành nói, một trưởng lão lúc trước đứng ở phía Nhạc Thái thái thượng trưởng lão.

- Ta tin tưởng tất cả người của Nhạc gia cũng không phản đối, chúng ta kiên quyết ủng hộ tộc trưởng.

Lúc này trưởng lão áo trắng nói, trưởng lão áo trắng này đứng ở phe Nhạc Thái, bây giờ tình thế thay đổi, những trưởng lão này sợ Nhạc Thành thù hận, về sau sẽ tính sổ, bây giờ cũng đứng ra cho thấy lập trường của mình.

- Thôi, quyết định như vậy nhé, về sau tộc ngoại trưởng lão cùng hộ pháp cùng Nhạc gia trong tộc trưởng lão, hộ pháp có quyền lực cùng địa vị như nhau.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói, Nhạc Thành đối với chức vị trưởng lão vốn không để ý, chỉ là cố ý nói qua cho Nhạc Liệt cùng Nhạc Phách mà thôi, nhìn thấy hai người không nói gì, xem ra hai người cũng không phản đối.

- Nhạc Thành, tam đại Thú tộc, Hắc Ám Thần điện muốn liên thủ đối phó Nhạc gia, bây giờ chúng ta làm cái gì, lúc này cần phải có người chủ trì đại cục mới được.

Đại trưởng lão nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Tộc trưởng, chúng ta đi Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia, bị bọn họ tránh mặt không thấy, bây giờ chúng ta cũng không có biện pháp mời tam đại Nhân tộc cùng Thần hoàng tộc trợ giúp, kính xin tộc trưởng nghĩ biện pháp mới tốt.

Nhị trưởng lão nhìn Nhạc Thành hỏi, cố ý nói về việc phái người đến Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia không được, mục đích là nghĩ chèn ép những người lần trước ủng hộ Nhạc Thái một chút.

- Trần gia, Vũ Văn gia, Tôn gia, Thần hoàng tộc ta đã sắp xếp xong xuôi, bốn tộc đã phân biệt giám thị tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện, có cái tin tức sẽ thông tri Nhạc gia, đồng thời phái người trợ giúp, bên ngoài ngàn dặm Nhạc gia cũng có người của ta giám thị, tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện có tới, chúng ta đều sẽ biết.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói, Nhạc Thành tại bên ngoài Nhạc gia đã bố trí Thiên Long phục ma trận, trong vòng ngàn dặm chỉ cần có người tiến vào, Nhạc Thành sẽ biết, cho nên hai tháng Nhạc Thành mới ở trong tháp Hạo Thiên yên tâm luyện chế đan dược như vậy.

- Thì ra tất cả là tộc trưởng đã sớm bố trí rồi.

Một đám trưởng lão kinh ngạc nói, mà ngay cả Nhạc Phách cùng Nhạc Liệt cũng không nhìn được sắc mặt biến đổi, thì ra Nhạc Thành đã sớm bố trí thỏa đáng rồi.

- Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão, ba người các người đem tất cả cường giả Nhạc gia tụ tập lại, tùy thời chuẩn bị cùng tam đại Thú tộc khai chiến, lúc này trong tộc tận lực cung cấp đan dược cho các người đột phá.

Nhạc Thành nhìn ba vị trưởng lão nói, lúc này trong lòng Nhạc Thành muốn mọi người tận lực đột phá, cùng lúc có thể đề cao thực lực Nhạc gia, đồng thời còn có thể làm cho Nhạc gia đại chiến có thể giảm bớt thương vong. Đến lúc đại chiến, cho dù cường giả nhiều hơn nữa, cũng không thể bảo vệ được mọi người.

- Vâng, tộc trưởng.

Ba vị trưởng lão nhìn Nhạc Thành đáp, bây giờ Nhạc gia tất cả sự vụ là do ba người phụ trách, ba người đối với Nhạc gia cũng là hiểu rõ nhất.

- Các trưởng lão khác tiếp tục phụ trách công việc, đừng làm cho tộc nhân bình thường cảm giác hoảng loạn, trật tự Nhạc gia cùng ngày thường như nhau, Hoàng Long hộ vệ đội cùng Thanh Long hộ vệ đội sẵn sàng bày ra trận địa đón quân địch, tùy thời nghe mệnh lệnh.

Nhạc Thành nhìn tất cả trưởng lão trong đại sảnh nói.

846. Chương 720: Chuẩn Bị Luyện Chế Thân Thể (1).

- Vâng tộc trưởng.

Một đám trưởng lão vâng dạ, Nhạc Thành sắp xếp ngay ngắn rõ ràng không bất loạn, cũng làm cho chúng nhân bội phục trong lòng. Nhìn thấy Nhạc Thành sắp xếp rõ ràng, Nhạc Phách trong lòng thảm than, bọn họ cũng không thể làm được như vậy.

- Được rồi, mọi người có thể lui xuống, lão ma Bàn Thiên, Kim lão quái, các người cũng lui ra, mọi người bây giờ chuyên cần tu luyện, tranh thủ tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện chưa đối phó Nhạc gia, có thể đột phá thì tốt hơn.

Nhạc Thành nói.

- Chư vị, ta muốn đi thăm Long mộ, phỏng chừng mất thời gian ba tháng mới đi ra.

Mọi người sau khi rời đi, chỉ có Nhạc Thành cùng Nhạc Duy, Nhạc Trang, Nhạc Phách, Nhạc Liệt, Nhạc Dao ở lại bên trong đại sảnh.

- Nhạc Thành, người muốn đi gặp Nhạc Thiên lão tổ sao.

Nhạc Duy nhìn Nhạc Thiên hỏi, ở đây đều là Nhạc gia Thái thượng trưởng lão, cho nên mọi người cũng biết rõ trong Long mộ Nhạc Thiên lão tổ vẫn còn sống.

- Uh, ta muốn đi Long mộ gặp Nhạc Thiên lão tổ.

Nhạc Thành khẽ gật đầu nhìn Nhạc Duy nói, lập tức nhìn đám người Nhạc Phách, Nhạc Liệt nói:

- Chư vị Thái thượng trưởng lão, ta muốn đi Long mộ một chuyến, Nhạc gia giao cho chư vị, nếu Vũ Văn gia cùng Trần gia, Tôn gia, đến thì ngay lập tức cho ta biết, chuyện khác chư vị Thái thượng trưởng lão xử lý là được.

Nói xong, Nhạc Thành cũng lười xem Nhạc Phách cùng Nhạc Liệt, tiếp theo hắn đi ra khỏi đại sảnh, lúc này hắn muốn luyện chế thân thể cho Nhạc Thiên lão tổ phỏng chừng thời gian ba tháng, vốn Nhạc Thành dự định đối phó tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện xong, sau đó hắn tĩnh tâm trợ giúp Nhạc Thiên lão tổ luyện chế thân thể. Nhưng bây giờ Thần hoàng tộc trở về cũng ba tháng, tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện còn chưa có động tĩnh gì, Nhạc Thành cũng muốn trợ giúp Nhạc Thiên lão tổ luyện chế thân thể.

Nhạc gia lúc này có Nhạc Liệt, Nhạc Phách, Nhạc Thành cũng yên tâm, hướng chi Nhạc Thành biết rõ, nếu như xảy ra chuyện gì, Nhạc Tề lão tổ còn đang ở Nhạc gia, có Nhạc Tề lão tổ Nhạc gia muốn xảy ra chuyện gì, cũng rất khó.

Lúc này ở giữa không trung, một thân ảnh cấp tốc lao về phía Long mộ, Nhạc Thành có Phong Lô Sí một ngày là có thể đến Long mộ, với tốc độ bây giờ có rất ít người vượt qua được Nhạc Thành.

Một ngày sau Nhạc Thành đến Long mộ, hắn phóng ra khí tức cường hãn, lập có mười mấy đội viên đội hộ vệ Kim Long mở ra kết giới mời Nhạc Thành đi vào bên trong Long mộ, sau khi Nhạc Thành tiến vào Long mộ, đầu tiên là hắn đến chỗ nghỉ của Nhạc Thiên lão tổ.

Sau khi qua hai lần kiến trúc, Nhạc Thành trong lòng kích động vô cùng, lúc này cũng đã chuẩn bị xong, nếu Nhạc Thiên lão tổ biết mình có thể phục sinh, hẳn rất là cao hứng.

- Lão tổ, Nhạc Thành có chuyện gặp lão tổ.

Nhạc Thành đứng ở trước cửa, nói.

Chung quanh yên tĩnh dị thường, một lát sau cũng không có hồi âm, Nhạc Thành khẽ chau mày lại, hắn đang định mở miệng hỏi, thì thanh âm Nhạc Thiên lão tổ truyền ra.

- Nhạc Thành, tự mình vào đi, hiện tại ta không có năng lực để cho con vào.

Thanh âm Nhạc Thiên lão tổ có chút suy yếu, nói.

- Vâng, lão tổ.

Nhạc Thành sắc mặt hơi biến đổi, từ thanh âm của Nhạc Thiên lão tổ Nhạc Thành cảm thấy linh hồn Nhạc Thiên lão tổ cực kỳ suy yếu, Nhạc Thành có chút kỳ quái, dựa theo suy đoán, linh hồn Nhạc Thiên lão tổ ít nhất còn có thể chèo chống nửa năm nữa, hẳn không biết làm sao hư nhược như thế.

Nhạc Thành từ từ đi vào trong phòng, đi đến lầu hai, lập tức vào phòng của Nhạc Thiên lão tổ, nơi này Nhạc Thành đã tới hai lần, bên trong căn phòng có vài cái ghế đá, phía trước là một cái giường đá, mà ở trên giường đá Nhạc Thiên lão tổ đang ở trên đó.

- Lão tổ, người làm sao vậy, làm sao suy yếu như vậy.

Lúc này Nhạc Thành cảm thấy ngạc nhiên, chỉ thấy Nhạc Thiên lão tổ bây giờ khuôn mặt kiên nghị tái nhợt, khí tức trên thân cực kỳ suy yếu, có vẻ không kiên trì nổi vậy. Chỉ là trong mắt Nhạc Thiên lão tổ, cũng vẫn thâm thúy vô cùng, lóe ra quang mang thấu triệt.

- Không có gì, ta chỉ muốn có thể ra ngoài Long mộ hay không, ta muốn đến kết giới Nhạc gia, kết quả sau khi rời khỏi đây lực lượng linh hồn tiêu hao không ít, thiếu chút nữa thì tiêu tán, xem ra nửa năm nữa thì tiêu tán hoàn toàn.

Nhạc Thiên lão tổ cười nói, nụ cười càng thêm tái nhợt.

- Lão tổ không buông bỏ được Nhạc gia sao.

Thần sắc Nhạc Thành biến đổi, hẳn nhìn người trước mắt đã từng là người mạnh nhất của Nhạc gia, cũng là cả Huyền Thiên nội lục, hôm nay nhìn bộ dáng bên ngoài, trong lòng không khỏi đau lòng.

- Đúng vậy, ta muốn trước khi tiêu tán, nhìn lại Nhạc gia, nhưng cũng làm không được.

Nhạc Thiên lão tổ khe khẽ thở dài, ánh mắt thâm thúy không khỏi nổi lên một tia bất đắc dĩ.

- Lão tổ có thể làm được, cháu cam đoan người có thể rời khỏi Long mộ.

- Người không cần an ủi ta, ta cũng không muốn phục sinh, nếu không thể trở thành một cường giả, còn không bằng chết đi cho rồi.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành, lập tức cười khổ cười, nói:- Chuyện tình trong tộc ta đều biết, người mặc dù không sinh tại Nhạc gia, nhưng mà trên người mang huyết mạch Nhạc gia, cho nên Nhạc gia bây giờ gặp nạn, người có năng lực, nhất định phải bảo vệ tốt tộc nhân Nhạc gia, bảo vệ tốt Nhạc gia, về phần những cái khác người khỏi cần quá để ý tới, dựa vào bọn hắn, Nhạc gia sớm muộn gì cũng xuống dốc, ý tứ của ta người hiểu không.

- Lão tổ, ý của người con hiểu.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Vậy là tốt rồi, nghe nói người có thể đồng thời chống lại Nhạc Liệt cùng Nhạc Phách, bọn họ đều là ngũ tinh Đấu Thánh.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành nói, trong mắt lộ ra một tia vui mừng.

- A, đánh giết bọn họ, con cũng không có dùng toàn lực.

Nhạc Thành gật đầu đáp.

- Bên trong Nhạc gia có người, ta cũng yên tâm.

Nhạc Thiên lão tổ tràn đầy vui vẻ.

- Nhưng Nhạc Thành, ta còn nghe nói người chặt đứt cánh tay Nhạc Thái cùng Nhạc Giác, nhớ kỹ, dù sao cũng là tộc nhân, mặc dù bọn hắn quá đáng, nhưng có thể tha, ngưng cũng nên vì Nhạc gia nữa.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành nói.

- Lão tổ, về sau con sẽ chú ý.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Thái lão tổ nói.

- A, tam đại Thú tộc cùng Hắc Ám Thần điện liên thủ, thông tri Vũ Văn gia, Trần gia, Tôn gia chưa.

Lão tổ nhìn Nhạc Thành, trên mặt hiện lên một tia lo lắng, nếu Hắc Ám Thần điện cùng tam đại Thú tộc liên thủ công kích Nhạc gia, hẳn đã biết.

847. Chương 720: Chuẩn Bị Luyện Chế Thân Thể (2).

- Yên tâm đi lão tổ, ba tháng trước con đã chuẩn bị kỹ càng, Nhạc gia không có việc gì đâu, tất cả có con ở đây.

Nhạc Thành nói, nhìn bộ dáng bên ngoài Nhạc Thiên lão tổ còn đang lo lắng đến Nhạc gia, Nhạc Thành cũng không biết nói cái gì cho tốt.

- Toan Nghê tộc, viễn cổ Minh Xà tộc, viễn cổ Hồ tộc, chỉ bằng tam tộc, năm đó ta ở Nhạc gia, tam tộc bọn hắn không dám xâm phạm.

Nhạc Thiên lão tổ nghiêm mặt nói, quanh thân toát ra một cỗ khí phách hoàn vũ, mặc dù bây giờ chỉ là linh hồn thể, nhưng Nhạc Thành cảm giác được trên thân Nhạc Thiên lão tổ có một cỗ khí cường giả tràn ngập, cỗ khí cường giả này đủ để khinh thường tất cả, ngay cả khí tức Nhạc Tề cũng vô pháp so sánh.

- Ta lúc đầu ước định tam tộc cùng Thần Phương tộc, không nghĩ tới bây giờ bọn chúng dám trái với điều ước này, đáng tiếc bây giờ ta bất lực.

Nói xong, Nhạc Thiên lão tổ cũng bất đắc dĩ vô cùng.

- Vậy là tốt rồi, ta tin tưởng ngươi, ở bên trong Cực Viêm như thế nào, ngươi có gặp được Hoàng Tôn lão tổ không.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành, lo lắng buông xuống, lập tức nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Lão tổ, con đi Cực Viêm, vừa lúc gặp Thần Phương tộc đánh Thần hoàng tộc, bây giờ Thần hoàng tộc đã thắng, người của Thần Phương tộc chỉ có Phương tôn chạy trốn, những người khác đã quy hàng, ở bên trong Cực Viêm, Cực viêm Thiên Hỏa trợ giúp Lạc Nhan, con cũng vậy bắt được Huyền Huyết Linh chi rồi.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Thiên lão tổ nói, về phần Cực viêm Thiên Hỏa là Thái Dương Chân Hỏa Nhạc Thành không nói rõ, vấn đề này cũng khó có thể nói rõ, dù sao trên thân Đông Phương Lạc Nhan bây giờ có lưu lại một tia Thái Dương Chân Hỏa luyện hóa, cũng chẳng khác gì nhận được Cực viêm Thiên Hỏa rồi.

- Hảo, chuyện của Hoàng Tôn, ngươi cuối cùng giúp ta trả một chút.

Nghe Nhạc Thành nói xong, Nhạc Thiên lão tổ mỉm cười.

- Lão tổ, Hoàng Tôn lão tổ để cho ta chuyển cáo cho ngươi.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Thiên lão tổ nói:

- Hoàng Tôn lão tổ nói, nếu không vì lần này nàng không đi được, nàng nhất định trở về gặp ngươi, để cho ngươi khỏi thể trốn tránh nàng nữa.

- A, hiện tại ta có bộ dáng bên ngoài, làm sao có thể thấy nàng, cũng may nàng còn chưa tới, ta phụ nàng quá nhiều rồi.

Một lát sau, Nhạc Thiên lão tổ thở dài, trên nét mặt toát ra một loại cảm khái tuổi xế chiều.

- Lão tổ, con có được Huyền Huyết Linh chi, cũng nghĩ biện pháp giúp người đúc lại thân hình.

Nhạc Thành nói.

- Ta nói rồi, ta không muốn, Huyền Huyết Linh chi là bảo vật, cũng đừng có lãng phí ở trên người ta, có thể tại bên trong Cực Viêm có được Huyền Huyết Linh chi, ta biết rõ ngươi nhất định gặp không ít khó khăn trắc trở, lần này nhất định là cử tử nhất sinh.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành, sau đó hơi chút mỉm cười nói, tại trong lòng Nhạc Thiên lão tổ, không thể trở thành cường giả, còn không bằng chết còn hơn.

Nhìn Nhạc Thiên lão tổ trước mắt, Nhạc Thành biết rõ Nhạc Thiên lão tổ lo lắng sau khi có thân thể, cũng chỉ là còn sống mà thôi, nếu không có thực lực lúc trước, về sau không thể tiếp tục tu luyện, thì sống cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

- Lão tổ, con đã nói, ta đã có biện pháp có thể khôi phục thực lực lão tổ, lão tổ còn có thể giống như trước đây.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Thiên lão tổ từ từ nói.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành, trong thạch thất lúc này trở nên yên tĩnh vô cùng, ánh mắt Nhạc Thiên lão tổ thâm thúy từ từ nổi lên một tia cuộn sóng, toàn thân đã bắt đầu lay động, có lẽ là nguyên nhân phần khởi.

Một lát sau, Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành, nói:

- Người nói là thật sự như vậy sao.

- Con chỉ có tám phần nắm chắc.

Nhìn Nhạc Thiên lão tổ, Nhạc Thành từ từ nói.

- Tám phần nắm chắc, vậy là đủ rồi, chỉ cần một thành nắm chắc ta cũng phải thử rồi.

Trong ánh mắt Nhạc Thiên lão tổ không cách nào nhìn được hưng phấn, đang khoanh chân ngồi trong thạch thất vội đứng thẳng lên, lập tức nhìn Nhạc Thành nói:

- Nói cho ta biết, ta cần làm gì, mới có thể giúp người, ta biết trong chuyện này nhất định cần chuẩn bị, cũng không dễ dàng như vậy.

- Lão tổ, con đã chuẩn bị mấy năm, bây giờ đã chuẩn bị xong.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Thiên lão tổ nói, cảm thụ ánh mắt Nhạc Thiên lão tổ, Nhạc Thành cũng có thể cảm giác được trong lòng lão tổ bây giờ phần khởi vô cùng.

- Chuẩn bị mấy năm sao, đứa bé này, vất vả cho người.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành, ánh mắt phức tạp, lập tức nói ra một câu đơn giản như vậy, mà trong câu nói cảm động vô cùng.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành, Nhạc gia đã nghĩ hết biện pháp cũng không thể làm cho mình khôi phục thực lực, mà Nhạc Thành lại có biện pháp, còn chuẩn bị mấy năm, Nhạc Thiên lão tổ tự nhiên biết rõ mấy chữ chuẩn bị mấy năm ngắn ngủn, nhưng cho vào đó quá nhiều tâm huyết, nhìn hậu nhân của mình trước mắt, trong lòng Nhạc Thiên lão tổ, thỏa mãn vô cùng.

- Không có gì vất vả, cũng không có cực khổ, chỉ có chút phiền toái mà thôi.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Thiên lão tổ, theo lời Nhạc Thiên lão tổ nói, Nhạc Thành nghe được Nhạc Thiên lão tổ muốn biểu đạt ý tứ. Vì Nhạc Thiên lão tổ phục sinh, Nhạc Thành xác thực có chuẩn bị mấy năm, thời gian không ngắn, từ lần đầu tiên ở trong Long mộ nhìn thấy Nhạc Thiên lão tổ, lúc đó Nhạc Thành đã bắt tay vào chuẩn bị rồi.

- Lão tổ, người bây giờ rất suy yếu, nếu để thuận lợi đúc lại thân thể, người chỉ có thể ở bên trong Long mộ mới được, trong này Nhạc gia lịch đại cường giả lưu lại linh hồn, ở nơi này, lão tổ mới có thể có nhiều thời gian chờ đến khi con hoàn toàn luyện chế xong thân thể.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Không sai, tại đó xác thực có thể làm cho ta chống đỡ được một ít thời gian, nhưng mà là nơi chôn cất Nhạc gia lịch đại cường giả, ta vẫn không muốn đi vào, cũng là bởi vì ta không muốn sớm tiến vào mộ như vậy, bây giờ ta cùng người đi vào thôi, nếu lần thất bại, ta cũng có thể ở bên trong cư trú.

Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Lão tổ, chúng ta đây đi thôi.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Thiên lão tổ nói.

Chỗ sâu nhất Long mộ của Nhạc gia, phía trên cửa đá có bốn chữ Nhạc gia Long mộ to, cửa đá có hai đội viên đội hộ vệ Kim Long canh giữ.

Nhạc Thiên lão tổ tại bên người Nhạc Thành, nhưng lão tổ cố ý thu liễm, hai tên đội viên đội hộ vệ Kim Long không thể cảm giác được Nhạc Thiên lão tổ tồn tại.

- Xin chào tộc trưởng.

Hai người sau khi nhìn thấy Nhạc Thành, hai người nhanh chóng xoay người thi lễ, nói.

- Các người mở ra Long mộ, ta muốn đi vào Long mộ một chuyến, nếu không có chuyện trọng yếu, bất luận kẻ nào cũng không cho phép tiến vào.

Nhạc Thành nhìn hai người nói, lần này hắn tiến vào trong Long mộ, cũng vì muốn luyện chế thân thể Nhạc Thiên lão tổ, Nhạc Thành không muốn bị quấy nhiễu.

- Tộc trưởng xin mời.

Hai người Kim Long hộ vệ đáp, lập tức một người từ từ lui ra phía sau, vận khởi Đấu khí rót vào cửa đá.

- Âm âm.

Một thanh âm âm âm vang lên, sau đó cửa đá bắt đầu từ bên trái đẩy sang bên phải, lập tức xuất hiện một cổ khí tức cường hãn tràn ngập ra, cổ khí tức cường hãn này ngay cả hai hộ vệ Kim Long cũng phải vận Kim Long chi thể chống lại.

Cổ khí tức cường hãn quỷ dị này tràn ngập ra, sau đó, cửa đá mở ra, Nhạc Thành cùng Nhạc Thiên lão tổ tiến nhập vào bên trong Long mộ.

848. Chương 721: Thanh Sơn Lão Tổ Đột Phá.

- Linh hồn khí tức rất mạnh.

Cảm nhận thấy khí tức cuồng bạo này, Nhạc Thành vô cùng kinh ngạc, linh hồn khí tức quá cường hãn.

Đồng thời Nhạc Thành sau khi tiến nhập vào trong long mộ cũng nhanh chóng bố trí Kim Long thân thể, ở bên trong có không ít linh hồn lực của cường giả Nhạc gia sót lại, nếu chạm phải những công kích đó thì cường giả ngoài Đấu Thánh cũng có thể bị giết chết.

Mặc dù Nhạc Thành không ngại những linh hồn lực kia nhưng cũng sẽ bị phiền phức, bố trí Kim Long thân thể sẽ bớt đi không ít phiền toái.

Nhìn thấy thân thể Kim Long của Nhạc Thành, Nhạc Thiên lão tổ không thể không cảm thán, lần trước Nhạc Thiên lão tổ đã gặp thân thể Kim Long của Nhạc Thành nhưng mà lần này thì đã đột phá tới mười thành đấu để long mạch Kim Long.

Dưới sự bao bọc của thân thể Kim Long toàn thân, Nhạc Thành cũng cảm thấy ở trên người khí tức cường hãn hơn không ít, tiến vào sau cánh cửa, khí tức linh hồn cũng càng ngày càng mạnh lên.

Ở bên trong cửa đá là từng dãy lăng mộ, lăng mộ được xây dựng rất chỉnh tề, đều là những ngọc thạch xa xỉ, trong đó tràn ngập dạ quang. Điều này so với lần trước Nhạc Thành tiến vào đây cũng không có biến hóa nhiều.

Ở bên trong lăng mộ, linh hồn khí tức cũng ngày càng mạnh mẽ, linh hồn khí tức tụ tập lại, càng ngày càng mạnh.

- Không ngờ trong này lại có nhiều linh hồn khí tức sinh sôi như vậy, không biết nếu mình tiêu tán, có những khí tức này có xuất hiện không.

Cảm nhận linh hồn khí tức xung quanh, Nhạc Thiên lão tổ không khỏi cảm thán.

- Hu.

Mấy đạo linh hồn hư ảnh tụ lại vây xung quanh Nhạc Thành và Nhạc Thiên lão tổ, tổng cộng là bốn đường linh hồn lực.

- Lão tổ, linh hồn thể đó nhìn thấy những linh hồn khác sẽ nuốt chửng, mặc dù cường giả của Nhạc gia sót linh hồn lực lại rất nhiều nhưng không phải linh hồn nào cũng sinh trưởng được.

Nhạc Thành nói với Nhạc Thiên lão tổ, bốn đường linh hồn lực xung quanh cũng đã đạt tới khí tức của Đấu Tông khiến cho Nhạc Thành kinh ngạc.

- A, xem ra bọn họ muốn nuốt chửng ta.

Nhạc Thiên lão tổ mỉm cười nói, những linh hồn thể này cảm nhận được linh hồn thể của Nhạc Thiên lão tổ thì cũng biết rằng linh hồn thể của Nhạc Thiên lão tổ cao cấp hơn.

- Hu.

Nhạc Thiên lão tổ vẫn chưa dứt lời thì một đạo linh hồn thể đã đánh về phía lão.

Nhạc Thành cũng không vội và mà ra tay, mặc dù Nhạc Thiên lão tổ đã rất hư nhược nhưng Nhạc Thành cảm giác được khí tức trên người của Nhạc Thiên lão tổ mấy linh hồn thực lực Đấu Tông này tuyệt đối không so sánh được.

- Hừ, các người là những linh hồn lực sinh ra từ các cường giả của Nhạc gia, ta tạm tha các người.

Nhạc Thiên lão tổ quát nhẹ sau đó một quang mang bao phủ, đánh về phía đám linh hồn lực kia.

- Âm âm.

Quang mang của Nhạc Thiên lão tổ vung lên, một luồng linh hồn thể đã vượt không gian bắn ra ngoài mấy trăm thước.

- U U.

Ba linh hồn thể còn lại cảm thấy nguy hiểm nhanh chóng biến mất ngay tại chỗ.

Ở Long mộ này mỗi ngày đều tràn ngập sự giết chóc, không khác gì nhân loại.

- Lão tổ, chúng ta ở đây đi, ở đây ngăn cách với bên ngoài, không có người quấy nhiễu, lão tổ ở đây mấy tháng cũng không có vấn đề gì.

Nhạc Thành nói với Nhạc Thiên lão tổ.

- Người chuẩn bị đi, ở đây mặc dù có không ít linh hồn thể nhưng ta cam đoan bọn chúng không thể quấy rầy người, nếu lần này thất bại người cũng đừng quá để ý, ta cũng chỉ muốn thử xem sao mà thôi.

Nhạc Thiên lão tổ cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Con biết rõ.

Nhạc Thành đáp lời rồi thủ ấn đánh ra, Vạn Thú Lô sau đó đã xuất hiện trước người của hắn, sau đó hắn lấy ra từ trong trữ vật giới chỉ một số vật liệu.

- Tinh Ngọc vạn năm, cái này người cũng có sao?

Nhìn thấy tinh thạch trong suốt màu trắng trước người của Nhạc Thành, Nhạc Thiên lão tổ kinh ngạc kêu lên.

- Cái này con miễn cưỡng lấy được ở Vạn Kim Môn, dùng tinh ngọc vạn năm trợ giúp lão tổ đúc lại bộ xương coi như cũng miễn cưỡng.

Nhạc Thành nói với Nhạc Thiên lão tổ, tinh ngọc vạn năm này lần trước Nhạc Thành lấy được ở trên người của Nam Cung Lạc Nhan tại thành Hạo Đặc. Tinh Ngọc vạn năm là một loại tài liệu không hề kém so với Thiên Ngoại Thiên Thạch, đây là bảo vật của Vạn Kim Môn, Nam Cung Hiên cũng miễn cưỡng đem cho hắn.

Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, sắc mặt trở nên lo lắng, hắn đã chuẩn bị mấy năm, bây giờ cuối cùng cũng đến ngày đúc lại thân thể cho Nhạc Thiên lão tổ, thủ ấn của Nhạc Thành tung bay, hai luồng Vô Thượng Chân Hỏa bắt đầu rót vào Vạn Thú Lô.

Vạn Thú Lô truyền tới thanh âm mơ hồ, sau đó thủ ấn của Nhạc Thành lại biến đổi, Tinh Ngọc vạn năm sau đó đã được Vạn Thú Lô luyện hóa.

Nhạc Thành dự định tìm một bộ xương của cường giả Đấu Thánh giúp đúc lại thân thể cho Nhạc Thiên lão tổ, tuy nhiên trong bộ xương đó sẽ lưu lại máu và đấu khí, nếu dùng để luyện thân thể cho Nhạc Thiên lão tổ thì sẽ bất lợi trong việc khôi phục thân thể.

Muốn hoàn toàn luyện hóa tu vi Đấu Thánh trong bộ xương thì Nhạc Thành thấy rất lâu, vừa vặn Nam Cung Hiên có tinh ngọc vạn năm, Nhạc Thành mới nghĩ tới dùng tinh ngọc vạn năm luyện chế thân thể cho Nhạc Thiên lão tổ.

Tinh ngọc vạn năm này so với Thiên Ngoại Thiên Thạch cũng không khác nhau nhiều lắm, so về độ cứng thì còn tốt hơn cả bộ xương của cường giả Đấu Thánh, luyện chế không có vấn đề gì.

Nhìn thấy Vô Thượng Chân Hỏa trên người của Nhạc Thành, Nhạc Thiên lão tổ liền kinh ngạc, trong mắt hiện ra vẻ kích động.

Nhạc Thành dùng Vô Thượng Chân Hỏa đốt cháy, Tinh ngọc vạn năm bắt đầu biến hóa, lúc này Tinh ngọc vạn năm từ màu trắng đã chuyển hóa thành màu đỏ thẫm.

Ngày hôm sau, khối tinh ngọc đã đỏ thẫm một mảng, giống như muốn chảy ra vậy.

Đến ngày thứ ba, Tinh ngọc vạn năm ở trong Vạn Thú lô cuối cùng cũng có vài giọt dung dịch chảy ra.

Nhạc Thiên lão tổ vẫn mỉm cười nhìn Nhạc Thành, Vô Thượng Chân Hỏa vô cùng nóng bỏng, cộng thêm với linh hồn yếu ớt, Nhạc Thiên lão tổ chỉ có thể đứng ra phía sau ngoài nghìn thước.

Thời gian từ từ trôi qua, lúc này trong thung lũng của Huyền thiên nội lục, một đấu khí cường hãn chuyển động, bao trùm cả thung lũng.

849. Chương 722: Tiếp Di Hải Tiên Tổ.

- Khắc khắc khắc, Thanh Sơn lão tổ ta cuối cùng cũng đột phá.

Một thanh âm cười lạnh quanh vang lên.

- Mọi người cùng hắc ám ma thú nghe cho ta, đưa ta tới Thần Hoàng Tộc, lần này chúng ta cần phải tiêu diệt Thần Hoàng Tộc.

Thanh âm của Thanh Sơn lão tổ lại quanh quẩn trong thung lũng, như muốn xuyên thấu cả thung lũng.

- U U.

Mấy vạn đạo thân ảnh bay lên trên trời, trong đó có không ít người của Hắc Ám Thần Điện, mấy vạn đạo thân ảnh này cấp tốc hướng về phía Thần Hoàng Tộc mà đi, ở giữa không trung đông nghịt một mảng.

Mà đồng thời lúc này, ở dãy núi kết giới bắt đầu mở rộng, mấy vạn thân ảnh từ trong kết giới bay ra, những người này tu vi thấp nhất cũng là Đấu Hoàng.

- Mọi người cấp tốc tới Thần Hoàng Tộc, chúng ta cần phải tiêu diệt Thần Hoàng Tộc.

Một thanh âm vang lên trên không sau đó mấy vạn đạo thân ảnh bay về phía Thần Hoàng Tộc.

Ở trong một hạp cốc, không gian hiện tại đã gợn sóng hơn rất nhiều, khí tức trở nên cường hãn.

Tại một thủy vực, sóng gợn cuộn cuộn, từng luồng sóng khuếch tán bay lên, mấy vạn đạo thân ảnh cũng hướng về phía Thần Hoàng Tộc mà tới.

Hai ngày nay, ở trong thung lũng, tại thủy vực và hạp cốc lần lượt hiện ra những lỗ hổng, ba nghìn người trái phải từ trong kết giới đi ra sau đó biến mất ở trên không trung.

Ở bên trong long mộ của Nhạc gia, thủ ấn của Nhạc Thành không ngừng biến hóa, từ bên trong Vạn Thú Lô, một chất lỏng được Vô Thượng Chân Hỏa bao bọc đốt cháy chảy thành quang mang màu đỏ, từng luồng chất lỏng dưới sự áp chế của Vô Thượng Chân Hỏa đã được chảy ra.

Nhạc Thiên lão tổ một tháng nay đều ở sau lưng của Nhạc Thành, lão vô pháp tiến tới gần Vô Thượng Chân Hỏa.

- Lên.

Nhạc Thành khẽ cất tiếng nói, sau đó một chất lỏng bên trong Vạn Thú lô đã được Vô Thượng Chân Hỏa đẩy lên trên không trung.

Thủ ấn của Nhạc Thành tung bay, trong miệng của hắn không ngừng thì thầm, đánh vào trong chất lỏng màu trắng, tinh chất màu trắng bắt đầu bay tứ tán, vô cùng chói mắt.

Bây giờ, ở bên trong long mộ cũng tràn ngập khí tức quỷ dị, không gian trở nên cuồng bạo, tinh ngọc vạn năm ẩn chứa lực lượng cuồng bạo, cũng chỉ có nó mới có thể dùng làm bộ xương cho Nhạc Thiên lão tổ.

Dưới sự áp súc của Vô Thượng Chân Hỏa, hiện tại chất lỏng màu trắng đã hiện ra một thanh mang quỷ dị, thủ ấn của Nhạc Thành không ngừng tung bay đánh vào, mỗi khi đánh vào, sắc mặt của Nhạc Thành lại tái nhợt một phần, hiện tại thực lực của Nhạc Thành đã tiêu hao không chịu nổi.

Thời gian cứ thế trôi qua ba ngày, sắc mặt của Nhạc Thành lúc này đã trở nên tái nhợt, trong ba ngày này, Nhạc Thành đã ăn không ít hơn ba mươi viên phục nguyên đan.

Mà lúc này, đoàn tinh lực bạch sắc kia tràn ngập quang mang khiến cho người ta không dám nhìn thẳng, tinh ngọc vạn năm mang theo một lực lượng cuồng bạo Nhạc Thành chăm chú giữ lại không để rò rỉ ra ngoài chút nào.

Chăm chú nhìn chất lỏng màu trắng phía trước, Nhạc Thành từ từ thở ra một ngụm trọc khí từ trong miệng, sau đó thanh thời ngồi xuống, khí tức chậm chạp chuyển động.

Hiện tại luồng khí của Nhạc Thành đã là khí chính dương, người tu chân sau khi đột phá ra khỏi Nguyên Anh kỳ là đã có khí chính dương.

Trong truyền thuyết tiên khí có thể hóa vạn vật, có thể giải vạn độc, luyện chế tiên khí, cái này là có thật, khí Chính Dương cũng là khí đan điền thuần nhất của người tu chân, cùng pháp lực giống nhau nhưng lại khác nhau.

Nếu như dùng Tinh ngọc vạn năm luyện hóa thành một bộ xương thì đó tuyệt đối không phải là điều dễ dàng, chỉ là kiếp trước pháp lực cao thâm mới có thể làm được như vậy.

Lúc này Nhạc Thành cảm thấy đan điền của mình dâng lên một khí tức thần dị khó giải thích, thủ ấn của hắn một lần nữa bay lên, hiện tại Nhạc Thành mới đạt tới Hợp Thể trung kỳ mà thôi, khí Chính Dương cực kỳ nhỏ, trong lòng Nhạc Thành cũng vô cùng rõ ràng, chỉ cần khí Chính Dương làm đường dẫn là được.

Khí Chính Dương vô cùng trọng yếu, sắc mặt của Nhạc Thành hiện tại cũng trở nên lo lắng, hắn không cho phép mình phạm nửa điểm sai lầm.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, thủ ấn bắt đầu tung bay, bao trùm lấy thanh mang phía trước, Vô Thượng Chân Hỏa một lần nữa bao phủ chất lỏng màu trắng.

- U U.

Một mảng lửa đột nhiên trở nên sôi trào, sau đó một đạo chất lỏng màu trắng bắt đầu di chuyển, vô cùng thần dị.

- Ti Ti.

Từng thanh âm quỷ dị vang lên, thần sắc của Nhạc Thiên lão tổ hiện tại đã trở nên vô cùng kinh ngạc, Tinh Ngọc Vạn Năm, ông cũng đã từng nghe người khác nói đến, bất kể thế nào cũng phải luyện chế thành một bộ xương.

Một lát sau, ở trên không trung, một đạo chất lỏng màu trắng đã biến thành một bộ xương hình người, Nhạc Thành tiếp tục đánh thủ ấn vào, dần dần rồi ngưng tụ.

Một đoàn chất lỏng màu trắng biến thành bộ xương, vô cùng thần dị.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn thấy bộ xương phía trước mặt thì kinh ngạc không thôi.

- A...a

Thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, một ngưng tinh huyết từ trong miệng của hắn phun vào bộ xương, huyết dịch bắn ra, từ trên hài cốt màu trắng đột nhiên xuất hiện từng lớp sương mù phát ra thanh âm ti ti.

- Ti ti.

Tinh huyết bị nhuộm chuyển sang màu xám trắng và xanh hồng, hai màu tuần hoàn không thôi.

Thấy như vậy, Nhạc Thành liền cất thủ ấn nhắc hài cốt màu trắng cho nó lơ lửng trên không trung, sau đó tay áo của hắn huy động, Vô Thượng Chân Hỏa đột nhiên tuôn ra, bao trùm lấy hài cốt đó.

Nương theo ngọn lửa hừng hực thiêu đốt, hài cốt cũng hóa ra một quang tráo màu xanh, chỉ là cho dù như vậy, nhiệt độ vẫn rất cao.

Loại rèn luyện thiêu đốt này hơi tốn thời gian, tuy nhiên tròn một ngày sau thì màu xanh hồng của nó bắt đầu đậm hơn.

- Đã trở thành bộ xương.

Nhạc Thành chăm chú nhìn bộ xương phía trước, khuôn mặt của hắn nở ra một nụ cười, đồng thời Nhạc Thành lúc đó cũng thừa cơ nhét mấy viên Phục Nguyên đan vào trong miệng, khôi phục pháp lực của mình.

- Hình như còn thiếu gì đó.

Nhạc Thành nhìn bộ xương mà thầm nói rồi thở dài ra một hơi, Nhạc Thành thấy ở đằng xa Nhạc Thiên lão tổ cũng loáng thoáng nở ra một nụ cười.

850. Chương 723: Đấu Đế Long Mạch Tinh Huyết Trên Bộ Xương.

Thủ ấn ngưng kết, trong tay của Nhạc Thành đã xuất hiện mấy cái hộp ngọc, Nhạc Thành mở hộp ngọc ra thì đã thấy nằm cái xương sườn, đây chính là di hài mà Nhạc Thành lấy từ Nhạc gia tiên tổ.

- A?

Nhìn thấy xương sườn trong tay của Nhạc Thành, Nhạc Thiên lão tổ sững sờ, lão cũng thấy cái xương sườn đó có vẻ quen thuộc chỉ là nhất thời nghĩ không ra.

Nhạc Thành cũng không nói cho Nhạc Thiên lão tổ biết, Nhạc Thiên lão tổ mà biết mình hủy đi di hài của tiên tổ để luyện chế thân thể không chừng sẽ không đồng ý mà bắt mình đi trả lại.

Thủ ấn của Nhạc Thành thu lại, bộ xương đã tiến tới trước người của hắn, Nhạc Thành đánh giá một chút rồi bắt đầu nhỏ nắm xương sườn của thân thể kia ra rồi ghép nắm xương sườn từ di hài tiên tổ vào, mặc dù không phù hợp nhưng Nhạc Thành dùng Vô Thượng Chân Hỏa tu bổ lại thì sẽ trở thành hoàn toàn khớp.

- Di hài tiên tổ?

Nhạc Thiên lão tổ quả nhiên nhãn lực phi phàm, nhìn thấy xương sườn bạch ngọc cảm nhận thấy khí tức quen thuộc thì sắc mặt liền chấn kinh.

- Vâng, lão tổ, nếu như không có di hài của tiên tổ thì không thể khôi phục lại được thực lực của lão tổ, cũng rất khó để lão tổ phục sinh.

Nhạc Thành khẽ gật đầu, nếu như lão tổ đã nhận ra thì Nhạc Thành cũng không có ý định che giấu.

Di hài tiên tổ đạt tới trình độ cứng rắn, so với Tinh ngọc vạn năm còn cứng rắn hơn, đồng thời di hài tiên tổ cũng chứa năng lượng vô cùng mạnh mẽ, còn có đấu đế tinh huyết nữa, Nhạc Thành đã tận mắt nhìn thấy qua, di hài tiên tổ tuyệt đối là một thứ vô cùng bất phàm.

- Cũng được, dùng được thì dùng, kỳ thực đó là vật chết, giữ lại cũng chỉ là kỷ niệm mà thôi, có cái nên làm, tiên tổ biết được cũng sẽ đồng ý.

Nhạc Thiên lão tổ bất đắc dĩ nói với Nhạc Thành.

Thấy Nhạc Thiên lão tổ đồng ý, Nhạc Thành thở ra một hơi, may mà Nhạc Thiên lão tổ không bắt mình trả lại cái di hài này nếu không thì thật không biết phải làm sao.

- Lên!

Nhạc Thành mỉm cười tung thủ ấn lên, bộ xương sau đó đã được nhắc lên trên không trung, hiện tại Nhạc Thành cần phải luyện chế bộ xương này một lần nữa, năm di hài của tiên tổ còn có năng lượng đấu đế tinh huyết rất lớn, cần phải luyện chế cho thật tốt.

Vô Thượng Chân Hỏa bắt đầu bao bọc, bộ xương một lần nữa lấp lánh xanh hồng, hiện tại Nhạc Thành đang chú tâm luyện chế năm xương sườn của Nhạc gia tiên tổ.

Ba ngày sau, bộ xương xuất hiện năng lượng vô cùng mạnh mẽ, dưới năng lượng này, tất cả những người của Nhạc gia đều chịu áp chế của khí tức.

Dưới năng lượng này, Nhạc Thiên lão tổ cũng biến đổi sắc mặt, thân hình cũng run rẩy.

- Đấu đế long mạch tinh huyết, là đấu đế long mạch tinh huyết.

Nhạc Thiên lão tổ vui mừng mà run rẩy, đấu đế khí tức này rất cuồng bạo, Nhạc Thiên lão tổ cũng phải kinh hãi.

- A..a

Một thanh âm rít gào truyền ra từ trong long mộ, cách chỗ Nhạc Thành mấy nghìn thước, chỉ thấy linh hồn thể ngưng tụ, sau đó từng lớp sương mù bất định xuất hiện, có cả hàng nghìn linh hồn thể, mỗi linh hồn thể thực lực đều trên Đấu Thánh.

Cảm nhận thấy khí tức đấu đế long mạch, hàng nghìn linh hồn thể liền kiêng kỵ nhưng lại không đành lòng rời đi, ngay lập tức cả nghìn linh hồn thể không chống nổi sự uy áp của tinh huyết, ào ào đổ phục xuống mặt đất, về mặt vô cùng kính sợ.

Linh hồn thể này tuy mới xuất hiện nhưng vẫn có khí tức của Nhạc gia, cảm nhận thấy tinh huyết cuồng bạo, bọn họ liền cảm thấy kiêng kỵ kính sợ.

Mà tất cả các linh hồn thể này, không có một linh hồn thể nào dám nhìn Nhạc Thành đang luyện chế bộ xương, trong mắt của bọn chúng tràn ngập vẻ tham lam, bọn họ lập tức há miệng ra nuốt chửng những linh hồn thể chỉ còn tu vi Đấu Tôn.

Hàng nghìn linh hồn thể phủ phục triều bái, vượt quá dự đoán của Nhạc Thành.

- Xèo xèo.

Thủ ấn của Nhạc Thành một lần nữa ngưng kết, chương ấn ngưng tụ lại.

Một mảng sương mù li ti thoát ra, mang theo năng lượng vô cùng mạnh mẽ tất cả cũng bị Nhạc Thành trói buộc lại.

Trải qua thời gian dài rèn luyện, tinh cốt màu trắng cũng đã biến chuyển, toàn thân hiện lên hai màu xanh hồng.

Mà lúc này tinh cốt tràn ngập khí tức, trong đó ẩn chứa năng lượng đến mức khủng bố, hiện tại đã không còn là phàm vật nữa mà đã là một tuyệt thể bảo vật.

- Nếu như có thể luyện chế bộ xương này thành công thì kế tiếp chính là luyện chế nguyên vẹn thân thể.

Nhạc Thành hít nhẹ một hơi sau đó thủ ấn thu hồi Vạn Thú Lô, Hạo Thiên Tháp từ trong mi tâm liền bắn ra.

- Hồng Loan, xuất hiện đi.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, một thân ảnh nhỏ xinh xuất hiện từ bên trong Hạo Thiên Tháp, chính là Hồng Loan.

- Cha, chẳng lẽ cha muốn dùng máu của con để luyện chế bộ xương?

Hồng Loan sau khi ra khỏi Hạo Thiên Tháp, nhìn thấy bộ xương kia, cảm nhận khí tức của nó thì biết rằng bộ xương này rất bất phàm.

- Không sai, ta cần máu tươi của con, con ăn viên đan dược kia vào, đối với tổn thương của con sẽ giảm đến mức thấp nhất.

Nhạc Thành móc ra hai viên Tăng Hồn đan đưa cho Hồng Loan, Tăng Hồn đan có thể tăng linh hồn lực cho Hồng Loan.

- Tăng Hồn đan, cha, đây là đan dược của tên Thái Dương Chân Hỏa kia, con mấy lần muốn lấy mà đều không được.

Nhìn thấy đan dược trong tay của Nhạc Thành, Hồng Loan kinh ngạc không thôi, khuôn mặt hiện ra một sự vui vẻ.

- Hai viên Tăng hồn đan, như vậy sẽ bù lại cực nhanh tổn thất của con, đa tạ cha.

Hồng Loan cao hứng nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành ở Cực Viêm địa cũng chỉ lấy được năm viên Tăng Hồn đan mà thôi, Tăng Hồn đan có giá trị không hề dưới Phá Ách đan, nếu ở Huyền thiên nội lục, một bát phẩm cao cấp lds ăn vào cũng đủ đột phá tới cửu phẩm sơ giai lds.

- Lão gia này, tại sao là ông?

Hồng Loan đột ngột nhìn thấy Nhạc Thiên lão tổ, chứng kiến Nhạc Thiên lão tổ sau đó, nàng nghĩ một chút rồi cực cũng ra, lập tức quay đầu về phía Nhạc Thành nói:

- Cha, lão gia hỏa này năm trăm năm trước cùng một nữ tử xinh đẹp đuổi theo con, bắt quá bọn họ không thể đuổi kịp con, chẳng lẽ cha vì hấn mà luyện chế thân thể ?.

- Hồng Loan, không được vô lễ, đây là lão tổ của ta, cũng là lão tổ của ngươi.

Nhạc Thành trừng mắt nhìn Hồng Loan mà nói

- Huyền Huyết Linh chi, đúng là Huyền Huyết Linh chi.

Nhạc Thiên lão tổ đã sớm chăm chú nhìn Hồng Loan, nghe thấy Hồng Loan gọi Nhạc Thành là cha, ông kinh ngạc vô cùng, cảm giác Hồng Loan khí tức trên thân, mới biết được Hồng Loan là Huyền Huyết Linh chi.

- Hóa ra là lão tổ.

Hồng Loan nhìn Nhạc Thiên lão tổ một mắt, rồi lập nói với Nhạc Thành:

- Cha, chúng ta bắt đầu đi, lão tổ tựa hồ duy trì không lâu được nữa

Hồng Loan nhìn thấy linh hồn thể của Nhạc Thiên lão tổ đã rất hư nhược rồi.

- Được! , bắt đầu đi.

Nhạc Thành chìm chìm khí, ngưng kết thủ ấn một trong tay thanh mang một lần nữa bao bọc trên bộ xương.

Thân hình nho nhỏ của Hồng Loan đột ngột thả đã vị trí song song của bộ xương, khoan chân mà ngồi lơ lửng ở trên trên không, trong tay thủ ấn biến hóa, sắc mặt hơi trầm xuống, cái miệng nhỏ nhắn mang

theo huyết hồng tinh huyết trực tiếp phun lên trên bộ xương. Khuôn Hồng Loan tái nhợt lên, loại này hao tổn thật sự là quá lớn, “Ti ti” Một mảnh hồng mang theo trên bộ xương tràn ngập, hồng mang giống như là sương mù vậy. Đồng thời lúc đó, Nhạc Thành trong tay thủ ấn biến hóa, lần nữa ngưng tụ ra một luồng Vô Thượng Chân Hỏa bao bọc tại bộ xương phía trên.

Với tinh huyết Hồng Loan không ngừng phun lên, bộ xương bắt đầu từ từ là biến thành màu hồng, màu hồng chính là Hồng Loan máu, tinh huyết rót vào đến bên trong bộ xương, mà là trực tiếp bao bọc tại trên bộ xương.

851. Chương 724: Sinh Cũng Làm Nhân Kiệt, Chết Cũng Hi Sinh Oanh Liệt

Từ từ, máu tươi của Hồng Loan đã là bao bọc bộ xương, bây giờ Hồng Loan khuôn mặt cũng là theo tái nhợt biến thành màu trắng bệch, làn da thoát nhìn cũng là đã hóa thành xám trắng, khí tức cũng yếu đi không ít.

Nhạc Thành nhìn Hồng Loan, biết rõ đây là do Hồng Loan tổn hao quá mức to lớn, chỉ là không có Hồng Loan máu huyết, bộ xương là không thể ngưng tụ ra được, chỉ có Hồng Loan bản thể Huyền Huyết Linh mới có tác dụng với bạch cốt.

Với máu của Hồng Loan bao trùm tại bộ phía trên xương, trên bộ xương đầu để long mạch khí tức cũng thu liễm lên, mà lúc này ở đằng kia đám linh hồn thể càng ngày càng lộ ra vẻ tham lam.

Mấy giờ sau đó, máu của Hồng Loan đã là u bao bọc bộ xương ở trong đó, sắc mặt Hồng Loan bây giờ cũng biến thành một mảnh xám trắng.

“Hồng Loan, đủ rồi, con mau ăn Tăng Hồn đan rồi điều tức.” Nhạc Thành nói với Hồng Loan, thủ ấn trong tay biến hóa, một lần nữa một luồng thanh mang đánh vào phía trên bộ xương, trên bộ xương đúng là đã mơ hồ đã xuất hiện một sinh cơ nho nhỏ .

“Cha, con về tháp Hạo Thiên trước, con duy trì không được nữa.” thủ ấn trong tay Hồng Loan vừa thu lại, hai viên Tăng Hồn đan đã là nuốt vào trong bụng, thanh âm cũng đã suy yếu vô cùng, sau đó Hồng Loan cũng thả người tiến nhập vào trong tháp Hạo Thiên.

“Thu.” Nhạc Thành thu hồi thủ ấn, tháp Hạo Thiên quay lại bên trong mi tâm, cảnh tượng này khiến cho Nhạc Thiên lão tổ thảm thán không thôi.

“Huyết Dung đan.” Nhạc Thành tâm niệm chuyển động, trong trữ vật giới chỉ một viên màu hồng đan dược đã xuất hiện ở trong tay của hắn.

“Ti ti!” Hồng mang nhanh chóng khuếch tán và khai triển, trong thời gian nháy mắt đã xuất hiện hai màu, màu hồng chuyển biến thành màu đỏ mỹ lệ bừng sáng.

Ở trong đó, có thêm một màn quỷ dị đã xuất hiện, một thân thể màu đỏ đã xuất hiện.

“Trời ạ, thật sự có thể như vậy sao?” Nhạc Thiên lão tổ ở xa xa vô cùng kinh ngạc kêu lên, cảnh tượng này quá kinh ngạc, Bạch Cốt sinh, chuyện này trong Huyền Thiên nội lục vẫn chưa nghe nói có người nào có thể làm được.

Với một mảnh gân cốt huyết mà thành, Nhạc Thành thủ chưởng vung lên, một vô hình kinh phong chạm vào bộ xương. Nhạc Thành thủ ấn huy động, một luồng Vô Thượng Chân Hỏa hiển hiện ra, sau đó phù một tiếng, đem cỗ thi thể kia bao bọc vào, mà dưới Vô Thượng Chân Hỏa thân thể kia dần trở nên hoàn mỹ.

“Lão tổ, đưa cho con một chút Linh hồn lực!” Nhạc Thành nói với Nhạc Thiên lão tổ xa xa.

Nghe vậy, Nhạc Thiên lão tổ từ trong kinh ngạc phục hồi tinh thần lại, mi tâm ngay lập tức phân hoá ra một chút Linh hồn lực..

Nắm được được tia Linh hồn lực, Nhạc Thành tiện tay đem đầu nhập trong thân thể, sau đó quay đầu hướng về phía Nhạc Thiên lão tổ nói: “Lão tổ, đợi chút nữa con nói thì người tiến vào bên trong thân thể!”

Nhạc Thiên lão tổ sắc mặt ngưng trọng khẽ gật đầu, trong mắt lóe ra vẻ ba động.

Nhạc Thành nhanh chóng biến đổi thủ ấn trong tay, há miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Với tinh huyết dần dần dung nhập thi thể, ước chừng nửa giờ sau, thân thể đã chắc chắn, có chút sinh cơ xuất hiện, tất nhiên, sinh cơ thực sự không phải do bất kỳ điều gì, mà là bởi vì dây linh hồn lực của Nhạc Thiên lão tổ

Bây giờ Nhạc Thành nhìn thấy trên thân thể biến hóa, biết rõ thân thể còn chưa hoàn toàn thành công, càng thêm phải chú ý.

Cho nên kế tiếp, mới là chuyện quan trọng nhất, nếu thân thể chịu không được Vô Thượng Chân Hỏa đốt cháy, thân thể sẽ hư hỏng.

“Xèo xèo” Đột ngột ngay đúng lúc này những linh hồn thể tụ tập chung quanh, hơn mười tầng linh hồn thể Đấu tôn à bắt đầu bạo động lên, linh hồn thể Đấu tôn tầng, đã sớm có linh trí không kém người bình thường, nhìn thấy Nhạc Thành đang tại luyện chế thân thể ở đó, những linh hồn thể liền có lòng cướp đoạt, bọn chúng trong lòng cũng rất rõ ràng, nếu là có thể cướp được này là thân thể, bọn chúng có thể một lần nữa đi ra khỏi Long mộ này.

“Đáng chết, những linh hồn thể đúng là muốn cướp thân thể.” Nhạc Thành sắc mặt ngưng trọng lên, nếu lúc bình thường, đối với chút ít linh hồn thể Nhạc Thành không để trong mắt, nhưng là bây giờ hần hết sức chăm chú luyện chế thân thể, không thể Phân thần đối phó cái đó linh hồn thể kia, nếu không sẽ làm hỏng thân thể đang luyện chế.

“Nhạc Thành, người khỏi cần Phân thần, hết thấy giao cho ta là được, ở trước mặt người, lão tổ ta cũng không thể đánh mất uy phong.” Đúng lúc Nhạc Thành sắc mặt ngưng trọng thanh âm Nhạc Thiên lão tổ truyền vào trong tai hần.

“Ha ha, ta Nhạc Thiên sinh cũng làm nhân Kiệt, chết cũng hi sinh oanh liệt, đến đây đi.” Một đường tiếng cười to trong miệng Nhạc Thiên lão tổ mà, lập tức một đạo ảo ảnh chuyển qua, Nhạc Thiên lão tổ thả người từ trên xuống, thân thể suy yếu lúc này lại lộ khí phách ra ngoài.

“U u” Lực lượng khổng lồ của Nhạc Thiên lão tổ bây giờ tràn ngập khí phách, những linh hồn thể xung quanh ào ào lui ra phía sau, trước Nhạc Thiên lão tổ bọn chúng cảm thấy kiêng kỵ,

“U u” Nhưng sau khi chăm chú nhìn Nhạc Thành luyện chế cái kia một khối thân thể trên không xong, những linh hồn thể liền từ kiêng kỵ thành vẻ tham lam, ào ào liền đánh về phía thân thể kia.

“Coi như chúng ta có tình đồng tộc ta không đành lòng làm bị thương nhóm người, nhưng đã như vậy, ta cũng vậy không khách khí.” Thanh âm của Nhạc Thiên lão tổ một lần nữa vang lên, ngay lập tức quanh thân kim mang tràn ngập, lực lượng cuồng bạo ầm ầm phát ra.

Chung quanh mấy ngàn thước đột nhiên bao phủ toàn bộ một mảng kim mang phía dưới, cuồng bạo lực lượng ở trên trên không hình thành một vòng xoáy to lớn màu vàng.

Cảm nhận thấy thực lực khổng lồ của Nhạc Thiên lão tổ, Nhạc Thành không khỏi cảm thán, Nhạc Thiên lão tổ bây giờ tuy chỉ là một sợi linh hồn mà thôi tuy rằng rất yếu nhưng vẫn có lực lượng rất mạnh, Nhạc Thành bây giờ cũng không biết năm đó thực lực của Nhạc Thiên lão tổ đạt đến mức độ nào nữa.

Ở trong long mộ, chỉ có vòng xoáy màu vàng kia là tràn ngập kim mang chói mắt, kim mang bao phủ những linh hồn thể mà thôn phệ vào trong vòng xoáy, không ít linh hồn thể là bất tỉnh, thất tỉnh, cửu tỉnh thập tỉnh Đấu Tôn cũng bị cuốn vào.

Lực lượng nuốt chửng vô cùng lớn, những linh hồn thể Đấu Tôn đó căn bản không thể nào chống lại, hiện tại bọn chúng mới cảm nhận được sợ hãi mà ào ào chạy thực mạng.

852. Chương 725: Thực Lực Của Nhạc Thiên Lão Tổ.

- Cái này lại tiện nghi cho ta rồi.

Ở trên không trung, linh hồn thể màu vàng cất tiếng nói sau đó phun ra hoàng mang, tràn ngập hấp lực ngập trời.

- Linh hồn thể tứ tinh Đẩu Thánh.

Ánh mắt của Nhạc Thành hiện ra một vẻ kinh ngạc, lần trước Nhạc Thành ở trong long mộ phát hiện ra một linh hồn thể cấp bậc Đẩu Thánh nhưng vẫn chỉ là nhất tinh Đẩu Thánh mà thôi, công nghệ ở trong long mộ này còn có cả một linh hồn thể tứ tinh Đẩu Thánh.

- Linh hồn thể tứ tinh Đẩu Thánh, ta đã sớm biết người ẩn náu nơi này, nếu là lão tổ ta nắm đó võ một chưởng là đủ cho người hồn phi phách tán, bây giờ thực lực của ta tuy không bằng lúc trước nhưng cũng đủ để thu dọn người.

Nhạc Thiên lão tổ cười to mà nói.

Nhạc Thiên lão tổ cong ngón búng ra, một vầng sáng kim mang nồng đậm hiện lên, khí tức cường hãn khiến cho cả không gian cũng trở nên vặn vẹo.

- Hừ, vậy thì thử xem sao, linh hồn của người là của ta, thân thể cũng là của ta, đến lúc đó ta có thể rời khỏi nơi chết tiệt này.

Tứ tinh Đẩu Thánh trầm sắc lại mà nói.

Cảm nhận được ánh mắt của tứ tinh Đẩu Thánh, lòng của Nhạc Thiên lão tổ cũng rằm xuống, Nhạc Thiên lão tổ không nói nhiều mà lập tức bành trướng linh hồn lực ra.

- Đáng chết, lão tổ lại thiêu đốt linh hồn lực của mình như vậy sẽ tiêu hao linh hồn vô cùng lớn.

Nhạc Thành nhướn mày nhìn khí tức của Nhạc Thiên lão tổ Nhạc Thành cũng biết chuyện gì xảy ra, thủ ấn của hắn không ngừng biến hóa, cố gắng luyện chế thật nhanh, chỉ có luyện chế xong thân thể mới có thể đi đối phó với linh hồn thể tứ tinh Đẩu Thánh kia.

- Mau đi tới đây.

Nhìn thấy cử chỉ của Nhạc Thiên lão tổ, linh hồn thể tứ tinh Đẩu Thánh cũng cười lạnh, hai tay của hắn vung lên, từng luồng hắc vụ quỷ dị ngưng tụ thành một mảng mây đen kịt ba trùm khắp long mộ.

Linh hồn thể tứ tinh Đẩu Thánh vừa ra tay đã ngập trời, thực lực như vậy khiến cho Nhạc Thiên lão tổ cũng ngưng trọng, dù sao Nhạc Thiên lão tổ cũng biết rằng thực lực của mình hiện tại so với trước kia yếu hơn rất nhiều, muốn đối phó với lực lượng này không phải là điều dễ dàng.

Mây đen lượn lờ, thân thể của tứ tinh Đẩu Thánh cũng ẩn ẩn hiện hiện vậy, trong chốc lát cả tòa long mộ trở nên vô cùng yên tĩnh, hoàn cảnh quỷ dị này khiến cho người ta phải cảm thấy sờn cả tóc gáy.

Từng luồng gió yên lặng thổi qua, Nhạc Thiên lão tổ toàn thân bao bọc kim mang bỗng nhiên co rút lại, hung hăng vung quyền đánh về phía sau.

Quyền thể chuyển động, linh hồn lực cũng di chuyển, vầng sáng kim mang như là quả đấm, vượt không gian mà chuyển động, xen lẫn một kinh phong vô cùng lớn mà đánh ra.

- Âm.

Sau khi quả đấm vung tới, một hắc ảnh quỷ dị xuất hiện, không khí phi thường mà khuếch tán.

- Xoẹt xoẹt.

Hai luồng lực lượng giao thoa, hai thân ảnh lại quỷ dị biến mất ở trên không trung, sau đó long mộ cũng chấn động, long mộ hiện ra khe nứt vô cùng lớn.

Sau khi vượt không gian, Nhạc Thiên lão tổ cùng với linh hồn thể của tứ tinh Đẩu Thánh một lần nữa xuất hiện, trong lúc này ở trong long mộ xuất hiện từng tiếng sấm, thân ảnh chuyển động, những tiếng nổ này khiến cho các linh hồn thể cấp thấp kinh hồn tang đởm

Ở phía trên long mộ, mây đen bao trùm không gian ba động, giờ khắc này, long mộ đã tràn ngập khí tức cường hãn.

- Âm.

Một tiếng nổ thật lớn vang lên, ngay sau đó, ở phía trên long mộ, Nhạc Thiên lão tổ ngưng tụ một kim mang tràn ngập, kim mang rót vào vòng xoáy khổng lồ.

- Kim Long chuông.

Chuông ẩn xoáy về, vô cùng to lớn bắn về phía linh hồn thể màu vàng tứ tinh Đấu Thánh.

Chuông ẩn ầm ầm công kích, trong chuông ẩn này, một con rồng màu vàng gào thét, con Kim Long này có kích thước tới hơn nghìn thước, khí tức cũng cường hân tràn ngập.

Thanh âm bá đạo tràn ngập trời đất vang vọng ở trên không trung, hai tay của Nhạc Thiên lão tổ đột nhiên đẩy ra phía trước, chỉ thấy hư ảnh Kim Long đột nhiên run rẩy, cấp tốc xoay tròn, cuối cùng từng thanh âm xé gió đình tai nhức óc vang lên, như tia chớp bạo lướt qua tứ tinh Đấu Thánh.

Từng luồng năng lượng khủng khiếp chuyển động.

- Đây là đấu kỹ thiên cấp đỉnh cấp của Nhạc gia.

Nhạc Thành nhìn thấy Nhạc Thiên lão tổ dùng một chuông này, đây chính là Kim Long chuông, chuông ẩn này so với Thương Long chuông của Nhạc Liệt, Nhạc Phách thì mạnh hơn không ít.

Quay đầu nhìn về phía lực lượng khổng lồ, linh hồn thể của tứ tinh Đấu Thánh cũng trở nên kiêng kỵ, hoàng mang đại thịnh, một vàng sáng nghiêng ra.

- Ầm ầm.

Hai luồng lực lượng bạo phá ở bên trong long mộ, ở xung quanh từng thanh âm rạn nứt vang lên.

Nhạc Thiên lão tổ ngưng tụ một hư ảnh Kim Long xuyên thấu qua hoàng mang của cường giả Đấu Thánh, ngay lập tức thân hình của cường giả Đấu Thánh đột nhiên suy yếu, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt không ít.

Chỉ là lúc đó, sắc mặt của Nhạc Thiên lão tổ cũng đã trở nên tái nhợt theo, khí tức suy yếu lại.

- Xoẹt.

Đúng vào lúc này, linh hồn thể của tứ tinh Đấu Thánh đánh thẳng về phía Nhạc Thành, cảm thấy Nhạc Thiên lão tổ không dễ chọc vào, hắn muốn cướp thân thể trong tay Nhạc Thành trước.

- Người thật sự muốn chết, điều này cũng mất chút thời gian của ta

Cùng lúc đó, Nhạc Thành quát lạnh một tiếng, ở trên không trung, một thân thể hoàn mỹ đã xuất hiện.

Hiện tại Nhạc Thành cuối cùng cũng đã hoàn toàn luyện chế được thân thể, trước sự rèn giũa của Vô Thượng Chân Hỏa, thân thể đã trở nên hoàn mỹ vô cùng, năng lượng nhàn nhạt phát ra, sinh cơ đã vô cùng dồi dào.

Đồng thời lúc này, thủ ấn của Nhạc Thành cũng không ngừng tung bay, tứ tinh Đấu Thánh bay về phía thân thể, Nhạc Thành quỷ dị mỉm cười mà cũng không ngăn cản.

- A...

Đúng lúc tứ tinh Đấu Thánh tiếp cận thân thể thì Vô Thượng Chân Hỏa ngưng tụ thành một vòng xoáy, nuốt chửng hắn vào trong đó.

Trong vòng xoáy của Vô Thượng Chân Hỏa, tứ tinh Đấu Thánh phải không ngừng đấu tranh, bị Vô Thượng Chân Hỏa bao bọc, tứ tinh Đấu Thánh gào thét lên một tiếng, một lát sau đã hoàn toàn bị Nhạc Thành luyện chế.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, cùng lúc đó Vô Thượng Chân Hỏa xoáy lá linh hồn lực vào trong cỗ thân thể, mà thân thể sau khi luyện hóa được linh hồn lực của tứ tinh Đấu Thánh thì sinh cơ ngày càng thêm nồng đậm.

853. Chương 726

Trong sát na này Nhạc Thành ngưng trọng lên mà trầm giọng nói.

- Ủ.

Nhạc Thiên lão tổ gật nhẹ đầu, sắc mặt của lão hiện tại trở nên tái nhợt vô cùng, hiện tại lão biết đây là thời cơ tốt nhất, cảm thụ thân hình hoàn mỹ trước mắt, Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành với một vẻ cảm kích, thân thể kia không phải là phạm vật, lão nhanh chóng bay về phía đó.

Đúng lúc linh hồn sắp tiếp xúc thân thể kia, mi tâm của Nhạc Thiên lão tổ hiện ra một gợn sóng đỏ thẫm, khuếch tán toàn thân.

- Âm.

Gợn sóng đỏ thẫm khuếch tán, linh hồn của Nhạc Thiên lão tổ cùng với thân thể chạm vào nhau, lần này va chạm cũng không đem linh hồn bắn ra mà từ từ dung hợp vào.

- Âm.

Đúng lúc linh hồn của Nhạc Thiên lão tổ tiếp cận hải cốt thì đột nhiên hải cốt trở nên run rẩy, dần dần có quang mang ngưng tụ, mà lúc này năng lượng quỹ dị từ trong thân thể cũng tràn ngập ra, dưới năng lượng này, thân thể đã xuất hiện một màu vàng kim, quả nhiên là từ tinh huyết long mạch mà ra.

- Thành công rồi.

Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, Nhạc Thành nở ra một nụ cười, sau đó quay đầu nhìn long mộ sau lưng mà nói:

- Các vị vong hồn của Nhạc gia, hôm nay ta tụ tập các vị để khôi phục linh hồn cho Nhạc gia lão tổ, ta tin các vị có chết cũng không phản đối, tập hợp linh hồn các vị, lão tổ sẽ có thực lực ngập trời.

Sau đó thân ảnh của Nhạc Thành biến mất, xuất hiện ở cách đó năm nghìn thước.

- Vô Thượng Chân Hỏa tập hợp.

Thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, ở trên không trung xuất hiện một luồng Vô Thượng Chân Hỏa nóng bỏng, ngay lập tức một lò lửa thần dị được ngưng tụ, tràn ngập trên không trung.

- Đi.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại biến đổi một lần nữa, ba mươi sáu hỏa diễm long gào thét đánh về phía linh hồn thể, dưới ba mươi sáu hỏa diễm long này, những linh hồn thể chạy thực mạng cuối cùng cũng đã bị nuốt chửng.

Ba mươi sáu diễm hỏa long gào thét ở trong long mộ, những linh hồn thể thập tinh Đẩu Tôn đều bị nuốt chửng không có cách nào chạy thoát.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành sau đó thu lại, ba mươi sáu hỏa long gào thét ở trên không trung.

- Vào.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại biến đổi, ba mươi sáu hỏa long lại tiến vào trong lò lửa, cùng lúc đó dưới sự luyện hóa củ Vô Thượng Chân Hỏa, ba mươi sáu hỏa long đã hóa thành hư vô, mà trong lò lửa lúc này cũng đã vây khốn cả vạn linh hồn thể.

- Hạo Thiên Thập.

Thủ ấn của Nhạc Thành lại một lần nữa ngưng kết, ở mi tâm của hắn, Hạo Thiên Thập lại nổi lên, Hạo Thiên Thập bừng sáng hai ngọn lửa màu hồng, biến thành ngũ trảo hỏa long xoay tròn ở trên không trung.

- Ngao ngao.

Hai con Hỏa Long gào thét ở trên không trung, sau đó lại phun một ngụm lửa lớn vào trong lò lửa, muốn luyện hóa hàng vạn linh hồn thể, Nhạc Thành cần phải dựa vào Hỏa Long mới được.

Linh hồn thể kia được Nhạc Thành luyện chế, căn bản sẽ không thể bị Nhạc Thiên lão tổ hấp thụ mà cũng không thể cướp đoạt thân hình, nếu không sẽ rất phiền toái.

Ba ngày sau, hàng ngàn linh hồn thể dưới sự đốt cháy của ngũ trảo hỏa long đã trở thành một linh hồn năng lượng vô cùng lớn.

Nhạc Thành cũng không có ý xúc phạm tới những linh hồn thể kia, tuy nhiên nếu không làm vậy thì khả năng hấp thụ của Nhạc Thiên lão tổ sau này sẽ giảm bớt đi rất nhiều, linh hồn lực của Nhạc Thiên lão tổ hiện tại suy yếu vô cùng, cần khôi phục cần hàng nghìn linh hồn lực. Nhạc Thành đoán chừng hiện tại cũng đã đủ rồi, nhiều hơn nữa xem ra Nhạc Thiên lão tổ không thể tiếp nhận được.

- Thu.

Thủ ấn của Nhạc Thành thu lại, hai con ngũ trảo hỏa long quay cuồng ở trong Hạo Thiên Tháp, hóa thành một thanh mang chui vào trong mi tâm.

- Lão tổ, con tập hợp hàng vạn linh hồn lực giúp người khôi phục lại thực lực, con cũng chỉ làm được như vậy, việc tiếp theo đành nhờ vào chính lão tổ.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, một luồng thanh mang bao vây lấy những linh hồn thể ở trong lò lửa.

Thân thể dưới sự luyện hóa của Vô Thượng Chân Hỏa ngày càng trở nên nồng đậm, ngọn lửa cũng ngày càng trở nên chói mắt, không gian xung quanh cũng trở nên nóng bỏng.

Nhìn hài cốt phía trên, sắc mặt của Nhạc Thành cũng trở nên ngưng trọng, hắc khê quát một tiếng, Vô Thượng Chân Hỏa cũng bùng bùng đốt cháy.

Dưới sự đốt cháy của ngọn lửa này, một năng lượng quý dị khủng bố xuất hiện, một lát sau một hình người mơ hồ xuất hiện, không ngừng biến hóa, thân thể lúc này tựa hồ như đã có tri giác.

Sự đốt cháy và nhúc nhích này trọn vẹn diễn ra trong mười canh giờ, làn da dưới sự luyện hóa cũng dần được thành hình.

Nương theo thân thể cố định thành hình chính là hình dạng của Nhạc Thiên lão tổ cũng đã xuất hiện, điều kế tiếp chính là chờ đợi thân thể và Nhạc Thiên lão tổ hoàn toàn dung hợp.

Thời gian từ từ trôi qua, long mộ lúc này trở nên yên tĩnh dị thường, có Vô Thượng Chân Hỏa bao vây lấy thân thể, Nhạc Thành ở trong đó chờ đợi, ba ngày sau, pháp lực của Nhạc Thành tiêu hao cũng không ít, đối với Nhạc Thành mà nói, tiêu hao này vô cùng to lớn.

Ngày thứ năm, ở trong long mộ yên tĩnh đã nổi lên từng thanh âm xé gió, Nhạc Thành khẽ chau mày mà lẩm bẩm nói:

- Lão tổ, Nhạc gia có tin tức không tốt truyền tới, chuyện bên ngoài giao cho con là được, người phải ráng chống chọi, chờ ngày người ra khỏi đây chúng ta sẽ chính thức phản kích với tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện.

- Hai người các người mau mở cửa long mộ, ta có chuyện quan trọng muốn tìm tộc trưởng.

Ở trước cửa đá bên ngoài long mộ, Nhạc Duy sắc mặt sốt ruột nói với đội hộ vệ Kim Long.

- Lão tộc trưởng, tộc trưởng đã phân phó, trừ phi là chuyện vô cùng quan trọng thì không thể quấy rầy tộc trưởng.

Ở bên trái một người thuộc đội hộ vệ Kim Long nói với Nhạc Duy.

- Không cần, ta đã ra.

Cửa đá được mở ra, thân ảnh của Nhạc Thành đã xuất hiện.

- Ra mắt tộc trưởng.

Hai người thuộc đội hộ vệ Kim Long hành lễ.

- Lão tộc trưởng, không biết có tin tức từ tam tộc không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Nhạc Duy, nhìn thấy thần sắc của Nhạc Duy, Nhạc Thành cũng biết, Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia đã có tin tức truyền tới.

- Không sai, chỉ là tam tộc cũng có tin tức tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện đã tấn công Thần Hoàng Tộc, bọn họ đã xuất phát gần hai tháng.

Nhạc Duy nói với Nhạc Thành.

- Cái gì đối phó với Thần Hoàng Tộc?

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện nếu như đối phó với Thần Hoàng Tộc thì thật là vượt ra khỏi dự đoán của Nhạc Thành.

- Lão tộc trưởng, ông triệu tập tất cả mọi người cùng với đám người Bàn Thiên lão ma chờ ta ở đại sảnh.

Nhạc Thành nói với Nhạc Duy.

- Được ta đi.

Nhạc Duy cất tiếng nói rồi lập tức đi ngay, Nhạc Duy biết Nhạc Thành có Phong Lôi Sí tốc độ dĩ nhiên nhanh hơn lão nhiều.

854. Chương 727

Sau nửa canh giờ, ở trong một mật thất tại long mộ, Nhạc Hạo đã được Nhạc Thành gọi vào trong đó.

- Tộc trưởng, vừa rồi ta nghe thấy viễn cổ Hồ Tộc và viễn cổ Minh Xà tộc, Toan Nghê Tộc còn có Hắc Ám Thần Điện chuẩn bị liên thủ công kích Thần Hoàng Tộc, hiện tại chúng ta cần phải xuất phát đi Thần Hoàng Tộc phải không?

Nhạc Hạo cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Nhạc Hạo ngươi có thấy chuyện này bất thường không, Thần Hoàng Tộc cường giả không có bao nhiêu nhưng Minh Xà Tộc, Hồ Tộc, Toan Nghê Tộc và Hắc Ám Thần Điện lại muốn liên thủ công kích, điều này thật không bình thường.

Nhạc Thành do dự rồi nói với Nhạc Hạo...

- A...

Nhạc Hạo sững sờ rồi lập tức nói:

- Tộc trưởng, đúng thế ta cũng có cảm giác bất thường, chẳng lẽ trong này có điều gì đó mờ ám hay sao? Chẳng lẽ tam đại thú tộc không đi về phía Thần Hoàng Tộc?

- Tạm thời còn chưa biết, nhưng đội hộ vệ Kim Long chuẩn bị bất kỳ khi nào cũng phải xuất phát, các người phải chuẩn bị sớm ngày mai ta sẽ thương nghị với chư vị trưởng lão, có tin tức thì sẽ báo cho các người biết.

Nhạc Thành nói với Nhạc Hạo.

- Ngươi dùng Ẩn Thân Phù và Độn Địa phù phân cho một trăm người có mười thành đầu để long mạch, mỗi người năm tấm Ẩn Thân phù và Độn địa phù, những lá bùa đó phải bảo giữ nghiêm mật, không để thất thoát.

Nhạc Thành từ trong nhẫn trữ vật lấy ra mấy trăm tấm ẩn thân phù và độn địa phù đưa cho Nhạc Hạo rồi nói.

- Tộc trưởng, Ẩn Thân phù và Độn Địa phù, đây là vật gì?

Tiếp nhận Ẩn Thân phù và Độn Địa phù ở trong tay của Nhạc Thành, Nhạc Hạo nghi hoặc không thôi.

- Ẩn Thân phù dán vào người của người, người khác sẽ không thấy người, trừ phi là trên người của người có khí tức rất mạnh mẽ, mới có thể khiến cho người ta biết được sự tồn tại của người.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Hạo, đồng thời thủ ấn của bản cũng biến đổi, hắn lấy một tấm Ẩn Thân phù dán lên trên người của mình, sau đó biến mất trước mặt của Nhạc Hạo.

- Thấy chưa, ta dán Ẩn Thân phù lên rồi, người không thể nào nhìn thấy ta.

Thanh âm của Nhạc Thành tiếp tục vang lên, mà lúc này đôi mắt của Nhạc Hạo đã tròn tròn, khó mà có thể tin nổi.

Nhạc Hạo hiện tại bỗng nhiên muốn đi ra khỏi long cốc mấy năm trước hắn cùng với Nhạc Thành tiến hành một trận chiến, lúc ấy thực lực của Nhạc Thành tựa hồ như vẫn chưa bằng hắn nhưng tự nhiên biến mất hóa ra lần đó Nhạc Thành sử dụng Ẩn Thân phù.

- Người đã rõ ràng rồi.

Nhạc Thành kéo Ẩn Thân phù xuống thân ảnh cũng xuất hiện lại bên cạnh Nhạc Hạo.

- Còn độn địa phù dán lên có thể đi xuống mặt đất, nếu như gặp vây hãm nguy cấp thì có thể ngay lập tức tiến vào trong lòng đất, người bình thường không thể làm gì được.

Nhạc Thành không để ý tới ánh mắt kinh ngạc của Nhạc Hạo liền độn thổ chui vào trong lòng đất không thấy đâu nữa.

- Xoẹt.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Nhạc Hạo, Nhạc Thành đã xuất hiện ở phía sau hắn.

- Ẩn Thân phù à Độn địa phù này sau khi dùng sẽ mất hết hiệu lực, người triệu tập một trăm người có mười thành đấu để long mạch cho bọn họ những thứ này thực lực của bọn họ sẽ tăng cao, nên nhớ cần phải giữ bí mật không cho bất kể ai biết.

Nhạc Thành nói với Nhạc Hạo.

Nhạc Hạo lúc này vẫn chưa khôi phục lại tinh thần, hai lá bùa này khiến cho hắn phải rung động, không ngờ trên thế gian còn có bảo vật như vậy, thật là khó có thể tưởng tượng nổi.

- Tộc trưởng, có Ẩn Thân, Độn Địa phù hai loại bảo vật này một trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long chúng ta dù chạm bất kỳ đối thủ nào cũng không sợ.

Một lát sau, Nhạc Hạo phục hồi tinh thần mà nói.

- Nhớ kỹ, đối phó với đối thủ không kém mình về thực lực bao nhiêu mới có tác dụng.

Nhạc Thành nói với Nhạc Hạo.

Sau đó Nhạc Thành nói với Nhạc Hạo không thể để người nào đi vào trong long mộ, ai đi vào lập tức giết không tha.

Sau khi giao xong tất cả mọi chuyện Nhạc Thành mới yên tâm dùng Phong Lôi Sí rời khỏi long mộ đi về Nhạc gia.

Sáng hôm sau thân ảnh của Nhạc Thành đã xuất hiện ở trong đại sảnh của Nhạc gia, hiện tại những trưởng lão của Nhạc gia, Bàn Thiên lão ma, Kim Lão quái, Lưu Ngạn cũng ở đây.

- Ra mắt tộc trưởng.

Nhìn thấy Nhạc Thành tiến vào trong đại sảnh của Nhạc gia, bọn họ liền đứng lên hành lễ, Nhạc Thành gọi ý cho bọn họ không cần đa lễ rồi nói:

- Chư vị trưởng lão, Hắc Ám Thần Điện cùng với tam đại thú tộc vây công Thần Hoàng Tộc là có ý gì?

Đám trưởng lão do dự một chút sau đó đưa mắt nhìn nhau rồi nói với Nhạc Thành:

- Tộc trưởng, chúng ta có nên vào không gian thông đạo tới Thần Hoàng Tộc trước hay không, đồng thời đội hộ vệ Kim Long, Hoàng Long, Thanh Long cũng tới đó hỗ trợ.

- Tộc trưởng, Thần Hoàng Tộc và Nhạc gia chúng ta có quan hệ rất tốt, chúng ta cần phải toàn lực hỗ trợ.

- Các người có biết tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện có bao nhiêu người tới Thần Hoàng tộc hay không/

Nhạc Thành biến đổi sắc mặt mà hỏi mọi người.

- Theo thông tin từ Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia thì lần này tam đại thú tộc mỗi tộc có sáu vạn người Hắc Ám Thần Điện có mười vạn người.

Nhạc Duy nói với Nhạc Thành.

- Vậy tổng cộng là gần ba mươi vạn người.

Nhạc Thành thì thầm nói. Nhiều cường giả như vậy, Nhạc Thành không khỏi nghi ngờ, ba mươi vạn người xem ra cũng không có bao nhiêu người là cường giả Đấu Tôn, đa phần đều là cường giả Đấu Tông và Đấu Hoàng.

Nghĩ như vậy, Nhạc Thành tựa hồ như nhớ ra chuyện gì đó, nếu như mình dự định đối phó với tam đại thú tộc thì nhất định phải xuất hết cường giả trong tộc, xem ra Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc có mưu đồ gì khác.

- Chẳng lẽ bọn họ muốn dương đông kích tây.

Nhạc Thành khẽ giật mình, nếu Thần Hoàng Tộc bị vây công, tứ đại nhân tộc cứu giúp thì lực lượng phòng ngự ở nhà họ rất mỏng. Hơn nữa bọn họ tấn công Thần Hoàng Tộc tại sao lại còn cho người khác biết.

Xem ra bọn họ cố tình cho tứ đại nhân tộc biết để bọn họ đi hỗ trợ Thần Hoàng Tộc sau đó đối phó với tứ đại nhân tộc dễ dàng hơn.

Mà trong tứ đại nhân tộc, Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc có khả năng đối phó với Nhạc gia là lớn nhất.

Nhạc Thành suy nghĩ một lúc rồi đưa ra kết luận, lần này Hắc Ám Thần Điện và tứ đại thú tộc nhất định có mục tiêu là Nhạc gia, không chừng có thể là Trần gia, Tôn gia, Vũ Văn gia. Tuy nhiên tám phần là Nhạc gia

- Đại trưởng lão, tam trưởng lão mọi người sắp xếp năm nghìn người thuộc đội hộ vệ Hoàng Long và ba vạn người thuộc đội hộ vệ Hoàng Long xuất phát đi về phía Thần Hoàng Tộc.

Nhạc Thành nói với ba vị trưởng lão.

- Tộc trưởng, đội hộ vệ Kim Long ở lại sao? Đội hộ vệ Hoàng Long và đội hộ vệ Thanh Long đi sẽ mang lại hiệu quả không lớn.

Đại trưởng lão do dự rồi hỏi Nhạc Thành. Mà lúc này tất cả các trưởng lão cũng nghi hoặc không thôi, đội hộ vệ Thanh Long tuy nhiều nhưng không phải là thực lực chính của Nhạc gia.

855. Chương 728

Lấy năm trăm bộ áo giáp của đội hộ vệ Kim Long cho người của đội hộ vệ Hoàng Long mặc vào, giống như là đội hộ vệ Kim Long, còn nữa phiên Nhạc Dao chuông lão một mình dẫn đội là được.

Nhạc Thành nói với ba vị trưởng lão.

- Vâng, tộc trưởng.

Ba vị trưởng lão do dự một chút rồi đi sắp xếp.

- Nhạc Thành, chỉ một mình ta dẫn đội chỉ sợ không thể chống lại.

Nhạc Dao cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Nhạc Dao trưởng lão yên tâm, nếu không có bất ngờ thì như vậy là đủ rồi.

Nhạc Thành nói với Nhạc Dao trưởng lão.

Nhạc Thành bây giờ tiếp tục trầm tư, tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện không biết có định đánh lên Nhạc gia hay không, hiện tại Trần gia, Tôn gia, Vũ Văn gia nhất định là đang đi về phía Thần Hoàng Tộc, số người ở lại nhất định không còn nhiều lắm.

- Nhạc Duy trưởng lão, phái ba người đi tới Tôn gia, Trần gia, Vũ Văn gia nói với tam tộc, Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc có khả năng chính thức tấn công tứ đại nhân tộc, nếu như có chuyện gì lập tức nói với tam tộc còn lại cấp tốc trợ giúp.

Nhạc Thành đột nhiên biến đổi thần sắc mà nói lớn. Sau đó hẩn rời khỏi phòng rồi nói:

- Ta muốn ra ngoài một thời gian, mọi người không cần tìm ta.

Tối hôm đó, kết giới của Nhạc gia mở ra, hơn ba mươi vạn người từ từ đi tới Thần Hoàng tộc, ở phía trước có năm trăm người mặc áo giáp màu vàng.

Mà tối hôm đó cũng có một thân ảnh ra khỏi kết giới của Nhạc gia, tại một chỗ bằng phẳng Nhạc Thành lẩm bẩm nói:

- Rốt cuộc cũng đã đột phá rồi sao?

Thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, Hạo Thiên Tháp xuất hiện trước mặt hắn, bốn thân ảnh xuất hiện, chính là Yêu Cơ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma Ưng và Khiếu Thiên Hồ.

- Chủ nhân.

Bốn người sau khi rời xuất thì hành lễ với Nhạc Thành.

- Các người chuẩn bị đột phá, ta sẽ dùng Kim Tiên khôi lỗi ngăn cản địa kiếp giúp các người.

Nhạc Thành cất tiếng nói với bốn người bọn họ.

- Xem ra không chỉ các người muốn đột phá mà ngay cả Kim Tiên khôi lỗi cũng muốn đột phá.

Nhạc Thành cất tiếng nói sau đó tâm niệm chuyển động, một bóng hình xinh đẹp xuất hiện, đó chính là Yêu Huyền.

Nhìn thấy Yêu Huyền, cảm nhận thấy khí tức cường hãn trên người của nàng, điều này cho thấy Yêu Huyền đã đạt tới mức vô cùng khủng bố.

- Thế nào, muốn tiến hóa rồi phải không?

Nhạc Thành nhìn cô gái tuyệt sắc phía trước rồi cất tiếng hỏi. Ba viên Phá Ách đan, cuối cùng cũng đã trợ giúp Yêu Huyền tiến hóa.

- Ủ, chuẩn bị tiến hóa.

Yêu Huyền nói với Nhạc Thành.

- Chuẩn bị đi, ta sẽ dùng Kim Tiên khôi lỗi ngăn cản địa kiếp của người.

Nhạc Thành nói với năm người, năm người này tiến hóa sẽ gây ra địa kiếp vô cùng lớn.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Yêu Cơ, Tử Điện Mãng bọn họ bốn người tìm một chỗ để ngăn cản địa kiếp.

Yêu Huyền nhìn Nhạc Thành một chút rồi cũng thả người lên không trung phía xa xa, mọi người biết địa kiếp rất mạnh, trong lòng cũng lo lắng.

Nhìn thấy năm người đã rời đi, thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, năm bộ Kim Tiên khôi lỗi đã ra ngoài Hạo Thiên Tháp, ánh sáng tràn ngập, hiện tại Kim Tiên khôi lỗi đã có thực lực chống lại tam tinh Đấu Thánh.

Năm bộ Kim tiên khôi lỗi từ bên trong Hạo Thiên Tháp xuất hiện xong Nhạc Thành mới thu hồi Hạo Thiên Tháp lại, thần thức của Nhạc Thành bắt đầu cảm ứng lên không trung, Nhạc Thành biết rằng Hồng Loan sau khi ăn Tăng hồn đan đã ở trong Hạo Thiên Tháp khôi phục lại thực lực, Thanh Đồng thì cố gắng nửa năm qua cũng đã đến bờ đột phá. Ở trong Hạo Thiên Tháp, linh khí dồi dào hơn so với bên ngoài mấy trăm lần, tu luyện ở trong Hạo Thiên Tháp một tháng có tác dụng hơn so với tu luyện ở bên ngoài ba năm. Bây giờ Thanh Đồng đã tu luyện nửa năm, bằng tu luyện so với ở bên ngoài đến hai mươi năm.

Lúc này, Nhạc Thành lại cảm ứng tới chỗ của Yến Hiểu Kỳ, Yến Hiểu Kỳ cũng đang đến bờ đột phá, hỏa hệ ma pháp của Yến Hiểu Kỳ ngày càng nồng đậm, Yến Hiểu Kỳ dùng hai viên Phá Ách đan, từ ma pháp sư cấp chín sơ kỳ đột phá tới ma pháp sư cấp chín trung kỳ chẳng còn xa nữa.

Hiện tại trên người cậu Đại Hắc bao bọc một hắc mang, khí tức tràn ngập tới mười dặm, tựa hồ như cũng sắp đột phá, Đại Hắc lần này đột phá có thể đạt tới Thành Hình hậu kỳ, đủ sức đột phá với nhất tinh Đấu Thánh.

Mà ở trong một chỗ khác, Tôn Thi Thi thực lực thấp nhất cũng đã phục dụng một viên Phá Ách đan, nàng còn cách nhất tinh Đấu Thánh không xa.

Ở một chỗ khác, nhị nữ Minh Yêu và Huyền Yêu hiện tại tràn ngập án sáng yêu dị, nàng cũng chuẩn bị đột phá giống như là Đại Hắc vậy, hai nàng ăn vào một viên đan dược Phá Ách đan, đột phá tới Đấu Thánh không còn vấn đề gì lớn nữa, cộng thêm với việc hai nàng có huyết mạch viễn cổ xà vương, có thể miễn cưỡng chống lại nhị tinh Đấu Thánh.

Đại Song và Tiểu Song nhị nữ tiếp tục tu luyện, Phá Ách đan trước người chỉ còn hai viên, hiện tại cả hai đã đạt tới Phân Thần hậu kỳ đỉnh phong, đang tiếp tục đột phá, trong nửa năm này, hai nữ tử này tu luyện đã luyện hóa rất nhiều năng lượng từ Phá Ách đan, tám viên Phá Ách đan đã giúp các nàng từ Phân Thần sơ kỳ đến phân thần hậu kỳ đỉnh phong, hai viên còn lại đủ giúp các nàng đột phá tới hợp thể sơ kỳ.

Tóm lại, ngoại trừ Thanh Đồng, hầu hết ai cũng đột phá, cũng là nhờ Phá Ách đan, loại thủ bút này ngoại trừ Nhạc Thành ra thì bất kể người nào cũng không xuất ra được. Tổng cộng ba mươi bốn viên Phá Ách đan, nếu như ở Tu chân hoa hạ cho dù là môn phái mạnh nhất có được hai viên Phá Ách đan đã là không tệ, ai dám như Nhạc Thành, có thể đem nhiều Phá Ách đan ra cho người của mình dùng như vậy. Đặc biệt là Đại Song và Tiểu Song, mỗi người đều dùng tới mười viên Phá Ách đan, nếu ở hoa hạ tu chân, tất cả mọi người phải hâm mộ bọn họ muốn chết không thôi.

856. Chương 729: Địa Kiếp Mạnh Mẽ.

Hai nữ tử tu luyện hiện tại cũng đã trải qua nửa năm, đang trong giai đoạn đột phá, trước tiên là tới Phân Thần hậu kỳ chỉ trong mười năm. Ở tại thế giới tu chân ít nhất bốn trăm năm cũng đừng hi vọng đạt tới mức độ này, nhưng hai nữ tử chỉ mất mười năm khiến cho người khác phải xấu hổ vô cùng.

Dựa theo Nhạc Thành phỏng đoán thì năm người này sau khi tiếp nhận địa kiếp xong, năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi cũng sắp đột phá tới Tiên khôi, đến lúc đó mỗi con Kim Tiên Khôi Lỗi có thể chống lại tứ tinh Đấu Thánh cường giả.

Mà hiện tại Nhạc Thành cũng không phải lo lắng chuyện tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện đánh lên Nhạc gia, ngược lại hẳn lại chờ mong, bên cạnh mình có hai mươi mấy cường giả Đấu Thánh, cộng thêm với cường giả Đấu Thánh của Nhạc gia, mặt khác còn có đội hộ vệ Kim Long, những người có mười thành đấu đế long mạch, đồng thời còn có Ẩn thân phù và độn địa phù, nếu như Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc đánh tới, bọn họ sẽ không thể làm gì.

Nhạc Thành cũng không tin rằng tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện sẽ ra hết cường giả, bọn họ đánh lên tứ đại nhân tộc dĩ nhiên cũng sợ tứ đại nhân tộc đánh lên bọn họ.

- Ngao, hú.

Hai ngày sau, Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên Hồ, còn có Tứ Sí Ma Ưng bọn họ nổi lên trên không trung, bốn người tràn ngập khí tức.

- Xoẹt.

Khí tức ở trên không trung ngày càng trở nên mạnh mẽ, tăng vọt tới cực hạn, mà ở không trung lúc này cảnh tượng lại vô cùng dị thường, bầu trời cũng muốn mờ đi.

- Âm ầm.

Bản thể của ba người bắt đầu lay động ở trên mặt đất, ngay lập tức lúc lắc kịch liệt, địa chấn vô cùng.

- Kết.

Dưới bản thể của bốn người, lòng đất cũng như mạng nhện mà nứt đi, một dòng suốt hẹp và nhỏ xuất hiện, vượt không gian mà nổi lên.

- Đã đến, bốn con ma thú cấp tám đã đến cửu giai ma thú, loại thực lực này thật là cường hãn.

Cảm nhận thấy biến hóa phía trước, Nhạc Thành cũng không khỏi biến sắc, địa kiếp lần này quá mạnh, so với lần trước thất giai ma thú đột phá tới bát giai ma thú thì mạnh hơn gấp nhiều lần.

- Kim Tiên Khôi Lỗi, đi.

Khỏe miệng của Nhạc Thành hiện ra một vẻ ngưng trọng, địa kiếp mạnh mẽ như thế không biết, Kim Tiên Khôi Lỗi có thể chống lại được hay không.

Thủ ấn của Nhạc Thành đánh ra, ngay lập tức năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi nhanh như chớp bắn về phía đám người Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng và Tứ Sí Ma Ưng.

Nhạc Thành hơi do dự một chút, lần này diện tích địa kiếp đúng là rộng lớn, cũng bởi vì bản thể thân hình của bọn họ cũng to lớn hơn.

Nhạc Thành do dự một chút rồi tung bay thủ ấn, bốn bộ Kim Tiên Khôi Lỗi hợp thành trận hình ổn phương, kim mang trên đó trở nên tràn ngập.

- Ti ti.

Mà lúc này dưới mặt đất nổi lên điện mang tràn ngập, mặt đất giống như là bị một thiên võng bao bọc.

- Âm ầm.

Từng mảng điện mang khủng bố điên đại oanh kích từ trên xuống, quang mang chói mắt bắn về phía Khiếu Thiên Hổ.

Điện trụ từ dưới mặt đất cũng xuất hiện, đâm rách một mảng không gian.

- Âm.

Địa lôi mạnh mẽ vô cùng bị Kim Tiên Khôi Lỗi và kim mang ngăn chặn lại, ngay lập tức bốn con Kim Tiên Khôi Lỗi cũng tràn ngập ánh kim màu vàng, điện trụ cường hãn là vật hủy diệt với người khác nhưng với Kim Tiên Khôi Lỗi thì đó là liều thuốc bổ vô cùng tốt.

Bốn Kim Tiên Khôi Lỗi đan vào tạo thành một lưới màu vàng, điện trụ oanh kích vào, đều bị nó hút hết.

Dưới bản thể của Yêu Cơ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma Ưng điện trụ lại tiếp tục oanh kích, ngay lập tức bốn Kim Tiên Khôi Lỗi màu vàng bao trùm,

Một mảng điện trụ dày đặc điên cuồng bao phủ lên trên người Kim Tiên Khôi Lỗi, khắp dãy núi cũng bao phủ bởi một mảng mờ mờ, ma thú trong phạm vi mấy vạn dặm cũng cảm nhận được khí tức cường hãn mà quỷ dị bỏ trốn.

- May mà bốn bộ Kim Tiên Khôi Lỗi có thể chống lại được.

Nhìn điện trụ oanh kích cường hãn phía trước, Nhạc Thành không khỏi hít một hơi lạnh, đột phá tới cửu giai ma thú, địa kiếp rất lớn, may mà Kim Tiên Khôi Lỗi có thể chống lại nó, hơn nữa còn có thể dùng điện trụ để tiến hóa.

Kim Tiên Khôi Lỗi có thể chống lại địa kiếp này, Nhạc Thành cũng cảm thấy yên tâm.

- Ngao.

Một thanh âm gào thét vang lên, ở phía xa xa trên không trung, bản thể bát sí linh mãng của Yêu Huyền xuất hiện, một mảng khí tức tràn ngập.

- Cũng đã đến.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, nhìn biến hóa trên không trung, Nhạc Thành biết rằng Yêu Huyền tiến hóa dẫn tới địa kiếp, Yêu Huyền lần này tiến hóa địa kiếp so với Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hồ, Tứ Sí Ma Ưng, Tử Điện Mãng còn lớn hơn nhiều.

- Kim Tiên Khôi Lỗi, đi.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành giương lên, một con Kim Tiên Khôi Lỗi màu vàng đã xuất hiện bên dưới thân thể khổng lồ của Yêu Huyền, một mảng kim mang mở rộng, che kín bản thể của Yêu Huyền.

- Ti Ti.

Một đám mây đen to lớn cuộn cuộn ở trên không trung, ngay lập tức mặt đất xung quanh của Yêu Huyền bắt đầu trở nên rạn nứt.

- Ti Ti.

Một mảng điện mang bắt đầu long lánh, điện mang bắt đầu tràn ngập, giống như thiên la địa võng, khí tức bắt đầu bao phủ.

- Ti Ti.

Ngay lập tức từng điện mang bao phủ với nhau.

Nhạc Thành nhìn thấy điện mang mạnh mẽ như thế thì không khỏi biến sắc, lo lắng thay cho Yêu Huyền, không ngờ lần này Yêu Huyền tiến hóa lại dẫn dụ nhiều địa kiếp như vậy, xem ra lần tiến hóa này của Yêu Huyền mạnh hơn so với đám người Yêu Cơ rất nhiều.

- Ti Ti.

Một quang mang chói mắt xuất hiện trước mặt của Nhạc Thành, hung hăng trùng kích xung quanh thân thể khổng lồ của Yêu Huyền.

- Âm.

Một quang mang vô cùng lớn bao phủ bạo phá ở trên không trung, giống như là sấm sét vậy.

- Âm âm.

Ngay sau đó điện trụ thứ hai và điện trụ thứ ba cũng xuất hiện không ngừng công kích từ trên không trung, dưới điện trụ mạnh mẽ này, thân thể Kim Tiên Khôi Lỗi của Yêu Huyền cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại mà thôi.

- Yêu Huyền gây nên địa kiếp này thật là mạnh mẽ.

Nhạc Thành thở ra một hơi, bây giờ địa kiếp xung quanh đã tràn ngập một khí tức cường hãn rồi.

- Rốt cuộc cũng đã xong.

Dưới địa kiếp không ngừng này, Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hồ, Tứ Sí Ma Ưng Tử Điện Mãng tựa hồ như đang ở giai đoạn cuối.

Lúc này lòng đất dưới Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hồ, Tứ Sí Ma Ưng, Tử Điện Mãng bắt đầu nứt ra, ở dưới bốn con ma thú bắt đầu xuất hiện bốn lỗ đen.

857. Chương 730: Yêu Huyền, Yêu Cơ Đột Phá.

- Ti Ti.

Điện mang lập lòe không dứt, nhìn điện mang khủng bố phía dưới, Nhạc Thành cuối cùng cũng cảm thấy lo lắng, cuối cùng thì địa lôi cũng xuất hiện, bốn luồng công kích mạnh mẽ như vậy, Nhạc Thành thật sự lo lắng không biết Kim Tiên Khôi Lỗi có thể chống lại hay không.

- Ti Ti.

Bốn luồng điện mang bắt đầu tràn ngập, ngay lập tức không gian cũng trở nên lay động, mặt đất giống như bắt đầu muốn sụp đổ vậy.

- Ti ti, ầm.

Một thanh âm quý dị vang lên từ trong lòng đất.

- Ầm ầm ầm.

Bốn thanh âm nổ mạnh kinh thiên vang lên, ngay lập tức bốn luồng thân ảnh xuất hiện, chỉ thấy bốn con Kim Tiên Khôi Lỗi mặc dù chống lại địa lôi công kích khủng bố nhưng vẫn bị đánh bay ra ngoài.

- Gào, hú..

Ở giữa không trung, từng thanh âm gầm gừ vang lên, ngay lập tức Nhạc Thành nhìn thấy, Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma Ứng khí tức trở nên tăng vọt, thân hình cũng mở rộng.

Với thân hình tăng vọt, khí tức trên người của bốn con ma thú cũng cấp tốc tăng lên, một lát sau cũng đã có ít nhất thực lực nhất tinh Đầu Thánh.

Bốn con cửu giai ma thú khí tức vô cùng mạnh mẽ khiến cho ma thú phạm vi mấy nghìn dặm quanh đó cũng cảm thấy bất an.

- Rốt cuộc cũng đã đột phá tới ma thú cửu giai.

Nhìn bốn con ma thú biến hóa, Nhạc Thành liền nở ra một nụ cười.

- Ầm ầm ầm.

Bốn luồng thân thể lập tức thu hồi bản thể ở trên không trung, khôi phục nhân hình quay lại bên cạnh Nhạc Thành.

- Đa tạ chủ nhân, Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hổ bốn người hành lễ với Nhạc Thành, bọn họ đều biết nếu như không có chủ nhân trợ giúp thì mình rất khó có thể đối phó với địa kiếp.

- A, đứng lên đi.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói sau đó hần lập tức chau mày, thủ ấn trong tay của hần ngưng kết tâm niệm chuyển động.

Mà lúc này kim mang của Kim Tiên Khôi Lỗi cũng đã có không ít biến hóa thực lực tựa hồ như đã tăng cường không ít.

Chỉ là hiện tại con Kim Tiên Khôi Lỗi dưới thân của Yêu Huyền tựa hồ như đã ăn không tiêu, từng luồng điện trụ khiến cho nó ngã xuống.

Dưới biến hóa thủ ấn của Nhạc Thành, bốn con Kim Tiên Khôi Lỗi nhanh chóng gia nhập, hợp thành một lưới vàng vô cùng lớn, có năm con Kim Tiên Khôi Lỗi chống lại, điện trụ đã hoàn toàn có thể ngăn cản được.

- Ầm ầm.

Một âm thanh long trời lở đất vang lên, đồng thời điện trụ ầm ầm hạ từ trên xuống, xé rách không gian tới trước người của Kim Tiên Khôi Lỗi, điện trụ này so với sự dẫn dụ của đám người Yêu Huyền thì còn to lớn hơn.

Cùng lúc đó, kim mang trên người của Kim Tiên Khôi Lỗi cũng toàn bộ tách ra, lập tức một điện mang xuyên qua hung hăng đánh vào bụng Yêu Huyền.

- Ngao.

Yêu Huyền gào thét một tiếng, năm bộ Kim Tiên Khôi Lỗi không ngăn cản được điện mang hoàn toàn, còn sót lại tàn lực bắn lên trên người nàng.

- Hừ hừ.

Yêu Huyền gầm gừ một tiếng, sau đó bản thể bát sí linh mãng bắt đầu chấn động, đồng thời một đôi cánh quỷ dị màu xanh cũng từ từ biến mất, khí tức trên người nàng bắt đầu tăng vọt.

Hiện tại, Địa kiếp tán đi, khắp dãy núi mây đen không còn, xung quanh không gian khôi phục lại vẻ bình thường, ở mặt đất lúc này đã hiện ra khe hở dài.

- Khí tức thật là cường hãn.

Cảm nhận thấy khí tức trên người Yêu Huyền tăng vọt, Nhạc Thành liền ngạc nhiên, khí tức này thật là mạnh mẽ, so với Yêu Cơ và đám Khiếu Thiên Hồ thì mạnh hơn quá nhiều.

- Không biết Yêu Huyền sau khi tiến hóa thực lực còn cao đến mức nào nữa, tiếp nhận truyền thừa của Bát sí linh mãng, lần này Yêu Huyền tiến hóa nhất định sẽ vô cùng mạnh mẽ.

Nhạc Thành nhìn khí tức trên người của Yêu Huyền rồi lẩm bẩm nói.

Bây giờ Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma Ứng bốn người cảm nhận thấy khí tức trên người của Yêu Huyền thì cũng kinh ngạc không thôi, khí tức này khiến cho bọn họ cảm thấy một áp lực khá lớn.

- Xuy.

Khí tức này ba ngày sau cuối cùng cũng dừng lại mà lúc này bản thể của Yêu Huyền xoay tròn trên không trung giống như là một con rồng lớn vậy.

- Ngao.

Một thanh âm gào thét phát ra từ miệng của Yêu Huyền, thanh âm to lớn tràn ngập, thanh âm này thập tinh Đấu Tôn bình thường cũng không thể làm được.

- Xoẹt.

Yêu Huyền thu hồi bản thể trên không trung, thân hình xinh đẹp đã rơi xuống bên cạnh Nhạc Thành.

- Thế nào rồi, không sao chứ?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Yêu Huyền, ba ngày trước dưới sự tấn công của lôi điện, Yêu Huyền cũng đã trúng một vài tia.

- Không sao, một lần nữa phải cảm ơn người.

Yêu Huyền cất tiếng nói với Nhạc Thành, trong đó có một nhu tình.

- Thực lực của ngươi bây giờ thế nào rồi?

Nhạc Thành cảm thấy khí tức trên người của Yêu Huyền khá cường hãn, loại khí tức này Nhạc Thành cảm thấy Yêu Huyền có thể chống lại tới tứ tinh Đấu Thánh.

- Nếu như gặp Thanh Sơn lão tổ, ta có thể giúp người giết chết hắn.

Yêu Huyền mỉm cười nói, đáng vẻ vô cùng mê người khiến tim Nhạc Thành phải đập thình thịch.

- Mạnh như vậy sao?

Nhạc Thành kinh ngạc thầm nghĩ, giết Thanh Sơn, Thanh Sơn là ngũ tinh Đấu Thánh, xem ra thực lực của Yêu Huyền hiện tại vô cùng mạnh mẽ, phải mạnh hơn cả Nhạc Liệt và Nhạc Phách.

- Chúng ta về Nhạc gia trước.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Yêu Huyền và Yêu Cơ, hiện tại chỉ còn một số thời gian, Hắc Ám Thần Điện cùng với viễn cổ Minh Xà tộc, Hồ Tộc Toan Nghê Tộc bọn họ sẽ mau đến thôi.

Một ngày sau, Nhạc Thành cùng với đám người Yêu Huyền trở lại đình viện, vừa tiến vào Nhạc gia, Nhạc Thành đã thấy có gì đó không bình thường.

Lúc này Yêu Huyền và nhóm Yêu Cơ đột phá tiến hóa, Nhạc Thành càng có thêm sự nắm chắc chiến thắng Hắc Ám Thần Điện và tứ đại thú tộc.

Về phần cường giả của Nhạc gia, hiện tại có năm trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long, Nhạc Thành cũng tuyệt không sót ruột, hẳn đã bố trí Thiên Long phục ma trận, Đại Song và Tiểu Song sau khi xuất quan hẳn cũng sẽ để hai nữ tử này bố trí Thiên Phần tiên trận, để lúc đó những cường giả Đấu Tôn trở xuống không còn phải e ngại nữa.

858. Chương 731: Phượng Tôn Long Dược, Thanh Sơn.

Hiện tại ở một chỗ to lớn trong thung lũng, có mấy vạn khí tức hướng tới, trọn vẹn đã hơn một nghìn người có tu vi Đấu Tôn, mặt khác những người còn lại cũng có tu vi bát tinh cửu tinh Đấu Tông, một vạn người này tuyệt đối vô cùng mạnh mẽ.

- Long Dược, chẳng lẽ Hắc Ám Thần Điện không có ai đến, chúng ta đã đến hai ngày rồi.

Ở trong một thung lũng, có mấy người khoanh chân ngồi xuống, nếu như Nhạc Thành ở đây thì có thể nhận ra hai trong đó chính là Long Dược của Toan Nghê Tộc và Phượng Tôn của Thần Phượng tộc.

Mà khí tức trên người của bọn họ phát ra cho thấy bọn họ đã hoàn toàn là cường giả Đấu Thánh, hai mươi cường giả Đấu Thánh, thực lực này vô cùng khủng bố, Tứ Đại Thú Tộc và tứ đại nhân tộc, bất kỳ tộc nhân nào cũng không có tới hai mươi Đấu Thánh.

- Minh U vương đại nhân, nhất định sẽ tới mau thôi, dựa theo sự thương nghị của chúng ta, Hắc Ám Thần Điện sáng ngày mai sẽ xuất hiện ở trong thung lũng.

Long Dược khẽ cất tiếng nói với người mặc áo lam phía trước.

- Người của Hắc Ám Thần Điện tứ đại thú tộc chúng ta không thể nào tin tưởng được, chờ sau khi chúng ta diệt xong tứ đại nhân tộc cần phải đề phòng Hắc Ám Thần Điện.

Một lão già mặc áo vàng cất tiếng nói.

- Hồ Bá Chủ nói không sai, Hắc Ám Thần Điện chúng ta không thể tin tưởng được.

Phượng Tôn bên cạnh lạnh nhạt nói, nếu như không phải Thanh Sơn lão tổ cùng với Lam Ma Lục Ma lui lại thì cuộc chiến giữa Thần Hoàng tộc và Thần Phượng Tộc ai thắng ai bại còn chưa biết được.

- Phượng Tôn, người cũng đừng để bụng quá nhiều.

Minh U vương nói với Phượng Tôn.

- Ta lo lắng lần này Nhạc gia không hề dễ tiêu diệt, nội tình của Nhạc gia đúng là không ít biến hóa, cộng thêm Nhạc Tề lão tổ hai trăm năm qua vẫn bế quan không biết đã đạt tới mức độ đáng sợ nào.

- Phượng Tôn, lo lắng của ngươi thật là không có đạo lý, ngươi còn tưởng Nhạc Tề là Nhạc Thiên hay sao, thực lực của Nhạc Tề hơn hai trăm năm trước không thể so sánh với Nhạc Thiên, lần này Hắc Ám Thần Điện nghe nói có Bát Thiên Tôn và Thất Thiên Tôn đi theo, thực lực của hai người này đã đủ đối phó với Nhạc Tề rồi.

Minh U Vương âm hàn mà nói.

- Nhạc gia bị tiêu diệt xong, xem Hoàng Tôn còn có thể chống lại ta được không.

Phượng Tôn lạnh nhạt nói, tựa hồ như vô cùng thống hận Nhạc gia.

- Tứ đại nhân tộc Tôn gia, Trần gia, còn có Vũ Văn gia cũng phải người tới Thần Hoàng Tộc, ta thấy lần này chúng ta nhất định đã lừa được họ.

Hổ Bá Chủ cất tiếng nói.

- Chỉ đáng tiếc lúc ở trong Thúy Phong Cổ Nham, linh châu của Tứ Đại Thú Tộc lại biến mất không thấy gì nữa, đây là điều cực kỳ bất lợi với Tứ Đại Thú Tộc chúng ta.

Long Dược cất tiếng nói.

Chuyện ở Thúy Phong Cổ Nham đúng là bí ẩn, sau này chúng ta nhất định phải điều tra cho ra, linh châu nhất định không thể vô cớ biến mất.

- Không sai, sau này Thúy Phong Cổ Nham xuất hiện một lần nữa, chúng ta cần phải tra xét đến tột cùng, linh châu đối với chúng ta vô cùng quan trọng, cần phải tìm trở về.

Hổ Bá Chủ cất tiếng nói.

- Người của Hắc Ám Thần Điện đã đến, chúng ta ra ngoài thôi.

Minh U vương đột nhiên biến đổi sắc mặt mà nói.

- Người tới đây xem ra không ít.

Phượng Tôn ngưng sắc mặt xuống mà lẩm bẩm nói.

Ở phía xa xa tại một dãy núi, sau một hồi thanh âm xé gió, một mảng hắc ảnh chằng chịt xuất hiện, nhân số khoảng năm nghìn người, chính là người của Hắc Ám Thần Điện, trong đó có ba nghìn là hắc ám ma thú.

Mặt khác hai nghìn người còn lại toàn bộ mặc hắc ý, cường giả Đấu Tôn có tới năm trăm người, trong đó cửu tinh thập tinh Đấu Tôn khoảng hai trăm người, còn lại đều có thực lực lục tinh Đấu Tôn.

Mà những người đi trước nhất thì có khí tức của cường giả Đấu Thánh, người đi đầu tiên chính là Cửu Thiên Tôn Thanh Sơn lão tổ.

- Thanh Sơn, sau khi gia nhập Hắc Ám Thần Điện thấy tinh thần của ngươi phần chấn hơn.

Ở trong thung lũng hai mươi đạo thân ảnh bay lên trời, chính là đám người Long Dược, Phượng Tôn.

- Các ngươi vừa mới đến phải không, xem ra ta cũng tới không muộn, tứ đại thú tộc của các ngươi dự định tiêu diệt toàn bộ Nhạc gia, cường giả tới đúng là không ít.

Thanh Sơn nhìn hai mươi người phía trước rồi cất tiếng nói, loại thực lực này đã rất mạnh mẽ, đủ đề đề bẹp Nhạc gia.

- Thanh Sơn lão tổ, không ngờ ngươi thật sự gia nhập Hắc Ám Thần Điện, Nhạc gia lần này nhất định sẽ bị diệt, thực lực của Hắc Ám Thần Điện mạnh như vậy, nhưng sau không thấy Bát Thiên Tôn và Thất Thiên Tôn tới đây?

Minh U vương chăm chú nhìn mười lăm cường giả Đấu Thánh của Hắc Ám Thần Điện rồi hỏi.

- Minh U vương, Bát Thiên Tôn và Thất Thiên Tôn còn đang ở đằng sau, chút nữa nhất định sẽ tới.

Thanh Sơn lão tổ cất tiếng trả lời Minh U Vương.

- Vậy là được rồi, chỉ là thanh Sơn, lúc trước chúng ta cùng với Hắc Ám Thần Điện liên thủ đã nói trước, các ngươi không được đổi ý.

Hổ Bá Chủ chăm chú nhìn Thanh Sơn mà nói.

→ Yên tâm đi, bất kỳ cái gì của của Nhạc gia chúng ta đều toàn bộ giao cho các ngươi, Hắc Ám Thần Điện chúng ta đều không cần đến, kết cả của Tôn gia, Vũ Văn gia cũng vậy.

Thanh Sơn lão tổ cất tiếng nói với Hổ Bá chủ.

- thanh Sơn, nêu các ngươi đổi ý thì làm sao đây?

Long Được cất tiếng hỏi than Sơn.

- Hừ, các ngươi không tin phải không, bây giờ có thể rời khỏi, Hắc Âm Thần Điện chúng ta một mình tiêu diệt Nhạc gia cũng không khó.

Thanh Sơn lão tổ chăm chú nhìn tam đại thú tộc mà nói.

- Nếu chúng ta liên thủ dĩ nhiên là tin tưởng Hắc Âm Thần Điện.

Minh U vương mở miệng nói.

- Thanh Sơn, ngươi đã đột phá tới lục tinh Đấu Thánh?

Phượng Tôn chăm chú nhìn Thanh Sơn lão tổ mà hỏi, trong mắt hiện ra một vẻ vô cùng kinh ngạc.

Phượng Tôn có tu vi lục tinh Đấu Thánh dĩ nhiên là biết đột phá từ ngũ tinh Đấu Thánh tới lục tinh Đấu Thánh là một việc làm vô cùng khó khăn, không ngờ Thanh Sơn mất một năm lại có thể làm được.

Đối với Thanh Sơn lão tổ, Phượng Tôn có ấn tượng không hề tốt, ngược lại còn có hận ý, nếu lúc trước Thanh Sơn lão tổ không bỏ đi thì Thần Phượng Tộc cũng không bị Thần Hoàng Tộc đánh cho thảm hại.

Nghe thấy lời nói của Phượng Tôn, Long Được, Minh U vương, Hồ Bá Chủ bọn họ liền nhìn Thanh Sơn, cảm nhận khí tức trên người của Thanh Sơn lão tổ bọn họ đều vô cùng kinh ngạc, đặc biệt là Long Được, nửa năm trước hắn và Thanh Sơn lão tổ đều là ngũ tinh Đấu Thánh, mà hiện tại Thanh Sơn lão tổ đã đột phá thực lực của hắn đã khác biệt với mọi người.

Long Được không khỏi hoài nghi ở Cực viêm địa không biết Thanh Sơn lão tổ có lấy được viên đan dược thần dị nào không, nếu không thì không thể đột phá nhanh như vậy được.

- Chỉ là mới đột phá mà thôi, không có gì lớn, hiện tại chúng ta mau đi thôi, bây giờ chỉ còn cách kết giới của Nhạc gia mười ngày đường.

Thanh Sơn lão tổ cất tiếng nói, sau đó hàn ý trên người tràn ngập, đột phá tới lục tinh Đấu Thánh, hùng tâm của Thanh Sơn lão tổ cũng lớn hơn trước rất nhiều.

859. Chương 732: Đại Song, Tiểu Song, Yên Hiểu Kỳ Đột Phá.

Ở trong đình viện của Nhạc gia, lúc này ở trong Hạo Thiên Tháp, thân ảnh của Nhạc Thành nổi lên trên không trung, bên cạnh của Nhạc Thành thì có Thất Thiên Tôn, Đại Hắc, Minh yêu, Huyền Yêu U Cơ sáu người.

Hiện tại Yên Huyền, Yên Cơ bọn họ đã đột phá được năm ngày, ở ngày thứ năm, Thanh Đồng cũng đã đột phá đến tụ khí trung kỳ, Đại hắc cũng đã đột phá tới Thành Hình hậu kỳ, có thể chống lại nhất tinh Đấu Thánh.

Tôn Thi Thi trong năm ngày này phục dụng Pháp Ách đan cũng đã đột phá tới nhất tinh Đấu Thánh, thực lực tăng cao, xích tôn viêm hỏa của nàng ngày càng mạnh mẽ. Nhạc Thành không có di hài tiên tổ của Tôn gia cho nên không có cách nào giúp Tôn Thi thi đột phá tới mười thành đấu để huyết mạch.

Minh yêu, Huyền Yêu hai nữ tử này cũng đã đột phá tới nhất tinh Đấu Thánh, cả hai hiện tại cảm kích Nhạc Thành không thôi, có Pháp Ách đan các nàng cũng biết Nhạc Thành hiện tại đã chính thức coi các nàng là người trong nhà.

Về phần U Cơ, tuy không có Pháp Ách đan nhưng một năm nay dốc lòng tu luyện ở trong Hạo Thiên Tháp hiện tại cũng đã tới ma thú cấp tám hậu kỳ, có thể chống lại bát tinh cửu tinh Đấu Tôn.

Hiện tại cách mọi người một khoảng không xa, một cô gái áo tím đang khoanh chân ngồi ở đó, trên người tràn ngập nguyên tố hỏa hệ ma pháp.

Cô gái áo tím này nhan sắc tuyệt đẹp, ngũ quan tinh mỹ, làn da trắng nõn nà, mặc dù hai mắt nhắm lại nhưng cũng biết đó là một đôi mắt tuyệt đẹp, cô gái đó chính là Yên Huyền, hiện tại toàn thân nàng đang bao phủ nguyên tố hỏa hệ ma pháp.

Một lúc sau toàn thân của Yến Hiểu Kỳ đã tràn ngập ma pháp lực, ma pháp lực hỏa hệ đã đạt tới mức vô cùng khủng bố.

- Xèo xèo.

Một mảng ma pháp lực cuối cùng cũng gào thét ở trong công gian, bài sơn đảo hải, ở trên mặt đất, dưới nguồn lực lượng cường hãn này, một khe hở dài hẹp bắt đầu xuất hiện.

- Hu.

Sau đó một luồng lực lượng cường hãn cuối cùng cũng đã dừng lại rồi rơi vào im lặng.

- Xem ra sắp đột phá tới ma pháp sư cấp chín trung kỳ.

Nhạc Thành thì thầm nói, ánh mắt của hắn cũng hiện lên vẻ chờ mong.

Thanh Đồng, Tôn Thi Thi bọn họ cũng khẩn trương vô cùng, người nào cũng biết rằng đã đến mức quan yếu của đột phá.

- U u.

Một lúc sau nguyên tố hỏa hệ ma pháp bắt đầu tràn ngập sau đó một mảng lực lượng cuồng bạo gào thét, ngay lập tức một luồng lực lượng cường hãn tràn vào trong người của Yến Hiểu Kỳ.

- Xoẹt.

Trong sức mạnh cuồng bạo này, Yến Hiểu Kỳ giống như là một chiếc thuyền lá nhỏ, đối mặt với lực lượng trùng kích cuồng bạo không thôi, khí tức trên người của nàng cũng tràn ngập.

Mà lúc này thân hình nhỏ nhắn xinh xinh của Yến Hiểu Kỳ có một sức mạnh cuồng bạo, giống như là thủy triều bên trong đá ngầm vậy.

Khí tức của Yến Hiểu Kỳ cuộn trào khắp không gian, khiến cho Tôn Thi Thi, Minh Yêu, Huyền Yêu U cơ cũng cảm thấy bị áp lực.

Thân hình của Yến Hiểu Kỳ nhấc lên, không gian cũng tràn ngập hỏa hệ ma pháp.

Mà lúc này, Nhạc Thành cũng biết khí tức của Yến Hiểu Kỳ đã đạt tới ma pháp sư cấp chín sơ kỳ đỉnh phong, chỉ còn một đoạn ngắn nữa là tới ma pháp sư cấp chín trung kỳ, hiện tại đột phá cũng đang tới bước quan trọng nhất.

Tất cả mọi người đều lo lắng, Tôn Thi Thi, Thanh Đồng, Nhạc Thành cũng lo lắng, không biết rằng Yến Hiểu Kỳ có thể đột phá hạ không.

- Nhất định phải đột phá.

Tất cả mọi người đều yên lặng cầu nguyện, Nhạc Thành cũng lo lắng, hiện tại hắn cũng không có cách nào giúp đỡ được.

- Hu.

Hồng mang trên người của Yến Hiểu Kỳ khuếch tán, ngay lập tức một khí tức như hồng thủy tràn ra khỏi người của nàng, khí tức của Yến Hiểu Kỳ một lần nữa được nâng cao.

- Đột phá, cuối cùng cũng đã đột phá rồi.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười.

Hai ngày sau trong đại điện của Hạo Thiên Tháp, một khí tức cường hãn truyền ra, đồng thời ở trong cấm chế, toàn thân của Đại Song và Tiểu Song cũng bao trùm một luồng sáng xanh.

Mà lúc này khí tức trên người của Đại Song và Tiểu Song cho thấy bọn họ đã đạt tới phân Thần trung kỳ đỉnh phong, đồng thời vẫn tiếp tục tăng vọt.

Mấy canh giờ sau, khí tức trên người của Đại Song và Tiểu Song đã đạt tới bình cảnh rất lớn, sau đó thủ ấn của hai người tung bay, một luồng linh khí nồng đậm tràn ngập ở trong Hạo Thiên Tháp, dừng mãi tiến vào cơ thể của họ.

Khí tức trên người của hai nữ tử một lần nữa tràn ngập, thủ ấn của bọn họ không ngừng biến hóa, xem ra lúc này họ đã sắp đạt tới phân thần hậu kỳ.

- Rốt cuộc cũng đã đột phá.

Ở phía xa xa trong Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành lẩm bẩm mà nói.

Trong lòng Nhạc Thành kỳ thật lúc đầu không hề có ý mua hai nàng làm người hầu, trong lòng Nhạc Thành luôn coi bọn họ là đồ đệ của mình, hồi ở Hoa Hạ, Nhạc Thành không hề có đồ đệ nào.

Hiện tại Nhạc Thành cũng muốn sau khi làm xong mọi chuyện sẽ chính thức thu nhận họ làm đồ đệ, nói không chừng sau này sẽ để lại nhất mạch tu chân ở huyền thiên nội lục.

- Ra mắt chủ nhân.

- Ra mắt chủ nhân.

Hai bong hình xinh đẹp đã hiện ra bên cạnh Nhạc Thành chính là nhị nữ Đại Song và Tiểu Song.

- Chủ nhân, còn hai viên phá Ách đan chưa dùng tới.

Đại Song và Tiểu Song hai nàng cất tiếng nói. Sau đó cả hai móc ra bốn viên phá Ách đan không dùng tới giao lại cho Nhạc thành.

Nhạc Thành thu hồi bốn viên Phá Ách đan rồi nhìn hai nàng, hai người tu luyện Thiên Sinh mị đồng, Nhạc Thành không tkhori bị cám dỗ vũ mị.

- Ủ, theo ta ra ngoài ta đang muốn các người bỏ trận đây.

Nhạc Thành nói với nhị nữ.

- Vâng.

Nhị nữ cất tiếng đáp Nhạc Thành, vừa rồi nhìn vẻ thất thần của chủ nhân, hai nàng khẽ cười thầm.

- Cha, con cũng muốn ra ngoài.

Một thanh âm non nớt truyền tới, chính là Hồng Loan.

- Hồng Loan, con khôi phục nhanh như vậy rồi sao?

Nhạc Thành kinh ngạc hỏi Hồng Loan, nhìn khí tức trên người của Hồng Loan, tựa hồ như không có gì đáng ngại.

- Lần trước con chỉ tiêu hao một phần ba máu huyết mà thôi, cộng thêm hai viên tăng hồn đan đã khôi phục gần như đầy đủ, chỉ là sau đó nguyên khí bị tổn thương, muốn toàn bộ khôi phục thì cần phải có chút thời gian nữa.

Hồng Loan cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Được rồi Hồng Loan, chúng ta cùng đi ra, các người một mực bế quan ở đây cũng không phải là chuyện tốt nhất, ra ngoài tu luyện sẽ có trợ giúp.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hồng Loan, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, bốn người đã ra ngoài Hạo Thiên Tháp.

860. Chương 733: Nghênh Địch.

Đại Song, Tiểu Song các người ra bên ngoài Nhạc gia bố trí Thiên Phần tiên trận trước, nhớ kỹ, trong phạm vi tám nghìn dặm của Nhạc gia ta đã bố trí Thiên Long Phục ma trận, các người bố trí Thiên Phần tiên trận ở ngoài kết giới đó, sau này chỉ cần vây khốn những người có thực lực ngũ tinh Đẩu Tôn là được rồi.

- Vâng chủ nhân, hiện tại chúng nô tỳ dùng thiên phần tiên trận vây khốn thập tinh Đẩu Tôn cũng không có vấn đề gì.

Đại Song cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Ta biết nhưng như vậy thì các người cầm cự sẽ không được bao nhiêu thời gian, chỉ cần các người vây khốn ngũ tinh Đẩu Tôn là được rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với hai nữ tử.

- Bố trận à, con cũng muốn đi.

Thanh Đồng đột nhiên cất tiếng nói với Nhạc Thành, nghe thấy Đại Song và Tiểu Song muốn bố trận nó liền quan tâm.

- Con cũng đi.

Hỏa Lão cũng quan tâm, nàng đưa mắt nhìn Nhạc Thành lộ vẻ chờ mong.

Ở trong đại sảnh Thanh Đồng và Hồng Loan là hai hài đồng vô cùng đáng yêu khiến cho người khác ưa thích không thôi, tất cả mọi người đều biết hai hài đồng này có thực lực vô cùng khủng bố, ở đây ngoại trừ Yêu Huyền và Nhạc Thành không có mấy ai có thể đánh lại.

- Được rồi, Thanh Đồng Hồng Loan, còn có Khiếu Thiên Hỏa Lão, Ma Ứng các người hãy đi bố trận cùng với Đại Song, Tiểu Song

Nhạc Thành cất tiếng nói có Thanh Đồng và Hồng Loan ở bên cạnh, Nhạc Thành cũng yên tâm cho hai nàng hơn.

- Vâng chủ nhân.

Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma ứng lập tức nói.

- Nhạc Hạo đội hộ vệ Kim Long chuẩn bị thế nào rồi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Nhạc Hạo, hai ngày nay Nhạc Thành đã báo cho Nhạc Hạo và đội hộ vệ Kim Long chuẩn bị sẵn sàng đón địch.

- Tộc trưởng, đã chuẩn bị xong toàn bộ, năm trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long đã đóng ở kết giới, bất kể khi nào cũng có thể ra tay.

Nhạc Hạo cất tiếng trả lời Nhạc Thành.

- Hiện tại số người có thể kháng địch của Nhạc gia tổng cộng là bao nhiêu?

Nhạc Thành một lần nữa hỏi Nhạc Hạo.

- Tộc trưởng, ngoại trừ năm trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long thì còn có một trăm bốn mươi hai người cũng đã có thực lực ngoài đấu tôn, mặc khác các cường giả Đẩu Tôn biết trong tộc gặp nguy hiểm nên đã tập trung toàn bộ chờ tộc trưởng chỉ đạo.

Nhạc Hạo cất tiếng nói.

Nhạc Thành khẽ gật đầu, hiện tại Nhạc gia đã có năm trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long, cộng thêm sáu trăm đấu tôn, thực lực tuy chỉ là từ nhất tinh tới ngũ tinh Đẩu Tôn nhưng cũng là một thực lực cường hãn.

- Bàn Thiên lão ma, Kim Lão quái, các người chuẩn bị sao rồi?

Nhạc Thành sau đó lại cất tiếng hỏi Bàn Thiên lão ma và đám người Kim Lão quái.

- Tộc trưởng, tất cả đã chuẩn bị xong, mọi người đã đình chỉ tu luyện, chỉ chờ xuất phát.

Bàn Thiên lão ma nói.

- Được, mọi người trước hết lui trước đi, chuẩn bị sẵn sàng.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Bàn Thiên lão ma, Kim Lão quái và Nhạc Hạo.

- vàng tộc trưởng.

Mọi người hành lễ mà nói, hiện tại sắc mặt của Nhạc Thành đã trầm xuống nghĩ ngợi bước kế tiếp.

Hiện tại việc Nhạc Thành quan tâm nhất chính là cường giả Đấu Thánh, cường giả Đấu Thánh mới là thứ chân chính phân định thắng bại.

- Nhạc Thành lần này ngươi nắm chắc bao nhiêu phần thắng?

Bổng nhiên Yêu Huyền tiến tới gần hỏi Nhạc Thành.

- Không xác định, nhưng chỉ cần tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện không thể đột kích vào trong tộc thì ta có chín phần nắm chắc.

Ở trong long mộ của Nhạc gia, hiện tại khí tức đã tràn ngập, khí tức cường hãn khiến cho cả kết giới long mộ cũng chuyển động.

Trong phương viên tám nghìn dặm của nhạc gia, tại một thung lũng uốn lượn, Đại Song và Tiểu Song hiện tại không ngừng biến hóa thủ ấn, khoe miệng của bọn họ thì lấp lăm, từng luồng quang mang đánh vào thung lũng phía trước, hai nàng hiện tại đã có tu vi Phân thần hậu kỳ uy lực của Thiên phần tiên trận cũng được nâng cao rất nhiều.

Nhìn Đại Song, Tiểu Song hai nàng bố trí trận pháp, Thanh Đồng, Hồng Loan, Khiếu Thiên Hồ Tử Điện Mãng Tứ Sí Ma ưng cảm thấy kỳ quái không thôi.

- Hồng Loan, ngươi có hiểu trận pháp này không?

Thanh Đồng lắc cái đầu nhỏ hỏi Hồng Loan.

- Thanh Đồng, ta đã nói rất nhiều rồi, ngươi phải gọi ta là tỷ tỷ, nếu không ta sẽ thu thập ngươi.

Hồng Loan cong cái miệng nhỏ nhếch lên mà nói với Thanh Đồng:

- Trận pháp này ta dĩ nhiên là không hiểu, chỉ là sau này ta sẽ học một chút.

- Tỷ tỷ, ta không gọi đó, ngươi hiện tại nếu không phục thì chúng ta động thủ thử xem, ngươi nếu thắng ta thì ta sẽ gọi ngươi là tỷ tỷ, nếu thua thì phải gọi ta là ca ca.

Thanh Đồng giả hoạt nhìn Hồng Loan mà nói.

- Ta không động thủ với ngươi, chờ sau khi ta khôi phục toàn bộ thực lực ta sẽ giáo huấn ngươi.

Hồng Loan trừng mắt nhìn Thanh Đồng rồi nói, Hồng Loan dĩ nhiên cảm nhận được tu vi của Thanh Đồng hiện tại đã tới tụ khí trung kỳ, nàng cùng với Thanh Đồng giao thủ trong lòng nàng biết rõ thực lực của Thanh Đồng vô cùng mạnh mẽ.

- Được rồi, ta chờ ngươi, chờ đến lúc đó nếu ta thắng thì ngươi phải gọi ta làm ca ca.

Thanh Đồng giả hoạt mà nói.

Đại Song, Tiểu song nhị nữ đánh ra một thủ ấn vào trong lòng đất, một khí tức quỷ dị truyền ra, khí tức này khiến cho đám người Tử Điện Mãng, Khiếu Thiên Hồ Tứ Sí Ma Ứng cũng cảm thấy run rẩy.

Hai ngày sau trên một chân trời một đám thân ảnh xé gió xuất hiện ,nhân số cũng phải tới một vạn năm nghìn người.

Ở trong nhạc gia, trên đỉnh một ngọn núi một nam tử mặc áo bào màu đen nhìn hướng của long mộ mà lấp lăm:

- Lão tổ, Nhạc gia có ta, người cứ yên tâm.

- Nhạc gia tất cả mọi người nghe đây, mở kết giới ra, những người có thực lực ngoài Đấu Tôn toàn bộ nghênh địch.

Nam tử áo bào màu đen lẳng không ra lệnh, hấn đã chuẩn bị hết, cùng lúc này ở trong thung lũng mấy đạo thân ảnh ửng đã xuất hiện, nhìn khí tức thì đều biết đó là cường giả Đấu Thánh.

Sắc mặt của nam tử áo đen hiện ra một lãnh ý, đồng thời thân ảnh tung bay ra ngoài kết giới của Nhạc gia.

Ở bên ngoài kết giới của Nhạc gia, không gian vô biên bắt đầu chấn động, một lát sau một luồng khí đánh ra, một nghìn đạo thân ảnh xuất hiện, trong đó đi trước nhất chính là năm trăm người của đội hộ vệ Kim Long.

Đám cường giả của Nhạc gia không hề có biểu tình dư thừa, tất cả đều tràn ngập lãnh ý.

- Đóng kết giới lại.

Thân ảnh cuối cùng cũng đã xuất hiện, các cường giả Đấu Thánh của Nhạc gia như Nhạc Trang Nhạc Liệt Nhạc Phách lập tức rót lực lượng vào kết giới, kết giới lập tức đóng lại.

861. Chương 734: Trước Cuộc Đại Chiến.

- Nhạc Thành, người hãy gọi ta là Nhạc Cốc trưởng lão, tất cả mọi chuyện do người sắp xếp, nhất định không được đánh mất mặt của Nhạc Thiên lão tổ, ta sẽ hỗ trợ người.

Cầm thấy Nhạc Thành đánh gái mình, lão giả áo xanh cất tiếng nói.

- Lục tinh Đấu Thánh.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, cảm nhận khí tức trên người của lão già áo ảnh, tuyệt đối không hề ở dưới Hoàng Tôn, Nhạc Thành cũng biết rằng thực lực của lão nhân này là lục tinh Đấu Thánh. Nhạc Thành khẽ gật đầu một chút, rồi nhìn đám người Nhạc gia, có bốn cường giả Đấu Thánh xuất hiện, thật là quá tốt.

Trong bốn người này thì một là tứ tinh, hai tam tinh Đấu Thánh, người còn lại thì đã đạt tới Lục tinh Đấu Thánh, nội tình của Nhạc gia đúng là không tệ, hiện tại tổng cộng cường giả Đấu Thánh của Nhạc gia đã là mười bốn người.

- Tất cả mọi người nghe cho ta, tất cả lui lại phía sau ngoài trăm dặm, không có mệnh lệnh của ta thì không ai được phép tiến lên một bước, kể cả cường giả Đấu Thánh, mọi người tận lực thu liễm khí tức trên người của mình.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn mọi người rồi tiếp tục nói”

- Đại Song, Tiểu Song, Thanh Đồng, Hồng Loan, Yêu Huyền Bàn Thiên lão ma, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, các người chuẩn bị theo ta nghênh địch.

- Vâng chủ nhân.

Đám người Đại Song Tiểu Song lập tức đáp lời rồi tiến tới sau Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, đám người này ở phía trước, vạn nhất có nguy hiểm thì thế nào?

Nhạc Cốc lo lắng hỏi Nhạc Thành.

Bây giờ không ít người của Nhạc gia nghi hoặc Nhạc Thành không thôi, tuy nhiên bọn họ không dám hỏi điều gì, Nhạc Thành chỉ đưa đám cường giả Đấu Tôn ra nghênh địch, nếu như tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện tràn lên thì làm sao chống lại.

- Nhạc Cốc trưởng lão yên tâm, mọi người cứ nghe lời của ta ra ngoài vài trăm dặm là được, nếu mọi người ở gần quá, Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Thú Tộc chạy mất thì làm thế nào được.

Nhạc Thành nói với Nhạc Cốc trưởng lão.

- Chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành quay đầu nói với Khiếu Thiên Hồ.

- Ngao.

Khiếu Thiên Hồ hiểu ý, nó khôi phục lại bản thể thân hình cao chừng trăm thước, gào thét một tiếng rồi bay lên trên trời.

Nhạc Thành thả người lên trên lưng của Khiếu Thiên Hồ, Thanh Đồng cùng với Hồng Loan hai gia hỏa đáng yêu này cũng theo sát bên cạnh hắn.

Khiếu Thiên Hồ vỗ hai cánh, một luồng không khí di chuyển, thân hình như tia chớp bắn về phía trước.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Từng thanh âm xé gió truyền ra, đám người Đại Song, Tiểu Song, Bàn Thiên lão ma cũng theo sát Nhạc Thành.

- Viễn cổ Hồ Tộc, là viễn cổ Hồ tộc.

Các cường giả nhìn thấy bản thể của Khiếu Thiên Hồ thì kinh ngạc vô cùng.

- Hiểu Kỳ tỷ, tên kia sẽ không xảy ra chuyện gì chứ, hắn chỉ đem Đại Song và Tiểu Song bên người thôi sao?

Ở trong đám cường giả của Nhạc gia, Tôn Thi Thi cất tiếng hỏi Yến Hiểu Kỳ.

- Yên tâm đi, hắn không muốn lộ ra thực lực của Nhạc gia, ở phía trước còn có trận pháp của Đại Song và Tiểu Song, còn có Thanh Đồng và Hồng Loan Yêu Huyền nữa bọn họ sẽ không sao đâu.

Yến Hiểu Kỳ nói.

- Hiểu Kỳ tiểu thư, tộc trưởng hai ngày trước bày ra trận pháp là trận pháp gì vậy, uy lực xem ra rất lớn.

Kim Lão quái cất tiếng hỏi Yến Hiểu Kỳ.

- Người chờ một chút sẽ biết.

Yến Hiểu Kỳ mỉm cười mà nói.

Ở giữa không trung, nhóm người Nhạc Thành cấp tốc bay về phía trước, Nhạc Thành ở kết giới của Nhạc gia đã tính bày ra Thiên Long Phục Ma trận và Thiên Phần tiên trận để ngăn cản tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện ở bên ngoài Nhạc gia, sau đó tiến hành đại chiến với bọn họ.

- Chủ nhân, bọn họ sắp tiến vào trong Thiên Phần tiên trận rồi.

Ở giữa không trung, Đại Song cất tiếng nói.

- Toàn bộ tiến vào trong trận thì hãy nhắc Thiên Phần tiên trận lên, nhớ kỹ những cường giả ngoài ngũ tinh Đấu Tôn thì thả bọn họ ra, còn những người thực lực thấp hơn thì toàn lực giết chết.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Thanh Sơn, chúng ta sắp đến rồi, chỉ còn gần một nghìn dặm nữa chính là kết giới của Nhạc gia.

Ở trên không trung, Minh U vương cất tiếng nói với Thanh Sơn lão tổ.

- Chúng ta lần này nhất định sẽ đánh ta Nhạc gia, về sau xóa tên bọn chúng khỏi Huyền thiên nội lục.

Thanh Sơn lạnh lẽo nói.

- Người có cảm nhận thối khí tức ở gần đây không bình thường không, chúng ta nên cẩn thận một chút.

Phượng Tôn đột nhiên nói, hắn cảm thấy có gì đó khác biệt.

- Phượng Tôn ta thấy người có lẽ bị Nhạc gia hù dọa, cho dù là Nhạc gia có chuẩn bị thì cũng vô pháp chống lại chúng ta và Hắc ám thần điện.

Thanh Sơn lão tổ khinh thường nói với Phượng Tôn, hiện tại Thanh Sơn lão tổ cũng đã là lục tinh Đấu Thánh, cộng thêm với Hắc Ám Thần Điện chống lưng phía sau hắn tuyệt đối không để Phượng Tôn vào trong mắt.

- Thanh Sơn, ta thấy người e ngại Nhạc Thiên mới đúng chứ, ta nghe nói trước kia Nhạc Thiên có tha cho người một mạng thì phải.

Phượng Tôn lạnh nhạt nói với Thanh Sơn.

- Hai vị đừng vì chuyện nhỏ mà làm tổn thương hòa khí, hiện tại điều quan trọng của chúng ta là đánh tan Nhạc gia.

Hổ Bá Chủ nói với Phượng Tôn.

- Hừ,

Thanh Sơn lão tổ hừ lạnh một tiếng trong lòng đã nhớ kỹ Phượng Tôn.

- Tuy nhiên ở đây đúng là có quỷ dị, tựa hồ như có khí tức mờ ám thổi qua vậy.

Minh U Vương nhìn xung quanh rồi nói.

- Các người đa tâm rồi, không lẽ Nhạc gia mai phục ở đây, mà cho dù có mai phục thì chúng ta cũng không cần phải sợ, đội hộ vệ Kim Long của bọn họ đã đi Thần Hoàng Tộc, bọn họ còn thực lực gì có thể chống lại chúng ta.

Long Được nói.

- Gào, hú.

Một thanh âm hổ gầm phát lên, tiếng hú vang vọng cả bầu trời, trong tiếng hổ gầm có huyết mạch uy áp của hổ vương.

- Thanh Sơn, Long Được tiếc rằng các người tới quá muộn, ta đã chờ các người từ lâu.

Sau tiếng hổ gầm, thì một thanh âm trầm thấp xuất hiện, một thanh niên áo đen đang đứng vững trên người một con hổ màu vàng, sau lưng là bốn cô gái tuyệt sắc.

Nam tử áo đen này đứng trên lưng hổ mà phi hành mang theo một hàn ý lạnh lẽo khiến cho mọi người phải rét thấu xương.

- Viễn cổ Hổ Vương mạch, viễn cổ hổ vương mạch.

Hổ Bá Chủ và đám người thuộc viễn cổ Hổ tộc biến sắc mặt lớn, khí tức trên người của con hổ phi hành tuyệt đối là viễn cổ Hổ Vương mạch, ngay cả bọn họ cũng phải kiêng kỵ.

- Nhạc Thành, là người, người ở Cực viêm địa vẫn chưa chết.

Nhìn thấy nam tử áo bào màu đen, Thanh Sơn lão tổ lộ ra một vẻ kinh ngạc.

- Lục tinh Đẩu Thánh, hẳn nhất định là đã phục dụng Phá Ách đan.

Nhạc Thành nhìn Thanh Sơn lão tổ phía trước mà lẩm bẩm nói.

- Thanh Sơn, người vẫn chưa chết, ta cũng không chết, đã làm cho người thất vọng rồi.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Thanh Sơn lão tổ mà nói.

- Phượng Tôn cũng có mặt.

Nhạc Thành dùng thần thức thì biết rằng tam đại thú tộc đã có mặt đầy đủ cường giả.

862. Chương 735: Huyết Mạch Chi Uy.

Trong những cường giả Đẩu Thánh có Thanh Sơn lão tổ, Phượng Tôn còn có một lão giả khí tức mạnh mẽ xem ra là thuộc về Minh Xà tộc.

- Tiểu tử, hôm nay bốn tôn nhất định không thể tha cho người.

Phượng Tôn chăm chú nhìn Nhạc Thành rồi nói, trong mắt của hắn hiện ra hung quang, nếu để tên tiểu tử này quay lại Thần Hoàng Tộc hỗ trợ thì đại nghiệp của Thần Phượng Tộc sẽ bị hủy ở trong tay của hắn.

- Phượng Tôn, chỉ bằng người sao, thực lực của người vẫn còn chưa đủ.

Nhạc Thành lạnh nhạt mà nói, lục tinh Đẩu Thánh tuy vô cùng mạnh mẽ nhưng Nhạc Thành cũng không lo lắng vì hắn còn có Hạo Thiên Thấp.

- Tiểu tử, ngươi không cần ngạo mạn, chút nữa ta sẽ cho ngươi xem.

Phượng Tôn lạnh lẽo nhìn Nhạc Thành mà hung hăng nói.

- Minh yêu, Huyền yêu tại sao các ngươi lại ở cùng một chỗ với Nhạc gia?

U Minh vương cất tiếng hỏi Minh Yêu và Huyền Yêu.

- U Minh thánh đại nhân, ta quên nói cho ngươi biết, hai nữ tử đó sớm muộn đã phản bội minh xà tộc.

Long Dược nói với U Minh vương.

- U Minh đại nhân, chúng ta không còn là người của Minh Xà tộc nữa chúng ta cũng không bao giờ quay trở lại đó nữa, hiện tại chúng ta là người của Nhạc gia.

Minh yêu cất tiếng nói với Minh U vương.

- Hừ, Minh yêu, Huyền Yêu hai người các ngươi thật là lớn mật, mau lập tức tới đây nếu không ta sẽ băm thây các ngươi ra làm vạn đoạn, phản bội Minh Xà tộc kết cục chỉ có chết.

Người của Minh Xà tộc phản bội đối với Tứ Đại Thú Tộc đây nhất định là một cái tát.

- Minh U vương, người của ta còn chưa tới phiên ngươi giáo huấn.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói.

- Tiểu tử, ngươi chính là Nhạc Thành hay sao, ma thú của ngươi rốt cuộc có chuyện gì, tại sao lại có Hồ Vương mạch của chúng ta.

Hồ Bá Chủ chăm chú nhìn Nhạc Thành rồi nói.

- Viễn cổ hồ vương mạch là cái gì chứ?

Nhạc Thành chăm chú nhìn Hồ Bá Chủ mà nói.

- Tiểu tử, ngươi giao con hồ kia cho ta, ta sẽ cho ngươi chết thoải mái một chút.

Hồ Bá Chủ nhìn Nhạc Thành sau đó ánh mắt lại dò xét Khiếu Thiên hồ, nếu như bắt được Khiếu Thiên Hồ thì không chừng hắn có thể biết được bí mật đột phá tới mười thành Hồ vương mạch.

- Lão già kia, chỉ bằng ngươi sao? Ngươi còn chưa đủ tư cách.

- Khiếu Thiên Hồ đột nhiên gào rít một tiếng, sau đó tràn ngập huyết mạch uy áp tấn công vào đám người phía trước.

Huyết mạch của Khiếu Thiên Hồ khuếch tán, người của Hắc Ám Thần Điện, Toan Nghê Tộc không có cảm giác gì nhưng ba nghìn người thuộc hồ tộc thì không như vậy, bọn họ cảm thấy một uy áp rất lớn từ huyết mạch tuôn trào.

- gào hú.

Đúng lúc này ở phía sau lưng của viễn cổ Hồ tộc có không ít người thực lực Đẩu Tông không chịu nổi đã bắt đầu hiển lộ thân hình khổng lồ, đội hình trở nên rối loạn.

- Đáng chết.

Hồ Bá chủ, Minh U Vương, Long Dược, Thanh Sơn lão tổ bọn họ liền biến sắc, còn chưa tới Nhạc gia mà đội hình đã loạn, thật không may.

- Minh yêu, Huyền Yêu chúng ta cũng giãn gân giãn cốt một lúc.

Nhìn thấy Khiếu Thiên Hồ khiến cho đội hình Hồ tộc bị rối loạn, Nhạc Thành cũng nói với Minh yêu Huyền Yêu hai người.

- Dược.

Minh yêu Huyền Yêu cả hai cũng nở ra một nụ cười, sau đó cả hai lập tức thi triển huyết mạch uy áp của viên cổ xà vương.

- Ngao.

Tử Điện Mãng thả người từ trên xuống, sau đó là từng thanh âm gào thét vang lên, sáu nghìn thân hình nổi lên trên không trung, bọn chúng cảm nhận thấy một uy áp vô hình đang khuếch tán.

- Ngao ngao.

Minh yêu, Huyền Yêu hai nữ tử theo sát, thân hình của bọn họ điên cuồng khuếch tán bản thể Minh xà.

Ở đây không có Thần Phượng Tộc, Tứ Sí Ma Ung, Yêu Cơ cũng không cần thi triển bản thể, bọn họ cũng chỉ đứng nhìn mà thôi.

- Toan Nghê Tộc long mạch, là long mạch của Toan Nghê Tộc.

- Là mười thành viên cổ xà vương huyết mạch.

- Tại sao lại như vậy, tại sao ở đây lại có mười thành long mạch Toan Nghê.

Nhìn thấy Tử Điện Mãng, Minh yêu Huyền Yêu ba người khôi phục bản thể mà thi triển huyết mạch uy áp, thể trận của đối phương càng trở nên hỗn loạn hơn.

- Gào, hú ngao.

Từng thanh âm to lớn vang lên, những người thực lực thấp của tam đại thú tộc cùng với Hắc Ám Thần Điện đã không thể chống lại nổi uy áp.

Mà Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Minh yêu, Huyền Yêu bốn người này uy áp mạnh nhất chính là Minh yêu Huyền Yêu, hai người bản thân có bản thể là của viên cổ Minh xà huyết mạch dĩ nhiên là tuyệt đối tinh thuần.

Mà hiện tại, Bàn Thiên lão ma, Yêu Huyền, Đại Song Tiểu Song đừng xem cũng kinh ngạc không nói ra lời.

Ở một trăm dặm bên ngoài, cường giả của Nhạc gia, đám người Kim Lão quái, Nam Tương Tử mặc dù không biết chuyện gì xảy ra nhưng cảm nhận khí tức mạnh mẽ bọn họ lo lắng không thôi.

Tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện hỗn loạn đội hình, hiện tại chống lại huyết mạch uy áp chỉ còn mấy người cường giả thực lực ngoài Đấu Thánh mà thôi.

Vô số bản thể bay lên trên trời, che kín cả một mảng trời.

Hắc Ám ma thú của Hắc Ám Thần Điện không ít người đã khôi phục lại bản thể to lớn, sắc mặt cũng trở nên đỏ rực, bọn chúng cũng chịu đựng uy áp của huyết mạch, trong đám ma thú có khốt ít ma thú là hỗn tạp chế từ huyết dịch của tứ đại thú tộc mà thành.

- Đáng chết, mọi người ra tay đối phó với mấy con ma thú này rồi tít hsau.

Thanh Sơn lão tổ và Phượng Tôn biến đổi sắc mặt lớn rồi đánh về phía trên không.

- Phượng Tôn, Thanh Sơn dừng tay.

Mà đúng lúc này ba thân ảnh đã vượt không gian chắn trước Thanh Sơn và Phượng Tôn chính là Minh U Vương, Long Dược Hồ Bá chủ, bọn họ không muốn Phượng Tôn và Thanh Sơn giết những con ma thú kia, đến lúc đó sẽ không thể tìm ra bí mật phá vỡ thành huyết mạch.

- Minh yêu, Huyền Yêu thu hồi bản thể đi, Khiếu Thiên người cũng thu hồi bản thể.

Nhạc Thành nhảy từ trên lưng Khiếu Thiên Hồ xuống rồi nói.

- Gào hú.

- Ngao ngao.

Bốn con ma thú thu hồi bản thể, ở sau lưng Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Thú Tộc đã trở thành một mảng hỗn loạn.

Bốn con ma thú thu hồi bản thể, Hắc Ám Thần Điện và Toan Nghê Tộc, Hồ tộc Minh xà mới khôi phục lại về bình thường. Ở phía đằng xa xa, Minh U Vương bỗng nhiên cất tiếng:

- Minh yêu, Huyền Yêu hai người lập tức tới đây ngay, chuyện phản bội Minh xà tộc ta sẽ không truy cứu, đồng thời các người sau khi trở về sẽ làm thái thượng trưởng lão, được không?

Minh U Vương biến sắc nói với Minh yêu và Huyền Yêu, hiện tại trong lòng của Minh U Vương đã vô cùng hưng phấn, nhìn thấy hai người một người là nhất tinh Đấu Thánh và đều có tu vi huyết mạch mười thành viên cổ Minh xà tộc hẳn ham muốn không thôi.

863. Chương 736: Ta Muốn Nhìn Các Người Xem Làm Thế Nào Để Tiêu Diệt Nhạc Gia.

- Minh U vương, ta nói rồi ta không thể trở về, về sau chúng ta cùng với Minh Xà tộc không liên quan nữa. Minh Yêu nói với Minh U vương.

- Hừ, hai người các người không nên phạm sai lầm, nếu như bị ta bắt về thì hậu quả sẽ không thể tưởng tượng được.

Minh U vương nhí nhị nữ mà thờ ơ lạnh nhạt nói.

- Minh U vương, người muốn hai người này vậy thì động thủ bắt lấy rồi nói sau.

Thanh Sơn lão tổ nói với Minh U vương sau đó quay đầu nhìn Nhạc Thành bên cạnh, trong mắt tràn ngập vẻ lạnh lùng:

- Tiểu tử, Cực Viêm đại đã cho người thoát khỏi một kiếp hôm nay người không may mắn như vậy đâu, ta trước hết tiêu diệt người sau đó là Nhạc gia.

- Thanh Sơn, chờ đến lúc người có thể làm rồi hãy nói, ta muốn nhìn xem người làm thế nào để tiêu diệt Nhạc gia.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói trong mắt của hắn hiện lên một hàn ý sau đó hắn quay đầu nói với Đại Song và Tiểu Song:

- Đại Song, Tiểu Song bố trận.

- Vâng chủ nhân.

Nhị nữ cất tiếng đáp sau đó thủ ấn của bọn họ tung bay, từng luồng thủ ấn quỷ dị đánh ra, miệng thì lầm bầm.

- Thiên Phần tiên trận lên.

Đại Song và Tiểu Song đánh ra thủ ấn xong thì miệng khê nói, quanh người của họ liền được bao bọc một mảng thanh mang.

- Xoẹt.

Ở trong phạm vi hai nghìn dặm lúc này liền được bao phủ một mảng khí tức lơ lửng, một mảng sát khí tràn ngập, ở thành Hạo Đặc, nhị nữ bố trí Thiên Phần tiên trận chỉ có thể bao trùm năm trăm dặm mà thôi, hiện tại đã có thể bao trùm tới hai nghìn dặm.

Từng mảng gió thổi qua khí tức cường hãn bao phủ, tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện một vạn năm nghìn người đã tiến nhập vào không gian khủng bố.

Mọi người trở nên bối rối, không ai biết chuyện gì đã xảy ra, chỉ cảm thấy gió thổi từng đợt, huyết hải cuộn cuộn, vô số quỷ đầu khiến người ta khiếp đảm đang đón chờ họ.

Có chỗ bao trùm cả Cửu u địa hỏ, hỏa diễm tràn ngập hài cốt đốt cháy như không còn, có mấy người bị ngọn lửa bao phủ, đốt cháy thành tro tàn, nơi này quả thực vô cùng khủng bố.

- Chúng ta trước hết xuất trận.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người, hiện tại mọi người đã ở bên trong Thiên phần tiên trận, mà lúc này Minh Yêu, Huyền Yêu cùng với Bàn thiên lão ma ba người cũng kinh ngạc, cảnh tượng đẫm máu tràn ngập trước mắt như là ảo cảnh quỷ dị từng luồng gió thổi qua, biển lửa ngập trời. Yêu Huyền, Thanh Đồng Khiếu Thiên Hồ nhìn thấy cũng kinh ngạc.

Đại Song, Tiểu Song thủ ấn của hai người lại biến hóa, đúng lúc này ở sau lưng của mọi người một con đường lớn xuất hiện, mọi người cùng đi ra khỏi đó.

- A...

Ở trong Thiên Phần tiên trận, từng thanh âm thê thảm vang lên truyền ra, trong biển máu, người của viễn cổ Minh Xà tộc bị những cái miệng đỏ lòm vây hãm thân thể bị xé rách.

- Xoẹt.

Những quỷ đầu khủng bố nuốt máu tươi lại biến thành quỷ đầu khủng bố hơn, biển máu càng ngày càng tràn ngập.

Mùi huyết tinh tràn ngập bao phủ cả không gian, ngay cả Thanh Sơn lão tổ, Minh U vương, Phượng Tôn bọn họ cũng có cảm giác bất an, tất cả đều sắc mặt nghiêm trọng nhìn cảnh tượng xung quanh.

Cảnh tượng thảm thiết xung quanh khiến cho người ta như muốn rét lạnh cả xương sống, sau cơn hốt hoảng đã có không ít cường giả phòng thủ lên, trong quỷ đầu khủng bố có những luồng gió quỷ dị, địa hỏa quỷ dị.

Mà lúc này Đại Song, Tiểu Song ở trong trận đã được một sát khí to lớn bao bọc quanh người, dưới sát khí nồng đậm này Đại Song và Tiểu Song thụ hưởng, tu luyện Thiên Sinh mị đồng chính là cần sát khí cường hãn, đối với việc tu luyện có rất nhiều chỗ tốt.

Một luồng sát khí dũng mãnh tiến vào, Đại Song, Tiểu Song hai người càng trở nên quỷ dị, hai bọn họ đứng ở trên không trung, giống như là cửu u linh vậy, sát khí cường hãn bao bọc khiến cho người ta cảm thấy run rẩy.

Mà lúc này ở Hắc Ám Thần Điện, tam đại thú tộc có không ít cường giả Đấu Tông đã tiến vào mộng cảnh, khí tức quỷ dị này khiến cho bọn họ không kim nổi mà run rẩy, ánh mắt kinh hãi đến cực điểm.

- Xoẹt.

Một luồng gió cuồng bạo thổi qua, ngay lập tức những cường giả bát tinh Đấu Tông đã trở thành đồng xương trắng, toàn thân hóa thành tro tàn.

- Hu.

Một mảng máu ngập trời tràn ra.

Mà lúc này ở viễn cổ Minh xà tộc những người bát tinh cửu tinh Đấu Tông cũng tràn ngập ở trong biển lửa, biển lửa to lớn tràn ngập ánh sáng màu xanh đem những người thuộc viễn cổ Minh Xà tộc này điên đại thôn phệ.

- A...

Từng thanh âm thảm thiết vang lên, dưới sự chon vùi của biển lửa, trong biển lửa ngập tràn mấy trăm nghìn hỏa nhân từ bên trong lao ra, những hỏa nhân này quỷ dị đáng sợ vô cùng.

- Ao ao...

Dưới những hỏa nhân này những người của viễn cổ Minh Xà tộc không có cách nào chống đỡ, bọn họ lần lượt bị nuốt chửng.

Từng thanh âm thê thảm lại truyền ra, giống như là từ Cửu U địa ngục vậy.

- Chết tiệt, mọi người mau tới đây tạo thành một vòng tròn phòng ngự.

Thanh âm của Minh U vương vang lên ở bên trong Thiên Phần tiên trận, dù sao cũng là cường giả lục tinh Đấu Thánh, trước hết phải phục hồi tinh thần đã, trong mắt của hắn tràn ngập lãnh ý, một mảng đấu khí điên cuồng tràn ngập khiến cho không gian cũng bị chấn động.

-A...

Từng luồng thanh âm quỷ dị vang lên, một con quỷ đầu đã bị Minh U Vương đánh thành một mảng huyết vụ.

- Tất cả mọi người trong tộc có thực lực đấu thánh tự bảo vệ mình, cái thứ quỷ dị đó không cần phải sợ.

Minh U vương phá hủy xong một quỷ đầu khổng lồ thì cất tiếng nói.

Nghe thấy lời nói của Minh U vương xong, những người thuộc Toan Nghê tộc, Hồ tộc cũng hướng về một phía.

Bọn họ tụ hội lại, bên trong đều có cường giả Đấu Thánh trong tộc bảo vệ.

- Chủ nhân, người của Nhạc gia cũng bị vây ở trong này.

Hiện tại mọi người đã rời khỏi Thiên Phần tiên trận, Đại Song và Tiểu Song nhị nữ ở bên ngoài không chế tới hai nghìn dặm thì nhóm người Nhạc gia cũng bị vây quanh.

- Để bọn họ rời xa một chút.

Nhạc Thành trầm trầm rồi hỏi Đại Song:

- Đại Song, hiện tại người của Nhạc gia ở đâu?

- Chủ nhân, bọn họ đang ở bên trong Hữu môn.

Đại Song cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Vậy các người mở Hữu môn ra, ta đi cứu bọn họ.

Nhạc Thành lập tức nói:

- Thanh Đồng, Hồng Loan, Yêu Huyền, Bàn Thiên Lão Ma, các người hộ pháp cho Đại Song và Tiểu Song, ta sẽ quay trở lại nhanh.

Nhạc Thành nói xong rồi biến mất không thấy đâu.

864. Chương 737: Có Người Xuất Lực.

- Thương môn mở, Đổ môn mở, Hư môn mở.

Thủ ấn của Đại Song không ngừng biến hóa, khiến cho Thiên Phần tiên trận cũng không ngừng biến hóa, Thiên Phần tiên trận chia làm tám cái lớn nhỏ, chủ nhân đi vào hữu môn đem người của Nhạc gia ra, Đại Song và Tiểu Song hai người dĩ nhiên là phải mở Hữu môn.

Lúc này ở một nơi trong Thiên Phần tiên trận, người của Nhạc gia kể cả Nhạc Cốc và Nhạc Liệt đang bị vô số quỷ đầu uy hiếp.

- Có chuyện gì vậy, chẳng lẽ là Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc vây khốn chúng ta sao?

Đám người Nhạc gia mặc dù đều có thực lực ngoài Đấu Tôn nhưng lúc này cũng sờn tóc gáy, đặc biệt bọn họ có thể nhìn thấy sự quỷ dị ở bên trong, những người của tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện không ngừng bị giết, tình trạng vô cùng thảm hại.

- Mọi người không cần bối rối, đây là trận pháp do Đại Song và Tiểu Song bố trí, chỉ cần chúng ta không loạn động là sẽ không có nguy hiểm gì.

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng nói với mọi người.

- Hóa ra là Đại Song và Tiểu Song, các nàng có thủ đoạn như vậy thì chúng ta sẽ không có nguy hiểm gì.

Đám người của Nhạc gia nghe được thì kinh ngạc không thôi, bọn họ không ngờ hai cô gái xinh đẹp đầy cá tính kia lại có thủ đoạn kinh thiên như thế.

- Sát khí rất mạnh, thủ đoạn như vậy người của tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện cũng không có.

Nhạc Phách Nhạc Liệt và Nhạc Duy bọn họ đều thở ra một hơi, loại thủ đoạn này nếu như dùng đối phó với Nhạc gia thì cũng mang tới hậu quả nghiêm trọng vô cùng.

- Hiểu Kỳ tiểu thư, đây là trận pháp của tộc trưởng?

Kim lão quái kinh ngạc hỏi Yến Hiểu Kỳ.

- Không sai, đây chính là trận pháp, mọi người nghìn vạn lần chớ có loạn động, nếu không bị nhốt ở bên trong thì rất phiền toái.

Yến Hiểu Kỳ nói.

- Hiểu Kỳ, mọi người không sao chứ?

Một thân ảnh màu đen đã xuất hiện bên cạnh mọi người, chính là Nhạc Thành.

- Không có chuyện gì, Đại Song và Tiểu Song bọn họ thế nào rồi?

Yến Hiểu Kỳ cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Có Yêu Huyền chiếu cố bọn họ rồi, ta mang mọi người rời khỏi trận pháp.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Yến Hiểu Kỳ rồi hướng về phía Nhạc Cốc:

- Nhạc Cốc mọi người đi theo ta, nghìn vạn lần chớ loạn động.

- Được, người dẫn đường đi.

Nhạc Cốc trưởng lão cất tiếng nói:

Nhạc Thành, Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc đã đến bao nhiêu người?

- Tổng cộng cả hữu có năm vạn năm nghìn người, cường giả tu vi Đấu Tôn có hai nghìn người trong đó có không ít hắc ám ma thú, cường giả Đấu Thánh có ba mươi người, còn có Thanh Sơn lão tổ, phương Tôn, Minh U vương, ba người là lục tinh Đấu Thánh, còn có Long Dược Hồ Bá Chủ, thực lực cũng đạt tới ngũ tinh Đấu Thánh.

Nhạc Thành nói với Nhạc Cốc.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, cường giả Đấu Thánh của Nhạc gia đều kinh ngạc không thôi, loại thực lực này Nhạc gia căn bản là không thể chống lại, ba mươi bảy cường giả Đấu Thánh, còn có ba lục tinh Đấu Thánh, thật quá kinh khủng.

- Xem ra tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện đã có chuẩn bị sớm, Nhạc Thành lần này Nhạc gia nhờ có người nhưng hiện tại chúng ta phải làm sao, trận pháp này có đối phó được không?

Nhạc Cốc thở dài hỏi Nhạc Thành.

- Nhạc Cốc trưởng lão, ông đầu tiên mang người của Nhạc gia lui ra bên ngoài sau đó nghe mệnh lệnh của ta là được.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Cốc trưởng lão.

- Được rồi, người cần phải cẩn thận một chút, không chống được là lui, ngàn vạn lần đừng có ngạnh kháng, Nhạc gia còn có một vị lão tổ, không đơn giản có thể rung chuyển đâu.

Nhạc Cốc nói với Nhạc Thành.

- Ta biết rõ.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Cốc, lão tổ mà Nhạc Cốc nói hẳn là Nhạc Tề lão tổ.

Trong lòng Nhạc Thành cảm thấy hơi bất an, Nhạc gia còn có Nhạc Tề lão tổ ở đây, tam đại thú tộc và Hắc Âm Thần Điện dĩ nhiên là biết rõ, thực lực của Nhạc Tề lão tổ thế nào bọn họ cũng biết mới phải.

Tuy nhiên hiện tại tam đại thú tộc và Hắc Âm Thần Điện, cùng với Thanh Sơn lão tổ, Minh U vương, còn có Phượng Tôn ba người lục tinh Đấu Tôn này đã biết diệt Nhạc gia là không ổn mà vẫn còn tới, hiển nhiên là còn cường giả chưa xuất hiện, Nhạc Thành trong lòng lo lắng không biết có cường giả nào chưa tới, thực lực rất cuộc mạnh thế nào.

- Tộc trưởng, một mình tộc trưởng ở đằng trước quá nguy hiểm, hay là cho đội hộ vệ Kim Long đi theo bảo vệ tộc trưởng?

Nhạc Hạo tiến lên nói với Nhạc Thành.

- Không cần, các người toàn bộ lui về phía sau, sẽ có lúc cần các người xuất lực.

Nhạc Thành nói với Nhạc Hạo.

- Nhạc gia mọi người toàn bộ lui xuống tới kết giới.

Nhạc Thành cất tiếng nói với người của Nhạc gia, sau đó hắt thở người tới bên cạnh Đại Song và Tiểu Song.

- Nhạc Cốc trưởng lão, chúng ta lại gần Nhạc Thành giúp sức một chút.

Nhạc Liệt nhìn theo bóng lưng của Nhạc Thành mà nói.

- Đúng thế, Nhạc Cốc trưởng lão, chúng ta có tu vi Đấu Thánh không thể gương mắt nhìn Nhạc Thành một mình đối phó với Hắc Âm Thần Điện và tam đại thú tộc.

Nhạc Phách cất tiếng nói, hiện tại trong lòng bọn họ không hề có chút nào không phục Nhạc Thành nữa.

Hiện tại tam đại thú tộc còn có Hắc Âm Thần Điện đột kích Nhạc gia, nếu như không phải có Nhạc Thành chuẩn bị thì hậu quả đã vô cùng nghiêm trọng, Nhạc Thành một mình ở phía trước nghênh địch người của Nhạc gia núp ở phía sau khiến cho bọn họ vô cùng khó chịu.

- Mọi người lui đi, hiện tại tiến lên chỉ sợ làm cho Nhạc Thành phân tâm mà thôi.

Nhạc Cốc nói với mọi người.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Cốc, người của Nhạc gia đành bất đắc dĩ lui ra, bọn họ đều nhìn theo bóng lưng màu đen.

Mà lúc này ở bên trong Thiên Phần Tiên trận, ma thú của Hắc Âm Thần Điện đã biến thành bản thể to lớn.

Những ma thú này sau khi biến hóa xong liền không ngừng điên dại, bọn chúng bị quỷ đầu không ngừng cắn xé.

Mấy trăm con hắc ám ma thú bị quỷ đầu xé nát thành từng mảnh máu, từng luồng gió xẹt qua bên tai, mưa máu trở nên ngày càng nồng đậm.

Hắc ám ma thú gào thét, biến thành những mảnh xương trắng chồng chất lên nhau.

Ở phía sau lại có ma thú của Hắc Âm Thần Điện vọt lên, thiên phần tiên trận đột nhiên bị đè ép không ít cường giả Đấu Thánh tấn công khiến cho Đại Song và Tiểu Song gặp không ít khó khăn.

Thiên Phần tiên trận hiện tại nhị nữ muốn giết cường giả Đấu Tôn thì không có vấn đề gì nhưng muốn giết Đấu Thánh thì vô cùng khó khăn, huống chi ở trong đó còn có cả ngũ tinh lục tinh Đấu Thánh.

- Đại Song, Tiểu Song chỉ cần vây khốn những người ngũ tinh lục tinh Đấu Tôn mà thôi.

Nhạc Thành tới bên cạnh Đại Song và Tiểu Song mà nói.

- Chủ nhân, bọn ta không phải muốn vây khốn bọn họ, mà là bọn họ ở bên trong bảo vệ, chúng ta không thể làm gì được, chỉ có thể giết một số người rải rác.

Đại Song cất tiếng trả lời Nhạc Thành.

865. Chương 738: Liên Thủ Phá Trận.

- Chết tiệt, ở đây là nơi nào?

Nhìn thấy không ít ma thú của Hắc Ám Thần Điện đã bị giết chết, Thanh Sơn lão tổ nghiêng răng nói:

- Phượng Tôn, Minh U vương, đây hẳn là một nơi giống như là kết giới, chúng ta liên thủ có thể phá vỡ.

- Được, ba người chúng ta liên thủ phá vỡ nơi quỷ dị này.

Minh U vương tung một chưởng đánh tan quỷ đầu to lớn phía trước sau đó tiến tới bên cạnh Thanh Sơn lão tổ.

- Không sai, nơi này thật là quỷ dị, nếu chúng ta không liên thủ phá vỡ thì tổn thất còn nhiều hơn.

Ánh mắt của Phượng Tôn chớp lên mà nói.

- Xuất thủ cùng một lượt đi.

- Gào hú..

Mấy trăm tộc nhân vẫn bị lạc ở trong nơi này thì phần nộ gầm lên một tiếng, một mảng đấu khí cường hãn phát ra, bọn họ điên dại oanh kích.

Ánh mắt của Thanh Sơn lão tổ trở nên lập lờ, bàn tay lớn đột nhiên phát ra đấu khí cuồng bạo, toàn thân tràn ngập khí tức.

Mà lúc này bàn tay của Phượng Tôn đã đánh ra, hoàng mang bắt đầu khởi động, thủ ấn của hắn cũng biến đổi, dưới sự oanh kích của thủ ấn, từng luồng lửa đỏ cũng trở nên tán loạn, uy lực xem ra mạnh mẽ mười phần.

Ở trên bầu trời bao la, khí tức cường hãn khuếch tán, cả Thiên Phần Tiên trận như muốn bị xé rách.

Ba luồng lực lượng cường hãn tấn công xé rách không gian, Thiên Phần tiên trận bị xé rách thành ba mảng.

- Đại Song, Tiểu Song mau bỏ trận đi.

Thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, hai tay của hắn biến hóa, song chưởng dán lên lưng của nhị nữ, một luồng lực lượng nồng đậm phóng về phía họ.

- A...a

Đại Song và Tiểu Song hai người vẫn chậm một bước, Thiên Phần tiên trận bị Phượng Tôn, Minh U vương, Thanh Sơn lão tổ xé thành ba mảng, Đại Song, Tiểu Song hai người cũng bị liên lụy.

Nhạc Thành hiện tại cảm nhận thấy có một luồng lực khổng lồ từ người của nhị nữ truyền tới, không khác gì trúng đòn công kích của hai tứ tinh Đấu Thánh, lực phủ ngũ tạng của hắn cũng bị náo động, huyết khí dâng tràn, suýt chút nữa là thổ ra một ngụm máu.

Hiện tại ở bên trong Thiên Phần tiên trận cảnh tượng quỷ dị đã biến mất, ở trên không trung, mây đen biến mất, không gian cũng trở nên sáng ngời, khắp dãy núi đều tràn ngập mùi máu tươi.

- Hai người thế nào?

Nhạc Thành ngay lập tức lấy ra mấy viên Hồi Nguyên đan đưa cho nhị nữ, nhìn sắc mặt của bọn họ tái nhợt, xem ra bị thương không nhẹ.

- Chủ nhân, bọn ta không sao, chỉ một thời gian là có thể khôi phục được.

Đại Song cất tiếng nói với Nhạc Thành, nhị nữ mặc dù bị thương một chút nhưng đại bộ phận đòn công kích đã được Nhạc Thành tiếp nhận, nếu không có Nhạc Thành kịp thời ra tay thì hai nàng đã gặp phiền toái lớn.

- Chúng ta đi mau.

Nhạc Thành nói với mọi người, thiên phần tiên trận bị phá, Nhạc Thành biết rằng hiện tại không có cách nào chống lại được.

- Xoẹt xoẹt.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, mọi người liền cấp tốc lui về phía sau.

- Cha, chỉ có ba người thực lực mạnh nhất, còn những người khác cũng không khó đối phó.

Thanh Đồng nói với Nhạc Thành, tựa hồ như vô cùng thêm thường những thân thể Đấu Thánh kia.

- Thanh Đồng, người đừng có khoác lác, nếu như bị ba người thực lực mạnh kia vây khốn thì người phiền toái rồi.

Hồng Loan chu miệng nói với Thanh Đồng.

- Mọi người mau đuổi theo, tên tiểu tử kia đã chạy thoát nhất định phải bắt được hắn.

Thanh Sơn lão tổ nhìn thấy nhóm người Nhạc Thành đã chạy đi thì đột nhiên tức giận vô cùng mà nói.

- Tất cả mọi người đuổi theo cho ta, vì những tộc nhân đã chết, báo thù cho bọn họ.

Ánh mắt của Minh U vương đỏ rực lên mà nói.

- Đuổi theo, giết sống tên tiểu tử này.

Long Dược cũng tức giận mà nói, Toan Nghê tộc có bốn trăm người bị giết, cường giả Đấu Tôn cũng chết hơn hai mươi người.

- Ta không thể nào bỏ qua tên tiểu tử này.

Hổ Bá Chủ cũng gào thét mà nói.

- U U....

Hiện tại tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện điên cuồng nổi giận mà lao tới phía của Nhạc Thành.

- Hừ, đến đây đi, ta sẽ cho các ngươi có đi mà không có về.

Nhạc Thành quay đầu nhìn đám người bọn họ mà nói.

Trong kế hoạch của Nhạc Thành, vốn định dùng Đại Song và Tiểu Song dùng Thiên Phần tiên trận ngăn cản một số ngũ tinh Đấu Tôn, còn lại mình sẽ dùng Thiên Long phục ma trận giải quyết không ngờ Phượng Tôn, Minh U vương, Thanh Sơn lão tổ bọn họ lại liên thủ phá nát không gian Thiên Phần tiên trận.

Nhạc Thành hiện tại chỉ có thể hi vọng Thiên Long phục ma trận có thể tiêu diệt những người thực lực thấp kia, có Thiên Long Phục ma trận, cho dù Phượng Tôn, Minh U vương, Thanh Sơn lão tổ liên thủ phá nát cũng khó.

- Tiểu tử, người đứng lại cho ta, ta muốn xem ngươi trốn đi đâu.

Trong lúc Nhạc Thành cấp tốc rời đi, Thanh Sơn lão tổ, Long Dược đám người đã đuổi theo hắn.

Mà lúc này tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện cũng theo sát nhóm người bọn họ.

Nhìn thấy mọi người đã tiến vào bên trong Thiên Long phục ma trận, Nhạc Thành không khỏi dừng thân hình lại mà nói:

- Ai nói là ta chạy, ta đang ở đây chờ các ngươi, ta vì sao lại muốn chạy?

Hiện tại Thanh Sơn lão tổ, Minh U vương, còn có Long Dược bọn họ đều nổi giận nhìn Nhạc Thành mà thâm nghĩ:

- Đợi chút nữa nhất định không thể để người dễ chịu.

- Mọi người chú ý đừng để bị hắn lừa gạt.

Thanh Sơn lão tổ là người hiểu Nhạc Thành nhất, nhìn thấy Nhạc Thành dừng lại lão vội nói với mọi người.

- Hừ, ta muốn xem tên tiểu tử này có thể giao hoạt được thế nào nữa, hôm nay ta không giết hẳn không xong.

Hồ Bá Chủ nổi giận la lớn.

- Ta nói rồi, các người tới bên cạnh ta được rồi hãy nói sau.

Nhạc Thành cất tiếng nói, sau đó thủ ấn của hắn tung bay, ngay sau đó ở chỗ Hồ Bá chủ mọi chuyện đã biến đổi.

Quanh người của Nhạc Thành tràn ngập khí tức khuếch tán ra bốn phương tám hướng, đồng thời trong miệng hắn phun ra một ngụm máu tươi.

- Tinh huyết dẫn, thập phương thiên long, Thiên Long phục ma trận, lên!

Nhạc Thành hét to một tiếng, sau đó mi tâm của hắn lóe lên ánh sáng, Hạo Thiên Tháp nhanh chóng xoay tròn.

866. Chương 739: Chờ Ta Ra Ngoài Nhất Định Cho Người Chết Sống Không Được.

Hạo Thiên Tháp mở rộng, ngay lập tức xoay tròn ở trên không trung.

- Ao ao ao ao.

Liên tiếp là những thanh âm gầm rú truyền từ bên trong.

Ở cả dãy núi, mây đen tựa hồ như muốn tràn ngập.

Trong khoảng thời gian ngắn, sấm sét trở nên vang dội, cả thiên địa phẳng phất như muốn động đậy. Tâm trí của Thanh Sơn lão tổ, Minh U vương Long Dược bọn họ cũng rung động.

- Xoẹt.

Thanh mang của Nhạc Thành vung lên, mây mù lượn lờ không còn thấy gì nữa. Nhạc Thành nói với mọi người bên cạnh:

- Mọi người đi theo ta, ngàn vạn lần không được rời nửa bước.

Mọi người cất tiếng đá, cảm nhận thấy khí tức cường hãn lúc này bọn họ không dám chạy loạn, Yêu Huyền hiện tại cảm nhận thấy Thiên Long phục ma trận so với lần thi triển ở Cực Viêm địa còn mạnh hơn, thực lực của Nhạc Thành xem ra đã tăng so với trước kia không ít.

Hiện tại viễn cổ Minh Xà tộc, Hồ tộc, Nhạc Thành tộc và người của Hắc Ám Thần Điện đều bị nhốt vào trong trận, tất cả bọn họ đều kinh hãi.

- Mọi người chú ý, tụ tập tại một chỗ, ngàn vạn lần không được phân tán.

Minh U vương lớn tiếng nói, chỉ là hiện tại khắp nơi sương mù lượn lờ, mọi người phân biệt tán ra, muốn tụ tập lại cũng khó.

Nhạc Thành hiện tại ngồi xuống, thủ ấn của hắn ngưng kết, tâm niệm chuyển động, không gian mấy trăm dặm lúc này được bao bọc bởi Thiên Long phục ma trận, bất kể nơi nào cũng được Nhạc Thành kiểm soát.

- Mọi người mau tách ra.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, thủ ấn của hắn không ngừng biến đổi, mây mù tràn ngập, không gian cũng trở nên di động.

Khuôn mặt của Nhạc Thành nở ra một nụ cười lạnh, lúc này thần thức của Nhạc Thành mở rộng, hắn đã tách biệt người của họ và tam đại thú tộc ra, đặc biệt là tách rời ba người mạnh nhất, miễn cho bọn họ lại liên thủ phá trận như cũ.

Ở trong một mảng hư không, hơn nghìn người thuộc viễn cổ Hồ tộc đều bị vây ở trong lớp mây mù, từng luồng quang mang chói mắt truyền tới.

Bỗng nhiên ở trong đám mây đen rậm rạp, từng tia chớp phát ra.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba tia chớp bắn tới, ba luồng lôi điện tới sáu bảy nghìn thước, từng cột sáng phun ra, phá tan hư không.

- A....

Từng thanh âm thê thảm vang lên, những người này cũng chỉ có lực lực tinh thất tinh Đấu Tôn, làm sao có thể chống lại sự oanh kích từ lôi điện.

- Mọi người mau liên thủ công kích.

Một lực tinh Đấu Tôn lớn tiếng nói.

Trong khoảnh khắc này, mấy người bị lôi điện oanh kích đều biến thành từng cục than mà ngã xuống.

- Đáng chết, mọi người mau tới đây.

Dưới sự oanh kích của lôi điện, Hồ Bá Chủ cùng với mấy trăm người của Viễn cổ hồ tộc bao trùm đấu khí quanh thân phòng ngự.

- Cường giả trong tộc toàn bộ bố trí đấu khí phòng ngự, tất cả tộc nhân tiến vào bên trong.

Hồ Bá Chủ hét lớn một tiếng.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Cùng lúc này, mấy cường giả Đấu Thánh cùng với thập tinh cửu tinh Đấu Tôn cũng tạo ra vòng tròn đấu khí khổng lồ, để tất cả tộc nhân của viễn cổ Hồ tộc tiến vào.

- Tất cả mọi người nhanh lên, toàn bộ tộc nhân tụ lại.

Nhìn mấy đệ tử bên ngoài bị oanh kích, Hồ Bá Chủ lại hét lên một tiếng.

Hiện tại dưới sự oanh kích của Lôi điện, từng luồng điện trụ như thoát cương ngựa, hung hăng oanh kích.

Ở trong hư không, từng thanh âm sấm sét vang dội, bao trùm tiếng nổ, dưới thanh âm sấm sét này, đấu khí ngưng tụ mà oanh kích, bốn phương tám hướng, lôi điện chỗ nào cũng có.

Đấu khí ngưng tụ thành một vòng tròn khổng lồ thì bắt đầu xuất hiện những đường rạn nứt, một số đã xuất hiện lỗ hổng, sấm sét đánh vào khiến cho người của viễn cổ Hồ tộc bên trong bị cháy thành than.

Từng thanh âm khét lẹt truyền ra bốn phía, vô cùng khó nghe, làm cho tim phổi cũng cảm thấy khó chịu.

Một lát sau, người của Viễn cổ hồ tộc đã bị chết mấy trăm, điều này khiến cho Hồ Bá Chủ tức giận vô cùng.

Người bên trong Viễn Cổ Hồ Tộc chỉ có vòng tròn phòng ngự này bao trùm, miễn cưỡng có thể coi là an toàn, mặc dù mọi người cố gắng hết sức nhưng cũng chỉ có thể chống lại một chút mà thôi.

Mỗi một luồng cự long lôi điện phóng tới, vòng tròn phòng ngự ngày càng trở nên nguy nan.

Mà lúc này ở trong một mảng hư không, hai con ngũ trảo hỏa long đã từ mây mù lao tới, trong miệng tràn ngập ngọn lửa nóng bỏng bao trùm lấy Thanh Sơn lão tổ và nhóm người suất lĩnh Hắc Ám Thần Điện.

- Mọi người chú ý, tất cả cường giả Đấu Thánh cùng với Đấu Tôn cùng một lượt công kích.

Sắc mặt của Thanh Sơn lão tổ biến đổi.

Tất cả mọi người thuộc Hắc Ám Thần Điện đều ngưng tụ từng luồng công kích cường hân về phía Hỏa long, tất cả đều từ cửu tinh thập tinh Đấu Tôn mà lên, thoát nhìn mạnh mẽ vô cùng.

- Xoẹt xoẹt.

Từng thanh âm đôt cháy vang lên, một số người ti vi thấp đã bị đôt cháy.

Từng thanh âm thâm trầm truyền ra những người thực lực thấp đã bị thiêu cháy thành tro tàn toàn bộ.

- Mọi người cùng nhau tạo vòng tròn phòng ngự, tụ lại một chỗ, chết tiệt.

Thanh Sơn lão tổ đột nhiên gầm thét lên mà nói.

Ở trong biển lửa, tất cả mọi người đều như muốn run rẩy.

Mà lúc này cũng không thiếu người của Hắc Ám Thần Điện chưa kịp vào trong vòng tròn phòng ngự đành phải tự mình tạo ra phòng ngự quanh người.

Chỉ là vòng tròn phòng ngự do bọn hắn bố trí chỉ được một lúc đã sụp đổ sau đó bị đốt cháy thành tro tàn.

- Chết tiệt đây rốt cuộc là nơi nào, Nhạc Thành tiểu tử ta mà thoát ra được nhất định phải cho ngươi sống chết không được.

Thanh Sơn lão tổ gào thét sau đó một đầu khí công kích hướng về phía Hỏa long to lớn.

- Âm.

Một thanh âm phá hủy khổng lồ vang lên, biển lửa xung quanh đã bị Thanh Sơn lão tổ đánh ra thành một con đường lớn, đồng thời Hỏa long cũng bị Thanh Sơn lão tổ oanh kích bắn ra.

867. Chương 740: Hôm Nay Ta Với Ngươi Đấu Một Trận.

- Thanh Sơn ta chờ ngươi.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến hóa, một thủ ấn quỷ dị lại bị hắn đánh ra.

- Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Lúc này ở bên trong kết giới của Nhạc gia, một đám người Nhạc gia trở nên kinh ngạc.

- Hiểu Kỳ tiểu thư, tại sao lại có chuyện như vậy, chẳng lẽ là do tộc trưởng bố trí?

Kim Lão Quái kinh ngạc hỏi Yến Hiểu Kỳ.

- Mọi người không cần lo lắng, đây cũng là do Nhạc Thành bố trí.

Yến Hiểu Kỳ nói với Kim Lão Quái và đám người Nhạc gia.

Ở trong không gian thủy vực, từng tiếng ngao truyền tới, như muốn bao phủ cả không gian vậy.

- Trong thủy vực, Minh U vương dùng một mảng đầu khí bao bọc quanh người của mình đồng thời lực công kích cường hãn cũng đánh về phía vô tận thủy vực.

- Âm.

Ở trong thủy vực một thanh âm kinh thiên vang lên, một biển gầm ba trù lấp Minh U vương.

- Đáng chết, mọi người mau phòng ngự, nếu mọi người tạo vòng tròn phòng ngự thì sẽ chống lại được.

Minh La lập tức nói với mọi người bên cạnh.

Các cường giả của viễn cổ Minh xà tộc lập tức tụ tập lại mà phát ra một vòng tròn đầu khí phòng ngự cường hãn.

- Ngao ngao ngao.

Ba con thủy long màu xanh gào thét xuất hiện ở bên trong thủy vực, từng con phun ra từng ngụm nước.

Tuy nhiên đầu khí phòng ngự đã chống lại được, toàn bộ thủy vực lúc này đã dày đặc những mảng băng, không gian cũng bị băng bao phủ.

Từng hàn băng rét thấu xương bao phủ.

Mà lúc này những người thuộc viễn cổ Minh xà tộc căn bản không thể chống lại khí tức của hàn băng, một lát sau đã bị đông cứng, toàn thân rạn nứt chia năm xẻ bảy.

- Chết tiệt, tên Nhạc Thành tiểu tử kia, ta mà bắt được người sẽ băm thành vạn đoạn.

Minh U vương nổi giận hét lớn.

Lục tinh Đấu Thánh ngưng tụ công kích tuyệt đối là vô cùng cường hãn, cũng may là Nhạc Thành không chết Long phục ma trận không giống như Đại Song và Tiểu Song không chế Thiên Phần tiên trận, công kích của Minh U vương mặc dù lợi hại nhưng hãn vẫn áp chế được.

- Tiến vào Thiên Long phục ma trận của ta, Minh U vương người cũng đừng tưởng đơn giản mà thoát ra được, còn ở trong tay của Nhạc gia ta thì người sẽ còn bị giáo huấn nhiều.

Nhạc Thành thủ ấn không ngừng biến hóa, ở bên trong thủy vực ba con thủy long lại điên cuồng công kích.

Mặt khác ở một chỗ khác trong không gian, nơi một sa mạc vô tận ở trong sa mạc khe hở bắt đầu rạn nứt, ba con ngũ trảo hỏa long từ bên trong nhảy ra, những người có tu vi nhất tinh Đấu Tôn đều bị nó thôn phệ vào.

- Mọi người bố trí vòng tròn phòng ngự sau đó đồng thời công kích.

Sắc mặt của Long Dược cực kỳ khó coi, vô số tộc nhân bị giết chết hãn căn bản không thể tưởng tượng được.

Có Long Dược, Minh U vương, Hồ Bá Chủ Thanh Sơn lão tổ ở đây, những cường giả bị giết cũng không nhiều.

Cường giả Đấu Thánh trên cơ bản là không thể giết được, không phải là Nhạc Thành không có sức giết họ mà nếu như giết thì sẽ tiêu hao pháp lực không hề ít.

Ở trong Thiên Long Phục ma trận, từng thanh âm sấm sét vang dội, khắp nơi đều là những tiếng kêu rên thê thảm, Nhạc Thành hôm nay sử dụng Thiên Long Phục ma trận so với Đại Song và Tiểu Song sử dụng Thiên Phần tiên trận thì khác nhau, uy lực cường hãn hơn nhiều, lại không có nhiều sát khí.

- Bốn tôn không tin không thể phá nơi quỷ dị này, phá cho ta...

Ở trong một khu vực mây mù lượn lờ, toàn thân của Phượng Tôn tràn ngập một mảng đấu khí màu đỏ, hai tay biến đổi, cùng lúc đó từng quả cầu phát ra khí tức nóng bỏng.

- Âm âm.

Từng tiếng nổ kinh bạo truyền ra, không gian đã bị Phượng Tôn xé rách tươm tươm.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, sau đó thủ ấn của hãn biến đổi, không gian bị xé rách ngay lập tức được nối liền lại, tuy nhiên sắc mặt của hãn cũng trở nên tái nhợt hơn một chút.

- Hừ, đến đây, bốn tôn xem người có thể vây khốn ta bao lâu.

Mắt nhìn thấy công kích của mình hữu dụng, khuôn mặt của Phượng Tôn liền nở ra một nụ cười.

- Âm âm âm.

Từng thanh âm bạo liệt vang lên, không gian cũng bị phá rách, Phượng Tôn đã toàn lực công kích.

- Phượng Tôn chết tiệt.

Nhạc Thành thầm mắng không thôi, nếu như Phượng Tôn xé rách không gian chỉ cần phá được một chỗ thì cả Thiên Long Phục Ma trận cũng sẽ bị ảnh hưởng.

- Phải nghĩ biện pháp mới được.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong đầu, thủ ấn của hãn sau đó biến đổi, thân ảnh của Nhạc Thành sau đó cũng xuất hiện trên không trung, không để cho Phượng Tôn phá hư Thiên Long Phục Ma trận.

Lục tinh Đấu Thánh có tu vi siêu cấp Nhạc Thành muốn giết thì không nắm chắc, nếu là ngũ tinh Đấu Thánh thì hẳn tuyệt đối mười thành giết được.

Chỉ là hiện tại Nhạc Thành cũng không có dự định giết Phượng Tôn, hắn chỉ muốn ngăn chặn Phượng Tôn mà thôi, dưới Thiên Long Phục Ma trận có khối ít người của tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện bị giết, Nhạc Thành chỉ chờ thời gian mà thôi.

- Tiểu tử, ngươi còn tới, ta nhất định sẽ giết sống ngươi.

Vừa thấy Nhạc Thành, Phượng tôn lại nổi giận, hai mắt nhìn vào hắn như muốn ăn tươi nuốt sống vậy.

- Kim Long thân thể, Phong Lô Sí.

Tâm niệm của Nhạc Thành lại biến đổi, toàn thân hắn sau đó lại bao trùm một mảng kim mang nồng đậm.

Nhìn thấy Kim Long thân thể và Phong Lô Sí quanh người của Nhạc Thành, sắc mặt của Phượng Tôn kinh ngạc mà biến hóa, ánh mắt vô cùng giận dữ.

- Tiểu tử, cho dù ngươi có dùng cả Kim Long thân thể và Phong Lô Sí hôm nay ta cũng không thể để ngươi sống sót.

Phượng Tôn lạnh lẽo nhìn Nhạc Thành, đấu khí quanh thân bắt đầu khởi động.

- Phượng Tôn, bằng vào ngươi thì làm được gì, hôm nay ta muốn làm một trận chiến với ngươi.

Sắc mặt Nhạc Thành lạnh như băng mà cất tiếng.

868. Chương 741: Đại Chiến Phượng Tôn.

Sau khi đến nơi, Nhạc Thành liền cảm thấy tâm tình hạ xuống, sắc mặt giãn ra không ít, trong lòng hẳn không hề có áp lực nào, hiện tại tu vi của Nhạc Thành Phượng Tôn tuyệt đối không thể nào so sánh được.

- Âm Dương Kiếm.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười mà quát nhẹ, mi tâm của hắn bắn ra một đạo bạch quang, Âm Dương Kiếm được Nhạc Thành nắm ở trong tay, sắc mặt của hắn cũng trở nên hòa hoãn.

Nương theo Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành, một luồng kiếm ý phá rách trời cao phát ra. Điện mang chung quanh Âm Dương Kiếm xoẹt xoẹt.

Lúc này Phượng Tôn cũng cảm nhận thấy khí tức ở trên người Nhạc Thành vô cùng thâm sâu khó lường, hẳn đến tận cùng vẫn chưa biết thực lực của Nhạc Thành như thế nào, tuy nhiên tu vi chắc chắn không hề thấp.

- Phượng Tôn, nơi này không phải là nơi chúng ta đánh nhau, ngươi muốn đấu với ta thì đi theo.

Nhạc Thành lạnh lùng nhìn Phượng Tôn, sau đó thủ ấn của hắn ngưng kết, trên bầu trời mây mù xuất hiện một con đường không gian, sau đó Nhạc Thành thi triển Phong Lô Sí, thân ảnh của hắn cũng bay vào trong con đường đó.

- Ta sợ tên tiểu tử ngươi sao?

Phượng Tôn do dự một chút rồi cũng phát ra một vòng tròn đấu khí màu đỏ đuổi sát theo Nhạc Thành.

Sau bảy tám ngã rẽ hai đạo thân ảnh đã vượt qua đám mây mù mà xuất hiện ở một bầu trời khác phía xa xa. Nhạc Thành lúc này đã đưa Phượng Tôn thoát khỏi Thiên Long Phục Ma trận, nếu hai người đấu ở đó chỉ sợ trận pháp bị phá hủy mất.

- Tộc trưởng, là tộc trưởng đi ra.

Người của Nhạc gia nhìn thấy hai thân ảnh từ trong mây mù đi ra thì kêu lên.

- Là Nhạc Thành, một người khác hình như là Phượng Tôn, chẳng lẽ Nhạc Thành muốn đấu với Phượng Tôn sao?

Nhạc Cốc và Nhạc Liệt hai người nhìn hai thân ảnh trên không trung mà nói, tuy nhiên khoảng cách quá xa bọn họ cũng chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy mà thôi.

Nhạc Thành lẳng không rời khỏi Thiên Long Phục Ma trận, từng luồng khí tức phát ra.

Cảm nhận thấy khí tức trên người của Nhạc Thành, Phương Tôn không thể không sợ hãi, hắn vô cùng kinh ngạc, tại sao mình trước tên tiểu tử này lại có một cảm giác vô lực, chẳng lẽ hắn mạnh đến thế sao?

- Phương Tôn, lần này ta sẽ dùng Âm Dương Kiếm chém đứt người.

Nhạc Thành lạnh lùng nói với Phương Tôn.

Phương Tôn lúc này bắt đầu do dự không biết ngưng chiến hay tiếp tục chiến đấu, cảm giác khí tức trên người của Nhạc Thành, hắn vô cùng quỷ dị.

Tuy nhiên Nhạc Thành cũng không cho Phương Tôn có nhiều thời gian suy nghĩ, lúc này Nhạc Thành vất vả lắm mới tìm được khí thế Tấn tiên trước kia dĩ nhiên là không thể bỏ qua cơ hội, khí thế trên người của hắn càng ngày càng tăng lên, nhất là sau khi phục dụng Phá Ách đan.

Một mảng hàn mang bao bọc lấy Âm Dương Kiếm, phát ra thanh âm lôi điện bốn phía đánh về phía Phương Tôn hàn mang xuất hiện điện mang, không gian như muốn bị xé rách.

- Khí tức thật là cường hãn, chẳng lẽ thực lực của Nhạc Thành đã đạt tới tình trạng mạnh như vậy rồi sao?

Nhạc Cốc trưởng lão ở phía xa xa kinh hãi vô cùng, khí tức cường hãn này khiến cho bất kỳ cường giả nào của Nhạc gia cũng phải sợ hãi.

Lúc này sắc mặt của Phương Tôn trở nên biến đổi, hồng mang trên tay của hắn sau đó chợt lóe lên, hắn không thể làm gì khác là bố trí một đạo hỏa diễm phòng ngự, sau đó ẩn vào bên trong. Hỏa diễm bắn ra ở chỗ Phương Tôn.

Hỏa diễm tạo ra quang mang chói sáng giống như là biển lửa ngập trời vô cùng nóng bỏng cả khi vực cũng bị chói rọi một mảng đỏ bừng, không gian xung quanh trực tiếp bị đốt cháy trở nên đỏ ngầu, nhiệt độ trong nháy mắt đã đạt tới mức vô cùng khủng bố.

- Hừ.

Nhạc Thành hừ nhẹ một tiếng sau đó năm ngón tay của hắn bắn ra một mảng kiếm quang xuất hiện, bảy đạo kiếm quang chói mắt mỗi đạo đều hơn hai nghìn thước lớn nhỏ.

Ngay tức khắc bảy đạo kiếm quang cùng với hỏa diễm của Phương Tôn đã gặp nhau.

Tất cả mọi người đều cảm thấy bất ngờ, hai luồng ánh sáng chạm nhau tuy nhiên không hề phát ra tiếng động gì.

Nhạc Thành lẳng không đứng ở phía trên không trung, huy động Phong Lôi Sí mà dừng lại.

Mà lúc này Phương Tôn ngưng tụ hỏa diễm, lấy Phương Tôn làm trung tâm, hỏa diễm kích tán ra bốn phía.

Nhạc Thành dừng Phong Lôi Sí lại, hắn lấy hai chân làm trung tâm, không gian xung quanh bắt đầu như muốn bị xé rách, lộ ra khe hở thâm sâu.

- Thất Kiếm Quy Nhất.

Một thanh âm hét lên, năm ngón tay của hắn lưu chuyển bạch quang mà truyền ra, bảy thanh Âm Dương Kiếm hợp thành một thể, một mảng kiếm quang âm âm phóng về phía Phương Tôn.

Lúc này người của Nhạc gia gồm có Nhạc Cốc, Nhạc Liệt Nam Tương Tử đám người bọn họ đang vuốt cằm, ánh mắt của bọn họ cũng dò xét Nhạc Thành.

- Thực lực của tộc trưởng quá là cường hãn.

Kim Long, Nam Tương Tử Bạch Đạo nhân bọn họ nhìn nhau mà nói.

Đối với công kích kinh khủng này, Phượng Tôn cũng chỉ có thể nhún mào, thân thể của hắn ngay sau đó lùi về phía sau, cùng lúc đó, trên người của Phượng Tôn bắt đầu tràn ngập hỏa diễm, trong miệng của hắn phát ra thanh âm to rõ, một mảng kim mang cũng như bao phủ.

Ánh mắt của Phượng Tôn trở nên lạnh lẽo, thân thể khổng lồ của hắn như cánh chim nhẹ nhàng chuyển động, quỹ đạo xuất hiện bên cạnh Nhạc Thành.

Thực lực tinh diệu Đấu Thánh như Phượng Tôn, cộng thêm thiên phú bản thể đã đạt tới trình độ vô cùng khủng bố, công kích cường hãn của hắn, đám người Nhạc gia cùng với Kim Lão Quái cũng phải hít vào một hơi.

Thực lực kinh khủng của Phượng Tôn khiến cho ánh mắt của Nhạc Thành cũng như ngưng lại, tuy nhiên Nhạc Thành không né tránh, sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, kiếm quang gần vạn thước rời khỏi tay.

- Âm.

Kiếm quang cùng với lưỡi đao chạm nhau ở trên bầu trời, phát ra thanh âm điên cuồng.

Sức lực vô cùng cường hãn khiến cho Nhạc Thành cũng như muốn bị chấn động.

Tuy nhiên khi Nhạc Thành bị đẩy lui, ánh mắt của Phượng Tôn cũng không khá hơn chút nào, trên người của hắn bị một kiếm của Nhạc Thành đánh xuống.

- Không xong, cái này hơi phiền phức.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, bất giác Nhạc Thành cảm thấy khí thế Tán Tiên trên người của mình biến mất không còn gì nữa.

869. Chương 742: Uy Lực Nhạc Gia.

- Khắc khắc, tên tiểu tử Nhạc Thành kia, hôm nay xem ngươi còn có thể chạy thế nào.

Cùng lúc đó một thanh âm âm lệ truyền ra, sau đó bầu trời tiêu tán, hơn nghìn thân ảnh nhảy ra, chính là Thanh Sơn lão tổ và mười bốn cường giả của Hắc Ám Thần Điện, bọn họ đã liên thủ phá được Thiên Long Phục Ma Trận. Nhất thời huyết khí của Nhạc Thành trở nên cuộn cuộn, hắn cố nén để ngậm máu tươi không thổ ra.

- Đáng chết, họa vô đơn chí, chỉ là cũng không sao.

Nhạc Thành đứng ở trên bầu trời, thủ ấn của hắn biến hóa, mây mù trở nên lượn lờ, trong tay của Nhạc Thành đã xuất hiện thượng cổ thần khí Hạo Thiên Tháp.

Hạo Thiên Tháp nằm ở trong tay của Nhạc Thành, không gian xung quanh đó mấy nghìn dặm cũng khôi phục lại bộ dáng.

Chống lại Phượng Tôn, Nhạc Thành đã không còn có thể khống chế được Thiên Long Phục Ma Trận, cho nên bọn Thanh Sơn lão tổ, Hắc Ám Thần Điện mới liên thủ phá vỡ trận pháp.

-Yêu Huyền, Thanh Đồng, Hồng Loan các người mau trở lại.

Nhạc Thành thu hồi Hạo Thiên Tháp sau đó nói với Yêu Huyền, Thanh Đồng cùng nhóm người Hồng Loan.

Thiên Long Phục Ma trận bị phá, Nhạc Thành nhất quyết thu hồi lại, mà lúc này Minh U Vương, Long Dược, Hồ Bá Chủ ba người cũng tụ tập tộc nhân mà tới

Ánh mắt của Nhạc Thành quét qua, người của Hắc Ám Thần Điện và Tam Đại Thú Tộc lúc này chỉ còn không tới sáu nghìn người.

Nhưng những người này bất kể ai thực lực cũng không hề thấp, là tinh anh trong đám gia tộc, thực lực thấp nhất của bọn họ cũng là thất tinh Đấu Tông.

Trong sáu nghìn người, hắc ám ma thú của Hắc Ám Thần Điện chỉ có hơn một nghìn, tuy nhiên bọn chúng đều là bát giai trung kỳ ma thú, những bát giai tiền kỳ và thất giai ma thú đã bị Thiên Long Phục Ma trận đánh chết.

- Nhạc gia mọi người nghe lệnh, vây những người này cho ta, tuyệt đối không để bọn họ bỏ chạy.

Nhạc Thành chăm chú nhìn người của Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Thú Tộc, một lãnh ý xuất hiện trong mắt hắn.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Nghe thấy hiệu lệnh của Nhạc Thành, những cường giả của Nhạc gia cuối cùng cũng xuất hiện, bọn họ liền bay lên trời, phân ra thành từng luồng vòng cung đứng ở phía sau Nhạc Thành.

Nhạc Cốc, Nhạc Liệt, Nhạc Phách Bàn Thiên Lão Ma, Thanh Đồng, Hồng Loan, Yêu Huyền, Kim Lão Quái bọn họ cùng với đám cường giả Đấu Thánh đều đứng ở bên cạnh Nhạc Thành, một luồng khí tức tràn ngập trên người của bọn họ.

Phượng Tôn cũng đã sớm thu hồi bản thể, hắn cùng với Nhạc Thành ngạnh kháng cả hai đều không phân thắng phụ, Phượng Tôn cũng phát hiện bên cạnh Nhạc Thành có một đám cường giả Nhạc gia, điều này khiến cho sắc mặt của hắn trở nên vô cùng khó nhìn.

Mà lúc này, Thanh Sơn lão tổ, Minh U vương, Long Dược, Hồ Bá Chủ bọn họ cũng đã tiến đến bên cạnh của Phượng Tôn, nhìn thấy Nhạc Thành cùng với đám người Nhạc gia, đặc biệt là đội hộ vệ Kim Long, tất cả bọn họ đều kinh ngạc, bọn họ đều không hiểu nổi tại sao Nhạc gia lại có nhiều Đấu Thánh như vậy, còn nữa năm trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long không phải đã đi đến Thần Hoàng Tộc rồi sao, tại sao lại xuất hiện ở đây, tất cả bọn họ đều biết, năm trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long mới là những lực lượng trung thành nhất của Nhạc gia.

- Thanh Sơn lão tổ, Minh U vương, Phượng Tôn, Long Dược, Hồ Bá Chủ, các người to gan dám xâm phạm Nhạc gia.

Nhạc Cốc trưởng lão lúc này nhìn Thanh Sơn lão tổ và Minh U Vương mà nói.

Thanh Sơn lão tổ và Minh U Vương, Phượng Tôn bọn họ đều đưa mắt nhìn nhau, lúc này bọn họ mới biết rằng cường giả của Nhạc gia không hề đi Thần Hoàng Tộc ngược lại thực lực của bọn họ còn tăng vọt, cường giả Đấu Thánh lên tới bốn mươi người, so với Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc liên thủ còn nhiều hơn.

- Nhạc Cốc, người của Nhạc gia không lẽ cũng đã sớm biết kế hoạch của chúng ta hay sao?

Minh U Vương khẽ biến sắc mà nói, thần tình khó coi vô cùng.

- Hừ, chỉ là một chút kỹ xảo mà thôi, Nhạc gia chúng ta chẳng lẽ dễ bị lừa gạt như vậy sao, sớm hai muộn lần này các người cũng không thoát khỏi.

Nhạc Cốc trưởng lão lạnh nhạt nói với Minh U Vương, trong lòng lão biết nếu như không phải nhờ Nhạc Thành thì lần này Nhạc gia đã bị diệt rồi.

- Hừ, Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão quái, Nam Tương Tử các người đã gia nhập Nhạc gia rồi sao? Các người cần biết rõ, Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện sẽ không bỏ qua cho các người.

Ánh mắt của Long Dược nhìn về phía Bàn Thiên Lão Ma, Nam Tương Tử mà nói.

- Long Dược, người trước hết hãy quản Toan Nghê tộc của người cho tốt, vừa rồi người của Toan Nghê tộc bị chết còn chưa đủ sao?

Bàn Thiên Lão Ma cười lạnh mà nói.

- Long Dược, người tạm thời cứ âm ỉ đi, Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, Nam Tương Tử đã là người của Nhạc gia, người làm gì bọn họ Nhạc gia cũng không bỏ qua cho người.

Nhạc Liệt lạnh nhạt nói với Long Dược.

- Hừ, các người cho rằng chỉ có vài người các người là có thể cứu được Nhạc gia sao, hôm nay Nhạc gia nhất định sẽ bị diệt vong.

Thanh Sơn lão tổ lạnh lùng nhìn đám người Nhạc gia mà nói.

- Thanh Sơn, người còn chưa có đủ tư cách, đừng tưởng rằng đạt tới lục tinh Đấu Thánh là có thể chống lại Nhạc gia.

Nhạc Cốc cất tiếng quát Thanh Sơn lão tổ.

- Nhạc Cốc, ta xem người có thể hung hăng được bao lâu.

Thanh Sơn lão tổ nhìn Nhạc Cốc mà lạnh nhạt nói, đối với Nhạc Cốc, Thanh Sơn lão tổ cũng không dám kinh cử vọng động, hắn mới đạt tới lục tinh Đấu Thánh gần đây mà thôi, còn Nhạc Cốc đã là lục tinh Đấu Thánh một trăm năm, lúc này thành tựu nhất định đã rất lớn.

Sắc mặt của Nhạc Thành lúc này trở nên ngưng trọng nếu như đối phó với Tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện, Nhạc gia không sợ nhưng lúc này Tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện còn có gần sáu nghìn người, tuy Nhạc gia còn đội hộ vệ Kim Long có thể lấy một địch ba địch năm không có vấn đề gì, hơn nữa còn có Ấn Thân phù và Độn Địa phù cũng đủ sức chống lại.

Tuy nhiên làm sao để đối phó với đám người Phương Tôn và U Minh tông, Thanh Sơn lão tổ thì thật phiền phức. Trong Nhạc gia hiện tại chỉ có Nhạc Cốc là lục tinh Đấu Thánh, nhiều nhất chỉ có thể chống lại một lục tinh Đấu Thánh mà thôi. Còn lại một lục tinh Đấu Thánh thì Nhạc gia không có bất kỳ ai có thể chống lại, đây tuyệt đối là đại phiền toái.

Nhạc gia còn có Nhạc Tề lão tổ chưa xuất hiện, nhưng Nhạc Thành biết rằng Nhạc Tề lão tổ tuyệt đối chỉ xuất hiện khi Nhạc gia bị uy hiếp trí mạng.

- Nhạc Thành, Thanh Sơn lão tổ giao cho ta, ta tuyệt đối có thể chống lại.

Yêu Huyền ở cạnh Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Được không? Mạo hiểm đó!

Nhạc Thành nhìn Yêu Huyền bên cạnh mà cất tiếng, hiện tại Yêu Huyền đã tiến hóa tới tứ sí, thực lực này Nhạc Thành chưa từng thấy qua, mà lúc này Thanh Sơn lão tổ đã là lục tinh Đấu Thánh, Nhạc Thành cũng không yên lòng.

870. Chương 743: Phạm Vào Người Của Nhạc Gia, Bất Kể Là Ai, Giết Không Tha.

- Ta sẽ không mạo hiểm, người yên tâm đi.

Yêu Huyền biết Nhạc Thành lo lắng cho nàng cho nên cất tiếng nói.

- Ủ, Thanh Sơn lão tổ giao cho người, chỉ cần nắm giữ được hắn là tốt rồi.

Nhạc Thành nói với Yêu Huyền, Yêu Huyền có thể ngăn cản Thanh Sơn lão tổ hắn cũng thở ra một hơi, hiện tại thì Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện không có bất kỳ ai có thể uy hiếp được Nhạc gia. Long Được cùng với Hồ Bá Chủ đã có Nhạc Liệt và Nhạc Phách đối phó, còn lại Thanh Đồng và Hồng Loan, Yên Hiểu Kỳ muốn tàn sát tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện cũng không phải là điều khó khăn.

- Thanh Sơn, Bát Thiên Tôn và Cửu Thiên Tôn tại sao vẫn chưa tới, tình huống hiện tại của chúng ta rất bất lợi.

Minh U Vương cất tiếng hỏi Thanh Sơn lão tổ.

- Bát Thiên tôn và Cửu Thiên Tôn đoán chừng đã đến, thực lực của Nhạc gia mặc dù không tệ nhưng Hắc Ám Thần Điện và chúng ta thực lực cũng không hề kém, Nhạc gia nhất định thua.

Thanh Sơn lão tổ cất tiếng nói với Minh U Vương.

Dĩ nhiên Thanh Sơn lão tổ không biết Yêu Huyền, Thanh Đồng, Yến Hiểu Kỳ, Hồng Loan đã đột phá nếu không hẳn đã không còn nghĩ như vậy.

- Tốt lắm, vậy chúng ta quyết chiến, tên tiểu tử Nhạc Thành kia thực lực rất mạnh, hay là để ta đối phó. Nhạc Cốc thì giao cho Minh U Vương, Thanh Sơn, người giết hết những tam tinh tứ tinh Đẩu Thánh của Nhạc gia, như vậy chúng ta mới có hi vọng.

Phượng Tôn cất tiếng nói với Thanh Sơn lão tổ và Minh U Vương, vừa rồi hắn đánh một trận với Nhạc Thành dĩ nhiên là biết Nhạc Thành lợi hại.

- Phượng Tôn, tên tiểu tử kia có thể chống lại người sao?

Minh U Vương nghi hoặc hỏi Phượng Tôn.

- Ta vừa rồi giao thủ với hắn, thực lực của hắn rất mạnh, thủ pháp lại vô cùng quỷ dị.

Phượng Tôn cất tiếng nói với Minh U Vương, trong ánh mắt cũng hiện ra vẻ coi trọng Nhạc Thành hơn.

- Phượng Tôn, ta thấy hiện tại ta với người liên thủ đánh chết tên tiểu tử Nhạc Thành kia đã, hắn mới là tai họa lớn nhất.

Thanh Sơn lão tổ lạnh lẽo mà nói.

- Đúng thế, tên tiểu tử này đúng là tai họa, chúng ta phải cùng nhau liên thủ, giết chết hắn để trừ họa.

Phượng Tôn cất tiếng trả lời, đối với Nhạc Thành, hắn cũng hận đến mức nghiêng răng nghiêng lợi.

- Hừ, liên thủ đánh chết ta, các người nghĩ đơn giản như vậy sao?

Nhạc Thành hừ lạnh trong lòng một tiếng, Phượng Tôn, Minh U Vương, Thanh Sơn lão tổ toàn bộ bọn họ đều bị Nhạc Thành dùng thần thức theo dõi, đồng thời Nhạc Thành cũng biết còn có hai người Bát Thiên Tôn và Thất Thiên Tôn vẫn chưa tới.

Thiên Tôn của Hắc Ám Thần Điện đại biểu cho thực lực hùng mạnh vô cùng, Nhạc Thành không biết Bát Thiên Tôn và Thất Thiên Tôn có tu vi thực lực gì nhưng tuyệt đối là xếp trên Thanh Sơn lão tổ, chỉ hi vọng Nhạc Tề lão tổ có thể chống lại hai bọn họ, về phần Nhạc Thiên lão tổ, mặc dù đã sống lại ở trong Long Mộ một thời gian ngắn nhưng Nhạc Thành cũng không biết rằng Nhạc Thiên lão tổ lúc nào mới có thể khôi phục được hoàn toàn, linh hồn cùng với thân thể dung hợp hoàn mỹ với nhau không phải là một điều dễ dàng, cực kỳ khó khăn.

Mặt khác Nhạc Thành lo lắng chính là, sau khi Nhạc Thiên lão tổ khôi phục lại thì thực lực sẽ đạt tới mức nào, có thể đạt tới mức ban đầu hay không thì Nhạc Thành cũng không nắm chắc.

- Nhìn bộ dáng của bọn họ thì Bát Thiên Tôn và Thất Thiên Tôn sắp tới.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng.

- Tiểu tử Nhạc Thành ở trong Cực Viêm Địa lần trước người đã thoát được một kiếp, hôm nay ta nhất định sẽ cho người chết.

Thanh Sơn lão tổ chăm chú nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Thanh Sơn, chỉ bằng vào người sao, có bản lĩnh thì đơn đả độc đấu, ta muốn xem bản lĩnh của người thế nào, mà cho dù người cùng với Phượng Tôn liên thủ thì sao, cũng không làm gì được ta.

Nhạc Thành hừ lạnh nói.

Thanh Sơn lão tổ liền biến sắc mặt, vừa rồi ba người bọn họ dùng linh hồn truyền âm nói chuyện với nhau, không ngờ bị tên tiểu tử này biết, hắn trầm sắc mặt xuống mà nói:

- Vậy thì người cứ xem thử xem.

Có mình và Phượng Tôn liên thủ, Thanh Sơn lão tổ không tin không thể giết được Nhạc Thành, ba năm trước Thanh Sơn lão tổ và Nhạc Thành đã giao thủ qua khi đó Nhạc Thành chỉ có thể miễn cưỡng chống

lại mà thôi, ba năm qua hắn đã đạt tới mức lực tinh Đấu Thánh, cộng thêm với việc liên thủ với Phượng Tôn, Nhạc Thành tuyệt đối không thể nào chống lại.

- Hừ.

Nhạc Thành hừ lạnh rồi nhìn đám người của Phượng Tôn, trong mắt hắn đã hiện ra sát ý.

- Đội hộ vệ Kim Long.

Nhạc Thành mỉm cười, thanh âm của hắn đủ để cho mọi người nghe thấy.

- Tộc trưởng, đội hộ vệ Kim Long đã chuẩn bị.

Nhạc Hạo tung người lên, năm trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long đã xuất hiện ở trên không trung.

Năm trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long bước ra khỏi hàng, tất cả thở ra một luồng khí tức.

- Nhạc Hạo, để cho người chuẩn bị trước, hôm nay ta dùng đội hộ vệ Kim Long nói cho các người biết, phạm phải Nhạc gia chúng ta, bất kỳ ai cũng giết không tha.

Nhạc Thành lạnh lùng nói ở trên không trung.

- Hiện tại ta bày ra thực lực của đội hộ vệ Kim Long, các người bước ra khỏi hàng.

Nhạc Hạo quay về nhìn năm trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long mà nói.

Các trưởng lão của Nhạc gia nhìn thấy đội hộ vệ Kim Long cũng đều nghi ngờ, ngay sau đó chín mươi chín đạo kim sắc thân ảnh ra khỏi hàng, xếp ở trước Nhạc Hạo, cùng với Nhạc Hạo là một trăm người.

Lúc này khí tức của bọn họ liền trở nên tràn ngập, bốn trăm người còn lại và các vị trưởng lão đều cảm thấy khác thường và kỳ quái.

- Hôm nay, đội hộ vệ Kim Long sẽ cho các người biết, phạm vào Nhạc gia, bất luận là ai cũng giết không tha.

Nhạc Hạo xoay người ở trên không trung rồi tiếp tục nói.

Ngay sau đó chín mươi chín đạo thân ảnh còn lại cũng hét lên, toàn thân bọn họ đều tràn ngập sát khí, đội hộ vệ Kim Long chính là thực lực trung thành nhất của Nhạc gia, một trăm người này chính là một trăm người mạnh nhất của đội hộ vệ Kim Long, thực lực yếu nhất cũng đạt tới cửu tinh Đấu Tôn.

Cảm thấy khí tức trên người của một trăm người này, Hắc Ám Thần Điện cùng với Tam Đại thú tộc tất cả bọn họ đều đập tim nhanh hơn, ngay cả Thanh Sơn lão tổ, Phượng Tôn, Minh U Vương đều rung mình.

- Ngao ngao.

Một mảng thanh âm xuyên thấu phát ra.

Đồng thời trên người của bọn họ, một mảng long lân xuất hiện, khôi giáp cũng biến mất không còn thấy gì nữa, trên người của bọn họ đều là mười thành thân thể Kim Long.

- Mười thành đấu đế long mạch Kim Long thân thể!

- Đều là thập tinh Đấu Tôn, tất cả đều là thập tinh Đấu Tôn.

- Trời ạ, đây là chuyện gì vậy, đội hộ vệ Kim Long tại sao lại có nhiều người đạt tới mười thành Kim Long thân thể như vậy?

- Thập tinh Đấu Tôn, thập tinh Đấu đế long mạch Kim Long thân thể, có thể miễn cưỡng chống lại một Đấu Thánh.

Khí tức cường hãn bắt đầu tràn ngập, tất cả mọi người của Nhạc gia đều cảm thấy mình giống như là đang nằm mơ.

Một trăm người có mười thành đấu đế kim long thân thể, Nhạc gia từ lâu đã không xuất hiện mười thành đấu đế Kim Long thân thể.

871. Chương 744: Hai Người Tiểu Ác Ma.

Huyết dịch trong người của Nhạc gia tất cả đều quay cuồng, một trăm người đồng thời bố trí Kim Long thân thể khiến cho máu trong người trở nên cuộn cuộn, ánh mắt của đám người Nhạc gia trở nên đỏ ngầu và kích động không thôi khiến cho người ta phải rung động.

Chỉ có Nhạc Duy, Nhạc Đại, nhị tam trưởng lão là biết rõ ràng một trăm đội hộ vệ Kim Long này nhất định là đã được phục dụng đan dược nếu không thì không thể đột phá tới Đẩu Đế long mạch Kim Long thân thể.

Cùng lúc đó, Thanh Sơn lão tổ, U Minh vương, Phượng Tôn, Long Dược, Hồ Bá Chủ bọn họ đều khó coi, cảnh tượng này khiến cho bọn họ kinh ngạc không thôi.

- Mọi người nghe ta nói, phạm vào người của Nhạc gia, giết không tha.

Một trăm người có mười thành đẩu đế long mạch Kim Long thân thể bắt đầu dán một lá bùa màu vàng lên trên người của mình.

Cảnh tượng này khiến cho những người xung quanh phải giật mình không thôi, một trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long trong nháy mắt quý dị biến mất ngay tại chỗ.

- Cẩn thận, mọi người phải cẩn thận bọn họ đánh lên.

Thanh Sơn lão tổ, U Minh Vương, Long Dược, Hồ Bá Chủ bọn họ sắc mặt đại biến, dựa vào thực lực của bọn họ dĩ nhiên cảm nhận được dấu vết của một trăm người của đội hộ vệ Kim Long này.

Nghe thấy lời nói của Thanh Sơn lão tổ, U Minh Vương ma thú của Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện đều biến đổi sắc mặt, trên khuôn mặt của bọn họ hiện ra một vẻ sợ hãi bất an.

- Nhạc gia mọi người nghe cho ta, dám xâm phạm vào Nhạc gia, giết không tha.

Cùng lúc đó thanh âm của Nhạc Thành truyền ra từ trên không trung.

Hỗn chiến bắt đầu xuất hiện, cường giả của Nhạc gia hiện tại đã bố trí tới tám chín thành Kim Long thân thể, còn lại đều là Hoàng Long thân thể.

Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái bọn họ cũng đánh vào đám người thuộc tam đại thú tộc.

Tựa hồ như bọn họ đều ăn ý, Nhạc gia cùng với tam đại thú tộc, Hắc Ám Thần Điện đều đánh ra.

- Hú.

Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma Ưng, Yêu Cơ, Đại Hắc, Huyền Yêu, Minh Yêu, U cơ, tất cả đều hóa thành bản thể không lồ mà đánh về phía trước.

- Hồng hồng.

Không ít người thuộc tam đại thú tộc và Hắc ám ma thú đều hóa thành bản thể mà ứng chiến.

- Âm âm.

Một thanh âm kinh thiên nổ lên, trong trường người của Tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện không ngừng bị giết chết, một trăm người thuộc đội hộ vệ Kim Long cũng bị giết, không gian xung quanh trở nên tán loạn.

- Ba ba, con cũng đi hỗ trợ.

Thanh Đồng cất tiếng sau đó biến mất.

- Ta cũng đi, người chờ ta một chút.

Hồng Loan cũng tung người lên, hóa thành một đạo tàn ảnh màu hồng mà biến mất.

Tuy nhiên những người này cũng không nghĩ tới chuyện rằng hai tiểu yêu nhỏ tuổi này chính là hai tiểu ác ma, hai nhất tinh Đẩu Thánh của Hắc Ám Thần Điện sau đó không kịp phản ứng đã bị bọn họ đánh chết.

Hồng Loan hóa thành một con chim khổng lồ lớn gần vạn thước, hai cánh rung lên, khí tức trực tiếp nuốt chửng bốn tam tinh Đầu Tôn và ba Tứ Tinh Đầu Tôn.

- Hừ...

Thanh Đồng cũng không chịu kém, Thanh Đồng tựa hồ như muốn tranh đua cùng với Hồng Loan, thanh sắc quang mang phun ra, một dòng nước xoáy xuất hiện, ở xung quanh những đầu tôn của Hắc Ám Thần Điện đều bị chui vào trong dòng nước đó.

- Hừ, chúng ta thì xem ai có thể giết được nhiều hơn.

Hồng Loan không ngừng lại mà nói.

- Được, cứ như vậy, giết hết ba người, người nhớ kỹ cho ta.

Thanh Đồng cất tiếng nói, thân thể sau đó nhanh như chớp đánh về phía Tứ Đại Thú Tộc và Hắc Ám Thần Điện.

- Hai tên ma thú này thật là lợi hại.

Thanh Đồng và Hồng Loan hai người cũng gia nhập, tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện khổ sở không thể tả, bọn họ không ngừng bị đánh giết.

- Phượng Tôn, chúng ta cứ trước hết giết tên tiểu tử kia.

Thanh Sơn lão tổ sắc mặt trở nên khó coi, nhìn Nhạc Thành sau đó nói với Phượng Tôn.

- Được, trước hết cứ giết chết tên tiểu tử này.

sắc mặt của Phượng Tôn trầm xuống mà nói.

- Tiểu tử, ngươi xem còn có thể chống lại ta được không?

Thân hình của Phượng Tôn xoay động hồng mang, thân ảnh đung đưa chuyển động tới bên cạnh của Nhạc Thành, trong tay của hắn phóng ra một hỏa diễm trực tiếp quét về phía Nhạc Thành.

- Xoẹt xoẹt.

Một màn hỏa diễm phát ra, Phượng Tôn phát hiện ra Nhạc Thành ở trên không trung đã để lại một đạo tàn ảnh.

- Hừ, thử một chút sẽ biết.

Lúc này thân ảnh của Nhạc Thành đã đột ngột xuất hiện bên cạnh Phượng Tôn, trong tay của hắn xuất hiện Toàn Phong Trảm mà đánh xuống.

- Xoẹt.

Thân ảnh của Thanh Sơn lão tổ cũng như điện đánh về phía Nhạc Thành.

- Thanh Sơn, ngươi mau lui xuống cho ta.

Một thanh âm khê vang lên, ngay sau đó một đạo lục mang đã ngăn cản trước người Thanh Sơn lão tổ.

- Ngao.

Đồng thời một thanh âm gầm gừ vang lên bên người của Thanh Sơn lão tổ, Yêu Huyền cuối cùng cũng khôi phục bản thể bát sí linh mãng ngăn cản trước mặt lão.

- Đáng chết.

Thanh Sơn lão tổ chăm chú nhìn bản thể Bát Sí linh mãng của Yêu Huyền, trong lòng thầm mắng một tiếng, cảm nhận thấy khí tức của Yêu Huyền, hắn cũng biết rằng mình không thể nào chống lại.

- Ngao.

Yêu Huyền há miệng rít gào, thân thể khổng lồ nhấc lên không trung.

Toàn thân của Thanh Sơn lão tổ bị một quang mang bao vây, thanh mang của hắn ngưng tụ thành một quả cầu màu xanh hung hăng công kích về phía bản thể Bát Sí Linh Mãng của Yêu Huyền.

- Âm âm.

Bát Sí linh mãng khổng lồ cũng tránh qua một bên, sau đó mang theo một luồng lực lượng cuồng bạo đánh trả.

- Âm.

Bs há bốn cái miệng máu, mang theo một mùi hôi thối tràn ngập, phun ra một luồng hơi màu vàng.

- Âm âm.

Thần hình to lớn của Yêu Huyền đã hung hăng đánh bay quả cầu màu xanh của Thanh Sơn lão tổ, đồng thời thân thể khổng lồ cũng tạo ra bốn quả cầu máu bắn tới.

- Âm âm âm.

Thân thể của Thanh Sơn lão tổ cũng bị chấn động, thanh mang của hắn đã bị đánh nứt.

Thanh Sơn lão tổ có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, nhưng lúc này cũng cảm nhận thấy Yêu Huyền đúng là khó có thể dây vạ.

Đấu khí bắt đầu điên cuồng vận chuyển, đồng thời Thanh Sơn lão tổ cũng ngưng tụ thêm một uẩn ẩn, màu xanh của quyền ẩn bắt đầu bao vây lấy toàn bộ thân thể của Thanh Sơn lão tổ.

- Âm.

Một thanh âm nổ lớn vang lên, thân ảnh của Thanh Sơn lão tổ biến mất hẳn tung quyền ẩn lên uẩn chuyển vô cùng.

872. Chương 745: Thiên Chiêu Thì Thế Nào.

Luồng công kích đánh về phía Yêu Huyền mang theo một mảng chấn động.

- Ngao.

Đối mặt với đòn công kích, thân thể của Yêu Huyền bắt đầu kích tán, một quang mang màu xanh bao trùm vào bên trong, ngưng tụ thành một vòng nước xoáy bao tròn lấy quyền ẩn của Thanh Sơn lão tổ.

- Phụt.

Dòng xoáy màu xanh cũng bao vây lấy chính giữa quyền ẩn, đồng thời lực sắc quang mang cùng thanh mang đều tối sầm lại, lay động không ngừng.

Dĩ nhiên Thanh Sơn lão tổ không dùng toàn lực, chẳng qua thiên phú công kích của Yêu Huyền rất mạnh nhất thời không thể dùng.

Mà lúc này mấy đạo Toàn Phong Trảm của Nhạc Thành được Phượng Tôn dễ dàng né tránh, thân thể chợt lui xuống, sau đó nhanh như chớp vọt ra ngoài gần nghìn thước.

- Hừ, hôm nay ta bỏ sống người.

Phượng Tôn hừ lạnh một tiếng, nhìn thấy Thanh Sơn lão tổ bị Yêu Huyền ngăn cản, sắc mặt của hắn hơi đổi, hắn hướng về phía Nhạc Thành mà quát lớn, sau đó một đạo đấu khí cường hãn phóng ra, bắn thẳng về phía Nhạc Thành.

- Hừ.

Phượng Tôn xuất thủ khiến cho sắc mặt của Nhạc Thành cũng trở nên lạnh lẽo, hắn hừ lạnh một tiếng, cong ngón tay mà bắn hỏa diễm ra sau đó nhẹ nhàng vung lên, đánh nhau với đạo đấu khí cường hãn của Phượng Tôn.

- Âm âm.

Từng thanh âm trầm thấp vang lên, năng lượng bắt đầu rung động, Nhạc Thành lui về phía sau vài trăm thước mới đứng vững được thân hình, tuy nói hiện tại Nhạc Thành đạt tới tu vi Hợp Thể trung kỳ đỉnh phong nhưng Phượng Tôn cũng là lục tinh Đấu Thánh.

Một kích đánh ra, thân hình của Phượng Tôn không thể đứng vững, sau đó hóa thành một đạo thiểm điện, hướng về phía Nhạc Thành mà trong nháy mắt vọt tới, căn bản không cho Nhạc Thành có cơ hội hít thở.

- Ha ha, Phượng Tôn ta cùng với ngươi vui đùa một chút.

Một đạo thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện trước mặt của Nhạc Thành, sau đó truyền ra một tiếng cười lạnh của Phượng Tôn, sau đó một khí tức cường hãn bắt đầu ngưng tụ mà bắn ra.

- Nhạc Cốc, chúng ta trước hết vui đùa một chút, hai trăm năm rồi chưa gặp nhau ta muốn xem thực lực của ngươi có tiến bộ không.

Một thanh âm hét lớn truyền tới, bản thể của Minh U vương phát ra một chương ấn, thân hình ngay sau đó xuất hiện ở trước mặt Nhạc Cốc.

Đúng lúc này, Nhạc Thành dùng thần thức theo dõi toàn trường, ở trên bầu trời từng tiếng nổ vang mạnh khiến cho sơn mạch cũng tràn ngập khí tức.

Ở trên bầu trời hỗn chiến có hai khu vực, một khu vực là của Đấu Tôn, một khu vực là của Đấu Thánh, khu vực hỗn chiến của Đấu Tôn số lượng người của Nhạc gia ít hơn mấy lần nhưng những người ngã xuống đa phần là của Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc, dưới sự chỉ huy của đội hộ vệ Kim Long bao gồm một trăm người có huyết mạch Đấu đế, tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện không thể chống lại.

Cho dù chống lại cũng không có hiệu quả, thường thường có một lực đạo công kích tiến tới bên cạnh bọn họ bọn họ mới có thể phát giác ra tung tích của đối phương, chẳng qua hiện tại đã chậm, bọn họ không thể nào né tránh.

Mà công kích của bọn họ rơi trên người đối phương không có tác dụng gì, mười thành đấu đế long mạch thân thể Kim Long không hề kiêng kỵ công kích đối thủ chút nào, hướng chỉ một trăm người thân thể Kim Long, phần lớn đều có tu vi thập tinh Đấu Tôn, đây chính là chỗ đáng sợ của Đấu Đế Long Mạch Nhạc gia.

Mà ở trong hỗn chiến của những cường giả Đấu Thánh, Nhạc Liệt và Nhạc Phách của Nhạc gia cũng chống lại Long Dược và Hồ Bá Chủ, bọn họ đều là ngũ tinh Đấu Thánh, nhất thời cũng không phân thắng bại.

Về phần khác, đội hình của Nhạc gia còn có Yến Hiểu Kỳ, Thanh Đồng, Hồng Loan bọn họ đủ sức để chống lại cường giả ngũ tinh Đấu Thánh.

Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, còn có Nam Tương Tử và Bạch đạo nhân bọn họ cũng chọn đối thủ của mình để kịch chiến.

Khiếu Thiên Hổ, Đại Hắc, Tử Điện Mãng, Minh Yêu bọn họ cũng vậy.

Ở trên bầu trời, tất cả đều rơi vào cảnh chiến đấu hỗn loạn, thần thức của Nhạc Thành bắn ra, toàn bộ cảnh chiến đấu đều được hắn theo sát, sau đó một luồng thanh âm nổ vang, giống như pháo âm âm không ngừng.

Cảnh hỗn chiến khiến cho người ta phải hoa mắt, Nhạc Thành biết người của Nhạc gia hiện tại đang ở thế thượng phong nên hắn cũng thở ra một hơi.

- Tiểu tử, đón một chiêu nữa của ta.

Phượng Tôn một lần nữa bắn một đạo đấu khí công kích cường hãn về phía Nhạc Thành.

- Ngàn chiêu thì thế nào?

Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, hắn cũng không nói nhiều, một pháp lực từ bên trong người truyền ra, toàn thân tràn ngập kim sắc quang mang dữ dội, ở trước người Phong Lôi Sí cũng mở rộng, ba đạo bạch sắc kim mang bắn ra.

- Tiểu tử, thực lực của người xem ra không mạnh lắm, xem người làm cách nào để chống lại ta.

Thân hình của Phượng Tôn chuyển động, một đạo kinh phong bén nhọn bắn về phía Nhạc Thành.

- Hừ, đối phó với người như vậy là đủ rồi.

Nhạc Thành cất tiếng nói, tuy nhiên hắn không hề dám khinh thường.

Ánh mắt của Phượng Tôn gắt gao nhìn về phía Nhạc Thành, không cho Nhạc Thành có cơ hội hít thở, thân hình của hắn sau đó biến thành một đạo Hỏa Ảnh, trực tiếp bắn về phía Nhạc Thành.

Đối với đòn công kích của Phượng Tôn, Tiêu Viêm mặc dù có Phong Lô Sí trợ giúp nhưng đơn thân thể cô không có khả năng chống lại, trong chớp lát Nhạc Thành đã rơi vào thế hạ phong.

Ở trong không gian, Phượng Tôn ngưng tụ một mảng đầu khí nóng bỏng hiện ra ở trên đầu Nhạc Thành, một luồng năng lượng nóng bỏng hung hăng nện xuống, trong khoảnh khắc không gian trở nên chấn động kịch liệt.

- Tiểu tử, hôm nay ta muốn bỏ sống người.

Phượng Tôn nhẹ nhàng cười nói, cảm ứng được thực lực của Nhạc Thành lúc này đã không còn mạnh như trước, hắn biết rằng đánh giết đã không còn là việc khó khăn.

- Xoẹt.

Một mảng đầu khí mạnh mẽ của Phượng Tôn bắt đầu bắn về phía Nhạc Thành, đột nhiên có một đạo phong lôi truyền tới, ngay lập tức thân thể của Nhạc Thành khê run lên, cả thân thể cũng trở nên hư ảo.

Lực lượng cuồng bạo bắt đầu khởi động, thân ảnh của Nhạc Thành giống như là thiểm điện hiện ra hướng về khuôn mặt kỳ dị của Phượng Tôn mà nói:

- Phượng Tôn lão tử, giết ta cũng không dễ dàng như vậy đâu, ít ra ngươi vẫn còn chưa đủ tư cách.

Nhạc Thành chăm chăm nhìn Phượng Tôn, bất kể nói thế nào đối phương đều là cường giả lục tinh Đấu Thánh, không thể chính diện chống lại.

- Tốt rất tốt, ta thấy ngươi vẫn còn kiêu ngạo như vậy.

Phượng Tôn khê nhìn Nhạc Thành mà nở ra một nụ cười, trong tiếng cười có một vẻ oán độc.

- Lão tử, ngươi thử tới xem một chút, ngươi còn không xứng.

Một thanh âm thâm thúy phát ra, Nhạc Thành khê cười lạnh.

Với thân phận của Phượng Tôn, hôm nay bị Nhạc Thành gọi là lão tử hắn vô cùng tức giận, Phượng Tôn quát lên như sấm, trong lòng thầm quyết định, nhất định phải cho Nhạc Thành sống không bằng chết mới xả được cơn tức giận này.

- Hồng.

Phượng Tôn hồng lên một tiếng, cả không gian trong nháy mắt tràn ngập khí tức nóng bỏng, Phượng Tôn khôi phục thiên phú bản thể của Thần Hoàng Tộc, thân hình ở trên không trung dài tới cả vạn thước.

Thân thể của Nhạc Thành chột lui xuống, xem ra Phượng Tôn đã tính toán toàn lực xuất thủ, Nhạc Thành không dám khinh thường, thủ ấn trong tay của hắn biến hóa, Âm Dương Kiếm từ trong lòng mày một lần nữa hiện ra trước người, kiếm mang lóe lên, ông ông phát ra tiếng kêu.

873. Chương 746: hai Ác Ma Đại Chiến.

Lúc này thiên phú bản thể của Phượng Tôn bắt đầu xoay chuyển hai cánh, một màn hỏa diễm mênh mông phát ra, càng ngày càng mạnh, bao trùm lấy thân thể của Nhạc Thành mà gào thét.

Cảm nhận thấy khí thế kinh khủng từ từ bốc lên, sắc mặt của Nhạc Thành cũng ngưng trọng đến cực độ, cấp bậc Lục tinh Đấu Thánh này rất mạnh, chỉ cần mình hơi sơ sẩy một chút thôi là sẽ bị thương nặng.

Ở giữa không trung, cuộc hỗn chiến đã trở nên vô cùng hỗn loạn, cuộc giao thủ của Nhạc Thành và Phượng Tôn đều được không ít người chú ý, Nhạc gia hiện tại đã vô cùng kính nể Nhạc Thành, Nhạc Thành có thể chống lại lực tinh Đấu Thánh, loại trình độ này không ai có thể tưởng tượng được.

Lúc này không còn ai không phục Nhạc Thành là tộc trưởng của Nhạc gia.

Bản thể của Phượng Tôn khẽ rung lên, trong nhất thời không gian hỏa diễm xuất hiện, một tiếng gió xé lên, tạo thành một cái biển lửa, bao trùm lấy toàn thân của Nhạc Thành.

Phượng Tôn cũng cảm thấy Nhạc Thành tu luyện vô cùng mau, vì vậy hắn liền đưa tay áp chế lấy Nhạc Thành.

Ánh mắt của Nhạc Thành chăm chú nhìn biển lửa kia, hắn hít một hơi sâu, Âm Dương Kiếm một lần nữa được Nhạc Thành thu hồi, cảm nhận thấy một kích của Phượng Tôn, Âm Dương Kiếm cũng khó khăn mới có thể chống lại.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên lạnh lẽo, hắn khẽ quát:

- Thái Dương Chân Hỏa.

Toàn thân của Nhạc Thành bắt đầu bao trùm một mảng hỏa diễm nóng bỏng, hỏa diễm này vừa xuất hiện, ánh mắt của Phượng Tôn cũng trở nên thay đổi, bằng vào lịch duyệt của hắn dĩ nhiên là nhìn thấy ngọn lửa này lợi hại.

Hỏa diễm kia xuyên thấu không gian, xuất hiện trước mặt của Nhạc Thành, biển lửa hiện tại cách Nhạc Thành chưa đến mười thước, hỏa diễm trên người của Phượng Tôn bắt đầu tăng vọt, đạt tới một trình độ vô cùng khủng bố.

Bản thể của Thần Phượng Hoàng tộc dĩ nhiên là vô cùng lợi hại, trong lúc nhất thời toàn thân của Nhạc Thành được bao trùm tràn ngập hỏa diễm, khí tức bắt đầu cuồng bạo lên.

Ánh mắt của Phượng Tôn hiện ra một vẻ lạnh lẽo, hai cánh tay của hắn vung lên, biển lửa bắt đầu tràn ngập về quỹ đạo, toàn thân của Nhạc Thành sau đó quán quanh Thái Dương Chân Hỏa, nhiễu loạn thành một biển lửa.

Hiện tại Nhạc Thành luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa cũng đã không lâu, hỏa diễm cũng không thuần thực, nếu như hắn dùng thuần thực giống như dùng Vô Thượng Chân Hỏa thì Phượng Tôn không cách nào vây khốn được Nhạc Thành.

Lúc này cho Nhạc Thành một chút thời gian thì việc chặn đánh bản thể của Phượng Tôn không phải là khó khăn, hắn có Thái Dương Chân Hỏa bao vây, lửa của Phượng Tôn không cách nào làm tổn thương được.

Chẳng qua Nhạc Thành vẫn tìm cơ hội để đả thương Phượng Tôn, lúc này Nhạc Thành cảm thấy sức lực của mình bị tiêu hao quá nhiều bởi vì lúc này hắn đã sử dụng Hàng Long Phục Ma trận.

Cho nên Nhạc Thành muốn mạo hiểm một lần sử dụng ngay Thái Dương Chân Hỏa, mặc dù không thuần thực bằng Vô Thượng Chân Hỏa nhưng Thái Dương Chân Hỏa mạnh hơn rất nhiều. Thái Dương Chân Hỏa mạnh hơn cả thiên phú bản thể của Thần Phượng Hoàng tộc.

Bản thể của Phượng Tôn chăm chú nhìn vào Nhạc Thành, ánh mắt miễn cưỡng chống đỡ lại hắn, thân thể của Phượng Tôn sau đó rít gào, ngay sau đó một luồng hỏa diễm bắt đầu ngưng tụ bắn ra.

- Tiểu tử, hãy xem Vạn Tiễn xuyên tâm của ta.

Phượng Tôn quát lạnh một tiếng, sau đó hai cánh của hắn rung lên, mang theo một luồng phong bạo vô cùng lớn, nhanh như chớp bắn về phía Nhạc Thành.

- Đáng chết, đánh phải dùng htt.

Nhạc Thành thâm mắng một tiếng.

- Lão già kia, bản thể của ngươi cũng giống như là một con gà nui, phải nướng lên ăn mới đúng.

Đúng lúc Nhạc Thành ngưng tụ hỏa diễm thì một thanh âm non nớt vang lên từ trên bầu trời.

Hai thân hình nhỏ nhắn xinh xinh xuất hiện, một người là Thanh Đồng, người còn lại chính là Hồng Loan, hai cái miệng nhỏ nhắn của bọn chúng chu ra, mái tóc của Hồng Loan vung lên, toàn thân bao phủ hồng mang, vung quả đấm nhỏ về phía trước.

- Khúc khích.

Đồng thời thân thể nhỏ nhỏ của Thanh Đồng cũng bắn ra thanh mang, sau đó hóa thành một luồng khí tức ngập trời.

- Hai tên tiểu quỷ các người muốn chết sao?

Bản thể khổng lồ của Phượng Tôn nhìn thấy Thanh Đồng và Hồng Loan thì ánh mắt như độc xà, tập trung nhìn về phía bọn họ.

Hồng Loan bĩu môi, quả đấm nhỏ của nó như vũ bão đánh tới, thanh âm trầm thấp không hề sợ Phượng Tôn:

- Thanh Đồng nói không sai, đem con gà núi này nướng lên thì ăn nhất định mùi vị không tệ.

- Ba ba, ba không có chuyện gì chứ?

Thanh Đồng nhỏ nhắn xinh xinh tiến tới gần Nhạc Thành mà hỏi.

- Trần Đào, Hồng Loan các người giúp ta đánh con gà núi này là được rồi, chỉ là các người cũng cần phải cẩn thận.

Nhạc Thành cẩn thận nói với Thanh Đồng và Hồng Loan, chỉ cần Thanh Đồng và Hồng Loan níu giữ Phượng Tôn một lúc là mình có thể có thời gian ngưng tụ Thái Dương Hỏa Triều.

- Được rồi, ba ba con giúp cha ngăn cản hắn.

Thanh Đồng gật đầu nói với Nhạc Thành:

- Chỉ là cha phải nhanh lên một chút, con và Hồng Loan chỉ có thể ngăn cản hắn một hồi mà thôi.

- Hừ, bằng vào hai tiểu quỷ các người mà muốn níu giữ ta sao?

Phượng Tôn hừ lạnh rồi đánh ra, sắc mặt từ từ trầm xuống, hỏa diễm toàn thân cũng tràn ngập hung mãnh mà ngưng tụ.

- Con gà núi kia, người nói nhảm thật nhiều.

Hồng Loan mắng một tiếng rồi nói với Thanh Đồng ở bên cạnh:

- Ta và người lên, chú ý một chút.

Nàng vừa dứt lời, còn chưa đợi Thanh Đồng đáp ứng thì thân thể nhỏ nhắn đã rung lên đánh về phía trước.

- Con gà núi kia, ta không sợ người.

Hồng Loan mắng Phượng Tôn, thân thể nhỏ nhắn xinh xinh mang theo một khí tức khổng lồ bắn về phía đại diện đồ rục. Hồng Loan đấu với Thái Dương Chân Hỏa ba nghìn năm, ngay cả Thái Dương Chân Hỏa cũng không sợ thì có gì phải e ngại bản thể của Thần Phượng Hoàng tộc.

Lúc này Hồng Loan ngưng tụ một con chim đồ khổng lồ, to lớn không dưới bản thể của Phượng Tôn.

- Hồng Loan, người cũng cần phải chú ý một chút.

Thanh Đồng chu khuôn mặt nhỏ nhắn lên cũng hơi ngưng trọng mà đánh tới.

- Ngao.

Ngay lập tức Thanh Đồng cũng khôi phục thân thể Hóa Xà khổng lồ, không hề dưới bản thể của Phượng Tôn, không gian xung quanh cũng trở nên chấn động.

- Cũng là ma thú sao, vậy trước hết giết các người đã.

Bản thể của Phượng Tôn nhìn về phía Thanh Đồng và Hồng Loan, trong mắt hiện ra vẻ nghi hoặc, sau đó hai cánh rung lên, một khí tức cuồng bạo phát ra.

874. Chương 747: Hai Ác Ma Đại Chiến Gà Núi.

- Con gà núi kia, ngươi không cần được Thái Dương Chân Hỏa đâu.

Hồng Loan ngưng tụ đại điều màu đỏ rồi lớn tiếng nói, một mảng hồng mang tung tụ hóa thành những quả cầu chói mắt, lực lượng cuồng bạo điên cuồng khuếch tán ra.

- Phì phì.

Một số con cự mãng bị hỏa diễm bao trùm tán lạc xung quanh không gian.

Cùng lúc đó, sau khi đã giải quyết xong cự mãng, Hồng Loan ngưng tụ đại điều màu đỏ xẹt qua trên bầu trời, thân hình mang theo khí tức cường hãn xuất hiện ở trên bản thể của Phượng Tôn, hai hình cung khổng lồ bổ về phía bản thể thiên phú của Phượng Tôn.

Hồng Loan hóa thành con chim màu đỏ quan sát bốn phía, con chim màu đỏ thân thể vô cùng kinh khủng, ngoại trừ thân thể khổng lồ thì còn ẩn chứa một sức mạnh tiềm ẩn khổng lồ.

Với thực lực và kinh nghiệm chiến đấu của Phượng Tôn dĩ nhiên là không thể phạm sai lầm, hơn nữa hắn đầu tiên nhìn thấy Hồng Loan ngưng tụ hỏa tiễn đã biết rằng vô cùng khủng bố.

Lúc này Hồng Loan ngưng tụ đại điều vô cùng to lớn, hắn không thể nào dám khinh thường.

Thân thể khổng lồ chuyển động, một hỏa diễm mãnh liệt từ người của Phượng Tôn bắn ra, sau đó hai cánh rung lên, toàn thân cũng ngưng tụ một mảng lực lượng khổng lồ.

- Âm.

Lợi thảo của Hồng Loan mang theo một thanh âm xé rách cường hãn vô cùng, tấn công về phía ngọn lửa kia, sau đó một thanh âm trầm thấp vang lên, ngọn lửa đã hóa thành một cái lồng năng lượng cực lớn khuếch tán bốn phía.

Lợi thảo ẩn chứa lực lượng vô cùng kinh khủng. “Bằng” một tiếng vang lên, lực lượng khổng lồ bắn ngược lại văng vào lợi thảo của Hồng Loan, thân thể của Hồng Loan ngay lập tức bị bay đi nghìn thước.

Thế công bị ngăn cản, đại điều mà Hồng Loan ngưng tụ cũng kêu to lên một tiếng, thân thể cũng bắn ngược lại.

875. Chương 748 :thái Dương Hỏa Triều.

- Xoẹt.

Đúng lúc này một thanh âm xé gió truyền tới, lực công kích bắn lên trên thân thể của thần thú Hóa Xà bản thể của Thanh Đồng.

- Xoẹt xoẹt.

Công kích này chính là đến từ bản thể của Phượng Tôn, Thanh Đồng dính một đòn nghiêm trọng này một ngụm máu tươi liền phun ra, hai cánh nhanh chóng vỗ lên sau đó bản thể mới đứng vững được, tuy nhiên một đòn tấn công này của Phượng Tôn cũng khiến cho nó bị thương không nhẹ.

- Thanh Đồng, ngươi không có chuyện gì chứ?

Nhìn thấy Thanh Đồng bị đã thương, Hồng Loan cũng biến sắc mà hỏi.

Tốc độ của Phượng Tôn vô cùng kinh khủng, trong nháy mắt đã tới trước đại điều mà Hồng Loan ngưng tụ.

Cùng lúc đó, hai cánh đại điện mà Hồng Loan ngưng tụ cũng rung lên, cánh phải đột nhiên hiện ra như thiểm điện, ánh sáng chói mắt bắn về phía hỏa diễm của Phượng Tôn. Không khí nhất thời trở nên áp súc, không gian cuối cùng bị áp bách vang lên tiếng nổ khổng lồ.

Không gian xung quanh trở nên hỗn loạn, khắp nơi tràn ngập biển lửa, Hồng Loan ngưng tụ đại điện thân hình cao lớn cũng bị áp chế dưới đại hỏa này. Lúc này thân thể của Phượng Tôn khẽ nổi lên, ánh mắt toát ra biển lửa ngập trời.

- Hai tiểu quỷ kia, ta nhất định phải giải quyết các ngươi.

Ở xung quanh không gian bắt đầu khởi động, thiên phú bản thể của Phượng Tôn xuất hiện, một tiếng cười lạnh từ từ truyền ra.

- Hồng Loan, ngươi cẩn thận.

Nhìn thấy hỏa diễm thiên phú bản thể của Phượng Tôn hiện lên không ngừng, Thanh Đồng lo lắng không thôi vội vàng nói với Hồng Loan.

- Tiểu quỷ, ngươi tự tìm cái chết đi.

Một thanh âm quát lạnh vang lên, sau đó bầu trời bắt đầu quay cuồng, một luồng hỏa diễm từ bản thể của Phượng Tôn bắt đầu bắn ra.

Cảm thụ thấy năng lượng uy lực của Hỏa Diễm, Thanh Đồng nở ra một nụ cười, thân thể của nó trong nháy mắt đã dựng lên, thanh mang cũng trở nên chói mắt.

Cùng lúc đó, đại điện mà Hồng Loan ngưng tụ cũng vỡ nhanh hai cánh, hung hăng đánh về phía bản thể của Phượng Tôn, đối mặt với Phượng Tôn, hai tiểu ác ma tuy rất cố gắng nhưng bọn họ cũng biết rằng mình không thể nào chống lại được.

Lợi trào mở rộng dĩ nhiên là phát ra thanh âm vang rền thanh thúy, Hồng Loan ngưng tụ đại điện thần sắc cũng trở nên ngưng trọng, hồng mang mãnh liệt tuôn ra.

- Âm âm.

Thanh Đồng cùng với Hồng Loan đoán chừng lợi trào đánh lên trên bản thể của Phượng Tôn, hai đạo khí tức này vô cùng cường hãn, giống như chạm vào khối băng vậy, trong nhất thời không gian trước mặt trở nên gợn sóng kịch liệt.

- Âm âm âm.

Từng thanh âm sơn băng địa liệt vang lên, tiếng vang dội lên trên cả bầu trời, cuộc đại chiến của ba người này đã hấp dẫn ánh mắt của vô số người, đặc biệt là Hồng Loan và Thanh Đồng khiến cho những người của Nhạc gia trầm than không thôi.

- Xoẹt xoẹt.

Từng luồng sóng gợn trong không gian càng ngày càng kinh khủng hơn, đại điện màu đỏ của Hồng Loan nhất thời phát ra thanh âm trầm thấp, thân hình cao lớn bị đẩy lui xuống, đồng thời một ngụm máu tươi phun ra.

- Xoẹt xoẹt.

Thân thể của Thanh Đồng cũng bị đánh bay về phía sau, một ngụm máu tươi từ trong người nó bắn ra.

- Hai tiểu quỷ, các ngươi chỉ có chút thủ đoạn mà thôi mà muốn chống lại bản tôn sao?

Phượng Tôn cười lạnh một tiếng sau đó bản thể thiên phú của hắn lại một lần nữa xuất hiện.

- Hô.

Thiên phú bản thể của Phượng Tôn một lần nữa xuất hiện, một đạo hỏa diễm vô cùng nóng bỏng lại bắn ra.

Hỏa diễm xẹt qua tạo thành một vòng cung trong không gian khiến cho không gian cũng trở nên canhasn động.

- Hai tiểu quỷ các ngươi đi chết đi.

Phượng Tôn giận dữ cất tiếng nói, hỏa diễm khổng lồ không ngừng dừng lại, nếu như không phải tên tiểu quỷ này quần lấy hắn thì hắn đã sớm có thể đánh chết tên Nhạc Thành kia.

- Muốn giết bọn nó, con gà núi ngươi chưa đủ tư cách.

Một đạo kim mang chói mắt bắn ra, ở trong biển lửa xuất hiện một thân hình.

- Xoẹt.

Luồng hỏa diễm này rơi vào trên người của đại điều màu đỏ và Thanh Đồng sau đó bất chợt có một thanh âm Phong lôi nhàn nhạt, Phong Lôi Sí sau lưng của Nhạc Thành xẹt qua, biến mất ở trên bầu trời không còn thấy đâu nữa.

Mà đúng lúc này, một đạo kim sắc thân ảnh như quỷ mị chắn lấy thân thể của Hồng Loan và Thanh Đồng, trong mắt hiện ra một lãnh ý tràn ngập, thủ ấn vùng lên, dễ dàng đem huyết thủ mà ngăn cản lại.

Hỏa diễm của Phượng Tôn không ngờ lại bị dễ dàng đánh tan khiến hắn kinh hãi không thôi.

- Gà núi, hiện tại tới phiên ta, lực tinh dth mà thôi, ngươi hãy đón tiếp Thái Dương Hỏa Triều của ta.

Ở trên bầu trời, một lgo lân khôi giáp che kín mình thanh niên, hắn chấp tay đứng đó, khí tức vô cùng kinh khủng dữ dội tuôn ra.

- Thái Dương Hỏa Triều.

Nhạc Thành lạnh lùng quát lên, trên khuôn mặt của hắn, hỏa diễm dữ dội tuôn ra, đây mới chính là hỏa diễm chân chính của Thái Dương Chân Hỏa, độ nóng bỏng so với bản thể của Phượng Tôn không biết mạnh hơn biết bao nhiêu lần.

Trong nháy mắt sắc mặt của Nhạc Thành trở nên tái nhợt, ở trước người hắn, pháp lực không ngừng được rót vào, chỉ thấy Thái Dương Chân Hỏa ở trước người của Nhạc Thành ngày càng trở nên kinh khủng.

Một mảng Thái Dương Chân Hỏa dữ dội tuôn ra, đồng thời trong nháy mắt một thanh âm xẹt qua trong hư không, mang theo một khí thế vô cùng mạnh mẽ.

Hỏa diễm nóng bỏng hóa thành ba vạn thước trở nên ngập trời.

Ngọn lửa hủy diệt không ngừng khuếch tán ra không gian lúc này cũng gợn sóng rung động.

Ở trong biển lửa hỏa diễm bốc lên mà trở nên cuộn cuộn, hung hăng bắn về phía hạ thể của Phượng Tôn.

Lực lượng cường hãn như vậy đã sớm khiến cho người ta chú ý, ở cách đó vạn dặm, một đạo quang ảnh nhìn lại, ngẩng đầu lên nhìn khí tức ba động.

Bị biển lửa bao vây, bản thể của Phượng Tôn tràn ngập hỏa diễm.

876. Chương 749: Phượng Tôn Bị Thương Nặng.

- Âm âm.

Từng thanh âm bạo liệt vang lên, kinh chấn cả thiên địa, từng luồng hỏa diễm xoáy quanh người của bản thể Phượng Tôn, không ngừng oanh kích lên trên người của hắn.

Bản thể hỏa diễm của Phượng Tôn đã sớm bị những luồng hỏa diễm này tấn công, Thái Dương Chân Hỏa bắn thẳng về phía thân thể của hắn khiến cho khí tức của hắn trở nên suy yếu đi rất nhiều.

- Xoẹt xoẹt.

Một năng lượng mệnh mông lại khuếch tán trên không trung, vô số Thái Dương Chân Hỏa bạo liệt, tầng tầng lớp lớp bắn về phía Phượng Tôn.

- A...

Phượng Tôn không kịp được mà rên rỉ kêu lên một tiếng, ngay sau đó thân thể gãy dựa không thôi, bản thể của Phượng Tôn đã thất linh bát lạc, bị đánh rơi xuống mặt đất.

- Nếu như ta đột phá tới Hợp Thể hậu kỳ, bằng vào Thái Dương Hỏa triều đoán chừng đã đánh chết con gà núi này.

Nhìn về phía bản thể Phượng Tôn phía xa xa, Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lực công kích của Thái Dương Hỏa Triều khiến ngay cả Nhạc Thành cũng kinh ngạc, xem ra ngoài Hạo Thiên Tháp và ba thiên phú công kích thì Thái Dương Hỏa Triều còn mạnh hơn.

Mặc dù Nhạc Thành đã dùng Thái Dương Hỏa Triều để đánh Phượng Tôn bị thương nặng nhưng Nhạc Thành cũng biết chẳng qua do mình xuất kỳ bất ý mà thôi, nếu như chân chính đối đầu thì không cách nào làm cho hắn bị thương nặng như thế.

Sắc mặt của Nhạc Thành lúc này trở nên tái nhợt đến mức trắng bệch, vì ngưng tụ Thái Dương Hỏa Triều cho nên pháp lực trên người của Nhạc Thành bị tiêu hao hầu như không còn, Thái Dương Hỏa Triều này mặc dù uy lực khổng lồ nhưng người bình thường không thể chịu nổi.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến hóa, Nhạc Thành đầu tiên móc ra một viên đan dược, chính là Hồi Nguyên đan, hiện tại hắn chỉ còn bảy viên, nếu như không phải còn ở trong hỗn chiến thì hắn cũng không nở ăn vào.

Bầu trời lúc này đã biến hóa, những cường giả xung quanh đều chú ý tới, hiện tại Nhạc Thành đã đánh Phượng Tôn bị thương nặng khiến cho mọi người kinh ngạc không thôi, Nhạc gia thì dĩ nhiên đại thịnh còn tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện thì nhụt khí.

Ở bầu trời ngoài vạn dặm hai đạo thân ảnh nhìn biến hóa trên không trung sắc mặt hơi biến đổi, hai người lộ ra thân thể, một người tóc dài hai mắt âm hàn, một người tóc đen, khuôn mặt tràn ngập lãnh ý, cả hai đều là thiên tôn của Hắc Ám Thần Điện, Thất Thiên Tôn và Bát Thiên Tôn.

- Lão thất, lần này Nhạc gia xem ra mạnh hơn trước kia không ít, đều là mười thành thân thể Kim Long, thật là bất gowf.

Lão giả áo đen lạnh lùng nói với hán tử ở bên cạnh.

- Hừ, không cso Nhạc Thiên ở đây, Nhạc gia làm sao có thể chống lại Hắc Ám Thần Điện, mười thành Kim Long thân thể, nếu như ở hai trăm năm trước thì Hắc Ám Thần Điện chúng ta còn e ngại nhưng hiện tại không phải chúng ta cũng có mười thành Hắc Ám thân thể hay sao. Chẳng qua không biết tên Nhạc Tề kia thực lực thế nào, đoán chừng xem ra cũng đã đột phá tới thất tinh Đấu Thánh rồi.

Thất Thiên Tôn nói.

- Thất tinh Đấu Thánh thì thế nào, hai người chúng ta liên thủ cũng đủ đánh chết hắn, tên Thanh Sơn kia đúng là vô dụng, ngay cả đám cá nhỏ kia cũng không thể tiêu diệt hết.

Bát Thiên tôn lạnh lẽo mà nói.

Những con cá nhỏ này chúng ta không cần quản, chỉ cần đối phó với Nhạc Tề là đủ rồi, về phần hắc ám ma thú và những đám kia, ở trong thần điện cũng chỉ lãng phí tài nguyên, chết bớt một số cũng tốt.

Thất Thiên Tôn cất tiếng nói.

- Lão thất, Nhạc Tề lão già kia hình như đã cảm ứng được chúng ta.

Bát Thiên Tôn cười lạnh nói với Thất Thiên Tôn kế bên.

- Tới rồi sao, chúng ta ở đây đợi hắn là được rồi, đã hơn hai trăm năm, cũng nên gặp nhau rồi.

Thất Thiên Tôn tràn ngập lãnh ý mà nói, ở xung quanh không gian nơi này cũng bao phủ lãnh ý.

Mà hai người ở cách ngoài vạn dặm không có ai phát hiện ra họ.

- Xoẹt.

Phượng Tôn thu liễm thiên phú bản thể xuất hiện ở trên bầu trời, hiện tại quần áo của hắn đã tả tơi, khuôn mặt thì tái nhợt sợ hãi mà nhìn Nhạc Thành.

- Cha, cha thật là lợi hại, con gà núi này cuối cùng cũng đã bị cha đánh cho bị thương.

Thanh Đồng, Hồng Loan hai tiểu ác ma này thu hồi bản thể đứng ở bên cạnh Nhạc Thành mà nói, đặc biệt là Hồng Loan, nàng tựa hồ như đã bị thương nặng, nguyên khí vẫn chưa được khôi phục hoàn toàn.

- Hai người các ngươi mau ăn đan dược vào.

Nhạc Thành móc ra mười viên Phục Nguyên đan dược cho hai người bọn họ, đám phục nguyên đan này tuy không tốt bằng Hồi Nguyên đan nhưng công hiệu cũng không hề tệ.

- Con gà núi kia, ngươi còn muốn động thủ nữa không, lần này ta muốn rút toàn bộ gân trên người của ngươi.

Thanh Đồng sau khi ăn Phục Nguyên đan vào thì sắc mặt đã tốt hơn rất nhiều, nó nhìn Phượng Tôn trước mắt mà nói.

- Hừ, chỉ tại bọn tôn khinh địch mà thôi, chẳng lẽ các ngươi tưởng rằng thực sự có thể đánh thắng được ta hay sao?

Phượng Tôn cảm tức nhìn Thanh Đồng và Hồng Loan, tuy nhiên hiện tại hắn đã bị thương không nhẹ, không thể động thủ.

Mà lúc này, Nhạc Thành nhìn qua toàn trường một lần, ở đây trong hỗn chiến của Đấu Tôn, chúng đội hộ vệ Kim Long đã vây công, trên dưới một trăm người đấu để long mạch đã khiến cho người của Tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện bị chết không ít.

Lúc này tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện cũng từ từ tổ chức phản kích, bọn họ bắt đầu quay thành một vòng tròn để đề phòng đội hộ vệ Kim Long đánh lén, mỗi khi đội hộ vệ Kim Long xuất hiện, các cường giả Đấu Tôn sẽ đồng loạt vây công.

Hỗn chiến diễn ra số người chết cũng rất nhiều, những cường giả Đấu Tôn của Nhạc gia cũng không ít người ngã xuống, đây là chuyện không thể tránh khỏi.

Tuy nhiên so với số người Tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện ngã xuống thì Nhạc gia chết đi không đầy một phần mười, lúc này toàn bộ cường giả Đấu Tôn của Hắc Ám Thần Điện và Tam Đại thú tộc đã bị giết chết hết, nhwngx người có tu vi Đấu Tôn mới trụ lại được.

Ở trong hỗn chiến của cường giả Đấu Thánh, tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện có mười mấy người, đều là nhất tinh nhị tinh tam tinh Đấu Thánh. Bọn họ đã ngã xuống mười mấy người.

Mà ở trong Nhạc gia, cũng có hai nhị tinh Đấu Thánh bị giết chết.

Tuy nhiên so với tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện thì Nhạc gia đã chiếm ưu thế.

- Ngao.

Ở trên bầu trời, Yêu Huyền cùng với Thanh Sơn lão tổ cũng đang đấu với nhau kịch liệt, chẳng qua nhìn vào tràng cảnh thì biết Yêu Huyền đã rơi vào thế hạ phong.

Nhạc Liệt cùng với Hồ Bá Chủ hai người lúc này cũng đã kịch chiến mấy trăm hiệp, Hồ Bá Chủ cũng đã sử dụng thiên phú bản thể, Nhạc Phách và Long Dược hai người cũng giống nhau, Long Dược sử dụng thiên phú bản thể, bốn người lúc này cũng đang tiếp tục kịch chiến.

877. Chương 750: Thất Thiên Tôn Xuất Thủ.

Nhạc Cốc trưởng lão cùng với U Minh Vương hai người ở trên không trung không ngừng giao thủ với nhau và phát ra từng thanh âm phá hủy, thực lực của hai người đều mạnh mẽ vô cùng quang mang chói mắt bắn về phía chân trời rọi sáng.

- Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Tứ Sí Ma Ứng bốn người dùng thiên phú bản thể chống lại những tam tinh Đấu Thánh của viễn cổ hổ tộc.

Đại Song Tiểu Song hai người ngưng kết thủ ấn không ngừng biến hóa, kiếm trong tay của cả hai đã đạt tới tầng thứ chuẩn tiên khí, đối phó với nhị tinh Đấu Thánh của Hắc Ám Thần Điện cũng không hề rơi vào thế hạ phong.

Yến Hiểu Kỳ thì tràn ngập hỏa hệ ma pháp đánh về phía đám Hắc Ám Thần Điện. Nàng hiện tại đã đủ sức chống lại tứ tinh Đấu Thánh.

Ở đằng kia, một tứ tinh Đấu Thánh của Hắc Ám Thần Điện cũn đang kịch chiến với Bàn Thiên lão ma.

- Thiên Nhân Nhiếp Hồn.

Đúng lúc đó, Yến Hiểu Kỳ không hề do dự, một lam mang bao bọc lên trên đầu của tứ tinh Đấu Thánh, một cái động sâu xuất hiện.

- Đáng chết, lão bát ngươi đi nhanh đi, tại sao lại để người của Vũ Văn gia dùng Thiên Nhân Nhiếp hồn.

Ở phía xa xa, sắc mặt của Thất Thiên Tôn đại biến mà nói.

Lúc này Bát Thiên Tôn cũng nhìn thấy Thiên Nhân Nhiếp hồn phía xa xa, thân ảnh của hắn như chớp mà chuyển động.

- Xuy Xuy.

Yến Hiểu Kỳ sử dụng Thiên Nhân Nhiếp Hồn xong bao vây tứ tinh Đấu Thánh kia, những tứ tinh Đấu Thánh còn lại đã bị hù dọa, toàn thân bao phủ hắc mang, vô pháp ngăn cản.

- Xuy xuy.

Lực lượng lại trở nên cuồng bạo, những tứ tinh Đấu Thánh kia bị Thiên Nhân Nhiếp hồn nuốt chửng tiêu tán thành từng luồng sương khói.

- Đáng chết, khí tức thật là cường hãn, Hiểu Kỳ nàng phải cẩn thận.

Sắc mặt của Nhạc Thành biến chuyển mà nói.

- Vũ Văn gia, mười thành đấu đế hồn mạch Thiên Nhân Nhiếp Hồn, hôm nay ta sẽ phá hủy.

Một thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện trước mặt của Nhạc Thành, tràn ngập khí tức cường hãn.

Người này chính là bát thiên tôn của Hắc Ám Thần Điện, khoảng cách xa đến vạn dặm, hắn không có cách nào cứu tứ tinh Đấu Thánh, sắc mặt liền trở nên khó coi, lúc này mấy đạo hắc mang khủng bố bắn về phía Yến Hiểu Kỳ.

Thiên Nhân Nhiếp Hồn hiện tại của Yến Hiểu Kỳ đã biến mất trên không trung, sắc mặt của nàng trở nên tái nhợt, vừa rồi thi triển Thiên Nhân Nhiếp Hồn đã khiến nàng bị tiêu hao linh hồn lực không ít.

Lúc này mọi người ở cạnh nhìn thấy cảnh tượng này thì cũng cảm thấy bất an.

Trong nháy mắt, mấy chục sợi dây kinh khủng màu đen hướng về phía Yến Hiểu Kỳ, giống như muốn xuyên qua người của nàng vậy.

- Hạo Thiên Thập.

Đúng lúc này một thanh mang bắn ra, một tòa đại tháp bao phủ lấy Yến Hiểu Kỳ đồng thời trên đại tháp xuất hiện một hỏa diễm vô cùng nóng bỏng.

- Xèo xèo.

Từng thanh âm đột cháy vang lên, mấy chục bộ râu quần quanh Hạo Thiên Tháp đã bị đốt cháy không còn nữa.

- A...

Sắc mặt của Thất Thiên Tôn biến đổi, hắc mang của hắn đảo qua, thu hồi những sợi dây màu đen kia lại.

- Hiểu Kỳ cẩn thận.

Đúng lúc đó, Nhạc Thành xuất hiện ở bên cạnh Yến Hiểu Kỳ, bàn tay của hắn chuyển động Phong Lô Sí ôm lấy Yến Hiểu Kỳ mà lui ra ngoài, thủ ấn biến hóa, Hạo Thiên Tháp cũng được thu hồi lại.

- Lão bát, tên tiểu tử này dùng pháp bảo, thứ trong tay của hắn tuyệt đối là pháp bảo.

Thanh âm của Thất Thiên tôn lạnh lùng cất lên.

Lúc này ánh mắt của Thất Thiên Tôn cũng nhìn về phía Hạo Thiên Tháp, ánh mắt kinh ngạc vô cùng.

- Kim Long thân thể, Phong Lô Sí đây là hai thiên phú hợp lại, người là ai?

Bát Thiên Tôn kinh ngạc nhìn Nhạc Thành mà hỏi.

- Hai vị chính là Bát Thiên tôn và Thất Thiên Tôn của Hắc Ám Thần Điện phải không, ta chính là Nhạc gia tộc trưởng, cuối cùng các vị cũng xuất hiện.

Thần sắc của Nhạc Thành biến đổi mà nói.

Mà lúc hai người này xuất hiện, không gian xung quanh bọn họ cũng biến đổi, nếu như có người đánh lên bọn họ thì cũng không hề có tác dụng gì.

- Người biết chúng ta?

Thần tình của bát thiên tôn biến đổi một lần nữa mà chăm chú nhìn Nhạc Thành, tựa hồ như cảm thấy trên người Nhạc Thành có gì đó.

- Hừ, chẳng lẽ chỉ bằng các người mà muốn đối phó với Nhạc gia chúng ta sao?

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng rồi nhìn Bát Thiên Tôn và Thất Thiên Tôn.

Mà lúc này, chúng cường giả Đấu Thánh nhìn thấy người mới xuất hiện thì cũng biến sắc, Thanh Sơn lão tổ, Minh U Vương, Phượng Tôn thì lại nở ra một nụ cười.

- Âm.

Một thanh âm cực lớn nổ ra, thân ảnh của Thanh Sơn lão tổ bắn về phía Bát Thiên Tôn và Thất Thiên tôn mà nói:

- Bát Thiên Tôn, Thất Thiên tôn nhị vị đại nhân, tên tiểu tử này rất tà môn, phải mời hai vị mới giết chết được hắn.

- Xoẹt.

Một thanh âm xé gió vang lên, Nhạc Cốc tránh một kích của Minh U Vương sau đó lao tới bên cạnh Nhạc Thành, thấy Nhạc Thành ở trên không trung đấu với hai người, Nhạc Cốc biết rằng tộc trưởng không thể đối phó.

- Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn đã lâu không gặp, chẳng lẽ hôm nay các người muốn đối phó với Nhạc gia sao?

Nhạc Cốc trưởng lão rơi xuống bên cạnh Nhạc Thành, ánh mắt nhìn về phía hai người phía trước, lão cũng cảm thấy hai người này mạnh hơn mình.

- Nhạc Cốc, người còn chưa chết sao, nhớ ngày đó chúng ta đều là ngũ tinh Đấu Thánh, mà hiện tại người chỉ mới là lục tinh Đấu Thánh hay sao, chẳng lẽ tiến bộ của người chậm như vậy sao?

Thất Thiên Tôn cất tiếng miệt thị Nhạc Cốc.

Lúc này, Minh U Vương, Phượng Tôn, hai người cũng thừa cơ tiến tới bên cạnh Thất Bát hai Thiên Tôn, nhìn thần sắc mọi người đã sớm biết rằng bọn họ rất tôn kính hai người này.

- Thất Tinh Đấu Thánh, thực lực của các người khá mạnh, tuy nhiên Nhạc gia chúng ta cũng không phải dễ trêu chọc vào.

Nhạc Thành trà giọng nói, hai người là Thất tinh Đấu Thánh, Nhạc gia cũng chỉ có một người có khả năng địch lại.

- Được, vậy thì thử một chút.

Thất thiên tôn miệt thị mà nói.

878. Chương 751: Hắc Âm Chi Thể.

- Tốt.

Thân ảnh của Bát Thiên Tôn trong nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, theo một phiên không gian chấn động, thân thể Bát Thiên Tôn quỷ mị xuất hiện ở trước người Nhạc Thành.

Lúc này trong lòng Nhạc Thành nhất thời kinh hãi, tên Thất Tinh Đấu Thánh này thực lực thật sự kinh khủng, bất kể là đấu khí, ma pháp, hay là tu chân, đến trình độ nhất định thì thực lực cũng đều cường hãn dị thường, trăm sông đổ về một biển, chẳng qua là thủ đoạn không giống nhau mà thôi, thực lực bất đồng trong tay người sử dụng, uy lực mới không giống nhau như vậy.

- Khúc khích.

Thân ảnh Bát Thiên Tôn xuất hiện, đồng thời một bàn tay màu đen chậm rãi từ trong tay áo vươn ra, lúc này trong không gian xuất hiện một mảnh hắc mang ngập trời áp chế Nhạc Thành xuống, màu đen chướng ảm này làm cho phong vân biến sắc, bầu trời đều bị màu đen chướng ảm che phủ, chướng ảm mơ hồ thấy được rất nhiều tia điện mang trong đó.

Nhạc Thành sắc mặt đại biến, hần lần đầu tiên cảm giác được bản thân mình lực bất tòng tâm, lúc này Nhạc Thành cảm giác tất cả công kích của hắn cũng không có cách dùng, trừ phi là trốn vào bên trong Hạo Thiên Tháp.

- Rốt cục xuất hiện sao, không biết có thể chống lại hay không.

Trong lúc Nhạc Thành tính toán trốn vào Hạo Thiên Tháp, khóe miệng lộ ra mỉm cười, với thần thức cảm ứng Nhạc Thành biết, Nhạc gia Nhạc Tề Lão Tổ thần bí rốt cục xuất hiện.

- Bát Thiên Tôn, khi dễ hậu nhân Nhạc gia ta thì có bản lĩnh sao, ta còn ở đây, cùng các người ra tay.

Một thanh âm trầm thấp như rồng ngâm truyền đến, cùng lúc đó, trước người Nhạc Thành xuất hiện một đạo bạch mang, trong tay bóng trắng cũng có một đạo đấu khí màu vàng bàng bạc lay động, đấu khí màu vàng ngưng tụ thành Cự Long màu vàng dài vài ngàn mét cuộn cuộn dâng lên, lực lượng đấu khí cường hãn khuếch tán, làm cho Nhạc Thành phải rút lui về phía sau mấy chục thước.

- Ngao.

Trên bầu trời, Cự Long màu vàng va chạm vào chướng ảm màu đen khổng lồ, cũng ngoài dự đoán của mọi người cũng không xuất hiện phá hủy gì lớn, trên bầu trời xuất hiện một cái nước xoáy, chung quanh nước xoáy, không gian gãy lìa, lực lượng ngưng tụ cắn nuốt, khí lưu này Nhạc Thành cảm thấy so với Yến Hiểu Kỳ thi triển Nhiếp Hồn Thiên Nhân uy lực còn lớn hơn mấy phần, đồng thời chướng ảm màu đen biến mất, Cự Long màu vàng cũng từ từ biến mất ở bầu trời.

- Kiệt kiệt, Nhạc Tề, người rốt cục cũng đi ra, hôm nay chúng ta gặp mặt.

Thất Thiên Tôn cười lạnh, lúc này, người tam đại Thú Tộc cùng Hắc Âm Thần Điện đã toàn bộ thối lui đến bên người Thanh Sơn Lão Tổ, Long Dược, Minh U Vương. Mà nhóm người Nhạc Liệt, Nhạc Phách, Bàn Thiên Lão Ma, Nhạc Duy, Đại Song Tiểu Song, Minh Yêu, Yêu Cơ Khiếu Thiên Hồ cũng thu hồi bản thể, toàn bộ thối lui về phía sau Nhạc Thành.

Lúc này, bởi vì Hắc Ám Thần Điện Bát Thiên Tôn, Cửu Thiên Tôn và Nhạc Tề xuất hiện, hỗn chiến cũng kết thúc. Lúc này, người tam đại Thú Tộc cùng Hắc Ám Thần Điện còn lại không được hai ngàn người, những người ngã xuống cũng rất nhiều, mà Nhạc gia cũng vẫn lạc gần ba trăm Đấu Tôn, mặc dù phần lớn đều là Đấu Tôn cường giả, trong đó Kim Long vệ đội cường giả vẫn lạc ít nhất là hai mươi người, còn trăm Nhạc gia Kim Long hộ vệ đội có mười thành Kim Long Chi Thể, một người cũng không ngã xuống.

Tổng thể mà nói, ba trăm người Nhạc gia đối với một vạn ba nghìn người tam đại Thú Tộc cùng Hắc Ám Thần Điện không thể chiến thắng, nhưng trong Đô Thiên Phần Tiên Trận, Thiên Long Phục Ma Trận đánh chết gần chín ngàn người, tam đại Thú Tộc cùng Hắc Ám Thần Điện bị đánh chết toàn bộ Đấu Tông, cho nên số lượng người chết mới nhiều như vậy.

Dĩ nhiên ở đồng cấp thực lực, tam đại Thú Tộc cùng Hắc Ám Thần Điện Đấu Tôn trở lên cũng ngã xuống so với Nhạc gia nhiều hơn mấy lần, lúc này có một trăm Kim Long hộ vệ đội có mười thành Kim Long Chi Thể, mỗi người đều có Ẩn Thân Phù cùng Kim Long Chi Thể, quả thực đối thủ đồng cấp chính là tàn sát.

Lúc này thân ảnh màu trắng xuất hiện, Nhạc Thành đầu tiên là đánh giá một Đạo thân ảnh màu trắng, cảm giác hơi thở chính là Nhạc gia Nhạc Tề Lão Tổ, khí tức trên thân so với Hắc Ám Thần Điện Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn mạnh hơn một chút, có thể là Thất Tinh Đấu Thánh.

Nhìn vào thân ảnh màu trắng, Nhạc Thành nhìn ra được Nhạc Tề lão giả cùng Nhạc Thiên lão tổ có ba phần tương tự, Nhạc Thiên lão tổ cùng Nhạc Tề Lão Tổ vốn là hai huynh đệ.

Mà ở trên người lão giả này, Nhạc Thành cũng cảm giác được mặc dù hơi thở trên người Nhạc Tề Lão Tổ dị thường cường hãn, nhưng muốn cùng Nhạc Thiên lão tổ so sánh, thiếu hụt một loại khí chất, khí chất này Nhạc Thành nhất thời cũng không biết hình dung như thế nào, nhưng đó chính là thiếu hụt một loại khí phách vô hình, Nhạc Thiên lão tổ là linh hồn thể, một cỗ khí phách vô hình trên người toát ra cũng làm cho mọi người có cảm giác kính sợ.

- Thất Thiên Tôn, rất lâu không thấy, cũng hơn hai trăm năm, không nghĩ tới bằng vào các ngươi cũng có lá gan xông tới Nhạc gia sao.

Nhạc Tề Lão Tổ sắc mặt trầm xuống nhìn Thất Thiên Tôn nói.

- Hừ, Nhạc Tề, cũng đã hơn hai trăm năm, ngươi cũng vẫn chỉ là Thất Tinh Đấu Thánh mà thôi, hai người chúng ta đối phó với ngươi là đủ rồi.

Thất Thiên Tôn nhìn Nhạc Tề Lão Tổ lạnh nhạt nói, hắn đánh giá thực lực Nhạc Tề, không khỏi lộ ra một tia cười lạnh.

- Hừ, đừng tưởng rằng các ngươi đột phá đến Thất Tinh Đấu Thánh rồi là có thể ở Nhạc gia cần rở, Thất Tinh Đấu Thánh cùng Thất Tinh Đấu Thánh cũng có mạnh yếu.

Nhạc Tề Lão Tổ lạnh nhạt nói.

- Không sai, Thất Tinh Đấu Thánh cùng Thất Tinh Đấu Thánh cũng có mạnh yếu, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết.

Thất Thiên Tôn cười lạnh, sau đó quanh thân đấu khí tràn ngập, trên thân thể xuất hiện một mảnh hắc mang bao phủ.

- Rống.

Thất Thiên Tôn hét lên, trên thân hình xuất hiện một đôi cánh đen nhánh, đồng thời quanh thân tia sáng đen nhánh bao vây, cặp cánh mở rộng rộng chừng bốn thước, cánh giống như cánh của Biên Bức, hai cánh co lại, có thể bao vây toàn thân vào giữa.

- Rống.

Bát Thiên Tôn hàn mang toát ra, hắn hét lên một tiếng, đồng thời hắc mang bao vây, hai cánh mở rộng, bộ dáng của Thất Thiên Tôn lúc này là độc nhất vô nhị.

- Hắc Ám Chi Thể, mười thành Hắc Ám Chi Thể.

Nhất thời, Minh U Vương, Thanh Sơn Lão Tổ, Hồ Phách Đĩnh, Long Dược, Nhạc Cốc, Nhạc Phách đồng thời sợ hãi than lên, nét mặt bọn họ đều kinh ngạc vô cùng, đây là Hắc Ám Thần Điện Hắc Ám Chi Thể, lúc trước Hắc Ám Thần Điện huyết mạch cùng tứ đại Thú Tộc, tứ đại Nhân Tộc giống nhau đều không có xuất hiện mười thành huyết mạch. Bây giờ, Hắc Ám Thần Điện có mười thành Hắc Ám Chi Thể, điều này làm cho mọi người đều rung động.

- Hắc Ám Chi Thể sao.

Nhạc Tề Lão Tổ sắc mặt biến hóa, đối với biến hóa này, tựa hồ có chút ngoài dự đoán, có được mười thành huyết mạch Hắc Ám Chi Thể, thực lực tuyệt đối tăng vọt.

- Hắc Ám Chi Thể.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, ở bên trong Thụy Phong Cổ Nham, hai tên Đoan Mộc Nguyên từng sử dụng Hắc Ám Chi Thể, nhưng đến bây giờ Nhạc Thành đối với Hắc Ám Thần Điện Hắc Ám Chi Thể cũng không hiểu rõ.

- Nhạc Thành, đây là Hắc Ám Thần Điện Hắc Ám Chi Thể, chỉ có người Hắc Ám Ma Huyết Tộc mới có Hắc Ám Chi Thể, trên người Hắc Ám Ma Huyết Tộc, có Đấu Đế Ma mạch, nghe nói thiên phú mạnh nhất không dưới Long Khiếu Cửu Thiên của chúng ta, sau này người nhất định phải cẩn thận.

Nhìn thấy Nhạc Thành nghi ngờ, linh hồn Nhạc Cốc truyền âm nhắc nhở Nhạc Thành.

- Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn, không ngờ hai người các ngươi có mười thành Hắc Ám Chi Thể.

Nhạc Tề sắc mặt có chút biến hóa nói.

- Không sai, cho nên hôm nay Nhạc gia nhất định bị diệt trừ.

Thất Thiên Tôn nhìn Nhạc Tề lạnh nhạt nói.

- Hừ, vậy sao, Hắc Ám Chi Thể mà thôi.

Nhạc Tề thần sắc trầm xuống, quanh thân một mảnh kim mang tràn ngập, đồng thời trên thân xuất hiện một cỗ hơi thở cường hãn kéo lên được Long Lĩnh khôi giáp bao trùm.

- Kim Long Chi Thể, mười thành Đấu Đế long mạch Kim Long Chi Thể.

Nhạc Thành thở dài, lúc trước hắn đưa mấy viên đan dược cho Nhạc Duy lão tộc trưởng, Nhạc Duy lão tộc trưởng đem đan dược giao cho Nhạc Tề Lão Tổ, cho nên Nhạc Tề Lão Tổ mới có mười thành Kim Long Chi Thể như thế. Một người có Kim Long Chi Thể, hai người có Hắc Ám Chi Thể, Nhạc Thành hiện tại cũng không biết ai chiến thắng, nhưng lúc này tựa hồ Hắc Ám Thần Điện Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn phần thắng lớn hơn một chút. Hai đánh một, tự nhiên là chiếm không ít tiện nghi, huống chi Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn đều có thực lực Thất Tinh Đấu Thánh, chẳng qua là khí tức trên thân Thất Thiên Tôn mạnh hơn một chút mà thôi.

- Kim Long Chi Thể, người cũng có Kim Long Chi Thể.

Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn nhìn thấy Kim Long Chi Thể trên người Nhạc Tề, không khỏi sắc mặt đại biến, thời điểm bọn hắn nhìn thấy hơn trăm Nhạc gia Hoàng Long hộ vệ đội đều có Kim Long Chi Thể, cũng không có quá nhiều kinh ngạc, sau khi nhìn thấy Nhạc Tề có Kim Long Chi Thể trong lòng bọn hắn rung động dị thường, tin tức này nhất định phải cho điện chủ biết mới được.

879. Chương 752: Đại Chiến Thất Tinh Đấu Thánh.

Hắn vốn tưởng chỉ có Hắc Ám Thần Điện mới có thể đột phá mười thành huyết mạch, không ngờ hôm nay ở Nhạc gia lại có người đột phá mười thành Kim Long Chi Thể, ngoài ra còn có Vũ Văn gia mười thành Nhiếp Hồn Thiên Nhân, thậm chí Trần gia Phong Lô Sí cùng Nhạc gia Kim Long Chi Thể hợp hai làm một, điều này đúng là không bình thường, nhưng không ai nói cho hắn biết.

Nhìn thấy Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn, Nhạc Tề đều có mười thành Hắc Ám Chi Thể cùng Kim Long Chi Thể, nhóm người Minh U Vương, Long Dược, Phượng Tôn Hồ Phách Đĩnh sắc đều khó nhìn, bọn họ

không biết tại sao Hắc Âm Thần Điện, cùng tứ đại Nhân Tộc đều đột phá mười thành huyết mạch, còn ma thú bên cạnh Nhạc Thành đều có mười thành huyết mạch của tứ đại Thú Tộc, mà trong bốn tộc của bọn họ không có lấy một người, bọn họ lúc này không khỏi có cảm giác nguy cơ.

- Kim Long Chi Thể, Hắc Âm Chi Thể, hôm nay chúng ta thử xem Nhạc gia Kim Long Chi Thể cường hãn hay Hắc Âm Thần Điện Hắc Âm Chi Thể lợi hại.

Lúc này quanh thân là một mảnh kim mang tràn ngập, hơi thở cường hãn khuếch tán, Nhạc Thành, Nhạc Cốc không tự chủ được thối lui, lúc này bên trong mấy trăm dặm, cũng chỉ có Nhạc Tề Lão Tổ đứng ở giữa không trung, hơi thở cường hãn làm cho người ta không dám tới gần.

Nhạc Thành biết Nhạc Tề Lão Tổ cố ý buông thả khí tức trên người làm cho người Nhạc gia lui về phía sau, để tránh trong lúc đại chiến lan đến, hẳn cảm giác khí tức trên thân Nhạc Tề Lão Tổ lúc này, cường hãn dị thường, là có vẻ hơn Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn một chút.

- Nhạc Tề, ngày này sang năm, sẽ là ngày giỗ của ngươi, kiệt kiệt.

Thất Thiên Tôn cười lạnh, sau đó tung người đánh về phía Nhạc Tề Lão Tổ, trong không gian đều chấn động.

Đồng thời, hắc mang nồng nặc từ trên người Thất Thiên Tôn phụt ra, Thất Thiên Tôn trong khoảnh khắc cũng đi tới trước mặt Nhạc Tề Lão Tổ.

- Ha ha, chỉ bằng hai người các ngươi, còn chưa đủ.

Nhạc Tề Lão Tổ thong dong cười một tiếng, kim sắc quang mang bao phủ cả thân người.

Ngay khi mọi người giật mình nhìn, trong tay Nhạc Tề Lão Tổ nhất thời nắm lấy một thanh trường kiếm màu vàng, thanh trường kiếm này lóng lánh màu sắc vàng, hoàng mang lay động, tựa như vật còn sống vậy.

Thanh trường kiếm màu vàng vừa xuất hiện, khí thế trên người Nhạc Tề Lão Tổ nhất thời đại thịnh. Thấy trường kiếm màu vàng trong tay Nhạc Tề Lão Tổ, Nhạc Thành cũng sửng sốt, hẳn biết đây không phải vật phàm, đó chính là bảo vật.

- Ta muốn nhìn xem thực lực hai người tiến bộ như thế nào.

Nhạc Tề Lão Tổ hét lớn một tiếng, rốt cục cũng xuất thủ, trường kiếm màu vàng trong tay mag theo tiếng sấm nổ mạnh, kiếm quang lay động, trong nháy mắt thân ảnh biến mất ngay tại chỗ, thời điểm thân ảnh xuất hiện, kiếm quang hung hăng nhắm về phía Thất Thiên Tôn nện xuống.

Cho dù Thiên Tôn thực lực có mạnh hơn nữa, dưới tình huống này, hẳn cũng không kịp ngăn cản Nhạc Tề Lão Tổ.

Thất Thiên Tôn phản ứng cực nhanh, hai cánh màu đen sau lưng rung lên, cả người bay lên trời, đồng thời một mảnh hắc mang trong tay bạo xạ ra, hắc mang ở trên cao hóa thành vô số màu đen râu kinh khủng xuyên thấu không gian hướng về phía trường kiếm màu vàng của Nhạc Tề Lão Tổ tấn công đến.

Nhưng Thất Thiên Tôn không biết, trường kiếm màu vàng của Nhạc Tề Lão Tổ chẳng qua là hư chiêu, đang chờ Thất Thiên Tôn xuất thủ trước.

Thanh trường kiếm màu vàng trong tay Nhạc Tề Lão Tổ hư không tiêu thất, thân ảnh lần nữa hóa thành một đạo tàn ảnh, thân thể nhanh như tia chớp vọt tới trước, khí tức cả người mở đi giống như lưỡi dao sắc bén tạo thành không gian chấn động, Nhạc Tề Lão Tổ giống như ảo ảnh nhắm về phía Thất Thiên Tôn xẹt qua.

Nhạc Tề lão tổ bỏ nhào về phía trước, đánh về phía Thất Thiên Tôn, mảnh kim mang trong tay lay động, quang mang kim sắc tràn ngập, chỉ thấy khí này ẩn chứa khí tức cường hãn.

- Hừ.

Thân thể Bát Thiên Tôn lui về phía sau, sau đó hừ lạnh một tiếng, hai cánh màu đen trên người chột lóe sáng, một tầng hắc quang tràn ngập toàn thân, thân thể của hắn cũng trở nên cao lớn, vốn thân thể cao gầy, lúc này hai cánh màu đen cũng trở nên khổng lồ, hai cánh đánh ra nghênh đón Nhạc Tề Lão Tổ.

Lúc này, một cái quang cầu màu đen trong tay Bát Thiên Tôn ngưng tụ ra, quang cầu màu đen không lớn, chỉ có mười mấy thước, nhưng tràn ngập lực lượng làm cho không gian chấn động hướng về phía Nhạc Tề Lão Tổ công kích đến.

Nhạc Tề Lão Tổ ở giữa không trung, cả người nhìn thấy hắc sắc quang cầu gào thét lao đến, tựa hồ cũng không có ý định ngăn cản, với hai địch một, ngành kháng trực tiếp đứng là chịu lỗ mà thôi.

Những người đang xem cuộc chiến đều giật mình, chỉ thấy Nhạc Tề Lão Tổ hướng phía Sơn Mạch rơi xuống, nhưng bọn họ rất nhanh biến thành than thở, sau khi Nhạc Tề Lão Tổ hạ xuống, đồng thời một mảnh kim sắc quang mang khổng lồ phách về phía Thất Thiên Tôn.

Thất Thiên Tôn không nghĩ tới Nhạc Tề Lão Tổ đánh về phía hắn, hai cánh màu đen giương lên, chẳng qua là chậm hơn nửa nhịp.

Lúc này kim sắc quang mang trong tay Nhạc Tề Lão Tổ tản ra hóa thành một chu vòng màu vàng, Chu Vòng màu vàng này từ dưới mở ra.

Chu Vòng màu vàng đón gió mở ra, phạm vi bao trùm tăng vọt, chung quanh bầu trời là một phiến không gian sáng rực trực tiếp bị kích tán mở ra.

Lúc này sắc mặt Thất Thiên Tôn đại biến, thân thể tựa hồ lui về phía sau, sắc mặt hơi đổi, hắc mang quanh thân bắt đầu khởi động, thân thể trực tiếp thác loạn biến mất ở tại bầu trời.

Nhìn thấy một màn này, Nhạc Thành cũng thảm thán, Thất Thiên Tôn thực lực thật là kinh khủng, hắn có thể trực tiếp trốn vào khe không gian, trong mơ hồ, Nhạc Thành thấy trên người Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn cảm thấy một tia hơi thở quen thuộc, chẳng qua khí này nhất thời Nhạc Thành cũng không nghĩ ra.

Ở trên Bầu trời Thất Thiên Tôn trực tiếp biến mất, thân ảnh Nhạc Tề Lão Tổ xuất hiện phía sau.

Nhưng Thất Thiên Tôn kinh ngạc vô cùng, Nhạc Tề Lão Tổ tựa hồ sớm có chuẩn bị, kim mang trước người ngưng tụ ra chu vòng bị, sau đó tỏa ra rất nhiều tia sáng bay ngang, hướng về phía Thất Thiên Tôn bao phủ.

- Hừ, sợ ngươi không thoát được.

Lúc này hắn vẫn bị Nhạc Tề Lão Tổ đuổi theo công kích, Thất Thiên Tôn rốt cục nổi giận, tay phải Thất Thiên Tôn vung lên, một mảnh hắc mang trực tiếp đánh ra, hắn lẳng không khống chế, hắc mang đầy trời hướng về phía Nhạc Tề Lão Tổ đập tới. Đồng thời tay trái Thất Thiên Tôn lay động, không khí đột nhiên trở nên ngưng trọng, một cổ khí tức như núi cao từ trên người Thất Thiên Tôn xuất hiện.

Âm thanh ầm ầm liên tiếp vang lên, trong tay Thất Thiên Tôn là một mảnh hắc mang cùng chu vòng màu vàng của Nhạc Tề Lão Tổ va chạm vào nhau, trong không gian chung quanh trở nên vạn vật.

Nhìn Nhạc Tề Lão Tổ cùng Thất Thiên Tôn giao thủ, Nhạc Thành không khỏi cảm thán, thời điểm hai người này giao thủ, cũng không khiến cho đấu khí tiết ra ngoài, những tia đấu khí đều bị hai người lợi dụng, cũng không bị lãng phí, trình độ không chế như vậy, đã đạt tới trình độ cực cao rồi.

Hắc mang trong tay Thất Thiên Tôn mạnh mẽ chấn động đem chu vòng màu vàng Nhạc Tề Lão Tổ chấn bay, nhưng trong nháy mắt, chu vòng màu vàng hướng hắc mang lao đến, khí thể tăng vọt.

- Kiệt kiệt, Nhạc Tề, ngươi cũng đón một chiêu của ta.

Lúc này, Thất Thiên Tôn cười lạnh, cùng thời điểm, tay trái sớm ngưng tụ một mảnh hắc mang hóa thành một cái cự chưởng hơn ngàn thước bề về phía Nhạc Tề Lão Tổ, mây đen che kín không gian chung quanh.

Nhạc Tề Lão Tổ cũng đã sớm chú ý tới tay trái của Thất Thiên Tôn, thân thể rất nhanh lóe lên, hai chân liên tiếp điểm vào không mấy cái, cả người giống như mờ đi, kim mang trước người lay động.

- Kim Long Phá.

Nhạc Tề Lão Tổ mỉm cười, bên trong kim mang ngưng tụ chưởng ấn, sau đó chưởng ấn màu vàng hóa thành một Hư ảnh hoàng kim cự long, Cự Long Hư ảnh dựng lên, hung hăng đánh về phía chưởng ấn màu đen của Thất Thiên Tôn.

880. Chương 753: U Hồn Minh Chỉ.

- Thành thịnh.

Lực lượng khổng lồ va chạm tạo thành không gian cuộn sóng, hơi thở cuồng bạo từ lực lượng va chạm khuếch tán bốn phía, lực lượng nước xoáy lan ra chung quanh Nhạc Tề Lão Tổ cùng hai người Thất Thiên Tôn, hai người đứng ở trung tâm nước xoáy, khí lưu cuồng bạo bốn phía không có bị Thôn Phệ vào.

- Thực lực thật cường hân, so với Nhạc Phách mạnh hơn mấy chục lần.

Nhạc Thành kinh hãi nói, ban đầu ở Nhạc gia, Nhạc Thành từng thấy Nhạc Phách xuất thủ Nhạc gia cao cấp đấu kỹ Kim Long Phá, chẳng qua là hai người sử dụng uy lực chênh lệch quá lớn.

- Nhạc Tề, người cũng không hơn gì đâu.

Lúc này, Bát Thiên Tôn cười lạnh, thân thể trực tiếp tiến vào bên trong khí lưu nước xoáy, khí lưu nhất thời phân tán thành hai nửa, Bát Thiên Tôn ngưng tụ hắc mang khổng lồ tạo thành đại trảo chụp tới xoáy nước.

Nhìn ba người kịch chiến, tất cả mọi người chung quanh đều thối lui ra ngoài trăm dặm, loại tầng thứ giao chiến này, không phải mọi người có thể chịu được, tùy tiện lan đến ngay cả một sao Đấu Thánh cũng không dễ chịu gì.

Nhạc Thành sắc mặt biến hóa, trong lòng cũng tính toán, nếu Nhạc Tề Lão Tổ không thể chống lại Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn, thì lúc này Nhạc gia khó có thể chống lại. Nhạc gia kết giới quá lớn, mình cũng không cách nào đem Nhạc gia kết giới hoàn toàn thu vào Hạo Thiên Tháp, thực lực của hắn bây giờ không làm được như vậy, nếu có thể đột phá đến Hợp Thể Kỳ hậu kỳ, có lẽ thể được Thất Tinh Đấu Thánh, đồng thời Nhạc Thành cũng nghĩ tới thực lực Hắc Ám Thần Điện, Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn chính là Thất Tinh Đấu Thánh. Thì Lục Thiên Tôn, Ngũ Thiên Tôn, Nhị Thiên Tôn, Tam Thiên Tôn thực lực chắc mạnh hơn, thực lực Hắc Ám Thần Điện quả là kinh khủng, ngoài ra Hắc Ám Thần Điện cũng có mười thành huyết mạch Hắc Ám Chi Thể, điều này làm cho Nhạc Thành rất là kinh ngạc, chẳng lẽ Hắc Ám Thần Điện cũng luyện chế đan dược từ tổ tiên di hài sao.

- Nhạc Thiên lão tổ đã ở Long Mộ thời gian ngắn ngủi, không biết như thế nào.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trong lòng Nhạc Thành cũng quyết định, nếu đến lúc đó Nhạc Tề Lão Tổ không chống lại Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn, hắn trước tiên chạy tới Long Mộ bảo vệ Nhạc Thiên lão tổ mới được, Nhạc gia cũng không có người nào có thể chống lại Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn.

Ba người ở trên cao kịch chiến, ngẫu nhiên làm cho không gian chấn động, tiếng bạo liệt không ngừng nổ tung, trên không trung Phương Viên gần nghìn dặm Sơn Mạch bị ba người san thành bình địa, lực lượng cường hân của ba người cũng làm cho mọi người sợ hãi không dứt.

Đánh giá cẩn thận Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn, Nhạc Thành đối với Hắc Ám Chi Thể của Hắc Ám Thần Điện cũng hiểu rõ, Hắc Ám Chi Thể có lực phòng ngự cường hân, đồng thời so với Phong Lôi Sí cũng xê xích không bao nhiêu, phòng ngự lại mạnh như vậy, Nhạc Thành cho rằng Hắc Ám Chi Thể thậm chí không dưới Nhạc gia Kim Long Chi Thể, có thiên phú như thế, Kim Long Chi Thể Nhạc gia cũng không chiếm được ưu thế gì.

- Âm âm.

Trên bầu trời là một phiến không gian chấn động, cùng lúc đó, ba đạo thân ảnh từ bầu trời kéo ra khoảng cách, sắc mặt ba người tái nhợt, nhìn qua đầu khí tiêu hao không ít.

- Nhạc Tề Lão Tổ lúc này có chút rơi vào thế hạ phong, tình huống không tốt lắm.

Ở không trung, Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lúc này Nhạc Tề Lão Tổ dưới sự liên thủ công kích của Hắc Ám Thần Điện Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn, tiêu hao so với Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn lớn hơn rất nhiều, đúng là song quyền nan địch tứ thủ, huống chi Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn đều có thực lực Thất Tinh Đầu Thánh.

- Nhạc Tề, ngươi không có cách nào chống lại hai người chúng ta đâu, kiệt kiệt.

Thất Thiên Tôn cười lạnh, cũng nhìn thấy Nhạc Tề Lão Tổ tiêu hao không ít.

- Có ta ở đây, các ngươi đừng nghĩ xâm phạm được Nhạc gia, nằm mơ.

Nhạc Tề Lão Tổ sắc mặt trầm xuống, đầu khí quanh thân lay động.

- Hừ, vậy thì thử một chút, không có Nhạc Thiên ở đây, Nhạc gia ta không coi vào đâu.

Thất Thiên Tôn cười một tiếng, hai cánh sau lưng rung lên, nhất thời bầu trời âm âm vang lên, mà thân ảnh dữ dội hướng về phía Nhạc Tề Lão Tổ, cơ hồ trong thời gian ngắn, đã xuất hiện ở trước người Nhạc Tề Lão Tổ rồi.

- Phanh.

Một thanh âm rít lên, cùng lúc đó Thất Thiên Tôn xuất hiện ở trước người Nhạc Tề Lão Tổ, hắc mang quanh thân bắt đầu ngưng tụ thành một cái quyền ấn cự đại, hung hăng đánh về phía Nhạc Tề Lão Tổ, một kích này không gian chung quanh chấn động không thôi.

Nhạc Tề Lão Tổ đối mặt với quyền ấn của Thất Thiên Tôn công kích, thần sắc cũng ngưng trọng, sau đó nhíu mày, bàn tay nắm chặt, đồng thời ngưng tụ quyền ấn màu vàng, sau đó hướng về phía Thất Thiên Tôn oanh kích.

- Xuy.

Quyền ấn của Nhạc Tề Lão Tổ oanh kích thân ảnh Thất Thiên Tôn, sau đó trực tiếp xuyên tới, một phiến không chung quanh trực tiếp thác loạn, không gian tầng tầng sụp đổ.

- Tàn ảnh sao?

Lúc này con người Nhạc Tề Lão Tổ co rụt lại, thân thể phản xạ có điều kiện xoay người, hai cánh tay che ở trước mặt, lúc này Thất Thiên Tôn công kích đến Nhạc Tề Lão Tổ.

- Thành thịnh.

- Thành thịnh.

Ngay khi Nhạc Tề Lão Tổ xoay người, Thất Thiên Tôn ngưng tụ quyền ấn màu đen từ phiến không gian phá không thoát ra, toàn thân như sấm sét trút xuống, đem Nhạc Tề Lão Tổ đánh bay về phía sau vài trăm thước.

Nhạc Tề Lão Tổ sau khi bị đánh bay, chưa có ngẩng đầu phản ứng, thì quyền phong bén nhọn hung hãn đánh tới, lực công kích cường hãn nhanh như thiểm điện làm cho người nhìn phải biến sắc, đây mới là thực lực chân chính của Thất Tinh Đầu Thánh.

- Cái gọi là Kim Long Chi Thể cũng như thế này mà thôi.

Bát Thiên Tôn thừa cơ đánh nén, sau đó cười lạnh, quyền ấn khổng lồ trong tay mang theo hơi thở ngập trời xuất hiện ở trước người Nhạc Tề Lão Tổ.

Nhạc Tề Lão Tổ sắc mặt trầm xuống, sau đó trên mặt lộ ra một tia cười lạnh, rất nhanh ngưng tụ kim mang chưởng ấn, đánh thẳng vào quyền phong của Bát Thiên Tôn.

Lúc này Nhạc Tề Lão Tổ trực tiếp chống lại quyền phong của Bát Thiên Tôn, Thủ Ấn trong tay Nhạc Tề Lão Tổ cũng bổ vào Hắc Ám Chi Thể của Bát Thiên Tôn.

- Thành thịnh.

- Thành thịnh.

Quả đấm của Bát Thiên Tôn đụng vào Kim Long Chi Thể của Nhạc Tề Lão Tổ, chuông ấn của Nhạc Tề Lão Tổ đồng thời đánh vào Hắc Âm Chi Thể của Bát Thiên Tôn, thiên địa bỗng nhiên tối sầm lại, không gian chung quanh khí lưu tản đi, cuối cùng thân ảnh hai người đồng thời lui về phía sau, thân thể Nhạc Tề Lão Tổ bị lui về phía sau ba nghìn thước, Kim Long Chi Thể cũng mờ đi không ít.

- Khúc khích.

Lúc này thân thể Bát Thiên Tôn bị đẩy lui về phía sau năm ngàn thước, hai cánh mở rộng, thân thể ngừng rút lui, há mồm phun ra một ngụm máu tươi, máu tươi này màu đen sáng bóng, nhìn có chút kinh khủng, Hắc Âm Chi Thể trên người cũng mờ đi không ít.

Hai người ngạnh kháng một kích, rõ ràng Bát Thiên Tôn đã rơi vào hạ phong, lực phòng ngự Kim Long Chi Thể hơn hẳn Hắc Âm Chi Thể.

- Hừ, Nhạc gia Kim Long Chi Thể, Hắc Âm Thần Điện Hắc Âm Chi Thể làm sao có thể chống lại được.

Sau một chiêu chiếm cứ ưu thế, Nhạc Tề Lão Tổ hừ lạnh, mười thành Kim Long Chi Thể trong người phòng ngự tuyệt đối chiếm cứ ưu thế.

Không gian khí lưu tiêu tán, Bát Thiên Tôn liền xuất hiện ở bầu trời, hiển nhiên hẳn rất là kinh ngạc Kim Long Chi Thể trên người Nhạc Tề Lão Tổ phòng ngự mạnh mẽ như thế, Hắc Âm Chi Thể kém hơn không ít.

- Hừ U Hồn Minh Chỉ.

Cùng lúc đó, thân thể Thất Thiên Tôn lần nữa đánh về phía Nhạc Tề Lão Tổ, lần này kiến thức uy lực Kim Long Chi Thể trên người Nhạc Tề Lão Tổ, tự nhiên hẳn không cho Nhạc Tề Lão Tổ có cơ hội thở dốc, một mảnh hắc mang ở trong tay ngưng tụ, xẹt qua không gian giống như sao băng bạo xạ về phía Nhạc Tề Lão Tổ.

- U Hồn Minh Chỉ.

Nhạc Tề Lão Tổ thần sắc biến đổi, U Hồn Minh Chỉ này hẳn biết rõ, Hắc Âm Thần Điện Thiên cấp cao cấp đấu kỹ, nhưng có thể thi triển được hoàn mỹ như thế, cũng chỉ có Thất Thiên Tôn thực lực Thất Tinh Đấu Thánh mới làm được.

- Phá Thiên Quyền.

Nhạc Tề Lão Tổ hét lớn, cùng lúc đó đấu khí quanh thân dồn dập, trước người chậm rãi mở rộng ra, trong nháy mắt giữa không trung xuất hiện quyền ấn màu vàng chói mắt ầm ầm đánh ra, không gian khí lưu trút xuống, không gian đè ép mà bị sụp đổ.

Mà Thất Thiên Tôn nhìn như không thấy, sau khi Nhạc Tề Lão Tổ ngưng tụ quyền ấn, quyền ấn tràn ngập kim quang bàng bạc, rất nhanh Thủ Ấn đen nhánh trong tay Thất Thiên Tôn sắc bén vô cùng, hung hăng đập vào quyền ấn màu vàng của Nhạc Tề Lão Tổ.

881. Chương 754: Hắc Âm Hồn Chuông Và Long Khiếu Cửu Thiên.

- Hừ.

Trên nắm tay đột nhiên truyền đến một trận đau nhức, làm cho Nhạc Tề Lão Tổ sắc mặt đại biến, đấu khí màu vàng từ trong tay trái giống như loan đao xé rách bầu trời, nhanh như Thiểm Điện chống lại công kích của Thất Thiên Tôn.

Lúc này Nhạc Tề Lão Tổ đối mặt với công kích, Thất Thiên Tôn không thể làm gì khác hơn là lui lại, hai cánh cấp tốc biến đổi, trên mặt ngưng trọng, nhất thời né tránh quang nhận từ đấu khí màu vàng.

Nhưng nó đến quá nhanh, cùng thời điểm đó, một đạo quang nhận màu vàng đã lan đến gần người hắn, hai cánh màu đen bị quang nhận màu vàng đấu khí xuyên qua, nhất thời hóa thành sương khói màu đen tiêu tán.

- Chết tiệt.

Thất Thiên Tôn thần sắc biến đổi, cùng thời điểm hai cánh màu đen gãy lìa, sau đó ngưng tụ ra, trong nháy mắt khôi phục nguyên dạng.

Trên bầu trời, sau khi không gian khí lưu tiêu tán, sau đó phai nhạt, thân ảnh Thất Thiên Tôn xuất hiện ở trước mắt mọi người, mà lúc này Thất Thiên Tôn bộ dáng không còn thông dong như, thần sắc có vẻ tức giận, hằn và Bát Thiên Tôn cùng nhau liên thủ, ngược lại bị Nhạc Tề làm cho thương tổn, điều này làm cho hấn vô cùng tức giận.

Nơi xa trên bầu trời, Thất Thiên Tôn sắc mặt trầm xuống, sau đó nhìn chăm chú Nhạc Tề Lão Tổ, một lát sau hấn giãn quá hóa thành cười nói:

- Tốt, tốt, thật không hổ là Nhạc gia Nhạc Tề, đại ca của Nhạc Thiên, hôm nay Bốn thiên tôn xem ngươi có bản lĩnh gì.

- Hừ, nếu Nhạc Thiên vẫn còn, chỉ bằng hai người các ngươi, làm sao dám tới Nhạc gia ta giương oai.

Nhạc Tề Lão Tổ hừ lạnh một tiếng, sắc mặt bình tĩnh, tâm cũng cảnh giác lên, hấn có thể cảm nhận được đầu khí của Thất Thiên Tôn mênh mông, lúc này kịch liệt ba động, còn có Bát Thiên Tôn ở một bên, mặc dù hấn vừa mới chiếm một chút ưu thế, nhưng Thất Thiên Tôn cùng Bát Thiên Tôn đã rất tức giận, kế tiếp bản thân mình cũng khó có thể đối phó.

- Âm âm.

Nhưng vào lúc này, ở trên bầu trời đầu khí sôi trào lên, trên bầu trời xuất hiện mây đen cuộn cuộn, tiếng sấm trầm thấp từ bên trong mây đen truyền ra, vang dội ở phía chân trời.

- Hắc Ám Hồn Chưởng.

Trong lúc mây đen cuộn cuộn ra, bầu trời phong vân biến sắc, dòng điện lóe ra ở bên trong bóng tối, ở ngoài ngàn dặm chung quanh mọi người cảm thấy tim đập nhanh hơn, lực lượng cường hấn có thể di sơn đảo hải.

Thất Thiên Tôn mạnh mẽ ngửa mặt lên trời gào rít, toàn thân thể bành trướng ra, hắc mang bạo xạ, chừng mười lăm ngàn thước xung quanh chưởng ấn màu đen kinh khủng đang ngưng tụ, cổ chưởng ấn này che khuất bầu trời, lực uy áp bài sơn đảo hải không ngừng khuếch tán ra, tất cả mọi người đều run như cầy sấy, nhìn bộ dáng này Thất Thiên Tôn đã dùng toàn lực rồi.

Nhìn trên bầu trời cao, đạo chưởng ấn khổng lồ đang ngưng tụ, Nhạc Tề Lão Tổ sắc mặt ngưng trọng, Hắc Ám Hồn Chưởng là một trong đầu kỹ uy lực mạnh nhất của Hắc Ám Thần Điện, hơn nữa Thất Thiên Tôn có thực lực Thất Tinh Đầu Thánh, Hắc Ám Hồn Chưởng có uy lực nghiền nát tất cả.

- Vù vù.

Lúc này không gian khí lưu gào, bầu trời chưởng ấn chưa tới, Nhạc Tề Lão Tổ đã cảm thấy lực lượng áp chế, lực lượng này vô cùng cường hấn, nếu là bốn sao Đầu Thánh gặp phải uy áp như vậy, đều bị lực lượng khổng lồ này áp thành mảnh nhỏ.

- Nhạc Tề, xem Kim Long Chi Thể của ngươi có thể chống lại được không.

Thất Thiên Tôn ngưng tụ Hắc Ám Hồn Chưởng áp chế xuống, trong thiên địa khí lưu xen lẫn Cuồng Phong, Thất Thiên Tôn hai mắt nhìn chăm chăm Nhạc Tề Lão Tổ, trong mắt xẹt qua một tia âm Lệ.

- Âm âm.

Chưởng ấn khổng lồ áp chế xuống, theo Cuồng Phong cùng không gian khí lưu đột nhiên chấn động, nhất thời phiến thiên không ảm đạm xuống, chưởng ấn màu đen cự đại có lực lượng xé rách không gian. Cho nên xuất hiện một cái khe không gian khổng lồ rộng năm ngàn thước hiện ra, tựa như âm lôi chấn đắc màng nhĩ mọi người, khí lưu đáng sợ không ngừng làm cho mọi người sôi máu.

Cổ lực lượng này làm cho Nhạc Thành rung động, nếu hấn đột phá Hợp Thể Kỳ hậu kỳ, có lẽ chống lại, đầu khí tu luyện tới trình độ nhất định, thật sự có uy lực độc đáo, uy lực này không dưới tu chân pháp bảo.

- Đây chính là lực lượng của Thất Tinh Đầu Thánh sao?.

Một màn này, làm cho không ít người đều hít vào một luồng lương khí, loại công kích này chỉ cả khí tức, cũng có thể đánh chết bốn sao Đấu Thánh, thực lực của Thất Tinh Đấu Thánh, tuyệt đối là kinh khủng vô cùng. Mà Thất Tinh Đấu Thánh kịch chiến, ngay cả bốn sao Đấu Thánh cũng không dám đến gần, nếu đến gần thân thể cũng nổ tung thành nhiều mảnh nhỏ.

Chưởng ấn màu đen khổng lồ như sấm sét xé rách bầu trời, cho dù khoảng cách ba trăm thước, nhưng hơi thở uy áp gần tới thân thể, không gian khí lưu tạo thành không gian loạn lưu tựa như Phong Nhận vậy, hung hăng đánh về phía Nhạc Tề Lão Tổ.

- Ngao.

Nhạc Tề lão tổ mặt sắc mặt ngưng trọng, ngừng đầu Trường Khiếu một tiếng, kim sắc quang mang trên người đại thịnh, lúc này xuất hiện hoàng kim cự long Hư ảnh, một đạo thanh âm khổng lồ nhanh chóng công kích, sau đó âm ba kinh thiên động địa dữ dội rống lên, hóa thành từng vòng cuộn sóng hung hăng đánh về phía chưởng ấn của Thất Thiên Tôn áp chế xuống.

- Long Khiếu Cửu Thiên.

Đối mặt với Thất Thiên Tôn công kích, Nhạc Tề Lão Tổ sử dụng Nhạc gia thiên phú công kích mạnh nhất, trừ Long Khiếu Cửu Thiên ra, Nhạc Tề Lão Tổ biết tuyệt đối không thể chống lại Hắc Âm Hồn Chưởng của Thất Thiên Tôn.

- Bang bang.

Chưởng ấn của Thất Thiên Tôn bị âm ba Long Khiếu Cửu Thiên đánh chính diện, chưởng ấn màu đen bị áp chế xuống, một mảnh hắc mang chưởng ấn trực tiếp bị tan ra, dưới âm ba đánh sâu vào, chưởng ấn màu đen xuất hiện những vết rạn nứt.

- Chết tiệt, đây chính là Long Khiếu Cửu Thiên trong truyền thuyết sao?

Bị Âm Ba Công của Long Khiếu Cửu Thiên đánh tới, Thất Thiên Tôn thần sắc đại biến, ánh mắt cũng đỏ lên, ánh mắt lạnh lùng nhìn vào Nhạc Tề Lão Tổ, màu đen đầu khí trong tay lần nữa rút vào chưởng ấn màu, cùng lúc đó, trên người Thất Thiên Tôn hắc sắc quang mang mờ đi, một chiêu Hắc Âm Hồn Chưởng đối với hắn tiêu hao tuyệt đối là khổng lồ.

Trong lúc Thất Thiên Tôn tính toán liều mạng, Long Khiếu Cửu Thiên của Nhạc Tề Lão Tổ thanh âm công kích lập tức giảm bớt, chưởng ấn đánh sâu vào, lúc này Thất Thiên Tôn tính toán đánh Nhạc Tề Lão Tổ một đòn nghiêm trọng.

- Gào khóc.

- Ngao.

Nhưng vào lúc này, Long Khiếu Cửu Thiên âm Âm Ba Công tập trung đánh vào, sau đó xuất hiện Cự Long Hư ảnh màu vàng rít gào ra, cùng thời điểm, Cự Long màu vàng mang theo tiếng rít gào đánh về phía chưởng ấn.

Trong lúc hoàng kim cự long gầm gừ, tựa hồ kèm theo linh hồn công kích, mọi người lúc này đều chấn động màng nhĩ, linh hồn bị áp chế, mà người có thực lực hơi thấp một chút, trực tiếp bị chấn đắc máu tươi phun ra, kinh hãi lui về phía sau.

- Thì ra là Long Khiếu Cửu Thiên thi triển đến mức này vẫn có thể tạo thành thương tổn cho linh hồn, thật là quá cường hãn, lực công kích biến thái so với Tiên Khí pháp bảo còn tốt hơn.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Tề Lão Tổ thi triển Long Khiếu Cửu Thiên, uy lực tuyệt đối hơn hắn, hơn nữa tiếng long ngâm còn kèm theo linh hồn công kích, lực công kích tuyệt đối cường hãn.

- Rầm rầm rầm

Lúc này có vài con hoàng kim cự long Hư ảnh đánh sâu vào, sau đó hung hăng oanh kích chưởng ấn màu đen, trực tiếp đem chưởng ấn màu đen hắc mang âm đậm đi, nhất thời hắc mang tiêu tán ở bên trong không gian, sau đó biến mất không thấy.

Đồng thời còn có một đạo linh hồn công kích, Thất Thiên Tôn lúc này linh hồn kịch liệt run rẩy, tựa hồ toàn tâm đau nhói, làm cho hắn ngay cả võ cánh cũng không có khí lực, linh hồn công kích cường hãn trực tiếp đánh chính diện vào hắn.

- Linh hồn âm ba thật là khủng khiếp.

Ở nơi xa Nhạc Thành không khỏi hít vào một hơi, loại trình độ linh hồn công kích đánh sâu vào, so với Cửu Chuyển Yêu Đồng của Yêu Huyền, Nhiếp Hồn Thiên Nhân của Vũ Văn gia đều cường hãn hơn rất nhiều, nếu bản thân hắn gặp phải chỉ sợ thần thức cũng hỏng mất, đây mới là của Kim Long Chi Thể, nếu sau này hắn có thể phi thân Tiên Ma giới, dựa vào Kim Long Chi Thể, nhất định có thể đồng cấp Vô Địch, hơn nữa loại công kích này không có pháp bảo có thể bài trừ, chỉ có thể ngăn cản chống lại mà thôi.

882. Chương 755: Nhạc Thiên Lão Tổ Xuất Hiện.

- Khúc khích.

Thất Thiên Tôn phun ra một ngụm máu tươi, trên mặt nhất thời tái nhợt, mà hắc mang gầy lìa từng khúc, hai cánh đen nhánh cũng bị rạn nứt như mạng nhện, sâu trong linh hồn, đau nhói đến tận thấu xương, lúc này hắn bị đau nhức không thể chịu được. Thất Thiên Tôn thần trí có chút mơ hồ cùng điên cuồng, hai mắt giống như nhỏ máu tươi, dữ tợn nhìn Nhạc Tề Lão Tổ.

Lúc này sắc mặt Nhạc Tề Lão Tổ cũng tái nhợt, Kim Long Chi Thể trên người quang mang mờ đi không ít, mặc dù đánh cho Thất Thiên Tôn bị thương, nhưng Nhạc Tề Lão Tổ đấu khí cũng tiêu hao hầu như không còn, sau khi thi triển một lần Long Khiếu Cửu Thiên, đối với tiêu hao tự thân đều rất là khổng lồ, nếu không mỗi người Nhạc gia đều thi triển một chiêu Long Khiếu Cửu Thiên, thì làm gì có ai là đối thủ nữa.

Thân thể hai người lúc này đều rút lui mấy ngàn thước, bằng một chiêu này, Nhạc Tề Lão Tổ mặc dù tiêu hao đấu khí hầu như không còn, nhưng so với tình huống Thất Thiên Tôn thì tốt hơn nhiều, Thất Thiên Tôn trực tiếp bị thương, tuyệt đối không nhẹ.

- Âm âm.

Một tiếng nổ vang lên, vào lúc này, Nhạc Thành sắc mặt đại biến, hắn báo động cho Nhạc Tề Lão Tổ cũng không còn kịp nữa rồi, lúc này, ở xung quanh Nhạc Tề Lão Tổ phong vân biến sắc, mây đen dày đặc, tất cả sấm sét tràn ngập Thiểm Điện, cả bầu trời giống như ngày tận thế vậy.

Lúc này, thân thể Bát Thiên Tôn quỷ mị xuất hiện ở phía sau Nhạc Tề Lão Tổ, quanh thân hắc mang vô cùng nồng nặc, hai cánh chấn động, thân thể hắc mang nồng nặc cùng mây đen làm một thể, cả thân thể cùng mây đen trên bầu trời hòa tan thành một thể vậy.

Phía sau Bát Thiên Tôn mấy vạn thước khí lưu chấn động, khí lưu đáng sợ này điên cuồng áp chế Nhạc Tề Lão Tổ, mà trên không trung có vô số khe không gian bị xé rách, từ trong khe không gian xuất hiện không gian khí lưu có thể dễ dàng phá hủy ngọn núi, ở phía chân trời tựa hồ như muốn sụp đổ vậy.

- Hắc Âm Ma Lôi.

Một thanh âm lạnh như băng từ trong miệng Bát Thiên Tôn nhàn nhạt truyền ra, bốn chữ này quả thật làm cho mọi người cảm thấy tim đập nhanh hơn, Hắc Âm Ma Lôi không phải là đấu kỹ, mà là Hắc Âm Chi Thể thiên phú công kích mạnh nhất, chưa từng có người nhìn thấy qua uy lực của Hắc Âm Ma Lôi, tất cả đều là truyền thuyết.

- Nguy rồi, Nhạc Tề Lão Tổ cũng không có cách nào chống lại công kích cường hãn như thế.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, cảm giác Nhạc Tề Lão Tổ sau khi đánh cho Thất Thiên Tôn bị thương đấu khí tiêu hao hầu như không còn, đối mặt với lực công kích hủy thiên diệt địa này, Nhạc Tề Lão Tổ tuyệt đối không thể chống lại được.

Nhìn thấy một màn này, mọi người Nhạc gia sắc mặt kịch biến, nhóm người Nhạc Cốc trên mặt lộ ra lo lắng, nhìn Nhạc Thành, thanh âm Nhạc Cốc lần nữa vang ở bên tai Nhạc Thành:

- Nhạc Thành, có biện pháp nào cứu Nhạc Tề Lão Tổ hay không, nhìn Nhạc Tề Lão Tổ rất khó chống lại, Hắc Âm Thần Điện Hắc Âm Ma Lô uy lực thật sự cường hãn, trong truyền thuyết Hắc Âm Ma Lô có thể cùng Nhạc gia Long Khiếu Cửu Thiên sà sà như nhau.

Nhạc Thành nhìn nét mặt Nhạc Cốc vô năng, loại thực lực Thất Tinh Đấu Thánh, Nhạc Thành cũng không cách nào ra tay, muốn chạy trốn lấy mạng thì không thành vấn đề, muốn ra tay thì vô năng.

Cảm giác bầu trời tối tăm, Nhạc Tề Lão Tổ cũng không lui lại, bàn tay nhấc lên, đấu khí màu vàng bùng nổ lần nữa ngưng tụ, sau đó chậm rãi di động hiện ra một đạo chưởng ấn khổng lồ, một cỗ hơi thở hủy diệt thiên diệt địa lặng lẽ khuếch tán ra, đây là một kích toàn lực của Nhạc Tề Lão Tổ, nhưng lúc này Nhạc Tề Lão Tổ suy yếu dị thường, khí tức so với Bát Thiên Tôn Hắc Âm Ma Lô thua kém hơn rất nhiều, nhưng cuối cùng chưởng ấn ngưng tụ ra, trên mặt Nhạc Tề Lão Tổ trắng bệch, đấu khí toàn thân bị chưởng ấn màu vàng hút lấy hầu như không còn.

- Xuy.

Kim mang trên người Nhạc Tề Lão Tổ tiêu tán, đấu khí trên người ngay cả Kim Long Chi Thể cũng không cách vận dụng, lúc này Nhạc Tề Lão Tổ giống như già mấy trăm tuổi, sắc mặt uể oải vô cùng.

Nhưng Nhạc Tề Lão Tổ ngưng tụ chưởng ấn màu vàng cũng tỏa ra kim mang chói mắt, cả bầu trời đều bị kim mang màu vàng chiếu rọi, giống như Phật quang phổ chiếu, kim sắc quang mang từ chưởng ấn lóe ra, chiếu rọi cả bầu trời, làm cho mây đen tản ra không ít.

- Khúc khích.

Chưởng ấn màu vàng chiếu rọi xuống, đồng thời mây đen tản ra.

- Hắc Âm Thần Điện Hắc Âm Ma Lô có chút bất phàm, xem ra ta cũng có thể thử một chút.

Nhạc Thành trong đầu toan tính, hẳn ban đầu từ ở Thúy Phong Cổ Nham từ trên thân Đoan Mộc Nguyên hai người chiếm được Hắc Âm Ma Huyết Tộc tổ tiên di hài luyện chế thành bốn viên đan dược vẫn giữ ở trên người, có lẽ hẳn cũng có thể có được Hắc Âm Ma Huyết Tộc thiên phú mạnh nhất là Hắc Âm Ma Lô, Nhạc Thành chưa có ăn đan dược, lúc này thấy uy lực không kém hơn Nhạc gia Long Khiếu Cửu Thiên, Nhạc Thành tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Đây chính là Nhạc Thành gặp được một kiện Tiên Khí hảo hạng, mặc dù trên người hẳn có Tiên Khí, nhưng có nhiều hơn một loại thủ đoạn cường hãn không thể nghi ngờ chính là nhiều hơn một cái sinh mệnh.

- Âm âm.

Vào lúc này, bầu trời đầy đặc mây đen ngưng tụ lại, có hơn mười đạo Lô Điện điện trụ màu đen oanh kích vào chưởng ấn màu vàng khổng lồ.

Những điện trụ toàn thân đen nhánh, tràn ngập quang mang chói mắt, lộ ra vẻ vô cùng quỷ dị, mỗi một đạo màu đen điện trụ đều cũng có đường kính hai thước, mỗi một đạo điện trụ đều có hơi thở hủy diệt.

Cảm giác những điện trụ này làm tim đập nhanh hơn, không ít cường giả tim đập tăng mau, huyết khí cuộn cuộn chảy ra.

- Đây là Hắc Âm Ma Lô tiến hành áp chế, quả thật là bất phàm, khó trách có thể so sánh với Long Khiếu Cửu Thiên như vậy.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, cảm giác Hắc Âm Ma Lô tiến hành uy áp, mà Nhạc gia Long Khiếu Cửu Thiên chính là dùng linh hồn tiến hành công kích, hai loại công kích thiên phú, đều có điểm mạnh của mình.

- Ca ca.

Trên bầu trời có hơn mười đạo hắc sắc điện trụ khổng lồ oanh kích chưởng ấn màu vàng của Nhạc Tề Lão Tổ, chưởng ấn màu vàng lúc này bắt đầu lơ lửng, hơn mười đạo hắc sắc điện trụ oanh kích bắt đầu xuất hiện một cái khe không gian.

- Âm âm.

Trong nháy mắt, chướng ấn màu vàng của Nhạc Tề Lão Tổ rốt cục không có cách nào chống lại hắc sắc điện trụ oanh kích, trực tiếp chia năm xẻ bảy sụp đổ, một mảnh kim mang tản ra tiêu tán ở tại bầu trời tối tăm.

- Nhạc Tề, ngươi không có cách nào chống lại, chết cho ta. Kiệt kiệt.

Trên bầu trời, Cửu Thiên Tôn liếc mắt nhìn Nhạc Tề Lão Tổ một cái, thanh âm đậm mạc từ từ truyền ra, sau đó xuất hiện ở trước người Nhạc Tề Lão Tổ, bàn tay gầy guộc chậm rãi vươn ra.

Cùng lúc đó trong lòng bàn tay Bát Thiên Tôn xuất hiện hắc sắc điện trụ hướng về phía đỉnh đầu Nhạc Tề Lão Tổ đánh xuống, lực lượng cường hãn trực tiếp tạo thành một cái khe không gian, trong nháy mắt điện trụ màu đen đến đỉnh đầu Nhạc Tề Lão Tổ.

- Muốn chết ta cũng muốn kéo ngươi đem lư.

Nhạc Tề Lão Tổ nhìn vào một đạo oanh kích hắc sắc điện trụ, trong mắt xẹt qua vẻ độc ác, trong miệng hừ lạnh một tiếng, lúc này tính toán cùng Bát Thiên Tôn liều mạng.

Lúc này, người của tam đại Thú Tộc, Thanh Sơn Lão Tổ, Minh U Vương, Hồ Phách Đỉnh, Long Dược trên mặt lộ ra một tia ngoan lệ, Nhạc Tề Nhạc gia coi như xong rồi.

Mà người Nhạc gia sắc mặt đại biến, tất cả mọi người không cách nào lên tiếng, mỗi người đều muốn đi cứu Nhạc Tề Lão Tổ, nhưng mọi người đều biết mình đi cũng mất đi sinh mệnh mà thôi, loại thực lực Thất Tinh Đấu Thánh đối kháng, bọn họ căn bản không thể ra tay, mắt nhìn thấy Nhạc Tề Lão Tổ chuẩn bị rơi vào chỗ vạn kiếp bất phục, ai nấy đều uất hận bất lực.

Nhạc Thành vốn định dùng Hạo Thiên Tháp cứu Nhạc Tề Lão Tổ, nhưng khoảng cách quá xa cũng đành bất lực, cũng chỉ có thể trợ mắt nhìn Nhạc Tề Lão Tổ bị đánh chết ở trong tay Bát Thiên Tôn.

Nhạc Thành trong mắt tràn ngập hận ý, hấn trách thực lực của mình không đủ mạnh, hấn đã đáp ứng Nhạc Thiên lão tổ bảo vệ Nhạc gia, nhưng bây giờ Nhạc Tề Lão Tổ ngã xuống, Nhạc gia sẽ bị hủy diệt, Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn, Nhạc gia hiện tại không người nào có thể chống lại được.

- Hắc Ám Thần Điện, ta nhất định trả lại gấp mười lần.

Nhạc Thành ngoan lệ cắn răng nói, pháp lực quanh thân bắt đầu tràn ngập, lúc này chỉ có thể dùng Hạo Thiên Tháp bảo vệ một số cường giả Nhạc gia thoát đi, nhưng sau đó đến Long Mộ mang Nhạc Thiên lão tổ rời đi, chờ khi thực lực khôi phục, lại đi tìm Hắc Ám Thần Điện tính sổ, lúc này hấn vô năng ra tay rồi.

- Bát Thiên Tôn, bằng vào ngươi mà tới Nhạc gia cần rõ sao, lá gan Hắc Ám Thần Điện các ngươi càng lúc càng lớn, các ngươi còn không loại tư cách này.

Thời điểm mảnh treo chuông, một thanh âm già nua từ giữa không trung nhàn nhạt truyền đến.

883. Chương 756: Bất Luận Là Ai, Giết Không Tha.

Lúc này một đạo thanh âm từ giữa không trung truyền đến, bầu trời xám xịt xuất hiện một đạo bạch sắc thanh ảnh xẹt qua, đạo bạch sắc thanh ảnh này xuất hiện ở bên người Nhạc Tề Lão Tổ, nhìn như thông thả nhưng là trong nháy mắt, thân ảnh màu trắng này tựa hồ có thể ảnh hưởng đến không gian chung quanh.

Đồng thời thân ảnh màu trắng đánh ra chướng ấn màu vàng hướng về phía hắc sắc điện trụ của Bát Thiên Tôn đang oanh kích Nhạc Tề Lão Tổ, sau đó hoàng mang bao vây từng khúc gãy lìa, tiêu tán ở trong không gian.

- Hắc Ám Ma Lôi, không nghĩ tới Hắc Ám Thần Điện các ngươi còn có mười thành Hắc Ám Chi Thể, khắp nơi tối tăm để cho mọi người thấy ánh mặt trời, phá cho ta.

Thân ảnh màu trắng nhàn nhạt truyền ra, cùng lúc đó thân ảnh màu trắng đánh ra một đạo kim sắc đấu khí ngưng tụ quang cầu oanh kích về phía bầu trời.

Này một cái màu vàng quang cầu oanh kích mà lên, giống như là đường chân trời thượng Húc Nhật Đông Thăng giống như, cả thiên địa nhất thời bị chiếu rọi ở một mảnh màu vàng bên trên

- Âm âm.

Một tiếng bạo liệt truyền ra, quang cầu màu vàng giống như pháo hoa tạo thành quang mang chói mắt, cùng thời điểm đó, mây đen cùng điện mang toàn bộ tiêu tán.

Về phía chân trời, khe không gian toàn bộ rạn nứt, vô số cái khe không gian cắn nuốt xông ra, bầu trời dày đặc mây đen cùng sắc điện mang toàn bộ bị Thôn Phệ vào trong khe không gian.

- Khúc khích.

Lúc này Bát Thiên Tôn phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt nhất thời tái nhợt, hai mắt nhìn thân ảnh màu trắng mới xuất hiện, người có thể một chiêu dễ dàng đánh hấn trọng thương, người này rốt cuộc là ai.

Bầu trời xuất hiện một mảnh gió nhẹ quét sạch mây đen, lúc này mọi người nhìn thấy rõ ràng thân ảnh màu trắng, người này cùng Nhạc Tề Lão Tổ có ba phần tương tự, nhưng khí tức trên thân lão giả này so với Nhạc Tề Lão Tổ, có khí phách vô hình, Nhạc Tề Lão Tổ đứng ở bên cạnh hấn làm mọi người cảm thấy, chỉ có bạch y lão giả, và trong không gian chỉ có hơi thở của hấn.

Nhìn thấy này Bạch Y lão giả, Bát Thiên Tôn không để ý máu tươi trong miệng, trong ánh mắt hấn lúc này vô cùng khiếp sợ, chỉ thấy bên cạnh Nhạc Tề, một thân ảnh màu trắng đang đứng. Thân ảnh này hấn quen thuộc, lúc này nhìn thấy Bát Thiên Tôn thất thanh kêu lên:

- Nhạc Thiên, ngươi chưa chết, ngươi còn chưa chết sao?

Bát Thiên Tôn phát hiện, hôm nay đứng ở trước mắt hấn là Nhạc Thiên, tuyệt đối là chân thật, lúc này hấn cũng không phải là nằm mơ, không phải là linh hồn thể mà là thân thể, hơn nữa làm cho hấn khiếp sợ nhất chính là quanh thân Nhạc Thiên tràn đầy hơi thở đáng sợ, cổ hơi thở mạnh mẽ kia, làm cho hấn trực tiếp cảm thấy run sợ.

- Là Nhạc Thiên lão tổ sống lại.

Nhạc Thành nhìn Bạch Y thanh ảnh, đó là Nhạc Thiên lão tổ, trên mặt hấn hiện lên vui mừng, Nhạc Thiên lão tổ lúc này sống lại.

Nhưng sau đó Nhạc Thành đánh giá Nhạc Thiên lão tổ, bằng thần thức cường hấn, hấn có thể nhận thấy hôm nay hơi thở Nhạc Thiên lão tổ cực kỳ kinh khủng, loại hơi thở này tuyệt đối không phải linh hồn thể ở bên trong Long Mộ có thể so sánh, cho dù là Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn đều không thể so sánh, khí tức này, có thể nói là Nhạc Thành tới bây giờ ở Huyền Thiên nội lục chưa gặp qua.

- Thành công, Nhạc Thiên lão tổ sống lại, ở bên trong Long Mộ có hàng vạn linh hồn thể rất cực trợ giúp Nhạc Thiên lão tổ khôi phục thực lực.

Nhạc Thành trong lòng hưng phấn lắm bầm nói:

- Đây cũng là thực lực mạnh nhất của Nhạc Thiên lão tổ ban đầu sao, thực lực thật là cường hấn, khó trách ở Huyền Thiên nội lục trước kia danh tiếng như vậy.

- Là Nhạc Thiên lão tổ, là Nhạc Thiên lão tổ sống lại.

- Đó là người mạnh nhất Nhạc gia, Nhạc Thiên lão tổ trở về, Nhạc gia được cứu rồi.

- Nhạc Thiên lão tổ, là Nhạc Thiên lão tổ trở về, mau nhìn, là Nhạc Thiên lão tổ trở về.

Tất cả mọi người Nhạc gia lúc này đều kích động run rẩy lên, nhìn một đạo thân ảnh quen thuộc, bọn họ biết, Nhạc gia có người bảo hộ trở về, người trong truyền thuyết kia đã ngã xuống, lúc này kỳ tích xuất hiện ở trước mắt bọn họ.

- Là Nhạc Thiên, nếu là Nhạc Thiên.

Cùng lúc đó, Thanh Sơn Lão Tổ, Minh U Vương, Phượng Tôn, nhóm người Long Dược, Hồ Phách Đình sắc mặt dị thường khó nhìn, thân ảnh màu trắng đang ở trên bầu trời là người mà bọn họ không nguyện ý nhìn thấy nhất, nhưng lúc này, người này xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

- Người này là Nhạc Thiên sao? Không phải nói hấn đã chết rồi sao?

- Không phải nói Nhạc Thành đã sớm bị điện chủ Hắc Âm Thần Điện đánh chết sao, hôm nay tại sao vẫn xuất hiện ở chỗ này?

- Nhạc Thiên còn chưa chết, đoán chừng đang bế quan, người nhìn thực lực của hắn, ngay cả Hắc Âm Thần Điện Bát Thiên Tôn cũng không phải là đối thủ, lúc này chúng ta xong đời, chúng ta quả thật ngu mới xông vào Nhạc gia.

Lập tức tất cả thanh âm khiếp sợ liên tiếp vang lên, mọi người bàn luận xôn xao, không ít người liếc nhìn nhau một cái, ánh mắt đều phức tạp, Nhạc Thiên còn sống, điều này làm cho mọi người rung động, Nhạc Thiên ban đầu thực lực ở Huyền Thiên nội lục ảnh hưởng, chỉ cần tuổi hơn hai trăm bất kể là Đấu Thánh hay là Đấu Tôn cường giả, đều có cảm xúc sâu đậm, tuy nói Nhạc Thiên lão tổ biến mất hơn hai trăm năm, lời đồn đãi Nhạc Thiên đã chết nhưng lúc này đột nhiên xuất hiện, cũng làm cho mọi người sợ hãi, đây chính là người có tên cây có bóng, chỉ cần danh tiếng Nhạc Thiên lão tổ cũng làm kinh sợ ở mọi người.

Hiện tại Nhạc Thiên lần nữa tái hiện, tạo thành rung chuyển, tự nhiên tam đại Thú Tộc cùng Hắc Âm Thần Điện cảm giác được sự sợ hãi, nhóm người tam đại Thú Tộc trong lòng đều muốn rút lui, thực lực Nhạc Thiên, bọn họ căn bản không chọc nổi.

- Ba ba, là lão tổ sống lại, thực lực của lão tổ thật mạnh.

Hồng Loan ở bên người Nhạc Thành nói.

- Ân, là lão tổ sống lại, hiện tại người của Hắc Âm Thần Điện cùng tam đại Thú Tộc gặp xui xẻo rồi.

Nhạc Thành khẽ nói, khoe miệng xuất hiện một tia âm lệ.

- Đại ca, người đi xuống trước, nơi này giao cho ta.

Ở giữa không trung, Nhạc Thiên lão tổ đứng bên cạnh Nhạc Tề Lão Tổ nói.

- Tốt, có người là tốt rồi, ta an tâm.

Nhạc Tề Lão Tổ nhìn Nhạc Thiên lão tổ, hai người không có dư thừa lời nói, ánh mắt hai người cũng không cần nói thêm cái gì.

Nhạc Tề Lão Tổ tung người nhẹ nhàng lui ra, mấy cái chớp động, đã đến bên cạnh nhóm người Nhạc Thành, Nhạc Cốc.

- Nhạc Thiên, chẳng lẽ người chưa có chết, có thể cùng Hắc Âm Thần Điện chống lại sao?

Thất Thiên Tôn, Bát Thiên Tôn nhìn Nhạc Thiên, mặc dù bằng thực lực bây giờ không phải không thừa nhận, hắn không phải là đối thủ của Nhạc Thiên.

- Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn, chẳng lẽ hơn hai trăm năm, các người đều quên sự tồn tại của ta, hôm nay ta cho Hắc Âm Thần Điện các người một chút giáo huấn mới được.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Thất Thiên Tôn cùng Bát Thiên Tôn, giọng nói không coi hai người này vào đâu.

- Viễn Cổ Minh Xà Tộc, Viễn Cổ Hồ Tộc, Toan Nghê Tộc, tam tộc các người thật to gan, Minh U Vương, Long Dược, Hồ Phách Đỉnh hơn hai trăm năm trước, các người ở trước mặt ta dọa cho chân mềm, hôm nay các người dám đến Nhạc gia sao, xem ra, chờ ta rảnh rồi đi một đến tam tộc các người một phen.

Nhạc Thiên lão tổ nhàn nhạt nhìn đám người Minh U Vương nói.

Nghe lời Nhạc Thiên lão tổ nói, đám người Minh U Vương không khỏi hít vào một hơi, thấy lạnh cả người.

- Nhạc Thành, hai người này giao cho ta, những người khác giao cho các người.

Nhạc Thiên lão tổ hiện lành nhìn về phía Nhạc Thành nói:

- Nhớ kỹ, cho bọn họ biết, phạm Nhạc gia ta, bất luận là ai, giết không tha.

Thanh âm hiền lành, nhưng những người khác nghe được cảm thấy lạnh như băng, thanh âm này ở trong không gian từ từ khuếch tán ra, sau đó thân ảnh màu trắng chậm rãi bước ra, xuất hiện ở phía trước Bát Thiên Tôn, Cửu Thiên Tôn.

- Phạm Nhạc gia ta, bất luận là ai, giết không tha.

Không đợi Nhạc Thành phân phó, lúc này mọi người Nhạc gia ý chí chiến đấu dâng cao, Nhạc gia cường giả đấu khí lay động, mang theo hơi thở cường hân hướng về phía tam đại Thú Tộc, Hắc Âm Thần Điện đánh tới.

- Giết cho ta.

Đám người Bàn Thiên Lão Ma lúc này tung người xông lên, lúc này Nhạc gia cường giả ý chí chiến đấu dâng cao vô cùng.

- Mọi người rút lui cho ta, mau rút lui, Thanh Sơn, mang theo cường giả rút lui.

Thất Thiên Tôn sắc mặt đại biến, lúc này người của Nhạc gia mặc dù không nhiều người bằng Hắc Âm Thần Điện cùng tam đại Thú Tộc, nhưng giống như một đội cọp nhào vào một bầy sói, bầy sói mặc dù lợi hại, nhưng căn bản không cách nào cùng một đội cọp chống đỡ được.

884. Chương 757: Nhạc Thiên, Là Người Bức Ta.

Lúc này khí thế, Nhạc gia cường giả giống như mãnh hổ, mà tam đại thú tộc cùng Hắc Âm Thần Điện giống như là bầy sói, tại khí thế đã thua hơn phân nửa.

- Lui lại, lẽ nào các ngươi còn muốn đi sao, hôm nay Hắc Âm Thần Điện các ngươi trắng trợn tới xâm phạm Nhạc gia, nếu như cho các ngươi đi, các ngươi cũng cười cho, lúc này các ngươi lưu mệnh lại, để tế điện những vong linh Nhạc gia.

Nhạc Thiên lão tổ nhàn nhạt nhìn Bát Thiên Tôn cùng Cửu Thiên Tôn nói, nhưng ngữ khí tràn đầy lãnh ý.

- Nhạc Thiên, ngươi đừng khinh người quá mức.

Thất Thiên Tôn, Bát Thiên Tôn Âm lãnh, trên nét mặt nhìn Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Hay cho câu khinh người người quá mức, Hắc Âm Thần Điện các ngươi trắng trợn xâm phạm, còn nói ta khinh người quá mức sao, chê cười.

Trong lúc nói chuyện, Nhạc Thiên lão tổ vận khởi kim mang chói mắt, thân ảnh hơi di động, kim sắc đấu khí dâng lên, một mảnh đấu khí mang theo khí tức uy áp phách về phía Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn, đối mặt với Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn, Nhạc Thiên lão tổ căn bản lười nói chuyện, tuy rằng một chương bình thần, nhưng lúc này Nhạc Thiên lão tổ thi triển ra, chẳng khác nào Sơn Bằng Địa Liệt.

Thấy Nhạc Thiên lão tổ bắt đầu công kích, Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn không thể bình tĩnh, thân thể hai người cấp tốc bạo thoát, cảm giác khí thế Nhạc Thiên lão tổ hai người khoanh tay ngang kháng.

Mà lúc này Hắc Âm Chi Thể trên người Bát Thiên Tôn đã sớm bị Nhạc Thiên lão tổ phá vỡ, chỉ có Hắc Âm Chi Thể trên người Thất Thiên Tôn, nhưng Thất Thiên Tôn lúc trước cũng bị Nhạc Tề lão tổ kích thương.

Lúc này hai người tốc độ giảm mạnh, mà Nhạc Thiên lão tổ tốc độ cực nhanh, rất nhanh tới trước người hai người, hai người nhìn nhau, lập tức đều cắn răng ngưng tụ hắc mang, bên trong hắc mang đều có vô số hắc sắc râu hướng về phía Nhạc Thiên lão tổ đánh tới.

Nhạc Thiên lão tổ đối mặt với công kích của hai người, sắc mặt bình tĩnh như trước, chỉ là khóe miệng trời lên một tia cười nhạt, bàn tay hơi lộ ra, một mảnh kim sắc đấu khí tương liên từ trong tay đánh ra, Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn ngưng tụ hắc sắc râu cũng kích tan, phiêu tán ở trên không trung.

Hai người đều có thực lực thất tinh đấu thánh, nhưng tại trước mặt Nhạc Thiên lão tổ căn bản vô pháp chống lại, mà lúc này trên bầu trời, đại chiến lần thứ hai mở màn, Nhạc Thành hơi do dự một chút, sau đó thủ ấn đánh ra, Âm dương kiếm hiện ra bên ngoài cơ thể đánh về phía Phượng Tôn, cùng lúc đó, Yêu Huyền do dự một chút, cũng cùng Nhạc Thành đối phó với Phượng Tôn.

Lúc này Phượng Tôn đã bị thương nặng, hẳn khôi phục không nhanh bằng Nhạc Thành, Nhạc Thành có nguyên đan hậu thuẫn, đã sớm khôi phục, mà lúc này có Yêu Huyền, nhất thời Phượng Tôn bị áp chế hạ phong.

Nhạc Cốc trưởng lão đối phó Minh U Vương, mà Thanh Sơn lão tổ cũng bị Hồng Loan, Thanh Đồng tiểu ác ma quần lấy, lúc này Hồng Loan, Thanh Đồng vây công, Thanh Sơn lão tổ cũng không chiếm được tiện nghi.

Nhạc Liệt, Nhạc Phách Nhạc gia trưởng lão phân biệt ứng phó Vương Đỉnh cùng Long Dược, bốn người này căn bản khó có thể phân ra thắng bại, thực lực bốn người không hơn kém mấy.

Về phần những người khác, lúc này đều đang hỗn chiến, nhưng người của tam đại thú tộc và Hắc Âm Thần Điện vừa đánh vừa thoái, không có chiến ý, về cơ bản bị người của Nhạc gia tàn sát.

- Tiểu tử, ngươi ngăn không được ta đâu, lần sau tìm người tính sổ.

Phượng Tôn lạnh lùng nhìn Nhạc Thành, hần nhìn thấy Âm dương kiếm của Nhạc Thành kiếm mang lao đến, xích hồng sắc dấu khí trong tay ngưng tụ thành chưởng ấn phách về phía Nhạc Thành, một chưởng này oanh kích ra, thiên địa năng lượng xung quanh nhất thời kịch biến, khí tức nóng cháy vô hình trực tiếp cuốn lấy Âm dương kiếm Nhạc Thành, nghỉ ngơi một đoạn thời gian, thực lực Phượng Tôn khôi phục không ít.

- Âm dương kiếm, phân.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành biến đổi, cùng lúc đó Phượng Tôn bị âm dương kiếm cuốn lấy, trên thân Âm dương kiếm quang mang đại thịnh, kiếm quang chói mắt run run cuốn lấy Phượng Tôn.

- Xuy.

- Xuy.

Kiểm quang nổ tung, Âm dương kiếm chia ra làm bảy, bảy thanh Âm dương kiếm hóa thành một cái kiếm trận, trên bảy thanh Âm dương kiếm đều mang theo kiếm quang.

- Vù vù.

Bảy thanh Âm dương kiếm bổ về phía Phượng Tôn, trên thân bảy thanh Âm dương kiếm không gian sóng gợn trực tiếp bị ném đi.

Nhìn Âm dương kiếm Nhạc Thành lúc này, Phượng Tôn cảm giác Nhạc Thành sử dụng bảy thanh Âm dương kiếm sắc bén, trong lòng cảm giác cực độ nguy hiểm đích, lập tức bạo thối, dấu khí nóng cháy vô tận không ngừng hội tụ, một mảnh hỏa diễm thật lớn hình thành hỏa diễm trảo khổng lồ ngăn trở Âm dương kiếm Nhạc Thành.

Bảy thanh Âm dương kiếm kiếm quang ngập trời tạo thành một mảnh không gian chấn động đánh về phía hỏa diễm trảo của Phượng Tôn, cùng lúc đó bảy thanh Âm dương kiếm trực tiếp xuyên thấu hỏa diễm trảo, kiếm quang kích tán, hỏa diễm trảo cũng bị nứt vỡ vô số.

Âm dương kiếm được Vô Thượng Chân Hỏa luyện chế, tự nhiên không e ngại hỏa diễm của Thần phượng hoàng tộc, hỏa diễm trảo của Phượng Tôn lúc này nứt vỡ, khí tức nóng cháy tràn ngập ra, trực tiếp lan ra phiến không gian.

- Thành thịnh.

Kiểm quang va chạm vào diễm trảo, nhưng kiên trì chốc lát, lập tức bạo tạc ra, nhất thời một mảnh hỏa diễm phiêu nhiên kích tán xuống, phương viên trăm dặm nhất thời biến thành một mảnh hỏa diễm sơn.

- Xuy xuy.

Hộ thân hỏa diễm trảo vỡ tan, thân thể Phượng Tôn lão đảo bị đẩy lui về phía sau vài trăm thước, sau đó truyền ra một tiếng kêu đau đớn, khoe miệng máu tươi chảy ra, hiển nhiên lúc này giao thủ với Nhạc Thành bị thương thể không nhỏ.

Lúc này thương thể Phượng Tôn cũng không có tốt, lúc trước cùng Hồng Loan, Thanh Đồng, Nhạc Thành đại chiến, hần tiêu hao thực lực cũng chưa có khôi phục, mà Nhạc Thành đã sớm khôi phục rồi, cho nên mới tạo thành thương thể cho Phượng Tôn.

- Xuy xuy.

Đúng lúc này, một bóng hình xinh đẹp xẹt qua, Yêu Huyền lao đến Phượng Tôn, một cây lục mang trong tay ngưng tụ thành trường tiên công kích về phía Phượng Tôn, trong lúc nhất thời đối mặt với Yêu Huyền, Phượng Tôn cũng chỉ có thể bại lui, miễn cưỡng chống lại.

Cùng lúc đó, ánh mắt Nhạc Thành quan sát, nhìn về phía Nhạc Thiên lão tổ cùng Hắc Âm Thần Điện Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn, lúc này Nhạc Thiên lão tổ công kích, Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn phải liên tiếp bạo thối, muốn chạy trốn cũng không có khả năng, không gian xung quanh đã sớm bị Nhạc Thiên lão tổ phong ấn rồi.

- Khúc khích.

Nhạc Thiên lão tổ ngưng tụ chưởng ấn hung hăng đánh vào Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn, sau đó hai người phụ ra một ngụm tiên huyết, thân hình rơi xuống, va vào sơn mạch, tạo thành một cái khe sâu, đồi núi từ đó bị phá vỡ tan hoang.

Nhìn thực lực Nhạc Thiên lão tổ, Nhạc Thành hít vào một ngụm lương khí, hắn cũng không biết thực lực Nhạc Thiên lão tổ đã đến trình độ nào rồi.

- Hơn hai trăm năm, thực lực các người có chút tiến bộ, nhưng ngày hôm nay các người không nên tới Nhạc gia.

Thanh âm của Nhạc Thiên lão tổ làm rung chuyển bầu trời, cùng lúc đó một chưởng đánh rơi Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn, bàn tay Nhạc Thiên lão tổ đánh ra, kim sắc đấu khí liên miên không ngừng oanh kích, mà theo bàn tay oanh kích, núi non sông hồ trực tiếp bị hóa thành tro tàn.

- Xuy xuy.

Hai đạo thân ảnh ở dưới đất nhảy ra, chính là Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn, mà lúc này vẻ mặt của hai người chật vật vô cùng, quần áo trên người và đầu tóc vô cùng mất trật tự.

- Nhạc Thiên, chúng ta liều mạng.

Thất Thiên Tôn, Bát Thiên Tôn nhìn nhau, cùng lúc đó hai người đều uống vào một viên đan dược đen kịt.

Hai người hít sâu một hơi, bàn tay đột nhiên đánh ra, mà theo ấn quyết biến hóa, không gian quanh thân chậm rãi bỗng bành, cái khe không gian từ từ xé rách. Trên người hai người ma khí ngập trời, khí tức ma khí cùng trên người Đại Song Tiểu Song giống nhau.

Mà cảm giác được ma khí, Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, khí tức tựa hồ là khí tức của người Tu Chân Giới tu ma. Điều này làm cho Nhạc Thành rất là nghi hoặc, hai người này căn bản không phải là người tu ma, làm sao lại có loại khí tức này được.

- Chẳng lẽ là đan dược sao?

Nhạc Thành khẽ cau mày, tựa hồ đánh giá hai người vừa dùng một viên đan dược, trên người ma khí ngập trời, mà lúc này Nhạc Thành có cảm giác khí tức hai người được kéo lên.

Nhạc Thiên lão tổ cũng cảm giác được biến hóa, lông mày hơi nhíu lại, trên nét mặt cũng ngưng trọng lên.

-o0o-

885. Chương 758: Âm Vô Thiên Nhật.

- Nhạc Thiên, là người bức ta.

Thất Thiên Tôn Thiên Tôn sắc mặt ngưng trọng, há mồm quát ra, cùng lúc đó Thất Thiên Tôn cùng Bát Thiên Tôn nhất thời run lên, tại một mảnh không gian sóng gợn, hai người bạo lực đi.

Cùng lúc đó Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn trọng điệp cùng nhau, cuối cùng ở trên không trung bạo lực ra, hai người hoàn toàn hóa thành một người, trong chớp mắt thời gian, trên người Thất Thiên Tôn khí tức kéo lên.

Lúc này giữa không trung, phong vân biến sắc, mây đen quỷ dị xuất hiện, toàn bộ bầu trời giống như thiên cầu thực nhật lâm vào hôn ám, mây đen chậm rãi xoay tròn, một cỗ ma khí tràn ngập ra, năng lượng ngập trời sát khí, làm cho không ít người sắc mặt trắng bệch, tại chỗ dưới, năm sao đầu thánh bị áp chế bạo liệt thành huyết vụ.

Nhìn thấy một màn, Nhạc Thành cũng hít sâu một hơi, khí tức mạnh mẽ vô cùng.

- Âm vô thiên nhật.

Thất Thiên Tôn quát lạnh, lúc này Thất Thiên Tôn cùng Bát Thiên Tôn hợp thể, hai người lúc này hoàn toàn dung hợp một thể, chỉ thấy hai tay Thất Thiên Tôn chậm rãi vươn ra, một cỗ hắc mang bỗng nhiên ở trong lòng bàn tay dâng lên, cuối cùng bám vào bầu trời.

- Xuy.

- Xuy.

Hắc mang ở trên không trung lan tràn ra, hắc mang sau đó biến thành hắc sắc quang cầu, hơn nữa, ẩn chứa năng lượng kinh khủng, cảm giác khí tức, làm cho linh hồn rung động, khí tức như vậy làm cho người hồn phi phách tán.

Lúc này người của Nhạc gia, Hắc Âm Thần Điện và tam đại thú tộc đều nhìn Hắc sắc quang, hắc sắc quang cầu tràn ngập kinh năng lượng khủng ba động, lúc này linh hồn mọi người đều cảm thấy cực độ áp lực, sắc mặt trắng bệch, mọi người cảm giác được nguy hiểm, cấp tốc lui về phía sau, nếu năng lượng bạo tạc ra, núi non đều bị san phẳng, mà sợ rằng bọn họ cũng là vật bồi táng Nhạc gia.

- Sưu sưu sưu.

Lúc này mọi người rất nhanh lui về phía sau, Nhạc Thành, Nhạc Cốc, Nhạc Phách sắc mặt ngưng trọng, lập tức Nhạc Cốc không chút do dự theo, gắt gao quán lấy đối phương, Thất Thiên Tôn Nhạc Thiên lão tổ ứng phó, bọn họ căn bản không cần lo lắng.

- Nhạc Thiên, ta xem ngươi có bản lĩnh chống lại một kích liên thủ của chúng ta không.

Một thanh âm lạnh nhạt, Thất Thiên Tôn sắc mặt tái nhợt, lúc này hắn ngưng tụ công kích, tiêu hao khí lực hầu như không còn.

Lúc này Thất Thiên Tôn hét lớn, Nhạc Thiên lão tổ mỉm cười, sắc mặt như trước không ba động, phẳng phất hắc sắc quang cầu không tồn tại vậy, cũng không có đặt ở trong mắt.

- Khắc khắc, Nhạc Thiên, chết đi cho ta, có thể chết ở âm vô thiên nhật trong tay chúng ta liên thủ, coi như là vinh hạnh của ngươi.

Nhìn Nhạc Thiên lão tổ, Thất Thiên Tôn Âm lệ cười rộ lên, hai tay đánh ra từng đạo vân tay quỷ dị, cùng lúc đó, sắc mặt đỏ đậm, một ngụm tiên huyết phun ra, bắn tới hắc sắc quang cầu.

- Âm vô thiên nhật.

Ma khí tràn ngập, Bát Thiên Tôn đẩy ra hắc sắc quang cầu, cùng lúc đó cấp tốc xoay tròn, cuối cùng nhắm về phía Nhạc Thiên lão tổ công kích đến.

Tại hắc sắc quang cầu kinh khủng, ma khí năng lượng ba động tràn ngập ra, không gian chấn động, xuất hiện khe không gian, dường như hắc mang thoát ra tạo thành cái đuôi, giống như sao chổi xẹt qua vậy.

Nhìn thấy hắc sắc quang cầu có lực phá hoại như vậy, mọi người đều khẩu ngốc, lúc này thực lực Thất Thiên Tôn tăng vọt đến trình độ đáng sợ, thực sự thật là đáng sợ.

Tại khí tức cường hãn, toàn bộ núi non đều chấn động, giống như là địa chấn vậy, núi non bắt đầu từ từ đổ nát xuống, trên mặt đất xuất hiện vô số cái khe.

Nhạc Thành cũng có chút ngưng nhìn hắc sắc quang cầu, nhìn Nhạc Thiên lão tổ, hắn thấy Nhạc Thiên lão tổ bình tĩnh không thêm để ý, trong lòng hắn cũng thở dài một hơi, xem ra Nhạc Thiên lão tổ căn bản không để hai người vào trong mắt.

- Thực lực thật đáng sợ, có thể chống lại sao?

Lúc này Nhạc Tề lão tổ khẽ cau mày đứng lên.

- Chết đi Nhạc Thiên, ngày hôm nay ta cho ngươi chết, khắc khắc.

Mắt thấy hắc sắc đích quang cầu lao tới Nhạc Thiên lão tổ, trong mắt Thất Thiên Tôn hiện lên vẻ cuồng nhiệt, Âm lệ cười rộ lên.

Hắc sắc quang cầu tiến tới trước mặt Nhạc Thiên lão tổ, Nhạc Thiên lão tổ rốt cục có động tác, chậm rãi giơ bàn tay lên, kim sắc đầu khí quang mang bắt đầu tràn ngập, cùng lúc đó trên người Nhạc Thiên lão tổ quang mang đại thịnh.

- Ca. Ca.

Long lân áo giáp kim sắc chói mắt cấp tốc che đầy trên người Nhạc Thiên lão tổ, cùng lúc đó mọi người Nhạc gia ở cách mấy nghìn mét đều có cảm giác máu huyết sôi trào lên.

- Mười thành Kim Long thân thể, Nhạc Thiên lão tổ cũng có mười thành Kim Long thân thể.

Người Nhạc gia cuồng nhiệt đứng lên, Nhạc Thiên lão tổ cũng có mười thành Kim Long thân thể.

- Thành công rồi.

Nhạc Thành mỉm cười, hẳn luyện thân thể thành công, trong lúc luận chế cốt cách hẳn còn lấy xương của Nhạc gia tổ tiên di hài cho vào trong đó, Nhạc Thiên lão tổ trong máu lúc này thuần túy Nhạc gia đầu đế long mạch, mười thành Kim Long thân thể có là đương nhiên.

Cùng lúc đó, hữu chưởng Nhạc Thiên lão tổ nhẹ nhàng giơ lên, một cổ đầu khí bằng bạc từ bàn tay tuôn ra.

Thất Thiên Tôn nhìn thấy trên người Nhạc Thiên lão tổ cũng có Kim Long thân thể, sắc mặt trầm xuống, hẳn nhìn thấy Nhạc Thiên lão tổ muốn đón đỡ hắc sắc quang cầu, trên mặt Thất Thiên Tôn tràn đầy băng lãnh.

- Kim Long phá.

Một thanh âm nhàn nhạt chậm rãi truyền ra, lúc này mọi người kinh ngạc nhìn tốc soáy xoay tròn đến hắc sắc quang cầu, cự ly cách Nhạc Thiên lão tổ năm nghìn mét nháy mắt động lại, hắc sắc quang cầu giống như gặp phải một tầng chắn vô hình khó có thể vượt quá.

Toàn bộ bầu trời, khắp núi non, toàn bộ phương viên đều là một mảnh tĩnh mịch, Thất Thiên Tôn lúc này kinh ngạc nhìn, hẳn và Thất Thiên Tôn liên thủ dùng toàn lực công kích, cũng vô pháp áp chế Nhạc Thiên.

- Xuy xuy.

Thân ảnh Nhạc Thiên lão tổ ở trên không trung xẹt qua, hắc sắc quang cầu lúc này bị thân ảnh Nhạc Thiên lão tổ so sánh vô cùng nhỏ bé, mà cùng lúc kim sắc đầu khí nhẹ nhàng đánh vào hắc sắc quang cầu.

Lúc này ánh mắt mọi người đều nhìn lên bầu trời, từ khi hắc cầu kinh khủng xuất hiện, đạo thân ảnh có vẻ nhỏ bé, nhưng lúc thân ảnh nhỏ bé này tràn ngập ra uy áp kinh khủng, hắc cầu hoàn toàn bị áp chế xuống.

- Các ngươi dựa vào thủ đoạn tà môn ma đạo nghĩ chống lại ta sao, chỉ bằng các ngươi, còn kém xa lắm, lúc này, các ngươi cũng miễn cưỡng chống lại bất tinh đầu thánh mà thôi, bất tinh đầu thánh, ta ba trăm năm trước đã có thực lực đó rồi.

Thanh âm nhàn nhạt vang lên, chậm rãi ở phiến không gian vang vọng, nói đến chỗ này, trên mặt Nhạc Thiên lão tổ nổi lên một tia lãnh ý.

Trời cao, Nhạc Thiên lão tổ lăng không mà đứng, trong mắt thần sắc nhẹ nhàng nhìn hắc sắc quang cầu, sau đó chậm rãi đẩy về phía trước, một mảnh kim mang bạo bắn ra.

- Ngao.

Một tiếng long ngâm vang lên, hắc sắc quang cầu ở trước mặt Nhạc Thiên lão tổ bắt đầu chậm rãi nứt nẻ lên, cùng lúc đó kim sắc đầu khí giống như cuồng phong gào thét bạo dũng tiến nhập vào bên trong hắc sắc quang cầu.

Một chương của Nhạc Thiên lão tổ đánh ra, hắc sắc quang cầu lập tức bị phá vỡ.

- Ngao.

Một cái kim sắc cự long hư ảnh thật lớn rít gào ra, cùng lúc này hắc sắc quang cầu bạo liệt, năng lượng kinh khủng nhất thời hóa thành một mảnh hắc sắc yên vụ, nhưng hắc sắc yên vụ này khuếch tán, trong nháy mắt đột nhiên ngừng lại, lặng yên không một tiếng động tiêu tán. Xung quanh bầu trời bắt đầu khôi phục ánh sáng.

Nhìn bầu trời hắc sắc hóa thành yên vụ, mọi người nhin không được hút một ngụm lương khí, lực lượng hủy thiên diệt địa như vậy đơn giản bị Nhạc Thiên lão tổ phá vỡ, mà mọi người đều biết, Nhạc Thiên lão tổ không dùng toàn lực.

-o0o-

886. Chương 759: Tru Diệt Linh Hồn.

- Đây chính là thực lực lão tổ sao, đầu khí này tu luyện tới trình độ nhất định, thật đúng là lợi hại vô cùng, nhìn bộ dáng, ta cũng có thể tu luyện hay không.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, nhìn Nhạc Thiên lão tổ cường hãn như thế, Nhạc Thành nghĩ tu luyện đầu khí, như vậy hẳn có thể ở Tiên Ma giới, cũng có thêm một loại thủ đoạn.

- Khúc khích.

Lúc này hắc sắc quang cầu bị hủy, Thất Thiên Tôn, Bát Thiên Tôn thân hình run lên tách ra, Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn Ti đều há mồm phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời sắc mặt trắng bệch vô cùng, thậm chí ngay cả hơi thở đều có chút rối loạn, hiển nhiên, một kích của Nhạc Thiên lão tổ đã làm cho bọn hắn thương nặng.

Lúc này hai người vô cùng kinh ngạc nhìn Nhạc Thiên lão tổ, trong miệng lại phun ra máu tươi, đến nơi này hai người toan tính, sau đó đồng thời tung người tự hướng phía sau chạy đi.

- Khúc khích.

Hai người chấn vỡ ra một cái khe không gian chui vào, msau đó hai người biến mất ở trong khe không gian.

- Hiện tại các ngươi mới chạy, quá muộn rồi.

Ở giữa không trung, Nhạc Thiên lão tổ thản nhiên nói, trong tay một đạo đầu khí vô hình đánh vào không gian khí lưu, tầng tầng không gian chấn động.

- Trở lại cho ta.

Nhạc Thiên lão tổ mỉm cười nói, một mảnh kim mang tràn ngập, năm ngón tay đánh ra một trảo, Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn văng ra tung tóe, cả không gian chung quanh trực tiếp vỡ vụn.

- Khúc khích.

Thân thể hai người trực tiếp bị cầm ra, hai người đồng thời hướng trước người Nhạc Thiên lão tổ bay ngược lại, lúc này sắc mặt hai người trắng bệch một mảnh.

- Nhạc Thiên, ngươi muốn làm cái gì, nếu ngươi đánh chết chúng ta, điện chủ nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn sắc mặt đại biến, một cổ tử vong bao phủ ở trong lòng hai người bọn họ.

Hai người không nghĩ tới Nhạc Thiên ở Nhạc gia, nếu sớm biết như thế, đánh chết hai người cũng không tới Nhạc gia.

- Đi tìm chết, Nhạc gia không phải là nơi các người có thể tới càn rỡ.

Nhạc Thiên lão tổ tràn đầy sát ý, cùng lúc đó bàn tay nắm chặt, sau đó bao vây lấy Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn, lúc này không gian cuồng bạo dữ dội tuôn ra.

- Thành thịnh.

- Thành thịnh.

Không gian không có cách nào thừa nhận lực lượng áp chế khổng lồ, nhưng sau đó Bát thân thể Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn ở trong không gian hóa thành tro tàn.

- Khúc khích.

Thời điểm đánh chết hai người, hai đạo hắc mang cấp tốc từ không gian sóng gợn xuyên ra.

- Đáng chết, linh hồn hai người này còn muốn chạy trốn sao.

Nhạc Thành sắc mặt đại biến, nếu để cho linh hồn Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn đào thoát, không thể nghi ngờ là không thể đánh chết hai người được.

Ở Huyền Thiên nội lục, Nhạc Thành rất ít nhìn thấy linh hồn ly thể, Đấu Tôn cường giả cũng không có cách nào làm được, Đấu Thánh cường giả trừ Nhạc Thiên lão tổ, cũng không có nhìn thấy, không nghĩ tới Bát Thiên Tôn cùng Thất Thiên Tôn có thủ đoạn như vậy.

- Linh hồn còn muốn chạy sao, không nghĩ tới các người cũng tu luyện tới tình trạng này, đáng tiếc các người trốn không thoát.

Nhạc Thiên lão tổ sắc mặt mỉm cười, trong tay phải một cổ đấu khí màu vàng bổ về phía bầu trời.

Đấu khí năng lượng tràn ngập ra, sau đó đem trọn phiến không gian vây kín lại, chung quanh mấy vạn thước không gian đều chiếu rọi thành một mảnh màu vàng, Nhạc Thiên lão tổ lần nữa tiện tay bắn ra, bên trong không gian từng khe không gian sụp đổ, cuối cùng tiếng bạo liệt thành vô số mảnh nhỏ, linh hồn Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn cũng hóa thành phần vụn.

- A...

Hai tiếng kêu rên thảm thiết truyền ra, sau đó hai người hoàn toàn biến mất tại thế giới này.

Hai người có thực lực Thất Tinh Đấu Thánh, ở trước mặt Nhạc Thiên lão tổ cũng không có sức hoàn thủ, dễ dàng bị đánh chết, một màn này, mọi người vô cùng khiếp sợ. Mà lúc này, người của tam đại Thú Tộc cùng Hắc Âm Thần Điện đều liều mạng mà chạy, vận khí tốt cũng có thể thoát thân, vận khí không tốt tròn thân tại vùng núi này.

- Lão gia này, người chạy trốn nơi đâu.

Một thanh âm non nớt truyền ra, trong bàn tay nhỏ của Thanh Đồng, một mảnh thanh mang mệnh môn bao vây lấy Thanh Sơn Lão Tổ, gắt gao vây khốn Thanh Sơn Lão Tổ.

Thanh Sơn Lão Tổ nhìn thấy Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn bị đánh chết, sắc mặt trắng bệch, đặc biệt là thấy Nhạc Thiên lão tổ, hắn đã sớm kinh hồn táng đảm, đâu còn ham chiến nữa, chẳng qua là Thanh Đồng cùng Hồng Loan quả thật không buông tha hắn, hắn trong lúc nhất thời không cách nào thoát thân được.

- Tiểu tử, ta và người liều mạng.

Thanh Sơn Lão Tổ nhìn thấy Thanh Đồng cùng Hồng Loan không buông tha, lúc này hắn vô cùng nổi giận, không nghĩ biện pháp thoát thân thì vĩnh viễn không đi được.

Bàn tay nắm chặt, một thanh trường kiếm màu xanh liền xuất hiện ở trong tay Thanh Sơn Lão Tổ, mũi kiếm màu xanh chiếu rọi xuống, làm cho lòng người xuất hiện hàn mang.

- Bá bá bá.

Thanh trường kiếm màu xanh tùy ý trêu chọc, chỉ thấy không gian đều chấn động. Thanh Sơn Lão Tổ mặc dù chưa ra hình dáng gì, nhưng hiện tại có thực lực sáu sao Đấu Thánh cũng rất là kinh khủng, lúc này muốn liều mạng một kích, uy lực kinh khủng vô cùng.

Lúc này mấy đạo kiếm quang đánh xuống, Thanh Đồng sắc mặt cũng đại biến.

- Thanh Đồng cẩn thận.

Hồng Loan sắc mặt cũng đại biến, thân ảnh hóa thành một mảnh hồng mang lao đến.

- Thanh Sơn, đối phó một tiểu tử nhỏ mà nặng tay như thế, xem ra năm đó ta không nên lưu người một mạng.

Một thanh âm nhàn nhạt truyền ra, nghe vậy, ánh mắt mọi người vội vàng nhìn lên đạo thân ảnh lẳng không đứng ở giữa không trung, đó là Nhạc Thiên lão tổ.

Ở đây mọi người đều nhìn soi mói, trên bầu trời, trong tay Nhạc Thiên lão tổ là một mảnh màu vàng đầu khí tuôn ra, Thanh Sơn Lão Tổ trực tiếp đánh vào kiếm quang, đồng thời thân thể Thanh Sơn Lão Tổ lao đảo một cái, đã bị đẩy lui ra sau vài trăm thước, thực lực sáu sao Đấu Thánh, ở trước mặt Nhạc Thiên lão tổ không chịu nổi một kích.

- Nhạc Thiên đại nhân, người bỏ qua cho ta, ta cũng không dám nữa, ta sẽ không tới Nhạc gia, ta lập tức biến mất, ta không xuất hiện ở Huyền Thiên nội lục nữa, ta...

Nhìn thanh ảnh trước mắt, trong ánh mắt Thanh Sơn Lão Tổ tràn đầy hoảng sợ.

- Năm đó người cũng cầu ta như vậy, đáng tiếc hôm nay người còn dám tới Nhạc gia càn rỡ, chết đi.

Nhạc Thiên lão tổ thản nhiên nói, trong mắt sát ý tràn ra, một mảnh kim mang trong tay đánh ra.

- Uy, người đừng giết hần a, đem hần lưu lại cho ta ăn, mùi vị của hần không tệ.

Thanh Đồng nhìn thấy Nhạc Thiên lão tổ đánh giết Thanh Sơn Lão Tổ, nhất thời nóng nảy ngăn cản Thanh Sơn Lão Tổ, hần lúc này muốn đem tên sáu sao Đấu Thánh Thôn Phệ, hiện tại nếu như bị một chưởng Nhạc Thiên lão tổ đánh thành tro tàn, thì hần cũng không nỡ.

- Tốt, ta bắt giao hần cho người.

Nhạc Thiên lão tổ nghe vậy, trong mắt hiện lên một tia nghi ngờ, nhưng sau đó nhìn Thanh Đồng chốc lát, khẽ mỉm cười, sau đó nhìn thấu Thanh Đồng bản thể cũng không phải là người.

Hai tay đánh ra, Nhạc Thiên lão tổ phách về phía Thanh Sơn đầu khí màu vàng, sau đó hóa thành Thiên Vồng màu vàng khổng lồ, sau khi Thiên Vồng che kín, thân ảnh Thanh Sơn Lão Tổ liều mạng chạy, nhưng không thể chạy thoát.

- Nhạc Thiên đại nhân, người thả ta, thả ta ra đi.

Thanh Sơn Lão Tổ không ngừng khẩn cầu, trong lòng lạnh lẽo, tử vong sợ hãi hiện ra đôi mắt, làm cho hần run rẩy cả người.

- Ăn, giao cho người.

Nhạc Thiên lão tổ cũng không để ý tới Thanh Sơn, bàn tay giương lên, màu vàng Thiên Vồng vây khốn Thanh Sơn Lão Tổ ném tới bên người Thanh Đồng.

- Lão gia này, lần này xem người chạy trốn nơi đâu.

Thanh Đồng ngây thơ mỉm cười, há mồm phun ra một đạo thanh mang, đồng cự chủy khổng lồ xuất hiện ở bầu trời, một miệng đem Thanh Sơn Lão Tổ Thôn Phệ vào trong miệng.

- Không nên.

Thanh Sơn Lão Tổ sợ hãi run rẩy, nhưng lúc này bị Thanh Đồng Thôn Phệ vào trong bụng.

Nhìn Thanh Đồng hóa ra một nửa bản thể, trong mắt Nhạc Thiên lão tổ hiện lên kinh ngạc, hắc kinh ngạc khí tức trên thân Thanh Đồng ngay cả hắc đều không dám khinh thường, đồng thời bản thể Thanh Đồng, hắc cũng chưa từng gặp qua.

- Ngao, Cửu Chuyển Yêu Đồng.

Một thanh âm từ trong miệng Yêu Huyền truyền ra, cùng lúc đó Yêu Huyền hội tụ đầu khí đánh ra.

Trong tiếng nổ kinh thiên, tia sáng mũi nhọn mang theo hơi thở yêu dị giống như vạn mã bồn đằng ầm ầm lao đến, trong ánh mắt Yêu Huyền lúc này yêu dị vô cùng, giống như thủy triều điên cuồng xông ra.

-o0o-

887. Chương 760: Đánh Chết Phượng Tôn.

Lúc này cả không gian đều kịch liệt chấn động, mũi xanh liên tục không ngừng khuếch tán ra, mũi xanh đánh về phía Phượng Tôn, lúc này Yêu Huyền sử dụng Cửu Chuyển Yêu Đồng linh hồn công kích Phượng Tôn.

- Dát.

Nhưng Phượng Tôn dù sao cũng có thực lực sáu sao Đấu Thánh, rất nhanh phục hồi tinh thần lại, cùng lúc đó quanh thân là một mảnh nóng bỏng, tiếp theo hóa thành bản thể, hỏa diễm nóng bỏng quanh thân cuộn cuộn tuôn ra, thân thể cao lớn giống như hung thú hướng về phía Cửu Chuyển Yêu Đồng công kích đến, nhưng lúc này Phượng Tôn khôi phục bản thể, khí tức trên thân cũng kém không ít.

- Phong Lôi Sí.

Nhiếp Hồn Thiên Nhân.

Cùng lúc đó, quanh thân Nhạc Thành sấm nổ vang lên, Phong Lôi Sí phát huy tốc độ nhanh nhất, trong nháy mắt biến mất ở giữa không trung, Phong Lôi Sí tách ra một mảnh hỏa diễm nóng bỏng, sau đó Nhạc Thành ngừng đầu nhìn về phía đạo lam mang chói mắt.

Một cái Thiên Nhân động sâu àu lam gào thét hiện ra, sau đó hướng về phía bản thể Phượng Tôn đánh xuống.

Cửu Chuyển Yêu Đồng của Yêu Huyền cùng Vũ Văn gia Nhiếp Hồn Thiên Nhân là hai loại thiên phú công kích linh hồn, Phượng Tôn đồng thời bị hai loại thiên phú công kích này công kích, trong giây lát thất thần lên, mà vào lúc này, bản thể khổng lồ bị Nhiếp Hồn Thiên Nhân điện trụ hung hăng đánh xuống, nhất thời hỏa diễm quanh thân tan vỡ ra.

Phượng Tôn gặp phải đòn nghiêm trọng này, cho dù là sáu sao Đấu Thánh cũng không cách nào chịu nổi, thân thể cao lớn bắn ngược ra, trên đầu bị điện trụ oanh kích nứt nẻ, nhìn qua mà thấy giạt mình.

- Tiểu tử, làm sao hắc có Vũ Văn gia Nhiếp Hồn Thiên Nhân, Trần gia Phong Lôi Sí.

Nhìn Nhạc Thành đồng thời sử dụng thiên phú công kích, Nhạc Thiên lão tổ kinh ngạc không thôi.

Lúc này hỏa diễm quanh thân Phượng Tôn kích tán, cơ hồ trên bầu trời, hỏa diễm nóng bỏng chậm rãi tiêu tán.

- Âm Ảnh Kiếm, phá.

Nhạc Thành quát nhẹ, Thủ Ấn trong tay lần nữa biến đổi, cùng lúc đó màu vàng lưu quang trong tay như tia chớp đánh về phía Phượng Tôn.

Ba đạo kim sắc lưu quang mang theo không gian sóng gợn, trong nháy mắt chui vào trong đầu bản thể Phượng Tôn.

Lúc này thân thể Phượng Tôn nóng lúi lại, trong mắt tràn ngập kinh hãi, ba cỗ lực lượng cường hãn trong đầu đang lan tràn, cái loại lực lượng hủy diệt này, hẳn cảm nhận được sâu trong linh hồn, đối với tử vong, hẳn cảm nhận được hơi thở tử vong nồng nặc.

- Rầm rầm rầm.

Sau một lát, bản thể khổng lồ Phượng Tôn không ngừng gãy đổ, hỏa diễm quanh thân tăng vọt, không gian bị đốt cháy một mảnh đỏ ngầu, mà lúc này vang lên tiếng bạo liệt, Phượng Tôn bắt đầu bạo liệt thành một bãi huyết vụ.

Huyết vụ khuếch tán, kéo dài gần một phút đồng hồ mới chậm rãi dừng lại, mùi máu tươi nồng nặc tràn ngập ở bầu trời sau đó huyết vụ tiêu tán, mọi người nhìn thấy Nhạc Thành giống như hóa đá, tất cả ánh mắt đều nhìn vào Nhạc Thành, cũng không ai tin Nhạc Thành có thể đánh chết Phượng Tôn sáu sao Đấu Thánh như vậy.

- Nhạc Thành, nơi này giao cho người, ta và Nhạc Tề Lão Tổ đi về trước, chờ mấy ngày nữa ta tới tìm người.

Ở giữa không trung Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành nói, sau đó hai đạo thân ảnh trực tiếp tiến vào trong kết giới Nhạc gia.

Lúc này đại chiến hồi kết, người của tam đại Thú Tộc cùng Hắc Ám Thần Điện lưu lại hơn mười người miễn cưỡng gãy đổ, mà nhóm người Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Đại Song Tiểu Song, Đại Hắc, Yến Hiểu Kỳ, Nhạc Phách, Nhạc Cốc cũng trở lại bên người Nhạc Thành.

- Để cho tên Minh U Vương kia chạy thoát.

Nhạc Cốc oán hận nói, vừa rồi vô ý để Minh U Vương chạy thoát, lần sau gặp phải phiền toái.

- Hồ Phách Đỉnh cũng chạy thoát, tên kia chạy cũng rất nhanh.

Nhạc Liệt cũng oán hận nói.

Nhạc Phách nhìn hai người bất đắc dĩ nói:

- Long Dược cũng chạy trốn, lần sau đi Toan Nghê Tộc đem hắn bắt lại mới được.

- Ba vị trưởng lão, lần sau trực tiếp đi tam đại Thú Tộc một chuyến là tốt rồi, tạm thời để cho bọn họ sống lâu một chút mà thôi.

Nhạc Thành nhìn ba người Nhạc Cốc nói, trong lòng cũng biết ba người này cùng Minh U Vương đồng cấp thực lực, đối phương muốn chạy, căn bản không có biện pháp ngăn cản.

Trong lúc ba người nói chuyện, những người cuối cùng cũng bị Nhạc gia Kim Long hộ vệ đội đánh chết, lúc này, cả Sơn Mạch bao phủ máu tanh, trong sơn mạch thì thể trải rộng, làm cho người ta nhìn thấy mà giật mình, mà từ lúc Nhạc Thiên lão tổ xuất hiện, Nhạc gia đại chiến lần này thu được toàn thắng.

Nhưng sau đó Nhạc Thành cùng Đại Song Tiểu Song thu hồi Thiên Long Phục Ma Trận cùng Đô Thiên Phần Tiên Trận, mọi người đều trở về Nhạc gia, mà Nhạc Thành để lại Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, Tam trưởng lão kiểm kê chiến trường, di thể Nhạc gia cường giả phải đưa về Long Mộ an táng.

Trận chiến này, cơ hồ tất cả mọi người tiêu hao hầu như không còn, sau khi trở lại Nhạc gia, Bàn Thiên Lão Ma cùng Kim Lão Quái tộc ngoại trưởng lão, hộ pháp chấp sự trở về chỗ cư trụ điều tức, mà Nhạc Thành, Yến Hiểu Kỳ, Yêu Huyền, Tôn Thi Thi, Thanh Đồng, Hồng Loan, Đại Song Tiểu Song, Minh Yêu, Khiếu Thiên Hồ đều tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp điều tức khôi phục thực lực, ở bên trong Hạo Thiên Tháp điều tức hiệu quả hơn mấy chục lần.

Lúc Nhạc Thành cùng mọi người trở lại đình viện điều tức, cả Nhạc gia đều mừng rỡ như điên, người Nhạc gia đều biết Nhạc Thiên lão tổ trở lại, dĩ nhiên, cũng có ít người biết Nhạc Thiên lão tổ vẫn ở Nhạc gia, mà lúc này Nhạc gia tộc nhân đều biết lần này Nhạc gia chống lại tam đại Thú Tộc cùng Hắc Ám Thần Điện, may Nhạc Thiên Lão tổ xuất hiện cứu được tình hình.

Lúc này, tất cả mọi người Nhạc gia trừ Nhạc Thiên lão tổ ra, Nhạc Thành tất cả tộc nhân bình thường đều nghe nói, Nhạc gia trẻ tuổi tộc trưởng có thực lực ngập trời, thực lực chỉ dưới Nhạc Thiên lão tổ, mà ngay cả Thần Phượng Tộc Phượng Tôn đều bị Nhạc Thành tộc trưởng một kiếm chém chết.

Mà tộc nhân bình thường đồn đãi, Nhạc Thành tộc trưởng có ba đầu sáu tay, người Hắc Ám Thần Điện thấy Nhạc Thành tộc trưởng đều sợ đến tè ra quần, bất quá làm cho người ta kinh ngạc chính là, tất cả mọi người biết bên cạnh Nhạc Thành tộc trưởng có rất nhiều nữ nhân nghiêng nước nghiêng thành chim sa cá lặn.

Ba ngày sau, bên trong Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí, cảm giác pháp lực trên người cũng khôi phục toàn bộ, đồng thời bên trong pháp lực tràn đầy, tựa hồ sắp đột phá đến Hợp Thể Kỳ hậu kỳ.

Lần này đại chiến, Nhạc Thành hai lần tiêu hao hầu như không còn, lần đầu tiên dùng Thái Dương Hỏa Triều làm thương nặng Phượng Tôn tiêu hao hầu như không còn, sau đó phục dụng một viên hồi nguyên đan mới khôi phục thực lực, sau lại đánh chết Phượng Tôn, cũng tiêu hao hết pháp lực.

Mặc dù đánh chết Phượng Tôn, nhưng Nhạc Thành rất rõ ràng, nếu hắn dụng phải Phượng Tôn cũng không thể đánh chết, lần này đánh chết Phượng Tôn nghiêm khắc mà nói, đó là thêm Yêu Huyền, Thanh Đồng, Hồng Loan liên thủ đánh chết, đặc biệt là hắn có Thái Dương Hỏa xuất kỳ bất ý đánh cho Phượng Tôn thương nặng, nếu không Phượng Tôn có thực lực sáu sao Đấu Thánh, lại có Thần Phượng Hoàng Tộc thiên phú bản thể, đánh chết khó khăn vô cùng.

- Hô.

Lúc này, nhóm người Yêu Huyền, Yến Hiếu Kỳ cũng mở ra hai mắt, ở Hạo Thiên Tháp điều tức cũng nhanh khôi phục.

- Tất cả mọi người không có việc gì chứ.

Nhạc Thành nhìn mọi người hỏi, lúc này đại chiến, trong mọi người cũng chỉ có U Cơ cùng Minh Yêu bị thương, những người khác bị tiêu hao đấu khí mà thôi, lúc này Nhạc Thành cũng thở dài nhẹ nhõm.

- Chủ nhân, Đô Thiên Phần Tiên Trận bị hủy diệt không ít mất trận, muốn chữa trị luyện chế mới được.

Đại Song nhìn Nhạc Thành nói.

- Ân, hai người các ngươi đem Đô Thiên Phần Tiên Trận chữa trị cho tốt.

Nhạc Thành nhìn hai nàng nói, Đô Thiên Phần Tiên Trận bị Thanh Sơn Lão Tổ, nhóm người Minh U Vương mạnh mẽ phá trận ra, Nhạc Thành cũng biết bị tổn hại không ít mất trận, ngoài ra Thiên Long Phục Ma Trận có chút tổn hại, cũng phải chữa trị mới được.

- Mọi người không có chuyện gì cứ ở lại Hạo Thiên Tháp tu luyện, tạm thời người không bế quan cùng ta đi ra ngoài.

Nhạc Thành đứng dậy nhìn mọi người nói, Nhạc Thành cũng muốn bế quan tu luyện một thời gian ngắn, nhưng gần đây Nhạc gia sự tình tương đối nhiều, hắn phải ra ngoài an bài mới được.

Mọi người tựa hồ đều muốn ở Hạo Thiên Tháp tu luyện, lần này đại chiến, tất cả mọi người ý thức được thực lực của mình còn chưa đủ, tất cả đều tính toán ở trong Hạo Thiên Tháp bế quan tu luyện một thời gian.

Nhìn thấy mọi người đều muốn ở lại Hạo Thiên Tháp tu luyện, Nhạc Thành cũng đành một mình ra khỏi Hạo Thiên Tháp.

Bên trong đại sảnh Nhạc gia, Nhạc Thành ngồi ở đại sảnh, vốn có một trăm bốn mươi hai trưởng lão lúc này chỉ có một trăm lẻ một người, mấy ngày trước đại chiến vẫn lạc bốn mươi một trưởng lão, Nhạc gia Đấu Thánh cường giả vẫn lạc ba người, mà Nhạc Thành biết, tộc ngoại hộ pháp Lạc Mộc cũng vẫn lạc.

-o0o-

888. Chương 761: Nghỉ Ngơi Lấy Lại Sức.

Đội hộ vệ Kim Long của Nhạc gia vẫn còn hơn ba mươi cường giả, những người có thực lực mười thành Kim Long thân thể đều không mất ai, những cường giả Đấu Tôn thì mất tám mươi sáu người, lần này tuyệt đối là đại thương cho Nhạc gia.

Nhạc Thành từ trong miệng của đại trưởng lão thì biết được tin tức, tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện thì chết bốn nghìn người, số người quay trở về của Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc còn không tới một nghìn người, trong đó cường giả Đấu Tôn bị đánh chết là một nghìn người.

Mười bảy cường giả Đấu Thánh, đây tuyệt đối là lực lượng rất mạnh, mà lần này tam đại thú tộc cùng với Hắc Ám Thần Điện có ba mươi bảy cường giả Đấu Thánh, Hắc Ám Thần Điện chết nhiều nhất, thực lực mạnh nhất bị giết chết, Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn, Thanh Sơn lão tổ, những người này tuyệt đối cường hãn.

- Tộc trưởng, các cường giả ngã xuống đã được an bài ở trong Long Mộ, mặt khác các chiến trường cũng được quét dọn, thu được hơn một vạn nhẫn trữ vật, những vật phẩm trong đó chúng ta xử trí thế nào đây?

Đại trưởng lão cất tiếng hỏi.

- Nhẫn trữ vật giao cho các trưởng lão sắp xếp, những tộc nhân ngã xuống hãy chiếu cố cho bọn họ thật tốt.

Nhạc Thành nói với đại trưởng lão.

- Vâng tộc trưởng.

Đại trưởng lão cất tiếng đáp, lúc này trong lòng lão đã vô cùng kính phục vị tộc trưởng này, lần này ai cũng biết, nếu như không nhờ tộc trưởng chỉ đạo thì hậu quả đã vô cùng nghiêm trọng.

- Chư vị, lần này tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện đánh lên Nhạc gia chúng ta, mặc dù chúng ta nhận được thắng lợi nhưng những cường giả của Nhạc gia cũng bị giết chết không ít, cho nên từ lần này, chúng ta không thể không báo.

Sau đó hắn lại quay sang đám hái thượng trưởng lão mà nói:

- Mọi người ở đây tu luyện cho thật tốt, ta sẽ liên lạc với Trần gia, Tôn gia, Vũ Văn gia Thần Hoàng Tộc đến lúc đó chúng ta sẽ báo thù.

- Không sai, đến lúc đó chúng ta đem tam đại thú tộc tận diệt, cuối cùng là tận diệt Hắc Ám Thần Điện.

Nhạc Thiên lão tổ lại trở về, lần này nhất định chúng ta có thể tiêu diệt được Hắc Ám Thần Điện, vì những tộc nhân đã chết của Nhạc gia mà báo thù.

Một lão nhân cất tiếng nói, những cường giả đã ngã xuống của Nhạc gia đều có quan hệ với những trưởng lão ngồi đây, dĩ nhiên bọn họ vô cùng tức giận, tràn ngập hận ý.

- Tộc trưởng, đội hộ vệ Hoàng Long và đội hộ vệ Thanh Long hiện tại vẫn chưa về, không biết bọn họ có gặp phiền toái gì không.

Lúc này nhị trưởng lão cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Không cần, Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc đánh lên Nhạc gia, chẳng lẽ bọn họ còn có thể có thực lực mạnh hơn đối phó với Thần Hoàng Tộc hay sao.

- Nhạc Thành, hiện tại Nhạc Thiên lão tổ đã trở về, người thấy chúng ta nên phản kích lúc nào thì tốt, có nên liên lạc với đám người của Vũ Văn gia và Tôn gia hay không?

Nhạc Duy cất tiếng hỏi Nhạc Thành:

- Vâng tộc trưởng, lần này cũng không cần liên lạc với bọn họ, đoán chừng lần này tam tộc nhận được tin tức cũng có không ít cường giả tới đây.

Nửa canh giờ sau, Nhạc Thành cùng với đám người của Nhạc gia rời khỏi Nhạc gia trở về đình viện, đồng thời Bàn Thiên lão ma, Kim Lão quái, Nam Tương Tử Bạch đạo nhân bọn họ cũng về đình viện của mình.

- Bái kiến tộc trưởng.

Ở trong một căn phòng nhỏ, hiện tại Bàn Thiên lão ma đã khôi phục lại khí tức không ít.

- Không cần đa lễ, các người không sao là tốt rồi, xem ra cũng đã khôi phục lại không ít.

Nhạc Thành cất tiếng nói với bốn người Bàn Thiên lão ma.

- Vâng tộc trưởng, chúng ta đã khôi phục lại không ít, tộc trưởng có chuyện gì cần phân phó không, chúng ta lập tức đi làm

Bàn Thiên lão ma cất tiếng nói.

- Hiện tại còn có một việc cần các người đi làm.

Nhạc Thành chăm chú nhìn đá người Bàn Thiên lão ma mà nói:

- Lần này hộ pháp ngoại tộc và trưởng lão chết không ít người, ta nghĩ rằng hậu nhân bọn họ sẽ không có ai chiếu cố, ý của ta là nếu như hậu nhân của bọn họ nếu như muốn tới Nhạc gia thì các người cũng sắp xếp cho bọn họ đi vào, truyền đấu kỹ, công pháp cho bọn họ tu luyện, coi như là tận lực đền bù.

Nhạc Thành nói xong liền giao cho Bàn Thiên lão ma mấy nhẫn trữ vật, trong đó có mấy chục ức kim tệ đan dược và đấu kỹ.

Những cường giả ngã xuống tầm mấy trăm người, thực lực của bọn họ rất mạnh, điều mà Nhạc Thành lo lắng chính là hậu nhân của bọn họ, bọn họ vì Nhạc gia mà chết, Nhạc Thành cũng băn khoăn muốn bù đắp cho hậu nhân bọn họ không thôi.

Về phần quyết nghị này của Nhạc Thành, Nhạc gia dĩ nhiên không có bất kỳ ai phản đối.

- Tộc trưởng, ta sẽ sắp xếp, hậu nhân của bọn họ, ta sẽ an bài thỏa đáng.

Bàn Thiên lão ma tiếp nhận nhẫn trữ vật trong tay của Nhạc Thành rồi nói.

- Bàn Thiên lão ma, Kim Lão quái, Nam Tương Tử, Bạch đạo nhân, ta cùng với các trưởng lão trong tộc đã thương nghị qua, hậu nhân của các người cũng có thể vào Nhạc gia, các người cứ sắp xếp cho tốt, trong này có bốn viên cửu phẩm trung giai đan dược, mỗi người các người cầm lấy một viên.

Nhạc Thành nói với bốn người.

- Đa tạ tộc trưởng, chúng ta lập tức sắp xếp cho hậu nhân tới Nhạc gia.

Nhóm người Bàn Thiên lão ma mừng rỡ thi lễ mà nói.

- Các người đi sắp xếp đi, có chuyện gì thì các người trực tiếp đi tìm đại trưởng lão bọn họ.

Nhạc Thành nói với đám người Bàn Thiên lão ma.

- Đa tạ tộc trưởng.

Bốn người thi lễ cáo lui.

- Lão tổ, người đã đến rồi tại sao không đi vào?

Bàn Thiên lão ma lão ma sau khi lui đi, Nhạc Thành mỉm cười rồi nói.

- Xem ra linh hồn lực của người đúng là rất mạnh.

Một thanh âm vang lên, sau đó một thân ảnh màu trắng đã xuất hiện trước Nhạc Thành chính là Nhạc Thiên lão tổ.

- Lão tổ, người mới luyện hóa thân thể, cần phải thích ứng một thời gian.

Nhạc Thành nói với Nhạc Thiên lão tổ.

- Thân thể này so với thân thể của ta trước kia còn mạnh hơn nhiều, có mười thành huyết mạch đấu đế, thật không biết người làm sao mà được như vậy.

Nhạc Thiên lão tổ chăm chú nhìn Nhạc Thành mà nói:

- Khổ cực cho ngươi, Nhạc gia chúng ta có hậu nhân như ngươi thì thật là điều đáng mừng.
- Lão tổ, người nói quá rồi, con cũng không làm gì.

Nhạc Thành khê trả lời.

- Được rồi, người cũng là một phần tử của Nhạc gia, ta cũng không khách sáo với ngươi, về phần chuyện của Nhạc gia lúc trước ta cũng hi vọng người không để ý.

Nhạc Thiên lão tổ nói với Nhạc Thành.

-o0o-

889. Chương 762: Chuẩn Bị Đột Phá.

- Lão tổ, có chuyện gì người cứ nói.

Nhạc Thành hơi biến đổi thần sắc mà nói.

- Lần này tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện đánh lén Nhạc gia, người có ý kiến gì không?

Nhạc Thiên lão tổ ngồi xuống mà nói.

- Lần này tuyệt đối là đả kích rất lớn đối với Hắc Ám Thần Điện, tam đại thú tộc thì bình thường, con nghĩ hiện tại tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện biết lão tổ sống lại nhất định sẽ có động tác.

- Ủ, người nói tiếp đi.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Nhạc Thiên lão tổ liền mỉm cười.

- Hắc Ám Thần Điện nhất định sẽ có động thái đối phó với Nhạc gia, về phần tam đại thú tộc bọn họ biết lão tổ sống lại thì nhất định sẽ xúi giục Hắc Ám Thần Điện toàn lực đối phó với Nhạc gia chúng ta.

- Vậy người nói chúng ta nên làm thế nào?

Nhạc Thiên lão tổ cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Chúng ta tìm phân điện của Hắc Ám Thần Điện, giết từng cái một.

Nhạc Thành từ từ nói.

- Ha ha, xem ra giao Nhạc gia cho người quả là không sai, ta đã nghĩ tới, tam đại thú tộc tạm thời không cần để ý tới, bây giờ chủ yếu là Hắc Ám Thần Điện, tuy nhiên Hắc Ám Thần Điện này bí mật vô cùng, muốn tiêu diệt chúng không phải là điều dễ dàng.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Lão tổ, điện chủ của Hắc Ám Thần Điện có thực lực gì?

Nhạc Thành đột nhiên hỏi Nhạc Thiên lão tổ.

- Hơn hai trăm năm trước hắn đã là thập tinh Đấu Thánh, ban đầu ta cùng với hắn tiến hành một cuộc đại chiến thì ta bị trọng thương, ta đoán chừng hắn không bị thương nặng bằng ta, không biết hiện tại ta có thể đối phó được với hắn hay không. Cho nên ta cũng muốn vào trong Long mộ bế quan tu luyện, thực lực nhất định sẽ đột phá, tuy nhiên muốn đột phá tới Đấu Đế là điều quá khó khăn.

Nhạc Thiên lão tổ nói với Nhạc Thành.

- Lão tổ, thực lực của người hiện tại là thế nào?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Nhạc Thiên lão tổ, nếu hai trăm năm trước Hắc Ám Thần Điện điện chủ là thập tinh Đấu Thánh thì xem ra tu vi của Nhạc Thiên lão tổ cũng là thập tinh Đấu Thánh, chỉ là Nhạc Thành không biết hiện tại đã khôi phục toàn bộ chưa.

-Bây giờ miễn cưỡng cũng có thể coi là thập tinh Đấu Thánh, sau khi người luyện chế thân thể cho ta đã khôi phục toàn bộ thực lực ban đầu, chỉ là ta đã trẻ mất hai trăm năm, không biết lão đối thủ kia của ta đã đạt tới trình độ nào.

Nhạc Thiên lão tổ khẽ thở dài mà nói.

- Hắc Ám Thần Điện theo người nói thì hai trăm năm qua đã tiến hành một âm mưu rất lớn, ta đoán chừng hiện tại bọn họ muốn tiêu diệt cả tứ đại thú tộc và tứ đại nhân tộc.

- Lão tổ, chờ Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia tới, con sẽ sắp xếp.

Nhạc Thành nói với Nhạc Thiên lão tổ.

- Được nói cho ta biết, Nhạc gia ở Huyền Thiên đại lục hiện tại thế nào rồi?

Nhạc Thiên lão tổ đột nhiên hỏi Nhạc Thành về huyết mạch hậu nhân của hắn ở Huyền thiên đại lục.

Nhạc Thành liền kể lại chuyện Nhạc gia ở Lập Anh trấn kể từ lúc Nhạc gia suy tàn.

- Aizzz, không ngờ Nhạc gia ban đầu lại suy tàn đến mức đó, may mà có người.

Nhạc Thiên chăm chú nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện ra vẻ bất đắc dĩ.

- Khổ cực cho người, ta tiếp tục đi long mộ bề quan, nếu có chuyện gì thì cứ tìm ta.

Nhạc Thiên lão tổ đứng dậy rồi rời đi:

- Hiện tại phụ thân của người ở Huyền thiên đại lục, Nhạc gia không quá yên ổn, chờ xong mọi chuyện thì hãy đón bọn họ tới Nhạc gia.

Nhạc Thiên nói xong liền rời khỏi đình viện.

Nhạc Thành hiện tại nghĩ tới bát thiên tôn và thất thiên tôn, rốt cuộc ma khí trên người của bọn chúng là cái gì, ở huyền thiên nội lục, ngoại trừ tổ sư của mình là Hạo Thiên đại đế, còn có người tu chân khác tới huyền thiên nội lục rồi hay sao?

Một đoàn thanh mang bao bọc quanh người của Nhạc Thành, lúc này Nhạc Thành tràn ngập vào trong tu luyện, hiện tại Nhạc Thành muốn đột phá tới Hợp thể hậu kỳ.

Sau khi Nhạc Thành tiến vào trong tình trạng tu luyện, Bàn Thiên lão ma, Kim Lão quái bọn họ cũng rời khỏi Nhạc gia đi làm chuyện mà Nhạc Thành sắp xếp. Lựa chọn ba mươi người nữa gia nhập vào đội hộ vệ Kim Long để đội hộ vệ Kim Long lại tròn năm trăm người.

Hai tháng sau, ở trong Hạo Thiên Tháp đại điện, toàn thân của Nhạc Thành hiện tại bao trùm hắc mang, khí tức không ngừng dâng lên.

- Chủ nhân đang đột phá, lần này đột phá sẽ tới Hợp Thể hậu kỳ.

Đại Song và Tiểu Song hâm mộ mà nói.

- Người này lại sắp đột phá sao?

Yêu Huyền cũng hiện ra một vẻ kinh ngạc đồng thời cũng mừng rỡ.

Khí tức cường hãn tràn ngập khắp Hạo Thiên Tháp đến ba ngày ba đêm, trong đan điền của Nhạc Thành kim đan cũng không ngừng lóe sáng, theo Kim Đan xoay tròn, đan điền giống như có một cuồng phong dữ dội vậy.

Ở bên trong Hạo Thiên Tháp, khí tức cũng trở nên cường hãn, Hỗn Nguyên tâm pháp luyện hóa năng lượng tinh thuần như muốn ném vào bên trong vòng nước xoáy khiến cho thể tích của nó tăng lên, mà hiện tại vòng nước xoáy ở bên trong đã chiếm tới ba phần tư thể tích. Nhạc Thành biết còn hai ngày nữa mình mới đột phá tới tu vi Hợp Thể hậu kỳ khi vòng nước xoáy được rót đầy chính là lúc hắn đột phá.

Thời gian từ từ trôi qua, toàn thân của Nhạc Thành đã tràn ngập thanh quang, những thanh quang này bao phủ thân thể tạo thành một màn đầu khí, mà những đầu khí quang hoa này xuất hiện khiến cho khí tức cũng càng thêm mạnh mẽ.

Lúc này Nhạc Thành không có tâm thần thường thức biến hóa quanh người, toàn lực chú ý của hắn đã tập trung vào trong vòng nước xoáy trong đan điền.

Ở bên trong đan điền vòng nước xoáy không ngừng xoay tròn, pháp lực ngày càng nồng đậm giống như đã đạt tới cực hạn vậy.

Nhạc Thành mặc dù mấy trăm năm trước đã trải qua một lần đột phá như vậy nhưng tâm thần không hề dám buông lơ, chăm chú tập trung vào dòng nước xoáy.

Ở bên ngoài, linh khí bên trong Hạo Thiên Tháp vẫn tràn ngập, sau đó năng lượng không ngừng tràn vào trong lòng Nhạc Thành.

-o0o-

890. Chương 763: Đột Phá Tới Hợp Thể Hậu Kỳ.

Nhạc Thành từ từ thở ra một ngụm trọc khí sau đó thủ ấn của hắn biến đổi, những luồng khí từ trong đan điền của hắn bắt đầu chuyển động, một lát sau, luồng ba động ngày càng nhiều, giống như là muốn sôi trào từng đợt, ngay sau đó bị Kim Đan trong đan điền thôn phệ.

Năng lượng ba động bị Kim Đan thôn phệ, sau đó từ từ xoay tròn, lộ ra vẻ thần dị không ít.

Dòng nước xoáy xoay tròn, ở bên trong đan điền từ từ truyền vào trong thân thể những tiết tấu tuần hoàn, thanh mang lộ lên, năng lượng màu xanh áu đó cùng với khí thể dung hợp và hội tụ.

Pháp lực vốn là một loại Huyền Chí Hư Huyền thần bí, bản thân người tu chân chỉ có thể dựa vào cảm giác mà biết được sự hiện hữu của nó, cũng giống như là linh hồn vậy, có thể tiêu tán ở không gian vô ảnh vô hình. Mà lúc này pháp lực đan điền cũng giống như vậy, giống như tia sáng hình cầu, vì rất nhìn thấy sự hiện hữu của nó, tuy nhiên nó thực sự tồn tại.

Dòng nước màu xanh điện cuồng xoay tròn, Nhạc Thành rõ ràng cảm nhận được, trên kim đan có một khí tức vô cùng lớn đang thành hình.

- Nhanh.

Cảm nhận thấy Kim Đan, Nhạc Thành không hề chậm trễ mà bắt đầu tiến hành thông thuận lộ tuyến.

Lúc này Nhạc Thành có thể cảm nhận được khí tức kim đan của mình nhanh chóng kéo lên, ở trong kinh mạch, pháp lực nồng đậm trong đan điền bị một ánh sáng thần dị bao trùm, toàn bộ kim đan sau khi được nuốt chửng thì hướng về phía đan điền mà rút gào.

Ở trên kim đan, linh khí nồng đậm bắt đầu xoay tròn, càng ngày càng thực chất hóa, mà hiện tại ở giữa cổ họng của Nhạc Thành cũng như đang muốn rống to, lực lượng cường hãn hiện tại bộc phát rất mạnh.

- XUy xuy.

Ở trong Hạo Thiên Tháp, thân hình Nhạc Thành lóe lên một quang mang, từ cơ thể hắn phát ra những ánh sáng mãnh liệt bao trùm xung quanh.

Chỉ trong chốc lát, trong mắt của Nhạc Thành đột nhiên xuất hiện quang hoa bạo xạ ra xung quanh, thân thể thì nhẹ nhàng rút xuống, ánh mắt quét quanh, khí tức trên người của hắn đã vô cùng dày đặc.

- Rốt cuộc thì cũng đã đột phá tới Hợp Thể hậu kỳ.

Nhạc Thành thở ra một ngụm khí, lúc này Nhạc Thành lẩm bẩm một tiếng, khuôn mặt mừng rỡ và điên dại.

- Hiện tại nếu như đối mặt với Phượng Tôn, ta có thể tự mình giết chết hắn.

Nhạc Thành lẩm bẩm một lần nữa.

- Chúc mừng chủ nhân đã đột phá tới Hợp thể hậu kỳ.

Đại Song và Tiểu Song hâm mộ nói với Nhạc Thành, cảm nhận thấy khí tức trên thân của chủ nhân, Đại Song và Tiểu Song biết rằng thực lực của chủ nhân đã tăng lên rất xa.

- cha, cha thật lợi hại, lại đột phá rồi

Thanh Đồng lắc lắc cái đầu nhỏ nói với Nhạc Thành.

- Người không phải cũng có tiến bộ sao, nếu như cố gắng tu luyện, dựa vào thiên phú của người thì tốc độ tu luyện so với ta còn nhanh hơn.

Nhạc Thành vỗ đầu Thanh Đồng mà nói.

- Hiểu Kỳ, Thi thi, Vũ Văn gia, Tôn gia bọn họ đã đến Nhạc gia, các muội có muốn theo ta ra ngoài gặp họ không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Tôn Thi Thi và Yến Hiểu Kỳ, ở trong thần thức, Nhạc Thành đã biết ở ngoài đình viện có không ít người đang chờ mình.

- Được, muội cũng muốn ra ngoài xem một chút.

Tôn Thi Thi cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Được, ta cũng muốn đi xem, có phải cứ đến không, không biết Vũ Văn gia đã xảy ra chuyện gì.

Yến Hiểu Kỳ nói.

- Ba ba, con cũng muốn đi.

Thanh Đồng cất tiếng nói với Nhạc Thành, Tôn gia và Vũ Văn gia tới, dĩ nhiên là nó phải mượn cơ hội để lừa gạt đan dược để ăn.

- Người không được, người và Hồng Loan ở Hạo Thiên Tháp tu luyện cho tốt, Hồng Loan không đột phá tới Yêu Kiếp tiền kỳ, người không đột phá tới Tụ khí Hậu kỳ thì đừng hòng ra ngoài, hãy ở bên trong tu luyện cho tốt.

Nhạc Thành nói với Thanh Đồng.

- Vậy đợi tới khi nào chứ?

Hai tiểu ác ma đáng thương nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện ra vẻ không cam.

- Các người hãy ở lại tu luyện, Đại Song, Tiểu Song các người cùng ta đi ra ngoài một chuyến, ta có chuyện muốn nói với các người.

Nhạc Thành mang theo Đại Song, Tiểu Song, Tôn Thi Thi, Yến Hiểu Kỳ, U Cơ bọn họ rời khỏi Hạo Thiên Tháp.

Ở trong đình viện đã có mấy trưởng lão của Nhạc gia chờ đợi, có cấm chế bố trí, các trưởng lão của Nhạc gia cũng chỉ có thể ở bên ngoài chờ chực, bọn họ đã chờ được ba ngày.

- Chư vị trưởng lão, có phải Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia đến.

Cấm chế mở ra, Nhạc Thành sau đó đã ra khỏi đình viện, ở bên ngoài đình viện có bốn trưởng lão đang chờ đợi.

- Tộc trưởng, đúng là Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia đến, Thần Hoàng Tộc cũng có người tới, bọn họ đã chờ ở Nhạc gia ba ngày.

Đúng lúc này một trưởng lão áo lam cất tiếng nói, hẳn không ngờ tộc trưởng đã sớm biết.

- Các người đi mời bốn tộc nhân tới khách sảnh, ta chút nữa sẽ tới.

Nhạc Thành nói với vị trưởng lão này.

- Vâng tộc trưởng.

Bốn người liền đáp lại, tuy nhiên sau đó liền tung người đi sắp xếp.

- Hiểu Kỳ, Thi Thi, Đại Song, Tiểu Song mọi người ở đây là được, đợi ta đưa người trong tộc tới đây.

Nhạc Thành nói với chúng nữ, sau đó cũng biến mất trên không trung.

Ở trong đại sảnh của Nhạc gia, lúc này có hơn mười vị trưởng lão, Nhạc Duy Nhạc Liệt bọn họ đang ngồi những người khác cũng bế quan tu luyện, mà ở trong đại sảnh thì những người thuộc Thần Hoàng Tộc, Vũ Văn gia, Tôn gia, Trần gia đang chờ ở đó.

Người của Vũ Văn gia chính là Vũ Văn Giác, Vũ Văn Nam, Vũ Văn Minh Quang còn có ba cường giả Đấu Tôn nữa, Trần gia thì có Thanh Đồng, Trần Bưu và ba đấu thánh khác, Tôn gia thì có Tôn Quân, Tôn lạc và hai tam tinh Đấu Thánh nữa. Thần Hoàng Tộc thì có Hoàng Vũ và một tứ tinh Đấu Thánh nữa.

Bốn tộc sau khi biết được tin tức, biết tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện lên đánh Nhạc gia sau đó lại nhận được tin tức Nhạc gia đã dựa vào thực lực của mình mà đánh cho Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc chạy đi khiến cho tứ tộc kinh ngạc không thôi.

Trong mấy ngày này ở Nhạc gia, tứ tộc cũng hiểu rõ quá trình, bọn họ biết rằng Nhạc gia đã đánh chết mười bảy Đấu Thánh của Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc, đặc biệt là Phượng Tôn, Thanh Sơn lão tổ đều bị giết chết khiến tất cả vô cùng kinh ngạc.

Dĩ nhiên điều kinh ngạc nhất chính là Nhạc Thiên đại nhân đã xuất hiện trở lại Nhạc gia.

- Nhạc Liệt trưởng lão, lần này Nhạc Thiên đại nhân có đến không? Hiện tại có thêm Nhạc Thành tộc trưởng thực lực của Nhạc gia xem ra mạnh hơn rất nhiều, kế tiếp chúng ta nếu như cố gắng liên thủ thì có thể đánh thắng được Hắc Ám Thần Điện.

- Cái này đợi Nhạc Thành tộc trưởng tới thì nhất định sẽ có tính toán.

Nhạc Liệt khẽ mỉm cười nói, bây giờ đối với Nhạc Thành, Nhạc Liệt rất phục, chuyện của Nhạc gia hẳn cũng không dám tùy tiện quyết định.

- Lần này Nhạc gia may mà có Nhạc Thành tộc trưởng dự kiến trước nếu không thì tứ đại nhân tộc đã bị Hắc Ám Thần Điện và tứ đại thú tộc tiêu diệt.

Vũ Văn Giác oán hận mà nói, nếu lần này Nhạc gia gặp chuyện không may thì kế tiếp chính là Vũ Văn gia, Trần gia rồi Tôn gia, đến lúc đó tam tộc bọn họ không thể nào chống lại.

- Trần Đào trưởng lão, Vũ Văn Giác trưởng lão, Tôn Quân trưởng lão, vì bế quan tu luyện nên đã để các vị chờ lâu, thật là xin lỗi.

Một hắc sắc thân ảnh đã xuất hiện chính là Nhạc Thành, hắn nở ra nụ cười đi tới đại sảnh.

- Không gọi là chờ lâu, lần này chúng ta đã tới chậm, may mà Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc đã bị đánh tan, bằng không hậu quả không thể nào chịu nổi.

Trần Đào nói với Nhạc Thành.

- Chư vị tới rất nhanh, tam đại thú tộc và Hắc Ám Thần Điện đã sớm có dự mưu, lần này chúng ta không cách nào đoán ra được.

Nhạc Thành khẽ trả lời.

-o0o-

891. Chương 764: Thương Nghị Và Thu Đồ Đồ.

- Hôm nay chúng ta tới đây là đến thăm Nhạc gia, vừa lúc mọi người trong tộc ở đây, chúng ta nên thương nghị làm sao để đối phó với Hắc Ám Thần Điện. Lần này Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc liên thủ đánh lên Nhạc gia điều này cho thấy Hắc Ám Thần Điện một lần nữa chính diện tuyên chiến với tứ đại nhân tộc chúng ta, chúng ta phải tìm cách ứng phó.

Vũ Văn Giác cất tiếng nói.

- Không sai, hiện tại Hắc Ám Thần Điện đã trải qua hai trăm năm khôi phục, xem ra bọn họ đã hoàn toàn mạnh hơn cả trước kia, lần này Bát Thiên Tôn và Thất Thiên Tôn bị Nhạc Thiên đại nhân đánh chết, những người còn lại, Lục Thiên Tôn, Ngũ Thiên tôn thực lực của bọn họ vô cùng mạnh mẽ, chúng ta phải đề phòng.

- Nhạc tộc trưởng, không biết tộc trưởng có dự định gì không, nếu có thì nói cho chúng ta nghe một chút.

Trần Đào nhìn thấy Nhạc Thành vẫn ngồi yên lặng không nói gì thì cất tiếng hỏi.

Lúc này mọi người cũng chăm chú nhìn Nhạc Thành, bọn họ không biết Nhạc Thành đã có cách đối phó với tam đại thủ tộc và Hắc Ám Thần Điện hay không, đối với Nhạc Thành, tứ tộc không hề dám khinh thường.

- Chư vị trưởng lão, lần này tam đại thủ tộc và Hắc Ám Thần Điện đánh lên Nhạc gia, mọi người lấy được tin tức, dùng tốc độ nhanh nhất nhưng hiện tại mới tới, lần sau Hắc Ám Thần Điện đánh lên bất kỳ tộc nhân nào khác, Vũ Văn gia, Tôn gia, hay Trần gia ta đoán những tộc khác muốn cứu viện rất khó, ta đang suy nghĩ, chúng ta đề phòng Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Thủ Tộc không bằng chủ động tấn công là tốt nhất.

Nhạc Thành nhìn bốn người mà nói:

- Ta thấy các tộc chủ động đề ra một số cường giả sau đó liên hợp lại, đối phó với Hắc Ám Thần Điện, về phần tam đại thủ tộc chúng ta tạm thời không để ý tới.

- Biện pháp này rất hay, ta đồng ý, tuy nhiên phân điện của Hắc Ám Thần Điện không ít, chúng ta rất khó tìm, như vậy sẽ hơi phiền phức.

Vũ Văn Giác cất tiếng nói với mọi người.

- còn nữa, Hắc Ám Thần Điện cũng có những môn phái phụ thuộc, những môn phái này phân tán khắp Huyền thiên nội lục, muốn tiêu diệt bọn họ tận gốc cũng sẽ tốn không ít thời gian.

Trần Đào suy nghĩ một lát rồi nói.

- Chư vị, những thứ này mọi người không cần phải quá lo lắng, Hắc Ám Thần Điện số lượng phân điện đúng là không ít, ẩn náu cũng rất bí ẩn, chỉ dựa vào chúng ta thì sẽ tốn không ít thời gian, chỉ là chúng ta có thể liên hợp lại, đối phó với Hắc Ám Thần Điện thì sẽ dễ dàng hơn.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Như vậy cũng là một biện pháp tốt, chỉ là liên thủ các thế lực bên trong Huyền thiên nội lục cũng không phải là điều dễ dàng, bọn họ có thực lực không hề kém ttc, Cuồng Sư môn.

Tôn Quân cất tiếng nói.

- Còn một số thế lực phụ thuộc Hắc Ám Thần Điện nữa, bọn họ mai danh ẩn tích, núp bóng sau lưng Hắc Ám Thần Điện, những thế lực kia thực lực thậm chí còn xếp trên cả Cuồng Sư môn, ttc.

Nghe thấy mọi người lo lắng, Nhạc Thành cũng hiểu rõ, Huyền thiên nội lục số lượng thế lực môn phái rất nhiều, nếu bọn họ hợp lực lại dĩ nhiên là vô cùng mạnh mẽ, nếu như đến lúc đó được Hắc Ám Thần Điện và tam đại thủ tộc mượn sức thì vô cùng bất lợi.

- Chư vị, lần này ta tính nhổ sạch Hắc Ám Thần Điện, những thế lực bám vào Hắc Ám Thần Điện cũng phải thanh trì, nếu không thì chúng ta cũng hoàn toàn tiêu diệt, bọn chúng chính là một tai họa ngầm.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người.

- Cũng tốt, vậy cứ làm theo sự sắp xếp của Nhạc tộc trưởng, chúng ta sau khi trở về lập tức an bài, về phần định đối phó lần nữa với Hắc Ám Thần Điện, hay là mời Nhạc Thiên đại nhân dẫn đầu, uy danh của Nhạc Thiên đại nhân đủ để trấn nhiếp Huyền thiên nội lục.

Trần Đào cất tiếng nói.

Mọi người đều biết, muốn liên hiệp các thế lực trong Huyền thiên nội lục đối phó với Hắc Âm Thần Điện như vậy cần phải có một cường giả đủ uy danh để dẫn đầu, hiện tại ngoài Nhạc Thiên thì không có ai xứng đáng hơn

- Chuyện này... Nhạc Thiên đại nhân đang bế quan nhưng ta tin rằng lão tổ nhất định sẽ không phản đối.

Nhạc Thành trả lời.

- Vậy thì tốt, có Nhạc Thiên đại nhân dẫn đầu, chúng ta không có gì phải lo lắng, chúng ta sẽ đi sắp xếp, sau đó xuất cường giả trong tộc, đem phân diện Hắc Âm Thần Điện thanh trừ sạch sẽ, cuối cùng đối phó với diện chính của bọn chúng.

Vũ Văn Giác nói.

Mọi người thương nghị không ít sau đó mới tản ra, người của Thần Hoàng Tộc trở về an bài lập tức mà Vũ Văn Gia, Tôn gia Nhạc Thành còn để cho bọn họ gặp Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi đặc biệt là Trần Bưu của Trần gia, lần này tới cũng là để ân cần thăm hỏi chủ nhân.

Vũ Văn gia cùng với Tôn gia ngày thứ hai cũng rời khỏi Nhạc gia, nhìn thấy Yến Hiểu Kỳ đã là ma pháp sư cấp chín trung kỳ, Vũ Văn Giác và Vũ Văn Minh Quang mừng rỡ không thôi, mà Tôn Thi Thi đã là nhất tinh Đấu Thánh, người của Tôn gia cũng vô cùng vui mừng. Sau đó Vũ Văn gia muốn Yến Hiểu Kỳ quay về gặp mẫu thân, Tôn Thi Thi cũng quay về Tôn gia, Nhạc Thành dĩ nhiên là không phản đối.

Hai người này mấy năm rồi không gặp người thân, dĩ nhiên là vô cùng thương nhớ, ngay chính hân cũng nhớ tới phụ thân và Phong thúc, còn đại ca và nhị ca nữa, không biết bọn họ ở Quỷ uyên thế nào rồi.

Sau khi đưa mọi người vào trong tộc, Nhạc Thành liền tìm đại trưởng lão, nhị trưởng lão, tam trưởng lão ba người phân phó cho ba người sắp xếp cường giả Nhạc gia chuẩn bị đi tới Vũ Văn gia, Thần Hoàng Tộc.

Về phần Nhạc gia, Nhạc Thành hiện tại cũng không lo rằng sẽ có người đánh lén, có Nhạc Thiên lão tổ ở Nhạc gia, Hắc Âm Thần Điện muốn tính toán tấn công Nhạc gia cũng phải suy nghĩ lại.

Trở lại đình viện, Nhạc Thành cảm thấy không quen thuộc, bình thường bên cạnh đều có một đồng người mà hiện tại tất cả mọi người đang tu luyện. Nhạc Thành cũng tính toán tu luyện dù sao trong thời gian này cường giả của Hắc Âm Thần Điện xuất hiện ngày càng nhiều, Nhạc Thành biết rõ thực lực của mình hiện tại không đủ, cần phải khôi phục như lúc đầu mới bảo vệ được Nhạc gia.

- Chủ nhân, người đang suy nghĩ gì vậy.

Đại Song và Tiểu Song hai nàng thấy Nhạc Thành ngẩn người thì cất tiếng hỏi.

- Không có chuyện gì, Thiên Phần tiên trận của người thế nào rồi, đã chữa trị tốt chưa?

Nhạc Thành phục hồi tinh thần rồi hỏi hai nàng, mấy năm nay biến hóa của hai nàng ngày càng khổng lồ, càng ngày càng trở nên mê người.

- Khỏi bẩm chủ nhân, Thiên Phần tiên trận đã được chữa trị, tổn hại cũng không nhiều.

Tiểu Song nói với Nhạc Thành.

- Vậy thì tốt rồi, có chuyện ta muốn hỏi ý kiến các người một chút.

Nhạc Thành chăm chú nhìn hai nàng rồi nói.

- Chủ nhân xin cứ nói.

Hai nàng nhìn nhau, cả hai không biết rằng chủ nhân đang muốn nói gì đây.

- Ta muốn thu nhận hai người làm đồ đệ, đồng thời bắt đầu lập môn phái ở huyền thiên nội lục, các người thấy thế nào?

Nhạc Thành nói với hai nàng.

Nghe thấy Nhạc Thành cất tiếng, hai nàng hơi thất thần sau đó Tiểu Song liền cất tiếng:

- Chủ nhân, lời nói của chủ nhân chúng nô tỳ tuyệt đối không dám không nghe, chủ nhân thu nhận chúng nô tỳ đó là phúc phận, nhưng nếu chúng nô tỳ là đồ đệ của chủ nhân thì sẽ...

- Thì sẽ thế nào?

Nhạc Thành thấy hai nàng ấp úng không trả lời thì cất tiếng hỏi. Hắn không hiểu sao hai nàng lại do dự.

-o0o-

892. Chương 765: Tu Luyện Đấu Khí.

- Chủ nhân.

Nhìn Nhạc Thành, mặt mũi của Tiểu Song trầm xuống sau đó ửng đỏ nói:

- Chủ nhân, nếu người thu nhận chúng ta làm đồ đệ, chúng ta sẽ không có cơ hội hầu hạ chủ nhân, cho nên chúng nô tỳ nguyện bên cạnh chủ nhân như hiện tại là tốt rồi.

- các người...

Nhìn hai nàng, Nhạc Thành không khỏi bất đắc dĩ, hai cô nàng này không phải đang dụ dỗ mình hay sao?

- Ta nói rồi, lúc đầu ta thu nhận các người không hề có ý như vậy, các người không hiểu sao?

Nhạc Thành trầm giọng nói với hai nàng, nếu bình thường có hai người khác quyến rũ mình như vậy, Nhạc Thành chắc chắn sẽ không cự tuyệt nhưng hai nữ tử này thì không giống như vậy, Nhạc Thành làm chuyện gì cũng có nguyên tắc.

- Chủ nhân, chúng nô tỳ rất cảm kích chủ nhân, chủ nhân đối với chúng nô tỳ rất tốt cho nên chúng nô tỳ muốn báo đáp chủ nhân, nhưng hiện tại chúng nô tỳ không chỉ cảm kích mà còn rất thích chủ nhân.

Đại Song và Tiểu Song cất tiếng nói.

- ta cũng không biết phải nói với các người thế nào, nếu các người vẫn không muốn thì chuyện này sẽ tính sau, kế tiếp ta cần phải bề quan trọng thời gian ngắn, các người cũng bề quan cùng với ta.

Nhạc Thành bất đắc dĩ nói với hai nàng.

Vốn Nhạc Thành muốn thu nhận hai nàng làm đồ đệ, về sau có thể mở môn phái ở Huyền thiên nội lục, tu chân môn phái và Nhạc gia sẽ chiếu ứng lẫn nhau, Nhạc Thành sau này phi thăng cũng có thể yên tâm, không ngờ hai nàng lại không muốn.

Về phần tâm ý của hai nàng, Nhạc Thành đã sớm hiểu, nhưng có một số hắn phải hành động theo nguyên tắc.

Ở trong Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi xuống, hắn do dự một lúc sau đó một quyển trục hư ảo xuất hiện ở bàn tay của hắn.

Quyển trục màu vàng này chính là đấu khí công pháp tầng cao nhất của Nhạc gia, Kim Long đấu quyết, hai cuốn màu vàng thì là Kim Long Phá và Thương Long Chưởng, cả ba cuốn đều là thiên cấp đỉnh cao đấu kỹ, là công pháp đấu kỹ trọng yếu của Nhạc gia.

Nhạc Thành hiện tại là tộc trưởng của Nhạc gia, có được mấy công pháp này là chuyện quá đơn giản, Nhạc Thành muốn tu luyện một phen.

Chẳng qua hiện tại Nhạc Thành cũng đang lo lắng hai vấn đề, ban đầu Nhạc Thành không thể tu luyện đấu khí mới tự sát vì không tìm ra được nguyên nhân tại sao không tu luyện được đấu khí.

Cho nên Nhạc Thành hiện tại nghĩ thầm nếu mình tìm được nguyên nhân thì không chừng sẽ có biện pháp tu luyện được, nhưng nếu như tìm không ra nguyên nhân thì chứng tỏ mình không có duyên với đấu khí.

Về phần phương diện đấu khí, Nhạc Thành cũng được kể lại, muốn tu luyện đấu khí cần phải chuẩn bị thỏa đáng, đấu khí tổng cộng có năm hệ, kim mộc thủy hỏa thổ, dĩ nhiên đây chỉ là phân hệ mà thôi, còn có hắc ám đấu khí, quang minh đấu khí...

Hắc ám thần điện tu luyện hắc ám đấu khí, thức đấu khí này bị cấm tu luyện ở huyền thiên nội lục cho nên đã nảy lên mâu thuẫn với tứ đại nhân tộc và tứ đại thú tộc.

Nhạc Thành cẩn thận xem xét hắc ám đấu khí, hắc ám đấu khí này tương tự với người tu ma ở Tu Chân giới, tuy nhiên Nhạc Thành không có cái nhìn phân biệt, trong người tu ma cũng có không ít người tâm địa thiện lương ngược lại trong người tu chân cũng có không ít người ác độc, cho nên tu luyện cái gì cũng được, quan trọng là tâm tính của người tu luyện.

Giống như Đại Song và Tiểu Song hai người đang tu luyện công pháp của tu ma đạo nhưng hiện tại cũng không có chuyện gì.

Kim Long đấu khí quyết của Nhạc gia chính là đấu khí kim hệ, lực lượng công kích mạnh mẽ nhất, Nhạc Thành coi trọng nhất.

Nhạc Thành do dự một chút rồi cầm Kim Long Đấu khí quyết lên trên tay cẩn thận đánh giá rồi bỏ xuống, sau đó hần từ từ mở cuốn sách ra, bên trong một mảng kim mang tràn ngập nhưng phía trên không có gì.

Nhạc Thành cũng không hoảng hốt, sắc mặt của hần trầm xuống, thủ ấn nâng lên, một mảng Vô Thượng Chân Hỏa lóe lên, ngay lập tức Vô Thượng Chân Hỏa bao vây lấy Kim Long đấu khí quyết ở trước mặt.

Theo Vô Thượng Chân Hỏa bao vây, Nhạc Thành cẩn thận quan sát, Vô Thượng Chân Hỏa cũng không đốt cháy Kim Long kiếm khí quyết thành tro bụi, một lát sau quyển sách cũng đã có iến chuyển, chỉ thấy kim sắc quang mang tràn ngập.

Theo Vô Thượng Chân Hỏa đốt cháy, quyển trục màu vàng kia sau đó hóa thành một chất lỏng màu vàng óng ánh, chất lỏng này giống như hỏa diễm bắt đầu lưu động, quỹ dị vô cùng.

Chất lỏng sau đó bắt đầu cô đọng lại, một mảng kim mang sau đó bạo xạ mà ra, trong chốc lát kim mang chạy vào trong mi tâm của Nhạc Thành.

Nhạc Thành cũng không kim mang, cảm nhận kim mang này hần run rẩy một hồi.

Khủng bố kim mang hung hăng chạy vào đầu, khuôn mặt của Nhạc Thành cũng muốn co quắp lại, hần cố nén đau, sau đó ngồi xếp bằng, cố gắng tiêu hóa bí pháp tu luyện này.

Đối với hiện tượng này, Nhạc Thành cũng đã sớm hiểu rõ ở Nhạc gia, cũng không kinh ngạc nhiều.

Sau vài canh giờ, Nhạc Thành từ từ mở mắt ra, Nhạc Thành bắt đầu tu luyện Kim Long đấu khí quyết, tuy nhiên hần vẫn lo lắng mình có thể tu luyện được không mà thôi.

- Thử một chút.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, bắt đầu tu luyện công pháp đấu khí này, mà tu luyện đấu khí với chân khí cũng không có gì khác nhau quá lớn.

Nhạc Thành bắt đầu tu luyện, hần cảm nhận thấy pháp lực của mình tràn ngập, trên người có những khí thể huyền diệu, Nhạc Thành bắt đầu mừng rỡ, đây chính là đấu khí, Nhạc Thành mặc dù không tu luyện qua đấu khí nhưng cũng đã từng tiếp xúc, cái này thật là huyền diệu.

Nhạc Thành lộ ra vẻ vui mừng, hần không ngờ rằng mình có thể tu luyện đấu khí, sau đó hần lập tức bắt đầu đắm chìm tu luyện theo Kim Long Đấu khí quyết, Nhạc Thành cảm nhận thấy đấu khí này phát ra ngày càng nhiều, toàn thân bắt đầu dung nạp.

Đến lúc này, Nhạc Thành biết được ở trong đan điền của mình đã có một khí hải, giống như là pháp lực vậy.

Sau khi xuyên qua Kim Long Đấu khí quyết, Nhạc Thành cũng không có nhiều khó khăn dẫn khí đi vào trong đan điền, về phần chuyện tu luyện, vạn vật không rời tông, đạo lý cũng giống nhau, Nhạc Thành biết rằng việc tu luyện đấu khí không có nhiều khó khăn, chỉ là hiện tại chưa quen thuộc mà thôi.

-o0o-

893. Chương 766: Hai Cái Đan Điền.

Những đầu khí này sau đó được Nhạc Thành dẫn vào trong đan điền thì bỗng nhiên Nhạc Thành phát hiện ra nó không hề mâu thuẫn với kim đan đầu khí.

- Chuyện gì đã xảy ra vậy?

Đúng lúc này Nhạc Thành cao hứng không thôi, hần phát hiện ra đầu khí mình tu luyện nửa canh giờ đã biến mất không thấy đâu, những đầu khí này tiến vào mắt nhắm mắt tích, ngay cả dấu vết cũng không có.

Trăm mối không có cách nào giải thích, Nhạc Thành không thể làm gì khác hơn là tiếp tục tu luyện, sau một canh giờ nữa, toàn thân của Nhạc Thành đã tràn ngập Kim Long đầu khí, Nhạc Thành cẩn thận đem những đầu khí này dẫn vào trong đan điền.

- Xuy xuy.

Lúc này Nhạc Thành hết sức chăm chú, Kim Long đầu khí bắt đầu di chuyển ở trong đan điền, Nhạc Thành có thể cảm thấy rõ ràng đầu khí biến mất ở trong đan điền không thấy đâu nữa.

- Tại sao lại có thể như vậy, chẳng lẽ đan điền có thể nuốt chửng đầu khí sao?

Nhạc Thành rất nghi hoặc, khó trách không cách nào tu luyện đầu khí, hóa ra đan điền không cách nào chứa đựng đầu khí được.

- Tại sao đan điền có thể chứa đựng chân khí mà không thể chứa đựng đầu khí?

Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống mà bắt đầu suy tư, hiện tượng này rất là kỳ quái.

Nhạc Thành do dự một chút rồi bắt đầu tu luyện, nửa canh giờ sau, ở bên trong kinh mạch của hắn đã tràn ngập đầu khí, Nhạc Thành cẩn thận đem đầu khí này hướng vào trong đan điền mà chứa đựng.

- Xuy xuy.

Một hồi thanh âm ba động vang lên, đầu khí sau đó đã biến mất không còn thấy tung tích đâu ở trong đan điền.

- A, đan điền hơi biến hóa.

Mà đúng lúc này, Nhạc Thành lại lộ ra vẻ nghi hoặc, hần chú ý được ở trong đan điền có gì đó biến hóa, biến hóa này nếu như không nhìn kỹ thì vô cùng khó phát hiện.

Nhạc Thành dùng thần thức theo dõi thì phát hiện ra đan điền của mình không cách nào chứa đựng được đầu khí, nhưng đan điền này có một góc cạnh nhỏ, Nhạc Thành dùng thần thức quan sát thì có một khu vực vô cùng lớn, giống như là đan điền, mà mình ba lần tu luyện đều chui vào đó.

- Hai đan điền, là hai đan điền.

Nhạc Thành kinh ngạc vô cùng, hai cái đan điền, Nhạc Thành ở Hoa hạ đã từng nghe một số lão yêu quái nói, đại thiên thể giới vô kỳ bất hữu, có một số người có hai trái tim, thậm chí là hai đầu, ba đầu sáu tay cũng không phải là không thể, Nhạc Thành ở Hoa Hạ đã từng nghe nói có người có hai đan điền.

người hai đầu, hai trái tim, bốn ngón tay những thứ này đối với tu chân giả không có tác dụng gì, thân thể cũng chỉ là thân xác thối tha mà thôi, nhưng đan điền thì khác, đan điền chính là tối quan trọng của tu chân giả.

Mà người có hai đan điền, nếu như ở Tu Chân giới tại hoa hạ thì những đại môn phái không thể phát hiện ra thì không nói nhưng nếu phát hiện ra thì sẽ tận lực bồi dưỡng, nếu thiên phú mà không tệ thì sẽ nhanh chóng trở thành cường giả.

Nếu một số tán ma tâm thuật bắt chước mà phát hiện ra thì đạt tới Nguyên Anh kỳ sẽ không hề do dự mà từ bỏ tu vi, tiến hành đoạt xa thân thể đó.

Hai đan điền điều đó chứng minh có thể ngưng tụ ra nội đan, cũng chính là một người nhưng có hai thực lực.

- Thì ra Nhạc Thành không phải là phé vật, hẳn là thiên tài, là thiên tài trời sinh.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hai cái đan điền, dựa theo Nhạc Thành đoán chừng thì coi như là dùng để tu luyện đấu khí, giống như người tu chân, thực lực có thể bằng hai người, Nhạc Thành ban đầu khảo sát thì tu luyện đấu khí rất yếu, cho nên đấu khí tiến vào trong đan điền thì mất hút, hóa ra là vì có hai đan điền.

Một đan điền đã bị Kim đan chiếm lấy, đấu khí đi vào thì sẽ bị Kim Đan bài xích tới đan điền nơi này, chính bởi vì thế mà Nhạc Thành mới phát hiện ra điều đặc biệt.

- Aizzz, hóa ra Nhạc Thành ban đầu chết oan uổng.

Nhạc Thành bắt đắc dĩ thở ra một hơi, Nhạc Thành có thể chắc chắn không phải là phé vật mà là thiên tài trời sanh, chỉ là hẳn không phát hiện ra mà thôi.

- Hai đan điền, tu luyện đấu khí, hay là bỏ đấu khí tu luyện trực tiếp công pháp tu chân.

Nhạc Thành do dự một chút, nếu như ở Hoa Hạ, có hai đan điền thì dĩ nhiên tu luyện hai loại công pháp tu chân, nhưng bây giờ hẳn đã có Hạo Thiên Tháp, trong Hạo Thiên Tháp, kim mộc thủy hỏa thổ đều có, mình không cần phải tu luyện công pháp khác.

- Tu luyện đấu khí, nếu như có thể tu luyện đến mức Đấu Đế thì cũng không tệ hơn so với công pháp tu chân, đặc biệt là Kim Long đấu khí quyết của Nhạc gia, thực lực vô cùng bá đạo, phối hợp với mười thành đấu đế long mạch thì uy lực cực kỳ mạnh mẽ.

Phát hiện ra điều này, Nhạc Thành bắt đầu tiếp tục tu luyện, Kim Long đấu khí ở bên trong không ngừng tiến vào trong đan điền.

Mà ở trong này tu luyện, Nhạc Thành phát hiện ra linh khí trong Hạo Thiên Tháp bắt đầu nồng đậm, sau đó chuyển hóa thành đấu khí chảy không ngừng vào trong đan điền, điều này khiến cho Nhạc Thành cũng tạm thời không tìm được nguyên nhân, ở trong Hạo Thiên Tháp tu luyện, Tôn Thi Thi, Hỏa Lão bọn họ không cách nào đem linh khí tu luyện thành đấu khí, nhưng Nhạc Thành thì có thể làm được.

Lại mất nửa canh giờ sau, Nhạc Thành phát hiện ra đấu khí của mình đã có tiến bộ vượt bậc.

Ngày thứ hai, ngày thứ ba, ngày thứ tư, Nhạc Thành đã tiến tới bát tinh Đấu Linh, Nhạc Thành không ngừng tu luyện, chỉ cần mình có đủ đấu khí thì Nhạc Thành phát hiện ra mình giống như nước chảy thành sông, vô cùng thuận lợi vậy.

Ngày thứ tám, Nhạc Thành đã đạt tới mức cửu tinh Đấu Hoàng, đến ngày thứ mười, Nhạc Thành đã là nhất tinh Đấu Tông, sau khi đạt tới Đấu Tông, mỗi lần đột phá đều khiến cho Hạo Thiên Tháp chuyển động, vừa rồi mọi người không chú ý, đến ngày thứ mười một khi Nhạc Thành đã là ngũ tinh Đấu Tông, Khiếu Thiên Hổ, Yêu Huyền, Yêu Cơ đang tu luyện cũng bị kinh động, nhìn Nhạc Thành ở trước Hạo Thiên Tháp đang đột phá từng tinh một bọn họ chỉ có thể trợn mắt há hốc mồm.

- Khiếu Thiên Hổ, chủ nhân đang tu luyện đấu khí, là tu luyện đấu khí.

Yêu Cơ nghi hoặc hỏi Khiếu Thiên Hổ.

- Đúng thế, chủ nhân tu luyện đấu khí, thật là kỳ quái.

Khiếu Thiên Hổ nghi hoặc nói.

- Yêu Huyền tỷ, chủ nhân làm sao vậy, cứ như vậy tu luyện đấu khí sao?

Khiếu Thiên Hổ không biết chuyện gì xảy ra cất tiếng hỏi Yêu Cơ và Yêu Huyền.

- Ta cũng không biết, chỉ là tốc độ tu luyện của hắn thật đáng sợ.

Yêu Huyền bắt đắc dĩ trả lời, trong nửa canh giờ, Nhạc Thành đã là lục tinh Đấu Tông.

Cứ như vậy, toàn thân của Nhạc Thành lưu chuyển đấu khí, đồng thời Nhạc Thành phát hiện ra, tu vi của mình tiến bộ so với pháp lực càng nhiều.

Ngày thứ mười lăm Nhạc Thành đã là nhị tinh Đấu Tôn, đến ngày thứ hai mươi, Nhạc Thành đã là thất tinh Đấu Tôn. Đến thực lực Đấu Tôn, Nhạc Thành phát hiện ra thời gian đột phá cũng dài đi không ít.

Tới ngày thứ hai mươi lăm, Nhạc Thành cuối cùng cũng đột phá tới nhất tinh Đấu Thánh, ở thực lực Đấu Thánh, Nhạc Thành đột phá cũng lâu hơn.

Mà tiếp theo sau đó, Nhạc Thành phát hiện ra hai ngày mình mới có thể đột phá được một tinh ở Đấu Thánh. Nhạc Thành hiện tại đã là tứ tinh Đấu Thánh, Nhạc Thành có cảm giác, lực lượng của tiểu đan điền của mình đã vô cùng nồng đậm, cực kỳ cường hãn.

Nhạc Thành hưng phấn vô cùng, đồng thời cũng vô cùng kích động, không ngờ tu luyện đấu khí lại thuận lợi như vậy, một tháng thời gian đã đạt tới tứ tinh Đấu Thánh, nếu chuyện này người tu luyện đấu khí ở Huyền thiên nội lục biết được chỉ sợ bọn họ sẽ bị dọa cho ngây ngốc.

-o0o-

894. Chương 767: Thất Tinh Đấu Thánh.

Ngày thứ ba mươi ba, Nhạc Thành đã đột phá tới ngũ tinh Đấu Thánh, Nhạc Thành lúc này kinh ngạc vô cùng, chẳng lẽ mình vẫn có thể trực tiếp đột phá tới đấu đế sao, chuyện này quả là dọa người.

Ngày thứ ba mươi lăm, Nhạc Thành đã đột phá tới lục tinh Đấu Thánh, mà lúc này Yêu Huyền, Khiếu Thiên Hổ, Yêu Cơ, Minh Yêu Huyền Yêu bọn họ trợn mắt há hốc mồm, không thể tin được, sau hơn một tháng, Nhạc Thành đã đạt tới lục tinh Đấu Thánh, người này là thần tiên hay sao mà có thể làm được chuyện này?

- Chẳng lẽ thật sự có thể đột phá tới đấu đế sao?

Nhạc Thành cũng rất nghi hoặc, sau khi đột phá tới lục tinh Đấu Thánh, Nhạc Thành cảm nhận thấy linh khí trong Hạo Thiên Tháp ngày càng trở nên nồng đậm,

Nương theo linh khí của Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành cũng cảm nhận được, linh khí của nó không ngừng tuần trào trong đan điền, Nhạc Thành cũng cảm nhận thấy rõ ràng, năng lượng đấu khí tiếp tục tuần trào, mỗi một lần năng lượng biến mất, Nhạc Thành đều cảm nhận được rõ ràng.

Mà lúc này, Nhạc Thành cũng biết rằng Kim Long thân thể của mình được rèn giữa một lần nữa, ngày càng trở nên hung hãn.

- Kim Long đấu khí mới có thể khiến cho Kim Long thân thể trở nên hoàn mỹ nhất.

Cảm nhận thấy biến hóa rất nhỏ, Nhạc Thành không nhin được mà vui mừng, Kim Long thân thể trải qua thái dương chân hỏa.

Ở bên trong Hạo Thiên Tháp, linh khí nồng đậm bắt đầu tràn vào người của Nhạc Thành, thời gian hai ngày nay, Yêu Huyền, Yêu Cơ, Khiếu Thiên Hổ, Minh Yêu bọn họ vẫn chú ý tới Nhạc Thành, bọn họ đang chờ xem Nhạc Thành có thể đột phá hay không, Nhạc Thành hiện tại đã là lục tinh Đấu Thánh, chẳng lẽ có thể tiếp tục đột phá sao? Nhìn thấy tốc độ tu luyện của Nhạc Thành như vậy, Minh Yêu và Huyền Yêu hai người cũng hít vào một hơi lạnh.

Giờ phút này, Nhạc Thành cũng nhắm chặt hai mắt lại, thân thể của hắn cũng không nhúc nhích, song dù ai cũng nhận thấy rằng bên trong Nhạc Thành có một luồng năng lượng cực đại, luồng năng lượng này giống như núi lửa phun trào vậy, Nhạc Thành hiện tại chỉ đang chờ đợi cơ hội đột phá mà thôi.

Mà lúc này, bên trong đan điền của Nhạc Thành vẫn không bài xích, đấu khí vẫn miễn cưỡng tràn vào, từ trong đan điền của Nhạc Thành đấu khí giống như là đại dương mênh mông, cuồng bạo năng lượng khiến cho Nhạc Thành phải kinh hãi.

Kim Long đấu khí khuếch tán ra, Nhạc Thành ngồi xếp bằng tại chỗ, kim sắc quang hoa lặng lẽ lưu chuyển.

Dưới sự bao phủ của kim sắc quang mang, kéo dài ước chừng hai canh giờ, một luồng ba động vô hình từ bên trong Nhạc Thành truyền ra.

- Âm âm.

Một luồng vô hình dữ dội truyền ra, trong nháy mắt không gian sáng rực cũng tràn ngập, dưới sự ba động của khí tức này, Hạo Thiên Tháp cũng hơi lắc lư.

Nương theo ba động truyền ra, khí tức đầu khí trên người của Nhạc Thành cũng tăng vọt, cơ hồ muốn phun trào vậy.

- Âm.

Khí tức bắt đầu tăng vọt, chỉ trong nháy mắt, đầu khí trong cơ thể của Nhạc Thành đã tăng vọt lên, trường bào màu đen bắt đầu bay phấp phới.

- Âm.

Thanh âm từ sâu trong linh hồn vang lên, Nhạc Thành đang nhắm nghiền hai mắt đột nhiên mở ra, ở bên trong hai mắt, Kim hoa mơ hồ được bao phủ kim mang, một khí tức bá đạo tuôn tràn dữ dội.

- Xuy xuy.

Đúng lúc đó, Hạo Thiên Tháp của Nhạc Thành nổi lên bầu trời, toàn thân bao phủ cả kim mang.

- Hống.

Nhạc Thành hống lên một tia, sau đó là một thanh âm kinh thiên động địa, Hạo Thiên Tháp ở trên không trung cũng bắt đầu khuếch tán. Đây không phải là Nhạc Thành gào rít mà là Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí mà thôi, may mà ở trong Hạo Thiên Tháp, người ngoài không nghe thấy, nếu không bọn họ còn tưởng Hắc Ám Thần Điện tiến đánh Nhạc gia.

- Đúng là Thất tinh Đầu Thánh, thất tinh Đầu Thánh, thật là khó tưởng tượng được.

Yêu Huyền, Minh Yêu, Yêu Cơ bọn họ kinh ngạc nhìn Nhạc Thành ở trên bầu trời, tất cả đều kinh ngạc không nói ra lời, chuyện này thật khó có thể tưởng tượng được.

- Xuy Xuy.

Mà lúc này Nhạc Thành vẫn chưa hết, thân thể của hắn bay lên trên không trung, kim mang trên người cũng biến mất, Nhạc Thành cũng cảm thấy đan điền của mình tiếp tục hấp thu đầu khí, giống như là một cái biển cực lớn vậy.

Tu vi thất tinh Đầu Thánh, Nhạc Thành cũng cảm thấy không có gì khác biệt lắm, hắn thu hồi đầu khí thì đột nhiên phát hiện ra trong đan điền của mình, kim đan không ngừng xoay tròn, tựa hồ như trong đan điền có một luồng lực lượng vô cùng lớn tồn tại.

Nhạc Thành một lần nữa phát hiện ra, mình tu luyện đầu khí trong khoảng thời gian này pháp lực đã tiến bộ không ít, so với bề quan tu luyện cũng không có gì khác biệt, nói cách khác khi tu luyện đầu khí thì pháp lực cũng tu luyện, hoàn toàn không vì tu luyện đầu khí mà không tu luyện được pháp lực.

- Khó trách ở hoa hạ có hai cái đan điền chính là bảo bối, thật đúng là khó có thể tưởng tượng được.

Nhạc Thành hài lòng lắm bẫm nói.

- Nhạc Thành, ngươi tu luyện đầu khí được sao?

Ở trước đại diện của Hạo Thiên Tháp, Yêu Huyền cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Ta thử xem có thể thay đổi tu luyện đầu khí hay không, không ngờ lại có thể thành công.

Khóe miệng của Nhạc Thành giương lên, hắn nở ra một nụ cười, hiện tại hắn đã tu luyện tới thất tinh Đầu Thánh, thật đúng là khó tin.

- Chủ nhân, tốc độ tu luyện của người thật là dọa người, thực lực kinh khủng.

Minh Yêu và Huyền Yêu hai người bất đắc dĩ nói.

- Ba ba, người tu luyện đầu khí quả là không tệ, con không biết có thể tu luyện được không.

Thanh Đồng nhắc cái đầu nhỏ tiến lên mà nói.

- Người không tu luyện được.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Thanh Đồng, nhưng sau đó hắn lại ngẩng đầu lên nói với mọi người:

- Mọi người tiếp tục tu luyện, ta cũng muốn bề quan một thời gian ngắn nữa.

Mọi người tản ra rồi tiếp tục tu luyện, một lát sau, Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, sau đó trong tay của hắn đã xuất hiện một quyển trục màu vàng, chính là Kim Long Phá cùng Thương Long chương.

Mặc dù hiện tại Nhạc Thành có tu vi thất tinh Đấu Thánh, nhưng đấu kỹ thì không như vậy, Nhạc Thành đầu tiên mở Kim Long Phá thiên cấp đấu kỹ ra, thần thức của hắn rót vào, quyển trục màu vàng kia hóa thành một luồng hoàng mang rót vào trong đầu của Nhạc Thành.

Mà hiện tại Nhạc Thành đem quyển trục chứa Thương Long Chương hấp thu vào trong đầu của mình, có thể tu luyện đấu kỹ Nhạc Thành dĩ nhiên là cao hứng không thôi, trong trũ vật giới chỉ của hắn có thiên cấp đỉnh cao đấu kỹ, mặc dù so với Kim long Phá, Thương Long chương kém hơn một chút nhưng Nhạc Thành vẫn không khách khí mà tu luyện toàn bộ.

Bảy ngày sau, bao vây Nhạc Thành gồm Kim Long Phá, Thương Long Chương hắn đã có bảy tám loại thiên cấp đấu kỹ, chẳng qua những đấu kỹ này Nhạc Thành nắm giữ mà thôi, tu luyện không giống như Thái Dương Chân Hỏa, mặc dù bị Nhạc Thành luyện hóa nhưng không cách nào phát ra uy lực lớn.

- Cần phải tiếp tục tu luyện, thực lực mới đại biểu cho tất cả.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, mặc dù đấu khí của hắn hiện tại đã đạt tới thất tinh Đấu Thánh, nhưng tu vi vẫn chỉ là hợp thể hậu kỳ mà thôi, cho dù có tiến bộ thì Nhạc Thành vẫn cảm thấy chưa đủ, mục tiêu của Nhạc Thành là khôi phục đến mức mạnh nhất, sau đó phi thăng lên Tiên Ma giới.

Thời gian trôi qua khoảng nửa tháng, Nhạc Thành sau đó tiếp tục tu luyện pháp lực, hắn khoanh chân ngồi xuống, thanh mang sau đó tiếp tục bao quanh, toàn bộ tinh thần tiến vào trong việc tu luyện.

Thời gian từ từ trôi qua, Nhạc Thành tiến vào bế quan mà tu luyện, cả Huyền thiên nội lục sau đó cũng rung chuyển. Tứ Đại Nhân tộc và Thần Phượng Hoàng tộc biến mất hai trăm năm bỗng nhiên xuất hiện, vừa xuất hiện thì khí thế như sét đánh không kịp bưng tai, giết sạch những môn phái nhị lưu ở Huyền thiên nội lục.

Kể từ biết được, những nhị lưu môn phái này hai trăm năm trước đã liên hệ với Hắc Ám Thần Điện, khiến cho mọi người phải bàng hoàng.

Mà lần này, tứ đại nhân tộc và Thần Phượng Hoàng tộc có tổng cộng năm mươi vạn liên quân, Cuồng Sư môn, Tuyệt Tình Cốc, Vạn Kim Môn, Hồ Điệp Cốc cũng nằm trong số này. Trong năm tháng ngắn ngủi, đã có rất nhiều phân điện của Hắc Ám Thần Điện bị nhổ cỏ tận gốc.

-o0o-

895. Chương 768: Huyền Thiên Nội Lục Rung Chuyển.

Mà ở tháng thứ sáu, Hắc Ám Thần Điện cũng quang minh chính đại xuất hiện ở Huyền thiên nội lục.

Lần này quân số của Hắc Ám Thần Điện khoảng chừng sáu mươi bảy mươi vạn người trong đó có không ít hắc ám ma thú kinh khủng.

Cho nên tứ đại thú tộc và Thần Phượng Tộc vẫn còn kém hơn, Hắc Ám Thần Điện miễn cưỡng có thể chống lại liên quân của tứ đại nhân tộc, trải qua những cuộc đại chiến, song phương đều bị tổn thương, tất cả mọi người đều biết tứ đại nhân tộc và Thần Phượng Hoàng tộc một lần nữa muốn khai chiến với Hắc Ám Thần Điện.

Có thêm không ít người gia nhập tứ đại nhân tộc cũng có một số người gia nhập Hắc Ám Thần Điện, những người khác thì đứng ngoài xem không gia nhập vào phe nào.

Không nhìn thấy mạnh yếu phân rõ ràng những người trung lập kia dĩ nhiên là không dám mạo hiểm gai nhập, đợi đến lúc quyết định nếu như tứ đại nhân tộc chiến tanhwngs bọn họ sẽ gia nhập, còn nếu thua thì sẽ không.

Cho nên đứng theo phe nào là điều vô cùng quan trọng, Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Nhân tộc thực lực ngang nhau, suốt bảy tháng liên quân của Hắc Ám Thần Điện và Tứ Đại Nhân tộc đều chiếm địa bàn của riêng mình, chia huyền thiên nội lục làm hai nửa.

Mà lúc này, Tứ Đại Nhân tộc cùng với Thần Phượng Hoàng tộc, Hồ Điệp Cốc đã tăng liên quân lên tới hai trăm vạn người, liên quân của Hắc Ám Thần Điện cũng đạt tới con số này, đây tuyệt đối là nhân số kinh khủng.

Chỉ là mọi người đều biết, đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi, đại chiến chân chính phải chờ tới cường giả của song phương, trong thời gian ngắn giao chiến, nhiều nhất chỉ là nhất tinh Đấu Tôn xuất hiện, cường giả Đấu Thánh trong truyền thuyết vẫn chưa hiện ra.

Ở trong sơn mạch vô danh, tại một kết giới của Nhạc gia.

Trong một gian mật thất, một lão nhân áo đen đang nhìn ba người đang cúi đầu phía trước.

- Các người nói sai, lão thất lão bát đều bị Nhạc Thiên đánh chết?

Hắc bào lão giả kia tràn ngập hàn mang mà nói.

- Lục Thiên tôn đại nhân, nghe người ta nói, bát thiên tôn và thất thiên tôn hai vị đại nhân liên thủ cũng không phải là đối thủ của Nhạc Thiên, hơn nữa thực lực của Nhạc gia hiện tại tăng lên rất cao, cường giả Đấu Thánh có tới bốn mươi người, còn có hơn một trăm người có Kim Long thân thể.

Ba thân ảnh áo đen sợ hãi mà nói.

- Nhạc Thiên còn chưa chết, chết tiệt, còn có hơn một trăm người có thân thể Kim Long, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Hắc bào lão giả hung hăng đánh một quyền xuống mặt đất, vách đá bốn phía bị tan vỡ.

- Lục Thiên tôn đại nhân, hiện tại Hắc Ám Thần Điện chúng ta đã chính thức giao chiến với tứ đại nhân tộc, thiên tôn xem chúng ta có tận lực diệt trừ tứ đại nhân tộc hay không?

Một lão giả bên trái cất tiếng nói.

- Không cần vội, ngũ thiên tôn, bốn ngày sau người cùng với điện chủ bế quan, Nhạc gia, Nhạc Thiên, ta nhất định phải thay lão bát và lão thất báo thù.

Lục Thiên tôn gào rít mà nói, một khí tức cường hãn phát ra, hai mắt của hắn cũng đỏ ngầu.

Ở trong Hạo Thiên Tháp, một khí tức cường hãn bắt đầu chuyển động, Đại Song và Tiểu Song hai người nhìn xung quanh, linh khí của Hạo Thiên Tháp cũng xoay tròn bên cạnh hai nàng.

- Lên.

Nhạc Thành từ đan điền mà thở ra một ngụm trọc khí, sau đó hắn ngừng tu luyện mà mở hai mắt ra, kim mang bắn ra, khiến cho tim người ta cũng phải đập nhanh hơn.

Cảm giác thấy pháp lực nồng đậm trải qua suốt chín tháng Nhạc Thành biết rằng tu vi của mình đã tiến bộ không hề ít.

Mà điều khiến Nhạc Thành cao hứng nữa chính là tu vi đấu khí của mình cũng giống như pháp lực cũng đột phá hiện tại mình cũng đã đạt tới mức thất tinh Đấu Thánh đỉnh phong, bất cứ lúc nào cũng có thể đột phá.

Trong khoảng thời gian bế quan tu luyện này, Nhạc Thành rất quen thuộc, bất kể mình tu luyện đấu khí hay tu chân đều tiến bộ, tu luyện tu chân đấu khí cũng tiến bộ, mà tu luyện đấu khí tu chân cũng tiến bộ, điều này khiến cho Nhạc Thành vô cùng mừng rỡ.

- Chủ nhân chủ nhân.

Đúng lúc này, Minh Yêu, Khiếu Thiên Hồ bọn họ tiến tới gần Nhạc Thành mà nói, hơn chín tháng nay bế quan tu luyện đám người Khiếu Thiên Hồ, Yêu Cơ Tử Điện Mãng cũng có tiến bộ, bọn họ đã đạt tới cửu giai trung kỳ ma thú.

- Đại Hắc cũng có thu hoạch không khí, đã tới mức Tụ Khí tiền kỳ, mà Yêu Huyền hiện tại Nhạc Thành tuy không biết nhưng tuyệt đối tiến bộ cũng rất nhanh.

Nhạc Thành đánh giá Hồng Loan và Thanh Đồng thì thấy huyết khí của Hồng Loan đang dâng trào còn Thanh Đồng thì kém một chút.

Nhạc Thành lộ ra một vẻ kinh ngạc, Hồng Loan hiện tại đã đạt tới Yêu Hồn tiền kỳ, thực lực tương đương với Đại Thừa kỳ của người tu chân, vô cùng cường hãn.

Đối với đột phá của Hồng Loan, Nhạc Thành rất kinh ngạc, Hồng Loan một năm trước tiêu hao không ít nguyên khí, phục dụng hai viên Tăng Hồn đan nhưng đột phá tới mức độ này thì cũng là rất kinh khủng, hiện tại thực lực của Hồng Loan so với Nhạc Thành cũng không kém bao nhiêu, nếu như mình không dựa vào thiên phú bản thể của tam đại nhân tộc thì thực lực của Hồng Loan chắc chắn sẽ không dưới mình.

Mà Nhạc Thành đánh giá Thanh Đồng thì thấy nó mới đạt tới Tụ Khí trung kỳ, chưa đột phá tới Tụ Khí hậu kỳ cho nên không dám giáp mặt với Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, Đại Song và Tiểu Song đã đột phá tới mức độ gì rồi?

Nhìn về phía Đại Song và Tiểu Song, Yêu Huyền hỏi Nhạc Thành.

- Đã đạt tới Hợp thể tiền kỳ, có thể chống lại tam tinh Đấu Thánh hoặc tứ tinh Đấu Thánh.

Nhạc Thành cười một tiếng rồi nói với Yêu Huyền, ở phía xa xa tốc độ đột phá của Đại Song và Tiểu Song Nhạc Thành cũng không quá kinh ngạc, ở Hạo Thiên Tháp tràn ngập linh khí hơn so với bên ngoài gấp nghìn lần, tu luyện một ngày bằng bên ngoài tu luyện một tháng, hai nàng đột phá như vậy cũng hợp lý.

- Tốc độ tu luyện của Đại Song và Tiểu Song so với người cũng không kém bao nhiêu.

Yêu Huyền trợn mắt há hốc mồm mà nói.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, tốc độ tu luyện của Đại Song và Tiểu Song đúng là rất nhanh, không uổng công mình bồi dưỡng các nàng.

Lúc này nghe nói Đại Song và Tiểu Song có thể chống lại được tam tinh tứ tinh Đấu Thánh, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ bọn họ kinh ngạc và không ngừng hâm mộ.

Sau một lát khí tức trên người của Đại Song ngày càng nồng đậm, khuếch tán bao trùm cả Hạo Thiên Tháp, linh khí nồng đậm trong Hạo Thiên Tháp không ngừng bị các nàng hút vào.

Những linh khí nồng đậm này truyền vào khiến cho khí tức của các nàng ngày càng mạnh thêm.

Mà sau đó, quang mang xung quanh Đại Song và Tiểu Song cũng dày đặc, hơi thở cũng khuếch tán.

- XUy.

Đại Song thu thần hình lại, sau đó nhảy đến bên cạnh Nhạc Thành, khom người thi lễ nói:

- Chủ nhân.

-o0o-

896. Chương 769: Kết Giới Thần Bí.

Nhạc Thành lộ ra một nụ cười, Đại Song lúc này đã đạt tới Hợp Thể tiền kỳ, nhìn bộ dạng của hai nàng thì biết rằng hai nàng đã chính thức đạt tới hàng ngũ cường giả.

Một ngày sau khi Đại Song đột phá, Tiểu Song cũng đột phá tới Hợp Thể tiền kỳ.

- Bé quan lâu như vậy không biết bên ngoài thế nào, chúng ta ra ngoài xem một chút.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

- Tất cả mọi người ra ngoài thôi.

Trong nháy mắt mọi người đã rời khỏi Hạo Thiên Tháp, sau đó Nhạc Thành mới thu hồi nó lại.

- Chủ nhân, phía trước có các trưởng lão của Nhạc gia đi tới.

Đại Song nói với Nhạc Thành.

Thủ ấn trong tay ngưng kết, Nhạc Thành thu hồi cấm chế ở đình viện, theo dõi trên không trung, Nhạc Thành biết rõ đại trưởng lão của Nhạc gia đang đi về phía mình, theo sau còn có nhị trưởng lão và tam trưởng lão.

- Ba vị trưởng lão.

Nhìn thấy ba người, Nhạc Thành liền hé miệng chào hỏi.

- Bái kiến tộc trưởng.

Ba người vội vàng ra mắt Nhạc Thành.

- Ba vị trưởng lão, có chuyện gì vậy, ta đang muốn tìm ba vị.

Nhạc Thành cất tiếng nói với ba người, Nhạc Thành vẫn tính tìm ba người bọn họ để hỏi xem trong chín tháng nay Huyền thiên nội lục có xảy ra chuyện gì không.

- Tộc trưởng, chúng ta vừa nhận được một tin tức, một tháng trước, tứ đại nhân tộc và Hắc Ám Thần Điện sau khi giao chiến đã phát hiện ra một kết giới, cẩn thận dò xét thì biết rằng kết giới này là do vài nghìn năm trước do tất cả các Đấu Đế và Thánh Ma Đạo nghiền chiến ở đó, vì sợ bị thua cho nên các đấu đế đã đem một số đấu kỹ và bảo vật ma pháp để lại trong kết giới, sau đó không có bất kỳ ai phát hiện ra bí mật này nữa. Nhạc Cốc trưởng lão vừa đưa tin ta lập tức báo cho tộc trưởng.

Đại trưởng lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Lần này lại có chuyện này nữa sao?

Nhạc Thành kinh ngạc, bảo vật do Đấu Đế và Thánh Ma Đạo lưu lại trong kết giới, đây tuyệt đối là bí mật khổng lồ, Nhạc Thành cũng vô cùng tò mò.

- Kết giới ở nơi nào, hiện tại tình trạng ở Huyền thiên nội lục thế nào rồi?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Đại trưởng lão.

- Khái bầm tộc trưởng, hiện tại tứ đại nhân tộc và Hắc Ám Thần Điện ở trên Song Phong sơn tuy nhiên không có bất kỳ ai dám tiếp nhận kết giới, thực lực của song phương hiện tại không kém bao nhiêu, đoán chừng Hắc Ám Thần Điện cũng phải người lên Song Phong sơn, còn nữa Toàn Nghê Tộc tộc, Minh Xà tộc, Hồ tộc cũng nhất định tham dự.

Đại trưởng lão đem mọi chuyện nói cho Nhạc Thành biết.

Hóa ra là một tháng trước Tứ Đại Nhân tộc và Hắc Ám Thần Điện đã xảy ra một cuộc đại chiến ở Song Phong thành, sau đó mười cường giả Đấu Tôn cũng gia nhập vào vòng chiến, vô tình tiếp xúc tới một kết giới cự đại, chẳng qua kết giới này không ai có thể đi vào trong đó, một số cường giả Đấu Tôn phá hủy, bị khí tức trong đó đè ép muốn trọng thương.

Mà đại trưởng lão vẫn nói ra một địa phương để Nhạc Thành chú ý, trên đỉnh Song Phong này có hai ngọn núi to lớn vô cùng, vây chung quanh là sơn mạch, mà trong hai ngọn núi này có một ngọn núi tên là Thúy Phong.

Nhạc Thành tựa hồ như cảm thấy gì, kết giới của hai ngọn núi nằm ở giữa sơn mạch, Nhạc Thành mơ hồ cảm thấy, kết giới này với Thúy Phong Cổ Nham có sự liên lạc lẫn nhau.

- Đại trưởng lão, ta sẽ lập tức đến Song Phong thành, về chuyện ở trong tộc, phiền mọi người làm là được rồi, chuyện không thể quyết định thì xin chỉ thị của Nhạc Thiên lão tổ.

Nhạc Thiên cất tiếng nói với đại trưởng lão, ở trong kết giới này, Nhạc Thành nhất định phải nhìn ra một chút, bất kể nơi này có quan hệ với Thụy Phong cổ nham hay không, nhưng là nơi đầu đề và Thánh ma đạo cất giấu đồ vật thì nhất định có quan hệ trọng đại, mình không thể bỏ qua.

- Tộc trưởng, hay là tộc trưởng cùng với những cường giả đi trước, kết giới này xuất hiện, Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc nhất định là không bỏ qua, chúng ta cũng cần phải đề phòng một chút.

Nhị trưởng lão nói với Nhạc Thành.

- Không cần, cường giả trong tộc cứ ở lại, đề phòng Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc đánh lén, ta mang theo đám người Bàn Thiên lão ma là được rồi.

Nhạc Thành nói với Nhị trưởng lão.

Theo như Nhạc Thành tính toán, Bàn Thiên lão ma, Kim Lão quái, nam Tương Tử, Bạch Đạo nhân bốn người này thực lực rất cao, công thêm với Nam Cung Lạc Nhan trưởng lão và cường giả của Tứ đại nhân tộc, Nhạc Thành cũng không cần phải sợ Hắc Ám Thần Điện.

- Tộc trưởng, đám người Bàn Thiên lão ma hai tháng trước đã trở về, hậu nhân của bọn họ cũng đã sắp xếp ở Nhạc gia, ta đoán rằng bây giờ bọn họ đã sắp xếp xong, để ta báo cho họ.

Tam trưởng lão nói với Nhạc Thành.

- Ta đã báo cho bọn họ tới đây, bọn họ một hồi nữa sẽ tới.

Nhạc Thành nói với tam trưởng lão, lúc trước hắn đã dùng thần thức nói với đám người Bàn Thiên lão ma rồi.

- Tộc trưởng, lần này đi Song Phong thành có cần báo cho Nhạc Thiên lão tổ hay không, Nhạc Thiên lão tổ vẫn ở trong long mộ bế quan.

Đại trưởng lão cất tiếng nói.

- Lão tổ đang bế quan, đừng kinh động, có chuyện gì ta sẽ báo về trong tộc.

Nhạc Thành nói.

- Bái kiến tộc trưởng.

Mọi người đang nói chuyện bỗng nhiên Bàn Thiên lão ma, Kim Lão quái, Nam Tương Tử đi tới trước phòng.

- Tốt lắm, ba vị trưởng lão lui xuống trước đi.

Nhạc Thành nói với ba người, sau khi bọn họ rời xuống, Nhạc Thành đánh giá nhóm người Bàn Thiên lão ma một chút rồi nói:

- Mọi chuyện xử lý có tốt hay không?

- Bẩm tộc trưởng, tất cả mọi người đều đã đến, về phần một số người không muốn thì chúng ta cũng theo phân phó của tộc trưởng mà đền bù cho bọn họ, lần này hậu nhân của chúng ta cũng đã toàn bộ tới đây.

Bàn Thiên lão ma cảm kích nói với Nhạc Thành.

- Được, lần này các người theo ta tới Song Phong thành.

Nhạc Thành nói với đám người Bàn Thiên lão ma.

- Tộc trưởng, chúng ta tới đó làm gì, chẳng lẽ Hắc Ám Thần Điện và chúng ta khai chiến sao?

Kim Lão quái cất tiếng hỏi.

- Nơi đó xuất hiện kết giới liên quan đến đầu đề và thánh ma đạo, hiện tại chúng ta bắt đầu xuất phát, không để người của Hắc Ám Thần Điện tới trước.

Nhạc Thành nói với mọi người.

Nhạc Thành thu thập một chút sau đó cùng với Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Đại Song, Tiểu Song, Hỏa Lão, Bàn Thiên lão ma rời khỏi Nhạc gia, sau khi rời khỏi Nhạc gia, Nhạc Thành để, Thanh Đồng, Đại Song, Tiểu Song Đại Hắc tiếp tục tiến vào trong Hạo Thiên Tháp tu luyện, chỉ để lại Khiếu Thiên Hổ đưa mọi người đi.

Đi Song Phong thành cũng phải mất gần một tháng, với tốc độ của Khiếu Thiên Hổ cũng phải mất hai mươi ngày, trong hai mươi ngày này Nhạc Thành dĩ nhiên không bỏ qua cơ hội tu luyện.

- Hồng.

Khiếu Thiên Hổ rít gào lên một tiếng rồi khôi phục bản thể, sau đó nó vỗ cánh bay tới Song Phong thành, Song Phong thành và đỉnh Thụy Phong có khoảng cách không hề gần nếu không thì Nhạc Thành đã trực tiếp thông qua ngọc giản mà đến Thụy Phong cổ nham.

Ngồi trên lưng Khiếu Thiên Hổ, Nhạc Thành bắt đầu khoanh chân lại, đồng thời hắn cũng lấy ra một viên đan dược, viên đan dược này hắn lấy được từ trên người của Đoan Mộc Nguyên.

Nhưng Nhạc Thành bận tâm tới thiên phú công kích của Hắc Ám Ma lôi, không biết nó có tạo ảnh hưởng gì với mình hay không, nếu tạo ảnh hưởng thì thật phiền phức.

Nhạc Thành do dự một chút rồi quyết định nhai đan dược vào.

-o0o-

897. Chương 770: Bốn Loại Thiên Phú.

Thủ ấn trong tay ngưng kết, sau đó Nhạc Thành nhét một viên đan dược vào trong miệng, lúc này Nhạc Thành cảm nhận thấy một luồng khí tức bắt đầu lưu chuyển trong người của mình.

Mà luồng khí tức này tản ra, nhất thời lưu chuyển trong người của Nhạc Thành, một luồng linh hồn lực cũng xuyên vào trong người của hắn.

- Xuy Xuy.

Đúng lúc này, Nhạc Thành cũng không biết chuyện gì, linh hồn lực dĩ nhiên là thiên phú mạnh nhất của Hắc Ám huyết tộc.

Chẳng qua lúc này Nhạc Thành cũng biết thần thức của mình tự động chống lại huyết mạch đầu đế của Hắc Ám Ma huyết, máu và linh hồn lực muốn dung hòa cực kỳ khó khăn.

Nhạc Thành còn nhớ rõ, lúc mình ở Thụy Phong Cổ Nham, mình vì có được ba loại thiên phú đã cứu tử nhất sanh.

Nhạc Thành mơ hồ cảm giác thấy máu của Hắc Ám Ma huyết tộc sau khi bị bài xích đã chủ động tiến công, tựa hồ như huyết mạch đã chiếm được một chỗ ngồi.

Chẳng qua huyết mạch đại chiến cho nên Nhạc Thành nghĩ mình thật xui xẻo, may mà thân thể của mình không phải là phạm vật, nếu không thì huyết mạch đại chiến đã làm cho mạch máu tan vỡ, ngũ tạng bị thiêu đốt.

Đến lúc này Nhạc Thành không còn cách nào khác, may mà trong lòng hắn đã hiểu rõ, đó không phải là điều đơn giản, Nhạc Thành sớm tính toán đem thôn phệ máu huyết của hắc ám ma huyết tộc.

Những ngày sau đó Nhạc Thành ngồi lên trên lưng của Khiếu Thiên Hổ, hai mắt của hắn nhắm nghiền, thủ ấn cũng không ngừng biến hóa.

Trong đầu của Nhạc Thành đang muốn mạnh mẽ nuốt chửng một số đan dược ẩn chứa linh hồn lực. Nhạc Thành không chế thần thức từ từ bao vây đám linh hồn kia, sau đó đan dược có những biến hóa cực lớn, thần thức trong người của Nhạc Thành bắt đầu có những tranh đấu kịch liệt.

Thời gian từ từ trôi qua, đến ngày thứ năm, kim mang của Nhạc Thành đã tràn ngập, sau đó toàn thân hắn bao trùm một Kim Hoàng Sắc long lân, hai mắt của Nhạc Thành hiện tại đỏ ngầu, tựa hồ như hắn không thừa nhận hắn đang chịu thống khổ, khô giáp kim mang cũng mờ hồ bao phủ một hắc sắc quang mang.

Hắc sắc quang mang này cũng không hề ảm đạm, ngược lại, khô giáp kim long lại khiến cho người ta muốn ngừng thở, rõ ràng hắc sắc quang mang này cũng muốn làm cho người ta chói mắt, vô cùng dị thường.

Lúc này Nhạc Thành đúng là đau khổ vạn phần, may mà có Kim Long thân thể giúp đỡ nếu không thì đã xong đời, về phần linh hồn thể sau khi được Nhạc Thành thôn phệ thì cũng tiến vào trong huyết mạch.

Từ trong linh hồn lực, Nhạc Thành biết được một số tin tức từ Hắc Ám Ma huyết tộc, trong đan dược này ẩn chứa lực huyết mạch của một vị cường giả đầu đề.

Theo máu tiến vào huyết mạch, thống khổ cũng từ từ bắt đầu, năng lượng tựa hồ giống như muốn bạo xuất ra khỏi người của Nhạc Thành vậy. Nhạc Thành lập tức nhớ lại lúc ở Lập Anh trấn ăn một giọt máu đầu đề huyết mạch của Nhạc gia vậy, cảm giác đau đớn này đúng là khó mà chịu được.

Nhạc Thành cố nén đau khổ này lại, lúc này Nhạc Thành cảm nhận thấy lực phủ ngũ tạng của hắn tràn ngập đau đớn, nếu không phải nhờ thân thể Kim Long, Nhạc Thành đã sớm chết rồi.

Hai luồng huyết mạch không ngừng ranh đoạt, ba loại huyết mạch trở thành nhất thể, mà hắc ám ma huyết tộc cũng là nhất thể.

Đầu đề long mạch từ từ cuộn cuộn, cho dù mang theo đầu đề phong lôi mạch, đầu đề hồn mạch và hắc ám ma huyết tộc thì sau đó vẫn hóa tan vào nhau, cuối cùng một dòng huyết khí cũng đưa tới toàn thân lực phủ ngũ tạng của Nhạc Thành.

Thời gian từ từ trôi qua, Nhạc Thành vẫn khoan chân ở trên người của Khiếu Thiên Hồ, mà lúc này ở bên trong của Nhạc Thành, lực phủ ngũ tạng lại có thêm bốn loại màu sắc tồn tại, bốn loại màu sắc chia đều, đồng thời trong huyết mạch của Nhạc Thành, một luồng máu tươi chuyển động, rất quý dị.

- Xuy xuy.

Nhạc Thành từ thân thể của Khiếu Thiên Hồ bay lên bầu trời, hai tay của hắn mở rộng, hắn khẽ ngẩng đầu nhìn về phía sau, đồng thời một khí tức cường hãn bao trùm lấy hắn, tuyệt đối là rất kinh khủng.

Ở trong không gian luồng khí biến mất, xung quanh trở nên vô cùng quý dị, cả không gian cũng như muốn bị chấn động.

- Xuy.

Mà lúc này, sau lưng của Nhạc Thành còn có một đôi cánh màu đen mở rộng, không phải Phong Lôi Sí mà là một đôi cánh chừng hai thước.

- Thành công rồi.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười thân thể hắc ám này mặc dù có phòng ngự kết hợp, nhưng không ngờ còn có thể kết hợp với Phong Lôi Sí.

Mà hiện tại lực phòng ngự của Nhạc Thành cũng được nâng cao nhờ sự kết hợp.

Chỉ là hiện tại những thứ này Nhạc Thành cũng không để ý, cái Nhạc Thành để ý chính là thiên phú công kích Hắc Ám Ma lôi, đây mới là thứ Nhạc Thành cần nhất.

- Chủ nhân, hình như đây chính là hắc ám thân thể của Hắc Ám Thần Điện, tại sao chủ nhân cũng có?

Khiếu Thiên Hồ nhìn thấy trên người của Nhạc Thành có hắc ám thân thể thì nghi hoặc không ngừng.

- Không có gì, mau tiếp tục lên đường.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời Khiếu Thiên Hồ, sau đó hắn thu hồi Hắc Ám thân thể và Kim Long thân thể ngồi lại trên lưng của Khiếu Thiên Hồ, dựa theo suy đoán của Nhạc Thành thì mấy ngày nữa có thể tới Song Phong thành.

Song Phong thành tọa lạc ở trung ương của huyền thiên nội lục, diện tích không hề nhỏ, đó là một đại thành, nhân khẩu khoảng hơn mười tỷ.

Mà mấy tháng trước, Song Phong thành đã náo động, Hắc Âm Thần Điện cùng với tứ đại nhân tộc đã tràn vào trong song phong thành, cả Song Phong thành bị chia làm hai nửa.

Tại sơn mạch ngoài Song Phong thành, Tứ Đại Nhân tộc và liên quân của Hắc Âm Thần Điện mỗi bên cũng chiếm cứ một chỗ.

Hai tòa sơn mạch này cách nhau hơn nghìn dặm, bên trái chính là Thúy Phong, bên phải chính là Yên Phong, Thúy Phong thì quanh năm thanh thúy còn Yên Phong thì mây mù lượn lờ.

Lần này trên đỉnh Thúy Phong và yên Phong, Tứ Đại Nhân tộc cùng với liên quân của Hắc Âm Thần Điện chiếm cứ, luồng khí lưu cũng vô cùng khổng lồ.

-o0o-

898. Chương 771: Liên Quân Tranh Chấp.

Mặt khác Hoàng Vũ của Thần Phượng Hoàng tộc cũng là một tam tinh Đấu Thánh, những người còn lại Nhạc Thành nhìn thấy cũng sẽ quen mặt, chính là Đồ Kiều Kiều Đồ cốc chủ của Tuyệt Tình cốc, ngoài ra còn có lão bà áo hồng cùng với Hỏa Lão, Liễu Thanh Thanh, Trầm Linh, lão bà áo lam, Thanh Bối Ma Ngưu, địa ma lang, Mộ Dung Hiểu Hiểu, Tư Mã Yên Nhiên, Đồ Mật Nhi, Âu Dương Phiến Tình, Tô Hân Nhi...

Còn có Nam Cung Hiên của Vạn Kim Môn cũng đã trở thành nhị tinh Đấu Thánh, ngoài ra cũng có Lê Giang Nam đã là một nhị tinh Đấu Thánh, hai lão nhân này đang ngồi trong lều vải.

Còn lại sáu bảy mươi người cũng đang ngồi, thực lực hầu như đều đã vượt qua lục tinh Đấu Tôn.

Trong sáu bảy mươi người đó cũng có hơn mười người là cường giả Đấu Thánh.

Mà những người này gần đây gia nhập ba môn phái, thực lực không hề dưới những người thuộc Cuồng Sư môn hay là Hồ Điệp cốc. Bọn họ phân biệt là Thiên Tề môn, Song Tử Môn, Ngũ Hành môn.

Môn chủ của Song Tử Môn là Triệu Song Kỳ là một tứ tinh Đấu Thánh, môn chủ của ngũ hành môn là Mộc Kim Ô có tu vi tam tinh Đấu Thánh, ngoại trừ bọn họ, trong môn cũng có một số người có thực lực Đấu Thánh.

- Chư vị, hôm nay mọi người thương nghị một lần nữa, kế tiếp chúng ta cần phải làm gì bây giờ, mấy lần đại chiến trôi qua, chúng ta chẳng hề chiếm thượng phong.

Nhạc Cốc trưởng lão nhìn bọn họ mà nói.

Kỳ thật Nhạc Cốc trưởng lão cũng biết rằng mặc dù liên quan ngày càng nhiều tuy nhiên mọi người không biết phối hợp với nhau, nhất là Thiên tề môn và Song Tử môn.

- Nhạc Cốc trưởng lão, ta thấy hiện tại liên quân đã vượt qua hai trăm vạn người tuy lần này liên quân dẫn đầu là Nhạc Thiên đại nhân nhưng Nhạc Thiên đại nhân vẫn chưa lộ diện, chúng ta cần phải có một người dẫn đầu thực tế mới được, mọi người nghĩ thế nào?

Do dự một chút, Tiểu Thiên Tề của Thiên Tề môn cất tiếng nói.

- Không sai, Song Tử môn chúng ta cũng đồng ý, hơn hai trăm vạn người ở đây, không ai hiệu lệnh thì không thể bày binh bố trận, ta thấy mấy lần trước chúng ta cũng không hề chiếm thượng phong.

Song Tử Môn Triệu Song Kỳ lại tiếp tục nói.

- Ta cũng đồng ý, hai trăm vạn liên quân không có ai thống lĩnh thì làm sao có thể chống lại Hắc Âm Thần Điện, cho nên ta cũng đồng ý là phải chọn ra một người để thống lĩnh liên quân.

Môn chủ của Ngũ Hành Môn Mộc Kim Ô cất tiếng nói.

- Ta cũng đồng ý, chúng ta phải đề cử ra một người thống lĩnh, cái này cũng tốt cho việc đối kháng Hắc Ám Thần Điện.

- Đúng thế, ta cũng đề nghị đề cử một người thống lĩnh, không thể để hai trăm vạn liên quân bị chia rẽ.

Ba người vừa nói xong thì đã có không ít người phụ họa, tựa hồ như bọn họ đã sớm thương nghị rồi vậy.

Nhạc Cốc trưởng lão, Vũ Văn Giác trưởng lão, Trần Đào trưởng lão bọn họ đều đưa mắt nhìn nhau, trong lòng bọn họ biết rõ rằng những người này phải nghe theo hiệu lệnh của Tứ Đại Nhân Tộc, còn mình muốn thống lĩnh liên quân thì phải đưa ra yêu cầu thống lĩnh, đơn giản bọn họ chỉ sợ mất đi bảo vật khi thành công.

Những người này ỉa nhập liên quân, trừ Tuyệt Tình cốc, Cuồng Sư môn Vạn Kim Môn Hồ Điệp cốc thì hầu như đều nghĩ tới việc đục nước béo cò.

Nhạc Cốc trưởng lão nhìn Tiểu Thiên Tề rồi trầm giọng nói:

- Tiểu môn chủ không biết có đề nghị gì không, ta muốn nghe một chút.

- Nhạc Cốc trưởng lão, đây chính là rắn không đầu, liên quân ngày càng mở rộng, về phần thống lĩnh thì dĩ nhiên là phải mời Nhạc Thiên đại nhân tới làm.

Tiểu Thiên tề sắc mặt không hề biến đổi nói với Nhạc Cốc.

- Tiểu Môn chủ đề cập nội dung cũng đúng, liên quân chúng ta đúng là cần một người đứng đầu.

Nhạc Cốc trưởng lão trầm mặt nói với Tiểu Thiên Tề.

Thấy Nhạc Cốc trưởng lão không hề phản đối, Tiểu Thiên Tề do dự một chút rồi nói tiếp:

- Nhạc Thiên đại nhân làm thống lĩnh dĩ nhiên không ai dám phản đối, tuy nhiên liên quân thật lớn, Nhạc Thiên trưởng lão làm đại thống lĩnh, sau đó Nhạc Cốc trưởng lão mặc dù danh chấn liên quân cũng không phù hợp cho lắm. Cho dù chính phó thống lĩnh là người Nhạc gia chúng ta chịu phục nhưng tin rằng có nhiều người không phục cho lắm. Ta thấy tuyển chọn thống lĩnh này nên công bình tuyển cử một chút, đến lúc đó không ai không phục, tiến đánh Hắc Ám Thần Điện cũng dễ dàng hơn.

Nói xong Tiểu Thiên Tề nhìn Nhạc Cốc mà mỉm cười.

Nghe thấy Tiểu Thiên Tề nói tất cả mọi người đều hiểu rõ, thủ đoạn của Tiểu Thiên Tề đúng là cao cường, tâm cơ thâm sâu, rõ ràng hẳn không hi vọng Nhạc Cốc ngồi lên vị trí phó thống lĩnh.

- Tiểu môn chủ nghĩ rằng nên tuyển chọn ra sao đây?

Nhạc Cốc trưởng lão biến đổi sắc mặt rồi hỏi.

- Ta thấy hiện tại mỗi đại gia tộc nên đề cử một người thì tốt hơn, như vậy thì công bằng.

Tiểu Thiên Tề cất tiếng nói.

Tiểu Thiên Tề vừa nói, Nhạc Cốc, Trần Đào Vũ Văn Giác không khỏi trầm lòng xuống, bọn họ ở rong môn phái thế lực công lại chỉ tới bốn mươi năm mươi người cùng với Tứ Đại Thú Tộc, Vạn Kim Môn không tới mười người, mỗi môn phái đề ra một phiếu thì Tứ Đại Nhân Tộc đúng là không thể ngồi lên vị trí phó thống lĩnh, hơn nữa Tiểu Thiên Tề nói vậy thì hẳn cũng đã âm thầm sắp xếp xong xuôi, có không ít môn phái hỗ trợ đằng sau.

Lần này Nhạc Cốc trưởng lão không thể đơn giản mà đáp ứng, nếu đáp ứng rồi, đến lúc đó Tứ Đại Nhân Tộc bị Tiểu Thiên Tề thống lĩnh thì trong lòng mọi người sẽ rất bất mãn.

Trần Đào, Vũ Văn Giác bọn họ cũng trầm sắc mặt xuống, nếu là bình thường, Tiểu Thiên Tề mà làm càn trước Tứ Đại Nhân Tộc thì bọn họ sẽ không buông tha.

- Hóa ra là mọi người tuyển chọn phó thống lĩnh, ta có thể tới tham gia một chút chứ?

Đúng lúc tứ đại nhân tộc đang khó xử thì một đạo thanh âm truyền tới, ngay lập tức mười đạo thân ảnh xuất hiện.

899. Chương 772: Chúng Ta Độ Sức Một Phen Thế Nào?

Nghe thấy giọng nói này, Nhạc Cốc trưởng lão cùng với người của Tứ Đại Nhân Tộc đều nở ra một nụ cười, mà Mộ Dung Hiểu Hiểu, Trầm Linh, Hàn Nguyệt... bọn họ đều nhanh chóng tiến tới.

Ở bên ngoài xuất hiện mười thân ảnh, chính là Nhạc Thành cùng với đám người Yêu Huyền

- Bái kiến chủ nhân.

Bọn Thông Thiên Thử liền cất tiếng.

- Các người đứng lên đi, không cần đa lễ.

Nhạc Thành nhìn Thanh Bối Ma Ngưu và đám người Thông Thiên Thử mà nói.

- Ra mắt tộc trưởng.

- Ra mắt phó cốc chủ.

Các cường giả của Hồ Điệp cốc và Nhạc gia cũng nhanh chóng đứng dậy mà chào, Nhạc Cốc cùng với Nhạc Liệt hai người hiện tại đã tiến tới bên cạnh Nhạc Thành, hiện tại đối với Nhạc Thành, bọn họ chính là thái thượng trưởng lão nhưng thực lực của Nhạc Thành bọn họ đã chính mắt nhìn thấy, không thể không phục.

- Nhạc Thành, tại sao hiện tại huynh mới đến?

Nhìn thấy Nhạc Thành đến, chúng nữ liền cất tiếng hỏi.

Nhạc Thành quay mặt nhìn chúng nữ, hần hơi nở ra một nụ cười, trong lòng hần thở ra một hơi.

- Được rồi, chút nữa chúng ta nói chuyện, hiện tại để hần lo liệu công chuyện đã.

Yêu Huyền mỉm cười nói với chúng nữ, chuyện bên trong lúc này Yêu Huyền và Nhạc Thành ở bên ngoài đã nghe thấy hết thảy.

- Yêu Huyền tỷ, Đại Song, Tiểu Song Yêu Cơ mọi người đều đi cùng nhau sao?

Chúng nữ nhìn thấy đám người Yêu Huyền tới thì lập tức lui xuống, Khiếu Thiên Hổ cùng với Thông Thiên Thử cũng chọn một nơi hẻo lánh mà ngồi.

- Tiểu đồng này thật đáng yêu, là đứa bé của ai vậy?

Đột nhiên, Hàn Nguyệt phát hiện ra Thanh Đồng và Hồng Loan thì cất tiếng nói, bọn họ ưa thích vô cùng.

- Đúng thế, tiểu đồng này thật đáng yêu.

Mộ Dung Hiểu Hiểu, Đỗ Mật Nhi bọn họ cũng tiến tới cười nói.

- Cha, những người này là ai?

Thanh Đồng và Hồng Loan cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Cha.

Nghe thấy lời nói của Thanh Đồng và Hồng Loan, chúng nữ đều kinh ngạc không thôi, tất cả đều phỏng đoán đây là hài tử của Nhạc Thành với Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi, hoặc là của Yêu Huyền.

- Thanh Đồng, Yêu Huyền đó cũng là mẹ của các người, các người lui xuống chơi đi.

Nhạc Thành bắt đầu đi nói với Thanh Đồng và Hồng Loan.

- Nhiều mẹ như vậy, không biết còn nữa không?

Thanh Đồng cùng với Hồng Loan chu cái miệng nhỏ nhắn ra mà nói.

- Tộc trưởng, xin mời ngồi.

Nhạc Cốc cùng với Nhạc Liệt mỉm cười nói với Nhạc Thành, sau đó bọn họ liền mời Nhạc Thành ngồi xuống. Vũ Văn gia, Trần gia còn có Tôn gia bọn họ nhìn thấy cảnh tượng này thì cũng kinh ngạc không thôi, xem ra Nhạc Thành ở Nhạc gia rất vững vàng.

Nhạc Thành không hề cự tuyệt mà ngồi xuống, sau đó hắn nhìn về phía Lê Giang Nam, Nam Cung Hiên mà nở ra một nụ cười thì lễ không dám chậm trễ, dù gì bọn họ cũng là nhạc phụ của hắn. Nhìn thấy Nhạc Thành thì lễ, Lê Giang Nam và Nam Cung Hiên cũng mỉm cười, có nữ tỳ là tộc trưởng của Nhạc gia bọn họ dĩ nhiên cũng được thơm lây.

Cuối cùng nhìn thấy Hỏa Lão, Nhạc Thành cũng thì lễ, hiện tại Hỏa Lão đã là nhị tinh Đẩu Thánh, Hỏa Lão thấy hắn thì cũng khoan thai đáp lại.

Nhạc Thành cuối cùng ngồi xuống chỗ của mình, ôm quyền nói với mọi người:

- Các vị trưởng lão, các vị tiền bối, tại hạ tới chậm thật là có lỗi.
- Nhạc Tộc trưởng chờ khách khí.

Trần Đào, Vũ Văn Giác, Đỗ Kiều Kiều đám người bọn họ đều cất tiếng nói.

Ngay lập tức ánh mắt của Nhạc Thành liền nhìn xung quanh đại sảnh, đưa mắt nhìn, Nhạc Thành cũng nhận ra thực lực của mọi người, mà đồng thời lúc này, Nhạc Cốc trưởng lão cũng truyền linh hồn truyền âm tới:

- Tộc trưởng, hiện tại có một số môn phái định đục nước béo cò, muốn đưa ra đề nghị tuyển chọn phó liên quân thống lĩnh, cầm đầu chính là Tiểu Thiên Tề của Thiên Tề môn, Triệu Song kỳ của Song Tử môn còn có Mộc Kim Ô của ngũ hành môn.
- Nhạc Cốc trưởng lão nhất định trong thời gian qua đã rất gian khổ, chuyện ở đây cứ để ta giải quyết.

Nhạc Thành dùng thần thức trả lời.

Mà lúc này, nhìn thấy một thanh niên áo đen đi vào trong trường, chính là tộc trưởng của Nhạc gia, phó cốc chủ của Hồ Điệp cốc, cùng với những cô gái tuyệt sắc kia có quan hệ, tất cả mọi người đều kinh ngạc không thôi.

Tiểu Thiên Tề, Triệu Song Kỳ, Mộc Kim Ô bọn họ gần đây gia nhập liên quân cũng đánh gia Nhạc Thành, dùng linh hồn lực nhìn trộm bọn họ không hề cảm nhận thấy bất kỳ khí tức nào trên người của Nhạc Thành.

Tiểu Thiên Tề, Triệu Song Kỳ, Mộc Kim Ô đưa mắt nhìn đám người Bàn Thiên Lão Ma, Kim Lão Quái, Nam Tương Tử thấy bọn họ vẫn đứng sau lưng của Nhạc Thành, bọn họ cảm thấy kỳ quái không thôi, đám người Bàn Thiên Lão Ma bọn họ đều nhận thức.

- Vừa rồi mọi người bàn chuyện tuyển chọn phó thống lĩnh phải không, liệu ta có thể tham gia không?

Ánh mắt của Nhạc Thành thu hồi mà nhìn mọi người.

- Không ngờ tộc trưởng của Nhạc gia lại trẻ như thế, thật là bất ngờ, chỉ là liên quân khá đông, chỉ sợ các hạ khó có thể đảm nhiệm được, gần hai trăm vạn liên quân, nếu thống lĩnh lung tung thì sẽ đùa giỡn tính mạng của bọn họ.

Nhìn thấy tuổi tác của Nhạc Thành còn trẻ, trên người cũng không có khí tức gì cho nên bọn họ không để vào mắt.

- Tiểu Thiên Tề, ngươi thật là lớn mật, tốt nhất là tôn trọng một xú, nếu không ta sẽ không khách khí với ngươi.

Bàn Thiên Lão Ma hết lớn nói với Tiểu Thiên Tề, nghe khẩu khí thì biết rõ là Tiểu Thiên Tề tựa hồ không coi Nhạc Thành ra gì.

Bất quá Bàn Thiên Lão Ma cũng có tộc trưởng là chỗ dựa nếu như chỉ có một mình hắn với thực lực tứ tinh Đẩu Thánh thì đã không dám đắc tội với Tiểu Thiên Tề.

- Bàn Thiên Lão Ma, ở đây chưa đến phiên ngươi nói chuyện.

Đối với Tiểu Thiên Tề, Bàn Thiên Lão Ma hiện tại đã không hề sợ hãi, hấn hung hăng nhìn Tiểu Thiên Tề, ánh mắt đối chọi gay gắt.

- Bàn Thiên Lão Ma, ngươi lui ra.

Nhạc Thành nhìn Bàn Thiên Lão Ma mà hỏi, ngay lập tức ánh mắt quét qua.

- Vâng tộc trưởng.

Bàn Thiên Lão Ma nghe thấy phân phó của Nhạc Thành thì lập tức lui xuống.

Lúc này ngoại trừ Bàn Thiên Lão Ma thì trong đám người còn có không ít người của Hồ Điệp cốc, Tuyệt Tình cốc, Cuồng Sư môn, đối với Bàn Thiên Lão Ma bọn họ đã quá quen thuộc, nhìn thấy Bàn Thiên Lão Ma đứng sau tộc trưởng bọn họ đều nghi hoặc.

- Người chính là Tiểu Thiên Tề sao, Thiên Tề môn trước đây ta cũng đã từng nghe nói, bất quá ngươi muốn đề nghị làm phó thống lĩnh, mọi người đều tham gia mới công bằng, ngươi nói vậy có đúng không?

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói với Tiểu Thiên Tề:

- Không bằng như vậy đi, chúng ta ra ngoài đo sức một phen, nếu như ngươi có thể thắng ta thì ta sẽ đại biểu cho Nhạc gia ủng hộ ngươi làm phó thống lĩnh, ngươi cũng vậy chứ?

-o0o-

900. Chương 773: Sinh Tử Vô Luân.

Triệu Song kỳ, Mộc Kim ô và những cường giả Đấu Thánh khác chăm chú nhìn Nhạc Thành, bọn họ không biết Nhạc Thành rốt cuộc là chú ý gì nữa, nếu Tiểu Thiên Tề thắng, có Nhạc gia hỗ trợ vậy là Tiểu Thiên Tề xem như vững vàng ngồi lên trên ngôi vị thống lĩnh.

Chỉ là hiện tại, Hỏa Lão, Yêu Huyền, Trần Đào, Nhạc Cốc bọn họ thì cười thầm, xem ra Tiểu Thiên Tề xui xẻo rồi, với thực lực của Nhạc Thành, Tiểu Thiên Tề không thể nào chống lại.

- Lời các hạ nói liệu có thể làm chủ được không?

Tiểu Thiên Tề do dự một chút rồi hỏi Nhạc Thành, trong mắt hiện ra một vẻ nóng bỏng, nếu như Tiểu Thiên Tề có thể ngồi lên vị trí phó thống lĩnh thì sau khi đi vào kết giới, có thể lấy được rất nhiều bảo vật.

Chỉ vì lợi ích, không ít tiểu môn tộc đành phải hỗ trợ hắn.

Cho nên khi nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Tiểu Thiên Tề hiện ra một ánh mắt nóng bỏng, nếu như có Nhạc gia hỗ trợ thì chắc chắn mình sẽ ngồi lên vị trí thống lĩnh liên quân, thống lĩnh tứ đại nhân tộc, địa vị sẽ trở nên rất cao có thể đi vào kết giới của Thánh Ma đạo và Đấu Đế, lấy được bảo vật.

- Tất nhiên, hiện tại hạ là tộc trưởng của Nhạc gia, lời nói của tại hạ đại biểu cho Nhạc gia, chỉ cần các hạ có thể chiến thắng thì dĩ nhiên Nhạc gia sẽ dốc lòng hỗ trợ các hạ ngồi lên vị trí phó thống lĩnh.

Nhạc Thành cất tiếng nói lớn, khuôn mặt bình thản không hề biến hóa.

- Được, vậy thì ta cùng với ngươi đo sức một phen.

Tiểu Thiên Tề lập tức đáp ứng, nếu như Nhạc Thành là tộc trưởng của Nhạc gia thì dĩ nhiên là phải giữ lời nói, huống chi bên cạnh còn có đám người Nhạc Cốc Nhạc Liệt.

Mà lúc này, Tiểu Thiên Tề lại thầm tiếc cho Nhạc gia, đường đường là một Nhạc gia to lớn, lại để cho một người trẻ tuổi như vậy lên làm tộc trưởng, xem ra Nhạc gia ngày càng trở nên lui bại rồi.

- Chư vị, chúng ta dời bước đi ra ngoài thôi, ta cũng muốn xem thử thực lực của ta gần đây có tiến bộ hay không.

Nhạc Thành mỉm cười sau đó dẫn đầu đi ra ngoài, khoe miệng của hắn khê nở ra một nụ cười.

- Đi, tất cả mọi người ra ngoài xem rốt cuộc ai mới là người chiến thắng.

Thanh Đồng, Vũ Văn giác mọi người cười tà sau đó lập tức đi ra ngoài, trong lòng bọn Trần Đào ai cũng hiểu rõ ai là người thắng người thua trong cuộc tỉ thí này rồi.

Mọi người đứng lên mà đi ra ngoài toàn bộ, ở trên đỉnh thúy Phong, hiện tại đã có hơn một trăm vạn người, tất cả bọn họ đều quan sát phía trước.

Các cường giả trong trường đều đi ra, bọn họ nhìn thấy trên đỉnh Thúy Phong khí tức chuyển động, tất cả đều vây quanh chờ đợi chuyện phát sinh.

- Nhạc Thành, Tiểu Thiên Tề có thực lực rất mạnh, huynh nhất định phải cẩn thận một chút.

Trầm Linh sau khi đi ra khỏi lều vải thì cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Yên tâm đi.

Nhạc Thành nói với cô gái tuyệt sắc phía trước, hắn càng ngày càng bị cảm dỗ, nàng mặc một chiếc quần trắng, toàn thân phả ra u hương nồng đậm.

Nhìn Trầm Linh, Nhạc Thành không khỏi cảm nhận nàng, nàng đã có thân thể cực phẩm, đạt tới Đẩu Thánh là có thể phá thân. Nhạc Thành nhìn Trầm Linh hiện tại, nàng mới chỉ là bát tinh Đẩu Tôn mà thôi, còn chưa đột phá tới Đẩu Thánh, tuy nhiên nếu hắn cho nàng một viên Phá Ách đan thì đủ để nàng đột phá tới nhất tinh Đẩu Thánh rồi, Nhạc Thành nghĩ tới đây liền cười tà.

- Huynh cười cái gì, cần phải chú ý một chút, nghìn vạn lần chớ khinh thường.

Trầm Linh một lần nữa trừng mắt nhìn Nhạc Thành.

- Không có gì, ta sẽ chú ý.

Nhạc Thành thu hồi tà ý, trước hết để mọi chuyện xong xuôi rồi nói sau.

- Nhạc Tộc trưởng, không biết tộc trưởng có dự định độ sức một chút không.

Hiện tại mọi người đã đi ra khỏi lều vải, Tiểu Thiên Tề liền cất tiếng hỏi Nhạc Thành đối với Nhạc Thành, Thất Thiên Tôn không hề e sợ chút nào.

- Như vậy đi, trước hết chúng ta nói rõ một chút, trong lúc động thủ hắn là có lúc thu tay không kịp cho nên...

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Nhạc tộc trưởng yên tâm, ta nhất định sẽ không làm Nhạc tộc trưởng bị tổn thương.

Nghe thấy Nhạc Thành cất tiếng, Tiểu Thiên Tề còn chưa đợi hắn nói xong đã cất lời.

- Không, các hạ hiểu lầm rồi, ý của tại hạ là mọi người độ sức cũng đừng lưu thủ, nếu bó tay bó chân thì không thể gọi là chân chính độ sức, cũng không công bằng, cho nên chúng ta phải thẳng tay mà đánh, ta cũng sẽ dốc toàn lực, hi vọng các hạ cũng sẽ dốc toàn lực.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói với Tiểu Thiên Tề.

Nghe thấy Nhạc Thành nói, Trần Đào, Hỏa Lão, Vũ Văn giác, Nam Cung Lạc Nhan, Yêu Huyền bọn họ không khỏi trầm lòng xuống, xem ra Nhạc Thành dự định ra tay độc ác với Tiểu Thiên Tề, cũng là do Tiểu Thiên Tề không may.

Chỉ là hiện tại Trầm Linh cùng đám người Tô Hân Nhi thì lại lo lắng cho Nhạc Thành.

- Nếu Nhạc tộc trưởng đã nói vậy thì ta đây cũng không nhiều lời.

Tiểu Thiên Tề cất tiếng nói, trong lòng hắn có vẻ khinh bỉ với Nhạc Thành.

Chỉ là nặng tay với Nhạc Thành, Tiểu Thiên Tề vẫn không dám, Nhạc Thành không phải là người dễ trọc vào, tộc trưởng Nhạc gia không phải là một nhân vật đơn giản.

- Tốt lắm, sinh tử vô luận không ai phản đối vậy thì bắt đầu thôi.

Thanh âm của Nhạc Thành cổ găng lớn hơn, đồng thời ánh mắt cũng đảo qua đằng sau lưng mấy người đằng sau lưng Tiểu Thiên Tề, đặc biệt là Triệu Song kỳ và Mộc Kim Ô hai người.

Ở phía trên đỉnh Thúy Phong hiện tại đã có hàng nghìn người, những người này đại biểu cho tứ đại nhân tộc cùng với Hồ Điệp Cốc, Cuồng Sư môn, Tuyệt Tình Cốc.

- Đây là phó cốc chủ, phó cốc chủ đang giao thủ.
- Đúng là tộc trưởng, tộc trưởng đã đến, Hắc Ám Thần Điện coi như xong đời rồi.
- Tộc trưởng đã đến, không biết Nhạc Thiên lão tổ có tới không.
- Tiểu Thiên Tề của thiên Tề môn muốn động thủ cùng với tộc trưởng, đúng là muốn chết, không biết lượng sức mình.

Nhìn thấy Nhạc Thành, không ít người xung quanh bắt đầu nghị luận, trong đó hưng phấn nhất chính là người của Nhạc gia.

- Nhạc tộc trưởng, xin mời.

Tiểu Thiên Tề nhìn Nhạc Thành mà nói, quanh người của hắn bắt đầu rung động đầu khí, Tô Tử cùng Triệu Song kỳ, Mộc Kim Ô mấy người bọn họ nhanh chóng lui về phía sau, trong mắt hiện ra một vẻ khinh bỉ, một tên tiểu tử cuồng vọng, muốn giao thủ với một ngũ tinh Đấu Thánh, đúng là tự tìm lấy nhục.

Hiện tại, Trần Đào, Vũ Văn Giác, Bàn Thiên lão ma bọn họ đều lui về một bên, ở trên đỉnh Thúy Phong, phạm vi động thủ của Nhạc Thành và Tiểu Thiên Tề rất rộng.

- Xoẹt.

Nhạc Thành thả người bay lên trên không trung, Nhạc Thành cũng không muốn mình làm hỏng đỉnh Thúy Phong.

- Xuy.

Tiểu Thiên Tề cũng bay lên trên không trung, đồng thời hồng mang tràn ngập, sau đó nói với tộc trưởng:

- Nhạc tộc trưởng, người ra tay trước đi, ta sợ ta ra tay thì ngay cả cơ hội ra tay người cũng không có.
- Hỏa hệ đầu khí.

Cảm nhận thấy đầu khí trên người của Tiểu Thiên Tề, Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, đối với phương diện đầu khí hiện tại Nhạc Thành đang tu luyện cho nên cũng hiểu rõ.

- Tốt lắm, ta sẽ không khách khí, nhớ kỹ, sinh tử vô luận.

Nhạc Thành hơi trầm sắc mặt xuống, đồng thời lúc đó một khí tức cường hãn bắt đầu cuồng bạo tuôn trào, hàn ý cũng tràn ngập nhìn trên người Tiểu Thiên Tề.

- Thực lực rất mạnh.

Cảm nhận thấy khí tức tràn ngập trên người của Nhạc Thành, Tiểu Thiên Tề cũng không dám khinh thường người thanh niên phía trước, hóa ra bây giờ hắn mới biết, đối phương thu liễm quá sâu, hắn không thể nhìn ra.

-o0o-

901. Chương 774: Vậ Thì Chết Đi.

Chỉ là hiện tại Nhạc Thành đã có một số hành động, một mảng kim mang trên người của hắn chuyển động tràn ngập, đồng thời thân hình chuyển động đánh về phía Tiểu Thiên Tề.

Hiện tại Nhạc Thành dùng hoàn toàn đầu khí, Nhạc Thành cũng muốn biết đầu khí của mình rốt cuộc đã đạt tới trình độ gì, Tiểu Thiên Tề chính là vật thí nghiệm đầu tiên.

Trong lòng Nhạc Thành đã sớm có sát ý, liên quân không yên, hiện tại đang chia rẽ, không phát huy được hết thực lực, nhân số thoát nhìn tuy nhiều nhưng căn bản không dùng được. Muốn trị dứt vấn đề này thì phải giết người cầm đầu, một nho nhỏ Thiên Tề môn mà cũng dám khiêu chiến với tứ đại nhân tộc, tứ đại nhân tộc còn chưa để bọn chúng vào mắt.

- Liệt Không chương.

Cảm thấy khí tức ở trên người của Nhạc Thành, Tiểu Thiên Tề cũng phải kinh ngạc, chẳng lẽ thực lực thực sự của tên tiểu tử này còn cao hơn cả mình.

Tiểu Thiên Tề quát một tiếng, đột nhiên ở trên bầu trời, cuồng phong đại chấn, không gian xung quanh gọn sóng, mơ hồ còn có một khí tức nóng bỏng tràn ngập.

Mà đồng thời lúc đó, cách Tiểu Thiên Tề không xa, một người mang theo chương ấn nóng bỏng màu đỏ xuất hiện, hung hăng đánh về phía Nhạc Thành.

Đưa mắt nhìn về phía khí tức cường hãn trên người của Nhạc Thành Tiểu Thiên Tề quyết định sử dụng chiêu thức cường đại nhất.

- Kim Long thân thể.

Nhạc Thành quay mắt nhìn chương ấn công kích của Tiểu Thiên Tề, trên người của hắn phát ra kim mang dày đặc, một long lân áo giáp bao trùm lấy cơ thể của mình.

Thất Tinh Đấu Thánh đỉnh phong thân thể Kim Long, ngũ tinh Đấu Thánh làm sao có thể chống lại, Nhạc Thành căn bản không để Tiểu Thiên Tề vào trong mắt.

- Kim Long thân thể của Nhạc gia.

Nhìn thấy thân thể Kim Long của Nhạc Thành, Tiểu Thiên Tề, Triệu Song kỳ, Mộc Kim Ô bọn họ đều chấn động, có được thân thể Kim Long, địa biểu cho cường giả siêu cấp ở trong tộc.

Đúng lúc này một thủ ấn màu đỏ hung hăng bắn về phía Nhạc Thành, thân thể Kim Long của Nhạc Thành liền né tránh phóng lên không trung, đấu khí trong đan điền của hắn bắt đầu tuôn ra, một chương ấn màu vàng ngưng tụ trong tay của Nhạc Thành.

- Thương Long chương.

Đột ngột có một thanh âm hét vang lên, thanh âm xé gió vang vọng, một kinh phong màu vàng lừng lờ oanh kích trực tiếp về phía Tiểu Thiên Tề.

Ngay lập tức không gian mãnh liệt quay cuồng, cuối cùng chỉ thấy trên người của Tiểu Thiên Tề tràn ngập thanh long hư ảnh mãnh liệt bắn ra, trận pháp cũng trở nên run rẩy.

Cảm nhận thấy năng lượng cường hãn đột nhiên không gian xung quanh cũng chấn động kịch liệt, một kinh khí vô cùng khủng bố từ bên trong long mang bắn ra.

- Âm

Một tiếng nổ bằng sơn địa liệt vang lên bầu trời, mọi người vô cùng kinh ngạc mà nhìn về phía đó, hư ảnh hình rồng cũng biến mất ở trên không trung.

- A..a

Một kinh khí cuồng bạo tuôn ra, Tiểu Thiên Tề đột nhiên kêu lên một tiếng bn! - đ Bkh - lên c uên ne

- bnao t

- Là ai, đây chính là kết giới của Hắc Âm Thần Điện, mau rút đi, nếu không sẽ giết không tha.

Ngay khi Nhạc Thành đánh giá kết giới thì một thanh âm truyền đến sau đó hai đạo thân ảnh đã tiến tới trước hắn.

Nhạc Thành đánh giá hai người này, hai người đều có dáng vẻ trung niên, tất cả đều mặc áo đen, cảm nhận khí tức trên người hai người này tựa hồ như đều là thực lực thất tinh Đấu Tôn.

- Đây là kết giới của Hắc Âm Thần Điện hay sao?

Ánh mắt của Nhạc Thành trở nên lạnh ý, ánh mắt của hắn nhìn hai người Đại Song và Tiểu Song một chút.

- Kết.

Đại Song và Tiểu Song hai người đã sớm phối hợp với nhau, một mảng kiếm quang yêu dị phát ra, trong nháy mắt đã tới trước hai thất tinh Đấu Tôn.

Hai thất tinh Đấu Tôn không ngờ rằng năm người này lại triển khai công kích, hai thân thể nóng lui xuống, đồng thời quanh người lại ngưng tụ một quang quyển màu đen.

- Xuy xuy.

Sau một lực lượng ba động, phi kiếm từ bên trong Đại Song và Tiểu Song đã phun ra nhanh chóng đánh tan vòng tròn phòng ngự của hai thất tinh Đấu Tôn này, sau đó trường kiếm bắt đầu xuyên thấu qua lồng ngực.

Hai người bắn ra máu tươi rồi ngã xuống mặt đất, thất tinh Đấu Tôn hiện tại đối với tu vi của Đại Song và Tiểu Song mà nói thực sự là không chịu nổi một đòn.

- Các ngươi là ai, hôm nay ta không thể không bỏ sống các ngươi.

Nhìn thấy hai thất tinh Đấu Tôn bị đánh chết, ở trên không trung mấy đạo thân ảnh nhảy lên trên bầu trời, cầm đầu là một cường giả tu vi nhị tinh Đấu Thánh.

Hàng trăm người nhảy lên trên không trung, đầu tiên là Đại Song và Tiểu Song còn có Yêu Huyền.

- Ngươi cũng là người của Hắc Âm Thần Điện?

Nhạc Thành đánh giá nhị tinh Đấu Thánh kia, hắn mặc hồng y, trên người còn có khí tức tràn ngập mùi máu tanh, tựa hồ không giống như người của Hắc Âm Thần Điện.

- Ta là trưởng lão của huyết đao môn, các ngươi dám giết liên quân của Hắc Âm Thần Điện, vậy thì các ngươi chết chắc rồi.

Nhị tinh Đấu Thánh của huyết đao môn nhìn Nhạc Thành mà nói, ánh mắt lại quét qua người của Yêu Huyền và Đại Song Tiểu Song.

- Huyết đao môn.

Nhạc Thành trầm trầm nói, Huyết đao môn không lâu trước đây Trần Đào trưởng lão đã đề cập tới, môn phái này dựa vào Hắc Âm thần điện, thực lực đúng là không tệ.

- Nhị ngươi thật không thoải mái, chết đi.

Cảm nhận thấy nhị tinh Đấu Thánh đang nhìn mình, thần sắc của Yêu Huyền giống như là băng sương, bóng hình xinh đẹp cũng biến mất ngay tại chỗ.

Huyết đao môn trưởng lão biến sắc, tuy nhiên hắn vẫn chưa kịp phản ứng thì một đạo thân ảnh xinh đẹp đã tới trước người của hắn, một lãnh ý tràn ngập, một cây trường tiên xanh biếc không biết khi nào đã xuyên vào trong bụng của hắn.

- Xuy.

Nhị tinh Đấu Thánh chưa kịp phòng ngự đã bị Yêu Huyền đánh chết.

- Thật là tiến bộ, Bát Sí Linh mang đúng là truyền thừa vương giả.

Nhạc Thành nhìn Yêu Huyền mà lẩm bẩm nói, Yêu Huyền mười tháng trước chỉ có thể chống lại lực tinh Đấu Thánh, mà ở trong Hạo Thiên Tháp bế quan tu luyện thực lực hiện tại đủ để chống lại thất tinh Đấu Thánh.

- Bái kiến tộc trưởng.

Lúc này ở trên bầu trời mấy trăm người lẳng không bay tới, có hai người sau khi tới lập tức hành lễ, những người này chính là tộc trưởng của Nhạc gia.

- Hóa ra là tộc trưởng, bái kiến tộc trưởng.

Trong mấy trăm người này có một người có tu vi là tam tinh Đấu Thánh, Nhạc Thành đã từng gặp qua, những người kia là của Thần Hoàng Tộc có tu vi tam tinh Đấu Thánh.

- Trưởng lão đã chết, trưởng lão đã chết.

Lúc này Huyết Dao môn và Hắc Ám Thần Điện đã thất kinh, hai nhị tinh Đấu Thánh đã chết, mấy người còn lại liền hoảng hốt.

- Đây đều là người của Hắc Ám Thần Điện?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi tam tinh Đấu Thánh của Thần Hoàng Tộc.

- Tộc trưởng, người của chúng ta ở phía đông, bên này bị Hắc Ám Thần Điện chiếm cứ, chúng ta vừa thấy bên này đánh nhau, còn tưởng rằng có người của liên quân bị vây hãm.

Một trưởng lão của Nhạc gia cất tiếng nói.

- Ta hiểu rồi.

Nhạc Thành hiểu được, mình đang ở địa bàn của Hắc Ám Thần Điện, khó trách vừa rồi đều gặp người của bọn chúng.

- các người đã tới vậy thì hãy đánh chết toàn bộ những người này, ta xem kết giới một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Vâng tộc trưởng.

Một trưởng lão của Nhạc gia liền ứng tiếng, mấy trăm liên quân đằng sau của tứ đại nhân tộc cũng tiên tới.

Nhạc Thành chăm chú nhìn lỗ hổng ngoài một nghìn thước của kết giới, sau khi do dự một chút Nhạc Thành đi tới đó, không nhìn kỹ thì không thể thấy được.

- Nhạc Thành cẩn thận một chút, lỗ hổng của kết giới này là do cường giả Đấu Thánh làm rách.

Yêu Huyền đi bên cạnh Nhạc Thành rồi nói.

-o0o-

905. Chương 778: Hỏa Lão Nói Chuyện.

Theo không gian khoảng chừng năm trăm thước, một cổ phong bạo phát ra. Thân ảnh của Nhạc Thành ở trên không trung cũng cảm giác được lỗ hổng khí tức.

- Yêu Huyền, Đại Song, Tiểu Song, Thanh Đồng, Hồng Loan mọi người cứ yên tâm, ta đi vào xem.

Nhạc Thành cất tiếng nói với năm người, nguồn lực lượng cuồng bạo này Nhạc Thành cần phải chú ý nhiều một chút, chỗ này xem ra cường giả rất nhiều, phỏng chừng người thực lực Đấu Tôn cũng không dám tới gần.

- Chủ nhân rất là nguy hiểm, người không nên tới gần.

Đại Song cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Yên tâm, ta sẽ không sao đâu, các người cứ yên tâm.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, sau đó kim mang tràn ngập hấn tung người về phía lỗ hổng kết giới.

Đến kết giới chừng ba trăm thước, Nhạc Thành đã cảm nhận thấy một luồng lực lượng vô cùng cường hãn đang thôn phệ về phía mình, luồng lực lượng này lợi hại vô cùng.

Nhạc Thành hơi do dự một chút hấn đang nghĩ xem mình có nên tiếp tục tiến tới hay không, lực lượng cuồng bạo như vậy, nói không chừng đến lúc đó mình không có cách nào chống lại.

Chăm chú nhì luồng khí cuồng bạo kia, sắc mặt của Nhạc Thành trở nên khó coi, không gian xung quanh lúc này cũng tràn ngập khí tức, khí tức như going nước xoáy càng ngày càng mạnh.

Nhạc Thành cảm nhận thấy không gian khí tức này nhất định là có chuyện gì đó, tuy nhiên hấn cũng không dám tùy tiện đi vào trong động khẩu, nói không chừng sẽ gặp nguy hiểm.

Nhìn chằm chằm về phía cửa động, Nhạc Thành thầm suy nghĩ làm sao có thể đi vào trong kết giới động khẩu, đối với kết giới này, Nhạc Thành không có biện pháp nào.

- Ta quên mất Hỏa Lão rồi.

Nhạc Thành chợt nhớ tới Hỏa Lão nói tới kết giới không chừng Hỏa Lão có biện pháp.

Sau khi đánh giá một phen, Nhạc Thành liền quay trở lại bên cạnh Yêu Huyền, Đại Song, Tiểu Song bọn họ.

- Thế nào, có thể đi vào được hay không?

Yêu Huyền cất tiếng hỏi Nhạc Thành, nhìn thần sắc của Nhạc Thành cũng biết là không có cách nào.

- Rất khó, chỉ sợ có biện pháp đi vào mà không có cách nào đi ra.

Nhạc Thành bắt đầu dĩ cười nói.

Nhạc Thành và Yêu Huyền lui về phía sau mọi người mới cảm thấy không gian giảm áp lực không ít.

- Tộc trưởng, Hắc Ám Thần Điện đã bị đánh chết một nửa số người, những người còn lại cũng đã bỏ chạy toàn bộ.

Một trưởng lão của Nhạc gia tiến tới gần Nhạc Thành mà nói, đối với Huyết Dao môn cùng với mấy trăm người vừa rồi của Hắc Ám Thần Điện, liên quân của Tứ Đại Nhân Tộc đã đánh chết gần một nửa.

- Ủ, nơi này giao cho các người, ta trở về núi Thụy Phong trước.

Nhạc Thành cất tiếng nói với những trưởng lão của Nhạc gia, nhưng sau đó hấn cùng với đám người Thanh Đồng, Yêu Huyền bay về phía đỉnh Thụy Phong.

- Ba, kết giới kia con thấy có một cảm giác quen thuộc chỉ là nghĩ hoài không ra.

Thanh Đồng đột nhiên cất tiếng nói.

- Thanh Đồng, người thử nghĩ kỹ xem.

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, theo lời của Thanh Đồng, xem ra kết giới kia có gì đó quan hệ với Thụy Phong Cổ Nham.

- Con nghĩ không ra, khi nào nghĩ ra con sẽ nói cho cha biết.

Thanh Đồng lắc cái đầu nhỏ rồi nói với Nhạc Thành.

Trong hai tháng này, Tứ Đại Nhân Tộc cùng với người của Hồ Điệp cốc, Tuyết Tình cốc cũng đã tiến tới đặt chân tại tp.

Nhạc Thành sau khi trở lại đỉnh núi Thụy Phong thì đầu tiên là vào trong trường của Nhạc gia, sau đó đặt chân tới Tuyết Tình cốc hỏi Hỏa Lão xem có cách nào tiến vào kết giới hay không.

Thần thức của Nhạc Thành khai triển hấn tìm Hỏa Lão cũng không khó, trong chốc lát dưới sự dẫn đường của một trưởng lão, Nhạc Thành đã tìm thấy Hỏa Lão.

- Ta nghe nói người ngay cả Phượng Tôn của Thần Phượng Hoàng tộc cũng đánh chết, thực lực của người tiến bộ thật là nhanh.

Hỏa Lão nhìn thấy Nhạc Thành thì cũng không khách sáo, hai người hiện tại đã không còn xa cách nhau nữa.

May mắn mà thôi, Hỏa Lão vẫn bồi muốn hỏi ông xem có biện pháp nào đi vào kết giới hay không.

Nhạc Thành mở miệng hỏi.

- Dị hỏa của ta tuy có thể đốt cháy hầu hết kết giới nhưng không thể đốt được kết giới mà cường giả Đấu Đế bố trí, trừ phi là tìm ra biện pháp nếu không thì cho dù thập tinh Đấu Thánh cũng không có cách nào.

- Cái này thật là phiền toái, làm sao có thể tìm được cách mở ra kết giới?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Người không tới tìm ta, ta còn muốn tới tìm người, người có nhớ người ở Đan Lô thành đã lấy được một Trận bàn màu đen không, ở Cực viêm địa lại lấy được một cái, vậy tổng cộng hiện tại người đã có hai cái.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Hỏa Lão, ý của người là...

Sắc mặt của Nhạc Thành hơi đổi, tựa hồ như hắn nghĩ tới điều gì.

- Không sai, kết giới này cùng với những đồ vật trong truyền thuyết kia nhất định là có liên quan với nhau, trong truyền thuyết ba cái trận bàn màu đen có quan hệ với cường giả Đấu Đế và Thánh Ma đạo, cho thấy kết giới và trận bàn có quan hệ.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Nhưng hiện tại còn còn có một trận bàn màu đen chưa tìm thấy, bây giờ chúng ta cũng không biết nó ở nơi nào.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Hỏa Lão.

- Cho nên, chúng ta phải tìm được trận bàn màu đen thứ ba, ta tin tưởng lúc đó chúng ta sẽ thuận lợi đi vào trong kết giới.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

- Lúc này chúng ta không thể tìm nhanh chóng được, ta thấy kết giới kia cũng không cách nào gấp rút mở ra được.

Nhạc Thành bất đắc dĩ nói, hắn thầm nghĩ, khi mình có thể đạt tới Đại Thừa kỳ thì có thể tiến vào.

- Hỏa Lão, ông hiện tại đang ở Tuyệt Tình cốc giải quyết ân oán hay sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Hỏa Lão, ở trong Tuyệt Tình cốc, Nhạc Thành cũng phỏng đoán Hỏa Lão hiện tại đang giải quyết ân oán.

- Cái này, cũng không tính là ân oán, chẳng qua chỉ là chuyện tình lúc trẻ mà thôi, hiện tại mọi người đã già rồi, cũng không cần phải náo loạn nữa.

Hỏa Lão hiện ra một vẻ khó xử mà nói.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, hắn cũng không muốn hỏi nhiều nữa, trong lòng tự nhiên biết rằng chuyện tình lúc trẻ là của Hỏa Lão và vị thái thượng trưởng lão kia của Tuyệt Tình cốc.

- Nhạc Thành, hiện tại Hắc Ám Thần Điện cùng với Tứ Đại Nhân Tộc đã chính thức khai chiến, người định làm thế nào? Chẳng lẽ cứ giằng co mãi sao? Ta nghe nói Toan Nghê Tộc, Minh Xà tộc và hổ tộc bọn họ còn chưa có động tác, xem ra bọn họ muốn gia nhập Hắc Ám Thần Điện.

Hỏa Lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Thực lực chủ yếu của Hắc Ám Thần Điện vẫn chưa xuất hiện, ta cũng không muốn chém giết quy mô, trời cao có đức hiếu sinh, ta cũng không muốn cuối cùng máu chảy thành sông.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Ta không ngờ người vẫn có long từ bi, người giết mấy nghìn người của Song Tử Môn và Thiên Tê môn cũng chỉ trong nháy mắt, đối phó với Hắc Ám Thần Điện cũng phải nhịn sao?

Hỏa Lão trêu ghẹo Nhạc Thành.

- Đánh chết mấy người Song Tử Môn và Thiên Tê môn chẳng qua cũng chỉ là để kinh sợ những người khác, về phần những người của Hắc Ám Thần Điện ta tuyệt đối không mềm lòng, tuy nhiên ta cũng không muốn chém giết quá nhiều mà thôi.

Nhạc Thành nói xong, một vô hình khí lạnh lẽo tuôn tràn.

- Một mình người là đã tốt lắm rồi, không ngờ lần này còn có Nhạc Thiên trở lại Nhạc gia, Hắc Ám Thần Điện không chừng cũng có sự chuẩn bị, không đến lúc thời điểm tuyệt đối, bọn họ sẽ không khai chiến với Tứ Đại Nhân Tộc.

Hỏa Lão cất tiếng nói.

Sau khi rời khỏi Tuyệt Tình cốc, Nhạc Thành đi tới trưởng bối của Hồ Điệp cốc, lúc này chúng nữ, Yêu Huyền, Khiếu Thiên Hổ bọn họ cũng ở trong trưởng bối của Hồ Điệp cốc.

Sau khi nhìn thấy Nhạc Thành đến, chúng nữ bắt đầu oán rách Nhạc Thành, lần này ba bốn năm, may mà mọi người tu luyện.

Đối với sự oán trách của chúng nữ, Nhạc Thành chỉ có thể bất đắc dĩ cầu xin tha thứ. Sạo này hẳn sẽ tận lực đưa chúng nữ đi cùng.

-o0o-

906. Chương 779: Linh Dược Sống.

Cuối cùng Nhạc Thành đưa ba viên Tăng Hồn Đan cho Tư Mã yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi Âm Dương Phiên Tình bọn họ, ba viên Tăng Hồn đan này đủ để bọn họ phát huy uy lực lớn nhất để họ đột phá tới Cửu Phẩm Luyện Dược sư.

Mà bốn viên Phá Ách Đan, Nhạc Thành cũng đưa cho Tô Hân Nhi, Trầm Linh, Chu Hàm còn có Lê Tiêu Dao nữa là bốn người, về phần những người còn lại Nhạc Thành cũng chỉ còn cách sau này giúp các nàng đột phá.

Bốn viên đan dược này Nhạc Thành lấy ra phân chia, cuối cùng chúng nữ không từ chối, để đám người Tô Hân Nhi ăn vào.

Ngay sau đó Nhạc Thành lấy ra Hạo Thiên Tháp, để chúng nữ đột phá ở bên trong, ở trong Hạo Thiên Tháp linh khí nồng đậm, đối với việc đột phá của chúng nữ sẽ có chỗ tốt.

Ở bên trong Hạo Thiên Tháp, thân ảnh của Nhạc Thành xuất hiện trong không gian, lần trước Nhạc Thành ở trong Cực viêm chi địa.

Ở trong không gian, Nhạc Thành đứng ở trong phương viên rậm rạp phía trước, chỉ thấy trong đó có một đám linh dược héo rũ, lúc này khí tức tràn ngập ở trong không gian.

Ở trong Hạo Thiên Tháp linh khí nồng đậm, đám linh dược kia đã toàn bộ sống lại, hơn nữa sinh trưởng vô cùng tốt, không ít thứ đã trở nên thành thực, đã có thể luyện chế thành đan dược.

Trong lòng Nhạc Thành mừng rỡ không ít, những linh dược này có vẻ không giống như linh dược bình thường, đều dùng để luyện chế đan dược cao cấp, giá trị của bọn chúng ngay cả pháp bảo tăng chuẩn tiên khí cũng không thể so sánh được.

Ở trong đám linh dược này muốn luyện chế tăng Hồn đan, Phá Ách Đan, đây cũng là chuyện dễ dàng, Nhạc Thành không khỏi mừng rỡ, lần này mình đúng là đã buôn bán lớn.

Cẩn thận kiểm tra một phen, Nhạc Thành lúc snafy cũng phát hiện ra năm khối Kim Tiên Khôi lõi cũng đã tiến hóa.

Thôn phệ lõi điện này trải qua mấy năm, Kim Tiên khôi lõi cũng đã đạt tới mức Tiên khôi hậu kỳ, tựa hồ như muốn đạt tới tầng Kim Tiên khôi tiền kỳ cũng không còn lâu nữa.

- Lõi điện này đúng là bao quanh không gian.

Nhạc Thành mừng rỡ lắm bầm nói, Kim Tiên khôi lõi không ngừng hấp thu lõi điện, dưới lõi điện này, Kim Tiên khôi lõi muốn đột phá cũng là chuyện dễ dàng.

Nhạc Thành tiếp tục lấy Kim Tiên khôi lõi, lúc này Trầm Linh và Tô Hân Nhi ở trong Hạo Thiên Tháp cũng phục dụng đan dược để tu luyện.

Sau khi rời khỏi Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành đi tới đỉnh Thụy Phong, ở trên đỉnh Thụy Phong có một sơn mạch.

- Thụy Phong Cổ Nham, Cực viêm địa, kết giới, trận bàn, thiên ngoại khách rốt cuộc là có quan hệ gì với nhau.

- Nhạc Thành, huynh đứng ở đây làm chi vậy?

Hàn Nguyệt không biết từ khi nào đã tiến tới gần bên cạnh Nhạc Thành, nhìn Nhạc Thành không chớp mắt rồi cất tiếng hỏi.

- Không có gì, ta đang suy nghĩ một số chuyện mà thôi.

Nhạc Thành quay đầu nói với Hàn Nguyệt, hôm nay Hàn Nguyệt mặc một bộ trang phục màu đen, cái miệng nhỏ nhắn chu ra giống như là anh đào vậy.

Vóc người nàng nhỏ nhắn, bộ ngực sữa cao tròn bao trùm, eo tròn nhỏ nhắn, hai chân thon dài.

Lúc này nhìn Hàn Nguyệt, Nhạc Thành lại nhớ tới lần đầu tiên gặp nàng ở Lập Anh Trấn, quyến rũ vô cùng, hình dáng nóng bỏng của nàng hiện lên, Nhạc Thành lúc này thiếu chút nữa thì chảy cả máu mũi, trong đầu của hắn không khỏi hiện lên tà niệm.

-Huynh nhìn cái gì.

Nhìn thấy ánh mắt của Nhạc Thành quét quanh người của mình, nàng không hề tức giận mà lại có chút mừng thầm.

- Ta vẫn tiếp tục nhìn.

Nhạc Thành cười tà sau đó đã đưa tay luồn vào ngực Hàn Nguyệt.

Tựa vào trong ngực của Nhạc Thành, Hàn Nguyệt dán chặt vào hắn hai người không nói tiếng nào, chỉ có bờ môi là dán vào nhau.

Sau một lát, Hàn Nguyệt đã giãy dụa ra khỏi lồng ngực của Nhạc Thành, thẹn thùng cất tiếng nói:

- Huynh làm cho ta không thở nổi, huynh đúng là sắc quỷ sở loạn, cẩn thận không ta thu thập huynh.

- Ta đâu có, ta không có lộn xộn.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói, tay của hắn vừa rồi không có lộn xộn, chỉ là vô tình đụng phải nơi cao ngất mà thôi.

- Nhạc Thành không tốt.

Đúng vào lúc này, một thanh âm truyền tới, Nam Cung Lạc Nhan đã đi ra.

- Lạc Nhan, có chuyện gì vậy?

Nhạc Thành thần sắc biến đổi mà cất tiếng hỏi.

- Vừa có người mới báo lại, Hắc Ám Thần Điện cùng với liên quân phía trước giao thủ, lần này Hắc Ám Thần Điện xuất ra không ít cường giả Đấu Thánh, bây giờ liên quân bị nhốt ở trong kết giới, tứ đại nhân tộc cùng với Cuồng Sư môn, Vạn Kim Môn cũng vừa tiến đến.

Nam Cung Lạc Nhan cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Các người cẩn thận một chút, ta đi trước nhìn một chút.

Nhạc Thành trầm giọng nói, sau đó thân ảnh của hắn đã biến mất.

Chỉ trong chốc lát, Nhạc Thành đã xuất hiện ở sơn mạch giữa Thụy Phong và Yên Phong, lúc này Nhạc Thành đánh giá trắng diện xung quanh, không khí mơ hồ có mùi máu tanh.

Thần thức, của Nhạc Thành biến đổi trong nháy mắt chỉ thấy Nhạc Cốc trưởng lão, Trần Đào trưởng lão, Vũ Văn Giác, Tôn Quân, Hoàng Vũ, Đỗ Kiều Kiều, Lê Giang Nam.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, khí lạnh bao quanh hắn tràn ngập

- Tộc trưởng, chúng ta lại bị Hắc Ám Thần Điện đánh lén.

Đám người Nhạc Cốc sau khi

Nhạc Thành nhìn tảng đá trên mặt đất, hắn cũng biết là Yêu Huyền cùng với Đại Song và Tiểu Song đánh chết nhị tinh Đấu Thánh của Huyết đao môn còn có hai thất tinh Đấu Thánh của Hắc Ám Thần Điện.

- Chúng ta bị tổn thất bao nhiêu người?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Nhạc Cốc trưởng lão đang tái xanh cả khuôn mặt.

- Bẩm tộc trưởng, tổng cộng tổn thất sáu trăm ba mươi ba người, trong đó có hai trưởng lão của Nhạc gia, Trần gia một trưởng lão, còn có một thái thượng trưởng lão của thú tộc. Hắc Ám Thần Điện lần này nhất định có thực lực ngũ tinh Đấu Thánh trở lên, nếu không thì không thể giết nhanh như vậy được.

Nhạc Cốc trưởng lão cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Chết tiệt Hắc Ám Thần Điện, ta cùng với bọn chúng không đội trời chung.

Hoàng Vũ trưởng lão nghiêng răng nghiêng lợi cất tiếng nói.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Tưng thay âm xé gió bay tới, trong nháy mắt Đại Song, Tiểu Song, Yêu Huyền, Nam Cung Lạc Nhan, Thanh Đồng, Hồng Loan, Hàn Nguyệt, Khiếu Thiên Hổ bọn họ cũng không biết là chuyện gì xảy ra.

- Đại Song, Tiểu Song, Đại Hắc, Thanh Đồng, Hồng Loan, Yêu Huyền các người theo ta đi Yên Phong một chuyến.

Nhạc Thành cất tiếng nói với đám người Yêu Huyền.

- Vâng, chủ nhân.

Đại Hắc, Đại Song, Tiểu Song mọi người đều đáp.

- Tộc trưởng, người muốn đi Yên Phong, Hắc Ám Tam lão của Hắc Ám Thần Điện ở đó, thực lực của hắn không hề tệ, không hề dưới cừu giai hắc ám ma thú.

- Nhạc tộc trưởng, đi vậy sẽ ngu hiểm.

Trần Đào trưởng lão cất tiếng nói với Nhạc Thành, nhìn thấy Nhạc Thành muốn đi Yên Phong, Trần Đào cũng lo lắng không dứt.

- Không cần, các người hãy ở lại Thụy Phong, cẩn thận người của Hắc Ám Thần Điện đánh lén.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Nhạc Cốc trưởng lão.

=====

-o0o-

907. Chương 780: Hắc Âm Tam Lão.

- Chúng ta đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với đám người Yêu Huyền, ngay sau đó bọn họ đi về phía Yên Phong.

Yêu Huyền, Đại Song, Tiểu Song, Khiếu Thiên Hồ, Yêu Cơ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma Ứng, Thanh Đồng, Hỏa Lão bọn họ tổng cộng mười người đi theo sau Nhạc Thành, chỉ thấy Nhạc Thành cố ý đi trước, dù sao thì thực lực của Hắc Âm Tam lão cũng không bằng hắn, lần này Hắc Âm tam lão gặp xui xẻo rồi.

Yên Phong và Thúy Phong tương đối xa nhau, cách nhau hơn một nghìn dặm, hai ngọn núi đều lớn nhỏ giống nhau, cao vút trong mây, mà lúc này xung quanh phương viên mấy trăm dặm của Yên Phong cũng chỉ chit thân ảnh. có khi là người của Hắc Âm Thần Điện, có thân ảnh là hắc ám ma thù, hoặc là của Huyết Dao môn, Vạn Tà môn.

- Thanh Đồng, Hồng Loan các người che chở cho Đại Song và Tiểu Song bày trận, Khiếu Thiên, Tử Long Đại Hắc, Yêu Cơ, Ma Ứng các người cũng bảo vệ cho Đại Song và Tiểu Song bày trận.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Vâng chủ nhân.

Mọi người liền cất tiếng đáp, sau đó bọn họ nhảy vào bên trong Hắc Âm Thần Điện.

- Rống.

Ở trên bầu trời, Khiếu Thiên Hồ khôi phục lại bản thể khổng lồ, ngay sau đó chúng cường giả Đấu Hoàng Đấu Vương còn chưa phục hồi lại tinh thần đã bị oanh kích. 0

Tứ Sí Ma Ứng há miệng một tiếng, một luồng hỏa diễm phun ra về phía mặt đất, nhất thời có mấy người bị đốt thành tro tàn.

Những người có tu vi Đấu Hoàng và Đấu Vương căn bản không phải là đối thủ của Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng hay Đại Song và Tiểu song, bọn họ bị ngã ngay xuống mặt đất.

- A...

Đúng lúc này từng thanh âm thảm thiết gào lên, tất cả đều trở nên hỗn loạn.

- Là tứ đại nhân tộc tới, mọi người mau cùng tiến lên.

- Mau lui lại, thực lực quá mạnh mẽ, mau báo cho trưởng lão.

Lúc này hơn trăm đạo thân ảnh đang ngồi trong một gia thạch thất, thạch thất này diện tích không hề nhỏ, tựa hồ như mới được tạm thời mở ra, trên thạch thất có ba lão già ngồi ở đó, ba người này đều tràn ngập khí tức.

- Tứ đại nhân tộc này, đánh chết một thái thượng trưởng lão của Huyết đạo môn, thật là chết tiệt.

Một lão già áo vàng tức giận mà nói.

- Huyết Dao, ngươi vẫn tức giận không thôi sao, Hắc Âm Tam lão không phải tự mình ra tay giúp người đánh chết một tam tinh Đấu Thánh của Thần Hoàng Tộc hay sao, chờ Lục Thiên Tôn bọn họ đến rồi chúng ta đem Tứ Đại Nhân Tộc toàn bộ đánh chết, đến lúc đó xem ngươi muốn báo cừu làm sao.

Một lão già cất tiếng.

- Hừ, đến lúc đó ta sẽ làm cho Tứ Đại Nhân Tộc sống không bằng chết, đừng tưởng rằng người của Tứ Đại Nhân Tộc có thể cười lên trên đầu chúng ta, Huyết Dao môn chúng ta không sợ bọn chúng đâu.

Một lão nhân áo vàng tức giận nói,

- Chư vị, lần này tứ đại nhân tộc cùng với Tuyết Tinh cốc, Hồ Điệp cốc đều xuất hiện gần kết giới, đám người Lục Thiên Tôn hai ngày nữa sẽ đến, khi đó chúng ta có thể đánh tan tứ đại nhân tộc, sau đó kết giới chính là của chúng ta.

Một lão già áo đen cất tiếng.

- Không sai, chúng ta để Lục Thiên Tôn tới đây rồi cho bọn chúng nếm mùi lợi hại của Hắc Ám Thần Điện. Lần này đánh chết một tam tinh Đấu Thánh của Hắc Ám Thần Điện, lần sau chúng ta sẽ diệt sạch tộc của bọn chúng.

Một bạch y lão già cười hèn mọn.

- Bạch Lão Tà, nghe nói một nữ nhân của Vạn Kim Môn cũng bị người thu giữ, người còn chưa thấy đủ sao, cần thận chết mà không hiểu tại sao.

Một bạch y lão già cất tiếng nói.

- Không tốt, Tứ Đại Nhân Tộc đã đến, chúng ta chuẩn bị nghênh chiến.

Một lão già áo đen cất tiếng nói.

Nhạc Thành cùng với Yêu Huyền ở trên bầu trời nhìn xuống, ở trên đó còn có Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Đại Hắc và Yêu Cơ, ở trong vùng núi này có rất nhiều người Đấu Hoàng và Đấu Vương đã bị giết chết, hài cốt rất nhiều, không gian xung quanh sát khí trở nên tràn ngập.

Mà lúc này có không ít cường giả Đấu Tôn cũng chạy tới đây, chẳng qua những người có thực lực Đấu Tôn cũng không đủ sức ngăn chặn sự công kích của nhóm người Khiếu Thiên Hổ và Đại Hắc.

Đại Hắc khôi phục lại bản thể giống như là một cái trận pháp, chỉ cần bị nhốt ở trong đó thì đừng hòng đi ra. Ngay cả tứ tinh Đấu Thánh mà bị nhốt cũng sẽ chỉ chết mà thôi.

Thanh Đồng, Hồng Loan hai tiểu ác ma nà bảo vệ Đại Song và Tiểu Song bố trí Thiên Phần Tiên Trận, hai nàng đã bao phủ xung quanh ba mươi dặm, phát huy uy lực lớn nhất của trận pháp này.

- Chủ nhân, Thiên Phần tiên trận đã bố trí xong.

Đại Song và Tiểu Song hai người nói với Nhạc Thành. Lúc này Thanh Đồng và Hồng Loan cũng đã tới gần Nhạc Thành.

- Khai trận, giết không tha, Nhạc gia chúng ta ngã xuống một người thì Hắc Ám Thần Điện phải đền một nghìn mạng.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Đại Song và Tiểu Song.

- Vâng chủ nhân.

Đại Song và Tiểu Song lập tức khai trận, bọn họ đã cảm nhận được sự tức giận ở trên người chủ nhân. Thủ ấn tung bay, trong nhất thời một mảng hắc khí tràn ngập.

- Thiên Phần Tiên Trận, lên.

Đại Song và Tiểu Song ngưng kết một thủ ấn tiếp tục đánh ra, khuôn mặt nhất thời bao phủ một màu xanh quỷ dị, lúc nà không gian xung quanh ba mươi dặm liền được bao phủ bởi một khí tức cường hãn.

Mà ở trong Thiên Phần Tiên trận này từng mảng thanh âm quét qua, một khí tức quỷ dị bao phủ trên không trung, mà những cường giả của Hắc Ám Thần Điện đều bị bao phủ trong không gian này.

Tất cả đều bối rối, mọi người còn chưa phục hồi linh thần thì một mảng gió khê quét qua, biển máu cuộn cuộn, vô số huyết sắc kim khủng nhào tới như là Cửu U Địa Hỏa.

- A...

Thiên Phần Tiên trận vừa khởi động, vô số thanh âm thê thảm truyền ra, trong cái biển máu, tứ chi chia lìa, những ác quỷ giống như là gặp được thức ăn ngon vậy, điên cuồng thôn phệ.

Trong biển lửa, có không ít người ngã xuống, nhất thời ở trong phương viên ba mươi dặm số người bị tàn sát trở nên rất nhiều, huyết tinh bao phủ vô cùng quỷ dị.

Ổ xung quanh tất cả đề vô cùng kinh khủng và thảm thiết, những tiếng gió quỷ dị cộng với tiếng sâm oanh oanh khiến cho người ta không thể làm gì. Đối mặt với thủ đoạn kinh khủng này, những người bị nhốt bên trong Thiên Phần tiên trận chỉ là một số Đấu vương và Đấu Hoàng mà thôi, bọn chúng vô sức chống lại.

Mà ở bên trong cũng có không ít Đấu Tông và Đấu Tôn, tuy nhiên bằng với thực lực của Đại Song và Tiểu Song thì hai nàng cũng có thể giết bọn họ.

Mà lúc này Đại Song và Tiểu Song đang ở trong trận một khí tức cường hân ngập trời bao vây xung quanh, tràn ngập sát khí, Đại Song và Tiểu Song lúc này giống như hưởng thụ, ở trong trận hai nàng vây khốn, có ít nhất là hai ba mươi vạn người, những người này sau khi chết sẽ trở thành sát khí vô cùng tốt.

Theo sát khí tràn vào, trên người của Đại Song và Tiểu Song đã hiện ra vẻ quỷ dị, lúc này sát khí giống như là linh khí nồng đậm ở trong Hạo Thiên Tháp, có hỗ trợ giúp cả hai tu luyện, thậm chí là còn hiệu quả hơn.

Giúp Đại Song và Tiểu Song bố trí Thiên Phần tiên trận xong, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ bọn họ liền trở lại bên cạnh Nhạc Thành.

-o0o-

908. Chương 781: Kịch Chiến Hắc Ám Tam Lão

Lúc này ở ngoài một nơi, Hắc Ám thần Điện và không ít đệ tử của Huyết Dao môn, Vạn Tà môn bị nhốt trong đó, tuy nhiên đồng bạn của bọn chúng cũng không dám vào cứu giúp, ngay cả cường giả thực lực Đấu Tôn cũng phải lui xuống.

- Nhạc Thành, ở đỉnh Yên Phong có động tĩnh.

Yêu Huyền cất tiếng nói với Nhạc Thành, lúc này trên đỉnh Yên Phong có mấy trăm thân ảnh đang vội vã đến.

- Tốt lắm, bản thân ta muốn nhìn xem Hắc Ám Thần Điện tại sao lại có người ở chỗ này.

Hàn mang trong mắt của Nhạc Thành lóe lên, dù sao đi vào kết giới cũng không có biện pháp nào, vậy thì trước hết đối phó với Hắc Ám Thần Điện, đánh chết một người cũng làm hao tổn thực lực của bọn chúng.

- Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Đại Hắc các người hộ pháp cho Đại Song và Tiểu Song.

Nhạc Thành cất tiếng nói với đám người Khiếu Thiên Hổ, sau đó qua đầu hướng về phía Yêu Huyền, Thanh Đồng, Hồng Loan bọn họ mà nói:

- Chúng ta đến xem mấy người Hắc Ám Thần Điện kia.

- Đáng chết, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra vậy?

Hơn trăm đạo thân ảnh từ trên đỉnh Yên phong chạy xuống, nhìn thấy sát khí bao phủ tất cả đều nghi hoặc không thôi, tựa hồ giống như là do Tứ Đại Nhân Tộc gây nên.

Ba lão già áo đen của Hắc Ám Thần Điện ở trên không trung nhìn nhau, sau đó bọn họ đi về phía khu vực mây đen, khuôn mặt của cả ba lúc này cũng trở nên khó coi.

- Không cần đi ở lại cho ta.

Đúng lúc ba người muốn chạy tới phía trước thì một thanh âm nhàn nhạt phát ra, hơn trăm vạn iên quân Hắc Ám Thần Điện còn không ngăn cản được bốn người Nhạc Thành.

- xuy xuy.

Bốn thân ảnh nà xuất hiện trước lão già áo đen, sau đó Huyết Dao của Huyết Dao môn, Bạch Lão tà của Vạn tà môn cũng chạy tới phía sau của ba áo đen, cả ba đều nghi hoặc nhìn bốn người Nhạc Thành.

- Các hạ là ai, tại sao lại tới đây?

Ba lão già của Hắc Ám Thần Điện nhìn Nhạc Thành trong chớp lát sau đó đưa mắt đánh giá hắn, mọi người đều nghi hoặc, tựa hồ như ở trong Tứ Đại Nhân Tộc, bọn họ chưa từng thấy qua mấy người này.

- Các người chính là Hắc Âm tam lão, vừa rồi trước đó không lâu, Tứ Đại Nhân Tộc và trưởng lão của Thần Hoàng Tộc là ai do các người đánh chết mau đứng ra.

Nhạc Thành nhìn ba hắc y lão nhân mà nói, bọn chúng chính là Hắc Âm tam lão theo lời của Nhạc Cốc, đều có thực lực lục tinh Đấu Thánh.

Nếu là ở một năm trước Nhạc Thành không dám cứ như vậy xông tới, ngay cả một lục tinh Đấu Thánh hẳn đã không cách nào đối phó rồi, tuy nhiên hiện tại với thực lực thất tinh Đấu Thánh, hẳn không hề sợ ai trong ba người bọn họ.

- Người, người là Nhạc Thành?

Ba lão già kia cũng biến sắc mặt, ở Hắc Âm Thần Điện bọn họ đã sớm nghe có người như vậy tồn tại, xem ra hơn phân nửa trước mắt chính là người này.

- Xem rat a thật nổi danh, vừa mới đánh chết trưởng lão của Thần Hoàng Tộc hẳn là một trong ba người các người, không ai thừa nhận thì tất cả đều chết là được.

Ở đây chỉ có ba lục tinh Đấu Thánh mà thôi, những người khác cũng chỉ có tu vi ngũ tinh Đấu Thánh, còn lại đều là tứ tinh tam tinh Đấu Thánh.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Đúng lúc này ở trên bầu trời hơn nghìn người tu vi Đấu Tôn lúc này tung người xuất hiện ở phía sau, trong đó có cả thất tinh bát tinh Đấu Tôn.

- Hừ, chỉ bằng người sao, chẳng lẽ người cho rằng người là Nhạc Thiên sao?

Ba hắc y nhân lạnh lùng nhìn Nhạc Thành, toàn thân bao phủ hắc mang tràn ngập.

- Thanh Đồng, Hồng Loan, Yêu Huyền, các người cẩn thận một chút, có thể giết bao nhiêu thì cứ giết bấy nhiêu.

Nhạc Thành quay đầu nói với đám người Yêu Huyền, đánh giá cả đám kia, Nhạc Thành biết rằng không ai có thể uy hiếp được ba người bọn họ.

- Hừ, khẩu khí thật là lớn, hôm nay tự mình người đi tới, vậy thì ta sẽ bắt người mang về hồi tộc truwss.

Hắc y nhân ở bên phải hừ lạnh một tiếng, sau đó thân ảnh phát ra, bàn tay phải màu đen khô héo phóng ra, nhanh như chớp vươn về phía Nhạc Thành.

- Mọi người cùng nhau tiến lên, đem những người nà bắt lại toàn bộ.

Người chính giữa trong Hắc Âm Tam lão mỉm cười nói, sau đó hắn cũng đánh về phía Nhạc Thành, vừa bắt đầu bọn họ đã liên thủ đối phó với Nhạc Thành, vì đối phó với Nhạc Thành, Hắc Âm Thần Điện đã tổn hao không ít.

- Tới rồi, hay lắm, đúng là muốn chết.

Nhạc Thành lạnh lùng quát một tiếng, sau đó kim mang lóe ra, Nhạc Thành tính rằng chống lại ba lục tinh Đấu Thánh này cũng là một cơ hội để hắn rèn luyện đấu khí.

- Vậy thì các người cũng thử uy lực Âm Thánh khôi lỗi của các người một chút.

Nhạc Thành chuyển động tâm niệm, hắn khẽ mỉm cười rồi lấy từ trong nhẫn trữ vật ra tám bộ Âm Thánh Khôi Lỗi, Âm Thánh Khôi Lỗi vốn là vật của Hắc Âm Thần Điện, lúc này Nhạc Thành biết lấy ra sẽ phát huy tác dụng vô cùng lớn.

- Tiểu tử, tại sao người lại có Âm Thánh Khôi Lỗi.

Nhìn thấy Âm Thánh Khôi Lỗi trước người của Nhạc Thành, đám hắc y nhân đều dừng bước, bọn họ vô cùng kinh ngạc, Âm Thánh Khôi Lỗi ở Hắc Âm Thần Điện cũng không có bao nhiêu, đối với Hắc Âm Thần Điện vô cùng trọng yếu, không ngờ Nhạc Thành cũng có.

- Hiện tại ta đem những Âm Thánh Khôi Lỗi này trả lại cho các người.

Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, sau đó tâm niệm của hắn chuyển động, tám bộ Âm Thánh Khôi Lỗi đã nhanh chóng đánh về phía đám hắc y nhân tu vi Đấu Tôn. Mỗi bộ Âm Thánh Khôi Lỗi đều có thực lực nhất tinh Đấu Thánh, trên người tràn ngập sát khí.

- Đáng chết, ba người chúng ta bắt tên tiểu tử này trước.

Một hắc y nhân trong bọn họ trầm xuống sau đó bắn như tia chớp về phía Nhạc Thành.

- Xuy xuy.

Yêu Huyền ngưng tụ một trường tiên xanh biếc, trường tiên giống như là một con rắn quất về phía người của Hắc Âm Thần Điện, Vạn Tà môn. Đối với những người này, Yêu Huyền không cần phải khôi phục lại bản thể.

- Cô gái này thật là xinh đẹp, nàng là của ta.

Bạch lão tà đã sớm nhìn thấy Yêu Huyền, lúc này lão chảy cả nước miếng, loại tuyệt sắc nữ tử như thế này, cả đời hắn chưa từng thấy qua.

- Bạch lão tà, mọi người cùng tiến lên.

Lúc này hơn mười đạo thân ảnh cũng tiến lên đánh về phía Yêu Huyền, đối với Hồng Loan, Thanh Đồng bọn họ không thèm để ý.

- Muốn chết.

Yêu Huyền nghe thấy lời nói của bọn họ thì sắc mặt trầm xuống, trường tiên nhanh chóng đánh ra, trường tiên mang theo một mảng lực mang yêu dị, không gian xung quanh cũng như muốn méo mó đi.

Lúc này Bạch lão tà mới ý thức được cô gái tuyệt sắc trước mắt thực lực cũng vô cùng mạnh mẽ, so với thực lực tứ tinh Đấu Thánh của hắn thì còn mạnh hơn, sắc mặt của hắn nhất thời biến đổi, thân thể nhanh chóng lui xuống.

- Âm ầm ầm.

Đúng lúc đó, Thanh Đồng, Hồng Loan hai người cũng đánh về phía một nhất tinh Đấu Thánh và một nhị tinh Đấu Thánh. Hai người này đối với công kích của hai tiểu ác ma này thì không cách nào chống lại, lúc bọn họ phát hiện ra thì đã không còn kịp rồi.

- Hai tiểu quỷ này rất là quỷ dị, mọi người cẩn phải cẩn thận.

Ngay lập tức có người phát hiện ra thực lực của Hồng Loan và Thanh Đồng, hai tiểu ác ma này đánh về phía bọn họ, từng thanh âm thâm thiết truyền ra.

Nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, Hắc Âm Tam Lão liền biến đổi sắc mặt trở nên xám ngoét, những người này rốt cuộc là ai mà thực lực lại mạnh mẽ như thế. Đột nhiên ánh mắt của bọn họ tuôn ra sát khí, một hắc mang mạnh mẽ công kích tới, hung hăng đánh về phía Nhạc Thành.

Nhạc Thành tránh được một đạo công kích của Hắc Âm Tam Lão, bỗng nhiên một đạo nữa lại tới, sắc mặt của hắn hơi biến đổi, km mang chột lóc lên, trên người liền bố trí thân thể kl, một mảng long lân khôi giáp xuất hiện.

Song chường vung lên, Nhạc Thành hung hăng đánh về phía người phía trước, cường đại lực lượng trực tiếp đem lục tinh Đấu Thánh ném ra ngoài hơn nghìn thước. Với thực lực thất tinh Đấu Thánh của Nhạc Thành hiện tại, Lục tinh Đấu Thánh bình thường không thể chống lại.

-o0o-

909. Chương 782: Cho Các Người Thử Hắc Âm Ma Lôi.

Nhạc Thành hất lục tinh Đấu Thánh kia ra đột nhiên một thanh âm xé gió xuất hiện, ngay lập tức một đạo thân ảnh mơ hồ giống như là thiểm điện hướng về phía Nhạc Thành mà điên cuồng phóng tới, trong đó

tràn ngập sát ý, cho dù là khoảng cách thật xa cũng cảm nhận được.

- Hừ, thân thể Kim Long, tên tiểu tử kia, hôm nay ta nhất định phải bắt được người.

- Âm âm.

Lục tinh Đẩu Thánh kia vừa cất tiếng, sắc mặt của Nhạc Thành liền biến đổi, sau đó một chương ấn khổng lồ vàng tới, một đạo kim mang khổng lồ đánh ra, chương ấn hung hăng công kích, không gian xung quanh tràn ngập thanh âm phá hủy.

- Tiểu tử, ăn một trảo của ta.

Đồng thời lúc này, trong tay của lục tinh Đẩu Thánh ngưng tụ một móng tay đen nhánh đánh xuống Nhạc Thành.

Nhạc Thành không hề thay đổi, ánh mắt của hắn bắt đầu nhìn lên bầu trời, nhìn về lợi trảo màu đen, Nhạc Thành đột nhiên cười lạnh, trong tay của hắn trực tiếp phát ra một đầu khí hoàng mang mà oanh kích.

- Bang bang.

Từng thanh âm va chạm khổng lồ phát ra, lục tinh Đẩu Thánh của Hắc Ám Thần Điện bị hoàng mang đầu khí của Nhạc Thành kích tán, đồng thời thân thể cũng lui vài trăm thước.

Ba người cùng nhau liên thủ, bị áp chế thành hạ phong, bọn họ đưa mắt nhìn nhau, sau đó trên người của bọn họ cũng bao phủ hắc mang chói mắt mà tràn ngập.

- Là mười thành Hắc Ám Thân thể.

Nhạc Thành nhìn ba người trên không trung thì sắc mặt hơi biến đổi, ba người này có mười thành hắc ám thân thể, không biết ở Hắc Ám Thần Điện có bao nhiêu người có hắc ám thân thể nữa.

- Bất kể các người có hắc ám thân thể hay không, hôm nay các người đều phải chết.

Nhạc Thành cất tiếng nói, thân hình của hắn run lên biến thành một đạo quang mang, chủ động phóng về phía bọn họ, trên khuôn mặt tràn ngập sát ý, khiến cho bọn họ cảm thấy lạnh lẽo.

- Chúng ta dốc toàn lực công kích, nhất định phải đánh bại tên tiểu tử này.

Hắc Ám Tam Lão nhìn nhau, thấy Phong Lôi Sí trên người của Nhạc Thành, tất cả đều kinh ngạc.

Với sự vây công của ba người, Nhạc Thành cũng ngoảnh mặt làm ngơ, loại uy hiếp này nếu một năm trước hắn nhất định là ăn không tiêu nhưng hiện tại thì đã khác.

Trong mắt của Nhạc Thành hàn mang lóe lên, đôi mắt âm hàn đột nhiên bắn về phía người ở bên trái, thủ ấn của hắn tung bay, một thanh âm lạnh lùng vang lên:

- Thương Long chương.

Cuồng bạo đầu khí ngưng tụ ở trong tay của Nhạc Thành, chương ấn của hắn hóa thành hơn nghìn thước, hơn thế đồng thời cũng phát ra đầu khí.

Nhìn thấy cử động của Nhạc Thành, cảm thấy chương ấn tràn ngập khí tức, Hắc Ám Tam Lão bọn họ liền trầm xuống, nếu như bị một chương này công kích thì chỉ sợ bọn họ lành ít dữ nhiều.

- Tiểu tử này nhất định là thất tinh Đẩu Thánh, mau sử dụng thiên phú công kích.

Đối mặt với Nhạc Thành, lục tinh Đẩu Thánh đều hiện ra sắc mặt trắng bệch. Vừa rồi Nhạc Thành ẩn tàng thực lực, bọn họ không phát hiện ra, sau đó Nhạc Thành thì triển Thương Long chương bọn họ mới phát hiện.

Thất tinh Đẩu Thánh và lục tinh Đẩu Thánh chênh lệch với nhau thế nào bọn họ dĩ nhiên là biết bởi vì bọn họ cũng là lục tinh Đẩu Thánh, là cường giả trong tộc, không cách nào ngồi lên vị trí Thiên Tôn. Bát Thiên Tôn, Thất Thiên Tôn cũng có thực lực thất tinh Đẩu Thánh, bọn họ vẫn còn kém.

- Hắc Ám Ma Lôi.

Đám lục tinh Đẩu Thánh kia hét lớn, sau đó hắc sắc quang mang trên người bao phủ, ở xung quanh bao trùm một mảng mây đen.

- Âm âm.

Đúng lúc này trên bầu trời mây đen ngưng tụ lại, thiểm điện khiến cho người ta phải e sợ, hơn mười đạo điện trụ oanh kích lên trên người của Nhạc Thành.

Những điện trụ này tràn ngập quang mang chói mắt, có đường kính lớn nhỏ một thước, đều mang theo khí tức vô cùng mạnh mẽ.

Nhạc Thành cảm nhận được điện trụ này, so với lúc bọn Bát Thiên tôn thi triển ra thì yếu hơn không ít.

Cảm thấy điện trụ này các cường giả xung quanh đều e sợ, bọn họ cũng ngơ ngác nhìn lực công kích này. Lúc này ở trên không trung huyết khí cuộn cuộn, phong vân biến sắc, tất cả đều rét lạnh không thôi.

Nhạc Thành với Thương Long chưởng, mặc dù bị hơn mười đạo Hắc Âm Ma Lôi oanh kích nhưng cũng chỉ bị cản trở trong chốc lát mà thôi, sau đó chưởng ấn của hắn hóa thành một đạo hư ảnh hình rồng xanh, cực long rít gào, trong nháy mắt Hắc Âm Ma Lôi bắn ra, đám lục tinh Đẩu Thánh cũng biến mất trên bầu trời.

- U Hồn Minh Chi.

Đúng lúc này Nhạc Thành cảm nhận được một đạo kinh phong truyền tới, mang theo lực lượng vô cùng mạnh mẽ, trực tiếp oanh kích.

Nhạc Thành lui nhanh cước bộ, trong lòng của hắn nổi lên một lãnh ý, U hồn minh chỉ Nhạc Thành cũng đã từng thấy Thất Thiên tôn sử dụng với Nhạc Tề lão tổ, uy lực thật là bất phàm, chỉ thấy hai đạo thân ảnh mơ hồ xuất hiện trên không rung, hai đạo thân ảnh mang theo hắc sắc quang mang lạng lẹ tấn công. sắc mặt của Nhạc Thành cũng biến chuyển.

Cảm nhận thấy công kích tới, Nhạc Thành khẽ cười lạnh mà nói:

- Vậy hãy để cho ta cho các ngươi thử Hắc Âm Ma Lôi một chút.

Nói xong trên người của Nhạc Thành cũng tràn ngập hắc mang, toàn thân bao phủ ma khí, đồng thời Kim Long thân thể không thấy đâu nữa, thay vào đó là hắc ám thân thể, mà ngay cả Phong Lôi Sí trên người cũng chuyển sang màu đen.

- Hắc Âm thân thể, làm sao có thể như vậy được, chỉ có Hắc Âm Ma huyết tộc chúng ta mới có thể có Hắc ám thân thể.

Lúc này đám lục tinh Đẩu Thánh vây công Nhạc Thành đã hoảng sợ tới mức cực điểm.

Mà lúc này ở trên bầu trời của Nhạc Thành, không gian mây đen bao phủ, khí tức cường hãn tràn ngập, ma khí dẫn động từ khắp nơi truyền ra.

Vô số thiểm điện màu đen ngưng tụ thành hắc sắc điện trụ bắt đầu oanh kích từ trên xuống.

Dưới khí tức cường hãn này, cả sơn mạch giống như là bị chấn động, từ từ đổ sụp xuống.

- Chạy mau...

Một tả một hữu công kích, chỉ thấy Nhạc Thành ngưng tụ Hắc Âm Ma Lôi, nhất thời bọn họ cong chân bỏ chạy. Uy lực của Hắc Âm Ma Lôi bọn họ đều biết.

- Âm âm.

Dưới sự oanh kích của hắc ám điện trụ, U Hồn minh chỉ của hai người đã bị oanh kích tứ tán, đồng thời những Đẩu Tôn, Đẩu Tông kia cũng phát ra thanh âm thê thảm liên tục.

Ở xung quanh trong mười dặm của sơn mạch, tất cả giống như là hủy thiên diệt địa, sơn mạch gãy lìa, sơn cốc bị oanh kích, một mảng khe nứt xuất hiện.

Mà cuối cùng, hai người trong Hắc Ám Tam Lão hoàn toàn không thể chạy trốn được oanh kích, bọn họ bị điện trụ khổng lồ đánh lên trê nười, hắc ám thân thể cũng tan thành từng mảnh nhỏ, khuôn mặt trở nên tái nhợt.

- Xuy xuy.

Lúc này cả hai không nhin được nữa, thổ ra một ngụm máu tươi, hai người trực tiếp bị điện trụ đánh rớt xuống sơn mạch.

-o0o-

910. Chương 783: Lục Thiên Tôn.

Nhìn cảnh tượng này, các cường giả đều sợ ngây người, thực lực của Hắc Ám Tam Lão bọn họ đều biết, nhưng hiện tại bọn họ ba người liên thủ vẫn bị thanh niên kia đánh cho thê thảm, rốt cuộc thanh niên kia là ai mà lại kinh khủng như vậy?

Mà lúc này Thanh Đồng, Hồng Loan còn Yêu Huyền cũng không kinh ngạc, hai người không ngừng oanh kích, lực công kích của bọn họ căn bản không ai có thể chống lại.

- Chạy mau, mọi người mau chạy nhanh đi.

Không biết là ai lên tiếng, chỉ thấy những cường giả kia hỗn loạn và hoảng sợ vô cùng, những cường giả Đấu Thánh dần dần mà chạy trốn, nhưng môn phái như Huyết Dao môn, Vạn Tà môn bám vào Hắc Ám Thần Điện cũng chạy.

Nhóm cường giả Đấu Thánh của Huyết Dao môn chạy đi, cường giả đang đánh nhau với Thanh Đồng, Yêu Huyền, Hồng Loan cũng bắt đầu rút lui.

- Hai người các ngươi chết trước đi.

Nhạc Thành thu hồi thân thể Hắc Ám, trên người của hắn lại xuất hiện thân thể Kim Long và Phong Lôi Sí. Nhạc Thành cũng chỉ thực hiện lực công kích Hắc Ám Ma Lôi mà thôi, hai cánh sau lưng rung lên, sau đó thân ảnh đánh về phía hai lão giả lục tinh Đấu Thánh vừa bị công kích kia.

- Xoẹt

- Tiểu tử, ngươi dám sao.

Đúng lúc này một đạo cường hãn lực lượng đánh về phía Nhạc Thành, đúng là lão giả tu vi lục tinh Đấu Thánh còn lại kia.

- Chỉ bằng ngươi mà muốn ngăn cản ta sao?

Nhạc Thành lạnh nhạt nói, đối với lục tinh Đấu Thánh này Nhạc Thành không thèm nhìn tới, nếu như hắn dựa vào Kim Long thân thể ngạnh kháng sẽ bị trọng thương cho nên đành ngưng tụ một mảng đấu khí màu vàng lại.

Nhạc Thành trong lúc kịch chiến phát hiện ra, đấu khí mình vận dụng xem ra rất quen thuộc.

- Kim Long phá.

Đúng lúc đó, Nhạc Thành đánh ra một đạo chưởng ấn màu vàng về phía lục tinh Đấu Thánh cường giả kia, chưởng ấn màu vàng trong nháy mắt hiện ra, cuồng bạo lực lượng lấp lư trong không gian.

Dưới chưởng ấn này, những đòn công kích của lục tinh Đấu Thánh kia đều bị đánh tan, sát ý trong lòng của Nhạc Thành nổi lên, chưởng ấn màu vàng đột nhiên khuếch tán càng nhanh, lực công kích càng lúc càng trở nên đáng sợ.

- Ba tên phế vật.

Đúng lúc chưởng ấn màu vàng đánh về phía lục tinh Đấu Thánh kia thì một đạo thanh âm truyền tới từ trên trời, sau đó trong không gian xuất hiện một khe hở.

Từ khe hở này, khí tức tràn ngập rơi xuống, một đạo hắc bào thân ảnh hiện ra, mà nương theo sự xuất hiện của thân ảnh hắc bào này, không khí trong thiên địa cũng trở nên quỷ dị, mơ hồ bị bao vây bởi một mảng tối tăm.

Nhìn thấy biến hóa kỳ dị này, khuôn mặt của Nhạc Thành cũng trầm xuống. Khí tức của người mới đến tuyệt đối phải là thất tinh Đấu Thánh đỉnh phong, gần đạt tới bát tinh Đấu Thánh.

Nhìn thấy hắc bào lão giả, ba lục tinh Đấu Thánh đều hô lớn:

- Lục Thiên Tôn đại nhân cứu ta, Lục Thiên Tôn đại nhân cứu ta.

Đôi mắt của hắc bào lão giả nhàn nhạt nhìn Nhạc Thành một cái sau đó khẽ đưa mày, nhìn chường ẩn màu vàng khuếch tán, hắc cất tiếng nói:

- Quả nhiên là Kim Long phá của Nhạc gia, thực lực thất tinh Đấu Thánh đỉnh phong, xem ra người chính là Nhạc Thành, quả nhiên là có chút thực lực.

Hắc bào lão giả này vừa nói xong, ống tay áo liền vung lên, chung quanh liền hiện ra hắc mang nồng nặc, một loại khí tức kinh người hội tụ, trong nháy mắt chường ẩn Kim Long phá mà Nhạc Thành ngưng tụ chuyển thành hắc mang xoay vòng, cùng uốc đó bàn tay của hắc bào lão giả chụp vào bả vai lục tinh Đấu Thánh, đồng thời thân hình nhanh chóng lui về phía sau.

- Lục Thiên Tôn, chuẩn bát tinh Đấu Thánh.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lúc này Lục Thiên Tôn so với Bát Thiên Tôn và Thất Thiên Tôn thì mạnh hơn rất nhiều, người này tuyệt đối rất khó đối phó.

Gặp Lục Thiên Tôn lục tinh Đấu Thánh này, trong mắt của Nhạc Thành hiện ra một vẻ lạnh lẽo, thực lực của Lục Thiên Tôn thật là cường hãn nhưng Nhạc Thành cũng không lo lắng, dù sao hắc cũng có tới bốn loại thiên phú công kích.

Đấu khí của Nhạc Thành điên cuồng xuất hiện, chường ẩn màu vàng cũng khuếch tán, ngày càng tăng nhiều hơn, chường ẩn màu vàng tạo thành long hình hư ảnh rít gào, nháy mắt đánh về phía quang quyển hắc sắc kia.

- Bang bang.

Hai người đánh nhau, quang quyển màu đen lập tức bị văng đi tung tóe, hắc mang bị oanh tán ở trên không trung.

Sau đó cự long hư ảnh va chạm vào nhau vẫn không tiêu tán, lúc này lục tinh Đấu Thánh hiện ra vẻ kinh hoàng, cự long hư ảnh lại tiếp tục oanh kích.

- A...

Dưới sự công kích của cự long hư ảnh, lục tinh Đấu Thánh kia phát ra thanh âm thảm thiết, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi xen lẫn lục phủ ngũ tạng bị nghiền nát.

Lục tinh Đấu Thánh này bị Nhạc Thành đánh chết, mà ngay cả Lục Thiên Tôn cũng công cứu được hắc.

- Hừ, tiểu tử người thật là ngoan độc, hôm nay ta muốn người sống không bằng chết. người của Hắc Âm Ma huyết tộc chúng ta không phải là muốn giết thì giết.

Hắc bào thân ảnh lúc này cũng hừ lạnh một tiếng, không để ý tới thi thể của lục tinh Đấu Thánh trên không trung nữa.

- Ăn một chường của ta.

Đúng lúc này, Lục Thiên Tôn trong nháy mắt đã xuất hiện ở bên cạnh Nhạc Thành, hắc mang trong tay của hắc tràn ngập, một chường ẩn màu đen oanh kích về phía Nhạc Thành.

- Long Khiếu Cửu Thiên.

Nhạc Thành quát nhẹ một tiếng, Lục Thiên Tôn chính là chuẩn bát tinh Đấu Thánh cường giả, mình căn bản không thể chống lại, bát tinh Đấu Thánh và thất tinh Đấu Thánh cách nhau rất xa.

- Ngao.

Một đạo Âm Ba công trong nháy mắt đã bị Nhạc Thành đánh ra, tất cả có thể nhìn thấy lực công kích màu đen này bao phủ cả Lục Thiên tôn vào trong đó.

- Long Khiếu Cửu Thiên.

Lục Thiên Tôn hiện ra một vẻ nghi hoặc, hẳn cũng ý thức được nguy hiểm, thân hình của hắn nhanh chóng lui xuống.

- Ngao ngao.

Đúng lúc này long hình hư ảnh rít gào đánh về phía lục thiên tôn lần nữa, trong nháy mắt chưởng ấn màu đen bị đánh tan.

Nhìn thấy vài cự long hư ảnh, sắc mặt của Lục Thiên Tôn cũng trở nên ngưng trọng, sau đó hắn cười lạnh một tiếng, một mảng đầu khí tràn ngập phatas ra.

- Âm âm âm.

Từng thanh âm bạo phá vang lên, cự long màu vàng bị Lục Thiên Tôn đánh cho biến mất sạch sẽ.

Long Khiếu Cửu Thiên của Nhạc Thành bị Lục Thiên Tôn ngăn cản được, lúc này lãnh ý trong mắt của hắn liền trở nên tràn ngập, Phong Lô Sí cấp tốc rung lên, thân ảnh trong nháy mắt biến mất tại chỗ. Phong Lô Sí đã được Nhạc Thành phát huy tới cực hạn.

- Thiên Nhân Nhiếp hồn.

Nhạc Thành quỷ mị xuất hiện, trong nháy mắt một mảng lam mang phát ra, bầu trời tối tăm cũng bị chiếu rọi bởi một màu lam.

Cùng lúc đó, ở trên bầu trời, một thiên nhân màu lam cũng xuất hiện, lực lượng cuồng bạo đem Lục Thiên Tôn bao phủ vào trong đó. Lực lượng này không hề dưới Long Khiếu Cửu Thiên bao nhiêu.

- Thiên Nhân Nhiếp Hồn của Vũ Văn gia.

Lục Thiên Tôn biến đổi thần sắc một lần nữa, hắc mang trên người của hắn trở nên tràn ngập, đối với lực nuốt chửng của thiên Nhân Nhiếp Hồn, hắn cũng chỉ có thể nhanh chóng lui xuống mà thôi.

Chẳng qua lúc này tuy Lục Thiên tôn lui xuống nhưng Thiên Nhân Nhiếp hồn đã bao vi trong phạm vi vạn thước, thoát thân đâu có dễ dàng, dưới sự thôn phệ của lực lượng kinh khủng, Lục Thiên Tôn một lần nữa ngưng tụ một quả cầu màu đen nghênh hướng Thiên Nhân Nhiếp hồn ở trên bầu trời. T

Hắc sắc quang cầu trở nên tràn ngập, nhìn vào quang cầu cũng biết thực lực của Lục Thiên Tôn vô cùng mạnh mẽ.

Thiên Nhân Nhiếp Hồn trong nháy mắt nuốt chửng quang cầu màu đen kia, tuy nhiên cuối cùng dưới sự công kích mạnh mẽ của quang cầu, nó cũng từ từ biến mất.

-o0o-

911. Chương 784: Đúng Là Thái Dương Chân Hỏa.

- Không ngờ Nhạc gia ngoài Nhạc Thiên ra lại có người, Nhạc gia đúng là may mắn. Thân thể Kim Long, lại có Phong Lô Sí của Trần gia, Thiên Nhân Nhiếp Hồn của Vũ Văn gia, người thật khiến cho người ta mở rộng tầm mắt.

Lục Thiên Tôn nhìn Nhạc Thành thần nhiên mà nói.

Nhạc Thành cũng không trả lời, ánh mắt của hắn nhìn về phía Lục Thiên Tôn phía trước, Lục Thiên Tôn này thực lực so với tướng tượng của Nhạc Thành thì còn mạnh hơn không ít, Thiên Nhân Nhiếp Hồn, Long Khiếu Cửu Thiên còn Phong Lô Sí của mình phối hợp với nhau vẫn không cách nào làm hắn bị thương, thực lực bất tinh Đấu Thánh đúng là mạnh mẽ.

- Ba loại thiên phú tại sao lại có đủ ở trên người người, tại sao lại có thể như vậy?

Lục Thiên Tôn kia lắc lắc đầu mà lẩm bẩm nói.

- Hắc Ám Thần Điện này có một Lục Thiên Tôn tới, nói không chừng phía sau còn nhiều hơn, hơn nữa trên người của Lục Thiên Tôn có thực lực mạnh như vậy, không chừng khi hắn ăn ma đan vào lại còn mạnh hơn nữa.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, đối mặt với Lục Thiên Tôn, Nhạc Thành cũng muốn đánh chết hắn, nhưng điều này vô cùng khó, nói không chừng Hắc Ám Thần Điện sắp tới sẽ còn có cường giả nữa đến đây, đến lúc đó sẽ liên lụy đến đám người Yêu Huyền cùng với Đại Song và Tiểu Song.

- Yêu Huyền, Thanh Đồng, Hồng Loan, Đại Song, Tiểu Song, Đại Hắc, Khiếu Thiên mọi người đi trước đi.

Nhạc Thành dùng thần thức truyền âm nói với đám người Yêu Huyền.

Yêu Huyền, Thanh Đồng và Hồng Loan lúc này nhìn thấy một lão giả mới xuất hiện lại nghe thấy thanh âm của Nhạc Thành thì ba người đều do dự một chút tuy nhiên sau đó ba người cũng nghe lời mà lui trở lại.

Ba người vừa rời khỏi, Hắc Ám Thần Điện và những người khác không hề ngăn cản, bọn họ cũng không dám ngăn cản, thực lực của Yêu Huyền, Thanh Đồng, Hồng Loan ba người đủ giết bốn năm mươi người, hơn nữa đều là bát tinh cửu tinh Đấu Thánh, những người này biết thực lực của Yêu Huyền vô cùng kinh khủng.

Thấy Yêu Huyền trời đi, Lục Thiên Tôn cũng không hề cản trở, chẳng qua nét mặt của hắn khó coi, hắn đánh giá tràng diện xung quanh, vừa rồi Hắc Ám Thần Điện bị chết không ít người, tuy nhiên Lục Thiên Tôn cũng biết mình không có cơ hội ngăn cản bọn họ, dù sao giữ các nàng lại thì Hắc Ám Thần Điện sẽ bị tổn thất nặng.

- Tiểu tử, hôm nay ta giữ ngươi lại là đủ rồi, sau đó không lâu, Nhạc Thiên cũng sẽ tới gặp ngươi.

Lục Thiên Tôn lạnh lùng nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Muốn giữ ta lại, ngươi còn chưa đủ sức đâu, ta muốn đi đâu ai có thể cản ta lại?

Nhạc Thành cười lạnh trả lời, hắn thu hồi khí vào trong đan điền, pháp lực cũng bắt đầu khởi động

- Ta biết ngươi có những thủ đoạn rất quỷ dị, còn có Phong Lôi Sí nữa, tuy nhiên hôm nay nó sẽ vô dụng thôi, thực lực của ngươi chỉ đạt tới thất tinh Đấu Thánh, không có cách nào chống lại bát tinh Đấu Thánh là ta đâu.

- Bát tinh Đấu Thánh, nực cười, ta cũng cho ngươi biết một chút.

Nhạc Thành hít một hơi từ trên người của Lục Thiên Tôn, hắn cảm nhận được một khí tức vô cùng nguy hiểm, chỉ là Lục Thiên Tôn muốn mình chạy đi thì thật là điều nực cười, Phong Lôi Sí sau lưng của hắn rung lên, thân hình chợt tới chợt lui trên bầu trời làm cho người ta phải hoa cả mắt.

Nhìn thấy Nhạc Thành chợt tới chợt lui, Lục Thiên Tôn cũng từ từ lắc đầu, không gian xung quanh cũng trở nên vắng vẻ, mà thân hình của hắn hắc mang tràn ngập, thoát nhìn vô cùng kinh khủng.

Thân hình của Lục Thiên Tôn biến mất một chút, cả người của Nhạc Thành cũng dựng lên, ánh mắt chớp động, hắn thở dốc một cái, chỉ thấy ở phía trước một đạo thân ảnh màu đen đã xuất hiện cách đây chưa tới hai thước.

- Bốn tôn đã nói, những thứ này không dùng được, Phong Lôi Sí của ngươi tuy nhanh, nhưng không gian này đã bị ta khống chế.

Sắc mặt của Lục Thiên Tôn trở nên trầm mặc, hữu chưởng nhanh chóng đánh tới, hắn mang tràn ngập mà ngưng tụ.

- Thái Dương Chân Hỏa.

Lúc này một luồng chưởng âm hàn bắn tới, sắc mặt của Nhạc Thành bỗng nên trở nên kinh khủng, một hỏa diễm kinh khủng được hắn ngưng tụ, cuối cùng tạo thành một Hỏa Long, đánh về phía Lục Thiên Tôn.

- Xoẹt.

Hai người chạm vào nhau, một mảng khí tức âm hàn và cường hãn va chạm, vang lên tiếng nổ không dứt.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Từng thanh âm vang lên, khói mù xuất hiện, ở trên bầu trời bỗng nhiên nứt ra một cái khe.

Đồng thời một đạo thân ảnh thoát ra, Phong Lô Sí gào thét, thân ảnh đã biết mất trên bầu trời không thấy đâu nữa.

- Thái Dương Chân Hỏa, đúng là Thái Dương Chân Hỏa.

Lục Thiên Tôn ngơ ngác nhìn lên trên không trung, sau đó hắn cất tiếng nói với hai lục tinh Đấu Thánh còn lại:

- Các người lập tức bấm báo với điện chủ, Thái Dương Chân Hỏa xuất hiện.

Ở trên đỉnh, Nhạc Cốc, Trần Đào, Vũ Văn Giác bọn họ nhìn về phía bầu trời, thần sắc của bọn họ đều ngưng trọng vô cùng, Nhạc Thành mang theo mấy người đi tới đỉnh Yến Phong, đây tuyệt đối là một chuyến đi vô cùng nguy hiểm.

- Nhạc Cốc trưởng lão, hay là chúng ta đi tiếp ứng, đối phương nhiều người, nếu như bị vây khốn thì rất khó thoát thân.

Trần Đào trưởng lão lập tức nói với Nhạc Cốc.

- Không cần đâu, chủ nhân đã trở về.

Thông Thiên thử cất tiếng nói, trên người của nó có linh hồn ẩn ký của Nhạc Thành dĩ nhiên là cảm nhận được.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Từng thanh âm xé gió vang lên, Nhạc Thành cùng với Yêu Huyền, Thanh Đồng... bọn họ đã trở về.

- Tộc trưởng, có gặp nguy hiểm không?

Nhạc Cốc trưởng lão đi tới cạnh Nhạc Thành mà cất tiếng hỏi.

- Không có chuyện gì, mọi người cẩn thận, Hắc Ám Thần Điện đã xuất hiện Lục Thiên Tôn, hắn là một bát tinh Đấu Thánh.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người.

- Lục Thiên Tôn kia đã là bát tinh Đấu Thánh sao?

Mọi người nghe thấy Hắc Ám Thần Điện đã xuất hiện một bát tinh Đấu Thánh thì kinh ngạc, một bát tinh Đấu Thánh, ở đây không ai có thể chống lại.

- Chư vị, sắp xếp cho mọi người tới Song Phong Thành.

Nhạc Thành do dự một chút rồi cất tiếng nói.

- Nhạc tộc trưởng, nhưng còn kết giới ở đây.

Trần Đào nghi hoặc hỏi Nhạc Thành.

- Kết giới này không cách nào mở ra, chúng ta để lại một số cường giả xem chừng là tốt rồi, chúng ta trở về Song Phong thành, thu thập một số người của Hắc Ám Thần Điện ở đó rồi tính sau.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Được, chúng ta quay về chuẩn bị.

Trần Đào, Vũ Văn Giác, Tôn Quân, Lê Giang Nam, Nam Cung Hiên, Đỗ Kiều Kiều đều đồng ý.

- Nhạc Thành, ngươi định làm thế nào, Lục Thiên Tôn kia rất khó đối phó, ngươi nắm chắc không?

Yêu Huyền cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Không có biện pháp đối phó nhưng ta cũng có năng lực tự bảo vệ mình.

Nhạc Thành trả lời Yêu Huyền, đối với Lục Thiên Tôn, Nhạc Thành hiểu rõ, đánh giết hẳn là chuyện rất khó, tu vi của mình mới đạt tới Hợp thể hậu kỳ mà thôi, nhiều nhất cũng chỉ có thể chống lại, tuy nhiên bảo vệ tính mạng thì không sao.

- Vậy kết giới thì phải làm sao bây giờ?

Yêu Huyền cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Ở đó cũng vô ích, kết giới đó không mở được.

Nhạc Thành nói.

- Đáng chết, tên Lục Thiên Tôn đúng là không bỏ đi.

Nhạc Thành đột nhiên lẩm bẩm nói.

- Chuyện gì vậy, xảy ra chuyện gì?

Nhìn thấy biến hóa trên khuôn mặt của Nhạc Thành, Yêu Huyền cất tiếng hỏi.

- Không có gì, là Âm Thánh Khôi Lỗi của ta bị Lục Thiên Tôn đánh phá mà thôi.

Nhạc Thành cười khổ, Âm Thánh Khôi Lỗi có linh hồn ẩn kín của Nhạc Thành, lúc Nhạc Thành vội vã rời đi vẫn chưa thu hồi, may mà trong lòng hắn cũng không muốn tiếp tục dùng mấy bộ khôi lỗi đó nữa.

Nhạc Thành cảm thấy mình vẫn có lời, mấy bộ Âm Thánh Khôi Lỗi này đã đánh chết không ít cường giả Đấu Thánh của Hắc Ám Thần Điện, Lục Thiên Tôn kia không có cách nào khống chế mới phải phá hủy.

Một lúc sau, tứ đại nhân tộc đã lặng lẽ rời đi khỏi sơn mạch về phía Song Phong thành, liên quân Nhạc Thành rời khỏi liên sơn mạch tiến hành đại chiến chính thức ở Song Phong thành.

Nhạc Thành nhìn bầu trời phía xa xa, xem ra đại chiến nhất định phải tới, đến lúc đó máu sẽ chảy thành sông, Nhạc gia cũng sẽ có rất nhiều người phải ngã xuống.

-o0o-

912. Chương 785: Một Đêm Hoa Nở.

- Chủ nhân, chúng ta ở lại đây hay cũng đi Song Phong thành?

Đại Song cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Chúng ta cũng trở về Song Phong thành.

Nhạc Thành trả lời, hắn nhìn Đại Song và Tiểu Song rồi trả lời, hai nàng vừa rời ở Thiên Phân Tiên trận hấp thu không ít sát khí, có rất nhiều chỗ tốt.

- Thông Thiên, người cùng với Ma Ứng ở lại nơi này, do thám động tĩnh của Hắc Ám Thần Điện, có chuyện gì thì báo cho ta biết.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Thông Thiên Thử và Tứ Sí Ma ứng, tốc độ của hai người cực nhanh, đặc biệt là Thông Thiên Thử, có thiên phú chui xuống đất, dò la tin tức không gì là tốt hơn.

- Vâng chủ nhân.

Hai ma thú cất tiếng đáp, một lúc sau, liên quân của tứ đại nhân tộc đã từ từ rút lui, Nhạc Thành cùng với chúng nữ cũng lui về Song Phong thành.

Ba ngày sau, ở trong thành Song Phong đã diễn ra một cuộc tàn sát, hơn bốn mươi vạn người của Hắc Ám Thần Điện đã bị Tứ Đại Nhân Tộc diệt trừ.

Lần này liên quân của Hắc Ám Thần Điện ở Song phong thành bị tiêu diệt, liên quân của Tứ Đại Nhân Tộc dĩ nhiên cũng có người ngã xuống, nhưng so với Hắc Ám Thần Điện thì ít hơn rất nhiều.

Lần này tàn sát Nhạc Thành cũng không xuất thủ, chỉ có Thanh Đồng và Khiếu Thiên hổ đi xem nhiệt náo mà thôi, đại chiến còn có Yêu Huyền và chúng nữ nữa.

- Lục Thiên Tôn đại nhân, Tứ Đại Nhân Tộc đã rời Thúy Phong và đến Song Phong thành. Ở nơi đó bốn mươi vạn liên quân của chúng ta đã bị giết mất ba mươi vạn.

Trên ngọn núi, hắc ám tam lão cất tiếng nói.

- Trước mắt không cần phải xen vào, hiện tại phải lấy đại sự làm trọng, nhớ kỹ, chỉ cần không phải là tộc nhất của Hắc Ám ma huyết tộc chúng ta thì chết cũng không sao, hơn ba mươi vạn người mà thôi, những người kia cũng không phải là tộc nhân trực hệ của Hắc Ám ma huyết tộc, chết ba trăm vạn cũng không sao cả.

Lục Thiên Tôn nói xong liền nhìn về phía kết giới phía trước.

- Lục Thiên Tôn đại nhân nhưng gần đây tứ đại nhân tộc giết người rất nhiều, những người gia nhập liên quân chúng ta đã bắt đầu oán hận.

Hắc Ám Tam Lão tiếp tục nói.

- Hừ, đám phế vật đó có gì mà oán hận, chẳng lẽ bọn họ cho rằng bọn họ có thể chống lại Tứ Đại Nhân Tộc hay sao. Ai mà oán hận lập tức giết không tha, xem bọn hán còn dám hay không.

Lục Thiên Tôn lại nhìn về phía lục tinh Đâu Thánh kia mà nói tiếp.

- Lục Thiên Tôn dạy dỗ rất đúng.

Lục Thiên Tôn rung mình một cái, sắc mặt sau đó trở nên tái nhợt.

- Hắc Ám ma huyết tộc chúng ta hai ngày nữa sẽ có cường giả tới, đến lúc đó sẽ đối phó với Tứ Đại Nhân Tộc, chuyện quan trọng trước mắt chính là kết giới này.

Lục Thiên Tôn cất tiếng nói.

- Điện chủ tự mình tới đây sao, Lục Thiên Tôn đại nhân không phải nói điện chủ đang bế quan hay sao?

Hắc Ám Tam Lão kinh ngạc nói.

- Người không thấy trên người của tên tiểu tử kia có Thái Dương Chân Hỏa hay sao, ta đã sớm nói rồi, Thanh Sơn là một tên phế vật không thể dùng được, vậy mà cũng để hán trở thành cứu thiên tôn của Hắc Ám Thần Điện.

Lục Thiên Tôn lạnh nhạt nói, sau đó trong mắt hiện ra một lãnh ý.

- Lục Thiên Tôn đại nhân người nói hỏa diễm trên người kia chính là Thái Dương Chân Hỏa hay sao, điều này không thể, điện chủ đã nói, trên đời này trừ người ra làm sao có ai có thể luyện hóa được Thái Dương Chân Hỏa.

Lão giả áo đen kinh ngạc mà nói.

- Ta cũng cảm thấy kỳ quái, nhưng nhất định không ai, cứ chờ điện chủ tự mình tới rồi sẽ biết.

Lục Thiên Tôn cười lạnh mà nói.

Ở trong thành Song Phong, mọi người hiện tại đều tập trung ở đình viện còn lúc này, Nhạc Thành đang ở trong phòng của Hàn Nguyệt, Nguyệt Nhi cúi đầu xuống thẹn thùng.

Mà lúc này, ma trảo của Nhạc Thành đã vòng quanh người của mỹ nhân, theo sự hấp dẫn của ma lực, Nhạc Thành không còn kiêng kỵ nữa

Hàn Nguyệt sớm đã bị Nhạc Thành trêu chọc khiến cho mê say, môi son của nàng hé mở, bộ ngực đẹp khê nhấc lên, khuôn mặt xinh đẹp hiện ra đầy đỏ ửng, thân thể duyên dáng vô cùng.

Nhạc Thành còn chưa kịp phản ứng thì Hàn Nguyệt đã ôm lấy cổ hắn, đưa bờ miệng nhỏ nhắn dán chặt lên bờ môi của Hawkins, song phong gắt gao dựa vào ngực của Nhạc Thành.

Trong náy mắt, Nhạc Thành mơ hồ cảm thấy dưới bụng của mình giống như bốc lửa, kế tiếp Hàn Nguyệt cũng trở nên quay cuồng, nàng dùng đầu lưỡi không ngừng chạm vào hàm răng của Nhạc Thành.

Hai tay của Nhạc Thành ngao du khắp thân thể của nàng, hai bàn tay của hắn chạm vào bộ vị mềm mại nhất trên người của nàng, không ngừng xoa nắn.

Hàn Nguyệt không ngừng dùng cái lưỡi thơm tho của mình luồn vào trong miệng của Nhạc Thành, cánh tay thì vuốt ve sau lưng của hắn, bờ môi anh đào thơm ngát như muốn đốt cháy cả thân thể của Nhạc Thành. không ngừng trêu chọc đầu lưỡi của hắn.

Nhạc Thành phối hợp với Hàn Nguyệt, cảm nhận thấy bờ môi anh đào nhỏ nhắn của nàng đang chạm vào miệng của mình, hắn ngày càng cảm thấy điên cuồng.

Sau một lúc lâu, Nhạc Thành cũng đã thấy Hàn Nguyệt rời khỏi bờ môi của mình, hồng thủy tràn lan, Nhạc Thành nhìn vào hai mắt của nàng.

Lúc này dưới bụng của Nhạc Thành đã bị đốt bởi một luồng hỏa diễm, giống như bị treo giữa không trung, cần một điểm dừng chân vậy.

Mà lúc này phong tình phóng dăng, Hàn Nguyệt dụ người cũng khiến hắn khó mà có thể kìm chế nổi, mồ hôi của Hàn Nguyệt toát ra, nàng không ngờ rằng tối nay mình lại có thể như vậy, không khỏi có chút thẹn thùng, chỉ là bụng nàng lúc này cũng bị hỏa diễm tiêu đốt, nàng cũng muốn Nhạc Thành dập tắt nó.

Bỗng dưng, đúng lúc này Nhạc Thành rên rỉ một tiếng, bàn tay nhỏ nhắn ôm lấy Nhạc Thành.

Đau đớn cùng với khoái cảm do Nhạc Thành mang tới bộ ngực mềm mại dán chặt lên trên người của Nhạc Thành, Nhạc Thành cũng cảm nhận được hiện tại Hàn Nguyệt cũng vô cùng sung sướng.

Bộ ngực của Hàn Nguyệt dính lên bộ ngực của Nhạc Thành, thân thể của nàng run rẩy một cái.

Ở trên giường, môi son dán chặt, vạn chủng xinh đẹp.

Cứ như thể phiên vân phúc vũ, hợp mà phân, phân mà hợp, cần khôn điên đảo.

Ngay sau đó xuân ý vẫn dạt dào, tiếng rên rỉ vang lên không dứt.

Một đêm hoa nở vài lần, sang hôm sau, ánh mặt trời chiếu tới, một thiên kiều bá mị vu vật hiện tại đang nằm trong lồng ngực Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, trời đã sáng, chúng ta mau rời khỏi giường thôi.

Hàn Nguyệt ôn nhu nói với Nhạc Thành.

- Tối hôm qua ai cuồng dã như vậy, tại sao hôm nay vẫn ngượng ngùng?

Nhạc Thành trêu chọc mà nói

-o0o-

913. Chương 786: Tam Đại Cường Giả.

- Chàng đó, còn không phải là tại chàng hay sao?

Hàn Nguyệt bị Nhạc Thành trêu chọc làm cho khuôn mặt đỏ bừng, hồi tưởng lại chuyện tối hôm qua, trái tim của nàng nhất thời trở nên bất an, dưới sự trêu ghẹo của Nhạc Thành, tâm tình của nàng rung động, thẹn đỏ bừng cả khuôn mặt.

- Tại ta cái gì chứ?

Hàn Nguyệt chưa nói xong Nhạc Thành đã cười hì hì. Ôm lấy thân thể của nàng/

Hàn Nguyệt lại bị Nhạc Thành trêu chọc, thân hình không kịp đỡ mà nhũn ra, miệng lại khẽ phát ra thanh âm rên rỉ đứt quãng, thân hình chìm đắm trong nhu tình.

- Hàn Nguyệt thật là kiều mỹ.

Nhạc Thành cũng cảm thấy khí tức lại tràn ngập, một cuộc chiến nam nữ lại tiếp tục.

Trong thời gian kết tiếp, Nhạc Thành cũng không có vấn đề để làm cho nên chuyên tâm ở trên người Hàn Nguyệt.

Chẳng qua Nhạc Thành mơ hồ cảm nhận được, mình phụng bồi tam nữ, vẫn có một mục quang chăm chú nhìn hắn, lúc hắn cảm giác được thì không thấy bóng người, thực lực này thật là cường đại. Trong lòng Nhạc Thành cũng biết, mấy ngày này Liễu Thanh vẫn chăm chú nhìn mình, đối với Liễu Thanh Thánh, Nhạc Thành cũng không biết phải nói gì.

Mà một tháng sau, ở Song Phong thành đã có mấy trăm đạo thân ảnh tới, Vũ Văn Giác của Vũ Văn gia đã sớm nghênh đón, người này chính là cường giả chân chính của Vũ Văn gia.

Người đến đầu tiên là một lam y lão nhân, bộ dáng vô cùng khí thế, hai mắt híp lại.

Nhạc Thành cũng cùng mọi người ra nghênh đón, cảm nhận thấy khí tức trên người của lão giả này, Nhạc Thành cũng giật mình, lão giả này cũng có tu vi thất tinh Đấu Thánh, mặc dù khí tức thu liễm nhưng Nhạc Thành biết lão giả này thực lực không hề dưới Nhạc Tề lão tổ.

Lão giả này đến xong, Nhạc Thành liền thấy Yến Hiểu Kỳ, lần này nàng mặt khôi giáp màu lam của Vũ Văn gia, vô cùng uy vũ. Đằng sau còn có hai trăm người giống nàng.

- Những người này chính là lực lượng kiên trung của Nhạc gia.

Nhạc Thành trầm trầm nói.

- Bái kiến lão tổ.

Vũ Văn giác cùng với Vũ Văn Nam, Vũ Văn Minh Quang đều ra hành lễ.

- Bái kiến Vũ Văn đSơn ại nhân.

Nhạc Thành cũng biết người này chính là lão tổ của Vũ Văn gia, tên là Vũ Văn Lê, người mạnh nhất của Vũ Văn gia.

- Văn bối bái kiến Vũ Văn Lê đại nhân.

Nhạc Thành cũng tiến tới mím cười thi lễ.

- Mọi người không cần thi lễ.

Lão giả mập mạp chăm chú nhìn Nhạc Thành rồi cất tiếng nói:

- Người chính là Nhạc Thành sao, Nhạc Thiên lão nhân kia năm đó cùng ta tranh đoạt nữ nhân, hiện tại hậu nhân của ta là Hiểu Kỳ của ta cũng bị người đoạt mất, ta nhất định phải tìm hắn đòi lại công đạo.

Nghe Vũ Văn Lê cất tiếng nói, Nhạc Thành cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cười cười ,chuyện này mình không nên nói nhiều.

- Vũ Văn Lê, lão bản tử nhà ngươi, Hoàng Tôn năm đó có chút nào coi trọng ngươi đâu, nếu như không có Nhạc Thiên lão già kia, Hoàng Tôn nhất định sẽ yêu ta.

Đúng lúc này một thanh âm xé gió truyền tới, đồng thời một tiếng cười vang lên.

- Bái Kiến Tôn Phong lão tổ.

Tôn Lạc và các cường giả của Tôn gia cũng kinh sợ hành lễ.

- Tôn Phong lão tổ này không biết có thực lực gì.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, Tôn Phong Nhạc Thành cũng đã từng nghe nói, nghe nói năm đó giao tình với Nhạc Thiên lão tổ không tệ, còn có một người nữa là Trần Văn lão tổ. Ban đầu tứ đại nhân tộc có bốn người này khiến cho Hắc Âm Thần Điện phải e ngại.

Chỉ trong chốc lát, ở trên bầu trời đã có hai trăm người tiến tới, một mảng khí tức nồng đậm tràn ngập, Tôn gia tu luyện đấu khí hỏa hệ cho nên một mảng hơi nóng truyền tới.

Nhạc Thành khẽ đánh giá người của Tôn gia vừa tới, đó là một lão giả mặc áo bào màu hồng, so với Vũ Văn Lê thì hai người đều tràn ngập sinh khí.

Mà bên cạnh lão giả này còn có một người có tu vi ngũ tinh Đấu Thánh, đồng thời Nhạc Thành còn nhìn thấy Tôn Thi thi và U Cơ bên cạnh.

Còn ba trăm người còn lại cũng mặc khôi giáp màu đỏ, tu vi thực lực cũng không dưới người của Vũ Văn gia, Nhạc Thành suy đoán đây là những phần tử lực lượng trung kiên nhất của Tôn gia.

- Tôn Phong, lão bắt tử nhà ngươi, ta béo thì sao, hiện tại ta cũng chỉ mới bốn trăm cân mà thôi, nhìn dáng vẻ của ngươi giống như là cây gậy trúc, nếu như năm đó không có lão già Nhạc Thiên kia, Hoàng Tôn nhất định sẽ thích ta, mà không phải là thích ngươi.

Wũ Văn Lê nhìn về phía Tôn Phong phía xa xa mà nói.

- Ta đâu phải là cây gậy trúc, tên mập chết tiệt này, béo mà còn nói người ta.

Tôn Phong trợn mắt nhìn Vũ Văn Lê một cái, sau đó nhìn về phía Nhạc Thành:

- Xem ngươi và tên Nhạc Thiên kia cũng có phần tương tự với nhau, ngươi hẳn là Nhạc Thành trong lời của Thi thi, Nhạc Thiên lão bắt tử kia, đoạt Hoàng Tôn của ta, bây giờ hậu nhân của hắn còn lừa gạt hậu nhân của ta, ta nhất định phải tính sổ hắn.

- Bái kiến Tôn Phong lão tổ.

Nhạc Thành cũng cung kính ra mắt.

Đồng thời Nhạc Thành cũng kính hãi, lão già này có thực lực bát tinh Đấu Thánh, Nhạc Thành biết mình không nhìn lầm, khí tức trên người của Tôn Phong Lục Thiên Tôn còn ở phía dưới.

- Tôn Phong, Vũ Văn Lê, hai người các ngươi cãi nhau âm ỉ mấy trăm năm có mệt hay không? Khó trách Hoàng Tôn không thích các ngươi. Các ngươi căn bản không thắng nổi Nhạc Thiên.

Ở trên bầu trời một thanh âm trong trẻo truyền đến.

- Trần Văn, ngươi đừng giả bộ trẻ tuổi có được không, hiện tại mọi người đã trên một nghìn tuổi, ngươi nói chuyện bình thường không được sao, thanh âm này khó nghe chết.

Nghe một đạo thanh âm này, Vũ Văn Lê đã biết ai tới.

- Chẳng lẽ là Trần Văn lão tổ tới sao?

Nhạc Thành hơi biến sắc, người sắp tới nhất định là Trần Văn lão tổ.

Trong nháy mắt một thanh âm xé gió truyền tới, sau đó ở phía trước là hai ba trăm nữ nhân, phía trước là một nữ nhân thoát nhìn mười bảy mười tám, tối đa cũng chỉ ba mươi tuổi.

Ánh mắt nàng tròn trịa, máu tóc đen nhánh búi cao, hai hàng lông mày như tranh vẽ.

Nữ nhân này tuyệt đối là mỹ phụ nhân. Nhạc Thành không khỏi lo nghĩ, người này nếu như không phải là Trần Văn lão tổ tuổi cao tới thiên tuế chứ, tại sao vẫn bảo dưỡng tốt như vậy

- Vũ Văn Lê, ngươi có muốn sống hay không, cẩn thận ta cắt cái miệng của ngươi.

Mỹ phụ nhân tiến tới mọi người thanh âm cất lên.

- Ta không nói, ngươi vĩnh viễn trẻ tuổi, ta không chọc ngươi nổi.

Wũ Văn Lê bị Trần Văn nói thế thì không hề tức giận mà còn mỉm cười.

- Người này đúng là Trần Vân lão tổ sao?

Nhạc Thành trong lòng thất kinh, nghe mỹ phụ nhân kia trò chuyện Nhạc Thành cười khổ không thôi, đồng thời thầm than, Trần Vân lão tổ này bảo dưỡng thật là tốt.

Ngay sau đó Nhạc Thành theo dõi thực lực của Trần Vân lão tổ thì thần sắc hơi biến đổi, Trần Vân lão tổ là ma pháp sư, khí tức trên người mạnh hơn Yến Hiểu Kỳ rất nhiều.

-o0o-

914. Chương 787: Vây Công Lục Thiên Tôn

- Chẳng lẽ là ma pháp sư cấp chín hậu kỳ?

Nhạc Thành rung động trong lòng, Yến Hiểu Kỳ hiện tại là ma pháp sư cấp chín trung kỳ, khí tức trên người của Trần Vân lão tổ mạnh hơn rất nhiều, điều đó cho thấy đã đạt tới ma pháp sư cấp chín hậu kỳ.

Nhạc Thành đánh giá ba người này, ba người này đều đặc sắc, đồng thời thực lực cũng vô cùng kinh khủng, Nhạc Thành cũng mơ hồ đoán chừng, tứ đại nhân tộc có lẽ muốn cùng với Hắc Ám Thần Điện đại chiến, không bao lâu nữa Tứ Đại Nhân Tộc sẽ chính thức tiến vào chiến đấu thực sự.

- Bái kiến Trần Vân lão tổ.

Lúc này Trần Đào, Trần Xuân đều tiến tới hành lễ.

- Người chính là Nhạc Thành sao, có phần tương tự tên Nhạc Thiên kia.

Trần Vân đưa ánh mắt nhìn về phía Nhạc Thành, trong mắt hiện ra vẻ nhu tình.

- Trần Vân lão tổ năm đó không phải là thích Nhạc Thiên lão tổ chứ?

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, ánh mắt của Trần Vân lão tổ như đem mình trở thành Nhạc Thiên lão tổ vậy khiến cho hắn cảm thấy không tự nhiên.

- Bái kiến Trần Vân lão tổ.

Nhạc Thành cũng hơi thi lễ mà nói.

- Không cần đa lễ.

Trần Vân khẽ nói với Nhạc Thành, nhưng sau đó lại đưa mắt nhìn về phía Yến Hiểu Kỳ ở bên cạnh, ánh mắt của nàng trở nên nghi hoặc rồi nói với Vũ Văn Lê:

Wu Văn Lê, Vũ Văn gia nhà ngươi xuất hiện một ma pháp sư cấp chín trung kỳ trẻ tuổi, tu luyện hỏa hệ ma pháp, thiên phú thật là không tệ.

- Còn nói nữa sao, Yến Hiểu Kỳ năm nay chưa tới ba mươi tuổi mà đã đạt tới mức đó, tốc độ tu luyện so với người năm đó nhanh hơn rất nhiều.

Wu Văn Lê đắc ý nói.

- Bái kiến Trần Vân lão tổ.

Yến Hiểu Kỳ cũng mỉm cười thi lễ với Trần Vân.

- Không cần đa lễ, còn nhỏ như vậy mà đã có thực lực như thế, thật khiến cho ta phải xấu hổ.

Trần Vân lão tổ khẽ mỉm cười nói.

Ngay sau đó ở trong một đại sảnh, Nhạc Thành Nhạc Cốc, Nhạc Liệt, Vũ Văn Lê, Vũ Văn Giác còn có Trần Vân, Tôn Phong Tôn Quân, Trần Đào và mấy người cùng ngồi lại bàn bạc.

Nhạc Cốc, Trần Đào hai người bọn họ kể lại những chuyện xảy ra gần đây.

- Nói như vậy, Hắc Ám Thần Điện chưa đi vào trong kết giới được, mà ngay cả Lục Thiên Tôn lão già kia cũng đã xuất hiện, chỉ là lão gia hỏa này thực lực xem ra đột phá rất nhanh, hai trăm năm trước hẳn mới chỉ là lục tinh Đấu Thánh mà thôi.

Trần Vân lão tổ từ từ nói.

- Mọi người còn nhớ kết giới tới truyền thuyết liên quan tới kết giới này không?

Tôn Phong khẽ nói.

- Tôn Phong, người nói truyền thuyết của vài nghìn năm trước sao, cũng có chút giống, nếu như vậy thì kết giới này không có cách nào mở ra sao?

Vũ Văn Lê cất tiếng hỏi.

- Vũ Văn đại nhân, người nói là Đấu Đế và Thánh Ma đạo ở trong truyền thuyết có liên quan đến ba trận bàn màu đen phải không?

Nhạc Cốc trưởng lão cất tiếng hỏi Vũ Văn Lê.

Mà lúc này Nhạc Thành cũng ngẩn ra. Không ngờ trận bàn màu đen đúng là có liên quan đến việc mở kết giới.

- Không sai truyền thuyết này không biết là thật hay giả, ba cái trận bàn màu đen kia ta không nhìn thấy trận bàn nào, không biết nó ở nơi nào.

Vũ Văn Lê cất tiếng nói.

- Bằng không chúng ta liên thủ mạnh mẽ mở kết giới ra.

Tôn Phong cất tiếng nói.

- Nằm mơ sao, Đấu Đế cùng với Thánh Ma Đạo khai mở không gian, chúng ta liên thủ cũng không cách nào đi vào, trừ phi là tìm được trận bàn màu đen thần bí kia.

Trần Vân cất tiếng nói với Tôn Phong.

- Ba vị lão tổ, ba trận bàn màu đen này rốt cuộc là chuyện gì?

Nhạc Thành khẽ nói với ba người, Nhạc Thành cùng với Hỏa Lão biết được không rõ ràng, hỏi bọn họ sẽ tốt hơn.

- Người còn trẻ, dĩ nhiên là không biết.

Trần Vân nhìn Nhạc Thành sau đó khẽ nói:

- Truyền thuyết là vài nghìn năm trước, khi đó Huyền thiên đại lục có không ít Đấu Đế và Thánh Ma Đạo tồn tại, lúc đó những Đấu Đế và Thánh Ma đạo chính là những thực lực mạnh nhất ở Huyền Thiên nội lục, tuy nhiên một ngày bất chợt xuất hiện không ít người ở bên ngoài tới, cũng có không ít ma thú thiên ngoại, những người này lợi hại vô cùng, thủ đoạn cũng quỷ dị, không biết là từ nơi nào tới, những người đó sau khi tới Huyền Thiên nội lục thì lập tức vùng tay tìm kiếm một bảo vật gì đó.

Trần Vân lão tổ dừng lại một chút rồi nói tiếp:

- Bởi vì những vị khách kia sau khi tới Huyền Thiên nội lục đã tìm ra được một bảo bối, kết quả khiến cho cả nội lục tranh đoạt.

- Cuối cùng những Đấu Đế và Thánh Ma Đạo quyết định liên thủ đối phó những thiên ngoại khách tới, kết quả của cuộc đại chiến này, số người chết không sao đếm hết, những Đấu Đế và Thánh Ma Đạo kia cũng không có cách nào chống lại những thiên ngoại khách kia, cuối cùng thiên ngoại khách cũng đã tụ tập đầy đủ Đấu Đế và Thánh Ma Đạo lại, đánh chết một phen, trước khi ngã xuống, Đấu Đế và Thánh Ma Đạo đã bày ra kết giới này.

- Trong kết giới phong ấn kia chính là chiến trường, tất cả đều bị phong ấn ở trong đó, sau đó mọi thứ biến mất không còn thấy gì nữa, mà ở trong Huyền thiên nội lục cũng có một truyền thuyết, chỉ cần tìm ra ba trận bàn màu đen là có thể mở kết giới ra. Tìm ra mấu chốt đột phá tới Đâu Đế.

Trần Vân lão tổ nói xong thì nhìn Nhạc Thành tiếp tục nói:

- Ta chỉ biết đến mức đó.

Nhạc Thành nghe xong thì thấy Trần Vân lão tổ biết hơn Hỏa Lão một số nhưng cũng không hiểu cụ thể chuyện gì xảy ra, nhìn bộ dáng thì kết giới có liên quan với trận bàn màu đen kia, chẳng qua mình mới có được hai cái mà thôi, còn một cái nữa không biết ở nơi nào.

- Kết giới này hình như được Đâu Đế và Thánh Ma Đạo bố trí, quan hệ tới việc làm sao đột phá tới tu vi Đâu Đế, chẳng qua không biết trận bàn màu đen kia ở nơi nào, nếu không chúng ta không thể nào đi vào kết giới.

Vũ Văn Lê cất tiếng nói.

- Bất kể thế nào, chúng ta không lấy được thì cũng phải ngăn cản Hắc Ám Thần Điện lấy được. Hắc Ám Thần Điện mà mở kết giới này ra, biết được bí mật đột phá tới Đâu Đế thì từ nay Huyền Thiên nội lục sẽ gặp phải đại họa.

- Chúng ta trước hết đi tới Yên Phong, dựa vào thực lực của chúng ta thì chặn đánh Lục Thiên Tôn kia là chuyện dễ dàng.

Tôn Phong cất tiếng nói.

- Không sai ta đồng ý, nếu Lục Thiên Tôn ở trên đỉnh Yên Phong mà chúng ta không động thủ ngay thì còn đợi đến khi nào, đến lúc đó Ngũ Thiên Tôn, Tứ Thiên Tôn tới thì chúng ta sẽ không có cơ hội.

Vũ Văn Lê cũng đồng ý.

- Tốt lắm, hiện tại chúng ta động thủ thôi. Chúng ta ba người liên thủ đánh chết tên Lục Thiên Tôn kia dễ như trở bàn tay, lần này trừ được đại họa cho Tứ Đại nhân tộc.

Trần Vân cất tiếng nói.

- Hai vị lão tổ, ta cùng đi với chư vị.

Nhạc Thành cất tiếng nói, chuyện này dĩ nhiên là hắn không bỏ qua.

- Chuyện này cũng tốt, thực lực của người không tệ, nhưng cần phải cẩn thận một chút.

Tôn Phong cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Ta biết, ta sẽ cố gắng hết sức.

Nhạc Thành khẽ nói, hắn cũng không nhiều chuyện, ba người này muốn đánh chết Lục Thiên Tôn, Nhạc Thành cũng không có ý định xuất thủ, hắn chỉ dựa vào hoàn cảnh mà hành động.

Ba người liên thủ đánh chết Lục Thiên Tôn, Nhạc Thành cảm thấy không yên lòng, Bát Thiên Tôn và Lục Thiên Tôn lúc đánh nhau với Nhạc Thành đều dùng một đan dược quý dị, thực lực trong nháy mắt tăng lên, không chừng Lục Thiên Tôn cũng dùng.

- Tốt lắm, chúng ta rời khỏi nơi này đi.

Tôn Phong cất tiếng nói, sau đó ba người rời khỏi đại sảnh, sau đó bọn họ cũng trở lại hậu viện, xin lỗi đám người Trần Vân, Tôn Phong cùng với Vũ Văn Lê, ba người đợi dây lát sau đó mới có thể đi tới Yên Phong. Bốn người tung bay, biến mất trên không trung.

Bằng thực lực của bốn người, muốn từ Song Phong thành Tới Song phong sơn mạch chỉ gần nửa ngày mà thôi. Trần Vân, Tôn Phong, Vũ Văn Lê bọn họ vẫn lo lắng Nhạc Thành không cách nào đuổi kịp tốc độ của mình không ngờ tốc độ của Nhạc Thành cũng rất nhanh khiến họ kinh ngạc không dứt.

-o0o-

915. Chương 788: Long Đăng Hồ Quyết.

Ở trên đỉnh thạch thất, Lục Thiên Tôn nhắm hai mắt lại, sau đó khẽ cau mày thân thể trong nháy mắt đã biến mất không thấy đâu, tựa hồ như nhận ra điều gì đó.

Ở trên đỉnh Yên Phong, tại một sơn mạch hoang sơ, Nhạc Thành dùng thần thức vô tình cảm ứng được gì đó tuy nhiên hắn vẫn không dừng lại mà tiếp tục đi tới.

Nhìn thấy bộ dáng của Nhạc Thành, ba người Trần Vân cũng dừng lại, cả ba dùng linh hồn lực theo dõi thì trong mắt Trần Vân đột nhiên hiện ra lãnh ý:

- Đã tới thì đừng có lén lén lút lút, mau đi ra đi.

Thanh âm của Trần Vân vừa thốt lên thì có bảy đạo thân ảnh đột ngột xuất hiện ở trên bầu trời, bảy đạo thân ảnh này tràn ngập khí tức cường hãn, nhìn thấy bảy người này, Nhạc Thành cũng nhí mày lại, bảy người này chỉ có hai người là Nhạc Thành không nhận ra.

Ở phía trước nhất chính là một người mặc hắc bào, thần tình lạnh lùng, đúng là Lục Thiên Tôn, hai người bên cạnh Nhạc Thành cũng đã gặp qua, chính là hai trong Hắc Ám Tam Lão, còn bốn người còn lại, một người là Minh U Vương của viễn cổ MINH Xà tộc, một người là Hồ Bá Chủ của viễn cổ Hồ Tộc.

Mà hai lão giả, Nhạc Thành dùng thần thức theo dõi thì mày cũng nhíu lại, hai lão giả kia có thực lực thất tinh Đấu Thánh, mà tử bào lão giả thì có thực lực bát tinh Đấu Thánh, thực lực không hề dưới Lục Thiên Tôn.

- Khắc khắc, ta sớm biết các ngươi sẽ tới, ta vẫn luôn chờ các ngươi, Trần Vân, Tôn Phong, Vũ Văn Lê, các ngươi tự mình tới, thật là bất ngờ cho ta.

Lục Thiên Tôn đánh giá xung quanh rồi tiếp tục nói:

- Nhạc Thành, ta đang muốn tìm ngươi, mà ngay cả ngươi cũng tới, cũng tiết kiệm thời gian cho ta.

Thấy Lục Thiên Tôn nhìn mọi người xong, Trần Vân, Tôn Phong, Vũ Văn Lê bọn họ hai mắt nhìn nhau, tựa hồ bọn họ cũng không ngờ có nhiều người chờ bọn họ như vậy.

- Minh U Vương, Long Đăng, Hồ Quyết, ba người này ở cùng một chỗ với Hắc Ám Thần Điện, chẳng lẽ các ngươi lại không còn sợ Nhạc Thiên đi tới nơi ở của các ngươi một lần nữa sao?

Trần Vân chăm chú nhìn vào ba người Minh U Vương mà nói.

- Hừ, Nhạc Thiên tuy không chết nhưng hai trăm năm trước đã bị hắc ám điện chủ đánh cho gần chết, hiện tại cũng chẳng qua là luyện chế một thân thể mới mà thôi, thực lực sao bằng như trước được, chúng ta cần gì phải sợ hắn.

Tử bào lão giả kia nghe thấy Trần Vân nói thì lạnh nhạt trả lời.

Nhạc Thành hơi kinh hãi trong lòng, không ngờ lão giả tử bào lại biết được như vậy. Nhạc Thiên lão tổ hiện tại đúng là do linh hồn sống lại, tuy nhiên không phải như bọn họ nghĩ, Nhạc Thiên lão tổ sau khi sống lại thực lực không hề kém đi.

Hơn thế nghe thấy Trần Vân nói chuyện thì cũng biết lão giả tử bào này là người của Toan Nghê tộc, mà lão giả tóc dài kia chính là người của hồ tộc.

- Khắc khắc, Trần Vân, Vũ Văn Lê, Tôn Phong ba người các ngươi hôm nay phải ở lại đây, các ngươi chết rồi thì Trần gia, Vũ Văn gia, Tôn gia kể như cũng xong đời.

Lục Thiên Tôn cất tiếng nói với ba người Trần Vân.

- Lục Thiên Tôn, chỉ dựa vào ngươi sao?

Tôn Phong lạnh lẽo nhìn Lục Thiên Tôn mà nói.

- Sao vậy, Tôn Phong người vừa mới đột phá tới bát tinh Đấu Thánh mà thôi, trong bát tinh Đấu Thánh cũng có mạnh có yếu, đợi chút nữa người sẽ biết, còn Nhạc Thành, hôm nay ta cũng không bỏ qua cho người.

Lục Thiên Tôn lạnh lùng nhìn Tôn Phong sau đó đưa mắt sang nhìn Nhạc Thành.

- Hừ, người còn không xứng.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, thần sắc của hắn cũng không quá để ý tới.

- Khắc khắc, không bằng chúng ta làm giao dịch, người giao Thái Dương Chân Hỏa cho ta, ta tha chết cho người, thế nào?

Lục Thiên Tôn cất tiếng nói.

Nhạc Thành lúc này cả kinh, Lục Thiên Tôn quả nhiên là biết đến Thái Dương Chân Hỏa. Thái Dương Chân Hỏa cái tên này ở Huyền Thiên nội lục tựa hồ như không có ai biết, ngay cả Hỏa Lão, Đại Song, Tiểu Song chỉ khi mình đề cập tới bọn họ mới biết mà thôi.

- Người biết Thái Dương Chân Hỏa, người làm sao mà biết được?

Nhạc Thành mỉm cười sau đó nói với Lục Thiên Tôn.

- Nhìn dáng vẻ của người xem ra cũng biết Thái Dương Chân Hỏa, khắc khắc, xem ra trận bàn cũng nhất định ở trên người của người, giao ra trận bàn, ta sẽ cho người toàn thân.

Lục Thiên Tôn biến đổi thần sắc, tựa hồ như hắn cũng kinh ngạc về việc Nhạc Thành biết đến Thái Dương Chân Hỏa.

- Hừ, vậy còn phải xem bản lĩnh của người.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, nhìn dáng vẻ của Lục Thiên Tôn xem ra hắn biết không ít chuyện.

- Hôm nay các người cũng đừng hòng chạy, mọi người mau động thủ.

Lục Thiên Tôn lạnh nhạt cười một tiếng, thân ảnh đánh về phía Nhạc Thành, nhìn dáng vẻ của Lục Thiên Tôn thì hiện tại hắn để ý tới Nhạc Thành nhiều nhất.

- Lục Thiên Tôn, hôm nay để ta xem người mạnh tới đâu.

Thân ảnh của Trần Văn nhanh như chớp biến mất ngay tại chỗ, Đấu đế phong lôi mạch của Trần gia quả nhiên rất nhanh.

- Xuy.

Trần Văn xuất hiện, Lục Thiên Tôn cũng chống lại. Mà Trần Văn lão tổ hiện tại đang dùng hỏa hệ ma pháp, thực lực ma pháp sư cấp chín hậu kỳ.

Cũng đúng lúc này, tử bào lão giả cũng đánh về phía Tôn phong. Hồ Quyết thì đánh về phía Vũ Văn Lê. Trong nháy mắt sáu người đã giao thủ với nhau, 0

Mà lúc này Nhạc Thành không có đối thủ, Minh U Vương, Hồ Bá Chủ bọn họ do dự một chút, còn hai lục tinh Đấu Thánh của Hắc Ám Thần Điện nữa, bọn họ cũng đang nhìn Nhạc Thành.

- Tiểu tử, hôm nay ta xem người chạy trốn đi đâu, hôm nay không có Nhạc Thiên cứu người nữa đâu.

Minh U Vương sau đó cười lạnh, sau đó đã xuất hiện trước người của Nhạc Thành.

- Minh U Vương, người cẩn thận một chút, tên tiểu tử này có thực lực rất mạnh.

Hắc Ám Tam lão nhắc nhở Minh U Vương, Hắc Ám Tam Lão là người biết rõ thực lực của Nhạc Thành nhất.

- Hai người các người không cần phải sợ tên tiểu tử này, ban đầu nếu không phải Phương Tôn khinh thường thì tên tiểu tử này cũng không cách nào đánh chết được ý. Hôm nay, ta sẽ vì những tộc nhân của viễn cổ Minh Xà tộc mà báo thù.

Minh U Vương không để ý tới hảo ý nhắc nhở của hắc ám tam lão, hắn tiếp tục đánh về phía Nhạc Thành, mà Hổ Bá Chủ cũng tiến tới bao vây Nhạc Thành. Hắc Ám Tam Lão hai người thấy vậy cũng đành chịu mà tiến lên.

- Muốn vây công sao, ta mặc dù không sợ nhưng vì không muốn phí phạm thời gian, chúng ta một chọi một đi, như vậy tốt hơn.

Đúng lúc này Nhạc Thành nở ra một nụ cười quỷ dị, thủ ấn của hắn cũng biến đổi.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba đạo quang mang xuất hiện, ngay sau đó một bong hình xinh đẹp cùng với hai nhân ảnh dễ thương nhỏ nhắn xuất hiện trên bầu trời, chính là Yêu Huyền, Thanh Đồng và Hồng Loan.

Nhạc Thành mấy ngày trước từ trong miệng của Thông Thiên Thử và Tứ Sí Ma Ứng biết được rằng Toan nghe tộc, viễn cổ Minh Xà tộc còn có hổ tộc đã đến đỉnh Yên Phong cho nên hắn đành để cho Yêu Huyền, Thanh Đồng và Hồng Loan ba người ủy khuất ở trong trũ vật giới chỉ, đề phòng vạn nhất.

- Ba ba, trũ vật giới chỉ kia quá nhỏ, làm cho con bức bối muốn chết, lần sau con không vào đó nữa đâu.

Hồng Loan tức giận nhìn Nhạc Thành mà nói, trũ vật giới chỉ này dĩ nhiên không thoải mái bằng Hạo Thiên Tháp.

- Lần sau sẽ không cần nữa đâu.

Nhạc Thành cười nói.

- Đáng chết.

Sau khi nhìn thấy Yêu Huyền, Thanh Đồng, Hồng Loan, Minh U Vương Hổ Bá Chủ bọn họ thảm máng một tiếng.

- Yêu Huyền, Thanh Đồng, Hồng Loan không cần nương tay, quyết chiến.

Nhạc Thành nghiêm nghị nói với bọn họ, phía trước là Yên Phong, trên đó không thiếu cường giả, mặc dù mình không sợ nhưng cũng có rất nhiều phiền toái, quyết chiến bây giờ là hay nhất. Nhạc Thành vẫn muốn đối phó với Lục Thiên Tôn kia, nếu có thể lấy được linh hồn của hắn thì mình sẽ biết được không ít chuyện.

-o0o-

916. Chương 789: Linh Hồn Cự Long.

- Mấy cái này mùi vị quả là không tệ.

Thanh Đồng hai mắt nhìn Minh U Vương và Hổ Bá Chủ, còn có Hắc Ám Tam Lão nữa, giống như là nhìn cao lương mỹ vị vậy.

- Viễn cổ Minh Xà tộc, các ngươi là cừu nhân của Bát Sí linh mãng, hôm nay ta nhất định phải trả thù.

Yêu Huyền lạnh lẽo nói, trong tay nàng đã sớm ngưng tụ một trường tiên.

- Xoẹt.

Trường tiên phóng ra, quang mang màu xanh yêu dị của nàng lao thẳng về phía Minh U Vương.

Trường tiên trong tay của Yêu Huyền giống như là một con linh xà sống vậy, xẹt qua công kích về phía Minh U Vương. Không gian sau đó cũng lan truyền một sóng gợn.

Yêu Huyền một năm trước có thể miễn cưỡng chống lại Phương Tôn, hiện tại sau khi tu luyện ở trong Hạo Thiên Tháp chín tháng, thực lực của nàng hiện tại tăng lên không ít, ở trong Hạo Thiên Tháp, tuy Yêu Huyền không có tác dụng kinh khủng bằng Nhạc Thành, Đại Song, Tiểu Song Hỏa Lão nhưng vẫn kinh khủng, chín tháng này bằng mấy năm so với bên ngoài.

Lúc này tiên pháp của Yêu Huyền quý dị linh động, Minh U Vương sau đó đã rơi vào thế hạ phong, Minh U Vương sau đó đã âm thầm sợ hãi, một năm thời gian qua đi, không ngờ cô gái của Bát Sí linh mãng lại tiến bộ nhanh như vậy.

- Trong các người, ta đối phó với người

Ánh mắt ngây thơ của Thanh Đồng nhìn về phía Hồ Bá Chủ mà nói. Ngọc thủ của hắn cũng khẽ đánh ra, thanh mang bao bọc, hung hăng bắn tới Hồ Bá Chủ.

Hồ Bá Chủ đối mặt với Thanh Đồng so với Minh U Vương đối mặt với Yêu Huyền thì còn thê thảm hơn. Thanh Đồng một năm trước đã có thể liều mạng với Phượng Tôn, hiện tại tu luyện ở trong Hạo Thiên Tháp chín tháng mặc dù vẫn là tu vi Tụ Khí trung kỳ nhưng đã là Tụ Khí trung kỳ đỉnh phong, có thể miễn cưỡng chống lại thất tinh Đấu Thánh, huống chi Hồ Bá Chủ chỉ là ngũ tinh Đấu Thánh mà thôi.

Hồng Loan cũng toát ra hồng mang đánh tới Hắc Ám Tam Lão, một quả đấm nho nhỏ mang theo lực công kích vốc ừng mạnh mẽ, thực lực của Hồng Loan hiện tại tuyệt đối trên lục tinh Đấu Thánh, so với thực lực bình thường của Nhạc Thành còn mạnh hơn.

- Tới phiên người.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười lạnh, thủ ấn trong tay biến hóa, Nhạc Thành đã đánh tới Lục tinh Đấu Thánh của Hắc Ám Thần Điện.

Hắc Ám Tam Lão còn lại một mình đối phó với Nhạc Thành đã sớm hoảng sợ, Nhạc Thành hẳn biết rõ, hẳn biết rằng cho dù mình liên thủ với hai người đã chết cũng không thể chống lại.

Cho nên lục tinh Đấu Thánh nhanh chóng lui về phía sau, hắn căn bản không dám đối diện chính diện với Nhạc Thành.

Tuy nhiên tốc độ của hắn cũng không nhanh bằng Nhạc Thành, ngay đúng lúc hắn chuẩn bị chạy trốn thì thân ảnh của Nhạc Thành đã quỷ mị xuất hiện bên cạnh của hắn, trong tay phóng ra một đòn công kích tấn công thẳng xuống.

Đối mặt với công kích của Nhạc Thành, lão giả này cũng chỉ có thể bố trí hắc ám thân thể, toàn thân được bao phủ bởi một khối giáp màu đen.

- Tính chạy sao?

Kim mang trên người của Nhạc Thành lóe lên, Kim Long thân thể và Phong Lôi Sí đồng thời được bố trí, vừa vận chấn trước người lục tinh Đấu Thánh kia.

Nhìn thấy trong Hắc Ám Tam Lão có một người có thân thể Hắc ám, còn trên người Nhạc Thành có thân thể Kim Long và Phong Lôi Sí, ba người Trần Văn, Vũ Văn Lê và Tôn Phong đều biến đổi cả sắc mặt, đây là mười thành huyết mạch, ngay cả bọn họ cũng không có.

Mà Yêu Huyền, Thanh Đồng Hồng Loan xuất hiện ba người Trần Văn giật mình không thôi, bọn họ không ngờ Nhạc Thành đã có sắp xếp từ trước, ba người Yêu Huyền thực lực vô cùng mạnh mẽ, đối với Nhạc Thành, ba người bắt đầu coi trọng.

- Tiểu tử, ta liều mạng với người.

Lục tinh Đấu Thánh kia biến đổi sắc mặt, trở nên vô cùng âm lãnh, ở Hắc Ám Thần Điện và Hắc Ám ma huyết tộc hắn chỉ ở dưới vị trí của tám vị thiên tôn mà thôi, vô cùng được trọng vọng mà bị tên tiểu tử này hôm nay đuổi đánh như thế, trong lòng không thể nào nhịn nổi nữa, bắt đầu liều mạng giương nanh múa vuốt đánh về phía Nhạc Thành.

- Linh hồn công kích, người muốn chết sao?

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng lục tinh Đấu Thánh này nếu như dùng linh hồn công kích mình thì Nhạc Thành không hề sợ, về vấn đề linh hồn lực hắn vô cùng mạnh.

Đối với đòn công kích của lục tinh Đấu Thánh này, Nhạc Thành vẫn bình tĩnh như trước, hai tay nắm chặt lại, không gian trước mặt như muốn sụp đổ, đồng thời mi tâm của hắn cũng ngưng tụ một thanh mang, một thanh sắc cự long rít gào xuất hiện.

Cự long rít gào, mà lục tinh Đấu Thánh ngưng tụ linh hồn thành cự thú cũng đánh về phía Nhạc Thành.

- Oanh.

Tốc độ của cự long không hề giảm, tiếp tục rít gào mà oanh kích về phía lục tinh Đấu Thánh kia, không gian như muốn lay động, cuối cùng lặng yên không một tiếng động đánh lên người của lục tinh Đấu Thánh kia.

Mặc dù linh hồn công kích này lặng yên không một tiếng động nhưng lục tinh Đấu Thánh này vẫn cảm nhận được một cảm giác nguy hiểm vô cùng, lập tức thủ ấn của hắn đột ngột biến đổi, hắn khẽ quát một tiếng, hắc mang cũng trở nên tràn ngập, hội tụ ở trong thiên địa tạo thành một bình chướng khổng lồ.

Cự long rít gào đánh về phía bình chướng màu đen khổng lồ kia, hắc mang khổng lồ trở nên tràn ngập khiến cho cả vùng trời cũng trở nên vẩn vơ, thanh thế cỡ này khiến cho người ta phải sợ hãi, trong chớp lát sắc mặt của mọi người đều biến đổi lớn.

- Âm âm.

Đúng lúc này dưới sự công kích của linh hồn lục, lục tinh Đấu Thánh kia đã bị chặt đứt linh hồn lục bởi cự long. Lúc này lục tinh Đấu Thánh cũng đã bị thương nặng, đây chính là sự nguy hiểm của việc giao đấu bằng linh hồn lục, chỉ cần linh hồn của đối thủ mạnh mẽ hơn mình thì mình sẽ bị thương rất nặng.

Lúc này cự long tiếp tục xuyên thấu qua hắc mang mà tiếp tục oanh kích trên người của lục tinh Đấu Thánh. Lục tinh Đấu Thánh của Hắc Ám Thần Điện hiện tại bỗng trở nên ngậy đại, trong mắt hiện ra một mảng mê muội, cả người đều nhói.

Cùng lúc đó, cự long cùng lục tinh Đấu Thánh cũng biến mất, bình chướng màu đen đột nhiên nổ tung.

- Âm.

Bình chướng màu đen tan vỡ, lục tinh Đấu Thánh cũng lão đảo, thân hình phải lui vài trăm thước, giữa cổ họng phát ra thanh âm rên rỉ, một ngụm máu tươi liền phun ra.

- Sát.

Một đạo thanh âm truyền tới, ba kim sắc quang mang đánh về phía lục tinh Đấu Thánh mà xuyên thấu qua, hắc ám thân thể trong nháy mắt trở nên sụp đổ, hắc mang sau khi tan vỡ, lục tinh Đấu Thánh này cũng trở nên mê muội.

Lúc hắn thi triển linh hồn công kích Nhạc Thành đã ở trước mặt hắn, gây thêm tử vong cho hắn.

Nhạc Thành ở trên bầu trời trong nháy mắt đánh chết một lục tinh Đấu Thánh khiến cho đám người Trần Vân kinh ngạc không thôi, mà Minh U Vương, Hồ Bá Chủ, Lục Thiên Tôn cũng kinh hãi.

Lúc này Lục Thiên Tôn chăm chú nhìn Nhạc Thành, trong lòng đã tức giận cực độ, Nhạc Thành đánh chết hai lục tinh Đấu Thánh của Hắc Ám Thần Điện, mà bọn họ đều là cường giả của Hắc Ám ma huyết tộc.

Nhạc Thành đánh giá toàn trường, thân ảnh của hắn nhanh như chớp biến mất ngay tại chỗ, lúc Nhạc Thành xuất hiện thì đã ở trước mặt của Minh U Vương, thủ ấn của hắn đánh ra, ba đạo kim sắc quang mang bắn mạnh về phía Minh U Vương.

Nhìn thấy Nhạc Thành công kích về phía mình, Minh U Vương kinh hãi không thôi, hắn biết rằng Nhạc Thành đánh chết hai người trong Hắc Ám Tam Lão thì thực lực tuyệt đối vô cùng mạnh mẽ.

- Hồng.

Minh U Vương hồng to một cái, thân thể khôi phục lại bản thể thiên phú, tràn ngập uy áp.

- Không phục bản thể cũng vô dụng.

Yêu Huyền yêu kiều quát lớn một tiếng, trường tiên như con linh xà di động, trong nháy mắt đã đánh về phía Minh U Vương.

- Vạn xà xuất động.

Đúng lúc này ở trên bầu trời, Minh U Vương hét lên một tiếng chói tai.

Mà nương theo tiếng hét của Minh U Vương, bầu trời bắt đầu trở nên kỳ dị, lúc này có mấy vạn con rắn đánh về phía Yêu Huyền và Nhạc Thành.

-o0o-

917. Chương 790: Uy Lực Của Hỏa Hệ Ma Pháp Cấp Chín.

Nhạc Thành mỉm cười, thiên phú của viễn cổ minh xà tộc này đúng là mạnh mẽ, lúc này U Minh Vương định liều mạng, dùng linh hồn ngưng tụ vài vạn con viễn cổ Minh Xà mà công kích, linh hồn lực cường hãn cùng với thiên phú thật đúng là khó đối phó.

Hơn vạn con Viễn cổ Minh Xà lóe ra quỹ dị quang mang, cấp tốc di chuyển, tràn ngập năng lượng, khiến cho không gian chuyển động.

- Muốn chết sao, Cửu Chuyển Yêu Đồng.

Đúng lúc này, Yêu Huyền liền xuất thủ, đối mặt với hơn vạn con minh xà nàng cũng hít một hơi, hai mắt nhìn Minh U Vương ở trên bầu trời, trong mắt hiện ra một vẻ yêu dị màu lục.

- Ca ca.

Hơn vạn con Viễn cổ Minh Xà yêu dị tràn lan, ttrng nháy mắt hóa thành một mảng quang vụ, Cửu Chuyển Yêu Đồng ẩn chứa năng lượng rất lớn, càng ngày càng kinh khủng, có tác dụng khắc chế Viễn cổ Minh Xà tộc.

- Cửu chuyển yêu đồng, quả nhiên là Bát Sí linh mãnh tộc.

Trần Vân, Vũ Văn Lê, Tôn Phong bọn họ nhìn thấy Yêu Huyền thi triển cửu chuyển yêu đồng thì kinh ngạc không thôi, khó trách cô gái này có thực lực mạnh mẽ như vậy, hóa ra là người của Bát Sí linh mãnh tộc.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Hơn vạn con Viễn cổ Minh Xà bị Yêu Huyền toàn bộ phá hủy, cùng lúc đó, Nhạc Thành bắt đầu vung ba thanh Âm Ảnh Kiếm ra tới bản thể của Minh U Vương, ba đạo kim sắc quang mang tạo thành một quang vụ.

- Hống.

Bản thể của Minh U Vương hống lên một tiếng, thân hình giấy dựa không thôi, đồng thời quang mang cũng phát ra bao trùm lấy Âm Ảnh Kiếm của Nhạc Thành.

- Hừ.

Mà đúng lúc này, thân hình của Minh U Vương trở nên khổng lồ, Yêu Huyền cũng ngưng tụ một cây trường tiên trực tiếp xuyên thấu qua bản thể của Minh U Vương, một luồng máu từ trong bụng của Minh U Vương tuôn ra.

- Ngao.

Bản thể của Minh U Vương không ngừng rít gào, tựa hồ như bị đau nhức không chịu nổi, điên cuồng mà giấy dựa.

- Âm Ảnh Kiếm, đi.

Thủ ấn trong tay Nhạc Thành lại biến đổi một lần nữa, ba đạo kim sắc quang mang một lần nữa lại công kích về phía Minh U Vương.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ba đạo lưu quang bắn vào bản thể của Minh U Vương máu tươi phun ra, trong đó có cả nội tạng.

- Xoẹt.

Minh U Vương khôi phục lại nhân hình, sắc mặt trắng bệch nhìn Nhạc Thành, thân hình đứng yên đầy hoảng sợ, không cam lòng mà rơi xuống. Bị Nhạc Thành và Yêu Huyền hai người công kích, hắn không thể chống lại.

Chỉ trong chốc lát, hai lục tinh Đấu Thánh đã bị giết chết, Lục Thiên Tôn, Hồ Quyết còn có Long Đằng ba người bọn họ liền trở nên khó coi, chẳng qua ba người bị Trần Vân lão tổ khống chế nên cũng đành bất lực.

- Ta ghét nhất là những đồ chơi đen thui, thật là không đẹp.

Một thanh âm non nớt truyền tới, chỉ thấy ở trên bầu trời, người cuối cùng trong Hắc Ám Tam Lão bị Hồng Loan công kích chỉ có thể dùng Hắc Ám thân thể mà chống lại. Hồng mang của Hồng Loan bắt đầu khởi động, điên cuồng mà công kích.

- U Hồn minh chỉ.

Trong tay của Hắc Ám Tam Lão lại xuất hiện một dấu tay hắc sắc bắn về phía Hồng Loan.

Đối với dấu tay hắc sắc này, Hồng Loan cũng không thêm để ý, một quả đấm nhỏ nhẹ nhàng tiếp nhận, hai người sau khi đánh nhau, không gian liền trở nên tịch mịch.

- Âm âm âm.

Tuy nhiên chốc lát sau, một thanh âm phá hủy cực lớn bắt đầu phát ra, ngay sau đó trên tay của Hồng Loan xuất hiện một dấu tay vô cùng lớn, đồng thời thân thể của nàng cũng lùi xuống.

- Âm.

Từng thanh âm phá hủy khổng lồ vang lên, hai quả đấm nhỏ của Hồng Loan hung hăng oanh kích lên người của lục tinh Đấu Thánh kia.

Lục tinh Đấu Thánh sắc mặt trở nên trắng bệch, hắn không ngờ quả đấm nhỏ của Hồng Loan lại ẩn chứa lực lượng kinh khủng hư thế, Hắc Ám thân thể của hắn từng khúc bị nghiền nát, máu tươi phun ra, trong đó có cả nội tạng bị nghiền nát.

- Hừ, người không còn là đối thủ của ta.

Hồng Loan vung bàn tay nhỏ bé lên, một mảng hồ mang bao trùm lấy lục tinh Đấu Thánh, sau đó nàng ném về phía Thanh Đồng:

- Thanh Đồng, cho người cái đồ đen thui này.

- Được, cảm ơn người nhiều.

Thanh Đồng bỏ một chưởng về phía Hồ Bá Chủ, sau đó thân thể lóe lên, há miệng cực lớn nuốt chửng lục tinh Đấu Thánh kia vào trong miệng.

- Yêu Huyền, nơi này giao cho người.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Yêu Huyền, lúc này chỉ còn lại Hồ Bá Chủ bọn họ, căn bản không thể nào có uy hiếp gì.

- Chết tiệt, ta sẽ không bỏ qua cho người.

Trong mắt của Lục Thiên Tôn hiện ra một vẻ nổi giận, hai lục tinh Đấu Thánh đã bị đánh chết, đây tuyệt đối là một đả kích vô cùng lớn với Hắc Ám Thần Điện.

- Lục Thiên Tôn, người trước hết lo cho chính mình đi.

Thân ảnh của Nhạc Thành như chớp bay lên bầu trời tới gần Lục Thiên Tôn, thủ ấn của hắn không lập tức công kích mà đánh giá xung quanh.

Thực lực của Lục Thiên Tôn Nhạc Thành cũng biết đến, chỉ thấy Nhạc Thành nhìn ở không trung chăm chăm, hẳn liền thấy trong cuộc kịch chiến này, hẳn cũng đang rơi vào thế hạ phong.

- Hắc Ám thân thể.

Giờ khắc này, Lục Thiên Tôn không thể không dùng đến Hắc Ám thân thể, đối mặt với thực lực ma pháp sư cấp chín hậu kỳ của Trần Vân lão tổ, tu vi không hề dưới bất tinh Đấu Tôn của hắn.

- Chết tiệt, hôm nay các ngươi cũng ở lại cho ta.

Lục Thiên Tôn gầm lên giận dữ, thân thể nhanh chóng lui xuống, hai cánh cũng mở rộng, hắc mang tràn ngập.

- Huyền Ảnh vô ngân, Lục Thiên Tôn, ngươi xem một chút ma pháp hỏa hệ của ta.

Trần Vân lão tổ mặc dù không có Phong Lôi Sí ở trên người nhưng có Huyền Ảnh vô ngân, tuyệt đối có thể chống lại Hắc Ám thân thể.

- Hỏa mãng không gian.

Trần Vân lão tổ cất tiếng, chỉ thấy chín con hỏa mãng xuất hiện, quay cuồng gào thét mà tấn công.

Nhạc Thành nhìn thấy cảnh tượng này thì không thể không lui lại, không gian xung quanh nhất thời tràn ngập khí tức cường hãn. Khí tức cường hãn này khiến cho Nhạc Thành vô cùng kinh ngạc.

Toàn thân của Trần Vân lão tổ bao phủ một nguyên tố hỏa hệ ma pháp, hỏa mãng không ngừng phát ra, uy lực công kích khiến cho ngay cả Nhạc Thành cũng rung động.

Đối mặt với ma pháp sư cấp chín là Trần Vân lão tổ, Lục Thiên Tôn không dám khinh thường, thực lực của đối phương vẫn ở trên mình.

Chín con hỏa mãng lộ nhào ở trên công, rít gào bao trùm lấy Lục Thiên Tôn, không gian xung quanh cũng đã trở nên nóng bỏng, hỏa diễm ngập trời.

- Hắc Ám ma lôi.

Lục Thiên Tôn không thể làm gì khác hơn là thi triển thiên phú mạnh mẽ nhất của mình, không gian xung quanh liền lay động, điện mang bắn ra, quỷ dị vô cùng.

- Âm âm.

Từng thanh âm sấm sét vang lên, chỉ chút điện trụ từ trên bầu trời đánh xuống.

- Xuy xuy.

Nhìn thấy điện trụ, chín con hỏa mãng khổng lồ cũng trở nên mờ nhạt, khí tức cũng ảm đạm không ít.

Chẳng qua lúc này, Nhạc Thành đã vô cùng kinh ngạc, hắc ám ma lôi này oanh kích thật là cường hãn.

- Âm âm.

Cuối cùng chín đạo hắc sắc điện trụ bổ xuống, hỏa diễm toàn thân không ngừng chuyển động, trong nháy mắt tràn ra, mệnh mông vô hạn.

Hắc Ám ma lôi cùng với hỏa mãng mà Trần Vân lão tổ ngưng tụ ra sau đó đồng thời tiêu tán, nhưng Nhạc Thành vẫn cảm thấy ở không gian xung quanh vẫn có sóng nhiệt kinh khủng, công gian trực tiếp chấn động.

- Thật là lợi hại.

-o0o-

918. Chương 791: U Minh Quỷ Trảo.

- Xoẹt xoẹt.

Cùng lúc đó, hai người Lục Thiên Tôn và Trần Vân lão tổ lùi ra hơn một nghìn thước, hai người kẻ tám lạng người nửa cân, ai cũng không chiếm được tiện nghi.

- Hắc Ám thân thể, chết tiệt, Hắc Ám Thần Điện khi nào thì có mười thành Hắc Ám thân thể?

Sắc mặt của Trần Vân lão tổ trở nên tái nhợt, vừa rồi một kích kia đã tiêu hao không ít ma pháp lực.

- Trần Vân lão tổ, để văn bối giúp lão tổ một tay.

Thân ảnh của Nhạc Thành như chớp xuất hiện bên cạnh của Trần Vân, Nhạc Thành là hậu bối, muốn ra tay dĩ nhiên là phải xin phép.

- Được, người cẩn thận một chút, lão gia hỏa này không dễ đối phó đâu.

Trần Vân cất tiếng nói với Nhạc Thành, nhìn thấy Nhạc Thành dễ dàng đánh chết một lục tinh Đấu Tôn, Trần Vân lão tổ dĩ nhiên không dám xem thường hắn.

- Hừ, hai người các ngươi có thể đối phó với ta sao, các ngươi đừng nằm mơ, hừ, giữ lại hai người các ngươi, cũng không phí đạn dược.

Lục Thiên Tôn cười âm lệ, sau đó nuốt một viên đan dược màu đen vào bụng.

- Lại là một đan dược quý dị.

Nhạc Thành khẽ biến sắc, lần trước Thất thiên tôn và bát thiên tôn sau khi dùng đan dược thực lực đã tăng vọt, thất tinh Đấu Thánh đạt tới bát tinh Đấu Thánh, không biết lục thiên tôn hiện tại có thể tăng lên bao nhiêu.

Một ma khí ngập trời xuất hiện tràn ngập trên người của Lục Thiên Tôn, lúc này khí tức của Lục Thiên Tôn thẳng tắp bay lên trên, cảm nhận thấy khí tức trên người của Lục Thiên Tôn, sắc mặt của Trần Vân lão tổ hơi biến đổi, không hiểu sao thực lực của Lục Thiên Tôn lại tăng vọt lên như vậy.

- Thủ đoạn ma đạo, nhìn bộ dáng này thì xem ra Hắc Ám Thần Điện với người tu ma có quan hệ.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, tuy nhiên hắn vẫn chưa dám khẳng định, ở Huyền thiên nội lục, ngoại trừ mình với Đại Song và Tiểu Song thì vẫn chưa thấy tu chân giả nào khác.

Cảm nhận thấy ma khí trên người của Lục Thiên Tôn, Nhạc Thành âm thầm suy đoán, đây nhất định là thủ đoạn của người tu ma, có thể trong thời gian ngắn ngủi tăng thực lực của mình lên, đối với bản thân sẽ tiêu hao không ít, sau này cũng có hại không nhỏ.

- Lúc này khí tức trên người của Lục Thiên Tôn được nâng lên, thần sắc của Nhạc Thành cũng ngưng trọng không ít, thủ ấn của hắn ngưng kết, mi tâm tràn ngập ánh sáng, Âm Dương kiếm trong nháy mắt đã xuất hiện ở trước người, bạch sắc quang mang lưu chuyển, một đạo bạch cầu bắn về phía Lục Thiên Tôn.

- Lần này, người đừng hòng rời đi.

Khuôn mặt của Lục Thiên Tôn dữ tợn, lần trước vì bận tâm tới Thái Dương Chân Hỏa nên hắn cũng không nóng nảy đối phó với Nhạc Thành, tuy nhiên hiện tại điện chủ đã an bài, hắn không việc gì phải cố kỵ nữa.

- Chuyện này cũng không phải do ngươi muốn là được.

Nhạc Thành cười lạnh, thủ ấn của hắn biến hóa, Âm Dương Kiếm trong nháy mắt đã hiện ra trước người của Lục Thiên Tôn.

Lúc này hắc bào của Nhạc Thành tung bay trong gió, khí tức cũng tràn ngập. Hiện tại tu vi của Nhạc Thành đã đạt tới Hợp thể hậu kỳ đỉnh phong, khí tức trên người không hề ở dưới thất tinh Đấu Thánh.

Cách đó không xa, Trần Vân lão tổ cảm nhận thấy khí tức của Nhạc Thành thì khuôn mặt cũng không nhin được mà run lên, hóa ra lúc này khí tức của hắn thu liễm, hiện tại mới là thực lực chân thực của hắn.

Cảm nhận thấy Nhạc Thành dùng Âm Dương Kiếm công kích, Lục Thiên Tôn nhíu mày, thân hình vẫn chưa ổn định mà nói:

- Ngươi cho rằng ngươi có thể giấu võ giương oai trước mặt bản tôn sao, ngươi còn chưa phải là Nhạc Thiên.

Cùng lúc đó, Lục Thiên Tôn cũng không hề dám chậm trễ, tay áo của hắn vung lên, chỉ nghe thấy một tiếng giòn tan, hơn mười sợi dây đen đã xuất hiện, giống như mười con độc xà, hung hăng mà vung tới.

Những sợi dây đen này vô cùng khủng bố, trực tiếp xuyên thủng vào hư không, bén nhọn vô cùng.

- Để cho ngươi thấy một chút lợi hại của ta, tên tiểu tử nhà ngươi còn chưa thể chống lại đâu.

Sắc mặt của Lục Thiên Tôn trầm xuống, ngón tay búng ra, chỉ thấy sợi dây quỷ dị vây quanh người của Nhạc Thành, tạo thành một mảng hắc vụ.

Mà cùng lúc đó, ba sợi dây màu đen cũng không e ngại kiếm quang của Âm Dương Kiếm, Nhạc Thành cảm nhận thấy Âm Dương kiếm và sợi dây đó có liên lạc gì với nhau.

- Thái Dương Chân Hỏa.

Nhìn thấy biến hóa, chân mây của Nhạc Thành cũng nhú lại, thủ ấn của hắn đột ngột biến đổi, lòng bàn chân đập mạnh vào hư không, Nhạc Thành mỉm cười quát lạnh, một hỏa diễm tràn ngập bắt đầu tuôn tràn.

- Những món đồ này, đối với ta không cách nào dùng tới.

Nhạc Thành lại biến đổi thủ ấn, kiếm mang của Âm Dương Kiếm lại tăng vọt, có ba màu đen quỷ dị xuất hiện, kiếm mang này vừa lóe ra thì đã hung hăng bổ xuống.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Âm Dương kiếm đánh xuống, ba sợi dây quỷ dị màu đen đã tan nát, sau đó lại biến thành một mảng hắc mang biến mất trên bầu trời.

Lúc này sắc mặt của Lục Thiên Tôn đã trở nên vô cùng khó nhìn, thân hình sau đó nhanh chóng lui xuống, hai cánh một lần nữa vỗ lên, mười sợi dây màu đen quỷ dị tuôn ra.

Mười mấy sợi dây màu đen quỷ dị bao trùm Âm Dương Kiếm tạo thành một vòng nước xoáy khổng lồ, vòng nước xoáy hung hăng cường hãn bắn ngược lại, đem Âm Dương Kiếm đẩy lui hơn nghìn thước.

- Thực lực không tệ, nhưng vẫn còn chưa đủ, cái này là pháp khí phải không?

Lục Thiên Tôn từ từ ngẩng đầu, hắc mang tuôn tràn, hắn lạnh lạnh nói:

- Lần này ta sẽ không cho ngươi thêm cơ hội, không cần biết ngươi là ai, cho dù ngươi là người tu chân thì ta cũng sẽ bắt lại giao cho điện chủ.

- Ngươi biết ta là người tu chân, chẳng lẽ trong Hắc Ám Thần Điện các ngươi có người tu chân?

Sắc mặt của Nhạc Thành biến đổi, đây tuyệt đối là một câu nói rung động nhất từ khi hắn vào Huyền Thiên nội lục.

- Khắc khắc, đến lúc đó ngươi sẽ biết, U minh quỷ thảo.

Đúng lúc này Lục Thiên Tôn nhe răng cười, Nhạc Thành lúc này mới phất hiện ra, không gian này vặn vẹo kịch liệt, tất cả đều biến chuyển, giống như là ở tình không vậy, không nhìn thấy được thứ gì.

- Biết điều thì bốn tôn sẽ tha cho.

Lục Thiên Tôn âm hàn cả sắc mặt bàn tay vung ra, năm ngón tay tạo ra quang mang vô cùng quỷ dị.

Mà lúc này không gian đen nhánh xung quanh của Nhạc Thành cũng bắt đầu chuyển động, ngũ thảo giống như thú vậy, hung hăng bắn tới Nhạc Thành.

- Đây là U Minh quỷ thảo, Nhạc Thành ngươi cần phải cẩn thận.

Trần Văn lão tổ nhất thời sửng sốt, thân ảnh như điện chớp cũng đánh về phía Lục Thiên Tôn. U minh quỷ thảo này chính là đầu kỷ lợi hại nhất của Hắc Ám Thần Điện, Trần Văn sợ rằng Nhạc Thành không thể nào tiếp nhận được nên lo lắng tiếp nhận giúp hắn.

Nhìn quỷ thảo đen nhánh bắn tới, Nhạc Thành cũng ngưng trọng cả sắc mặt, hắn cảm nhận được, U Minh Quỷ thảo này chính là đại sát chiêu của Lục Thiên Tôn.

- Thái Dương Hỏa Triều.

Nhạc Thành quát lạnh một tiếng, khuôn mặt bắn ra một hỏa diễm nồng đậm. Đây chính là Thái Dương Hỏa Triều, uy lực vô cùng mạnh mẽ.

Trong nháy mắt toàn thân của Nhạc Thành đã tái nhợt, Thái Dương Chân hỏa tuôn ra dữ dội, Nhạc Thành cảm nhận được, Thái Dương Chân Hỏa hiện tại giống như muốn tháo nước ra khỏi người của mình vậy, tiêu hao pháp lực không ngừng.

-o0o-

919. Chương 792: Cấm Kỵ Ma Pháp Hỏa Hoàng Huyền Hóa.

Một mảng Thái Dương Chân Hỏa mãnh liệt tuôn ra, đồng thời trong nháy mắt một tiếng động xé gió vọt qua giữa hư không, trên bầu trời quỷ thảo bao vây Nhạc Thành trong nháy mắt đã bị bẻ gãy.

Thái Dương Chân Hỏa trong nháy mắt đã hóa thành biển lửa rộng tới ba vạn thước, hỏa diễm gào thét không ngừng bốc lên cao.

Trong biển lửa, nguồn năng lượng không ngừng khuếch tán, vào thời khắc này, không gian sóng gợn nổi lên cuộn cuộn, hỏa diễm giống như thủy triều bao vây những quỷ thảo màu đen kia.

Trần Văn lão tổ vốn muốn xông lên trời công kích Lục Thiên Tôn nhưng lúc này cảm nhận thấy hỏa diễm kinh khủng cũng phải né tránh>

Hỏa diễm gào thét này tựa hồ như cường hãn nhất, ở trong biển lửa ngưng tụ thành vòng nước xoáy, cuối cùng khiến cho phong vân xung quanh cũng muốn biến sắc.

- Âm âm.

Sau một hồi thanh âm bạo liệt, không gian hỏa diễm bắt đầu là tả rơi xuống, những quỷ thảo cũng biệt đốt cháy thành tro tàn, mà ngay cả Lục Thiên Tôn cũng bị tiêu hao lực lượng lùi xuống mấy chục thước.

Lực lượng mạnh mẽ như thế khiến cho Lục Thiên Tôn vốc ừng kinh ngạc.

- Thái Dương Chân Hỏa thật là lợi hại.

Lục Thiên Tôn chăm chú nhìn về phía hỏa diễm rồi nói.

- Tiểu tử này thực lực cũng quá mạnh.

Trần Văn lão tổ cùng với Tôn Phong Vũ Văn Lê ba người chăm chú nhìn Nhạc Thành, vừa rồi Nhạc Thành bày ra thực lực bọn họ cũng rung động, chỉ bằng một chiêu cũng biết thực lực của Nhạc Thành không hề dưới ba người bọn họ, đặc biệt là Vũ Văn Lê hẳn cảm thấy thực lực của mình tựa hồ như còn không bằng Nhạc Thành.

Chẳng qua lúc này bọn họ cũng không biết, uy lực do ngưng tụ Thái Dương Chân Hỏa của Nhạc Thành đã khiến hắn phải tiêu hao một nửa pháp lực, tuy nhiên mặc dù như vậy cũng không bị thương nặng như Lục Thiên Tôn.

Mà lúc này Nhạc Thành cũng biết thực lực của bát tinh Đấu Thánh đúng là kinh khủng, đặc biệt là Lục Thiên Tôn, trong thời gian ngắn ngủi đã đạt tới bát tinh Đấu Thánh đỉnh phong, thật là khó đối phó. Nhìn bộ dáng này, xem ra trừ phi mình đạt tới Đại thừa tiền kỳ, nếu không thì một mình giao đấu với Lục Thiên Tôn là không thể.

- Hỏa Hoàng huyền hỏa.

Đúng lúc này một đạo thanh âm trong trẻo truyền ra, chỉ thấy ở trên bầu trời Trần Văn lão tổ không biết từ khi nào đã xuất hiện trước Lục Thiên Tôn.

Một khí tức cường hãn tràn ngập từ người của Trần Văn. Ngay sau đó không gian xung quanh cũng ngập tràn một khí tức cường hãn.

Nhạc Thành cảm nhận thấy đám khí tức này thật là quý dị, vô cùng kinh khủng.

- Hỏa Hoàng huyền hóa, ma pháp cấm kỵ áp chín hỏa hệ.

Trần Vân muốn dùng ma pháp cấm kỵ, thực ra nếu vận dụng ma pháp cấm kỵ thì ít nhất phải ba năm mới khôi phục như cũ.

- Nhạc Thành, người mau lui lại không được đến gần.

Thanh âm của Trần Vân lão tổ liên vang lên trong tai của Nhạc Thành.

Nhạc Thành lúc này liền rút lui, Trần Vân lão tổ ngưng tụ công kích, tuyệt đối là vô cùng kinh khủng.

Sau khi Nhạc Thành lui xuống, ở trên bầu trời một con hỏa phượng hoàng xuất hiện, nhiệt độ không gian cũng tăng lên rất cao.

Nguyên tố hỏa diễm dày đặc khiến cho người ta phải kinh hãi, Lục Thiên Tôn lúc này sắc mặt đại biến, ma pháp uy lực hỏa hệ cấp chín hẳn vô cùng rõ ràng.

Nhạc Thành mơ hồ có thể nhìn thấy ở bên trong con hỏa phượng hoàng kia, Trần Vân lão tổ không ngừng niệm chú. Mà không gian xung quanh chỉ có thể dùng từ kinh khủng để hình dung.

- Đây chính là uy lực của hỏa hệ ma pháp cấp chín sao, quả nhiên là có chỗ độc đáo, xem ra lực lượng sau khi phát huy đến tận cùng thì uy lực sẽ rất cường hãn.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hiện tại Nhạc Thành phát hiện ra ma pháp này quả không tầm thường.

Nhưng thật ra Nhạc Thành cũng hiểu, bất kể pháp lực gì, dấu khí hay ma pháp đều là lực lượng trong thiên địa, thiên địa thực lực đều vô cùng mạnh mẽ, nắm giữ càng cao thì phát huy uy lực càng nhiều.

Cảm thấy Trần Vân lão tổ thi triển ma pháp cấm kỵ, trong lòng Nhạc Thành thầm nghĩ ma pháp này có lẽ giống như khi mình vận dụng Thái Dương hỏa triều, nhất định tiêu hao không ít pháp lực.

Dục Hỏa phượng hoàng lúc này đã tràn ngập hồng mang chói mắt, hỏa quang uy áp khổng lồ, uy áp này khiến cho hai cánh của Lục Thiên Tôn phải co rút lại, thân thể màu đen căng ra.

- Hỏa Hoàng huyền hóa.

Đúng lúc này, người của Lục Thiên Tôn bắn ra, máu tươi văng tung tóe, sắc mặt trắng bệch.

- Đáng chết, cấm kỵ ma pháp, đúng là không có thiên lý.

Nhìn Dục hỏa phượng hoàng kia, Lục Thiên Tôn tái nhợt cả sắc mặt.

- Xoẹt.

Mà lúc này dục hỏa phượng hoàng bắt đầu lan tràn, biến thành một quang cầu màu đen, quang cầu này ẩn chứa một lực lượng vô cùng kinh khủng.

- Không có thiên lý, phá Hỏa hoàng Huyền hỏa cho ta.

Đột nhiên một tiếng vang vọng, Lục Thiên Tôn sau khi hét lớn, máu tươi phun ra, hai tay mạnh mẽ đẩy về phía trước. Một quả cầu màu đen khổng lồ xuất hiện ở trên không trung, sau đó đột nhiên xoay tròn, cuối cùng phát ra từng thanh âm xé gió, ma khí lập tức trở nên tràn ngập.

Quang cầu màu đen tạo ra lực lượng vô cùng kinh khủng, điên cuồng đánh ra. Ở trên bầu trời Dục hỏa phượng hoàng cũng trở nên lay động,, hắc sắc quang cầu cuối cùng đã phá toang phòng ngự ma pháp.

Mà lúc này dưới khí tức cường hãn, cả sơn mạch đều chấn động, giống như là động đất vậy, đồng thời Trần Vân lão tổ cùng với Lục Thiên Tôn hai người song song đánh ra.

Lúc này không gian tối tăm đã biến mất trên hư không không còn thấy gì nữa, Trần Vân lão tổ lui đến bên cạnh Nhạc Thành, khuôn mặt trở nên tái nhợt, sắc mặt của Lục Thiên Tôn cũng trở nên trắng bệch, tựa hồ như đã bị thương nặng.

- Âm Dương kiếm, phân ra.

Lúc này khoe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười lạnh, đánh rần phải đánh vào đầu, cơ hội này dĩ nhiên là Nhạc Thành không bỏ qua.

- Khắc khắc ,các ngươi thật là độc ác, chỉ là hôm nay các ngươi cũng đừng hòng chạy thoát.

Nhìn thấy đòn công kích của Nhạc Thành, Lục Thiên Tôn nở ra một nụ cười âm lệ, sau đó trong miệng tựa hồ chảy ra một vết máu, vừa rồi dưới sự công kích của Trần Vân lão tổ, hắn đã bị thương nặng.

Trong nháy mắt một ngọc giản được Lục Thiên Tôn bóp nát ra, sau đó một hắc bào thân ảnh xuất hiện, hắc bào thân ảnh vừa tới, Nhạc Thành đã biến sắc.

Chỉ thấy lão giả hắc bào này tướng mạo lầm lẫm, khí thế tinh anh, tự tại trog hư không, khí phách cường hãn toát ra.

Nhạc Thành nhìn thấy lão giả này cũng biến sắc không phải là vì khí tức mạnh mẽ mà khí tức trên người lão không phải dấu khí, mà pháp mà chính là khí tức của tu chân giả, chẳng qua là ma đạo công pháp mà thôi.

Vừa lúc đó, lão giả cũng nhìn chăm chú vào Âm Dương kiếm trận khổng lồ mà Nhạc Thành ngưng tụ, lão cười lớn lên mà nói:

- khắc khắc, đúng là người tu chân, thật khó tưởng tượng được, cuối cùng ta cũng nhìn thấy một tu chân giả.

-o0o-

920. Chương 793: Điện Chủ Hắc Âm Thân Điện.

Đồng thời trên người của lão nhân này ma khí tràn ngập, thân hình càng ngày càng tiến gần tới Âm Dương Kiếm, lão giả này vốn lạnh lùng bỗng nhiên nở ra một nụ cười quỷ dị.

Vào lúc này, lão giả cũng cầm một thanh trường kiếm đen nhánh ở trong tay, thanh trường kiếm này tràn ngập ma khí, vô cùng quỷ dị.

Đối mặt với Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành, hắc bào lão giả kia cười to một tiếng, ma khí cuộn cuộn phát ra, như tia chớp tràn ngập vào trong kiếm trận Âm Dương kiếm của Nhạc Thành.

Chỉ thấy hắc ám ma viêm cùng với kiếm quang của Âm Dương Kiếm vừa chạm vào nhau thì từng thanh âm ầm ầm phát ra, cường quang chói mắt xuất hiện.

Dưới sự bạo liệt của cường quang, Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành bỗng nhiên trở nên ảm đạm hơn rất nhiều, mà sau khi cường quang này kết thúc, ma viêm ma khí của lão giả kia vẫn cuộn cuộn tựa như không thể dập tắt vậy.

- Thực lực đại thừa trung kỳ, đây là thực lực đại thừa trung kỳ.

Thủ ấn của Nhạc Thành đột ngột biến hóa, nhanh chóng rút Âm Dương Kiếm về, Nhạc Thành rõ ràng cảm nhận được, bảy thanh Âm Dương Kiếm này tựa hồ như vừa rồi đã mất liên hệ với mình vậy, chỉ có thực lực đại thừa trung kỳ mới làm được chuyện này.

- Đoan Mộc Cuồng, chính là Đoan Mộc Cuồng.

Trần Vân, Vũ Văn lệ, Tôn Phong bọn họ nhìn thấy lão giả này thì biến sắc.

- Pháp bảo chuẩn tiên khí, quả là không tệ, quả là không tệ. Có phải là luyện chế từ Thiên Ngoại thiên thạch của Vạn Kim Môn và Hồ Điệp cốc hay không. Đáng tiếc mấy tên phế vật kia không lấy được để rơi vào tay ngươi, nhưng mà cũng tốt đỡ mất công ta phải luyện chế.

- Ngươi là ai, chẳng lẽ ngươi là người đến từ tu chân giới?

Nhạc Thành cố nén kinh ngạc mà cất tiếng hỏi lão giả này, trong lòng Nhạc Thành rung động không thôi,nơi này xuất hiện một tu chân giả, lại là tu ma giả, Nhạc Thành cẩn thận theo dõi thì thấy lão giả này chẳng

qua chỉ là một phân thân nguyên thần mà thôi, tuy nhiên đã cao so với mình một tầng, đến Đại thừa kỳ, người tu chân có thể luyện hóa thành nguyên thần cho phân thân của mình.

Thần thức của người này vô cùng mạnh dĩ nhiên là nguyên thần cũng vô cùng cường đại, nguyên thần vừa thành muốn ngao du thiên hạ là chuyện bình thường. Chỉ một phân thân nguyên thần mà đã có thực lực như thế khiến cho Nhạc Thành phải khiếp sợ.

- Nhìn bộ dáng của ngươi là từ tu chân giới mà tới, chẳng qua tu chân giới ta chưa từng đi, đợi tới Độ Kiếp kỳ xong ta cũng muốn đi một phen.

Lão giả này chăm chú nhìn Nhạc Thành rồi nói tiếp:

- Ngươi là hậu nhân của Nhạc Thiên phải không? Dĩ nhiên ngươi là người tu chân, thật khiến cho ta bất ngờ, ngươi mau giao ra Thái Dương Chân Hỏa và trận bàn và pháp bảo chuẩn tiên khí kia cho ta, ta sẽ xem xét tha chết cho ngươi.

- Điện chủ, tiểu tử này đánh chết Hắc Ám Tam Lão, không thể tha cho hắn.

Lục Thiên Tôn dừng phía sau Đoan Mộc Cuồng lạnh lẽo mà nói với Nhạc Thành.

- Nhạc Thành, ngươi hãy cẩn thận hắn chính là Đoan Mộc Cuồng, điện chủ của Hắc Ám Thần Điện, chúng ta mau nghĩ biện pháp rời khỏi đây, hiện tại chúng ta liên thủ cũng không phải là đối thủ của hắn.

Trần Vân dùng linh hồn truyền âm tới tai của Nhạc Thành.

- Trần Vân, ngươi còn muốn đi sao? Tất cả các người đều ở lại.

Hắc bào lão giả nhìn về phía Trần Vân mà nói, tựa hồ như linh hồn truyền âm lúc này của Trần Vân hắn cũng nghe thấy.

- Đoan Mộc Cuồng, đây chính là điện chủ của Hắc Ám Thần Điện hay sao?

Thần sắc của Nhạc Thành trầm xuống một lần nữa, lão giả hắc bào này quả nhiên là điện chủ của Hắc Ám Thần Điện, cũng chính là người đánh chết Nhạc Thiên lão tổ.

Chẳng qua Nhạc Thành nghĩ hoài không ra, Đoan Mộc Cuồng là người tu ma, chẳng lẽ hắn cũng độ kiếp thất bại mà tới huyền thiên nội lục này hay sao?

- Ngươi chính là Đoan Mộc Cuồng, nhìn bộ dáng của ngươi thì phải ở sinh tử quan, cái này có lẽ chỉ là phân thân của ngươi.

Thần sắc của Nhạc Thành lạnh nhạt mà nói, đối với một cường giả có tu vi Đại Thừa trung kỳ, Nhạc Thành có lẽ sẽ lập tức chọn con đường chạy trốn, kiếp trước Nhạc Thành cũng đã tới cảnh giới đại thừa trung kỳ, hiện tại biết rõ thực lực của đại thừa trung kỳ và hợp thể hậu kỳ xa nhau bao nhiêu.

- Tu vi hợp thể hậu kỳ, xem ra tốc độ tu luyện của ngươi rất nhanh, chỉ là cho dù là một phân thân của ta cũng đủ để giết ngươi. Mau giao Thái Dương Chân Hỏa, trận bàn và bảo kiếm ta sẽ tha cho ngươi chết, thế nào?

Đoan Mộc Cuồng chăm chú nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Vậy thì thử xem ngươi có bốn sự đó hay không. Ở trước mặt ta, ngay cả bản thể của ngươi tới đây cũng đừng hòng cản trở.

Sắc mặt của Nhạc Thành rầm xuống, đối mặt với Đoan Mộc Cuồng này, Nhạc Thành mơ hồ tìm được khí thế tấn tiên Độ Kiếp kỳ của mình ở kiếp trước.

- Nhạc Thành, chạy mau.

Trần Vân lão tổ một lần nữa nói với Nhạc Thành, đối mặt với Đoan Mộc Cuồng, Trần Vân cùng với Vũ Văn Lê, Tôn Phong ba người đều khiếp sợ.

- Ba ba, người này rất lợi hại.

Ba đạo thân ảnh tiến tới gần Nhạc Thành mafnois, đúng là ba người Yêu Huyền, Thanh Đồng và Hồng Loan, người nói chuyện vừa rồi chính là Hồng Loan.

Lúc này, Thanh Đồng, Hồng Loan, Yêu Huyền ba người liên thủ với nhau cũng đủ để đánh chết Hồ Bá Chủ, mặc dù Hồ Bá Chủ sử dụng thực lực thiên phú, nhưng cuối cùng chỉ là ngũ tinh Đấu Thánh mà thôi, Hồng Loan đủ sức để đánh chết hắn dễ dàng huống chi là ba người liên thủ, cuối cùng hắn bị Thanh Đồng nuốt vào trong bụng.

- A, ba người này cũng không phải là người mà là ma thú, một con là yêu thú, một con là thực vật thanh tinh, tu vi Yêu hồn tiền kỳ, không tệ, không tệ. Hai trăm năm qua ta không rời khỏi thần điện không ngờ mọi chuyện biến hóa quá nhiều.

Nhìn ba người Hồng Loan, Đoan Mộc Cuồng cười lạnh mà nói.

- Các người đi trước.

Nhạc Thành cất tiếng nói với ba người Hồng Loan, đối mặt với Đoan Mộc Cuồng, Nhạc Thành biết rõ ba người mặc dù dốc hết sức cũng chỉ có thể làm mình bị trở ngại mà thôi.

- Nhìn bộ dáng của người thì giống như không muốn tự động giao ra, ta cũng không có cách nào khác hơn là động thủ vậy. Ta chưa từng giao thủ với người tu chân, hiện tại thật là mong chờ.

- Hồng Loan, Thanh Đồng, Yêu Huyền, mọi người mau lui lại, ở Song Phong thành chờ ta.

Nhạc Thành cất tiếng nói với ba người Hồng Loan.

- Hừ, các người cũng ở lại đi.

Ma kiếm của Đoan Mộc Cuồng bắt đầu khởi động, ma khí ngập trời trong nháy mắt đã bắn về phía Nhạc Thành.

- Người vốn chỉ có thực lực đại thừa trung kỳ mà thôi, cho dù bản thể của người tới thì cũng thế.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, đối mặt với Đoan Mộc Cuồng, Nhạc Thành cũng chỉ có thể dốc hết tinh thần mà ứng phó.

Hơn thế hắn cũng rõ ràng, Đoan Mộc Cuồng này chỉ là một phân thân nguyên thần mà thôi, thực lực cũng chỉ mới tới Đại thừa sơ kỳ, so với bản thể thì còn kém một bậc, tuy nhiên tuyệt đối là kinh khủng.

- Âm Dương Kiếm.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi mà đánh ra, Âm Dương Kiếm xuất hiện ở trong tay của hắn.

- Tốt, ta cũng mong đợi tiến hành một cuộc chiến với người. Nhạc Thiên trước kia có thể đại chiến b ngày ba đêm với ta không biết người làm được như thế hay không?

Đoan Mộc Cuồng khẽ cười nói với Nhạc Thành.

- Sẽ không để cho người thất vọng.

Nhạc Thành trầm giọng nói, một khí tức mạnh mẽ truyền ra, địa kiếm sắc bén như muốn nuốt chửng Đoan Mộc Cuồng vậy.

-o0o-

921. Chương 794: Đại Chiến Đoan Mộc Cuồng.

Cảm thấy khí thế trên người của Nhạc Thành, Trần Vân, Vũ Văn Lê còn có Tôn Phong bọn họ đưa mắt nhìn nhau, chẳng lẽ Nhạc Thành thực sự muốn giao thủ với Đoan Mộc Cuồng hay sao?

- Tốt lắm, đây là đối thủ đầu tiên của ta sau hai trăm năm, hi vọng người sẽ không làm cho ta thất vọng.

Lúc này cảm nhận thấy khí thế trên người của Nhạc Tử Phong Nhạc Tử Phong , Đoan Mộc Cuồng cười nhạt sau đó biến thành cuồng tiếu, thân hình của hắn quỷ dị chuyển động ngay tại chỗ.

- Cái này chính là hắc ám ma kiếm, cũng là pháp bảo chuẩn tiên khí, rốt cuộc ta muốn xem xem kiếm của ai lợi hại hơn.

Vừa dứt lời, kiếm của Đoàn Mộc Cường từ bốn phương tám hướng bắn về phía Nhạc Thành.

- Có chút tài mọn mà cũng dám lộng hành.

Thần sắc của Nhạc Thành trầm xuống hẩn nhìn về phía kiếm quang chói mắt mà chớp động. Âm Dương Kiếm quỹ dị bắn ra một luồng quang mang, kiếm quang khuếch tán, chỉ trong chốc lát toàn thân của Nhạc Thành đã tiến vào trong màn bạch sắc kiếm quang đó.

Đối mặt với thủ đoạn này của Đoàn Mộc Cường, Nhạc Thành biết đây chỉ là một loại công pháp tu chân mà thôi, giống như là đấu khí và đấu kỹ, công pháp tu chân này có thể luyện hóa ra rất nhiều phân thân, tuy nhiên thân hình thực sự chỉ có một cái mà thôi.

Biến hóa của Đoàn Mộc Cường khiến cho bốn người Trần Vân, Vũ Văn Lê Tôn Phong bọn họ kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm, Vũ Văn Lê và Tôn Phong bọn họ đứng ở bên cạnh Trần Vân, hai người Hồ Quyết và Long Đăng cũng kinh ngạc nhìn Đoàn Mộc Cường.

Mà lúc này thân ảnh của Đoàn Mộc Cường đã như điện chớp xuất hiện ở trước Nhạc Thành, một mảng bạch sắc kiếm quang cuồng bạo xuất hiện, thân ảnh của Đoàn Mộc Cường như quỷ mị, kiếm quang xung quanh Nhạc Thành vụt sáng vụt tắt.

Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành biến thành một kiếm quang tạo thành một hắc tuyết, lúc này thân ảnh của Đoàn Mộc Cường cũng biến đổi vô cùng mau, trong nháy mắt đã không thấy đâu.

- Tốc độ thật là nhanh.

Nhìn thấy tốc độ của Đoàn Mộc Cường mạnh mẽ như thế, sắc mặt của Đoàn Mộc Cường cũng biến đổi, Âm Dương Kiếm ở trong kiếm trận, hai mắt của hắn chuyển động, gắt gao nhìn hắc tuyến phía trước. Thân hình vẫn không nhúc nhích.

Có kinh nghiệm giao chiến ở kiếp trước, đối với thủ đoạn này Nhạc Thành là nhân vật tán tiên siêu cấp dĩ nhiên Đoàn Mộc Cường liều mạng kia không thể sánh bằng, hắn lập tức đứng yên bất động theo dõi.

Đúng lúc này, ba thân ảnh của Đoàn Mộc Cường biến mất, chỉ còn lại một cái hiện ra chính diện với Âm Dương Kiếm trận. Động tác trong tay của hắn cuối cùng cũng phất ra, chỉ thấy hắc ám ma kiếm từ hư không bốn phương tám hướng bắn về phía Nhạc Thành, xuất ra một đạo kiếm quang màu đen.

Nhìn thấy đòn công kích của Đoàn Mộc Cường, thủ ấn của Nhạc Thành không ngừng đánh ra, pháp quyết của Nhạc Thành biến hóa quỷ dị, kiếm quang của Âm Dương Kiếm một lần nữa mở rộng gấp đôi.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Kiếm trận không ngừng phát ra thanh âm quỷ dị, kiếm khí quang mang chạm vào nhau, thân hình của Nhạc Thành và Đoàn Mộc Cường đều biến hóa, thế công trong tay cũng không ngừng lại.

Lúc này hai người không dám buông lỏng, chỉ cần đối phương lộ ra một thần sắc mệt mỏi là lập tức công kích, thắng bại có thể trong nháy mắt mà phân.

Đối với cái này, Nhạc Thành cũng vô cùng rõ ràng, Đoàn Mộc Cường không phải là đấu sư cũng không phải là ma pháp sư mà chính là tu chân, không cách nào dùng thủ đoạn thủ thắng được, chỉ có thể dùng thực lực của bản thân mình.

Lúc này Nhạc Thành đã xuất toàn lực, mọi người ở phía dưới cũng hiện lên vẻ lo lắng, Yêu Huyền, Hồng Loan, Thanh Đồng và đám người Trần Vân đều chăm chú nhìn về cuộc kịch chiến giữa Nhạc Thành và Đoàn Mộc Cường.

Yêu Huyền, Thanh Đồng, Hồng Loan bọn họ cũng không nghe lời Nhạc Thành rời đi, họ cảm thấy thực lực của Nhạc Thành hiện tại vô cùng hung hãn, ba người chỉ có thể ở lại nhìn chứ không thể hỗ trợ gì. Nhạc Thành không rời đi, ba người cũng không yên tâm, đặc biệt là hai người Hồng Loan và Thanh Đồng, bọn họ biết rất rõ sự khác biệt giữa Hợp thể hậu kỳ và Đại thừa trung kỳ.

Mà lúc này, trong cuộc giao chiến giữa hai người, chỉ thấy Âm Dương Kiếm trần trần ngập trong kiếm quang, tay trái của Nhạc Thành vung lên, hất nhét một viên đan dược vào trong bụng, sử dụng Thái Dương hỏa triêu đối phó với Lục Thiên Tôn, Nhạc Thành đã tiêu hao hơn phân nửa, lần này đối phó với công kích của Đoan Mộc Cuồng, Nhạc Thành cảm thấy ăn không tiêu.

Cũng may Nhạc Thành nhờ ở trong Hạo Thiên Tháp đã có một số lớn linh dược, trong đó cũng có linh dược luyện chế hồi nguyên đan cho nên mới thoải mái ăn đan dược như vậy.

Cùng lúc đó, hồi nguyên đan đã hóa thành một pháp lực tinh thuần tiến vào trong người của Nhạc Thành, sắc mặt của Nhạc Thành cũng dần dần chuyển sang màu hồng nhuận, hồi nguyên đan này đúng là mang lại hiệu quả quá tốt.

Chỉ là lúc này, ở trên hư không, Nhạc Thành đã nở ra một nụ cười nhàn nhạt, Âm Dương Kiếm của hắn đã rời khỏi tay, trong nháy mắt kiếm quang xông ra ngoài, kiếm quang từ trong tay của Nhạc Thành bắn ra, bao phủ pháp quyết thật nhanh.

Tâm niệm của Nhạc Thành khởi động, kiếm quang của Âm Dương Kiếm cũng trở nên tràn ngập, bao quanh Nhạc Thành giống như là một con rắn vậy.

Âm Dương Kiếm trần ngập kiếm quang không ngừng bay múa, Đoan Mộc Cuồng bỗng nhiên cảm thấy một áp lực, chỉ thấy Âm Dương Kiếm càng ngày càng nhanh hơn.

Cuối cùng thân hình của Đoan Mộc Cuồng cuối cùng cũng ngưng lại mà đứng yên tại chỗ, toàn thân bao phủ một vòng phòng ngự màu đen. Vì kiếm quang của Nhạc Thành phân tán công kích, Đoan Mộc Cuồng cũng phải chịu áp lực không ít.

- Không tệ, đúng là có chút thủ đoạn.

Trong nháy mắt chỉ thấy hắc ám ma kiếm của Đoan Mộc Cuồng lay động trên không trung, ma khí điên cuồng tập trung lên người của hắn, ngưng tụ thành một cương trụ khổng lồ, Đoan Mộc Cuồng vung tay lên, những cương trụ kia vọt về phía Âm Dương Kiếm.

Nhìn thấy thế công của Đoan Mộc Cuồng trong nháy mắt biến hóa, Nhạc Thành khẽ mỉm cười, Đoan Mộc Cuồng tuy là nguyên thần phân thân, nhưng tuyệt đối khó đối phó, thực lực cũng ở trên mình.

Pháp quyết của Nhạc Thành một lần nữa biến hóa, kiếm quang bỗng nhiên nhiều xạ ở bốn phương tám hướng.

Cùng lúc đó, kiếm quang trong tay của Đoan Mộc Cuồng cũng ngưng tụ thành một bạch sắc kiếm quang, mà thủ ấn của Nhạc Thành cũng biến hóa, bay thẳng về phía cương trụ của Đoan Mộc Cuồng, từng thanh âm va chạm âm ầm phát ra. Nếu lúc này có thất tinh Đẩu Thánh ở gần đây thì tuyệt đối cũng sẽ bị xé tan thành từng mảnh nhỏ.

Lúc này, thân hình của Nhạc Thành và Đoan Mộc Cuồng không tự chủ được mà lùi về phía sau, sau một lát thân hình của hai người dừng lại, thế lực của hai bên đứng là ngang bằng nhau.

- Thống khoái, đúng là thống khoái, hai trăm năm rồi ta mới được giao thủ thống khoái như thế, bằng vào điểm này thì chuyển đi hôm nay cũng thật không tệ.

Đoan Mộc Cuồng cuồng tiếu lên mà nói:

- Nhiều năm như vậy chỉ có Nhạc Thiên mới đánh được một trận cùng ta như thế, xem ra Nhạc gia đúng là bất phàm.

Trong tiếng cười có một lãnh ý, sau đó nhàn nhạt nói với Nhạc Thành:

- Đây là tay chân của ta tách ra đại chiến, tựa hồ vẫn còn chưa đủ.

Nhìn thấy thân hình hai người ngưng lại trên không trung mà nói chuyện với nhau, tất cả đều quái dị vô cùng.

- Hừ, người cẩn thận một chút, mới rồi ta mới dùng sáu thành thực lực mà thôi, hiện tại sẽ không nương tay, Thái Dương Chân Hỏa và trận bàn nhất định ta phải lấy được.

Sắc mặt của Đoan Mộc Cuồng không hề biến đổi, động tác trong tay cũng không hề chậm lại, ngay khi tiếng nói vừa dứt đã lao về phía Nhạc Thành.

Đoan Mộc Cuồng cảm nhận thấy thực lực của Nhạc Thành khá phi phàm, sau một tiếng cười to, thân ảnh của Đoan Mộc Cuồng cũng phân thành ba cái, từ bốn phương tám hướng tấn công về phía Nhạc Thành, bốn thanh Hắc Âm Ma kiếm tạo thành ma viêm cuộn cuộn.

-o0o-

922. Chương 795: Đấu Pháp.

Nhìn thấy khí thế đánh tới của Đoan Mộc Cuồng, Nhạc Thành khẽ lui về phía sau, lúc này Đoan Mộc Cuồng mới thi triển sáu thành công kích mà thôi, hiện tại uy lực công kích của hắn thật kinh khủng.

Mà lúc này thân ảnh của Đoan Mộc Cuồng cũng hiện ra một động tác cứng rắn, hắc ám ma viêm điên cuồng quay cuồng.

Tuy đánh nhau, nhưng trên khuôn mặt của Nhạc Thành và Đoan Mộc Cuồng vẫn hiện ra hai nụ cười giả tạo.

Bởi vì nguyên nhân kiếm quang phân liệt của Âm Dương Kiếm cho nên uy lực của kiếm quang giảm đi rất nhiều, Nhạc Thành tuy hiện tại không thể làm gì, không thể nhìn thấy rõ ảo ảnh của Đoan Mộc Cuồng nhưng cũng có thể quan sát một thời gian.

Chính bởi vì vậy cho nên Nhạc Thành cũng chỉ có thể công kích bốn phía, thông qua công kích mà biết được đâu là Đoan Mộc Cuồng thật.

Nhạc Thành đem công kích tứ tán chính là vì nguyên nhân đó.

Đây chính là nguyên nhân tu vi và thực lực không giống nhau, nếu Nhạc Thành không dựa vào kinh nghiệm chiến đấu của tán tiên siêu cấp kiếp trước thì chỉ sợ đã sớm bại trận rồi.

Mà cũng chỉ vì vậy mà lực công kích kiếm quang của Đoan Mộc Cuồng đã yếu đi một phần tư, uy hiếp của Đoan Mộc Cuồng cũng yếu đi, kiếm quang phân tán, hóa hóa giải giải, thân hình của Đoan Mộc Cuồng dần dần hiện ra, mà lúc này Đoan Mộc Cuồng đã ở phía sau Nhạc Thành, Nhạc Thành mới chân chính phát hiện ra thực thân của hắn.

Cuộc kịch chiến này kiếm quang ngập trời, khí thế bén nhọn, không gian xung quanh như muốn bạo liệt, đấu khí công kích thật là bá đạo, ma pháp công kích cũng thật huyền lệ.

Đoan Mộc Cuồng cười to một tiếng sau đó một đạo kiếm quang đánh xuống, không gian hư vô chỉ cảm nhận thấy một hỏa diễm màu đen, chờ sau khi Nhạc Thành phát hiện ra thì đã ở sau mấy thước.

Nhạc Thành không xoay người, thủ ấn của hắn đột ngột biến hóa, Âm Dương Kiếm từ phía sau đánh tới, bạch sắc kiếm quang xuất hiện, trong nháy mắt gặp phải hỏa diễm của Đoan Mộc Cuồng.

- Lách cách.

Một thanh âm kỳ dị vang lên, bạch sắc kiếm quang của Nhạc Thành đã phiêu tán, mà hắc ám ma kiếm mặc dù hỏa diễm bớt đi rất nhiều nhưng vẫn vọt về phía Nhạc Thành.

Giờ khắc này, Nhạc Thành lui người lại, tốc độ của hắn nhanh vô cùng, đây chính là huyền ảnh vô ngân của Trần gia, nhưng dù sao hành động cũng đã trễ, hắc ám ma viêm đã tập kích tới tận nơi, sắc mặt của Nhạc Thành cũng biến đổi, Kim Long thân thể lập tức được hắn bố trí quanh người, mà kiếm quang của Âm Dương Kiếm cũng tập kích hỏa diễm màu đen kia.

- Âm âm.

Từng tiếng nổ vang lên, thân hình của Nhạc Thành đã bắn về phía sau mấy chục thước, hắc ám hỏa diễm của Đoan Mộc Cuồng cũng biến mất, Nhạc Thành cảm nhận thấy một lực lượng vô cùng lớn đánh lên trên thân thể của mình làm cho huyết khí cuộn cuộn.

- Kim Long thân thể, khó trách Nhạc gia có được mười thành Kim Long thân thể, hóa ra là vì có người tu chân ở Nhạc gia, khó trách.

Nhìn thấy Kim Long thân thể trên người của Nhạc Thành, Đao Mộc Cuồng hơi nghi hoặc, hắn cũng không có gì kỳ quái, bởi vì hắn cũng là người tu chân. Đúng lúc này, thủ ấn của Đao Mộc Cuồng lại biến hóa, hơn mười thanh kiếm bén nhọn lại bắn về phía Nhạc Thành, mà không chỉ có vậy, hắc ám ma kiếm sau khi bay đi, thân hình của Đao Mộc Cuồng cũng cử động, mười ngón tay tràn ngập cương khí mãnh liệt.

Mười đạo cương khí này vừa xuất hiện, Đao Mộc Cuồng đã huy động hai tay, từ phía xa nhìn lại, vô cùng quỷ dị.

Nhạc Thành lúc này cố gắng hết sức, hắn đang nghĩ đến việc có dùng tới Hạo Thiên Tháp hay không dưới sự công kích liên tục của Đao Mộc Cuồng, Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành một lần nữa tung bay, theo pháp quyết của hắn biến hóa, ở trên hư không hóa thành những vòng tròn không ngừng.

- Âm Ảnh kiếm.

Cùng lúc đó Âm Ảnh kiếm cũng xuất hiện, thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, tay phải của hắn hiện ra vài vòng lưu quang, dữ dội đánh về phía Đao Mộc Cuồng.

Nhìn thấy âm ảnh mà Nhạc Thành đánh tới, Đao Mộc Cuồng khẽ cau mày lại.

Chỉ thấy khoảng cách của hai người ngày càng gần mà hắc ám ma kiếm của Đao Mộc Cuồng gặp phải Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành thì từ trong tay của hắn nháy mắt phát ra một chỉ thô bạo bắn về phía Nhạc Thành.

Thân hình của Đao Mộc Cuồng cũng biến chuyển, trong nháy mắt đã không thấy đâu nữa, biến mất trong hư không.

Chỉ thấy ba đạo hắc sắc cương khí phát ra, trong nháy mắt đem ba đạo Âm Ảnh Kiếm rơi xuống, hoàng lưu của Âm Ảnh kiếm không cách nào cản trở được.

Lúc này Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành phát ra cương khí vòng tròn cùng với hắc ám ma kiếm của Đao Mộc Cuồng tạo thành ma viêm.

Chỉ nghe từng thanh âm loảng xoảng vang lên, cương khí không ngừng truyền tới.

Mà không chỉ có thế, mặc dù Nhạc Thành và Đao Mộc Cuồng cùng phát ra kiếm quang và cương khí, nhưng sau đó ma lưới cũng biến mất không còn gì nữa.

Ngược lại pháp quyết của hai người lại liên tục biến hóa, kịch liệt tranh đấu, chỉ thấy ở trong cương khí ma lưới không ngừng quấn chặt, ma lưới của Đao Mộc Cuồng không ngừng trói buộc, đề phòng chạy trốn.

Chẳng qua lúc này, sắc mặt của Đao Mộc Cuồng đã hiện ra một nụ cười, hắn đã biết mình chiếm thượng phong.

Nhìn thấy tình thế biến hóa như thế, mọi người cũng ngây ngốc, cảnh tượng chiến đấu thế này lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy.

Theo dõi biến hóa, Nhạc Thành đã sớm sử dụng toàn lực, nét mặt của hắn cũng biến chuyển, pháp quyết trong tay của Nhạc Thành điên cuồng biến hóa, trước mặt tạo thành một tàn ảnh nhàn nhạt, giờ khắc này, Nhạc Thành đã không còn tiêu sái như trước nữa.

Nhìn thấy tình thế trước sân, Đao Mộc Cuồng mỉm cười, thân ảnh sau đó phóng về phía Nhạc Thành, theo thân ảnh biến đổi của Đao Mộc Cuồng, hắc ám ma kiếm phát ra ma lưới đột nhiên bạo liệt, truyền tới một tiếng nổ mạnh.

Mà theo tiếng nổ này, thân hình của Đao Mộc Cuồng cũng nhanh chóng tới gần Nhạc Thành, hắc ám ma kiếm trên ma viêm một lần nữa tạo ra uy thế mạnh mẽ.

Tiếng vang truyền đến, sắc mặt của Nhạc Thành cũng biến đổi trầm trọng, Âm Dương Kiếm của hắn điên cuồng phóng về phía Đao Mộc Cuồng, mặc dù chậm hơn nửa nhịp so với Đao Mộc Cuồng nhưng khí thế cũng không kém.

Hai người phát ra vòng tròn cương khí, hắc ám ma kiếm hóa thành ma lưới toàn bộ biến mất trong hư không, mà thân hình của hai người cũng tiến tới nhau ngày càng gần. Trần Vân, Yêu Huyền, Hồng Loan bọn họ không dám chớp mắt, chỉ sợ bỏ lỡ biến hóa gì đó.

-o0o-

923. Chương 796: Hậu Nhân Của Ta Há Có Thể Để Người Bắt Nạt Sao?

Hai người tiến tới gần, Đoan Mộc Cuồng nở ra một nụ cười quỷ dị.

Thần sắc của Nhạc Thành ngưng trọng, Đoan Mộc Cuồng tuy không phải là bản thể chỉ là nguyên thần phân thân nhưng hiện tại mình chỉ có thực lực Hợp thể hậu kỳ, khó có thể chống lại.

Nhạc Thành trong lòng nghĩ đến một số biện pháp, nếu lúc này mình dùng Hạo Thiên Tháp thì đã không có chuyện gì xảy ra, nhưng Đoan Mộc Cuồng cũng là người tu chân hắc nếu như thấy Hạo Thiên Tháp thì nhất định bản thể của hắn sẽ tìm tới mình, Hạo Thiên Tháp là thượng cổ thần khí, Đoan Mộc Cuồng dĩ nhiên không thể từ bỏ được lòng tham, thượng cổ thần khí đối với người tu chân mà nói, đó là dự hoặc quá lớn.

Lúc này khuôn mặt của Nhạc Thành trầm xuống, mi tâm của hắn nổi lên một thanh quang, đồng thời Âm Dương kiếm lập tức huy vũ, ba đạo kiếm ảnh bắn ra ba hướng.

Chỉ thấy ba đạo lực đạo nhẹ vang lên, Đoan Mộc Cuồng đã xuất hiện ở bên trái Nhạc Thành, sau khi Nhạc Thành phát hiện ra thì ma khí của hắn đã bỏ tới.

Giờ khắc này, Nhạc Thành muốn trốn cũng không trốn khỏi nữa, hắn cuống quýt giơ Âm Dương Kiếm lên, trong nháy mắt phát ra mười đạo bạch phát quang mang, mũi nhọn tràn ngập cương khí, bắn về phía ma khí của Đoan Mộc Cuồng.

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên từ chỗ giao đầu của hai người, thân hình của hai người lập tức bị bắn ra, Nhạc Thành phun ra một ngụm máu tươi, thân hình rút xuống mặt đất, nhìn vết máu cũng biết Nhạc Thành hiện tại đã bị thương nặng,

- Xuy xuy.

Mà đúng lúc Nhạc Thành bị đẩy lui thì một đạo thanh sắc kiếm quang cũng bắn về phía Đoan Mộc Cuồng, đạo thanh sắc này chính là do Nhạc Thành ngưng tụ, thực lực của mình Nhạc Thành cũng biết khó có thể chống lại cho nên đành dùng cách này.

- Thần thức công kích.

Đoan Mộc Cuồng ngưng trọng nét mặt lại thân thể nhanh chóng lui xuống, đồng thời lúc này, cả thân thể của hắn có một hắc mang quấn quanh ma kiếm, hắc ám ma kiếm phát ra hắc mang tràn ngập.

- Xoẹt.

Hai kiếm chạm vào nhau, không có lực lượng kích tán, không có tiếng nổ, chỉ là sau khi hai kiếm chạm vào nhau, thủ ấn của Nhạc Thành lại biến hóa, trường kiếm màu xanh hóa thành một đạo thanh mang quay trở lại trong mi tâm, đồng thời một ngụm máu tươi lại phun ra.

Cùng lúc đó, hắc ám ma kiếm kia đã bị Nhạc Thành đánh bay và trăm thước, hắc mang một lần nữa xuất hiện trên người của Đoan Mộc Cuồng, sắc mặt của Đoan Mộc Cuồng hiện tại cũng tái đi không ít.

- Khắc khắc, thần thức thật là mạnh mẽ, nếu như ta chỉ là Đại Thừa tiền kỳ thì không thể nào chống lại thần trí của người, chỉ là hiện tại ta đã là Đại Thừa trung kỳ đỉnh phong, mặc dù chỉ là nguyên thần nhưng người cũng không thể chống lại.

- Ba ba.

- Nhạc Thành.

Hồng Loan, Thanh Đồng và Yêu Huyền lập tức bay về phía Nhạc Thành.

- Các người còn không mau đi.

Nhạc Thành nói với ba người, thực lực của Đoan Mộc Cuồng quá mạnh, Yêu Hồn tiền kỳ, Thanh Đồng, Hồng Loan ở đây chỉ bị tổn thương mà thôi.

- Ba ba, con ở đây với ba.

Hồng Loan chăm chú nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Chỉ bằng các người thì không cách nào ngăn cản được ta, Yêu Hồn tiền kỳ, chẳng lẽ người chính là huyền huyết linh chi ở trong cực viêm địa? Ông trời đối với ta quả là không tệ, nếu ta nuốt chứng người cùng với tên tiểu tử kia thì xem ra có thể dễ dàng đột phá tới Độ Kiếp Kỳ.

Đoan Mộc Cuồng cười lạnh nói.

- Nhạc Thành, người bị thương rồi, các người đi trước đi, để ta ngăn cản hắn.

Lúc này, Trần Vân, Vũ Văn Lê, Tôn Phong ba người bước tới gần Nhạc Thành mà nói.

Nhạc Thành nhìn ba người Trần Vân lão tổ, trong lòng hắn rất rõ ràng, ba người này có thực lực vô cùng cường hãn, nhưng cũng không có cách nào chống lại Đoan Mộc Cuồng.

- Khắc khắc, hôm nay ai cũng đừng muốn đi.

Lúc này Lục Thiên Tôn, Hồ Quyết Long Đằng bọn họ cũng đi lên.

- Ngăn cản ban người này cho ta, còn lại để ta đối phó.

Đoan Mộc Cuồng nói với Lục Thiên Tôn, Long Đằng Hồ Quyết, ý bảo bọn họ ngăn cản Trần Vân cùng đám người Tôn Phong.

- Vũ Văn Lê, chúng ta tiếp tục.

Long Đằng tiếp tục hướng về phía Vũ Văn Lê mà nói.

Về phần Lục Thiên Tôn, dĩ nhiên là chắn trước người của Trần Vân lão tổ, hai người tiêu hao thực lực khá nhiều, chẳng qua so sánh, Trần Vân lão tổ vẫn tốt hơn không ít.

- Trước hết bắt người.

Đoan Mộc Cuồng nhìn Nhạc Thành nở ra một nụ cười thản nhiên.

- Mau lui lại.

Thần sắc của Nhạc Thành biến đổi, Phong Lôi Sí trên người của hắn chuyển động, thân ảnh mau chóng lui xuống. Nhạc Thành bị thương không nhẹ, thần thức vừa rồi cũng liều mạng, không chiếm được tiện nghi, ngược lại còn rơi vào thế hạ phong.

- Xoẹt.

Phong Lôi Sí của Trần gia, không ngờ người cũng có Phong Lôi Sí của Trần gia, chỉ là tu vi của người còn chưa đủ.

Đúng lúc này Đoan Mộc Cuồng đã quỷ dị xuất hiện bên cạnh Nhạc Thành.

- Xoẹt.

Đúng lúc này một con đại điều đã xuất hiện trước người của Nhạc Thành, Hồng Loan đã biến thành một con đại điều, hung hăng công kích Đoan Mộc Cuồng.

- Tránh ra, người còn chưa phải là đối thủ của ta, tuy người đạt tới Yêu Hồn tiền kỳ nhưng lực công kích quá yếu.

Đoan Mộc Cuồng không thèm để ý tới đại điều Hồng Loan, thủ ấn của hắn biến hóa, Hắc ám ma kiếm một lần nữa tràn ngập, bổ xuống Hồng Loan.

- Hồng Loan, cẩn thận, ngao.

Thanh Đồng cùng lúc đó cũng khôi phục bản thể, rít gào một tiếng, há miệng mà phun ra một thanh mang.

- Phá cho ta.

Đối mặt với bản thể của Thanh Đồng, Đoan Mộc Cuồng cũng hơi nghi hoặc nhưng cũng không nhận ra Thanh Đồng là hóa xà thần thú, thủ ấn của hắn biến đổi, kiếm mang tăng vọt.

- Âm âm âm.

Đúng lúc này thân thể của Thanh Đồng bị đánh ra xa.

- Ngao.

Cùng lúc đó Yêu Huyền cũng gấp rút đánh về phía Đoan Mộc Cuồng, thân thể của nàng tràn ngập ánh sáng yêu dị, đồng thời cường hãn lực cũng vọt tới Đoan Mộc Cuồng.

- Tiêu hóa đèn tứ sí linh mãng, đúng là không dễ dàng.

Đoan Mộc Cuồng khẽ mỉm cười, đối mặt ới Yêu Huyền, thần sắc của hắn cũng không thềm để ý, thủ ấn trong tay biến đổi, ma khí cuộn cuộn dâng lên. Trong một khoảnh khắc, bàn tay đã đánh về phía bản thể cự địa của Yêu Huyền, thân thể của Yêu Huyền bay ngược về phía sau vạn thước.

- Thật xin lỗi, ta vốn muốn giữ cho người một mạng nhưng thần thức của người rất lợi hại, lại cộng thêm huyền huyết linh chi, đủ để ta đột phá tới Độ Kiếp kỳ.

Đoan Mộc Cuồng một lần nữa xuất hiện bên cạnh Nhạc Thành mà nói.

-o0o-

924. Chương 797: Cuộc Chiến Cấp Cường Giả.

- Đoan Mộc Cuồng, hậu nhân của ta há có thể để người động tới, mau rút đi cho ta.

Đúng lúc này Nhạc Thành mở ra Hạo Thiên Tháp, một khí phách tuyệt luân phát ra, sau đó một thân ảnh màu trắng xuất hiện bên cạnh Nhạc Thành.

Ở bên cạnh Nhạc Thành, hé ra một lỗ hổng lớn, một thân ảnh màu trắng trực tiếp vọt ra, đạo thân ảnh này vừa xuất hiện, khí tức cường hãn đã bao phủ. Lúc này thần sắc của Đoan Mộc Cuồng cũng trở nên vô cùng kinh ngạc.

Thân ảnh của người này hiện lên, bỗng nhiên có một tiếng cười tràn ngập, giống như là sấm sét.

Một bàn tay vô cùng lớn mang theo năng lượng kim ẩn vô cùng từ trong tay của bạch sắc lão giả hiện lên, năng lượng kim ẩn này kịch liệt xuất hiện, khí tức tràn ngập.

- Kim Long Ẩn, Đoan Mộc Cuồng người mau trốn hra cho ta.

Bạch y lão giả quát lạnh một tiếng, ngay sau đó kim ẩn phóng ra, một đạo thanh âm truyền đến.

- Âm.

Hai luồng lực lượng khổng lồ va chạm vào nhau, phát ra từng tiếng nổ kinh thiên vang vọng khiến cho trời long đất lở.

Dưới đòn công kích mạnh mẽ này, ma khí cũng trở nên chói mắt, quang mang tràn ngập, tựa như là dã thú, giống như đem lực lượng của đối phương nuốt chửng hết.

Nhạc Thành nhìn thấy cảnh tượng này thì vô cùng rung động, đây chính là cuộc chiến giữa pháp lực và đấu khí đỉnh phong, thật là rung động.

- Âm âm âm.

Ma khí ngập trời và kim ẩn không ngừng phát ra năng lượng cuồng bạo, quang mang tràn ngập, khí tức ngập trời không hề tiêu tán, giống như phong bạo vậy.

- Xuy xuy.

Đúng lúc này thân thể của Đoan Mộc Cuồng đã bị đẩy lui đi nghìn thước, sắc mặt cũng tái nhợt, ánh mắt tràn ngập chiến ý.

- Là Nhạc Thiên, lão già kia.

- Nhạc Thiên, hần vẫn còn chưa chết.

Trần Vân lão tổ, Vũ Văn Lê lão tổ, Tôn Phong bọn họ cũng nở ra một nụ cười, bạch y lão giả này tràn ngập khí thế, trừ Nhạc Thiên ra không có người thứ hai.

- Hồngбет, chính là Nhạc Thiên, không phải là linh hồn sống lại, thực lực của hần không hề tiêu hao chút nào.

Hổ Quyết, Long Đằng bọn họ nhìn thấy Nhạc Thiên không hề khác so với lúc trước.

- Khắc khắc, Nhạc Thiên không ngờ người còn có thể sống lại, người thật khiến cho ta vui mừng, ta thấy nhất định là hậu nhân của người giúp người luyện chế thân thể, khó trách thực lực của người lại có thể khôi phục được.

Đoan Mộc Cuồng chăm chú nhìn Nhạc Thiên, sau khi kinh ngạc thì lập tức cười như điên.

- Xem ra người đã báỉ ông ta làm sư phụ, tu luyện cái ma công này, chỉ là ta thấy ma công của người cũng không có gì là đặc biệt.

Nhạc Thiên lão tổ chăm chú nhìn Đoan Mộc Cuồng rồi nói.

- Hừ, đây chỉ là nguyên thần phân thân của ta mà thôi, nếu bản thể của ta ở đây, người còn có thể chống lại sao?

Đoan Mộc Cuồng chăm chú nhìn Nhạc Thiên rồi hừ lạnh một tiếng.

- Đoan Mộc Cuồng, vậy người thử xem một chút.

Nhạc Thiên lão tổ hừ lạnh một tiếng, sau đó ánh mắt nhìn về phía Hổ Quyết và Long Đằng nói:

- Long Đằng, Hổ Quyết các người Tam Đại Thú Tộc thật là kém cỏi, lần trước ta dạy dỗ xem ra vẫn chưa đủ.

- Nhạc Thiên chúng ta không phải là dễ chọc vào đâu.

Cảm nhận thấy lãnh ý trên người của Nhạc Thiên, Long Đằng và Hổ Quyết không khỏi rung mình một cái.

- Hừ, Nhạc Thành hôm nay người vận khí tốt, Thái Dương Chân Hỏa sớm muộn cũng thuộc về ta, chúng ta đi.

Sắc mặt của Đoan Mộc Cuồng không ngừng biến hóa, sau đó hần hạ lệnh cho Lục Thiên Tôn, Hổ Quyết, Long Đằng rời đi.

- Đoan Mộc Cuồng, phân thân của người đã tới, vậy thì phải ở lại.

Nhạc Thiên cất tiếng nói, thần sắc của ông sau đó biến đổi, thân ảnh như chớp điện bắn về phía Đoan Mộc Cuồng, đồng thời cất tiếng nói:

- Trần Vân, Tôn Phong, Vũ Văn Lê, ba lão già các người mang Long Đằng, Hổ Quyết và Lục Thiên Tôn đem đi thu thập.

- Được, không thành vấn đề.

Có Nhạc Thiên lão tổ đến, ba người Trần Vân lão tổ cũng mạnh lên, bọn họ chủ động đánh về phía Lục Thiên Tôn, kịch chiến lại một lần nữa bắt đầu.

- Hồng Loan, Thanh Đồng, Yêu Huyền ba người lập tức trở lại bên cạnh của Nhạc Thành, trên miệng của ba người cũng có vết máu, bọn họ liên thủ lại cũng không cách nào chống lại Đoan Mộc Cuồng.

Nhạc Thành đánh giá toàn trường, lần này ba người Trần Vân lão tổ đối phó với Lục Thiên Tôn, tựa hồ như muốn đánh giết đối thủ là một việc làm rất khó, mà mình vừa bị thương nặng, lúc này tuyệt đối là cơ hội tốt, nếu có thể đánh chết Long Đằng, Hồ Quyết thì Hồ tộc và Toan Nghê tộc sau này cũng không phải còn lo lắng nữa.

- Kim Tiên khôi lỗi, phải dựa vào các người.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười, lúc này Kim Tiên khôi lỗi không cách nào chống lại Đao Mộc Cuồng nhưng đối phó với Lục Thiên Tôn đã bị thương nặng thì tuyệt đối không sao.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến hóa, một đạo cấm chế sau đó được hấn bố trí, Nhạc Thành cũng xuất ra Hạo Thiên Tháp, năm bộ khôi lỗi tràn ngập kim quang xuất hiện.

Sau khi thu hồi cấm chế, năm bộ Kim Tiên khôi lỗi đã xuất hiện ở trên bầu trời, lúc này, Đao Mộc Cuồng cùng với Nhạc Thiên đang giao chiến ác liệt nên cũng không phát hiện ra.

- Kim Tiên khôi lỗi, đi.

Thủ ấn trong tay biến hóa, tâm niệm của Nhạc Thành chuyển động, năm bộ Kim Tiên khôi lỗi giống như có linh trí bắn về phía Lục Thiên Tôn đang kịch chiến với Trần Vân lão tổ.

- Âm âm.

Năm bộ Kim Tiên khôi lỗi trực tiếp vây quanh Lục Thiên Tôn, mang theo một lực lượng oanh kích khổng lồ.

- Tại sao lại có khôi lỗi lợi hại như thế?

Lục Thiên Tôn kịch chiến với Trần Vân lão tổ đang rơi vào thế hạ phong, không ngờ còn bị Kim Tiên khôi lỗi tiến đánh.

- Âm âm.

Sau một than hăm va chạm, thân thể của Lục Thiên Tôn bị đánh bay hơn nghìn thước, mà Kim Tiên khôi lỗi không bị tổn hao gì, cảnh tượng này khiến cho Nhạc Thành cũng kinh ngạc không ít, không ngờ thực lực của Kim Tiên khôi lỗi hiện tại lại mạnh như vậy.

Uy lực của Kim Tiên khôi lỗi này khiến cho Trần Vân lão tổ cũng kinh ngạc, loại khôi lỗi như vậy, đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy.

Mà Lục Thiên Tôn vẫn chưa dừng lại, bốn con Kim Tiên khôi lỗi còn lại tiếp tục oanh kích, bốn con Kim Tiên khôi lỗi bao vây Lục Thiên Tôn lại.

Sắc mặt của Lục Thiên Tôn lúc này đã trở nên trắng bệch, hấn không thể làm nổi gì nữa, lúc này hấn không còn đường nào trốn thoát.

- Âm âm.

Liên tục là những thanh âm oanh kích, hắc mang mà Lục Thiên Tôn ngưng tụ đã bị chia năm xẻ bảy, máu tươi điên cuồng bắn ra.

Thực lực của Kim Tiên khôi lỗi ngay cả Nhạc Thành cũng kinh ngạc, hiện tại Kim Tiên khôi lỗi đã đạt tới mức tiên khôi, nhìn dáng vẻ của nó giao thủ với thất tinh Đấu Thánh cũng không sao.

- Vũ Văn lão tổ, Tôn Phong lão tổ, để khôi lỗi này hiệp trợ hai vị có được không?

Nhạc Thành nhìn năm con Kim Tiên khôi lỗi rồi hỏi Tôn Phong và Vũ Văn Lê.

- Tiểu tử, người còn hỏi sao, mau đem khôi lỗi hỗ trợ chúng ta.

Vũ Văn Lê và Tôn Phong đồng thời nói, họ biết mình đối phó với Long Đằng và Hồ Quyết không thành vấn đề, nhưng muốn đánh chết thì rất khó, đồng cấp mà muốn giết đối thủ thì không thể nào làm được.

-o0o-

925. Chương 798: Kim Long Thủ.

- Kim Tiên khôi lỗi, đi.

Thủ ấn của Nhạc Thành ngưng kết, ngay sau đó hai con Kim Tiên khôi lỗi bắn về phía Hồ Quyết, ba con Kim Tiên khôi lỗi bắn về phía Long Đằng.

- Hồng.

Có Kim Tiên khôi lỗi của Nhạc Thành gia nhập, Long Đằng và Hồ Quyết đành phải sử dụng bản thể thiên phú, cao hơn vạn thước.

- Âm.

Thần sắc của Nhạc Thành trầm xuống, thủ ấn của hắn lại một lần nữa biến đổi, mặc dù khí tức của Kim Tiên khôi lỗi tràn ngập nhưng cũng không đơn giản có thể oanh kích Long Đằng và Hồ Quyết.

Với đòn cường hãn công kích của Kim Tiên khôi lỗi, Vũ Văn Lê và Tôn Phong thân ảnh của hai người cũng như điện chớp mà đánh về phía Long Đằng và Hồ Quyết. Vũ Văn Lê mặc dù thân thể mập mạp nhưng tốc độ vô cùng nhanh chóng.

Lần này dưới sự giúp đỡ của Kim Tiên khôi lỗi, Vũ Văn Lê cùng với Tôn Phong hai người đâm chiếm thượng phong. Mà lúc này, Nhạc Thành cũng hết sức lo lắng nhìn về phía hai người Nhạc Thiên và Đoan Mộc Cuồng.

Chỉ thấy lúc này, Nhạc Thiên lão tổ đã đánh nhau với Đoan Mộc Cuồng, có điều hàn quang trong mắt của Đoan Mộc Cuồng bắn ra, thủ ấn biến thành một trào lưu hại, ma khí điên cuồng nổi lên.

- Đoan Mộc Cuồng, hai trăm năm nay, thực lực của ngươi vẫn không tiến bộ gì, ma công cũng không có gì đặc biệt, bộ dáng cũng càng ngày càng tệ.

Ở trên không trung, Nhạc Thiên lão tổ liền hét lớn một cái, thân ảnh màu vàng điên cuồng bắn tới, hoàng mang cũng tràn ngập.

- Hừ, chờ tới khi bản thể của ta xuất quan thì đánh chết ngươi cũng là điều dễ dàng.

Đoan Mộc Cuồng trầm giọng mà nói, ma khí của hắn sau đó cũng trở nên ngập trời.

- Vậy thì cứ thử xem ngươi có được cái bổn sự đó không. Năm đó là do ta khinh thường mà thôi, để xem hôm nay ngươi sẽ làm thế nào.

Nhạc Thiên lão tổ trầm giọng mà nói.

- Nhạc Thiên, hôm nay cho dù chỉ là phân thân của ta cũng đủ sức để chống lại ngươi, ta cho ngươi biết, ngươi vĩnh viễn không phải là đối thủ của ta, năm đó thế nào thì hiện tại là thế đó.

Đôi mắt của Đoan Mộc Cuồng lạnh lẽo mà nói.

- Thương Long Chương.

Đoan Mộc Cuồng phát ra khí thế cường hãn, Nhạc Thiên lão tổ thì toàn thân không ngừng né tránh, năng lượng phát ra, chương ấn màu xanh cũng trở nên tràn ngập, không gian xung quanh cũng trở nên tán loạn.

- Âm âm.

Một kiếm và một chương va chạm vào nhau, kinh phong trở nên điên cuồng, bầu trời cũng nhu bị xé nát, một luồng lực lượng vô cùng mạnh mẽ truyền tới, Nhạc Thành, Yêu Huyền, Hồng Loan, Thanh Đồng ở phía xa xa cũng phải lui xuống.

Mà lúc này, cước bộ của Nhạc Thiên lão tổ nhanh lên, phải lui về phía sau mấy thước, tuy nhiên Đoan Mộc Cuồng cũng không khá hơn chút nào, thân thể của hắn lui về phía sau hơn trăm thước, thoát nhìn Nhạc Thiên lão tổ còn chiếm thượng phong.

- Nhạc Thiên, nhìn dáng vẻ của ngươi thì xem ra đã hoàn toàn khôi phục, tuy nhiên hai trăm năm nay ngươi hoàn toàn lãng phí, còn ta thì không ngừng tiến bộ.

Nhìn Nhạc Thiên lão tổ, Đoan Mộc Cuồng hơi tái nhợt sau đó cười lạnh một tiếng. Thủ ấn của hắn không ngừng biến hóa, toàn thân cũng tràn ngập ma khí, từ trên bầu trời sau đó truyền tới từng thanh âm xé gió.

Nhạc Thành trong khi giao chiến cũng biết thân pháp của Đoan Mộc Cuồng vô cùng nhanh, hơn nữa Đoan Mộc Cuồng còn có một nguyên thần phân thân, nhìn bộ dáng cũng biết là thiên phú công kích của Hắc Âm Thần Điện.

- Âm âm.

Đoan Mộc Cuồng xuất hiện, bàn tay phải của hắn cầm kiếm, tay trái thì đánh ra một quyền, hung hăng oanh kích về phía Nhạc Thiên lão tổ.

- Oanh thiên quyền.

Đối mặt với công kích của Đoan Mộc Cuồng, Nhạc Thiên lão tổ khẽ nhíu mày, bàn tay của ông nắm chặt lại, đồng thời kim mang bao phủ, sau đó đánh về phía Đoan Mộc Cuồng.

- Xoẹt.

Nhạc Thiên lão tổ vung ra hai quả đấm, cùng với quyền trái của Đoan Mộc Cuồng hung hăng oanh kích vào nhau, kim quang phá rách không gian tựa như là lôi điện vậy.

- Ta nói rồi, ma công của ngươi không ra gì đâu.

Nhạc Thiên lão tổ hét lớn một tiếng, kim quang tràn ngập, cuối cùng như là một đạo hư ảnh xuất hiện bên cạnh Đoan Mộc Cuồng.

Thân hình Đoan Mộc Cuồng nhanh chóng lui xuống, tàn ảnh bắn về phía Nhạc Thiên lão tổ.

Nhạc Thiên lão tổ không hề để ý, lúc này Kim Long thân thể ngày càng nồng đậm, một chưởng vung ra, bắn về phía tàn ảnh của Đoan Mộc Cuồng.

- Xoẹt.

Chưởng ấn của Nhạc Thiên lão tổ sau khi bắn về phía Đoan Mộc Cuồng thì hắc mang trên người của hắn nhất thời rã ra, tàn ảnh tiêu tán, một chưởng này của Nhạc Thiên lão tổ đã thất bại.

- Thân pháp thật là nhanh, ma công kia cũng thật ghê gớm.

Nhạc Thành từ phía xa nhìn thấy, bất giác cảm nhận thấy khí tức trên người của Nhạc Thiên lão tổ so với lúc đánh chết Bát Thiên tôn và thất thiên tôn thì mạnh hơn rất nhiều.

Chẳng qua Nhạc Thành cũng rõ ràng, bản thể của Đoan Mộc Cuồng thực lực tuyệt đối không chỉ là như thế này, chỉ sợ thực lực của Nhạc Thiên lão tổ hiện tại cũng không thể chống lại.

- Diệt Hồn chỉ.

Lúc này Nhạc Thiên lão tổ đánh ra một đòn, mà thân ảnh của Đoan Mộc Cuồng một lần nữa xuất hiện ở trên bầu trời, thủ ấn trong tay của hắn biến hóa, một mũi nhọn bắn về phía Nhạc Thiên lão tổ.

Nhìn thủ ấn kia, Nhạc Thiên cũng lộ ra một vẻ mỉm cười, long lân bao trùm toàn thân, long trảo không hề lui mà tiến tới, chụp về phía Đoan Mộc Cuồng.

Cùng lúc đó Diệt Hồn chỉ mà Đoan Mộc Cuồng ngưng tụ đã chạm vào Kim Long thân thể chỉ này tràn ngập ma khí tốc độ cũng thật kinh người tuy nhiên vẫn không làm được gì Nhạc Thiên lão tổ.

- Đoan Mộc Cuồng, ngươi đừng quên ta có mười thành Kim Long thân thể, Kim Long thủ.

Mà lúc này sắc mặt của Đoan Mộc Cuồng đã trở nên vô cùng hoảng sợ, lợi trảo vô cùng sắc bén bắn về phía hắn.

- Vô liêm sỉ, Nhạc Thiên ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Vai trái của Đoan Mộc Cuồng truyền lên từng đau nhức, thân hình của hắn nhanh chóng lui xuống, chẳng qua lúc này Nhạc Thiên lão tổ đã tới.

Ở bên ngoài nghìn thước, Đoan Mộc Cuồng chăm chú nhìn Nhạc Thiên lão tổ, ở chỗ cụt tay hắc mang tràn ngập, cũng không có máu tươi chảy ra, trong nháy mắt hắc mang ngang dọc, một cánh tay nữa lại xuất hiện từ chỗ vừa bị đứt.

Đồng thời lúc này, cánh tay trái mà Nhạc Thiên lão tổ chụp được của Đoan Mộc Cuồng đã hóa thành hắc mang mà từ từ tiêu tán, Nhạc Thiên lão tổ thấy vậy thì vô cùng kinh ngạc, không ngờ Đoan Mộc Cuồng không bị tổn thương chút nào.

Nhạc Thành hơi biến đổi thần sắc, Nhạc Thành cũng biết Đoan Mộc Cuồng hiện tại chỉ là nguyên thần phân thân, cánh tay bị đứt kia chỉ khiến cho nguyên thần của hắn bị tổn thương một chút mà thôi, có thể phục hồi lại nhanh chóng.

- Nhạc Thiên, nhìn bộ dáng của ngươi thì xem ra đã đạt được mười thành Kim Long thân thể.

Sắc mặt của Đoan Mộc Cuồng trầm xuống rồi nói:

- Thật không ngờ chúng ta đánh nhau mấy trăm năm mà hôm nay ta vẫn chưa biết rõ ngươi.

Sắc mặt của Nhạc Thiên lão tổ lúc này cũng biến đổi sau đó khôi phục lại vẻ bình tĩnh, lão có thể cảm nhận được trên người của Đoan Mộc Cuồng tràn ngập khí tức cường hãn.

-o0o-

926. Chương 799: Nguyên Thần Hóa Kiếm.

- Âm âm.

Ma khí trên người của Đoan Mộc Cuồng trở nên sôi trào, ở trên bầu trời mây đen tràn ngập và vang dội .

- Nguyên Thần hóa kiếm.

Mây đen tản ra, Đoan Mộc Cuồng ngửa mặt hét lớn lên trên bầu trời, toàn thân bành trướng mở ra, hắc mang bạo xạ, toàn thân hắn lúc này đã ngưng tụ thành một thanh hắc sắc cự kiếm xuất hiện ở trên trời cao, một luồng uy áp bài sơn đảo hải kinh khủng xuất hiện, ma khí ngập trời, chung quanh quỷ dị đến cực điểm.

Nhìn thanh lợi kiếm trên bầu trời, sắc mặt của Nhạc Thiên lão tổ cũng ngưng trọng lại, uy lực của cự kiếm kia tuyệt đối là kinh khủng.

- Xoẹt.

Một tiếng chấn động vang lên, xé gió gào thét, trong nhất thời không gian xung quanh giống như muốn ầm ập lại, thanh cự kiếm kia mang theo một tốc độ xé rách không gian kinh người, lóe lên trên bầu trời.

Nhạc Thành lúc này cũng kinh ngạc, Đoan Mộc Cuồng nếu như bị Nhạc Thiên lão tổ bắt phải hóa thành thanh kiếm khổng lồ như vậy, tuy lợi hại nhưng cũng có nhược điểm, lúc này nguyên thần không có bất kỳ bảo vệ gì, dễ dàng công kích được.

Thanh hắc sắc cự kiếm xé rách bầu trời, cho dù là khoảng cách khá xa nhưng uy áp vẫn vô cùng kinh khủng, giống như là phong nhận vậy, hung hăng bắn qua phía của Nhạc Thiên lão tổ.

- Long Khiếu Cửu thiên.

Sắc mặt của Nhạc Thiên lão tổ trở nên ngưng trọng, sau đó Nhạc Thiên lão tổ há miệng hét lớn, trên người tràn ngập kim mang.

Mà lúc này trước người của Nhạc Thiên lão tổ, Âm Ba công kinh thiên động địa đã đánh lên trời cao, ngăn cản thanh cự kiếm của Đoan Mộc Cuồng.

Nhạc Thành lúc này nở ra một nụ cười quỷ dị, lần này vận khí của Đoan Mộc Cuồng thật là không tốt, nếu như Đoan Mộc Cuồng biết Long Khiếu Cửu thiên của Nhạc gia có tác dụng công kích linh hồn thì Đoan Mộc Cuồng nhất định sẽ không dùng nguyên thần hóa vật, đây chính là đi tìm phiền toái lớn.

Thanh khổng lồ cự kiếm bị Âm Ba công đánh trúng, thanh cự kiếm sau đó cũng giảm tốc độ lại, loại tình huống bị âm ba đánh vào, sẽ phát ra tiếng kêu on gong.

- Ông Ông.

Lúc này âm ba công ở trên không trung, có vài con cự long hư ảnh rít gào, ngay sau đó, chồm lên mà đánh về phía hắc sắc cự kiếm.

Cự Long hư ảnh đánh vào, đón hắc sắc cự kiếm, sau đó hắc sắc cự kiếm sinh sôi nổ ra, nồng nặc hắc mang cũng tràn ngập ma khí, trong chốc lát trở nên ảm đạm vô cùng.

- Long Khiếu Cửu Thiên thật là kinh khủng.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, Nhạc Thiên lão tổ thi triển Long Khiếu Cửu Thiên so với mình thi triển còn mạnh hơn nhiều, Đoan Mộc Cuồng nhất định sẽ gặp phiền toái lớn.

- Âm âm.

Thanh cự kiếm khổng lồ kia đột ngột tránh thoát khỏi sự vây công của âm ba, sau đó đại kiếm chuyển động, điên cuồng xé rách không gian, một luồng hắc mang sau đó biến mất không còn thấy gì nữa.

- Nhạc Thiên, thù này ta nhất định sẽ báo.

Ở trên không trung truyền tới một thanh âm gầm gừ, không gian cũng biến mất không thấy, nguyên thần của Đoan Mộc Cuồng lúc này đành chọn cách là chạy trốn, điều này khiến cho Nhạc Thành và Nhạc Thiên kinh ngạc không dứt.

- Hồng.

Ở trên không trung truyền tới than hô hổ gầm, Hổ Quyết toàn thân đầm máu đã ngã xuống.

- Viễn cổ hổ tộc này có thiên phú hổ phệ, uy lực rất không tệ, tuy nhiên Hổ Quyết chỉ có chí thành huyết mạch, cho nên thi triển không được toàn bộ.

Nhạc Thành nghĩ thầm trong lòng.

- Thiên Nhân U Lam.

Thân thể mập mạp của Vũ Văn Lê tiến tới, đồng thời lam mang phóng lên, một cái động thiên nhân hiện lên.

Hai đạo lực lượng khổng lồ trở nên tràn ngập ở trên không trung, không gian cũng bị đè nén thành hình vòng cung, từng than hô vang dội ở trên không trung.

- Kim Tiên khôi lỗi, đi.

Nhạc Thành chăm chú nhìn từ phía xa xa, nhưng ngay sau đó thủ ấn của hắn biến hóa, Kim Tiên khôi lỗi tràn ngập kim mang, hung hăng oanh kích về phía thân thể của Hổ Quyết.

- Âm âm.

Lực công kích của Kim Tiên khôi lỗi so với thất tinh Đấu Thánh thì còn mạnh mẽ hơn, thân thể của Hổ Quyết sau đó nhất thời lui xuống.

- Xoẹt.

Cùng với hai con Kim Tiên khôi lỗi, Thiên Nhân U Lam của Vũ Văn Lê trong nháy mắt đã giết chết được Hổ Quyết, ba đạo lực lượng oanh kích về phía hắn.

- Hồng.

Một tiếng hống thê thảm vang lên, thân hình khổng lồ của Hổ Quyết đã bị đẩy lui mấy nghìn thước, đồng thời trên người hiện ra một tia sáng mờ mờ, hắn khôi phục hình người, khóe miệng bắn ra một ngụm máu tươi.

- Hổ Quyết, hai trăm năm trước Tứ đại thú tộc đã ước định với ta, hiện tại lại phản bội, vậy thì hôm nay ta phải giết ngươi là người đầu tiên.

Thân ảnh của Nhạc Thiên lão tổ xuất hiện bên cạnh Hổ Quyết mà nói.

Chưởng ấn màu vàng tràn ngập, Hổ Quyết đã bị thương nặng, một chưởng ấn màu vàng của Nhạc Thiên lão tổ liên oanh kích theo, vòng tròn phòng ngự trong nháy mắt đã sụp đổ.

- Chết tiệt cái tên Long Đằng này.

Một thanh âm hét lớn vang lên, Nhạc Thành cũng như cơn mây, có ba con Kim Tiên Khôi lồi cùng với Tôn Phong lão tổ liên thủ, Long Đằng của Toan Nghê tộc này không thể đánh lại.

- Được rồi lần sau đánh chết cũng không muộn, Tôn Phong, lão già ngươi càng ngày càng không dùng được, ngay cả Long Đằng cũng không giết được.

Nhạc Thiên nhìn Tôn Phong mà cười nói.

- Nói nhảm, hấn muốn chạy, ta cũng không có cách nào, ngươi rút cuộc cũng đã xuất hiện, ngươi rút cuộc trốn ở nơi nào, chúng ta cứ nghĩ rằng ngươi đã chết.

- Đã chết một lần, chẳng qua là sống lại, các ngươi cũng đi ra đi.

Ở giữa không trung Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Chúng ta cùng đi ra.

Trần Vân lão tổ nói xong mọi người liền tụ tập lại.

Nhạc Thành thu thời Âm Dương Kiếm và Âm Ảnh Kiếm cùng năm bộ Kim Tiên Khôi lồi mà nói với Nhạc Thiên:

- Lão tổ, sao người lại tới đây?

- Ta nghe tin tức từ trong kết giới thì biết Hắc Âm Thần Điện nhất định sẽ không bỏ qua, sợ hãi xảy ra chuyện gì cho nên chạy tới đây, may mà tới kịp, không ngờ Đoan Mộc Cuồng tự thân xuất mã, may mà chỉ là một đạo phân thân.

Nhạc Thiên lão tổ lại khẽ thở dài:

- Xem ra Đoan Mộc Cuồng kia thật sự tu luyện ma công, ma công thật là bất phàm.

- Nhạc Thiên, ngươi nói cái ma công kia đã rơi vào trong tay của Đoan Mộc Cuồng hay sao?

Vũ Văn Lê cất tiếng hỏi.

- Nơi này không phải nơi nói chuyện, chúng ta trở về Song Phong thành rồi nói tiếp.

Nhạc Thiên lão tổ nói.

Những ngày sau đó đám người liền rời khỏi sơn mạch, lần này đánh chết một ngũ tinh Đấu Thánh, ba lục tinh Đấu Thánh, còn một thất tinh Đấu Thánh nữa, thu hoạch tuyệt đối không hề nhỏ, đây tuyệt đối là bị thương nặng với tam đại thú tộc.

Ở bên trong Song Phong thành, tại một cái đình viện, chúng cường giả hiện tại ngồi ở trong đại sảnh, đều là cường giả của Tứ đại nhân tộc, Nhạc Thiên lão tổ và Nhạc Thành sau khi về xong lập tức triệu tập mọi người tới đây thương nghị.

- Nhạc Thành, liên quân lần này do ngươi sắp xếp.

Thấy mọi người ngồi vào chỗ của mình xong, Nhạc Thiên lão tổ liền nói với Nhạc Thành.

- Chưa vị, lần này Hắc Âm Thần Điện cùng với tam đại thú tộc đã bị thương nặng. Nhạc Cốc trưởng lão, Thanh Đồng trưởng lão, Vũ Văn Giác trưởng lão, Tôn Quân trưởng lão, phiên bốn vị dẫn dắt cường giả của Tứ Đại Nhân Tộc lập tức đi tới đỉnh Yên Phong tiêu trừ người của Hắc Âm Thần Điện và tam đại thú tộc, đây là cơ hội rất tốt, nếu để trễ thì bọn chúng sẽ chạy xa mất.

Nhạc Thành nói với mọi người, cơ hội này dĩ nhiên là hắn không bỏ qua.

- Vâng.

Bốn người liền đứng dậy, ngay sau đó rời khỏi đại sảnh, Nhạc Thành cũng dùng thần thức báo cho Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Bàn Thiên lão ma bọn họ cùng nhau hộ tống liên quân đi tiêu trừ Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc ở trên đỉnh Yên Phong.

- Nhạc Thiên tên gia hỏa này, có một hậu bối như Nhạc Thành, không hề ở dưới người, tiếc là Vũ Văn gia chúng ta không có hậu nhân như vậy, thật khiến cho ta không yên lòng.

Bốn vị trưởng lão sau khi rời đi, Vũ Văn Lê liền nhìn Nhạc Thiên lão tổ mà cười nói.

-o0o-

927. Chương 800: Chuyện Xưa Năm Đó.

- Vũ Văn Lê, Nhạc Thành không phải là con rể của người sao, Vũ Văn gia cũng chiếm tiện nghi đó.

Nhạc Thiên lão tổ khẽ nói với Vũ Văn Lê.

- Nhạc Thiên, người không nói ta còn quên, Vũ Văn gia ta cũng có một hậu nhân là Hiếu Kỳ, hiện tại là con dâu của Nhạc gia, người nói ta chiếm tiện nghi, các người chiếm tiện nghi mà còn khoe.

Wũ Văn Lê nhìn Nhạc Thiên lão tổ rồi nói.

- Không sai, lần này Nhạc Thiên lão già người chiếm tiện nghi mà còn khoe khoang, đáng hận nhất là Hoàng Tôn vẫn coi trọng hắn.

Tôn Phong cất tiếng nói.

- Được rồi mấy người các người có mấy hậu bối ở đây làm vậy còn ra thể thống gì, chúng ta nói chuyện đứng đắn đi.

Trần Vân chăm chú nhìn ba người mà nói.

- Được, nghiêm chỉnh mà nói, Nhạc Thiên, chuyện kết giới phải làm sao bây giờ?

Wũ Văn Lê cất tiếng hỏi Nhạc Thiên.

Kết giới này cùng với truyền thuyết kia có liên quan với nhau, không có ba trận bàn màu đen thì không thể nào mở kết giới ra, cũng không cách nào đi vào.

- Nhưng chúng ta căn bản không biết trận bàn màu đen ở đâu.

Tôn Phong cất tiếng nói.

- Nếu chúng ta không tìm được thì Đoan Mộc Cuồng kia cũng không tìm được, chỉ cần hắn không lấy được kết giới này thì sẽ không ảnh hưởng nhiều tới Tứ Đại Nhân Tộc.

Nhạc Thiên lão tổ do dự một lát rồi nói.

- Cũng mong là như vậy, chẳng qua Đoan Mộc Cuồng lần này tuổi mình đến xem ra hắn rất muốn vào kết giới, thực lực của Đoan Mộc Cuồng kia thật là mạnh, hơn nữa còn nhóm người đại thiên tôn nhị thiên tôn của Hắc Ám Thần Điện nữa.

- Được rồi Nhạc Thành, ta nghe nói Đoan Mộc Cuồng nói người giao ra Thái Dương Chân Hỏa và trận bàn, đây rốt cuộc là có chuyện gì?

Wũ Văn Lê cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Thái Dương Chân Hỏa chính là Cực Viêm thiên hỏa ở trong cực viêm địa đã bị văn bối luyện hóa, mà trận bàn kia chính là trận bàn màu đen.

Nhạc Thành cũng không tính giấu diếm mọi người liền thành thật nói.

- Cái gì, người nói Cực Viêm thiên hỏa đã bị người luyện hóa sao, nhưng trận bàn màu đen kia là sao?

Tôn Phong cất tiếng hỏi, lúc này Nhạc Thiên lão tổ và Trần Vân, Vũ Văn Lê đều kinh ngạc.

- Cực Viêm thiên hỏa là do con vô tình luyện hóa, còn trận bàn màu đen cũng là do con vô tình lấy được.

Nhạc Thành cất tiếng nói, chuyện cụ thể Nhạc Thành cũng không muốn nhiều lời.

- Đúng là thiên ý, nếu như có một trận bàn trong tay người thì Hắc Âm Thần Điện muốn mở kết giới ra cũng khó, Nhạc Thành sau này người phản cần thận mới được.

Nhạc Thiên lão tổ nói với Nhạc Thành.

- Lão tổ, tên Đoan Mộc Cuồng tu luyện ma công kia rốt cuộc là chuyện gì?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Nhạc Thiên lão tổ, trong cuộc nói chuyện của Nhạc Thiên lão tổ và Đoan Mộc Cuồng, Nhạc Thành tựa hồ hiểu ra Đoan Mộc Cuồng tu luyện tu ma công pháp.

- Là như vậy, hơn hai trăm năm trước ta cùng với Đoan Mộc Cuồng ở trong Song Phong sơn mạch giao thủ, vừa lúc Thụy Phong Cổ Nham mở ra, cuối cùng ta và hắn không nhìn được mà tiến vào đó.

Nhạc Thiên lão tổ dừng lại rồi tiếp tục nói:

- Ở trong cổ nham này chúng ta chạm phải một số ma thú và một số vùng đất mê ảo chỉ bằng tu vi thực lực của ta cũng mất không ít thời gian để thoát khỏi, cuối cùng đã rơi vào trong một cổ động.

- Lão tổ có phải là cổ động tiếp nhận từ đường tẩy lễ không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Không sai chính là cổ động đó.

Nhạc Thiên lão tổ nói với Nhạc Thành:

- Ban đầu ta cùng với Đoan Mộc Cuồng sau khi tới cổ động nghe thấy một thanh âm quỷ dị thì vô cùng sợ hãi.

- Lão tổ, ở trong cổ nham có người sao?

Nhạc Thành vô cùng kinh ngạc mà hỏi, ở Thụy Phong Cổ Nham tựa hồ như không có người tồn tại, nếu không Thanh Đồng sẽ nói với mình rồi.

- Không phải là cổ động có người, ta cũng không biết thanh âm đó từ đâu mà tới, người kia nói chúng ta có nguyện ý tu luyện ma công với hắn không, sau này sẽ phi thăng xưng bá ma đạo dễ dàng, còn nói chúng ta tu luyện đấu khí thì căn bản không cách nào đột phá tới đấu đế.

Nhạc Thiên lão tổ trầm mặc xuống mà nói.

- Nhạc Thiên, lần trước người nói Đoan Mộc Cuồng tu luyện ma công chẳng lẽ có liên quan tới người thần bí đó sao?

Trần Vân lão tổ ngạc nhiên hỏi.

- Ta nghĩ đúng vậy, sau đó chúng ta do dự, thanh âm thần bí kia chỉ ra chút chuyện đấu khí, điều này khiến cho chúng ta tin thêm.

Nhạc Thiên lão tổ từ từ nói.

- Lão tổ chẳng người thần bí nói hai người không có cách nào đột phá tới đấu đế là thật sao?

Nhạc Thành do dự một chút rồi hỏi.

- Không sai, ta cùng với Đoan Mộc Cuồng đã ở thập tinh Đấu Thánh đỉnh phong nhưng vẫn không cách nào đột phá tới đấu đế, thậm chí đấu đế là gì ta cũng không biết, thần bí lão nhân kia nói, vài nghìn năm trước đấu đế và thánh ma đạo đem tới Huyền Thiên nội lục một phong ấn, kể từ đó bất luận kẻ nào tu luyện cũng không vượt qua được đấu đế hoặc thánh ma đạo.

- Khó trách, mấy nghìn năm qua, hút không ai có thể đột phá tới đầu đế, ngay cả đột phá tới đầu thánh cũng là chuyện khó khăn.

- Người thần bí kia cuối cùng nói ta với Đoan Mộc Cuồng hãy theo hần tu luyện ma công, hần nói tu luyện ma công này cực kỳ mau, đồng thời cũng có thể đột phá tới cảnh giới đỉnh phong nhanh chóng. Có thể thọ như thiên địa cũng không phải khó.

Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Người tu ma, là người tu ma ở tu chân giới, nhìn dáng vẻ này nhất định là có liên quan tới tu chân giới.

Nhạc Thành thâm nói trong lòng.

- Có thể thọ cùng thiên địa, cái này cũng quá khoá lác.

Tôn Phong khẽ nói:

- Ngay cả đầu đế trong truyền thuyết cũng chỉ có hơn một vạn năm tuổi thọ mà thôi, Thánh Ma Đạo cũng vậy, ma công không lẽ còn ghê gớm hơn cả Thánh Ma Đạo và Đầu Đế sao?

Nhạc Thành thâm nghĩ, đây không phải là khoa trương, nếu có thể tu luyện tới cảnh giới cuối cùng thọ cùng thiên địa cũng không phải là việc khó.

- Ta cũng không biết là thật hay giả, lúc ấy cả ta cũng động tâm, thần bí lão nhân kia nói tu luyện ma công thì phải hủy tu vi, hủy diệt đầu khí thì mới tu luyện được, sau đó của Thụy Phong Cổ nham đóng lại ta liền rời khỏi đó.

- Nhưng tên Đoan Mộc Cuồng đó thì ở lại trong đó mười năm, mười năm sau Đoan Mộc Cuồng rời khỏi nói với Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ Đại thú tộc rằng nếu như tề tựu chín viên liên linh châu lại thì sẽ làm tăng được huyết mạch trong tộc, lúc ấy Tứ Đại Nhân Tộc và Tứ đại thú tộc đều đồng ý, ta cũng biết trong cổ động kia có quý dị nên phản đối Nhạc gia tham gia, kết quả trong tộc không đồng ý, ta tức giận rời khỏi Nhạc gia, về phần chuyện sau này ta cũng không rõ lắm.

Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Ban đầu ta cũng đồng ý, có thể tăng cường huyết mạch của người trong tộc, đối với mỗi gia tộc quá trọng yếu.

Vũ Văn Lê từ từ thở ra một hơi.

- Azzzz, hiện tại nói chuyện này để làm gì, chỉ tiếc là linh châu đã biết mất ở trong cổ động, chuyện này thật là quý dị, chẳng lẽ Hắc Ám Thần Điện âm thầm ra tay sao?

Trần Vân lão tổ cất tiếng nói.

- Chuyện này ta cũng không biết, theo ta đoán thì Hắc Ám Thần Điện nhất định không thoát khỏi quan hệ, linh châu rơi vào trong tay của Hắc Ám Thần Điện, thì đối với Tứ Đại Nhân Tộc chúng ta sẽ là một đả kích rất lớn.

- Qua Năm năm nữa, Thụy Phong Cổ Nham mở ra nếu lúc đó chúng ta tự mình đi xem nếu linh châu không có ở trong cổ động thì nhất định đã bị Hắc Ám Thần Điện động tay động chân.

Tôn Phong nói.

- Không sai, lần sau Thụy Phong Cổ Nham mở ra chúng ta đi một chuyến.

Vũ Văn Lê nói.

Đối với chuyện Nhạc Thiên lão tổ lo lắng Nhạc Thành cũng không thêm để ý, linh châu thượng cổ đang nằm ở trong tay của mình, mà Hắc Ám Thần Điện có Hắc Ám ma huyết tộc huyết mạch Đoan Mộc Cuồng là người tu chân, chỉ sợ trong Hắc Ám Thần Điện đã có không ít người có mười thành huyết mạch.

-o0o-

928. Chương 801: Thần Thức Lộ Xác.

- Nhìn tất cả, cùng với Thúy Phong Cổ Nham có liên quan, Sơn Phong Sơn Mạch hiện tại xuất hiện cùng Đẩu Đế, Thánh Ma Đạo kết giới có liên quan, tất cả như đều có liên lạc, để giải đáp được bí mật có lẽ chỉ có tìm được ba cái trận bàn mở ra kết giới mới có thể biết được mà thôi.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, hẳn lúc này có một cái trận bàn, cong hai cái trận bàn còn lại cũng không biết ở địa phương nào, muốn tìm được, cũng chỉ có dựa vào cơ duyên mới được, huống chi người của Tứ đại Nhân Tộc cũng không có tin tức, hẳn phải tự đi tìm.

- Nhạc Thiên, kết giới này chúng ta chẳng lẽ thủ hộ như vậy.

Trần Vân lão tổ nhìn Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Không sai, chúng ta nhìn một chút, coi như là một lần bế quan mà thôi, ta xem cũng không có cách nào mở ra kết giới, kết giới mà Đẩu Đế cùng Thánh Ma Đạo bố trí, chúng ta cũng không thể phá vỡ được.

Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Tốt lắm, chúng ta đi Thúy Phong, có chuyện gì, chúng ta cũng có thể lập tức biết, mặc dù có một cái trận bàn màu đen ở trên người Nhạc Thành, nhưng chúng ta cũng phải đề phòng Hắc Ám Thần Điện có phương pháp ra kết giới, tóm lại bất kể thế nào, cũng phải ngăn cản Hắc Ám Thần Điện mở ra kết giới, bằng không, đối với tứ đại Nhân Tộc chúng ta mà nói chính là tai nạn.

Trần Vân nói.

- Nhạc Thành, Thúy Phong mấy cái lão chúng ta gia thủ hộ, về phần tam đại Thụ Tộc cùng Hắc Ám Thần Điện, người nghĩ biện pháp đối phó, khổ cực cho người, hiện tại tứ đại Nhân Tộc chúng ta, cũng chỉ có người có thể đảm đương việc này mà thôi, giao cho người, chúng ta cũng yên tâm.

Vũ Văn Lê nhìn Nhạc Thành nói.

- Nhạc Thành, thương thế của người không nhẹ, trên người của người có đồ vật mà Đoan Mộc Cuồng muốn, theo tính cách của hắn, nhất định hắn rất nhanh tới tìm người, người đi nghỉ ngơi để đối phó.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành nói.

- Vâng, lão tổ.

Nhạc Thành khẽ đáp, lần này hắn bị thương không nhẹ, đặc biệt là thần thức cùng nguyên thần Đoan Mộc Cuồng ngạnh kháng cũng không chiếm được tiện nghi, thần thức đều bị hao tổn, Nhạc Thành tính toán nghỉ ngơi nuôi dưỡng một thời gian ngắn, dù sao hiện tại có Nhạc Thiên lão tổ, cũng không xảy ra chuyện gì.

Nhạc Thành ở bên ngoài phòng bày ra một đạo cấm chế, sau đó gọi Hạo Thiên Tháp ra, Thủ Ấn trong tay biến hóa, Nhạc Thành đã ở trước đại điện Hạo Thiên Tháp, sau khi đưa năm Kim Tiên Khôi Lỗi đến Lôi Điện không gian, Nhạc Thành trở lại đại điện, lúc này Yêu Huyền cùng Hồng Loan, Thanh Đồng đã tiến vào Hạo Thiên Tháp tu luyện.

Khoanh chân ngồi dưới đất, Nhạc Thành tiến vào điều tức, quanh thân là một mảnh thanh mang bao phủ, Hồn Nguyên Chân Kinh vận chuyển ở bên trong, bên trong Hạo Thiên Tháp linh khí bàng bạc bắt đầu tiến vào bên trong thân thể của Nhạc Thành hóa thành pháp lực chi nguyên tinh thuần, có chút linh khí còn lại tiến vào trong tiểu đan điền trở thành đầu khí, trên người Nhạc Thành tiêu hao cùng thương thế đã chậm rãi chữa trị.

Lúc này trong lòng Nhạc Thành cũng muốn sớm một chút đột phá đến Đại Thừa kỳ, nếu lúc đầu hắn đạt đến Đại Thừa kỳ, lại thêm Hạo Thiên Tháp, cũng không sợ hãi Đoan Mộc Cuồng, Đại Thừa kỳ cùng Nguyên Anh kỳ hai cấp độ tu vi mà nói là hai cảnh giới vô cùng trọng yếu, đặc biệt đối với Nhạc Thành từng là cấp Tấn tiên cường giả, thì càng thêm rõ ràng.

Người tu chân có chín tầng tu vi, đầu tiên là Trúc Cơ Kỳ, Trúc Cơ chế tạo thân thể trụ cột, có thể dùng phù chú đơn giản, cải tạo thân thể cùng rèn luyện kinh mạch toàn thân.

Thứ hai Khai Quang Kỳ, nhưng nghiêm khắc mà nói Khai Quang Kỳ mới là khởi đầu tu hành, mới có thể thấy được dấu hiệu người tu chân, cũng có thể sử dụng một số pháp bảo, chân khí dưới sự khống chế coi như là nhập môn, bên trong đan điền cũng chân chính thành hình.

Thứ ba Thai Túc Kỳ, dung hợp Trúc Cơ thân thể cùng tu vi bắt đầu kết hợp chung một chỗ, năng lực tăng lên một giai đoạn, chủ yếu là đan điền biến hóa, có thể dung nạp nhiều chân khí, hô hấp cũng càng bình thường, bên trong hô hấp, dựa vào thổ nạp là có thể chống đỡ.

Thứ tư Tích Cốc kỳ, đối với người tu chân mà nói là giai đoạn nguy hiểm nhất, nhưng sau khi đến cảnh giới này, cũng không cần awmn uống nữa, thứ năm Kim Đan kỳ là đến trung giai tu sĩ rồi, bên trong Kim Đan sơ kết, thực lực cùng Tích Cốc kỳ hơn kém nhau không phải là một tầng thứ.

Thứ sáu Nguyên Anh kỳ, nguyên anh hóa hình dạng trẻ nít, đến Nguyên Anh kỳ, ở Tu Chân Giới là một cường giả, nhưng Nguyên Anh kỳ khó khăn cũng rất lớn, ngưng tụ nguyên anh khó khăn vô cùng, Tu Chân Giới Kết Anh thất bại vô số người.

Thứ bảy Phân Thần kỳ, linh hồn tiến hóa thành thần thức, phân thần tiến vào phân thân, tương tự nguyên anh thần thức có thể bay ra bên ngoài cơ thể, tiến hành quan sát, khống chế vật thể, pháp lực cũng đại tiến thêm một bước.

Thứ tám Hợp Thể Kỳ, hợp thể ngoài thần thức cùng phân thân kết hợp chung một chỗ, phân thân gần thực thể hóa, dường như tái tạo ra một người khác, dĩ nhiên đây là một phân thân mà thôi, chẳng qua phân thân này so với Phân Thần kỳ mạnh hơn.

Thứ chín Đại Thừa kỳ, thân thể là vũ trụ vạn tượng, năng lượng cùng tinh thần kết hợp hoàn mỹ, năng lực tập hợp, hai loại lực lượng hấp dẫn lẫn nhau, xu hướng thiên kiếp cũng vì vậy mà sinh ra, cho nên bất luận người bản thân ở địa phương nào đều không trốn được quá trình độ kiếp, đây chính tuân theo quá trình Thiên Đạo.

Sau khi tới Đại Thừa kỳ, giống như tu sĩ chuẩn bị độ kiếp cần có chuẩn bị, củng cố tu vi, chậm tích lũy lực lượng từ từ, cho đến khi viên mãn, sau đó chuẩn bị đợi chờ thiên kiếp tới.

Mà Đại Thừa kỳ muốn đột phá cũng cực kỳ khó khăn, có thể nói chỉ cần đột phá Đại Thừa kỳ, thì chín mươi phần trăm có thể tiến vào Độ Kiếp kỳ, bởi vì đến Đại Thừa kỳ rồi, chỉ cần có thực lực nhất định thì sẽ khiến thiên kiếp tới.

Nhưng Đại Thừa kỳ đối với người tu chân là một cái cửa ải khó, cái gì gọi là đại thừa, hợp thể cùng đại thừa khác nhau, đó chính là “Chất” khác nhau, khác nhau ở nơi đâu? Ở cảnh giới? Cảnh giới thì như thế nào? Hoặc là nói cảnh giới là thể hiện ở trên thực lực?

Nhưng thật ra thực lực cùng cảnh giới mặc dù liên lạc chung một chỗ, nhưng nghiêm khắc mà nói, thực lực cùng cảnh giới cũng không phải là qưo đũa cả nắm, nói thí dụ như Nhạc Thành hiện tại, mặc dù là Hợp Thể Kỳ hậu kỳ, nhưng bằng vào Hạo Thiên Tháp, bốn loại thiên phú công kích, Thái Dương Chân Hỏa, nếu gặp phải đối thủ vượt cấp cũng có thể chống lại, lúc trước đối mặt với Đoan Mộc Cuồng, mặc dù Nhạc Thành thoát nhìn dễ dàng, nhưng đối với những tên Hợp Thể Kỳ hậu kỳ khác, chỉ sợ đã bị Đoan Mộc Cuồng hủy thân diệt thần rồi.

Hợp thể cùng đại thừa, trừ pháp lực khác biệt, thần thức cũng có chênh lệch, đối với Thiên địa nguyên khí cũng khác biệt, sau khi đạt tới Đại Thừa kỳ, thần thức tiến hóa thành nguyên thần, lúc này có thể điều động thiên địa lực lượng rồi.

Sau khi tới Đại Thừa kỳ, thực lực của người tu chân không đơn giản tự thân là thực lực lực lượng, mà dựa vào chính mình nắm giữ điều động thiên địa lực lượng, lực lượng thiên địa cũng chính là thiên địa nguyên khí, đối với thiên địa nguyên khí hiểu được rất sâu, quan trọng nhất lúc này là bắt đầu hiểu được pháp tắc vận hành thiên địa nguyên khí, có thể thực lực càng cường đại.

Đồng thời đến Đại Thừa kỳ cảnh giới, tất cả công kích bất kể hư hao như thế nào, chỉ cần nguyên thần bất diệt cũng không bị diệt vong, trừ khi nguyên thần bị giết, nếu không chẳng khác Bất Tử Chi Thân, giống như là Nhạc Thành độ kiếp thất bại, linh hồn bắt diệt đi tới Huyền Thiên nội lục, Nhạc Thành cũng có thể sống lại lần nữa.

Thiên Đạo lớn khôn cùng, Đại Thừa kỳ tu sĩ chẳng qua là như muối bỏ biển, cho nên phi thăng Tiên Ma giới, cho tới nay đều là mơ ước ở trong lòng Nhạc Thành, bất kể thế nào, Nhạc Thành đều hy vọng có thể có một ngày phi thăng Tiên Ma giới.

Lần trước thất bại, trong lòng Nhạc Thành cũng không buông tha hy vọng.

Trong khi Nhạc Thành điều tức, bên trong Hạo Thiên Tháp linh khí bàng bạc hóa thành pháp lực không ngừng tiến vào đan điền, sau đó bị Kim Đan bên trong hấp thu, trong thoáng chốc không ngừng mở rộng, Thiên Đạo hư vô lúc này đến gần vô cùng, bất kỳ một tia biến hóa rất nhỏ, đều rất là rõ ràng.

Ở tình huống này, Nhạc Thành phát hiện Thiên Đạo mệnh môn có hai đạo năng lượng ẩn chứa trong đó, nó ở bên trong Thiên Đạo không ngừng du tẩu, hoan khoái hấp thu từng ly từng tý Thiên Đạo, ngẫu nhiên song phương có lần đụng chạm, sau đó rất mau chia lìa.

Cứ như vậy, dung nhập vào Thiên Đạo có hai đạo năng lượng, cứ như vậy hấp thu giao hòa.

-o0o-

929. Chương 802: Thái Hư Chân Hỏa.

Nhạc Thành hiện tại cũng hiểu tại sao thời điểm Phương Tôn, Đoan Mộc Cuồng đối chiến, càng là đối thủ càng mạnh, khí thế của hắn càng mạnh, nguyên nhân bởi vì hắn vô hình kích thích thần thức để lĩnh ngộ thiên địa lực lượng, mặc dù là một số lĩnh ngộ ban đầu, nhưng cũng đủ làm cho khí thế của hắn chiếm ưu thế.

Lúc này Nhạc Thành mặc dù rõ ràng, sau đó nhớ lại rất nhiều lĩnh ngộ cùng nắm giữ lực lượng trước kia, loại trạng thái này, thần thức Nhạc Thành vô hình trung chậm rãi lột xác, hắn bị thương thần thức cũng chậm rãi khôi phục, đồng thời loại thần thức lột xác này, làm cho Nhạc Thành thoải mái vô cùng.

Mà lúc này thần thức lột xác, ảnh hưởng tới Nhạc Thành sau này ở Tiên Giới, chẳng qua là Nhạc Thành sau này mới biết, chuyện này nói sau.

Cứ thể mười lăm ngày qua đi, Nhạc Thành mở hai mắt, trong mắt ra tinh mang, sau đó hắn biến mất ở bên trong bầu trời Hạo Thiên Tháp, lúc này Nhạc Thành chậm rãi thở ra.

Cùng lúc đó, trong phòng Nhạc Thành có một cỗ lực lượng vô hình khuếch tán, sau đó từ trong phòng làm trung tâm, bao phủ cả Song Phong Thành.

Song Phong Thành tất cả cường giả đều có cảm giác mạc danh kỳ diệu, bọn họ cảm thấy có một cỗ lực lượng vô hình bao phủ ở trên người của mình, khi linh hồn bọn họ tỏa ra, cũng không tìm thấy dấu vết.

- Thần thức thành tiến hóa thành Nguyên thần, thật bất khả tư nghị.

Nhạc Thành thu hồi nguyên thần, trên nét mặt mừng rỡ, trong nửa tháng này, tu vi của hắn mặc dù vẫn là Hợp Thể Kỳ hậu kỳ đỉnh, nhưng thần thức đã lột xác đến nguyên thần rồi.

Nhạc Thành trong lòng hồi tưởng lại, cũng mơ hồ suy đoán, hắn môn lung vô ý dò một số Thiên Đạo quy tắc lực lượng, lại thêm hắn trước kia chính là Độ Kiếp kỳ Tán tiên, cho nên ở cơ duyên xảo hợp có thể là Đại Thừa kỳ thần thức lột xác thành nguyên thần, điều này lên cảm tạ Đoan Mộc Cuồng mới được

- Thiếu chút nữa quên.

Nhạc Thành trong lúc bất chợt nghĩ tới một chuyện, nhưng sau đó Thủ Ấn trong tay đánh ra, sau đó bày ra một đạo cấm chế, đám người Yêu Huyền ở chung quanh đang điều tức, bốn nàng Trâm Linh vẫn đang tu luyện, Nhạc Thành sợ ảnh hưởng đến mọi người.

Cấm chế bày ra, tâm niệm vừa động, một Đạo hắc sắc thân ảnh từ trong trữ vật giới chỉ Nhạc Thành xuất hiện, người này là Lục Thiên Tôn, Nhạc Thành thu vào trong trữ vật giới chỉ, Nhạc Thành đã sớm tính toán từ Lục Thiên Tôn biết được tin tức, đối với Hắc Ám Thần Điện cũng sẽ hiểu rõ một số bí mật, Lục Thiên Tôn ở Hắc Ám Thần Điện địa vị rất cao, nhất định cũng biết không ít chuyện tình Hắc Ám Thần Điện.

- hạc Thành, người muốn thế nào, người mau thả ta ra, nếu không Điện Chủ sẽ không bỏ qua cho người đâu.

Trên người Lục Thiên Tôn bị Nhạc Thành bày ra cấm chế, nhưng trong miệng vẫn có thể nói chuyện, toàn thân không có cách nào nhúc nhích nửa phần, sau khi nhìn thấy Nhạc Thành, trong mắt xuất hiện một tia sợ hãi, nhưng sau đó cũng biểu hiện kiên nghị, dù sao hắn cũng là Bát Tinh Đấu Thánh, điểm này cũng không thể ảnh hưởng đến hắn.

Không cần Đoan Mộc Cuồng tới uy hiếp ta, ta còn không để vào trong mắt, ta hỏi người một câu, người tốt nhất là đáp một câu, bằng không, người sẽ hối hận.

Nhạc Thành lạnh lẽo nhìn trên người Lục Thiên Tôn, hỏi.

- Nằm mơ, bằng người hậu bối cũng dám uy hiếp bốn tôn, người còn không xứng.

Lục Thiên Tôn co quắp, khẩu khí cũng âm lệ nhìn Nhạc Thành trả lời.

- Tùy tiện người, dù sao ta cũng không có tính toán hỏi người, người không nói, ta tự nhiên có biện pháp.

Nhạc Thành lúc này khê mỉm cười, chẳng qua là nụ cười này làm cho Lục Thiên Tôn không rét mà run.

- Người muốn làm cái gì.

Lục Thiên Tôn nhìn Nhạc Thành, nhưng không có cách nào nhúc nhích, hắn lúc này thấy lạnh cả người, cuối cùng sâu trong linh hồn đều có chút run rẩy lên, tựa hồ cảm thấy vô cùng sợ hãi.

- Người sẽ biết.

Nhạc Thành nụ cười biến đổi, trong tay ngưng tụ ta một cỗ thanh mang, sau đó hóa chưởng làm trảo, chộp vào thiên linh cái của Lục Thiên Tôn, Nhạc Thành tươi cười, lộ ra lãnh ý.

- A. . .

Chỉ chớp lát, từ trong miệng Lục Thiên Tôn vang lên một tiếng kêu thê thảm phát ra, chỉ thấy Lục Thiên Tôn tựa hồ co quắp lại, trong đầu một cỗ linh hồn bị Nhạc Thành rút ra, loại linh hồn này đau nhức ngay cả hắn là Bát Tinh Đấu Thánh cũng không cách nào chống cự, đồng thời hắn cũng không có cách nào ngăn cản linh hồn của mình bị hút ra.

Sau một lát, Lục Thiên Tôn đã khô héo nằm ở trên mặt đất, Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành đánh ra, một cỗ Vô Thượng Chân Hỏa quét qua, này thi thể Lục Thiên Tôn bị đốt cháy thành tro bụi, đồng thời Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu luyện hóa linh hồn của Lục Thiên Tôn.

Sau nửa canh giờ, Nhạc Thành mở ra hai mắt, trong mắt cũng lộ ra kinh ngạc, từ linh hồn Lục Thiên Tôn Nhạc Thành chiếm được một số chuyện tình dị thường kinh ngạc, việc này làm cho Nhạc Thành kinh ngạc vô cùng.

Từ trong đầu Lục Thiên Tôn Nhạc Thành biết được, Hắc Ám Thần Điện thực lực đã đạt đến trình độ kinh khủng, Hắc Ám Ma Huyết Tộc Đấu Tôn cường giả ít hơn vạn người, trong đó Đấu Tôn cường giả có mười thành Hắc Ám Chi Thể cũng không dưới ba trăm, Hắc Ám Thần Điện Đấu Thánh cường giả ít nhất là tám mươi, mà có một nửa đều là Hắc Ám Ma Huyết Tộc, chỉ có người của Hắc Ám Ma Huyết Tộc, mới là lực lượng chân chính của Hắc Ám Thần Điện, mà lúc này Đoan Mộc Cuồng thì triển một số thủ đoạn, sáng tạo ra đấu khí mạnh nhất thôn phệ cho người Hắc Ám Thần Điện tu luyện, trong lúc này Ma đạo công pháp dùng ở đấu kỹ, Đoan Mộc Cuồng đúng là một kỳ tài.

Đối với cái này Nhạc Thành cũng liên tưởng đến lúc trước ở trong học viện đấu khí lên đường đi Quỷ Uyên tôi luyện, một ít tên Hắc Ám Thần Điện hộ pháp trực tiếp Thôn Phệ Lương gia Lương ngọc, lúc ấy Nhạc Thành cũng có chút kỳ quái.

Nhạc Thành không nghĩ tới thực lực Hắc Ám Thần Điện đạt đến trình độ như vậy, nếu chính diện cùng tứ đại Nhân Tộc, tứ đại Nhân Tộc liên thủ cũng không phải là đối thủ.

Vốn Hắc Ám Thần Điện tính toán hạ thủ đối với tứ đại Nhân Tộc, mục tiêu chính là linh châu trong tay tứ đại Nhân Tộc, có thể vì linh châu biến mất ở tại trong cổ động, Đoan Mộc Cuồng mới hạ lệnh tạm thời án

binh bất động, linh châu không chừng ở chỗ nham là do người thần bí lấy được, Đoan Mộc Cuồng biết linh châu không có ở trong tay tứ đại Nhân Tộc, sau đó mới không đối phó với tứ đại Nhân Tộc.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, xem ra hẳn lấy đi chín viên thượng cổ linh châu, ngược lại làm cho Hắc Ám Thần Điện không hạ thủ với tứ đại Nhân Tộc, mình cũng có thời gian sắp xếp, nếu Hắc Ám Thần Điện sớm động thủ, Nhạc gia căn bản không cách nào chống lại.

Đồng thời Nhạc Thành cũng biết được, hiện tại Hắc Ám Thần Điện Đại Thiên Tôn cùng Nhị Thiên Tôn, Ngũ Thiên Tôn đều đang bế quan, năm người này thực lực đều dị thường cường hãn, đặc biệt là Đại Thiên Tôn, hơn hai trăm năm trước, không dưới Đoan Mộc Cuồng bao nhiêu.

Nhạc Thành cũng biết đối phó Hắc Ám Thần Điện cùng Hắc Ám Ma Huyết Tộc không phải dễ dàng, khó trách ban đầu Nhạc Thiên lão tổ suất lĩnh tứ đại Nhân Tộc cùng tứ đại Thú Tộc liên thủ cũng không có đem Hắc Ám Thần Điện phá hủy được.

Mà chuyện làm cho Nhạc Thành khiếp sợ chính là Đoan Mộc Cuồng luyện hóa Thái Âm Chân Hỏa, đồng thời một cái trận bàn màu đen cuối cùng cũng ở trên người Đoan Mộc Cuồng.

Tin tức này, Nhạc Thành chốc lát mới phục hồi tinh thần lại, khó trách đối với trận bàn màu đen và Thái Dương Chân Hỏa, Đoan Mộc Cuồng đem nguyên thần phân thân đến, nguyên lai là trên người Đoan Mộc Cuồng có một cái trận bàn và Thái Âm Chân Hỏa.

- Thái Âm Chân Hỏa làm sao lại ở Huyền Thiên đại lục?

Nhạc Thành không khỏi nghi ngờ tự hỏi, Thái Dương Chân Hỏa xuất hiện ở Cực Viêm Chi Địa, Thái Âm Chân Hỏa xuất hiện ở trên người Đoan Mộc Cuồng, chẳng lẽ còn có Thái Hư Chân Hỏa cũng ở bên trong Huyền Thiên đại lục sao.

Nghĩ tới đây, Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, trong lòng nhất thời nghĩ tới Thái Dương Chân Hỏa bị phong ấn ở tại bên trong trận bàn, mà Đoan Mộc Cuồng trên người có Thái Âm Chân Hỏa, đồng thời cũng có một cái trận bàn, chẳng lẽ tam đại thiên địa chi hỏa chính là bị phong ấn ở tại ba cái trận bàn sao, như vậy trên người hắn từ Đan Lô Thành lấy được một cái trận bàn rất có thể bên trong có Thái Hư Chân Hỏa.

Nhạc Thành không khỏi kích động, lúc trước hắn không nghĩ tới điểm này, Thái Dương Chân Hỏa bị phong ấn ở một cái trận bàn, hẳn biết bên trong một cái trận bàn cất giấu bí mật.

Tâm niệm vừa động, hai cái trận bàn màu đen từ trong trữ vật giới chỉ xuất hiện ở trong tay Nhạc Thành, nhìn hai cái trận bàn, Nhạc Thành cẩn thận nhìn kỹ, phát hiện hai cái trận bàn thật là không giống nhau.

- Chẳng lẽ Thái Hư Chân Hỏa ở bên trong trận bàn sao, nếu đúng như vậy thật là đại cơ duyên.

Nhạc Thành trong lòng kích động, nhưng hắn thấy trận bàn không giống với, cũng nhìn không ra quá nhiều vấn đề, cũng không cách nào biết trận bàn này có phong ấn Thái Hư Chân Hỏa hay không.

Nhưng hắn đã suy đoán Thái Hư Chân Hỏa ở bên trong, Nhạc Thành tự nhiên sẽ không bỏ qua.

-o0o-

930. Chương 803: Người Thần Bí.

Một trong tam vị Thiên Hỏa là Thái Hư Chân Hỏa, Thái Hư Chân Hỏa mạnh hơn Thái Dương Chân Hỏa, nếu có được Thái Hư Chân Hỏa cùng Thái Dương Chân Hỏa luyện hóa, uy lực tuyệt đối kinh khủng.

Do dự một chút, Nhạc Thành thu hồi trận bàn lấy được ở bên trong Cực Viêm Chi Địa, Thủ Ấn trong tay biến hóa, một cổ Vô Thượng Chân Hỏa bao trùm này phong ấn Thái Hư Chân Hỏa bắt đầu đốt thiêu cháy.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trong lòng Nhạc Thành cũng tràn đầy mong đợi, bên trong trận bàn này nếu có Thái Hư Chân Hỏa, Vô Thượng Chân Hỏa đốt cháy cũng không cũng có thể để phong ấn xuất hiện, nếu thật có Thái Hư Chân Hỏa, thì thu hoạch không ít.

Ngày thứ hai, trận bàn màu đen cũng bắt đầu đỏ lên, trận bàn này chất liệu làm cho Nhạc Thành vô cùng kinh ngạc, Vô Thượng Chân Hỏa của hắn, cũng không có vài loại thiên tài dị bảo là không thể bị luyện hóa, không nghĩ tới trận bàn này bị Vô Thượng Chân Hỏa đốt cháy một ngày mới bắt đầu đổi hồng mà thôi, nhìn bộ dáng này chất liệu gỗ trận bàn so với Thiên Ngoại Vãn Thạch còn mạnh hơn không ít.

Nhưng thật ra Nhạc Thành cũng đã sớm nghĩ tới điểm này, có thể phong ấn tam đại Thiên Hỏa, chất liệu há giống như phạm vật sao.

Ngày thứ năm, bị Vô Thượng Chân Hỏa đốt cháy, trận bàn rốt cục trở nên

đỏ bừng, nhưng trận bàn cũng không có bất kỳ biến hóa khác.

- Chẳng lẽ là mình nghĩ lầm rồi, Thái Hư Chân Hỏa này căn bản không có ở bên trong trận bàn, vận khí của mình thế nào lại tốt như vậy sao, sau khi chiếm được Thái Dương Chân Hỏa, lại dễ dàng có được Thái Hư Chân Hỏa.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, nhưng Vô Thượng Chân Hỏa trong tay vẫn không ngừng kiên trì đốt cháy.

Qua hai ngày sau, Vô Thượng Chân Hỏa nóng rần, trận bàn trừ đỏ bừng cũng chưa có bất kỳ khác thường, điều này làm cho Nhạc Thành cũng phải dừng Vô Thượng Chân Hỏa đốt cháy trận bàn, cũng chỉ có thể tính toán buông tha, có lẽ cơ duyên của mình còn chưa đủ.

Thủ Ấn trong tay vừa thu lại, Nhạc Thành thu hồi Vô Thượng Chân Hỏa, mà trận bàn màu đen kia bị Vô Thượng Chân Hỏa sau khi vừa thu lại, chính trong nháy mắt có thể thấy được khôi phục màu đen, Nhạc Thành nắm lấy trận bàn màu đen thì nhiệt độ như thường, năm ngày Vô Thượng Chân Hỏa đốt cháy, mà ngay cả nhiệt độ trận bàn cũng không thể đề cao, điều này làm cho Nhạc Thành kinh ngạc không nhỏ, trận bàn này chất liệu gỗ tuyệt đối chính là bảo vật.

- Chẳng lẽ là suy đoán sai lầm sao.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, nhưng không tự chủ được Thủ Ấn đánh ra, đồng thời bên trong bốn nguyên chỉ hỏa Thái Dương Chân Hỏa cũng bao vây ở tại trận bàn màu đen, Nhạc Thành trong lòng vẫn còn có chút ý định chưa từ bỏ, Vô Thượng Chân Hỏa không có cách nào, thì hắn dùng Thái Dương Chân Hỏa không chừng có thể thành công.

- Khúc khích.

Lúc nạt Nhạc Thành sử dụng Thái Dương Chân Hỏa bao vây, trận bàn màu đen nhất thời nóng bỏng lên, nhưng sau đó trận bàn màu đen đỏ ngẫu, hoả diễm sương khói lượn lờ ở trên trận bàn, hết thấy lộ ra vẻ thần dị.

- Thành công, có phản ứng, thì ra phải là Thái Dương Chân Hỏa mới được.

Nhạc Thành trong lòng nhất thời có chút kích động, nhìn trận bàn biến hóa, Nhạc Thành biết trận bàn này đang bị Thái Dương Chân Hỏa đốt cháy ra một cái khe, nếu bên trong trận bàn có phong ấn, Thái Hư chân Hỏa nhất định sẽ xuất hiện.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Nhạc Thành dùng toàn bộ tinh thần nhìn chăm chú vào trận bàn, sau khi đếm canh giờ, trận bàn lần nữa biến hóa xuất hiện ở trước mặt Nhạc Thành.

Chỉ thấy trận bàn này nóng bỏng cùng đỏ ngẫu, mà trận bàn màu đen có thêm một cái khe thật nhỏ, chung quanh từng vòng sóng gợn thần dị, mơ hồ gia trì bí văn, lóng lánh quang mang chói mắt.

- Quả nhiên là bị phong ấn, phong ấn này có lẽ chính là Thái Hư Chân Hỏa.

Nhạc Thành trong lòng mừng thầm nói, nhưng ngay sau đó Thủ Ấn trong tay biến đổi, một cỗ Thái Dương Chân Hỏa ti hướng phong ấn cái khe thiêu đốt, đồng thời cái khe phong ấn đột nhiên nguyên lực mạnh mẽ dữ dội tuôn ra, sau đó hướng về phía Thái Dương Chân Hỏa cuốn tới.

- Đáng chết, nguyên thần lực thật mạnh.

Nhạc Thành cũng sớm có chuẩn bị, nếu là phong ấn tự nhiên không dễ dàng có thể phá vỡ, lập tức pháp quyết đánh ra, một ít Thái Dương Chân Hỏa vội vàng nhanh chóng thối lui.

- Xuy.

Nhạc Thành lui rất mau, nhưng cái khe phong ấn này nguyên thần lực rất nhanh đuổi theo, trực tiếp đem một tia Thái Dương Chân Hỏa của Nhạc Thành thôn phệ vào bên trong, sau đó bốc hơi thành một mảnh hư vô.

Nhạc Thành trong lòng kinh hãi, lòng vẫn sợ hãi điều khiển Thái Dương Chân Hỏa toàn bộ lui về phía sau, lúc này một cỗ nguyên thần lực, cũng quá cường hãn có thể Thôn Phệ Thái Dương Chân Hỏa, xem ra người ban đầu luyện chế trận bàn này, thực lực tuyệt đối đạt đến trình độ kinh khủng rồi.

- Ta thật không tin.

Nhạc Thành cắn răng nói, thật vất vả phát hiện ra phong ấn, nơi này có lẽ có Thái Hư Chân Hỏa, người luyện chế trận bàn cường thịnh trở lại cũng chỉ để lại một tia nguyên thần lực mà thôi, cũng không có cái gì đáng e ngại.

Trong tay đánh ra một tá pháp quyết biến hóa, Thái Dương Chân Hỏa nhất thời ngưng tụ, hướng về phía cái khe phong ấn, Nhạc Thành không tin mình không cách nào đánh được tia nguyên thần này.

- Khúc khích.

Lúc này trong phong ấn có một đạo quang mang cường hãn xuất hiện, ngay khi Thái Dương Chân Hỏa đến gần, quang mang tựa hồ có một cái vật thể khổng lồ xuất hiện ở trong mắt Nhạc Thành, mới vừa xuất hiện ở trong tầm mắt, sắc mặt Nhạc Thành đại ra, cổ họng khô khốc, khó khăn nuốt nước miếng một cái, tràn đầy vẻ rung động.

Bên trong tia sáng là một đầu cự thú khổng lồ, thân thể cự thú quanh co chiếm cứ, trên thân thể lượn lờ một loại hỏa diễm đỏ ngầu như có như không, hỏa diễm bay lên, quanh không gian đều xuất hiện cảm giác vụn vụn, trận bàn nho nhỏ này, tựa hồ phong ấn một không gian thật lớn, làm cho người có cảm giác vô cùng rung động.

- Ai, nếu là Thái Hư Chân Hỏa không có ai có thể trấn trụ, người hay lui ra.

Một thanh âm chậm rãi xuất hiện ở trong tai Nhạc Thành, trong thanh âm có một đạo hơi thở thờ dài.

- Không biết tiền bối là ai, chẳng lẽ Thái Hư Chân Hỏa chính là tiền bối phong ấn sao?

Nhạc Thành thần sắc có chút kinh ngạc, nhưng sau đó phục hồi tinh thần lại, đối với đạo thanh âm hỏi, thanh âm này chính là một đạo nguyên thần lưu lại.

- Ta là người như thế nào thì người cũng không nhận ra, thực lực của người cũng chỉ là Đại Thừa kỳ sơ kỳ, người không cách nào luyện hóa Thái Hư Chân Hỏa, ta lúc đầu phong ấn nó, nó có linh trí của mình, ta bị một luồng thần thức bị của hấn đánh lên mà bị thương nặng, hiện tại đã mấy ngàn năm, những năm này đều dựa vào ta duy trì phong ấn này mới có thể trấn trụ nó, không để nó chạy ra khỏi phong ấn, không nghĩ tới người vừa mới dùng Thái Dương Chân Hỏa đốt cháy phong ấn của ta, phong ấn cũng bị người mở ra một cái khe, Thái Hư Chân Hỏa cũng bị người làm tỉnh lại, hiện tại người hay lui ra, thực lực của người không cách nào trấn trụ nó, mặc dù người cũng có Thái Dương Chân Hỏa, nhưng thực lực của người không đủ.

Thanh âm tiếp tục ở trong tai Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành trong lòng rung động, người này biết mình có Thái Dương Chân Hỏa, hơn nữa luyện chế ra trận bàn này, không biết người thần bí này rốt cuộc có thân phận gì, trong chuyện có không ít bí mật.

- Tiền bối, chẳng lẽ người hiện tại cũng không có cách nào trấn trụ Thái Hư Chân Hỏa sao?

Nhạc Thành hỏi, mà trong lòng Nhạc Thành muốn biết người thần bí nguyên thần tiêu hao thế nào, có thể ngăn cản mình luyện hóa Thái Hư Chân Hỏa hay không, lời người thần bí nhân nói, Nhạc Thành tự nhiên không tin tưởng, đoán chừng loại bảo vật Thái Hư Chân Hỏa này, chỉ cần là người tu chân, tự nhiên sẽ không để cho người khác luyện hóa, thứ hai người thần bí này cũng là một tu chân giả.

- Ta chống đỡ không được bao lâu, ngươi cũng là một tu chân giả, chạy mau, Thái Hư Chân Hỏa này thực lực đã đến yêu hồn trung kỳ, lần trước hấn phá phong ấn, ta hao hết nguyên thần lực toàn lực đem đánh hấn ngủ say, có thể một tia Thái Dương Chân Hỏa cùng nó sinh ra liên lạc, lúc này nó đã muốn thức tỉnh, trên người của ngươi có Thái Dương Chân Hỏa, nó có thể cảm giác được khí tức của ngươi, nhất định sẽ Thôn Phệ ngươi, đến lúc đó ở Huyền Thiên nội lực không người nào có thể chống đỡ được nó, cả Huyền Thiên nội lực sẽ bị san thành bình địa.

Người thần bí thanh âm có chút gấp gáp nhìn Nhạc Thành nói.

- Tiền bối, lời này của ngươi nói có thể giả, chẳng lẽ ngươi không muốn ta luyện hóa sao, nếu là ngươi có thể phong ấn Thái Hư Chân Hỏa, tại sao không thể đem nó giết chết, có phải là tiền bối cũng ham muốn Thái Hư Chân Hỏa.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống nói, bất kể đối phương có cái gì thực lực, cũng là một luồng thần thức mà thôi, mình cũng không cần bận tâm.

- Hậu bối rất vô lễ, Thái Hư Chân Hỏa cùng Thái Dương Chân Hỏa, hơn nữa Thái Âm Chân Hỏa vốn là của ta, ta ham muốn gì, chỉ vì ở Huyền Thiên đại lục muốn tìm một bạn tốt, kết quả bạn tốt không tìm được, ngược lại dẫn một tên đại ma đầu đuổi theo, kết quả ta phải dùng pháp bảo hao hết toàn lực cũng chỉ đem ma đầu kia phong ấn trọn đời mà thôi, nhưng tam vị chân hỏa vốn là ta thu vào pháp bảo này cũng chưa có bao lâu, kết quả lại bị chạy trốn ra khỏi pháp bảo, ta còn dư lại một luồng nguyên thần cũng phải đem tam vị chân hỏa phong ấn.

-o0o-

931. Chương 804: Chân Vũ Đại Đế.

- Cuối cùng luyện chế ra một cái đại trận đem đại ma đầu kia vây khốn, đồng thời tam vị chân hỏa cũng bị ta phong ấn tại ba cái trận bàn, cũng chính một ngày kia ta có thể sống lại, kết quả một luồng nguyên thần cuối cùng ngược lại bị Thái Hư Chân Hỏa đánh lên, làm cho ta hoàn toàn không có cơ hội sống lại, cho nên ta mới hao hết nguyên thần đem Thái Hư Chân Hỏa vĩnh cửu đánh vào ngủ say, nhưng vẫn bị ngươi phá hủy.

Một thanh âm có chút trách cứ nhìn Nhạc Thành nói, nhưng trong thanh âm có bất đắc dĩ.

- Ngươi dám nói tam vị chân hỏa chính là vật của ngươi, nhưng tam vị chân hỏa là vật Tiên Giới, làm sao lại rơi vào trong tay ngươi.

Nhạc Thành càng không tin, nếu tam vị chân hỏa đều là của thần bí nhân, người thần bí tuyệt đối là người Thiên Giới, làm sao rơi vào Huyền Thiên đại lục được.

- Tiểu tử này, ta Chân Vũ Đại Đế sao lại lừa một cái Đại Thừa kỳ nho nhỏ, hừ, nếu năm đó, ta nhất định đem ngươi trừng phạt rồi.

Thanh âm của thần bí nhân có chút giận lên, không nghĩ tới Nhạc Thành không có tin lời của hắn.

- Chân Vũ Đại Đế, ngươi chẳng lẽ lừa gạt ta không biết Tiên Giới sao, Chân Vũ Đại Đế danh liệt Cửu Thiên Huyền Tiên, sao lại bị vây ở Huyền Thiên nội lực, lời này của ngươi lừa gạt hài đồng ba tuổi còn được.

Nhạc Thành không khỏi có chút cười khổ, Chân Vũ Đại Đế Nhạc Thành cũng đã nghe nói qua, Chân Vũ Đại Đế ở Tiên Giới là một cường giả đứng đầu, Chân Vũ Đại Đế Cửu Thiên hàng ma tổ sư, Huyền Vũ nguyên soái thực lực so với sư tổ của hắn là Hạo Thiên Đại Đế cũng cao hơn. Sư tổ trong truyền thuyết là Đại La Kim Tiên, nhưng Chân Vũ Đại Đế là Cửu Thiên Huyền Tiên, thực lực ở Tiên Giới là những người đứng đầu.

- Tên tiểu tử này, ta thật muốn hảo hảo giáo huấn ngươi một chút, ta cũng không có thời gian cùng ngươi nhiều lời, ta lúc đầu vượt qua Thái Hư đi tới Huyền Thiên nội lực, cũng chỉ là một cái nguyên thần phân thân mà thôi, bản thể ta tự nhiên vẫn còn ở Tiên Giới Chân Vũ Sơn, chẳng qua Huyền Thiên nội lực cùng Tiên Giới cách xa nhau khôn cùng, phân thân ta đây cũng không cách nào liên lạc với bản thể, cho nên mới một mực ở chỗ này.

Thanh âm thần bí nói:

- Người hiện tại cẩn thận nghe kỹ, Thái Hư Chân Hỏa lập tức sẽ thức tỉnh, nguyên thần ta đây cũng lập tức biến mất không cách nào khắc chế nó nữa, nếu Thái Hư Chân Hỏa thật sự chạy ra khỏi phong ấn, vậy người phải nghĩ biện pháp khống chế Thái Hư Chân Hỏa Thôn Phệ, có thể trốn đi, nếu như bị nó Thôn Phệ trên, đến lúc đó nó có được thân thể, thực lực Thôn Phệ đại trưởng, Huyền Thiên nội lục này sẽ gặp phải tào uơng.

- Tiên bối, người thật là Chân Vũ Đại Đế sao.

Nghe lời thần bí nhân nói, Nhạc Thành chợt cảm thấy người này nói tựa hồ giống như thật, tựa hồ cũng không giống nói láo.

- Tiểu tử, người hãy nghe cho kỹ, bổn đại đế chính là Chân Vũ Đại Đế, người có thể gọi Cửu Thiên hàng ma tổ sư hoặc là Huyền Vũ nguyên soái, ta trấn giữ Tiên Giới Chân Vũ Sơn, nếu người có thể có cơ hội đi Chân Vũ Sơn tìm ta, đem chuyện nơi cùng bản thể ta nói, ta hiện tại cùng bản thể không cách nào liên lạc, cho nên bản thể hiện tại cũng không biết.

Thần bí nhân lần nữa nói.

- Lời của tiên bối, ta có thể tin.

Nhạc Thành thật đúng là kinh ngạc, người thần bí càng nói càng giống là sự thật, căn cứ những gì mình biết, Chân Vũ Đại Đế gọi là Cửu Thiên hàng ma tổ sư cùng Huyền Vũ nguyên soái cũng không có sai.

- Dù sao người cũng không nhận ra ta, có tin hay không cũng không sao cả, chỉ sợ là Thái Hư Chân Hỏa nếu chạy ra, người cũng không còn mạng sống, hơn nữa người Độ Thiên kiếp cũng không biết có thể độ qua được hay không, nếu người độ xong đến Tiên giới cũng không sai.

Thần bí thanh âm nói:

- Hiện tại ta nói cho người một ít chuyện, người cẩn thận nghe kỹ, ta cũng không có cách nào, cũng không dựa vào cơ duyên, xem người có thể đem lời của ta mang tới bản thể hay không, đến lúc đó tự nhiên người chiếm được không ít chỗ tốt.

Trầm mặc xuống, không đợi Nhạc Thành nói, thần bí thanh âm tiếp tục nói:

- Người nhìn thấy bản thể của ta, nói ban đầu ta cùng phân thân Hỗn Thế Ma Vương ở Tiên Giới đại chiến một hồi, cuối cùng Hỗn Thế Ma Vương dùng Thần Nông Đỉnh chạy trốn tới Thái Hư, ta một đường truy đuổi, cuối cùng tiến vào Thần Nông Đỉnh cùng Hỗn Thế Ma Vương đại chiến, kết quả hấn lưu lại phân thân, bản thể cũng trốn vào Thái Hư, mà ta cùng Hỗn Thế Ma Vương phân thân trong lúc vô tình xẹt qua khôn cùng Thái Hư rơi vào Huyền Thiên nội lục, cuối cùng ta cùng phân thân Hỗn Thế Ma Vương cũng bị thương nặng, ta cũng chỉ có lựa chọn bế quan, tuy biết Hỗn Thế Ma Vương cũng ở Huyền Thiên nội lục Thôn Phệ vô số Đấu Sư cùng Ma Pháp Sư khôi phục thực lực của mình, kết quả một số Đấu Đế cùng Thánh Ma Đạo Huyền Thiên nội lục liên thủ phản kháng, cuối cùng toàn bộ bị ngã xuống.

- Chẳng qua là Hỗn Thế Ma Vương cũng bị thương nặng, mà ta cũng vừa lúc xuất quan, cuối cùng ta nhân cơ hội chiếm Thần Nông Đỉnh của Hỗn Thế Ma Vương, hao hết nguyên thần lực mới đem hấn trọn đời phong ấn tại Thần Nông Đỉnh, chẳng qua cuối cùng bên trong Thần Nông Đỉnh tam vị chân hỏa cũng chạy ra, ta sợ tam vị chân hỏa ở Huyền Thiên nội lục gây đại họa, tam vị chân hỏa bắt lấy rồi phong ấn, nhưng cuối cùng cũng bị Thái Hư Chân Hỏa nhân cơ hội đánh lén, cho nên ta không thể làm gì khác hơn là ở chỗ phong ấn Hỗn Thế Ma Vương bày ra cửu thiên thập địa phục ma đại trận.

- Ta còn dư lại một luồng nguyên thần, không yên lòng Thái Hư Chân Hỏa cùng Thái Dương Chân Hỏa, Thái Âm Chân Hỏa, đem tam vị chân hỏa luyện chế tiến vào bên trong ba cái trận bàn của cửu thiên thập địa phục ma đại trận, mà ta cũng tiến vào trận bàn đem Thái Hư Chân Hỏa trọn đời đánh vào ngũ say, thực lực của ta còn dư lại cũng không cách nào giết chết nó được, cuối cùng chính là tiểu tử người làm hư chuyện tốt của ta, người nếu luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa, phá hủy phong ấn của ta, hiện tại, chuyện này vô cùng phiền toái.

Thần bí nhân nói xong, Nhạc Thành thần thờ lâu hồi, hết thấy tựa hồ là không giống thù dật, cũng có thêm tám phần đúng, nói như vậy Thần Nông Đỉnh ở bên trong Huyền Thiên nội lục, Thần Nông Đỉnh, Nhạc Thành tự nhiên cũng đã nghe nói, Thần Nông Đỉnh cùng sư tổ Hạo Thiên Thập đều là thập đại thần khí, truyền thuyết về Thần Nông Đỉnh chính là một trong cổ Bộ Lạc tộc chi bảo, sau thượng cổ đại chiến, thần đỉnh rơi vào trong tay Ma giới Ma vương Hỗn Thế Ma Vương.

- Tiền bối, ngươi có phải là Chân Vũ Đại Đế không.

Nhạc Thành có chút dao động hồi, trong lòng kính sợ, Chân Vũ Đại Đế chính là Cửu Thiên Huyền Tiên, mình có thể nhìn thấy Chân Vũ Đại Đế, đó cũng là một loại cơ duyên.

- Tiểu tử vô liêm sỉ, tiếp theo, trên người ta mang một khối ngọc bài, là Chân Vũ Sơn lệnh bài, nhìn thấy lệnh bài kia, mười vạn đệ tử Chân Vũ Sơn giống như gặp bản thân ta, ngươi cầm lấy ngọc bài này đi gặp bản thể ta, lúc đó bản thể ta sẽ tin tưởng lời của ngươi, đồng thời ngươi cũng có thể dùng ngọc bài hướng bản thể ta lấy ba chỗ tốt, nhưng cũng phải nhìn ngươi có thể đến Thiên Giới hay không, hết thấy nhìn phần số của ngươi.

Thần bí thanh âm nói xong, sau đó có một đạo bạch mang từ trong phong ấn bắn ra, rơi vào Nhạc trước người Thành, đó là một khối ngọc nài trong sáng lóng lánh.

Nhạc Thành một tay tiếp lấy ngọc bài, đánh giá ngọc bài trong tay, trong đó mơ hồ có thêm một cổ pháp lực ba động, chính diện ngọc bài có khắc Chân Vũ Phạn văn, mà phía sau còn có chi chút bí văn đồ án, mà trên ngọc bài cũng viết Hạo Thiên hai chữ, phía sau cũng có chi chút bí văn đồ án.

- Nhớ kỹ, nếu ngươi hữu mệnh đến Thiên Giới, nhất định phải đi tìm ta, thuận tiện nói cho bản thể ta biết, nói Hạo Thiên Đại Đế dữ nhiều lành ít, ta ở nơi Huyền Thiên nội lục chỉ thấy được chín viên thượng cổ linh châu, Hạo Thiên Đại Đế không biết tung tích, bản thể Hỗn Thế Ma Vương chạy trốn, ta đánh chết Hỗn Thế Ma Vương báo thù Hạo Thiên Đại Đế, hồngбет, Thái Hư Chân Hỏa đã tỉnh, ta chống đỡ không nổi, ngươi chạy mau...

Ngay khi Hạo Thiên đánh giá khối Chân Vũ ngọc bài, thần bí thanh âm sau khi nói xong thanh âm càng ngày càng nhỏ, nhưng sau đó Nhạc Thành đều nghe không được, Nhạc Thành cũng rõ ràng nghe được sư tổ mình Hạo Thiên Đại Đế cùng chín viên thượng cổ linh châu tựa hồ có liên quan

- Tiền bối, tiền bối.

Nhạc Thành lớn tiếng la lên, cũng chỉ có thanh âm của chính mình.

- Không phải Thái Hư Chân Hỏa thức tỉnh, để cho ta trốn, đây là Hạo Thiên Thập, ta trốn đi nơi nào, còn sư tổ Hạo Thiên Đại Đế cùng Chân Vũ Đại Đế, Hỗn Thế Ma Vương, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra.

Nhạc Thành vẻ mặt nghi hoặc vẫn không cách nào suy nghĩ cẩn thận, hết thấy kinh ngạc, bên trong trận bàn này có Chân Vũ Đại Đế phân thân, quả thật là bất khả tư nghị.

- Khúc khích.

Cùng lúc đó, Thái Dương Chân Hỏa vẫn bao vây lấy trận bàn màu đen trong phong ấn tựa hồ có chút tiếng động truyền ra, đồng thời Thái Dương Chân Hỏa bắt đầu chậm rãi suy yếu, tựa hồ gặp được cường địch vậy.

- Hồngбет, Thái Hư Chân Hỏa này thật sự thức tỉnh.

Nhìn thấy biến hóa, Nhạc Thành biết có chuyện gì xảy ra, Thái Hư Chân Hỏa chỉ sợ thức tỉnh, phong ấn đã bị Thái Dương Chân Hỏa của mình phá hư, trận bàn cũng không có cách nào vây khốn Thái Hư Chân Hỏa.

Nhạc Thành nhất thời nghĩ tới bên trong Hạo Thiên Thập có đám người Yêu Huyền đang tu luyện, nếu Thái Hư Chân Hỏa ra ngoài, thực lực Yêu hồn trung kỳ, mọi người căn bản không là đối thủ, nhóm người Trầm Linh còn đang chờ đột phá, không nên quấy rầy. Nghĩ đến đây, trong tay Nhạc Thành Thủ Ấn biến hóa, pháp quyết đánh ra, thân ảnh cùng trận bàn màu đen liền xuất hiện ở bên trong hư vô Hạo Thiên Thập.

-o0o-

932. Chương 805: Lao Ra Phong Ấn.

Mà lúc này vẻ mặt của Nhạc Thành ngưng trọng hẳn lên, Thái Hư Chân Hỏa nếu đến yêu hồn trung kỳ mà nói, lại thêm bản thể Thiên Hỏa, thực lực ngay cả Đại Thừa kỳ hậu kỳ cũng không cách nào đối phó được, không dưới bản thể Hóa Xà thượng cổ thần thú của Thanh Đồng.

Phía ngoài chính là Song Phong Thành, lúc này liên quân tứ đại Nhân Tộc cùng Hồ Điệp Cốc, Tuyết Tình Cốc, Cuồng Sư Môn, Vạn Kim Môn toàn bộ cường giả đều ở đây, nếu Thái Hư Chân Hỏa xuất hiện ở Song Phong Thành, tứ đại Nhân Tộc sẽ bị thương nặng, Nhạc Thành nghĩ tới nghĩ lui, Thái Hư Chân Hỏa thật sự chỉ vậy ở bên trong Hạo Thiên Tháp, có Hạo Thiên Tháp thượng cổ Thần Khí, Thái Hư Chân Hỏa cũng trốn không thoát, quan trọng nhất là Nhạc Thành muốn thử xem luyện hóa có thể Thái Hư Chân Hỏa hay không.

Mà lúc này Nhạc Thành tới gần trận bàn màu đen, chỉ thấy một cổ hơi thở vô cùng nóng bỏng cuồn cuộn xông ra, ở nơi này hơi thở nóng bỏng, Nhạc Thành không thể không lui về phía sau, cổ hơi thở Thái Dương Chân Hỏa Nhạc Thành cũng không thể chính diện chống lại.

Ngay khi Nhạc Thành thu hồi Thái Dương Chân Hỏa lui về phía sau, chỉ thấy trận bàn màu đen nhảy lên bầu trời, theo đó lan tràn tới hơn ngàn thước, trận bàn phong ấn lồng năng lượng hình thành hơi thở nóng bỏng, mặt ngoài phong ấn tràn đầy các loại bí văn thần dị.

Mặc dù có phong ấn bao bọc, nhưng bên trong trận bàn vẫn có nhiều tia hơi thở nóng bỏng chậm rãi tràn ra, những hơi thở nóng bỏng tràn ra ngoài, chính là Nhạc Thành đang dùng Thái Dương Chân Hỏa hủy hoại phong ấn, nhiều tia lửa nóng không ngừng khuếch tán ra, thậm chí trong lúc mơ hồ còn có Khí Bạo truyền ra.

Nhạc Thành trong lòng kinh ngạc không dứt, chỉ thấy hơi thở nóng bỏng, bản thể Thái Hư Chân Hỏa nhất định cường hãn vô cùng, có thể thanh âm thần bí phát ra chính là Thiên Giới Chân Vũ Đại Đế, chuyện này cũng là sự thật, đường đường Chân Vũ Đại Đế cũng không cần thiết lừa gạt mình.

- Không biết phong ấn này có thể chống đỡ được bao lâu.

Nhạc Thành trong lòng lẩm bẩm nói, đồng thời cũng nghĩ đến biện pháp ứng đối, bất kể như thế nào, hắn cũng muốn thử một chút mới được, không thể không luyện hóa Thái Hư Chân Hỏa, cho dù có nguy hiểm cũng phải làm đến cùng.

Lúc này tất cả phong ấn trận bàn màu đen bí văn kịch liệt bốc lên, một cỗ năng lượng nóng bỏng cực kỳ cuồn cuộn tràn ngập ra, giống như có cái gì sắp phá khai phong ấn, một hồi lâu sau bí văn phong ấn kịch liệt rung chuyển sau đó trở nên yên tĩnh lại.

Mà lúc này Nhạc Thành ngưng trọng, Nhạc Thành có thể cảm giác được cỗ năng lượng cuồn cuộn cách mặt ngoài phong ấn càng ngày càng gần.

- Âm âm.

Lúc này phong ấn vừa mới bình tĩnh lại đột nhiên kịch liệt rung động, từng đạo bí văn bị lực năng lượng cường hãn nhắc lên cao vài trăm thước, Nhạc Thành mơ hồ nhìn thấy một con cự thú khổng lồ hung hăng đánh vào phong ấn.

- Rống.

Một đạo thanh âm trầm thấp rít gào ra, cùng lúc đó phong ấn cũng khó khăn chặn lại, lúc này hơi thở nóng bỏng tràn ra phía ngoài càng ngày càng đậm.

Đồng thời có thanh âm quỷ dị trầm thấp gầm gừ khuếch tán ra, âm ba cường hãn nhanh chóng khuếch tán theo đạo âm ba kia, bí văn phong ấn giống như bị đầu nhập vào vô số âm thanh trầm thấp oanh minh không ngừng, tầng tầng rung động khuếch tán ra.

Ở nơi này, Nhạc Thành cảm giác tim đập nhanh hơn, lúc này hắn thấy chính là một con cự thú ban đầu ở bên trong trận bàn phát ra tiếng gầm gừ, con cự thú này chính là bản thể Thái Hư Chân Hỏa rồi.

- Rống.

Một đạo âm thanh cuồng bạo dữ dội tuôn ra, tựa hồ có một thân thể cao lớn lần nữa va đập vào phong ấn, lúc này thân thể khổng lồ đánh vào phong ấn, không gian chung quanh phong ấn nhất thời nhộn nhạo lên tạo thành trận trận ba động, hiển nhiên phong ấn này có năng lượng hùng hồn vẫn có thể chống lại Thái Hư Chân Hỏa đánh vào.

Bất quá phong ấn này mặc dù mạnh mẽ, nhưng thân thể cự thú khổng lồ đánh vào, nhất thời tạo thành dòng xoáy ba động.

- Âm ầm.

Lúc này xuất hiện lực lượng nóng bỏng cường hãn đột nhiên từ bên trong trận bàn màu đen kia tuôn ra, cuối cùng mang theo xu thế bài sơn đảo hải, hung hăng đập vào phong ấn bí văn, nhất thời, tiếng vang trầm muộn vang lên ở bên trong Hạo Thiên Tháp, thanh âm làm cho phong ấn bí văn bộc phát cực muốn nứt nẻ.

- Khúc khích.

Đồng thời, tầng tầng cái khe phong ấn bí văn trong nháy mắt nổi lên một trận năng lượng ba động, tùy theo một mảnh tia sáng chói mắt, trong nháy mắt tia sáng này chiếu xạ xuống dưới, lần nữa đem phong ấn chữa trị, lần nữa cản trở Thái Hư Chân Hỏa phá khai phong ấn.

Tiếp theo phong ấn lần nữa chế trụ Thái Hư Chân Hỏa, lần nữa trở về trầm tĩnh, mà Nhạc Thành nhìn cái khe trận bàn cùng phong ấn, mượn Thái Dương Chân Hỏa, Nhạc Thành có thể cảm ứng rõ ràng được, một cỗ nhiệt độ cực kỳ nóng bỏng, đang ở bên trong phong ấn ngưng tụ, hơn nữa, một cỗ năng lượng ba động cuồng bạo làm cho người khác sợ hãi cũng nhanh chóng bay lên.

Nhạc Thành cảm giác được, một cỗ năng lượng cực kỳ cuồng bạo, đang bay đến gần cái khe phong ấn.

- Rống.

Lúc này, chỉ thấy phong ấn bí văn đột nhiên hiện lên một mảnh nóng bỏng, sau đó nhanh như tia chớp dữ dội tuôn ra, cuối cùng xen lẫn tiếng gầm gừ phẫn nộ, âm ầm và chạm vào nhau.

Mà lần này phong ấn bí văn kia trực tiếp bị đánh, tia sáng bí văn đồ án tiêu tán ở tại bầu trời, một cỗ năng lượng khủng bố cuồng bạo va chạm vào nhau, phong ấn lúc này cũng không cách nào chống lại được, tiếp theo là bạo liệt mở ra.

Lúc này phong ấn bạo liệt, không gian mấy trăm thước hoá diễm phô thiên cái địa từ phong ấn tuôn ra, cuối cùng hoá diễm nóng bỏng tràn ngập, nhiệt độ chung quanh đạt đến một cái trình độ khủng bố.

Lúc này Nhạc Thành kinh hãi nhìn soi mói, Nhạc Thành cảm thấy cả Hạo Thiên Tháp đều run rẩy một cái.

- Đây là cái gì.

Đồng thời chỉ thấy ngọn lửa có một đạo thân ảnh khổng lồ lao ra, đạo thân ảnh này Nhạc Thành trợn mắt ngạc nhiên, thân ảnh xuất hiện Nhạc Thành mới phát hiện đây là một cự thú mà hắn chưa từng có gặp qua, thân thể cao lớn hơn vạn thước, quanh quẩn giống như một ngọn núi khổng lồ.

- Tam Tinh Thú, là Tam Tinh Thú sao.

Nhạc Thành trong lòng khiếp sợ đến, hình thái cự thú giống như một loại thượng cổ thần thú Tam Tinh Thú, dĩ nhiên Nhạc Thành biết đây chỉ là Thái Hư Chân Hỏa cố ý ngưng tụ ra mà thôi, nó không phải thượng cổ thần thú Tam Tinh Thú thực sự.

Tam Tinh Thú có ba cái đại đầu, toàn thân lân phiến màu đỏ sậm tràn ngập hoá diễm cuộn cuộn, ba cái đầu đều giống như ngọn núi nhỏ, sáu con mắt to lớn nhìn lên mặt trời.

- Rống.

Tam Tinh Thú há mồm phát ra một đạo thanh âm cực kỳ bén nhọn, giống như tiếng ngựa hí, âm ba vô hình đột nhiên khuếch tán ra, đạo âm ba này quanh quẩn ở tại trong hư không.

- Lực lượng âm ba thật cường hãn, tựa hồ không dưới Nhạc Thiên lão tổ thi triển Long Khiếu Cửu Thiên. Nhạc Thành nhin không được nuốt nước miếng một cái, Tam Tinh Thú tùy ý tê mình như vậy, lại kinh khủng như thế.

Thanh âm rít gào giống như tiếng ngựa hí từ từ rơi xuống, Tam Tinh Thú cự chủ đại trưởng, nhất thời ngọn lửa vô hình đột nhiên dữ dội tuôn ra, cho dù Nhạc Thành có Thái Dương Chân Hỏa trong người, Nhạc Thành vẫn cảm nhận được nhiệt độ đột nhiên tăng nhiều, lập tức bố trí quanh thân một đạo phòng ngự cương tráo, sau đó mới dễ chịu hơn một chút.

Hoả diễm nóng bỏng vừa phun ra, không gian đều vặn vẹo, nhìn qua không gian bị đốt cháy nhiệt độ vặn vẹo, nếu mà thân thể con người dính vào, sợ rằng bị cháy thành tro tàn, lúc này mấy trăm dặm vùng đất hư vô Sơn Mạch bị nhiệt độ nóng bỏng thiêu đốt từ từ héo rũ.

- Mấy ngàn năm, ta rốt cục đi ra, chết tiệt, ai cũng đừng nghĩ vậy khốn ta nữa.

Một âm thanh từ trong miệng Tam Tinh Thú nói ra, nhưng sau đó Tam Tinh Thú nhìn chăm chú Nhạc Thành, sáu con mắt tựa hồ nhìn thấu Nhạc Thành vậy.

- Nhân loại đáng chết, người luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa, người có tư cách gì luyện hóa chúng ta, ta đây luyện hóa người, để cho ta có được thân thể người, cũng để cho ta đỡ mấy đi thời gian tìm thân thể.

Tam Tinh Thú nhìn Nhạc Thành rít gào nói.

Tam Tinh Thú vừa dứt lời, hoả diễm nóng bỏng bao phủ quanh thân, sau đó hóa thành một đạo hoả diễm hồng sắc rất nhanh hướng về phía Nhạc Thành dữ dội lao tới.

Nhìn Thái Hư Chân Hỏa đột nhiên công kích, Nhạc Thành cũng hơi kinh hãi. Cảm giác thực lực Thái Dương Chân Hỏa, Nhạc Thành không dám khinh thường, lập tức sắc mặt trầm xuống, Thủ Ấn trong tay đánh ra, Thái Dương Chân Hỏa trên người hóa thành vô số tia lửa râu bao vây về phía Tam Tinh Thú, nhưng sau đó Thái Dương Chân Hỏa cùng cự vĩ Tam Tinh Thú hung hăng va đập vào nhau.

-o0o-

933. Chương 806: Linh Hồn Không Gian.

- Khúc khích.

Hai đạo lực lượng hung hăng va đập vào nhau, tia lửa bạo xạ mà ra, từng tiếng trầm thấp vang lên, Thái Dương Chân Hỏa của Nhạc Thành biến thành vô số đạo râu cùng Thái Hư Chân Hỏa biến thành cự vĩ Tam Tinh Thú đánh sâu vào nhau.

- Thực lực thật mạnh.

Một chiêu của Nhạc Thành kinh hãi không dứt, mặc dù trong lòng đã sớm tràn đầy cảnh giác, nhưng cục diện có chút ngoài ý muốn của Nhạc Thành, lúc này hần vội vàng nhanh chóng thoái lui.

Ngay khi Nhạc Thành lui về phía sau, không gian trước mặt ngoa nguẩy, trong nháy mắt Tam Tinh Thú trực tiếp từ giữa không trung lướt trên, sau đó mang theo một cổ hơi thở hủy diệt giống như mũi tên rời cung đánh về phía Nhạc Thành.

Thế công của Thái Hư Chân Hỏa hung hãn, cũng làm cho Nhạc Thành tức giận, Thủ Ấn trong tay không ngừng biến hóa, pháp quyết đánh ra, hữu chưởng đột nhiên nắm chắc, một cổ Thái Dương Chân Hỏa mệnh môn hoả diễm dữ dội tuôn ra, sau đó một quyền hung hăng trào ra.

- Thành thịnh.

Quả đấm cùng Tam Tinh Thú nặng nề va chạm vào nhau, một đạo sấm sét từ bên trong hư vô không gian vang dội, một quyền nóng bỏng nhanh như tia chớp tịch quyền ra.

- Khúc khích.

Hai người chạm vào nhau, lúc này Nhạc Thành sắc mặt tái nhợt, một ngụm máu tươi đỏ sẫm từ khóe miệng chảy ra, Nhạc Thành lúc này mới biết thực lực chân chính của Thái Hư Chân Hỏa kinh khủng, cái loại năng lượng hủy diệt trong nháy mắt đem phòng ngự của hắn phá hủy, cũng may hắn có Kim Long Chi Thể cùng Thái Dương Chân Hỏa rèn luyện lực phủ ngũ tạng, nếu không chỉ một chiêu này cũng lấy mạng của hắn rồi.

Thân thể Nhạc Thành chợt lui, đồng thời Kim Long Chi Thể cùng Phong Lô Sí ngưng tụ trong người, sau đó chặt vật ổn định thân hình. Lúc này khuôn mặt đã bị hoảng sợ bao trùm, khó trách Chân Vũ Đại Đế cảnh cáo bản thân mình không thể chống lại được Thái Hư Chân Hỏa, xem ra đây là sự thật rồi.

Nhạc Thành lúc này với lời nói của Chân Vũ Đại Đế, hiện tại hắn tin mấy phần, tạm thời coi như lời của Chân Vũ Đại Đế là sự thật, dù sao ở Huyền Thiên nội lực cũng nhìn thấy sơ tổ của mình là Hạo Thiên Đại Đế, có thêm Chân Vũ Đại Đế cũng đúng mà thôi.

Nhưng Nhạc Thành bị một chiêu này bị thương không nhẹ, Tam Tinh Thú thân hình khổng lồ cũng nhanh chóng ảm đạm đi rất nhiều, hiển nhiên một kích lúc trước đối với Tam Tinh Thú tiêu hao không nhỏ.

- Nhân loại đáng chết.

Bị Nhạc Thành công kích, Tam Tinh Thú khổng lồ tựa hồ bị chọc giận, vốn nó không đem nhân loại nhỏ bé trước mắt này vào đâu, mà lúc này ăn phải đòn đau, mà nó bị phong ấn ở trận bàn này mấy ngàn năm, lúc này vừa mới lao ra lại không được như ý, làm cho nó tức giận vô cùng.

- Hừ.

Một tiếng xé gió dựng lên, Tam Tinh Thú nóng bỏng nhanh như tia chớp dữ dội lướt ra, trên người Tam Tinh Thú hỏa diễm nóng bỏng vô cùng không ngừng áp súc, mà cứ như vậy áp súc, hỏa diễm đỏ ngầu nóng bỏng, nhanh chóng chuyển hoá thành ngọn lửa mây hồng, trong lúc mơ hồ, ngọn lửa này như ẩn như hiện, hư hư thật thật, một cỗ hơi thở hủy diệt cũng thật thật tồn tại.

- Đây chính là Thái Hư Chân Hỏa sao, quả là kinh khủng.

Nhạc Thành cảm giác hỏa diễm trên người Tam Tinh Thú mà sợ hãi nói, ngọn lửa này cùng Thái Dương Chân Hỏa bất đồng, nhưng cũng kinh khủng giống nhau, mang theo lực lượng hủy diệt, không hổ là một trong tam đại Thiên Hỏa.

- Nghiệt súc, người cho rằng ta sợ người sao.

Nhạc Thành quát một tiếng, hắn biết không thể chính chống lại Thái Hư Chân Hỏa, Nhạc Thành cũng chỉ có thể kiên trì, cũng chỉ có thể từ từ tìm cơ hội luyện hóa Thái Hư Chân Hỏa, nếu không cơ hội, hết thấy nhìn vào vận khí của mình.

- Xuy.

Phong Lô Sí Nhạc Thành cấp tốc rung lên, trong nháy mắt nhảy đến trước mặt Tam Tinh Thú, tốc độ của Phong Lô Sí Nhạc Thành có thể tuyệt đối nắm chắc, trong mắt xẹt qua vẻ nóng bỏng, một đạo thanh mang dữ dội tuôn ra, toàn thân hóa thành một đại trảo khổng lồ hướng về phía Hỏa Long chớp tới.

- Phốc.

Cự chủy Tam Tinh Thú đồng thời đại trướng, ba đạo hỏa diễm khổng lồ ngưng tụ thành hỏa diễm ngập trời giống như hỏa, hỏa diễm điên cuồng vỗ đến Nhạc Thành.

- Hưng phấn.

Một tiếng đốt cháy vang lên, Nhạc Thành mặc dù rất nhanh, nhưng thực lực không mạnh bằng Thái Hư Chân Hỏa yêu hồn trung kỳ, trong tay ngưng tụ đại trảo màu xanh bị Thái Hư Chân Hỏa đốt thành tro tàn hóa thành hư vô tiêu tán vào trong thiên địa.

Đồng thời lúc này một mảnh hỏa diễm ngập trời đem Nhạc Thành bao bọc vào trong đó, Nhạc cảm giác được Kim Long Chi Thể trên người mình không cách nào chống lại hỏa diễm, Kim Long Chi Thể tràn đầy Long Lân, bắt đầu nứt nẻ thành một cái khe.

- Thái Dương Chân Hỏa.

Thủ Ấn Nhạc Thành đánh ra, Thái Dương Chân Hỏa bên trong người nháy mắt bày một đạo hộ thân Thái Dương Chân Hỏa, lúc này mới ngăn cản Thái Hư Chân Hỏa.

- Xuy, xuy.

Cùng lúc đó ngọn lửa ba động, bên trong biển lửa bạo xạ ra, những hỏa trụ tựa như Cự Mãng phô thiên cái địa lao ra, cuối cùng hóa thành một tấm lưới lớn, bao phủ Thái Dương Chân Hỏa phòng ngự vòng của Nhạc Thành, Nhạc Thành lúc này đã bị Thái Hư Chân Hỏa vây khốn.

- Đáng chết.

Lúc này sắc mặt Nhạc Thành hoàn toàn đại biến, xem ra Thái Hư Chân Hỏa này tính toán vây khốn hẳn để luyện hóa, đem hẳn trở thành con mồi đây.

Phong Lôi Sí của Nhạc Thành cấp tốc sử dụng, tất cả nước xoáy khổng lồ đem Thái Hư Chân Hỏa chung quanh xuy tán, hỏa diễm kinh khủng kích tán ra mấy vạn thước, nhưng Nhạc Thành bị tấm lưới Thái Hư Chân Hỏa vây khốn, không có cách nào tránh thoát khỏi trời buộc được.

Nhạc Thành càng ngày càng nóng lòng, xem ra phiên toái lớn, mà lúc này Tam Tinh Thú giữa trán của ba cái đầu xuất hiện một mảnh quang mang quỷ dị, tia sáng càng ngày càng sáng, Nhạc Thành cảm giác tia sáng kia chính là linh hồn lực của Thái Hư Chân Hỏa.

- Vô liêm sỉ, nghiệt súc này muốn luyện hóa ta sao.

Nhạc Thành trong lòng gấp gáp, nhưng lúc này hẳn tựa hồ không có cách nào ngăn cản, thủ đoạn bảo vệ tánh mạng còn Hạo Thiên Tháp nữa, nhưng lúc này hẳn ngay cả Hạo Thiên Tháp cũng không có biện pháp, hơn nữa chính hẳn gọi ra hai mươi con Cự Long, cũng không có thời gian.

Theo tia sáng lóe ra, đáy lòng Nhạc Thành cảm ứng càng ngày càng đậm, trong nháy mắt, trước mắt Nhạc Thành đột nhiên xuất hiện một bông hoa, tinh thần cảm thấy hoảng hốt, tinh thần ở không gian xa lạ, nơi này bốn phía đều tràn ngập hỏa diễm đỏ ngầu nóng bỏng, mà bản thân Nhạc Thành ở một nơi hỏa diễm vô cùng vô tận.

- Đây là bản thể Thái Hư Chân Hỏa, đúng là phiên toái lớn.

Nhìn chung quanh, Nhạc Thành biết mình bị Thái Hư Chân Hỏa bắt được, nó đang đợi luyện hóa chính mình.

- Loài người ngu xuẩn, thực lực của ngươi quá thấp, còn muốn chống lại cùng ta, muốn chết sao.

Hoả diễm trong không gian, đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm của Tam Tinh Thú, theo đạo Cuồng Phong gào thét, Tam Tinh Thú chậm rãi từ trong biển lửa bay lên, sau đó chiếm cứ bầu trời, ánh mắt lạnh như băng nhìn biển lửa ngập trời bên trong Nhạc Thành.

Nhạc Thành nhìn chằm chằm Tam Tinh Thú hỏa diễm tràn ngập, Tam Tinh Thú so với Tam Tinh Thú phía ngoài nhỏ hơn, nhưng nó vẫn lớn hơn ngàn thước, một lát sau, Nhạc Thành hít sâu một cái không khí nóng bỏng, trong lòng hiểu rõ nơi này chính là thể giới linh hồn của Thái Hư Chân Hỏa, nó muốn ở chỗ này dễ dàng chế trụ mình, sau đó trực tiếp chế trụ linh hồn, cuối cùng luyện hóa mình, chẳng khác gì Thái Hư Chân Hỏa tiến hành đoạt xá.

- Nghiệt súc, nghĩ đoạt xá ta sao, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành không ngừng biến hóa, tất cả pháp quyết đánh ra, lúc này Nhạc Thành trầm xuống, trong ánh mắt ngưng trọng, tâm thần vừa động, nguyên thần lực mệnh mông tạo thành màu xanh bình chướng, mà Nhạc Thành xếp bằng ngồi xuống, hai tròng mắt đen nhánh thâm thúy nhìn Tam Tinh Thú bên trong biển lửa ngập trời, trầm giọng nói.

Nhạc Thành lúc này cũng thấy may mắn, hẳn dưới cơ duyên xảo hợp thần thức tiến hóa đến nguyên thần rồi, bằng là linh hồn lực đại trưởng, lúc này cũng phát ra công dụng, bằng không lúc này cùng linh hồn Thái Hư Chân Hỏa giao phong, bị lỗ không ít.

- Hừ, nhân loại đáng chết, ngươi muốn chết.

Nghe lời Nhạc Thành nói, Tam Tinh Thú nhất thời rít gào, lúc này linh hồn của nó hoá diễm nóng bỏng cuồng bạo điên cuồng tăng vọt, sau đó phô thiên cái địa nhằm về phía Nhạc Thành dữ dội tuôn ra, thanh thế cực kỳ kinh người.

Nhạc Thành đối mặt với Tam Tinh Thú điên cuồng, sắc mặt cũng bình tĩnh, loại linh hồn cần hợp lại chính là ý chí, ai có thể kiên trì đến cuối cùng, như vậy chính là người thắng sau cùng, có kiếp trước cảnh giới Tán tiên cùng kinh nghiệm, Nhạc Thành lúc này biểu hiện chính là bất động như núi, bền bỉ cùng tinh táo, mặc dù Thái Hư Chân Hỏa có thực lực yêu hồn trung kỳ, tương đương với người tu chân Đại Thừa kỳ trung kỳ, nhưng thật muốn hợp lại, ai chết vào tay ai cũng chưa biết được.

-o0o-

934. Chương 807: Nhân Loại Đáng Chết, Có Bản Lãnh Ra Đây.

Lực lượng thần thức Nhạc Thành vốn cường hãn, lại thêm cơ duyên xảo hợp thần thức ở Hợp Thể Kỳ tiến hóa thành Nguyên thần, có thể nói linh hồn lực biến hóa về chất, mà đối thành người khác bị Thái Hư Chân Hỏa vây công thậm chí Đại Thừa kỳ hậu kỳ người tu chân cũng không thể làm được, cho nên Chân Vũ Đại Đế nói Nhạc Thành không phải là đối thủ của Thái Hư Chân Hỏa là vì thế.

Nhưng lúc này Thái Hư Chân Hỏa muốn tiến hành luyện hóa Nhạc Thành đoạt xá, nó dùng linh hồn lực lượng, chính là không giống với lúc trước, Thái Hư Chân Hỏa lực công kích có thể chống lại Đại Thừa kỳ hậu kỳ người tu chân, nhưng linh hồn lực cũng không có chỗ đặc biệt, cũng chỉ cùng bản thân tu vi ngang nhau mà thôi, mà linh hồn lực Nhạc Thành cũng so với thực lực của bản thân mạnh hơn rất nhiều, cho nên hiện tại ai chết vào tay ai cũng không biết được.

Lúc này hoá diễm nóng bỏng cuộn cuộn tuôn ra, cùng lúc đó một vòng đồ ngẫu hoá diễm bao bọc, cũng từ bên trong Nhạc Thành khuếch tán ra, Thái Dương Chân Hỏa cuối cùng hóa thành cái bọc, đem thân thể Nhạc Thành bao vây thật chắc, hoá diễm Thái Hư Chân Hỏa có va đụng nhau, Nhạc Thành đều vững như, vẫn không nhúc nhích, lúc này chân chính giao phong đã bắt đầu.

Nhạc Thành khoan chân ngồi xuống, hôm nay Nhạc Thành giống như tiến vào tu luyện, thân thể vẫn không nhúc nhích, thậm chí ngay cả bên trong tràn ngập ra hơi thở, cũng tương đối yếu kém, nhìn qua quả thật là đe dọa người.

Nơi này là một mảnh không gian linh hồn hư vô của Thái Hư Chân Hỏa, cũng là chỗ nguy hiểm nhất, bên trong không gian này thường xuyên bộc phát rít gào cùng với hoá diễm không ngừng nổ tung.

Nhạc Thành ở bên trong Thái Dương Chân Hỏa hỏa trảo, thân thể hơi có vẻ hư ảo, Nhạc Thành ngồi xếp bằng tại bên trong Thái Dương Chân Hỏa hỏa trảo, thân thể vẫn không nhúc nhích, tùy thời Tam Tinh Thú đánh ra, sắc mặt không đổi sắc.

- Thành thịnh.

Tất cả hoá diễm trụ màu đỏ nóng bỏng hung hăng đụng vào Thái Dương Chân Hỏa hỏa trảo, làm cho hoá diễm Thái Dương Chân Hỏa chân hỏa trảo chấn động, nhưng thủy chung rất khó đánh tan.

Nhạc Thành đã luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa cũng không dưới Thái Hư Chân Hỏa, bởi vì bản thân thực lực Nhạc Thành quan hệ, cho nên phát huy thực lực không mạnh hơn bao nhiêu, giống như là một thanh Ngư đao, ở trong tay trẻ nhỏ lấy nó chỉ có thể giết gà, nhưng ở trong tay người trưởng thành lấy nó giết Trâu, đây chính là tu vi quyết định phát huy thực lực.

- Nhân loại đáng chết, có bản lãnh ra đây.

Rất lâu không phá được Thái Dương Chân Hỏa hỏa trảo phòng ngự, hơn nữa nhiệt độ kinh khủng tựa hồ đối với Nhạc Thành không tạo được ảnh hưởng, Tam Tinh Thú cũng không khỏi trở nên táo bạo hơn.

Nó cũng là chỉ hỏa thông linh, linh trí không kém gì loài người, lúc này thời gian trôi qua, nó luôn mơ hồ nhận thấy được, lực lượng của nó, tựa hồ đang yếu bớt đi làm cho nó cảm thấy kinh hãi, ở Thái Dương Chân Hỏa hoá diễm phòng ngự trảo lực lượng Nhạc Thành lại từ từ tăng trưởng.

Những biến hóa tuy nói cực kỳ thông thả, nhưng xác thực tồn tại, cứ như vậy sớm muộn đến lúc nó không thể nào áp đảo đối phương nữa, mà đến lúc đó nó cũng hiểu, đối phương bắt đầu phản kích, Tam Tinh Thú cực độ không yên tĩnh, nhưng vô luận nó làm như thế nào, công kích như thế nào, người này thủy chung đều co đầu rút cổ ở bên trong hỏa trảo, hoàn toàn không có nửa điểm phản kích.

- Rầm rầm rầm.

Tâm trạng bất an xen lẫn táo bạo làm cho Tam Tinh Thú trở nên dị thường cuồng bạo, ba cái cự đại liều mạng thúc dục hỏa diễm ăn mòn Thái Dương Chân Hỏa hỏa trảo, nhưng không có hiệu quả, cũng chỉ có thể làm cho nó càng hung hãn hơn mà thôi.

Đối với Thái Hư Chân Hỏa ngưng tụ Tam Tinh Thú trở nên cuồng bạo như thế, Nhạc Thành từ từ phát hiện, lực lượng Thái Hư Chân Hỏa theo thời gian trôi qua, cũng từ từ tan vào bên trong Thái Dương Chân Hỏa.

Nhạc Thành vừa bất kinh ngạc, nhưng hần nghĩ Thái Dương Chân Hỏa, Thái Âm Chân Hỏa và Thái Hư Chân Hỏa dung hợp chung một chỗ chính là tam vị chân hỏa, có lẽ bởi vì hần có Thái Dương Chân Hỏa, có thể hóa giải cùng hấp thu lực lượng Thái Hư Chân Hỏa.

Nhạc Thành lúc này cũng cảm thấy mồ hôi lạnh, nếu dựa vào thực lực của hần muốn chính diện hàng phục Thái Hư Chân Hỏa này cơ hồ là không thể được, nhưng may mà hần có nguyên thần toàn lực phòng ngự, lại thêm có Thái Dương Chân Hỏa, Thái Hư chân hỏa cũng không làm gì được hần, hần bây giờ muốn làm chính là an tĩnh đợi chờ, chờ đợi thực lực Thái Hư Chân Hỏa hao hết, đến lúc đó dĩ dật đãi lao, tất nhiên có thể nhất cử đem nó luyện hóa, điều đó là cơ hội duy nhất có thể thành công, nếu như có nửa điểm lơ đãng làm mất đi cơ hội này, đến lúc đó thất bại, hậu quả cũng không cách nào thừa nhận.

Nếu sau khi thất bại sẽ bị Thái Hư Chân Hỏa đoạt xá, Nhạc Thành nhịn không được rung mình một cái, đến lúc đó hần trở thành khôi lỗi của Thái Hư Chân Hỏa, hoặc là bị Thái Hư Chân Hỏa chiếm lấy thân thể.

Ở trong không gian linh hồn Thái Hư Chân Hỏa không xác định thời gian, vì vậy Nhạc Thành cũng không biết thời gian trôi qua bao lâu, chẳng qua ở thời điểm quyết định luyện hóa Thái Hư Chân Hỏa, Nhạc Thành cũng đã nghĩ qua, Nhạc gia có Nhạc Thiên lão tổ trấn giữ, Nhạc gia tạm thời cũng không sợ Hắc Ám Thần Điện, mà hần bây giờ toàn bộ tinh thần luyện hóa Thái Hư Chân Hỏa.

Mà lúc này ở trước đại điện Hạo Thiên Thập, Thanh Đồng, Hồng Loan, Yêu Huyền, Trầm Linh, Lê Tiểu Dao, Chu Hàm đều vô cùng kinh ngạc nhìn tất cả phát sinh trước mắt, chỉ thấy đại điện Hạo Thiên Thập, tựa hồ tất cả không gian sóng gợn, có một mảnh biển lửa ngập trời đốt cháy, mà ở trong biển lửa có một con cự thú đang không ngừng rít gào cùng oanh kích.

Cả Hạo Thiên Thập đang không ngừng run rẩy, con cự thú mỗi một lần rít gào oanh kích, trong lòng chúng nữ lo lắng vô cùng, nhưng trong biển lửa mọi người cũng không có cách nào đi vào.

- Yêu Huyền tỷ, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra, là Nhạc Thành ở bên trong sao?

Lê Tiểu Dao, Chu Hàm nhìn Yêu Huyền hỏi.

- Không biết, nhưng không biết hần làm cái gì ở bên trong.

Yêu Huyền nghi ngờ, một người trong biển lửa ngồi xếp bằng, chắc là Nhạc Thành rồi, chẳng qua là Yêu Huyền cũng không biết xảy ra chuyện gì.

- Là ba ba thu phục một loại linh hỏa, nhưng linh hỏa kia rất lợi hại.

Hồng Loan nhìn mọi người nói.

- Vậy làm sao bây giờ, hần không có chuyện gì, nhìn dáng vẻ của hần tựa hồ không quá lạc quan.

Trầm Linh vẻ mặt lo lắng, nói.

- Rống.

Trong biển lửa, Tam Tinh Thú không ngừng rít gào, có thể đối mặt với Nhạc Thành ngưng tụ Thái Dương Chân Hỏa giống như mai rùa phòng thủ, nó chỉ có thể cảm thấy vô lực.

Nó rõ ràng cảm giác được lực lượng của nó từ từ yếu bớt, nhưng đối phương phòng ngự cũng từ từ mạnh mẽ hơn, trận này giao phong khảo nghiệm chính là ý chí.

Thời gian trôi qua, bên trong hư vô, Nhạc Thành cũng không biết thời gian trôi qua bao lâu, nhưng Nhạc Thành mơ hồ cảm giác hần ở linh hồn không gian của Thái Hư Chân Hỏa cùng Thái Hư Chân Hỏa giằng co thật lâu rồi.

Lúc này Nhạc Thành biết hần duy nhất có thể làm, chính là Ngưng Thần tĩnh tâm, so sánh với định lực cùng tâm trí, Nhạc Thành biết mình tuyệt đối không kém hơn Thái Hư Chân Hỏa, ngược lại còn mạnh hơn quá nhiều, bởi vì chính hần từng là sáu kiếp Tán tiên.

Thời gian lần nữa trôi qua, cho đến một ngày nào đó, Nhạc Thành nhận thức thời gian đã thành thực, mình ngồi thời gian lâu như vậy, cũng nên đến thời điểm thu hoạch rồi.

Ngồi xếp bằng tại phòng ngự tráo Thái Dương Chân Hỏa, Nhạc Thành lúc này nhìn Tam Tinh Thú bên ngoài Thái Dương Chân Hỏa hỏa tráo thần sắc uể oải, khoe miệng lộ ra một nụ cười quỷ dị, Nhạc Thành chậm rãi đứng dậy, một cổ hơi thở bén nhọn, giống như Phong Bạo phun ra.

Mà ngay khi Nhạc Thành đứng dậy, biển lửa ngập trời trong lòng Tam Tinh Thú có vẻ kinh hoảng, một loại bất an lạng lẽ bao phủ trong lòng nó, nó biết, nhân loại nhỏ bé trước mắt muốn bắt đầu phản kích với nó rồi.

Lúc này Tam Tinh Thú khẩn trương nhìn Thủ Ấn trong tay Nhạc Thành biến hóa pháp quyết, từ bàn tay vung lên không gian chung quanh Thái Dương Chân Hỏa hỏa chậm rãi thu nhỏ lại, sau đó hóa thành một tầng hỏa mang nhân nhật bao phủ ở trên thân thể, sau đó đánh về phía Tam Tinh Thú khổng lồ, Nhạc Thành phản kích chính thức bắt đầu.

- Hống hống hống.

Nhìn thấy loài người nhỏ bé trước mắt rốt cục đã có động tĩnh, ba cự chủ của Tam Tinh Thú cũng phát ra ba đạo rít gào, ba cự chủ khổng lồ hóa thành ba đạo hỏa trụ khổng lồ như núi lửa đối mặt với Nhạc Thành phun bắn ra, nhưng hôm nay uy lực hỏa trụ, rõ ràng không như trước nhưng vẫn vô cùng kinh khủng, trong nháy mắt ba đạo hỏa trụ muốn đem Nhạc Thành thiêu đốt thành tro tàn.

Nhạc Thành thân thể không đến hai thước, lúc này đang ở trước mặt Tam Tinh Thú hơn ngàn thước, thoát nhìn tựa hồ rất nhỏ bé, nhưng đối mặt với công kích của Tam Tinh Thú, Nhạc Thành tuôn ra khí thế, tựa hồ cũng không dưới con quái vật này.

-o0o-

935. Chương 808: Rút Lui.

Lúc này đối mặt với ba đạo hỏa trụ Tam Tinh Thú, Nhạc Thành cũng khẽ mỉm cười, Thủ Ấn trong tay đánh ra, hai tay trống rỗng đẩy về phía trước, Thái Dương Chân Hỏa trong tay đồng dạng ngưng tụ thành một đạo hỏa trụ khổng lồ, sau đó cùng ba đạo hỏa trụ của Tam Dương Thú nặng nề va đụng vào nhau, Tam Dương Thú lần này phun ra ba đạo hỏa trụ cũng chỉ có thể kiên trì một cái chớp mắt, chính là sụp đổ.

Mà lúc này Nhạc Thành ngưng tụ hỏa trụ Thái Dương Chân Hỏa trực tiếp hung hăng đập vào thân hình khổng lồ của Tam Tinh Thú, nổ ra mở hoả diễm, làm cho Tam Tinh Thú trực tiếp bị đẩy lui ra vài trăm thước.

- Nhân loại nhỏ bé, ta không bỏ qua cho người.

Tam Dương Thú tức giận, sáu con mắt đều đỏ lên, nó nổi giận rít gào, giống như sấm sét nổ vang, tùy theo thân thể cao lớn nóng bỏng hoả diễm bỗng nhiên dữ dội ba động, hoả diễm hóa thành vô số Tam Tinh Thú nhỏ nhỏ rít gào hướng về phía Nhạc Thành hung hăng cuốn tới.

- Hưu hưu hưu.

Vô số tiểu Tam Tinh Thú ở trên thân Nhạc Thành nổ tung, hỏa diễm nóng bỏng kinh khủng liên miên không ngừng khuếch tán ra, biển lửa cơ hồ trực tiếp đem Nhạc Thành bao bọc lại.

Lúc này Tam Tinh Thú luân phiên công kích, tựa hồ là có chút suy yếu, sáu con mắt nhìn biển lửa giữa không trung, không được bao lâu sáu con mắt đồng thời kinh hãi nhìn thấy một đạo thân ảnh đang chậm rãi từ trong biển lửa nhảy ra.

Nhạc Thành trống rỗng đứng trong biển lửa, quanh thân bao phủ một tầng Thái Dương Chân Hỏa, giống như là Hỏa Thần phủ xuống vậy, trên khóe miệng Nhạc Thành lộ ra nụ cười, Thủ Ấn đánh ra, bàn tay nhẹ nhàng giơ lên Thái Dương Chân Hỏa bộc phát ra hỏa diễm kinh thiên.

Lúc này hỏa diễm Thái Dương Chân Hỏa giống như Thái Dương Hỏa Triều, ở bên trong linh hồn không gian tràn ngập Thái Hư Chân Hỏa, tạo ra uy áp không ngừng, Thái Hư Chân Hỏa bắt đầu không ngừng lui về phía sau, chung quanh đã bị Thái Dương Chân Hỏa khống chế quyền chủ đạo.

Ở Nhạc Thành nhìn hỏa diễm trên người Tam Tinh Thú vẫn gắt gao kiên trì, hắn muốn khống chế Thái Hư Chân Hỏa tuyệt đối không có khả năng, mặc dù lúc này Thái Hư Chân Hỏa bị Thái Dương Chân Hỏa tạm thời áp chế, nhưng hiện tại Thái Hư Chân Hỏa có thực lực Yêu hồn trung kỳ, hắn bây giờ đang cùng linh hồn lực Thái Hư Chân Hỏa chống lại mà thôi, nếu là bản thể giao phong, hắn cũng không phải là đối thủ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Nhạc Thành vẫn áp chế Thái Hư Chân Hỏa, một ngày sau Tam Tinh Thú hơn nghìn thước bị Nhạc Thành áp chế thành Tam Dương Thú nửa thước, diện tích nhỏ hơn gấp nghìn lần.

- Đây chính là Thái Hư Chân Hỏa bốn nguyên chi hỏa sao.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, nhìn nửa thước Tam tinh Thú, Nhạc Thành biết mình đã thành công, bằng nghị lực hắn rốt cục cũng đã có thu hoạch rồi.

Nhạc Thành lần này muốn luyện hóa Thái Hư Chân Hỏa cùng Thái Dương Chân Hỏa hòa tan một thể, thì bốn nguyên chi hỏa sẽ gia tăng, về phần Đoan Mộc Cuồng trên người có Thái Âm Chân Hỏa sớm muộn gì hắn cũng phải đoạt tới, đến lúc đó hắn có được tam vị chân hỏa cũng không dưới Hạo Thiên Thập, tam vị chân hỏa uy lực, kinh khủng có thể nghĩ.

- Xuy.

Nhạc Thành bị ngăn trở, trên tay thanh mang bao vây về phía Tam Tinh Thú đi, chuẩn bị đem bốn nguyên Thái Hư Chân Hỏa bắt vào trong tay chuẩn bị luyện hóa.

- Oanh.

Ngay khi một mảnh thanh mang trong tay Nhạc Thành va chạm vào Tam Tinh Thú, thân hình Tam Dương Thú nhỏ bé cũng căng phồng lên, trực tiếp hóa thành liệt hỏa hừng hực, dọc theo cánh tay Nhạc Thành dữ dội tuôn ra, giống như là dẫn điện đem cả người Nhạc Thành bao vây vào trong, hỏa diễm phun trào làm cho sắc trời biến sắc, chợt bộc phát ra.

Trong nháy mắt Nhạc Thành cơ hồ không có chuẩn bị, hỏa diễm hừng hực thiêu đốt cuộn cuộn, khuôn mặt Nhạc Thành như bị bóp méo, Nhạc Thành chỉ có thể thúc dục pháp quyết điên cuồng biến hóa, thúc dục Thái Dương Chân Hỏa không ngừng chống đỡ nhiệt độ Thái Hư Chân Hỏa phá hư, Thái Hư Chân Hỏa tiếp xúc một thoáng, Nhạc Thành rõ ràng cảm thấy Thái Hư Chân Hỏa quả thật có chỗ đáng sợ.

- Vũ vu.

Tiếng thở dốc vang lên, không ngừng từ trong miệng Nhạc Thành truyền ra, một cổ máu tươi đỏ sẫm từ trong lỗ chân lông thấm thấu ra, máu tươi vừa mới xuất hiện dưới nhiệt độ đọng lại, mặc dù có Thái Dương Chân Hỏa, nhưng Nhạc Thành cảm giác được Thái Dương Chân Hỏa của mình đã hoàn toàn không thể chống lại Thái Hư Chân Hỏa này.

Lúc này Nhạc Thành mới hiểu được, Thái Hư Chân Hỏa có kế hoạch làm bộ như suy yếu, sau đó lừa gạt hắn xuất thủ, cuối cùng tiến hành phản công, âm mưu như thế Nhạc Thành không khỏi cười khổ.

- Loài người ngu xuẩn, người thật đúng là ngu xuẩn, kế tiếp ta luyện hóa người, luyện hóa người, ta đến Yêu kiếp kỳ, đến lúc đó ta tìm đến Thái Âm Chân Hỏa, ta xem ai có thể đem ta áp chế đây.

Tam Tinh Thú lần nữa khôi phục thân hình khổng lồ hơn ngàn thước, trong miệng hoả diễm bao vây trên người Nhạc Thành, lộ ra nụ cười đắc ý.

Nhạc Thành lúc này bị Thái Hư Chân Hỏa mắng to, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ, hẳn thật đúng là ngu xuẩn, nếu chờ Thái Hư Chân Hỏa luyện hóa mình, sau đó luyện hóa Thái Âm Chân Hỏa, đến lúc đó thật sự không có ai có thể chèn ép được nó, ngay cả Cửu Thiên Huyền Tiên cũng nhiều nhất đem nó phong ấn mà không cách nào hủy diệt, nếu thực lực của nó tiếp tục tiến bộ, hậu quả đúng là cực kỳ nghiêm trọng.

Nhạc Thành máu tươi bị thẩm thấu ra, Thái Dương Chân Hỏa quanh thân đã bị Thái Hư Chân Hỏa ép trở về bên trong, lực phủ ngũ tạng bên trong lúc này tựa hồ giống như bị hòa tan vậy.

- Chết tiệt, nghĩ luyện hóa ta sao, không có dễ dàng như vậy.

Nhạc Thành cắn răng động thân, nhưng sau đó kim mang trên người đại tác, Kim Long Chi Thể xuất hiện, trên người là một mảnh Long Lân thật dày che đậy, Phong Lô Sí sau lưng chấn động, Nhạc Thành oán hận chột lui lại, vừa lúc Phong Lô Sí vỗ cánh thoát ra khỏi một đạo hoả diễm trong miệng Tam tinh Thú.

- Hừ, chỗ này là của ta, còn muốn chạy sao, không có dễ dàng như vậy.

Tam Dương Thú rít gào, đồng thời thân thể cao lớn cũng lao đến, chiếc đuôi dài khổng lồ mang theo hoả diễm xẹt qua, trong nháy mắt quất về phía Nhạc Thành.

- Âm Dương Kiếm.

Nhạc Thành đã sớm chuẩn bị kỹ càng, Thủ Ấn trong tay đánh ra, mi tâm xuất hiện Âm Dương Kiếm, Thủ Ấn biến hóa, Âm Dương Kiếm bạch sắc kiếm quang đại phát, thân kiếm ong ong một mảnh chấn động, kiếm kêu có tiếng giống như khốn long, thanh âm vang dội không gian, kiếm minh tựa hồ đối với Tam Tinh Thú cũng tạo thành một số ảnh hưởng.

- Phân.

Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, hai tay vẽ một cái, Âm Dương Kiếm chia ra làm bảy, bảy thanh Âm Dương Kiếm hợp thành một kiếm trận cự đại, nhưng sau đó cự đại kiếm mũi nhọn đan vào thành một kiếm lưới cự đại đem cự vĩ Tam Tinh Thú bao vây ở bên trong.

- Người không ngăn cản được ta đâu.

Tam Tinh Thú rít gào một tiếng, thân thể cao lớn nhất thời phản ứng, ba cái đầu khổng lồ bốc lên, ba cổ hoả diễm phun ra, hoả diễm ngập trời nhất thời đem Âm Dương Kiếm vòng kiếm bao vây ở bên trong.

Vòng kiếm kiếm quang chẳng qua là kiên trì chốc lát bắt đầu có dấu vết nứt vỡ, nếu chính diện chống lại, Nhạc Thành hiện tại không cách nào cùng Thái Hư Chân Hỏa đối kháng, hẳn không thể chiếm được tiện nghi, nhưng giờ phút này Nhạc Thành cũng không có cách nào, chỉ có thể liều mạng mà thôi.

- Long Khiếu Cửu Thiên.

Lúc này, từ trong miệng Nhạc Thành một đạo Âm Ba Công cường hãn phát ra, Nhạc gia Long Khiếu Cửu Thiên tất cả thanh âm trong trong nháy mắt đem Tam Dương Thú bao phủ ở trong, tùy theo đó xuất hiện vài Cự Long Hư ảnh nhảy ra, Cự Long từ thân thể Tam Dương Thú xuyên thấu mà qua.

- Niếp Hồn Thiên Nhân.

Ngay khi Long Khiếu Cửu Thiên biến mất, Nhạc Thành quát lên, trong ánh mắt lần nữa bao trùm thân thể cao lớn của Tam Tinh Thú, ở đây xuất hiện Thiên Nhân màu lam động sâu, thân thể Tam Dương Thú mới phục hồi tinh thần lại không ngừng giãy dụa rít gào.

Đồng thời trong không gian hoả diễm, chung quanh tựa hồ có chút đung đưa, Nhạc Thành nhìn thấy một màn này, thần sắc lần nữa ngưng trọng lại, hẳn cũng không có dư thừa thời gian do dự, Thủ Ấn trong tay lần nữa biến hóa.

- Nguyên thần hóa kiếm.

-o0o-

936. Chương 809: Âm Thân Thể Tinh Khiết, Tầm Thân Xử Nữ (1).

Một tiếng quát nhẹ vang lên, mi tâm Nhạc Thành xuất hiện một đạo quang mang chói mắt, trong nháy mắt hóa thành một thanh màu xanh cự kiếm hơn ngàn thước, cự kiếm này hoàn toàn là từ nguyên thần Nhạc Thành biến thành, cự kiếm thanh mang nộ trướng, nhưng sau đó hơn vạn thước kiếm quang hung hăng bổ về phía không gian hoả diễm.

Bên trong không gian chính là linh hồn không gian của Thái Hư chi hỏa, Nhạc Thành vừa mới dùng Long Khiếu Cửu Thiên cùng Nhiếp Hồn Thiên Nhân, còn nguyên thần hóa kiếm đều chủ yếu công kích linh hồn Thái Hư chi hỏa, Nhạc Thành muốn tránh thoát khỏi linh hồn Thái Hư chi hỏa không gian, sau đó đem Thái Hư chi hỏa này vây ở bên trong Hạo Thiên Tháp, sau đó nghĩ biện pháp luyện hóa dần, hiện tại hắn căn bản không phải là đối thủ của Thái Hư chi hỏa.

- Khúc khích.

Một vết nứt tràn ngập, hoả diễm chung quanh không gian xuất hiện một cái khe bị nguyên thần hóa kiếm Nhạc Thành công kích mạnh mẽ xé rách mở ra, nhưng lúc này Nhạc Thành sắc mặt tái nhợt, nguyên thần xuất thể Nhạc Thành liều mạng bất kể hậu quả, lúc này mới có thể xé mở linh hồn không gian Thái Hư chi hỏa tạo thành một cái khe.

Một cái khe xuất hiện, nguyên thần chi kiếm lần nữa hóa thành một mảnh thanh mang trở lại bên trong mi tâm Nhạc Thành, mà Nhạc Thành cơ hồ sử dụng Phong Lôi Sí nháy mắt xuất hiện ở bên ngoài không gian linh hồn Thái Hư chi hỏa.

- Rống.

- Nhân loại đáng chết, ngươi trốn không thoát đâu.

Đồng thời Tam Tinh Thú hơn ngàn thước bị Nhiếp Hồn Thiên Nhân bao phủ, mà lúc này Nhạc Thành đã thoát thân ta khỏi linh hồn không gian Tam tinh Thú rồi.

- Hống hống hống.

Ba tiếng rít gào kinh thiên vang lên, Nhạc Thành vừa mới thoát khỏi linh hồn không gian Thái Hư chi hỏa, cũng bị Tam Tinh Thú lớn hơn vạn thước lao đến, Tam tinh Thú chính khổng lồ là do Thái Hư chi hỏa ngưng tụ ra, cùng Tam Tinh Thú hơn ngàn thước bất đồng, Tam tinh Thú hơn ngàn thước là linh hồn thân thể, mà hơn vạn thước Tam Tinh Thú là bản thể của Thái Hư chi hỏa ngưng tụ ra.

Chẳng qua lúc này Nhạc Thành cũng sớm chuẩn bị xong, trước tiên là tâm niệm cùng nhau, sau đó thân thể biến mất ở tại bên trong hư vô không gian, nhưng lúc này Nhạc Thành vội vàng cũng không chú ý tới một đạo hoả diễm không để lại dấu vết rơi vào sau lưng của hắn.

Đại diện Hạo Thiên Tháp phía trước, Nhạc Thành trống rỗng xuất hiện, lúc này Yêu Huyền, Trầm Linh nhìn thấy Nhạc Thành, trong lòng mới thở dài một hơi.

- Nhạc Thành, chàng làm sao, đã xảy ra chuyện gì?

Nhìn thấy Nhạc Thành chật vật, Trầm Linh mở miệng hỏi.

- Không có gì, có chút phiền toái mà thôi, chúng ta đi ra ngoài trước.

Rời khỏi cùng đất hư vô, Nhạc Thành thở ra một hơi.

- Đi ra ngoài, nhân loại đáng chết, ngươi còn muốn chạy đi đâu.

Trong nháy mắt, tiếng gầm gừ vang lên, đồng thời phía sau Nhạc Thành xuất hiện biển lửa nóng bỏng tràn ngập, Tam Tinh Thú khổng lồ hơn vạn thước xuất hiện ở phía sau Nhạc Thành.

- Đáng chết, súc sinh đáng chết.

Nhạc Thành thầm nghĩ không tốt, lúc này nếu hắn thoát thân rồi đi, chúng nữ Linh Nhi, Yêu Huyền, Chu Hàm bị Thái Hư Chân Hỏa vây khốn thì rất là phiền toái.

- Đây là cái gì.

Chúng nữ nhìn thấy Nhạc Thành bị quái vật đuổi theo không dứt, quái vật hung hãn như thế mọi người cảm thấy sợ hãi vô cùng.

- Các người lui về phía sau, mau.

Nhạc Thành thần sắc đại biến, Phong Lô Sí cùng Kim Long Chi Thể biến mất, quanh thân Thái Dương Chân Hỏa dữ dội tuôn ra, sau đó ở trước người tạo thành một mảnh Thái Dương Chân Hỏa ngưng tụ ra thành một bức tường lửa.

- Nhân loại đáng chết, người làm sao có thể phát huy ra uy lực Thái Dương Chân Hỏa, người không xứng có được Thái Dương Chân Hỏa, phá cho ta.

Tam Tinh Thú khổng lồ gầm gừ vang lên, ba đạo hỏa diễm hỏa trụ từ ba cái miệng phun ra, đồng thời Nhạc Thành ngưng tụ Thái Dương Chân Hỏa tường bắt đầu bị nứt nẻ.

Nhạc Thành đã tiêu hao quá nhiều, lúc này chống lại Thái Hư Chân Hỏa càng phải cố hết sức.

- Ca ca.

Sau khi, Thái Dương Chân Hỏa ngưng tụ tường rốt cục không chịu nổi vụn, khoe miệng Nhạc Thành phun ra một ngụm máu tươi, Thái Dương Chân Hỏa tường lửa bị oanh phá, Nhạc Thành không chịu nổi huyết khí cuộn cuộn không dễ chịu gì.

Nhạc Thành lúc này không có thời gian chần chờ, pháp quyết trong tay biến hóa, Thái Dương Chân Hỏa tường lửa sụp đổ, hai mươi con Cự Long thân ảnh khổng lồ xuất hiện ở phía sau Nhạc Thành.

- Gào khóc.

- Ngao.

Hai mươi con Cự Long rít gào xông lên, đồng thời hai mươi con Cự Long thân ảnh đi ra trước người Nhạc Thành, mỗi một con Cự Long trong miệng đều là phun ra một đạo cường công kích hân lực, đó là hỏa diễm nóng bỏng, đó là cột nước ngập trời...

- Hừ, các người trốn không thoát đâu.

Tam Tinh Thú thân thể cao lớn rít gào, nhìn thấy hai mươi con Cự Long trên bầu trời nó cũng kinh ngạc vô cùng, nhưng sau đó cả Hạo Thiên Tháp đều bị một mảnh Thái Hư Chân Hỏa tràn ngập, hai mươi con Cự Long khổng lồ bị Thái Hư Chân Hỏa bao vây ở trong hỏa diễm.

Hai mươi con Cự Long trên dưới bốc lên, thân thể cao lớn cùng Tam Tinh Thú oanh kích với nhau, khuấy động Hạo Thiên Tháp rung động mãnh liệt.

- Mọi người mau lui lại.

Nhạc Thành dùng hết một tia lực lượng cuối cùng, che chở mọi người tiến vào trong đại điện, Hạo Thiên Tháp khắp nơi đều bị Thái Hư Chân Hỏa bao vây, chỉ có đại điện Thái Hư Chân Hỏa không vào được.

- Hừ, người là của ta, nhất định không chạy thoát đâu.

Ngay khi Nhạc Thành vừa mới tiến vào không gian hỏa diễm, hỏa diễm từ mi tâm Tam Tinh Thú bắn ra.

- Nèn, bản thể Thái Hư Chân Hỏa.

Nhạc Thành trong lòng cả kinh, Thái Hư Chân Hỏa thật không dễ luyện hóa, nhưng bản thân hắn không thể bỏ qua, nếu ngay cả bản thể cũng dám xuất hiện, xem ra nó đã biết ý định của mình.

Nguyên thần Thái Hư Chân Hỏa giống như loài người tu chân, mặc dù là nguyên thần có lực lượng cường hãn, nhưng nếu nguyên thần bị thương, hậu quả so với thân thể trọng thương nghiêm trọng hơn, người tu chân không có đem nguyên thần của mình bộc lộ ở trong mắt đối thủ, cho dù là đối thủ thực lực không bằng mình.

- Hừ, bản thể chỉ hỏa, làm như ta sợ người vậy, liều mạng với người.

Trên mặt Nhạc Thành cười lạnh, hần bị Thái Hư Chân Hỏa đuổi theo, Nhạc Thành cũng cảm thấy chật vật, lúc này lui không thể lui, Nhạc Thành độc ác bạo xạ nắm Thái Hư Chân Hỏa trong tay, cắn răng nuốt vào bên trong.

-o0o-

937. Chương 809: Âm Thân Thể Tinh Khiết, Tầm Thân Xử Nữ (2).

- Khúc khích.

Bản thể Thái Hư Chân Hỏa hoá diễm vừa mới tiến vào bên trong Nhạc Thành, hắc bào màu đen của Nhạc Thành trong nháy mắt hóa thành Hôi Tẫn, toàn thân trần truồng, mà thời điểm đó, chung quanh Nhạc Thành là một mảnh đại hỏa ngập trời đem Phương Viên hơn vạn thước không gian bao vây lại, chung quanh nhất thời tạo thành một cái biển lửa vậy.

- Thái Dương Chân Hỏa, luyện hóa.

Nhạc Thành bắt đầu co quắp, Nhạc Thành không cách nào hình dung đau nhức từ mỗi một bộ vị thân thể truyền ra, đau đớn như vậy muốn làm cho người ta điên cuồng, song Nhạc Thành cũng suy nghĩ, dựa vào nghị lực gắt gao chống đỡ, trong lòng cũng điên cuồng gầm hét lên.

Nhạc Thành bên trong bốn nguyên Thái Dương Chân Hỏa, lập tức di động hiện ra, một mảnh Thái Dương Chân Hỏa thật chắc bao vây lấy lực phủ ngũ tạng Nhạc Thành, đồng thời bao hướng về phía Thái Hư Chân Hỏa lao đến, sau đó mạnh mẽ bao vây lấy nó, bắt đầu luyện hóa.

- Khúc khích.

Đối mặt với Thái Dương Chân Hỏa luyện hóa, Thái Hư Chân Hỏa lập tức kịch liệt đung đưa, nhiệt độ hoá diễm càng ngày càng kinh khủng, những kinh mạch Nhạc Thành tương đối yếu ớt lúc ấy hóa thành Hôi Tẫn, thậm chí ngay cả xương cốt, cũng xuất hiện dấu hiệu mềm hoá. May Nhạc Thành có được Kim Long Chi Thể cùng Thái Dương Chân Hỏa rèn luyện, nếu không uy lực Thái Hư Chân Hỏa quá mạnh mẽ như vậy, chỉ sợ Nhạc Thành đã sớm bị Thái Hư Chân Hỏa thiêu đốt thành tro tàn rồi, tu chân giả bình thường nghĩ luyện hóa Thái Hư Chân Hỏa, quả thật nghĩ cũng không dám nghĩ đến.

Bên ngoài không gian hoá diễm, chúng nữ kinh ngạc nhìn ngọn lửa điên cuồng gào thét cùng Nhạc Thành giãy dụa, trong lòng chúng nữ vô cùng lo lắng, nhưng ngọn lửa này quá cường hãn, ngay cả Hồng Loan cùng Yêu Huyền muốn xông vào cũng không thể thành công.

Trầm Linh, Tư Mã Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi nhìn bộ dáng Nhạc Thành, hàm răng gắt gao cắn lấy đôi môi đỏ mọng, nhìn Nhạc Thành giãy dụa, cũng như đao cắt vậy, nhưng các nàng cũng không có biện pháp.

Bên trong hỏa diễm ngập trời, bất kể Nhạc Thành liều mạng như thế nào, thân thể của hắn đều càng ngày càng rách, lực lượng Thái Hư Chân Hỏa quá mức mệnh mông, hoá diễm tràn ngập thân thể của hắn đồng thời, cũng tràn ngập trái tim của hắn, những hỏa diễm này không cách nào tiết ra ngoài, sớm muộn đem đốt hủy, mà ngay cả Kim Long Chi Thể cũng không cách nào chống lại ngọn lửa này.

- Ta đã biết rồi, đây là Thái Hư Chân Hỏa, nó nhất định là Thái Hư Chân Hỏa.

Hồng Loan nhìn biển lửa trước mắt nói, trong ánh mắt không khỏi lộ ra một tia toan tính.

- Thái Hư Chân Hỏa, phải đến Yêu hồn trung kỳ rồi, thực lực quá mạnh mẽ, ba ba không cách nào đem nó luyện hóa được.

Thanh Đồng nghe thấy Hồng Loan nói, cũng lộ ra thần sắc sợ hãi.

- Thanh Đồng, Hồng Loan, các ngươi biết linh hỏa này có biện pháp nào giúp ba ba của ngươi hay không.

Yêu Huyền cùng Trầm Linh chúng nữ nhìn Thanh Đồng Hồng Loan hỏi, trong mắt đều xuất hiện thần sắc mong đợi.

Thanh Đồng cùng Hồng Loan nhìn nhau, nhưng sau đó Hồng Loan nói:

- Biện pháp là, chỉ sợ hiện tại không được, Thái Hư Chân Hỏa này là tam đại Thiên Hỏa, chính là vật cực dương, cùng Thái Dương Chân Hỏa cùng dạng đều là vật cực dương, hai loại vật cực dương luyện hóa lẫn nhau, coi như là ba ba có thực lực mạnh cũng không cách nào thuận lợi luyện hóa.

Hồng Loan tiếp tục nói:

- Hiện tại có hai biện pháp, một là tìm được Thái Âm Chân Hỏa trợ giúp ba ba luyện hóa, Thái Âm Chân Hỏa có thể có tác dụng khắc chế Thái Dương Chân Hỏa cùng Thái Hư Chân Hỏa này, nhưng điều này không thể thực hiện được, trừ phi là Thái Âm Chân Hỏa trước đó đã bị ba ba luyện hóa rồi.

- Còn lại một biện pháp, chính là phải tìm được một âm thân thể tinh khiết hay là người có tẩm thân xử nữ, trợ giúp ba ba cùng nhau luyện hóa Thái Hư Chân Hỏa, mà người có âm thân thể tinh khiết quá ít, chúng ta tạm thời cũng không thể nào tìm được.

Hồng Loan bắt đầu nói.

- Người có âm thân thể tinh khiết, tẩm thân xử nữ, Linh Nhi, người không phải là có âm thân thể tinh khiết cùng tẩm thân xử nữ sao.

Lê Tiểu Dao nói, chuyện này chúng nữ đều biết đến, bởi vì thân thể âm tinh khiết, cho nên chưa đạt được Đấu Thánh thì không thể thất thân.

- Không sai, ta hiện tại đã đột phá một sao Đấu Thánh, nhưng ta vào không được thì làm sao bây giờ.

Trầm Linh nói, lần này nàng trợ giúp Nhạc Thành luyện hóa Thái Hư Chân Hỏa, Trầm Linh cũng biết chuyện này xảy ra, trên gương mặt xuất hiện ngưng ngững, nhưng lúc này Trầm Linh còn lo lắng cùng khẩn trương, cho nên nàng cũng chẳng quan tâm đến ngưng ngững.

- Chúng ta cùng nhau mở đường, mới có thể cho người đi vào.

Yêu Huyền trầm giọng nói, một mảnh mũi xanh yêu dị ngưng tụ ở trong tay.

- Yêu Huyền mù mù, chúng ta giúp người.

Hồng Loan, Thanh Đồng ngưng tụ hồng sắc quang cầu cùng thủy cầu màu xanh, mọi người liên thủ tạo thành một kích đánh vào trong biển lửa.

Cùng lúc đó, Lê Tiểu Dao Thủy Hệ ma pháp sư cũng ngưng tụ ma pháp nguyên tố hoa mỹ, lúc này Lê Tiểu Dao ở bên trong Hạo Thiên Tháp đột phá đến cấp chín Ma Pháp Sư, nhóm người Chu Hàm cũng đột phá đến một sao Đấu Thánh, về phần Tư Mã Yên Nhiên, Đỗ Mật Nhi, Âu Dương Phiên Tình sau khi phục dụng Tăng Hồn Đan, cũng thành công đột phá đến cửu phẩm sơ giai Luyện Dược Sư.

-o0o-

938. Chương 810: Khúc Tẫn Triền Miên.

Chúng nữ đều có thực lực đại trưởng, lúc này Yêu Huyền miễn cưỡng tổ hợp lại, mấy đạo công kích liên tục chung một chỗ, hung hăng bổ về phía biển lửa.

- Âm âm.

Liên tiếp tiếng bạo liệt kinh thiên vang lên, hơn vạn thước biển lửa ngập trời bị mọi người liên thủ công kích tách ra một đại đạo, mọi người liên thủ công kích, đặc biệt là Yêu Huyền, Hồng Loan, Thanh Đồng công kích kinh khủng dị thường, ngay cả Thái Hư Chân Hỏa cũng không dám khinh thường.

Lúc này quanh thân Trầm Linh Hàn Băng đấu khí hiện lên, tựa hồ không gian chung quanh đều hóa thành một khối băng vậy, một cỗ bạch mang đấu khí mạnh mẽ từ bên trong xông ra, nhưng sau đó bao trùm quanh thân, tổ hợp Hàn Băng đấu khí này cũng có thể chống lại Thái Hư Chân Hỏa.

Nhưng ngay sau đó bóng hình xinh đẹp Trầm Linh vẽ lên một đường vòng cung ưu mỹ, nhả vào trong ngọn lửa Thái Hư Chân Hỏa.

Hoả diễm lần nữa che đầy xuống, thân thể Trầm Linh biến mất ở trước mặt chúng nữ, mọi người cũng chỉ có thể âm thầm cầu nguyện, trong biển lửa ngập trời, mọi người đều nhìn không thấy.

Bên trong đại hỏa ngập trời, Nhạc Thành đang gắt gao chống lại Thái Hư Chân Hỏa, một bóng hình xinh đẹp rơi xuống, Nhạc Thành nhìn thấy bóng hình xinh đẹp, sau đó kinh hãi, nói:

- Linh Nhi, sao ngươi lại tới đây, ngươi mau đi ra đi.

- Yên tâm, ta không có việc gì đâu, thân thể của ta là cực âm chi thể, lại là tám thân xử nữ, có thể trợ giúp chàng luyện hóa Thái Hư Chân Hỏa.

Sau khi nhìn thấy nét mặt Nhạc Thành thống khổ ở trong biển lửa, Trầm Linh nhất thời chạy ào đến, thân thể chính giống như linh xà quấn lấy thân thể Nhạc Thành, tựa hồ muốn thay Nhạc Thành ngăn cản Thái Hư Chân Hỏa, thân thể mềm mại đầy xúc cảm cùng với mùi thơm, trong nháy mắt làm cho Nhạc Thành phục hồi tinh thần lại.

- Được, ta lại sao quên mất nàng, Thái Hư Chân Hỏa chết tiệt, ngươi nhìn xem ai luyện hóa ai.

Nhạc Thành phục hồi tinh thần lại, sau đó ôm lấy thân thể mềm mại, lúc này đang rằng co, Nhạc Thành cũng hiểu, nếu có âm khí tương trợ hẳn muốn luyện hóa Thái Hư Chân Hỏa cũng có phần thắng.

- Nhạc Thành, ta đã đột phá một sao Đẩu Thánh, có thể cùng chàng làm cái kia.

Trầm Linh then thùng nói, hàm răng khê cắn vành tai Nhạc Thành, thanh âm quyến rũ dán tại trên người Nhạc Thành thật chặt.

Bên trong đại hỏa ngập trời, có hai bóng người thật chắc cùng thở hổn hển, Trầm Linh kiều diễm ở trong biển lửa ngập trời cái gì cũng chẳng nhìn, thân thể so với Thái Hư Chân Hỏa còn muốn nóng bỏng hơn mấy phần, hơi thở chung quanh toát ra sương khói triền miên, lên tới nhô lên hóa thành hư vô, hô hấp cùng rên rỉ liên miên không dứt.

Nhạc Thành hăm sâu ở trong đó, dư âm trầm trọng thở hổn hển, Trầm Linh hoàn mỹ đường cong thân thể va chạm, hai tay vuốt ve, hoàn toàn hăm vào đam mê.

Mà ở bên trong biển lửa ngập trời, mơ hồ có thể thấy được hai đạo thân ảnh dây dưa chung một chỗ, quanh thân hai người một đạo Thái Dương Chân Hỏa bao phủ, Thái Hư Chân Hỏa lúc này không có cách nào rung chuyển được.

Trong biển lửa, xuân ý dạt dào, hai người liên khúc triền miên.

Cùng lúc đó, một đạo âm khí tinh khiết tiến vào bên trong Nhạc Thành, giúp cho thân thể Nhạc Thành bị Thái Hư Chân Hỏa tổn thương từ từ chữa trị.

Biển lửa rung động, khuếch tán mở ra, hai đạo nhân ảnh đều nhắm chặt hai mắt, phẳng phất như đang ngủ say, Thái Dương Chân Hỏa bao bọc hai người, đồng thời cũng bảo vệ thân thể hai người.

Hỏa diễm nóng rực trong không gian, lúc này Yêu Huyền, Hồng Loan, Tư Mã Yên Nhiên ở ngoài khải trương nhìn vào trong biển lửa, nhưng biển lửa che đầy tầm mắt, căn bản bọn họ thấy không cái gì.

Thời gian cũng chậm rãi trôi qua, ở trong biển lửa Nhạc Thành cùng Trầm Linh vẫn cùng chung một chỗ, giống như đang ngủ say, không có một chút động tĩnh, nhưng trên thân thể hai người lúc này có một tia sáng phát ra, tựa hồ chống lại Thái Hư Chân Hỏa.

Lúc này phía ngoài biển lửa, hỏa diễm từ từ không còn thô bạo, hỏa sóng cuộn cuộn chậm rãi dừng lại, chung quanh rất bình tĩnh, nhưng nhiệt độ nóng bỏng không còn thay đổi.

Hiện tại, bên trong Nhạc Thành, hai loại hỏa diễm theo thứ tự chiếm cứ nửa giang san, nhưng thời gian trôi qua, Thái Dương Chân Hỏa ở bên trong Nhạc Thành được một cổ âm khí tinh khiết giúp đỡ đã tiến công, mà Thái Hư Chân Hỏa bắt đầu phòng thủ.

Trong một thời gian ngắn, tựa hồ Thái Hư Chân Hỏa bị Thái Dương Chân Hỏa Thôn Phệ.

Thời gian trôi qua, ở trong không gian đã nửa tháng, chúng nữ bất đắc dĩ không thể làm gì khác là tu luyện, trong biển lửa cũng không biết Nhạc Thành cùng Trầm Linh đến lúc nào có thể đi ra, nhưng chúng nữ có thể mơ hồ cảm giác được, hai người ở trong biển lửa không có nguy hiểm, hiện tại chỉ cần thời gian mà thôi.

Đại diện ngấp trời hoả diễm cũng từ từ tản đi, hai mươi con Cự Long tự động trở về vị trí cũ, hết thấy khôi phục lại bình tĩnh, mà trong biển lửa tựa hồ có một đạo hơi thở chậm rãi kéo lên.

thời gian Nhạc Thành tiến vào Hạo Thiên Tháp đã tám tháng thời gian, trong tám tháng này Nhạc Thành cũng đang bế quan, tất cả mọi người lo lắng không dứt, nhưng Nhạc Thành ở trong phòng bày ra cấm chế, cũng không ai có thể đi vào, cho nên cũng không có người nào đi quấy rầy.

Mà trong tám tháng này, Huyền Thiên nội lực hoàn toàn rung chuyển, ngay khi Nhạc Thành bế quan, Nhạc Cốc trưởng lão liền mang theo liên quân tứ đại Nhân Tộc giết lên, thời điểm tứ đại Nhân Tộc liên quân chạy tới Hắc Ám Thần Điện cùng tam đại Thú Tộc, thì bọn chúng đã sớm đi rất xa, còn dư lại đều là người của Độc môn, Vạn Tà Môn hơn mấy chục vạn người.

Đối với những người này, Nhạc Cốc trưởng lão, Trần Đào trưởng lão đều không có khách khí, tứ đại Nhân Tộc liên quân không khỏi kịch chiến một ngày một đêm, cuối cùng hơn một trăm vạn liên quân tứ đại Nhân Tộc tiêu trừ, những môn phái bám vào Hắc Ám Thần Điện toàn bộ bị đánh chết.

Điều này cũng tưởng tượng được, bên trong tứ đại Nhân Tộc liên quân đều là tứ đại Nhân Tộc cường giả, mà những môn phái bám vào Hắc Ám Thần Điện đều là môn phái nhỏ và vừa làm sao có thể cùng tứ đại Nhân Tộc liên quân so sánh được, huống chi là Hắc Ám Thần Điện cùng tam đại Thú Tộc cường giả đã sớm chạy đi, cho nên kết quả những người này đều bị tiêu diệt hoàn toàn.

Đánh giết máu chảy thành sông, cả Sơn Mạch đều chảy đầy máu tươi, trận chiến này thảm trạng thê thảm đến cùng cực, mà trận chiến này tứ đại Nhân Tộc liên quân toàn thắng, chủ yếu thực lực tuyệt đối áp chế, những môn phái kia xui xẻo không có quá nhiều lực chống lại.

Cả Huyền Thiên nội lực mấy ngàn năm không có trận chiến nào lớn như thế, trong truyền thuyết chỉ có vài ngàn năm trước ngoại tộc xâm chiếm, cho nên có thể so với trận đại chiến này, lúc đó cả Huyền Thiên nội lực máu chảy thành biển.

Sau khi đại chiến qua đi không lâu, liên quân tứ đại Nhân Tộc đối với Hắc Ám Thần Điện cùng tam đại Thú Tộc tiến hành thanh tẩy, Hắc Ám Thần Điện phân diện bị nhổ tận gốc, lần này tứ đại Nhân Tộc giống như là có ăn ý, các thế lực không phải là Hắc Ám Thần Điện cùng tam đại Thú Tộc chỉ cần không gia nhập liên quân tứ đại Nhân Tộc, cũng đều bị liên quân tứ đại Nhân Tộc thanh tẩy.

Dưới áp lực như vậy, các thế lực cùng môn phái trung lập tất cả đều đầu nhập vào liên quân tứ đại Nhân Tộc, tứ đại Nhân Tộc liên quân từ hai trăm vạn đã phát triển đến hơn bốn trăm vạn, số lượng tăng lên không ít, nhưng những người này cũng không bảo đảm, thực lực trung thành với tứ đại Nhân Tộc liên quân.

-o0o-

939. Chương 811: Đột Phá Đại Thừa Kỳ.

Lúc này Tam Đại Thú Tộc không thể nào chống lại, liên quân của Tứ Đại Nhân Tộc ở trong tám tháng này đã quét sạch sáu toà thành, tốc độ này vô cùng nhanh, tuy nhiên ở trong Song Phong thành, liên quân của Tứ Đại Nhân Tộc vẫn có không ít cường giả tập trung ở đó, vì đây là đại bản doanh của Tứ Đại Nhân Tộc.

Ở tháng thứ tám, Hắc Ám Thần Điện cùng với Tam Đại Thú Tộc đồng loạt xuất hiện một chỗ ở Huyền Thiên nội lực, nơi này, những đội ngũ tinh nhuệ của bọn chúng xuất hiện không ít.

Liên quân của Hắc Ám Thần Điện và tam đại thú tộc còn có không ít hắc ám ma thú, những hắc ám ma thú này không biết có bao nhiêu, nhưng lần này xuất động ra tới hơn vạn con.

Cùng lúc đó, Vũ Văn gia xuất phát không ít ma thú khôi lỗi, những ma thú này được U Lam thiên nhân cử Vũ Văn gia, thực lực không hề yếu.

Vũ Văn gia lần này dùng ma thú khôi lỗi phản kích, tạm thời ổn định cục diện, tuy nhiên lần này liên quân của Hắc Âm Thần Điện và Tam Đại Thú Tộc thật sự là quá đông, đạt tới hơn một trăm vạn, đều là lực lượng tinh anh, Tứ Đại Nhân Tộc cũng không chiếm được tiện nghi nhiều.

Trong tám tháng này, Nhạc Thiên lão tổ, Trần Vân lão tổ, Tôn Phong lão tổ còn có Vũ Văn Lê lão tổ bốn người vẫn ở trên đỉnh Thụy Phong, bốn vị lão tổ trông coi Song Phong thành, đồng thời trông chừng kết giới chống lại Hắc Âm Thần Điện.

Ở trên đỉnh Thụy Phong, một đạo thân ảnh rơi xuống rồi xuất hiện, chính là bốn người Nhạc Thiên lão tổ.

- Nhạc Liệt, ngươi không phải ở Thanh Thụ Thành hay sao, tại sao lại tới đây?

Nhìn một thân ảnh vội vã tới, trong mắt của Nhạc Thiên lão tổ hiện ra một vẻ nghi hoặc.

- Đại nhân, không tốt xảy ra chuyện lớn rồi.

Nhạc Liệt gấp gáp nói với Nhạc Thiên lão tổ, nhìn bộ dáng xem ra có việc lớn xảy ra.

- Chuyện gì mà khiến người bối rối vậy, mau nói đi.

Nhạc Thiên biến đổi thần sắc mà cất tiếng hỏi.

Lần này Trần Vân lão tổ, Tôn Phong lão tổ bọn họ cũng nhìn về phía Nhạc Liệt, trong lòng thầm suy đoán, chẳng lẽ Đoan Mộc Cuồng lão gia kia xuất hiện sao.

- Lão tổ hơn một tháng trước bắt được một tên nhất tinh Đấu Thánh của Hổ Tộc, kết quả có được tin tức trong yếu.

Nhạc Liệt thở ra một hơi rồi nói:

- Văn bối trở về định nói cho Nhạc Thành biết, nhưng Nhạc Thành hiện đang bế quan, cho nên mới chạy tới Song Phong thành. Văn bối từ trong tên viên cổ hổ tộc đó biết được hiện tại viên cổ hổ tộc đã phái người đi Huyền thiên đại lục, hiện tại không chừng đã đến.

- Viên cổ hổ tộc này đi tới huyền thiên đại lục làm gì?

Tôn Phong nghi hoặc hỏi.

- Ta cẩn thận hỏi viên cổ hổ tộc kia thì hẳn cho biết lần này tam đại thú tộc và Hắc Âm Thần Điện quyết định liên hiệp chống lại Tứ Đại Nhân Tộc, mà sau đó bọn họ biết được Nhạc Thành từ huyền thiên đại lục mà tới, cho nên bọn họ liền lên huyền thiên đại lục tìm tộc nhân Nhạc gia, uy hiếp Nhạc gia.

Nhạc Liệt nói.

- Vô liêm sỉ, chết tiệt.

Nhạc Thiên lão tổ mắng to một tiếng, trên khuôn mặt hiện ra vẻ tức giận.

- Không xong, Nhạc Thiên, thật là phiền toái.

Trần Vân lão tổ nói.

- Không còn kịp rồi, từ đây đến huyền thiên đại lục bằng tốc độ của chúng ta cũng phải mất bốn tháng mới tới, chỉ sợ lúc đó bọn hổ tộc đã trở về.

Nhạc Thiên lão tổ thở dài nói.

- Đại nhân, ta nhận được tin, Cuồng Sư môn có ngọc giản thông với huyền thiên đại lục, Nhạc Cốc trưởng lão đã tự mình mang Khiếu Thiên Hồ, cùng đám người Tử Điện Mãng, Yêu Cơ bọn họ tiến vào huyền thiên đại lục, có Khiếu Thiên Hồ biết đường bọn họ sẽ tìm thấy.

Nhạc Liệt trưởng lão nói.

- Vậy thì chỉ còn trông chờ vào may mắn, ta hi vọng sẽ không xảy ra chuyện gì.

Nhạc Thiên lão tổ lạnh lẽo nói.

Ở trong Hạo Thiên Tháp, biển lửa khổng lồ vẫn tràn ngập khí tức nóng bỏng, lúc này một đạo thanh mang cũng bao phủ Thanh Đồng vào trong đó.

- Tại sao ba vẫn còn chưa đi ra, Thanh Đồng cũng đã đột phá rồi.

Hỏa Lão bất đắc dĩ nhìn biển lửa phía sau Thanh Đồng.

- Vẫn còn phải luyện hóa Thái Dương Chân Hỏa kia, không còn bao lâu nữa.

Tư Mã Yên Nhiên nhì biển lửa phía trước rồi nói.

- Cũng còn mấy tháng nữa, hi vọng hắc không xảy ra chuyện gì.

Chu Hàm nhỏ giọng nói.

- Xuy xuy.

Đúng lúc này, một bóng hình từ trong biển lửa nhảy ra.

- Yên tâm, hắc không có chuyện gì đâu, xem ra cũng đã thành công.

Một thân hình yếu điệu rơi xuống, chính là Trần Linh, khuôn mặt của Trần Linh thẹn thùng nói.

- Linh nhi, muội đã đột phá sao?

Cùng lúc đó, Yêu Huyền cất tiếng, nhìn thấy khí tức trên người của Trần Linh thì đã cao hơn so với trước kia không ít.

- Ủm, muội đã đạt tới tam tinh Đấu Thánh, Thái Dương Chân Hỏa cũng cho muội không ít chỗ tốt.

Trần Linh khẽ cười nói.

Lúc này Nhạc Thành đang ngồi ở trong biển lửa, khí tức trên người của hắn cũng tràn ngập, khí tức càng ngày càng nhiều, Nhạc Thành sau đó mở mắt ra, tinh mang lóe lên.

- Vù vù.

Chỉ thấy lúc này, thủ ấn của Nhạc Thành không ngừng biến hóa, biển lửa giống như bị hắn hút vào trong bụng vậy.

- Xuy xuy.

Nhạc Thành sau đó thở ra một ngụm trọc khí, khí tức ngay lập tức cũng tràn ngập.

- Ba ba sắp đột phá rồi, lần này sẽ đạt tới Đại Thừa Kỳ.

Hồng Loan nở ra một nụ cười mà nói.

Lần này chúng nữ nhìn thấy Nhạc Thành không có chuyện gì, đang chuẩn bị đột phá thì thở ra một hơi.

Khí tức của Nhạc Thành đạt tới ngày thứ ba thì giống như vượt qua được một bình chướng, trong hốc lát khí tức đã tràn ngập, cùng lúc đó, linh khí của Hạo Thiên Tháp cũng điên cuồng tràn ngập vào trong người của hắn.

Pháp nguyên trong người của Nhạc Thành không ngừng vận chuyển, linh khí nồng đậm của hỗn nguyên chân kinh tiến vào đan điền có không ít chỗ tốt.

Linh khí nồng đậm này tuôn vào trong đan điền, Nhạc Thành cảm nhận thấy thực lực nguyên thần của mình ngày càng tăng cao, thậm chí trong chốc lát đã bao phủ cả Song Phong thành, đồng thời nguyên thần lực vẫn tiếp tục lan truyền ra, sau đó bao trùm cả đỉnh núi Thụy Phong.

Cảm nhận thấy điều này, Nhạc Thành biết rằng mình đã đột phá tới Đại Thừa tiền kỳ, kiếp trước mình đột phá tới Đại Thừa tiền kỳ phải mất tám trăm năm, mà hiện tại chỉ mất mười mấy năm, chênh lệch đúng là không ít.

Chỉ là Nhạc Thành biết rõ mình lúc này đột phá chẳng qua là nước chảy thành sông mà thôi. Thân thể của mình đã được Thái Dương Chân Hỏa rèn qua, chỉ sợ co dù kiếp trước mình ở Độ Kiếp kỳ cũng không cách nào sánh nổi.

Ở bên ngoài, nguyên thần của Nhạc Thành vẫn giữ trạng thái vững bền, yên tĩnh như nước giếng, tĩnh lặng chính là yếu chỉ của người tu chân.

-o0o-

940. Chương 812: Bát Tinh Đấu Thánh.

Lúc này, Nhạc Thành thu hồi nguyên thần lại, trong lòng hân hoan để linh khí nồng đậm của Hạo Thiên Tháp tiến nhập vào trong người mình, đan điền tham lam nuốt chửng, sau đó bị Kim Đan hấp thu.

Kim Đan sau khi hấp thu những pháp nguyên này thì từ từ biến hóa, lóe ra quang mang chói mắt. Nguyên thần của Nhạc Thành theo dõi sự biến hóa của kim đan, kim đan hiện tại không còn giống như trước kia nữa, trước kia nó chỉ có màu vàng mà thôi hiện tại đã có những tia sáng khác nhau.

Sau khi đột phá tới Đại Thừa kỳ xong, Nhạc Thành cảm nhận được tầng thứ hai của Hạo Thiên Tháp đã có thể khống chế được, tuy nhiên uy lực của không gian chứa đầy lửa này thì phải thử qua mới biết được, đạt tới Đại Thừa kỳ có được hỏa không gian phía trên còn có thủy không gian, mộc không gian, kim không gian, Nhạc Thành không biết lúc nào mình mới có thể sử dụng được.

Mà lúc này khi Nhạc Thành nghĩ tới chuyện dodds thì một chuyện khác xuất hiện, tâm niệm của hắn chuyển động thì hỏa không gian kia cũng kịch liệt chuyển động, sau đó không gian này bỗng nhiên biến mất vô ảnh vô tung, đại hỏa ngập trời không còn thấy gì nữa, mảng không gian kia trở thành một đồng hư vô.

- Chuyện gì đã xảy ra?

Nhạc Thành nghi hoặc thầm nói, không gian thứ ba, không gian thứ tư cũng không thấy đâu nữa.

- Hô.

Tuy nhiên đến lúc này, Nhạc Thành cũng cảm nhận thấy khí tức tràn ngập phát ra, Thanh Đồng cũng đã đột phá tới Yêu Hồn tiền kỳ.

Nhạc Thành thầm mừng, hiện tại Thanh Đồng đã đột phá tới Yêu Huyền tiền kỳ, tuy cùng với cảnh giới của Hồng Loan nhưng thực lực khác nhau. Thực lực của Thanh Đồng trước kia không thể so sánh với Hồng Loan, tuy nhiên hiện tại thực lực của Thanh Đồng thì cho dù nếu gặp phân thân của Đoan Mộc Cuồng trước kia thì Thanh Đồng cũng đủ sức chống lại, mình và Thanh Đồng liên thủ, đánh chết hắn cũng không có vấn đề gì. Đại Thừa kỳ và Hợp Thể hậu kỳ thực lực và uy lực khác nhau rất nhiều.

Ở bên trong, kim đan lại tiếp tục hấp thu linh khí nồng đậm, sau khi đạt tới mức bão hòa Nhạc Thành mới ngừng việc tu luyện lại, đạo lý này Nhạc Thành dĩ nhiên là biết tới.

Sau khi từ từ thở ra một ngụm trọc khí, Nhạc Thành mở hai mắt ra, tinh mang sáng ngời.

- Rốt cuộc thì cũng đã luyện hóa thành công Thái Hư Chân Hỏa, uy lực xem ra tăng hơn so với chỉ Thái Dương Chân Hỏa trước kia không ít.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến đổi, trong tay cửu hân xuất hiện một hỏa diễm tràn ngập, mơ hồ có thể nhìn thấy hỏa diễm này lóe lên hai loại màu sắc, một mảng khí tức cũng trở nên tràn ngập.

Hai loại thiên hỏa dung hòa thành một hỏa, hiện tại so với Thái Dương Chân Hỏa mạnh hơn không ít, ngọn lửa cũng đạt tới trình độ vô cùng khủng bố, lúc này Nhạc Thành mừng rỡ không thôi, sau này mình luyện được tam vị chân hỏa thì sẽ là đòn bí mật của mình khi đánh nhau với Đoan Mộc Cuồng.

Nhạc Thành từ từ đứng dậy nhìn chúng nữ phía trước mà nở ra một nụ cười, hắn định đi tới phía trước thì khóe miệng lại nở ra một nụ cười khổ, sau đó khoanh chân ngồi xuống.

- Yêu Huyền tỷ, Nhạc Thành tại sao vậy, không phải mới đột phá sao, tại sao tới đây lại ngồi xuống, chẳng lẽ luyện hóa Thái Hư chân hỏa không thành công?

Nhìn thấy Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, Chu Hàm nghi hoặc cất tiếng hỏi.

- Không phải luyện hóa Thái Hư Chân Hỏa gặp vấn đề gì chứ?

Tư Mã Yên Nhiên cũng lo lắng hỏi Yêu Huyền.

- Không nên lo lắng, hần tu luyện đấu khí hiện tại cũng đột phá mà thôi.

Yêu Huyền cũng nghi hoặc không thôi, trong lòng nàng cũng lo lắng Nhạc Thành luyện hóa Thái Hư Chân hỏa gặp điều gì ngoài ý muốn, nhưng sau đó khi thấy Nhạc Thành tràn ngập đấu khí thì biết rằng đấu khí của Nhạc Thành cũng muốn đột phá.

Lúc này toàn thân của Nhạc Thành đã bao phủ một mảng đấu khí màu vàng, tu chân tu vi đạt tới Đại Thừa kỳ thì trong đan điền cũng nhận được không ít chỗ tốt, lúc này giống như nước chảy thành sông vậy.

- Người này thật là quý dị.

Nhìn thấy đấu khí bao quanh Nhạc Thành, Yêu Huyền khẽ nở ra một nụ cười, nhớ lần đầu tiên gặp phải Nhạc Thành, người này vẫn rất quý dị, không ngờ hần tu luyện một tháng đã đột phá tới thất tinh Đấu Thánh, hiện tại đã đột phá tới bát tinh Đấu Thánh, tốc độ tu luyện này đúng là không ai bằng.

Mà lúc này Nhạc Thành vẫn đang đột phá tới bát tinh Đấu Thánh, vẫn đang ở trạng thái thất tinh Đấu Thánh đỉnh phong, hiện tại khí tức giống như nước chảy thành sông ở trong đan điền, trên người phát ra năng lượng đấu khí nồng đậm.

Đối mặt với năng lượng tràn ngập này, Nhạc Thành cũng không cử động thân thể, tùy nghi để những năng lượng này tiến vào trong cơ thể của mình.

Những vòng nước xoáy này sau đó đã đạt tới mức cực hạn, tất cả những đấu khí điên cuồng xông ra ngoài cơ thể.

- Xuy xuy.

Ở bên ngoài thân thể của Nhạc Thành, đấu khí dữ dội bao vây Nhạc Thành vào bên trong, toàn thân tràn ngập uy áp, khí tức này đã đột phá tới bát tinh Đấu Thánh.

Cùng lúc đó đấu khí của Nhạc Thành ngày càng yếu đi, cuối cùng tiến toàn bộ vào trong đan điền.

Cứ như thế một ngày hai mắt của Nhạc Thành mở ra, toàn thân bao phủ đấu khí màu vàng mạnh mẽ một lần nữa. trong cốt lốt Nhạc Thành đã không ngừng nuốt chửng.

Nhìn cảnh tượng này, chúng nữ kinh ngạc không thôi, thực lực bát tinh Đấu Thánh, tuyệt đối là vô cùng kinh khủng.

- Hô.

Nhạc Thành từ trong đan điền thở ra một hơi, đấu khí màu vàng một lần nữa toát ra, lực lượng khổng lồ cũng trở nên tràn ngập.

Nhạc Thành biết rằng nếu như chờ Kim Long đấu khí ngập tràn vào trong đan điền của mình thì mình có thể đột phá tới cửu tinh Đấu Thánh. hiện tại tu vi của mình đã là bát tinh Đấu Thánh, muốn đột phá tới cửu tinh Đấu Thánh không tốn quá nhiều thời gian.

Cảm nhận thấy đấu khí nồng đậm ở trên người, Nhạc Thành cảm thấy rằng đấu khí của mình so với Thụy Phong lão tổ bát tinh Đấu Thánh kia đã mạnh hơn không ít.

- Bát tinh Đấu Thánh.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười, cảm nhận thấy thực lực của mình đã tăng lên rất nhiều, lần đột phá tới Đại Thừa kỳ này, đấu khí cũng có chỗ tốt.

- Xoẹt.

Thân ảnh của Nhạc Thành rơi xuống dưới bên cạnh chúng nữ, thấy chúng nữ lo lắng nhìn mình Nhạc Thành vui vẻ không thôi. Ở Huyền thiên nội lục này có nhiều người nhớ thương như vậy, so với việc nghìn năm trước hẳn cô độc ở Hoa hạ, chỉ có vài đồ đệ không có ai khác thì đúng là tốt hơn rất nhiều.

- Thế nào, không có chuyện gì chứ?

Tư Mã Yên Nhiên tiến tới gần Nhạc Thành rồi cất tiếng hỏi.

- Không có chuyện gì.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười, hẳn đánh giá thực lực của chúng nữ phía trước thì thấy tam nữ đã đạt tới cửu phẩm sơ giai Luyện dược sư, mà Lê Tiêu Dao cũng đã đạt tới ma pháp sư cấp chín tiền kỳ, có Phá ách đan, chúng nữ đột phá nhanh cũng không phải là điều gì bất thường.

- Xoẹt.

Một khí tức cường hân toát ra sau đó một đạo thân ảnh nhảy tới:

- Cha, con đã đạt tới Yêu Hồn tiền kỳ rồi, sau này đối phó với tên Đoan Mộc Cuồng kia, con sẽ cho hắn đẹp mặt.

- Không tệ, cuối cùng thì cũng đột phá.

Nhạc Thành khẽ trả lời, thân ảnh của Thanh Đồng hiện tại đã ở bên cạnh Nhạc Thành, Nhạc Thành nhìn Thanh Đồng, vóc dáng của Thanh Đồng đã cao hơn một chút, khí tức cường hân hơn không ít.

-o0o-

941. Chương 813: Biết Được Biến Cố.

- Đi, chúng ta ra ngoài, nơi này hình như đã đợi được chín tháng.

Nhạc Thành cất tiếng nói, lần này Nhạc Thành không ngờ rằng ở Hạo Thiên Thập lại tốn nhiều thời gian như vậy?

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến hóa, trong nháy mắt Nhạc Thành đã xuất hiện ở trong một gian phòng.

- Nhạc Thành, huynh rốt cuộc đã tới, việc lớn không hay rồi, Nhạc Thiên lão tổ đã chờ huynh hai mươi ngày, huynh mau đi một chuyến.

Ở bên ngoài Yến Hiểu Kỳ và Hàn Nguyệt bọn họ đã sớm chờ đợi Nhạc Thành.

Nhạc Thành cũng không hỏi, thân ảnh của hắn như chớp biến mất ngay tại chỗ, mà lúc này Nhạc Thiên cũng đã dùng linh hồn truyền âm nói Nhạc Thành tới đại sảnh. Nhạc Thành giải khai cấm chế, Nhạc Thiên lão tổ dĩ nhiên cũng biết.

Ở trong đình viện, lúc này đã có một số cường giả của Tứ Đại Nhân Tộc, Tôn Phong lão tổ, Trần Vân lão tổ, còn có Vũ Văn Lê lão tổ nữa, lúc Nhạc Thành đến đại sảnh thì tất cả mọi người đều nhìn về phía hắn.

- Lão tổ, đã xảy ra đại sự gì?

Nhạc Thành nhìn nét mặt của mọi người thì cũng biết rằng chuyện nhất định không nhỏ, chẳng lẽ kết giới bị Hắc Ám Thần Điện mở ra được rồi sao?

- Người đừng vội, là huyền thiên đại lục xảy ra chuyện. Để Nhạc Liệt nói qua với người một chút.

Nhạc Thiên lão tổ cất tiếng nói với Nhạc Thành, nhưng sau đó ra ý bảo Nhạc Thành ngồi xuống trước.

Nghe thấy có chuyện ở huyền thiên nội lục, sắc mặt của Nhạc Thành nhất thời trầm xuống, đầu tiên hắn nghĩ tới cha mình cùng với nhị thúc, ca ca nhị ca, cô cô, đám người này ở huyền thiên nội lục không biết có xảy ra chuyện gì không.

Nhưng ngay sau đó, Nhạc Liệt lại kể cho Nhạc Thành nghe mọi chuyện với Nhạc Thành từ đầu đến cuối, hơn nữa Nhạc Liệt cũng nói Nhạc Cốc trưởng lão đã cùng với Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng tới huyện thiên đại lục trước.

Nghe Nhạc Liệt nói xong, Nhạc Thành vẫn không nói lời nào, chẳng qua lãnh ý của hắn khiến cho mọi người ở trong đại sảnh cũng phải run sợ.

- Người đâu, đem nhất tinh Đấu Thánh của viên cổ hồ tộc vào đây.

Nhạc Liệt nói xong liền quay đầu về phía sau mà cất tiếng.

Lão giả này hiện ra vẻ toan tính, bộ mặt chật vật không ít, tựa hồ như hắn đã bị tứ đại nhân tộc hành hạ không thôi.

- Nhạc Thành, đây chính là nhất tinh Đấu Thánh bắt được từ viên cổ hồ tộc, ngươi còn muốn hỏi hay không?

Nhạc Liệt cất tiếng hỏi Nhạc Thành, Nhạc Thành là trực hệ của Nhạc gia ở huyện thiên đại lục, Nhạc Liệt biết thế nên mới bắt nhất tinh Đấu Thánh kia tới đây.

- Nói đi, các ngươi có bao nhiêu người có thực lực gì?

Nhạc Thành chăm chú nhìn nhất tinh Đấu Thánh của viên cổ hồ tộc mà hỏi, lúc này sát ý của hắn đã tràn ngập.

Trong lòng mỗi người đều biết rằng, nếu như đụng tới người mà mình yêu thương thì mình sẽ nổi giận, huống chi là Nhạc Thành. Nhạc Thành không phải là loại người mềm yếu, hắn đi tới huyện thiên nội lục này vẫn nhớ những người của Lập Anh trấn. Hồi ở Lập Anh trấn, Hoàng gia, Lương gia đắc tội với Nhạc gia đã bị hắn giết chết toàn bộ.

- Có tất cả sáu người, năm người thuộc viên cổ hồ tộc, một người thuộc về Hắc Ám Thần Điện, thực lực hình như là ngũ tinh Đấu Thánh, còn viên cổ hồ tộc thì có ba lục tinh Đấu Tôn và một nhất tinh Đấu Thánh, còn có một ngũ tinh Đấu Thánh.

Nhất tinh Đấu Thánh của viên cổ hồ tộc kia sợ hãi mà nói.

- Các ngươi đã nói xong sẽ thả ta đi, người của Tứ Đại Nhân Tộc nói xong phải giữ lời.

Nhất tinh Đấu Thánh nói xong với Nhạc Thành thì lập tức cất tiếng.

- Thả người? dĩ nhiên, dĩ nhiên ta sẽ tiễn ngươi một đoạn đường.

Nhạc Thành đứng dậy, hắn thu liễm khí tức toàn thân, viên cổ hồ tộc và Hắc Ám Thần Điện có hai ngũ tinh Đấu Thánh tiến tới, Phá Quân sơn không cách nào chống lại, nếu Nhạc Cốc cùng với Khiếu Thiên Hồ không thể kịp thời khiêu chiến thì tuyệt đối là hậu quả rất lớn.

- Ngươi muốn làm gì, Tứ Đại Nhân Tộc các ngươi nói không giữ lời.

Cảm nhận thấy lãnh ý trên người của Nhạc Thành, nhất tinh Đấu Thánh kia rét lạnh cả người.

- Viên cổ Hồ tộc các ngươi cũng không phải nói không giữ lời hay sao, ta tiễn ngươi một đoạn đường mà thôi, yên tâm, không bao lâu nữa, ta sẽ để cả viên cổ hồ tộc đi gặp ngươi.

Nhạc Thành lạnh lùng nói, sau đó thanh mang tràn ngập, chưởng ấn đánh ra.

- A.

Trong chốc lát, nhất tinh Đấu Thánh này phát ra thanh âm thê thảm, toàn thân co quắp lại, thất khiếu phát ra từng thanh âm thê thảm.

Nhất tinh Đấu Thánh này trả lời Nhạc Thành, hắn cảm thấy được bất kể thế nào, viên cổ hồ tộc kia dĩ nhiên là đáng chết.

Nhìn cảnh tượng này, mọi người cũng hít vào một hơi, bằng vào tu vi kiến thức dĩ nhiên là bọn họ nhìn ra Nhạc Thành đã rút linh hồn của nhất tinh Đấu Thánh kia, trực tiếp rút linh hồn của một nhất tinh Đấu

Thánh, thực lực này thật cường hãn, mà lúc này nhất tinh Đẩu Thánh vô cùng đau đớn, so với rút gân cạo cốt còn thảm hơn.

- Nhạc Thành, hiện tại ngươi định làm thế nào, chúng ta đi không còn kịp nữa.

Nhạc Thiên lão tổ nói với Nhạc Thành.

- Lão tổ, chúng ta đi tới kết giới của huyền thiên đại lục một chút, bất kể thế nào, từ huyền thiên đại lục tới huyền thiên nội lục cũng chỉ có một lối đi. Ta xem có thể trông chừng کیا không gian thông đạo kia không.

Nhạc Thành do dự một chút rồi nói.

Nhạc Thành từ trong linh hồn của nhất tinh Đẩu Thánh kia mà biết được con đường mà viễn cổ hồ tộc tới huyền thiên đại lục. Minh hiện tại vạn nhất Khiếu Thiên Hồ và Nhạc Cốc không kịp thời tới thì mình chặn đường cũng tốt.

- Ủ, vậy ngươi đi nhanh đi, đội hộ vệ Kim Long đã tới đây, chờ ngươi trở lại, còn chúng ta đi tới viễn cổ hồ tộc trước.

Nhạc Thiên lão tổ nói với Nhạc Thành.

- Viễn cổ hồ tộc, tốt nhất là đừng gặp chuyện không may ở huyền thiên đại lục, nếu không thì cả viễn cổ hồ tộc các ngươi ta cũng không tha.

Nhạc Thành nắm chặt hai tay mà lẩm bẩm nói, trong mắt tràn ngập sát ý.

- Biểu ca, chúng ta phải làm sao bây giờ, bá phụ và Phong thúc đều ở trên huyền thiên đại lục, bọn họ có xảy ra chuyện gì không?

Nhạc Thành vừa trở lại chỗ ở thì Tô Hân Nhi đã gấp gấp hỏi hần.

- Chúng ta hiện tại tới không gian thông đạo, vẫn còn hi vọng.

Nhạc Thành cắn răng mà nói.

- Nhạc Thành, ta có ngọc giản đến thành Hạo Đặc, chúng ta tới thành Hạo Đặc rồi tới kết giới sẽ nhanh hơn không ít.

Lê Tiêu Dao cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Chuyện này không nên chậm trễ, Yêu Huyền, Thanh Đồng, Hồng Loan, Đại Song, Tiểu Song các ngươi đi cùng ta, những người kia thì ở lại Song Phong thành.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người.

- Các ngươi cẩn thận một chút.

Lê Tiêu Dao đem không gian ngọc giản mà giao cho Nhạc Thành.

Nhạc Thành cầm lấy không gian ngọc giản xong thì lập tức bóp nát sau đó một lỗ hổng xuất hiện, Nhạc Thành cùng với Yêu Huyền, Thanh Đồng, Hồng Loan bọn họ tiến nhập vào trong không gian thông đạo.

Từ Song Phong thành đến thành Hạo Đặc cũng phải tốn tới hai mươi ngày, Nhạc Thành sau khi tiến vào trong không gian thông đạo liền tiến vào trong Hạo Thiên Tháp mà tu luyện.

Nhạc Thành hiện tại cũng rõ, gấp gáp chỉ vô ích, vốn hần còn định đem phụ thân ở lại huyền thiên đại lục cho an toàn, không ngờ Hắc Âm Thân Điện lại biết mình có người nhà ở huyền thiên đại lục cho nên tới tìm.

Sau khi tĩnh tâm lại, Nhạc Thành cũng tiến vào trong trạng thái tu luyện, bất kể thế nào, tam đại thú tộc và Hắc Âm Thân Điện cũng không thể lưu lại, mà trước kia mình không đủ thực lực, hiện tại có Thanh Đồng, Nhạc Thiên lão tổ đủ sức để chống lại Đoan Mộc Cuồng.

-o0o-

942. Chương 814: Nhạc Gia Đại Trạch.

Ở trong huyền thiên đại lục cũng không có nhiều biến hóa, lúc này cả huyền thiên đại lục đều là của mộ dung hoàng thất và ma pháp học viện. Dưới sự khống chế của đấu khí học viện cộng thêm Phá Quân bang ở trong Quỷ Uyên, tất cả đều rất ổn định.

Những điều này đều là do Nhạc Thành sáng lập nên Phá Quân Bang, hiện tại Phá Quân bang mặc dù ở trong Quỷ Uyên nhưng ở phía tây Tuyết lâm đế quốc đã bị họ ngấm ngấm khống chế, thực lực của Phá Quân bang tuyệt đối là ở trên cả Đấu khí học viện và ma pháp học viện, thậm chí là Mộ Dung hoàng thất.

Trên Phá Quân Sơn, lúc này Nhạc Tử Sơn đã là nhất tinh Đấu Hoàng, sắc mặt của ông biến đổi, khuôn mặt cũng tái nhợt. Vốn dựa vào thiên phú của Nhạc Tử Sơn, muốn đột phá tới Đấu Vương đã là điều quá khả năng, nhưng ở trong Phá Quân bang được sự trợ giúp của đan dược đường, Nhạc Tử Sơn đã đột phá được tới Đấu Hoàng.

- Đại ca, huynh tại sao sắc mặt lại không tốt vậy?

Nhạc Lan Tâm cất tiếng hỏi Nhạc Tử Sơn.

- Không biết nữa, bỗng nhiên ta cảm thấy điều gì đó bất an, tâm thần không yên, không biết Nhạc Thành ở trong Huyền Thiên nội lục có xảy ra chuyện gì không?

Nhạc Tử Sơn khẽ nói.

- Đại ca, huynh đừng lo lắng, với thực lực của Nhạc Thành, huynh cứ yên tâm.

Nhạc Tử Phong khẽ cất tiếng nói, lúc này Nhạc Tử Phong cũng đã đột phá tới nhất tinh Đấu Hoàng.

- Chỉ mong là thế, có lẽ ta đã suy nghĩ quá nhiều.

Nhạc Tử Sơn khẽ mỉm cười mà nói.

- Cữu cữu, con cũng muốn gặp biểu ca, cũng muốn gặp Tô Hân Nhi tỷ tỷ. Chúng ta đi Huyền Thiên nội lục tìm biểu ca đi.

Một cô gái khoảng chừng hai mươi một tuổi nói với Nhạc Tử Sơn, nữ tử này toàn thân vận bạch y, thân thể mềm mại, mái tóc dài xõa ngang vai, mắt cong mà liễu, môi anh đào đỏ hồng. Đúng là một cô gái tuyệt sắc.

Cô gái tuyệt sắc này chính là Lệnh Hồ Huyền Tố, con của Lệnh Hồ Vô Địch và Nhạc Lan Tâm.

- Huyền Tố, hiện tại con cũng đã không còn nhỏ, cũng nên tìm người gả đi, hiện tại có không ít người muốn lấy con lắm đó.

Nhạc Tử Sơn trêu ghẹo cháu gái của mình.

- Cữu cữu, người trêu chọc con, những người đó đều là đám gỏi thêu hoa, nếu có người nào vượt qua được Nhạc Thành biểu ca, con sẽ lập tức lấy hắn, nếu không thì không bàn nữa.

Lệnh Hồ Huyền Tố chu cái miệng nhỏ nhắn ra rồi nói, lúc này Lệnh Hồ Huyền Tố đã là ma pháp sư cấp tám tiền kỳ, cảnh giới này ở trong huyền thiên đại lục, không ai có thể là đối thủ của nàng.

- Tỷ tỷ, trên Huyền Thiên đại lục này có ai có thể so sánh được với biểu ca chứ, đệ thấy tỷ tỷ quá nửa sẽ phải cô độc cả đời.

Một thanh niên anh tuấn cất tiếng nói với Lệnh Hồ Huyền Tố, đây chính là Lệnh Hồ Hạo Thiên, hai người lúc này bộ dáng cũng tương tự, Lệnh Hồ Hạo Thiên hiện tại toàn thân anh khí, giống tới tám phần phần trăm của hắn. Hiện tại Lệnh Hồ Hạo Thiên đã là một đội trưởng trong Phá Quân bang.

Hai tỷ đệ này thiên phú cực cao cộng thêm với Nhạc Thành lúc đầu tận lực bồi dưỡng, lúc này thực lực của hai tỷ đệ tiến bộ kinh khủng.

- Người không cần phải lo lắng, không cần người phải lo.

Lệnh Hồ Huyền Tố nhìn Lệnh Hồ Hạo Thiên mà nói.

- Chỉ là lời này cũng đúng, không biết Thành Nhi khi nào mới trở về, nếu không thì chúng ta cũng phải tới Huyền Thiên nội lục tìm hần.

Nhạc Tử Sơn nói.

- Được rồi, chúng ta đi Huyền Thiên nội lục tìm biểu ca.

Lệnh Hồ Huyền Tổ cao hứng nói.

Hiện tại Lập Anh trấn đã thành lập anh thành, tất cả mọi người đều biết, Nhạc Thành đại nhân trước kia ở lập anh thành này.

Những năm gần đây, không ít thế lực và tài chính chảy vào, hiện tại cả lập anh trấn đã phát triển tới mức mà ngay cả Khoa Ốc đế quốc cũng không hề kém.

Lúc này lập anh thành vô cùng náo nhiệt, dòng người hối hả, trong lập anh thành có một kiến trúc đình viện to lớn, chính là đại trạch của Nhạc gia.

Đại trạch của Nhạc gia ở Lập anh thành không ai không biết, đây chính là nơi mà Nhạc Thành đại nhân đã ở qua, hiện tại cũng không có người, chẳng qua cửa hàng binh khí của Nhạc gia vẫn do Vân Phỉ Phỉ chăm lo.

Hiện tại các thế lực lớn đều không hề hay biết, Vân Phỉ Phỉ tới đây làm ăn là khôn khéo vô cùng, cửa hàng binh khí đàn dược kia đã chiếm hơn nửa thành, cộng thêm với việc buôn bán may mắn cho nên càng ngày ăn nên làm ra.

Mà lúc này Vân Phỉ Phỉ cũng đã ngoài ba mươi tuổi nhưng vẫn vô cùng xinh đẹp, Vân Phỉ Phỉ tuyệt sắc ở đây Lập Anh thành ai cũng biết đến, không ít công tử muốn lấy nàng nhưng Vân Phỉ Phỉ không để ai vào mắt.

Ở trong dân gian có truyền thuyết, Nhạc Thành đã ưng ý Vân Phỉ Phỉ tiểu thư, Vân Phỉ Phỉ chính là nữ nhân của Nhạc Thành đại nhân.

Ở trong đại trạch Nhạc gia, hai người hộ viện đứng ở trước cửa, hai người này đều có thực lực ngũ tinh Đấu Linh.

- Dừng lại, các người là ai mà dám tới đại trạch Nhạc gia, mau lui ra.

Bọn họ nhìn thấy sáu thân ảnh tiến tới thì lập tức cất tiếng hỏi.

Lúc này, sáu luồng thân ảnh từ từ đi tới, trong nháy mắt đã tiến tới hộ viện, trong đó có một người mặc hắc bào, còn năm người còn lại đều mặc hoàng bào.

- Nói cho ta biết, người nhà Nhạc Thành có phải ở trong đó không?

Một lão giả áo vàng cất tiếng nói, hiển nhiên hần không để một đấu linh nho nhỏ vào trong mắt.

- Lớn mật, dám gọi thẳng tên của Nhạc Thành đại nhân sao, người không muốn sống nữa sao?

Đấu Linh kia cất tiếng trách mắng.

- A...

Đấu Linh kia còn chưa dứt lời thì một tiếng kêu thảm thiết vang lên, lão giả áo vàng không biết từ lúc nào đã tiến tới chụp vào vai đấu linh kia rồi xé rách cả thân thể.

- Một đấu linh nho nhỏ mà dám gào thét trước mặt ta, nói, Nhạc Thành có phải ở đây không?

Lão giả áo vàng cất tiếng quát lạnh.

- Các người là ai, Nhạc Thành đại nhân sẽ không bỏ qua cho các người.

Đấu Linh kia đau đớn kịch liệt nhưng vẫn cất tiếng nói.

Lúc này các đấu linh khác đều tái nhợt sắc mặt, người này dùng một chiêu đã xé đôi thân thể của bạn mình, thực lực quá mạnh mẽ.

- Âm âm.

Một đạo khói sáng chói mắt hiện ra, trong nháy mắt đại trạch Nhạc gia đã bị nổ tung.

- Ngu ngốc, thật là vô dụng.

Lão giả hoàng y cười lạnh một tiếng, đầu khí nhẹ nhàng đảo qua, một luồng lực lượng bắn ra về phía Đấu Linh.

- Ta hỏi các người lần cuối, người của Nhạc gia có phải ở đây hay không?

Lão giả áo vàng cất tiếng hỏi Đấu linh này.

- Không phải, nơi này không có người nhà Nhạc gia.

Đấu Linh kia trắng bệch cả khuôn mặt mà cất tiếng đáp.

- Hẳn không nói thì chúng ta tự mình tìm đi, hỏi như vậy chỉ trễ thời gian.

Một thanh âm quỷ mị vang lên, sau đó một luồng hắc mang lóe lên, rơi vào trên người của Đấu Linh kia.

- Là ai dám xông vào Nhạc gia của ta, muốn chết phải không?

Gần trăm đạo thân ảnh xuaát hiện ở trên không trung, đi đầu chính là ba Đấu vương, trong đó có một bát tinh Đấu Vương.

- Không biết lượng sức mình, mọi người mau phân tán tìm.

Lão giả áo đen cất tiếng nói với sáu người còn lại.

-o0o-

943. Chương 815: Vân Phỉ Phỉ.

- A.

Từng thanh âm trầm thiết vang lên, trong nháy mắt đã có ba đấu vương bị đánh chết.

- Giết.

Lão giả áo vàng kia quát lạnh một tiếng, đầu khí trên người sau đó trở nên tràn ngập, không gian cũng trở nên vặn vẹo, gần mười mấy người hộ viện của Nhạc gia đã tan nát.

Mười mấy người bị giết chết, hộ viện của Nhạc gia chỉ còn hơn ba mươi người, nhìn thấy đối phương nhấc tay lên là giết người, thực lực như vậy khiến cho bọn họ phải choáng váng.

Ở trong cửa hàng binh khí của Nhạc gia, một cô gái áo trắng nhìn cảnh tượng trên không trung, sắc mặt của nàng biến đổi, pháo hoa lúc này chính là tín hiệu báo có chuyện ở trong Thất tinh thành.

Mà cô gái tuyệt sắc này dĩ nhiên chính là Vân Phỉ Phỉ, lúc này nàng mặc một bộ quần áo màu hồng, thân thể mềm mại dễ nhìn.

Gặp cô gái này mới biết cái nào gọi là vưu vật trời sanh, đây chính là vưu vật, hơn nữa còn là vưu vật trong vưu vật.

Dáng người nóng bỏng, dung nhan tuyệt mỹ, Nhạc Thành ban đầu gặp nàng cũng rung động không dứt.

- Mọi người mau cùng ta trở về đại trạch của Nhạc gia, toàn bộ cường giả đi tới đó.

Vân Phỉ Phỉ cất tiếng nói với mọi người ở cửa hàng binh khí của Nhạc gia.

- Mọi người đi mau, Nhạc gia đã xảy ra chuyện rồi.

Trong cửa hàng binh khí, mấy chục đạo thân ảnh hướng về phía Nhạc gia mà đi tới, bọn họ có hai Đấu Vương còn có ba người có thực lực Đấu Hoàng.

Ở trong đại trạch của Nhạc gia, sáu đạo thân ảnh gặp người là giết, hiện tại Nhạc gia đã có hơn trăm người bị giết chết.

- Các người là ai, tại sao lại xông vào Nhạc gia?

Một tiếng hét lớn vang lên, một lão phụ nhân tuổi chừng năm mươi tuổi cất tiếng.

- Phùng tẩu, những người này tìm lão gia, bọn họ gặp người là giết, nhất định là cừu nhân của Nhạc gia.

Lúc này một số hộ vệ của Nhạc gia tiên tới mà nói.

Phùng tẩu nhìn thấy máu tươi xung quanh thì đã biết thân phận của sáu người này. Sáu người kia thấy lão phụ nhân không có bất kỳ dấu khí ma pháp kia lại không úy kỵ mình thì ngạc nhiên.

- Khắc khắc, nhất định người biết Nhạc gia ở nơi nào, mau dẫn bọn ta đi, ta sẽ tha cho người một mạng.

Lão giả áo vàng chăm chú nhìn Phùng tẩu mà nói.

- Các người là ai, nơi này chính là Nhạc gia, đến lúc Nhạc Thành thiếu gia trở lại sẽ không tha cho các người.

Phùng tẩu cắn răng mà nói.

- Hừ, Nhạc Thành, hiện tại các người không cứu được các người đâu!

Lão giả hắc bào kia âm lệ cười mà nói, nhắc tới Nhạc Thành sáu người ở đây đều cảm thấy không thoải mái, Nhạc Thành ở trên Huyền Thiên nội lục có một thế lực lớn, không ai không biết.

- Không nói sao, không nói thì các người phải chết.

Hắc bào lão giả kia tay áo mở rộng, mười mấy sợi dây màu đen xuyên qua lồng ngực của Phùng tẩu, nghiền nát nội tạng của Phùng tẩu, mà mười mấy người xung quanh không cách nào ngăn cản được.

- Các người là lũ ác ma, các người muốn làm gì?

Phùng Tẩu sợ hãi mà nổi giận nói.

- Nói mau, người của Nhạc gia ở đâu, không nói thì người phải chết.

Lão giả hắc y kia cất tiếng quát.

- Các người là cừu nhân của Nhạc gia, đừng hòng ta nói.

Phùng Tẩu tức giận mà quát./

- Muốn chết.

Sắc mặt của lão giả áo vàng trở nên lạnh lẽo, một đạo chưởng ẩn từ trong tay hắn đánh lên trên người Phùng tẩu, thân thể Phùng tẩu sau đó liền bị bay đi mấy chục thước.

- Người nói mau, người của Nhạc gia ở đâu?

Lão giả áo vàng hướng về một hộ vệ mà lạnh nhạt hỏi.

- Ta nói, ta nói các người đừng giết ta, lão gia bọn họ đều ở Phá Quân sơn trong Quỷ Uyên, lão gia bọn họ đi lâu vẫn chưa trở về.

Một hộ vệ trắng bệch sắc mặt mà cất tiếng nói.

- Quỷ Uyên, Phá Quân sơn sao? Người cũng chết đi.

Lão giả áo vàng cười lạnh, một đạo đầu khí màu vàng xuất hiện giết chết hộ vệ kia.

- Đi, chúng ta mau đi tới Phá Quân sơn của Quỷ Uyên.

Lão giả áo vàng cất tiếng nói.

Sau một lát, đã có một bóng hình xinh đẹp nhảy xuống đại trạch của Nhạc gia, chính là Vân Phi Phi.

- Là ai dám can rở ở Nhạc gia?

Khuôn mặt của Vân Phỉ Phỉ vô cùng nổi giận, trên mặt hiện ra một vẻ lạnh lẽo.

- Phỉ Phỉ...

Một thanh âm yếu ớt truyền vào tai của Phỉ Phỉ yếu ớt vô cùng.

- Phùng tẩu, là Phùng tẩu.

Vân Phỉ Phỉ cuối cùng cũng kiếm được Phùng tẩu.

- Phùng tẩu, người thế nào, chuyện này là sao?

Vân Phỉ Phỉ nhìn thấy bộ dáng của Phùng tẩu thì cất tiếng hỏi.

- Phỉ Phỉ, con mau đi báo cho lão gia, bảo lão gia chạy mau, mau đi huyền thiên nội lục tìm thiếu gia, có cừu gia tìm lão gia, những cừu gia kia rất lợi hại.

Phùng Tẩu nói xong thì hai mắt đã vĩnh viễn nhắm lại.

- Phùng Tẩu, Phùng Tẩu.

Nhìn Phùng tẩu ở trước mặt, Vân Phỉ Phỉ cũng chỉ có thể tiếp nhận sự thật, nàng kiểm tra Phùng Tẩu một phen thì phát hiện lục phủ ngũ tạng đều bị đánh nát.

- Yên tâm đi phùng tẩu, bất kể là ai con cũng nhất định sẽ báo thù chong phùng tẩu.

Vân Phỉ Phỉ rưng rưng nước mắt nhìn Phùng tẩu mà nói.

- Có chuyện gì vậy, là ai dám càn rỡ với nhạc gia?

Lúc này ba đấu hoàng và không ít đấu vương tiến tới cất tiếng hỏi.

- Các người hãy an táng cho phùng tẩu thật tốt, chăm sóc cho cửa hàng binh khí của nhạc gia, ta muốn đi Phá Quân sơn một chuyến.

Vân Phỉ Phỉ nói với ba đấu hoàng sau đó tung người về phía quỷ uyên.

Ở trong một hải vực, một ma thú đang cấp tốc tung bay, mà ở trên lưng ma thú này có tới mười thân ảnh.

- Khiếu Thiên Hổ, người có thể nhanh lên một chút không, ta lo lắng chúng ta không tới kịp.

Tử Điện Mãng ngồi trên lưng Khiếu Thiên Hổ rồi nói, hiện tại tốc độ của Khiếu Thiên Hổ đã là nhanh nhất cho nên bọn họ ngồi lên trên lưng Khiếu Thiên Hổ chạy tới Phá Quân sơn.

- Tốc độ hiện tại của ta đã là nhanh nhất rồi, hi vọng không có chuyện gì không may, nếu không ta sẽ cho hổ tộc kia không xong.

Khiếu Thiên Hổ nói.

- Tử Long, còn bao lâu nữa mới tới Phá Quân sơn?

Nhạc Cốc trưởng lão lo lắng hỏi Tử Điện Mãng.

- Nhạc Cốc trưởng lão, hiện tại là thâm hải, với tốc độ của Khiếu Thiên Hổ thì khoảng chừng bảy ngày nữa là tới.

Tử Điện Mãng nói.

- Khiếu Thiên Hổ, chúng ta tới lập anh trấn hay là Phá Quân sơn?

Yêu Cơ cất tiếng hỏi Khiếu Thiên Hổ.

- Chúng ta tới Phá Quân sơn trước.

Khiếu Thiên Hổ nói.

Ở trong không gia thông đạo, trong Hạo Thiên Tháp, hiện tại Nhạc Thành đang tiến nhập vào trạng thái tu luyện, hai mắt khẽ nhìn về phía trước, chỉ thấy trên người của Đại Song và Tiểu Song cũng tràn ngập khí tức yêu dị.

944. Chương 816: Phá Quân Bang, Chưa Từng Nghe Tối.

- Lại sắp đột phá sao?

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, thời gian này cũng không có gì kỳ quái, mình luyện hóa Thái Hư Chân Hỏa cũng ở trong Hạo Thiên Tháp đến chín tháng, trong chín tháng này tương đương với việc tu luyện hai mươi năm ở ngoài, đột phá cũng là chuyện bình thường, hai nàng hiện tại đang đột phá tới hợp thể trung kỳ, thực lực đã vượt qua Khiếu Thiên Hồ Tử Điện Mãng, Yêu Cơ bọn họ.

- Còn mấy ngày nữa là tới thành Hạo Đặc, chỉ hi vọng có thể ngăn cản được đám người Viễn cổ hồ tộc kia.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, sau khi ổn định thần trí, Nhạc Thành tiếp tục yên tĩnh tu luyện.

- Đại bá, phụ thân, cô cô, biểu muội ta đã trở về.

Ở phá quân sơn, một hồng y nữ tử khẽ cất tiếng nói.

Nữ tử này dung nhan kiều diễm, tuyệt đối là tuyệt sắc, trên người tràn ngập khí tức thành thực.

- Kiều tỷ, thanh âm của muội đủ khiến cho cả Phá Quân sơn nghe được.

Một bóng hình xinh đẹp tiến tới, dĩ nhiên chính là Lệnh Hồ Huyền Tố mà nữ tử kia ngoại trừ Nhạc Kiều không có người thứ hai.

- Ta sợ muội không nghe được, đại bá phụ thân còn cô cô chưa đi sao?

Nhạc Kiều mỉm cười khẽ nói với Lệnh Hồ Huyền Tố.

- Đứa trẻ này đúng là quen được chiều chuộng, người mấy ngày nay làm gì, không ở Đấu khí học viện sao?

Nhạc Tử Sơn đi tới gần cất tiếng hỏi, trong mắt hiện ra một vẻ từ ái.

- Phụ thân, đấu khí học viện đến quý uyên lịch lắm, con tiện đường nên tới đây.

Nhạc Kiều khẽ nói. Từ khi đám người Hàn Nguyệt tiến vào trong Huyền Thiên nội lục, Nhạc Kiều phải tiến vào trong đấu khí học viện làm đạo sư, đồng thời hiện tại nàng đã là phó viện trưởng của đấu khí học viện.

- Vậy thì ở đây vài ngày đi, nhìn người có vẻ mệt mỏi.

Nhạc Tử Sơn nhìn nữ tử này thương yêu mà nói.

- Kiều tỷ, lần sau tỷ đi phải dẫn muội đi dạo một chút.

Lệnh Hồ Huyền Tố nói.

- Kiều muội, lần này muội về sao không dẫn theo muội phụ cho ta, muội không vội nhưng phong thúc rất nóng nảy đó.

Mấy đạo thân ảnh tiến tới, người vừa rồi cất tiếng là Nhạc Long.

- Nhạc Long ca, huynh cũng không gấp, muội việc gì phải nóng nảy, các huynh nếu không tìm đại tẩu cho muội thì muội cần gì phải gấp gấp tìm muội phụ cho huynh.

Nhạc Kiều giương mắt hạnh nhìn về phía Nhạc Long mà nói.

- Tốt lắm, Nhạc gia hôm nay mọi người đã đến buổi tối tụ tập lại, chúng ta hàn huyên một chút.

Nhạc Tử Sơn mỉm cười nói.

Mà lúc này, Nhạc Tử Sơn lại nhớ tới Nhạc Thành, tất cả thay đổi này chính là do tên tiểu nhi tử này mang tới.

- Lão gia, không tốt, phía ngoài có người xông vào Phá Quân sơn.

Một tam tinh Đấu hoàng của Phá Quân bang cất tiếng nói.

- Ai dám vào Phá Quân sơn quấy rối, muốn chết phải không?

Nhạc Kiều chăm chú nhìn tam tinh Đẩu Hoàng cất tiếng hỏi.

- Nhạc kiều tiểu thư, sáu lão già thần bí đó vô cùng lợi hại, từ chân núi đánh lên không ai có thể ngăn cản được. Thác Ny Tư đại nhân đã khởi động trận pháp, đem sáu người đó vây ở sườn núi.

Tam tinh Đẩu Hoàng này lập tức nói với Nhạc Kiều.

- Hừ, ta muốn xem là ai lớn mật như thế, ta đi xem một chút.

Nhạc Kiều nói xong, thân ảnh đã biến mất ở trong đại sảnh.

- Đại ca, huynh nói đó là ai?

Nhạc Hạc nghi ngờ hỏi Nhạc Long, ở huyền thiên đại lục, bất kể ai cũng không dám động tới Phá Quân sơn.

- Ta cũng không biết, ta đi xem một chút.

Nhạc Long trầm giọng mà nói.

- Mọi người đi xem một chút, xem đó rốt cuộc là ai.

Nhạc Tử Sơn khẽ nói, sau đó cũng nhanh chóng rời khỏi đại sảnh.

Ở trên đỉnh núi của Phá Quân sơn, lúc này đã có hơn nghìn người nổi lên, trong đó có một nửa là đấu hoàng, còn lại hơn một trăm người là cường giả Đấu Tông, phía trước có bốn đạo thân ảnh chính là Thác Ny tư, Đồng Đại Ngưu, Khang Minh, Nạp Duy Tư.

Lần này Thác Ny tư đã là ma pháp sư cấp tám trung kỳ đỉnh phong, Đồng Đại Ngưu đã là nhất tinh Đấu Tôn Khang Minh và Nạp Duy Tư cũng đã là nhị tinh Đấu Tôn.

- Thác Ny Tư, sáu người này là ai, thực lực xem ra rất mạnh.

Khang Minh nói với Thác Ny Tư.

- Ta cũng không biết, chỉ sợ trận pháp của đại nhân cũng không thể nào vây khốn sáu người này.

Thác Ny Tư ngưng trọng rồi nói.

- Sáu người này tựa hồ như không phải người của Huyền Thiên đại lục, chẳng lẽ là từ Huyền Thiên nội lục tới hay sao?

Nạp Duy Tư nghi hoặc mà hỏi.

- Bất kể phải hay không phải, mọi người bảo vệ lão gia và Nhạc gia cho an toàn.

Thác Ny Tư nói với mọi người.

Trong một mảng mờ ảo, sáu thân ảnh đưa mắt nhìn nhau, hắc bào nam tử khẽ nói:

- Không ngờ ảo cảnh này còn có thủ đoạn, tuy nhiên chỉ để vây khốn Đấu Tông mà thôi, muốn vây khốn ta sao, đúng là nực cười.

- Khắc khắc.

Hắc bào lão giả cười lạnh, sau đó một hắc mang nồng đậm tràn ngập, hắc mang vừa xuất hiện, không gian trở nên méo mó kịch liệt, trong nháy mắt từng thanh âm phá hủy vang lên.

- Âm âm.

Không gian xung quanh liền bị phá hủy, cả Phá Quân sơn kịch liệt đong đưa, sau đó hắc bào lão giả lập tức bị bài trừ, Mê Ảo trận này của Nhạc Thành không cách nào vây khốn được bọn họ.

- Xuy xuy.

Sáu đạo thân ảnh trong nháy mắt đã xuất hiện trên bầu trời, trận pháp được gỡ bỏ, sắc mặt của bọn người Nạp Duy Tư trở nên ngưng trọng vô cùng.

- Người ở phương nào mà lớn mật như thế, dám vào Phá Quân sơn, các người muốn chết rồi.

Một bóng hình xinh đẹp hiện ra, chính là Nhạc K yều.

- Khắc khắc thì ra Phá Quân sơn cũng có mấy Đẩu Tôn ở đây, còn có ma pháp sư cấp tám, thật là không tệ, đặc biệt là cô nương này không tệ, ta rất muốn

Hắc bào lão nhân âm lệ nở ra một nụ cười, tiếng cười kia khiến cho người ta phải rét lạnh.

- Các người rốt cuộc là ai?

Nhạc Kiều đi tới bên cạnh đám người Thác Ny tư mà cất tiếng hỏi nàng chăm chú nhìn sáu người này, cảm nhận thấy khí tức trên người của bọn họ Nhạc Kiều cũng không thể không ngưng trọng lại.

- Chúng ta là ai, người còn chưa xứng để biết rõ.

Lão giả áo vàng kia cười lạnh một tiếng:

- Người nhà của Nhạc Thành có phải ở đây không, mau ra đây chúng ta tha cho các người một mạng, bằng không sẽ giết hết.

- Hừ, khẩu khí của người thật là lớn, ta muốn xem xem người có bản lĩnh đó hay không, Phá Quân bang chúng ta không dễ chọc vào đâu.

Quanh người của Thác Ny Tư tràn ngập ma pháp, hần cất tiếng nói.

- Phá Quân bang chưa từng nghe nói, chỉ có mấy tên ma pháp sư cấp tám nho nhỏ, chúng ta giết các người dễ như trở bàn tay, nói mau người nhà Nhạc Thành ở đâu, nếu không các người sẽ phải hối hận.

Hán tử áo vàng lạnh lùng nhìn Thác Ny tư rồi nói.

- Ta chính là đường tử của Nhạc Thành, có chuyện gì thì cứ nói đi.

Nhạc Kiều trầm sắc mặt xuống mà nói.

- Khắc khắc, hóa ra người chính là đường tử của Nhạc Thành, lại đây lão gia có chuyện muốn nói.

Một thanh âm âm lệ vang lên.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Ở trên bầu trời mấy thân ảnh liên xuất hiện chính là đám người Nhạc Tử Sơn, Nhạc Long, Lệnh Hồ Vô Địch, Lệnh Hồ Hạo Thiên bọn họ.

- Kiều tỷ, bọn họ là ai?

Lệnh Hồ Hạo Thiên nhìn những người trên không trung thì cất tiếng hỏi.

- Đại bá, phụ thân, cô cô mọi người mau chạy khỏi đây tất cả giao cho con.

Thần sắc của Nhạc Kiều trầm xuống, những người này chắc chắn là cừu nhân của Nhạc Thành cho nên mới tới đây.

-o0o-

945. Chương 817: Nhạc Gia Ta Há Có Thể Để Người Động Vào Hay Sao?

- Nhạc Long ca ca, mau dẫn đại bá và cô cô mọi người toàn bộ rời đi.

Nhạc Kiều sau đó nhanh chóng nói với Nhạc Long, trong lòng Nhạc Kiều vô cùng rõ ràng, mình và Thác Ny Tư không cách nào chống lại bọn họ chỉ có thể liều chết để người của Nhạc gia đi trước.

- Khắc khắc, tất cả đều là người một nhà thì hãy ở lại, đừng hòng đi, ta nói rồi người là của ta thì trước hết ta sẽ bắt người.

Hắc bào lão giả nói xong thì hóa thành một đạo hắc sắc thân ảnh tiến về phía Nhạc Kiều.

- Nhạc Kiều tiểu thư, mau lập tức đi thôi, mang theo lão gia và đại nhân chạy trốn.

Thân ảnh của Thác Ny Tư như thiểm điện bắn về phía hắc bào lão giả.

- Cũng là ma pháp sư cấp tám trung kỳ, người hay là lui ra đi.

Một lực tinh Đấu Tôn như thiểm điện ngăn cản ở trước người của Thác Ny Tư, trong tay của hắn phát ra một lực công kích đầu khí như sét đánh.

- Hừ, người còn không xứng kêu gào trước mặt ta, người bắt quả chỉ là lực tinh Đấu Tôn mà thôi.

Thân hình của Thác Ny Tư trong nháy mắt đã xuất hiện ở bên ngoài ánh mắt lạnh như băng nhìn lão giả hoàng bào kia, thân là ma pháp sư phong hệ, toàn thân ma pháp lực lay động.

Vòng nước xoáy vừa mới xuất hiện, đột ngột bắn về phía lão giả hoàng y lực tinh Đấu Tôn kia.

Cảm nhận thấy Thác Ny Tư, lực tinh Đấu Tôn liền chuyển đổi công kích, một đạo chưởng ấn nghênh đón.

- Âm âm.

Sau một vụ nổ, một luồng lực lượng bị đánh tan, trong nháy mắt Thác Ny Tư và lực tinh Đấu Tôn kia đều lui mấy bước, một chiêu này thực lực của hai bên đã ngang nhau.

Mà cùng lúc đó, hắc bào lão giả cũng nhanh như chớp bắn về phía Nhạc Kiều, tốc độ vô cùng nhanh, không để cho Nhạc Kiều có dịp phản ứng.

- Nhạc Kiều tiểu thư, mau dẫn lão gia đi.

Nạp Duy Tư tung người lên, trong tay là một đầu khí nồng đậm oanh kích về phía hắc bào lão giả kia.

- Tam tinh Đấu Tôn mà thôi, thật đúng là muốn chết.

Hắc bào lão giả hiện ra một vẻ khinh thường, hắc mang trực tiếp bắn về phía Nạp Duy Tư.

- Chết.

Hắc bào lão giả cười lạnh một hồi, màn lưới màu đen hung hăng phá về phía trước.

- Âm âm.

Từng tiếng vang khổng lồ ở trên không trung, thân thể của Nạp Duy Tư hóa thành một mảng huyết vụ phiêu tán ở trên bầu trời.

Cảnh tượng này khiến cho mọi người phải hít vào một hơi, Nạp Duy Tư đúng là có thực lực tam tinh Đấu Tôn, thực lực này thật là quá kinh khủng.

- Ta trước hết bắt người.

Hắc bào lão giả một lần nữa lại nhìn về phía Nhạc Kiều một bàn tay khô héo chụp về phía nàng, không gian cũng bị phiêu tán, Nhạc Kiều cũng bị một lực lượng khổng lồ bao vây quanh người.

- Các người mau chạy.

Nhạc Kiều hoa dung thất sắc, sau đó vội nói với những người ở trong Nhạc gia, lúc này Nhạc Kiều đã nói cho mọi người biết ở trong đại điện có một người thực lực vô cùng kinh khủng, mình không có khả năng hoàn thủ.

Mà lúc này mọi người đều kinh hãi.

- Kiều tỷ, người mau buông kiều tỷ ra.

Lệnh Hồ Huyền Tố nhìn thấy cảnh tượng này thì lập tức cất tiếng, toàn thân nàng tràn ngập một hỏa hệ ma pháp bắn về phía hắc bào lão giả.

- Người cũng là người nhà của Nhạc gia sao, nữ nhân của Nhạc gia đúng là không tệ.

Hắc bào lão giả âm lệ cười nói, hắc mang từ trong tay của hắn tuôn ra một mảng khí tức quỷ dị bao trùm.

- Xuy xuy.

Từng thanh âm quỷ dị tràn ngập, ma pháp của Lệnh Hồ Huyền Tổ không hề có chút tá dụng gì với lão giả này.

- Hổ Kinh các người còn chờ gì nữa, mau bắt người của Nhạc gia lại, mau lên, những người còn lại thì hãy đánh chết là được.

Hắc bào lão giả nói với năm người phía sau.

- Ta còn tưởng là ai, hóa ra là Hổ Kinh, Đoan Mộc Dở Hơi Nhạc gia chúng ta há có thể để các người ddoogjvoaf sao.

Một thanh âm vang lên, một thanh sắc thân ảnh xuất hiện.

- Đoan Mộc Dở Hơi người mau rút đi cho ta, Nhạc gia chúng ta các người không dễ động vào đâu.

Thân ảnh màu xanh kia lác người xuất hiện.

- Âm âm.

Hai tiếng nổ kinh thiên vang lên, mang theo một lực lượng khổng lồ.

Theo hai thanh âm phá hủy này, cả Phá Quân Sơn đều bạo liệt, không gian cũng như muốn khuếch tán ra.

Lực lượng kích tán tràn ngập trên bầu trời may mà không lan truyền tới mặt đất nếu không cả Phá Quân sơn không ai có thể chống lại.

- Nhạc Cốc, là người sao, tại sao người lại đến đây?

Lão giả hắc bào Đoan Mộc Dở Hơi liền cất tiếng hỏi.

- Hừ, ta không ngờ Hắc Ám Thần Điện và Hổ tộc lại hèn hạ như vậy, muốn bắt người của Nhạc gia, các người còn chưa đủ tư cách.

Nhạc Cốc trưởng lão lạnh lùng nói với đám người Đoan Mộc Dở Hơi.

Nhạc Cốc trưởng lão ở ngoài ngàn dặm cảm thấy ở đây có khí tức cường hãn, sau khi Khiếu Thiên Hổ xác định phía trước chính là Phá Quân Sơn, Nhạc Cốc trưởng lão lòng như lửa đốt toàn lực chạy tới đây

- Hải tử, nói cho ta biết, người kia có phải là người của Nhạc gia hay không?

Nhạc Cốc trưởng lão khẽ quay đầu lại hỏi Lệnh Hồ Huyền Tổ.

- Ta là người Nhạc gia, người là ai tại sao lại cứu chúng ta?

Nhạc Kiêu tôn kính hỏi lão giả này, nghe lão giả này vừa nói với hắc bào lão giả thì biết lão giả này tựa hồ như cũng là người của Nhạc gia.

- Chúng ta đều là người của Nhạc gia, tốt lắm, các người mau lui xuống, bảo vệ tốt cho mình.

Nhạc Cốc trưởng lão khẽ mỉm cười mà nhìn Nhạc Kiêu, những người này cũng là phần tử của Nhạc gia, tuổi còn nhỏ như vậy mà đã có thực lực như vậy, khó trách thực lực của Nhạc Thành lại mạnh mẽ như thế.

- Ngao.

Vào lúc này một tiếng thét truyền tới từ trên bầu trời, một thanh âm huyết gió vang lên, vang động cả trên bầu trời.

Nghe thấy thanh âm như thế, Thác Ny Tư, Đồng Đại Ngưu bọn họ đều nở ra một nụ cười, tiếng huyết gió này ngoại trừ Khiếu Thiên Hổ ra thì không thể nào có ai khác.

Nhưng theo tiếng gầm gừ này, những người của viễn cổ hổ tộc vẫn không giống như lúc trước, năm người này máu sôi trào lên, từ sâu tận đáy lòng bọn họ cảm nhận được một áp lực từ trên trời rơi xuống.

- Thiên lang, địa lang, thông thiên, Yêu Cơ, mau ngăn bọn họ lại, một tên cũng không để cho chạy thoát.

Tử Điện Mãng hét lớn lên một tiếng, sau đó nhìn về phía sáu đạo thân ảnh kia.

- Viễn cổ hổ tộc, Hắc Ám Thần Điện chết tiệt, các ngươi hôm nay xui xẻo rồi.

Tứ Sí Ma Ứng tức giận mà nói.

- Xoẹt.

Tứ Sí Ma ứng trong nháy mắt đã hóa thành một đạo thân ảnh bản thể lớn hơn nghìn thước, trên người toát ra hỏa diễm nồng đậm bao trùm cả Phá Quân sơn.

- Ngao, ngao.

Thiên lang địa lang bọn họ cũng gào lên, thân thể cũng lớn hơn năm nghìn thước.

- Ngao.

Yêu Cơ, Thông Thiên Thủ, Thanh Bối Ma Ngưu bọn họ cũng hóa thành bản thể khổng lồ, tràn ngập ở trên không trung.

- Thác Nỵ Tư, cuối cùng chúng ta cũng tới kịp.

Tử Điện Mãng hướng về phía Thác Nỵ Tư mà nói, ngay sau đó toàn thân của nó cũng tràn ngập kim mang, rít gào mà lên.

- Hống.

Thân thể của Khiếu Thiên Hồ một lần nữa biến hóa, từ hơn trăm thước thành hơn vạn thước, sáu bát giai hậu kỳ ma thú và một cửu giai ma thú, bao trùm tới diện tích mười dặm vuông.

-o0o-

946. Chương 818: Liên Thủ Kịch Chiến

Mà ở trên Phá Quân Sơn, mọi người đều có gặp qua loại trận thế này, cả đám đều trợn mắt hốc mồm, Nhạc Long, Nhạc Hạc, Lệnh Hồ Hạo Thiên, Lệnh Hồ Huyền Tổ Nhạc Kiều cũng không ngoại lệ, mọi người sợ hãi không dứt, những Đấu Hoàng cùng Đấu Vương và không ít người Phá Quân Bang chăm chú nhìn vào ma thú trên bầu trời, đây quả thực vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ.

Mãi cho tới bây giờ, mọi người Nhạc gia vẫn không biết đã xảy ra chuyện gì, vừa rồi mới có sáu người ra tay đối phó với Nhạc gia, mà chỉ chốc lát sau đã xuất hiện một lão giả cường hãn cùng với Khiếu Thiên Hồ và một nhóm người khác xuất hiện.

“Cửu giai ma thú, bát giai hậu kỳ ma thú, đáng chết.” Chăm chú nhìn mười ma thú khổng lồ trên không trung, khuôn mặt của Viễn Cổ Hổ Tộc cùng với lão giả hắc y của Hắc Ám Thần Điện đều trở nên cực kỳ khó coi, đặc biệt ở đây còn có Nhạc Cốc nhiệm vụ lần này xem ra sẽ thất bại

“Hồ Kinh, nhiệm vụ tuyệt đối không thể để thất bại, ta ngăn cản Nhạc Cốc, ngươi tùy tiện bắt một hai người là tốt rồi” Đoan Mộc Dở Hơi nói với Hồ Kinh.

“Được” Lão giả áo vàng nhìn chăm chú vào mười con ma thú rồi gật đầu nhưng ngay sau đó lại nói với bốn người phía trên: “Các ngươi cẩn thận một chút, trước tiên lui xuống ”

“Hừ, Đoan Mộc Dở Hơi, bằng vào ngươi mà cũng muốn ngăn trở ta sao, ngươi còn chưa đủ tư cách” Nhạc Cốc trưởng lão lạnh lẽo nhìn Đoan Mộc Dở Hơi mà nói, đồng thời ánh mắt hiện ra ý bảo Nhạc Kiều mang theo người của Nhạc gia lui xuống trước.

“Nhạc Cốc, đừng tưởng rằng ngươi là lục tinh Đấu Thánh thì ta sợ ngươi” Chăm chú nhìn Nhạc Cốc trưởng lão, Đoan Mộc Dở Hơi bắn từng tia hàn quang trong mắt ra, hắc mang toàn thân trở nên cuộn cuộn, khí tức quỷ dị khuếch tán.

“Hắc Ám Chi Thể” Sauk hi khê quát một tiếng trên người Đoan Mộc Dở Hơi đã là một hộ thân màu đen, đồng thời hai cánh sau lưng hiện ra, thân thể mở rộng bay lên bầu trời, lộ ra vẻ quỷ dị vô cùng, cái này rõ ràng là mười thành Hắc Ám Chi Thể

“Kim Long Chi Thể” Nhạc Cốc dĩ nhiên là có mười thành Hắc Âm Chi Thể, Nhạc Cốc trường lão cũng là phải khế cau mày, mười thành Hắc Âm Chi Thể, phải có thiên phú vô cùng thì mới có được lực lượng này.

Nhạc Cốc trường lão toàn thân lúc này kim mang tràn ngập, trong nháy mắt quanh thân đã tràn ngập một mảnh Long Lân thật dày, chỉ chút Long Lân bao phủ Nhạc Cốc trường lão ở bên trong, chẳng qua là lúc này Nhạc Cốc trường lão chỉ có chín thành Kim Long thân thể mà thôi, không cách nào đạt được mười thành Kim Long Chi Thể như vậy.

Chẳng qua là theo Kim Long thân thể của Nhạc Cốc trường lão tràn ngập, Nhạc Kiều Nhạc Long, Nhạc Hạc Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong, Nhạc Lan tâm, Lệnh Hồ Hạo Thiên Lệnh Hồ Huyền Tổ bọn họ cũng huyết khí cuộn cuộn, độ dày huyết mạch này đủ để phản ánh dấu ấn long mạch của Nhạc gia.

- Đây là Kim Long thân thể của Nhạc gia, đây là Kim Long thân thể, nhất định là người của Nhạc gia ở Huyền Thiên nội lục.

Nhìn thấy Kim Long thân thể Nhạc Tử Sơn run giọng nói.

- Hồ Kính, ta chặn Nhạc Cốc lại, ngươi mau lên một chút.

Đoan Mộc Dở Hơi nói với lão giả áo vàng hai cánh rung lên, một khí tức cường hãn xuất hiện nổi lên phong bạo khắp nơi đánh về phía Nhạc Cốc.

- Khiếu Thiên, Tử Long, Yêu Cơ, Ma Ứng, mọi người ngăn viên cổ hổ tộc lại.

- Kim Long trào.

Nhạc Cốc trường lão vừa quát xong thân hình liền nhảy dựng lên, đúng lúc đó kim long dấu khí trở nên tràn ngập, trong tay ngưng tụ một chuồng ẩn máu vàng đánh về phía Đoan Mộc Dở Hơi.

- Âm âm.

Hai dấu móng tay chạm vào nhau ở trên không trung, một cái hố lớn xuất hiện không gian lưu động, bao phủ cả Phá Quân sơn.

Tất cả mọi người không ngừng nhìn luồng khí rung chuyển ở trên bầu trời, tất cả mọi người thuộc Nhạc gia và Phá Quân bang đều yên tâm, hai cường giả này nhấc tay nhấc chân lên đều đáng sợ, nghe nói hai người này đều là Đấu Thánh, chẳng lẽ chính là Đấu Thánh trong truyền thuyết sao.

- Viên cổ hổ tộc, chết tiệt, cho các ngươi thử một chút uy áp của hổ vương.

Khiếu Thiên Hổ rít gào lên một tiếng, kim mang trên thân thể cũng trở nên tràn ngập, lúc này chỉ có viên cổ hổ tộc mới cảm thấy uy áp của huyết dịch.

Khiếu Thiên Hổ có mười thành uy áp của Viên Cổ Hổ Tộc, lúc này thể hiện ra những người trong Viên Cổ Hổ Tộc đều cảm thấy run rẩy.

- Các ngươi mau lui lại.

Lão giả áo vàng kia hiện ra một vẻ toan tính, lúc này hắn chỉ có thể miễn cưỡng chống lại sự uy áp vô hình này, chẳng qua trong lòng vô cùng cảm thấy không dễ chịu, thân ảnh trong nháy mắt hóa thành một đạo hoàng mang bắn về phía Phá Quân Sơn.

- Lão già kia, ngươi còn không mau rút ngay.

Tử Điện Mãng, Yêu Cơ, Tứ Sí Ma Ứng đã sớm có chuẩn bị, ba ma thú dùng thân hình quấn lấy Phá Quân sơn.

Cơ thể khổng lồ của Tử Điện Mãng, mang theo một lực lượng vô cùng lớn bắn về phía một đạo hoàng mang, bản thể cửu vĩ linh hồ của Yêu Cơ thì cũng bay về phía Hồ Kinh.

Tứ Sí Ma Ứng bốn cánh đập nhanh, một luồng khí lưu mang theo huyết mạch của Thần Phượng Hoàng tộc phun một đoàn hỏa diễm về phía lão giả áo vàng của Viên Cổ Hổ Tộc kia.

- Hống.

Bọn họ chỉ có thực lực của cửu giai ma thú tiền kỳ mà thôi, thực lực vẫn còn thiếu một chút, một thanh âm gầm gừ mạnh mẽ vang lên, ba người Yêu Cơ công kích hoàng mang trong nháy mắt đã nhảy dựng, một con cự hổ màu vàng sau đó xuất hiện, bản thể của Hồ Kinh sợ với của Khiếu Thiên Hổ còn muốn lớn hơn.

Bản thể của Hồ Kinh cao lớn đem Yêu Cơ và Tứ Sí Ma Ứng đè ép, đối mặt với đòn của Tử Điện Mãng, Hồ Kinh khẽ do dự một chút tuy nhiên sau đó cũng không để ý nhiều, cự chủy mang theo một hoàng mang ngập trời bắn về phía Phá Quân sơn và đám người Nhạc gia.

- Phá Quân bang, mọi người mau bảo vệ lão gia.

Thác Nỵ tư quát lớn, đồng thời ma pháp phong hệ bắn về phía bản thể của Hồ Kinh, cùng lúc đó, Đồng Đại Ngưu, Khang Minh hai người cũng phóng một thanh trường kiếm về bổ về phía Hồ Kinh.

Gần trăm Đấu Tông và năm trăm Đấu Hoàng ngưng tụ lực lượng công kích mà tới, những người này tuy không mạnh nhưng mấy trăm đạo cùng đánh ra một lúc thật sự là cường hân.

Tuy nhiên đối thủ của bọn họ rất mạnh mẽ, Hồ Kinh dù sao cũng có tu vi đạt tới ngũ tinh Đấu Thánh, cộng thêm với bản thể phòng ngự của Viễn Cổ Hổ Tộc, những người này hẳn không thêm để ý, một mảng hoàng mang hiện ra, lập tức phá giải đòn công kích của Thác Nỵ Tư, Đồng Đại Ngưu Khang Minh bọn họ.

- Hô.

Hồ Kinh hét lớn, sau đó một hấp lực trực tiếp bắn về phía đám người Nhạc gia.

- Mọi người cùng nhau công kích.

Nhạc Kiều quát lớn một tiếng, trường tiên trong tay của nàng bắn ra, một luồng khí tức bắn về phía Hồ Kinh.

Lệnh Hồ Huyền Tố, Lệnh Hồ Hạo Thiên, Lệnh Hồ Vô Địch, Nhạc Tử Sơn bọn họ cũng đều nghênh đón công kích.

Tuy nhiên lúc này Hồ Kinh cũng không để vào trong lòng, một số lực lượng cường hân nuốt chửng mọi người, đồng thời thân ảnh của mọi người của Nhạc gia gồm cả Nhạc Kiều bị nhảy lên, trực tiếp bị hút về phía Hồ Kinh .

- Ngao.

Tử Điện Mãng hét lên một tiếng, bản thể hung hăng quát lên trên hạ thể của Hồ Kinh, lúc này luồng hấp lực về phía nhóm người Nhạc Kiều đã giảm dần, mặc dù Hồ Kinh là ngũ tinh Đấu Thánh, tuy nhiên bị oanh kích cũng phải lui vài trăm thước, thực lực của Tử Điện Mãng so với Hồ Kinh cũng không xê xích quá nhiều.

Có đạo công kích này, Yêu Cơ, Tứ Sí Ma Ứng bọn họ liền lao tới công kích Hồ Kinh tiếp, đối mặt với ba con cửu giai ma thú, Hồ Kinh không dám khinh thường, vừa rồi bị Tử Điện Mãng công kích, hẳn đã nếm mùi lợi hại.

Bỗng nhiên Hồ Kinh đưa mắt nhìn về phía Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong, đây là hai người thực lực thấp nhất về bên phía Nhạc Thành, lúc này Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong đã lao tới gần miệng của Hồ Kinh.

- Phụ thân.

- Lão gia.

Lúc này Nhạc gia nhìn thấy Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong bấp bệ Hồ Kinh nuốt chửng thì sắc mặt bị dọa cho tới mức tái nhợt trắng bệch.

-o0o-

947. Chương 819: Long Ngâm Hồ Phệ Phượng Vũ Cửu Thiên.

- Phong thúc, Tử sơn thúc.

J°i ç¢Q i? M? •K F?) p M; H M- K°i i?•M °M? T?|M; H M i` M i`lB- ç•v +?QM? H` o•
bÆM- K†+ /M M`M; #B i H° i`bM? M?QM; pšM +?"K ?ÆM K°i #QÊ+X æ M H9+ M`
L?¢+ hY S?QM; ç M; #` K°i +QM +U ?` Mm®i +?YM; i?b +kM; F?¬M; M;?o M?B m
K°i Hm²M; K T?€T HU+ p T?Q L?¢+ hY aÆMX

@ sQ iX

o•M S?d S?d ç€M? ` K°i HU+ ç¢Q +¬M; FQ+ M`v- L?¢+ hY aÆM ç½ i?Q€i F?ÄB b
o•M S?d S?d ç`M? ç€M? p T?Q L?¢+ hY S?QM; K°i H-M M[ i?b T?€i ?B M` Kb
p`Q # M i`QM; KB M;X

@ G` S?d M?B- L?` i?9+ S?d M?BX

L?¢+ GQM; L?¢+ >¢+ #¼M ?¼ ç m ç€M? p T?Q >´ EbM?X

@ S?K i?•MX

L?¢+ EB m ?ûi HÈM- T?K i?•M KbM? #` +U ?` Mm®i +?YM;- i`QM; M?'i i?lB i?•M °
T?Q ?„M- K°i Hm²M; HBM? t` tm'i ç°i #„M` X

@ J m #Ä M?` H½Q ;B tm®M;X

hY æB M J½M; p` hS aQ J QM; #¼M ?¼ M? M? +?|M; #„M p T?Q >´ EbM?X

@ >®M;X

>´ EbM? `Qi;`Q K°i iB M;- b m ç| i?•M i? F?´M; H²+kM; i`M M;`T- i`QM; M?€v K
K°i +€B çm¬B iQ HÈM +O u m *Æ+kM; ç€M? p T?Q ?„MX

` u m \*Æ Q M? FQ+?- >´ EbM? +kM; F?¬M; ç€M? i`a- i?•M i? + Q HÈM tQ v i`ÁM
?„M ç½ #` i?QÆM; F?¬M; M? X

@ smv tmvX

h`QM; F?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q T?€i` iWM; i? M? •K b|M; ;ÊM- b m +MM; i?•M i? >
i`QM;X

@ :B[H¢B M;QlB ç MX

J°i çB M i`K iW KB M; +O hY æB M J½M; #„M iÈBX

@ >W- +€+ M;QÆB F?€ H„K- ?| ` H`M;QlB iW >mv M h?B M M°B HK+ iÈBX

>´ EbM? +QlB H¢M? K°i iB M;- b m ç| ?„M ç½ #B M K'i î i`QM; i?¬M; ç¢Q- M?|K M
+?"K ?ÆM MY M?`TX

@ h M >´ FbM? +?B i iB iX

L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q M´B;B`M- ?„M Km®M ç€M? p T?Q >´ EbM? M?QM; #` æQ
+€+? M`Q i?Q€i i?•M- K†+ /M im pB ?B M i¢B bQ pÈB æQ M J°+ /Î ?ÆB ç½ + Q ?A
KB M +QÐM; M;;M +ªMX

@ *€+ M;QÆB M?[M; i M F?®M FB T M`v- iQ`M #° +? i çBX

E?B m h?B M >´ iS+ ;B`M ;¬K H M- i` M M;QlB +O M| mv €T +O pB M +´ ?´ i°+ ç½

@ >®M; ?®M; ?®M;X

L,K iB M; ;¬K ;W p M; H M- /QÈB bU mv €T ?mv i K¢+? +O E?B m h?B M >´ - M,K
h°+ HB M`®B`Qi ?| i?`M? #ªM i? - /QÈB mv €T M`v #¼M ?¼ ç½ K'i ? i bU T?ªM F

@ *? iX

h?¬M; h?B M h?Y- h? M? "®B J L;Qm- h?B M G M; æ` G M; #¼M ?¼ +kM; ?| i?
F?¬M; F?€+? F?Q K`iB M H M i`M b€i- +| ?mv i K¢+? mv €T +O E?B m h?B M >´ -
?´ i°+ ç m F?¬M; +€+? M`Q +?®M; H¢BX

@ L;QÆB +ÁM Km®M +?¢v b Q- î H¢B +?Q i X

L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q [m€i H M K°i iB M;- æQ M J°+ .Î >ÆB M?bM i?'v >' EbM?
?QªM; bÊX

@ L?¢+ *®+ - M;QÆB F?¬M; M; ,M +ªM ¢QÊ+ i ¢•m- K m i`€M? ` X

æQ M J°+ .Î >ÆB +QÌB H¢M? K°i iB M;- ?„+ K M; i`M M;”T- +MM; H9+ ¢! #„M p T

@ h?QÆM; GQM; +?QÎM;- T?€X

h?•M i? +O L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q HB M HMB p T?Q b m- K°i ¢¢Q i?•MªM? K`
M;”T- +?QÎM; ’M`Qi;”QX

@ GQM; L;•K- ?’ T? X

@ S?QM; ok *Ym h?B MX

*MM; H9+ ¢! # ¢¢Q i?•MªM? F?’M; H² # v iÈB- hY æB M J½M;- E?B m h?B M >’-
F?Q iS+ +QÌM; ?½M i`M M;”T iÈBX

E?Q iS+ +QÌM; ?½M M?Q Km®M # Q i`MK i?B M ¢` - p•v ¢€K M;QÌB æQ M J°+ .Î >A
+m²M; #¢Q M`v M?Q Km®M tû`€+? +ª F?¬M; i`mM;- +ª S?€ Zm•M i?“M? M?bM i?’
Km®M ¢”T M? M? H MX

@ >„+ •K J G¬BX

æQ M J°+ .Î >ÆB F?) +„M` ,M; K` [m€i- ?„+ K M; M;”T i`ÌB- K°i Hm²M; HU+ HQÊM
¢! K` i`M M;”T- M?[M; M;QÌB M?€i; M i`QM; S?€ Zm•M # M; +kM; ?QªM; bÊ i`®M
i?“i F?B M +?Q M;QÌB i FBM? ?²M i€M; ¢ªKX

>ÆM KQÌB ¢¢Q ?„+ b„+ i?•MªM? +¬M; FQ+?- hY æB M J½M;- hS aQ J PM;- E?B r
FQ+? i?B M T?9 +O KbM? K` T?;M; iÈBX h`QÊ+ M;QÌB +O E?B m h?B M >’ i`M
¢€M? p T?Q æQ M J°+ .Î >ÆBX

@ GQM; L;•K +O hY æB M J½M; ¢€M? ` •K ” +¬M; p¬ +MM; K¢M? K)X

h?B M T?9 +O hS aQ J PM; +?QM? H` S?QM; ok *Ym h?B M- i?•M?bM? +O M! ?;
T?QÊM; ?Q`M; # v H M i` M F?¬M; i`mM;- ¢€M? p T?Q æQ M J°+ .Î >ÆBX

@ GU+ HQÊM; i?“i H` +QÌM; ?½MX

h?€+ Lv hQ- æ’M; æ¢B L;Qm- L?¢+ EB m- G M? >² >¢Q G M? >² >¢Q h?B M #¼M
H¢M?- ¢•v ¢9M; H` +QÌM; ;Bª i?“i bU- #¼M ?¼ Î >mv M i?B M ¢¢B HK+ +! Qi ¢`+? i
;Bª +?•M +?QM? H` i? M`QX

hS ¢¢B i?B M T?9 /•v /Q K°i +?9i- î i` M #-m i`ÌB iWM; i? M? •K ¢BM? i B M?S+ ;
bûi Q M? i¢+ F?¬M; M;WM;X

h?U+ HU+ +O # M;QÌB E?B m h?B M >’ /M b Q +kM; t /`+? K°i #”+- i?B M T?9 +C
i`b i`QM; +?®+ H€i ¢½ iB m i€M p¬ ?bM?- ¢²M; i?ÌB K’v ¢¢Q ?„+ b„+ ¢B M i`K +¬M
¢QÊ+X

@ æQ M J°+ .Î >ÆB- M;QÆB T?ªB +? i- EBK GQM; T?€X

æ9M; H9+ M`v- L?¢+ \*®+ i`QÎM; H½Q ?ûi H M K°i iB M;- K°i +?QÎM; ’M K`m p`M;
J°+ .Î >ÆB Km®M i`€M? +kM; ¢½ F?¬M; F`TX

*?QÎM; ’M K`m p`M; ?mM; ? ,M; Q M? FQ+? H M i` M M;QÌB æQ M J°+ .Î >ÆB- K°i +
` - tmv M [m +Æ i? +O æQ M J°+ .Î >ÆBX

î i` M #-m i`ÌB K•v ¢2M iW iW i M ¢B- S?€ Zm•M i?“M? K°i H-M M[F?¬B T?K+ H¢
.Î >ÆB î i` M F?¬M; i`mM; +?,K +?9 M?bM L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q- i`QM; K„i pW
F?¬M; + K HÁM;X

@ •K -KX

a m ç! K°i iB M;- i?B i? +O æQ M J°+ .Î >ÆB ç½ M;½ tm®M; K†i ç'i- L?¢+ *®+ i
M"Q bY /KM; GQM; E?B m *Ym h?B M ç +¬M; FQ+?- M?QM; im pB HK+ iBM? æ'm h
EBK GQM; T?€ +kM; çO ç ;B i +? i ç®B T?QÆM;X

@ smv tmvX

æ€K K i?9 b m ç! HB M i?m ?²B i?B M T?9 #ªM i? - F?¬B T?K+ H¢B ?bM? M;QìB
M;ìB- +?9M; K i?9 #ªM i? ç½ +?2 +ª #-m i`ìBX

@ "€B FB M H½Q ;B - ç¢B i?B m ;B - M?`i?B m ;B X

E?B m h?B M >´`ÆB tm®M; # M +¢M? ç€K M;QìB L?¢+ hY aÆM- L?¢+ GQM;- L?¢

@ E?B m h?B M- S?d M?B p" M?`ç +O i ç½ #` #„i çB- M;QÆB +! i? çB +Sm ?¼
L?¢+ hY aÆM iW i`QM; ç¢B +?B M T?K+ ?²B H¢B iBM? i?-M K" ?ÄB E?B m h?B M

@ G½Q ;B #¼M ?¼ ç½ çB p" Q i`QM; F?¬M; ;B M i?QM; ç¢Q- +?9M; i F?¬M; #B i
i? çm´B i?2QX

E?B m h?B M >´i`ª HìBX

@ E?B m h?B M p"v i?b T?ªB H"K b Q ç"v- T?K i?•M +O i +ÁM î i`QM; i v +O M;C
L?¢+ EB m ;'T ;€T ?ÄB E?B m h?B M >´X

@ «M; 'v p" S?d M?B HB m +! i? ;†T +?mv M F?¬M; K v ? v F?¬M;- #¼M ?¼ `®i +
pÈB L?¢+ ;B \

@ hB m +¬ MQÆM;- +¬ MQÆM; +kM; F?¬M; +-M [m€ HQ H„M;- #¼M ?¼ #„i T?K i?•
hS æ¢B L?•M h°+ p" L?¢+ h?`M? K" i?¬B- +! +?mv M ;b tªv ` L?¢+ h?`M? b) +! #B
L?¢+ *®+ i?m ?²B EBK GQM; i?•M i? iB M iÈB +¢M? K¼B M;QìB `²B MìBX

@ «M; +kM; H" M;QìB +O L?¢+ ;B - i¢B b Q i H¢B F?¬M; #B i\

L?¢+ EB m M;?B ?Q†+ M?bM L?¢+ *®+ i`QîM; H½Q K" ?ÄB- L?¢+ hY aÆM p" L?¢
+?mv M +?Q M" M; #B i- K" M; v +ª L?¢+ GQM; p" L?¢+ >¢+ +kM; F?¬M; #B iX

@ QyQ@

N93X *?QÆM; 3ky, :†T L? mX

@ E?¬M; b B- +?9M; i ç m H" M;QìB +O L?¢+ ;B - ?B M i¢B L?¢+ h?`M? ç½ H" i
M"v #B i +€+ M;QÆB ;†T M;mv ?B K +?Q M M i KÈB +MM; E?B m h?B M >´p" hY
L?¢+ *®+ i`QîM; H½Q MìBX

@ ob M"v p` ç¢B M?•M M"v- ¬M; MìB L?¢+ h?`M? ?B M i¢B ç M; H" i°+ i`QîM; +O
i? M"Q- +! ;†T T?B M iQ€B ? v F?¬M;\

L?¢+ hY aÆM M?bM L?¢+ *®+ i`QîM; H½Q K" +'i iB M; ?ÄB- ¬M; +kM; F?¬M; #B i

@ L;QÆB +?QM? H" T?K i?•M +O L?¢+ h?`M? T?ªB F?¬M;- ;¼B i H" L?¢+ \*®+ i`
çB- L?¢+ h?`M? ?B M i¢B +kM; F?¬M; +! pB + ;b ç•m- +?ŠM; [m ?B M i¢B K°i b®
çQÊ+ ç M H9+ ç! +?d bÊ +! +?9i T?B M T?S+X

L?¢+ *®+ F?) MìBX

@ G½Q ;B - ç¢B i?B m ;B - i'i +ª K¼B M;QìB H"TiS+ i?m i?"T H¢B- +?9M; i H"Ti
+?O M?•M- M?`H½Q ;B ç½ `ÆB p" Q i`QM; i v oB M *´>´h°+ K¼B M;QìB T?ªB K
E?B m h?B M >´MìB pÈB ç€K M;QìB L?¢+ hY aÆM L?¢+ GQM;X

@ æ9M; i? - M?QM; K" S?€ Zm•M bÆM i?b T?ªB H"K b Q #•v ;Bì\

L?¢+ hY aÆM +'i iB M; ?ÄB E?B m h?B M >'X

@ æ H¢B H" çQÊ+ `²B- S?€ Zm•M aÆM +ÁM +| iB m M?•MX

h?€+ Lv hQ +'i iB M; M|B- S?€ Zm•M bÆM +?QM? H" +Æ M; ?B T+O ç¢B M?•M- iU

@ h?€+ Lv hQ F?' +U+ +?Q M; QÆB `B²X

hY æB M J½M; p¶ p B h?€+ Lv hQ K" M|BX

@ J¼B M; QìB ?½v K m HmB tm®M; `²B iB M iÈB >mv M h?B M M°B HK+- +?9M; i

L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q M|B pÈB K¼B M; QìBX

@ J¼B M; QìB K m i?m i?"T- +?9M; i çB >mv M h?B M M°B HK+X

L?¢+ hY aÆM M|B pÈB K¼B M; QìB i?m°+ L?¢+ ;B - #•v ;Bì +| i? çB p"Q i`QM; >mv

L?B i?"i H" K°i +?mv M + Q ?SM; - ?B M i¢B ?„M i`QM; HÁM; `i M?È i?QÆM; çS +

h'i +ª K¼B M; QìB i?m i?"T H¢B- +?d i`QM; +?®+ Hèi S?€ Zm•M bÆM ç½ F?¬M; +Á

L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q +MM; pÈB ç€K M; QìB E?B m h?B M >' p°B p½ K'v i?€M; H°

bÆM +kM; F?¬M; M;²B tm®M; - #¼M ?¼ Km®M [m v H¢B >mv M h?B M M°B HK+ M

L;²B îi` M HQM; hS aQ J PM; p" E?B m h?B M >' F?B M ç€K M; QìB +O L?¢+ ;B

? B i?"i H" [m, /`X

h?€+ Lv hQ +?, K +?9 M?bM M?|K M; QìB E?B m h?B M >' - K†+ /M `i Km®M ;†T ç¢

S?€ Zm•M bÆM M"v /Q ç¢B M?•M ç H¢B- ?„M F?¬M; /b K #Ä çBX

*?mv M FBM? i?B M ç°M; ç` Î S?€ Zm•M bÆM +m®B +MM; +kM; #B M K'i- +ª >mv

b m i`mv M çB +`M; M?B m- ç M +m®B +MM; +| M; QìB +ÁM M|B ç½ +| +QÎM; ;Bª ç

*| h?€+ Lv hQ i`M ;B[S?€ Zm•M bÆM- S?€ Zm•M i?"M? F?¬M; B /€K ;•v +?mv M-

p" ç'm F?Q ?¼+ pB M- J° .mM; ?Q`M; i?'i +kM; iÈB S?€ Zm•M bÆMX

L; v F?B L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q +MM; pÈB E?B m h?B M >' - L?¢+ EB m #¼M ?¼ ç

L?¢+ h?"M? +kM; iB M iÈB i?"M? >¢Q æ†+- ç®B pÈB i?"M? >¢Q æ†+- L?¢+ h?"M

i?m°+- iW >mv M i?B M ç¢B HK+ iÈB ?mv M i?B M M°B HK+ ç†i +?•M iÈB i?"M? >¢

G9+ M"v L?¢+ h?"M? +kM; F?¬M; M;WM; H¢B- æ¢B aQM; - hB m aQM; u m >mv M

+kM; îi`QM; >¢Q h?B M h?€T K" im Hmv M- L?¢+ h?"M? i?b i?B i`B M S?QM; G-

;B M i?¬M; ç¢Q K" çB iÈB- çB iÈB M; "v i?S # KÈB /WM; H¢BX

J" ;Bì F?„+ M"v- L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q +MM; pÈB E?B m h?B M >' - hY æB M J½M;

çQÊ+ +?mv M- S?€ Zm•M bÆM iB M iÈB i?•K ?ªB- ?B M i¢B pÈB i®+ ç° +O E?B

#ªv M; "v H" +| i? iÈBX

L?¢+ h?"M? +kM; çB m +?dM? H¢B- K" Î +€+? T?QÆM; pB M K'v +?K+ /†K- +?d +-

+| M; QìB ` H" L?¢+ h?"M? H"TiS b) #B iX

L?¢+ h?"M? î ç•v iB M p"Q i`QM; im Hmv M- æ¢B aQM; hB m aQM; +kM; ç½ ç°i T?€

M; "v i`QÊ+- L?¢+ h?"M? #•v ;Bì ç½ +| æ¢B aQM; p" hB m aQM; H" ? B T?Ki€ ç„+

i? +?®M; H¢B M; k iBM? æ'm h?€M? / /`M; X

î K'v i?€M; M"v- hS æ¢B L?•M h°+ HB M [m•M K°i H-M M[T?ªM +¬M; - b m ç; H¢

i?QÆM; M†M; M"v +?QM? H" pb +?¢K T?ªB M?[M; HU+ HQÊM; i`mM; FB M +O hS

æB MX

LY i?€M; b m- iW ?mv M i?B M M°B HK+ îi`QM; F?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q- i'i +ª F?¬M

ç; F?¬M; t bÆM ç°M; +O L?¢+ h?"M? +| M?[M; i?•MªM? #B M ?| X

@ smv tmvX

J°i iB M; tû; B| p M; H M- ? B KQÆB ç¢Q i?•MªM? iW # M i`QM; ?B M` - +?QM? H
h?B M >´ - +MM; pÈB ç€K M; QÌB L?¢+ hY aÆM- L?¢+ EB mX

@ S?K i?•M- ç¢B + M?` + +¬ +¬X

L?bM i?'v M?[M; ç¢Q i?•MªM? Î i` M F?¬M; i`mM; - L?¢+ h?`M? HB M pmB KWM; -

@ "€B FB M +?O M?•MX

@ "€B FB M +?O M?•MX

E?B m h?B M >´ - hS aQ J PM; M?bM i?'v L?¢+ h?`M? i?b HB M` K„iXb

@ h?`M? M?B- ç9M; H` +QM X

L?bM i?'v i?•MªM? Î i` M #-m i`ÌB- L?¢+ hY aÆM M?'i i?ÌB FQ+? ç°M; X

@ S?K i?•M- H` +QM K¼B M; QÌB pšM F?Ä2 +?S\ S?QM; i?9+ ç•m i¢B b Q F?¬M; i?

L?¢+ h?`M? M?bM i?'v M; QÌB M?€+ L?¢+ ;B i?b +'i iB M; ?ÄBX

@ *?O M?•M- +kM; i¢B +?9M; i F?¬M; i®i- oB M *´ >´ h°+ i?W +Æ #„i M?` H½Q; E
+?9M; i F?¬M; çm´B F`TX

E?B m h?B M >´ M|BX

@ *€B ;b- M?` i?9+ ç½`ÆB p`Q i`QM; i v +O #¼M +?9M; \

a„+ K†i +O L?¢+ h?`M? ç¢B #B M- ?`M F?Q [m M? M; QÌB +O ?„M #¶M; i`Î M M i`

@ h?`M? M?B- M?` i?9+ +O +QM ç½`ÆB p`Q i`QM; i v +O oB M *´ >´ h°+ - +ÁM S
M?ì S?d L?B i?b i +kM; #` M; QÌB FB #„i çB- +QM T?ªB M; ?o #B M T?€T +Sm M?`

L?¢+ hY aÆM M|B pÈB L?¢+ h?`M?- ¬M; H9+ M`v +kM; +?d ç†i ?B p¼M; H M i` M

@ u M i•K çB T?K i?•M- +QM M?'i ç`M? b) +Sm ?¼` X

L?¢+ h?`M? M O B T?K i?•MX

@ L?¢+ h?`M?- +?9M; i T?ªB M; ?o +€+? +Sm T?K i?•M +O i - i Km®M çB +MM; p

L?¢+ EB m H9+ M`v +'T i®+ M|B pÈB L?¢+ h?`M?- i`QM; HÁM; M`M; pšM HQ H„M
KbM?X

@ EB m i,- F?¬M; +¬M T?ªB HQ H„M; - ç M?'i ç`M? b) +Sm S?QM; i?9+ ` X

L?¢+ h?`M? F?) M|B- ?„M F?¬M; M; Ì KQÈB K'v M, K F?¬M; ;†T- i, i, +O KbM? M;
i?K+ [mv M`kX

@ "B m + - +?9M; i T?ªB çB +Sm ? B M; QÌB #¼M ?¼X

G M? >² >¢Q h?B M p` G M? >² >¢Q h?B M +kM; +'i iB M; M|B- ç®B pÈB ? B M; QÌ
#¼M ?¼ FQM? M M?'i H` p` #B m + M`vX

Í MÆB M`v K°i i?€M; - L?¢+ ;B K¼B M; QÌB çQÊ+ L?¢+ \*®+ p` E?B m h?B M >´ ;B
[m M? ;B[hS æ¢B L?•M h°+ - h K æ¢B h?9 h°+ p` >„+ •K h?¬M æB M i`QM; ç| - oB
H¢B iÈB >mv M i?B M ç¢B HK+X

@ *?9M; i i`Î p aQM; S?QM; i?`M? i`QÈ+ b m ç| iÈB oB M *´ >´ h°+ +Sm M; QÌBX

L?bM G M? >² >¢Q h?B M p` G M? >² >mv M h® ? B M; QÌB K'v M, K F?¬M; ;†T M;
L?¢+ h?`M? +kM; ?ÆB FBM? M; ¢+X

@ æ¢B + - M?` + - T?K i?•M +?9M; i i`Î p aQM; S?QM; i`QÈ+ - +?mv M +O S?QM
K¼B M; QÌB F?¬M; +¬M HQ H„M; - +QM M?'i ç`M? b) +Sm S?QM; i?9+ ` X

L?¢+ h?`M? +'i iB M; M|B pÈB K¼B M; QÌB- i?O 'M +O ?„M #B M ç´B- >¢Q h?B M

@ J¼B M;QìB iB M p"Q i`QM; >¢Q h?B M h?€T ¢BX
h?O 'M +O L?¢+ h?"M? ¢€M? ` - K¼B M;QìB ¢ m i?'v +ªM? b„+ T?Q i`QÊ+ #B M ¢
`°M; HÈM tm'i ?B M i`QÊ+ K†i #¼M ?¼X
J¼B M;QìB ¢ m H" M;QìB im Hmv M- i`QM; M?€v K„i ¢½ +ªK M?"M ¢QÊ+ K°i HBM? F
M|B ` HìB- M m +| i? Î ¢•v im Hmv M H•m /`B i?b M?'i ¢`M? b) +| F?¬M; Qi +?¶ i@
G9+ M"v L?¢+ h?"M? H'v ` K°i M;¼+ ;BªM K" #|T M€i- ¢•v +?QM? H" M;¼+ ;BªM H
?„M- M;¼+ ;BªM M"v +| i? i`U+ iB T ¢B iÈB aQM; S?QM; i?"M?X
@ QyQ@

N9NX *?QÆM; 3kR, >"M >mv MX

Í i` M #-m i`ìB- L?¢+ h?"M? iB M p"Q i`QM; F?¬M; ;B M i?¬M; ¢¢QX
@ u m >mv M i,- æ¢B aQM;- hB m aQM;- K¼B M;QìB +kM; Î ¢•v b Q\
L?¢+ EB m b m F?B iB M p"Q i`QM; >¢Q h?B M h?€T M?bM i?'v # M;QìB u m >mv
i?b +i iB M; ?ÄB- +ÁM ? B M;QìB h? M? æ²M; p" >²M; GQ M i?b M" M; F?¬M; M?"
@ L?¢+ EB m- K¼B M;QìB F?¬M; +| +?mv M ;b +?S\
u m >mv M +i iB M; ?ÄB pÈB L?¢+ EB m- # M ¢-m Î Zm, lv M- u m >mv M p" L?¢+
@ S?K i?•M +O Km°B p" S?d M?B ¢½ #` pB M +´ ?´ i°+ #„i ¢B- +ÁM H¢B K¼B M;Qì
L?¢+ EB m KdK +QìB K" M|B- i` M MK +QìB +O M" M; pšM +| K°i p HQ H„M;X
@ u m >mv M KK KK- M?[M; M;QìB M"v +?QM? H" M;QìB M?" +O # # b Q\
h? M? æ²M; p" >²M; GQ M M;?B M; +€B ¢-m M?Ä M?bM p T?Q L?¢+ EB m p" L?¢+
#B i ¢•v +?QM? H" M;QìB M?" +O L?¢+ h?"M?X
@ E?¬M; b B- ¢•v +?QM? H" +¬ +¬ +O M;QÆB- +ÁM ¢•v H" ;B ;B - ¢¢B #€ M?` #€
æ¢B aQM; M|B pÈB ? B iB m €+ K h? M? æ²M; p" >²M; GQ MX
@ æ¢B aQM;- +QM M|B ? B iB m €+ K M"v H" ?"B iY +O L?¢+ h?"M? ? v b Q\
L?¢+ ;B FBM? M;¢+ M?bM h? M? æ²M; p" >²M; GQ M ? B M;QìB- ¢B m M"v F?B M
H" h? M? æ²M; p" >²M; GQ M F m u m >mv M H" KK KK- ¢•v +?QM? H" ¢B m K¼B M
@ *QB M?Q H" p"v ¢B- #¼M ?¼ H" ?"B iY +O +?O M?•MX
æ¢B aQM; M?'i i?ìB +kM; F?¬M; #B i i`ª HìB i? M"Q- M m L?¢+ ;B #B i i?•M T?"
bÊ b) FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬BX
@ h?"i ¢€M; v m- +kM; H" b M? ¢¬B T?ªB F?¬M;- B H" HÈM B H" M?Ä p"v\
G M? >² >¢Q h?B M p" L?¢+ EB m M?bM i?'v ? B ¢S M?Ä M"v /o M?B M H" `i v m
@ æQÆM; M?B M H" i HÈM ?ÆM- i bQ pÈB ?„M ?B m ?ÆM iÈB K'v M;?bM im´BX
>²M; GQ M K•M K +€B KB M; M?Ä M?„M K" M|BX
@ J'v M;?bM im´B- ? B M;QìB i´M; +°M; H" # Q M?B m im´B\
L?¢+ EB m K¼B M;QìB F?¬M; iBM HìB M|B +O >²M; GQ M- +ÁM iQîM; H" >²M; GQ
@ GBM? +?•m- Î ¢•v +| iÈB KQìB pB M HBM? +?•m- HBM? +?•m +O L?¢+ ;B Î ¢•v
L?¢+ *®+ i`QîM; H½Q b m F?B iB M p"Q >¢Q h?B M h?€T i?b #` HBM? F?Q +O M
¸| v [m M b€i #®M T?Q i?b #B i ¢QÊ+ HBM? F?Q M"v T?€i ` iW KQìB pB M HBM?

@ L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q- +?mv M M`v i¢K i?ÌB ;B[#Q K"i- #'i Hm"M +kM; F?¬M;
L?¢+ ;B - i +ÁM +?Q Km®M M;QÌB F?€+ #B i iÈBX

L?¢+ h?"M? ¸B iÈB # M +¢M? L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q `²B M|B- ?B M i¢B F?¬M; T?ª

@ h #B i- +?d +¬M HBM? +?•m Î ¸•v H` i®i `²B- +?d +¬M #ªQ p"i F?¬M; H¼i p`Q i`
H` i®iX

@ L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q- iW MÆB M`v iÈB aQM; S?QM; i?"M? T?ªB K'i ? B KQÆB
Hmv M ?B m [mª `i F?¬M; i X

L?¢+ h?"M? F?) M|BX

@ æ¢B + - M?` + T?K i?•M +¬ +¬ +¬ /QÊM; - K¼B M;QÌB K'v M,K M v i®i +?S\
L?¢+ h?"M? ¸B iÈB i`QÈ+ K†i iWM; M;QÌB `²B +'i iB M; M|BX

@ *kM; F?Ä2- M;QÆB i?b b Q- M?[M; M,K ;¬M ¸•v +| F?Ä2 F?¬M;\
L?¢+ hY aÆM M?bM ¸S +QM i?S # +O KbM? `²B +'i iB M; ?ÄBX

@ *QM `i F?Ä2- K¼B M;QÌB +kM; i®i H` ¸QÊ+ `²BX

L?¢+ h?"M? F?) KdK +QÌB `²B M|B- M?bM K¼B M;QÌB L?¢+ h?"M? +kM; +ªK i?'v '
@ h K ¸ - i M;?2 L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q p` E?B m h?B M >' M|B i?b ¸ ¸½ H` i°+ i`
h?B M H½Q i' +kM; ¸½ b®M; H¢B- L?¢+ h?B M H½Q i' ¸ M; Î aQM; S?QM; i?"M? b
L?¢+ GQM; +'i iB M; ?ÄB L?¢+ h?"M?X

@ æ¢B + M?` + - M?'i K¢+? L?¢+ h?B M +O +?9M; i ¸ M; Î i`QM; aQM; S?QM; i`
HQ H„M; K¼B M;QÌB tªv ` +?mv MX

L?¢+ h?"M? i`ª HÌBX

@ h K ¸ - L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q i?U+ HU+ +O L?¢+ h?B M H½Q i' H` b® K°i b® ?
ibM? +O L?¢+ h?B M H½Q i' i?b i? M`Q\
L?¢+ >¢+ +'i iB M; ?ÄB L?¢+ h?"M?X

@ E?¬M; b B- i?U+ HU+ +O L?¢+ h?B M H½Q i' `i K¢M?- iQM? ibM? +kM; `i i®i
L?¢+ h?"M? +QÌB M|BX

@ h?"M? M?B- M?[M; M,K M v +U+ F?' +?Q +QM `²B- +| i? H`K i°+ i`QÎM; +O L?¢
H` ¸B m / /`M;X

L?¢+ hY aÆM +'i iB M; M|B pÈB L?¢+ h?"M?- i`QM; ?®+ K„i ¸½ ?B M ` K°i +?9i Q

@ E?¬M; +| ;b F?' +U+¬ T?K i?•M ¸WM; HQ +?Q +QMX

L?¢+ h?"M? F?) M|BX

@ æ¢B + - i?"M? M?B ¸½ i`QÎM; i?"M?- ?B M i¢B F?¬M; T?ªB ¸½ `i i®i ? v b Q\
L?¢+ G M h•K M|B pÈB L?¢+ hY aÆMX

@ h?"M? L?B- +QM +| iQM? ;BªB +Sm T?QM; i?9+ p` S?d S?d +¬ MQÆM; F?¬M;\
G M? >² o¬ æ`+? +'i iB M; ?ÄB L?¢+ h?"M?X

@ *¬ T?K- +?Ì b m F?B +?9M; i i`Î p aQM; S?QM; i?"M?- ¸Q€M +?WM; +QÌM; ;B
¸| +QM b) ¸Q+? i?•M K M; +QÌM; ;Bª +O L?¢+ ;B iÈB pB M +' ?' i°+ K°i +?mv MX

L?¢+ h?"M? +'i iB M; M|B pÈB G M? >² o¬ æ`+?X L?¢+ h?"M? iQM? ` ¸°B ?° p EB
S?QM; i?"M?- M m pB M +' ?' i°+ #„i S?QM; i?9+- L?¢+ h?"M? /o M?B M F?¬M; #

@ G9+ +Sm M?` i?9+- M;QÆB +kM; +-M T?ªB +~M i?"M K°i +?9i- i i?'v M;Q`B FB
H" +QÆM; ;Bª æ'm h?€M?X

L?¢+ hY aÆM M`B pÆB L?¢+ h?"M?- M?[M; M;Q`B FB i?U+ HU+ p¬ +MM; +Q`M; ?
F?¬M; i?¬BX

" M ¢-m L?¢+ hY aÆM ¢®B pÈB æ'm ?Q`M; ¢½ H" K°i i?S ;b ¢| `i t p`B- M?[M; M;
KÈB iW æ'm GBM? ¢°i T?€ H M ¢QÊ+ iÈB æ'm >Q`M;X

@ G½Q ;B v M i•K ¢B- i?U+ HU+ +O +?O M?•M ¢O ¢ ¢€M? +? i >' EQM?- ¢| H" +?
E?B m h?B M >' +i iB M; M`BX

@ h K ¢ +?ŠM; H) ¢ ¢½ ¢°i T?€ iÈB æ'm h?€M? `²B b Q\
L?¢+ GQM; p` L?¢+ >¢+ K¼B M;Q`B FBM? M;¢+ ?ÄB L?¢+ h?"M?X

@ aQ pÈB L?¢+ h?B M H½Q i' i?b pšM FûK K°i +?9i- ?B M i¢B KÈB ¢¢i iÈB #€i iBM
L?¢+ h?"M? F?) M`B- pb M;Q`B M?" HQ H„M; M M L?¢+ h?"M? F?¬M; i? F?¬M; M;
@ "€i iBM? æ'm h?€M?

h'i +ª K¼B M;Q`B ¢ m ?Qi K°i ?ÆB- ¢ m H" im Hmv M +?Q M M K¼B M;Q`B #B i M;
æ'm h?€M? F?€+ M? m i? M"Q- ¢†+ #B i H" ¢ M ?"M; i?S æ'm h?€M?- i,M; i?2K K
+MM; HÈMX

@ "B m + - ?mvM? ¢°i T?€ iÈB #€i iBM? æ'm h?€M? `²B b Q- b m M"v ¢ Î# M +¢M
G M? >² >¢Q h?B M p¬ +MM; bMM; #€B M?bM L?¢+ h?"M? K" M`BX

@ Jm°B +?d +-M +® ;„M; i?b b) +| M;¬v ¢¢i iÈBX

L?¢+ h?"M? M?bM p T?Q G M? >² >¢Q h?B M K" M`BX h?B m MB M M"v +"M; M;
@ *? - +?9M; i i¢B b Q F?¬M; ¢B iÈB pB M +' ?' i°+ Hm¬M- H-M M"v +?9M; i i?
KªM; HY H" ¢QÊ+- t2K #¼M ?¼ +ÁM /€K +?¼+ iÈB +?9M; i F?¬M;X

h? M? æ²M; +MM; >²M; GQ M +i iB M; M`B pÈB L?¢+ h?"M?X

@ h?"M? M?B- +QM T?ªB /¢v /¶ +QM ;€B +?Q i®i- +ÁM M?Ä im´B M?Q p"v HÐ #¼M
¢QÊ+ b m M"v ¢ i /šM #¼M M?Ä M"v ¢B i?2Q H" i®i ?ÆMX +€+ +QM i` im´B F?¬M;
L;?2 h? M? æ²M; M`B- L?¢+ hY aÆM i?'i FBM?- +?€m +O KbM? KÈB K'v im´B K"
i" M M?šM M?Q i? - imv i F?¬M; i? ¢QÊ+X

@ :B ;B - im´B +O +QM +ÁM HÈM ?ÆM M;Q`B ¢|5
>²M; GQ M +?m +€B KB M; M?Ä M?„M ` +Q`B M`BX

@ S?K i?•M- h? M? æ²M; p` >²M; GQ M +| i?U+ HU+ #ªQ p KbM?- M;Q`B F?¬M; +
L?¢+ h?"M? #'i ¢„+ /o +Q`B M`B- t2K ` T?K i?•M iQÎM; `^M; h? M? æ²M; p` >²M;
M?K+ +O KbM?X

@ o"v +kM; F?¬M; ¢QÊ+X

L?¢+ hY aÆM i`WM; K„i M?bM L?¢+ h?"M? b m ¢| M?bM h? M? æ²M; p` >²M; GQ M

@ G-M M"v ;B ;B F?¬M; +| H ` K„i pÈB +€+ M;QÆB- H-M b m M?'i ¢`M? b) +|-
F?¬M;\
@ :B ;B - +?9M; +QM Î# M +¢M? ;B ;B +?d bÊ H"K M;Q`B bÊ ?½B- ? v H" i?¬B ¢
@ > B iB m iY M"v i?"i ¢€M; v mX
L?¢+ GQM; L?¢+ >¢+ L?¢+ G M h•K #¼M ?¼ +Q`B M`BX

L?bM i?'v #° /€M; +O K¼B M;QÌB- E?B m h?B M >' u m *Æ æ¢B aQM; hB m aQM;
p # M;Q" B +O ? B iB m €+ K M"v ç9M; H" ;¢i M;QÌBX

*MM; H" M;QÌB M?"- /M b Q +kM; F?¬M; +! #B m ?B M ;b F?€+- M?QM; ?B M i¢B L
i?¬B- ?„M +® MûM €T +? i" M ç€v HÁM;- ?W pB M +' ?' i°+ +€+ M;QÆB ?½v +?ì ç
+€+ M;QÆB ` X

@QyQ@

N8yX *?QÆM; 3kk, *?9M; L[:†T *? X

L?¢+ h?"M? ç M; M?È H¢B ?²B ÎL?¢+ ;B - S?QM; i?9+ +?B m +® KbM? `i i®i- M?
KbM? M?QM; S?QM; i?9+ p" T?K i?•M p¬ +MM; v m i?QÆM; KbM?- ç®B tY pÈB Kb

J¼B M;QÌB ?"M ?mv M # M M;"v tQM; ç m iB M p"Q i`QM; >¢Q h?B M h?€T im Hm
KÈB iÈB aQM; S?QM; i?"M? #¼ ?¼ +kM; +?d +! i? ioM? i•K H¢BX

J" H9+ M"v +ª >mv M h?B M ç¢B HK+ +kM; ç M; `mM; +?mv M- /QÈB bU i'M +¬M;
h°+ ->„+ •K h?-M æB M p" h K æ¢B h?9 h°+ HB M iB T ;†T i?'i #¢BX

æ¢B +?B M pšM +ÁM +?Q F i i?9+- iW F?B #B i pB M +' ?' i°+ /šM M;QÌB +O L?
çB- hS æ¢B L?•M h°+ çB M +m²M; +¬M; FQ+?- ç†+ #B i ;†T T?ªB M;QÌB +O pB M

>ÆM ? B KQÆB M;"v b m- i`QM; çB M ÎaQM; S?QM; i?"M?- F?¬M; ;B M M' B H M
?B M Îi` M #-m i`lB- K'v M;"v M v Î ç•v L?¢+ h?B M H½Q i' pšM +?ì L?¢+ h?"M? F

J" h¬ >•M L?B- u M >B m E€ p" +?9M; M[ç m M?bM p T?Q F?¬M; ;B M H®B çB
h?"M? +MM; pÈB M;QÌB +O L?¢+ ;B - +?d H" +?9M; M[i`W h¬ >•M L?B p" >"M L
.mM; >B m >B m i?b h`-K GBM?- L K *mM; G¢+ L? M- G hB m . Q #¼M ?¼ ç m +
h?"M? # Q ;Bì- pW M ;?o iÈB ;†T M;QÌB M?" +O ?„M- #¼M ?¼ HB M HQ H„M;X

L?¢+ h?B M H½Q i' +kM; #B i L?¢+ h?"M? F?¬M; i? i`Î p M? M? M?Q p"v çQÊ+-
?mv M i?B M ç¢B HK+ +kM; H" ?"m M?•M +O KbM?- ç m H" i`M; i¬M iY #®B- L?¢+
F?¬M; /Si- K†+ /M +?Q iWM; i?'v [m M?QM; +kM; H" ?mv i K¢++ +O KbM?X æ²M
GQM; K°i i?€M; i`QÈ+ +kM; ç½ +?dM? i t T ?"M; M;? M? ç!MX

@ S?K i?•M- +?9M; i ç M `²B- i'i +ª K¼B M;QÌB ç m ` i?¬BX

Í i`QM; >¢Q h?B M h?€T- L?¢+ h?"M? iW ç M çB M i?Î ` K°i ?ÆB i?"i b•m b m ç! M
Hmv MX

E?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q H!2 H M K°i B b€M; ?ÆM ? B KQÆB ç¢Q i?•MªM? tm'i ?E
Î i` M #-m i`lB- T?Q i`QÈ+ +?QM? H" L?¢+ h?"M?X

@ "€B FB M i°+ i`QÎM;X

" i`,K M;QÌB +O ç°B ?° p EBK GQM; ç m #QÈ+ ` ` K„i- F?Q i? p¬ +MM; ç€M; b

@ J¼B M;QÌB K m HmB +?Q i - L?¢+ >¢Q- ç°B ?° p EBK GQM; +?m~M #` çÈB H M
L?¢+ h?"M? M!B pÈB K¼B M;QÌB- b m ç! +'i iB M; M!B pÈB ç¬B ?° p EBK GQM;X

@ æ•v +?QM? H" M;QÌB +O L?¢+ ;B b Q\

L?¢+ hY aÆM- L?¢+ GQM;- L?¢+ EB m #¼M ?¼ FM? M;¢+ F?¬M; i?¬B- # i`,K M;
ç°B ?° p >Q" M; GQM; F?Q i? i?"i #'i T?"K- H9+ M"v #¼M ?¼ HB M +ªK i?'v +! +?

@ S?K i?•M- H½Q i' ç M; +?ì +?9M; i Î /QÈBX

L?¢+ h?"M? +'i iB M; M!B pÈB L?¢+ h?"M?- b m ç! +ª ç€K çB p"Q i`QM; çbM? pB M

@ "€B FB M H½Q i'X

L?¢+ h?¨M? H¨K H ¨ K„i i`QÈ+ K†i L?¢+ h?B M- î i`QÈ+ K†i L?¢+ h?B M H½Q i´- FQM?X

@ L?¢+ ;B iY i¬M L?¢+ hY aÆM #€B FB M i^M; i´ T?KX

L?¢+ hY aÆM M?bM i?´v H½Q ;Bª €Q i`„M;- iQ¨M i?•M F?Q T?€+? i`¨M M;¨T i?b # ;Bª çdM? + Q î >mv M h?B M M°B HK+X

@ L?¢+ G M h•K #€B FB M i^M; i´ T?KX

L?¢+ G M h•K- G M? >² o¬ æ`+? #¼M ?¼ +kM; H¨K H ¨ K„iX

@ L?¢+ ;B iY i¬M #€B FB M H½Q i´X

L?¢+ GQM;- L?¢+ EB m- L?¢+ >¢+ #¼M ?¼ +kM; [m€ tm®M; K¨ #€B FB MX

@ æQÈ+ `²B- K¼B M;QìB K m çSM; H M çB- ç½ H¨K K¼B M;QìB F?´ +U+ K°i T?2M

L?¢+ h?B M H½Q i´ p°B p¨M; M¡B pÈB K¼B M;QìB- i`QM; i v +¡ K°i HU+ HQÈM; p¬

í i`QÈ+ K†i +O L?¢+ h?B M H½Q i´- L?¢+ hY aÆM- L?¢+ GQM;- L?¢+ >¢+- G M? > h?B M ç m +ªK i?´v KbM? #¨ ;B[ +?†i H¢B `²B M?´+ H MX

@ o¨Q i`QM; M?¨ `²B M¡B +?mv MX

L?¢+ h?B M H½Q i´ F?) M¡BX

@ L?¢+ EB m i,X

G9+ M¨v h¬ >•M L?B- u M >B m E€ ? B M;QìB M?bM i?´v L?¢+ EB m i?b H¨T iS+ iB

@ >•M L?B #€B FB M +¬ T?K- +¬ +¬- #€B FB M ç¢B #B m + - M?` #B m + X

h¬ >•M L?B b m ç¡ +kM; ` K„i pÈB K¼B M;QìBX

@ >B m E€ #€B FB M T?K i?•M- #€B FB M L?¢+ GQM; ç¢B + - L?¢+ >¢+ +¬ +¬X

u M >B m E€ +kM; i? M i?MM; ` K„i pÈB L?¢+ hY aÆMX

@ >•M L?B- >B m E€ K¼B M;QìB F?¬M; +-M ç H - +€+ M;QÆB +kM; F?Ä2 +?S\

@ >B m >B m #€B FB M T?K i?•M- #€B FB M +¬ +¬- #€B FB M +¬ /QÈM;- #€B FB I

J° .mM; >B m >B m +kM; iB M iÈB ?¨M? H X

@ *¬M; +?9 F?€+? F?Q `²BX

L?bM i?´v J° .mM; >B m >B m ` K„i- G M? >² o¬ æ`+? p¨ L?¢+ G M h•K +kM; `®B .mM; >B m >B m /M b Q +kM; H¨ +¬M; +?9 +O E?Q -+ ç [m®+- G M? >² o¬ æ`+? ç [m®+ M¨vX

@ "€B FB M T?K i?•M- +¬ +¬ +¬ /QÈM;X

>¨M L;mv i- hQ J½ u M L?B M- æ¶ J¨i L?B- •m .QÆM; S?B M hbM? +kM; iB M iÈB

@ GBM? L?B- *?m >¨K G¢+ L? M- hB m . Q K¼B M;QìB b Q F?¬M; [m ç•vX

h¬ >•M L?B M?bM p +?9M; M[ç M; i? M i?MM; K¨ M¡BX

L;?2 i?´v HìB M¡B +O h¬ >•M L?B- #®M M¨M; +kM; F?¬M; H¨K ;b F?€+ ?ÆM H¨ ? aÆMX h`QM; KB M; +O #¼M ?¼ F?¬M; M;WM; M;QÈM; M;MM;X

@ h®i i®i- F?¬M; +-M ç H X

L?¢+ hY aÆM M?bM M?[M; +QM /•m M;?B M; MQÈ+ M;?B M; i?¨M? M¨v- M?´i i?ìB

L?bM +?9M; M[+O L?¢+ h?¨M?- M?[M; M;QìB +O L?¢+ ;B +kM; +?d +¡ i? i`ÈM I # Q ;²K +ªM?[M; M;QìB i?m°+ ç°B ?° p EBK GQM; p¨ >Q¨M; GQM;X í ?mv M i?B M imv i b„+ M?Q p¨v +kM; F?¡ FB KX

Í i`QM; çbM? pB M ç¢B çB M- L?¢+ hY aÆM +MM; pÈB L?¢+ G M h•K- L?¢+ GQM;
tm®M;- # M +¢M? +ÁM +| h¬M .Q M? ok o,M G - h`-M o•M L?¢+ *®+- L?¢+ GB iX
h`QM; ç¢B bªM?- L?¢+ \*®+ i`QÎM; H½Q ç2K +?mv M ÎS?€ Zm•M bÆM F [m K°iH-
ok o,M G #¼M ?¼X

@ G½Q i´ i i?´v H-M M`v +?9M; i çB pB M +´ ?´ i°+ K¼B M;QÌB i?´v i? M`Q\
L?¢+ h?`M? +´i iB M; M|B pÈB L?¢+ h?B M H½Q i´X

@ æ2K ç°B ?° p EBK GQM; p` ç°B ?° p >Q`M; GQM; K M; i?2Q- L?¢+ *®+ L?¢+ GE
F,- ;B i F?¬M; i? - M|B +?Q pB M +´ ?´ i°+- M;QÌB +O L?¢+ ;B +?9M; i F?¬M; T`
p`QX

L?¢+ h?B M H½Q i´ H¢M? H)Q K` M|BX

@ G½Q i´ - +QM K M; i?2Q ç°B ?° p EBK GQM; H` i®i`²B- H½Q i´ +| M;¼+ ;BªM ? v
M? M? M?´i ç ç M pB M +´ >´ i°+X

L?¢+ h?`M? +´i iB M; M|B pÈB L?¢+ h?B M H½Q i´ - M m M?Q +| M;¼+ ;BªM ç M
M? M? ?ÆM M?B mX

@ L m +| M;¼+ ;BªM +kM; p¬ /KM;- M?B m M;QÌB M?Q p`v M;¼+ ;BªM M?Q p`v +k
h`-M o•M H½Q i´ M|BX

@ *€B M`v /o M?B M H` +| #B M T?€T- +?d +¬M +| M;¼+ ;BªM H` i®i`²BX

L?¢+ h?`M? M|B pÈB h`-M o•M H½Q i´ - i` M M;QÌB +O ?„M +| >¢Q h?B M h?€T-
i`,K M;QÌB +O ç°B ?° p EBK GQM; çBX

@ sQ iX

L?¢+ h?B M MûK # ç¢Q [m M; K M; p T?Q L?¢+ h?`M?- ç²M; i?ÌB L?¢+ h?B M +

@ æ•v H` M;¼+ ;BªM i`QÊ+ FB i H`v çQÊ+- ? B +€B +ÁM H¢B H` +O pB M +´ JB
i? i`U+ iB T ç M MÆB #¼M +?9M;X

@ QyQ@

N8RX *?QÆM; 3kj, oB M *´ >´ h°+X

@ *€B M`v /o M?B M H` i +| #B M T?€T SM; T?|X

L?¢+ h?`M? i?m ?²B F?¬M; ;B M M;¼+ ;BªM- F?¬M; M;Ì L?¢+ h?B M H½Q i´ M; v +
i°+ FB +kM; +| - pB M +´ ?´ i°+ FB i?`i H` tmB t Q`²BX

@ ``^M; i?U+ HU+ +O M;QÆB ?B M i¢B- pB M +´ ?´ i°+ F?¬M; +| B +| i? ç®B T?|
+O pB M +´ ?´ i°+ T?¬M HÈM ç M; ;B Q +?B M pÈB hS æ¢B L?•M h°+ +?9M; i - Î #
F?¬M; +ÁM M?B m H„KX

L?¢+ h?B M M|B pÈB L?¢+ h?`M?X

@ G½Q i´ v M i•K +QM b) +?9 wX

L?¢+ h?`M? i`ª HÌB- #•v ;BÌ L?¢+ h?`M? +kM; F?¬M; HQ H„M;- im pB ?B M i¢B +
i?W iB M F€- +°M; i? K pÈB M,M; HU+ ç´m F?Q KbM? +kM; çO ç +?B M i?„M; +
pB ?B M i¢B +O KbM? ç½ ç¢i iÈB æ¢B h?W iB M F€ ?ÆM M[+ÁM +| h? M? æ²M
M;QÌB ç| M[- çO ç ;B Q +?B M pÈB pB M +´ ?´ i°+X

@ L?¢+ h?`M?- i +kM; Km®M çBX

L?¢+ EB m +´i iB M; M|B pÈB L?¢+ h?`M?X G-M M`v çB +Sm T?K i?•M /o M?B M M

@ æQÊ+- F?¬M; i?`M? p´M ç - K¼B M;QÌB +MM; çBX

L?¢+ h?"M? M|B pÈB L?¢+ EB m- i?U+ HU+ +O L?¢+ EB m +kM; KB M +QÐM; +
 ?m®M; +?B +ÁM +| KbM? Î# M +¢M?- L?¢+ EB m b) F?¬M; t^av ` +?mv M ;bX
 @ h K ç - i +MM; pÈB ç¢B + çB i?2Q ç X
 @ "B m + +?9M; i +kM; Km®M çB +Sm +[m +[mX
 L?¢+ GQM; - L?¢+ >¢+ - G M? >² >¢Q h?B M- G M? >² >mv M h® +MM; +'i iB M; M|
 @ æ¢B + M?` + ->mv M h®- >¢Q h?B M K¼B M; Q|B +MM; çBX
 L?¢+ h?"M? +'i iB M; M|B pÈB K¼B M; Q|B- ç¢B + M?` + M; v iW M?Ä ç½ K¢Q ?B
 p` >¢Q h?B M i?U+ HU+ F?¬M; i?'T çB i?2Q KbM? +kM; F?¬M; +| p'M ç ;bX
 hW i`QM; ç¢B b<sup>a</sup>M?- +€+ +Q|ÌM; ;B<sup>a</sup> +O L?¢+ ;B +?dM? i iK ?¼T- L?¢+ \*®+ i`QÎ
 L?¢+ GB i M[- #¼M ?¼ çSM; ÎK°i # M- ? B M; Q|B M`v ç m H` M; k iBM? æ'm h?€M
 ç m H` +Q|ÌM; ;B^a K¢M? K)X
 u m >mv M- h? M? æ²M; - >²M; GQ M +ÁM +| E?B m h?B M >` - hY æB M J½M; - u m
 #` - +?m~M #` tQM; +?9M; M[+MM; æ¢B aQM; p` hB m aQM; çSM; # M +¢M? L?¢+ h
 # M; Q|B ç½ ç¢i iÈB æ'm h?€M?- M?[M; M; Q|B F?€+ +kM; +| i?U+ HU+ `i + QX
 L?¢+ hY aÆM- G M? >² o- æ`+? + -K i v +O L?¢+ G M h•K /†M /Á- i?O 'M +O L?¢+
 h?B M h?€T tm'i ?B M- # i`, K ç°B ?° p EBK GQM; +MM; pÈB +?9M; M[- E?B m h
 # M i`QM; ç|X
 Í i`QM; F?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q- K¼B M; Q|B iB M iÈB pB M +´ ?´ i°+ - L?¢+ h?"M? +
 ?Ov /B i F?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q- pB M +´ ?´ i°+ F?¬M; i? M`Q #B i çQÊ+ KbM? +
 M?Q p`vX
 @ L?¢+ h?"M?- i?U+ HU+ +O M; QÆB çB pB M +´ ?´ i°+ +kM; F?¬M; +| p'M ç ;b- ?
 >` Zmv i +ÁM /Q H¢B +kM; F?¬M; # Q M?B m +Q|ÌM; ;B^a- imv M?B M M; QÆB +kM;
 H-M F?¬M; çQÊ+ F?BM? i?Q|ÌM; X
 L?¢+ h?B M M|B pÈB L?¢+ h?"M?- ?B M i¢B L?¢+ h?B M- h`-M o•M- h¬M S?QM; -
 >¢Q h?B M h?€T +O L?¢+ h?"M? i?b FBM? M; ¢+ p i?O çQ¢M +O ?„M F?¬M; i?¬
 @ *QM #B i- H½Q i´ +QM b) +?9 wX
 L?¢+ h?"M? i`^a H|B b m ç| ?„M M|B pÈB L?¢+ hY aÆM,
 @ S?K i?•M M; Q|B +S v M i•K- +QM b) K M; M?` i?9+ i`Î H¢BX
 @ h iBM iQÎM; +QM- +QM M?È F„ +ÁM +| S?d M?B +¬ MQÆM; +QM M?'i ç`M? +kM
 L?¢+ hY aÆM M|B pÈB L?¢+ h?"M?- #B i i?U+ HU+ +O KbM F?¬M; çO- L?¢+ hY aÆ
 +?Q L?¢+ h?"M? +| i? K T?B M T?S+X
 •M? b€M; i` M #-m i`|B tm'i ?B M- L?¢+ h?"M? M?bM T?K i?•M p` L?¢+ h?B M H
 i`QM; F?¬M; ;B M i?¬M; ç¢QX
 @ L?¢+ h?B M- M; QÆB i¢B b Q ç L?¢+ h?"M? iB M p`Q i`QM; F?¬M; ;B M i?¬M;
 /M b Q +kM; H` pB M +´ ?´ i°+ ç|X
 h`-M o•M M|B pÈB L?¢+ h?B M H½Q i´X
 @ >„M /€K çB i?b +| T?¬M M„K +?„+ - i +kM; iBM iQÎM; ?„M- # M ç-m i +kM; Km®
 h?9 h°+ H9+ M`v +kM; +?Q çO ;•v M; mv ?B K +?Q +?9M; i - M; mv ?B K +?d +| >„+
 Í i`QM; F?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q- # i`, K M; Q|B i?m°+ ç°B ?° p EBK GQM; /QÈB bU
 iÈB >¢Q h?B M h?€T- # i`, K M; Q|B +kM; ;B®M; M?Q L?¢+ *®+ ç m H-M ç-m iB M
 HBM? F?Q M²M; ç"K Î ç•v H`K +?Q ? i?²M- K` L?¢+ *®+ H`T iS+ ibK ;|+ M?Ä im H
 ç•v ? B KQÆB M; `v ?B m [m<sup>a</sup> i? M`Q ?„M /o M?B M H` #B i- +Æ ?°B H-M M`v /o M

æ ;B[#Q K"i +?Q HBM? +?•m i?QÊM; +'- L?¢+ h?"M? ç½ /MM; K°i i?O i?m"i +?2 K
K¼B M;QÌB F?¬M; i? M?bM i?'v M|X

.QÈB bU T?•M T?| +O L?¢+ h?"M?- # i`,K M;QÌB i?m°+ ç°B ?° p EBK GQM; #„i ç
iÈB pB M +´ ?´ i°+ K" M|B +kM; F?¬M; +| H®B çB `B M;X

L?¢+ h?"M? Î i`QM; F?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q +kM; iB M p"Q i`QM; >¢Q h?B M h?€T-
+kM; iQM? iQ€M im Hmv M K°i T?2M- p T?¬M pB M +´ ?´ i°+ FB - ?„M i?"i bU F?
w +?QM? H" >„+ •K h?¬M æB M- #ÎB pb >„+ •K h?¬M æB M çB M +?O +?QM? H" M
i?W i`mM; F€- +¬M T?ªB ç w F„X

@ L?¢+ h?"M?- H¬M M"v +?9M; i iQM? H"K b Q +Sm S?QM; i?9+ ç•v\

Í # M i`QM; >¢Q h?B M h?€T- u M >B m E€ +´i iB M; ?ÄB L?¢+ h?"M?X

@ >"M? bU iMv i?2Q ?Q" M +ªM?- ?B M i¢B F?¬M; #B i S?QM; i?9+ +| Î i`QM; pB M
i? M"Q i?b H¬M M"v pB M +´ ?´ i°+ +kM; TªB ç´ i?"i M?B m K€mX

L?¢+ h?"M? H¢M? M?¢i M|BX

@ "B m + - i `i HQ H„M; +?Q S?QM; i?9+- pB M +´ ?´ i°+ FB i¢B b Q H¢B Km®M
h¬ >•M L?B b m F?B #B i S?QM; i?9+ #` #„i i?b HQ H„M; F?¬M; i?¬BX

@ h çQ€M +?WM; h K æ¢B h?9 h°+ p" >„+ •K h?¬M æB M Km®M /MM; S?QM; i?9+
L?¢+ h?"M? i`ª HÌB- i`QM; HÁM; L?¢+ h?"M? +kM; F€ [m€B- h K æ¢B h?9 h°+ p"
M;QÌB M?" +O KbM? H"K ;b- +?ŠM; H) #¼M ?¼ +?Q `^M; H"K M?Q p"v H" +| i? mv

@ L?¢+ h?"M?- T?K i?•M F?¬M; +| ;b ç•m- M?[M; pB M +´ ?´ i°+ FB p¬ +MM; +Q
i`,K M;QÌB +| çO F?¬M; \

L?¢+ EB m M;?B ?Q†+ ?ÄB L?¢+ h?"M?X

@ EB m i, v M i•K- +?d +¬M S?QM; i?9+ Î i`QM; pB M +´ ?´ i°+ i?b i çªK #ªQ +| i?
L?¢+ h?"M? M|B pÈB L?¢+ EB mX

@ h?ÌB ;B M +ÁM bÈK- i'i +ª K¼B M;QÌB i`QÈ+ ? i +Sim Hmv M çBX

L?¢+ h?"M? M|B pÈB K¼B M;QÌB- K" L?¢+ h?"M? +kM; +?m~M #` im Hmv M- Î i`QM
B i?€M; - L?¢+ h?"M? /o M?B M H" F?¬M; #Ä [m X

a m F?B F?Q M? +?•M M;²B im Hmv M- L?¢+ h?"M? bmv iQ K°i H9+ p +?mv M S?Q
+MM; ?„M ç„K +?bK p"Q im Hmv M- i?U+ HU+ ç¢B #B m +?Q i'i +ª- L?¢+ h?"M? +k
im Hmv M +O KbM?X

J¼B M;QÌB H9+ M"v +| i?ÌB ;B M im Hmv M +kM; #„i ç¬m F?Q M? +?•M M;²B tm®M
+| L?¢+ h?"M? /ŠM ç¬m /o M?B M H" +| K°i T?2M €+ +?B M- #¼M ?¼ TªB /mv i`b
i?€B i®i M?'iX

>mv M h?B M M°B HK+ KÎ` K°i F i;BÈB- F?¬M; ;B M H®B çB KÎ` - K°i H½Q ;Bª €

@ H" >´ EbM? i`QÎM; H½Q ç½ i`Î p X

@ "€B FB M >´ EbM? i`QÎM; H½QX

Î i`QÈ+ F?¬M; ;B M H®B çB- +| K'v M;QÌB HB M` K„iX

G½Q ;B" €Q p" M; M"v ç9M; H" >´ EbM?- K" ? B M;QÌB # M +¢M? >´ EbM? +?QM? H"
S?dX

Î i`QM; ç¢B bªM? +O pB M +´ ?´ i°+- +| ;¬M KQÌB M;QÌB ç M; M;²B Î i`QM; ç| - +Á
M?•M- ? B M;QÌB M"v p| + M;QÌB F?¬M; + Q M?QM; `i KU+ i?QÈ+- #¼M ?¼ K†+ i`
æB MX

@ æQ M J°+ "'i hmv i- æQ M J°+ G GB i- M; Q`B +O L?¢+ ;B ¸½ #„i iÈB ¸•vX
Í # M M; Q`B ¸¢B bªM? >´ EbM? +´i iB M; M|B- b m ¸| L?¢+ hY S?QM; p¨ o•M S?d S
@ >´ EbM?- i¢B b Q +?d +| K°i KbM? M; QÆB i`Î p - +ÁM M?[M; M; Q`B F?€+ ¸•m\
G9+ M¨v H½Q ;Bª i|+ /¨B €Q p¨M; HB M +´i iB M; ?ÄB >´ EbM?X
@ QyQ@

N8kX *?QÆM; 3k9, J M; L?¢+ hY S?QM; æBX

@ G½Q i´ M?[M; M; Q`B F?€+ +kM; ¸½ #` ¸€M? +? i- +?d +ÁM H¢B K°i KbM? i i`Î H
>´ EbM? i`Î H¢B ?QªM; bÊ i`ª H`BX

@ *€B ;b- +?ŠM; H) H¨ €K +Q`M; ;Bª +O >mv M h?B M M°B HK+ iÈB b Q- i¢B b Q H
G½Q ;Bª F?Q iS+ M²M; M†+ FB iS+ ;B¨M M|B,

@ oB M +´ ?´ i°+ H-M M¨v M; ½ tm®M; F?¬M; Qi- L?¢+ ;B i?¨i H¨ +? i iB iX

@ >´ EbM?- æQ M J°+ .Î >ÆB +?ŠM; H) +kM; #` +? i ? v b Q\
æQ M J°+ "'i hmv i FB i`-K b„+ ?ÄB >´ EbM?X

@ æQ M J°+ .Î >ÆB +kM; #` ¸€M? +? i- L?¢+ ;B L?¢+ *®+ b m F?B iÈB ?mv M i
M[+kM; TªB +?`m i?B i i?ÁB- K v K¨ #„i ¸QÊ+ ? B M; Q`B M¨v- K°i M; Q`B H¨ M?`
M; Q`B +| [m M ? pÈB ?„M +kM; F?¬M; i X

>´ EbM? ¸€M? ;B€ L?¢+ hY S?QM; p¨ o•M S?d S?d `²B M|BX

G9+ M¨v- L?¢+ hY S?QM; p¨ o•M S?d S?d Î i` M K†i ¸´i F?¬M; i? M?9+ M?Q+?- ?
K„i M?bM M? m- `ä¨¨M; +ª ? B ¸ M; ;†T M; mv ?B K M?B mX

@ E?¬M; M; `L?¢+ ;B H¢B +| iBM iS+ M? M? M?Q p¨v- t2K ` +?9M; i TªB ?¨M? ¸
æQ M J°+ "'i hmv i H¢M? M?¢i M|BX

@ > B M; Q`B M¨v +?9M; i i`QÊ+ ? i K M; ¸B- M; k i?B M i¬M p¨ iS i?B M i¬M ¸ M;
æQ M J°+ G GB i +´i iB M; M|BX

@ æQ M J°+ "'i hmv i- æQ M J°+ G GB i- M m M?Q L?¢+ ;B #B i ¸QÊ+ iBM iS+ -
>´ h°+ - M m M; Q`B #` +€+ M; QÆB K M; ¸B- i?b oB M *´ >´ h°+ TªB #B i H¨K b Q ¸
G½Q ;Bª i|+ /¨B K¨m p¨M; ¸QÊ+ >´ EbM? ;¼B H¨ H½Q i´ +´i iB M; X

@ >´ J½M? H½Q i´ - M; QÆB F?¬M; TªB #` L?¢+ h?B M /¼ +?Q bÊ ?½B ¸ M M?Q
h?9v S?QM; ;B€K i?` F i; BÈB- F?¬M; +| i?`B ;B M ¸ iÈB oB M *´ >´ h°+ +€+ M; Q
J½M? H½Q i´ Î i`QM; oB M *´ >´ h°+ i?b F?¬M; B /€K iÈBX

æQ M J°+ G GB i F?) M|BX

@ > B p` #´i F i? M¨Q- K´v M;¨v M[ i b) b„T t T M; Q`B iÈB oB M *´ >´ h°+ b m ¸
ibK L?¢+ ;B X

G½Q ;Bª i|+ /¨B €Q p¨M; FB +´i iB M; M|BX

@ >´ J½M? H½Q i´ - L?¢+ ;B M¨v H-M i`QÊ+ H¨K ?¢B >„+ •K h?¬M æB M +?9M; i
•K h?¬M æB M p¨Q ¸•m- #^M; F?¬M; ¸ L; k h?B M h¬M iU KbM? ¸B iÈB oB M *´ >´

æQ M J°+ "'i hmv i M?bM H½Q ;Bª i|+ p¨M; FB `²B M|B- i`QM; K„i i¨¨M M;¨T H½M?
*´ >´ h°+ - >„+ •K h?¬M æB M +kM; F?¬M; +QB p¨Q ¸•mX

@ æQ M J°+ "'i hmv i- æQ M J°+ G GB i- ? B M; Q`B +€+ M; QÆB +ÁM /€K +`M `D
`ŠM; L; k h?B M h¬M FB H` +| i? M; ,M +ªM i X
>´ J½M? iU ?² M?Q +kM; iS+ ;B" M K` M|BX
@ æQÊ+ `²B- +€+ M; QÆB F?¬M; ç2K ? B M; Q`B M`v ;B Q` +?Q i - p"v i?b +?9M;
+| ?"m [mª ;b i?b +€+ M; QÆB iU KbM? ;€M? +?`mX
æQ M J°+ "'i hmv i H¢M? M?¢i K` M|B- ?B M M?B M ?„M F?¬M; +QB oB M *´ >´ h°
@ *€+ M; QÆB
>´ J½M? /Q`M; M?Q ?ÆB iS+ ;B" M- M?bM i?`v ? B M; Q`B çB ` i?b +® MûM K` M|B
@ L?Q p"v çB- ? B M; Q`B +€+ M; QÆB K M; i?2Q K°i i M- oB M *´ >´ h°+ +?9M; i ;E
M; W L?¢+ ;B X
@ h®i H„K- +?9M; i K M; i?2Q M; Q`B M K M`vX
@ L; k h?B M h¬M p` hS h?B M i¬M +m®B +MM; +kM; F?¬M; +?ì çQÊ+X
æQ M J°+ G GB i M|BX
@ > B p`- tBM F?¬M; iB M- +?mv M +€Q ç M çB M +?O- tBM M?È `ä çB m FB M #
i? KÎF i; BÈB ` - Î# M i`QM; >„+ •K h?¬M æB M p` h K æ¢B h?9 h°+ ç m +?B ç m
@ >´ J½M? H½Q i´- +kM; tBM oB M *´ >´ h°+ M?È F„- +?9M; i F?¬M; TªB Km®M +
H` +€+ M; QÆB Km®M HB M i?O pÈB +?9M; i X
æQ M J°+ "'i hmv i F?) M|B- M?QM; M; v b m ç| ? B M; QÆb HB M /š L?¢+ hY S?Q
@ G½Q i´- >„+ •K h?¬M æB M M`v , i? ?B T M; Q`BX
a m F?B æQ M J°+ "'i hmv i p` æQ M J°+ G GB i çB `²B i`QM; ç¢B bªM? K'v M; Q`
@ E?¬M; +| #B M T?€T; b- i?U+ HU+ +O +?9M; i F?¬M; #^M; ?¼- ç`M? M?Q`M; ?
h`QM; K„i +O >´ J½M? ?B M ` K°i p iS+ ;B"MX
@ G½Q i´- H¬M M`v >„+ •K h?¬M æB M HÈB /KM; ? B M; Q`B ç #„i L?¢+ h?`M? ;B
>´ EbM? i¬M FQM? ?ÄB >´ J½M?X
@ L m ç•v ç9M; H` M; Q`B M?` +O L?¢+ h?`M? i?b ç9M; H` M?Q p"v- +| M[M?•M
M`M; i ç ç´B H'v i`"M #`M K`m ç2M- M m +| i`" #`M i?b +| i? K†+ +ª +Á F pÈB >„
>´ J½M? iª H`B >´ EbM?- i`QM; K„i ?B M ` K°i p H¢M? H)QX
@ >´ EbM? i`QÎM; H½Q- M[ M?•M M`v +| HB M ? pÈB L?¢+ ;B i? M`Q\
J°i #¢+? T?€i i`QÎM; H½Q +i iB M; ?ÄB >´ EbM?- H9+ M`v K¼B M; Q`B ç M; ç€M?
M?Q+? Î# M i`QM; X
@ E?¬M; #B i- i çQ€M +?WM; [m M ? F?¬M; ? M? X
>´ EbM? F?) M|B- ?„M +kM; F?¬M; #B i [m M ? +O o•M S?d S?d p` L?¢+ h?`M?
?ÄBX
@ h®i H„K- i`¬M; ;B[ +?Q F„- +| +QM iBM M`v i`QM; i v- +?9M; i b) F?¬M; bÊ L?¢
?´ i°+- M m M?Q +?9M; i +| çQÊ+ #ªQ p"i i`QM; F i; BÈB FB tQM; - +?9M; i b) F
;B X
@ *?d H` M[ M?•M M`v /€M; M; Q`B +kM; F?¬M; i X
J°i H½Q ;Bª i` w M|BX
@ *€+ M; QÆB M; ?2 F„- ç•v +?QM? H` +QM iBM +O L?¢+ ;B - +€+ M; QÆB +?9 w K°
M[M?•M b Q- M[M?•M +O oB M *´ >´ h°+ +?9M; i F?¬M; ? FûK- ç9M; H` K°i ç€K

>´ J½M? M?bM H½Q ;B` t'm tQ FB `²B [m€i HÈM- b m ç! çSM; /"v `ÌB F?ÄB ç¢B b
h?ÌB ;B M iW iW i`¬B [m - Î i`QM; >¢Q h?B M h?€T- K¼B M;QÌB ç m ioM? i•K K`
M;„M M`v- i?“K +?Q +! K'v M;QÌB i?m°+ ç°B ?° p EBK GQM; ç½ ç°i T?€- #’i [m€ +
iÈB i?“T iBM? æ'm h¬M K` i?¬BX

*aK M?“M i?’v Î ç•v im Hmv M `’i i®i M;QÌB i?m°+ ç°B ?° p EBK GQM; ç m /®+ bS
h?ÌB ;B M ç½ i`¬B [m ?ÆM K°i i?€M;- H9+ M`v K°i i? M? K M; +O L?¢+ h?“M? i
h?€TX Í# M i`QM; >¢Q h?B M h?€T HBM? F?Q F?¬M; M;WM; M²M; ç”K- +m®B +M
Î ç M çB M #` EBK ç M ?9i p`QX

h` M #-m i`ÌB F i;BÈB +O pB M +´ ?´ i°+- H9+ M`v F?¬M; ;B M i`M M;”T F?m +?
F?¬M; Qi M;QÌB ç M; +?Ì çÈBX

h?ÌB ;B M i`aB [m ?ÆM ? B KQÆB M;”v M[- oB M *´ >´ h°+ #„i ç-m +m°M b!M;-
b„T iÈB oB M *´ >´ h°+ H„K `²BX

:-M ç•v F?¬M; Qi M;QÌB i`QM; i°+ M;?2 M!B +?mv M L?¢+ ;B ç€M? HûM M M oB M
Qi +QìM; ;Bª- +ÁM H¢B i?b +?®M; H¢B HB M [m•M +O hS æ¢B L?•M h°+- +QìM; ;
M;½ M?Q KQ - M?QM; K°i b® M;QÌB i`QM; i°+ M;?2 M!B- ? B p` H½Q i´- >´ J½M?
ç½ K’i iQ+? Í# M M;Q`B- çB m M`v F?B M #¼M ?¼ ?QªM; ?®i F?¬M; i?¬BX

@ æ°B i`QîM;- ;-M ç•v +?9M; i +MM; pÈB >„+ •K h?-M æB M- oB M \*´ JBM? s` i°+
K` pšM F?¬M; ç€M? H¢B hS æ¢B L?•M h°+ ? v b Q\

J°i M;QÌB K†+ F?¬B ;B€T M!B pÈB ç°B i`QîM; +O KbM?X

@ *€B M`v B #B i çQÊ+- +?d H` +! >„+ •K h?-M æB M Î ç•v t2K ` +?9M; i +! i? i
æ°B i`QîM; FB i`ª HÌB ?€M iYX

@ æ°B i`QîM; M?QM; i M;?2 M!B- ?B M i¢B HB M [m•M +O +?9M; i ç M; pšM +ÁM
i ? B i`,K M,K i`QÊ+ HB M i?O pÈB hS æ¢B L?•M h°+ ç€M? >„+ •K h?-M æB M - ?B
•K h?-M æB M ç€M? hS æ¢B L?•M h°+- i?“i H` F€ [m€BX

@ æ°B i`QîM;- H-M M`v i M;?2 M!B >´ Zmv i H½Q i´ ç½ +? i- +! i?“i ? v F?¬M; - i?
F?¬M; +? M? H +? H„K bQ pÈB >´ J½M? H½Q i´X

@ h`QÊ+ FB i M;?2 M!B >„+ •K h?-M æB M ? B M;QÌB iÈB ç•v- oB M *´ >´ h°+ b
?-m ?¢- F i [mª M?[M; M[M?•M ç! #` +?“ ç¢T F?¬M; +ÁM ?bM? /¢M; ;b M[- i i?’v
imv i ç®B F?¬M; TªB H` i?S ;b i®i ç TX

@QyQ@

N8jX *?QÆM; 3k8,?¬K L v h E?¬M; *! v æ`M? æBX

@ æQÊ+ `²B- +€+ M;QÆB çWM; M!B +?mv M M[X
æ°B i`QîM; FB +’i iB M; i`€+? K„M;;

@ E?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q H¢B +! M;QÌB tm’i ?B M- i çQ€M +?WM; [m•M ;B Q +?B
p X *?mv M i`QM; i°+ +?9M; i F?¬M; +! iQ +€+? #bM? Hm”M- KB M +?Q b m M`v #
Í# M i`QM; >¢Q h?B M h?€T L?¢+ h?“M? iW iW i?Î` K°i M;KK i`¼+ F?Q- ?„M KÎ
+O ?„M i?•K i?9v M?bM >¢Q h?B M h?€T- b„+ K†i +O ?„M i`Î M M H¢M? H)QX

@ J¼B M;QÌB +?m~M #`- +?9M; i iÈB oB M *´ >´ h°+X

h? M? •K +O L?¢+ h?“M? i`mv M ` iW # M i`QM; >¢Q h?B M h?€T- çO ç K’v i`,K

@ sQ i tQ iX

hWM; Hm²M; F?Q iS+ i`mv M` - i'i +ª K¼B M; QÌB ç m ç bM? +?d im Hmv M- ?ÆM
ç°B pB M i?m°+ ç°B ?° p EBK GQM; ç°i T?€- iW +Ym iBM? ç°i T?€ iÈB i?"T iBM?
u m >mv M- h? M? æ²M; - >²M; GQ M- h`-K GBM? - J° .mM; >B m >B m- æ¢B aQM;
T?€ K'v i?€M; i`QÊ+ /o M?B M F?¬M; +! /'m ?B m ç°i T?€X

L?¢+ h?"M? +kM; +ªK i?'v im pB +O KbM? +kM; çQÊ+ M•M; + Q F?¬M; Qi- iW i?
S?QM; i?"M? K'i # i?€M; - iW aQM; S?QM; i?"M? iÈB ç•v K'i ? B i?€M; - i'M; +°M
M, K i?€M; M`v L?¢+ h?"M? im Hmv M Î ç•v bQ pÈB # M M; Q`B +ÁM i®i ?ÆM KQÌB
@ h°+ i`QÎM; - b® M; QÌB i`QM; pB M +´ ?´ i°+ p¬ +MM; M?B m- +?9M; i H`K b Q ç
L?¢+ >¢Q iB M iÈB ?ÄB L?¢+ h?"M?X

@ *?mv M +Sm M; QÌB K¼B M; QÌB F?¬M; +¬M T?ªB HQ H„M; - Î i`QM; oB M *´ >´ h°
?¼ H` ; B i F?¬M; i? X

L?¢+ h?"M? #bM? ioM? i`ª HìBX

@ o"v +ÁM M?[M; T?K M[i` 2K i?b b Q\

L?¢+ >¢Q +´i iB M; ?ÄB L?¢+ h?"M?X

a„+ K†i +O L?¢+ h?"M? #B M ?! - ?„M bmv M; ?o K°i H9+ `²B M¡B,

@ L m >„+ •K h?¬M æB M +MM; h K æ¢B h?9 h°+ iÈB L?¢+ ; B i?b b) i? +?Q T?K
; B ? v b Q- +?d +¬M H` M; QÌB +O oB M *´ >´ h°+ i?b ; B i F?¬M; i - imv M?B M +
i?QÌM; +kM; H` pB + M M H`K- +ÁM M; QÌB im Hmv M i?b K°i M; QÌB +kM; F?¬M; #

L?¢+ h?"M? +´i iB M; tQM; - K°i Hm²M; H½M? w M; "T i`"M i?'m tQÆM; iQ€i` - +ª M
i K°i +ªK ; B€+ ?"M #, M; X M?[M; M; QÌB tmM; [m M? +?Q iWM; i?'v b€i w i` M M; Q
p"v- #B i`^M; H¬M M`v oB M *´ >´ h°+ i?U+ bU ç½ +?¼+ ; B"M ?„MX

@ h°+ i`QÎM; - i #B i`²BX

L?¢+ >¢Q +´i iB M; M¡B- i`QM; HÁM; L?¢+ >¢Q ç M; i?¬K bmv M; ?o- H¬M M`v >„+
h?9 h°+ iÈB L?¢+ ; B - #bM? /•M #bM? i?QÌM; +kM; F?¬M; #Ä [m - K` #•v ; B i i°+ i`
b€i ?¢B i?QÌM; /•M #bM? i?QÌM; +O oB M *´ >´ h°+ X

@ *?m`M #`X

L?¢+ h?"M? +´i iB M; M¡B- i`QM; HÁM; L?¢+ h?"M? ?B M i¢B +kM; i`"M M; "T K•m i
; B i b¢+? oB M *´ >´ h°+ - M?QM; i`QM; oB M \*´ >´ h°+ +! K'v i`, K p¢M M; QÌB- +?
K'v i`, K p¢M M; QÌB ? v b Q- çB m M`v ?B M M?B M H` F?¬M; i? M`Q- +?d +¬M ç€
H` çQÊ+X

@ æ¢B + - M?` - - >mv M h®- >¢Q h?B M- EB m i, - K¼B M; QÌB T?ªB +~M i?"M K°i
M; QÌB- K¼B M; QÌB F?¬M; çQÊ+ `ÌB i [m€ t X

L?¢+ h?"M? +´i iB M; M¡B pÈB L?¢+ GQM; - L?¢+ >¢+ - L?¢+ EB mX G M? >² >¢Q
h®X

@ L?¢+ h?"M? - +?9M; i H`K b Q ç +Sm T?QM; i?9+ ç•v\ \*?9M; i i`U+ iB T +?ûK
F?! S?QM; i?9+ p` o•M S?d S?d +¬MQÆM; X

u M >B m E€ +´i iB M; ?ÄB L?¢+ h?"M?X

@ *?d +! #¼M ?¼ bÊ KÈB F?B M #¼M ?¼ ç2K M; QÌB ` ç•v- +?9M; i „M M¡B F?ûT M
L?¢+ h?"M? H¢M? M?¢i M¡BX

@ L?¢+ h?"M? - H¬M M`v oB M \*´ >´ h°+ +ÁM +! K°i M; QÌB H` >´ J½M? Î ç•v- M; QÌB
? /QÈB L?¢+ h H½Q i´ - ?B M i¢B i +kM; F?¬M; #B i i?U+ HU+ impB +O ?„M H` i
M?[M; M; QÌB F?€+ i?b >´ Zmv i ç½ #` ç€M? +? i- oB M *´ >´ h°+ +kM; F?¬M; +ÁM

L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q M|B pÈB L?¢+ h?`M?X
 @ >´ J½M?- i b) ¢ ?„M +m®B +MM; M?“M K°i +€B +? i- ¢ ?„M i”M K„i M?bM oB M
 M; QÌB #` ¢€M? +? i i`QÊ+ ¢½X
 L?¢+ h?`M? i?ªM M?B M M|BX
 Í i`QM; F i ;BÈB +O oB M \*´ >´ h°+- K'v i`,K M; QÌB K†+ F?¬B ;B€T K`m p`M; +?d
 ¢QÌM; - H9+ M`v #¼M ?¼ ¢½ ¢QÊ+ bU b„T t T +O H½Q i´- B K` F?¬M; im•M i?O i?
 @ sQ iX
 J° i? M? •K +?`M ¢°M; M? p M; H M- K°i +€B i?€T iW iW # v ` # M i`QM; F?¬M; ;
 F?¬M; +| B F?€+- M?[M; M; QÌB i?m°+ oB M *´ >´ h°+ i?b +kM; FBM? M; ¢+ F?¬M;
 J` /QÈB bU M; ?B ?Q†+ +O K'v i`,K M; QÌB M`v- #-m i`lB +kM; #„i ¢-m #B M ?| -
 M?Ä M?QB ¢½ ?| i?`M? +€B i?€T HÈM K'v +?K+ i?QÊ+- +MM; H9+ ¢| K'v i`,K M; Q
 Î i` M F?¬M; i`mM; X
 æB ¢-m #¼M ?¼ H` K°i ?„+ #`Q M K iY- Î ¢^M; b m +| KQÌB K'v +- ;€B imv i b„+
 F?QªM; # i`,K M; QÌB K†+ F?¬B ;B€T K`m p`M; X
 L?¢+ h?`M? H¢M? H)Q M?bM K'v i`,K M; QÌB T?Q /QÈB- b m ¢| €M? K„i +O ?„M H
 i`lB- Î MÆB ¢| H9+ M`v i`M M; ”T F?Q iS+ [m, /`- L?¢+ h?`M? H¢M? H)Q KÎ KB M;
 @ oB M *´ >´ h°+- L?¢+ h?`M? +MM; ¢°B ?° p EBK GQM; ¢½ iÈB- ¢KM; T?ªB M; Q
 T?ªB /¢v /¶ +€+ M; QÆB +?Q i®iX
 @ æ°B ?° p EBK GQM; - ¢°M; i?OX
 L?¢+ h?`M? M; v b m ¢| +`i iB M; M|B M? M?“M; - b m ¢| ¢Q K„i p K'v i`,K M; QÌB
 @ æ9M; ¢ M M; QÌB +O L?¢+ ;B - K°i M; QÌB +kM; F?¬M; i? HQm H¢B- ;B iX
 æ°B ?° p EBK GQM; M? M? M?Q +?ÈT ¢€M? p T?Q K'v i`,K M; QÌB T?Q /QÈB- F
 mv €T F?´M; H²X
 @ •K -K -KX
 GB M iK+ H` M?[M; i? M? •K Q M? FQ+?- +?ûK ;B i #®M T?Q p M; H MX
 @
 J'v i`,K M; QÌB FB F?¬M; i? +?®M; H¢B M´B # i`,K M; QÌB M`v- iWM; M; QÌB iW
 iB M; F m i?ªK i?B i p M; H M- i`QM; +?®+ H€i K'v i`,K M; QÌB M`v ¢½ #` ;B i b¢+
 GQM; ;B i M?[M; æ'm h¬M; æ'm >Q`M; M`v ¢9M; H` H'v / Q K´ i`•m ¢B ;B i ;`X
 *?ŠM; [m H9+ M`v- L?¢+ EB m- L?¢+ GQM; - L?¢+ >¢+- G M? >² >¢Q h?B M #¼M
 ?° p EBK GQM; - i'i +ª ¢ m ;B”i KbM? F?¬M; Qi- im pB i?U+ HU+ +M # i`,K M; Q
 F?OM; X
 L,K M; QÌB +O L?¢+ ;B +kM; bMM; #€B K` M?bM L?¢+ h?`M?- i`QM; K„i #¼M ?¼
 J` L?¢+ EB m +MM; pÈB G M? >² >¢Q h?B M G M? >² >mv M h® i?b ¢†+ #B i`mM; ;
 >¢Q h?B M- M?bM #B m + i?®M; HoM? # i`,K M; QÌB ¢°B ?° p EBK GQM; - i?“i H`
 @ æB- +?9M; i ¢B t2K i`QM; F i ;BÈB +O oB M \*´ >´ h°+ `®i +m°+ +| # Q M?B m M
 L?¢+ h?`M? H¢M? M?¢i M|B- i?O ´M +O ?„M +`i H M- >¢Q h?B M h?€T b m ¢| HB
 @ •K -KX
 hWM; i? M? •K T?€ ?Ov p M; H M- #-m i`lB b m F?B p M; H M? B iB M; M´ i?b iW
 @ E?€ H„K M; QÌB +O L?¢+ ;B - ?¬K M v i b) +?Q +€+ M; QÆB iÈB i?b ¢QÊ+- ¢B i
 J° i •K i? M? ?MM; ?”m i`mv M iÈB- i? M? •K M`v i`M M; ”T p iS+ ;B”MX

@ >¬K M v i F?¬M; +| w ç`M? çB- i`QM; F i ;BÈB M`v F?¬M; Î K°i i?€M; i?b F?¬M
Î ç•v çQÊ+ K°i i?€M; i?b b) F?¬M; çBX

h? M? •K +O L?ç+ h?`M? p M; H M Î i` M F?¬M; i`mM;X

@ æçB aQM; - hB m aQM; K¼B M; QÌB #`v i`M- T?Q i`QÊ+ +| F?¬M; Qi M; QÌB iÈB
Í i`QM; K°i bÆM +®+ #€i M; €i- L?ç+ h?`M? ` ?B m +?Q K¼B M; QÌB /WM; HçB- b
aQM; #`v i`MX

@QyQ@

N89X *?QÆM; 3ke, æ°M; h?OX

J'v M; ?bM M; QÌB M`v i?U+ HU+ F?¬M; + Q- M?QM; ç€M? +? i i' i +ª i?b p¬ +MM; `
ç2K # i`, K M; QÌB i?m°+ ç°B ?° p EBK GQM; iÈB ç•v- imv M?B M ?„M +ÁM +| h?B
KbM? p` h?B M S?¬M hB M i`M +O æçB aQM; p` hB m aQM; - +| i? ;B i M?[M; M
h¬M; æ'm ?Q`M; M`v / /`M;X

.o M?B M h?B M S?¬M hB M h`M p•v ?½K M; QÌB b® HQÊM; M?B m b) iB m ? Q T
aQM; `i M?B mX hmv `^M; h?B M S?¬M hB M h`M +O ? B M`M; +| i? /MM; ç ;I
æ'm h?€M? - M?QM; Km®M p•v b€i b® HQÊM; M; QÌB M?B m M?Q p`v i?b ;B i æ'm
Í i`QM; i?B M T?¬M iB M i`M- æçB aQM; p` hB m aQM; +| i? ;B i K°i M; k iBM? æ
iBM? æ'm h?€M? K` M|B i?b +?d +| i? ;B^M; +Q K` i?¬B- M m #®M M; k iBM? æ'm
aQM; F?¬M; +€+? M`Q p•v F?®M ?¼- #®M M; k iBM? æ'm h?€M? M`v K` HB M i?O
H`T iS+ #` pĐ i`MX

*?Q M M L?ç+ h?`M? Km®M /U p`Q æçB aQM; p` hB m aQM; ç ç®B T?| pÈB M?[
h¬M i`Î tm®M; K` i?¬B- M; ?B K F?„+ K` M|B i?b +?d H` M; k iBM? æ'm h¬M i`Î tm
i?U+ HU+ M; k iBM? æ'm h¬M i`Î çB- ;B Q +?Q ç°B ?° p EBK GQM; H` çQÊ+X *ÁM
>„+ p` +?9M; M[ H` çO ç®B T?| `²BX

*QÌM; ;Bª æ'm h?€M? i?b L?ç+ h?`M? +kM; F?¬M; +QB p`Q ç•m- oB M *´ >´ h°+
F?¬M; pQÊi [m L?ç+ ;B - L?ç+ ;B +?d +| KQÌB K'v æ'm h?€M? K` i?¬B- pB M +´
h?€M? F?¬M; Qi- M?`i ç`M? H` +?d +ÁM +| K°i p`B æ'm h?€M? K` i?¬BX

hB M p`Q i`QM; F i ;BÈB pB M +´- L?ç+ h?`M? i?2Q /äB iWM; MÆB- ?„M +kM; F?-
o•M S?d S?d p` S?QM; h?9+ Î ç•mX h`QM; HÁM; L?ç+ h?`M? +kM; HQ H„M; F?¬M; i
æB M /MM; S?QM; i?9+ p` o•M S?d S?d ç®B T?| pÈB KbM? i?b b) içQ ` mv ?B T`

@ o•M; - +?O M?•MX

æçB aQM; p` hB m aQM; M?` M[HB M imM; M; QÌB H M F?¬M; i`mM; K` #„i ç-m#
?B M içB ? B M`M; #`v i`M ç½ M? M? F?¬M; Qi bQ pÈB i`QÊ+ FB - i`QM; +?®+ I
hB M i`MX

@ æçB aQM; - hB m aQM; +€+ M; QÆB +?d +¬M p•v ?½K M; k iBM? æ'm h¬M i`Î tm®
i?b ;B Q +?Q ç°B ?° p EBK GQM; p` ç€K M; QÌB E?B m h?B M >´ H` i®i`²BX

L?ç+ h?`M? M|B pÈB ? B M`M; æçB aQM; p` hB m aQM; - H-M M`v #`i F i? M`Q-
h°+ +| tm'i ?B M M?B m ?ÆM i?b M?[M; æ'm h¬M; æ'm >Q`M; FB æçB aQM; p` hB
ç®B T?|X

@ o•M; +?O M?•MX

æçB aQM; p` hB m aQM; ? B M`M; HB M i`ª HÌB- i`QM; HÁM; ? B M`M; +kM; /U iQ

@ sQ i tQ iX

hWM; i? M? •K tû ;B| i`mv M iÈB- K` i`QM; i-K K„i +O K¼B M; QÌB HB M tm'i ?B M

J'v M;?bM M;QìB M"v iÈB ;-M- K°i F?Q iS+ F?m +? i€M- çB i`QÈ+ M?'i+?QM? H`
F?Q iS+ i`"M M;"T- imv i ç®B F?¬M; i? F?BM? i?QìM;- K" K'v M;?bM M;QìB T?Q
i T?ªB FBM? ?½BX

@ *?O M?•M- M?[M; M;QìB M"v i?U+ HU+ im pB çç i iÈB M?` iBM? i K iBM? æ'm h-
iB M F€- iQ" M #° ;B Q +?Q +?9M; i H" çQÈ+ `²BX

æçB aQM; +'i iB M; M|B pÈB L?ç+ h?"M?- i?-M i?S+ +O ? B M" M; i?2Q /äB- K'v
p"Q i`QM; K„i+O ? B M" M;X

@ h?B M S?-M hB M h`"M- H MX

L?bM i?'v K'v M;?bM M;QìB FB iB M ;-M- +ª ç€K ç^M; ç^M; b€i F?Q- F?Q i? FBM
p" hB m aQM; pšM F?¬M; i? K ç w- i?O 'M +O ? B M" M; #B M +?mv M- i`QM; F?Q
KQÆB /†K ç m #` ? B M" M; # Q T?OX

h`QM; T?QÆM; pB M bÆM +®+- K•v ç2M #„i ç-m # Q T?O- b€i F?Q i`"M M;"T- F?
G¬B K" >„+ •K K ?mv i i°+ içQ M M i?b +ÁM KçM? K) ?ÆMX `i M?B m H-MX h?B
K°i +ªM? iQÈM; +U+ F€ FBM? F?OM;X

í i`QM; h?B M S?-M iB M i`"M M"v ;B®M; M?Q H" i`QM; ç` M;K+- M?[M; M;QìB FB
b€i F?Q i?b ?B M içB ç½ F m +? ;¼B K - iWM; i? M? •K i?ªK i?B i p M; H M- M?
i`mM; ;B M +O h?B M S?-M hB M i`"MX

h?U+ HU+ M?[M; M;QìB M"v ç m H" æ'm h¬M i`î tm®M;- æçB aQM; p" hB m aQM;
h`"M #¼M ?¼ ?Q" M iQ" M F?¬M; i? +| F?ª M, M; TªM F?€M;- iWM; ;B¼i K€m iQÆ
iQÆB b m ç| ç m #B M i?"M? [m, ç-m +?ûK çSi æ'm h¬M- Mm®i +?YM; #¼M ?¼ M;

*ªK M?"M i?'v i?B M T?-M iB M i`"M- ç€K M;QìB u m >mv M- u M >B m E€ ç m p-
GQM;- L?ç+ >ç+- L?ç+ EB m #¼M ?¼ +kM; i? X

æ†+ #B i H" G M? >² >çQ h?B M- ? B M;QìB `i`ä # M ç-m æçB aQM; p" hB m aQM
K" i?¬B- K" ?B M içB +ª ? B ç½ H" +QìM; ;Bª bB m +'T- i?U+ HU+ #B M ?| p¬+MM

@ X

hWM; i? M? •K i?ªK i?B i p M; H M î i`QM; h?B M T?-M iB M i`"M- b€i F?Q i`"M
i +kM; Km®M ç" T M? M? ?ÆM- K'v M;?bM M;QìB î i`QM; i?B M T?-M iB M i`"M F
M?B M H" K b Q +| i? +?çv i?Q€iX b

E?¬M; Q i M;QìB i?m°+ oB M *´ >´ h°+ ç½ #B M i?"M? #ªM i? i?B M T?9- +?ŠM; [m
ç´B çQÈ+ çB m ;b- +?Q /M #B M i?"M? i?•M ?bM? ?ÆM M;?bM i?QÈ+ #¼M ?¼ +kM

.o M?B M bî ?[m #ªM i? i?B M T?9 M?QM; ?mv i Kç+? iW b€m i?"M? i`î tm®M; i?b
i?B M T?9 +O KbM?X

@ .WM; i v- /WM; i v HçB +Q? i X

J°i i? M? •K F m ;"Q i? i?ªK p M; H M- î i` M #-m i`îB tm'i ?B M iWM; iB M; ;-K ;v
h?2Q i? M? •K [m, /` M"v- L?ç+ h?"M? Mî` K°i MK +QìB HçM?- iQ" M i?•M L?ç+ h

@ æçB aQM;- hB m aQM; +?9M; i çB i`QÈ+ i?¬BX

L?ç+ h?"M? M|B pÈB ? B M;QìB æçB aQM; p" hB m aQM;- M; v b m ç| ?„M ?QÈM;
ç°B ?° p EBK GQM; ,

@ *?9M; i K m çB i`QÈ+- i`€M? ç ç€K M;QìB FB ªM? ?QìM; iÈB æçB aQM; p" hB

@ hY K¬M ç|M;- bBM? K¬M KîX

æçB aQM; p" hB m aQM; ? B M;QìB H~K #~K i`QM; KB M;- M; v b m ç| i`QM; T?QÆ
ççB ççQ tm'i ?B M- L?ç+ h?"M? imM; M;QìB p"Q i`QM; ç|X

J¼B M;Q`B i?2Q L?¢+ h?`M? iB M p`Q h?B M S?–M hB M i`M- Î i`QM; i`M- ¸°B
L?¢+ EB m- G M? >² >¢Q h?B M M?|K M;Q`B FBM? M;¢+ F?¬M; i?¬BX \*?d i`QM
i`M ¸½ +| K'v i`,K M;Q`B iÈBX

L;Q`B ¸B ¸–m +?QM? H` K°i H½Q ;B`- F?m¬M K†i +O H½Q ?B M H M p iS+ ;B`M
@ L?¢+ h?`M?– T?Q i`QÈ+ +?QM? H` >´ J½M?– # M +¢M? +?QM? H` >´ EbM?– ?„
p` o•M S?d S?d +¬ MQÆM; ¸BX \*ÁM M?[M; M;Q`B FB +?QM? H` ?° p ¸°B +O oB
L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q iB M iÈB ;–M L?¢+ h?`M? `²B M|BX
@QyQ@

N88X *?QÆM; 3kd, E`+? *?B M >´ J½M?X

L;?2 i?'v L?¢+ *®+ M|B- L?¢+ h?`M? +kM; ¸€M? ;B€ K'v M;Q`B T?Q i`QÈ+ +O oB
M?'i +?QM? H` >´ J½M?– K` L?¢+ h?`M? /MM; M;mv M i?–M i?2Q /äB i?b i?'v ?„M
h?€M?– bQ pÈB >´ Zmv i i?'i iBM? æ'm h?€M? i?b K¢M? ?ÆM F?¬M; Qi- imv M?B
i?b F?¬M; ? +| +?9i mv ?B T M`Q +aX

J` K'v M;Q`B T?Q b m +?QM? H` >´ EbM? H` M;k iBM? æ'm h?€M?– +ÁM H¢B +ÁM
HK+ iBM? æ'm h?€M?– ? B iS iBM? æ'm h?€M?– i´M; +°M; H` b€m æ'm h?€M?X

o T?–M ¸°B ?° p >´ oQÆM; Î T?Q b m L?¢+ h?`M? F?¬M; +QB p`Q ¸•m- ¸°B ?° p
?Q`M iQ`M Î /QÈB ¸°B ?° p EBK GQM;– M?[M; M;Q`B F?€+ ¸ m K†+ i` M; T?K+ +O
+?WM; +?d H` M;k iBM? HK+ iBM? ÷

@ L?¢+ *®+– #^M; p`Q M?[M; M;Q`B M`v K` +kM; /€K ¸ M oB M *´ >´ h°+ /QÆM; Q
+| M;?2 F?¬M; \

Í T?Q i`QÈ+– >´ J½M? ¸€M? ;B€ L?¢+ h?`M? `²B +Q`B H¢M? M|BX

@ >´ J½M?– ?¬K M v +?9M; i ¸ M pb +?mv M ;b M;QÆB #B i`ä- K m ;B Q M;Q`B
i b) ;B i b¢+? oB M *´ >´ h°+X

L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q M?bM >´ J½M? K` M|B- ¸€M? ;B€ pB M +´ ?´ i°+ +?d +| M,
i`QÎM; H½Q F?¬M; +QB #¼M ?¼ p`Q ¸•mX

@ E?~m F?Q i?"i H` HÈM- M m F?¬M; /WM; i v i?b i b) ¸ +?Q ? B M;Q`B FB b®M
>´ J½M? M?bM L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q K` iS+ ;B`M M|BX

@ >B M;Q`B FB K` `KM; K°i bÈB i|+ i b) ;B i K°i M;?bM M;Q`B oB M *´ >´ h°+X

L?¢+ h?`M? M?bM >´ J½M? K` M|B- i`QM; K„i ?B M ` K°i ?`M K M;X

@ L?bM #° /€M; t2K ` M;QÆB +?QM? H` L?¢+ h?`M?– M;QÆB +?Q H` M;QÆB H`
+ Q ¸'i`°M;– ?¬K M v i b) /¢v /¶ M;QÆBX

>´ J½M? ¸€M? ;B€ L?¢+ h?`M?– imv M?B M b m ¸| M?bM i?'v h?B M S?–M hB M i`

@ E?¬M; /WM; i v H¢B i b) H`T iS+ ;B i +? i ? B M;Q`B FB X

@ L m M;QÆB ;B i ? B M;Q`B #¼M ?¼– +a oB M \*´ >´ h°+ M; v +a K°i M;Q`B +kM; F
M;QÆB i?Y t2KX

L?¢+ h?`M? H¢M? M?¢i M|BX

@ *? i iB iX

>´ J½M? M?bM L?¢+ h?`M? b m ¸| K„M; iQ- i?•M aM? +O ?„M +?mv M ¸°M; ?QÈ
S?–M iB M i`M- Î i`QM; ¸| iWM; i? M? •K i?ªK i?B i p M; H M- i`QM; HÁM; K¼B M;
M?bM i°+ M?•M +O KbM? +? i- ?„M +kM; #` p'v K€m i`QM; iBKX

@ Í H¢B +?Q i X

h?•MªM? +O L?¢+ h?“M? #B M K'i M; v i¢B +?¶- +| S?QM; G¬B aQ +O h`-M ;B -

@ æ°M; i?OX

æ9M; H9+ M"v K°i iB M; ?ûi p M; H M- i`mv M iÈB i B +O K¼B M; QìB i?m°+ ¸°B ?

@ :B i ¸B- ;B i b¢+? M?[M; M; QìB F?®M FB T M"v +?Q i X

E?B m h?B M >´ ?ûi HÈM K°i iB M; - b m ¸| ¸€M? p T?B€ M; QìB i?m°+ oB M *´ >´ F?B #` >´ EbM? #„i M?` H½Q ;B p" o•M S?d S?d ¸B- imv F?¬M; #` i`€+? i°B M?QM pšM #,M F?Q,M F?¬M; i?¬B- i`QM; HÁM; ?„M ¸½ bÈK +| b€i F?Q- M;?2 i?'v +?O M i?OX

G9+ M"v hY æB M J½M; - u m *Æ- hS aQ J PM; +ÁM +| K°i b® M; QìB i?m°+ ¸°B ?° + K HÁM; Î T?Q b m- K¼B M; QìB i`"M M;"T ¸'m F?Q p" K T?€T HU+- ¸B M +m²M; M; QìB- h`-K GBM?- h¬ >•M L?B- u m >mv M´ EbM? #¼M ?¼ +¬K i`QìM; FB K- FB i?O F?¬M; ? MQÆM; i vX

@ L; QìB M"v ;B Q +?Q i X

h? M?•K MQM MÈi +O h? M? æ²M; i`mv M` - i?•M ?bM? M?Ä #û tBM? tBM? +O æ'm h?€M?X

@ *€B M"v i?b ;B Q +?Q i X

h?•MªM? +O >²M; GQ M +kM; F?¬M; Í H¢B T?Q b m- i`QM; M?€v K„i ¸½ ?| i?“M p T?Q >´ EbM?X

@ h? M? æ²M; - >²M; GQ M ? B M; QìB +~M i?"MX

L?bM i?'v h? M? æ²M; p" >²M; GQ M # v p T?Q M; QìB +O oB M *´ >´ h°+- L?¢+ E >¢+ #¼M ?¼ ¸ m +ª FBM?- #¼M ?¼ Km®M FûQ ? B M; QìB h? M? æ²M; p" >²M; GQ

@ *€+ M; QÆB M M +~M i?"M KÈB ¸9M; - h? M? æ²M; - >²M; GQ M F?¬M; +¬M T?ªB u m >mv M M; ,M +ªM M?|K M; QìB L?¢+ EB m H¢B- i?•M i? #B M i?“M? K°i ¸¢Q HK iS iBM? æ'm h?€M?- L?¢+ *®+- L?¢+ GB i ? B M; QìB +kM; #„M p T?Q ¸|X

æ°B ?° p EBK GQM; ¸½ +MM; pÈB ¸°B ?° p >´ oQÆM; +O oB M *´ >´ h°+ ;B Q +?E >´- hY æB M J½M; ? B +QM K i?9 M"v +kM; ¸½ ¸°M; i?OX

Í i` M #-m i`ìB- i v €Q +O >´ J½M? pmM; ` - K°i ¸'m F?Q +QìM; ?½M tm'i ?B M- iB M i`"M +O æ¢B aQM; p" hB m aQM; X

@ GmB` X

h?•MªM? +O L?¢+ h?“M? H9+ M"v ¸°i M; °i ¸½ tm'i ?B M # M +¢M? >´ J½M?- ? B #`M i v T?ªB ¸½ +| # €KªM? FB K- iB b€M; M;"T i`ìBX

GU+ HQÊM; ¸ M p"Q i¢Q i?“M? K°i KªM; [m, /`- ?Q`M; K M; +O >´ J½M? M?Q Km® ` - i?•MªM? +O L?¢+ h?“M? H9+ M"v ¸½ tm'i ?B M +€+? >´ J½M? +?Q ¸-v K KQ

E?|2 KB M; +O L?¢+ h?“M? MÎ` K°i MK +QìB H¢M?- i?O 'M +O ?„M M? M? +?|M ¸¢Q #¢+? b„+ FB K [m M; iW i`QM; KB i•K i`mv M` - b m ¸| ?| i?“M? i€K +?m¬B F >´ J½M?X

L?¢+ h?“M? ?B M i¢B ¸½ ¸°i T?€ iÈB æ¢B i?W iB M F€- •K .QÆM; EB K ?| ` H`K i,M; + Q bQ pÈB i`QÊ+ FB F?¬M; QiX

*ªM? iQÊM; M"v F?B M +?Q >´ J½M? FBM? ?½B F?¬M; i?¬B- i?¬M b„+ +O ?„M H" T ¸Q - K°i ¸¢Q i`MªM? ?B M` X

@ h®+ ¸° +ÁM +?"K- pšM +ÁM +?Q ¸OX

L?¢+ h?“M? +Q`B H¢M? K°i iB M;- ¢¬B K„i +O ?„M +?ÈT ¢°M; F?¬M; Qi- €M? K„i
i`QM; i v F?) #B M ¢´B- i v T?ªB F?) M? +? H M- K°i T?€T [mv i H¢B #„M iÈBX

@ smv tmvX

hWM; i? M? •K p M; H M- FB K [m M; +O •K .QÆM; EB K +kM; i`Î M M i`“M M;”T- i
h?B M S?¬M iB M i`“MX

h€K i? M? •K .QÆM; EB K #„M p T?Q i`QÈ+ K†i- i?•MªM? +O >´ J½M? tm'i ?B M
EB K M?Q Km®M tmv M [m M; Q`B +O ?„MX

a„+ K†i +O >´ EbM? i`Î M M FBM? ?½B- i` M M; Q`B +O L?¢+ h?“M? ?„M F?¬M; +
K T?€T HU+- i?O ¢Q¢M M“v i?“i H“ [m, /`X

G¬M M“v +¬M; FQ+? ¢½ iÈB i`QÈ+ M; Q`B- >´ EbM? F?¬M; i? M“Q i?“M; F?ÄB- p
T?€ pÐ [m, /`FB ¢ ¢®B T?| pÈB L?¢+ h?“M?- +| K'v M; ?bM M; Q`B #` M?®i Î i`Q
M?QM; H¢B F?¬M; i? +?®M; M´B L?¢+ h?“M?X

@ sQ iX

J°i iB M; M?Ä p M; H M- ? B ¢¢Q HU+ HQÊM; b m F?B +?¢K p“Q M? m- F?¬M; ;B M
i? M? •K .QÆM; EB K i`“M M;”T FB K K M; +¬M; FQ+? p T?Q >´ J½M?X

@ *| i? M; ,M +ªM ¢QÊ+ K°i ¢ÁM +O i - [mª M?B M H“ +| +?9i i?U+ HU+X

L?¢+ h?“M? H`K #`K i?b i?¬K- im pB #€i iBM? æ'm h?€M? +O >´ J½M? ¢9M; H“ F?
K°i ¢ÁM +O •K .QÆM; EB K ¢9M; H“ F?¬M; ? F€ [m€BX

G9+ M“v >´ J½M? +?,K +?9 M?bM L?¢+ h?“M?- i`QM; HÁM; ?„M i?¬K i? M F?¬M; i?
K°i ¢ÁM +O KbM?- i?U+ HU+ +O L?¢+ h?“M? ¢9M; H“ p¬ +MM; [m, /`X :-M ¢•v i
>„+ •K h?¬M æB M K¼B M; Q`B ¢ M; M|B iÈB L?¢+ h?“M?- ?”m i?B M +O L?¢+ h?B
iÈB- F?¬M; M; Ì M; Q`B M“v i?U+ HU+ H¢B K¢M? ¢ M KS+ i? M“vX

@ hB m iY- ?¬K M v M; QÆB iÈB i”M ¢•v- i ?¬K M v ;B i M; QÆB +QB M?Q i`W ?¼

>´ J½M? H9+ M“v i`“M M;”T b€i w- H”T iS+ #„M p T?Q L?¢+ h?“M?- ¢'m F?Q M;”T

L?¢+ h?“M? F?¬M; ? bÊ ?½B- ?„M +?d ?ÆB ?Q M; K M; HMB p b m p`B +?K+ #Q
H M- K°i ¢¬B +€M? #„i ¢¬m ?B M`X

>´ J½M? M?bM i?'v +ªM? iQÊM; M“v i?b FBM? ?½B M|B,

@ JQ`B i?“M? EBK GQM; i?•M i? +°M; pÈB KQ`B i? M? S?QM; G¬B aQ- ¢•v`®i +n

@ QyQ@

N8eX *?QÆM; 3k3, .B >bM? >Q€M o`- >mv M >| o¢M h?B MX

@ S?ªB ¢€M? +? i- M; Q`B M“v F?¬M; i? ;B [H¢BX

>´ J½M? +„M `M; K°i +€B- i?•MªM? ?| i?“M? K°i ¢¢Q i”MªM?- ?Q F?¬M; # v iÈB

J°i iB M; b'K M´ p M; H M- i?•MªM? +O >´ J½M? pW tm'i ?B M i?b L?¢+ h?“M? +
L?¢+ h?“M? ?Q”M; K M; ¢¢B ?B M- imv M?B M i?•M i? >´ J½M? +kM; i`“M M;”T- i
+kM; tm'i ?B M- ?¬K M v pb T?ªB ¢€M? +? i L?¢+ h?“M?- >´ J½M? T?ªB bY /KM; i

@ hB m iY- ?¬K M v i F?¬M; i? F?¬M; ¢€M? +? i M; QÆBX

*U ?´ p¢M i?QÈ+ +i iB M; `Qi ;”Q- ?mM; ?,M; #´ tm®M; L?¢+ h?“M?- ;B`T ?9i M“v
+O >´ J½M?- L?¢+ h?“M? ?B M i¢B M?Q K°i +QM FB M #û #ÄM;X

L?¢+ h?“M? +kM; F?¬M; [m v ¢¬m H¢B- M; mv M i?¬M +O ?„M +ªK M?”M ¢QÊ+ i'i
HQM;- +?d +| EBK GQM; i?•M i? i` M M; Q`B H”T ?€i ?mv ¢ M KS+ +U+ ?¢MX

J" L?¢+ h?"M? H9+ M"v ¢®B K†i pÈB mv €T +O >´ J½M? +kM; +ªK i?'v M;?B ?Q†+
M;?o KbM? ¢½ +? i- K°i +?B m M"v ¢½ bY /KM; i?B M T?9 #ªM i? - #B m i?` +?Q i?
*´ >´ h°+X

@ •K –KX

hWM; i? M? •K p M; H M- L?¢+ h?"M? +ªK M?"M ¢QÊ+ K°i HU+ HQÊM; +QÌM; ?½M
H9+ M"v ?„M +ªK i?'v HK+ T?O M; k i¢M; M?Q Km®M +m²M +m°M t€Q i`°MX

@ i K ¢ X

@ L?¢+ h?"M?X

L?¢+ GQM; - L?¢+ >¢+ - L?¢+ EB m # M; QÌB ¢ m F m H MX L?bM i?'v >´ J½M? ¢€M
¾ FBM? ½B F?¬M; i?¬B- ¢ m t¬M; iÈB M; ,M +ªMX

@ sQ iX

L?¢+ EB m i?U+ HU+ K¢M? M?'i i®+ ¢° +kM; M? M? M?'i- i`QM; M?€v K„i ?| i?"M
#„M p T?Q #ªM i? i?B M T?9 +O >´ J½M?- K" L?¢+ GQM; - L?¢+ >¢+ ? B M; QÌB
i?2QX

@ >| ` H" M; QÌB K°i M?"- +€+ M; QÆB Km®M +? i b Q\

*U ?´ pB M +´ [m€i HÈM- i?•M i? M?bM i?'v L?¢+ EB m iB M iÈB i?b +?d KdK +QÌ
i?B M i`K #„i ¢-m +¬M; FQ+? H M i` M M; QÌB +O L?¢+ EB mX

L?bM i?'v L?¢+ EB m ?Q /mM; i?'i b„+ - i`QÊ+ K†i i?b H" K°i +QM +U ?´ - M" M; H
H¢BX

@ L; QX

J°i iB M; ; -K ;W p M; H M- K°i ¢¢Q i?•MªM? M?Ä M?„M tBM? ¢ T ¢½ iB M iÈB L?
M"v ¢½ ?| i?"M? K°i #ªM i? >| s" i?QÊM; +´ - +?QM? H" h? M? æ²M; X

@ h? M? æ²M; - h? M? æ²M; X

æ9M; H9+ M"v- L?¢+ EB m- L?¢+ GQM; #¼M ?¼ ¢½ M?"M ` ¢| +?QM? H" h? M? æ
KbM?- M?bM i?'v #ªM i? + Q HÈM- #¼M ?¼ ¢ m ?Qi p"Q K®i ?ÆBX

@ •K –KX

hWM; i? M? •K F?'M; H² p M; H M- F?Q iS+ i`Î M M +m²M; #¢Q- i?•M i? +U ?´ M?b
h? M? æ²M; i?b [mûi +?•M K°i +€B- +QÌM; ?½M HU+ HQÊM; #„M ` - ¢~v HmB h? M
h? M? æ²M; H9+ M"v M? M?"M; - +?d #` ¢~v HmB p" B i`, K i?QÊ+ K" i?¬B- ¢²M; i?Ì
+?QM? H" L?¢+ EB m p" L?¢+ GQM; ? B M; QÌB ¢€M? iÈBX

@ •K –KX

Í i` M K¢i ¢'i- L?¢+ h?"M? iW iW # v H M- pW `²B ,M K°i ¢ÁM M"v L?¢+ h?"M? F?
[m ?„M +?O [m M M M KÈB i`9M; ¢ÁM K" i?¬BX

@ *? - +? F?¬M; +| +?mv M ; b +?S\

h? M? æ²M; i?m ?²B #ªM i? iQ HÈM iB M iÈB ; -M L?¢+ h?"M? K" ?ÄBX

@ E?¬M; +| ; b- +?d H" M?'i i?ÌB F?BM? i?QÌM; K" i?¬BX

L?¢+ h?"M? +'i iB M; M|B- L?¢+ h?"M? i?"i €v M€v- M m pW `²B >´ J½M? H" æQ
T?B M iQ€BX

@ LÆB M"v ; B Q +?Q +? - +QM ¢€M? F?¬M; +? i ?„M ¢QÊ+X

h? M? æ²M; +?m +€B KB M; M?Ä M?„M ¢€M; v m ` K" M|B- b m ¢| i?•MªM? M? M
iBM? æ'm h?€M? H9+ M½v M| ¢ M; ; B Q +?B MX

@ EBK hB M E?-B G¶BX

h?O 'M +O L?¢+ h?"M? M;QM; F i- iW i`QM; KB i•K +O ?„M #„M ` >¢Q h?B M h
i?•MªM? K`m p`M; tm'i ?B M- +?QM? H` M,K +QM EBK hB M E?-B G¶BX

@ æBX

h?O 'M +O L?¢+ h?"M? ¢€M? ` - M,K +QM EBK hB M E?-B G¶B # v iÈB +¢M? # M;
p` L?¢+ >¢+- K M; i?2Q HU+ Q M? FQ+? p¬ +MM; HÈMX

o T?-M >´ J½M?- L?¢+ h?"M? F?-M; +QB p`Q ¢•m- M,K +QM EBK hB M E?-B G¶B
?„M ?m®M; +?B L?¢+ h?"M? Km®M ¢Q+? i?•M KbM? ¢°M; i?O- pW `²B M;¢M? F?
L?¢+ h?"M? ¢½ i`Î M M M?°M M?¢Q- imv T?€T HU+ #` iB m ? Q M?QM; +kM; F?-M

J` H9+ M`v >´ J½M? +kM; M?bM +?^K +?^K p T?Q L?¢+ h?"M? K`mM; ¢°M;X L?
K°i FQ+? K` F?-M; +| +?mv M ;b F?B M +?Q ?„M FBM? M;¢+ F?-M; i?-B- +ÁM +|
M?Q i?U+ HU+ F?-M; ? Î /QÈB ?„MX

*MM; H9+ ¢| /MM; HBM? ?²M i?2Q /äB >´ J½M? +kM; HQ bÊ- M;QÌB +O oB M *´ >
b€i- F?-M; i? H` ¢®B i?O +O L?¢+ ;B X

æ®B pÈB +?B M i`QÌM; M`v- L?¢+ h?"M? ¢ M; MÎK°i MK +QÌB- ¢°B ?° p EBK GQM
?ÆM M?B m bQ pÈB ¢°B ?° p >´ oQÆM; FB - ?m®M; +?B +ÁM +| E?B m h?B M >
GB i p` K`v æ'm h?€M? +QÌM; ;Bª M[X

æ'm h?€M? ¢®B T?| pÈB æ'm h¬M- ` i v H` +| M;QÌB M;½ tm®M;- oB M *´ >´ h°+ ;
M;QÌBX

@ *? i iB i- i b) F?-M; i? +?Q M;QÆBX

>´ J½M? +kM; F?-M; #”M i•K- H¬M M`v i?U+ HU+ +O L?¢+ ;B F?B M +?Q ?„M FE
H¢B +| M?B m M;QÌB M?Q p`v- +ÁM +| M?[M; K i?9 +’T +?QM +?Q iWM; i?’v [m

h?B M T?9 #ªM i? +O >´ J½M? HB M `Qi ;”Q- i?•M ?bM? M? M? +?|M; +?¢v H M
+kM; M?Q Km®M +m°M b|M; - i?2Q b€i ¢¬B +?•M FB - ?´ i`ªQ tm'i ?B M- /[/°B #„M

L?¢+ h?"M? ¢SM; Ä i` M #-m i`lB- ?„M +kM; F?-M; Km®M HmB tm®M;- imv M?B M
>W- ¢ t2K M;QÆB +ÁM F m ;”Q i`QÈ+ K†i i F?-M;X

L?¢+ h?"M? +QÌB H¢M?- i?•M ?bM? +O ?„M +?mv M ¢°M;- pW `²B ?„M +?d /Á tû
F?€+? F?Q- L?¢+ h?"M? p®M iQM? `^M; /MM; K°i ¢ÁM;B i +? i >´ J½M? M`v- H9+
;B”M i`QM; HÀM; KbM?X

@ •K .QÆM; EB K- ¢BX

h?O 'M +O L?¢+ h?"M? +’i H M- •K .QÆM; EB K K°i H¬M M[?| i?"M? FB K [m M;
EB K QM; QM; T?€i ` i? M? •K- #„M p T?Q #ªM i? +O >´ J½M?X

G¬M M`v L?¢+ h?"M? i?B i`B M •K .QÆM; EB K bQ pÈB H¬M; -M ¢•v M?’i i?b K¢M?
¢ m T?€i ?mv bS K¢M? ;’T ¢¬BX

>´ J½M? M;~M ` K°i +?9i- K°i KªM; HQÈB +?„M H¢B •K .QÆM; EB K- imv M?B M
.QÆM; EB K pšM # v i?šM; p T?Q ?„MX

G9+ M`v >´ J½M? ¢½ +ªK M?”M ¢QÊ+ F?Q iS+ +O FB K [m M; p¬ +MM; K¢M? K)-
K¢M? ?ÆM F?-M; Qi- i`QM; K„i i`M M;”T p ?QªM; bÊX >„M `MM; KbM? F?-M; ?
?²B- M;~M; ¢¬m H M- +?•M i`€B i`M M;”T ?Q”M; K M;- H,M; F?-M; #´ p T?Q FB

oäM; FB K F?-M; i? K i`€M? Mû- +?¢K T?ªB i`ªQ +O >´ J½M?- ?Q”M; K M; /•M; H
#` >´ J½M? +?¢K T?ªBX

@ QyQ@

N8dX *?QÆM; 3kN, *'K *? >´ J½M?X

h€K i? M? •K .QÆM; EB K # v H M #-m i`lB b m ç! M;QM; iK H¢B K°i H-M M[- K
tm'i ?B M- +MM; H9+ ç!- FB K [m M; ç¢B i?`M?- iW K°i ç¢Q FB K [m M; ?! i?`M?
ç¢Q ?! i?`M? #®M ç¢Q- #®M ç¢Q M`v F?Q iS+ i?-M /`- i`QM; M?€v K„i K¶B ç¢Q FB
i€K- i¢Q i?`M? i`,K M;`M FB K [m M;X

•K .QÆM; EB K /B ?bM? ?Q€M p`- i?O çQ¢M M`v L?¢+ h?`M? Î æ¢B h?W iB M F€
?! M`v Î i`QM; M?€v K„i K` i?-BX

o¢M ç¢Q FB K [m M; #„M ` - +?2 [m M? i?•M i? + Q HÈM +O >´ J½M?- ç2K >´ J½
K¶B ç¢Q FB K [m M; ;B®M; M?Q H`HBM t`H2 HQÐB F?-M; M;WM;X

>´ J½M? M?bM i?'v #B M ?! M?Q p`v ç-m iB M H`M; `M` b m ç! i?•M ?bM? F?-M

o¢M ç¢Q #¢+? K M; H!2 H M- +ª p¢M ç¢Q ;B®M; M?Q i?B M pãM; # Q i`MK H`v #ªM
?mM; ?,M; #„M iÈB M;Q!B +O ?„MX

@ >®M;X

>´ J½M? H9+ M`v `Qi;`Q K°i iB M;- F?-M; ç w iÈB FB K [m M;- iQ`M i?•M [m M; i
ç½ i`M M;`T ?Q`M; K M; iÈB +U+ ?¢M- i?•M i? F?´M; H² pmM; H M- FB K [m M; ç
+?B +?Qi FB K [m M;X

@ •K -KX

> B i? M? •K i`-K i?'T p M; H M- FB K [m M; ç€M? tm®M; >´ J½M? ç½ #` ?´ i`ªQ +
iWM; F?9+X

hmv M?B M iQ`M i?•M FB K [m M; pšM +?ÈT ç°M; ?`M K M;- pãM; FB K imv #` >´
M?QM; pšM F?-M; ;BªK mv HU+X

@ >®M;X

>´ J½M? H¢B `Qi;`Q K°i H-M M[- #ªM i? F?´M; H² +`T i®+ +?mv M ç°M;X ósQ iô
F?2 ?Î FB K [m M; #` tû `€+? - +¬M; FQ+? M?'i i?lB ç½ #` t! #Ä- imv M?B M i` M
?`M; i`,K ç¢Q FB K [m M; +S p`Q- K€m iQÆB S `X

@ hB m iY- i HB m K¢M; pÈB M;QÆBX

>´ J½M? i?Q€i F?ÄB bU # Q p•v +O FB K [m M;- ?Q`M iQ`M +?ŠM; ç i•K ;b iÈB i?
H¢B +ÁM ç€M? p T?Q L?¢+ h?`M?- ç°M; i€+ +U+ M? M?X

æ®B Kti pÈB K°i i`ªQ M`v +O >´ J½M?- L?¢+ h?`M? F?-M; ? bÊ ?½B- M;QÊ+ H¢
L?bM i?'v L?¢+ h?`M? F?-M; ? Mû i`€M?- >´ J½M? H¢B FBM? M;?B- ?„M •K i?-K
h?`M? +! /KM; w ;b- +MM; H9+ M`v >´ J½M? +ªK i?'v i` M M;Q!B +O L?¢+ h?`M? F
iU ?² M?Q M;QM; iK K°i HU+ +¬M; FQ+? ;b ç!X

>´ J½M? FBM? ?½B- /M b Q ?„M +kM; H`M;Q!B b®M; ?ÆM M;?bM M,K- F?-M; F`
+O KbM? H¢B- ç°i M?B M i?•M i? F?´M; H² /WM; H¢B- +?Êi HmB p T?B b mX

@ >B M i¢B KÈB HMB- M;QÆB F?-M; i?'v H` ç½ Km°M `²B b Q\

L?¢+ h?`M? H¢M? HMM; M!B- Î +?¶ +O L?¢+ h?`M? K°i ç¢Q FBK b„+ ç½ ç€M? tm
i?2Q >´ J½M?- i`QM; H9+ p¬ ibM?- L?¢+ h?`M? ç½ /MM; ç'm F?Q M;QM; iK K°i HU

@ EBK GQM; i`ªQX

L?¢+ h?`M? KdK +Q!B [m€i H M- i?•M i? /[ /°B K` HQÈi iÈB- K!M; i v ç½ +?KT p
J½M?X

@ >WX

>´ J½M? •K i`-K [m€i H¢M?- K°i ?´ i`ªQ H¢B pmM; H M- ? B Hm²M; i`ªQ ç'm pÈB M

*?d i?'v F?¬M; ;B M F?Q iS+ i`Î M M #¢Q HB i- b m ç| F?¬M; ;B M F?Q iS+ #` ç€M
#B M K'i F?¬M; +ÁM i,K ?ÆBX

@ _„+ `„+X

*MM; H9+ ç| iWM; i? M? •K tQÆM; ;½v pKM p M; H MX

@ >®M;X

>ûi H M i? i?ªK K°i iB M;- i?•M i? +O >´ J½M? p¬+MM; ç m M?S+- tQÆM; +®i+O
ç€M? +?Q i M M€iX

a„+ K†i+O >´ J½M? ç¢B #B M- ?„M F?) i?®i H M K°i iB M; F m- i?•M i? + Q HÈM

@ sQ i tQ iX

*MM; H9+ ç| >´ J½M? K°i H-M M[/UM; H M i` M #-m i`ÌB- #„M i?ŠM; p T?Q L?¢

@ "€i iBM? æ'm h?€M?- M m M;QÆB H" #€i iBM? æ¢B /?i i?b i +kM; ç€M? +? i M;

>´ J½M? `Qi;`Q i? M? •K i`M M?ŠM p¬+MM;X

h?2Q F?Q iS+ +O >´ J½M?- ?Q`M; K M; iQ€i` - i?•M i? + Q HÈM i`M M;"T F?Q
p M; i?B M #„M; ç` HB i+'i H MX

L?bM i?'v #° /€M; +O >´ J½M?- L?¢+ h?`M? HB M bYM; b®i- imv M?B M b m ç| ?
H" >´ J½M? i?B i`B M i?B M T?9 +¬M; FQ+? >´ S? - +?ŠM; [m H9+ M`v ?mv i K¢+
?mv mv HU+ K¢M? M?'iX

S?€T HU+ +O L?¢+ h?`M? i`Î M M +m²M +m°M- imv M?B M H9+ M`v ?„M +kM; F?¬
S?QM; i?9+ p` o•M S?d S?d +?Q +Sm çQÊ+- ;B[ H¢B ?„M +kM; +| ;B€i` ç /MM;

L?bM i?'v #B M ?| +O >´ J½M?- L?¢+ h?`M? F?¬M; ? HQ H„M;- F?|2 K„i+O ?,
i?O 'M H¢B i m M; # v- K°i i? M? •K QM; QM; p M; H M i` M #-m i`ÌB- FB K [m M;-
i` M #-m i`ÌBX

@ "€i FB K [mv M?'i- çBX

L?¢+ h?`M? F?) [m€i K°i iB M;- i€K i? M? •K .QÆM; EB K ?| i?`M? FB K [m M; #
K„i H Q p T?Q #®M KB M; p¬+MM; HÈM +O >´ J½M?X

@ >®M;X

"®M +€B KB M; p¬+MM; HÈM +O >´ J½M? pŠM #„M p T?Q L?¢+ h?`M?- K M; i?
+MM; HÈMX

@ smv tmvX

EB K [m M; +O •K .QÆM; EB K i`M M;"T p +?|B K„i- pÁM; MQÊ+ tQ€v +kM; ç½ t
hmv `^M; •K .QÆM; EB K #` K€m i M? H`K +?Q bmv v m çB F?¬M; Qi- M?QM; FB K
#„M iÈBX

•K .QÆM; EB K [/°B #„M iÈB- H9+ M`v >´ J½M? KÈB i?U+ bU #®B `®B- ?„M ?B
h?`M? Î T?Q i`QÊ+ F?¬M; i? M`Q +?®M; H¢B- i?B M T?9 +O KbM? +| i? / /`M
F?¬M; +| i?ÌB; B M bmv M;?o- >´ J½M? +kM; F?¬M; #B i T?ªM FQ+? i? M`QX

h?•M i? +O ?„M M? M? +?|M; HmB tm®M;- >´ J½M? #•v ;Bì +?d +| i? H`K i? X

@ Jm®M +?¢v b Q- Km°M `²BX

h?O 'M +O L?¢+ h?`M? #B M ç´B- T?€T [mv i +?mv M ç°M;- •K .QÆM; EB K M?M
J½M? M? M? ?ÆMX

@ sQ i tQ iX

EB K [m M; [mûi [m - ?' i`ªQ +O >' J½M? ç½ #` •K .QÆM; EB K +?ûK çSi- i?•M ?b
K†i ç'iX

@ >®M; ?®M;X

h`QM; M?'i i?`B >' J½M? T?€i` iWM; i? M? •K i?ªK i?B i- K€m iQÆB i`"M M;"T #

@ X

>' J½M? H9+ ç| +kM; F?¬M; i?m ??²B #ªM i? - K€m iQÆB i`"M M;"T T?mM` - M m F
T?9 i?b K€m iQÆB F?¬M; #B i # Q M?B m KÈB çOX >' J½M? b m F?B i`Î HçB ?bM
bmM; HçB +€B i v +KiX

G9+ M`v +€M? i v i`€B +O >' J½M? ç½ #` FBK HQM; i`ªQ +O L?ç+ h?"M? # ;½v
EB K +?†i çSi- i? i?ªK p¬ +MM;X

>' J½M? bÊ ?½B M?bM L?ç+ h?"M? T?Q t t i?b L?ç+ h?"M? ç½ M?€v K„i tm'i ?B
[m v M;Q`B HçB #®M K„i +?çK M? m- >' J½M? ?QªM; bÊ p¬ +MM;X

@ "ªM; p`Q oB M \*´ >' hº+ +€+ M;QÆB K` +kM; Km®M ç®B T?| pÈB L?ç+ ;B +?9M;
#m²M +Q`B ? v b QX

L?ç+ h?"M? €Q t M? F?) M|B- i?O 'M F?¬M; M;WM; #B M ?| - T?€T [mv i HçB ç€M

>' J½M? ç M; Km®M HmB tm®M; imv M?B M T?€i ?B M` i?•M i? +O KbM? F?¬M
ç'm F?Q i` M M;Q`B iU ?² M?Q +kM; #B M K'i F?¬M; +ÁM imM; iQ+? ç•m M[X

@ " M; # M;X

h` M F?¬M; i`mM; F`+? +?B M pšM iB TiK+- h? M? æ²M; ç½ / /`M; ç€M? +? i Kºi
KB M; K` Mm®i ?„M p`Q i`QM; #KM;- >²M; GQ M +kM; ç€M? p`Q i?B M T?9 #ªM i?
TªB HmB K'v M;?bM i?QÈ+X

@QyQ@

N83X *?QÆM; 3jy, L?K+ Jç *?O L?•M- oª o`Q JB M; JQ`B *€BX

@ >W- M?[M; +QM ?´ +? i M`v F?¬M; TªB H` ç®B i?O +O i X

L?bM M?[M; +QM F?´M; H² +U ?´ ç M; # v FB - >²M; GQ + Q ?SM; F?¬M; /Si- M| ç
M?B M p K†i #B M ç´B K` M|B,

@ *? i iB i- M;QÆB çWM; +?çvX

>| ` >' EbM? /U i? #` ç€M? # v i?b imM; M;Q`B #Ä +?çv F?B M +?Q >²M; GQ M i

@ >²M; GQ M- çWM; çm´B i?2QX

L?ç+ h?"M? i?m ??²B T?•M i?•M T?€i` i`mv M •K K` M|B pÈB >²M; GQ M- +?d +?ç
K` i?¬B

@ >WX

>²M; GQ M F m H M Kºi iB M;- iU ?² M?Q F?¬M; T?K+ H„K- M;Q`B M`v /€K ç`Q i?

J` H9+ M`v L?ç+ h?"M? ç€M? ;B€ M?[M; M;Q`B F?€+- u m >mv M H9+ M`v ç½ ç€
h?€M?X

.QÈB bU #ªQ p +O M,K +QM EBK hB M E?¬B G†B- +?9M; M[+MM; pÈB L?ç+ GQM
p¬ bU- +?d +| L?ç+ EB m ç€M? +? i ç®B i?O +ÁM L?ç+ GQM; L?ç+ >ç+ #¼M ?¼ i
i? M?bM K` i?¬BX

@ >®M;X

E?B m h?B M >´ +m®B +MM; +kM; `Qi;`Q H M- #ªM i? F?´M; H² tm'i ?B M- ç²M; €T +O >´ oQÆM;- M?€i i?ÌB tmM; [m M? ç½ i`Î M M`®B`QiX

*| E?B m h?B M >´ i?B i`B M mv €T- ç°B ?° p EBK GQM; +O L?¢+ ;B - u m \*Æ- h`J L; Qm #¼M ?¼ i`Î M M / /`M; ç®B T?| ?ÆMX

h`QM; ç° ?bM? +O L?¢+ ;B +| F?¬M; Qi M; QÌB +| im pB æ'm h?€M? ;B M?"T +?B hB M E?¬B G¶B- u m >mv M- h? M? æ²M;- >Ä G½Q- u M >B m E€ i?U+ HU+ +O i`,K M; QÌB oB M *´ >´ h°+ M`v #` ç€M? +? i +?d H` p'M ç i?ÌB ;B MX

@ .WM; i v- L?¢+ h?"M?- M; QÆB K m /WM; i v- M m F?¬M; i ç2K ? B M; QÌB FB # >´ J½M? #` L?¢+ h?"M? #`v ` +´K +? - M?bM i?'v +ªM? iQÊM; i? HQÆM; T?Q i` h`QÊ+ K„i +O ?„M +?QM? H` M?[M; HU+ HQÊM; i`mM; FB M +O oB M \*´ >´ h°+ - i`QÊ+ K†i L?¢+ ;B F?¬M; +€+? M`Q T?ªM F?€M; X

GQ¢B +? M? H +? i?U+ HU+ M`v imv i ç®B H` `it - i`QM; HÁM; ?„M p¬ +MM; ç€M tm®M; ç¢B #B m +?Q oB M *´ >´ h°+ +`M; #QÊ+ +`M; bmv bKT- H9+ M`v ?„M +,K tQÆM;- imv M?B M ?[m i•K K` p¬ HU+X

@ G½Q +~m- #•v ;BÌ M; QÆB +ÁM Km®M mv ?B Ti b Q\

L?¢+ h?"M? [m v ç-m KdK +QÌB K` M?bM >´ J½M?- i`QM; K„i +O ?„M ?B M` p i? ?„M ç†i H M i` M p Bi`€B +O >´ J½M? K` M|B,

@ .M b Q +€B i v M`v F?¬M; ç9M;- i ;B9T M; QÆB H'v tm®M; +kM; i®iX

@ _„+ `„+X

hWM; i? M? •K tQÆM; ;½v p M; H M- ç9M; H9+ M`v L?¢+ h?"M? MÎ` K°i MK +QÌB- i?'v H¢M? H)Q F`+? HB i- iW i`QM; p Bi`€B i`mv M` K°i i? M? •K ç m M?S+ F`+? iQÆB T?mM`X

@

>´ J½M? i?ªK i?B i F m H M- HQ¢B ç m M?S+ M`v H` /Q ç'm F?Q +O ?„M ç½ #` L?¢+ i`M M°B i•KX

@ hB m iY- M; QÆB F?¬M; T?ªB H` M; QÌB- i b) F?¬M; #Ä [m +?Q M; QÆB- M?'i ç` >´ J½M? i?ªK i?B i`Qi;`Q K„M; p T?Q L?¢+ h?"M?- H9+ M`v M; v +ªi?•M i? +O b Q M?9+ M?Q+? çQÊ+X

@ o"v b Q- i b) +?Ì- M; QÆB F?¬M; +¬M T?ªB iS+ ;B" M M?Q i? - i`Á ? v KÈB #„i ç¬ M; QÆB +? i M? M? ç•mX

L?¢+ h?"M? KdK +QÌB- b m ç| i?O 'M +O ?„M #B M ç´B- i?O 'M ç€M? p`Q +?¶ i v Hm²M; K€m iQÆB H¢B im¬M`X

*ªK M?"M i?'v MK +QÌB +O L?¢+ h?"M?- >´ J½M? +kM; tm'i ?B M K°i +ªK ;B€+ ` HÁM; X

@ E?¬M; i H„KX

L?¢+ h?"M? M?bM h?B M S?¬MiB Mi`"M +O æ¢B aQM; p` hB m aQM; F?Q iS+ M;` •K i?ªK i?B i p M; H M- K'v M; ?bM M; QÌB # M i`QM; ç½ #` æ¢B aQM; p` hB m aQM í i` M #-m i`ÌB- K•v ç2M #„i ç¬m iªM` - F?¬M; ;B M tmM; [m M? #„i ç¬m b€M; H M i?O 'M i`QM; i v +O æ¢B aQM; p` hB m aQM; #B M ç´B- M? M? +?|M; i?m ?²B h?I #° i?ªK i`¢M; tmM; [m M? ç m`ÆB p`Q i`QM; K„i K¼B M; QÌBX

@ *?O M?•M- iQ`M #° ç½ #` ç€M? +? iX

æ¢B aQM;- hB m aQM; ? B M;Q`B imM; M;Q`B- i?•M i? K K K¢B iB M iÈB ;-M L?¢
+O ? B M`M; ¸½ i`M M;”T b€i F?Q- b€i F?Q M`v t2M HšM KMB K€m iQÆB- ? B M;
b„+ K†i +kM; F?¬M; ? ¸´B i? vX

@ V- M?bM H½Q +~m FB - ¸WM; ¸ +?Q ?„M +? iX

L?¢+ h?`M? HB + M?bM >´ J½M? `²B ;B Q +?Q æ¢B aQM; p` hB m aQM;X

@ L?¢+ h?`M?- M;QÆB ¸9M; H` K°i K ¸-m- i•K ¸` i?“i H` i?•K ¸°+- +| #ªM H½M?
i?•v M;QÆB i?“M? p¢M ¸Q¢MX

L?bM i?`v +ªM? iQÊM; i`QÊ+ K„i- >´ J½M? HB M ;-K H M- +?^K +?^K M?bM L?¢+ h
T?€i ?Ä X

@ L?K+ K¢ +?O M?•M- pª p`Q KB M; KQ`B +€BX

@ "¢+? #¢+? #¢+? #¢+?X

æ¬B M;¼+ i?O +O æ¢B aQM; F?) p M; H M- iWM; i? M? •K i€i p`Q KB M; >´ J½M?
?B M K`v M;¼+ `MX

@ L?¢+ h?`M?- i b) #´ b®M; M;QÆBX

>´ J½M? iS+ ;B”M `Qi ;`Q- ? B K„i M?bM L?¢+ h?`M? i`M M;”T F?OM; #®- +QM M

@ ošM K„M; +?O M?•M- pª p`Q KB M; ? B KQÆB +€BX

@ æMM; ¸MM;X

L; v b m ¸| ;QÆM; K†i +O >´ J½M? HB M iB T ,M M?[M; +€B i€i- H-M M`v hB m
?ÆM +ª hB m aQM;- t2M HšM +ª T?€T HU+ î i`QM; ¸|- H9+ M`v i` M M;Q`B >´ J½
M;”T F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; ¸QÊ+X hmv i?•M i? +O ?„M H` #€i iBM? æ`m h?€M?
i?QÆM;- ? B +€B `M; +Y +kM; #` `ÆB `X

G9+ M`v- >´ J½M? pšM iS+ ;B”M F?¬M; ? ;BªK #Èi M?QM; +® ;„M; BK H†M; F?¬M
M[- HB M iK+ #` æ¢B aQM; p` hB m aQM; i€i ?„M iW M´B ;B”M +?mv M b M; imv
+?Q +| B /€K ¸®B tY pÊB ?„M M?Q ”v- K` #•v ;B` F i[mª H¢B H` i? X

@ :B iX

í i` M #-m i`B- L?¢+ EB m M´B ;B”M ;B i K°i iS iBM? æ`m h¬M tQM; i?b ¸ MûM +
+Q`M; ;Bª +O oB M *´ >´ h°+X

@ h°+ i`QÎM;- iQ`M #° ¸½ ¸€M? +? iX

" i`,K M;Q`B i?m°+ ¸°B ?° p EBK GQM; H9+ M`v ¸½ iB M iÈB # M +¢M? L?¢+ h?`M
iBM? æ`m h¬M +? i i`QM; i v +O oB M *´ >´ h°+ +ÁM H¢B i?b +?d +| K`v M;Q`B #`
F?€+ i?b F?¬M; i´M ? Q +?9i M`QX

@ *-K H`v M?šM i`[p”i- +?9M; i H¢B tm`i T?€iX

L?¢+ h?`M? +?,K +?9 M?bM [m M? `²B M|B- H-M M`v î i`QM; oB M *´ >´ h°+- L?¢+
#Ä [m M?šM i`[ p”i- oB M \*´ >´ h°+ î ¸•v K`v M;?bM M,K- i`[ p”i i`B T?9 `i M?B mX

.o M?B M ¸ M ¸•v- L?¢+ h?`M? F?¬M; i? #Ä [m X

@ o•M;- i°+ i`QÎM;X

J`v i`,K M;Q`B i?m°+ ¸°B ?° p EBK GQM; HB M ¸€T- #¼M ?¼M ; v H”T iS+ i?m i
î i` M K†i ¸|i- HQ¢B +?mv M M`v F?¬M; T?•M T?| +kM; +| M;Q`B H`K- +€+ i°+ ¸¢
M;mv M M?•M Km®M i?m i?“T i`B bªM +O ¸®B T?QÆM;X

@ L?¢+ h?`M?- +| imM; iQ+? +O S?QM; i?9+ p` o•M S?d S?d +¬ MQÆM; F?¬M;\
u M >B m E€ iB M iÈB ;-M L?¢+ h?`M? K` ?ÄBX

@ E?¬M; +|- +?d H" F?¬M; +¬M T?ªB ;'T- +?9M; i iW iW b) #B iX
L?¢+ h?"M? H„+ ¸¬m M|B- b m ¸| ?QÈM; p T?Q >' J½M? K" M|BX
@ E?†+ F?†+- L?¢+ h?"M?- M;QÆB ¸€M? +? i M?B m M;Q|B i`QM; i°+ M?Q p"v- ;B
b) F?¬M; #Ä [m +?Q i - M^K KÆ i KÈB M|BX
L?bM i?'v L?¢+ h?"M? ?ÄB KbM?- >' J½M? •K H +Q|B M?Q ¸B M- t2M HšM MK +Q
;B®M; M?Q H" H [m,X
@QyQ@

N8NX *?QÆM; 3jR, > B " M Iv >B TX

@ >W- +?O M?•M ?ÄB M;QÆB F?¬M; M|B- pª p"Q KB M;X
hB m aQM; F?¬M; ? F?€+? F?Q- M;¼+ i?O +O M" M; ?B M H M- K'v ¸¢Q +?QÎM; 'H
H½Q i'X
@ E?¬M; M|B +kM; ¸QÊ+- b) +| M;Q|B ;B Q ` X
L?¢+ h?"M? F?¬M; ? T?ªM ¸®B- ?„M Km®M #B i S?QM; i?9+ p" p•M S?d S?d #` ;
+¬M ?9i HBM? ?²M >' J½M? H" b) #B i M?QM; ?„M F?¬M; Km®M >' J½M? +? i M?
¸QÊ+X
J¼B M;Q|B M?bM i?'v >' J½M? #` æ¢B aQM; p" hB m aQM; pª p"Q KB M; i`QM; H
+?QM? H" H½Q i' +O pB M +' >' h°+- #€i iBM? æ'm h?€M? i?U+ HU+ p¬ +MM; K
M"v i?b #B i`^M; L?¢+ h?"M? F?¬M; M M +?¼+ p"Q- M m F?¬M; ?"m [mª b) `i i?

@ h°+ i`QÎM; ¸½ i?m i?"T tQM;X
L?¢+ >¢Q ¸B iÈB # M +¢M? L?¢+ h?"M? K" M|B- b m ¸| iW i`QM; i v ?„M ;B Q ` +
M?šM i[p"i- i`QM; b® M"v M?šM i[ p"i`i M?B m- +?QM? H" iW M?[M; +QÎM; ;Bª
@ æQÊ+- +?9M; i ¸B p"Q # M i`QM; M?bM t2KX
L?¢+ h?"M? F?) M|B- ?„M /šM ¸¬m ¸B p"Q # M i`QM; - /QÈB bU i?2Q /äB +O i?¬M
T?Q i`QÈ+ +O

@ L?¢+ h?"M? +€B i M €+ K M"v- M;QÆB Km®M ;b ¸•v\
L?bM i?'v L?¢+ h?"M? Km®M ¸B p T?Q i`QÈ+- b„+ K†i >' J½M? K°i H¬M M[ i`
F?¬M; t +?QM? H" K°i +€B ¸¢B i?"M? i`QM; i?"M? +| M,K i`,K p¢M i°+ M?•M #bM
M;?bM ¸'m ?Q" M; - +ÁM +| ?ÆM p¢M ¸'m pQÆM; +MM; ¸'m HBM?- i?U+ HU+ M?C
M?'i ¸`M? K€m +?ªv i?"M? b®M;X

@ h Km®M H"K ;b H" +?mv M +O i - pB M +' ?' i°+ +€+ M;QÆB M?'i ¸`M? T?ªB +
L?¢+ h?"M? i`ª H|B- i?•MªM? +O ?„M ¸½ H Q iÈB T?Q i`QÈ+X
a m MY + M? ;B| - tmv M [m bÆM +®+ L?¢+ h?"M? ¸½ iÈB K°i FB M i`9+X

@ J¼B M;Q|B M;?2 ¸•v- ;B i F?¬M; i? X
L?¢+ h?"M? +?,K +?9 M?bM KªM; FB M i`9+ +?B +?Qi T?Q i`QÈ+X M;mv M i?¬M
i`mM;X

*?d i`QM; +?®+ H€i- îi` M #-m i`|B ¸½ +| # M;?bM M;Q|B H,M; F?¬M; K" iÈB- K"
M"v +ÁM +| ?ÆM b€m p¢M M;Q|B +| im pB i?U+ HU+ ¸'m pQÆM;X

@ J¼B M;Q|B M;?2 ¸•v- +?¢v K m ¸B- K m `|B F?ÄB MÆB M"vX
>' J½M? [m€i HÈM- imv M?B M H9+ M"v ¸'m F?Q +O ?„M #` T?QM; 'M i? M? •K +C
i?'v ¸QÊ+X

@ G½Q +~m i Km®M H"K ;b iB T i?2Q M;QÆB b) #B i-M;QÆB ?½v KÎ iQ K„i` K" M
L?¢+ h?"M? ?QÈM; p T?Q >´ J½M? p" M|B,
@ h'i +ª K¼B M;QÌB ¸°M; i?O- ¸WM; ¸ i M M"Q +?¢v i?Q€iX
@ :B iX
E?B m h?B M >´ - hY æB M J½M;- u m *Æ- hS aQ J QM; #¼M ?¼ ¸ m t¬M; H M-
i`mM;- F?¬M; B M;ì`^M; #ªM i? K i?9 +O #¼M ?¼ H¢B ;? ;ÈK M?Q i? X
"ªM i? +O E?B m h?B M >´ H M iÈB ?ÆM p¢M i?QÈ+- + Q HÈM p¬ +MM;- K" h?E
h? M? "®B J L;Qm #¼M ?¼ K†+ /M M?Ä ?ÆM K°i +?9i M?QM; +kM; iÈB b€m M;?b
i?•M i? + Q HÈM i`U+ iB T ¸€M? p T?Q K'v p¢M M;QÌB FB X
E?B m h?B M >´ #„i ¸-m +¬M; FQ+?- # i` ,K M;QÌB i?m°+ ¸°B ?° p EBK GQM; +
M?[M; M;QÌB +| im pB æ'm >Q" M; p" æ'm oQÆM; FB X
@ *?9M; M[- L?¢+ EB m +ÁM +| L?¢+ GQM;- G M? >² >¢Q h?B M H9+ M"v +kM; p¼
L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q- L?¢+ GB i i`QÎM; H½Q ? B M;QÌB i`"M M;"T ¸'m F?Q +m²M
?ÆM i` ,K M;QÌB #` ¸€M? +? i- ¸•v +?QM? H" K°i KªM; i`M b€iX
Í i` M #-m i`ÌB K°i Hm²M; HU+ HQÈM; +¬M; FQ+? +QÌM; ?½M #´ tm®M;- M?[M; M
+kM; +?d H" æ'm >Q" M; K" i?¬B- +,M #ªM F?¬M; i? M"Q +?®M; H¢B ¸QÈ+X
æ¢B >„+ H9+ M"v +kM; T?€i ?mv i?B M T?9 +O KbM?- i?•M i? ?| i?"M? #ªM i? -
t M? i`Î M M +?B +?Q i p" i`"M M;"TX
.QÆB bU # Q p•v +O æ¢B >„+- +| i? K M ,K M;?bM M;QÌB #` p•v p"Q i`QM; ¸| - F i
tB i +? iX L?[M; M;QÌB M"v +?d +| im pB ¸'m ?Q" M;- +,M #ªM H" F?¬M; i? M"Q +?
J'v p¢M M;QÌB i?m°+ oB M *´ >´ h°+ #„i ¸-m i`€M? MûF?„T MÆB- iWM; i? M? •K F
J½M? i` M F?¬M; i`mM; ? B K„i ¸Ä M;-m- i`QM; K„i p¬ +MM; Q€M ¸°+ M?bM L?¢+
@ E?¬M; ¸QÈ+- F?¬M; ¸QÈ+- M;QÆB ;B i i H" ¸QÈ+- M;WM; H¢B +€B i M iB m €
>´ J½M? +„i ¸Si iB M; M|B +O L?¢+ h?"M?- ¸•v +?QM? H" i`m /B i- H9+ M"v ;-M
h°+ ¸½ M;½ tm®M; iQ" M #°- K€m i M? +kM; i`Î M M i`"M M;"TX
@ >B M i¢B /WM; i v- +S iW iW- ¸•v KÈB +?d H" #„i ¸-m K" i?¬BX
L?¢+ h?"M? +?,K +?9 M?bM >´ J½M? b m ¸| p K†i ?B M H M p i`M F?®+ K" H¢M?
@ L?¢+ h?B M H½Q i´ M|B i +?mv M + Q +?Q M;QÆB- # M ¸-m oB M *´ >´ h°+ +€
oB M *´ >´ h°+ T?ªM #°B p"v i?b TªB +?`m T?¢iX
@ L;QÆB- M;QÆB ;B i i H" ¸QÈ+- #Ä [m +?Q M?[M; M;QÌB M"vX
>´ J½M? M?bM L?¢+ h?"M? +-m F?~M K" M|B- imv M?B M i`QM; K„i pšM +| p Q€M
@ L;QÆB b®M; F?¬M; ¸QÈ+ M?QM; +kM; i¢K i?ÌB +? i F?¬M; ¸QÈ+X
L?¢+ h?"M? H¢M? M?¢i K" M|B- H9+ M"v L?¢+ h?"M? F?) + m K"v H¢B- ?„M /Q /U i
i v #B M ?| - K°i ¸¢Q T?€T [mv i ¸€M? H M i` M F?¬M; i`mM;X
@
Í i` M F?¬M; i`mM; i`mv M H M iWM; i? M? •K i?ªK i?B i HB M iK+- EBK hB M E?¬
+| i? Mm®i +?YM; ?ÆM K'v i` ,K M;QÌBX
u m >mv M- h? M? æ²M;- >²M; GQ M- u M >B m E€ #¼M ?¼ +kM; F?¬M; MQÆM; i v
+¬M; FQ+? ¸½ #` ¸€M? +? iX
h`QM; i?"M? p¬ b® M;QÌB #„i ¸-m iQM? +?¢v i`®M- Í ¸•v i`m /B i F?B M +?Q M;QÌ

J¼B M;QÌB i`QM; HÁM; ç m bmv M;?o-`®i+m°+i?b oB M *´ >´ h°+ ç½ ç„+ i°B pÈB
i? - F?¬M; +| i?•K +Wm ç¢B ?"M- ç®B T?QÆM; b) F?¬M; H"K M?Q p"vX

@ .WM; i v /WM; i vX

Í i` M F?¬M; i`mM; ?ÆM M;?bM ç¢Q i?•MªM? H,M; F?¬M; # v iÈB- ?ÆM M;?bM ç¢
iS+ +QÌM; ?½M p¬ +MM;X æ9M; H9+ M"v >´ EbM? tm'i ?B M- Î# M +¢M? ?„M H"K
+| i? M?"M` M" M; H" o•M S?d S?dX

@ S?d M?B- H" o•M S?d S?dX

L?¢+ h?"M? M?bM i?'v o•M S?d S?d M?bM i?'v o•M S?d S?d #` >´ EbM? F T i`Q
h?"M? ?B M` K°i p H¢M? H)QX

@ h`ÌB ¢- ç•v H" +?mv M ;b- L?¢+ ;B - ?W- +?9M; i b) #€Q T?M- #„i L?¢+ ;B ?Q`
G9+ M"v >´ EbM? iS+ ;B"M +'i iB M; M|B- i?•M H" +QÌM; ;Bª+O oB M *´ >´ h°+-
çQÊ+X

QyQ

NeyX *?QÆM; 3jk, S?MM; h~m- L?¢+ h?"M? :B9T L;QÌB "€Q h?MX

L?¢+ h?"M? ç½ bÈK i?2Q /äB i?U+ HU+ +O K°i M;?bM M;QÌB M"v- T?¬M HÈM ç m
æ²M; +ÁM ?ÆM K°i i`,K M;QÌB H" +Ym iBM? i?"T iBM? æ'm h¬M;- +?QM? H" M?[M
oB M *´ >´ h°+X

@ L?¢+ h?"M?- i?ª >´ J½M? H½Q i´ ` - #^M; F?¬M; i b) ;B i M" M;X

•M? K„i +O >´ EbM? #` hB m aQM; M?bM >´ J½M?- H9+ M"v M?bM i?'v >´ J½M? H
i v ç®B T?QÆM;- ?„M F?B T bÊ p¬ +MM;X

@ L?¢+ h?"M?- ?mvM? F?¬M; +¬M TªB HQ +?Q Km°B- S?QM; i?9+ ç½ #` M;QÌB -
?mvM? TªB K m çB +Sm S?QM; i?9+X

G9+ M"v o•M S?d S?d ç M; imv i p¼M;- #¶M; M?bM i?'v L?¢+ h?"M? i?b M" M; ?B
L" M; KÆ ?² KbM? HMB ç M T?Q +O oB M *´ >´ h°+ `²B #` #„i +MM; pÈB S?QM; i?
+?Q M M M" M; ç½ pQÊi K'v M;?bM /tK iÈB #€Q iBM- F?¬M; M;Ì H¢B #` #„iX

"` M?®i Î ç•v- i`QM; HÁM; M" M; pšM ?B p¼M; F?¬M; #B i +| i? ;tT M;QÌB Î i`QM;
F?¬M;X "` M?®i Î i`QM; M"v- M" M; +?d ?B p¼M; H" ?„M ç M +Sm KbM?- M?bM i?'v

*?Q M M i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M"v- M;QÊ+ H¢B M" M; H¢B ?ÆB KQM; çÊB- ?„M
ç•v- M m ?„M +| i? iÈB S?QM; i?9+ i?b +| i? M?bM i?'v ?„M- M m H¬M M"v F?¬M
Q ;BÌ KÈB +| i? M?bM i?'v ?„MX

@ S?d L?B- Km°B F?¬M; +| +?mv M ;b +?S\

L?¢+ h?"M? M;?2 i?'v HÌB M|B +O o•M S?d S?d i?b b„+ Kti ?ÆB #B M ç´B- S?QM
•K h?¬M æB M K M; çB- M?QM; F i [mª M"v +kM; M^K i`QM; /U FB M +O L?¢+ h?"
+| M;QÌB +O >„+ •K h?¬M æB M iÈB- /o M?B M >„+ •K h?¬M æB M +kM; b) #„i K°i

@ h F?¬M; b Q- ?mvM? F?¬M; +¬M HQ +?Q i - #¼M ?¼ i?U+ HU+ ``i K¢M?- ?mvM
+Sm S?QM; i?9+ çBX

o•M S?d S?d iW K°i MÆB t +'i iB M; M|B pÈB L?¢+ h?"M?X

@ S?d M?B- Km°B F?¬M; +¬M TªB HQ H„M;- Km°B b) F?¬M; b Q ç•mX

L?¢+ h?"M? +'i iB M; M|B pÈB o•M S?d S?dX

@ *| M?[M; HÌB M"v +O ?mvM? H" çO `²B- i?U+ bU ?mvM? F?¬M; +¬M TªB HQ +?

o•M S?d S?d M;??2 i?'v HìB M|B +O L?¢+ h?"M?- K†+ /M #` M?®i îi`QM; i v >´ Eb
MK +QìBX

@ L?¢+ h?"M?- K m i?ª >´ J½M? H½Q í´ - b m ç! poM? pB M F?¬M; t•K T?¢K p"Q
i b) i? +?Q M[M?•M M"v- M m F?¬M; i?b i b) +?Q M; QÆB M?bM i?'v M" M; +? i i
>´ EbM? +?,K +?9 M?bM L?¢+ h?"M? K" M|BX

@ æQÊ+- +?9M; i +MM; i?ª M; QìBX

a„+ K†i +O L?¢+ h?"M? +?,K +?9 M?bM >´ EbM?- i`QM; K„i H¢B ?B M` p H¢M?

@ E?¬M; - M; QÆB i?ª M; QìB ` i`QÊ+- i F?¬M; iBM çQÊ+ M; QÆBX

>´ EbM? +?,K +?9 M?b L?¢+ h?"M? K" M|B ?„M #B i`ä i?U+ HU+ +O KbM? p®M F
ç! iB T iK+,

@ L; QÆB i`QÊ+ ? i i?ª M; QìB ç²M; i?ìB i? F?¬M; t•K T?¢K p"Q oB M *´ >´ h°+ M
;B i M" M; M; v H" T iS+X

>´ EbM? F?) #! T H M i` M +´ o•M S?d S?d p" B HU+ ç¢Q- F?m¬M K†i +O o•M S?d
o•M S?d S?d ?B M i¢B i?b M; WM; ?¬ ?' T KQìB M; "v MY i?€M; +kM; F?¬M; b Q M
K'v p i tQÊ+ iW >´ EbM?X

@ >´ EbM?- +?d #^M; p"Q M; QÆB K" Km®M mv ?B T i - M; QÆB [m€ M; •v i?Æ `²BX
L?bM >´ EbM?- i? M? •K +O L?¢+ h?"M? +kM; i`î M M [m, /`X"¶M; M?B M iQ" M i?
ç'm F?Q +kM; #B M K' iX

J" #¶M; M?B M >´ EbM? +ªK M?" M i?'v +! K°i F?Q iS+ îb m HQM; - M; v b m ç! K°i i
?B M- i`QÊ+ ç! F?¬M; B +ªK M?" M çQÊ+ i?•MªM? ç!X

@ h®i H„K- F?¬M; +! +?mv M; b- ç +?Q Km°B T?ªB +?`m Ov F?m'i`²BX
L?¢+ h?"M? ¬K o•M S?d S?d p"Q i`QM; M; U+- M?bM i?'v bU Ov F?m'i +O +¬; €B
J" H9+ M"v o•M S?d S?d M?bM L?¢+ h?"M? îi`QÊ+ K†i H¢B M?bM L?¢+ h?"M? T?Q
M; ¢+- +ª ? B M; QìB ;B®M; M? m M?Q ç9+X

J" M; v +ª u m >mv M- u M >B m E€ #¼M ?¼ +mM; Mt M; ?B ?Q†+- T?•M i?•M +O
?„+ #`Q- ;B®M; #ªM i? M?Q ç9+X

@ L; mv M i?¬M T?•M i?•M- H" M; mv M i?¬M T?•M i?•M +O +?O M?•MX
æ¢B aQM; p" hB m aQM; +MM; pÈB h? M? æ²M; >²M; GQ M ç m #B i`ä ç•v +?QM
M; mv M i?¬M T?•M i?•M i?b F?¬M; ;B®M; M?Q H" T?•M i?•M- T?•M i?•M H" /Q M; r
-+ÁM M; mv M i?¬M i?b F?€+- +?d +! b m æ¢B h?W F€ KÈB +! i? H"K çQÊ+X

@ E?¬M; +! +?mv M; b- Km°B `i F?Ä2X
L?bM L?¢+ h?"M? i`QÊ+ K„i- o•M S?d S?d +kM; F?¬M; bmv M; ?o M?B m- /M b Q
;Bì ç m `i [m, /`X

@ o"v i?b i®i`²B- M m Km°B ;†T +?mv M; b F?¬M; K v i?b i T?ªB +?Q +ª oB M *´
L?¢+ h?"M? F?) M|BX

@ æQÊ+- L?¢+ h?"M? ?mvM? T?ªB #€Q i?M +?Q S?MM; i~m- S?MM; i~m #` i
æ°i M?B M M?È iÈB S?MM; i~m- o•M S?d S?d H¢B i`î M M #m²M`¬m- M" M; #B i i?
#€Q i?M +?Q S?MM; i~m +?d +! i? M|B +?Q L?¢+ h?"M?X

@ :B i?„M çBX

G9+ M"v ? B M; QìB b m HQM; >´ EbM? +m®B +MM; +kM; T?K+ ?²B H¢B- ? B M?` i
p T?Q L?¢+ h?"M?X

L?[M; M;QÌB +ÁM H¢B F?¬M; T?K+ ?²B H¢B iBM? i?¬M- M m T?K+ ?²B H¢B iBM?
i? +? i`K ¢QÊ+ i?U+ HU+ +O L?¢+ h?“M? `²BX

@ *9i M; vX

L?¢+ h?“M? [m€i H¢M? K°i iB M;- i v T?ªB ?„M +¬K H'v o•M S?d S?d- i v i`€B i?b i
i`“M M;”TX

@ •K ¬KX

hWM; ¢¢Q HU+ HQÊM; F?´M; H² M´ p M;- M,K æ'm h¬M FB +ÁM +?Q F`T T?ªM S
F?9+- iY HQ M ¢ Q [mûi [m M,K M;QÌB #¼M ?¼X

@ *QÌM; ;Bª æ'm h?€M?- H` +QÌM; ;Bª æ'm h?€M?X

L?[M; M;QÌB +ÁM H¢B H9+ M`v /o M?B M T?€i ?B M` M KiY M`v +| im pBiW æ'm
#¼M ?¼i`Î M Mi`„M; # +?X

@ S?MM; i~m- S?MM; i~m +| +?mv M ;b- Km°B K m M|B +?Q i #B iX

L?¢+ h?“M? ¢°i M?B M +| K°i /U +ªK t'm- p°B p`M; ?QÊM; p T?Q o•M S?d S?d K`

L?bM i?'v Mûi Kti ;'T ;€T +O L?¢+ h?“M?- i`€B iBK +O o•M S?d S?d HB M ¢”T K
M`M; M?bM i?'v Mûi Kti M`v +O L?¢+ h?“M?- H¬M ¢¬m iB M +?QM? H` H¬M ¢¬m
+?mv M +O >Q`M; ;B p` L?¢+ ;B - K` ¢•v H` H¬M i?S ? BX

æ®B pÈB +?mv M [m M ? ;B[S?MM; i~m p` L?¢+ h?“M?- o•M S?d S?d pšM i?QÌ
M|B ¢ M- L?¢+ h?“M? +QB S?MM; i~m M?Q H` M;QÌB K i?S ? B- #•v ;BÌ S?MM; h`r
/o M?B M H` ?„M +| TªM SM;X

@ L?¢+ h?“M?- S?MM; i~m ¢½ #` ;B i +? i- Km°B F?¬M; #B i H` B ¢€M? +? i M?Q

o•M S?d S?d +?d p`Q ¢€K M;QÌB >´ EbM?X

L?¢+ h?“M? M;?2 o•M S?d S?d M|B i?b i` M F?m¬M Kti HB M ?B M` [m M; K M;
K°i KªM; i? M? K M; # Q p•v H'v >´ EbM?- b m ¢| K M; i?2Q o•M S?d S?d- i`QM;
¢€K M;QÌB u m >mv MX

æti o•M S?d S?d tm®M;- L?¢+ h?“M? i?U+ ?B M K°i T?€T [mv i- M; v b m ¢| M;m
i?“M? K°i i? M? K M; iB M p`Q # Mi`QM;X

@ S?MM; i~m- S?MM; i~m- i ;B9T M;QÌB #€Q i?M- L?¢+ ;B b) ;B9T M;QÌB #€Q i?

a„+ Kti +O L?¢+ h?“M? i`Î M M•K m p¬+MM;- M;QÌB tmM; [m M? H9+ M`v +| i?
L?¢+ h?“M? i`“M M;”T b€i F?Q- €M? K„i iW iW #B Mi?“M? K`m ¢Ä b”KX

h`QM; ¢¬m +O L?¢+ h?“M? H9+ M`v ¢½ ?B M` iWM; HÌB M|B +O S?MM; i~m- +
S?MM; i~m M[- L?¢+ h?“M? pšM M?È +•m M|B ¢¬m iB M +O S?MM; i~m pÈB KbM?

@ hB m i?B m ;B - +”m `®i +m°+ ¢½ idM? H¢B- ?M +? i S?MM; i~m- i? M`Q +| ¢|E
H`K ¢² ,M +?Q +”mX

æ•v H` +•m M|B ¢¬m iB M ?„M M;?2 ¢QÊ+ Î >mv M i?B M ¢¢B HK+- ¢| H` K°i F?m
Kti ¢| +| p + Q ?SM;X L?¢+ h?“M? M?È H¢B i?b pšM K²M K°i i`QÊ+ K„iX “€i F #`
i`QÊ+ FB ? v H` [m Mi•K KbM? i?b iB M? M;?o M`v M?'i ¢`M? TªB #€QX

@ >„+ ‘K K ?mv ii°+ >„+ ‘K K ?mv ii°+X

L?¢+ h?“M? #'i +?Êi +QÌB HÈM H M- iB M; +QÌB M`v i`“M M;”T b€i w p` H½M? w-
F?OM; M?'i i` M +äB ¢ÌB M`vX

@QyQ@

NeRX *?QÆM; 3jj, æ² h?"M?X

L;?2 i?'v iB M; +QìB +O L?¢+ h?"M?- M?[M; M;QìB # Q p·v tmM; [m M? iBK i`Î M
#¼M ?¼ ç½ #B i L?¢+ h?"M? p¬ +MM; iS+ ;B"MX

@ S?MM; i~m ç½ +? i- i b) +?Q +€+ M;QÆB b®M; F?¬M; #^M; +? iX

L?¢+ h?"M? +QìB H¢M? M?[M; M;QìB FB - b m ç| i?•MªM? +O ?„M HQ€M; K°i +€B
i`QM; K„i i`"M M;"T iÆ K€m- +MM; H9+ ç|- ? B i v +O ?„M ç†i H M i` M p B +O >´

@ _„+ `„+X

a m K°i i? M? •K ;BÁM i M- +€M? i v ç½ #` L?¢+ h?"M? ç€M? ;½v- K€m iQÆB #„M

@

J°i i? M? •K i?ªK i?B i p M; H M- +Æ K†i +O >´ EbM? ç½ +Q [m„T H¢B- i`"M M;"
çÈM M`v ?„M F?¬M; i? M`Q i?W M?"M M'BX

@ h b) F?¬M; ç +?Q M;QÆB +? i- i b) +?Q M;QÆB +MM; oB M *´ >´ h°+ #` /B i i
#^M; +? iX

L;?2 i?'v iB M; F m i?ªK i?B i +O >´ EbM?- L?¢+ h?"M? ?B M H M p /[iÊM- b€i v

L?bM i?'v >´ EbM? #` K'i ?B +€M? i v- ?ÆM M;?bM æ'm h¬M p` æ'm h¬M; T?Q t
i`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M`v #¼M ?¼ F?¬M; #B i T?ªB H`K b Q +?Q i®i- ?ÆM K°i M
#¼M ?¼ Km®M +?¢v i`®M M?QM; >´ J½M? H½Q i´ +MM; pÈB >´ EbM? i?€B i?QÊM
ç®B T?QÆM;X

@ æ¢B aQM;- hB m aQM; i¬M; +?WM; #¼M ?¼- ç +?Q #¼M ?¼ M?bM oB M *´ >´

L?¢+ h?"M? /B +?mv M i?•M ?bM? `²B M|B iB T,

@ J¼B M;QìB ;B i +?Q i - ;B i b¢+? K°i M;QìB +kM; F?¬M; ;B[H¢BX

@ S?MM; i~m- M;QìB t2K- L?¢+ h?"M? b) #€Q i?M +?Q M;QìBX

L?¢+ h?"M? `Qi ;"Q- i?•MªM? +O ?„M /B +?mv M iÈB ;¬M K°i M;?bM M;QìB FB -
+kM; i?2Q b€i- •K .QÆM; EB K •K ©M? EB K i?b HÆ HYM; [m M? M;QìB +O ?„MX

@ æBX

h?O 'M i`QM; i v +O L?¢+ h?"M? #B M ç´B b m ç| •K .QÆM; EB K +?B H`K i€K- •
i`QM; M?€v K„i #„M p T?Q ?ÆM M;?bM M;QìB +O oB M *´ >´ h°+X

@ sQ i tQ i tQ iX

GB M iB M; H`M?[M; i? M? •K [m, /` p M; H M MÆB K`FB K [m M; çB- [m i?B i?

@ :B iX

JQìB M;|M i v +O L?¢+ h?"M? #„M ` - çQ¢i ?²M +?d /[/°B tm'i ?B M- F?¬M; +| B

@ :B iX

EBK hB M E?¬B E?B m h?B M >´- hS aQ J PM;- æ¢B >„+ +MM; pÈB M?|K M;QìB
GQM;- L?¢+ *®+- L?¢+ GB i +ÁM +| u m >mv M #¼M ?¼ +kM; tm'i ?B M- +m°+ i`m

@ .WM; i v- i M iB m iY M;QÆB /WM; i v +?Q i X

>´ J½M? M?bM +ªM? iQÊM; T?Q i`QÊ+- €M? K„i Q€M ç°+ #„i ç¬m +?mv M b M; p
H9+ M`v pšM +ÁM ç m çÈM- M?bM +ªM? iQÊM; i`QÊ+ K„i K` bÊ ?½BX

@ X

hB M; F m i?ªK i?B i F?¬M; /Si p M; H M- M?[M; M;QìB im pB i?'T +?Q #B i ;b ç
M;?bM M;QìB +?®+ H€i ç½ #` ;B i +? iX

G9+ M"v b€i F?Q +O L?¢+ h?"M? i`"M M;"T- bU iS+ ;B"M +O ?„M F?¬M; M?[M; F?
FQ+? ¸°M; ?ÆMô

@ S?MM; i~m +kM; +?d H" M;Q`B #bM? i?Q`M; K" i?¬B- +€+ M;QÆB +kM; M?šM i
+?QM +MM; ¸BX

@ J¼B M;Q`B M;?2 ¸•v- ¸² i?"M?- K°i M;Q`B +kM; F?¬M; ;B[H¢BX

L?¢+ h?"M? `Qi ;"Q H¢M? M?¢i K" M|B- i? M? •K FBM? F?OM; [m~M [m M? i` M F?

@ sQ iX

L?¢+ h?"M? /šM ¸-m iB M p"Q i?"M?- i?2Q +MM; +ÁM +| M,K #° EBK hB M E?¬B G
•K ©M? EB KX

@ >®M;X

@ L; QX

EBK hB M E?¬B E?B m h?B M >´- hY æB M J½M;- hS aQ J PM;- u m *Æ- æ¢B >„
M?•M iS+ ;B"M M?Q p"v i?b +kM; M?"Q p"Q i`QM; i?"M?X

@ æ¢B ¸°B ?° p EBK GQM;- u m >mv M h? M? æ²M;- >²M; GQ M #¼M ?¼ +kM; /Q
HB M iB M p"Q i`QM; i?"M?- F?"T MÆB H" K°i KªM; K€m- i`QM; +?®+ H€i MÆB M"
p"vX

@ E?¬M; M M- F?¬M; M M;B i M;Q`BX

>´ J½M? M?bM i?'v ? i i?ªv i?b iÄ` imv i p¼M;- ¸®B T?QÆM; M; v +ª M;Q`B #bM
¸•v imv i ¸®B H" €+ K - imv i ¸®B H" FBM? F?OM;- +m®B +MM; >´ J½M? +?d +| i?
HÁM; K" M?bM- ¸ m H" i°+ M?•M +O ?„M K" ?B M i¢B ¸½ #` i`m /B i iQ`M #°- i`„M

>´ EbM? M?bM i?'v +ªM? iQÊM; T?€i bBM? i`QÈ+ K„i i?b ?„M +,M #ªM F?¬M; ?B r
HÁM; ?„M F?¬M; M?È H" ?„M ;B i i`9M; M;Q`B M`Q K" F?B M +?Q L?¢+ h?"M? T?ª

>´ EbM? +kM; F?¬M; /€K M?bM M[- ?„M M?„K +?†i ? B K„i H¢B- imv M?B M M?[M;
p"Q i B +O ?„MX

@ > B H½Q ;B" FB - +?O M?•M i ;¼B +€+ M;QÆB iÈB- +€+ M;QÆB ?½v i?"M? i?"i
æ¢B aQM;- hB m aQM; ? B M;Q`B iS+ ;B"M iB M iÈB K" M|B- ? B i v +O M" M;

Í i` M ¸¢B i?"M?- # + M? ;B`b m ¸¢B i?"M? M"v ¸½ i`Î i?"M? ¸` M;K+- K€m iQÆB
?ÊT p"Q # M M;Q`B bÆM +®+ `ä`"M; H" ¸½ i¢Q i?"M? K°i /ÁM; b¬M;- ;B`T?9i M"v
F?¬M; ?QªM; bÊX

>´ J½M?- >´ EbM? ? B M;Q`B ;B`T?9i M"v imv i p¼M; M?bM +ªM? iQÊM; T?Q i`Q
+| K°i +?9i MQÈ+ K„i- #¼M ?¼ F?¬M; ? Km®M M?bM i?'v M[- F?¬M; Km®M M;?2

h?m ?²B •K .QÆM; EB K- •K ©M? EB K p" M,K +QM EBK hB M E?¬B G¶B H¢B- +ª
M;"T b€i F?Q iÈB ;¬M >´ J½M? p" >´ EbM?- +?,K +?9 M?bM ? B M;Q`B- L?¢+ h?"M

@ æ•v +?d KÈB H" #„i ¸-m K" i?¬BX

@ L?¢+ h?"M?- i tBM M;QÆB- M;QÆB ;B i i ¸B- #¼M ?¼ +?d H" i°+ M?•M #bM? i

>´ J½M? #„i ¸-m F?~M +¬mX

@ L;Q`B #bM? i?Q`M;- MU+ +Q`BX S?MM; h~m #` 'v F?¬M; T?ªB H" M;Q`B #bM? i?
H¢B ;B i #` 'v- i? M"Q- +€+ M;QÆB +kM; ¸ m HÁM;- ¸•v KÈB +?d H" #„i ¸-m K" i
h°+- hQ M L;? h°+- oB M *´ JBM? s` i°+ >„+ •K h?¬M æB M ¸ m T?ªB ¸ m HÁM; M

@ æO `²B- #¼M ?¼ +?d H" M;Q`B #bM? i?Q`M; K" i?¬B- `²B M;QÆB b);†T #€Q SM

>´ J½M? +,K iS+ M?bM L?¢+ h?"M?- €M? K„i imv i p¼M; K°i H¬M M[tm'i ?B M-
;B"MX

@ "€Q SM;- ç®B pÈB i - ?B M i` oB M *´ >´ h°+ +€+ M;QÆB KÈB T?ªB ;†T #€Q SM
L?¢+ h?¨M? +QÌB M|BX

@ æ¢B aQM;- i Km®M ? B M;QÌB #¼M ?¼ b®M; F?¬M; #^M; +? iX

L?¢+ h?¨M? +´i iB M; M|B pÈB æ¢B aQM; p¨ hB m aQM;X æ¢B aQM; p¨ hB m aQM
Km®M +?Q M;QÌB F?€+ b®M; F?¬M; #^M; +? i i?b +|¨`i M?B m i?O çQ¢MX

@ o•M;- +?O M?•MX

æ¢B aQM;- hB m aQM; ? B M¨M; HB M ç€T- +ª ? B F?) KdK +QÌB- i?O ´M +O #¼M
b€M; i¨ /¨ i¨¨M M;¨T- K°i KMB F?Q iS+ i¨ €+ #„i ç-m tm´i ?B M Îi¨ M F?¬M; i¨mM;X

J¼B M;QÌB FBM? M;¢+ M?bM- iW i¨ M F?¬M; i¨mM; M?bM tm®M; +?d i?´v K°i /ÁM;
Km®M b¬B i¨¨Q p¨v- p¬ +MM; [m, /¨X

@ G MX

h?O ´M +O ? B M¨M; M?´+ H M- T?€T [mv i ç€M?¨ - +?d i?´v /ÁM; b¬M; K€m FB #
? B ç¼ ?²M; [m M; ?mv i i?O v i¨¨M M;¨T- p¬ +MM; K¢M? K) +?¢K p¨Q i¨ M M;QÌB +

@ X

J¼B M;QÌB M?bM i?´v ? B ç¢Q ?²M; [m M; M¨v i?b F m H M i?´i i? M?- i¨¨M M;¨T K
TªB FBM? ?²M i€M; çªKX

J¨ ? B ç¢Q ?²M; [m M; b m F?B /QM? p¨Q i¨ M M;QÌB +O >´ J½M? >´ EbM? i?b +„
Mm®i +?YM; p¨Q #KM;X

L?bM i?´v i?•M i? +O KbM? #` K€m iQÆB ?9i p¨Q- >´ J½M?- p¨ >´ EbM? F?¬M; i
i? HQÆM; ;B®M; M?Q H¨ /½ i?9- p¬ +MM; i?ªK i?B iX

@ E?†+ F?†+X

> B Hm²M; ?Ä ?²M; F?¬M; M;WM; Mm®i +?YM; #¼M ?¼ i?´K b•m iÈB i¨M / i?¨i- F?
[m M?X

*ªM? iQÊM; M¨v +?9M; M[HB M [m v ç-m çB F?¬M; /€K M?bM- ç•v imv i ç®B H¨ FB
J½M? p¨ >´ EbM? tm´i ?B M K°i H¶ i?OM; p¬ +MM; HÈM- HK+ T?O M;k i¢M; i¨ M M

@ X

> B M;QÌB i? i?ªK `Qi;¨Q- ç m çÈM p¬ +MM;X

@ h®i H„KX

L?¢+ h?¨M? +?,K +?9 M?bM #° /€M; +O ? B M;QÌB- t2K` K°i +?9i M[+ª ? B b) +
æ¢B aQM;- hB m aQM; ? B M;QÌB i?m i?O ´M i¨QM; i v H¢B- ?mv i b„+ FBM? F?O
?²M; pK #B M K´i Îi¨ M #-m i¨ÌB- K¨ ? B ç¢Q i? M? K M; [mûi [m >´ J½M? p¨ >´ E
M;QÌB ?B M i¢B ç½ i¨„M; # +?X

> B M;QÌB ?B M i¢B ?®B ?¨M +kM; ç½ F?¬M; +ÁM F¨T- i¨QM; HÁM; +ª ? B M;?o ç
+O L?¢+ ;B i?O çQ¢M M¨v bQ pÈB >„+ •K h?-M æB M i?b +ÁM i¨M M?šM ?ÆM- o
#` /B i i°+- i´M i?´i M¨v i?¨i H¨ [m€ M?B m- F?¬M; i? M¨Q i?W M?¨M çQÊ+X

@ QyQ@

NekX *?QÆM; 3j9, *QÈT a¢+? E?¬M; *ÁM :bX

@ >¬K M v F?¬M; i H„K- +?9M; i M;?d M;ÆB- M;¨v K B iB T iK+X

L?¢+ h?¨M? iW iW M|B- M;mv M i?-M +O ?„M ç½ i?2Q /äB çQÊ+ T?Q i¨QÈ+ +| K
M;QÌB ç†i +?•M Îç| - iªB [m i¨¨M; ç€M? ;B i L?¢+ h?¨M? +kM; ?ÆB K i KÄB `²BX

o"Q # M ç K +| +?d +ÁM HçB K'v +?K+ pçM M;Q`B i`QM; i?"M? M?Ä- M?[M; M;Q`B
p" æ'm oQÆM; K" i?¬B- M?[M; M;Q`B M"v i`QM; M?€v K,,i ç½ #` æçB ç°B ?° p EB
L?ç+ h?"M? F?¬M; iB T iK+ ç² i?"M? M[- KB M +?Q F?¬M; +| +?¶ çti +?•M- K€m
F?„T i?"M? K'ix

Í K°i +?¶ HÈM i`QM; çbM? pB M- K¼B M;Q`B +m®B +MM; +kM; ibK çQÊ+ +?¶ M;
L?ç+ h?"M? ibK K°i +€B T?ÁM;- çQ o•M S?d S?d p"Q i`QM; ç|- /QÈB bU ?¶ i`Ê +O
E€- o•M S?d S?d iQ"Mi?•M +?"i p"i- H'v iW i`QM; i`[p"i;BÈB +?d` K°i #° [m-M
L?bM o•M S?d S?d b„T t T K¼B +?mv M i?•M i? M" M; i?"i /K /¶ K M;Q`B- +?ŠM; |
F?¬M; +| i•K i`Q ç•m K" i?QÎM; i?S+X

@ S?d L?B- S?QM; h?9+ ç9M; H" ç½ #` M;Q`B +O >„+ •K h?¬M æB M K M; çB b Q
L?ç+ h?"M? +'i iB M; ?ÄB o•M S?d S?d- ?B M içB L?ç+ h?"M? HQ H„M; M?'i H" +?
h?"M? bÊ M?'i H" +ª ? B M;Q`B ç m #` `ÆB p"Q i`QM; i v +O >„+ •K h?¬M æB M-
M?®i Î i`QM; oB M \*´ >´ h°+ +ÁM S?QM; i?9+ i?b #` M?®i Î >„+ •K h?¬M æB MX

@ Jm°B M; ?2 #¼M ?„M M|B +?mv M H" ç2K S?QM; h?9+ iÈB >„+ •K h?¬M æB M- M
F?¬M; #B i- S?QM; h?9+ +| i? #` M;mv ?B K ? v F?¬M; \ >mvM? K m çB +Sm S?Q
o•M S?d S?d HQ H„M; M|B pÈB L?ç+ h?"M?X

@ h b) bÈK +Sm S?QM; i?9+- Km°B v M i•K çB- M?[M; M; "v [m ç½ ç +?Q Km°B T?
b m M"v b) F?¬M; ç Km°B T?ªB M?Q p"v M[X

L?bM +¬; €B imv i b„+ i`QÊ+ Kti- i•K ibM? +O L?ç+ h?"M? i`Î M M T?S+ içTX

@ Jm°B F?¬M; Ov F?m'i- +| i? ;¬M # M ?mvM? H" Km°B ç½ +ªK i?'v `i i®i `²BX
o•M S?d S?d H~K #~K M|B- ç°i M?B M M" M; /U p"Q M;Q`B +O L?ç+ h?"M?- +| H)
iQ" M ?ÆMX J'v i?€M; M v F # M H" oB M *´ >´ h°+- #'i F i? M"Q M" M; +kM; +ªK
L?ç+ h?"M? bYM; b®i- M?QM; M; v b m ç| ?„M HB M T?K+ ?²B HçB iBM? i?¬M- ¬K
>²B H•m b m L?ç+ h?"M? KÈB çB ` iW i`QM; T?ÁM; +kM; ç +?Q o•M S?d S?d M;?
@ S?d S?d +¬ MQÆM; i? M"Q `²B- F?¬M; +| +?mv M ;b +?S\

L?ç+ h?"M? pW çB ` F?ÄB T?ÁM;- +?9M;

@ L" M; i F?¬M; +| +?mv M ;bX *ÁM +€+ M" M; i?b b Q- +| +?mv M ;b T?ªB F?¬M; \

L?ç+ h?"M? M?bM +?9M; M[F?) M|B- M?bM F?m¬M Kti +?9M; M[/Q`M; M?Q +| +?
@ V- L?ç+ h?"M? +?9M; i Km®M M|B pÈB M;QÆB K°i b® +?mv MX
*?9M; M[? B Kti M?bM M? m- M; v b m ç| u M >B m E€ H° ` p /Q /U M|B pÈB L?ç
@ *€+ M" M; Km®M i #Ä [m +?Q M?[M; M;Q`B #bM? i?Q`M; FB ç9M; F?¬M; \

L?ç+ h?"M? +?,K +?9 M?bM +?9M; M[K" ?ÄBX

@ E?¬M; b B- #¼M ?¼ p¬ i°B- #¼M ?¼ +?ŠM; [m +?d H" M;Q`B #bM? i?Q`M; K" i?
J° .mM; >B m >B m M|B pÈB L?ç+ h?"M?X

@ L;Q`B #bM? i?Q`M;- S?MM; i~m +kM; H" M;Q`B #bM? i?Q`M;- içB b Q HçB #` ;B
L?ç+ h?"M? +'i iB M; M|B- i`QM; ;B¼M; M|B ?B M ` p p¬ +MM; iS+ ;B"MX

@ "B m + - Km°B +kM; #B i S?MM; i~m +? i ?mvM? `i i?QÆM; i•K- Km°B +kM; `i
M?Ä ç®B pÈB Km°B ;B®M; M?Q H" ç®B pÈB M[M?B i?•M bBM?X hmv M?B M #B
i?B M; +kM; F?¬M; Km®M ?mvM? #€Q i?M M?Q p"vX

h¬ >•M L?B M|B pÈB L?ç+ h?"M?X

@ L?¢+ h?"M? Q M +| ¢-m MÊ +| +?O- +?"M; +kM; F?¬M; M M ;B i M?[M; M;QÌB F
+?Q M?[M; M;QÌB #bM? i?QÌM; H" ¢QÊ+ `²BX

>"M L;mv i M|B pÈB L?¢+ h?"M?X

L?¢+ h?"M? +?,K +?9 M?bM +?9M; M[K°i +€B M[`²B F?¬M; M|B i? K ;b i`QM; HÁ

@ J'v +?K+ p¢M M;QÌB- i ;B i +kM; F?¬M; b Q- i`ÌB + Q +| ¢S+ ?B m bBM?- i? +?

@ æQÊ+ `²B- i #B i i•K w +O +€+ M" M;- iW K B i b) +?d ;B i M?[M; M;QÌB +| im p
i F?¬M; ;B iX

L?bM i?'v L?¢+ h?"M? ¢²M; w- +?9M; M[KÈB i?Î` K°i ?ÆB- M m M?Q L?¢+ h?"M?
M[+kM; F?¬M; #B i T?ªB H"K b QX

@ L?¢+ h?"M?- S?QM; i?9+ +| ;†T M;mv ?B K ;b F?¬M;- +?9M; i ?B M i¢B TªB H
u M >B m E€ + 'i iB M; ?ÄB L?¢+ h?"M?X

@ h +kM; F?¬M; #B i- ¢Q€M +?WM; i?b F?¬M; +| M;mv ?B K ;b- >„+ •K h?-M æB
i?9+ ¢ mv ?B T i K" i?¬BX

L?¢+ h?"M? /Q /U K°i +?9i `²B i`ª HÌB,

@ >B M i¢B i +kM; F?¬M; +| #B M T?€T- >„+ •K h?-M æB M Î ¢•m i +kM; F?¬M; #
ibK i X

@ >„+ •K h?-M æB M- `²B M;QÆB b) TªB ?®B ?"MX

L?¢+ h?"M? H"K #~K i`QM; HÁM;X

a€M; bÈK M;"v i?S ? B- K¼B M;QÌB `ÌB F?ÄB i?"M?- imv M?B M H9+ M"v K T?€T
+? i iQ" M #°X

L; v b m ¢| K¼B M;QÌB H¢B ?QÈM; p T?Q F i ;BÈB +O oB M *´ >´ h°+ ¢B iÈB- Î i
M;QÌB H" T iS+ b) #` ?ÄB i?,K- /MM; HBM? ?²M i`mv [mûi- +?d +—M H" M;QÌB im H
i? X

*ª oB M *´ >´ h°+ +kM; +| K'v +QÌM; ;Bª æ'm h—M Î i`QM; ¢| i?U+ HU+ im pB F?¬M;
?° p EBK GQM;- ?m®M; +?B +ÁM +| ¢€K M;QÌB E?B m h?B M >´X

L?bM i°+ M?•M iWM; M;QÌB iWM; M;QÌB #` ¢€M? +? i- >´ J½M? p" >´ EbM? ¢ m H
+O #¼M ?¼ ?B M ` K°i p imv i p¼M;- K" æ¢B aQM; p" hB m aQM; +ª ? B H¢B iW
?¢X

Í /QÈB ibM? ?m®M; ?mv i i~v M"v- ¢ M M;"v i?S KQÌB +?QM- +ª oB M *´ >´ h°+ ¢½
iQ" M #° i" B M;mv M +O oB M *´ >´ h°+ ¢½ `ÆB p"Q i`QM; i v +O L?¢+ h?"M?- K
M"v- oB M *´ >´ h°+ ¢½ +? i iÈB M;?bM p¢M M;QÌBX

L;"v i?S ? B KQÆB- L?¢+ h?"M? /MM; i?—M i?S+ i?2Q /äB F i ;BÈB- +m®B +MM; H
i`QM; H" K°i + 'K ¢` +O oB M *´ >´ h°+ - i`QM; M"v +| #ªQ p"i p¬ +MM; T?QM; T?S
/QÊ+ - ¢'m F„- FBK i K T?€T p"i T?~KX

>´ J½M? p" >´ EbM? ? B M;QÌB M?bM i?'v F i ;BÈB #` KÎ` i?b b„+ K†i i`Î M M t€K
#~K M|B,

@ oB M *´ >´ h°+ - t2K ` tQM; `²BX

L?bM i?'v +ªM? iQÊM; i`QÊ+ K†i- # i`,K M;QÌB i?m°+ ¢°B ?° p EBK GQM;- +ÁM +
M[¢ m p¬ +MM; FBM? M;¢+- oB M *´ >´ h°+ M"v K'v M;?bM M,K i?m ?Q¢+? +kM; p
F?OM;- ;BÌ T?9i M"v i`[p"i ;BÈB +?d +O K¼B M;QÌB +kM; F?¬M; +?S ? i L?¢+ h?
h?B M h?€TX

E iB T- L?¢+ h?"M? ibK K°i MÆB i`¼M; v m- +?QM? H° K° ç` +O oB M *´ >´ h°+ -
+?9i`²B K M; i?2Q E?B m h?B M >´ - æ¢B aQM; hB m aQM; #¼M ?¼iB M p"Q # M
#B i K° ç` +O oB M *´ >´ h°+ +| ;B®M; M?Q HQM; K° +O L?¢+ ;B ? v F?¬M; X
hB M p"Q i`QM; K° ç` - K°i F?Q iS+ i`"M M;"T iQ€i` - H,M; K° M"v ç9M; H" +| F?¬
h?"M? K M; i?2Q E?B m h?B M >´ çB p"Q +| mv €T +O E?B m h?B M >´ - M?[M; HB
FQ+? K¼B M; QÌBX
J†+ /M F?¬M; 2 M;¢B M?[M; HBM? ?²M i? M"v M?QM; L?¢+ h?"M? +kM; F?¬M; K
aQM; - hB m aQM; +?9M; M[M?bM i?'v HBM? ?²M i? M"v i?b MÎ` K°i MK +QÌB K"
@ *?O M?•M- M?[M; HBM? ?²M i? M"v `i i®i pÈB +?9M; M¬ i€- +?9M; M¬ i€ Km®M
@ æQÊ+ - M?QM; +€+ M; QÆB T?ªB +~M i?"M K°i +?9i- MÆB M"v +| +ª HBM? ?²M i?
L?¢+ h?"M? +i iB M; M|B pÈB ? B M" M; - ?„M F?¬M; #B i ? B M" M; + -M HBM? ?²
Hmv M +¬M; T?€T K ç¢Q- çQ€M +?WM; b) +| i€+ /KM; F?¬M; QìX
@ *| HBM? ?²M i? æ'm h?€M? i?b +~M; i®iX
> B M" M; F?) KdK +QÌB b m ç| M?ûi >´ J½M? p" >´ EbM? p"Q i`[p"i; BÈB +?d +O
> B M" M; ?B M i¢B #„i ç-m #„i M?[M; HBM? ?²M i? FB - L?¢+ h?"M? +kM; F?¬M;
HU+ +O ? B M" M; ?B M i¢B- ç®B T?| pÈB M?[M; HBM? ?²M i? M"v imv i ç®B F?¬
*?ŠM; [m L?¢+ h?"M? M?bM M?[M; T?€T #ªQ HBM? ?²M i? +O ? B M[iY FB i?b
M" M; Hmv M +? T?€T #ªQ [m, /` M"v H9+ M"Q- +?d i?'v i` M i v +O ? B M M; +?
T?€i` F?Q iS+ FBM? F?OM; X
@QyQ@

NejX *?QÆM; 3j8, o¢M Zm, æQ¢i >²M E€X

@ *?O M?•M- ç•v H" o¢M Zm, æQ¢i >²M F€ +?9M; M¬ i€ ç½ bÈK Hmv M +? - +| i?
æ¢B aQM; iB M iÈB L?¢+ h?"M? H°` p KdK +QÌB K" M|BX
@ o¢M Zm, æQ¢i >²M F€X
a„+ K†i +O L?¢+ h?"M? ?ÆB #B M ç´B- ?„M F?¬M; M;ì ? B M" M; H¢B +| i? Hmv M
M?Q p"v- o¢M Zm, æQ¢i >²M F€ M"v Î?Q ?¢ im +?•M; BÈB ?„M ç½ iWM; M?bM i?'
FBM? F?OM; M?'iX
o¢M Zm, æQ¢i >²M F€ M"v p¬ +MM; FBM? F?OM; - iWM; HBM? ?²M i? K" iB M p"Q i
i?b b) H"TiS+ #` Hmv M +? - b m ç| b) i¢Q` K°i HU+ HQÊM; p¬ +MM; F?´M; H²X
@ *€+ M; QÆB Î ç•v i?m i?"T HBM? ?²M i? - i p"Q i`QM; t2K tûiX
L?¢+ h?"M? F?) M?bM K°i +?9i- o¢M Zm, æQ¢i >²M F€ +O ? B M" M; ç9M; H" +| i€
HBM? ?²M i? X *?Q M M b m ç| ?„M HB M +MM; pÈB E?B m h?B M >´ çB p"Q i`QM
LY + M? ;Bì b m L?¢+ h?"M? ç½ ç M K°i H,M; K°i?¢+? i?'i HÈM- # M i`QM; i?¢+?
? m- K" /B ?"B M"v +?d i?B m K°i M; |M i v p" K°i +?B + tQÆM; bQÌM- +ÁM H¢B i?k
J†+ /M ç•v +?d H" K°i ?"B +®i K" i?¬B M?QM; i` M M; QÌB i`"M M;"T F?Q iS+ - L?¢
ç•v imv i ç®B H" /B ?"B ç'm ç #i T?"KX
@ *?O M?•M- i?•M i? M"v H" i?•M i? ;b- i?m°+ ?¢ +ªK i?'v F?Q iS+ `i M?B mX
E?B m h?B M >´ Î # M +¢M? L?¢+ h?"M? +i iB M; M|B- H9+ M"v F?m¬M K†i +O
M M çÄ #WM; - i?•M i? M?Q Km®M i`"M M;"T K€m iQÆBX
@ æ•v H" /B ?"B ç'm ç - H" /Q K°i p` iB M i´ ç'm ç +O oB M *´ >´ h°+ ç H¢BX

L?¢+ h?"M? F?) M|B- b m ç| i?O 'M +O ?„M M;QM; F i- F?-M; F?€+? F?Q ç2K #°
i`[p"i ;BÈB +?d- b m M"v b) +| +Æ ?°B /MM; ç M M|X

@ æBX

L?¢+ h?"M? F?) M|B pÈB E?B m h?B M >' - î i`QM; i?¢+? i?'i M"v M;Q¢B i`W /B ?"i
F?€+- ç M; H9+ +?m~M #` `ìB çB- L?¢+ h?"M? +°K i?'v î +?¶ H9+ M½v pW H'v /B ?
H²B HãK H"K ?„M M;¢+ M?B MX

L?¢+ h?"M? çB iÈB T?Q i`QÈ+ i?b i?'v ç| H" K°i M;¼+ ;BªM- /Q /U K°i +?9i- L?¢+
` - F?|2 KB M; +O ?„M H° ` K°i MK+QìBX

@ •K -KX

a m ç| +ª H,M; K° #„i ç-m +?mv M ç°M; K½M? HB i- +MM; H9+ ç| î # M M;Q" B [m
;B®M; M?Q Km®M pMB H'T +ª i?B M ç` p"vX

*S M?Q i? FûQ /"B i`QM; +?®+ H€i- L?¢+ \*®+ L?¢+ GB i M?bM #-m i`ìB ç' B b„+ i

@ E i ;BÈB +O oB M *' >' h°+ #` T?€- b m M"v oB M \*' >' h°+ poM? pB M #` t| i M
HK+X

@ æB- +?9M; i ` M;Q"BX

L?¢+ h?"M? M|B pÈB E?B m h?B M >' - L?¢+ h?"M? /o M?B M #B i M;¼+ ;BªM FB
+?Q oB M *' >' h°+- K'i M| i?b oB M *' >' h°+ +kM; #` #B M K'i F?ÄB >mv M h?B M

J°i H9+ b m- L?¢+ h?"M? M?bM i?'v æ¢B aQM; p" hB m aQM; ? B M" M; ç M; /MM; ç
K M; i`" M M;"T- F?Q iS+ FBM? F?OM; i?m i?"T M?[M; HBM? ?²M FB X

J" H9+ M"v î i`QM; H,M; K° +kM; ç½ +| F?-M; #B i # Q M?B m HBM? ?²M i? ç½ #`
Zm, æQ¢i >²M F€- ?| i?"M? M?[M; H [m, ç€M; bÈ p- +MM;X

@ *?O M?•M- F?-M; i H„K- +?9M; i ç½ +| i? çB ` M;Q"BX

a m F?B M?bM i?'v L?¢+ h?"M? ? B M" M; + Q ?SM; K" M|B- MY + M? ;Bì M"v ? B M
? i X

@ æB- +?9M; i `ìB F?ÄB oB M *' >' h°+ M"v i?-BX

L?¢+ h?"M? F?) M|B- î i`QM; M"v ? B KQÆB M;"v- +ª oB M *' >' h°+ +| F?€ M?B m
i? M"Q ç K ? i çQÈ+- çQ€M +?WM; TªB iÈB ?ÆM KQìB K'v p¢M M;QìBX

J" H9+ M"v +QìM; ;Bª # M i`QM; oB M \*' >' h°+ iQ" M #° ç½ #` ç€M? +? i- F?-M; +|
*' >' h°+ /B i i®+ +kM; F?-M; +ÁM t M[X

"®M M;QìB F?B çB ` F?ÄB GQM; K°- æ¢B aQM;- hB m aQM; +MM; pÈB >' J½M?-
;BÈB +?d +?Q ? B M;QÆb M?bM +ªM? iQÈM; tmM; [m M?- b„+ K†i +O +ª ? B HB

@ L?¢+ h?"M?- M;QÆB ;B i i çB- #°M; F?-M; i b) F?-M; #Ä [m +?Q M;QÆBX

>' J½M? ?mM; ?,M; M?bM L?¢+ h?"M? K" M|B- i?-M b„+ T?S+ i¢T p" m QªB p- +M
Q€M ç°+ M[X G9+ M"v >' J½M? iU ?² M?Q ç½ ;B" çB K'v i`,K im' B

@ :B i M;QÆB- çB m ç| H" M?'i ç`M?- +?ŠM; [m ?B M i¢B F?-M; TªB H" H9+X

L?¢+ h?"M? H¢M? HMM; i`ª HìB- ? B M;QìB M"v L?¢+ h?"M? /o M?B M H" F?-M; ç
pB + + -M /MM; iÈB- /o M?B M H" TªB ç +?Q b®M; i? K K'v i?€M; M[X

@ h M €+ K M"v- i b) F?-M; #Ä [m +?Q M;QÆBX

>' EbM? Q€M ç°+ M|B pÈB L?¢+ h?"M?- ? B K„i M?bM L?¢+ h?"M? ç-v +,K ?"MX

@ > B H½Q ;B" FB - +•K KB M; H¢BX

æ¢B aQM;- hB m aQM; ? B M;QìB /MM; M;¼+ i?O F?¬M; F?€+? F?Q ç€M? i?ŠM; iÈ
iQÆB +?ªv `ÁM; `ÁM;- F?B ç°M; i?O +ª ? B ç½ /MM; T?€T HU+ +ª p¨Q i`QM; ç¡- M
i?•M i? æ'm h?€M? F?¬M; i? / /¨M; +?ªv K€m M?Q p¨vX

J¨ b m ç¡ ? B M¨M; H¢B çQ ? B M;QìB i?m H¢B p¨Q i`QM; M?ŠM i`[p¨i- /M b Q ? B
p¨i +kM; F?¬M; +? i çQÊ+X

@ h°+ i`QîM;- ;Bì +?9M; i T?ªB p b Q\

L?¢+ >¢Q + 'i iB M; M¡B pÈB L?¢+ h?¨M?- ?B M i¢B oB M *´ >´ h°+ +kM; #` i? M? i

@ h¢K i?ìB F?¬M; ;'T- MÆB M¨v +€+? hQ M L;? h°+ +¡ MY i?€M; H° i`bM?- +?9M;

L?¢+ h?¨M? F?) M¡B- F?¡2 KB M; +O ?„M ?B M ` H½M? w i¨¨M M;¨T- K†+ /M H-M
+?d +¡ oB M *´ >´ h°+ p¨ >„+ •K h?-M æB M M?QM; L?¢+ h?¨M? `i `ä¨¨M; hQ M L
JBM? s¨ i°+ imv i ç®B F?¬M; i`€M? F?ÄB HB M [m MX

@ >m®M; +?B- L?¢+ h?¨M? ç½ ç€T SM; u m >mv M- iB m /B i# i?9 i°+- i`ª i?M+?

@ sQ iX

J°i F?¬M; ;B M M;¼+ ;BªM çQÊ+ #¡T M€i î i` M F?¬M; i¨mM;- L?¢+ h?B M H½Q i`
M;¼+ ;BªM +O # i?9 i°+X

h?O 'M i`QM; i v +O L?¢+ h?¨M? #B M ?¡ - >¢Q h?B M h?€T tm'i ?B M î i`QÊ+ K†i
i?m K¼B M;QìB p¨Q # M i`QM; b m ç¡ #B M K'i i`QM; i?¬M; ç¢Q F?¬M; +ÁM i?'v ;b
çB T?M ?° F i;BÈB- K'v i?€M; b m +¡ M;QìB #B i HB M ç M oB M *´ >´ h°+ ibK FB
+QÊT- i`QM; i°+ F?¬M; +ÁM +QìM; ;BªM¨Q- /o M?B M H¨ F?¬M; +?®M; H¢B çQÊ+

J¨ î i`QM; F?¬M; ;B M i?QM; ç¢Q- L?¢+ h?¨M? +kM; iB M p¨Q i`QM; >¢Q h?B M h?
*m²M; ç½ ç¢i iÈB æ¢B h?W i¨mM; F€- i?U+ HU+ p¬+MM; FBM? M;QìB- +¡ H) #'i F
iÈB æ¢B h?W ?¨m F€- L?¢+ h?¨M? T?ªB +® ;„M; im Hmv M- bÈK Km°M ;b ?„M +k
+?B M pÈB æQ M J°+ *m²M;X

J¨ h K æ¢B h?9 h°+ L?¢+ h?¨M? +?d i?m¨M çQìM; K¨ i?m i?"T i?¬B- ç®B i?O +?•M
h°+ +?QM? H¨ >„+ •K h?-M æB M- K¨ h K æ¢B h?9 h°+ F?¬M; ç€M; ç HQ- L?¢+ h
HU+ +O hQ M L;? h°+ +kM; F?¬M; ?ÆM FûK bQ pÈB oB M *´ >´ h°+ H¨ # Q M?B r

>B M i¢B L?¢+ h?¨M? F?¬M; ç h K æ¢B h?9 h°+ p¨Q i`QM; HÁ- pÈB i?U+ HU+ +O
h? M? æ²M;- >²M; GQ M +ÁM +¡ M,K +QM EBK hB M E?¬B G¶B +¡ i? +?®M; H¢B i
H M- ç†+ #B i H¨ >²M; GQ M- h? M? æ²M; ? B M;QìB +¡ i? HB M i?O +?®M; H¢B i

æB m L?¢+ h?¨M? HQ M;¢B /mv M?'i +?QM? H¨ >„+ •K h?-M æB M- i`QÊ+ FB L?¢
h?-M æB M p¨Q ç•m M?QM; iW H9+ #B i çQÊ+ æQ M J°+ *m²M; +kM; H¨ M;QìB im
>„+ •K h?-M æB M i?U+ bU H¨ +QìM; ç`+?- ?m®M; +?B ?B M i¢B i?U+ HU+ +O æQ
?„MX

í i`QM; F?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q- L?¢+ h?¨M? iB M p¨Q i`QM; >¢Q h?B M h?€T ç ir
iÈB hQ M L;? h°+ +ÁM MY i?€M;- L?¢+ h?¨M? T?ªB im Hmv M K°i T?2M- K†+ /M M
bQ pÈB # M M;Q¨B i?b +kM; iQÆM; çQÆM; pÈB K'v i?€M;X

J¨ K¼B M;QìB i`W o•M S?d S?d ` ç m #B i >¢Q h?B M h?€T im Hmv M `i i®i +?
h?B M h?€T- #¼M ?¼ #„i ç-m im Hmv MX

í K°i +?¶ # M /QÈB ?ªB pU+- i¢B K°i F i;BÈB F?´M; H²- ç•v +?QM? H¨ F i;BÈB -
i`QM; T?¢K pB ?ªB pU+ F?¬M +MM;- +¡ T?-M [m, /`X

@ QyQ@

Ne9X *?QÆM; 3je, hQ M L;? h°+X

G9+ M"v î i`QM; K°i F i ;BÈB p¬ +MM; HÈM +| K°i F?¬M; ;B M ;ÈM b|M; i`"M M;"T M;QÌB K†+ F?¬B ;B€T çÄ b"K i`QM; i v +¬K i`QÌM; i?QÆM; - K'v M;QÌB M"v F?QÆM iQ€i +?Q i?'v ç m H" i?"T iBM? æ'm h¬M;

@ G" B ç M F i ;BÈB +O hQ M L;? h°+ +?9M; i - M|B F?¬M; +?WM; H" +€+ i`QÌM L?•M h°+X

@ L;QÆB M^K KÆ b Q- M;QÆB iQÎM; hS æ¢B L?•M h°+ / ç®B T?| b Q- M;?2 M|B L K°i i?ÌB ;B M M;„M GQM; æ^M; H½Q i' ;†T T?ªB ç½ bmwi #` ç€M? +? iX

@ G"K b Q M;QÆB #B i- GQM; æ^M; H½Q i' M;?2 M|B ç½ +| i?U+ HU+ #€i iBM? æ'm +? i çQÊ+X

@ G" i p¬ iBM? M;?2 çQÊ+ +€+ p` i`QÎM; H½Q M|B +?mv M T?B K- p T?¬M H" B ?B M i¢B h K æ¢B h?9 h°+ p" >„+ •K h?¬M æB M HB M i?O +?®M; H¢B hS æ¢B L? T?QM;X

@ *€+ M;QÆB M|B M?Ä i?¬B- GQM; æ^M; H½Q i' K" +kM; /€K M?„+ iÈB b Q- +~M i #` çB- M|B F?¬M; +?WM; oB M *´ JBM? s" i°+ ?Q†+ oB M *´ >´ h°+ iÈB F i ;BÈB +?

@ G" M;QÌB +O pB M +´ JBM? s" i°+ +kM; i®i- H¬M i`QÊ+ i i?'v K'v M[M?•M +O H" +U+ T?~K- p¬ +MM; K M;QÌB- ?"M F?¬M; i? +?¢K p"Q #¼M ?¼X

Í # M i`QM; >¢Q h?B M h?€T- L?¢+ h?"M? iW iW M?„K K„i H¢B- iWM; bÈB iBM? [ H"K +?Q iQ" M i?•M +O ?„M i`QM; M?€v K„i ç½ # Q T?O K°i KªM; FBK K M;X

J" i?2Q i?ÌB ;B M- iW i`QM; ç M çB M +O L?¢+ h?"M? +kM; iQ€i ` K°i Hm²M; i?m ` - +m®B +MM; Hm²M; F?Q M"v M?Q H" ?²M; i?Ov iB M p"Q F?„T FBM? K¢+? +O L H"K +?Q ç M çB M # M i`QM; p®M ?ÆB F?¬FB i ç'm F?Q H¢B i`Î M M i`"M M;"TX L?¢+ h?"M? ç½ ç¢i iÈB #€i iBM? æ'm h?€M? çdM? T?QM; - Hm²M; F?Q iS+ M"v F iB M p"Q i`Î i?"M? ç'm F?Q iBM? i?m¬M- F?Q iS+ +O L?¢+ h?"M? ?B M i¢B ç½ i`Î F?Q /¢i /"Q M?Q ?²M; i?OvX

hB m ç M çB M p®M ç½ Km®M #½Q ?Á - ;Bì i?'v ç'm F?Q i`"M M;"T HQm +?mv M ?² K°i #bM? +ªM? çQÊ+ ç€M? b•m p"Q- ç'm F?Q +~M; M;"v +~M; M²M; ç"K- i®+ ç° M? M?- ? B F?Q ?ªB •K /QÆM; +O ç M çB M ç½ i`Î M M #½Q ?Á X

J" i' i +ª #B M ?| M"v imv K¢M? K) M?QM; +?d K M; iÈB K°i i? M? •K `i M?Ä i`QM +O L?¢+ h?"M? i`"M M;"T- iQ" M i?•M +O ?„M F?m +? i€M- EBK GQM; i?•M i? H ?Q - L?¢+ h?"M? +ªK i?'v EBK GQM; i?•M i? +O KbM? ç½ M•M; iÈB K°i #"+ i? M

@ h`ÌB ¢- ç•v F?¬M; TªB H" +Ym iBM? æ'm h?€M? ? v b Q\

L?¢+ *®+- L?¢+ GB i- L?¢+ >¢Q #¼M ?¼ FBM? M;¢+ F?¬M; /Si- F?Q iS+ M"v +QÌM TªB ?€ ?®+ K²K- F?Q iS+ M"v #¼M ?¼ +ªK M?"M i?'v €T HU+ p¬ +MM; HÈM X

@ h?U+ HU+ +O i°+ i`QÎM; i?"i K¢M?- +kM; +?d +| L?¢+ h?B M H½Q i' KÈB ç¢i iÈ

@ h°+ i`QÎM; i?"i H" HÈB ?¢B- M|B F?¬M; +?WM; +| i? `i M? M? b m ç| +| i? pQ i'X

J°i M;QÌB i?m°+ ç°B ?° p EBK GQM; F?) M? ;B¼M; M;?` Hm"MX

@ æ°i T?€ iÈB +Y iBM? æ'm h?€M? `²B b Q\

L?¢+ h?"M? F?) KÎ K„i ` - i`QM; K„i +O ?„M tm'i ?B M K°i p i`¬K M;•K- F?Q iS+ ç´B- ç•v H" i?S K" M;QÌB M;Q" B F?| K" M?}M `X

h`QM; MY i?€M; M"v- L?¢+ h?"M? p®M im Hmv M T?€T HU+ M?QM; ç'm F?Q +kM;

*?Q iÈB #•v ;B\ - L?¢+ h?“M? +kM; T?€i ?B M` T?€T HU+ +O KbM? +kM; i,M; +
M m M?Q F?¬M; /U p“Q >¢Q h?B M h?€T p“•K .QÆM; EB Ki?b +| i? +?®M; H¢B ¢
K“ i?¬B- M?QM; b m F?B ¢°i T?€ iÈB +Ym iBM? æ'm h?€M? i?b t2K` +?d +¬M Kb
HU+ H“ +kM; +| i? ¢°i T?€ ¢'m F?QX

Í # M i`QM; >¢Q h?B M h?€T- F?¬M; F?Q #„i ¢¬m +?mv M ¢°M; - L?¢+ h?“M? /WM;
` K°i ?ÆB /`B- K†+ /M +?Q iÈB MY i?€M; M?QM; L?¢+ h?“M? ¢½ iB M #°`'i M?
æ'm h?€M?- L?¢+ h?“M? +kM; #B i`^M; i?U+ HU+ +O KbM? ?B M i¢B +?®M; H¢
F?¬M; +| p'M ¢ ;b- ?m®M; +?B +ÁM +| #®M HQ¢B i?B M T?9 i` M M; QÌB- M m M?C
+?®M; H¢B i?“T iBM? æ¢B /?i +kM; F?¬M; +| p'M ¢ ;bX

J` i`QM; MY i?€M; M“v- ¢°B ?° p EBK GQM; +kM; +| M; QÌB ¢°i T?€- imv M?B M ¢
F?¬M; +| B ¢°i T?€ iÈB æ'm h?€M?- /M b Q æ'm h?€M? F?¬M; T?ªB H“ i¬M; HÈT

Í i` M #-m i`ÌB F i; BÈB +O hQ M L; ? h°+ - F?¬M; ;B M H®B ¢B iW iW KÎ`°M; - i`
iS+ KÌ K`i tm'i ?B M- K°i iB m i?€T iW iW ?B M` X

@ æ•v H“ +€B ;b- i¢B b Q F?¬M; +| B iÈB\

hB m i?€T M“v`'i [m, /`- +?9M; i K m H'v p ;B Q +?Q +€+ i`QÎM; H½QX

G9+ M“v K'v i`,K M; QÌB K†+ F?¬B ;B€T ¢Ä b“K +O hQ M L; ? h°+ M?bM i?'v iB m i
/SiX

@ sQ iX

æ9M; H9+ M“v #-m i`ÌB #„i ¢¬m #B M ?| - i`QM; M?€v K„i +| K'v i`,K i?•MªM? tm'i

@ :B i F?¬M; i? X

Í i` M #-m i`ÌB- +| K°i ?„+ #“Q M KiY KdK +QÌB +QÌB H¢M? K“ M|B- K'v i`,K M; Q
p“M; b m ¢| tm'i ?B M- i`QM; M?€v K„i H Q i?ŠM; tm®M; - K'v i`,K M; QÌB K†+ F?¬
T?K+ ?²B iBM? i?¬M i?b ¢½ #` ¢€M? +? iX

@ G“ +QÌM; ¢`+? ¢°i FQ+?- K¼B M; QÌB K m ¢B i?¬M; #€Q +?Q +€+ p` i`QÎM; H½Q
L?[M; M; QÌB M“v ¢½ #` ?M /¼ p¬ +MM; - imv`^M; +| K'v i?O HoM? [m€i H M M?Q
M; ,M +ªM +¬M; FQ+?X

*?d i`QM; +?®+ H€i- K'v i`,K +QM hQ M L; ? #ªM i? ?B M` M?QM; ¢ m p¬ Q+?- #
GQM; ¢€M? +? i i`QM; M?€v K„iX

h?U+ HU+ +O #¼M ?¼ imv i ¢®B F?¬M; i? bQ b€M? pÈB ¢°B ?° p EBK GQM; X

@ .WM; i v +€+ M; QÆB H“ M; QÌB T?QÆM; M“Q K“ /€K iÈB hQ M L; ? h°+ +?9M; i

Í i` M #-m i`ÌB +| K°i i? M?•K`Qi; “Q- i`“M M; ”T p iS+ ;B”MX

@ L?¢+ h?“M? L?¢+ ;B X

L?¢+ h?“M? M?“M M?¢i i`ª HÌB #®M +?[X

L; ?2 i?'v L?¢+ h?“M? ¢€T HÌB- F?¬M; ;B M F?¬M; +| HÌB M|B M“Q +'i H M- iU ?²
b m ¢| KÈB +| i? M?•K iB T iK+,

@ L; QÆB /€K iÈB ¢•v\ hQ M L; ? h°+ F?¬M; T?ªB H“ MÆB M; QÆB Km®M iÈB i?b i

@ u M i•K- +?Q /M M; QÆB KÌB i i +kM; F?¬M; ¢BX

L?¢+ h?“M? H¢M? M?¢i M|BX

a m ¢| Í i` M #-m i`ÌB L?¢+ h?“M? F?) #B M ¢´B i?¬M b„+ M|B pÈB æ¢B aQM; p“ h

@ æ¢B aQM; - hB m aQM; ? B M; QÌB #“v i`”MX

@ o•M; - +?O M?•MX

> B M;QìB imM; M;QìB iÈB K°i #bM? M;mv M #`v ` h?B M S?-M iB M i`"M- ?B M i
K°i + M? ;Bì ç½ #`v çQÊ+X

@ *?ì+| M;QìB p`Q i?b F? B i`"MX

L?ç+ h?`M? M|B pÈB ? B M`M;X

a m ç| L?ç+ h?`M? M?bM i` M F?-M; i`mM; i?b i?'v +| b€m i`,K M;QìB ç M; ç M- i
ç°B K†+ F?-B ;B€T- +ÁM +| b€m æ'm h?€M? F?€+- L?ç+ h?`M? F?-M; F?ÄB Mî`
H` iQ`M #° i?U+ HU+ +O hQ M L;? h°+ b Q- +?d +| M,K æ'm h?€M? K` i?-BX

@QyQ@

Ne8X *?QÆM; 3jd, hQÆM; E hU E X

a m K°i i?ìB ;B M F?-M; i`mM; i`mv M ` K°i Hm²M; i? M? •K tû ;B|- b€m i`,K i?•M
F?Q M²M; ç"K +?,K +?9 M?bM p`Q M?|K M;QìB +O L?ç+ h?`M?- K` i`QM; b€m i`,K
+kM; #B i K°i M;QìB i`QM; ç| +?QM? H` GQM; æ^M; +O hQ M L;? h°+X

G9+ M`v L?ç+ h?`M? F?) ç€M? ;B€ i?U+ HU+ +O b€m i`,K M;QìB M`v- # i`,K M;Qì
æ'm h-M p` #€i iBM? æ'm h-M +ÁM +| K'v M;QìB im pB +Ym iBM? æ'm h-M i?U+ H

Í T?Q /QÈB # i`,K M;QìB iU ?² M?Q +| K°i M;QìB im pB iS iBM? æ'm h-M ? v M;
ç T?-M H` #€i iBM? æ'm h-M iÈB i?"T iBM? ÷

L?ç+ h?`M? F?) ç€M? ;B€- ?„M #B i`ä i?U+ HU+ +O hQ M L;? h°+ bQ pÈB oB M
T?| ?ÆM- M?[M; +QìM; ;Bª æ'm h-M M`v i?U+ HU+ ç m`i [m - #'i [m€L?ç+ h?`M?
i`,K M;QìB M`v F?-M; +€+? M`Q mv ?B T çQÊ+ æçB ç°B ?° p EBK GQM; - æçB ç°
¼M ?¼`i M?B m- ?m®M; +?B +ÁM +| E?B m h?B M >´- hY æB M J½M; - æçB >„+
*m®B +MM; L?ç+ h?`M? ç€M? ;B€ b€m +QìM; ;Bª æ'm h?€M? FB - GQM; æ^M; i?b
î i`QÈ+ GQM; æ^M; +ÁM +| K°i H½Q M?•M HQM; ?MK p B ;'m- K†i KkB t M? Kûi #°
æ^M; - b m HQM; i?b +ÁM +| b€m HK+ iBM? æ'm h?€M? F?€+ M[X

h?-M b„+ +O L?ç+ h?`M? F?) #B M ?| - H½Q ;B` FB +O hQ M L;? h°+ M`v ç9M;
h?B M H½Q i´ i?b F?-M; M|B iÈB M?QM; KçM? ?ÆM oB M *´ >´ h°+ F?-M; QiX

*?d H` M?Q p`v L?ç+ h?`M? +kM; ?B m- i`QM; hS æçB L?•M h°+ p` h K æçB h?9 h°-
;B M?ì p`Q +| L?ç+ h?B M H½Q i´ KÈB +| i? ;B M?"T ?`M; M;k +O hS æçB L?•M
M?•M F?€+ +kM; `i KçM?X

@ L?ç+ h?`M? T?Q i`QÈ+ ? B M;QìB K°i M;QìB +?QM? H` GQM; æ^M; - M;?2 M|B
h?B M ççB M?•M ç½ ;B Q i?O +?Q M M ;†T [m - # M +çM? GQM; æ^M; H` ççB + +
ç| M;QçB i`W æQ M J°+ *m²M; +O >„+ •K h?-M æB M i?b +?d +| GQM; æ² +MM; p
+´ JAM? s` i°+ H` +| i? +?®M; HçB L?ç+ h?B M H½Q i´X

h? M? •K +O L?ç+ *®+ p M; H M # M i B +O L?ç+ h?`M?X

L?ç+ h?`M? ç€M? ;B€ GQM; æ² FB - F?| i´€+? ?„M +| T?-M iQÆM; iU bQ pÈB GQM
ç - M?QM; i?U+ HU+ +O GQM; æ² M`v bQ pÈB HQM; æ^M; i?b KçM? ?ÆM F?-M;
æ'm h?€M? +ÁM GQM; æ² t2K` ç½ çç i iÈB #€i iBM? æ'm h?€M? çdM? T?QM; - +Q
+| i? +?®M; HçB L?ç+ h?B M H½Q i´ ç9M; H` F?-M; i X

@ E?†+ F?†+- iB m iO ?-K M v +?d #^M; +€+ M;QÆB K` ç½ /€K +`M `Ð iÈB hQ M
+?Q iÈB b Q\

GQM; æ^M; M?bM L?ç+ h?`M? €M? K„i i`"M M;"T •K H X

@ æ®B T?| pÈB hQ M L;? h°+ M?Q M?Ä +€+ M;QÆB i?b K°i KbM? i H¨ çO`²B- F?
H½Q i´X

L?¢+ h?¨M? /o M?B M #B i GQM; æ^M; ibK L?¢+ h?B M H½Q i´- hQ M L;? h°+ M`
H½Q i´ iÈB ç•v- ?B M i¢B hQ M L;? h°+ F?¬M; im•M i?O QÈ+ ç`M? +O L?¢+ h?B
H½Q i´ +?Q +? i +?Q M M HQ H„M; L?¢+ h?B M H½Q i´ b) ibK ?¼; •v T?B M iQ€B

@ hmv M?B M- L?¢+ h?B M H½Q i´ b) i?m i?“T MÊ M-M pÈB M;QÆB- QÈ+ ç`M?M
im•M i?O- /o M?B M H¨ T?ªB i`ª; B€i?“i M?B m i?2Q ç|- i?2Q QÈ+ ç`M? M,K ç|-
M;QÆB F?¬M; M?È`ä b Q- h K æ¢B h?9 h°+ +€+ M;QÆB HB M i?O pÈB >„+ •K h?
;B +?9M; i çB- K†+ /M hQ M L;? h°+ +€+ M;QÆB F?¬M; +| B çB M?QM; imv i ç
M¨Q- hQ M L;? h°+ +€+ M;QÆB ?¬K M v +kM; T?ªB #` /B i i°+X

L?¢+ h?¨M? H¢M? HMM; M?bM GQM; æ^M; GQM; æ² ? B M;QÌB K¨ M|BX

@ E?†+ F?†+- i M iB m iY M¨v F?¨m F?Q ç9M; H¨ F?¬M; M?Ä- i #B i i?U+ HU+ +
#^M; M;QÆB K¨ /€K +¨M`Ð iÈB hQ M L;? h°+- M;QÆB F?¬M; +ªK i?´v H¨ ç M; M`H

GQM; æ^M; •K H +m²M; iB m K¨ M|BX >„M ?B M i¢B F?¬M; bÊ L?¢+ h?¨M?- M; v +
i v +O L?¢+ h?¨M? +kM; +?d H¨ HK+ iBM? æ'm h?€M? K¨ i?¬B- ?B M i¢B ?„M p¨ C
HU+ #€i iBM? æ'm h?€M?- ?„M F?¬M; iBM L?¢+ h?¨M? i`QÈ+ K„i +| i?U+ HU+ ;B i

@ o¨v i?b i?Y K°i H9+ `²B F?„+ #B iX

L?¢+ h?¨M? H¢M? ;B¼M; i`ª HÌB- b m ç| ?„M pšM çQ K„i +?,K +?9 M?bM GQM; æ
H9+ M¨v pšM ç†i H M i` M M;QÌB u m >mv M- h? M? æ²M;- >²M; GQ M +ÁM +| L?¢
h?B M >´ #¼M ?¼ ?B M M?B M H¨ ç M; ç€M? ;B€X

@ L;QÆB +?QM? H¨ ?¨m M?•M +O L?¢+ h?B M T?ªB F?¬M;- ?B M i¢B H¨ i°+ i`QÎ

GQM; æ²`®i +m°+ +kM; +?mv M;B¼M;- i`QM; ;B¼M; M|B ?B M` p #bM? ioM? /`
?„M ç M; +U+ HU+ +?2 ;B'm çB m ;b ç|X

@ E?¬M; b B- ?¬K M v i i? v H½Q i´ ç M ç•v i?m i?“T b´ b€+?X

L?¢+ h?¨M? F?) M|B- ?„M ç€M? ;B€ GQM; æ² M¨v- t2K` GQM; æ² +| i?U+ HU+ im
æ^M; F?¬M; ? Qi- F?¬M; +?d p¨v i•K +Æ+ kM; HÈM ?ÆM M?B m- F?¬M; #B i i`QM
[m, /` ;bX

@ h +MM; L?¢+ h?B M M?B m M,K i`QÈ+ +| ;B Q ibM?- ?B M i¢B H¨K i`€B QÈ+ ç`M
#´i ç„+ /oX

GQM; æ² M?bM L?¢+ h?¨M? b m ç| H¢B M|B,

@ L?Q p¨v çB +?9M; i tm`i i?O ç`m K°i T?2M- M m M?Q L?¢+ h?B M H½Q i´ ç +?Q
i?U+ HU+ +O M;QÆB bQ pÈB L?¢+ h?B M F?¬M; FûK # Q M?B m- +?9M; i ç`m K
?½v K M; i?2Q M;QÌB`ÌB F?ÄB hQ M L;? h°+ +?9M; i - b m M¨v F?¬M; H¨K F?| ç
+ÁM M m i #¢B- hQ M L;? h°+ iMv M;QÆB tY i`Q- i b) iU KbM? iÈB ;†T L?¢+ h?B
M¨Q\

GQM; æ² M|B tQM; #bM? ioM? M?bM L?¢+ h?¨M?- iU ?² M?Q +| +ªK ;B€+ ç +?Q L
iB M M;?BX

L?¢+ h?¨M? M;?2 GQM; æ² M|B tQM; i?b i?¬K K„M; ç•v imv i ç®B H¨ K°i H½Q ?²
KbM? ç KbM? ç„+ bw b m ç| Km®M +MM; KbM? i?B ç`mX h`QM; HÀM; ?„M /o M?B
>mv M- h? M? æ²M;- >²M; GQ M- L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q p¨ ç€K ?° p EBK GQM;X

GQM; æ² +kM; #B i`¨M;- #„i KbM? Î i`QM; hQ M L;? h°+ b m ç| ç€M? KbM? ;B i Kb
H½Q i´ i?b ?„M +kM; F?¬M; +?®M; M´B +?Q M M ?„M KÈB M|B M?Q p¨vX

J¨ L?¢+ h?¨M? +kM; T?•M T?| +?Q u m >mv M p¨ E?B m h?B M >´ +MM; M?|K M;QÌ
iS+- GQM; æ² i`QM; M?´i i?ÌB +kM; F?¬M; M?bM` i?U+ HU+ +O ç€K M;QÌB E?B
p T?¬M h? M? æ²M; p¨ >²M; GQ M /o M?B M H¨ GQM; æ² +kM; F?¬M; i? M?bM`

L?¢+ h?"M? bmv M;?o i`QM; HÁM;- /o M?B M H" ?„M `ä`"M;- +?ŠM; [m H" L?¢+ h
GQM; æ² +| #B i i` M M; QÌB +O ?„M +| i`"M #`M K`m ç2M ? v F?¬M;- M m #B i i?b
b) +`M; HÈM ?ÆMX

J` M;?2 GQM; æ² M|B- u m >mv M- L?¢+ \*®+ p` L?¢+ GB i E?B m h?B M >´ #¼M ?
æ² F?¬M; T?ªB +® w Km®M +? i b Q- K¼B M; QÌB Î i`QM; >¢Q h?B M h?€T ç m #B
iBM? æ'm h?€M?- GQM; æ² F?¬M; i? H" ç®B i?OX

@ o"v +kM; i®i- +?9M; i ç'm K°i T?2M- M m M?Q M; QÆB i?m i?b i b) /šM M; QÆ
K M; i?2Q M; QÌB +O i H"TiS+ çBX

L?¢+ h?"M? F?) KdK +QÌB K` M|B- ;B®M; M?Q KbM? ç½ +?B K iB M M;?B HÈM- M
Hv M`v i?b KbM? iQÆM; F iUm F +kM; ? v- M|B F?¬M; +?WM; KbM? #„i GQM; æ²
h°+ +ÁM / /`M; ?ÆMX

L;?2 i?'v L?¢+ h?"M? ç€T SM;- M; QÌB +O hQ M L;? h°+ FBM? M; ¢+ K` GQM; æ²
i?¬B- ?„M i?-K ç„+ w- i? M? MB M ç9M; H" i? M? MB M- i?"i H" p M? p€QX

QyQ

NeeX *?QÆM; 3j3, S?QM; o•M h?B M >¢X

@ h ç-m iB M M|B i`QÈ+- ç'm i?b +| i? M?QM; F?¬M; çQÊ+ /MM; F?¬B H¶B- M?Q
GQM; æ^M; +i iB M; M|B- Î i`QM; aQM; S?QM; bÆM K¢+? GQM; æ^M; ç½ M K i?Y [
?„M bÊ L?¢+ h?"M? H¢B /MM; F?¬B H¶B ç ç®B T?| pÈB GQM; æ²X

@ u M i•K çB- +¬M; #^M; ;B Q i?O- /o M?B M H" F?¬M; bY /KM; F?¬B H¶BX
L?¢+ h?"M? F?) KdK +QÌB K` M|B,

@ E?¬M; +-M M?bM- i Km®M i?„M; ?„M +kM; H" +?mv M / /`M;X

L|B tQM; L?¢+ h?"M? HmB p T?Q b m- M; v b m ç| imM; M; QÌB H M #-m i`lB M|B

@ L; QÆB M?È F„ HlB +?Q i - M; QÆB i?m i?b iMv iB M ç i tY i`Q M m F?¬M; i?b
J'v +•m F?B m F?Q+? +O L?¢+ h?"M? `i p¬ H - GQM; æ² F?) +QÌB M?¢Q K°i iB
H½M? w,

@ "'i Hm" M i?U+ HU+ +O M; QÆB i? M`Q HQ¢B F?Q+ iS+ M`v +kM; ç€M; ç i F?•
i /o M?B M b) çQ+? i?•M iÈB ;†T L?¢+ h?B M ç i¢i°BX

oW M|B tQM; H½Q +kM; imM; M; QÌB # v H M i` M F?¬M; i`mM;X

L?bM i?'v L?¢+ h?"M? p` GQM; æ² ç m ç½ Î i` M F?¬M; i`mM;- i'i +ª K¼B M; QÌB
L?¢+ ;B p` hQ M L;? h°+ ç m +| bmv M;?o F?€+ M? mX

L?¢+ h?"M? M?bM i?'v GQM; æ² Î i` M #-m i`lB Mûi K†i pšM H°p H½M? F?®+- F?
M?¢i- i?O 'M +O ?„M #B M ç´B- iW KB i•K H|2 H M K°i €M? b€M;- •K .QÆM; EB
?„MX

L?¢+ h?"M? ç®B pÈB GQM; æ² T?Q i`QÈ+ F?¬M; +| # Q M?B m €T HU+- +?†M ç€
F?, M H„K- +?ŠM; [m GQM; æ² M`v pšM +| i?S ç /KM;- #„i b®M; KÈB H" KK+ çQ+?
Î i` M #-m i`lB- GQM; æ² H¢B +m²M; iB m M|B ` ,

@ *ÁM M?Ä im´B M?Q p"v- +| i? ; M /¢ ç®B +?B M ç9M; H" F?¬M; / - +?d KQM; i'
+?Q i [m€ i?'i p¼M;X

hmv M?B M GQM; æ² +kM; F?¬M; M?bM i?'v `ä i?U+ HU+ +O L?¢+ h?"M?- i` M M
M;"T K°i F?Q i? - ç¢B #B m +?Q i?U+ HU+ #i T?`K- GQM; æ² +kM; i?QM; i?ª iQ€i
im¬M` / [/°B- iU ?² M?Q ?„M F?¬M; Km®M +?Q L?¢+ h?"M? M?B m +Æ ?°B Km®

L?¢+ h?"M? M?bM GQM; æ² i` M #-m i`ìB- ?„M M;Y K†i i` M #-m i`ìB +Q`B /b K°
 T?€i` M?QM; i? M? •K QM ;QM; F?¬M; M;WM;- F?Q i? +kM; i`Î M M i,M; p¼i-
 i`mM;- b m ç¡ [m€i H¢M? p T?Q GQM; æ²,
 @ u M i•K çB- i b) F?¬M; ç +?Q M;QÆB i?'i p¼M;- F?¬M; M?[M; M;QÆB b) F?¬M
 F„ QÊ+ ? M M m F?¬M; i?b b) `i i? i?ªKX
 @ hB m iY +`M `ÐX
 GQM; æ² K†+ /M +ªK M?"M çQÊ+ F?Q iS+ i` M M;Q`B +O L?¢+ h?"M? #'i T?"K M?C
 @ >¬K M v i iÈB ;B€Q ?m'M M;QÆB K°i +?9iX
 GQM; æ² M¡B tQM; HB M ?Qi p`Q K°i ?ÆB i?"i b•m- ? B #`M i v F i` K°i i?O 'M F
 K„i ç'm F?Q +m²M +m°M F?¬M; /Si- iQ`M i?•M /"T /ÌM #²M; # M?X
 @ .¢v /¶i b Q- M;QÆB +ÁM F?¬M; tSM;X
 L?¢+ h?"M? H¢M? M?¢i M¡B- M?bM #B M ?¡ i` M M;Q`B +O GQM; æ²- +Æ i? i`M
 @ *U GQM; i?OX
 GQM; æ² ?QT K„i H¢B- i?•M i? M?bM L?¢+ h?"M? +?^K +?^K- +ªM;Q`B iQ€i` K°
 iÈB L?¢+ h?"M?X
 J` H9+ M`v- b„+ K†i +O L?¢+ h?"M? pšM F?¬M; ç´B M?QM; i?•M i? T?€T HU+ #
 #¶M; M?B M K°i i? M? FB K +U ç¢B #„i ç-m F?m +? i€M- F?Q i? +O L?¢+ h?"M?
 J` H9+ M`v GQM; æ² +kM; T?€i ?B M` F?Q i? +m²M; #¢Q +O L?¢+ h?"M?- ?„M ç
 ` F?Q i? +O L?¢+ h?"M? pšM iB T iK+ i,M; HB M #` /¼ +?Q ? i ?²M- ?„M /o M?B
 p¬ ?bM?X
 @ æ®B T?¡ pÈB M;QÆB- K°i FB K M`v +O i H` çO `²BX
 L?¢+ h?"M? +Q`B çB M +m²M;- i`QM; M?€v K„i ç½ #B M K'i M; v i¢B +?¶- b m F?
 ç M i`QÊ+ GQM; æ²X
 L?bM #B M ?¡ M`v- M?[M; M;Q`B Î i`QM; hQ M L;? h°+ ç m #B M b„+- #¼M ?¼ F?
 iY FB H¢B +¡ i?U+ HU+ K¢M? K) M?Q i? - F?Q i? M?Q p`v F?¬M; ? /QÈB GQM;
 æ^M; +kM; T?€i ?B M` - i?U+ HU+ +O L?¢+ h?"M? bQ pÈB H9+ Í aQM; S?QM; bA
 QiX
 L?bM i?'v L?¢+ h?"M? M?Q p`v- GQM; æ² +kM; FBM? M;¢+- +?Êi i?'v L?¢+ h?"M?
 p T?Q KBM?- GQM; æ² HB M F i` K°i +?QÎM; 'M K`m p`M;- ?mM; ?,M; ç€M? p T
 *?QÎM; 'M F?´M; H² K M; i?2Q M,M; HQÊM; pQ +MM; +QÎM; ?½M M;"T i`ìB #„M iÈB
 L;? h°+ mv HU+ [mª M?B M H` #'i T?"KX
 @ S?€ +?Q i X
 L?¢+ h?"M? +Q`B H¢M? K°i iB M;- •K .QÆM; EB K ?QÈM; p T?Q GQM; æ² K` +?û
 M¡ i,M; p¼i- F?´M; H² +?QÎM; 'M #´ iÈBX
 E?¬M; çÊB +?Q GQM; æ² F m H M K°i iB M;- +?QÎM; 'M F?´M; H² FB ç½ #` •K .QA
 ç€M? iÈB- b m ç¡ i?•MªM? +O L?¢+ h?"M? H¢B tm'i ?B M i` M F?¬M; i`mM; K` +?
 G9+ M`v GQM; æ² Î i`QM; +?B M ç'm +kM; T?ªB i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K K` FBM? ?½B
 t2K` p¬ +MM; K¢M? K)- F?¡ i`€+? ?„M /€K iÈB i"M hQ M L;? h°+X
 @ •K .QÆM; EB K- T?•M` X
 L?¢+ h?"M? KdK +Q`B- T?€T [mv i +O ?„M b m ç¡ #B M ç´B- +?di?'v •K .QÆM; EB
 [m M;- ?¡ i?"M? i€K i? M? FB K- i`QM; M?€v K„i T?€i` M?[M; iB M; ¬M; ¬M;- M
 F?¬M; ;B M #B M ç´B- #` tQ„M i?"M? K°i pÁM; tQ€vX

L?bM i?'v +¬M; FQ+? [m, /` M?Q p"v +O L?¢+ h?"M?- GQM; æ² p¬ +MM; bÊ ?½B p
ç½ F?¬M; F`T- FB K [m M; ç½ ç M i`QÊ+ ?„M +?Q ç-v KQlB i?QÊ+X

E?B FB K [m M; iÊB GQM; æ² +?d +ªK i?'v K°i €T HU+ p¬ +MM; HÈM H`K FBM? bÊ
+O GQM; æ² b m ç| i`Î M M i`„M; # +? K°i KªM;X

@ *? i iB iX

G9+ M"v GQM; æ² +kM; F?¬M; +| i?lB ;B M K" /Q /U- ç'm F?Q +O ?„M F?¬M; M;V
HÈM H M K°i iB M;;

@ S?QM; o•M i?B M ?¢X

*?d i?'v #`M i v +O GQM; æ² pmM; K¢M? H M- F?Q iS+ +QlM; ?½M i`Î M M i`"M M
[mv M tm'i ?B M- iWM; iB M; tû ;B| #ûM M?¼M p M; H M- +Æ ?² # Q i`MK +ª i€K
L?¢+ h?"M? p"Q i`QM; ç|X

@ E?¬M; M;l L?¢+ h?"M? H¢B +| i? #S+ GQM; æ² bY /KM; S?QM; o•M h?B M >¢- t
h?"M? bQ pÊB L?¢+ h?B M H½Q i´ +kM; F?¬M; t tQ+? M?B mX

L?¢+ GB i FBM? M;¢+ +`i iB M; M|B pÊB L?¢+ \*®+ i`QÎM; H½Q Î# M +¢M?- i`QM;
S?QM; o•M h?B M >¢ +?QM? H` ç'm F„ mv HU+ iQ HÈM +O hQ M L;? h°+- K` #•v
+?B m ç½ #S+ GQM; æ² TªB i?B i`B M M|X

@ æ| H` /o M?B M- K°i FB K M"v +O L?¢+ h?"M? M m ç€M? p T?Q +?9M; i i?b
+?9M; i ç½ TªB M€i pKMx

L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q +~M i?"M M?bM +m°+ F`+? +?B M i` M F?¬M; i`mM; - i`QM;
HU+ +O L?¢+ h?"M? F?¬M; M;l ç½ ç¢i iÊB i`bM? ç° M"vX

G9+ M"v ç'm F?Q i`"M M;"T M,M; HQÊM; tmv M i?OM; F?¬M;; B M iB M iÊB •K .QÆ
ç2M +ÁM +€+? •K .QÆM; EB K F?QªM; +?WM; M,K i?QÊ+ i?b #B M i?"M? K"m çÄ
EB KX

*?ŠM; [m H9+ M"v M,M; HQÊM; +O ç'm F?Q K"m ç2M `i HÈM- imv M?B M ç'm F?
.QÆM; EB K i?b i`"M M;"T M,M; HQÊM;- [m M; K M; +O •K .QÆM; EB K HB M #„i

@ JÎ +?Q i X

GQM; æ² ?ûi H M K°i iB M;- #`M i v +O ?„M pmM; H M- iQ`M i?•M i`"M M;"T ç'm
[m M? M;QlB- +m®B +MM; i¢Q i?"M? M?B m ç'm F?Q K"m çÄ Q M? FQ+? p T?Q

@ •K -KX

J°i HU+ HQÊM; T?€ ?Ov p M; H M- M; v b m ç| FB K [m M; +O •K .QÆM; EB K #E
i?•M i? +O GQM; æ² +kM; i?Q€i F?ÄB pÁM; # Q p•v FB K [m M; +O L?¢+ h?"M?

L?¢+ h?"M? M? M?"M; HMB H¢B MÆB t - i?-M iB M? H¢M? HMM; M?bM GQM; æ²
K°i iB M;- H½Q ?² Hv M"v F?¬M; ?´ +| i?U+ HU+ #€i iBM? æ'm h?€M?- i?"i F?¬M; /
F?€M; F?¬M; +?WM; H9+ M½v KbM? ç½ #` i?QÆM;

QyQ

NedX *?QÆM; 3jN, E?~m E?Q h?"i GÈMX

Í i` M #-m i`lB F?Q HQm #B M K'i- ? B i?•MªM? iW iW tm'i ?B M- M?bM #° /¢M; i
p"Q i? ?¢ T?QM;- iQ`M #° hQ M L;? h°+ i?'v p"v i?b FBM? ?½B- #¼M ?¼ ?€ KB M
HMM; +O L?¢+ h?"M? i?b FBM? M;¢+- F?¬M; M;l M K iY M"v H¢B +| i? +?®M; H¢

L?¢+ h?"M? Î i` M #-m i`lB F?¬M; +?Q GQM; æ² +| M?B m +Æ °B ?Q i?Î- ?„M /
L;•M +O h`-M ;B - i?•M i? HB M iK+ +?mv M ç°M;- ç°i M?B M +ª M;QlB #„i ç-m
M? #B M K'i F?¬M; +ÁM i?'v imM; iQ+? ;b M[X

J" MÆB L?¢+ h?"M? #B M K'i iU ?² M?Q +| K°i ¢¢Q i" M ¢M?- i" M ¢M? ;B®M; M?Q -
;B M #„M p T?Q GQM; æ²X

a„+ K†i +O GQM; æ² M; v H"TiS+ M;QM; i`¼M; H¢B- +?d i?'v i" M ¢M? +O L?¢+
i?b F?¬M; F?ÄB #B M b„+X

@ >W- ¢9M; H" ?¢M; M;QìB ~M M'TX

GQM; æ² [m€i HÈM K°i iB M;- b m ¢| ;•M t M? ?B M H M- K°i M,M; HQÊM; ¢'m F?Q
iÈB i" M ¢M? FB - HU+ +¬M; FQ+? +| i? tmv M i?'m F?¬M; ;B MX

@ h ¢½ î i`QÊ+ K†i M;QÆB- i? M"Q\

h? M? •K +O L?¢+ h?"M? p M; H M- ¢²M; i?ìB KQìB M;|M i v +O ?„M +kM; #„M ` -
M;QM; iK #„M p T?Q GQM; æ²X

@ •K -K -KX

L?bM i?'v iB M? i? T?€i bBM? M?Q p"v- b„+ K†i +O GQM; æ² F?¬M; i? F?¬M; i`î
i`QÊ+ K†i ?„M i?"i H" F?| ¢®B T?|X > B i v +O ?„M ¢°i M;°i ?mv ¢°M; p"Q ? B ¢'K-
T?QM; ;B®M; M?Q KQ Hk #„i ¢-m ?mM; ? ,M; Q M? FQ+?- i? +¬M; M"v €T b9+i?
i` M #-m i`ìB F?¬M; M;WM; p M; /°BX

@ smv tmv tmvX

.QÈB i? ¬M; M"v- KQìB ¢¢Q +?d ¢½ #` GQM; æ² +?®M; H¢B ?Q" M iQ"MX

@ S?QM; G¬B [mv MX

æ€M? i€M KQìB +?d +O L?¢+ h?"M?- GQM; æ² ?ûi K°i iB M; HÈM- iQ" M i?•M i" M
¢° +U+ ?¢M- b m ¢| H" K°i iB M; ?ûi HÈM ?ÆM M[- K°i i? M? •K b'K M' i`mv M K¢M
#' p T?Q L?¢+ h?"M?X

J°i [mv M M"v iU M?Q H" b Q #,M;- Q M? FQ+? p T?Q L?¢+ h?"M?- T?€i ` iB M
T?ªM; T?'i M?Q iB M; b'K` MX

L?¢+ h?"M? M?QÈM K"v i?¬M iB M? +O ?„M Mî` K°i MK +QìB- ? B i v +O ?„M +
i€K i? M? •K .QÆM; EB K T?i b` FB K [m M; #„M p T?Q [mv M 'M FB X

EB K [m M; +O •K .QÆM; EB K M;QM; iK i?"M? pä FB K- # Q #¼+ [mv M 'M FB
æ² +kM; F?¬M; i? +?mv M ¢°M;X

@ "€i iB M? æ'm h?€M?- +?ŠM; H) M;QÆB +?d +| K°i +?9i #'M bU ¢| ? v b Q\

L?¢+ h?"M? +QìB H¢M? K°i iB M;- i?•M ¢M? +O ?„M +?mv M ¢°M;- F?|2 KB M; i?

@ >W- F? ¢m F?Q i?"i HÈMX

æ9M; H9+ ¢| GQM; æ² `Qi ;"Q K°i iB M;- i?•M ¢M? +?Êi HmB H¢B- ¢²M; i?ìB H|2 H
+QM iQ M M;? - H½Q ¢½ i?B i`B M i?B M T?9 #ªM i? X

@ s2K` GQM; æ² ?¬K M v tm'i ? i i?U+ HU+- M; v +ª i?B M T?9 #ªM i? +kM; tm'i

L?¢+ *®+ i`QîM; H½Q KdK +QìB K" M|BX

@ h?U+ HU+ +O L?¢+ h?"M? i?"i H" FBM? F?OM;- +?d H" i F?¬M; +ªK M?"M i?'v
+O ?„MX

L?¢+ GB i bÊ ?½B i? M i?¬K K" M|BX

@ sQ i tQ iX

G9+ M"v +QM hQ M L;? î i` M #-m i`ìB ¢½ T?mM` K°i ?ÆB i?î K"m p" M;- K M; i
M;"T- +¬M; FQ+? •K ©M? FB K +O L?¢+ h?"M? H"TiS+ #` H®+ tQ€v M"v # Q i`MK
MY #QÊ+X

J` H9+ M`v b„+ K†i +O L?¢+ h?“M? i`Î M M #B M ç´B b m ç| ?B M H M K°i p [m, /
ç¢B T?€i i?“K +?Q +ÁM [m v M; QÌB H¢B- # v p T?Q +O GQM; æ²- ç²M; i?ÌB Î b
G¬B çQÊ+ KÎ`°M; X

@ >®M; X

GQM; æ² M?bM i?`v S?QM; G¬B aQ +O L?¢+ h?“M? i?b FBM? ?½B- ?„M`Qi;`Q K°
çªQ i` M F?¬M; i`mM; - ?mM; ?,M; M M tm®M; i?•M i? +O L?¢+ h?“M? X

L?bM i?`v +ªM? iQÊM; M`v- K¼B M; QÌB ç m bÊ ?½B F?¬M; i?¬B- ç†+ #B i H` # i`,
GQM; #¼M ?¼ ?B M i¢B ç½ p¬ +MM; bMM; #€B i°+ i`QÎM; X

*€B çm¬B`²M; F?´M; H² ?mM; ?,M; M M tm®M; i?•M i? +O L?¢+ h?“M? - +?d H`
h?“M? +kM; ç”T M? M? - i?•MªM? #„i ç-m KÌ KÌªQªQ- ç²M; i?ÌB L?¢+ h?“M? [m
KQÆB ç°- #„i ç-m +?QM? /B M ç®B K†i pÊB #ªM i? i?B M T?9 +O GQM; æ²X

*?ŠM; [m H9+ M`v- Î i`QÊ+ K†i L?¢+ h?“M? - HQm [m M; +O FB K [m M; ç½ t T i
F?¬M; i`mM; - #¢Q t¢ #„M p T?Q çm¬B`²M; i` M #-m i`ÎBX L?bM i?`v FB K [m M
#B i KbM? #`HW ;¢i- i€K ç¢Q FB K [m M; M`v iQ`M #° #„M p T?Q +€B çm¬B`²M

@ smv tmv tmvX

Í i` M #-m i`ÎB M?Q Km®M M´B H M K•v KQ - +?d i?`v #ªM i? +O GQM; æ² ?ûi H
ç¢B #„i ç-m i`Î M M`mM`v- +€B çm¬B HÈM ç½ çQÊ+ # Q #¼+ #ÎB K°i ?Q`M; K M
iQÆB iW # M i`QM; +?ªv`X

@ GU+ T?ÁM; M; U +O #ªM i? +QM hQ M L; ? M`v i?“i K¢M? X

L?¢+ h?“M? H`K #`K M|B- pW`²B•K.QÆM; EB K +O ?„M KÈB +?d +?¢K p`Q # M
i?QÊ+ K`i?¬B- F?¬M; +?†i çSi çQÊ+ - çB m M`v F?B M +?Q L?¢+ h?“M? FBM? M; ¢
L; ? i°+ i?“i H` #`i T?“KX

L?bM i?`v +ªM? iQÊM; M`v- i°+ M?•M +O hQ M L; ? h°+ +kM; ?Qi p`Q K°i ?ÆB- i?
M`v i?“i [m€ K¢M? X

J` H9+ M`v i?¬M b„+ +O GQM; æ² i`Î M M T?S+ i¢T- F?¬M; #B i ?„M ç M; M; ?o çB
>Q`M; K M; i€M çB- #ªM i? +O GQM; æ² iW iW ?B22MD` - ? B K„i M?bM L?¢+ h?
/-M ç-M çB tm®M; - ç°i M; °i +€B çm¬B +O ?„M #¶M; M?B M ç”T tm®M; - M?Q H`K
h?“M? X

@ •K.QÆM; EB K- çBX

h?O`M i`QM; i v +O L?¢+ h?“M? #B M ?| - •K.QÆM; EB K ?| i?“M? K°i ç¢Q i?
?QÈM; p #ªM i? iQ HÈM +O GQM; æ² K` +?ûK iÊBX

@ •KX

J°i iB M; p M; HÈM- GQM; æ² K°i H-M M[T?mM` F?Q iS+ # Q p•v H`v•K.QÆM;
#`# Q p•v F?¬M; M?9+ M?Q+? çQÊ+ K` #ªM i? +O hQ M L; ? h°+ pŠM iW iW ç tm
+O L?¢+ h?“M? #B M ç´B- •K.QÆM; EB K tQ v K°i pÁM; `²B i`Î p i`QM; i v +O ?

*MM; H9+ ç| L?¢+ h?“M? +ªK M?“M i?`v €T HU+ i`M M;”T- +?d i?`v #ªM i? +O GQ
KbM?- iW iW tQ v i`ÁM [m M? KbM? X

@ s2K M; QÆB +?¢v çB ç•mX

ªM i? +O GQM; æ² i`M M;”T €M? p`M; Q€M ç°+ M?bM L?¢+ h?“M? - i?•M i? [m
?„M- ç°i M?B M L?¢+ h?“M? +ªK M?“M i?`v +| K°i +ªK ;B€+ ç m çÈM M? M? - S?Q
#`+QM iQ M M; ? M`v [m`M +?†i F?¬M; i? M?9+ M?Q+?X

@ >W- F?¬M; #B i iU HQÊM; bS+ KbM? X

L?¢+ h?"M? H¢M? HMM; [m€i H M K°i iB M; - K†+ /M #ªM i? i?B M T?9 +O GQM; æ
i?QÌM; M?QM; L?¢+ h?"M? +kM; F?¬M; ¸ p"Q K„i- iQ"Mi?•M +O ?„MiQ€i` F?
h?"M? pšM +?Q /MM; iÈB EBK GQM; i?•M i? K" +?d /MM; iÈB ? B ¸¢B i?B M ?Ä

@ "m¬M; ` +?Q i X

>Ä /B K iQ"Mi?•M L?¢+ h?"M? i`Î M M i`"M M;"T- M;¼M HY M"v imv i ¸®B H" p
;B M tmM; [m M? +kM; #` ¸®i +?€v H"K +?Q ¸Ä`U+X

"´M M;mv M +?B ?Ä M"v pW tm'i ?B M- hQ M L;? h°+ p" M;QÌB +O L?¢+ ;B +kM
M|M; #ÄM;- ¸•v H" H-M ¸-m iB M #¼M ?¼M ?bM i?'vX

@ X

*Æ ?² ¸9M; H9+ ¸|- #ªM i? i?B M T?9 +O GQM; æ² ¸½ #` p,M; ` - i?•M i? [m v i
h?"M? ¸½ i`Î M M ?ÆB ¸2M H¢B- KÆ ?² +| +ª KMB F?ûi i`mv M` - M;¼M HY K¢M?
+O GQM; æ² +kM; F?¬M; i? +?®M; H¢BX

@ QyQ@

Ne3X *?QÆM; 39y, S?€ h`"M "„i GQM; æ²X

@ hÈB T?B M i X

E?|2 KB M; +O L?¢+ h?"M? MÎ` K°i MK +QÌB i"- i`QM; M?€v K„i K°i ?Ä /B K ?M
i`QÈ+ M;QÌB L?¢+ h?"M? M;QM; iK K°i +€B +?QÎM; 'M M?Q M?Ä- +?QÎM; 'M M"v +?
>Ä p" h?€B >Q *?•M ?Ä ?ÊT i?"M?- mv HU+ imv i ¸®B H" p¬ +MM; FBM? F?OM;X

@ h?B M >Q +?QÎM;X

G9+ M"v L?¢+ h?"M? •K H½M? [m€i H M K°i iB M; - i•K i?-M +O ?„M +?mv M ¸°M
[mv itm'i ?B M- ?Ä /B K i`QM; M?€v K„i ¸½ # v p T?Q #ªM i? i?B M T?9 +O G

@ •K -KX

>Ä /B K +?QÎM; 'M i`QÈ+ K†i +O GQM; æ² ;B®M; M?Q H" +QM FB M i`QÈ+ +QM p
-K ? B iB M; - M;¼M HY ¸½ T?€i` iB M; M´FBM? i?B M ¸°M; ¸` X

æ²M; i?ÌB K°i F?Q iS+ # Q i`MK- F?Q iS+ M"v imv i ¸®B H" FBM? F?OM;- Î ;B[
¸"v- M;¼M HY #¢Q HB i- K°i ?Ä /B K i`"M M;"T F?m +?i€M- ?Ä /B K i`QM; M?€v
M†M; M #„M p ?¢i? +O GQM; æ²- i?B M ¸` M,M; HQÊM; +kM; i`Î M M M|M; #Ä
HB i ¸®i +?€v- [m M [m~M # M i B K¼B M;QÌB- i'i +ª ¸ m +ªK i?'v iBK ¸"T M? M? ?

@ L; QX

J" H9+ M"v #ªM i? +O GQM; æ² #„i ¸-m T?€i` iWM; i? M? •K F m` M i? HQÆM;
imv i ¸®B F?¬M; i? +?®M; H¢B- iQ"Mi?•M +O GQM; æ² ¸½ #B i ¸®i +?€v i`Î M M
¸½ #` ¸®i i?"M? bQÆM; F?|BX

@ *QÌM; ;Bª +O hQ M L;? h°+- #`v i`"MX

G9+ M"v GQM; æ^M; [m€i HÈM K°i iB M; - +Æ ?² M?Q H" ¸²M; i?ÌB- b€m i`,K M?•M
F i K°i ¸¢Q i?O 'M- ¸'m F?Q /[/°B im¬M i`"M- +Æ ?² i`QM; M?€v K„i # p¢M pÂM; i
i` M #-m i`lBX

@ E?¬M; ? v- +QÌM; ;Bª L?¢+ ;B - #`v i`"MX

L?bM i?'v +ªM? iQÊM; M"v- L?¢+ *®+ p" L?¢+ GB i? B p`i`QÎM; H½Q ¸¢B #B M b„
+QÌM; ;Bª i?m°+ ¸°B ?° p EBK GQM; ¸½ # v H M #-m i`lB- ¸'m F?Q +?mv M ¸°M;
¸"K- F?¬M; ;B M # p¢M i?QÈ+ # Q i`MK i`QM; FBK K M;X

@ :-K ;WX

hWM; i? M? •K ; -K ; W p M; ` M i` M F?¬M; i`mM; - H9+ M`v ç'm F?Q K`m p`M; +O h
b m ç! M; QM; iK i?`M? b€m +QM hQ M L; ? F?´M; H² iÈB ?ÆM p¢M i?QÈ+ # v H M
F?¬M; ? FûK ?ÆM bQ pÈB GQM; æ²X

L?¢+ h?`M? F?) ?B M ` p FBM? M; ¢+- b€m +QM hQ M L; ? M`v H` /Q +QÌM; ; Bª
iK- b€m i`, K M; QÌB M; QM; iK i?`M? b€m +QM hQ M L; ? - mv HU+ /o M?B M H` F?¬

@ :-K ; WX

hWM; ¢¢Q i? M? •K ; -K ; W p M; H M- b m ç! # i`, K +QÌM; ; Bª +O L?¢+ ; B +kM; M
b„+ - i¢Q i?`M? #®M +QM +U HQM; K`m p`M; ?ÆM p¢M i?QÈ+- K¶B +QM ç m K M;
hQ M L; ? FB X

L?¢+ h?`M? +kM; #B i- # i`, K +QÌM; ; Bª +O L?¢+ ; B i?U+ HU+ K†+ /M i` M +QÌ
M?QM; +QÌM; ; Bª æ'm h?€M? i?b F?€ Qi- ?m®M; +?B GQM; æ^M; FB ç½ H` #€i iB
M?B m ?ÆM M; QÌB +O L?¢+ ; B X

a€m +QM hQ M L; ? p` #®M +QM +U HQM; F?¬M; M; WM; T?€i ` iB b€M; +?¡B K„i
F?Q iS+ +QÌM; ?½M i`M M; "T #€i T?QÆM; i€K ?QÈM; - KQÌB +QM [m€B p"i M?Q K

G9+ M`v M; QÌB +O L?¢+ ; B K² ?¬B ç½ i`Î M M ç-K çb - iU ?² M?Q ç½ `ÆB p`Q i?

L?¢+ h?`M? +?, K +?9 M?bM KQÌB +QM [m€B p"i Î i` M i`B FB - b€m +QM ç M; [m
+U HQM; X

"®M +QM +U HQM; +ª M; QÌB F`+? HB i; B½v /K - çm¬B `²M; HB M iB T [mûi p T?Q
M?[M; i? M? •K -K -K F?¬M; M; WM; p M; H MX

L?¢+ h?`M? `ä `M; M?bM ` - i?U+ HU+ +O #®M +QM +U HQM; M`v F?¬M; #^M; b

@ >W- hQ M L; ? h°+ i?"i F?¬M; #B i t'm ?´- p"v i?b i +kM; F?¬M; F?€+? F?QX

L?¢+ h?`M? ?ûi HÈM K°i iB M; - b m ç! b„+ K†i i`-K tm®M; - i•K MB K +O ?„M +?
h?€T ç½ tm'i ?B M Î i`QÈ+ K†iX

æ®B pÈB ç€K M; QÌB p¬ bd +O hQ M L; ? h°+ M`v L?¢+ h?`M? F?¬M; F?€+? F?Q
KbM? i?b H` /Q #¼M ?¼ iU +?m®+ ç m F?´X

@ :-K ; WX

h?O 'M +O L?¢+ h?`M? #B M ?! - Î i` M #-m i`B #„i ç-m T?€i ` iWM; i? M? •K ;
T?Q - ? B KQÆB +QM +U HQM; tm'i ?B M Î i` M F?¬M; i`mM; - mv €T i`M M; "T- b€
i?'v mv €T M`v i?b ç°M; i€+ #„i ç-m i`Î M M +?"K +?¢TX

@ h`B ¢- ç•v H` +€B ; b\

L?bM i?'v ? B KQÆB +QM +U HQM; Î i` M #-m i`B- F?¬M; +?d M; QÌB +O hQ M L;
+kM; FBM? M; ¢+X

@ *?Q b€m +QM i¢T HQM; +€+ M; QÆB #B i i? M`Q H` `²M; +?•M +?QM?X

h?O 'M +O L?¢+ h?`M? #B M ?! - ? B KQÆB +QM +U HQM; #„i ç-m `Qi; "Q T?¡ iÈB
p¬ +MM; T?€+? HB iX

a€m +QM hQ M L; ? FB pW M?bM i?'v ? B K QÆB +QM *U GQM; i?b ç½ ?QªM; b
M?QM; pšM F?¬M; i?Q€i F?ÄB pÁM; p•v +O ? B KQÆB +QM +U HQM; X

h` M M; QÌB +O ? B KQÆB +QM +U HQM; - ?Ä /B K +kM; M; "T i`M- T?QM; #¢Q i`
FBM? M; QÌB +?'M ç°M; i`B ç'iX a€m +QM hQ M L; ? i`QM; +?®+ H€i ç½ +?^M; +?

J'v +?K+ +QM [m€B p"i M`v ?¶M +?B M F?B M +?Q K¼B M; QÌB KÎ `°M; i-K K„i- +m
+?B M +O L?¢+ h?`M? pÈB GQM; æ² +ÁM €+ HB i ?ÆM- K¼B M; QÌB ?Q +ªK„iX

@ :•K ; WX

> B K Q Æ B + Q M `² M; ; " Q i ? û i - b € m + Q M h Q M L; ? / Q È B b U i ' M + ¬ M; + O # ® M + Q M
H Q M; i ` Q M; > ¢ Q h ? B M h ? € T ¸ ½ # ` i M M € i - i ` U + i B T # B M K ' i i ? " M ? b Q Æ M; F ? !
S ? Q M; # ¢ Q ¸ € M; b Ê i " M M; " T i ` Q M; F ? ¬ M; ; B M - K ' v + ? K + + Q M [ m € B p " i b B M ? `
¸ K M; p " Q p Á M; ¸ ' m F ? Q + O b € m i ` , K + Q Ì M; ; B º h Q M M; ? i ° + - H " K + ? Q F ? ¬ M; ; B
L ? b M i ? ' v [m M; [m v M ¸ ' m F ? Q ` m M ` ~ v î i ` M # - m i ` Ì B - b € m i ` , K + Q Ì M; ; B º + O
b „ + K † i - + ? d M; ? 2 i ? ' v - K K ° i i B M; - ¸ ' m F ? Q [m M; [m v M + ? „ + + ? „ M F B ¸ ½ i M p

@ • K X

o Á M; T ? Á M; i ` Á M ¸ ' m F ? Q # ` T ? € p Ð - H U + ¸ ¢ Q i ` m v M ¸ M # ¼ M ? ¼ - b € m i ` , K + Q Ì M
i S + H m B t m ® M; X

@ • K - K - K X

a € m i ` , K M; Q Ì B M " v # Q ; ² K + º G Q M; æ ^ M; ¸ m + ? º v ` K ° i p i K € m M Æ B F ? ! 2 K B
i ? ' T ¸ m i ` î M M i ` „ M; # + ? + º b „ + K † i X

@ : B i + ? Q i - K ° i i M + k M; F ? ¬ M; ; B [H ¢ B X

L ? ¢ + h ? " M ? [m € i H ¢ M ? î i ` M F ? ¬ M; i ` m M; - i ? O ' M H ¢ B # B M ? ! - K ° i K º M; i ? M ? K
æ ^ M; # ` i ? B M ? Ä p • v F ? ® M ¸ ½ T ? K + ? ² B i ? " M ? ? b M ? M; Q Ì B - ? B M i ¢ B ¸ M; ? ' T ?
h ? M ? K M; + O L ? ¢ + h ? " M ? H ¢ B # B M ? ! - ? Ä / B K i ? m H ¢ B - b m ¸ ! i ? M ? K M;
¸ M; ? ' T ? ® B X

@ > B M i ¢ B i È B T ? B M L ? " M; Q Æ B X

L ? ¢ + h ? " M ? i ` - K b „ + K † i t m ® M; - b m ¸ ! i ? B i ` B M S ? Q M; G - B a Q # „ M p T ? Q G Q
+ ? È T ¸ ° M; ¸ ½ i È B i ` Q È + G Q M; æ ^ M; X

G 9 + M " v u m > m v M - h ? M ? æ ² M; - > ² M; G Q M - u M > B m E € - h ` - K G B M ? - L ? ¢ + *
> „ + # ¼ M ? ¼ + k M; H " T i S + ? " M ? ¸ ° M; - H „ + K ° i + € B ¸ † i i È B i ` Q È + ¸ € K M; Q Ì B + O
K ° i H U + + ¬ M; F Q + ? + Q Ì M; ? ½ M X

G Q M; æ ^ M; i ? ' v i ? • M º M ? + O L ? ¢ + h ? " M ? t m ' i ? B M # M + ¢ M ? K b M ? i ? b ¸ • m / € K
t m ® M; X

@ > m v M > ! p ¢ M i ? B M X

L ? ¢ + h ? " M ? K d K + Q Ì B [m € i H ¢ M ? - i U ? ² M ? Q ¸ ½ b È K # B i G Q M; æ ^ M; K m ® M + ?
i ? O ' M M; Q M; i K - K ° i ¸ ¢ Q T ? € T [m v i ¸ € M ? ` - i € K i ? M ? • K . Q Æ M; E B K M; Q M; i K
i ? " M ? + º p ¢ M ¸ ¢ Q F B K [m M; X

L ? ¢ + h ? " M ? H 9 + M " v ` i v ¸ ° + € + - F ? ¬ M; ¸ + ? Q G Q M; æ ² + ! + Æ ? ° B - + º p ¢ M ¸ ¢ Q
M ? € v K „ i T ? Q M; # ¸ Q Ì M; H m B + O G Q M; æ ^ M; X

Q y Q

N e N X * ? Q Æ M; 3 9 R , G M æ Q Ì M; h È B o B M * ´ J B M ? s " h ° + X

G Q M; æ ^ M; M ? b M i ? ' v # B M ¸ ' B M ? Q p " v i ? b + º F B M ? - M; v b m ¸ ! ? „ M K m ® M b Y
M ? B M ¸ ½ F ? ¬ M; + Á M F ` T - ¸ ' m F ? Q [ m M ? M; Q Ì B ` m M; + ? m v M - i Q " M i ? • M K M;
F ? ¬ M; M; W M; ¸ € M ? ` - i ? B M ¸ ` + m ² M; T ? Q M; ; " Q i ? û i X

o W ` ² B G Q M; æ ^ M; p b i " M T ? € T # ` T ? € # ` i ? Q Æ M; F ? ¬ M; M ? - H 9 + M " v ¸ ½ + º K i ?
¸ M; + ® ; „ M; + ? B i ` b X

@ • K - K X

o ¬ b ® ¸ ¢ Q [m v M º M ? p m M; i W i ` Q M; i v + O G Q M; æ ^ M; ` M ? Q K m ® M t û ` € + ? F ? -

@ smv tmvX

L?bM i?'v +^aM? iQÊM; M"v- L?¢+ h?"M? F?) ¸°M; /mM;- t2K` GQM; æ^M; Km®M H
M"v M m M?Q i?'i iBM? æ'm h?€M? #` +m®M p"Q i?b b) #` tû`€+? i?"M? iWM; K^aM
*?ŠM; [m L?¢+ h?"M? b m F?B ¸°M; /mM; tQM; pšM MÎ` K°i MK +QÌB F?BM? i?Q
KbM? i?B i`B M >mv M >| o¢M h?B M- #€i iBM? æ'm h?€M? H`K b Q +| i? +?®M;
o¢M ¸¢Q #¢+? FB K [m M; K M; HûQ H M- M?'i i +?mv M ¸°M;- ;B®M; M?Q K°i ¸¢
i?•M i? +O GQM; æ^M; p"Q # M i`QM;- F?¬M; ;B M +kM; #` i`"M M;"T FB K [m M

@ smv tmvX

h?•M i? +O GQM; æ^M; i`U+ iB T HmB tm®M;- ?„M T?mM` K°i M;KK K€m iQÆB-
K€m- b„+ K†i +kM; i`Î M M i`„M; # +?X
h?•M ^aM? `9i HmB- ¸²M; i?ÌB GQM; æ^M; +kM; M?bM L?¢+ h?"M? i` M F?¬M; i`mM
¸ÁM Q M? FQ+? +O ¸¬B T?QÆM; ¸½ ¸ M i`QÊ+ K„i- b„+ K†i +O ?„M ¸¢B #B M- H

@ h?U+ HU+ +O M;QÆB [m€ v m- i?9+ i?O +?`m i`|B ¸BX

J°i i? M? •K [m2M i?m°+ i`"M M;"T bÊ ?½B p M; H M # M i B +O GQM; æ^M;- ¸²M
¸½ `ÆB p"Q i` M M;QÌB +O ?„M- GQM; æ^M; H9+ M"v ¸½ +| i? +^aK M?"M ¸QÊ+- ¸
¸½ #` F?®M; +? - M?QM; b m ¸| H"TiS+ #` iB m i€M- €M? K„i +O ?„M iW iW tm'i
L?¢+ h?"M? tm'i?B M Î# M +¢M? GQM; æ^M;- i?O 'M;BQÆM; H M- K°i i? M? K M
?„M b m ¸| pSip T?Q æ¢B aQM; p`hB m aQM; M?` M[X

æ€M? ;B€ +m°+ F`+? +?B M Îi` M #-m i`ÌB- i•K MB K +O L?¢+ h?"M? +?mv M ¸°M
G¶B Îi`QM; >¢Q h?B M h?€T H¢B tm'i?B M- ? B +QM EBK hB M E?¬B G¶B +?2 Î
EB m- G M? >² >¢Q h?B M- G M? >² >mv M h®- L?¢+ GQM;- L?¢+ >¢+- # +QM EB
M?"T F`+? +?B MX

G9+ M"v GQM; æ^M;- GQM; æ² ? B M;QÌB ¸½ #` +'K +? +O L?¢+ h?"M? # Q i`M
K°i HK+ iBM? æ'm h?€M? p`K°i M;k iBM? æ'm h?€M? ¸½ #` h? M? æ²M; p` >²M; G

J` +ÁM K°i M?` iBM? æ'm h?€M? p`K°i i K iBM? æ'm h?€M? +kM; M? M? +?|M; #
*®+ i`QÎM; H½Q ¸€M? +? i- K°i b®+QÌM; ;B<sup>a</sup> +O hQ M L;? h°+ +kM; ¸½ #` i?QÆ
GQM; æ^M; p`GQM; æ² H½Q i` #` „i- #¼M ?¼ ¸½ bÊK M?Q `„M K'i ¸-m- H¢B i? K
€T?mv i K¢+?- b€m i`,K +QÌM; ;B<sup>a</sup> M"v +,M #<sup>a</sup>M F?¬M; i? +?®M; H¢B- H"TiS+ #`

æ¢B +?B M i`QM; +?®+ H€i ¸½ F i i?9+- ?ÆM b€m i`,K +QÌM; ;B^a iQ`M #° ¸½ M;½
i?QÆM; pQM;- # M;QÌB i?m°+ æ¢B ¸°B ?° p EBK GQM; ¸½ F?¬M; i`€M? F?ÄB K`
+| KQÌB K'v M;QÌB #` i?QÆM;X

L?¢+ h?"M? F?) M?bM p T?Q b m b m ¸| M|B pÈB +?9M; M?•M,

@ *?9M; i HmB p b m- pB +iB Ti?2Q ¸ æ¢B aQM; p`hB m aQM; tY HwX

a m ¸| K°i H€i +| p¢M M;QÌB H,M; F?¬M; # v iÈB- ¸€K M;QÌB M"v +?d +| im pB M?'i
æ'm h¬M- +ÁM H¢B H` æ'm >Q`M; p`æ'm oQÆM;- /o M?B M i`QM; ¸| +kM; +| F?¬M

J` M?[M; M;QÌB M"v ¸ M;-M +ÁM +?Q T?K+ ?²B iBM? i?¬M i?b ¸½ #` K°i K^aM; K
FBM? F?OM;- ¸| +?QM? H` /Q æ¢B aQM; p`hB m aQM; i?B i`B M i?B M T?¬M iB M
h°+ K€m ¸½ +?ªv i?"M? b¬M;- i? i?ªK p¬+MM;X

@ L?¢+ h?"M?- M;QÆB K m /WM; H¢B- M m F?¬M; i?b M;QÆB b) T?ªB ?®B ?"MX
GQM; æ^M; `Qi ;`Q Q€M ¸°+ M|B pÈB L?¢+ h?"M?- ?"M F?¬M; i? H°i / L?¢+ h?"M

@ hQ M L;? h°+ +O +€+ M;QÆB T?ªB bÈK #B i iÈB ?"m [m^a M"v +?S- ¸•v KÈB +?
L?¢+ h?"M? H¢M? M?¢i M|BX

@ .€K K,M; +?O M?•M- p"v ¸ +?Q +€+ M;QÆB +?`m +?9i ¸ m F?`X

æ¢B aQM; p¨ hB m aQM; b m F?B i?m ??B i?B M T?–M iB M i¨"M ç½ T?€i` b€i F?
+?K+ +QM ;BmM p¨ +QM b•m p"v- +ÁM +| M M? pm®i M?Q M?ÄX

@ æ v H¨ i?` ?mv i i¨MM; - K¶B M;¨v b) Mm®i +?YM; M°B i¢M; p¨ K€m +O +€+ M;
+?®M; çÐ çQÊ+ F?QªM; KQÌB M,K- i?` ?mv i i¨MM; b) ,M H–M HQÊi / i?`i- b m ç|
M;¨v ,M K°i Qi- ç +€+ M;QÆB b®M; F?¬M; #^M; +? iX

æ¢B aQM; p¨ hB m aQM; F?) M|B pÈB ? B M;QÌB GQM; æ² p¨ GQM; æ^M;X

@ L;?2 i?'v æ¢B aQM; M|B- K¼B M;QÌB tmM; [m M? F?¬M; F?ÄB ?Qi p¨Q K°i ?ÆB-
@

> B +QÌM; ;Bª M¨v F?¬M; M?`M çQÊ+ M[ K¨` M H M K°i iB M; i? i?ªK ?B M i¢B h
T? M°B i¢M; p¨ ?mv i M?K+ +O #¼M ?¼X

@ h?m i?"T tQM; - +?9M; i çB p¨Q # M i¨QM; M?bMX

L?bM p T?Q ? B M;QÌB GQM; æ² p¨ GQM; æ^M; - L?¢+ h?"M? F?¬M; ? +| K°i +?9
F i pÈB M? m H¨K pB + t'm +ÁM /€K HB M i?O pÈB >„+ •K h?–M æB M iÈB ?mv M
L;? h°+ F?¬M; iÈB M?QM; F?¬M; i`€M? F?ÄB HB M [m MX

@ o•M; i°+ i`QÎM;X

æ€K M;QÌB ç°B ?° p EBK GQM; p¨ E?B m h?B M >´ /o M?B M H¨ #B i T?ªB i?m i?"

LY i?€M; F iB T b m- L?¢+ h?"M? K M; K¼B M;QÌB çB i? M? i¨v iQ¨M #° hQ M L;
im pB ç m #` ç€M? +? i iQ¨M #°X

.o M?B M i¨QM; [m€ i`bM? M¨v i b M;mv M +O hQ M L;? h°+ +kM; `ÆB p¨Q i¨QM
H¢B imv i ç®B H¨ K°i +QM b® FBM? F?OM;X

o¨Q M;¨v i?S KQÌB #ªv- L?¢+ h?"M? +m®B +MM; +kM; ibK çQÊ+ H,M; K° +O hQ M
iQÊM; +O L?¢+ h?"M? Î MÆB M¨v T?ªB +| /B ?¨B ç'm ç +O hQ M L;? h°+ KÈB ç9
ibK i?'v K°i /B ?¨B i¨„M; ? m- ?„M F?¬M; F?€+? F?Q i?m ??B p¨Q i¨QM; M?šM i` [p

J¨ æ¢B aQM; - hB m aQM; ? B M¨M; +kM; /MM; o¢M Zm, æQ¢i >²M F€i?m i?"T F?¬

G9+ M¨v o¢M Zm, æQ¢i >²M F€i¨¨M M;"T K F?Q F?B M +?Q L?¢+ h?"M? p¬ +MM
?mM; p¨i M¨v ç®B pÈB +?€M? ç¢Q im +?•M H¨ K°i mv ?B T F?¬M; M?Ä- K ç¢Q +¬
+MM; - mv HU+ +U+ HÈM- ç•v H¨ Hw /Q M?B m M;QÌB i?Q+? im Hmv M K ç¢QX

Í i¨QM; H,M; K°- L?¢+ h?"M? #„i ç–m T?€ H,M; K° F i;BÈB +O hQ M L;? h°+ ` - F
ç€M? i M- i?Ov pU+ T?•M i€MX

:-M ? B KQÆB M;¨v- GQM; æ² p¨ GQM; æ^M; ? B M;QÌB +kM; +?d +| i? i`Æ K„i M
i®+- H¢B i? K i?` ?mv i i¨MM; +O æ¢B aQM; p¨ hB m aQM; +ª ? B ç M; +ªK M?"M

@ h°+ i`QÎM; - oB M *´ JBM? s¨ i°+ +€+? hQ M L;? h°+ F?¬M; t - +?d +| ? B KQÆB
i +kM; i?m" M çQÌM; çB K°i +?mv MX

L?¢+ >¢Q iB M +¢M? L?¢+ h?"M? i¬M FQM? K¨ M|B- ?B M i¢B ç°B ?° p EBK GQM
QyQ

NdyX *?QÆM; 39k, hS h?B M h¬M o¨ L;k h?B M h¬MX

@ .o M?B M- b m M¨v +kM; HQÌB çB- #•v ;Bì i?m" M çQÌM; çB K°i +?mv MX

L?¢+ h?"M? F?) M|B- +ÁM /Q H¢B K°i oB M *´ JBM? s¨ i°+ /o M?B M L?¢+ h?"M? F
çB iÈB- oB M *´ JBM? s¨ i°+ M¨v T?ªB i`ª ;B€i?"i M?B m pb ç½ ?ÊT i€+ pÈB >„+ •
/B i #¼M ?¼ tQM; - +?d +ÁM >„+ •K h?–M æB M H¨ ç®B i?O +?•M +?QM?X

J°i M;¼+ ;BªM #` L?¢+ h?¨M? #|T M€i i` M F?¬M; i`mM;- K°i F?¬M; ;B M i?¬M; ¸
?B M- K¼B M;QìB H"TiS+ H¢B ¸QÊ+ ?„M i?m p"Q i`QM; >¢Q h?B M h?€TX
Í i`QM; F?¬M; ;B M i?¬M; ¸¢Q- L?¢+ h?¨M? F?Q M? +?•M M;²B im Hmv M- ¸®B p
M|B-Î # M i`QM; >¢Q h?B M h?€T im Hmv M bQ pÈB F?B ?„M i?m ?²B >¢Q h?B M
;B®M; M? m- F?¬M; +| ;b F?€+ #B iX
hW MÆB M"v iÈB oB M *´ JBM? s¨ i°+ +ÁM TªB i`ªB [m ? B KQÆB M;¨v- i`QM; i?
;Bª +?d H¨ K°i +€B M?€v K„i K¨ i?¬BX
h`QM; K°i MÆB #Q K"i i¢B F i;BÈB +O >mv M i?B M M°B HK+- i¢B K°i FB M i`9
M?Ä- +| i? M?bM i?¨v L?¢+ hY S?QM; iQ¨M i?•M F?¬M; i? M?9+ M?Q+? K¨ #` MÜ
J¨ Î i`QM; TªÁM; M?Ä M¨v ?B M i¢B ¸½ +| K'v M;QìB K†+ ?„+ #¨Q- i`QM; ¸| +| ? B
GB i p¨ æQ M J°+ "'i hmv i- # M +¢M? ? B M;QìB +| K'v H½Q ;B¨ ?„+ #¨Q- F?Q iS+
?¼ +?Q i?¨v F?¬M; /QÈB ? B M;QìB FB # Q M?B mX
J'v M;QìB Î i`QM; TªÁM; M?Ä +kM; +mM; FQM? ¸SM; i¢B ¸| - €M? K„i +O #¼M ?¼
¸|X
@ "€B FB M hS h?B M h¬M ¸¢B M?•M- #€B FB M M;k i?B M i¬M ¸¢B M?•M- b m K°
K°i HìB ?¨M? H M|BX
@ sQ i tQ iX
a m ¸| ? B ¸¢Q i?•MªM? i`QM; M?€v K„i [m, /` tm'i ?B M- F?¬M; K°i iB M; ¸°M; p-
M¨v pW tm'i ?B M tQM;- F?¬M; F?Q tmM; [m M? +kM; M?Q Km®M #` ¸|M; #,M;- F
F?¬M; ;B M ?¬ ?'T +kM; +ªK i?¨v F?| F?,MX
> B ¸¢Q i?•MªM? M¨v H¨ K°i M K K°i M[- #° /€M; H¨ i`mM; MB M- M K K†+ K°i #°
¸¬B K„i QM; i`ªQ- i`QM; K„i +| K°i p •K H½M? i¨M M?ŠM- K¨ M[i?b imv +kM; H¨ i`n
+€B €Q +?Q¨M; ¸2M K¨m p¨M; i?•M ?bM? +| p¨B T?¬M [mv M`k- K„i iQ€i` K°i p
@ æQ M J°+ "'i hmv i- ¸•v +?QM? H¨ M?¨ i?9+ +O L?¢+ h?¨M? b Q\
J„ T?K €Q ¸2M FB F?) M?bM L?¢+ hY S?QM; /QÈB K†i ¸'i b m ¸| i`QM; K„i ?B M
K¨ M|B,
@ *?d H¨ K°i ¸'m ?Q¨M; K¨ i?¬B- +?ŠM; H) ?¨m M?•M +O L?¢+ h?B M H¢B i ?¢B
M;QÆB #„i b B M;QìB `²B F?¬M;- M;QìB M¨v +| i? F?¬M; TªªB H¨ M?¨ i?9+ +O L
@ "¨K M;k i?B M i¬M ¸¢B M?•M- M;QìB M¨v +?„+ +?„M F?¬M; i? b B- ?„M +?QM?
+kM; +?QM? H¨ ?¨m M?•M +O L?¢+ h?B M- /Q ¸Q+? i?•M >´ EbM? +O oB M *´ >´
J°+ .Î >ÆB +ÁM F?¬M; K v K„M pšM H¢+ Î i` M ?mv M i?B M ¸¢B HK+X
æQ M J°+ "'i hmv i +mM; FQM? M|B pÈB K„ T?K FB - i`QM; i?¬M b„+ ?B M` p i¬M
+kM; 2 M;¢B #¨ i p¨B T?¬MX
@ hû` ?„M M; v +ª b€m i?¨M? ¸'m ¸ HQM; K¢+? +kM; F?¬M; ¸¢i iÈB- p¨v K¨ H¢B H
L;?2 M|B L?¢+ h?¨M? +| iÈB KQìB i?¨M? EBK GQM; i?•M i? - ¸B M +?O p¨ L?¢+ h
¸QÊ+ i M L?¢+ h?¨M? FB H¨ M;QìB im +?•M- p¨v K¨ M?¨ i?9+ +O ?„M H¢B M?Q p
h`mM; MB M ?€M iY M?bM L?¢+ hY S?QM; /QÈB K†i ¸'i K°i +€B- F?BM? i?QìM; M
@ æB M +?O H¬M i`QÈ+ ;B Q i?O pÈB L?¢+ h?B M +kM; ¸½ t€+ ¸`M? L?¢+ h?¨M? H
i +¬M TªªB +¨M i?¨M K°i +?9i KÈB ¸QÊ+- ?ÆM M[+ÁM +| i M L?¢+ h?B M FB - i?
i`QÈ+ FB - ¸Q€M +?WM; ¸½ F?¬B T?K+ ?Q¨M iQ¨MX
h`mM; MB M K„ T?K F?) M|BX
@ >W- +?9M; i HB M i?O H¨ +| i? +?®M; H¢B i M L?¢+ h?B M FB - ¸B M +?O K°i
+?9M; i F?¬M; i? +?¨K i` TªªB #„i L?¢+ ;B ;B Q` M? M? KÈB ¸QÊ+X
@ æQ M J°+ G GB i- iBM iS+ K¨ i b B M;QÆB ¸B /Q i?€K i? M¨Q `²B\

h`mM; MB M K„ T?K M?•M [m v ç-m M?bM æQ M J°+ G GB i K` M|BX

@ "K M;k i?B M i¬M çB M?•M- ç½ i?,K /Á` - æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M FB ç9M
h?B M- æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M K°i i?€M; i`QÊ+ ç½ K M; i?2Q +Q`M; ;B^a +O h?
>Q h?`M? ?B M iB +?9M; i ç M; ;B^M; +Q pÈB hS æB L?•M h°+ Î ç| - M m +| i?
+O h?¬M >Q`M; h°+ M`v i?b >„+ •K h?¬M æB M p`i K çB i?9 i°+ t2K` T?^B i?m

æQ M J°+ ``i hmv i i`^ H`BX

@ æ m H` K°i ç€K T? p`i- F?B M +?Q i?`M? M >Q b„T T?^B çB #B- ç² p¬ /KM;
h`mM; MB M K„ T?K FB i`-K b„+ K†i tm®M; - iQ`M i?•M i`M M;`T ?`M F?Q- /¼ +
``i hmv i # M +B M? F?¬M; iU +?O çQÊ+ T?^B HmB H¢B K'v #QÊ+X

@ G`T iS+ +?m~M #` çB iÈB •M >Q h?`M?X

h`mM; MB M K„ T?K M?•M FB +`i iB M; M|BX

@ S?M Km°B- +?ŠM; H) Km°B Km®M #„i æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M FB b Q\

h`mM; MB M ?€M iY +`i iB M; ?ÄBX

@ æ| H` çB m /o M?B M- +?9M; i HB M i?O +?d +| i? KB M +QDM; ç®B T?bQ pÈ
çQÊ+ æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M- H9+ ç| L?¢+ h?B M MûK +?m°i çÊ pĐ ç² +?9M; i H

h`mM; MB M K„ T?K M?•M +Q`B H¢M? M|BX

@ *kM; i®i- pW p†M +| i? i?m i?`T M;Q`B +O hS æB L?•M h°+X

>€M iY FB H¢M? H)Q M|BX

@ hS h?B M i¬M çB M?•M- L;k h?B M h¬M çB M?•M- M;Q`B +O L?¢+ ;B +| K M

æQ M J°+ ``i hmv i /Q /U`²B ?ÄBX

@ E?¬M; +-M- M;QÆB +S ;B[H¢B Î >„+ •K h?¬M æB M- çWM; +?Q ?„M +? i H` çQ

h`mM; MB M K„ T?K M|BX

M >Q i?`M? H` K°i i?`M? i`b i¼ H¢+ Î T?Q M K >mv M h?B M M°B HK+ - /B M
pÈB ?mv M i?B M çB HK+ +kM; F?¬M; M?Ä ?ÆM # Q M?B m- K` H9+ M`v M >Q
i`Q`M; - hS æB L?•M h°+ p` >„+ •K h?¬M æB M ç½ ;B Q i?O K¢M? K)X

h`QM; i?`B ;B M M`v- HB M [m•M +O hS æB L?•M h°+ +kM; +?B K +[ +^ # ç` T?
HK+ K°i +€M? i?QÊM; T?QM; - +?ŠM; [m ?ÆM MY M,K i`QÊ+- L?¢+ \*®+ i`Q`M; H
+| E?B m h?B M >´- #®M +Ym ;B B K i?9 b m F?B `B F?ÄB i?U+ HU+ +O hS æB
+?9iX

G-M M`v ç°B ?bM? +O hS æB L?•M h°+ çB iÈB K°i çB b^M?- hS æB L?•M h°-
pE? M; JBM?- *m²M; aQ K¬M- +ÁM +| hmv i hbM? +®+ +€+ +Q`M; ;B^ ç m iK i`T Î
K¬M T?€B- hmv i hbM? +®+ i?U+ HU+ K¢M? M?'i- GB m h? M? h? M? H9+ M`v ç
h?€M? M?Î +| ? B pB M S?€ •+? æ MX

h`QM; K'v M,K ;B Q +?B M M`v- *m²M; aQ K¬M- o¢M EBK J¬M- >² æB T +®+ +kM
h?€M? ;B M?"T i`QM; HB M [m•MX

J†+ /M HB M [m•M M`v +| F?¬M; Qi iB m i? HU+ M?QM; M?[M; M;Q`B T?K i`€+? #
M i`QM; çB b^M?X

ob +| L?¢+ h?`M? H`K +?O- #'i F H` >„+ •K h?¬M æB M ? v H` i? HU+ i`mM; H`T
+?Q M?[M; M;Q`B Km®M çK+ MQÊ+ #ûQ +Á ç m F?¬M; +| +Æ ?°B- +?d +| i? ;B M
L?•M h°+X

L;²B Î p` i`Q i?QÊM; i¼ +?QM? H` M;Q`B +O hS æB L?•M h°+- i?2Q i?S iU H` L
;B p` h¬M ;B X

G9+ M"v L?¢+ ;B +?O bU +?QM? H" L?¢+ S?€+? i`QÎM; H½Q- L?¢+ S?€+? i`QÎM;
ç€M? i`¼M; i?QÆM; M?QM; ?B M i¢B `i F?•K T?K+ L?¢+ h?"M?X

QyQ

NdRX *?QÆM; 39j, h?€M? h' JBM? *ÆX

@ *?Q p`- ?¬K [m +?9M; i ;B Q +?B M- +? i çB F?¬M; Qi +QÎM; ;B^a- iB m ? Q M"
M;QÎB +! #B M T?€T M"Q ? v F?¬M;- +! i? M; ,M +^aM >„+ •K h?¬M æB M p" M;QÎB
L?¢+ S?€+? i`QÎM; H½Q +'i iB M; M!BX

@ >B M i¢B >„+ •K h?¬M æB M +MM; i K ç¢B i?9 i°+ +QÎM; ;B^a F?¬M; Qi- F?¬M; ?
iB T iK+ M;¢M? F?€+ i?b çQ€M +?WM; B +kM; F?¬M; +?B K çQÊ+ iB M M;?BX
h¬M æ"Q F?) M!B- F?!2 KB M; MÎ` K°i MK +QÎB- b® +QÎM; ;B^a +O h¬M ;B M;½
ç m HÂM; F?¬M; i?¬BX

@ >Q" M; ok i`QÎM; H½Q- h?¬M >Q" M; S?QÊM; h°+ +QÎM; ;B^a F?B M"Q KÈB iÈB\
ok o,M :B€+ +'i iB M; ?ÄB >Q" M; ok i`QÎM; H½QX

@ "m' B b€M; M v i M?"M çQÊ+ iBM iS+ ç½ H M çQÎM; çQÊ+ MY i?€M; M[- çQ€M
H¬M M"v iÈB b) H" K°i M;?bM M;QÎB- H" M?[M; HU+ HQÊM; iBM? M?m M?'i +O h
>Q" M; ok i`QÎM; H½Q +'i iB M; M!B- ?B M i¢B h?¬M S?QÊM; >Q" M; i°+ ? B i°+ ç½
i,M;- b® HQÊM; +kM; F?¬M; iQX

@ *ÁM T?^aB K'i ? B i?€M; b Q\ > B i?€M; M"v +?9M; i M;?d M;ÆB H" i®i`²B- +-M
h?¬M S?QÊM; >Q" M; i°+ ;B M?"T- +?9M; i b) ç€M? i M >„+ •K h?¬M æB M p" h K
L?¢+ S?€+? i`QÎM; H½Q F?) M!BX

@ S?MX

Í i`QM; F?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q- L?¢+ h?"M? iW iW i?Î` K°i M;KK i`¼+ F?Q- ? B K,
+^a M;QÎB F?m +? i€M K°i F?Q iS+- b m ç! L?¢+ h?"M? KÈB iW iW i^aM` X

@ æQ¢M çQÎM; M"v +! i? pW ç®B T?! pÈB h K æ¢B h?9 h°+- pW +! i? im Hmv M
h?B M L?½M L?B T >²M H~K #~K M!B- €M? K„i +O ?„M ?B M` K°i MK +QÎB- i`QM
M"v- pB +im Hmv M +O ?„M iB M #°+ kM; F?¬M; ? QiX

@ J m ç M M?Q p"v b Q- b m F?B ç®B T?! tQM; pÈB oB M *' JBM? s" i°+ M"v i?b T
>„+ •K h?¬M æB M- M?'i ç`M? i b) +?Q +€+ M;QÆB b®M; F?¬M; #^M; +? iX

Í i`QM; F i ;BÈB +O oB M *' JBM? s" i°+ +! K'v M;QÎB ç M; +?dM? i çSM; v M Î
ç! +?QM? H" H M;?B i`QM; i°+- K'v i`,K M;QÎB M"v ç M; M;? M? ç!M F?€+? iÈBX
F?¬M; ;B M M;¼+ ;B^aM- /o M?B M H" F?€+? [mwX

J'v i`,K M;QÎB M"v QÊ+ HQÊM; F?Q<sup>a</sup>M; M,K i`,K- i`QM; ç! +! K°i MY H" M[iY- iQ
K"m t M?X

@ æ°B i`QÎM;- +! T?<sup>a</sup>B H" HB M [m•M ;B Q i?O pÈB hS æ¢B L?•M h°+ i`Î p F?¬M;
J°i M;QÎB K†+ F?¬B ;B€T +'i iB M; ?ÄBX

@ E?¬M; T?^aB- M m H" +QÎM; ;B^a i`QM; i°+ [m v i`Î H¢B i?b F?¬M; +€+? M"Q i`Î
[mw +O +?9M; i - +€+ M;QÆB çSM; M;?B K- F?¬M; çQÊ+ i?'i H X

oB M ç°B i`QÎM; FB H" K°i M[ iY +'i iB M; i`^a HìBX

@ E?€+? [mw b Q- H¬M M"v i`QÎM; H½Q i`QM; i°+ +?„+ b) M #°B M;QÎB ?¬m ?¢ F

@ o"v +kM; i®i- +| i? ?-m ?¢ F?€+? [mw +?9M; i b) +| F?¬M; Qi +?¶ i®i- M|B F?¬
ç` + 'T i`mM; ;B BX

@ L m M?Q çKM; T?ªB K°i b® H½Q ;B M"v- i F?¬M; çB- M?[M; M; Q|B FB im´B H
+?WM; K i KÄB Km®M +? iX

@ >W- ç| KÈB H" /K+ iB M /K+ iY- M?[M; M; Q|B F?€+ ç m H" ç-m ;¶ H"K b Q +?Q M
E?¬M; Qi M[M?•M #„i ç-m M?Ä ;B¼M; +Q|BX

@ *€+ M; QÆB BK KB M; - F?€+? [mw ç½ iÈB `²B- çWM; M|B ;b M?B m M[- Km®M ?
çO iQ +€+?X

æ°B i`QÎM; FB [m€i HÈM M|BX

L; ?2 i?´v ç°B i`QÎM; [m€i #¼M ?¼ KÈB i?m iB M; +Q|B- +?ŠM; [m +?9M; M K tm
+?^K +?^K H M M; Q|B +?9M; M[- ?"M F?¬M; i? ,M i?`i ?¼X

E?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q iW iW KÎ` - iW i`QM; F?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q tm´i ?B M K°i
i` M #-m i`BX

J´v M; Q|B i` M F?¬M; i`mM; HB M iÁ KÁ M?bM M K iY M"v- M; Q|B M"v i` M F?m¬M

@ o` ç¢B M?•M M"v- tBM ?ÄB ç¢B / M? H" ;b- iÈB oB M *´ JBM? s" i°+ +| +?mv M ;
*¬ ;€B ç°B i`QÎM; FB H M iB M; M| - F?¬M; Qi +¬ ;€B ç½ M?bM L?¢+ h?"M? pÈB
L?¢+ h?"M? ç9M; H" M? im´M #´i T?"KX

@ E?¬M; +-M ?ÄB- i +?QM? H" L?¢+ h?"M? +O L?¢+ ;B - ç M ç•v çÁB MÊ oB M
+?m~M #` i`ª MÊ +?Q i®iX

L?¢+ h?"M? +´i iB M; M|BX

@ h M iB m iY HÈM K"i- #^M; p"Q M; QÆB K" +kM; /€K iÈB oB M *´ JBM? s" i°+X
Í i` M #-m i`B K°i i? M? •K b'K bûi i`mv M iÈB- +kM; H" K°i M[M?•MX

L?¢+ h?"M? MÎ` K°i MK +Q|B H¢M?- F?Q iS+ +O ?„M i`Î M M •K H½M? i? K p" B T
h?B M h?€T iW i`QM; KB i•K tm´i ?B MX

@ :B iX

J°i i? M? •K i`"M M; "T b€i w p M; H M- ç°B ?° p EBK GQM; ç½ bÈK tm´i ?B M ç€M?
+O oB M *´ JBM? s" i°+- M?[M; +¬ ;€B FB p®M ç M; tm•M i•K M?°M M?¢Q pÈB L?
#B i M K iY FB H" K°i b€i i?¬M H½M? F?®+X

L, K i`, K M; Q|B M"v i?U+ HU+ + Q M?´i +kM; +?d H" M; k iBM? ç´m i¬M; K" i?¬B- H"
i`QM; +?®+ H€i #¼M ?¼ ç½ #` ç°B ?° p EBK GQM; ;B i +? i iQ" M #°- F?¬M; B +|

@ hB m iY- i b) F?¬M; #Ä [m +?Q M; QÆB- +? i iB iX

J°i i? M? •K ;¬K ;W p M; H M- i? M? •K ´v H" /MM; HBM? ?²M M; QM; iK- #ªM i? +A

@ L?¢+ h?"M?- ?„M +?QM? H" h?€M? i´ KBM? +Æ+O oB M *´ JBM? s" i°+- M?B n
J°+ *m²M; - +?d +| L?¢+ h?B M ç¢B M?•M H" +| i? +?®M; çQÊ+ ?„MX

L?¢+ *®+ F?) M|B pÈB L?¢+ h?"M?X

@ *?9M; i +S Î ç•v +?Ì ?„M- K¼B M; Q|B +?m~M #` M; ? M? ç`+?X

L?¢+ h?"M? F?) M|B pÈB M?[M; M; Q|B T?Q b m- K†+ /M L?¢+ h?"M? F?¬M; HQ H,
M?QM; +kM; ?ÆB #"M i•K- +-M TªB +?m~M #` i®i ç SM; T?| +?Q i?QÆM; pQM; +
;BªK #ÈiX

L?¢+ h?"M? bÈK ç2K M, K +QM EBK hB M E?¬B G¶B i`B m ?Q€M ` - +| M, K +QM EF
HU+ ç m çQÊ+ i, M; H MX

L,K +QM EBK hB M E?¬B G¶B ?B M i¢B +| i? +?®M; iÈB #€i iBM? æ'm h?€M? +kM
G9+ M"v î i`QM; K°i bÆM +®+- tmM; [m M? H" K°i bÆM K¢+? `K `¢T i`B M KB M
ç` ?bM? bQ pÈB [m, mv M +kM; F?¬M; F?€+ #B i H„KX
> B + M? ;Bì b m ç½ +| K°i b® #|M; ç2M +?B +?Qi H,M; F?¬M; K" iÈB- b® HQÊM; i
h?"M? Mî` K°i MK +QÌB H¢M?- ?„M /MM; i?-M i?S+ M?bM p T?Q M?[M; M;QÌB F
"av i`,K M;QÌB M"v- +QÌM; ;Bª æ'm h?€M? +| iÈB #av M;QÌB- i`QM; ç| +| ? B M;QÌB
K°i M;QÌB L?¢+ h?"M? çQ€M H" K T?€T bQ +'T +?QM ?"m F€- K°i M;QÌB F?€+ H"
F€X
*ÁM H¢B M,K M;QÌB +ÁM H¢B- K°i M;QÌB H" M?" iBM? æ'm h?€M?- K°i M;QÌB H" #
HU+ F?¬M; +€+? GQM; æ^M; # Q M?B m- +ÁM +| K°i M;k iBM? æ'm h?€M? p" K°i iS
i`,K M;QÌB FB - +| # i`,K M;QÌB H" ?° p ç°B- i?U+ HU+ +kM; F?¬M; t tQ+? pÈB
h°+ M?B mX h?U+ HU+ ç m iW iS iBM? iÈB +Ym iBM?X
QyQ

NdkX *?QÆM; 399, J S?€T aQ *'T *?QM h?Ov > >"m E€X

@ L?¢+ ;B bBM? ` K°i ?"m #®B /€K iÈB oB M \*' JBM? s" i°+ ç +M`Ð- L?¢+ h?B
M Kti KkB +O i - ?¬K M v i T?ªB /¢v /¶ M;QÆB +?Q i®iX
Í i`QÈ+ F?¬M; i`mM; K°i #|M; ?bM? tBM? ç T ?B M H MX
L?¢+ h?"M? ç€M? ;B€ M[M?•M M"v- b„+ Kti ?B M` K°i p FBM? M;¢+- +?ŠM; H) c
*Æ +O oB M *' JBM? s" i°+ b Q\ E?Q iS+ iQ" M i?•M iQ€i` +?Q i?'v M;QÌB M"v +
+'T +?QM ?"m F€X
L?¢+ h?"M? FBM? M;¢+ M?bM /mM; K¢Q +O h?€M? h' JBM? *Æ M"v- i?2Q ç¢Q H
Hmv M iÈB M;?bM M,K ç m H" H½Q [m€B p"i- /mM; K¢Q F?¬M; T?ªB H" [m€B i? B
h?€M? h' JBM? *Æ M"v i?b ;B®M; M?Q H" /B K T?K KÈB # KQÆB im'BX
L[M?•M M"v Kt+ K°i i`QÌM; #`Q K"m t M?- /mM; M? M FB m /B K- T?QM; p" M p¬
M?[M; çQÌM; +QM; i`"M M;"T p¬ +MM; K M;QÌBX
@ .¢v /¶ i - M;QÆB +ÁM +?Q çO iQ +€+?- ?¬K M v i Km®M i?m i?"T b' b€+?X
L?¢+ h?"M? b m F?B FBM? M;¢+ HB M +'i iB M; i`ª HìB H¢M? HMM; K" M|BX
@ h?m i?"T b' b€+?- oB M *' JBM? s" i°+ +?9M; i ?€ +| i? ç L?¢+ ;B +€+ M;QÆB
.B K T?K FB H¢M? M?¢i M|B pÈB L?¢+ h?"M?X
@ L?B m M,K i`QÈ+ i M;QÆB QÈ+ ç`M? pÈB L?¢+ h?B M H½Q i' +O +?9M; i - ?
+€+ M;QÆB T?ªM #°B- b' b€+? M"v /o M?B M H" T?ªB i?m i?"TX
L?¢+ h?"M? H¢M? M?¢i M|BX
@ >W- +?d #^M; M;QÆB- ç9M; H" Km®M +? iX
Í T?Q b m h?€M? h' JBM? *Æ- K°i M KiY i`mM; MB M H¢M? M?¢i M|B pÈB L?¢+ h
L?¢+ h?"M? ?ÆB ç€M? ;B€ M KiY •K i" M"v- i?U+ HU+ +O ?„M ?ŠM H" ç¢i iÈB #€
H) H" h?€M? oQÆM; JBM? ok- im pB #€i iBM? æ'm h?€M?- L?¢+ h?"M? F?¬M; +Q
F?¬M; çO ç mv ?B T ?„MX
@ L;QÆB +kM; F?¬M; çO iQ +€+?- M;QÆB +| i? iÈB ç•v t2K K°i +?9iX

L?¢+ h?"M? H¢M? M?¢i M|B- i`QM; HÁM; +kM; Km®M +?¼+ ;B"M JBM? okX
 @ >W- iB m iY i t2K M;QÆB +| i?U+ HU+ i? M"Q\
 L K iY •K i" M"v F?¬M; +QB L?¢+ h?"M? p"Q ¢•m- ?„M +| i?U+ HU+ #€i iBM? æ'm
 h?B M M°B HK+ M;QÌB +| i? +?®M; H¢B ?„M +kM; +?d ¢ K i` M ¢-m M;| M i vX
 @ h?€M? pQÆM; K m HmB ` X
 JBM? ok ¢`M? ¢B iÈB ;-M L?¢+ h?"M? i?b h?€M? h' JBM? *Æ +'i iB M; F m ?„M H
 ¢¬B K„i M?bM L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q- u M >B m E€- E?B m h?B M >' p" ¢°B ?° p E
 M;?B ?Q†+ M?bM M,K +QM EBK hB M E?¬B G¶B M[X
 @ hB m iY- b' b€+? M"v M;QÆB iQM? i?m i?"T i? M"Q\
 JBM? *Æ i`-K ;B¼M; H¢M? M?¢i M|B pÈB L?¢+ h?"M?X
 @ .B i i°+ oB M *' JBM? s" i°+X
 L?¢+ h?"M? M?"M M?¢i M|B- €M? K„i pšM [mûi [m i` M M;QÌB ? B M;QÌB JBM? *A
 @ E?†+ F?†+X
 L;?2 L?¢+ h?"M? i`ª HÌB- JBM? *Æ +?d •K H +QÌB H¢M? M|B,
 @ *?d #^M; M?[M; M;QÌB M"v b Q- i?U+ HU+ F?¬M; i M?QM; Km®M iB m /B i oB M
 +ÁM +?Q ¢OX
 @ o"v H" ¢O`²B- ?¬K M v M;QÆB b) #B iX
 L?¢+ h?"M? M?"M M?¢i i`ª HÌB- pÈB i?U+ HU+ +O KbM? iB m /B i oB M *' JBM? s
 F?| F?,MX
 @ Jm®M iB m /B i oB M *' JBM? s" i°+ i - p"v i?b +| /€K ¢€M? +MM; i K°i i`"M F?-
 JBM? *Æ +?,K +?9 M?bM L?¢+ h?"M? K" H¢M? M?¢i M|BX
 @ *kM; i®i- +?9M; i ¢°M; i?OX
 L?¢+ h?"M? i?ªM M?B M K" M|BX
 @ h®i H„K- ¢•v H" /Q M;QÆB iB K iÈB- M;QÆB H" ?"m M?•M +O L?¢+ h?B M- i Km
 h?B M K¢M? ¢ M +Ð M"QX
 JBM? *Æ imM; M;QÌB K" iÈBX
 @ L;QÆB b) H"TiS+ #B i i?¬BX
 æ€M? M? m K°i i`"M- L?¢+ h?"M? +ÁM +¬m F?¬M; ¢QÊ+X
 G9+ M"v M?[M; M;QÌB ÎT?Q b m L?¢+ h?"M? p" JBM? *Æ ¢ m +?,K +?9 M?bM +m
 @ hB m iY- M;QÆB i?"i H" +m²M; p¼M;- ?B p¼M; ?¬K M v M;QÆB +kM; +| i?U+ HU
 JBM? *Æ H¢M? H)Q M?bM L?¢+ h?"M?- i`QM; i v ¢½ bÈK M;QM; F i i?O 'M- F?|2
 E?|2 KB M; +O JBM? *Æ F?) +?mv M ¢°M;- F?¬M; F?Q +kM; i`Î M M # ¢°M;- L?¢+
 `ª`"M; K°i Hm²M; M,M; HQÊM; +?mv M ¢°M;- F?Q iS+ +kM; i`Î M M K¢M? K)X
 L?¢+ h?"M? ¢®B pÈB K T?€T +kM; F?¬M; TªB H¢ HšK- ?„M ¢½ iWM; ;B Q i?O pÈ
 G9+ M"v ¢®B pÈB JBM? *Æ H" K T?€T bQ +'T +?QM i?Ov ? L?¢+ h?"M? +kM; ¢"M
 T?€T +¬M; FQ+? M"v bQ pÈB ¢'m F?Q +¬M; FQ+? F?¬M; ? Î/QÈBX
 L?¢+ h?"M? ¢®B pÈB K T?€T +¬M; FQ+? F?¬M; [m€ [m2M i?m°+ M?QM; pšM #B i
 M;mv M i® K T?€T Î i`QM; i?B M ¢` K" i?¬BX

hQ`M i?•M +O L?¢+ h?`M? H9+ M`v +kM; +?mv M ¸°M; T?€T HU+- i?O 'M +O ?„M?Q p`v- iW i`QM; KB i•K #„M` K°i Hm²M; #¢+? K M; - •K .QÆM; EB K M; v H`T iS
hQ`M i?•M i?Ov ? K T?€T +O JBM? \*Æ M;`v +`M; i`Î M M M²M; ¸°K- K T?€T M; M - i`QM; M?€v K„i ¸½ i¢Q i?`M? K°i pÁM; MQÈ+ tQ€vX
Í MÆB MQÈ+ tQ€v M`v- +•v +®B #„i ¸-m T?€i` i? M? •K t Q t Q- K†i ¸'i #„i ¸-m +
@ J T?€T [mª M?B M H` #'i T?`K- F?¬M; i? F?BM? i?Q`M;X
L?¢+ h?`M? H`K #`K M|B- iQ`M i?•M T?€T HU+ +kM; F?¬M; M?[M; /B +?mv M- iQ+ T?QÆM;X
L?¢+ h?`M? +| i? +ªK M?`M i?'v K T?€T +¬M; FQ+? +O JBM? *Æ imv i ¸®B HÊB i?`v JBM? \*Æ ¸ M; `M M9T i`QM; /ÁM; MQÈ+ tQ€v K`M?bM ?„MX H9+ M`v L?¢+ i`KM; - F?Q iS+ iQ€i` - p¬ ?bM? i`mM; i¢Q i?`M? €T HU+ pÈB JBM? *ÆX
@ h?Ov *?B hmv M [m X
JBM? *Æ KdK +Q`B [m€i M? - i?¬B ¸°M; /ÁM; MQÈ+ tQ€v ¸€M? p T?Q L?¢+ h?`*Æ ¸B m F?B M- M; v H`T iS+ i¢Q i?`M? K°i Hm²M; #`B bÆM ¸ªQ ?ªB K` [m'M iÈT?€i` iWM; i? M? •K t Q t QX
@ •K .QÆM; EB K- T?•M` X
L?¢+ h?`M? H¢M? HMM; M?bM MQÈ+ #B +Î i` M #-m i`B- i?•M i? F?¬M; HMB K`i` M F?¬M; i`mM;X
a m ¸| •K .QÆM; EB K # v K¢M?` - FB K [m M; p¬ +MM; +?|B K„i- #ªv i? M? FB K K M; p¬ +MM; +?|B K„iX h`QM; +?®+ H€i i€K i? M? FB K •K .QÆM; ;B®M; M?Q H F?m pU+ i`QM; p¢M i?QÈ+ i?m p`Q i`QM; p¬ i`M FB K [m M;X
QyQ

NdjX *?QÆM; 398, h?Ov *?B h?€M? E?ªBX

h`QM; M?€v K„i ? B HU+ HQÊM; ?mM; ?,M; p +?¢K p`Q M? m- HU+ HQÊM; F?´M; H i`mM; /ÁM; tQ€v i`Î M M p¬ i`M- ? B Hm²M; HU+ HQÊM; p +?¢K p`Q M? m ¸2K b. #bM? M;mv M- M?[M; iÁ M9B M?Ä i`B i ¸ #B M K'i M?Q +?Q iWM; tm'i ?B M [m ?½M M`v F?B M +?Q K¼B M; Q`B F?¬M; +€+? M`Q +?®M; H¢BX
> B ¸¢Q i?•MªM? i`U+ iB T HmB p T?Q b m M;?bM i?QÈ+- K°i FQ+? M`v imv i h?`M? ¸®B pÈB K T?€T +kM; i?¬K i? M H` [m€ K¢M? K)- i?U+ HU+ M`v +O JBM ¸9M; H` K¢M? ?ÆM`i M?B m- +¬M; FQ+? K¢M? K) M?Q p`v- M m F?¬M; TªB H` + i? M`Q i¢Q` ¸QÈ+X
JBM? *Æ Î T?Q t t M?bM L?¢+ h?`M? i`QM; K„i ?B M` K°i p FB m /B K- b m i?Q`M; - +?d #`M; i?U+ HU+ pW `²B +O L?¢+ h?`M? ¸½ +?SM; KBM? L?¢+ h?`M? i`€+? ?„M /€K iÈB i`M oB M *´ JBM? s` i°+- HU+ +¬M; FQ+? i?"i H` p¬ +MM; [m, /`
@ h?Ov *?B h?€M? E?ªBX
æ9M; p`Q H9+ M`v- i?•MªM? +O JBM? *Æ #„i ¸-m i`Î M M +m²M; ¸°M; - #`M i v i +kM; #B M ?| i?`M? K°i iQ i? p¬ +MM; T?S+ i¢TX
L?¢+ h?`M? M;¢+ M?B M M?bM #B M ?| +O JBM? \*Æ- H9+ M`v JBM? *Æ H`K #` K„i i?¬M b„+ +O L?¢+ h?`M? ¸½ #B M ¸´B- +?d i?'v i`QM; M?€v K„i JBM? *Æ H|2` # Q T?O i`QM; +Æ i? X

h'i +^a K¼B M; QÌB ç m i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K- u M >B m E€ +kM; FBM? M;ç+X
 @ u M >B m E€- içB b Q JBM? *Æ HçB +| ?° ;B€T iQ`M i?•M- +?ŠM; H) oB M *´ JB
 M`v b QX
 u m >mv M ?ÄB u M >B m E€X
 @ æ'v +?QM? H` h?Ov +?B h?€M? E?ªB HU+ T?ÁM; M;U +O K T?€T bQ + 'T +?QM
 u M >B m E€ M|B pÈB u m >mv M- ç²M; i?ÌB i? M? •K +O u M >B m E€ +kM; i`m
 h?`M?X
 @ E?¬B ;B€T M`v i?"i i®iX
 L?ç+ h?`M? F?) MÎ` K°i MK +QÌB- i•K MB K +O ?„M +?mv M ç°M; - HQM; H•M F?
 H M i` M M; QÌB +O ?„M- S?QM; G¬B aQ +kM; ?B M ` b m HQM; +O L?ç+ h?`M?
 h?'v S?QM; G¬B aQ b m HQM; +O L?ç+ h?`M?- JBM? \*Æ i`Î M M FBM? M;ç+- i`Q
 ?Q†+X
 J` +MM; H9+ ç| - Î i` M #-m i`ÌB #¼M ?¼ #¶M; M?B M +ªK M?"M çQÊ+ K°i €T HU+
 #S+ #€+? p¬ +MM; K½M? HB i- +?d i?'v Î i` M #-m i`ÌB +| K°i F?Q iS + KçM? K) p¬
 .QÈB [mv M T?QM; ?Q ?Q i?U+ i? U+M`v L?ç+ h?`M? M?bM i?'v K°i T?QM; M?m"
 i`,K i?QÊ+X
 @ *kM; çO ç i ?¬K M v #B i +?9i Qi p K T?€T +¬M; FQ+?X
 E?|2 KB M; +O L?ç+ h?`M? MÎ` K°i MK +QÌBX
 @ h?Ov *?B L?"M b€iX
 JBM? *Æ KdK +QÌB- iQ`M i?•M # Q i`MK H'v F?¬B ;B€T t M? #B +- +MM; H9+ ç| Î i
 /[/°B ç€M? p T?Q L?ç+ h?`M?X
 h?¬M b„+ +O L?ç+ h?`M? i`-K tm®M; - ?„M M?bM +¬M; FQ+? M;"T i`ÌB T?Q i` M
 F?OM; K` ç€M? iÈBX
 G9+ M`v +ª h`-K L;mv i +®+ ç m H v ç°M; - +€i # v ç€ +?çv iS T?Q X
 Í i` M #-m i`ÌB F?¬M; ;B M #„i ç-m +m²M +m°M- T?ªM; T?'i +ª F i; BÈB çQÊ+ # C
 t M? #B +- ç²M; i?ÌB KQ Hk +kM; i`Î M M; "Q i?ûi F?¬M; M;WM;X
 GU+ HQÊM; +¬M; FQ+? +QÌM; ?½M iW i` M + Q Q M? FQ+? tm®M; - +ª #-m i`ÌB M
 +¬M; FQ+? M`v i?"i FBM? F?OM;X
 @ h?B M L?½M L?B T >²MX
 L?ç+ h?`M? KdK +QÌB i?®i` K°i iB M; - /QÈB bU +¬M; FQ+? +O h?Ov *?B L?"M
 K M; tm'i ?B M- ? B ççQ H K K M; #çQ tç- K°i F?¬M; ;B M ç°M; b•m M?Q ?„+ ç°M
 K„i Î i` M #-m i`ÌB- F?¬M; F?Q #„i ç-m #` ç€M? i M- F?¬M; ;B M tQ v [m M?- K°i
 HU+ HQÊM; FBM? F?OM; #„i ç-m i`M M;"TX
 @ G` h?B M L?½M L?B T >²M +O ok o,M ;B X
 L?[M; M;QÌB +O oB M *´ JBM? s` i°+ +kM; FBM? M;ç+ F?¬M; QiX
 > B HU+ HQÊM; ç€M? H M i` M + Q- HQM; [mv M T?QM; +O JBM? \*Æ i`Î M M/[/°
 +O h?B M L?½M L?B T >²M i?b +kM; F?¬M; +?B i`M çQÊ+ # Q H•m- H-M HQÊi #`
 h?B M L?½M L?B T >²M +?QM? H` i?B M T?9 +¬M; FQ+? +O ok o,M ;B - JBM? *A
 +?®M; HçB HU+ HQÊM; +m²M; #çQ ?mM; ?,M; çKM; H M i` M M; QÌB JBM? \*Æ- H`
 iÈB p`B i`,K i?QÊ+X

J°i +?B m M°v ç½ F?B M JBM? *Æ `ÆB p°Q i? ?¢ T?QM;- K v K° i` M M;Q`B +O
E?°B M m F?¬M; i?b ç½ #` i?QÆM;- +?ŠM; [m H9+ M°v M°M; +kM; +°K M?"M çQÈ
;B€T K°m t M? i`Î M M KÎ çB F?¬M; QiX

@ L;QÆB +| h?B M L?½M L?B T >²M +O ok o,M :B€+- S?QM; G¬B aQ +O h`-M ;B
+O L?¢+ ;B \

JBM? *Æ M?bM L?¢+ h?"M? T?Q i`QÈ+- b„+ K†i i`Î M M F?| +QB- K°i M;Q`B +| M
i?"i H° ç€M; bÊX

@ L;QÆB F?¬M; T?°B i?'v `^M; K T?€T +¬M; FQ+? #'i T?"K M?Q i? - i /o M?B M
HQÊM;X

L?¢+ h?"M? M?"M M?¢i M|B- S?QM; G¬B aQ +?mv M ç°M;- i?•Mi? +O ?„M #B M

@ h?Ov J¢M h?QÆM; E?mM;X

@ "€i EB K Zmv L?'i

@ *m²M; ok h?Ov J½M;

@ •K ©M? EB K

@ oB M *´ JBM? s° i°+ i?B M T?9- o¢M s° S? i?•MX

J°i ç¢Q i? M? •K iS+ ;B°M `Qi H M- îi` M #-m i`B JBM? \*Æ ç½ i?B i`B M i?B M
JBM? s° i°+X

h?B M T?9 #°M i? +O JBM? *Æ T?mM ` K°i Hm²M; F?Q iS+ v m /`- +¬ b® +QM o
tmv M i?'m F?¬M; ;B M #„M p T?Q L?¢+ h?"M?X

@ s2K ` JBM? \*Æ M°v b) #` L?¢+ h?"M? i?m i?"TX

L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q FBM? M;¢+ M|BX

@ h?U+ HU+ +O L?¢+ h?"M? iB M #° i?"i H° FBM? F?OM;- ?B M i¢B bQ pÈB L?¢
+€+? # Q M?B mX

L?¢+ GB i i`QÎM; H½Q +'i iB M; M|BX

@ GQM; E?B m *Ym h?B MX

L?¢+ h?"M? [m€i M? K°i iB M;- i?'v JBM? *Æ i?B i`B M i?B M T?9 +¬M; FQ+?- L
K° i?B i`B M i?B M T?9 +¬M; FQ+? +O L?¢+ ;B K° +?®M; H¢BX

@ L; QX

•K " +¬M; T?€i ` iW KB M; +O L?¢+ h?"M?- K°i Hm²M; F?Q iS+ /[ /°B iW M;Q`B -

@ L; QX

hWM; i? M? •K `²M; M;•K p M; H M- p°B +U HQM; ?Q °M? tm'i ?B M #„M p T?Q #
s° i°+X

h'i +° +?mv M M°v /B M ` +?d i`QM; M?€v K„i K° i?¬B- +| p°B +U HQM; ?Q °M? ç½

@ L; QX

JBM? *Æ b m K°i H€i KÈB F?¬B T?K+ iBM? i?¬M- mv €T +O GQM; E?B m *Ym h?
i`QM; M?€v K„i ç½ €T +? HBM? ?²M +O M°M;X

h?B M T?9 #°M i? +O JBM? *Æ iU ?² M?Q ç½ #` i?QÆM; M†M;- #®+ H M i` M F?
H¢B M?•M ?bM?- b„+ K†i i`Î M M i€B M?Êi- F?|2 KB M; +ÁM +| K°i p i K€m- F?¬B ;
F?¬M; +ÁM i?'v ;b M[X

@ •K .QÆM; EB KX

h?O 'M +O L?¢+ h?"M? #B M ?| - ?„M i?m ?²B •K .QÆM; EB K p"Q i`QM; HÁM; #`M
*Æ +| +Æ ?°B i?Î- L?¢+ h?"M? Km®M +?Q JBM? *Æ T?ªB i?ªK #¢BX

@ æ€M; +? iX

JBM? *Æ i?–K K„M; K°i iB M;- iQ"Mi?•M +O M" M; # Q T?O K°i KªM; F?Q iS+ K"m

@ Jm®M +?¢v i`®M M^K KÆX

L?¢+ h?"M? +QÌB H¢M?- S?QM; G¬B aQ +O ?„M +?mv M ¸°M; `i M? M?- H½M? w
aQ i`"M M;"T i` M F?¬M; i`mM;X

Nd9X *?QÆM; 39e, "„iX

h` M i`€M JBM? *Æ tm'i ?B M p i K€m M?"M M?¢i- M?bM #° /€M; +O M" M; i i?b t2
•K .QÆM; EB K- i`QÌM; #`Q K"m t M? +kM; #` `€+? imM; i|2- i` M M;QÌB H°` p i`

@ *?ŠM; H) M;QÆB Km®M ¸m´B +MM;;B i i" M b Q\ h +| i? +?d ?mv oB M *´ JBM
i€+ +MM; pÈB hS æ¢B L?•M h°+ ¸®B T?| pÈB >„+ •K h?–M æB M- poM? pB M F?¬M

JBM? *Æ +?,K +?9 M?bM L?¢+ h?"M? K" M|B ;BÌ M"v M" M; ¸½ #B i M;mv +Æ +O oB
`²B- i?U+ HU+ +O L?¢+ h?"M? i?"i H" FBM? F?OM;- ?m®M; +?B +ÁM +| L?¢+ h?B

a„+ K†i +O L?¢+ h?"M? i`Î M M H½M? F?®+- ?„M +'i iB M; M|B,

@ h K ¸¢B i?9 i°+ +€+ M;QÆB bÊ `^M; +kM; +?ŠM; iBM +?QM? KbM? +?ŠM; H) i
F?¬M; i?Q+? ¸ H¢B ?"m ?Q¢M- i F?¬M; i? ¸ +?Q oB M *´ JBM? s` i°+ iB T iK+ i
[m M;QÆB pšM +| i? b®M; K°i +?9iX

oW M|B tQM;- F?|2 KB M; +O L?¢+ h?"M? MÎ` K°i MK +QÌB H¢M?- i?•M ?bM? +
K„i ¸½ Î i`QÈ+ K†i +O JBM? \*Æ- b m ¸| ?„M`9i•K .QÆM; EB K` #„M` iWM; ¸¢Q
FB K F?Q K M; i?2Q HBM? F?Q M²M; ¸"K i`"M M;"T #®M T?Q X

*?d i?'v MÆB #|M; FB K K½M? HB i i`"M [m - F?¬M;;B M +kM; #` tQ„M H¢B- F?¬M

G9+ M"v JBM? *Æ #„i ¸–m Mû i`€M?- i?•M T?€T +O M" M; M;QM; iK K T?€T HU+ +
iQÆM; i`Ê L?¢+ h?"M?- i?•M ªM? +O ?„M i`Î M M p¬ +MM; [m, K`X

@ JBM? *Æ +~M i?"MX

Í T?Q t t - h?€M? pQÆM; +kM; +ªK M?"M i?'v iB M? +ªM? F?| F?,M +O JBM? *Æ-
¸°M; ¸'m F?Q #„M p T?Q L?¢+ h?"M?X

@ >W- M;QÆB Î H¢B +?Q i X

h? M? æ²M; F m H M K°i i? M? •K MQM MÈi b m ¸| #B M K'i M; v i¢B +?¶- b m ? B
¸½ tm'i ?B M i`QÈ+ M;QÌB +O JBM? ok- i?•M i? M?Ä #û +O ?„M +¬M; FQ+? p T
tû i`ÌB T?€i` X

*¬M; FQ+? +O h? M? æ²M; F?B M +?Q JBM? ok i?'i FBM?- p®M h? M? æ²M; #° /€
p"Q ¸•m- M?QM; HU+ +¬M; FQ+? M"v F?B M +?Q JBM? ok +ªK i?'v p¬ +MM; [m€B

JBM? ok F?¬M; /€K F?BM? i?` h? M? æ²M; M[ - i`QM; b€i M M"v- JBM? ok F?¬M
+¬M; FQ+? M?Q MQÈ+ tQ€v +O h? M? æ²M;- +?d +| i? +?QM? /B M +?®M; H¢B
F?¬M; +€+? M"Q +Sm JBM? *ÆX

@ JBM? ok ?ûi H M K°i iB M; HÈM- i? M? b„+ ¸'m F?Q #„i ¸–m /²M /"T F?ÎB ¸°M;-
F?'M; H² #„i ¸–m tm'i ?B M- ¸€M? p T?Q /ÁM; MQÈ+ tQ€v M;QM; iK +O h? M?
?mM; ?,M; p +?¢K p"Q M? m- i`QM; M?€v K„i F?¬M;;B M i?¬M; ¸¢Q #` T?€ pDX

J`i?•M i? +O h? M? æ²M; p`JBM? ok M; v H`T iS+ #` `9i HmB p`B i`,K i?QÈ+- M æ²M; +ÁM +?B K i?QÊM; T?QM; - JBM? ok i?b +?"i p"iX

G9+ M`v i?•M i? +O L?¢+ h?`M? ç½ iÈB ; -M JBM? *Æ- •K .QÆM; EB K +O ?„M # M`M; - i?O `M i`QM; i v +kM; #„M H M i` M M; QÌB JBM? *ÆX h`QM; M?€v K„i ç½ ;B +? X

@ >W- Km®M ç€M? H)M i - ç9M; H` Km®M +? iX

J°i i? M? •K p M; H M- b m ç! JBM? ok +ÁM ç M; FBM? M; ¢+ i?b Î T?Q b m K°i i?• iÈBX

h?•M ?bM? tBM? t„M M`v F?) `mM; M; QÌB- ? B i v KÎ `°M; - K°i HU+ HQÊM; K¢M? i?2Q ?²M; K M; [m, /` ?! i?`M? K°i +QM ç¢B çB m K`m çÄ- H9+ M`v +QM ç¢B çB m ç½ p¬ +MM; HÈM- i`QM; +?®+ H€i ç½ #„M p T?Q JBM? okX

@ >²M; GQ M +?9M; i i?Y t2K B ç€M? +? i?„M i`QÈ+X

h? M? æ²M; M; •v i?Æ +QÌB H M K°i iB M; - b m ç! i? M? K M; i``M M; "T- ?! t` #ªM K†i JBM? ok- i?•M i? ç€M? p T?Q ?„MX

L?bM i?'v i?•M i? F?´M; H² +O >²M; GQ M p`h? M? æ²M; - L?¢+ EB m- G M? >² ; L?¢+ >¢+ #¼M ?¼ ç m i`ÈM K„i ?€ ?®+ K²KX

J`JBM? ok H9+ M`v +! M¶B F?´ F?¬M; M!B `HÌB- >²M; GQ M p`h? M? æ²M; ? +?•M +?QM? +O KbM?- JBM? ok +kM; +?d +! i? /MM; #ªM i? F?´M; H² K` +?®M; +?mv M i` M #-m i`ÌB- i`QM; M?€v K„i ç½ i``M M; "TX

@ :B iX

G9+ M`v # i`,K ?° p EBK GQM; +ÁM +! E?B m h?B M >´ F?¬M; çÊB +?Q L?¢+ h?`M pmM; +?QÎM; i`M +¬M; p T?Q +?9M; M?•M +O oB M *´ JBM? s`i°+X

u m >mv M- u M >B m E€ KQB M; QÌB M?bM i?'v h? M? æ²M; p` >²M; GQ M i?b /Q / #„i ç-m +¬M; FQ+?- K` L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q- L?¢+ GB i i`QÎM; H½Q #¼M ?¼ +kM

æ¢B +?B M #„i ç-m- H9+ M`v oB M \*´ JBM? s`i°+ M?bM i?'v h?€M? h´ JBM? *Æ c s`i°+ ç½ imv i ç®B `ÆB p`Q i? ?¢ T?QM; - H9+ M`v ç°B ?° p EBK GQM; p`E?B m FQ+?- M?'i i?ÌB ç½ F?®M; +? çQÊ+ +K+ /B MX

æ ;BªK #Èi M M; mv +?Q ç°B ?° p EBK GQM; L?¢+ h?`M? HB M +?mv M ç°M; i•K E?¬B G¶B #„i ç-m ;B M?"T p`Q pÁM; +?B MX

GU+ HQÊM; EBK hB M E?¬B G¶B çO ç +?®M; H¢B #€i iBM? æ'm h?€M?- M?[M; + i°+ FB /o M?B M H`F?¬M; i? +?®M; H¢B- H¢B +¬M; i? K KQÌB i?`M? i?•M i? EB # +QM EBK hB M E?¬B G¶B M`v ç®B pÈB oB M \*´ JBM? s`i°+ +?QM? H` €+ K°M; ;

L?¢+ h?`M? M?bM +ªM? ?¶M +?B M Î i` M #-m i`ÌB- +! h? M? æ²M; - >²M; GQ M ? ok- L?¢+ h?`M? +kM; F?¬M; HQ H„M; - h? M? æ²M; p` >²M; GQ M i?U+ HU+ +O ? ok `i H` / /`M; - ? B iB m €+ K HB M i?O ç½ Î i? i?QÊM; T?QM; X

oB M *´ JBM? s`i°+ +ÁM +! K°i K T?€T bQ +´T +?QM i`mM; F€ H9+ M`v u M >B m u m >mv M i?b +?®M; H¢B HK+ iBM? æ'm h?€M?- +ÁM # æ'm h?€M? FB i?b L?¢ ç® T?!X

h`mM; H9+ FQ+? +?B M +kM; +! M; QÌB M; ½ tm®M; - oB M \*´ JBM? s`i°+ F?¬M; M; i? - +?ŠM; [m +€B M`v +kM; +?ŠM; ; B9T Q+? ; b M?B m +?Q #¼M ?¼ ç†+ #B i H` ç M; QÌB +! EBK GQM; i?•M i? KQÌB i?`M? ?mv i K¢+? ç'm ç ?° i?•MX

@ L; QX

Í i` M #-m i`ÌB- h? M? æ²M; ?! i?`M? #ªM i? >! t` p¬ +MM; HÈM pmM; +€B çm¬B i? i?B M T?9 +O JBM? okX

>²M; G Q M +kM; M;QM; iK çϕB çB m p¬ +MM; HÈM #´ p T?Q JBM? okX
æ9M; H9+ M¨v- L?ϕ+ h?¨M? MÎ` K°i MK +QÌB [m, /`- ?„M MûK JBM? *Æ i`QM; +`
hB m aQM;- b m ç! S?QM; G¬B aQ`mM; ç°M; ç½ #B M K'i M; v iϕB +?¶X
"ªM i? i?B M T?9 +O oB M *´ JBM? s¨ i°+ ç½ #` ç~v HmB K'v M; ?bM i?QÈ+ - F?¬M;
K¨ JBM? ok +kM; `Qi ;¨Q [m v +m²M;- #¶M; M?B M M?bM i?'v K°i FBK b„+ i?•MªM
+O ?„M- i`QM; M?€v K„i ? B K„i ?B M ` K°i p ?QªM; bÊX
h?•MªM? K¨m p¨M; b m F?B tm'i ?B M /QÈB #KM; +O JBM? ok ç½ M;QM; iK K°i ?
@ sQ i tQ iX
>ÆB M!M; i¨¨M M;¨T- ?Ä /B K ç½ i¨¨M M;¨T i¨ M M;QÌB +O JBM? ok- KÆ ??+! i?
+?€v F?ûiX
QyQ

Nd8X *?QÆM; 39d, oϕM Zm, æQϕi >²M E€ >B M lvX

J°i i? M?•K i?ªK i?B ip M; H M- JBM? ok i?m ??²B #ªM i? i?B M T?9- +ª M;QÌB i
F?Q iQ¨M i?•M +O ?„M +,M #ªM H¨ F?¬M; i? M;;M +ªM çQÈ+ M;¼M HY M!M; #Ä
M? M? +?!M; #` ç®i +?€v i?¨M? K°i KªM; bQÆM; F?!BX
@ *? - ç•v H¨ ç®B i?O +O i - iϕB b Q +? HϕB irQBb ç•vX
L?bM i?'v L?ϕ+ h?¨M? +kM; M?9M; i v p¨Q- h? M? æ²M; +MM; pÈB >²M; G Q M ?
iB M iÈB ;¬M L?ϕ+ h?¨M? `²B ?ÄBX
@ L;QÌB M¨v ç b®M; b) +! +?¶ /MM; iÈB- +€+ M;QÆB i`QÈ+ ? i çB ç®B T?! pÈB M
L?ϕ+ h?¨M? F?) M!B- M?bM €M? K„i +O h? M? æ²M; +kM; #B i H¨ h? M? æ²M; Km
M¨v- im pB #€i iBM? æ'm h?€M?- ç®B pÈB h? M? æ²M; H¨ K°i i?m®+ #´ `i i®iX
@ æQÈ+ `²BX
h? M? æ²M; iU ??² M?Q iB +` F?¬M; Km®M `ÌB- M?QM; b m ç! +kM; pšM iB M p¨Q
@ hÈB ç•vX
h?O 'M +O L?ϕ+ h?¨M? K°i H¬M M[#B M ?! - K°i çϕQ i? M? K M; #„i ç¬m # Q p•v
ok- b„+ K†i +O JBM? ok HB M i`ÎM M i`„M; # +?- M;¼M HY ç'm F?Q +O KbM? H9
K M; # Q T?O- JBM? ok HB M i`ÎM M ?QªM; bÊ- ç'm F?Q iQ¨M i?•M #B M K'i- F?¬
@ æϕB aQM;- hB m aQM; ? B M;QÌB M¨v ;B Q +?Q +€+ M;QÆBX
L?ϕ+ h?¨M? ç2K JBM? ok ;B Q +?Q æϕB aQM; p¨ hB m aQM; ? B M¨M;- ? B M¨M;
JBM? ok p¨ JBM? *Æ +?`m K°i +?9i ç m F?´ +kM; M MX
@ o•M;- +?O M?•MX

æϕB aQM;- hB m aQM; ? B M¨M; +'i iB M; ç€T- +ª ? B /o M?B M H¨ F?¬M; i?B m i
M¨vX
@ L?ϕ+ h?¨M?- M;QÆB /WM; i v- M;QÆB `®i +m°+ H¨ Km®M H¨K ;b\
G9+ M¨v M?bM i?'v +QÌM; ;Bª +O oB M *´ JBM? s¨ i°+ F?¬M; M;WM; M;½ tm®M;-
L?ϕ+ h?¨M?X

G9+ M"v JBM? *Æ p" JBM? ok KÈB #B i çQÊ+ L?ç+ h?"M? F?OM; #® +Ð M"Q- +QÌM
;B +kM; +| iÈB KQÌB M;QÌB- +ÁM ? B çS M?Ä p" M,K +QM EBK hB M E?¬B G¶B
HQÊM; M"v oB M *´ JBM? s" i°+ F?¬M; i? M"Q ç®B T?| M´BX

@ .B i i°+ oB M *´ JBM? s" i°+ +€+ M;QÆB- i ç½ M|B `i`äX

L?ç+ h?"M? M?"M M?ç i i`a HÌB- ?„M +kM; HQÌB ç w iÈB JBM? *Æ- +?,K +?9 M?bM
i?9+X

*?d K°i + M? ;BÌ M;„M M;OB K" i?¬B- +m°+ +?B M ç½ F i i?9+- #ªv i`,K +QÌM; ;Bª
F?¬M; B i`®M i?Q€i- K" L?ç+ ;B +kM; +bQ i? K #®M M;QÌB +O ç°B ?° p EBK GQ
KQÆB M;QÌB +kM; #` i?QÆM; M? - K" i`QM; KQÌB K i?9- h? M? "®B J L;Qm #` K

h`QM; +?9M; M[- L K \*mM; Gç+ L? M p" J° .mM; >B m >B m i?b #` K°i p i i?QÆM; M
M;çB- u M >B m E€ i?b i?B i`B M i?B M T?9 +¬M; FQ+? ;B i +? i ç®B i?O +kM; #`

@ h?m i?"T tQM; +?9M; i çB iÈB T?Q i`QÈ+X

L?bM i i +ª tmM; [m M? L?ç+ h?"M? M?"M M?ç i M|B- #®M ?° p ç°B EBK GQM; i`
?ÆB ç m HÁM; M?QM; +kM; H" F?¬M; +| +€+? M"QX

@ L?ç+ ;B - i b) F?¬M; #Ä [m +?Q M;QÌB +O L?ç+ ;B X

JBM? *Æ Q€M ç°+ M?bM L?ç+ h?"M? K" M|BX

@ G½Q v m [m€B- M;QÆB b) F?¬M; +| +Æ ?°B ç| ç•mX

æçB aQM; Î# M +çM? JBM? *Æ K" M|BX

h•K MB K +?mv M ç°M; - æçB aQM; #„i ç-m H'v iW i`QM; M?šM i`[p"i` GQM; æ²
>´ EbM? #®M M;QÌB #` #„i i`QM; ç•vX

@ GQM; æ²- GQM; æ^M; - >´ J½M? - >´ EbM? b Q +€+ M;QÆB +kM; Î ç•v\

L?bM i?'v #®M M;QÌB M"v- JBM? *Æ p" JBM? ok ç m H°` p imv i p¼M; - H9+ M"v G
?¼ M?bM i?'v iB M? ?m®M; +kM; imv i p¼M; p¬ +MM;X

L?bM JBM? ok p" JBM? ok ? B M;QÌB- #®M M;QÌB GQM; æ^M; p" >´ J½M? m QªB
#®M M;QÌB #¼M ?¼ K" M|B- i i +ª ç½ F?¬M; H"K +?Q ?¼ FBM? M;ç+ M[- K'v i?€M
?ç H"K +?Q +? i H†M;X

@ >B M içB ç M T?B M +€+ M;QÆBX

hB m aQM; M?"M M?ç i M|B- b m ç| H" iWM; i? M? •K i?ªK i?B i p M; H MX

*?d i`QM; +?®+ H€i- L?ç+ ;B ç½ i?m i?"T tQM; +?B M i`QÌM; - K¼B M;QÌB iB T iK
ç½ iWM; H"K [m pÈB oB M *´ >´ h°+ p" hQ M L;? h°+ K¼B M;QÌB +kM; #B i T?ªK

a m ç| i i +ª iB M p"Q K°i i?•K ?ªB- M?|K M;QÌB L?ç+ h?"M? #„i ç-m ?Ov çB i M?[M
æ'm >Q" M; æ'm oQÆM; +O oB M *´ JBM? s" i°+X

L?ç+ h?"M? KdK +QÌB i`-K b„+ K†i tm®M; - ?ªB pU+ M"v pšM +| +?9i T?B M T?S+
F?¬M; F?| M?QM; b) T?B M iQ€B p¬ +MM; - F?¬M; i? /MM; h?B M S?-M iB M i`"M

@ *?O M?•M- ;B Q +?Q +?9M; M¬ i€ H" çQÊ+ `²BX

æçB aQM; p" hB m aQM; ? B M;QÌB +QÌB M|B pÈB L?ç+ h?"M?- b m ç| ? B M" M; i

@ oçM Zm, æQç i >²M F€X

> B M" M; #B M ç´B i?O 'M- T?€T [mv i ç€M? ` - i`QM; M?€v K„i ççB F€KçM? K) F?

h`QM; M?€v K„i Î i` M #-m i`ÌB K•v ç2M i`"M M;"T- F?„T pMM; ç'i ç m çQÊ+ # Q T
i,KX

>„+ F?Q +m²M +m°M t2M HšM i? M? •K p¬ +MM; v m /`- K°i F?Q iS+ i" €+ +kM; i`i
o¢M Zm, æQ¢i >²M F€X a m ç! M?[M; K [m, p¬ +MM; [m, /` ?B M` - iQ"Mi?•Mi`"M
L?[M; K [m, M"v +?QM? H" iW M?[M; HBM? ?²Mi?m i?"Ti`QM; oB M *´ >´ h°+ p" h
K" i?"M?- HQ¢B K [m, M"v +! HU+ +¬M; FQ+? p¬ +MM; K¢M? K)- ç²M; i?İB +! HU+
ç¢BX

*?d i?'v iW o¢M Zm, æQ¢i >²M F€ M"v +! `i M?B m i?•Mi? [m, /` i`QM; M?€v K„i
ç2M +m²M +m°M # Q T?OX

*?d M;?2 i?'v -K -K iWM; i? M? •K [m, /` p M; H M- b m ç! iW i`QM; o¢M Zm, æQ¢
M;"T F?B M +?Q i?B M ç` #B M b„+X

@ sQ iX

J°i KªM; i? M? •K i? HQÆM; i`mv M` - i`QM; M?€v K„i +ª p¢M +QM [m, # Q T?O
p¬ +MM; ?mM; ?½MX

J¼B M;Q`B M?bMi?'v +ªM? iQÊM; M"v i?b ç m i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K- u m >mv M-
L?¢+ *®+ E?B m h?B M >´- æ¢B >„+ #¼M ?¼ +kM; F?¬M; TªB H" M;Q¢B H X

@ h`İB ÆB- ç•v H" +€B ;b- +?¢v K m çBX

J'v p¢M M;Q`B +O oB M *´ JBM? s" i°+ M?bMi?'v +ªM? iQÊM; M"v i?b M? M? +?|
T?€+?- ç•m +ÁM /€K iB TiK+ Î H¢B K" M? M? +?|M; +?¢v çBX

J¼B M;Q`B K m +?|M; ´M ç`M?- +9M; M? m +?®M; H¢BX

J'v +Q`M; ;Bª æ'm h¬M ?¬ HÈM H M- imv M?B M M; v b m ç! M?[M; +QM [m, FB ç

@ sQ i tQ iX

GU+ HQÊM; +Q`M; ?½M ç€M? tm®M;- M?[M; æ'm h¬M M"v ç2K HU+ HQÊM; +¬M;
+QM K [m, FB F?¬M; #` ç€M? i M K" p,M; ` - +! i? M?bMi?'v HU+ T?ÁM; M;U+
M"QX

L?[M; +QM K [m, M"v #` ç€M? p,M; ` i?b H"TiS+ H¢B #´ M?"QiÈB- F?¬M; ? bÊ
H-M M[H¢B +„M tû iÈBX

@ J¼B M;Q`B K m T?ÁM; M;U+?®M; H¢B +¬M; FQ+? +O K'v +QM p"i FBM? F?OM
E?¬M; Qi M;Q`B ?ûi HÈM K" M|B- ` H M? +?Q #® i`Q T?ÁM; M;U- M?QM; /Q`M; M
Q M?B m i€+ /KM; pÈB M?[M; +QM [m, M"vX

L?[M; +QM [m, M"v H"TiS+ Mm®i +?YM; #¼M ?¼- M?[M; +QM [m, M"v imv i?•Mi?
`i / /"M;- iU ?² M?Q i?•Mi? +O +?9M; F?¬M; +! ç€v p"vX

*?Q /M oB M *´ JBM? s" i°+ +! M;Q`B i?B i`B M #ªMi? i?b +kM; M?€v K„i #` Mm®
QyQ

NdeX *?QÆM; 393, M >Q h?"M?X

L?[M; i? M? •K i?ªK i?B i i`mv M` - H9+ M"v [mª i?U+ ;B®M; M?Q H" ç` M;K+ ç®
L?¢+ h?"M? H9+ M"v M?bMi?'v ? B M" M; ç½ +bQi? Hmv M +? çQÊ+ o¢M Zm, æ
M"v i?b +kM; ?ÆB FBM? M;¢+- K†+ /M o¢M Zm, æQ¢i >²M F€ F?¬M; +Q`M; ?½M
M?QM; +kM; F?¬M; FûK ?ÆM # Q M?B m- ?ÆM M[o¢M Zm, æQ¢i >²M F€ M"v i?
TªB H"Ti`MX

J'v p¢M M;Q`B M`v +kM; F?¬M; +?B i`b ¢QÊ+ # Q H•m- i?"K +?Q #¼M ?¼ M; v +ª ?
h?"M? +kM; F?¬M; F?ÄB +ªK i?'v K ¢¢Q +¬M; FQ+? M`v i?"i;? ;ÊKX

_ 'i M? M? b m ¢| K'v p¢M M;Q`B M`v ¢½ M;½ tm®M;- oB M *´ JBM? s` i°+ ¢½ #` /
M;`v b m- +ª oB M \*´ JBM? s` i°+ ¢½ #` L?¢+ h?"M? KÎ H,M; K° F i;BÈB ` - /B ?"B
K M; ¢B- æ¢B aQM; p` hB m aQM; i?b ?B M;Q`B Hmv M ?| M?[M; HBM? ?²M i?
>²M F€ i,M; mv HU+ H M F?¬M; QiX

@ u m >mv M- K®B i?M +O "€i aQ HBM? K½M; i°+ ¢½ ¢QÊ+ i`ªX

L?¢+ h?"M? M?bM u m >mv M K" M|BX

@ " M ¢-m oB M *´ >´ h°+- oB M *´ JBM? s` i°+ hQ M L;? h°+ i K i°+ p•v +¬M; "€i
i` i K i°+ ¢½ #` /B i- +QB M?Q ¢½ ¢QÊ+ #€Q i?M- +?ŠM; [m "€i aQ HBM? K½M; Î i
¢½ `i v M´ M- i +kM; F?¬M; Km®M ¢Q +?9M; ¢ M >mv M h?B M M°B HK+ M`vX

u m >mv M +| +?9M; w p` M|B pÈB L?¢+ h?"M?X

@ L;QÆB M|B `i ¢9M;- #`i F i? M"Q i?M M`v +kM; ¢½ #€QX

L?¢+ h?"M? M|B pÈB u m >mv MX

@ h°+ i`QÎM; i`i +ª ¢½ tQM;- ;BÌ +?9M; i ¢B ¢•m\

L?¢+ >¢Q iB M iÈB ?ÄB L?¢+ h?"M?X

h`QM; i?`B ;B M M`v- +ª oB M \*´ JBM? s` i°+ #¼M ?¼ ¢½ #` +QÈT b¢+? F?¬M; +ÁM
i°+ oB M *´ >´ h°+- hQ M L;? h°+ i`B T?9 +O hS æ¢B L?•M h°+ ¢½ `ÆB iQ`M #° p`

@ L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q- MÆB M`v +€+? +?¶ HB M [m•M +O hS æ¢B L?•M h°+ # C
L?¢+ h?"M? M?bM #-m i`B `²B +`i iB M; ?ÄB L?¢+ \*®+ i`QÎM; H½QX

@ >B M i¢B +kM; F?¬M; #B i HB M [m•M ;B Q +?B M ¢ M ¢•m `²B- iW ¢•v iÈB ¢| K'
L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q i`ª HÌB L?¢+ h?"M?X

@ " i?€M;- #^M; p`Q i®+ ¢° +O E?B m h?B M >´ i?b ? B i?€M; H" ¢O `²BX

L?¢+ h?"M? i?-K M|B i`QM; HÁM;;

@ *?9M; i ¢B iÈB MÆB HB M [m•M ;B Q +?B MX

@ L?¢+ h?"M?- +ÁM S?QM; i?9+ i?b H`K b Q #•v ;BÌ\

u M >B m E€ ?ÄB L?¢+ h?"M?X

@ S?QM; i?9+ Î i`QM; i v +O >„+ •K h?-M æB M- >„+ •K h?-M æB M M?'i ¢`M? b) i
+?WM; L?¢+ h?B M H½Q i´ ¢½ +| iBM iS+ +O S?QM; i?9+X

L?¢+ h?"M? M|B pÈB u M >B m E€X

@ L?¢+ h?"M?- i bÊ T?K i?•M ;†T +?mv M F?¬M; K vX

L?¢+ EB m HQ H„M; M|B pÈB L?¢+ h?"M?- H9+ M`v #`i i`B #`i ;B€+ ¢½ [m MY M,
i?•M- L?¢+ h?"M? /o M?B M H` p¬ +MM; HQ H„M;X

@ EB m i, +S v M i•K- >„+ •K h?-M æB M +?ŠM; [m +?d /MM; S?QM; i?9+ ¢ mv
i?9+ b) F?¬M; +| +?mv M ;bX

L?¢+ h?"M? M O B L?¢+ EB mX

@ h K ¢ - i +kM; HQ +?Q S?QM; i?9+- +?ŠM; H) ?B M i¢B +?9M; i F?¬M; +| +€+?

L?¢+ GQM; +kM; iB M H¢B ;-M K" ?ÄB L?¢+ h?"M?X

@ æϕB + - +?9M; i ?B M iϕB M; v +^a S?QM; i?9+ î ϕ•m +kM; F?¬M; #B i- Km®M +
 M m #B i S?QM; i?9+ î ϕ•m i?b ϕ +ÁM M; ?o ` +€+? ϕQÊ+ M ?QM; ?B M iϕB +kM; ·
 æB M +?O ϕ°M; iÈB ibKX
 L?ϕ+ h?“M? i`^a HÌB L?ϕ+ GQM; X
 .QÈB HBM? ?²M HU+ +O GK+ h?B M h¬M- L?ϕ+ h?“M? ϕ½ #B i F?¬M; Qi +?mv M
 +?d H` ϕ` +?d +O #¼M ?¼ +ÁM S?QM; i?9+ #` ;B K î ϕ•m i?b ? „M i?“i bU F?¬M; i
 @ J¼B M; QÌB K m iB M p`Q i`QM; >ϕQ h?B M h?€T im Hmv M- +?9M; i iB M iÈB +
 L?ϕ+ h?“M? +‘i iB M; M|B pÈB K¼B M; QÌB- i•K MB K +O ? „M +?mv M ϕ°M; - >ϕQ h
 ?B M- K¼B M; QÌB HB M iB M p`Q # M i`QM; X b m ϕ| L?ϕ+ h?“M? ϕ E?B m h?B M
 H M T?Q i`QÊ+- K†+ /M E?B m h?B M >´ F?¬M; M? M? #^M; S?QM; G¬B aQ +O
 i?¬M; ϕϕQ M`v i?ÌB ;B M ϕB T?<sup>a</sup>B `‘i H•mX
 Í i` M HQM; +O E?B m h?B M >´- L?ϕ+ h?“M? iW iW im Hmv M- iQ`M i?•M +O ? „M
 K M; - HBM? F?Q M²M; ϕ`K F?¬M; M; WM; iB M p`Q i`QM; M; QÌB iW >ϕQ h?B M h?€
 hϕB M >Á h?“M?- î i` M #-m i`ÌB +| ?`M; M; ?bM ϕϕQ i?•M <sup>a</sup>M? H, M; F?¬M; i` M ϕ
 iY- /mM; KϕQ imv i ϕ T- F?Q iS+ [mv M `k p¬ +MM; - +?QM? H` æ¬M; S?QÆM; Gϕ+
 h?2Q b m æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? M H` K°i ϕ€K M; QÌB- T?Q b m +MM; H` ?B M K
 æ’m h?€M?- H` i`QÎM; H½Q +O h?¬M S?QÊM; >Q`M; i°+X
 o T?¬M ?ÆM K°i M; ?bM M; QÌB +ÁM HϕB-M[+| M K +| - im pB F?Q^aM; +?WM; iW M
 æ’m h¬M- +ÁM HϕB #^av i`, K M; QÌB ϕ m +| im pB æ’m h¬M iW iS iBM? i`Î tm®M; X
 @ Gϕ+ L? M- +QM +m®B +MM; +kM; ϕ½ ϕ M- i` M ϕQÌM; +| i®i F?¬M; \
 >Q`M; ok iB M iÈB ;¬M ?ÄB æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? MX
 @ >Q`M; ok i`QÎM; H½Q- +QM +ÁM i®i- ?B M iϕB ibM? ?m®M; i? M`Q `²B \
 æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? M F?) ?ÄBX
 @ >B M iϕB +K+ /B M +kM; F?| M|B- i`QM; i°+ K¼B M; QÌB F?Ä2 F?¬M; \
 >Q`M; ok i`QÎM; H½Q ?ÄB æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? MX
 @ *kM; i®i- >Q`M; ok i`QÎM; H½Q v M i•KX
 æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? M b m ϕ| iB M iÈB ;¬M ϕ€K M; QÌB +O hS æϕB L?•M h°+ K`
 @ Gϕ+ L? M ` K „i +?Q p` i`QÎM; H½QX
 @ Gϕ+ L? M iB m i?Q ϕ H `²B- F?¬M; +-M T?^aB F?€+? F?QX
 L?[M; +QÎM; ;B^a +O hS æϕB L?•M h°+ +‘i iB M; M|BX æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? M ?
 h?€M?- i?U+ HU+ M?Q p`v i?“i F?B M M; QÌB i bÊ ?½B- M?“i H` F?B M`M; +ÁM `‘i
 .o M?B M F?¬M; B #B i æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? M Hmv M ?| K°i +?9i h?€B .QÆM
 ϕQÊ+ M?Q p`vX G9+ ϕ| M`M; ϕ½ T?^aB ,M ϕ m F?´ F?¬M; QiX
 .QÈB bU b „T t T +O hS æϕB L?•M h°+- ?ÆM M; ?bM +QÆM; ;B^a +O h?¬M S?QÊM;
 M; ÆB i`QÊ+- ϕQϕM ϕQÌM; #¬M # M`v- M?[M; +QÌM; ;B^a æ’m h?€M? +kM; F?¬M; +
 J` æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? M +kM; p`Q i`QM; ϕϕB b<sup>a</sup>M? i?QÆM; M; ?` pÈB K°i b® +
 h°+ p pB + ϕ®B T?| pÈB > „+ •K h?¬M æB MX æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? M +?d M; ?2 K
 #B m w FB M ;bX
 Í i`QM; ϕϕB b<sup>a</sup>M?- æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? M +kM; #B i`ä ;¬M ϕ•v hS æϕB L?•M h°
 ϕ M; ;B^M; +Q- i?U+ HU+ +O ? B # M F?¬M; FûK # Q M?B m- F i€K HϕM; M; QÌB
 *m®B +MM; i‘i +^a i?QÆM; M; ?` +?| # M; `v M[h?¬M S?QÊM; >Q`M; i°+ iÈB b) ϕ°M
 K°i M; ?bM +QÌM; ;B^a M`v M?“i ϕ`M? b) H`K +?Q > „+ •K h?¬M æB M #` i?QÆM; M†M

Í i`QM; M >Á i?`M? T?Q i•v- MÆB ç! #` >„+ •K h?–M æB M +?B K ;B[- ?B M içB ç
i?QÌM; `9i HmB- #¼M ?¼ bÊ HB M [m•M ;B Q i?O b) H`K ?¼ #` HB M HKvX
" M;`v ?¬K b m- Î T?Q ç¬M; +O M >Á i?`M?- K°i KªM; i?•MªM? +?B +?Bi # v H
K°i ç€K K•v ç2M p"vX
QyQ

NddX *?QÆM; 39N, æ¬M; S?QÆM; Gç+ L? M sm'i h?OX

*Æ ?² +MM; K°i H9+- T?Q i•v +O M >Á i?`M? +kM; i`Î M M ç¬M; M;? i i?•MªM
H9+ M`v bQM; T?QÆM; ;†T M? m F?¬M; /Q i?W HÌB M!B- ç m HB m +? i ç€M? M?
GQçB ?¶M +?B M M`v- b® M; QÌB M; ½ tm®M; H M iÈB ?`M; pçM- M?[M; M; QÌB im
tm®M; M?B m M?'i- +QÌM; ;Bª æ'm h¬M +kM; M; ½ tm®M; +kM; F?¬M; TªB M? M
çQçM #ªQ p iQM? KçM; M?B m ?ÆM ç€K +QÌM; ;Bª æ'm >Q`M; p` æ'm h¬M FB X
æçB +?B M FûQ /`B iÈB # M;`v KÈB tQM; - i`"M +?B M M`v HB M [m•M +O hS æçB
#i [m€ b® M; QÌB i`M i?'i +kM; `i L?ç+ M?B mX

æ M b€M; ?¬K i?S ? B- i`QM; M >Á h?`M? HçB iB TiK+ ?¶M +?B M- H9+ M`v K¼
;Bª +O hS æçB L?•M h°+ iU ?² M?Q i, M; M?B m ?ÆM- pšM €T +? çQÊ+ >„+ •K h?
Í i` M +?B M i`QÌM; M`v +ÁM +! +?B M i`QÌM; +O +QÌM; ;Bª æ'm h?€M?- M;`v ?¬
>¬K M v HB M [m•M +O hS æçB L?•M h°+ tm'i ?B M æ'm h?€M?- >„+ •K h?–M æ
+kM; H"TiS+ tm'i ?B M- æ'm h?€M? ? B # M; †T M? m Î i` M F?¬M; i`mM; - b m ç!
@ L?ç+ S?€+? ?¬K M v i b) iQM? b' M; QÆB +?Q ? i- F?†+ F?†+X

J°i H½Q ;Bª €Q ç2M +O >„+ •K h?–M æB M +i iB M; M!BX

@ æQ M J°+ M- i +kM; M M iQM? b' M; QÆBX

L?ç+ S?€+? M?bM H½Q ;B` FB K` M!BX

@ L?ç+ S?€+? +?ŠM; H) M; QÆB +?Q `^M; +! h?–M S?QÊM; >Q`M; i°+ iÈB ç•v H`
h?–M æB M ? v b Q- çWM; +! M^K KÆX

æQ M J°+ M HçM? H)Q M?bM L?ç+ S?€+? K` M!BX

@ æQ M J°+ M- p"v M; QÆB i?Y K°i +?9i i?b i®i H„K

h`–M æ`Q +?, K +?9 M?bM # +QÌM; ;Bª æ'm h?€M? +O >„+ •K h?–M æB M- i?U+
hS æçB L?•M h°+ KçM? ?ÆM F?¬M; QiX

@ h`–M æ`Q- F?†+ F?†+- p"v i?b i?Y p`Q M; QÆB H` çQÊ+X

L?bM h`–M æ`Q i`QÎM; H½Q FB - M; QÌB çQÊ+ h`–M æ`Q ;¼B H` æQ M J°+ M +QÌ

@ h ;?ûi M?'i H` >„+ •K h?–M æB M- M?"M H'v +€B +? i çBX

J°i i? M? •K v m FB m p M; H M- F ç! H` K°i i?•MªM? tBM? ç T tm'i ?B M i` M F?¬
M?Q Km®M tmv M i?'m F?¬M; ;B M iB M iÈB ;–M æQ M J°+ M- i`QM; i v H` K°i Kª
#ÄM; X

@ h?–M S?QÊM; >Q`M; h°+- HK+ iBM? æ'm h?€M?X

æQ M J°+ M b„+ K†i ç B #B M- iQ`M i?•M ?„+ K M; /[ /°B im¬M` - KQÌB M; !M i v #
#„M p T?Q i`QÊ+X

@ sQ i tQ iX

J°i i? M? •K # ç°M; i`mv M` - ç¢Q ?„+ b„+ +O æQ M J°+ M M`v i`Î M M i`M M;
M; QÌB tmM; [m M? p¬ +MM; FBM? M; ¢+X

@ >„+ •K >²M +?QÎM;X

a„+ K†i +O æQ M J°+ M i`Î M M p¬ +MM; FBM? M; ¢+- ?„+ K M; +kM; im¬M i`M-
M; QM; iK i?2Q ç‡ K` Q M? FQ+?X

@ •KX

æ¢Q +?QÎM; 'M ç€M? iÈB- i'i +ª +?d #B M ç´B i`QM; F?QªM? F?„+ K` i?¬BX J` H9
+?¢K p`Q M? m i`QM; M?€v K„i K°i HU+ HQÊM; FQ+? i€M p¬ +MM; HÈM tm'i ?B M

@ smv smvX

hWM; i? M? •K` M`d i`mv M` - K€m iQÆB iW i` M M; QÌB +O æQ M J°+ M T?mM
T?QÆM; ç€M? +?Q #` i`¼M; i?QÆM;X

L; QÌB tm'i i?O +?QM? H` æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M- i?U+ HU+ +O M`M; ?B M i¢B ç
J°+ M F?¬M; i? +?®M; H¢B M´BX

L?bM i?U+ HU+ +O æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M- hS æ¢B L?•M h°+ #¼M ?¼ ç m FBM?
p`v K` ç½ H` +QÌM; ;Bª æ'm h?€M? HK+ iBM?- Î i` M >mv M h?B M M°B HK+ F?¬M

@ *MM; M? m +¬M; FQ+?X

æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M K°i +?B m ç€M? #¢B æQ M J°+ M tQM; i?b L?¢+ S?€+?

G9+ M`v hS æ¢B L?•M h°+ #¼M ?¼ ç½ bÈK +?m`M #` F„+`M; - M; ?2 i?`v iB M; [m€
+‡ K°i +?B m +O æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M i'M +¬M; æQ M J°+ M- i'i +ª K¼B M; Q
ç m F?Q i? ç¢B i, M; - >„+ •K h?¬M æB M HB M #` i`'M €T iBM? i?¬MX

*m°+ ;B Q +?B M M`v iBM? i?¬M +kM; H` i?S p¬ +MM; [m M i`¼M; - bQM; T?QÆM
h?€M?- i?U+ HU+ + Q M?'i +O >„+ •K h?¬M æB M +?d H` M; k iBM? æ'm h?€M? K`
L? M +‡ mv HU+ HK+ iBM? æ'm h?€M? F?B M +?Q >„+ •K h?¬M æB M #` €T +? F?

Í i` M #-m i`ÌB- T?QM; p•M HB M i`Î M M #B M b„+ - iWM; i? M? •K T?€ ?Ov i`M M

G9+ M`v Î i` M K°i #-m i`ÌB L?¢+ h?`M? ç M; +QÐB K°i +QM T?B ?´- iW i`QM; ç M
i`¼+ F?Q- i`QM; ?B i?€M; M`v- im pB +m` ?„M H¢B i, M; i`QÎM; - M?QM; pšM +?Q
i?b ?B M i¢B ç½ ç°i T?€ iÈB i?'i iBM? æ'm h?€M?X G M? >² >¢Q h?B M G M? >²
+kM; ç°i T?€X

.¼+ i?2Q +QM çQÌM; M`v- E?B m h?B M >´ +kM; ç½ +?Î K¼B M; QÌB ;¬M iÈB MÆE
h°+X

@ E?B m h?B M >´- i çB i`QÈ+ K°i #QÈ+- M; QÆB iÈB b mX

L?¢+ h?`M? Î i` M HQM; M‡B pÈB E?B m h?B M >´- b m ç‡ S?QM; G¬B aQ +O ?„M
M; v i¢B +?¶X

h¢B +m°+ F`+? +?B M Î i`QM; M >Á i?`M?- H¢B +‡ i? K M?[M; +QÌM; ;Bª æ'm h?€
G½Q J - EBK G½Q Zm€B- L K hQÆM; hY #¼M ?¼ +kM; iU ibK ç®B i?O +?Q KbM?X

h`QM; HB M [m•M +O >„+ •K h?¬M æB M- +QÌM; ;Bª æ'm h?€M? T?¬M HÈM H` +O
;Bª æ'm h?€M? +?d F?QªM; KQÌB M; QÌB- i?U+ HU+ ç m H` i K iBM? iS iBM? æ'm

J` æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M M?bM [m K°i # M tmM; [m M? i?b #‡M; ?bM? tBM? ç
J°+ MX

h`QM; HÁM; æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M ç½ +?mv M ç°M; b€i F?Q- F?Q iS+ M‡M; #ÄM
ç°M; - M; ¼M HY M`v p¬ +MM; K¢M? K)X

@ S? p"i- #` K°i iB m #®B H`K +?Q K'i KtiX
G9+ M`v îi` M F?¬M; i`mM; i`mv M iÈB K°i i? M? •K •K H - b m ç! b€m ç¢Q i?•M
i`mM;X
a€m M;QìB M`v- T?Q i`QÈ+ ? B M;QìB +?QM? H` K°i M K K°i M[- M K i?b K†+ i` M
+! K°i p •K H½M?- M[i?b K†+ i`QìM; #`Q- #° /€M; p¬ +MM; [mv M`kX
> B M;QìB M`v tm'i ?B M i?b F?¬M; F?Q +kM; H v +?mv M- K°i KªM; F?¬M; ;B M M
[m, /`X
@ L;k h?B M h¬M ç¢B M?•M- hS h?B M i¬M ç¢B M?•M- K¼B M;QìB T?ªB +Smi X
æQ M J°+ M M?bM i?'v K'v i?•MªM? M`v i?b H"TiS+ +¬m +SmX
@ L;QÆB H` M;QìB +O h?¬M S?QÊM; >Q`M; i°+- H` æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M b
æQ M J°+ "'i hmv i- æQ M J°+ G GB i? B M;QìB K m #„i M`M; i +?Q i X
îi` M #-m i`ìB K„ T?K M`v F?) M!B- iU ?² M?Q ç®B pÈB æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M
QyQ

Nd3X *?QÆM; 38y, S?QÊM; >Q`M; h?¬M h?9X

@ o•M; -L;k h?B M h¬M ç¢B M?•MX
J°i M K K°i M[M`v iB M` K` M!B- i`QM; M?€v K„i #¼M ?¼imM; M;QìB tm'i ?B M
@ *ÁM M?Ä im' B K` i?U+ HU+ F?¬M; i - F?†+ F?†+X
æQ M J°+ "'i hmv i+QìB H¢M? K°i iB M;- b m ç! i v €Q K`m ç2M pmM; H M- iQ`M i?
M²M; M†+X
@ G¢+ L? M +~M i?"MX
íT?Q t t GB m h? M? h? M? M?bM i?'v æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M #` ? B M;QìB p•
i?O +O KbM?- # v iÈB i`Ê ;B9T æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? MX > B M`M; í*U+ pB K ç
[m M ? #•v ;B! ç½ F?¬M; ? i X
*MM; H9+ ç!- iW i`QM; KB i•K +O GB m h? M? h? M? iQ€i` K®i ?Ä K M; i`M M
+kM; tm'i ?B M- K°i M;QìB K°i i?9 #„i ç¬mi'M +¬M;X

@ S?€ +?Q i X
J` H9+ M`v îi` M K•v ç2M /`v ç†+- K°i ?Ä /B K i`M M;"T #„i ç¬m #„M` - M;¼M HY
a m F?B i?Q€i` - æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M +MM; pÈB GB m h? M? h? M? #¼M ?
M;QìB T?Q i`QÈ+- æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M F?¬M; F?ÄB M;QM; i`¼M; b„+ K†i- ?
æB M ç m +! i?U+ HU+ HK+ iBM? æ'm h?€M?- [m M i`¼M; H` T?Q b m #¼M ?¼+Á
p¬ +MM; F?OM; #®X

@ h? M? h? M?- #¼M ?¼ ç m H` HK+ iBM? æ'm h?€M?- M;QÆB +¬M T?ªB +~M i?"
çQÈ+ `²B- b m ç! i b) ;B9T M;QÆBX

æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M +i iB M; # M i B +O GB m h? M? h? M?X

@ E?¬M; i?"M? p'M ç - FûQ /`B i?ìB ;B M K` i?¬B- M;QÆB +kM; T?ªB +~M i?"M K°
GB m h? M? h? M? +i iB M; M!B pÈB æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M- +! ?Ä bQ i?9 î# M
+?®M; H¢B K°i HK+ iBM? æ'm h?€M? +kM; F?¬M; i?"M? p'M ç X

@ E?†+ F?†+- F?¬M; M;ì +ÁM +! >Ä bQ i?9- t2K` H` M;QìB +O hmv i hbM? +®+
M; ,M H¢BX

îi` M #-m i`ìB M K iY i`mM; MB M FB M?bM p T?Q GB m h? M? h? M? p` ?Ä bC

@ o•M; iS i?B M i¬M çϕB M?•MX

Í T?Q b m ? B ?„+ v M?•M H"TiS+ imM; M; QìB H M ?QÈM; p T?Q GB m h? M? h
GB m h? M? h? M? p" æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? M b m ç| M?bM M? m- b„+ K†i+O +a
? B ?„+ v M?•M M"v ç m +| im pB M; k iBM? æ'm h?€M?- ? B M; QìB i'M +¬M; GB m
h? M? ;†T F?¬M; Qi T?B M iQ€BX

@ h? M? h? M?- M; QÆB SM; T?| pÈB ? B M; QìB- +?d +¬M /mv i`b K°i +?9i i?ìB ;B
æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? M M|B pÈB GB m h? M? h? M?X

@ L; QÆB v M i•KX

GB m h? M? h? M? M|B pÈB æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? M- b m ç| M" M; M?bM ? B M; k

@ æ°M; i?OX

æQ M J°+ "'i hmv i p" æQ M J°+ G GB i ? B M; QìB M?bM M? m- b m ç| ? B i?•M a
#„i ç-m M²M; ç"K ?„+ K M; X

> B M; QìB ç²M; HQϕi ç€M? p T?Q GB m h? M? h? M?- K°i M; QìB ç€M? p T?Q
T?Q ?Ä bQ i?9X

@ GB i .B K +?QîM; X

GB m h? M? h? M? F?¬M; ? /€K +?"K i` - K°i F?Q iS+ M|M; #ÄM; çQÊ+ M" M; M; Q
i'M +¬M; X

@ >®M; X

>Ä bQ i?9 #„i ç-m `Qi ;"Q H M- i?•M i? # i`, K i?QÈ+ i`QM; M?€v K„i ç½ #B M i?
J" H9+ M"v- æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? M ç®B K†i pÈB M?[M; M; QìB FB i?b F?m¬M K
i" M M;"T ?Ä /B K T?mM` - tmM; [m M? F?¬M; ;B M i`QM; M?€v K„i +kM; i`î M M
"¶M; M?B M K°i i? M? •K p M; /°B tm'i ?B M- î i` M #-m i`ìB K°i +QM T?QÊM; ?Q" M
+ Q- +QM T?QÊM; ?Q" M; M"v ?9 K°i iB M; b m ç| tm'i ?B M i` M F?¬M; i`mM; X
J" F?B M +?Q K¼B M; QìB FBM? M; ϕ+ +?QM? H" mv €T+O #ªM i? i?B M T?9 æ¬M
KS+ ç° p¬+MM; F?OM; #®X

@ S?QÊM; >Q" M; i?¬M i?9- H" S?QÊM; ?Q" M; i?¬M i?9X

Í T?Q t t H9+ M"v- >Q" M; ok i`QîM; H½Q p" K'v +QìM; ;Bª+O h?¬M S?QÊM; >
iS+ M"v i?b FBM? M; ϕ+ p¬+MM; X

æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? M ç½ Hmv M ?| h?€B .QÆM; *?•M >Ä +O L?ϕ+ h?"M? tQ
i" M M;"T- ?B M iϕB KÈB H" mv HU+ KϕM? M?'i+O #ªM i? h?¬M S?QÊM; >Q" M; i

hWM; iB M; i?ûi /"B p M; H M- #ªM i? +O æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? M i`QM; M?€v K
? B +€M? #„i ç-m F? B +?B M- K°i ?Ä /B K M?"M M?ϕi tm'i ?B M- ? B +U i`ªQ #,
K„i ç½ #B M i?"M? K°i KªM; F?|B K"m ç2MX

h?•M i? F?'M; H²+O S?QÊM; ?Q" M; i°+ F?¬M; ? ;BªK tm®M; - ? B +€M? #„i ç-m
i`QM; M?€v K„i ç½ ç M T?Q ? B M; QìB æQ M J°+ "'i hmv i p" æQ M J°+ G GB i-
S?QM; G¬B aQ +O L?ϕ+ h?"M? i?b F?¬M; B +| i? bQ b€M?X

@ >„+ •K i?•M i? X

æQ M J°+ "'i hmv i p" æQ M J°+ G GB i ? B M; QìB ?B M iϕB ç½ p¬+MM; F?B T b

@ oM pMX

hWM; çϕQ ?Ä /B K iW M; QìB +O æ¬M; S?QÆM; Gϕ+ L? M #„i ç-m T?mM` - K†+ /
æQ M J°+ G GB i ? B M; QìB i®+ ç° ç½ `i M? M? M?QM; pšM +?"K K°i #QÈ+- ? B

/B K # Q i`MK- M;¼M HY M`v imv F?¬M; K¢M? K) #^M; h?€B .QÆM; *?•M >Ä M?
?Ä +O æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M ç½ K¢M? ?ÆM F?¬M; QiX

o®M #ªM i? +?B ?Ä +O æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M ç½ p¬ +MM; +QÌM; ?½M ?B M i
@ sQ i tQ iX

hWM; i? M? •K ç®i +?€v i`Î M M i`M M;"T- æQ M J°+ "'i hmv i p" æQ M J°+ G GB
p•v- iQ`M i?•M M²M; M†+ ?„+ K M; F?¬M; i? M`Q +?®M; H¢B #ªM i? +O æ¬M; S?
i?B m ç®i i?`M? i`Q i`MX

@ X

J°i i? M? •K i?ªK i?B i p M; H M iW i`QM; KB M; +O ? B M;QÌB- #ªM i? ?„+ €K +
M`Q +?®M; H¢B ?Ä /B K FBM? F?OM; M`v- ?„+ pK iQ`M i?•M +kM; i`Î M M i`M M

@ E?¬M; M; ì ç½ ç¢i iÈB KS+ M`v- t2K` i?U+ HU+ +O M`M; i ç½ ç¢B i,M; bQ pÈB
J„ T?K i`QM; MB M FB M?bM æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M K`M¡BX

@ > B M;QÌB +€+ M;QÆB F?¬M; +?®M; çQÊ+- K m +9i çB ç² p¬ /KM;X

J„ T?K M?•M FB [m€i H¢M? K°i iB M;- i?•M i? +kM; t¬M; p`Q i`QM; M;¼M HY FE

@ >Ä /B K i?"i #€ ç¢Q- [mª M?B M H` ç½ ;¬M ç¢i iÈB KS+ i?¬M i?9X

L;k h?B M h¬M +`i iB M; M¡B- b m ç¡ H„+ H„+ ç¬m- i?•MªM? # v H M i` M F?¬M; i`
?`M #,M; F?Q iS+ i`M M;"T- ç²M; i?ÌB MûK æQ M J°+ G GB i p" æQ M J°+ "'i hmv

æQ M J°+ G GB i p" æQ M J°+ "'i hmv i #`M;k i?B M i¬M i`U+ iB T MûK çB- b m ç
?Ä /B K +O æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M- K°i KªM; ?`M #,M; #„i ç¬m # Q #¼+ H`v M`

@ " M;QÌB F?B / K°i M;QÌB- Km°B Km°B +O i F?¬M; TªB H` HQ¢B ç +?Q +€+ L
æ9M; H9+ M`v K°i i? M? •K p M; H MX

@ * + X

æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M M;?2 i?'v i? M? •K +O M;QÌB M`v i?b i?®i H M K°i iB M
HQM [m M; tm`i ?B M- iQ`M i?•M F?¬B ;B€T HQM; H•M # Q i`MK- b m HQM; +ÁM -

QyQ

NdNX *?QÆM; 38R, :B Q h?O L;k h?B M h¬MX

@ aQm bQmX

> B ç¢Q FBK b„+ HQm [m M; i¢B i`QM; i v L?¢+ h?`M?- H9+ M`v ? B M;QÌB æQ M
J°+ G GB i iW i` M #-m i`ìB`ÆB tm®M; K†i ç`iX

@ *ÁM +€+ M;QÆB- +9i M; v +?Q i X

L?bM i?'v M;QÌB ?„+ #`Q T?K M?•M ç M; Î +¬M; FQ+? æ¬M; S?QÆM; G¢+ L? M- L
iB M;- #`M i v #¶M; M?B M M„K +?†i- i?2Q ç¡ KQÌB M;¡M i v KÎ`°M;- KQÌB ç¢Q i
i?2Q HU+ HQÊM; +QÌM; ?½M i`M M;"T` X

@ >QmX

JQÌB ç¢Q çQ¢i ?²M +?d M? M? M?Q i?B K çB M F?m +?i€M` - b m ç¡ tmv M i?'m
p T?€B b m HQM; ?„+ #`Q T?K M?•M- i`U+ iB T H M ç M #° p`iQ`M i?•MX

@ G` B ç€M? HûM #ªM i¬M- Km®M +? iX

J„ T?K M?•M [m v ç¬m H¢B- [m M? i?•M K T?€T HU+ M;"T i`ìB #„i ç¬m F?ÎB ç°M;
T?€T bQ- ?ÆM M[i?U+ HU+ imv i ç®B +QÌM; ?½M- +?d i?'v H9+ M`v L;k h?B M

h?"M?- M?bM EBK GQM; i?•M i? i` M M; QÌB L?¢+ h?"M? p` S?QM; G¬B bQ- iU ? KB M; MB K i`9 K T?€T +?9 M; [- i`QM; i v tm'i ?B M K°i KªM? ?"M #,M; F?Q F?¬M h`QM; F?¬M; ;B M H` K°i KªM? ?"M #,M; T?QM; 'M i?"M? #,M; i-M; - #,M; i-M; ¸ n HÈM tm'i ?B M HmM; H v- b m ¸| #B M i?"M? +€B F?2 pU+ b•m- iWM; F?®B iWM; F?¬M; i`mM;X

@ ",M; iQ€B ?Q F?¬M;- L?¢+ h?"M?- +? i +?Q i - ¸•v +?QM? H` M; QÆB iU ibK +€B > B i v KÎ` - L;k h?B M h¬M M?Q ¸ M; ¬K #-m i`ìB- b m ¸| €M? K„i M`M; ?B M H M ?ûi H M K°i iB M;- #,M; i-M; T?B m T?M Î #-m i`ìB ¸ m ?QÈM; p T?Q L?¢+ h?"M J„ T?K M?•M L;k h?B M h¬M ¸½ bÈK #B i L?¢+ h?"M? [m K°i Qi iQ HB m- i` M M; GQM; i?•M i? - S?QM; G¬B bQ- L?B T >²M h?B M L?½MX G9+ M`v L;k h?B M h¬M M?B M F?¬M; M?"M b B- i`QM; HÁM; +kM; Km®M i?W +Æ ¸€M? +? i L?¢+ h?"M?- p T?Q L?¢+ h?"M?X

@ *Ym +'T ?"m F€ K T?€T bQ- i?Ov ? K T?€T b QX L?¢+ h?"M? M; ?B ?Q†+- iMv i?2Q i?¬M b„+ #B M ¸´B- +kM; F?¬M; M?bM ` +€B ;k @ smv tmv tmv tmvX

G9+ M`v L?¢+ h?"M? ¸€M? ` KQÌB ¸¢Q ¸Q¢i ?²M +?d +H`K +?Q F?®B #,M; iB m i ?²M +?d ¸€M? M€i ?"M #,M;- M?QM; F?„T #-m i`ìB ?"M #,M; H¢M? H)Q p¬ +MM;- ;B MX

@ GQM; E?B m *Ym h?B MX L?¢+ h?"M? ?ûi HÈM- K°i KªM? •K # +¬M; i`QM; KB M; F?m +? i€M` - iB M; ?mw # M?Q +m°M b|M;- iWM; F?®B #,M; pĐ i M` - ¸¢Q ¸¢Q •K # +?B HU+ M?Q # ;½v ¸•m +?d ?ÆB #` M; ,M +ªM K°i +?9i K` i?¬B- b m ¸| ?QÈM; p T?Q L;k h?B M h¬M G9+ M`v L;k h?B M h¬M b„+ K†i M;QM; i`¼M;- iU ?² M`M; F?¬M; M; Ì i?U+ HU+ L iQÈM; +O M`M; K¢M? ?ÆM M?B m- #,M; i-M; F?¬M; M;WM; #` T?€- K„ T?K M?•M H`T iS+ #,M; i-M; tQ v i`ÁM H M- ?bM? i?"M? F?Q HQm ?¶M HQ¢M #,M; #¢Q p T? @ :`Q F?|+X

@ L; QX G9+ M`v ¸¢Q •K # i¢Q` +U HQM; ?QªM? # v H M- +| p`B +QM +U HQM; ?QªM? ; - #¢Q p¬ T?€T HQÈi [m M?[M; +?¶ +U HQM; M; ,M i`ÎX J` H9+ M`v K'v +QM +U HQM; ?QªM? tm'i ?B M F?¬M; Qi- `i M? M? ¸€M? p T?Q @ >„+ •K *?B h? X

L?bM i?'v p`B +U HQM; ?QªM?- K„ T?K M?•M iU ?² F?¬M; M; Ì +¬M; FQ+? K¢M? F`T +?m`M #`- +¬M; FQ+? ¸½ ¸ M i`QÈ+ M; QÌB- +?d +| i? bY /KM; >„+ •K \*?B h? b„+ €Q ;B€T +?2 +?„M K` i?¬BX

@ smv tmvX J°i +´ i`M /Q +O •K # +?B HU+ H M ¸ M ;¬M L;k h?B M h¬M- M?QM; +kM; F?¬M; + h¬M- +?d H` i`Î i v F?¬M; F`T ,M T?ªB ¸ m F?´ K` i?¬BX

@ h?U+ HU+ i?"i K¢M?- +ÁM ?ÆM JBM? *Æ +Ym +'T i?Ov ? K T?€T bQ ?"m F€X L?¢+ h?"M? i?"Q FBM? M; ¸+- K„ T?K M?•M +| i? +?®M; H¢B GQM; E?B m *Ym h? ?ÆM oB M *´ JBM? s` h°+ i?€M? pQÆM; JBM? \*Æ F?¬M; Qi- ¸ m H` +Ym +'T K T? FûK M? m M?B m M?Q p"v- /U i?2Q L?¢+ h?"M? T?ÁM; ¸Q€M K„ T?K M?•M impB i F€`²BX

@ _®M;X

J°i iB M; ?mwi ;B| i`mv M ç M- `i M? M? `ÆB p`Q # M M; QÌB L?ç+ h?`M?- L?ç+ h
S?QM; G¬B bQ- +Sm M; mv +?Q æ¬M; S?QÆM; Gç+ L? MX

@ smvX

æ¬M; S?QÆM; Gç+ L? M H9+ M`v +kM; i?m ?²B #ªM i? `ÆB tm®M; # M M; QÌB L?ç
K„i H`K +?Q M`M; +| +?9i T?S+ içTX

@ Gç+ L? M- F?¬M; +| pB + ;b +?SX

L?bM æ¬M; S?QÆM; Gç+ L? M- L?ç+ h?`M? ?ÄB- +ªK ;B€+ F?Q iS+ æ¬M; S?QÆ
F?¬M; M; Èi- pW `²B æ¬M; S?QÆM; Gç+ L? M i?B M T?9 #ªM i? `i F?€+- L?ç+ h
p`v h?€B .QÆM; \*?•M >Ä K M; ç M +?Q `M; i?“i M?B m +?¶ i®iX

@ h F?¬M; b Q- ?mvM? ç M i F?¬M; +| +?mv M ;bX

æ¬M; S?QÆM; Gç+ L? M M?Èi M?ç i +QÌB M|BX

L?ç+ h?`M? ç€M? ;B€ +?mM; [m M?- i`QM; €M? K„i H½M? w- b m ç| i?¬M b„+ ?ÆB

@ .WM; i v- iQ`M #° /WM; i v +?Q i X

h? M? •K ;B®M; M?Q b`K bûi p M; p`Q i`QM; i B K¼B M; QÌB- +€+ ç`m i¬M- ç`m i¬M
i`mM; +kM; F?¬M; M; QçB H - M; ?2 i? i? M? •K M`v i`i +ªK¼B M; QÌB ç M; ;B Q +?
i vX

h`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M; „M ?¶M HQçM K°i KªM?- iWM; •K i? M? #çQ HB i F?¬M
M ioM? HçB- K¼B M; QÌB ç m M; ?2 i?`v i? M? •K i`mv M ç M- M; QÌB +O HB M [r
#B i L?ç+ h?`M?- +?9M; +QÌM; ;BªM ?`i i?ÌB çB ` T?Q b m L?ç+ h?`M?- +ÁM M; Q
+MM; i K i?9 i° + /Q /U K°i +?9i- i?®B HmB ç M # M hS h?B M h¬M +MM; L; k h?B M

@ h°+ i`QÎM;X

@ *?O M?•MX

L?ç+ ;B +QÌM; ;Bª ""M h?B M G½Q J - EBK G½Q Zm€B- JBM? u m >mv M u m ç r
h?`M? T?“i i v w #ªQ HmB tm®M; - i`QM; i v i?O `M ç€M? ` - [m M; K M; +?Èi H|2-
h?B M h?€T- - K`v i`,K M; QÌB tm`i ?B M Îi` M F?¬M; i`mM; - ç| H` ç€K M; QÌB L?ç
;B EBK GQM; ?° p ç°B- ç€K M; QÌB u m >mv M- h? M? æ²M; - L?ç+ EB mX

L?bM i?`v K`v i`,K M; QÌB i`®M; `¶M; tm`i ?B M- K¼B M; QÌB ç m FBM? M; ç+ p¬ +M
+| i?U+ HU+ ç`m ?Q`M; - ç`m i¬M; - ç`m pQÆM; Î ç•vX æ®B pÈB L?ç+ h?`M? +| >çQ
;Bª L?ç+ ;B - JBM? u m- ""M h?B M G½Q J #B i K`i?¬BX

@ >„M- M?B m +QÌM; ;Bª M?Q p`v b QX

G9+ M`v bQM; T?QÆM; +QÌM; ;Bª i`M; +°M; ?ÆM i`,K pçM M; QÌB- L?ç+ EB m- L?
>² >mv M h® ç m +ªK i?`v M; •v M; ®+- F?¬M; M; Ì HB M H9+ +| M?B m M; QÌB tm`i ?

@ L; QÆB H` L?ç+ h?`M? ?"m M?•M +O L?ç+ h?B M- iÈB pW H9+- çÐ +?Q +?9M;

G9+ M`v hS h?B M h¬M M?bM L?ç+ h?`M?- K°i H€i b m M?bM F?¬M; ` i?U+ HU+
L?ç+ h?`M? tm`i i?O pÈB L; k h?B M h¬M- iU ?² b`M b`M M?Q M? m- çB m M`v H
pÈB L?ç+ h?`M? +kM; F?B T bÊ p¬ +MM;X

@ hS h?B M h¬M- L; k h?B M h¬MX

L?ç+ h?`M? M?bM ? B M; QÌB- içB HBM? ?²M i`Q M?È +O GK+ h?B M h¬M- L?ç+
H` >„+ •K h?¬M æB M L; k h?B M h¬M- K`i`mM; MB M ?€M iY M`v H` hS h?B M h¬M

@ h +kM; ç M; Km®M ;†T +€+ M; QÆB- +kM; F?¬M; +-M T?ªB çB ibKX

L?ç+ h?`M? F?¬M; +| #B m ibM? M|BX

@ :B Q ` i`"M #`M- h?€B .QÆM; \*?•M >Ä i` M M; QÌB- #^M; F?¬M; +€+ M; QÆB #B

L;k h?B M h¬M M?bM L?¢+ h?¨M? M|B- pW M½v M¨M; i?Y [m i?U+ HU+ +O L?¢
M¨M;- +?Q M M H9+ M¨v +kM; F?¬M; i`U+ iB T +MM; L?¢+ h?¨M? ¸°M; i?O- H9+ M
@ L;QìB ¸•m- ;B Q ` ¸BX
L?¢+ h?¨M? i?-M b„+ i`-K tm®M;- M?QM; L?¢+ h?¨M? ¸½ bÈK /MM; M;mv M i?-M
F?¬M; +| M;QìB +mm ` >„+ €K i?-M ¸B M K B T?K+X
@ L? M? ;B Q ¸² ` - #^M; F?¬M; +? i ¸BX
L;k h?B M h¬M i`-K ;B¼M; M?bM L?¢+ h?¨M? M|BX
@ E?¬M; ;†T [m M;QìB- ¸WM; KÆ iQîM;X
L?¢+ h?¨M? H¢M? M?¢i M|B- i`QM; €M? K„i b€i w i¨M M;¨T- K¢M? K) €T +? tm®
L?¢+ h?¨M? +kM; F?¬M; /Q /U ¸€T SM;- i? M?QM; ?B M i¢B S?QM; i?9+ F?¬M; +
#¨M +?Q >„+ •K h?-M æB M- T?ÄM; +?WM; S?QM; i?9+ i?U+ bU M;mv ?B K- ¸B m
`ä¨¨M;X
@ > M?- p¨v ¸WM; i`€+? i F?¬M; F?€+? F?Q- M;¨v ?¬K M v i Km®M M?bM ?¨m M?
i? M¨Q- #„i M;QÆB- i'i +ª #Èi HQX
hS h?B M h¬M M?bM L?¢+ h?¨M? M|B- K°i +´ HU+ HQÊM; +QìM; ?½M i` M M;QìB #
tmM; [m M? M|M; +?€v F?¬M; ;b b€M? ¸QÊ+X
QyQ

N3yX *?QÆM; 38k, J°i h?•M *?B æ¢Q S?ªM h`b E€ h?•MX

@ *Ym + 'T ?¨m F€ ?Ä ? K T?€T bQX
L?¢+ h?¨M? H¨K #¨K M|B- iW F?Q iS+ hS h?B M h¬M +ÁM ?ÆM L;k h?B M h¬M K°i
@ Jm®M ¸°M; i?O- +?9M; i +?ì K°i H€i- i +ÁM +| H p¨i Km®M i†M; +?Q +€+ M;Q
L?¢+ h?¨M? H° ` K°i iB [m, /` +QìB M?bM hS h?B M h¬M- b m ¸| M?bM æ¢B aQM
@ æ¢B aQM; hB m aQM;- H'v H p¨i ` X
@ o•M;- +?O M?•MX
> B M¨M; i•K MB K pW ¸°M;- i`[p¨i i`QM; i v H'v ` b m ¸¢Q i?•MªM?- +?QM? H¨
*Æ- >´ J½M?- H9+ M¨v b€m M;QìB ¸ m ¸ m +| /€M; /'T m QªB- +,M #ªM #` æ¢B a
F?¬M; ;B®M; [m, M;QìB F?¬M; ` M;QìBX
@ >´ J½M? H½Q i´X
@ >´ EbM? i`QîM; H½QX
@ h?€M? pQÆM;- +ÁM +| i?€M? i´X
@ GQM; æ² H½Q i´X
@ h¢B b Q +| i? M?Q p¨v- H½Q i´ H¨K b Q î i` M i v ?„MX
L?bM b€m M;QìB pW tm'i ?B M- M?¨i i?ìB K¼B M;QìB ¸ m FBM? M;¢+- i'i +ª K¼
oB M *´ JBM? s¨ h°+- oB M *´ >´ h°+- hQ M L;? h°+ ¸ m iQîM; ¸ M; M^K KÆ- H½Q
i`QM; i°+ ¸ m #` M;QìB #„i- /€M; /'T iU ?² ,M F?¬M; Qì p` ¸„M;X
G9+ M¨v hS h?B M h¬M- L;k h?B M h¬M +kM; T?ªB +? m K¨v- b€m M;QìB M¨v b m
bU iQîM; iQÊM; +O #¼M ?¼X
@ *? i iB i- M;QÆB K m i?ª H½Q i´ +?9M; i ` - #^M; F?¬M; oB M *´ >´ h°+ F?¬M; c
@ hS ¸¢B M?•M i°+ +€+ M;QÆB ¸9M; H¨ ?¶M ¸ªM- M? M? #m¬M; i? ? B p` H½Q i´

@ L;QÆB M? M? #m¬M; i? i?€M? pQÆM; p¨i?€M? i' - #^M; F?¬M; +?9M; i F?¬
L;QìB +O i K ç¢B i?9 i°+ M?'i i?ìB t Q ç°M; H M- H½Q i' i?€M? pQÆM; i`QM; i°+
ç®B T?QÆM; - i•K ibM? #¼M ?¼M H9+ M¨v +| i? M; ?o- +ª ç€K ;BQÆM; +mM; #¢i FB
h?"M?- M?QM; H9+ M¨v K¼B M;QìB i`QM; HÁM; +kM; KBM? #¢+?- H½Q i' ç m`ÆB
HU+ +O #¼M ?¼M iB M H M +kM; +?d H¨ Km®M +? iX

@ > M?- i t2K +€+ M;QÆB H¨K M?Q i? M¨Q ç•vX

hB m aQM; M?bM M;QìB +O i K ç¢B i?9 i°+ K°i +€B- H"TiS+ i?O 'M ç€M? ` - K'v ç
K„i ç€M? p¨Q b€m M;QìBX

@

a€m M;QìB p®M ç M; m QªB i?b H9+ M¨v HB M iK+ F m` M i?ªK i?B i- i` M K†i F
M?€v K„i +?d i?'v b€m M;QìB i?'i F?B m i¨M ç-v iB M ?mv i- /€M; /'T i? i?ªK p-

@ .WM; i v- +? i iB i- +€+ M;QÆB H¨K +€B ;bX

L?bM i?'v b€m M;QìB M?Q p¨v- M;QìB +O i K i?9 i°+ M?'i i?ìB iQ¨M #° M´B ;B¨M
;B¨M K¨ i?¬B- F?¬M; +| B /kM; +ªK t¬M; H M T?Q i`QÊ+- ?m®M; +?B H½Q i' i`Q
h?"M?X

@ *€+ M;QÆB `®i +m°+ Km®M M?Q i? M¨Q- +€+ M;QÆB Km®M i? M¨Q KÈB #^M;
J°i +QìM; ;Bª oB M *´ >´ h°+ M,K b Q ç'm i?€M? M?bM >´ J½M? H½Q i' p¨ >´ EbM
h?"M?- ;B®M; M?Q H¨ Km®M ,M b®M; L?¢+ h?"M? p¨v- M m M?Q /MM; K„i +| i? ;
/MM; €M? K„i ;B i +? i L?¢+ h?"M? KQìB H-M`²BX

>´ J½M? p¨ >´ EbM? ç M; i? i?ªK F m` M i`WM; K„i M?bM i M M,K b Q ç'm i?€M?
?² M?Q Km®M M¡B +€B ;b- i? M?QM; ? B M;QìB #` æ¢B aQM; hB m aQM; #¨v` +
F?¬M; i? M¡B çQÊ+ +€B ;bX

@ L;QìB +O oB M *´ JBM? s¨ h°+- oB M *´ >´ h°+- hQ M L;? h°+- K¶B M;QìB ç€M
•K h?¬M æB M- i b) i?ª b€m M;QìB M¨v- M m F?¬M; b€m M;QìB M¨v i #-K i?•v p
+? iX

L?¢+ h?"M? M?bM M;QìB +O i K i?9 i°+ M¡B- F?|2 KB M; H°` K°i iB [m, /`- /MM
ç®B T?| >„+ •K h?¬M æB M- imv i ç®B H¨ #B M T?€Ti®i M?'iX

L?¢+ h?"M? pW M¡B tQM;- M;QìB +O i K i?9 i°+ M?bM M? m- H9+ M¨v M;QìB +O
FBM?- +| w ç`M? ;B½M +€+? pÊB M;QìB +O i K i?9 i°+- /QÊB HQ¢B ibM? ?m®M;
i? +¬M; FQ+? #¼M ?¼M X

@ *€B ;b- +€+ M;QÆB Km®M +?9M; i ç€M? +? i >„+ •K h?¬M æB M b Q- M;QÆB ç
J°i M;QìB +O oB M *´ JBM? s¨ h°+ #®M b Q ç'm i?€M? iB M H M M?bM L?¢+ h?"M

@ > M?- +ÁM +Á F K†+ +ª b QX

L?¢+ h?"M? M?bM i M oB M *´ JBM? s¨ h°+ #®M b Q ç'm i?€M? K°i +€B- H"TiS+ i
i?'i i¢B +?¶X

@ smvX

J°i i? M? •K tû`€+? p M; H M- i?•MªM? L?¢+ h?"M? `ÆB tm®M; # M +¢M? oB M
pQÆM;- i`QM; i?¬M b„+ H½M? w- i v TªB F?¬M; +?9i F?€+? F?Q +-K H'v i v i`€B
tQÆM; ;½v p M; H M- i v i`€B JBM? ok ç½ #` L?¢+ h?"M? # ;½v`²BX

JBM? ok F m H M i?ªK i?B i- iQ¨M #° M;QìB +O oB M *´ JBM? s¨ h°+ ?mM; ?,M; M
iS+ M?QM; F?¬M; H¨K ;b çQÊ+X

@ h ?B M i¢B ç K iW R ç M j- F?B ç K ç M b®j +€+ M;QÆB +ÁM F?¬M; ç€M? +? i M
i?b b€m M;QìB M¨v K¶B M;QìB +?†i #Á K°i +?•MX

L?¢+ h?"M? M?bM M;Q`B +O i K ¢¢B i?9 i°+- B M'v +kM; i?'v H¢M? +ª M;Q`B X J°i

> B

L?¢+ h?"M? i`QM; i v +-K H'v •K /QÆM; FB K M?bM p T?Q b€m M;Q`B JBM? *A tm®M;X

G9+ M"v M;Q`B +O i K ¢¢B i?9 i°+ ¢-v ?"M w M?bM L?¢+ h?"M?- +kM; +| K°i Qi M; >„+ •K h?-M æB M- /QÈB bU mv ?B T- #¼M ?¼ +,M #ªM F?-M; /€K H"K ;bX

@ *€+ M;QÆB Km®M H"K +€B ;b- +€+ M;QÆB ¢WM; ¢ M;Q`B HÊB /KM;X

L;Q`B +O >„+ •K h?-M æB M #„i ¢-m +,K iS+ M?bM M;Q`B +O i K i?9 i°+- M m M? #¼M ?¼- p"v ?"m [mª i? i?ªK p- +MM;X

@ >ªQ i?O ¢Q¢M- ?ªQ iB m iY- H) M"Q M;QÆB +?Q `^M; mv ?B T M?Q p"v H" ?[m / >„+ •K h?-M æB M hS h?B M h-M M?bM L?¢+ h?"M? H¢M? M?¢i M|B- i?-M b„+ ?" h?"M?- i`QM; HÁM; iU M?B M +kM; HQ H„M; M;Q`B +O i K i?9 i°+ HB m HoM? ¢® /M hS h?B M h-M i`QM; HÁM; `ä`"M; i K i?9 i°+ +kM; p- T?€TX L?QM; H9+ M"v M FQ+? K" M|B- ¢®B pÈB >„+ •K h?-M æB M i'M i?'i F?-M; M?ÄX

J" H9+ M"v JBM? *Æ- JBM? ok- GQM; æ²- >´ J½M? i` M Mûi K†i i`"M M;"T +€+ HQ¢ +€+? M"Q M|B` K°i +•m- +?d +| i? Q€M ¢°+ M?bM L?¢+ h?"M?- i`QM; HÁM; #¼M T?•M i€M K" +?¢v- M m +?¢v i`®M ¢QÊ+ +`M; M?B m +`M; i®iX L?QM; ?B M i¢B M|B- #¼M ?¼+ kM; F?-M; +| +€+? #`Q ¢°M; +?Q +Q`M; ;Bª i`QM; i°+- M?bM i°+ +C i°+X

a€m M;Q`B ¢¢B F?€B M^K K°M; +kM; F?-M; M;Ì- p®M ¢ M; i?QÆM; M;?` +?mv M HK+ L?¢+ ;B ¢ M mv ?B T L?¢+ h?"M?- H9+ M"v +kM; #` L?¢+ h?"M? #„i ¢ mv ?B

@ o"v i?Y t2K b) #B iX

L?¢+ h?"M? M?bM hS h?B M h-M +Q`B M?¢i- i`QM; KB M; ?-,

@ "

G`B ?- pW /Si- •K /QÆM; FB K i`QM; i v L?¢+ h?"M? #„i ¢-m`mM`mMX

@ a€iX

o`Q H9+ M"v- M;Q`B +O i K i?9 i°+ ¢„+ /o Q€M ¢°+ M?bM L?¢+ h?"M?- K¼B M;Q`B •K h?-M æB M- b m F?B i K i?9 i°+ +Q`M; ;Bª ¢€M? p T?Q >„+ •K h?-M æB M- t i-M; - ¢'m ?Q`M; ¢ m ¢€M? p T?Q >„+ •K h?-M æB MX

@ *? i iB i- i K i?9 i°+ +€+ M;QÆB H"K b Q p"vX

æ€K +Q`M; ;Bª >„+ •K h?-M æB M M?'i i?`B M'Bi`"M H-B ¢bM?- H9+ M"v +kM; +` M;Q`B +O i K i?9 i°+ K" i?-B- ?¶M +?B M H-M i?S ? B #„i ¢-m- H9+ M"v iS ¢¢B M i? K ;B X

hS ¢¢B M?•M i°+ HB M [m•M H9+ M"v ¢SM; ÎT?Q b m L?¢+ h?"M?- i'i +ª i?-M i bM i?9 i°+ iQ`M #° #` #„i i`QM; i v- `®i +m°+ T?€i bBM? +?mv M ;b +kM; F?-M; +| M; *?d H" H9+ M"v- L?¢+ h?"M? +MM; iS ¢¢B M?•M i°+ HB M [m•M ¢SM; H MX

@ >¶M ¢ªMX

L?bM i K i?9 i°+ +-M; FQ+? p T?Q >„+ •K h?-M æB M- hS h?B M h-M- L;k h?B M?bM i`"M; /B M ?¶M +?B M- b m ¢| M?bM b€m M;Q`B JBM? *Æ- >´ J½M? /Q /U K°i h?"M?- ? B M;Q`B H9+ M"v i` M K†i ¢ m M;"T i`B b€i wX

@ hB m iY- K†+ F i? M"Q- M; "v ?¬K M v +?d +—M #„i M; QÆB +kM; çO `²B- i Km®
i? +?®M; H¢B ? B M; QÌB +?9M; i ? v F?¬M; X

L; k h?B M h¬M +, K iS+ M?bM L?¢+ h?"M?- ? B M; QÌB [mv i ç`M? ç—m iB M #„i L?¢
çQÊ+ L?¢+ h?"M?- i?b pB + +O i K ç¢B i?9 +kM; çQÊ+ ; BªB [mv iX "¼M ?¼ KBM
h?"M?- +! i? /MM; L?¢+ h?"M? mv ?B T iS ç¢B M?•M i°+ i?ª b€m M; QÌB JBM? *Æ

@ h?"i F?¬M; - +€+ M; QÆB Km®M HB M i?O ç®B T?! i b QX

L?¢+ h?"M? +kM; F?¬M; FBM? M; ¢+ M?bM hS h?B M h¬M- L; k h?B M h¬M M!BX
QyQ

N3RX *?QÆM; 38j, *?®M; G¢B J S?€T *¬M; EQ+?X

@ *?9M; i ? B M; QÌB ç®B T?! K°i M; QÌB- ç®B T?! KQÌB M; QÌB +kM; H" ? B M; QÌB
hS h?B M h¬M M?bM L?¢+ h?"M? M!B- ? B M; QÌB H9+ M"v M?ªv H M ç°M; i?O pÈ
i?Q+? H" ? B M; QÌB F?¬M; TªB HB M i?O- +kM; ? i H—M M"v iÈB H—M F?€+ KQÊM

@ L?¢+ h?"M?- i +MM; >²M; GQ M h? M? æ²M; ; B9T +?"M; M; ,M +ªM K°i M; QÌB-
M; QÌBX

u m >mv M i?—M b„+ i`—K tm®M; - M?bM i?"v ? B M; QÌB >„+ •K h?—M æB M h?B M h
H„M; L?¢+ h?"M? F?¬M; ç`+? H¢B çQÊ+—M" M; Km®M +MM; h? M? æ²M; >²M; GQ

@ E?¬M; +—M- +€+ M" M; HmB p T?Q b mX

L?¢+ h?"M? /Q /U K°i +?9i M!B- # M; QÌB u m >mv M +! i? M; ,M +ªM K°i M; QÌB- +
F?¬M; 2 M; ¢B- M; "v ?¬K M v +! i? i?Y t2K i?U+ HU+ +O ?„M`®i +m°+ iÈB ibM?
F?¬M; +! tm'i iQ" M HU+—H9+ M"v ç®B K†i pÈB ? B h?B M h¬M >„+ •K h?—M æB M
HU+X

u m >mv M HmB ` T?Q b m- L?¢+ h?"M? +?"K`½B ?Qi b•m K°i +€B- ç®B K†i pÈ
T?€T bQ- i?U+ HU+ ? B M; QÌB ç m ?ÆM JBM? *Æ- +?QM? ?B M ç®B K†i ? B M; QÌ
çQÊ+X

h?•M T?€T `i M? M? p" M +?mv M- bQM; bQM; i?ÌB ; B M- L?¢+ h?"M? H'v ` •K .Q
i" M M; "T` FB K [m M; X

*kM; H9+ M"v- L; k h?B M h¬M +MM; hS h?B M h¬M +kM; #„i ç—m +?m" M #`- ? B M
K°i M!M; K°i H¢M?- F?¬M; ; B M +?mM; [m M? ç m # Q T?OK°i KªM? [m, /`- i`QM; M
`¶M; ?bM? i?"M?- hS h?B M h¬M /MM; ?Ä ? K T?€T # Q T?O L?¢+ h?"M? Î i¢B i
+?€v H"K +?Q L?¢+ h?"M? +kM; +! i? +ªK i?"v K°i çB K €T HU+—M; QÌB Î# M M; Q"
ç½ `ÆB p"Q K°i HQ¢B M; mv ?B K- ?Q" M iQ" M #` ?Ä ? K T?€T ç®B T?QÆM; # Q

*?d H" L?¢+ h?"M? ç®B pÈB ?Ä /B K F?¬M; i? K ç w- i`QÊ+ iB M F?¬M; M!B ç M
.QÆM; *?•M >Ä +MM; h?€B >Q *?•M ?Ä - +?d +—M o¬ h?QÊM; *?•M >Ä - +kM; çC
M"v `²BX

>Ä /B K M; "T i`ÌB b¬B i"Q- ?Ä /B K iQ€i ` K'v +?K+ i?QÊ+—F?¬M; ; B M b!M; ; Ê
i?"M? ?Ä +—m p•v F?®M L?¢+ h?"M? Î i`QM; ç!- i` M K†i hS h?B M h¬M H°` K°i i

@ *€+ M; QÆB +?d #^M; +?9i i" B K¼M +kM; M; ?o p•v F?®M i b Q- i?U+ bU H" +?

L?¢+ h?"M? +QÌB M?¢i- M; v b m ç! FB K [m M; i`U+ iB T +?ûK #B M HY i?"M?
iB T #¢Q #„M p T?Q hS h?B M h¬M X

>Ä ?ªB #` +?ûK i?"M? ? B MY - i`QM; M?€v K„i hS h?B M h¬M /QÌM; M?Q #` K°i
b„+—K„i i?"v K°i ç¢Q i`QÌM; FB K ç•K iÈB- hS h?B M h¬M `i M? M? M; QM; iK ?Ä

@ smv tmvX

J°i KªM? b!M; ;ÊM`mM; ç°M; i`mv M` - •K .QÆM; EB K +MM; ?Ä /B K p +?çK
+?QÎM; M; ,M +?†M •K .QÆM; EB K K" #`MSi M` X

hS h?B M h¬M F?¬M; M; Ì L?ç+ h?"M? ç®B pÈB ?Ä ? K T?€T ?Q`MiQ`M F?¬M; +
+! i? T?€ pÐ ?Ä ?ªB- L?ç+ h?"M? ç€M? +?Q hS h?B M h¬M F?¬M; Qi i?QÆM; i' M
•K .QÆM; EB K- i? M?QM; H9+ M"v hS h?B M h¬M +kM; F?¬M; / +?`m- i`QM; +A
i`Q- ?mv i F?Q +m²M +m°M- i?U+ HU+ L?ç+ h?"M? ç9M; H" M; ÌB w Km®M +O ?„L

@ hB m iY- F?¬M; ?' H" ?"m M?•M +O L?ç+ h?B M- F iB T- M; QÆB b) F?¬M; i®i

hS h?B M h¬M FB M [mv i- H° p b-m i?ªK- ? B i v i?O i? #B M ?! - F?QªM; F?¬M
•K i?Q ?[m T?mM` - iU ?² H" K°i HQçB K T?€T bQ +?mv M /KM; K T?€T +?9 M;

J°i +?®+ p"v b m i` M #-m i`ÌB ?¬M €K T?O tm®M; - €M? M„M; KçM? K) #` €T tm®
ç m +! i? i? 'v p¬ b® €M? b Q ?B M` X

G9+ M"v K¼B M; QÌB ç m FBM? M; ç+ çSM; H M- ç•v H" K T?€T bQ +! F?ª M, M; T
M?"i M; mv i p¬ [m M; - HU+ HQÊM; K T?€T bQ i?"i H" FBM? F?OM; X

hS h?B M h¬M H½Q içB MÆB iBM? [m M; bQB b€M; iBM? i?-M`mM; H M- KQÌB
+! p`B çB K iBM? [m M; i`QÊ+ b m ?B M H M- ?„+ €K p¬ #B M Î #-m i`ÌB ç K ç ûT
M; QÌB L?ç+ h?"M?X

*?¶ L?ç+ h?"M? çSM; ?Q`MiQ`M #` ?Ä pk # Q p•v- M?Q iW i` M i`ÌB ;B€M; tm®M
i`QM; i`ÌB ç K ?Ä pk ?mv M H p¬ +MM; - +?d H" H9+ M"v i`M ç-v b€i F?QX

@ >B m E€- M" M; +kM; H" ?Ä ? K T?€T bQ- ç•v H" K T?€T ;b- b Q HÊB ?çB M?Q

u m >mv M M?bM u M >B m E€ ?ÄB- ç•v H" HQçB K T?€T ;b- u m >mv M +ªK ;B€+
M" M; p¬ T?€T +?®M; HçB çQÊ+X

@ æ•v H" +Ym + 'T ?Ä ? K T?€T ?Ä T? i?B M ?ç- mv HU+ i?"i HÈM- i #•v ;Bì +A

u M >B m E€ M!B- i`QM; HÁM; +kM; HQ H„M; X

G9+ M"v hS h?B M h¬M b„+ K†i i€B M?Êi- ç•v H" +Ym + 'T ?Ä ? K T?€T ó>Ä T?
;b b€M? çQÊ+- bQM; bQM; iB m ? Q +kM; F?¬M; Qi- M! +MM; +Ym + 'T ç'm F„ ;B®
HÈM- M?QM; iB m ? Q ç'm F?Q i?"i HÈM X

hçB ç•v ?Ä T? i?B M ?ç- hS h?B M h¬M +?d +ªK i? 'v iQ`M i?•M K HU+ ?¬m M?Q
H9+ M"v ç®B T?QÆM; +?®M; HçB +`M; M; "v +`M; KçM?- hS h?B M h¬M +?d +ªK i?
K°i ççQ +€B F?2- /QÆM; [m M; #„i ç-m #` +?2 H'TX

@ h?€B .QÆM; >Ä h`B mX

J°i iB M; [m €i M? iW i`QM; KB M; L?ç+ h?"M? p M; H M- i`QM; H9+ ?Ä pk # Q
i?•M ?Ä /B K i m¬M` - K°i KªM? ?Ä /B K ;B®M; M?Q tû`€+? F?¬M; ;B M- M?'i i?Ì
T?QÆM; i€K ?QÈM; +?çv +?²K- F?Q iS+ iÄ ` F?¬M; ;b b€M? çQÊ+X

G"TiS+ içB #-m i`ÌB- F?QªM; F?¬M; +€B F?2 i`Î M M M?Q KçM; M? M iªM` - hS
?Ä /B K p T?Q L?ç+ h?"M?X

@ L; QÆB +?Q H" M; QÆB +! i? p•v F?®M i b QX

L?ç+ h?"M? i? M? •K i`mv M` - ?Ä /B K ççB i?`M?X h?"K +?Q K'v M; "v HB M iB
tm®M; - b m ç! +?Êi M; ?2 iB T •K i? M? + + p M; H M- #-m i`ÌB pÐ pKM- b m ç! ?

@ E?9+ F?Q +?X

hS h?B M h¬M T?mM` K°i #9M; K€m- K T?€T #` T?€ ;BªB- /QÈB K HU+ T?ªM T?

G9+ M"v K°i ççQ i?•MªM? M?ªv` - M?ªK p T?Q hS h?B M h¬M ç€M? iÈB i v •K .
H M- FB K [m M; ?mM; ?,M; #'` X

@ *? i iB i- HQm HçB +?Q i X

J°i i? M? •K b m HQM; L?¢+ h?“M? /UM; H M- K°i #|M; ¢2M tm'i ?B M- i`QM; i v i
@ h?Ov +?B i?–M i?9X

L;k h?B M h–M F?) [m€i K°i iB M;- b m ¢| ¢¢B HQM; i`®M; `¶M; tm'i ?B M- ?bM?
bQ pÈB +U HQM; +O >¢Q h?B M h?€T- i? M?QM; F?Q iS+ i` M M; QÌB +kM; K¢M
¢€M? p T?Q L?¢+ h?“M?X

L?¢+ h?“M? KdK +QÌB- +kM; F?–M; ¢ w iÈB- •K .QÆM; EB K i`QM; i v ?Q F?–M;
b„+ HQm [m M; #¢Q #„M` F iK+ +–M; FQ+? ?QÈM; p T?Q hS h?B M h–M- ¢®B K
¢ wX

æ9M; H9+ M`v- K°i ¢¢Q FB K F?Q b„+ #ûM #¢i F?ÎB- K M; i?2Q FB K F?Q F?–M; ;
p T?€B HK+ HQM; óL; Qô K°i iB M; i?®M; F?´- +€B +´ # M i`€B HK+ HQM; #` ¢ÁM
F?Q i`U+ iB T+?†i ¢Si pÁB MQÈ+- FB K [m M; #¢+? b„+ ¢€M? `ÆB i?Ov HQM; tm

h?Ov HQM; #` +?†i ¢Si- i?•M i? L;k h?B M h–M M?`i i?ÌB #` ¢~v HmB K`v +?K+ i?Q
i?`v i? M? #`Q +–K i`QM; i v i? M? i`QÌM; FB K +?ûK +? i i?Ov HQM; +O M`M;-
K–B- M`M; M;?o ¢ M L?¢+ h?“M? H` M; QÌB im +?•M- p`v L?¢+ h?“M? i`QÈ+ K„i K–
h?“M? T?•M i?•M`²BX

L?¢+ h?“M? F?–M; ¢ w ¢ M i?Ov HQM;- #ÎB pb T?•M i?•M K M; i?2Q •K .QÆM; E
#`i w- i`U+ iB T+?†i ¢Si i?Ov HQM;- H–M i?S ? B ¢€M? +?Q L;k h?B M h–M F?–M

@ >Ä +?B i?–M i?9X

a m F?B M?bM i?`v L?¢+ h?“M? ¢€M? ` i K ¢¢Q FBK b„+ HQm [m M;- hS h?B M h–
H`T iS+ i?O i? #B M ?| - i`QM; KB M; i?b i?“Q M?bM ?Ä K½M; i`®M; `¶M; tm'i ?B
L?¢+ h?“M?X

L?¢+ h?“M? M?bM i?`v ?Ä K½M;- i K ¢¢Q FBK b„+ HQm [m M; F?) ¢°M;- #„i ¢–m M
#„M ¢BX

æ®B K†i pÈB •K ©M? EB K +O L?¢+ h?“M?- ?Ä K½M; HB M iB T Mû i`€M?- imv`
M?QM; i®+ ¢°`i M? M?- i?•M i? +kM; F?–M; +²M; F M?X

QyQ

N3kX *?QÆM; 389, > B o` *?•M >Ä X

@ smv tmvX

>Ä K½M; `Qi;`Q- # i? M? •K ©M? EB K L?¢+ h?“M? ¢•K p`Q F?–M; F?Q- M?QM
K²K- K°i ¢¢Q ?Ä /B K M|M; +?€v i`U+ iB T T?mM iÈB- ?Ä /B K +m²M +m°M- i`QM
M; QÌB L?¢+ h?“M?X

@ •K ©M? EB K- F?ÎBX

L?¢+ h?“M? i?O`M #B M ¢´B- # i? M? •K ©M? EB K [m v p - FBK b„+ HQm [m M; i
¢¢Q FBK b„+ FB K [m M; i¢Q i?“M? i`K +?„M i?“i HÈM- i¢B ?Ä K½M; ?Ä /B K i
©M? EB K +kM; ?ÆB`9i HmB p T?Q b mX

@ hQ`M S?QM; i`aK- M;?B i b9+ Km®M +? iX

L?¢+ h?“M? H`T iS+ [m€i M? - HU+ +–M; FQ+? #€M M;mv i T?B m T?B m i¢B F?–M
p T?Q ?Ä K½M; ¢€M? iÈBX

hB M; [m€i M? iW i`QM; KB M; L?¢+ h?“M? p M; H M- hQ`M S?QM; i`aK i?B i`B
L?¢+ h?“M? i?B i`B M- hQ`M S?QM; i`aK mv HU+ K¢M? ?ÆM i`QÈ+ F?–M; QiX

@ >QmX

hB M; tû ;B| p M; H M- ç¢Q iQ" M T?QM; i`ªK +¬M; FQ+? K M; i?2Q iB M; tû ;B| -
çQ" M K½M? HB i ;"Q i?ûi- +?mM; [m M? H9+ M"v M;?2 M?Q iB M; +„i FBK HQ¢B p
>Ä K½M; +kM; +ªK ;B€+ çQÊ+ #B M ?| - i?•M i? #®+ H M F?¬M; M;WM;X

@ smv tmvX

hB M; +„i FBK HQ¢B i`mv M ç M- F?¬M; ;B M +?mM; [m M? p¬ +MM; ç€M; bÊ- ?Ä
H"K ? B çQ¢MX

@ E?9+ F?Q+?X

hS h?B M h¬M H¬M i?S ? B T?mM` iB M?mv i- H9+ M"v hS h?B M h¬M KÊB +?QM
`i F?| /•v p"Q- i?ªQ M"Q çB M +?O +| M|B pÊB #¼M ?¼- i" M HU+ +~M i?" M L?¢+ i
L?¢+ h?"M? +ÁM + Q ?ÆM i?2Q H|B çB M +?O ç€M? ;B€ F?¬M; QiX

hS h?B M h¬M iU M?B M F?¬M; #B i- L?¢+ h?"M? +MM; æQ M J°+ *m²M; ;B Q i?
L?¢+ h?"M? KÊB +?d H" ?ÊT i? F€ ?"m F€ K" i?¬B- K" ?B M i¢B L?¢+ h?"M? æ¢B
+| >¢Q h?B M h?€T î i` M M;Q|B- i?U+ HU+ L?¢+ h?"M? ?ÆM t ? B M,K i`QÊ+X

@ aQmX

L;k h?B M h¬M H9+ M"v i?W i? ç M # M M;Q|B hS h?B M h¬M- ? B M;Q|B iQÆM
L?¢+ h?"M?X

@ >„+ •K *?B h? - >„+ •K *?B h? X

G9+ M"v [m M? i?•M hS h?B M h¬M- L;k h?B M h¬M ?„+ K M; `mM `mM- i`QM; M?
*?B h? - [m M? i?•M ?„+ b„+ €Q ;B€T +?2 ç"v- T?Q b m ?„+ b„+ ? B +€M? +kM; K|

@ h?"T i?"M? >„+ •K *?B h? b QX

L?¢+ h?"M? H"K #~K M|B- ? B M;Q|B M"v +kM; +| KQ|B i?"M? >„+ •K *?B h? - p"v a
H'v i' iB M /B ?"B Hmv M +? ` ç M /QÊ+- #^M; F?¬M; +kM; F?¬M; +| F?ª M,M; +|
h? X

@ >„+ •K J G¬BX

hS h?B M h¬M- L;k h?B M h¬M M?bM M? m K°i +€B- H9+ M"v ? B M;Q|B bQM; bQM
#¬m i`B K•v ç2M M;QM; iK- ? B M;Q|B bQM; bQM; i?B i`B M ?„+ €K K ?mv i i°+ i?
J G¬B- /U ç`M? ? B M;Q|B HB M i?O /MM; i?B M T?9 +¬M; FQ+? +U+ K¢M? ç®B T

@ •K ¬K HQM;X

G9+ M"v #¬m i`B ?„+ b„+ K•v ç2M i?B K çB M iK H¢B- ?„+ b„+ i?B K çB M H"K +?
i`QM; ?„+ b„+ H¬B çB M #„i ç¬m FûQ /"B- `²B i`"M M;"T` [m M; K M; +?|B K„i- K|
ç m +| çQ| M; FQM? # i?QÊ+- K|B K°i ç¢Q çB M i`K ç m H" K°i KªM? F?Q iS+ ?Ov
L;k h?B M h¬M i?B i`B M ç| H" >„+ •K J G¬BX L?¢+ h?"M? M?bM i?'v >„+ •K J G-
?ÆM h?'i h?B M h¬M "€i h?B M h¬M M;"v i`QÊ+ i?B i`B MX

æ®B K†i ? B M;Q|B +MM; i?B i`B M >„+ •K J G¬B- i?O 'M i`QM; i v L?¢+ h?"M? ç
i`Î p i`QM; +Æ i? - ?ÆM i? F?|2 KB M; L?¢+ h?"M? KdK +Q|B [m, /`X

@ L;"v ?¬K M v- i +?Q +€+ M;QÆB i?Y t2K ? B p` +?•M ?Ä X

L?¢+ h?"M? i?b i?"Q +Q|B M|B- i?O 'M i`QM; i v #B M ?| - [m M? i?•M H" K°i +' i
#¢Q i`"M M;"T` - ?„M iW F?B Hmv M ?| i?€B ?Q +?•M ?Ä - L?¢+ h?"M? +ÁM +?Q
+kM; M M i?Y K°i +?9iX

@ h?B M >Ä *m²M; h`B mX

L?¢+ h?"M? [m€i M? - T?€T [mv i i`QM; i v +'T ?¢- M; v i`QM; M?€v K„i b„+ K†i i
?Ä /B K i`QÊ+ M;Q|B #¢Q /kM; ` - K°i KªM? ?Ä /B K i?U+ bU H" #'M M;mv M +'

/mM; ?ÊTX h?€B .QÆM; *?•M >Ä +MM; h?€B ?Q +?•M ?Ä H" ? B ç¢B i?B M ?Ä -
FBM? F?OM; - H"K +?Q M; QÌB T?ªB bÊ ?½BX

> B p` +?•M ?Ä #¢Q /kM; ` - i`QM; M?€v K„i iW [m M? i?•M L?¢+ h?`M? #¢Q /kM
?Ä /B K K M; i?2Q K°i +´ F?Q i? i`M M; "T- H"K +?Q hS h?B M h¬M +MM; L; k h?
i?´v b•m i`QM; HBM? ?²M `mM; ç°M; - ?Ä /B K i?"i bU [m€ KS+ FBM? F?OM; `²BX

>Ä /B K M!M; +?€v ç-v `šv i¢B T?QÆM; pB M K´v p¢M i`QÈ+- K°i KªM? ?¬M €K
h?B M h¬M #ÎB pb ?Ä /B K +?B m t¢i?`M? K°i KªM? çÄ ç"K- ?„+ b„+ F?¬M; ;B M #
ç®i- #-m i`B tm´i ?B M iWM; +€B F?2 F?¬M; ;B M #`tû`€+?- ç¢Q ç¢Q +€B F?2 F
ç´B +?B m Îi` M F?¬M; i`mM; X

>Ä /B K ;"Q i?ûi HB M iK+- MQÆM; i?2Q F?¬M; ;B M F?Q HQm +m²M; #¢Q- K°i +
i€M ` - i` M F?¬M; ;B M M´B H M i`"M i`"M b!M; ;ÊM- ?Ä /B K M`v +ÁM ?ÆM h?€
` h?€B .QÆM; >Ä h`B mX

GU+ HQÊM; +QÌM; ?½M M?Q p"v ç½ bÈK F?B M +?Q K¼B M; QÌB +?9 w- K¼B M; Q
HQÊM; M?Q p"v i?"i bU H" FBM? F?OM; X

>Ä ?ªB ?Ä /B K #®+ H M F?¬M; M; WM; - ?Ä /B K +m²M; #¢Q M?Q i`B m /•M; - +
H¬B çB M ;B®M; M?Q #`KQ t®B tª?mM; ?,M; Q M? FQ+? tm®M; X

> B +´ HU+ HQÊM; i?"i HÈM #„i ç-m ;B Q T?QM; - ç¢Q ç¢Q ?„+ b„+ H¬B çB M i¢B h
tm®M; - ?Ä /B K #`€T +? ?bM? i?"M? p¬ b® /ÁM; +?ªv ?Ä /B K- /ÁM; +?ªv ?Ä /
tQ v i`ÁM- ?„+ b„+ çB M i`K FBM? F?OM; ?bM? i?"M? /ÁM; +?ªv ?Ä /B K F?¬M; M
/ÁM; +?ªv HU+ HQÊM; #„i ç-m #¢Q T?€i- H"K +?Q +?mM; [m M? T?QM; p•M #B M
K°i KªM? +m²M; #¢QX

@ •K -K HQM; X

h¢B /ÁM; +?ªv ?Ä /B K K M; i?2Q iB M; #¢Q HB i FBM? i?B M ç°M; ç` M´p M; `
/•M; +?´M ç°M; +Ym i?B M- i` M #-m i`B L; k h?B M h¬M çSM; Îi`QM; KªM? K•v ç
F?¬M; F`THmB p T?Q b m- i`QM; M?€v K„i #` #„M` t X

>Ä i`B m #¢Q HB i- L?¢+ h?`M? +MM; T?•M i?•M F?¬M; F?ÄB HmB ` T?Q b m K
>Ä *m²M; h`B m +kM; iB m ? Q [m€ HÈM- +kM; F?¬M; T?ªB M; QÌB #bM? i?QÌM; +

GU+ HQÊM; K¢M? K) M?Q p"v- H9+ M`v K¼B M; QÌB ç m i?´v L?¢+ h?`M? ç€M? `
K¼B M; QÌB i`QM; HÁM; i?-K M; ?o- Î>mv M h?B M M°B HK+ +! M; QÌB +?®M; H¢B ç
+! K´v M; QÌBX

@ smv tmvX

> B ç¢Q i?•MªM? iW i`QM; ?Ä i`B m #¢Q i?®B ` - H9+ M`v hS h?B M h¬M L; k h?
i` M Mûi +ÁM i²M i¢B FBM? ?²M +ªK ;B€+- M m F?¬M; +! >„+ •K \*?B h? - H9+ M`v
M´BX

> B M; QÌB M?bM L?¢+ h?`M?- i`QM; KB M; hS h?B M h¬M iB M ?mv i +?ªv `ÁM; -
M; Q¢B H - ? B M; QÌB H m H m F?!2 KB M; - F?m¬M K†i i`-K i`¼M; p¬ +MM; X

@ *€+ M; QÆB +ÁM +?Q +? i b Q- HU+ T?ÁM; M; U +kM; çQÊ+ ç!X

L?¢+ h?`M? #´i ç„+ /o M?bM ? B M; QÌB M`v- M?QM; hS h?B M h¬M +MM; L; k h?B
i€B +?B M- ? B M; QÌB iQÎM; H9+ M`v L?¢+ h?`M? +ÁM i?B i`B M +¬M; FQ+?- i?-M

*?d i?´v H9+ M`v hS h?B M h¬M +MM; L; k h?B M h¬M ç m iU +?Q p"Q i`QM; KB M;
H9+ ç! [m M? i?•M ? B M; QÌB F?Q iS+ i,M; p¼i- M; v H"TiS+ tm´i ?B M K°i +´ K F

@ *? i iB i- H" HQ¢B K ç M M`vX

L?¢+ h?`M? K„M; i?-K- H9+ ?„M #B i æQ M J°+ \*m²M; H" im K - L?¢+ h?`M? +kM;
K ç M- +! i? i`QM; M?€v K„i ç + Q i?U+ HU+- i? M?QM; i€+ /KM; T?K +kM; ;?
/KM; T?K bQ pÈB iQM? K M? F?¬M; #^M; X

G9+ M"v +^aK ;B€+ ? B M;QìB +?"i p"i m Q^aB M?"i i?ìB iB m i?"i- i? v i? +?QM? H
? B M;QìB #„i ç-m T?K+ ?²B HU+ HQÊM; +O Kbm?X
hS h?B M h¬M +MM; L;k h?B M h¬M ç m Q€M ç°+ M?bM L?ç+ h?"M?- H9+ M"v ? B
? B M;QìB +| F?¬M; Qi i€+ /KM; T?KX
J„ T?K M?•M L;k h?B M h¬M #„i ç-m ç€M? ` K°i ççQ [m, /`- ?"M #,M; F?Q i` M M;
L;k h?B M h¬M ?mv M ?| ` K°i pÁM; HK+ b„+ m M; T?M- i?•M i? +?mM; [m M?-
[m M; T?M M"v [m v +?mM; [m M? i?•M i? L;k h?B M h¬MX
J T?€T [m M; T?M pk ç°M;- +m®B +MM; M;QM; F i i?Ov ? K T?€T M;mv M i®- M
FB K- K M; i?2Q K F?Q M?"M M?çix
QyQ

N3jX *?QÆM; 388, *'T *?QM *'K E} J S?€T o" >çQ h?B M h?€TX

@ G" + 'T +?QM h?Ov > + 'K F} K T?€T h?Ov h?-M hB M- +? i iB i- L;k h?B M h¬M
u M >B m E€ M?bM i?'v L;k h?B M h¬M FBM? M;ç+ M|BX
@ *'T +?QM h?Ov > + 'K F} K T?€T- F?¬M; #B i i°+ i`QîM; +| i? +?®M; HçB çQÊ-
L;QìB +O L?ç+ ;B ç m HQ H„M;- mv HU+ + 'T +?QM + 'K F} K T?€T- K¼B M;QìB +
@ >B m E€- + 'K F} K T?€T M"v `i HÊB ?çB b QX
u m >mv M M;QM; i`¼M; M?bM u M >B m E€ ?ÄBX
@ h`QM; i`mv M i?mv i- + 'T +?QM J S?€T aQ çdM? + Q M m bY /KM; ` + 'T +?QM
M,M; +?®M; HçB æ'm æ X
u M >B m E€ i?^aM M?B M M|BX

J°i +•m +?®M; HçB æ'm æ - M?"i i?ìB i'i +^aK¼B M;QìB i`-K tm®M;- K†+ /M ? B M
+?QM J S?€T aQ çdM? T?QM;- M?QM; +kM; t tQ+? F?¬M; t - H9+ M"v L?ç+ h?"
?¬B HçM?X

E?¬M; ;B M iWM; çÊi iWM; çÊi F?Q HQm t2M HšM K F?Q # ç°M;- L?ç+ h?"M? H9
K†+ /M L?ç+ h?"M? ç®B pÊB i?U+ HU+ ? B M;QìB +| iU iBM +?®M; HçB- M?QM; K
F?¬M; çÆM ;B^aM M?Q p"vX

@ oM pMX

G9+ M"v [m M? i?•M hS h?B M h¬M H" K°i K^aM? ?Ä ? K T?€T HU+ M;QM; iK- #-m
+?d i?'v KQìB M;|M i v hS h?B M h¬M pšv ` - i'i +<sup>a</sup>K HU+ ?mv pk- #-m i`ìB /-M
i?"i M?Ä- [m M? [m~M î # M +çM? ?„M- i`QM; M?€v K„i M?[M; ?Q^a /B K M"v M;QM;
i`"QX

*?Q çQÊ+ K°i +€B i?î /®+ i?ìB ;B M- M;|M i`Ä L;k h?B M h¬M çB K ` - i`QM; KE
i`QM; F?¬M; F?Q K°i ççQ H¶ ?'M; MSi ` - K°i iB M; F m iQ #ûM M?¼M F m H M-
?Q^a /B K F?'M; H² iW i`QM; +€B F?2 p¶ +€M? # v ` - HQM; ;B®M; M?Q bQ iY- KB M
K½M; t`X

G9+ M"v [m €B i?9 tm'i ?B M- i`QM; F?¬M; ;B M +?mM; [m M? ?ÆB i?î +QìM; ?½M
?² M?Q Km®M #„i ç-m bKT ç' p"vX

@ *'T +?QM >Ä > + 'K F} K T?€T >Ä h?-M h?9- H" + 'T +?QM >Ä > + 'K F} K T?
u M >B m E€ ?Qi p"Q K°i ?ÆB- HU+ HQÊM; FBM? F?OM; M?Q p"v- M" M; i?•M H" ?
`"M; M?"i- mv HU+ +O >Ä ? + 'T +?QM + 'K F} K T?€T- imv i ç®B F?¬M; /QÊB + 'T
T?€T +O L;k h?B M h¬MX

G9+ M"v K¼B M; QÌB iS ççB L?•M h°+ ç m ?Qi p"Q K°i ?ÆB- L?ç+ h?"M? H9+ M"v ç
+'T +?QM ?"m F€J S?€T aQ /MM; +'K F} K T?€T +¬M; FQ+?- +| i? +?®M; HçB ?
F?¬M; `ä `M; H„KX G9+ M"v +?d +| i? F?~M i`QÆM; M?bM- K¼B M; QÌB +kM; F?
h?¬M hB Mô FB `®i +K+ L; k h?B M h¬M #„i ç-m çB m ç°M; - +ªK ; B€+ çQÊ+ æ` J
` - i`bM? ç°K HU+ M?Q p"v +?Q /M M" M; pW KÈB /MM; J æ M- +kM; +?®M; F?¬M
F} K T?€T F?¬M; T?ªB B +kM; i?B i`B M çQÊ+ ` - K¶B H-M i?B i`B M +kM; Km®
iQ" M i?•M K HU+ iQ" M #° `| i p"Q h?Ov h?¬M hB M- F?Q HQm # ç°M; K½M? HB i
@ h?Ov h?¬M hB M- çBX
J°i iB M; ?ûi HÈM p M; H M- +ªM; QÌB L; k h?B M h¬M ; B®M; M?Q H" FûQ /•v +mM;
h?Ov h?¬M hB M #çQ tç p T?Q L?ç+ h?"M? - ç²M; i?ÌB i` M M; QÌB L; k h?B M h¬M
@ >Ä h?¬M h?9X
hS h?B M h¬M +kM; ?ûi HÈM- ?Ä ? K T?€T HU+ [m M? i?•M iQ" M #° i`M p"Q K
F?´M; H²- ?Qª /B K [m€B i?9 çB M +m²M; `Qi ; "Q H M- ççT T?€ ?Q F?¬M; M?ªK p
æ®B K†i pÈB +¬M; FQ+? +QÌM; ?½M M?Q i? - L?ç+ h?"M? #„i ç-m i? M ç°M; - i?•
T?€T [mv i i`QM; i v #„i ç-m ç€M? ` X
@ h?´ F?¬M; ; B M- ?Ä F?¬M; ; B MX
L?ç+ h?"M? M?~M M?çi [m€i M? - KB i•K tm'i ?B M K°i ççQ [m M; K M; #„M ` - i`
; B M +?mM; [m M? #B M K'i p¬imM; p¬ªM?X
h` M #-m i`B i'i +ª K¼B M; QÌB i`ÊM K„i FBM? M; ç+- # M; QÌB M"v i`®M; `¶M; #
F?¬M; i?´v- M?QM; H9+ M"v #-m i`B +| K°i iB b€M; pçM i?QÊ+- # M i`QM; M?bM
i`¬B HÆ HYM; î i` M #-m i`B X
G9+ M"v î ç| tm'i ?B M H" L?ç+ h?"M? +MM; hS h?B M h¬M- L; k h?B M h¬M- i'i +k
ç m ; B®M; M? m M?Q ç9+- +?ŠM; [m #-m i`B iU ?² #B M ç´B K°i b® K"m b„+ K" i
h?¬M h?9 +QÌM; ?½M pšM +¬M; FQ+? p T?Q L?ç+ h?"M?X
@ >Ä F?¬M; ; B M- T?€ +?Q i X
L?ç+ h?"M? KdK +QÌB M|B- H9+ M"v h?Ov h?¬M hB M +€+? L?ç+ h?"M? +?Q ç-v
?Qª /B K i`®M; `¶M; ; „i ; Q # Q p•v H'v h?Ov h?¬M hB M- H9+ M"v i?•M i? L; k h?B
î # M i`QM; X
@ h?´ F?¬M; ; B M- H MX
L?ç+ h?"M? [m€i- i`QM; H9+ M"v >Ä h?¬M h?9 H Q i?ŠM; iÈB- i?b ççB ç` +?´M ç
hS h?B M h¬M +?´M ç°M; - >Ä h?¬M h?9 #` iQÌM; ç'i M; , M +ªM- +kM; F?¬M; +| +€+
ªª pMM; ç'i #„i ç-m ;ªv Hb - ; B®M; M?Q ç°M; ç'i p"v- K†i ç'i #` b M T?ŠM; - i`QM;
ç€ #KB- iWM; +K+ iWM; +K+ ç€ ?ÆM i`, K i?QÊ+ i`®M; `¶M; tm'i ?B M ?mM; ? , M;
h?¬M i?9X
>Qª /B K [m€B i?9 F?¬M; M; WM; `Qi ; "Q- ?Qª /B K i` M M; QÌB +ªM; M; "v +ªM; v m
?û` i?"M? F?2 b•m- ?Qª /B K [m€B p"i i`U+ iB T`ÆB tm®M; F?2 b•mX
G9+ M"v ?Ä /B K ç-v i`B +MM; ?Qª /B K i?9 ?| i?"M? K°i +€B ?Qª /B K MQÊ+ tQ
h?Ov h?¬M hB M H" î M; ¼M HY MQÊ+ tQ€v iW iW iB m i€M- +m®B +MM; i`U+ iB
/B K MQÊ+ tQ€v F?´M; H² FB X
î MÆB i?´ F?¬M; ; B M +MM; ?Ä F?¬M; ; B M M"v- L?ç+ h?"M? KÈB H" +?9 i - H9+
+| i? çB m F?B M #´i F€ #B M ?| ; b ç| î i`QM; F?¬M; ; B M M"vX
@ >„+ •K h?¬M æB M +€+ M; QÆB +?`m i`|B çB- K†+ /M i F?¬M; HÈB /KM; +QM i
+?d +| i? H"K M?Q p"v K°i H-MX

> B M; QÌB L?¢+ h?`M? i?•MªM? ; B®M; M? m ¢SM; i`QÊ+ M; QÌB hS h?B M h¬M +
i?ÌB i`i +ª +`K +? i`QM; i v ¢€M? ` - ? B M; QÌB ¢½ `ÆB p`Q i`QM; i v L?¢+ h?`M?
h` M F?¬M; i`mM; - u M >B m E€- h`-K GBM?- h¬ >•M L?B +?9M; M[¢ m HQ H„M; F
>¶M æ°M F?¬M; `ä [m M; K M; - H9+ M`v iB b€M; >¶M æ°M iªM ` - i?•MªM? L?¢+
K„i K¼B M; QÌB- ¢²M; i?ÌB K°i KªM? i? M? K M; i`QM; i v # Q p•v H'v hS h?B M h¬M
G9+ M`v K¼B M; QÌB ¢½ ?B m- L?¢+ h?`M? i`U+ iB T #„i ¢QÊ+ hS h?B M h¬M +MM
+`T +?QM ?`m F€ J S?€T aQ #` L?¢+ h?`M? #„i b®M; - M?`i i?ÌB H`K +?Q K¼B M; i
i`QM; HÁM; M?B i?mv i b¬B i`Q p¬+MM; X
h`i +ª K¼B M; QÌB `ä `M; - Km®M #„i b®M; K°i M; QÌB bQ pÈB ¢€M? +? i K°i M; QÌB
i?ÌB #„i ? B i M +`T +?QM ?`m F€ J S?€T aQ- i?U+ HU+ L?¢+ h?`M? ¢½ ¢¢i ÈB i`
@ J¼B M; QÌB hS ¢¢B L?•M h°+ HB M [m•M M; ?2 ¢•v- HB M i?O +MM; h?9 h°+ ¢€M
L?¢+ h?`M? M?bM K¼B M; QÌB M¡B- i? M? •K ¢O ¢ K'v i`, K p¢M M; QÌB +O iS ¢¢B
`ä `M; - H9+ M`v L?¢+ h?`M? M?bM i K h?9 h°+ ¢ M; +MM; >„+ •K h?¬M æB M ?¶M
i?W i? t¬M; H M- M?`i ¢`M? +| i? ¢€M? +?Q >„+ •K h?¬M æB M #` i?QÆM; M†M;
@ :B i
h`i +ª ¢ m H H M- L?¢+ h?`M? #„i ¢QÊ+ ? B h?B M i¬M +O >„+ •K h?¬M æB M- H
M?B i i bM? /•M; + Q- ¢B M +m²M; ; B i i ÈB X
u m >mv M- h? M? æ²M; - aBM? GBM?- u M >B m E€- E?B m h?B M >´- ¢€K M; QÌB
i`, K EBK GQM; ?° p ¢°B +kM; p¼i i ÈB- Î MÆB M`v +| HB M [m•M iS ¢¢B L?•M h°+ ;
h?¬M æB M F?´ F?¬M; i? iª- +S F iB T #¢B HmB- +QÌM; ; Bª F?¬M; M; WM; M; ½ tr
*?d +| L?¢+ h?`M? +MM; æ¢B aQM; hB m aQM; F?¬M; +| tm'i i?O- æ¢B aQM; hB r
JBM? *Æ- L?¢+ h?`M? H9+ M`v +kM; M?•M +Æ ?°B ,M p`Q K'v pB M S?K+ L; mv M
b„+ K†i i ÈB M?Êi- K†+ /M #„i ¢QÊ+ hS h?B M h¬M +MM; L; k h?B M h¬M- M?QM; ?
M?Q F?¬M; +ÁMX
QyQ

N39X *?QÆM; 38e, GÌB L¡B *O h *?„+ *?„M :B[GÌBX

@ L?¢+ h?`M?- M; QÆB #m¬M; i ` - M m F?¬M; S?QM; i?9+ M?`i ¢`M? b) F?¬M; i@
hS h?B M h¬M +MM; L; k h?B M h¬M M^K K°M; +kM; F?¬M; M; ?o i ÈB KbM? #` `ÆB
i`QM; HÁM; M?`i i?ÌB +| +?9i bÊ ?½B H MX
@ h?ª M; QÆB ` - M m i `ÆB p`Q i`QM; i v +€+ M; QÆB- +€+ M; QÆB +kM; F?¬M; H
L?¢+ h?`M? M?bM hS h?B M h¬M +MM; L; k h?B M h¬M M¡B- h?O `M i`QM; i v K°i
æ¢B aQM; hB m aQM; `²B M¡B,
@ æ¢B aQM; hB m aQM; - M; QÆB +?, K b¡+ ? B p`h?B M h¬M M`v +?Q i®iX
@ o•M; - +?O M?•MX

> B M`M; M?bM M? m- iU M?B M +?`Q ?ÄB ? B M; QÌB M`v- M; QÌB >„+ •K h?¬M æB
M?•M- ? B M`M; +kM; #B i +?O M?•M ¢®B pÈB K'v i M >„+ •K h?¬M æB M M`v ?`M
; B[? B K¢M; M`v +ÁM ?[m /KM; - +?d +¬M F?¬M; ¢ +?Q ? B M; QÌB M`v +? i H` ¢Q
> B M`M; i?B i`B M i`i +ª +€+ i?O ¢Q¢M Î i` M M; QÌB M`v ` - ? B M; QÌB M`v ¢QÌM;
h?B M h¬M- K†+ /M ? B M; QÌB M?ŠM M¢B p¬+MM; - M?QM; +m®B +MM; +kM; T?ª
iB M; +O hS h?B M h¬M +MM; L; k h?B M h¬M F m i?ªK i?B i- b€m M; QÌB JBM? *
#¼M ?¼ ¢½ [m2M `²BX

@ L?¢+ h?`M?- M; QÆB /€K ¢®B pÈB +?9M; i M?Q p"v- >„+ •K h?¬M æB M b) F?¬M

L;k h?B M h¬M Q€M ç°+ M?bM L?¢+ h?“M? `Qi ;“Q M|BX

@ ““M? #¢+?X

J°i iB M; #¢i i B p“Q K†i L;k h?B M h¬M- b m ç| hB m aQM; Kî KB M; M|B,

@ >„+ •K h?¬M æB M F?¬M; +| +| ;b ç†+ #B i ?ÆM M;QìB- M;QÆB i®i M?`i +•K KB

L?¢+ h?“M? +kM; F?¬M; ç w iÈB ? B M;QìB M“v- F?) M?bM ? B M;QìB M“v K°i +?9
t - h?O ‘M i`QM; i v ç€M? ` - >¢Q h?B M h?€T tm`i ?B M î i`QM; i v- M,K EBK hB
?QÈM; p T?Q ?¶M +?B M ç€M? iÈB- L?¢+ h?“M? i•K i?¬M M?`i MB K çB m F?B
i?2Q i?S iU +¬M; FQ+? +QìM; ;B^a >„+ •K h?¬M æB M- ç²M; i?ìB +?2 +?î ç¢B + - G
S?d +MM; +?9M; M[- G9+ M“v L?¢+ h?“M? KÈB +?“K `½B çB m iS+- pW `²B T?€T
+ÁM- ?„M +¬M T?ªB M? M? +?|M; F?¬B T?K+ KÈB çQÊ+X

>¶M HQ¢M ç¢B +?B M +?QM? H“ i“M b€i >„+ •K h?¬M æB M- K“ M; v +^a L;k h?B M
M;QìB +O iS ç¢B L?•M h°+ #„i çQÊ+- H9+ M“v M;QìB +O >„+ •K h?¬M æB M +kM;
#„i ç¬m +?¢v i`®M- i K ç¢B h?9 h°+ +MM; iS ç¢B L?•M h°+ HB M i?O - >„+ •K h?¬
+?®M; H¢BX

>„+ •K h?¬M æB M #` M;QìB +O h K ç¢B h?9 h°+ i?B i`B M i?B M T?9 #ªM i? ç€
tm®M;- K€m +?ªv i?“M? b¬M;- i?B i? +?²M; +?`i i?“M? M9B- K€m i M? H“K +?Q K

G9+ M“v u m >mv M- h? M? æ²M;- >²M; GQ M- M,K EBK hB ME?¬B G¶B- L?¢+ *®-
h`¬M æ“Q- GB m h? M? h? M?- u M >B m E€- æ¬M; S?QÆM; G¢+ L?¢M +MM; ç¬M
ç M- æ`m h?€M? +QìM; ;B^a >„+ •K h?¬M æB M M? M? +?|M; M;½ tm®M;- K°i + M?
h?€M? +QìM; ;B^a M;QìB #` ç€M? +? i- M;QìB i?` # Q p•v- M;QìB i?b +?¢v i`®M- +

í MÆB ç¢B +?B M # + M? ;Bì- L?¢+ h?“M? KÈB çB m iS+ tQM;- H9+ M“v ç¢B +?B
h?“M? i?î` K°i M;KK i`¼+ F?Q- +ªK ;B€+ im pB F?¬B T?K+ K°i +?9i- M?bM M >
+?`i M?Q M9B- i`QM; HÁM; +kM; #`i ç„+ /o- a€i GK+ HÈM M?Q i? î hm *?•M :BÈB ç
bU H“ i`€B pÈB h?B M æ¢Q K“X

G9+ M“v i?B i? +| Qi M?`i #ªv KQÆB p¢M M;QìB- i`QM; ç| >„+ •K h?¬M æB M K
h?¬M æB M +| Qi M?`i # KQÆB H,K p¢M i`î H M- M;QìB +O h K ç¢B h?9 h°+ # K
HB M [m•M M,K p¢M- /o M?B M T?¬M HÈM H“ M?[M; M;QìB ;B M?“T HB M [m•M- K
+O hS ç¢B M?•M i°+X

*kM; +| i? M|B ç€M? F ç`+? K°i M;“M h´M i€K i`,K i?“i ç9M; H“ F?¬M; b B- H9+ p
H“ h K ç¢B h?9 h°+ +MM; >„+ •K h?¬M æB M ;B Q i?O- M;QìB +O iS ç¢B L?•M h°
i v p“Q- M;QìB +O h K ç¢B h?9 h°+ M;½ tm®M; ?“B +®i i? i?ªK F?¬M; MÐ M?bM-
#` M;QìB HÈB /KM;- M?QM; +kM; F?¬M; +| #B M T?€T- #îB pb H½Q í` h?€M? h´i`
h°+ #„i X

h`QM; +?B M i`QìM;- HQm H¢B M;QìB >„+ •K h?¬M æB M +MM; K i?9 #|M; i®B +Á
M?[M; M;QìB M“v ç M; #` p•v +¬M;- ç€M? ;B i- F?¬M; i? +?¢v i`®M çQÊ+X

a m K°i H€i- ?¶M +?B M F i i?9+- M;QìB +O >„+ •K h?¬M æB M #Ä +?¢v ? i- H9+ M
p¢M /†K ç m H“ K€m iQÆB- +| i? M|B H“ î M >Q h?“M? KQìB M;“v +kM; F?¬M; i?

*m®B +MM; M;QìB +O >„+ •K h?¬M æB M #` ç€M? +? i- iS ç¢B L?•M h°+ +QìM; ;B
h?“M?- K“ M;QìB +O h K ç¢B h?9 h°+ /Q /U K°i +?9i- +kM; ç M # M M;QìB L?¢+ h`
i M #®M b Q æ`m h?€M? oB M +´ ?´ i°+ M?bM L?¢+ h?“M? M|B,

@ L?¢+ i°+ i`QîM;- M;QÆB ç½ ç€T SM; +?mv M +O +?9M; i b) F?¬M; ç´B w- KìB

h M #®M b Q æ`m h?€M? ?B M i¢B ç®B K†i pÈB L?¢+ h?“M?- i`QM; HÁM; +| +?9i b
i?ª M;QìB- ?„M +,M #ªM F?¬M; i? H“K ;bX

G9+ M“v L?¢+ h?“M? M?bM p“Q ç€K M;QìB h K ç¢B h?9 h°+- H9+ i`QÊ+ +| #®M K
+ÁM H¢B KQìB p¢M- pšM H¢+ # T?¬M iQ- æ`m h¬M +QìM; ;B^a b® HQÊM; +kM; F?

+QÌM; ;B^a+?d+| b€m #^av M;QÌB- i?U+ HU+ + Q M?'i+kM; +?d+| K°i i M oB M *' h?€M? K" i?¬BX

@ u M i•K- HÌB M|B +O i +?„+ +?„M ;B[HÌB- i M|B Km®M i?^a M;QÌB- p"v i?b b) i L?¢+ h?"M? F?) KdK +QÌB M|BX

L;?2 çQÊ+ L?¢+ h?"M? ç€T SM; - ç€K M;QÌB +O h K ç¢B h?9 h°+ +kM; i?Î /"B K° #¼M ?¼+kM; Km®M +Sm H½Q i' p X

J" H9+ M"v oB M *' JBM? s" h°+ h?€M? h' JBM? *Æ- oB M +' ?' i°+ >' J½M?- hQ Q€M ç°+ M?bM L?¢+ h?"M?- HÌB L?¢+ h?"M? M|B #¼M ?¼ F?¬M; iBM iQÎM; - K" i° M;•v M;®+ F?¬M; +| w ç`M? i`®M- çB m M"v H`K +?Q b€m M;QÌB pW iS+ pW ?"M- H9+ M"v T?mM ` K°i M;KK K€m iQÆBX

@ æ¢B aQM; hB m aQM; - +€+ M;QÆB i?^a M;QÌBX

L?¢+ h?"M? M?bM æ¢B aQM; hB m aQM; M|BX

@ o•M; - +?O M?•MX

> B M" M; ç€T- H9+ M"v- iS ç¢B L?•M h°+ HB M [m•M FBM? M;¢+ M?bM L?¢+ h?"M hB m aQM; i?"i bU i?^a b€m M;QÌB M"v +?S- K„i i?'v ç M b€m M;QÌB #` æ¢B aQM; h

@ h?bM? i?' +? i?bM? i?' +? i?bM? i?' +?X

J¼B M;QÌB +ÁM ç M; M;?B M;Ì- iW i`QM; +Æ i? M?|K M;QÌB JBM? \*Æ- JBM? ok- C K°i iB M; #¢Q HB i- iQ" M i?•M +?B M,K t #<sup>a</sup>v- F€ [m€B +?QM? H" i`QM; +Æ i? +kM; F?¬M; +| - i?b ` #¼M ?¼ ç½ #` h?` >mv i h`MM; ?9i F?¬ `²B- H9+ M"v ç½ ?| `ÆB H^a i^a tm®M;X

QyQ

N38X *?QÆM; 38d, o€+? L9B h?¬M "Q URVX

@ L?¢+ h?"M?- M;QÆB F?¬M; ;B[HÌBX

JQÌB # p¢M h?9 h°+ M?bM i?'v H½Q i' #` ç€M? +? i- H9+ M"v ç€K h?9 h°+ ;B" M;E

@ h ç½ i?^a M;QÌB- +€B ç| p" i +kM; F?¬M; +| #'i F€ [m M ? ;b- i b) F?¬M; iQM? çQÊ+- M|B +?Q +€+ M;QÆB #B i K°i iBM iS+- +€+ M;QÆB +kM; F?¬M; +-M i`Î p +€+ M;QÆB ç½ #` /B i i°+X

L?¢+ h?"M? M?"M M?¢i M?bM KQÌB # p¢M h?9 h°+- b m ç| b€i w H|2 H M- M?"M M

@ *€+ M;QÆB M m F?¬M; +-M i?B i i`Î p - i?b +MM; +? i Î ç•v çBX

@ :B iX X X

æ€K M;QÌB E?B m h?B M >' - "M h?B M G½Q J M? M? +?|M; M?"Q iÈB- M;QÌB +C iBM? i?¬M H¢B- +?9M; +QÌM; ;B^a H9+ i`QÊ+ +ÁM iQÎM; `^M; L?¢+ h?"M? Km®M i #B i çQÊ+ M;mv M M?•M- b m F?B T?K+ ?²B iBM? i?¬M H¢B- +kM; ç€M? p T?Q M

J°i i`QÌM; ;B i +?|+ H¬M M[ #„i ç-m- ç•v H" i`M b€i- KQÌB # p¢M h?9 h°+ ?B M i +QÌM; ;B^a F?¬M; i? +?®M; H¢B +QÌM; ;B^a iS ç¢B L?•M h°+- +,M #^aM F?¬M; T?^aB

@ JBM? u m- >mv M u m- +€+ M;QÆB +kM; çWM; +| ç°M; i?OX

h` M #-m i`ÌB i`mM; - L?¢+ h?"M? M?bM JBM? u m +MM; >mv M u m M|B- Km®M ç p¢M h?9 h°+- i`QM; ç| +| oB M *' JBM? s" h°+- ? B M" M; M?'i i?ÌB ?¢ i?O F?¬M; +kM; iWM; H" M;QÌB K°i i°+X

L?¢+ h?"M? +kM; ?B m +^aK i?K i`QM; HÁM; ? B M" M; - H9+ M"v Km®M ?¢ i?O iU M F?¬M; ç +?Q M" M; ç°M; i?OX

@ æ i¢ +?O M?•MX

> B M" M; +^aK FQ+? M?bM L?¢+ h?"M? M|B- b m F?B i?B H i?b i?®B HmB p T?Q
L?¢+ h?"M? M?bM p"Q i`QÎM; i" M b€i- KQÎB # p¢M h?9 h°+ ¢ M; #` ¢¢B [m•M +C
[m•M p•v +¬M; K°i + M? ;BÎ +kM; F?¬M; +| FB M i`b ¢QÊ+ M[- +?d +ÁM H¢B K'v
+?¢v- M?QM; æ'm h?€M? +QÎM; ;B^a +kM; F?¬M; +| +?¢v i`®M- ?¼ ¢ m #` u m >mv
i`QÎM; H½Q [m' M H'vX

a m F?B ¢¢B +?B M F i i?9+- L?¢+ h?"M? +MM; +?9M; M[i`Î H¢B M >Q h?"M? M
;B^a ¢†i +?•M- H9+ M"v ;B^aB [mv i i®i?"m [m^a- +| L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q H" i®i`²B

G-M ¢¢B +?B M M"v- +| i? M|B H" +?•M +?QM? ;B€M; +?Q >„+ •K h?¬M æB M K°i
h?9 h°+ iQ" M #° ;B^aB [mv i- H-M M"v ¢®B pÊB iS ¢¢B L?•M h°+ HB M [m•M K" M|B

E iB T M; "v i?S # - iS ¢¢B L?•M h°+ HB M [m•M H-M M[¢°M; i?•M- i?W i?„M; t
+O >„+ •K i?¬M ¢B M p" i K æ¢B h?9 h°+X

GB M [m•M `ÎB F?ÄB M >Q h?"M?- +^a M >Q h?"M? M?'i i?ÎB M i oM?- H9+ HB M
iS ¢¢B L?•M h°+ +kM; F?¬M; +MM; ¢B- HB M [m•M ? B i?€M; H° i`bM?- i?b ¢€K æ
K'v M; "v H" ¢O`²BX

G9+ M"v Î i`QM; T?ÁM; M?Ä- L?¢+ h?"M? +MM; M; QÎB T?K i`€+? iS ¢¢B L?•M h°+
¢! >² æB T +®+- o¢M EBK J¬M- hmv i i bM? +®+- *m²M; bQ K¬M T?K i`€+?- M; Q" E
G½Q J i?2Q HB M [m•M ¢ M æ¢B h?"M?X

@ L?¢+ i°+ i`QÎM; - H-M M"v K v K„M M; QÆB ¢ M; Î ¢•v- #^M; F?¬M; pÊB >„+ •K h
+MM; L; k h?B M h¬M- iS ¢¢B L?•M h°+ HB M [m•M +?9M; i +| F i [m^aX

h¬M æ"Q i`QÎM; H½Q M?bM L?¢+ h?"M? M|BX

@ h +kM; p"v pW H9+ ¢ M K" i?¬BX

L?¢+ h?"M? M|B- L?¢+ h?"M? i`QM; HÁM; M?È `ä H-M M"v KbM? +?¢v iÈB i` - ?B
H" M; QÎB +O iS ¢¢B L?•M h°+ HB M [m•M `²B- H9+ ¢! +ÁM F?¬M; #B i M; ½ tm®M;

@ L?¢+ i°+ i`QÎM; - h K æ¢B h?9 h°+ +?ŠM; H) i?"i H"X X X

h¬M Zm•M M?bM L?¢+ h?"M? ?ÄB- i?2Q HÎB L?¢+ h?"M? /B i h?9 h°+- h¬M Zm•M
M; ¢+- +?ŠM; H) /U p"Q L?¢+ ;B M?'i i°+ /B i h?9 h°+ b Q- ?m®M; +?B K°i b® +Q
i`QM; [m•MX

@ E?¬M; b B- b m M"v F?¬M; +ÁM h K æ¢B h?9 h°+- h K æ¢B h?9 h°+ F i ;BÊB +k
#•v ;BÎ M?^K p"Q >„+ •K h?¬M æB M H" i®i`²BX

L?¢+ h?"M? h¬M Zm•M i`^a HÎBX

L; ?2 ¢QÊ+ L?¢+ h?"M? M|B- i`i +<sup>a</sup> K¼B M; QÎB i`QM; HÁM; FBM? M; ¢+- M?QM; F
h?"M?- i?U+ HU+ L?¢+ h?"M? ¢½ ¢¢B #B m ? i i?av- i K ¢¢B h?9 h°+ H½Q i` i?€M?
#„i ¢QÊ+- iW M v p b m- +kM; F?¬M; +ÁM h K æ¢B h?9 h°+ M[X

@ L?¢+ i°+ i`QÎM; - F iB T +?9M; i M M H"K i? M"Q +?Q T?^aB- >„+ •K h?¬M æB
F?¬M; Qi +QÎM; ;B^a- M?QM; >„+ •K h?¬M æB M M°B i bM? K¢M? # Q M?B m- +?9M

*?[o, M i`QÎM; H½Q M|BX

@ *?[o, M i`QÎM; H½Q- H9+ ¢! #BM? iÈB iQÈM; ¢Ð- +kM; F?¬M; +-M [m€ HQ H„M;

L?¢+ h?"M? M?"M M?¢i M|B- ?B M i¢B p'M ¢ L?¢+ h?"M? `i`ä`"M; - +?QM? H" æ
æQ M J°+ *m²M; - >„+ •K h?¬M æB M p oM? pB M F?¬M; #` ¢^a FQ+?- M m +?Î æQ M
F€- +^a >mv M h?B M ¢¢B HK+ „M #^aM F?¬M; +| M; QÎB +| i? H"K; b ¢QÊ+ ?„M- i
+?Î b m F?B æQ M J°+ *m²M; ¢ M æ° EB T F€- K¼B M; QÎB +| i? iQ" M #° #` ¢€M?
*m²M; M"v KÊB H" i`¼M; v m M?'i- ?m®M; +?B >„+ •K h?¬M æB M +ÁM +| # h?B
FBM? F?OM; X

E iB T K¼B M;QìB i?QÆM; M;?`K°i +?9i p iS ç¢B L?•M h°+ HB M [m•M ç®B T? M"v >„+ •K h?–M æB M +?`m i`¼M; i?QÆM;- ç½ F?¬M; +ÁM +?®M; H¢B iS ç¢B L?•M; QìB [mv i ç`M? i?W i?„M; t¬M; H M- M?`i +Y ç2K >„+ •K h?–M æB M ç€M? bKT G9+ M"v i`QM; HÁM; L?¢+ h?`M? HQ H„M; H" +?mv M S?QM; i?9+- L?¢+ h?`M? # h?`M?- >„+ •K h?–M æB M Km®M i bK KbM? +kM; T?ªB ç M aQM; S?QM; h?`M?- i` KÎ` F i; BÈB- çQ€M +?WM; æQ M J°+ *m²M; +kM; ;'T; €T Km®M; †TX *?ŠM; [m L?¢+ h?`M? M;?o K½B F?¬M; `ä- æQ M J°+ *m²M; M m ç½ H" M; QìB im iQM? KÎ` F i; BÈB- K†+ /M H" +MM; æ'm æ - h?€M? J ç¢Q i`QM; i`mv M i?mv i + M; QìB im +?•M K" M!B F?¬M; +! i€+ /KM; ;b- +?ŠM; H) F i; BÈB +ÁM #Q K"i F?€+

N3eX *?QÆM; 38d, o€+? L9B h?–M "Q UkVX

L?¢+ h?`M? p aQM; S?QM; h?`M?- ?„M Km®M; †T L?¢+ h?B M H½Q i´- H9+ M"v i` ç¢Q i`î p M? M? ?ÆM`i M?B m- i®B ç +kM; H" ? B i?€M; i?ìB; B M- iS ç¢B L?•M •K h?–M æB M; B Q +?B M- L?¢+ h?`M? ç E?B m h?B M >´- # i`,K EBK GQM; ?° p H½Q- L?¢+ GB i i`QîM; H½Q î H¢B- ?„M +?d K¢M; i?2Q +?9M; M[+MM; L?¢+ EB G M? >² >mv M h® i`î p aQM; S?QM; h?`M?- +! M?[M; +QîM; ;Bª M"v ;B Q +?B M +ÁM /Q HU+- p"v i?b ?²B; B +kM; F?¬M; +! p'M ç ;bX

E?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q- L?¢+ h?`M? +kM; iB M p"Q >¢Q h?B M h?€T im Hmv M- M?;K M; QìB o•M S?d S?d +kM; F?Q M? +?•M M;²B im Hmv M- çQ¢M i?ìB; B M i`QÈ b® h?B M +?T ç'm F„iQ" M #°; B Q +?Q ç¢B + M?`+ - L?¢+ EB m- G M? >² >¢Q h? F„- #¼M ?¼ iU M?B M +! iQ +€+? im Hmv MX

æ`M? ?¢i•K i?–M- [m M? i?•M L?¢+ h?`M? i? M? K M; i`"M M;"T- b m K°i H€i +?2 h?`M? H9+ M"v iB M p"Q i`¢M; i?€B im Hmv MX " M i`QM; >¢Q h?B M h?€T HBM? I T?€T M; mv M iBM? i?m–M +?ªv p"Q # M i`QM; ç M çB M- i`QM; +Æ i? KQìB HQ¢E ?'T i?m T?€T M; mv M- +?°K`½B K" [m X

G9+ M"v î K°i +?¶ M"Q ç!- +! K°i +?¶ p€+? M9B i?–M #Q- # M i`QM; p€+? M9B KÆ F?¬M; i?¬BX

@ *? i iB i- i?ª i ` M; Q" B- +?9M; i Km®M çB ` M; Q" BX

@ L?®i +?9M; i K'v M;"M M,K- +?9M; i F?¬M; #Ä [m +?Q M; QÆBX

@ æ² ?¶ M i`QÈM;- M; QÆB K m i?ª +?9M; i ` M; Q" B- M m F?¬M; +?9M; i M?`i ç`M ç`M? ç2K M; QÆB #-K i?•v p¢M çQ¢MX

@ L; QÆB H" +?; ;B[M?"- M; QÆB K m i?ª +?9M; i ` M; Q" BX

@ J m i?ª +?9M; i ` M; Q" B- +?9M; i Km®M çB ` M; Q" B- +?ì +?9M; i ` M; Q" B- M; QÆBX

h`QM; p€+? M9B p M; H M iB M; `2Q ?Á- +! iS+ ;B" M +MM; `Qi ;"QX

@ *€+ M; QÆB +kM; çWM; M;?o ` M; Q" B- M; v +ª ç¢B K ç–m FB +kM; F?¬M; +! + +€+ M; QÆB b Q\

J°i +QM v m i?9 iW t `ÆB p"Q p€+? M9B ç®B /B M- M!BX

@ L; QÆB H" +?; ;B[M?"- +?K +? M"v ç½ F?¬M; ;B[çQÊ+ +?9M; i - i t2K F?¬M; # i?Q€i F?®M ` - ç M H9+ ç! +?9M; i H"K i?`i M; QÆBX

@ *€+ M; QÆB i`®M ` çQÊ+ ?½v M!B- M m M?Q +€+ M; QÆB i`®M ` çQÊ+- +ÁM F? +€+ M; QÆB +,M #ªM F?¬M; ` çQÊ+X

u m i?9 i?î /"B K°i ?ÆB M!B- i`QM; ;B¼M; M!B iU ?² HQ H„M; F?¬M; /SiX

@ •K -KX

hB M; p +?¢K î` M p€+? M9B ?mM; ?,M; p M; H M- ¸` +?'M +?'M ¸°M;- p€+? M9
tm®M;- ;B®M; M?Q bKT ¸' p"vX

@ *€+ M;QÆB H" K ¸-m- Qi M?'i ?B M i¢B +€+ M;QÆB pšM F?¬M; +€+? M"Q i`®M
u m i?9 M?bM H M i` M p€+? M9B- M?'i i?ìB p€+? M9B G¬B æB M i`"M M;"T- K°i
p€+? M9BX

@ L;QÆB H" +?| ;B[M?"- +?9M; i +MM; M;QÆB F?¬M; tQM;- ¸ M H9+ ¸| i +?Q +
Km®M +? i F?¬M; ¸QÊ+X

hB M; `2Q ?Á ¸B M +m²M; M|BX

@ *?O M?•M- i ¸½ +® ? i bS+- i +kM; F?¬M; +| +€+? M"Q p•v F?®M #¼M ?¼X

u m i?9 H~K #~K M|BX

>¢Q h?B M h?€T K°i i?€M; b m- L?¢+ h?"M? `®i +K+ +ªK i?'v KbM? ¸¢i ¸ M æ¢B
i`¢M; i?€B ;-M ¸•v im Hmv M i?ìB ;B M F?¬M; M;„M- î # M i`QM; >¢Q h?B M h?€
KQìB i?€M; i?b +kM; +| i€K i?€M; i?ìB ;B M- i€K i?€M; i?ìB ;B M M"v bQ pÈB KbM
+?K+ M,K- +| i? ¸ M æ¢B h?W E€ ¸dM? T?QM; +kM; H" #bM? i?QìM;X

@ E?¬M; #B i i?U+ HU+ #•v ;Bì- +| i? +MM; L?¢+ h?B M H½Q i' ¸'m K°i T?2M ? v
L?¢+ h?"M? H~K #~K M|B- /U i?2Q L?¢+ h?"M? T?ÄM; ¸Q€M- ?B M i¢B ?„M +| i?
h?€M?X

@ G¢B Km®M iÈB b QX

L?¢+ h?"M? F?) KdK +QìB- T?€T HU+ i` M M;QìB ¸ M i`bM? ¸° M?'i ¸`M? `²B- ¸'r
b m ¸°i T?€- ?B M i¢B L?¢+ h?"M? ¸½ +ªK ;B€+ ¸QÊ+- ¸'m F?Q b„T bY ¸°i T?€H-

h?m ?²B T?€T HU+ i` M M;QìB- T?€T HU+ i`QM; +Æ i? L?¢+ h?"M? +kM; +?mv M
>¢Q h?B M h?€T HBM? F?Q #`M; #¢+ iW i`QM; FBM? K¢+? HQm +?m¶B- +m®B +M
K†i pÈB ¸'m F?Q M,M; HQÊM;- i?•M i? L?¢+ h?"M? ;B®M; M?Q K°i +€B ¸°M; F?¬
F?Q M,M; HQÊM;- i`QM; iB m ¸ M ¸B M L?¢+ h?"M? K°i KªM? ¸'m F?Q ?ªB /QÆM;
MQÊ+ tQ€v ¸'m F?QX

æ'm F?Q MQÊ+ tQ€v tQ v i`ÁM- i'i +ª ¸'m F?Q M,M; HQÊM; +kM; ¸B M +m²M; t¬M
î M;Q`B i?•M i? L?¢+ h?"M?- K`m p`M; ¸'m F?Q /[/°B # Q p•v L?¢+ h?"M? î # M i

*MM; H9+ ¸| iB m ¸ M ¸B M L?¢+ h?"M? ¸'m F?Q MQÊ+ tQ€v +m²M; #¢Q +`M; M;
;B®M; M?Q / i?'i p"v- ¸'m F?Q # M i`QM; iQ`M #° im¬M` # M M;Q`B +Æ i? `²B /W
v M H†M;X

L?Q i? /WM; H¢B # M;"v- # M;"v M"v [m M? i?•M L?¢+ h?"M? # Q T?O K`m p`M;
¸ M ¸B M- K°i +' ¸'m F?Q K`m p`M; #`M; #¢+ ¸½ #` iB m ¸ M ¸B M L?¢+ h?"M? h?-

@ >¬X

" M i`QM; iB m ¸ M ¸B M L?¢+ h?"M?- H-M M[ K`m p`M; ¸'m F?Q ?ªB /QÆM; HÈM
p`M; ¸'m F?Q i`"M ¸-v iB m ¸ M ¸B M- K` H9+ M"v # M i`QM; iB m ¸ M ¸B M ¸'m F?
F?Q M,M; HQÊM;X G9+ M"v [m M? i?•M L?¢+ h?"M? K°i +' ¸'m F?Q i`"M M;"T mv
¸ M i`bM? ¸° KQìB b Q æ'm h?€M? `²BX

í>¢Q h?B M h?€T HBM? F?Q #`M; #¢+ +?®M; ¸î- i`QM; iB m ¸ M ¸B M +m²M +m°M
+?Q ¸ M F?B iB m ¸ M ¸B M i`"M M;"T ¸'m F?QX

h?2Q ¸'m F?Q ¸°i T?€ ¸ M KQìB b Q æ'm h?€M?- L?¢+ h?"M? +kM; `ä `M; +ªK ;
M;QìB KbM? p`Q i?ìB F?„+ M"v i,M; p¼i- K†+ /M F?¬M; H"TiS+ +| i? ¸°i T?€ ¸ M
M?QM; +kM; i,M; H M `i M?B mX

@ æ½ ç°i T?€ ç M KQÌB b Q æ'm h?€M?- M m i m pB ç M æ¢B h?W E€ i`mM; F€ `²E
ç M æ'm æ ? v F?¬M; - i?U+ HU+ æ'm æ - F?¬M; #B i K¢M? # Q M?B mX

L?¢+ h?`M? H~K #~K M|B- /U i?2Q i, H - ç'm F?Q +O KbM? i m v i ç®B +| i? ç M
h?B M ç¢B HK+ F?¬M; +| B +| i? ç M æ'm æ - çB K M`v L?¢+ h?`M? ?B M i¢B +k

@ *ÁM ; -M K°i i?€M; - iB T iK+ i m H m v M X

L?¢+ h?`M? H~K #~K M|B- K°i i?€M; M`v i m pB iB M #° +kM; `i M? M?X

L?¢+ h?`M? ?B M i¢B H Q H„M; M?`i H` æQ M J°+ *m²M; H ç°i T?€ ç M æ¢B h?W
h?W E€- K` æQ M J°+ \*m²M; H` æ¢B h?W E€ ?"m F€- i?b ?„M +| /MM; iÈB >¢Q h
ç`+? H¢B çQÊ+ - M?B m M?`i +?d H` #ªQ p i€M? K¢M; K` i?¬B- M?QM; S?QM; i?9
h?¬M æB M- ?ÆM M[+ªL?¢+ ; B Î# M M; Q`B- M m æQ M J°+ *m²M; Km®M i bK-

"i [m€ L?¢+ h?`M? +kM; `ä `M; Q m i? +O KbM?- +?d +¬M H` KbM? ç M æ¢B h?
+ª æQ M J°+ *m²M; æ¢B h?W E€ ?"m F€- KbM? /U p`Q >¢Q h?B M h?€T +kM; +
+?B æQ M J°+ *m²M; Km®M ç°i T?€ +kM; F?¬M; TªB / /`M; M?Q p`v- M m KbM?
;B®M; M?Q M QÊ+ +?ªv i?`M? b¬M; K` i?¬B- +,M #ªM F?¬M; +| i•K i bM? FªQ M;
h?`M? ç½ i`ªB [m K°i H¬M- M?QM; æQ M J°+ *m²M; F?¬M; ;B®M; M?Q p`v- KbM
çQ€M +?WM; KbM? ç°i T?€ ç M æ¢B h?W E€ i`mM; F€- æQ M J°+ *m²M; +kM; pšM
F€ K` i?¬B X

h?ÌB ;B M +?"K `½B [m - L?¢+ h?`M? +kM; K°i HÁM; i m H m v M- [m M? i?•M # Q
K M; X

E iB T i`QM; p`B M; `v- J° .mM; >B m >B m- >`M L; m v i +kM; ç°i T?€- iB T i?2Q
L?¢+ EB m +kM; ç°i T?€- +?ŠM; [m ç°i T?€ bQ ` FûK L?¢+ h?`M?X

L?¢+ h?`M? ç®B pÈB o m ç¢B + M?` + i?U+ HU+ +kM; +| iQM? iQ€M- +?Ì F?B ?„I
pB M S?€•+? æ M- ç M H9+ ç| ;B9T K¼B M; QÌB L?¢+ ;B ç°i T?€ H` +?m v M [m€
+? S?€•+? æ M +kM; F?¬M; / - iB m ? Q ç M /QÊ+ +kM; F?`M; H²X

QyQ

N3dX *?QÆM; 383, æQ M J°+ *m²M; æ°i S?€ U R V X

J°i +?¶ #Q ~M i`QM; F i; BÈB- # M i`QM; bÆM K¢+? - K°i ç¢Q #`M; #¢+ K F?Q ?°B i
oB M i`,K /†K- #¬m i`ÌB +| K•v ç2M ?°B iK- K` K•v ç2M t m`i ?B M çO K¼B K`m b„+ -

a m K°i H€i- b m F?B K°i KªM? çB M K M; H|2 ` - # +´ çB M i`K i`U+ iB T ç€M? t
M´ p M; - aÆM J¢+? F?¬B T?K+ #bM? i oM?- K•v ç2M i`QM; M?€v K„i #` K°i +´ ?'T
p`Q- i`QM; ;B•v H€i iQ`M #° K•v ç2M #` h?¬M S? b¢+? b)- K°i ç¢Q i?•MªM? ?„+ #

@ *?9+ KWM; æB M *?O ç°i T?€ æ¢B h?W E€ ?"m F€- +€+? i`QÌM; b M? #`i iY K°i

G9+ M`v i` M F?¬M; ?¢ t m®M; # ç¢Q i?•MªM?- # M; QÌB i¬M FQM? M?bM ?„+ #`Q
bÊ M|B- ?„+ #`Q i?•MªM? i` M #¬m i`ÌB +?QM? H` æQ M J°+ *m²M; X

@ æ¢B h?B M h¬M- L?` h?B M h¬M- h K h?B M h¬M- +€+ M; QÆB +kM; ç½ H` KQÌB
F i; BÈB- J oQÆM; b) i`m v M i T?QÆM; T?€T SM; T?| J FB T- +€+ M; QÆB +kM
æ'm æ X

æQ M J°+ *m²M; +QÌB M|B X

@ æB M *?O- +?9M; i KÈB +| K°i F?®B i`"M #`M- L?¢+ ;B +kM; +?d +| K°i F?®B-
+| i? KÎ` F i; BÈB b Q- +ÁM K°i +€B i`"M #`M >„+ •K h?¬M æB M +?9M; i M?B m
+| çQÊ+ iBM iS+X

h`QM; # M; QÌB- H½Q ;Bª # M i`€B M?bM æQ M J°+ *m²M; M|B X

@ S?^B ibK çQÊ+ # +€B i`"M #`M H` #ÎB pb # M i`QM; # i`"M #`M T?QM; 'M i K ç
;BÈB- ? B F?®B i`"M #`M H` çO`^2B- +?d + -M i`QM; F i;BÈB tm'i ?B M +€B F?2-
` X

æQ M J°+ *m²M; M|BX

@ æB M *?O- J oQÆM; i?2Q HÌB M|B H` i?"i F?¬M; X

S?Q # M T?^B +| K°i +€B H½Q ;B^ M?bM æQ M J°+ *m²M; ?ÄBX

@ *€+ M; QÆB +S v M i•K- i?U+ HU+ i #•v ;BÌ +€+ M; QÆB +kM; M?bM i?'v- bQ p
K†+ /M iU ?Ov ç'm F?Q- M?QM; #•v ;BÌ KQÌB b Q æ'm h?€M? F?¬M; #^M; i?U+ H
+€+ M; QÆB i? +| çQÊ+ KQÌB i?"M? >„+ •K *?B h? - H-M M`v +Sm J oQÆM; ` F
çQÊ+ #B M T?€T SM; T?| J FB T- ç M H9+ ç| T?B i?, M; hB M J :BÈB- >mv M h?B
ç®B i?O+O i X

æQ M J°+ *m²M; +QÌB iQ M|BX

@ æB M *?O- M?QM; i M L?ç+ ;B L?ç+ h?"M? +kM; H` M; QÌB im +?•M- ?„M +?Q
F?| /•v /Q - H½Q "€i- H½Q h?'i- H½Q GK+ iQ`M #° pšM Hç+ içB i`QM; i v +O ?„M

G½Q ;B^ çSM; ;B[M|BX

@ EB i FB i- L?ç+ ;B L?ç+ h?"M?- i` M M; QÌB ?„M +| h?€B .QÆM; *?•M >Ä +kM
S? T?€T HU+ i` M M; QÌB ?„M- i +| i? çç i ç M J EB T E€- #^M; F?¬M; i +kM; F?
?B M içB- +?9M; i +kM; M M çB ;†T ?„M`^2BX

æQ M J°+ *m²M; +QÌB HçM?- b m ç| M|B,

@ h +?Q +€+ M; QÆB çB ibK M; QÌB L?ç+ ;B Î >mv M h?B M ççB HK+ - +€+ M; QÆ
>mv M h?B M ççB HK+ M?'i ç`M? +| ?"m M?•MX

@ æB M *?O- ç½ #„i çQÊ+ K°i M; QÌB- +?QM? H` L?` i?9+ L?ç+ h?"M?- #•v ;BÌ ç M
i X

G½Q ;B^ çSM; ;B[M|B,

@ *?d H` h?-M æB M +?9M; i ; -M ç•v +MM; iS ççB L?•M h°+ ;B Q +?B M ç½ #` i?Q
hQ M L; ? h°+ - oB M *´ >´ h°+ - oB M *´ JBM? s` h°+ i K i°+ ç½ #` i B QÆM; /B i i
i°+ F?¬M; +ÁM K°i K®M; M`Q- F?¬M; #B i H` M; QÌB M`Q H`KX

@ *ÁM +| M; QÌB M`Q- M?'i ç`M? H` L?ç+ h?"M?- #^M; F?¬M; +?QM? H` L?ç+ h?B M
F?€+ +kM; F?¬M; +| i?U+ HU+ FB X

æQ M J°+ *m²M; i?-M b„+ #B M ç´B M|B,

@ J°i i`, K ?„+ €K iY bo ?B M içB i? M`QX

@ æB M *?O- K°i i`, K ?„+ €K iY bo +| #^v KQÆB M; QÌB F?¬M; +€+? M`Q i?W M?"
KQÆB ç½ M; QÌB iB M ?| i?"M? +¬M; - ?B M içB # KQÆB M; QÌB FB ç½ +| i? i?
/U p`Q J æ M ç m +| i?U+ HU+ +Ym iBM? æ'm h?€M? i`Î H M- M m ç +?Q # KQÆ
>mv M h?B M ççB HK+ F?¬M; +| M; QÌB M`Q +| i? ç`+? çQÊ+ - iS ççB L?•M h°+ HB
ç€M? +? iX

@ " KQÆB M; QÌB i?-B b Q- i ? Q T?Q i•K ?mv i Î i`QM; i°+ ç`Q içQ ` K°i i`, K æ
+| # KQÆB M; QÌB i²M içB- +kM; i®i- +| # KQÆB M; QÌB M?Q p`v çO`^2B- K M; i?2
i çB aÆM S?QM; aÆM Jç+?- H-M M`v +?9M; i KÎ` F i;BÈB- ?ÆM M[- K M; i?2Q
çQ+? i?•M i`¬M; i?'v i?U+ HU+ ?„+ €K iY bo- +kM; ç +?Q L?ç+ h?B M F? B KÎ M
?„M #B i- /U p`Q ?„M ç½ F?¬M; M; ,M +^M çQÊ+ >„+ •K h?-M æB MX

æQ M J°+ *m²M; + Q M; çQ M|BX

@ æB M *?O- M m H` L?ç+ h?"M? F?¬M; Km®M ;B Q ` i`"M #`M i?b H`K b Q #•v ;L

J°i +€B H½Q ;Bª HQ H„M; M¡BX

@ h ç•v +kM; +¡ #B M T?€T- #°i F i? M¨Q- H-M M¨v F i;BÈB T?ªB KÎ` - b m F?
+ÁM +?QM pB M i?QÊM; +´ HBM? +?•m Î +´ ç°M; #` J oQÆM; •K i?-K H'v çB- ?A
M,K +€+ i°+ b) iK i" T ç-v çO +?QM pB M i?QÊM; +´ HBM? +?•m- J oQÆM; ç½ M¡
?'T i?m # KQÆB H-M i?QÊM; +´ HBM? +?•m HBM? F?Q- +?d + -M KÎ` F i;BÈB
i? X G9+ M¨v K†+ /M +?Q ç M # i`,K M,K- M?QM; +kM; F?¬M; t tQ+? M?B m- +
pB M i?QÊM; +´ HBM? +?•m +kM; ç€T SM; +?Q i - ç M H9+ ç¡ +ª >mv M h?B M M°B
+?9M; i K¢M? M?'i- iS ç¢B L?•M h°+ +,M #ªM F?¬M; H¨ ç®B i?OX

æQ M J°+ *m²M; H¢M? M?¢i M¡BX

@ *?9+ KWM; æB M *?O M?'i i?®M; >mv M h?B M ç¢B HK+X

" H½Q ;Bª FQM? bÊ M?bM æQ M J°+ *m²M; i?B H M¡BX

@ >mv M h?B M ç¢B HK+ i +QB H¨ +€B ;b- i ?B M i¢B KQM; çÊB +?QM? H¨ hB M
aQM; S?QM; aÆM J¢+?X

æQ M J°+ *m²M; M?bM p¨Q MÆB t M¡BX

E?¬M; ;B M i`QM; i?¬M; ç¢Q +?"K `½B çmM; çQ - L?¢+ h?"M? im Hmv M KÎ` ? B
M;ÎB- K°i i?€M; im Hmv M- L?¢+ h?"M? +ªK i?'v im pB +O KbM? iB M i`B M F?¬
T?€ ç M æ¢B h?W E€ i`mM; F€- ç•v +?d H¨ p'M ç i?ÎB ;B M- +kM; F?¬M; +¡ ;b F?

J¼B M;QÌB Î # M i`QM; >¢Q h?B M h?€T im Hmv M- M?bM b„+ K†i K¼B M;QÌB- iU
H¨ æ¢B aQM; hB m aQM;- h? M? æ²M; >²M; GQ M- i?m ?Q¢+? H¨ HÈM M?'iX

aQM; S?QM; h?"M?- #-m i`ÎB tm'i ?B M K'v #¡M; i?•MªM?- F?¬M; ;B M H®B çB b
F?¬B T?K+ H¢B #bM? ioM?X

@ sBM? +?"Q H½Q i´- T?K i?•M- +¬ +¬ /QÊM;- # p` H½Q i´X

Í i`QM; ç¢B bªM?- L?¢+ h?"M? M?bM K¼B M;QÌB ç M; M;²B KdK +QÌB i?B H X

@ h?"M? M?B- M;QÆB ç½ i`Î p - i? M¨Q- L?` i?9+ M;QÆB +MM; S?d L?B +¬ MQA
? v F?¬M;X

L?¢+ hY aÆM p°B p¨M; M?bM L?¢+ h?"M? ?ÄB- i`QM; F?QªM; i?ÎB ;B M M¨v- L?
H„M; +?Q L?¢+ hY S?QM; +MM; o•M S?d S?d- ç²M; i?ÎB +kM; HQ H„M; L?¢+ h?"M

@ S?K i?•M- H9+ M¨v M¡B `°i /°B /ÁM;- b m M¨v b) M¡B +?Q K¼B M;QÌB `äX

L?¢+ h?"M? M?bM L?¢+ hY aÆM M¡BX

hB T i?2Q ç¡ L?¢+ h?"M? ç2K +?mv M ibM? +MM; i'i +ª K¼B M;QÌB F `ä K°i +?9i-
h?€M? h´ JBM? *Æ- >´ J½M?- GQM; æ²X

L;?2 çQÊ+ L?¢+ h?"M? i`U+ iB T K M; i?2Q # i`,K EBK GQM; ?° p ç°B ?Q¨M? iªQ
;B[JBM? *Æ- JBM? ok- >´ J½M?- GQM; æ² M?¡K M;QÌB `²BX h`-M p•M H½Q i´- ok
H½Q i´ ç m ?Q i p¨Q K°i ?ÆB- M m i K ç¢B h?9 h°+ / /¨M; #` /B i M?Q p"v- #¼M ?½

G9+ M¨v L?¢+ h?B M H½Q i´ FBM? M;¢+ M?bM L?¢+ h?"M?- [mûi M; M; h K ç¢B h
+¡ +?9i F?¡ F?,MX

@ h?"M? M?B- S?d L?B- L?` i?9+ #•v M?Q i? M¨Q- +¡ M;mv ?B K ? v F?¬M;X

L?¢+ hY aÆM ;'T ;€T M?bM L?¢+ h?"M? ?ÄBX

QyQ

N33X *?QÆM; 383, æQ M J°+ *m²M; æ°i S?€ UkVX

@ S?K i?•M- S?d L?B +MM; ç¢B + - M?` + Î# M M; Q`B çbM? pB M- #¼M ?¼+ kM; L?` i?9+- i b) M; ?o #B M T?€T- M; QÆB F?¬M; +-M HQ H„M; X

L?¢+ h?`M? M|BX

@ L?¢+ h?`M?- h K h?9 h°+ #` M; QÆB T?€ ?Ov- +kM; iB i FB K +?Q +?9M; i F?¬ KbM? SM; T?| >„+ •K h?-M æB M +kM; / /`M; ?ÆMX

L?¢+ h?B M H½Q i´ M?bM L?¢+ h?`M? M|B- h K h?9 h°+ #` /B i- +?d +| K°i >„+ •K çB T?B M iQ€BX

@ G½Q i´ - +?d bÊ ç•v +?d H` K†i M; Q`B K` i?¬B- >„+ •K h?-M æB M imv i ç®B F? ?ÆM ? B i`, K M, K i`QÊ+- ?B M i¢B >„+ •K h?-M æB M `i ç®B T?| ; 'T KQÌB H-M `²

L?¢+ h?`M? +?“K `½B M?bM L?¢+ h?B M H½Q i´ M|B- ?ÆM ? B i`, K M, K i`QÊ+- æQ i?¬B- M; v +ª ?„M H` KQÌB b Q æ'm h?€M? +kM; +| L?¢+ h?B M H½Q i´ F?„+ +? ;B®M; M?Q p"v- M m æQ M J°+ \*m²M; ç°i T?€ æ¢B h?W E€ ?"m F€- p"v i?b F?¬M; çQÊ+ ?„M- KbM? i`QM; i?ìB ;B M M; „M +kM; F?¬M; çQÊ+- M m M?Q KbM? # [m M i? +?®M; H¢B æQ M J°+ *m²M; - M?QM; K'v M, K M"v +?d bÊ L?¢+ ;B +MM; iS ç¢E

@ L?¢+ h?`M?- i +| K°i b® pB + Km®M ?ÄB M; QÆB- M; QÆB M|B `i ç9M; - æQ M J [m, /` ` b Q- +ÁM M; QÆB im Hmv M +¬M; T?€T- +MM; æQ M J°+ *m²M; +| i€K T?-

L?¢+ h?B M H½Q i´ M; ?B M; ì M?bM L?¢+ h?`M? ?ÄBX

G9+ M"v h`-M p•M H½Q i´ - h¬M GQÆM; - ok o, M G M?bM p T?Q L?¢+ h?`M?- # +¬M; T?€T L?¢+ h?`M? [m, /` - +MM; æQ M J°+ *m²M; iU ?² ;B®M; M? m- M?QM; i ;B®M; - #¼M ?¼ ç½ bÊK iÁ KÁ- M?QM; +?Q ?ÄB K` i?¬BX

@ G½Q i´ - i +MM; æQ M J°+ *m²M; im Hmv M +kM; F?¬M; T?ªB H` ç'm F?Q p` K T?€T F?¬M; i?m°+ p >mv M h?B M ç¢B HK+- i im Hmv M +?QM? H` iB M ç¢Q +- Hmv M H` J æ¢Q +-M; T?€TX

L?¢+ h?`M? M?bM M?|K M; QÌB L?¢+ h?B M H½Q i´ iª HÌBX

J¼B M; QÌB M; ?B M; ì M?bM p`Q L?¢+ h?`M?- iU ?² F?¬M; B +| i? ?B m L?¢+ h?`

L?¢+ h?`M? M?bM M?|K M; QÌB L?¢+ h?B M H½Q i´ - b m ç| M|B,

@ L|B M?Q p"v- i im Hmv M +¬M; T?€T +MM; æQ M J°+ *m²M; im Hmv M- +?QM? h?B M M°B H9+ +| K°i ç€K i?B M M; Q¢B F?€+? iÈB- H` K°i HQ¢B +-M; T?€T ç M i

@ h?B M M; Q¢B F?€+? iÈB- +?ŠM; H) >mv M h?B M M°B HK+ +ÁM +| i?B M M; Q¢B

L?¢+ h?B M H½Q i´ - h`-M o•M H½Q i´ FBM? M; ¢+ F?¬M; /Si- +?mv M p M; Q¢BH ç M- M; "v ç| i?U+ HU+ M; Q¢B H B F?€+? - +| i? +MM; +MM; æ'm æ - h?€M? J ç¢

@ h?B M M; Q¢B F?€+? iÈB- i +kM; #B i- h?9v S?QM; *´ L? K FB +?QM? H` T?QI +ÁM b®M; X

L?¢+ h?B M H½Q i´ b„+ K†i #B M ç´BX

@ G½Q i´ - M; QÌB M|B `i ç9M; X

L?¢+ h?`M? i`QM; HÁM; +ª FBM?- H½Q i´ M|B +?QM? H` i? M? •K i?-M #Q # M i`Q

@ *?QM? H` i M|B +?Q M; QÆB p` i? M? •K i?-M #Q # M i`QM; +´ ç°M; - ?„M M?`i ç +?ŠM; [m H` #` #` T?QM; 'M Î# M i`QM; X

L?¢+ h?B M H½Q i´ M|BX

L?¢+ h?`M? i?-M b„+ i`-K tm®M; - i`QM; ç-m HQ H„M; - M m i`"M #`M i?S ? B +| M; æ M|B H` bU i?"i- i?b # M i`QM; h?9v S?QM; \*´ L? K T?QM; 'M +?QM? H` >¶M h?

F?¬M; T?ªB M|B >¶M h? J oQÆM; #`poM? +Ym T?QM; 'M ? v F?¬M;- M?QM; pš
*?•M ok æ¢B æ T?•M i?•M M|B ` - M m ç +?Q >¶M h? J oQÆM; i`®M i?Q€i- +ª >r
i?B i`²BX

@ S?B M iQ€B- T?B M iQ€B `²BX

L?¢+ h?¨M? #'i ç„+ /o i?¬K M; ?o i`QM; HÁM;- M m >¶M h? J oQÆM; +?¢v` - i?
h? J oQÆM; #`h?¬M L¬M; ædM? €T +? - M m h?¬M L¬M; ædM? H¬M M[ #`>¶M
?„M +| h?€B >Q *?•M >Ä +MM; h?€B .QÆM; *?•M >Ä ç m H¨ p"i +O h?¬M L¬M;
h? J oQÆM; M?'i ç`M? çQ¢i H¢B- KbM? +kM; T?B M iQ€BX

h?¬M L¬M; ædM? +| i? +MM; >¢Q h?B M h?€T ;B®M; M? m- ç m H¨ i?QÊM; +´K°
mv HU+ +kM; F?¬M; T?Q /QÊB >¢Q h?B M h?€T- L?¢+ h?¨M? p®M +ÁM ç°M; i•K
?„M +| i? +| çQÊ+ i K p` +?•M ?Ä +MM; h?¬M L¬M; ædM?- H¢B i? K >¢Q h?B M
;BÊB +kM; imv i ç®B +| +€B /U p`QX

L?QM; #•v ;Bì >¶M h? J oQÆM; ` F?ÄB T?QM; 'M- çWM; M|B H¨ h?¬M L¬M; æd
*?•M >Ä - h?€B >Q *?•M >Ä i` M M; QìB +MM; >¢Q h?B M h?€T- +| i? #`>¶M h?

@ E?¬M; #B i# M i`QM; h?9v S?QM; *´L? K T?QM; 'M i? M¨Q- H¬M b m h?9v S?Q
ç`M? T?ªB iU KbM? çB M?bM KÊB çQÊ+- M?'i ç`M? F?¬M; i? ç >¶M h? J oQÆM

L?¢+ h?¨M? i?¬K M; ?o i`QM; HÁM;- KQìB M, K K°i H¬M h?9v S?QM; \*´L? K KÎ` -
i?ìB ;B M M[X

@ L?¢+ h?¨M?- M; QÆB çQ€M ?B M i¢B æQ M J°+ *m²M; i?U+ HU+ ç¢i ç M i`bM? ç
h`¬M o•M H½Q i´ M?bM L?¢+ h?¨M? ?ÄBX

@ h +kM; F?¬M; +| #B M T?€T çQ€M +?WM;- M m +?9M; i p" M F?Q F?¬M; i®i H„
HU+ ç½ ç M æ¢B h?W E€ ?"m F€`²B- +kM; +| i? M|B H¨ pQÊi t KQìB b Q æ'm h?

L?¢+ h?¨M? M?¨M M?¢i i`ª HìBX

@ *?ŠM; H) +?®M; H¢B æ'm æ b QX

ok o, M G FBM? M; ¢+ ?ÄBX

@ *| i? M|B M?Q p"vX

L?¢+ h?¨M? M|B- ?m®M; +?B æQ M J°+ *m²M; +ÁM +| h?€B •K *?•M >Ä îi` M M;
+QìM; ?½MX

L; ?2 çQÊ+ L?¢+ h?¨M? M|B- L?¢+ h?B M H½Q i´ Mûi K†i p¬ +MM; M; QM; i`¼M;-
M m M?Q i?2Q HìB L?¢+ h?¨M? H¨ æ¢B h?W E€ ?"m F€- i?b # M KbM? +kM; F?¬M

@ L?¢+ h?¨M?- p"v M; QÆB +| T?QÆM; T?€T SM; ç®B F?¬M; X

L?¢+ h?B M H½Q i´ M?bM L?¢+ h?¨M? ?ÄBX

QyQ

N3NX *?QÆM; 38N, _®i *m°+ æ½ hÈBX

@ æB m +?9M; i +-M H¨ i?ìB ;B M- +?d bÊ H¨ æQ M J°+ *m²M; b) F?¬M; +?Q i i?

L?¢+ h?¨M? +| +?9i +QìB F?´ M?bM L?¢+ h?B M H½Q i´ M|B- L?¢+ h?¨M? +-M M?
h?B M h?€T- +?d +-M +?Q ?„M KQìB M, K i?ìB ;B M- M?B m M?'i H¨ KQìB M, K i?ìB
æ¢B h?W E€ ?"m F€- ç M H9+ ç! ?„M +| i? F?„+ +? æQ M J°+ *m²M;- +?ŠM; [m
imv i ç®B b) F?¬M; +?Q ?„M M?B m i?ìB ;Bì M?Q p"v- +ÁM +| >¶M h? J oQÆM; +
L? K M[- M m ?„M çB ` - L?¢+ h?¨M? ;†T T?ªB T?B M iQ€B HÈMX

@ G½Q i´ - M; ¨v K B i #„i ç-m # [m M im Hmv M- i" M HU+ i` M? i?O K°i Qi i?ìB ;B

L?¢+ h?"M? M?bM L?¢+ h?B M H½Q i' M|B- #'i [m€ L?¢+ h?"M? +kM; #B i- H-M M
+kM; F?-M; H•m- çQ€M +?WM; >„+ •K h?-M æB M b) ç iBM iS+ L?` i?9+ i`mv M
æQ M J°+ *m²M; ç°i T?€+ ?"K K°i +?9i H" i®i`²BX G-M i`QÊ+ æQ M J°+ *m²M; ç
i?-M T?•M i?•M K" K" i?-B- M m #ªM i? ç°i T?€ i`¼M; v m- çQ€M +?WM; æQ M J°
h?W E€ ?"m F€+kM; F?-M; t X

æQ M J°+ *m²M; M m b m F?B ç°i T?€- M?'i ç`M? H" Km®M ç M i bK KbM?- i` M M
*?•M >Ä - +ÁM +| i`"M #`M- M?[M; i?S M"v ç m H" i?S K" æQ M J°+ *m²M; Km®M M

@ *kM; i®i- M; QÆB im Hmv M +?Q i®i- aQM; S?QM; aÆM J¢+? F i; BÈB +ÁM +| i
L?¢+ h?B M H½Q i' M?bM L?¢+ h?"M? M|BX

@ o•M; H½Q i' - ? B M; Q|B M"v +| i? mv ?B T çQÊ+ æQ M J°+ *m²M; ? v F?-M; X

L?¢+ h?"M? ç°i M?B M M?È iÈB >„+ •K h?-M æB M hS h?B M h-M +MM; L; k h?B M
+?QM? H" M; ?o H'v ? B M; Q|B M"v ç' B H¢B S?QM; i?9+ - ç®B pÈB æQ M J°+ *m²M
`"M; - M|B F?-M; +?WM; æQ M J°+ \*m²M; Km®M i`"M #`M +kM; F?-M; Km®M ? B M
ç| KbM? +kM; +?d H" FB K +OB # M, K i?B m K°i; B| K" i?-BX

L|B tQM; - L?¢+ h?"M? i•K MB K pW ç°M; - hS h?B M h-M +MM; L; k h?B M h-M #
i`[ p"i; BÈB +?d ;¼B ` - ? B M; Q|B M"v /MM; ç mv ?B T æQ M J°+ *m²M; - L?¢+ h
hB m aQM; H"K [m€X

@ hS h?B M h-M- L; k h?B M h-MX

h?'v ? B M; Q|B M"v- L?¢+ h?B M H½Q i' - h`-M o•M H½Q i' - h-M GQÆM; H½Q i' - d
+MM; - L?¢+ h?"M? +?ŠM; [m H" M|B +?mv M +O i K h?9 h°+ K" i?-B- +kM; F?-M
h?"M?X

@ h H9+ i`î H¢B M >Q h?"M?- pW H9+ çKM; TªB ? B M; Q|B #¼M ?¼- HB M tm
H¢B L?` i?9+X

L?¢+ h?"M? M?bM L?¢+ h?B M H½Q i' M|BX

@ L?¢+ h?B M- M; QÆB i?"i bU b®M; H¢BX

G9+ M"v hS h?B M h-M L; k h?B M h-M p Kti m QªB #` L?¢+ h?"M? +'K +? M?bM
Kti +kM; +| +?9i #B M ?| X

@ h?"i ç9M; H" ? B pÊ +?²M; +€+ M; QÆB- i b®M; H¢B- #'i [m€ i bM? ?m®M; +€+ M
L?¢+ h?B M H½Q i' M?bM ? B M; Q|B M"v +kM; F?-M; t H¢; b- F?) M?bM ? B M; Q|
? B i`, K M, K i`QÊ+ +MM; KbM? ; B Q i?O M?B m H-MX

@ L?¢+ h?B M M; QÆB F?-M; +-M TªB + Q ?SM; - æB M *?O b) F?-M; #Ä [m +?Q
`i M? M? #` h?-M æB M iª i?M- iS ç¢B L?•M h°+ +€+ M; QÆB +, M #ªM F?-M; +€+
hS h?B M h-M H¢M? H)Q M?bM L?¢+ h?B M H½Q i' M|BX

@ "'i F i? M"Q- +€+ M; QÆB HQ H„M; æQ M J°+ *m²M; +| i? #`M i•K bBM? iY ? B
?ÆM M[#^M; p"Q iQM? +€+? æQ M J°+ *m²M; - +?„+ H" F?-M; [m M i•K bBM? iY ?

L?¢+ h?B M H½Q i' M?bM hS h?B M h-M L; k h?B M h-M M|BX

@ >W- +?9M; i +? i F?-M; b Q- +? i +kM; b) F?-M; TªM #°B >„+ •K J >mv i h°+
hS h?B M h-M +„M ` ,M; M|BX

@ X X X

J°i iB M; F m i?ªK i?B i iW i`QM; KB M; hS h?B M h-M i`mv M ` - L; k h?B M h-M
i` M Kti ? B M; Q|B i?®M; F?´ - / i?`i +Q [m„T H¢B- ? B K„i i`„M; # +?- Mûi Kti im

L?¢+ h?B M H½Q i´ +ªK ;B€+ ¸QÊ+ i?U+ HU+ æQ M J°+ *m²M;- H9+ M¨v Km®M ¸
#`i?QÆM; M†M;- L?¢+ h?B M H½Q i´ #B i KbM? +?d +| K°i H-M +Æ ?°B- æQ M J
i`QM; €M? K„i +kM; ?Q¨M iQ¨M idM? H¢BX

J„i i?´v +¬M; FQ+? ¸½ ¸ M ;¬M M;U+- æQ M J°+ *m²M; +Æ ?² i`QM; w i?S+- i?•M ª
a m F?B i?•M ªM? æQ M J°+ *m²M; pW ¸°M;- L?¢+ h?B M H½Q i´ b„+ K†i ¸½ ?Q¨
K°i iB +Æ ?°B +O KbM? ¸½ i`¬B [m X

@ JQìB b Q æ'm h?€M?- `i v mX

æQ M J°+ *m²M; ?¨B ?QÊ+ M|B- K F?Q [m M? i?•M i¨¨M M;¨T- K°i M;|M i v M? i
?Q¨M; FBK +U HQM;- H9+ M¨v æQ M J°+ *m²M; ¸½ i?Q€i F?ÄB T?¢K pB +¬M; FQ
ªM?- K°i iB ?„+ K M; iW M;|M i v +O ?„M #„M M? M? ` - M?QM; +kM; F?¬M; K½M

L?QM; +?d H¨ HU+ +O K°i M;|M i v `i M?Ä M?Q p¨v- i?¨i M? M? tQ v i`ÁM H M-
ioM? +?Êi +| K°i +•v ;¨v i`9+ i?¨i /¨B [m'v ¸°M;- K†i ?² #„i ¸¬m M´B b|M; +?mM; [m

G9+ M¨v- *U GQM; >Q ªM? K¨m p¨M; #` /ÁM; MQÊ+ tQ€v FûQ tQ v i`ÁM H M- K F?
GQM; >Q ªM? K¨m p¨M; - iWM; ;B¼i iWM; ;B¼i H¨K +?Q *U GQM; i?•M ªM? M?Ä ?Æ

@ L?¢+ h?B M- i?U+ HU+ +O M;QÆB bQ pÈB M?B m M,K [m - iU ?² K¢M? ?ÆM K
+€+? M¨Q ¸°i T?€ ¸ M æ'm æ - M;QÆB F?¬M; T?ªB H¨ ¸®B i?O +O i X

æQ M J°+ *m²M; +QìB H¢M?- i?•M ªM? ?| i?¨M? K°i ¸¢Q ?„+ K M;- i`QM; M?€v K
L?¢+ h?B M H½Q i´- K°i KªM? ?„+ K M; # Q T?O ?QÈM; p T?Q L?¢+ h?B M H½Q

@ GQM; E?B m *Ym h?B MX

L?¢+ h?B M H½Q i´ H9+ M¨v pW KÈB ¸SM; p[M;- i?U+ HU+ +O æQ M J°+ *m²M; ¸
h?B M H½Q i´- i?U+ HU+ +O æQ M J°+ *m²M; H9+ M¨v +| i? ¸€M? #¢B KbM?- K +
M¨v +?B m i?S # +O L?¢+ h?B M H½Q i´ +?QM? H¨ i?B i`B M` i?B M T?9 +¬M; i

@ L; QX

J°i iB M; `²M; M;•K F?´M; H² iW i`QM; KB M; L?¢+ h?B M H½Q i´ T?mM` - iWM; ¸
i`QM; F?¬M; ;B M # Q T?O Î K°i KªM? `²M; M;•K i`-K i?'T- +| p¨B +QM *U GQM; >
p T?Q æQ M J°+ *m²M;- ¸¢Q æ¢Q •K " *¬M; ¸€M? ` t2M HšM HBM? ?²M +¬M; F
o•M H½Q i´ +?d +| i? /MM; K T?€T +MM; ¸'m F?Q +?2 +?„M H¶i BX

@ L?¢+ ;B i?B M T?9 +¬M; FQ+? +ÁM F K i?2Q HBM? ?²M +¬M; FQ+?- [mª i?¨i H
+?Q ¸ M æ'm æ - i?b F?¬M; +€+? M¨Q T?€i ?mv` mv HU+ HÈM M?'iX

æQ M J°+ *m²M; +?¨K`½B M|B- M?QM; Mûi K†i ?ÆB +| +?9i #B M ?| - i`QM; i v h

@ L?¢+ h?B M- i +kM; +?Q M;QÆB #B i K°i +?9i p L?¢+ ;B GQM; E?B m *Ym h?

Zm M? i?•M æQ M J°+ *m²M; M?€v K„i #` FBK b„+ [m M; K M; # Q p•v- GQM; G•
[m M? i?•MX

@ GQM; E?B m *Ym h?B MX

æQ M J°+ *m²M; KdK +QìB M|B- i`QM; KB M; [m€i M? - K°i iB M; i`-K i?'T`²M; M
•K # +m²M +m°M M´B H M ;¨Q i?ûi- i`QM; M?€v K„i i`MK H M GQM; E?B m *Ym h?
T?¢K pB •K # +¬M; FQ+? bQ pÈB L?¢+ h?B M H½Q i´ F?¬M; +?d ;'T # H-M- +| p¨
` - ¸²M; i?ìB *U GQM; >Q ªM? bQ pÈB L?¢+ h?B M H½Q i´ M;QM; iK ?mM; ?„M; ¸€

•K " *¬M; F?´M; H² # Q T?O T?¢K pB K'v p¢M i?QÊ+- •K " *¬M; L?¢+ h?B M H½Q
*U GQM; /Q æQ M J°+ *m²M; b m F?B M;QM; iK GQM; E?B m *Ym h?B M- i`QM;
KªM? bQÆM; F?|B i`U+ iB T p,M; ¸BX

G9+ M¨v æQ M J°+ *m²M; +| p¨B *U GQM;- iB T iK+ Q M? FQ+? Î i¢B i` M M;QìB L

L?¢+ h?B M H½Q i' b„+ K†i i€B M?Êi- +kM; +ªK ;B€+ çQÊ+ ç-m | + ç m M?S+ K°i
+m²M; #` ç€M? b•m p"Q- +ªK ;B€+ M"v H"K +?Q L?¢+ h?B M H½Q i' `i`ä`M; - ç•v
E?B m *Ym h?B M HBM? ?²M +¬M; FQ+? p"Q i•K i?¬M +O KbM?X

*€B HQ¢B HU+ HQÊM; çB M +m²M; #€ ç¢Q- L?¢+ h?M? +Æ ?² +ªK i?'v i?¬M FBM?
HBM? ?²M +¬M; FQ+? M"v H"K +?Q L?¢+ h?B M H½Q i' +| +ªK ;B€+ ,M F?¬M; iB m

J½M? HB i i?®M; F?'- i•K i?¬M L?¢+ h?B M H½Q i' ç½ i?'i i?O- K°i +´ HBM? ?²M
HBM? ?²M L?¢+ h?B M H½Q i' - H9+ M"v- L?¢+ h?B M H½Q i' iQ"Mi?•M`mM`~v- H
M;?B M-`,M; +Y ;„i; Q+„M K¬B- K€m iQÆB ç½ iW i`QM; KB M; +?ªv` - [m M i`¼
L?¢+ h?B M H½Q i' iQ"Mi? #° #` +?'Mi?¬M? T?'MiQ€BX

GQ¢B HBM? ?²M +¬M; FQ+? M"v- M m M?Q ç´B H¢B M?[M; M;QÌB F?€+- ç½ bÈK i`
+m®B +MM; #B Mi?¬M? M;m M;®+- ?Q†+ H`i`U+ iB T #` T?€?m, HBM? ?²M K" +?

QyQ

NNjX *?QÆM; 3ek, L;QÆB _®i *K+ æQÊ+ æB _ UkVX

G9+ M"v æQ M J°+ *m²M; M?bM L?¢+ h?B M H½Q i' - ?„M #B i L?¢+ h?B M F?¬M;
+¬M; FQ+? M"v +O ?„M- H¬M M"v- ?„M +?†M ç€M? ç®B i?O p"Bi`,K M,K- M?QM;
p®M MîMK +QÌB ç°i M?B M #B M K'i- H9+ M"v ?„M +ªK i?'v F?¬M; #bM? i?QÌM; - T

æQ M J°+ *m²M; /MM; GQM; E?B m *Ym h?B M `|i p"Q K°i iB T?€T HU+- M?QM;
`|i p"Q K°i iB T?€T HU+- b m F?B t•K M?"T i`QM; ç-m L?¢+ h?B M- M?QM; #¶M;
iªM; ç€ MûK p"Q /ÁM; b¬M; HÈM p"v- FQ+? ç°M; M´B H M #¼i b|M; - b m ç| +?bK F?
?ÆBX

h`QM; M?€v K„i- i`QM; ç-m L?¢+ h?B M iU ?² +| K°i +´ HU+ HQÊM; /` i?QÌM; #`M
?„M h?¬M S? - +´ HU+ HQÊM; M"v M; v +ª ?„M +kM; +ªK ;B€+ +| +?9i FBM? M;¢+X

G9+ M"v æQ M J°+ *m²M; +kM; F?¬M; #B i- i`QM; i?•Mi? L?¢+ h?B M H½Q i' +|
æ /Q L?¢+ h?M? # M ç-m Hmv M +? - ;BÌ T?9i M"v #` HU+ +¬M; FQ+? F?'M; H² +
+?'i HÅM; K"m p"m; iW i` M M;QÌB L?¢+ h?B M H½Q i' +?ªv [m - b m ç| +?ªv F?„T
i` FBM? K¢+? iQ"Mi?•M- i?•Mi? +kM; iÎ M M ?Q"Mi?ªQ p¬ F?mv iX

J`Î i`QM; ç-m L?¢+ h?B M H½Q i' H9+ M"v- L?¢+ h?M? # M ç-m #„i +?Q L?¢+ h
i? - M?QM; i?"i` +kM; +?Q +| #` L?¢+ h?B M H½Q i' +?•M +?QM? Hmv M ?| - +?
K) h?¬M S? K"i?¬B- h?¬M S? +kM; F?¬M; TªB H" Hmv M ?| X

G9+ M"v M?[M; i?S HBM? ?²Mi? M"v +kM; #` ç€M? M€i- MQÆM; i?2Q æ'm æ /B ?
p"m; - b m ç| iQ"Mi? #° çQÊ+ L?¢+ h?B M H½Q i' +?•M +?QM? ?'T i?mX

G9+ M"v F?Q iS+ i` Mi?•M L?¢+ h?B M H½Q i' +kM; FûQ H M- ?ÆB i?Î FûQ H M ç
M;QÌB ç m TªB FBM? M;¢+X

æQ M J°+ *m²M; +kM; M´B H M M;?B M;ì- H9+ M"v ?„M +kM; F?¬M; #B i K°i FQ+
iQ"Mi? +?Q L?¢+ h?B M H½Q i' - H"K +?Q L?¢+ h?B M H½Q i' +| i? +?•M +?QM? /m
p¢M HBM? ?²M HU+X

@ h Km®M M?bM- M;QÆB ç M; H"K +€B [m, ;b p"vX

æQ M J°+ *m²M; i?¬M b„+ #B M ç´B- iU ?² +ªK i?'v L?¢+ h?B M H½Q i' F?¬M; #b
h? pW i?m H¢B- h?O `Mi`QM; i v ç€M? ` - H9+ M"v K°i KªM? K K M; ç€M? p T?

L?¢+ h?B M H½Q i' ?mv M T?M Î i` M + Q- #` K°i KªM? K K M; +O æQ M J°+ *m²
+kM; F?¬M; i`€M? Mû- i`QM; M?€v K„i ç½ #` # Q T?O Î i`QM; ç|X

æQ M J°+ *m²M; H9+ M"v b„+ K†i M;QM; i`¼M; H M- H9+ M"v ?„M +ªK i?'v i` M M;
K°i +´ ?ÆB i?Î F?´M; H²- ç²M; i?ìB ?„M +kM; F?¬M; +€+? M"Q`mM; +?mv M L?¢-
æQ M J°+ *m²M; ;B"i KbM?- ?„M +ªK i?'v #B M ?|`´i H" [m, /`X

@ h Km®M M?bM M;QÆB ç M; H"K +€B [m, ;bX

æQ M J°+ *m²M; HB M #B M b„+ - +ªK ;B€+ çQÊ+ F?Q iS+ i` M i?•M L?¢+ h?B M F
+kM; çQ€M +?WM; F?¬M; T?ªB H" +?mv M i®i- i`QM; i v i`®M; `¶M; ç2K >„+ •K J
Î i`QM; i vX

G9+ M"v >„+ •K J EB K i¢Q` K°i KªM? FB K [m M; K"m ç2M / [ /°B im¬M` - FB K [i?
i?¬M? K°i K½M; t" K"m ç2M F?´M; H²- *U J½M; K"m ç2M KB M; `°M; i`"M M;"T K F
L?¢+ h?B M H½Q i´X

G9+ M"v h`-M o•M H½Q i´- h¬M GQÆM; H½Q i´- ok o,M G H½Q i´ i`QM; HÁM; HQ
F?¬M; +€+? M"Q M?9M; i v p"Q- b„+ K†i M?'i i?ìB i`„M; # +?`X

Í MÆB M"v K½M; t" p†M p Q /m ç°M; - ç½ b„T h?¬M S? ç M K°i KªM? ?„+ K M; # Q
i´- H9+ M"v +| K°i æ¢Q #¢+? b„+ [m M; K M; / [/°B HQÊi` - i`QM; M?€v K„i ç•K p

o®M *U J½M; K"m ç2M HBM? ç°M; p¬ +MM; - ?„+ K M; [m, /` +?Êi H|2`²B i®B b-K
h?B M H½Q i´ KÊB /WM; H¢B- [m€B t" #ªv i'+ F?¬M; +€+? M"Q M?9+ M?Q+? MY T

@ æQ M J°+ *m²M; - ç°i T?€ æ¢B h?W E€ ?"m F€- M?QM; Î MÆB ç•v +kM; F?¬M; T
+9i i`Î p +?Q i X

L?¢+ h?¬M? ?W H¢M? K°i iB M; - b m ç| i`®M; `¶M; tm'i ?B M Î i¢B #-m i`ìB- i?2
h? M? æ²M; - >²M; GQ M- æ¢B aQM; hB m aQM; M,K M; QìBX

h?O 'M i`QM; i v L?¢+ h?¬M? ç€M?` - K°i çQ" M çB M K M; K"m t M? M´ #„M` - /¼
ç2M- i?ŠM; ?QÈM; p T?Q æQ M J°+ *m²M; p¼i iÈB- i`QM; ç|`M +?S F?Q i? #û
*m²M; #B M b„+X

@ L?¢+ h?¬M?- M;QÆB`®i +K+ +?Q #Ä çB b QX

æQ M J°+ *m²M; +m²M; iB m- h?O 'M i`QM; i v #B M ?| - •K /QÆM; FB K ;†T T?ª
K„i iB m i€M Î i` M F?¬M; i`mM; - >„+ •K J EB K ¬M; ¬M; i€+ ?QÎM; - +MM; H9+ +?d
T?€i p M; - L?¢+ h?¬M? çB M K M; K"m t M? i`QM; i v +MM; >„+ •K J EB K FB K [n
i?ìB iB m i€MX

a m F?B p +?¢K i?"i HÈM- i?•M ?bM? L?¢+ h?¬M? HMB H¢B K'v #QÈ+ - i?•M ?bM
HmB H¢B K'v #QÈ+X

G9+ M"v æQ M J°+ *m²M; b„+ K†i •K i`-K- ? B K„i M?Q ç°+ t" M?bM L?¢+ h?¬M? M

@ æ¢B h?W F€ i`mM; F€- im pB +O M;QÆB iB M #°i?"i M? M?\
L?¢+ h?¬M? H¢M? HMM; - ? B K„i #,M; ?¬M M?bM æQ M J°+ *m²M; - •K i`-K M|B,

@ L;QÆB ?¬K M v iÈB F?¬M; T?ªB H" t2K i?U+ HU+ i X
L|B tQM; - L?¢+ h?¬M? i?O 'M ç€M?` - K°i +¶ o¬ h?QÊM; \*?•M >Ä # Q p•v Î i` M M
i´- Î i` M M;QìB L?¢+ h?B M H½Q i´ ?„+ K M; #` i?B m ?m, i?¬M? bQÆM; F?|B- K
L?¢+ h?B M H½Q i´ ?B M i¢B- i•K i?-M i`-K tm®M; - F?¬M; #B i ç½ tªv` +?mv M
i´ p"Q i` [ p"i i`QM; ;BÈB +?dX

@ E?¬M; b B- ç2K ç² p"i M"v ;B Q` ç•vX
æQ M J°+ *m²M; M?bM L?¢+ h?¬M? M|B- M?bM i?'v L?¢+ h?¬M? i?m ?²B L?¢+ h?B
M|B M?B mX

@ h`QÊ+ ç2K M;QìB ;B Q` ç•vX
L?¢+ h?¬M? M|B- ?„M +?Q M?bM i?'v S?QM; i?9+ - i?b ?„M +kM; F?¬M; ;B Q i`"M

@ L;Q`B i b) +?Q M;QÆB- + B i + -M H`i`"M #`M- +ÁM h?€B .QÆM; *?•M >Ä - #ªQ
çWM; ?ÁM; b®M;X

æQ M J°+ *m²M; +Q`B H¢M? M|B- i`"M #`M L?¢+ h?`M? ?„M ?B M i¢B `i Km®M-
?„M +kM; `i + -M- p T? -M i? M? #ªQ FB K- +?m~M iB M F?Q- F?¬M; /QÈB ?„+ €K

@ L m M|B M?Q p"v- i +MM; M;QÆB i` Q ç´B ? B M;Q`BX

L?¢+ h?`M? i? -M b„+ i`-K tm®M; - i•K MB K pW ç°M; - i`QM; i`[p"i;BÈB +?d hS h?
h¬M çQÈ+ L?¢+ h?`M? H'v ` X

@ G½Q hS- H½Q L;kX

a m F?B M?bM i?'v hS h?B M h¬M +MM; L;k h?B M h¬M- >„+ •K h? -M æB M æ¢B h
h¬M- h K h?B M h¬M M?'i i?`B ç¢B #B M- F?| i`€+? ? B M;Q`B b m F?B `B F?ÄB +
H B H` #` ç®B T?QÆM; #„i- t2K i? -M b„+ ? B M;Q`B iU ?² ,M F?¬M; Qi ç m F?´X

QyQ

NN9X *?QÆM; 3ej, h` Q æ´B *QM hBMX

G9+ M`v M;Q`B i? -M çB M M?bM i?'v ? B M;Q`B #` #„i- ç M >„+ •K h? -M æB M i?¬
;B M- ç€K M;Q`B æ¢B h?B M h¬M #•v ;B| +kM; F?¬M; +| çQÈ+ iBM iS+

@ æB M +?O- æ¢B h?B M h¬M +Sm +?9M; i X

hS h?B M h¬M +MM; L;k h?B M h¬M M?bM i?'v JBM? *Æ +MM; JBM? ok- GQM; æ²
*m²M; +MM; ç€K M;Q`B æ¢B h?B M h¬M- M?'i i?`B ?¬ HÈM- i`QM; HÁM; +kM; bÉ ?
?„M b®M; F?¬M; #^M; +? iX

@ hB m iY- M;QÆB K m i?ªM;Q`B- #^M; F?¬M; i? -M çB M +?9M; i b) F?¬M; #Ä [r

h K h?B M h¬M M?bM L?¢+ h?`M? +ª ;B" M M|BX

@ *€+ M;QÆB p®M F?¬M; iQM? iQ€M i?ªM;Q`B- i?b i +kM; F?¬M; i?ªM;Q`B +€+
L?¢+ h?`M? +kM; F?¬M; ç w M|BX

@ L?¢+ h?`M? - M;QÆB +?ŠM; H) Km®M +MM; i i` Q ç´B ? B M;Q`B M`v b QX

æQ M J°+ *m²M; i? -M b„+ F?¬M; M?bM ` #B M ?| - F?¬M; #B i î i`QM; HÁM; M;?c

@ E?¬M; b B- ? B ç´B K°i- +€+ M;QÆB +kM; F?¬M; i?B i i?ÁBX

L?¢+ h?`M? i?ªM M?B M M|BX

@ L m i M|B F?¬M; ç´B M;Q`BX

æQ M J°+ *m²M; M?bM L?¢+ h?`M? M|B- i`QM; €M? K„i i?'v H¢M? +ª M;Q`BX

@ h®i H„K- i®i H„K- i çB i`QÈ+- F?B M`Q i?b ç´B- F?B M`Q i?b M;QÆB i bK i X

L?¢+ h?`M? M|B- ç2K hS h?B M h¬M +MM; L;k h?B M h¬M i?m H¢B- b m ç| tQ v i?

L?¢+ h?`M? F?¬M; TªB F?¬M; Km®M i` Q ç´B S?QM; i?9+- ç•v H` i•K Hw +?B M
Km®M ç´B M? M? h`QÆM; S?QM; i?9+- i?b ç®B T?QÆM; +`M; F?¬M; Km®M T?|M
*m²M; +kM; F?¬M; ç w iÈB hS h?B M h¬M +MM; L;k h?B M h¬M- +kM; H` ç€M? i•K
ç-m iB M ç•vX

L?¢+ h?`M? #B i +?QM? KbM? M„K +?„+ - i` M M;Q`B KbM? +| i?S æQ M J°+ *m²M
M?'i ç`M? b) +MM; KbM? i` Q ç´B- L?¢+ h?`M? +kM; M;?o F„- h?€B .QÆM; *?•M >Ä - M
iU M?B M F?¬M; i? ;B Q +?Q æQ M J°+ *m²M; - ç†+ #B i h?€B .QÆM; *?•M >Ä - M
;B Q +?Q æQ M J°+ *m²M; - ç M H9+ ç| æQ M J°+ *m²M; +`M; F?| ç®B T?| - +?QM

+?d +| i? ;B Q +?Q ?„M K°i F?®B i`"M #`M K` i?¬B- /M b Q i` M M;Q`B KbM? +ÁM
F?¬M; +| # F?®B i`"M #`M- F i;BÈB +kM; p¬ T?€T KÎ` X

L?bM i?'v #|M; HQM; L?¢+ h?`M?- i` M K†i æQ M J°+ *m²M; ?ÆB M?9+ M?Q+?- iE

@ æ2K M;Q`B p` i`"M #`M ;B Q +?Q i - ¢•v H` ;BÈB ?¢M i?'T M?'i- #^M; F?¬M; iW ;
pÈB M;Q`B +O L?¢+ ;B - t2K M;QÆB +| i? #ªQ p ¢QÊ+ K'v M;Q`BX

L?¢+ h?`M? /WM; H¢B i?•M ?bM?- +?"K `½B [m v ¢-m,

@ h +kM; +?mv M ¢®B T?| M;Q`B +O >„+ •K h?-M æB M- i +kM; Km®M M?bM t2
K'v M;Q`BX

@ æ2K i`"M #`M +MM; M;Q`B ;B Q ` ¢•v- p T?-M h?€B .QÆM; *?•M >Ä - i bÈK ?
¢QÊ+- HQm Î i` M M;Q`B M;QÆB K'v M;`v +kM; F?¬M; b QX

æQ M J°+ *m²M; H¢M? M?¢i M|B- ?„M i?-K M;?o i`QM; HÁM;- +?ìK pQÆM; ¢B`
H'v +kM; F?¬M; Km°MX

@ L;QÆB ;B Q M;Q`B i`QÊ+- i F?¬M; iBM ¢QÊ+ M;QÆBX

L?¢+ h?`M? M?bM æQ M J°+ \*m²M; M|B- H9+ M`v ?„M +| hS h?B M h¬M +MM; L;k h
i v +kM; H'v ` K°i +€B i`"M #`MX

@ h +kM; F?¬M; iBM ¢QÊ+ M;QÆB- M;QÆB i`QÊ+ ;B Q M;Q`B ¢BX

æQ M J°+ *m²M; M?bM L?¢+ h?`M? M|BX

S?QM; i?9+- M;Q`B i?'v i? M`Q- F?¬M; +| pB + ;b +?SX

a m F?B M?bM i?'v M;Q`B # M +¢M? æQ M J°+ \*m²M;- L?¢+ h?`M? `mM `~v K°i +?9
#° /€M; +| +?9i i€B M?Êi- p K†i +kM; +| +?9i +?"i p"i- +?QM? H` F?¬M; T?ªB +?
•K h?-M æB M +kM; F?¬M; ¢B ¢®B T?| K°i L?'i b Q ¢'m ?Q`M;- +?QM? H` Km®M
?„M K` i?¬BX

@ h?`M? M?B- H` M;QÆB b Q- h?`M? M?B- M;QÆB ¢B M? M? H M- M?[M; M;Q`B M

L?¢+ hY S?QM; ¢SM; t t M?bM L?¢+ h?`M?- i` M K†i ?B M H M K°i iB FBM? ?d-
i?¬B- ?„M #B i M?[M; M;Q`B M`v i?U+ HU+ HÊB ?¢B p¬ +MM;- bÊ L?¢+ h?`M? tm'

@ æQ M J°+ *m²M;- +MM; M? m ;B Q M;Q`BX

L?¢+ h?`M? M?bM æQ M J°+ *m²M; M|B,

@ æWM; ¢M ;BÐM- M m F?¬M; i b) +?Q M;QÆB ?®B ?"MX

@ *MM; M? m ;B Q M;Q`B- +ÁM +| i`"M #`MX

æQ M J°+ *m²M; i?O 'M ¢€M? ` - K°i +¶ ?„+ K M; # Q p•v H'v L?¢+ hY S?QM;- b r
F?¬M; i`mM;X

L?¢+ h?`M? i?-M b„+ i`-K tm®M;- i?O 'M i`QM; i v #B M ?| - K°i +¶ i? M? K M; ¢²
h?B M h¬M +MM; L;k h?B M h¬M- ¢²M; i?`B +kM; M?ªv H M F?¬M; i`mM;X

@ >ªQ- ;B Q M;Q`B H¢B ¢•vX

æQ M J°+ *m²M; i?-M b„+ /Q /U K°i +?9i- b m ¢| i?O 'M #B M ?| - L?¢+ hY S?QM
T?Q L?¢+ h?`M?X

h? M? K M; i`QM; i v L?¢+ h?`M? ¢~v ` - +kM; ¢²M; i?`B ¢2K M;Q`B ;B Q +?Q æQ M
/MM; M;mv M i?-M HU+ i?2Q /äB- H9+ M`v ¢ m i?m"MHÊB M?"M M;Q`BX

@ S?QM; i?9+X

h? M? K M; i`QM; i v L?¢+ h?“M? # Q i`MK L?¢+ hY S?QM; - ¢²M; i?ÌB M; mv M i? L?¢+ hY S?QM; ¢ªQ [m - H9+ M“v KÈB i?Î` K°i ?ÆB- æQ M J°+ \*m²M; F?¬M; +QE +?Q M M +kM; F?¬M; #“v` +€B +‘K +? +MM; i?O ¢Q¢M; bX

@ S?QM; i?9+- i`QÈ+ Ov F?m’i K°i +?9i Î i`QM; i`[p”i +O +QM ¢B- +?9M; i b m; L?¢+ h?“M? M?bM L?¢+ hY S?QM; M|B- pb M iQ”M +?Q S?QM; i?9+- H9+ M“v #® +?d- æQ M J°+ *m²M; +kM; p¬ T?€T H”K ¢QÈ+ ; bX

J” H9+ M“v i` M K†i æQ M J°+ \*m²M; +kM; H°` K°i iB +m²M; iB m- i`QÈ+ iB M i ¢2M- b m ¢| [m M b€i K°i +?9i- +m²M; iB m M|B,

@ L?¢+ h?“M?- H9+ M“v ¢ i¢ M; QÆB- F?¬M; +| M; QÆB- i +kM; F?¬M; +| i`M # ; BÈBX

@ h`”M #”M M m +?d +| ? B F?®B- +, M #ªM F?¬M; KÎ` ¢QÈ+ F i; BÈBX

L?¢+ h?“M? i`ª HÌB- i`QM; i v ?„M +ÁM K°i F?®B i`”M #”M- æQ M J°+ *m²M; Km®M +| F?ª M, M; X

@ E?†+ F?†+- M; QÆB +?ŠM; H) F?¬M; #B i F i; BÈB ¢½ tm’i ?B M +€B F?2 F?¬M H”K b Q tm’i ?B M- +ÁM +| ¢QÌM; p”Q F i; BÈB- ¢QÌM; p”Q F i; BÈB i`U+ iB T ¢B i #”M- i +| i? KÎ` F i; BÈB- F?†+ F?†+X

æQ M J°+ *m²M; •K G +QÌB`° H MX

L?¢+ h?“M? i?¬M b„+ F?¬M; M; WM; #B M ?| - MÆB M“v T?QM; ’M MÆB ¢½ bÈK T?QM; +’ M? K KQÌB M, K tm’i ?B M K°i H¬M H” F?¬M; +| F?ª M, M; X L; mv M M?•M`°M; - +?Q M M i?9v T?QM; +’ M? K tm’i ?B M Î >mv M h?B M M°B ¢` M?Q p”v- i?” F?®B i`”M #”M- +kM; +| KÎ` K°i +€B +€B F?2- F i; BÈB M“v H” +| i? ¢B p”Q- p’M h? J oQÆM; T?•M i?•M i¢B h?¬M L¬M; ¢dM?¬M m ?„M ¢B`²B- >mv M h?B M M H¢BX

@ *€B M“v T?B M iQ€BX

L?¢+ h?“M? i?¬K M; ?o i`QM; HÁM; - M m æQ M J°+ \*m²M; KÎ` F i; BÈB ¢ +?Q > i?Q€i- +?QM? KbM? H” M; QÌB ¢¬m iB M ; †T ?¼ X

@ æQ M J°+ *m²M; - i F?mv M M; QÆB i®i M?’i ¢WM; KÎ` F i; BÈB- M m M?Q M M; QÌB i?S M?’i bÈ b) F?¬M; #Å [m +?Q M; QÆBX

L?¢+ h?“M? M?bM æQ M J°+ *m²M; M|B- i` M M; QÌB æQ M J°+ \*m²M; +| h?€B •K \* oQÆM; h?¬M L¬M; ¢dM? +?QM? H” +¬M h?€B •K \*?•M >Ä - ¢ M H9+ ¢| M?’i ¢`M? i

@ h?b` M; QÆB +kM; #B i # M i`QM; +| M; QÌB- +?QM? H” M; QÌB M“v i M?’i ¢`M? >mv M h?B M M°B HK+ F?¬M; +| M; QÌB +| i? ¢®B F?€M; i - M; QÆB +kM; F?¬M; H

æQ M J°+ *m²M; +QÌB H¢M? M|BX

@ o”v i?b M; QÆB +¬m M?B m T?9+ ¢BX

L?¢+ h?“M? H¢M? M?¢i M|B- H9+ M“v L?¢+ h?“M? +kM; F?¬M; #B i M M H”K +€B M; , M +ªM æQ M J°+ *m²M; KÈB ¢QÈ+ - >¶M h? J oQÆM; K” i?Q€i` - >mv M h?B i`W T?B *?•M ok ¢¢B ¢ T?€B K°i +€B T?•M i?•M ¢ M ¢•v KÈB ¢QÈ+X

@ æB M +?O- M; QÌB K m M?bM t2K H½Q hS H½Q L; k i? M”Q- b Q H¢B M?Q p”vX

o”Q H9+ M“v- +ª M; QÌB hS h?B M h¬M +MM; L; k h?B M h¬M #„i ¢¬m`mM`”v- i?’i +?ªv` - #° /€M; i?Q¢i M?bM; B®M; M?Q H” iÈB iW ¢` M; K+- H”K +?Q M; QÌB i +ª

@

hS h?B M h¬M +MM; L; k h?B M h¬M F m H M i?ªK i?B i- ? B M; QÌB M“v K¶B M; ”v # H½Q K” M|B #bM? i?QÌM; M?Q , M +ÆK #[- ?¬K M v +?QM? H” M; ”v T?€i i€+ K” i?

QyQ

NN8X *?QÆM; 3e9, æ¢B *?B M oÈB æQ M J°+ *m²M;X

@ æ€M; +? i- H¨ h?` >mv i i`MM;X

æQ M J°+ *m²M; #B M b„+- M;mv M i?-M `bM? tm®M;- i`QM; i v F?-M; M;WM; `A
h¬M +MM; L;k h?B M h¬M- i?-M b„+ +kM; •K ?¨M p¬ +MM;X

@ G½Q ;B M¨v- M;QÆB +ÁM Km®M #ªQ i`K HBM? ?²M ? B M;QÌB #¼M ?¼ b Q- ç€
+?Q i X

hB m aQM; iB M H M K'v i?QÈ+- T?€T [mv i i`QM; i v ç€M? ` - i?2Q ç! H¨ K°i ç¢Q
M€iX

@ " M; # M;X

> B iB M; #¢Q HB i p M; H M- i?•M ?bM? æQ M J°+ *m²M; HmB K'v +?K+ i?QÈ+- h
h¬M ?! i?¨M? K°i #½B K€m HQ½M;X

@ E?†+ F?†+- i?b` ? B M;QÌB +€+ M;QÆB H¨ M;QÌB im +?•M- ?ªQ- ?ªQ- +€+ M;Q
i M?'i ç¨M? b) #€QX

æQ M J°+ *m²M; M?bM æ¢B aQM; hB m aQM;- i`QM; K„i iQ€i` ?Ä /QÈ+- ? B M¨M
ç€M? +? i hS h?B M h¬M- L;k h?B M h¬M- ç•v +?QM? H¨ F?B m F?Q+?X

@ G½Q ;B M¨v- +?9M; i bÊ M;QÆB b Q- +?ì i p¨B M,K- i i?m i?"T M;QÆBX

h? M? æ²M; M?bM æQ M J°+ *m²M; M|B- H9+ M¨v h? M? æ²M; +kM; #B i +?QM? K
+O æQ M J°+ *m²M;X

@ L?¢+ h?¨M?- M;QÆB +ÁM M9T Î b m- HQ¢B i?O çQ¢M ç iB M M¨v M;QÆB +kM; A
iQMX

æQ M J°+ *m²M; M?bM L?¢+ h?¨M? M|BX

@ L;QÆB /MM; M;QÌB mv ?B T i - +€B M¨v F?-M; ç iB M b Q- i ç•v +kM; iW M;QÆB

L?¢+ h?¨M? i`ª HÌB- hS h?B M h¬M +MM; L;k h?B M h¬M i`Î H¢B >„+ •K h?-M æB
h?¨M? çQÆM; M?B M F?-M; ç +?Q ? B M;QÌB i?m¨M HÊB i`Î H¢B >„+ •K h?-M æB
aQM; hB m aQM; H¨K i®i +?m¨M #`X

@ E?†+ F?†+X

æQ M J°+ *m²M; +QÌB H¢M?- H¨T iS+ M|B,

@ >ªQ- ?ªQ- M;QÆB +?ì ç! +?Q i - +?ì i KÎ` F i ;BÈB- +?9M; i +?"K`½B iQM?X

@ L;QÆB Km®M KÎ` F i ;BÈB- F?-M; +! / /¨M; M?Q p¨v- +! i Î ç•v- M;QÆB +kM;
L?¢+ h?¨M? i`ª HÌB- K†+ F i? M¨Q- ?„M +kM; T?ªB M; ,M +ªM æQ M J°+ *m²M; K
+?¢v` F?ÄB T?QM; 'M- +?QM? KbM? H¨ M;QÌB i?S M?'i +?`m i B ?¼ X

@ L;QÆB +ÁM M; ,M +ªM F?-M; çQÊ+ i ç•mX

æQ M J°+ *m²M; H¢M? M?¢i M|B- b m ç! pmM; i v ?¢ tm®M;- >„+ •K J EB K iU ?
M|B,

@ L;QÆB Km®M M; ,M +ªM i - +?9M; i ?¬K M v i?Y t2K M;QÆB +! i? M; ,M +ªM i
; 'T KÎ` F i ;BÈBX

L?¢+ h?¨M? M?bM i?'v æQ M J°+ *m²M; ;¼B` *€T J¬ FQM?- H9+ M¨v +kM; M;QM
+kM; #` ?„M H'v` - ?„M KÈB ç°i T?€ æ¢B h?W F€ i`mM; F€- K¨ æQ M J°+ *m²M;
F?-M; #B i ?„M +! i? ç®B F?€M; çQÊ+ ? v F?-M;X

L?QM; L?¢+ h?"M? +kM; F?¬M; bÊ- îim +?•M- K†+ /M ?„M ?B M i¢B æ¢B h?W F€
i•K iB M? FB T i`QÊ+- +ÁM +| >¢Q h?B M h?€T- ? B p` +?•M ?Ä - pQÊi + 'T ¢®B F?€
F?,MX

@ L?¢+ h?"M? iB m iY- ?¬K M v M;QÆB iU iB K +? iX

E?¬M; +| ;b p¬ M;?o - pW i?'v L?¢+ h?"M? M„K H'v •K .QÆM; EB K- æQ M J°+ *
iB M;- K°i ¢¢Q FB K [mv i ¢€M? ` - >„+ •K J EB K FB K [m M; #„i ¢-m F?ÎB ¢°M;
i`QM; HÁM; b€i w ¢¢B i,M;- ?B M i¢B ?„M Km®M ¢€M? +? i L?¢+ h?"M? KÈB i?¬B)

æQ M J°+ *m²M; pW KÈB `ÆB tm®M;- >„+ •K J EB K i`QM; i v ¢°i M?B M T?€i`
M;¼M M9B M?'i i?ÌB # Q T?O Î K°i KªM? ?¬M €K- K F?Q M; "T i`ÌB- K•v ¢2M +m²M
F?OM; #® +U+ F€X

*?QM? i`QM; i?ÌB ;B M M;„M- +€+? t K'v p¢M i?QÊ+ h`-M p•M H½Q i'- ¢€K M;QÌ
€M? b€M;- K¼B M;QÌB M;QÊ+ K„i M;¡M; M?bM- T?€i ;B€+ pMM; i`ÌB iQ`M #° #`?„
F?¬M; i`mM; F?¬M; +| ;b b€M; `¼B- K†i i`ÌB +?¡B K„i ¢ m F?¬M; i? tmv M i?'m [m

@ æ•v H` i?U+ HU+ M;QÌB im +?•M b Q- [m€ +QÌM; ?½MX

h`-M o•M- ¢€K M;QÌB ok o,M G i?¬K M;?o i`QM; HÁM;- K†B M;QÌB FBM? M;¢+ F
F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M'BX

@ æ¢B h?W F€ ?"m F€- ¢ MX

L?¢+ h?"M? H9+ M`v H° ` +?B M w- M m ?„M +| i? Î MÆB M`v ¢€M? +? i æQ M J
+MM; i®i ¢ TX

G9+ M`v i¢B i`QM; ?„+ €K- >„+ •K J EB K ?bM? /¢M; M?Q ~M M?Q ?B M- p®M >„-
K'v +?K+ H-M- æQ M J°+ *m²M; H9+ M`v #B M K'i Î # M i`QM; K•v ¢2M- [m M? i?¢
K F?Q- L?¢+ h?"M? +kM; F?¬M; +ªK ;B€+ ¢QÊ+ p` i`Q +O æQ M J°+ *m²M;X

>„+ •K J EB K i?"i HÈM- ¢2K i-K K„i #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; iQ`M #° +„M Mm®i-
K°i FB K M?Q M9B ¢°i M?B M T?€+? tm®M;- F?¬M; +| ;b F„ tªQ- +?d +| i?m-M i9v

@ æ M- •K .QÆM; EB KX

L?¢+ h?"M? H9+ M`v ;B®M; M?Q +?B M i?¬M- i` M M;QÌB ?ÆB i?Î b„+ #ûM i`M M
K°i KªM? i? M? K M; [m M? i?•M L?¢+ h?"M? # Q p•v- [m M; K M; K`m t M? Î i`Q
€K ;B®M; M?Q #-m i`ÌB K`m H K #bM? i?QÌM;X

J°i iB M; F`+? HB i p M; H M- H` i? M? •K +O HQÐB K€+ ;B Q FQ+?- +€+? t K'v
F?' M;?2 i?'vX

EBK i?B i i? M? •K T?€i ` - +?d i?'v T?B M ¢2M i?MB F?¬M; i?'v €M? b€M;- K°i ¢
i`QM; K•v ¢2M +?ªv tm®M;- K` ? B ¢¢Q FB K [m M; +QÌM; ?½M ;B Q T?QM; p`Q
+MM; +m²M; #¢Q- HU+ HQÊM; i?"i HÈM K¢M? K) i?'B [mûi tm®M;- Î bQÌM i?9v T
HQÊM; +QÌM; ?½M i?'B [mûi [m X

@ o M; -K -KX

J°i iB M; M' /UM; H M- +ª i?9v T?QM; i`QM; M?€v K„i bKT ¢´ - /½v M9B + Q p9i i`
T?ŠM;- K` Î # M i`QM; ¢®M; ?Q M; i`M ¢¡ tm'i ?B M K°i +€B ?® b•mX

@ æQ M J°+ *m²M;- i?U+ HU+ +O M;QÆB +kM; F?¬M; M?Q p"v K` i?¬B- i?Y t2K
i?"M? ?"M; p¢M ?"M; M;?bMX

" M i`QM; F?¬M; ;B M K•v ¢2M ?¬M €K- K°i iB M; +QÌB p M; H M- K°i ¢¢Q ?„+ #`Q
pW tm'i ?B M- FB K [m M; +?2 FQM ¢-v i`ÌB- ;B®M; M?Q MQÊ+ b¬B # M i`QM; #
óPM; QM;ô i KBM?- ?ÆB i?Î +QÌM; ?½M i`M M; "T T?¢K pB ?ÆM KQÌB /†KX

G9+ M`v L?¢+ h?"M? æ¢B h?W F€ i`mM; F€- bQ pÈB i`QÊ+ K¢M? ?ÆM F?¬M; Qi-
•K .QÆM; EB K #B MªQ ?"M; p¢M ?"M; M;?bM FB K [m M;- +kM; +?d +| i? #B M

[m M; K" i?¬B- K" H9+ M"v- L?¢+ h?"M? +| i? i?B i`B M M,K p¢M ¢¢Q FB K [m M; H9+ M"v M m hS h?B M h¬M +MM; L;k h?B M h¬M +MM; L?¢+ h?"M? ¢®B +?B M- ¢€M? +? i? B M;Q`BX

>B M ;B`L?¢+ h?"M? i?U+ HU+ +ÁM ?ÆM K'v i?€M; i`QÊ+ K'v H-M- +?B m M"v bY K„i H M i`"M- +ª M;Q`B L?¢+ h?"M? +kM; #` FB K [m M; +?|B K„i # Q p•vX

Í# M i`QM; FB K [m M; - i` M ?Q F?¬M; T?€i` ´PM; QM;ô iB M; p M;- b m ¢| T?B ?Q" p"Q M? m T?€- iU M?Q +| i€M? K¢M; +O KbM?- T?€i` M?[M; iB M; i? M? K

G9+ M"v F?m¬M K†i æQ M J°+ *m²M; +kM; M;QM; i`¼M;- F?¬M; F?ÄB M„K H'v >„+ ¢2M i?mB iW æQ M J°+ \*m²M; #„i ¢-m ?QÊM; #®M T?Q H M i`"M- ?„+ €K p¬+MM [m M; K M; iB i` - +ª #¬m i`B # Q T?O K°i KªM? h?B M K F?Q F?¬M +MM; p¬i" M

L?bM i?'v K°i FQ+? L?¢+ h?"M? +?Q T?•M #B i ¢QÊ+ + Q i?'T- æQ M J°+ *m²M; i?Q`M;- ?„M +`M; FB M ¢`M? [mv i i•K ;B i +? i L?¢+ h?"M?- ¢ÊB K°i i?B ;B M i? ¢`M? i` M KbM?- H9+ ¢| L?¢+ h?"M? H" K®B mv ?B T ?„M HÈM M?'iX

" M i`QM; h?B M K F?Q- K FB K M?Q ~M M?Q ?B M- >„+ •K J EB K +?Êi H|2 H M ` - i?B ¢B K K¼B M;Q`B M;QM; i?-M M?bM F„- ¢°i M?B M T?€i ?B M- +ª ?Q F?¬M i?'v ¢QÊ+ M,K M;|M i v +O KbM?X

h` M F?¬M; €M? b€M; #B M K'i- /QÊB i€+ /KM; K FB K- ?Q" M iQ" M #` +?2 /'m- +? +?d +| [m M? i?•M L?¢+ h?"M? FB K [m M; [m M; +?|B K„i- ¢ M; #„i ¢-m ;B Q T?Q

J'v p¢M FB K [m M; M´ #„M` - [m M; K M; +?|B K„i- i¢B i`QM; #|M; i®B +,M #ªM +

L?¢+ h?"M? i?O 'M F?¬M; M;WM; #B M ?| - iWM; ¢¢Q T?€T [mv i ¢€M? ` - i¢B F?¬M +ªK ;B€+ ¢QÊ+ €T +? +Q`M; ?½M- æQ M J°+ *m²M; æ¢B h?W F€ ?"m F€- imv i ¢ K½- i?O 'M i`QM; i v F?¬M; M;WM; ¢€M? ` - iB T i?2Q b m L?¢+ h?"M? [m€i H M p¢M FB K [m M; [m M? i?•M ;B®M; M?Q i?•M i? +O +?QM? KbM? HB M iB T ?QÊ K½M? H Q iÊBX

h` M F?¬M; i`mM;- p¬+MM; p¬i" M ?„+ €K- FB K [m M; +?|B K„i #„i ¢-m F?ÎB ¢°M €M? K†i i`B MÎ`°- iU M?Q K†i i`B +?|B +? M- T?€i M #-m i`B ?„+ €KX

@ hB m iY- T?€ +?Q i X

>„+ •K J EB K i€B ?B M- æQ M J°+ *m²M; [m€i HÈM- H-M M"v >„+ •K J EB K K H K¬M;- M?Q K°i ¢¢Q iB +?ÊT K"m ¢2M- +?Êi #´ p T?Q L?¢+ h?"M?X

QyQ

NNeX *?QÆM; 3e8, æ'm S?€TX

hB M; óo M; p M;ô K°i iB M; p M; H M- K°i ¢Q" M ?Q HY ?Q K„ ¢°i M?B M Î i` M M?bM tBM? ¢ T p¬+MM;- iU M?Q ¢®K M?Ä H M` ?Q F?¬M; i,K i®B p"v- M?€v k h?B M K F?Q +?|B H¼B ?Q" M iQ" M MÎ`°- M?'i i?B H"K +?Q K¼B M;Q`B ¢ m ?Q

h¢B ?ÆB i?Î K¢M? K)- h`-M o•M H½Q i´- ok o,M G - u m >mv M- #¼M M;Q`B h? M T?Q b m K'v M;"M i?QÊ+X

> i i?ªv #bM? ioM? i`Î H¢B- i` M #-m i`B L?¢+ h?"M? +MM; æQ M J°+ \*m²M; ¢ M K†i ? B M;Q`B ¢ m M;QM; i`¼M;- L?¢+ h?"M? M;QM; i`¼M; +?QM? H" i?U+ HU+ æQ M J°+ *m²M; M;QM; i`¼M; pb`ä`"M; L?¢+ h?"M? +| i?U+ HU+ æ¢B h?W F€ ´ æ¢B h?W F€ i`mM; F€ i?b ¢®B pÈB ?„M +?B K F?¬M; ¢QÊ+ iB M M;?BX

@ hB m iY- +| ¢B K i?O ¢Q¢M- #'i [m€i Km®M M?bM M;QÆB ?¬K M v +| i? ¢®B F

æQ M J°+ *m²M; b„+ #ûM +QÌB H¢M?- i?•MªM? /UM; H M- M?€v K„i +kM; ?! i?“M
ç¢Q i?•MªM? ;B®M; M? m M?Q ç9+- M?QM; çB m H“K +?Q L?¢+ h?“M? FBM? M;ç
+kM; H“ KQÌB i?“M? >„+ •K *?B h? - ç²M; i?ÌB +ÁM +! h“-M; B S?QM; G¬B bQX

L?bM +?,K +?9 p“Q æQ M J°+ *m²M;- L?¢+ h?“M? ?B m çQÊ+- æQ M J°+ *m²M; ;
çQÊ+ h“-M; B ç'm ç /B?“B- +! i?B M T?9 h“-M; B S?QM; G¬B bQ- +¶ /B?“B M“
iK“ +!X >ÆM? B i`,K M,K- KQÌB M,K K°i H-M iB M p“Q +' M? K M?“M iW çQÌM; `Y
+QÌM; ;Bª i m' B i` +! i`QM; i v i' iB M /B?“B- t2K` ç m #` >„+ •K h?-M æB M +?E
ç M- L?¢+ h?“M? +kM; KBM? #¢+? H9+ i`QÊ+ +?QM? KbM? Î +' M? K- ? B M;QÌB
KbM? ç€M? +? i- H'v çQÊ+ ç'm ç /B?“BX

@ h?Y t2K J ©M? i`MM; çB T +O i X

æQ M J°+ *m²M; +QÌB H¢M?- #ªv ç¢Q i?•MªM? [m, [m€B t m'i ?B M Î #®M T?QÆM
#ªv ç¢Q i?•MªM? ç m +! >„+ •K J EB K- K°i KªM? FB K [m M; +?ûK i?ŠM; t m®M; >

s t ç€K M;QÌB u m >mv M M?bM i?'v K°i K“M M“v- +kM; HQ H„M; F?¬M; i?¬B- æQ
+U+ F€ [m, /`- #ªv ç¢Q i?•MªM? ;B®M; M? m M?Q ç9+- ?Q“M iQ“M F?¬M; T?•M #E

@ EBK GQM; i?•M i? - S?QM; G¬B bQX

L?¢+ h?“M? i•K MB K pW ç°M;- EBK GQM; i?•M i? +MM; S?QM; G¬B bQ #® i`Q-
K„i i?Q€i` F?ÄB #ªv ç¢Q i?•MªM? p•v +¬M; X

h¢B ç•v æQ M J°+ *m²M; /MM; #ªv ç¢Q i?•MªM? p•v +¬M;- L?¢+ h?“M? p K†i M;
#ªv ç¢Q i?•MªM? +kM; F?¬M; T?ªB H“ T?•M i?•M- L?¢+ h?“M? #B i`ä b€m ç¢Q i?•
#B i çQÊ+ `ä M;QÌB M“Q H“; Bª- M m ?„M M?bM H-K ?"m [mª M?'i ç`M? M;?B K i`
T?€T [m, /` p¬ +MM;- ?ÆM M[S?QM; G¬B bQ M?Q ?' i? K +€M?- +kM; K v KbM?
;B Î i` M M;QÌBX

@ L;QÆB F?¬M; +?¢v i?Q€i çQÊ+ ç•mX

"ªv ç¢Q i?•MªM? +O æQ M J°+ *m²M; ç²M; i?ÌB KÎ KB M; M!B +?mv M- M?€v K„i #
p T?Q L?¢+ h?“M?- iU ?² +® w H“K +?Q L?¢+ h?“M? M¬M M!M;- HMB H¢B p T?Q

@ æ•v H“ J ©M? i`MM; çB T- M?“M H'v +€B +? iX

æQ M J°+ *m²M; H¢M? M?¢i M!B- #ªv ç¢Q i?•MªM? ç¢B i?“M?- K F?Q M;"T i`ÌB +
GmB F?¬M; i? HmB- L?¢+ h?“M? i?O 'M ç€M? ` - •K .QÆM; EB K H¢B i`“M M;"T K
HÈMX

@ •K .QÆM; EB K- +Ym +Ym FB K T? X

J°i iB M; [m€i M? iW i`QM; L?¢+ h?“M? p M; ` - ç²M; i?ÌB •K .QÆM; EB K i`QM; i
QM; QM; i KBM? F?¬M; /Si- •K .QÆM; EB K ?! i?“M? ?bM? [m¢i- •K .QÆM; EB K
+mM;- +?QM i? M? •K .QÆM; EB K FB K [m M; ç m i`“M M;"T ` K'v M;"M i?QÊ+- -

a m ç!- L?¢+ h?“M? +QÌB H¢M?- •K .QÆM; EB K ç2K +ª i?•M ?bM? # Q p•v- K†+ F
M“Q H“ i?“i ? v ;Bª ç m F?¬M; i? iÈB ;¬M +?QM? KbM?X

L?¢+ h?“M? H9+ M“v i?U+ HU+ æ¢B h?W F€ i`mM; F€- `®i +K+ +! i? i?B i`B M n
FB K- ç•v KÈB H“ mv HU+ •K .QÆM; EB K +U+ K¢M?- çQÆM; M?B M- +kM; H“ /Q M
•K .QÆM; EB K mv HU+ KÈB +! i? T?€i ?mv K¢M? M?'iX

@ >W +! çB K i?O çQ¢MX

æQ M J°+ *m²M; i?¬M b„+ +! +?9i FBM? M;¢+- b m ç! p K†i H¢M? HMM;- #ªv ç¢Q
i?“M? K°i ç¢Q- T?€T [mv i i`QM; i v #B M ?! - ç²M; i?ÌB >„+ •K J EB K +kM; ?! i
•K J EB K #B M i?“M? æ¢B >„+ª M? +?2 +?“M i?B M ç` - M?'i i?ÌB #-m i`ÌB ?¬M
M;QÌB L?¢+ h?“M?X

>„+ QM; +! ? B HÈB i`ªQ- M?€v K„i +?°T iÈB •K .QÆM; EB K +O L?¢+ h?“M?X

@ EB K T? X

L?¢+ h?"M? H9+ M"v +kM; F?¬M; #®B`®B- HQ¢B ¢'m T?€T M"v +kM; F?¬M; +! +€
HU+ HQÊM; ¢ÆM i?m-M ¢®B F?€M; - +ÁM [m M? ¢ M T?€T #ªQ +MM; HU+ HQÊM

L?¢+ h?"M? i`QM; i v T?€T [mv i ¢€M?` - i? M? K M; [m M? i?•M +kM; H M i`"M`
EB K Î i` M?Q [m, /` H¢B i€+?` M;"M p¢M FB K [m M; +?|B K„iX

æ +?Q K¼B M; QÌB FBM? M; ¢+ +?QM? H" M;"M p¢M ¢¢Q •K .QÆM; EB K +?|B K„i M
¢| M; QM; iK i?"M? +U ?' p¢M i?QÊ+ - +U ?'`Qi; "Q- i?•M ?bM? K'v p¢M i?QÊ+ /Q •

Í; B[?Q F?¬M; - ¢°i M?B M ?B M` F€ +ªM? M?Q i? - H"K +?Q K¼B M; QÌB FBM?
i?Q¢i M?bM +kM; F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; ` M' B- HQ¢B i?O ¢Q¢M M"v +ÁM ?ÆM ¢'

h` M F?¬M; i`mM; ?„+ QM; H` €+ ¢B m- K" +U ?' +kM; H" K½M? i?9- ? B M"v p"i M
iWM; ¢¢Q +¬M; FQ+? +ÁM F`+? HB i?ÆM ¢ÁM +¬M; FQ+? +O L?¢+ h?"M? +MM;
+¬M; FQ+? H"K +?Q +?mM; [m M? HB M iB T tm'i ?B M F?2 F?¬M; ; B M tû KÎ`X

J¼B M; QÌB Î t t M?bM i?'v K°i K" M M"v- B M'v ¢ m ?Qi p"Q K°i ?ÆB- H9+ M"v +
;-M ¢| - +kM; #` HU+ HQÊM; €T +? tm®M; - HU+ HQÊM; M"v h? M? æ²M; +MM; u r
T?€T ¢®B F?€M; - HU+ +¬M; FQ+? +?•M +?QM? F?OM; #® K¢M? K) p¬ +MM; X

J°i H€i b m- ?„+ QM; +MM; +U ?' iQ" M i?•M ¢ m tm'i ?B M p i i?QÆM; - [m M? i?
æQ M J°+ *m²M; b„+ K†i i`-K tm®M; - iQ" M i?•M ?| i?"M? K°i +¶ ?„+ K M; ¢2M i?m
h?"M?X

J` L?¢+ h?"M? i?-M b„+ +kM; i`-K tm®M; - +U ?' FB K [m M; M?€v K„i M; QM; iK H
/m ¢°M; - M•M; FB K [m M; i?"i /`B +?¢v K°i pÁM; - b m ¢| F?¬M; ; B M +?mM; [m M
K"m i`„M; X

a m F?B +QÆM; i`€Q K"m i`„M; i?"M? ?bM?- FB K F?Q F?¬M +MM; ¢2K +¶ ?„+ K M

J` H9+ M"v- K°i +¶ ?„+ K M; FB H¢B tm'i ?B M i?•MªM? æQ M J°+ *m²M; - >„+ •
FB K [m M; +m®M; #¢Q +?ûK i?ŠM; p"Q •K .QÆM; EB KX

a m ¢| - FB K [m M; +QÆM; i`€Q óPM; QM; ô p M; H M- K°i KªM? +QÆM; i`€Q M?€v
#° F?¬M; ; B M [m M? i?•M æQ M J°+ *m²M; +„M Mm®i p"Q # M i`QM; X

h¢B ¢•v FB K [m M; p•v [m M?- æQ M J°+ *m²M; iU ?² i?"M? K°i +€B ¢B K ¢2M- p
`¶M; tm'i ?B M- iQ" M #° ?QÊM; ¢B K ¢2M +QÆM; i`€Q i?'B ¢B- K¼B M; QÌB +?, K
¢B K ¢2M FB K [m M; +QÆM; i`€Q p¬ i" M #` #|M; FB K i?"i /`v # Q i`MK i?"M? K°
T?€i b€M; F?¬M; M; WM; X

J` FB K KkB M?¼M +QÆM; i`€Q ?„+ K M; - +?"K`½B iW M?Ä i?"M? HÈM- b m ¢| H
iU ?² FB K FûM pĐ i M- ?B M H°` i?•M ?bM? æQ M J°+ *m²M; X

G9+ M"v +?d i?'v æQ M J°+ *m²M; i v +¬K K ¢ Q`°M; HÈM- MY i?•M ?bM? Î p"Q
M; WM; ; BQÆM; >„+ •K J EB K Km®M T?€ p•v K" `X æ€M; iB + M;"M p¢M FB K
FB K [m M; +QÆM; i`€Q tm'i ?B M- b m ¢| +?'M i`K æQ M J°+ *m²M; - #|M; FB K +?
FB K [m M; +QÆM; i`€Q H¢B ?Á ?ÊT FB K [m M; - +, M #ªM F?¬M; i? ?Q" M iQ" M
J°+ *m²M; +! +?9i +?"i p"iX

h¢B ¢'m T?€T- æQ M J°+ *m²M; K†+ /M im pB + Q ?ÆM L?¢+ h?"M? F?¬M; Qi- M?
L?¢+ h?"M?- ¢•v H" Qm i? +O L?¢+ h?"M?X

G9+ M"v ¢€K M; QÌB ok o, M G `ä`"M; M?bM` - ? B M; QÌB M"v ?B M i¢B F?¬M; T
?U+ HU+ - K" ?B M; B| +?QM? H" bS+ +?`m ¢UM; - t2K p K†i ? B M; QÌB ¢ m [m"i +O
+SM; +ÄB- ¢²M; i?ÌB i?-M i?€B ¢B M F?MM; X

@ S?€ +?Q i X

G9+ M"v iB m ? Q- æQ M J°+ *m²M; +kM; w i?S+ ¢QÊ+ +?QM? KbM? #'i HÈB- T?€

oW /Si HÌB- æQ M J°+ *m²M; ;„i; Q M„K H'v >„+ •K J EB K- F iB T- tm'i ?B M ?
#¶M; M?B M iW i`QM; i v æQ M J°+ \*m²M; FB K [m M; #„i ç-m H M i`MX

G9+ M`v b„+ K†i +O L?¢+ h?`M? ç¢B #B M- æQ M J°+ *m²M; `®i +K+ tm'i iQ`M H
æ¢B h?W F€ ?`m F€ +kM; p¬ +MM; F?OM; #®X

J°i FQ+? M`v +O æQ M J°+ \*m²M; #€ ç¢Q b„+ #ûM- >„+ •K J EB K #´ ` - HU+ HQ
H M i`M` M; Q`B- i?B M ç` #B M b„+ - L?¢+ h?`M? M; QM; iK FB K [m M; +kM; F?
#` T?€ ?OvX

QyQ

NNdX *?QÆM; 3ee, E i :BÈB JÎ _°M; _ X

æ9M; H9+ M`v- #¶M; M?B M i¢B T?Q i` M v M T?QM; #` ? B +´ HU+ HQÊM; i?“i
i?lB i`mv M ç M iB M; M?Q b'K` M- +ª K†i ç'i #¶M; M?B M KÆ ?²`mM`~v- M?€v K
iWM; i`M- K†i ç'i M?°M M?¢Q F?¬M; M; WM; - v M T?QM; #„i ç-m bKT ç´ tm®M; - M
#` HU+ HQÊM; ? B M; QlB b M i?“M? #bM? ç` X

hB M; ;-K`9 çbM? +?d- K†i ç'i +?`M ç°M; H`K +?Q K¼B M; QlB ç m M; •v M; ~M- K` H
K'v +€B p i`¢M MSi- i`QM; HÁM; K` M; QlB H9+ M`v`mM; ç°M; F?¬M; i?¬B- v M
+MM; i?9v T?QM; i¢Q i?“M? K°i +€B ?® b•mX

æQ M J°+ *m²M; iW i`QM; FB K [m M; +O L?¢+ h?`M? i?Q€i` - b m ç! p K†i +O ?
/`- bB M; ®+ M?bM ?® b•m- b m ç! M?bM L?¢+ h?`M? MlB,

@ L?¢+ h?`M?- i pW Km®M +ªK i¢ M; QÆB- F?¬M; +! M; QÆB- i K°i M; QlB i?“i b
;B€+ M`v- i?9v T?QM; +MM; v M T?QM; +?QM? H`i`M ;B€+- ç i¢ M; QÆB; B9T i

L; ?2 çQÊ+ HÌB æQ M J°+ *m²M; MlB- L?¢+ h?`M? KÈB M; ?o ç M- pW `²B æQ M J
? B M; QlB HU+ +¬M; FQ+? T?€ ?Ov v M T?QM; - K` /QÈB v M T?QM; +MM; i?9v T?
i`M ;B€+X

G9+ M`v L?¢+ h?`M? +ªK ;B€+ /QÈB ?® b•m +! K°i +¶ T?ûT K-m i`M M; ”T- K°i K
[m M? i`l M M [m, /`- MÆB M`v \*?•M ok æ¢B æ #`v` \*Ym h?B M h?“T æ` S?K+ J
M?È`ä *?•M ok æ¢B æ T?•M i?•M MlB [m - >¶M h? J oQÆM; ç½ T?QM; 'M Î# M
æ` S?K+ J æ¢B h`M- K` i`M T?€T FB +?QM? H`i?9v T?QM; +´ M? KX

@ æ€M; +? i- /o M?B M H` #` HÈB /KM; `²BX

L?¢+ h?`M? ç¢B #B M b„+ - H9+ M`v b m HQM; æQ M J°+ *m²M; S?QM; G¬B bQ`mM
?B M lT?Q i` M ?® b•m- ?„M M?bM L?¢+ h?`M? +QlB H¢M? K°i iB M; - K°i +€B i`

a m F?B i`M #`M`ÆB tm®M; - +ª F?¬M; i`mM; M?`i i?lB ;B! K•v #B M b„+ - ?ÆM K
M?`i i?lB KÎ`°M; ` - K'v i?QÈ+ F?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q H9+ M`v KÎ`°M; ç M p`B i
/ÁM; F?Q +m²M; #¢Q i`Q` - HQM; [mv M T?QM; #¢Q #„i ç-m i?´B [mûi +?mM; [m
#„i ç-m +?`M ç°M; - ;B®M; M?Q ç°M; ç'i p`vX

@ E?¬M; i®i- M?`i ç`M? T?ªB M; ,M +ªM ?„MX

L?¢+ h?`M? b„+ K†i ç¢B #B M- M m F i; BÈB M`v #` KÎ` K°i +€B F?2- >¶M h? J
M?QM; ``i H` T?B M iQ€BX

h?•MªM? L?¢+ h?`M? H Q ç M ?® b•m- #ªQ p i`M ;B€+ F?¬M; +?Q æQ M J°+ *m
H MX

@ L?¢+ h?`M?- M; QÆB M; ,M +ªM F?¬M; çQÊ+ i ç•m- F i; BÈB K pQÆM; tm'i i? -
L; v i¢B H9+ i?•MªM? L?¢+ h?`M? M?Q çB M ç€M? p T?Q i?9v T?QM; i`M ;B€+-
#QÊ+ MûK +€B i`M #`M p`Q ?® b•m FB X

@ æ€M; +? i- tQM; çlB `²BX

L?¢+ h?“M? ´M ¸`M? i?•M ?bM?- b„+ K†i H9+ M¨v i€B M?Êi- >¶M h? J oQÆM; t
T?ªB T?B M iQ€B HÈMX

@ o M; -K -KX

S?Q +?•M i`iB iB M; p M; i`mv M` - ?ÆM KQÌB /†K F i; BÈB tm'i ?B M îi` M F?-
;B M H9+ M¨v ¸½ KÎ`¬M; ` p¢M i?QÊ+- K°i +´ F?¬M; ;B M /ÁM; F?Q +m²M; #¢Q i
i`Q` - ¸2K F i; BÈB ¸ ûT i?“M? +€B F?2 F?¬M; ;B M; B„i îT?Q +?•M i`iBX

E?¬M; ;B M /ÁM; F?Q +m²M; #¢Q # Q p•v K¼B M; QÌB îi`QM; ¸|- i¢B T?Q K'v p¢M
¢¢B i¬MX h`¬M o•M H½Q i´ - ¸€K M; QÌB h? M? æ²M; +kM; F?¬M; M; Q¢B H - K°i +´
#¢Q ¸2K K¼B M; QÌB # Q p•v î # M i`QM; - K°i +´ HU+ HQÊM; H¨K +?Q i'i +ª K¼B M
L?¢+ h?“M? H9+ M¨v +kM; F?¬M; M; Q¢B H X

G9+ M¨v F?¬M; ;B M /ÁM; F?Q +m²M; #¢Q ;“Q i?ûi tQ v i`ÁM- T?¢K pB i`,K /†K T?
[m M? F?¬M; ;B M /ÁM; F?Q i¢Q i?“M? +€B F?2 F?¬M; ;B M i€+? `iB` - K¼B M; Q
F?¬M; ;B M /ÁM; F?Q- #'i HU+ p¬ +MM; X

@ h? M? æ²M; - u m >mv M- æ¢B aQM; hB m aQM; - +€+ M; QÆB i ¸•vX

G9+ M¨v [m M? i?•M L?¢+ h?“M? H¨ K°i KªM? i? M? K M; - i`QM; F?¬M; ;B M /ÁM
h?“M? +kM; F?¬M; i? iB M i? K K°i #QÊ+X

u m >mv M +MM; h? M? æ²M; - >²M; GQ M- æ¢B aQM; hB m aQM; - #¼M M; QÌB ok
;¬M L?¢+ h?“M?- +| i? M? K M; L?¢+ h?“M? # Q T?O- KÈB ¸SM; p[M; i?•M ?bM?
K°i KªM? i? M? K M; i`QM; F?¬M; ;B M pšM F?¬M; +?9i bSi K X

J¨ H9+ M¨v æQ M J°+ *m²M; +MM; K¼B M; QÌB >„+ •K h?¬M æB M +kM; #` F?¬M; ;E
æ¢B h?B M h¬M- L?` h?B M h¬M- h K h?B M h¬M +MM; M, K ?„+ €K iY bo ¸ M # M
¸QÊ+ K°i KªM? ?„+ K M; # Q p•v- b m ¸| KÈB ¸bM? +?d tQ v i`ÁM ´M ¸`M? tm®M; - i
#` F?¬M; ;B M +m²M; #¢Q F?Q HQm i?´B [mûi K¨ +| +ªK ;B€+ +?Q€M; p€M; X

@ L?¢+ h?“M?- H¨ +| +?mv M ;b- b Q H¢B M?Q p”vX

u m >mv M M; ?B ?Q†+ M?bM L?¢+ h?“M? ?ÄBX

@ *?d bÊ ;†T T?ªB T?B M iQ€B `²B- MÆB M¨v +| K°i +€B T?QM; 'M- H9+ M¨v bÊ ¸½
J oQÆM; - +?ì ?„M i`®M i?Q€i- +ª >mv M h?B M M°B ¸` tQM; ¸iBX

L?¢+ h?“M? i`¬K i`¼M; M|BX

@ >¶M h? J oQÆM; `®i +m°+ H¨ B- L?¢+ h?“M?- +?9M; i M M H¨K +€B ;b #•v ;B i
? v F?¬M; X

h`¬M o•M H½Q i´ M?bM L?¢+ h?“M? ?ÄBX

@ >B M i¢B i +kM; F?¬M; #B i M M H¨K +€B ;b- +?9M; i M; ?o #B M T?€T` F?ÄB

L?¢+ h?“M? M?bM K¼B M; QÌB M|B- H9+ M¨v L?¢+ h?“M? +kM; F?¬M; +| +?O w- M
M m bQ pÈB >¶M h? J oQÆM; - K°i i`,K æQ M J°+ *m²M; ?B M i¢B +kM; F?¬M; ;
KbM? +,M #ªM F?¬M; T?ªB H¨ ¸®B i?OX

>¶M h? J oQÆM; T?•M i?•M +| i? +MM; *?•M ok æ¢B æ T?•M i?•M ¸ M? M? m M
+?Q im pB i?U+ HU+ F?¬M; /QÈB *?•M ok æ¢B æ - i`mv M i?mv i *?•M ok æ¢B æ
h? J oQÆM; i?U+ HU+ ?¶M M; mv M K pQÆM; `²BX

L?¢+ h?“M? #B i +ªM? ;BÈB M; QÌB im K +MM; M; QÌB im iB M +MM; +ªM? ;BÈB î
M? m- M?QM; iÈB i?iB ¸B K æ° EB T F€HB M F?¬M; ;B®M; M?Q p”v- M; QÌB im iB
H¨ ¸° i?B M FB T- K¨ M; QÌB im K +?QM? H¨ ¸° K FB TX L m i?“M? +¬M; pQÊi [m
i?“M? K - i?2Q i?S iU i?b +?QM? H¨ h?B M K - ¸¢B K - p¬ i?QÊM; h?B M K - ?¶M
i¬M +m®B +MM; H¨ K ¸ X

>¶M h? J oQÆM; +?QM H" ?¶M M;mv M K pQÆM;- +?Q /M H" M;mv M i?-M T?•M
i? FûK- HQ¢B i?U+ HU+ M"v +?QM? KbM? ?B M i¢B KÈB æ¢B h?W F€ i`mM; F€-
L?¢+ h?"M? i?O 'M F?¬M; M;WM; #B M ?| - ?„M ¢ M; bmv M;?o #B M T?€T i?Q€i H
+m²M; #¢Q- K" H9+ M"v +kM; F?¬M; B #B i- M; v i¢B K°i +?¶F i;BÈB- p€+? M9B
¢°M;- i-M bm'i +?'M ¢°M; +"M; M;"v +"M; F`+? HB iX
@ L;QÆB M"v i`¬M; îH®B` p"Q- i t2K M;QÆB H"K i? M"Q M;,M +ªM +?9M; i - ¢•
@ *?9M; i H"TiS+ +| i? ¢B` M;Q"BX
o€+? M9B F?¬M; M;WM; +?ÈT H M- ;B®M; M?Q bKT ¢' p"v- +MM; H9+ ¢| îK°i M;½
i?9 [m M? i?•M K°i KªM? ?"Q [m M; # Q T?O- M| +® F K +? p€+? M9B bKT ¢'- M
M;"T- +| p [m, /`p¬ +MM;X
@ *€+ M;QÆB ¢B` M;Q"B- ¢¢B K ¢-m FB +kM; F?¬M; i? +?Q +€+ M;QÆB iB m
+?¶M"v- i b) F?¬M; +?Q +€+ M;QÆB ¢B` M;Q"B ?¢B M;QÌB ¢•mX

h? M? æ²M; M?bM L?¢+ h?M? M|BX
 hB M i?9 L?¢+ h?M? iU M?B M #B i- iB M i?9 ç m ç M iW iB M J ;BÈB- K†+ /M
 v m FûK ?ÆM K°i Qi- M?QM; i?B M T?9 +kM; F?¬M; T?ªB v m i?9 +| F?ª M,M; bQ
 @ E?¬M; b B- i H" iB M i?9- M;QÆB +| i? ;¼B i H" G M; G - i #B i i` M M;QÌB +
 #ÎB p b i iWM; H" iB M i?9 i`M i?€T >¢Q h?B M h?€T- i +MM; >¢Q h?B M h?€T
 i¢B +?9M; i F?QªM; +€+? H¢B ;-M- iU M?B M #B i ç M- M;QÆB +kM; F?¬M; +-M
 h?€T Î i` M i?•M +O M;QÆB- M;Q¢B M?•M F?¬M; i? M?bM` - +?Q /M H" *Ym h?
 +| i?U+ HU+ M"vX
 u m i?9 iU tQM; H" G M; G M?bM L?¢+ h?M? M|BX
 @ L;QÆB H" iB M i?9 i`M i?€T >¢Q h?B M h?€T b Q\
 L?¢+ h?M? FBM? M;¢+- /Q /U K°i +?9i- L?¢+ h?M? M?bM G M; G ?ÄB,
 @ h?U+ HU+ +O M;QÆB M?Q p"v
 L?¢+ h?M? Km®M ?ÄB G M; G M m H" i`M i?€T iB M i?9- i?U+ HU+ M?Q p"v ?Š
 G M; G i?U+ HU+ iU ?²+kM; F?¬M; + Q- H-M i`QË+ i¢B i`QM; `WM; +•v ;B Q i?C
 çQË+ KbM?X
 @ L;QÆB +?ŠM; H) F?¬M; M?bM` i ?B M i¢B +?QM? H" K°i iB M;mv M i?-M i`M
 T?QM; 'M i¢B *Ym h?B M h?"T æ` S?K+ J æ¢B h`"M- H-M i`QË+ +MM; M;QÆB ;
 M;QÆB- #^M; F?¬M; +?Q /M i H" K°i iB M;mv M i?-M HU+- +kM; çO ç€M? i`ª +?Q
 G M; G M?bM L?¢+ h?M? M|BX
 @ L;QÆB +?QM? H" M;mv M i?-M T?•M i?•M b Q\
 L?¢+ h?M? +| +?9i FBM? M;¢+ M|B- t2K` iB M J ;BÈB iB M i?9 ç m ;B®M; M?
 /MM; M;mv M i?-M T?•M i?•M- K°i ç€K ç m bÊ +? i- M;mv M i?-M T?•M i?•M ç½ +?
 Qi i?U+ HU+ K" i?¬B- iU M?B M +ÁM ?ÆM #ªM i? K¢Q ?B K iÈBX
 @ E?¬M; b B- #ªM i? +O i +ÁM #` p•v F?®M Î MÆB M"v- M|B +€+? F?€+- i +kM;
 H" T?B M iQ€B HÈMX
 G M; G M|BX
 @ L;QÆB pW KÈB M|B +| bU iB M? ;b v m +-m i - +?ŠM; H) M;QÆB F?¬M; i? iB K
 L?¢+ h?M? M?bM i?'v G M; G M|B- G M; G M"v H" >¢Q h?B M h?€T i`M i?€T iB
 iU M?B M H" HÈB ?¢B /` i?QÌM;- +ÁM ?ÆM i?U+ HU+ +?QM? KbM? #•v ;B i m v i ç
 @ h F?¬M; i? H"K çQË+- T?QÆM; /B M M"v M;Q" B >¶M h? J oQÆM;- i`M; +°M;
 ` M;Q" B- K†i F?€+ +?QM K ç-m M"v ?Q" M ?ªQ- i Km®M iB K çQË+ #ªM i? `²B- +
 i` M M;QÌB >¶M h? J oQÆM; +| h?-M L¬M; çdM?- i F?¬M; +| +€+? ç®B T?|X >
 ?B M i¢B #` M?®i- T?ªB +| M;QÆB ?¶ i`Ê KÈB +| i? KÎ` \*Ym h?B M h?"T æ` S?
 G M; G M?bM L?¢+ h?M? M|BX
 @ L;QÆB Km®M i çB ç®B T?| >¶M h? J oQÆM; b Q- i ?B M i¢B +kM; F?¬M; T?
 L?¢+ h?M? M?bM G M; G M|BX
 @ h #B i M;QÆB #•v ;B i F?¬M; T?ªB H" ç®B i?O +O ?„M- M?QM; M;QÆB +?d +-M
 h? J oQÆM; H½Q +?O M?•M F?¬M; i? H"K çQË+ ;b- M;QÆB iU M?B M F?¬M; çC
 M[+kM; F?¬M; i? çª #¢B ?„MX
 G M; G M?bM L?¢+ h?M? M|B,
 @ "'i [m€ MÆB M"v F?¬M; T?ªB H" iB M J ;BÈB- MÆB M"v H" M?•M ;BÈB- #` i?B
 +O iB M J ;BÈB ç M ç•v- i?U+ HU+ +QÌM; i?`M? +kM; b) #` €T +? i?M? HK+ FB
 K K" i?¬B- i?B M ç` [m v i„+ €T +? - +?Q /M H" iB M ç +kM; p¬ T?€T i? v ç`BX

@ L;QÆB M|B- i?U+ HU+ >¶M h? J oQÆM; î >mv M h?B M M°B ç` M?B m M?'i +
b Q\

L?ç+ h?"M? FBM? M;ç+ M?bM G M; G ?ÄB- iBM iS+ M"v H"K +?Q L?ç+ h?"M? ç-r

@ E?¬M; b B- ?B M içB >¶M h? J oQÆM; +?QM? H" M;mv M i?-M T?•M i?•M- bÎ ?
FB T i€M K - M m M;QÆB +| i? ç M M;k FB T h€M iB M- #^M; p"Q >çQ h?B M h?€
F?„+ +? çQÊ+ ?„MX

G M; G M?bM L?ç+ h?"M? M|BX

QyQ

RyykX *?QÆM; 3eN, h`'M h?€T hB M h?9 UkVX

@ L;mv M H B H" M?Q p"v- M m +| #B M T?€T ç®B T?|- +?QM? H" p'M ç i?ÌB ;B M
L?ç+ h?"M? i?b i?"Q M|B- i?2Q M?Q HÌB M|B +O G M; G - +?QM? KbM? +kM; F?¬
J oQÆM;- +?QM? KbM? ibK K°i +?¶ im Hmv M iÈB M;k FB T i€M iB M- M?QM; H9+
;BÌ- M?'i ç`M? +?`m i B QÆM; /B i i°+X

@ h M M iBM iQÎM; M;QÆB M?Q p"v b Q\

L?ç+ h?"M? M?bM G M; G M|B- K†+ /M G M; G M|B H" i`'M i?€T iB M i?9 >çQ h?I
+?SM; +S- L?ç+ h?"M? +kM; F?¬M; iBM iQÎM;- pšM +| çB K ç T?ÁM;X

@ >ªQ- i ç•v +?SM; KBM? +?Q M;QÆB t2KX

G M; G KdK +QÌB- H"TiS+ [m M?i?•M i`U+ iB T?| i?"M? K°i +¶i? M?K M;- i`U+
L?ç+ h?"M?- i`QM; M?€v K„i tm'i ?B M Î i`QM; >çQ h?B M h?€TX

@ >B M içB M;QÆB iBM +?Q - i +MM; >çQ h?B M h?€T t2K M?Q H" K°i F?®BX

G M; G Î # M i`QM; >çQ h?B M h?€T M?bM L?ç+ h?"M? M|B- M?€v K„i ?| i?"M?
iW 'M çQÌM; L?ç+ h?"M? # v` - b m ç| ?| i?"M? M;mv M #ªM #° /€M;- M|B,

@ JQÌB F?Ä i?QÊM; +´ HBM? +?•m M;QÆB ibK F?„T MÆB- F?B ç M i?U+ HU+ æ
Hmv M ?| # i-M; F?¬M; ;B M- i?"i bU H" F€iQ+?- +?O M?•M H9+ i`QÈ+ i?U+ HU
Hmv M ?| b m i-M; F?¬M; ;B M K" i?-BX

@ L;QÆB +?QM? H" i`'M i?€T iB M i?9 >çQ h?B M h?€T b Q\

L?ç+ h?"M? ?B M içB ç½ iBM- G M; G +| i? tm'i M?"T p"Q >çQ h?B M h?€T M?Q
+| +MM; HB M ? >çQ h?B M h?€T i?b F?¬M; i? H"K çQÊ+X

@ E?¬M; b B- M;QÆB F?¬M; +-M ?Q`B M;?B i - M;QÆB +| >çQ h?B M h?€T- iW ;B
i?S # +O i X

G M; G M|BX

@ L;QÆB +ÁM +| ? B +?O M?•M b Q\

L?ç+ h?"M? M;?B ?Q†+ ?ÄB- M;QÌB +?O M?•M i?S M?'i M| +?QM? H" i' bQ >çQ h
M[`®i +m°+ H" BX

@ L;QÌB i?S M?'i H" >çQ h?B M æçB æ - M;QÌB i?S ? B H" *?•M ok æçB æ - T?QÆ
i`QM; H9+ M?'i i?ÌB i +kM; `i F?| +MM; M;QÆB M|B `ä`"M;- i?ÌB ;B M i b m i
K M; M;QÆB çB K°i +?¶- #ªM i? +O i +?QM? Î +?¶ M"v- +?d +-M ibK çQÊ+ #ªM
T?K+ i?U+ HU+- M?QM; i #`i?B M ç` [mvi„+ €T +? - F?¬M; i? T?€i ?mvi?U+ HU
+ÁM bÈK- i Km®M ç2K K ç-m +?çv i`®M i`Î p - M m `ÆB p"Q i v >¶M h? J oQÆM
>¶M h? J oQÆM; +„M Mm®i- +| i? `i M? M? F?¬B T?K+ i?U+ HU+- ç M H9+ ç| +
çQÊ+X

G M; G M|BX

@ æ9M; `²B- M?[M; i M K ç-m +?çv i`®M ç m H` M; Q`B Î ç•m- b Q HçB tm'i ?B M
L?ç+ h?`M? +| +?9i M; ?B ?Q†+ M?bM G M; G ?ÄBX

@ L?[M; i M K ç-m M`v H` K°i ç€K Î iB M J ; BÈB +| +?9i / M? iB M; - +| ? B +QM
>¶M h? J oQÆM; +?°T iÈB- #ÎB pb >¶M h? J oQÆM; #B i Î i?U+ HU+ M?•M ; BÈ
i, M; H M i?U+ HU+ +O KbM?- ?„M #„i çQÊ+ ç€K K ç-m iQM? iQ€M +„M Mm®i b m
æ - F i [mª +ÁM +?Q F`T- >¶M h? J oQÆM; ç½ #` +?O M?•M T?QM; 'M içB h?-
p` +?•M ?Ä +?çv ` - +kM; F?¬M; +| i?ÎB ; B M ç€M? +? i +?QM M; Q`B M`v- HB M
ç i i`¬M; ; B[- ?B M içB >¶M h? J oQÆM; +?çv ` - +kM; #B i +?QM M; Q`B M`v Î
T?€T ibK çQÊ+ +?QM M; Q`B M`v- >¶M h? J oQÆM; im Hmv M K +¬M; €+ ç°+ p¬+
F?€+ ç + Q i?U+ HU+ im pB +O +?QM? KbM?X L m +„M Mm®i +?QM K ç-m M`v
`i M? M? F?¬B T?K+- +?Q M M +?9M; i i`QÊ+ ibK +?QM K ç-m- i` M? i?O i?ÎB
J oQÆM; bÈK F?¬B T?K+X

G M; G M?bM L?ç+ h?`M? M|BX

@ h?b` H` i? - p`v #ªM i? M; QÆB ?B M içB Î MÆB M`Q- #ªM i? M; QÆB i?U+ HU
L?ç+ h?`M? ?ÄBX

@ Í iB M J ; BÈB- i?U+ HU+ +O i Î p¬ i?QÊM; h?B M u m- +MM; +?O M?•M >çQ h?
Q M?B m- M?QM; Î i`QM; M`v- im pB +O i +?d +| i? KB M +QÐM; # H-M v m F
F?¬M; H` p`M ç - M?QM; ç®B T?| >¶M h? J oQÆM; i?b F?¬M; çOX

G M; G M|BX

@ *?9M; i M? M? çB ibK #ªM i? +O M; QÆBX

L?ç+ h?`M? M|B- #ªM i? G M; G ç½ +| i?U+ HU+ # H-M v m FB T- KçM? ?ÆM Kb
; †T T?ªB >¶M h? J oQÆM; - +?QM? KbM? +kM; F?¬M; i? i?9+ i?O p¬ b€+?X

@ æB i?2Q i X

G M; G M|B- b m ç! T?B i?•M çm´B i?2QX

h`QM; H9+ K¼B M; Q`B T?B ?`M?- K°i M; `v b m- KÈB ç M T?Q i`QÊ+ K°i +€B F?2

@ G M; G - ç•v H` +?¶ M`Q\

L?ç+ h?`M? M?bM G M; G ?ÄB- K¼B M; Q`B iW F?¬M; i`mM; ?ç tm®M; - F?2 b•m
[m M? +kM; F?¬M; +| +?¶ ; b ç†+ #B iX

@ LÆB M`v +?QM? H` MÆB i€M; i?•M +O >mv M h?B M M°B ç` ç'm ç +MM; i?€M

G M; G M?bM L?ç+ h?`M? M|B- K°i +¶ ?`Q [m M; i` M M; Q`B #„M p T?Q F?¬M; i`
i`mM; tm'i ?B M K°i KªM? H¶ ®M; FQM? +?|B K„iX

@ :BÈB i`mM; ; BÈBX

L?ç+ h?`M? M?bM i?'v i` M F?¬M; i`mM; tm'i ?B M K°i ççQ F?¬M; ; B M b!M; ; ÊM-
p`Q F i; BÈBX

@ LÆB M`v p®M H` F i; BÈB ç'm ç +MM; i?€M? K ççQ #`v ` - # M i`QM; T?QM;
>mv M h?B M M°B HK+- H9+ i`QÊ+ ç'm ç +MM; i?€M? K ççQ Km®M /MM; #B M T
+m®B +MM; #ÎB pb *?•M ok æçB æ i`Ê ; B9T /MM; \*Ym h?B M h?"T æ` S?K+ J æ
ç-m M`vX

G M; G M|BX

@ h?B M ç` M; mv M F?Q +kM; +| i? T?QM; 'M çQÊ+ b Q\

L?ç+ h?`M? M; ?B ?Q†+ M?bM G M; G ?ÄBX

@ GQϕB M̃v i?B M ϕ` M;mv M F?Q H` +Æ bÎ K'm +?®i ϕ M;QÌB im Hmv M i` M >m
#B i iÈB ϕ'm ϕ +MM; i?€M? K ϕϕQ- F?¬M; +| M;mv M F?Q ?¬K M v H` F?¬M; +| F
G M; G M|B,

@ G9+ i`QÊ+ K ϕ-m M̃v Î>mv M h?B M M°B ϕ` H`K HQϕM- ϕ'm ϕ +MM; i?€M? K
+m®B +MM; #¼M ?„M [mv i ϕ`M? ϕQÊ+ ,M +ª M;½ p F?¬M; - /MM; +ª >mv M h?B M
#® i`Q h?B M L;mv M æϕB h`"M- K`i H9+ ϕ| +?O M?•M v m + -m i`Ê ;B9T #¼M ?¼
ϕϕB i`"M ?¬K M v- +?QM? H` Km®M +MM; K ϕ-m HB m +? i- ?ÆM M[i?U+ HU+ >
T?ªB / /`M; ϕ®B T?|- Km®M #`B i`W i`"M T?€T- `ÆB p`Q ϕQÌM; +MM; - ϕ'm ϕ +M
/MM; F i ;BÈB p•v F?®M K ϕ-m- F i [mª K ϕ-m pšM F?¬M; ϕB ` M;Q`B ϕQÊ+- K
#QÊ+- #ªM i? #` M?®i- +?d +| M;mv M i?-M T?•M i?•M i`®M i?Q€iX

G M; G M|BX

@ *?ŠM; H) ϕ'm ϕ +MM; i?€M? K ϕϕQ ϕ m ϕ½ +? i b Q\
h`-M o•M H½Q i' M?`M F?¬M; ϕQÊ+ ?ÄBX

@ E?¬M; b B- i' M; +°M; KQÌB # ϕ'm ϕ +MM; +?QM i?€M? K ϕϕQ iQ`M #° ϕ½ +? i
G M; G M?bM i?Q€M; [m h`-M o•M H½Q i' M|BX

L;?2 ϕQÊ+ G M; G M|B- L?ϕ+ h?`M? +MM; h`-M o•M H½Q i'- ok o,M G FBM? M;ϕ
? B KQÆB K'v ϕ'm ϕ +MM; i?€M? K ϕϕQ- ?B M iϕB >mv M h?B M M°B ϕ` F?¬M; +

@ o T?QÆM; /B M M̃v F?¬M; T?ªB H` h?B M L;mv M æϕB h`"M- #ªM i? M;QÆB ϕ
M`Q ϕB p`QX

L?ϕ+ h?`M? M?bM G M; G ?ÄBX

QyQ

RyyjX *?QÆM; 3dy, h?B M L;mv M æϕB h`"MX

@ h?U+ HU+ M;QÆB #•v ;BÌ ϕB p`Q iU M?B M b) #` h?B M L;mv M æϕB h`"M p•v iY
h?€T i?b F?¬M; ;B®M; M?Q p"v- t2K` M;QÆB ϕ®B pÈB >ϕQ h?B M h?€T +kM; F?-
/KM; M;QÆB +kM; F?¬M; #B i\

G M; G M?bM L?ϕ+ h?`M? M|B,

@ >ϕQ h?B M h?€T +| K°i HQϕB i€+ /KM; ϕ| H` +| i? / /`M; tmv M [m F i ;BÈB- i
HQϕB i?O ϕQϕM M̃v KQÌB ϕϕB i?-M F?Q ϕ m +|- ϕWM; M|B H` F i ;BÈB M̃v- +?Q
J æϕB h`"M +kM; +| i? / /`M; iB M p`Q- +?Q M M H9+ i`QÊ+ *?•M ok æϕB æ KÈ
+O >¶M h? J oQÆM; ϕQϕi HϕB- #^M; F?¬M; F?¬M; i? p•v F?®M K ϕ-m FB X

G M; G M|BX

@ >ϕQ h?B M h?€T +| i? tmv M [m +'K +? +MM; F i ;BÈB- p`i`"M T?€T b Q\
L?ϕ+ h?`M? +| +?9i FBM? M;ϕ+- >ϕQ h?B M h?€T +kM; [m€ +QÌM; ϕϕB- +?QM? Kb

@ æ| H` iU M?B M- ϕ•v +?QM? H` KQÌB ϕϕB i?-M F?Q- ϕB K i€+ /KM; 'v +kM; F?¬M

G M; G M?bM L?ϕ+ h?`M? M|BX

@ h H9+ M̃v M M H`K M?Q p"v b Q\
L?ϕ+ h?`M? M?bM G M; G ?ÄB- t2K` +?QM? ?„M ϕ®B pÈB i€+ /KM; +O >ϕQ h?
`ä H„K- K†+ /M >ϕQ h?B M h?€T +| ;?B HϕB- M?QM; F?ª M,M; tmv M [m F i ;BÈB
+kM; F?¬M; #B iX

@ *?9M; i /MM; >ϕQ h?B M h?€T ϕB p`Q- b m ϕ| K M; #ªM i? +O i ` H` ϕQÊ+X

G M; G M|BX

@ *?9M; i çB p"Q b QX

L?ç+ h?"M? M|B- i•K MB K pW ç°M; - >çQ h?B M h?€T i?2Q 'M çQÌM; tm'i ?B M-
M i`QM; >çQ h?B M h?€T- G M; G +kM; iB M M?"T i`QM; ç|X

" M i`QM; ççB çB M >çQ h?B M h?€T- G M; G +ªK i?€M M?bM +?mM; [m M?- iU

@ L?€v K„i+kM; K'v M; "M M,K- i `®i +K+ +kM; ç½ i`Î HçBX

@ *?O M?•M- M; QÆB +| i? M|B +?Q i #B i? v F?¬M; - M; QÌB +| çQÊ+ >çQ h?B M
b Q\

G M; G [m v ç-m p K†i +| +?9i b-m M½Q M?bM L?ç+ h?"M? ?ÄBX

@ h' bQ çB p +äB iB M- i +kM; i`QM; H9+ p¬ w Î /QÈB M M ç'i iB M M?"T p"Q i`Q

L?ç+ h?"M? ç2K ççB F?€B +?mv M iB M? +MM; G M; G M|B K°i H-MX

@ G½Q +?O M?•M Î iB M J ;BÈB +kM; +?QM? H" ççB M?•M p"i- /o M?B M içB >m
M?'i ç`M? T?ªB pb +?O M?•M #€Q i?MX

G M; G +ª ;B" M M|BX

*Wm ?"M +O h' bQ- +| +Æ ?°B i +kM; ?²B #€QX

L?ç+ h?"M? M|BX

@ h®i H„K- +?9M; i çB p"Q F i ;BÈB- M; QÆB H"K +?Q >çQ h?B M h?€T i`U+ iB T ç
M i`QM; F i ;BÈB K†+ /M HÈB ?çB- M?QM; ç®B pÈB >çQ h?B M h?€T F?¬M; +|ª

G M; G M?bM L?ç+ h?"M? M|BX

L?ç+ h?"M? •K i`-K tm®M; - >çQ h?B M h?€T iB M M?"T p"Q # M i`QM; F i ;BÈB- T
+| K°i +¶ F?¬M; ;B M /ÁM; F?Q i?"i HÈM M; ,M +ªM- ç®B pÈB L?ç+ h?"M? iB m ? Q

a m MY + M? ;BÌ- >çQ h?B M h?€T KÈB tmv M [m K°i KªM? F?¬M; ;B M /ÁM; F?
i?-M- L?ç+ h?"M? #B i? „M iÈB K°i F?¬M; ;B M F?€+- i`QM; F?¬M; ;B M M"v H" I
ç m +| /ÁM; F?Q +m²M; #çQ- /ÁM; F?Q +m²M; #çQ M"v Î >çQ h?B M h?€T tû`€+?-
b„+ #ûM t i [m - M?QM; >çQ h?B M h?€T pšM #bM? v M p¬ bU- M?QM; >çQ h?B M
F?Q +m²M; #çQ HªQ çªQ H„+ HQ H" F?¬M; i? i`€M? F?ÄBX

*?QM? F?¬M; ;B M /ÁM; F?Q +m²M; #çQ- L?ç+ h?"M? +ªK ;B€+ +| +€B ;b ç†+ #B
?¶M HQçM #`M; #ç+ Î i`QM; ç|X

@ *?O M?•M- # M M; Q" B ç9M; H" i?B M ç` HBM? F?Q >mv M h?B M M°B ç` - MÆB
/MM; h?B M L; mv M æçB h`"M ?°B iK ç M ç•v- p®M H" Km®M p•v F?®M K ç-m M"v

G M; G M|BX

@ *ÁM K'i # Q H•m KÈB +| i? iB K çQÊ+ #ªM i? +O M; QÆB- i +| +?9i ,M F?¬M; iB

L?ç+ h?"M? M?bM G M; G M|B- içB F?¬M; ;B M /ÁM; F?Q +m²M; #çQ K†+ /M H" -
M?QM; iB m ? Q +?QM? H" i?"i HÈM- # M M; Q" B F?¬M; ;B M /ÁM; F?Q i?"i bU [m
T?ÄM; +?WM; # M i`QM; F i ;BÈB F?¬M; ;B M /ÁM; F?Q +ÁM +m²M; #çQ ?ÆM K'v
H" L?ç+ h?"M? ?B M içB +| i?U+ HU+ æçB h?W F€ i`mM; F€ +kM; F?¬M; i? +?`m

@ Í # M i`QM; K°i +?9i- t¬M; [m K°i ;B M i?ç+? i?'i- #ªM i? i Î # M i`QM; - ?B M
çQÊ+ #ªM i? X

G M; G M?'i i?ÌB + Q ?SM; M|B- K'v M; "M M,K [m - T?•M i?•M ?„M #` h?B M L;m
?B M içB ?„M `®i +K+ ç½ HB M ? çQÊ+X

J°i H€i b m- K°i K^aM? ?„+ €K +m²M; #¢Q iW ;B[tmv M [m >¢Q h?B M h?€T- +m
M?“T K°i ;B M ?¢+? i?‘i- i¢B i?¢+? i?‘i K°i K^aM? F?¬M; ;B M H®+ tQ€v +m²M; #¢
H“ +| +?9i F€ [m€BX

L?¢+ h?“M? iW i`QM; >¢Q h?B M h?€T ¢B ` - +kM; +^aK i?‘v FBM? M;¢+- +?d i?‘v
+?WM; # KQÆB i?QÈ+ HÈM- H¢B +| i? K K°i ?“B +®i K-m i`„M;X

>“B +®i i‘M; +°M; +| ? B KQÆB ? B #°- K¶B K°i #° ?“B +®i K†+ /M [m-M €Q ¢ m #
tQÆM; F?¬M; +?9i i‘M ? Q ;b- K¶B K°i #° ¢ m ¢O F?mM; tQÆM; ¢Q ` mv €T K½M

æ•v +?QM? H“ ? B KQÆB ? B ¢‘m ¢ +MM; i?€M? K ¢¢Q- ?“B +®i M“v +?QM? H“ ?
M;?o i`QM; HÁM;- i?2Q M?[M; ?“B +®i i`“M M;”T mv €T- +?QM? H“ ?“B +®i ¢‘m ¢

@ smvX

J°i i? M? •K iW # M i`QM; K°i ;B M i?¢+? i?‘i p M; ` - K“ M?bM i?‘v K°i ¢¢Q i?•M
+?9i FBM? M;¢+- ?bM? /€M; M“v ;B®M; G M; G M?Q ¢9+X

L?¢+ h?“M? ¢ M # M M;mv M i?-M T?•M i?•M G M; G b m ¢| M?bM i?‘v #^aM i? - M
?| i?“M? K°i K^aM? i? M? K M; iB M M?“T #^aM i? X

@ _ K„i +?O M?•M- ¢ i¢ +?O M?•M +Sm ;B9TX

G M; G #^aM i? [m€ ;®B i`QÈ+ M;QìB L?¢+ h?“M? ?“M? H M|BX

@ æSM; H M- F?¬M; +-M ¢ H X

L?¢+ h?“M? M?bM G M; G M|B- G M; G #^aM i? i?U+ HU+ îiB M J ;BÈB +?QM? H
HU+ M“v /` i?QìM; +QìM; ?½M- +?QM? KbM? p b m +ÁM T?^aB /U p“Q G M; G ?¶

@ G M; G - K‘v M,K M v M;QÆB ¢ m î# M i`QM; M“v b Q\

L?¢+ h?“M? M?bM G M; G i`QÈ+ K„i ?ÄB- #^aM i? G M; G F?¬M; i? +MM; T?•M i?
#^aM i? t^av ` M?Q i? M“Q- iU M?B M T?•M i?•M +kM; F?¬M; #B iX

@ “K +?O M?•M- K‘v M;“M M,K [m i ¢ m î# M i`QM; M“v- MÆB M“v F?¬M; +| HBM
i?B M ¢` M;mv M F?Q >mv M h?B M M°B ¢` im Hmv M- K†+ /M K‘v M;“M M,K- M?C
M?B m H„K- +?d +| i? KB M +QÐM; ¢ M h?B M u m ¢dM?- M m î>¢Q h?B M h?€T

G M; G M|BX

@ í >mv M h?B M M°B ¢°i T?€- +€+ M;QÆB i?2Q iB M J ;BÈB iÈB F?¬M; T?^aB ¢ r
iQ“M #° i?U+ HU+ b Q\

L?¢+ h?“M? M?bM G M; G ?ÄBX

@ E?¬M; b B- M?QM; i?U+ HU+ K¢M? ?ÆM +?B ` - +kM; pšM ?[m /KM;- i?U+ HU
+| i? î>mv M h?B M M°B ¢` i?B i`B M ` M,K H-M i?U+ HU+ K FB T- K“i ?B M i
i?U+ HU+ v m FB T- H9+ i`QÈ+ \*?•M ok æ¢B æ +| i? i?B i`B M ` b€m H-M i?B M
#¢B >¶M h? J oQÆM; p“T?QM; ‘M ?„MX

G M; G M|BX

@ L;mv M H B M?Q p“v- +?9M; i ?B M i¢B ¢B ` M;Q“BX

L?¢+ h?“M? M|B- +| G M; G #^aM i? îi¢B # M M;QìB- +?QM? ?„M `®i +K+ +| ¢B K

@ G M; G - # M i`QM; h?B M L;mv M æ¢B h`“M +| i?B M ¢` HBM? F?Q >mv M h?B
M“Q H‘v ` K“ F?¬M; T?€ pÐ h?B M L;mv M æ¢B h`“M F?¬M;X

L?¢+ h?“M? ?ÄBX

@ h¢K i?ìB F?¬M; +|- i ¢½ Km®M i?Y [m - i`W T?B ¢¢i ¢ M HK+ FB T h€M iB M- K
¢¢B i`“M M“v H9+ i`QÈ+ H“ /Q ? B KQÆB ? B ¢‘m ¢ +MM; i?€M? K ¢¢Q #® i`Q- m

G M; G M|BX

QyQ

Ryy9X *?QÆM; 3dR, Gmv M >| .B >¨B æ'm æ X

@ L?[M; ç'm ç p¨i?€M? K ç¢Q M¨v +? i i?"i F?¬M; ç€M; - F?¬M; +| M?[M; K ç-m F?¬M; +? iX

L?¢+ h?"M? M?bM /B ?¨B ç'm ç i¨ M K†i ç'i¨²B i?-K M;?oX

@ L?[M; /B ?¨B M¨v +kM; F?¬M; i? H½M; T?QX

h? M? K M; +O L?¢+ h?"M? çªQ [m - ? B KQÆB /B ?¨B ç'm ç p¨i?€M? K ç¢Q çQ i¨QM; M?šM i¨[p¨i- M?[M; /B ?¨B M¨v +?QM? H¨ #ªQ p¨i- /o M?B M L?¢+ h?"M? b)

@ æB- +?9M; i çB¨ M;Q¨B i¨QÈ+¨²B M|B b mX

L?¢+ h?"M? +MM; K¼B M;Q|B H¢B iB M p¨Q i¨QM; pÁM; +O >¢Q h?B M h?€T- tm + M? ;B| b m KÈB iÈB F i;BÈBX

@ L?¢+ h?"M?- ?B M i¢B +?9M; i M M H¨K; b- >„+ •K h?-M æB M ?B M i¢B +| >¶I +¨M; i?2K K¢M? K)- hS æ¢B L?•M h°+ +?9M; i +?d bÊ; †T T?B M iQ€B¨²BX

h¨-M o•M H½Q i´ HQ H„M; ?ÄB L?¢+ h?"M?X

@ *€+ p¨ H½Q i´ p i¨QÈ+ b„T t T +?mv M i¨QM; i°+¨²B +?m¨M #¨ bÆM b M;X

L?¢+ h?"M? /Q /U K°i +?9i¨²B M|B pÈB ç€K M;Q|B h¨-M o•M H½Q i´X

@ *kM; i®i ç M H9+ ç| +| iBM iS+ +€+ i°+ b) #€Q +?Q M? m #B iX

h¬M S?QM; H½Q i´ M|BX

@ *?O M?•M- ?B M i¢B +?9M; i çB ibK +?BM K ç-m F?€+- M m M?Q #¨ >¶M h? J i F?¬M; +| i?|B ;B M +?m¨M #¨ X

G M; G M|B pÈB L?¢+ h?"M?X

@ *?QM ç¢B K ç-m M9T Î ç•m i pšM +?Q #B M- Km®M ibK +kM; T?B M iQ€BX

L?¢+ h?"M? M|BX

@ *kM; F?¬M; F?| F?,M H„K- +?BM M;Q|B FB ç m +| €K F?Q- #¼M ?¼ #¨ T?QM; ? Q i´M- +¬M T?ªB i?|B ;B M H•m KÈB +| i? F?¬B T?K+X

G M; G M|B pÈB L?¢+ h?"M?X

@ *?9M; i i¨QÈ+ ? i çB ibK +?QM K ç-m FB +?d H¨i T?ªB çB p K°i +?mv M KÈB

L?¢+ h?"M? M|BX

@ L?¢+ h?"M?- p¨v +?9M; i çB i¨QÈ+- H9+ ç| +| ;b b) #€Q +?Q L?¢+ ;B X

ok o,M G M|B pÈB L?¢+ h?"M?X

@ æQÊ+- i +kM; i¨Î p aQM; S?QM; i?"M? K°i +?mv MX

L?¢+ h?"M? M|B pÈB # M;Q|B ok o,M G - h¨-M o•M h¬M S?QM;X

.QÈB S?QM; G¬B aQ +O L?¢+ h?"M?- F?¬M; # Q H•m #¼M ?¼ ç½ çB iÈBaQM; S h?"M? +kM; i?Î¨ K°i ?ÆB M? M?äK- K v K¨ #¼M ?¼ ç m F?¬M; ;†T M;mv ?B K; b

L?bM i?'v K¼B M;Q|B- L?¢+ hY aÆM ç-m iB M ?ÄB i?,K iBM iS+ +O L?¢+ hY S?Q M?È S?QM; i?9+ p¨ L?¢+ h?B M H½Q i´ ç m ç M; Î M?šM i¨[p¨i+O KbM?X

h•K MB K +O L?¢+ h?"M? +?mv M ç°M; - i¨[p¨i;BÈB +?d HB M KÎ¨ X

@ S?K i?•MX

L?bM i?'v L?¢+ hY S?QM;- K°i i?•M^aM? v m FB m HB M # v iÈB- +?QM? H" L?¢+ F
+?Q bU M M;mv +O T?K i?•M Kbm?X

L?¢+ h?"M? ?B M i¢B M?'i i?ÌB +kM; F?¬M; #B i L?¢+ h?B M H½Q i' ¢ M; H"K b Q
#¶M; M?B M ?„M T?€i ?B M L?¢+ h?B M H½Q i' +| #B M ?| - +| /'m ?B m ¢°i T?€X

@ >„M ¢ M; ¢°i T?€- M?QM; ;†T +?9i T?B M iQ€BX

G M; G M|B pÆB bMiX

@ h +kM; +^aK M?"M i?'v H½Q i' ;†T T?B M iQ€BX

L?¢+ h?"M? M|BX

@ L;QÆB iU M?B M H" M?bM i?'v- #ÎB pb M;QÆB +?Q iWM; M?bM i?'v M;QÌB ¢°
[m X

G M; G M|B,

@ J'v M;?bM M,K i`QÈ+ i ¢½ iWM; iÈB ¢•v +?Q M M /o M?B M M?bM i?'vX

L|B tQM;- M?bM i?'v FBK K M; # Q #¼+ [m M? M;QÌB +O L?¢+ h?B M H½Q i'- G

@ h +^aK M?"M i?'v HBM? ?²M HU+ +O H½Q i' ¢½ ¢°i T?€ iÈB æ•m æ - M?QM; i?B

@ *?ŠM; H) +?QM? H" i?B M ¢` M;mv M F?Q\

L?¢+ h?"M? +'i iB M; ?ÄBX

@ E?¬M; b B- +?QM? H" i?B m i?S ¢|- M m F?¬M; i?b æ'm h?€M? F?¬M; i? ¢°i T?

G M; G M|BX

@ *| #B M T?€T F?¬M;\

L?¢+ h?"M? +'i iB M; ?ÄB G M; G X

@ "B M T?€T i?b +|- M;QÆB F?¬M; T?^aB iÈB h?B M L;mv M ¢¢B i`"M i?m ? B KQA
J æ¢Q ? v b Q- #•v ;BÌ M;QÆB ¢2K KQÌB # #° Hmv M ?| +?Q L?¢+ h?B M H½Q i'
M"v +?QM? H" #^aQ p"i- F?mM; tQÆM; +ÁM i®i ?ÆM +^aM;QÌB im +?•M p"iB M i?9 +
M,K- /B ?"B ¢½ ?'T i?m F?¬M; Qi h?B M ¢` M;v M F?Q- ?ÆM M[ +ÁM ~M +?S `i
Hmv M ?| +?Q L?¢+ h?B M H½Q i' i?b +| i? F?B M H½Q i' F?¬M; M?[M; ¢°i T?€ i
H-M pã FB TX

G M; G M|BX

@ oã FB T- +€B ;b H" pã FB T\

L?¢+ h?"M? +'i iB M; ?ÄB G M; G X oã EB T M"v L?¢+ h?"M? +kM; F?¬M; #B iX

@ *?O M?•M F?¬M; #B i +kM; H" #bM? i?QÌM; #ÎB pb ?mv M i?B M M°B ¢` M"v K
¢'m ¢ X

G M; G M|B pÈB L?¢+ h?"M?,

@ *?O M?•M +| T?^aB M;?o `^M; im pB + Q M?'i +?QM? H" æ•m æ \

@ *?ŠM; H) i` M ¢'m ¢ +ÁM +| im pB + Q ?ÆM\

L?¢+ h?"M? +'i iB M; ?ÄB G M; G X

@ E?¬M; b B- M?B m H„K i?b i +kM; F?¬M; #B i- M?QM; iB M K ;BÈB H" p¬ #B
M?B m MÆB- +kM; F?¬M; ¢ÆM ;B^aM M?Q iB M K ;BÈB +?9M; i - i ¢½ iÈB M?B m
¢ m /MM; M| ¢ T?B i?,M; H M iB M K ;BÈB- K" oã æ¢Q +O #¼M ?¼ Î +kM; iQÆM
h?B M M°B HK+- +?Q M M i M;?o +| i? #¼M ?¼ ¢ M iW >mv M h?B M M°B HK+ +k

G M; G +?"K `½B M|BX

@ v + O M ; QÆB H" - ç'm ; B€ + kM ; + | i ? ç O ç T ? B i ? , M ; H M i B M K ; BÈB \
L ? ç + h ? " M ? F B M ? M ; ç + ? Ä B X

@ æ 9 M ; H" M ? Q i ? - # Î B p b i # B i F ? B ç ç i i È B æ • m æ i ? b # „ i ç - m ç ° F B T - M ; ? 2
M ; ? 2 M ? [M ; ç ' m ç M " M | B p È B i - + Q M ? ' i + ? Q M ? H" i K F B T - H 9 + i ` Q È + i ç ½ ; t
i ? U + H U + + U + K ç M ? i ` Q M ; # ¼ M ? ¼ + k M ; + ? d ç ç i i È B M ? ` F B T i ` Q M ; i K F B T p ä
+ k M ; F ? ¬ M ; # B i i ` M æ • m æ H" i ? U + H U + ; b \

@ æ • m æ ç ° F B T - F ? ¬ M ; # B i p ä F B T M " v ç ° T ? € T i ? M " Q \
L ? ç + h ? " M ? + ' i i B M ; M | B X

@ J † + F v m - K M ? • M - H B M ? i ' i + ^a ç ° F B T ç m ç ® B F ? € M ; p È B i ? B M ç ` - ç ' m ç
G M ; G M | B X

@ æ Q È + - ? B M i ç B i H m v M ? | K Q Æ B # # ° / B ? " B ç ' m ç - M ; Q Æ B ; B 9 T i ? ° T ? € T
L ? ç + h ? " M ? M | B p È B G M ; G X

@ * ? O M ? • M v M i • K H m v M ? | + ? 9 M ; - ? B M i ç B > ¶ M h ? J o Q Æ M ; p š M + ? Q F ? ¬ B
F ? ¬ M ; / € K i È B - + ? Q M K ç - m F B H Q H „ M ; > ¶ M h ? J o Q Æ M ; i b K # ¼ M + ? 9 M ; M M
M ; Q Ì B F ? € + b) F ? ¬ M ; i È B [m ' v ` - v + ? O M ? • M X

@ h ? U + H U + + O > ¶ M h ? J o Q Æ M ; p š M + ? Q F ? ¬ B T ? K + - ? v H" + ? 9 M ; i ç ® B T ?
L ? ç + h ? " M ? + ' i i B M ; ? Ä B G M ; G X

@ o ¬ / K M ; i ? ¬ B - M m K ç - m M " v + ? ç v ç B i ? b # ^a M i ? + O i K m ® M M ; , M H ç B + k M
h ? J o Q Æ M ; F B M ? ' i ç ` M ? H" i ` ® M ç B i m H m v M ç ² M ; i ? Ì B i b K + ? Q M K ç - m F B
~ M M 9 T / / " M ; X

G M ; G M | B X

@ h i ` Q È + ? i ç B ` M ; Q " B H " K K ° i + ? m v M X

L ? ç + h ? " M ? + ' i i B M ; M | B b m ç | ? „ M H " T i S + ç B i b K æ ç B a Q M ; - h B m a Q M ; h ? M ?
¼ M ? ¼ - + M M ; i ? m ç € K M ; Q Ì B E ? B m h ? B M > ´ - h Y æ B M J ½ M ; - u m * Æ i ` Î p X

L ? ç + h ? " M ? T ? Á M ; M ; W p ç M M ? ' i + k M ; ç 2 K + ? 9 M ; M [i ? m p " Q i ` Q M ; > ç Q h ? B M h ?
i • K X

h ? • M ^a M ? + O L ? ç + h ? " M ? H B M # v p T ? Q ? B M ; ¼ M M 9 B Î a Q M ; S ? Q M ; i ? " M ? -
" v ` - / Q È B b U ? ° T ? € T + O G M ; G - L ? ç + h ? " M ? # „ i ç - m H m v M + ? K Q Ì B # # ° /

* | G M ; G ? ° T ? € T - L ? ç + h ? " M ? H B M v M i • K X

h • K M B K + O L ? ç + h ? " M ? + ? m v M ç ° M ; - p ç M i ? 9 H ¬ ? B M ` i ` Q È + K † i ? „ M - # " M i
' M - M ? ` p ` + ? • M ? Ä ç Q È + L ? ç + h ? " M ? ` | i p " Q X

@ • K X

a m ç | F ? ¬ M ; M ; Ì H " K ° i i B M ; M ´ K ç M ? - p ç M i ? 9 H ¬ F ? ¬ M ; + ? ` m M ´ B b S + M | M ; + O
i ? " M ? i W M ; K ^a M ? M ? Ä - L ? ç + h ? " M ? + Q Ì B F ? ´ K ° i i B M ; - p ç M i ? 9 H ¬ M " v i ? 2 Q K b
+ M M ; ç ½ i M i " M ? X

h ? O ' M + O L ? ç + h ? " M ? F ? ¬ M ; M ; W M ; # B M ? | - h ? € B . Q Æ M ; * ? • M > Ä p " h ? € B > Q
i ? " M ? K ° i ? Ä ç d M ? ç H m v M + ? X

L ; ¼ M H Y ; " Q i ? û i # „ i ç - m i ? B m + ? € v K Q Ì B # # ° / B ? " B M " v - p B + H m v M ? | M "
ç / B ? " B b Q p È B i ? B M i " B ç ` # <sup>a</sup> Q + Á M + S M ; ` „ M ? Æ M - i ? " K + ? Q L ? ç + h ? " M ? + k M
i ? " M ? + ¬ M ; X

. Q È B b U H m v M + ? + O M ? ` p ` + ? • M ? Ä - K Q Ì B # # ° ç ' m ç / B ? " B b m ? B M ; " v +
? ² M ; K M ; / " v ç † + # „ i ç - m i Q € i ` X

L;`v i?S M,K- KQÌB # #° /B ?`B #„i ç-m çÄ `U+- iW iW tm'i ` K°i +?'i HÄM; K`m ç
 @ æ'm ç iBM? ?mv i b Q\
 L?ç+ h?`M? i?b i?`Q M|BX
 JQÌB # #° /B ?`B ç'm ç iW iW tm'i ?B M K€m b m ç| #„i ç-m ?°B iK HçB içQ ` K°i
 +?Q L?ç+ h?`M? F?¬M; i? F?¬M; T?•M i•K +?®M; HçBX
 æ M M;`v i?S +?QM- KQÌB # #° /B ?`B ç m ç½ +?av ` iBM? ?mv i- M?B m æ•m æ
 #²B /QÐM; ` i` M K°i i`,K æ'm h?€M?X
 L;`v i?S KQÌB H,K- /QÈB bU Hmv M +? +O M?` p` +?•M ?Ä - æ•m æ /B ?`B KÈB i
 i MX
 L;`v i?S KQÌB #av K°i ;B¼i +?'i HÄM; K`m i`„M; iW iW +?av ` - i`QM; ç| +ÁM # #°
 i M- L?ç+ h?`M? çQ€M +?WM; i?U+ HU+ +O # #° M`v `i KçM?X
 h?2Q bU ?Á i M +O M?[M; #° /B ?`B ç'm ç M`v i?b +kM; iQ€i ` K°i HÈT bQÆM; F
 H`M?[M; içT +?'i î i`QM; tQÆM; +O M?[M; /B ?`B M`v X
 L;`v i?S KQÌB i€K- # #° /B ?`B +m®B +MM; +kM; ç½ #` ?Á i MX
 G9+ M`v L?ç+ h?`M? ç½ iB m ? Q bS+ HU+ [m€ M?B m- ?„M ç`M? T?ªB ç m HÁM;
 L;`v i?S ? B KQÆB H,K- iQ`M #° /B ?`B ç'm ç ç½ #` ?Á iQ M- M,M; HQÊM; +m²M;
 h?`M? pšM €T +? çQÊ+X
 h`QM; H9+ L?ç+ h?`M? i`T i`mM; iBM? i?¬M Hmv M +? i?b î K°i MÆB i` M >mv
 K`i i?`i +kM; M?[M; F?®B i?B i? ç-v `šv- QÊ+ +?WM; +| ?ÆM i`,K FQ - K°i KªM; K
 í;B[K`i i?`i- >¶M h? J oQÆM; # Q T?O K°i KªM; ?„+ K M; +`i iB M; M|B,
 @ æQ M J°+ *m²M; - p`Q ç•vX
 @ •K -KX
 *O ç€ iW iW Kî H M- æQ M J°+ *m²M; çšM ç-m çB p`Q- T?Q b m +ÁM +| ?ÆM K°i
 @ J pQÆM; - ç½ #„i çQÊ+ K°i i`,K KQÌB M; QÌB- i`QM; ç| +| #®M KQÆB H` æ'm h-
 æQ M J°+ *m²M; +mM; FQM? M|B pÈB >¶M h? J oQÆM; X
 @ "m¬M; ` - ç2K M?[M; i?B i? M`v ` M; Q`B- M?[M; M; QÌB M`v i?U+ HU+ [m€ i?`
 /KM; X
 >¶M h? J oQÆM; M|B pÈB æQ M J°+ *m²M; X
 @ J pQÆM; - i ç½ T?€B M; QÌB çB ibK ?B m MÆB MÆB i¼ Hç+ +O +?QM M; QÌB
 iS+ b) H`T iS+ #€Q +?Q K pQÆM; #B iX
 æQ M J°+ *m²M; i`ª HÌBX
 @ *® ;„M; H`K- +?ì i Mm®i tQM; +?QM M; QÌB FB b) F?¬B T?K+ i?U+ HU+ M? M?
 >¶M h? J oQÆM; M|BX
 @ o•M; - K pQÆM; F?¬M; #B i +ÁM çB m ;b T?•M T?| F?¬M; \
 æQ M J°+ *m²M; ?ÄBX
 @ E?¬M; +| - M; QÆB K mB HmB ` çBX
 >¶M h? J oQÆM; i`ª HÌB- H9+ M`v i?B i? i`QM; K`i i?`i ç½ #` M; QÌB +O >„+ •K h
 ç HçB K°i i`,K KQÌB iM M?•M î i`QM; ç|X
 @ a Q p`v- M; QÆB b Q +?Q HmB tm®M; \

h? 'v æQ M J° + *m²M; î i`QM; K"i i? 'i +?Q `lB çB- >¶M h? J oQÆM; + 'i iB M; ?Ä
@ J pQÆM; - ç iY Km®M ?ÄB K°i b® p"i + -M +?m~M #` +?Q pB + ç° K FB T- KQM
æQ M J° + *m²M; /Q /U K°i +?9i `²B M|BX

@ L; QÆB H` ç iY +O i - ç M H9+ ç| i b) +?m~M #` +?Q M; QÆB- M; QÆB ?B M iç
çQÊ+ `²B- +?QM M; QlB FB p¬ +MM; HÊB ?çB- +?l b m F?B #„i çQÊ+ ?¼ `²B i b
M; QÊB- M; QÆB +Sm i - i M? 'i ç`M? b) F?¬M; #ç+ ç½B M; QÆBX

>¶M h? J oQÆM; KdK +QlB M|B pÈB æQ M J° + *m²M; X

@ æ iç K pQÆM; - i b) M? M? +?|M; i bK çQÊ+ +?QM M; QlB FB X

æQ M J° + *m²M; M; ?2 p"v i?b +kM; F?¬M; ?ÄB M?B m M[- H"TiS + ç|M; +Y HmB

*Y K"i i? 'i çQÊ+ ç|M; HçB- €M? b€M; i`î M MªK ççK- H9+ M"v >¶M h? J oQÆM;
ªM? [m, /`tm' i?B M i`QÊ+ ?ÆM K°i i`, K M; QlB FB X

@

hWM; i? M? •K i?ªK i?B i i`mv M` - # M; QlB i`QM; b® #¼M ?¼ ç½ i`î i?`M? i?•v F
+kM; i`î M M`mM `~vX

a m ç| i`QM; F?QªM? F?„+ #¼M ?¼ +kM; ç m ç½ #` >¶M h? J oQÆM; #B M i?`M?

@ L?[M; M; QlB M"v K F?Q p" ç'm F?Q +ÁM FûK- ç®B pÈB i F?¬M; +| i€+ /KM; H
çQÊ+ +?QM M; QlB FB X

>¶M h? J oQÆM; i?b i?`Q M|BX

J` H9+ M"v- î i` M K°i ç` T?QÆM; [m, [m€B +O >mv M h?B M M°B HK+ - K°i #QM;
p€+? M9B K` H~K #~K M|B,

@ L m H` K°i F i; BÈB i?b +kM; i®i- î +?¶M"v F?¬B T?K+ i?U+ HU+ i?b i®i?ÆM`'i
oQÆM; FB +kM; F?¬M; bÊ ?„M- ?„M H` T?•M i?•M- i H` #ªM i? t2K ?„M +| i? H`
QyQ

Ryy8X *?QÆM; 3dk, h? M? .QÆM; G½Q J X

L; QlB M"v K†+ ?„+ b K i|+ i B #M tM- iQ`M i?•M i`M M; "T K F?QX

@ sQ i tQ iX

J F?Q çQÊ+ M; QM; iK i`QM; i v +O ?€M iY M"v- K°i ççB i`ªQ F?OM; #® K`m ç2M
ç-m MSi M X

@ G` B /€K ç€M? p`Q i? M? /QÆM; i?€M? T?O\

J°i i? M? •K +?|B i B i`mv M iÈB- ?ÆM K°i i`, K M; QlB ?MM; ?´ H, M; F?¬M; # v i
+?QM? H` K°i M; QlB +| i?U+ HU+ #€i iBM? æ'm h?€M?X

@ h? M? .QÆM; i?€M? T?O- i +?QM? H` h? M? .QÆM; H½Q K - MÆB M"v ç9M; H

>„+ b K ?€M iY FB +QlB HÈM X

@ æ9M; H` F?¬M; #B i b®M; +? i K` +ÁM /€K; BQÆM; Q BX

í T?Q i`QÊ+ #€i iBM? æ'm h¬M i?•MªM? M?Q çB M ?`Q [m M; ç'm F?Q i`M M; "T

@ E?¬M; #B i iU HQÊM; bS+ KbM?- ç'm F?Q +€+ M; QÆB H`K b Q +| i? H` ç®B i?C

>„+ v ?€M iY FB +QlB HÈM- K°i ççQ ?„+ K M; tm' i?B M- # Q T?O H M i` M M; QlB
; B M #„i ç-m +?mv M ç°M; - b m ç| #€i iBM? æ'm h¬M FB ç½ i`î i?`M? K°i KªM; K€

L?bM i?'v #€i iBM? æ'm h¬M FB i`î i?¬M? K°i K<sup>a</sup>M; K€m- M?[M; M;Q`B tmM; [m M
?„MX

@ L;Q`B M"Q ;B m pä ;BQÆM; Q B Î ç•v- i?"i iQ ; MX

J°i iB M; F m F?) p M; H M- b m ç; K'v ç¢Q i?•M ^aM? tm'i ?B MX

æB i`QÊ+ +?QM? H" # M;Q`B- +kM; H" h? M? .QÆM; H½Q i´- h?QÊM; Zm M Iv M

G9+ M"v im pB +O ? B M;Q`B ç½ H" M?'i iBM? æ'm h?€M?- F?Q iS+ +¬M; i? K ?'T
K„ M[iYX

@ J„ M?•M [m€ tBM? ç T- K'v M;?bM M,K`²B i +?Q iWM; +?¢K p"Q M[M?•M- #•v ;
ç m H" tY M[- ¬M; i`B ç9M; H" ç®B pÊB i F?¬M; i X

L?bM i?'v ? B M" M;- ?„+ v ?€M iY +Q`B `° H MX

@ L;QÆB H" M;Q`B T?QÆM; M"Q\

.`+? h?B M v m FB m [m€i ?ÄB K°i iB M;X

@ J„ M?•M- i?"i F?¬M; i - i b) i?m ? B M" M; H"K bOM; i?B T- i b) ç®B ç½B pÊB +
/K+ iB M /K+ iYX

@ >¢ HQm- i Km®M t2K M;QÆB +! #^aM bU ;bX

L;?2 i?'v M?Q p"v- h? M? .QÆM; H½Q i´ HB M ;B" M /U- i`QM; i v ç½ M„K H'v K°i i

EB K [m M; #¢Q T?€i- i`U+ iB T KÎ` K°i F?2 F?¬M; ;B M- +^aK M?"M i?'v HU+ HQÊ
i´ +kM; F?¬M; /€K F?BM? i?Q`M;X

@ h?U+ HU+ F?¬M; i - p"v ;B[H¢B +?Q M;QÊB K°i K¢M;- /M b Q i +kM; Km®M F?

>„+ v ?€M iY M?bM i?'v K°i FB K +O h? M? /QÆM; H½Q i´ #´ iÊB i?b +kM; F?¬M;

æ9M; H9+ F?¬M; ;B M tû `€+? #´ iÊB- ?„+ v ?€M iY M"v pšM F?¬M; ç°M; ç"v- FB K [
?€M iY FB ?! i?"M? ? B- b m ç! #B M K'i i`QM; ?Q F?¬M;X

@ ©Q ^aM?X

h? M? .QÆM; H½Q i´ HB M FBM? ?½B- ç®B T?QÆM; +?d H" K°i ç¢Q ^aQ ^aM? K" i?-

@ E?¬M; i®iX

a„+ K†i +O h? M? .QÆM; H½Q i´ ç¢B #B M- K°i /U +^aK #'i i?Q`M; tm'i ?B M- [m^a i
[m, [m€B ç½ tm'i ?B M Î T?Q b m ?„MX

@ h?U+ HU+ +O M;QÆB +ÁM [m€ v m- F?¬M; tSM; H"K ç®B i?O +O i X

G9+ M"v ?„+ v ?€M iY ç½ tm'i ?B M Î T?Q b m- K°i K^aM; ?„+ K M; tm'i ?B M- # Q p
p"Q i`QM; ç!X

@ "Ä bQ T?! +O i` X

@ "m¬M; bQ i´` X

h?QÊM; Zm M Iv M L?B p" .`+? h?B M ? B M" M; ç m ?ûi H MX

@ Iv M L?B- h?B M L?B ? B +QM K m +?¢v çB- +€+ +QM F?¬M; T^aB H" ç®B i?O +

h? M? .QÆM; H½Q i´ HB M [m€i HÈMX

@ E?¬M; +?¢v i?Q€i çQÊ+ ç•mX

>„+ v ?€M iY HB M +Q`B M!B- b m ç! K'v ç¢Q /'m i v HB M ç€M? H M i`QÊ+ M;Q`B
K F?Q +m²M; #¢Q tm'i ?B M- F?¬M; ;B M tmM; [m M? HB M i`Î M M p†M p Q- .`
Iv M L?B ç½ #` K°i HU+ HQÊM; p¬ ?bM? €T +? X

@ > B çϕB K„ M?•M- i b) F?¬M; H¨K i?QÆM; i´M ? B M; QÌB- +| +€+ M; QÆB Î +ϕM ?
 F?¬M; m´M; +¬M; iÈB >mv M h?B M M°B HK+ K°i +?mv MX
 h? M? æ²M; M?bM ? B M; QÌB .`+? h?B M p¨ h?QÊM; Zm M Iv M L?B K¨ M|BX
 @ GϕB ç•v- +€+ M; QÆB H¨ bOM; i?B T +O i X
 >„+ v ?€M iY pQÆM i v ` - .`+? h?B M p¨ h?QÊM; Zm M Iv M L?B ç½ #` ?„M ¬K H'v
 T?ªM F?€M; X
 @ L; QÆB K m i?ª +?9M; i ` X
 *ª ? B M¨M; M?bM i?'v ?„+ v ?€M iY M¨v i?b bÊ ?½B- M m `ÆB p¨Q i`QM; i v +O ?„
 iQÊM; çQÊ+X
 @ *€+ M; QÆB ç²M; w- ?QÎM; [m K +¬M; +O i tQM; b) çQÊ+ /K+ iB M /K+ iY- F?
 >„+ v ?€M iY FB +QÌB `° K¨ M|BX
 @ ¯+ °+X
 æ9M; H9+ M¨v- K°i M; KK K€m iQÆB iW i`QM; KB M; +O ?„+ v ?€M iY T?mM ` - i?
 b„+ K†i p¬ +MM; F€ /`X
 @ *? i iB i- HϕB T?€i i€+ `²BX
 >„+ v ?€M iY H~K #~K K¨ M|BX
 @ aQ i¬M- M; QÌB K m M? M? H M- +?9M; i F?¬M; TªB ç®B i?O +O ?„M- K m ibK
 G9+ M¨v .`+? h?B M p¨ h?QÊM; Zm M Iv M L?B +kM; +ªK M?“M i?'v ?„+ v ?€M iY +
 `²B M|BX
 @ h?B M L?B- K m çB ibK M; QÆB- i +ªM ?„M HϕBX
 h?QÊM; Zm M Iv M L?B v m FB m M|BX
 @ *€+ M; QÆB +ÁM Km®M çB- ÎHϕB ? i +?Q i X
 >„+ v ?€M iY [m€i HÈM- iWM; çϕQ T?€T #„M H M F?¬M; i`mM; X
 @ aQ i¬M- M; QÌB K m M? M? H M M m F?¬M; i?b F?¬M; +ÁM F`TX
 .`+? h?B M +'i iB M; M|BX
 @ sQ i tQ iX
 G9+ M¨v K°i ?„+ K M; i¨M ` - F?¬M; ;B M tmM; [m M? i'i +ª ç½ #B M K'i F?¬M; +Á
 @ .`+? h?B M- bQ T?|X
 h?QÊM; Zm M Iv M L?B [m€i HÈM K°i iB M; - +kM; F?¬M; M?bM i?'v #|M; M; QÌB-
 M?QM; ?B M iϕB HϕB #® i`Q K°i i?O çQϕM- M¨M; +,M #ªM F?¬M; M?“M ` X
 @ h M M H¨K ;b #•v ;BÌ- bQ T?|- h?B M M?BX
 h?QÊM; Zm M Iv M L?B HÁM; M?Q HY ç®i- F i ;BÈB F?¬M; M; ÌHϕB #B M K'i F?¬
 @ h TªB çB ibK M; QÌB +Sm ?¼- M M ibK B ç•v- F?¬M; B +| i? KϕM? ?ÆM bQ T
 h?QÊM; Zm M Iv M L?B i?¬K M; ?o i`QM; HÁM; ,
 @ æ9M; `²B- H¨ L?ϕ+ h?“M?- TªB ibK L?ϕ+ h?“M? M?Ì ?„M ;B9T çÐ- ?„M H¨ i°+ i
 KÈB +| i?U+ HU+ ç|X
 L; ?o iÈB ç•v- h?QÊM; Zm M Iv M L?B H¨T iS+ T?|M; iÈB T?Q i`QÈ+X
 J¨ H9+ M¨v Î # M i`QM; F i ;BÈB ç½ #` ?„+ v ?€M iY +'K +? - K¼B M; QÌB +?d +| h
 i?Q€i çQÊ+ ` M; Q¨B- M?[M; M; QÌB +ÁM HϕB ç m #` p•v #„iX

@ ¯ + ° + X

J€m iQÆB H¢B +?ªv` iW KB M; +O ?„+ v ?€M iY- M?bM i?2Q #!M; ?bM? tBM? ç T
?„M +kM; +?d +! i? i`Q K„i M?bM M`M; #Ä çBX

@ *? i iB i- K¼B M; QÌB K m î ç•v +?Q i - M m F?¬M; i b) ;B i F?¬M; i? X

>„+ v ?€M iY i`„M; # +? b„+ K†i M!B pÈB K'v i`,K M; QÌB FB - i?O 'M +O ?„M #B M
p•v i`QM; K°i KªM; ?„+ K M; X

@ *Sm K¢M; - K m #m¬M; i ` X

" M[iY HB M ?ûi HÈM imv M?B M ?„+ v ?€M iY ç m F?¬M; Hw iÈBX

@ K ç-m- K m #m¬M; bQ Km°B ` X

>ÆM KQÌB i? M? MB M çQ K„i M?bM M? m `²B M!BX

hWM; ç¢Q FB K [m M; +?QÎM; 'M #„M ` - i`QM; ç! +! F?¬M; Qi M; QÌB +! i?U+ HU+
ç9M; H` F?¬M; i X

QyQ

RyyeX *?QÆM; 3dj, h?€B •K "´ .QÆM; X

@Jm®M +? iX

>„+ v M KiY +,K iS+ K` M!B- ?ÆM KQÌB ç¢Q +¬M; FQ+? #„M iÈB i? M? MB M FB -
?„+ K M; ?B M H M- #B M i?`M? M?[M; i? M? i`QÎM; FB K K`m ç2M- K F?Q #„i ç-

@ >W- M; QÆB ;BÄB i?b çB H M +MM; i ;BªB [mv iX

>„+ v ?€M iY H¢M? H)Q M?bM K°i i`,K M; QÌB FB - i?O 'M H¢B tm'i ?B M K°i H-M M
.QÆM; H½Q i´ +MM; pÈB # M[iY i` im´B F?€+ p`Q i`QM; i v- i?•MªM? +?çv iÈB
M; QÌB +ÁM H¢B F?¬M; #B i T?ªB H`K b Q- #¼M ?¼ ç m i?`i FBM?- +QÌM; ;Bª i? M

Í i`QM; K°i ;B M M?`M- ?„+ v ?€M iY- h? M? .QÆM; H½Q i´- .`+? h?B M- +ÁM +! #
çQÊ+ MûK p`Q i`QM; ç!- b m ç! ?„M #„i ç-m p`M F?Q çB m iS+- K F?Q i`Î M M i`

Í i`QM; K°i M; ¼M M9B- L?¢+ h?`M? ç M; #`v ` +'K +? - ç•v H` M;`v i?S ? B KQÆB

@ .mM; ?ÊT +?Q i X

*m²M; #¢Q HU+ HQÊM; tm'i ?B M- i` M F?m¬M K†i +O L?¢+ h?`M? +kM; ?B M `
iWM; ç¢Q T?€T [mv i çQÊ+ ?„M ç€M? p`Q HÁ Hmv M ç M- HÁ Hmv M +kM; çB M +
çQÊ+ €T +? X

h?ÌB ;B M iW iW i`¬B [m - pB + F iB T L?¢+ h?`M? T?ªB H`K +?QM? H` /mM; ?Ê
HQÊM; i`QM; /B ?`B i?`M? K°i +?¶ KÈB t2K H` ç¢B +¬M; +€Q i?`M?X

G9+ M`v Î MÆB p•v F?®M .`+? h?B M- i`QM; T?ÁM; h? M? .QÆM; H½Q i´- ?„+ v ?
T?ÁM; M`v F?¬M; B /€K p`QX

@ aQ i´- +?9M; i H`K ;b #•v ;BÌ- M; QÌB M`v #„i +?9M; i H`K ;b\

" M[iY FB +'i iB M; ?ÄBX

@ Bxxx- +€+ M; QÆB +! +Æ ?°B ?½v iU F i HB m KbM?- KB M +?Q #` M? ç-m FB

h? M? .QÆM; H½Q i´ i?Î` K°i ?ÆB `²B M!BX

@ h?B M M?B- +QM ?ŠM +kM; M M i`®M +MM; pÈB bQ T?KX

L?bM .`+? h?B M- h? M? .QÆM; H½Q i´ #„i ç„+ /o i?Î /`BX

@ aQ i´- bQ T?K M?`i ç`M? b) ibK çQÊ+ M; QÌB +Sm +?9M; i X

@ h?B M L?B- +ÁM B +| i? +Sm +?9M; i - i?U+ HU+ +O ?Q`M; i¬M +kM; F?¬M;
;B®M; i K`i?¬B- +?Q /M L?¢+ h?B M i`QM; i`mv M i?mv i b®M; H¢B i?b lv M L?B
B +| i? ¢ M +Sm i X

h? M? .QÆM; H½Q i´ i?Î /`B M|BX

@ aQ i´- M?'i ¢`M? b) +| M; Q|B ¢ M +Sm +?9M; i X

.`+? h?B M +'i iB M; M|B- M`M; `i iB M iQÎM; p`Q bmv M; ?o +O KbM?X

@ *€+ M; QÆB v M i•K- i b) F?¬M; ¢ +€+ M; QÆB +? i ¢•mX

J°i i? M? •K p M; H M- b m ¢| ?„+ v M K iY FB tm'i ?B M- F?m¬M Kti imv i®i ?ÆM

@ *?•M ok ¢¢B ¢ +? i iB i- F?B M i #` i?QÆM; M†M; - K€v M; ?bM M, K T?QM; 'M
¢QÊ+X

>„+ v ?€M iY i?b i?`Q M|BX

@ L; QÆB `®i +m°+ H` B- Km®M #„i +?9M; i ¢ H`K ; b\

h? M? .QÆM; H½Q i´ i?'v ?€M iY M`v idM? H¢B i?b +'i iB M; ?ÄBX

@ h H`M; Q|B i? M`Q M|B +kM; F?¬M; b Q- i Î hB M K ; BÈB ¢ m ¢QÊ+ ; ¼B H`h?
M, K i`QÊ+ +?9M; i H`i?B M M; Q¢B F?€+? Î ?mv M i?B M M°B HK+X

>„+ v ?€M iY M`v +'i iB M; M|BX

@ L; QÆB +?QM? H`i?B M M; Q¢B F?€+? K'v M; ?bM M, K i`QÊ+ \

h? M? .QÆM; H½Q i´ HB M FBM? M; ¢+- i`mv M i?mv i M`v M`M; +kM; ¢½ iWM; M;

@ h®i H„K- #•v ; B| M; QÆB ¢½ #B i i H` B- K m H¢B ¢•vX

h? M? .QÆM; H½Q K M; QM; F i K°i i?O 'M- i?•M ?bM? b m ¢| ¢½ H M iÈB ; BQ| M;

@ sQ i tQ i X

J°i KªM; ?„+ K M; +O i? M? /QÆM; H½Q K i`M` - iQ`M #° [m-M €Q +O i? M? /Q
i`Q i`M- i? M? /QÆM; H½Q i´ imv b®M; K'v i`, K M, K M?QM; H`M / pšM i`„M; i`Q
+?9i M`Q- b„+ Kti pšM ?²M; ?`QX

@ .WM; i v- M; QÆB ; B i i ¢B- /WM; i vX

h? M? /QÆM; H½Q i´ +ªK i?'v imv i p¼M; - Î i`QÊ+ Kti K¬M ?¢ +O KbM? K` #` i M
K` M`M; F?¬M; i? M?9+ M?Q+?X

@ J ¢-m FB M; QÆB M; WM; i v +?Q i X

.`+? h?B M [m€i iQ- M?bMi?'v iQ`M i?•M bQ T?K Hă H² M`M; ;ÆB M; QÊM; M; MM

@ L; QÆB K m #m¬M; bQ i´ ` - i i? v i? +?Q bQ i´- K m #m¬M; bQ i´ ` X

L?bM i?'v ?„+ v i? M? /QÆM; H½Q K F?¬M; ¢ w iÈB- .`+? h?B M HB M HÈM iB M

@ E?†+ F?†+- M; QÆB F?¬M; +-M T?ªB HQ H„M; - b) iÈB T?B M M; QÆB- ¢WM; M| M

h? M? /QÆM; H½Q K +Q|B K°i iB M; - K'v M; ?bM M, K M v ?„M F?¬M; ¢KM; iÈB M
FbK +? ¢QÊ+ M[X

@ "m¬M; `XX

h? M? /QÆM; H½Q i´ iU ?² ¢½ imv i p¼M; - +?d +| i? [m€i iQ +?S F?¬M; i? M?9+

@ L; QÆB +S iB T iK+ H iQ ¢B- M?Q p`v i KÈB +| +ªK ; B€+X

h? M? .QÆM; H½Q K +Q|B iQ M|BX

J°i H9+ b m- K°i i? M? •K i`-K i`¼M; i?Î` - i? M? /QÆM; H½Q K i?Î` K°i i`¼+ F?
Q T?O H'v ?„M p` i? M? /QÆM; H½Q i´- ?mv i M?K+ +O i? M? /QÆM; H½Q i´ H
i?•v F?¬- H9+ M`v i? M? /QÆM; H½Q i´ +kM; F?¬M; i?´v ;b H` i?®M; F?´ M; QÊ+ H
@ :B` `²B F?¬M; çO ?QÆM; p`- M; QÌB i` im´B pšM i®i ?ÆMX
h? M? /QÆM; H½Q K +´i iB M; M|BX
G9+ M`v # M[iY FB ç½ bÈK #` /¼ ç M KS+ i?´i i?¬MX
@ >W- +€+ M; QÆB çWM; bÊX
h? M? /QÆM; H½Q K i`-M i`m²M; çSM; Îi`QÈ+ K†i # M[iY FB X
@ G½Q K FB - K m i? +?Q +€+ M`M; - i b) i? v i? #¼M ?¼X
.´+? h?B M ? B K„i`QM; `QM; M?bM i? M? /QÆM; H½Q K K` M|BX
@ h ç´B +?O w- ;B[M; QÆB H¢B T?Q b m- i?QÆM; i? +O i M?´i ç`M? T?ªB +¬M
F?¬B T?K+ K` i?U+ HU+ +O M; QÆB K¢M? M?´i M M ç +m®B +MM; X
h? M? /QÆM; H½Q K M|B pÈB .´+? h?B MX
@ *€+ M; QÆB- ?½v +?m`M #`- i b) bOM; €B +€+ M; QÆB +?Q i?´i i®iX
h? M? /QÆM; H½Q K M|B tQM; - ?„+ K M; HB M ç€M? H M i` M # M[iY FB - #¶M;
M M b€M; M; ÌBX
@ æ M ç•vX
h? M? /QÆM; H½Q K +´i iB M; M|B- # M; QÌB iU ?²M?Q +| bU ?´T /šM p¬ ?bM? iB
+ªK i?´v F€ [m€BX
@ " p` bQ i,- K¼B M; QÌB H`K ;b p`v
.´+? h?B M b®i`m°i +´i iB M; X
@ L; QÆB +S iW iW- b) çQÊ+ ?¼+ ?ÄBX
h? M? /QÆM; H½Q K +QÌB M|B pÈB .´+? h?B MX
.´+? h?B M M´B ;B`M M?bM h? M? /QÆM; H½Q K M?QM; M`M; +kM; #´i HU+- M`M
ç¬B K„i çB- # p` bQ i, +O M`M; #„i ç¬m +ÎB #Ä [m¬M €Q- i?•M i? K K K¢B F?) /U
/QÆM; H½Q K - .´+? h?B M ?´M F?¬M; i? M?„K K„i H¢B ?B M i¢BX
" p` bQ i, H9+ M`v iU ?²M?Q ç½ #` K Km°B- #Ì K¬B M|M; +?ªv ç½ /€M H M i` M
H½Q K - bÌ bQ¢M; i?•M i? +O ?„MX
@ *?O M?•M- M; WM; i?¬B M m F?¬M; b) /šM iÈB M; k H¬B FB TX
G M; G ÎT?Q t ?° T?€T +´i iB M; M|B- G M; G HQ H„M; F?¬M; i?¬B- M; k H¬B F
#bM? i?QÌM; - +kM; F?¬M; TªB H` v m FB T K FB T- ç| H` K°i i?B M FB T`´i; ?
G9+ M`v L?¢+ h?´M? +kM; ç m ç¬m F?¬M; i?¬B- ?„M F?¬M; M; Ì`^M; KbM? Hmv M
iÈB M; k H¬B FB T i`QM; i`mv M i?mv i- i?´i H` #m²M #U+X
o®M L?¢+ h?´M? Km®M Hmv M ?| M?[M; /B ?´B ç´m ç p` M?[M; iBM? ?mv i M`v ç
,M p Q b) +| ?B m [mª- B M; Ì H¢B /šM ç M; k H¬B FB TX
QyQ

RyydX *?QÆM; 3d9, EBK hB M E?¬BX

h`QM; i v +O L?¢+ h?´M? #B M ?| - >¢Q h?B M h?€T #„i ç¬m ?B M ` - M, K +QM
ç¬m iW >¢Q h?B M h?€T tm´i ?B M- H9+ M`v F?Q iS+ i` M M; QÌB +O M, K +QM ç½

*^aK M?"M i?'v F?Q iS+ i` M M;Q`B +O F?¬B H¶B L?¢+ h?"M? ¸½ #B i ¸QÊ+ M,K

@ G½Q K F?¬M; çQÊ+ M?Q p"v- M;QÆB F?¬M; T?ªB H" Km®M i'K i?•M tY M[+O
i?QÆM; i? b Q- ?B M i¢B i ç½ çB H M iB M K ;BÊB ç•m- M;QÆB ?B M i¢B F?B r
T?ªB H"K b Q #•v ;BìX

.`+? h?B M YM; çÄ ? B ;Á K€ `²B M|BX

@ h?"i H" pQm p"i- M" M; M|B p"v +kM; ç9M;- ?B M i¢B M" M; ?½v M i•K im Hmv M
Km°B +O M" M;- +?mv M M"v i?"i ?'T /šM i X

h? M? .QÆM; H½Q K M?bM i?'v .`+? h?B M i?b ç½ F?¬M; FbK +? M'Bi" ?Ä - p°E
#bM? M;¼+ `²B ` M;Q"BX

@ aQ i'- h?B M L?B b) M;?o +€+? #€Q i?M +?Q M;QìB- +?Q /M ?B bBM? #ªM i?•M

.`+? h?B M M?bM i?2Q #|M; HQM; +O h? M? .QÆM; H½Q K `ìB çB `²B H~K #~K M

*?,K +?9 M?bM ? B +€B #bM? M;¼+- .`+? h?B M M;?o ç M çB m ;b ç| - ?²B H•m b r

@ L?¢+ h?"M?- ?| ` i?S M;QÆB im Hmv M +?QM? H" im +?•M- +?Q M M KÈB +| i?
Hmv M i?S M"v- i ?B p¼M; +| i? +| K°i M;"v +¬M; #bM? F?B m +?B M pÈB M;QÆB

í i`QM; K°i M;¼M M9B- L?¢+ h?"M? H9+ M"v #„i ç-m +ªK M?"M çQÊ+ F?Q iS+ [m, /
/†K- MÆB ç| #®+ H M M?[M; +m²M; T?QM; ;"Q i?ûiX

E?Q iY+ [m, /` M;"v +`M; iB T M?"M L?¢+ h?"M?- F?¬M; #B i F?B M"Q i?b #„i ç-m
;"Q i?ûi #„i ç-m #„M iÈBX

h` M ? B M;¼M M9B- F?¬M; Qi +U i?¢+? #` +m²M; T?QM; i?'B # vX

*kM; F?¬M; i?B m M? K i?¢+? #` FûQ `KM;- +m²M; T?QM; F?B M +?Q M9B MQM +

æ²M; i?ìB H9+ M"v- î i` M F?¬M; i`mM; K•v ç2M i`"M M;"T- i`QM; ç| +| M?[M; ç¢Q
#„i ç-m i`9i tm®M;- F?¬M; F?Q T?€i` ?QÆM; p` ?Ov i?B M /B i ç` - ç€K K•v FB
+U+- K M; i?2Q HU+ ç¢Q p¬ +MM; [m, /`X

GQ¢B ?B M iQÊM; M"v bQ pÈB M;k H¬B FB T ? B i?€M; i`QÈ+ i?b K¢M? ?ÆM F?¬

*€B M"v ;B®M; M?Q H" ç° FB T i`¼M; v mX

L?¢+ h?"M? Kî ? B K„i i?-K M;?o- ?B M i¢B ?„M ç¢i iÈB æ¢B h?W i`mM; F€- +?Q /
?"m F€ +ÁM +?Q çKM; iÈB i?B M FB TX

í ;¬M ?„M +?QM? H" L?¢+ h?B M H½Q i' - +?šM; H) H" L?¢+ h?B M H½Q i' ç½ ç°i T
? v b Q\

L?¢+ h?"M? #B M b„+- H½Q i' ç° FB T KbM? +-M T?ªB #B i KÈB ç9M;- F?¬M; #B
T?B M iQ€B M"v i?"i H" HÈM- b„+ K†i +O L?¢+ h?"M? ?ÆB i`-K tm®M;- i•K MB K

h?O 'M +O ?„M H¢B #B M ç' B- >¢Q h?B M h?€T ç½ tm'i ?B M # M +¢M? ?„MX

@ h`ìB ¢- ç•v +?QM? H" ?Ov i?B M /B i ç` T?ªB H"K b Q ç•v\

L?bM i?'v +ªM? iQÊM; i`QÈ+ K„i- K¼B M;QìB ç m ?QªM; bÊX

h?U+ HU+ +O K¼B M;QìB F?¬M; T?ªB H" K¢M?- ç†+ #B i H" M;QìB +O L?¢+ ;B - L
L?¢+ GQM; L?¢+ >¢+ #¼M ?Q¢i /½ bÊ ?½B p¬ +MM;X

G9+ M"v î i` M F?¬M; i`mM;- F?¬M; ;B M +kM; i`î M M Kì K`i- p¬ b® +U i?¢+? # v

J` €M? K„i +O K¼B M;QìB p¬ +MM; FBM? M;¢+- #¼M ?¼F?¬M; ?B m H" +?mv M
p`Q G M; G K" M;?B ?Q†+X

G-M M"v M m M?Q F?¬M; T?ªB L?¢+ h?"M? #`v ` +' +? M; ,M +ªM ?šM H" #¼M ?
+?YM; `²BX

@ G M; G +| T?ªB H" H½Q i' ç° FB T F?¬M;\

L?¢+ h?"M? +'i iB M; ?ÄB G M; G X
 @ h +kM; F?¬M; #B i- M?QM; t2K` F?¬M; T?ªB H½Q i' ¸° FB TX
 G M; G M; ?B ?Q†+ M|B pÈB L?¢+ h?"M?X
 @ E?¬M; T?ªB H` H½Q i' ¸° FB T i?b`®i+m°+ H` +?mv M ;b\
 L?¢+ h?"M? p¬+MM; M; ?B ?Q†+- `®i+m°+ H` +?mv M ;b ¸•v\
 @ ¸•v H` pä FB T- ¸'m ;Bª M?"T ¸¼ - i +kM; iWM; M?bM i?'v i?"T iBM? æ'm h?€M
 HK+ ¸° FB T- M?QM; F?¬M; K¢M? K) M?Q p"vX
 @ æ•v F?¬M; T?ªB H` H½Q i' ¸° FB T i?b H` B\
 L?¢+ h?"M? pšM +?Q M|B ? i i?b #B M b„+- M m F?¬M; T?ªB H½Q i' ¸° FB T i?b ?
 iBM? æ'm h?€M? - KbM? im Hmv M T?€T HU+- ¸'m F?Q +kM; +| i? ¸°i T?€- ?ÆM M
 iB M #° i?b ¸'m F?Q +kM; iB M #° iQÆM; SM; - +?Q M M ?šM H` KbM? ¸°i T?€ iÈB
 æ°i T?€ iÈB æ•m æ T?ªB +| M; mv M F?Q +O i?B M ¸` - +| H) i` M M; QÌB +O +|
 M; mv M F?Q +O i?B M ¸` M M KÈB +| i? ¸°i T?€ M?Q p"vX
 L?QM; ¸9M; p`Q H9+ M`v- L?¢+ h?"M? HB M /MM; K°i T?€T [mv i# Q T?O H'v iQ`
 iU ¸°M; #B M K'i- ¸'m F?Q M²M; ¸"K #„i ¸-m tm'i ?B M- F?Q i? i, M; p¼iX
 *Æ ?²+MM; H9+- T?€T HU+ +O L?¢+ h?"M? i, M; p¼i- +'K +? +kM; #B M K'i i` M
 ;`QX
 @ G M; G - M; QÆB ¸B M|B pÈB K¼B M; QÌB- i ¸B ¸° FB TX
 L?¢+ h?"M? [m€i HÈMX
 QyQ

RyRRX *?QÆM; 3d3, L?¢+ h?B M G½Q h' :B L?"TX

æ9M; H9+ M`v L?¢+ h?"M? HB M i?ª M; QÌB `ÌB ¸B- Îi` M F?¬M; i`mM; +| K°i [mv
 p227T?B b L?¢+ h?"M?X
 æ²M; i?ÌB H9+ M`v Îi` M F?¬M; i`mM; ;B®M; M?Q +| K°i iB M; b'K M' p"v- i?2Q iB
 K°i +?m¶B H¬B ¸B M t T?"M; i?šM; i„T Q M? FQ+? tm®M; L?¢+ h?"M?X
 GU+ HQÊM; +QÌM; ?½M M`v p¬+MM; HÈM- i`QM; M?€v K„i ¸½ #´ p T?Q L?¢+ h?
 GQM; i?•M i? p`S?QM; G¬B aQ- i`QM; M?€v K„i S?QM; G¬B aQ #„i ¸-m`mM; H M
 ¸QÊ+- b m ¸| pÐ i M /QÈB K†i ¸'i p¬+MM; i? i?ªKX
 L?¢+ h?"M? +~M i?"M ¸|X
 L?¢+ hY aÆM p` ¸€K M; QÌB L?¢+ ;B ¸ m p½ K² ?¬B H¢M? i? v +?Q L?¢+ h?"M?X
 G9+ M`v G M; G M; ?B ?Q†+ F?¬M; i?¬B- +?O M?"M i¢B b Q +kM; ¸¢i iÈB pä FB T
 @ L?¢+ EB m i, i, - #B m + ¸°i T?€ iÈB æ•m æ b Q\
 G M? >² >¢Q h?B M FBM? M; ¸+ ?ÄB L?¢+ EB mX
 @ h +kM; F?¬M; #B i- u m >mv M i, - +| TªB L?¢+ h?"M? ¸½ ¸°i T?€ iÈB æ•m æ ?
 L?¢+ EB m +kM; F?¬M; #B i+?mv M ;b tªv`X
 @ *?O M?•M ¸½ Î pä FB T- M m i? M? +¬M; pQÊi [m i?b b) ¸¢i iÈB æ•m æ X
 G M; G M|B pÈB K¼B M; QÌB T?Q b mX
 @ h?"M? L?B b„T ¸¢i iÈB æ•m æ \

L?¢+ hY aÆM- L?¢+ hY S?QM; - L?¢+ GQM; K¼B M; QìB ç m FBM? M; ¢+ ?€ ?®+ K²
 :B| H¢M? çB M +m²M; ;"Q `Qi- ?mM; ? ,M; #„M iÈB i?•M ?bM? +O L?¢+ h?"M?X
 @ *€+ M; QÆB iQîM; `^M; i bÊ+€+ M; QÆB ? v b Q- i?B M FB T i +ÁM F?¬M; bÊ- ?
 L?¢+ h?"M? #„i ç-m M; ? M? ç|M- i?O 'M +O ?„M #B M ?| - î# M i`QM; >¢Q h?B
 hB M E?¬B G¶B #„i ç-m tm'i ?B M- +| H¬B çB M +¬M; FQ+? +O pă FB T- FBK iB
 @ h?QÆM; GQM; *?QîM; T?€ +?Q i X
 L?¢+ h?"M? ç€M? ` K°i ç'm F?Q FBK b„+ - K°i ç¢Q +?QîM; 'M çQÊ+ M; QM; iK- K
 +?|M; ?| i?"M? i`Q i`MX
 æ'm h?€M? #bM? i?QîM; F?B iB M pă FB T- i?U+ HU+ i?U+ bU F?OM; #®X
 J` L?¢+ h?"M? F?¬M; ? ;B®M; i?QîM; M?•M- ?„M im Hmv M +| i€+ /KM; #B M i?€
 im Hmv M +| i? iB M p`Q i`QM; ç M çB M i`îi?"M? ç'm F?Q- i?U+ HU+ p¬+MM; K
 :BìF?„+ M`v- îi` M F?¬M; i`mM; - K•v ç2M #„i ç-m ;B,M; FQM- €T HU+ i`-K i`¼M; i
 +kM; Km®M i?î; 'T- mv €T #®M T?QÆM; i€K ?QÊM; #„M H M i` M M; QìB +O L?¢+
 *m²M; T?QM; i`î M M; "Q i?ûi- KQ `Qi; B| H¢M? #„i ç-m i`"M M; "T- +ÁM +| H¬B
 +kM; #„i ç-m ;"Q i?ûiX
 @ oă FB T M`v bQ pÈB i?B M FB T +kM; F?¬M; FûK ?ÆM # Q M?B mX
 L?¢+ h?"M? H~K #~K M|B- i`QM; HÁM; ?„M F?¬M; ? /€K F?BM? i?QîM; - M,K +QM
 H"TiS+ ?QÊM; p T?Q H¬B çB M K" +¬M; FQ+?X
 Zmv M T?QM; i`QM; M?€v K„i tm'i ?B M T?Q b m +O L?¢+ h?"M?- i?•M ?bM? +O
 ç`M?- K v K" ?„M +| i?•M i? EBK GQM; - L?¢+ h?"M? K†+ /M #` [mv M T?QM; # Q
 F?¬M; +| #`i F€ªM? ?QîM; M`QX
 S?QM; G¬B aQ #„i ç-m `mM; H M- MQÆM; i?2Q HU+ HQÊM; tQ v i`ÁM- i•K MB K
 #¶M; M?B M KQìB F?®B çB M i`K #´ p T?Q ?„M F?B M +?Q ç€K M; QìB L?¢+ hY S
 FBM?X
 @ S?€ +?Q i X
 æ'm F?Q +O L?¢+ h?"M? #„i ç-m #¢Q HB i tm'i ?B M- K°i ç¢Q FBK b„+ i?O 'M çQ
 íi` M F?¬M; i`mM; - K•v ç2M +`M; M; `v +`M; i`î M M i`"M M; "T- iB M; b`K +kM; -K
 hWM; ç¢Q H¬B çB M #„i ç-m Q M? FQ+?- M,K +QM EBK hB M E?¬B G¶B M?'i i?ìB
 M,K +QM EBK hB M E?¬B G¶B SM; T?| pÈB H¬B çB M L?¢+ h?"M? ç½ iB i FB K F?
 *U i?¢+? F?¬M; M; WM; # v K9 - +ÁM +| KQ iQ `Qi; "Q- #„M ` #®M T?QÆM; i€K ?
 *¬M; FQ+? M`v i?"i H` K¢M? K)- L?¢+ h?"M? +kM; F?¬M; Hm®M; +m®M; i v +?•M-
 ?B M- iWM; ç¢Q HU+ HQÊM; +QîM; ?½M #„i ç-m i`î M M i`"M M; "T- pă FB T îi`QÊ
 ? /€K +?O [m MX
 L?¢+ hY aÆM pšM +?Q iWM; M?bM i?'v i?U+ HU+ +O +QM KbM? K¢M? M?Q i? -
 #`B bÆM çªQ ?ªB M?Q p`v i?b F?¬M; F?ÄB iQ€i K² ?¬B H¢M?X
 J` ç9M; H9+ M`v- KQB M; QìB +kM; +ªK M?"M çQÊ+ F?Q iS+ +QîM; ?½M #„i ç-m i
 iU +?O çQÊ+ [m v ç-m M?bM H¢B +?d i?'v L?¢+ h?B M H½Q í´ ç M; F?Q M? +?•M
 ? B K„i Kî` X
 @ *€+ M; QÆB çB çB- i +?m~M #` ç° pă FB T- +€+ M; QÆB HmB +`M; t +`M; i®iX
 L?¢+ h?B M H½Q í´ #¶M; M?B M M|B pÈB K¼B M; QìBX
 @ h`ìB ¢- H½Q í´ +kM; Km®M ç° FB TX

J¼B M;Q`B p¬ +MM; FBM? M;¢+- L?¢+ h?“M? ¢ M; ¢° FB T F?¬M; M;ì L?¢+ h?B M
@ æQÊ+ +?9M; i `ìB ¢BX

G M; G +’i iB M; M|B- b m ¢| +’K +? ¢QÊ+ G M; G i?m H¢B- `²B +MM; pÈB K¼B
E?¬M; ;B M tmM; [m M? H¢B /`v ¢†+ K•v ¢2M- +m²M; T?QM; `Qi;`Q- b’K bûi p M;
L?¢+ h?“M? #„i ¢-m +ªK M?“M i?’v pä FB T M`v p¬ +MM; F?OM; #®- t2K ` L?¢+ h
FB T- K` pä FB T +O L?¢+ h?B M H½Q i’ +ÁM K¢M? ?ÆM ?„M `’i M?B m H-MX
@ lv HU+ M`v +kM; i?“i #B M i?€BX

h`QM; HÁM; K¼B M;Q`B i?-K M;?o- ?B M iQÊM; M`v M?Q Km®M ?Ov i?B M /B i ¢
L?¢+ h?“M? +kM; +ªK M?“M i?’v #B M ?| +O L?¢+ h?B M H½Q i’- ?„M +Q`B F?’
M v ? B M;Q`B ¢²M; HQ¢i ¢° FB TX

E?¬M; ;B M tmM; [m M? /QÈB bUªM? ?QÎM; +O i?O ’M +O L?¢+ h?B M H½Q i’-
K¢M? K)X

L?¢+ h?“M? KÆ ?² +ªK M?“M ¢QÊ+- L?¢+ h?B M H½Q i’ ¢° FB T +ÁM K¢M? ?ÆM
h?“M? ¢½ M;?2 G M; G M|B [m - M m M?Q Hmv M ?| tQM; KQ`B # #° /B ?`B ¢’
M;mv M F?Q +?Q L?¢+ h?B M H½Q i’ ,M p`Q- H½Q i’ M m M?Q ¢®B F?€M; ¢QÊ+ i?
pä FB TX

L?¢+ h?“M? #m²M #U+ F?¬M; i?¬B- pä FB T M?` FB T ?ŠM H` +ÁM HÊB ?¢B ?ÆM
¢°i T?€ iÈB KS+ M`v- mv HU+ +O pä FB T +ÁM T?B M iQ€B ?ÆMX

í i` M F?¬M; i`mM;- K•v ¢2M #„i ¢-m iB T +”M- F?¬M; ;B M i`”M M;”T F?Q iS+ ?O
h?“M? p` L?¢+ h?B M H½Q i’X

QyQ

RyRkX *?QÆM; 3dN, GB M h?O æ®B E?€M;X

.QÈB K°i KªM; #,M; i`K p¬ +MM; HÈM- L?¢+ h?“M? +MM; pÈB L?¢+ h?B M H½Q i’
K°i [m M; [mv M ¢’m F?Q- K°i KªM; #,M; i`K FB F?¬M; +| +€+? M`Q T?€ ?OvX

@ L?¢+ h?“M?- K m iÈB ¢•v- +MM; pÈB i +?®M; H¢B pä FB T M`vX

h?•MªM? +O L?¢+ h?B M H½Q i’ #„M p T?Q L?¢+ h?“M?- H9+ M`v pä FB T p•v ?
M;Q`B iK i”T H¢B ¢®B F?€M; b) / /”M; ?ÆMX

@ G½Q i’- M;Q`B +ªK i?’v i? M`Q\

L?¢+ h?“M? +’i iB M; ?ÄB L?¢+ h?B M H½Q i’X

@ h F?¬M; b Q- i pW idM? /”v i?b T?€i ?B M ` pä FB T tm’i ?B M- M;QÆB +~M i
M;QÆB +MM; M? m ¢° FB T- ?bM? i?“M? K°i;B B i?Q¢B Î >mv M h?B M M°B HK+X
L?¢+ h?B M H½Q i’ ?”B ?QÈ+ M|BX

@ •K -KX

hWM; KªM; H¬B ¢B M ¢€M? tm®M;- M; ,M +ªM L?¢+ h?“M? p` L?¢+ h?B M H½Q i’ Î
H¬B ¢B M M`v K¢M? K) M?QM; M,K +QM EBK hB M E?¬B G¶B +kM; +| i? ¢®B T?|;

@ oM pMX

J°i KªM; +m²M; T?QM; p•v î i` M K†i ¢’i- +€i # v ¢€ +?¢v # Q p”v L?¢+ h?“M? p` L
;B[X

@ S?€ +?Q i X

L?¢+ h?B M H½Q í´ #„i ¢-m #„M ` K°i Hm²M; EBK GQM; ¢'m F?Q F?m +? i€M #®M
 @ sQ i tQ iX
 Í i` M F?¬M; i`mM; - #,M; i`K #„i ¢-m ;`Q i?ûi- tmM; [m M? ¢ m i`Î M M ?mM; #¢QX
 @ h?B M L?½M L?B T >²MX
 L?bM K°i KªM; #,M; i`K T?Q i` M- L?¢+ h?`M? ?ûi HÈM K°i iB M; - M;QM; i?¬M +?
 +O L?¢+ h?`M? #„i ¢-m #„M ` iWM; ¢¢Q KkB M?¼M K`m H KX
 J°i KªM; HU+ HQÊM; +m²M; #¢Q i`M M;`T- F?¬M; ;B M tmM; [m M? H`T iS+ ?| i?
 L?¢+ h?`M? ?B M i¢B i?B i`B M mv HU+ ¢½ ¢¢i iÊB KS+ ¢° ?Ov /B iX
 @ sQ i tQ iX
 Í i`QM; M9B MQM- ? B M;¼M M9B HY ¢½ #` Hm²M; +U T?QM; M?' + H M F?¬M; i
 h?`M? p` L?¢+ h?B M H½Q í´X
 L?¢+ h?`M? p` L?¢+ h?B M H½Q í´ ? B K„i M?bM M? m- b m ¢| ? B M;Q`B H`T iS+
 @ EBK GQM; T?€X
 > B iB M; ?ûi p M; H M- ? B i?•M ?bM? +m²M +m°M ¢'m F?Q- +?QÎM; 'M -K -K ¢€M
 ?B M ` K°i +€B F?2 M?Ä- +ª F?¬M; ;B M M?Q Km®M bKT ¢´X
 *?QÎM; 'M K`m p`M; ?mM; ?,M; #„M H M i` M M;¼M M9B- K°i ?Q`M; FBK +U HQM;
 ¢-m `Qi;`Q- ? B iÁ M9B HÈM #„i ¢-m i`Î M M i€M HQ¢MX
 GU+ HQÊM; +QÎM; ?½M p¬ +MM; - K¼B M;Q`B Î T?Q t t +kM; +ªK M?`M ¢QÊ+
 iB M; - K¼B M;Q`B Î T?Q b m H9+ M`v KÈB #B i pä FB T ¢€M; bÊ i? M`QX
 @ G½Q í´- M;Q`B M|B pä FB T M`v # Q ;B`K ÈB +| i? +?'K /Si\
 L?¢+ h?`M? [m v ¢-m ?ÄB L?¢+ h?B M H½Q í´X
 @ G-M ¢-m iB M F?QªM; +?WM; # + M? ;B`- i +ªK M?`M ¢•v H` H-M pä FB T i?S
 L?¢+ h?B M H½Q í´ M|B pÈB L?¢+ h?`M?X
 L?¢+ h?`M? p¬ +MM; ¢ m ¢-m- ?B M i¢B ¢½ #` # Q T?O Î i`QM; pä FB TX
 hWM; ¢¢Q ¢B M i`K ¢B M +m²M; T?|M; tm®M; - L?¢+ h?`M? p` L?¢+ h?B M H½Q í´
 F?€M; - K°i Qi HU+ +¬M; FQ+? ¢½ `ÆB ` # M M;Q`BX
 > B + M? ;B`b m- mv HU+ +O pä FB T pšM F?¬M; ? ;BªK #Èi- M;QÊ+ H¢B +ÁM K
 ¢ªQ ?ªBX
 J` F?¬M; ;B M H9+ M`v ¢½ # Q p•v iQ`M #° H`v L?¢+ h?`M? p` L?¢+ h?B M H½Q i
 F?Q T?ÁM; M;U # Q p•v HšM M? mX
 ",M; i`K i`QM; M?€v K„i #„M p T?Q T?ÁM; M;U ¢'m F?Q- +?d M;?2 iWM; i? M? •K
 #® i`Q +O ¢'m F?Q T?ÁM; M;U- i`QM; M?€v K„i ¢½ tm`i ?B M `i M?B m +€B F?2-
 @ •K -KX
 S?QM; #¢Q ¢B M +m²M; `Qi p`Q- #,M; i`K M?Q i M #„M- ?Q`M? iªQ i?B M [m•M ¢
 T?ÁM; M;UX
 æ²M; i?`B H9+ M`v- M;¼M HY i?¬ `°M; #„i ¢-m i`M M;`T- M?Q K°i +QM `²M; HY
 ¢'m F?Q T?ÁM; M;U +O L?¢+ h?B M H½Q í´X
 @ sQ i tQ iX
 hWM; i? M? •K M´ K¢M?- ¢'m F?Q T?ÁM; M;U F?¬M; +?`m M´B HU+ HQÊM; +QÎM;
 @ sQ i tQ iX

æ9M; p"Q H9+ M"v ç'm F?Q T?ÁM; M;U #¶M; M?B M i""M M;"T K°i M;¼M HY X
@ S?€ +?Q i X

L?¢+ h?"M? ?ûi HÈM K°i iB M;- EBK GQM; ç'm F?Q ç€M? ` - ?"M; p¢M ?"Q [m M
K°i ?Q"M; K M; +?|B K„i Q M? FQ+? p T?Q HQM; ?bM? ?Q °M? FB X

@ •K -KX

Zm M; +—m K"m p"M; M; v H"TiS+ #` #¢Q T?€- +QÌM; ?½M HU+ HQÊM; tû`€+? i?`
*QM `²M; HY FB #B M K'i F?¬M; M?bM i?'v- +U po Q M? FQ+? p T?Q L?¢+ h?"M
*?d H"i?•Mi? +O L?¢+ h?"M? +?QM? H" EBK GQM; i?•Mi? - #` ? B ç¢Q HY M;"
#` i'M i?QÆM;X

> B M;QÌB ç®B F?€M; pÈB pä FB T- M;QÌB +O L?¢+ ;B îtmM; [m M? +kM; T?°B
"®M + M? ;BÌ b m- L?¢+ h?"M? +MM; pÈB L?¢+ h?B M H½Q í' ç½ iB m ? Q i?U+ H
M M ç¬M; M;?`iX

J°i K°M; ?„+ K M; #„i ç—m ;"Q i?ûi- ;„i ; Q # Q i`MK H'v K¼B M;QÌB- b m ç| K•v H
i` M F?¬M; i`mM;X JQ ç€ #„i ç—m i`"M M;"TX

JQ ç€ M"v F?¬M; ;B®M; M?Q H" #,M; i`K H9+ M½v L?¢+ h?"M? ç®B T?| - KQ ç€ M
M?B M H" F?¬M; i? Mû i`€M? - KQ ç€ H° ` [m M; K M; K"m ç2M- K M; i?2Q K°i
tQÆM;X

E?Q°M; +€+? `i ;—M- KQ ç€ M"v ?ÊTi?"M? K°i M9B #,M;- M?Q Km®M ç ûT ? B M
@ GQM; E?B m *Ym h?B MX

æ9M; H9+ M"v L?¢+ h?"M? F?¬M; M;?o M?B2m M[- ?„M `®M; H M K°i iB M;- •K #
FQ+? +O [mv M •K- M9B #,M; FB #„i ç—m #` ?| i?"M? i`Q i`MX

æ9M; H9+ M"v +| p" B +QM +U HQM; #„i ç—m `Qi ;"QX

GU+ HQÊM; +QÌM; ?½M K" L?¢+ h?"M? i?B i`B M +?QM? H" GQM; E?B m *Ym h?B
i?b F?¬M; i? tû`€+? iÁ M9B #,M; M"v çQÊ+X

@ •K -KX

hÁ M9B #,M; ç½ #` T?€ ?Ov- iQ"M #° Kti ç'i +kM; i`î M M +?'M ç°M;X

@ G½Q í' - iB Ti?2QX

oä FB T M"v pšM +ÁM +?Q F`T +¬M; FQ+?- L?¢+ h?"M? ç½ çQ +?Q L?¢+ h?B M
ç M- ?„M +kM; ç m HÁM; ,M K°i pB M p"Q- KÈB [m #®M + M? ;BÌ K" i?¬B- +ÁM?
?B M i¢B i?U+ HU+ ç½ iB m ? Q `i M?B m- M m F?¬M; Mm®i ?²B M;mv M ç M p"Q

æ®B F?€M; pÈB pä FB T M"v- L?¢+ h?B M H½Q í' tY Hw pšM i®i ?ÆM bQ pÈB L?¢-
` - H9+ M"v ç'm F?Q +¬M; FQ+?- L?¢+ h?B M H½Q í' K¢M? ?ÆM KbM? F?¬M; Qi
çQÊ+ L?¢+ h?B M H½Q í' ?'Ti?m iQ"M #°- L?¢+ h?B M H½Q í' ç½ +| çQÊ+ F?¬M;
QyQ

RyRjX *?QÆM; 33y, GQM; E?B m S?QÊM; okX

L?¢+ h?"M? +?9 w K°i +?9i- pä FB T +"M; M;"v +"M; K¢M?X

L?¢+ h?B M H½Q í' M|B pÈB L?¢+ h?"M?- b m F?B ,M p"Q K°i pB M ?²B M;mv M ç
M?"M i?'v F?¬B T?K+ F?¬M; QiX

J¶B ç° FB T ;Bª ç m +| i? +ªK SM; çQÊ+ HU+ HQÊM; +O FB T M¢M- ç° K¢M? v m

@•K –KX

> B ç¢Q çB M i`K çB M +m²M; ;B€M; tm®M;- ç²M; i?`B M,K +QM EBK hB M E?¬B C
H¢BX

hB T i?2Q H` M?[M; +¬M; FQ+? çB M +m²M;- L?¢+ h?`M? p` L?¢+ h?B M H½Q i´ ?

oä FB T M`v +`M; M;`v +`M; ;B i,M;- L?¢+ h?B M H½Q i´ ç•v H` H–M i?S ? B iB
h?`M? KÈB H` H–M ç–m iB M- mv HU+ +`M; H9+ +`M; ;B i,M;X

E?¬M; #B i ? B M;Q`B +| K v K„M ? v F?¬M; M?QM; mv HU+ +O pä FB T +`M; M
+`M; M;mv M M ?ÆMX

oä FB T K†+ /M F?¬M; ;B®M; M?Q i?B M FB T +O M;Q`B im +?•M M?QM; +kM; `´
F?ªQ b€i +O M;Q`B im Hmv M ç´m F?QX

oQ b® K¼B i?S iW v m FB T i?B M FB T K FB T ç m /Q i`B ç´i ;•v M M- pä FB T
+?•M ? v im K - v m K [m, [m€B- K T?€T bQ- ç´m bQ im Hmv M ç m H` ç®B F?€M
F?¬M; T?ªB H` ç®B i?O +O i?B M ç` X

J` ?B M i¢B L?¢+ h?B M H½Q i´ ç½ H` +Q`M; ;Bª ç¢i iÈB im pB pä FB T H–M i?S
M?B m- +?Q M M pä FB T +kM; `´i HÈMX

h?`B ;B M iW iW i`¬B [m - M;Q`B +O L?¢+ ;B +kM; ç M; `´i HQ H„M;X

@ L?¢+ h?`M?- +m®B +MM; +?QM? H` pä FB T H–M i?S # - M;QÆB +¬M T?ªB ç®B

Í tmM; [m M? K´v M;?bM /†K K•v ç2M i`Î M M +?´i +?²M;- K•v ç2M #„i ç–m ç¬M; M
+|i Fûi p M; H M F?B M +?Q L?¢+ h?`M? +kM; #` / Q ç°M;X

•K i? M? #„i ç–m M€Q ç°M;- i`mv M F?„T K¼B M;|+ M;€+?- /QÈB bU i`¬M M;”T O
ç–m i`Î M M i®B b–K H¢BX

Í tmM; [m M? #„i ç–m `mM; +?mv M b|M; ;ÊM- K•v ç2M #„i ç–m p†M p QX

Í i` M F?¬M; i`mM; çB M [m M; #„i ç–m M;QM; iK- ;B| H¢M? i?´ [m - K°i KªM; KQ
?bM?X

GQM; [mv M T?QM; #¢Q tm´i ?B M- M;¼M HY M|M; +?ªv- +ÁM +| F?Q iS+ i`¬M M;

J°i HU+ HQÊM; +Q`M; ?½M #´ H M i` M M;Q`B +O L?¢+ h?B M H½Q i´ p` L?¢+ h
i?´v #bM? i?Q`M;X

@ `´v ` T?ÁM; M;UX

L?¢+ h?B M H½Q i´ +´i iB M; M|B- K°i KªM; ç´m F?Q #„i ç–m M;QM; iK- ? B i v t i [p
pÁM; i`ÁM ç´m F?Q T?ÁM; M;U #„i ç–m # Q i`MK- L?¢+ h?`M? +kM; `´i K°i Hm²M;

Í i` M F?¬M; i`mM;- M;¼M HY +kM; #„i ç–m M;”T i`B- +U i?¢+? #„i ç–m Q M? FQ

G9+ M`v FBK iB M F?¬B H¶B ç½ +| i? ç®B T?| pÈB H¬B çB M- L?¢+ h?`M? ?B M i
hB M E?¬B G¶B- ;B| F?„+ M`v L?¢+ h?`M? ç° FB T +?QM? H` ç´m F?Q- #` [mv i„+
i? /MM; T?€T HU+ F?®M; +? EBK hB M E?¬B G¶B çQÊ+X

L,K KQÆB HU+ HQÊM; +¬M; FQ+? +m²M; #¢Q F?B M +?Q pÁM; i`ÁM ç´m F?Q T?Á

æ•v +?QM? H` +¬M; FQ+? H–M +m®B- H–M +¬M; FQ+? M`v p¬ +MM; +Q`M; ?½MX

@ L?¢+ h?`M? M;QÆB ;B[ +?Q i K°i H9+ H` çQÊ+ `²BX

L?¢+ h?B M H½Q i´ M|B pÈB L?¢+ h?`M?- b m ç|i?•M ?bM? +?mv M ç°M;- ?bM? i

L?¢+ h?`M? +kM; F?¬M; M?bM ` L?¢+ h?B M H½Q i´ ç M; H`K ;b- ?bM? M?Q H` i?
F„ M`v L?¢+ h?`M? +?Q # Q ;B| ;†T [m X

æ'm F?Q +O L?¢+ h?"M? H9+ M"v iQ€i` i¢Q i?"M? K°i pÁM; i`ÁM ç'm F?Q- i` M
L?¢+ h?B M H½Q i'X

@ *-M; FQ+? +m®B +MM;X

G M; G M;B pÈB K¼B M;QìBX

J¼B M;QìB +kM; +?,K +?9 M?bM? B M;QìB ç M; ç° FB T i` M F?¬M; i`mM;X

.QÈB pÁM; i`ÁM T?ÁM; M;U p•v ?½K- K°i KªM; ç'm F?Q ç½ #` T?€ ?Ov ?Q`M iQ`M
+kM; i`Î M M i€B M?Êi- ç M H9+ M"v L?¢+ h?"M? ç½ /MM; iQ`M HU+ ç ç®B F?€M;

@ GQM; E?B m S?QÊM; okX

G9+ M"v L?¢+ h?B M H½Q i' HB M ?ûi HÈM K°i iB M;- ?„+ K M; F?¬M; M;WM; #B
L?¢+ h?B M H½Q i' i`Î M M i€B M?Êi- K°i KªM; ç'm F?Q +m²M; #¢Q ç½ i`"M M;"T`

L?¢+ h?"M? +?,K +?9 M?bM i?'v i'i +ª- GQM; E?B m S?QÊM; ok M"v iU ?² M?QF?
L?¢+ ;B - F?¬M; #B i L?¢+ h?B M H½Q i' ?¼+ çQÊ+ Î ç•mX

GQM; E?B m S?QÊM; ok M"v +Æ ?² +ÁM K¢M? ?ÆM +ª bQ pÈB GQM; E?B m *Ym h

æ€K K•v ç2M p®M ç M; i`"M M;"T i?b +! K°i +QM ?Q`M; FBK +U HQM; p` K°i +QM T
?B M- K•v ç2M tmM; [m M? #¶M; M?B M #B M K'i- +?d +ÁM H¢B #ªv b„+ +¬m p²M;

.QÈB b„+ K`m iQÆB ç T M"v F?¬M; ;B M #¶M; M?B M b€M; M;ìB H MX

æB m F?B M +?Q K¼B M;QìB `mM; ç°M; +?QM? H` FBK HQM; ?QªM? +MM; pÈB T
F?2 F?¬M; ;B M #` tû`€+?- F?Q iS+ ;`Q i?ûiX

@ L; QX

hWM; i? M? •K p M; H M- +QM T?QÊM; ?Q`M; # v H M i` M F?¬M; i`mM;- çB M +r
+ÁM +! ;B! H¢M? `Qi;`QX

@ •K -KX

L;¼M HY #„M` - iWM; ç¢Q i? M? •K FBM? i?B M ç°M; ç` tm'i?B M- K` H9+ M"v L
H½Q i' #` p•v Î i`mM; QÆM;- K¼B M;QìB F?¬M; M?bM i?'v i?•MªM? +O ? B M;Qì

Zm M? M;QìB +O #¼M ?¼ +?d i?'v tm'i?B M M9B #,M;- T?€T #ªQ- +U i?¢+? ç-v

>QªM? +O HQM; T?QÊM; F?´M; H² ç²M; i?ìB #B M K'i- [m M; K M; +?!B K„i #„i
+kM; iW iW #B M K'i- i'i +ª iU ?² M?Q ç½ F?¬M; +ÁM ;bX

J•v ç2M iB m i€M- L?¢+ h?"M? p` L?¢+ h?B M H½Q i' tm'i?B M Î i` M F?¬M; i`mM
F?¬M;- F?Q iS+ i`"M M;"TX

æ½ tQM; `²B b Q\

h'i +ª K¼B M;QìB +ªK i?'v KbM? ;B®M; M?Q pW M^K K°M; p"vX +ªM? iQÊM; i`QÈ
F?OM; #®X

Í i` M F?¬M; i`mM;- # Q [m M? L?¢+ h?"M? H9+ M"v +?QM? H` F?Q iS+ +QìM; ?
L?¢+ h?B M H½Q i' +ÁM K¢M? K) ?ÆMX

QyQ

RyR9X *?QÆM; 33R, æ'm æ lv •TX

E?Q iS+ i` M M;QìB +O +ª ? B F?¬M; M;WM; i`"M M;"T- +kM; F?¬M; #B i F?B M
ç M # M;"v b m- F?Q iS+ i` M M;QìB +O L?¢+ h?"M? KÈB ´M ç`M? H` çQÊ+- K` F
h?B M H½Q i' F?¬M; M;WM; i,M; H MX

J°i pÁM; ?"Q [m M; # Q p•v [m M? M; QÌB +O L?¢+ h?"M? p" L?¢+ h?B M H½Q í'-
ç'm F?Q ç½ ç¢i iÈB K°i i`bM? ç° +m²M; #¢QX ç'm F?Q tQ v i`ÁM ç M KS+ +m²M;
M M +?|B K„i p¬ +MM; - iW iW F?m +? i€M- ç M çB M +kM; çQÊ+ KÎ`°M; X

GBM? F?Q # M i`QM; >¢Q h?B M h?€T M; "v +°M; M²M; ç"K- ç'm F?Q +m²M; #¢Q
i?9+ ;BK+ M°B ç M F?¬M; M; WM; tQ v i`ÁMX

J" H9+ M"v- [m M? M; QÌB +O L?¢+ h?"M? ç½ i`"M M; "T K°i €T HU+ +QÌM; ?½M p
+O L?¢+ ;B Î +€+? ç| K'v p¢M i?QÊ+ +kM; +ªK M?"M i?'vX

@ •K -KX

L?¢+ hY S?QM; - L?¢+ hY aÆM- L?¢+ GQM; - L?¢+ >¢+ #¼M ?¼ ç m +?ªv K² ?¬B ç-v
K†i ç'i- b„+ K†i i`Î M M i€B M?ÊiX

Íi` M F?¬M; i`mM; - p¬ ?bM? €T +? F?B M +?Q ç€K M; QÌB i?U+ HU+ + Q M?Q hQ
+kM; +ªK M?"M i?'v €T HU+X

GQ¢B p¬ ?bM? €T +? M"v F?¬M; ;B®M; M?Q H" ?mv iK¢+? €T +? - €T +? M"v #°i

@ æ•v +?QM? H" mv €T æ•m æ - +?O M?•M ç½ ç°i T?€ iÈB æ•m æ X

G M; G M|B pÈB K¼B M; QÌB Î T?Q b mX

æ'm ç mv €T p¬ +MM; F?OM; #®- K¼B M; QÌB ?B M i¢B +kM; ç½ #B ii? M"Q HU+
i?O i?b mv €T æ•m æ M"v +?Q /M +QÌM; ;Bª æ'm h¬M +kM; #B M i?"M? K°i KªM; K

@ •K -KX

" M; "v b m- L?¢+ h?"M? ç½ i?Î` K°i M; KK i`¼+ F?Q- ?„M KÎ ? B K„i` - ? B K„i M
#ûM p"vX

@ æ•v H" i?U+ HU+ æ•m æ ? v b Q\

*ªK M?"M i?'v HBM? F?Q M²M; ç"K i`QM; M; QÌB +O KbM?- +Æ ?² M?Q M„K iQ" M
L?¢+ h?"M? pmB bQÈM; F?¬M; i?¬B- ?„M F?¬M; M; Î`°M; KbM? +| M; "v H¢B +| i?
i?U+ HU+ M"v i?"i H" K¢M? K)X

L?¢+ h?"M? +ªK M?"M i?'v KbM? +?d +ÁM +€+? H½Q í' L?¢+ h?B M F?¬M; t - L?¢
FB T pä FB T- ç'm F?Q i?U+ HU+ Î T?Q i` M KbM?X

hmv M?B M L?¢+ h?"M? H9+ M"v +kM; F?¬M; #B i- çB m M"v H" /Q æQ M J°+ *m²M
i'M +¬M; K°i çÁM F?B M +?Q L?¢+ h?B M H½Q í' i?•M i? çQÊ+ ` M ;Bk - H¢B bÎ`
iW K QÌB # #° /B ?"B ç'm ç FB X

"ÎB pbi?•M i? +QÆM; M; ¢M? +?Q M M L?¢+ h?B M H½Q í' KÈB +| i? +?®M; H¢B
K) Mm®M; +?YM; M| ç bY /KM; X

*ªK M?•M i?'v i?U+ HU+ +O L?¢+ h?B M H½Q í'- L?¢+ h?"M? bQ €M? pÈB KbM?-
i`mM; F€- ?ŠM H" Î T?Q i` M M?"i FB T pä FB T- M?QM; bQ pÈB M?" FB T pä FB

L?¢+ h?B M H½Q í' ç°i T?€ iÈB M?" FB T pä FB T ?ŠM H" +| i? ç®B ç-m pÈB M;
M m i?B i`B M i?B M T?9 +¬M; FQ+? GQM; E?B m S?QÊM; ok i?b KB M +QÆM; +|

æ¢i iÈB i`bM? ç° ç'm ç M"v +kM; H" M„K ;B[ F?¬M; Qi i?U+ HU+ +O i?B M ç` - ç'
T?"K F?¬M; QiX

h?m ?²B ç'm F?Q H¢B- i•K MB K +O L?¢+ h?"M? +?mv M ç°M; - ?„M i?m ?²B M, K +
H9+ M"v M, K +QM EBK hB M E?¬B G¶B +kM; ç½ +| iB M #° M?B mX

L?bM i?'v M, K +QM EBK hB M E?¬B G¶B- L?¢+ h?"M? pmB bQÈM; F?¬M; i?¬B- m
?B M i¢B ç½ p¬ +MM; F?OM; #®- i?U+ HU+ F?¬M; ? FûK KbM? # Q M?B mX

@ sQ iX

h?•M^aM? +O L?¢+ h?“M? i`QM; M?€v K„i [m, /`tm'i ?B M i`QÈ+ ç€K M; QÌB +O L
 @ h?“M? L?B- ?B M i¢B +QM ç½ H¨ æ•m æ ? v b Q\
 L?¢+ hY aÆM M?bM L?¢+ h?“M? K¨ ?ÄBX
 @ o•M; - ç9M; H¨ ç'm ç X
 L?¢+ h?“M? M? ;B¼M; i`ª HÌB T?K i?•M- ?B M i¢B ?„M ç½ H¨ ç'm ç - +kM; +ªK M
 +O i?B M ç` X
 J¼B M; QÌB ç m FBM? M; ¢+ M?bM L?¢+ h?“M? +?^K +?^K- æ•m æ i`QM; i`mv M i?
 #¼M ?¼H ¢B +| i? M?bM i?'v M; v i`QÈ+ K†i KbM?X
 @ "B m + - ?mvM? [m€ K¢M? K)- ç Km®M ?¼+ i" T?mvM? - Km®M ç°i T?€ iÈB æ•m
 G M? >² >¢Q h?B M ?€ iQ KB M; M|B pÈB L?¢+ h?“M?- #B m + H¨ ç'm ç F?B M +
 @ *?O M?•M- +?ŠM; H) M; QÌB +kM; im Hmv M ç'm F?Q b Q\
 G M; G + 'i iB M; ?ÄB L?¢+ h?“M?X
 @ E?¬M; b B- i +kM; im Hmv M ç'm F?QX
 L?¢+ h?“M? i`ª HÌBX
 @ *?ŠM; H) +?O M?•M +| iÈB ? B ç M çB M b Q\
 G M; G M; ?B ?Q†+ ?²B H•m `²B ?ÄBX
 @ E?¬M; b BX
 L?¢+ h?“M? KdK +QÌB- +| ? B +€B ç M çB M- KQÌB p¢M M; QÌB F?¬M; +| K°i M; QÌB
 @ E?| i`€+?- +?9+ KWM; +?O M?•MX
 G M; G iW FBM? M; ¢+ +?mv M [m pmB KWM; - +| ? B +€B ç M çB M i?"i bU H¨ [m
 " M;¨ b m- î i` M F?¬M; i`mM; - ?Q"M; K M; +kM; ç½ i`"M M;"T H M i` M M; QÌB +O
 @ Iv €T i?"i K¢M?- ç•v +?QM? H¨ mv €T +O ç'm ç b Q\
 L?¢+ h?“M? FBM? M; ¢+ M|B- HQ¢B mv €T ç'm ç M¨v +ÁM ?ÆM +ª mv €T ?mv i K¢
 L?¢+ h?“M? +kM; F?¬M; #B i- K'v M;¨v i`QÈ+ mv €T +O ?„M +kM; K¢M? p¬ +MM
 +ªK M?"M çQÈ+ mv €T æ•m æ +O L?¢+ h?B M H½Q i´X
 G M; G #® i`Q K°i ç¢Q + 'K +? ç®B F?€M; pÈB mv €T æ•m æ +O L?¢+ h?B M H½
 F?¬M; i? +?®M; H¢BX
 J°i M;¨v b m- ?"Q [m M; +?|B K„i ç½ F?m +? i€M- î i` M F?¬M; i`mM; - L?¢+ h?B
 i?•M^aM? i`QM; M?€v K„i ç½ iÈB # M +¢M? K¼B M; QÌBX
 @ *€+ ?¢ i?U+ HU+ `i K¢M?X
 L?¢+ h?B M H½Q i´ çB iÈB +¢M? K¼B M; QÌB- +•m ç-m iB M H¨ M|B pÈB G M; G X
 @ G½Q i´ ç°i T?€ iÈB M?` FB T pã FB T- i?U+ HU+ ?B M i¢B ç½ p¬ +MM; HÈB ?¢B
 G M; G + 'i iB M; M|B pÈB L?¢+ h?B M H½Q i´- ç•v H¨ H½Q i´ +O +?O M?•M /o M?
 L?¢+ h?“M? i`QM; HÁM; `i`ä` M; - Hm" M p i?U+ HU+ i?b L?¢+ h?B M H½Q i´ ?B
 FB T pã FB T- imv M?B M ?B M i¢B pšM v m ?ÆM bQ pÈB G M; G - G M; G K†+ /M
 M?'i +kM; TªB ç¢i iÈB i K FB T i?B M FB T i€M iB MX
 @ G½Q i´ M; QÌB ?B M i¢B i?'v i? M¨Q\
 L?¢+ h?“M? iB M iÈB + 'i iB M; ?ÄBX

@ h F?¬M; b Q- K v K" +| i?•M i? M"v- M m F?¬M; i?b ç½ ;†T T?B M iQ€B HÈMX
L?¢+ h?B M H½Q í' M|B- €M? K„i pšM M?bM p T?Q G M; G X
L?¢+ h?¬M? v M HÁM; ?B M i¢B H½Q í' ç½ ç°i T?€- çO bS+ +?®M; H¢B M?[M; K
FB X
@ *?O M?•M- h? M? æ²M; p" >²M; GQ M #¼M ?¼ ç½ i`Î H¢BX
G M; G ç°i M?B M M|B pÈB L?¢+ h?¬M?X
@ *kM; M M i`Î H¢BX
L?¢+ h?¬M? iQM? iQ€M K°i i?lB ;B M- >²M; GQ M p" h? M? æ²M;- æ¢B aQM;- hB
i`Î H¢B `²BX
h?¬M MB K +?mv M ç°M;- L?¢+ h?¬M? K°i H9+ b m ç½ iB M iÈB ;¬M ç€K M; QlB +O
Î aQM; S?QM; i?¬M?X >„M T?€i ?B M ` i?U+ HU+ ?B M i¢B +O G M; H K¢M? ?Æ
> B + M? ;B l b m- Î i` M F?¬M; i`mM; ç½ +| KQlB K'v i?•M aM? tm'i ?B MX
@ _ K„i +?O M?•MX
E?B m h?B M >' hY æB M J½M;- u m *Æ- hS aQ J PM;- JBM? u m æ¢B >„+ #¼M
L?¢+ h?¬M?X
@ h'i +ª ç m çSM; H M çB- F?¬M; +¬M ç H X
@ " # - i?U+ HU+ +O # iB M #° F?¬M; QiX
h? M? æ²M; p" >²M; GQ M ? B M; QlB M?bM L?¢+ h?¬M? `²B +'i iB M; M|BX
QyQ

RyR8X *?QÆM; 33k, hY .QÆM; G½Q æ¢QX

æ®B pÈB i?•M T?"M +O h? M? æ²M; p" >²M; GQ M- K¼B M; QlB H9+ M"v ç½ `ä ` M
#¼M ?¼ FBM? M; ¢+ F?¬M; i?¬BX
@ æQÊ+ `²B- ? B M; QlB im Hmv M +?Q i?"i i®iX
L?¢+ h?¬M? +'i iB M; M|B pÈB ? B iB m €+ K M"vX
@ E?B m h?B M- hY GQM; +€+ M; QÆB Î >mv M h?B M M°B HK+ ibK FB K K çQÊ+ i
#€Q +?Q i #B iX
L?¢+ h?¬M? +'i iB M; M|B pÈB #¼M M; QlB E?B m h?B M >'X
@ o•M; +?O M?•MX
æ€K M; QlB E?B m h?B M >' HB M +'i iB M; ç€T- /¼+ çQlM; çB #¼M ?¼ +kM; ç½
;BªM; ;BªB- +kM; ?B m p M; QlB im K K°i +?9iX
@ JBM? u m- >mv M u m- +€+ M; QÆB +MM; pÈB æ¢B >„+ çB ibK FB K K ç¬m- M
ç°M; i?O- +€+ M; QÆB F?¬M; T?ªB H" ç®B i?O +O #¼M M +?9M; ç•mX
L?¢+ h?¬M? +'i iB M; M|B pÈB JBM? u m- >mv M u m #¼M ?¼X
@ æ9M; `²B E?B m h?B M- HB M [m•M i? M"Q `²B\
L?¢+ h?¬M? +'i iB M; ?ÄB E?B m h?B M >'X
@ *?O M?•M- HB M [m•M ç½ #„i ç¬m i?€Q +?¢v- M; QlB +O >„+ •K h?¬M æB M ç½
i?¬M #Q- i?U+ HU+ K¢M? K) p¬ +MM; X
@ G" ?„+ €K iY bo +O >„+ •K h?¬M æB M- K¶B M; QlB ç m +| i?U+ HU+ M; Q" B HK+

L?¢+ h?"M? H½Q í' +'i iB2M; M!B- M;?o iÈB i?U+ HU+ +O ?„+ €K iY bo- L?¢+ h?B F?OM;X

@ h?QÆM; pQM; +O HB M [m•M i? M"Q `²B\

L?¢+ h?"M? HQ H„M; ?ÄB- i?U+ HU+ +O ?„+ €K iY bo- HB M [m•M F?¬M; +! +€+? H" T?B M iQ€BX

@ h?U+ HU+ +?d +¬M î i` M æ'm h¬M H" ç m #`>„+ •K h?¬M æB M #„i b®M; çB- /QF +? iX

E?B m h?B M >´ M!BX

@ *?O M?•M- >„+ •K h?¬M æB M #„i p ?ŠM H" /"M? +?Q >¶M h? J oQÆM; Mm®i +¬M; HU+X

G M; G M!B pÈB L?¢+ h?"M?X

@ J¼B M; Q!B +?m~M #`tm'i T?€i ibK K ç¬m M"v- i'i +ª +~M i?"M K°i +?9i- +! iBM #B iX

L?¢+ h?"M? M!B pÈB ç€K M; Q!B E?B m h?B M >´X

@ o•M; +?O M?•MX

E?B m h?B M >´ p" ç€K M; Q!B JBM? u m- >mv M u m i?ª M; Q!B `!B F?ÄB M; ¼M M

@ L?¢+ h?"M? - i i`î p L?¢+ ;B i`QÈ+- +?mv M HB M [m•M b m ç! b) M!B +?Q M; C

L?¢+ h?B M H½Q í' M!B pÈB L?¢+ h?"M?

@ æQÈ+- H½Q í' i`QÈ+ ? i ?½v i`î p L?¢+ ;B - b m M"v i tO Hw i®i K¼B +?mv M

L?¢+ h?"M? +kM; HQ H„M; +?Q L?¢+ ;B - M m æQ M J°+ *m²M; i?W +Æ ç®B T?| p i®iX

@ L; QÆB +~M i?"M K°i +?9i- i çB ç•vX

L?¢+ h?B M M!B tQM; HB M #!T M€i K°i M; ¼+ ;BªM iB M p"Q i`QM; i?¬M; ç¢QX

L?¢+ h?"M? M?bM i?2Q #!M; ?bM? #B M K'i +O L?¢+ h?B M H½Q í' K" bmv M;?o h? J oQÆM; ?ŠM H" ç M; iW iW F?¬B T?K+- F?¬M; H•m M[b) ibK iÈB +?QM? K F?¬M; p"v- ?„M b) i?W +Æ ç®B T?| pÈB L?¢+ ;B - ç L?¢+ h?B M H½Q í' i`î p +?C

@ *?O M?•M- +?9M; i ?B M i¢B iÈB +?¶ +O HB M [m•M b Q\

hB m aQM; +'i iB M; ?ÄB L?¢+ h?"M?X

@ V- +?9M; i [m ç! i`QÈ+- b m ç! i`î p L?¢+ ;B X

L?¢+ h?"M? +'i iB M; M!B- i?U+ HU+ +O ?„+ €K iY bo p¬ +MM; K¢M? K)- M m F? +? i #¼M ?¼ i?b HB M [m•M +O hS æ¢B L?•M h°+ b) #`iB m /B i K'iX

@ *?O M?•M- +?9M; i çB i?¬B- E?B m h?B M p" J PM; ç m ç½ çB `²BX

hB m aQM; KdK +Q!B M!B pÈB L?¢+ h?"M?X

L?¢+ h?"M? i`QM; HÁM; bYM; b®i- +€B M"v i?"i T?B M T?S+- E?B m h?B M >´ +M ibK +?¶ K ç¬m i¼ H¢+X

@ *?O M?•M- ?B M i¢B +?9M; i /MM; o¢M Zm, æQ¢i >²M F€- i®+ ç° +ÁM M? M? ?Æ æ¢B aQM; +'i iB M; M!B pÈB L?¢+ h?"M?X

@ J¼B M; Q!B iB M p"Q i`QM; >¢Q h?B M h?€T im Hmv M +?Q i®iX

L?¢+ h?"M? ç€M? ` K°i i?O 'M- >¢Q h?B M h?€T HB M tm'i ?B M- G M; G +kM; iB T?€T [mv i +O æ¢B aQM; #B M ç´B- iWM; ç¢Q K F?Q tm'i ?B M î i` M F?¬M; i`mM

S?•M i?•M +O hB m aQM; +?d ?mv o¢M Zm, æQ¢i >²M F€- +ÁM i?•M i? +kM; iB M
ç im Hmv MX

L?¢+ h?¨M? i?m ?²B >¢Q h?B M h?€T tQM; HB M F?Q M? +?•M im Hmv M- /QÈB
+O æ¢B aQM;- o¢M Zm, æQ¢i >²M F€ ç½ #B M K'i M; v i¢B +?¶- i®+ ç° [mª M?B
E?B m h?B M >´X

J'v ç¢Q i?•MªM? i`QM; M?€v K„i ç½ #B M K'i î i`QM; F?¬M; ;B M F?¬M; +ÁM i?'v
M?bM i?'v K'v ç¢Q i?•MªM? M¨v i?b +ÁM iQÎM; `^M; KbM? ?Q K„iX

G9+ M¨v î i`QM; K°i KªM; M9B `WM; - +| K°i ç¢Q +'K +? çQÊ+ #¨v ` - î # M i`QM;
?Qi i?Î ?¶M HQ¢M F?¬M; M; WM; i`mv M `X

aÆM ç°M; `°M; iÈB ?ÆM #®M KQÆB i?QÈ+ - î i`QM; bÆM ç°M; +| K°i +€B ;BQÌM
ç M; i`-M i`m²M; i?€+ HQ¢M +MM; pÈB K°i H½Q ;B¨X

@ J'v M;?bM M,K [m - hY .QÆM; i +?Q iWM; çQÊ+ ; -M M[M?•M- H-M M¨v i?"ibª

G½Q ;Bª FB i?Î ` K°i ?ÆB `²B HB M iK+ +?¨ ç¢T M[M?•M i`-M i`m²M; î i` M ;BQÌ

h`QM; +m°+ K•v KQ M¨v- i? -M b„+ +O H½Q ;B¨ FB #B M ç´B- ?„M H¨T iS+ M|B p

@ "ªQ #®B- +€+ M;QÆB +?ì K°i +?9i- +| K'v +QÌM; ;Bª æ'm h?€M? iÈB- i T?ªB çB

L|B tQM; H½Q ;B¨ M¨v K†+ K°i +€B €Q #¨Q K¨m iQK `²B `ìB F?ÄB bÆM ç°M; - K M;

@ " M i`QM; H¨ M;QÌB T?QÆM; M¨Q- K m ` ç•v ibK +€B +? iX

î # M M;Q¨B +'K +? - +| ? B H½Q ;B¨ ?„+ v [m€i HÈM- +ª ? B +?QM? H¨ ?„+ €K iY b

@ " i M iB m æ'm h?€M? +kM; ç M ibK i b Q- ?¬K M v i b) i?m i?"T +€+ M;QÆBX

J°i ç¢Q i? M?•K M´B ;B¨M i`mv M ` - M; v b m ç| +'K +? HB M çQÊ+ ?„M i?m ?²B

@ hY .QÆM; H½Q ç¢Q F?¬M; M;ì M;QÆB H¢B î ç•vX

J°i i? M?•K p M; H MX

@ >¶M h? J oQÆM;- M;QÆB i?"i bU ç½ ` `²B b Q\

L?bM i?'v i?•MªM? [m2M i?m°+ FB - hY /QÆM; H½Q ç¢Q HB M FBM? M;¢+ F?¬M;
H½Q HB M #B M K'i M; v H¨T iS+X

@ *ÁM Km®M +?¢v b Q- M^K KÆ5

æ9M; H9+ M¨v i?•MªM? +O >¶M h? J oQÆM; +kM; #B M K'i M; v i¢B +?¶X

@ >¶M h? J oQÆM;- M;QÆB F?BM? i?QÌM; i [m€ ç€M;- ç m H¨ ç¢Q ?[m i`QM; K
H¨ [m€ ç°+ €+X

hY .QÆM; H½Q ç¢Q ;B¨M /[M|BX

@ hY .QÆM;- M;QÆB M|B ;b +kM; p¬ Q+?X

>¶M h? J oQÆM; +QÌB H¢M? M|BX

æ9M; H9+ M¨v K°i ç¢Q FB K [m M; K¨m ç2M T?€i ` - # Q p•v H'v i?•M ?bM? +O h
;B M M?Q Km®M MSi iQ€+ `X

EB K [m M; ?„+ b„+ M¨v H|2 H M T?€ pÐ F?¬M; ;B M tQM; i?b hY .QÆM; +kM; #B
M[- i?•M ?bM? # v M;QÊ+ p T?Q b mX

@ E?†+ F?†+X

>¶M h? J oQÆM; +QÌB H¢M? K°i iB M;- i?O 'M #B M ?| - K°i ç¢Q K F?Q ç€M? p
ç| K°i ?¨Q [m M; #„M ` - i¨M M;"T +ª i?B M ç`X

QyQ

RyReX *?QÆM; 33j, L;mv M h?—M hU "¢QX

h? M? K M; K½M? HB i M?Q i?€+ MQÈ+ iW i` M #-m i`B # v tm®M;- #¶M; M?B M
i`¬B M´B i` M ?Q F?¬M;- iW iW +?mv M ¢°M;X

@ sQ i tQ iX

S?B FB K +O hY .QÆM; H½Q ¢¢Q i`"M M;"T FB K [m M;- +MM; pÈB i? M? K M; +O
HšM M? mX

*?d i?'v FB K [m M; iY b„+ FB iW iW tmv M [m i? M? K M;- #'i F i? M"Q +kM; F
p•v +O h?—M L¬M; ¢dM?X

J°i H€i b m ¢¢Q #`Q K`m iQK +O hY .QÆM; H½Q ¢¢Q ¢½ QÈi ¢šK K'i T?•M MY -
[mv i +?®M; H¢B i? M? [m M;- iU ?² M?Q ?B M i¢B hY /QÆM; H½Q ¢¢Q ¢½ +® ;„M

@ hY .QÆM; H½Q ¢¢Q- M;QÆB F?¬M; T?ªB H` ¢®B i?O +O i - +?Q /M H` T?•M i?
¢®B F?€M;X

>¶M h? J oQÆM; ?mM; €+ M?bM hY .QÆM; H½Q ¢¢Q K` M|B- +?d i?'v h?—M L¬M
i? M? K M; #ûM M?¼M iQ€i` X

æ9M; H9+ M`v- T?B FB K K`m iQK +O hY .QÆM; H½Q ¢¢Q ¢½ F?¬M; +?`m M´B-
+?ûK H`K ? B ¢Q¢MX

L?bM i?'v #B M +® M`v- b„+ K†i +O hY .QÆM; H½Q ¢¢Q ¢¢B #B M- ?„M T?mM` K
H„+ H„+- i`QM; K„i ?B M` K°i p bÊ ?½BX

S?B FB K +O hY .QÆM; H½Q ¢¢Q #` +?ûK H`K ? B KªM? F?B M +?Q F?Q i? +kM

J` H9+ M`v- >¶M h? J oQÆM; +kM; F?¬M; ? i®i ?ÆM- iQ`M i?•M F?Q iS+ ? Q i´M
iU ?² M?Q F?®M; +? i h?—M L¬M; ¢dM? ¢½ H`K +?Q ?„M iB m ? Q F?¬M; QiX

@ G¢B ¢•v- i ¢½ M|B `²B M;QÆB F?¬M; T?ªB H` ¢®B i?O +O i X

>¶M h? J oQÆM; ?ÆB F?| +QB K°i +?9i `²B M|B- b m ¢| i?•MªM? #B M +?mv M
T?O H M i` M M;Q|B +O hY .QÆM; H½Q ¢¢QX

@ >¶M h? J oQÆM;- M;QÆB Km®M Mm®i +?YM; i b Q- F?¬M; / /`M; M?Q p`v ¢
iU #¢QX

hY .QÆM; H½Q ¢¢Q i`-K ;B¼M; +Q|B K°i iB M;- ?`Q [m M; K`m iQK ¢½ i`Î M M i`

hY .QÆM; H½Q ¢¢Q M`v #B i`ÆB p`Q i v +O >¶M h? J oQÆM; b) +| F i +K+ ;b-
+kM; F?¬M; +?Q H½Q K FB +| iB M M;?BX

@ L;mv M i?—M iU #¢Q- ¢€M; iB + H` M;QÆB F?¬M; H`K ¢QÊ+X

>¶M h? J oQÆM; b m F?B FBM? M;¢+ i?b h?—M L¬M; ¢dM? b m ¢| +kM; M? M? +
+ª hY .QÆM; H½Q ¢¢Q p` >¶M h? J oQÆM; ¢ m #B M K'i F?¬M; i?'v ¢•mX

@ X

J°i H€i b m iW i`QM; h?—M L¬M; ¢dM? i`mv M iÈB K°i i? M? •K i?ªK i?B i- K F?Q
Í T?Q t t - æQ M J°+ *m²M; +?,K +?9 M?bM p T?Q h?—M L¬M; ¢dM?X

> B + M? ;B|b m- h?—M L¬M; ¢dM? ¢½ ?| i?`M? K°i ¢¢Q i? M? K M; [m v p i`QM
J oQÆM;- H9+ M`v iBM? i?—M +O >¶M h? J oQÆM; ¢½ i®i ?ÆM- F?Q iS+ +kM;

@ *?9M; KWM; T?€T HU+ +O K pQÆM; ¢½ i,M; ?ÆM M?B mX

æQ M J°+ *m²M; iB M iÈB # M +¢M? >¶M h? J oQÆM; K` M|BX

@ JÈB K°i +€B K` i?¬B- hY .QÆM; H½Q K M`v i?U+ bU H` `iK¢M?- #ªM i? +O ?
+| i€+ /KM;- i ?B M i¢B M;QM; iK M;mv M i?—M T?•M i?•M- Mm®i ?„M p`Q b) H`K

>¶M h? J oQÆM; ?ÆB M|BX

@ J pQÆM;- ? B i?€M; H° i`bM? M[ H° +| i? iÈB >¢Q .QÆM; i?`M?- i?-M çB M i` +| K°i im K ç†i +?•MX

æQ M J°+ *m²M; M|B pÈB >¶M h? J oQÆM;X

@ æB- +?9M; i H°T iS+ çB- +?ì +?9M; i b m F?B Mm®i +?YM; +?QM M; Q|B FB - +?•M FB X

>¶M h? J oQÆM; M|BX

æQ M J°+ *m²M; #|T M€i K°i +€B M; ¼+ ; BªM- K°i i?¬M; ç¢Q tm'i ?B M- b m ç| +a i`QM; F?¬M; i?'v ç•m M[X

Í h?'i a€i i?'M? H9+ M°v- [m•M +O hS æ¢B L?•M h°+ HB M iK+ #` i?€Q +?¢v- K° M M°v +kM; ç½ K'i- ; -M M, K i`, K p¢M HB M [m•M +O hS æ¢B L?•M h°+ H9+ M°v +?¢ ?ÆM K°i M; ?bM +Q|M; ; Bª æ'm h¬M #` #„i b®M; - M?[M; M; Q|B F?€+ iQ`M #° ç½ #

Í i`QM; i?'i b€i i?'M?- H9+ M°v hS æ¢B L?•M h°+ ç M; iK i°T H¢B- +?QM? H° ç€K EBK G½Q Zm€B- M; mv M #ªM hS æ¢B L?•M h°+ +| b€m KQÆB +Q|M; ; Bª æ'm h?€M ç M #®M KQÆB M; Q|BX

@ h?U+ HU+ +O KQ|B M; Q|B >„+ •K h?-M æB M M°v [m€ FBM? F?OM; - ?B M i¢B - ç®B i?O- i t2K i`QÈ+ ? i +?9M; i i`B i iB m #¼M +?m; b i`QÈ+X

J°i H½Q ; Bª im pB M?'i iBM? æ'm h?€M? +'i iB M; M|BX

@ *?9M; i i`B i iB m i?b `i i®iX

J°i K T?€T bQ HB M M|BX

@ L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q- M; QÆB M|B TªB H°K b Q #•v ; B| - K°i M?' iBM? æ'm h i`QÎM; H½Q- K° H9+ M°v- >² æB T+®+- *m²M; aQ K¬M- p° +€+ i K ç¢B M?•M i°+ F? *®+ i`QÎM; H½Q- ; -M ç•v M; Q|B +O HB M [m•M +? i F?€M?B m- +€+ i? HU+ HÈ

@ J¼B M; Q|B +?È p°B M|M; Mªv- æ¢B aQM; +- MQÆM; K'v i?€M; i`QÈ+ ç½ M|B [n M?¼M H° çQÈ+X

L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q M|B- H9+ M°v b„+ K†i +O L?¢+ \*®+ i`QÎM; H½Q +kM; #'i ç„ h?-M æB M- ?„M F?¬M; TªB H° ç®B i?O- M m H¬M i`QÈ+ KbM? F?¬M; M? M? +?• +? iX

@ æQÈ+ -p°v +?9M; i çB tm®M; +kM; F?¬M; TªB H° #B M T?€T i®i- bÈK ? v Km +kM; F?®M; +? iQ`M #°X

h¬M æ°Q i`QÎM; H½Q M|BX

@ æ9M; p°v- +?9M; i TªB M; ?o #B M T?€T KÈB çQÈ+X

ok o, M :B€+ i`QÎM; H½Q M|BX

@ >B M i¢B +?9M; i F?¬M; +| B +| i? ç®B T?| pÈB +Q|M; ; Bª i?-M #Q FB - bÈ ` i`W T?B H° L?¢+ h?B M ç¢B M?•M iÈBX

h¬M Zm•M i`QÎM; H½Q i?Î /`B M|BX

@ æ9M; i? - i?-M #Q +Q|M; ; Bª FB M; Q¢B i`W L?¢+ h?B M H½Q i' i?b F?¬M; B + h¬M sm•M i`QÎM; H½Q M|BX

@ *?Q p`- F?¬M; M; ì K¼B M; Q|B Î ç•vX

æ9M; H9+ K¼B M; Q|B ç M; O`k i?b ? B i?•MªM? tm'i ?B M- F?B #¼M ?¼ T?€i ?B

@ L?¢+ i°+ i`QÎM; - i°+ i`QÎM; i|B i?b i?"i i®iX

h`-M æ"Q i`QÎM; H½Q M|BX

L;QìB iÈB +?QM? H" L?¢+ h?"M? p" æ¢B aQM;- ? B i?€M; pW [m - ? B M;QìB +Q
h?'i b€i i?"M?- i?-M MB K ç½ M?bM p"Q i`QM; i?"M?- b m ç| iB M iÈB M;QìB # M
?B M` çQÊ+X

@ _ K„i i°+ i`QÎM;

@ _ K„i T?| +®+ +?OX

æ€K M;QìB #"M i?B M H½Q K" p" i`QÎM; H½Q +O >² æB T +®+ ç m` K„i L?¢+ h?

@ h°+ i`QÎM;- tBM KìB M;²BX

L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q çSM; /"v M|B pÈB L?¢+ h?"M?- L?¢+ \*®+ i`QÎM; H½Q p" L
i?QÊM; i`QÎM; H½Q +O M?¢+ ;B - i?ìB ;B M Î ;-M L?¢+ h?"M? +kM; /"B M?'i- i`C
M p` i°+ i`QÎM; M"v M?'iX

L?¢+ ;B #'i i`B #'i ;B€+ ç½ ç L?¢+ h?"M? Î i`QM; HÁM;- iU ?² ?B M i¢B L?¢+ h?
bQ pÈB L?¢+ h?B M H½Q i'X

L?B m M,K [m L?¢+ h?B M H½Q i' çÆM i?QÆM; ç°+ K½ QÈ+ ç`M? pÈB hS æ¢B
L?¢+ h?B M H½Q i' mv HU+ +U+ HÈM- +MM; pÈB æQ M J°+ *m²M; +O >„+ •K h?-M

J" ?B M i¢B L?¢+ h?"M? K M; K'v i`,K M;QìB [mûi b¢+? hS æ¢B h?9 i°+- #„i b¢+?
i°+ FB - i?U+ HU+ p" bU [mv i çQ€M t2K` +ÁM Î i` M +ª L?¢+ h?B M H½Q i'X

*| M;QìB ?B m +?mv M HB M ibK ?B m i?•M T?"M +O M[M?•M +O L?¢+ h?"M?- ç
+€+ i? HU+ HÈM- F?| i`€+? M;QìB M"v +| i? / M? +?'M >mv M h?B M M°B HK+X

L?¢+ *®+ i`QÎM; H½Q M?QìM; +?¶ +?Q L?¢+ h?"M? M;²B- L?¢+ h?"M? +kM; F?-
tm®M;- K" æ¢B aQM; i?b çSM; Î T?Q b m ?„MX

QyQ

RyRdX *?QÆM; 339, h?'i a€i h?"M?X

@ *?Q p`- i?2Q HìB +€+ M;QÆB i?b i?-M #Q +QìM; ;Bª M"v +?QM? H" ?„+ €K iY b¢
M;QìB #€M F?-B H¶B- i` M M;QìB +| i?B M T?9 +¬M; FQ+? +O hS æ¢B L?•M h°+-
iBM? æ'm h?€M?X

G9+ M"v i?O 'M +O æ¢B aQM; p" hB m aQM; ? B M" M; H¢B #B M ?| - K°i ç¢Q T?
b m HQM; +O ? B M" M; HB M tm'i ?B M K°i ç¢B F€ F?´M; H²- K°i i?B M K F?Q #
M; v +ª ç€K M; Q`B L?¢+ \*®+ h`-M æ"Q +kM; +ªK i?'v F?| +?`mX

@ æBX

æ¢B aQM; [m€i M? K°i iB M;- K°i i?O 'M [m, /` ç€M? p"Q # M i`QM; o¢M Zm, æQ
+m²M; F?m +? i€MX

J" H9+ M"v æ¢B aQM; p" hB m aQM; ç M; F?Q M? +?•M î i` M #-m i`B- i` M M; Q`
€M? b€M; v m /` p¬ +MM;- K°i KªM; K F?Q i`"M M;"TX

E?Q M? +?•M i` M ?Q F?¬M;- ? B M; Q`B æ¢B aQM; p" hB m aQM; F?¬M; ? M?9+
H¢B p"v- F?Q iS+ +Q`M; ?½M FBM? F?OM; p¬ +MM;X

hW iW- i` M i`€M +M M" M; ?B M ` K°i +?9i K"m ç2M- M; v H"TiS+ K†i KkB ç½ i`
#®M T?QÆM; i€K ?QÈM;X

J¼B M; Q`B HB M +ªK M?"M i?'v K°i €T HU+ F?´M; H²- F?Q iS+ M"v F?B M +?Q #
M? M? ?ÆMX

J F?Q M;"Ti`B i` M F?¬M; i`mM; K°i KªM; K F?B +?2 FQM +ª K†i i`BX

@ s Q t QX

hWM; i? M? •K [m, /` p M; ` - +?d i?'v K°i ç€K [m, i`ªQ tm'i ?B M- KÎ ` K°i ç€K
F?OM;- H°` ? B ?"M; `,M; M M?X

î tmM; [m M? F?¬M; ;B M #,M; H p¬ +MM;- i`QM; M?€v K„i F?Q iS+ F?¬M; i`mM;
+?`m M´BX

@ sQ i tQ iX

hWM; i? M? •K i? i?ªK i? HQÆM; p M; H M- T?QM; K M; MSi ` - +¬M; FQ+? p T?
h?¬M æB MX

Í# M i`QM; €T HU+ K F?Q- K°i iB +?ÈT tm'i ?B M T?€i ` F?Q iS+ p¬ +MM; FB??

@ _®B HQ¢M- i'i +ª ç½ i`î M M`®B HQ¢MX

o¬ b® +ªM? #¢Q HB i tm'i ?B M- >„+ •K h?¬M æB M ç½ i`î i?"M? K°i ç®M; i?'i pK
i? K [m, iB TiK+ i,M; H M K" Mm®i +?YM;X

@ J¼B M; Q`B K m HmB H¢B- K m HmB H¢BX

æQ M J°+ GQm Zm M; HÈM iB M; [m€i- M?QM; H9+ M"v +?d +| K'v +Q`M; ;Bª æ'r
i`€M? +ÁM M?[M; M; Q`B F?€+ pšM F?¬M; #B i +?mv M ;b tªv ` X

"®B `®B- K ?Qt+ bÊ ?½B- i'i +ª ç m +| K°i +ªK ;B€+ iBK ç"TM? M? H MX

*?Q B iWM; ;†T HQ¢B ibM? +ªM? FBM? F?OM; M"v- F?Q iS+ +Q`M; ?½M K¼B M; C
+?d +| i? bÊ ?½BX

@ J¼B M; Q`B K m ç°M; i?OX

u m >mv M F?) [m€i K°i iB M;- i?•MªM? M? M? +?|M; #B M K'i M; v i¢B +?¶- h? M
iB m €+ K +kM; H"TiS+ i?2Q çm¬B- L?¢+ *®+ i`Q`M; H½Q- L?¢+ GB iL?¢+ S?€+
p•v [m M?X

æ€K M; Q`B æQ M J°+ GQm Zm M; b„+ K†i ç¢B #B M- H9+ M"v +Q`M; ;Bª +O >„+ •
ç²M; i?B M?|K M; Q`B u m >mv M +kM; p•v [m M? +?QM? ;B[X

L?¢+ h?"M? î i` M F?¬M; i`mM; M?bM i?'v i'i +ª- i•K MB K +O ?„M +?mv M ç°M;-
G¶B H"TiS+ çQÊ+ ;¼B ` +¬M; FQ+? p T?Q +Q`M; ;Bª æ'm h?€M? +O >„+ •K h?

*| M,K +QM EBK hB M E?¬B G¶B- çO ç ç€M? +? i M?[M; +Q`M; ;Bª æ'm h?€M? M"

Í i` M F?¬M; i`mM; - iWM; i? M? •K i? HQÆM; p M; H M- M; QÌB +O L?¢+ ;B p` hS
i?b ;B®M; M?Q H` ;†T T?ªB €+ K°M; p"v- p¬ +MM; FBM? F?OM;X

@ :B iX

J°i ¢¢Q i? M? K M; +QÌM; ?½M +O h? M? æ²M; i`U+ iB T[mûi[m K°i K T?€T bQ
h?¬M æB MX

J T?€T bQ +'T +?QM M"v HB M T?mM ` K°i M;KK K€m iQÆB- pšM +ÁM +?Q F?
h? M? æ²M; Mm®i +?YM;X

h? M? æ²M; b m F?B Mm®i +?YM; K T?€T bQ +'T +?QM M"v i?b H¢B ¢€M? p T?Q
H9+ M"v- >²M; GQ M +MM; pÈB u m >mv M +kM; ¢€M? +? i K°i ¢®B i?O æ'm h?€M

@ *? i iB iX

h?•MªM? +O æQ M J°+ GQm Zm M; M?QM; ¢B M- M?bM i?'v iB M? ?m®M; M"v-?,

@ sQ iX

J°i ¢¢Q FBK b„+ i?•MªM? tm'i ?B M i`QÈ+ M;QÌB +O æQ M J°+ GQm Zm M;- i?¬
+kM; #B M ¢´B #„i ¢¬m F?®M; +? - +,M #ªM H` F?¬M; B +| i? i`®M i?Q€iX

@ h`€M? i +?Q i X

æQ M J°+ GQm Zm M; +?d M?bM i?'v K°i +QM EBK hB M E?¬B G¶B +?2 i`QÈ+ K
F?¬M; F?€+? F?Q ¢€M? H M K°i +?QÌM; 'MX

EBK hB M E?¬B G¶B F?¬M; i? K ¢ w +?9i M"Q- FBK K M; i`"M M;"T i`U+ iB T p¼i

@ sQ iX

*?QÌM; 'M +O æQ M J°+ GQm Zm M; #´ p T?Q EBK hB M E?¬B G¶B- +ªK ;B€+ M
iªM; ¢€ p•v- +€+ F?ÈT tQÆM; +O ?„M H"TiS+ #` ¢Si Hb X

@

J°i ¢¢Q i? M? •K i? HQÆM; i`mv M` iWM;QÌB +O æQ M J°+ GQm Zm M;- i`QM;
æQ M J°+ GQm Zm M; ¢½ i`Î M M K K v m ¢B- HK+ T?O M;k i¢M; #` +?'M i?QÆM; i
M;KK K€m iQÆB t2M HšM M°B i¢M; #„i ¢¬m T?mM ` - i` M M;QÌB F?¬M; +ÁM +?9i
¢'iX

EBK hB M E?¬B G¶B ?B M i¢B ¢½ ¢ M i¬M; i?S iB M F?¬B- i?U+ HU+ M; v +ª i?"T
+€+? M"Q +?®M; H¢B ¢QÈ+- æQ M J°+ GQm Zm M; KÈB +?d H` i?'i iBM? æ'm h?
T?ªB H` ¢®B i?OX

"®M KQÆB K'v æ'm h?€M? +O >„+ •K h?¬M æB M H9+ M"v ¢½ iQ`M #° #` i`M b€i-
i?B M ¢°M; ¢` p M; H M- K°i M?` iBM? æ'm h?€M? +O >„+ •K h?¬M æB M ¢½ #` ¢

.QÈB o¢M Zm, æQ¢i >²M F€- ? B KQÆB p¢M M;QÌB +O >„+ •K h?¬M æB M +kM; M
M?[M; +QM [m, FB ;B®M; M?Q H` +ÆM €+ K°M;- #¼M ?¼M; v +ª +?¢v i?Q€i +kM

QyQ

RykRX *?QÆM; 333, PÈ+ > M GB m h? M? h? M?X

JMB K€m iQÆB i`"M M;"T- i?'i b€i i?"M? H9+ M"v ¢9M; H` ¢½ i`Î i?"M? K°i iÁ ¢¢B
a m MY + M? ;BÌ- i'i +ª ¢½ ¢ M ?²B F i- #®M KQÆB +QÌM; ;Bª æ'm h?€M? ¢½ #`
hS æ¢B L?•M h°+ +kM; M;½ tm®M; F?¬M; Qi- L?¢+ h?"M? i?¬M MB K #ªQ ?° /o M?
+QÌM; ;Bª # M KbM? #` i?QÆM; i'MX

J" F?„Ti?Ov pU+ H9+ M"v- K F?Q i`"M M;"T- o¢M Zm, æQ¢i >²M F€ ¢9M; H` ?mM;
¢½ i`"M M;"T K€m iQÆB- ¢B M +m²M; i?¬M T? ? B KQÆB p¢M M;QÌB +O >„+ •K h

@ h?mX

> B M" M; T?| M; ` T?€T [mv i- o¢M Zm, æQ¢i >² M F€ ç½ #` i?m ?²B- ? B p¢M +QM
i?¬B- L?¢+ MQÆM; i?2Q #-m i`ìB- K F?Q +O #¼M +?9M; #` o¢M Zm, æQ¢i >² M
tmM; [m M? i?2Q ç| K` iW iW b€M; H M- F?¬M; ;B M i?Ov pU+ i`î i?`M? imv i pU+

h'i +ª ç m ç½ F i i?9+- M; Q`B +O hS æ¢B L?•M hº+ p` L?¢+ ;B +m®B +MM; +kM; F
iQÊM; M`v i?`i [m€ `mM; çºM; X

Jºi M; `v b m- î i`QM; Kºi çbM? pB M +O h?`i a€i i?`M?- L?¢+ h?`M? î i`QM; ;B M
+| L?¢+ hY aÆM- L?¢+ hY S?QM; - L?¢+ G M h•K- G M? >² >¢Q h?B M- L?¢+ GQM
#¼M ?¼X

@ h?`M? L?B- +?mv M +O +QM i Hm¬M F?¬M; ç w- M?QM; S?d L?B i?b i F?¬M;
ç®B tY pÈB L?¢+ ;B +?9M; i `i i®i- M; QÆB M M ç®B i®i pÈB M`M; X

L?¢+ hY aÆM M|B pÈB L?¢+ h?`M?X

@ S?K i?•M- +QM #B i`²BX

L?¢+ h?`M? M? M?`M; M|B pÈB T?K i?•M- ?„M +kM; M M +?Q M`M; Kºi +¬M; ç¢Q

@ h K ç - S?d L?B +¬ MQÆM; i?`i H` F?¬M; i - i i?`v >B m E€- >•M L?B- u M L?
T?ªM ç®BX

L?¢+ GQM; F?) KdK +Q`B M|B pÈB L?¢+ h?`M?X

@ æ¢B + - ç b) b„T t TX

L?¢+ h?`M? F?) M|BX

@ E?¬M; b B- i i?`v GQM; L?B p` >¢+ L?B ? B M; Q`B +kM; M M iQM? ç M +?mv M
+?9iX

L?¢+ G M h•K M|B pÈB L?¢+ GQM; p` L?¢+ >¢+X

@ *¬ *¬- +?9M; i F?¬M; +-M M|M; MªvX

L?¢+ >¢+ Kd +Q`B- iW F?B ç M >mv M h?B M MºB HK+- L?¢+ >¢+ p` L?¢+ GQM; ?
i? M`Q H` +Q`M; ;Bª +?•M +?QM?X

@ h i?`v çS M?Ä FB çQÊ+ +?B m +?mºM; F?¬M; Qi- +kM; M M iQM? ç M +?mv M
G M? >² o¬ æ`+? F?) M|B pÈB L?¢+ EB mX

@ *¬ T?K- M; Q`B H¢B ;B m +Êi +QM`²BX

L?¢+ EB m i? M i?MM; +ª F?m¬M K†i- /Q [m M; M?bM p T?Q L?¢+ h?`M?- M m M
çQ`M; ç +O M`M; i?b i®i`²B- #`i Hm`M M; Q`B M`Q î >mv M h?B M MºB HK+ +kM
?„MX

@ *¬ T?K M|B F?¬M; b Q- çS i` M`v çQÊ+ +?B m +?mºM; +kM; M M bmv M; ?o Kºi
L?¢+ hY T?QM; F?) +Q`B M|BX

@ h?`M? L?B- M; `v K B +?9M; i +| ç M L?¢+ ;B F?¬M; \

L?¢+ hY aÆM ?ÄB L?¢+ h?`M?X

@ o•M; - ?¬K M v K¼B M; Q`B M; ?d M; ÆB Kºi +?9i- M; `v K B +?9M; i iÈB L?¢+ ;B
+?mv M +?Q hS æ¢B L?•M hº+- ?B M i¢B +?9M; i M M M; ?o +€+? ç®B T?| pÈB >„

L?¢+ h?`M? i`ª H`B- ?¬K [m ç€M? +? i +Q`M; ;Bª +O >„+ •K h?¬M æB M- ?B M
+kM; ç½ #` i?QÆM; M†M; X

@ S?ªB [m v i`î p L?¢+ ;B - h?`M? L?B- L?¢+ ;B `i HÈM ç9M; F?¬M; - +| # Q M?F

L?¢+ hY aÆM FQ+? ¸°M; ?ÄB L?¢+ h?¨M?X
 @ S?K i?•M- L?¢+ ;B ``i HÈM- bQ pÈB +ª >mv M h?B M ¸¢B HK+ +kM; F?¬M; Qi ?
 L?¢+ h?¨M? #B i T?K i?•M bmv M; ?o M M M|B pÈB ¬M;X
 @ h?¨M? L?B- M?[M; M,K M v F?´ +U+ +?Q +QM `²BX
 L?¢+ hY aÆM i?•K ibM? M?bM L?¢+ h?¨M?X
 J¼BM; QÌB Îi`QM; T?ÁM; i`Á +?mv M b m K°i + M? ;BÌM[KÈB iªM ¸B- b m ¸| L?¢
 iÈB T?ÁM; +O L?¢+ h?¨M?X
 @ >Ä G½Q- i¢B b Q >Ä G½Q H¢B iÈB ¸•v\
 L?¢+ h?¨M? +'i iB M; ?ÄB >Ä G½Q- >Ä G½Q ?B M i¢B ¸½ +| im pB M?` iBM? æ'm
 @ >¬KM v i ¸ M H¨ ¸ i`mv M HÌB- h? M? h? M? +¬ MQÆM; FB +| K°i +?mv M ibK
 i +?mv M HÌB iÈB M; QÆBX
 >Ä G½Q +QÌB +QÌB M|B pÈB L?¢+ h?¨M?X
 @ >Ä G½Q- h? M? h? M? iB m i?Q +| +?mv M ;b F?¬M; i®i b Q\
 L?¢+ h?¨M? +kM; ?ÆB M; ?B M; ì- GB m h? M? h? M? M`v i¢B b Q H¢B F?¬M; i`U+
 @ h +kM; F?¬M; #B i- +?d H¨i +kM; #B i +?mv M # M ¸-m +O M; QÆB p` h? M? h
 +?ŠM; H) F?¬M; M|B pÈB h? M? h? M? K°i +•m ? v b Q- ? v M; QÆB Km®M K°i M[
 >Ä G½Q F?) KdK +QÌBX
 @ *?mv M M`v X
 L?¢+ h?¨M? HB M M; ?o iÈB +?mv M i`QÈ+ FB X
 @ *| T?ªB M; QÆB bÊ >B m E€ p¨ >B m >B m #¼M ?¼ F?¬M; ¸²M; w ¸9M; F?¬M; - v
 ?¼ `²B- #¼M ?¼ +kM; F?¬M; ¸ wX
 >Ä G½Q +'i iB M; M|BX
 @ >Ä G½Q +?mv M M`v
 L?¢+ h?¨M? M?bM >Ä G½Q- i`QM; H9+ M?'i i?ÌB ?„M +kM; F?¬M; #B i M|B ;b +?C
 @ L? M? ¸B- GB m h? M? h? M? pšM Îi`QM; T?ÁM; +?Ì M; QÆB- M; QÆB M m M?
 +?Q M¨M; K°i iB M;X
 >Ä G½Q M|B tQM; +QÌB +QÌB ` F?ÄB T?ÁM; +O L?¢+ h?¨M?X
 L?¢+ h?¨M? +QÌB F?´ K°i iB M; - t2K ` KbM? T?ªB ;†T T?B M iQ€B F?¬M; Qi- T?ª
 h?¬M MB K +?mv M ¸°M; - L?¢+ h?¨M? / /¨M; ibK ¸QÊ+ +,M T?ÁM; +O GB m h? M
 M; Q`B T?ÁM; +O M¨M; `²B- /¼+ ¸QÌM; ¸B ?„M pšM F?¬M; H`K FBM? ¸°M; +O M; C
 GB m h? M? h? M? ¸ M; Îi`QM; T?ÁM; - F?m¬M K†i imv i b„+ ?ÆB ¸Ä YM; - i`QM;
 @ E?¬M; #B i ?„M +| iÈB ? v F?¬M; - +| H) i iU H`K K'i K†i i?¬B- # M +¢M? ?„M; B
 +| i? ¸ w iÈB KbM?\
 *¬; €B imv i b„+ H`K #~K M|BX
 @ h? M? h? M? +¬ MQÆM;X
 h? M? •K +O L?¢+ h?¨M? p M; Î M; Q`B T?ÁM;X
 *¬; €B imv i b„+ M`v ?B M ` K°i +?9i i? M i?MM; - M; v b m ¸| M¨M; i?m HB K F?m
 ioM? +'i iB M; ,
 @ JÌB p¨QX

L?¢+ h?"M? ibK ç M ;B M T?ÁM;- M?bM i?'v +¬ ;€B imv i b„+ T?Q i`QÈ+- ?„M F?-
F?-M; F?Q +O ? B M;QìB #¶M; M?B M i`Î M M F?| tYX

@ >mvM? ç½ ç M `²B- >Ä G½Q ç½ M|B pÈB ?mvM? +?Q \

GB m h? M? h? M? T?€ #Ä F?-M; F?Q F?| tY- i?m ? i /kM; F?Q M|B pÈB L?¢+ h?"

@ L|B `²BX

L?¢+ h?"M? F?) ç€TX

@ o"v w +O ?mvM? H" ;b\

GB m h? M? h? M? i?m ?²B F?m¬M K†i çÄ YM; M|B H¢B K°i H-M M[X

@ *| w ;b Q \

@ Í hmv i hbM? +®+- ?mvM? i?2Q Km°B p"Q F i ;BÈB- [mv +O +O hmv i hbM? +®+

@ *?mv M M"vX

Zmv +O +O hmv i hbM? +®+ L?¢+ h?"M? /o M?B M H" #B i- +?ŠM; [m H9+ ç| ?„M

@ s2K ` KbM? Km°B ç ibM? `²B- L?¢+ i°+ i`QÎM; ç½- [m'v `¬v ?mvM?X

h?'v i?-M b„+ /Q /U +O L?¢+ h?"M?- GB m h? M? h? M? F?-M; F?ÄB +| +ªK ;B€
;B®M; M?Q #` /°B K°i ;€Q MQÈ+ H¢M?X

@ h? M? h? M?- i bÊ Ov F?m'i +?Q Km°BX

L?¢+ h?"M? M?bM GB m h? M? h? M? `²B M|BX

@ Jm°B F?-M; bÊ Ov F?m'i- M m ?mvM? M;?B M;ì i?b b m M"v Km°B F?-M; [m'v `

L?¢+ h?"M? M?bM +¬ ;€B imv i b„+ i`QÈ+ K†i `²B M|B-

@ Jm°B ?B m H-K `²B- i i?"i bU bÊ Ov F?m'i +?Q Km°BX

GB m h? M? h? M? #` L?¢+ h?"M? M„K H'v #`M i v M?Ä #û- +ªK M?"M i?'v ?ÆB M
iBK +O M" M; F?-M; FbK çQÈ+ K" ç"Ti?bM? i?`+?- M" M; M?Ä ;B¼M; M|B,

@ >mvM? ç®B pÈB Km°B i?"i i®iX

GB m h? M? h? M? p¬ i?S+ [m v M;QìB K°i +€B- L?¢+ h?"M? >´ F?-M; #m¬M; ` - M
+O M" M;- F?) pûQ M? ? B +€B- b m ç| FûQ M" M; p"Q i`QM; H²M; M;U+ +O KbM?

GB m h? M? h? M? H" K°i +¬ ;€B çÆM i?m-M H"K b Q +| i? H" ç®B i?O +O L?¢+
QyQ

RykkX *?QÆM; 33N, G"K L[L?•M *O h X

GB m h? M? h? M? F?-M; F`T ç T?ÁM;- +ª M;QìB #` L?¢+ h?"M? /MM; bS+ FûQ p
#ÄM; +?¢K p"Q M? m- M; v H"TiS+ F?m¬M K†i +O M" M; i`Î M M çÄ YM;X

J°i ?ÆB i?Î M²M; ç"K iW i` M M;QìB +O L?¢+ h?"M? i`mv M iÈB- GB m h? M? h?
Km®M ;B½v /K F?ÄB M;QìB L?¢+ h?"M? M?QM; F?-M; +ÁM K°i +?9i F?Q HU+ M
p"Q i`QM; H²M; M;U+ +O ?„MX

L?¢+ h?"M? ¬K +¬ ;€B imv i b„+ M"v p"Q i`QM; HÁM;- M;YB KMB ?QÆM; i?ÆK M?"
M?"TiQ`M #° i?•M i? +O M" M; p"Q KbM?X

GB m h? M? h? M? /€M +?†i Î i` M M;QìB +O L?¢+ h?"M?- M; v +ª i?Î +kM; F?-M
#®B `®B F?-M; i?¬B- #° M;U+ /U p"Q M;QìB +O L?¢+ h?"M? i`mv M iÈB F?Q€B

h`QM; F?Q<sup>a</sup>M; i?ìB ;B M M`v L?¢+ h?`M? K†+ /M +| +?9M; M[# M +¢M? M?QM; ?,
 +Æ ?°B ; -M ;kB +€+ M`M; - H9+ M`v GB m h? M? h? M? p¬ ?bM? i`mM; ¸½ F?B M
 L?¢+ h?`M? F?) pm®i p2 HQM; +O M`M; - b m ¸| /B ¸°M; tm®M; T?Q /QÈB +?¢K p
 @ >mvM? ?B M i¢B F?¬M; ¸QÊ+ +| w ¸|- K m #Ä Km°B ` X
 GB m h? M? h? M? F?) +'i iB M; - iQ`M i?•M bÈK ¸½ i HB i i`QM; M; QìB +O L?¢+
 @ Jm°B +`M; M|B p`v i +`M; F?¬M; i? #m¬M; X
 L?¢+ h?`M? M? M?`M; Hm²M i v +?¢K p`Q M; U+ +O M`M; - b m ¸| /B ¸°M; tm®M;
 K K K¢B /QÈB #KM; X
 hmv H` +€+? €Q M?QM; GB m h? M? h? M? pšM i? M i?MM; p¬ +MM; X hQ`M i?•M
 p`Q M; QìB +O ?„MX
 @ L?¢+ h?`M? - ?B M i¢B ?mvM? M|B `ä +?Q Km°B - ?mvM? `®i +m°+ +| /U iQM? +?
 a m K°i H€i GB m h? M? h? M? ;B½v /K i?Q€i ` F?ÄB M; QìB L?¢+ h?`M? K` +'i i
 +?, K +?9 M?bM ?„MX
 @ h? M? h? M? - +?d + -M Km°B F?¬M; bÊ Ov F?m`i i?b Km°B #B i w +O i K`X
 L?¢+ h?`M? +'i iB M; M|B pÈB GB m h? M? h? M?X
 @ æQÊ+ `²B - ¸•v H` ?mvM? M|B - M m +| K°i M; `v ?mvM? #Ä `ÆB Km°B - Km°B b) F
 GB m h? M? h? M? M|B tQM; - €M? K„i T?S+ i¢T M?bM L?¢+ h?`M? - b m ¸| HB M ¸
 *?d i?'v GB m h? M? h? M? M? M?`M; +?¢K p`Q #9B i|+ +O KbM? - H`M i|+ K K K
 tm®M; - i¢Q +?Q F?m¬M K†i imv i K„i? K # T?¬M [mv M `kX
 L?¢+ h?`M? M?bM GB m h? M? h? M? - KkB M?Q #€+? M; ¼+ - K€ T?'M ¸Ä #WM; - H
 i?m i?Ov - iQ`M i?•M M?Q K°i F?®B iBM? M; ¼+ - i` M M; QìB H¢B K M; i?2Q # T?
 [mv M `k - #®M T?¬M /K /¶ iU M?Q H` iB M iY Î M?•M ;B MX
 L?¢+ h?`M? M?bM ¸ M KS+ i?'i i?¬M - K†+ /M M?[M; +¬ ;€B # M +¢M? ?„M ¸ m imv
 +¬ ;€B tBM? ¸ T M?Q iB M M`v ?„M +kM; F?¬M; F?ÄB #| i v #| +?•M - GB m h? M?
 K°i ?QÆM; p` F?€+X
 @ h +ÁM b®M; K°i M; `v [mv i F?¬M; T?K +€+ M`M; X
 L?¢+ h?`M? F?) M|B - M?bM +¬ ;€B imv i b„+ M?Q iB M M`v - ?„M F?) ¬K M`M; p`Q
 M?“M i?'v M; QìB M; ¼+ ?ÆB `mM `~vX
 L?mv M M; ¼+ î i`QM; HÁM; - H¢B +| KMB ?QÆM; t¬M; p`Q KkB - L?¢+ h?`M? H•K p
 H`K ;b F?€+X
 >„M ¬K +?†i i?•M i? K K K¢B M`v - M?'K M?€T ?QÆM; p` m H M tY M[- i`QM; M?€
 F?¬M; i? F?„+ +? M´B KbM? M[X
 @ h? M? h? M? - i Km®M M`M; X
 L?¢+ h?`M? F?) M|B # M i B +O GB m h? M? h? M? - ¸¬B K¬B F?) +?¢K p`Q K¬B K
 h? M? M? M?`M; Kî KB M; K M; i?2Q K°i ?QÆM; p` M; ¼i M; `Q i`mv M ¸ MX
 æ²M; i?ìB H9+ M`v - L?¢+ h?`M? +kM; F?¬M; ¸ w ;b M[- #`M i v /U i? #® i`Q K
 i`QM; T?ÁM; - ¬K +?†i H`v i?•M i? K K K¢B FB K` iB M iÈB +?B + ;BQìM; X
 í i` M ;BQìM; - L?¢+ h?`M? iW iW +îB iWM; HÈT v T?K+ +O GB m h? M? h? M? tm
 *m®B +MM; iQ`M #°i?•M i? K K K¢B i`„M; M?Q imv i +O GB m h? M? h? M? tm`i
 i`„M; M?Q imv i - i?•M ?bM? ?Q`M K„- i` M ¸| +| ¸B K ? B ?¢i ?²M; T?'M K M; QìB -
 ¸B M +m²M; X

L?¢+ h?"M? #„i ç-m ?Q K„i +^a H M- i?•M i? M"v ç9M; H" [m€ ?Q" M K„X
L?¢+ h?"M? +9B ç-m tm®M; - ç¬B K¬B F?) +?¢K p"Q #ì K¬B M? ç"Q +O M" M; - G
+kM; F?¬M; FbK +? çQÊ+ M[- K½M? HB i ?¬M H M #ì K¬B +O ?„MX
L" M; F?) óQKô K°i iB M; - H9+ M"v +^aK M?"M i?'v KbM? ;B®M; M?Q #` MûK p"Q i`O
M; QìB `mM `~v M?Q #` ?Ä i?B mX
L?¢+ h?"M? +kM; F?¬M; i`b ?Q½M M[- ?„M p°B p" M; ¬K +?†i H'v i?•M i? K K K¢B
p"Q i`QM; F?2 M?Ä b m i?ŠK FB - K°i ç! iB M /B K K B ?Q - T?¡M; p T?Q ?¢i?
GB m h? M? h? M? F?) ` M H M K°i iB M; - F?m¬M K†i i`î M M YM; ?²M; - i` M F?m
p ç m çÊM- bB M; ®+ M?b L?¢+ h?"M?X "¶M; M?B M M" M; ¬K +?†i H'v L?¢+ h?"M
@ L?¢+ h?"M?- b m M"v Km°B H" +O ?mvM?- b m M"v Km°B Km®M poM? pB M î +
J°i K^aM; tm•M b„+ i`" M M;"T- K°i i?ìB ;B M b m KÈB /WM; H¢B- i`QM; T?ÁM; i`M
p¬ ?¢MX
J'v + M? ;Bì bm - hS æ¢B L?•M h°+ p" +€+ +QìM; ;B^a ç½ iK i" T- /QÈB bU b„T t T +
L?•M h°+ ç½ iQ" M HU+ ç€M? +? i M; QìB +O >„+ •K h?¬M æB M- ?B M i¢B >„+ •
+QìM; ;B^a î ç•v M[X
>„+ •K h?¬M æB M M"v +¬M T?^aB /B i i`W- ç H¢B b) H" ?"m ?¼ ç®B pÈB hS æ¢B
.QÈB bU b„T t T +O L?¢+ h?"M?- hS æ¢B L?•M h°+ ç½ çQÊ+ v M #bM?- M; "v K B
M; QìB L?¢+ ;B p" +?9M; M[i`î p F i ;BÈBX
J¼B M; QìB b m F?B i?QÆM; M; ?` K°i b® +?mv M KÈB i^aM çB- L?¢+ h?"M? +kM; F?
>„+ •K h?¬M æB M F?¬M; +! +QìM; ;B^a- ç M H9+ ç! +^a >mv M h?B M M°B HK+ +kM
hS æ¢B L?•M h°+X
a m K°i i?ìB ;B M i`b ?Q½M- i?ìB ;B M K°i M; "v +kM; ç½ i`¬B [m - p"Q K°i ç K- L?
p"Q T?ÁM; +O o•M S?d S?dX >„M /M b Q +kM; M M +?Q o•M S?d S?d K°i +€B +
i?'i iBM? i?"M? H" T M? i`M iÈB ç•v- pb +Sm T?K i?•M K" `ÆB p"Q i`QM; i v +O
KbM? i?B m Ê M" M; F?¬M; QiX
o•M S?d S?d î i`QM; T?ÁM; - L?¢+ h?"M? +kM; F?¬M; #B i M M T?^aB H" K; b +?Q T
i`QÈ+ K†i- H¬M; K"v M?Q HB m /B T- +€B KB M; M?Ä M?„M- K¬B ?²M; [mv M `k ?
L?¢+ h?"M? ?ÆB i?'i i?¬M H¬M ç-m iB M ?„M M?bM i?'v M" M; +?QM? H" î L; mv M
M" M; K†+ +mM; i` M; K"m iQK- K" ?B M i¢B pšM M?Q p"v- F?¬M; +! M?B m #B M ?
@ >mvM? M?bM +€B ;b p"v\
o•M S?d S?d i`WM; K„i M?bM L?¢+ h?"M?- #B i M; QìB M"v çQ K„i M?bM KbM?-
+?9iX
QyQ

RykjX *?QÆM; 3Ny, hBM hS+X

o•M S?d S?d +?,K +?9 M?bM L?¢+ h?"M?- i`QM; T?ÁM; M?'i i?ìB ç½ `ÆB p"Q +^aM
o•M S?d S?d i`î M M ?²M; M?m" M- FB m ^aM? M?' M F?¬M; çQÊ+ M?"Q p"Q M; U+ +
L?¢+ h?"M? F?) ¬K M; QìB M; ¼+ p"Q KbM?- M?bM p"Q F?m¬M K†i çÄ #WM; FB - tr
? B i v F?) +?¢K p"Q i?„i HQM; +O M" M; X
@ >mvM? +m®B +MM; +kM; ç½ M!B M?[M; HìB M"v- Km°B +ÁM iQîM; +?9M; i poM
b) K½B K½B t ?mvM?X
o•M S?d S?d M? M?"M; M!B pÈB L?¢+ h?"M?X

@ *ÁM M?È H-M ç-m i iÈB L;mv M "ªQ i¬M;- Km°B ç½ /K /¶ i F?¬M;\

«K M;QìB M;¼+ p"Q HÁM;- L?¢+ h?"M? F?) MìB- H9+ î L;mv M #ªQ i¬M; ?„M ç½ M S?d S?d /K /¶X

@ - ?mvM? +ÁM MìB

o•M S?d S?d M;QÊM; M;MM; p¬ +MM;- ?B M i¢B L?¢+ h?"M? +ÁM MìB +?mv M M" iQ FB X L" M; M?`M F?¬M; çQÊ+ i? M i?MM; HB M pMB ç-m p"Q M;U+ +O ?„MX

:BìT?9i M"v +?d +ì i? /U p"Q M;U+ +O ?„M M" M; ç½ `i i?Ä K½MX

@ L?¢+ h?"M?- ?mvM? ç M; bmv M;?o ;b çì- ç² b„+ [m, M"v

*ªK M?"M i?'v ?¢ i?•M +ì K°i p"i +SM; ç H M i` M M;QìB +O KbM?- o•M S?d S?d ;B^M; ` X

@ *€B M"v H" /Q Km°B [m€ K M;QìBX

L?¢+ h?"M? #'i ç„+ /o MìB- ç² p"i FB F?¬M; T?ªB H" ?„M Km®M H" çB m F?B M çO

@ >mvM? +ÁM MìB p"v- ?mvM? +?Q `^M; Km°B F?¬M; #B i ?mvM? î M;mv M #ªQ i¬

o•M S?d S?d ? B ;Á K€ i`î M M çÄ YM;- F?m H M /kM; F?Q ;BQÆM; ç¬B K„i +?^K

@ h [m M; KBM? +?QM? ç¢B M?bM- F?¬M; T?ªB M?bM HûMX

L?¢+ h?"M? F?) KdK +QìB MìBX

@ >mvM? ç9M; H" b„+ [m,- ?mvM? Km®M H"K ;b\

o•M S?d S?d +i iB M; ?ÄB- €M? K„i K Hv M?bM L?¢+ h?"M?X

@ h Km®M Km°BX

L?¢+ h?"M? F?) MìB # M i B +O o•M S?d S?d- p" M? i B p" K¬B +O ?„M +?¢K p"Q FbK çQÊ+ M?kM ` /U p"Q M;QìB +O ?„MX

@ S?d L?B- EB m i, iÈBX

æ9M; H9+ L?¢+ h?"M? Km®M /Á /šK iÈB #° M;U+ +O o•M S?d S?d i?b T?€i ?B M

@ S?d L?B- Km°B +ì î ç•v F?¬M;\

í M;Q" B +Y i`mv M iÈB i? M? •K +O L?¢+ EB mX

o•M S?d S?d M?'i i?ìB i? M i?MM; ;B½v ` F?ÄB M;QìB +O L?¢+ h?"M? K" MìB,

@ EB m h,- çB p"Q ç•v- Km°B î ç•vX

@ EûiX

*€M? +Y çQÊ+ Kî` - L?¢+ EB m çB p"Q M?bM i?'v L?¢+ h?"M? ç M; î i`QM; T?ÁM [m€B ?ÄB,

@ L?¢+ h?"M?- i¢B b Q M;QÆB î ç•v\

@ EB m i,- ç pW iÈB i?,K S?d L?B- K¼B M;QìB ?"M ?mv M- ç çB i`QÈ+X

L?¢+ EB m pW ç M L?¢+ h?"M? #B i`^M; KbM? F?¬M; +ì +Æ ?°B iB M i? K #QÈ+ +kM; H" M[M?•M +O KbM? b m M"v b) +ì i?ìB ;B MX

L?bM L?¢+ h?"M?- L?¢+ EB m iU ?² M?Q ?B m ` çB m ;b çì- M" M; #'i ç„+ /o MìB

@ S?d L?B- t2K ` i ç½ [m'v `¬v Km°B `²B- i?"i tBM H¶BX

@ h, i,- b Q i, +kM; +QìB Km°B\

o•M S?d S?d i? M i?MM; MìB pÈB L?¢+ EB mX

L?¢+ h?"M? b m F?B`ìB F?ÄB T?ÁM; +O o•M S?d S?d i?b i`î p T?ÁM; +O KbM?
 L?¢+ ;B - F iB T +?QM? H" +?QM? i?S+ ç®B T?| pÈB >„+ •K h?–M æB MX
 h?U+ HU+ +O ?„M iW iW F?–B T?K+- ?B M i¢B ç½ ç¢i iÈB im pB æ¢B i?W i`mM
 K°i M; "v KbM? T?B i?, M; H M iB M K ;BÈB i?b +?9M; M[F?–M; #B i T?ªB H"K b Q
 æB M M"v F?B M ?„M ç m ç–m F?–M; Qi- i`QM; H9+ L?¢+ h?"M? +kM; F?–M; #B i
 @ L?¢+ h?"M?- ?mvM? ç M; bmv M; ?o çB m ;b ç|\
 J°i #|M; ?bM? tBM? ç T çB p"Q i`QM; T?ÁM; +O L?¢+ h?"M?- K M; i?2Q K°i KMB
 @ >B m >B m- i¢B b Q Km°B H¢B iÈB ç•v\
 L?¢+ h?"M? çSM; /"v M?bM +- ;€B i`QÈ+ Kti KbM? `²B M|BX
 @ L; "v K B T?ªB i`î p F i; BÈB +O L?¢+ ;B - Km°B #ªQ >B m E€ iÈB ;†T ?mvM? M
 iÈBX
 J° .mM; >B m >B m çÄ YM; +ª F?m–M Kti M|B pÈB L?¢+ h?"M?X
 @ >B m >B m- i`QM; F?QªM; i?ìB ;B M ;–M ç•v i +?B m +® +?Q +€+ M" M; [m€ Qi-
 L?bM +- ;€B imv i b„+ + Q [mw i` M; M?½ i`QÈ+ Kti L?¢+ h?"M? F?) M|BX
 @ *?9M; i #B i ?mvM? p°B p" M; - >„+ •K h?–M æB M p" i K ç¢B i?9 i°+ #¼M ?¼ ç
 i?'v `i T?B M HÁM; - +?9M; i F?–M; +| +€+? M"Q ;B9T ?mvM?- i`QM; HÁM; `i #`i
 J° .mM; >B m >B m M? M?"M; M|B pÈB L?¢+ h?"M?X
 L?bM K'v +- ;€B i`QÈ+ Kti- i`QM; HÁM; +O L?¢+ h?"M? F?–M; FbK çQÈ+ +ªK ç°
 @ L?¢+ h?"M?- h? M? h? M? p" S?d M?B +- MQÆM; ?mvM? iQM? b„T t T i? M"Q\
 J° .mM; >B m >B m ç°i M?B M ?ÄB L?¢+ h?"M?X
 @ *?mv M M"v
 L?¢+ h?"M? M?bM æQ M J°+ *m²M; - +- M" M; M"v F?–M; ?B m b Q H¢B ?ÄB +?mv
 @ æQÈ+ - ?mvM? +kM; F?–M; +-M HQ H„M; - >B m E€- u M L?B M +?9M; i ç½ i?Q
 p" S?d L?B +- MQÆM; +| w pÈB ?mvM?- +?9M; i +kM; bÈK M?bM ` - >Ä G½Q ?–K
 J° .mM; >B m >B m M|B pÈB L?¢+ h?"M?X
 @ >B m >B m- w +O +€+ M" M; H"X
 L?¢+ h?"M? M?bM J° .mM; >B m >B m- t2K ` +?9M; M[F?–M; +| w FB MX
 @ J° .mM; >B m >B m i`ÈM K„i M?bM L?¢+ h?"M? `²B M|B,
 @ hB M M; ?B +?Q ?mvM? `²B- +?9M; i F?–M; +| w FB M- ?mvM? +kM; F?–M; +-M
 +| ? B M; QìB ç| i?–B- #^M; F?–M; +?9M; i b) F?–M; i? +?Q ?mvM?X
 @ æB m ç| iU M?B MX
 L?¢+ h?"M? F?) KdK +QìB- ?„M FûQ +- ;€B M"v p"Q H²M; M; U+ KbM?- K°i KMB ?Q
 @ >mvM? ç9M; H" K°i i M p–H¢B- ?mvM? Km®M H"K ;b\
 *ªK M?"M i?'v #B M ?| - J° .mM; >B m >B m i? M i?MM; `²B M|B- ? B K„i iW iW i`î
 @ Jm°B +kM; #B i K"
 L?¢+ h?"M? +QìB i - ?„M –K H'v i?•M i? K K K¢B çti H M i` M ;BQìM;X
 a m K°i H€i- i`QM; T?ÁM; i`"M M; "T +ªM? tm•M- M K M[pmB çM X

a€M; bÈK M; "v ?¬K b m- î i` M #-m i`lB +O h? 'i a€i i? "M?- K°i ç¢Q F?¬M; ;B M
h? "M? +MM; +?9M; +QlM; ;Bª +O hS æ¢B L?•M h°+ iB M p"Q # M i`QM; çlX

G-M M"v i`î p L?¢+ ;B - L?¢+ h? "M? +kM; K M; i?2Q GB m h? M? h? M? p" o•M
h? 'i a€i h? "M? i`î p F i ;BÈB +O L?¢+ ;B K" MlB- +l F?¬M; ;B M H®B çB +kM;
;B M- L?¢+ h? "M? /o M?B M H" F?¬M; H½M; T?QX

QyQ

Ryk9X *?QÆM; 3NR, h?Ov hmv i EB K h`"MX

í i`QM; F?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q- i?O 'M +O L?¢+ h? "M? #B M ?l - i?•M i? M? 'i i?
h?B M h?€TX

a m F?B iB M p"Q i`QM; >¢Q h?B M h?€T im Hmv M- L?¢+ h? "M? #„i ç-m F?Q M?
?„M # Q T?O K°i KªM; i? M? K M; - HBM? F?Q p¬ +MM; M²M; ç"K iB M p"Q i`QM; ç

L?¢+ h? "M? ?B M i¢B Km®M bÈK ç¢i iÈB æ° EB TE€- ç M H9+ çl KÈB +l i? +?®M
M m F?¬M; i?b i?"i H" T?B M iQ€B- # M +¢M? ?„M M; Q¢B i`W >¢Q h?B M h?€T +
h?€B .QÆM; *?•M >Ä - M?[M; i?S çl >¶M h? J oQÆM; `i i? K Km®MX

h`QM; +'K +? +O h? M? .QÆM; H½Q K - K'v i`,K +¬ ;€B i` im´B #` M?®i p"Q i`Q
ç m M;•v /¢B`X

@ > v H„K- ç€K M"v M[H" çO #ªv i`,K M; QlB- +ÁM i?B m K°i i`,K M; QlB M[X

í i`QM; +'K +? - h? M? .QÆM; H½Q K F?) MlBX

@ h? M? .QÆM; H½Q K - M; QÆB ç½ H"K ;b pÈB bQ ?mvM? bQ #€ +O i \

.`+? h?B M +'i iB M; ?ÄB h? M? .QÆM; H½Q K ,

@ L; QÆB +l TªB H'v HBM? ?²M +O #¼M ?¼X

@ E?¬M; +l- i +?d #`v i` M M; QlB #¼M ?¼ K°i b® HBM? ?²M HU+ K" i?¬B- M?Q p"

h? M? .QÆM; H½Q K K ç„K M?bM i?•M i? +O .`+? h?B M `²B MlBX

@ h Km®M ?ÄB ç M # Q ;Bli KÈB ç¢i iÈB im pB i?U+ HU+ +O M; QÆB\

.`+? h?B M +'i iB M; ?ÄBX

@ L" M; `i F?¬M; i - i î iB M K ;BÈB K'v M; ?bM M, K pšM +?Q M?bM i?'v M; QlB M
H¢B H" K°i +¬ MQÆM; imv i b„+X

h? M? .QÆM; H½Q K MlB pÈB .`+? h?B M- b m çl €M? K„i H¢B M?bM H M i` M #°

@ h ?B M i¢B KÈB ç¢i iÈB im pB L; mv M M? i`mM; F€ K" i?¬B-im pB [m€ i?'TX

.`+? h?B M F?) MlBX

@ L" M; KÈB iªB [m K'v i?€M; M; „M M; OB K" i?¬B- K'v i?€M; ç½ iÈB M; mv M M?
K)X

h? M? .QÆM; H½Q K MlB pÈB .`+? h?B MX

@ æQÊ+ `²B- i iB TiK+ çB im Hmv MX

.`+? h?B M M? M? "M; MlBX

@ æ M /QÊ+ M"v M" M; +-K H'v- ç€K ç M çQÊ+ M"v i ç½ T?Q F?¬M; Qi i•K iQ ç H
M; „M b) `i i®i +?Q im pB +O M" M; X

h? M? .QÆM; H½Q K çQ +?Q .`+? h?B M K°i +€B #bM? M; ¼+X

hB T M?"M H'v #bM? M;¼+- .`+? h?B M F?¬M; #B m H° +ªK t9+ K" çB ` X
Í i`QM; K°i i?Ov pU+- i` M #-m i`lB- +| K'v ç¢Q i?•MªM? H,M; F?¬M; # v H M- +?Q
J oQÆM; p" æQ M J°+ *m²M;X
@ J pQÆM;- +?QM? H" +?¶ M"v b Q- Î ç•v F?¬M; +| +'K +? b Q\
æQ M J°+ *m²M; +?,K +?9 M?bM tmM; [m M? `²B ?ÄBX
@ h?9v h? M? FB im Hmv M K +¬M;- K +¬M; i`QM; MQÈ+ mv HU+ b) ;B i,M; +U
+kM; H" çŠM; +'T i?B M K X
@ h?9v J - M;QÆB ` çB- +?ŠM; H) M;QÆB +?Q `^M; +| i? i?Q€i F?ÄB +†T K„i +O
>¶M h? J oQÆM; F?) +'i iB M; M|B- i? M? •K tmv M [m +ªK†i MQÈ+X
@ •K -KX
"¶M; M?B M i` M K†i ç'i ioM? H†M; HB M +| K°i ç€K b|M; ;ÊM- i`QM; M?€v K„i K
i`QM; M?ªv ` X
L;QlB M"v H" K°i T?K M?•M i`mM; MB M- K F?Q i`"M M;"T M?bM >¶M h? J oQÆM
@ >¶M h? J oQÆM;- i¢B b Q M;QÆB H¢B F?¬M; +?`m #Ä [m +?Q i \
h`mM; MB M T?K M?•M M"v +'i iB M; ?ÄB >¶M h? J oQÆM;X
@ "ÎB pb i Km®M Mm®i +?YM; M;QÆB- F?B ç|i KÈB F?¬B T?K+ i?U+ HU+ K¢M?
>¶M h? J oQÆM; M|BX
@ "Ä [m +?Q i - i b) ;B9T M;QÆB ç®B T?| pÈB M?[M; M;QlB F?€+X
h`mM; MB M T?K M?•M +?,K +?9 M?bM >¶M h? J oQÆM; `²B M|BX
@ h F?¬M; +-M M;QÆB çB i?2Q- #'i F i? M"Q i +kM; F?¬M; i? #Ä [m +?Q M;Q
>¶M h? J oQÆM; +'i iB M; M|B- i`QM; K„i i`"M M;"T H½M? wX
@ >¶M h? J oQÆM;- ?¬K M v M;QÆB M?'i ç`M? T?ªB çQ i p"Q +?¶ +? i b Q- i?
+kM; +?Q F?¬B T?K+- B +? i p"Q i v B +ÁM +?Q #B iX
h`mM; MB M T?K M?•M +kM; F?¬M; M?B m HlB- H½M? w i`Î M M i`"M M;"T- [mª M
h`mM; MB M T?K M?•M M|B tQM;- K°i i? M? FB K t M? #B + ç½ tm'i ?B M Î i`QM; i
iÈB- i?ŠM; ?QÈM; p T?Q >¶M h? J oQÆM; K" +¬M; FQ+?X
@ h?Ov h? M?- +?d #^M; p"Q M;QÆB K" Km®M ç®B T?| pÈB i b Q- i?U+ HU+ +O i
+kM; çO ç i?m T?K+ M;QÆBX
>¶M h? J oQÆM; M? M?"M; M|B- ? B i v +O ?„M tm'i i?O- K°i i? M? i`QlM; FB
KQlB ç¢Q FB K F?Q #ûM M?¼M #„M ` - M;;M +ªM FB K [m M; +¬M; FQ+? +O i`mM
tQ îô > B M;QlB ;B Q i?O K'v H-M- i?•M i? +O T?K M?•M FB ç½ #` M;;M +ªM-
T?QM;X
@ h ç½ M|B `²B M;QÆB F?¬M; T?ªB H" ç®B i?O +O i X
>¶M h? J oQÆM; F?¬M; ? /WM; H¢B- imM; M;QlB tm®M; H-M M[?QÈM; p T?Q
F?Q M²M; M†+ çm´B i?2Q T?K M?•M €Q HK+X
@ >¶M h? J oQÆM;- M;QÆB çWM; iQÎM; H" +| i? #„i i - h?Ov hmv i FB K i`"MX
S?K M?•M €Q HK+ H¢M? HMM; M|B- M?bM i?'v >¶M h? J oQÆM; ç€M? p T?Q Kb
ç´B- i?•M i? #B M K'i i¢B +?¶ F?¬M; M?bM i?'v ç•mX
J" ç9M; H9+ M"v- Î i`QM; K°i i?Ov pU+ #€i M;€i- #¶M; M?B M K°i KªM; b|M; ;-K i`
;"Q i?ûi- #-m i`lB tmM; [m M? +kM; #` Kl çB F?¬M; QiX

*?d i?'v HK+ v T?K M?•M ç½ #B M K'i- ? M; M;?bM T?B FB K ?Q °M? K M; i?2Q F
H" F?´M; iQÊ+ iW i`QM; i?Ov pU+ #„i ç-m #„M ` X
L?[M; T?B FB K M"v `ä ` M; H" iW MQÊ+ K" M;QM; iK ` - K M; i?2Q K°i F?Q iS+ p-
@ h?Ov hmv i FB K i`"M- t2K ` M;QÆB ç½ bÈK +?m~M #`X
>¶M h? J oQÆM; b„+ K†i i`-K tm®M;- iU ?² M?Q FB K i`"M M"v +kM; F?B M ?„M
@ E?¬M; b B- i #B i KbM? F?¬M; i? i`€M? M;QÆB K½B +?Q M M ç½ bÈK +?m~M
GK+ v T?K M?•M F?) M|BX
@ >B M i¢B i b) +?Q M;QÆB i?'v mv HU+ +O h?Ov hmv i FB K i`"MX
GK+ v T?K M?•M i`-K b„+ K†i tm®M;- K°i ç¢Q T?€T [mv i çQÊ+ #B M ?| ç€M? p T
T?Q /QÊBX
G'v FB K i`"M H"K i`mM; i•K- K°i H9+ b m F?¬M; ;B M ç½ i`„M; t| K°i KªM;- b|M;
L?bM i?'v +ªM? iQÊM; M"v- æQ M J°+ *m²M; p" ç€K ?„+ €K iY bo HB M HmB tm®M
i?'v iBK +kM; ç"TM? M? ?ÆMX æQ M J°+ *m²M; K†+ /M ?B M i¢B +| im pB æ¢B
i?'v mv HU+ K" >¶M h? J oQÆM; p" iY /QÆM; H½Q ç¢Q ;B Q i?O KÊB #B i çQÊ-
i?U+ bU H" i? M"QX
h?-M b„+ +O >¶M h? J oQÆM; K°i H-M M[i`-K tm®M;- T?€T [mv i +O ?„M ç€
K°i M;¼M M9B tm'i ?B M- F?Q iS+ +QÌM; ?½M +kM; i`Î M M i`"M M;"TX
L?bM i?'v i?-M M¬M; çdM? +O >¶M h? J oQÆM;- b„+ K†i +O HK+ v H½Q T?K H
`,M; K°i +€B- i?O 'M #B M ?| - bQÆM; KM #¢+? K M; HB M iK+ T?€i` M?[M; iB M
#„M p T?Q >¶M h? J oQÆM;X

Ryk8X *?QÆM; 3Nk, >"M ",M;X

æ9M; H9+ ç| h?-M L¬M; çdM? i` M ç-m +O >¶M h? J oQÆM; ç½ #B M K'i F?¬M
KªM; FB K [m M; [m, /` tm'i ?B MX
G½Q T?K €Q HK+ i`Æ K„i M?bM i?•MªM? +O >¶M h? J oQÆM; #B M K'i i` M #-n
M" M; #B M ç´B- i?-M MB K HK+ bQ€i p` i`Q +O >¶M h? J oQÆM;- M; v b m ç| K
iÈBX
@ h +kM; Km®M t2K M;QÆB i`®M i`QM; FB K i`"M ç M F?B M"QX
>¶M h? J oQÆM; +QÌB H¢M?- ?„+ K M; i`QM; h?-M L¬M; çdM? ç½ i`"M M;"T- iW
H" HY F?|B +m²M; #¢Q ` X
J°i KªM; ?„+ K M; M"v Î i`QM; i?Ov pU+ i¢Q i?"M? K°i ç2M K°i i`„M;- ? B ç¢Q ?„+
+kM; ;†T M? m- i? M? •K t Q t Q p M; ç°M;- çB M K M; T?€i` i`"M M;"TX
J" H9+ M"v- Î # M i`QM; iU ?² M?Q +| +ª i? M? •K ;B€Q K€+ ;B Q T?QM;- F?¬M; ;B
bKT ç´- K°i KªM; b|M; MQÊ+ FQ+? F?ÎBX
æ9M; H9+ M"v- M?[M; M;QÌB +| im pB i?'T H"TiS+ +| T?ªM SM;- +?d i?'v MÆB ?„+
HQM; H€M?- K•v KM #„i ç-m F`+? HB i HmB tm®M;X
"¢+? b„+ K•v KM iB m i€M- i'i +ª h?Ov EB K H°` X hWM; ç¢Q FB K [m M; #ûM M?½
i`mM; # Q p•v H'v >¶M h? J oQÆM;X
@ >¶M h? J oQÆM;- M;QÆB çWM; iQÎM; `^M; +| h?-M L¬M; çdM? H" +| i? F?®M
G½Q T?K €Q M?•M HÈM iB M; [m€iX
oW M| tQM;- ;B®M; M?Q H" F?´M; iQÊ+ tÁ2 çm¬B- HK+ v T?K M?•M M?bM p T?
i?"M? i`,K M;?bM T?B FB K- i?O 'M F?¬M; M;WM; #B M ?| - T?€T [mv i ç€M? ` - p

> M; i` ,K ?`M; M; ?bM T?B FB K #„i ç-m iW iW +?mv M ç°M; - i®+ ç° +`M; M; `v +`M;
T?B FB K M`v ;B®M; M?Q Km®M tû i`lB p`v T?QM; H T?€i` iW #®M T?Q - ?QÈM
? K pQÆM; K` H Q iÈBX

h`QM; H9+ M?`i i?lB H T?QM; i`M M;`T- ç2K #-m i`lB ç-v bQÆM; KM FB +?B
iB M; p M; H M- HK+ v T?K M?•M iW i`QM; ç€K K•v KMT?lM; H M i` M + Q- iQ`M i
v m /` #„M p T?Q >¶M h? J oQÆM; X

@ >W- +?d #^M; p`Q i?Ov imv i FB K i`M +O M; QÆB K` +kM; Km®M H`K ç®B i?O
[mv i M; QÆBX

>¶M h? J oQÆM; ?W HçM? K°i iB M; - T?€T [mv i ç€M? ` - h?-M L¬M; çdM? `lB
?`M [m M; +?lB K„i- i`QM; +?®+ H€i ç½ M; ? M? çlM #lM; FB K FB X

*m²M; #çQ T?B FB K p¬ +MM; v m /` +MM; h?-M L¬M; çdM? ç M t2M p`Q M? m- H
i?`v F?¬M; ç9M; - ?`M; pçM ççQ #lM; FB K F?¬M; T?€i` i? M? •K M`Q- ;B®M; M
i?`v i` M #-m i`lB- h?-M M¬M; çdM? i`M M;`T i`QM; M?bv K„i ç½ ?l i?`M? K`v pç

G9+ M`v H½Q T?K €Q HK+ p¬ +MM; FBM? ?½B- K F?Q `li p`Q i`M M;`TX

@ *?Q M; +?Q M; X

G-M M`v K°i i? M? •K FBK F?Q +?çK p`Q M? m T?€i` - +?d i?`v K°i KªM; FB K [m
i M- i`QlM; FB K K`m t M? #B + +O HK+ v H½Q T?K ç½ #` ;½v Hb X

æ²M; i?lB ?„+ b„+ K F?Q +kM; i`M M;`T- HK+ v H½Q T?K p°B p`M; HmB tm®M; M
p B +O M`M; - +€M? i v çSi Hb - K€m iQÆB S ` 5

@ smv tmvX

J°i M; KK K€m iW i`QM; KB M; +O M`M; T?mM ` - i?•M i? HQçM; +?QçM; F?¬M;
+?K+ i?QÈ+X

æ9M; H9+ M`v T?€T [mv i i`QM; i v i`€B +O M`M; #B M ?l - Î +?¶i v +Ki ç°i M?B M
iQÆB- M; KK K€m ç€M? p`Q Hm²M; K€m iQÆB M`v `ÆB tm®M; i?Ov pU+ - M?`i i?lB
+MM; [m, /`X

@ oM oMX

h?Ov pU+ F?¬M +MM; HB M M´B H M b;lM; HÈM- bQ pÈB #B M ; -K +ÁM +m²M; #çQ
Kti MQÈ+ tm`i ?B M K°i F?®B #,M; p¬ +MM; HÈMX

E?®B #,M; M? M? +?lM; F?m +?i€M- +m®B +MM; +ª Kti MQÈ+ +kM; #` çlM; #,M;

h`QM; M?€v K„i K°i i? M? •K HQªM; tQªM; p M; H M- iWM; KªM; #,M; ç½ #` ;½v Hb
iW i`QM; F?®B #,M; +l KQlB #,M; M?•M + Q ?ÆM M; ?bM i?QÈ+ #„i ç-m tm`i ?B M
oQÆM; X

@ >`M ",M; X

>¶M h? J oQÆM; F?¬M; M; l`^M; H½Q T?K €Q HK+ HçB +li i? im Hmv M K +¬M;

@ >W- ?¶M i? K pQÆM; - i +? i +kM; F?¬M; ç +?Q M; QÆB çQÈ+ / +?`mX

G½Q T?K €Q H K +`i iB M; MlB pÈB >¶M h? J oQÆM; - b m çl b„+ Kti i`Î M M i`„
#` i iB m ? Q T?€T HU+ F?¬M; QiX

@ h?Ov h? M?- +l H) M m Î i`QÈ+ i?lB çB K i Mm®i +?YM; hY /QÆM; H½Q ççQ K
i?b i F?¬M; +€+? M`Q i?„M; M; QÆB M?QM; ?B M içB ç½ [m€ Km°M `²BX

>¶M h? J oQÆM; #B M ç´B b„+ Kti- i?O `M #B M ?l - h?-M M¬M; çdM? ?ÆM pçM
F?¬M; i`mM; - F?¬M; M; WM; tQ v i`ÁMX

@ •KX

J°i iB M; ;"Q`Qi FBM? M; QìB T?€i` - ÎT?Q t t æQ M J°+ *m²M; +kM; FBM? M; FBM? ?²M ç½ #„M p T?Q #,M; M?•M F?´M; H² FB X

",M; M?•M b m F?B #` H®+ tQ€v i´M +¬M; p"Q i?b #B M i?¨M? iWM; KªM? pKM`Æ K°i çÊi b|M; F?´M; H²X

a m ç|M H¨ #,M; M?•M i?S ? B- #,M; M?•M i?S # X

JQìB #,M; M?•M +U ç¢B +m®B +MM; ç½ #B M i?¨M? #,M; pKM X

@ h?Ov h? M?- iÈB T?B M M; QÆBX

G9+ M¨v H½Q T?K €Q HK+ pšM +?Q F?¬B T?K+ H¢B iBM? i?¬M i?b K´v M; KK K€m oQÆM; ç½ ÎT?Q b m +O M¨M; - K°i bÆB /•v K¨m ç2M tmv M [m ç¬m +O H½Q T?K K€m i¨M M;"T- K°i iB M; i?ªK i?B i p M; H M- H½Q T?K €Q €Q HK+ M¨v +?Q F`T i?b ç½ #` >¶M h? J oQÆM; Mm®i +?YM; X

" + M? ;Bìb m- >¶M h? J oQÆM; KÈB /WM; i v- ç2K i?B i? F?¬ ?ûQ +O H½Q T? i?Ov pU+ `²B ¢B iÈB # M +¢M? æQ M J°+ *m²M; X

@ *?9+ KWM; K pQÆM; ç½ Mm®i +?YM; K°i M; QìB- K +¬M; H¢B T?|M; ç¢BX

æQ M J°+ *m²M; F?) MÈB pÈB >¶M h? J oQÆM; X

@ æ•v H¨ M; QìB i?S ? B +ÁM #ªv M; QìB M[X

>¶M h? J oQÆM; M|BX

@ *ÁM #ªv M; QìB M[+S ç M; QìB +O i?¬M çB M ibK FB K- ?B M i¢B +?9M; i Îç•

æQ M J°+ *m²M; M|B pÈB >¶M h? J oQÆM; X

@ *?9M; i i`Î p i`QÈ+- Mm®i +?YM; ? B M; QìB M¨v +~M MY M,K ç iB m ?| - ç M M; QìB F?€+ b) / ?ÆMX

>¶M h? J oQÆM; +´i iB M; M|BX

æQ M J°+ *m²M; #|T M€i K°i M; ¼+ ;BªM i`QM; i v- +ª ç€K HB M iB M p"Q i`QM; F?

J¨ H9+ M¨v Î i`QM; K°i F?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q F?€+ +| K´v ç¢Q i?•MªM? çB` X

@ "€B FB M i°+ i`QÎM; X

Í i`QÈ+ F?¬M; ;B M i?¬M; ç¢Q- K´v M; QìB i¬M FQM? M|B pÈB L?¢+ h?¨M? X

L?¢+ h?¨M? F?) M?bM [m K´v i`,K M; QìB i?m°+ ç°B ° p >Q¨M; GQM; M¨v X

h?O´M +O ?„M #B M ?| - >¢Q h?B M h?€T HB M tm´i ?B M- L?¢+ h?¨M? HB M çQ F?ÄBX

@ S?K i?•M- M?` i?9+- ç•v +?QM? H¨ L?¢+ ;B X

L?¢+ h?¨M? F?) M|B pÈB L?¢+ hY aÆM p¨ L?¢+ hY S?QM; X

@ æ•v +?QM? H¨ L?¢+ ;B b Q\

h´i +ª K¼B M; QìB ç m M?bM p T?Q t t - i`QM; HÁM; #¼M ?¼ +ªK F?€B F?¬M; i? QyQ

RykeX *?QÆM; 3Nj, "„+ *U+ J smv MX

@ æ•v H¨ F i; BÈB +O L?¢+ ;B - i°+ M?•M # M i`QM; +| iÈB KQìB K´v S+- im pB æ i? F ? i- æ´m h¬M i?b +| iÈB K´v M; ?bM M; QìBX

L?¢+ h?¨M? +´i iB M; M|B pÈB M; QìB +O L?¢+ ;B X

@ L?¢+ ;B i?"i H" K¢M? K)X
L?¢+ hY aÆM F?) M|B- ?¬K M v ¢QÊ+ iB M p"Q L?¢+ ;B - ¬M; FQ+? ¢°M; F?¬M; i?
@ S?K i?•M- +?9M; i b m M"v î ¢•v- î ¢•v iQ" M #° ¢ m H" M; Q|B +O L?¢+ ;B X
L?¢+ h?"M? F?) M|B pÈB L?¢+ hY aÆM X
@ "€B FB M +?O M?•MX
> B ¢¢Q i?•M °M? K"m p" M; #„i ¢-m iB M ¢ M- +?QM? H" u m *Æ p" h?¬M; h?B M h
@ *| iBM iS+ `²B b Q\
L?¢+ h?"M? +'i iB M; ?ÄB ? B M; Q|BX
@ "~K +?O M?•M- +?9M; i ¢½ ibK ` K°i ¢B K /WM; +?•M ¢| H" +?¶ b•m +O K i?9 H
¢¢Q +'K +? - +?9M; i F?¬M; /€K i?2Q /äB bÊ ¢®B T?QÆM; T?€i ?B M- +?Q M M +
u m *Æ M|B pÈB L?¢+ h?"M?X
@ h®i- +?9M; i T?ªB M? M? ¢BX
a„+ K†i +O L?¢+ h?"M? i`-K tm®M; - ibK ¢QÊ+ K°i i i?b T?ªB M? M? H M KÈB ¢Q
>¶M h? J oQÆM; i?b i?"i F?¬M; i®iX
L; v b m ¢| L?¢+ h?"M? b„T t T +?Q M; Q|B +O L?¢+ ;B î ¢bM? pB M- K v K" K'v i
/UM; M?" +Y +?Q #¼M ?¼X
*?9M; i`QÎM; H½Q #B i L?¢+ hY aÆM H" M; Q|B M?" +O i°+ i`QÎM; i?b F?¬M; /€K
Km®M t•v /UM; M?" i? M"Q `²B ¢B b„T t TX
L?¢+ h?"M? /U i?2Q M?" +Y +O H" T M? i`'M M|B pÈB K'v p` i`QÎM; H½Q K°i H-
+| iQÎM; MB K +?Q M M L?¢+ h?"M? KÈB b„T t T M?Q i? X
L?¢+ h?"M? Km®M t•v /UM; i`QÎM; H½Q Î; -M iÁ M?" +O L?¢+ ;B i°+ M?•M M?Q
L?¢+ ;B +kM; F?¬M; i?'v +¬ ¢°+ - M? M? i?Q+? SM; pÈB ?Q" M +ªM?X
*?Q /B i tQM; >„+ •K h?-M æB M p" >¶M h? J oQÆM; - L?¢+ h?"M? +kM; F?¬M; v
î H¢B ?mv M i?B M ¢¢B HK+ - M?Q i? b) `i M; mv ?B KX
a m F?B b„T t T tQM; i'i +ª- L?¢+ h?"M? i?B i`B M S?QM; G¬B aQ iB M iÈB ¢¢B bª
H½Q i´- L?¢+ h H½Q i´ +ÁM +| K'v p` i`QÎM; H½Q +kM; ¢| M iB T- M?[M; i`QÎM; H
i?QÆM; +kM; ¢½ F?¬B T?K+ i?U+ HU+X
@ "€B FB M M?` p` H½Q i´X
L?¢+ h?"M? iB M iÈB ¢¢B bªM? #€B FB M L?¢+ h?B M p" L?¢+ h ? B M; Q|BX
@ L?¢+ h?"M?- T?K i?•M +O M; QÆB ¢½ b„T t T +?Q #¼M ?¼ tQM; tm¬B +?Q \
L?¢+ h + 'i iB M; ?ÄB L?¢+ h?"M?X
@ æ½ b„T t T tQM; tm¬B `²BX
L?¢+ h?"M? i`ª H|B- +ªK M?"M F?Q iS+ i` M M; Q|B +O L?¢+ h H½Q i² i?b t2K ` ¢
@ L?¢+ h?"M?- +?mv M HB M [m•M tY Hw i? M"Q `²B\
L?¢+ h?B M H½Q i´ +'i iB M; ?ÄBX
@ >„+ •K h?-M æB M î h?'i b€i i?"M? ¢½ +? i #®M KQÆB æ'm h?€M? p" K T?€T b
iQ" M #° #` ¢€M? +? iX
L?¢+ h?"M? +'i iB M; M|B pÈB L?¢+ h?B M H½Q i´X
L; ?2 i?'v L?¢+ h?"M? M|B- i'i +ª K¼B M; Q|B ¢ m ?Q i p"Q K°i ?ÆB- #®M KQÆB +Q
KQ|B M; Q|B H" ?„+ €K iY bo- L?¢+ h?B M +kM; FBM? ?½BX

L?¢+ h?€B- L?¢+ :B€+ #¼M ?¼ M?bM L?¢+ h?“M? i?b €M? K„i i`Î M M T?S+ i¢T- +
? #’i K½M K“ i`Î M M bÊ ?½BX

@ E?¬M; i - ?B M i¢B +?9M; i ¸®B T?| pÈB >„+ •K h?¬M æB M +?QM? H“ +Æ ?°B
L?¢+ h?B M H½Q i’ i`-K K†+ `²B M|B- i`QM; K„i ?B M ` K°i p M|M; #ÄM;X

L?¢+ h?“M? #B i L?¢+ h?B M H½Q i’ i`QM; HÁM; ¸ M; M;?o ¸B m ;b- K†+ /M im pB
i’ F?¬M; ? i M?QM; æQ M J°+ *m²M; +kM; F?¬M; ? FûKX

>B M i¢B L?¢+ h?B M H½Q i’ ¸½ ¸¢i iÈB M?`FB T pǎ FB T æ•m æ +QÌM; ;Bª- L?¢-
H½Q i’ Km®M +?QM? i?S+ ¸®B T?| pÈB >„+ •K h?¬M æB M X

@ G½Q i’- F i ;BÈB +O >„+ •K h?¬M æB M Î ¸•m +?9M; i +ÁM +?Q #B i- #•v ;B
/“M;X

L?¢+ h?“M? +’i iB M; M|BX

@ E i ;BÈB +O >„+ •K h?¬M æB M ¸9M; H“ K°i MÆB `’i i?¬M #Q- +?ŠM; [m i +kM
H“ Î i`QM; “„+ *U+ J smv MX

@ G½Q i’- “„+ *U+ J tmv M H“ Î MÆB M“Q\

L?¢+ h?“M? M;?B ?Q†+ ?ÄB- ?„M pšM +?Q iWM; M;?2 iÈB “„+ *U+ J smv M # Q ;

@ æ| H“ K ¸ m Î #„+ #° >mv M h?B M M°B HK+ - +kM; H“ MÆB Î +O ?„+ €K K ?mv i
>„+ •K J >mv i h°+X

@ G½Q i’- ?B M i¢B M;Q“B >„+ •K h?¬M æB M +?9M; i +ÁM T?ªB ¸®B T?| pÈB K
T?S+ `²BX

h?B M L?½M L?B T >²M F?) M|B- ?B M i¢B >„+ •K h?¬M æB M ¸½ F?¬M; +ÁM H p’
h? J oQÆM; +?QM? H“ ¸B m ?„M HQ H„M; M?’iX

@ >¶M h? J oQÆM; FB ¸9M; H“ F?| ¸®B T?| ?ÆM bQ pÈB æQ M J°+ *m²M; - i?“i
i¢B ¸½ H“ i?ÌB +Æ i®i M?’i ¸ +?®M; H¢B >„+ •K h?¬M æB M- M m #Î HÐ i?b b m M
i®i M?Q p”vX

L?¢+ h?B M H½Q i’ F?) M|BX

@ G½Q i’- K i?9 H½M? i?’ +| M;QÌB ¸†i +?•M iÈB- +?Ì b m F?B +QM ¸®B T?| pÈB
+U+ K tmv M M;QÌB i?’v i? M“Q\

L?¢+ h?“M? +’i iB M; ?ÄBX

L?¢+ h?“M? bmv M;?o +~M i?“M K°i +?9i- >¶M h? J oQÆM; +| i?QÆM; i? Km®M
?’T i?m +?QM K ¸-m M“v- M m b m F?B F?¬B T?K+ F?¬M; #B i im pB +O ?„M b) i

@ æQÊ+ - i +kM; +| w M“v- +?d H“ +?9M; i K’v M;QÌB ¸B i?b F?¬M; ¸O- M M ;¼B
h¬M ;B p“ h?¬M S?QÊM; >Q“M; i°+ M[i?b ? v ?ÆMX

L?¢+ h?B M H½Q i’ M|BX

Lang Lễ nói với Nhạc Thành.

Những ma thú kia càng ngày càng đến gần, cả mặt đất cũng bắt đầu trở nên chấn động, ma thú phi hành trên bầu trời điên cuồng quần tơi, phía trước bầu trời đông nghịt một mảng.

Lúc này thấy chi chít hơn nghìn con ma thú, cảm nhận thấy khí tức cường hãn trên người của ma thú, sắc mặt của Kim cương đại biến.

Mà Nhạc Thành lúc này nhìn thấy một mảng ma thú chi chít kia thì sắc mặt hơi đổi mà nói với Lang Lễ:

- Lang Lễ chúng ta có thể khống chế được thú ma kia không?
- Chủ nhân, chỉ cần có thể bắt sống được thú ma thì ta có cách để điều khiển bản thể của nó.
- Lang Lễ vậy người có thể cầm chân được thú ma không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Lang Lễ.

- Không thành vấn đề, thực lực của thú ma hiện tại chỉ là nhất kiếp tán ma mà thôi, rất dễ đối phó.

Lang Lễ trả lời Nhạc Thành.

- Được vậy thì chúng ta đi bắt ma đầu kia.

Nhạc Thành khẽ mỉm cười, lần này thú ma có thể điều khiển vạn thú khiến cho Nhạc Thành cảm thấy kinh ngạc, nếu như mình có thể thu phục được lão ma này thì sau này làm chuyện gì cũng dễ dàng hơn.

- Tiểu Song, Đại Song, Yêu Cơ, Thông Thiên các người tự bảo vệ cho chính mình là được rồi, không cần đánh chết những ma thú này.

Nhạc Thành nói với mọi người.

- Vâng, chủ nhân.

Mọi người liền đáp.

- Kim cương tộc trưởng, để người của ông đi trước, nơi này không đối phó được đâu.

Nhạc Thành nói với Kim Cương tộc trưởng.

- Các người mau lui lại.

Kim cương tộc trưởng nói với chúng nhân phía sau.

- Được rồi.

Nhạc Thành mỉm cười, Kim Cương tuy là ma thú nhưng cũng có linh trí, Nhạc Thành đã sớm biết.

- Hống hống.

Tất cả ma thú hống lên một tiếng kinh thiên động địa lao thẳng về phía trước.

- Tất cả mọi người cẩn thận một chút.

Nhạc Thành quát lớn.

Mọi người lúc này đã sớm chuẩn bị, bố trí vòng tròn phòng ngự xong thì lao lên trên không trung, lúc này chỉ có hơn trăm ma thú phi hành, trong đó có rất nhiều người chăm chú nhìn Đại Song và Tiểu Song.

Đúng lúc này, Lang Lễ đột nhiên hóa thành một đạo kinh hồng, khí tức không thu liễm nữa mà trở thành một ma thú bản thể phi hành cao lớn.

- thú Ma, người mau xuất hiện đi.

Lang Lễ xuất hiện rồi quát lớn.

- Chó giữ nhà là người.

Một con bọ cánh cứng nhìn thấy thân ảnh đó thì đột nhiên phun ra tiếng người, nét mặt giật lên không ít.

- Không sai người mau hiện ra bản thể đi, người ở nơi này xem ra cũng không tệ lắm, làm đại vương ở ma thú lãnh thổ.

Lang Lễ mỉm cười nhìn con bọ cánh cứng rồi nói:

- Người mau khôi phục bản thể, bản thể này ta nhìn thấy không thoải mái lắm.

- Lang Lễ, người muốn gì, người muốn vây khốn tao ở đây mấy nghìn năm sao, lần này người thả ta đi, chúng ta bỏ qua tất cả mọi chuyện thể nào?

Chỉ thấy toàn thân bọ cánh cứng tràn ngập kim mang, trong nháy mắt hóa thành một lão già.

- Vây khốn người là chân vũ đại đế chứ không phải là ta, ta chỉ là người trông coi các người mà thôi.

Lang Lễ khẽ nói.

—o0o—

1030. Chương 897: Hóa Thú.

Thấy Lang Lễ xuất hiện, đối mặt với sự công kích của hơn nghìn ma thú, thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến hóa, một đạo pháp quyết đánh ra, toàn thân nhất thời trở nên vận vận, tất cả công kích đều trở nên thất bại.

Trong không gian vận vận kia, ma thú bên ngoài đều không cách nào công kích bọn họ.

- Lang Lễ, người muốn gì?

Thú Ma nhìn Lang Lễ, trong mắt hiện ra một vẻ tức giận.

- Thú Ma, người không cần phải chạy, ở trước mặt ta, người không thể nào chạy thoát, người có hai con đường, một là đi theo chủ nhân, hai là chết, người chọn đi.

Lang Lễ nói.

- Chủ nhân, hừ, trừ Hạo Thiên đại đế và Chân Vũ đại đế người còn chủ nhân khác sao?

Thú Ma hỏi Lang Lễ.

- Cái này không cần người quản, có hai con đường, người chọn một đi.

Lang Lễ nói.

- Nếu ta không chọn lựa thì sao?

Thú Ma lui lại vài bước nói với Lang Lễ.

- Vậy thì người chỉ có con đường chết, ở trong tay ta người có thể chết thoải mái nhưng ở trong tay của Hỗn Thế Ma Vương thì người sẽ chết vô cùng thê thảm.

Lang Lễ khẽ nói.

- Lang Lễ, muốn ta nghe người thì hãy xem bản lãnh của người đã.

Thú Ma lạnh nhạt nói, hắc mang quỹ dị trở nên tràn ngập, thân thể trong nháy mắt biến thành một con yêu thú quái dị ở trên không trung.

Nhạc Thành kinh ngạc nhìn về phía trước, hần phát hiện ra yêu thú này bao trùm một thân thể cứng ngắc, đáng vẻ ngăm đen lóe sáng, giống như là khô giáp vậy.

Yêu thú này cả người bị một lớp xác giáp xác bao phủ, ở xung quanh giống như có vảy, lóe lên hàn mang.

Nhạc Thành lúc này vô cùng kinh ngạc, Thú Ma đúng là có chút thủ đoạn, nếu có thể hóa thành yêu thú, khí tức và thần thái như vậy thì cũng có thiên phú công kích của yêu thú.

Trong nháy mắt, Thú Ma đã biến thành Yêu thú và chuyển động, đồng thời lúc này, không gian trong nháy mắt đã chuyển động.

Cơ hồ lúc này, Lang Lễ cũng hóa thành một đạo kinh hồng, thân thể yêu dị xuất hiện trước người của yêu thú, thanh mang trong nháy mắt đã rút về phía sau lưng của yêu thú.

- Hồng.

Yêu thú bị đánh một đòn, vô cùng đau nhức mà kêu lên một tiếng thảm thiết, khôi giáp đã bị tuột xuống, mạnh mẽ đánh về phía Lang Lễ, tốc độ nhanh vô cùng.

Nhưng Lang Lễ đã sớm biết thủ đoạn của yêu thú, hắn vội vàng tránh né rồi bày ra một vòng tròn hộ thân trên người.

Yêu thú quái dị này công kích từng tia sáng, tập kích Lang Lễ bằng những sợi dây quỷ dị.

- Âm.

Một tiếng âm vang lên, một đòn tấn công đã bắn về phía Lang Lễ, Lang Lễ bị một đòn này không hề bị thương thể gì nhưng cũng không dám khinh thường nữa.

Nhìn thấy yêu thú này lợi hại như thế, Nhạc Thành vô cùng ngạc nhiên, mà ngay cả Lang Lễ cũng bất ngờ, mặc dù có hộ thân cương thảo, nhưng thực lực của Lang Lễ so với Thú Ma kia vẫn mạnh hơn không ít.

Đối với thủ đoạn của Thú Ma này, Nhạc Thành càng ngày càng thêm nể trọng.

Quái dị yêu thú sau khi chiếm tiện nghi thì thân thể lui xuống một lần nữa, căn bản không dám chống lại Lang Lễ chính diện.

- Chạy đi đâu.

Lang Lễ cả giận nói, thân thể trong nháy mắt đã hóa lên hơn vạn thước.

- Hồng.

Yêu thú lại hồng lên một tiếng, Lang Lễ đoán chừng yêu thú này cũng sinh ra ảnh hưởng quá lớn, thực lực phòng ngự thật là cường hãn, cho nên mới biến ra hình thái như vậy.

Lực công kích của yêu nhân cũng không có bao nhiêu tác dụng, Lang Lễ cũng phát hiện ra điều này, sau đó nó liền hướng về phía yêu thú quái dị kia vọt tới, tạo ra khí tức tràn ngập.

Yêu thú quái dị kia nhìn thấy Lang Lễ lao tới thì không cách nào từ bỏ được.

- Hừ, người cho rằng ta không làm gì được người sao?

Lang Lễ cười một tiếng, thân thể liền di chuyển, trong miệng phát ra một thanh mang mãnh liệt.

Không gian xung quanh giống như là mặt hồ bị kích khởi, làm gợn sóng liên tục, thân thể của yêu thú dị này cũng trầm xuống vài phần, giãy dụa một phen, sau một lúc mới khôi phục lại vẻ bình thường.

Lúc này yêu thú quái dị nhìn chăm chăm vào Lang Lễ, trong mắt hiện ra một hàn mang.

-Lang Lễ, ta liều mạng với người.

Đột nhiên yêu thú kia xoay tròn, nhanh như chớp đánh về phía Lang Lễ.

- Lui xuống cho ta.

Lang Lễ tựa hồ như đã sớm có chuẩn bị, nó vội vàng há miệng ra, tiến lên cắn một cái.

Mà lúc này, yêu thú quái dị sao khi bị trọng thương thì cũng liều mạng giãy dụa, đem thân thể của Lang Lễ bao trùm.

Biến hóa này Nhạc Thành cũng bất ngờ, hắn nhìn ra yêu thú quái dị kia đang muốn liều mạng.

Bất quá Nhạc Thành cũng không lo lắng, thực lực của Lang Lễ thú ma căn bản không thể làm cho nó bị tổn thương.

Mà đúng lúc này, yêu thú quái dị kia dùng sợi dây quấn lấy thân thể của Lang Lễ, kéo về phía mình.

- Âm âm.

Đúng lúc này, bầu trời phát ra từng thanh âm phá hủy, một mảng hỏa diễm nóng bỏng tràn ngập.

Mà quái dị ma thú kia lúc này cũng lui xuống mấy chục thước, khoe miệng có máu tươi chảy ra, xem ra đã bị thương nặng.

- Ngao.

Đúng lúc này, yêu dị ma thú rít gào, xoay tròn quanh nhóm người Nhạc Thành, hơn nghìn con ma thú trực tiếp đánh về phía Lang Lễ.

Thân thể của chúng như một ngọn núi lớn, điên cuồng đánh về phía Lang Lễ.

- Xoẹt.

Nhưng đúng lúc này, một con đại bàng màu vàng hơn nghìn thước xuất hiện, thú ma đã biến thành nó.

- Không tốt.

Nhạc Thành và Lang Lễ đều cảm thấy có chuyện không hay, thú ma này đúng là giảo hoạt.

- Ở lại cho ta.

Nhạc Thành vẫn biết thực lực của mình không bằng đối thủ nhưng vẫn tiến lên ngăn cản.

Thủ ấn trong tay của hắn biến hóa, Âm Dương Kiếm liền xuất hiện trong tay.

Thú Ma kia biến thành thân thể đại bàng không ngờ rằng có một đạo kiếm thể cường hãn như vậy bắn về phía mình, thân thể nhanh chóng lui xuống, tuy nhiên cánh trái đã bị Âm Dương Kiếm chặt đứt.

Uy lực của Âm Dương Kiếm vô cùng mạnh mẽ, nó là pháp bảo tiên khí, dĩ nhiên là có thể dễ dàng chặt đứt cánh của đại bàng.

Thú ma mặc dù biến thành đại bàng không có thương tổn gì nhưng lông mao đã bị chém đứt, từng cơn đau truyền đến.

—o0o—

1031. Chương 898: Thu Phục Thú Ma.

Không chỉ gấp mười lần, cơ hồ đã tiêu hao toàn bộ thực lực của Nhạc Thành, ba canh giờ sau, Nhạc Thành mới bố trí xong hết thủy.

Nhạc Thành thu hồi thủ ấn lại móc ra một viên hồi nguyên đan nhét vào trong miệng của mình, mà lúc này sắc mặt của hắn cũng trở nên tái nhợt, càng thêm mệt mỏi.

- Chủ nhân, những con ma thú này phải làm sao bây giờ?

Đại Song và Tiểu Song cùng đám người Yêu Cơ ở phía xa xa tung mình tới nhìn Nhạc Thành mà hỏi.

- Thú ma, những con ma thú này người có cách nào thu hồi không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Thú Ma, nếu như Thú ma có cách điều khiển ma thú vậy thì cũng nên có biện pháp thu hồi ma thú.

- Chủ nhân, người muốn thả những ma thú này hay là giữ lại?

Thú ma do dự một chút rồi hỏi.

Thú Ma lúc này gọi Nhạc Thành là chủ nhân, hiện tại ở Huyền Thiên nội lục đã có Nhạc Thành là tu chân, hẳn là có cả người khác nữa.

Chỉ là thú ma nhìn Nhạc Thành thì có một cảm giác giống như là đã quen biết từ lâu, chỉ là quen biết khi nào thì hẳn không nhớ rõ nữa.

Thú ma này đích thật là gặp qua Nhạc Thành, chính là lúc ở Thúy Phong Cổ Nham, Nhạc Thành dùng Kim Tiên Khôi Lỗi hấp thu chín lão ma ở vách lõi điện, sau đó bị Lang Lễ phong ấn.

- Những ma thú này giữ lại cũng có tác dụng, đem bọn chúng thu hồi là tốt nhất.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Thú Ma.

—o0o—

1032. Chương 899: Cường Giả Tề Tụ.

- Vâng chủ nhân.

Thú Ma ngưng tụ một thủ ấn, nhãn trử vật quăng lên trên không trung, trong nháy mắt một tia sáng đã được bao trùm, hơn nghìn ma thú kia đã bị nhỏ đi thân hình cuối cùng chui vào trong nhãn trử vật không còn thấy đâu nữa.

Cảnh tượng này khiến cho Đại Song, Tiểu Song và Kim Cương khiếp sợ không thôi, vừa rồi Lang Lễ và Thú ma giao chiến bọn họ đã há hốc mồm rồi, bây giờ nhìn thấy thủ đoạn này, mới biết Thú ma cường hãn đến mức nào.

Mà lúc này Nhạc Thành cùng với Đại Song và Tiểu Song đều kinh ngạc, có thể đem hơn một nghìn ma thú cho vào nhãn trử vật vậy thì nhãn trử vật này tuyệt đối không phải là phạm vật.

- Kim Cương tộc trưởng, chúng ta đi trước, có duyên thì sẽ gặp lại.

Nhạc Thành xoay người nói với Kim Cương.

- Nhạc Thành huynh đệ, vậy mọi người đi thông thả.

Kim Cương tựa hồ vẫn chưa khôi phục tinh thần mà nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành biến đổi thủ ấn, Hạo Thiên Tháp xuất hiện trước mặt của hắn, trở về Nhạc gia vẫn phải mất thêm hai tháng nữa, trong khoảng thời gian này, mọi người dĩ nhiên là phải tu luyện ở trong Hạo Thiên Tháp.

Mà lúc này, Thú ma nhìn Hạo Thiên Tháp trước mặt của Nhạc Thành thì nghi ngờ sau đó sắc mặt đại biến.

- Hạo Thiên Tháp, đây chính là Hạo Thiên Tháp của Hạo Thiên đại đế.

Thú ma kinh ngạc mà nói.

- Không sai, đây chính là Hạo Thiên Tháp, ở trong Hạo Thiên Tháp tu luyện rồi trở về.

Nhạc Thành khẽ nói.

- Thì ra Hạo Thiên Tháp thật sự ở Huyền Thiên nội lục.

Thú ma khẽ nói, ban đầu hắn cũng nghe nói Hạo Thiên Tháp ở bên trong Huyền Thiên nội lục tuy nhiên không tìm ra, hiện tại cuối cùng cũng đã xuất hiện.

Tâm niệm của Nhạc Thành chuyển động, Hạo Thiên Tháp từ từ biến hóa, mọi người liền đi vào trong đó, Nhạc Thành bóp nát một cái ngọc giản, lập tức một không gian hiện ra.

Ở trong kết giới của Nhạc gia lúc này, có năm đạo thân ảnh nhảy ra, cầm đầu chính là Trần Vân lão tổ của Trần gia, mà sau lưng còn có Trần Bư và ba người khác, đều là cường giả Đấu Thánh.

- Bái kiến chư vị đại nhân.

Trong đội hộ vệ Hoàng Long đã có mấy trăm người đi nghênh tiếp Trần gia.

- Không cần đa lễ, Vũ Văn gia và Tôn gia đã tới chưa?

Trần Vân cất tiếng hỏi.

- Bẩm đại nhân, Vũ Văn gia và Tôn gia hôm qua đã đến rồi.

Một đội trưởng của đội hộ vệ Hoàng Long lễ phép nói với Trần Vân.

- Đã đến rồi sao?

Trần Vân lẩm bẩm nói, thân ảnh sau đó liền đi về phía trước.

Ở trong đại sảnh của Nhạc gia, một đám cường giả Đầu Thánh đang ở trong đó, gồm có đại trưởng lão, nhị trưởng lão còn có tam trưởng lão nữa.

Lúc này trong đại sảnh của Nhạc gia có bảy tám chục người, trong đám bọn họ có Vũ Văn Lê, Tôn Dương.

- Các người còn đến sớm hơn cả ta.

Thanh âm thánh thót của Trần Vân lão tổ vang lên ở bên trong đại sảnh, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt mọi người.

- Là tại người tới chậm không phải chúng ta tới sớm.

Vũ Văn Lê nói với Trần Vân.

- Tên mập chết bầm kia, người không biết rằng Trần gia chúng ta cách Nhạc gia xa hơn sao?

Trần Vân tức giận nhìn Vũ Văn Lê mà nói.

- Được rồi, mọi người mau ngồi xuống, chúng ta bắt đầu thương nghị chuyện đến bắc cực ma xuyên.

Nhạc Thiên lão tổ nói với Trần Vân và Vũ Văn Lê.

- Nhạc Thiên, hình như có người vẫn còn chưa tới thì phải?

Trần Vân khẽ mỉm cười nói với Nhạc Thiên.

- Tất cả mọi người đều đến đầy đủ rồi.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn mọi người một cái sau đó liền nói:

- Nhạc Thành đi ma thú lãnh thổ, ta đoán rằng sẽ sớm trở lại, đến lúc đó chúng ta sẽ cùng đi tới bắc cực ma xuyên.

- Người còn giả bộ, ta hỏi người, Hoàng Tôn muội muội vẫn còn chưa tới sao?

Trần Vân trừng mắt nhìn Nhạc Thiên lão tổ mà nói, quan hệ giữa Nhạc Thiên và Hoàng Tôn người của Tứ Đại Nhân Tộc đều rõ ràng.

Đúng lúc này, sắc mặt của Nhạc Thiên lão tổ bỗng nhiên biến đổi, lão cất tiếng nói:

- Các người ngồi xuống trước, ta đi đón người.

Nhạc Thiên lão tổ nói xong liền đứng dậy rời khỏi đại sảnh.

- Xem dáng vẻ của lão ta thì Hoàng Tôn có lẽ đã tới.

Tôn Dương mỉm cười nói.

- Đó là chắc chắn, chỉ có Hoàng Tôn ở bên ngoài thì hẳn mới tự mình đi đón tiếp.

Vũ Văn Lê mỉm cười sau đó lại thở dài nói:

- Đáng tiếc lại khiến cho người khác ghen tị.

- Tên mập chết bầm kia, người nói gì?

Trần Vân trợn mắt tức giận nhìn Vũ Văn Lê:

- Ta với Hoàng Tôn là tể muội, ghen tỵ cái gì, người chỉ được cái nói mò.

- Ta đoán mò, ta đoán mò ,chỉ là...

Vũ Văn Lê khẽ mỉm cười sau đó cũng không nói thêm gì nữa, nếu nói nữa thì không phải là chuyện đùa nữa.

Ở trong kết giới của Nhạc gia, một không gian thông đạo xuất hiện, mà lúc này một đạo thân ảnh xuất hiện, nhanh chóng chạy về phía Nhạc Thiên lão tổ.

- Bái kiến lão tổ.

Đám người thuộc đôi hộ vệ Hoàng Long thấy Nhạc Thiên lão tổ tới thì vội vàng kính sợ hành lễ.

- Các người mau lui ra.

Nhạc Thiên lão tổ nói với đội hộ vệ hoàng long.

- Vâng.

Một người thuộc đội hộ vệ hoàng long mặc dù nghi hoặc trong lòng nhưng vẫn lui xuống.

Sau một lát, hai thân ảnh xuất hiện trong thông đạo, một người chính là Hoàng Tôn lão tổ của Thần Phượng Hoàng tộc, một người khác là trung niên phụ nhân, thực lực tam tinh Đấu Thánh.

Thần Phượng Hoàng tộc trải qua nội chiến, thực lực không cách nào so sánh với Tứ Đại Nhân Tộc.

- Mấy trăm năm trôi qua, nàng vẫn không có gì thay đổi.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Hoàng Tôn, trong mắt hiện ra một vẻ nhu tình.

- Ba trăm năm rồi chúng ta cũng đã già.

Nhìn Nhạc Thiên lão tổ trước mắt, khuôn mặt của Hoàng tôn lão tổ cũng hơi ửng đỏ.

- Đúng thế, đã ba trăm năm không gặp, nàng vẫn còn khỏe chứ?

Nhạc Thiên lão tổ khẽ nói.

- Vẫn còn khỏe, chuyện của huynh ta đã nghe Nhạc Thành nói, muội còn tưởng không còn gặp lại huynh, ai ngờ vẫn có thể gặp.

- Không chết được, ta làm sao có thể dễ chết như vậy.

- Huynh vẫn như vậy, vẫn thích cật mạnh, đã mấy trăm tuổi rồi mà vẫn không thay đổi.

Hoàng Tôn nhìn Nhạc Thiên lão tổ, trên mặt hiện ra vẻ hồng nhuận.

- Cứ cho là như vậy đi, người đã già rồi.

Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Bọn họ đã tới rồi chứ?

Hoàng Tôn nhìn Nhạc Thiên lão tổ rồi khẽ nói.

- Trúc Can và Bàn Tử bọn họ đã tới, đang ở ngoài đại sảnh.

Nhạc Thiên lão tổ trả lời.

- Chúng ta đi mau thôi.

Hoàng Tôn khẽ nói.

Ở trong đại sảnh của Nhạc gia, Trần Vân, Tôn Dương, Vũ Văn Lê ba người đang thao thao bất tuyệt cùng với Nhạc Tề, Nhạc Thái, Nhạc Giác giảng thuật lại chuyện ở Song Phong sơn mạch.

- Bàn Tử, Trúc Can, Vân tỷ, mọi người đang nói chuyện gì đó?

Đúng lúc này, Hoàng Tôn lão tổ đi vào chào mọi người.

- Hoàng Tôn muội muội, cuối cùng muội cũng đã tới, trải qua mấy trăm năm không gặp, muội càng ngày càng xinh đẹp.

Trần Vân mỉm cười nói.

- Vân tỷ, tỷ nói đùa rồi, muội không bảo dưỡng tốt được như tỷ.

Hoàng Tôn khẽ mỉm cười nói.

- Mọi người ngồi xuống đi, hiện tại tất cả đã đến đông đủ, chúng ta thương nghị chuyện tới bắc cực ma xuyên.

Sau một hồi hàn huyên, Nhạc Thiên lão tổ nói với mọi người.

- Nhạc Thiên, bắc cực ma xuyên chính là hang ổ của Hắc Ám Thần Điện, chúng ta mấy người đi xem ra không đủ.

Tôn Dương nói với Nhạc Thiên lão tổ.

- Hay là mỗi tộc chúng ta mang theo một nghìn cường giả Đấu Tôn, một đòn làm bị thương Hắc Ám Thần Điện.

Vũ Văn Lê cất tiếng nói.

—o0o—

1033. Chương 900: Thanh Đồng Đột Phá.

- Lần này chúng ta chỉ cần đánh chết cường giả của Hắc Ám Thần Điện là tốt rồi, nếu quy mô tiến công Hắc Ám Thần Điện chỉ sợ Hắc Ám Thần Điện sẽ chuẩn bị kỹ càng.

Nhạc Thiên lão tổ cất tiếng nói.

- Nói không sai, chẳng qua là Hồn Thế Ma Vương kia thực lực quá cường hãn, chúng ta thật sự khó đối phó.

Trần Vân lão tổ cũng nói.

- Nhạc Thành nói thực lực của Hồn Thế Ma Vương trong thời gian ngắn không thể khôi phục, chúng ta không cần phải lo lắng.

Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Nhưng vẫn còn Đoan Mộc Cuồng, thực lực của hắn nhất định chúng ta phải chú ý mới được, còn có đám người Thiên tôn kia, đặc biệt là Đại Thiên tôn, thực lực nhiều năm của hắn cũng không hề ở dưới Đoan Mộc Cuồng.

Tôn Dương cũng hơi lo lắng nói.

- Thực lực của Hắc Ám Thần Điện hiện tại so với nhiều năm trước đã mạnh hơn rất nhiều lần, còn có đám người thiên tôn kia rồi hắc ám tử sĩ.

- Mọi người không cần quá lo lắng, đến lúc đó giao cho ta là được rồi.

Nhạc Thiên lão tổ khẽ mỉm cười.

- Một mình ngươi chỉ sợ không chống lại bọn họ vậy công.

Tôn Dương lo lắng nói.

- Yên tâm đi, hiện tại ta đã không giống ngày trước.

Nhạc Thiên lão tổ khẽ mỉm cười, người ngoài không ai biết rằng lão đã đột phá tới Đâu Đế, Nhạc Thiên lão tổ cũng không tính nói cho bọn họ biết sớm.

- Nếu như ngươi tự tin như vậy thì chúng ta sẽ đi cùng ngươi.

Trần Vân lão tổ nói.

- Nhạc Thiên, hay là người cẩn thận một chút, thực lực của Hắc Ám Thần Điện từ đầu tới giờ vẫn rất mạnh mẽ, người mới sống lại không có bao lâu lại tới Bắc Cực Ma xuyên sao?

Hoàng Tôn lo lắng nói.

- Đây là Hoàng Tôn, thể thiếp của người phải không?

Tôn Dương khẽ mỉm cười trêu ghẹo.

- Tôn Dương người muốn khi dễ Hoàng Tôn mười tuổi phải không?

Trần Vân cất tiếng quát Tôn Dương.

Ở trong đại sảnh mấy đại cường giả trêu ghẹo lẫn nhau, chúng nhân xung quanh chỉ có thể lắng nghe.

Mấy canh giờ sau, bởi vì Nhạc Thành vẫn chưa trở lại nên bốn cường giả cũng chỉ có thể ở Nhạc gia chờ đợi.

Lúc này trong Tứ Đại Nhân Tộc, Nhạc Thành bất tri bất giác đã là một người có địa vị vô cùng cao, không hề kém so với Nhạc Thiên lão tổ.

Ở trong không gian thông đạo, tâm sâu trong Hạo Thiên Tháp

, trước một mảng hư không, quang mang màu xanh vẫn vô cùng mạnh mẽ khuếch tán khiến những người xung quanh đều vô cùng ngạc nhiên.

Lúc này ở bên trên hư không, thân thể của Hóa Xà thần thú bắt đầu khuấy động, linh khí nồng đậm bên trong Hạo Thiên Tháp đã bị nó nuốt chửng sạch sẽ.

- Là Hóa xà thần thú, không ngờ ở Huyền Thiên nội lục cũng có hòa xà thần thú.

Thú Ma giật mình nhìn Thanh Đồng ở trên bầu trời.

Lúc này mọi người đều chăm chú nhìn Thanh Đồng ở trên bầu trời, trải qua thời gian bế quan tu luyện, Thanh Đồng cuối cùng cũng đã đến giai đoạn đột phá, hiện tượng này đã xuất hiện tới ngày thứ chín rồi.

Có linh khí nồng đậm bên trong Hạo Thiên Tháp giúp đỡ, Thanh Đồng đột phá vô cùng thuận lợi, không gặp quá nhiều vấn đề khó khăn, lại thêm thiên phú bản thể, Thanh Đồng không có bất kỳ ngăn cản nào.

Ngày thứ mười, ở trong Hạo Thiên Tháp, linh khí nồng đậm tiến vào người của Thanh Đồng cuối cùng cũng ngừng xuống, yên tĩnh một lát, một khí tức ngập trời trong nháy mắt tuôn ra.

Nhạc Thành, Hồng Loan, Lang Lễ, Thú Ma mặc dù cảm nhận thấy áp lực từ khí tức này nhưng vẫn hoàn toàn có thể chống lại, không chịu bao nhiêu ảnh hưởng.

Cảm nhận thấy khí tức cuồng bạo của Thanh Đồng, Nhạc Thành chỉ có thể thán than không dứt, khí tức này chính là của thân thể thần thú, xem ra Thanh Đồng mặc dù tuy chỉ đột phá tới Yêu Hồn trung kỳ nhưng thi triển thiên phú công kích có thể chống lại tới Yêu Hồn hậu kỳ.

Lúc này Thú Ma và Lang Lễ cả hai đều kinh ngạc nhìn Thanh Đồng đột phá, nếu như Thanh Đồng đột phá tới tam kiếp Yêu Kiếp kỳ thì có thể chống lại địa tiên hoặc địa ma ở Tiên ma giới.

Một ngày sau, khí tức trên người của Thanh Đồng lại tăng vọt, lúc này khí tức của nó đã không hề kém hơn so với Nhạc Thành.

Nhạc Thành hiện tại đã là Đại thừa trung kỳ đỉnh phong, Thanh Đồng hiện tại đang đột phá tới Yêu Hồn hậu kỳ, khí tức trên người của cả hai đối lập, điều này khiến cho hắn không khỏi mất thăng bằng.

Dựa theo sự phỏng đoán của Nhạc Thành, nếu như mình không dùng Âm Dương Kiếm, Âm Ảnh Kiếm thì không cách nào chống lại được Thanh Đồng.

- Cha, con hiện tại đã đột phá, con muốn đi ra ngoài chơi.

Thanh Đồng thu hồi bản thể khổng lồ rồi đi tới bên cạnh Nhạc Thành mà nói.

- Được, nhưng bất quá vẫn phải tu luyện, phải sớm đột phá tới Yêu Hồn hậu kỳ.

Nhạc Thành nói với Thanh Đồng.

Trong lúc hai người nói chuyện, Thú Ma kinh ngạc không thôi, có thể thu phục một Hóa xà thần thú, đây là một chuyện rất khó có khả năng ở Tiên ma giới.

- Mọi người cũng chuẩn bị ra ngoài, chúng ta mau lên.

Nhạc Thành khẽ nói với mọi người, không gian đang lắc lư, sắp tới Nhạc gia, sau khi Thanh Đồng đột phá, Nhạc Thành mừng rỡ không thôi.

Cảm nhận thấy khí tức của những người xung quanh, Nhạc Thành biết được Hồng Loan cũng sắp đột phá, Đại Song và Tiểu Song một thời gian ngắn nữa cũng sẽ đột phá.

Ở trong không gian thông đạo, mấy đạo thân ảnh nhảy ra, Nhạc Thành chỉ để lại Lang Lễ, Hồng Loan và Thú Ma ba người ở trong Hạo Thiên Tháp mà thôi.

Tiến vào trong kết giới của Nhạc gia, thần niệm của Nhạc Thành theo dõi thì biết Trần Vân, Tôn Dương, Vũ Văn Lê, Hoàng Tôn bọn họ đã đến Nhạc gia, còn có cả Trần Bư.

Ở trong một đình viện, Trần Bư đang khoan chân ngồi tu luyện, cảm ứng linh hồn, Trần Bư có thể nhận ra vị trí của chủ nhân.

Nhạc Thành cùng với Yêu Cơ, Tiểu Song, Đại Song Thông Thiên Thử Thanh Đồng bọn họ đi ra đình viện, chúng nữ cũng ở trong đó.

Sau khi phụng bồi mọi người hàn huyên một chút, Nhạc Thành liền mỉm cười phân phó cho Thông Thiên thử ra ngoài mời Trần Bư tới đây.

- Bái kiến chủ nhân.

Trần Bư theo sau Thông Thiên Thử tiến vào trong đình viện, mặc dù là tộc trưởng của Trần gia nhưng trước mặt chủ nhân, Trần Bư không dám mất lễ số.

- Ta nói rồi sau này ngươi không cần đa lễ, ngươi đã là tộc trưởng của Trần gia, sau này bị người khác nhìn thấy thì thật không tốt.

Nhạc Thành nói với Trần Bư.

- Chủ nhân, Trần Bư nguyện đi theo bên cạnh chủ nhân.

Trần Bư thật lòng nói, lúc này hắn vẫn chỉ là bát phẩm cao cấp luyện được sư, nếu đi bên cạnh chủ nhân mà nói, Trần Bư thầm nghĩ mình ít nhất cũng tới cửu phẩm trung giai luyện được sư.

Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong Nhạc Lan Tâm, Nhạc Kiều bọn họ cũng biết Trần Bư lúc này Trần Bư đã là tộc trưởng của Trần gia bọn họ đều kin hĩ.

Nhìn thực lực của Nhạc gia, đám người Nhạc Tử Sơn cũng biết thực lực của Trần gia, Trần Bư có thể làm tộc trưởng của Trần gia, tất cả đều nghi hoặc không thôi.

- Ngươi tốt nhất nên làm tộc trưởng Trần gia, nếu không Trần Vân lão tổ sẽ tìm ta gây phiền toái.

Nhạc Thành khẽ nói với Trần Bư:

- Ngươi có mang đồ tới không?

- Chủ nhân, đã mang đến, thuộc hạ mang theo một số thứ, hi vọng chủ nhân có thể trợ giúp Trần gia khôi phục lại dấu ấn phong lôi mạch.

Trần Bư lấy từ trong nhẫn trữ vật ra một cái hộp gấm rồi nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành mở hộp gấm ra, trong đó có một cái xương sườn của Đấu Đế phong lôi mạch, có thể luyện chế được mười viên đan dược.

—o0o—

1034. Chương 901: Tối Nay Sẽ Theo Người.

- Đại Song, Tiểu Song, các người mau chế luyện đan dược cho tốt đi.

Nhạc thành nói Đại Song, Tiểu Song ở phía sau, công việc này Đại Song cùng Tiểu Song có thể dễ dàng làm tốt, không cần tự mình phải động tay vào.

Hiện tại Tôn gia, Vũ Văn gia, Nhạc gia, Thần Phụng Hoàng Tộc đều có mười thành huyết mạch, duy chỉ có Trần gia là không có, Nhạc Thành nhìn Trần Vân lão tổ nhiều lần có ý muốn hỏi hiện tại Trần gia Đấu Đế di hài ở đâu, sau này Trần gia cũng có thể đột phá mấy người thành Đấu Đế Phong Lôi mạch cường giả.

- Đa tạ chủ nhân.

Trần Bưu mừng rỡ hành lễ với Nhạc Thành.

- Trần Bưu, người cũng nên tu luyện cho tốt để sớm đột phá lên cửu phẩm luyện dược sư mới được.

Nhạc Thành nói với Trần Bưu.

- Thành Nhi, hôm qua Đại trưởng lão mà ta nói tối qua đó, tòa nhà đã được sớm xây dựng, ta với con cùng đi xem?

Nhạc Tử Sơn nói với Nhạc Thành.

- Được, chúng ta lại đằng kia xem một chút.

Chỗ ở của Nhạc gia đối với Nhạc Thành cũng có một chút tình cảm, không biết Đại trưởng lão bọn họ xây nơi này có giống với Lập Anh Trấn không.

Nhạc gia mọi người cùng nhau đi đến nơi mới xây dựng, hai canh giờ sau, mọi người tới một nơi có kiến trúc rất đẹp trước mặt.

- Nơi này so với Lập Anh Trấn còn lớn hơn nhiều lần.

Vân Phỉ Phỉ nói, chỉ nhìn qua một lần, nhưng so với Lập Anh Trấn thì lớn hơn rất nhiều, đây mới là một trong những cái thành của Nhạc gia mà thôi.

- Tộc trưởng, chỗ ở chính giữa đã được dọn dẹp toàn bộ, tộc trưởng có thể vào ở bất kỳ lúc nào.

Đại Trưởng lão cùng Nhị trưởng lão và còn Tam trưởng lão, ba người đã sớm nghe hỏi mà đến được đây, mang theo người chạy thẳng tới tòa nhà của Nhạc gia.

Dọc theo đường đi trong thành dân cư đều tò mò chăm chú vào đoàn người của Nhạc Thành, bình thường Nhạc gia tộc nhân đều chưa từng thấy qua Nhạc Thành, cũng không biết trong truyền thuyết trong tộc lớn là có hình dáng như thế nào.

Đại trưởng lão đang muốn mở miệng nói trong thành tộc nhân, nhưng bị Nhạc Thành ngăn trở, trong khi Nhạc gia tộc nhân có hành lễ, điều này là phiền toái vô cùng.

Ở đây có không ít tộc nhân mà Đại trưởng lão không hay biết, dọc đường đi có một vài tộc nhân mà Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão đều rất tôn kính và hành lễ, điều này làm cho ba vị trưởng lão khó xử không dứt, một số tộc nhân đưa ánh mắt nhìn Nhạc Thành, ba vị trưởng lão đi phía sau, tất cả mọi người đều đang suy đoán người nam tử mặc hắc bào này rốt cuộc là ai.

Một lát sau, một tòa nhà lớn hơn vạn thước xuất hiện trước mắt mọi người, tòa nhà này có chín phần tương tự với Lập Anh Trấn, bên trong cách trang trí nội thất cũng tương tự, chỉ có điều có nhiều gia phòng hơn.

- Tòa nhà này lớn quá.

Nhạc Tử Sơn khẽ nói khi cẩn thận nhìn vào tòa nhà.

- Lão gia, chỗ này thật sự không lớn, tộc trưởng sau này phải lập gia đình, lúc đó cần phải có nhiều người.

Đại trưởng lão nói với Nhạc Tử Sơn, mặc dù mọi người trong Nhạc gia đều tôn kính Đại trưởng lão, nhưng Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong cùng nhóm người trước mặt Đại Trưởng lão cũng tôn kính vô cùng.

- Lần này thật sự phiền toái đến chư vị trưởng lão.

Nhạc Tử Sơn mỉm cười nói và thi lễ với ba vị trưởng lão.

- Lão gia tử không cần đã lễ.

Đại trưởng lão cùng nhóm người vội vàng đáp lễ.

- Phụ thân, Nhị thúc con sẽ phải đi một chuyến đến Bắc Cực Ma Xuyên, cũng không biết ở đó bao nhiêu lâu, các người cứ an tâm ở chỗ này.

Nhạc Thành nói với Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong.

- Nhạc Thành, ta cũng muốn đi.

- Ta, ta cũng muốn đi.

Chúng nữ nghe được Nhạc Thành vừa muốn đi ra ngoài thì ngay lập tức cũng muốn đòi xin đi.

- Lần này ta đi có chút nguy hiểm, các người hãy ở lại ở Nhạc gia.

Nhạc Thành nói, lần này đi Bắc Cực Ma Xuyên nhất định có nguy hiểm rình rập, hơn nữa Nhạc Thiên lão tổ cùng mình đồng thời rời khỏi Nhạc gia, cả Nhạc gia cũng chỉ có Nhạc Tề lão tổ trấn thủ, Nhạc thành cũng đang lo lắng cho sự an toàn của phụ thân cùng mọi người.

- Vậy người đi phải cẩn thận và nhớ về sớm.

Tôn Thi Thi nói, nhìn thấy Nhạc Thành không đồng ý, chúng xử nữ cũng chỉ biết nhìn nhau và không ăm ỉ muốn theo Nhạc Thành đi nữa.

Lập tức mọi người trong Nhạc gia quyết định lưu lại nơi này, mà Nhạc Thành sau khi suy nghĩ cẩn thận một chút, cần phải tốn thời gian bố trí một cái Mê Áo Trận, hơn nữa là tự mình giáo hội Nhạc Long, Nhạc Hạc, cùng Nhạc Kiều, còn nữa là Trần Linh, Liễu Thanh, nhóm người cùng ra đóng cửa thì trận pháp mới yên tâm, Mê Áo Trận này vây khoảng thập tinh Đẩu Thánh cường giả cũng không cách nào thoát ra được.

Xế chiều ngày thứ hai, Nhạc Thành cùng với Nhạc Thiên lão tổ, Trần Vân, Vũ Văn Lê, Hoàng Tôn lão tổ gặp mặt, thương nghị động thân trước Bắc Cực Ma Xuyên.

Mọi người hỏi Nhạc Thành ở Ma Thú Lĩnh Thổ có gặp hay ma đầu kia hay không, Nhạc Thành cũng chỉ trả lời qua loa, mà không nói gì, cuối cùng mọi người đều thương nghị là sẽ quyết định sáng mai sẽ lên đường đi Bắc Cực Ma Xuyên.

Dĩ nhiên, Nhạc Thành nhất định sẽ mang theo Thanh Đồng, Hồng Loan, Yêu Huyền, Đại Song, Tiểu Song, ngoài ra còn Thú Ma cùng Lang Lễ nữa.

Đến Bắc Cực Ma Xuyên mọi người cũng không biết Nhạc Thành có ý định gì mà mang theo nhiều người đến như vậy.

Sau khi rời khỏi đại sảnh của Nhạc gia, Nhạc Thành trở lại chỗ ở lớn của Nhạc gia nơi người nhà của Nhạc gia ở.

Nhạc Thành ngồi quanh quẩn với mọi người trong Nhạc gia, nói chuyện về một chút việc nhà cũng là để Nhạc Thành thấy trong lòng có một chút ấm áp

Mọi người trong Nhạc gia cười rồi tản đi chính là để Nhạc Thành ở cùng chúng xử nữ trong đại sảnh, chúng nữ xử nhìn nhau nhưng chính là đang nhìn về Nhạc Thành.

- Hiểu Kỳ, Yên Nhiên, Linh Nhi, Thanh Thanh tại sao các người lại ở đây ?

Nhạc Thành nhìn mọi người rồi khẽ hỏi.

- Nhạc Thành, ngày mai người sẽ đi Bắc Cực Ma Xuyên, thế tối nay người định nghỉ ở đâu ?

Hàn Nguyệt nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành cười một tiếng, chuyện này tự mình không thể tùy tiện tuyển người, ai cũng giống nhau, dù sao cũng là nữ nhân của mình, đối với mọi người thì Nhạc Thành luôn đối xử bình đẳng.

- Thôi được rồi, mọi người nghỉ đi, đừng làm khó dễ hần.

Yến Hiểu Kỳ cười rồi nói.

- Hay là để Hiểu Kỳ tiếp mình ?

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, cơ thể mỗi một nên muốn nghỉ ngơi một đêm.

- Xem ra Nhạc Thành nên đến gian phòng nghỉ ngơi của Phỉ Nhi, Phỉ Nhi vừa tới Nhạc gia ắt hẳn không quen nên để Nhạc Thành theo dõi cũng tốt.

Tô Hân Nhi khẽ mỉm cười nói.

- Thôi chúng ta về phòng nghỉ ngơi sớm đi.

Hàn Nguyệt khẽ mỉm cười với tất cả mọi người và ra hiệu đi ra ngoài.

- Các vị, ta không sao, ta không cần hần đi theo ta đâu.

Nghe được chúng xử nữ nói, Vân Phỉ Phỉ liền đỏ mặt tía tai.

- Phỉ Nhi tỷ, ngươi yên tâm, sẽ không sao đâu, ngày mai chúng ta sẽ giúp người hối tội hần.

Lê Tiểu Ngọc nói với Vân Phỉ Phỉ, nói xong, chúng nữ đều cười rồi ai nấy về phòng mình.

Vân Phỉ Phỉ ở trong phòng đồng thời Nhạc Thành cũng đang tiến vào trong phòng và đến gần nàng.

Đột nhiên hai má Vân Phỉ Phỉ ửng đỏ lên.

Trước mặt là một tuyệt mỹ giai nhân, Nhạc Thành từ từ cúi đầu hôn xuống người nàng.

Hít một hơi thật sâu, Vân Phỉ Phỉ đột nhiên cảm thấy toàn thân bất động, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Nhạc Thành.

Thẹn thùng Vân Phỉ Phỉ nói với Nhạc Thành:

- Từ hôm nay trở đi, ta sẽ là người của chàng.

Cứ như vậy, Vân Phỉ Phỉ ôm chặt Nhạc Thành, tựa đầu vào ngực Nhạc Thành rồi nói :

- Lên giường thì ta sẽ là người của chàng và ta sẽ theo chàng.

Nghe được lời dụ dỗ của Vân Phỉ Phỉ, Nhạc Thành liền ôm lấy Vân Phỉ Phỉ, Vân Phỉ Phỉ thẹn thùng rúc đầu vào ngực Nhạc Thành.

Trên giường, nhìn vào ngực của mỹ nhân nóng bỏng này, Nhạc Thành nhin không được liền dùng tay đi thăm dò khắp toàn cơ thể của Vân Phỉ Phỉ.

Mặc dù vẫn đang mặc quần áo nhưng Nhạc Thành vẫn cảm nhận được cái mông đang co giãn của Vân Phỉ Phỉ, lúc này đôi mắt nàng đang nhắm híp lại, lộ ra vẻ cực kỳ mê ly và khoái cảm, Nhạc Thành cũng không còn cách nào nhẫn nại được nữa.

Hai người hòa quyện vào nhau, những tiếng thở gấp gấp từ trong miệng phát ra của Vân Phỉ Phỉ, Vân Phỉ Phỉ cúi đầu vào ngực Nhạc Thành.

—o0o—

1035. Chương 902: Đại Ân Tại Thị.

Sáng sớm hôm sau, bọn xử nữ cùng nhóm người của Nhạc Tử Sơn đưa mắt nhìn ra ngoài, Nhạc Thành cùng Thanh Đồng, Yêu Huyền, Đại Song, Tiểu Song cùng rời chỗ ở của Nhạc gia đi đến trước kết giới khẩu. Nhạc Thiên lão tổ, Nhạc Thái, cùng lúc đó Nhạc Giác, Hoàng Tôn lão tổ, Trần Văn lão tổ, Vũ Văn Lê, Tôn Dương đã đến kết giới khẩu chờ chực.

Đội hộ vệ của Nhạc gia Hoàng Long nhìn đông đảo cường giả tưởng như có chuyện gì quan trọng muốn làm, nhưng không ai biết muốn đi đâu, chẳng qua là ở nơi này, nét mặt và hơi thở của mọi người đang rất bình thường.

- Nhạc Thành, chúng ta đi.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành rồi nói, Nhạc Thiên lão tổ mở trong kết giới ra một lối đi, mọi người tiến vào sao khi rời khỏi Nhạc gia.

- Lão tổ, Bắc Cực Ma Xuyên ở chỗ nào ?

Nhạc Thành hỏi Vũ Văn Thiên lão tổ, Bắc Cực Ma Xuyên này thực ra đến cả Nhạc Thành cũng không biết ở đâu.

- Nơi đó nằm ở phương Bắc đất Huyền Thiên, là nơi cùng cực, trải qua một dải sông băng rộng lớn, sông băng có nhiệt độ băng hàn, nếu người bình thường đi qua thì trong nháy mắt cũng có thể đông thành băng, cho nên là thường nhân thì khó có thể qua được sông băng. Đoạn đường đến Bắc Cực Ma Xuyên không gần, có lối đi riêng để đến đó, thời gian nhanh nhất để đến đó là khoảng ba tháng, nhiều nhất là chừng non nửa năm.

Nhạc Thiên lão tổ nói với Nhạc Thành.

- Mọi người tiến vào trong tháp kia đi, rồi đến Bắc Cực Ma Xuyên sau, chúng ta nên dừng lại ở đây.

Nhạc Thành mỉm cười Thủ Ấn trong tay nói đánh, Hạo Thiên Tháp từ trung tâm xuất hiện.

Nhạc Thành đại pháp thần bí, không ít người thấy thế nhưng không thể trách, mọi người tiến vào Hạo Thiên ngay ngày hôm sau, cũng chỉ để lại Nhạc Thành cùng Đại Song một đạo quân.

- Đại Song, chúng ta đi !

Nhạc Thành nói với Đại Song, Khiếu Thiên Hồ cùng Tứ Sĩ Ma Ưng vẫn chưa về, Nhạc Thành cũng chỉ biết dùng tới Đại Song, Tiểu Song và Vạn Quỷ Đoạt Hồn Kỳ để thay nhau đi.

- Chủ nhân, chúng ta đi, Vạn Quỷ Đoạt Hồn Kỳ đi so với ở Thông Đạo Diệp cũng không phải là chậm hơn quá nhiều, đoán chừng khoảng ba bốn tháng là có thể đến nơi rồi.

Trong tay hai người một Vạn Quỷ Đoạt Hồn Kỳ rồi vút lên không trung liền hóa thành mấy thước lớn nhỏ, hai người nhảy lên Vạn Quỷ Đoạt Hồn Kỳ, trên bầu trời giống như có một mảng mây đen rồi bất thành linh biến mất.

Đến Hạo Thiên Tháp mọi người cùng Trần Vân, Tôn Dương, Vũ Văn Lê đợi một thời gian và tìm một nơi nào đó thích hợp ngồi tu luyện.

Về phần Hạo Thiên Tháp đại diện trước thượng cổ linh châu, Nhạc Thành đã bố trí thủ thuật che mắt, khiến cho không ai có thể theo dõi được, không phải Nhạc Thành sợ mọi người biết mà là Nhạc Thành không muốn mọi người quá kinh ngạc.

Nhạc Thiên lão tổ cùng Hoàng Tôn lão tổ cũng là lần đầu tiên đến Hạo Thiên Tháp, cảm giác được nơi này ngập tràn linh khí, Nhạc Thiên lão tổ tỏ ra kinh ngạc không dứt với Hạo Thiên Tháp trung như vậy.

Ở Hạo Thiên Tháp trung Nhạc Thiên lão tổ cùng Tôn Dương thấy Hồng Loan, Lang Lễ và còn có một người vóc người giống như già thú đang tu luyện, mọi người cũng không có ý đi quấy rầy, chẳng qua Nhạc Thiên lão tổ cũng có Thú ma và cũng được nhiều người chú ý, bằng thực lực của Nhạc Thiên lão tổ bây giờ thì có thể nhận thấy được Thú Ma trên hơi thở của bất kỳ người nào.

Trên Vạn Quỷ Đoạt Hồn Kỳ, Nhạc Thành cũng bắt đầu ngồi khoanh chân tu luyện, trong thời gian mấy tháng qua nếu có thể đột phá lên Đại Thừa kỳ hậu kỳ thì việc đối phó với Hắc Ám Thần Điện có vài phần chắc chắn thắng.

Mặc dù là có nhóm người của Tôn Dương, Trần Vân, Vũ Văn Lê, Hoàng Tôn lão tổ, nhưng Nhạc Thành biết để giao đấu với Hắc Ám Thần Điện mấu chốt vẫn còn ở Lang Lễ, Nhạc Thiên lão tổ, Thú ma Minh và

Thanh Đồng trên người, nếu là Hồng Loan cùng Đại Song, Tiểu Song thì có thể tạo ra sự đột phá một lần nữa, đến lúc đó là đã có một đại trợ lực.

Về phần Nhạc Thiên lão tổ, Nhạc Thành thật sự không biết năng lượng của thập tam cụ Đấu Đế di hài dưới sự giúp đỡ của Nhạc Thiên lão tổ, thực lực bây giờ không biết đang ở trình độ nào, Lang Lễ nói Đấu Đế chỉ có ba lần vô kiếp, Đấu Đế không biết đang vượt qua trình độ nào.

Nhờ những thứ này, Nhạc Thành cũng chậm rãi tiến vào trong tu luyện, một mảnh thanh mang bao vây ở ngoài cơ thể, bên trong Hạo Thiên Tháp bang bạc linh khí bắt đầu chảy vào trong cơ thể, sau khi vận hành ba mươi sáu chu thiên thì tác nhất tinh thuần pháp nguyên chảy vào trong đan điền.

Một ngọn Đại Thành khổng lồ nằm giữa trong đình viện, đình viện tráng lệ, vừa nhìn cũng đủ biết người giúp việc trong đình viện còn hơn hẳn mười người bình thường.

Mà ở trong đình viện lại có thêm một gian mật thất, mật thất này giống như là một khuê phòng của một nương tử nào đó, trong mật thất tràn ngập một mùi thơm nhàn nhạt khiến cho người ngửi thấy có cảm giác sáng khoái, mùi hương này giống như mùi cơ thể của một cô nương nào đó.

- Hồn Ma Thế Vương, người đang cho rằng ta trốn vào trong sơn động để tu luyện sao ? Ta dùng phép thiên đại ẩn tại thị thi làm sao người nhìn ra được ta !

Một cô gái Hồng Y tuyệt sắc lẩm bẩm nói, tuyệt mỹ nở ra một nụ cười đắc ý.

Lúc này trong mật thất còn có một cô gái tuyệt sắc khác, chính là bị Mộng Tiêu Hồn bắt Thượng Quan Uyển Nhi.

Thượng Quan Uyển Nhi cùng Mộng Tiêu Hồn đều không kém cạnh nhau về dáng điệu cũng như tài sắc. nhưng Thượng Quan Uyển Nhi thì ngây ngô thanh tao như một trái táo thơm, còn Mộng Tiêu Hồn thì như là trái đào mật, nhất cử nhất động của không khỏi để lộ ra sự cám dỗ, với hai người này thì một nam nhân không thể nào cự tuyệt được.

Trước vẻ đẹp quyến rũ kia thì bất kỳ nam nhân nào cũng sẽ quỵ trước váy của các nàng.

- Hồn Thế Ma Vương là ai?

Thượng Quan Uyển Nhi hỏi Mộng Tiêu Hồn.

- Là một ma đầu chân chính, nếu ai rơi vào tay hắn cũng sẽ mất mạng, cho dù là Thanh Dương Lão Ma cũng vậy.

Mộng Tiêu Hồn nhìn Thượng Quan Uyển Nhi rồi nói.

- Vậy người hãy cứu sư phụ ta ra cùng Thiên Nhi được không? Chẳng phải người nói người không sợ Thanh Dương Lão Ma kia sao ?

Thượng Quan Uyển Nhi nói, hiện tại thì nàng đang nằm trong tay Mộng Tiêu Hồn nên nàng chỉ biết cầu khẩn, thật ra Mộng Tiêu Hồn cũng không phải là người xấu chẳng qua là tâm tính cáu chút khác biệt so với một thường nhân.

- Ta không sợ hắn, nhưng ta lại ghét hắn, hơn nữa thực lực của hắn cũng không thua kém gì ta nên ta sẽ không đại gì mà đi đắc tội với hắn.

Mộng Tiêu Hồn nói, chuyện này nàng nhất định sẽ không làm giúp Thượng Quan Uyển Nhi.

- Nhưng mọi người đã đi lâu như vậy, ta sợ sư phụ cùng Thiên Nhi sẽ gặp nguy hiểm, coi là cầu xin người, hiện tại thì chỉ có người mới cứu được sư phụ và Thiên Nhi, người chỉ cần nói vài ba câu, không biết chừng Lão Ma kia sẽ thả người thì sao ?

Thượng Quan Uyển Nhi tiếp tục khẩn cầu Mộng Tiêu Hồn.

- Sư phụ người cùng Thiên Nhi kia đều xinh đẹp, ta đoán chừng Lão ma kia đã sớm bắt làm ái thiếp rồi, theo ta được biết thì Lão Ma kia chính là đoàn tụ ma công, thái âm dương bổ, làm ái thiếp hắn thì không thể sống quá ba tháng.

Mộng Tiêu Hồn nghiêm nghị nhìn Thượng Quan Uyển Nhi nói.

Nghe Mộng Tiêu Hồn nói sắc mặt Thượng Quan Uyển Nhi bỗng trở nên tái nhợt, trong khóe mắt bắt đầu đỏ và chảy nước mắt, nếu theo như Mộng Tiêu Hồn nói thì sư phụ và hữu môn nhân tự đều đang lành ít dữ nhiều.

- Chỉ cần người cứu sư phụ và Thiển Nhi của ta ra thì ta sẽ đồng ý theo người và ở bên cạnh người.

Thượng Quan Uyển Nhi cắn răng nói với Mộng Tiêu Hồn.

- Sao? Người cam tâm tình nguyện ở bên cạnh ta?

Mộng Tiêu Hồn khẽ mỉm cười nói với Thượng Quan Uyển Nhi.

- Người phải đáp ứng yêu cầu của ta là đi cứu sư phụ ta cùng Thiển Nhi ra và hai người đó phải hoàn toàn vô hại.

Thượng Quan Uyển Nhi nói với Mộng Tiêu Hồn.

- Nay người muốn lưu lại bên cạnh ta, bây giờ ta muốn suy nghĩ một lát mới được.

Mộng Tiêu Hồn khẽ mỉm cười, nụ cười tựa như đang trêu chọc Thượng Quan Uyển Nhi.

- Ta hy vọng người sẽ làm đúng yêu cầu của ta.

Thượng Quan Uyển Nhi nói với Mộng Tiêu Hồn, trong lòng đã bắt đầu thỏa hiệp.

- Người cũng biết, nếu ta hài lòng, ta sẽ cùng người đi xem sư phụ của người xem đã chết hay chưa.

Mộng Tiêu Hồn chăm chú nhìn Thượng Quan Uyển Nhi, ánh mắt giống như là muốn ăn tươi nuốt sống Thượng Quan Uyển Nhi vậy.

- Ta không biết tại sao người lại thích nữ nhân, chẳng lẽ người không phải nữ nhân sao?

Thượng Quan Uyển Nhi khẽ nói với Mộng Tiêu Hồn.

- Thích nữ nhân tốt hơn nhiều so với thích nam nhân, nữ nhân mới có hiểu rõ được nữ nhân, không phải sao?

Mộng Tiêu Hồn khẽ nói, ngọc thủ nhẹ nhàng, rơi vào và vòng tay trắng của Thượng Quan Uyển Nhi.

- Tay của người mềm mại nhẵn nhụi, ta rất thích.

Mộng Tiêu Hồn khẽ nói, cảm giác được tay của Thượng Quan Uyển Nhi mềm mại nhẵn nhụi, liền đưa tay của Thượng Quan Uyển Nhi vào trong ngực mình, Mộng Tiêu Hồn liền phát ra những tiếng rên nhẹ.

Trước sự trêu đùa của Mộng Tiêu Hồn, Thượng Quan Uyển Nhi không tránh khỏi sự ngượng ngùng, Mộng Tiêu Hồn liền ôm lấy Thượng Quan Uyển Nhi.

- Người là nữ nhân, ta cũng là nữ nhân, chỉ cần người đồng ý đi cứu sư phụ ta thì người muốn gì ta cũng làm theo.

Thượng Quan Uyển Nhi nói với Mộng Tiêu Hồn.

- Người cứ coi ta là một nam nhân và người là nữ nhân thì người sẽ biết mình phải làm gì, hoặc là người tự coi mình là một nam nhân và ta là một nữ nhân thì người cũng sẽ biết phải làm sao.

Mộng Tiêu Hồn nhẹ nhàng thì thầm bên tai Thượng Quan Uyển Nhi, một cổ nhiệt khí thổi vào vành tai Thượng Quan Uyển Nhi làm Thượng Quan Uyển Nhi có cảm giác run rẩy.

—o0o—

1036. Chương 903: Dụ Dỗ.

Thượng Quan Uyển Nhi không phải là không thừa nhận, Mộng Tiêu Hồn là một mị lực nữ nhân, ngay cả mình cũng biết rõ nàng là nữ nhân, khi bị nàng trêu chọc thì trong lòng cảm thấy ngứa ngáy giống như là có người cầm lông vũ quét qua tai vậy.

Do dự một chút, Thượng Quan Uyển Nhi chậm rãi lùi về phía sau mấy bước và bắt đầu cởi y phục trên người ra.

Mộng Tiêu Hồn cũng không thể nghĩ là Thượng Quan Uyển Nhi lại liều lĩnh và to gan như vậy, nhìn từng động tác của Thượng Quan Uyển Nhi, Mộng Tiêu Hồn đã cảm thấy nóng bỏng trong người.

Mộng Tiêu Hồn nhìn Thượng Quan Uyển Nhi, hai tay của nàng tiến thẳng về thắt lưng của Thượng Quan Uyển Nhi và kéo Thượng Quan Uyển Nhi lại trước mặt mình.

Thượng Quan Uyển Nhi nhắm mắt lại, mặt đỏ bừng, nàng chưa từng nghĩ tới chuyện sẽ có một nữ nhân trắng trợn đứng trước mặt mình, điều này làm cho chính nàng cũng không thể tin được.

Mộng Tiêu Hồn hít một hơi thật sâu, cảm nhận thấy một mùi thơm nhàn nhạt bay phất qua, khẽ đưa ánh mắt lên bộ ngực sữa của Thượng Quan Uyển Nhi.

Thượng Quan Uyển Nhi nhắm tịt mắt lại và thở hổn hển, cặp vú theo nhịp hít thở phập phồng nhẹ nhàng.

Một lát sau, trên thân thể của Thượng Quan Uyển Nhi có một đôi tay vuốt ve đi từ dưới lên, toàn thân nàng run rẩy và bắt đầu phản ứng lại.

Mộng Tiêu Hồn nhẹ nhàng ôm lấy thắt lưng của Thượng Quan Uyển Nhi, hai tay từ hai vú bắt đầu đi nhẹ xuống dưới cuối bụng, sau đó là đi đến nơi bí mật nhất của cơ thể.

Sự trình diễn của hai cô gái tuyệt mỹ này giống như là một hình thức mang tính dụ dỗ, chẳng qua màn diễn này không có ai thấy.

- Tốt lắm, người mặc quần áo vào đi rồi chờ thực lực của tao khôi phục hoàn toàn, lúc đó ta sẽ đi cứu sư phụ người.

Khi Thượng Quan Uyển Nhi đang nhắm mắt và không muốn mở ra thì Mộng Tiêu Hồn chậm rãi nói.

- Người không phải là muốn ta.....

Thượng Quan Uyển Nhi nói với Mộng Tiêu Hồn.

- Thật ra người không thật lòng, không phải là người đang tự nguyện, hơn nữa, giống như người nói chúng ta đều là nữ nhân thì ta không thể làm gì được người. Ta tính muốn bế quan một thời gian ngắn rồi xuất quan mới đi cứu sư phụ người được, nếu lúc đó mà sư phụ người đã chết thì số mệnh sư phụ người cũng đã an bài, không còn cách nào khác.

Mộng Tiêu Hồn khẽ nói.

- Có chuyện gì vậy?

Tôn Lương trưởng lão kinh ngạc cất tiếng hỏi, cái hồ của dòng sông băng này rất không bình thường.

- Đại Song, mau lui ra hơn vạn thước.

Nhạc Thành cất tiếng bảo Đại Song lui ra về phía sau, lúc này dòng sông băng đã như muốn hòa tan tất cả, trên mặt nước tràn ngập sương khói.

Đại Song không chế Vạn Quỷ Đoạt Hồn kỳ lui về phía sau, không gian nhất thời trở nên sôi trào mãnh liệt, nước trên bề mặt như muốn bị đốt cháy vậy, không gian nóng bỏng một mảng.

- Ngao.

Một thanh âm gầm gừ vang lên từ dưới hồ, đúng lúc này mặt nước liền được bao phủ bởi một tầng băng, lộ ra bóng dáng của ma thú.

Lúc này một con ma thú hiện ra, dáng vẻ tối hơn vạn thước, thân thể cao lớn, điều kinh ngạc là từ giữa lưng của con ma thú này có một khối trụ thẳng tắp màu đỏ.

- Hô.

Toàn bộ ma thú từ dưới hồ tràn ngập ra.

Chỉ thấy con ma thú này nếu tính cả đuôi nữa thì dài tới hơn vạn thước, nó ngẩng đầu nhìn mọi người giống như là voi nhìn kiến vậy.

Con ma thú này toàn thân bao phủ một mảng thịt, trên đầu có một sợi dây thật dài tới hơn trăm thước.

Ma thú đứng trên mặt nước, mỗi chân đều lớn mấy chục thước, mặt nước khi nó đi qua đều bị đông lại, cảnh tượng quỷ dị như vậy Nhạc Thành cũng nhìn thấy lần đầu.

- Nhạc Thiên, chẳng lẽ đây chính là hắc ám ma thú Viêm Băng Thánh Thú của Hắc Ám Ma Huyết Tộc.

Mọi người thấy ma thú này thì sắc mặt đại biến, Nhạc Thành cũng cảm nhận thấy khí tức trên người của nó cường hãn vô cùng, không ít người cảm nhận thấy sự khó chịu.

- Đây chính là Viêm băng thánh thú, không ngờ Hắc Ám Ma Huyết Tộc lại có viên cổ ma thú lợi hại như vậy.

Nhạc Thiên lão tổ cất tiếng nói.

- Lão tổ, người biết con ma thú này sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi Nhạc Thiên lão tổ.

- Ta lúc trước đã nghe người ta nói qua, Hắc Ám Ma Huyết Tộc có một con ma thú là Viêm băng ma thú, thực lực mạnh mẽ vô cùng, là ma thú viên cổ đã tuyệt tích, thiên phú không kém so với thần thú bao nhiêu, đặc biệt là có thiên phú công kích, uy lực không thể khinh thường.

- Hồng hồng.

Đúng lúc này, viêm băng ma thú hé miệng gào lên một tiếng, không gian xung quanh nhất thời tràn ngập khí tức.

- Các ngươi là Tứ Đại Nhân Tộc?

Viêm Băng thánh thú nhìn đám người Nhạc Thành rồi cất tiếng hỏi.

- Không sai.

Nhạc Thiên lão tổ thân nhiên trả lời, tuy viêm băng ma thú này có tu vi cứu giai hậu kỳ đỉnh phong.

- Các ngươi rời khỏi nơi này, ta đã từng đáp ứng với Hắc Ám Ma Huyết Tộc bảo hộ cho Hắc Ám Ma Huyết Tộc chứ không phụ trách đối phó với Tứ Đại Nhân Tộc, các ngươi rời đi thì ta sẽ tha cho các ngươi một mạng.

Viêm băng ma thú nói với Nhạc Thiên lão tổ.

Sắc mặt của Nhạc Thành không hề biến đổi, hóa ra viêm băng ma thú này chính là thánh thú ộ tộc, xem ra phải là gia tộc lâu đời mới có được, chỉ là mình có Khiếu Thiên Hổ, Yêu Cơ, Tứ Sí Ma Ứng, không lâu sau cũng sẽ đạt được tu vi giống như viêm băng thánh thú.

- Người nếu như không phải thuộc Hắc Ám Ma Huyết Tộc thì cũng đừng chặn đường ta nếu không ta sẽ không khách khí.

Nhạc Thiên lão tổ thản nhiên nói.

- Nhân loại đáng chết, chỉ bằng vào các người mà cũng dám uy hiếp ta sao?

Viêm băng thánh thú kia liền giận dữ nhìn Nhạc Thiên mà nói.

- Chủ nhân, để con ma thú này cho ta là được.

Thú Ma cất tiếng nói với Nhạc Thành, nhìn con ma thú cửu giai hậu kỳ kia, Thú Ma cười lạnh rồi nói.

- Được.

Nhạc Thành gật đầu đáp, Thú ma đến đối phó với viêm băng ma thú kia dĩ nhiên là không có vấn đề gì, Thú ma hiện tại có tu vi nhất tán tiên nhất kiếp dĩ nhiên là dễ dàng đối phó với viêm băng ma thú.

- Xoẹt.

Thú ma thả người hóa thành một chuỗi tàn ảnh xuất hiện phía trước viêm băng thánh thú, trong chớp mắt đã tiến đến:

- Cả huyền thiên nội lục, ma thú cửu giai hậu kỳ đỉnh phong chỉ có một mình người, ta lấy làm tọa kỵ xem ra cũng không tệ.

- Nhân loại hung hăng ngu xuẩn, người muốn chết.

Viêm băng thánh thú nhất thời giận dữ, nói xong vẫn chưa hạ xuống đã chĩa mũi nhọn về phía Thú Ma.

Không gian xung quanh nhất thời giảm nhiệt độ, một mảng mũi nhọn giống như là âm ba công kích, bao phủ toàn không gian.

- Một ma thú cửu giai hậu kỳ nhỏ bé mà thôi, làm tọa kỵ cho ta là may mắn của người rồi.

Thú ma cười lạnh mà nói, ánh mắt như độc xà bắn về phía Viêm băng thánh thú.

Ma khí bắt đầu trở nên ngập trời, khí ức âm hàn khiến cho tim người ta phải đập nhanh, mà Nhạc Thành cũng cảm nhận thấy thực lực của Thú Ma, xem ra với thực lực của mình bây giờ nếu như không dựa vào Hạo Thiên Thập thì cũng vô pháp chống lại nó.

- Phá cho ta.

Thú ma ngưng tụ một chưởng ấn thật lớn trong tay mà dời đi, lực đạo đáng sợ này như muốn không gian phía trước sụp xuống.

- Nhân loại người muốn chết.

Viêm băng thánh thú ngẩng đầu lên nhìn lên trên không trung rồi nói.

—o0o—

1040. Chương 907: Viêm Băng Luân.

- Viêm băng thánh thú, toàn thân của người có cả hàn băng và hỏa diễm, hai thiên phú thật là lợi hại.

Nhạc Thành nhìn viêm băng thánh thú ở phía xa xa rồi cất tiếng nói, viêm băng thánh thú này có tu vi ma thú cấp chín hậu kỳ đỉnh phong, cho dù là thập tinh Đẩu Thánh cũng khó có thể đối phó với nó.

Nhìn thấy một biển lửa quét tới, không gian xung quanh như muốn đổ sụp, Thú ma cũng nhú mào lại rồi hừ lạnh một tiếng.

- Vạn Thú Chưởng.

Ma thú hét lớn một tiếng, ma khí hội tụ, Thú ma ngưng tụ chưởng ấn trong tay, vô cùng quỷ dị.

- Trước hết giáo huấn tên nghiệt súc này đã.

Thú ma cười lạnh nhìn viêm băng thánh thú phía trước, pháp quyết trong tay của hắn liền nắm lại, ở trên bầu trời ma khí âm vang. Lúc này cả dòng sông băng như muốn sụp đổ.

- Thực lực thật là mạnh mẽ.

Tứ Đại Nhân Tộc mọi người đều nhìn về phía Thú ma và viêm băng thánh thú kia mà thấp giọng kinh ngạc, lúc này Nhạc Thiên lão tổ cũng kinh ngạc nhìn thú ma, ông có thể cảm nhận được thú ma vẫn chưa dùng toàn lực, viêm băng thánh thú không phải là đối thủ của hắn.

- Lão tổ, đó là Thú ma, là một trong mười ma đầu rời khỏi Cổ nham, thực lực còn trên cả con.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nghe thấy lời nói của Nhạc Thành, Nhạc Thiên lão tổ mới nhìn về phía Thú ma, vì thân phận của nó mà rung động.

Nhìn thấy uy thế của Thú ma, trong mắt của Viêm băng thánh thú liền hiện ra vẻ kinh ngạc, tựa hồ như nó cũng không ngờ thực lực của đối phương lại mạnh như vậy.

- Xoẹt xoẹt.

Một chưởng ấn đánh gia, không gian xung quanh liền trở nên vặn vẹo, một mảng biển lửa trở nên tràn ngập trước người của Thú Ma.

- Âm.

Một tiếng vang lớn, thủ ấn đánh lên trên người của Viêm băng thánh thú, lực lượng cường hãn công kích đem thân hình của viêm băng thánh thú bị bắn về phía sông băng.

Một chưởng đã đánh cho viêm băng thánh thú tới tình trạng này, cường giả của Tứ Đại Nhân Tộc không khỏi hít vào một hơi lạnh.

- Xuy xuy.

Viêm băng thánh thú bắt đầu gào rít, lúc này nó đã vô cùng tức giận, một chưởng này nó chưa chuẩn bị tốt nên mới bị bắn ra xa vậy.

Sau hai tiếng rít gào, thân hình của viêm băng thánh thú liền bắn về phía trước, không gian lập tức vặn vẹo, băng vụn kích tán khắp nơi.

- Nhân loại đáng chết.

Viêm băng thánh thú quát to, đùi phải giơ lên, dưới chân có mười cái móng vuốt cào tới Thú Ma.

Lúc này thân thể cao lớn có một đầu kỳ vô cùng lợi hại, nếu như bị nó đánh trúng thì hậu quả khó có thể tưởng tượng được.

- Không biết lượng sức mình.

Thú ma tiếp tục tiến tới, thủ ấn trong tay biến đổi, không để viêm băng thánh thú này vào trong mắt.

- Vù vù.

Một long quyền phong bạo tràn ngập khí tức được nó đánh ra, một quang quyền màu đen được thành hình, phát ra hấp lực vô cùng khủng bố, không gian xung quanh cũng tràn ngập sóng gợn.

Trong nháy mắt ở không gian xung quanh, từng khối băng bay vù vù, lực lượng mạnh mẽ này bắn thẳng về phía viêm băng thánh thú.

- Hồng.

Viêm băng thánh thú sau một hồi thanh âm rít gào thì thân hình nhất thời đã rổng to ở trên không trung, vô số mảng băng đã đánh tới người của nó.

- Rổng rổng.

Từng thanh âm trầm thiết truyền ra, vô số khối băng lớn khi va chạm vào người của viêm băng thánh thú làm cho nó bị tổn thương không ít.

- Âm âm.

Lúc này sau một đạo thanh âm, thân hình của viêm băng thánh thú lại tiếp tục bị băng đánh vào.

- Hồng hồng.

Lúc này viêm băng thánh thú điên cuồng rít gào, nó đã vô cùng căm tức thú ma, tuy nhiên trong mắt của nó cũng hiện ra vẻ sợ hãi.

- Ta hỏi ngươi một câu cuối cùng, ngươi muốn làm tọa kỵ của ta hay là muốn chết?

Thú Ma lạnh lẽo nhìn viêm băng thánh thú rồi nói, dưới thân hình khổng lồ của viêm băng thánh thú Thú ma như một con kiến nhưng phát ra khí tức khiến Thú ma phải sợ hãi.

- Tiếp chiêu tiếp theo của ta rồi nói sau.

Viêm băng thánh thú cả giận rồi nói, trong mắt xẹt qua một vẻ lạnh lẽo, khí tức bạo dũng xuất hiện.

- Thử xem Viêm Băng luân của ta đã.

Viêm băng thánh thú gầm gừ giận dữ rống lên một tiếng thật to.

- Nhân loại đáng chết, ngươi là người thứ hai bắt ta phải sử dụng Viêm Băng luân.

Viêm băng thánh thú hét lớn một tiếng, hắc động nóng bỏng ở trên không trung nhắm thẳng về phía Thú ma mà đánh tới, mang theo một lực lượng nuốt chửng kinh khủng.

- Đây chính là thiên phú công kích cực kỳ lợi hại của viêm băng thánh thú.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, Yêu Huyền và viêm băng thánh thú đều là viễn cổ ma thú, Yêu Huyền có cửu chuyển yêu đồng thì viêm băng thánh thú cũng có Viêm băng luân vô cùng khủng bố.

Lúc này viêm băng thánh thú đã là ma thú cửu giai hậu kỳ đỉnh phong, phối hợp với thiên phú miễn cưỡng cũng có thể chống lại Đâu Đế.

Giờ phút này, Tứ Đại Nhân Tộc liền lo lắng thay cho Thú ma, lực lượng này thật là khủng bố.

- Hô.

Ở trước mắt một luồng khủng bố khí tức tràn ngập giống như là từ trên trời rót xuống, xuyên phá không gian, áp thẳng lên đỉnh đầu của thú ma.

- Âm âm.

Hắc động hủy diệt dừng lại ở trên sông băng, vô số băng trụ bắn ra, một luồng năng lượng sóng khuếch tán.

Lực lượng hủy diệt mạnh mẽ như vậy Đại Song không thể không lùi xuống hơn một vạn thước phía sau.

Lúc này nhìn thấy cảnh tượng này tất cả mọi người đều lo lắng thay cho thú ma, tuy nhiên ngay sau đó ở dưới hắc động hủy diệt bỗng nhiên có một thanh âm chấn động, sau đó lập tức bị phá đi.

Cùng lúc hắc động hủy diệt nổ mạnh, một luồng ánh sáng hắc quang bắn ra, quang mang ngập tràn cả thủy vực.

- Được lắm, ta cho ngươi cơ hội lần đầu, làm tọa kỵ của ta hay là làm một cỗ thi thể?

Bóng đen bay tới, dưới không gian ánh sáng, Thú ma đã xuất hiện trên đỉnh đầu của viêm băng thánh thú.

Giữ lại một mạng cho ta, ta nguyện ý làm tọa kỵ của người.

Viêm băng thánh thú cuối cùng cũng sợ hãi mà nói.

- Xem ra người cũng thức thời.

Thú Ma quát lạnh thân hình xoay tròn bên trên viêm băng thánh thú, sau đó một đạo hắc mang đánh vào đầu nó.

- Nghiệt súc, thu hồi thân hình lại.

Thú ma quát lên ở trên người viêm băng thánh thú.

- Xoẹt.

Một khí tức dao động thân hình của viêm băng thánh thú liền hóa nhỏ lại, sau đó bay về phía đám người Nhạc Thành.

- Chủ nhân, hiện tại chúng ta có thể tiếp tục đi.

Thú Ma tới gần Nhạc Thành thì lễ.

—oOo—

1041. Chương 908: Bầy Sói Uy Áp.

- Được, chúng ta tiếp tục đi.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Đại Song, Thú ma đã thu phục thêm băng thánh thú, về sau mình cũng có nó làm trợ lực, thực lực của viêm băng thánh thú này rất khá, khó trách thú ma lại chủ động đối phó với nó.

Nhìn thấy thú ma thu phục viêm băng thánh thú, người của Tứ Đại Nhân Tộc đều há hốc mồm.

Mọi người tiếp tục thẳng tiến về phía trước, mà lúc này thú Ma đã có Viêm Băng thánh thú để cưỡi thay về đi bộ. Tốc độ của viêm băng thánh thú cũng không hề chậm hơn so với Vạn Quỷ Đoạt Hồn kỳ.

- Viêm Băng, ở phía trước bao lâu thì hết sông băng?

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Chủ nhân, một ngày nữa là có thể qua sông băng này, chỉ là sau khi qua thì sẽ gặp một khu rừng hắc ám, qua khu rừng đó mới có thể tới Hắc Ám Ma Huyết Tộc.

- Khu rừng hắc ám là gì, có nguy hiểm không?

Thú ma cất tiếng hỏi.

- Khu rừng hắc ám này thuộc hạ cũng không quen thuộc, sáu nghìn năm trước vì thua dưới tay của Hắc Ám Ma Huyết Tộc tộc trưởng cho nên thuộc hạ đáp ứng bảo vệ cho bọn họ, sáu nghìn năm nay vẫn một mực ở bắc cực ma xuyên.

Viêm băng thánh thú nói.

Nghe thấy lời nói của viêm băng thánh thú, Nhạc Thành cũng hiểu rằng viêm băng thánh thú chỉ biết ở khu vực sông băng mà thôi.

Một ngày sau, mọi người đã thoát ly khỏi mảng trắng xóa, nhìn thấy một cảnh tượng màu đen chính là một khu rừng rậm không cùng.

Nhìn thấy khu rừng rậm hắc ám kia, Nhạc Thành thầm nghĩ khó trách nó có tên là hắc ám chi lâm, ám chỉ trong đó có nhiều nguy hiểm.

Dòng sông băng kia mở rộng một mảng, nguy hiểm xem ra không dứt, liếc mắt là có thể nhìn thấy.

Nhạc Thành cũng thật lo lắng, dù sao mọi người cũng là cường giả, năng lực bảo vệ dĩ nhiên là có, chỉ sợ vạn nhất có điều gì bất ngờ.

- Tất cả mọi người cẩn thận chú ý một chút.

Nhạc Thiên lão tổ liền nhắc nhở mọi người.

- Đại Song, cẩn thận một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói với Đại Song, Đại Song không chế Vạn Quỷ Đoạt Hồn kỳ dĩ nhiên thực lực tiêu hao không ít.

Mọi người sau khi lấy được bình tĩnh trở lại thì bắt đầu tiến vào hắc ám chi lâm, tất cả mọi người đều vô cùng cẩn thận, chỉ sợ gặp nguy hiểm gì đó, ở trên dòng sông băng, có ma thú như viêm băng ma thú tồn tại thì mọi người cũng thăm nghĩ không biết ở đây có ma thú như vậy chạy ra không.

Mọi người cẩn thận một phen, một ngày sau vẫn chưa thấy nguy hiểm gì.

- Chủ nhân, phía trước đã đi vào trung tâm, phải đi xuống.

Đại Song cất tiếng nói với Nhạc Thành, lúc này ở trong khu rừng hắc ám đã bao phủ một mảng bóng tối, không gian giống như bị đè ép vậy.

- Tất cả mọi người đi xuống cẩn thận một chút.

Nhạc Thành nhìn xung quanh rồi nói.

Mọi người theo Vạn Quỷ Đoạt Hồn kỳ rơi xuống mặt đất, toàn bộ tinh thần đều đặt ở xung quanh.

- Mọi người cẩn thận.

Lúc tất cả rơi xuống đất, ở bên trái đột nhiên truyền tới một tiếng ầm ầm, một số ma thú đã lao về phía bọn họ.

Ma thú này lớn nhỏ có tới mấy chục thước, tứ chi mạnh mẽ lộ ra răng nanh thật dài, chân trước cũng có lợi sắc bén, mang theo một vẻ xuyên thấu không gian.

- Chỉ là lục giai ma thú địa ma lang mà thôi.

Nhạc Thiên lão tổ cất tiếng nói, sau đó một kim sắc đấu khí bắn ra, vô số đấu khí ngăn cản trước.

- Xoẹt xoẹt.

Một mảng đấu khí bắn tới, trong nhất thời địa ma lang trở thành một đồng thiet vụn.

- Ngao ngao.

Đúng lúc này vô số thanh âm sói tru truyền tới quanh quẩn xung quanh.

Nhưng chỉ một lát sau mọi người đã biết, nhìn thấy trước mắt khắp nơi đều là địa ma lang.

Một mảng địa ma lang tràn ngập, liếc mắt nhìn quanh ít nhất cũng có hơn mười vạn con, tuy chỉ là ma thú cấp sáu mà thôi nhưng số lượng cũng kinh người.

Trong lòng Nhạc Thành thất kinh, thiên lang địa lang bọn họ cũng là địa ma lang không ngại gia tộc của địa ma lang lại lớn như vậy.

- Chết tiệt, giết hết đi.

Tôn Lương lão tổ cất tiếng nói, những con ma thú này chỉ là cấp sáu mà thôi, dĩ nhiên không tạo ra bất kỳ thương tổn gì.

- Giết toàn bộ không khó nhưng phải hao tổn sức lực.

Trần Vân lão tổ nói.

Đánh chết toàn bộ mười con địa ma lang này mọi người tuyệt đối là được nhưng vô cùng hao phí sức lực.

- Hổng.

Mà đúng lúc này thú ma và viêm băng thanh thú rít gào một tiếng, khí tức cường hãn trở nên tràn ngập, một luồng uy áp cực lớn xuất hiện.

- Mọi người dưới sự dẫn đường của viêm băng thanh thú đi ra khỏi thể lực phạm vi của bầy sói này là được.

Thú ma nói với mọi người.

- Ba, con đã đến, mấy con sói này thật đáng ghét.

Thanh Đồng chu cái miệng nhỏ nhắn lên rồi nói.

- Ngao.

Thanh Đồng gầm gừ một tiếng, sau đó thân hình cũng hiện ra bản thể hỏa xà lớn đến hơn mười thước, khí tức cường hãn tràn ngập tỏa ra.

- Gầm gừ.

Sau đó Thanh Đồng truyền ra từng thanh âm gầm gừ vô cùng.

Chỉ thấy một con địa ma lang đã nhũn người xuống, dưới sự uy áp của bản thể của Thanh Đồng, thân hình của nó run rẩy không ít.

- Ngao.

Đúng vào lúc này thú ma thiếu chút nữa thì ngã xuống khỏi thân hình của viêm băng thanh thú, uy áp của Thanh Đồng đã tạo ra áp lực cho viêm băng thánh thú.

Sau một đạo thanh âm rít gào, bầy sói kia đã phải bỏ chạy đi tứ phía.

- Thu hồi.

Thanh Đồng thu hồi bản thể xong liền vỗ bàn tay nhỏ bé tiến lại gần Nhạc Thành.

Lúc này mọi người càng kinh ngạc thêm về Thanh Đồng, chỉ là uy áp mà thôi đã khiến cho mười vạn con địa ma lang đã phải sợ hết hồn.

- Chúng ta tiếp tục đi vào bên trong.

Nhạc Thành khẽ vỗ vai Thanh Đồng rồi nói với mọi người.

Mọi người tiếp tục đi vào bên trong, mà dọc đường đi, viêm băng thánh thú cố ý đi rất xa Thanh Đồng, nhìn thấy Thanh Đồng, viêm băng thánh thú cảm thấy mất tự nhiên.

Mọi người lo rằng có nguy hiểm nên đi rất chậm, sau khi ban ngày trôi qua, bọn họ ngồi trên một mảng lá nghỉ ngơi.

Không ít phi hành ma thú bay qua trên đầu của bọn họ nhưng cũng không công kích, ở phía xa xa, một số ma thú cảm nhận uy áp của Thanh Đồng cũng không dám tới gần.

—o0o—

1042. Chương 909: Âm Thánh Khôi Lỗi Và Hắc Âm Khôi Lỗi.

Sau một khoảng thời gian, mặt đất bỗng nhiên trở nên chập động đồng thời từng đạo thân ảnh từ dưới mặt đất bỗng như cương thi xuất hiện.

Lúc này cả mặt đất đã tràn ngập một mảng rừng rậm, thân ảnh màu đen không biết là có bao nhiêu, không bao lâu sau bọn họ đã nhìn thấy từ một khe dưới mặt đất đi ra rất nhiều thân ảnh.

- là Âm Thánh khôi lỗi và hắc âm khôi lỗi.

Nhạc Thành suy nghĩ trong lòng, những thân ảnh này hẳn rất quen thuộc.

Ở phía trước là gần ba mươi cái âm thánh khôi lỗi còn lại là hắc âm khôi lỗi.

Ám thánh khôỉ lổĩ có thực lực cao nhất là nhất tinh Đẩu Thánh, hắc ám khôỉ lổĩ có thể đối phó với lực tinh thất tinh.

- Là hắc ám khôỉ lổĩ và ám thánh khôỉ lổĩ.

Lần này tứ đại nhân tộc bọn họ cũng đã nhận ra.

- Hắc Ám Thần Điện đúng là không bỏ được, mang không ít tâm huyết vào khôỉ lổĩ này.

Tôn Lương lão tổ mỉm cười nói.

- Vậy thì đem chúng phá tan thành từng mảnh nhỏ, làm cho Đoan Mộc Cuồng đau lòng.

Vũ Văn Lê mỉm cười nói.

Lúc này Nhạc Thành cũng không có biện pháp gì tốt, hắc ám khôỉ lổĩ và ám thánh khôỉ lổĩ đều bị Hắc Ám Thần Điện khống chế, nhất định phải phá hủy.

- Đại Song, Tiểu Song, Thú ma, Lang Lẽ, Thanh Đồng, Hồng Loan các người ra tay với ta là được, thu dọn linh hồn lực của mớ khôỉ lổĩ này.

Nhạc Thành do dự một chút rồi cất tiếng nói.

Khống chế khôỉ lổĩ đây không phải là lần đầu tiên Nhạc Thành làm, đây chỉ là một việc rất đơn giản mà thôi, đối với người bình thường khôỉ lổĩ có thể là một vấn đề phức tạp và phiền toái nhưng đối với người tu chân thì chẳng đáng gì.

- Vâng chủ nhân.

Đại Song, Tiểu Song mọi người liền dùng nguyên thần của mình khống chế khôỉ lổĩ.

Vừa nói xong thân ảnh của Nhạc Thành đã bay lên trên không trung, Kim Long thân thể và Phong Lôi Sí liền mở rộng, thân hình trong nháy mắt đã tiến tới trước một khôỉ lổĩ thủ ấn trong tay liền biến hóa, ngưng tụ từng đạo chưởng ấn.

Một mảng thanh mang từ lòng bàn tay của hắn bắn về phía ám thánh khôỉ lổĩ phía trước.

Ám thánh khôỉ lổĩ liền đình chỉ nhúc nhích, hắc mang toàn thân liền trở nên ảm đạm trước người Nhạc Thành.

Sau suốt một canh giờ, cuối cùng tất cả khôỉ lổĩ đều đã bị mọi người khống chế, mà Đại Song, Tiểu Song nhị nữ lúc này cũng đã mệt mỏi, hai nàng tổng cộng lại cũng đã khống chế ngoài trăm bộ khôỉ lổĩ.

- Chúng ta tiếp tục đi, ra khỏi khu rừng hắc ám này là có thể tới kết giới của huyết tộc.

Nhạc Thiên lão tổ nói với Nhạc Thành, hiện tại tất cả mọi người đều biết rằng khoảng cách với Hắc Ám Ma Huyết Tộc càng ngày càng gần.

- Mọi người đi thôi, cẩn thận một chút!

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người, bây giờ ngay cả khôỉ lổĩ cũng được Hắc Ám Thần Điện thi triển thì xem ra thời gian ra khỏi khu rừng hắc ám này còn không lâu nữa.

Trong lúc Tứ Đại Nhân Tộc tiến vào trong kết giới của Hắc Ám Ma Huyết Tộc thì lúc này tại một cấm chế của Thanh Dương lão ma, một bóng hình đang khoanh chân ngồi trong đó, ma khí nồng đậm vây quanh. Ở phía xa xa, Thanh Dương lão ma vẫn chăm chú nhìn Dịch Thiên đột phá.

- Vũ.

Một luồng ma khí truyền ra, khuôn mặt của Dịch Thiên lúc này ma khí nổi lên cuộn cuộn, đồng thời khí tức toát ra từ trên người nàng cũng trở nên mạnh mẽ,

- Rốt cuộc thì nàng cũng đã đột phá tới nguyên anh hậu kỳ, không uống phí công phu mình trợ giúp, sau khi đột phá tới hợp thể kỳ thì có thể thừa nhận một thân tu vi của ta.

Nhìn về phía Dịch Thiên xa xa, Thanh Dương lão ma nở ra một nụ cười vui vẻ.

- Dịch Thiển, chúc mừng nàng đột phá tới nguyên anh kỳ.

Thanh Dương lão ma tiến tới gần Dịch Thiển mà nói.

- Chuyện này phải đa tạ người dùng ma công trợ giúp ta.

Lúc này Dịch Thiển liền mở đôi mắt xinh đẹp ra mà cảm ơn.

- Nàng là người của ta, chờ đến khi nàng tới hợp thể kỳ là chúng ta có thể song tu.

Thanh Dương lão ma nở một nụ cười nói với Dịch Thiển.

- Người nhớ rõ rồi đó, người phải mang ta tới tiên ma giới, nói chuyện phải giữ lời.

Dịch Thiển hướng về phía Thanh Dương lão ma mà nói.

- Chúng ta mau trở về, chờ khi ta tới hợp thể kỳ thì sẽ hầu hạ người cho thật tốt, giờ chỉ có thể kiên nhẫn.

- Được, ta đang kiên nhẫn.

Nghe thấy lời nói của Dịch Thiển lại nghe nụ cười ngọt ngào của nàng, toàn thân của Thanh Dương lão ma nhất thời tràn ngập dục hỏa.

Lúc này Thanh Dương lão ma vẫn không nhìn thấy Dịch Thiển lúc quay đầu đi, trong mắt hiện ra một vẻ khác thường.

Thu hồi khôi lỗi này xong tới ngày thứ ba, bọn người của Nhạc Thành trong ba ngày này cũng chỉ gặp sự công kích của mấy ma thú cấp tám và ma thú cấp chín tiền kỳ mà thôi, dĩ nhiên là dễ dàng có thể giải quyết được.

Mà sau đó cũng không gặp phải bất kỳ công kích gì, thời gian này trải qua một ngày, sau đó tất cả mọi người hơi nghi hoặc, đoán rằng sắp tới khu rừng hắc ám.

- Chủ nhân, nơi này có hơi quỷ dị.

Đúng lúc này Lang Lễ nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành hơi kinh ngạc hỏi:

- Thú Ma, người cảm thấy gì?

Thú Ma do dự một lúc rồi nói:

- Chủ nhân, thuộc hạ cảm thấy nơi này hơi quỷ dị tựa hồ không đúng lắm.

Ngay đúng lúc Thú Ma vừa nói xong, Lang Lễ đã ngưng trọng sắc mặt mà nói:

- Ta cũng cảm thấy chúng ta đang tiến vào một trận pháp, hình như là trận pháp do Hỗn Thế Ma Vương bố trí.

- Trận pháp do Hỗn Thế Ma Vương bố trí?

Nhạc Thành nghe thấy lời nói của Lang Lễ thì sắc mặt trở nên ngưng trọng.

- Một khi đã vậy tất cả chúng ta cần phải cẩn thận một chút.

Nhạc Thành nói xong xuất Âm Dương Kiếm ra trong tay rồi nói:

- Lang Lễ, Thú Ma, các người xem có thể phá trận được không?

- Lang Lễ không phải người nói Hạo Thiên Thập không hề sợ bất kỳ trận pháp nào hay sao?

Nhạc Thành hỏi Lang Lễ.

- Chủ nhân, đúng là thế, nhưng hiện tại không biết là trận pháp gì cho dù có Hạo Thiên Thập cũng vô ích.

- Mọi người trước tiên lui xuống, trận pháp này không tốt.

Do dự một chút Lang Lễ nói.

Nhạc Thiên lão tổ và người của Tứ Đại Nhân Tộc lúc này mới nhìn thấy bộ dáng của đám người Nhạc Thành, cũng hiểu được trận pháp này vô cùng lợi hại, bọn họ liền lui theo đường cũ trở lại.

Thân hình của Lang Lễ nhoáng một cái đã từ phía trước chuyển thành phía sau mọi người, sau đó theo đường cũ cẩn thận lui xuống, Nhạc Thành cũng đuổi theo Lang Lễ.

Bỗng nhiên đúng lúc này Nhạc Thành cảm thấy mình bỗng dưng bị hãm sâu vào một cái đầm lầy, làm cho hần bước đi nửa bước cũng khó khăn.

- Tất cả mọi người cẩn thận một chút.

Nhạc Thành không dám dừng cước bộ lại, tiếp tục đi tới.

—o0o—

1043. Chương 910: Phá Trận.

- Tại sao lại có chuyện như vậy?

Lúc này Tứ Đại Nhân Tộc đã thất kinh mà hỏi.

- Hống.

Một thanh âm bỗng nhiên được truyền ra từ miệng Lang Lễ.

Lúc này ở một không gian kín tức, mọi người nghe Lang Lễ rống xong thì thấy phía trước một mảng nắng chiều,

- Lập tức rời khỏi nơi này, đây là một ảo ảnh mà thôi, chúng ta bị giam vào trong đó nếu như không tìm cách thoát ra được thì sẽ bị giết chết.

Lang Lễ truyền thanh âm tới.

Đúng lúc thanh âm của Lang Lễ truyền tới Nhạc Thành đã cảm nhận được một khí tức cường hãn.

Nhạc Thành sau lúc cả kinh thì không do dự cầm lấy Âm Dương Kiếm rồi nói:

- Lui, tất cả mọi người lui xuống.

Nếu là cường giả của Hắc Ám Thần Điện mai phục đánh lén thì Nhạc Thành cũng không e ngại, có Lang Lễ, Thú ma và Nhạc Thiên lão tổ ở đây Hổ không thể có việc gì, nhưng nếu bị nhốt trong trận pháp thì thật phiền toái.

Chỉ là vào lúc này mọi người vẫn từ từ lui từng bước, chỉ thấy trên không trung xuất hiện một thân ảnh như thủy triều, đằng đằng sát khí vọt tới phía Nhạc Thành.

Thân ảnh này không giống như người mà cũng không giống như thú, giống như là đầu trâu mặt ngựa trong địa ngục vậy, tràn ngập ma khí.

Cùng lúc khí tức cường hãn này xuất hiện, cả không gian không trung như muốn đè ép xuống.

Tất cả mọi người đều kinh hãi, Thú ma và Lang Lễ đều nhú mày lại, mà cường giả của Tứ Đại Nhân Tộc thì cũng toát mồ hôi ra liên tục.

Cả không gian song gợn giống như không chịu nổi, toàn bộ trở nên hôn ám vô cùng.

Vốn mọi người nhìn thấy hoa cỏ ở xung quanh bây giờ bỗng nhiên trở nên hỗn loạn, khí tức biến đổi.

- Vũ vũ.

Đúng lúc này một quái vật đầu trâu mặt ngựa đã đánh về phía Đại Song và Tiểu Song, giống như là những con quỷ ở trong Vạn Quỷ Đoạt Hồn kỳ vậy.

- Đánh chết quái vật này.

Nhạc Thiên lão tổ quát lớn, kim sắc đấu khí đánh ra, như muốn cắt nát quái vật phía trước.

- Âm âm.

Lúc này những cường giả khác cũng đều triển khai công kích, phá nát những quái vật này thành từng mảnh nhỏ.

- Cẩn thận giết những quái vật đó không chế đâu, chỉ có thể oanh kích nó thôi.

Thanh âm của Nhạc Thiên lão tổ truyền ra.

Chỉ thấy chúng nhân lúc này đã đánh tan đám quái vật nhưng sau đó từng mảnh nhỏ của bọn chúng lại ghép lại, xem ra không có hiệu quả gì.

Mọi người càng ngày càng kinh hãi, với tu vi thực lực của bọn họ thì mỗi lần công kích có thể đánh chết mấy quái vật nhưng bọn chúng lại ghép lại thì xem ra cũng vô ích.

- Lang Lễ, đây là trận pháp gì vậy?

Nhạc Thành ngưng trọng hỏi Lang Lễ.

- Đây là thiên sát đại trận của ma đạo, đám quái vật kia chính là một đám âm linh vật, biện pháp phá trận thì thuộc hạ cũng không biết.

Lang Lễ nói.

Sắc mặt của Nhạc Thành lúc này khó coi không thôi, hần cất tiếng nói:

- Mọi người dốc toàn lực bảo vệ mình, lui về phía sau.

Nhạc Thành nói xong ở trên hư không lại xuất hiện vô vàn quái vật âm linh, nhe miệng máu lao tới nhưng đều bị hần đánh tan.

- Nhạc Thành, ngươi xem có biện pháp đối phó với những yêu ma này không?

Nhạc Thiên lão tổ nói với Nhạc Thành, đã qua hai canh giờ, thực lực của mọi người đã tiêu hao không ít.

- Chủ nhân, chúng ta có biện pháp đối phó.

Đại Song và Tiểu Song hai nàng nói với Nhạc Thành.

Đúng lúc này Đại Song và Tiểu Song lấy từ trong nhẫn trữ vật ra hai vật, Nhạc Thành cất tiếng nói:

- Vạn Quỷ Đoạt Hồn kỳ, mình quên hai nàng có vật này, có thể dùng nó để đối phó với những âm linh kia.

Thủ ấn của hai nàng biến hóa, chỉ thấy Vạn Quỷ Đoạt Hồn kỳ dựng lên trên không trung, phát ra từng thanh âm gào thét, yêu ma cũng từ từ xuất hiện.

Ma quỷ bên trong Vạn Quỷ Đoạt Hồn kỳ đánh về phía những âm linh khủng bố kia, trực tiếp nuốt chửng âm linh.

Những luồng khí tức lớn lao cắn nhau, âm linh khủng bố bị ma quỷ kia nuốt chửng.

Càng ngày sự hấp thu âm linh ngày càng nhiều, những ma quỷ kia huyết quang ngày càng trở nên nồng đậm.

Nhìn thấy cảnh tượng này mọi người đều giật mình không thôi.

- Ô ô.

Tuy nhiên đúng lúc này cả không gian bỗng nhiên truyền ra một tiếng khóc thê lương và quỷ dị.

- Chủ nhân, cho thuộc hạ mượn dùng thanh Âm Dương Kiếm một chút để thuộc hạ phá trận.

Lang Lễ nói với Nhạc Thành.

Nhạc Thành không hề do dự đem Âm Dương Kiếm giao cho Lang Lễ, nhất định phải phá trận thật sớm mới được.

Đúng lúc này, Lang Lễ cầm Âm Dương Kiếm chia ra làm chín thanh, cả chín thanh kiếm đều khuếch tán quang mang về phía trước như muốn xé rách không gian.

Không gian không trung méo mó dưới cường hãn kiếm quang trở nên rời rạc.

Mọi người nhìn dị trạng trên không trung thì hít vào một ngụm hơi lạnh, lúc này bọn họ mới biết được thực lực của Lang Lễ.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng:

- Thực lực của Lang Lễ đúng là không thể tưởng tượng nổi, Âm Dương Kiếm có thể phá hủy uy lực mạnh mẽ như thế.

Nhạc Thành hơi há hốc mồm, tu vi của Lang Lễ hiện tại mới chỉ là Yêu Kiếp kỳ mà thôi không ngờ đã có thể phá hủy một đòn kinh người như thế.

Nếu là vô thượng thiên yêu ở trên tiên ma giới thì thực lực kia không biết sẽ khủng bố thế nào, vô thượng thiên yêu thực lực bằng với Đại la kim tiên, huống chi lang lễ đã có tu vi vô thượng thiên yêu đỉnh phong.

Mọi người trong chốc lát đã sửng sốt, Lang Lễ dưới sự thi triển của Âm Dương Kiếm đã tiếp xúc ánh sáng hân ám phía trên.

- Âm âm âm.

Từng thanh âm gầm rú vang lên, Âm Dương Kiếm mang theo quang mang bạo phá không trung.

Lúc này kiếm quang đã thổi quét bình định hơn nghìn dặm, một kích của Lang Lễ đã làm cho không gian thoát phá, thiên sát đại trận cũng hoàn toàn bị mất đi.

Cảnh tượng này khiến cho tất cả mọi người phải im lặng.

- Chủ nhân, trả kiếm cho người.

Lang Lễ liền quay lại nói với Nhạc Thành.

- Mọi người mau rời khỏi đây.

Nhạc Thành sau khi thu hồi Âm Dương Kiếm liền cất tiếng nói, thiên sát đại trận đã được bài trừ, sau này sẽ không có biến cố gì nữa.

Lúc này mọi người cũng không dám trì hoãn nữa, cảnh tượng lúc này đã khiến họ phải sợ hãi.

Ở hắc ám ma huyết tộc, lúc này Hỗn Thế Ma Vương chảy ra một ngụm máu, sắc mặt nhất thời trở nên tái nhợt.

- Lang Lễ, cuối cùng ngươi cũng tới, bản thể của ngươi đã xuất hiện, trừ ngươi ra chỉ có Thanh Dương lão ma mới có thể phá được thiên sát đại trận của ta, cũng tốt tu vi của ta đã khôi phục phân nửa.

Hỗn Thế Ma Vương lau miệng máu thì thào nói.

- Ma vương đệ tử tới đây.

Đoan Mộc Cuồng ở bên ngoài mật thất cất tiếng.

- Đoan Mộc Cuồng, người của Tứ Đại Nhân Tộc đã tới, toàn lực nghênh chiến.

Hỗn Thế Ma Vương cất tiếng nói.

- Vâng, đệ tử sẽ bắt sống tất cả giao cho ma vương.

Đoan Mộc Cuồng lạnh lùng nói.

- Cẩn thận tên Lang Lễ kia, chiêu cố hấn cho thật tốt.

Hỗn Thế Ma Vương nói.

—o0o—

1044. Chương 911: Đánh Chết Đại Thiên Tôn (1).

- Rốt cục thì cũng đi ra khỏi Hắc Ám chi lâm.

Tôn Lương quay đầu nhìn lại Hắc Ám chi lâm nói.

- Mọi người cẩn thận, nơi này chính là Hắc Ám Ma Huyết Tộc kết giới.

Nhạc Thiên lão tổ chậm rãi nhìn về phía trước nói.

- Rốt cục cũng tới, lúc trước chúng ta có thể đi đến nơi này, phỏng chừng Hắc Ám Thần Điện cùng Hắc Ám Ma Huyết Tộc đã sớm bị tiêu diệt rồi.

Vũ Văn Lê nói.

- Lúc trước cũng không đến đây, mọi người cũng thấy được đường rất nguy hiểm, thực lực Hắc Ám Thần Điện so với chúng ta đều mạnh hơn.

Hoàng Tôn lão tổ thản nhiên nói.

- Đoan Mộc Cuồng, đi ra, người không phải muốn chúng ta phá vỡ kết giới sao.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn vào vùng núi non, sau đó từng đạo âm ba nổi lên truyền lên không trung.

- Nhạc Thiên, người còn chưa chết sao, mạng của người cũng cứng rắn quá.

Trong lúc thanh âm Nhạc Thiên lão tổ vừa dứt, thân ảnh Đoan Mộc Cuồng ở trên hư không truyền ra.

- Người chưa có chết, ta cũng không thể chết nhanh như vậy.

Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Khắc khắc.

Đoan Mộc Cuồng Âm Lệ cười lạnh nói:

- Nhạc Thiên, hôm nay là tử kỳ của người, ta muốn nhìn, người hôm nay còn mệnh trở về không.

Bên trong một mảnh không gian sóng gợn mở ra, sau đó đột nhiên tiêu thất, chỉ thấy đột nhiên xuất hiện gần vạn nhân ảnh, hơi thở cường hãn thổi quét cả không gian.

Phía trước chính là Đoan Mộc Cuồng, bên người còn có tam Đại Thiên Tôn, phía sau là hai mươi hắc ám tử sĩ. Sau đó gần hai mươi đầu thánh cường giả, trong đó thất tinh cùng lục tinh đầu thánh cường giả cùng cửu cấp trung kỳ ma pháp sư.

Trừ bỏ những người này ra, còn có hơn một ngàn cửu cấp bát cấp đầu tôn cường giả cùng hơn một ngàn cửu giai, bát giai hắc ám ma thú, còn lại đều là đầu tông cùng đầu hoàng cường giả.

Nhìn thấy thực lực cả Hắc Ám Ma Huyết Tộc, Nhạc Thành cũng động dung không thôi, thực lực Hắc Ám Ma Huyết Tộc còn hơn cả tứ đại nhân tộc cộng lại.

Lúc này tứ đại nhân tộc liên thủ công kích đến, Hắc Ám Thần Điện đã tổn thất không ít cường giả, lúc này Hắc Ám Thần Điện còn có thực lực này, quả thực là khủng bố, chính Tam Đại Thiên Tôn cùng mười hắc ám tử sĩ cũng đủ quét ngang cả tứ đại nhân tộc rồi.

Nhạc Thành thần thức tỏa ra, cũng phát hiện không có tung tích Hỗn Thế Ma Vương.

- Lang Lễ, có Hỗn Thế Ma Vương hay không?

Nhạc Thành thần niệm hỏi Lang Lễ, mặc dù thực lực Hắc Ám Thần Điện cường hãn, nhưng Nhạc Thành chân chính lo lắng vẫn là Hỗn Thế Ma Vương, cho dù Đoan Mộc Cuồng hiện tại là Đại Thừa kỳ hậu kỳ, Nhạc Thành cũng không để ở trong lòng, Nhạc Thiên lão tổ hiện tại đầu đề tu vi, đã đủ để đối phó Đoan Mộc Cuồng, chỉ có Hỗn Thế Ma Vương mới là tai họa ngầm lớn nhất.

- Chủ nhân, không có tung tích Hỗn Thế Ma Vương, ta phát ra đang chữa thương rồi.

Lang Lễ trả lời.

- Có biện pháp nào tìm được hắc không.

Nhạc Thành nhìn Lang Lễ hỏi.

- Không có, nếu hắc tránh ở bên trong Thần Nông đỉnh, chúng ta căn bản không thể tìm được hắc.

Lang Lễ nói:

- Bất quá Hồn Thế Ma Vương là ở bên trong Hắc Âm Ma Huyết Tộc.

- Đoan Mộc Cuồng, hôm nay chúng ta chưa biết hươu chết về tay ai đâu, lúc này chờ ta đánh chết người, ta sẽ san bằng Hắc Âm Ma Huyết Tộc, về sau cả Huyền Thiên nội địa đều an bình.

Nhạc Thiên lão tổ thần nhiên nói, thanh âm bình thản, nhưng trên người mơ hồ ẩn chứa một loại uy áp, lúc này loại uy áp này ở trên người Nhạc Thiên lão tổ vô hình khuếch tán ra.

Loại uy áp này dị thường cường hãn, tựa hồ bao trùm thiên địa, tại uy áp này Tôn Lương, Trần Vân, Vũ Văn Lê cùng đám người Hoàng Tôn lão tổ phía sau Nhạc Thiên lão tổ đều phải tự động thối lui.

Lúc này tất cả mọi người kinh ngạc nhìn Nhạc Thiên lão tổ, loại hơi thở này làm cho bọn họ cảm giác được tim đập nhanh hơn, bọn họ không biết Nhạc Thiên lão tổ làm sao có hơi thở mạnh mẽ như vậy.

- Nhạc Thiên, chẳng lẽ chỉ bằng người có thể san bằng Hắc Âm Ma Huyết Tộc sao, trắng tráo, ta muốn đánh chết người.

Đại Thiên Tôn phía sau Đoan Mộc Cuồng chậm rãi đi ra, trong ánh mắt lãnh thị nhìn Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Người có thể thử xem, nhưng người không phải là đối thủ của ta, người không có tư cách này, hơn hai trăm năm trước người không có, hiện tại người cũng không có.

Nhạc Thiên thần nhiên nói, trong ánh mắt thần nhiên tươi cười, với thực lực bây giờ, đấu thánh không thể là địch thủ.

- Điện chủ, để cho ta đối phó Nhạc Thiên.

Đại Thiên Tôn cảm tức nhìn Nhạc Thiên lão tổ, đây là vũ nhục, hắc lúc này thực lực mười sao thánh đỉnh, có thể nói bước một bước vào đấu đế rồi, lúc này Đại Thiên Tôn xoay người nhìn Đoan Mộc Cuồng nói.

- Hảo, Nhạc Thành giao cho người.

Đoan Mộc Cuồng sắc mặt trầm xuống, do dự một chút nhìn Đại Thiên Tôn trả lời.

- Nhạc Thiên, hôm nay ta cho người có biết, tứ đại nhân tộc ở trước mặt Hắc Âm Thần Điện cái gì cũng không phải, cho dù là người, cũng vô pháp thay đổi cái gì, hiện tại không phải là thời điểm hơn hai trăm năm trước.

Đại Thiên Tôn chậm rãi tiến lên mấy bước nhìn Nhạc Thiên lão tổ nói.

Đại Thiên Tôn mỗi bước chân, chung quanh không gian là một mảnh sóng gợn chớp lên, hắc chậm rãi tiêu sái bước đi mấy bước, cũng cách xa mọi người Hắc Âm Thần Điện ước chừng hai vạn thước.

- Ta còn nhớ rõ hơn hai trăm năm trước, nếu Đoan Mộc Cuồng không ra tay cứu người một mạng, người đã sớm chết ở trong tay ta, chẳng lẽ người cho rằng người hôm nay có thể đối kháng được ta sao, lúc trước Đoan Mộc Cuồng có thể cứu người một mạng, hôm nay cũng không ai có thể cứu được người.

Nhạc Thiên lão tổ nói, thân hình chậm rãi tiến lên, khắp không gian đều chấn động, một mảnh không gian sóng gợn xé rách, thân hình Nhạc Thiên lão tổ xuất hiện ở trước người Đại Thiên Tôn chỉ có một trăm thước.

Nhạc Thiên lão tổ nói xong, không khỏi làm cho Đại Thiên Tôn hơi nhú mày một chút.

Lúc này Lang Lễ cùng Nhạc Thành, Thanh Đồng, Hồng Loan, Yêu Huyền, Đại Song Tiểu Song đều lộ ra ý cười, hiện tại chỉ có mấy người kia mới biết được Nhạc Thiên lão tổ đã là đấu đế cường giả hai kiếp, Đại

Thiên Tôn hiện tại giống như con kiến mà thôi, nhưng Đại Thiên Tôn còn chưa biết mình là con kiến mà thôi.

Làm một con kiến gặp phải chân con voi, hậu quả mọi người cũng biết.

- Nhạc Thiên, ta muốn nhìn ngươi hôm nay làm như thế nào mà đánh chết được ta.

Đại Thiên Tôn bị Nhạc Thiên lão tổ chọc giận, ngay lập tức vận khởi đấu khí ngập trời bắt đầu bạo dũng ra, trên không trung mặc dù không làm cho phong vân biến sắc, nhưng cả không gian đều trở lên tối đen.

—o0o—

1045. Chương 911: Đánh Chết Đại Thiên Tôn (2).

Lúc này hắc mang quanh quẩn ở bên người Đại Thiên Tôn, đồng thời phía sau Đại Thiên Tôn là một mảnh hắc mang ngập trời, không gian lúc này trở nên vắng vẻ, Đại Thiên Tôn khí thế lên đỉnh, thực lực mười sao đấu thánh đỉnh, ở nơi này cũng không có mấy người có thể đối chống lại được Đại Thiên Tôn.

Cảm giác được một cỗ khí thế sắc bén trên người Đại Thiên Tôn, Hoàng Tôn lão tổ lo lắng nhìn Nhạc Thiên lão tổ một cái, muốn nói cái gì nhưng cũng không nói ra, trong lòng lo lắng để ở trong đáy lòng.

- Nhạc Thiên, ta muốn nhìn thực lực của ngươi làm sao đánh chết được ta.

Đại Thiên Tôn hét lên, hắc mang phía sau cuộn sóng, không gian trong nháy mắt cũng chấn động lên.

- Ma phệ không gian, đi.

Đại Thiên Tôn hắc quang tràn ngập, đồng thời cả thân hình Đại Thiên Tôn bắt đầu hóa thành một đạo hắc mang đầu nhập vào biển hắc mang sau lưng.

Lúc này không khí hắc mang trực tiếp ầm ầm vỡ ra thành vực sâu thật lớn, trong nháy mắt hắc mang đem Thiên lão tổ bao phủ ở tại bên trong, đồng thời hắc mang như vô số cánh tay trẻ con màu đen xuyên thấu không gian hướng về phía Nhạc Thiên lão tổ lao đến.

Tại màu đen râu xuyên thấu, cả không gian bắt đầu rung chuyển xé rách, uy lực màu đen râu mọi người không thể tưởng tượng ra.

Quay mắt về phía không trung, hai vị Thái thượng trưởng lão Nhạc Thái, Nhạc Giác cùng Trần gia, Tôn gia, Vũ Văn gia đều âm thầm lo lắng thay Nhạc Thiên lão tổ, chiêu thứ Đại Thiên Tôn tựa hồ là sát chiêu.

Nhạc Thiên lão tổ trên mặt tươi cười, bỗng dưng, nụ cười Nhạc Thiên lão tổ biến mất, một cỗ sát khí sắc bén vô cùng bắt đầu tràn ngập.

- Đại Thiên Tôn, trước khi ngươi chết, ta cho ngươi có biết thế nào là đấu khí.

Nhạc Thiên lão tổ ánh mắt sắc bén nhìn quét một cái, đứng ở trên không tràn ra một cỗ khí thế ngập trời, hướng về phía chân trời, chính hơi thở tựa hồ này làm cho không khí màu đen râu không dám tới gần.

- Kim Long trảo.

Nhạc Thiên lão tổ bước ra, không biết khi nào bắt đầu, không gian chung quanh bao phủ một mảnh kim mang đại thịnh, làm cho mọi người không dám nhìn thẳng vào đó.

- Xuy.

Ở bên trong kim mang, xuất hiện một chưởng ấn màu vàng thật lớn bao phủ lấy hắc mang của Đại Thiên Tôn, hắc mang Đại Thiên Tôn ngưng tụ điên cuồng cuộn cuộn, tựa hồ như đang giãy dụa vậy.

Chỉ trong nháy mắt thời gian mà thôi, mọi người nhìn thấy ở trên không trung chưởng ấn màu vàng xuất hiện, cả không gian trực tiếp vận vẹo thu nhỏ lại, hắc mang ngập trời không khí màu đen râu dễ dàng bị chưởng ấn màu vàng chụp vào trong tay.

Lúc này chưởng ấn màu vàng nháy mắt thu nhỏ lại, không gian vận vẹo sụp đổ.

Ngay lập tức chưởng ấn màu vàng chụp về phía thân ảnh Đại Thiên Tôn.

- Cẩn thận.

Đoan Mộc Cuồng lúc này sắc mặt đại biến, thân ảnh liền biến mất ngay tại chỗ, sau đó lao thẳng về phía Nhạc Thiên lão tổ.

- Ta nói rồi, lần này Đoan Mộc Cuồng cũng không thể nào cứu được người.

Nhạc Thiên lão tổ hơi chưởng ấn vây khốn Đại Thiên Tôn, bàn tay trống rỗng hơi hơi nắm chặt, chỉ thấy Kim Long trào khổng lồ không gian trực tiếp sụp đổ.

Không gian chấn động, bị nhốt ở trong Kim Long trào Đại Thiên Tôn hóa thành một mảnh máu loãng, linh hồn cũng kịp đào thoát.

- Nhạc Thiên, ta không bỏ qua cho người.

Ngay tại lúc không gian sụp đổ, Đoan Mộc Cuồng cũng chạy tới cứu người nhưng không kịp, nhất thời Đoan Mộc Cuồng cảm tức nhìn Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Một chiêu đánh chết mười sao thánh.

Lúc này mọi người đều kinh ngạc nhìn Nhạc Thiên lão tổ, đặc biệt là người của Hắc Ám Thần Điện, thực lực Đại Thiên Tôn người Hắc Ám Thần Điện rõ ràng nhất, đây chính là mười sao thánh đỉnh phong, không ngờ một chiêu bị người đánh chết như vậy.

Lúc này, Đoan Mộc Cuồng cảm giác được một cỗ uy áp trên người Nhạc Thiên lão tổ, mảy mòi nhú lại, hẳn biết Nhạc Thiên lão tổ thực lực tựa hồ còn hơn lúc trước ở Song Phong sơn mạch.

Đoan Mộc Cuồng trong lòng rất kỳ quái, lúc trước hắn đánh Nhạc Thiên bị thương nặng tới nửa chết nửa sống, toàn thân thể dập nát, chỉ còn một hơi, không nghĩ tới Nhạc Thiên vẫn khôi phục lại được, đồng thời thực lực còn tăng vọt như vậy.

Cảm giác hơi thở trên người Nhạc Thiên lúc này, trong đầu của hắn không khỏi nghĩ tới ý niệm không tốt, chẳng lẽ...

- Nhạc Thiên, chẳng lẽ người đột phá đấu đế?

Đoan Mộc Cuồng do dự một chút, sau đó nhìn chăm chú vào Nhạc Thiên lão tổ hỏi, lúc trước hắn là mười sao thánh đỉnh phong, nhưng không thể đột phá một tầng cuối cùng, cho nên mới tự hủy đấu khí bắt đầu tu luyện ma công.

Nghe Đoan Mộc Cuồng hỏi, lúc này mọi người cũng kinh ngạc nhìn Nhạc Thiên lão tổ, Tôn Lương, đám người Trần Văn lão tổ cũng không ngoại lệ.

Nhìn thấy Nhạc Thiên lão tổ dùng một chiêu đánh chết Hắc Ám Thần Điện Đại Thiên Tôn, Trần Văn lão tổ, Tôn Lương lão tổ, Vũ Văn Lê lão tổ đều trợn mắt kinh ngạc, lúc này bọn họ đang chờ đáp án của Nhạc Thiên lão tổ.

Nhìn mọi người một cái, Nhạc Thiên lão tổ chậm rãi nhìn về phía Đoan Mộc Cuồng, nói:

- Điều này cũng phải nhờ hỗ trợ của người, nếu không có người, ta cũng vô pháp đột phá đến đấu đế, đấu đế có ba lượt vô kiếp, hiện tại ta đã là vô kiếp thứ hai, hôm nay, chúng ta có thể có một trận chiến công bình.

- Đấu đế.

Nhạc Thiên lão tổ vừa nói hai chữ này ra khỏi miệng, lúc này như sấm sét vang lên bên tai mọi người, trong lúc nhất thời, tựa hồ cả không gian đều đọng lại, thời gian cũng tạm thời đình chỉ.

Mọi người đều là kinh ngạc nhìn về phía Nhạc Thiên lão tổ, đây là đấu đế trong truyền thuyết sao?

Hiện tại Huyền Thiên nội địa, trừ bỏ tứ đại nhân tộc đấu thánh cường giả ra, bên ngoài đấu thánh cường giả đều đếm được trên đầu ngón tay, về phần đấu đế, thì là Huyền Thiên nội địa một cái truyền thuyết xa xôi, cả Huyền Thiên nội lục đã sớm không còn, lúc trước đấu đế cùng thánh ma đạo là Huyền Thiên nội địa đỉnh phong cường giả, đều đã tuyệt tích ở mấy ngàn năm cùng thiên ngoại khách đại chiến rồi.

Sau cả Huyền Thiên nội địa không còn có đấu đế, cho dù là đấu thánh, đều tồn tại cực nhỏ, mỗi một đấu thánh, cơ hồ cả Huyền Thiên nội lục đỉnh phong tồn tại rồi.

Mà lúc này Nhạc Thiên lão tổ đơn giản nói ra hai chữ đấu đế, không thể nghi ngờ là ném cho mọi người một quả bom vậy.

Mọi người ở đây, Hắc Ám Thần Điện đấu thánh cường giả Đại Thiên Tôn, mười sao đấu thánh đỉnh phong, đã là cả Huyền Thiên nội lục tối đỉnh phong tồn tại.

Hơn hai trăm năm trước, Hắc Ám Thần Điện điện chủ Đoan Mộc Cường cùng Nhạc Thiên lão tổ, hai người đều là mười sao thánh đỉnh phong, thực lực là tối đỉnh phong tồn tại rồi.

Vừa mới rồi Đại Thiên Tôn bị Nhạc Thiên lão tổ một chiêu đánh chết, mọi người mặc dù cảm giác kinh ngạc, nhưng cũng không có người nghĩ đến hai chữ đấu đế, dù sao đấu đế cũng là Huyền Thiên nội địa tiêu thất mấy ngàn năm, đấu đế còn hơn mười sao thánh đỉnh phong vô số lần.

“Đấu đế” có lẽ mọi người vẫn cảm thấy cực kỳ xa lạ, bởi vì dù sao cũng là một cái truyền thuyết.

Một mảnh Thái Âm Chân Hỏa tràn ngập, nháy mắt không một tiếng động xẹt qua hư không, sau đó phiêu phiêu bay ra, làm cho mọi người ở đây đều thâm hít vào một hơi, cổ hơi thở này làm cho đáy lòng mọi người cảm thấy hoảng sợ.

- Đây là ngọn lửa gì, loại này ngọn lửa này tựa hồ còn hơn Di hỏa nhiều.

Mọi người đều kinh ngạc, lúc này hỏa diễm khủng bố đã muốn bao phủ ở tại trước mặt mọi người.

- Thái Âm Chân Hỏa, là Thái Âm Chân Hỏa.

Lang Lễ, Thú Ma, Thanh Đồng, Hồng Loan đồng thời nhận ra đến Thái Âm Chân Hỏa, bốn người đều khẽ cau mày, ở đây ngoài Nhạc Thành ra, cũng chỉ có bọn hắn biết uy lực chân hỏa, là một trong tam đại thiên hỏa, Di hỏa không thể so sánh.

- Chủ nhân, nghĩ biện pháp thu Thái Âm Chân Hỏa mới được, không có tam vị chân hỏa, Hỗn Thế Ma Vương không thể thi triển ra uy lực Thần Nông đỉnh cực mạnh.

Thanh âm Lang Lễ ở bên tai Nhạc Thành nói.

- Điều này cũng không dễ dàng, hành sự tùy theo hoàn cảnh.

Nhạc Thành trả lời, Thái Âm Chân Hỏa là chân hỏa Nhạc Thành thăm dò đã lâu, tự nhiên sớm tính toán đoạt tới, chính Hỗn Thế Ma Vương coi trọng Thái Âm Chân Hỏa, hắn sẽ không để cho mình dễ dàng có được như vậy.

Biển lửa nóng cháy ngập trời đem Nhạc Thiên lão tổ bao lại trong đó, ngọn lửa gào thét không ngừng nhảy lên cao ngàn thước, không gian phía trên tạo thành một cái khe trực tiếp bị xóc lên, cùng với dòng khí không gian cuồng bạo làm cho biển lửa càng gào thét cuồng bạo.

Bên trong Biển lửa năng lượng hủy diệt khuếch tán ra, không gian phía trên lúc này nổi lên từng trận không gian sóng gợn, giữa không trung bị biển lửa khuếch tán ra, tùy theo núi non ầm ầm nứt toác, tạo thành một vùng đất khô cằn.

- Nhạc Thiên, thử xem Thái Âm Chân Hỏa.

Lúc này Đoan Mộc Cuồng lớn tiếng quát, Thái Âm Chân Hỏa tỏa ra, thi triển ngọn lửa này cần pháp lực chống đỡ, lúc này Đoan Mộc Cuồng sắc mặt tái nhợt vô cùng.

Biển lửa bốc lên không dứt, từng đợt rồi lại từng đợt cuồng bạo gào thét ra, cùng lúc đó trong biển ngọn lửa giống như là sóng thần cuộn cuộn, ngọn lửa hung hăng hướng về phía Nhạc Thiên lão tổ lao đến.

Cả không gian liên tiếp bị Thái Âm Chân Hỏa thiêu hủy sạch sẽ, không gian cái khe giắt ở ngoài không gian.

- Long Khiếu Phượng Vũ.

Vào lúc này, Nhạc Thiên lão tổ hét lớn truyền ra, đầu khí cuồng bạo khuynh thế mà ra, không gian chung quanh bắt đầu run rẩy, từ Nhạc Thiên lão tổ tái nhợt, đầu khí trong cơ thể toàn bộ bị hút ra, không gian bị đầu khí bàng bạc trút xuống bắt đầu sụp đổ.

Một cổ hơi thở cường hãn ở sau lưng Nhạc Thiên lão tổ xuất hiện, hơi thở bao phủ khắp thiên địa bắt đầu làm cho phong vân biến sắc, ngay tại bên trong Nhạc Thiên lão tổ hoàng kim cự long cùng Thất Thái phượng hoàng hư ảnh trống rỗng xuất hiện, chung quanh không gian ngọn lửa bị đè ép biến mất, còn lại chỉ bấy mẫu rực rỡ tươi đẹp.

Hơi thở cuồng bạo rực rỡ tươi đẹp, không gian chung quanh mọi người không thể áp chế không gian.

Kim Long hư ảnh khổng lồ cùng Thất Thái phượng hoàng hư ảnh khổng lồ trực tiếp bị xé mở, không gian cuồng bạo dòng khí gào thét ra.

Lúc này, mọi người nhìn thấy một màn này bắt đầu kinh ngạc, trong thiên địa, nếu có loại lực lượng này tồn tại, tựa hồ Nhạc Thiên lão tổ nắm trong tay hết thảy.

Tất cả mọi người há to miệng ngơ ngác nhìn trên không trung, Thú Ma lúc này cũng kinh ngạc không thôi, lực công kích này đủ tạo thành uy hiếp.

Mà Nhạc Thành cùng Đại Song Tiểu Song, Thanh Đồng, Yêu Huyền cũng không kinh ngạc lắm, ở Song Phong sơn mạch Nhạc Thiên lão tổ đã sử dụng một chiêu này rồi.

Lúc này hai đạo quang ảnh đột nhiên vừa động, nhìn chăm chú vào không gian trước mắt, trên mặt hai người rung động cùng khó có thể tin, hai người mang theo lực lượng cuồng bạo ầm ầm va chạm vào nhau.

Đoan Mộc Cuồng gào thét dung ngọn lửa Thái Âm Chân Hỏa đã đạt tới tình trạng cường hãn nhất, từng ngọn lửa ở biển lửa hình thành hắc động, không gian chung quanh bị cắn nuốt ở bên trong lỗ xoáy, nhảy mất bị đốt thành tro tàn.

- Ngao...

Một mảnh tê minh vang lên, long phượng hư ảnh khổng lồ nhảy mất bốc lên, điên cuồng đánh về phía hỏa diễm hắc động.

Hai đạo lực lượng rất cực làm cho mọi người tim đập nhanh hơn đã va chạm vào nhau, nhảy mất phong vân biến sắc, cả không trung bị áp lực, mà Thái Âm Chân Hỏa hắc động khủng bố cũng không chịu khống chế ở hư không nổ vang ra.

- Vang ầm ầm.

Hỏa lửa vấy ra, từng tiếng nổ kinh thiên động địa truyền ra, một cỗ không gian dòng khí cuồng bạo gào thét ra, lúc này Đoan Mộc Cuồng cùng Nhạc Thiên lão tổ tựa hồ bị bao vây ở giữa, mọi người căn bản nhìn không rõ thân ảnh hai người.

Mà ở quanh thân hai người, chung quanh là lực lượng cuồng bạo đập vào nhau, một cái Đại Hắc động khủng bố xuất hiện ở trên không trung.

Nhất thời trước không trung trực tiếp bị cắn nuốt ở trong đó, nhảy mất ở trong hắc động trực tiếp sụp đổ, trên mặt đất chung quanh vài trăm thước xuất hiện cái khe nứt nẻ.

- Chạy mau, nhanh.

Vào lúc này, hắc động khủng bố lan đến gần đám người Hắc Âm Thần Điện, nhất thời Hắc Âm Thần Điện Nhị Thiên Tôn cùng Tam Thiên Tôn sắc mặt tái nhợt quát lên.

Người có thực lực hơi chút mạnh nhảy mất bạo lui trốn tránh, người có thực lực hơi thấp hốt hoảng chạy, nhưng không thể phản kháng bị cắn nuốt vào trong hắc động.

Chính là trong nhảy mất, hàng vạn người Hắc Âm Thần Điện có năm nghìn người bị cắn nuốt ở tại trong hắc động hóa thành tro tàn, có hai cửu giai trung kỳ hắc ám ma thú cùng một tên năm sao đấu thánh Hắc Âm Ma Huyết Tộc trưởng lão đều bị hắc động cắn nuốt vào bên trong.

Năm nghìn người nhảy mất liền biến mất không thấy, trường hợp này làm cho người ta trực tiếp ngạt thở, năm nghìn người có không ít đấu tôn cường giả ở tại đây hắc động cắn nuốt, chạy trốn cũng không được.

—o0o—

1050. Chương 914: Người Cũng Là Đấu Đế (1).

- Vang ầm ầm.

Tiếng nổ kinh thiên động địa bạo liệt vang lên, hắc động thật lớn ở trên không trung phá ra, đồng thời một con rồng và một con phượng hư ảnh từ trên không trung biến mất, mà đồng thời ngọn lửa Thái Âm Chân Hỏa cũng không chịu khống chế nổ vang mở ra.

- Vang ầm ầm...

Không ngừng tiếng bạo liệt vang lên, thanh âm kinh thiên động địa, từng ngọn lửa giống như là sóng thần cuộn sóng không ngừng ở không gian nổi lên.

Cả không gian ở trong hỏa diễm nứt nẻ, một cỗ năng lượng cuộn cuộn ở trên không trung khuếch tán ra, đồng thời vô số Thái Âm Chân Hỏa tầng tầng như sóng thần thổi quét ở tại trên người Nhạc Thiên lão tổ, ba ngọn lửa khủng bố vô cùng.

Mà đồng thời không gian cự long cùng phương hoàng hư ảnh lại xuất hiện ở bên người Đao Mộc Cuồng, hư ảnh khổng lồ xé rách ra một cái không gian khủng bố hung hăng oanh kích ở tại trên người Đao Mộc Cuồng.

Nhạc Thành trong lòng lo lắng vô cùng, nhưng lúc này cũng không ra tay tương trợ, một trận chiến này quan hệ danh dự lão tổ, lão tổ cũng không hy vọng chính mình hỗ trợ, cho nên Nhạc Thành cũng chỉ có thể ở một bên lo lắng, nhưng khi lão tổ gặp phải nguy hiểm, Nhạc Thành cũng chuẩn bị tùy thời ra tay tương trợ.

Trên không trung, mọi người cũng không thể phục hồi tinh thần lại, đặc biệt là người của Hắc Âm Thần Điện giống như một hồi ác mộng vậy, năm nghìn tộc nhân chết ngay tại bên trong.

Hai đạo thân ảnh rút lui, Đao Mộc Cuồng lúc này trên người một mảnh hỗn độn, mà Nhạc Thiên lão tổ lúc này cũng không tốt hơn, trên người Kim Long thân thể đã muốn biến mất, sắc mặt trắng bệch.

- Hì hì.

Đao Mộc Cuồng miệng máu tươi chảy ra, trong ánh mắt hoảng sợ nhìn vào Nhạc Thiên lão tổ, tựa hồ không cam lòng, trên mặt vẫn còn thần sắc không thể tưởng tượng nổi.

- Đao Mộc Cuồng, ngươi rốt cục bị ta đánh bại, ngọn lửa của ngươi thật cường hãn, nhưng ngươi quên, ta có Kim Long thân thể, đầu để Kim Long thân thể, tuy rằng ngọn lửa của ngươi khủng bố, nhưng ta muốn đối kháng một lần, cũng không có chuyện gì, còn có, thân thể của ta là luyện chế ra, cho nên, ngươi đã bị đánh bại.

Nhìn Đao Mộc Cuồng xa xa, Nhạc Thiên lão tổ nở nụ cười, hẳn rốt cục đã đánh bại Đao Mộc Cuồng.

- Thực lực Đầu để quả nhiên khủng bố, đáng tiếc ta không có vận khí như vậy.

Đao Mộc Cuồng phun ra một ngụm máu tươi, trong ánh mắt uể oải lên.

Quả thật, hẳn không có vận khí như Nhạc Thiên lão tổ, Nhạc Thiên lão tổ vì có Nhạc Thành luyện chế thân thể tự tập vận hồn lực khôi phục thực lực, cuối cùng còn luyện chế ra mười ba bộ đầu để di hài, hết thấy đều là do Nhạc Thành hỗ trợ, mà Đao Mộc Cuồng không có vận khí này.

- Mặc kệ thế nào, ngươi thua, ngươi cũng đừng quên, đây chính là do ngươi lựa chọn, ma công của ngươi cũng là do ngươi tu luyện.

Nhạc Thiên lão tổ thản nhiên nói.

- Ta tu luyện ma công, ta đến bây giờ cũng không hối hận, ngươi tới đầu để, nếu ta đột phá đến Độ Kiếp kỳ, ngươi cũng không phải đối thủ của ta.

Đao Mộc Cuồng thản nhiên nói.

- Nhưng ta sẽ không cho ngươi cơ hội.

Nhạc Thiên lão tổ nói, sau đó bước ra, chung quanh vẫn mơ hồ chớp lên, trên không trung một đạo chưởng ẩn màu vàng thật lớn chớp tới Đao Mộc Cuồng.

- Khắc khắc, Huyền Thiên nội địa lại xuất hiện đầu để, thật sự là không dễ dàng, đệ tử của ta, ngươi còn không có tư cách đánh chết.

- Hỗn Thế Ma Vương, ngươi cuối cùng ra rồi sao.

Không đợi Nhạc Thành phản phó, thân ảnh Lang Lễ biến mất ngay tại chỗ.

Bên trong hắc mang, chưởng ẩn màu vàng của Nhạc Thiên lão tổ bị phá, sau đó hắc mang thổi quét hướng về phía Nhạc Thiên lão tổ, thanh mang quỷ dị nháy mắt liền ở phía trước hắc mang.

- Xuy xuy.

Trong lúc đó hắc khí cuộn cuộn, hắc mang nhất thời tránh lui ra sau, tựa hồ theo sau là một đạo thanh mang.

Hai đạo hào quang sau khi tiêu tán, thân ảnh Lang Lễ xuất hiện ở trước người Nhạc Thiên lão tổ, thân hình Hỗn Thế Ma Vương cũng xuất hiện ở trước người Đoan Mộc Cuồng.

- Lang Lễ, người cùng ta đối lập sao.

Hỗn Thế Ma Vương nhìn Lang Lễ nói.

- Ta nhất định sẽ đánh chết người vì chủ nhân báo thù.

Lang Lễ nói.

- Hạo Thiên Đại Đế đã chết rồi, người báo thù cái gì, chỉ cần người đi theo ta, ta cam đoan người sẽ hơn xưa rất nhiều.

Hỗn Thế Ma Vương nhìn Lang Lễ nói.

- Người không xứng.

Lang Lễ nói xong, thân hình đã xuất hiện ở trước mặt Hỗn Thế Ma Vương, trong miệng hú lên một tiếng, răng nanh thật dài xuất hiện, sau đó không ngừng bắn ra hàn khí như băng.

Răng nanh lú này trong nháy mắt tăng vọt mấy chục thước, răng nanh bén nhọn hàn mang trực tiếp hướng về phía Hỗn Thế Ma Vương cắn xé, Lang Lễ nhìn thấy thực lực Hỗn Thế Ma Vương cũng chưa có khôi phục, tự nhiên không dễ dàng buông tha Hỗn Thế Ma Vương như vậy.

Hỗn Thế Ma Vương lúc này vẻ mặt bình tĩnh, trong tay pháp quyết đánh ra, không gian trống rỗng xuất hiện một đạo hắc sắc ma khí, lốc xoáy ma khí màu đen ngăn cản tại trước người Lang Lễ, đồng thời thân hình cấp tốc bạo lui.

- Lang Lễ, người hiện tại mặc dù là bản thể, chẳng lẽ người có thể áp chế được ta sao, thật sự là buồn cười.

Vừa nói xong, Hỗn Thế Ma Vương ra tay trước, trong tay xuất hiện phi kiếm ngăm đen, ba đạo kiếm quang thành hình hướng Lang Lễ bay vút tới.

Lang Lễ lạnh như băng, bộ dáng vốn dọa người vô cùng, lúc này lại làm cho người ta không dám nhìn.

Răng nanh trong miệng Lang Lễ bắn ra đạo đạo hàn quang, nơi hàn quang đi qua, không khí nháy mắt lạnh như băng ngưng tụ thành từng khối sương mù, khối sương mù chợt bay ra, hướng ba đạo kiếm quang Hỗn Thế Ma Vương đánh tới.

Hai người công kích, ở trên hư không không hề hoa xảo gặp nhau, “Bùm bùm ba” ba tiếng đột nhiên truyền đến, kiếm quang Hỗn Thế Ma Vương bị đánh xơ xác, sương khói Lang Lễ đồng dạng bạo toái.

Một lần đánh, lúc này Hỗn Thế Ma Vương tựa hồ rơi xuống hạ phong, mà công kích Lang Lễ lại tới.

—o0o—

1051. Chương 914: Người Cũng Là Đấu Đế (2).

Nhạc Thành sắc mặt biến hóa, thực lực Lang Lễ bây giờ cũng đủ ngăn chặn Hỗn Thế Ma Vương, nếu có thể đánh chết Hỗn Thế Ma Vương, thì mọi việc đều dễ làm.

Trong lúc hai người giao thủ, từng đạo công kích vang lên, công kích của Hỗn Thế Ma Vương cùng Lang Lễ thì còn xa Đoan Mộc Cuồng cùng Nhạc Thiên mới bằng, lúc này mọi người đều có thể cảm giác được, hai người giao chiến kết cục tuyệt đối không thấp hơn Nhạc Thiên cùng Đoan Mộc Cuồng được.

Mấy chiêu trôi qua, quanh thân Hỗn Thế Ma Vương ma khí ngập trời, phi kiếm trong tay hóa thành vô số kiếm quang trực tiếp bạo tạc hướng về phía kiếm quang màu đen công kích tới.

Lúc này ngọn lửa nóng cháy đột nhiên xuất hiện, ngọn lửa nóng chảy vô cùng, lửa diễm này mặc dù không bằng Thái Âm Chân Hỏa, nhưng ở trong tay Lang Lễ thì triển ra, khí thế còn hơn Thái Âm Chân Hỏa do Đoan Mộc Cuồng thì triển.

Ngọn lửa nhất thời gào thét, không gian chung quanh một mảnh nóng cháy, không gian nhất thời bị thiêu huỷ ra.

Trong hỏa diễm, hơn trăm đạo kiếm quang màu đen xuất hiện, sau đó ngọn lửa bão táp mạnh mẽ đem vô số kiếm quang kia quán vào trong đó, tiếp theo là một tiếng thanh thúy nổ mạnh, hơn trăm đạo kiếm quang cường hân cùng ngọn lửa cuồng bạo đồng thời bạo khai.

- Hồn Thế Ma Vương, thực lực của ngươi mới khôi phục tới một kiếp tán ma sao.

Lúc này, ở bên người Nhạc Thành có một đạo cười lạnh, vừa nói xong, thân hình nhất thời lao thẳng về phía Hồn Thế Ma Vương.

Trong tay đánh ra một đạo pháp quyết, một cái ma cầu màu đen xuất hiện xoay tròn, đột nhiên bắn ra mấy chục đạo trường tuyến màu đen hướng về Hồn Thế Ma Vương.

Hồn Thế Ma Vương trên mặt nhất thời ngưng trọng, sắc mặt thoát nhìn có chút khó coi, hai tròng mắt quét ra xa, mở miệng nói:

- Thú Ma, thật sự không ngờ, ngươi cùng Lang Lễ lại ở cùng một chỗ, đừng quên hẳn là tiên đạo, mà chúng ta là ma đạo sao, các ngươi hợp tác không có lợi.

Ở Hồn Thế Ma Vương nói xong liền sử dụng thanh phi kiếm ngăm đen, kiếm quang tung hoành, “Xèo xèo” điện quang theo tay Hồn Thế Ma Vương huy động, vài đạo kiếm quang màu đen nháy mắt tỏa ra, hướng về phía hắc sắc ma khí của Thú Ma lao đến.

- Hồn Thế Ma Vương, ngươi cũng không cần châm ngòi ly gián, hôm nay ngươi để mạng lại, sớm muộn gì có một ngày, ta sẽ trở lại tiên Ma giới đem bản thể của ngươi tiêu diệt.

Lang Lễ hét lớn nhìn Hồn Thế Ma Vương, ngọn lửa quỷ dị khủng bố bạo dũng mà ra, nháy mắt hình thành một biển lửa, đem chính nó bao lấy, sau đó hướng về phía Hồn Thế Ma Vương bao vây lại.

Liền ở phía sau, Hồn Thế Ma Vương biến đổi, phi kiếm ngăm đen rời khỏi tay, một đạo tia chớp màu đen bị ném tới ngọn lửa đầy công kích đến.

Nhất thời trên không trung bao vây một mảnh ma khí ngập trời, ba người này giao thủ, làm cho mọi người mở rộng tầm mắt. Nhạc Thiên lão tổ cũng ngưng ngó nhìn vào trên không.

- Lão tổ, ăn đan dược này vào.

Nhạc Thành đi tới bên người Nhạc Thiên lão tổ, sau đó đưa cho lão tổ một viên Hồi nguyên đan, Nhạc Thiên lão tổ lúc này dấu khí trên người tiêu hao hầu như không còn, đồng thời bị thương cũng không nhẹ.

Nhạc Thiên lão tổ cho đan dược vào trong miệng, sau đó tiếp tục nhìn trận chiến đấu kịch liệt.

Nhưng vào lúc này, Lang Lễ bị vây ở trong hỏa diễm ngăm đen, trên phi kiếm hắc mang ma khí tăng vọt, đồng thời Hồn Thế Ma Vương đánh ra chuồng ẩn xé rách không gian lao thẳng tới Thú Ma.

- Hừ.

Hỏa diễm đầy trời, đột nhiên truyền đến tiếng Lang Lễ hét lớn, giữa biển lửa thân hình lẳng không, quanh thân đều là một ngọn lửa chiếu rọi, thiêu đốt, trong đó độ ẩm không ngừng tăng lên, “Ca ca” hai tiếng, biển lửa bị phi kiếm ngăm cắt thành hai đoạn, đồng thời chuồng ẩn ủa Thú Ma cùng Hồn Thế Ma Vương đồng thời bị phá tan.

- Vang âm âm.

Một đạo chuồng ẩn va chạm vào nhau, nhất thời đánh tan hai đạo lực lượng cường đại, phạm vi mấy vạn thước không gian nháy mắt sụp đổ hóa thành một mảnh không gian hư vô.

Lúc này công kích của Nhạc Thiên lão tổ cùng Đoan Mộc Cuồng va chạm vào nhau khiến cho không gian liên tiếp bắt đầu sụp đổ.

- Chẳng lẽ ba người này đều là đấu đế sao, làm sao có nhiều đấu đế như vậy.

Lực lượng quá mức cho khủng bố, làm cho mọi người kinh ngạc đứng lên.

Chỉ có số ít người của Hắc Âm Thần Điện người biết Lang Lễ cùng Thú Ma cũng là thiên ngoại khách, thực lực của bọn họ còn hơn điện chủ, lúc này là cường giả lợi hại nhất.

- Sư.

Đúng lúc này, thân ảnh Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ, trên không trung Lang Lễ, Thú Ma, Hồn Thế Ma Vương đại chiến, lúc này hắc thừa cơ bắt Đoan Mộc Cuồng, Thái Âm Chân Hỏa trên người Đoan Mộc Cuồng chính là của mình, đến lúc đó tể luyện tam vị chân hỏa, thực lực tăng trưởng không ít.

- Tiểu tử tránh ra.

Lúc này Hắc Âm Thần Điện Nhị Thiên Tôn cùng Tam Thiên Tôn mặc dù nhìn vào trận giao chiến trên không trung, nhưng cũng dời mắt nhìn toàn trường, sau khi nhìn thấy Nhạc Thành đánh về phía Đoan Mộc Cuồng, hai người đồng thời đánh về phía Nhạc Thành.

- U Minh Quỷ Thảo.

- Hắc Âm Hồn Chưởng.

Nhị Thiên Tôn cùng Tam Thiên Tôn đều sử dụng một đạo thiên cấp cao giai đấu kỹ hướng về phía Nhạc Thành công kích đến, không gian chung quanh nhất thời tràn ngập một mảnh lực cuồng bạo, không gian trực tiếp chấn động, một kích của hai người này cũng dùng toàn lực, tựa hồ muốn một chiêu liên thủ đánh chết Nhạc Thành.

Tam Thiên Tôn cùng Nhị Thiên Tôn thực lực mặc dù không bằng Đại Thiên Tôn, nhưng một người là cửu sao Đấu thánh đỉnh phong cường giả, một người là mười sao thánh cường giả, hai người liên thủ, thực lực có thể nghĩ.

Lúc này Hoàng Tôn lão tổ, Trần Vân lão tổ, Nhạc Thái cùng Nhạc Giác lo lắng cho Nhạc Thành không thôi.

- Chết đi.

Nhạc Thành quát lạnh, hắc một lòng muốn bắt Đoan Mộc Cuồng, Nhạc Thành tự nhiên sẽ không ngăn trở hai người này, quanh thân đấu khí cũng tràn ngập, tiếp theo là chưởng ấn màu vàng trống rỗng đem Nhị Thiên Tôn cùng Tam Thiên Tôn nắm ở tại trong đó.

- Xuy xuy.

Lúc này một mảnh không gian vặn vẹo vang lên, Tam Thiên Tôn cùng Nhị Thiên Tôn bị hưởng ấn màu vàng bao bọc trong đó, cả không gian vặn vẹo co rút lại, lúc này hai người đầy mồ hôi lạnh, sắc mặt trắng bệch.

- Người cũng là đấu đế...

—o0o—

1052. Chương 915: Kinh Hỉ Ngoài Ý Muốn (1).

- Ca ca.

Một tiếng thanh thúy vang lên, lời nói hai người còn chưa có vừa dứt, bàn tay Nhạc Thành nắm chặt, Kim Long thảo trực tiếp sụp đổ, hai Thiên Tôn một người có thực lực mười sao đấu thánh và một người thực lực cửu sao đấu thánh nhảy mất hóa thành một mảnh huyết vũ.

Hai người này bị một chiêu đánh chết, nhưng hai người cũng hiểu rõ thực lực của Nhạc Thành lúc này, tối thiểu hơi thở cũng giống như Nhạc Thiên lão tổ, không phải đấu thánh cường giả có khả năng chống lại được.

Hơn nữa Nhạc Thành dùng một chiêu đánh chết hai Thiên Tôn Hắc Âm Thần Điện, lúc này mọi người nhìn thấy Nhị Thiên Tôn cùng Tam Thiên Tôn trước khi chết cũng biết Nhạc Thành là đầu để rồi.

- Trời ạ, lại thêm một đầu để cường giả, Nhạc gia đồng thời xuất hiện hai đầu để cường giả.

Trần gia, Tôn gia, Vũ Văn gia cùng đám người Hắc Âm Ma Huyết Tộc há hốc mồm kinh ngạc vô cùng.

Một đầu để đã làm cho mọi người kinh ngạc rồi, lúc này lại thêm một đầu để nữa xuất hiện.

Lúc này Nhạc Thái cùng Nhạc Giác nhìn nhau, hai người cảm thấy thở ra có chút khó khăn, nếu Nhạc gia đồng thời có được hai đầu để, điều này làm cho hai người còn tưởng rằng đang nằm trong mơ vậy.

Nhưng vào lúc này, Nhạc Thành nháy mắt đánh chết Hắc Âm Thần Điện Nhị Thiên Tôn cùng Tam Thiên Tôn, thân hình không giảm, chỉ trong một cái thở gấp thời gian, thân hình bạo bắn về phía Đoan Mộc Cuồng.

- Tiểu tử, hôm nay Bồn ma vương buông tha các ngươi, ngày khác các ngươi cũng chạy không được.

Lúc này, thân ảnh Nhạc Thành còn chưa tới, có một bóng đen chạy đến bên người Đoan Mộc Cuồng.

Thân hình Nhạc Thành nháy mắt bạo lui, chính hắn không phải đối thủ Hỗn Thế Ma Vương, mặc dù Thái Âm Chân Hỏa hấp dẫn cực lớn, nhưng Hỗn Thế Ma Vương ở đó, Nhạc Thành cũng không dám tiến lên.

- Hỗn Thế Ma Vương, lưu lại cho ta.

Đồng thời điểm, thanh âm Lang Lễ cũng xuất hiện ở trước người Nhạc Thành, ngọn lửa nóng cháy tràn ngập ra, một quả cầu lửa nháy mắt oanh kích về phía Hỗn Thế Ma Vương, căn bản không cấp cho Hỗn Thế Ma Vương cơ hội thở gấp.

- Thần Nông đỉnh.

Hỗn Thế Ma Vương Âm Lệ cười lạnh, trong tay thủ ấn biến hóa, trên đỉnh đầu bao phủ Thần nông đỉnh, đồng thời Thần Nông đỉnh bao vây lấy hai người hóa thành một đạo hắc mang biến mất ngay tại chỗ.

- Truy.

Thú Ma đuổi theo sau tới, bóng đen cấp tốc đuổi theo.

- Thú Ma quên đi, Hỗn Thế Ma Vương có Thần Nông đỉnh trong người, trừ phi chủ nhân có thực lực Tứ kiếp Tán tiên cùng Hạo Thiên Thập mới có thể truy được, nếu không không thể làm gì được hắn.

Lang Lễ oán hận nói.

- Thần Nông đỉnh của Hỗn Thế Ma Vương thật là lợi hại.

Thú Ma không cam lòng nói.

Lúc này Hỗn Thế Ma Vương cùng Đoan Mộc Cuồng biến mất, nhất thời người của Hắc Âm Ma Huyết Tộc đưa mắt nhìn nhau, lúc này Đoan Mộc Cuồng bỏ chạy, tam Đại Thiên Tôn đồng thời bị đánh chết, mọi người sắc mặt tái nhợt vô cùng.

- Quên đi, hiện tại chúng ta cũng không có cách nào.

Nhạc Thành nhìn Lang Lễ cùng Thú Ma nói, đáng tiếc hắn không có sớm ra tay bắt Đoan Mộc Cuồng một chút, Thái Âm chi hỏa cũng không biết bao lâu mới có thể thu được vào tay.

- Sát.

Lúc này, thanh âm Nhạc Thiên lão tổ vang lên, nhất thời tứ đại nhân tộc cường giả đánh về phía Hắc Âm Thần Điện.

Trần Văn lão tổ, Tôn Lương lão tổ, Vũ Văn Lê lão tổ dẫn đầu hướng về phía người của Hắc Âm Thần Điện đánh tới.

- Mọi người trước hỗ trợ.

Nhạc Thành nhìn Lang Lễ, Thú Ma, Yêu Huyền, Thanh Đồng, Hồng Loan nói , đồng thời Nhạc Thành lấy Hắc Âm khôi lỗi cùng Âm Thánh khôi lỗi từ trong trữ vật giới chỉ ra, tâm niệm khổng chế mấy trăm bộ khôi lỗi công kích về phía Hắc Âm Thần Điện.

Lang Lễ, Thú Ma, Đại Song Tiểu Song, Thanh Đồng, Hồng Loan cũng phóng xuất ra Hắc Âm khôi lỗi cùng Âm Thánh khôi lỗi lao đến.

- Viêm Băng Thánh Thú, đi

Thú Ma phân phó Viêm Băng Thánh Thú xông lên, nhất thời thân thể Viêm Băng Thánh Thú cao lớn xuất hiện công kích về phía Hắc Âm Thần Điện.

Nhìn thấy mấy ngàn Hắc Âm khôi lỗi cùng Âm Thánh khôi lỗi, còn có Viêm Băng Thánh Thú cùng nhau công kích Hắc Âm Ma Huyết Tộc, người của Hắc Âm Ma Huyết Tộc càng hoảng sợ lên.

- Thánh thú đại nhân, người vì cái gì mà công kích chúng ta, người là bảo hộ Hắc Âm Ma Huyết Tộc chúng ta mà.

Mấy trưởng lão Hắc Âm Ma Huyết Tộc nhìn thấy Viêm Băng Thánh Thú thân thể cao lớn lao đến, nhất thời hoảng sợ hãi.

- Hiện tại không phải, ta bảo hộ các người mấy ngàn năm cũng là đủ rồi.

Viêm Băng Thánh Thú rít gào một tiếng, thân thể cao lớn đá xuống, nhất thời ba đầu thánh hóa thành thịt nát.

- Kim tiên khôi lỗi, đi.

Nhạc Thành thủ ấn trong tay lại biến hóa, Hạo Thiên Tháp xuất hiện ở trước người, năm bộ kim tiên khôi lỗi sau khi xuất hiện đánh về phía hắc ám tử sĩ.

Lúc này thực lực cực mạnh của Hắc Âm Thần Điện thậm chí cả Hắc Âm Ma Huyết Tộc là đám hắc ám tử sĩ này.

Lang Lễ, Thú Ma, Nhạc Thiên lão tổ sớm ngăn đón đám hắc ám tử sĩ , từng đạo lực công kích cường hãn nháy mắt oanh kích ở tại trên người hắc ám tử sĩ.

Hắc ám tử sĩ mặc dù cường hãn, đồng thời còn có tứ đại nhân tộc cùng tứ đại thú tộc thiên phú công kích, nhưng trước mặt Lang Lễ, Thú Ma, cùng Nhạc Thiên lão tổ cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Từng đạo công kích đánh chết ba tên hắc ám tử sĩ.

Nhạc Thành nhìn thoáng qua toàn trường , Phong Lôi sí nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ, thời điểm thân ảnh xuất hiện, đầu đề trực tiếp bao trùm ở trên người một tên hắc ám tử sĩ, tên hắc ám tử sĩ nháy mắt hóa thành mưa máu.

Thực lực Đấu đế tập hợp thiên địa lực, không phải đấu thánh có thể đối kháng, Nhạc Thành lúc này đánh chết bốn hắc ám tử sĩ, đám hắc ám tử sĩ còn lại đều bị Lang Lễ, Thú Ma, Nhạc Thiên lão tổ đánh chết.

Hắc Âm Ma Huyết Tộc cuối cùng cũng bị đánh chết, lúc này người của Hắc Âm Ma Huyết Tộc chạy trốn chết, đều bị mấy ngàn Hắc Âm khôi lỗi cùng Âm Thánh khôi lỗi ngăn cản lại, Hắc Âm Ma Huyết Tộc nhân nếu muốn chạy trốn cũng bất lực, huống chi lúc này bọn họ còn có thể trốn đi nơi nào, nơi này đã là hang ổ cuối cùng của Hắc Âm Ma Huyết Tộc kết giới rồi.

Tiếng kêu rên thảm thiết vang lên, lực lượng thật lớn oanh kích xuống, nhất thời ở trên không trung lần lượt thay đổi , không gian chung quanh tràn ngập một mảnh thê thảm.

Lúc này người của Hắc Âm Ma Huyết Tộc hỗn loạn, hơn nữa trong lòng hoảng sợ, đối mặt với cường giả, cùng Hắc Âm khôi lỗi cùng Âm Thánh khôi lỗi, bọn họ cũng chỉ có bị tàn sát mà thôi.

Bọn họ không biết Hắc Âm khôi lỗi, Âm Thánh khôi lỗi trong tộc làm sao ở trong tay tứ đại nhân tộc, nhưng lúc này cũng không có thời gian suy nghĩ vấn đề này.

Một canh giờ sau, người của Hắc Ám Ma Huyết Tộc toàn bộ bị đánh chết, núi non là một mảnh máu tươi bao trùm, mùi máu tươi mãnh liệt tràn ngập ở không gian.

—o0o—

1053. Chương 915: Kinh Hỉ Ngoài Ý Muốn (2).

Mà mọi người tứ đại nhân tộc cùng Đại Song Tiểu Song không có bất luận tổn thương, người của Hắc Ám Ma Huyết Tộc vốn hoảng sợ chạy trốn, hơn nữa có mấy ngàn khôỉ lồi hỗ trợ, còn có năm bộ kim tiên khôỉ lồi, mặt khác Lang Lễ, Thú Ma, Nhạc Thiên lão tổ cùng Viêm Băng Thánh Thú đều thuộc loại cường giả đỉnh cấp, thực lực như vậy tổ hợp lại, Hắc Ám Ma Huyết Tộc sao có thể đối kháng đây.

Nhạc Thành tự nhiên không có buông tha thu thập trữ vật giới chỉ, lập tức Thanh Đồng, Hồng Loan, Đại Song Tiểu Song cũng đi thu thập Hắc Ám Thần Điện trữ vật giới chỉ.

- Lão tổ, hiện tại chúng ta nên làm gì bây giờ?

Nhạc thành đi tới bên người Nhạc Thiên lão tổ hỏi.

- Tiến vào kết giới, chúng ta trước phá hủy cả Hắc Ám Ma Huyết Tộc.

Nhạc Thiên lão tổ hàn quang nói.

- Mọi người lui ra phía sau một chút, ta đến mở ra trước kết giới này

Nhạc Thiên lão tổ nói.

Trong tay Nhạc Thiên lão tổ một đạo kim mang trực tiếp bỏ về phía không trung, không gian sóng gợn đột nhiên nổi lên từng trận dao động kỳ dị, mọi người đều có ánh mắt khiếp sợ nhìn một màn này.

Cái loại dao động này, Nhạc Thiên lão tổ đầu khí rót vào càng ngày càng đậm hơn.

- Xuy xuy.

Không gian sóng gợn đập dềnh, cuối cùng trở nên kịch liệt chấn động, trong nháy mắt thời gian một phiếm hắc mang thông đạo, bắt đầu xuất hiện ở trước người mọi người.

Mà cùng lúc đó, hào quang thông đạo càng lúc càng lớn, trong giây lát trên không trung một tiếng nổ kinh thiên nứt toác ra.

- Vang âm âm.

Thanh ảnh giống như là một cái không gian mạnh mẽ đè ép xuống, nháy mắt trên không trung nứt toác ra, một mảnh không gian thật lớn xuất hiện ở trước mặt mọi người.

- Kết giới đã phá, mọi người đi vào phá hủy Hắc Ám Ma Huyết Tộc.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn mọi người nói, cả Hắc Ám Ma Huyết Tộc xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Nhìn thấy Hắc Ám Ma Huyết Tộc trước mắt xuất hiện, Nhạc Thành lóe ra đạo hàn mang, hắc thê đem Hắc Ám Thần Điện nhổ tận gốc, hôm nay rốt cục cũng hoàn thành, từ hôm nay trở đi, Hắc Ám Thần Điện biến mất ở Huyền Thiên nội địa.

Bên trong Hắc Ám Ma Huyết Tộc, có không ít đội trưởng hộ vệ đội ở bên trong kết giới đợi tin tức cường giả trong tộc xuất chiến, chỉ trong giây lát nhìn thấy kết giới bị mở ra chưa có phục hồi tinh thần lại, mấy ngàn Hắc Ám khôỉ lồi cùng Âm Thánh khôỉ lồi cùng nhau công kích đến.

- Gào khóc.

- Rống rống.

Nháy mắt, hơn một ngàn tiếng kêu ma thú vang lên, hơn một ngàn ma thú trong đó có cửu giai ma thú, chúng ma thú rít gào trực tiếp đánh về phía hộ vệ đội Hắc Ám Ma Huyết Tộc.

Đám ma thú tự nhiên chính là từ trên người Thú Ma khổng chế hơn một ngàn ma thú, mà trong đó còn có mấy đầu Bắc cực Bạch Tuyết Ma Hùng.

Tại đây có ma thú cộng thêm khôi lỗi, lúc này Hắc Ám Ma Huyết Tộc hộ vệ đội căn bản không thể chống lại, đám hộ vệ lúc này cũng chỉ có thực lực đầu tông mà thôi.

Mà lúc này Nhạc Thành cùng Nhạc Thiên lão tổ, Lang Lễ, Thú Ma đám người dùng thần niệm trực tiếp hướng tới một chỗ của Hắc Ám Ma Huyết Tộc đi đến.

Một lúc lâu sau, mọi người đi đến một tòa đại điện thật lớn màu đen, Nhạc Thành nhìn chăm chú đại điện, xem ra đây là Hắc Ám Thần Điện rồi.

Mọi người tiến vào Hắc Ám Thần Điện, hai canh giờ sau mới đi ra, mà lúc này ở Hắc Ám Thần Điện, Hắc Ám Ma Huyết Tộc của cải cùng tài nguyên tu luyện đều bị tứ đại nhân tộc cướp lấy sạch sẽ. Của cải của Hắc Ám Ma Huyết Tộc làm cho Nhạc Thành không thể tưởng tượng, cùng của cải của tam đại thú tộc cộng lại còn hơn rất nhiều.

- Lão tổ, chúng ta hiện tại không cần phải trở về hay không.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Thiên lão tổ hỏi, Hắc Ám Ma Huyết Tộc có dân cư hơn hai mươi triệu, cho dù là mọi người muốn đánh chết cũng không có khả năng.

- Sau khi trở về, chúng ta phải liên quân lại đây phá hủy Hắc Ám Ma Huyết Tộc, nhất định không thể để cho Hắc Ám Ma Huyết Tộc có cơ hội gì.

Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Bàn Tử, Trúc Can, Trần Vân, các người sau khi trở về, liên an bài một chút, liên quân phải nhanh đuổi tới nơi này.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Trần Vân lão tổ, Tôn Lương lão tổ cùng Vũ Văn Lê lão tổ nói.

- Biết, chúng ta hiện tại đều tự trở về an bài, lần cuối cùng này có thể hoàn toàn phá hủy Hắc Ám Ma Huyết Tộc.

Tôn Lương lão tổ nói.

- Chính là Đoan Mộc Cuồng kia còn chưa chết, có biện pháp nào giết chết Đoan Mộc Cuồng không, ngoài ra còn có Hồn Thế Ma Vương nữa.

Trần Vân nói.

- Đoan Mộc Cuồng bị ta gây thương tích, không thể khôi phục ngay được, bắt quá tên Hồn Thế Ma Vương rất khó đối phó.

Nhạc Thiên lão tổ nói, lập tức đem ánh mắt nhìn về phía Nhạc Thành nói:

- Nhạc Thành, ngươi có biện pháp gì hay không?

- Lão tổ, Hồn Thế Ma Vương kia không dễ đối phó, hấn nếu muốn chạy trốn, chúng ta không có biện pháp, bắt quá chính cần thời gian mà thôi, đến lúc đó cũng có biện pháp.

Nhạc Thành nhìn Lang Lễ cách nói, chính mình chỉ cần đột phá đến tứ kiếp Tấn tiên mới có thể đối phó với Hồn Thế Ma Vương.

- Mọi người hãy đi về trước an bài, đến lúc đó liên hệ sau.

Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Chúng ta đi rồi nói.

Tôn Lương lão tổ cầm lấy một cái không gian ngọc giản để tại, sau đó cùng Tôn gia tiến nhập không gian thông đạo trực tiếp hỏi Tôn gia.

- Chúng ta cũng đi trước một bước.

Vũ Văn Lê cùng Vũ Văn gia cường giả tiến nhập trở lại Vũ Văn gia không gian thông đạo.

Cuối cùng Trần Vân lão tổ cùng Hoàng Tôn nói vài câu , cũng đi vào không gian thông đạo, Trần Bưu thân là Trần gia tộc trưởng, cũng chỉ có thể trở về Trần gia.

Cuối cùng Hoàng Tôn lão tổ vương bận Thần phượng hoàng tộc, lúc này trong tộc Thần phượng hoàng không có cường giả trấn thủ, cũng cùng Nhạc Thiên lão tổ nói xong trực tiếp theo không gian thông đạo trở về Thần phượng hoàng tộc.

Một lúc lâu sau, Hắc Âm Ma Huyết Tộc kết giới còn mấy ngàn Hắc Âm khôi lỗi cùng Âm Thánh khôi lỗi cùng hơn một ngàn ma thú công kích, Hắc Âm Ma Huyết Tộc hộ vệ đội chết thảm trọng, trên mặt đất thi thể nằm la liệt, nơi nơi đều là tử vong cùng huyết tinh.

- Chủ nhân, khôi lỗi cùng ma thú làm sao bây giờ.

Thú Ma nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Mọi người đem khôi lỗi cùng ma thú đều thu vào, chúng ta đi về trước.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói.

Thanh Đồng, Hồng Loan, Đại Song Tiểu Song đám người nhất thời thu hồi Hắc Âm khôi lỗi, cùng Âm Thánh khôi lỗi lại, Thú Ma cũng thu hồi ma thú cùng Hắc Âm khôi lỗi vào trong trữ vật giới chỉ.

—o0o—

1054. Chương 915: Kinh Hỉ Ngoài Ý Muốn (3).

Hắc Âm Ma Huyết Tộc đã đến tình trạng như vậy, chuyện kế tiếp liền giao cho tứ đại nhân tộc liên quân tới thu thập, lúc này Hắc Âm Ma Huyết Tộc cũng không còn cường giả tồn tại.

Mọi người thu thập một phen, Nhạc Thiên lão tổ lấy ra một cái không gian ngọc giản ở trên không trung bóp nát, mọi người tiến vào trong không gian thông đạo trực tiếp trở về Nhạc gia.

Bên trong không gian thông đạo, mọi người tiến nhập Hạo Thiên Tháp, nơi này là Nhạc gia không gian thông đạo, cũng mất hai tháng thời gian, mọi người ở bên trong Hạo Thiên Tháp tu luyện hai tháng, cũng tương đương với bên ngoài mấy năm thời gian.

- Lang Lễ, Hỗn Thế Ma Vương kia có thể cắn nuốt người khác tăng tu vi lên, ngoài ra hắn còn có biện pháp khác tăng cường thực lực hay không.

Bên trong Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành nhìn Lang Lễ hỏi.

- Chủ nhân, trừ bỏ biện pháp này ra, có biện pháp khác hay không ta cũng không biết, hiện tại chỉ có thể đợi chủ nhân đột phá tới tứ kiếp Tấn tiên, có thể đối phó được Hỗn Thế Ma Vương.

Lang Lễ nói.

- Chủ nhân, hiện tại chúng ta nắm chắc thời gian tìm được ma đầu trốn khỏi Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, bằng không nếu Hỗn Thế Ma Vương tìm được cắn nuốt, tu vi của hắn cấp tốc khôi phục, đến lúc đó chúng ta phiền toái lớn.

Thú Ma nhìn Nhạc Thành nói.

- Xem ra thực lực bây giờ của Hỗn Thế Ma Vương đã cắn nuốt hai người rồi, không biết hai người kia bị Hỗn Thế Ma Vương cắn nuốt là ai.

Lang Lễ nói.

- Hỗn Thế Ma Vương ma công rất bá đạo, mặt khác ma công càng cường hãn hơn, lúc này chỉ là một đạo phân thân của hắn mà thôi, nếu bản thể thực lực quả thực là khủng bố, ngay cả Chân Vũ Đại Đế đều không thể làm gì được hắn.

Thú Ma nói

- Hắc có Thần Nông đỉnh ở trong tay, lại là vô thượng Thiên ma thực lực, Chân Vũ Đại Đế tự nhiên là rất khó, nắm đó ta cùng chủ nhân Hạo Thiên Đại Đế liên thủ đối phó hắc, cũng đều rơi vào hạ phong, cuối cùng dựa vào Hạo Thiên Thập mới đi tới Huyền Thiên nội địa này, sau lại cùng chủ nhân thất lạc, không nghĩ tới chủ nhân cũng...

Lang Lễ nói xong, hung hăng nói.

Cửu của Sư tổ, ta nhất định sẽ báo.

Nhạc Thành hơi hơi thở dài.

- Nhạc Thành, Hỗn Thế Ma Vương người tới đối phó mới được, người phải cẩn thận một chút.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành nói.

- Lão tổ, ta biết.

Nhạc Thành nói:

- Hỗn Thế Ma Vương ta không làm gì được hắc, phỏng chừng hắc cũng vô pháp làm gì được ta.

- Nhạc Thành, thúy phong cổ nham kia người có thể lại mở ra hay không?

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Có thể, lão tổ muốn vào đi vào trong đó làm cái gì?

Nhạc Thành hỏi, lần trước từ bên trong Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận đi ra, Nhạc Thành cũng thu hồi hai khối trận bàn, hiện tại tam khối trận bàn đều ở trong tay hắc.

- Chờ sau khi trở lại Nhạc gia, ta muốn đi mở ra Thiên Nguyên Đại Trận, làm cho Thiên Địa nguyên khí lại khôi phục, về sau Huyền Thiên nội lực sẽ xuất hiện dấu để.

Nhạc Thiên lão tổ thần nhiên nói, chuyện tình Thiên Nguyên Đại Trận trên đường đi đã nói cho đám người Tôn Lương.

- Cũng tốt, mở ra Thiên Nguyên Đại Trận, Thiên Địa nguyên khí khôi phục, về sau sẽ có dấu thánh đột phá đến dấu để.

Nhạc Thành nói, hiện tại lấy tu vi thực lực của Nhạc Thiên lão tổ, muốn mở ra Thiên Nguyên Đại Trận cũng có thể làm được, nhưng Thiên Nguyên Đại Trận còn có Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, Nhạc Thiên lão tổ không thể đánh tới Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, chính mình lúc đó mở ra Cửu thiên thập địa phục ma trận mới được.

Tiếp theo sau, mọi người ở trong Hạo Thiên Thập bắt đầu tu luyện, Thú Ma cùng Lang Lễ mặc dù không thể ở Huyền Thiên nội lực đột phá thực lực, nhưng tu luyện cũng có thể khôi phục thực lực.

Hai tháng thời gian cũng không dài, đặc biệt ở trong tu luyện, tất cả mọi người tu luyện cũng không lo lắng thời gian dài lâu, một đám liền tiến nhập tu luyện.

Nhạc Thành cũng toàn tâm tu luyện, ở hai tháng thời gian này, Nhạc Thành cũng muốn đột phá đến Đại Thừa kỳ hậu kỳ, đến lúc đó cho dù có Độ Kiếp kỳ cũng chống lại được.

- Hiểu Hiểu, Thanh Thanh, Phi Phi, các người làm sao đã ra rồi, mau trở về nghỉ ngơi.

Bên trong kết giới Nhạc gia, Mộ Dung Hiểu Hiểu, Thanh Thanh, Vân Phi Phi vừa mới đi ra hít thở không khí, đã bị Nhạc Lan Tâm gọi lại.

- Hân nhi, Hiểu Kỳ, Linh nhi, các người cũng không sợ sao, nếu động thai khí thì làm sao bây giờ.

Nhạc Lan Tâm khẩn trương nói.

Lúc này, ba tuyệt sắc nữ tử đều mang thai mấy tháng rồi.

- Bác, chúng ta ra hít thở không khí, một hồi trở về.

Mộ Dung Hiểu Hiểu bất đắc dĩ nói.

- Đúng vậy bác, chúng ta đều là người tu luyện, sẽ không động thai nhi đâu.

Vân Phỉ Phỉ vuốt ve cái bụng hơi lớn nói, nàng cũng thật không ngờ, lần trước cùng Nhạc Thành một đêm liền mang thai.

- Làm sao không sợ, các người vẫn cẩn thận một chút vẫn hơn, cũng không biết Nhạc Thành khi nào mới trở về, chờ hắn trở về chừng ba người các người đều sinh.

Nhạc Lan Tâm cười nói.

- Bác, Hiểu Hiểu tỷ cùng Thanh Thanh không cần bao lâu đã sinh, cũng không biết là nam hay nữ.

Tô Hân Nhi nhìn thấy bụng ba người nói.

- Ta thích nam.

- Ta thích nữ, nữ hài tử đáng yêu hơn.

Nhất thời Yến Hiểu Kỳ, Trầm Linh, Lê Tiểu Dao, Nam Cung Lạc Nhan, Hàn Nguyệt, Đỗ Mật Nhichúng nữ bắt đầu lớn tiếng nghị luận, điều này làm cho nữ mang thai nữ nhân nhất thời có chút ngượng ngùng.

- Thanh Thanh cùng Hiểu Hiểu hai tháng muốn sinh, Phỉ Phỉ còn bốn tháng, ba người các người hiện tại đều phải cẩn thận một chút, nếu đều có thể sinh hạ một đôi song sinh thì tốt rồi, Nhạc gia chúng ta là khai chi tán diệp.

Nhạc Lan Tâm cười nói, từ khi biết được tam nữ mang thai, mọi người Nhạc gia cao hứng vô cùng, đặc biệt Nhạc Tử Sơn là người cao hứng nhất, chính mình rất cục cựa cũng chính thức làm ông nội rồi.

- Ai, vẫn là Phỉ Phỉ tỷ cùng Thanh Thanh lợi hại, một lần có thể mang thai.

- Nguyệt tỷ, làm sao người biết mới một lần, người cũng không phải không biết tên kia Nhạc Thành sao, cho tới bây giờ không chỉ một lần.

- Uh, chính là Phỉ Phỉ tỷ cùng Thanh Thanh không phải lần đầu tiên sao, Nhạc Thành cũng bỏ được như vậy.

- Hì hì, ta xem Phỉ Phỉ tỷ cùng Thanh Thanh lợi hại.

Chúng nữ cùng trêu ghẹo nhau, tam nữ mang thai không khỏi mặt đỏ bừng lên, nhưng cũng đều vui sướng không thôi, Vân Phỉ Phỉ cùng liễu Thanh Thanh mới cùng Nhạc Thành cùng một chỗ liền mang thai, mà Mộ Dung Hiểu Hiểu chính là dễ dàng mang thai nhất.

—o0o—

1055. Chương 916: Mỗi Người Một Viên Bát Phẩm Đan Được (1).

Bên trong Hạo Thiên Tháp mười ngày, linh khí bằng bạc tiến vào trong cơ thể Nhạc Thành rất cục cựa cũng tới trạng thái bão hoà, linh khí bằng bạc ở trong kinh mạch Nhạc Thành vận hành ba mươi sáu chu thiên hóa thành pháp nguyên tối tinh thuần chảy vào trong cơ thể Nhạc Thành.

Theo linh khí bằng bạc tiến vào trong cơ thể, khí tức trên thân Nhạc Thành vào lúc này cấp tốc kéo lên, nháy mắt đột phá, nhanh chóng đến một cái độ cao mới.

Trong óc Nhạc Thành, nguyên thần lực lượng cũng nhanh chóng mở rộng, linh hồn lực vô tận ở trong đầu không ngừng cuộn cuộn lên.

- Lang Lễ, khí tức chủ nhân cùng nguyên thần đến Đại Thừa kỳ hậu kỳ rồi.

Thú Ma kinh ngạc nhìn Lang Lễ hỏi, từ lúc quy thuận, Thú Ma cùng Lang Lễ quan hệ cũng không tệ lắm.

- Đúng vậy, Đại Thừa kỳ hậu kỳ so với bình thường mạnh hơn không ít, thật là có chút kỳ quái.

Lang Lễ cũng khó hiểu, loại tình huống này hắn cũng không biết là chuyện gì xảy ra.

- Chủ nhân nguyên thần cường hãn, hơn nữa có Hạo Thiên Tháp, đến lúc địa tiên chi cảnh, có thể đối kháng địa tiên hậu kỳ cùng thiên tiên sơ kỳ.

Thú Ma hơi nói.

- Hẳn là có thể như vậy, ta cảm giác được chủ nhân hiện tại nguyên thần có thể đối kháng thiên kiếp Tán tiên.

Lang Lễ nói.

Một lát sau, khí tức trên thân Nhạc Thành cũng ổn định lại, chậm rãi mở hai mắt, ánh mắt như ánh sao hiện lên.

- Hô.

Sau khi thở ra một ngụm trọc khí, Nhạc Thành cảm giác trong cơ thể tràn đầy lực lượng cùng trong nguyên thần lực, không khỏi lộ ra mỉm cười, cuối cùng hân rất nhanh đến Độ Kiếp kỳ.

- Chúc mừng chủ nhân đột phá.

Lang Lễ, Thú Ma, Đại Song Tiểu Song nhìn Nhạc Thành nói.

- Các người chúc mừng cái gì, mới Đại Thừa kỳ hậu kỳ mà thôi.

Nhạc Thành cười trả lời, thực lực Đại Thừa kỳ hậu kỳ chính hân ngàn năm trước liền đạt tới, hiện tại một lần nữa tu luyện ra mà thôi.

- Lập tức đến Nhạc gia, chúng ta trước đi ra ngoài một chút.

Thần thức Nhạc Thành tỏa ra không gian thông đạo, Nhạc Thành nói với mọi người, tâm niệm vừa động, mọi người liền xuất hiện ở bên ngoài Hạo Thiên Tháp, ở trong không gian thông đạo.

- Nhạc Thành, chờ sau khi trở lại Nhạc gia, chúng ta liền đi xem Song Phong sơn mạch, mở ra Thiên Nguyên Đại Trận, không có Thiên Địa nguyên khí, cả Huyền Thiên nội địa cũng gặp phải bất lợi.

Nhạc Thiên lão tổ nhìn Nhạc Thành nói

- Sư sư.

Mấy đạo thân ảnh từ trong Hạo Thiên Tháp đi ra, lần này Thú Ma cùng Lang Lễ cũng đi ra Hạo Thiên Tháp.

- Ra mắt Nhạc Thiên lão tổ, chúc mừng tộc trưởng.

Không gian thông đạo có mấy trăm Hoàng Long hộ vệ đội cùng Thanh Long hộ vệ đội hành lễ nói.

- Có sự tình gì mà chúc mừng của ta?

Nhạc Thành ở trên không trung dừng lại thân hình hồi, đám người Đại Song Tiểu Song cũng nghi hoặc nhìn mấy trăm Hoàng Long hộ vệ đội cùng Thanh Long hộ vệ đội.

- Tộc trưởng, người chẳng lẽ còn không biết sao, ba vị phu nhân mang thai.

Thanh Long hộ vệ đội trưởng tiến lên nói, người này Nhạc Thành nhận thức chính là Nhạc Thạch Đầu.

- Thạch Đầu, người nói thật sao?

Nhạc Thành nhất thời trờng lớn hai mắt, tin tức này hân kinh ngạc một chút.

Lúc này Đại Song Tiểu Song, Yêu Huyền, Thanh Đồng, Hồng Loan, Nhạc Thiên lão tổ đều kinh ngạc lên.

- Thiên chân vạn xác, cả trong tộc cũng biết, là Mộ Dung Hiểu Hiểu phu nhân, Vân Phỉ Phỉ phu nhân, Liễu Thanh Thanh phu nhân.

Nhạc Thạch Đầu khẳng định nói.

Nhạc Thành vẻ mặt trợn mắt kinh ngạc, Hiểu Hiểu, Phỉ Phỉ, Thanh Thanh ba người mang thai, Nhạc Thành nhanh chóng nhớ tới, cũng chỉ có tam nữ này mới có thể mang thai, xem ra là sự thật.

- Hoàng Long hộ vệ đội cùng Thanh Long hộ vệ đội ở đây phủ rất tốt, mỗi người cùng trưởng lão lĩnh một viên bát phẩm đan dược, nói là ta đồng ý.

Nhạc Thành lấy lại tinh thần, lập tức nhìn Hoàng Long hộ vệ đội cùng Thanh Long hộ vệ đội nói.

- Đa tạ tộc trưởng.

- Tạ ơn tộc trưởng.

Mấy trăm người nhất thời vui sướng nói, lần này kiếm được một viên bát phẩm đan dược, bình thường cũng chỉ có tộc trưởng trưởng lão những người trong tộc lập được công lớn mới có thể có được, hiện tại tộc trưởng cao hứng, thưởng cho mỗi người một viên bát phẩm đan dược, đây chính là đại thủ bút.

- Chúc mừng chủ nhân.

- Chúc mừng lão ba, chúng ta có đệ đệ muội muội.

Đại Song Tiểu Song, Lang Lễ Thú Ma, Thanh Đồng, Hồng Loan đều vui sướng nhìn Nhạc Thành nói.

- Chúc mừng tộc trưởng.

Nhạc Thái, Nhạc Giác hai vị Thái thượng trưởng lão cũng nhìn Nhạc Thành chúc mừng.

- Lão tổ, ta đây đi về trước.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Thiên lão tổ nói, lúc này Nhạc Thành đã muốn tới ngay Nhạc gia rồi.

- Mau đi đi.

Nhạc Thiên lão tổ mỉm cười nói.

Nhạc Thiên lão tổ nói chưa dứt, thân ảnh Nhạc Thành liền biến mất ở tại trên không trung, Lang Lễ, Thú Ma, đám người Yêu Huyền lập tức đuổi theo.

Bên trong Nhạc gia, trong phòng nhỏ, Mộ Dung Hiểu Hiểu, Liễu Thanh Thanh, Vân Phỉ Phỉ đang được mọi người bảo hộ ở tại trong đó.

- Nói như vậy, nếu tiểu chủ nhân hiện tại mặc nó vào, nếu không có pháp lực thúc dục, Tích Cốc kỳ hậu kỳ cũng vô pháp đả thương đến tiểu chủ nhân may, nếu tiểu chủ nhân trúc cơ xong, một tia chân khí thúc dục bảo giáp, thì phải Nguyên Anh kỳ cũng vô pháp xúc phạm tới tiểu chủ nhân may.

- Đây đúng là bảo vật, là bảo vật tiên Ma giới, Thú Ma, phần lễ này chính là rất nặng.

Nhạc Thành nhìn Thú Ma nói, đối với hoàn vũ bảo giáp này, Nhạc Thành thật sự rất thích thú, về sau chờ Phỉ Phỉ tiểu tử kia sinh ra, trên người bốn gia hỏa đều có hoàn vũ bảo giáp, chính mình cũng yên tâm hơn.

Chính mình thu phục Thú Ma, chính là chiếm được loại bảo vật này, thật sự là kinh hỉ ngoài ý muốn.

- Chủ nhân, đây là.

Thú Ma nói, đối với chủ nhân, Thú Ma trong khoảng thời gian này cũng biết, chủ nhân đối với hắn căn bản không hề động tay chân, đám người Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng ma thú đều là giống nhau, căn bản không cho là hạ nhân, đều cho là người một nhà đối đãi. Trên danh nghĩa là quan hệ chủ tớ, nhưng đều là người một nhà, chủ nhân cũng chưa bao giờ đem bọn họ trở thành vật hi sinh.

- Lang Lễ, Thú Ma, tu vi các người đều ở phía trên ta, đồng thời các người hiểu biết cũng hơn ta nhiều, về sau này bốn tiểu tử kia ta nhờ các người quan tâm, chuyện tu luyện liên giao cho các người.

Nhạc Thành nói.

—o0o—

1060. Chương 918: Hoàn Vũ Bảo Giáp (2).

Chờ Phỉ Phỉ sinh tiểu tử kia, bốn tiểu tử từ nhỏ chính là tổ hợp vô thượng Thiên Yêu cùng Thiên ma siêu cấp cường giả phụ đạo tu luyện, Nhạc Thành đối với bốn tiểu tử kia tiền đồ cũng thấy được, chỉ sợ là cả Hoa Hạ Tu Chân Giới cũng không thể tìm ra tiểu tử vừa mới sinh có thể trúc cơ, đồng thời còn có một vô thượng Thiên Yêu cùng Thiên ma siêu cấp cường giả dạy dỗ tu luyện.

- Chủ nhân, chuyện này để cho Lang Lễ làm tốt hơn, dù sao hắn là tiên thú, còn ta là ma đạo, ta tu luyện chính là ma công.

Thiên Ma vội vàng nhìn Nhạc Thành nói, ở tiên Ma giới cùng Tu Chân Giới, người tu ma đều làm cho người ta kiêng kỵ, ma đạo đối lập, người tu tiên cùng người tu ma từ trước đến nay chính là thủy hỏa bất dung.

- Tu ma thì làm sao, Đại Song Tiểu Song không phải tu luyện ma công sao, nếu bọn hắn về sau tu luyện ma công ta tuyệt không phản đối, cho dù không tu luyện ma công, người cũng dạy hắn một ít thủ đoạn ma đạo.

Nhạc Thành nói.

- Vâng, chủ nhân.

Thú Ma đáp, không nghĩ tới chủ nhân như vậy.

Lúc này trong đại sảnh chúng nữ đều vây quanh ba cái tiểu tử, Nhạc Thành mỉm cười, chạy tới xem mẫu thân của hài tử, Hiểu Hiểu cùng Thanh Thanh chính là bị liên lụy.

Tộc trưởng mừng thiên kim cùng công tử, một ngày sau cả trong thành mọi người đều biết, ngày hôm qua không có ít người đau lòng không thôi, mỗi người năm trăm tiền vàng, đối bình người bình thường mà nói là rất nhiều, có người một nhà có năm sáu nhân khẩu, tới càng nhiều có thể được đến hơn hai nghìn tiền vàng, đối với tộc nhân bình thường mà nói, chính là thủ bút cực lớn.

Vào đêm sau, đại trạch Nhạc gia ngoại tộc nhân mới tán đi, mà tổng cộng phát tiền vàng ra ngoài hơn năm triệu kim tệ, năm triệu kim tệ này đối với Nhạc Thành mà nói cũng không là cái gì.

Buổi tối, nhìn thấy ba tiểu tử mới sinh, người Nhạc gia muốn đặt tên mà sầu muộn, ý kiến mọi người căn bản là không thống nhất.

Cuối cùng Nhạc Thành quyết định, đem ba tiểu tử kia phân biệt tên là Nhạc Hàm, Nhạc Uyên, Nhạc Nghiên, Vân Phỉ Phỉ trong bụng còn hai tháng mới sinh cũng đặt tên là Nhạc Trạ.

Sau khi Nhạc Thành đặt tên, mọi người cũng cuối cùng không có ý kiến, liền định như vậy.

Kế tiếp mấy ngày sau, Nhạc Thành thành thật đứng ở đại trạch Nhạc gia cùng Mộ Dung Hiểu Hiểu, Liễu Thanh Thanh. Lúc này dưới sự trợ giúp của Lang Lễ, cũng đã trúc cơ thành công, vừa mới sinh ra đã trúc cơ, đối với tu luyện về sau có lợi thật lớn.

Ra mắt Nhạc Thiên lão tổ kiểm tra, chứng minh ba tiểu tử có mười thành đầu để long mạch, thân thể không có người so sánh, hơn nữa ba tiểu tử này đều ó Ki Long bảo giáp.

Ngày thứ tư, Hồ Điệp Cốc Đồ Kiều Kiều, Hỏa Lão, chạy tới nhạc gia.

Đồ Kiều Kiều cùng chúng trưởng lão tới Nhạc gia kết giới, nhìn thấy Nhạc gia cường giả, cũng giật mình không ít.

Liễu Thanh Thanh là Hồ Điệp Cốc nữ tôn, cùng Đồ Kiều Kiều cảm tình chính là tình mẹ con, tin tức Liễu Thanh Thanh mang thai Hồ Điệp Cốc biết được, liền nhanh chóng chạy đến, kết quả vẫn chậm vài ngày.

Nhưng mọi người sau khi tới Nhạc gia, đều được Nhạc gia thịnh tình khoản đãi, tốt xấu đây cũng mẹ đẻ, hơn nữa Liễu Thanh Thanh vì Nhạc gia sinh hạ tôn nữ.

Về phần Mộ Dung Hiểu Hiểu cùng Vân Phỉ Phỉ nhà ở Huyền Thiên đại lục, lúc này đường xá xa xôi, cũng không có tin tức truyền về.

Ngày thứ bảy, Nhạc Thành cáo biệt người Nhạc gia, sau đó cùng Lang Lễ, Thú Ma, Thanh Đồng, Hồng Loan, Yêu Huyền, Đại Song Tiểu Song, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ ly khai Nhạc gia, mọi người thẳng đến Cự Thạch Thành. Cự Thạch Thành không gian ngọc giản có ở trên người Lê Tiểu Dao, cũng chỉ cần nửa tháng thời gian là có thể đến Cự Thạch Thành.

Mọi người tiến vào không gian thông đạo, sau đó vào trong Hạo Thiên Tháp tu luyện, nửa thời gian, nói không chừng càng thêm dài, Nhạc Thành còn có chút luyến tiếc.

Nhưng hẳn phỉ đến mở ra Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, hiện tại có tin tức mấy tên ma đầu, Nhạc Thành cũng chỉ có thể đi trước đối phó mấy tên ma đầu này, nếu như bị Hỗn Thế Ma Vương tìm được, hậu quả chính là phiền toái, Hỗn Thế Ma Vương nếu tìm được mấy người kia, sau khi cắn nuốt thực lực hồi phục, đến lúc đó Lang Lễ cũng vô pháp đối phó được.

Một lát sau, đám người Nhạc Thành cũng tiến nhập trạng thái tu luyện, mỗi người đều tu luyện.

Mà lúc này ở một chỗ địa phương Huyền Thiên đại lục, trong mật thất, một mảnh ma khí màu đỏ bị hút vào trong cơ thể, sau đó mới đình chỉ tu luyện.

- Uyển nhi, thực lực ta khôi phục rồi, hôm nay chúng ta liền đi xem sư phụ ngươi cùng môn nhân có ngộ hại hay không.

Sau khi mở hai mắt, trong mắt thần sắc càng thêm yêu mị vài phần.

- Đại tỷ, đa tạ tỷ.

Thượng Quan Uyển Nhi nhìn mộng yểm nói.

- Ngươi không cần cảm tạ ta, nói không chừng sư phụ ngươi còn ở trong sư môn, hậu quả này không cần ta nói ngươi cũng biết đến, ta đáp ứng cùng ngươi đi xem, hiện tại thực lực ta cũng khôi phục rồi, cũng không sợ Thanh Dương Lão Ma kia, cùng ngươi đi cũng không sao.

Mộng Yểm nói:

- Ngươi nhớ rõ, ngươi về sau phải bồi ở bên cạnh ta.

- Đại tỷ, ta ở bên cạnh ngươi cũng không hữu dụng, nhưng ngươi muốn ta ở lại bên cạnh ngươi, ta sẽ ở lại bên cạnh ngươi, dù sao ta cũng không còn địa phương để đi.

Thượng Quan Uyển Nhi thản nhiên nói.

—o0o—

1061. Chương 919: Âm Ma.

Cự Thạch Thành ở một chỗ núi non, ở trong một sơn cốc, hai đạo thân ảnh tiếp tục từ trên không trung xẹt qua, tốc độ này cực nhanh, chính Đấu thánh cường giả cũng vô pháp thấy rõ.

- Ma vương, ta muốn báo thù, để cho ta đi đánh chết tên Nhạc Thiên kia rồi nói sau.

- Đoan Mộc Cuồng, người cần bản giết không được Nhạc Thiên kia, trừ phi người đến một kiếp tán ma chi cảnh, nếu không người cần bản không thể đánh chết Nhạc Thiên.

- Chính là ta Hắc Âm Ma Huyết Tộc đã bị giết, cừu này ta nhất định phải báo.

Trên không trung Đoan Mộc Cuồng nghiêng rằng nghiêng lợi nói.

- Chờ ta khôi phục thực lực, ta sẽ giúp người báo thù, hiện tại người đi báo thù, người chính là đi chịu chết mà thôi.

Hỗn Thế Ma Vương nhìn Đoan Mộc Cuồng nói.

- Âm Ma, người còn trốn chỗ nào.

Ngay tại lúc Hỗn Thế Ma Vương vừa mới nói xong, khu vực trống không nhất, trong một chỗ bụi cây, Hỗn Thế Ma Vương nhìn thấy một bóng đen.

Hai người sắc mặt đại biến, nhanh chóng bỏ chạy. Theo h đoàn bóng đen càng ngày càng gần, phía trước có một đạo thân ảnh cũng không có khí lực chạy trốn.

Trong lúc nhất thời, đoàn bóng đen kia chợt bạo khởi, nhanh như điện thiểm ở một bên lùm cây nhảy ra, mang theo hắc vụ cuộn cuộn hướng tới Hỗn Thế Ma Vương đánh tới.

Hừ lạnh một tiếng, Hỗn Thế Ma Vương đã sớm biết, không chút nghĩ ngợi liền té ra Thần Nông đỉnh, một đoàn hắc sắc ma khí nồng đậm theo Thần Nông đỉnh rơi xuống. đem Hỗn Thế Ma Vương bao vây ở bên trong.

Đồng thời màu đen phi kiếm xuất hiện trong tay, một cái pháp quyết đánh ra, một đạo màu đen kiếm quang nồng đậm từ trên phi kiếm nổ bắn ra, nơi kiếm quang đi qua, chung quanh lùm cây “Đùng” bị gột rửa không còn, lộ ra khe hở ở trên mặt đất.

Kiếm quang giống như long xà, màu đen tia chớp mng theo sát khí đánh vào đoàn hắc vụ.

Lúc này hắc vụ dần loãng dần, từng ngón tay hắc khí từ trong đó tràn ra, như bạch tuộc bình thường, hướng tới Hỗn Thế Ma Vương chộp tới.

màu đen râu mơ hồ làm cho người ta hàn ý tràn ngập, một cỗ âm phong làm ho người cảm giác không chịu nổi.

Lúc này âm phong âm khí giống như thổi vào thân thể, làm cho lòng người rất là không thoải mái.

- Xèo xèo.

Lúc này hắc khí cùng màu đen kiếm quang Hỗn Thế Ma Vương ma sát vào nhau, thế nhưng đụng nhau giống như điểm tinh quang. Về điểm tinh quang này phi tới mặt đất liền đem mặt đất chảy ra một chút ngăm đen vậy.

Hắc hắc một tiếng cười quái dị, tay phải Hỗn Thế Ma Vương liên tục múa may, không ngừng đan vào nhau, một bên lạnh lùng nói:

- Âm Ma, người còn muốn trốn chỗ nào.

- Hỗn Thế Ma Vương, người thật sự ra rồi sao, hôm nay ta và người liều mạng.

Hắc vụ kêu lên, thanh âm vang lên làm cho mọi người có cảm giác da đầu run lên. Nguyên bản hắc khí lẫn lộn biến hóa, dần dần lộ ra tướng mạo.

Đây là một lão giả áo bào màu xám, thần tình tái nhợt, nhưng lại không giống tiêu hao quá nhiều thần sắc, khuôn mặt không có huyết sắc, giống như Quỷ Hồn tới từ địa ngục vậy.

- Người cùng ta liều mạng sao, người muốn thế nào, người căn bản không đối phó được ta.

Hỗn Thế Ma Vương âm trầm lạnh nhạt nói.

- Hỗn Thế Ma Vương, ta chết cũng không cho người dễ chịu.

Khuôn mặt lão giả không có chút huyết sắc nào nhìn Hỗn Thế Ma Vương, trong mắt tràn đầy vẻ oán độc, đối với Hỗn Thế Ma Vương hận ý vô cùng.

- Người còn chưa đủ tư cách.

Hỗn Thế Ma Vương nói.

- Âm linh sao.

Lúc này trong miệng lão giả hét lớn một tiếng, quanh thân ma khí trào ra, khắp không gian đều tràn ngập một mảnh âm phong, đồng thời trên mặt không có huyết sắc, quanh thân ma khí hội tụ toàn thân, nếu hé ra hai tay vươn ra lân giáp cùng lợi trảo, thân hình cũng bị một mảnh lân giáp thật dày bao trùm, trên lưng có đuôi dài, bộ dáng vô cùng khủng bố, giống như âm linh bên trong địa ngục, nhìn thấy đều làm cho lòng người run sợ.

Âm Ma biến thành âm linh khủng bố hung hăng nhìn Hỗn Thế Ma Vương, tựa hồ tính toán dùng răng nanh, đem cả người Hỗn Thế Ma Vương nghiền nát xuống.

Nhìn thấy bộ dáng Âm Ma khủng bố, Đoan Mộc Cuồng không khỏi cảm giác được tim đập nhanh hơn, chỉ đứng ở xa xa xem chừng, lúc này Âm Ma không phải thực lực hần bây giờ có khả năng đối phó được.

Âm Ma biến thành khủng bố âm linh cay độc nhìn Hỗn Thế Ma Vương, nửa người lân giáp dày, lợi trảo dày đặc. Chỉ vào Hỗn Thế Ma Vương cổ quái nói :

- Ta chết cũng không cho người dễ chịu, liều mạng cũng không tiện nghi cho người.

- Hừ, người còn chưa đủ tư cách.

Hừ lạnh một tiếng, Hỗn Thế Ma Vương trôi nổi ở trên không trung, trong tay nắm lấy phi kiếm màu đen. Lãng không một cước đạp đất hướng về phía Âm Ma mà đi.

—oOo—

1062. Chương 920: Thuần Âm Chi Nguyên (1).

Từ trên người Hỗn Thế Ma Vương tràn ngập một cỗ ma khí ngập trời, trên phi kiếm màu đen là một mảnh kiếm quang màu đen nồng đậm giống như nước sông cuộn cuộn liên miên đập vào âm linh.

Hỗn Thế Ma Vương pháp quyết trong tay từng đạo đánh ra, trên phi kiếm màu đen ma diễm cuộn cuộn, dần dần lan tràn chung quanh, đem cả người Hỗn Thế Ma Vương đều bao phủ vào trong đó, lúc sau Thần Nông đỉnh ngừng vận chuyển, một đạo hắc mang như cây cột hiển hiện ra.

Dần dần Thần Nông đỉnh bị Hỗn Thế Ma Vương thu vào trong cơ thể, lấy Hỗn Thế Ma Vương làm trung tâm, vạn thước chung quanh hoàn toàn bị hắc sắc ma khí che dấu, ma khí vô biên vô hạn lan tỏa về phía bốn phương tám hướng.

Phía dưới cây cỏ bị ma khí đảo qua mà khô héo thối rữa, đám ma tránh né không kịp bị ma khí ngập trời lan tỏa đến, nhất thời hóa thành bạch cốt khung xương, ma khí này quá là kinh khủng.

- Hỗn Thế Ma Vương, Thần Nông đỉnh của người uy lực không được như xưa.

Đột nhiên, Âm Ma biến thành âm linh khủng bố kêu to một tiếng, không đợi Hỗn Thế Ma Vương khởi xướng công kích, cả người nổ bắn ra hơn trăm cái móng vuốt, hướng hắc sắc ma khí Hỗn Thế Ma Vương lao đến.

Âm Ma tựa hồ nhìn ra uy lực Thần Nông đỉnh Hỗn Thế Ma Vương không đượ như xưa, không khỏi tìm được một đạo sinh cơ, thể công cũng càng thêm sắc bén đứng hơn.

Bên trong hàng trăm móng vuốt, Âm Ma biến thành âm linh khủng bố, thoáng chốc thân ảnh gây một vòng, hơn trăm cái lợi móng vuốt, chính là do bốn mạng máu huyết của Âm Ma biến thành khủng bố âm linh biến thành.

Lợi trảo đi đến đâu, nham thạch đều bị xỏ xuyên qua, trong nháy mắt nứt toác thành mảnh nhỏ, mang theo gió cấp chín, thoáng chốc liền lọt vào giữa hắc sắc ma khí.

Chung quanh không gian nhất thời bao phủ một mảnh ma khí ngập trời, Âm Ma ở tiên Ma giới cũng có tu vi Thiên ma đỉnh cao, thực lực cũng vô cùng khủng bố.

Sau đó chỉ thấy Âm Ma biến thành khủng bố âm linh cả người chuyển động, lợi hại bắt đầu ở giữa hắc sắc ma khí bất loạn, “Sét cách cách” va chạm vào nhau, nổ bắn ra nhiều mũi kim hỏa chúc nhỏ. Trừ bỏ Hỗn Thế Ma Vương ra, Đoan Mộc Cuồng không thể nhìn thấy được.

- Khắc khắc, Âm Ma, ngươi là âm linh cũng chẳng ra gì.

Mắt thấy hơn trăm cái móng vuốt, thân nhập vào hắc ám ma khí, Hỗn Thế Ma Vương không nhanh không chậm, dữ tợn nhìn trước cái móng vuốt, sau đó ngưng tụ ma khí, hắc hắc cười quái dị một tiếng, phi kiếm màu đen trong tay như sấm trăm rơi xuống.

Lú này lợi trảo Âm Ma biến thành khủng bố âm linh cũng bị Hỗn Thế Ma Vương trăm xuống, phút chốc lợi trảo này giống như linh xà, móng vuốt tựa hồ hơi vắn vẹo một cái, thoáng chốc liền né qua một kiếm của Hỗn Thế Ma Vương. Sau đó mấy trăm cái móng vuốt đồng thời phát hiện mục tiêu, toàn bộ hướng về phía Hỗn Thế Ma Vương vọt tới.

Trong lòng Hỗn Thế Ma Vương hoảng sợ, nếu chính mình ở tiên Ma giới, đối phó Âm Ma căn bản không sợ, nhưng hiện tại là ở Huyền Thiên nội lục, tu vi thực lực còn chưa khôi phục, cũng vô pháp thi triển thực lực cực mạnh được.

Cùng lúc đó, Hỗn Thế Ma Vương nắm lấy thời cơ, rất nhanh tránh né về sau. Thanh phi kiếm màu đen trong tay đột nhiên đình chỉ ma khí tràn ra ngoài, thời Thần Nông đỉnh trên đỉnh đầu lại xoay tròn mà ra.

Thần Nông đỉnh cấp tốc đem địa ma khí tràn ra thu vào bên trong, một cái thở gấp thời gian, hắc sắc ma khí đã bị Thần Nông đỉnh thu vào bên trong.

Phút chốc, một ngọn lửa cự đại mạnh theo Thần Nông đỉnh trào ra, như một đóa hỏa hoa sen nở rộ, đem Hỗn Thế Ma Vương hoàn toàn bao vây ở trong đó, sau đó mấy chục đóa hỏa hoa sen từ trong Thần Nông đỉnh trào ra hướng về phía móng vuốt Địa Âm ma biến thành khủng bố âm linh chộp tới.

- Vang âm âm...

- Xèo xèo chi...

Hai người gặp nhau, truyền ra một cổ thanh âm kỳ quái. Mấy trăm cái ma trảo do Âm Ma biến thành khủng bố âm linh đánh ra, tiếp theo “Xèo xèo” truyền đến, mấy trăm cái hỏa hoa sen, cũng đồng dạng “Vang âm âm” vang trung lên.

Mỗi khi một cái hỏa hoa sen nứt toác, thân hình Hỗn Thế Ma Vương liền không tự chủ được lui ra phía sau mấy thước, thẳng đến thời điểm Hỗn Thế Ma Vương lui cách vài trăm thước, thân hình mới ổn định lại.

Dưới một kích, chân nguyên Hỗn Thế Ma Vương đã hao tổn thật lớn, hỏa hoa sen thuần túy từ ma khí pháp nguyên chuyển hóa mà thành, lúc này Thần Nông đỉnh Hỗn Thế Ma Vương đã không có tam vị chân hỏa, cho nên hẳn phải trực tiếp dùng ma khí tiêu hao chính mình, điều này đối với hắn mà nói cũng cực kỳ bất lợi.

Hiện tại thân hình vừa vững, cảm giác được pháp lực chính mình hao tổn thật lớn, Hỗn Thế Ma Vương lại đánh về phía Âm Ma, lúc này hỏa diễm quanh thân Âm Ma đã thiêu hủy lợi trảo, thân hình cũng tái nhợt.

- Sưu.

Nhìn thấy Đoan Mộc Cuồng, Âm Ma này sắc mặt đại biến, nhất thời thân ảnh hóa thành kinh hồng chạy đi, nháy mắt biến mất ở hơn mười dặm.

- Muốn chạy, nằm mơ đi.

Nhưng vào lúc này, một cái đại đỉnh màu xanh nháy mắt đem cả thiên địa bao phủ ở tại bên, thân ảnh Âm Ma cũng bị bắt nhập vào trong đó.

- A...

Thần Nông đỉnh thu nhỏ lại, trong vòng Thần Nông đỉnh, có một tiếng kêu thảm thiết truyền ra, thanh âm thê thảm vô cùng, một lát sau tiếng kêu rên ở Thần Nông đỉnh biến mất, một khối thi thể khô héo bắt đầu từ Thần Nông đỉnh tung ra.

Nhìn chăm chú vào Thần Nông đỉnh trên không trung kia, trong mắt Đoan Mộc Cuồng tràn ngập thần sắc nóng cháy.

Ba canh giờ sau, thân ảnh Hỗn Thế Ma Vương mới từ Thần Nông đỉnh đi ra, hơi thở ở ba canh giờ tăng vọt không ít, tu vi lại tăng tiến rất nhiều.

-Chúc mừng ma vương tu vi tiến nhanh.

Đoan Mộc Cuồng đi tới bên người Hỗn Thế Ma Vương nói.

- Kế tiếp là ở nơi nào?

Hỗn Thế Ma Vương nhìn Đoan Mộc Cuồng nói.

- Ma vương, kế tiếp tại Thanh Thụ Thành, nơi này đã qua một tháng thời gian.

Đoan Mộc Cuồng nhìn Hỗn thế ma vương nói.

- Chúng ta hiện tại đã qua, một tháng này ta cũng hoàn toàn tốt cần nuốt pháp lực tiêu hao.

Hỗn Thế Ma Vương nói xong, thân hình hai người liền biến mất ngay tại chỗ.

Nửa tháng sau Thanh Dương Lão Ma cầm chế trong vòng, trên ngọn núi, một bóng hình xinh đẹp khoanh chân ngồi xuống, quanh thân ma khí ngập trời bạo dũng ra, toàn thân hơi thở không ngừng kéo lên.

- Bắt đầu đột phá, nhiều nhất nửa tháng thời gian, có thể đột phá tới Hợp Thể Kỳ, đến lúc đó ta có thể động thủ, chờ thương thế ta toàn bộ phục hồi, tu vi tiến một bước, đến lúc đó Hỗn Thế Ma Vương có năng lực làm khó dễ được ta sao.

Thanh Dương Lão Ma nhìn chăm chú vào bóng lưng Dịch Thiển nói.

- Ta cũng nên đi chuẩn bị, cần nuốt chín trăm chín mươi chín tấm thân xử nữ thuần âm chi nguyên, đến lúc đó thành công hơn phân nửa.

Thanh Dương Lão Ma thì thào nói.

Thân ảnh nháy mắt biến mất ở tại trên không, Thanh Dương Lão Ma về tới trong phòng.

- Người tới, mang người vào đi.

Trong phòng Thanh Dương Lão Ma nói ra.

—oOo—

1063. Chương 920: Thuần Âm Chi Nguyên (2).

- Chủ nhân, người đã mang đến.

Mấy tên hán tử lôi kéo mấy nữ tử tuổi trẻ tới trong phòng Thanh Dương Lão Ma.

Các người đi ra ngoài.

Thanh Dương Lão Ma nhìn mấy hán tử nói.

- Vâng, chủ nhân.

Mấy hán tử rời đi, đem mấy nữ tử tuổi trẻ lưu tại trong phòng.

- Người là ai, người muốn gì.

Lú này mấy nữ tử tuổi trẻ nhìn chăm chú vào Thanh Dương Lão Ma, trên mặt đều xuất hiện hoảng sợ, cùng lui về phía sau.

- Các người sẽ thích, lại đây đi, các người phía trước, ta sẽ cho các người niềm vui.

Thanh Dương Lão Ma tà tà cười, trong tay một mảnh hào quang bao vây mấy người nữ tử, nhất thời mấy người nữ tử này liền không thể động đậy, hoảng sợ trong mắt càng ngày càng đậm hơn.

- Đến đây đi.

Trong tay thủ ấn giương lên, mấy nữ tử tuổi trẻ này bị Thanh Dương Lão Ma ném vào trên giường, tiếp theo Thanh Dương Lão Ma cười lao đến.

- Tê tê.

Sau khi một tiếng thanh âm vỡ tan, một nữ tử quần áo trắng muốt liền xuất hiện ở trước người Thanh Dương Lão Ma, Thanh Dương Lão Ma đi vào, hung hăng đặt nữ tử trên người bắt đầu phát tiết.

Một lát sau, nữ tử này đau đớn kịch liệt không thể chịu đựng được khoái cảm thì quanh thân Thanh Dương Lão Ma thanh mang tràn ngập, cô gái này nháy mắt biến thành một khối thây khô.

Tiếp theo Thanh Dương Lão Ma mây mưa đến cô gái thứ hai, tiếng rên vui mừng không thể chịu đựng được từ trong miệng cô gái này phát ra, cô gái này cũng hóa thành một khối thây khô.

Lúc này các nữ tử còn lại thấy một màn như vậy, nhất thời trong lòng sợ hãi, nhưng bị Thanh Dương Lão Ma chế trụ, các nàng căn bản không thể nhúc nhích nửa phần.

Lúc này mấy nữ tử tuổi trẻ chỉ có thể trở mặt sợ hãi nhìn thấy Thanh Dương Lão Ma, kết cục cũng giống đồng bạn mà thôi.

Hai canh giờ thời gian, mấy nữ tử tuổi trẻ này toàn bộ biến thành thây khô, mà mấy thây khô đều bị Thanh Dương Lão Ma sau khi giao hợp biến thành.

Ngày hôm sau, Thanh Dương Lão Ma vẫn cùng hơn mười nữ tử tuổi trẻ dây dưa cùng nhau, cắn nuốt thuần âm, sau đó toàn bộ nữ tử đều biến thành thây khô.

Cự Thạch Thành, trên không trung một cái không gian thông đạo nháy mắt xuất hiện, mấy đạo thân ảnh từ trên không trung thông đạo nhảy ra, liền nháy mắt biến mất ngay tại chỗ.

Mấy canh giờ sau, mấy đạo thân ảnh ở Cự Thạch Thành một chỗ núi non xuất hiện, một chuyến này chính là Nhạc Thành cùng Lang Lễ, Thú Ma, Khiếu Thiên Hồ, Yêu Huyền.

- Khiếu Thiên Hồ, người xác định ở chỗ này.

Nhạc Thành nhìn Khiếu Thiên Hồ hỏi.

- Chủ nhân, liền ở phía trước một chút.

Khiếu Thiên Hồ khẳng định nói.

- Chủ nhân, không cần đi phía trước, Hỗn Thế Ma Vương đã tới nơi này, phụ cận có dấu vết dấu pháp, còn có khí tức trên thân Hỗn Thế Ma Vương, mặt khác hơi thở như Âm Ma, phỏng chừng là Âm Ma bị Hỗn Thế Ma Vương cắn nuốt.

Lang Lễ nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào không trung, phụ cận chứng thật có dấu vết đại chiến.

- Sư.

Thú Ma thân ảnh nhất thời hóa thành kinh hồng hướng về phía không trung mà đi, một lát sau lại nhớ, trong tay đồng thời lấy ra một khối cây khô.

- Chủ nhân, đây là thi thể Âm Ma thạch, không sai được, hẳn mấy ngày trước, chúng ta đã tới chậm vài ngày.

Thú Ma nhìn Nhạc Thành nói.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, Hồn Thể Ma Vương đuổi phía trước chính mình.

- Chủ nhân, kế tiếp ở nơi nào, chúng ta chạy nhanh mới được.

Lang Lễ nhìn Nhạc Thành nói.

- Thanh Thụ Thành, Đại Song, người dùng Vạn Quỷ Đoạt Hồn Kỳ, chúng ta cấp tốc đi Thanh Thụ Thành.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống nói, đến Thanh Thụ Thành Nhạc Thành không có không gian ngọc giản, chỉ có thể dựa vào chính mình, mà Đại Song có Vạn Quỷ Đoạt Hồn Kỳ còn nhanh hơn Khiếu Thiên Hồ, Nhạc Thành cũng chỉ có thể để Đại Song dùng Vạn Quỷ Đoạt Hồn Kỳ chạy đi.

- Vâng, chủ nhân.

Đại Song gọi ra Vạn Quỷ Đoạt Hồn Kỳ, mọi người tiến nhập Hạo Thiên Tháp, sau đó biến mất ở tại trên không trung hướng đến Thanh Thụ Thành.

Nửa tháng sau, bên trong Thanh Dương Lão Ma cấm chế, ngọn núi phía trên là một mảnh ma khí ngập trời bị cắn nuốt tới trong cơ thể Dịch Thiển, lúc này, khí tức trên thân Dịch Thiển đã ở Hợp Thể Kỳ sơ kỳ.

Bởi vì tu luyện ma công, lúc này cả người Dịch Thiển tràn ngập một cỗ vô hơi thở gọi hồn, nhìn qua đẹp dễ động lòng người, hơn nữa nàng vốn là tuyệt sắc mỹ nhân, có thể nói là tuyệt đối vưu vật, nam nhân nhìn cũng không thể cầm giữ được.

- Sư tổ, ta chết cũng sẽ báo thù cho người.

Dịch Thiển nhìn chăm chú trên không thì thào nói.

- Nhạc Thành, ta thiếu của ngươi, ở Thanh Vân Môn ta đã muốn trả lại cho ngươi, ngươi cũng nhục nhã trở lại, ở cực viêm, ta lại thiếu ngươi, nếu có kiếp sau, kiếp sau ta trả lại cho ngươi, bất quá kiếp sau, chúng ta công bình quyết chiến, kiếp sau, ta sẽ không bại bởi ngươi.

Dịch Thiển thì thào nói xong, thân hình liền biến mất ở tại ngọn núi.

Ở trong phòng Thanh Dương Lão Ma, một tiếng hát khê truyền ra, đồng thời có thêm một khối cây khô hình thành, khối cây khô này là khối thứ chín trăm chín mươi chín rồi.

Nửa tháng thời gian, Thanh Dương Lão Ma thả âm bổ dương cắn nuốt chín trăm chín mươi chín gái trinh, lúc này quanh thân Thanh Dương Lão Ma là một mảnh ma khí thanh quang nồng đậm bao vây.

- Cốt kết.

Một tiếng kêu lên, cửa phòng bị mở ra, mấy hán tử đem thi thể trong phòng mang đi ra ngoài, một bóng hình xinh đẹp tuyệt mỹ cũng chậm rãi đi đến.

- Thiển nhi, ngươi rốt cục đột phá tới Hợp Thể Kỳ, ngươi hiện tại cũng có thể thừa nhận được công lực trên người của ta.

Nhìn thấy thân ảnh Dịch Thiển, Thanh Dương Lão Ma lộ ra ý cười.

- Ân, vừa mới đột phá.

Dịch Thiển mỉm cười nói, sau đó tươi cười mị ý tràn ngập, làm cho Thanh Dương Lão Ma chỉ biết nuốt nước miếng.

—o0o—

1064. Chương 921: Vong Ma.

- Thiển nhi, chờ ta thương thể hồi phục, ta liền mang ngươi về Tiên Ma giới, cho ngươi làm nữ nhân duy nhất của ta, về sau ta không thêm nữ nhân khác nữa.

Thanh Dương Lão Ma tà cười nói.

- Ngươi phải nhớ kỹ lời ngươi đã nói, không cho phép gạt ta.

Dịch Thiển nói, trong mắt mỉa ý mười phần.

- Thiển nhi, ngươi hãy nghe cho kỹ, đợi ta đem ma công của ta truyền vào trong cơ thể của ngươi, điểm thống khổ này ngươi phải nhịn xuống, chỉ cần mười ngày thời gian, đến lúc đó chúng ta liền thiên địa giao hợp, tái vận dụng ma công, chúng ta đem ma công từ trong cơ thể ngươi thu hồi, đến lúc đó, hai người chúng ta có thể hưởng thụ cá nước thân mật, còn có thể tăng cường tu vi.

Thanh Dương Lão Ma nhìn Dịch Thiển nói.

- Tốt lắm, đến lúc đó ngươi không gạt ta là được.

Dịch Thiển mỉm cười dễ thương nói.

Lúc này Dịch Thiển khoanh chân ngồi, Thanh Dương Lão Ma toàn thân ở sau lưng Dịch Thiển khoanh chân ngồi xuống, trong tay thủ ấn biến hóa, Thanh Dương Lão Ma cũng thu hồi lại, trong tay thủ ấn biến hóa, quanh thân là một cỗ ma khí cuồng bạo trào ra bên ngoài cơ thể.

Đồng thời hai tay đều đánh ra một đạo ma khí nồng đậm theo lòng bàn tay tràn ngập, cuối cùng đưa vào trên lưng Dịch Thiển, quanh thân hai người nhất thời một mảnh thanh quang bao vây.

- A...

Dịch Thiển nhịn không được phát ra một tiếng kêu thảm thiết, kinh mạch trong cơ thể được Thanh Dương Lão Ma rót ma khí vào, giống như là chống đỡ không nổi, thống khổ làm cho người ta khó có thể chịu được.

- Thiển nhi, ngươi nhẫn nhẫn là tốt rồi, ma công của ta quá mức bá đạo, kinh mạch của ngươi trong lúc nhất thời không thể thừa nhận, không có vấn đề, nhẫn nhẫn là tốt rồi.

Thanh Dương Lão Ma nhìn Dịch Thiển cười lạnh nói.

Mà Dịch Thiển cố nén loại thống khổ này, hàm răng cắn chặt, gắt gao chống lại, trong ánh mắt đột nhiên trở nên kiên nghị, đồng thời trong mắt hiện lên một tia tàn khốc.

Thanh Thụ Thành bên trong một chỗ núi non, hơi thở chung quanh thê lương, tĩnh mịch, không gian vắng lạnh lẽo.

Ở chỗ sâu nhất, có một tòa đỉnh núi nguy nga, được người khai phá ra một tòa cung điện thật lớn, khắp nơi âm trầm bạch cốt, từ giữa sườn núi bắt đầu phủ kín ở tại cả ngọn núi.

Một cỗ âm trầm tà ác đáng sợ thổi quét cả tòa cự phong vạn thước, khí tử vong nồng đậm khủng bố trong cung điện hấp dẫn, toàn bộ hướng tới đỉnh núi tụ tập.

Trong lúc nhất thời, tử vong khí nồng đậm ngưng tụ thành từng giọt rơi xuống, thiên ti vạn lữ tà ác bị hút vào cung điện. Tòa cung điện không ngừng cắn nuốt khí tử vong tà ác.

Lấy cự phong làm trung tâm, khu vực này khí tử vong điên cuồng hội tụ, phạm vi trăm dặm ma thú trốn tránh, không có bất cứ sinh vật nào dám tới gần.

Mà vào lúc này trên không trung ma khí bắn ra bốn phía lực lượng hủy diệt âm âm bộc phát ra, hai đạo thân ảnh quỷ xuất hiện ở trên không.

- Xuy xuy.

Nhưng vào lúc này, trên không trung, một đạo thân ảnh màu trắng ma từ trong cung điện bắn ra, ma khí ngập trời, hai đạo lực lượng lần lượt thay đổi cùng nhau.

- Vang âm âm.

Thiên Lô nổ vang, lực lượng bắn nhanh, tiếng nổ mạnh hết đợt này đến đợt khác.

Lực lượng đáng sợ va chạm cùng một chỗ, trong chớp mắt, chung quanh liền hình thành một cái hắc động thật lớn, lực lượng cường hãn khuếch tán, chung quanh núi non tạo thành một cái khe.

- Hồn Thế Ma Vương, người vẫn tìm tới sao.

Một đạo thanh âm âm trầm quỷ dị từ trên không trung vang lên.

- Vong Ma, người không đối được khí tức trên thân, muốn tìm người thực dễ dàng.

Hồn Thế Ma Vương thần nhiên nói.

- Hồn Thế Ma Vương, người buông tha ta, ta có thể đi theo bên cạnh người.

Trên không trung thanh âm quỷ dị tiếp tục nói.

- Vong Ma, cũng không cần tính toán kéo dài thời gian, ở gần nơi này ta đã bố trí cấm chế, nếu người muốn chạy trốn cũng chỉ có thể giết ta, nếu không người trốn không thoát đâu.

Hồn Thế Ma Vương Âm Lệ cười lạnh nói.

-Hồn Thế Ma Vương, ta và người liều mạng.

Một thanh âm nổi giận truyền đến, trên không trung một đạo hắc y thân ảnh lao ra, Hắc y nhân kia bộ dáng khùng bố, trên trán cũng đều che kín một mạch máu màu đen, lông mày giống ẩn ký một bộ xương khô.

Sau khi thân ảnh xuất khùng bố này xuất hiện, quanh thân Hắc y nhân là ma khí màu trắng mãnh liệt bùng nổ. Ma khí cường hãn ở trên không trung hóa thành một ma đao màu trắng, mang theo lực lượng xé rách không gian hung hăng chém thẳng xuống.

- Vong Ma, chẳng lẽ người dựa vào thực lực của người cũng muốn đối phó ta sao, muốn chết.

Đồng thời thời điểm, Hồn Thế Ma Vương trong tay màu đen phi kiếm nháy mắt xuất hiện, một đạo kiếm quang màu đen ngênh hướng về phía Vong Ma mà đi.

- Xuy xuy.

Hai đạo quang mang chói mắt dây dưa với nhau, nháy mắt lại tách ra, chung quanh không gian lực lượng làm cho chấn động.

- Lại đây cho ta.

Sau một chiêu, Hồn Thế Ma Vương vẻ mặt căng thẳng, quát lạnh.

Đồng thời, Vong Ma trong tay thủ ấn cấp tốc biến hóa, lông mày bộ xương khô đỏ ửng biến mất ở tại ấn đường, một cỗ ma khí chói mắt hướng Hồn Thế Ma Vương nổ bắn ra ma khí màu trắng nồng đậm, trong đó hỗn loạn cực nóng cùng hơi thở dày đặc khùng bố.

Khoảng cách ma khí khùng bố xẹt qua không gian trực tiếp xuất hiện ở phía trước Hồn Thế Ma Vương, ma khí này mang theo hơi thở cực độ nguy hiểm, cũng làm cho Nhạc Thành kinh hãi vô cùng.

Hừ lạnh một tiếng, màu đen phi kiếm trong tay Hồn Thế Ma Vương mạnh mẽ vung lên vũ. Phía trước hư không bỗng nhiên nổ rộ ra một đoàn bóng kiếm màu đen khói hoa, tựa như sao vũ vụn đầy trời biến thành nhiều điểm tinh quang rực rỡ. Một cỗ lực đạo khổng lồ, theo đoàn u tối và ánh sáng hào quang khùng bố kia phát ra, hai đạo hào quang nhất thời lại đan vào nhau.

- Oành.

Một tiếng nổ vang thật lớn vang lên, chung quanh không gian gãy lìa, không gian sóng gợn khuếch tán ra, kia bên cạnh ngọn núi thật lớn trong nháy mắt âm âm sụp đổ.

Ngọn núi sụp đổ, nhất thời trở thành đất bằng phẳng, đá vụn kích tán ở phạm vi hơn mười dặm.

- Chết đi.

Nhưng vào lúc này, một tiếng quát nhẹ vang lên, Vong Ma nhất thời sắc mặt đại biến.

Chính là lúc này tất cả đều đã kinh chậm, đúng lúc này, tay phải Hồn Thế Ma Vương trực tiếp đánh vào trán của Vong Ma.

—o0o—

1065. Chương 922: Rốt Cục Thì Đến Lúc (1).

Một cỗ lực cắn nuốt tràn ngập, ma khí quanh thân bao vây, Vong Ma không thể nhúc nhích nửa phần.

- A...

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, dưới chưởng của Hồn Thế Ma Vương biến thành một khối thây khô.

Ba canh giờ sau, Hồn Thế Ma Vương thở ra một ngụm trọc khí, thây khô trong tay cũng ném về phía không trung.

- Ma vương, hiện tại đã hút được tên thứ tư, chúc mừng ma vương tu vi lại tăng cường.

Đoan Mộc Cuồng nhìn Hồn Thế Ma Vương nói.

- Mới được bốn tên, hiện tại thực lực của ta thi triển cũng là nhị kiếp tán ma, còn chưa thể đối phó Lang Lê, kế tiếp ở nơi nào, chúng ta nhất định lập tức cắn nuốt tên kế tiếp mới được.

Hồn Thế Ma Vương nói.

- Ma vương, ta được tin tức kế tiếp là ở Đông Tinh Thành.

Đoan Mộc Cuồng nói.

- Chúng ta lập tức đi.

Hồn Thế Ma Vương lộ ra một tia cười lạnh, lập tức hai người nhảy mắt biến mất ngay tại chỗ.

Ba ngày sau, có mấy đạo thân ảnh xuất hiện ở ngoài Thanh Thụ Thành, ở nơi này, mấy đạo thân ảnh ở trên không trung dừng lại, đó là Nhạc Thành cùng Lang Lê, đám người Thú Ma.

- Chủ nhân, Vong Ma đã chết, hẳn là ba ngày trước.

Thú Ma tìm được một khối thây khô tới trước người Nhạc Thành nói.

- Chết tiệt, chúng ta lập tức đi Đông Tinh Thành, Đại Song nhanh lên.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, mỗi lần đều bị Hồn Thế Ma Vương nhanh chân đến trước, Hồn Thế Ma Vương thực lực còn muốn mạnh hơn không ít.

Theo sau mọi người liền biến mất tại chỗ, ở Đại Song Vạn Quỷ Đoạt Hồn Kỳ cấp tốc hướng Đông Tinh Thành đi tới.

Trong Thanh Dương Lão Ma cấm chế, cả cấm chế bên trong đều tràn ngập một cỗ thần nhiên ma khí.

Mà ở trong phòng, lúc này Thanh Dương Lão Ma sắc mặt tái nhợt, trên người Dịch Thiển bao vây một mảnh ma khí nồng đậm.

Thanh Dương Lão Ma trên người pháp lực cuộn cuộn không dứt đưa vào trên người Dịch Thiển, đồng thời hơi thở trên người Thanh Dương Lão Ma càng ngày càng yếu, đầu đổ mồ hôi dòng dòng.

Một chỗ trên không trung, có hai đạo thân ảnh uyển chuyển gấp rút đi nhanh về phía trước, mà hai người chính là Thượng Quan Uyển Nhi cùng Mộng Yểm.

- Uyển nhi, còn bao lâu mới đến.

Mộng Yểm nhìn Thượng Quan Uyển Nhi hỏi.

- Tỷ tỷ, lở phía trước không xa, tỷ, người nói Thanh Dương Lão Ma kia thực lực rất lợi hại sao, đến lúc đó người cũng phải cẩn thận một chút, ta thấy Thanh Dương Lão Ma ra tay, sự phụ ta một chiêu đều tiếp không được.

Thượng Quan Uyển Nhi nhìn Mộng Yểm nói.

- Uyển nhi, người quan tâm ta sao, chúng ta ở cùng một chỗ, chỉ cần người yêu thương ta.

Mộng Yểm khanh khách cười run cả người, lập tức nói:

- Yên tâm đi, Thanh dương lão ma mặc dù lợi hại, nhưng cũng không làm gì được ta, bất quá ta không thể làm gì được hắn.

- Đại tỷ, người là nữ nhân, ta đây sao yêu người được, bất quá ta nhất định sẽ ở bên cạnh người, ta đáp ứng người liền làm được.

Thượng Quan Uyển Nhi hơi thở dài nói.

- Vì cái gì ta là nữ nhân, người không thể yêu ta, cùng nữ nhân ở cùng một chỗ, còn hơn xú nam nhiều.

Mộng Yểm cười khanh khách nói.

- Đại tỷ, phía trước chính là kết giới ta không thể liên hệ tới.

Một lát sau, ở một chỗ trên không trung, Thượng Quan Uyển Nhi đình chỉ thân hình phi hành đứng ở trên không trung nói.

- Xuy.

Mộng Yểm nhìn chăm chú chung quanh, trong tay thủ ấn biến hóa, một đạo quang mang màu đỏ quét về phía trên không, ở trên không trung hiện ra một đạo không gian sáng sủa như ẩn như hiện chớp lên.

- Nơi này Thanh dương lão ma bố trí cấm chế, người tự nhiên không thể nhìn ra.

Mộng Yểm trên mặt hiện lên một tia ngưng trọng nói.

- Đại tỷ, chúng ta vào đi thôi, nhìn xem sự phụ ta, Thiên nhi cùng môn nhân có lọt vào độc thủ của Thanh Dương Lão Ma hay không,

Thượng Quan Uyển Nhi nhất thời sốt ruột lên, ánh mắt khẩn cầu nhìn chăm chú vào Mộng Yểm nói.

- Đừng nóng vội, ta còn muốn nhìn xem mới được, ta mạnh mẽ phá vỡ cấm chế này, Thanh Dương Lão Ma lập tức sẽ biết.

Mộng Yểm nhìn Thượng Quan Uyển Nhi nói.

- Hô.

Bên trong cấm chế, Thanh Dương Lão Ma thủ ấn không ngừng biến hóa, đồng thời cuối cùng một tia pháp lực cũng đưa vào trong cơ thể Dịch Thiên.

- Thiên nhi, tốt lắm, chúng ta có thể bắt đầu giao hợp, chúng ta lập tức có thể chiếm được rất nhiều chỗ tốt.

Thanh Dương Lão Ma chậm rãi nói, trên mặt sắc mặt tái nhợt, trên nét mặt nhìn qua uể oải không chịu nổi.

- Hảo, ta chờ một ngày đã lâu rồi.

Dịch Thiên thủ ấn vừa thu lại, nói, thân hình hơi di động, quay mắt nhìn về phía Thanh Dương Lão Ma đứng lên, trên mặt mỉa mai mười phần, chính là lúc này trong cơ thể áp chế một thân tu vi Thanh Dương Lão Ma, tựa hồ là không tốt, lực phủ ngũ tạng cùng toàn thân kinh mạch đều yếu ớt vô cùng.

- Bảo bối, ta chờ lâu như vậy, khoái chết ta, hôm nay rốt cục có thể được người.

Thanh Dương Lão Ma sắc mặt tái nhợt nhưng vẫn lộ ra nụ cười, hai tay vuốt ve thân thể Dịch Thiên.

- Ta cũng vậy, hôm nay rốt cục đến lúc rồi.

Dịch Thiển mỉm cười nói, dựa thể liền hướng trong lòng Thanh Dương Lão Ma ngã xuống.

- Thanh Dương Lão Ma, người đi chết đi, người lừa ta sao, ta muốn vì sư tổ báo thù, vì tông môn báo thù.

Đúng lúc này, Dịch Thiển sắc mặt đại biến, ánh mắt dễ thương đột nhiên hàn ý loé ra, một đạo chưởng ấn trực tiếp bổ về phía Thanh Dương Lão Ma, gần trong gang tấc, chưởng ấn Dịch Thiển nháy mắt rơi vào trên người Thanh Dương Lão Ma.

- Oành.

Một đạo lực lượng bạo liệt nứt toác cái giường ra, cái giường trong nháy mắt bị lực lượng làm cho sụp đổ, không biết khi nào một chưởng của Thanh Dương Lão Ma cũng đến người Dịch Thiển, tựa hồ sớm đã có chuẩn bị rồi.

Đồng thời thân hình Dịch Thiển cùng Thanh Dương Lão Ma cũng thối lui về sau, trong miệng hai người đều phun ra một ngụm máu tươi, một chiêu này hai người tựa hồ đều bị thương rồi.

- Tiện tỳ muốn chết.

Thanh Dương Lão Ma nháy mắt lau đi vết máu ở khóe miệng cảm tức nhìn Dịch Thiển nói.

—o0o—

1066. Chương 922: Rốt Cục Thì Đến Lúc (2).

Dịch Thiển từ trên mặt đất đi lên, trong mắt mị ý đổi thành sát ý sắc bén, nói:

- Ta thành quỷ cũng sẽ giết người, ta đã chờ ngày này, không nghĩ tới người còn đề phòng ta, còn giữ một chút pháp lực phòng bị ta.

- Tiện tỳ, người nghĩ rằng ta và người không đề phòng sao, sớm biết rằng tâm hồn người suy nghĩ gian dối, hoàn hảo ta phòng bị người, trước đó để lại một tia pháp lực, cũng đủ trả cho người.

Thanh Dương Lão Ma lạnh nhạt nói.

- Ta xem người còn một tia pháp lực có thể chống đỡ tới khi nào, ta đối với người đề phòng, ta xem căn bản người tưởng lừa gạt ta, nếu ta bị người vũ nhục, hậu quả ma công người thái âm bổ dương, đến lúc đó ta biến thành thầy khô, người giết sư tổ ta, ta cũng không bỏ qua cho người, hiện tại pháp lực của người đều ở trên người ta, ta muốn giết ác ma người.

Dịch Thiển cắn răng hận nói.

- Người giết ta sao, chỉ bằng người làm sao giết ta, cho dù là người giết ta, người cũng phải chết không thể nghi ngờ, pháp lực trên người người, người căn bản không thể hấp thu, đến lúc đó, người cũng tự bạo kinh mạch mà chết.

Thanh Dương Lão Ma lạnh nhạt nói:

- Bằng không người đầu hàng, ta cam đoan sẽ không dả thương tính mệnh của người, thế nào?

- Hừ, ta sớm sẽ không muốn sống, có thể giết người là được, ta cũng tính toán không muốn sống nữa, dù sao ta sống cũng không có ý nghĩa gì.

Dịch Thiển lạnh nhạt nói.

- Tiện tỳ, người cho là dựa vào thực lực của người có thể đủ đối phó ta sao, rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, ta nhất định phải cho người sống đỡ chết đỡ mới hả nổi hận của ta.

Thanh Dương Lão Ma lạnh lùng nói, thủ ấn trong tay đánh ra, nhất thời trong tay một đạo chưởng ấn màu xanh đánh về phía Dịch Thiển.

- Phải chết ta cũng cùng người đồng quy vu tận.

Dịch Thiển hàm răng cắn, trong tay đồng dạng oanh kích ra một đạo chưởng ấn, hai đạo chưởng ấn va chạm vào nhau, Dịch Thiển hoàn toàn liều mạng xông tới.

- Oành.

Hai đạo chưởng ấn nứt toác mở ra, lực phá hoại thật lớn nháy mắt liền san bằng nơi này thành bình địa, thân hình hai người cũng nhất thời liền từ trên không trung rơi xuống, hai người lại phun ra một đạo máu tươi.

Hai người sau khi bị đánh bay, thực lực tựa hồ tám lạng nửa cân.

Thanh Dương Lão Ma mặc dù sớm có phòng bị, nhưng cũng chỉ là lưu lại một tia pháp lực mà thôi, một tia pháp lực cũng vô pháp làm gì Dịch Thiển, hắn dùng để khôi phục thực lực, muốn thành công mà nói, cũng chỉ có thể đem toàn bộ pháp lực rót vào cơ thể Dịch Thiển, cuối cùng mới có thể thả âm bổ dương cần nuốt trở về, hắn lưu lại một tia pháp lực này cũng đã là mạo hiểm, căn bản không thể để lâu.

Mà Dịch Thiển mặc dù trên người hiện tại có một thân pháp lực của Thanh Dương Lão Ma, nhưng căn bản không thể tiêu hoá, còn muốn dùng thực lực của chính mình ngăn chặn, nếu không liền nổ tan xác mà chết, còn muốn ảnh hưởng thực lực của mình, cho nên cũng vô pháp làm gì Thanh Dương Lão Ma, hai người nhất thời trở thành cục diện giằng co.

Tổng bạo liệt thật lớn đã sớm kích động cấm chế, cấm chế này bên trong nguyên vốn có hơn một ngàn người, Thanh Dương Lão Ma đánh chết trên trăm người, còn thả âm bổ dương mấy chục tấm thân xử nữ, hiện tại cũng có bảy tám trăm người ở bên trong, có hơn trăm người bị Thanh Dương Lão Ma khống chế, người bình thường cũng còn có hơn sáu trăm người.

Giờ phút này này hơn sáu trăm người cũng nghe được động tĩnh chạy tới, nhìn thấy Dịch Thiển cùng Thanh Dương Lão Ma ở trên không trung kiên trì giằng co, cũng đều đoán biết chuyện gì xảy ra.

- Bất tiện tỳ này cho ta.

Thanh Dương Lão Ma thủ ấn đánh ra, nhất thời trên trăm đạo thân ảnh liền bay lên trời đánh về phía Dịch Thiển, lúc này Thanh Dương Lão Ma đã muốn bày ra loại ma nhân, tất cả đều nghe theo Thanh Dương Lão Ma phân phó, đã sớm mất đi lý trí cùng tư tưởng của chính mình, đã trở thành khôi lỗi.

- Mọi người nhanh giúp Dịch Thiển sư muội, chúng ta cùng lão ma liều mạng.

Trong đám người, một tiếng hét lớn vang lên, lập tức mọi người cũng căn răng chấn trước người Dịch Thiển, thay Dịch Thiển chặn đám khôi lỗi.

- Đa tạ chư vị sư huynh sư tỷ.

Dịch Thiển cảm kích nói, tùy theo thân ảnh mà lên, trong tay thủ ấn biến hóa, từng đạo pháp quyết đánh ra, trên không trung xuất hiện một tấm lưới màu xanh thật lớn liền bao phủ trên người Thanh Dương Lão Ma.

- Tiện tỳ, ngươi cũng muốn vây khốn ta sao, ta tự tổn hại tu vi giúp ngươi tu luyện, giúp ngươi luyện chế đan dược, ngươi còn phản bội ta, muốn chết.

Thanh Dương Lão Ma mắng to một tiếng, quanh thân ma khí cuộn cuộn, nháy mắt liền ngăn cản lưới lớn.

- Lão ma, ta liều mạng cùng ngươi.

Dịch Thiển ánh mắt hàn quang bốn phía, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi trực tiếp phun tại tấm lưới lớn màu xanh, lưới lớn màu xanh nhất thời hào quang phát tán, đồng thời chậm rãi áp chế Thanh Dương Lão Ma, muốn đem Thanh Dương Lão Ma bao vây ở bên trong.

- Hừ, tiện tỳ, ngươi đừng quên trên người của ta còn có thiên la ma võng, chỉ bằng ngươi cũng chưa thể đối phó được ta.

Thanh Dương Lão Ma hàn ý theo ánh mắt nhìn ra, trong tay hé ra lưới lớn màu đen, sau đó vút lên trên không.

Tấm lưới màu đen này sau khi lên trên trên không, một mảnh hắc mang nồng đậm nháy mắt từ trên không trung tràn ngập ra, hướng lưới lớn màu xanh lao đến.

- Khắc khắc, nhìn ngươi còn có thể làm gì bây giờ, ngươi là của ta, đợi ta hảo hảo chà đạp ngươi, cho ngươi sống không bằng chết.

Thanh Dương Lão Ma lạnh nhạt nói, trong tay thủ ấn biến hóa, màu đen ma vông nháy mắt liền bao phủ trên đỉnh đầu Dịch Thiển.

- Lão ma, ngươi nằm mơ đi, ta đây dùng nguyên thần tự bạo mà chết, ta xem ngươi cũng cũng không khôi phục được pháp lực.

Dịch Thiển lạnh nhạt nói, quanh thân thanh mang nhất thời tràn ngập, nháy mắt liền bao phủ ở tại quanh thân.

- Tiện tỳ, ngươi dám.

Thanh Dương Lão Ma hoàn toàn kích động, thân ảnh nhất thời như tia chớp đánh về phía Dịch Thiển, hẳn có một thân tu vi pháp lực đều ở trên người Dịch Thiển, nếu Dịch Thiển tự bạo nguyên thần mà chết, một thân tu vi của hắn cũng xong đời, tu vi như vậy nếu ở tại Huyền Thiên nội lục, nếu bình an tu luyện vạn năm, cũng vô pháp có thực lực bây giờ.

- Thiển nhi, không cần, không cần.

Nhưng vào lúc này, Thượng Quan Uyển Nhi khẽ kêu lên, hai đạo thân ảnh một trước một sau liền xuất hiện ở trên không trung, Mộng Yểm rốt cục phá khai rồi Thanh Dương Lão Ma cấm chế vào trong.

—o0o—

1067. Chương 923: Thiên La Ma Vông.

- Sư tôn, là sư tôn đến đây.

Dịch Thiển sắc mặt nhất thời biến đổi, nhìn thấy trên không trung một đạo thân ảnh quen thuộc, thu hồi ma khí quanh thân, chính nàng rốt cục không chống đỡ nổi, cả người ngất đi, trong miệng lại phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

- Thanh Dương lão ma, không nghĩ tới ngươi cũng có ngày hôm nay, thôi lui đi cho ta.

Ngay tại lúc Thanh Dương Lão Ma muốn nhào vào trước người Dịch Thiển, Mộng Yểm đuổi tới, đồng thời một đạo chưởng ấn màu đỏ trực tiếp bổ về phía Thanh Dương Lão Ma.

- Oành.

Thanh Dương Lão Ma không nghĩ tới lúc này xuất hiện đối thủ mạnh mẽ như vậy, thực lực hắn bây giờ cũng không bằng lúc trước, quả thực hư nhược vô cùng, nhất thời phun ra một ngụm máu tươi, cơ hồ cả nội tạng đều bị đánh nát.

- Thiển nhi, Thiển nhi.

Lúc này, Thượng Quan Uyển Nhi cũng tới bên người Dịch Thiển, nhìn thấy sắc mặt Dịch Thiển, nhất thời nhét một viên đan dược La Ma sơ u g thời m b8lở ử và tở fi | a = O 8 h

- T uộ* *

Đoan Mộc Cuồng thủ ấn biến hóa, thân hình liền hóa thành một đạo hắc mang biến mất ngay tại chỗ, hắc vôi vàng cấp tốc bỏ chạy.

Lúc này ánh mắt mọi người đều rơi vào trên người Lang Lễ cùng Hỗn Thế Ma Vương, nếu chú ý nhiều hơn một chút, tự nhiên có thể nhìn thấy Đoan Mộc Cuồng.

- Muốn chạy.

Thân ảnh Lang Lễ liền xuất hiện ở trước người Hỗn Thế Ma Vương, lợi trảo liền ôm lấy phía sau lưng Hỗn Thế Ma Vương.

- Đáng chết.

Hỗn Thế Ma Vương mắng to một tiếng, thân hình liền hóa thành một đoàn hắc mang, đồng thời cả thân hình liền biến mất không thấy.

Hỗn Thế Ma Vương vốn chính là một đạo nguyên thần phân thân, không có thật thể, thân hình cũng có thể tùy ý biến hóa.

- Lưu lại cho ta.

Lang Lễ hừ nhẹ, ấn đường đồng thời một mảnh thanh mang tràn ngập ra.

Một mảnh thanh mang liền hóa thành trên trăm thanh trường kiếm, một mảnh bóng kiếm rậm rạp hóa thành vòng kiếm màu xanh, vòng kiếm này đem hắc mang Hỗn Thế Ma Vương bao vây ở bên trong.

- Ngao.

Hét lên một tiếng rít gào, Hỗn Thế Ma Vương hóa thành một mảnh hắc mang nháy mắt ngưng tụ thành một con chim lớn, hai lợi trảo cùng đạo bóng kiếm va chạm vào nhau, trong lúc nhất thời tựa hồ khó phân thắng bại.

Mà lúc này Lang Lễ khoanh chân ngồi ở trên không trung, hai mắt nhắm nghiền, quanh thân một mảnh thanh mang tràn ngập.

- Nguyên thần đấu pháp.

Nhạc Thành trong lòng cả kinh, Lang Lễ cùng Hỗn Thế Ma Vương thi triển nguyên thần công kích, nguyên thần đấu pháp nếu như vô ý, hậu quả dị thường nghiêm trọng.

Nhạc Thành gắt gao nhìn vào biến hóa trên không trung, nhưng vào lúc này, nguyên thần Lang Lễ ngưng tụ trên trăm đạo bóng kiếm va chạm và trảo hắc điều, hắc điều lợi trảo cũng bị đạo bóng kiếm cắt thành nhiều vết.

- Xuy xuy.

Trong tay Lang Lễ pháp quyết biến hóa, đồng thời trên trăm đạo bóng kiếm nháy mắt thu lại, sau đó hóa thành một con báo màu xanh hơn một ngàn thước, trên người còn có một đôi cánh vài trăm thước.

Hai cánh cấp chấn, phi báo màu xanh liền mở mồm to như bồn máu đánh về phía hắc điều.

- Cạc cạc.

Hắc điều tê mình hai tiếng, hai cánh rung lên đánh về phía phi báo màu xanh, sau đó va chạm cùng nhau.

Mà lúc này, một đạo màu đen tiến nhập Thần Nông đỉnh.

- Rống.

Một tiếng thét dài vang lên về phía chân trời, nhưng vào lúc này, phi báo thật lớn cắn xé hắc điều lông chim bay đầy trời.

- Rống rống.

Hắc điều hóa thành một con phi hổ màu đen thật lớn, hình thể ước chừng hai ngàn thước, nháy mắt ngưng tụ áp chế phi báo Lang Lễ xuống dưới.

Trong tay Lang Lễ thủ ấn lại biến đổi, màu xanh phi báo lao thẳng về phía Cự Hồ màu đen, đồng thời, cũng hóa thành một con Thanh Long ba nghìn thước.

—o0o—

1071. Chương 926: Hồn Thế Ma Vương Bị Thương Nặng (1).

- Gào khóc.

Tiếng Long khiêu truyền ra, Thanh Long liền nhào vào trên người Cự Hồ màu đen, long thân khổng lồ nháy mắt đem thân hình Cự Hồ quấn quanh cùng nhau, long thân khổng lồ chặt lại, chỉ nghe tiếng răng rắc răng rắc vang lên, thân hình Cự Hồ kia bị cự long bao vây muốn ngạt thở rồi.

- Xuy xuy.

Một tiếng quỷ dị vang lên, Cự Hồ màu đen kia nháy mắt hóa thành một mảnh sương khói màu đen thoát ly khỏi sự bao vây của cự long, mà sương khói màu đen cũng biến mất ở tại trên không trung.

Lúc này thanh sắc cự long cũng hóa thành một cỗ thanh mang thu về tới ấn đường Lang Lễ.

- Hồn Thế Ma Vương, muốn chạy, không có dễ dàng như vậy.

Lang Lễ thân hình liền chui vào mây đen trên không trung.

Mây đen trên không trung nháy mắt bốc lên, từng đạo tiếng nổ kinh thiên truyền đến, tựa hồ hai người ở mây đen giao thủ.

Mây đen đầy trời cũng bị hai người giao thủ đánh cho xơ xác, một lát sau thân hình hai người từ trong mây đen lộ ra.

- Chủ nhân, ta đi giúp Lang Lễ.

Thú Ma nhìn Nhạc Thành nói, vừa dứt lời, thân hình hóa thành một đạo kinh hồng biến mất ở tại trên không trung.

- Hồn Thế Ma Vương, tiếp ta một chiêu.

Ngay tại thời điểm thân ảnh Thú Ma xuất hiện, cũng hóa thành một con ma thú quỷ dị khổng lồ liền bao vây hướng về phía Hồn Thế Ma Vương, ma thú quỷ dị này bao vây hướng về phía Hồn Thế Ma Vương lao đến.

Quay mắt nhìn về phía Lang Lễ, Hồn Thế Ma Vương đã bị thương không nhẹ, lúc này thêm Thú Ma, nhất thời Hồn Thế Ma Vương sắc mặt biến sắc.

Thân hình cấp tốc bạo lui, Hồn Thế Ma Vương cũng không tính toán cùng Thú Ma đối kháng.

Chính là lúc này quanh thân Thú Ma màu đen râu khủng bố như tia chớp bạo lực hướng về phía Hồn Thế Ma Vương, nháy mắt đến gần Hồn Thế Ma Vương.

- Hừ.

Hồn Thế Ma Vương lâm vào tình trạng này cũng không hừ lạnh một tiếng, thân ảnh cấp tốc biến hóa, nháy mắt hóa thành một đoàn sương khói màu đen biến mất ở tại màu đen râu của Thú Ma.

- Phá cho ta.

Mà đúng lúc này, Lang Lễ ngưng tụ một cái quang cầu màu xanh nháy mắt đã rơi vào màu đen sương khói của Hồn Thế Ma Vương.

- Oành.

Một tiếng nổ kinh thiên nổ ra, trên không trung nhất thời xuất hiện một cái thâm động thật lớn, lực lượng cường hãn phá không gian nổ ra.

- Lang Lễ, thù này ta nhất định hồi báo, người chờ đó cho ta.

Thanh âm Hồn Thế Ma Vương truyền ra, một mảnh hắc quang trên không trung hiện lên, Lang Lễ lúc này muốn ngăn cản cũng vô pháp ngăn cản Thần Nông đỉnh của Hồn Thế Ma Vương chạy đến.

- Đuổi theo.

Thân hình Thú Ma khôi phục hình người, nháy mắt liền hướng về phía trước đuổi theo.

- Thú Ma, ngươi có thể đuổi Thần Nông đỉnh sao?

Lang Lễ nhìn Thú Ma nói.

- Hừ, để Hồn Thế Ma Vương này trốn thoát, Thần Nông đỉnh chết tiệt.

Thú Ma oán hận dừng thân hình, hắc phi thường rõ ràng, hắc cũng vô pháp đuổi theo Thần Nông đỉnh.

- Chủ nhân, lại để Hồn Thế Ma Vương chạy trốn, chúng ta tới chậm một bước.

Lang Lễ cùng Thú Ma về tới bên người Nhạc Thành nói.

- Lúc này Hồn Thế Ma Vương đã cắn nuốt ba người.

Nhạc Thành thở dài, chính mình cấp tốc đuổi tới, còn chậm một bước, nếu chính mình sớm vài ngày từ Nhạc gia chạy tới, nói không chừng cũng không để cho ba ma đầu này bị Hồn Thế Ma Vương cắn nuốt.

- Chủ nhân, tuy rằng Hồn Thế Ma Vương chạy thoát, nhưng hắc cũng không dễ chịu.

Lang Lễ nói, một kích cuối cùng đã làm cho Hồn Thế Ma Vương thương nặng.

- Thế thì cũng tốt, nhưng không có đánh chết hắc, không được bao lâu, hắc cũng khôi phục.

Nhạc Thành nói.

- Chủ nhân, chúng ta hiện tại làm gì bây giờ.

Đại Song nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Chúng ta hiện tại hồi nhạc gia, nhìn xem Ma ưng cùng Đại Hắc bọn hắc có tới không.

Nhạc Thành nói.

- Như vậy cũng tốt, nhìn xem bọn ma ưng có tin tức hay không.

Lang Lễ nói:

- Vừa mới là Xích Quỷ Vương, hiện tại còn có ba người ở bên ngoài, chúng ta phải nhanh tìm được ba người này mới được, còn có hai người thực lực cao nhất không có xuất hiện.

- Hai người thực lực cực mạnh là ai?

Nhạc Thành nhìn Lang Lễ hỏi.

- Chủ nhân, thực lực cao nhất là Diễm Ma, Thanh Dương Lão Ma, bọn hắc không bị hồn thế lão ma cắn nuốt. Hai người bọn họ thực lực cực mạnh, đều là La thiên đại ma đỉnh phong, cách đột phá vô thượng Thiên ma một bước, nếu Hồn Thế Ma Vương cắn nuốt hai người này, chỉ sợ thực lực thậm chí khôi phục đến tam kiếp tán ma.

Thú Ma nhìn Nhạc Thành nói.

- Diễm Ma, Thanh Dương Lão Ma sao, chỉ mong Đại Hắc cùng Ma ưng đã có tin tức hai người này.

Nhạc Thành nói, tiếng nói vừa dứt, trong tay cầm lấy Nhạc gia không gian thông đạo ngọc giản bóp nát ở giữa không trung, thời gian cũng hơn một tháng, đứa con thứ tư cũng đã sớm sinh ra rồi, chờ mình trở về, lão Đại, lão Nhị cùng lão Tam cũng nửa tuổi.

Mọi người tiến vào không gian thông đạo, lập tức liền biến mất ở tại trên không, không gian chung quanh cuộn cuộn ma khí cũng bắt đầu tán đi, hết thấy lại khôi phục nguyên dạng, chính là trên mặt đất nơi nơi đều là một mảnh mảnh hỗn độn, vài ngọn núi trong khi giao chiến sụp đổ, chung quanh bị san phẳng.

Nhạc gia kết giới, Nhạc Tử Sơn ôm một tiểu tử nhẹ nhàng loạng choạng nói:

- Nhạc Trạm, cười một cái, cười một cái đi.

- Khanh khách.

Một âm thanh thanh thúy ở tã lót vang lên, tiểu gia hỏa này thật sự nở nụ cười.

- Đại ca, Nhạc Trạm mới ba tháng, làm sao có thể nghe hiểu lời của người.

Nhạc Lan Tâm tại bên người Nhạc Tử Sơn nói.

- Tại sao không, người xem Nhạc Hàm. Nhạc Uyên, Nhạc Nghiên, bọn hần mới năm tháng, đã có thể đứng lên, không đến sáu có thể biết đi rồi, Nhạc Thiên lão tổ đều nói, bốn tiểu tử này gân cốt kỳ giai, chưa từng có người gân cốt tốt như vậy đâu, ta xem bốn tiểu tử này về sau thành tựu còn hơn phụ thân nó.

Nhạc Tử Sơn cao hứng nói.

—o0o—

1072. Chương 926: Hồn Thế Ma Vương Bị Thương Nặng (2).

- Đó là đương nhiên, có Nhạc bốn Thành tiểu tử kia này về sau chúng ta chống đỡ cả nhạc gia, tiền đồ bất khả hạn lượng.

Một thanh âm sang sảng truyền đến.

- Nhạc Duy trưởng lão, mau vào ngồi.”

Nhạc Tử Sơn nhìn lão giả nói.

- Lão gia tử, ta không ngồi, ta đến xem Nhạc Thành có về tới không, hiện tại cả Huyền Thiên nội lục đều yên ổn.

Nhạc Duy nói.

- Thành nhi lần này đi ra ngoài ta cũng không biết bao lâu trở về.

Nhạc Tử Sơn trả lời.

- Ân ta đi đây, tộc trưởng nhiều việc, sẽ không quấy rầy lão gia tử.

Nhạc Duy nói, lập tức liền ly khai Nhạc gia đại trạch.

- Phụ thân, Trạm nhi đâu, Phỉ Phỉ tỷ để cho ta tới ôm hần.”

Hiếu Kỳ từ nội đường đi ra, nhìn Nhạc Tử Sơn nói.

- Hiếu Kỳ, người cùng Thành nhi trước hết đính hôn, tưởng người, Phỉ Phỉ cùng Thanh Thanh đều có, người cũng nên cố gắng, cha người cũng chờ người ôm ngoại tôn đi gặp hần đấy.

Nhạc Tử Sơn cầm tiểu tử trong tay nhẹ nhàng đưa vào tay Yến Hiếu Kỳ nói.

- Phụ thân, người không phải có bốn cháu sao, chẳng lẽ còn không biết đủ à.

Yến Hiếu Kỳ mỉm cười nói.

- Ta chưa thoả mãn, chờ các người sinh, còn có Nhạc Long cùng Nhạc Hạc bây giờ còn chưa có tin tức, thật sự là tức chết ta.

Nhạc Tử Sơn bất đắc dĩ nói.

- Phụ thân, đại ca cùng Nhị ca cũng đã có đối tượng, người không cần phải gấp.

Yến Hiếu Kỳ nhìn Nhạc Tử Sơn nói.

- Hiếu Kỳ, thật không, ta sao không biết, đây là cô nương nhà ai?

Nhạc Lan Tâm ở một bên hứng thú hỏi, Nhạc Tử Sơn cũng trừng lớn hai mắt nhìn Yến Hiểu Kỳ.

- Một tháng trước ở Trần gia, Tôn gia. Vũ Văn gia chúc mừng Hiểu Hiểu tỷ cùng Thanh Thanh, Phi Phi, lúc ấy Trần gia có lục y nữ tử, Tôn gia hồng y nữ tử, mọi người nhớ chưa.

Yến Hiểu Kỳ nhìn hai người nói.

- Nhớ rõ, Trần gia tên là Trần Hiểu Nguyệt cô nương, Tôn gia tên là Tôn Tử Mặc cô nương, bọn họ đều là Đẩu tôn cường giả, người cũng xinh đẹp, là hai cô nương sao.

Nhạc Lan Tâm kinh ngạc nói.

- Không sai, chính là hai người này, các nàng đều là trẻ tuổi cường giả, hiện tại đại ca đã đi Tôn gia, Nhị ca đã đi Trần gia, tuy rằng nói đi theo Nhạc gia trưởng lão cùng thương nghị chính sự, nhưng chưa bao giờ thấy đại ca cùng Nhị ca đối với việc này cảm thấy hứng thú.

Yến Hiểu Kỳ mỉm cười nói.

- Vậy thật tốt quá, chính là hai cái cô nương này đều có tu vi đẩu tôn, đại ca người cùng Nhị ca mới đẩu tông mà thôi, đây chính là không xứng.

Nhạc Tử Sơn nhất thời có chút lo lắng đứng lên.

- Phụ thân, người đây không cần lo lắng, đây là chuyện tình đại ca cùng Nhị ca lo lắng.

Yến Hiểu Kỳ mỉm cười nói.

Một chỗ mật thất, Dịch Thiên khoanh chân ngồi, quanh thân bao phủ một mảnh thanh mang, lúc này Dịch Thiên sắc mặt tái nhợt, thân thể suy yếu.

- A...

Một tiếng kêu thảm thiết, Dịch Thiên đột nhiên phát ra như tiếng dã thú vậy, thất khiếu máu tươi chảy ra, khổ sở không thể chịu được.

Suốt một ngày, cả mật thất như cũ không ngừng phát ra tiếng kêu của Dịch Thiên.

- Đại tỷ, Dịch Thiên thế nào, làm sao có thể như vậy?

Trong mật thất tiếng kêu thảm thiết, ở ngoài Thượng Quan Uyển Nhi lòng nóng như lửa đốt lo lắng không thôi.

- Nếu muốn sống sót, Dịch Thiên cũng chỉ có thể chậm rãi tiêu hoá pháp lực Thanh Dương Lão Ma lưu lại trong cơ thể nàng, chính kinh mạch cùng lục phủ ngũ tạng căn bản không thể thừa nhận được, ta muốn đem một khối Vạn niên ngũ sắc tử tham cho nàng ăn vào, hy vọng có thể giúp nàng, chuyện này ta thật sự bất lực, lúc này chỉ có một đường sinh cơ, chỉ có thể dựa vào chính cô ta.

Mộng Yểm nói.

- Đại tỷ, đa tạ người, người là người tốt.

Thượng Quan Uyển Nhi cảm kích nhìn Mộng Yểm nói.

- Uyển nhi, người là người thứ nhất nói ta là người tốt, mọi người đều gọi ta là đại ma đầu, ta giết người không đến mười vạn thì cũng là chín vạn.

Mộng Yểm cười khúc khích nói.

- Có lẽ người giết đều là đáng người chết, ta tin tưởng trực giác của ta.

Thượng Quan Uyển Nhi nói.

- Uyển nhi, chúng ta nên đổi chỗ, nơi này không an toàn, khí tức trên thân Dịch Thiên không cách nào tự thu liễm, thực dễ dàng bị người phát hiện.

Mộng Yểm nhìn Thượng Quan Uyển Nhi nói.

- Đại tỷ, chúng ta đi Huyền Thiên đại lục thôi, rời khỏi Huyền Thiên nội lục, Hỗn Thế Ma Vương không thể tìm thấy người.

Thượng Quan Uyển Nhi nhìn Mộng Yểm nói.

- Huyền Thiên đại lục, ta biết, liền đi đến đó đi, Hỗn Thế Ma Vương cho dù tìm được chúng ta, cũng cần không ít thời gian, phỏng chừng trong khoảng thời gian ngắn, hắn cũng không tìm thấy chúng ta.

Mộng Yểm nói.

- Đại tỷ, chúng ta đi Huyền Thiên đại lục, ở đó chúng ta có thể đến Thanh Dương môn, cũng có chỗ đặt chân.

Thượng Quan Uyển Nhi nói.

- Ân, liền đi đến đó đi, nếu Dịch Thiển có thể chống đỡ được, luyện hóa một thân tu vi Thanh Dương Lão Ma, tu vi tăng nhanh, còn hơn tu vi Thanh Dương Lão Ma lúc trước không ít, hơn nữa ta cho nàng ăn vào vạn năm Tử tham, tu vi còn ở trên ta, đến lúc đó cho dù là Hỗn Thế Ma Vương khôi phục đến tứ kiếp tán ma, cũng vô pháp làm gì chúng ta.

Mộng Yểm khẽ cười nói.

- Thật vậy sao, thực lực Dịch Thiển có thể hơn người?

Thượng Quan Uyển Nhi kinh ngạc hỏi, cơ hồ không thể tưởng tượng nổi, thực lực Mộng Yểm ở trong lòng Thượng Quan Uyển Nhi coi như là thần tồn tại.

- Điều chính là nguyện vọng mà thôi, người cho là có thể dễ dàng như thế sao, cơ hội Dịch Thiển chỉ có một phần vạn mà thôi, có thể chống đỡ hay không, phải xem thiên ý cùng nghị lực chính cô ta.

Mộng Yểm nói.

—o0o—

1073. Chương 927: Người Dám Phản Bội Ta?

- Nếu nói nghị lực Thiển nhi là không có vấn đề gì, nàng từng ở Thanh Dương bí cảnh mười năm, loại nghị lực này rất bất phàm.

Thượng Quan Uyển Nhi nói.

- Chỉ mong như vậy đi, nếu hắn có thể chống đỡ được, đến lúc đó ta cũng không cần e ngại Hỗn Thế Ma Vương kia.

Mộng Yểm nói.

Một chỗ hắc ám cấm chế, có hai đạo thân ảnh hoảng sợ trốn vào, xem bóng dáng rõ ràng là Hỗn Thế Ma Vương cùng Đoan Mộc Cuồng, bộ dáng hai người chật vật không thôi.

- Ma vương, người thế nào.

Đoan Mộc Cuồng nhìn Hỗn Thế Ma Vương nói. Lúc này Hỗn Thế Ma Vương suy yếu, sắc mặt trắng bệch.

- Lang Lễ cùng Thú Ma chết tiệt, chúng liên thủ đối phó ta, chờ thương thế ta khôi phục, nhất định không bỏ qua bọn chúng, hỗn đản.

Hỗn Thế Ma Vương oán hận mắng.

- Ma vương, người vẫn nhanh điều tức đi, mau chóng khôi phục thực lực, bằng không bị Lang Lễ cùng Thú Ma cùng Nhạc Thành phát hiện tung tích rất phiền toái.

Đoan Mộc Cuồng nói.

- Hừ, có Thần Nông đỉnh, bọn hắn không làm gì ta.

Hỗn Thế Ma Vương lạnh nhạt nói.

- Ma vương, vậy thương thế như thế nào?

Đoan Mộc Cuồng lo lắng hỏi.

- Thương thế không nhẹ, chỉ sợ muốn điều dưỡng một năm hai năm mới có thể khôi phục.

Hỗn Thế Ma Vương nói.

- Thật không, ma vương sớm điều tức đi.

Đoan Mộc Cuồng nói.

- Đoan Mộc Cuồng, người giúp ta hộ pháp, ta lần này bế quan điều tức mới được.

Hỗn Thế Ma Vương nói, lập tức khoanh chân ngồi, quanh thân một mảnh màu đen ma khí tràn ngập.

- Oành.

Một đạo tiếng vang thật lớn truyền ra, nhưng vào lúc này chỉ thấy thân hình Hỗn Thế Ma Vương bị đánh bay mấy chục thước, cả thân hình nhất thời lay động không ngừng mà người rat tay chính là Đoan Mộc Cuồng.

- Đoan Mộc Cuồng, người dám phản bội ta?

Hỗn Thế Ma Vương uể oải, gắt gao trừng mắt nhìn Đoan Mộc Cuồng nói.

- Ma vương, ta muốn người đem Thần Nông đỉnh cho ta, chính là nguy trang đi, cũng chờ người cắn nuốt mọi người, cuối cùng cũng chính là ta, trên người của ta có Thái Âm Chân Hỏa, người cắn bản sẽ không bỏ qua cho ta, chẳng lẽ người nghĩ rằng ta không có đề phòng người sao.

Đoan Mộc Cuồng nhìn Hỗn Thế Ma Vương cười lạnh.

- Đồ khốn, chẳng lẽ người cho là thực lực của người, có thể đánh chết ta sao, người nằm mơ sao, người tưởng chính mình muốn chết, người lập tức giải thích cho ta, xem ra có thể tha cho người một cái mạng.

Hỗn Thế Ma Vương nhìn chăm chú vào Đoan Mộc Cuồng lạnh nhạt nói, trong mắt hung quang tràn ngập.

- Khắc khắc, ma vương, người thật sự là quá lớn lối, ta muốn giết người, người thế nào muốn buông tha ta sao.

Đoan Mộc Cuồng Âm Lệ cười nói:

- Người cho ta ba tuổi tiểu đồng sao, giờ phút này người nếu có thực lực đánh chết ta, người đã sớm động thủ rồi, sợ là người cũng vô lực động thủ, một kích Lang Lễ kia phỏng chừng đã muốn làm cho người bị thương nặng, hiện tại người bị thương tới cực hạn, không nghĩ tới Lang Lễ kia thật tiện nghi cho ta.

- Hừ, cho dù là ta trọng thương, người thực lực Đại Thừa kỳ hậu kỳ có thể đối phó ta sao, người có thể đi lên thử xem, ta muốn nhìn người có nhiều hơn lá gan ra sao.

Hỗn Thế Ma Vương cười lạnh nói, quanh thân một cỗ ma khí tràn ngập, tựa hồ cũng không có lực động thủ.

Đoan Mộc Cuồng thấy thế, trên mặt cũng có chút do dự, trong lúc nhất thời cũng không thể phán định Hỗn Thế Ma Vương có thể đối phó chính mình được hay không.

- Hừ, Hỗn Thế Ma Vương, người còn muốn kéo dài thời gian sao, Hắc Ám Thần Điện cùng cả Hắc Ám Ma Huyết Tộc đều bị phá hủy ở trong tay ta, ta chỉ có cắn nuốt người, mới có thể báo thù này, hiện tại cơ hội cuối cùng, ta một mực chờ, chờ đúng lúc người cùng đám người Lang Lễ kia lưỡng bại câu thương, hôm nay ta rốt cục đợi được rồi, chết đi cho ta.

Nhưng vào lúc này, màu đen chướng ắn Đoan Mộc Cuồng phách về phía Hỗn Thế Ma Vương.

- Đoan Mộc Cuồng, người muốn chết.

Hỗn Thế Ma Vương cắn răng một chưởng nghênh đón.

- Oành.

Một đạo lực lượng thật lớn vang lên, Đoan Mộc Cuồng bị đánh bay ra sau vài trăm thước, đồng thời Hỗn Thế Ma Vương cũng bị đánh bay ra sau vài trăm thước, hai người chật vật vô cùng.

- Xuy xuy.

Nhưng vào lúc này, thân hình Hỗn Thế Ma Vương trực tiếp hướng lên trên không trung bỏ chạy.

- Ma vương, ngươi muốn chạy sao.

Bỗng dưng, trước người Hỗn Thế Ma Vương trống rỗng xuất hiện thân ảnh Đoan Mộc Cuồng, mà phía sau Hỗn Thế Ma Vương cũng có một đạo thân ảnh, Đoan Mộc Cuồng đã sớm chuẩn bị, vì sợ Hỗn Thế Ma Vương chạy trốn, trước tiên ở chung quanh bày ra một đạo nguyên thần phân thân.

- Đoan Mộc Cuồng, ngươi là đồ vô sỉ.

Hỗn Thế Ma Vương sắc mặt đại biến, đồng thời thủ ấn trong tay cấp tốc biến hóa, nháy mắt quanh thân ma khí tràn ngập.

- Ma vương, ngươi muốn dùng Thần Nông đỉnh đối phó ta sao, đáng tiếc ngươi chậm rồi, nhìn xem đây là cái gì.

Lúc này, Đoan Mộc Cuồng di động pháp quyết đánh ra, chỉ thấy trên không trung một cái hình pháp bảo vòng tròn nháy mắt xoay quanh ở tại trên đỉnh đầu Đoan Mộc Cuồng, chung quanh nhất thời một cỗ khí hung hân tràn ngập ra.

Chỉ thấy trên không trung pháp bảo hình tròn khắc chín cái chuông màu đen, một cỗ ma âm thanh thúy đỉnh đưng vang lên, đồng thời một cỗ ma khí bạo dưng mà ra.

- Phệ ma khóa, ngươi luyện chế phệ ma khóa.

Hỗn Thế Ma Vương sắc mặt đại biến, tựa hồ e ngại pháp bảo trên không trung kia.

- Chính ngươi dạy ta luyện chế phệ ma khóa, ngươi nói loại phệ ma khóa này chuyên môn đối phó nguyên thần, hôm nay bắt ngươi làm thí nghiệm.

Đoan Mộc Cuồng cười lạnh một tiếng, hình tròn pháp bảo trên không trung nháy mắt liền bao phủ xuống.

- Ngươi dám, Đoan Mộc Cuồng, ta cho ngươi muốn sống không được muốn chết không xong.

Hỗn Thế Ma Vương sắc mặt đại biến, thân hình cấp tốc bạo lui, ở trên không trung phệ ma khóa kia có chín chuông thanh thúy linh âm vang lên.

- Thừa dịp ngươi bị thương, Hỗn Thế Ma Vương, đừng tưởng rằng các ngươi ở Tiên Ma giới liền thiên hạ vô địch, thương thế của ngươi quá nặng, hiện tại căn bản không thể đối kháng phệ ma khóa của ta.

Đoan Mộc Cuồng cười lạnh nói, trong tay pháp quyết biến hóa, cuối cùng hình tròn pháp bảo trên không trung rốt cục đem Hỗn Thế Ma Vương toàn bộ bao phủ ở tại trong đó.

Chỉ thấy ma khí tràn ngập, Đoan Mộc Cuồng hóa thành một mảnh màu đen sương khói đã bị phệ ma khóa chín chuông kia cắn nuốt, có lẽ hắn cũng không nghĩ đến, Hỗn Thế Ma Vương bị chết tại trong tay Đoan Mộc Cuồng.

Lúc này Đoan Mộc Cuồng hóa thành sương khói bị phệ ma khóa thu vào bên trong, một cái tiểu đỉnh màu xanh nho nhỏ cũng rơi vào trong tay Đoan Mộc Cuồng.

- Hỗn Thế Ma Vương, ta rốt cục đợi ngày này, Thần Nông đỉnh, Thái Âm Chân Hỏa, hiện tại đều ở trong tay ta, chờ cắn nuốt ngươi, hơn nữa Thần Nông đỉnh có Xích Quỷ Vương, ta có thể đủ lực đối phó tất cả.

Nắm lấy Thần Nông đỉnh cùng phệ ma khóa, trên mặt Đoan Mộc Cuồng lộ ra một tia cười lạnh.

Nhạc gia kết giới, một không gian thông đạo xuất hiện, Nhạc Thành cùng mọi người từ trong không gian thông đạo đi ra. sau đó cấp tốc hướng Nhạc gia đại trạch đi đến, Nhạc Thành muốn đi nhìn đứa con của hắn mới sinh.

Nhạc gia đại trạch, mọi người trợn mắt ngạc nhiên, trẻ con mới sáu tháng liền gặp đi đường, điều này chưa từng có người nghe nói qua. Chính là trước mắt có mấy đứa trẻ đi tới đi lui, một đám vui vẻ.

Trong đó có hai cô bé, mắt to miệng nhỏ nhắn, ngũ quan tinh mỹ, đã có vẻ là mỹ nhân rồi, còn có một nam hài, cũng là mày kiếm mắt to, trên mặt cũng duy trì nụ cười xấu xa, giống Nhạc Thành vô cùng.

- Uyên nhi, nhanh đến bên mẹ nào.

Mộ Dung Hiểu Hiểu ngồi chồm hổm trên mặt đất nhìn tiểu nam hài nói, trong mắt dào dạt hương vị hạnh phúc.

—o0o—

1074. Chương 928: Hố Trợ (1)

- Mẹ.

Tiểu nam hài nhất thời liền chạy vào trong lòng Mộ Dung Hiểu Hiểu, sáu tháng này tiểu nam hài cũng đã nói chuyện rồi.

- Bì bôm bì bôm.

Lúc này, Nhạc Trạm trong lòng Vân Phỉ Phỉ nhìn thấy trên mặt đất ba tỷ tỷ ca ca, cũng giây dựa gọi bảy, cũng muốn đi trên mặt đất vậy.

- Trạm nhi, người cũng muốn đi sao, người mới bốn tháng.

Vân Phỉ Phỉ nhìn tiểu tử trong lòng nói.

- Phỉ Phỉ tỷ, để cho tiểu tử kia đi thôi, nói không chừng thêm quái thai.

Yến Hiểu Kỳ nhìn Vân Phỉ Phỉ nói.

- Vậy được rồi.

Vân Phỉ Phỉ nhẹ nhàng đem tiểu tử trong lòng để ở trên mặt đất, tiểu tử kia vừa rơi xuống đất nhất thời hứng thú lên, học ba bộ dáng tỷ tỷ ca ca, chân liền đi trên mặt đất.

- Trạm nhi, người chậm một chút.

Vân Phỉ Phỉ lo lắng đề phòng tiểu tử kia, lúc này mọi người nhìn thấy một màn này nhất thời kinh ngạc, bốn tiểu bắt điểm có thể đi rồi, thật sự làm cho mọi người chưa từng nghe qua.

- Bì bôm bì bôm.

Tiểu tử kia cao hứng vô cùng, càng chạy càng nhanh, dĩ nhiên là Vân Phỉ Phỉ đỡ lấy hắn, sau đó chậm rãi đi một hai bước, nhìn thấy Nhạc Hàm, Nhạc Uyên, Nhạc Nghiên, trong mắt cao hứng cười, sau đó là về phía Nhạc Hàm.

- Oành.

Đúng lúc này, tiểu gia hỏa ngoài ý muốn ngã trên mặt đất.

- Trạm nhi

Vân Phỉ Phỉ đau lòng, vội vàng liền chạy tới, chúng nữ cùng Nhạc Tử Sơn, Nhạc Lan Tâm cũng lo lắng lên.

- Bì bôm bì bôm.

Ngay tại lúc này, một màn ngoài ý muốn xuất hiện, chỉ thấy Nhạc Hàm, Nhạc Uyên, Nhạc Nghiên tiểu tử lắc lắc chậm rãi liền đi tới bên người Nhạc Trạm, ba tiểu tử kia cùng nhau chìa tay nhỏ bé đem Nhạc Trạm kéo lên.

Càng thêm kỳ quái chính là Nhạc Trạm té lăn trên đất cũng không có khóc, mà trên mặt đất hắn ngã sắp xuống cũng tạo thành một cái hố nhỏ, tất cả làm cho mọi người đưa mắt nhìn nhau.

- Hảo hảo, bốn tiểu tử kia tương thân tương ái, không sai, không hổ là con ta.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, thân ảnh Nhạc Thành xuất hiện ở bên người mọi người.

- Nhạc Thành, chàng còn nói mát, mau nhìn xem Trạm nhi ngã làm sao.

Vân Phỉ Phỉ trừng mắt nhìn Nhạc Thành một cái sau đó nhanh chóng đến trước người tiểu tử kia.

- Yên tâm đi, không sao đâu.

Nhạc Thành mỉm cười nói, đứa nhỏ nhỏ nhất của hắn mặc dù chưa có trúc cơ, nhưng trên người đã có đại chân khí trúc cơ kỳ, nhìn thấy hố nhỏ trên mặt đất kia thì biết.

- Bảo bối của ta, nhìn xem nào.

Vân Phỉ Phỉ nhất thời ôm lấy Nhạc Trạm xem xét.

- Bì bôm bì bôm.

Tiểu tử kia đang cùng Nhạc Hàm, Nhạc Uyên, Nhạc Nghiên đùa rỡn, nhìn thấy mẹ ôm lên tựa hồ không muốn.

- Đến, để cho ta ôm một cái.

Nhạc Thành mỉm cười, sau đó ôm lấy tiểu tử kia.

- Cần thận một chút.

Vân Phỉ Phỉ trừng mắt nhìn Nhạc Thành một cái, sau đó đem Nhạc Trạm giao cho Nhạc Thành.

- Bì bôm.

Tiểu tử kia trừng mắt nhìn thoáng qua Nhạc Thành, bì bôm bì bôm nói chuyện, nhất thời làm cho Nhạc Thành cao hứng hôn liền hai cái.

- Ba ba.

Mà lúc này trên mặt đất ba cái tiểu tử loạn choạng nhìn nhìn Nhạc Thành, sôi nổi liền đi tới bên người Nhạc Thành, Nhạc Hàm trực tiếp ôm ở trên đùi Nhạc Thành.

- Bảo bối của ta, đến, đều cho ba ba ôm một cái.

Nhạc Thành ngồi xổm xuống, đem ba tiểu tử ở tại trong lòng.

- Đệ đệ của ta muội muội đâu, ta xem xem.

Một đạo non nớt đồng âm truyền đến, Thanh Đồng đã tới Nhạc gia đại trạch, nhìn thấy bốn tiểu tử kia, Thanh Đồng nhất thời hứng thú vô cùng.

- Ta cũng muốn ôm một cái.

Hồng Loan cũng nhanh chóng tiến vào.

- Tiểu tử kia, ta mang đi ra ngoài được không.

Thanh Đồng vô hại nhìn bốn tiểu tử kia nói.

- Bì bôm bì bôm.

Bốn tiểu tử kia nhìn thấy Thanh Đồng cao hứng không thôi, có lẽ hài tử đều thích tiểu hài tử, bốn tiểu tử này đi về phía Thanh Đồng.

Nhìn thấy một màn này, nhất thời chúng nữ đều cười không ngừng, Nhạc Tử Sơn cũng lộ ra ý cười, một màn ấm áp này, đúng là điều hắn rất muốn.

- Thành nhi, người trở về chưa từng gặp qua Nhạc Duy trưởng lão, hắn đi tìm người.

Nhạc Tử Sơn đi tới bên người Nhạc Thành nói.

- Phụ thân, con mới vừa trở về chưa gặp.

Nhạc Thành trả lời.

- Đúng rồi, đại ca người cùng Nhị ca đều tìm người, người có rảnh đi tìm xem bọn hắn, giống như có chuyện rất trọng yếu.

Nhạc Tử Sơn nhìn Nhạc Thành nói.

- Hảo, con đi gặp đại ca Nhị ca.

Nhạc Thành thần thức tỏa ra tìm đại ca cùng Nhị ca, lập tức cùng chúng nữ nói một tiếng đi hậu viện Nhạc gia.

Hậu viện có hai đạo thổ không ngăn, hai đạo thân ảnh đang luận bàn.

- Đại ca Nhị ca, có tâm tình như vậy muốn cùng các người luận bàn một chút.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Long cùng Nhạc Hạc nói.

- Các người có cái gì hảo luận bàn, thực lực của người hơn một vạn cái chúng ta cũng không phải là đối thủ của người.

Nhạc Long bắt đắc dĩ nhìn thoáng qua Nhạc Thành nói, hai người gặp được Nhạc Thành đành chỉ luận bàn.

- Đúng vậy, Tam đệ, thực lực của người cũng không phải là ta cùng đại ca có thể so sánh.

Nhạc Hạc cười khổ nói.

—o0o—

1075. Chương 928: Hổ Trợ (2)

- Đại ca Nhị ca, phụ thân nói các người tìm ta có việc gì, có cái gì ta có thể giúp đỡ được, nói đi, ta nhất định làm được.

Nhạc Thành nói.

- Lão Tam, có biện pháp gì có thể để thực lực hai năm đạt tới đầu tôn hay không, bằng không ta cùng lão Nhị có chút phiền toái.

Nhạc Long do dự nhìn Nhạc Thành nói.

- Đại ca, rốt cuộc làm sao vậy?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi.

- Tam đệ, là như vậy, hai năm sau Tôn gia trong tộc tuổi trẻ đánh giá, ta muốn tham gia, nhưng là người cũng biết, ta hiện tại mới là ba sao đầu tông mà thôi, Tôn gia thanh niên cường giả thực lực cực mạnh đã bốn sao đầu tôn, ta căn bản không có cơ hội.

Nhạc Long thở dài một hơi nói.

- Tam đệ, ta cũng giống vậy, hai năm sau tham gia tuổi trẻ đánh giá, thực lực của ta cùng đại ca giống nhau, căn bản không có biện pháp đi tham gia, lần này người nhất định phải hảo hảo giúp ta mới được, ta vừa mới theo Trần gia trở về không lâu, Trần Bưu bảo ta tìm người, nói người có biện pháp.

Nhạc Hạc cầu cứu Nhạc Thành nói.

- Đại ca Nhị ca, Tôn gia cùng Trần gia tộc tuổi trẻ đánh giá, các người giống như không có liên quan đi, các người vì cái gì mà tham gia?

Nhạc Thành đắc ý hỏi.

- Tam đệ, là như vậy, ta cũng không gạt người, Tôn gia có Tôn Tử Mặc tiểu thư, nghe nói là biểu muội Thi Thi, hiện tại ba sao đấu tôn, hai năm sau Tôn gia trong tộc tuổi trẻ đánh giá, ta nhất định tham gia mới có cơ hội.

Nhạc Long ngượng ngùng mỉm cười nói.

- Đại ca, ta đã hiểu, người thích Tôn Tử Mặc tiểu thư, nhưng là người cảm thấy được thực lực chính mình bây giờ không đủ, lại sợ Tôn gia không đồng ý có phải hay không?

Nhạc Thành cười nói, không nghĩ tới đại ca rốt cục tìm được mục tiêu rồi, vẫn là một cái đấu tôn, ánh mắt này thật đúng là cao.

- Tam đệ, ta uốn nắn một chút, chúng ta là tương duyệt, Tử Mặc cùng ta nói rồi, nếu trực tiếp muốn cùng ta ở cùng một chỗ, phải xem mặt mũi Tam đệ, Tôn gia tuyệt đối không có người phản đối, chính là sau lưng nhất định sẽ có người nói. Cho nên, nài hy vọng ta hảo hảo tu luyện, ở hai năm sau đi tham gia Tôn gia tuổi trẻ đánh giá, lúc đó quang minh chính đại cưới nàng về.

Nhạc Long nói.

- Nguyên lai là như vậy.

Nhạc Thành mỉm cười nhìn Nhạc Hạc nói:

- Nhị ca, mục tiêu của người ở Trần gia chứ, cũng là đấu tôn sao?

- Không sai, nàng tên là Trần Hiểu Nguyệt, bốn sao đấu tôn, là cửu phẩm sơ giai luyện được sư.

Nhạc Hạc cười khỏ nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành nhìn đại ca Nhị ca, mỉm cười, nói :

- Đại ca Nhị ca, các người yên tâm đi, ta cam đoan nửa năm sau các người có thể trở thành người mạnh nhất của tứ đại nhân tộc tuổi trẻ.

- Tam đệ, người thật sự có biện pháp?

Nhạc Hạc có chút không thể tin được nói.

- Ân, có biện pháp, đại ca Nhị ca, hai người các người không cần lo lắng.

Nhạc Thành mỉm cười nói. Hạo Thiên Thập linh được đều đủ dùng, đến lúc đó luyện chế mấy khẩu Phá ách đan không là vấn đề, trong lòng Nhạc Thành đã muốn tính toán, chuyện tình đại ca Nhị ca, hẳn tự nhiên phải giúp rồi.

Vào đêm, Nhạc gia đại, bên trong gian phòng Yến Hiểu Kỳ, trên giường, vạn chủng xinh đẹp, vẻ xuân đưa tình, nha nha thở dốc, ánh mắt mông lung, bộ ngực sữa nhộn nhạo.

Mây mưa như thế, âm dương nam nữ đoàn tụ, cần khôn đảo lộn, Loan Phượng hợp minh, hồi lâu hết thấy mới đình chỉ xuống dưới.

-Nhạc Thành, lần trước phụ thân còn để cho ta sinh một cái, người xem xem, ta muốn sinh hay không.

Yến Hiểu Kỳ dịu dàng ôn nhu nằm ở trong lòng Nhạc Thành, thoát nhìn càng thêm dễ thương cùng xinh đẹp.

- Chúng ta cùng cố gắng một lần tốt lắm.

Nhạc Thành tà tà cười nói.

- Liền người phá hư, đúng rồi, đại ca cùng Nhị ca bọn hắn giống như đều có mục tiêu, là Trần gia cùng Tôn gia nhân.

Yến Hiểu Kỳ nói.

- Ta đã biết, buổi chiều bọn hắn nói cùng ta, hai năm sau Trần gia cùng Tôn gia đều đánh giá tuổi trẻ cường giả, đến lúc đó bọn hắn đều phải tham gia.

Nhạc Thành nói.

- Chính là Trần gia cùng Tôn gia một đời tuổi trẻ cường giả không ít, đại ca cùng Nhị ca thực lực bây giờ tựa hồ còn chưa đủ?

Yến Hiểu Kỳ nhất thời lo lắng, Trần gia cùng Tôn gia đều là một trong tứ đại nhân tộc, trong tộc tuổi trẻ người nổi bật đều là đấu tôn cường giả, chính là rất khó đối phó.

- Ta sẽ có biện pháp.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Chẳng lẽ trên người chàng còn có phá ách đan?

Yến Hiểu Kỳ nhìn Nhạc Thành nói, công hiệu Phá ách đan hẳn rất rõ ràng, một viên liền đủ để đạt đến đấu thánh, đến lúc đó đại ca Nhị ca ăn vào sẽ đột phá đấu thánh.

Cái này nàng không cần lo lắng, chúng ta chuẩn bị thêm tiểu tử, tốt nhất lại là một cái thai song sinh.

Nhạc Thành tà tà cười, nhất thời khối vào khối thân hình tuyệt mỹ.

Ngày hôm sau, Nhạc Thành đi tìm Nhạc Duy.

- Lão tộc trưởng, cha ta nói người đi tìm ta, có chuyện gì sao?

Nhạc Thành nhìn Nhạc Duy hỏi.

- Không có chuyện lớn, chính là Huyền Thiên nội địa hiện tại đã ổn định, vấn đề các thế lực lớn phân phối tộc trưởng ra mặt mới được.

Nhạc Duy nhìn Nhạc Thành nói.

- Lão tộc trưởng, chuyện này người làm không được sao.

Nhạc Thành nói, cả Huyền Thiên đại lục các thế lực lớn đều muốn một lần bài tẩy, cầm đầu là tứ đại nhân tộc, tự nhiên là một lần nữa chia cắt mới được.

- Ta không thể được, để cho người nói đi, đây chính là quan hệ đến tương lai Nhạc gia, ta không thể không mưu tính.

Nhạc Duy mỉm cười nói.

- Khi nào thì đi?

Nhạc Thành suy nghĩ một chút hỏi.

—o0o—

1076. Chương 929: Hết Thảy Phải Dựa Vào Chính Cô Ta (1).

- Còn ba tháng nữa, ở Hồ Điệp Cốc các thế lực lớn đều trở về.

Nhạc Duy nói.

- Tốt lắm, ba tháng sau ta sẽ đi.

Nhạc Thành nhìn Nhạc Duy nói.

Nhạc Thành qua Nhạc Duy hiểu biết một chút về tình hình thực tế của tứ đại nhân tộc liên quân, tiếp theo Nhạc Thành tìm Lang Lễ, sau đó Lang Lễ liền vào Hạo Thiên Tháp, đồng thời Đại Song Tiểu Song, Thú Ma, Yêu Huyền cùng Thanh Đồng, Hồng Loan, đều tiến nhập bên trong Hạo Thiên Tháp bế quan tu luyện.

Những ngày tiếp theo, Nhạc Thành không biết một bởi bốn tiểu tử kia, ngày hôm qua Lang Lễ trúc cơ thành công cho Nhạc Trạm, hiện tại bốn tiểu quỷ đều đã đến trúc cơ kỳ.

Mấy tiểu tử kia tự nhiên chưa có tu luyện, Nhạc Thành muốn đả thông toàn thân kinh mạch huyền quan bốn tiểu tử kia, tu vi về sau tiến nhanh vô vùng.

Mà bốn tiểu tử kia đối với Nhạc Thành cũng ngày càng ỷ lại, có Nhạc Thành cùng cùng một chỗ, mỗi ngày bồi mấy tiểu quỷ cùng chúng nữ, Nhạc Thành tâm tình tốt vô cùng.

Ngày thứ chín, Lang Lễ từ trong Hạo Thiên Tháp đi ra, giao cho Nhạc Thành không ít đan dược, mà đó chính là phá ách đan Nhạc Thành muốn Lang Lễ luyện chế, Hạo Thiên Tháp có đủ linh dược luyện chế, Lang Lễ lúc này luyện chế hai mươi khẩu.

Nhạc Thành kỳ thật cũng không có cách nào lựa chọn, mặc dù dùng phá ách đan có thể đột phá đến đấu thánh, chỉ dựa vào đan dược đột phá, thủy chung không bằng chính mình tu luyện, dùng đan dược đột phá, về sau cũng có một chút tác dụng phụ.

Chính Nhạc gia người ở giữa, Nhạc Thành biết ngoại trừ Lệnh Hồ Hạo Thiên cùng Lệnh Hồ Huyền Tổ, Nhạc Kiều ra, những người khác tư chất đều chẳng ra gì, căn bản là không thể dựa vào bản thân đột phá đến đấu thánh.

Mà không đột phá đến đấu thánh, cho dù là mười sao đấu tôn đỉnh phong, sống lâu cũng chỉ là năm trăm mà thôi, đến lúc đó hết thọ mà chết, tu vi đấu tông cũng nhiều nhất là ba trăm năm, về phần đấu hoàng nhiều nhất chỉ có sống đến hai trăm năm mà thôi.

Nhưng chỉ cần đạt đến đấu thánh, thấp nhất sống lâu đều một ngàn 500 năm trở lên.

Nhạc Thành không thể không vì mọi người Nhạc gia mà chuẩn bị sẵn sàng, để cho mọi người đạt tới đấu thánh, cũng chỉ có thể dựa vào Phá ách đan đột phá.

Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong, Nhạc Lan Tâm, Lệnh Hồ Hạo Thiên, Nhạc Long, Nhạc Hạc sáu người đều không có thiên phú đấu thánh, Nhạc Thành cũng đành phải cho mọi người dùng phá ách đan mà thôi.

Sau khi nói với sáu người Nhạc gia một tiếng, Nhạc Thành đem đan dược giao cho sáu người này, dựa theo tu vi hiện tại. Nhạc Thành phỏng chừng sáu người tiêu hoá được lực phá ách đan, ít nhất phải cần một năm thời gian mới được.

Mà mọi người bể quan, Nhạc Thành phân phó đám người Tử Điện Mãng cùng Thiên Lang làm hộ pháp.

Suốt một tháng thời gian, thời gian Nhạc Thành đều bồi chúng nữ cùng bốn tiểu quỷ, lúc này cũng coi như là Nhạc Thành ở cùng bên người chúng nữ thời gian dài nhất.

Bốn tiểu tử kia hiện tại cũng đều bước đi như bay, cũng chỉ có Nhạc Trạm tiểu tử bước đi đường còn có chút lắc lắc chậm rãi, đồng thời, bốn tiểu tử kia cũng có thể rõ ràng nói chuyện.

Tộc trưởng có bốn tiểu thiên tài bốn tháng có thể đi, có thể nói chuyện, chuyện này cả cư dân trong thành đều biết, điều này làm cho mọi người đều âm thầm cảm thấy làm kỳ quái, bất quá tất cả mọi người đều biết tộc trưởng, cũng không có ngạc nhiên, cho đây là di truyền mà thôi.

- Ba ba, con cũng muốn đi.

Nhạc Hàm loạng choạng ôm chân Nhạc Thành không cho Nhạc Thành đi, nước mắt nhanh chóng chảy ra.

- Không cho ba ba đi.

Nhạc Uyên, Nhạc Nghiên, Nhạc Trạm tiểu tử cũng cùng nhau xông tới, bốn tiểu tử ôm hai chân Nhạc Thành, Nhạc Thành quả thật không thể bước đi.

- Ba ba đi một chút, lập tức sẽ trở lại được không.

Nhạc Thành mỉm cười, hắn cũng lưu luyến không rời bốn tiểu tử, chính lần này hắn phải đi Hồ Điệp Cốc thương nghị chuyện tình Huyền Thiên đại lục, Nhạc Thành phải đích thân đi xem mới được.

- Chúng ta cam đoan, nhất định mang ba ba các con trở về.

Yến Hiểu Kỳ, Trầm Linh, Lê Tiểu Dao. Tôn Thi Thi, Nam Cung Lạc Nhan nói.

Lần này các thế lực lớn đi tới Hồ Điệp Cốc, Trầm Linh thân là Hồ Điệp Cốc cốc chủ, tự nhiên là phải trở về, Yến Hiểu Kỳ cùng Tôn Thi Thi, Lê Tiểu Dao, Nam Cung Lạc Nhan là người của Trần gia, Tôn gia, Cuồng Sư Môn, Vạn Kim Môn đều muốn đi Hồ Điệp Cốc, mọi người cũng muốn đến đó để gặp lại người nhà.

Nhạc Thành cũng không có phản đối, cho năm nữ cùng đi Hồ Điệp Cốc, dù sao có Lang Lễ tại bên người, cũng không xuất hiện cái gì nguy hiểm, hiện tại cũng không có Hắc Âm Thần Điện, chỉ có một Hồn Thế Ma Vương, phỏng chừng bị Lang Lễ làm cho bị thương nặng còn chưa có khôi phục lại, mặt khác Nhạc gia Đại trưởng lão cùng hai trưởng lão cũng đi theo Nhạc Thành, đây chính là Nhạc Thành tự mình mang theo, lần này thương nghị tự nhiên là có rất nhiều việc rườm rà, Nhạc Thành muốn tham gia thì những việc rườm rà đó để cho Đại trưởng lão đi xử lý tốt nhất.

- Các người không thể lừa tiểu hài tử, bác gái và mẹ nói, nói dối là không ngoan.

Nhạc Nghiên nháy con mắt đen thui nhìn chăm chú vào Yến Hiểu Kỳ cùng Trầm Linh nói.

- Đương nhiên, ta cam đoan.

Lê Tiểu Dao nhìn Nhạc Nghiên chứng thực nói.

- Vậy được rồi, ba ba sớm một chút trở về nhé.

Tiểu Nhạc Hàm do dự một chút, liền buông Nhạc Thành ra, Nhạc Uyên cùng Nhạc Trầm, Nhạc Nghiên cũng cùng nhau buông tay, bốn tiểu tử kia thật đúng là chung lưng đấu cật rồi.

Trong lúc bốn tiểu tử kia cùng chúng nữ nhìn chăm chú, Nhạc Thành cùng đám người Yến Hiểu Kỳ tiến nhập không gian thông đạo, tạm chia tay bốn tiểu tử kia, cũng làm cho Nhạc Thành trong lòng luyến tiếc.

Từ Nhạc gia đến Hồ Điệp Cốc không gian thông đạo cũng mất hai tháng, Nhạc Thành cùng mấy tiểu tử kia tạm thời tạm biệt.

Trong không gian thông đạo, tất cả mọi người tiến nhập Hạo Thiên Tháp tu luyện, hai tháng thời gian ở Hạo Thiên Tháp cũng không ngắn, nếu đối với ngoại giới chính là ba năm thời gian.

Nhạc Thành ở Hạo Thiên Tháp tĩnh tâm tu luyện, hiện tại chính hắn đã là Đại Thừa kỳ hậu kỳ, trải qua lần trước ở Cự Thạch Thành, Thanh Thụ Thành tu luyện, thực lực Nhạc Thành cũng có tiến bộ, thực lực bây giờ chính là ở Đại Thừa kỳ hậu kỳ, cách Đại Thừa kỳ hậu kỳ đỉnh phong còn xa vô cùng, càng đi về sau càng khó tiến bộ.

Một tảng thanh mang bao vây lấy Nhạc Thành, Nhạc Thành cũng tiến vào trạng thái tu luyện.

Lúc này, Huyền Thiên nội địa có hai bóng hình xinh đẹp từ dưới biển đi ra, sau đó nhắm thẳng Thanh Dương mà đi, sau ba ngày thời gian đi ra Thanh Dương. Hai người ở Thanh Dương sơn hạ xuống, các đệ tử ở Thanh Dương không có bất luận kẻ nào biết, sáu đó hai người biến mất ở tại bên trong cánh cửa Thanh Dương môn.

- A...

Thanh Dương môn ở trong mật thất, từng tiếng kêu thảm thiết truyền ra, Dịch Thiển khoanh chân ngồi xuống, thất khiếu máu tươi đầm đìa, bộ dáng nhìn qua vô cùng thê thảm, khó có thể chịu được đau đớn làm cho Dịch Thiển sống không bằng chết.

- Sư tôn, người giết ta đi, ta chống đỡ không nổi nữa rồi, thật là khó chịu, kinh mạch của ta sắp nứt toác, còn lực phủ ngũ tạng đều bị phá nát.

Dịch Thiển nhìn Thượng Quan Uyển Nhi nói.

- Thiển nhi, người cố gắng, người không thể chết, người còn có cơ hội, sống sót.

Thượng Quan Uyển Nhi đau lòng nói, nhìn thấy Dịch Thiển, nàng không đành lòng, loại đau đớn tê tâm liệt phế này, nếu đối là nàng bất kể như thế nào cũng không chống đỡ được.

—o0o—

1077. Chương 929: Hết Thủy Phải Dựa Vào Chính Cô Ta (2).

- Sư tôn, ta thật sự chống đỡ không được, ta thật rất là khó chịu, so với chết còn khó chịu hơn.

Dịch Thiên thâm trầm kêu lên, lực phủ ngũ tạng toàn thân kinh mạch đều đồng thời bị tàn phá, pháp lực Thanh Dương Lão Ma ở trong cơ thể của nàng không kiên nhẫn gì liên tục tàn phá.

- Người phải kiên trì, cũng sắp không có việc gì, người nhất định phải sống sót.

Thượng Quan Uyển Nhi nước mắt chảy ra, nhìn thấy bộ dáng Dịch Thiên, lòng của nàng cũng đau đớn vô cùng.

- Sư tôn, người giết ta, ta cầu người giết ta.

Dịch Thiên không ngừng kêu thảm.

- Mộng tỷ, đã là năm tháng, Dịch Thiên còn chịu đựng bao lâu, nàng thật sự chống đỡ không nổi nữa rồi.

Thượng Quan Uyển Nhi nhìn Mộng Yểm hỏi.

- Một thân pháp lực của Thanh Dương Lão Ma hiện tại Dịch Thiên tiêu hao cũng phải mất hai năm đến ba năm thời gian, nổi thống khổ còn hơn tưởng tượng của ta, Dịch Thiên có thể chống đỡ đến bây giờ, đã phi thường rồi.

Mộng Yểm lắc đầu nói.

- Ba năm, sống không bằng chết như vậy, nàng thật sự chết sao.

Thượng Quan Uyển Nhi nói.

- Ta cũng không có cách nào, loại tình huống này, chính là Đại La Kim Tiên cũng không có biện pháp.

Mộng Yểm nói:

- Hết thủy phải dựa vào chính cô ta.

- Thiên nhi, con không thể buông tha, người phải sống sót, người còn có ta, người phải sống sót.

Thượng Quan Uyển Nhi ngồi ở trước người Dịch Thiên nói.

- Sư tôn, thật sự là rất khó chịu, con thật sự chống đỡ không nổi nữa rồi.

Dịch Thiên nói xong, trong miệng máu tươi phun ra.

- Đúng rồi Thiên nhi, người không thể chết, người còn có Nhạc Thành, nếu người chết, người không thấy được hắc, người không phải muốn vượt qua hắc sao, Mộng tỷ nói, nếu người chống đỡ được, người có thể có cơ hội vượt qua hắc, người có cơ hội đả bại hắc.

Thượng Quan Uyển Nhi nhìn Dịch Thiên nói.

- Nhạc Thành, ta sẽ không cho người khinh thường ta, người có thể làm được, ta cũng có thể làm được, ta muốn vượt qua người, ta không cho người khinh thường ta.

Dịch Thiên thì thào nói, trong đôi mắt nhất thời lộ ra một ánh sao.

- Được, người có thể vượt qua hắc, người có thể, người nhất định phải chống đỡ, người có thể vượt qua hắc, Thanh Dương bí cảnh mười năm người đều đi tới, hiện tại, người có thể chống đỡ được.

Thượng Quan Uyển Nhi nói.

- Không sai, con nhất định có thể chống đỡ.

Dịch Thiên cắn răng nói, một tia máu tươi từ khóe miệng chảy ra, bộ dáng không đành lòng từ bỏ, trong tai, trong mắt đều máu tươi chảy ra.

Bên trong Hạo Thiên Tháp hai tháng sau, Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí, hai mắt mở như ánh sao, cả người có chút biến hóa.

- Nếu có thể ở Hạo Thiên Tháp bế quan nửa năm có thể đạt đến Đại Thừa kỳ hậu kỳ đỉnh phong.

Nhạc Thành thì thảo nói, hai tháng này Nhạc Thành cảm giác tu vi của chính mình cũng tiến bộ không ít.

- Mọi người chuẩn bị đi ra ngoài, chúng ta đã tới.

Nhạc Thành nhìn mọi người ở bên trong Hạo Thiên Tháp nói.

- Hô.

Mọi người cũng đều đình chỉ tu luyện, ở hai tháng tu luyện, Nhạc Thành có thể cảm giác được tất cả mọi người đều có tiến bộ.

Trong không gian thông đạo, Nhạc Thành cùng mọi người đi ra, mà Thanh Đồng cùng Hồng Loan cũng đi theo phía sau Nhạc Thành, chỉ có Lang Lễ, Thú Ma cùng Yêu Huyền còn ở tại bên trong Hạo Thiên Tháp tu luyện.

- Ra mắt cốc chủ, ra mắt phó cốc chủ.

Bên trong Hồ Điệp Cốc, đã có thêm hơn mười người nghênh đón, nhìn thấy Trần Linh cùng Nhạc Thành, nữ đệ tử Hồ Điệp Cốc sôi nổi hành lễ.

Tới trong cốc, Nhạc Thành mới biết được, hai ngày sau mới là ngày các thế lực lớn thương nghị, lúc này các thế lực lớn cũng đều đi tới Hồ Điệp Cốc.

Mà Lê Tiểu Dao cùng Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi, Nam Cung Lạc Nhan cũng hỏi rõ ràng nơi các phái nghỉ ngơi, sau đó chạy qua, đã lâu không có nhìn thấy người trong nhà, chúng nữ tự nhiên cũng mong muốn gặp được.

Lúc này bên trong Hồ Điệp Cốc, cả các thế lực ở Huyền Thiên đại lục tề tụ, mọi người đều đã tới Hồ Điệp Cốc.

Hắn cũng không ngờ các thế lực này mỗi thế lực đều ít nhất có một đấu thánh cường giả, cho dù là nhân số có nhiều, đấu tôn có nhiều cũng không hữu dụng, không có đấu thánh cường giả thì không có tư cách tham gia chia cắt cả Huyền Thiên nội địa.

Nhạc Thành nhìn đệ tử Hồ Điệp Cốc hỏi một chút, cũng đã biết lần này các thế lực lớn tới tham gia thương nghị, trừ bỏ tứ đại nhân tộc cùng thần Phượng Hoàng tộc ra, còn có Tuyết Tinh Cốc, Hồ Điệp Cốc, Cuồng Sư Môn, Vạn Kim Môn, ngoài ra các thế lực còn lại cũng chỉ có mười một mười hai.

Những thế lực này đều có đấu thánh cường giả, nhưng vượt quá Nhạc Thành tưởng tượng, nguyên lai hắn không có phát giác cả Huyền Thiên nội địa thế lực lý có nhiều đấu thánh cường giả như vậy.

Ngay tại lúc Nhạc Thành tới tiểu đảo không được bao lâu, linh hồn Trần Bư truyền âm ra, một lát sau, Trần Bư đi ra đảo nhỏ.

- Ra mắt chủ nhân.

Trần Bư hành lễ nói, lần này tứ đại nhân tộc thương nghị, Trần Bư thân là Trần gia tộc trưởng, tự nhiên muốn tới.

- Không cần đa lễ, đúng rồi, ta muốn hỏi một chút, Trần gia Trần Hiểu Nguyệt các người là người ra sao.

Hai người hàn huyền, Nhạc Thành chính là hỏi Trần Hiểu Nguyệt Trần gia là mục tiêu của Nhị ca, cũng là muốn giúp Nhị ca hiểu biết thêm một chút.

- Tộc trưởng, Trần Hiểu Nguyệt là một thiên tài Trần gia quật khởi, năm nay mặc dù tuổi mới hai mươi chín, nhưng ở trong tộc toàn lực bồi dưỡng, đã là bốn sao đấu tôn, đồng thời là cửu phẩm sơ giai luyện được sư, ta thật muốn cùng chủ nhân nói chuyện.

Trần Bư nhìn Nhạc Thành nói.

- Sự tình gì, người nói đi.

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi.

hữu, mà Nhạc gia đến lúc đó đã nắm một nửa Huyền Thiên nội địa, cuối cùng vẫn là Nhạc gia lấy được lớn ích nhất.

Mà đối với Tuyệt Tình Cốc cùng Hồ Điệp Cốc, Cuồng Sư Môn và Vạn Kim Môn, Nhạc Thành cũng chỉ có thể bất công một chút, chỉ cần có Nhạc gia một ngày, tự nhiên có bọn họ một ngày. Thế lực bọn họ có nhiều hơn căn bản không trọng yếu, thế lực có lớn cũng không thể bằng tứ đại nhân tộc cùng thần Phượng Hoàng, huyết mạch không giống, hậu nhân hiểu rõ tiền đồ không giống, đồng thời Nhạc Thành cũng hy vọng Nhạc gia hậu nhân có thể có nhiều cường giả, có thể ở mọi thời điểm đều có áp lực, trong tộc nhân mới có thể tiến bộ.

Đương nhiên đó là một ít nguyên nhân, càng thêm trọng yếu là Nhạc Thành không hy vọng sẽ có Hắc Ám Thần Điện thứ hai, Huyền Thiên nội địa đều do tứ đại nhân tộc nắm quyền, các thế lực khác muốn phát triển không thể dễ dàng như vậy.

—o0o—

1081. Chương 931: Đoan Mộc Cuồng Độ Kiếp.

Lúc này mọi người thấp giọng thương nghị, Tứ *** Nhân Tộc cùng với đám người của Hồ Điệp cốc, Tuyệt Tình cốc bọn họ đều không ai có ý kiến.

- Nhạc tộc trưởng, chúng ta không có ý kiến.

Một nhị tinh Đấu Thánh cất tiếng nói.

- Mọi người đã không có ý kiến, vậy thì từ từ hãy nói, còn bây giờ đại trưởng lão, giao cho ông chuyện này. Nhạc Thành khẽ nói, sau đó nói lại chi tiết mọi chuyện.

- Vâng tộc trưởng.

*** trưởng lão liền cất tiếng đáp, đối với thương nghị này, đại trưởng lão cũng rõ ràng tất cả, Nhạc gia được chỗ tốt lớn nhất.

Sau đó, Tôn *** Hải, Vũ Văn Minh Quang cùng Hoàng Thanh, Trần Bưu bọn họ cũng đi ra khỏi đại sảnh, những chuyện này bọn họ không muốn nhúng tay vào.

Bốn ngày sau, Nhạc Thành đã cáo biệt mọi người, lên đường tới Song Phong sơn mạch, Nhạc Thành đã ước hẹn với Nhạc Thiên lão tổ mở ra Cửu Thiên phục ma trận ở đó.

Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi và chúng nữ cũng theo Nhạc Thành, mọi người tiến vào trong không gian thông đạo.

Lúc này ở bên trong một cấm chế, Đoan Mộc Cuồng mở hai mắt, ma mang bắn ra bốn phía.

- May mà Nhạc gia có Kim Long thân thể thì Hắc Ám Thần Điện cũng có Hắc Ám thân thể, nếu không thì Hỗn Thế Ma Vương ta không thể chống đỡ nổi, bất quá nửa năm nay cuối cùng cũng đã đạt tới thiên kiếp.

Đoan Mộc Cuồng khẽ nói nhỏ, thủ ấn trong tay áo vung lên, cấm chế trên bầu trời mở ra, thân thể xuất hiện trên một ngọn núi vô danh.

Sau nửa năm nuốt chửng được Hỗn Thế Ma Vương, Đoan Mộc Cuồng cuối cùng cũng đột phá tới Ma giới kỳ, tu vi cũng tăng vọt, cuối cùng cũng cảm ứng được khí tức của thiên địa.

Người tu ma và người tu tiên độ kiếp cũng giống nhau, tiên kiếp là độ tâm, trung kiếp là độ thân, hậu kiếp chính là trực tiếp đối kháng với thiên đạo.

Bất kể tu tiên tu ma hay chánh đạo vẫn là ma môn, Độ thiên kiếp chính là kháng lại thiên địa.

Lúc này Đoan Mộc Cuồng đã biết rằng mình đã thu hút thiên kiếp, vốn hán định chờ tới khi Hỗn Thế Ma Vương nói cho hán biết cách độ ma kiếp nhưng Hỗn Thế Ma Vương chưa kịp nói cho hán thì đã chết rồi.

Mà lúc này Đoan Mộc Cuồng cảm nhận thấy sau khi mình nuốt chửng Hồn Thế Ma Vương thì đã tới nhị ma tâm kiếp.

Lúc này toàn thân của Đoan Mộc Cuồng một hắc sắc quang ảnh lưu chuyển, ma khí tràn ngập khắp không gian mười dặm.

Trong lòng Đoan Mộc Cuồng lúc này bỗng nhiên hiện ra những chuyện của quá khứ, thời niên thiếu ngây ngô, thanh niên hung tâm vạn tượng, tu luyện cả đời trở thành người mạnh nhất của Hắc Âm Ma Huyết Tộc, cuối cùng đánh chết tộc trưởng và hơn mười vị trưởng lão phản đối rồi lên vị trí tộc trưởng, sáng lập nên Hắc Âm Thần Điện bắt đầu tiến công vào nội lục, một đường vô địch, cuối cùng chính diện giao phong với Tứ *** Nhân Tộc và Tứ đại thú tộc.

Nhưng cuối cùng, Nhạc Thiên đã có thể chống lại hắn, mấy trăm năm đối kháng, cuối cùng hắn bị thương nặng phải tiến vào Thủy Phong Cổ Nham tu luyện ma công.

Cứ như vậy, tất cả mọi chuyện diễn ra.

Theo biến hóa của hắn, trên bầu trời ma khí cũng trở nên tràn ngập.

Ba ngày sau, Đoan Mộc Cuồng cuối cùng cũng không biết nổi mình là ai, ngây ngốc không biết bao lâu, thiên ma khí ở trên trời cũng càng trở nên dày đặc, ở trong đám ma khí, một con quái thú hung tợn há miệng muốn nuốt chửng Đoan Mộc Cuồng.

Khuôn mặt của Đoan Mộc Cuồng sau đó bỗng nhiên mở ra, đúng vào lúc này, con ma thú hung tợn cũng biến mất không còn thấy gì nữa.

Một tiếng âm lệ khô khốc vang lên, trong nháy mắt, Đoan Mộc Cuồng bỗng nhiên cười lớn.

- Dù là ai cũng không có cách nào thay đổi được ta, ta muốn thành ma, ai dám ngăn ta?

Đoan Mộc Cuồng cười lạnh nói, sau đó ở xung quanh bầu trời, một mảng thiên ma khí trở nên tràn ngập trôi vào cơ thể của hắn.

Lúc này thân thể của Đoan Mộc Cuồng giống như là cái động không đáy, điên cuồng nuốt chửng ma khí trên bầu trời.

Năm ngày sau, ma khí đã tràn vào cơ thể của Đoan Mộc Cuồng, khí tức cũng đã đến trình độ vô cùng cường hãn.

- Hồn Thế Ma Vương, người chẳng qua chỉ là phân thân nguyên thần mà thôi, nuốt chửng mấy lão ma kia không có bao nhiêu hiệu quả, ta mới là tốt nhất.

Đoan Mộc Cuồng khoanh chân ngồi trên mặt đất rồi nói.

Thủ ấn của Đoan Mộc Cuồng biến đổi, một đạo thân ảnh từ trong Thần Nông đỉnh xuất hiện.

- Người là ai, Hồn Thế Ma Vương đâu?

Người bên trong Thần Nông đỉnh chính là xích quỷ vương hắn nhìn Đoan Mộc Cuồng mà hỏi.

- Ta nói cho người người cũng không biết, về phần Hồn Thế Ma Vương, người ngay lập tức có thể gặp được hắn.

Đoan Mộc Cuồng cười lạnh nói.

- Chẳng lẽ người đã nuốt chửng Hồn Thế Ma Vương?

Cảm nhận thấy khí tức trên người Đoan Mộc Cuồng, xích quỷ vương kinh hãi mà nói.

- Không sai, hiện tại tới phiên người.

Đoan Mộc Cuồng nói xong, bàn tay phải đã rút một hắc mang lên trên người của xích quỷ vương, sắc mặt của Đoan Mộc Cuồng trở nên trắng bệch, toàn thân pháp lực bị hút ra, thân thể trong nháy mắt trở thành thây khô.

Thủ ấn trong tay của Đoan Mộc Cuồng biến đổi, hắn lại một lần nữa tu luyện.

Ở trong Hạo Thiên Tháp, lúc này Nhạc Thành thở ra một ngụm trọc khí từ đan điền, tinh mang bắn ra bốn phía.

- Chỉ còn một chút nữa là có thể tới đại thừa hậu kỳ đỉnh phong.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng.

Ở trên bầu trời của Song Phong sơn mạch, mấy đạo thân ảnh từ bên trong nhẩy ra, chính là đoàn người Nhạc Thành.

- Sao rồi?

Nhạc Thiên lão tổ tiến tới gần Nhạc Thành mà hỏi.

- Không tệ lắm, chỉ có một số chuyện không tốt.

Nhạc Thành trả lời Nhạc Thiên lão tổ.

- Chúng ta phải mở được Thiên Nguyên đại trận bên trong.

Nhạc Thiên lão tổ nói.

Tâm niệm của Nhạc Thành chuyển động, trong tay của hắn xuất hiện ba trận bàn.

- Lang Lễ, cửu thiên phục ma đại trận này ngươi có thể mở ra được không?

- Có, ban đầu cửu thiên phục ma đại trận này là do chân vũ đại đế bố trí.

Lang Lễ nói.

Lang Lễ lấy ba trận bàn ra, thân ảnh biến mất ngay tại chỗ, tạo thành một tàn ảnh màu đỏ.

- Xoẹt.

Ở trên bầu trời, không gian sóng gợn, một cái khe ở trên không trung xuất hiện.

Lang Lễ lăng không đứng ở trên trời, thân thể đồng thời biến hóa, pháp quyết đánh ra.

- Vù vù, cả bầu trời xuất hiện biến hóa vô cùng lớn, mấy vạn phương viên đều xuất hiện sương trắng mây mù bao phủ.

- Ta đi trước phá trận.

Nhạc Thiên lão tổ nói xong thân ảnh liền biến mất.

- Chúng ta cũng đi xem một chút.

Nhạc Thành cất tiếng nói với mọi người.

Hai canh giờ sau, chúng nhân đã tiến vào thiên linh đại trận.

- Là nơi này.

Nhạc Thiên lão tổ nở ra một nụ cười.

- Lão tổ, có cần hỗ trợ hay không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi, hắn cũng không biết Hỗn Nguyên đại trận phải phá thế nào.

- Không cần, chỉ cần xé được một cái khe là được.

Nhạc Thiên lão tổ nói.

- Đi.

Kim mang của Nhạc Thiên lão tổ đã bắn ra, cả khe sâu trở nên đông đưa, thiên nguyên đại trận đã xuất hiện trước mặt mọi người.

- Nguyên khí của thiên nguyên đại trận này xem ra rất nồng nặc.

Nhạc Thành cảm nhận thấy linh khí của thiên địa thì thấy nó rất nồng đậm như ở bên trong Hạo Thiên Thấp.

—o0o—

1082. Chương 932: Cực Phẩm Tiểu Thiên Tài.

Đột nhiên Nhạc Thành cảm thấy mình cũng như bị hút vào bên trong. Nhạc Thành bỗng nhiên cảm thấy cơ thể của mình có dấu hiệu biến đổi.

Dấu hiệu này cho thấy Nhạc Thành sắp đột phá tới nhị kiếp vô kiếp.

- Mọi người lui về sau.

Nhạc Thành nói với mọi người rồi khoanh chân ngồi tại chỗ.

Những người xung quanh không hiểu tại sao nhưng đều lui ra bên ngoài.

- Xem ra hắn đã đột phá tới nhị kiếp vô kiếp.

Nhạc Thiên lão tổ thấy vậy nên cũng lui ra phía xa.

Ở trên bầu trời lúc này, mây đen bỗng trở nên đen kịt, không gian rít gào, trong không khí có dấu tích hủy thiên diệt địa.

Mưa lũ nồng đậm rơi xuống, mang theo một lực đạo vô cùng mạnh mẽ, khí thế áp chế khiến cho Nhạc Thành thở cũng không thông.

- Âm âm.

Từng đạo sét đánh vang dội, Nhạc Thành đã sớm có chuẩn bị, Kim Tiên Khôi Lỗi ngay lập tức đón đầu nuốt chửng toàn bộ những lôi điện này.

Lúc này, Thú Ma mới hiểu ra:

- Chủ nhân hóa ra là có hai cái đan điền vừa tu luyện pháp lực vừa tu luyện đấu khí.

- Tiểu tử này tại sao lần thứ hai độ kiếp vô kiếp lại còn mạnh hơn ta lần trước vậy?

Nhạc Thiên lão tổ nghi hoặc thầm nói, nhìn thấy uy lực vô kiếp này ông cũng biết so với lần độ kiếp lúc trước của mình mạnh hơn nhiều.

Mà hiện tại Nhạc Thành cũng có nỗi khổ không nói ra lời, đối với việc độ kiếp hắn chỉ có thể sử dụng đấu khí chứ không thể nào sử dụng pháp lực nên chỉ có thể miễn cưỡng chống lại, may mà hắn có thân thể Kim Long cường hãn nếu không thì đã là đại phiền toái rồi.

Đồng thời lúc này, lực lượng công kích của trời đất càng ngày càng mạnh mẽ, Thiên nguyên đại trận hiện tại như bị xé rách hoàn toàn, thiên địa nguyên khí đổ ra tràn ngập.

- Long Khiếu Cửu Thiên.

Một thanh âm quát lớn, Âm Ba công từ trong người của Nhạc Thành dữ dội tuôn ra, long quyền dữ dội của hắn đã phá vỡ một mảng lớn trước mặt.

- Ngao ngao.

Vài cự long hư ảnh rít gào, sơn cốc trở nên dựng lên, trong nháy mắt băng sơn cự thạch cũng đều đã bị phá hủy.

Sắc mặt của Nhạc Thành trở nên tái nhợt, hắn khoanh chân ngồi xuống, thiên địa nguyên khí dữ dội tuôn vào bên trong người của hắn.

Không gian xung quanh sơn mạch biến mất không còn thấy gì nữa, năm con Kim Tiên Khôi Lỗi lại tới gần Nhạc Thành.

Thời gian từ từ trôi qua, không ai quấy rầy Nhạc Thành nữa, bọn họ cũng biết lúc này là thời khắc Nhạc Thành đột phá mấu chốt.

Nhạc Thành vận hành tiểu đan điền, đấu khí cuồng bạo tiến vào bên trong không dứt, dần dần bao vây đấu khí kim đan tinh thuần.

Bỗng nhiên Nhạc Thành mở hai mắt ra, khí tức của hắn dừng lại, trong chốc lát đã ngang bằng với Nhạc Thiên lão tổ.

- Chủ nhân đã đột phá.

Thú Ma, *** Song, Tiểu Song bọn họ đều mừng rỡ kêu lên rồi tiến gởi bên cạnh Nhạc Thành, mà lúc này đại trưởng lão cùng với hai trưởng lão khác cũng há hốc mồm, bọn họ đây là lần đầu tiên biết tộc trưởng là Đâu Đế, khó trách ở Hồ Điệp cốc có thể đánh chết tam tinh Đấu Thánh và mười mấy Đấu Tôn như bóp chết một con kiến vậy.

Nhạc Thiên lão tổ và Nhạc Thành đã trở thân Huyết Dao d, hiện tại cả Tứ *** Nhân Tộc và Thần Phượng Hoàng tộc chỉ có những người tầng lớp thượng trưởng lão mới biết được.

- Nhạc Thành, người thật là mạnh mẽ, nhìn dáng vẻ thì hiện tại ta không bằng người.

- Lão tổ, con cũng không biết tại sao, lẽ nào là do tu luyện pháp lực?

Nhạc Thành cất tiếng tự hỏi.

- Chủ nhân, Cửu Thiên phục ma trận này ban đầu ở bên trong Hạo Thiên Tháp, hiện tại chủ nhân có thể thu nó về.

Lang Lễ nói.

- Thúy Phong Cổ Nham này là nơi ở bên trong Hạo Thiên Tháp sao?

Nhạc Thành không ngờ tới, nhưng sau đó hắn nhớ tới trong Hạo Thiên Tháp có một hư không khổng lồ, xem ra thúy phong cổ nham ban đầu ở đó.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến hóa, thanh mang lóe lên từ trong mi tâm, Hạo Thiên Tháp đã rơi vào trong tay của hắn, pháp quyết củ Nhạc Thành đánh ra, Hạo Thiên Tháp bị hắn ném lên trên không trung, chỉ trong chốc lát Hạo Thiên Tháp đã bao trùm thiên địa.

Bầu trời trở nên tối sầm, sau đó nháy mắt lại sáng lên, Nhạc Thành nói với mọi người:

- Chúng ta ra ngoài thôi, hiện tại mọi người đang ở trong Hạo Thiên Tháp.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành đánh ra, mọi người đi ra ngoài thì thấy cảnh tượng biến đổi, Song Phong sơn mạch hiện ra, thúy phong cổ nham đã vô ảnh vô tung biến mất.

Đối voi Hạo Thiên Tháp của Nhạc Thành, ba vị trưởng lão lần đầu gặp qua nên cũng trợn mắt há hốc mồm.

Dưới sự biến đổi thần niệm của Nhạc Thành, Hạo Thiên Tháp đã biến mất vào trong hư vô.

Thu hồi Hạo Thiên Tháp xong, Nhạc Thành cũng không quên thu hồi trận bàn, trận bàn này chính là tài liệu tiên khí vô cùng tốt, đồng thời cửu thiên phục ma đại trận cũng bị mình thu vào trong Hạo Thiên Tháp, sau này cũng có thể dùng ba trận bàn điều khiển cửu thiên phục ma đại trận.

- Chúng ta hiện tại đi thôi.

Nhạc Thiên lão tổ cất tiếng nói, ngọc giản bên trong tay của Nhạc Thiên lão tổ liền bóp nát, sau đó một không gian lối đi liền xuất hiện.

Một tháng sau, Nhạc Thành cùng với Nhạc Thiên lão tổ trở về kết giới của Nhạc gia, mà lúc này, Nhạc Cốc, Nhạc Liệt bọn họ đã trở về chờ từ trước.

Theo lời kể của Nhạc Cốc trưởng lão, Nhạc Thành biết rằng hắc ám ma huyết tộc đã được nhờ cở tận gốc, liên quân của Tứ *** Nhân Tộc trải qua một năm đã phá hủy bọn họ toàn bộ.

Mà hiện tại Nhạc gia đã xảy ra một chuyện quan trọng đó là thành lập huyền thiên liên minh, đại trưởng lão đem chuyện Nhạc Thành đánh giết ở Hồ Điệp cốc ra nói một phen khiến cả Nhạc gia đối với tộc trưởng càng thêm nể trọng.

Dưới sự sắp xếp của đại trưởng lão, sắp xếp mười người trong tộc chuẩn bị ba bốn tháng trở về cự thạch thành tỉ đấu.

Những người trẻ tuổi ở huyền thiên nội lực đều háo hức tham gia.

Nhạc Kiều, Lệnh Hồ Hạo Thiên, Lệnh Hồ Huyền Tổ bọn họ cũng tham gia cuộc thi này, tiến vào mười người mạnh nhất là có thể đại biểu cho Nhạc gia thi đấu mấy tháng sau.

Nhạc kiều hiện tại đã có tu vi bát tinh Đấu Tôn, mà Lệnh Hồ Huyền tổ thì đã là ma pháp sư cấp tám trung kỳ, Lệnh Hồ Hạo thiên được tu luyện trong Hạo Thiên Tháp cũng đã đột phá tới ngũ tinh.

Thực lực của ba người dĩ nhiên là có thể tiến vào mười người mạnh nhất một cách dễ dàng.

Mà trong khoảng thời gian này, Nhạc Thành cũng phụng bồi người nhà và chúng nữ, dĩ nhiên là có cả bốn tên tiểu tử kia nữa, ba người Nhạc Hàm, Nhạc Uyên, Nhạc Nghiên đã hơn ba tuổi mà Nhạc Khoái đã hơn một tuổi. Nhạc Trầm cũng đã hơn mười tháng.

Dựa theo quy củ của Nhạc gia, hài tử mới sinh thì phải khảo sát đấu khí và ma pháp, xem có thiên phú tu luyện hay không.

Ngày hôm nay chính là ngày Nhạc gia trưởng lão kiểm tra, mặc dù Nhạc Thành sớm chọn bọn chúng tu luyện công pháp tu chân nhưng vẫn để bọn họ kiểm tra.

—o0o—

1083. Chương 933: Vạn Biến Thiên Ma.

Nhạc Tử Sơn và Nhạc Tử Phong hai người tiến ra đại sảnh, cả hai cũng muốn xem thành tích khảo sát tu luyện đấu khí ma pháp của bốn đứa cháu của mình thế nào.

Phục dụng đan dược xong, Nhạc Tử Phong, Nhạc Tử Sơn, Nhạc Lan Tâm, Lệnh Hồ Vô Địch bọn họ lập tức xuất quan, sáu người bọn họ hiện tại đã đột phá tới Đấu Thánh.

Sáu người này nhìn biến hóa xung quanh, tất cả như nằm mơ.

Chẳng qua Nhạc Thành cũng biết rằng mình giúp bọn họ đột phá tới Đấu Thánh chỉ là một điều dễ dàng mà thôi, Đấu Thánh tuổi thọ cũng chỉ có hơn một nghìn năm, còn đột phá tới Đâu Đế thì hẳn chưa đủ sức giúp họ. Tuy nhiên kéo dài một nghìn năm cũng tạm đủ rồi.

- Ba, hiện tại con phải làm gì?

Nhạc Hàm ngoe nguẩy cái đầu nhỏ trong lòng Nhạc Thành rồi cất tiếng hỏi.

- Con nghe lời trưởng lão nói là được rồi.

Nhạc Thành cất tiếng trả lời, hẳn hiện tại cũng muốn xem con mình có thể tu luyện hay không.

- Hàm Hàm, con dùng sức đánh mạnh vào vách đá ngọc này, ta kiểm tra xem con có thể tu luyện đấu khí hay không?

Một trưởng lão của Nhạc gia nhẹ nhàng nói với Nhạc Hàm.

- Vị trưởng lão, ta thấy ngọc thạch này có vẻ hơi nhỏ, hay là đổi cái lớn hơn đi.

Nhạc Tử Phong hảo ý nhắc nhở trưởng lão này.

- Lão gia tử, đây là máy đo lường cho trẻ em, nhất tinh đấu nhân cũng không thể đánh nát được.

Vị trưởng lão cất tiếng nói.

- Vậy để ta đánh!

Nhạc Hàm nghe thấy lời nói của trưởng lão kia thì biết rằng việc này rất quan trọng liền tạo ra bộ dáng nghiêm trang khiến cho người của Nhạc gia không nhịn được phải cười lên một tiếng.

- Công tử dùng sức đánh đi, ta muốn kiểm tra xem công tử có bao nhiêu lực lượng, sau này có thể tu luyện thành tựu ra sao?

Trưởng lão của Nhạc gia cũng nói với Nhạc Hàm.

- Được.

Nhạc Hàm nở ra một nụ cười sau đó oanh kích lên ngọc thạch.

- Âm âm.

Một đạo thanh âm ngọc thạch bị nghiền nát vang lên, đồng thời chỉ thấy trưởng lão kia bị lộn mấy vòng rồi mới đứng lên được.

Mà lúc này mấy người của Nhạc gia cũng kinh ngạc không thôi.

- Là ông nói ta đánh, ông không bắt ta phải bồi thường chứ?

Nhạc Hàm ủy khuất nhìn trưởng lão kia, giống như sợ bị xử phạt vì vừa làm sai gì đó.

- Không cần, là ta không cẩn thận, không liên quan đến công tử.

Trưởng lão kia sau đó cuối cùng cũng phục hồi tinh thần, chẳng qua ánh mắt nhìn Nhạc Hàm lúc này giống như nhìn quái vật.

Vừa rồi trưởng lão bị Nhạc Hàm đẩy xuống mặt đất cũng là do vị trưởng lão này không thi triển bất kỳ lực lượng nào, một đấu tôn ở trước một tên nhóc mới một tuổi dĩ nhiên là không muốn thi triển đấu khí.

Ai ngờ ở trước mặt lão không phải là một đứa trẻ con, nên mới vô ý bị Nhạc Hàm đẩy văng xuống mặt đất.

- Vậy để ta đánh tiếp.

Nhạc Hàm sau đó liền khom lưng đánh về phía ngọc thạch lớn hơn.

Lúc này Nhạc Thành liền lộ ra vẻ kinh ngạc, thần niệm của hắn cảm nhận được trong cơ thể của Nhạc Hàm đã có một luồng khí lưu động không thua trúc cơ trung kỳ, xem ra Kim Dao đan của Lang Lễ thật là lợi hại.

- Xuy xuy.

Đúng lúc này, Nhạc Hàm lại đánh một quyền lên trên ngọc thạch, trên ngọc nhất thời xuất hiện tám vòng quang mang màu vàng chói mắt.

- Trời ạ, đây chính là thực lực bát tinh đấu nhân.

- Không thể tin được, một tuổi đã là bát tinh đấu nhân, đây tuyệt đối là thiên tài.

- Thật khó có thể tin được, mau nói cho các vị trưởng lão.

Nhất thời mấy vị trưởng lão này đều thấy kích động run rẩy.

- Nhạc Hàm tỷ tỷ, ta cũng muốn thử một chút.

Nhạc Nghiên nhẹ nhàng tiến tới ngọc thạch kiểm tra, vung một quyền lên trên đó.

Trên khối ngọc thạch xuất hiện tám vòng quang mang cho thấy Nhạc Nghiên cũng là bát tinh đấu nhân.

- Ta cũng thử một chút.

Nhạc Uyên và Nhạc Trạ hai người cũng tiến tới.

- Trời ạ, thập tinh đấu giả.

Mấy trưởng lão của Nhạc gia tưởng rằng mình đa hoa mắt bọn họ không thể nào tưởng tượng được cảnh tượng này.

Nhạc Thành nhìn thấy thực lực của Nhạc Trạm so với Nhạc Hàm và Nhạc Uyên, Nhạc Nghiên ba người còn mạnh hơn, trong lòng nghi hoặc không thôi, liệu có phải Thanh Dao đan này hài nhi hấp thu tốt hơn so với người lớn không.

Mấy vị trưởng lão của Nhạc gia cố nén sự khiếp sợ và kích động trong lòng, bắt đầu kiểm tra linh hồn lực của ba người bằng một thủy tinh cầu.

Thủy tinh cầu này Nhạc Thành cũng không xa lạ gì, lúc ở lập anh trấn Hàn Nguyệt đã từng dùng nó để kiểm tra hắn.

Mà sau khi kiểm tra linh hồn lực của Nhạc Hàm và Nhạc Nghiên bốn người xong thì mọi người đều kinh hãi, linh hồn lực của Nhạc Trạm cao nhất, hơn bạn lứa cùng tuổi tới mười bảy lần.

Nói như vậy đây chính là thiên tài, là thiên tài trong thiên tài.

Cuối cùng cũng chỉ còn một kiểm tra đó là kiểm tra huyết mạch.

Huyết mạch khó kiểm tra nhất.

Lúc này Nhạc Thành cũng lo lắng, thực lực của bốn tiểu tử này Nhạc Thành cũng nhìn ra nhưng còn huyết mạch thì Nhạc Thành không biết làm sao để nhìn thấy.

Đấu để long mạch trời sinh, đan dược so với tự nhiên không thể so sánh được, ví dụ như Đoan Mộc Cuồng cũng có Kim Long thân thể nhưng không thể so sánh với Kim Long thân thể của Nhạc Thiên lão tổ.

Dưới sự chuẩn bị của trưởng lão Nhạc gia, bốn người Nhạc Hàm liền trích ra một giọt máu.

Sau đó một trưởng lão lấy giọt máu này dính lên trên ngọc thạch màu lam, vận khí bao vây lấy nó.

Một mảng quang mang màu vàng bỗng nhiên chiếu thẳng vào mi tâm của bốn tên tiểu tử này.

- Xuy xuy.

Từng thanh âm phát ra, chỉ thấy trên người của cả bốn đều xuất hiện những long lân dày đặc.

- Mười thành Kim Long thân thể, đúng là mười thành Kim Long thân thể.

Mấy vị trưởng lão của Nhạc gia đều bị dọa cho trở nên kinh ngạc, mới là trẻ con chưa từng tu luyện qua đấu khí mà đã có thân thể như thế này thật là quá kinh khủng.

- Mười thành thân thể Kim Long sao?

Nhạc Thành cũng nở ra một nụ cười, xem ra bốn tên tiểu tử này còn hơn cả mình, vừa sinh ra đã có Kim Long thân thể, lại có hoàn vũ bảo giáp của Thú ma, sau này không ai dám chọc vào.

Nhạc Tử Sơn, Nhạc Tử Phong, Nhạc Lan Tâm, Yến Hiểu Kỳ chúng nữ đều kinh ngạc vô cùng.

- Y phục này thật đẹp.

Nhạc Hàn và Nhạc Nghiên nhìn long lân khô giáp trên người mình rồi thầm nói.

Hôm nay bốn người con gái của tộc trưởng kiểm tra đo lường thực lực thể nào truyền ra khiến cho trong tộc mọi người đều kinh hãi không thôi, với thiên phú này, bốn tên tiểu tử có thể vừa tu luyện đấu khí vừa tu luyện luyện được sư hoặc vừa tu luyện ma pháp sư vừa tu luyện luyện được sư, mặt khác bọn chúng đều có đấu để long mạch.

Ba ngày sau, Nhạc Thành tiến vào trong phòng tu luyện, sắc mặt của hắn lúc này hơi biến hóa, hắn thở ra một hơi, thần niệm của hắn theo dõi thì biết rằng Tứ Sí Ma Ưng còn có huyền lang, đại hắc, minh yêu huyền yêu đã trở về.

—o0o—

1084. Chương 934: Đoan Mộc Cuồng Độ Kiếp Thành.

Hai canh giờ sau Nhạc Thành đã đình chỉ tu luyện đi ra ngoài.

- Chủ nhân, chúng ta đã tới huyền thiên nội lục nhưng không tìm thấy bóng dáng của những ma đầu kia đâu, xin chủ nhân trách phạt.

*** hắc cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Không liên quan các người, thực lực của các người cũng khó phát hiện ra được, các người cực khổ rồi.

Nhạc Thành nói với năm người.

- Vâng chủ nhân.

Năm người lui xuống, quả thực năm ngày nay bọn họ đã vô cùng khổ cực nhưng cuối cùng vẫn không tìm thấy gì.

- Chủ nhân, gần đây thuộc hạ nghĩ qua thì chỉ còn dư lại năm người.

Lang Lễ nói với Nhạc Thành.

- Chỉ còn ba người, nghĩa là Hỗn Thế Ma Vương đã nuốt chửng năm người?

- Không sai, lần đầu tiên chúng ta giao thủ với Hỗn Thế Ma Vương thì theo thực lực ít nhất Hỗn Thế Ma Vương cũng đã nuốt chửng hai người, lần trước chúng ta lại đuổi theo, ba ma đầu cũng bị Hỗn Thế Ma Vương nuốt chửng, vậy là năm người, Thú Ma đang ở bên cạnh chúng ta, vậy chỉ còn ba người mà thôi.

Lang Lễ nói.

- Lang Lễ, người nói ba người còn lại là Thanh Dương lão ma, diễm ma Mộng Tiêu Hồn, vạn biến thiên ma Cổ Thành Vệ ba người này sao?

Thú ma suy nghĩ một chút rồi hỏi Lang Lễ.

- Không sai, chính là ba người này, Thanh Dương lão ma và diễm ma Mộng Tiêu hồn có thực lực mạnh nhất, Hỗn Thế Ma Vương chưa thể nuốt chửng họ, mà vạn biến thiên ma Cổ Thành vệ có vạn biến ma công thủ đoạn này đã đạt tới trình độ tuyệt hảo.

Lang Lễ khê nói.

- Nói như vậy vạn biến thiên ma cũng rất khó đối phó?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Chủ nhân, vạn biến thiên ma thực lực vẫn còn kém hơn so với thuộc hạ chỉ là hấn vóc ùng quỷ dị, có thể biến thành bất kỳ thứ gì, cho nên tuyệt đối đáng sợ.

Thú ma khê nói.

- Còn có loại ma công này sao?

Nhạc Thành hơi ngạc nhiên, vạn biến thiên ma Cổ Thành vệ này đúng là có chút thủ đoạn, nếu hấn ẩn núp hành tung thì mình không cách nào phát hiện được.

- Chúng ta có biện pháp nào tìm thấy họ hay không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

Lang Lễ và Thú ma hai người đều lắc đầu, muốn tìm ba người này thì trừ phi phát hiện ra cấm chế của bọn họ nhưng đây là một chuyện rất khó khăn.

- Kể từ ngày mai trở đi ta lại bắt đầu tu luyện, chuyện bên ngoài mặc kệ, không cần tìm bọn họ bọn họ sẽ tự xuất hiện.

Nhạc Thành nói.

- Vâng chủ nhân.

Lang Lễ và Thú Ma đều đáp.

Trong thời gian Nhạc Thành bế quan, Nhạc Nghiên Nhạc Trạ bốn tiểu tử dưới sự dạy dỗ của Lang Lễ và Thú ma cũng từ từ tu luyện.

Bốn tháng sau ở trong Huyền Thiên nội lục, cả Cự Thạch Thành đều trở nên tấp nập và nhiệt náo vô cùng.

Ở trong trường đấu có ba bốn mươi trưởng lão ngồi ở đây, Nhạc gia bảy người, Tôn gia và Trần gia mỗi tộc sáu người, Vũ Văn gia sáu người, Thần Phượng Hoàng tộc năm người.

Còn bốn người còn lại thuộc về Cuồng Sư môn Tuyệt Tình cốc và Bát Kiếm môn.

Mà lần này tham gia cuộc thi có ba người tên là Nhạc Kiều, Vũ Văn Kiệt, Tôn Chí Hạo là nổi danh nhất.

Sau khi cuộc đấu kết thúc liên minh cũng sẽ chính thức thành lập, cả Huyền Thiên nội lục bây giờ trở thành một liên minh.

Mà lần này Nhạc Kiều cùng với Lệnh Hồ Huyền Tổ xuất thủ ở Cự Thạch Thành, hai người với dung nhan tuyệt mỹ một người là đường tử của Nhạc Thành, một người là biểu muội nhất thời trở thành đối tượng theo đuổi của những thanh niên tuấn tú trong Huyền Thiên nội lục.

Tất cả mọi người đều biết nếu được một trong hai vị mỹ nhân này ưu ái thì bọn họ ít nhất có thể phần đấu bớt đi ba trăm năm.

Về phần Lệnh Hồ Hạo Thiên, số nữ nhân theo đuổi dĩ nhiên cũng là không ít, mỗi khi hắn xuất hiện là có một đám cô gái ây quanh.

Nửa năm sau, tại một cấm chế của Đoan Mộc Cuồng.

- Ma kiếp lần thứ ba, đến đây đi.

Đoan Mộc Cuồng nhìn bầu trời mà lạnh nhạt nói, sắc mặt thâm toan tính.

Sau một lát, âm khí phong hàn của Đoan Mộc Cuồng ở trong sơn mạch ngày càng tràn ngập.

Chỉ trong chốc lát bầu trời đã bao phủ mây đen.

Lần thứ ba độ kiếp này chính là độ thân, khảo nghiệm năng lượng thân thể, chỉ cần vô ý thì sẽ hồn phi phách tán.

Trong chốc lát, cả người Đoan Mộc Cuồng và không gian xung quanh đó ngàn dặm chấn động dữ dội, hàng trăm loại thống khổ tiến vào trong cơ thể của hắn.

Lúc này Đoan Mộc Cuồng cảm nhận thấy một âm hỏa bắt đầu đốt cháy mình, lan truyền từ trong kinh mạch mà ra.

Đây chính là do Thái Âm chân hỏa gây nên.

Vốn Đoan Mộc Cuồng đã chịu đựng rất nhiều loại thống khổ, bây giờ giống như bị rót dầu vào lửa, hắn cảm thấy như trời đất quay cuồng.

Ngoại trừ âm phong âm cùng với lực lượng chấn động kịch liệt này, nguyên thần của Đoan Mộc Cuồng cũng cảm thấy hỗn loạn, hắn cảm thấy nguyên thần của mình cũng không ngừng lay động, cuối cùng có một cảm giác yêu ma quỷ quái xâm nhập.

Đoan Mộc Cuồng cơ hồ như muốn tán chảy ra, tuy nhiên sau đó hắn vẫn cố gắng kiên trì mà chịu đựng. Đột nhiên một đại đỉnh màu xanh bao phủ trên đầu của hắn, nguyên thần của Đoan Mộc Cuồng lập tức được bảo hộ trước đó.

Thần Nông đỉnh phát ra thanh sắc quang mang nhàn nhạt, có thần nông đỉnh ở phía trên, nguyên thần của Đoan Mộc Cuồng tuyệt đối được bảo hộ.

Cứ như thế ba ngày sau, Đoan Mộc Cuồng đã cảm nhận thấy mình như một khối bạch cốt hoa lâu, cả cơ thể lục phủ ngũ tạng đã bị Phong âm hỏa hủy diệt.

- Trôi qua rồi sao, may mà có Thần Nông đỉnh.

Đoan Mộc Cuồng thì thào nói.

Một lúc sau, một hắc mang được khuếch tán từ trong Thần Nông đỉnh, một ma khí thiên địa xuất hiện, đồng thời linh khí nồng đậm của Thần Nông đỉnh cũng được Đoan Mộc Cuồng nhanh chóng hấp thu.

Chỉ thấy khối khô lâu của Đoan Mộc Cuồng nhanh chóng xuất hiện huyết sắc sau đó mọc ra lục phủ ngũ tạng và làn da, sinh trưởng trở lại.

Hai canh giờ trôi qua, thân thể của Đoan Mộc Cuồng đã khôi phục hoàn toàn, trong mắt tràn ngập tinh quang, ma khí cũng ngập trời.

—o0o—

1085. Chương 935: Thiên Nhãn Linh Mãng.

- Ma kiếp lần thứ ba đã trôi qua, Nhạc Thiên, hiện tại ngươi không phải là đối thủ của ta, ngươi chờ đó, ta nhất định sẽ tới tìm ngươi.

Nhìn lên trên bầu trời, Đoan Mộc Cuồng cười lạnh rồi nói.

Mà lúc này, cuộc thi đấu cũng sắp bắt đầu, Nhạc Long đối đầu với Tôn Chí Hạo, Nhạc Kiều ở bên cạnh cất tiếng nhắc nhở:

- Long Ca, người này chính là Tôn chí Hạo, lần trước đứn thứ ba trong liên minh.

Nhạc Kiều nói với Nhạc Long.

- Thực lực thật không tệ, thiên phú tốt lắm.

Nhạc Long cất tiếng nói, trong lòng hắn rất rõ nếu như không có đan dược của tam đệ thì mình không thể chống chọi được với cường giả của Tôn gia này.

- Nhưng hắn vẫn không phải là đối thủ của huynh đâu.

Nhạc Kiều mỉm cười nói.

- Tộc trưởng, hôm nay Nhạc gia đến đây là khách nhân, ta cũng muốn đại biểu cho thế hệ trẻ tuổi của Tôn gia khiêu chiến với Nhạc Long huynh, mong tộc trưởng ưng chuẩn.

Nam tử Tôn Chí Hạo cất tiếng nói.

- Lão gia tử ông thấy thế nào?

Tôn Hải cất tiếng hỏi Nhạc Tử Sơn.

- Tôn tộc trưởng, ta thấy như vậy tốt lắm.

Nhạc Tử Sơn mỉm cười nhẹ nhàng đáp.

- Được, Tôn Chí Hạo, ta đồng ý.

Tôn Hải cất tiếng nói với Tôn Chí Hạo.

- Long Nhi, ngươi cũng luận bàn với cường giả của Tôn gia một phen đi.

Nhạc Tử Sơn nói với Nhạc Long.

- Nghe nói Nhạc Long huynh là địa ca của Nhạc Thành địa nhân, ta không thể cùng với Nhạc Thành đại nhân khiêu chiến thì hôm nay đấu một trận với huynh cũng thỏa mãn tâm nguyện.

Tôn Chí Hạo nói.

- Chỉ tiếc đại ca này lại không có thực lực bằng một phần trăm của tam đệ, thật là xấu hổ.

Nhạc Long cười khổ rồi nói.

Hiện tại động thủ, Nhạc Long dùng một chiêu cũng có thể đánh bại Tôn chí Hạo nhưng phải làm sao giữ được mặt mũi cho hăn.

Tôn Chí Hạo bắt đầu công kích ở trên không trung, bầu trời gợn từng đợt sóng lên, tuy nhiên công kích của hăn đều không chạm vào người của Nhạc Long được.

Mãi đến mười chiêu, Tôn Chí Hạo bỗng nhiên nhìn Nhạc Long rồi nói:

- Ta không phải là đối thủ của huynh, ta nhận thua, đa tạ Nhạc Long đã nể mặt mũi, ta không thể không biết khó mà lui xuống.

- Thực lực của huynh rất mạnh, thật khiến ta bội phục.

Nhạc Long cất tiếng nói.

Ở huyền thiên đại lục, trong mật thất của Thanh Dương môn.

- Tỷ Tỷ, thiên nhi hiện tại thế nào?

Thượng Quan Uyển Nhi cất tiếng hỏi Mộng Tiêu Hồn.

- Còn một chút nữa thì được rồi, không có nguy hiểm gì lớn.

Mộng Tiêu Hồn cất tiếng nói.

- Ba năm đã trôi qua, mỗi ngày là một ngày đau khổ.

- Hiện tại thì tốt rồi, chẳng qua ta sợ nàng ta sau khi nuốt chửng toàn bộ ma pháp của Thanh Dương lão ma sẽ phải chịu ma kiếp, hiện tại thực lực của nàng ta đã vượt qua cả ta, nếu như tiêu hóa hoàn toàn thì sẽ phải đạt tới tam kiếp ma kiếp, đến lúc đó thì hơi phiền phức, không biết nàng ta có chống lại nổi không.

Mộng Tiêu Hồn lo lắng nói.

- Vậy có biện pháp nào không?

- Không có, chúng ta cũng không giúp được gì.

Mộng Tiêu Hồn cất tiếng nói.

- Mọii vẫn tin tưởng Thiên Nhi có thể sống, dù sao ba năm qua cho dù đau khổ Thiên Nhi vẫn sống được đó thôi.

Thượng Quan Uyển Nhi cất tiếng nói.

Nhạc Thành bế quan suốt ba năm, trong ba năm này, tu vi của hăn đã tăng tiến vô cùng.

Hiện tại hăn đã đạt tới tu vi đại thừa hậu kỳ đỉnh phong, thủy chung vẫn chưa thể đột phá tới Thiên kiếp, điều này khiến cho Nhạc Thành đau đầu không thôi.

Tại Thanh Dương sơn mạch, lúc này một mảng mây đen tràn ngập, cả sơn mạch tràn trong khí tức khủng bố.

Trên bầu trời, khí tức làm cho yêu thú phủ phục không dám nhúc nhích.

- Thanh Dương môn rốt cuộc xảy ra chuyện gì, tại sao lại có động tĩnh lớn như vậy?

Thác Ný Tư nhìn về phương hướng của Thanh dương sơn mạch mà nghi hoặc trong lòng.

- Tỷ tỷ, ma kiếp này xem ra vô cùng cường hãn, chúng ta không thể trợ giúp sao?

Ở phía xa xa, Thượng Quan Uyển Nhi cất tiếng hỏi Mộng Tiêu Hồn.

- Loại chuyện này chúng ta cũng không sao có thể giúp đỡ được, ma kiếp này chính là kiếp số của người tu ma chúng ta, độ kiếp chính là chống lại sự ngăn cản của thiên địa.

Lúc này trên người của Dịch Thiên có một hắc mang nồng đậm lưu chuyển, ma khí tràn ngập khắp cả Thanh Dương sơn mạch.

Ma khí nồng đậm bao phủ Dịch Thiển vào bên trong, mà lúc này trong lòng Dịch Thiển bắt đầu nghĩ lại những chuyện trước kia, lúc nàng còn nhỏ được cha mẹ sủng ái, khi đó Nhạc Thành cũng chơi thân chăm sóc nàng.

Cho đến một ngày nàng tới Thanh Dương môn, trở thành đệ tử sáng chói ở đây.

Không lâu sau, nàng biết tin Nhạc Thành không thể tu luyện chênh lệch giữa hai người càng ngày càng lớn.

Tất cả hiện ra trước mặt của nàng, nàng biết tin hẳn tự sát, nàng tiếc hận.

Nàng thật muốn xin lỗi hắn.

Lúc tới Nhạc gia, trong lòng nàng thậm chí đã nhỏ máu, kỳ thực nàng cố nén lại mà thôi.

Sau ba năm ước hẹn, nàng đã phải chịu thua...

Nhưng lúc tới Huyền Thiên nội lục, phát hiện ra mình với hắn chênh lệch ngày càng lớn, hẳn lúc đó chỉ khinh thường nhìn qua mình một lần.

Thời gian từ từ trôi qua, ký ức của Dịch Thiển ngày càng trở nên mờ mịt.

- Đến đây đi, giết ta đi, ta rốt cuộc đã giải thoát rồi, ngươi vốn là của ta, chúng ta có thể ở cùng một chỗ nhưng hiện tại ngươi lại tra tấn ta, giết ta đi.

Dịch Thiển nở ra một nụ cười, trong mắt có cả nước.

- Được, ta sẽ giết.

Nhạc Thành lạnh lùng nói, kiếm quang của hắn bắn lên lao thẳng về phía nàng,

- Được ngươi giết ta, chết trong tay ngươi cũng tốt.

Dịch Thiển nhắm hai mắt lại, nàng tiếp nhận sự thật này mà không phản kháng.

- Không ta muốn tái chiến với ngươi một hồi, không cần biết kết quả thế nào, ngươi cuối cùng cũng có thể giết ta, nhưng hiện tại ta muốn tái chiến một hồi.

Dịch Thiển đỡ đỡ, ma khí tràn ngập vào hai mắt, Nhạc Thành ở trên không trung cũng mờ mờ biến mất không thấy đâu.

Đồng thời lúc này ma khí tràn ngập quanh người của nàng, khí tức cũng tăng lên.

- Nhị kiếp đã qua, chỉ còn tam kiếp.

Mộng Tiêu Hồn cất tiếng nói.

- Tam kiếp có phải rất khó không?

Thượng Quan Uyển Nhi cất tiếng hỏi Mộng Tiêu Hồn.

- Đối với người khác thì khó nhưng với Dịch Thiển thì có lẽ không đáng gì, ba năm nay nàng thừa nhận rất nhiều đau khổ, cho nên tam kiếp này sẽ không làm khó được nàng.

—o0o—

1086. Chương 936: Bốn Tiểu Ác Ma.

Lúc này toàn thân của Dịch Thiển, lục phủ ngũ tạng, mắt tai mũi miệng bỗng nhiên ứa ra máu tươi, da thịt trên người bắt đầu hư thối.

Đồng thời lúc này, Dịch Thiển cũng cảm nhận thấy có một âm hỏa kinh khủng đốt cháy cơ thể của mình, âm hỏa này phát ra từ trong kinh mạch của nàng, hỏa diễm thật quá lợi hại, đốt thân thể của nàng thành một bạch cốt.

Ở phía xa a, Thượng Quan Uyển Nhi nhìn thấy cảnh tượng này thì nhắm mắt lại.

Thời gian từ từ trôi qua, ba ngày sau, ma khí bắt đầu tràn ngập, nhưng vào lúc này bạch cốt của Dịch Thiên bắt đầu có huyết nhục xuất hiện.

Khí tức trên người của nàng tăng vọt, ma khí trong trời đất cũng bị nàng hấp thu.

Lúc này ở một nơi khác, Nhạc Thành hiện tại đã cảm nhận thấy thực lực của mình đã có thể phân cao thấp với tam kiếp tán tiên nhưng thực lực của hắn hiện tại cũng chỉ đạt tới đại thừa hậu kỳ, điều này khiến cho Nhạc Thành cảm thấy khó hiểu, hắn quyết định hỏi Lang Lễ và Thú Ma một phen.

Ở trong kết giới của Nhạc gia, Nhạc Nghiên và Nhạc Trạm bốn tiểu gia hỏa đang ngự kiếm ở trên bầu trời, bốn tiểu tử này cao hứng không thôi.

- Hàm Hàm, các người đang làm gì vậy?

Bốn tiểu gia hỏa đang chơi đùa thì bất ngờ trên không trung một thân ảnh hắc bào xuất hiện.

- Cha, cha, Lang Lễ sư phụ nói rằng người bế quan, sao bây giờ lại xuất quan?

Nhạc Hàm nhìn hắc bào nam tử mà chạy tới bổ vào trong lòng.

- Cha, cha đã trở lại.

Nhạc Trạm Nhạc Nghiên, Nhạc Uyên ba người cũng ngự kiếm tới bên Nhạc Thành.

- Được rồi, chúng ta vào nhà đi.

Nhạc Thành bắn ra một thủ ấn, thanh mang xuất hiện quấn lấy bốn tiểu gia hỏa này đi vào trong đại trạch của Nhạc gia.

Trở lại Nhạc gia, Nhạc Thành cùng với chúng nữ đi gặp phụ thân, Nhạc Thành xuất quan tất cả cũng vui mừng không thôi.

- Chủ nhân, nguyên nhân này ta cũng không biết, thuộc hạ còn chưa nghe nói đến thực lực đột phá nhưng cảnh giới không đột phá.

Lang Lễ nghi hoặc nói.

Nhạc Thành nghe Lang Lễ và Thú ma nói vậy thì cũng chỉ có thể nghi hoặc, hiện tại Nhạc Thành có thực lực của tam kiếp tán tiên điều này khiến cho Lang Lễ và Thú ma nghi hoặc không thôi, cái này không phải tiến triển quá nhanh sao?

- Có tin tức của Vạn biến thiên ma, Thanh Dương lão ma và Mộng Tiêu Hồn không?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Không có, Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng bọn họ đã tìm kiếm tin tức nhưng không ra.

Thú ma nói với Nhạc Thành.

- Chủ nhân, chẳng qua gần đây nhận được một tin tức đặc biệt, nghe nói ở Huyền Thiên nội lục có không ít Đấu Tôn và ma pháp sư vô duyên vô cớ mất tích.

Lang Lễ tiếp tục nói.

- Có chuyện này nữa sao, đã điều tra ra chưa?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Chưa tra ra, Khiếu Thiên Hồ đang sắp xếp người điều tra.

Lang Lễ trả lời.

- Chẳng lẽ lại là Hồn Thế Ma Vương?

Nhạc Thành nghi hoặc nói.

- Hồn Thế Ma Vương là nguyên thần thân thể, nuốt chừng mấy người này không đem lại tác dụng nhiều, đoán là người khác.

Lang Lễ cất tiếng nói.

- Vậy là ai đây?

Nhạc Thành nghi hoặc không thôi.

Buổi sáng ngày hôm sau, Nhạc Duy tới tìm Nhạc Thành, nói là muốn thương nghị chuyện mở kết giới Nhạc gia.

- Lão tộc trưởng, chuyện này phải từ từ, bây giờ không phải là thời điểm làm.

Nhạc Thành nói.

- Hiện tại có hơi phiền phức, ở Huyền Thiên nội lục hiện tại đều là thiên địa nguyên khí, các thế lực môn đệ tử tu luyện lên rất nhanh, không hề chậm hơn với Tứ *** Nhân Tộc.

Nhạc Duy lo lắng nói.

Nhạc Thành nghe vậy thì hơi khó xử, hiện tại cả Huyền Thiên nội lục nguyên khí đầy rẫy, tu luyện đấu khí đúng là vô cùng nhanh.

- Không sao, trước hết chúng ta dùng đan dược chống đỡ vậy.

Nhạc Thành nói.

- Được rồi, chẳng qua hai năm sau diễn ra liên minh không biết chúng ta có chiếm được mười ghế hay không.

Nhạc duy cất tiếng nói.

- Lấy được tám ghế là được rồi, hiện tại chúng ta không cần lắm.

Nhạc Thành cất tiếng nói, có tài phú của tam đại thú tộc trong tay, Nhạc Thành dĩ nhiên không để hai đại thành vafo trong mắt.

- Tám ghế thì không khó, ta sẽ đi sắp xếp cho tốt.

Nhạc duy nói.

Ở trong Huyền Thiên nội lục, tại một sơn mạch, khắp nơi đều là xương trắng, ít nhất cũng hơn trăm người.

Đoan Mộc Cuồng lúc này khoanh chân ngồi xuống, toàn thân hắc ma khí cuộn cuộn.

- Còn ba lão ma nữa, dựa theo Hỗn Thế Ma Vương nói thì Thanh Dương lão ma và Mộng Tiêu Hồn không lộ diện, ở Huyền Thiên nội lục cũng không phát hiện ra tung tích, không lẽ bị Lang Lễ đánh chết rồi sao?

Đoan Mộc Cuồng thì thảo thâm nghĩ.

- Hay là bọn chúng ở huyền thiên đại lục?

Đoan Mộc Cuồng hiện ra một lãnh ý:

- Vậy thì ta tới huyền thiên đại lục một chuyến.

Một tháng sau, Nhạc Thành nói với bốn tiểu gia hỏa và chúng nữ phải đi lên huyền thiên đại lục xem xét, Nhạc Tử Sơn là người đầu tiên đồng ý, dù sao lập anh trấn cũng là quê hương của ông.

Bốn tiểu gia hỏa nghe vậy thì cao hứng không thôi.

Sáng sớm ngày hôm sau, chúng nữ cùng với người nhà Nhạc gia đều tiến vào trong Hạo Thiên Tháp.

Từ đây tới Huyền Thiên đại lục phải mất hơn hai tháng, tuy nhiên trong hai tháng này Nhạc Thành vẫn không thể đột phá từ đại thừa hậu kỳ đỉnh phong lên độ kiếp kỳ, điều này khiến hắn cảm thấy thật bất đắc dĩ.

Hai ngày sau, bọn họ đã tới huyền thiên đại lục, nơi bọn họ đặt chân đầu tiên không ngờ lại là thanh dương môn trước kia hắn đã từng cùng Khiếu Thiên Hồ đi qua.

Nhớ tới Dịch Thiển, Nhạc Thành lại đành phải cười khổ, lúc trước Nhạc Thành chết cũng là do nàng mà thôi.

- Nhạc Thành, đây chính là Thanh dương môn, không biết Uyển Nhi nàng ta có ở đây không.

Mộ Dung Hiểu Hiểu cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Không biết nữa, có khi nàng ta vẫn còn ở Huyền Thiên nội lục.

Nhạc Thành cất tiếng đáp kỳ thật Nhạc Thành không muốn ghé qua thanh dương môn.

- Chúng ta đi vào thăm một chút được không, lâu rồi không gặp.

Mộ Dung Hiểu Hiểu khẽ cất tiếng nói.

- Vậy được rồi, ta giúp nàng tìm hiểu, nếu như có ở bên trong thì chúng ta sẽ tính sau.

Thần niệm của Nhạc Thành chuyển động theo dõi ở bên trong.

Nhưng đúng lúc Nhạc Thành đưa thần niệm vào thì có hai thần niệm khác quét tới, ba thần niệm giao phong với nhau, mà Nhạc Thành cũng cảm thấy hai thần niệm này có mùi vị quen thuộc.

- Chủ nhân, có cường giả bên trong, một người là Mộng Tiêu Hồn, còn một người khác nữa.

Lang Lễ và Thú ma đều nói.

Thủ ấn của Nhạc Thành cấp tốc biến hóa, Hạo Thiên Tháp hiện ra trên tay của hắn.

- Phụ thân, Hiểu kỳ, mọi người mau vào Hạo Thiên Tháp.

Nhạc Thành chuyển động thủ ấn, ngoại trừ Lang Lễ, Thú ma, Yêu Huyền, Thanh Đồng, Hồng Loan mọi người đều chui vào trong Hạo Thiên Tháp.

1087. Chương 937: Tái Kiến Dịch Thiển.

- Lang Lễ, chúng ta đi xem sao, đừng cho bọn họ chạy thoát.

Nhạc Thành cất tiếng nói, Phong Lô Sí hiện ra trên người, thân ảnh trong khoảnh khắc chuyển động.

- Lang Lễ, Thú Ma, hai người các ngươi thật khiến cho ta kinh ngạc.

Một tiếng cười từ phía xa xa đột nhiên truyền đến, tuy nhiên thanh âm vẫn như ở ngoài vạn dặm vậy.

Ba tuyệt sắc nữ tử, ba tuyệt sắc nữ tử ở cùng một chỗ.

- Là Mộng Tiêu Hồn, không ngờ ngươi lại trốn ở Huyền Thiên nội lục.

Lang Lễ nhìn Mộng Tiêu Hồn rồi cất tiếng nói.

- Khí tức của Thanh Dương lão ma, tại sao ngươi lại có khí tức của Thanh Dương lão ma?

Thú ma nhìn Dịch Thiển khẽ nói, thần sắc hơi biến hóa.

- Tại sao ngươi lại tới đây, chẳng lẽ ngươi muốn hủy thanh dương môn mới vừa lòng sao?

Dịch Thiển không để ý đến Lang Lễ mà nhìn Nhạc Thành, trên mặt hiện ra một vẻ phức tạp.

- Nhìn dáng vẻ của nàng thì xem ra mấy năm nay đã trải qua không ít chuyện.

Nhạc Thành nhìn Dịch Thiển rồi lại nhìn Mộng Tiêu Hồn rồi nói.

- Cái này phải đa tạ ngươi nếu không có ngươi thì ta đã không chống đỡ được cho tới ngày hôm nay.

Dịch Thiển nói.

- Hôm nay ta đến đây không có quan hệ với nàng, ta đến chỉ tìm Mộng Tiêu Hồn mà thôi.

Nhạc Thành nhìn Mộng Tiêu Hồn mà nói.

- Không có quan hệ với ta sao?

Dịch Thiển nhìn Nhạc Thành, trong lòng cảm thấy hơi mất mát.

- Tiểu đệ đệ, người tìm ta, chẳng lẽ có quen biết ta?

Diễm ma Mộng Tiêu Hồn cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Mộng Tiêu Hồn, cái tên này ta cũng chỉ mới nghe nios, chỉ là người không cho Hồn Thế Ma Vương tìm được cho nên ta cũng chỉ có thể tìm người trước.

Nhạc Thành nhàn nhạt trả lời.

- Lớn mật, dám mê hoặc chủ nhân.

Bỗng nhiên Đại Song và Tiểu Song quát lớn, hai nàng phát hiện ra Mộng Tiêu Hồn đang dùng ma mị với Nhạc Thành.

- Đại Song, Tiểu Song lui ra.

Nhạc Thành hữu thủ vung lên ý bảo hai nàng lui xuống.

- Thiên Sinh mị đồng, quả là không tệ, không ngờ Huyền Thiên đại lục lại còn có nữ nhân bậc này.

Mộng Tiêu Hồn nhìn Đại Song và Tiểu Song rồi khẽ nói.

Lúc này, Diễm ma nhìn thấy Nhạc Thành chỉ có tu vi đại thừa hậu kỳ, muốn giáo huấn hắn một chút, không

Nhìn thấy cảnh tượng này, Nhạc gia mọi người không khỏi cảm than, Nhạc Thành ở trong Phá Quân bang đúng là có uy danh thật lớn.

- Chủ nhân.

Thác Nỵ Tư và Đồng Đại Ngưu hai người liền tiến tới bên cạnh Nhạc Thành.

- Vất vả cho các người rồi.

Nhìn thấy Thác Nỵ Tư và Đồng Đại Ngưu Nhạc Thành khẽ mỉm cười nói.

—o0o—

1091. Chương 941: Đại Chiến Vạn Biến Thiên Ma Và Đoan Mộc Cường.

- Chủ nhân, xin mời chủ nhân tới Phá Quân.

Thác Nỵ Tư cất tiếng nói với Nhạc Thành.

- Được, chúng ta tới đó.

Ở Phá Quân mọi người gặp nhau trò chuyện một chút, chu hàm cũng gặp người nhà của mình.

Ở Phá Quân sơn mấy ngày, Nhạc Thành định đi tới đấu khí học viện.

- Nhạc Thành người còn nhớ chuyện của đấu khí học viện không?

Ở trên lưng Khiếu Thiên Hồ, hàn nguyệt hỏi Nhạc Thành.

- Nhớ rõ, dĩ nhiên là nhớ.

Nhạc Thành mỉm cười, dĩ nhiên hắn không thể quên, Hạo Thiên Tháp chính là lấy được ở dưới đó.

- Vậy thì chúng ta đi thẳng tới đại thành đi.

Hàn Nguyệt nói với Nhạc Thành.

- Tại sao?

Nhạc Thành nghi hoặc hỏi.

- Vì hôm nay là ngày tỷ thí của hai học viện.

Yến Hiểu Kỳ mỉm cười nói.

- Đúng rồi, ta quên mất, Khiếu Thiên Hồ chúng ta mau đi tới quảng trường đại thành.

Nhạc Thành ngượng ngùng cười nói.

- Lão già này, lần này ma pháp học viện chúng ta chắc chắn sẽ thắng, lần này chúng ta có tới một ma pháp sư cấp sáu.

Viện chủ Kiệt Nhĩ Sâm nói với Hàn Giang Đào.

- Tỷ thí mới biết được, lần này chúng ta cũng có một tam tinh đấu hoàng.

Hàn giang đào trừng mắt nhìn kiệt nhĩ sâm rồi nói.

- chẳng lẽ ta sợ người sao? Người cho rằng đấu khí học viện của người lại có thể xuất hiện một tên yêu nghiệt như Nhạc Thành hay sao?

Kiệt nhĩ sâm tức giận nói với hàn giang đào.

- Hai vị viện trưởng vẫn thích tranh cãi, vừa lúc ta tới, ta cũng muốn xem hai học viện tỷ thí.

Một giọng nói đột nhiên vang lên.

- Tiểu tử là người sao, người đi tới Huyền Thiên nội lục sao lại còn tới đây?

Hàn giang đào cười hỏi.

- Phụ thân, chúng con về thăm người không được sao?

Hàn nguyệt nũng nịu nói với hàn giang đào.

- Tiểu nha đầu này, người đi lâu như vậy làm ta nhớ chết thôi.

Hàn giang đào tuy trách cứ nhưng trong lòng yêu thương không thôi.

- Chủ nhân, có khí tức của Vạn Biến Thiên Ma.

Lang Lễ đột nhiên dùng thần niệm truyền tới Nhạc Thành.

- Có thể tìm thấy hán hay không?

Nhạc Thành dùng thần niệm truyền lại nói.

- Không thể, ma công của Vạn Biến Thiên Ma rất lợi hại.

Lang Lễ trả lời.

Lúc này cuộc đấu giữa đấu khí học viện và ma pháp học viện đã giết ra, vẫn theo quy tắc cũ, mà Nhạc Thành lúc này thần niệm vẫn theo dõi Vạn Biến Thiên Ma.

Trong chín trận hiện tại ma pháp học viện đã thắng năm trận, đấu khí học viện mới thắng bốn trận, trận cuối đấu khí học viện nhất định phải chiến thắng, mà lúc này từ ma pháp học viện đã đi ra một ma pháp sư cấp sáu trung kỳ hỏa hệ.

- Dương Tông Vỹ, người mau lên đây.

Sắc mặt của Hàn Giang Đào không tốt lắm, hán cất tiếng gọi.

- Dương Tông Vỹ, tại sao người còn chưa lên?

Một lát sau, không thấy có người lên, Hàn Giang Đào tức giận la lớn.

- Viện trưởng, ta lên đây.

Một hắc y thiếu niên tuổi chừng mười tám mười chín tuổi bước lên.

- Trận đấu cuối cùng giao cho người.

Hàn Giang Đào nói với thiếu niên kia.

- Viện trưởng, đột nhiên ta cảm thấy không thoải mái, hay là viện trưởng đổi người khác đi.

- Tên tiểu tử này, tại sao lại như thế, người làm ta tức chết.

Hàn Giang Đào nhìn thiếu niên kia mà trừng mắt lên.

Mà lúc này Nhạc Thành nhìn vào khuôn mặt của thiếu niên thì cũng hơi nghi hoặc.

- Viện trưởng, ta thật sự không thể dự thi.

Hắc y nam tử kia cất tiếng nói.

- Không sai, người không thể tham gia thi đấu vì người sợ ra tay sẽ phát hiện ra thân pháp của người, phát hiện ra thứ người tu luyện không phải đấu khí cũng không phải ma pháp.

Đúng lúc này một bóng đen vọt qua, trong nháy mắt Nhạc Thành đã tới trước mặt hắc y thiếu niên.

- Đại nhân người nói gì ta nghe không hiểu.

Nhìn thấy Nhạc Thành, rõ ràng là hán tử thiếu niên cả kinh.

- Xoẹt xoẹt xoẹt.

Thú Ma, Lang Lễ, Diễm Ma, Dịch Thiển, Yêu Huyền bọn họ cũng tiến tới.

- Người biết là ta đang nói gì, ánh mắt của người nếu như là một đệ tử của đấu khí học viện thực lực đấu hoàng thì không thể như vậy được.

Nhạc Thành cất tiếng nói với hắc y thanh niên.

Lúc này nhìn trong trường, Hàn Giang Đào và Kiệt Nhĩ Sâm bọn họ đều kinh ngạc không thôi.

- Phụ thân, người này không phải là đệ tử trong học viện mà là do người khác giả mạo.

Hàn Nguyệt cất tiếng nói với Hàn Giang Đào, chuyện về Vạn Biến Thiên Ma nàng cũng biết một chút.

- Là người khác giả mạo, tại sao lại có thể như vậy?

Hàn Giang Đào cùng với trưởng lão của đấu khí học viện đều kinh ngạc không thôi.

Bỗng nhiên hắc y thanh niên cười một tràng thanh âm, một lão giả hắc bào màu trắng ngay sau đó hiện ra trước mặt Nhạc Thành.

- Không ngờ Vạn Biến Thiên Ma ta cũng bị người khác nhìn ra.

Lão giả áo trắng nhìn Nhạc Thành rồi nhìn qua Lang Lễ:

- Lang Lễ, Diễm ma, thú ma tại sao các người đều ở nơi này, thật khiến cho ta bất ngờ.

- Không có gì bất ngờ, chúng ta đều ở đây, mà không chừng Hỗn Thế Ma Vương cũng có thể tìm tới nơi này.

Diễm ma cất tiếng nói.

- Các người có ý gì?

Nghe thấy lời nói của Diễm Ma, Vạn Biến Thiên Ma hơi trầm sắc xuống.

- Người có hai con đường, một là chết, hai là để ta bày linh hồn ẩn ký, cho người lựa chọn.

Nhạc Thành cũng không muốn đánh chết Vạn Biến Thiên Ma, chỉ cần có thể thu phục là được.

- Chỉ bằng vào tên tiểu tử tu vi đại thừa hậu kỳ nhà người?

Vạn Biến Thiên Ma khinh thường nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Hai vị viện trưởng, trận địa này giao cho ta được không, ta cũng muốn hoạt động gân cốt.

Nhạc Thành quay đầu nhìn Hàn Giang Đào và Kiệt Nhĩ Sâm rồi nói.

- Tùy người, ta cũng muốn xem thiên tài đấu khí học viện trước kia bây giờ đã mạnh đến đâu.

Kiệt Nhĩ Sâm mỉm cười mà nói.

—o0o—

1092. Chương 942: Tiến Giai Đấu Thần. (1)

- Người cứ tùy tiện là được.

Hàn Giang Đào nói, đối với thực lực của Nhạc Thành, bây giờ Hàn Giang Đào cũng muốn biết một chút.

- Người mặc hắc bào hình như là sư huynh Nhạc Thành.

- Đúng là sư huynh Nhạc Thành.

Trong nhất thời đệ tử của đấu khí học viện không ngừng xông xáo, không ít người hoan hô.

Hiển nhiên ở trong đấu khí học viện cũng có người của Phá Quân, Phá Quân bang bang chủ tới đây dĩ nhiên mọi người phải cung nghênh.

- Không ngờ người cũng có quan hệ với đấu khí học viện, nếu biết trước thì ta đã không tới đây.

Vạn Biến Thiên Ma nói với Nhạc Thành.

- Lang Lễ, Thú ma, Thanh Đồng, Yêu Huyền mọi người hỗ trợ bốn phía dduwgfg để cho những người khác quấy rầy.

Nhạc Thành quay đầu nhìn đám người Lang Lễ bọn họ rồi nói, mình cùng với Vạn Biến Thiên Ma giao thủ, tùy tiện cũng có thể tiết ra lực đạo bên ngoài, phá hủy đấu khí và ma pháp học viện.

- Tiểu tử tiếp chiêu.

Vạn Biến Thiên Ma không hề khách khí, lập tức xuất thủ.

- Toàn Phong Trảm.

Nhìn thấy Vạn Biến Thiên Ma đánh tới, Nhạc Thành không hề lo lắng lập tức ra đòn công kích.

Lực đạo công kích mạnh mẽ va chạm vào nhau, một mảng quang mang chói mắt khuếch tán trên không trung, khí tức cuồng bạo như muốn đánh tan tất cả. Chỉ thấy lúc này, thân ảnh của Vạn Biến Thiên Ma liền xuất hiện sau lưng của Nhạc Thành, mang theo một khí tức băng lạnh, xé rách không gian mà oanh kích.

- Tốc độ quả là không chậm.

Tốc độ của Vạn Biến Thiên Ma khiến cho Nhạc Thành kinh ngạc, đồng thời lúc này Phong Lô Sí của hắn cũng xuất hiện.

- Thuần Di.

Sắc mặt của Vạn Biến Thiên Ma đại biến, tốc độ của Nhạc Thành đã khiến cho hắn cảm thấy một áp lực cực lớn phát ra.

- Không tốt.

Lúc này Vạn Biến Thiên Ma đã cảm nhận thấy một khí tức mạnh mẽ, một đạo không gian xé rách phát ra.

- Âm Dương Kiếm.

Mà lúc này Âm Dương Kiếm của Nhạc Thành cũng bắn ra một khí tức mạnh mẽ, bao vây Vạn Biến Thiên Ma.

- Phì Phì.

Một hào quang khuếch tán, hai luồng lực lượng trực tiếp va chạm vào nhau, không gian như muốn hình thành một hắc động vậy, khí tức nhất thời trở nên tràn ngập.

Hai người giao thủ khiến cho những người xung quanh đều cảm thấy kinh ngạc.

Khí tức cường hãn khuếch tán, mọi người cũng cảm thấy áp lực cực lớn, những người thực lực thấp sắc mặt đã trở nên trắng bệch, khóe miệng cũng bắt đầu chảy ra một chút máu.

- Người có thực lực tam kiếp Tấn tiên?

Vạn Biến Thiên Ma hoảng sợ hỏi, rõ ràng đối thủ có tu vi đại thừa hậu kỳ tại sao lại có thực lực tam kiếp tấn tiên, điều này khiến hắn kinh ngạc không thôi.

- Không phải, kỳ thực ta mới chỉ là đại thừa hậu kỳ mà thôi.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Người che giấu thực lực quá tốt, nếu như chỉ có thực lực như thế thì ta đã xem nhầm.

Vạn Biến Thiên Ma thở dài một hơi, sau đó thân ảnh biến mất ngay tại chỗ.

- Được.

Cảm nhận thấy lực lượng dao động, Nhạc Thành mỉm cười bỏ Âm Dương Kiếm xuống, luồng kiếm quang cuồng bạo phát ra ánh sáng mạnh mẽ khiến cho không gian xung quanh cũng trở nên vụn vỡ.

- Nhạc Thành là ta.

Đúng lúc này, thanh âm của Yêu Huyền vang lên, Yêu Huyền kinh ngạc nhìn Nhạc Thành rồi nói, một kiếm này của Nhạc Thành chuẩn bị bỏ lên đầu của nàng.

Trong nhất thời Nhạc Thành liền kinh ngạc, tại sao mình lại đánh lên trên người của Yêu Huyền, hắc kinh hãi, chẳng lẽ Vạn Biến Thiên Ma có thủ đoạn thay đổi không gian hay sao?

- Ha ha, ăn một đao của ta.

Nhưng đúng lúc này, Yêu Huyền lại hóa thành Vạn Biến Thiên Ma, đồng thời loan đao mang theo một lực lượng cuồng bạo đánh về phía Nhạc Thành.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, hắc biết vừa rồi mình đã bị Vạn Biến Thiên Ma lừa.

- Đến đây, thân thể Kim Long.

Nhạc Thành hơi lui về phía sau, tâm niệm của hắn chuyển động, kim mang đại thịnh, đồng thời lúc này, toàn thân của hắn đã bao phủ một mảng long lân.

- Âm âm.

Một mảng điện quang phát ra, đao mang hung hăng bỏ lên trên người của Nhạc Thành, thân hình của Nhạc Thành liền ngã xuống từ trên không trung, mặt đất sụp đổ tạo ra một cái khe.

Mọi người nhìn thấy Nhạc Thành như vậy thì toát ra mồ hôi lạnh.

- Ha ha, người vẫn còn quá non nớt.

Ở trên không trung, Vạn Biến Thiên Ma cười to mà nói.

- Thật không? Lực công kích của ngươi quá yếu, hiện tại chúng ta cũng nên thử tiếp một chút.

Đúng lúc này thanh âm của Nhạc Thành truyền ra từ dưới hố sâu, cuối cùng một đạo kim mang tràn ngập khếch tán, một ngọn lửa quỷ dị bắn về phía Vạn Biến Thiên Ma.

Ngọn lửa nhanh chóng khếch tán, bao vây Vạn Biến Thiên Ma ở giữa.

- Đây là thiên hỏa, tại sao ngươi lại có thiên hỏa?

Bị ngọn lửa vây quanh, sắc mặt của Vạn Biến Thiên Ma đại biến, cảm nhận thấy không gian như muốn chảy ra vậy.

- Ngươi nhận thua một tiếng thì ta sẽ tha cho.

Nhạc Thành cất tiếng nói, dưới sự bao bọc của nhị vị chân hỏa, Vạn Biến Thiên Ma không thể chạy thoát.

- Ta nhận thua, ta nhận thua.

Vạn Biến Thiên Ma bị thiên hỏa bao vây, dĩ nhiên là nhận thua.

- Không cần chống cự, ta sẽ bày linh hồn phong ấn trong đầu của ngươi, nếu như ngươi phản kháng ta sẽ cho ngươi sống không được.

Nhạc Thành nhìn Vạn Biến Thiên Ma mà nói.

Vạn Biến Thiên Ma do dự một chút sau đó cũng chỉ cõ thể tiếp nhận.

Mấy phút đồng hồ sau Nhạc Thành đã bày phong ấn lên trên người của Vạn Biến Thiên Ma.

Đúng vào lúc này, bỗng nhiên sắc mặt của Nhạc Thành biến hóa, thần niệm của hắn liền chuyển động.

- Chết tiệt, đều ở đây sao?

Trên nham hải, sắc mặt của Đoan Mộc Cuồng trầm xuống, tổng cộng tám đạo khí tức cường hãn đều đã tập trung lên trên người của hắn.

- Cũng tốt, ta có thể từ từ đối phó, chờ ta nuốt chửng tất cả thì có thể đột phá tiếp.

Đoan Mộc Cuồng cười lạnh lắm bầm nói.

- Người này hình như là Hỗn Thế Ma Vương lại không giống như hắn.

Diễm ma cất tiếng nói.

- Là Đoan Mộc Cuồng, hoặc như Hỗn Thế Ma Vương nhưng tốc độ của hắn quá nhanh, không nhìn thấy người.

Lang Lễ nói.

- Lão ma kia cuối cùng cũng đã tìm tới.

Vạn Biến Thiên Ma nói.

- Tới rồi, chúng ta đi tới thâm hải thôi.

Nhạc Thành đứng dậy do dự một chút rồi nói.

- Chủ nhân, đi thâm hải làm gì, hiện tại Đoan Mộc Cuồng đã rời khỏi thâm hải.

- Chúng ta đem thông đạo phá hủy để lão ma kia ở huyền thiên đại lục, đỡ hơn việc chúng ta đi huyền thiên nội lục tìm hắn.

Khóe miệng của Nhạc Thành nở ra một nụ cười.

—o0o—

1093. Chương 942: Tiên Giai Đấu Thần. (2)

- Không sai, chúng ta ở trên thông đạo tìm hắn là có thể tìm ra.

Diễm Ma cười khúc khích.

Ba ngày sau Nhạc Thành thi triển Phong Lôi Sí tiến tới hủy diệt không gian thông đạo đi tới Huyền Thiên nội lục.

- Chủ nhân, bây giờ chúng ta làm gì?

Lang Lễ cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- chúng ta bắt đầu cẩn thận tìm, Huyền Thiên đại lục cũng không rộng, trong vòng hai tháng là có thể tìm ra lão ma kia.

Nhạc Thành không tin không tìm ra Hỗn Thế Ma Vương.

Ở một chỗ thâm sâu núi non, từng thanh âm ma thú truyền tới, Đoan Mộc Cuồng đang khoanh chân ngồi ở đó, hắc mang của hắn lóe lên, trước mặt hắn xuất hiện một nghìn Đấu Tôn và ma pháp sư cấp tám, trong đó có cả người của Tứ Đại Nhân Tộc.

- Đoan Mộc Cuồng, ngươi muốn gì, liên minh của Tứ Đại Nhân Tộc nhất định sẽ không tha cho ngươi.

Một tam tinh Đấu Thánh của Trần gia cất tiếng.

- Khắc khắc, liên minh chó má, ta không để vào mắt.

Đoan Mộc Cuồng cười lạnh sau đó hắc mang đã bao quanh người đó.

- A...

Từng thanh âm trầm thiết kêu lên, trong nháy mắt Đấu Thánh này đã héo rũ.

- Khắc khắc cuối cùng cũng đã đến.

Bỗng nhiên Đoan Mộc Cuồng cảm nhận thấy có khí tức truyền đến, một lúc sau đám người Nhạc Thành đã tới.

- Đoan Mộc Cuồng, thật là bất ngờ.

Nhạc Thành lúc này cảm nhận thấy khí tức trên người của Đoan Mộc Cuồng thì cũng bất ngờ, nhanh như vậy đã đạt tới tứ kiếp ma kiếp tiền bộ này còn hơn cả mình.

- Không có gì bất ngờ, Hỗn Thế Ma Vương đã bị ta nuốt chửng rồi, các người không cần lo lắng.

Đoan Mộc Cuồng cất tiếng nói.

- Người đã nuốt chửng Hỗn Thế Ma Vương thì ta phải giết người.

Nhạc Thành nói.

- Thực lực của các người có thể làm được sao, các người liên thủ cũng không phải là đối thủ của ta.

- Người đừng cao hứng quá sớm.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói.

- Trước hết ta giết người rồi nói sau.

Đúng lúc này, Đoan Mộc Cuồng đã tiến tới bên cạnh Nhạc Thành, hắc ám ma kiếm tràn ngập ma khí bắn tới.

- Âm Dương Kiếm, Kim Long thân thể, Phong Lôi Sí.

Nhạc Thành nhìn thấy thân ảnh phía trước thì lập tức lui ra ngoài vài trăm thước, đồng thời cánh Phong Lôi sau lưng liền mở rộng, thân ảnh biến mất ngay tại chỗ.

- Ma kiếm xạ phá.

Một mảng hắc mang hội tụ trên không trung, hắc ám ma kiếm bay quanh khí tức kinh khủng vô cùng bao quanh dưới ma kiếm của Đoan Mộc Cuồng.

- Biến hóa ra!

Ở trên mây đen, Âm Dương Kiếm hóa ra làm chín, sau đó hóa thành hàng vạn đạo kiếm quang, bóng kiếm ngưng tụ hung hăng bắn tới hắc ám ma kiếm của Đoan Mộc Cuồng.

Hàng vạn đạo kiếm quang kích tán, mỗi đạo kiếm quang đều tạo thành một cái khe, hàng vạn đạo kiếm quang tạo ra khí tức cường hãn vô cùng.

- Xoẹt.

Thân ảnh của Nhạc Thành lui về phía sau mấy nghìn thước, huyết khí trong người của hắn cũng trở nên cuộn cuộn.

Đoan Mộc Cuồng lúc này cũng bị đẩy lui vài trăm thước, thực lực của Nhạc Thành hiện tại đã là tam kiếp tán tiên, điều này cũng khiến cho hắn phải bất ngờ.

- Khắc khắc, ẩn tàng thực lực rất ghê gớm, bất quá cũng không làm gì được ta.

Đoan Mộc Cuồng cười lạnh sau đó đánh về phía Nhạc Thành.

- Hừ, để ta xem thực lực của người bao nhiêu.

Một đạo thanh âm gầm gừ vang lên, Thanh Đồng sau đó đã biến thành bản thể hóa xà thần thú, thanh mang biến mất ngay tại chỗ, cái đuôi bổ từ trên không trung xuống Đoan Mộc Cuồng.

- Nghiệt súc.

Đoan Mộc Cuồng quát to một tiếng, nhìn thấy Thanh Đồng đánh tới, hắn không dám khinh thường.

Hắc ám ma kiếm trong tay của hắc biến hóa, kiếm quang màu đen trực tiếp bổ về phía Thanh Đồng.

- Ngao.

Thanh Đồng rít gào một tiếng, thân hình nhanh chóng xoáy trên không trung, miệng máu to rộng như muốn nuốt chửng Đao Mộc Cuồng.

Thanh mang bao phủ không gian, một khi đã khắc chế được kiếm quang thì Đao Mộc Cuồng không thể nào tiến tới được nữa.

- Thanh Đồng, ta tới giúp ngươi.

Hỏa Lão cũng hóa thành một con đại điều hồng sắc hai cánh mở rộng, hồng mang khuếch tán hung hăng quét về phía Đao Mộc Cuồng.

- Yêu Kiếp kỳ nhất kiếp mà thôi, ngươi không biết tự lượng sức mình.

Đao Mộc Cuồng cười lạnh nói, kiếm quang rung lên đánh về phía Hồng Loan.

- Hồng Loan cẩn thận.

Đúng lúc này, Yêu Huyền hét lớn, ngay lập tức nàng hiển lộ bản thể Thiên Nhân Linh măng bay lên trên bầu trời, không gian xung quanh lúc này cũng như muốn bị phá hủy vậy.

- Thiên Nhân Linh măng là Thiên Nhân linh măng.

Nhìn thấy bản thể của Yêu Huyền, Diễm Ma và Vạn Biến Thiên Ma đều kinh ngạc.

Trong khoảnh khắc, hắc ám ma kiếm thoát ly khỏi tay của Đao Mộc Cuồng, kiếm quang lóe lên, bắn về phía Hồng Loan.

- A a.

Hồng Loan kêu lên một tiếng, trog nhất thời hồng mang bắn về phía kiếm quang kia.

- Xọe xọe.

Bản thể của Yêu Huyền lóe lên, cự đại linh măng đảo qua, hung hăng đánh về phía hắc ám ma kiếm của Đao Mộc Cuồng.

- Nghiệt súc, ngươi tưởng rằng ta không thu phục được ngươi sao?

Thanh âm của Đao Mộc Cuồng trong khoảnh khắc đã vang lên, hắc mang oanh kích dần tới.

- Hồng Loan cẩn thận.

Đúng lúc này Nhạc Thành xuất hiện, tuy nhiên thân hình của Hồng Loan đã bị đánh trúng, nàng bị đánh văng ra hơn vạn thước, máu tươi tuôn tràn không biết hiện tại thế nào.

- Tru ma chuông.

Thanh mang trước người của Nhạc Thành ngưng tụ, từng luồng ánh sáng màu xanh bắn về phía Đao Mộc Cuồng.

- Hừ, phá cho ta.

Pháp quyết củ Đao Mộc Cuồng đánh ra, tay trái lại ngưng tụ một quang cầu màu đen.

- Thiên ma lưới.

Đúng lúc này Dịch Thiển khẽ kêu lên một tiếng, pháp quyết biến hóa, từ trên bầu trời một lưới to màu đen bao vây lấy Đao Mộc Cuồng ở trung ương.

- Hắc ám ma kiếm.

Sắc mặt của Đao Mộc Cuồng trầm xuống, nhìn thấy thiên ma lưới và khí tức khủng bố tràn ngập hắc cũng thấy ra chỗ bất phàm.

- Phá.

Hắc ám ma kiếm của Đoan Mộc Cuồng biến hóa, mấy trăm đạo kiếm quang biến ra một ma khí thiên địa, đồng thời lúc này, ma khí bắt đầu ngưng tụ thành một cái miệng báo, như một chậu máu rít gào, trong khoảnh khắc cắn xé bầu trời bao la.

- Xoẹt xoẹt.

Một mảng khí tức dao động, thiên la ma võng cuối cùng cũng kích tán ma khí, trong khoảnh khắc ngăn cản lại.

- Bảo vật này không tệ, nhưng vẫn chưa cản được ta.

Trong mắt của Đoan Mộc Cuồng cũng hiện ra một kinh ngạc, nhưng sau đó hần cười lạnh một tiếng, pháp quyết biến hóa.

- Cuồng ma tàn phá.

Đoan Mộc Cuồng hơi do dự mà quát một tiếng, một ma khí cuồng bạo xuất hiện, thiên la ma võng quay tròn bên cạnh hắn, một luồng khí thể tràn ngập bắt đầu khuếch tán.

Đồng thời lúc này, ma khí của thiên địa đã trải dài, bầu trời không gian bỗng nhiên bị bao phủ trong bóng tối, khí tức khiến cho tim người ta phải đập nhanh.

- Phá.

Thiên đạo ma khí xé rách không gian, lốc xoáy lấy Đoan Mộc Cuồng làm trung tâm mà điên cuồng kích tán, khí tức khiến cho cả không gian như muốn vặn vẹo.

- Long Khiếu Cửu Thiên.

Đúng lúc này không gian kịch liệt chấn động, giống như là sóng thần vậy, điên cuồng kích khởi.

- Ngao ngao.

Chín con kim sắc cự long phóng lên cao, trong khoảnh khắc xé rách không gian đánh về phía Đoan Mộc Cuồng.

Nhạc Thành dùng lực công kích mạnh nhất, có như vậy mới có thể đối phó với Đoan Mộc Cuồng.

- Đến đây đi.

Trong mắt của Đoan Mộc Cuồng hiện ra một hung quang, thủ ấn bắt đầu đánh ra.

- Thần Nông đỉnh.

Đúng vào lúc này một cái đỉnh màu xanh hiện lên, từng thanh âm ầm ầm vang rền, đại đỉnh bao vây lấy Đoan Mộc Cuồng vào bên trong.

Cự đại thần nông đỉnh này hóa ra hơn vạn thước thân ảnh của Đoan Mộc Cuồng sau đó đã biến mất không còn thấy gì nữa.

- Thần nông đỉnh, thần nông đỉnh đã rơi vào trong tay của Đoan Mộc Cuồng.

Lang Lễ và Mộng Tiêu Hồn bọn họ đều biến sắc.

- Ầm ầm.

Từng tiếng vang rền, vài con cự long trong khoảnh khắc đã bị thần nông đỉnh đẩy lui.

—o0o—

1094. Chương 943: Đại Chiến Cuối Cùng. (1)

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, nhìn Thần Nông đỉnh hắn biết rằng nó không thể bị làm cho tổn hại, Thần Nông đỉnh và Hạo Thiên Tháp giống nhau, đều là thượng cổ thần khí, không dễ dàng bị hư hao được.

- Khắc khắc đến đây đi, Thần Nông đỉnh đã ở trong tay của ta, mạng của ngươi hết rồi.

Đoan Mộc Cuồng cười lạnh rồi xuất hiện ở trên không trung, pháp quyết trong tay biến hóa, Thần Nông đỉnh xé rách cả thiên địa đánh tới Nhạc Thành.

- Hạo Thiên Tháp.

Tới lúc này Nhạc Thành không thể không thu hồi đầu khí, hắn gọi ra Hạo Thiên Tháp đối phó với thần nông đỉnh.

- Đi.

Thủ ấn trong tay của Nhạc Thành biến hóa, Hạo Thiên Tháp bắt đầu xuất hiện.

- Ngao ngao.

Từng cơn cự long rít gào nhảy ra từ bên trong Hạo Thiên Tháp.

- Thái Âm chân hỏa.

Nhưng vào lúc này, ở trên Thần Nông đỉnh, Thái Âm chân hỏa cũng trở nên tràn ngập. Ngọn lửa ngập trời trong nháy mắt xé rách hư không khiến cho tim đập nhanh.

Đồng thời lúc này, năng lượng hủy diệt bắt đầu khuếch tán, không gian sôi lên từng cơn sóng gợn, cả không trung như muốn nứt toác ra.

Thủ ấn của Nhạc Thành biến hóa, Thái Âm chân hỏa của đối phương mặc dù đánh lên hai mươi cơn cự long nhưng không thể làm bị thương nó, tuy nhiên pháp lực của mình cũng tiêu hao không ít.

- Thu.

Nhạc Thành không thể không thu hồi hai mươi cơn cự long lại, hai mươi cơn trong nháy mắt trở về Hạo Thiên Tháp.

- Thái Âm Chân hỏa, đi cho ta.

Đoan Mộc Cuồng cười to, thủ ấn không ngừng biến hóa, đồng thời lúc này, ngọn lửa gào thét đánh về phía Nhạc Thành, ánh sáng trên bầu trời cũng trở nên vận vạo.

- Thổ chi không gian, Thủy chi không gian, hỏa chi không gian, mộc chi không gian, kim chi không gian.

Nhạc Thành đánh ra từng pháp quyết, trên mặt hắn cũng tái nhợt vài phần, Hạo Thiên Tháp mang theo thanh mang vô cùng lớn biến hóa trước không trung.

- Lôi điện không gian.

Cuối cùng Nhạc Thành đánh ra đạo pháp quyết cuối cùng, khuôn mặt của hắn sau đó cũng tái nhợt vài phần, toàn bộ sáu tầng không gian đều bao phủ Đoan Mộc Cuồng.

- Đáng chết.

Thủ ấn của Đoan Mộc Cuồng biến hóa, hào quang của Thần nông đỉnh lóe lên, trong nháy mắt đã xoay tròn lao ra ngoài.

- Thổ chi không gian, khóa.

Vô số tòa sơn phong từ dưới đất mọc lên đánh về phía Thần Nông đỉnh ở phía trước.

- Phá.

Đoan Mộc Cuồng hét lớn, pháp quyết cấp tốc bắn ra, lúc này Đoan Mộc Cuồng cũng cảm nhận thấy uy lực mạnh mẽ không thể không ngưng trọng.

- Âm âm.

Thần Nông đỉnh sau khi đánh nát tòa núi kia xong, Nhạc Thành nhin không được phun ra một ngụm máu tươi.

Trên mặt của Nhạc Thành nhất thời lóe lên hàn quang, trong miệng của hắn phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời thủ ấn đánh vào không gian.

- Hô.

Nhất thời mặt đất vỡ tan, tòa núi cao phía trên đã mang theo lực lượng mạnh mẽ đánh lên trên người Đoan Mộc Cuồng.

cuồng bạo lực lượng như muốn xé rách vậy, toàn thân của Đoan Mộc Cuồng đã vụn vụn, sắc mặt trở nên trắng bệch.

- Phụt.

Đoan Mộc Cuồng phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời lúc này, máu cũng đánh vào Thần Nông đỉnh, trong nhất thời Đoan Mộc Cuồng đã tiến nhập vào trong đó.

- Muốn chạy sao?

Thân hình của Nhạc Thành trong nháy mắt biến mất không thấy, chỉ còn lại Thần Nông đỉnh và Hạo Thiên Tháp.

- Âm.

Hai thượng cổ thần khí va chạm trực tiếp vào nhau, thanh âm chấn động vô cùng còn hơn cả tiếng sấm sét. Thanh âm cuộn cuộn phát ra ở trên không trung, cả ngọn núi trong nháy mắt như muốn sụp đổ.

- Ha ha, Nhạc Thành ngươi chịu chết đi.

Nhưng đúng lúc này, bong đen đã xé rách không gian một kiếm quang đã đánh tới trước mặt Nhạc Thành. Đoan Mộc Cuồng đã đi, chỉ để lại một nguyên thần phân thân chờ cơ hội đánh lên mà thôi.

- Ta biết là ngươi sẽ không đi dễ dàng như vậy mà.

Khuôn mặt của Nhạc Thành nở ra một nụ cười lạnh.

- Kim Long thủ ấn.

Một thanh âm quát nhẹ vang lên, ở phía sau nguyên thần phân thân của Đoan Mộc Cuồng, thân ảnh của Nhạc Thành xuất hiện, sau đó là một đạo rung chuyển trời đất chưởng ấn, vừa rồi chỉ là phân thân của Nhạc Thành mà thôi, đây mới là bản thể.

- Đáng chết.

sắc mặt của Đoan Mộc Cuồng đại biến, hắn không ngờ lại có biến hóa này, Hắc ám ma kiếp liền trực tiếp bổ về phía sau.

Ở trên không trung Nhạc Thành ngưng tụ một đạo chưởng ấn áp chế đánh xuống, chỉ thấy không gian gợn sóng mấp máy, lộ ra một lỗ đen không gian khủng bố.

Đoan Mộc Cuồng hít sâu một hơi, cả người hắn rung lên, hắc ám ma kiếm sau đó cũng phát ra tiếng động âm âm, ma khí ngập trời bắn ra.

Lúc này hai luồng lực lượng thật lớn va chạm vào nhau, kinh thiên động địa.

- Âm âm.

Hai người va chạm vào nhau, năng lượng khủng bố vô cùng, không gian lúc này cũng như muốn sụp đổ.

Hai luồng lực lượng giao phong, đồng thời lúc này hào quang cũng tán đi, chỉ thấy nguyên thần phân thân của Đoan Mộc Cuồng lúc này kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện ra một vẻ sợ hãi.

- Ha ha.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười, mặc dù không đánh chết Đoan Mộc Cuồng, nhưng đánh chết nguyên thần phân thân cũng khiến hắn bị thương nặng.

Một ngụm máu phun ra, Nhạc Thành từ từ rơi xuống đất, mặc dù đã đánh chết nguyên thần phân thân của Đoan Mộc Cuồng nhưng hắn cũng không cảm thấy dễ chịu.

- chủ nhân.

Lang Lễ, Thú Ma, Vạn Biến Thiên Ma Yêu Huyền bốn người liền chạy tới trước mặt Nhạc Thành.

- Lang Lễ, bây giờ có cách nào cứu chủ nhân không?

Thú Ma cất tiếng hỏi.

- Thương thế của chủ nhân quá nặng, chịu một đòn của Đoan Mộc Cuồng, may mà có Kim Long thân thể bảo vệ.

- Bát Sí linh mãng có một công pháp có thể chữa thương, tuy nhiên hiện tại hắn bị thương rất nặng, cần có một nữ tử tu vi rất mạnh mới có thể giúp hắn khôi phục.

Yêu Huyền nói.

- Vậy thì dễ dàng rồi.

Thú ma cất tiếng nói với Yêu Huyền.

- Ta không được, nhất định phải là xử nữ...

Yêu Huyền cố ý nhìn Dịch Thiển và Thượng Quan Uyển Nhi ở bên cạnh.

- Như thế thì hơi khó.

Vạn Biến Thiên Ma nhẹ giọng nói.

- Được, để ta cứu hắn.

Dịch Thiển từ từ nói.

- Ha ha, ta cũng là tấm thân xử nữ, nhưng như vậy là tiện nghi cho hắn, Thiển Nhi, biện pháp của muội ta biết, nhưng mà...

—o0o—

1095. Chương 943: Đại Chiến Cuối Cùng. (2)

- Diễm mộng tỷ tỷ, để muội, coi như là muội trả cho hắn.

Diễm Mộng còn chưa nói hết thì Dịch Thiển đã đáp lời.

Sau đó mọi người lui ra, Dịch Thiển bày ra một đạo cấm chế, nhì Nhạc nam tử ở trên giường, trong lòng nàng liền có một cảm giác phức tạp.

Ở trong phòng, Dịch Thiển khẽ ôm lấy Nhạc Thành, từ từ cởi bỏ quần áo trên người của hắn xuống.

Sau đó nàng cũng từ từ cởi y phục của mình ra.

Thân thể trắng muốt hiện ra, toàn thân có những đường cong lả lướt.

Giờ phút này, Nhạc Thành lại ở trong hôn mê không thấy được.

- Vận mệnh thật trêu ngươi, ngươi vẫn là của ta, ta vẫn là của ngươi.

Dịch Thiển thở dài mà nói.

Thời gian từ từ trôi qua, Lang Lễ, Thú Ma, Yêu Huyền, Thanh Đồng, Thác Ny Tư bọn họ sốt ruột chờ ở bên ngoài.

Mà ở trong phòng không biết đã qua bao lâu, Nhạc Thành cuối cùng cũng có một ý thức.

Nhạc Thành có thể cảm nhận được thực lực của mình đã tăng vọt, tốc độ này so với lúc hắn bế quan còn tăng nhanh hơn.

Chăm chú nhìn nam tử trước mắt, Dịch Thiển khẽ nở ra một nụ cười.

- Ước gì ta vĩnh viễn cùng ngươi ở một chỗ.

Dịch Thiển thì thào nói, sau đó nàng thu thập tất cả rồi đi ra ngoài.

- Thiển Nhi, thế nào rồi?

Sau khi Dịch Thiển đi ra ngoài phòng, tất cả mọi người đều cất tiếng hỏi.

- Diễm Mộng tỷ tỷ, muội không sao.

Dịch Thiển khẽ mỉm cười nói.

Ở trong phòng, Nhạc Thành lúc này tràn ngập thanh mang, trên người không biết từ khi nào đã xuất hiện một luồng khí lưu chuyển.

Nửa tháng sau, Nhạc Thành cuối cùng cũng từ từ thanh tỉnh lại, cảm nhận thấy khí tức cuồng bạo như vậy, Lang Lễ không khỏi nghi hoặc, chỉ sợ tu vi thực lực này đã đạt tới tứ kiếp đỉnh phong.

- Ba, ba thế nào rồi?

Thanh Đồng và Hồng Loan cũng vọt vào nhìn thấy Nhạc Thành khoanh chân mà hỏi.

- Ta không sao, mọi người thì sao?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi hai tiểu ác ma.

- Chúng con không sao.

Thanh Đồng trả lời.

- Chủ nhân.

Lang Lễ và Thác Ny Tư bọn họ đều ở trong phòng, Thú Ma, Yêu Huyền, Diễm Ma cũng ở đây.

Mọi người sau khi kể lại, Nhạc Thành đã biết chuyện phát sinh trong hai mươi ngày nay, dĩ nhiên là Dịch Thiển chữa thương cho mình bị hao tổn tu vi cho nên thực lực của mình mới tăng nhanh như vậy.

- Mọi người đi vào Hạo Thiên Tháp chữa thương đi, ta cần bế quan một lát.

Một lúc sau Nhạc Thành nói với mọi người.

Khoanh chân ngồi xuống, Nhạc Thành đầu tiên là vận chuyển đấu khí trong tiểu đan điền, lúc này đấu khí như muốn hóa thành một loại năng lượng của thiên địa, so với đấu đế còn tinh thuần hơn.

- Đấu khí này xem ra còn huyền diệu hơn mình tưởng.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng.

Không biết ở trên Đấu thần còn có cảnh giới gì không, Nhạc Thành lúc này không biết ở trên Đấu thần còn có cảnh giới nào tồn tại không nhưng Nhạc Thành hiện tại đã chiếm được không ít chỗ tốt, hiện tại ở huyền thiên đại lục và huyền thiên nội lục tất cả hắn đều có thể dùng thần niệm xem được.

Cho nên hiện tại Nhạc Thành dù bế quan vẫn biết được Đoan Mộc Cuồng ở đâu.

Thời gian từ từ trôi qua, đám người Yêu Huyền, Lang Lễ cũng bị thương không nhẹ, thương thế nặng nhất là Hồng Loan, Vạn Biến Thiên Ma hai người.

Hai năm từ từ trôi qua, mọi người cấp tốc tu luyện, hai năm này bọn họ tu luyện ở Hạo Thiên Tháp bằng mấy chục năm so với bên ngoài.

Mà hai năm này, Đại Song và Tiểu Song hai người đã đạt tới nhất kiếp tán tiên.

Ở trên đỉnh núi Phá Quân sơn, Nhạc Thành nhìn về phía không trung, hắn cảm nhận thấy thân thể của mình có một thanh âm thần bí kêu gọi, một tin tức tiến nhập vào trong đầu của hắn.

Tin tức này khiến cho Nhạc Thành vô cùng kinh ngạc, theo tin tức mấy ngày này, Nhạc Thành biết được thực lực của mình ở huyền thiên đại lục đã là cao nhất nhưng ở phía xa xa trên huyền thiên đại lục có một thế giới khác, nơi đó là nơi của những Đấu thần, thực lực cao rất nhiều. Tuy nhiên ở nơi đó, không phải là đấu thần thì không thể tới.

Khó trách ở huyền thiên đại lục và huyền thiên nội lục không ai biết đấu thần tồn tại, hóa ra đấu thần cũng giống như người tu chân phi thăng.

Không biết ở đó có quan hệ gì với Tiên ma giới không, Nhạc Thành suy tư một chút.

Đã hai mươi năm trôi qua, trong vòng hai mươi năm ta lại có thể đội kiếp sao, hiện tại đã là ngũ kiếp tán tiên, còn chưa có thiên kiếp, rốt cuộc là chuyện gì?

Nhạc Thành nghĩ hoài mà không ra, tu vi thực lực của hắn mới chỉ là đại thừa hậu kỳ mà thôi, điều này khiến tất cả kinh ngạc không thôi.

- Chủ nhân, khi nào chúng ta đi?

Lang Lễ, Thú Ma, Vạn Biến Thiên Ma Yêu Huyền, Thanh Đồng Diễm Ma tới sau Nhạc Thành mà hỏi.

- Hiện tại đi, cũng đã đến lúc đối phó với Đoan Mộc Cuồng rồi.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Chủ nhân, thần nông đỉnh chính là chỗ luyện chế tiên đan tốt nhất, tuy rằng thực lực của chủ nhân vượt qua được Đoan Mộc Cuồng nhưng đánh giết hắn tuyệt đối không dễ dàng, không biết chủ nhân có biện pháp gì không?

Lang Lễ cất tiếng hỏi.

- Thần Nông đỉnh hiện tại thiếu hai chân hỏa, cũng không thể phát huy thực lực mạnh nhất, không cần lo lắng, hiện tại thương thế của Đoan Mộc Cuồng vẫn chưa khỏi hẳn, chúng ta không thể bỏ lỡ cơ hội.

Nhạc Thành nói.

- Chủ nhân, nhưng hiện tại chúng ta vẫn chưa biết chỗ tọa lạc của Đoan Mộc Cuồng.

- Chúng ta đi thôi, nơi hắn ẩn núp có hơi đặc biệt mà thôi.

Nhạc Thành mỉm cười rồi nói.

- Chủ nhân, chẳng lẽ Đoan Mộc Cuồng ẩn thân ở đây?

Thú Ma cất tiếng hỏi, nó dùng thần niệm tìm kiếm thì không phát hiện ra tung tích của Đoan Mộc Cuồng.

- Đoan Mộc Cuồng, xuất hiện đi, ta có thể tìm tới nơi này dĩ nhiên là có thể tìm ra người.

Nhạc Thành cất tiếng nói, thanh âm kích tán ở thủy vực.

- Tiểu tử, không ngờ ngươi có thể tới nơi này.

Đúng lúc này một dòng nước xoáy cuộn tròn, giống như giao long vọt lên bầu trời vậy.

- Ngươi còn muốn chạy sao?

Thân ảnh của Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ.

- Thực lực của người khôi phục không tệ, nhưng người cho rằng có thể ngăn ta lại sao?

Đoan Mộc Cuồng lạnh lùng nhìn Nhạc Thành rồi nói.

- Thái Âm chân hỏa.

Đoan Mộc Cuồng lúc này không thể không thi triển ra thái âm chân hỏa.

- Đến đây đi.

Sắc mặt của Nhạc Thành trầm xuống, pháp quyết đánh ra, ngọn lửa cuồng bạo xuất hiện, Thái Âm Chân hỏa cùng với Thái Hư chân hỏa dung hợp vào làm một tạo thành biển lửa vô cùng lớn, từ từ truyền ra từ hư không.

Ngọn lửa này có cường độ còn trên cả thái âm chân hỏa mà Đoan Mộc Cuồng ngưng tụ.

- Tam đại thiên hỏa đều xuất hiện.

Ở phía xa xa mọi người nhìn thấy cảnh tượng này thì hít vào một hơi lạnh.

Trong lòng của mọi người cũng như muốn gợn sóng, bọn họ có thể cảm nhận được biển lửa này tràn ngập năng lượng.

- Thần Đỉnh cái thiên.

Bỗng nhiên Đoan Mộc Cuồng ngưng kết thủ ấn, Thần Nông đỉnh mang theo một quang mang chói mắt xuất hiện.

- Thổ chi không gian, hỏa chi không gian, thủy chi không gian, mộc chi không gian, kim chi không gian, lôi điện chi không gian.

Nhạc Thành thủ ấn đánh ra, sáu đạo không gian trong nháy mắt áp chế Đoan Mộc Cuồng.

- Thần đỉnh hộ thân.

Sắc mặt của Đoan Mộc Cuồng trở nên trắng bệch một mảng, vừa rồi hắn xuất ra tiên khí, không ngờ trong nháy mắt đã bị không gian lực áp chế.

- Phong chi không gian.

Nhạc Thành dốc toàn lực thi triển tầng mạnh nhất của Hạo Thiên Tháp.

Không gian lực khiến cho Đoan Mộc Cuồng không kìm được mà phun ra một ngụm máu tươi, lúc này Đoan Mộc Cuồng được Thần Nông đỉnh bảo hộ còn có thể miễn cưỡng chống đỡ.

- Thần Nông đỉnh không hổ là thần khí phòng ngự.

Nhạc Thành thâm than trong lòng.

- Tiểu tử, đây là do ngươi tự tìm tới cái chết.

Đoan Mộc Cuồng cất tiếng nói, ở đây là một thế giới tràn ngập ma khí, nguyên thần của Đoan Mộc Cuồng lạnh lẽo nhìn Nhạc Thành, đối phương dĩ nhiên không biết rằng thần trí của mình tới nơi này là phải chết ngay lập tức.

- Thật không?

Nhạc Thành mỉm cười hỏi, nguyên thần giao chiến, mình dĩ nhiên sẽ không e ngại Đoan Mộc Cuồng, nguyên thần của mình cho dù gặp phải lực kiếp tán tiên cũng không e ngại.

- Ngao.

Nhạc Thành hóa thành một con rồng xanh vô cùng lớn, trong nháy mắt bắn về phía Đoan Mộc Cuồng, thân thể cao lớn kích tán ma khí ở trên không trung.

- Ngao.

Đoan Mộc Cuồng cũng không cam chịu yếu thế, lập tức hóa thành một con cự mãng màu đen.

1096. Chương 944: Vô Tận Thiên Kiếp Cùng Địa Tiên.

- Ngao.

Quang mang của Âm Dương Kiếm trực tiếp đâm vào đầu của cự mãng, sau một tiếng gầm gừ phát ra, cự mãng nhất thời vận vẹo toàn thân, hắc sắc ma khí cũng bắt đầu chấn động không dứt.

Đoan Mộc Cuồng hai năm trước đã bị Nhạc Thành giết chết nguyên thân phân thân, hiện tại nguyên thân đã bị thương nặng, cho dù có khôi phục cũng không bằng trước kia.

- Chết đi.

Nhạc Thành dĩ nhiên là không cho Đoan Mộc Cuồng có cơ hội, Thanh Long rít gào, trong nháy mắt đã bắn về phía Đoan Mộc Cuồng.

- Tiểu tử, ta chết cũng phải khiến ngươi chết cùng.

Cự mãng màu đen rít gào, hắc sắc ma khí đã ngưng tụ tấn công Nhạc Thành.

- Nguyên thân tự bạo.

Nhạc Thành dĩ nhiên là nhìn ra dự tính của Đoan Mộc Cuồng.

Nhạc Thành do dự một chút, cuối cùng cũng lựa chọn lui xuống một bước.

- Ngao.

Đúng lúc này, hắc sắc cự mãng đã bay lên trên trời, trong nháy mắt biến mất khỏi thế giới ma khí.

- Không xong hẳn dùng nguyên thân rời bản thể mà chạy.

Nhạc Thành lúc này mới biết ý đồ chân chính của Đoan Mộc Cuồng.

- Ngươi chạy không thoát đâu.

Thanh long lập tức áp chế cự mãng, không gian xung quanh nhất thời trở nên vận vẹo.

- Tiểu tử, ta chết cũng không bỏ qua cho ngươi.

Cự Mãng thê lương kêu lên, nhất thời toàn thân bao phủ một màn sương khói màu đen, trực tiếp chui vào vòng tròn của Thái âm chân hỏa.

- Đến đây đi, ta sẽ luyện hóa ngươi, ta sẽ có tam vị chân hỏa.

Nhạc Thành mỉm cười, thủ ấn của hắn phóng ra, Thái Dương Chân Hỏa và Thái hư chân hỏa liền xuất hiện, sau đó bao bọc lấy thái âm chân hỏa.

- Nhạc Thành, ngươi chết đi ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Đoan Mộc Cuồng rít gào, ngọn lửa nóng bỏng bạo động, hỏa mãng như ẩn như hiện quét tới Nhạc Thành.

- Hạo Thiên Thập.

Nhạc Thành hét lớn một tiếng, Hạo Thiên Thập liền bay vòng tròn ở trên không trung.

- Thổ chi không gian, thủy chi không gian, hỏa chi không gian, mộc chi không gian, kim chi không gian, lôi điện chi không gian, phong chi không gian.

Bảy tầng không gian bao phủ tác dụng lên thái âm chân hỏa, đồng thời pháp quyết của Nhạc Thành cũng biến hóa, Nhạc Thành ngưng tụ Thái Dương Chân Hỏa và thái hư chân hỏa tấn công về phía thái âm chân hỏa.

Dưới tầng không gian của Hạo Thiên Thập, lúc này Đoan Mộc Cuồng vô pháp chạy trốn, ánh mắt của hắn nhìn Nhạc Thành đã có vẻ sợ hãi.

- Chết đi.

Pháp quyết của Nhạc Thành lại biến hóa, Âm Dương Kiếm tạo ra kiếm quang thanh âm vang vọng trong không gian của thái âm chân hỏa.

- Phân.

Pháp quyết của Nhạc Thành đánh ra, Âm Dương Kiếm chia làm chín, chín thanh Âm Dương Kiếm tạo thành một mũi nhọn vô cùng lớn, đem nguyên thần của Đoan Mộc Cuồng bao vây vào trong đó.

- A...

Đoan Mộc Cuồng kêu lên một tiếng thả thiết thê lương, nguyên thần của hắn đã bị Âm Dương Kiếm tạo thành một đám sương khói.

- Rốt cuộc cũng đã chết.

Lúc này Nhạc Thành cũng chỉ có thể thở ra một hơi.

- Vù vù.

Cuối cùng Đoan Mộc Cuồng cũng đã hóa thành sương khói mà diệt vong, thái âm chân hỏa nhất thời trở thành hỗn loạn, theo gió thổi về phía Nhạc Thành.

- Đây chính là bản thể của thái âm chân hỏa sao?

Nhạc Thành ngưng kết thủ ấn, một lực lượng cuồng bạo đánh ra bản thể của thái âm chân hỏa.

- Nhị vị chân hỏa, luyện hóa.

Nhạc Thành ngưng thủ ấn đánh ra, thái hư chân hỏa và thái dương chân hỏa bao vây thái âm chân hỏa.

Thời gian từ từ trôi qua, ba tháng sau, Nhạc Thành mở mắt thì thấy lúc này hỏa diễm đã tràn ngập, khí tức cuồng bạo.

Ba tháng này, Nhạc Thành cũng chịu không ít đau khổ để dung hợp ba vị chân hỏa, Nhạc Thành có thể cảm nhận được thực lực của tam vị chân hỏa so với nhị vị chân hỏa thì mạnh hơn rất nhiều.

- Đã đến thực lực ngũ kiếp đỉnh phong.

Mà lúc này Nhạc Thành cũng cảm nhận được mình đã có tu vi ngũ kiếp đỉnh phong.

- Tại sao vẫn chưa dẫn đến thiên kiếp?

Nhạc Thành nghi hoặc, cứ đến đây mình sẽ đạt tới lục kiếp, chẳng lẽ mình không cần độ kiếp cũng có thể phi thăng?

Nhạc Thành cũng không nghĩ ra, chỉ có thể cẩn thận.

- Thần Nông đỉnh.

Nhạc Thành nhìn Thần Nông đỉnh ở trên không trung nở ra một nụ cười, cuối cùng thì hắn cũng có được nó, sau này thực lực sẽ còn mạnh hơn.

- Tiếp tục luyện hóa.

Luyện hóa Thần Nông đỉnh cũng không cần thời gian quá dài, ba ngày là đủ rồi, Nhạc Thành khoanh chân ngồi xuống, thần lực của hắn lập tức vây quanh Thần Nông đỉnh.

Ba ngày sau, cuối cùng Nhạc Thành cũng nở ra một nụ cười, hắn đã luyện hóa xong Thần Nông đỉnh.

- Chủ nhân, giờ người phải đi sao?

Một tháng sau, ở Phá Quân sơn, Thác Nỵ Tư và Đồng Đại Ngưu cất tiếng hỏi Nhạc Thành.

- Ta phải đi, nơi này giao cho các người quản lý, Thác Nỵ Tư, người hiện tại vừa mới có hôn sự, cần phải hảo hảo bồi tiếp tân nương tử.

Nhạc Thành nói với Phá Quân bang.

- Vâng, đại nhân.

Thác Ny Tư mỉm cười nói, mà người mà Thác Ny Tư cưới chính là Chu Tuyết, nhiều năm như vậy, Thác Ny Tư cùng Chu Tuyết nảy sinh tình ý, ba ngày trước đã tổ chức hôn sự.

Một tháng sau, Nhạc Thành cùng Lang Lễ, Đại Song, Tiểu Song bọn họ tiến nhập vào trong Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành dự định nếu không đột phá thì sẽ không rời khỏi đây.

Mà thời gian từ từ trôi qua, cả Huyền Thiên nội lục hiện tại cũng đã toàn bộ được sự khống chế của Huyền thiên liên minh.

Nhạc Thành bế quan đến năm thứ hia, Nhạc Thiên lão tổ đã tìm cách tương liên giữa huyền thiên đại lục và huyền thiên nội lục.

Lúc này hai khối lục địa đã liên kết với nhau.

Một năm sau, Nhạc Thành ở Hạo Thiên Tháp cuối cùng cũng mở mắt ra, hai mắt lóe sáng giống như bầu trời sao vậy.

- Đến đây, thiên kiếp cuối cùng cũng đến.

Nhạc Thành nở ra một nụ cười, đợi lâu như vậy, thiên kiếp cuối cùng cũng đã tới.

Thiên kiếp chính là kiếp số do thiên địa năng lượng gây ra.

- Chủ nhân, người cuối cùng cũng độ kiếp rồi sao?

Lang Lễ nghi hoặc vô cùng hỏi Nhạc Thành.

- Đúng thế, chúng ta đi thôi.

Thần niệm của Nhạc Thành chuyển động, trong nháy mắt đã rời khỏi nơi này tới một dãy núi non trống vắng.

- Không xong, lần thiên kiếp này so với lục kiếp tán tiên lần trước còn mạnh hơn.

Nhạc Thành nhất thời kinh hãi, thủ ấn của hắn cấp tốc biến hóa.

Nhạc Thành biết kiếp lực hôm nay mình chỉ có thể cứng rắn ngạnh kháng chứ không thể tránh né, bởi vì tránh né thì uy lực sẽ không tiêu tán, chỉ có phá hủy hoàn toàn thì mới hết công kích.

Ầm ầm.

Từng tiếng nổ vang lên, một tia chớp như một con cự long bắn xuống.

Cả người đau đớn, Nhạc Thành biết rằng mình không đề phòng, Kim Tiên Khôi Lỗi vẫn chưa xuất ra.

—o0o—

1097. Chương 945: Đi Tiên Ma Giới Trước.

- Chết tiệt, đây là kiếp nạn gì?

Nhạc Thành không quan tâm đến sự đau đớn của thân thể, năm con Kim Tiên Khôi Lỗi lập tức được hắn xuất ra.

Thiên lôi tấn công, uốn lượn như là cự long, lập tức tấn cô về phía Nhạc Thành, năm con Kim Tiên Khôi Lỗi nâng lên, một mảng kim mang xuất hiện.

Không đợi Nhạc Thành hít vào một hơi, hai đạo thiểm điện đã liên tục oanh kích, Nhạc Thành chỉ cảm nhận thấy trước ngực như bị một cây búa nện vào vậy, một ngụm máu tươi phun ra.

Đồng thời lúc này, Nhạc Thành cũng cảm nhận được, tầng lưới vàng bố trí bởi Kim Tiên Khôi Lỗi đã bị sụp đổ tiêu tán.

Kim Tiên Khôi Lỗi không thể ngăn cản lôi điện này, Nhạc Thành hít vào một hơi, hôm nay uy lực của thiên kiếp đúng là quá lớn.

Lại một tia chớp nữa, xuyên qua thân thể Kim Long của hắn, Nhạc Thành kêu lên một tiếng đau đớn.

Trong nháy mắt, Nhạc Thành đã bị lôi điện oanh tạc dữ dội.

- Âm Dương Kiếm.

- Âm Ảnh kiếm.

- Toàn Phong Trảm.

- tru ma chưởng.

- Phong Lôi chấn.

Nhạc Thành dùng từng đạo lực lượng công kích ngạnh kháng lại, thi triển toàn lực.

Ba canh giờ sau, uy lực của thiên kiếp vẫn không hề suy giảm, liên tục áp chế ở trên đỉnh đầu của Nhạc Thành.

- Tại sao vẫn chưa dứt?

Thú ma ở phía xa xa cất tiếng nghi hoặc hỏi.

- ta biết đây không phải là thiên kiếp bình thường mà là vô tận thiên kiếp, chủ nhân xem ra đã vượt qua tình trạng lực kiếp tán tiên.

Lang Lễ sợ hãi thầm than mà nói.

- Lang Lễ, người nói rằng chủ nhân đã tới vô tận thiên kiếp trong truyền thuyết?

Vạn Biến Thiên Ma hít vào một hơi dài mà hỏi.

- Nhìn dáng vẻ thì chỉ có vô tận thiên kiếp mới tạo ra được uy lực như vậy.

Lang Lễ thở dài nói.

- Ta nghe nói, sau khi tiếp nhận thiên kiếp này có thể phi thăng.

Diễm ma lúc này cũng há hốc mồm.

- Thần Nông đỉnh.

Lúc này Nhạc Thành cũng chỉ có thể sử dụng Thần Nông đỉnh, cảm nhận thấy lực lượng cuồng bạo ở trên không trung, mình khó có thể ngăn cản được, hắn chỉ có thể xuất ra pháp bảo này.

Thần Nông đỉnh đã trở thành một cột sáng ở trên không trung, lôi điện nồng đậm bắn ra bốn phía, từng thanh âm xèo xèo phát ra.

- Hạo Thiên Tháp.

Trong tay của Nhạc Thành lại biến hóa thủ ấn, Hạo Thiên Tháp lại xuất hiện.

Thần Nông đỉnh nổi lên trên đầu, thanh mang không ngừng lưu chuyển, Thần Nông đỉnh sau khi bị Nhạc Thành luyện hóa đã không còn ma khí ngập trời do Đoan Mộc Cuồng phát ra.

Rốt cuộc khí tức khổng lồ trên bầu trời cũng giáng xuống, khí thế vô cùng mãnh liệt.

Cả bầu trời trở nên run rẩy, thiên lôi vô cùng vô tận phát ra, từng đợt mưa kéo xuống.

Cùng với tiến nổ kinh thiên động địa, Hạo Thiên Tháp đã tuôn ra hai mươi con cự long, chống cự lại lôi điện ở trên cao.

Ở thần nông đỉnh, thanh mang tác phẩm, bao vây Nhạc Thành ở trong đó, Nhạc Thành cảm nhận thấy được pháp nguyên của mình cấp tốc chuyển động.

Ở trong phạm vi nghìn dặm, hai mươi con cự long đã tạo thành khí thế vô cùng kinh khủng.

Trên chín tầng mây, thiên địa hủy diệt, cả Huyền Thiên nội lục tất cả mọi người đều cảm nhận thấy được sự biến hóa khủng bố, ngay cả những người có tu vi cao thâm như Đấu Thánh và ma pháp sư cấp chín đang

Trung niên phụ nhân có thực lực mạnh nói với Thú ma.

- Xuy xuy, lực lượng khuếch tán, trung niên phụ nhân này dùng binh khí phát trần, đánh ra một đòn, tuy nhiên lập tức bị Diễm ma ngăn cản, ngân mang tung tóe cả bầu trời.

Diệt Ma sư thái nhất thời lui thân hình xuống, đau lòng thu hồi phát trần lại.

- La thiên đại ma, ngươi là ai?

Diệt Ma sư thái nhìn Diễm ma cất tiếng hỏi.

- Ta không quan tâm ngươi nói gì, mau rút đi cho ta, nếu ở lại thì đừng trách ta ác độc.

Diễm Ma lạnh lẽo nói.

- Các ngươi đánh chết một người thuộc liên minh tiên đạo, tiên đạo không thể bỏ qua cho các ngươi.

Diệt ma sư thái cất tiếng nói.

- Nếu không đi thì ngay cả ngươi ta cũng giết.

Diễm Ma lạnh nhạt nói.

Diệt Ma sư thái nhìn thấy đoàn người Diễm Ma thì thần tình run rẩy một cái sau đó quay người nói với mọi người phía sau:

- Chúng ta đi.

Sau đó thân ảnh hóa thành một đạo kinh hồng bay về phía sau.

Nữ tử vừa tập kích Nhạc Thành cũng hung hăng liếc hẳn một cái rồi biến mất ở trên hư không.

- Diễm Ma, tại sao ngươi lại không giết bọn họ.

Thú Ma cất tiếng hỏi.

- Vô nghĩa, làm vậy chỉ khiến cho liên minh tiên đạo đuổi giết, nên nhớ chúng ta tới đây là để tìm cực sắc đạo nhân.

Diễm ma cất tiếng trả lời.

- Không sai, hiện tại chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

Ba ngày sau, đám người Nhạc Thành đang đi trên đường thì bỗng nhiên nghe thấy phía trước truyền tới tiếng người, mọi người gặp nhau rồi lập tức đi về phía trước.

Một lúc sau, cuối cùng Nhạc Thành, Lang Lễ cũng nhìn thấy mười người trước mắt, những người này rõ ràng là chia làm hai phe. Thực lực cao nhất trong bọn họ có cả La thiên đại ma và la thiên thượng tiên.

Lúc này đám người kia cũng nhìn Nhạc Thành, thấy bọn họ chỉ là địa ma hậu kỳ thì tựa hồ như thở ra một hơi nhẹ nhõm.

- Mấy địa ma mà dám vào mê vụ từng lâm, quả đúng là muốn chết, mau rút đi cho ta.

Lúc này một la thiên đại ma mặt đỏ áo xanh cất tiếng nói với đám người Nhạc Thành.

- Nực cười, ai cho bọn chúng đi, tu ma ở lại đây.

Lúc này một lão giả hắc bào tu vi la thiên đại ma nói với đám người Lang Lễ, Thú Ma.

- Chủ nhân, bọn chúng đều là tán tu không phải là liên minh tiên đạo hay ma đạo, tụ tập ở đây nhất định có ý đồ gì đó.

Tán tu là những người vô lợi thì sẽ không xuất hiện.

- Lang Lễ, chúng ta qua bên kia xem.

Nhạc Thành do dự một chút, dù sao cũng có Lang Lễ và Diễm ma ở đây, nếu bọn họ muốn gây sự thì mình không thể bỏ qua.

- Triệu Vô Điền, người muốn gì, đây là do chúng ta phát hiện trước, không lui ra thì ta sẽ không khách khí. Lão giả mặt đỏ cất tiếng nói với lão giả mặc hắc bào.

- La Thanh Sơn, người bớt nói nhảm đi, ở đây ai thấy là có phần, người không có bản lĩnh thì đừng hòng lấy bảo vật.

- Đúng là có bảo vật.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, không biết là bảo vật gì.

- Hừ, vậy chúng ta luận bàn một phen.

La Thanh Sơn cả giận nói, đối phương đã hung hăng thì hắn cũng không thể yếu thế.

- Vù vù.

La Thanh Sơn chuẩn bị động thủ thì bỗng nhiên ở giữa hai phe có một chấn động kịch liệt xuất hiện, tựa hồ như có cái gì đó từ mặt đất trời ra vậy.

- Hóa Linh thảo xuất hiện, mọi người chuẩn bị.

Triệu Vô Điền cả kinh nói.

- Chủ nhân, Hóa Linh thảo chính là tiên thảo khó mà có được, có thể dùng để luyện chế ra thượng phẩm tiên đan.

Lang Lễ nói với Nhạc Thành.

- Là Xích Ma và Hung Mãng, mọi người cẩn thận.

Đúng lúc này có một đại mãng màu đỏ to lớn xuất hiện, La Thanh Sơn lớn tiếng nói.

- Chủ nhân, xích ma hung mãng này rất cường hãn, thực lực có thể so với la thiên thượng tiên đỉnh phong, cần phải cẩn thận một chút.

Lang Lễ dùng thần niệm truyền tới Nhạc Thành.

—o0o—

1101. Chương 948: Ta Muốn Giáo Huấn Tên Ma Đạo Tặc Tử Này.

- Mọi người cùng nhau đối phó với Xích Ma Hung Mãng, sau đó dựa vào bốn sự mà lấy Hóa Linh thảo được không?

Triệu Vô Điền nói với La Thanh Sơn, tựa hồ như xích ma và hung mãng ai cũng không nắm chắc.

- Được, chúng ta trước hết đối phó với xích ma hung mãng.

- Cùng nhau đối phó.

La Thanh Sơn cười dài một tiếng sau đó ngự kiếm tấn công về phía Xích ma hung mãng kia.

Ma đạo mọi người cũng dựa thế mà bay lên trời, mười mấy đạo thân ảnh xoẹt một tiếng đã bắn về phía xích ma hung mãng, kiếm quang nổi lên vây công.

Trong tiên đạo La Thanh Sơn chính là người có thực lực cao nhất, động tác cũng nhanh chóng nhất, hắn đang có vẻ tấn công xích ma hung mãng thì bỗng nhiên chuyển hướng vọt về phía hỏa linh thảo chuẩn bị ngắt lấy, một nồng đậm ma khí lại xuất hiện, làm La Thanh Sơn phải né tránh.

- La Thanh Sơn, người thật đê tiện, muốn thừa cơ đoạt bảo sao?

Triệu Vô Điền lớn tiếng nói, sau đó trường kiếm xé rách không gian đánh tới.

Mà lúc này Xích Ma Hung Mãng lại phun lửa ra, như muốn ngăn cản những người này đoạt hỏa linh thảo vậy.

Ngọn lửa ngập trời, thực lực này so với Triệu Vô Điện và La Thanh Sơn thì mạnh hơn không ít.

Điều này khiến cho Nhạc Thành kinh ngạc, thực lực của Xích Ma hung mãnh tuyệt đối có thể đối phó với la thiên đại ma, nhưng vẫn chưa thể hóa thành hình người.

- Nghiệt súc, đồ chiêu này của ta.

Một thanh âm hét lớn, xích ma hung mãnh đang há miệng nuốt chửng Hỏa Linh thảo thì một kiếm quang cuồn cuộn bạo bổ về phía hắn.

Ở giữa không trung, xích ma hung mãnh lộ ra hai mắt đầy yêu dị, cái đuôi đỏ rực về phía kiếm quang của La Thanh Sơn.

- Âm.

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, kiếm quang đã loạn xạ, một người một mãnh đều bị đẩy lui.

- Lực phòng ngự của xích ma hung mãnh này đúng là không tệ.

Nhạc Thành ở phía xa xa trầm nghĩ.

- Hỏa Linh thảo này là của ta.

Thân ảnh của Triệu Vô Điện cuối cùng cũng tiếp cận Hỏa linh Thảo.

- Xoẹt xoẹt.

Một luồng lửa cháy lại bắn tới, phun lên trên người của Triệu Vô Điện.

- Ha ha, ta lấy được rồi.

Nhưng vào lúc này, La Thanh Sơn cũng đã chuẩn bị sớm, Triệu Vô Điện bị xích ma hung mãnh ngăn cản, thân ảnh của hắn liền như điện nháy mắt đánh về phía hỏa linh thảo.

- Một la thiên thượng tiên nho nhỏ mà thôi, chết đi.

Đúng vào lúc này, Lang Lễ đã đánh tới trước ngực của Triệu Vô Điện.

- Xoẹt.

Lang Lễ dùng lợi trảo bắn về phía Triệu Vô Điện, tay trái thì thanh mang lóe lên, thu Hỏa linh thảo vào hào quang.

Một luồng sương khói nhanh chóng chạy về phía xa xa, hóa ra nguyên thần của Triệu Vô Điện đã chạy đi.

- Chết tiệt, không được chạy.

Lang Lễ nhìn thấy Triệu Vô Điện chạy trốn thì đuổi theo. Tuy nhiên lúc này trường kiếm của Diễm Ma đã bắn ra chặn trước Triệu Vô Điện.

- A...

Nguyên thần của Triệu Vô Điện kêu lên một tiếng thảm thiết, sau đó đã hóa thành một mảng sương khói.

- Mọi người nghe đây, ai còn ở lại thì sẽ bị giết hết.

Lang Lễ nhìn những tán tu bên cạnh mà cất tiếng nói.

Mọi người nhìn nhau, không biết nên đi hay ở lại, hỏa linh thảo này nghìn năm mới lấy được, ai trong lòng cũng không cảm thấy dễ chịu.

- Các người là ai, hỏa linh thảo này chúng ta đã chờ nửa tháng, các người hiện tại rời đi thì không tốt lắm đâu.

La Thanh Sơn do dự một chút rồi nói.

- Muốn chết.

Diễm ma ghét nhất là tiên đạo nhân, lời nói vừa dứt đã dùng pháp quyết ngưng tụ mà đánh ra, kiếm nhón hóa thành hào quang bao vây La Thanh Sơn.

- Âm âm.

Một thanh âm nổ mạnh vang lên, không gian gợn sóng, mê vụ từng lâm bị đánh bay cả mây mù.

La thanh sơn bị đánh bay vài trăm thước, sắc mặt trở nên tái nhợt nhưng lại đứng lên được, ngược lại Diễm ma cũng bị đẩy lui mấy chục thước, nàng kinh ngạc vô cùng.

- Xem ra trên người người đứng là có bảo vật, vừa vặn ta muốn có nó.

Diễm Ma tươi cười nói.

- Mọi người cùng nhau công kích.

Nghe thấy lời nói của diễm ma, sắc mặt của La Thanh Sơn đại biến, thân hình hơi lui về phía sau, sau đó nói với một tán tu.

- Xoẹt xoẹt.

Lúc này một số tiên đạo tán tu cũng biến sắc, nhất thời bọn họ đều biến mất ở xa xa, ai cũng nhìn ra La Thanh sơn không phải là đối thủ của diễm ma.

- Ta liều mạng với người.

La Thanh Sơn tức giận hét lớn. Trong tay của hắn lúc này đã xuất hiện một pháp bảo hồ lô, hồ lô này hơn trăm thước, một mảng lửa nóng bỗng phun trào ra, bắn về phía diễm ma.

Ở phía xa xa, Nhạc Thành nhìn thấy hồ lô trong tay của La Thanh Sơn thì kinh ngạc, bảo vật này xem ra đúng là bất phàm.

Diễm Ma lui thân hình xuống, pháp quyết đánh ra, trong nháy mắt ma khí ngập trời, hỏa diễm cũng bị áp chế.

- Thiên la ma võng, tại sao lại là thiên la ma võng.

La Thanh Sơn đại biến sắc mặt, lúc này xem ra hắn đã nhận ra diễm ma.

- Ngủ bảo hồ lô của người đứng là không tệ, chỉ là người vẫn chưa phát huy hết uy lực của nó.

Thanh âm của diễm ma vang vào trong tai của La Thanh Sơn.

- Ta nhớ ra rồi, người chính là diễm ma.

Sắc mặt của La Thanh Sơn đại biến, lúc này hắn đã biết thân phận của nữ nhân tuyệt mỹ trước mặt.

- A, một thanh âm thâm thiết vang lên, La Thanh Sơn đã chết dưới thiên la ma võng.

- Thu.

Diễm ma nở ra một nụ cười mà thu hồi thiên la ma võng, ngũ bảo hồ lô cũng tới tay của nàng.

Lúc này, xích ma hung mãnh thấy thế thì thân hình lập tức chạy trốn.

- Lang Lễ, đừng cho nó chạy thoát.

Thú ma ở bên cạnh la lớn.

- Xoẹt.

Xích Ma còn chưa chạy trốn được thì Lang Lễ đã tiến tới, nắm lấy đuôi của nó, rồi hung hăng nện xuống đất.

- Âm âm.

Một thanh âm nổ mạnh vang lên, xích ma hung mãnh tới hơn nghìn thước, trên mặt đất có không ít đại thụ bị đổ vỡ.

- A...

Xích ma hung mãnh tức giận, hai mắt trừng trừng nhìn Lang Lễ, há miệng phun ra một hồng mang.

- Không chế nó đi.

Đối với hồng mang này, Lang Lễ cũng không dám trực tiếp chống đỡ mà lập tức lui về phía sau.

- Lang Lễ, cảm ơn người.

Nhìn thấy Lang Lễ đã chế phục được xích ma hung mãnh, thú ma cảm kích không thôi, thân hình của hắn xuất hiện ở bên cạnh xích ma hung mãnh, hắc mang nhốt vào trong đầu của nó.

Sau nửa canh giờ, thú ma đã hoàn toàn khống chế được xích ma hung mãnh.

- Chủ nhân, ngũ bảo hồ lô này có thể để thuộc hạ sử dụng không?

Diễm ma nói với Nhạc Thành.

- Đây là do người lấy được thì cứ sử dụng, pháp bảo này ta dùng cũng không quen.

Nhạc Thành nói.

- Đa tạ chủ nhân, đây là nhẫn trữ vật của La Thanh Sơn.

Diễm ma cao hứng không thôi.

- Chúng ta tiếp tục đi lên phía trước, xem ra động tĩnh này sẽ dẫn tới không ít người.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

Nửa thang sau, ở Mê Vụ Tùng lâm mọi người đã gặp qua không ít người nhưng cực sắc đạo nhân thì vẫn chưa nhìn thấy bóng dáng đâu cả.

- Tiểu thư, người thấy mệt thì mau trở về đi, nói không chừng cực sắc đạo nhân lúc này đã rời khỏi đây xa rồi.

- Thôi, chúng ta trở về, cực sắc đạo nhân chết tiệt, ta tìm thấy hắn phải băm thây hắn ra làm vạn đoạn.

Lúc này Nhạc Thành thấy từ trong một tán cây truyền ra một thanh âm đàm thoại.

- Là ai ra đi.

Đám người Nhạc Thành đang muốn che giấu tung tích thì đột nhiên một tiếng hét lớn truyền tới, Nhạc Thành cũng không sợ mà từ từ đi ra.

Chỉ thấy phía trước có sáu đạo thân ảnh đang ở đó, xem khí tức thì đều là người của tiên đạo.

- Ma đạo tặc tử, người nhìn gì vậy, bốn tiểu thư ta hôm nay tâm tình không tốt, trước hết lấy đôi mắt gian tà của người đi.

Thiên tiên nữ tử này nhìn thấy Nhạc Thành thì giận dữ, pháp quyết đánh ra, trong nháy mắt một thanh mang đã công kích về phía hắn.

- Hừ, nha đầu người thật lớn mật.

—oOo—

1102. Chương 948: Ta Muốn Giáo Huấn Tên Ma Đạo Tặc Tử Này. (2)

Diễm ma nhanh như chớp đã xẹt qua, một chuồng ẩn ngưng tụ đánh về phía tuyệt sắc nữ tử kia.

- Tiểu thư cẩn thận.

Lão già bên cạnh nữ tử kia liền hét lớn, một đạo thanh mang ngưng tụ đánh về phía diễm ma.

- Âm âm.

Hai luồng chưởng ấn va chạm vào nhau, khuếch tán xung quanh.

- Diễm ma Mộng Tiêu Hồng, là người sao?

Chưởng ấn tản ra, bạch phát lão nhân kia kinh ngạc mà nói.

- Bạch phát lão nhân, người còn nhận ra ta?

Diễm ma cười cười nói.

- Đó là điều dĩ nhiên, mới ba mươi năm không gặp mà tôi.

Lão nhân này nhìn diễm ma mà nói.

- Hừ, ba mươi năm không phải diễm ma bị vây khốn ở Huyền Thiên nội lục hơn vạn năm hay sao.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng.

- Chủ nhân, một ngày ở tiên ma giới bằng một năm ở nhân giới.

Lang Lễ nói với Nhạc Thành.

- Hừ, người chính là diễm ma sao, ta cũng muốn giáo huấn cả người.

Lúc này tuyệt mỹ nữ tử cả giận mà nói, vừa rồi đòn công kích của nàng bị diễm ma cản lại khiến cho nàng rất tức giận.

- Ma đạo tặc tử, nữ nhân đi cùng người xem ra rất xinh đẹp, tuy nhiên ta không thèm nhìn, người là lão yêu bà mấy vạn năm, còn tưởng là cô nương mười bảy mười tám tuổi sao?

Nhạc Thành lúc này cũng tức giận mà nói.

- Người muốn chết, hôm nay ta không thể không giáo huấn người.

Tuyệt mỹ nữ tử kia căm tức nhìn Nhạc Thành mà nói.

- Tiểu thư, chúng ta đi thôi.

Lão nhân đầu bạc nhìn Lang Lễ, diễm ma rồi cất tiếng nói.

- Hừ, hôm nay ta không thể bỏ qua.

Cô gái này không thể nào chịu được, tung người lên tấn công Nhạc Thành.

- Người dám?

Diễm ma biến sắc, chuẩn bị đánh về phía nàng thì lại bị lão nhân bạc đầu ngăn cản lại:

- Tiểu thư, mau dừng tay.

- Hừ, đúng là muốn chết.

Lang Lễ hét lớn, sau đó hóa thành bản thể, đánh về phía la thiên thượng tiên phía trước.

- Vô thượng thiên yêu tu vi.

La thiên thượng tiên này kinh hãi, sắc mặt trở nên trắng bệch.

- Liệt diễm đạo.

Thân hình của la thiên thượng tiên này lui xuống nhanh chóng, một đạo hỏa ảnh đánh ra.

- Không biết lượng sức mình.

Lang Lễ quát lạnh, sau đó hào quang đại phát, một ngọn lửa nồng cháy đánh về phía la thiên thượng tiên kia.

- Ngao.

Thanh Đồng đã sớm chuẩn bị, hóa thành bản thể to lớn.

- là thần thú hòa xà.

Nhìn thấy bản thể của Thanh Đồng, la thiên thượng tiên kia liền kinh hãi.

- Bắt lấy hần, bắt lấy hóa xà thần thú.

Lúc này mấy la thiên thượng tiên đang công kích Vạn Biến Thiên Ma và thú ma đều chuyển qua vây công Thanh Đồng.

- Thanh Đồng, cẩn thận.

Thú ma gọi ra xích ma hung mãng, cùng với Vạn Biến Thiên Ma liên thủ công kích.

- Đáng chết.

Diễm ma quát to một tiếng, dưới sự ngăn trở của lão nhân bạc đầu nàng không thể đối phó với nữ tử kia.

Mà lúc này, Nhạc Thành cũng gặp phiền toái lớn, nữ tử kia có tu vi la thiên thượng tiên trung kỳ, mà Nhạc Thành mới chỉ là địa tiên tiền kỳ, thực lực còn kém xa vạn dặm.

- Tiểu tặc, ta muốn xem ngươi làm sao?

Cô gái này khê kêu lên một tiếng, ngọc thủ biến hóa, một đạo thanh mang bắn về phía Nhạc Thành.

- Kim Long thân thể, Phong Lô Sí.

Nhạc Thành nhất thời bố trí Kim Long thân thể bảo vệ mình.

- Tiểu tặc, ngươi trốn không thoát đâu.

Cô gái này nhìn thấy Nhạc Thành né tránh công kích của mình thì giận dữ.

- Nữ nhân này tại sao lại hung hãn như vậy, giống như có thâm cừu đại hận với mình.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng.

- Âm âm.

Từng thanh âm xé gió vang lên, nữ nhân kia đã đuổi theo Nhạc Thành, khoảng cách càng ngày càng gần.

Tuy rằng Nhạc Thành có Phong Lô Sí, tốc độ không hề chậm nhưng thực lực của la thiên thượng tiên thực sự là quá mạnh.

- Chủ nhân.

Lang Lễ nhìn thấy thế thì lửa giận bùng lên, ngọn lửa trong miệng bao phủ lấy la thiên thượng tiên, trong nháy mắt đã hóa thành một quả cầu lửa.

- Chết đi.

Lang Lễ tức giận hết lớn, la thiên thượng tiên kia không thể chống đỡ, nhất thời toàn thân nứt toác ra.

- Ngao.

Mà lúc này bản thể của Thanh Đồng cũng rít gào, cái đuôi cực lớn bị tiên khí của la thiên thượng tiên đánh tới, nhất thời bị chảy máu.

- Ngươi cũng chết đi.

Lang Lễ sau khi đánh chết la thiên thượng tiên này, nhìn thấy Thanh Đồng cũng bị thương thì thân hình dừng lại, sắc mặt âm hàn, cự đại thủ ấn phóng ra.

- Chết đi.

Lực lượng cuồng bạo trong nháy mắt đã thiêu hủy la thiên thượng tiên kia thành tro tàn.

Trong nháy mắt Lang lễ đã đánh chết hai người khiến những người còn lại kinh ngạc không thôi.

- Thanh Đồng, Thiên Ma, Thú ma, các người mau đuổi theo chủ nhân, ta đối phó với hai người này.

Lang Lễ nói với Thú Ma ba người.

- Được.

Thú ma cùng với xích ma hung mãnh lập tức đuổi theo.

- Diễm ma, người dừng tay lại, Lang Lễ đại nhân cũng dừng tay, đây chỉ là hiểu lầm mà thôi, tiểu thư nhà ta là nữ nhi của cực nhạc thành thành chủ, mong hai vị cho một chút mặt mũi.

- Thành chủ cực nhạc thành thì sao, chẳng lẽ nữ nhi của hần lại có thể khi dễ chủ nhân của ta?

Lang Lễ lạnh nhạt nói.

- Trốn.

Hai la thiên thượng tiên kia nghe thấy khẩu khí của Lang Lễ thì biết rằng đối phương không buông tha cho mình liền chạy trốn về phía trước.

- Muốn chạy sao?

Lang Lễ dĩ nhiên không cho bọn họ chạy thoát, lập tức đuổi theo.

- Liều mạng.

Hai la thiên thượng tiên sau phút kinh hoàng liền biến hóa thủ ấn, trong miệng phát ra thanh âm vù vù, trường kiếm bắn ra.

- Hừ.

Lúc này Lang Lễ cũng quát lạnh một tiếng, hiện tại nó đã có tu vi vô thượng thiên yêu, dĩ nhiên không để hai người này vào trong mắt.

- Chết đi.

Lang Lễ hét lên một tiếng, thân hình hóa lên hơn nghìn thước, trong nháy mắt nổi giận đánh về phía hai la thiên thượng tiên kia.

Hai la thiên thượng tiên bị thân hình to lớn của Lang Lễ giống như là một ngọn núi đánh bay, thân hình nát thành thịt vụn.

- Đạo nhân đầu bạc, giờ tới phiên ngươi.

Lang Lễ tiếp tục hướng về phía lão nhân đầu bạc kia mà đi tới.

- Chết đi.

Lang Lễ lúc này ngưng tụ một thủ ấn đánh về phía lão nhân đầu bạc kia, hần muốn tránh cũng không được, trong nháy mắt đã trở thành một vũng máu.

- Thu thập xong rồi, chúng ta mau đi tìm chủ nhân.

Lang Lễ nói với diễm ma bọn họ, sau đó lập tức bay về phía Nhạc Thành chạy trốn.

Mà lúc này, Nhạc Thành có nỗi khổ không thể nói ra, bị đối phương đuổi theo như vậy đúng là một phiền toái lớn, đây cũng là tại vì thực lực của mình quá yếu.

—o0o—

1103. Chương 949: Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết. (1)

Nhạc Thành bị truy đuổi, khoảng cách của hai người lúc này chỉ còn năm trăm thước, Phong Lô Sí hần thi triển cũng tới cực hạn, không thể thoát khỏi đối phương.

- Đứng lại.

Đột nhiên Nhạc Thành dừng lại cất tiếng nói lớn.

- Ma đạo tặc tử, ta phải giáo huấn ngươi.

Nhìn thấy Nhạc Thành dừng lại thì do dự một chút rồi ra tay với hắn.

- Ngươi muốn động thủ thì được lắm, chỉ là ngươi nên xem đây là nơi nào.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Đây là nơi nào?

Cô gái này nhìn bốn phương tám hướng, nhưng cũng không phát hiện ở nơi đây có gì không bình thường.

- Ngươi chẳng lẽ không phát hiện hiện tại chúng ta đã bị vây quanh, ta nghĩ phải mau tìm đường thoát.

Nhạc Thành nói.

Cô gái này trầm tư một chút rồi nhìn xung quanh.

- Cho dù bị nhốt thì ta cũng phải giết ngươi trước.

Cô gái này nổi giận cất tiếng.

- ta trêu chọc ngươi, ngươi giết ta phải có lý do.

Nhạc Thành cất tiếng nói, trong lòng thầm nghĩ nữ nhân này thật ngang ngược.

- Ma đạo tặc tử, tiên đạo đối với người ma đạo đều có nhiệm vụ tru sát.

Nữ nhân kia suy nghĩ một lát rồi nghiêng răng nói.

- Ma đạo, ngươi thấy ta giống ma đạo không?

Nhạc Thành thu hồi dấu khí, toát ra hồn nguyên chân kinh, khí tức tràn ngập, không phải là ma công.

- Ngươi là người của tiên đạo?

Cô gái này nhìn thấy khí tức của Nhạc Thành thì biến sắc.

- Cho dù là người của tiên đạo ta cũng phải giáo huấn, ai bảo ngươi vũ nhục ta.

Một lát sau nữ tử kia căm tức nhìn Nhạc Thành nói.

- Ngươi nói ta vũ nhục ngươi, ta vũ nhục ngươi thế nào?

Nhạc Thành lúc này vô cùng tức giận, tuy nhiên thực lực của hắn kém đối phương, nếu không thì cũng không dài dòng làm gì.

- Ngươi nói ta là...

Nữ tử này vốn muốn nói rằng Nhạc Thành gọi nàng là lão yêu bà, nhưng không nói ra được.

- Thế nào, sao không nói rõ ra.

Nhạc Thành cất tiếng.

- Hừ, chờ ta ra khỏi đây sẽ giáo huấn ngươi cho thật tốt.

Nàng do dự một chút rồi hừ lạnh với Nhạc Thành, mê vụ từng lâm nguy hiểm thế nào nàng cũng đã từng nghe nói qua dĩ nhiên là không thể khinh thường.

- Ngươi rốt cuộc có biện pháp nào không?

Nhìn thấy Nhạc Thành không nói gì nữa, nữ tử kia tiếp tục hỏi.

- Không có tự ngươi nghĩ biện pháp đi.

Hiện tại Nhạc Thành cũng chỉ có thể dựa vào vận khí để rời khỏi nơi này.

Cũng không biết đi bao lâu, đến ngày thứ ba, Nhạc Thành phát hiện ra ở đây còn có một số người của tiên đạo và ma đạo, xem ra cũng bị vây khốn ở đây.

Mà lúc này, tiên đạo có tới bốn người, một lão giả mặc áo màu xanh biếc, một lão giả mặc áo trắng có tu vi thiên tiên trung kỳ, còn lại đều có tu vi địa tiên hậu kỳ.

Ở trong ma đạo thì cũng có năm người, một lão giả tóc dài mặc hắc bào có tu vi thiên ma trung kỳ, hai trung niên hán tử thì đều có tu vi thiên ma tiền kỳ.

- Hai vị đạo hữu, hai người cũng bị vây ở trong trận pháp này sao?

Vừa thấy Nhạc Thành và nữ tử kia tiến tới, lão giả áo trắng cất tiếng hỏi.

- Không sai, chúng ta bị vây ở đây.

Nhạc Thành cất tiếng nói.

- Tiểu tử, ta và ngươi không đi cùng nhau.

Nữ tử kia cất tiếng nói.

- Được rồi, để ta giới thiệu, ta chính là bạch mi đạo nhân, vị này chính là Triệu Tuệ đạo hữu, vị này chính là Hoàng Sơn đạo hữu, La Hồ đạo hữu, không biết hai vị đạo hữu từ nơi nào tới?

Lão giả áo trắng kia giới thiệu xong liền hỏi đám người Nhạc Thành.

- Ta tên Xích Ngạo Tuyết.

Đúng lúc này nữ nhân kia dùng thần niệm truyền vào tai của Nhạc Thành.

- Hóa ra là bạch mi đạo hữu, ta tên là Nhạc Thành, vị kia chính là Xích Ngạo Tuyết đạo hữu, không biết chư vị đã bị vây khốn ở đây bao lâu?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Chúng ta đã bị vây khốn ở đây một tháng mà không thoát ra được.

Bạch mi đạo nhân cất tiếng đáp.

- Ha ha, hóa ra không chỉ có chúng ta bị nhốt ở đây.

Bỗng nhiên một thanh âm truyền tới. sau đó một lão giả chớp mắt đã tới trước mặt đám người Nhạc Thành, ma khí toát ra tràn ngập.

- La Thiên đại yêu trung kỳ.

Nhạc Thành chăm chú nhìn người vừa tới.

- Hóa ra là Hoành Tiêu đạo hữu, chẳng lẽ ông cũng bị vây khốn ở đây sao?

- Ủ, hóa ra là Dương Trạch, ngươi bị vây khốn ở đây bao lâu rồi?

Hoành Tiêu cất tiếng đáp rồi hỏi lại lão giả hắc bào kia.

- Chúng ta bị nhốt ở đây một tháng rồi, nơi này thật là quỷ dị.

Hắc bào lão giả cất tiếng nói.

- Âm âm.

Đúng vào lúc này, có một thanh âm chấn động vang lên.

- Chúng ta đi xem xem.

Hoành Tiêu Lão ma liền cất tiếng.

- Chúng ta cũng đi.

Bạch mi lão nhân nói xong liền cố ý nhìn Nhạc Thành và Xích Ngạo Tuyết một cái.

- Nhạc Thành đạo hữu, chúng ta có đi không?

Bạch mi lão nhân tiến tới Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

Nhạc Thành trầm tư một lúc rồi nói:

- Được, chúng ta đi xem xem một lúc.

Một lát sau, đám người Nhạc Thành đã tới phía trước, ở đó có một cái động khẩu vô cùng lớn.

- Sơn động này hơi cổ quái, chúng ta cần phải nhìn kỹ một chút.

Bạch mi lão nhân nhìn động khẩu cất tiếng nói.

Đột nhiên Nhạc Thành do dự.

- Sao vậy, người không dám đi vào sao?

Xích Ngạo Tuyết dùng truyền âm nói với Nhạc Thành, vẫn giữ khoảng cách với Nhạc Thành hơn trăm thước.

- Không liên quan đến người, người thích thì đi vào đi.

Nhạc Thành tức giận nói.

- Hừ, lá gan của người thật là nhỏ.

Xích Ngạo Tuyết hừ lạnh một tiếng, thân ảnh sau đó lập tức biến mất.

Nhìn theo bóng lưng của Xích Ngạo Tuyết, Nhạc Thành liền tò mò, do dự một lúc sau, Nhạc Thành biến đổi thủ ấn trong tay, thân ảnh biến mất ngay tại chỗ.

Mà lúc này, Nhạc Thành đã ở bên trong Hạo Thiên Tháp, sau đó Hạo Thiên Tháp hóa thành một viên cát nhỏ, tiến vào trong sơn động.

- Mau nhìn, mau nhìn đi, đây chính là bạch thuật linh ô.

Đột nhiên truyền tới một thanh âm của Dương Trạch, thanh âm có vẻ hưng phấn không thôi.

- Đúng là bạch thuật linh ô.

Người của tiên đạo cũng lập tức nhỏ giọng nghị luận.

Nhạc Thành nghe mọi người nói thì nghĩ thầm, linh dược này nhất định vô cùng trân quý.

- Bạch thuật linh ô này ta muốn.

Hoàng Tiên cười nói, sau đó tiến về phía bạch thuật linh ô phía trước.

- Buông tay ra, bạch thuật linh ô này là của ta.

Một thanh âm vang lên, một thanh mang đã bắn về phía hoàng tiêu.

- Hừ.

Hoàng Tiêu hừ lạnh, thủ ấn biến đổi, tựa hồ như hắn đã sớm đề phòng có người đánh lén.

—o0o—

1104. Chương 949: Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết. (2)

- Xoẹt xoẹt.

Hai luồng lực đạo chạm vào nhau rồi tiêu tán, không ai chiếm tiện nghi cả.

- Là người?

Hoàng Tiêu quay đầu lại thì thấy người mới ra tay là Xích Ngạo Tuyết thì thần sắc biến hóa.

- Bạch Thuật linh ô ta muốn ,người mau tránh ra.

Xích Ngạo Tuyết tràn đầy cao ngạo mà nói.

- Chúng ta động thủ, chỉ khiến lương bại câu thương, làm lợi cho người khác mà thôi.

Hoàng Tiêu suy nghĩ nhìn Xích Ngạo Tuyết mà nói.

- Lương bại câu thương, người nghĩ người là ai mà có thể thắng được ta?

Xích Ngạo Tuyết nói xong lời này, hàn ý lóe lên, pháp quyết đánh ra.

- Hừ, để xem.

Hoàng Tiêu lão ma tức giận, lập tức ra tay trước.

Mà Xích Ngạo Tuyết đã sớm bố trí một mảng phòng ngự, trong nháy mắt cả sơn động trở nên nóng bỏng vô cùng.

- Dương Trạch dừng tay.

Lúc này, bạch my lão nhân hét lên một tiếng, hóa ra Dương Trạch đã thừa thời cơ định lấy đi bạch thuật linh ô.

Pháp quyết của bạch mi lão nhân biến đổi thanh trường kiếm màu trắng thành một đạo kiếm màu hồng, trong nháy mắt bắn về phía Dương Trạch.

- Mọi người cùng nhau chống lại.

Dương Trạch hét to một tiếng,, lập tức hai trung niên hán tử và hai nữ tử phía sau hắn đều xuất ra pháp bảo mà đánh tới.

Nhất thời mấy người trở nên hỗn chiến, đều hướng về phía bạch thuật linh ô mà đi tới. Mà hiện tại chỉ còn lại Xích Ngạo Tuyết và Hoàng Tiêu hai người đang giao thủ, dần dần Hoàng Tiêu đã rơi vào thế hạ phong.

- Đi.

Lúc này Hoàng Tiêu đánh ra một pháp quyết, kim mang tràn ngập.

- Lui về cho ta.

Pháp quyết trong tay của Xích Ngạo Tuyết biến hóa, thanh mang cuồng bạo bắn ra.

- Ha ha, đây chính là Thuật Hồn Vong, người muộn rồi.

Hoàng Tiêu cười lớn một tiếng, tựa hồ như đối với pháp bảo này hắn vô cùng vừa lòng, kim vong lóe lên ,tiếp theo là hắc khí tràn ngập.

Gặp phải cảnh tượng này, sắc mặt của Xích Ngạo Tuyết cũng biến đổi, tựa hồ như đã phát hiện ra mình đã xem thường pháp bảo của đối thủ.

- Hừ, vật thử xem Âm Dương kính của ta.

Đúng lúc này, Xích Ngạo Tuyết cũng lấy ra một pháp bảo có hình dạng là một chiếc gương đồng.

Chiếc gương đồng pháp bảo này có hai màu, một bên màu trắng một bên màu đỏ, Thuật Hồn Vong kia tựa hồ như không có tác dụng gì với Xích Ngạo Tuyết.

- Tại sao ngươi lại có Âm Dương kính của cực nhạc thành chủ, thành chủ có liên hệ với ngươi thế nào?

Sắc mặt của Hoàng Tiêu chợt biến, hắn cất tiếng nói.

- Là cha ta, hiện tại ngươi có thể chết được rồi.

Xích Ngạo Tuyết trầm sắc mặt xuống, Âm Dương Kính bắn ra, bao vây Hoàng Tiêu.

- Đạo hữu, ta không biết đạo hữu là nữ tử của thành chủ, bạch thủ linh ô này ta từ bỏ, ngươi cầm đi là được.

Sắc mặt của Hoàng Tiều biến đổi, Âm Dương kính tuyệt đối không phải là vật hắc có thể đối phó được.

- Chết đi.

Lúc này Xích Ngạo Tuyết cũng không tính thu tay lại, Âm Dương kính trong nháy mắt bắn ra.

- Ta liều mạng với ngươi.

Hoàng Tiều nhìn thấy Xích Ngạo Tuyết không muốn thu tay lại thì pháp quyết đánh ra, thủ ấn không ngừng biến hóa, toàn thân ma đạo điên cuồng tràn ngập, che mất quang mang của Âm Dương kính.

- Ta sẽ báo thù, ngươi chờ đó.

Thanh âm của Hoàng Tiều âm lệ vang lên, sau đó một đạo hắc mang biến mất không thấy đâu nữa, hóa ra hắc đã dùng nguyên thần chạy trốn.

- Ngươi muốn báo thù, nhưng không còn cơ hội đâu.

Một thanh âm vang lên, hồng mang bắn ra, tốc độ của Hoàng Tiều tuy nhanh nhưng không bằng tốc độ của hào quang.

- A...

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, nguyên thần của Hoàng Tiều đã bị thu vào hồng mang.

- Âm Dương kiếm bạch quang diệt thân, hồng quang diệt thần, ngươi trốn không thoát đâu.

Xích Ngạo Tuyết thu hồi Âm Dương Kính, vừa rồi nàng Hoàng Tiều đã bị nhốt vào trong nhãn trữ vật.

Sau đó, Xích Ngạo Tuyết giơ tay lên, định ngắt lấy bạch thủ linh ô.

- Không xong, ở dưới có người.

Đúng lúc này Nhạc Thành cảm nhận thấy có một hắc mang bắn ra, phóng về phía người của Xích Ngạo Tuyết.

- Phụt.

Xích Ngạo Tuyết còn chưa kịp phản ứng thì đã bị đánh bay vài trăm thước, va vào thạch bích, một ngụm máu tươi phun ra.

- Ha ha, thật không dễ dàng, chỉ bằng các ngươi mà cũng muốn bắt ta, đúng là muốn chết.

Một thanh âm lạnh lẽo vang lên, đồng thời lúc này một lam bào hán tử đã xuất hiện.

- Lam bào hắc tử này đưa mắt nhìn Xích Ngạo Tuyết và hai nữ tử ma đạo xinh đẹp kia.

- Cực sắc đạo nhân, ngươi chính là cực sắc đạo nhân.

Những người xung quanh đều kinh hãi kêu lên.

- Không sai, ta chính là cực sắc đạo nhân.

- Chạy mau.

Cực sắc đạo nhân còn chưa dứt lời thì bạch mi đạo nhân, dương trạch đã hướng về phía ngoài sơn động mà chạy đi.

Lúc này sắc mặt của Nhạc Thành chợt biến, nghĩ tới mọi người tìm kiếm hắc mà không ngờ cực sắc đạo nhân lại trốn ở trong sơn động này, không ngờ người này cố tình dẫn mọi người tới đây.

- Các ngươi không cần chạy, ở đây ta đã bày ra cấm chế, trừ phi thực lực các ngươi mạnh hơn ta còn không thì không thể chạy thoát.

Cực sắc đạo nhân lạnh nhạt nói.

- Xoẹt xoẹt.

Đám người bạch mi lão nhân chạy được một lúc thì đúng là đã va phải cấm chế vô hình của cực sắc đạo nhân.

- Cực sắc đạo nhân, không ngờ người lại dám ra đây.

Về mặt của Xích Ngạo Tuyết trắng bệch, vừa rồi nàng chịu một đòn của hắn đã bị thương khá nặng.

- Người là ái nữ của thành chủ cực nhạc thành phải không, thật là xinh đẹp, được, ta sẽ đổi đổi người cho thật tốt.

Cực sắc đạo nhân dâm tà cười nói.

- Hừ, cha ta mà nghe người nói thì người sẽ sống không bằng chết.

Xích Ngạo Tuyết lạnh nhạt nói.

- Lão gia hỏa kia biết ta ở mê vụ tùng lâm mà vẫn không tìm thấy được, ta việc gì phải sợ hắn.

Cực Sắc đạo nhân cười lạnh nói.

- Cực sắc đạo hữu, chúng ta đều là ma đạo tán tu, người yên tâm, chúng ta sẽ không đem chuyện của người nói cho người khác biết.

Sắc mặt của Dương Trạch lúc này biến hóa mà cất tiếng nói.

- Không sai, chúng ta đều là ma đạo tán tu, ta sẽ không giết các người, chỉ là các người phải đem mấy người tiên đạo này giết hết dđi.

Cực sắc đạo nhân cất tiếng nói với đám người Dương Trạch.

- Giết.

Dương Trạch hơi do dự một chút, sau đó khuôn mặt trầm xuống rồi cầm lấy pháp bảo trong tay.

- Bạch Mi đạo nhân, chúng ta liên thủ chống với cực sắc, nhìn dáng vẻ của hắn thì đã bị thương, chúng ta hiện tại liên thủ chức chắc thua.

Dương Trạch lớn tiếng nói.

- Hừ, các người muốn chết.

Cực sắc đạo nhân biến sắc, không ngờ những người này lại nhận ra mình bị thương, nhất thời pháp quyết của hắn biến hóa, trong nháy mắt một đạo thổ hoàng sắc trụ đã bắn về phía đại đạo của Dương Trạch.

- Dương Trạch chúng ta liên thủ.

Dương Trạch và Bạch mi đạo nhân đều liên thủ công kcish, pháp bảo của bọn họ đồng thời đánh ra khiến cho cực sắc đạo nhân phải luống cuống.

Phi kiếm của Dương Trạch và Cực Sắc đạo nhân chạm vào nhau.

Thực lực hai bên hơn kém nhau rất nhiều, cực sắc đạo nhân bị thương nhưng dù sao cũng là la thiên địa ma hậu kỳ mà Dương Trạch mới chỉ là thiên ma trung kỳ mà thôi, bạch mi đạo nhân cũng chỉ là thiên ma trung kỳ.

- Hừ, các người chết đi, dựa vào thực lực của các người mà cũng muốn đối phó với bản đạo, đúng là không biết tự lượng sức mình.

Sau một tiếng cười lạnh, thanh mang của cực sắc đạo nhân bắn về phía hai người.

Chỉ thấy một đạo thanh âm thâm thiết vang lên, một phụ nhân đã bị hóa thành một bãi máu loãng, nguyên thân bị diệt.

Lúc này tất cả đều bị dọa nạt, thực lực của cực sắc đạo nhân này đúng là quá mạnh mẽ.

- Chết đi.

Trong tay của cực sắc đạo nhân lại phát ra một hắc mang, hắc mang âm hàn lóe sáng khiến cho người ta cảm thấy quỷ dị.

- Liều mạng.

Dương Trạch và bạch mi đạo nhân đều nhí nhau.

Giờ phút này, toàn thân của Dương Trạch tràn ngập ma khí, toàn thân quỷ dị vô cùng, quần áo nửa người trên không biết bay đi lúc nào, lộ ra một bộ ngực rậm rạp đầy lông lá.

Mà lúc này toàn thân của Dương Trạch cũng tràn ngập ma khí, pháp quyết biến hóa, một đạo chưởng ẩn oanh kích ra.

Mà hiện tại Nhạc Thành tránh ở trong Hoàng Hạo Thiên Tháp, không dám ra tay, tu vi thực lực của cực sắc đạo nhân này không hề kém điểm ma, mình tuyệt đối không phải là đối thủ.

Bạch mi đạo nhân này dùng một nhuyễn tiên làm pháp bảo,

Đúng vào lúc này, toàn thân của cực sắc đạo nhân bao phủ một mảng hắc mang.

Bất quá lúc này Nhạc Thành cũng nhận ra cực sắc đạo nhân bị thương không nhẹ, bằng không thì bạch mi đạo nhân không thể dây dưa lâu như vậy được.

Lúc này Xích Ngạo Tuyết đã tràn ngập một vết máu nơi khóe miệng, tựa hồ như không còn sức lực tái chiến nữa, vừa rồi cực sắc đạo nhân đã tiêu hao toàn lực đánh lén đủ để làm nàng bị thương nặng.

- Khốn kiếp, chết cho ta.

Ước chừng qua nửa khắc thời gian, cực sắc đạo nhân mắng to một tiếng, một thủ ấn quỷ dị trong tay bắn ra, ở trong không gian từng tiếng động đan xen lẫn nhau.

Mà lúc này, ở tro lốc xoáy đã xuất hiện mười sợi râu màu đen huy động không thôi, giống như là bạch tuộc vậy, tràn ngập tiên khí mà công kích.

Không gian xung quanh nhất thời bao phủ một mảng đen, từng thanh âm chạm vào nhau, nhất thời chòm râu màu đen xuyên qua hai người bạch mi đạo nhân và Dương Trạch, sau đó lại hướng về phía hai hán tử tiên đạo và hai trung niên hán tử của ma đạo.

- Xoẹt.

Ngực của Dương Trạch bị sợi râu này xuyên thấu, thân hình giống như một quả bóng cao su bị xì hơi, trong nháy mắt uể oải rơi xuống.

- Đi tìm cái chết đi.

Thủ ấn trong tay của Cực Sắc đạo nhân biến hóa, chòm râu màu đen nhất thời nứt toác, một mảng lực lượng như lốc xoáy tạo ra một cái khe.

- Âm ầm.

Đúng vào lúc này, sắc mặt của cực sắc đạo nhân trở nên trắng bệch, trên người thương thế cũng vô pháp áp chế, nhất thời một ngụm máu tươi phun ra.

- Chết tiệt, ba người các ngươi không cần chết, bản đạo trốn ở đây mấy tháng đã không đụng tới nữ nhân, chờ ta điều tức một phen rồi một phen khoái hoạt với các ngươi là tốt lắm.

Nói xong, thanh mang của cực sắc đạo nhân đánh vào Xích Ngạo Tuyết cùng với nữ tử ma đạo xinh đẹp, bắt đầu điều tức.

Nhạc Thành ở trên đỉnh xem tất cả mọi biến hóa cũng quá kinh ngạc, may mà mình tránh vào trong Hoàng Hạo Thiên Tháp nếu theo những người này tiến vào tro sơn cốc thì hiện tại kết cục của mình đã có thể dự đoán được.

- Phải nghĩ biện pháp tránh ra ngoài mới được.

Nhạc Thành ở trong bóng tối thầm nói, lúc này Cực sắc đạo nhân bày ra cấm chế, mình không cần hành động thiếu suy nghĩ thì tốt hơn, cho dù mình tránh ở trong Hoàng Hạo Thiên Tháp thì Tiên Ma giới cũng không phải là Hoàng Tiếu nói không chừng cực sắc đạo nhân có biện pháp đối phó với mình.

Lúc này hai nữ tử ma đạo dễ thương kia lộ ra một vẻ mặt uể oải, Đại Song đánh giá xung quanh, trong lòng kích động không thôi, mà lúc này Xích Ngạo Tuyết vẫn nhắm hai mắt lại, không biết có phải âm thầm điều tức hay không.

Thời gian từ từ trôi qua, đại khái là một ngày, lúc này cực sắc đạo nhân cuối cùng cũng mở hai mắt ra, trên khuôn mặt bắt đầu khôi phục không ít.

- Khắc khắc, không tệ, nữ tử này thật là hiếm thấy, tuy nhiên hiện tại cũng chỉ là một món đồ chơi trong tay của ta.

Cực sắc đạo nhân cười to, ánh mắt quét qua tam nữ.

- Cha ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Xích Ngạo Tuyết lúc này cũng cảm tức cực sắc đạo nhân nhưng lại không nề hà.

- Hừ, cha ngươi thì thế nào, chờ ta lấy được bảo vật kia thì ta sẽ không tha cho hắn.

Cực sắc đạo nhân cười đắc ý nói, hôm qua hắn đã đại chiến với một con mãnh thú để lấy bạch thuật linh ô, sau khi đánh chết con mãnh thú kia thì hắn cũng bị thương, đồng thời chấn động tới mọi người.

- Tru Tiên diệt ma kiếm quyết kia chẳng lẽ thực sự ở trên người của ngươi?

Xích Ngạo Tuyết nói với cực sắc đạo nhân.

Một đạo hào quang trong tay của cực sắc đạo nhân xuất ra, một cái hộp ngọc dài hiện ra ở trong tay của hắn, bao quanh bạch thuật linh ô, đem bạch thuật linh ô thu vào trong hộp ngọc.

Nhìn dáng vẻ của bạch thuật linh ô, Nhạc Thành cũng không để ý tới. Mà hiện tại Tru Tiên diệt ma kiếm quyết theo lời của cực sắc đạo nhân nói, Nhạc Thành cũng hơi tò mò.

Chỉ nghe cực sắc đạo nhân cười lạnh nói:

- Không sai, chỉ là vào lúc này ta vẫn chưa tìm ra mà thôi, chờ sau khi ta tu luyện Tru Tiên diệt ma kiếm quyết xong thì cho dù là đại la kim tiên ta cũng không sợ, hơn nữa với bạch thuật linh ô này thực lực của ta sẽ tăng nhiều, đột phá tới vô thượng thiên ma cũng có thể.

- Giao ra kiếm quyết kia, ta cam đoan tiên đạo liên minh sẽ không đuổi giết ngươi đồng thời sẽ bảo vệ ngươi an toàn được không?

Xích Ngạo Tuyết nói với cực sắc đạo nhân.

- Ha ha, tốt, ngươi cho rằng tiên đạo liên minh sẽ tin lời ta nói sao, nói gì thì nói, kiếm quyết này là bảo vật, ta làm sao có thể giao ra, có kiếm quyết này ta sẽ có thực lực bảo vệ mình, tại sao ta phải giao ra?

Cực sắc đạo nhân cười lạnh không dứt, giao ra kiếm quyết cho dù là ngọc tử cũng không làm.

- Tru Tiên diệt ma kiếm quyết này ở trên người của ngươi thì sẽ gây ra tai họa cho ngươi, cho dù ngươi tu luyện thì tiên đạo liên minh cũng sẽ dùng cửu thiên huyền tiên thậm chí là Tiên Quân giết chết ngươi.

Xích Ngạo Tuyết tiếp tục nói.

- Nha đầu, ngươi muốn kéo dài thời gian phải không, ngươi tưởng trộm cớ bỏ cấm chế của ta là tốt sao, ha ha, đáng tiếc, cấm chế của ta không phải là ngươi có thể cớ bỏ, ta đây sẽ cho ngươi một chút thời gian, trước hết là xem kịch vui đã rồi sau đó sẽ tới ngươi.

Cực sắc đạo nhân nhìn hai nữ tử ma đạo dễ thương kia rồi nói:

- Hai người các ngươi mau đi cùng ta, đạo gia ta sẽ tiếp đãi ngươi cho thật tốt.

- Tiền bối, tha cho chúng ta, chúng ta sẽ hầu hạ ông cho thật tốt, ông buông tha cho chúng ta.

Hai nữ tử dễ thương kia cất tiếng nói.

- Được, chỉ cần người hầu hạ ta cho thật tốt thì ta sẽ tha cho các người, khắc khắc.

Cực sắc đạo nhân cười nói, sau đó hào quang biến hóa, thu hồi cấm chế trên người hai nàng.

—o0o—

1105. Chương 950: Phú Quý Hiếm Trung Cầu.

- Đến đây đi, đạo gia sẽ làm cho các người thật sướng khoái.

Thu hồi cấm chế xong, bàn tay trái của cực sắc đạo nhân thuận thế chạm vào hai bầu nhũ phong cao ngất của hai nàng, thân thể của hai nàng sau đó từ từ run rẩy, vẻ mặt bắt đầu mộng mị.

Mà lúc này cực sắc đạo nhân kia đã muốn ôm nữ nhân kia vào lòng, nhìn nữ nhân dễ thương kia, cực sắc đạo nhân toàn thân kinh hãi, tâm ý hoảng loạn, mấy tháng trời ẩn thân ở mê vụ từng lâm, hiện tại có nữ nhân đưa đến miệng hân dĩ nhiên không bỏ qua.

Mà lúc này một nữ tử cũng từ từ tới bên cạnh nhìn chăm chú vào cực sắc đạo nhân, lúc này hai nàng cũng chỉ có thể dựa vào thân thể của mình để đối lấy tính mạng.

Khuôn mặt của cực sắc đạo nhân lộ ra vẻ tươi cười.

Hai nữ tử dễ thương lúc này toàn thân ửng đỏ, hơi thở cũng trở nên gấp gáp và hỗn loạn, toàn thân của hân được hai nàng thỏa ý xoa bóp.

Đúng vào lúc này, khuôn mặt của Xích Ngạo Tuyết trở nên ửng hồng, trên người bày ra cấm chế, hai mắt nhắm lại không thể làm gì được.

Hai nàng kiều mị vô cùng, lúc này Cực Sắc đạo nhân đã không thể khống chế được phát ra thanh âm như dã thú.

Hai nàng thoát toàn bộ y sam, lộ ra cơ thể trắng tinh.

Khuôn mặt của hai nàng then đỏ bừng, khiến cho cực sắc đạo nhân không thể chịu được.

Nhìn cảnh tượng này, Nhạc Thành không thể nhịn được, cực sắc đạo nhân đúng là háo sắc đến cực độ, ở trong sơn động còn trình diễn một cảnh tượng này.

Chỉ thấy hai nàng hầu hạ cực sắc đạo nhân, vây chặt lấy hân.

- Hạ lưu, vô sỉ.

Xích Ngạo Tuyết cắn tức nói, mặc dù ngoài miệng chửi mắng nhưng nước mắt mê ly chảy ra, khuôn mặt cũng ửng hồng một mảng, càng xinh đẹp thêm vài phần.

Từng thanh âm hỗn loạn vang lên sau đó mới tán đi, hai nàng lúc này đã trở nên mệt mỏi, mềm nhũn xuống đất, nhìn cực kỳ hấp dẫn nhưng quả thật không thể sánh với Xích Ngạo Tuyết.

- Hai người các người thật không tệ, ta lưu lại cho các người một mạng, bắt quá các người đi theo bên cạnh đạo gia, hầu hạ ta cho thật tốt, chờ sau khi ta rời khỏi đây sẽ mang các người đi.

Hoàng y đạo nhân đứng dậy nói với chư vị nữ tử, sau đó đem hai nàng giam vào trong cấm chế.

- Người muốn làm gì vậy, đừng lại gần nếu không ta sẽ giết chết người.

Xích Ngạo Tuyết nhất thời hô to lên khi thấy Cực Sắc đạo nhân tiến lại gần mình.

- Khắc khắc, hiện tại tới phiên người, người của liên minh diên đạo, nữ nhân của thành chủ quả nhiên là một tiên tử, nhất định mùi vị không tệ.

Đạo nhân không ngừng cười tà mà nói.

- Người tránh ra, cha ta nhất định sẽ đem người băm thây vạn đoạn.

Nhìn thấy cực sắc đạo nhân tiến tới gần, thần tình của Xích Ngạo Tuyết đã bắt đầu hoảng hốt.

- Tiên tử, ta đến đây.

Cực sắc đạo nhân cười to một tiếng, không thèm quan tâm đến tiếng kêu của Xích Ngạo Tuyết, tiếng kêu này chỉ khiến cho hắn càng thêm kích thích mà thôi.

- Ầm ầm.

Đúng lúc này thanh mang chói mắt trong tay của Xích Ngạo Tuyết vỗ lên trên người của Cực sắc đạo nhân, trong điện quang hỏa thạch khuôn mặt của cực sắc đạo nhân

Mà lúc này cực sắc đạo nhân dùng một chưởng đánh xích ngạo tuyết lưu lại một mảng máu tươi trên mặt đất, sắc mặt trở nên tái nhợt, máu tươi chảy ròng ròng.

Người quả nhiên là có thể giải khai cấm chế, là ta chủ quan rồi, trên người người có Âm Dương kính, cấm chế đối với người vô ích, trên người người còn có Tru ma phù nữa, ta đúng là đã bị con tiện tỳ người lừa.

Giờ phút này, cực sắc đạo nhân hoảng sợ nhìn Xích Ngạo Tuyết mà nói.

- Hừ, trên người của ta có Âm Dương kính, cấm chế của người thì đối với ta có ích lợi gì chứ, trên người ta còn có Tru ma phù do cha ta luyện chế, giờ phút này động lại pháp lực trong cơ thể của người, nguyên thần của người cũng bị cấm chế, chỉ đáng tiếc là ta không đủ pháp lực thúc giục Tru ma phù bằng không thì người có thể chết không thể nghi ngờ.

- Được được, ta xem người đừng cố gắng chống đỡ, người hiện tại không có khí lực đối phó với ta, chờ Tru ma phù trong cơ thể của ta xuất ra ngoài sẽ tính sổ với người.

Cực sắc đạo nhân lạnh nhạt mà nói.

Lúc này, Xích Ngạo Tuyết khoanh chân ngồi xuống, từ từ bắt đầu điều tức, lúc này hai nữ nhân ma đạo kia bị cấm chế, mà cực sắc đạo nhân và Xích Ngạo Tuyết hai nàng cũng bị thương.

Ở trong Hạo Thiên Tháp lúc này Nhạc Thành không ngừng đấu tranh, đây chính là cơ hội tốt mà mình khó đạt được tiên đạo liên minh và ma đạo liên minh đều tìm cực sắc đạo nhân ở ngay bên cạnh mình, quan trọng nhất là cực sắc đạo nhân còn có Tru Tiên diệt ma kiếm quyết, vì kiếm quyết này cho nên mới bị tiên đạo và ma đạo song phương truy nã.

- Động thủ?

Lúc này Nhạc Thành suy nghĩ thầm trong lòng,

Nhạc Thành cắn răng quyết định, lúc này thực lực của cực sắc đạo nhân tiêu hao không còn, người cũng bị trọng thương.

Không chế Hoàng Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành cẩn thận tới gần cực sắc đạo nhân, năm trăm thước, ba trăm thước, một trăm thước rồi ba mươi thước, khoảng cách đánh lên đã sắp tới.

- Là ai, đi ra.

Đúng vào lúc này, cực sắc đạo nhân hai mắt mở ra, cảnh giác nhìn bốn phía, tựa hồ như cảm ứng được bốn phía.

- Chết đi.

Đúng vào lúc này, một đạo thanh mang phát ra, một tòa tháp xuất hiện và biến hóa, cực sắc đạo nhân sau đó đã bị thu vào bên trong tòa tháp.

- Người là ai, đây là nơi nào?

Ở trong thổ chi không gian, cực sắc đạo nhân nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện ra một vẻ khủng hoảng.

- Chết đi.

Nhạc Thành cũng không vô nghĩa, thời gian càng dài, cực sắc đạo nhân có thể khôi phục càng nhiều, động thủ trước vẫn là tốt hơn, kim sắc quang mang bắn ra.

Nhạc Thành bắt đắc dĩ nói, nếu kiếm quyết lợi hại như thế, chính mình nhất định phải tu luyện một phen mới được.

Hiện tại Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh cũng treo thưởng mười vạn linh phẩm tinh thạch, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết như vậy, thì giá trị mười vạn linh phẩm tinh thạch nhỏ nhỏ làm sao có thể mua được.

- Nhưng đây đều là truyền thuyết mà thôi, cũng không biết là thật hay giả, bất quá truyền thuyết cũng không đồn vô căn cứ, chúc mừng chủ nhân lại đạt được cơ duyên như thế, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết nếu là của viên cổ đại năng sáng chế, tự nhiên chính là người có duyên, chủ nhân chiếm được sẽ có cơ hội mở ra.

Lang Lễ nói.

- Có rảnh nghiên cứu đi, hiện tại chúng ta đi ra ngoài, sau đó nghĩ biện pháp từ truyện tổng trận đến Hạo Thiên môn nói sau.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói.

- Chủ nhân, tinh thạch linh phẩm có một vạn cũng đủ rồi, đến lúc đó chúng ta liền tiến vào bên trong Hạo Thiên Tháp, truyện tổng trận có thể kiểm tra, nhưng Hạo Thiên Tháp là thần khí, truyện tổng trận không thể kiểm tra được.

Lang Lễ cười nói.

- Một vạn linh phẩm tinh thạch, như vậy là đủ rồi.

Nhạc Thành nói, bên trong trữ vật trong giới chỉ của Cực Sắc Đạo Nhân, Nhạc Thành có được mấy ngàn linh phẩm tinh thạch, còn có trữ vật giới chỉ của đám người Dương Trạch, Hoành Tiêu, Bạch Mi đạo nhân, Nhạc Thành cũng thu hoạch được không ít, mấy người này là đều là tán tu, trên người căn bản không có bao nhiêu.

- Chúng ta đi thôi, Mê Vụ Tùng Lâm này chúng ta cũng không cần ở lại.

Lang Lễ nói:

- Hiện tại, Mê Vụ Tùng Lâm đã có không ít cường giả đi vào.

Thu thập xong hết thấy, Lang Lễ hóa thành một trung niên hán tử, Vạn Biến Thiên Ma vẫn như cũ, vốn không có người nhận ra Vạn Biến Thiên Ma, mà Diễm Ma biến hóa thành bộ dáng Đại Song, điều này làm cho Nhạc Thành cũng phải bắt đắc dĩ không thôi.

Về phần Thú Ma biến hóa thành một cái lão giả, so với bộ dáng của hắn hoàn toàn tương phản, nếu không phải Nhạc Thành cùng tất cả mọi người quen thuộc, thật sự không biết biến ra cái gì nữa.

Mà Nhạc Thành cũng không cần biến hóa, dù sao Tiên Ma giới bây giờ chưa có bao nhiêu người biết đến hắn.

—o0o—

1109. Chương 951: Người Không Nên Uy Hiếp Của Ta (4).

Ba ngày sau, ở một chỗ trong rừng cây, hai Địa tiên trung kỳ cẩn thận ở tại trong rừng cây.

- Lô đạo hữu, người nói Cực Sắc Đạo Nhân có phải bỏ chạy hay không, mấy tháng nay cũng không có tin tức.

Bên trái một tán tu nói.

- Có lẽ như vậy, chúng ta cũng quên đi, ở nơi này nguy hiểm vô cùng, không cần mất mạng ở trong này.

Bên phải một tán tu nói.

- Chết đi, các người để mạng lại.

Một tiếng cười xuất hiện, sau đó hai đạo hào quang bạo lực xông ra, Vạn Biến Thiên Ma cùng Diễm Ma xuất hiện ở phía sau hai người kia.

Mà tên Địa tiên còn chưa phục hồi tinh thần lại, nguyên thần liền bị Vạn Biến Thiên Ma cùng Diễm Ma đánh chết.

- Chủ nhân, hai tên tán tu này nghèo quá, tiên khí đều là hạ phẩm.

Diễm Ma đem hai cái trữ vật nhả giao cho Nhạc Thành, chính nàng ra tay mới chiếm được mấy Bách Linh phẩm tinh thạch, điều này làm cho Diễm Ma cũng buồn bực không thôi.

- Tán tu đều là người nghèo, trên người các người không giống như vậy sao?

Nhạc Thành nhìn Diễm Ma cười nói, chúng người hiện tại cũng vậy sao.

- Đây là.

Diễm Ma không có lời nào để nói, mấy tên tán tu này đều nghèo, trên người tài liệu luyện chế một món tiên khí đều không có.

- Quên đi, kế tiếp chúng ta động thủ, tìm Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh.

Nhạc Thành nói, trên người đám tán tu đều không thu hoạch được gì.

- Chủ nhân, bên trái chúng ta có bốn người của Tiên Đạo liên minh, thực lực cực mạnh chính là La Thiên thượng tiên trung kỳ, còn một tên là La Thiên thượng tiên sơ kỳ, còn có hai tên là Thiên tiên sơ kỳ.

Lang Lễ nhìn Nhạc Thành nói.

- Động thủ, chúng ta chỉ có một vạn linh phẩm tinh thạch dùng vào truyện tổng trận, ngoài ra không còn tinh thạch.

Nhạc Thành nói, giết đám Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh, Nhạc Thành cũng không bận tâm gì.

- Ta đối phó một tên La Thiên thượng tiên trung kỳ cùng một tên Địa tiên sơ kỳ, Diễm Ma đối phó La Thiên thượng tiên sơ kỳ, Thú Ma, Thiên ma, các người đối phó tên Địa tiên sơ kỳ, tốc chiến tốc thắng, không thể kinh động nhóm người phụ cận được.

Lang Lễ nhìn đám người Diễm Ma nói.

- Yên tâm, không có vấn đề gì.

Diễm Ma Thú Ma nói.

Nhạc Thành mỉm cười, ba ngày này đã đánh chết không ít tán tu, nhưng thu hoạch rất ít, hiện tại Nhạc Thành hướng về phía Tiên Đạo liên minh hoặc là Ma Đạo liên minh xuống tay. Người của hai liên minh này giàu có hơn, cho dù là tiên khí trong tay cầm đi bán cũng đáng giá hơn.

Một lát sau, bên trái mọi người xuất hiện bốn đạo thân ảnh, người có thực lực cao nhất là một lão giả La Thiên thượng tiên trung kỳ.

Bọn họ chờ mấy người này đến đánh chết, nhưng bốn người này cũng thật không ngờ, nếu có người đối phó với Tiên Đạo liên minh đánh giết, chính là bốn người này thực lực mặc dù cũng không yếu, nhưng Lang Lễ cùng Diễm Ma ra tay, bốn người này toàn bộ bị đánh chết.

Mà những thứ thu hoạch được làm cho Nhạc Thành mỉm cười, thu hoạch của bốn người này còn hơn trong khoảng thời gian hần ở Mê Vụ Tùng Lâm.

Mọi người đi ra ngoài, cũng không nóng nảy, đi nhanh có thể khiến bị người chú ý, dù sao cũng không gấp. Cứ như vậy tới ngày thứ bảy, mọi người hoạch cũng không ít, còn chiếm được một ít tinh thạch tiên phẩm.

Ngày thứ bảy, ở một chỗ khe sâu, Nhạc Thành cùng Lang Lễ, đám người Diễm Ma bắt đầu dĩ nộ cười, bởi vì lúc này sáu người bọn họ bị mười tán tu Ma đạo vây ở trong hạp cốc, bọn họ ngày thường vẫn tìm con mồi, hiện tại lại bị người biến mình trở thành con mồi.

Nhưng cũng không thể trách người khác, bởi vì sáu người bọn họ thực lực thu liễm Địa ma mà thôi, ngay cả Thanh Đồng cùng Nhạc Thành tu luyện Vạn Biến Ma Công, cũng có thể thi triển một ít ma khí, thoát nhìn giống như là Ma đạo tán tu.

Mà hiện tại mười người này, có hai lão giả thực lực cực mạnh là La Thiên đại ma trung kỳ, còn có ba La Thiên đại sơ kỳ, còn lại năm người, trong đó hai hồng y trung niên hán tử là Địa ma hậu kỳ, còn ba người cuối cùng đều là Thiên ma trung kỳ.

Mười người này thực lực chính thể cũng không yếu, năm La Thiên đại ma, coi như là cường giả rồi.

- Chủ nhân, hai La Thiên đại ma trung kỳ, bên trái tên là Phi Thiên Ma Bành Phách, bên phải một người tên là Tổ Toàn Địa Ma Bành Ngọc, hai người là hai huynh đệ, đều là hạng người tâm ngoan thủ lạt.

Diễm Ma nhìn Nhạc Thành nói.

- Giao ra trữ vật nhẫn, xem ra đều là Ma Môn tán tu, ta tha các ngươi một mạng.

Trong lúc Diễm Ma đang nói, lão giả bên trái nhìn bọn người Nhạc Thành nói.

- Nữ nhân này lưu lại, người khác giao ra trữ vật nhẫn liền rút đi.

Bên phải Địa ma Bành Ngọc nói, cặp mắt bắn ra quang mang bốn phía nhìn Diễm Ma, Diễm Ma mặc dù thay đổi dung mạo, nhưng có bộ dáng của Đại Song tuyệt sắc dễ thương.

- Bành Ngọc, Bành Phách, các ngươi lưu lại trữ vật nhẫn liền rút đi, bằng không các ngươi muốn trốn cũng không kịp rồi.

Diễm Ma nói, hai người này dám đem chú ý trên người của nàng, nếu bình thường, đã sớm tru giết rồi.

- Người là ai, người biết huynh đệ chúng ta?

Nghe được Diễm Ma nói, sắc mặt hai người đầy hồ nghi.

- Nhanh giao ra trữ vật nhẫn, sau đó liền rút ngay.

Diễm Ma trách mắng.

- Địa ma hậu kỳ nho nhỏ mà hung hăng càn quấy như thế, nữ nhân này thật đúng là thủ lạt.

Một hán tử mặc hắc y trường bào đi đến, hai mắt nhìn chăm chú vào Diễm Ma, nói:

- Ta thích, bản ma trước cùng ngươi chơi đùa một chút.

Hán tử nói xong, liền tà tà cười nhìn về phía Diễm Ma, Diễm Ma lúc này thu liễm Địa ma hậu kỳ tu vi mà thôi, hán tử này chính là La Thiên đại ma sơ kỳ, tự nhiên không đem Diễm Ma trong mắt, nhìn thấy nàng là một tuyệt sắc mỹ nữ, hán tử tự nhiên là tìm đến rồi.

Diễm Ma dễ thương cười, liền nhằm hán tử đánh tới, trong mắt mỉa mai mười phần, câu hồn phách hán tử, Diễm Ma lúc này đã muốn làm cho hán tử này hãm xuống rồi.

- Cùng bản ma chơi đùa đi, bản ma nhất định sẽ không bạc đãi ngươi.

Hán tử cười liền hướng về phía Diễm Ma ôm tới, hán tử bị Diễm Ma bày ra ảo cảnh mê hoặc, lúc này trong mắt của hán tử nhìn thấy chính là Diễm Ma cùng hán tử yêu thương nhưng nhớ mà thôi.

- Chết đi.

Nhưng vào thời điểm này, thủ ấn trong tay Diễm Ma biến hóa, phi kiếm màu đỏ nháy mắt liền bạo lực lao ra.

- Cẩn thận.

Bành Ngọc cùng Bành Phách sắc mặt đại biến, bọn họ đã sớm cảm thấy được có chút gì đó không đúng, lúc này Diễm Ma triển lộ ra khí tức bọn họ mới biết được, đối diện chính là La Thiên đại Ma hậu kỳ, còn mạnh hơn bọn họ rất nhiều.

Mà trung niên hán tử này ngay tại công kích của Diễm Ma tới trước người hán mới hồi phục tinh thần lại, sắc mặt nhất thời liền trắng bệch, ma khí quanh thân cuộn cuộn, thân hình nháy mắt liền bạo lui.

- Phì phò.

Đây là hán tử thực lực vốn kém hơn Diễm Ma, lại bị rơi vào trong tay Diễm Ma thì làm sao thoát được, kiếm quang màu đỏ bạo lực lao đến, chỉ thấy hán tử này nhất thời bị hồng mang đảo qua.

- Ca ca.

Nhưng vào lúc này, trên người hán tử kia vang lên một âm thanh thanh thúy, trường bào trên người vỡ tan, thân hình mặc một bộ hộ thân bảo giáp màu đen cứu hán một mạng, hộ thân bảo giáp này đã ngăn chặn được một kích của Diễm Ma, nhưng thân hình của hán tử cũng bị đẩy lui trên trăm thước, miệng máu tươi phun ra.

- Thì ra đây là thượng phẩm hộ thân bảo giáp, thật là không sai, ta muốn.

Sau khi nhìn thấy hộ thân bảo giáp trên người hán tử, Diễm Ma mỉm cười, trong tay pháp quyết biến hóa, thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ.

- Mọi người cùng nhau ngăn lại nữ nhân này.

Bành Ngọc Bành Phách nhìn hai tên La Thiên đại ma sơ kỳ nói, đối phương là La Thiên đại Ma hậu kỳ, lúc này chỉ có thể liên thủ mới ngăn lại được.

—oOo—

1110. Chương 952: Lĩnh Ngộ (1).

Bốn đại thân ảnh dựng lên, đồng thời pháp quyết đánh ra, trong tay một mảnh quang hoa bạo dũng ra hướng tới Diễm Ma công kích.

- Thực lực các người thấp quá.

Trong lúc bốn người vừa mới ra tay, thân ảnh Lang Lễ biến mất ngay tại chỗ, thời điểm thân ảnh xuất hiện, Lang Lễ đã biến hóa thành bản thể, lợi trảo nhằm vào tên La Thiên đại ma sơ kỳ trực tiếp xuyên thấu qua.

- Xuy xuy.

Tên La Thiên đại ma này sắc mặt tái nhợt, trong ánh mắt vô cùng khủng hoảng, hán cũng thật không ngờ đối phương thực lực khủng bố như thế, nguyên thần ngay lập tức chạy trốn, mặc kệ thế nào, nếu lưu lại được nguyên thần thì cũng giữ lại được một mạng.

- Lưu lại đi.

Lang Lễ thần sắc lạnh lùng, trong miệng phun ra một ngọn lửa nóng cháy, nháy mắt đem nguyên thần hán tử vây khốn.

- Xèo xèo.

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, nguyên thần người này ở trong hỏa diễm chậm rãi bị thiêu đốt thành tro tàn.

- Là Vô Thượng Thiên Yêu cường giả, mọi người chạy mau.

Bành Ngọc nhìn thấy như vậy, lúc này chẳng quan tâm đến Diễm Ma, một Diễm Ma đã cho bọn hán thảm rồi, nay lại xuất hiện Vô Thượng Thiên Yêu, bọn họ căn bản không là đối thủ, bọn họ cũng không biết ở Mê Vụ Tùng Lâm còn có Vô Thượng Thiên Yêu cường giả, tương đương với Đại La Kim Tiên, gặp phải loại cường giả này chính là cực nhỏ.

Tại Mê Vụ Tùng Lâm, bọn họ ra tay cướp giật, với thực lực năm La Thiên đại ma, luôn luôn không thất thủ, nhưng ngày hôm nay lại đụng phải cường giả như vậy.

- Còn muốn trốn sao, lưu lại đi.

Diễm Ma quát lạnh, pháp quyết trong tay đánh ra, trường kiếm trong tay hóa thành một mảnh quang hoa, vạn đạo bóng kiếm trực tiếp đem Bành Ngọc, Bành Phách vây ở trong đó.

Mà hai huynh đệ Bành Ngọc Bành Phách đều tự thúc dục tiên khí pháp bảo đối kháng, hai người liên thủ chống lại Diễm Ma.

- Chết đi.

Chính vào thời điểm này, ba Thiên ma trung kỳ cùng hai Địa ma hậu kỳ cũng đánh về phía Nhạc Thành, Thanh Đồng và đám người Thú Ma.

- Hỗn đản, các người cũng muốn chết, thấy ta dễ khi dễ sao.

Thú Ma rít gào một tiếng, trực tiếp gọi ra Xích Ma Hung Mãng, Xích Ma Hung Mãng có thực lực có thể đối kháng La Thiên đại yêu trung kỳ, thực lực còn hơn Thú Ma, hiện tại Thú Ma tu vi cũng chỉ là Thiên ma đỉnh phong mà thôi, còn chưa có đột phá La Thiên đại ma.

- Tì tì.

Xích Ma Hung Mãng hơn một ngàn thước đánh về phía một tên Thiên ma trung kỳ, trực tiếp há mồm đem tên Thiên ma trung kỳ nuốt xuống.

- Có mảnh thú, là Xích Ma Hung Mãng, chạy mau.

Lúc này còn lại bốn người nhất thời biến sắc, Xích Ma Hung Mãng thực lực bọn họ rõ ràng, làm sao còn dám công kích đám người Nhạc Thành nữa.

Nhưng Thú Ma cùng Vạn Biến Thiên Ma cũng không để cho bọn họ đào thoát như vậy, Thú Ma cùng Vạn Biến Thiên Ma ngăn cản một tên, Nhạc Thành cùng Thanh Đồng cũng ngăn cản một tên.

Lúc này, Lang Lễ ra tay đánh chết một tên La Thiên đại ma sơ kỳ, tên hán tử này bị Diễm Ma đánh cho thương tích đang muốn chạy trốn, lại bị ngọn lửa Lang Lễ trực tiếp bao vây.

- Lang Lễ, lưu lại hộ thân bảo giáp, đừng có phá hủy.

Diễm Ma la lớn, thực lực Lang Lễ có thể dễ dàng phá hủy hộ thân bảo giáp kia, nhưng bảo giáp này nàng hiện tại rất vừa ý.

- Được, bảo giáp lưu cho người.

Lang Lễ nói, mấy năm nay Lang Lễ cùng Diễm Ma, Thú Ma, đám người Vạn Biến Thiên Ma quan hệ cũng được, Lang Lễ ở trước mặt Thú Ma, Diễm Ma cũng không có ra vẻ Vô Thượng Thiên Yêu.

- Chết đi.

Diễm Ma cũng lười động thủ, sau khi pháp quyết thúc dục, Thiên La Ma Vồng trong tay bao phủ về phía Bành Ngọc Bành Phách.

- Thiên La Ma Vồng, người là Thanh Dương Lão Ma.

Bành Ngọc thần sắc đại biến, sau khi nhìn thấy Thiên La Ma Vồng tưởng rằng là Thanh Dương Lão Ma đến, hẳn biết Thiên La Ma Vồng là bảo vật của Thanh Dương Lão Ma.

- Lão ma sớm đã chết. Các người có thể đi tìm hân.

Diễm Ma khẽ kêu lên, pháp quyết trong tay biến hóa, mây đen tràn ngập, Thiên La Ma Vồng đem hai người này bao phủ ở tại trong đó, đồng thời hai người này điên cuồng thúc dục pháp bảo nhưng cũng vô pháp đối kháng Thiên La Ma Vồng trời buộc, chỉ một lát thời gian, ma khí ngập trời cuộn cuộn tụ tập đến, đem hai người này vây khốn ở trong đó.

Lúc này Lang Lễ dễ dàng đánh chết một tên La Thiên đại ma sơ kỳ, sau đó lấy hộ thân bảo giáp, về phần hán tử kia hình thần cầu tiêu diệt.

Nhạc Thành ngăn cản một tên Địa ma hậu kỳ, tên Địa ma hậu kỳ này thực lực mạnh hơn Nhạc Thành không ít.

- Chủ nhân, giao cho ta đi.

Lang Lễ sau khi đánh chết hán tử kia, nhìn thấy hai tên La Thiên đại ma trung kỳ cũng bị Diễm Ma vây khốn, hấn đi đến trước người Nhạc Thành, nói.

- Không, người để cho ta.

Nhạc Thành nhìn tên hồng y trung niên hán tử, thực lực Địa ma hậu kỳ, vừa lúc lấy ten này thí nghiệm thực lực của chính mình, sau khi tới Tiên Ma giới, hấn cũng chưa có chân chính động thủ, cũng không biết thực lực của chính mình như thế nào.

- Vâng, chủ nhân.

Thân ảnh Lang Lễ lui ra phía sau, nhìn chăm chú chung quanh, Thú Ma cùng Vạn Biến Thiên Ma Cố Thành Vệ đều tự ứng phó một đối thủ cũng không có vấn đề gì, còn Thanh Đồng dưới sự trợ giúp của Xích Ma Hung Mãng, cũng đã đánh chết một tên hán tử hồng y tu vi Địa ma hậu kỳ.

Quay mắt nhìn về phía hồng y hán tử đang đầu vúi Nhạc Thành, tên này sắc mặt tái nhợt, hai mắt hoảng sợ nhìn chung quanh, hấn cũng không nghĩ tới mấy người này đều che giấu thực lực, hiện tại gặp phải phiền toái lớn rồi.

- Chư vị đạo hữu, xem ra tất cả mọi người đều là Ma đạo tán tu, các người tha cho ta đi, chúng ta có mắt không trông.

Tên hồng y hán tử lúc này cũng không dám động thủ, bắt đầu cầu xin tha thứ.

- Có thể thả người, nhưng người phải đánh bại ta, người thắng, ta có thể thả người.

Nhạc Thành nhìn hán tử nói, Nhạc Thành trong lòng đã biết tu vi của chính mình, hấn ở Huyền Thiên nội địa đột phá Địa tiên cũng tám chín năm thời gian rồi, chỉ là ở Hạo Thiên Tháp năm năm, chẳng khác gì là bên ngoài tu luyện trăm năm, chính mình thực lực bây giờ là Địa tiên sơ kỳ đỉnh phong, đối phương là Địa ma hậu kỳ, kém cũng vẫn rất mạnh, nhưng trong người mình có có tam vị chân hỏa, có thiên phú công kích cùng Phong Lôi sí, còn có pháp bảo bảo mệnh, hấn cũng biết hôm nay thực lực của chính mình đến tột cùng đạt tới tình độ gì.

- Đạo hữu nói là nói thật?

Tên hồng y hán tử nhìn Nhạc Thành hỏi, có lẽ đây là sinh cơ của hấn.

- Tự nhiên là thật, điều kiện tiên quyết là người phải thắng ta.

Nhạc Thành trả lời, thần niệm bắt đầu dùng Âm Dương Kiếm, sau đó nhìn về phía tên Địa ma hậu kỳ, lúc này Nhạc Thành cũng không nắm chắc có thể chiến thắng tên này, nhiều nhất cũng chỉ bảo mệnh mà thôi.

- Tốt lắm, ta không khách khí.

Hồng y hán tử cũng vô pháp xác định đối phương nói thật hay giả, nhưng dưới loại tình huống này, hấn cũng không có lựa chọn khác.

—o0o—

1111. Chương 952: Lĩnh Ngộ (2).

Lời của tên hắc y hán tử vừa dứt, từng đạo pháp quyết trong tay biến hóa, cùng lúc đó hai tay quỹ dị biến thành lục sắc, kinh mạch huyết nhục bên trong rõ ràng có thể thấy được, cuộn cuộn không dứt, theo hai tay hấn tràn ra, trong khoảnh khắc bao phủ toàn bộ trong vòng lục sắc.

- Đây là ma công gì, có điểm tà dị như vậy?

Lúc này Diễm Ma cũng đánh chết hai huynh đệ Bàn Ngọc, sau khi nhìn hồng y hán tử, vẻ mặt ngưng trọng nói.

- Ma công này mang theo tà khí, chủ nhân không biết có thể đối kháng được hay không.

Thú Ma cùng Vạn Biến Thiên Ma cũng đánh chết đối thủ, nhìn thấy hồng y hán tử kia có ma công tà dị, mọi người cũng đều có kinh nghiệm phong phú, tự nhiên là biết lợi hại, nhìn thấy khí tức quỷ dị, cũng biết ma công này nhất định có chỗ bất phàm, không phải ma công bình thường.

- Đây là U quỷ quái bí quyết, tu luyện giả hàng năm ở tại âm hàn quỷ quái tu luyện, công pháp này cay độc tuyệt luân, có thể nói ma công vô thượng công pháp.

Lang Lễ kinh ngạc, thở nhẹ nói.

Cảm giác được khí tức trên thân đối phương, lúc này Nhạc Thành cũng có chút kinh ngạc, tên hồng y hán tử này cũng không đơn giản, có thể cùng La Thiên đại ma ở cùng một chỗ, tự nhiên cũng có chỗ hơn người.

Chỉ thấy tên hồng y hán tử cả người bị lực sắc khí h đoàn che khuất hoàn toàn, mọi người ngẩng đầu nhìn lên hư không, chỉ thấy một mảnh lực sắc mây thành hình, ở trên không Mê Vụ Tùng Lâm sương mù thật dày rạng rỡ tà quang. Thanh thể kinh người hướng về phía Nhạc Thành trùm tới.

- Trà, ma công này thực tà.

Nhạc Thành kinh ngạc “Di” lên một tiếng, tựa hồ có chút kinh ngạc, thân hình nhất thời bố trí Kim Long thân thể, Phong Lô sí sau lưng mở rộng, quanh thân một mảnh thanh mang tràn ngập, Âm Dương Kiếm cũng trôi nổi ở tại trên không trung.

Nhìn thấy Kim Long thân thể cùng Phong Lô sí trên người Nhạc Thành, tên hồng y hán tử tựa hồ có chút kinh ngạc, ở Tiên Ma giới có người luyện chế bảo giáp cùng pháp bảo có cánh cũng không thiếu, nhưng hồng y hán tử chưa từng thấy qua loại pháp bảo tiên khí này, tựa hồ không giống như tế luyện tiên khí pháp bảo bình thường.

Nhưng đợi cho mặc lực sắc tầng mây bay vút đến, tên hồng y hán tử sắc mặt khôi phục bình tĩnh, mười ngón tay đột nhiên nổ bắn ra hắc mang, hắc mang ngưng tụ hắc quang, trong đó ẩn chứa âm u khí quỷ khí dày đặc.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, thoát nhìn khí âm nhu dày đặc bá đạo. Tựa hồ là có vô kiên bất tòng. Còn hơn đoạt hồn chỉ sắc bén của hắn.

Nhạc Thành thân hình bạo lui, chỉ nhón này khí thế rào rạt, hắn tránh đi là tốt hơn, Phong Lô sí sau lưng xuất ra một đạo ảo ảnh, cả thân hình biến mất ngay tại chỗ.

Nhưng vào lúc này thân hình Nhạc Thành bạo lui, mười ngón tên hồng y hán tử nổ bắn ra hắc mang, cả người hắn bay vút, cả người tựa như một con mãnh thú phi hành vậy.

Thân ảnh nháy mắt biến hóa, tên hồng y hán tử tốc độ cũng không chậm, thân ảnh đuổi theo Nhạc Thành, lúc hai người sắp tới gần nhau, tên hồng y hán tử trong tay hắc ám mũi nhọn nổ bắn ra mười trượng. Khắp nơi lập tức truyền đến sát khí, nhất thời Thanh Đồng cùng Thú Ma, bọn người Vạn Biến Thiên Ma đều cảm thấy làn da dày đặc, mơ hồ có cảm giác muốn thối lui.

- Lang Lễ, người này là Địa ma hậu kỳ, chủ nhân mới là Địa tiên sơ kỳ mà thôi. Người xem chủ nhân có thể đối kháng tên này hay không.

Diễm Ma có chút lo lắng nói, dù sao hiện tại Nhạc Thành mới là Địa tiên sơ kỳ tu vi mà thôi, tu vi còn kém quá xa.

- Ta cũng không biết, nhưng chủ nhân có thần khí, với thực lực Địa tiên, ta cũng muốn biết thực lực chủ nhân bây giờ như thế nào.

Lang Lễ cười nói, nhưng cũng không lo lắng như Diễm Ma.

- Phì phò.

Nhưng vào lúc này, mười đạo chỉ tà khí cực kỳ quỷ dị đã tới trước người Nhạc Thành, Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, chỉ này uy lực chính là Địa ma hậu kỳ thi triển ra, lực công kích không thể đối kháng.

- Biến hóa hàng vạn hàng nghìn.

Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, Âm Dương Kiếm chia ra làm chín, chín thanh Âm Dương Kiếm lại phân hoá, sau đó ở trên không trung hóa thành hàng vạn đạo tường kiếm quang ngăn cản ở trước người.

Bóng kiếm bắn nhanh, không gian chung quanh lắc lư không dứt, đồng thời từng cái khe không gian trực tiếp xé rách.

- Phì phò thở phì phò.

Một mảnh điện quang hỏa thạch cuồng bạo khuếch tán ra, bóng kiếm như bị ngàn cân áp chế, mười đạo chỉ quỹ dị bạo lực ra, kiếm tường của Nhạc Thành chỉ kiên trì được một lát bắt đầu sụp đổ, từng tiếng động truyền ra, từng bóng kiếm gãy lìa ra.

- Oành.

Lúc này, thân hình Nhạc Thành bị đẩy lui ra sau vài trăm thước, mặc dù cản trở mười đạo chỉ của đối phương, nhưng cơ thể Nhạc Thành không tốt, huyết khí cuộn cuộn, thiếu chút nữa máu tươi phun ra, tên hồng y hán tử thực lực còn mạnh hơn so với tường tượng của Nhạc Thành nhiều.

- Chủ nhân, bằng thực lực của người không phải là đối thủ của tên này.

Lang Lễ mặc dù ở xa xa, nhưng xem thực lực Nhạc Thành còn kém nhiều, không phải là đối thủ của tên hán tử này.

Lúc này một chỉ bị ngăn trở, tên hồng y hán tử tựa hồ cũng không có đắc ý, trong tay pháp quyết biến hóa, trên không trung cuộn cuộn lục sắc quỹ dị hướng về phía đối phương áp chế xuống.

Hồng y hán tử ngưng tụ ra lục sắc tầng mây tới gần Nhạc Thành, một trận kịch liệt quay cuồng, cả lục sắc tầng mây ngưng tụ thành một con mãnh thú quỹ dị, con mãnh thú này có con mắt thật lớn màu xanh biếc, thân thể lục sắc, thân thể nó cũng giống như Thú Ma thường xuyên biến thành yêu thú, nhưng nó có mấy trăm cái râu lại rất dài, sau đó hướng về phía Nhạc Thành chộp tới.

- Hừ, đến đây đi.

Nhạc Thành hừ nhẹ một tiếng, trong lòng tự nhiên biết con mãnh thú xuất hiện ở trước mặt mình, là do đối phương tu luyện tà khí ngưng tụ mà thành.

- Đi.

Lúc này Nhạc Thành lại đánh ra pháp quyết, Âm Ảnh Kiếm phóng ra tam đạo kim sắc lưu quang hóa thành ba đầu cự thú, đó là Toan Nghê cự thú, viễn cổ Cự Hổ, và viễn cổ cự xà, ba đầu cự thú rít gào lao lên, sau đó đánh về mãnh thú lục sắc.

Bốn đầu cự thú dây dưa cùng một chỗ, thân hình liên tục va chạm vào nhau, mãnh thú trên người đầy râu bị xé rách đứt đoạn, nhưng bởi vì đều không phải là con vật thực tế, mà là do hồng y hán tử dùng tà khí ngưng tụ thành, do đó khi râu vừa đứt, lại hóa thành lục sắc không khí, một lần nữa trở về thân thể mãnh thú.

Còn ba đầu cự thú do Nhạc Thành dùng Âm Ảnh Kiếm hóa thành, lúc này cũng chậm rãi uể oải, ba đầu cự thú cũng vô pháp đối kháng mãnh thú khổng lồ kia.

Đồng thời, tại nơi thân thể mãnh thú nổ bắn ra hào quang màu xanh biếc, tựa như từng đạo kim thép vậy, hướng về phía ba đầu cự thú phóng tới.

Lúc này ba đầu cự thú biến mất, Âm Ảnh Kiếm Nhạc Thành cũng rơi trên mặt đất, Âm Ảnh Kiếm ở Tiên Ma giới mà nói, cũng không tính là thứ tốt gì.

- Hừ, phá cho ta.

Liên tục bị quản chế, Nhạc Thành trong lòng cũng không tốt lắm, tuy nói rằng muốn thử một chút thực lực của chính mình mà thôi, nhưng lúc này bị áp chế như vậy, Nhạc Thành tâm cao khí ngạo, tự nhiên trong lòng khó chịu vô cùng.

Nhạc Thành lúc này hừ lạnh một tiếng, long lân áo giáp trên người, đột nhiên nổ bắn ra kim quang đầy trời, đồng thời ngọn lửa nhất thời bao phủ ở phạm vi mấy ngàn thước, cực nóng vô cùng, lúc này trong không gian nhất thời “Xèo xèo” vang ra.

- Vù vù.

Ngọn lửa nháy mắt liền thổi quét ra, hồng y hán tử kêu lên một tiếng đau đớn, sau đó lục sắc tà khí mạnh trở về trong tay hồng y hán tử. Lúc này hồng y hán tử có chút chật vật, thân thể có vẻ bị thương nặng.

Nhạc Thành thu hồi tam vị chân hỏa, xem ra uy lực ba vị chân hỏa thật là mạnh mẽ.

Lúc này đám người Lang Lễ cũng có chút kinh ngạc, chủ nhân có tam vị chân hỏa lợi hại hơn trong tưởng tượng của bọn họ nhiều.

—o0o—

1112. Chương 952: Lĩnh Ngộ (3).

Lúc này tên hồng y hán tử sắc mặt biến hóa, đối với Nhạc Thành cũng có cảnh giác, thân ảnh dựng lên, không biết khi nào trong tay thì bắt đầu xuất hiện một cái viên cầu màu đen quý dị, viên cầu này lớn bằng bàn tay, quay tròn hướng về phía Nhạc Thành, sau đó viên cầu màu đen bay ra hết sức, tạo nên một cỗ gió xoáy, đồng thời ma khí ngập trời đem Nhạc Thành áp chế ở tại không trung.

Trong nháy mắt, viên cầu màu đen bay với tốc độ rất nhanh, sau đó ma khí ngập trời nổ bắn ra, lúc này Nhạc Thành hoàn toàn bị một cỗ ma khí ngập trời bao trùm.

- Phong chi không gian.

Nhưng vào lúc này, Nhạc Thành nhìn thấy công kích của tên hồng y hán tử lợi hại, hắn cũng không dám khinh thường, gọi ra Hạo Thiên Tháp, lúc này không gian chung quanh nhất thời biến hóa, cuồng phong ngập trời ma khí căn bản không thể đến gần Nhạc Thành được.

Lúc này ma khí ngập trời nổ bắn ra mấy lần hắc quang, hắc quang sâu kín bạo bắn, cùng cuồng phong dây dưa, sau đó bắn tới trước mặt Nhạc Thành.

Nhạc Thành trong lòng nhất thời kinh hãi, hắc cầu quý dị nếu có thể xuyên thấu phong chi không gian Hạo Thiên Tháp, lúc này Nhạc Thành như lâm đại địch, sắc mặt ngưng trọng hẳn lên.

Bởi vì hắc mang này cổ quái, bên trong nó còn có tinh thần công kích, lúc nào cũng muốn nhân cơ hội lén vào trong óc Nhạc Thành. Tựa như sóng nước bình thường, hắc mang không ngừng công kích lắc lư.

- Hừ.

Đồng thời, Nhạc Thành hừ lạnh trong lòng một tiếng, Thần Nông đỉnh ở trong đầu tràn ngập ra vạn trượng quang mang, lúc này hắc mang bị quang mang Thần Nông đỉnh chiếu xuống áo thành tro tàn, một tiếng “Di” vang lên, Nhạc Thành tuy rằng tiêu hao không ít pháp lực, nhưng thần niệm cũng không có tổn hại, hắn có Thần Nông đỉnh trấn thủ ở trong đầu, thần niệm công kích bình thường có thể công kích được sao.

Sau đó, thân ảnh hán tử từ Thiên ma hắc khí nháy mắt xuất hiện ở trước người Nhạc Thành, mang theo một cỗ ma khí ngập trời đem Nhạc Thành nuốt hết.

Lúc này, Nhạc Thành hoảng sợ, thực lực Địa ma hậu kỳ quả thật mạnh mẽ, Địa ma Địa tiên tu vi, mỗi một kỳ cách xa nhau cực lớn.

Bị ma khí ngập trời vây ở bên trong, quanh thân Nhạc Thành Kim Long thân thể nhất thời bị vô số hắc mang quấn quanh, lúc này hắc mang giống như là mặc phải Kim Long thân thể vậy, Kim Long thân thể bị ma khí quấn quanh nhất thời liền ảm đạm vô cùng.

- Chủ nhân cẩn thận.

Lúc này đám người Diêm Ma đã vì Nhạc Thành đứng lên, tên hồng y hán tử tựa hồ đã dùng toàn lực rồi.

Nhưng vào lúc này, bên trong hắc mang, một đạo quang mang chói mắt tràn ngập ra, thiên địa cũng kịch liệt chấn động, trên không trung sương mù thật dày xuất hiện một đạo quang mang chói mắt trực tiếp xuyên thấu qua Mê Vụ Tầng Lâm chiếu rọi ra.

Lang Lễ, Diễm Ma, Thú Ma, Vạn Biến Thiên Ma, Thanh Đồng lúc này đều cảm giác được sâu trong linh hồn một cỗ tim đập nhanh hơn.

- Đây là thiên đạo thần thông, chủ nhân thi triển thiên đạo thần thông?

Lang Lễ sợ hãi than, sau đó nhìn vào một mảnh quang mang chói mắt, hai mắt đã tràn ngập nóng cháy.

Bên trong ma khí thật dày, chỉ thấy quanh thân Nhạc Thành một cỗ quang mang thật lớn chiếu rọi, hào quang chậm rãi xoay chuyển, một cỗ lực lượng hủy thiên diệt địa từ từ khởi động, trong lúc đó, nhét đầy cả thiên địa càn khôn vào bên trong, âm âm, cả không gian chấn động, phút tiêu tán. Lúc này, mây đen ma khí thật dày chung quanh cùng hồng y hán tử vô ảnh vô tung biến mất.

- Đây là cái thần thông gì, quá lợi hại.

Lang Lễ, đám người Diễm Ma vô cùng sợ hãi, đồng thời đám người Lang Lễ cũng trầm xuống, trong lúc đó kim mang trên người Nhạc Thành tiêu tán, cả người uể oải rơi xuống mặt đất.

- Chủ nhân.

Lang Lễ dẫn đầu tới bên người Nhạc Thành.

- Chủ nhân người có làm sao không.

Diễm Ma, Thú Ma hỏi.

- Không có việc gì, chỉ có tiêu hao hết pháp lực mà thôi, chúng ta rời đi, nơi này động tĩnh quá lớn, chỉ sợ thu hút cường giả lại đây.

Lang Lễ nói.

Lang Lễ ôm lấy Nhạc Thành, nhất thời mọi người biến mất ngay tại chỗ không thấy đâu nữa.

Một lát sau, giữa không trung lục tục có hơn mười đạo thân ảnh, nơi này động tĩnh thật lớn đã sớm làm kinh động người của Tiên Ma rồi.

Mọi người tại chung quanh tìm tòi một lát chỉ thấy được một đồng hỗn độn, chắc là do có cường giả đại chiến, một ít người có tu vi thấp cũng không dám chọc tới phiền toái, sau đó vội vàng rời đi.

Mà lúc này Nhạc Thành cũng ở một chỗ sơn động hai ngày mới tỉnh lại, cảm giác pháp lực trong cơ thể không khỏi cười khổ, hẳn cũng không nghĩ tới thần thông kia uy lực thật là lớn, nhưng tiêu hao cũng quá dọa người, nếu đối chiến, cho dù chính mình đánh chết đối thủ, chỉ sợ cũng không tốt.

- Lão ba, người đã tỉnh lại.

Thanh Đồng nhìn thấy Nhạc Thành đã tỉnh, cao hứng không thôi.

- Chủ nhân, người đánh chết một Địa ma hậu kỳ, là do thi triển thần thông lực lượng sao?

Lang Lễ cùng mọi người nhìn thấy Nhạc Thành thi triển thần thông, Địa tiên sơ kỳ tru sát Địa ma hậu kỳ, điều này làm cho đám người Lang Lễ kinh ngạc không thôi.

- Ân, xem như vậy đi.

Nhạc Thành nói, nhưng thần thông này Nhạc Thành về sau cũng không dám tùy tiện sử dụng, uy lực mặc dù thật lớn, nhưng tiêu hao còn ăn không tiêu.

Đối với thần thông này, Nhạc Thành cũng kinh ngạc, từ khi đột phá Địa tiên, chính trong đầu mình có thần thông này, giống như là tự nhiên khắc vào trong đầu vậy.

Đột phá tới Địa tiên cảnh giới, trong đầu Nhạc Thành cũng có thể hiểu được một ít tồn tại, ở Huyền Thiên nội địa tu luyện, Nhạc Thành đều là nước chảy thành sông tu luyện bình thường, căn bản không cần hiểu đạo pháp.

Tới Địa tiên chi cảnh, Nhạc Thành nhất định phải hiểu được đạo, đạo, mới là tu luyện căn bản.

Mà ở trong đầu kia có lời dẫn thần thông, Nhạc Thành cũng không có hiểu được thấu đáo, chỉ hiểu được một chút da lông mà thôi, thần thông kia tựa hồ có quan hệ không gian, mà trùng hợp Nhạc Thành đối với Hạo Thiên Thập không gian lực có hiểu biết nhất định, cho nên liền thuận buồm xuôi gió, chính là hiểu được cũng rất là khó, tám chín năm thời gian, thần thông kia hiểu được da lông mà thôi, cũng chưa hiểu được đạo, cho nên Nhạc Thành vài năm nay chưa có đột phá.

- Chủ nhân, thần thông kia chủ nhân về sau không cần tùy tiện thi triển ra, tiêu hao pháp lực quá lớn, chủ nhân hiện tại tựa hồ không có cách nào tự khống chế.

Lang Lễ nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành cười khổ một chút, này về hấn cũng không dám tùy tiện sử dụng, bất quá đối với uy lực thần thông kia, Nhạc Thành cũng hưng phấn vô cùng, nếu chính mình có thể hoàn toàn lĩnh ngộ, uy lực tựa hồ còn hơn Hạo Thiên Thập cùng Thần Nông đỉnh.

—o0o—

1113. Chương 952: Lĩnh Ngộ (4).

Đối với giao thủ lần này, Nhạc Thành cũng biết thực lực của mình, chính mình có Âm Dương Kiếm cùng Âm Ảnh hiện tại cũng chỉ là hạ phẩm tiên khí, cho dù là đồng cấp tu vi đối kháng cũng không chiếm được tiện nghi, nếu có cơ hội kiếm lấy một hai kiện tiên khí mới được.

Lần này giao thủ Nhạc Thành cũng biết điểm mấu chốt thực lực, chính mình dựa vào tam vị chân hỏa, có thể đối phó Địa tiên hoặc Địa ma trung kỳ, nếu có thể thông qua Thần Nông đỉnh thi triển ba vị chân hỏa, uy lực hội tăng vọt, dù sao tam vị chân hỏa này vốn là vật của Thần Nông đỉnh, ở bên trong Thần Nông đỉnh, tam vị chân hỏa có thể phát huy ra uy lực cực mạnh, đến lúc đó, còn có Hạo Thiên Thập, đủ để đối phó Địa tiên cùng Địa ma hậu kỳ rồi.

Về phần lần này không sử dụng Thần Nông cùng Hạo Thiên Thập, cũng chỉ sử dụng tam vị chân hỏa cùng phong chi không gian Hạo Thiên Thập, Nhạc Thành sợ khiến cho người chú ý, nếu xuất động Hạo Thiên Thập cùng Thần Nông đỉnh, lộ ra thì thật phiền toái.

- Tất cả mọi người nghỉ ngơi một chút rồi đi, ta cần điều tức vài ngày.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói, lần này chính mình tiêu hao quá lớn, không có ba năm ngày khôi phục không được.

Lập tức Nhạc Thành bắt đầu điều tức, chậm rãi khôi phục pháp nguyên trong cơ thể, Lang Lễ cùng đám người Diêm Ma cũng bắt đầu điều tức, nếu đi ra ngoài Mê Vụ Tùng Lâm cũng không cần mấy ngày thời gian.

Năm ngày sau, Nhạc Thành chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí, năm ngày điều tức mới khôi phục pháp lực phục tiêu hao, thần thông kia tiêu hao quá nhiều.

Mà lúc này Nhạc Thành tâm tư lại đặt ở thần thông kia, thần thông này giống như là một khối lưu tại trong đầu, mấy năm tìm hiểu, Nhạc Thành lĩnh hội cũng chỉ một chút da lông mà thôi.

Nhạc Thành trong lòng suy nghĩ, Địa tiên ở Tiên Ma giới không biết có bao nhiêu người, thần thông bọn hấn có phải giống mình hay không, mấy vấn đề này ở đột phá Địa tiên, có một ít nghi vấn lưu tại trong lòng Nhạc Thành, mà mấy vấn đề này, Lang Lễ cũng không biết.

- Đúng rồi, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết kia.

Nhớ tới Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết hấn còn chưa có xem qua, Nhạc Thành bắt đầu từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một cái ngọc giản, ngọc giản này rất mỏng, giống như là một khối ngọc điệp bình thường, mặt trên có chút vết rách, hẳn là do dấu vết thời gian.

- Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết chẳng lẽ l không thể tu luyện.

Nhạc Thành cầm ngọc giản bắt đầu thưởng thức, thần niệm, pháp lực, máu huyết hết thảy thủ đoạn đều thử dùng qua, nhưng không thể mở ra ngọc giản.

- Chẳng lẽ không phải Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, là giả?

Nhạc Thành không thể không nghĩ như vậy, dựa theo nguyên thần trí nhớ Cực Sắc Đạo Nhân, Nhạc Thành biết ngọc giản này là do Cực Sắc Đạo Nhân mười năm trước trong lúc vô ý ở một chỗ cổ di tích Tiên Ma giới đoạt được, sau lại bị người phát giác, liền một đường chạy trốn, suốt mười năm thời gian, Cực Sắc Đạo Nhân cũng không có mở ra ngọc giản này.

- Có lẽ không phải là giả.

Nhạc Thành có chút hoài nghi, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết xem ra là một cái truyền thuyết, truyền thuyết cũng không có khả năng toàn bộ là thật, có giả cũng là bình thường, nhưng nếu giả lại bị chính mình đụng phải.

Nghĩ vậy ngọc giản hơn phân nửa là giả, Nhạc Thành nghĩ thầm không bằng đem Cực Sắc Đạo Nhân giao cho Ma Đạo liên minh, khi đó chính mình còn có thể được mười hai vạn linh phẩm tinh thạch.

Càng nghĩ càng giận, Nhạc Thành trực tiếp đem ngọc giản vất ở trên mặt đất, nhìn thấy đám người Lang Lễ còn đang điều tức, liền bắt đầu tìm hiểu thần thông trong đầu.

Lúc này, thần thông kia giống như là một mầm mống, ở trong đầu Nhạc Thành chậm rãi nảy mầm, sớm hay muộn hóa thành một đại thụ che trời.

Ở mầm mống này, Nhạc Thành bắt đầu cảm ngộ các loại đạo pháp ảo diệu, cái gọi là đạo, chính là diễn biến chư thiên vạn vật bắt đầu, chu thiên vạn vật vạn linh, hoá sinh diễn biến, vô cực sinh Thái Cực, nhị nghị thành tứ tượng. Chư bản diệu pháp cũng đạo ở bản tâm, cũng có ở trong thiên địa. Vạn vật giai đạo, đạo cũng vạn vật, tìm hiểu khởi thần thông đến, Nhạc Thành liền có chút như say như dại, tâm thần đều tiến nhập vào một cái thế giới đạo.

Đạo pháp tự nhiên, xem thiên chi đạo, chấp thiên hành trình, tấn hĩ. Nhân pháp địa, địa pháp thiên, thiên pháp đạo, đạo pháp tự nhiên: đạo pháp giả nhân không vi địa, nãi toàn an, pháp địa cũng. Địa không vi thiên, nãi toàn thái, pháp thiên cũng. Thiên không vi đạo, nãi toàn phúc, pháp đạo cũng. Đạo không vi tự nhiên, nãi này tính, pháp tự nhiên cũng. Pháp tự nhiên giả, ở phương pháp, ở viên mà pháp viên, cho tự nhiên vô vi. Tự nhiên giả, vô xưng, cùng cực chi cực.

Đạo pháp tự nhiên, thiên cố tự yên. Thiên pháp cho đạo, địa cố tắc yên. Địa pháp cho thiên, nhân cố tượng yên.

- Đạo pháp tự nhiên, sao có chuyện thuận vì phạm, nghịch vì tiên, hết thảy tự nhiên, tại sao tiên nói, tu tiên đều là nghịch thiên mà đi.

Vào lúc này, minh minh trung xuất hiện một đạo linh quang, Nhạc Thành tựa hồ nghĩ đến cái gì.

- Không đúng, cái này không đúng.

Nhạc Thành lĩnh ngộ đạo, mà vào lúc này, quanh thân Nhạc Thành phát ra một đạo kim mang chói mắt, kim mang này đem Nhạc Thành bao phủ ở tại trong đó.

Nhạc Thành vừa mới vất ngọc giản trên đất, nháy mắt liền ở trên mặt đất nhảy lên hóa thành một đạo quang mang chói mắt tiến nhập ấn đường Nhạc Thành.

- Thời hồng hoang Huyền Hoàng cảnh, lại ở nhân gian Ngũ Hành. Độ ba nghìn năm, hàm quan làm phép đạo, hỗn độn Ngũ Hành nắm giữ, ban thưởng người Tru Tiên Diệt Ma Bí Quyết, thuận nghịch vi đạo.

Một tiếng sấm sét ở trong đầu Nhạc Thành vang lên, một mảnh kim mang chói mắt khuếch tán, thần niệm Nhạc Thành lúc này nhanh chóng được rửa tội.

Kim mang khuếch tán ra, một cổ tin tức khổng lồ ở trong đầu Nhạc Thành dung nhập, từng đạo gợn sóng ở trong đầu Nhạc Thành tràn ngập, từng đạo gợn sóng này giống như là từng đạo vạn diệu chi môn, bên trong bao hàm nhiều điều huyền diệu, Nhạc Thành nhất thời hấp dẫn không thể tự kiềm chế.

- Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, đây mới thật là Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết.

Nhạc Thành hưng phấn vô cùng, từng đạo vạn diệu chi môn chính là Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, mà hiện đang chờ hắn cảm ngộ, đây là thiên đại cơ duyên.

- Chủ nhân làm sao vậy?

Lúc này trong sơn động một mảnh kim quang tràn ngập, hơi thở mạnh mẽ vô cùng, liên tiếp làm cho Lang Lễ cảm giác e ngại.

- Chủ nhân chiếm được đại cơ duyên, chúng ta không thể quấy rầy.

Lang Lễ ở chung quanh bày ra một đạo cấm chế, miễn cho kim quang bốn phía khiến cho cường giả phụ cận chú ý.

Thời gian Nhạc Thành đắm chìm tại đây Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết chớp mắt chính mười năm thời gian, mà giờ phút này, trong đầu Nhạc Thành ngoài dấu vết thần thông, còn có ngọc giản kia tồn tại.

Đan điền Nhạc Thành, kim đan hào quang bốn phía, mười loại bí văn khuếch tán, pháp nguyên cuồng bạo quay chung quanh kim đan không ngừng xoay tròn.

—o0o—

1114. Chương 953: Phiền Toái Trên Thân.

Đan điền Nhạc Thành như có tiếng sấm sét nổ vang, cả đan điền pháp nguyên đều dâng lên, cảnh tượng vạn mã tề奔, kim đan khí lưu rít gào, dường như có một đạo kim khí mở ra, Ngay sau đó, kim khí tiết ra ngoài, một đạo kim mang ngay tại bên ngoài cơ thể Nhạc Thành nứt toác ra.

Nhưng vào lúc này, trong hư không, một đạo thân ảnh kim sắc mơ hồ như ẩn như hiện, chỉ thấy thân ảnh này thật lớn, lập tức trầm trầm nói:

- Phong ấn hàng tỉ năm, thân diệt thần bất diệt, sư đệ, hết thảy đều ở kiếp số, lần này phải nhờ vào chính người.

- Vang ầm ầm.

Sau khi tiếng nổ vang lên, nếu không có cấm chế của Lang Lễ, sơn động này bị chấn sụp đổ rồi.

- Chúc mừng chủ nhân đột phá tới Thiên tiên sơ kỳ.

Lang Lễ thu hồi cấm chế, mọi người lúc này đều có vẻ mặt kinh hãi, Nhạc Thành mười năm thời gian đột phá tới Thiên tiên sơ kỳ, không biết hắn rốt cuộc chiếm được cơ duyên gì đây.

- Ha ha, thì ra là thế, thì ra là thế.

Nhạc Thành cười to lên, mười năm thời gian, cuối cùng hắn tìm hiểu Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết cũng có chút thành tựu.

Nghe được Nhạc Thành cười lớn, Lang Lễ cùng mọi người đều đưa mắt nhìn nhau, Thanh Đồng nhin không được hỏi:

- Lão ba, người phá lên cười cái gì, làm sao như vậy?

- Không có gì, chính là nghĩ thông suốt một vấn đề mà thôi.

Nhạc Thành phục hồi tinh thần lại cười nói. Nguyên lai Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết tồn tại, hiện tại, Nhạc Thành cũng biết Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết không phải dựa vào pháp lực, nguyên thần, máu huyết, mà nhờ vào cội rễ, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết này mặc dù là một thức kiếm quyết, nhưng trong đó ẩn chứa đại đạo tồn tại, loại đạo này, cùng thần thông ẩn ký trong đầu không giống nhau.

- Chúng ta đi ra ngoài đi.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói, lần này thu hoạch chính là không ít, mười năm thời gian đột phá tới Thiên tiên cảnh giới, hoàn toàn dựa vào Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết trợ giúp, chính mình linh quang hiện ra, ngộ đạo không ít, thứ đạo này, thật đúng là huyền diệu khó giải thích, tuy nói là hiện tại đều là Địa tiên chi cảnh, Nhạc Thành đối với đạo vẫn chưa hiểu rõ hết, còn không dám nói chính mình biết đạo.

- Thời hồng hoang phá Huyền Hoàng cảnh, ở nhân gian Ngũ Hành. Độ ba nghìn năm thăng thiên, hàm quan làm phép đạo thường minh, hỗn độn Ngũ Hành nắm giữ, ban thưởng người tru tiên diệt ma bí quyết, thuận vị vì đạo.

Nhạc Thành còn nhớ tới một đoạn Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết này, không biết là ai lưu lại, nhưng hẳn tìm hiểu, đạo hạnh không đủ, cũng tìm hiểu không được gì, nhưng có thể khẳng định chính do một vị cường giả lưu lại.

- Chủ nhân, mười năm thời gian đột phá tới Thiên tiên chi cảnh, chẳng lẽ bởi vì Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết sao?

Mọi người sau khi rời khỏi sơn động, Thú Ma nhện không được hỏi.

- Xem như vậy đi, chính là cơ duyên càng thêm ít, nếu muốn đột phá phải dựa vào chính mình cố gắng tu luyện mới được.

Nhạc Thành nói. Mười năm này đột phá tới Thiên tiên chi cảnh, Nhạc Thành trong lòng rõ ràng nhất, hoàn toàn là bởi vì Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, chính mình linh ngộ kiếm quyết, có thể trực tiếp trợ giúp đột phá, Nhạc Thành mơ hồ có thể cảm thấy ngọc giản còn có bí mật khác, nhưng hiện tại cũng vô pháp lĩnh ngộ đến, cũng chỉ có thể từng bước tu luyện mà thôi.

Bên trong Mê Vụ Tùng Lâm, mười năm thời gian có rất ít người đến. Mười năm thời gian tin tức Cực Sắc Đạo Nhân, mọi người cũng đều tin tưởng Cực Sắc Đạo Nhân nhất định là chạy khỏi Mê Vụ Tùng Lâm rồi.

Nếu không có tin tức Cực Sắc Đạo Nhân, hơn nữa Mê Vụ Tùng Lâm này nguy hiểm trùng điệp, ai cũng không muốn ở lại bên trong.

Lúc này có sáu đạo thân ảnh từ trong Mê Vụ Tùng Lâm đi ra, đúng là đám người Nhạc Thành, sau khi đi ra Mê Vụ Tùng Lâm, sáu người hướng về phía Cực Nhạc Thành Thái Hoa sơn mà đi, phạm vi Thái Hoa sơn hơn mười ngàn dặm, chính là nơi náo nhiệt nhất Cực Nhạc Thành.

- Chủ nhân, Thái Hoa sơn chính là nơi của Đại La Kim Tiên Xích thành chủ, lần trước Xích Ngạo Tuyết chính là nữ nhân của hắn, truyện tổng trận ngay tại Thái Hoa sơn, chúng ta muốn đi Hạo Thiên môn phải đi đến truyện tổng trận Thái Hoa sơn mới được.

Lang Lễ nhìn Nhạc Thành nói.

- Hạo Thiên môn ở địa phương nào.

Nhạc Thành nhìn Lang Lễ hỏi.

- Hạo Thiên môn ở phía Đông Thanh Hoa thành, chính lão chủ nhân cùng Thanh Hoa thành thành chủ đối thắng một chỗ linh sơn, sau lão chủ nhân ở chỗ này sáng lập Hạo Thiên môn.

Lang Lễ nói.

Một đường phi hành, hai tháng sau, mọi người mới tới Thái Hoa sơn, Thái Hoa sơn phạm vi hơn vạn dặm, bởi vì Cực Nhạc Thành thành chủ chính là chủ nhân của Thái Hoa sơn, cho nên chung quanh Thái Hoa sơn kiến thiết thành Đại Thành, một tòa Đại Thành này so với cả Huyền Thiên nội địa còn lớn hơn.

Thái Hoa sơn

hunr

y e hỗn ỗ

Ngọc Hư sơn tọa lạc tại Thanh Hoa thành, cung điện chi chít khắp nơi, đối diện hơn ba trăm sáu mươi lăm chu Thiên Tinh số. Ở giữa có một tòa cung điện thật lớn trôi nổi ở trên đỉnh núi, cả vật thể trong suốt, thần quang chói mắt, những thứ này là do Hạo Thiên Đại Đế dùng không ít tiền vốn mới kiến tạo thành Hạo Thiên môn như vậy.

—o0o—

1118. Chương 954: Ngọc Hư Sơn Hạo Thiên Môn (4).

Trên núi linh khí tràn đầy, chung quanh tiên hạc kỳ cầm nơi nơi đều có, kỳ hoa dị thảo khắp nơi, chung quanh ánh mây tràn ngập, đích thật là nơi tu luyện tuyệt hảo.

Hạo Thiên Đại Đế Đại La Kim Tiên tu vi đỉnh cao, Thanh Hoa thành thành chủ cũng thua trong tay Hạo Thiên Đại Đế, tuy rằng đều là Đại La Kim Tiên, Cửu Thiên Huyền Tiên bình thường cũng không dám trêu chọc Hạo Thiên Thập, cho nên cũng chỉ có Hạo Thiên Thập mới có thể ngăn chặn linh sơn như vậy.

Lúc này, ngay tại Ngọc Hư sơn chủ điện, có ba tu sĩ đứng, ở giữa một người, hoàng bào mắt to, vẻ mặt mỉm cười, cũng là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, bên cạnh, chính là một trung niên đạo nhân râu dài, đạo bào màu xanh, cũng là La Thiên thượng tiên hậu kỳ, bên phải là một trung niên tu sĩ, dáng người to béo, mặc quần áo màu xám, là La Thiên thượng tiên hậu kỳ.

Mà ở phía trên đại điện, có thêm hơn trăm đạo bào lão giả cùng trung niên hán tử, mỗi người sắc mặt đều khó coi, trong đó có một hoàng y đạo bào trung niên hán tử, tu vi là Đại La Kim Tiên sơ kỳ.

- Ba vị đạo hữu, các người có Bạch Thạch sơn tu luyện, muốn Ngọc Hư sơn ta chính là ép buộc rồi.

Đại điện hoàng y tu sĩ sắc mặt phát lạnh nói.

- La Nguyên, Bạch Thạch sơn chúng ta cùng Ngọc Hư sơn đều là hàng xóm, Bạch Thạch sơn chúng ta muốn cùng Ngọc Hư sơn trao đổi nơi tu luyện mà thôi, cũng không phải là ép buộc, cũng không phải muốn ép các người rời Ngọc Hư sơn.

Hoàng bào mắt to tu sĩ cười nói.

- Hừ, thứ ta không thể đáp ứng, Ngọc Hư sơn này chính là do sự phụ ta lưu lại, các người không sợ sự phụ ta sao?

Hoàng y tu sĩ sắc mặt run rẩy, hiện tại Ngọc Hư sơn đã bị không ít thế lực chung quanh trên ép.

- La Nguyên, người còn muốn gạt chúng ta sao, sớm có đồn đãi, Hạo Thiên Đại Đế đã bị Hồn Thế Ma Vương đánh chết, Hạo Thiên môn này cũng không có thực lực chiếm cứ Ngọc Hư sơn tu luyện, Bạch Thạch Sơn hạn người ba tháng phải rời đi Ngọc Hư sơn, nếu không ba tháng lúc sau, người ở Ngọc Hư sơn chúng ta giết không tha.

Hoàng bào tu sĩ lãnh ý chợt lóe, cùng hai người ly khai đại điện, căn bản không coi Hạo Thiên môn vào đâu, muốn tới thì tới muốn đi thì đi.

Nhìn thấy ba người rời đi, hoàng y tu sĩ thở dài một hơi, trong ánh mắt thần sắc lạnh lùng, nói:

- Hạo Thiên môn Thiên tiên đệ tử toàn bộ rời khỏi Ngọc Hư sơn, còn lại mọi người cùng ta bảo vệ Hạo Thiên môn, khởi động hộ sơn đại trận, cho dù Bạch Thạch sơn kia đến Ngọc Hư sơn, chúng ta cũng muốn hấn phải trả giá đại giới.

- Đại sư bá, chúng ta không đi, chúng ta cùng với Hạo Thiên môn cùng tồn vong.

- Đệ tử không đi, đệ tử cũng muốn vì Hạo Thiên môn góp một phần lực.

Hơn mười Địa tiên đều nói.

- Hảo, chúng ta chết vì Hạo Thiên môn, làm cho mọi người biết Hạo Thiên môn cũng không dễ dàng bị ép như vậy.

Hoàng y tu sĩ kiên nghị nói.

- Đáng tiếc sư phụ ngã xuống, chúng ta lại không thể báo thù cho sư phụ, nếu sư phụ còn, Bạch Thạch sơn có ba Đại La Kim Tiên làm sao dám đến Ngọc Hư sơn.

Một áo trắng tu sĩ thở dài.

- Nhị sư đệ, chúng ta cũng không cần thương cảm, cừu sư phụ, Chân Vũ Đại Đế nhất định sẽ báo thù cho sư phụ, về phần Bạch Thạch sơn, chúng ta cũng không sợ hấn, sư phụ lưu lại hộ sơn đại trận, cũng không phải dễ phá.

Hoàng y tu sĩ nói.

Thời gian chậm rãi qua đi, một tháng Nhạc Thành ngộ đạo liền quá, Nhạc Thành mở hai mắt, trong lòng lộ ra một tia mỉm cười, một tháng thời gian này thu hoạch cũng không ít.

Trong lúc nhìn Lang Lễ giao chiến, Nhạc Thành cảm thấy được ngọc giản trong đầu hào quang chợt lóe, giống như bắt được cái gì, lập tức liền ngộ thiên địa quy tắc, từ ngọc giản trong đầu, Nhạc Thành rõ ràng cảm giác được, chính mình đối với thiên địa quy tắc lĩnh ngộ đề cao cực nhanh, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết cũng lĩnh ngộ nhanh hơn không ít.

Nhạc Thành cũng cẩn thận kiểm tra qua ngọc giản kia, hấn phát hiện ngọc giản kia không thể gọi ra, nguyên thần của hấn căn bản không thể làm gì ngọc giản kia, cũng chỉ có thể tùy ý để ở trong đầu.

Ở Nhạc Thành thấy ngọc giản này có vẻ bất phàm, mặt trên có Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, hiện tại ngọc giản này là một món bảo vật, chính hấn bây giờ cũng không biết ngọc giản này là cái bảo vật gì.

- Chủ nhân, một tháng này thu hoạch không ít, chúc mừng chủ nhân.

Lang Lễ nhìn Nhạc Thành nói.

- Lần này cần đa tạ người, chúng ta đi Hạo Thiên môn.

Nhạc Thành nói, lần này nhìn thấy Lang Lễ thi triển thiên địa quy tắc, Nhạc Thành biết Lang Lễ đem đem lĩnh ngộ toàn bộ thi triển ra, lúc này lấy được ích lợi, thực lực cũng có tiến bộ.

- Chủ nhân, Hạo Thiên môn ở Ngọc Hư sơn, hiện tại chúng ta ở phía Bắc Thanh Hoa thành, đến Ngọc Hư sơn phải mất hai tháng lộ trình.

Lang Lễ nói.

Mọi người lúc này hướng về phía Ngọc Hư sơn, dọc đường Lang Lễ giới thiệu cho Nhạc Thành về Hạo Thiên môn, Nhạc Thành từ lời nói của Lang Lễ biết Hạo Thiên môn là do tổ sư gia xây dựng, môn trung có ba đệ tử nhập thất, đại đệ tử tên là La Nguyên, mọi người gọi là Hỏa Vân Thượng Nhân, nhị đệ tử là Tần Linh, gọi là Truy Nguyệt Đạo Nhân, Tam đệ tử là Trình Anh, gọi là La Sát Tiên Tử, ba người này có thực lực Đại La Kim Tiên sơ kỳ, xem như cường giả rồi.

Môn trung đệ tử cũng không nhiều lắm, chỉ có hơn mười người mà thôi, hiện tại Lang Lễ cũng không biết Hạo Thiên môn có bao nhiêu người.

Mà khi đến Tiên Ma giới, mọi người mới hiểu được, một ngày ở Tiên Ma giới so với Nhân giới là một năm, Huyền Thiên nội địa là dị giới, không biết ở đó vậy khốn mấy ngàn năm, khi đến Tiên Ma giới mới biết được, Tiên Ma giới mới trải qua một năm.

Gần ba trăm vạn năm, đối với Tiên Ma giới mà nói, cũng không xem như một đoạn thời gian rất dài, cho nên Hạo Thiên môn hiện tại, Lang Lễ cũng không biết.

Mà hiện tại Lang Lễ còn lo lắng, Hạo Thiên Đại Đế vẫn lạc, tin tức này nhất định không thể che dấu được, chỉ sợ Ngọc Hư sơn còn chưa biết là ai, Ngọc Hư sơn động phủ làm cho rất nhiều sơn môn ở đây đổ mắt, chung quanh cũng chỉ có Ngọc Hư sơn linh khí tràn đầy, là nơi tu luyện rất tốt, còn hơn động phủ chung quanh không ít.

Dọc theo đường đi đám người Nhạc Thành cấp tốc chạy đi, chưa đến hai canh thời gian, một chỗ hải vực xuất hiện ở trong mắt mọi người, ở giữa hải vực cũng là một chỗ tiên sơn phúc địa, trên không trung là kỳ

cầm tiên thú, trên mặt đất là kỳ hoa dị thảo, linh khí tràn đầy, làm cho mọi người vui vẻ thoải mái. Chung quanh Vân Thái tràn ngập, đúng là một nơi tu luyện tuyệt hảo.

Sau khi nhìn thấy Ngọc Hư sơn cung điện kiến trúc chi chít khắp nơi, Nhạc Thành cẩn thận quan sát.

—o0o—

1119. Chương 955: Hạo Thiên Môn Môn Chủ.

Ở giữa đỉnh núi, một tòa cung điện thật lớn trôi nổi ở trên, cả vật thể trong suốt, lộ ra một cỗ thể lương, làm cho Nhạc Thành trong lòng cảm thấy kính nể vô cùng, đây chính là động phủ tổ sư gia tu luyện, đúng là bất phàm.

- Chủ nhân, đây là Ngọc Hư sơn.

Mọi người ở sơn môn hạ xuống, Lang Lễ cảm thán nhìn Nhạc Thành nói, mà ở trong lòng Lang Lễ tràn ngập một cỗ bi thương, hiện tại Ngọc Hư sơn còn tồn tại, cảnh vật chưa biến, lão chủ nhân cũng không còn.

- Còn một chỗ tu luyện, ta cũng không muốn đi.

Diễm Ma cười khúc khích, sợ hãi than nói, nơi tu luyện như vậy không phải nơi nào cũng có, nếu ở trong này tu luyện, tự nhiên là hiệu quả vô cùng.

- Nơi tốt, thật sự là nơi tốt, cung điện kiến trúc này, hình như là ba trăm sáu mươi lăm tòa, hẳn là một cái đại trận, lúc trước Hạo Thiên Đại Đế bỏ ra không ít tâm huyết.

Vạn Biến Thiên Ma kinh ngạc nói, nhìn thấy Ngọc Hư sơn kiến trúc cung điện, tổng cộng là ba trăm sáu mươi lăm tòa, đối ứng sao đầu chi số, Vạn Biến Thiên Ma đối với trận pháp cũng có nghiên cứu, nhìn ra đây là một cái đại trận.

- Không sai, đây là lão chủ nhân sắp đi ra Thiên Tinh đấu đại trận, uy lực bất phàm, Hạo Thiên môn hộ sơn đại trận, cho dù là Đại La Kim Tiên hậu kỳ cũng khó phá trận, nếu lão chủ nhân tự mình trấn thủ trận này, cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không dám xông loạn.

Lang Lễ kiêu ngạo nói, lão chủ nhân lúc trước tuy chỉ là Đại La Kim Tiên, nhưng Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không dám trêu chọc lão chủ nhân.

- Đạo hữu ở đâu đến Hạo Thiên môn, xin hãy xưng tên.

Vào lúc này, hai đạo thân ảnh trống rỗng xuất hiện ở trước mặt mọi người, đó là hai áo xanh đạo đồng, đều là Địa tiên sơ kỳ.

- Hạo Thiên môn, Hạo Thiên môn là tốt rồi.

Lang Lễ cười nói, nghe đồng tử nói là người của Hạo Thiên môn, nhất thời trong lòng lặng một hơi, lập tức nhìn hai đồng tử nói:

- Ta muốn gặp La Nguyên, nói môn chủ đến, các môn nhân tiến ra nghênh đón.

- Môn chủ, vị đạo hữu này nói giỡn, môn chủ Hạo Thiên môn chúng ta chính là Hạo Thiên Đại Đế, La Nguyên sư tôn cũng không phải, đạo hữu gọi thẳng tên sư tôn, đã là đại bất kính.

Bên trái đạo đồng nghe được Lang Lễ gọi thẳng tên sư tôn, không khỏi có chút hờn giận.

Hạo Thiên môn hiện tại tổng cộng có bốn đời đệ tử, hai người bọn họ chính là đời thứ tư, đại đệ tử đệ Nhị chính là sư phụ bọn họ.

- Ha ha, các người... đạo đồng này, cho các người đi gọi người, nói nhiều như vậy vô nghĩa, còn không mau đi gọi đám người La Nguyên ra nghênh đón môn chủ, nếu muộn, các người sẽ bị sư tôn trách phạt, nói là Lang Lễ đã trở lại.

Lang Lễ mỉm cười nói, nhìn hai cái đồng tử không hờn giận, cũng cười không để ở trong lòng.

- Tốt lắm, đạo hữu liền chờ xem.

Hai cái đồng tử coi như là thông minh, nhìn thấy đối phương đều xưng tên báo họ, đồng tử bên trái nói chuyện sau đó trong tay lấy ra một đạo ngọc phù vút lên không trung, trên không trung nhất thời xuất hiện một đạo không gian sóng gợn.

- Chưa vị sư tôn, sơn môn có một vị đạo hữu tự xưng là Lang Lễ, nói là môn chủ đã trở lại, sư tôn đi ra nghênh đón.

Đạo đồng bán tín bán nghi nhìn không gian sóng gợn kia nói, lập tức không gian sóng gợn hóa thành một đạo quang hoa bay thẳng đỉnh núi.

Ngọc phù này chính là truyền âm ngọc phù, Nhạc Thành mặc dù kinh ngạc, hấn ở Tu Chân Giới cũng có, ở Tu Chân Giới dùng hoàng phù tế luyện mà thành, mà ở đây là ngọc phù luyện chế, ngọc phù cao cấp hơn nhiều.

Trên đỉnh núi Ngọc Hư cùng, một hoàng y tu sĩ đang khoanh chân tu luyện, trong đại điện đã nhận được truyền âm.

- Các đệ tử nghe lệnh, mau mau xuống núi nghênh đón môn chủ cùng Lang Lễ sư thúc.

Hoàng y hấn tử trên mặt lộ ra một tia nghi hoặc, sau đó lộ ra một tia kinh hãi, nhất thời thần niệm bao trùm ba trăm sáu mươi lăm tòa cung điện.

- Các đệ tử nghe lệnh, mau mau theo ta đến sơn môn nghênh đón môn chủ cùng Lang Lễ sư thúc.

Hoàng y tu sĩ thần niệm nói xong, thân hình cũng biến mất ngay tại chỗ.

Lúc này, Ngọc Hư sơn một trăm đạo thân ảnh từ cung điện nhảy ra, Ngọc Hư sơn hiện tại có ba trăm sáu mươi lăm tòa cung điện lớn nhỏ, mà nhân số chỉ có một trăm người, đạo đồng đều ở một tòa cung điện, quá thật sự là tiêu dao, chính là Hạo Thiên môn gần nhất luôn đã bị sơn môn phụ cận khi dễ, cho nên, Hạo Thiên môn đệ tử, đã lâu không có ra Ngọc Hư sơn, đều ở Ngọc Hư sơn tu luyện.

- Lang Lễ, môn chủ này là ai.

Nhạc Thành có chút nghi hoặc nhìn Lang Lễ hỏi, Lang Lễ nói môn chủ đã trở lại, chẳng lẽ Lang Lễ là Hạo Thiên môn môn chủ sao, hiển nhiên là không phải.

- Chủ nhân, người có Hạo Thiên Thập, thì chính là Hạo Thiên môn môn chủ, lão chủ nhân cũng đồng ý, lão chủ nhân để Hạo Thiên Thập ở trong tay người, Hạo Thiên môn tự nhiên cũng là của người.

Lang Lễ nói.

- Chính là vai vế ta có điểm thấp đi, thực lực của ta cũng không đủ.

Nhạc Thành cười khổ, từ trong miệng Lang Lễ Nhạc Thành cũng đã sớm biết được, đệ tử tổ sư gia đều là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, ở Tu Chân Giới, tổ sư gia Hỗn Nguyên Chân Kinh cũng không biết thế nào rơi vào Tu Chân Giới, chính trong sự môn, Dịch Thiên còn có hơn mười đại tiền bối, nếu tính vai vế mình còn không bằng hai cái đồng tử.

Chính là ở Tiên Ma giới, theo Tu Chân Giới phi thăng mà lên, thật đúng là lông phượng và sừng lân, mà theo Tu Chân Giới phi lên tới Tiên Ma giới, có thể tìm được Tiên Ma giới sư môn, cũng là cực nhỏ.

Nhạc Thành dọc theo đường đi cũng thấy được, chính mình tu vi thực lực Địa tiên tới Nam Thiên môn Cực Nhạc Thành, Địa tiên ở Tiên Ma giới thật đúng là nhỏ bé, làm gì có mấy người có thể thuận lợi tìm được Tiên Ma giới sư môn, huống chi ở Tu Chân Giới không phải mỗi một người phi thăng đều có thể ở Tiên Ma giới có sư môn, có Địa tiên Địa ma phi thăng Tiên Ma giới cũng chỉ có tiếp tục trở thành tán tu tán ma, hoặc là gia nhập Tiên đạo cùng Ma Đạo liên minh, sau đó trở thành vật hi sinh mà thôi.

- Chủ nhân, yên tâm đi, có ta ở đây, không người nào dám không phục, Hạo Thiên Thập là tín vật của lão chủ nhân, hơn nữa người chính là Hạo Thiên môn môn chủ, có người Hạo Thiên môn cũng không suy tàn.

Lang Lễ nhìn Nhạc Thành nói.

- Nếu như người nói có thể thì là thể tốt rồi.

Nhạc Thành cũng không phản đối, Hạo Thiên môn này nếu là của tổ sư gia lưu lại, hẳn cũng phải tham gia mới được, còn có gia cữu tổ sư, chính mình khi đủ thực lực cũng nhất định phải đi báo thù.

- Hô.

Lúc này ở Ngọc Hư sơn, có một đạo thân ảnh màu trắng, Nhạc Thành rất xa nhìn thấy phía trước có ba người, ở giữa một hoàng y hán tử, bên trái bạch bào đạo nhân, bên phải mỹ mạo phụ nhân, ba người hơi thở bất phàm, chung quanh không gian sóng gợn tự động khuấy động, ba người rất nhanh đến trước người Nhạc Thành.

—o0o—

1120. Chương 956: Rượu Mời Không Uống Lại Thích Uống Rượu Phạt (1).

Lúc này có hơn một trăm người tới trước đám người Nhạc Thành, một cổ áp lực vô hình áp chế, làm cho Diêm Ma, Thanh Đồng, Thú Ma cùng Vạn Biến Thiên Ma đều phải cố sức.

Phía trước là ba Đại La Kim Tiên, phía sau có chín, trong đó có ba La Thiên thượng tiên trung kỳ, sáu La Thiên thượng tiên sơ kỳ, còn lại là một đám Thiên tiên cùng Địa tiên.

Đội hình có chín La Thiên thượng tiên cùng ba Đại La Kim Tiên như vậy, Nhạc Thành từ khi đến Tiên Ma giới cho đến bây giờ, lần đầu tiên nhìn thấy, ba Đại La Kim Tiên, tuy rằng cũng chỉ là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nhưng thực lực cũng tuyệt đối là cường giả rồi.

Mà lúc này, một trăm người này tới đều nhìn chăm chú Nhạc Thành, trên mặt lộ ra một tia nghi hoặc.

- Chư vị đạo hữu, xin hỏi có phải Lang Lễ sư thúc?

Phía trước hoàng y tu sĩ do dự nói.

- La Nguyên, người xem ta là ai.

Lang Lễ thu hồi Vạn Biến Ma Công, khôi phục bản thể.

- Lang Lễ thúc thúc, thật là người sao.

Nhất thời hoàng y tu sĩ trong lòng run lên, cả người đều kích động run rẩy đứng lên.

- Ra mắt Lang Lễ sư thúc.

- Là Lang Lễ sư tôn.

- Ra mắt Lang Lễ sư tôn.

- Ra mắt Lang Lễ sư tổ.

Nhất thời Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử, chín tên đại đệ tử, cùng chúng đệ tử nhìn Lang Lễ kính sợ hành lễ.

Nhị đại đệ tử cùng Tam đệ đệ tử ra mắt Lang Lễ, nhưng Tứ đại đệ tử không có mấy người ra mắt Lang Lễ, thậm chí không biết Hạo Thiên môn còn có một người tồn tại như vậy. Nhưng nhìn thấy sư phụ cùng sư tôn đều đại lễ, tự nhiên bọn họ đều hành lễ, trong lòng đã đoán thân phận người này là gì, tựa hồ là tiên thú biến thành, cũng không phải là nhân loại.

Nhưng ở Tiên Ma giới tiên thú, yêu thú, người cũng không có phân biệt, ở viễn cổ hồng hoang, nhân tộc còn rất yếu, khi đó người mạnh nhất ngược lại là yêu tộc cùng vu tộc, vu tộc cũng là người tu ma, chính là ma công hiện tại thần thông hồng hoang vu tộc biến hóa mà ra, lúc trước vu tộc cường đại nhất, mười hai tổ vu đều nắm cả thiên địa trong tay.

Mà hiện tại hoàn toàn là nhân loại, cho nên đối với tiên thú, ma thú, ở Tiên Ma giới, cũng không có gì kinh ngạc, điều này thực bình thường, giống như là hiện tại Hạo Thiên môn nhìn thấy Lang Lễ bản thể, cũng không có bất luận kẻ nào cảm thấy kinh ngạc.

- Tốt lắm, cũng không cần đa lễ.

Ở Hạo Thiên môn, Lang Lễ mặc dù là trấn tháp tiên thú Hạo Thiên Tháp, nhưng địa vị cùng Hạo Thiên Đại Đế xưng huynh gọi đệ, ở hàng đệ tử Hạo Thiên Đại Đế trong, cũng là vai vế sư thúc.

- Lang Lễ sư thúc, sư phụ có phải vẫn lạc hay không, hiện tại sư phụ ở nơi nào.

Nhìn thấy Lang Lễ, ba Nhị đại đệ tử nhất thời sốt ruột nhìn Lang Lễ hỏi.

Kỳ thật ba Nhị đại đệ tử đã sớm biết sư phụ vẫn lạc, ở Hạo Thiên môn, mỗi người đều có một khối nguyên thần thạch, nguyên thần lực vẫn lạc thì nguyên thần thạch nứt toác, chứng minh người nọ ngã xuống, nguyên thần thạch này kỳ diệu vô cùng, cũng không xuất hiện sai lầm, dù ở địa phương xa như thế nào cũng có thể cảm ứng được, hơn hai trăm vạn năm trước, nguyên thần thạch Hạo Thiên môn Hạo Thiên Đại Đế nứt toác.

Chính là tin tức này, ba Nhị đại đệ tử vẫn gạt mọi người, ba người cũng không tin sư phụ chính mình rơi xuống, sư phụ cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên cũng có thể đối kháng, nếu có vẫn lạc cũng không dễ dàng như vậy.

- Lão chủ nhân đã ngã xuống, các người hẳn đã sớm biết, ta cũng may tránh được một kiếp.

Lang Lễ thở dài.

- Sư phó, đệ tử nhất định báo thù cho người.

Hỏa Vân Thượng Nhân, Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử thân hình run rẩy đứng lên, trong mắt tràn đầy kích động.

- Lão chủ nhân, cừu hận của người chúng ta nhất định báo, ba người các người hiện tại nghênh đón tân môn chủ.

Lang Lễ nhìn Hỏa Vân Thượng Nhân nói.

- Sư thúc, chẳng lẽ sư phụ xác nhận môn chủ sao?

La Sát Tiên Tử nghi hoặc hỏi.

- Đây là Hạo Thiên môn tân môn chủ.

Lang Lễ giới thiệu Nhạc Thành.

- Sư thúc, vị đạo hữu này tu vi mới Thiên tiên, làm môn chủ, tựa hồ là...

Truy Nguyệt Đạo Nhân nhìn Lang Lễ nói, cũng không phải Truy Nguyệt Đạo Nhân đối với Nhạc Thành có ý kiến, mà Nhạc Thành thực lực quá thấp, Hạo Thiên môn tuy rằng nói hiện tại không đồng đẳng, nhưng La Thiên thượng tiên đều có chín người, còn có chính mình Tam sư huynh muội đều là Đại La Kim Tiên, để Thiên tiên làm môn chủ, khó tránh có người không phục.

- Chủ nhân, mời lấy ra Hạo Thiên Tháp đi?

Lang Lễ thần niệm truyền âm nói với Nhạc Thành.

Thủ ấn trong tay biến hóa, thanh mang theo ấn đường hiện lên, một tòa Hạo Thiên Tháp xuất hiện ở trên đỉnh đầu Nhạc Thành, theo Hạo Thiên Tháp xuất hiện, cả Ngọc Hư sơn phát ra một mảnh hào quang, Ngọc Hư sơn này cung điện do Hạo Thiên Đại Đế xây dựng, cùng Hạo Thiên Tháp đều có liên hệ, lúc này Hạo Thiên Tháp vừa xuất ra, ba trăm sáu mươi lăm cung điện nhất thời giống như hưởng ứng vậy.

- Đây là Hạo Thiên Tháp, là Hạo Thiên Tháp của sư phụ.

- Sư tôn, Hạo Thiên Tháp.

Môn nhân của Hạo Thiên môn nhất thời kích động, Nhị đại đệ tử cùng Tam đại đệ tử đều ra mắt Hạo Thiên Tháp, lúc này thấy Hạo Thiên Tháp, mọi người tự nhiên kích động vô cùng.

- Tân chủ nhân cùng lão chủ nhân hữu duyên, tu luyện lại là Hỗn Nguyên Chân Kinh, tân chủ nhân đã đánh chết Hỗn Thể Ma Vương nguyên thần phân thân, các người còn cho rằng không thể trở thành môn chủ sao?

Lang Lễ nhìn ba người Hỏa Vân Thượng Nhân nói.

Nhạc Thành cũng thật không ngờ Lang Lễ nói là sư phụ, nếu dựa theo vai vế chân chính, chính mình kêu đồng tử bằng sư tổ, nhưng ở Tiên Ma giới cùng Tu Chân Giới không thể dựa theo loại vai vế này.

- Ra mắt môn chủ.

Hỏa Vân Thượng Nhân, Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử do dự một chút, sau đó nhìn Nhạc Thành hành lễ, có tín vật Hạo Thiên Tháp, còn đánh chết Hỗn Thế Ma Vương nguyên thần phân thân, hơn nữa có Lang Lễ sư thúc ủng hộ, bọn hắn tự nhiên không phản đối.

- Đệ tử ra mắt môn chủ.

Hạo Thiên môn nhân nhất thời hành lễ, hai cái đồng tử lúc này trong lòng kinh ngạc, không nghĩ tới người này là Hạo Thiên môn môn chủ.

- Sư huynh, sư tỷ không cần đa lễ.

Nhạc Thành nhìn Hỏa Vân Thượng Nhân, Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử nói.

—o0o—

1121. Chương 956: Rượu Mời Không Uống Lại Thích Uống Rượu Phật (2).

- Môn chủ, Lang Lễ sư thúc. Người về đúng lúc.

Hỏa Vân Thượng Nhân cười khỏ nhìn Lang Lễ, Nhạc Thành nói.

- Chẳng lẽ Hạo Thiên môn xảy ra chuyện gì sao?

Lang Lễ nghe vậy thần sắc biến đổi.

- Không sai, có một ít phiền toái.

Truy Nguyệt Đạo Nhân nói:

- Môn chủ, Lang Lễ sư thúc, chúng ta về đại điện bàn lại đi.

Ngọc Hư sơn đại điện, Hỏa Vân Thượng Nhân cùng Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử đem chuyện tình Bạch Thạch sơn ra nói cho bọn người Lang Lễ, Nhạc Thành biết, Nhạc Thành thần sắc có chút ngưng trọng, mà Lang Lễ sắc mặt cũng trầm xuống.

- Bạch Thạch sơn thật to gan, chỉ có ba Đại La Kim Tiên sao, liền dám kiêu ngạo như vậy, ta phải đem Bạch Thạch sơn trôn vùi mới được.

Lang Lễ cả giận nói, hận không thể đi Bạch Thạch sơn hảo hảo giáo huấn một chút.

- Lang Lễ, chuyện này không vội, La Nguyên sư huynh vừa mới nói Bạch Thạch sơn kia năm ngày sau mới đến Ngọc Hư sơn, chúng ta nếu đi Bạch Thạch sơn, tin tưởng bọn hắn cũng có hộ sơn đại trận, chúng ta đến lúc đó khẳng định hao tổn không ít sức lực, không bằng ở tại Ngọc Hư sơn chờ bọn hắn đến, làm cho bọn họ đi tới mà không về được.

Nhạc Thành nói.

- Môn chủ nói rất đúng, hiện tại có Lang Lễ sư thúc ở đây, phỏng chừng Bạch Thạch sơn kia có tới, cũng về không được.

La Sát Tiên Tử nói.

- La Nguyên sư huynh, không biết Bạch Thạch sơn kia thực lực thế nào?

Nhạc Thành nhìn La Nguyên hỏi.

- Bạch Thạch sơn nguyên bản thực lực không thể đối kháng Hạo Thiên môn, chính là hơn hai trăm vạn năm, ba người chúng ta mới từ La Thiên thượng tiên đột phá đến Đại La Kim Tiên sơ kỳ, hiện tại cũng là Đại La

Kim Tiên sơ kỳ đỉnh phong mà thôi, mà Bạch Thạch sơn hiện có một Đại La Kim Tiên trung kỳ, hai Đại La Kim Tiên sơ kỳ, về phần La Thiên thượng tiên, bọn hắn có gần hai mươi người, cả môn phái có hơn bốn trăm người, còn hơn chúng ta nhiều lắm, nhưng hiện tại có Lang Lễ sư thúc ở đây, Ngọc Hư sơn không tới phiên bọn hắn giương oai.

La Nguyên nói.

Nhạc Thành nghe La Nguyên nói, trong lòng cũng giật mình, Bạch Thạch sơn thực lực cũng không kém, còn hơn Hạo Thiên môn nhiều, nếu lần này Lang Lễ đi vắng, Hạo Thiên môn thật đúng là phiền toái.

- Mới có ba Đại La Kim Tiên mà thôi, Đại La Kim Tiên trung kỳ trừ bỏ lão chủ nhân ra, ta không sợ bất luận kẻ nào.

Lang Lễ lạnh nhạt nói, chỉ có một Đại La Kim Tiên trung kỳ cùng hai Đại La Kim Tiên sơ kỳ, Lang Lễ tự nhiên không để ở trong mắt.

- Chủ nhân, Ngọc Hư sơn này không phải có đại trận sao, đủ để vây khốn Đại La Kim Tiên chứ?

Vạn Biến Thiên Ma nhìn Nhạc Thành nói.

- Cổ đạo hữu, người có điều không biết, nguyên bản ta cũng tính toán dùng Chu Thiên Tinh đấu đại trận đối kháng Bạch Thạch sơn, nhưng Chu Thiên Tinh đấu đại trận chính là sự phụ nằm đó bố trí hộ sơn đại trận, nếu khởi động trận pháp cho dù là Đại La Kim Tiên trung kỳ cũng bị vây ở bên trong, cũng không tránh thoát, nhưng Chu Thiên Tinh đấu đại trận mở ra, đến lúc đó cả Ngọc Hư sơn chỉ sợ cũng bị hủy.

La Nguyên nhìn Vạn Biến Thiên Ma Cổ Thành Vệ nói.

Nhìn Nhạc Thành giới thiệu, La Nguyên cũng biết thân phận Thú Ma, Vạn Biến Thiên Ma, Diễm Ma, mặc dù ba người là Ma đạo, Hạo Thiên môn là Tiên đạo, bất quá Tiên đạo cùng Ma đạo, sớm không có phân biệt rõ.

Xem tiểu sư đệ mới là Thiên tiên sơ kỳ, còn có đám người Diễm Ma đi theo, làm cho Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên cùng Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử kinh ngạc.

- Thì ra là thế, Hạo Thiên môn chúng ta hiện tại cũng có không ít La Thiên thượng tiên, đến lúc đó, cho dù Bạch Thạch sơn toàn bộ tới, hai vị sư huynh các người liền giúp Lang Lễ đánh chết đối phương, Trình Anh sư tỷ hỗ trợ ngăn lại ba La Thiên thượng tiên, hơn nữa còn có Diễm Ma, Thú Ma Xích Ma Hung Mãng, Hạo Thiên môn La Thiên thượng tiên, Bạch Thạch sơn kia còn lại La Thiên thượng tiên cũng không nhiều lắm, đến lúc đó liền giao cho ta, ta có thể vây khốn bọn chúng một hồi, chỉ cần đánh chết ba Đại La Kim Tiên, Bạch Thạch sơn kia tuyệt không trốn thoát.

Nhạc Thành nói.

- Chủ nhân, chẳng lẽ người muốn dùng Hạo Thiên Tháp vây khốn bọn chúng sao, hiện tại chúng ta không cần bại lộ Hạo Thiên Tháp.

Lang Lễ nhìn Nhạc Thành nói, nếu dùng Hạo Thiên Tháp, đủ để vây khốn người của Bạch Thạch sơn.

- Không cần Hạo Thiên Tháp, chúng ta có thể đem Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận bố trí tốt, xem bọn chúng có dám đến hay không.

Nhạc Thành mỉm cười, Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận chính là Chân Vũ Đại Đế luyện chế, chính mình hiện tại cũng có thể phát huy ra một ít uy lực Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, không thể đánh chết La Thiên thượng tiên, vây khốn cũng không có vấn đề.

- Cũng tốt, Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận uy lực còn hơn Chu Thiên Tinh đấu đại trận, ta còn có Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận.

Lang Lễ nói.

Sau khi mọi người thương nghị một phen, lúc này mới tán đi, Hạo Thiên môn cũng lớn, ba trăm sáu mươi lăm tòa cung điện, mỗi một tòa cung điện đều đủ chứa hơn trăm người, hiện tại mỗi người một tòa cung điện, đám người Diễm Ma cùng Thú Ma mỗi người trực tiếp tìm một chỗ cung điện, ba người đều là tán tu,

nguyên bản ở Tiên Ma giới cũng không có chỗ đặt chân, hiện tại Hạo Thiên môn coi như là chỗ đặt chân của ba người.

Mọi người tản ra, Lang Lễ mang theo Nhạc Thành đi Ngọc Hư sơn một vòng, Ngọc Hư sơn lớn hơn Quỷ Uyên, hiện tại hẳn là Hạo Thiên môn môn chủ, tốt xấu cũng là chủ nhân Ngọc Hư sơn, tất cả cảnh tượng của Ngọc Hư sơn Nhạc Thành đều ghi tạc trong lòng.

- Chủ nhân, lúc này chuyện tình Bạch Thạch sơn chúng ta nên xử lý như thế nào, chỉ sợ hiện tại không chỉ là Bạch Thạch sơn, chung quanh cũng không thiếu sơn môn đối phó Ngọc Hư sơn như hổ rình mồi, có sơn môn thực lực còn hơn Bạch Thạch sơn.

Lang Lễ vẽ mặt ngưng trọng nhìn Nhạc Thành nói.

- Lần này Bạch Thạch sơn giết gà dọa khỉ mà thôi, cho nên nhất định phải nặng tay, cảnh cáo thế lực chung quanh, thực lực vẫn là thực lực, không có đủ thực lực, thì sơn môn chịu không nổi.

Nhạc Thành cười khổ nói.

- Chủ nhân, chờ người thực lực bằng lão chủ nhân, cũng không có người dám đến Hạo Thiên môn. Trên người chủ nhân có Hạo Thiên Tháp cùng Thần Nông đỉnh, còn có thêm thần thông, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, chỉ cần chủ nhân đột phá tới Đại La Kim Tiên sơ kỳ, có thể đối kháng Cửu Thiên Huyền Tiên.

Lang Lễ trả lời.

- Đại La Kim Tiên, còn không biết đến bao lâu đây.

Nhạc Thành thở dài, Đại La Kim Tiên thực lực chính hắn bây giờ còn rất xa xôi, hiện tại mới là Thiên tiên sơ kỳ, xem ra phải tu luyện mới được.

Ở Ngọc Hư sơn, Nhạc Thành cùng Lang Lễ đi tới hải vực, trong tay thủ ấn biến hóa, Hạo Thiên Tháp xuất hiện trên không trung, một mảnh thanh mang chói mắt tràn ngập ra, hải vực này nhất thời xuất hiện một mảnh núi non, đúng là Hạo Thiên Tháp Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận.

—o0o—

1122. Chương 956: Rượu Mời Không Uống Lại Thích Uống Rượu Phạt (3).

- Chủ nhân, ta hiện tại lo lắng bọn họ không dám tiến vào Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận.

Lang Lễ nói.

- Bọn chúng nếu nhận ra đây là Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, nhưng bọn chúng cũng không biết đây là Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, lại ý vào Đại La Kim Tiên, chắc không chút do dự tiến vào, đến lúc đó chính là tử kỳ của bọn chúng.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói, hiện tại hẳn là Hạo Thiên môn môn chủ, người khác đối phó Ngọc Hư sơn chính là đối phó hắn.

Bố trí xong mấy người trở lại Hạo Thiên môn, dựa theo La Nguyên nói, Bạch Thạch sơn ba tháng còn có mấy ngày mới đến, Nhạc Thành quyết định tu luyện vài ngày, mặc kệ ở Tiên Ma giới hay là Tu Chân Giới, Huyền Thiên nội địa, thực lực là hết thảy, hiện tại Hạo Thiên môn giống như Huyền Thiên nội địa Nhạc gia, đã bắt đầu suy sụp, chỉ dựa vào chính mình cùng tông môn cường đại mới có thể bảo trụ được Hạo Thiên môn.

Thân là môn chủ, Nhạc Thành hiện tại ngụ ở cung điện trên đỉnh núi, sau đó bắt đầu tu luyện. Hiện tại tu vi của hắn bình thường, tất cả cũng chỉ dựa vào chính mình tích lũy linh ngộ cùng tu luyện mới có thể đột phá, hắn còn có Hạo Thiên Tháp linh khí nồng đậm, nhưng cũng không chiếm cứ ưu thế tu luyện quá lớn, chẳng qua tốc độ tu luyện nhanh hơn một ít mà thôi, nhưng tu vi hiện tại muốn đột phá, thì cần linh ngộ mới có thể đột phá.

Tu luyện chính là hiểu rõ lực lượng lớn mạnh, mà linh ngộ, mới có thể làm cho thực lực càng thêm cường hãn, trên thân thể cũng vô pháp so với thiên địa, linh ngộ, chính là linh ngộ thiên địa lực lượng.

Hiện tại Nhạc Thành khoan chân ngồi xuống, thần sắc ngưng trọng, ở Mê Vụ Tùng Lâm mười năm thời gian, chính hắn mới đột phá tới Thiên tiên, ở Huyền Thiên nội địa mà nói, đấu khí cũng có thể có một loại cảnh giới mới.

Ở Huyền Thiên đại lục, chính hắn là Địa tiên sơ kỳ, đấu khí là đấu thần, hiện tại chính hắn là Thiên tiên, đấu khí cũng có thể là đột phá đấu thần mới đúng.

Hiện tại thực lực Thiên tiên, đấu khí mặc dù là đấu thần hậu kỳ, nhưng cảnh giới cũng chưa đột phá đến đấu thần.

Chẳng lẽ đấu thần là đấu khí đỉnh phong sao, Nhạc Thành cũng nghĩ như vậy, hiện tại chính tiểu đan điền đấu khí còn tiếp tục hấp thu linh khí Hạo Thiên Tháp, chưa có đạt tới trạng thái sung mãn.

Đấu thần hậu kỳ, Nhạc Thành cũng không biết có dạng gì thực lực, cũng không biết phía trên đấu thần còn có trình tự gì, hiện tại tiểu đan điền đấu khí hải dương mơ hồ đã đạt trạng thái sung mãn, tin tưởng cũng không cần bao lâu có thể đột phá.

Ở đấu khí hắn nghĩ mãi cũng không rõ, mà hiện tại Nhạc Thành cũng chỉ bắt đầu lĩnh ngộ Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết này đến bây giờ mới thôi, Nhạc Thành cảm giác được lĩnh ngộ ra một ít da lông mà thôi, Tru tiên kiếm quyết không biết là ai sáng chế, còn hơn trong tưởng tượng của Nhạc Thành, mỗi lần lĩnh ngộ, Nhạc Thành sâu hãm ở bên trong không thể tự kiềm chế.

- Ta thêm vào thần thông không gian tạo thành ảnh hưởng, nếu có thể sử dụng không gian thần thông giam cầm đối thủ, khi thi triển Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết uy lực nhất định mạnh hơn rất nhiều.

Nhạc Thành trong đầu linh quang vừa hiện, bắt đầu dựa theo suy nghĩ lĩnh ngộ.

Lúc này, quanh thân Nhạc Thành bao vây lấy một vầng sáng màu vàng, cả người đều bao phủ một mảnh kim mang.

Tại lĩnh ngộ, mấy ngày thời gian cơ hồ đã qua, thời gian lĩnh ngộ trôi qua đặc biệt nhanh.

- Đến rồi sao, vậy lưu lại đi.

Kim mang thu liễm, trong ánh mắt Nhạc Thành hiện lên một tia hàn ý, Ngọc Hư sơn hải vực chính là Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, có người tiếp cận Nhạc Thành tự nhiên biết.

- Sưu sưu sưu.

Một tiếng xé gió vang lên, từng đạo kinh hồng thu liễm, gần bốn trăm người dần hiện ra thân ảnh, phía trước quang hoa tràn ngập, đi đầu là một người mặc màu xanh đạo bào, một thân đạo bào không gió tự động tung bay, có thêm vài phần khí thế, mà ở bên cạnh có hai người, một hoàng y mất to tu sĩ, một người màu xám đạo bào, cầm trong tay một cái phát trần.

Mà phía sau ba người này, có thêm hơn hai mươi người, trong đó có mấy người, thực lực không dưới Diễm Ma. Hai mươi mấy mọi người này đều là La Thiên thượng tiên.

Còn lại hơn ba trăm người là Thiên tiên cùng Địa tiên, tổng cộng hơn bốn trăm người khí thế làm cho không gian chung quanh lắc lư.

- Kỳ quái, ba tháng trước khi ta tới đây, nơi này vẫn là hải vực, tại sao hiện tại là một mảnh núi non.

Trên không trung hoàng y mất to tu sĩ nói, thần sắc có chút nghi hoặc.

- Đây là một cái trận pháp, uy lực cũng không nhỏ.

Áo bào tro đạo nhân thần sắc trầm xuống nói.

- Xem ra La Nguyên không giao ra Ngọc Hư sơn rồi, chúng ta động thủ.

P phía trước màu xanh đạo bào nói.

- Sư huynh, Hỏa vân thương nhân, Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử đều có thực lực Đại La Kim Tiên, chúng ta nếu đánh bừa cũng tổn hại không ít.

Hoàng y mắt to tu sĩ có chút lo lắng nói.

- Nhị sư huynh, Đại sư huynh sớm tính toán rồi, ba người chúng ta gần nhất luyện thành tam sinh đại trận, bằng vào đại trận này, chúng ta có thể phó Đại La Kim Tiên hậu kỳ, đến lúc đó chúng ta không cần phí lực, có thể thu được Ngọc Hư sơn, cũng không sợ các sơn môn khác đổ mắt, về sau Ngọc Hư sơn này chính là của chúng ta.

Màu xám đạo bào tu sĩ Âm Lệ cười.

- Chúng ta vào đi thôi, một cái trận pháp có gì e ngại, chúng ta nếu không đi vào, đến lúc đó khiến cho người coi thường.

Phía trước màu xanh đạo bào đi vào bên trong.

Mọi người phía sau thân hình cũng hóa thành một đạo kinh hồng đuổi theo, thực lực Đại La Kim Tiên, trận pháp bình thường tự nhiên không thể vây khốn.

Trung ương Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, đoàn người Nhạc Thành đứng ở một chỗ đỉnh núi, đang chờ Bạch Thạch sơn tiến đến. Hạo Thiên môn đệ tử cũng toàn bộ ở đây phía sau.

Ở trong miệng La Nguyên, Nhạc Thành cùng Diêm Ma, đám người Lang Lễ cũng biết Bạch Thạch sơn có ba Đại La Kim Tiên, Đại sư huynh tên là Giản Thi, mọi người kêu là Thanh Quang đạo nhân, là Đại La Kim Tiên trung kỳ, còn lại hai người phân biệt tên là hoàng y đạo nhân, cùng Thanh thổ đạo nhân.

—oOo—

1123. Chương 956: Rượu Mời Không Uống Lại Thích Uống Rượu Phật (4).

Bạch Thạch sơn cách Ngọc Hư sơn cũng hai ngày lộ trình, đối với Ngọc Hư sơn có rất nhiều môn phái thêm muốn, Bạch Thạch sơn chính là một trong đó mà thôi.

- Lang Lễ, cho ta ăn một Đại La Kim Tiên, nếu có thể ăn mấy Đại La Kim Tiên, ta cũng có thể đột phá.

Thanh Đồng nhìn Lang Lễ nói.

- Không thành vấn đề, ta đem ba Đại La Kim Tiên cho ngươi ăn.

Lang Lễ nói, Thanh Đồng có thể cắn nuốt yêu thú, cùng tu luyện giả để tiến hóa, đây cũng là thiên phú của Hóa Xà thân thú, Lang Lễ cũng không kỳ quái, ở Mê Vụ Tùng Lâm Thanh Đồng cắn nuốt không ít.

- Một là đủ rồi, ba Đại La Kim Tiên ta ăn không vô.

Thanh Đồng trừng mắt, ba Đại La Kim Tiên, chính thiên phú cường thịnh trở lại, cũng muốn nổ tan xác mà chết, hiện tại chính hắn mới là địa yêu sơ kỳ, có thể cắn nuốt một Đại La Kim Tiên đã là cực hạn.

- Đến đây.

Lang Lễ lạnh nhạt nói một tiếng, ở trên không trung là một mảnh kinh hồng xuyên qua, nhân số không dưới bốn trăm người.

Nhạc Thành sớm biết nhân số của đối phương, bốn trăm người tới, Bạch Thạch sơn hôm nay toàn lực đối phó Ngọc Hư sơn rồi.

- Ha ha ha ha, Hỏa Vân Thượng Nhân, cho ngươi ba tháng thời gian ngươi còn không đi, còn bố trí một cái trận pháp chờ ta, chẳng lẽ ngươi cho là dựa vào trận pháp có thể làm gì ta sao.

Một tiếng cười to truyền đến, tiếng nói vừa dứt, ba đạo thân ảnh dẫn đầu liền đến trước người mọi người, trên không trung kinh hồng thu liễm, hơn trăm đạo thân ảnh cũng ở phía sau.

Nhạc Thành nhìn thân người Bạch Thạch sơn, phía trước ba người chính là những người La Nguyên nói, Thanh Quang đạo nhân, Thanh thổ đạo nhân cùng Hoàng y đạo nhân, ba người thực lực Đại La Kim Tiên, nhưng không thể khinh thường, Đại La Kim Tiên ở cả Tiên Ma giới, cũng là cường giả.

Mà phía sau hai mươi mấy La Thiên thượng tiên, La Thiên thượng tiên hậu kỳ có năm người, cũng làm cho thần sắc Nhạc Thành ngưng trọng, năm người này thực lực đều không dưới Diễm Ma.

Còn có trên trăm Thiên tiên tu vi giả, Bạch Thạch sơn hôm nay toàn lực đến đoạt Ngọc Hư sơn, nếu không có Lang Lễ, Ngọc Hư sơn không là đối thủ.

- Thanh Quang lão nhân, Ngọc Hư sơn không phải Bạch Thạch sơn có thể nuốt trôi, nếu bình thường người cút đi còn có cơ hội, hôm nay cho dù người cút đi cũng không còn kịp rồi.

La Nguyên nói.

- Chuyện cười, trâng tráo, người sẽ hối hận, cho người cơ hội người không cần, người rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt.

Thanh Quang đạo nhân nhìn La Nguyên lạnh nhạt nói.

- Khẩu khí thật lớn, Bạch Thạch sơn nho nhỏ khẩu khí lớn như thế, chẳng lẽ cho Hạo Thiên môn không có người sao, Hạo Thiên môn không phải là nơi người giương oai.

Lang Lễ cả giận nói, trong ánh mắt hàn quang nhìn đám người Bạch Thạch sơn đảo qua.

Đám người Lang Lễ, Diễm Ma, Thú Ma hiện tại đều thu liễm bộ dáng, cũng thu liễm thực lực, Vạn Biến Ma Công có thể biến hóa thành bất luận kẻ nào, cũng có thể làm cho khí tức trên thân biến thành tiên khí cùng ma khí. Cho nên hiện tại đám người Lang Lễ, Diễm Ma đều là một thân tiên khí, hơn nữa đều thu liễm thực lực Địa tiên, đối phương căn bản không nhận ra.

- La Nguyên, người mời người giúp đỡ sao.

Thanh Quang đạo nhân đã sớm nhìn thấy đám người Nhạc Thành, Lang Lễ, Diễm Ma, nhìn thấy mấy Địa tiên cùng Thiên tiên ở trước người La Nguyên, vốn hấn cảm thấy kỳ quái, lúc này nghe được Lang Lễ nói chuyện, cũng đã phát hiện có cái gì không đúng, những người này theo hấn biết không phải là người của Hạo Thiên môn.

- Hừ, Hạo Thiên môn không có mời người giúp đỡ, vị này chính là Hạo Thiên môn môn chủ, vị này chính là sư thúc ta, vốn là người của Hạo Thiên môn.

La Nguyên giới thiệu Nhạc Thành cùng Lang Lễ với Thanh Quang đạo nhân.

- Môn chủ, Hạo Thiên môn môn chủ của người không phải là Hạo Thiên Đại Đế sao, còn sư thúc, ha ha, La Nguyên, người không cần mượn người giả mạo Hạo Thiên Đại Đế, còn môn chủ.

Một bên hoàng y mắt to tu sĩ lớn tiếng cười nói.

- Người chó có suông sã, hừ, có bản lĩnh chúng ta đấu một phen.

La Sát Tiên Tử trách mắng.

- La Sát Tiên Tử Trình Anh, tính tình không cần lớn tiếng như vậy, bằng không bản đạo cùng người kết thành đạo lữ song tu thế nào, người cũng có thể tiếp tục ở lại Ngọc Hư sơn.

Tên hoàng y cười nói, nhìn chúng đệ tử cũng lộ ra diễn cảm khinh thị.

- Hừ, người còn không xứng.

La Sát Tiên Tử Trình Anh giận dữ, nói.

- La Nguyên, hôm nay chúng ta như vậy đi, các người mời vài người đến cũng không là đối thủ của chúng ta, không bằng Bạch Thạch sơn chúng ta ba người, Hạo Thiên môn các người năm người, nếu chúng ta thắng, các người rời Ngọc Hư sơn, nếu chúng ta thua vĩnh viễn không đến Ngọc Hư sơn, người xem thế nào?

Thanh Quang đạo nhân nhìn La Nguyên nói.

Có ba người luyện thành tam sinh đại trận, đối phó Hạo Thiên môn năm người nói cho vẻ công bằng mà thôi, chính ba người tạo thành tam sinh đại trận gặp phải Đại La Kim Tiên hậu kỳ cũng có thể đối kháng. Bên trong Hạo Thiên môn có ba Đại La Kim Tiên mà thôi, ba Đại La Kim Tiên sơ kỳ, bên mình chỉ cần

một mình có thể đối kháng hai người rồi, hiện tại ba người liên thủ cùng đánh trận pháp, đánh đối phương năm người cũng không thành vấn đề, về sau cũng ít đi phiền toái.

- Các người nếu đã mở miệng, chúng ta cũng không cho các người thất vọng, các người ba, chúng ta cũng ba, Hạo Thiên môn chúng ta cũng không chiếm tiện nghi.

La Nguyên mỉm cười nói.

- La Nguyên, đây chính là người nói, cũng đừng hối hận.

Nghe được La Nguyên thoải mái đồng ý, cũng chỉ cần đi ra ba người, Thanh Quang đạo nhân thiếu chút nữa tưởng nghe lầm.

- Là ta nói, các người có thể.

La Nguyên trả lời.

- Tốt lắm, ta thành toàn cho các người.

Thanh Quang đạo nhân âm thầm cười, ba người Hạo Thiên môn sợ là không biết chính mình luyện thành tam sinh đại trận, đến lúc đó ở trong trận đánh chết ba người này.

Nhất thời, Thanh Quang đạo nhân, Hoàng y đạo nhân, Thanh thổ đạo nhân ý bảo môn nhân phía sau lui ra.

- Chủ nhân, ta đánh chết ba người này, người Bạch Thạch sơn còn lại chủ nhân thu thập.

Lang Lễ thần niệm truyền âm ở trong tai Nhạc Thành nói.

—o0o—

1124. Chương 957: Tam Sinh Đại Trận.

- Người cẩn thận một chút, ta xem ba người này có trận pháp, cũng không thể khinh thường.

Nhạc Thành thần niệm truyền âm trả lời Lang Lễ, xem bộ dáng ba người kia, Nhạc Thành nghĩ tới ba người này có thể đánh trận pháp, như vậy thực lực ba người đề cao không ít.

- Chủ nhân yên tâm, dù thế nào cũng chỉ có một Đại La Kim Tiên trung kỳ mà thôi, huống chi còn có La Nguyên cùng Trình Anh giúp ta, chặn đánh ba người không có vấn đề, đây chính là bọn nó muốn chết.

Lang Lễ trả lời.

Nhạc Thành sắc mặt biến đổi, thực lực Lang Lễ còn có La Nguyên cùng Trình Anh, tự nhiên là không có vấn đề.

Trong lúc Nhạc Thành bảo Lang Lễ, La Nguyên, Trình Anh cẩn thận, còn mọi người lui ra phía sau mấy vạn thước, trận chiến đấu Đại La Kim Tiên kịch liệt, không phải người bình thường có thể chịu được.

Thanh Quang đạo nhân, Hoàng y đạo nhân, Thanh thổ đạo nhân đưa mắt nhìn nhau, ba người cũng theo ba phương hướng dựng lên, tựa hồ đem lễ ba người bao vây ở tại trung ương.

- Hai vị sư đệ chú ý một chút, lúc này có điểm không đúng.

Mặc dù hiện tại đám người La Nguyên bị vây ở trong đó, nhưng Thanh Quang đạo nhân sắc mặt có chút ngưng trọng, bởi vì Hạo Thiên môn xuất chiến là ngoài La Nguyên Trình Anh, còn có một người lạ, quan trọng nhất là người lạ này chính là Địa tiên hậu kỳ, đối phương ba người cũng không khinh thường, ngược lại có chút hài hước nhìn bọn hắn, Thanh Quang đạo nhân trong lòng cũng đầy hoài nghi.

Dù sao cũng là Đại La Kim Tiên, Thanh Quang đạo nhân cũng không phải tiểu hài tử ba tuổi, nhất thời cũng phát hiện có cái gì không bình thường. Nhưng đối với thực lực của ba người cùng tam sinh đại trận tuyệt đối nắm chắc, cũng không có để ở trong lòng.

- Ba người các người hôm nay chính là muốn chết, Đại La Kim Tiên trung kỳ có thể đến Hạo Thiên môn kiêu ngạo sao, vậy đừng trách ta không khách khí.

Lang Lễ sắc mặt trầm xuống, nói.

- Ta muốn nhìn Hạo Thiên môn hôm nay có cái thủ đoạn gì.

Thanh Quang đạo nhân thân hình khẽ nhúc nhích, cùng Hoàng y đạo nhân, Thanh thổ đạo nhân hình thành một cái hình tam giác bất quy tắc, mơ hồ bố trí tam sinh đại trận.

- Tam sinh đại trận, nguyên lai các người luyện thành tam sinh đại trận đến Hạo Thiên môn kiêu ngạo như vậy.

La Nguyên thần sắc có chút ngưng trọng, nhìn thấy ba người đối phương thi triển tam sinh đại trận, uy lực tam sinh đại trận, La Nguyên có nghe nói, ba người liên thủ thực lực tăng vọt gấp đôi, thực lực ba người bây giờ cùng tam sinh đại trận có thể đối kháng Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

- Không sai, thật đúng là có ánh mắt, đây đúng là tam sinh đại trận, nếu hiện tại người đầu hàng còn kịp, nếu chúng ta thúc dục tam sinh đại trận, các người hối hận cũng không còn kịp rồi.

Thanh Quang lạnh nhạt nói.

- Tam sinh đại trận mà thôi, vô cực sinh Thái Cực, Thái Cực sinh một mạch, một sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật, sinh sôi không thôi, ha ha, tam sinh đại trận này mặc dù kỳ diệu, ta xem các người cũng chỉ hiểu sơ da lông mà thôi.

Lang Lễ nghe nói đến tam sinh đại trận, sau đó cười to, cũng không để ở trong mắt.

- Người là người phương nào, sao biết tam sinh đại trận chúng ta.

Thanh thổ đạo nhân biến sắc, tựa hồ có chút kinh ngạc.

- Tam sinh đại trận năm đó cũng không phải là bảo vật của sơn môn các người, các người cũng vô pháp dựa

Tiên Ma giới, Đại La Kim Tiên mặc dù là cường giả, nhưng Đại La Kim Tiên cũng không thiếu, trừ phi là tới cái loại cảnh giới tổ sư gia, thực lực Đại La Kim Tiên, ngay cả Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không dám trêu chọc, đây mới là cường giả, chính tổ sư gia cũng bị Hỗn Thế Ma Vương ở Huyền Thiên nội địa đánh chết.

Nhạc Thành biết, chính mình cho dù đạt tới thực lực tổ sư gia cũng không đủ, hơn nữa chỉ dựa vào thực lực một người cũng không đủ, một người cho dù thực lực có cao tới đâu cũng khó giữ được Hạo Thiên môn, cho nên cũng chỉ có thể làm cho thực lực Hạo Thiên môn mạnh mẽ hơn, đồng thời thực lực của chính mình cũng phải tăng lên mới được.

Thấy được thực lực Lang Lễ, Nhạc Thành trong lòng muốn Lang Lễ phải đột phá mới được, lúc đó mới có thủ đoạn bảo mệnh, ở Huyền Thiên nội địa đều là đấu sư cùng ma pháp sư, lúc đó hẳn có thể thoải mái chạy trốn chết, nhưng ở Tiên Ma giới không giống như vậy, thủ đoạn của hẳn người khác đều có, muốn chạy trốn rất là khó khăn, cho dù hẳn có Thần Nông đỉnh cùng Hạo Thiên Tháp, nếu gặp phải siêu cấp cường giả thì chỉ có nước vẫn lạc.

- Thực lực, nhất định phải nhanh hơn tăng cường thực lực.

Nhạc Thành cắn răng nói, không có thực lực, cũng chỉ bị người ta áp chế, thực lực mới có thể đại biểu cho tất cả.

Lúc này trận chiến đấu kịch liệt, mặc dù Bạch Thạch sơn có hơn hai trăm người tới, nhưng Lang Lễ, La Nguyên, Trình Anh, Truy Nguyệt Đạo Nhân, Diễm Ma áp chế, Bạch Thạch sơn không chiếm được tiện nghi, ngược lại đã rơi vào hạ phong.

Không ngừng có người ở ngã xuống, tiếng kêu thê thảm truyền ra, Nhạc Thành nhìn thấy trong lòng không có chút cảm xúc, thực lực không đủ, cũng chỉ có thể bị người đánh chết, ở Tiên Ma giới, thực lực càng thêm trọng yếu.

Ước chừng gần một canh giờ sau, người của Bạch Thạch sơn ngã xuống gần hết, mà lúc này, Hạo Thiên môn ngã xuống mười mấy người, trong đó còn có một La Thiên thượng tiên trung kỳ.

Hạo Thiên môn ngã xuống một La Thiên thượng tiên, Nhạc Thành nhìn thấy cũng luyến tiếc, La Thiên thượng tiên đã tiếp cận Đại La Kim Tiên, loại cường giả này hiện tại Hạo Thiên môn đang thiếu, chính Nhạc Thành cũng hiểu được, nếu muốn thực lực đột phá, trừ bỏ tĩnh tâm ngộ đạo, còn phải từ sinh tử lĩnh ngộ mới có tác dụng, vì người của Hạo Thiên môn có thể đột phá trở thành cường giả, Nhạc Thành cũng chỉ có thể để mọi người khảo nghiệm.

Trong tay thủ ấn biến hóa, những người bị nhốt ở Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận lại xuất hiện ở trước người Hạo Thiên môn

Một hồi tàn khốc chém giết bắt đầu, Thiên Lô từng trận, mấy nghìn dặm có thể nghe được, hơi thở cuồng bạo khuấy động.

Lúc này Nhạc Thành cũng tới chỗ một tên Thiên tiên trung kỳ của Bạch Thạch sơn, Âm Dương Kiếm trong tay kiếm quang đại thịnh, kiếm quang cường hãn khuấy động, Phong Lô sí cùng Kim Long thân thể quanh thân mở rộng, nhất thời làm cho mọi người kinh ngạc không thôi.

Kiếm quang tàn sát bờ bãi, kiếm quyết Nhạc Thành biến hóa, từng đạo kiếm quang nhất thời đánh về phía tên Thiên tiên trung kỳ kia.

Đối với một tên Thiên tiên trung kỳ, Nhạc Thành trong lòng không sợ, chính mình mặc dù chỉ là Thiên tiên sơ kỳ, nhưng dựa vào các loại thủ đoạn, cũng có thể đối kháng, vừa vận mượn đối phương làm đối thủ, đối với lĩnh cần nghiệm chứng.

Đối mặt Nhạc Thành chính là một tên áo trắng đạo nhân, trong tay tiên khí là một thanh trường kiếm, kiếm quang nhất thời đánh về phía Nhạc Thành, tên này thấy Nhạc Thành tu vi không bằng mình, nhưng thực lực cũng không dưới mình, mơ hồ còn chưa dùng toàn lực.

Điều này làm cho tên áo trắng đạo nhân trong lòng bất an, sát chiêu vừa ra, đối phương cũng có thể biến nguy thành an, mà thực lực càng đánh càng mạnh.

Mà lúc này Nhạc Thành muốn nghiệm chứng một chút linh ngộ về Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết uy lực rất lớn, uy lực không ở chính dưới thần thông.

1128. Chương 958: Đối Kháng La Thiên Thượng Tiên (4).

Về phần không gian thần thông kia, Nhạc Thành cũng không dám tùy tiện dùng, lần trước thi triển một chút, tiêu hao pháp lực hầu như không còn h, thực lực của hắn không đủ, không lên tùy tiện dùng mới tốt.

Đối thủ là Thiên tiên trung kỳ, Nhạc Thành hiện tại cũng dùng toàn lực, ở trạng thái bình thường Nhạc Thành biết thực lực của mình còn hơn đối phương, nhưng là do hơn về thần thức mà thôi, nếu muốn đánh chết đối thủ, chính hắn có thể thi triển nguyên thần công kích, mặc dù nguy hiểm, nhưng có ưu thế nhất định.

Nhưng hiện tại là luyện tập, không cần thi triển nguyên thần công kích, cho dù là chặn đánh đối phương, hắn hiện tại cũng có thủ đoạn của hắn, hoàn toàn không cần thi triển nguyên thần công kích, dưới nguyên thần công kích, nếu đối phương nguyên thần càng mạnh, hậu quả liền nghiêm trọng.

Trong khoảng thời gian này linh ngộ vài thứ, Nhạc Thành lúc này thi triển ra, tất nhiên là công kích từng đợt từng đợt hướng về phía đối phương rồi, hơn nữa chỉ dùng để thuận thực mà thôi.

Ước chừng qua nửa canh giờ, tên Thiên tiên trung kỳ áo trắng mặc dù chỉ né tránh, nhưng vẫn bị Nhạc Thành quần lấy dùng để luyện tập.

- Tốt lắm, chết đi.

Hàn ý lóe ra, Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, Âm Dương Kiếm chia ra làm chín, sau đó hóa thành hàng vạn hàng nghìn, hàng vạn hàng nghìn bóng kiếm đan vào thành một kiếm trận thật lớn xé rách không gian đem áo trắng đạo nhân bao phủ ở tại trong đó.

Áo trắng đạo nhân sắc trầm xuống, trong mắt khủng hoảng, sau đó khôi phục trấn tĩnh, hắn tu luyện tới Thiên tiên, trong lòng đều có định lực nhất định, nếu không cũng không thành tiên.

Nhất thời áo trắng đạo nhân trong tay pháp quyết đánh ra, trường kiếm trong tay cũng hóa thành vạn đạo bóng kiếm, bóng kiếm tạo thành một đạo kiếm tường, Nhạc Thành ngưng tụ bóng kiếm bị ngăn ở ngoài.

- Âm Ảnh Kiếm.

Ba đạo kim sắc lưu quang trong tay Nhạc Thành lúc này bắn nhanh ra, đồng thời tam đầu cự thú ở trong kiếm quang trào ra, xé rách không gian trực tiếp ầm ầm lao đến.

Tam đầu cự thú bốc lên, kiếm tường tê nứt ra rồi đổ sụp, đồng thời ba đạo kim sắc lưu quang bạo lực mà lên, trực tiếp xuyên thấu không gian đánh về phía tên Thiên tiên này.

- Sư sư.

Áo trắng đạo nhân vừa thấy không ổn, nhất thời sắc mặt trầm xuống, đánh ra một cái quang quyển, quang quyển này hình thành một cái không gian thật lớn cắn nuốt, cũng đem ba chuỗi Âm Ảnh Kiếm Nhạc Thành khổng chế.

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, người của Tiên Ma giới đều có pháp bảo, mỗi một kiện pháp bảo tiên khí đều mạnh hơn của hắn nhiều, xem ra hắn cần nghĩ biện pháp luyện chế hoặc luyện hóa vài món pháp bảo mới được, nếu không chiến đấu thật bất lợi.

Thầm mắng một tiếng, Nhạc Thành trong tay cũng pháp quyết đồng thời biến hóa, ẩn đường thanh mang chợt lóe ra.

- Thổ chi không gian, hỏa chi không gian, mộc chi không gian, thủy chi không gian, kim chi không gian, lôi điện không gian, phong chi không gian, tinh thần không gian.

Tám tầng không gian lực nhất thời bao phủ đối thủ ở tại trong đó.

Không gian lực cường hãn vô cùng, áo trắng đạo nhân kia nhất thời lâm vào một mảnh nước sôi lửa nóng bỏng, mưa rền gió dữ, băng phong điện cũ, không gian trói buộc thân hình bị áp chế, tốc độ nhất thời chậm hơn mấy lần, sắc mặt cũng trắng bệch vô cùng.

- Hắc ám không gian.

Lúc này Nhạc Thành trong tay pháp quyết lại biến hóa, bên trong hắc ám thối quết xuống, đồng thời bên trong không gian nhất thời bao phủ tàn sát bừa bãi, áo trắng đạo nhân lúc này máu tươi từ trong miệng phun ra.

Hạo Thiên Thập không gian, sau khi đạt tới Thiên tiên, Nhạc Thành mới có thể nắm giữ đến tầng thứ chín, còn một tầng Quang Minh không gian cuối cùng không thể thi triển, nhưng lúc này chín tầng không gian, cũng đủ để áp chế đối thủ.

- Bạo.

Nhạc Thành hai tay đánh ra, không gian nhất thời vặn vẹo sụp đổ, quanh mình không gian gãy lìa, hơi thở tán loạn, mà tên áo trắng đạo nhân ánh mắt tuyệt vọng, nguyên thần đều không thể đào thoát, ngay tại không gian nứt toác thành tro tàn.

- Tiểu tử, ngươi chết cho ta.

Nhưng vào lúc này, một tiếng quát lạnh từ phía sau Nhạc Thành vang lên, một đạo đao mang chói mắt trực tiếp bổ về phía sau lưng Nhạc Thành, đao mang chém ra không gian sụp đổ.

- Chủ nhân cẩn thận.

Diễm Ma, Thú Ma, Lang Lễ sắc mặt đại biến, đòn công kích này nháy mắt đánh về phía Nhạc Thành, chính ba người cũng không phản ứng kịp.

Sau lưng biến hóa, Nhạc Thành cũng sớm phát hiện, lúc này cảm giác được thực lực của đối phương, không khỏi trong lòng trầm xuống, người này thực lực còn hơn hắn rất nhiều.

- Xuy.

Đao mang lúc này nháy mắt đánh rớt, thân ảnh Nhạc Thành bị chém thành hai nửa, phía sau Tử bào đạo nhân lộ ra ý cười.

- Sư sư.

Thân ảnh Nhạc Thành nhất thời thuấn di đến hơn ba trăm thước, vừa mới bị Tử bào đạo nhân bổ tới chính là một đạo tàn ảnh mà thôi, Phong Lô sí tốc độ hiện tại nhanh hơn vài phần.

- La Thiên thượng tiên sơ kỳ.

Cảm giác người vừa mới đánh lén chính mình là Tử bào đạo nhân. Nhạc Thành sắc mặt biến hóa, không nghĩ tới La Thiên thượng tiên như vậy.

- Chủ nhân.

- Chủ nhân.

Lang Lễ, Diễm Ma, Thú Ma nhất thời đến bên người Nhạc Thành, Thú Ma thả Xích Ma Hung Mãng ở tại trên không.

- La Thiên thượng tiên sơ kỳ, ta làm cho ngươi thân hình câu diệt.

Diễm Ma quát một tiếng, nhìn La Thiên thượng tiên nói.

- Diễm Ma chậm đã, tên này lưu cho ta.

Nhạc Thành nói, thực lực La Thiên thượng tiên nhìn xem chính mình có thể liều mạng hay không, nếu mình có đối thủ mạnh mới có thể linh ngộ càng nhiều, mới có thể đột phá.

- Chủ nhân, này...

Nhạc Thành mới là Thiên tiên sơ kỳ, mà đối phương là La Thiên thượng tiên sơ kỳ, hơn kém cũng quá nhiều, Lang Lễ có chút lo lắng nhìn Nhạc Thành nói.

- Không có việc gì, ta có chừng mực, các người đi đối phó người khác, nhớ kỹ, một tên cũng không để lại.

Nhạc Thành nhìn Lang Lễ cùng Diễm Ma, Thú Ma nói, Nhạc Thành đã quyết định, cũng không tính toán thay đổi, không phải vượt cấp khiêu chiến sao, như vậy mới có áp lực, mới có thể đột phá, có Hạo Thiên Thập cùng Thần Nông đỉnh, còn có không gian thần thông cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, cùng tam vị chân hỏa, Nhạc Thành không tin chính mình không địch lại La Thiên thượng tiên, Nhạc Thành trong lòng rất rõ ràng, hẳn là Thiên tiên cũng muốn thử một lần.

—o0o—

1129. Chương 958: Đối Kháng La Thiên Thượng Tiên (5).

- Chủ nhân, vậy người cẩn thận một chút.

Lang Lễ do dự một chút, cũng không nói thêm gì, không thấy trên thân người chủ nhân có bảo vật, lần trước chủ nhân Địa tiên sơ kỳ, cũng đánh chết một cái Thiên tiên, không có nắm chắc chủ nhân cũng không làm, chính mình ở một bên nhìn là tốt rồi.

Lúc này Diễm Ma cùng Thú Ma đánh về phía người của Bạch Thạch sơn, lúc này người của Bạch Thạch sơn tinh thần suy sụp, khó có thể phát huy ra thực lực, hơn nữa còn có Lang Lễ, La Nguyên, La Sát Tiên Tử, Truy Nguyệt Đạo Nhân cường giả áp chế, Bạch Thạch sơn La Thiên thượng tiên lúc này cũng chỉ còn hai ba người, cả Bạch Thạch sơn hơn bốn trăm người, lúc này còn lại ba mươi người, hơn nữa còn tiếp tục bị đánh chết.

Lúc này Hạo Thiên môn tổng cộng mới có một trăm người, lúc này ngã xuống ba mươi người, trong đó La Thiên thượng tiên tổng cộng ba người, trọng thương hai người, cũng xem như là tổn thất thảm trọng, bởi vì Hạo Thiên môn tổng cộng chỉ có một trăm người mà thôi, chết ba mươi người hiện tại cũng chỉ còn lại hơn bảy mươi người.

Đây là chuyện mà không cách nào tránh khỏi, cho dù là Lang Lễ ở đây cũng không cách nào tránh khỏi, đối thủ nguyên thần tự bạo, chết cũng muốn tạo nên một cái đệm lưng, ba La Thiên thượng tiên Hạo Thiên môn bị Bạch Thạch sơn La Thiên thượng tiên nguyên thần tự bạo lôi kéo xuống.

Quay mắt về phía Nhạc Thành, tên La Thiên thượng tiên lúc này thấy sự môn bi thảm, hai mắt sợ hãi, mang theo lửa giận ngập trời, nhìn thấy Nhạc Thành đối kháng hẳn, đối phương còn có bốn Đại La Kim Tiên, chính mình căn bản không thể đào thoát, lúc này cũng không có hy vọng gì, nhất thời tính toán trước đánh chết Nhạc Thành, đối phương mặc dù chỉ là Thiên tiên sơ kỳ, nhưng chính là Hạo Thiên môn chủ, địa vị ở Hạo Thiên Thập tuyệt đối không thấp, nếu chính mình có thể bắt người này, có thể đào thoát được một mạng.

Nghĩ vậy, Tử bào đạo nhân ánh mắt đảo qua, cũng theo dõi Nhạc Thành.

- Tiểu tử, ta trước giúp người báo thù.

Tử bào đạo nhân ánh mắt hàn ý tràn ngập, trong tay đồng thời pháp quyết đánh ra, màu xanh loan đao trong tay nhất thời hóa thành một mảnh hào quang.

Không gian chấn động, Loan Nguyệt Đao xé mở không gian, nháy mắt bỏ về phía Nhạc Thành.

- Đến đây đi.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, Kim Long thân thể trên người thúc dục tới cực hạn, hai tay nâng lên pháp quyết, lúc này Hạo Thiên Thập xoay tròn, Hạo Thiên Thập ong ong tiếng vang, nghênh hướng về phía Loan Nguyệt Đao.

- Thở phì phò thở phì phò.

- Vang ầm ầm.

Một mảnh đao mang kích tán Hạo Thiên Tháp, đao mang kia xé rách không gian, lúc này không thể bỏ ra Hạo Thiên Tháp, từng đạo lực công kích cũng chỉ có thể làm cho Hạo Thiên Tháp tung ra, không thể tổn thương đến Hạo Thiên Tháp mấy may.

Nhạc Thành đánh ra chính là Hạo Thiên Tháp, hẳn biết thực lực của mình không là đối thủ của La Thiên thượng tiên, lúc này có Hạo Thiên Tháp, từng đạo đao phong làm cho huyết khí Nhạc Thành cuộn cuộn không dứt, lực công kích đối phương thật sự là khủng bố.

- Thổ chi không gian, hỏa chi không gian, mộc chi không gian, thủy chi không gian, kim chi không gian, lôi điện không gian, phong chi không gian, tinh thần không gian, hắc ám không gian.

Nhạc Thành thủ ấn trong tay không ngừng biến hóa, chín tầng không gian nhất thời đem đối thủ bao vây trong đó, lúc này Nhạc Thành sử dụng chín tầng không gian lực.

- Đây là cái pháp bảo gì, tại sao lợi hại như thế.

Tiên Ma giới, cũng không phải ai cũng biết Hạo Thiên Tháp, tháp loại pháp bảo ở Tiên Ma giới cũng không ít, một La Thiên thượng tiên cũng nhận thức không ra Hạo Thiên Tháp cũng là bình thường.

Nhìn thấy Nhạc Thành có pháp bảo lợi hại, Tử bào đạo nhân không dám khinh thường, nhìn thấy đối phương rõ ràng là Thiên tiên sơ kỳ, Tử bào đạo nhân cũng không có ý khinh thường.

Lúc này Tử bào đạo nhân bị một mảnh không gian lực quỷ dị trói buộc, chung quanh Sơn Băng Địa Liệt, cuồng phong tàn sát bờ bãi, Thiên Lôi từng trận, còn có mưa to cuồng hỏa, tất cả làm cho Tử bào đạo nhân không thể không toàn lực ứng phó.

- Chết tiệt, phá cho ta.

Không gian trói buộc, Tử bào đạo nhân dữ tợn vạn phần, trong miệng thét lên chói tai, hai tay run lên, một đạo máu huyết cuối cùng phun vào đại phiên kỳ màu vàng, sắc mặt hẳn tái nhợt không ít.

Nhất thời phiên kỳ này đón gió biến hóa, chỉ một hóa thành lại hơn một ngàn thước, âm âm kim mang phình to cần nát không gian trói buộc, giống như thần long, xoay quanh chín tầng không gian trói buộc.

Nhạc Thành nhất thời mê muội, không gian bị phá, chính hắn cũng bị ảnh hưởng.

Chín tầng không gian đem một tên Thiên tiên trung kỳ đánh chết, nhưng đối phó La Thiên thượng tiên, căn bản là không được, Nhạc Thành trong lòng trầm nghĩ, nếu hắn có thể nắm trong tay mười tầng không gian lực, có lẽ vậy khôn La Thiên thượng tiên.

Không gian bị phá, Nhạc Thành nhất thời bạo lui, lúc này Tử bào đạo nhân đánh ra phiên kỳ pháp bảo hướng tới Nhạc Thành, phía trên phiên kỳ kim mang đại thịnh.

Nhạc Thành không sợ chút nào, trong miệng hừ lạnh một tiếng, sắc mặt nghiêm túc tới cực điểm, năm ngón tay đột nhiên co rút lại, pháp quyết trong tay đánh ra, nhất thời Hạo Thiên Tháp xoay quanh ở trên không trung biến lớn.

- Gào khóc gào khóc.

Một tiếng kinh thiên động địa tràn ngập cả thiên địa, thẳng đến càn khôn, hơi thở cuồng bạo trực tiếp thổi quét ra.

Lúc này Hạo Thiên môn nhân cũng đánh chết toàn bộ Bạch Thạch sơn, một đám Hạo Thiên môn lúc này nhìn vào Nhạc Thành cùng La Thiên thượng tiên kia giao thủ.

Môn chủ Địa tiên đối kháng La Thiên thượng tiên, điều này làm cho mọi người xem như mở rộng tầm mắt, một đám cũng mồ hôi lạnh, nhưng chứng kiến môn chủ thúc dục Hạo Thiên Tháp đối địch, cũng làm cho mọi người âm thầm ngạc nhiên không thôi.

Lúc này chỉ thấy Hạo Thiên Tháp hai mươi điều cự long chạy ra, thân thể cao lớn vạn thước, khí tức trên thân là hồng hoang khí thế, nháy mắt che cả thiên địa.

Lúc này Tử bào đạo nhân lông mi nhả lại, vẻ mặt lãnh tuấn, cắn răng phun ra một ngụm máu vào màu vàng đại kỳ, trên người khí thể đột nhiên tăng lên, màu vàng đại kỳ lúc này bạo tăng tới hai vạn thước, che ở trên không trung, màu vàng đại kỳ ở trên không trung huy động, tựa hồ hồng thiên vận địa vậy.

Hai mươi điều cự long lúc này gầm nhẹ, mỗi tiếng kêu cơ hồ kinh thiên động địa, mỗi một điều cự long đều mang theo lực lượng bất đồng, hoặc là lôi điện, hoặc là đại hỏa..., âm âm rít gào hướng về phía màu vàng đại kỳ.

Hai người dây dưa cùng một chỗ, trong thiên địa phong vân biến sắc, hơi thở cuồng bạo mệnh mông kéo dài nghìn vạn dặm. Cả mặt đất đều san thành bình địa.

Lực lượng lớn như thế, làm cho mọi người trợn mắt há hốc mồm đứng lên, lực lượng này quá cuồng bạo.

- Vang âm âm.

Một mảnh không gian sụp đổ, hai mươi điều cự long lúc này cũng biến mất ở trong không gian, Nhạc Thành thân hình bị đánh bay mấy ngàn thước xa, trong miệng máu tươi phun ra, không phải Hạo Thiên Thập không được, mà là thực lực Nhạc Thành bây giờ chưa thể toàn lực thúc dục Hạo Thiên Thập, đồng thời cũng không đủ tu vi đối kháng La Thiên thượng tiên.

Nhưng tên La Thiên thượng tiên tựa hồ cũng ăn thiệt thòi không nhỏ, thân hình bạo lui vài trăm thước, hấn cắn răng pháp quyết biến hóa, nhất thời không trung phong vân biến sắc, tựa hồ là có vô tận uy áp cuồng bạo trào ra.

—o0o—

1130. Chương 959: Vô Thượng Thiên Ma (1).

-Lúc này La Thiên thượng tiên bắt đầu thi triển lực La Thiên, chỉ thấy quanh thân Tử bào đạo nhân xuất hiện một mảnh thanh mang, trong cơ thể hơi thở cuồng bạo khuếch tán, vô tận cuồng phong lao đến, không gian thâm động đột nhiên hiện, lên mang theo một cỗ hơi thở hủy diệt, dần dần áp chế về phía Nhạc Thành.

Lúc này mọi người chung quanh đều khản trương lên, bọn họ đều rất rõ ràng, La Thiên lực này chính là do La Thiên thượng tiên thi triển, dùng linh ngộ chính mình điều động thiên địa lực công kích, không chỉ uy lực khổng lồ, đồng thời do cảnh giới áp chế lực, cảnh giới trực tiếp là linh hồn áp chế, dùng La Thiên lực đối phó Thiên tiên cùng Địa tiên là thiên địa quy tắc áp chế, đồng thời hơi thở áp chế đủ làm cho Thiên tiên, địa tiên không thể đối kháng.

Lúc này Nhạc Thành cũng cảm giác được loại biến hóa này, La Thiên thượng tiên cùng Thiên tiên là ở cảnh giới khác nhau, tới thực lực Địa tiên hết thấy tu luyện đều lấy việc lĩnh ngộ là chính, lực lượng thân mình cường thịnh cũng không thể cùng thiên địa lực lượng đối kháng, cho nên lĩnh ngộ ra bản thân đạo, dùng nó để điều động thiên địa lực lượng cho mình sử dụng.

Tại mảnh uy áp khí thế, Nhạc Thành cảm giác được sâu trong linh hồn chính mình bị một cỗ thiên địa lực lượng áp chế, nguyên thần trong đầu đều đang run rẩy, trực tiếp ảnh hưởng tới thực lực của bản thân mình.

Lúc này hoàng mang bắt đầu từ trong cơ thể Nhạc Thành khuếch tán ra, theo mảnh hoàng mang này xuất hiện, tất cả uy áp nhất thời biến mất không thấy.

Tên La Thiên thượng tiên này có thực lực còn mạnh hơn trong tưởng tượng Nhạc Thành rất nhiều, lúc này Hạo Thiên Thập cũng không thể trấn trụ được đối phương, cho nên Nhạc Thành cũng không tính dùng Thần Nông đỉnh, với việc Nhạc Thành lĩnh ngộ Thần Nông đỉnh, không bằng Hạo Thiên Thập được.

Cho nên lúc này mặc dù Nhạc Thành không dám thi triển thần thông lực lượng, nhưng trong cơ thể vận chuyển thần thông lực cũng không có vấn đề gì, thần thông vận chuyển, Nhạc Thành cảm giác được thiên địa áp chế đều biến mất.

- Tru Tiên.

Hiện tại Nhạc Thành cũng thi triển ra lĩnh ngộ về Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, Tru Tiên là do Nhạc Thành lĩnh ngộ chiêu thứ nhất của Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết mặc dù

mới là một thức, nhưng một thức này Nhạc Thành có thể cảm giác được nó biến hóa vô cùng, công kích liên miên không dứt.

Chiêu thứ nhất của Tru Tiên, là do Nhạc Thành lĩnh ngộ ra, lúc này miễn cưỡng có thể thi triển, cho nên, Nhạc Thành cũng thử kiểm tra một chút, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết trong truyền thuyết lợi hại như thế nào.

Pháp quyết trong tay biến hóa, trường kiếm quỹ dị ở trong tay Nhạc Thành đánh ra, kiếm khí che trời tung bay loạn vũ.

Trường kiếm ở trên không trung ngưng tụ ra, có điểm cảm giác hư vô, trên thân kiếm khí thể mãnh liệt, kiếm không ngưng tụ là do Nhạc Thành lĩnh ngộ ‘Đạo’ Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết ngưng tụ.

Cơ hồ lúc này, La Thiên kiếm bắt đầu có biến hóa, thiên địa kiếm quang đột nhiên tầng tầng hiện lên, kiếm quang từng đạo xuất hiện quy tắc huyền diệu.

Lúc này quy tắc huyền diệu xuất hiện, một cỗ lực lượng cường đại hiện ra, trong lúc này bóng kiếm nhất thời thu liễm lại.

Pháp lực khổng lồ, không gian dòng khí mãnh liệt quay cuồng, lúc này bóng kiếm hóa thành một đóa hoa sen ba mươi sáu cánh, tạo thành kiếm khí ngang trời, muốn đem không gian phá toái.

Ba mươi sáu cánh hoa sen xoay quanh không gian, mấy đạo kiếm quang đan vào một chỗ, thiên địa giao động, lúc này khí thể trên người Nhạc Thành tiếp tục kéo lên, ba mươi sáu cánh hoa sen hóa thành ba mươi sáu đạo kiếm quang, ba mươi sáu kiếm này vững vàng như núi, ầm ầm tiếng nổ mạnh, hướng về phía Tử bào đạo nhân lao đến.

Lúc này đám người Lang Lễ, La Nguyên, Trình Anh nhìn thấy Nhạc Thành thi triển ra một kiếm chiêu, trên mặt mọi người đều run rẩy lên, một kiếm này thật sự làm cho mọi người không thể tưởng tượng nổi.

Ba mươi sáu kiếm này là do La Thiên thượng tiên ngưng tụ không gian La Thiên lực va chạm vào nhau, nhất thời thiên địa biến hóa, không gian gãy lìa, trong hư không dập nát, hơi thở cuồng bạo cùng kiếm quang mở ra, trong vòng trăm dặm không gian lâm vào hắc ám, chỉ có kiếm quang trong hư không giống như tia chớp chiếu rọi, làm cho mọi người cảm giác hoảng sợ.

- A.

Một tiếng kêu ngắn ngủi vang lên rồi biến mất, mọi người ở bên trong kiếm quang rõ ràng nhìn thấy, ba mươi sáu đạo kiếm quang chém nát đối phương, không gian thâm động cuối cùng cuốn vào trên người tên La Thiên thượng tiên này.

Chỉ thấy tên La Thiên thượng tiên hóa thành tro tàn, nguyên thần cũng biến thành sương khói.

Lúc này trong vòng ngàn dặm trên không trung không gian bắt đầu chữa trị, sau đó không lại ánh sáng, trên không trung Nhạc Thành thu hồi thanh kiếm vào trong tay, thân ảnh bay tới bên người mọi người, sắc mặt hắn lúc này trắng bệch, vội lấy ra một viên Hồi Nguyên đan cho vào trong miệng, hiện tại Hồi Nguyên đan đối với Nhạc Thành tác dụng cũng không lớn, một viên Hồi Nguyên đan khôi phục không được một nửa thực lực.

Nhìn thấy Nhạc Thành, mọi người đều tròn tròn mắt, Thiên tiên sơ kỳ đánh chết La Thiên thượng tiên sơ kỳ, mọi người lúc này tưởng tượng chính mình nhìn lầm, có lẽ là môn chủ che giấu thực lực, thực lực của môn chủ không phải là Thiên tiên sơ kỳ, bằng không không có thể, đặc biệt một kiếm cuối cùng kia, mọi người đều có thể cảm giác được uy lực một kiếm cuối cùng kia, đặc biệt La Nguyên, Trình Anh, Truy Nguyệt Đạo Nhân đều nhìn không rõ một kiếm cuối cùng kia.

Chỉ có đám người Lang Lễ, Diêm Ma biết, Nhạc Thành thực lực chính là Thiên tiên sơ kỳ mà thôi, chẳng qua là tu luyện Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết trong truyền thuyết, đối với uy lực Tru Tiên kia đám người Lang Lễ cũng cảm thấy sợ hãi.

- Tất cả mọi người đi về trước đi.

Nhạc Thành sau khi dùng một viên Hồi Nguyên đan, có vẻ khôi phục một chút sức lực, sắc mặt vẫn trắng bệch, vừa mới tiêu hao pháp lực đến cực hạn, nếu còn bị tiêu hao thêm một chút nữa, cho dù là một chút thôi, Nhạc Thành cũng cảm giác được, chính hắn muốn thi triển thần thông kia cũng sẽ bị hôn mê mấy ngày.

Lúc này Nhạc Thành có thể cảm giác được uy lực của Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết còn hơn thần thông kia một chút, chính hắn hiện tại là Thiên tiên sơ kỳ, Nhạc Thành có thể miễn cưỡng thi triển thần thông kia một lần, mà lúc này thi triển một lần Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết tiêu hao pháp lực tới cực hạn rồi, tiêu hao càng lớn hơn, uy lực cũng càng lớn, nói như vậy Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết uy lực còn hơn thần thông kia một chút.

Đây chính là hai con bài chưa lật của hắn, tiêu hao cũng không có thể đối kháng được, Nhạc Thành trong lòng cũng có tính toán, sau này không phải đến thời điểm cuối cùng, hắn cũng không thi triển Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết cùng thần thông kia, nếu một kích không trúng, chính hắn sẽ gặp phải phiền toái lớn.

Mọi người Hạo Thiên môn bắt đầu theo mệnh lệnh của Nhạc Thành rời khỏi, mà Nhạc Thành thủ ấn biến hóa, trực tiếp đem Hạo Thiên Tháp trên không trung hóa thành một cái tháp nhỏ, sau đó thu hồi Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận.

- Lang Lễ, ta muốn bế quan một chút, trong khoảng thời gian này Hạo Thiên môn giao cho người.

Sau khi trở lại Hạo Thiên môn, Nhạc Thành nhìn Lang Lễ nói, sau đó tiến nhập vào trong đại điện, bày ra một đạo cấm chế khoanh chân ngồi xuống bắt đầu bế quan.

Lần đầu tiên thi triển Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, trong đầu Nhạc Thành lại cảm giác được linh ngộ, một khối ngọc giản trong đầu tựa hồ có thể nắm bắt được quy tắc của thiên địa.

—o0o—

1131. Chương 959: Vô Thượng Thiên Ma (2).

Lúc này Nhạc Thành lâm vào linh ngộ, linh quang vừa hiện đúng là cơ hội khó có được, Nhạc Thành tự nhiên là không thể bỏ qua cơ hội như vậy, trong lúc Nhạc Thành linh ngộ, Hạo Thiên Tháp linh khí lúc không ngừng cuộn cuộn tiến nhập vào trong cơ thể Nhạc Thành, sau đó hóa thành pháp nguyên cung cấp cho Nhạc Thành.

Mà một bộ phận linh khí, lúc này cũng tiến vào tiểu đan điền của Nhạc Thành, lúc này trong tiểu đan điền Nhạc Thành dấu khí hải dương đã bắt đầu đạt tới trạng thái sung mãn, nhưng vẫn hấp thu lực lượng vô cùng vô tận.

Tin tức Hạo Thiên môn vừa mới đánh chết Bạch Thạch sơn liền lan truyền ra ngoài, tất cả người của Bạch Thạch sơn toàn bộ ngã xuống, một người cũng không thể chạy thoát, nhất thời làm cho các sơn môn chung quanh chấn động.

Không ít sơn môn đều an bài người đến điều tra thực giả, Bạch Thạch sơn nói như thế nào cũng có ba Đại La Kim Tiên, trong đó một người là Đại La Kim Tiên trung kỳ, ba người này có thể đánh được Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Các sơn môn phụ cận đều biết Hạo Thiên môn có ba Đại La Kim Tiên sơ kỳ mà thôi, làm sao lại có năng lực đánh chết người của Bạch Thạch sơn, mọi người lúc này đều nghĩ tới Hạo Thiên môn đã mời người giúp đỡ.

Sau khi điều tra, mọi người cũng chỉ có thể điều tra được, Hạo Thiên môn có một tân môn chủ mà thôi, còn vấn đề khác không ai có thể tra ra được.

Mà đệ tử của Hạo Thiên môn đều tiếp tục ở Ngọc Hư sơn tu luyện, Ngọc Hư sơn vốn chỉ có một trăm đệ tử, cùng Bạch Thạch sơn đại chiến lúc này cũng chỉ còn bảy mươi người, chín La Thiên thượng tiên bây giờ còn ba.

Mặc dù tất cả mọi người trong lòng cảm thấy khó sống, nhưng đánh chết người của Bạch Thạch sơn, bảo vệ Ngọc Hư sơn, đối với người của Hạo Thiên môn là chuyện tình đáng cao hứng.

Đồng thời có Lang Lễ ở trong tông môn, người của Hạo Thiên môn đều cảm thấy ưỡn ngực ngẩng cao đầu, về sau cũng không cần e ngại đám sơn môn phụ cận khi dễ nữa.

Bên trong Vô tận hư không, một người cao lớn mấy chục thước xuất hiện, bỗng đứng ở hư không xuất hiện một đạo kim mang, thân ảnh này làm cho mọi người cả kinh.

Nhưng một lát sau, thân ảnh thật lớn này thủ ấn trong tay biến hóa, đồng thời một đạo hắc mang từ ấn đường bắn ra hướng về phía hư không bắn tới.

- Người chẳng lẽ muốn khơi mào Tiên Ma giới đại chiến sao?

Vào lúc này, một đạo thanh âm truyền tới, đồng thời hào quang xuất hiện, ngăn cản tại phía trước mảnh hắc mang này.

- Ha ha ha ha, người có thể vây khốn ta sao, người cùng đừng nghĩ giết được ta, ta không chết, người không thể an tâm, nhưng người có thể vây khốn ta, nhưng đừng nghĩ ngăn cản ta.

Thân ảnh khổng lồ cười lớn, chung quanh tại đây cười lớn, một cỗ ma khí tràn hư không tràn ngập, thân ảnh khổng lồ đánh ra một đạo hắc mang bạo lực ra, hắc mang trực tiếp bổ về hư không, sau đó biến mất vô ảnh vô tung.

- Ai...

Lúc này ở một chỗ trong hư không, có một đạo thân ảnh khẽ lắc đầu thở dài, nói:

- Sư đệ, lần này ta tìm người, Tiên Ma giới hàng tỉ năm đại loạn chỉ sợ đã bắt đầu rồi.

Thời gian Nhạc Thành lĩnh ngộ, nhưng lần này lĩnh ngộ cũng không thành, mới ba năm thời gian, cho dù không thọ cùng thiên địa, nhưng với vô tận năm tháng, mấy năm, mấy chục năm đối với tu luyện giả mà nói không tính là cái gì, trong nháy mắt đã vượt qua rồi.

Nhạc Thành mở ra hai mắt, hai mắt sáng ánh như sao chói mắt, hơi thở quanh thân biến hóa, lần này lĩnh ngộ Nhạc Thành thu hoạch cũng không ít.

Cảm giác trong cơ thể tràn đầy pháp nguyên, Nhạc Thành mỉm cười, với tu vi một năm thời gian tiến bộ không ít, nhưng Nhạc Thành hiện tại càng thêm chú trọng chính là lĩnh ngộ đạo, lúc thi triển thần thông cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, Nhạc Thành mới biết được, thực lực không nhất định là tu vi cao.

Chính tổ sư gia có tu vi Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nhưng Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không dám đến gây chuyện, có lẽ tổ sư gia chính là lĩnh ngộ đạo đạt thành tựu cực cao rồi.

Nghĩ đến tổ sư gia, Nhạc Thành mới nghĩ đến đám La Nguyên chính là sư huynh đệ, như vậy tính tổ sư gia chính là sư phụ chính mình, dù sao Tu Chân Giới Hỗn Nguyên Chân Kinh cũng không biết là do ai truyền, về sau mình kêu tổ sư gia là sư phụ đi.

Kiểm tra tiểu đan điền biến hóa, Nhạc Thành thấy có chút sai biệt, bên trong tiểu đan điền không có gì biến hóa, bên trong đấu khí hải dương còn có thể thừa nhận lực lượng, nhưng đấu khí hải dương kim đan chói mắt vô cùng.

Đối với đấu khí, Nhạc Thành cũng không có quá mức để ý, phỏng chừng có thời gian nhất định đột phá.

Thần niệm tỏa ra, Nhạc Thành gọi Lang Lễ, một năm ở Hạo Thiên môn Nhạc Thành muốn biết một chút, hiện tại hẳn là môn chủ Hạo Thiên môn, Hạo Thiên môn lại là do sư phó sáng chế, hẳn nhất định phải phụ trách mới được.

Một lát sau Lang Lễ đi đến đại sảnh, ở trong miệng Lang Lễ Nhạc Thành biết được, một năm này Hạo Thiên môn cũng không có phát sinh sự tình gì, mọi người Hạo Thiên môn đều đang bế quan tu luyện, Thanh Đồng cùng Vạn Biến Thiên Ma, Diễm Ma, Thú Ma đều đang bế quan, Diễm Ma tựa hồ tới giai đoạn đột phá.

Đối với Diễm Ma đột phá, Nhạc Thành có chút kinh hỉ, nhưng ngẫm lại cũng không có cái gì ngoài ý muốn, ở Huyền Thiên nội địa gần vạn năm, Diễm Ma ngay từ đầu chính là La Thiên đại Ma hậu kỳ, hiện tại đột phá, cũng là chuyện rất bình thường.

Nghĩ tới Diễm Ma lần này thuận lợi đột phá vô thượng Thiên ma sơ kỳ, cũng chính là một Đại La Kim Tiên cường giả, đồng thời bên người mình cũng có thêm một cường giả, Nhạc Thành cũng chờ mong.

Mà Thanh Đồng sau khi cắn nuốt Thanh Quang đạo nhân, chỉ sợ cũng bắt đầu đột phá, về phần Thú Ma cùng Vạn Biến Thiên Ma Cổ Thành Vệ, Nhạc Thành đoán chừng hai người này cách đột phá cũng không xa, hai người ở Huyền Thiên nội địa mấy vạn năm thời gian, lúc này cũng đều là tu vi Thiên ma đỉnh phong, cũng đến thời điểm đột phá rồi, có chăng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi, tin tưởng lần này bế quan, hai người cũng có thể đột phá.

Ở trong miệng Lang Lễ, Nhạc Thành biết được mấy tháng trước, không ít sơn môn phụ cận đều đi tìm hiểu Hạo Thiên môn, nhưng không có người nào dám đến gần, bởi vì chuyện của Bạch Thạch sơn cũng đủ làm cho các sơn môn chung quanh kinh sợ.

Rồi sau đó, Nhạc Thành có một việc muốn hỏi Lang Lễ, Hạo Thiên môn hiện tại cũng chỉ có bảy mươi người, một môn phái như vậy thực lực quá yếu, ở Tu Chân Giới mở rộng sơn môn thật ra dễ dàng, trực tiếp đến thế tục lựa chọn một ít đệ tử tiến vào sơn môn là xong, nhưng ở Tiên Ma giới, Nhạc Thành không biết làm như thế nào mới có thể mở rộng thực lực Hạo Thiên môn.

- Chủ nhân, ở Tiên Ma giới chúng ta nếu muốn nhận người cũng không dễ dàng, người bình thường nếu muốn gia nhập chính là gia nhập Tiên Đạo liên minh hoặc là Ma Đạo liên minh, cũng như Thái Hoa sơn Cực Nhạc Thành có Cực Nhạc Thành thành chủ, cho nên có nhiều người muốn gia nhập chính là Thái Hoa sơn.

- Còn Hạo Thiên môn là môn phái loại nhỏ, cũng không có mấy người đến gia nhập, cũng chỉ có một chút tán tu không muốn gia nhập Tiên Đạo liên minh làm vật hi sinh, cho nên mới lựa chọn gia nhập Hạo Thiên môn, Bạch Thạch sơn mà thôi, cũng chỉ cầu một chỗ tu luyện mà thôi.

Lang Lễ nhìn Nhạc Thành nói.

- Ý của người là, Hạo Thiên môn nếu muốn mở rộng thực lực, cũng chỉ chờ tán tu gia nhập, những tán tu này tu luyện không phải Hỗn Nguyên Chân Kinh của Hạo Thiên môn, chẳng lẽ coi Hạo Thiên môn không người?

Nhạc Thành hỏi.

Tiên Ma giới tán tu, có rất nhiều người phi thăng lên Tiên Ma giới, tu luyện đều có tu luyện công pháp của chính mình, nếu để cho tán công trùng tu, đây là không có khả năng, cho nên Nhạc Thành cảm thấy có chút nghi hoặc.

—o0o—

1132. Chương 959: Vô Thượng Thiên Ma (3).

- Chủ nhân, người không biết, tới Địa tiên, Địa ma, tác dụng tu chân công pháp cũng không quá lớn, tới tầng thứ này nếu muốn thực lực đột phá, trừ bỏ tu luyện ra quan trọng nhất chính là linh ngộ, ở các sơn môn, còn có người tu vi cao thâm khai đàn giảng đạo, môn nhân mới có thể linh ngộ, gia nhập môn phái chính là muốn nghe đạo ảo diệu, Tiên Ma giới tu luyện giả linh ngộ đến tinh tú, ngàn vạn lần cũng không có một.

Lang Lễ nói.

- Thì ra là thế.

Nhạc Thành lúc này mới hiểu được, tu chân công pháp rất nhiều, mặc dù là đạo pháp Quy Nhất cuối cùng trăm sông đổ về một biển, linh ngộ mới là tối trọng yếu, giống như hắc, trong lúc vô ý chiếm được thần

thông cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, đây cũng đủ cho hần lĩnh ngộ, đặc biệt là một khối ngọc giản trong đầu kia, đều có thể trợ giúp chính mình lĩnh ngộ.

- Hạo Thiên môn nếu muốn mở rộng thực lực, nên làm như thế nào?

Nhạc Thành mặc dù minh bạch rồi, nhưng đối với vấn đề mở rộng Hạo Thiên môn, vẫn không biết làm như thế nào.

- Chủ nhân, sau khi đột phá đến Địa tiên, nếu muốn đột phá tu vi, phương pháp có rất nhiều, có thể là đan dược cũng có thể đề cao tu vi, hoặc là một ít thiên tài dị bảo, cũng có đề cao tu vi, nhưng nhanh nhất chính là lĩnh ngộ, chỉ có lĩnh ngộ mới có thể đột phá, tu vi hiện tại của ta mặc dù lão chủ nhân nhiều năm thường xuyên giảng đạo, lĩnh ngộ của ta đều đến từ lão chủ nhân, năm đó lão chủ nhân ở lĩnh ngộ đạo chính là Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không thể so sánh.

Nói đến lão chủ nhân, Lang Lễ có chút bi thương.

- Nếu muốn mở rộng thực lực Hạo Thiên môn, nói khó cũng khó, nói dễ cũng không dễ, chỉ cần Hạo Thiên môn chúng ta có một vị cường giả, sẽ có tán tu gia nhập, thế lực Tiên Đạo liên minh khổng lồ, cũng bởi vì Tiên Ma giới cường giả chủ yếu đều tới Tiên Đạo liên minh, bởi vì ở Tiên Đạo liên minh có cường giả giảng đạo, cho nên có không ít người nguyện ý gia nhập Tiên Đạo liên minh.

Lang Lễ nhìn Nhạc Thành tiếp tục nói.

Nhạc Thành cũng hiểu được, khai đàn giảng đạo cũng chính là phu tử dạy học bình thường, mỗi người đều có một quyển sách, nhưng sách này đệ tử cầm trong tay cũng xem không rõ, chính mình không thể lĩnh ngộ, cũng chỉ có đi nghe phu tử dạy học, mỗi người thành đệ tử phu tử, khai đàn giảng đạo cũng là như thế, khai đàn giảng đạo cũng là vì tu luyện giả cởi bỏ một ít nghi hoặc trong tu luyện, về phần chân chính tu luyện đều dựa vào lĩnh ngộ của mỗi người, điểm này mới là trọng yếu.

Nói là phu tử dạy học, đệ tử phu tử có thể có Trang Nguyên xuất hiện, phu tử tài hoa cũng không cùng đệ tử, nhưng không có phu tử đệ tử cũng không có thành tựu cuối cùng, mặc dù tu chân khai đàn giảng đạo không thể quơ đũa cả nắm, nhưng cũng không kém xa, cũng là một cái đạo lý lớn này.

Muốn mở rộng thực lực Hạo Thiên môn, Nhạc Thành nghĩ hiện tại rất khó, trừ phi Hạo Thiên môn xuất hiện một vị siêu cấp cường giả, đến lúc đó tự có người gia nhập, xem ra mấy trăm vạn năm Hạo Thiên môn mới có một trăm người ra nhập thì biết, Hạo Thiên môn cũng không có siêu cấp cường giả trấn thủ, sẽ không có người gia nhập, hiện tại muốn người gia nhập, là do Ngọc Hư sơn linh khí sung túc mới gia nhập mà thôi.

Hạo Thiên môn mở rộng tạm thời cũng vô pháp thực hiện, Nhạc Thành bảo Lang Lễ lui ra, chính hần lại muốn bế quan luyện chế một ít đan dược, Thần Nông đỉnh có rất nhiều linh dược, hơn nữa ở Mê Vụ Tùng Lâm chiếm được Bạch Thuật Linh Ô cùng Hóa Linh thảo, Nhạc Thành cũng muốn luyện chế mấy khóa tiên đan đề phòng đến khi cần.

Về phần phương thuốc, sau khi luyện hóa Thần Nông đỉnh, Nhạc Thành mới phát hiện, ở phía trên Thần Nông đỉnh, có vô số phương thuốc, từ dưới phẩm tiên đan đến thượng hạng tiên đều có.

Mà hiện tại Nhạc Thành muốn luyện chế là dùng Hóa Linh thảo làm tài liệu luyện chế một viên Hóa trọc đan, ngoài ra dùng Bạch Thuật Linh Ô luyện chế một viên Phù chính đan, Hóa trọc đan có tác dụng thanh lọc, đối với chính mình hiện tại Thiên tiên sơ kỳ, chính là rất trọng yếu.

Mà Phù chính đan tác dụng càng thêm lớn, ở trong Hỗn Nguyên Chân Kinh có ghi lại, mọi sự lao hình, tinh lậu, thần hôn, khí bại, đem huyền thân phá ứng lạn. Phá ứng lạn, thịnh không được thủy, nhân thân thể suy bại, vẫn không thể đan, cùng là để ý nhất. Nhiên chưa hoàn đan, sau thành công, cũng không thể bị tổn thương.

Luyện mình luyện đến vô mình, nên tảng vững chắc, Tiên thiên thực dương là phục, hỗn làm nhất. Tu chân chỉ đạo, hoàn đan tối dịch, luyện mình tới nan, như không luyện mình mà dục hoàn đan, vạn vô là để ý. Phu hoàn đan giả, như cột cửa phòng ốc, luyện mình giả, nếu không có nền chắc không chỗ xây dựng, nếu chưa từng luyện mình, hoàn đan không thể ngưng kết.

Lời này ý tứ chính là đan dược chính là vật cần của người tu chân, người tu chân nghĩ đến tu thân, sau đó tu thần, tu thần cũng là nguyên thần, linh ngộ thiên đạo, linh ngộ thiên địa quy tắc, đều là phương diện tu thân.

Mà tu thân cũng là chủ yếu, luyện mình luyện đến vô mình thì thân tồn, nên chắc chắn, Tiên thiên thực dương hòa làm một. Lời này ý tứ là thời điểm tu thân không đủ, cho dù là nguyên thần có cường đại cũng vô pháp thừa nhận, mà Nhạc Thành hiện tại luyện chế Phù chính đan có tác dụng tu thân cực lớn, đây cũng là do lúc trước ở Mê Vụ Tùng Lâm, mọi người nhìn thấy Bạch Thuật Linh Ô đều muốn làm của riêng, Bạch Thuật Linh Ô này giá trị thật lớn, đủ luyện chế Phù chính đan, nếu có thể luyện chế một viên Phù chính đan, đối với tu vi có chỗ tốt không thể đánh giá.

Mà trừ bỏ hai khóa đan dược này ra, Nhạc Thành cũng tính toán luyện chế một ít tiên đan Hồi Nguyên đan, dù sao Thần Nông đỉnh có không ít linh dược, cũng đủ luyện chế một ít, trình tự luyện chế Hồi Nguyên đan, hiệu quả tốt hơn nhiều.

Trong tay pháp quyết biến hóa, thân ảnh Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ không thấy, mà lúc này Nhạc Thành cũng ở Thần Nông đỉnh, Thần Nông đỉnh sau khi bị Nhạc Thành luyện hóa, sau đó chiếm cứ ở chỗ sâu trong, còn có thể bảo vệ nguyên thần, đạo này làm cho Nhạc Thành không ngờ, về sau gặp phải đối thủ nguyên thần cường hãn, chỉ cần hãn không chủ động dùng nguyên thần công kích, nguyên thần đối phương cho dù là cường thịnh, đối phương cũng vô pháp dễ dàng xúc phạm tới nguyên thần của mình.

Lúc này, Nhạc Thành khoan chân ngồi ở tại Thần Nông đỉnh, ở đây lúc trước Nhạc Thành còn ở thúy phong cổ nham, chính là Nhạc Thành lúc trước còn không biết đây là Thần Nông đỉnh, nếu mọi người biết, Nhạc Thành sớm nghĩ biện pháp tốt đến Thần Nông đỉnh, hoàn hảo lúc trước không có phát hiện, nếu lúc trước phát hiện ra, sau khi Hỗn Thế Ma Vương trốn, Nhạc Thành lúc đó thực lực rất yếu, phỏng chừng người thứ nhất đã bị Hỗn Thế Ma Vương cắn nuốt rồi.

Tâm niệm vừa động, Nhạc Thành lấy ra không ít linh dược, trong đó còn có Hóa Linh thảo cùng Bạch Thuật Linh Ô. Trong tay pháp quyết biến hóa, Thần Nông đỉnh tam vị chân hỏa bạo bùng mà ra, Thần Nông đỉnh mở ra, tam vị chân hỏa ngưng tụ thành một cái dược đỉnh.

Đem linh dược cho vào trong đó, Nhạc Thành bắt đầu luyện đan dược, có Thần Nông đỉnh luyện chế đan dược, hơn nữa tam vị chân hỏa, luyện chế đan dược thuận buồm xuôi gió.

Nhưng tiên đan cũng không phải một ngày hai ngày có thể luyện chế tốt, hơn nữa hiện tại Nhạc Thành luyện chế tiên đan còn không chỉ một khóa, thời gian từ từ trôi qua, nhোáng một cái đã trôi qua nửa năm thời gian.

Nửa năm sau, bên trong Thần Nông đỉnh, Nhạc Thành đánh ra pháp quyết cuối cùng, một mảnh tam vị chân hỏa nóng cháy trở trong cơ thể, có hai mươi khóa đan dược rơi vào trong tay Nhạc Thành, sau đó cho vào trong bình ngọc.

- Hồi Nguyên đan mới là hạ phẩm tiên đan.

Nhạc Thành nhìn thấy Hồi Nguyên đan, tiên đan này cũng chỉ là hạ phẩm tiên đan.

Nhưng Nhạc Thành một tháng trước luyện chế Phù chính đan cùng Hóa trọc đan đều là trung phẩm tiên đan, nói như vậy, nếu luyện chế trung phẩm tiên đan, cũng phải tới La Thiên thượng tiên hậu kỳ đỉnh phong mới có thể cơ hội luyện chế ra.

Nhưng có tam vị chân hỏa cùng Thần Nông đỉnh, Nhạc Thành hiện tại tu vi Thiên tiên cũng luyện chế được, nhưng thiếu chút nữa thất bại, nếu thất bại, thì đan hủy dược vong, đặc biệt là Hóa Linh thảo cùng Bạch Thuật Linh Ô, chính là thượng giai linh dược, đặc biệt dường như Bạch Thuật Linh Ô, đều có thể là thượng phẩm tài liệu tiên đan, hiện tại bị Nhạc Thành dùng để luyện chế trung phẩm tiên đan mà thôi.

—o0o—

1133. Chương 959: Vô Thượng Thiên Ma (4).

Thu hồi Hồi Nguyên đan trong tay, Nhạc Thành lấy ra một cái đan dược màu xanh to bằng ngón cái, đan dược tràn ngập một mảnh hào quang, linh khí nồng đậm làm cho người ta cảm thấy sáng khoái tinh thần.

Mà đây đúng là Nhạc Thành luyện chế ra Hóa trọc đan, lập tức Nhạc Thành không chút do dự đem đan dược nuốt vào trong bụng, linh dược như thế, không dùng phải xin lỗi chính mình.

Theo đan dược chui vào trong bụng, một cỗ dược lực bằng bạc khuếch tán ở trong cơ thể, Nhạc Thành nhất thời vận chuyển khẩu quyết, phủ ngũ tạng cùng gân cốt cơ thể trong cơ thể lực nhất thời hấp thu dược lực khổng lồ này.

Nhạc Thành có thể cảm giác được dược lực trong cơ thể mình, một cỗ trọc khí bắt đầu tràn ngập, cả thân thể giống như bắt đầu một lần nữa rèn luyện, toàn thân thoải mái nói không nên lời.

Tại trạng thái huyền diệu, suốt hai tháng thời gian, Nhạc Thành mở hai mắt, cảm giác được lúc này vô luận là thân thể hay nguyên thần đều được gội rửa, cả người sáng khoái, tu vi đều đề cao không ít.

Cảm giác thân thể biến hóa, Nhạc Thành vừa lòng cười, cũng không uống phí thời gian luyện chế, mà ngay cả Hóa Linh thảo cũng phải trải qua một hồi chém giết mới được.

Do dự một chút, Nhạc Thành lấy ra Phù chính đan nuốt vào trong bụng, Phù chính đan ở trong cơ thể hóa thành một dòng nước ấm, dược lực bằng bạc ở tứ chi cùng toàn thân trong kinh mạch Nhạc Thành triển khai ra, Nhạc Thành bắt đầu vận chuyển tâm pháp khẩu quyết hấp thu dược lực khổng lồ này.

Lúc này ở một chỗ linh sơn, trong đại sảnh ngồi hơn mười người, theo thứ tự thực lực thấp nhất đều là La Thiên thượng tiên hậu kỳ, thực lực cao nhất là Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi giả.

- Thượng đạo hữu, lần này người gọi ta tiến đến, không biết có chuyện gì quan trọng.

Trong đại sảnh, một Đại La Kim Tiên sơ kỳ ngồi đối diện ở một đạo bào lão giả mặc áo màu lam hải.

- Vị đạo hữu này, tin tưởng mọi người đều nghe nói, mai cốt có người xuất hiện thiên địa dị tượng, đều cho là thần khí khai quật, Tiên Đạo liên minh, Ma Đạo liên minh, cũng không thiếu môn phái Ma đạo cùng hợp thành liên minh đi đến Mai cốt, ta cảm thấy được, Mai cốt ở Thanh Hoa thành, Thanh Hoa thành chúng ta cùng Tiên đạo sơn tạo thành một cái liên minh thử thời vận, nếu có thể được thần khí, đây chính là thiên đại cơ duyên.

Thượng thủ nhìn mọi người nói.

- Chúng ta nghe nói, Mai cốt từ trước đến nay hung hiểm dị thường, lần này xuất hiện thiên địa dị tượng, hẳn là có trọng bảo xuất hiện, chúng ta đang ở Thanh Hoa thành cũng mau có người đến xem, nhưng chúng ta cùng tiến đến chỗ sơn môn, ở trước mặt Tiên Đạo liên minh còn có Ma Đạo liên minh, đều có lực đối kháng, mọi người tạo thành liên minh cũng là muốn tốt hơn cho nó.

Một Đại La Kim Tiên trung kỳ lão giả nhìn Âm Dương nói.

- Điểm này, chúng ta có thể bàn bạc kỹ hơn, hiện tại mọi người ủng hộ nhanh trước thông tri một tiếng, theo mấy sơn môn tạo thành liên minh ở cùng một chỗ, thực lực của hẳn lúc này cũng không đủ cùng Tiên Đạo liên minh, Ma Đạo liên minh chống lại, nếu tất cả mọi người cố ý, chúng ta trước hết thông tri sơn môn

- Hừ, Hạo Thiên môn thật to gan, hôm nay Nam Cốc Động không để yên.

Nam Minh Tử quát lạnh, cùng Nam Ly Tử bạo lui, nhất thời pháp quyết đánh ra.

- Chưa vị đạo hữu chuyện gì cũng từ từ.

Vào lúc này, ba đạo hào quang như tia chớp vào trong đại điện, có bóng nước ngăn cản tại phía trước quả cầu lửa do Lang Lễ ngưng tụ, hai cổ lực lượng dây dưa với nhau, trong lúc nhất thời cũng không bên nào chiếm cứ thượng phong.

—o0o—

1137. Chương 960: Thực Lực Trọng Yếu (3).

- Môn chủ, ba người này chính là Thương Sơn Động Thượng Dương đạo nhân, Thượng Thái đạo nhân, Thượng Huyền đạo nhân, người ra tay chính là Thượng Dương đạo nhân, Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

La Nguyên thần niệm truyền âm nói với Nhạc Thành.

- Hừ.

Nhìn thấy có người ngăn cản, Lang Lễ hừ nhẹ một tiếng, sau đó trực tiếp về tới chỗ ngồi.

- Thượng dương đạo hữu, người tới vừa lúc, vừa mới rồi người cũng thấy, Hạo Thiên môn càng ngày càng suông sã, chẳng lẽ sơn môn như vậy cũng có thể đến liên minh chúng ta sao?

Nam Minh Tử nhìn thấy chủ nhà Thương Dương đạo nhân hiện thân, cũng không ra tay với Hạo Thiên môn, làm thế là không để cho Thương Sơn Động mất mặt.

- Chuyện này ta cũng biết, xin mời Hạo Thiên môn nhận lỗi Nam Cốc Động, mọi người thấy việc này giải quyết như thế nào?

Thượng Dương đạo nhân thần sắc hơi đổi, về chuyện đã xảy ra, lấy tu vi của hắn, tự nhiên thần niệm đã biết rõ.

- Hạo Thiên môn phải nhận lỗi, điều này rốt cuộc chủ ý của ai, nói cho ta nghe một chút đạo lý đi.

Nhạc Thành ánh mắt phát lạnh, từ trên người Thượng dương chân nhân đảo qua, mặc dù hắn không nghĩ trên chóc ai, để cho Lang Lễ đều thu liễm thực lực, nhưng là Hạo Thiên môn bị người khi dễ, cái này không giống, nếu bị người khi dễ trên đầu mà không phản kháng, về sau ai cũng có thể khi nhục Hạo Thiên môn.

- Hạo Thiên môn động thủ Thương Sơn Động, Thương Sơn Động không truy cứu, nhưng trước đây chính là không đúng, chẳng lẽ không xin lỗi sao?

Thượng Dương đạo nhân ánh mắt trầm xuống nhìn Nhạc Thành nói, một cái Thiên tiên nho nhỏ liền dám mới với hắn như thế, trong lòng hắn khó chịu vô cùng.

- Chẳng lẽ chỉ có Nam Cốc Động được khi nhục Hạo Thiên môn sao.

Nhạc Thành vẻ mặt phát lạnh, tiếp tục lạnh nhạt nói:

- Hạo Thiên môn cùng chuyện tình Bạch Thạch sơn, không biết liên quan gì đến Nam Cốc Động, chẳng lẽ các ngươi muốn nói công đạo sao?

- Tiểu tử miệng lưỡi khá lắm, lần này cho các ngươi đến, ta cũng tính toán hỏi một chút về chuyện tình Bạch Thạch sơn, Bạch Thạch sơn là Thanh Hoa thành Tiên đạo sơn môn nhất mạch, Hạo Thiên môn diệt Bạch Thạch sơn, điều này có chút quá phận.

Thượng Dương đạo nhân thần sắc biến đổi, nhìn Nhạc Thành hỏi.

Theo lời Thượng Dương đạo nhân nói xong, mọi người chung quanh sôi nổi bàn tán, tựa hồ đem bốn người vây quanh ở giữa.

Nhạc Thành nhìn thấy, mặc dù không sợ, nhưng trong lòng cũng không khỏi cảm khái, không có thực lực liền bị người ức hiếp, nếu Hạo Thiên Đại Đế còn sống, đám sơn môn này ai dám đối xử Hạo Thiên môn như vậy.

Hiện tại đám sơn môn này tựa hồ vây quanh, đối với trong lòng đối phương, Nhạc Thành tự nhiên có thể đoán đến vài phần, chính Hạo Thiên môn tiêu diệt Bạch Thạch sơn, chiếm được vài món tiên khí, còn có một ít tinh thạch cùng pháp bảo cũng không thiếu, xem như thu hoạch không ít, đám môn phái này chỉ muốn phân một phần mà thôi, nhìn thấy Hạo Thiên môn lần này tới đây một Đại La Kim Tiên trung kỳ, tự nhiên bọn họ tính toán rồi.

Lúc này, Nhạc Thành trong lòng âm thầm cắn răng, một sơn môn về sau hẳn sẽ không bỏ qua, thực lực, chính mình nhất định phải mau chóng tăng cường thể lực.

- Chủ nhân, giao cho ta đi.

Lang Lễ thần niệm truyền âm nói với Nhạc Thành.

- Tận lực, thân phận của ngươi không được bại lộ.

Nhạc Thành thần niệm truyền âm nói, lúc này cũng chỉ có Lang Lễ mới có thể trấn trụ được những người này.

- Ta biết, ta sẽ chừng mực, chủ nhân yên tâm đi.

Lang Lễ nói xong, chậm rãi đi tới trước người Nhạc Thành.

- Nói đi, các ngươi muốn công đạo như thế nào, ai muốn công đạo, ta sẽ tự mình đến sơn môn hẳn một chút.

Trong ánh mắt Lang Lễ thoáng hiện hàn mang nhìn mọi người một cái.

Lúc này quanh thân Lang Lễ trường bào không gió tự động, một cỗ năng lượng cường hãn dao động bắt đầu nổi lên gợn sóng, hơi thở quanh thân khuếch tán ra, mọi người chung quanh nhất thời cảm giác được một cỗ uy áp thật lớn, tu vi La Thiên thượng tiên phải thi triển pháp lực mới đối kháng được khí tức trên thân Lang Lễ.

Hơi thở cường hãn bao phủ, nhất thời mọi người chung quanh sắc mặt đại biến, bởi vì lúc này trên người Lang Lễ không phải hơi thở Đại La Kim Tiên trung kỳ, mà là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, Lang Lễ Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ đỉnh cao, muốn dùng Vạn Biến Ma Công cải biến thành Đại La Kim Tiên hậu kỳ cũng không phải việc khó.

Vạn Biến Ma Công vốn chính là một môn ma công quỷ dị, thời điểm biến thành một người khác, khí tức trên thân đều giống nhau như đúc, chính Lang Lễ cùng đám người Nhạc Thành tu luyện Vạn Biến Ma Công đều là da lông mà thôi, nhưng đem khí tức trên thân chính mình thay đổi không có vấn đề.

- Là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, người này che giấu thực lực.

Loại hơi thở này, mọi người chung quanh tự nhiên có thể cảm giác được, lúc này sắc mặt mọi người đều biến hóa không ngừng, không biết trong lòng suy nghĩ cái gì.

Mà lúc này sắc mặt khó coi nhất chính là Nam Cốc Động Nam Minh Tử, Nam Ly Tử và Thương Sơn Động Thượng Dương đạo nhân.

- Các ngươi ai muốn công đạo, nói ra, ta muốn nhìn, có phải Hạo Thiên môn hiện tại không có người lên bị khi dễ hay không.

Lang Lễ ánh mắt nhìn ở chung quanh, những người bị Lang Lễ nhìn vào đều hơi cúi đầu không dám đối diện, đối phương chính là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, ai cũng không dám, dù sao chuyện này không liên quan đến mình, không cần phải vô ý giúp vui.

Không ít người vốn chiếm một điểm ưu đãi, nhưng hiện tại Hạo Thiên môn có một Đại La Kim Tiên hậu kỳ, điểm ưu đãi này tự nhiên không chiếm được, chuyện tình không có lợi, ai cũng không làm, nhất thời đã có người bắt đầu lui ra phía sau.

- Nam Cốc Động, hừ, chờ ta rảnh, nhất định phải đi nhìn xem.

Lang Lễ ánh mắt hàn ý hiện lên, hừ lạnh một tiếng, nói:

- Thì ra không ai muốn công đạo chứ, Thượng Dương đạo nhân, người đâu?

- Không biết đạo hữu xưng hô như thế nào, chẳng lẽ đạo hữu cũng là môn nhân của Hạo Thiên môn sao?

Thượng Dương đạo nhân nhìn Lang Lễ, Hạo Thiên môn cường giả hẳn đều biết, tựa hồ không có nhân vật này.

- Thanh Dương đạo hữu, vị này chính là sư đệ của sư phụ Hạo Thiên Đại Đế, cũng là sư thúc của ta là Tuyệt Hỏa đạo trưởng.

La Nguyên nói.

- Nguyên lai là Tuyệt Hỏa đạo trưởng.

Thượng Dương đạo nhân sắc mặt có chút biến hóa, sư đệ Hạo Thiên Đại Đế, khó trách.

—o0o—

1138. Chương 960: Thực Lực Trọng Yếu (4).

Trong đại sảnh mọi người sắc mặt có chút biến hóa, dù sao Hạo Thiên Đại Đế mặc dù nghe nói mấy trăm vạn năm trước ngã xuống, nhưng thực lực của Hạo Thiên Đại Đế tất cả mọi người đều biết, người này là sư đệ Hạo Thiên Đại Đế, không biết vì sao lại thu liễm thực lực.

- Tốt lắm, người không có gì công đạo chứ, ta liền ngồi xuống.

Lang Lễ lạnh nhạt nói một tiếng, tiếp tục thu liễm Đại La Kim Tiên trung kỳ, lập tức đặt mông ngồi xuống, cũng không để ý tới đám người Thượng Dương đạo nhân kia.

Nhạc Thành nhìn thấy sắc mặt mọi người, chỉ biết mọi người bị Lang Lễ làm cho kinh sợ, không ai muốn đi đắc tội tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ, đặc biệt là những người của tông môn, cho dù là không sợ, cũng vì sơn môn lo lắng mới được.

Ở trong lòng Nhạc Thành cũng biết, Thương Sơn Động thực lực cực mạnh cũng là Thượng Dương đạo nhân kia, Đại La Kim Tiên hậu kỳ cùng Lang Lễ so sánh không bằng, Lang Lễ Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ đỉnh phong đã lâu rồi, chắc là tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ cực hạn tu vi, chỉ cần lĩnh ngộ một bước, xem như đạt tới hỗn nguyên yêu, thực lực không dưới Cửu Thiên Huyền Tiên, Thượng Dương đạo nhân này tuy rằng hiện tại cũng là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nếu trên người không có trọng bảo, không phải địch thủ của Lang Lễ.

- Ta xem tất cả mọi người đều là hiểu lầm, là hiểu lầm mà thôi, ta xem mọi người cần thương nghị chuyện tình Mai cốt đi.

Thượng Dương đạo nhân sắc mặt run rẩy vài cái, lập tức mỉm cười nói với mọi người, tựa hồ chuyện tình vừa rồi không có phát sinh.

Đám người Nam Cốc Động sắc mặt xanh mét, lúc này không thể nói cái gì, đối phương có Đại La Kim Tiên hậu kỳ, bọn hắn hiện tại chiếm không được tiện nghi, Nam Minh Tử nhìn thoáng qua, trong lòng thầm mắng đều là một đám cáo già, chính mình cũng chỉ phần nợ lui xuống.

Nhạc Thành nhìn thấy một màn này, quả thật thực lực trọng yếu, Lang Lễ lộ ra hơi thở Đại La Kim Tiên hậu kỳ, liền không người nào dám nói thêm cái gì.

Lúc này mọi người ngồi trở lại chỗ ngồi, trong lúc vô ý đối với Hạo Thiên môn đều cảm khái, Hạo Thiên môn đột nhiên có một Đại La Kim Tiên hậu kỳ, đối với các môn phái khác không phải là một chuyện tốt.

- Chư vị, tin tưởng mọi người lần này đến đây cũng biết là vì cái gì, lần này Mai cốt có trọng bảo xuất hiện, chúng ta một người thực lực yếu, nếu được bảo vật là không có khả năng, cho nên, chúng ta muốn liên hợp lại tạo thành liên minh, lúc đó mạnh hơn rất nhiều.

Thượng Dương đạo nhân nhìn mọi người nói.

- Thế nhưng tất cả mọi người đến đây đều biết, Thượng dương đạo hữu nói trọng điểm đi, bảo vật phân phối như thế nào.

- Bảo vật phân phối như thế nào, nếu bảo vật nhiều, nhưng bảo vật lại không giống nhau, chúng ta phân như thế nào.

Lập tức có mấy Đại La Kim Tiên mở miệng nói, bảo vật phân phối mọi người muốn biết, mặt khác, mọi người không thực lo lắng, người tu tiên không lợi không theo, không có lợi cũng không làm, một đám sống trên trăm vạn năm, đã sớm thành tinh. Nói đến cùng, liên minh đi Mai cốt, được bảo vật mới là tối trọng yếu.

- Chư vị đạo hữu, Mai cốt bảo vật xuất thế, chúng ta hiện tại cũng không biết là cái gì, không bằng như vậy, bảo vật có rất nhiều, nếu cứ dựa theo từng sơn môn lớn nhỏ mà tìm kiếm, mọi người liên minh không được cướp đoạt, mọi người xem như thế nào.

Thượng Dương đạo nhân nói.

Nhạc Thành trong lòng cười thầm, là do ai có thực lực mới có được bảo vật mà thôi, về phần bảo vật cuối cùng, có người được liền không thể ra tay cướp đoạt, điều này hoàn toàn vô nghĩa, đến lúc đó không cướp đoạt mới là lạ.

- Hảo, nếu là nói như vậy, Mạc Linh Sơn không có ý kiến.

- Ta Thiên Linh Động cũng đồng ý.

Các tông môn đều không có ý kiến, kỳ thật trong lòng mọi người cũng hiểu được, liên minh chính là không để cho một ít thế lực chống lại mà thôi, về phần bảo vật, mấu chốt dựa vào bốn sự cá nhân.

Nhạc Thành cũng không phản đối, đến Thương Sơn Động cũng là dưới bóng đại thụ kiếm chỗ bóng mát mà thôi, Mai cốt là nơi rất nguy hiểm, chính hắn cùng đám người Lang Lễ đi vào nguy hiểm hơn, còn không bằng cùng gia nhập liên minh, về phần tìm kiếm bảo vật, lúc đó không cần để ý cái gì liên minh, đến lúc bằng vào bốn sự của mình.

Liên minh như vậy Nhạc Thành xem ra cũng là một đạo quân ô hợp mà thôi, cũng không thể chân chính mưu đồ đại sự.

- Nếu tất cả mọi người đồng ý, hiện tại chúng ta tông môn lớn nhỏ tổng cộng hai mươi cái, cùng liên minh, vậy chọn ra một Minh chủ mới được, bởi vì thời điểm an bài, cũng phải có người dẫn dắt cầm đầu, nhưng minh chủ phân phối bảo vật, đều phải công bằng.

Thượng Dương đạo nhân nhìn mọi người nói.

- Đây cũng có đạo lý, nhưng Thượng dương đạo hữu, bầu chọn một minh chủ không thể được, cũng không thể chỉ nghe một minh chủ.

Thiên Linh đạo nhân nói.

- Theo ta thấy, chúng ta tuyển ra một Minh chủ cùng tám trưởng lão, nếu có ý kiến, tám trưởng lão nhắc tay biểu quyết, đa số phục tùng tiểu số, một môn phái nhiều nhất chỉ được một vị trưởng lão.

Một lão giả cao gầy nói.

Nhạc Thành nhớ rõ lão giả này tên là Kỳ Thạch đạo nhân, là người của Khúc Sơn Động, phương pháp này thật ra cũng không tệ lắm, thời điểm các tông môn đều khó xử Hạo Thiên môn, tựa hồ Kỳ Thạch đạo nhân cũng không tiến lên, vẫn ở phía sau mọi người.

- Hảo, biện pháp này cũng được, cứ làm như vậy đi.

Phương pháp của Kỳ Thạch đạo nhân lập tức được mọi người đồng ý, cuối cùng tuyển cử, Thanh Ngọc Sơn, Đông Bạch Sơn, Nam Cốc Động, Mạc Linh Sơn, Khúc Sơn Động, Thiên Linh Động, Hạo Thiên môn đều trở thành trưởng lão.

Về phần Hạo Thiên môn, có Lang Lễ làm mọi người kinh sợ, cũng không có người phản đối, cuối cùng có La Nguyên trở thành liên minh trưởng lão, Nhạc Thành cùng Lang Lễ không có hứng thú, nhưng Nhạc Thành

biết Hạo Thiên môn có một liên minh trường lão cũng là tốt, nói không chừng liền đến lúc đó có một chút công dụng.

Ở Thương Sơn Động Thượng Dương đạo nhân đã trở thành môn chủ, lần này đi Mai cốt chính Thương Sơn Động khởi xướng, mà Thượng Dương đạo nhân cũng là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, chức Minh chủ tự nhiên là được mọi người chọn, dù sao mình chủ phân phối bảo vật có đặc quyền, mọi người cũng không phản đối.

Thương nghị một phen, mọi người chuẩn bị trực tiếp xuất phát đi Mai cốt, lúc này mọi người từ Đại điện đi phía sau núi, lúc này kỳ cầm dị thú hơn mười đầu, hơn phân nửa Nhạc Thành không biết.

Thương Sơn Động lần này đi Mai cốt, trừ Thượng Dương đạo nhân ra, còn có Thượng Thái đạo nhân, Thượng Huyền đạo nhân, cùng hơn mười La Thiên thượng tiên, thực lực cũng coi là cực mạnh.

Mọi người ngồi trên linh thú tiên cầm, sau đó hướng Mai cốt mà đi, nơi này đến Mai cốt một tháng lộ trình, Nhạc Thành khoanh chân ngồi ở tiên điều bắt đầu tu luyện.

Từ lúc Lang Lễ lộ ra hơi thở Đại La Kim Tiên hậu kỳ, cũng không người nào dám tìm đến Hạo Thiên môn phiền toái, có một Đại La Kim Tiên hậu kỳ, ai cũng không dám đến trên chọc.

—o0o—

1139. Chương 961: Huyết Sát Hung Giao.

Mà Nam Cốc Động Nam Minh Tử cùng Nam Ly Tử thần sắc không tốt lắm, hay nhìn vào đám người Nhạc Thành, không biết trong lòng nghĩ đến những thứ gì, phỏng chừng bởi vì chuyện tình trong đại điện nên còn hận thù, nhưng lúc này cũng không dám đối địch với Hạo Thiên môn.

Ở trên đường, La Nguyên đem tình hình thực tế mai cốt toàn bộ đều kể lại cho Nhạc Thành, Mai cốt chính là nơi đại hung, còn hung hiểm hơn Mê Vụ Tùng Lâm rất nhiều, Mê Vụ Tùng Lâm, Đại La Kim Tiên cũng không dám dễ dàng đi vào, Mai cốt ngay cả Đại La Kim Tiên đi vào cũng không có mấy người có thể trở về, nhưng tin tức bảo vật xuất thế rất hấp dẫn người, lúc này mới có vô số cường giả cùng nhau tiến vào như vậy.

Mai cốt có nguy hiểm gì cũng không có người kể lại, nhưng có người nói, mai cốt này là nơi có không ít mãnh thú hung hãn, Đại La Kim Tiên hậu kỳ cường giả gặp phải cũng phải tránh đi mới được, ngoài ra bên trong có vô số hung trận, tựa hồ tồn tại từ thời viễn cổ, nếu đi vào, Đại La Kim Tiên cũng biến thành tro tàn, còn có hung trận, có thể đem Đại La Kim Tiên biến thành khối lồi.

Tóm lại Mai cốt chính là nơi khủng bố, cho nên bình thường không có người nào dám đi vào.

Nhạc Thành chậm rãi tiến nhập trạng thái tu luyện, hắn cũng phân phó Lang Lễ cùng Diễm Ma hộ pháp, hiện tại cần nhất thời gian, Nhạc Thành lĩnh ngộ Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết trong đầu cùng thần thông, hiện tại hắn cũng chỉ lĩnh ngộ ra Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết chiêu thứ nhất Tru Tiên mà thôi, còn có mấy chiêu Nhạc Thành cũng không rõ ràng lắm, nhưng cảm giác được Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết này bất phàm, có thể sáng tạo ra, tạo ra kiếm quyết như thế, nhất định là một vị cường giả lợi hại.

Đồng thời, Nhạc Thành còn thử Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết dung hợp, sau đó thêm vào thần thông, thần thông chính là không gian, nếu chính mình có thể thi triển thần thông phong tỏa không gian, hơn nữa tạo thành áp lực cùng trói buộc cho đối phương, như vậy thi triển Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, đối thủ thực lực cường thịnh đều có thể bị mình đánh chết.

Mặc dù với loại ý nghĩ này, nhưng muốn dung hợp nói dễ hơn làm, Nhạc Thành suy nghĩ hai năm cũng chưa có rõ ràng.

Ngay tại lúc tu luyện, Nhạc Thành phát hiện chính tiểu đan điền đầu khí tựa hồ sắp đạt trạng thái sung mãn, cảm giác được tiểu đan điền trung đầu khí giống như là sóng thần sôi trào, nhưng vẫn chưa có dấu hiệu đột phá, mà hiện tại tiểu đan điền đầu khí đã không ít.

Loại tình huống này làm cho Nhạc Thành không có biện pháp gì, căn bản không biết nên làm cái gì bây giờ, dựa theo trực giác, phía trên đầu thần, nhất định là còn cảnh giới khác.

Loại tình huống này Nhạc Thành cũng không biết là chuyện gì xảy ra, cũng chỉ từng bước tính từng bước mà thôi.

Một tháng sau, ở phía chân trời có đội ngũ hơn trăm người cùng nhau đi về phía trước, lúc này Nhạc Thành đành chỉ tu luyện mở ra hai mắt, một tháng thời gian này tu luyện, Nhạc Thành cũng không có cảm thấy lâu.

- Chưa vị đạo hữu, phía trước chính là Mai cốt, mọi người chuẩn bị sẵn sàng, chúng ta đi vào.

Thượng Dương đạo nhân nói với mọi người.

Nhạc Thành nhìn về phía phương xa, ở phía trước xuất hiện núi non rừng rậm, giữa không trung cũng không thiếu mọi người, nhưng trong lòng cũng đề phòng lẫn nhau.

Sau một lát, núi non xa xa xuất hiện ở trước mắt mọi người, tới gần Mai cốt trong truyền thuyết liền cảm giác được một cỗ khí thể hung ác tràn ngập ở tại chung quanh, trong không khí đều tràn ngập huyết tinh.

Điều làm cho Nhạc Thành giật mình chính là nơi phụ cận mai cốt một chút linh khí cũng đều không có, không hổ là hung địa, linh khí căn bản là không thể đi vào.

Nơi này không có linh khí đối với người tu hành mà nói là vấn đề nghiêm trọng, nếu tiêu hao một chút pháp lực, không có linh khí khôi phục, nếu gặp phải cường giả hoặc là hung thủ, thì phi thường nguy hiểm.

- Vang âm âm...

Mọi người ở giữa không trung hạ xuống, nhưng vào lúc này, chỉ nghe chỗ sâu trong Mai cốt, có một đạo âm thanh chói tai truyền ra, thanh âm càng lúc càng lớn, một lát sau, thanh âm này như là Thiên Lôi rít gào.

Theo thanh âm này truyền ra, chỉ thấy núi non ở xa xôi, một đạo hồng mang chói mắt phóng lên cao, đồng thời một cỗ huyết tinh cuồng bạo tràn ngập ở cả Mai cốt, mặt đất đều nhẹ nhàng rung động lên.

Cảm giác được biến hóa cùng không khí huyết tinh, mọi người đều bắt đầu cảm giác được buồn bực cùng bất an, trên nét mặt đều biến đổi.

Cổ dị tượng này một lát sau mới tán đi, núi non xa xa khôi phục bình thường, hồng mang nhất thức phóng lên cao cũng biến mất ngay tại chỗ, mặt đất cũng đình chỉ chấn động.

- Lại là thiên địa dị tượng, lực lượng thật cuồng bạo, tuyệt đối là có trọng bảo thần khí xuất hiện.

- Chúng ta đi vào thôi, nếu không mất cơ hội.

Nhạc Thành nhìn thấy có không ít người chung quanh đàn bắt đầu tiến nhập vào bên trong, lúc này núi non chung quanh đã tụ tập hơn vạn người, mà ở bên trong núi non chỉ sợ lại càng nhiều.

Mà lúc này có không ít Đại La Kim Tiên, đám Đại La Kim Tiên thực lực cũng trên trăm người.

Nhạc Thành trong lòng kinh ngạc, ở thời điểm Tu Chân Giới, Đại La Kim Tiên đối với Tu Chân Giới mà nói, chính là thần tồn tại, ở Tiên Ma giới, cũng không phải ở nơi đâu cũng đều có Đại La Kim Tiên.

Nhưng Nhạc Thành cũng thấy bên trong liên minh La Thiên thượng tiên là nhiều nhất, thực lực cũng cực mạnh, tổng cộng là một trăm năm mươi người, nhưng Đại La Kim Tiên gần hai mươi người, loại thực lực này căn bản không dám tới gần.

Các thế lực chung quanh, bình thường đều có mười mấy người hoặc là ba bốn mươi người hợp thành đội ngũ, đều là La Thiên thượng tiên, có rất ít đoàn thể có Đại La Kim Tiên, ở trong những người này, Nhạc Thành cũng thấy được không ít Thiên tiên muốn tiến vào thử thời vận.

Nhạc Thành lúc này mới ý thức được chính liên minh thực lực rất mạnh, gần hai mươi Đại La Kim Tiên, thực lực không giống bình thường.

- Chúng ta cũng vào đi thôi, mọi người không cần tách rời, cùng nhau tầm bảo mới có thể giảm bớt nguy hiểm.

Thượng Dương đạo nhân thần niệm truyền âm vang lên ở trong tai mọi người.

Lập tức tất cả mọi người phân phó kỳ cầm đệ thú ở xa xa đợi, sau đó mọi người đi vào cũng không biết mất bao lâu thời gian, đi vào thời gian vài năm đều là bình thường, Mai cốt là nơi rộng lớn, đủ để mọi người đi vài năm, hơn nữa mọi người đến tìm bảo vật, cũng không phải là đến ngắm cảnh, tốc độ tự nhiên càng chậm, cũng không dám phi hành, phi hành tiêu hao pháp lực ở Mai cốt là nơi không có linh khí bổ sung.

Mọi người theo Thượng Dương đạo nhân bắt đầu đi vào Mai cốt, sau đó bắt đầu tiến vào núi non, ở đây không có linh khí, Nhạc Thành cũng không có cảm giác không khỏe, có Hạo Thiên Tháp linh khí bàng bạc, Nhạc Thành căn bản không hề e ngại ngoại giới có linh khí hay không, chính là những người khác không giống như vậy, linh khí cơ hồ là căn bản của người tu hành, không có linh khí đối với người tu hành mà nói là chuyện tình đáng sợ nhất.

Đã có người bắt đầu thần sắc biến đổi, ở nơi này không có linh khí, hậu quả mọi người đều rõ ràng, nếu tại Mai cốt tiêu hao pháp lực, cũng rất khó khôi phục thực lực của chính mình.

Mà đi vào núi lần này, Nhạc Thành nhận thấy tựa hồ là gió êm sóng lặng, không có chút dị tượng nào, chính là một bước tiến vào, lập tức liền cảm giác được núi non âm phong từng trận, mơ hồ có tiếng than khóc thê lương, ở chỗ sâu trong núi non âm phong vu vu rung động, tựa hồ là lệ quỷ ngào khóc vậy.

—o0o—

1140. Chương 962: Đề Là Cáo Già (1).

Bất quá mọi người tu vi như vậy, hoàn cảnh này cũng vô pháp ảnh hưởng đến tâm tình mọi người.

- Chủ nhân, Mai cốt thực quỷ dị, người phải cẩn thận một chút.

Lang Lễ thần niệm truyền âm nói với Nhạc Thành Lang Lễ lúc này cũng cảm giác được cả người không được tự nhiên.

- Ta biết.

Nhạc Thành trả lời, nhìn thấy một mảnh không có giới hạn, trong lòng đã sớm tùy thời chú ý đến hết thảy chung quanh, từng bước nguy cơ từng bước cẩn thận một chút mới tốt.

Núi non mặc dù là linh khí tán loạn, trong không khí còn tràn ngập hơi thở huyết tinh cùng một cỗ khí thế hung ác, nhưng núi non rất nhiều đại thụ che trời, có đại thụ ước chừng cao trên trăm thước, trên mặt đất cỏ dại cũng ít lắm, cả núi non lộ ra một cỗ hơi thở lạnh lẽo, Nhạc Thành đều cảm giác được cảm giác có chút không khỏe.

Dọc theo đường đi, liên minh gặp được nhiều đoàn đội khác, có đội hơn mười người đến gần trăm người, nhưng đối phương thấy được số lượng cường giả bên này đều không dám trên chọc.

- Thượng dương đạo hữu, chúng ta đi một ngày, như vậy cũng không được, chúng ta lên hướng một phương hướng đi thôi.

Một ngày sau, Thiên Linh Động Thiên Linh đạo nhân nói.

- Chúng ta hiện tại cứ đi phía trước, chư vị đạo hữu hẳn là thấy được, ngày hôm qua dị tượng ngay tại ở chỗ sâu nhất, trọng bảo này phỏng chừng cũng ở phụ cận, chúng ta đi về phía trước là hơn.

Thượng Dương đạo nhân nhìn mọi người nói.

- Cái này cũng nói không chừng, ta nghe nói hai tháng trước dị tượng còn tại phía đông xuất hiện một lần, một tháng trước phía nam xuất hiện một lần.

Đông Bạch Sơn Thu Hỏa đạo nhân nói.

- Ta cảm thấy được vẫn ở giữa là hy vọng khá lớn một chút, chẳng lẽ Thu hỏa đạo hữu muốn đi phía Nam sao.

Thượng Dương đạo nhân nhíu mày nói.

- Ta cũng cảm giác là phía Nam đi, hôm nay dị tượng cũng không phải phát sinh ở nơi nào liên đại biểu bảo vật ở nơi đó.

Mạc Linh Sơn Mạc Trường Không nói.

- Nếu là như vậy, vậy các trưởng lão bỏ phiếu đi.

Thượng Dương đạo nhân nói.

Cuối cùng liên minh nhắc tay biểu quyết, vẫn là quyết định tiếp tục hướng chỗ sâu nhất đi đến, mà Nhạc Thành cũng hiểu được mục đích cùng vận khí, lúc này tiến vào Mai cốt, Nhạc Thành mơ hồ cảm giác được có một cổ lực lượng thần bí tựa hồ gọi về chính mình, cổ lực lượng này thực là huyền diệu.

Nhạc Thành tính toán, phát hiện tại Mai cốt chính là một cái cơ duyên, nhưng có thể bắt lấy cơ duyên này hay không, hoàn toàn dựa vào chính mình.

Theo lực lượng thần bí gọi về, Nhạc Thành cũng chỉ có đi vào chỗ sâu nhất thử thời vận, có lẽ Mai cốt là nơi có trọng bảo tồn tại rồi.

Ngày thứ mười, chúng người tới một chỗ thâm cốc, mười ngày mọi người cũng không có gặp được nguy hiểm gì.

- Ta cảm giác được ở đây có chút không bình thường, ta từng nghe nói qua, mai cốt có mãnh thú ẩn hiện, còn có độc vật tung hoành, chính là mười ngày hiện tại chúng ta còn không có phản ứng gì, điều này rất không bình thường, chẳng lẽ truyền thuyết về mai cốt nói ngoa sao.

Thanh Ngọc Sơn Ngọc anh chân nhân nói.

- Đúng là có chút không đúng, nhưng không gặp đến hung vật, chúng ta càng thêm tốt, nơi này căn bản không có linh khí, nếu có hung vật ngăn cản, chúng ta chỉ sợ phiền toái.

Đông Bạch Sơn Thu Mộc đạo nhân lo lắng nói.

- Cứu mạng, chư vị đạo hữu phía trước cứu mạng.

Trong lúc Thu Mộc đạo nhân đang nói, xa xa hai đạo thân ảnh cấp tốc lao đến, trong thanh âm tràn ngập hoảng sợ, gặp được mọi người bên này, giống như là gặp được phao cứu mạng vậy.

- Rống rống.

Nhưng vào lúc này, hai người này còn không có chạy xa, trên mặt đất truyền đến một trận chấn động, xa xa hai bên đại thụ che trời ngã đổ xuống đất, trên mặt đất chấn động liên tục, theo sau là một tiếng gầm gừ, một thân hình kình cang từ dưới nền đất trực tiếp nhảy ra, một đạo sương mù hồng quang theo mồm to như bồn máu phun ra.

- A.

Trong sương mù hồng quang tựa hồ quỷ dị, có hai người ở giữa không trung uể oải không chịu nổi, sau đó trực tiếp từ trên không trung rơi vào trong miệng hung vật.

Nhạc Thành trong lòng run lên, đánh giá hung vật xa xa, hung vật này có điểm như cự mãng, lại có điểm như là rồng, trên đỉnh đầu có hai cái đại giác đỏ như máu, thân hình dài ba trăm thước, thân thể cao lớn ngẩng đầu nhìn vào đám người của liên minh, toàn thân nó đỏ như máu đầy vậy, hai mắt mắt lộ ra hung quang, một cổ huyết tinh tàn bạo bắt đầu tràn ngập.

- Trời ạ, Mai cốt tại sao còn loại hung vật này, Huyết Sát Hung Giao, đây là Huyết Sát Hung Giao trong truyền thuyết.

Khúc Sơn Động Kỳ Thạch đạo nhân kinh ngạc nói.

Mọi người nhìn thấy Huyết Sát Hung Giao, đều lui ra phía sau mấy bước, tựa hồ đối với Huyết Sát Hung Giao này đều có hiểu biết.

Lúc này, Huyết Sát Hung Giao nhìn chăm chú vào mọi người, cảm giác khí tức trên thân mọi người, thân thể cao lớn của Huyết Sát Hung Giao nhanh như tia chớp biến mất không thấy.

- Hung vật này cũng thông minh, biết thực lực chúng ta nó cũng không dám chọc tới.

Thanh Ngọc Sơn Ngọc Linh chân nhân nói.

- Huyết Sát Hung Giao thực đủ đối kháng Đại La Kim Tiên sơ kỳ, nếu liều mạng Đại La Kim Tiên trung kỳ cũng có thể đối kháng, hơn nữa toàn thân đầy vảy cho nên lực phòng ngự cực kỳ biến thái, nếu thật sự đối phó quả thật rất khó khăn.

Thượng Sơn Động Thượng Thái đạo nhân nhẹ giọng nói: - Chỉ tiếc vảy trên người Huyết Sát Hung Giao dùng để làm hộ thân bảo giáp cũng không tệ.

- Mọi người tiếp tục đi thôi, nhưng đều phải cẩn thận một chút.

Thượng Thái đạo nhân nói, sau đó mọi người tiếp tục đi về phía trước, mọi người thực lực cường hãn, cho dù là mãnh thú cũng phải né tránh.

Hung vật, khác loại tiên thú, từ viễn cổ lưu truyền tới nay là đại hung vật cho nên linh trí không có hoàn toàn mở ra, cấp bậc cao có chút trí tuệ đơn giản, có hung vật mặc dù thực lực cường hãn, nhưng trí tuệ rất thấp, thường thường là sau khi dùng thiên tài địa bảo, mới có thể tu luyện cùng mở ra linh trí.

Nhạc Thành nhìn thấy Huyết Sát Hung Giao, trong lòng cảm than, hung vật này thực lực cường hãn, theo lời Thú Ma nói, không biết có thể khống chế Huyết Sát Hung Giao hay này không, khống chế một con Huyết Sát Hung Giao, chẳng khác gì có thêm một Đại La Kim Tiên.

Mọi người tiếp tục tiến lên, vừa mới nhìn thấy Huyết Sát Hung Giao, mọi người càng thêm cẩn thận, nhưng mọi người cẩn thận, cũng vẫn gặp phải phiền toái, đi được nửa ngày, mọi người nghe thấy thanh âm quỷ dị truyền ra.

Cơ hồ cùng lúc đó, bốn phương tám hướng đều nghe thanh âm này truyền đến, giống như có vô số bò sát cùng bò đến vậy, mọi người đều dùng thần niệm tỏa ra.

—o0o—

1141. Chương 963: Đề Là Cáo Già (2).

- Tất cả mọi người chú ý, chúng ta gặp phiền toái lớn rồi.

Thượng Dương đạo nhân thanh âm truyền ra, nhưng vào lúc này, chỉ thấy bốn phía xuất hiện chín đạo hồng quang.

- Trời ạ...

Nhìn thấy chín đạo hồng quang, mọi người đều hít vào một hơi, chín đạo hồng quang là chín con Huyết Sát Hung Giao màu đỏ đi ra, lúc này chín con Huyết Sát Hung Giao đem mọi người vây quanh ở bên trong.

- Xuy xuy...

Lúc này, cả mặt đất run run, xa xa bụi đất bay lên, nháy mắt đám đại thụ che trời ngã nghiêng, kênh càn đổ xuống.

Lúc này đám Huyết Sát Hung Giao toàn thân đỏ như máu, giống như là ở trong biển máu đi ra vậy, trên người tràn đầy huyết khí, hơi thở làm cho tất cả mọi người khó chịu vô cùng.

- Gào khóc.

Cuối cùng chín đầu Huyết Sát Hung Giao rít gào, sau đó nhìn mọi người, trong mắt tràn đầy hung quang.

- Huyết Sát Hung Giao vương, nhìn thấy bộ dáng của nó, tựa hồ bắt đầu từ giao hóa rồng, thực lực Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Khúc Sơn Động Kỳ Thạch đạo nhân nói, đối với Huyết Sát Hung Giao, hắn tựa hồ rất hiểu biết.

- Gào khóc.

Chín đầu Huyết Sát Hung Giao bắt đầu mở ra cái mồm giống như bồn như muốn đem mọi người nuốt vào như con mồi.

- Không xong, chúng ta bị theo dõi, chín đầu Huyết Sát Hung Giao, mọi người cùng nhau động thủ, nhất định phải toàn lực đánh chết chín đầu Huyết Sát Hung Giao, nếu càng lâu, chúng ta tiêu hao càng nhiều.

Thượng Dương đạo nhân nhìn mọi người nói.

Lúc này mọi người sắc mặt trầm xuống, chặn đánh chín đầu Huyết Sát Hung Giao cũng không phải chuyện dễ dàng, toàn lực đánh chết tiêu hao khăng định cũng không ít.

- Gào khóc.

Mọi người còn có chút do dự, nhưng chín đầu Huyết Sát Hung Giao cũng không có do dự, thân thể cao lớn mang theo một mảnh đất cát bay lên, tốc độ cực nhanh hóa thành một mảnh lưu quang lao đến trước người mọi người.

- Mọi người nhanh động thủ, chúng ta là một liên minh.

Thượng Dương đạo nhân hét lớn, một đạo pháp quyết trong tay đánh ra, sau đó đánh về phía con Huyết Sát Hung Giao dẫn đầu.

Trước người Thượng Dương đạo nhân, từng ngọn lửa tung hoành, sau đó biến thành lưới lửa, ngọn lửa khủng bố, chung quanh không gian bị đốt thành một mảnh đỏ đậm, lưới lửa cuộn cuộn, nháy mắt bao phủ về phía Huyết Sát Hung Giao.

- Mọi người nhanh ra tay đi.

Thượng Thái đạo nhân cùng Thượng Huyền đạo nhân pháp quyết trong tay đánh ra, sau đó cùng Thượng Dương đạo nhân hướng về một đầu Huyết Sát Hung Giao công kích đến.

Mà lúc này, mọi người cũng động thủ, Thanh Ngọc Sơn Ngọc Anh chân nhân, Ngọc Linh chân nhân cùng nhau vây công về phía một đầu Huyết Sát Hung Giao. Đông Bạch Sơn Thu Hỏa đạo nhân, Thu Mộc đạo nhân, Thu Diệp đạo nhân vây công về phía một đầu Huyết Sát Hung Giao.

Trong mọi người, mỗi một sơn môn đều đối phó một đầu Huyết Sát Hung Giao, nhưng Mạc Linh Sơn cùng Khúc Sơn Động gặp phải phiền toái, hai sơn môn này, Mạc Linh Sơn chỉ có Mạc Trường Không là Đại La Kim Tiên, mà Khúc Sơn Động cũng chỉ có một Kỳ Thạch đạo nhân là Đại La Kim Tiên, hai người bọn họ mặc dù không sợ Huyết Sát Hung Giao, nhưng chặn giết đầu Huyết Sát Hung Giao cũng khó làm được, phỏng chừng không cũng không thể đối phó đầu Huyết Sát Hung Giao.

- Chủ nhân, người cẩn thận một chút, mau lui lại sau, Diễm Ma, Ngũ Bảo hồ lô của người cho ta mượn một chút.

Lúc này Lang Lễ cùng La Nguyên đồng loạt ra tay về phía một đầu Huyết Sát Hung Giao, về phần Diễm Ma, thực lực còn chưa có bại lộ, Nhạc Thành không nên ra tay, về phần Lang Lễ cùng La Nguyên nếu có tiêu hao pháp lực, Nhạc Thành cũng không lo lắng, có Hạo Thiên Tháp, tiêu hao pháp lực dễ dàng bổ sung được.

Lúc này các sơn môn lớn một chút là Thương Sơn Động, Thanh Ngọc Sơn, Đông Bạch Sơn, Nam Cốc Động, Mạc Linh Sơn, Khúc Sơn Động, Thiên Linh Động, Hạo Thiên môn cũng chỉ là ứng phó tám đầu Huyết Sát Hung Giao mà thôi, còn lại một đầu Thượng Quang tán nhân, Thanh Nguyên đạo nhân, Quỷ đạo nhân ba người liên thủ đối phó.

Trong lúc nhất thời, trên không hung giao bốc lên, khí thế hung ác tận trời, Nhạc Thành cùng Diễm Ma đã sớm thối lui về phía sau hơn mấy vạn thước.

Mọi người lúc này cũng đều tế ra pháp bảo, La Nguyên cũng tế ra Bát Quái Phiên, một mảnh hào quang bao phủ tại trên người Huyết Sát Hung Giao.

Lang Lễ không có khôi phục bản thể, thực lực cũng vô pháp thi triển đến tình trạng cực mạnh, nhưng Lang Lễ không sợ tiêu hao pháp lực, có Hạo Thiên Tháp tiêu hao không là vấn đề, pháp quyết trong tay biến hóa, ngọn lửa quanh thân Lang Lễ tăng vọt, nhắm về phía Huyết Sát Hung Giao bao vây vào trong đó.

Huyết Sát Hung Giao cũng là hung vật bất phàm, miệng to như bồn máu hé rộng ra, một mảnh hồng mang có thể miễn cưỡng đối kháng ngọn lửa của Lang Lễ, đồng thời cự vĩ khổng lồ hung hăng hướng về phía Lang Lễ quát ra.

- Ta cùng người chơi đùa.

Lang Lễ quát lạnh, thân là thân thể tiên thú, đối với mãnh thú tự nhiên không sợ, nhưng lúc này không có khôi phục bản thể, hẳn còn muốn che dấu một chút yêu khí, tuy có thực lực nhưng giảm xuống, lúc này cũng chỉ vội vàng thúc dục pháp lực, diễm quang toàn thân quay cuồng, nhiệt khí nóng cháy tỏa ra, ngọn lửa cuồng bạo cũng không tiết ra ngoài. Ngọn lửa bao lấy Huyết Sát Hung Giao, trong lúc nhất Huyết Sát Hung Giao cũng vô pháp đi ra.

Đối với thực lực Lang Lễ cùng La Nguyên, Nhạc Thành không chút lo lắng, tùy ý nhìn về phía các sơn môn, một đám Đại La Kim Tiên lúc này cũng đều tế ra pháp bảo tiên khí, hoặc là phiên kỳ, hoặc là trường kiếm, còn có đại đao, giữa không trung hào quang lóa mắt, núi non chung quanh đã bị san thành bình địa, Huyết Sát Hung Giao khổng lồ liên tục hét giận dữ, một cổ huyết khí phun ra, cả không gian tràn ngập hương vị khó nghe.

Nhạc Thành lúc này cũng nhìn ra thực lực mọi người, thực lực Thương Sơn Động cực mạnh, có Thượng Dương đạo nhân, Thượng Thái đạo nhân, Thượng Huyền đạo nhân vây công, Huyết Sát Hung Giao vương cũng không chiếm được chút tiện nghi, ngược lại bị đánh xuống hạ phong, trong tay pháp bảo ba người đều có uy lực bất phàm, từng đạo công kích cường hãn làm cho Huyết Sát Hung Giao vương kia kêu thảm liên tục.

Mà khó chịu nhất là Mạc Linh Sơn Mạc Trường Không, Khúc Sơn Động Kỳ Thạch đạo nhân, hai người đều tự đối phó một đầu Huyết Sát Hung Giao cũng không chút tiện nghi, chỉ có cổ sức đối kháng.

- Gào khóc.

Lang Lễ cùng La Nguyên đối phó một đầu Huyết Sát Hung Giao, lúc này đầu Huyết Sát Hung Giao há mồm phun ra một viên châu huyết sắc, bay thẳng đến Lang Lễ cùng La Nguyên, viên châu màu đỏ hóa thành một đoàn huyết vụ lao đến.

- Nghiệt súc, còn dám phun ra nội đan sao, muốn chết.

Lang Lễ lãnh quát một tiếng, tả chưởng đánh ra, một đạo pháp quyết biến hóa, đánh ra một ngọn lửa ngập trời, đem mấy nghìn dặm hư không phong tỏa, biển lửa đầy trời, không gian chung quanh nhất thời bao vây ở biển lửa nóng cháy khôn cùng.

—o0o—

1142. Chương 963: Đầu Là Cáo Già (3).

Ngọn lửa bao vây, Huyết Sát Hung Giao kia lại rít gào một tiếng, chỉ thấy huyết vụ bị ngọn lửa bao vây chậm rãi hóa thành sương khói, nhất thời đầu Huyết Sát Hung Giao thét dài, một mảnh huyết vụ thu về trong miệng, đồng thời thân hình chợt lóe, đã muốn hóa thành một đạo hồng quang phá không bỏ chạy.

- Muốn chạy sao, chậm rồi.

Lang Lễ thủ ấn đánh ra, từng tiếng ầm ầm nổ vang đầy trời, biển lửa chấn động, nhất tề tản ra. Ở giữa hư không ngọn lửa chợt lóe, nháy mắt bao trùm Huyết Sát Hung Giao.

- Thu cho ta.

Nhưng vào lúc này, Lang Lễ lấy ra Ngũ Bảo hồ lô, pháp quyết đánh ra, Ngũ Bảo hồ lô có lực cắn nuốt thật lớn trực tiếp hút Huyết Sát Hung Giao vào bên trong.

- Thu.

Lang Lễ pháp quyết vừa thu lại, sau đó thu hồi Ngũ Bảo hồ lô nhanh chóng đi đến bên người Nhạc Thành.

- Huyết Sát Hung Giao tiện nghi cho Thú Ma, hẳn đột phá đến La Thiên đại Ma, hẳn là đủ khổng chế.

Lang Lễ đem Ngũ Bảo hồ lô trả lại cho Diễm Ma nói, bắt sống đầu Huyết Sát Hung Giao, Lang Lễ vì Thú Ma, nhưng cũng là vì Nhạc Thành, thực lực Thú Ma càng mạnh, thì thực lực Nhạc Thành càng mạnh.

Lúc này những người khác còn đại chiến, La Thiên thượng tiên chung quanh nhìn thấy Hạo Thiên môn liền đối phó một đầu Huyết Sát Hung Giao, thần sắc đều là kinh ngạc, đây cũng là một loại thể hiện thực lực, người khác lúc này đều đang chiến đấu kịch liệt.

- Chết đi cho ta.

Lúc này giữa không trung Đông Bạch Sơn Thu Mộc đạo nhân hét lớn một tiếng, pháp quyết trong tay biến hóa, chỉ thấy mặt đất chấn động, một cây đại thụ che trời đổ xuống, giống như một cột đá bình thường, trong lúc đó ầm ầm, oanh kích về phía Huyết Sát Hung Giao.

- Vang ầm ầm...

Cây đại thụ che trời ầm ầm đổ xuống, mang theo uy thế khôn cùng. Nhìn thấy cây đại thụ đổ xuống, đầu Huyết Sát Hung Giao muốn xoay người bỏ chạy.

- Hừ, còn muốn chạy sao.

Thu Diệp đạo nhân hét lớn, pháp quyết trong tay đánh ra, hai tay cự thạch hóa thành thạch kiếm liên tiếp dựng lên, từng đạo kiếm khí làm cho phong vân tề động, tiếng sấm điện thiểm từ trên không bổ xuống, thực lực Đại La Kim Tiên trung kỳ, cũng tuyệt đối là cường giả.

Lúc này Huyết Sát Hung Giao liên tục rống to, thạch kiếm quấy chung quanh, cùng đại thụ hung hăng oanh kích trên đầu khổng lồ của nó.

La Thiên nhú mày, một chỉ điểm ra, Thiên thần hỏa trống rỗng ngưng tụ mà đến, bàn tay ép xuống, thần hỏa ở giữa không trung đột nhiên mở ra, thạch kiếm ngang trời, lôi điện phá hư, gắt gao đem Huyết sát hung giao vây khốn ở trong.

- Chết đi.

Lúc này trong miệng Thu Hỏa đạo nhân một ngọn lửa phun ra bao vây Huyết Sát Hung Giao, cùng thời điểm, Thu Diệp đạo nhân pháp quyết trong tay lại biến hóa, cự thạch đầy trời hóa thành thạch kiếm hung hăng đâm vào trong cơ thể Huyết Sát Hung Giao kia.

- Gào khóc.

Một tiếng kêu thê lương vang lên, Huyết Sát Hung Giao rốt cục bị ba người Thu Hỏa đạo nhân liên thủ đánh chết, ba người cũng tiêu hao pháp lực không ít.

- Chết đi.

Xa xa trên không trung, chỉ thấy thiên địa rung chuyển, gió lốc khôn cùng tứ phía tề dừng, một cái không gian thâm động khổng lồ đem Huyết Sát Hung Giao bao vây lại.

- Chết đi đi.

Thượng Dương đạo nhân thần tình dữ tợn vẻ, hai mắt tinh quang bắn ra, sau đó hóa thành không gian pháp bảo, đại lực thi triển, cả không gian trung phong vân biến sắc.

Đại La Kim Tiên hậu kỳ, ở Tiên Ma giới cũng là cường giả tuyệt đối, thực lực Thượng Dương đạo nhân, ở cả Thanh Hoa thành cũng có bài danh trước mười.

Huyết Sát Hung Giao vương không ngớt kêu thảm thiết, giống như nổi điên vậy, nó không ngừng thúc dục huyết quang trên người đại thịnh, gắng đầu há mồm phun ra từng đạo lửa diễm cực nóng, điên cuồng phá ra không không gian thâm động.

Huyết Sát Hung Giao lúc này cũng cảm giác được nguy hiểm, thân hình thật lớn gần như điên cuồng, đem không gian thâm động làm cho thay đổi hình dạng hoàn toàn.

Thượng Dương đạo nhân hừ lạnh một tiếng, một bàn tay chậm rãi đánh ra, năm ngón tay ngưng tụ gió lốc đầy trời, hướng Huyết Sát Hung Giao vương cuốn lấy, làm cho nó muốn gãy không được.

- Chết đi.

Nhưng vào lúc này, trong tay Thượng Dương đạo nhân không biết khi nào xuất ra một thanh trường đao, trường đao hàn quang sắc bén, biết không phải phàm vật, pháp quyết đánh ra ánh đao nhất thời hóa thành trắng rầm mũi nhọn hung hăng phách không chém xuống.

- Gào khóc.

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, Huyết Sát Hung Giao vương này nhất thời bị cắt thành hai đoạn, lập tức từ trên không rơi xuống.

Một đầu Huyết Sát Hung Giao vương cực mạnh bị ba cường giả Thương Sơn Động liên thủ đánh chết, mà Thanh Ngọc Sơn Ngọc Linh chân nhân cũng bằng vào một chiếc vòng pháp đánh chết một đầu Huyết Sát Hung Giao. Nam Cốc Động, Thiên Linh Động cũng phân biệt đánh chết một đầu Huyết Sát Hung Giao.

Mà lúc này, còn ba đầu Huyết Sát Hung Giao chưa bị đánh chết, phân biệt là Mạc Trường Không, Kỳ Thạch đạo nhân đều tự ứng phó một đầu, Thượng Quang tán nhân, Thanh Nguyên đạo nhân, Quỷ đạo nhân vây công một đầu.

Ba người Thượng Quang tán nhân đều là Đại La Kim Tiên sơ kỳ, mặc dù pháp bảo lấy ra hết, nhưng cũng chỉ có thể khắc chế một đầu Huyết Sát Hung Giao mà thôi, nếu muốn đánh chết tạm thời chưa thể làm được.

Nhìn thấy còn ba đầu Huyết Sát Hung Giao chưa bị đánh chết, những người khác cũng không có đi hỗ, mọi người tiêu hao đều không ít, không có ai dám đi hỗ trợ, tiêu hao như vậy chính là pháp lực, lần sau gặp phải nguy hiểm sau, vậy phiền toái lớn rồi.

Nếu nói cách khác, vậy trên người Huyết Sát Hung Giao đều là tài liệu tuyệt hảo hộ thân luyện chế bảo giáp, còn có nội đan cũng cực kỳ trân quý, nếu ở chỗ bình thường mà nói, những người này sợ là đã sớm tranh đoạt.

- Lang Lễ, đi giúp Kỳ Thạch đạo nhân một chút.

Nhạc Thành trầm tư một chút, sau đó thần niệm truyền âm nói, mắt nhìn thấy Kỳ Thạch đạo nhân có chút thực lực, Nhạc Thành thấy Kỳ Thạch đạo nhân ở Thương Sơn Động cũng không có tham dự vậy công Hạo Thiên môn, lúc này hần tính toán giúp một phen, việc này đối với Lang Lễ mà nói, cũng chỉ là cái nhắc tay mà thôi.

—o0o—

1143. Chương 963: Đề Là Cáo Già (4).

- Vàng, chủ nhân.

Lang Lễ đáp, sau đó từ trên người Diễm Ma mượn đi Ngũ Bảo hồ lô.

Trong tay Kỳ Thạch đạo nhân ứng phó một đầu Huyết Sát Hung Giao là phải cố hết sức, lúc này lão cũng đau đầu không thôi, mặc dù không có nguy hiểm gì, pháp lực tiêu hao dần, ở đây là Mai Cốt thì cách cái chết cũng không xa.

Nhìn thấy Tuyệt Hỏa đạo trưởng Hạo Thiên môn đến giúp mình, hần có chút kinh ngạc, thời điểm này mọi người đều giống như một con hồ ly, ai cũng không nguyện ý giúp người khác, lúc này hần không khỏi cảm kích nhìn Lang Lễ.

Lang Lễ cũng không để ý đến Kỳ Thạch đạo nhân, pháp quyết trong tay biến hóa, một ngọn lửa nháy mắt liền đem Huyết Sát Hung Giao vây khốn ở bên trong.

Lúc này Kỳ Thạch đạo nhân có thể thở phào một phen, nhưng thân hình cũng bạo lui về phía sau mấy chục thước, trong tay lấy ra một tấm phù, từng đạo kết ấn đánh ra, cuối cùng từ trên tấm phù kim mang bạo bắn, từ trong kim mang Kim Long rít gào dựng lên, nháy mắt oanh kích về phía Huyết Sát Hung Giao.

- Gào khóc.

Sau đó va chạm vào nhau, cột sáng chói mắt nở rộ ra, hơi thở cuồng bạo trực tiếp xé rách không gian, đồng thời Lang Lễ pháp quyết tái biến, Ngũ Bảo hồ lô vút lên trên không trung.

Đan dược này cũng có thể khôi phục không ít thực lực, hiện tại tình trạng của vị Đại La Kim Tiên này đan dược khôi phục cũng chỉ là như chén nước mà thôi.

- Hoàn Huyền đạo hữu khách khí, đều là người Tiên đạo liên minh, đánh chết Ma đạo là việc lên làm.

Thượng Dương đạo nhân nói, nhìn tên Đại La Kim Tiên này tựa hồ cũng không xa lạ.

- Dĩ nhiên là như vậy, vậy mời Thượng Dương đạo hữu lấy ra trữ vật nhẫn của Hồng Liệt Lão Ma, đem bảo tàng kia trên người lão ma phân chia, còn trữ vật nhẫn trên người Thiên Thủy đạo nhân, chúng ta nhất định đem về cho môn nhân của hắn.

Hoàn Huyền đạo hữu lão giả nói.

-Điều này không có vấn đề, hắn là...

Thượng Dương đạo nhân trả lời, trong tay đã muốn lấy ra hai cái trữ vật nhẫn.

Mọi người Tiên Đạo liên minh lúc này lộ ra một tia mỉm cười, trong mắt thậm chí không nhận được lộ ra một tia nóng cháy.

Mà vào lúc này, Nhạc Thành mơ hồ cảm giác được có chút không đúng, Thượng Dương đạo nhân kia trong mắt tựa hồ xuất hiện không ít dao động.

- Đến, Hoàn Huyền đạo hữu, trữ vật nhẫn này liền giao cho các người.

Thượng Dương đạo nhân đem trữ vật nhẫn ở trong tay.

- Thượng Dương đạo hữu, người muốn làm cái gì.

Nhưng vào lúc này, chỉ nghe Hoàn Huyền thét lên một tiếng kinh hãi, bỗng dưng, Thượng Dương đạo nhân thủ ấn trong tay nháy mắt biến đổi, đồng thời hai đạo kim quang chói lọi đánh vào Hoàn Huyền cùng một Đại La Kim Tiên gần nhất.

Thượng Dương đạo nhân có chuẩn bị, hơn nữa thực lực mạnh hơn nhiều, lúc này đám người Tiên Đạo liên minh pháp lực tiêu hao hầu như không còn, cho nên, không thể né tránh, hai Đại La Kim Tiên sơ kỳ đến nguyên thần cũng trốn không thoát được.

—o0o—

1147. Chương 964: Vu Huyết Ma Bảo Tàng (1).

- Thượng Dương đạo nhân, các người muốn làm cái gì, người Tiên Đạo liên minh người cũng dám đánh chết, các người không muốn sống nữa sao.

Lúc này một Đại La Kim Tiên hán tử mặc đạo bào màu trắng lớn tiếng trách mắng, biến cố này làm cho hắn chấn động, Thượng Dương đạo nhân quả thật dám ra tay với người của Tiên Đạo liên minh.

Lúc này đừng nói là người Tiên Đạo liên minh, ngay cả Lang Lễ, Nhạc Thành, La Nguyên, Quỷ đạo nhân, Kỳ Thạch đạo nhân, đều không có tham gia La Thiên Tru Ma Trận cường giả đều không rõ, Thượng Dương đạo nhân rốt cuộc là muốn thể nào, liên tiếp người của Tiên Đạo liên minh đều bị đánh chết, đến lúc đó, Tiên Đạo liên minh tuyệt đối không từ buông tha.

- Giết các người thì thể nào, bảo tàng căn bản là ở trong tay các người, hơn nữa là ở trong tay Thiên Thủy đạo nhân, các người còn muốn gạt ta, vậy đi tìm chết, bảo tàng này chúng ta thu.

Thượng Dương đạo nhân quát một tiếng nói

- Thượng Dương đạo nhân, bảo tàng kia chứng thật là ở trong tay Thiên Thủy đạo hữu, các người lấy đi một nửa là được, người làm sao phải như thế?

Đại La Kim Tiên vừa mới nói chuyện cả giận nói.

- Hừ, này bảo tàng quá lớn, ta luyến tiếc mà thôi, đánh giết các người, chúng ta có thể phân nhiều hơn một nửa, hiện tại đánh giết các người, cũng dễ dàng mà thôi.

Thượng Dương đạo nhân lạnh nhạt nói, hàn quang hiện lên trong mắt.

- Hảo, Thượng Dương đạo nhân, xem ra ngươi đã sớm có dự mưu, trận pháp này sợ là có thêm tác dụng khác?

Đại La Kim Tiên tiếp tục nói.

- Không sai, ngươi hẳn là cảm giác được, La Thiên Tru Ma Trận này cho dù là người có nguyên thần phân thân ở bên ngoài, cũng vô pháp cảm giác được sự tình phát sinh, người bị đánh chết cũng không biết là chuyện gì xảy ra.

Thượng Dương đạo nhân lạnh nhạt nói.

Nhạc Thành thần sắc biến đổi, xem ra Thượng Dương đạo nhân sớm có chuẩn bị, La Thiên Tru Ma Trận có tác dụng như vậy, đánh chết Tiên Đạo liên minh cũng không có gì băn khoăn.

- Thượng Dương đạo nhân, ta và ngươi liều mạng.

Đại La Kim Tiên hét lớn một tiếng, hẳn biết chính mình phải chết không thể nghi ngờ, cho dù chính hắn ở thời kì toàn thịnh cũng không phải là đối thủ của Thượng Dương đạo nhân, lúc này pháp lực bạo dũng, đồng thời ở trên không trung hào quang đột nhiên nứt toác, trực tiếp đem không gian xé mở thành một đạo cái khe thật dài.

- Các người đi nhanh lên, nếu có người đi ra, vậy thông tri Tiên Đạo liên minh báo thù cho ta.

Đại La Kim Tiên quát to.

- Còn muốn chạy, La Thiên Tru Ma Trận.

Thượng Dương đạo nhân vừa quát, trong tay pháp quyết biến hóa, trên không trung phạm vi ngàn dặm hoàng mang che trời, cái khe không gian nháy mắt bị khép lại.

- Đều đi tìm chết.

Thượng Dương đạo nhân sắc mặt trầm xuống, bên trong không gian đột nhiên chấn động, một trận tiếng sấm nổ mạnh truyền ra, hoàng mang bạo dũng dựng lên, một mảnh không gian sóng gợn cuộn nổi lên.

Trong nháy mắt, cả không gian biến hóa, trong trận biến hóa cực lớn, không gian hoàng mang ràn ngập, hết thấy hóa thành tro tàn, người Tiên Đạo liên minh bị thổi quét ở tại trong đó, căn bản không có lực hoàn thủ.

- Chủ nhân, chúng ta phải cẩn thận một chút.

Lang Lễ thần niệm truyền âm tới trong tai Nhạc Thành.

- Các người đều chú ý một chút, tùy thời ở bên cạnh ta.

Nhạc Thành đồng thời thần niệm truyền âm với La Nguyên, Diễm Ma cùng Lang Lễ.

Người của Tiên Đạo liên minh toàn bộ bị đánh chết, căn bản không có lực hoàn thủ, nguyên thần cũng bị táng thân ở tại trong thâm động, bọn họ có lẽ thật không ngờ chết tại trong tay người của Tiên đạo.

Cũng vào lúc này, có ba nguyên thần Tiên Đạo liên minh Đại La Kim Tiên chạy tới gần chỗ của Nhạc Thành, đối với biến cố đột phát cũng không có người chú ý tới.

- Thượng Dương đạo hữu, người có ý tứ gì, người đánh chết Tiên Đạo liên minh, nếu Tiên Đạo liên minh biết, sơn môn chúng ta đều phải họa diệt môn, người không thêm bàn bạc đã làm như thế.

Mạc Linh Sơn Mạc Trường Không trong lòng có chút e ngại, đánh chết Tiên Đạo liên minh, chính là tối kỵ, nếu người của Tiên Đạo liên minh biết, tuyệt đối trả thù, tai ương diệt môn đó là nhẹ nhất.

- Mạc Trường Không đạo hữu, ta đều nói qua, mọi người cũng đều đồng ý.

Thượng Dương đạo nhân nhìn Mạc Trường Không cười nói.

- Thượng Dương đạo hữu, người nói lúc nào, sao ta không biết.

Mạc Trường Không sắc mặt kinh ngạc nói.

- Ta vừa mới cùng Ngọc Anh chân nhân, Ngọc Linh chân nhân, Thu hỏa trưởng lão, Nam Minh Tử trưởng lão nói qua, tất cả mọi người đồng ý.

Thượng Dương đạo nhân cười nói, đồng thời trong mắt hàn mang hiện lên, trong tay pháp quyết biến hóa, cũng một đạo quang mang chói mắt từ trong tay chạy ra, nháy mắt liền bao vây Mạc Trường Không ở trong đó.

- Thượng Dương đạo nhân, ngươi có ý tứ gì, ngươi muốn giết ta sao.

Mạc Trường Không nhất thời hoảng sợ, hần căn bản không ngờ, Thượng Dương đạo nhân muốn giết hắn.

- Sư phó.

Lúc này, bảy La Thiên thượng tiên đệ tử của Mạc Linh Sơn đều xông ra, trong tay đều tế ra pháp bảo trên người công về phía Thượng Dương đạo nhân.

- Liều lĩnh.

Thượng Dương đạo nhân căn bản không thèm để ý đám La Thiên thượng tiên này, thân hình chợt lóe, không gian bỗng nhiên thâm động xuất hiện, cuồng bạo không gian thâm động xé rách không gian, nhất thời bảy La Thiên thượng tiên đều bị cuốn vào trong thâm động.

Bảy người hóa thành máu loãng.

- Chết đi.

Thượng Dương đạo nhân trong tay pháp quyết biến hóa, bao phủ ở trên người Mạc Trường Không một mảnh hào quang, không gian nứt toác, Mạc Trường Không Đại La Kim Tiên cũng khó trốn thoát.

- Thượng Dương đạo nhân, ngươi có ý tứ gì.

Thượng Quang tán nhân, Quỷ đạo nhân, Thiên Linh đạo nhân, Thiên Tán đạo nhân, Kỳ Thạch đạo nhân năm Đại La Kim Tiên sắc mặt biến đổi, mọi người đều không ngờ, lúc này muốn cứu Mạc Trường Không cũng không còn kịp rồi.

—o0o—

1148. Chương 964: Vu Huyết Ma Bảo Tàng (2).

- Chư vị đạo hữu, không có ý tứ gì, chính là muốn ít người phân bảo vật mà thôi.

Thượng Dương đạo nhân xuất hiện ở trước người mọi người, không chút phật lòng, hắn đã an bài tốt lắm.

- Lúc này ngươi ra tay với người của Tiên Đạo liên minh chưa tính, bây giờ còn xuống tay với Mạc Trường Không, ngươi quá đáng rồi.

Thượng Quang tán nhân nhìn Thượng Dương đạo nhân nói.

- Hừ, quá phận, Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh pháp bảo tiên khí và ma khí nhiều như thế, là thu hoạch lớn, thiếu một người phân không phải thêm khỏe sao, còn có bảo tàng kia, bảo tàng trong tay Thanh Thủy đạo nhân các ngươi biết là cái gì không, ta muốn nói là, các ngươi cũng sẽ làm như vậy.

Thượng Dương đạo nhân nhìn mọi người nói.

- Là bảo tàng gì?

Vừa nghe đến bảo tàng, Thượng Quang tán nhân, cùng đám người Thiên Linh đạo nhân tựa hồ là quên Mạc Trường Không bị đánh chết, bảo tàng này hấp dẫn càng thêm lớn.

- Nói cho người cũng không sao, là bảo tàng Vu Huyết Ma lưu lại, Vu Huyết Ma bảo tàng các ngươi muốn phân một nửa cho Tiên Đạo liên minh sao, ta cho người biết, Tiên Đạo liên minh cái gì chúng ta cũng không chiếm được, Tiên Đạo liên minh làm sao lại đem Vu Huyết Ma bảo tàng phân một nửa cho chúng ta.

Thượng Dương đạo nhân kích động nói.

- Vu Huyết Ma, chẳng lẽ là Vu Huyết Ma trong truyền thuyết sao.

Quý đạo là người phản ứng đầu tiên, nhìn không được liền cả người run rẩy đứng, Vu Huyết Ma, ngay cả Đại La Kim Tiên cũng đã từng nghe nói qua cái tên này rồi.

- Không sai, chính là Vu Huyết Ma, chúng ta được Vu Huyết Ma bảo tàng sao.

Thượng Dương đạo nhân cười nói, lập tức ánh mắt phát lạnh, sát ý sắc bén tràn ngập, ánh mắt nhìn bọn người Thượng Quang tán nhân đảo qua nói :

- Thật có lỗi, các người cũng phải chết, trừ mười người cùng môn trung đệ tử chúng ta ra, các người đều phải chết, thiếu một người chúng ta được nhiều hơn.

- Thượng Dương đạo nhân, người muốn làm cái gì, người muốn giết chúng ta sao?

Thiên Linh đạo nhân bắt đầu lui về sau, nhìn thấy Thượng Dương đạo nhân cả người sát khí là có thể thấy được, Thượng Dương đạo nhân không phải nói giỡn.

- Không sai, La Thiên Tru Ma Trận vốn không phải vì các người mà chuẩn bị, chính là ta biết Vu Huyết Ma lưu lại bảo tàng, ta đã thay đổi chủ ý, chuyện này càng ít người biết càng tốt.

Thượng Dương đạo nhân lạnh nhạt nói, sát ý đã càng ngày càng đậm.

- Ngọc Anh chân nhân, Thu Hỏa đạo nhân, Nam Minh Tử, chẳng lẽ cũng là ý tứ của các người sao.

Thiên Linh Động Thiên Tán đạo nhân nhìn đám người Ngọc Anh chân nhân, Nam Minh Tử hỏi.

- Ha ha, chư vị đạo hữu, thật sự là xin lỗi, muốn trách liền trách Đại La Kim Tiên chúng ta cũng không chịu nổi hấp dẫn, Vu Huyết Ma lưu lại bảo tàng, thật sự là quá hấp dẫn, chúng ta cũng chỉ có thể làm như vậy.

Nam Minh Tử cười to nói.

- Mọi người liên thủ, nhanh liên thủ, chúng ta nghĩ biện pháp phá trận.

Kỳ Thạch đạo nhân lớn tiếng nói, đối phó La Thiên Tru Ma Trận, dựa vào thực lực một người, căn bản không có khả năng phá trận.

Lúc này Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, không nghĩ tới sự tình phát triển như vậy, hôm nay phiền toái lớn, chỉ sợ là Lang Lễ cũng rất khó ngăn cản như vậy, mười Đại La Kim Tiên bày ra La Thiên Tru Ma Trận, Lang Lễ cũng khó có thể đối kháng được.

- Các người liên thủ cũng trốn không thoát, các người không thể không chết, xin lỗi chư vị đạo hữu.

Thượng Dương đạo nhân nói.

- Hừ, Thượng Dương đạo nhân, thật sự là hảo kế.

Lang Lễ tiến lên mấy bước nói, thần niệm truyền âm thông tri Nhạc Thành bảo vệ chính mình, đại chiến là không thể tránh được.

- Tuyệt Hỏa đạo trưởng, người chẳng lẽ nghĩ người có thể đối kháng được chúng ta sao, nói thật, người cũng có uy hiếp, nhưng bên trong La Thiên Tru Ma Trận, cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên cũng khó đào thoát, người cũng phải chết không thể nghi ngờ.

Thượng Dương đạo nhân lạnh nhạt nói.

- Hừ, ta muốn hảo hảo kiến thức một chút La Thiên Tru Ma Trận chó má này.

Lang Lễ hừ lạnh, trong lòng cũng tính toán, La Thiên Tru Ma Trận tuyệt đối là không đơn giản.

Nhạc Thành lúc này thần niệm cùng ba đạo nguyên thần trao đổi, cuối cùng ba đạo nguyên thần cũng tiến nhập trũ vật nhần của Nhạc Thành lúc này cũng không có người nhìn thấy, mọi người chú ý đều là ở trên người Thượng Dương đạo nhân cùng Lang Lễ.

- Cũng không cần các người nói nhiều lời, khai trận.

Thượng Dương đạo nhân trong tay pháp quyết đánh ra, nháy mắt bắt đầu biến hóa, đám người Nam Minh Tử, Ngọc Anh chân nhân cũng đánh ra từng đạo pháp quyết, cả không gian bắt đầu biến hóa.

- Mọi người nhanh lên thủ.

Kỳ Thạch đạo nhân lớn tiếng nói, quanh thân một mảnh hào quang chói mắt tràn ngập, nhất thời bảo vệ quanh thân.

Thượng Quang tán nhân, Thiên Linh đạo nhân, Thiên Tán chân nhân, Quỷ đạo nhân đều tế ra pháp bảo tiên khí, hóa thành ánh sáng nhập trời, đều tự bao vây môn nhân ở bên trong.

- Chủ nhân, chúng ta làm sao bây giờ.

Lang Lễ đối Nhạc Thành hỏi.

- Nghĩ biện pháp đi, các người chú ý không cần cách ta quá xa.

Nhạc Thành nói, trong ánh mắt lộ ra một tia hàn ý.

La Thiên Tru Ma Trận lúc này hoàn toàn khởi động, trong trận hơi thở cường hãn dao động, giống như hải triều không thể ngăn cản, hướng bốn phương tám hướng dập dờn mở ra.

Trong trận từng tiếng gầm gừ khuấy động, chung quanh sôi nổi dập nát, trong trận lúc này giống như là trời đất sụp đổ vậy, khí thế mang theo hơi thở cuồng bạo cuốn lấy đám người Lang Lễ.

- Mọi người liều mạng.

Thiên Linh đạo nhân lớn tiếng rít gào, trong tay pháp quyết biến hóa, hai tay vừa đánh ra, ngọn lửa bắt đầu khởi động, phô thiên cái địa hé ra lưới lửa, ngăn cản lên.

—o0o—

1149. Chương 964: Vu Huyết Ma Bảo Tàng (3).

Lúc này Thượng Quang tán nhân trong tay pháp quyết biến hóa, quanh thân mười đạo ánh đao tràn ngập, kết thành một đao mang thiên địa, ánh đao bốn phía, chậm rãi chuyển động, pháp lực mang theo đao mang trút xuống, hướng về hoàng mang phía trước cuộn cuộn lao đến.

Thiên Tán đạo nhân, Quỷ đạo nhân, Kỳ Thạch đạo nhân cũng đều dùng toàn lực thi triển pháp bảo đối kháng La Thiên Tru Ma Trận, nhưng La Thiên Tru Ma Trận lúc này do mười đại Đại La Kim Tiên thúc dục, còn có Thượng Dương đạo nhân Đại La Kim Tiên hậu kỳ, bọn họ khó có thể đối kháng.

Kế tiếp là không ít môn nhân bắt đầu bị cuốn vào trong trận, thân thần câu diệt, La Thiên thượng tiên, căn bản không có thực lực đối kháng.

Lang Lễ ngọn lửa trong tay hóa thành một mảnh tường ẩm, dưới tường ẩm ngăn cản, cũng chỉ có thể miễn cưỡng đối kháng, uy lực La Thiên Tru Ma Trận đã đạt tới tình trạng khủng bố rồi.

- A...

Lúc này, những sơn môn không có Đại La Kim Tiên bảo vệ, đám La Thiên thượng tiên căn bản không thể đối kháng, một đám chỉ có thể bị La Thiên Tru Ma Trận hóa thành tro tàn.

- Ha ha, các người đều chết đi, Vu Huyết Ma bảo tàng chính là của chúng ta.

Thượng Dương đạo nhân cười to đi ra, lúc này đám người Kỳ Thạch đạo nhân liều mạng bảo hộ môn hạ, cũng không thể đối kháng, về sau liền thần hình câu diệt.

Lúc này dưới Lang Lễ bảo hộ, La Nguyên cùng Diễm Ma đều không có ra tay, mà Nhạc Thành thần sắc vẫn trầm thấp, ở dưới Lang Lễ bảo hộ, ba người cũng đều chưa có việc gì.

- A...

Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên, thực lực La Thiên thượng tiên ở La Thiên Tru Ma Trận cũng không có chút lực hoàn thủ, chỉ một lát thời gian, hiện tại chỉ còn lại Kỳ Thạch đạo nhân, Thượng Quang tán nhân, Quỷ đạo nhân, Thiên Linh đạo nhân, Thiên Tấn đạo nhân năm Đại La Kim Tiên cùng đám người Lang Lễ mà thôi.

- Thượng Dương đạo nhân, người cái vô sỉ tiểu nhân, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho các người.

Thượng Quang tán nhân lớn tiếng nói, hai mắt toát ra hỏa dục, lúc này mọi người đều hận Thượng Dương đạo nhân thấu xương.

- Hừ, chỉ bằng người, người còn chưa đủ tư cách.

Thượng Dương đạo nhân khinh thường hừ lạnh, trong tay pháp quyết biến hóa, lực công kích không ngừng cuộn tất cả lên, đám người Thượng Quang tán nhân lại bắt đầu tháo chạy, mỗi người đều tiêu hao pháp lực hầu như không còn.

Lúc này đám người Thượng Quang tán nhân pháp lực tiêu hao hầu như không còn, mà La Thiên Tru Ma Trận lại như trước hùng hân vô cùng, trong trận Phong Lôi kêu to, lực lượng lưu chuyển, “Răng rắc, răng rắc” hình thành không gian thâm động, còn có vô số hoàng mang bén nhọn dữ tợn, khủng bố dị thường.

Khoảnh khắc những cái tên lần lượt thay đổi, dường như bao vây hướng về phía mọi người, không gian thâm động thật lớn cũng cuốn hút mọi người, uy lực tàn sát, chiến đấu kịch liệt làm đất rung núi chuyển, thiên địa biến sắc.

Kỳ Thạch đạo nhân ánh mắt như điện, trong tay một thanh trường kiếm pháp bảo biến hóa, lập tức thân hóa cực quang, trường kiếm hàn quang nổ bắn ra, thiên địa dao động.

Quỷ đạo nhân lúc này kêu to liên tục, chỉ thấy thân hình hóa thành một mảnh Thanh Quang, quang mang thanh sắc ngưng tụ thành một vài Thanh Quang quỷ ảnh, toàn thân dữ tợn đáng sợ, Thanh Quang tràn ngập, như một tòa núi nhỏ, đập đất mà đứng, thẳng đánh trời cao, khó trách hắn tên là Quỷ đạo nhân.

- Hừ, đều chết cho ta.

Thượng Dương đạo nhân sắc mặt trầm xuống, một tiếng hừ lạnh, La Thiên Tru Ma Trận pháp lực bành trướng, mãnh liệt mà ra, điên cuồng thổi quét tới Thượng Quang tán nhân, Quỷ đạo nhân.

- Lang Lễ, chuẩn bị, chúng ta đi trước.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, hắn có thể rời khỏi, Nhạc Thành vẫn không phải lo lắng, bởi vì chính mình còn có con bài chưa lật, tác dụng Thần Nông đỉnh lớn nhất liền thể hiện ở luyện chế đan dược cùng phương diện phá trận, có Thần Nông đỉnh ở trên người, muốn đi, cũng không quá khó khăn, nhưng có lẽ phải bại lộ ra Thần Nông đỉnh ở trên người của mình.

- Các người có không muốn chết, nhưng theo ta mệnh các người chính là của ta, các người suy nghĩ đi.

Do dự một chút, Nhạc Thành nhìn đám người Quỷ đạo nhân cùng Kỳ Thạch đạo nhân nói:

Quỷ đạo nhân thúc dục pháp bảo, trong mắt kinh ngạc nhìn Nhạc Thành nói:

- Chẳng lẽ người có thể phá trận sao?

- Ta mang bọn người đi là được, nhưng ta cứu các người một mạng, mệnh các người chính là của ta.

Nhạc Thành nói.

- Nếu thật có thể phá trận, mạng của ta là của người cũng không sao cả, chỉ cần có thể có cơ hội sau này báo thù là được.

Quỷ đạo nhân lớn tiếng nói.

- Không sai, Hạo Thiên môn nếu có thể cứu chúng ta một mạng, về sau chúng ta căn bản là người của Hạo Thiên môn.

Kỳ Thạch đạo nhân lớn tiếng nói.

- Tốt lắm, nhớ kỹ lời nói của các người.

Nhạc Thành nói, tâm niệm vừa động, trên đỉnh đầu một cái đỉnh màu đỏ xuất hiện ở trên không, vì tận lực không cho mọi người nhìn ra đây là Thần Nông đỉnh, Nhạc Thành cũng chỉ có thể tận lực che dấu Thần Nông đỉnh mà thôi.

- Thu.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, Thần Nông đỉnh hồng mang được tam vị chân hỏa che dấu, nhất thời hóa thành ngọn lửa, nhất thời trong trận lâm vào chấn động, không gian tầng tầng dập dờn.

Trong nháy mắt, Thần Nông đỉnh mũi nhọn nở rộ, Nhạc Thành, Diễm Ma, La Nguyên, Kỳ Thạch đạo nhân, Thiên Linh đạo nhân, Thiên Tán đạo nhân, Thượng Quang tán nhân cùng Quý đạo nhân toàn bộ tiến nhập bên trong Thần Nông đỉnh.

Lang Lễ thủ ấn trong tay vừa thu lại, hắn đã sớm nhận được Nhạc Thành phân phó, trước người tường ẩm hóa thành ngọn lửa hùng hực không ngừng tiết xuống, thừa cơ tiến nhập vào bên trong Thần Nông đỉnh.

Mà lúc này, Nhạc Thành ở bên trong Thần Nông đỉnh pháp quyết biến hóa, Thần Nông đỉnh hóa thành một đạo kinh hồng, âm âm hướng dưới tiến vào nền đất.

- Nhanh, đừng để cho bọn họ chạy thoát.

Lúc này Thượng Dương đạo nhân sắc mặt xanh mét, không nghĩ tới Hạo Thiên môn còn có bảo vật quý dị như thế, trong tay pháp quyết liên tục biến hóa làm cho La Thiên Tru Ma Trận uy thế tăng vọt, tiếng vang âm âm liên hoàn nổ, băng toái hư không, dường như muốn phá hư hết thấy, mãnh liệt không dứt.

Nhạc Thành lúc này ở bên trong Thần Nông đỉnh cũng nhận được một cỗ lực cản thật lớn, tựa hồ là có ngàn vạn lực bao vây lấy Thần Nông đỉnh, căn bản không cách nào để Thần Nông đỉnh xuyên qua La Thiên Tru Ma Trận này được.

—o0o—

1150. Chương 964: Vu Huyết Ma Bảo Tàng (4).

- Đáng chết.

Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, thực lực của hắn bây giờ còn quá yếu, căn bản không thể thúc dục toàn bộ lực lượng Thần Nông đỉnh, bằng không La Thiên Tru Ma Trận căn bản không vật khốn được Thần Nông đỉnh.

- Đi.

Nhạc Thành cắn răng máu huyết phun ra, pháp quyết biến hóa, Thần Nông đỉnh tràn ngập hào quang, lay động trời cao.

- Muốn phá trận sao, nằm mơ.

Thượng Dương đạo nhân quát lớn, hoàng mang khôn cùng hóa thành một cái ngân bàn thiên hà, ngưng tụ một cái không gian hắc động, trực tiếp ngăn cản tại phía trước Thần Nông đỉnh.

- Vang âm âm.

Hai cỗ lực lượng va vào một chỗ, nhất thời hư không lay động, một cỗ pháp lực cuồng bạo bốn phía, liên miên không dứt.

- Phụt...

Nhạc Thành nháy mắt máu tươi phun ra, sắc mặt nhất thời trắng bệch, hắn đang ở bên trong Thần Nông đỉnh, Nhạc Thành vẫn bị lực lượng công kích khổng lồ như thế, bởi vậy có thể thấy được La Thiên Tru Ma Trận lợi hại như thế nào rồi, theo Nhạc Thành máu tươi phun ra, Nhạc Thành cắn răng pháp quyết trong tay lại đánh ra, Thần Nông đỉnh vừa thu lại, ngưng tụ thành một đạo kinh hồng trực chỉ lao ra, xuyên

qua hoàng mang ngăn cản, lại xé rách hắc động, sau đó xuyên qua không gian biến mất ở tại dưới nền đất vụn trượng.

- Chết tiệt, nếu bị bọn hắc chạy.

La Thiên Tru Ma Trận bị bắt, cước bộ mười Đại La Kim Tiên đều lảo đảo lui ra phía sau, trên mặt hiện lên thần sắc kinh ngạc, tất cả mọi người rất rõ ràng, vừa rồi Hạo Thiên môn sử dụng là một món đồ chí bảo, đáng tiếc bọn hắc không biết.

- Vậy làm sao bây giờ, bọn hắc chạy, tin tức này truyền ra, chúng ta gặp phiền toái.

Tử y đạo bào Ngọc Anh chân nhân nhìn Thượng Dương đạo nhân hỏi

Chuyện này quan hệ quá lớn, cho dù đánh chết Tiên Đạo liên minh, cũng sẽ làm cho Tiên Đạo liên minh không bỏ qua mọi người.

- Chúng ta chuẩn bị sẵn sàng.

Thượng Dương đạo nhân trong mắt hiện lên một tia âm hàn.

Vụn trượng dưới nền đất, trong Thần Nông đỉnh, Nhạc Thành sắc mặt trắng bệch, hai khóa hạ phẩm tiên đan Hồi Nguyên đan nhét vào trong miệng, lập tức bắt đầu khoan chân ngồi xuống tu luyện.

Lúc này mọi người ở ngay tại Thần Nông đỉnh, nhìn thấy Thần Nông đỉnh năm người Kỳ Thạch đạo nhân, Quỷ đạo nhân, Thượng Quang tán nhân đều kinh ngạc, món đồ này nhất định là một chí bảo, thân là Đại La Kim Tiên, bọn hắc tự nhiên có thể cảm giác được.

Thêm quan trọng là bọn hắc phát hiện không gian linh khí bàng bạc, linh khí này ở sơn môn họ còn hơn.

Mọi người nhìn thấy Nhạc Thành đang điều tức, cũng bắt đầu khôi phục tu vi, mọi người cơ hồ đều tiêu hao hầu như không còn, lúc này Lang Lễ cũng tiêu hao không nhỏ, mà Thượng Quang tán nhân, Thiên Tấn đạo nhân, Thiên Linh đạo nhân bị thương không nhẹ, Quỷ đạo nhân cùng Kỳ Thạch đạo nhân cũng bị thương không nhẹ.

Lần này mọi người tìm được đường sống trong chỗ chết, nghĩ lúc trước đám người Kỳ Thạch đạo nhân cùng Thượng Quang tán nhân tức giận đến nghiêng răng, bọn họ bị Thượng Dương đạo nhân tính kế như vậy.

Năm ngày sau, trên mặt Nhạc Thành khôi phục một tia huyết sắc, năm ngày điều tức hơn nửa dùng hai khóa Hồi Nguyên đan, nhưng pháp lực khôi phục một nửa mà thôi, thương thế trên người cũng chỉ khôi phục sáu thành, La Thiên Tru Ma Trận kia thật đúng là lợi hại.

Nhạc Thành lúc này vẫn còn sợ hãi, thiếu chút nữa Thần Nông đỉnh cũng không ra được, thực lực của hắc còn quá thấp, căn bản không đủ, nhất định phải sớm tăng cường thực lực mới được.

- Người thế nào?

Diễm Ma, La Nguyên cùng Lang Lễ tại bên người Nhạc Thành hộ pháp.

- Không đáng ngại.

Nhạc Thành đứng dậy, lần này xem như tìm được đường sống trong chỗ chết, hoàn hảo có Thần Nông đỉnh, nếu Hạo Thiên Thấp phỏng chừng bị đối phương vây ở bên trong.

- Đa tạ môn chủ cứu mạng.

Lúc này đám người Kỳ Thạch đạo nhân cùng Thượng Quang tán nhân nhìn Nhạc Thành hành lễ nói, cảm giác được Nhạc Thành đứng dậy, bọn hắc cũng đều đình chỉ điều tức, tu vi coi như khôi phục ba bốn thành, sắc mặt hiện tại trắng bệch một mảnh.

Năm người này hiện tại tên Nhạc Thành cũng không biết, Nhạc Thành thực lực quá thấp, cho dù là Hạo Thiên môn môn chủ, Đại La Kim Tiên cũng không có nhiều chú ý, cho nên hiện tại mọi người Nhạc Thành cũng không biết tên, dọc theo đường đi mấy Đại La Kim Tiên cũng không đi chú ý tới một cái Thiên tiên như vậy.

- Không cần cảm tạ, ta nói rồi, ta cứu các người một mạng, mệnh các người chính là của ta, các người đều không có quên.

Nhạc Thành nhìn năm người hỏi, lúc này chính là mục đích của Nhạc Thành, nếu có thể mang được mấy Đại La Kim Tiên, bên cạnh hắn thực lực nhất định là tăng nhiều, cho dù là thực lực của hắn trong lúc nhất thời không thể đột phá, bên người có một cỗ thực lực cường hãn cũng là tốt.

- Nay...

Năm người nhìn nhau, Kỳ Thạch đạo nhân nói:

- Môn chủ, lời này chúng ta tự nhiên nhớ rõ, về sau chúng ta liền gia nhập Hạo Thiên môn, chỉ cần có thể tìm đám hỗn đản tạp mao báo thù là tốt rồi.

- Ta nói, chỉ cần các người gia nhập Hạo Thiên môn, ta sẽ bày ra một đạo nguyên thần ấn ký.

Nhạc Thành nhìn năm người nói, không bày ra nguyên thần ấn ký, Nhạc Thành không tin tưởng năm người này, đối với Tiên Ma giới người lừa ta gạt, Nhạc Thành Thượng Dương đạo nhân chính là trong đó.

- Nay...

Năm người nhất thời thần sắc trầm xuống, đối với một tên Đại La Kim Tiên mà nói, là chuyện tình khó có thể nhận, bị người bày ra nguyên thần ấn ký, vậy đại biểu cho hắn bị nắm trong tay, chính mình thành nô bộc khôi lỗi, bọn hắn chính là Đại La Kim Tiên, hiện tại cũng bị người bày ra nguyên thần ấn ký, trong lòng tự nhiên là không muốn rồi.

- Như thế nào? Các người không muốn, đừng quên chính mình đáp ứng rồi, các người hiện tại có thể lựa chọn sao, bằng không bị ta bày ra nguyên thần ấn ký, nếu không thì chết đi.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, ở bên trong Thần Nông đỉnh, cho dù là năm Đại La Kim Tiên thì như thế nào, trước đừng nói năm Đại La Kim Tiên này đều chưa có khôi phục, một mình Lang Lễ cũng đủ đánh chết, cho dù là tam vị chân hỏa ở Thần Nông đỉnh cũng đủ để đem năm tên Đại La Kim Tiên luyện thành tro tàn

—o0o—

1151. Chương 965: Thập Nhị Ma Thần

Chủ nhân, chủ nhân đã cứu chúng ta, về sau tính mạng của chúng ta thuộc về chủ nhân, chúng ta sẽ giữ lời.

Đám người Trần Ma Đạo cất tiếng nói.

- Vậy thì tốt lắm, hiện tại các người nói cho ta biết, bảo tàng Vu Huyết Ma rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy, còn Vu Huyết Ma kia nữa, hắn là tiên hay ma?

Nhạc Thành cất tiếng hỏi.

- Đúng thế, nói nhanh lên bảo tàng Vu Huyết Ma rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Lúc này Lang Lễ cũng cất tiếng hỏi.

- Đúng thế, nói nhanh lên, bảo tàng Vu Huyết Ma rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ Vu Huyết Ma trong truyền thuyết là có thật sao?

Lúc này Lang Lễ cũng cấp tốc hỏi đám người Trần Ma đạo.

- Chủ nhân, chuyện là như vậy.

Huyền Linh đạo nhân kia từ từ nói.

Hóa ra Trần ma đạo nhân, Huyền Linh đạo nhân và một số người thuộc tiên đạo liên minh đã tiến vào một vực sâu.

Ở trong vực sâu đó hài cốt trải rộng, mới đầu mọi người còn tưởng đó là một hung trận bình thường mà thôi, sau đó tất cả tiến vào bên trong thì phát hiện ở trong đó có một bảo tàng, giá trị vô cùng. Tinh thạch không cũng có tới hơn nghìn viên.

Mà ở bên trong, mọi người còn phát hiện ra cả Càn Khôn Phiến, đây là bảo vật khiến cho tiên đạo liên minh phải điên cuồng vì nó, bảo vật này chỉ còn kém thần khí một chút mà thôi. Cho dù là Cửu Thiên huyền tiên cũng không có mấy người có tiên khí này.

Về phần ma khí thượng hạng, ở trong tay của người ma đạo mới phát huy tác dụng lớn nhất.

Đồng thời ma khí không phải là không thể luyện hóa được thành tiên khí nhưng mà sau khi luyện hóa xong, uy lực nhất định sẽ giảm, cùng vì vậy mà ma khí và tiên khí không phải ở trong tay ai cũng có thể thi triển

Yêu đạo cũng giống như vậy, nói như vậy, người tu tiên và người tu ma về bản thể lực lượng không thể so sánh với nhau, yêu đạo là do vạn vật biến thành, tiên thú thần thú, yêu thú, tinh quái, bản thể thực lực còn mạnh hơn cả nhân loại.

Đem Thanh Đồng so sánh với Nhạc Thành thì thấy, Nhạc Thành mặc dù có thân thể Kim Long, có tam vị chân hỏa rèn luyện, bản thể tuyệt đối cường hãn nhưng dù thế nào thì nói, nếu như so sánh với Thanh Đồng thì Nhạc Thành vẫn còn kém xa.

Thanh Đồng chính là bản thể hóa xà thần thú, đây là vô cùng cường hãn, người tu tiên hoặc tu ma đồng cấp tuyệt đối không phải là đối thủ của nó.

Đồng thời công kích bản thể của Thanh Đồng cũng tuyệt đối là phi phạm, Thanh Đồng lúc quan trọng bản thể có thể đối kháng tới tận địa tiên hậu kỳ cũng không sao.

Đương nhiên yêu khí cũng cực kỳ lợi hại, phối hợp với yêu đạo cường giả, uy lực thật sự kinh hãi.

Lang Lễ cũng là tiên tiên thú, không phải là yêu thú bình thường, tinh quái không thể so sánh với được, tuy nhiên yêu đạo tu luyện giả bản thể còn mạnh hơn đây là sự thật.

Mà sau khi phát hiện bảo tàng, người trong liên minh ma đạo đã phát hiện ra rằng tiên đạo liên minh đã thu hồi bảo tàng vào trong nhãn trữ vật mà chạy trốn, đi tới sơn cốc, cuối cùng cũng bị người của ma đạo vây bắt.

- Còn có tiên khí, khó trách, phỏng chừng Thượng Dương chân nhân và Thiên Thủy đạo nhân cũng phát hiện ra trong trữ vật giới chỉ có cái gì mới biết Vu Huyết Ma để lại bảo tàng.

Kỳ Thạch đạo nhân cất tiếng nói.

- Các ngươi còn chưa nói Vu Huyết Ma là ai.

Nhạc Thành tiếp tục hỏi Trần Ma đạo nhân, Huyền Linh đạo nhân, Huyền Hoàng đạo nhân bọn họ.

- Môn chủ, thực sự người không biết Vu Huyết Ma là ai thật sao?

La nguyên dùng ánh mắt quái dị hỏi Nhạc Thành.

- Sư huynh, ta thật sự không biết.

Nhạc Thành không biết thực sự.

- Chủ nhân, người không biết cũng là điều bình thường, vì đây là một truyền thuyết.

Lang Lễ cất tiếng nói với Nhạc Thành.

Ngay lập tức từ trong miệng của Lang Lễ Nhạc Thành biết được thân phận của Vu Huyết Ma.

Truyền thuyết, sau khi khai thiên lập địa sau ở Bàn Cổ đại, cường giả bay lên trời, trọc giả trầm xuống vì địa, từ nay về sau thời hồng hoang thủy ích, hỗn độn sơ khai, cũng là đã hình thành hiện tại thế giới

Mà bởi vì hỗn độn sơ khai, trọc khí trầm xuống, Bàn Cổ đại thần máu huyết hoàn toàn, nhiễm đầy trọc khí, đó là hóa thành mười hai Ma Thần, cũng có người gọi là mười hai đại cường giả.

Thiên địa sơ khai, bảy mươi hai thần thông phân biệt chính là Đệ Giang, nắm giữ không gian thần thông, chúc cữu âm, nắm giữ thời gian thần thông, Chúc Dung, nắm giữ hỏa chi thần thông, Cộng Công, nắm giữ thủy chi thần thông, mặt đất, nắm giữ Địa chi thần thông, Hình Thiên, nắm giữ lực lượng thần thông, Câu Thiết, nắm giữ mộc chi thần thông, huyền minh, nắm giữ độ chi thần thông, còn có khoa phụ, phong thần, vũ sư, Hậu Nghệ, cũng đều là đều tự nắm trong tay một loại thần thông, uy lực đều là lợi hại vô cùng

Mười hai ma thần này sau khi xuất thế đều nắm trong tay cơ hồ cả hồng hoang, dài đến hàng tỉ năm

Rồi sau đó đến yêu tộc, yêu tộc rầm rộ xông là ở Bàn Cổ đại thần khai bế thiên địa, lại mở Tiên Ma giới hiện tại, sau đó tiêu phí một chút nhân lực, vật lực xây dựng Cửu Trọng Thiên, tâm ý nắm giữ cửu thiên cũng không vũ trụ cần khôn từ đó về sau, mười hai Ma Thần chiếm cứ mặt đất, yêu tộc chiếm cứ Cửu Trọng Thiên, nhị tộc đối nghịch mấy lâu, cuối cùng quyết chiến bắt đầu, xưng là vu yêu đại kiếp nạn

Trận đại chiến này làm cho thiên hôn địa ám, thiếu chút nữa là tiêu tan tất cả, yêu tộc nhị đế chết trận, mười hai Ma Thần cũng chết, vô số đại vu, đại yêu thần hình cầu diệt, thảm thiết vô cùng đại kiếp nạn đi qua, thiên địa mới khôi phục bình thường, từ đó, hồng hoang đại thế mới bình yên.

Mà chết chín Ma Thần xong, liền chỉ còn lại có ba, một cái là Hậu Thổ nương nương, một cái chính là Cộng Công, còn có một chính là Chúc Dung, mà ở nơi chết chín Ma Thần, Đệ Giang là chu không không gian thần thông, ở bên người Đệ Giang, còn có một cái Ma Thần Vu Huyết Ma.

“Thân phận của Vu Huyết Ma này thật là lớn” Nhạc Thành trong lòng cảm thán không thôi, thập nhị Ma Thần Nhạc Thành tự nhiên là nghe nói qua, không ngờ Vu Huyết Ma là người bên cạnh của thập nhị ma thần.

“Các người biết bảo tàng từ đâu?” Sắc mặt Nhạc Thành đột ngột biến đổi, Vu Huyết Ma lớn như vậy, vẫn là thời kỳ hồng hoang cường giả, nếu chỉ là một số ma khí và tiên khí thì không thể, thật không xứng với thân phận của Vu Huyết Ma, thân là cường giả Hồng Hoang, cho dù là chết đi, bên người bảo vật tuyệt đối không phải chỉ có thượng hạng tiên khí này.

”Ở vị trí trung ương, vô cùng bí ẩn, chúng ta lúc ấy cũng là trong lúc vô ý phát hiện, vì đi vào kia địa phương, lúc trước Tiên Đạo liên minh trung có hai mươi Đại La Kim Tiên, ở bên trong rơi xuống một nửa đông đúc, nơi đó nguy hiểm vô cùng, nơi nơi đều là đã tràn ngập nguy hiểm

“Chúng ta hiện tại đi vào trong đó” Nhạc Thành do dự một chút sau nói với mọi người, Nhạc Thành nghĩ, chỉ có hai loại khả năng, loại thứ nhất, thì phải là bảo tàng tuyệt đối không phải Vu Huyết Ma, loại thứ hai, thì phải là chân chính bảo vật căn bản là không có bị mọi người phát hiện, Vu Huyết Ma bảo tàng, tuyệt đối không dứt đơn giản như vậy, nếu chính mình có thể tìm được, đây chính là giàu to rồi.

—o0o—

1152. Chương 966: Tái Kiến Xích Ngạo Tuyệt

“Chúng ta giờ đi vào trong đó?” Trần Ma Đạo nhân kinh ngạc nói, tựa hồ còn sợ hãi.

“Chủ nhân nghĩ bảo tàng của họ lấy là giả, bảo tàng của Vu Huyết Ma không tệ như vậy phải không?” Kỳ Thạch đạo nhân nói.

“Không sai, chúng ta nhất định đi vào, đi vào sẽ có hi vọng.” Nhạc Thành nói, đối với bảo tàng chân chính của Vu Huyết Ma, Nhạc Thành tự nhiên là sẽ không bỏ qua, ít nhất cũng phải nhanh chóng đến xem mới được.

“Cũng tốt, chúng ta có thể cẩn thận một chút, nếu có thể lấy được Vu Huyết Ma bảo tàng, chúng ta có thể giàu to rồi.” Thiên Linh đạo nhân cũng chờ mong, Vu Huyết Ma bảo tàng, tuyệt đối là kinh người.

Mọi người vừa nghe Kỳ Thạch đạo nhân nhắc nhở, cũng nghĩ tới kia Vu Huyết Ma là người bên cạnh Thập Nhị ma thần bảo tàng chắc chắn không phải chỉ có vài món thượng hạng ma khí.

“Đúng rồi chủ nhân, nơi này chẳng lẽ là ở trong một cái vòng thần khí sao?” Nhìn thấy trong vòng Thần Nông đỉnh, Quỷ đạo nhân nghi hoặc hỏi, mọi người cũng đều là cảm giác được này Thần Nông đỉnh trong

vòng bắt phạm, Thần Nông đỉnh trong vòng mặc dù là không có linh khí nồng đậm của Hạo Thiên Tháp, nhưng còn tốt hơn cả ở Tiên Ma giới, loại địa phương này, phi thần khí không thể làm được sao, cao nhất tiên khí cũng không được, tất cả mọi người là Đại La Kim Tiên, cũng đều là kiến thức không phạm nhân.

“Đều là người một nhà, nói cho các người cũng không sao cả, đây là Thần Nông đỉnh.” Nhạc Thành cũng không có yếu giấu diếm mọi người, mọi người hiện tại cũng đều tính là người một nhà, đã bày nguyên thần ấn ký, bọn họ không thể có thể hội phản bội chính mình.

“Thần Nông đỉnh, một trong Thập đại thượng cổ thần khí Thần Nông đỉnh.”

Thượng Quang tán nhân, Thiên Linh đạo nhân, Thiên Tán đạo nhân, Quỷ đạo nhân, Kỳ Thạch đạo nhân, Trấn Ma Đạo nhân, Huyền Hoàng đạo nhân, Huyền Linh đạo nhân, ngay cả La Nguyên đều là trọn mắt há hốc mồm, La Nguyên biết sự đệ của hắn có thần khí Hạo Thiên Tháp của sư phó, không ngờ sư đệ trên người cũng có Thần Nông đỉnh.

Thần khí, thượng cổ thần khí, hai cái này đều là thần khí nhưng thần khí cùng thượng cổ thần khí cách xa nhau quá, thân là Đại La Kim Tiên mọi người tự nhiên là biết thần khí cùng thượng cổ thần khí khác biệt.

Lang Lễ thi triển Vạn Biến Ma Công hóa thành một cái áo trắng Tiên đạo lão giả, Diễm Ma cũng hóa thành Yến Hiểu Kỳ, làm cho Nhạc Thành thiếu chút nữa liên thất thần, nháy mắt đã gần hai mươi năm không gặp trong lòng hắn thường xuyên nhớ tới chúng nữ.

Về phần Nhạc Thành, cũng hóa thành một cái hắc y hán tử, vì hắn sợ ở đây gặp phải đám người Thượng Dương lão nhân, Nhạc Thành đó là đem Thượng Quang tán nhân, Thiên Linh đạo nhân bỏ vào Hạo Thiên Tháp bên trong, Hạo Thiên Tháp trong vòng linh khí càng thêm tràn đầy, có thể làm cho mọi người thương thế khoái đở khôi phục.

Mọi người nhìn thấy Hạo Thiên Tháp sau, kia diễn cảm cơ hồ là thất thanh thét chói tai, chủ nhân người mang hai đại thượng cổ thần khí Hạo Thiên Tháp cùng Thần Nông đỉnh, này mỗi một dạng đều là làm cho Tiên Ma giới người điên cuồng vật, quan trọng là là bọn hắn thực lực bây giờ có thượng cổ thần khí ở trên người, kia quả thực là vô địch ở trong đám Đại La Kim Tiên rồi.

Nhạc Thành ba người dựa theo lời của Trấn Ma đạo nhân phương vị một đường đi phía trước mà đi, căn cứ Trấn Ma Đạo nhân theo như lời, nơi này đến kia phát hiện bảo tàng địa phương tựa hồ là có gần một tháng lộ trình.

Ba người đội ngũ cùng thượng một trăm năm mươi nhân đội ngũ hoàn toàn không giống với, lúc này Lang Lễ cùng Diễm Ma cũng đều là đem thực lực che lấp ở tại một cái Đại La Kim Tiên lúc đầu cùng một cái La Thiên thượng tiên hậu kỳ tu vi thực lực, loại thật lực này không cao không thấp, có thể tránh rất nhiều phiền toái, chông bị đám cường giả để ý tới.

Biết phương hướng, ba người tự nhiên là không cần trì hoãn thời gian, một đường về phía trước mà đi, dọc theo đường đi cũng gặp không ít mặt khác ba năm hơn mười người cùng nhau đội ngũ, chính là không ai sẽ ở này Mai Cốt nơi đối thủ.

“Nghe nói, mấy ngày hôm trước xuất hiện bảo đầu, nghe nói là bảo tàng Vu Huyết Ma để lại”

“Không thể nào, Vu Huyết Ma, chẳng lẽ là trong truyền thuyết Vu Huyết Ma sao, cái thật quá kinh bảo tàng đầu, ai lấy được”

“Nghe nói là người trong Tiên Đạo liên minh Thiên Thủy đạo nhân cùng Ma Đạo liên minh Hồng Liệt Lão Ma chiếm được, sau lại kia Hạo Thiên môn Hạo Thiên Đại Đế sư phụ đệ Tuyệt Hỏa đạo trưởng cùng Thiên Linh Động Thiên Linh đạo nhân, còn có Khúc Sơn Động Kỳ Thạch đạo nhân, hơn nữa Quỷ đạo nhân, Thượng Quang tán nhân cùng nhau bày ra đại trận đánh chết Thiên Thủy đạo nhân cùng Hồng Liệt Lão Ma sở hữu Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh trung nhân dọa đi rồi bảo tàng.”

“Không thể nào, Hạo Thiên môn Hạo Thiên Đại Đế sư phụ đệ, ta như thế nào không có nghe nói qua, bất quá bọn hắn lá gan cũng thật lớn, nếu là liên tiếp Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh trung nhân cũng dám quang minh chính đại đánh chết.”

“Nếu người đừng phải Vu Huyết Ma bảo tàng, lại có thực lực, người nói không chừng cũng sẽ đối thủ, đây chính là Vu Huyết Ma bảo tàng a, nghe nói còn có hơn một ngàn kiện thượng hạng ma khí ở đây, tiên phẩm tinh thạch vô số kể. Bất quá nghe nói hiện tại Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh đều ở nơi nơi tìm kiếm những người đó đâu.”

“Đáng tiếc a, đó là Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng thiên ma mới có thể động thủ, chúng ta thực lực còn chưa đủ a.”

Một cái che trời đại thụ thượng, nghe được Nhạc Thành, Lang Lễ, Diễm Ma sắc mặt đều là dị thường nan thoát nhìn, tin tức này Nhạc Thành này mười ngày đã muốn là lần thứ ba nghe nói, không nghĩ tới kia Thượng Dương đạo nhân dĩ nhiên là trả đũa, đã biết hạ phiên toái.

“Chết tiệt, kia Thượng Dương đạo nhân ta muốn bỏ sống hán.” Lang Lễ cả giận nói.

“Thật vô sỉ đê tiện.” Diễm Ma khí chính là nghiêng rằng nghiêng lợi, hận không thể rời đi tìm kia Thượng Dương đạo nhân liều mạng đi.

“Chủ nhân, này mặt khác chúng ta căn bản là không cần, chỉ là sợ Ngọc Hư sơn có phiên toái, nếu Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh trung nhân tìm không thấy chúng ta trong lời nói, nhất định sẽ đi Ngọc Hư sơn làm phiền.” Lang Lễ nói.

“Đi trước kia bảo tàng nơi, sau đó ở chạy về Ngọc Hư sơn.” Chần chờ một chút sau, Nhạc Thành nhưng thật ra không có quá mức cho lo lắng, vẫn là bảo tàng trọng yếu, về phần kia Thượng Dương đạo nhân nhất mọi người chờ, sớm hay muộn sẽ tìm bọn hán tính sổ.

Ba người tiếp tục chạy đi, do vì việt đến Mai Cốt nơi ở chỗ sâu trong lại càng càng nhiều người, hơn nữa trên không trung kia huyết X không bỏ hơi thở đã muốn là càng ngày càng đậm úc đứng lên, ba người tốc độ cũng giảm xuống dưới không ít.

Trên mặt đất hài cốt khắp nơi đều có, bốn phía ngẫu nhiên là sẽ có mãnh thú ẩn hiện, nhưng là mãnh thú nhìn thấy nhân loại đông đảo, cũng là không dám dễ dàng đi ra, chỉ có thể đủ là rất xa trốn tránh, mà nhân loại cường giả cũng sẽ không đi trên chọc mãnh thú, phương diện này đại chiến cũng không phải là lựa chọn sáng suốt, cho nên cũng là tạo thành cho dù là mãnh thú ở nhân trăm mét ở ngoài, chỉ cần mãnh thú không chủ động công kích trong lời nói, nhân loại cũng là sẽ không động thủ.

Cho nên thường xuyên có thể nhìn thấy mãnh thú cùng nhân loại đồng hành một màn, Nhạc Thành mấy ngày nay ý đặc biệt quan sát một chút, sở hữu mãnh thú tựa hồ là thống nhất hướng Mai Cốt nơi ở chỗ sâu trong đi, loại này hiện tượng làm cho Nhạc Thành cảm thấy được có chút quỷ dị.

Có chút mãnh thú thậm chí là làm cho Lang Lễ cũng cảm thấy khó giải quyết, đều là trong truyền thuyết sớm đã tuyệt tích mãnh thú, lúc này lại có thể tại đây Mai Cốt nơi trông được đến tung tích.

Mà đồng thời thời điểm, ba người dọc theo đường đi lại nghe được không ít tin tức, nói là ở mặt khác địa phương cũng đã phát hiện một ít bảo tàng, có không ít ma khí cùng tiên khí ở bên trong, còn có tinh thạch, trong lúc nhất thời này Mai Cốt nơi ở chỗ sâu trong trung có bảo tàng tin tức là truyền càng ngày càng quảng, hiện tại mọi người chủ yếu đều là chạy tới này sâu nhất chỗ đến.

“Bang bang!”

“Đang đang đang đang!”

Xa xa truyền đến nhất thực chiến đấu kịch liệt thanh, động tĩnh cũng không nhỏ, là ba người do dự một chút sau, lặng lẽ tới gần, ở bên trong này động thủ, Nhạc Thành cảm giác được có chút không bình thường, người bình thường cũng sẽ không lựa chọn ở bên trong này động thủ, cho dù là gặp cừu gia đều nói không chừng sẽ không động thủ, vừa động thủ nói không chừng liền sẽ liên lụy chính mình mệnh cũng đã đánh mất.

Ba người thả người đi trước, một lát sau ngay tại một chỗ đất bằng phẳng thượng gặp được xa xa có thượng hai mươi nhân đang ở chiến đấu kịch liệt trung, song phương tựa hồ là Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh trung nhân.

“Chủ nhân, người xem, là kia Xích Ngạo Tuyết.” Diễm Ma khanh khách cười, trận này trung Tiên Đạo liên minh trung trong đó một cái, nếu là kia Cực Nhạc Thành trung Xích Ngạo Tuyết.

Lúc này Nhạc Thành cũng thấy được Xích Ngạo Tuyết ở đây trung, đến cũng thật không ngờ này Xích Ngạo Tuyết hội ở chỗ này, ra mời là Cực Nhạc Thành cũng biết Mai Cốt nơi thiên địa dị tượng, phỏng chừng hiện tại này Mai Cốt nơi trung người đã là tới một cái khủng bố tình trạng chứ.

Nhạc Thành khẽ cau mày, Xích Ngạo Tuyết cùng nhau Tiên Đạo liên minh người trung gian tựa hồ là rơi vào rồi tuyệt đối hạ phong, này Tiên Đạo liên minh trung, liền chỉ có một Đại La Kim Tiên lúc đầu cường giả, mặt khác sáu người đều là La Thiên thượng tiên thực lực, còn có năm nếu là Thiên tiên hậu kỳ đối tu vi thực lực, thêm Xích Ngạo Tuyết cùng nhau là mười ba người.

Ma Đạo liên minh trung mặc dù là chỉ có là mười một người nhân, Vô Thượng thiên ma lúc đầu cường giả cũng chỉ có một, nhưng là mặt khác toàn bộ là La Thiên đại ma thực lực tu vi, cho nên, hiện tại này Tiên Đạo liên minh trung là đã rơi vào tuyệt đối hạ phong.

Xích Ngạo Tuyết La Thiên thượng tiên lúc đầu tu vi thực lực, trong tay pháp quyết đánh ra, trường kiếm trong tay hóa thành một mảnh đầy trời bóng kiếm, này bảo kiếm cũng đều là thượng hạng tiên khí trình tự, uy lực bất phàm, mặc dù là chỉ có La Thiên thượng tiên lúc đầu thực lực, nhưng là uy lực làm cho Xích Ngạo Tuyết trước mắt ngạch một cái La Thiên mai trung kỳ Ma đạo hán tử cũng là chịu khổ sở.

Ngay tại Nhạc Thành ba người tiến nhập huyết vụ nơi sau, mười ba đạo thân ảnh xuất hiện tự vừa mới Nhạc Thành ba người chỗ địa phương, mà trong đó một cái đứng là kia Tương Văn Hoài còn có kia năm La Thiên thượng tiên tu vi giả đã ở nội.

Mặt khác năm trung, năm người cũng đều là Đại La Kim Tiên tiền kỳ.

“Tương Văn Hoài, người nói đúng là ba người kia sao.” Kia năm Đại La Kim Tiên lúc đầu người bên trái một người hỏi.

“Chính là này ba, nữ kia thật không tệ.” Tương Văn Hoài tà cười một tiếng nói, tựa hồ là quên trên người mình bị thương.

Không thành vấn đề, chúng ta tới nơi đó mặt mới hạ thủ đi, này mấy tháng trung, chúng ta đánh chết một ít Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng thiên ma cũng không thiếu, chờ lần này đánh chết ba người này sau, chúng ta nên lui lại.” Bên phải một cái cho đã mắt âm quang lão giả nói.

—o0o—

1155. Chương 969: Phân Bảo (1)

“Không sai, mấy tháng này, chúng ta coi như là rất có thu hoạch, không biết ba người này trung có hay không tốt một chút pháp bảo tiên khí, ba người liền dám vào nhập huyết vụ nơi trung, phỏng chừng là có tiên khí không tệ” Một cự hán tham lam nói.

“Đừng nhiều lời, cẩn thận mọi người đều bị chết.” Một cái lão giả nói xong, liền dẫn đầu tiến nhập trong huyết vụ, còn lại mọi người cũng theo sát này phía sau, mười một đạo thân ảnh nhất thời liền biến mất ở tại huyết vụ bên trong.

“Chủ nhân, mười một người kia thực sự theo kịp, những người này này mấy tháng ở Mai Cốt nơi trung làm đúng là đánh chết đối thủ thu tiên khí pháp bảo hoạt động.” Lang Lễ hướng về phía Nhạc Thành nói.

“Theo kịp chính là bọn họ chính mình muốn tìm cái chết, tìm một chỗ không có không ai giải quyết, đang lo tìm không thấy làm cho Trần Ma Đạo nhân bọn hắn ba đoạt xá hiểu rõ thân thể đâu, đây chính là bọn hắn đưa lên cửa.” Nhạc Thành lộ ra một tia cười lạnh.

“Xem, này thiệt nhiều bạch cốt, ra mồ là đã chết không có bao lâu.” Một chỗ sơn cốc tiền, sổ cổ thi thể làm cho Diêm Ma trong lòng cả m thấy không thoải mái, này đó bạch cốt trung ngũ tạng lục phủ tối đen thoát phá, âm lạnh lẽo, đầu lâu thượng cũng thành một mảnh huyết vụ.

“Máu chảy ra từ rốn, xem bộ dáng này, hẳn là La Thiên thượng tiên, không cẩn thận bị này huyết vụ tẩm vào mà chết, độc này thật đúng là đáng sợ.” Lang Lễ kiểm tra rồi ngẫm mấy cổ thi thể nói.

Nhạc Thành với này huyết vụ có chút kiêng kỵ đứng lên, liền tiếp La Thiên thượng tiên một cái không cẩn thận đều bị huyết vụ đánh chết, huyết vụ này đã đến tình trạng đáng sợ.

“Chúng ta tiếp tục đi.” Nhạc Thành nói với Lang Lễ: “Chú ý xem kia mười một người cùng có tới không, tìm địa phương giải quyết, không thể đưa chúng ta muốn đi địa phương đi.”

“Tương Văn Hoài, chúng ta khi nào thì động thủ, bọn họ chỉ có ba người, thật dễ đối phó.” Ở ngoài trăm thước, mười một đạo thân ảnh bị huyết vụ ách rở vẫn theo sau Nhạc Thành.

“Tái đi vào một chút đi, này phụ cận nhiều người, không thể khiến cho phiền toái không cần thiết.” Tương Văn Hoài nói.

“Nhanh lên động thủ mới được, tái đi vào sẽ có mãnh thú ả hiện, chúng ta phải cẩn thận một chút, tới bên trong liền khó đối phó.” Một cái Đại La Kim Tiên lúc đầu thực lực lão giả nói.

“Biết, chúng ta chờ một chút, tìm được một chỗ chỗ không có không ai động thủ lần nữa không muộn.” Tương Văn Hoài mắt lộ ra hàn mang nói.

Mạn không thật dày huyết X hồng mang cái bàn hồng, Nhạc Thành hiện tại có khả năng đủ thấy được địa phương cũng là một trăm thước trong vòng, này huyết X khí cực kỳ quý dị, tự nhiên Đại La Kim Tiên cũng vô pháp chứng kiến xa xa.

Cho nên Nhạc Thành ba người phải càng ngày càng phải cẩn thận, còn phải chú ý đột nhiên trong lúc đó sẽ xuất hiện hung thủ.

Một chỗ gấp ghềnh hiểu rõ trong sơn cốc, cự thạch đứng vững, cự thạch thượng nhan sắc tựa hồ là tại đây huyết X khí ăn mòn hạ cũng biến thành đỏ sậm vẻ, giống như là một chậu máu tươi lâm ở tại mặt trên.

“Di, như thế nào nhân không thấy.” Tương Văn Hoài mười một người người tới trong sơn cốc này thời điểm, cũng mất đi người theo dõi bóng dáng, nhất thời sắc mặt liền khó coi lên, mười một người nhân theo dõi ba người còn đã đánh mất.

“Chẳng lẽ bọn hán phát hiện chúng ta bỏ chạy có thể nào, mau tìm tìm.” Một cái đạo bào hán tử nói.

“Các người là ở tìm chúng ta đi.” Ở này mười một người nhân nghĩ đến đối phương chạy thời điểm, cũng một đạo âm trầm thanh âm của truyền đến, lập tức Nhạc Thành, Diễm Ma, Lang Lễ ba người xuất hiện ở những người này trước người.

Sơn cốc này chung quanh bằng phẳng, hơn nữa Lang Lễ rình quá, chung quanh cũng không có cái gì cường giả ở, nơi này chặn đánh sát đối phương thực dễ dàng, còn có quan trọng là ... Muốn thay Trần Ma Đạo nhân, Huyền Linh đạo nhân, còn có Huyền Hoàng đạo nhân ba người chiếu thân thể đoạt xá mới được, nơi này có sáu Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi thực lực giả, không thể nghi ngờ là người tốt nhất tuyển.

“Tiểu tử, các người còn dám ra đây, lá gan không nhỏ a.” Tương Văn Hoài lộ ra một cổ cười lạnh, đối phương ba người, chính mình Đại La Kim Tiên còn có sáu người, còn lại năm La Thiên thượng tiên liền thủ yếu đối kháng một cái Đại La Kim Tiên đều có thể đủ miễn cưỡng làm được, cho nên trong lòng nhận định chặn đánh sát đối thủ thực dễ dàng, đặc biệt kia một cái tuyệt sắc nữ tử, đã muốn là chính mình vật trong bàn tay.

“Ta cũng muốn xem lá gan của người.” Nhạc Thành hơi hơi lộ ra một tia mỉm cười, liền những người này, Lang Lễ một người có thể đủ đuổi rồi.

“Các người ba giao ra trên người pháp bảo tiên khí, cho các người tử thống khoái một chút.” Một cái Đại La Kim Tiên hán tử hung hăng càn quấy cười nói.

“Thật không, các người vẫn là trước xem xem các người phía sau đi.” Nhạc Thành một đạo cười lạnh, mặc dù là Lang Lễ cũng đủ đánh chết những người này, uy lực tốc chiến tốc thắng, Nhạc Thành vẫn là đem Hạo Thiên Tháp trung Kỳ Thạch đạo nhân, Thượng Quang tán nhân, Quỷ đạo nhân, còn có Thiên Linh đạo nhân, Thiên Tán đạo nhân không người trả đi ra.

Này năm Đại La Kim Tiên hiện ở trên người thương thế cũng khỏi hẳn không sai biệt lắm, pháp lực ở Hạo Thiên Tháp trung cũng đã sớm khôi phục, năm Đại La Kim Tiên, Kỳ Thạch đạo nhân, Thiên Linh đạo nhân cũng đều thị Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi thực lực.

“Hừ, mặt sau còn có người có thể cứu các người có thể nào, tới lúc này các người chấp cánh khó chạy thoát.” Tương Văn Hoài cùng nhất mọi người cười lạnh một tiếng, xem mặt sau, bọn hán căn bản là không tin, còn tưởng rằng Nhạc Thành ba người là muốn nhân cơ hội mà chạy.

“...” Chính là này này mười một người tiếng người âm vừa mới rơi xuống thời điểm, sắc mặt cũng bắt đầu một mảnh trắng bệch đứng lên, bởi vì ngay tại phía sau bọn họ, ngũ cổ Đại La Kim Tiên hơi thở bắt đầu tràn ngập, bọn hán điểm này tự nhiên là có thể cảm giác đi ra, ngay tại phía sau bọn họ, trống rỗng xuất hiện năm Đại La Kim Tiên tu vi thực lực giả.

Này mười một người nhân quay đầu lại thời điểm, chứng kiến năm Đại La Kim Tiên đã muốn là đem bọn họ bao vây ở tại bên trong, sắc mặt biến hóa, nhất thời biến khó coi cực kỳ.

“Tương Văn Hoài, người không phải nói chỉ có ba người sao, đây là như thế nào chính là thỉnh.” Một cái đạo bào hán tử đã muốn là đúng Tương Văn Hoài nộ khí đằng đằng hỏi.

“Ta cũng không biết, bọn hắc thật sự liền mới ba người, các ngươi hai ngày này cũng thấy được a.” Tương Văn Hoài sắc mặt nhất khó coi, hắc cũng không biết như thế nào đối phương hội đột nhiên trong lúc đó toát ra năm Đại La Kim Tiên đến, là tối trọng yếu vẫn là có hai cái Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi thực lực giả.

“Động thủ.” Nhạc Thành thản nhiên nói.

”Xuy xuy! Kỳ Thạch đạo nhân, Lang Lễ, Diễm Ma đám người thả người mà đi, theo Nhạc Thành đang nói vừa mới rơi xuống, mọi người tể khởi trong tay tiên khí pháp bảo liền phồng chùng hướng về phía này mọi người, Nhạc Thành đã sớm phân phó quá, tốc chiến tốc thắng, cho nên mọi người vừa ra tay chính là cực mạnh thực lực.

“Chư vị đạo nhân hiểu lầm, là hiểu lầm a.” Đây mười một nhân trung đã muốn là có người hô to hiểu lầm, hiện tại tựa hồ là bọn hắc căn bản là không có thực lực ngăn chặn đối phương, lần này một cước nhưng chỉ có đá vào trên tảng đá.

“Hiểu lầm sao, kia cũng đi chết đi.” Kỳ Thạch đạo nhân chờ năm người tựa hồ là đem những người này trở thành Thượng Dương đạo nhân đám người, ra tay không lưu tình chút nào, chiêu chiêu đều là yếu nhân mệnh.

Diễm Ma quát một tiếng, trên người ma khí cũng không tái che dấu, Vô Thượng thiên ma thực lực bạo dũng không thể nghi ngờ, pháp quyết đánh ra, trường kiếm trong tay hóa thành hàng vạn hàng nghìn kiếm quang, thẳng quấy chung quanh hồng mang bốc lên, hai cái La Thiên thượng tiên tu vi giả nháy mắt đã bị đánh chết.

Lang Lễ lúc này vẻ mặt lạnh lùng, trong tay thanh mang chợt lóe, một đạo thật lớn chưởng ấn trực tiếp là oanh kích hướng về phía một cái Đại La Kim Tiên mà đi.

Dù sao Đại La Kim Tiên không phải kẻ yếu, đều tự đều cũng có tay của mình đoạn, cho dù là Lang Lễ thực lực bây giờ, tưởng nhất chiêu đánh chết cũng là rất không có khả năng chuyển tình, kia Đại La Kim Tiên trong tay một cái vòng tròn bàn pháp bảo khuếch tán, chói mắt kim mang lóe ra, nếu là ngăn cản tại Lang Lễ trước mặt, nếu là thượng phẩm trình tự pháp bảo tiên khí.

“Chết đi!” Lang Lễ hét lớn một tiếng, không sai đồng thời thời điểm, cũng thân hình nhất thời biến hóa, vì tốc chiến tốc cực, Lang Lễ cũng không thể không là thi triển ra bản thể đến, không thi triển ra bản thể Lang Lễ thực lực nhiều nhất chính là phát huy ra thất thành mà thôi.

“Ngao!” Lang Lễ thân thể cao lớn đã muốn là tới hồng mang trong vòng, chỉ trước một đạo thanh mang bạo bắn mà ra, một đạo thanh mang hung hăng đã rơi vào một cái Đại La Kim Tiên hiểu rõ trên người.

“Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ, không xong.” Nhìn thấy Lang Lễ bản thể, kia Tương Văn Hoài nhất mọi người sắc mặt liền càng thêm nan thoát nhìn, bản thể đối phương mặc dù là có bảy Đại La Kim Tiên tu vi thực lực nhân, khả là bọn hắc Đại La Kim Tiên muốn chạy trốn chết đến cũng không phải không có khả năng, Đại La Kim Tiên chặn đánh sát Đại La Kim Tiên, đó là dị thường khó khăn.

Mà tình huống hiện tại cũng không giống với, đối phương trung có một nếu là Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ cường giả.

Tiên khí pháp bảo nơi nơi phi, trên không trung cây số trong vòng hồng mang đã muốn là bị đuổi tản ra, trên mặt đất cự thạch chấn vỡ, trên không phá thanh không ngừng, cường hãn công kích dưới, tất cả mọi người là toàn lực ứng phó.

Chính là một lát, năm La Thiên thượng tiên toàn bộ rơi xuống, La Thiên thượng tiên thực lực, còn không đủ để đúc kết đến Đại La Kim Tiên chiến đấu kịch liệt trung đi. Mà hiện tại cũng chỉ có Lang Lễ, Diễm Ma, Kỳ Thạch đạo nhân chờ bảy người đem Tương Văn Hoài sáu người vây quanh ở ở giữa.

“Chết đi.” Diễm Ma kêu quát một tiếng, trường kiếm trong tay ở Kỳ Thạch đạo nhân một chưởng đẩy lui kia lạc nhan đạo nhân Tương Văn Hoài thời điểm, thừa cơ mà lên, trực tiếp bổ vào Tương Văn Hoài trên người.

Tương Văn Hoài đã sớm là bị trọng thương, hơn nữa Kỳ Thạch đạo nhân một chưởng, lúc này sắc mặt vô cùng trắng bệch, Diễm Ma thoải mái liền đánh chết người này.

“Nói lần sau nhìn thấy ta trốn xa một chút.” Diễm Ma hừ lạnh một tiếng sau, trong tay ma kiếm lại hóa thành hồng mang công kích hướng về phía người khác.

“Bang bang!” Lang Lễ một chưởng đánh cho bị thương trong đó một cái đạo bào hán tử sau, cũng trong tay lấy ra Diễm Ma Ngũ Bảo hồ lô, này Diễm Ma Ngũ Bảo hồ lô cũng còn chưa từng có thi triển quá, ngược lại là Lang Lễ thi triển quá nhiều lần.

Ngũ Bảo hồ lô tuy rằng không là cái gì nan hiểu rõ pháp bảo, nhưng là coi như là thượng phẩm tiên khí trình tự, ở Diễm Ma luyện hóa hạ, liền biến thành thượng phẩm ma khí, lớn nhất tác dụng đó là có thể đủ thu không ít gì đó, còn có thể phun ra ngọn lửa, lôi điện, lũ cùng cuồng phong, cho nên mới tên là Ngũ Bảo hồ lô.

Ngũ Bảo hồ lô nơi tay, Lang Lễ lập tức hãy thu nổi lên vừa mới trọng thương kia Đại La Kim Tiên, lập tức lại đối phó thượng một người, này năm Đại La Kim Tiên Nhạc Thành đã sớm là phân phó quá mọi người không cần đánh chết, sáu Trấn Ma Đạo nhân đám người đoạt xá mới được.

Ở Lang Lễ, Kỳ Thạch đạo nhân, Thiên Linh đạo nhân vây công hạ, còn lại bốn Đại La Kim Tiên cũng là chỉ có kiên trì một lát thời gian đã bị thu vào Ngũ Bảo hồ lô bên trong.

Nhạc Thành vẫn đều là ở một bên nhìn thấy, loại này Đại La Kim Tiên trình tự chiến đấu kịch liệt, còn không phải chính mình có thể tham dự.

“Chủ nhân, có người đến đây, chúng ta đi nhanh lên.” Thu thập xong hết thầy sau Lang Lễ nói.

Mọi người nhất thời ly khai tại chỗ không thấy, mà mọi người ở đây sau khi rời đi không lâu, hơn trăm đạo thân ảnh liền đã rơi vào vừa mới Nhạc Thành đám người địa phương, đúng là kia Thanh Hoa thành thành chủ Tương Quang.

“Thật mạnh hơi thở, vừa mới là Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ tu vi đỉnh cao, không biết là ai.” Tương Quang vẻ mặt ngưng trọng trầm tư sau khi, lập tức nói : “Đều cẩn thận một chút, tiếp tục tìm kiếm, có trọng bảo cho dù chúng ta không chiếm được, cũng không có thể đủ làm cho Ma Đạo liên minh chiếm được.”

“Ngạo Tuyết, phụ thân ngươi khi nào thì lại đây.” Tương Quang sau khi nói xong, đối bên người Xích Ngạo Tuyết hỏi.

“Tương sư thúc, cha ta hẳn là đến trên đường, nói không chừng cũng tới Mai Cốt nơi trung.” Xích Ngạo Tuyết trả lời.

“Vậy là tốt rồi, hơn nữa phụ thân ngươi, lần này hẳn là thật có trọng bảo trong lời nói, cũng lạc không đến Ma Đạo liên minh trung đã đi.” Tương Quang tặng một hơi bình thường nói.

Hạo Thiên Thập trung, Diễm Ma theo Ngũ Bảo hồ lô trung buông xuống kia bị nhốt trụ năm Đại La Kim Tiên tu vi thực lực.

“Trấn Ma Đạo nhân, Huyền Linh đạo nhân, Huyền Hoàng đạo nhân, này năm các người chính mình tuyển.” Kỳ Thạch đạo nhân lớn tiếng cười nói.

“Chư vị đạo nhân, đều là hiểu lầm a, là hiểu lầm, buông tha ta, muốn ta làm cái gì đều được.” Tới Đại La Kim Tiên loại tình trạng này, ai cũng không muốn chết, này năm Đại La Kim Tiên thấy được Trấn Ma Đạo nhân ba nguyên thân thân thể nhân sau, cũng biết mình vận mệnh, bị người khác đoạt xá, kia chính mình liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

“Buông tha ngươi, này là các người chính mình muốn tìm tử, khả không oán ta được nhóm.” Quỷ đạo nhân thở dài một hơi thản nhiên nói.

“Này thích hợp ta, liền này.” Trấn Ma Đạo người lựa chọn một cái hình thể tráng kiện một chút lớn tiếng nói, đoạt xá lúc sau, bọn hắn có thể đủ lại khôi phục thực lực.

Lập tức kia Huyền Hoàng đạo nhân cùng Huyền Linh đạo nhân cũng đều tự là tuyển một cái sau, ngay tại Lang Lễ dưới sự trợ giúp, bắt đầu đối ba người tiến hành đoạt xá, vốn mà nói, Trấn Ma Đạo nhân hiện tại

Đại La Kim Tiên thực lực, kia nhiều nhất chính là lấy đủ đối La Thiên thượng tiên tu vi thực lực giả tiến hành đoạt xá, nếu đối đồng cấp thực lực tu vi giả tiến hành đoạt xá trong lời nói, nguyên thần của mình lực căn bản là không đủ dùng.

—o0o—

1156. Chương 969: Phân Bảo (2)

Bất quá đoạt xá xong, thực lực cũng chỉ có lực thần , không tốn mấy chục năm hay mấy trăm năm thì cũng khó mà khôi phục, mà nếu là đoạt xá người tu vi đồng cấp, thực lực có thể tới tám phần, khôi phục mười thành thì cần mấy chục năm là đủ.

Nhưng cường giả tu vi đồng cấp, muốn đoạt xá căn bản là không có khả năng, nguyên thần thực lực vốn bị hủy đi không ít mà còn còn muốn đoạt xá cường giả đồng cấp chính là muốn chết.

Cho nên hiện tại Trần Ma Đạo nhân, Huyền Linh đạo nhân, Huyền Hoàng đạo nhân ba muốn Lang Lễ hỗ trợ, Lang Lễ ở Nhạc Thành phân phó hạ, cũng không có phí quá mức khí lực, đã đem muốn đoạt xá ba người nguyên thần lực trực tiếp đánh tan, tam người đã bị cấm chế trụ, căn bản là không thể phản kháng, ba người kêu thảm thiết lúc sau, liền hôn mê đã qua.

Lập tức đoạt xá bắt đầu, mà còn lại hai cái Đại La Kim Tiên lúc này sắc mặt trắng bệch, nghênh đón bọn hắn còn không biết là cái gì kết cục, chứng kiến ba người trực tiếp bị đoạt xá, kia chính mình kết cục phỏng chừng cũng không khá hơn chút nào.

“Hai người các ngươi muốn làm sao bây giờ, muốn chết hay là muốn sống.” Nhìn thấy còn lại hai Đại La Kim Tiên lúc này cả người run rẩy, Nhạc Thành thần nhiên hỏi, thâm nghĩ trong lòng, xem ra này Đại La Kim Tiên cũng là không gì hơn cái này a, tự nhiên tiên cũng là sợ chết, hoặc là càng thêm luyến tiếc .

“Vị đại nhân này, chúng ta muốn sống, đạo hữu nếu tha cho chúng ta một mạng, chúng ta nguyện ý đi theo bên cạnh đại nhân.” Đây hai cái Đại La Kim Tiên, một cái là mặc trường bào hán tử bộ dáng, bộ dáng có chút cầu khẩn, khó trách là Trần Ma Đạo nhân ba đều không có tuyển hắn, một người dáng người gầy yếu hai người này đều cứu mình một mạng đều không bị Trần Ma Đạo nhân ba người lựa chọn.

“Tốt lắm, đây chính là các ngươi nói, về sau như nếu dám phản bội sẽ phải chết đi đau khổ vạn lần.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói, thâm nghĩ trong lòng, hai người kia đồ cũng là có điểm thông minh, biết chính mình làm như thế nào bảo mệnh.

Hai Đại La Kim Tiên, cũng đều là cường giả, Nhạc Thành cũng luyến tiếc sẽ đem này liên tiếp cái Đại La Kim Tiên đánh chết, nếu có thể đủ ở lại bên cạnh mình rất tốt, cũng là hơn một ít thực lực.

“La Nguyên sư huynh, hai người kia liền giao cho ngươi.” Nhạc Thành đối Hỏa Vân Thượng Nhân la vang nói, Nhạc Thành hiện tại dùng nguyên thần khống chế Đại La Kim Tiên đã muốn là có ngoài cái, ở khống chế, muốn nguyên thần bị hao tổn, này đối với chính mình tu luyện cực kỳ bất lợi.

Có thể bày ra nguyên thần ấn ký khống chế Đại La Kim Tiên, này còn là bởi vì Hỗn Nguyên Chân Kinh trung có một bộ khống chế thần công pháp, yếu nói cách khác, cho dù là Diễm Ma hiện tại, cũng sẽ không đi khống chế một cái Đại La Kim Tiên, đầu tiên, ở một cái Đại La Kim Tiên trong đầu bày ra nguyên thần ấn ký, này đối với chính mình hiểu rõ nguyên thần lực tiêu hao quá lớn, đối tu vi của chính mình tuyệt đối là một cái đại ảnh hưởng.

Khống chế một cái Đại La Kim Tiên, xa không có chính mình tiếp tục tu luyện tới trọng yếu, đồng thời, cho dù là đã khống chế một cái Đại La Kim Tiên, này Đại La Kim Tiên thực lực nếu tu luyện tới nhất định trình độ, có thể đủ luyện hóa sở bày ra nguyên thần ấn ký, cho nên, không ai trở về hao tổn nguyên thần của mình lực đi khống chế mặt khác một người.

Khống chế thực lực so với chính mình cường, kia căn bản là không thể thành công, khống chế thực lực còn hơn chính mình thấp, kia đã khống chế cũng không hữu dụng.

Cho nên ở Tiên Ma giới, có rất ít người thi triển nguyên thần lực đi khống chế một người khác, trừ phi là có mặt khác sử dụng, mà Nhạc Thành cũng không giống với, Hỗn Nguyên Chân Kinh trung có loại này khống

thần *, chỉ cần là có thể thành công ở đối phương trong đầu bày ra nguyên thần ẩn ký, kia cho dù là thực lực cường thịnh trở lại nhân cũng vô pháp phản kháng cùng luyện hóa, đồng thời ở nhất định tu vi thực lực hạ, cũng có thể đủ khống chế nhất định số lượng, nhưng là vượt qua, liền gặp tổn hại nguyên thần của mình lực.

Hiện tại Nhạc Thành thực lực cũng đó là có thể đủ khống chế mười người mà thôi, Kỳ Thạch đạo nhân, Trần Ma Đạo nhân, đám người hơn nữa Diễm Ma cùng Thú Ma, còn có Vạn Biến Thiên Ma, Trên thực tế đã muốn là mười một người, hơn nữa là ở tu vi trước cái còn hơn chính mình mạnh hơn, này còn là bởi vì Nhạc Thành nguyên thần lực nếu so với khởi Thái Cực tu vi thực lực giả mạnh hơn nhiều lắm viễn cổ.

Mà hiện tại lại là hai cái, Nhạc Thành cũng không dám chính mình ở đã khống chế, này đã muốn là hội xúc phạm tới nguyên thần của mình lực, khống chế thần * cũng là có cực hạn.

Nhạc Thành nghĩ tới La Nguyên, La Nguyên tu luyện cũng là Hỗn Nguyên Chân Kinh, dựa theo La Nguyên thực lực, hiện tại khống chế ba mươi cái độ không có vấn đề, này không thể nghi ngờ cũng là tương đương chính mình khống chế giống nhau.

“Hảo, giao cho ta đi.” La Nguyên đáp, lập tức ở hai người kia kinh ngạc cùng tuyệt vọng trung, đó là thành thật bị La Nguyên bày ra nguyên thần ẩn ký, dựa theo La Nguyên sôi nổi, hai người này vẫn là xưng hô Nhạc Thành thành chủ nhân.

Trần Ma Đạo nhân ba người đoạt xá luyện hóa thân thể, cũng cần ba ngày thời gian, Nhạc Thành cũng tính toán chờ ba người thành công sau tái đi vào kia bảo tàng nơi, có ba người đi qua một lần kinh nghiệm, không thể nghi ngờ là muốn an toàn hơn, đồng thời hơn nữa ba người thực lực, cũng càng thêm có bảo đảm một ít.

Mà đang chờ đợi trung, Nhạc Thành theo vừa mới thu phục hai người này trong miệng biết được, hai người này ** bộ dáng tên là Hoàng Mi Đạo Nhân, gầy như sài tên là Trúc Can đạo nhân.

Những người này đều là tại đây Mai Cốt nơi trung làm đó mưu tài sát hại tính mệnh hoạt động, đánh chết đều là La Thiên thượng tiên, Đại La Kim Tiên còn có Vô Thượng thiên ma, cùng La Thiên đại ma chờ tán tu, thường xuyên đều là liên thủ công kích, này mấy tháng trung, những người này thu hoạch chính là không ít, nhắc lên gió lốc thượng phẩm trình tự độc có không ít, tinh thạch ước chừng là có thêm mấy ngàn vạn.

Vốn là tính toán làm xong này một lần cuối cùng liên triệt, ai biết liên tài tới cống ngấm, những người này đối kia trọng bảo nhưng thật ra không có quá lớn hứng thú, nhiều như vậy cường giả tiến đến tầm bảo, bọn hắn cũng không có ôm quá mức hy vọng, chính là tất cả mọi người là tán tu, chính là hy vọng phát điểm tiền của phi nghĩa mà thôi, kết quả, mệnh đều không có.

Nhạc Thành không đủ tức giận đem những người này đoạt được đến pháp bảo tiên khí đem ra, trong đó cũng không có thiếu ma khí, thượng phẩm ma khí đều là không ít, Nhạc Thành làm cho này Trúc Can đạo nhân cùng Hoàng Mi Đạo Nhân trước điều trước chọn lựa hai kiện tiên khí sau, sau đó khiến cho Kỳ Thạch đạo nhân, Thượng Quang tán nhân đám người mỗi người đều là chọn lựa hai kiện tiên khí.

Đây chính là không ít đều là thượng phẩm tiên khí a, nhất thời Kỳ Thạch đạo nhân đám người trong lòng cao hứng vô cùng, đối Trúc Can đạo nhân cùng Hoàng Mi Đạo Nhân thái độ đều là tốt lắm không ít, tất cả mọi người là đều tự chọn lựa hai kiện thượng phẩm tiên khí tài cao tâm lui xuống đi liên luyện hóa.

Mà Diễm Ma nhất vui vẻ, phương diện này không ít thượng phẩm ma khí căn bản là không ai cùng hắn cường, trực tiếp là chọn lựa một phen Âm La Tán, một cái Ma Quang Bình, còn có một tên là Ma Viêm Cầu ma khí, đều là thượng phẩm trình tự.

Từ giờ trở đi, mọi người coi như là có chút gia sản, hơn nữa mấy ngày nay thứ mọi người ở Mai Cốt nơi trung cũng thường xuyên là làm đó này đó hoạt động chiếm được một ít ưu đãi, hiện tại chúng trên thân người, mỗi người đều cũng có ngũ kiện tiên khí đã ngoài, hơn phân nửa đô thị thượng phẩm tiên khí đã ngoài, Diễm Ma nhiều hết mức, ít nhất là mười kiện ma khí đã ngoài, bởi vì chỉ có Diễm Ma một cái ma công tu luyện giả, không ai chém giết ma khí, tự nhiên chính là tiện nghi Diễm Ma.

Ba ngày sau, Trần Ma Đạo nhân thành công đoạt xá sau, mọi người tiếp tục chuẩn bị xuất phát, vì không quá khiến cho dừng người chú ý, chính là Nhạc Thành, Lang Lễ, Diễm Ma, còn có Trần Ma Đạo nhân hoà

Huyền Linh đạo nhân năm người cùng nhau theo Hạo Thiên Thấp trung mà ra tiếp tục đi phía trước mà đi, mà mọi người còn lại là tiếp tục ở lại Hạo Thiên Thấp trung.

Trần Ma Đạo nhân, Huyền Linh đạo nhân, còn có Huyền Hoàng đạo nhân ba người đoạt xá thành công sau, bộ dáng cũng thay đổi, mặc dù là có thể cách dùng lực biến hóa thành nguyên lai bộ dáng, chỉ là vì sợ gặp gỡ kia Thượng Dương đạo nhân đám người còn có Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh trung nhân nhận ra đến, ba người liền bảo trì này tân bộ dáng.

—o0o—

1157. Chương 970: Thi Ma

Một ngày sau, năm người phía trước xuất hiện một trận chiến đấu kịch liệt , ba hung thủ màu đỏ đang ở cảnh xé hơn mười Thiên tiên và La Thiên thượng tiên tu vi thực lực giả.

Ba mãnh thú này tất cả đều có màu đỏ, hình thể có chừng hai mươi thước , đầu giống sói, lưng giống hổ, trong miệng có răng nanh rất dài, La Thiên thượng tiên bị này răng nanh nhất cắn, cũng là dữ nhiều lành ít, còn có bốn chân lợi trảo, cũng là toát ra sắc bén hàn quang, mãnh thú hung dữ này Nhạc Thành lần đầu tiên nhìn thấy.

“Huyết Ma Lang, thực lực có thể đối kháng với La Thiên thượng tiên hậu kỳ, mãnh thú là này ở trong huyết vụ mới có, thị huyết vô cùng, lực phòng ngự cường, khó đối phó, tốc độ còn cực nhanh, chỉ sợ những người này phiền toái lớn.” Trần Ma Đạo nói.

“Chúng ta cẩn thận một chút, phía trước không xa chính là cửa chứ, không cẩn thận sẽ bị người đã phát hiện.” Nhạc Thành thần niệm truyền âm nói với mọi người , rốt cục thì tới bên cạnh bảo tàng.

“Ầm ầm!” Nhưng vào lúc này , xa xa ba đạo hào quang xuyên phá không gian như tia chớp bắn tới, theo ba tiếng ầm ầm lên, ba mãnh thú đủ để đối kháng La Thiên thượng tiên hậu kỳ địa vị Huyết Ma Lang nhảy mất đã bị ba đạo hào quang chiếu xạ đến hóa thành máu loãng, không gian tràn ngập mùi máu tươi.

“Ba con Huyết Ma Lang mà thôi.” Đồng thời sau không trung mấy trăm người áp không bắn tới, đầu tiên chính là thành chủ Thanh Hoa thành Tương Quang.

Nhạc Thành thần sắc trong lòng trầm xuống, phía trước chính là cửa bảo tàng , tại sao Tương Quang cũng đến nơi này, chẳng lẽ Tương Quang cũng biết nơi này có thể nào, nếu có này Tương Quang ở đây thì thật phiền phức.

“Ba con Huyết Ma Lang muốn người thi triển Thiên Lô kỳ, ra mời thực lực của người này mấy trăm vạn năm cũng không có nhiều ít tiến bộ.” Nhưng vào lúc này thời điểm, từ trên không trung một tiếng sấm nổ mạnh vang vọng, ít nhất là có thêm năm trăm người áp không mà đến, cuộn cuộn ma khí thổi quét quanh hồng mang huyết khí đã ở những người này hơi thở trung đánh xé xác.

“Thi Ma, không ngờ tới người cũng đến đây.” Tương Quang nhướng mày, nhìn thấy này đột nhiên trong lúc đó xuất hiện này hơn năm trăm Ma đạo mọi người, trong lòng tựa hồ rất không vui.

Nhạc Thành trộm đánh giá năm trăm người đột ngột xuất hiện ở trên không kia, xem ra đều là người của Ma Đạo liên minh , phía trước một người âm hàn khí, quần áo lục bào không gió mà động, ma khí ngập trời, cường hãn khí thế áp không ngừng.

Phía sau Vô Thượng thiên ma thực lực Ma đạo cường giả ít nhất cũng là có hai mươi người, mặt khác đều là La Thiên đại ma cùng Thiên ma tu vi cường giả, năm trăm người thực lực cường hãn tới trình độ rất mạnh.

“Ma Đạo liên minh cũng đến làm cái gì.” Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh đều tới, chẳng lẽ là một sự trùng hợp sao, chắc chắn là có mục đích đến nơi đây.

“Chủ nhân, người trong Ma Đạo liên minh kia chính là Thi Ma, Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi thực lực, hơn nữa tu luyện Thi Ma công, cho nên thực khó đối phó, thực lực không hề dưới Tương Quang .” Nhạc

Thành đang muốn hỏi Lang Lễ thời điểm, Lang Lễ thần niệm truyền âm đã truyền tới Nhạc Thành trong tai.

“Thi Ma!” Nhạc Thành chú ý Thi Ma liếc mắt một cái, khí tức phát ra từ người của hắn, âm hàn vô cùng, nhất định không dễ chọc, đừng nói Thi Ma, nga cả hai mươi tên Vô Thượng thiên ma cũng không phải dễ chọc vào.

Nhạc Thành lại nhìn thoáng qua Tiên Đạo liên minh Tương Quang, Ma Đạo liên minh không dễ chọc, Tiên Đạo liên minh cũng là giống nhau, đều là không dễ chọc, Tiên Đạo liên minh trung đều có thêm hai mươi cái Đại La Kim Tiên ở đó.

Ở trong đám người, Nhạc Thành còn đã phát hiện Xích Ngạo Tuyệt cũng ở trong đó, xem ra Xích Ngạo Tuyệt cũng là vì dị tượng Mai Cốt mà tới.

“Chẳng lẽ ngươi có thể tới nơi này, ta thì không thể tới sao?” Thi Ma hướng Tương Quang cười nói, lúc này tiên ma hai người, tựa hồ sắc mặt đều không tốt lắm.

“Chỗ này rất nguy hiểm, ta chỉ lo lắng ngươi vào sẽ ra không được.” Tương Quang cười lạnh một tiếng nói.

“Ngươi cứ việc lo lắng, dựa vào Thiên Lô kỳ đã muốn đến huyết vụ nơi này, thực lực của ngươi còn chưa đủ.” Thi Ma cười lạnh một tiếng nói, đối với Tương Quang pháp bảo tựa hồ là khá quen thuộc.

“Của ngươi Thi Ma công cũng không hơn gì đâu, hôm nào có cơ hội, sẽ cho ngươi biết Thiên Lô kỳ uy lực.” Tương Quang cười lạnh một tiếng, trong mắt hiện ra hàn quang lạnh lẽo.

“Các ngươi ở lại đây đi, ta đi trước. Ha ha.” Thi Ma không nói tiếp với Tương Quang, thả người nhảy lên, nhất thời mấy trăm người liền biến mất ngay tại chỗ, tựa hồ là hướng vào sâu trong huyết vụ mà đi.

“Hừ, muốn được trọng bảo, các ngươi nằm mơ.” Tương Quang hừ lạnh một tiếng, cũng mang theo mọi người như tia chớp mà đi.

Một bên Xích Ngạo Tuyệt ở trong đám người vẫn là gặp được Nhạc Thành, hiện tại Nhạc Thành bộ dáng chính là đối với nàng cứu giúp thời điểm kia bộ dáng, nhìn thấy Nhạc Thành, Xích Ngạo Tuyệt lộ ra một nụ mỉm cười sau, lập tức đi theo Tương Quang bên người biến mất ngay tại chỗ.

Chung quanh nơi này sớm đã là tập hợp đông đủ hơn một ngàn tán tu, Ma đạo, Tiên đạo, thậm chí là yêu đạo đều có, tuy nhiên đưa mắt về phía Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh nhiều người như vậy, tất cả mọi người không thể đối kháng.

Mặc dù là hiện tại người ở trong Mai Cốt có tới mấy vạn, chỉ là chân chính tới Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng thiên ma thì tới ba trăm người hay không vẫn là rất khó nói, dù sao cũng là như vậy trình tự cường giả, ở Tiên Ma giới cũng không phải nơi nơi đều có, chủ yếu đều là La Thiên thượng tiên thực lực trình tự.

“Chúng ta nghĩ biện pháp nhập khẩu rồi tính sau sau.” Nhạc Thành thần niệm truyền âm tới Lang Lễ, Trần Ma Đạo nhân đám người trong tai, năm người tiếp tục đi phía trước mà đi.

Nửa ngày thời gian trôi qua, năm người đi ra một chỗ bị huyết vụ bao vây khe sâu, này khe sâu nhập khẩu chung quanh, huyết vụ đặc biệt nồng đậm đứng lên, vốn có thể thấy rõ ràng tiền không một trăm thước xa địa phương, hiện tại Nhạc Thành cũng chỉ có thể thấy rõ ràng năm mươi thước trong vòng không gian, huyết vụ trung huyết X hương vị cũng nồng đậm tới nhất định tình trạng.

“Chủ nhân, ngay tại nhập khẩu bên cạnh, nơi đó mặt có một cái chỉ có thể đủ làm cho một người đi vào cái khe, cái khe trực tiếp tới dưới nền đất.” Trần Ma Đạo nhân thần niệm truyền âm đối Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành thần niệm rình, xác định là chung quanh không người lúc sau, ý bảo mọi người nhanh chóng tiến nhập cái khe trung. Này cái khe trung huyết khí càng thêm nồng đậm đứng lên, đồng thời còn có một cổ đến từ hồng hoang sát khí bình thường, áp lực Nhạc Thành ngực giống như là có một khối cự thạch vậy.

“Cảm giác thật quen thuộc.” Ngay tại đồng thời lúc này, một cổ gọi về lực đã ở Nhạc Thành trong lòng xuất hiện, phương diện này giống như là có người ở kêu gọi chính mình bình thường, Nhạc Thành trong lòng vội vàng nghi hoặc.

Cái khe trung chỉ có vừa mới có thể tiến vào một người Minh Cơ, theo đi vào vài trăm thước lúc sau, bên trong cũng là tối đen một mảnh, theo mọi người đuổi dần đi vào, phương diện này cũng là đuổi dần rộng lớn lên, đồng thời còn có một cổ quang mang nhàn nhạt.

Lại đi rồi vài trăm thước lúc sau, cả cái khe trung đã muốn là thành một cái bóng loáng bóng loáng thêm đá, này bậc thang cũng không biết dài bao nhiêu, giống như là thông tới sâu trong lòng đất bình thường.

Một lát sau, năm người trước mắt rộng mở trong sáng, bậc thang dưới, xuất hiện một cái căn phòng thật lớn, đại sảnh này hơn trăm thước, bốn phía đều là thạch bích màu đỏ, nhìn thấy một màn này Nhạc Thành bọn người đều kinh ngạc trong lòng.

Trên mặt đất để mở ra lớn như vậy đại sảnh, không gian to lớn như thế, mặt trên núi non còn không có khóa, hẳn là bày ra đại trận gì đó để chống đỡ.

Trên mặt đất có không ít thi thể cùng vết máu, còn có đánh nhau trôi qua dấu vết, cả không gian có nhất cổ khí tức quỷ dị, này hơi thở làm cho Lang Lễ đều cũng có đó nhú mảy.

“Chủ nhân, những người này đều là lúc trước cùng chúng ta cùng nhau vào Tiên đạo tán tu cùng Ma đạo tán tu người, sợ là có thêm trên trăm người vẫn đã rơi vào nơi này, lúc ấy phương diện này hỗn chiến, lại nói tiếp cũng là xem khùng bố.” Huyền Linh đạo nhân nhìn thấy trên mặt đất thi thể đối Nhạc Thành nói.

“Tất cả mọi người nhanh lên tìm, nhìn xem có hay không mặt khác địa phương.” Nhạc Thành nói, nhìn thấy nơi này Nhạc Thành liền cảm giác được thật lớn không quá bình thường, lúc trước Trần Ma Đạo nhân đoàn người cùng Ma đạo tán tu đại chiến, ít nhất cũng có Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng thiên ma trình tự cường giả động thủ, chính là này chung quanh chính là để lại oanh kích, trên thạch bích cũng không có thoát phá cùng sụp đổ, đủ để là chứng minh nơi này bất phàm, bất phàm như thế địa phương, chứng minh hội chỉ có thể tồn một chút thượng phẩm tiên khí cùng thượng hạng tiên khí ở bên trong.

“Chủ nhân, lúc trước kia bảo tàng liền ở bên trong trong thạch thất, này đại sảnh cũng bị mấy trăm người đi tìm, chẳng lẽ chủ nhân là hoài nghi phương diện này còn có bí mật có thể nào.” Huyền Linh đạo nhân nghi hoặc hỏi.

“Cho người tìm tìm, nơi nào đến nhiều như vậy vô nghĩa.” Diễm Ma đối Huyền Linh đạo nhân trách mắng.

Huyền Linh đạo nhân cúi đầu nhìn thoáng qua Diễm Ma, lập tức không dám nói nhiều, bắt đầu lại tại đây trong đại sảnh tìm kiếm đứng lên.

Mà lúc này Nhạc Thành thần sắc có chút nghi hoặc, trầm tư sau khi, đó là nơi nơi đánh giá, này trong đại sảnh cũng không có nhiều ít kỳ quái chỗ, bốn phía đều là bóng loáng thạch bích.

Lập tức Nhạc Thành đi tới Huyền Linh đạo nhân theo như lời kia đại sảnh mặt sau trong thạch thất, này ở trong thạch thất có mười thước lớn nhỏ, bốn phía đồng dạng là bóng loáng màu đỏ sậm thạch bích, trong thạch thất lúc này bóng loáng một mảnh, sở hữu tiên khí cùng ma khí đã sớm bị nơi nơi kia Thiên Thủy đạo nhân cầm đi, hiện tại cũng đã rơi vào Thượng Dương trong tay.

Chính là ở trong thạch thất, Nhạc Thành cẩn thận tìm vài lần, cũng không có tìm được có cái gì đặc biệt, trong lòng cũng thầm nghĩ, này có lẽ là chính mình nghĩ sai rồi, đó cũng không phải Vu Huyết Ma bảo tàng chỗ, chính là này Mai Cốt tiểu bảo tàng mà thôi.

Một lát sau, mọi người ở chung quanh cẩn thận tìm kiếm vài lần cũng không có tìm được có gì bất đồng địa phương, năm người đứng ở đại sảnh trung ương, nhìn về phía bốn phía, thấy thế nào cũng không có cái gì bất đồng địa phương, Lang Lễ thậm chí là thử qua công kích thạch bích cũng không có gì khác thường, này thạch bích tự liên Lang Lễ thực lực, một chương oanh kích đi lên, cũng là phá đổ đá vụn mà thôi.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, lập tức khoanh chân mà ngồi ở tại trong đại sảnh.

—o0o—

1158. Chương 971: Xích Tinh Cùng Hàng Long, Phục Hổ

Chúng kiến Nhạc Thành phản ứng mọi người không làm cho hắn nhiễu loạn, chỉ ở ở bên cạnh hộ pháp, mà lúc này Nhạc Thành cũng trầm lòng lại, trong đầu cảm giác có một lực lượng gọi mình sau khi tiến vào đại sảnh, cảm giác tiếng gọi ngày càng mãnh liệt hơn.

Cảm giác gọi về này rất kỳ diệu, Nhạc Thành thậm chí là cảm giác được trên Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết khối ngọc giản lúc này bắt đầu rồi thần dị biến hóa, cả ngọc giản chuyển động, ngay cả khi Nhạc Thành muốn kìm chế nó cũng không có cách nào.

Mà lúc này trên ngọc giản kim mang tràn ngập, tựa hồ là gọi nhau vậy, Nhạc Thành trong lòng mừng thầm, chẳng lẽ nơi này cùng chính mình trong đầu ngọc giản có quan hệ sao?

“Vang âm âm!” Nhưng vào lúc này, cả đại sảnh kịch liệt chấn động lên, giống như là động đất vậy.

Mà lúc này ở trong huyết vụ, một đạo tận trời hồng mang bắn về phía phía chân trời, khôn cùng huyết khí cuộn cuộn không dứt, trong không gian đầy trời, giống như là máu tươi vậy, huyết khí ở sôi trào, một cổ khí tức quỷ dị bắt đầu tràn ngập.

“Cạc cạc...” một mảnh khủng bố tiếng thét chói tai đi ra, giống như là Quỷ Hồn khóc nỉ non.

Cũng nhưng vào lúc này, mặt đất bắt đầu da nẻ, mặt đất ở lay động, khôn cùng máu tươi tựa hồ là theo dưới nền đất chảy ra, này đó máu tươi chảy ra mặt đất lúc sau, đó là hóa thành một đám khủng bố quỷ đầu, một cái, hai cái, ba, cuối cùng là ngàn vạn cái, quỷ đầu rít gào, nháy mắt liền căn xé hướng về phía mọi người nơi huyết vụ mà tới.

“A...” Từng đạo tiếng kêu thảm thiết đi ra, trong lúc đó không ít Thiên tiên một cái không lăm đã bị kia khủng bố Huyết Quỷ Đầu cắn, nhất thời đã bị nuốt chửng. Huyết Quỷ Đầu khủng bố vô cùng, Thiên tiên thực lực, nếu là căn bản không thể ngăn cản quỷ đầu này.

“Trời ạ, mọi người chạy mau.”

Nhìn thấy một màn này, còn có ai dám lưu tại nguyên chỗ, nhất thời này huyết vụ bên trong, mọi người bắt đầu bạo lui, chính là đầy trời khắp nơi trên đất lúc này đều là Huyết Quỷ Đầu, đầy trời Huyết Quỷ Đầu tàn sát bừa bãi xuống, vẫn là có không ít người bị nhốt ở tại trong đó.

“Cùng nhau công kích, mau, cùng nhau công kích.” Mọi người bắt đầu té ra trong tay tiên khí, ma khí bắt đầu công kích.

Khủng bố Huyết Quỷ Đầu bồn máu miệng rộng mở ra, răng nanh giữa dòng ra máu tươi, căn bản là không sợ này đó tiên khí cùng ma khí phỏng chừng, nháy mắt liền mười, hoặc là mấy chục cái Huyết Quỷ Đầu cùng nhau đánh về phía mọi người mà đi.

Khôn cùng trong hư không, một cái khổng lồ hư hoảng thân ảnh nháy mắt mở hai mắt, này khổng lồ thân ảnh tràn ngập là khoanh chân mà ngồi ở trên hư không trung, nhưng lại nhìn qua hư ảo vô cùng, tựa liên mắt cũng vô pháp thấy rõ, rõ ràng là nhìn qua ngũ quan đoan chính, nhưng lại nhìn thấy nhìn thấy, chính là là một mảnh trong suốt, xem qua sau, cũng vô pháp nhớ kỹ người này bộ dáng.

Người này tính toán một lúc, sắc mặt trầm trọng lên, trong tay tựa hồ là một đạo pháp quyết đánh ra sau, một đạo như có như không thanh âm của lẩm bẩm nói: “Thiên đạo làm khó, hết thấy đều là thiên đạo tới, đại loạn.”

Khôn cùng Tây Thiên bên trong, Đại Hùng bảo điện kim chói mắt, phật âm du dương, một chỗ kim chói mắt Phật tháp tiền, ba nghìn sáu trăm ngũ là một đài sen ngồi đầy Kim Cương, La Hán còn có Bồ Tát đang ở nghe đạo.

Ở giữa trên một cái màu vàng khổng lồ đài sen, này đài sen diệp khai ba trăm sáu mươi lăm, kim quang ánh sáng ngọc, mặt trên một cái khổng lồ thượng vạn thước Phật tổ ngót khắp chỉ tính toán, lập tức nói: “Hàng long phục hổ La Hán, phía nam Viêm Thiên bên trong, Thanh Hoa thành nội Mai Cốt nơi trung xuất hiện biến cố, ta tặng hai người các người nhân tiên đi xem, nếu gặp ma đầu xuất thế, vậy giúp Tiên đạo một phen, tru giết ma đầu.”

“Vâng, Phật tổ.” Hai cái mặc áo cà sa La Hán theo đài sen thượng nhất nhảy dựng lên, khẩu tuyên a-di-đà phật, đối tiền trống không Phật tổ dị thường kính sợ.

“Đi thôi, hết sức là tốt rồi, phạm là đều là thiên ý, không cần thiết quá mức cho chấp nhất.” Kia Phật tổ hơi hơi nói, thanh âm xỏ xuyên qua không gian, bàn tay lớn ở giữa không trung trở lại, một cái không gian cái khe liên xuất hiện ở trên không.

Hàng long phục hổ La Hán lại niệm tuyên a-di-đà phật sau, đó là tiến nhập không gian cái khe trung không thấy.

“A di đà phật.” Ba nghìn sáu trăm năm mươi La Hán Bồ Tát nhất thời niệm a-di-đà phật không dứt.

Khôn cùng hiểu rõ Huyết Quỷ Đầu trung, không ngừng có tiếng kêu thảm thiết vang lên, mỗi rơi xuống một người, liền gặp được trên không trung kia phóng lên cao hồng mang càng thêm sáng ngời vài phần.

Khủng bố Huyết Quỷ Đầu căn bản là không sợ tiên khí cùng ma khí công kích, nếu trên trăm chích Huyết Quỷ Đầu cùng nhau vây công, cho dù là Đại La Kim Tiên cũng chỉ có trốn phân phân.

Mà Huyết Quỷ Đầu bị mọi người đánh nát sau, cũng cũng không tiêu tán, lại hội lại ngưng tụ thành một cái Huyết Quỷ Đầu đến, căn bản là sát chí vô cùng, cũng giết không xong.

Tiên Đạo liên minh trung, lúc này Tương Quang trong tay một mặt đại kỳ mở rộng hơn một ngàn thước, đại kỳ thượng thiểm điện lôi minh (sấm sét vang dội), đại kỳ đem mấy trăm người bao vây ở bên trong, vô số bướng bỉnh đáng yêu bên ngoài xoay quanh, trong khoảng thời gian ngắn cũng là không dám tiến công, đối với kia đại kỳ, tựa hồ là cũng có chút e ngại.

“Thật là lợi hại hung vật, còn không thôi lui cho ta.” Trên không trung một đạo tiếng hét lớn truyền đến, theo chỉ thấy một mảnh chói mắt hồng mang từ trên trời giáng xuống, hồng mang sở chiếu dưới, mấy trăm cái Huyết Quỷ Đầu hóa thành máu loãng tái cũng vô pháp ngưng tụ thành hình, chính là hơn một ngàn Huyết Quỷ Đầu tiếp tục điên cuồng vọt tới, căn bản là không sợ tử.

“Xích Tinh, ngươi tới thật đúng là thời điểm, dùng ngươi kia âm Âm Dương Kính chiếu nhanh vài cái.” Nhìn thấy này một đạo hồng mang, Tương Quang nhất thời cười to, lúc này, trên không trung một người mặc màu xanh đạo bào lão giả đã muốn là đã rơi vào Tiên Đạo liên minh trung mọi người bên người.

Lão giả này quần áo đạo bào, đầu bạc đồng nhan, nhưng thật ra tiên phong phiêu phiêu, khí chất bất phàm.

“Ra mắt Xích Tinh đạo hữu.” Tiên Đạo liên minh trung mọi người nhất thời hành lễ, người này đúng là kia Cực Nhạc Thành thành chủ, Thái Hoa sơn Xích Tinh.

“Phụ thân.” Xích Ngạc Tuyết gặp được phụ thân, nhất thời đi ra Xích Tinh phía sau, xem ra hai người này cảm tình cũng là không sai.

Chuyện kể rằng Xích Tinh tuy rằng là chỉ có Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong thực lực, nhưng là ở cả Tiên Ma giới, thật đúng là không có bao nhiêu người dám trêu này Xích Tinh.

Thứ nhất, Xích Tinh trong tay có ngoại kiện bảo vật, đều là cao nhất tiên khí, còn có này ba cái đều là tới thần khí trình tự, gồm có Âm Dương Kính, Tử Thụ Tiên Y còn có Thủy Hỏa Phong, này Âm Dương Kính chiếu một cái, Cửu Thiên Huyền Tiên cũng khó ngăn cản, Tử Thụ Tiên Y nước lửa không sợ, đao kiếm không thương, Thủy Hỏa Phong còn lại thì vạn vật không thể ngăn cản.

Có bảo vật này, Xích Tinh ở trong Đại La Kim Tiên , hàng đầu ở cả Tiên giới Đại La Kim Tiên trung, xếp trong ba người đứng đầu. Mà ba người này chính là Hạo Thiên Đại Đế, Hoàng Long đạo nhân, còn có Xích Tinh.

Hạo Thiên Đại Đế trên người có Hạo Thiên Tháp, trong Đại La Kim Tiên chính là nhân vật cao nhất, mà Xích Tinh cùng phủ Hoàng Long đạo nhân hai người cũng sư huynh đệ, này trên người pháp bảo đều là sư phụ sở tặng, cũng không phải vật phạm, lúc này mới giống như này thực lực.

Thứ hai, này Xích Tinh không người nào dám chọc vào, còn bởi vì là có thêm là một cái sư huynh đệ ở, trong đó ngoại trừ Hoàng Long đạo nhân là Đại La Kim Tiên ở ngoài, mặt khác mười trung thực lực đều

là Cửu Thiên Huyền Tiên, đồng thời trên người pháp bảo cũng là lợi hại vô cùng, cho nên này Xích Tinh chính là không người dám đụng vào.

Thứ ba, thì phải là là tối trọng yếu, này Xích Tinh sư phó chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn, là người có thực lực cực mạnh trong Tiên Ma giới, có như vậy sư phó, ai dám đi nhạ Xích Tinh.

“Người nói chiếu là chiếu ngay sao, ta thi triển một lần này Âm Dương Kiếm chính là tiêu hao không nhỏ, các người tìm được địa phương không có?” Xích Tinh trừng mắt nhìn Tương Quang liếc mắt một cái hỏi, Âm Dương Kính mặc dù là lợi hại, nhưng là là tuyệt đối không thể tùy tiện thi triển.

“Phương diện này căn bản là tìm không thấy địa phương, người khoái dùng của người Âm Dương Kính chiếu chiếu khán, có thể hay không tìm được nhập khẩu.” Tương Quang đối Xích Tinh hỏi.

“Người nghĩ rằng ta và người Âm Dương Kính là thượng cổ thần khí a, không có cách nào chiếu đến, phương

Lúc này Nhạc Thành cũng cảm giác được này huyết vụ bên trong biến hóa, bất quá có Kim Long thân thể, Nhạc Thành nhưng thật ra không thể nào lo lắng huyết vụ, ở người tu tiên trung, Nhạc Thành biết chính mình Kim Long thân thể nói như thể nào đều là chính mình nhất đại cái chắn, bình thường vật là tuyệt đối thương không đến chính mình.

“Mọi người chú ý, huyết vụ trung có độc, bổ khởi phòng ngự.” Xích Tinh lớn tiếng vừa quát, một mảnh thanh mang cũng bao vây ở tại Xích Ngạo Tuyệt trên người, mà lúc này mấy trăm người nhất thời sẽ không nổi lên phòng ngự vậy.

“Ma đầu thức tỉnh, A di đà phật, Xích Tinh đạo nhân, chúng ta hay là muốn liên thủ phong ấn mới được a.” Hàng Long La Hán hai tay tạo thành chữ thập đối Xích Tinh nói.

“Hai vị, chỉ bằng chúng ta thực lực, tựa hồ là không đủ để phong ấn ma đầu kia đi, nói sau, chúng ta cũng không có bảo vật đến phong ấn hắc a, cho dù là của ta Âm Dương Kính từ bỏ, cũng là chẳng thấm vào đâu đi.” Xích Tinh bất đắc dĩ rất đúng Hàng Long Phục Hổ La Hán nói.

“Lúc trước nếu không Hạo Thiên Tháp bị Hạo Thiên Đại Đế tiểu tử đó cầm đi, ma đầu kia cũng vĩnh viễn không thể xuất thế.” Tương Quang nói.

“Không sai, nơi này nguyên bản chỉ có Hạo Thiên Tháp mới có thể trấn trụ, cho dù là Hiên Viên kiếm cũng chỉ có thể đủ trấn trụ ma đầu kia một ngàn vạn năm.” Xích Tinh thần nhiên nói.

“Chư vị đạo hữu, các người tới trước phương diện này sao, tự nhiên là hẳn là thấy được Hiên Viên kiếm đi, hiện tại ma đầu sắp yếu xuất thế, còn thỉnh giao ra Hiên Viên kiếm đi, có lẽ ta cùng Hàng Long Phục Hổ La Hán cùng nhau làm phép, còn có thể trấn trụ ma đầu kia mấy chục vạn năm thời gian tái nghĩ biện pháp đã đi.” Xích Tinh vẻ mặt chính sắc rất đúng Nhạc Thành nói.

Lang Lễ xưng hô Nhạc Thành thành chủ nhân, lúc này Xích Tinh mặc dù là xem Nhạc Thành mới Thiên tiên tu vi thực lực, cũng một vị Nhạc Thành là thu liễm thực lực, đối với Nhạc Thành rất là khách khí.

“Hiên Viên kiếm.” Nhạc Thành kinh ngạc không hiểu, chẳng lẽ này Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh trung nhân là một vị chính mình chiếm được Hiên Viên kiếm có thể nào, khả chính mình căn bản là không có được đến kia Hiên Viên kiếm a này thật sự là việc lạ.

Đối với Hiên Viên kiếm lai lịch, Nhạc Thành cũng đã được nghe nói một phần, trong lòng cũng là sợ hãi than, hơn nữa vừa mới nghe thể phong ấn tựa hồ là cùng chính mình tổ sư gia còn có Hạo Thiên Tháp có quan hệ, Nhạc Thành liền càng thêm nghi hoặc đứng lên, khó trách Lang Lễ yếu chính mình lập tức đi, nguyên lai nơi này nếu là cùng chính mình tổ sư gia còn có Hạo Thiên Tháp có quan hệ.

—o0o—

1161. Chương 974: Tranh Đoạt Hiên Viên Kiếm

Mà Hiên Viên kiếm này tuyệt thế thần kiếm cũng là cùng Hạo Thiên Tháp giống nhau, đều là Thập đại thượng cổ thần khí một trong, mà Hiên Viên kiếm truyền thuyết lúc trước là thượng cổ yêu tộc trấn tộc chỉ bảo yêu hoàng kiếm luyện chế mà thành, nghe nói là thượng cổ thời kì nhân tộc đại chiến, vì đối phó đối phó Ma tộc, chư thần theo yêu tộc cón bằng trong tay đoạt đi rồi yêu hoàng kiếm, cuối cùng luyện chế thành một phen tuyệt thế thần kiếm.

Cuối cùng này kiếm giao cho nhân hoàng Hiên Viên, cho nên này kiếm cũng cữu xe thành Hiên Viên kiếm, Thập đại thượng cổ thần khí trung, này Hiên Viên kiếm nãi là công kích lực lượng cực mạnh thần khí.

Nhạc Thành không nghĩ tới phong ấn nơi này chính là thượng cổ thần khí Hiên Viên kiếm, chính là chính mình thật là không có được đến quá Hiên Viên kiếm.

“Xích Tinh đạo hữu, này Hiên Viên kiếm ta là thật sự không có nhìn thấy quá.” Nhạc Thành ăn ngay nói thật, nếu chiếm được Hiên Viên kiếm, Nhạc Thành đã sớm là đi rồi, làm sao còn có thể lưu tại nguyên chỗ đâu, loại này thượng cổ thần khí nếu chính mình được đến trong lời nói, quả nó cái gì ma đầu xuất thế, kia cũng không quan chuyện của mình.

“Vang ầm ầm.” Ngay tại Nhạc Thành nói cho tới khi nào xong thôi, mặt đất lại trầm xuống, chỉ thấy lúc này cả trên mặt đất cái khe rạn nứt mấy chục thước, có người chỉ có thể đủ là nổi tại trong đại sảnh, thật lớn cái khe trung, huyết X khí bạo ngược.

“Gào khóc!” Thâm trầm tiếng gầm gừ lần thứ hai vang lên, giống như là đến từ hồng hoang hơi thở, làm cho Lang Lễ đều là sắc mặt trầm xuống, mà lúc này Nhạc Thành cảm giác chính mình nghe thể tiếng gầm gừ, tâm đều phải đình chỉ nhảy lên bình thường.

Một tiếng gầm gừ còn có như thể lực lượng, này phong ấn rốt cuộc là cái gì ma đầu, nếu là lợi hại tới loại trình độ này.

“Không tốt, ma đầu muốn đã ra rồi.” Xích Tinh sắc mặt đại biến, đối với ma đầu kia xuất thế, tựa hồ là cảm giác được dị thường rung động cùng sợ hãi.

“Gào khóc!” Lại là lưỡng đạo tiếng gầm gừ sau, chính cái trong đại sảnh không ngừng chớp lên đứng lên, huyết X hương vị càng thêm nồng đậm đứng lên, ở phòng ngự vây bên trong, lại là không ít Thiên tiên tu vi giả bị huyết vụ sở tẩm nhập hóa thành máu loãng chảy ra.

Theo này đó máu loãng chảy vào, ngẫm tiếng gầm gừ nguyên lai càng lớn thanh cùng thường xuyên đứng lên, tựa hồ là này máu loãng có thể kích thích phía dưới kia bị phong ấn ma đầu.

“A...” Thiên tiên tu vi thực lực nhân lúc này đã muốn là không thể ngăn cản huyết vụ trùng độc khí ăn mòn, tựa liên không ít La Thiên thượng tiên đều là sắc mặt trắng bệch không thể ủng hộ.

Trên mặt đất máu loãng càng ngày càng nhiều, Ma Đạo liên minh trung, Thiên ma thực lực cũng là đều hóa thành máu loãng, còn có La Thiên đại ma tu vi thực lực cũng là không thể ở đối kháng này thật lớn Kinh Thiên tiếng kêu.

“A di đà phật, Đại La Kim Tiên dưới tất cả mọi người bộ đi ra ngoài đi, nếu không hóa thành máu loãng liền gặp bị ma đầu kia hấp thu, đến lúc đó chỉ biết tăng lớn này mảy lực lượng.” Phục Hổ La Hán nói.

“Đại La Kim Tiên dưới tu vi, toàn bộ đi ra ngoài.” Xích Tinh cùng Tương Quang nói, lúc này hai người cũng cảm giác được này trong đó biến hóa.

“Vô Thượng thiên ma dưới cũng mau đi ra.” Thi Ma lớn tiếng nói, mắt thấy thực lực thấp người không thể ngăn cản này huyết vụ lực, cũng nhất thời khiến cho sở hữu đi ra ngoài đợi.

Xích Ngạo Tuyết ở Nhạc Thành trước người đi qua, ánh mắt phức tạp nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, lập tức cũng ly khai này đại sảnh.

Nhạc Thành cùng Lang Lễ năm người tự nhiên lúc này sẽ không ở lại đây địa phương, còn không biết hội có nhiều nguy hiểm, thừa cơ mà bắt đầu đi theo đám người ra bên ngoài mà đi.

“Vài vị đạo hữu, các người thực lực còn không dùng ra đi thôi, không bằng giúp chúng ta Tiên Đạo liên minh thi lễ phong ấn ma đầu kia thế nào?” Xích Tinh thân ảnh nhất tưng sau xuất hiện ở Nhạc Thành trước người, mỉm cười nói, tựa hồ là vẫn sẽ đem ánh mắt chú ý ở Nhạc Thành ngũ trên thân người.

“Xích Tinh, người muốn thế nào, người khác sợ người, ta phải sợ.” Lang Lễ nhất thời thần sắc trầm xuống nói, bất quá Lang Lễ nhưng trong lòng là cảm giác được phiền toái, lúc này tựa hồ là mọi người đều lấy vì chính mình năm người lấy được Hiên Viên kiếm. Chính mình cùng kết quả Đại La Kim Tiên cũng sẽ không là Xích Tinh cùng Tương Quang đám người đối thủ.

Đặc biệt còn có hai cái La Hán ở, vẫn là Hàng Long Phục Hổ La Hán, hai người thực lực cũng không ở Đại La Kim Tiên hậu kỳ dưới, sở hữu La Hán trung, hai người này thực lực không thể nghi ngờ là tối đỉnh phong, tiếp cận tới Bồ Tát tu vi.

“Bần đạo ta chỉ là muốn thỉnh đạo hữu hỗ trợ phong ấn ma đầu mà thôi, mặt khác giao ra Hiên Viên kiếm là tốt rồi, tuyệt đối sẽ không khó xử đạo hữu.” Xích Tinh thần nhiên nói đến, trong lòng tựa hồ là khẳng định này Hiên Viên kiếm ngay tại đối phương đích tay trung giống nhau.

“Hừ, ta nói rồi...” Lang Lễ có chút nổi giận, ở bên trong này cũng không có nhân nhìn thấy Hiên Viên kiếm, đang muốn tức giận, cũng lúc này cả đại sảnh lại xuất hiện dị tượng.

“Ông ơng!” một mảnh tê minh thanh theo dưới nền đất truyền đến bình thường, mà nháy mắt, này tê minh thanh càng lúc càng lớn, không sai đồng thời thời điểm, một đạo chói mắt kiếm quang theo dưới nền đất phóng lên cao.

Đây là một phen ba thước màu xanh trường kiếm, mặt trên nhấp nháy rậm rạp thần bí bí ẩn, một đạo tốc hành trời cao kiếm quang nổ bắn ra mà ra, mang theo quét ngang thượng cổ hồng hoang khí phách, lấy sắc bén vô tận kiếm khí, đem chung quanh sở hữu huyết quang nháy mắt gột rửa mở ra.

Cường đại hơi thở áp chế hạ, ở đây mọi người đều là cảm giác được áp lực vô tận, này áp lực đến từ linh hồn.

Nhạc Thành lúc này thần sắc cũng nhất thành, trong cơ thể Hạo Thiên Tháp cùng Thần Nông đỉnh không ngừng xoay tròn đứng lên, nếu không lúc này Nhạc Thành ngăn chặn Hạo Thiên Tháp cùng Thần Nông đỉnh, chỉ sợ là Hạo Thiên Tháp cùng Thần Nông đỉnh đã muốn là phi ra bản thân trong cơ thể.

Cảm giác được Hạo Thiên Tháp cùng Thần Nông đỉnh biến hóa, Nhạc Thành không cần đoán cũng biết đây là Hiên Viên kiếm, thượng cổ thần khí một trong Hiên Viên kiếm, Nhạc Thành tâm bắt đầu nhảy lên đứng lên, này nếu không nghĩ yếu đó là giả, chính mình bây giờ còn thật sự không có một phen thích hợp kiếm, nếu có thể đủ được đến này Hiên Viên kiếm trong lời nói, dùng Hiên Viên kiếm thì triển ra Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, kia uy lực tuyệt đối là khủng bố.

Lúc này, Thi Ma, Xích Tinh, còn có Tương Quang đám người chính là là kia Hàng Long Phục Hổ La Hán đều là nóng cháy nhìn chăm chú vào này trong đại sảnh Hiên Viên kiếm, thượng cổ thần khí một trong, ai không dự đoán được a.

Cho dù là Xích Tinh theo thầy phụ trong tay được đến Âm Dương Kính sao, kia cũng chỉ là cao nhất tiên khí mà thôi, miễn cưỡng đối kháng bình thường thần khí, mà thần khí cùng thượng cổ thần khí lại là kém một cấp bậc.

“Đây là Hiên Viên kiếm, là Hiên Viên kiếm.” Xích Tinh thở sâu một chút sau nói, nguyên lai mấy người kia thật sự chính là không có được đến này Hiên Viên kiếm.

“Ha ha, Hiên Viên kiếm là của ta.” Một đạo cười lạnh thanh dừng lên, Thi Ma thả người dựng lên, trong tay một đạo lục mũi nhọn cơ hồ là nháy mắt liền bao vây hướng về phía Hiên Viên kiếm mà đi.

“Thi Ma, này chính là thượng cổ thần khí, là trấn áp ma đầu thần vật, ngươi buông đi.” Hàng Long La Hán khẩu tuyên a-di-đà phật, trong tay tù và tung sau, đó là hóa thành một mảnh phật quang bao phủ hướng về phía Thi Ma.

Phật quang dưới, Thi Ma tựa hồ là có điều sợ hãi, trong tay thủ ấn biến hóa, trong miệng một ngụm lục mũi nhọn phi kiếm nháy mắt liền bao bọc hướng về phía Hàng Long La Hán mà đi: “Hàng Long, ngươi đã muốn bị thương, hiện tại căn bản không phải ta đối thủ.”

“Thi Ma, chớ có cuồng vọng.” Phục Hổ La Hán một đạo hét lớn, trong tay một chuỗi phật châu tung, phật châu hóa thành mấy đạo hào quang, nhất thời sẽ đem Thi Ma bao vây ở bên trong.

“Hàng Long Phục Hổ La Hán liền phiên toái các người ngăn cản này Thi Ma, chúng ta sẽ phong ấn ma đầu, nhìn xem có thể hay không lại phong ấn.” Xích Tinh nói xong, cũng trong tay một đạo hào quang bao vây hướng về phía kia Hiên Viên kiếm mà đi.

“Cùng nhau động thủ, ngàn vạn lần không thể phong ấn trụ Ma Thần.” Thi Ma quát lớn, lúc này Thi Ma phía sau hai mươi mấy người Vô Thượng thiên ma tu vi cường giả cũng đánh về phía Xích Tinh mà đi, tự nhiên là sẽ không làm cho Xích Tinh được đến kia Hiên Viên kiếm.

Thi Ma lúc này bị Hàng Long Phục Hổ La Hán phật khí thời điểm bao vây, căn bản là không thể thoát thân mà ra, còn chiếm cứ hạ phong.

Ở phật đạo trung, thực lực trình tự là sa đà, Kim Cương, sư, La Hán, Bồ Tát, phật đà, Phật tổ, thánh phật, còn có đạo phật, này La Hán thực lực, thì phải là cùng người tu tiên trung Đại La Kim Tiên giống nhau, hai người kém không lớn.

Mà nhưng vào lúc này, Tương Quang cùng phía sau hai mươi cái Đại La Kim Tiên cũng lập tức liền gia nhập tới hỗn chiến trung, này tiên ma hai phe nhất thời chính là một mảnh hỗn loạn, toàn bộ đều là Đại La Kim Tiên thực lực ở giao chiến, chung quanh đại sảnh ở cứng rắn lúc này hơn nữa thiên địa dị tượng, cũng là lung lay sắp đổ đứng lên, trong đại sảnh tiên khí ma khí oanh kích không ngừng, trong khoảng thời gian ngắn ai cũng vô pháp được đến kia Hiên Viên kiếm.

“Xuy!” Nhưng vào lúc này, trong đại sảnh một đạo hoàng mang chợt lóe mà qua, này hoàng mang nếu là trực tiếp đánh về phía đại sảnh trên không kia Hiên Viên kiếm mà đi, tựa hồ là sớm đã có sở chuẩn bị.

“Lớn mật Hoàng Ma tán nhân, ngươi cũng dám nhúng chàm Hiên Viên kiếm.” Tương Quang đối một đạo tiếng hét lớn dựng lên, thân ảnh đánh lui một cái Vô Thượng thiên ma sau, trong tay một đạo lưu quang suất hướng về phía kia một đạo hoàng mang mà đi.

“Ha ha, Tương Quang, Hiên Viên kiếm là ai, vậy xem ai bốn sự.” Hoàng mang thu liễm, một cái hoàng y đạo bào trung niên hán tử xuất hiện ở trong đại sảnh.

Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, này Hoàng Ma tán nhân ở mấy ngày trước tiến vào này huyết vụ nơi thời điểm chính mình cũng là ra mắt, này lão ma cũng là Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi thực lực, tính là Ma đạo tán tu trung một cường giả.

“Không liền thử xem xem trọng, dù sao ngươi Hoàng Ma tán nhân là không có thực lực.” Tương Quang cười lạnh một tiếng sau, đó là đánh về phía kia Hoàng Ma tán nhân mà đi, hai người nhất thời liền dây dưa ở tại cùng nhau.

Lúc này này mọi người hỗn chiến, tăng thêm Hoàng Ma tán nhân, nhất thời liền loạn cả lên.

“Chết tiệt.” Xích Tinh hét lớn một tiếng, lúc này Xích Tinh mặc dù là lợi hại, nhưng là bị mấy Vô Thượng thiên ma trung kỳ cường giả vây, hơn nữa trên người có thương tích, cũng chút không thể thoát khỏi vây công.

“Hỗn đản, hôm nay liền cho các ngươi được điểm giáo huấn tốt lắm.” Xích Tinh hét lớn một tiếng lúc sau, trong tay ngật xuất hiện một phen trường thương bình thường hiểu rõ pháp khí, mặt trên hào quang tràn ngập.

“Thủy Hỏa Phong.” Xích Tinh đột nhiên hét lớn một tiếng, đây đúng là hấn tam kiện nổi tiếng tiên khí một trong Thủy Hỏa Phong, hai tay cầm Thủy Hỏa Phong, thần quang chợt lóe, vạn trọng phong ảnh xé mở không gian, đan vào thành hé ra cự vồng, vào đầu liền hướng chung quanh mấy Vô Thượng thiên ma ném tới.

Nháy mắt, cơn ảnh lần lượt thay đổi, chung quanh hư không vỡ tan, trong lúc nhất thời, thủy, hỏa cuộn cuộn dựng lên, thanh, trọc khí cao thấp di động, thẳng chấn đắc sơn rung địa chấn. Phong khí tung hoành tùy ý, đại sảnh nháy mắt bắt đầu sụp đổ, chung quanh núi đá băng phi, phong vân đổ cuốn!

—o0o—

1162. Chương 975: Ma Đầu Thần Bí

Xé rách không gian bên trong, hai Vô Thượng thiên ma nháy mắt bị xé rách, trong tay ma khí ngăn ra, uy lực của Thủy Hỏa Phong này thực sự là có chút khủng bố, xa xa Nhạc Thành nhìn thấy đều cũng sợ hãi thán than.

Hai cái Vô Thượng thiên ma nháy mắt bị đánh chết, chung quanh mấy Vô Thượng thiên ma nhất thời đưa mắt nhìn nhau không dám tiến lên, Xích Tinh Thủy Hỏa Phong uy lực, mọi người đều là biết đến.

“Chủ nhân, Hiên Viên kiếm chính là một trong mười thượng cổ thần khí, chủ nhân nếu lấy được thì thực lực cũng sẽ tăng cao, dù sao chúng ta hiện tại ai cũng không biết, không dùng bản thể, ta chỉ có thể ngăn cản Xích Tinh kia, chủ nhân nghĩ biện pháp lấy Hiên Viên kiếm.” Lang Lễ thần niệm truyền âm vào trong tai Nhạc Thành.

Nhạc Thành đưa mắt đồng ý với Lang Lễ, trong lòng cũng cắn răng quyết định, đục nước béo cò chính là quan điểm của hắn, xem ra hiện tại chính là lúc, cắn răng quyết định, vậy ở một loại Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng thiên ma dưới được đến này Hiên Viên kiểm.

“Hừ.” Nhìn thấy mấy người ... kia Vô Thượng thiên ma không dám tiến lên, Xích Tinh hừ lạnh một tiếng sau, thân hình thả xuống đánh về phía chỗ có Hiên Viên Kiểm kia.

“Xích Tinh, ăn ta một chiêu.” Lang Lễ vừa thấy lúc này là thời cơ tốt nhất, lập tức đó là thông tri Nhạc Thành, đồng thời thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang trực tiếp đánh về phía Xích Tinh.

“Đạo hữu, người có ý gì, chẳng lẽ người là tưởng rằng có thể thả ma đầu kia sao?” Xích Tinh sắc mặt đại biến, vốn hắn không sợ Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ cường giả, lúc này lại là bởi vì đã sớm bị thương, nên không dám khinh thường, trong tay Thủy Hỏa Phong thượng một mảnh hào quang nháy mắt liền bao vây về phía Lang Lễ.

Như cùng thời điểm, Nhạc Thành vận khởi Trần gia Ảo Ảnh Vô Ngân thân pháp, thân ảnh cơ hồ là nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, khi tiếp cận Hiên Viên kiểm, trên người Hạo Thiên Thập cùng Thần Nông đỉnh lại càng là kịch liệt chuyển động, tựa hồ đón tiếp lẫn nhau vậy.

Trần gia hiện tại ảo ảnh vô ngân ở tu vi Nhạc Thành hiện tại thực lực thi triển ra thời điểm, cũng là tới thuận di tốc độ, trong nháy mắt thời gian đi ra Hiên Viên kiểm bên cạnh.

Nhìn thấy Hiên Viên kiểm ngay tại trước mắt, Nhạc Thành trong lòng cũng nhận không được kích động lên, đây chính là thượng cổ thần khí a, thân ảnh xuất hiện thời điểm, Nhạc Thành cũng đã là tới Hiên Viên kiểm bên cạnh, trong tay pháp quyết thi triển, Hiên Viên kiểm liền nhanh chóng bị Nhạc Thành thu ở trong tay, giờ khắc này, Nhạc Thành tựa hồ là chính mình cũng không tin nổi, này một loại Đại La Kim Tiên tranh đoạt Hiên Viên kiểm, hiện tại ngay tại trong tay chính mình.

“Buông Hiên Viên kiểm ra” Nhưng vào lúc này thời điểm, kia cách đó không xa Hàng Long Phục Hổ La Hán còn có Thi Ma, Hoàng Ma tán nhân, Tương Quang, năm siêu cấp cường giả cơ hồ là cùng trong lúc nhất thời đều là đánh về phía Nhạc Thành, năm người này mặc dù chiến đấu kịch liệt, nhưng không lúc nào không để ý tới Hiên Viên kiểm, lúc này thấy đã có người chiếm được Hiên Viên kiểm, tự nhiên cho Nhạc Thành là mục tiêu công kích chủ yếu.

Cũng đồng thời lúc này, Nhạc Thành thân ảnh căn bản là không dám dừng lại lưu, năm siêu cấp cường giả trừng mắt chính mình, kia chính mình không thể nghi ngờ là muốn chết, cho dù là có Hạo Thiên Thập cùng Thần Nông đỉnh cũng vô pháp bảo vệ chính mình.

Thân ảnh như tia chớp nhảy lên, Nhạc Thành biết chính mình ưu thế lớn nhất chính là tốc độ, thân ảnh nhất thời liền biến mất ngay tại chỗ.

Chính là Thi Ma, Hoàng Ma tán nhân, Hàng Long Phục Hổ La Hán, Tương Quang này đó là ai, một đám đều là siêu cấp cường giả, thần niệm nháy mắt hội đàm chỉ biết là Nhạc Thành chạy hướng về phía làm sao, nhất thời đều tự thân ảnh liền đánh về phía thoát ra chỗ.

“Không xong.” Nhạc Thành thầm nghĩ một tiếng không tốt, không nghĩ tới nhiều người như vậy đều là chăm chú vào Hiên Viên kiểm phía trên, chính là làm cho Nhạc Thành hiện tại bỏ qua Hiên Viên kiểm cũng là tuyệt đối là luyến tiếc, Thập đại thượng cổ thần khí trung lực công kích cực mạnh thần khí, Nhạc Thành trong lòng là thế nào cũng không bỏ xuống được.

Chính là ngũ đại cường giả cũng không có gì một người đối Nhạc Thành ra tay, bởi vì người nào cũng biết, ai chiếm được Hiên Viên kiểm, thì phải là mọi người trung công kích mục tiêu, đến lúc đó hậu quả nhất định là tối không xong.

Nháy mắt, năm cường giả ngay tại Nhạc Thành phía trước, năm cường giả đồng thời ngăn cản lại, Nhạc Thành chấp cánh cũng khó lấy bay qua, tùy tiện người nào mọi người có thể dễ dàng ngăn lại Nhạc Thành.

Lang Lễ cùng Diêm Ma, . Trần Ma Đạo nhân Huyền Linh đạo nhân sắc mặt biến hóa, bọn hắn cũng không có cách nào, Lang Lễ bị Xích Tinh ngăn lại, không thể thi triển bản thể thực lực, Lang Lễ còn đã rơi vào hạ phong.

Lang Lễ bản thể, này ở trong sân nhân chủ yếu là toàn bộ nhận thức, đến lúc đó cho dù là chủ nhân được đến Hiên Viên kiểm, cũng sẽ có người lập tức tìm tới Hạo Thiên môn, đến lúc đó Hạo Thiên Tháp đã có thể phiên toái.

Cho nên Lang Lễ không dám lộ ra bản thể đến, mà Nhạc Thành vừa mới vốn là thi triển Phong Lôi sí nói không chừng có biện pháp chạy ra thoát ra, chính là Diễm Ma cùng Lang Lễ hai người đều ở này trong đại sảnh, chính mình đi rồi, kia Lang Lễ cùng hài hước liền phiên toái lớn.

“Vang âm âm!” Một đạo Kinh Thiên nổ theo dưới nền đất vang lên, chấn đại sảnh lung lay sắp đổ.

“Gào khóc!” tiếng gầm gừ xé rách thiên địa bình thường, chung khắp cả đại sảnh bắt đầu rơi xuống cự thạch, dưới nền đất ở chấn động, địa phùng trung trực tiếp là phun ra máu loãng đến, máu loãng giống như là dưới nền đất nham thạch nóng chảy bình thường phóng lên cao.

“Ngao ngao...” Tiếng gầm gừ lại vang lên, chói tai tiếng gầm gừ làm cho Đại La Kim Tiên cũng cảm giác được tim đập nhanh, này một đạo tiếng gầm gừ tựa hồ là ngay tại dưới nền đất không xa, chính hướng hướng trên mặt đất đến.

“A di đà phật, này mặt đầu đã muốn là hoàn toàn tỉnh, hết thấy đều không còn kịp rồi.” Hàng Long Phục Hồ La Hán lúc này sắc mặt dị thường trầm trọng đứng lên.

“Chết tiệt, khoái phong ấn trụ ma đầu kia, khoái phong ấn trụ hấn.” Xích Tinh sắc mặt đại biến, cơ hồ là tái nhợt đứng lên, ma đầu kia xuất thế sau, kia hết thấy liền phiên toái lớn.

“Ha ha ha ha, còn muốn phong ấn ta sao, ha ha ha.”

Một đạo đến từ dưới nền đất u linh bình thường thanh âm của lúc này liền ở đại sảnh trung quanh quẩn, theo này một đạo thanh âm, trong đại sảnh máu loãng đã muốn là tràn ngập tới một thước tả hữu, không cùng máu loãng trung, thâm thì bắt đầu nổi lên khùng bố bọt khí.

“Chủ nhân, đi nhanh lên.” Lang Lễ thanh âm của ở Nhạc Thành bên tai vang lên ở, lúc này Lang Lễ cũng không có tái cùng Xích Tinh dây dưa đi xuống, thân ảnh nhất tưng liền hướng Nhạc Thành bên người mà đi, Diễm Ma cùng Trần Ma Đạo nhân tựa hồ cũng là đã bị Lang Lễ thần niệm truyền âm, ba người mà thôi lập tức đánh về phía Nhạc Thành chỗ phương hướng.

Chính là lúc này Nhạc Thành căn bản là không thể chạy ra thoát ra, ngũ đại cường giả ngăn cản, cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên lúc này trong lúc nhất thời rời đi cũng không có dễ dàng như vậy đi.

“Gào khóc, các người đều đi tìm chết đi.” Nhưng vào lúc này thời điểm, kia máu loãng trung, cũng ngưng tụ thành một cái khùng bố có hơn mười thước khùng bố máu tươi đầu người, người này trên đầu hai mắt nhắm nghiền, trên cổ còn có một giọt giọt máu ở chảy ra.

Khùng bố máu tươi đầu người há mồm quần áo lúc sau, trong đại sảnh cự thạch oanh kích xuống, sơn thể mạnh nứt toác mở ra, một đạo huyết quang phóng lên cao, cũng đã hình thành một cái máu tươi ngưng tụ thâm động, tạo nên từng trận gợn sóng, mà mấy Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng thiên ma trực tiếp bị cắn nuốt mà vào, chút không có gì sức phản kháng, trực tiếp đã bị tại nơi lỗ máu trung hóa thành máu loãng.

“A di đà phật, không nên xuất thế vật, vẫn là trở về đi.” Hàng Long Phục Hồ La Hán trong tay cắn nuốt phật châu cùng trong tay tù và vút cho kia khùng bố lỗ máu.

Tù và hóa thành tầng tầng màu vàng dài sen, không gian nhất thời kim quang chói mắt. Phi hồ La Hán trong tay được đến phật châu hóa thành mấy đạo phật quang âm âm bạo chiếu vào kia lỗ máu bên trong.

“Gạo ánh sáng cũng dám cùng trắng sáng tranh nhau phát sáng, cho dù là của các người Chuẩn Đề đạo nhân đến, ta cũng không sợ.” Máu tươi đầu người trong miệng một đạo hét lớn sau, trong đại sảnh học trong động lưỡng đạo huyết quang cao ngất mà ra bắn nhanh ở tại phật châu biến thành phật quang cùng tù và biến thành màu vàng dài sen thượng.

“Bang bang!” Lưỡng đạo tiếng bạo liệt sau, này Hàng Long Phục Hồ La Hán hai người cả người run lên, nhất miệng máu tươi phun ra sau, hai người bốn mạng phật khí nếu là trực tiếp hóa thành tro tàn.

“Cung nghênh Ma Thần xuất thế.” Lúc này thấy đến này máu tươi đầu người, Thi Ma cùng Ma Đạo liên minh trung nhân cũng nhất thời quỳ gối máu tươi trung hành lễ, mỗi người đều là tôn kính vô cùng.

“Ma đạo liên các ngươi những người này sao, một ngày không bằng một ngày.” Máu tươi đầu người liên tiếp mất cũng không có mở, thần nhiên nói một câu sau, tiếp tục nói: “Ta bị phong ấn hàng tỉ năm, các ngươi cũng không có cứu ta đi ra, các ngươi cũng nên tử, phi ta cổ tộc, kỳ tâm tất tru.”

“Đều đi tìm chết đi.” Kia máu tươi đầu người hét lớn, miệng rộng hé ra, một đạo huyết sắc nước lũ nhất thời theo trong miệng mà hàng, hóa thành ngập trời máu loãng, một mảnh huyết quang nhất thời chiếu rọi xuống, mấy Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng thiên ma nhất thời liền biến thành máu loãng.

“Chạy, chạy mau.” Lúc này, không ai ở dám lưu tại nguyên chỗ, mọi người vội vàng ra bên ngoài bỏ chạy, không người nào dám dừng lại.

“Các ngươi không chạy thoát được đâu, vừa lúc có thể cho ta khôi phục một tia thực lực.” Huyết đầu người lớn tiếng cười nói, hai mắt ngọt trơn mắt khai, lưỡng đạo huyết quang giống như là tinh thần bình thường, cả đại sảnh phía trên cự thạch âm âm sụp đổ, này cường hãn lực lượng giống như là vãn thạch va chạm bình thường, mặt đất đều đang run rẩy đứng lên.

“Vang âm âm!” Một đạo nổ lúc sau, vốn hẹp hòi thốt ra đã sớm là bị cự thạch phong bế.

“Thiên Lô kỳ, mở đường.”

“Âm Dương Kính, mở đường.”

“Chí tôn Thi Ma, mở đường.”

Tương Quang, Xích Tinh, còn có Thi Ma đám người sôi nổi tế ra trên người pháp bảo, pháp bảo Thượng Quang mũi nhọn mắt dựng lên, trước người cự thạch nhất thời âm âm nứt toác, không gian vặn vẹo trung, hơn mười đạo thân ảnh thương hoảng sợ liền theo sơn nội chạy ra.

Mọi người cũng không biết đi theo ai hiểu rõ đội hình trung, theo trong núi trực tiếp oanh kích mà ra, mà Nhạc Thành lúc này cũng là cùng Diêm Ma đám người thương hoảng sợ trốn ra vùng núi, thừa cơ thời điểm, Nhạc Thành cũng muốn nhận khởi trong tay Hiên Viên kiếm, phát hiện Hiên Viên kiếm cũng trực tiếp tiến nhập chính mình trong đầu mà đi.

“Các ngươi chạy rồi chứ.” Sơn thể sụp đổ, huyết vụ nơi trung khôn cùng huyết vụ cuộn cuộn, mọi người càng theo vùng núi phóng lên cao sau, trên không trung cũng trống rỗng hé ra ngập trời cự miệng xuất hiện, máu tươi đầm đìa trung, bốn máu mồm to trực tiếp cắn nuốt hướng về phía mọi người.

“Ai, người rốt cục thì vẫn là đã ra rồi.” Trên không trung các loại thần lôi từ trên trời giáng xuống, thẳng tạc rãnh rỗi gian băng toái, huyết vụ quay cuồng, ở giữa lôi hỏa cùng đến, vạn vật mất đi. Một đạo màu xanh hư ảnh cũng trống rỗng xuất hiện ở trên không trung.

—o0o—

1163. Chương 976: Nguyên Thủy Thiên Tôn

“Gào khóc!” Dưới lôi hỏa này, huyết đầu rít gào mấy tiếng xong, cũng hóa thành một mảnh huyết vụ, lập tức biến mất ở trong không gian: “Là ngươi, ngươi nhớ kỹ cho ta, chờ ta khôi phục sau, sẽ tìm ngươi tính sổ.”

Huyết đầu nhân kia nói xong, đã hoàn toàn biến mất ở liễu không gian không thấy đâu nữa, một mảng không gian huyết vụ g quỷ dị cũng tản ra.

Lúc này Nhạc Thành ở giữa không trung nhìn thấy hạ không cơ hồ là biến thành một cái biển máu, biển máu bốc lên trung, mặt trên nổi lơ lửng chính là một mảnh bạch cốt, phàm là gặp được này máu loãng ăn mòn, cho dù là La Thiên thượng tiên cũng chỉ có thân thần cầu diệt.

“Đệ tử bá kiến sư phụ.”

“Đệ tử bái kiến sư tôn.” Lúc này, chỉ thấy Xích Tinh cùng Xích Ngạo Tuyết hai người kính sợ quỳ gối kia hư ảo thân ảnh phía trước.

”Ra mắt Thiên Tôn. Ngay cả Tương Quang cùng Hàng Long Phục Hổ La Hán hai người lúc này cũng đều là kính sợ không thôi.

“Sư phụ?” Nhạc Thành biến sắc, Xích Tinh gọi người kia là sư phụ, như vậy , người kia chẳng lẽ là Nguyên Thủy Thiên Tôn sao, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới là Xích Tinh sư phụ.

Nhạc Thành trong lòng hiện lên sóng trào, trong truyền thuyết Nguyên Thủy Thiên Tôn đã sớm là chứng đại đạo thành thánh nhân, đã muốn là vượt qua thiên đạo sở chế nhiệm vụ, cho thiên địa đồng thọ. Cũng là cả Tiên Ma giới trung số ít mấy chứng đại đạo nhân một trong.

“Các người đều trở về đi, ma đầu xuất thế, đây là thiên ý, ta tuy rằng vượt qua thiên đạo kìm chế, nhưng là vẫn không thể thay đổi thiên đạo, Hàng Long Phục Hổ, trở về đi, chuyện của chúng ta liền không cần các người Phật giới nhúng tay.” Trên không trung kia màu xanh hư ảo thân ảnh thần nhiên nói.

“Thiên Tôn, chúng ta chính là tướng hỗ trợ tướng trợ giúp một tay mà thôi.” Hàng Long Phục Hổ La Hán thấp giọng nói.

“Trợ giúp một tay, ta thấy các người là muốn đục nước béo cò đúng hơn.” Trên không trung màu xanh thân ảnh nói.

“Sư phụ, chúng ta từ nay về sau nên làm cái gì bây giờ?” Xích Tinh thi lễ, hướng về phía người trên không trung mà hỏi.

“Người tu luyện tới hiện giờ, vẫn là hiện tại linh ngộ, thật sự là làm cho vi sư có chút thất vọng rồi, thiên ý như thế, tự nhiên là hết thấy tùy duyên.” Hư ảnh màu xanh trên không trung thần nhiên nói.

“Đệ tử ngu dốt, làm sư phụ mất mặt, sư phụ, Hiên Viên kiếm xuất thế, có nên thu hồi không.” Xích Tinh bị sư phụ sở mắng, nhưng là trong lòng không có...chút nào không phục, vẫn tôn kính vô cùng như cũ.

“Hiên Viên kiếm ở trên người người phải không?” Nhưng vào lúc này, kia trên không trung màu xanh hư ảnh cũng tới trước người Nhạc Thành, hư ảnh màu xanh còn lớn hơn Nhạc Thành mấy lần.

Nhạc Thành trong lòng cả kinh, hần cảm giác được tim đập nhanh, đánh giá hư ảo thân ảnh trước mắt, rõ ràng chính là một đạo nguyên thần phân thân mà thôi, rõ ràng người này ngay tại trước mắt, chính là nhưng không cách nào thấy rõ ràng người này bộ dáng, tựa hồ là người này cả liền dung hợp ở tại không trung.

“Chẳng lẽ lão muốn thu hồi Hiên Viên kiếm.” Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, trước mắt người này quá mạnh mẽ, mình ở trước mặt lão giống như là voi tiền một con kiến, mình căn bản là không thể đối kháng, cho dù là Lang Lễ cũng không làm được, quá mạnh mẽ, Nguyên Thủy Thiên Tôn, cả Tiên Ma giới có mấy người là đối thủ của hắn, một ngón tay có thể đủ đem tiêu diệt mình ngay lập tức.

Lúc này Lang Lễ tựa hồ là chính muốn nói gì, nhưng là vô hình trung một cỗ thật lớn uy áp áp chế xuống, Lang Lễ nhất thời đầu đầy mồ hôi, thiếu chút nữa muốn lộ ra bản thể , chung quanh không gian sóng gợn trực tiếp vụn vụn.

“Ra mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn, Hiên Viên kiếm đúng là ở trên người đệ tử.” Nhạc Thành do dự một chút sau lập tức nói, trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn , mình căn bản là không cần giấu diếm , phỏng chừng lai lịch của mình, này Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng đã hiểu rõ.

“Không cần đa lễ, lễ của người ta không tiếp nổi, nếu đã gặp mặt, trên người người vật cũng đủ để dùng rồi, ở chỗ của ta có một đạo thần thông, tặng cho người vậy, hy vọng đối với người sẽ có tác dụng.” Trên không trung, này màu xanh thân ảnh nói xong, trong tay một đạo thanh mang trực tiếp bao phủ ở trên người Nhạc Thành.

Nhạc Thành căn bản là không có sức phản kháng, hần cảm nhận trong đầu mình có một luồng cường đại thần niệm ở tiến vào, chính mình căn bản là không thể ngăn cản, chính là một lát thời gian, liền hết thấy khôi phục, mà lúc này chính mình trong đầu rõ ràng chính là hơn nhất những thứ gì.

“Đây là thần thông người yếu chậm rãi lĩnh ngộ, ta đi rồi.” Màu xanh hư ảo thân ảnh nhảy mất liền biến mất ngay tại chỗ, giống như là chưa từng có đã tới bình thường.

Chung quanh mọi người áp lực biến mất, Lang Lễ, Diễm Ma, Trấn Ma Đạo nhân, Huyền Linh đạo nhân nhất thời ngả Nhạc Thành bên người.

Nhạc Thành còn ngơ ngác đứng lặng tại nguyên chỗ, vừa mới hết thấy tựa hồ là đang nằm mơ bình thường, này Nguyên Thủy Thiên Tôn là chuyện gì xảy ra, không có thu hồi chính mình Hiên Viên kiếm, ngược lại là tặng cái gì thần thông cho mình.

Lúc này, Xích Tinh, Tương Quang còn có Hàng Long Phục Hổ La Hán, Thi Ma, Hoàng Ma tán nhân đám người cũng là sắc mặt đại biến, này Nguyên Thủy Thiên Tôn nếu là đúng này Thiên tiên tốt như vậy, ra tay chính là một đạo thần thông đưa tiền.

Một đạo thần thông, Xích Tinh đều là nét mặt già nua nóng cháy đứng lên, sự phụ mặc dù là sủng bọn hắn, cũng chỉ là một người tặng một đạo thần thông mà thôi, mà đối với trước mắt xa lạ nhân, sự phụ dĩ nhiên là tặng một đạo thần thông, người này rốt cuộc là ai.

“Chủ nhân, người không sao chứ.” Nét mặt già nua ở Nhạc Thành bên người nói, vừa mới hết thấy Lang Lễ xem ở trong mắt, tự nhiên là biết đạo sao lại thế này, trong lòng cũng không khỏi là đuổi tới cao hứng.

“Ta không sao.” Nhạc Thành phục hồi tinh thần lại, chính mình đã sớm tính ra ở Mai Cốt nơi trung có chút cơ duyên, không nghĩ tới cơ duyên hội to lớn như thế, chiếm được Hiên Viên kiếm, còn có Nguyên Thủy Thiên Tôn một đạo thần thông, này khác biệt đều là quý trọng vô cùng, không thể dùng giá trị đến cân nhắc.

“Chủ nhân, chúng ta đi thôi, nhanh lên rời đi nơi này.” Lang Lễ đối Nhạc Thành nói, chung quanh tụ tập người đã là càng ngày càng nhiều, không ít người cũng biết chuyện gì xảy ra, chính một đám lửa nóng nhìn chăm chú vào chủ nhân của mình.

“Ân!” Chúng ta đi, Nhạc Thành lúc này tự nhiên là nhìn ra được chung quanh biến hóa, trên không trung tụ tập mấy ngàn nhân, mặc dù là Tiên Đạo liên minh trung nhân không dám đối với chính mình thế nào, vừa mới Nguyên Thủy Thiên Tôn không chỉ có là không có thu hồi Hiên Viên kiếm, còn tặng một đạo thần thông cho mình, Tiên Đạo liên minh trung đặc biệt Xích Tinh đám người căn bản là không dám đối với chính mình thế nào chứ.

Chính là còn có nhất chúng tán tu tiên ma cùng Ma Đạo liên minh trung nhân, hiện tại cũng biết chính mình có Hiên Viên kiếm ở trên người, hiện tại mọi người nhìn mình giống như là một cái con mồi bình thường.

Nhạc Thành đang muốn đi, cũng phát hiện chung quanh mấy nghìn người đã muốn là đem chính mình cố ý vô tình vây quanh ở giữa, Nhạc Thành tin tưởng, chỉ cần là có người thứ nhất đối với chính mình động thủ, kia còn lại nhân khẳng định hội vây công chính mình, mang ngọc mắc tội, đây là hậu quả.

“Vị này đạo hữu, không bằng tùy ta cùng nhau đi thế nào, bản đạo còn muốn nhận thức một chút vị này đạo hữu đâu.” Nhưng vào lúc này, Xích Tinh cũng đối Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành nhìn chăm chú chung quanh nhất mọi người, nghe được Xích Tinh mở miệng, này nhất mọi người sắc mặt tựa hồ là đều khó coi lên.

“Kia làm phiền Xích Tinh đạo hữu.” Nhạc Thành hơi hơi thi lễ, loại này thời điểm Nhạc Thành tự nhiên là sẽ không khách khí, quan trọng nhất là, Nhạc Thành căn bản là không lo lắng Xích Tinh đám người hội đối với chính mình thế nào, vừa mới Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với chính mình thái độ xem ra, này Xích Tinh cũng không dám làm trái sự ý.

“Xích Tinh, người đây là cái gì ý tứ.” Thi Ma hung hăng trừng mắt nhìn Xích Tinh liếc mắt một cái, này Xích Tinh rõ ràng chính là tướng bảo vệ này Thiên tiên, vốn Thi Ma chính là muốn cướp hồi kia Hiên Viên kiếm.

“Thi Ma, ta khả không có gì ý tứ, người nếu có ý kiến trong lời nói, chúng ta hiện tại liền động thủ thử xem thế nào.” Xích Tinh sắc mặt trầm xuống, vừa mới bị sự phò máng một chút, đang muốn tìm địa phương

phát hoả đầu.

“Hừ, người nghĩ rằng ta và người sợ người a, tiên ma lưỡng đạo, hiện tại sớm hay muộn có một trận chiến, chúng ta sớm một chút động thủ liền sớm một chút động thủ, đừng tưởng rằng người là Nguyên Thủy Thiên Tôn đồ đệ liền không người nào dám động người, ta Thi Ma phải e ngại.” Thi Ma cười lạnh một tiếng nói.

“Chẳng lẽ bản đạo còn sợ người có thể nào, phát mã lại đây thử xem.” Xích Tinh nhất thời cả giận nói, trong tay Thủy Hỏa Phong nơi tay, đã muốn là đằng đằng sát khí.

“Ha ha ha ha, ta cũng đã ra rồi, đã ra rồi.” Một đạo tiếng cười to truyền đến, thanh âm giống như là đến từ Cửu U bình thường khủng bố, ngậm biển máu bốc lên, giống như là sóng thần bình thường.

“Thình thịch!” Cả mặt đất run rẩy đứng lên, đầy trời máu loãng chảy ròng, lúc này ngậm biển máu dùng, hóa thành lốc xoáy bao vây hướng về phía trên không trung mọi người.

Trong lúc nhất thời, giống như là bị một khối dĩnh đầy hiển huyết huyết bổ che không trung, cường hãn sát khí tràn ngập, vô luận tiên ma, đều là cảm giác được một chút cũng không có so với áp lực đứng lên.

Đang nói vừa mới rơi xuống, chỉ thấy một đạo huyết sắc thân ảnh xuất hiện ở trên không trung, thân ảnh ấy cũng đầu người hổ thân, cả người hiển huyết tràn ngập, thân hình có trên trăm thước lớn nhỏ, hai mắt giống như là hai cái đèn lồng bàn lớn nhỏ.

“Đây là cái gì.” Mọi người trong lòng nhảy ra khủng hoảng, bộ dáng này giống như là đến từ thượng cổ, không ai ra mắt khủng bố như thế vật, cảm giác này quý dị vật, mọi người không chịu nổi run rẩy.

“Vô số năm, hiện tại nếu là người tộc nắm trong tay thiên địa, các người đều đi tìm chết đi.” Người nọ đầu hộ thân khủng bố vật rít gào một tiếng sau, thả người được trên không trung, hai tay hé ra, trở bàn tay ép xuống, một đạo huyết sắc nước lũ nhất thời từ trên trời giáng xuống, hóa thành ngập trời Huyết Hà, đem mọi người bao phủ. Không cùng biển máu nhất thời liền gào thét dựng lên, ngập trời máu loãng cuộn cuộn.

“Cùng nhau công kích mới có mạng sống cơ hội, mọi người cùng nhau công kích.” Không biết là ai nói một câu lúc sau, nhất thời vô số tiên khí ma khí sôi nổi cùng nhau liền tập hướng về phía trên không trung Huyết Hà mà đi.

“Chủ nhân cẩn thận.” Lang Lễ lúc này bổ nổi lên một đạo quyền lửa bảo vệ mọi người, ở quyền lửa trung, này đầy trời máu loãng tạm thời cũng còn vào không được.

Huyết Hà trung vô số quang hoa đại tác phẩm, đầy trời hoa hoè phóng lên cao, phô thiên cái địa, mấy chục hết trước mắt vạn vật, Huyết Hà nước sông càng không ngừng quay cuồng, người này đầu hổ thân khủng bố vật một người đối kháng mấy ngàn cường giả, chứng thật là tới dị thường khủng bố tình trạng.

“A a!” Từng đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, phạm là bị máu loãng bắt hạnh dụng tới, mặc kệ là là ai, khoảng cách liền thân thần câu diệt, liên tiếp nguyên thần cũng không có thể đủ may mắn thoát khỏi cho nan.

Một lát thời gian, rơi xuống nhân liền ước chừng là có thêm hơn một ngàn đông đúc, còn không đoạn có người ở rơi xuống.

Nhạc Thành trong lòng khiếp sợ, tới Tiên Ma giới người, nếu ở Tu Chân Giới trong lời nói, không có chỗ nào mà không phải là cao nhất cường giả, chính là ở hiện tại, cho dù là Đại La Kim Tiên cũng chỉ có đau khổ chống đỡ phân.

“Mọi người khoái phá vây mà ra, ma đầu kia lợi hại.”

Từng đạo tiếng gầm gừ, hô to thanh, lúc này thư khuyên nhân một mảnh hỗn loạn, cũng không có người ở chú ý Nhạc Thành.

“Lang Lễ, chúng ta đi.” Quyền lửa trung, Nhạc Thành trong tay thủ ấn không ngừng biến hóa, ấn đường trung thanh mang chợt lóe sau, năm người thân ảnh nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ, lập tức một đạo thanh mang cũng biến mất ở tại không thấy.

Mai Cốt nơi trung hỗn loạn ở tiếp tục, mà Nhạc Thành cũng mặc kệ hội, vẫn là chính mình bảo mệnh quan trọng hơn, có Hạo Thiên Thập ở trên người, Nhạc Thành còn không sợ Huyết Hà có thể vây khốn chính mình.

Hạo Thiên Thập bên trong, Nhạc Thành trong tay pháp quyết không ngừng đánh ra, rốt cục thì xuyên qua một chút cũng không có biên Huyết Hà bao vây phạm vi biến mất không thấy.

“Chủ nhân, các người đây là làm sao vậy.” Kỳ Thạch đạo nhân, Thượng Quang tán nhân bọn người ở tại Hạo Thiên Thập trung nhìn thấy Nhạc Thành cùng Lang Lễ nhất mọi người kích động bộ dáng, nhất thời nghi hoặc hỏi.

“Ra đại sự.” Huyền Linh đạo nhân còn lòng còn sợ hãi nói, kia huyết đầu người cùng đầu người hổ thân quái vật đều là tuyệt đỉnh ma đầu, thực lực tới một loại vô cùng khủng bố tình trạng, nếu không chạy thoát, phỏng chừng liền xong đời.

“Cái đại sự gì, đây là làm sao vậy.” Thượng Quang tán nhân hơi hơi hỏi, bọn hắn ở Hạo Thiên Thập trung, tự nhiên là không biết bên ngoài ra nhiều ít chuyện tình.

“Nguyên Thủy Thiên Tôn đều xuất hiện, người nói đúng không là chuyện lớn.” Trần Ma Đạo người ta nói đạo.

“Nguyên Thủy Thiên Tôn, các người nhìn thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn sao.” Ở lại Hạo Thiên Thập trung mọi người là hít vào một hơi, bọn hắn ở Tiên Ma giới mấy trăm vạn năm đến thượng ngàn vạn năm thời gian, cũng không có nhìn thấy quá Nguyên Thủy Thiên Tôn bộ dáng. Chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn ở bọn hắn trong lòng đại biểu cũng Tiên Ma giới người mạnh nhất trong đó một người. Người như thế, ở Đại La Kim Tiên trước mặt kia cũng là cao không thể phàn.

“Đi vào, cũng chẳng khác gì là không có nhìn thấy, chính là một đạo nguyên thần phân thân, chúng ta căn bản là thấy không rõ lắm bộ dáng, nhưng là một đạo nguyên thần phân thân đã đi xuống đi rồi một cái ma đầu.” Trần Ma Đạo người ta nói đạo.

Mấy canh giờ sau, Nhạc Thành cùng Lang Lễ, Diễm Ma giải nhiệt không thể ra hiện tại một chỗ núi non trên không trung, nơi này vẫn là thuộc loại Mai Cốt nơi phạm vi, chính là cách...này Huyết Hà đã muốn là cách xa vạn dặm, mơ hồ là còn có thể ở xa xôi phía chân trời nhìn thấy một mảnh hồng mang phóng lên cao, nhưng là cả Mai Cốt nơi trung lúc này như cũ là tràn ngập này nhất cổ sát khí.

“Lang Lễ. Có biết hay không quái vật kia là cái gì đến đây.” Nhạc Thành lòng còn sợ hãi hỏi, người nọ đầu hổ thân quái vật thực lực quá mạnh mẽ, nếu không chính mình có Hạo Thiên Thập như vậy thần vật, bị nhốt ở bên trong trong lời nói, kia hậu quả có thể nghĩ.

“Chủ nhân, nếu ta đoán không sai trong lời nói, kia cũng không phải là quái vật gì, mà là lúc này trong truyền thuyết Vu Huyết Ma.” Lang Lễ trầm tư một lát sau nói.

“Vu Huyết Ma, không phải đã chết rồi sao, như thế nào còn sẽ xuất hiện.” Nhạc Thành trong lòng cả kinh, Vu Huyết Ma, kia cũng là thượng cổ thời kỳ hồng hoang là lúc mười hai Ma Thần Đế Giang người bên cạnh, này Vu Huyết Ma chẳng lẽ trải qua hàng tỉ năm còn chưa chết sao.

“Truyền thuyết cũng không nhất định là thật đấy, này Vu Huyết Ma không biết như thế nào sẽ không có tử, chính là giấu ở này Mai Cốt nơi mà thôi, mà hiện tại cũng xuất thế, chỉ sợ là hiện tại Tiên Ma giới bắt đầu yếu rung chuyển.” Lang Lễ nói.

Vu Huyết Ma, thượng cổ đại ma, thực lực đã muốn là tới một cái khủng bố tình trạng, xuất thế tự nhiên là hội cùng nhau Tiên Ma giới chấn động, Nhạc Thành trong lòng trầm tư, xem ra chính mình yếu tranh thủ tăng cường thực lực mới được.

“Lang Lễ, kia người thứ nhất ma đầu vậy là cái gì nhân?” Nhạc Thành đối Lang Lễ hỏi, mơ hồ gian Nhạc Thành đoán Lang Lễ tựa hồ là biết chút gì đó, hơn nữa này huyết vụ nơi nội, tựa hồ là còn cùng Hạo Thiên Thập có quan hệ gì bộ dáng.

“Này nói đến nói thành, ta trước kia cũng là nghe lão chủ nhân nói đấy, khi đó ta còn không có đi theo lão chủ nhân mà bên người, chủ nhân, nơi đây không nên ở lâu, chúng ta vẫn là vừa đi vừa nói chuyện đi, mau

ly khai nơi đây.” Lang Lễ nói.

Ba người cũng không để ý tới này Mai Cốt nơi trung tiêu hao pháp lực là khôi phục không trở lại, có Hạo Thiên Tháp, ba người cũng không cần lo lắng điểm này, mà dọc theo đường đi, Lang Lễ đối Nhạc Thành nói ra những gì mình biết hết thấy.

Trong truyền thuyết, thượng đế có ngũ nhâm, phân biệt là Phục Hy, Thiệu Hạo, Đế Tuấn, Hạo Thiên

Phạm vi hơn mười ngàn dặm trong vòng sở hữu linh sơn tiên địa, trong lúc nhất thời linh khí đều biến mất, vô số linh khí nháy mắt không thấy, hơn mười ngàn dặm bên trong tu luyện giả đều nháy mắt cảm giác được loại biến hóa này, vội vàng nhảy lên trên không quan sát, ý kiến linh khí đều là hội tụ tới Ngọc Hư sơn mà đi.

Mà lúc này sau, Hạo Thiên môn trung nhân đã sớm bị bình tĩnh, chỉ thấy Ngọc Hư sơn trên đỉnh núi, không cùng linh khí giống như là cự long xoay quanh quấy, sấm sét từng trận trúng gió vân biến sắc, cường hãn uy áp áp bách trời cao bình thường.

Chúng đệ tử đưa mắt nhìn nhau, chẳng lẽ là có người đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên sao, nếu là khiến cho như thế cường hãn biến hóa, này động tĩnh cũng quá mức một ít đi.

Chính là Nhạc Thành lúc này còn cũng không biết chính mình khiến cho động tĩnh, người bình thường đột phá đến La Thiên thượng tiên động tĩnh cũng không có này sao miễn cưỡng, liền bách phân chi nhất sẽ không sai lầm rồi. Nhạc Thành cũng không biết hẩn dẫn dắt khởi động tĩnh, nếu so với khởi đột phá Đại La Kim Tiên còn mạnh hơn.

Nhạc Thành trong cơ thể đan điền lúc này ở một đạo tiếng bạo liệt trung, trong cơ thể thể giới mới thành lập, không cùng hỗn độn che, chính là có thêm số mười km trong vòng sáng ngời mà thôi.

Lúc này, trên không trung kia không cùng linh khí lốc xoáy hóa thành một cái thật lớn linh Long xông vào Nhạc Thành trong cơ thể, Nhạc Thành trong cơ thể thể giới, nháy mắt bị một cỗ vô cùng cuồng bạo lực lượng đập vào, trong nháy mắt lại bắt đầu biến hóa, ngũ mười km, một trăm km, một ngàn km, một lát sau, ước chừng là mở rộng tới hơn vạn dặm.

“Ong ong.” Nhưng vào lúc này. Hạo Thiên Thập trung, lại một cỗ bàng bạc linh khí tiến nhập trong cơ thể thể giới, tại đây đó linh khí rót vào hạ, Nhạc Thành trong cơ thể thể giới đầy đủ mọi thứ, sơn cốc con sông, mặt đất không trung, Quang Minh hắc ám, phong hỏa lôi điện.

“Đây là La Thiên thượng tiên thực lực sao.” Nhạc Thành ở trong lòng lẩm bẩm nói, lúc này Nhạc Thành cảm giác toàn thân đều đã tràn ngập lực lượng, giống như là chính mình chính là hết thầy.

Này hết thầy thật lâu không tiêu tan, Hạo Thiên môn trung cũng không người nào dám đi quấy rầy, chỉ có La Nguyên bởi vì yếu trần thủ Hạo Thiên Thập, cho nên không có tiến vào Hạo Thiên Thập trong vòng tu luyện, lúc này La Nguyên vẻ mặt vô cùng khiếp sợ, này biến hóa, tựa hồ là có Đại La Kim Tiên đột phá cũng không có lớn như vậy động tĩnh a.

Ba ngày sau, này hết thầy mới yên tĩnh trở lại, mà phạm vi ngàn dặm trong vòng khí lực lúc này đã muốn là vi ba vô cùng, tựa liền bình thường cũng không tệ lắm tiên sơn cũng không ngoại lệ, sở hữu linh khí biến mất không thấy.

Nhạc Thành ổn định trên người cảnh giới, vừa mới đột phá, này cảnh giới không có một lát, phỏng chừng đều không thể ổn định xuống dưới.

“La Thiên thượng tiên, hai mươi năm, còn chưa đủ, kém xa.” Nhạc Thành đột phá, ngắn ngủi cao hứng lúc sau, cũng trong lòng lại cần rằng yếu tiếp tục cố gắng, La Thiên thượng tiên tu vi thực lực, ở chân chính cường giả trước mắt, thì phải là con kiến bàn tồn tại.

“Đều đến rình đến sao?” Nhạc Thành khẽ cau mày, nguyên thần trung, cảm giác được bốn phía có hơn mười đạo nguyên thần lực bắt đầu hướng Ngọc Hư sơn rình mà đến.

“Chạy tới Ngọc Hư sơn rình giả, sự vì khiêu khích, tự gánh lấy hậu quả.” Đúng lúc này, Hỏa Vân Thượng Nhân thanh âm của truyền đăng ở tại trên không trung, nguyên thần rình, đây chính là khiêu khích hành vi, ở gì địa phương đều là như thế.

Trên không trung hơn mười đạo nguyên thần lực nhanh chóng lui ra, chung quanh khôi phục bình tĩnh.

Nhạc Thành đang muốn hỏi Hạo Thiên Thập tiếp theo tu luyện, cũng phát hiện chính mình tiểu trong đan điền, rốt cục thì có biến hóa ngay tại ba ngày tiên đại đan điền hình thành La Thiên thể giới nứt toác là lúc, kia đã sớm là ở này hai mươi năm bề quan trung mẫn không thể tái mẫn tiểu đan điền, lúc này đầu khí

hải dương trong vòng đã bị chấn động, nhất thời bốc lên khỏi sóng thần bình thường sóng lớn đến, cả tiểu đan điền bắt đầu rồi huyền diệu khó giải thích biến hóa.

Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi dưới đất chính mình chờ này biến hóa chính là đợi mấy chục năm, hiện tại đầu khí rốt cục thì bắt đầu rồi biến hóa đứng lên, tiểu đan điền trung, bàng bạc đầu khí kịch liệt phong cuộn cuộn, một viên đầu khí kim đan cũng là không ngừng xoay quanh biến hóa.

“Vang âm âm!” một đạo thật lớn tiếng bạo liệt lúc sau, cả tiểu đan điền nhất thời nứt toác, thiên địa biến sắc, nồng đậm đến đáng sợ đầu khí nháy mắt tràn ngập cả không gian.

Không sai đồng thời đại lượng đầu khí quay chung quanh ở tại Nhạc Thành chung quanh, vờn quanh Nhạc Thành. Nhạc Thành trong cơ thể, lúc này cũng ở biến hóa Nhạc Thành chính mình cũng không có tưởng tượng đến biến hóa.

Tiểu đan điền nứt toác lúc sau, nguyên bản đại đan điền cùng tiểu đan điền cũng chỉ có một đường cách xa nhau, mà hiện tại, tiểu đan điền đã bị trong cơ thể thế giới ảnh hưởng nứt toác, lúc này tiểu đan điền nứt toác, giống như là hai cái trong phòng mở ra ở giữa kia một tầng vách tường bình thường, nhất thời hợp hai làm một, lưỡng chủng hoàn toàn không đồng dạng như vậy lực lượng liền lẫn nhau dung hợp ở tại cùng nhau.

Nhạc Thành tiếp tục là khoanh chân mà ngồi, nhất cổ quỷ dị uy áp theo trên người tràn ngập.

Trong cơ thể tiểu đan điền nứt toác sau, một cỗ chậm rãi màu vàng nước lũ đột nhiên dừng mãnh vào Nhạc Thành La Thiên thế giới sau, đồng thời có một cái màu vàng nước lũ tiến nhập Nhạc Thành trong óc, vô tận màu vàng nước lũ. Dung nhập Nhạc Thành thần thức hải dương trung, hóa thành một cỗ tin tức sau, lập tức ngay tại Nhạc Thành trong đầu để lại một đạo ấn ký.

“Này...”

Nhạc Thành nháy mắt cảm thấy thật lớn khiếp sợ, nguyên lai là như vậy, đầu khí cảnh giới rốt cục có biến hóa.

—o0o—

1165. Chương 978: Lực Lượng Thần Thông Cùng Đối Kháng Vô Thượng Thiên Ma

Nhạc Thành chỉ cảm thấy đến cả người trong nháy mắt thanh tĩnh lại gấp mấy chục lần, đồng thời, này một dòng nước lũ cũng nói cho Nhạc Thành, đầu khí hóa thành một loại thần thông.

“Lực lượng thần thông.”

Nhạc Thành chấn kinh rồi, tiểu đan điền cùng La Thiên thế giới dung hợp sau, hóa thành dĩ nhiên là lực lượng thần thông, loại biến hóa này, Nhạc Thành căn bản là thật không ngờ.

“Lực lượng thần thông.” Nhạc Thành sợ ngây người, này hết thảy cũng quá không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng vào lúc này, Nhạc Thành cảm giác được lực lượng dừng mãnh khiến mình mạnh mẽ tiến vào La Thiên thế giới. Trong nháy mắt, La Thiên thế giới lần lượt khuếch trương, lên vạn dặm đồng thời, Nhạc Thành cũng cảm giác được chính mình trong cơ thể, lực lượng ở bay vọt tăng vọt.

Trong đầu, thần thức ở La Thiên lực mở rộng, cũng nhanh chóng biến cường.

Đầu khí tới đầu thần lúc sau liền hóa thành lực lượng thần thông, đây mới thật là vượt quá Nhạc Thành tưởng tượng, cũng là Nhạc Thành thực sự không ngờ, sau khi kinh ngạc đi qua, Nhạc Thành cũng suy nghĩ cẩn thận, dưới thiên đạo vạn vật trăm sông đổ về một biển, đầu khí hóa thành lực lượng thần thông, cũng không có cái gì ngoài ý muốn.

Mượn Tây Thiên Phật môn mà nói, Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn đạo nhân nguyên bản đều là Nguyên Thủy Thiên Tôn sư đệ, đều là thiên đạo chi tổ Hồng Quân lão tổ đồ đệ, nhưng là sau lại, này Nguyên Thủy

Thiên Tôn sáng lập Xiển giáo, Thông Thiên giáo chủ sáng lập Tiệt Giáo, mà Đạo Đức chân quân sáng lập đạo giáo, mà Tiếp Dẫn đạo nhân cùng Chuẩn Đề đạo nhân cũng sáng lập Tây Phương Giáo phật môn.

Này tứ giáo cái không có cùng, xuất nhập lớn nhất cũng là Tây Phương Giáo, chính là vạn vật đều là trăm sông đổ về một biển, này tứ giáo cũng không phi đều là Hồng Quân lão tổ môn hạ.

Mà hiện tại, đầu khí hóa thành lực lượng thần thông, Nhạc Thành kinh ngạc không thôi, cũng không có quá mức cho kinh ngạc, ở Hoa Hạ thời điểm, thế tục gian đã có người dùng võ nhập đạo, có lẽ cũng là lực lượng thần thông một loại.

Hiện tại chính mình lấy đầu khí nhập đạo, cũng là bình thường, hơn nữa này đầu khí hóa thành lực lượng thần thông sau, Nhạc Thành cảm giác được thân thể của chính mình lại đã bị rèn, đồng thời lực lượng trong cơ thể ở diện cường tăng vọt, lực lượng thần thông, thực lực của chính mình lại tăng cao.

Ba ngày sau, Nhạc Thành trong cơ thể thế giới đã muốn là có thêm hơn mười ngàn dặm không gian, còn có rất nhiều hỗn độn nơi không thể mở rộng, này cần tới nhất định thực lực mới có thể hoàn toàn khai bế.

Nhạc Thành hơi hơi thở ra một ngụm trọc khí, này một ngụm trọc khí đến từ trong cơ thể thế giới, hiện tại, Nhạc Thành đã muốn là đã không có đan điền, chỉ có một trong cơ thể thế giới, hết thấy lực lượng đều đến từ trong cơ thể thế giới.

Cảm giác trong cơ thể mình biến hóa, Nhạc Thành lộ ra mỉm cười, do dự mà đầu khí quan hệ, hiện tại chính mình tựa hồ là tới La Thiên thượng tiên lúc đầu đỉnh phong, có yếu đột phá đến La Thiên thượng tiên trung kỳ tu vi, đồng thời trong đầu thần thức cũng tăng cường hai mươi lần đã ngoài, La Thiên thượng tiên cùng Thiên tiên hai người trong lúc đó thật đúng là không thể trước so với, này hết thấy đều là yếu chính mình trải qua mới biết được.

Mà đồng thời, Nhạc Thành cũng cảm giác được chính mình hiện tại cũng có thể đủ thi triển Hạo Thiên Thập trung mười tầng không gian lực, đột phá La Thiên thượng tiên sau, chính mình pháp lực cũng đủ thúc dục Hạo Thiên Thập.

“Chà, có người đến đây sao.” Nhạc Thành khẽ cau mày, nguyên thần bên trong, mấy vạn dặm ở ngoài, đang có nhân hướng Ngọc Hư sơn mà đến, mà người nọ vẫn là số người quen, nhị hơn mười năm trước, tại nơi huyết vụ nơi trung Hoàng Ma tán nhân.

“Thượng Dương đạo nhân.” Nhạc Thành lập tức mày lại vừa nhíu, ở này Hoàng Ma tán nhân phía sau ngàn dặm ở ngoài, lại là có thêm Thượng Dương đạo nhân cầm đầu mười Đại La Kim Tiên ở đuổi theo Hoàng Ma tán nhân.

Nhạc Thành lộ ra một tia mỉm cười, trong tay thủ ấn biến hóa, đã muốn là thông tri Hạo Thiên Thập trung mọi người, pháp quyết biến hóa, Hạo Thiên Thập trời lên ở tại trước người, Hạo Thiên Thập trung hơn mười người lập tức cũng xuất hiện ở trong đại điện.

“Chúc mừng chủ nhân đột phá.”

“Chúc mừng môn chủ đột phá.” Chúng Hạo Thiên môn đệ tử cùng Lang Lễ, Thú Ma, Diễm Ma, Trần Ma Đạo nhân, Kỳ Thạch đạo nhân đám người tự nhiên là có thể nhìn ra Nhạc Thành hiện tại biến hóa đến, khí tức này đã đạt tới là La Thiên thượng tiên.

Hai mươi năm thời gian, Nhạc Thành liên tiếp đột phá, hiện tại đã muốn là La Thiên thượng tiên tu vi thực lực, mà ở này hai mươi năm trung, cứ việc là ở Hạo Thiên Thập bên trong, có thượng cổ linh châu nồng đậm linh khí, này hơn mười người trung, cũng cũng chỉ có Thanh Đồng lại theo Thiên Yêu lúc đầu đột phá tới Thiên Yêu trung kỳ mà thôi, còn có Hạo Thiên môn trung hai cái La Thiên thượng tiên lúc đầu đột phá tới La Thiên thượng tiên trung kỳ, một cái La Thiên thượng tiên trung kỳ đột phá tới La Thiên thượng tiên hậu kỳ.

Người khác bề quan hai mươi năm, mặc dù là thu hoạch thật lớn, nhưng là cũng không đủ để đến đột phá tình trạng, tới hiện tại mọi người tu vi tình trạng, nếu muốn đột phá, đó là hạng việc khó.

Giống như là hiện tại tới tiên quân tình trạng nhân, người nào không phải tu luyện hàng tỉ năm nhân, tới Cửu Thiên Huyền Tiên tình trạng nhân, đều là tu luyện một chút cũng không có tấn năm tháng.

Về phần tiên tôn tình trạng nhân, kia đều chủ yếu là đến từ hồng hoang thượng cổ thời kì nhiệm vụ, người bình thường, như thế nào hội tu luyện tới như thế cái đấy.

Lúc này mọi người cảm giác được Nhạc Thành biến hóa, đều là trợn mắt há hốc mồm đứng lên, này tốc độ tu luyện cũng quá nhanh một ít đi.

“Có người đến Ngọc Hư sơn, Lang Lễ, Diễm Ma, chúng ta trước đi xem, những người khác trước hết tiến Hạo Thiên Tháp đi, những người khác liền theo ở phía sau, thu liễm khởi tu vi thực lực, đi theo ta mặt sau là tốt rồi.” Nhạc Thành nói với mọi người.

Này Thượng Dương đạo nhân đuổi giết Hoàng Ma tán nhân, còn tới Ngọc Hư sơn, ra mời nhất định có vở kịch hay nhìn, chính mình đang muốn tìm kia Thượng Dương đạo nhân đâu, không nghĩ tới còn đưa lên cửa.

“Chết tiệt.” Trên không bên trong, Hoàng Ma tán nhân sắc mặt trầm xuống, thiên diện có một chỗ mở mang núi non, lấy Hoàng Ma tán nhân thực lực tu vi, tự nhiên là có thể nhìn ra đây là vừa ra đại trận, nếu lạc vào trong trận, chỉ sợ là phiền toái lớn.

Ngay tại hồng ma ba người do dự một lát thời gian, phía chân trời chỗ, mười đạo thân ảnh xuất hiện, như tia chớp liền đã rơi vào Hoàng Ma tán nhân phía sau, đứng là Thượng Dương đạo nhân cùng Thượng Thái đạo nhân, còn có Thượng Huyền đạo nhân, Ngọc Anh chân nhân, Nam Minh Tử chờ mười Đại La Kim Tiên.

”Hoàng Ma tán nhân, đồ vật này nọ giao ra đây, chúng ta có thể tha cho người một mạng, bằng không, cho dù là chúng ta không giết người, Tiên Đạo liên minh hiện tại cũng sẽ không bỏ qua của người

.” Thượng Dương đạo nhân quần áo thanh bào, trong mắt hiện lên một tia cười lạnh.

“Nằm mơ, các người nghĩ đến đánh lén bị thương nặng ta, ta liền gặp đi đồ vật này nọ giao cho các người sao, các người sẽ chết này tâm đi.” Hoàng Ma tán nhân lạnh nhạt nói, khóe miệng lại là có thêm một tia khô héo vết máu, rõ ràng là đã bị bị thương nặng.

“Chúng ta đây liền không khách khí, người hiện tại cũng không lộ có thể trốn, chờ chúng ta đánh chết người sau tái lấy đồ vật này nọ thì tốt rồi.” Thượng Dương đạo nhân cười lạnh nói.

“Là ai ở ta Hạo Thiên môn cái lộn a, chẳng lẽ không đem ta Hạo Thiên môn để ở trong mắt sao?” Một đạo trầm thấp tiếng động quát, cuối cùng một cái đang nói rơi xuống đất thời điểm, lập tức bát đạo thân ảnh trống rỗng xuất hiện ở trên không trung.

Điều này làm cho tám người đứng là Nhạc Thành, Lang Lễ, Thanh Đồng, Diễm Ma, Thú Ma, còn có Hỏa Vân Thượng Nhân, Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử, nói chuyện đúng là Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên.

“Là các người.” “Là người” ngay tại nhìn thấy Nhạc Thành đám người thời điểm, Thượng Dương đạo nhân, Thượng Thái đạo nhân, Nam Minh Tử, Ngọc Anh chân nhân đám người cơ hồ là đồng thời sắc mặt đại biến.

Lúc này, Lang Lễ vẫn là hóa thành trung niên hán tử bộ dáng, lúc trước ở Thương Sơn Động trung cũng là bộ dáng này, Diễm Ma là Đại Song bộ dáng, nhìn thấy Nhạc Thành cùng Diễm Ma, Lang Lễ còn có La Nguyên bốn người, Thượng Dương đạo nhân, Ngọc Anh chân nhân, Nam Minh Tử đám người nhất thời liền nan thoát nhìn, lúc trước bọn hắn chính là bày ra trận pháp tưởng tru sát mọi người, tuy biết đạo còn bị đối phương chạy trốn, này hai mươi năm trung, bọn hắn một đám đều là ở luyện hóa thượng hạng tiên khí, căn bản là không có thời gian đến Hạo Thiên môn.

Kia bảo tàng trung, các núi lớn môn đều là chiếm được không ít thật là tốt chỗ, hiện tại các núi lớn môn trung, tựa liền môn trung đệ tử, mỗi một cái Thiên tiên cũng đều là có một món đồ thượng phẩm tiên khí.

Mà các núi lớn môn trung Đại La Kim Tiên, một đám đều là luyện hóa hai kiện thượng hạng tiên khí đã ngoài, gần nhất mười người này mới xuất quan, không nghĩ tới này vừa xuất quan đã bị gặp được tới không muốn gặp lại nhân.

Mà Hoàng Ma tán nhân cũng hiện tại cũng không nhận ra Nhạc Thành, Diễm Ma cùng Lang Lễ ba người, ở huyết vụ nơi trung, Nhạc Thành bọn người là biến hóa bộ dáng, Hoàng Ma tán nhân cùng Nhạc Thành đám người vốn sẽ không thực, tự nhiên là nhận thức không ra, không quá Nhạc Thành ba người tới.

Bất quá Hoàng Ma tán nhân lại dường như nhìn chăm chú vào Lang Lễ cùng Nhạc Thành, hẳn cảm giác được hai người này khí tức trên thân có điểm quen thuộc, chính là trong khoảng thời gian ngắn hần cũng nhớ không nổi ở nơi nào ra mắt hai người này.

“Không sai, là chúng ta, Thượng Dương đạo nhân, Ngọc Anh chân nhân, Nam Minh Tử, Thu Hỏa đạo nhân, các người tựa hồ là trong lòng đều có đó không thoả mái sao.” La Nguyên lạnh nhạt nói.

“Hừ, tính các người mạng lớn.” Nam Minh Tử thần sắc trầm xuống, nhưng trong lòng là có chút khùng hoảng đứng lên, chính là gần nhất luyện hóa hai kiện thượng hạng tiên khí, hần tự nhiên là không sợ kia La Nguyên.

Bất quá lúc này Thượng Dương đạo nhân cũng sắc mặt nan thoát nhìn, đối phương trung có một cái Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ cường giả, đây chính là khó đối phó, lúc trước là bằng vào trận pháp mới có thể vây khốn kia tuyệt sống đạo trưởng, chính là hiện tại, đơn đả độc đấu dưới, Thượng Dương đạo nhân cũng ôi chao có quá lớn nắm chắc, cho dù là có thể thắng lợi sao, nhưng là chặn đánh sát cũng tuyệt đối rất khó, cho dù là chính mình hiện tại có một món đồ cao nhất tiên khí cũng chỉ có thể đủ là có đem đối phương đánh cho trọng thương hy vọng, dù sao hai người thực lực kém không lớn, chặn đánh sát nhưng chỉ có khó khăn.

“Chư vị chính là Hỏa Vân đạo hữu đi, tại hạ Hoàng Ma tán nhân, ra mời cùng Thượng Dương đạo nhân cũng từng là đệ tiện ám toán quá chư vị đạo hữu, không bằng hôm nay chúng ta liên thủ như thế nào.” Hoàng Ma tán nhân hai mắt vừa chuyển, liếc mắt một cái liền đoán ra La Nguyên thân phận, Hạo Thiên môn ở Thanh Hoa thành trung cũng coi như là có chút danh tiếng tức giận, Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên, Đại La Kim Tiên thực lực, này Hoàng Ma tán nhân tự nhiên là cũng lược có điều nghe thấy, nơi này chính là Ngọc Hư sơn địa bàn, Hoàng Ma tán nhân cũng là liếc mắt một cái có thể đủ đoán ra La Nguyên đến.

Hỏa Vân Thượng Nhân không nói gì, nhìn nhìn Nhạc Thành, không biết Hoàng Ma tán nhân trong lòng có là cái gì chú ý.

“Nguyên lai là Hoàng Ma tán nhân, không nghĩ tới Hoàng Ma tán nhân cũng bị này đó hỗn đản cấp ám toán, bất quá chúng ta liên thủ, không biết ta có thể được đến cái gì ưu đãi.” Nhạc Thành mỉm cười đối Hoàng Ma tán nhân nói, cảm giác được Hoàng Ma tán nhân khí tức trên thân, Nhạc Thành cũng biết này Hoàng Ma tán nhân là bị thương không nhẹ, hiện tại chỉ sợ là đại La Thiên đại ma trung kỳ tu vi thực lực cũng phát huy không được.

Hoàng Ma tán nhân nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, nhìn thấy này một cái La Thiên thượng tiên hắc bào thanh niên còn đứng ở Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên trước người, cũng biết này hắc bào thanh niên thân phận nhất định không thấp, trong mắt hiện lên một tia hào quang, mỉm cười nói : “Ta xem chư vị đạo hữu cũng là ở Thượng Dương đạo nhân này đó hỗn đản trước mặt ném qua một, thực không dám dấu diếm, ta ba ngày tiền cũng bị đó là một vương bát đản vây công bị thương không nhẹ, mọi người cùng nhau liên thủ, không thể nghi ngờ là tốt nhất, đều có thể đủ báo thù.”

Hoàng Ma tán nhân rình đến Hỏa Vân Thượng Nhân, còn có Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử cùng Lang Lễ thực lực, có mấy Đại La Kim Tiên ở, nếu tha những người này xuống nước, chính mình không thể nghi ngờ là có thể có biện pháp chạy trốn. Đặc biệt Lang Lễ, hiện tại cũng không có ẩn dấu thực lực, khí tức trên thân chính là Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ. Điều này làm cho Hoàng Ma tán nhân trong lòng run lên, nếu có thể đủ cùng này Vô Thượng Thiên Yêu liên thủ, hẳn liền không cần lo lắng Thượng Dương đạo nhân.

“Không có lợi, ta đây cũng không có hứng thú liên thủ, các người làm như thế nào dạng được cái đó đi, Thượng Dương đạo nhân, chúng ta trưởng về sau tái tính, hiện tại người có thể đối với Hoàng Ma tán nhân động thủ.” Nhạc Thành thần nhiên nói, căn bản là không có cùng Hoàng Ma tán nhân liên thủ ý tứ của.

Nếu Hoàng Ma tán nhân không có bị thương, Nhạc Thành có lẽ còn có thể đáp ứng cùng Hoàng Ma tán nhân liên thủ đối phó Thượng Dương đạo nhân, nhiều Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả, Nhạc Thành tự nhiên là sẽ không bỏ qua, chính là hiện tại cùng Hoàng Ma tán nhân liên thủ, căn bản là chiếm không đến cái gì tiện nghi, huống chi chính mình hiện tại bên người thực lực có thực lực tuyệt đối đối phó Thượng Dương đạo nhân một người, Nhạc Thành tự nhiên là sẽ không tính toán liên thủ, tốt nhất là Hoàng Ma tán nhân cùng Thượng Dương đạo nhân lưỡng bại câu thương càng thêm hảo.

Nghe được Nhạc Thành cũng không có ý tứ liên thủ, Hoàng Ma tán nhân sắc mặt nhất thời nan thoát nhìn, tựa liên Thượng Dương đạo nhân cũng là sắc mặt hồ nghi đứng lên, Thượng Dương đạo nhân lo lắng nhất đúng là Hạo Thiên môn cùng Hoàng Ma tán nhân liên thủ, Hạo Thiên môn hẳn mặc dù là không sợ, cần phải là Hoàng Ma tán nhân cùng Hạo Thiên môn liên thủ trong lời nói, Hoàng Ma tán nhân nếu chạy vậy phiền toái.

“Như thế nào, Thượng Dương đạo nhân, người còn chưa động thủ, người nếu không động thủ trong lời nói, kia Hoàng Ma tán nhân ta liền động thủ, đến lúc đó thứ ở trên thân nhưng chỉ có ta Hạo Thiên môn.” Nhạc Thành một đạo cười lạnh, nguyên thần rình trung sớm chỉ biết này Thượng Dương đạo nhân đuổi giết Hoàng Ma tán nhân là bởi vì thứ ở trên thân, có thể khiến cho mười Đại La Kim Tiên đuổi giết mấy ngày gì đó, nhất định không phải phạm vật, Nhạc Thành tự nhiên là không tính toán buông tha, trong lòng cũng sớm đã có muốn đoạt tới được ý tứ.

Nghe được Nhạc Thành lại nói chuyện, Hoàng Ma tán nhân nhất thời sắc mặt càng thêm nan thoát nhìn, này Hạo Thiên môn nhân không chỉ có là không có liên thủ ý tứ của, ngược lại là muốn đối phó chính mình, ra mời hiện tại chính mình phiền toái lớn.

Mà Thượng Dương đạo nhân nhất chứng nhân cũng là sắc mặt khó coi không thôi, này nếu Hoàng Ma tán nhân đã rơi vào Hạo Thiên môn đích tay trung, kia nhưng chỉ có thật sự tiện nghi Hạo Thiên môn, chính mình tổn thất liền lớn.

Chính là Thượng Dương đạo nhân hiện tại biết rõ chính mình nếu cùng Hoàng Ma tán nhân động thủ trong lời nói, Hoàng Ma tán nhân mặc dù là bị thương nặng, khả sẽ chết dù sao cũng là Vô Thượng thiên ma thực lực, nếu liều mạng trong lời nói, cũng có thể đủ đối với chính mình mười người tạo thành tổn thất, đến lúc đó lưỡng bại câu thương hạ, mới là Hạo Thiên môn tối muốn nhìn đến đi.

Cho nên Thượng Dương đạo nhân trong lúc nhất thời không dám động thủ, mà Hoàng Ma tán nhân liền càng thêm không dám, nhất thời tam phương nhân liền giằng co đi lên.

Giờ này khắc này đụng phải Hạo Thiên môn trung nhân, điều này làm cho Thượng Dương đạo nhân dám người trong lòng thầm mắng đứng lên, Thượng Dương đạo nhân càng thêm là tức giận đến nghiến răng dương.

“Tiểu tử, chỉ bằng người Hạo Thiên môn còn không có bốn sự ở chúng ta trước mặt hung hăng càn quấy, người này là muốn chết.” Thanh Ngọc Sơn trung kia luôn luôn là không quá nói chuyện Ngọc Linh chân nhân đối Nhạc Thành lạnh nhạt nói.

“Ngọc Linh chân nhân, nói chuyện với người chú ý điểm, chúng ta môn chủ khởi tha cho người vũ nhục, chờ ta có rảnh, nhất định đem người Thanh Ngọc Sơn sát cái chó gà không tha.” La Sát Tiên Tử Trình Anh luôn luôn là ra tay tàn nhẫn, cho nên mới bị tên là La Sát Tiên Tử, hiện tại nhìn thấy có người mắng chính mình sư đệ, Hạo Thiên môn môn chủ, này tự nhiên là trong lòng không thể nhận.

“Khẩu khí thật lớn, người Hạo Thiên môn còn không có thực lực này.” Ngọc Linh chân nhân lạnh nhạt nói, một cái Hạo Thiên môn, mặc dù có một cái Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực giả, chính là Thanh Ngọc Sơn cũng không sợ.

“Thượng Dương đạo nhân, người đối phó Hoàng Ma tán nhân tốt lắm, này Hạo Thiên môn nhân, liền giao cho chúng ta đi, cùng nhau giải quyết, cũng tốt vĩnh viễn hậu hoạn.” Nam Cốc Động Nam Minh Tử nói.

Lúc này là mười người trung, ra chính mình sư đệ Nam Ly Tử ngoại, đều là Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi thực lực, đi ra ngoài Thượng Dương đạo nhân, kia còn có tám Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi giả cùng một cái Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi giả, này đối phó Hạo Thiên môn cũng vậy là đủ rồi, Nam Minh Tử nói vĩnh viễn hậu hoạn tự nhiên là lo lắng ở Mai Cốt nơi chuyện tình tiết lộ, chân chính được đến bảo tàng là bọn hắn, bọn hắn tự nhiên là lo lắng Tiên Đạo liên minh sẽ tìm bọn hắn tính sổ.

“Hảo, ta trước đối phó Hoàng Ma tán nhân.” Thượng Dương đạo nhân trầm tư một lát sau nói, cũng chỉ có thể đủ là như thế này, Hạo Thiên môn chính mình sớm hay muộn là muốn đối phó, Mai Cốt nơi trung chuyện tình nhất định không thể tiết lộ, mà Hoàng Ma tán nhân thứ ở trên thân chính mình cũng nhất định phải được đến mới được.

“Ha ha, muốn động thủ sao.” Nhạc Thành lộ ra một tia lãnh ý, cả người sát ý tràn ngập, nếu có thể đủ đánh chết mười người này, kia sẽ đối phó Thương Sơn Động chờ sơn môn liền dễ dàng hơn. Huống chi, những người này đã ở hẳn phải chết danh sách bên trong.

“Ha ha, chư vị đạo hữu, ra mời các ngươi bàn tính như ý yếu thất bại.” Hoàng Ma tán nhân ha ha cười, Hạo Thiên môn có bàn tính như ý hẳn tự nhiên là trong lòng thủ rõ ràng, lúc này thấy đến Hạo Thiên môn cũng bị cuốn vào được, chính mình chỉ cần một mình đối mặt cái Thượng Dương đạo nhân, không thể nghi ngờ là muốn thoải mái hơn.

“Bàn tính như ý, ha ha, Hoàng Ma tán nhân, ngươi cho là liền mười người này ta Hạo Thiên môn hội để vào mắt sao.” Truy Nguyệt Đạo Nhân sắc mặt trầm xuống, hiện tại Hạo Thiên môn thực lực Truy Nguyệt Đạo Nhân trong lòng rất rõ ràng, mười mấy Đại La Kim Tiên ở, cả Thanh Hoa thành trung cũng chỉ có Tiên Đạo liên minh mới có thể đối phó rồi.

“Truy Nguyệt Đạo Nhân, chỉ bằng ngươi sao, thật sự là chuyện cười.” Nam Minh Tử đã sớm là nhẵn không chịu nổi, này hai mươi năm luyện hóa vài món thượng hạng tiên khí, thực lực đại trưởng, hiện tại lại như thế nào đem Truy Nguyệt Đạo Nhân xem ở trong mắt, Hạo Thiên môn trung làm cho Truy Nguyệt Đạo Nhân có điều sợ hãi, đặc cũng chỉ có Lang Lễ.

Đang nói vừa mới rơi xuống, cũng trong tay pháp quyết đồng thời biến hóa, ẩn đường trung một phen màu xanh phi kiếm bạo lực mà ra, trên không trung trên phi kiếm kiếm quang chói mắt, hữu vượt qua liễu không gian, trực tiếp thứ hướng về phía Truy Nguyệt Đạo Nhân mà đi.

Nam Minh Tử này dẫn đầu đối Truy Nguyệt Đạo Nhân ra tay, cũng là có thật lớn tư tâm ở, Hạo Thiên môn trung chỉ có ba Đại La Kim Tiên lúc đầu mà thôi, Nam Minh Tử phải tưởng gặp phải kia Tuyệt Hỏa đạo trưởng, cho dù là cùng người liên thủ, cũng là nguy hiểm hơn, còn không bằng đối phó một cái Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi thực lực giả, như vậy chính mình an toàn hơn.

Chính là này Nam Minh Tử đại khái là bàn tính như ý có qua, ở này Nam Minh Tử pháp quyết biến hóa thời điểm, Thú Ma lộ ra một tia cười lạnh, cũng không tái che dấu trên người ma khí, trong tay pháp quyết biến hóa, cũng lưỡng đạo tiếng gầm gừ nghênh thiên dựng lên, lập tức, hai cái kênh càng xoay quanh ở tại trên không.

“Huyết Sát Hung Giao, là Huyết Sát Hung Giao.”

Nhất thời mọi người sắc mặt đại biến, Thượng Dương đạo nhân cùng Nam Minh Tử đám người tự nhiên là biết này Huyết Sát Hung Giao, ở Mai Cốt nơi, mọi người từng là thấy được Tuyệt Hỏa đạo trưởng lấy đi hai cái Huyết Sát Hung Giao, không nghĩ tới này Hạo Thiên môn trung không ai có thể đủ thu phục Huyết Sát Hung Giao.

Một cái Huyết Sát Hung Giao thực lực chính là đi vắng Đại La Kim Tiên trung kỳ dưới, hơn nữa mãnh thú lực phòng ngự, này Huyết Sát Hung Giao thực lực tuyệt đối là có thể đối kháng Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi thực lực giả, hai cái Huyết Sát Hung Giao, thì phải là hai cái Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi thực lực cường giả bình thường.

Thú Ma lộ ra một tia cười lạnh, này hai cái Huyết Sát Hung Giao đúng là Lang Lễ cùng Diễm Ma đưa cho hẳn, chứng kiến này hai cái Huyết Sát Hung Giao thời điểm, Thú Ma kích động hận không thể sẽ đối Diễm Ma cùng Lang Lễ lấy thân báo đáp, chính là Diễm Ma rõ ràng cùng chủ nhân quan hệ có chút tốt, Thú Ma cũng không dám thật muốn.

Mất không ít thời gian mới miễn cưỡng đem hai cái Huyết Sát Hung Giao khống chế được, Thú Ma đây cũng là lần đầu tiên dùng ra Huyết Sát Hung Giao đến, lúc này, một cái Huyết Sát Hung Giao ở Thú Ma ý bảo hạ, đã muốn là nhảy mất liền ngăn cản hướng về phía Nam Minh Tử mà đi.

“Chết tiệt.” Nam Minh Tử thầm mắng một tiếng sau, trong tay pháp quyết không ngừng biến hóa, phi kiếm ở trên không trung nổ rộ ra một mảnh chói mắt kiếm quang bạo bắn về phía Huyết Sát Hung Giao mà đi.

“Gào khóc!” Huyết Sát Hung Giao rít gào dựng lên, thân thể cao lớn quấy không gian sóng gợn kích tán, bốn máu miệng rộng trung một bùng máu X hồng mang bao vây hướng về phía Nam Minh Tử, thật lớn đuôi dài hung hăng nện xuống.

“Động thủ.” Tên đã trên dây không thể không phát, Thượng Dương đạo nhân sắc mặt trầm xuống cắn răng nói, Nam Minh Tử đã muốn là bắt đầu động thủ, hiện tại cho dù là Hạo Thiên môn có tam điều Huyết Sát Hung Giao hấn cũng phi động thủ không thể.

Hoàng Ma tán nhân lộ ra mỉm cười, Hạo Thiên môn thực lực càng mạnh, không thể nghi ngờ là đúng hấn liền càng có lợi, xem ra hôm nay chính mình vận khí cũng không tệ lắm, chỉ cần đối mặt Thượng Dương đạo nhân, kia chính mình yếu hy vọng chạy trốn liền lớn rất nhiều.

”Theo Thượng Dương đạo nhân một tiếng động thủ lúc sau, Ngọc Anh chân nhân, Ngọc Linh chân nhân, Nam Ly Tử, Thượng Thái đạo nhân, Thượng Huyền đạo nhân, Đông Bạch Sơn Thu Hỏa, Thu Mộc, Thu Diệp ba người cũng là đồng thời thả người dựng lên đánh về phía Hạo Thiên môn trung nhân.

“Ha ha ha ha, Thượng Dương đạo nhân, chúng ta trưởng cũng nên tính quên đi.” Một đạo thét dài thanh theo xa xa dựng lên, xa xa mười mấy đạo thanh ảnh lừng không mà đến, mười mấy người quanh thân hơi thở áp không xuống, theo thét dài, mười mấy người nhảy mất đi ra mọi người trên không.

Mà mười mấy người đứng là Thượng Quang tán nhân, Quỷ đạo nhân, Thiên Linh đạo nhân, Thiên Tán đạo nhân, Quỷ đạo nhân, còn có Trần Ma Đạo nhân, Huyền Linh đạo nhân, Huyền Hoàng đạo nhân, hơn nữa sau lại kia Thiên Linh Động cùng Khúc Sơn Động ba Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi thực lực giả, tổng cộng là mười một người Đại La Kim Tiên, trong đó Kỳ Thạch đạo nhân cùng Thiên Linh đạo nhân đều là Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi thực lực giả.

“Là các người.” Ngọc Anh chân nhân cùng Ngọc Linh chân nhân đám người chính đánh về phía Hạo Thiên môn trung nhân, lúc này thấy tới Kỳ Thạch đạo nhân cùng Thượng Quang tán nhân đám người, trong lòng nhất thời kinh hãi, giấc mộng nghĩ vậy những người này nếu là toàn bộ ở Hạo Thiên môn bên trong.

“Không sai, là chúng ta.” Kỳ Thạch đạo nhân chờ nhất mọi người đã sớm là ẩn không chịu nổi, cái gọi là cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mắt, lần trước Thượng Dương đạo nhân đám người nếu là bày ra La Thiên Tru Ma Trận đến đối phó bọn hấn, hiện tại tự nhiên là sẽ không bỏ qua này một cái báo thù liền gặp, mọi người đang ở trên không, cũng đã sớm té nổi lên đều tự nhắc lên bắt đầu rồi điên cuồng công kích.

Tới hảo, các người này đó tập Mao lão đạo nghĩ đến Hạo Thiên môn liền tốt như vậy khi dễ có thể nào.” Lang Lễ một tiếng cười lạnh lúc sau, cả người khôn cùng yêu khí cuộn cuộn, nhất thời liền biến hóa ra bản thể đến, khổng lồ bản thể chung quanh, không gian sáng rực khuỷu động.

“Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ đỉnh phong tu vi.” Thấy được Lang Lễ bản thể sau, Thượng Dương đạo nhân đám người sắc mặt càng thêm là khó coi lên, Lang Lễ khí tức trên thân nếu là cường tới này từng bước, nhìn thấy Lang Lễ bản thể, mọi người tựa hồ là cảm giác được một cái thân ảnh quen thuộc đến, sắc mặt nhất thời cực độ nan thoát nhìn.

“Lang Lễ, người là Hạo Thiên môn Lang Lễ.” Thượng Dương đạo nhân sắc mặt đều nhanh biến tái rồi, nhiều năm Hạo Thiên Đại Đế Hạo Thiên Tháp trung trấn trấn tiên thú hấn tự nhiên là ra mắt, Hạo Thiên môn cùng Thương Sơn Động cách xa nhau không xa, bọn hấn còn đã gặp mặt.

“Hiện tại biết, các người cũng đã chậm.” Lang Lễ rít gào, này này phía trước, Nhạc Thành đã muốn là cùng ý mọi người triển lộ ra toàn bộ thực lực đến, tốt nhất là đem mọi người đánh chết lúc này, Nhạc Thành trong lòng cũng có một cái đại kế hoạch.

“Sát.” Hỏa Vân Thượng Nhân, Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử, Diêm Ma, còn có Thú Ma còn lại một cái Huyết Sát Hung Giao cũng toàn bộ đánh về phía Ngọc Anh chân nhân đám người.

Trong lúc nhất thời, mọi người tiên khí té ra, trên không trung quang hoa chói mắt, quấy phạm vì mấy trăm dặm không gian chấn động, đạo đạo sấm sét thanh xỏ xuyên qua trời cao, đây là trong nhảy mất, mọi người liền tiến nhập chiến đấu kịch liệt bên trong.

Lúc này Thượng Dương đạo nhân nhất trong lòng mọi người khí thấp tới cực điểm, không nghĩ tới Hạo Thiên môn thực lực tới loại tình trạng này.

Hạo Thiên môn trung, lúc này hơn nữa hai cái Huyết Sát Hung Giao trong lời nói, cùng Kỳ Thạch đạo nhân, Thiên Linh đạo nhân trong lời nói, cũng là bốn Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi giả, lúc này cũng là phân biệt ngăn cản Nam Minh Tử cùng Thu Hỏa, Thu Mộc, Thu Diệp bốn Đại La Kim Tiên trung kỳ đối thủ,

mà lên ở dưới Thượng Thái đạo nhân, Thượng Huyền đạo nhân, hai người xu thế bị Lang Lễ một người ngăn lại.

Về phần kia Ngọc Anh chân nhân, Ngọc Linh chân nhân, hai người lúc này áp lực không thể nghi ngờ là lớn nhất, hai người bị Trấn Ma Đạo nhân, Huyền Hoàng đạo nhân, Huyền Linh đạo nhân, Thượng Quang tán nhân, La Nguyên, Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử, Thiên Tán đạo nhân, Quỷ đạo nhân còn có mặt khác ba Đại La Kim Tiên lúc đầu tổng cộng là mười hai cái Đại La Kim Tiên cùng nhau vây công.

Mười hai cái Đại La Kim Tiên lúc đầu cùng nhau vây công hai cái Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi giả, cho dù là Ngọc Anh chân nhân cùng Ngọc Linh chân nhân đều là ba đầu sáu tay cũng ứng phó không đến.

Đây là Nhạc Thành kế sách, đánh trúng lực lượng mỗi người đánh bại, lúc này mới có nắm chắc đánh chết mọi người, Nhạc Thành tự nhiên là sẽ không cho bọn hắn hy vọng lại tạo thành kia La Thiên Tru Ma Trận.

Mà Diễm Ma còn lại là ngăn ở Nam Ly Tử trước người, trong tay phi kiếm hoa phá trường không, mặt khác cũng tề ra không ít ma khí đối kháng, Nam Ly Tử trên người tiên khí cũng không thiếu, hai người trong lúc nhất thời cũng là khó phân thắng bại không thể phân ra thắng bại.

Thanh Đồng cùng Nhạc Thành, Vạn Biến Thiên Ma còn có Thú Ma còn lại là tiếp tục tại nguyên chỗ rình cả chiến trường, Nhạc Thành lộ ra mỉm cười, Hạo Thiên môn thực lực, rốt cục thì tới một cái miễn cưỡng tình trạng, này hết thấy còn muốn đa tạ kia Thượng Dương đạo nhân mới được, nếu không hẳn, chính mình cũng không chiếm được nhiều như vậy Đại La Kim Tiên gia nhập.

Hoàng Ma đạo nhân kinh ngạc, một cái Hạo Thiên môn như thế nào sẽ có nhiều như vậy cường giả ở, hơn nữa có không ít Đại La Kim Tiên hẳn cũng đều là nhận thức, không nghĩ tới đều ở Hạo Thiên môn.

Thượng Dương đạo nhân sắc mặt rất khó coi, hắn hiện tại nếu muốn đi thực dễ dàng, chính là hắn không dám, hắn nếu đi rồi, kia mọi người đều phải rơi xuống ở trong này, cần rằng do dự một chút sau, Thượng Dương đạo nhân cũng trực tiếp đánh về phía Hoàng Ma tán nhân, bởi vì vật kia quá trọng yếu, nhất định phải được đến vật kia mới được.

Trong tay pháp quyết biến hóa, này Thượng Dương đạo nhân trong tay một lát một phen màu xanh bảo kiếm ta ở trong tay, chiến chiến về phía trước đập đi, quanh thân đều có một cỗ khôn cùng ngập trời khí thế, chậm rãi đi phía trước đẩy mạnh, không gian run, mệnh môn phong cách cổ xưa, sừng sững như núi, thân là Đại La Kim Tiên hậu kỳ cường giả, cả Thanh Hoa thành trung cũng cũng là bài danh ở phía trước mười cường giả, tu vi cũng chứng thật là bất phàm.

Hoàng Ma tán người đã là bản thân bị trọng thương, tự nhiên là không dám khinh thường, nếu không có bị thương phía trước, hắn tự nhiên là không sợ, chính là hiện tại cũng không giống với, vừa mới hắn còn ở trong lòng cười thâm này Thượng Dương đạo nhân nhắc tới cứng rắn trên tảng đá, không nghĩ tới này Thượng Dương đạo nhân tới bây giờ còn không buông tha chính mình.

Trong tay tế khởi một cái hắc ** tiên, ma tiên vũ động, trực tiếp trêu khai liễu không gian, không gian quấy trung, Hoàng Ma tán nhân cũng cùng Thượng Dương đạo nhân dây dưa ở tại cùng nhau.

“Thượng Thái đạo nhân, Thượng Huyền đạo nhân, liền các ngươi này hai cái mặt hàng cũng muốn đối phó ta, quả thực chính là chuyện cười.” Lang Lễ một tiếng rít gào, khôi phục bản thể sau, thực lực có thể phát huy đến mười thành, lúc này, Lang Lễ chính là sẽ không khách khí, chỉ trước vừa nhắc, chu không vừa mới yêu khí áp không mà đến, yêu khí chiếu rọi Hoàn Vũ, đất khôn cùng uy thế, như bay vùn rồ điện, lóe ra chu thiên, âm âm tạp lục, không gian trực tiếp vặn vẹo sụp đổ.

Kia Thượng Thái đạo nhân cùng Thượng Huyền đạo nhân hai người đều là Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi giả, lúc này hai người cảm giác được Lang Lễ thực lực, kinh hãi nỗi nhớ nhà kinh, nhưng là trong lòng cũng không có thả lỏng, hai người nhìn nhau lúc sau, trong tay pháp quyết nhất dẫn, đưa tay nhất tha, đều tự là nhất thanh trường kiếm nơi tay, lập tức nghênh hướng về phía mà đi, kiếm khí xé rách hư không, chấn động Cửu U, cuộn cuộn giống như thiên hà đổ khuynh, cuộn cuộn dâng hướng phía trước. , hai người Đại La Kim Tiên trung kỳ thực lực, cũng không phải cái gì kẻ yếu.

“Thình thịch oành ”

“Đặng, đặng, đặng, đặng, đặng, đặng, đặng! ! !”

Tam cổ lực lượng âm âm giao kích, chấn động chung quanh hư không mấy dục vỡ tan, kịch liệt lay động! Thượng Thái đạo nhân cùng Thượng Huyền đạo nhân hai người không chịu nổi đổ lùi lại mấy bước.

Lang Lễ ha ha một trận cười lạnh, nói : “Hai người các ngươi mặt hàng thực lực liền như thế sao, kia cũng chỉ có nhận lấy cái chết tốt lắm!”

Thượng Thái đạo nhân cùng thượng huyền đạo nhân trong tay thủ ấn cơ hồ là nháy mắt biến đổi, trên tay liên tục không ngừng, kiếm khí thì ẩn thực hiện, kiếm quang lưu chuyển phun ra nuốt vào, một cổ cổ hủy thiên diệt địa bình thường cường đại kiếm khí cuộn cuộn bắt đầu khởi động, ở hai người thúc dục hạ, hóa thành từng đạo khủng bố thâm hàn kiếm khí, nhét đầy trời cao! , hai người không dám dừng lại lưu, lại đánh về phía Lang Lễ mà đi, nếu như bị Lang Lễ chiếm cứ quyền chủ động sau, bọn hắn cũng chỉ có bị đánh phân.

“Hừ!” Lang Lễ khinh thường hừ một tiếng, chỉ trước nhẹ nhàng vừa nhấc, cũng trong miệng một đạo ngọn lửa phun ra, hóa thành một mảnh che trời biển lửa, di cái càn khôn, bao phủ bát phương! , chung quanh nhất thời bao phủ ở tại biển lửa trung.

Ở biển lửa trung, kia Thượng Thái đạo nhân cùng Thượng Huyền đạo nhân hai cái đó là mặt nan thoát nhìn, hai người bảo kiếm thế nào cũng vô pháp xông ra biển lửa.

Lang Lễ cười lạnh xích nói : “Hai cái nho nhỏ Đại La Kim Tiên trung kỳ mà thôi, liền nghĩ đến có thể ngăn lại ta, các ngươi kém xa đâu!” Nói xong, Lang Lễ chỉ trước mở rộng, hơi hơi nhất long, trong miệng lửa khói chớp động, nhưng thấy lửa khói vừa hiện, hóa làm vô cùng vô tận, cuộn cuộn lan tràn mở ra.

“Liều mạng!” Thượng Huyền đạo nhân cùng Thượng Thái đạo nhân trên mặt một trận dữ tợn biến hóa, trong miệng đều có các loại huyền ảo chú bí quyết không ngừng niệm ra, đầy trời ký hiệu sôi nổi nhảy lên giữa không trung, cũng đều tự đỉnh đầu tể ra một món đồ thượng hạng tiên khí đến, một món đồ là một cái bình ngọc, một món đồ là một phen chiết phiến, hai kiện thượng hạng tiên khí mặt trên tràn ngập một mảnh chói mắt sáng rọi.

Chỉ thấy kia chiết phiến pháp bảo tiền một cổ đầy trời gió to dựng lên, Lang Lễ biển lửa trực tiếp dập tắt chia ra, mà kia bình ngọc không biết là vật gì, nếu là cũng hút đi Lang Lễ biển lửa chia ra.

“Rống, chết tiệt.” Lang Lễ một tiếng rít gào, thượng hạng tiên khí uy lực chính là bắt phạm, kia Thượng Thái đạo nhân cùng Thượng Huyền đạo nhân mặc dù là chỉ có Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi thực lực, khả sẽ chết có một món đồ thượng hạng trình tự tiên khí, kia thực lực vô hình trung có thể đủ miễn cưỡng đối kháng Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Lang Lễ thân thể cao lớn vũ động trời cao, chỉ trước xoay chuyển, ngũ trảo khuất thân cơ duỗi bay múa biến ảo không ngừng, tựa hồ là một đạo mãnh thú gầm lên giận dữ, hai khóa răng nanh trung đều tự là nhất đạo sấm sét tuôn ra mà ra.

Vòm trời phía trên, gió nổi lên tiếng sấm, lưỡng đạo điện trụ tựa hồ là từ trên trời giáng xuống, giống như hai cái phần nộ rít gào thật lớn thần long, nhấp nháy chớp mục đích chói mắt quang hoa, xoay quanh vũ động trong lúc đó, liên tục tạp lạc. Đây chính là Lang Lễ thiên phú công kích, vì tốc chiến tốc thắng đánh chết này hai cái Đại La Kim Tiên trung kỳ, Lang Lễ liều mạng tiêu hao đó là sử xuất không dễ dàng thi triển thiên phú công kích.

“Vang âm âm!”

“Vang âm âm!”

Hai đến điện trụ hỗn loạn bành bạc lôi hỏa đan vào, đầy trời Phong Lôi lóe ra, chấn động chín ngày, uy thế chậm rãi, phút chốc trong lúc đó cắn nát hư không, thổi quét giận điên!

“A! ...”

“A...” lưỡng đạo tiếng kêu thăm thiết cơ hồ là đồng thời dựng lên, chỉ thấy kia Thượng Thái đạo nhân cùng Thượng Huyền đạo nhân hai người đầu trực tiếp bị, Lang Lễ lưỡng đạo điện trụ đánh gãy, kia chiết phiến pháp bảo cùng bình ngọc pháp bảo mất đi không chế, nhất thời cũng mất đi uy lực, mà khôn cùng ngọn

lửa cũng là đồng thời sẽ đem hai người Đại La Kim Tiên chi khu bao vây thiêu huỷ, nhất thời liền hài cốt vô tồn.

Mà hai cái trử vật nhẫn cùng hai thanh bảo kiếm, còn có kia chiết phiến tiên khí cùng bình ngọc tiên khí cũng bị Lang Lễ không khách khí thu hồi ở trong tay.

“Sư đệ!” Hai tiếng kêu thảm thiết sau, Thượng Dương đạo nhân mặc dù là ở đánh chết Hoàng Ma tán nhân, nhưng là cả vòng chiến đều ở sự thăm dò của hắn bên trong, tự nhiên là biết hai cái sư đệ đều bị độc thủ, hai cái Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi cường giả nếu là một lát đã bị đánh chết, liên tiếp nguyên thần cũng không có chạy ra, đây là cái gì dạng thực lực, Lang Lễ thực lực dĩ nhiên là cường tới loại tình trạng này.

“A!” Lại là một đạo tiếng kêu thảm thiết sau, cũng kia Ngọc Linh chân nhân hét thảm một tiếng sau, ở sáu Đại La Kim Tiên điên cuồng vây công nửa mình dưới thần câu diệt, Đại La Kim Tiên trung kỳ, kia cũng không chịu nổi sáu Đại La Kim Tiên ngay từ đầu chính là điên cuồng vây công.

“Sư muội.” Ngọc Anh chân nhân bị thống hết lớn, hai mắt đỏ đậm, trong tay pháp quyết không ngừng đánh ra, hai kiện thượng hạng tiên khí đồng thời tế ra, trong lúc nhất thời quang hoa đại tác phẩm, nhất chúng Đại La Kim Tiên cũng bị * lui.

“Ta và các người liều mạng.” Ngọc Anh chân nhân hét lớn, thúc dục thượng hạng tiên khí đánh về phía Kỳ Thạch đạo nhân, Trần Ma Đạo nhân, Hỏa Vân Thượng Nhân đám người mà đến.

“Cửu Chuyển Kiền Khôn Kiếm.”

“Bát Quái Phiên ”

“Minh vương kỳ.”

Đều là kia Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên, La Sát Tiên Tử Trình Anh, Quỷ đạo nhân đám người cái thứ nói cái kia vừa mới đánh chết kia Ngọc Linh chân nhân sáu Đại La Kim Tiên lúc đầu cường giả sôi nổi tế ra chính mình tiên khí.

là rất không đúng đợi.

“Ta cùng Hạo Thiên môn không oán không cừu, vì cái gì các hạ nhất định không buông tha ta.” Hoàng Ma tán người đã là mỗi có động thủ tính toán, huống chi vừa mới hẳn lại là đã bị bị thương nặng.

“Chẳng lẽ phải có oan có cừu oán mới có thể đối với người ra tay sao, một người bắt đầu tu luyện Ma đạo.” Nhạc Thành một đạo cười lạnh.

Hoàng Ma tán nhân sắc mặt trầm xuống, đúng vậy, tại đây Tu Chân Giới trung, sẽ đối một người nhân ra tay, chỉ cần du ưu đãi là có thể, làm sao còn cần có oan có cừu oán, hết thấy chính là ích lợi.

“Đạo hữu, làm tiên cũng muốn lưu một đường, về sau nhớ...quá thấy, ngày hôm đó tử chính là dài lâu.” Hoàng Ma tán nhân trầm đạo.

“Trảm thảo chưa trừ diệt cái, xuân phong xuy hựu sanh, những lời này người mới trước đây cũng đã được nghe nói đi.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói.

“Chẳng lẽ đạo hữu không nên * ta thượng tuyệt lộ sao, ta đây tử cũng muốn tạo nên mấy đệm lưng, điểm này, ta còn làm được đến.” Hoàng Ma tán nhân trầm xuống, đã muốn là bắt đầu uy hiếp đứng lên, một cái Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả nếu liều chết phản kháng nguyên thần tự bạo trong lời nói, kia uy lực đích thật là cường hãn vô cùng, yếu tạo nên mấy Đại La Kim Tiên làm đệm lưng cũng không phải rất khó.

“Phải không, ta đây sẽ chờ xem trọng.” Nhạc Thành mỉm cười, tới Hoàng Ma tán nhân loại này tu vi lão ma, chỉ cần là có thể có một tia sinh cơ cơ hội, tự cũng không nguyên thần tự bạo, cho nên Nhạc Thành mới sẽ không lo lắng.

Trong tay pháp quyết biến hóa, đồng thời sau lưng Phong Lôi sí xẹt qua, thân ảnh lần lượt thay đổi họa xuất có vài hư ảnh lúc sau, Nhạc Thành trong tay ba đạo lưu quang bạo bắn về phía Hoàng Ma tán nhân mà đi.

Hoàng Ma tán nhân sắc mặt hoàn toàn nan thoát nhìn, đối phương công kích đã muốn tới trước mắt, hẳn không thể không là chuẩn bị đối kháng mà lên, trong tay một phen hắc ** kiếm lại xuất hiện.

Ma khí ngập trời trung, ma kiếm hóa thành hơn mười đạo bóng kiếm treo cổ mà lên, khoảng cách liền gần cận tại Nhạc Thành ba đạo lưu quang phía trước.

Ba chuỗi Âm Ảnh Kiếm thượng ba đạo thật lớn tiếng gầm gừ dựng lên, một cái Toan Nghê, một cái viễn cổ Cự Hổ, một cái viễn cổ mãnh xà nháy mắt phác tiến lên đi, ba đạo tiếng gầm gừ kinh thiên động địa.

“Thở phì phò hừ!” một mảnh bóng kiếm mà qua, tam chích viễn cổ cự thú nháy mắt đã bị oanh kích mà toái, mà ba chuỗi Âm Ảnh Kiếm nháy mắt đã bị Hoàng Ma tán nhân đánh rơi.

Nhạc Thành biết rõ chính mình Âm Ảnh Kiếm không thể cùng Hoàng Ma tán nhân đối kháng, lúc này thấy đến Hoàng Ma tán nhân không uống phá hủy lực đã đem chính mình Âm Ảnh Kiếm đánh rơi cũng là nhin không được tâm tình, xem ra chính mình bình thường thực lực, căn bản là không phải Hoàng Ma tán nhân đối thủ.

Kia hắc ** kiếm lúc này như tia chớp tới Nhạc Thành trước người, không gian dòng khí khuấy động, nhanh như tia chớp. Nhạc Thành thân ảnh trực tiếp bị chém thành hai nửa.

Hoàng Ma tán nhân lộ ra mỉm cười, lập tức sắc mặt lại nan thoát nhìn, nguyên lai đối phương chính là để lại một chuỗi hư ảnh mà thôi, kia Nhạc Thành đã muốn là tới mấy ngàn thước ở ngoài.

“Đáng chết.” Hoàng Ma tán nhân thần sắc biến đổi, ở đối phương tốc độ dưới, hẳn nơi chốn đã bị chính là áp chế, đồng thời hẳn còn muốn không ngừng phòng chừng mới được, bằng không bị đối phương khống chế sẽ không có gì cơ hội.

“Bang bang!” Cũng nhưng vào lúc này, trên không trung lưỡng đạo thật lớn tiếng bạo liệt vang lên, ở Kỳ Thạch đạo nhân, Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử, Thượng Quang tán nhân, Trần Ma Đạo nhân vây công hạ, ẩn Thu Mộc đạo nhân quanh thân thấy nứt toác, cả người ở không gian trung trung trực tiếp vụn vụn hủy diệt.

“Thanh Đồng tiếp theo.” Không sai đồng thời, ở một cái Huyết Sát Hung Giao, Thiên Tán đạo nhân, Huyền Linh đạo nhân, Huyền Hoàng đạo nhân hơn nữa mặt khác Khúc Sơn Động cùng Thiên Linh Động ba Đại La Kim Tiên lúc đầu cường giả vây công hạ, Thu Hỏa đạo nhân thân hình quanh thân bị mấy đạo tiên khí oanh kích đến, không sai đồng thời, Huyết Sát Hung Giao cắn xé mà lên, điều ở Thu Hỏa đạo nhân thân thể đó là suất hướng về phía Thanh Đồng mà đi.

“Rốt cục có một là của ta.” Thanh Đồng lớn nhỏ, thân hình nhất thời biến hóa, thật lớn đầu nháy mắt cắn nuốt Thu Hỏa đạo nhân, nháy mắt lại biến hóa thành nguyên bản thiếu niên bộ dáng, “Nguyên lai là Hóa Xà thần thú thân thể.” Có không ít người vẫn là lần đầu tiên biết Thanh Đồng bản thể, không lại là hít vào một hơi, bình thường mọi người còn không có cẩn thận nhìn trọng Thanh Đồng, nhất thời ánh mắt liền không giống với.

“Nam Ly Tử, người cũng đi chết đi.” Diễm Ma dễ thương cười, trong ánh mắt mỉa ý dạt dào, chỉ thấy kia Nam Ly Tử hai mắt đại ra, ngay trong nháy mắt này thời điểm, Diễm Ma trong mắt sát ý chợt lóe, Thiên La Ma Vồng nháy mắt liền để tại Nam Ly Tử trên người.

Ma khí cuộn cuộn tới, một mảnh cuộn cuộn danh khí bên trong, Nam Ly Tử tái cũng vô pháp diên cuồng mà ra, từ chối mấy cái đã bị Thiên La Ma Vồng luyện thành tro tàn.

“Sư đệ!” Nam Minh Tử hét lớn một tiếng, trong mắt nổi giận, : “Ta và các người liều mạng.”

“Người không có tư cách này.” Thiên Linh đạo nhân, Kỳ Thạch đạo nhân, hơn nữa kia một cái Huyết Sát Hung Giao nháy mắt liền bao vây hướng về phía Nam Minh Tử mà đi, còn có La Nguyên, Quỷ đạo nhân đám người đều tự là té ra trong tay tiên khí, mười mấy Đại La Kim Tiên hoàn toàn chính là vây công hướng về phía Nam Minh Tử mà đi.

“Thình thịch!” Cho dù là Nam Minh Tử lúc này là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, cũng khó lấy đối kháng nhiều như vậy Đại La Kim Tiên lúc đầu cùng trung kỳ cường giả phòng chừng, huống chi Nam Minh Tử còn chính là Đại La Kim Tiên lúc đầu.

Từng đạo lực lượng phá lúc sau, không gian sụp đổ lúc sau, Nam Minh Tử thân hình cũng mai một ở liễu không gian trung, thật lớn lực lượng kích tán trung, cũng làm cho vây công trung Quỷ đạo nhân, Trấn Ma Đạo nhân hoà Huyền Hoàng đạo nhân bị thương không nhẹ.

“Lang Lễ, các người Hạo Thiên môn nhớ kỹ cho ta, thù này không báo, ta thề không làm người.” Thượng Dương đạo nhân nhẹ nhàng cười mà cười, thanh âm đều run rẩy đứng lên, trên mặt nổi giận gân xanh lộ. Lần này mười Đại La Kim Tiên hiện tại liền chỉ còn lại có hãn một cái, tự liên chính mình hai cái sư đệ cũng bị đánh chết, loại này đại giới quá, cũng là hãn như thế nào cũng thật không ngờ.

Thượng Dương đạo nhân là thật thật không ngờ Hạo Thiên môn trung thực lực dĩ nhiên là tới như thế cường hãn tình trạng, môn trung chỉ là Đại La Kim Tiên còn có mười mấy, này trung thực lực, có thể so với Thanh Hoa thành trung Tiên Đạo liên minh thực lực.

“Người đời này là báo không được thù, chịu chết đi.” Lang Lễ rít gào một tiếng, trong miệng một mảnh ngọn lửa phun khẩu mà ra, nháy mắt bao trùm Thượng Dương đạo nhân mà đi.

“Tưởng đánh chết ta, người nằm mơ.” Thượng Dương đạo nhân nanh cười một tiếng, trong tay pháp quyết biến hóa, trên đỉnh đầu, nhất thời màu xanh tiểu tháp xoay tròn mà ra, không sai đồng thời thời điểm, này màu xanh tiểu tháp sau khi xuất hiện, nhanh chóng hóa thành một thước lớn nhỏ, bộ dáng dĩ nhiên là cùng Nhạc Thành Hạo Thiên Tháp giống nhau như đúc, duy nhất bất đồng chính là này tiểu tháp chỉ có tầng năm, mà Hạo Thiên Tháp là mười tầng.

“Không nghĩ tới người dĩ nhiên là có Ngũ Hành Linh Lung Tháp.” Lang Lễ biến sắc, hồ là đúng này tiên khí rất quen thuộc.

Thượng Dương đạo nhân trong tay thủ ấn biến hóa, nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ, kia Ngũ Hành Linh Lung Tháp nháy mắt hóa thành một đạo khói nhẹ liền biến mất ở tại dưới nền đất không thấy.

“Chết tiệt.” Lang Lễ oán hận cắn răng nói, không nghĩ tới này Thượng Dương đạo nhân trên người dĩ nhiên là có này bảo vật này, chính mình cũng không cần đuổi theo, này Ngũ Hành Linh Lung Tháp chính là cao nhất tiên khí, chính mình cần bản là đuổi không kịp.

“Thình thịch oành!” Trên không trung nứt toác không ngừng, Kinh Thiên nổ ầm ầm vang vọng phía chân trời, Nhạc Thành thân ảnh lại bị đánh bay vài trăm thước, sắc mặt cũng là sùng bái đứng lên, cảm này Hoàng Ma tán nhân liên thủ chính là lựa chọn sáng suốt, ở này chiến đấu kịch liệt trung, Nhạc Thành cảm giác được chính mình có một ít linh ngộ.

Hoàng Ma tán nhân sắc mặt càng ngày càng khó coi, tái giằng co đi xuống, chính mình liền thật sự xong đời, nguyên thần rình trung, Hoàng Ma tán nhân biết Lang Lễ bọn người tới chu không bên cạnh, chính mình ở mọi người bao vây thẳng trung, căn bản là không có bao nhiêu cơ hội tái chạy trốn.

Nguyên vốn tưởng rằng Thượng Dương đạo nhân cùng Hạo Thiên môn có thể lưỡng bại câu thương, không nghĩ tới kia Thượng Dương đạo nhân cũng quá vô dụng, mười Đại La Kim Tiên bị đánh chết chín, này trung rơi xuống, quả thực là tới một loại khủng bố tình trạng, mà Hạo Thiên môn trung, này chính là có mấy người cùng một cái Huyết Sát Hung Giao trọng thương mà thôi, cũng không có nhân rơi xuống.

“Tử ma diễm.” Hoàng Ma tán nhân cắn răng trầm xuống, trong tay pháp quyết biến hóa, quần áo hoàng bào ống tay áo vũ động trời cao, pháp quyết bay múa biến ảo không ngừng, bàn tay hình như có mãnh thú gặm lên giận dữ, một cổ cổ chích nhiệt ngọn lửa phun ra nuốt vào cuộn cuộn, cuộn cuộn mà ra.

Vòm trời phía trên, gió nổi lên tiếng sấm, vô cùng vô tận thâm tử ** diễm từ trên trời giáng xuống, giống như một mảnh dài hẹp phần nộ rít gào thật lớn thần long, nhấp nháy chước mục đích chói mắt quang hoa, xoay quanh vũ động trong lúc đó, liên tục tạp lác.

“Dĩ nhiên là Ma đạo trung tử ma diễm, không nghĩ tới này lão ma trên người còn có này trung bảo vật.” Chứng kiến Hoàng Ma tán nhân trên người tử ma diễm, chung quanh một loại cường giả cũng đều là hít vào một hơi.

Tử ma diễm này trung lửa ma đối với Tiên Ma giới trung người đến nói tự nhiên là không tính xa lạ, ở cả Ma đạo trung, này tử ma diễm tuyệt đối là có thể bài danh ở phía trước hai mươi lửa ma một trong, uy lực thật lớn vô cùng. Bình thường đích thực hỏa căn bản là không phải này tử ma diễm đối thủ.

“Không xong, Lang Lễ khoái ra tay a.” Kỳ Thạch đạo nhân sắc mặt trầm xuống, này tử ma diễm dưới, môn chủ sao có thể đủ đối kháng, nhìn thấy Lang Lễ còn không ra tay, không khỏi là sốt ruột lên, mà bọn hắn tự nhận là hiện tại tiêu hao nhiều lắm, thương thương, có tiêu hao cơ hồ hầu như không còn, căn bản là đối kháng không dứt này Hoàng Ma tán nhân, chỉ có thể đủ dựa vào Lang Lễ.

“Không vội, không có việc gì.” Lang Lễ vốn là còn có một chút lo lắng, lúc này thấy đến này Hoàng Ma tán nhân thi triển chính là tử ma diễm, ngược lại là không lo lắng đứng lên, bởi vì Lang Lễ biết, Nhạc Thành trên người khả là có thêm tam vị chân hỏa, này tử ma diễm là rất lợi hại, thậm chí là còn hơn chính mình ngọn lửa lợi hại hơn, chính là kia cũng sẽ không là tam vị chân hỏa chi địch.

Tử ** diễm đan vào, đầy trời Phong Lô lóe ra, chấn động chín ngày, uy thế chậm rãi, phút chốc trong lúc đó cần nát hư không, thổi quét giận phen, chu không này ma diễm hỏa ầm ầm nổ vang, cuộn cuộn chấn động, thâm tử sắc ngọn lửa phô thiên cái địa, đầy trời thiêu đốt, một cổ cuộn cuộn khôn cùng bàng bạc áp lực tràn ngập áp lực, khôn cùng ma khí chậm rãi dập dờn gợn sóng quay, chói mắt chói mắt, cuộn động khôn cùng ma diễm cuộn cuộn khởi dừng.

“Ngoạn hỏa, kia cũng tốt, ta chính muốn thử xem đâu.” Nhạc Thành một đạo cười lạnh, trên người mình có tam vị chân hỏa, ngoạn hỏa cũng là chính mình kiên cường.

Trong tay pháp quyết mấy biến hóa, nhất thời sắc mặt càng thêm tái nhợt đứng lên, mà quanh thân phía trên ngót một mảnh vô cùng nóng cháy ngọn lửa theo trong thân thể bạo dũng mà ra, đây là tam vị chân hỏa ngọn lửa, chỉ là này nóng cháy trình độ chính là muốn còn hơn Hoàng Ma tán nhân trên người kia tử ma diễm không biết mạnh hơn thượng nhiều ít lần.

Trong nháy mắt này Nhạc Thành sắc mặt nháy mắt đó là càng ngày càng tái nhợt, trước người ngọn lửa bạo dũng mà ra là lúc, trong cơ thể La Thiên thể giới trung cuộn cuộn không ngừng pháp lực rút vào trong đó, theo Nhạc Thành không ngừng tiêu hao pháp lực đồng thời, trước người kia một cổ tam vị chân hỏa cũng là càng ngày càng khủng bố.

Tam vị chân hỏa bạo dũng mà ra đồng thời, nháy mắt liền lặng yên không một tiếng động xẹt qua hư không, ven đường sở hữu không gian vô thanh vô tức mà bắt đầu toàn bộ gây sụp đổ.

Liền là như vậy một loại khí thế, cũng làm cho chu không mọi người lòng tơ đều mạnh mẽ đứng chống ngược lên, một cỗ tuyệt đối tim đập nhanh cũng là ở mọi người đáy lòng nảy sinh, mọi người còn chưa từng có cảm giác được loại này tim đập nhanh cảm giác.

“Môn chủ đây là cái gì ngọn lửa, thế nhưng tới loại này khủng bố tình trạng.” Kỳ Thạch đạo nhân, Thiên Linh đạo nhân đám người trợn mắt há hốc mồm.

“Các người đang nhìn xem, hẳn là chỉ biết là cái gì phát hỏa.” Lang Lễ khẽ cười nói.

“Chẳng lẽ là...”

“Là ba vị chân hỏa, này nhất định là tam vị chân hỏa.” Hiện tại này nhất chúng Đại La Kim Tiên cũng biết Nhạc Thành trên người có Thần Nông đỉnh, tam vị chân hỏa truyền thuyết chu không thể trừ bỏ Đạo Đức chân quân trên người có ở ngoài, kia cũng chỉ có Thần Nông đỉnh mặt trên có, lửa này diễm khủng bố như vậy, kia cũng chỉ có ba vị chân hỏa.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, đều là không khỏi hít vào một hơi, xem ra này Hoàng Ma tán nhân có chút phiền phức, dĩ nhiên là làm cho tử ma diễm đụng vào tam vị chân hỏa mặt trên.

Nóng cháy ngọn lửa nháy mắt hóa thành một ngày ngập trời biển lửa, tùy theo sẽ đem Hoàng Ma tán nhân ngập trời tử ma diễm quay chung quanh ở tại trong đó, gào thét ngọn lửa không ngừng nhảy lên khỏi vài trăm thước cao, không gian phía trên một mảnh dài hẹp không gian cái khe trực tiếp bị xóc lên, cùng với cuồng bạo không gian dòng khí, làm lửa này hải càng phát ra gào thét cuồng bạo.

Hai cỗ bàng bạc ngọn lửa nháy mắt ầm ầm va chạm, đầy trời Phong Lôi lóe ra, chấn động chín ngày, uy thế chậm rãi, phút chốc trong lúc đó cắn nát hư không, nhất cỗ cuồng bạo phi thường hỗn độn hơi thở nháy mắt tràn ngập, ầm ầm rung chuyển đúng lúc này biển lửa bên trong hủy diệt bàn năng lượng theo không gian khuếch tán mà ra, không gian phía trên lúc này khắc nổi lên từng trận không gian sóng gợn gợn sóng, giữa không trung dưới mấy nghìn dặm núi non cùng mặt đất bị lửa này hải gợn sóng khuếch tán mà qua, mặt đất núi non ầm ầm nứt toác, gãy chỗ tối đen như than. Cả núi non mấy nghìn dặm trong vòng, nhất thời chính là thành một mảnh hư không.

Mà lúc này, tam vị chân hỏa rõ ràng chính là áp chế ở tại tử ma diễm phía trên, tử ma diễm lúc này giống như là viết tới khắc tinh bình thường, nháy mắt liền cấp tốc thu nhỏ lại, ngọn lửa cũng là nhất thời uể oải không chịu nổi đứng lên.

“Môn chủ chẳng lẽ thật là La Thiên thượng tiên lúc đầu thực lực sao?” Mọi người nhìn chăm chú vào không trung, nhìn thấy này một mảnh biển lửa khiến cho cường hãn dao động hơi thở, đều là trên mặt trải rộng rung động cùng khó có thể tin.

Gào thét ngọn lửa tựa hồ là đã muốn chậm rãi đến một cái cường hãn nhất tình trạng, chung quanh phong vân biến sắc, cả không trung đều là nháy mắt ở vào một mảnh áp lực dưới, mà kia vô số ngọn lửa lốc xoáy cũng không được khống chế kinh thiên động địa ở trên hư không phía trên nổ vang mở ra.

“Vang ầm ầm...”

Hôm nay nổ vang vọng Hoàn Vũ, chung quanh ngàn dặm lộ ra vô số không gian cái khe, hư không đi qua, một ít mới khôi phục bình thường.

Mấy trăm ngàn dặm trong vòng độc có thể nghe thể hủy diệt bình thường nổ, trăm vạn lý trong vòng cường giả sôi nổi xa thần niệm rình tiền đến, này động tĩnh cũng quá mức một ít.

“Phụt..... !”

Hoàng Ma tán nhân sắc mặt một mảnh trắng bệch rút lui vài trăm thước, trong miệng nhất miệng máu tươi phun ra, hai mắt căn bản sợ hãi trừng mắt Nhạc Thành, điều này sao có thể, chính mình thì triển tử ma diễm đều không thể làm gì một cái La Thiên thượng tiên, này tuyệt đối là không có khả năng chuyện tình.

Nhạc Thành thân hình vô thanh vô tức đẩy lui trên trăm thước, thi triển một lần tam vị chân hỏa đại giới thật đúng là không ít, hoàn hảo trong cơ thể mình La Thiên thể giới ở đầu khí chuyển hóa lúc sau lại triển khai, mới có thể chống đỡ chính mình hiện tại tiêu hao. Bằng không, phỏng chừng chính mình hiện tại đã sớm là tiêu hao hầu như không còn.

“Ta thua.” Gắt gao nhìn chăm chú vào Nhạc Thành sau một lát, Hoàng Ma tán nhân trên mặt một mảnh suy sút, hắc hiện tại, tiêu hao hầu như không còn, trừ bỏ là nguyên thần tự bạo lúc sau, hắc không có gì biện pháp.

“Không sai, ngươi thua.” Nhạc Thành thản nhiên nói, chậm rãi điều tức sau khi, trên người đã muốn là sống dễ chịu hơn.

“Này cho ngươi, phóng ta một mạng.” Hoàng Ma tán nhân trong tay một đạo hoàng mang vút cho Nhạc Thành, sắc mặt uể oải, biết hiện tại chính mình đã muốn là không thể tái bảo trụ bảo vật này, chỉ có thể đủ hy vọng đối phương có thể được đến bảo vật này sau thả chính mình.

“Đây là cái gì?” Nhạc Thành trong tay thanh mang bao vây lấy Hoàng Ma tán nhân phao tới một mảnh hoàng mang vật, đây là một cái ngọc giản, nhưng là ra mồ hôi cũng thoát phá ngọc giản, hình như là bị người cố ý chia làm sổ khối.

Nhìn thấy này ngọc giản, Nhạc Thành trong lòng nhịn không được run lên, này ngọc giản mặc dù là gầy, chính là mặt trên lại là có thêm một cái pháp lực dao động, mơ hồ là còn có một cỗ hồng hoang khí, nắm trong tay, Nhạc Thành cảm giác được chính mình có chút tim đập nhanh đứng lên, này ngọc giản tuyệt đối không phải phàm vật, chẳng lẽ Thượng Dương đạo nhân đuổi giết Hoàng Ma tán nhân liền là bởi vì thứ này sao.

“Đây là hỗn độn ngọc, tổng cộng có bát khối, trong truyền thuyết tập hợp đông đủ bát khối hỗn độn ngọc có thể đủ mở ra năm trăm ngàn năm mở ra một lần hỗn độn hải, đến lúc đó có thể tiến vào hỗn độn hải ngộ đạo.” Hoàng Ma tán nhân đối Nhạc Thành nói.

“Chủ nhân, Hoàng Ma tán nhân nói là thật sao, này đích xác chính là hỗn độn ngọc.” Lang Lễ thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai.

“Ngươi còn biết nhiều ít.” Nhạc Thành sắc mặt không lộ dấu vết rất đúng Hoàng Ma tán nhân hỏi.

Hoàng Ma tán nhân nhìn thoáng qua Nhạc Thành sau, nói : “Còn có năm trăm năm chính là hỗn độn hải lại mở ra thời điểm, đến lúc đó có thể đủ tiến vào hỗn độn trong biển tìm hiểu, phi hỗn độn ngọc giữ giả không thể tiến vào trong đó, nếu có thể đủ tiến vào hỗn độn hải sâm ngộ, Đại La Kim Tiên đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên cơ hội có ngũ thành, Cửu Thiên Huyền Tiên đột phá đến tiên quân có hai thành, chỉ nếu có thể đủ được đến hỗn độn trong biển hỗn độn Bồ Đề tử trong lời nói, Đại La Kim Tiên có thể lập tức đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên, mà Cửu Thiên Huyền Tiên còn có ngũ thành nắm chắc đột phá đến tiên quân tình trạng.”

“Còn có loại này thần dị địa phương sao.” Nhạc Thành sắc mặt không thay đổi, nhưng là nhưng trong lòng là kinh ngạc không thôi, người tu tiên tới Đại La Kim Tiên đã ngoài tu vi hầu, có thể là nói có vô cùng năm tháng tu luyện, thực lực không còn là lo lắng vấn đề, thời gian vô hạn, tổng hội thực lực tiến bộ, mấu chốt là tâm tình, tâm tình không phải dựa vào thời gian dài có thể đủ có điều đột phá, có Đại La Kim Tiên hoặc là Cửu Thiên Huyền Tiên vì đột phá tâm tình, tình nguyện là mạo hiểm thật lớn phiêu lưu đầu thai chuyển sang kiếp khác trải qua biến hóa đến tới luyện tâm tình.

Mà hỗn độn hải nếu là có thể làm cho Đại La Kim Tiên lĩnh ngộ đột phá có ngũ thành đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên tình trạng, Cửu Thiên Huyền Tiên đột phá đến tiên quân đều cũng có hai thành cơ hội, kia này hỗn độn ngọc giá trị tuyệt đối là lớn, đối với không có người mà nói, có thể là chút vô dụng, nhưng là đối với hữu dụng người đến nói, này hỗn độn ngọc giá trị tuyệt đối là đi vắng Hạo Thiên Tháp dưới.

“Ta lấy hỗn độn ngọc đến lượt ta một mạng, vậy là đủ rồi đi.” Hoàng Ma tán nhân uể oải nhìn Nhạc Thành, chính mình cứ từ nhất sinh được đến hỗn độn ngọc, không nghĩ tới bây giờ còn cần nhờ hỗn độn ngọc tới cứu tánh mạng của mình.

“Vây là đủ rồi.” Nhạc Thành trả lời, này hỗn độn ngọc như thế bảo vật, cũng không ở Hạo Thiên Tháp dưới, còn hơn này Hoàng Ma tán nhân mệnh đến, tự nhiên là yếu đắt tiền, xa hoa hơn.

“Ta đây đi rồi.” Hoàng Ma tán nhân bất đắc dĩ nhìn Nhạc Thành, không lại là ử rữ, tưởng chính mình cũng là đường đường một cái Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả, hôm nay cũng rơi xuống loại tình trạng này.

“Chậm.” Nhạc Thành không khách khí thu hồi hỗn độn ngọc, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười, kêu ở Hoàng Ma tán nhân sau nói: “Ta nói rồi này hỗn độn chân ngọc đủ đổi mạng của ngươi, nhưng không có nói qua cho ngươi đi.”

Nghe được Nhạc Thành nói, chung quanh mọi người nhất thời thân ảnh nhất tưng, nhất thời sẽ đem Hoàng Ma tán nhân vây quanh ở ở giữa, chính là lúc này trong lòng mọi người đối môn chủ này không lại là có chút kinh ngạc đứng lên, đều thầm nghĩ trong lòng môn chủ cũng đủ tâm ngoan thủ lạt đối, * này lão ma học ra hỗn độn ngọc bảo mệnh, lại hay là muốn đánh chết này lão ma, bất quá Tiên Ma giới vốn chính là tâm ngoan thủ lạt, điểm này cũng không gì đáng trách, tiến vào Tiên Ma giới, vậy không thể nhân từ nương tay, nếu không sớm hay muộn hại chính mình.

“Ngươi không nói chữ tín, đề tiện vô sỉ.” Hoàng Ma tán nhân sắc mặt đại biến, xoay người lại cảm tức Nhạc Thành, không nghĩ tới đối phương liên tiếp điểm ấy chữ tín cũng không có, chính mình giao ra hỗn độn ngọc, quả thực chính là ngốc tới cực điểm, sớm biết rằng nên nguyên thần tự bạo mang theo hỗn độn ngọc hóa thành tro tàn.

“Ta cũng không có không nói chữ tín, ta nói rồi trong lời nói chưa từng có không tính toán gì hết, ta vừa mới nói rất đúng hỗn độn chân ngọc đủ giá trị mạng của ngươi, chính là ta cũng không có nói buông tha ngươi đi, hơn nữa, ngươi mặc dù là đi hỗn độn ngọc giao cho ta, chính là ta đánh chết ngươi sau, hỗn độn ảnh ngọc dạng là của ta.” Nhạc Thành âm đạm cười, căn bản là không hề hội Hoàng Ma tán nhân cảm tức.

“Vây ngươi rốt cuộc muốn thế nào, ta và ngươi liều mạng.” Hoàng Ma tán nhân hai mắt yếu toát ra hỏa đến đây, chính mình nói như thế nào cũng là đường đường Vô Thượng thiên ma, hôm nay cũng bị * tới loại tình trạng này.

“Rất đơn giản, xem ở ngươi vừa mới chủ động giao ra hỗn độn ngọc phân thượng, ta cho ngươi nhất một cơ hội, ta thượng ngươi trước trốn một cái thở gấp thời gian, sau đó ta tái đuổi giết ngươi, ngươi chạy trốn cho dù là ta tha ngươi một mạng, nếu ngươi không có chạy trốn, vậy hai lựa chọn, nhất thị thân thần câu diệt, hai là làm ta Hạo Thiên môn Thái thượng trưởng lão, bất quá ta sẽ ở của ngươi trong đầu bày ra một đạo nguyên thần phong ấn, ngươi không có lựa chọn nào khác.” Nhạc Thành thản nhiên nói.

“Nguyên lai môn chủ là muốn mượn sức này Hoàng Ma tán nhân a.” Mọi người này mới hiểu được Nhạc Thành tâm ý, trong lòng thầm than môn chủ tâm cơ thật đúng là đủ thâm. Bất quá mọi người lúc này cũng trong lòng có đó nghi hoặc đi lên, môn chủ cho dù là tốc độ nhanh đi, nhưng là một cái thở gấp thời gian, Hoàng Ma tán nhân đủ để là chạy ra ngàn dặm, ngàn dặm ở ngoài, tái truy cũng khó khăn.

“Ngươi giữ lời nói.” Hoàng Ma tán nhân nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, hôm nay đã muốn là thua, trừ bỏ chịu phạt bất hạnh, nhận này kiện ở ngoài không còn phương pháp, hoặc là này còn có một đường sinh cơ, đối phương tốc độ nhanh, chính là một cái thở gấp thời gian, chính mình cũng đủ để là chạy trốn tới ngàn dặm ở ngoài, đến lúc đó hần yếu truy trong lời nói liền khó khăn.

“Yên tâm, ta nói chuyện tuyệt đối có nghĩa.” Nhạc Thành thản nhiên nói, vẻ mặt ý cười, tựa hồ là trong lòng có thập phần nắm chắc, chính là hiện tại Nhạc Thành nhưng trong lòng là cũng cũng không có nhiều ít nắm chắc, chẳng qua là tưởng kiểm tra một chút thực lực của chính mình mà thôi.

“Tốt lắm, chỉ mong ngươi giữ lời nói, bằng không ta hợp lại cái thân thần câu diệt cũng sẽ không bỏ qua của ngươi.” Hoàng Ma tán nhân quát.

“Bắt đầu đi, ngươi trước tiên có thể đi rồi.” Nhạc Thành khi nói chuyện, đã muốn là ý bảo vây quanh Hoàng Ma tán nhân mọi người tránh ra một cái chỗ trống, làm cho Hoàng Ma tán nhân trước chạy, mà Nhạc Thành đích tay trung, cũng lúc này gọi ra Âm Dương Kiếm.

“Sưu!” Hoàng Ma tán nhân nháy mắt thân ảnh liền hóa thành một mảnh lưu quang biến mất ngay tại chỗ, vừa mới chính là một cái thở gấp thời gian, này một đạo lưu quang đi ra ngàn dặm ở ngoài.

“Xuy!” Nhạc Thành lúc này thân hình biến mất ngay tại chỗ thời điểm, trong tay một đạo quỷ dị pháp quyết đồng thời đánh ra.

“Hừ, chẳng lẽ thực nghĩ đến ở ngàn dặm ở ngoài cũng có thể đủ đuổi theo ta sao, thù này, về sau tái báo.” Hoàng Ma tán nhân đang ở ngàn dặm ở ngoài, nhưng trong lòng là ở thâm nghĩ, trên mặt cũng mặt qua một tia cười lạnh.

“Tại sao có thể như vậy.” Chính là ngay tại Hoàng Ma tán nhân tươi cười mới vừa vừa lộ ra thời điểm, này tươi cười liền cứng đờ ở tại trên mặt, toàn thân lúc này căn bản là không thể nhúc nhích.

Trong phút chốc, Hoàng Ma tán nhân trong mắt xuất hiện hoảng sợ, hắn thấy được Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở trước người hắn.

“Tru Tiên.” Nhạc Thành trong tay Âm Dương Kiếm thượng kiếm quang xé rách thiên địa, kiếm quang phía trước, không gian tắc tắc sụp đổ thoát phá, hóa thành một đạo hư không, mà xé rách thiên địa bóng kiếm lần lượt thay đổi, nháy mắt liền bao trùm Hoàng Ma tán nhân, này bóng kiếm bên trong, tràn ngập chính là một cỗ hồng hoang hơi thở, làm cho Hoàng Ma tán nhân cũng đủ để là tim đập nhanh đứng lên.

Đây là Hoàng Ma tán nhân đột phá đến Vô Thượng thiên ma hậu kỳ này mấy trăm vạn năm đến lần đầu tiên cảm giác được tử vong tim đập nhanh, này bóng kiếm đủ để sứ đem chính mình thân thần câu diệt.

Hoàng Ma tán nhân chính là một cái thở gấp thời gian liền hao hết cuối cùng một tia pháp lực giây này không gian trói buộc, chính là ở này một cái thở gấp thời gian trung, phách thiên cái địa xé rách không gian bóng kiếm đã muốn là hóa thành một đám hư không chỉ động thổi quét mà đến.

Hoàng Ma tán nhân hiện tại căn bản là không có đối kháng thực lực, cũng không có né tránh năng lực, càng thêm là không có do dự thời gian.

“Ta thua, ta nguyện ý gia nhập Hạo Thiên môn.” Còn hơn tánh mạng của mình đến, hết thấy đều là không có trọng yếu như vậy, Hoàng Ma tán nhân nháy mắt liền làm ra lựa chọn.

“Thu!” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết cấp tốc vừa thu lại, vừa mới thi triển Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết chiêu thứ nhất Tru Tiên cũng bị ngạnh sanh sanh đích thu hồi, này đối Nhạc Thành mà nói, tuyệt đối không phải một món đồ sự tình đơn giản, Nhạc Thành còn không có đem này Tru Tiên linh ngộ đến thu phóng tự nhiên tình trạng.

Vô số bóng kiếm nháy mắt thu hồi, chính là cuồng bạo kiếm khí cũng không xong có thể được Nhạc Thành thu hồi, mặc dù là Nhạc Thành đã sớm là làm ra chuẩn bị yếu lưu trữ Hoàng Ma tán nhân một mạng, khả sẽ chết này xé rách không gian kiếm khí đã muốn kích tản ra đến.

“Thở phì phò!” Một mảnh kiếm khí xé rách không gian, ngay tại Hoàng Ma tán nhân trên cổ xuyên qua, mà lúc này rốt cục thì hết thấy thuộc bình tĩnh, cho dù là Hoàng Ma tán nhân là Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả, cũng trong lòng hút vào một hơi.

“Hoan nghênh gia nhập Hạo Thiên môn.” Nhạc Thành mỉm cười, sắc mặt cũng là trắng bệch một mảnh, nhưng là hôm nay thu hoạch, cũng cũng đủ là làm cho Nhạc Thành trong lòng vui mừng, được đến hỗn độn ngọc, đồng thời còn chiếm được Hoàng Ma tán nhân cường giả như vậy gia nhập Hạo Thiên môn, kia về sau Hạo Thiên môn thực lực như thế nào càng thêm cường hãn.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, tự liên Lang Lễ cũng không ngoại lệ, bởi vì vừa mới Nhạc Thành thi triển một kiếm kia, mọi người không có chỗ nào mà không phải là cường giả, tự nhiên là biết một kiếm kia uy lực, loại này kiếm chiêu, ẩn chứa mấy đại đạo, trong lòng mọi người thất kinh, nếu tự giác gặp gỡ một kiếm này, cũng là khó có thể ngăn cản đi.

Ngọc Hư sơn trong đại điện, mười mấy Đại La Kim Tiên tụ tập ở tại cùng nhau, Hoàng Ma tán nhân cũng là một đời Ma đạo cường giả, cầm được thì cũng buông được, dĩ nhiên là thua cũng sẽ không có dư thừa trong lời nói đầu có, mặc cho Nhạc Thành ở chính mình trong đầu bày ra nguyên thần ẩn kỵ.

Nhạc Thành khổng thần * nguyên bản đã khổng chế mười một người Đại La Kim Tiên đã muốn là tới một cái cực hạn, mà hiện tại đột phá tới La Thiên thượng tiên sau, số lượng cũng lại tăng nhiều.

“Môn chủ, người thật là La Thiên thượng tiên tu vi?” Hoàng Ma tán nhân đối Nhạc Thành hỏi, Nhạc Thành hiện tại làm cho mọi người đều gọi hô chính mình môn chủ là tốt rồi, chính là là Thú Ma cùng Vạn Biến Thiên Ma còn có Diễm Ma, chính là Lang Lễ chính mình yếu kiên trì xưng hô chủ nhân.

“Vừa mới đột phá La Thiên thượng tiên.” Nhạc Thành mỉm cười trả lời, chính mình đích thật là La Thiên thượng tiên tu vi, chính là thực lực còn hơn tu vi yếu cao mà thôi, ở cuối cùng nhất chiêu thượng, Nhạc Thành thi triển không gian thần thông trực tiếp đối Hoàng Ma tán nhân tạo thành không gian phong tỏa, lập tức mới thi triển ra Tru Tiên.

Hoàng Ma tán nhân lúc này còn cũng không biết, ngay tại trong tích tắc đầy thời gian, hắn đã muốn là thiếu chút nữa đã chết ba lượt, lần đầu tiên là Nhạc Thành hoàn toàn có thể dùng không gian phong tỏa dùng không gian thần thông trực tiếp đánh chết hắn, thứ nhì là Nhạc Thành nếu đem Âm Dương Kiếm đối thành Hiên Viên kiếm trong lời nói, Hoàng Ma tán nhân cũng hắn phải chết không thể nghi ngờ, đệ tam, Nhạc Thành nếu không còn sớm có chuẩn bị tùy thời thu hồi kiếm chiêu, Hoàng Ma tán nhân hiện tại cũng sẽ biến mất ở tại Tiên Ma giới phía trên.

Ra mắt cùng Hoàng Ma tán nhân lúc này đây giao thủ, Nhạc Thành đối thực lực của chính mình cũng có hiểu rõ giải, này hai mươi năm lĩnh ngộ coi như không sai, chính là Nhạc Thành còn cũng không phải thực vừa lòng.

Ra mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Ma Thần Hình Thiên đầu còn có kia Vu Huyết Ma, Nhạc Thành biết chính mình thực lực bây giờ nhiều nhất chính là một con con kiến mà thôi, nếu chính mình gặp gỡ chính là này cường giả chân chính, kia căn bản là không có gì sức phản kháng.

Nghe được Nhạc Thành trả lời, lúc này Hoàng Ma tán nhân không lại là có chút ủ rũ đứng lên, chính mình nếu là liên tiếp một cái La Thiên thượng tiên cũng vô pháp thủ thắng.

Theo sau trong đại diện, Hỏa Văn Thượng Nhân La Nguyên đó là đem này hai mươi năm trung Tiên Ma giới đại khái phát sinh một sự tình nói cho mọi người, mọi người dù sao đều là đang bế quan trung.

Biết được Tiên Ma giới bên trong rung chuyển, Nhạc Thành nhưng thật ra cũng không có ngoài ý muốn, theo huyết vụ nơi sau khi trở về, Nhạc Thành liền đoán được Tiên Ma giới sẽ không tái bình tĩnh, đây là chuyện sớm hay muộn tình.

“Môn chủ, hiện tại tiên ma đối lập, Hạo Thiên môn chính là tiên môn, ta là Ma đạo, người để cho ta gia nhập Hạo Thiên môn, chẳng lẽ không sợ phiền toái?” Hoàng Ma tán nhân lập tức đối Nhạc Thành hỏi.

“Sợ cái gì, ở trong mắt ta, không có tiên ma chi phân.” Nhạc Thành thản nhiên nói.

“Chủ nhân, kia Thượng Dương đạo nhân chạy, chúng ta yếu nghĩ biện pháp đánh chết mới được, yếu nói cách khác, sẽ có đại phiền toái.” Lang Lễ đối Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành thần sắc hơi hơi trầm xuống, này Thượng Dương đạo nhân trốn sau khi đi, chính mình chiếm được hỗn độn ngọc tin tức liền gấp truyền đến, mặt khác cũng còn không biết Thượng Dương đạo nhân hội cho mình rước lấy đoạt thiếu phiền toái, cũng là một cái hậu họa.

“Cuối cùng Thượng Dương đạo nhân tể ra tiên khí là vật gì?” Nhạc Thành hỏi, mặc dù là cùng Hoàng Ma tán nhân ở chiến đấu kịch liệt trung, chỉ Nhạc Thành vẫn đã ở rình cả chiến trường, biết Thượng Dương đạo nhân là dựa vào kia cuối cùng một món đồ cùng chính mình Hạo Thiên Thập bộ đáng không kém bao nhiêu tiên khí chạy trốn.

“Môn chủ, thì phải là ở huyết vụ nơi trung chúng ta được đến Vu Huyết Ma bảo tàng trung một món đồ cao nhất tiên khí Ngũ Hành Linh Lung Tháp, sau lại đã rơi vào kia Thượng Dương đạo nhân đích tay trung.” Huyền Linh đạo nhân đối Nhạc Thành nói.

“Ta chính là bị kia Ngũ Hành Linh Lung Tháp gây thương tích, không nghĩ tới Thượng Dương đạo nhân còn có Ngũ Hành Linh Lung Tháp bảo vật như vậy.” Hoàng Ma tán nhân hung hăng nói, nếu không bị Ngũ Hành Linh Lung Tháp gây thương tích, hắn cũng sẽ không rơi vào bị đuổi giết kết cục.

“Này Ngũ Hành Linh Lung Tháp là cái gì bảo vật?” Nhạc Thành đối với kia Ngũ Hành Linh Lung Tháp cũng không quen thuộc, cao nhất tiên khí, Nhạc Thành còn không có quá, trên người trừ bỏ tam kiện thượng

cổ thần khí ở ngoài, cũng chỉ có theo Bạch Thạch sơn được đến kia Tỏa Tiên Liên là thượng hạng tiên khí.

“Chủ nhân, này Ngũ Hành Linh Lung Tháp nói đến cùng, chính là cùng Hạo Thiên Tháp có một ít quan hệ, tục truyền lúc trước này Hạo Thiên Tháp tại thượng cổ thời kì đã rơi vào một vị vô cùng ... Đích tay trung, đó là phi bị luyện chế hai kiện bất chước tiên khí đến, này thứ nhất kiện chính là Ngũ Hành Linh Lung Tháp, uy lực thật lớn, tới cao nhất tiên khí trình tự, này đệ nhị kiện chính là Thất Thái Linh Lung Tháp, tới thần khí tình trạng, sau này Thất Thái Linh Lung Tháp liền đã rơi vào Thác Tháp Thiên Vương đích tay trung luyện thành bốn mạng tiên khí.” Lang Lễ nói.

“Chú: Thác Tháp Thiên Vương Lý Tĩnh bảo tháp, có người tên là Văn Xương Tháp, ở bảo liên đăng tiền truyền bên trong chính là như vậy kêu, nhưng là ta tra quá tư liệu, có chút không đúng. Ở Tây du bên trong tên là xá lợi tử như ý hoàng kim bảo tháp, ta cũng tra quá tư liệu, phật môn cùng đạo giáo tại thượng cổ luôn luôn là đúng lập, này Thác Tháp Thiên Vương như thế nào hội dùng phật môn bảo vật đầu, ở Phong Thần bảng bên trong ghi lại, này tháp tự kêu là Thất Thái Linh Lung Tháp, sở có người cho rằng, vẫn là Thất Thái Linh Lung Tháp dù sao chuẩn một ít.”

“Nguyên lai là như vậy, đều là Hạo Thiên Tháp bất chước vật.” Nhạc Thành nhưng thật ra thật không ngờ này hai kiện bảo vật đều là bất chước Hạo Thiên Tháp vật, một món đồ là cao nhất tiên khí, một món đồ là thần khí, thật đúng là uy lực bất phàm, không biết Hiên Viên kiếm, Thần Nông đỉnh này đó thượng cổ thần khí có hay không bất chước vật.

“Lang Lễ, kia có biện pháp nào không đối phó kia Thượng Dương đạo nhân?” Nhạc Thành hỏi, Thượng Dương đạo nhân thủy chung là một cái tai họa, không thể không trừ, ở trong lòng, Nhạc Thành cũng nổi lên sát ý.

“Có, chủ nhân Hạo Thiên Tháp có thể đủ thoải mái khắc chế Ngũ Hành Linh Lung Tháp.” Lang Lễ nói.

“Hạo Thiên Tháp, môn chủ có Hạo Thiên Tháp?” Hoàng Ma tán nhân kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, lại ừ rừ đứng lên.

Mọi người hơi hơi cười, nếu Hoàng Ma tán nhân biết môn chủ trên người không chỉ có là có thêm Hạo Thiên Tháp, còn có Hiên Viên kiếm cùng Thần Nông đỉnh ở trên người, hội có phản ứng gì.

“Hoàng Ma tán nhân, chúng ta đã sớm đã gặp mặt, nếu hiện tại đều là người một nhà, cũng có thể nói cho người.” Nhạc Thành mỉm cười, nhất thời hóa thành sáng khoái thì ở huyết vụ nơi trung trung niên bộ dáng.

“Nguyên lai môn chủ là, kia Hiên Viên kiếm...” Hoàng Ma tán nhân trợn mắt há hốc mồm, cơ hồ là muốn qua đời, ở huyết vụ nơi trung, hắn từng cùng Xích Tùng Tử, Hàng Long Phục Hổ La Hán đám người cùng nhau vây quanh quá Nhạc Thành, tự nhiên là rõ ràng nhớ rõ.

Sau lại hắn còn tại Mai Cốt nơi trung tìm mấy tháng, cũng không có tìm được rơi xuống, không nghĩ tới lúc trước được đến Hiên Viên kiếm nhân chính là Hạo Thiên môn môn chủ, biến hóa bộ dáng, ai có thể đủ tìm đi ra.

“Lang Lễ, đem chiếm được tiên khí thu thập một chút, một người một món đồ phân cho mọi người đi, ngày mai chúng ta phải đi kia Thương Sơn Động.” Nhạc Thành đối Lang Lễ nói. , tới lúc này, mọi người trên mặt đều là lộ ra ý cười, lần này đánh chết Thượng Thái đạo nhân, Ngọc Anh chân nhân, Nam Minh Tử đám người, trên người đều là thượng hạng tiên khí a, cũng không có thiếu thượng phẩm tiên khí.

Phải biết rằng, nguyên bản chúng trên thân người, chính là Đại La Kim Tiên tu vi, cũng là vài món thượng phẩm tiên khí mà thôi, thượng hạng tiên khí, có một việc cho dù là giỏi lắm, kia vẫn là trấn sơn chi bảo, chính là gần nhất, bọn hắn chính là chiếm được không ít thật là tốt chỗ.

Thượng hạng tiên khí, này đối với bọn hắn này đó cùng tán tu sơn môn mà nói, đây chính là hiếm lạ vật, mà hiện tại mỗi người đọc có thể phân đến thượng hạng tiên khí, mọi người kích động có thể nghĩ.

Nhìn thấy mọi người phân tiên khí, Thú Ma, Vạn Biến Thiên Ma còn có Diễm Ma, Hoàng Ma tán nhân trong lòng khả chịu khổ sở, này thượng hạng tiên khí nếu như bị bọn hắn luyện hóa thành ma khí, kia cũng chỉ có thượng phẩm tiên khí trình tự, này chẳng khác gì là phung phí của trời, sở hữu này tiên khí tự nhiên là không có bọn hắn phân.

“Hoàng Ma tán nhân, Thú Ma, Vạn Biến Thiên Ma, Diễm Ma này là của các người, chính mình tuyển.” Một lát sau, Lang Lễ đem nhất đồng lớn ma khí toàn bộ ném vào Hoàng Ma tán nhân, Diễm Ma, còn có Vạn Biến Thiên Ma cùng Thú Ma trước mặt, ước chừng là có thêm một trăm kiện đã ngoài, ít nhất là có ba mươi kiện đều là thượng hạng ma khí.

—o0o—

1167. Chương 980: Hiên Viên Kiếm Và Hạo Thiên Thập Uy Lực

Những điều này là do ma khí trong bảo tàng của Vu Huyết Ma, đã rơi vào trong tay của đám người Thượng Dương đạo nhân, mọi người lại không dùng được, cho nên phân lúc sau, liền đều đặt ở chính mình trữ vật trong giới chỉ, lúc này mới Ngọc Anh chân nhân bị đánh chết, trữ vật nhẫn cũng đều là tới mọi người đích tay trung, này đó ma khí chính là Lang Lễ vừa mới tuyển ra tới, ma khí nếu như bị luyện hóa thành tiên khí, kia hiệu quả tự nhiên là cũng kém thượng nhất đẳng lớn, cho nên cũng sẽ không có Kỳ Thạch đạo nhân, Thượng Quang tán nhân đám người phân.

Nhìn thấy này một đồng ma khí, Diễm Ma, Hoàng Ma tán nhân, Thú Ma, Vạn Biến Thiên Ma một đám đều là lộ ra lang ánh mắt, không khỏi phân trần sẽ không nhân trước mắt vài món thượng hạng ma khí, sau đó liền chia cắt một đồng thượng phẩm ma khí.

Hoàng Ma tán nhân hai mắt đỏ đậm, xem ra gia nhập Hạo Thiên môn thật đúng là một cái lực chọn không sai, cũng không có một đại chính mình, thân là trưởng lão, còn chiếm được này một đồng thượng hạng cùng thượng phẩm ma khí, này đãi ngộ, còn hơn Tiên Đạo liên minh đến đều muốn tốt hơn nhiều.

Phân xong rồi tiên khí ma khí, mọi người trên mặt đều lộ ra hiểu ý cười, hiện tại cũng không phải là người nghèo, trên người này đó gia sản, cho dù là ở cả Tiên Ma giới Đại La Kim Tiên trung, coi như là trung thượng trình tự, có này đó tiên khí ma khí, mọi người thực lực vô hình trung yếu đề cao tứ thành đã ngoài, này bảo mệnh cơ hội đều phải lớn rất nhiều. Gặp nguy hiểm trong lời nói, một đồng tiên khí vắng ra, luôn có thể nắm trụ thời gian làm cho chính mình có cơ hội trốn.

Nhạc Thành đã lưu lại rồi hai kiện thượng hạng tiên khí trường kiếm, chẳng qua Nhạc Thành chính là tưởng đem này hai kiện thượng hạng tiên khí luyện hóa nên người liêu, sau đó sẽ đem chính mình Âm Dương Kiếm nên cùng Âm Ảnh Kiếm luyện chế thành thượng hạng tiên khí, bất quá hiện tại Nhạc Thành biết thực lực của chính mình vẫn là không quá đủ, này thượng hạng tiên khí chính mình phỏng chừng còn không thể luyện chế ra, không có đến Cửu Thiên Huyền Tiên yếu luyện chế thượng hạng tiên khí đều là rất khó thành công, chính mình hiện tại La Thiên thượng tiên tu vi còn sớm rất.

Mà tạm thời, Nhạc Thành cũng là tuyển hai kiện cái hạng tiên khí luyện hóa chính mình đến dùng, này Âm Dương Kiếm cùng Âm Ảnh tiên đều là hạ phẩm tiên khí, cái này cũng quá yếu một ít, tuy nói là trên người mình có tam kiện thượng cổ thần khí, chính là động thủ cũng không thể đủ mỗi lần đều dùng tới cổ thần khí.

Vừa ra khôn cùng trong hư không, một đạo người khổng lồ thân ảnh thần sắc biến hóa, lập tức thân ảnh biến mất ngay tại chỗ, mà lúc này đúng là kia Nhạc Thành từng có gặp mặt một lần Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Không sai đồng thời, ngay tại ngũ chỗ bất đồng địa phương, ngũ đạo thân ảnh cũng là ngọt mở hai mắt, lập tức đều tự là biến mất ngay tại chỗ.

Cửu Trọng Thiên ngoại, khôn cùng hỗn độn bên trong, phiêu phiêu miểu miểu, ẩn hiện khó lường, lục đạo thân ảnh cơ hồ là cùng trong lúc nhất thời tới tia chớp tới, mọi người trước mắt cũng một tòa nhẹ nhàng mà đứng cung điện, một cỗ hỗn độn hơi thở tràn ngập, khuếch tán cùng thiên địa trong lúc đó.

Đại diện trong vòng lục đạo thân ảnh nhất tề tụ cho trong điện, chính là là kia Nguyên Thủy Thiên Tôn, sáu người thần sắc kính sợ rất đúng thượng thủ một chỗ thân ảnh hành lễ sau tài trí đứng đứng ở hai bên.

Kia thượng thủ người, tựa hồ là khoan chân mà ngồi, mơ mơ hồ hồ thấy không rõ lắm bộ dáng, cả người như có như không, quanh thân một mảnh hỗn độn khí bao vây, tràn ngập vô cùng uy áp.

Chỉ thấy kia cánh trên người sắc mặt hồ hững, lập tức ra tiếng nói : “Hôm nay cho các người đến, cũng biết cái gọi là chuyện gì?”

“Đệ tử gần nhất suy tính đại đạo, tựa hồ là đại kiếp nạn trước tiên buông xuống, tam giới sáu đạo đều phải đã bị liên lụy.” Một cái đạo bào râu bạc trắng lão giả thần nhiên nói.

“Ra mời thực lực của người có có điều tiến bộ, đại kiếp nạn quả thật trước tiên buông xuống, tự liên các người sáu cũng muốn đã bị liên lụy, cho nên ta mới tìm các người tiến đến.” Thượng thủ người nói.

“Này...” Sáu người chính là là kia Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời sắc mặt đại biến, nói : “Sư phó, chúng ta sớm đã là chứng đạo thành thánh, không thể thiên đạo sở hạt, như thế nào cũng sẽ phải chịu liên lụy.”

“Hiện giờ thiên đình rung chuyển, các người sáu người đệ tử hàng tỉ năm lực khí chưa nuốt, thân phạm tiên ma chi ách, sát kiếp tới người, hai mươi năm trước Hình Thiên xuất thế, này hết thấy đã muốn là kiếp số bắt đầu rồi, thiên đạo sở tới, các người mặc dù là vượt qua thiên đạo sở hạt, đan liên lụy quá lớn, trừ ta ở ngoài, các người đều không thể chỉ lo thân mình.” Nói xong, này thượng thủ người khe khẽ thở dài, cả đại điện đều là run rẩy đứng lên.

“Sư phó, kia này kiếp số nên như thế nào định đoạt lấy hay bỏ.” Nói chuyện người cũng quần áo áo cà sa, hai tay tạo thành chữ thập, chính là phía tây Phật giới người, cả người phát quang tràn ngập.

“Hàng tỉ năm trước, thiên đình kéo dài, chu Thiên tiên vị như trước phần lớn ghế trống, cho nên còn có một lần phong thần kiếp, mà hiện tại, thiên đình đại loạn, không thể tái áp chế tam kiếp sáu đạo, cho nên còn có định thân kiếp, trên chín tầng trời, thiên lập thần đình, tam giới sáu đạo bên trong, tiên ma yêu quái đều có thể thành thần, cái tính cao tuyệt giả, không tạo tai hoạ, có thể thân thể thành thần, hưởng vô cùng tận kiếp tiêu dao, từ nay về sau vượt qua thiên đạo sở hạt, cái tính thứ giả, chân linh phong thần, từ nay về sau được dịch cho thần đình, khó tiến thêm nữa, cuối cùng giả, thân thần câu diệt, này hết thấy cũng đều có số trời, ta cũng giúp không đến các người cái gì, các người đều tự thu xếp ổn thoả đi.”

“Sư phó, kia ứng kiếp người ta hai mươi năm trước ra mắt, không biết nên như thế nào lấy hay bỏ.” Nguyên Thủy Thiên Tôn thì lễ nói.

“Hết thấy đều có chuyện xấu, cũng có kiếp số, ta không nghĩ tới hấn tới loại tình trạng này, nếu là còn hơn ta đều trước tính đến, các người cũng không cần nhiều quản, vẫn là chú ý chính mình, không cần hãm sâu thân kiếp trung, nếu không trong lời nói, liên tiếp ta cũng cứu không được các người.” Thượng thủ kia không lung người nói.

Đệ nhị Thiên Nhất sớm, một con tiên điều theo Ngọc Hư sơn bay ra, mặt trên có Nhạc Thành, Lang Lễ, Diễm Ma còn có La Nguyên thân ảnh, người khác còn lại là ở Hạo Thiên Tháp bên trong luyện hóa tiên khí cùng ma khí. Hạo Thiên môn trung, liền chỉ để lại Vạn Biến Thiên Ma, Truy Nguyệt Đạo Nhân, còn có Thượng Quang tán nhân cùng Thiên Tấn đạo nhân trấn thủ Hạo Thiên môn.

Tiên điều phía trên, Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi, cần mấy ngày mới có thể đến Thương Sơn Động, Nhạc Thành này mấy ngày thời gian cũng luyện tiếu lãng phí, nhanh chóng liền đắm chìm ở tại linh ngộ bên trong.

Này Thượng Dương đạo nhân Nhạc Thành đứng sai sát không thể, ngày hôm qua Nhạc Thành hỏi qua cùng Hoàng Ma tán nhân, biết hỗn độn ngọc ở âu Hoàng Mangà

“Chuyện này có phải hay không sự thật còn có dài điều tra, bất quá này nếu là thật trong lời nói, tái hồi báo cùng ta.” Tương Quang nói.

Mấy ngày lúc sau, Thanh Hoa thành trung coi như là thiếu có danh tiếng Thanh Ngọc Sơn, phạm vi mấy vạn dặm bị san thành bình địa, cả Thanh Ngọc Sơn trung đệ tử toàn bộ rơi xuống. Mười mấy đạo thân ảnh thời điểm nghênh ngang rời đi.

Lại là mấy ngày lúc sau, đồng dạng là ở Thanh Hoa thành trung có chút danh tiếng Đông Bạch Sơn bị san thành bình địa, môn trung hai cái Đại La Kim Tiên lúc đầu cường giả liên tiếp nguyên thần đều chưa kịp chạy ra đã bị đánh chết.

Tận lực bồi tiếp Nam Cốc Động, cả Nam Cốc Động sụp đổ, mà thời điểm hơn mười người cũng nghênh ngang rời đi.

Ba sơn môn không có gì ngăn cản lực, từ nay về sau này sau này ba sơn môn ở tu tiên môn phái trung coi như là xoá tên.

Vốn Nhạc Thành còn muốn đi xem đi kia Mạc Linh Sơn, Mạc Trường Không đã sớm ở lúc trước bị Thượng Dương đạo nhân đánh chết ở tại La Thiên Tru Ma Trận trung, chính là lo lắng Hạo Thiên môn, Nhạc Thành còn chưa tính, đi xem đi kia sao Mạc Linh Sơn phỏng chừng cũng không chiếm được cái gì ưu đãi.

Mười mấy ngày nay trung, quét ngang Thanh Ngọc Sơn, Nam Cốc Động còn có Đông Bạch Sơn, Hạo Thiên môn trung cũng chiếm được không ít thật là tốt chỗ, này tiên khí, cùng tinh thạch đều là thu hoạch không ít.

Mà Thanh Đồng lại bế quan đã đi, mười mấy ngày nay trung, Hoàng Ma tán nhân vì chuộc tội, chính là thân thủ bắt ba Đại La Kim Tiên lúc đầu cường giả cấp Thanh Đồng cắn nuốt, rốt cục Thanh Đồng cũng tới nếu thứ đột phá tình trạng.

Ngay tại Nhạc Thành đám người hồi Hạo Thiên môn thời điểm, cả Thanh Hoa thành trung đều bắt đầu lan tràn nổi lên một tin tức, Thương Sơn Động, Thanh Ngọc Sơn, Đông Bạch Sơn, Nam Cốc Động tứ đại sơn môn bị san thành bình địa, mọi người đoán là người phương nào xuống tay, loại thật lực này quá mạnh mẽ.

Mà đồng thời, cả Thanh Hoa thành trung, không biết là ai mặc mớ, Hạo Thiên môn trung chiếm được một khối hỗn độn ngọc, còn có năm trăm năm, chính là hỗn độn hải mở ra thời điểm, nhất thời tin tức này giống như là không khí bình thường lan tràn, không có vài ngày thời gian, chung quanh mấy trong thành cũng biết tin tức này.

Trong lúc nhất thời, không ít người chú ý lực đều là chăm chú vào Hạo Thiên môn thượng, hỗn độn ngọc bảo vật như vậy, Đại La Kim Tiên trung cơ hồ là không người không biết, không ít cường giả đều là chú ý hướng về phía Hạo Thiên môn mà đi.

Mà lúc này, Nhạc Thành đám người về tới Ngọc Hư sơn sau, đó là một đám tiến nhập bế quan tu luyện trung, đồng thời làm cho Nhạc Thành cảm giác được cực kỳ kinh hãi lớn chính là, Lang Lễ lựa chọn đến Ngọc Hư sơn trung nhất tòa cung điện nội bế quan chuẩn bị đột phá, ở Huyền Thiên nội địa thượng, Lang Lễ liên tu luyện cơ hồ thượng vạn năm, này đến Tiên Ma giới lại có mấy chục năm, Lang Lễ rốt cục thì tới đột phá thời điểm.

Chính là Nhạc Thành lúc này mơ hồ là cũng có một chút lo lắng, tựa hồ là hiện tại Hạo Thiên môn có chút phiền phức, này Lang Lễ bế quan đột phá cũng không biết cần bao lâu, cũng không phải nói đột phá có thể đủ đột phá, đến lúc đó nếu Hạo Thiên môn chuyện gì xảy ra, thiếu Lang Lễ ở, chính mình ứng phó đứng lên không thể nghi ngờ thật là nan.

Công đạo xong rồi La Nguyên một sự tình lúc sau, Nhạc Thành cũng lại bắt đầu bế xem ra, hiện tại cả Tiên Ma giới đều ở náo động bên trong, Nhạc Thành cũng không muốn đi ra ngoài, miễn cho chính mình bị liên lụy trong đó, tại đây Ngọc Hư sơn thượng, chính mình chỉ lo thân mình cũng tốt, nói sau thực lực của chính mình, cũng còn chưa tới đi có thể xâm Tiên Ma giới tình trạng.

Nhạc Thành lại lĩnh ngộ này biến hóa thần thông, về phần không gian thần thông, lực lượng thần thông, còn có Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, Nhạc Thành cũng tính toán là chờ tái kiến ở biến hóa thần thông trên có sở thành tựu sau, lại đi lĩnh ngộ muốn khoái hơn.

Mà trong đầu kia ngọc giản, Nhạc Thành đây là cũng còn không có gì phát hiện, chính là cảm thấy được ở huyết vụ nơi trung được đến đệ nhị khối ngọc giản sau, chính mình ở lĩnh ngộ thượng tựa hồ là lại nhanh không ít.

Thời gian từ từ mà qua, Nhạc Thành đắm chìm ở lĩnh ngộ trung cũng không biết chuyện bên ngoài, cũng chẳng muốn đi quản.

Mà ở Tiên Ma giới trung, lúc này lại là có thêm một cỗ mưa gió nổi lên khí thế, tu vi cao thâm người, mơ hồ là cảm giác được có điều, khắp chỉ tính toán, đều là âm đạm thất sắc, nếu là cái gì cũng coi như không được, cũng chỉ có đều tự tránh ở động phủ.

Lúc này Cực Nhạc Thành trung, Thái Hoa sơn một chỗ đình viện trong vòng, linh khí tràn đầy, chung quanh kỳ hoa dị thảo mở ra, không hồ là tiên gia phúc địa.

Một chỗ vân giường phía trên, nhất mỹ mạo lãnh ** tử thật dài ở trong miệng thở ra một ngụm trọc khí, quanh thân hơi thở run, lập tức theo vân giường nhảy xuống, đúng là Xích Tùng Tử chi nữ Xích Ngạo Tuyết, lúc này xem này Xích Ngạo Tuyết khí tức trên thân, đã muốn là La Thiên thượng tiên thượng tiên trung kỳ.

“Ngạo Tuyết, người rốt cục đột phá.” Một đạo màu xanh thân ảnh đi vào đình viện, đúng là Xích Tùng Tử.

“Cha, sao người lại tới đây, người không phải đi sư tôn nơi đó sao?” Xích Ngạo Tuyết đối Xích Tùng Tử hỏi.

“Mới vừa vừa trở về, nhìn thấy người đột phá, cứ tới đây.” Xích Tùng Tử đối nữ nhân nói, đối này nữ nhân Xích Tùng Tử chính là đệ thường sủng ái.

“Sư tôn lần này gọi người đi có chuyện gì sao?” Xích Ngạo Tuyết đối Xích Tùng Tử hỏi.

“Ai... Chỉ sợ là ra đại sự.” Xích Tùng Tử lộ ra một tia cười khổ sau nói: “Nữ nhân a, lần này người sư tôn ý đặc biệt công đạo cho ta, làm cho Xiển giáo môn hạ các đệ tử đều nắm chắc tu luyện, đại kiếp nạn tiến đến, người sư tôn cũng vô pháp thoát ra này ngoại.”

“Cha, sư tôn kia chờ nhiệm vụ, chẳng lẽ còn có kiếp số có thể làm gì hấn sao.” Xích Ngạo Tuyết kinh ngạc hỏi.

Xích Tùng Tử thở dài: “Lần này là đại kiếp nạn, năm đó thiên đình kéo dài chi kiếp cũng vô pháp cùng thứ kiếp so sánh với.”

“Chúng ta đây nên làm cái gì bây giờ.” Xích Ngạo Tuyết hỏi, thân là Xích Tùng Tử nữ nhân, mặc dù là tu vi qua loa, nhưng là Xích Ngạo Tuyết sở tiếp xúc Tiên Ma giới bí ẩn, chính là so với người bình thường nhiều hơn nhiều.

“Hết thấy đều có số trời, chúng ta cũng không cần rất không cố ý đi lo lắng, nên tới luôn muốn tới.” Xích Tùng Tử đối nữ nhân lộ ra một tia mỉm cười, lập tức nói: “Ta lần này trở về nghe nói này Thanh Hoa thành trung, Hạo Thiên môn chiếm được một khối hỗn độn ngọc, ta tính toán đi xem, người muốn hay không cùng ta cùng đi.”

“Hỗn độn ngọc, chính là trong truyền thuyết mở ra hỗn độn hải kia hỗn độn ngọc?” Xích Ngạo Tuyết kinh ngạc hỏi.

“Đúng là, đây là cùng người sư bá sư thúc cùng nhau tiến đến gặp mặt sư tôn, cũng chỉ có ta và người Hoàng Long sư thúc vẫn là Đại La Kim Tiên tu vi, người Đại sư bá hiện tại đều có yếu đột phá tiên quân dấu hiệu. Nếu ta có thể được đến kia hỗn độn ngọc, đi vào hỗn độn hải lĩnh ngộ một phen, nói không chừng còn có nên đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên chi cảnh, đến lúc đó ứng phó đại kiếp nạn, cũng nhiều chia ra nắm chắc.” Xích Tùng Tử nói.

Thời gian chậm rãi mà qua, Ngọc Hư sơn thượng đại điện bên trong, Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi, quanh thân tràn ngập một cỗ thanh mang, Hạo Thiên Thập nội bồng bạc linh khí do dự tiến vào Nhạc Thành trong cơ thể thế giới khai phá hỗn độn nơi.

Có Hạo Thiên Thập nội bồng bạc linh khí, Nhạc Thành căn bản là không lo lắng trên thực lực tu luyện, một lòng đều là lĩnh ngộ bên trong.

Nhạc Thành trên mặt khi thì mơ hồ, khi thì biến hóa, có đôi khi ý cười dạt dào, có đôi khi mặt có vẻ buồn rầu, những điều này là do nghĩ đến Nhạc Thành đắm chìm ở tại biến hóa thần thông suy diễn trung, thiên địa vạn vật, vũ trụ cần khôn, Nhạc Thành càng là suy diễn, càng là cảm thấy được tâm không mất sáng, lòng mình cảnh còn hơn phía trước vô hình trung không biết là đề cao nhiều ít lần.

Ở Nhạc Thành tu luyện lĩnh ngộ trung, hết thấy đều không có thời gian đáng nói, thời gian căn bản là đã không có ý nghĩa, qua vài ngày, hoặc là mấy tháng, Nhạc Thành hồn nhiên không biết.

Mà lúc này, Thanh Hoa thành trung, một tòa đại điện trong vòng, Tương Quang nghe một cái Đại La Kim Tiên sở nói lời, thần sắc hơi hơi vừa nhú, lập tức nói: “Không nghĩ tới gần nhất khiến cho nhiều người như vậy đến, chúng ta đều trêu chọc không nổi, vậy bằng quan tốt lắm.”

Ngay tại Nhạc Thành bế quan nửa năm lúc sau, Hạo Thiên môn chiếm được hỗn độn ngọc tin tức có thể nói phải Thanh Hoa thành người trung gian nhân biết rõ chuyện tình, chung quanh một ít sơn môn biết Hạo Thiên môn hiện tại chính là xưa đầu bằng nay, nguyên thần rình trung Hạo Thiên môn hiện tại cường giả đông đảo, cũng cũng không dám có điều động tác.

Mà cách xa nhau có chút xa sơn môn liền không giống với, đã muốn là có thêm không ít chung quanh sơn môn trung Đại La Kim Tiên bắt đầu hướng Ngọc Hư sơn chung quanh hội tụ, ai đều là tưởng đục nước béo cò đến nói chuyện trong nước sâu cạn, này hỗn độn châu hấp dẫn quá, không chiếm được, kiến thức một chút cũng tốt.

Lúc này Ngọc Hư sơn ở ngoài, cũng Nhạc Thành bày ra Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, mọi người tự nhiên là có thể biết đây là một cái đại trận, nhưng thật ra trong lúc nhất thời cũng không người nào dám xâm nhập Hạo Thiên môn trung.

“Nghe nói này Hạo Thiên Đại Đế đã sớm là rơi xuống, hiện tại Hạo Thiên môn cũng không phải là lúc trước, có gì tư cách có được hỗn độn ngọc.” Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận ở ngoài, có gần hai mươi đạo thân ảnh, trong đó một người mặc đạo bào hán tử nhìn chăm chú vào phía trước Ngọc Hư sơn nói.

“Hoàng Hoa lão đạo, ngươi nếu không phục trong lời nói, phải đi thử xem xem, ta tìm hiểu một chút, nghe nói này Hạo Thiên môn trung hiện tại có lúc trước Hạo Thiên Đại Đế sư đệ trấn thủ, nghe nói gọi là gì Tuyệt Hỏa đạo trưởng.” Một cái áo bào trắng trung niên nhân nói, xem này tu vi, cũng là Đại La Kim Tiên lúc đầu.

“Phải không, Hạo Thiên Đại Đế sư đệ, ta như thế nào không có nghe nói qua.” Kia Hoàng Hoa lão đạo vuốt cái ót, lập tức nói: “Chúng ta nếu là đều tới nơi đây, một đám bằng quan, sao không cùng nhau thử xem sấm sầm trận pháp này, nếu ai dự đoán được hỗn độn ngọc, vậy các bằng bốn sự.”

“Cũng tốt, mọi người cùng nhau sấm sầm trận pháp này cũng tốt, chẳng lẽ chúng ta nhiều người như vậy, còn sợ một cái Hạo Thiên môn có thể nào.” Một cái cầm trong tay phát trần tử y phụ nhân lạnh nhạt nói.

Ngọc Hư sơn trong đại điện, Nhạc Thành ngột mở hai mắt, trong mắt hàn mang chợt lóe mà qua, thần thức đã muốn là thông tri cả Hạo Thiên môn trung nhân, lúc này đây, Nhạc Thành tính toán giết một người rần trăm người, hỗn độn ngọc nhạ phiến toái sớm hay muộn là sẽ đến, có nhiều thực lực liền ứng có nhiều bảo vật, chỉ có thể hiện ra cũng đủ thực lực thời điểm, mới có thể kinh sợ trụ mọi người, lúc trước Hạo Thiên Đại Đế có được Hạo Thiên Thập, cũng không người nào dám vây quanh ở Ngọc Hư sơn ở ngoài đi.

Ngọc Hư sơn tiền trồng không khôn cùng hải vực thượng, lúc này là một mảnh núi non, xa xa gần hai mươi đạo thân ảnh thả người dựng lên đang định tiến vào núi này mạch trung, ngột trên không trung truyền đến một đạo trầm thấp quát lạnh: “Chư vị, chẳng lẽ ta Hạo Thiên môn chính là người nhóm có thể tùy tiện sấm sao?”

Vừa dứt lời, chỉ thấy có bảy mươi đạo thanh ảnh nháy mắt xuất hiện ở trên không trung, phía trước nhất một cái quần áo hắc bào, song ánh mắt lộ ra sắc bén hàn mang, mà phía sau có này hơn mười cái Đại La Kim Tiên.

Những người này tự nhiên chính là Nhạc Thành cùng hiện tại Hạo Thiên môn trung người, hiện tại Hạo Thiên môn trung nhân số cộng lại hơn một ngàn đồng đực, Khúc Sơn Động, Thiên Linh Động nhân cộng lại còn có thượng bảy trăm, còn có Quỷ đạo nhân cùng Thượng Quang tán nhân môn hạ đệ tử.

Mà hiện tại Nhạc Thành chính là mang cho một loại La Thiên thượng tiên đã ngoài tu vi thực lực giả, theo Khúc Sơn Động cùng Thiên Linh Động trung hơn nữa Thượng Quang tán nhân cùng Quỷ đạo nhân mang đến môn nhân trung, cộng lại tổng cộng là có thêm năm mươi đến cái, Hạo Thiên môn Trung Nguyên vốn cũng là có mấy.

Mà lúc này, ra Lang Lễ ở ngoài, sở hữu Đại La Kim Tiên chính là là Diễm Ma, Hoàng Ma tán nhân cũng đi theo Nhạc Thành bên người, mười mấy Đại La Kim Tiên đột nhiên xuất hiện, nhất thời làm cho này đang định sấm trận lòng người trung trầm xuống.

Này nhất chúng nhân như thế nào cũng thật không ngờ Hạo Thiên môn nếu là có thêm như thế thực lực, mọi người sắc mặt bắt đầu nan thoát nhìn, này nơi đó là một cái tiểu sơn môn a, Thanh Hoa thành trung Tiên Đạo liên minh cũng không gì hơn cái này chứ.

“Hoàng Hoa lão đạo, Linh Trí thượng nhân, Thanh Hoa đạo nhân, các ngươi đây là đến ta Hạo Thiên môn làm cái gì đâu.” Ở Nhạc Thành ý bảo hạ, Hỏa Vân Thượng Nhân La Vân thần sắc trầm xuống, tiến lên nhìn chăm chú vào đối phương kia thượng hai mươi đạo thân ảnh hỏi: “Nguyên lai là Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên đạo hữu, bản đạo đi qua nơi này thiên nghe nói Hạo Thiên môn có hỗn độn ngọc, sở hữu đó là tính toán tiến đến chiếm ngưỡng một phen, chưa kịp thông báo, còn thỉnh đạo hữu chớ trách, là ta lỗ mãng.” Kia Hoàng Hoa lão đạo cũng nhận thức La Nguyên, nhìn thấy Hạo Thiên môn thực lực bây giờ sau, nhất thời ngữ khí đại biến.

“Hoàng Hoa lão đạo, chết đi đi.” Nhưng vào lúc này thời điểm, cũng kia Hoàng Hoa lão đạo lời còn chưa nói hết, chỉ thấy nhất đạo bóng đen tia chớp bình thường nhào tới Hoàng Hoa lão đạo trước người.

Không gian trung một đạo ma tiên tựa như linh xà, xé rách khai một đạo không gian, nháy mắt liền bạo lực tới Hoàng Hoa lão đạo trước người.

Này mọi người làm sao nghĩ vậy Hạo Thiên môn hội một lời không hợp liền động thủ cùng hướng, đặc biệt Hoàng Hoa lão đạo, căn bản là thật không ngờ Hỏa Vân Thượng Nhân cùng hắn nói chuyện đồng thời, lại là có người nháy mắt đối hắn ra tay.

Đối phương thực lực cực cao, rõ ràng ở chính mình phía trên. Hoàng Hoa lão đạo yếu né tránh đã muốn là không còn kịp rồi, pháp khí cũng không kịp tế ra, đành phải là toàn lực bỏ nổi lên nhất đạo phòng ngự vậy, sắc mặt chỉ một thoáng cũng là trở nên một mảnh trắng bệch.

Trên không trung đột nhiên ra tay đúng là Hoàng Ma tán nhân, đương nhiên Hoàng Ma tán nhân ra tay là Nhạc Thành bày mưu đặt kế.

Ma tiên xé rách không gian, nháy mắt liền đã rơi vào Hoàng Hoa lão đạo trên người, mắt thường có thể thấy được, Hoàng Hoa lão đạo quanh thân phía trên phòng ngự vậy nháy mắt da nẻ thoát phá, ma tiên trực tiếp xuyên thấu trong bụng.

Tới Đại La Kim Tiên này trung tình trạng, quanh thân yếu hại căn bản là không thể đánh chết, toàn thân trên dưới kia một bộ phận đều không trọng yếu, cho dù là đóa phía dưới lô cũng có thể đủ sống sót. Chính là duy độc này đan điền trong cơ thể thể giới không thể đã bị bị thương nặng, đan điền trong cơ thể thể giới thoát phá trong lời nói, kia cường thịnh trở lại thực lực cũng chẳng thấm vào đâu.

Mà lúc này Hoàng Ma tán nhân liền trực tiếp công kích chính là Hoàng Hoa lão đạo trong cơ thể thể giới, ma tiên xuyên thấu mà vào, Hoàng Hoa lão đạo căn bản là không có sức phản kháng, này thực lực kém quá, Hoàng Ma tán nhân là Vô Thượng thiên ma hậu kỳ, Hoàng Hoa lão đạo chính là Đại La Kim Tiên lúc đầu mà thôi, hơn nữa Hoàng Ma tán nhân chính là toàn lực ra tay, này kết quả ngay từ đầu liền chú định rồi.

“A!” hét thảm một tiếng thanh sau, một đạo thanh mang theo Hoàng Hoa lão đạo trong óc nhanh chóng lờ ra, trong cơ thể thể giới bị giảo toái, Hoàng Hoa lão đạo chỉ có nháy mắt nguyên thần mà chạy, nhưng cũng bị Hoàng Ma tán nhân nháy mắt ma khí bao vây đánh chết, xuống tay không lưu tình chút nào.

“Hoàng Ma tán nhân, là Hoàng Ma tán nhân.” Mặt khác mọi người đã sớm là sôi nổi lui ra phía sau, có người nhận ra Hoàng Ma tán nhân sau, nhất thời kinh hãi, Hoàng Ma tán nhân có tên đầu cũng không coi là nhỏ, Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi thực lực, cũng là cường giả chỉ liệt nhiệm vụ, cũng xuất hiện ở Hạo Thiên môn, tất cả mọi người là nghi hoặc không thôi.

“Hạo Thiên môn phạm vi thế lực trong vòng, không mời tự nhập giả, chính là vừa mới kết cục.” Nhạc Thành gọi hồi Hoàng Ma tán nhân, đối với trên không trung kia hai mươi đạo thân ảnh nói, thanh âm cũng xuyên thấu nghìn vạn dặm, chung quanh che dấu mọi người có thể nghe được Thanh Thanh Sở Sở. Nhạc Thành bổn ý chính là kinh sợ trụ người chung quanh mà thôi, xuất hiện chính là hai mươi nhân, nhưng là Nhạc Thành thần niệm rình trung, phạm vi ngàn dặm trong vòng che dấu nhân tuyệt đối là không ít.

Tiếng nói vừa dứt, Nhạc Thành cũng mang theo Hạo Thiên môn mọi người toàn bộ quay trở về Ngọc Hư sơn trung, để lại kia nhất chúng Đại La Kim Tiên đưa mắt nhìn nhau, lập tức sôi nổi rời khỏi núi non.

Một cái Đại La Kim Tiên lúc đầu cường giả, nháy mắt đã bị đánh chết, Hoàng Ma tán nhân nếu là ở Hạo Thiên môn trung, còn có nhất chúng Đại La Kim Tiên ở, loại thật lực này, ai còn dám xông loạn.

“Môn chủ, hiện tại tin tưởng này cái thứ không dám tùy tiện xông loạn, bất quá người như thế nào không cho ta đi nhiều giết hán mấy đầu.” Ngọc Hư sơn thượng trong đại điện, Hoàng Ma tán nhân đối Nhạc Thành hỏi.

“Sát một cái là đủ rồi, người cho là những người đó đều là kẻ yếu sao, yếu là bọn hán liên thủ, chúng ta cho dù là không sợ trong lời nói, cũng muốn tổn thất không ít, hơn nữa còn có người ở chung quanh âm thầm ngấp nghé, kinh sợ một chút liền gặp im lặng, các người tiếp tục tu luyện là tốt rồi.” Nhạc Thành nói, mà ở Nhạc Thành trong lòng, cũng ở lo lắng khác vấn đề, này đó tán tu căn bản là không cần rất để ở trong lòng, nan liền nan tại đây Tiên Đạo liên minh trung nhân như thế nào ứng phó.

Hỗn độn ngọc bảo vật như vậy, Nhạc Thành trong lòng tin tưởng Tiên Đạo liên minh cũng nhất định là sẽ có người nhìn chăm chăm, tán tu dễ đối phó, Tiên Đạo liên minh cũng kèn cồng, hiện tại Hạo Thiên môn thực lực cũng còn không đủ để đối phó.

Nhạc Thành trong lòng lúc này chỉ có chờ Lang Lễ đột phá, nếu Lang Lễ lần này có thể thuận lợi đột phá trong lời nói, thì phải là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu tu vi, chẳng khác gì là Cửu Thiên Huyền Tiên, đến lúc đó cũng liền không cần lo lắng.

Lang Lễ bế quan cũng có nửa năm, vẫn là không có...chút nào động tĩnh, tới Lang Lễ cái loại này thực lực, Nhạc Thành rất rõ ràng, yếu đột phá trong lời nói, dùng cái mười năm đến trên trăm năm thời gian đều là phi thường bình thường, hiện tại mới nửa năm, còn sớm rất.

Nửa tháng sau, Ngọc Hư sơn ngoại, tứ đạo thân ảnh lặng không mà đứng, ý quyết phiêu phiêu dưới, tới chính là ba năm nhất nữ, nữ rõ ràng là kia Xích Ngạo Tuyệt.

“Thành chủ, chúng ta lần này lại đây Thanh Hoa thành trung, không có thông tri Tương Quang thành chủ, nếu hán đã biết, có phải hay không...” Bốn người trung, một người mặc áo bào trắng hán tử thấp giọng nói, lời còn chưa nói hết, đã bị Xích Tùng Tử đánh gãy.

“Lần này chúng ta là bạn việc tư, không cần thông tri Tương Quang, nói sau, đây là Tương Quang địa bàn thượng, nếu thông tri hán, chúng ta còn có thể được đến kia hỗn độn ngọc sao.” Xích Tùng Tử mặt mày trầm xuống, tựa hồ là ở trầm tư cái gì.

—o0o—

1168. Chương 981: Long Cát Công Chúa, Tam Tiêu Tiên Tử

”Thành chủ, người chung quanh cũng không ít a, phỏng chừng đều là đánh kia hỗn độn ngọc chủ ý, chúng ta lần này đến, không biết có thể đạt được hay không kia Hỗn Độn ngọc hay không, nếu kia Hạo Thiên môn không cho, chúng ta làm sao bây giờ? Một hán tử mặc đạo bào cất tiếng nói.

“Đến lúc đó rồi nói sau, chúng ta cũng nên đi trước bái phỏng một chút, nói đến cùng, Hạo Thiên môn lúc trước Hạo Thiên Đại Đế cùng ta còn có một chút giao tình, đều đồn đãi Hạo Thiên Đại Đế rơi xuống, chính là không biết này Hạo Thiên môn hiện tại môn chủ là ai, không ngờ tới này Hạo Thiên môn còn có này Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận ở.” Xích Tùng Tử nhìn thấy hạ trống không núi non nói xong, trầm tư một lát sau, trong miệng cũng một đạo thần nhiên thanh âm của vang lên.

“Thái Hoa sơn Xích Tùng Tử tới bãi phóng Hạo Thiên môn.” Thanh âm chẳng những, lại du dương như cổ, xuyên thấu không gian, rõ ràng bao phủ ở tại chu không trong vòng, cực xa chỗ Ngọc Hư sơn thượng, cũng là rõ ràng như ở bên tai nói lên bình thường.

Theo Xích Tùng Tử trong lời nói, chu không trong vòng, không ít che dấu cường giả nhất thời sắc mặt đại biến, Xích Tùng Tử người bậc này vật đều đến đây Ngọc Hư sơn, kia bọn hắn tự nhiên là đã không có gì hy vọng.

“Xích Tùng Tử.” Ngọc Hư sơn thượng, Nhạc Thành thông tri tu luyện sau, nhất thời sắc mặt trầm xuống, này Xích Tùng Tử này người trung gian vật như thế nào cũng đến đây Ngọc Hư sơn, chẳng lẽ cũng là có vì kia hỗn độn ngọc sao, vẫn là ở Mê Vụ Tùng Lâm trung chính mình đối Xích Ngạo Tuyết chuyện tình giúp nội Xích Tùng Tử đã biết.

Nhạc Thành trong lòng có đó không yên, lúc này còn không biết Xích Tùng Tử ý đồ đến, hơn nữa này Xích Tùng Tử cũng không phải là người bình thường, mặc dù là Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi, nhưng là Cửu Thiên Huyền Tiên cũng đều là không dám trêu chọc, chính mình cũng không có thể đủ cự chi môn ngoại đi.

Thần niệm truyền âm, Nhạc Thành đã muốn là thông tri hai vị sư huynh cùng sư tỷ cùng nhau tiến đến nghênh đón kia Xích Tùng Tử, về phần Hoàng Ma tán nhân, Kỳ Thạch đạo nhân đám người, Nhạc Thành đó là làm cho mọi người trực tiếp ở Hạo Thiên Tháp trung.

Giữa không trung, Xích Tùng Tử thần niệm rình, lộ ra một tia mỉm cười, Ngọc Hư sơn thượng bốn người tiến đến, Xích Tùng Tử tự nhiên là biết đến nhất thanh nhị sở.

“Nguyên lai là Xích Tùng Tử đại tiên, ta chờ đến chậm, thỉnh chờ trách móc.” Nhạc Thành ở phía trước, La Nguyên ba người ở phía sau, chỉ cần một lát đi ra trên không trung, Nhạc Thành đi đầu thi lễ, tại đây Xích Tùng Tử trước mặt, Nhạc Thành không thể không là nhỏ tâm ứng phó. Mà lúc này, cũng uể oải tâm càng thêm không yên đứng lên, bởi vì này Xích Tùng Tử bên người còn có một cái Xích Ngạo Tuyết ở.

“Tiểu tử, là ngươi.” Nhưng vào lúc này, Xích Ngạo Tuyết nhin không được kêu lên tiếng âm đến, ở huyết vụ nơi thời điểm, Xích Ngạo Tuyết ở Nhạc Thành biến hóa ra kia trung niên bộ dáng trên người liền nhận ra Nhạc Thành, lúc này tại đây Hạo Thiên môn lại gặp được Nhạc Thành, Xích Ngạo Tuyết trong lòng tự nhiên là cảm thấy ngoài ý muốn, có trời mới biết này mấy chục năm, hắn trong lòng thường xuyên tự ra hiện ác ma này bóng dáng, chính là biết ở huyết vụ nơi trung cửu của nàng trung niên nhân kia cũng là Nhạc Thành thời điểm, trong lòng của nàng không khỏi là có vi diệu biến hóa.

“Các ngươi nhận thức?” Xích Tùng Tử nghi hoặc nhìn thấy con gái của mình cùng Nhạc Thành.

“Không phải đến làm phiền, thì phải là hỗn độn ngọc.” Nhạc Thành trong lòng lập tức thầm nghĩ, xem ra này Xích Tùng Tử còn không biết chính mình đối với nàng nữ nhân việc làm, kia chính mình chiếm được Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết cùng kia Bạch Thuật Linh Ô chuyện tình cũng không không ai biết.

Nhạc Thành phát hiện chính mình tới Tiên Ma giới sau mặc dù là không lâu, bất quá này được đến gì đó thật đúng là không ít, đều là bảo vật.

“Này...” Xích Ngạo Tuyết nhìn thấy phức tạp nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, lập tức đối Xích Tùng Tử nói : “Chúng ta trước kia đã gặp mặt, đó là thật lâu trước kia.”

Xích Tùng Tử là ai, sống ngàn vạn năm, nhìn thấy nữ nhân kia ánh mắt, đã sớm là nhìn ra không thích hợp, chính là cho rằng sự tình có thể là có những thứ gì mà thôi, cũng là là không có nghĩ nhiều.

Ngọc Hư sơn thượng trong đại điện, một đường đi tới, Xích Tùng Tử cũng là trong lòng kinh ngạc, này Ngọc Hư sơn thượng ba trăm sáu mươi lăm tòa cung điện xa cùng hô ứng hình thành một vòng Thiên Tinh đầu đại trận, uy lực tuyệt đối bất phàm, điểm này Xích Tùng Tử tự nhiên là có thể nhìn ra.

“Không biết Xích Tùng Tử tiên trưởng lần này tiến đến có gì phải làm sao.” Nhạc Thành sù hiểu được giả bộ hồ đồ, biết rõ này Xích Tùng Tử chính là hướng về phía hỗn độn ngọc tới. Chính là hỗn độn ngọc Nhạc Thành cũng không tính toán cấp Xích Tùng Tử. Dọc theo đường đi, mọi người cho nhau giới thiệu quá, Nhạc Thành đối Xích Tùng Tử bên người hai người cũng nhiều đánh giá một chút, hai người kia cũng đều là Đại La Kim Tiên trung kỳ trong đó.

“Ta cũng không nói tiếng lóng, nghe nói Hạo Thiên môn chiếm được hỗn độn ngọc, ta lần này đến chính là tưởng trao đổi hỗn độn ngọc.” Xích Tùng Tử nhìn chăm chú này Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành trong lòng trầm tư, không nghĩ tới này Xích Tùng Tử dĩ nhiên là như thế trực tiếp, so qua cũng chứng minh này Xích Tùng Tử coi như là có chút quang minh lỗi lạc, .

“Xích Tùng Tử tiên trưởng, hỗn độn ngọc đích thật là ở trên người của ta, chính là này hỗn độn ngọc ta lưu trữ hữu dụng, thật sự là thật có lỗi.” Nhạc Thành thản nhiên nói, thế nhưng Xích Tùng Tử như thế trực tiếp, kia chính mình cũng không cần phải ... Quanh co lòng vòng.

“Chẳng lẽ Nhạc Thành tiểu đạo hữu không tính toán nghe một chút ta sẽ kia cái gì trao đổi?” Xích Tùng Tử sắc mặt không lộ dấu vết biến đổi, mà Xích Ngạo Tuyệt cùng kia hai cái Đại La Kim Tiên trung kỳ hán tử cũng đều biến sắc, không nghĩ tới Nhạc Thành trực tiếp liên cự tuyệt.

“Nếu tiên trưởng nguyện ý bẩm báo, tự nhiên là nguyện ý chăm chú lắng nghe.” Nhạc Thành nói, nhưng thật ra cũng muốn biết này Xích Tùng Tử hội dùng cái gì vậy đổi lấy này hỗn độn ngọc.

“Ngũ kiện thượng hạng tiên khí, hơn nữa một món đồ cao nhất tiên khí, đồng thời người có thể bá nhập chúng ta hạ, trở thành của ta nhập thất đệ tử.” Xích Tùng Tử thản nhiên rất đúng Nhạc Thành nói, tin tưởng điều kiện này đã muốn thật là mê người, cao nhất tiên khí, cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không có mấy người có a, còn có trở thành hán nhập thất đệ tử, cả Tiên Ma giới không biết bao nhiêu người tưởng trở thành hán nhập thất đệ tử, vậy chứng minh chân chính thành Xiển giáo trung nhất viên, ở cả Tiên Ma giới, cũng không có người dám trên.

Nhạc Thành trong lòng xác thực là có chút kinh ngạc, nhưng là hoàn toàn không hề động tâm, cao nhất tiên khí đích thật là rất có lực hấp dẫn, chính là trên người của mình hiện tại có Ngũ Hành Linh Lung Tháp, cũng là cao nhất tiên khí, còn có tam kiện thượng cổ thần khí, sở hữu này đối người khác là tuyệt đối hấp dẫn, đối với chính mình cũng không đáng giá nhắc tới.

Càng thêm quan trọng là .., Nhạc Thành rất rõ ràng, hỗn độn ngọc giá trị còn hơn này đó đến ưu đãi lớn rất nhiều, về phần trở thành Xích Tùng Tử nhập thất đệ tử, ở người khác xem ra là bao nhiêu giỏi lắm chuyện tình, chính là hiện tại, Nhạc Thành rất rõ ràng hơn phần nửa là này Xích Tùng Tử nếu theo trên người của mình chiếm được hỗn độn ngọc, vì ngăn chặn người khác nói nhàn thoại, vậy thu chính mình làm đồ đệ, đồ đệ biểu sư phó hỗn độn ngọc, này sẽ không có nhân nói xấu.

“Mấy thứ này thực trân quý, bất quá hỗn độn ngọc đối với ta rất trọng yếu, cho nên ta không thể giao cho tiên trưởng, thật có lỗi.” Nhạc Thành thi lễ, trực tiếp liên cự tuyệt Xích Tùng Tử.

Xích Tùng Tử sắc mặt bắt đầu mơ hồ ở biến hóa, không nghĩ tới tại đây một cái nho nhỏ Hạo Thiên môn còn ăn một cái ghen, một cái La Thiên thượng tiên lúc đầu đều không có đem chính mình xem ở trong mắt.

“Suông sã, thành chủ hòa người đổi hỗn độn ngọc người còn tha tam tha tứ, cấp mặt không biết xấu hổ.” Xích Tùng Tử phía sau kia thân mặc đạo bào hán tử sắc mặt trầm xuống cả giận nói.

“Hừ, chẳng lẽ các hạ là muốn ý thế hiếp người sao, muốn trực tiếp cường trong lời nói sẽ đi, nhìn xem Nguyên Thủy Thiên Tôn môn hạ đều là ai.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, không sợ chút nào, Nguyên Thủy Thiên Tôn chính mình đọc ra mắt, cũng không lo lắng những người này.

“Lưu dài lui ra.” Xích Tùng Tử thần sắc trầm xuống, phát tay ý bảo nọ vậy đạo bào hán tử lui ra. Nọ vậy đạo bào hán tử không khỏi là hận hận lui ra, hai mắt căm tức Nhạc Thành liếc mắt một cái.

“Nhạc Thành tiểu đạo hữu, này hỗn độn ngọc đối với ta cũng rất trọng yếu, không biết đạo hữu nghĩ muốn cái gì mới có thể lấy ra nữa trao đổi, nếu ta có, quyết không keo kiệt.” Xích Tùng Tử sắc mặt không thay đổi rất đúng Nhạc Thành hỏi.

“Tiên trưởng, ta nói rồi hỗn độn ngọc đối với ta rất trọng yếu, nếu ngày khác ta nghĩ trao đổi hỗn độn ngọc, nhất định người thứ nhất đi tìm tiên trưởng.” Nhạc Thành trả lời, cũng không có đem chuyện kể rằng tuyệt, chính là hiện tại, này hỗn độn ngọc cũng sẽ không xuất ra đi.

Xích Tùng Tử bình tính tình dù cho, cũng là có đó biến sắc, chính mình tự mình đến tìm nho nhỏ Hạo Thiên môn yếu hỗn độn ngọc, vẫn là trao đổi, chính là đối phương chút cũng không nể tình, Xích Tùng Tử cũng cảm giác được chính mình mặt mũi không bỏ xuống được.

“Nhạc Thành tiểu đạo hữu, ta và người sư phụ coi như là có chút giao tình, hôm nay tiến đến, cũng cũng không tưởng lấy đại khi tiểu, hỗn độn ngọc ta là thế nào cũng phải đến không thể, như vậy đi, người khai cái điều kiện, bằng không người để cho ta tay không mà về, ta đây mặt cũng không nhận được a.” Xích Tùng Tử hơi hơi nói, tới lúc này, Xích Tùng Tử cũng tính toán là đùa giỡn điểm vô lại.

“Tử Trúc Lâm Kim Quang Tiên tiến tới bái phóng Hạo Thiên môn.” Ngay tại Xích Tùng Tử đang nói vừa mới rơi xuống thời điểm, một đạo hơi thở thần niệm truyền âm ở trong đại điện vang lên.

“Kim Quang Tiên.” Nhạc Thành trong đầu nhất thời đã nghĩ nổi lên một nhân vật như vậy, thần sắc hơi hơi trầm xuống, không nghĩ tới người này cũng muốn yếu chính mình hỗn độn ngọc có thể nào.

“Này yêu nghiệt cũng đến đây, hừ.” Lúc này Xích Tùng Tử cũng hừ lạnh một tiếng, tựa hồ là có điểm chẳng thêm ngó tới cảm giác.

“Xích Tùng Tử tiên trưởng, thỉnh cầu hơi tọa, ta đây tiến đến nghênh đón một chút Kim Quang Tiên tiên trưởng.” Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, này Kim Quang Tiên tới vừa lúc, hai người đều mơ tưởng chính mình hỗn độn ngọc, vậy làm cho hai người này đi tranh tốt lắm.

Nhạc Thành đối với Kim Quang Tiên thân phận tự nhiên là nhất thanh nhị sở, từ linh ngộ suy diễn kia biến hóa thần thông lúc sau, này tam giới sáu đạo nội bất cứ chuyện gì tình đều có thể được Nhạc Thành khắp chỉ tính ra.

Kim Quang Tiên chính là đại có lai lịch, bản thể chính là Kim Mao Hống, mặc dù là tiên thú, khả là bởi vì là Thông Thiên giáo chủ đồ đệ, cho nên cũng bị xưng tiên, chỉ tiếc này Kim Quang Tiên ở phong thần kiếp trung kiếp số quán thân, rơi vào đường cùng bị Phật giới Từ Hàng đạo nhân “Quan Âm” bắt lấy làm vật để cưới, vĩnh viễn bị quản chế cho Từ Hàng đạo nhân, cái này cũng đã trở thành tam giáo bên trong một truyện cười.

Nhạc Thành nói xong, lập tức ý bảo La Nguyên ba người hộ tống chính mình tiến đến nghênh đón kia Kim Quang Tiên, chính là một lát sau, Nhạc Thành đó là tới kia tiên không mấy vạn dặm ở ngoài, chỉ thấy một cái thân hình khôi ngô, đầu đầy tóc hồng trắng hán lãng không mà đứng, cả người hơi thở lạnh nhàn, xem tu vi, cũng Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ, khí tức trên thân, tựa hồ là đi vắng Lang Lễ nguyên bản dưới, hẳn là Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ đỉnh phong.

“Ra mắt Kim Quang Tiên tiên trưởng.” Nhạc Thành hơi hơi thi lễ, cũng không có mắt cấp bậc lễ nghĩa.

“Các người chính là Hạo Thiên môn trung nhân đi, ai hiện tại là môn chủ, ta cùng Hạo Thiên Đại Đế đồ là có chút giao tình, đặc tới bái phóng.” Này tóc hồng trắng hán lớn tiếng nói, giọng hát giống như là tiếng sấm bình thường, chỉ sợ người chung quanh nghe không được bình thường.

“Đệ tử Nhạc Thành, Gia sư Hạo Thiên Đại Đế, hiện tại là Hạo Thiên môn môn chủ.” Nhạc Thành thâm nghĩ trong lòng, này Kim Quang Tiên vừa lên đến liền phản giao tình, ra mời cũng là bởi vì hỗn độn ngọc không thể nghi ngờ, chính là này Kim Quang Tiên không biết là vì chính mình tốt đến hỗn độn ngọc còn là vì kia Từ Hàng đạo nhân, này Kim Quang Tiên hiện tại chính là kia Từ Hàng đạo nhân vật để cưới.

“Nhạc Thành tiểu đạo hữu, người chẳng lẽ không mời ta đi vào ngồi một chút sao.” Kim Quang Tiên ánh mắt đã sớm ở tứ trên thân người đánh giá.

“Kim Quang Tiên, người này có phải hay không lấy đại khi tiểu đâu, thật sự là thật không biết xấu hổ.” Giữa không trung một đạo khe khẽ thanh truyền đến sau, đang nói vừa mới hạ xuống sau, đó là một đạo bóng hình xinh đẹp đã rơi vào Nhạc Thành trước người.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào này bóng hình xinh đẹp, tuyết trắng da thịt, hiền thực địa tóc dài, cái gì thu thủy vì phu thần ngọc vì cốt, cái gì cửu Thiên tiên nữ hạ phàm trần, đều không đủ để hình dung nữ tử này xinh đẹp. Dù là lấy Nhạc Thành tâm tính, cũng không khỏi lâm vào sững sốt, lâm vào ngẩn ngui si mê bên trong.

Cô gái này phong thái tuyệt thế, xinh đẹp giống như quỷ quái bình thường, toàn thân làn da thấu phát ra thần nhiên trong suốt sáng bóng. Làm hẳn có vẻ càng thêm thanh lệ xuất trần, còn hơn kia không thực nhân gian khỏi lửa tiên tử.

“Các người chính là Hạo Thiên môn người không.” Lúc này kia tuyệt mỹ nữ tử nhìn thấy Nhạc Thành chính si ngốc nhìn mình, không khỏi là lộ ra một tia không hờn giận.

“Tại hạ Nhạc Thành, Hạo Thiên môn hiện tại môn chủ.” Nhạc Thành phục hồi tinh thần lại, thật đúng là không có nhìn thấy quá như thế tuyệt mỹ nữ tử, tựa liên Yến Hiểu Kỳ cùng Mộ Dung Hiểu Hiểu, Yêu Huyền bọn người muốn tổn chia ra.

“Đây là Ngọc Hư sơn sao, ta đây vẫn là lần đầu tiên tới đây, còn không mang ta đã qua.” Cô gái này thanh lệ xuất trần, chính là nói chuyện lại là có chút cả vú lấp miệng em, lời này ngữ gian ý tứ của tựa hồ là này Ngọc Hư sơn vẫn là của nàng bình thường.

“Long Cát công chúa, ta chính là tới trước.” Lúc này, kia Kim Quang Tiên quát, tựa hồ là có chút tức giận.

“Long Cát công chúa.” Nhất thời Nhạc Thành, La Nguyên, còn có Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử đều là đưa mắt nhìn nhau, bởi vì này Long Cát công chúa bọn hắn mặc dù là chưa từng gặp qua, nhưng là đều là nghe nói qua, này Long Cát công chúa chính là sự phụ Hạo Thiên Đại Đế cùng Dao Trì Kim Mẫu nữ nhân, chính là sự phụ lúc tuổi còn trẻ chuyện tình, sau lại sự phụ cùng Dao Trì Kim Mẫu nhân vì sự tình gì sau khi tách ra liền không còn có đã gặp mặt, cho nên này Long Cát công chúa, tựa liên La Nguyên đám người cũng chưa từng gặp qua.

“Kim Quang Tiên, người chẳng lẽ muốn động thủ có thể nào, người da dương có phải hay không, người cái gì tới trước, người không biết này Ngọc Hư sơn là ta cha sao, làm cho không cho người đi vào, ta định đoạt.” Này vì thanh lệ tuyệt trần nữ tử nói lên nói đến cũng làm cho Nhạc Thành chấn động.

“Ra mắt công chúa.” Nhạc Thành cùng La Nguyên bốn người không dám lãnh đạm, mặc kệ thế nào, này Long Cát công chúa chính là chính mình sự phụ nữ nhân.

“Các người cũng biết ta sao, vậy là tốt rồi, còn không mang ta đi vào.” Long Cát công chúa đối vừa lòng rất đúng Nhạc Thành bốn người nói đạo, lập tức sẽ bỏ qua đầu đối kia Kim Quang Tiên nói: “Kim Quang Tiên, người cũng có thể theo ta tiến vào, có sự tình gì ý tưởng mặt nói đi.”

Kim Quang Tiên hung hăng trừng mắt này Long Cát công chúa, xem bộ dáng hẳn là tức giận nghiêng rằng dương, chính là không biết vì cái gì cũng không có động thủ, nhưng là cả người tóc hồng đều là tức giận dựng đứng lên.

“Công chúa thỉnh, Kim Quang Tiên dài thỉnh.” Nhạc Thành hơi hơi thi lễ, trong lòng lộ ra mỉm cười, ra mời cái này khả là có chút rối loạn, cũng tốt, việt loạn càng tốt.

“Long cát muội muội, người không đợi chờ ta sao?” Mọi người ở đây đang định hội Ngọc Hư sơn thời điểm, trên không trung một đạo nữ nộ xuống, cũng tam đạo thân ảnh bóng hình xinh đẹp xuống.

Ba đạo bóng hình xinh đẹp uyển chuyển xuống, mặc cung trang. Bên trái một người, chỉ thấy cô gái này đẹp để thả lệ, hồ tề phát hạo xỉ, song nga nhãn mây thủy lông mây. Đỏ mặt như khai liên, tổ phụ như mỡ đặc.

Ở giữa một cái, màu xanh cung trang, yếu điệu nhiều dật thái, nhẹ nhàng bất tự tri. Thường căng tuyệt đại sắc, phục thị khuynh thành tư. Khuynh quốc khuynh thành cũng khó lấy tự thuật nàng này chi tuyệt thế diễm lệ.

Mà bên phải cuối cùng một cái, màu đỏ cung trang, tấn châu chỉ sấn, hai mắt như sao phục chỉ nguyệt, lược có yêu ý, không thấy mị thái, vũ nhiên phong tư.

Nhìn thấy này tam nữ, Nhạc Thành lại xem có chút si ngốc đứng lên, hôm nay đây là có chuyện gì, tới toàn bộ đều là tuyệt mỹ vẻ, này tam nữ, không có chỗ nào mà không phải là đoạn tuyệt đại tao nhĩ không chỗ mịch, duy tiêm phong hình chiếu lạc như ở trước mắt tuyệt sắc nữ tử, chút là đi vắng Long Cát công chúa dưới, chỉ bằng này dung mạo trong lời nói, còn hơn Yến Hiểu Kỳ chờ chúng nữ cũng là mạnh hơn thượng một ít, Diễm Ma cũng đều yếu lược thua một ít.

Nhạc Thành vận khởi biến hóa thần thông khắp chỉ tính toán, nháy mắt thần sắc trầm xuống, nguyên lai là ba người này, đại danh鼎鼎 Tam Tiêu nương nương hôm nay cũng tới này nhỏ Hạo Thiên môn đến đây.

Ba người này đúng là hiện tại thiên đình sở phong hồ tam nàng tiên, Vân Tiêu Nương Nương Thanh Loan, Quỳnh Tiêu nương nương Hồng Học, Bích Tiêu nương nương Hoa Linh Diệu, mà ba người này vẫn là Thông Thiên giáo chủ đồ đệ.

“Ta tưởng ai đâu, nguyên lai là tam vị tỷ tỷ a, mau mau xin mời.” Long Cát công chúa lúm đồng tiền cười yếu ớt, nhất thời tới tam nữ bên người, này bốn tuyệt mỹ nữ tử ở tại cùng nhau, đến cũng là làm cho người ta cảnh đẹp ý vui đứng lên.

“Kim quang ra mắt ba vị sư tỷ.” Đúng lúc này, kia Kim Quang Tiên cũng thành thật hiểu rõ ở Tam Tiêu trước mặt hành lễ.

“Nguyên lai là Kim Quang Tiên a, người đã muốn là cùng Từ Hàng tới Phật giới, kia cũng không còn là ta Tam Tiêu sư đệ.” Kia tận trời kiều mặt trầm xuống, tựa hồ là đối này Kim Quang Tiên cũng không hảo cảm.

Kia Kim Quang Tiên nhiệt mặt thiếp lãnh mông, nhưng là là không dám nói cái gì, chích hơi hơi đứng thẳng bất động.

Nhạc Thành có chút nghi hoặc, này Kim Quang Tiên cùng Tam Tiêu cũng là là sư tỷ đệ, như thế nào hiện tại cũng thoát nhìn không quá thân thiết, khắp chỉ tính toán sau, cũng có một ít đại khái, nguyên lai này ở giữa còn có chút chuyện xưa đầu.

“Này vì chính là Hạo Thiên môn hiện tại môn chủ chứ, Tam Tiêu báỉ phỏng, còn thỉnh thông cảm.” Vừa mới nói chuyện kia tận trời thần sắc lộ ra mỉm cười, lập tức đối Nhạc Thành nói.

“Ra mắt ba vị tiên tử, ba vị tiên tử có thể đến Ngọc Hư sơn, chính là làm cho Ngọc Hư sơn vẻ vang cho kẻ hèn này.” Nhạc Thành thần nhiên nói, nhưng trong lòng là nghĩ đến, hôm nay đây chính là hoàn toàn loạn cả lên, tựu liên ba người này cũng tới Ngọc Hư sơn, này hỗn độn ngọc lực hấp dẫn thật đúng là đại a.

“Chư vị thỉnh đi!” Nhạc Thành mỉm cười, thế nhưng hôm nay rối loạn, vậy loạn rồi cuộc đi, này yếu là bọn hần loạn đứng lên, chính mình ngược lại là thoải mái.

“Tam vị tỷ tỷ, thỉnh đi.” Long Cát công chúa mỉm cười, làm bộ thỉnh Tam Tiêu đi trước Ngọc Hư sơn.

“Nhạc Thành, Hạo Thiên môn có phải hay không thực sự hỗn độn ngọc.” Mọi người lập tức phản hồi Ngọc Hư sơn, dọc theo đường đi mọi người sắc mặt mặc dù là thoải mái ý cười, nhưng là trong lòng chỉ sợ là ai cũng cười không nổi, mà lúc này, Long Cát công chúa thần niệm truyền âm cũng ở Nhạc Thành bên tai nói.

“Có.” Nhạc Thành cũng mỗi có giấu diếm, này Long Cát công chúa dù sao cũng là chính mình sư phụ nữ nhân, nói không chừng lần này cần dựa vào hần đến giúp Hạo Thiên môn giải vây rồi, tin tưởng cũng không còn có bao nhiêu người không để cho Long Cát công chúa mặt mũi, cho dù là không để cho Long Cát công chúa mặt mũi, kia cũng muốn cấp Long Cát công chúa sau lưng Dao Trì Kim Mẫu mặt mũi mới được.

“Người chiếm được hỗn độn ngọc coi như xong, còn làm cho tiên ma biết rõ, đợi hết thấy giao cho ta, các người không cần lắm miệng.” Long Cát công chúa tựa hồ là có chút không hờn giận đứng lên.

Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, này Long Cát công chúa tuy nói là sư phụ nữ nhân, chính là cũng quá không đem chính mình cho rằng người ngoài đi, nói thật, đối với này Long Cát công chúa cùng kia Dao Trì Kim Mẫu, Nhạc Thành tạm thời còn không có hảo cảm gì, sư phụ rơi xuống, hiện tại cả Tiên Ma giới đều có nghe đồn, chính là Dao Trì Kim Mẫu cũng không có đi cấp sư phụ báo thù, cảm tình còn không bằng Chân Vũ Đại Đế, Chân Vũ Đại Đế uy lực cấp sư phụ báo thù, chính là đuổi giết kia Hỗn Thế Ma Vương tới Huyền Thiên nội địa thượng, liền này Thiên Nhất điểm, Nhạc Thành trong lòng đối Dao Trì Kim Mẫu còn có đó khúc mắc.

Chính là một lát sau mọi người đi ra Ngọc Hư sơn bên trong, chứng kiến Ngọc Hư sơn trung vận mệnh, Tam Tiêu bọn người là sắc mặt có chút biến hóa.

Ngọc Hư sơn đại điện trong vòng, Xích Tùng Tử lúc này cũng thần sắc trầm xuống, thần niệm rình trung tự nhiên là biết lúc này mới tới là ai, những người này mặc dù là hần không e ngại, chính là có phải thể không có thể chen ép.

“Xích Tùng Tử, người cũng tới Hạo Thiên môn đến sao.” Một đạo thần niệm nung nịu truyền vào đại điện, lập tức Tam Tiêu, Long Cát công chúa, Kim Quang Tiên còn có Nhạc Thành đám người đi vào trong đại điện, nói chuyện đúng là kia tận trời.

“Tam Tiêu, các người cũng đến đây sao, ta cùng Hạo Thiên Đại Đế cũng là có sở giao tình, đến xem hần lưu lại Hạo Thiên môn, cũng là không gì đáng trách đi.” Xích Tùng Tử thần sắc không lộ dấu vết biến đổi, thần niệm nói.

“Phải không, vậy là tốt rồi, ta đây liền thay ta cha đa tạ.” Mọi người ở Nhạc Thành an bài tiếp theo tịch mà ngồi, Long Cát công chúa tiếp lời thần niệm nói, lập tức trực tiếp ngồi ở đại điện chủ tọa, một bộ Hạo Thiên môn đứng đầu bộ đáng.

“Long Cát công chúa, Hạo Thiên môn cùng Long Cát công chúa hần là không có nhiều lắm quan hệ đi, như thế nào người cũng đến đây.” Xích Tùng Tử thần niệm nói, ánh mắt ở Tam Tiêu cùng Kim Quang Tiên chờ trên thân người đảo qua.

“Cha ta lưu lại Hạo Thiên môn, người nói cùng ta có không có vấn đề gì đâu.” Long Cát công chúa mỉm cười nói, thần sắc bất định, chỉ là định lực có thể đủ nhìn ra bất phạm.

Nhạc Thành lúc này cùng La Nguyên bốn người đưa mắt nhìn nhau, này Long Cát công chúa thật đúng là không có lấy chính mình cho rằng người ngoài, nhìn thấy Long Cát công chúa làm vị trí của mình, Nhạc Thành rõ ràng là ngồi xuống góc, ngược lại là một bộ việc không liên quan đến mình cao cao quải khởi bộ đáng.

“Nếu là tất cả mọi người tới, cái này cũng không cần phải vòng quanh chứ, đều là vì hỗn độn ngọc tới, vậy lời nói thật ai nói chứ, chẳng lẽ còn yếu quanh co lòng vòng sao?” Kim Quang Tiên thần sắc trầm xuống, nói với mọi người đạo.

Nghe được Kim Quang Tiên trong lời nói, ở đây mọi người cũng sắc mặt đều là trầm xuống, đích xác, tất cả mọi người là vì được đến hỗn độn ngọc mà đến, cho nên cũng không cần phải ... Trang. .

Nhạc Thành mỉm cười, khiến cho cái này người đi tranh tốt lắm, chính là chính mình phải nghĩ biện pháp rời đi này hỗn thủy mới tốt.

“Hỗn độn ngọc chính là ta Hạo Thiên môn được đến vật, chẳng lẽ chư vị đều mơ tưởng sao, thật có lỗi, này hỗn độn ngọc ta lưu trữ hữu dụng, sẽ không tính toán cấp chư vị.” Long Cát công chúa thần sắc chút không thay đổi, âm đạm cười nói với mọi người đạo.

“Long Cát công chúa, người còn giống còn không thể đại biểu Hạo Thiên môn đi, ta xem chuyện này cần Hạo Thiên môn người ta nói mới tính.” Kim Quang Tiên thần niệm nói, mặc dù là không dám cùng Long Cát công chúa động thủ, chỉ có phải thể không thực e ngại.

“Long cát muội muội, Kim Quang Tiên nói cũng là, ta tới mục đích cũng là muốn hỗn độn ngọc, muội muội cũng không thể đủ đi tỷ tỷ cự chi môn ngoại đi, khiến cho Hạo Thiên môn Nhạc Thành tiểu đạo hữu nói nói xem, như thế nào mới có thể nhượng xuất hỗn độn ngọc tốt lắm?” Tận trời tiên tử hàm răng khê mở, thần niệm rất đúng Long Cát công chúa nói, lập tức ánh mắt cũng đã rơi vào Nhạc Thành trên người.

“Nhạc Thành, người này tặc tử, người giao ra hỗn độn ngọc cho ta, chuyện của chúng ta liền xóa bỏ, bằng không, ta liền...” Nhạc Thành bên tai truyền đến Xích Ngạo Tuyết thần niệm truyền âm.

“Ngạo Tuyết đạo hữu, người đây là uy hiếp ta sao.” Nhạc Thành thần niệm truyền âm nói.

“Người... , chẳng lẽ người nghĩ rằng chúng ta chuyện tình coi như xong sao, người đối với ta như vậy, chẳng qua ta mất hết danh dự, bất quá kết cục của người nhất định sẽ thực thảm.” Xích Ngạo Tuyết lạnh nhạt nói.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, ánh mắt hơi hơi quét về phía một bên Xích Ngạo Tuyết, chỉ thấy Xích Ngạo Tuyết chính hai mắt căm tức chính mình. Nhạc Thành vội vàng tránh đi ánh mắt, này Xích Ngạo

người này lưu tại Hạo Thiên môn suốt mười năm cũng không đi, hẳn cũng không có cách nào đuổi khách đi, trong lúc nhất thời cũng chỉ có là khổ cười rộ lên.

“Người này, nhất định là sớm đã có đoán mưu.” Long Cát công chúa đột nhiên là muốn nổi lên Nhạc Thành đến, một cái nho nhỏ La Thiên thượng tiên nếu là dám va chạm hẳn, này vẫn là lần đầu tiên gặp được, càng thêm thật giận chính là, người này bệ quan, cũng không có nói cho hẳn một tiếng, kỳ quái chính là tất cả mọi người tìm không thấy hẳn ở nơi nào bệ quan, này thật đúng là việc lạ.

Nhớ tới Nhạc Thành, Long Cát công chúa trong lòng rõ ràng là tức giận nghiêng rằng dương, chính là trên mặt ngược lại là lộ ra mỉm cười, điều này làm cho chính cô ta cũng là kỳ quái không thôi.

“Oành!” một đạo nổ theo trên không trung truyền đến, ở này một đạo nổ trung, Ngọc Hư sơn thượng một chỗ đỉnh núi đó là san thành bình địa, đá vụn kích tán, một mảnh đồng hỗn độn.

Lúc này, trên không trung hơn mười người Đại La Kim Tiên vây ở giữa không trung trung, mà ở bên trong chính là một cái râu dài đạo bào lão giả cùng một cái trung niên bộ dáng mặc màu tím trường bào hán tử, hai người đều là cảm tức đối phương, vừa mới giao thủ đúng là hai người này.

Hai người đều là Đại La Kim Tiên lúc đầu thực lực, vừa mới giao thủ nhất chiêu, ai cũng mỗi có chiếm được tiện nghi.

“Phát sinh sự tình gì, là ai ở ta Hạo Thiên môn trung động thủ.” Nhưng vào lúc này, nhất đạo thân ảnh nháy mắt tới thâm khủ, đúng là Long Cát công chúa.

Ngay tại Long Cát công chúa đuổi tới thời điểm, Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên, Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử, mới đuổi tới, lập tức chỉ thấy mấy đạo thân ảnh cũng là tới giữa không trung, đúng là kia Xích Tùng Tử, phủ Hoàng Long đạo nhân, còn có Hàng Long Phục Hổ, Kim Quang Tiên, còn có Tam Tiêu tiên tử đám người, này Hạo Thiên môn trung có người động thủ, những người này tự nhiên là hấp dẫn đã tới.

“Đỗ Bái, Lưu Đình là hai người các ngươi.” Long Cát công chúa tới này giao thủ hai người trước người, hơi hơi mở miệng hỏi đạo.

“Long Cát công chúa, ngươi tới vừa lúc, này Lưu Đình lần hiệp người quá đáng, rõ ràng là ta tại đây Ngọc Hư sơn thượng chiếm được một gốc cây Bách Diệp tiên thảo, chính là hẳn lại muốn cướp, bản đạo phải sợ hẳn.” Kia râu dài đạo bào lão giả đối Long Cát công chúa nói, nhìn chăm chú vào hán tử kia vẫn là vẻ mặt tức giận.

“Đánh rầm nói, kia Bách Diệp tiên thảo chính là ta trước chứng kiến, dựa vào cái gì nói là của ngươi.” Mặc màu tím trường bào trung niên hán tử kia cả giận nói, trong ánh mắt cũng tà tà nhìn hướng về phía Long Cát công chúa cùng Tam Tiêu tiên tử, như cô gái này, tự liên tiên cũng động tâm a.

“Hai người các ngươi muốn chết.” Đúng lúc này ai cũng thật không ngờ Long Cát công chúa cũng quát một tiếng, trong tay pháp quyết nháy mắt đánh ra, trong mắt sát ý ngập trời quanh thân hơi thở khuấy động, khoảng cách liền theo một cái không thực nhân gian khói lửa tiên tử biến thành một cái sát khí ngập trời la sát.

Không sai đồng thời thời điểm, chỉ thấy Long Cát công chúa trong ánh mắt ngút bắn ra hai đạo kim sắc lưu quang, này lưỡng đạo lưu quang bạo bắn mà ra sau, nháy mắt ngay tại trên không trung hóa thành hai cái Kim Long.

Chỉ thấy hai cái Kim Long quần quanh bên trong, chu không bên trong không gian đè ép vụn vụn sau, hai cái hơn một ngàn thước lớn lên Kim Long cũng phân biệt đánh về phía kia Đỗ Bái cùng Lưu Đình hai người mà đi.

“Long Cát công chúa tha mạng a.” Kia Đỗ Bái cùng Lưu Đình nhất thời sắc mặt trắng bệch, trước tiên tế nổi lên hộ thân cương vây. Chỉ là bọn hắn vẫn là chậm từng bước, bởi vì Long Cát công chúa ra tay sẽ không có giống lưu lại bọn hắn tánh mạng tính toán, đây chính là cao nhất tiên khí Nhị Long Kiếm, ra tay bách phát bách trúng, đây chính là Long Cát công chúa trên người uy lực lớn nhất vài món tiên khí một trong, lại khởi là này hai cái tán tu Đại La Kim Tiên có thể đối kháng.

“Gào khóc!” Đây hai cái Đại La Kim Tiên ngay tại lương đạo Long tiếng kêu trung hóa thành tro tàn, thân thần tiêu diệt, đây chính là khoảng cách thời gian mà thôi, trong lúc nhất thời, hơn mười người Đại La Kim Tiên sắc mặt biến hóa không chừng.

“Thu!” Long Cát công chúa bàn tay mềm nhũn chiêu, hai cái Kim Long hóa thành hai đạo kim sắc lưu quang về tới trong hai mắt, lập tức Long Cát công chúa hơi hơi nhìn chăm chú vào ở Hạo Thiên môn một loại tán tu, lạnh nhạt nói: “Các người ở Ngọc Hư sơn làm khách, Hạo Thiên môn tự nhiên là hội hảo hảo tiếp đón các vị, nhưng là yếu tiếng động lớn tấn đoạt chủ, không đem ta Hạo Thiên môn để ở trong mắt trong lời nói, đây là kết cục, không tôn trọng Hạo Thiên môn trong lời nói, vậy hiện tại cho ta rời đi Ngọc Hư sơn.” Nói xong, Long Cát công chúa biến mất ngay tại chỗ.

“A di đà phật.” Hàng Long Phục Hổ La Hán hai tay tạo thành chữ thập, khẩu tuyên một tiếng a-di-đà phật lúc sau, hơi hơi rời đi.

Tam Tiêu, phủ Hoàng Long đạo nhân, Xích Tùng Tử, Kim Quang Tiên đám người cũng ly khai tại chỗ mà đi, chính là còn lại một đồng tán tu lưu ngay tại chỗ, mấy năm nay bọn hắn ở lại Hạo Thiên môn trung đục nước béo cò là càng lúc càng lớn mật, La Nguyên đã sớm là xem không qua, chính là thực lực của chính mình cũng vô pháp làm gì đối phương, đành phải là tính liếc mắt một cái nhắm một con mắt, hiện tại nhìn thấy Long Cát công chúa giáo huấn những người này, trong lòng cũng là cao hứng không thôi.

Mà kia một đồng tán tu căn bản là không dám nói cái gì, Long Cát công chúa thực lực bọn hắn chính là xem ở trong mắt, hai cái Đại La Kim Tiên lúc đầu cường giả, nhất chiêu không quá đã bị đánh chết, bọn hắn căn bản là không dám thế nào.

“Long Cát muội muội thực lực càng ngày càng mạnh.” Trong đại điện, Quỳnh Tiêu hiện tại đối Long Cát công chúa cười nói, vừa mới Long Cát công chúa ra tay trung, mọi người đều cũng có đó sợ hãi than, không nghĩ tới Long Cát công chúa thực lực tới loại trình độ này.

“Quỳnh Tiêu tỷ tỷ nói đùa, cao tới đâu cũng không có Vân Tiêu tỷ tỷ thực lực của người cao a, người cũng đừng giấu cợt muội muội ta.” Long Cát công chúa mỉm cười nói, mặt mày trung lóe ra một tia phức tạp khó gặp thần sắc.

“Tỷ tỷ ta là thời gian tu luyện còn hơn người yếu lớn lên hơn, hiện tại tỷ tỷ đã bị Thiên Đình trói buộc, thực lực cũng tái khó có tiến bộ.” Nói xong, Quỳnh Tiêu không khỏi là khe khẽ thở dài, năm đó phong thần kiếp bên trong, phạm là kinh kiếp người, trừ phi là thân thể độ kiếp người, người khác căn bản đều phải đã bị thiên đạo sở hạt, thực lực tái khó có sở tiến bộ. Còn muốn nghe lệnh cho Thiên Đình, này đối người tu hành mà nói, ra sao chờ đả kích.

“Tỷ tỷ nói đùa, tái thế nào, tỷ tỷ hiện tại cũng là Thiên Đình Tiên Đạo liên minh trung nhất phủ đứng đầu, Cửu Thiên Huyền Tiên thực lực tu vi, cũng không phải là ta có thể so sánh với.” Long Cát công chúa mỉm cười nói.

“Muội muội mới là nói đùa, của người Nhị Long Kiếm, Càn Khôn Châm, Vụ Lộ Càn Khôn Vồng, Khổn Long Tác, Tứ Hải Bình, còn có Thần Kinh tọa kỵ, tụt liên ta cũng không dám dễ dàng gặp phải a.” Bích Tiêu mỉm cười nói.

“Bằng không ta lấy này đó cùng tỷ tỷ đối kìa Hồn Nguyên Kim Đầu thế nào.” Long Cát công chúa mỉm cười, hai mắt giảo hoạt nháy mắt, chính mình này đó pháp bảo đều là bất phạm vật, chính là kia Hồn Nguyên Kim Đầu vậy càng thêm kỳ diệu.

“Này...” Vân Tiêu tiên tử mỉm cười, lập tức nói: “Này Hồn Nguyên Kim Đầu chính là Gia sư truyền lại, các tỷ tỷ tương đối, chỉ cũng không dám làm trái sư mệnh a.”

“Muội muội, không biết kia Nhạc Thành đạo hữu có hay không tin tức, không biết hắn bế quan yếu bao lâu?” Quỳnh Tiêu tiên tử hỏi.

“Đúng rồi Long Cát công chúa, kia cái gì Nhạc Thành bế quan sẽ không muốn lên trăm năm thời gian đi, chẳng lẽ chúng ta yếu tại đây trụ trên trăm năm có thể nào.” Rất già đạo nhân vừa nói nói, liền là có chút hoa chân múa tay vui sướng đứng lên, đó là có chút nhạ cười.

“Hoàng đạo đạo hữu, này chính là nói không chừng, này bế quan trên trăm năm, nói không chừng hơn một ngàn năm cũng là bình thường chuyện tình, ta liền không rõ ràng lắm.” Long Cát công chúa hơi hơi nói.

“Kia hần ở địa phương nào bế quan, chẳng lẽ muốn chúng ta chờ hần trăm năm ngàn năm có thể nào.” Kim Quang Tiên có chút giận dữ đứng lên, ở một cái nho nhỏ Hạo Thiên môn đợi mười năm, nếu không phải vì kia hỗn độn ngọc, hần đã sớm đem này Hạo Thiên môn làm hỏng.

“Kim Quang Tiên, có người cho người chờ sao, người không đợi có thể đi a, Hạo Thiên môn cũng không có lưu người.” Long Cát công chúa trầm đạo.

“Long Cát công chúa, ta cấp Dao Trì Kim Mẫu tên, theo ta được biết, người cùng Hạo Thiên môn khả không có quan hệ gì, chẳng lẽ người cũng dự đoán được sao hỗn độn ngọc sao?” Kim Quang Tiên phần nộ nói.

“Hạo Thiên môn cùng ta có không có vấn đề gì cũng không tới phiên người tới nói, Hạo Thiên môn là ta cha sở hữu, tam giới biết rõ, người chẳng lẽ là muốn động thủ có thể nào?” Long Cát công chúa hơi hơi nhìn chăm chú vào Kim Quang Tiên, này Kim Quang Tiên hần vẫn là không sợ.

“A di đà phật, mọi người cũng không cần sảo, dĩ hòa vi quý, chúng ta sẽ chờ chờ Nhạc Thành đạo hữu lại như thế nào.” Hàng Long La Hán thấy thế, hơi hơi nói.

“Chờ đi, này Ngọc Hư sơn coi như là linh khí không sai, ở này tu luyện cũng không phương a.” Xích Tùng Tử mỉm cười, cũng cũng không nóng nảy bộ dáng.

“Xích Tùng Tử đạo hữu, hiện tại này tiên ma liên minh bắt đầu giao chiến, người Cực Nhạc Thành chẳng lẽ không cần đi vào tiến đến sao?” Phục Hổ sắc mặt hơi đổi, lập tức hồ hững hỏi.

“Có lão Phục Hổ La Hán quan tâm, bản đạo khả không thuộc về Thiên Đình sở hạt, cũng không được liên minh điều khiển, tưởng đi thì đi, không muốn đi sẽ không đi, cũng là tự do, chỉ là của ta xem Quỳnh Tiêu tiên tử, Vân Tiêu tiên tử, còn có Bích Tiêu tiên tử nên đi kia quân thiên chứ?” Xích Tùng Tử thần nhiên nói.

“Hừ, chúng ta ba sở phong cũng không phải chủ chiến vị, cái này cũng cùng chúng ta không có nhiều lắm quan hệ, không biết lần này định thần kiếp, các người Tiệt Giáo cùng Tây Phương Giáo lại muốn làm cái gì âm mưu, chẳng lẽ cũng không cần đi an bài sao.” Quỳnh Tiêu tiên tử tính tình nhất nóng bỏng, thiếu chút nữa liền chỉ vào cái mũi mắng khởi kia Xích Tùng Tử, phủ Hoàng Long đạo nhân, còn có kia Hàng Long Phục Hổ La Hán.

Long Cát công chúa nhìn thấy này mấy phương nhân khắp lên, ngược lại là lộ ra một tia ý xấu tươi cười, người nào cũng biết, nhiều năm tam giới sáu đạo trung một hồi phong thần kiếp trung, Nguyên Thủy Thiên Tôn sáng lập Tiệt Giáo, hơn nữa Đạo Đức chân quân sáng lập đạo giáo, còn có kia Tây Phương Giáo sư tổ Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn đạo nhân liên thủ tính kế Tiệt Giáo, thế cho nên Tiệt Giáo hiện tại hàng tỉ năm không phấn chấn, Tiệt Giáo tinh anh toàn bộ bị thổi quét tới phong thần kiếp trung.

Rồi sau đó đến Tiếp Dẫn đạo nhân cùng Chuẩn Đề đạo nhân ở Xiển giáo đã bị chèn ép hạ lúc này mới sáng lập Tây Phương Giáo, mà Tây Phương Giáo nhất sáng lập, liền lập đã đi Từ Hàng đạo nhân, Phổ Hiền đạo nhân, Văn Thù đạo nhân ba Xiển giáo tinh anh tới Tây Phương Giáo, đã trở thành Bồ Tát.

Cho nên Xiển giáo cùng Tây Phương Giáo quan hệ cũng là không tốt lắm, tóm lại Tiên Ma giới trung này Xiển giáo, Tiệt Giáo, còn có Tây Phương Giáo đều là mặt cùng tâm không hợp, đều là tưởng đem đối phương chèn ép trụ, chính là trong lúc nhất thời cũng không có cách nào, chỉ có Xiển giáo là phong thần kiếp trung lớn nhất người bị hại, cho nên cho tới nay chính là bị ức hiếp.

Mà Đạo Đức chân quân đạo giáo, cũng xây dựng ở tại Xiển giáo, Tiệt Giáo còn có Tây Phương Giáo bên trong, tam giáo trung đều có đạo giáo nhân, cho nên đạo giáo cho tới bây giờ sẽ không tranh, Đạo Đức chân quân cũng là một mục tiêu dẫn trong cung bế quan tu luyện, ngàn vạn năm cũng sẽ không đi ra một lần.

Chứng kiến này sở phương nhân khắp lên, Long Cát công chúa ngược lại là tìm nhất một cơ hội ly khai đại diện, những người này khắp đứng lên cũng không phải một lần hai lần, cũng là động động mồm mép mà thôi, ai cũng sẽ không thật sự động thủ.

“Nhạc Thành, Xem như ngươi lợi hại, dĩ nhiên là này cục diện rắc rối giao cho ta.” Đại diện ngoại, Long Cát công chúa trong lòng hung hăng nói.

Lúc này Nhạc Thành lại là cái gì cũng không biết, một lòng là đắm chìm ở tại lĩnh ngộ bên trong, trong óc ở chỗ sâu trong bên trong, kia ngọc giản trên có hào quang nở rộ, đan điền tiểu thể giới bên trong, cũng Hạo Thiên Thập trung cuộn cuộn không ngừng linh khí tiến vào, khôn cùng hỗn độn bắt đầu triển khai.

Thời gian từ từ, trong nháy mắt cũng hai mươi năm quá khứ, này hai mươi năm có người trôi qua hồn nhiên không biết, có người cũng trong lòng đã sớm lửa giận khôn cùng, này Kim Quang Tiên ở Hạo Thiên môn ba mươi năm, đặc biệt này tốt nhất hai mươi năm trung nhiều lần yếu ớt Ngọc Hư sơn, bất quá cũng chỉ là tùy tiện nói nói mà thôi, thật muốn đốt trong lời nói hấn cũng không dám, Long Cát công chúa không lột da hấn mới là lạ.

Mà ở Ngọc Hư sơn trung hơn mười người đục nước béo cò tán tu bên trong, có mười mấy đã muốn là mất đi tính nhẫn nại ly khai Ngọc Hư sơn, có Xích Tùng Tử, Long Cát công chúa, đặc biệt Tam Tiêu như vậy đại nhân vật ở, bọn hấn căn bản là không dám nháo sự, không thể chờ, kia cũng chỉ có thành thật rời đi.

Thanh Hoa thành một chỗ trong đại điện, Tương Quang sắc mặt khó coi ngồi ở đại đỉnh trung, ba mươi năm Xích Tùng Tử, Tam Tiêu, Hàng Long Phục Hổ, phủ Hoàng Long đạo nhân những người này còn ở lại Hạo Thiên môn trung, cũng không có nói cho hấn, quả thực chính là không đem hấn xem ở trong mắt, tốt xấu hấn cũng là Thanh Hoa thành thành chủ mới là, ai biết những người này không có một người nào, không có một cái nào hiểu hấn.

“Thành chủ, phủ chủ truyền đến mệnh lệnh, để cho ta nhóm mau chóng đuổi tới hồng hoang chiến trường, gần nhất chúng ta Tiên Đạo liên minh còn đã rơi vào hạ phong.” Một cái Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi thực lực giả dối Tương Quang nói.

“Hồng hoang chiến trường, nên Ma Đạo liên minh.” Tương Quang sắc mặt có chút nan thoát nhìn, thân là ba mươi sáu thiên tướng một trong, loại này đại chiến, hấn là nhất định lên sân khấu, trốn cũng chưa pháp trốn.

“Chính là thành chủ, kia Hạo Thiên môn trung chuyện tình làm sao bây giờ?” Một người mặc trường bào hấn tử nói.

“Còn có thể làm sao bây giờ, hiện tại Hạo Thiên môn trung thủy khả thâm rất, chúng ta một cái cũng trên chọc không nổi.” Tương Quang nói.

“Thành chủ, ta đến cũng có cùng cái chú ý.” Vừa mới này hấn tử hai mắt nhú lại nói, lộ ra mỉm cười.

“Nói nói xem.” Tương Quang nhất thời hỏi, này Hạo Thiên môn ngay tại chính mình địa bàn trung, này Ngọc Hư sơn vẫn là chính mình giao cho Hạo Thiên Đại Đế đối, chính là hiện tại chính mình liên tiếp Ngọc Hư sơn đều không dám đi, cái này cũng rất uất ức.

“Thành chủ, tuy nói kia Tam Tiêu, Xích Tùng Tử, phủ Hoàng Long đạo nhân đều là cường giả, đặc biệt Tam Tiêu cũng đều là phủ chủ, chính là này Thanh Hoa thành chính là thành chủ địa bàn, bọn hấn đều là Tiên Đạo liên minh trung nhân, cũng không dám đối thành chủ thế nào, bọn hấn phân chúc Tiết Giáo cùng Xiển giáo, phỏng chừng cũng có chính mình mâu thuẫn, thành chủ còn nhớ rõ kia Vu Huyết Ma bảo tàng chuyện tình, đồn đãi lúc trước chính là Hạo Thiên môn đoạt được, đánh trả giết chúng ta không ít Tiên Đạo liên minh trung nhân, chỉ bằng điểm này, chúng ta là có thể đi Hạo Thiên môn khởi binh hỏi tội, còn có thuộc hạ gần nhất sở tra được, Thương Sơn Động, Thanh Ngọc Sơn chờ sơn môn toàn bộ bị Hạo Thiên môn tiêu diệt, Thanh Hoa thành chính là thành chủ địa bàn, thành chủ cũng có thể đi gắng hỏi một phen.” Trường bào hấn tử hơi hơi nói.

“Ý của ngươi là, ta có thể quang minh chính đại đi Hạo Thiên môn, sau đó...” Tương Quang cúi đầu trầm tư lên, này đến là một cái khả thi chú ý, nếu kia hỗn độn ngọc có thể được chính mình đoạt được đến, những người khác cũng không dám thế nào, dù sao Tiên Đạo liên minh bên trong tệ không đủ một mình động thủ, vây quanh, liền sẽ phải chịu cứu đại Chúa Trời trừng phạt.

“Thành chủ, này Hạo Thiên môn giết Tiên Đạo liên minh trung nhân đoạt Vu Huyết Ma bảo tàng, chúng ta là có thể quang minh chính đại đối phó Hạo Thiên môn, đến lúc đó còn sợ kia hỗn độn ngọc không chiếm

được sao, cho dù là Tam Tiêu ở đây, cũng vô pháp quản đến thành chủ.” Trường bào hán tử liền yêu người Tương Quang do dự sau, tiếp tục đối Tương Quang nói.

“Tốt lắm, chúng ta phải đi Hạo Thiên môn, sau đó lại đi hồng hoang chiến trường.” Tương Quang trầm thần đến, trong mắt cũng lộ ra một tia tham lam vẻ, hỗn độn ngọc này trung bảo vật, Đại La Kim Tiên không có không động tâm giả.

Hạo Thiên Tháp trung, đại diện tiền giữa không trung, một đạo thân ảnh khổng lồ ngút bay lên trời.

“Gào khóc!” Thân ảnh khổng lồ rít gào, thật lớn uy áp khuếch tán, cả không gian bên trong dòng khí đánh tan, không sai đồng thời thời điểm, Hạo Thiên Tháp trung bằng bạc linh khí vẫn là hội tụ mà vào.

Trên không trung thân ảnh tự nhiên chính là Thanh Đồng bản thể, này hai mươi năm tu luyện, Thanh Đồng lại theo La Thiên đại yêu lúc đầu tu vi đột phá tới La Thiên đại yêu trung kỳ, này trung tốc độ làm cho mọi người cảm như hén, này Hóa Xà thần thú bản thể tốc độ tu luyện cũng quá biến thái, ba mươi năm trung cơ hồ là đột phá một tầng.

Này sau hai mươi năm trung, Quỷ đạo nhân, Huyền Linh đạo nhân, Huyền Hoàng đạo nhân, ba người đều theo Đại La Kim Tiên lúc đầu đột phá tới trung kỳ, đây cũng là làm cho mọi người cao hứng không thôi.

Mà Diễm Ma cũng là mơ hồ là có sở yếu đột phá bộ dáng, Hoàng Ma tán nhân này ba mươi năm trung, cũng là tiến bộ không nhỏ, cơ hồ là tới Vô Thượng thiên ma hậu kỳ đỉnh phong, chính là cách đột phá, sẽ không biết đạo còn có xa lắm không, yếu đột phá đến Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma, không phải chỉ dựa vào một mặt tu luyện, là tối trọng yếu lĩnh ngộ mới được.

Thú Ma, Vạn Biến Thiên Ma cũng rốt cục thì lại có điều đột phá, chính là so sánh với khởi Diễm Ma đám người mà nói, kém liền càng lúc càng lớn, tựu liên Thanh Đồng hiện tại đều là đuổi theo bọn hắn.

Kỳ thật chỉ là dựa vào thực lực trong lời nói, Thanh Đồng đã sớm là đuổi theo Thú Ma cùng Vạn Biến Thiên Ma, Thanh Đồng Hóa Xà thần thú bản thể toàn lực thi triển trong lời nói, Thiên Yêu lúc đầu thực lực trong lời nói, là có thể đối kháng bình thường Thiên tiên hậu kỳ tu vi thực lực giả.

Hiện tại xanh thẫm đồng vô thượng đại yêu trung kỳ tu vi thực lực, chặn đánh sát bình thường Đại La Kim Tiên lúc đầu, cũng không phải nói làm không đến đích sự tình, đây là thượng cổ thần thú thiên phú.

Ngọc Hư sơn trung, chợt đột nhiên có nhất cổ khí tức quỷ dị ở lưu động, mà hơi thở thật là huyền diệu, có thể cảm giác được này hơi thở nhân, cũng cũng chỉ có ba người mà thôi, trừ bỏ thực lực đã muốn là tới Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu tình trạng Tam Tiêu tiên tử ngoại, tựu liên Xích Tùng Tử, phủ Hoàng Long đạo nhân đám người cũng là không thể cảm giác được.

“Này hơi thở hình như là có người ở đột phá.” Ngồi xuống cung điện trung, Bích Tiêu tiên tử đối hai vị sư tỷ nói, trong mắt có một cổ vẻ nghi hoặc, này bình thường đột phá tự nhiên là sẽ không khiến cho của nàng chú ý, chính là này đột phá cũng không giống với, đây chính là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu đột phá.

“Hắn là Ngọc Hư sơn thượng người nọ đi, này ba mươi năm sư muội chẳng lẽ không có rình đến Ngọc Hư sơn thượng cất dấu một cái thực lực bất phàm đại yêu đang bế quan sao, phỏng chừng chính là muốn đột phá.” Vân Tiêu tiên tử hơi hơi nói.

“Không biết người nọ là Hạo Thiên môn liên hệ thế nào với, nếu người này đột phá thành công, kia Hạo Thiên môn...” Quỳnh Tiêu hiện lên một tia bất an.

“Mặc kệ thế nào, chúng ta chỉ có thể đủ thuận theo tự nhiên, là của chúng ta chính là chúng ta, không phải nói, cường cầu cũng không hữu dụng, hiện tại định thần kiếp tựa hồ là bắt đầu rồi, chẳng lẽ sư muội quên sáng khoái sơ chúng ta là như thế nào bị liên lụy tiến vào phong thần kiếp sao?” Vân Tiêu tiên tử thở dài một hơi, nhớ lại lúc trước chuyện tình, tựa hồ là còn có chút không bỏ xuống được.

“Đang ở kiếp trung, chúng ta chỉ sợ là tránh cũng không thể tránh a.” Bích Tiêu tiên tử thần nhiên nói.

“Thanh Hoa thành thành chủ tiến đến Hạo Thiên môn.” Một đạo rõ ràng chi âm truyền đến ở tại Hạo Thiên môn trong đại điện, mà lúc này ở Ngọc Hư sơn ở ngoài, lại là có thêm không dưới ngũ vạn thiên binh thiên tướng lăng không mà đến, chung quanh Vân Thái phiêu phiêu, cờ màu pháp phối, này khí thế liền đại biểu cho tới không tốt ý tứ của.

Mà ở Ngọc Hư sơn thượng, hơn một ngàn đạo thân ảnh như tia chớp lược ra, bên ngoài như thế trận thế, Long Cát công chúa, Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên, Truy Nguyệt Đạo Nhân Tần Linh, La Sát Tiên Tử Trình Anh cũng đã sớm rình hiểu rõ, nhanh chóng liền đình chỉ Hạo Thiên môn bên trong hiện tại thượng đệ tử tụ tập thẳng đến Ngọc Hư sơn ngoại.

Lập tức, ở Hạo Thiên môn trung Tam Tiêu, Xích Tùng Tử, phủ Hoàng Long đạo nhân, Kim Quang Tiên, Hàng Long Phục Hổ La Hán đám người sắc mặt đều là trầm xuống, cũng thả người mà ra, mọi người rình trung, tự nhiên là vừa xem hiểu ngay.

Này hết thấy chính là hơn mười người thở gấp thời gian mà thôi, Hạo Thiên môn trung người ngay tại Long Cát công chúa, Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên, Truy Nguyệt Đạo Nhân Tần Linh, La Sát Tiên Tử Trình Anh dưới sự dẫn dắt tới Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận ở ngoài.

Nhìn thấy trên không trung mấy vạn thiên binh thiên tướng, chiến kỳ phiêu triển, Long Cát công chúa, La Nguyên bọn người là sắc mặt trầm xuống, không biết này Tương Quang là muốn muốn làm cái gì.

“Tương Quang thành chủ. Thật lớn uy phong a.” Long Cát công chúa nhìn chăm chú vào liếc mắt một cái mấy vạn thiên binh thiên tướng, trong mắt có chút tức giận.

“Nguyên lai Long Cát công chúa ở chỗ này a, ta tìm đến Hạo Thiên môn có một số việc, thỉnh Hạo Thiên môn hiện tại môn chủ đi ra nói chuyện.” Tương Quang trần ngập biết Long Cát công chúa ngay tại từ ngọc trong núi, còn cố ý làm bộ như là không biết.

“Hạo Thiên môn môn chủ đi vắng, thành chủ có chuyện gì có thể cùng ta nói.” Long Cát công chúa hơi hơi nói, có Long Cát công chúa xuất đầu, Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên, Truy Nguyệt Đạo Nhân Tần Linh, La Sát Tiên Tử Trình Anh đám người cũng hết thấy giao cho Long Cát công chúa xuất đầu, đây cũng là Nhạc Thành bệ quan tiền công đạo chuyện tình.

Hết thấy giao cho Long Cát công chúa xử lý, này không thể nghi ngờ là muốn tốt hơn nhiều, thứ nhất Long Cát công chúa thực lực chính là dị thường này cường hãn, còn hơn Lang Lễ nguyên bản thực lực cũng tuyệt đối là chỉ cao hơn chứ không thấp hơn, này đệ nhị, thì phải là Long Cát công chúa chính là Dao Trì Kim Mẫu cháu gái, không nể mặt thầy tu cũng phải nể mặt phật tổ, Tiên Ma giới trung không để cho Dao Trì Kim Mẫu mặt mũi còn thực không có mấy người.

“Nguyên lai như vậy sao, chính là chuyện này tình Long Cát công chúa không thể xử lý, theo ta được biết, Hạo Thiên môn đánh chết Tiên Đạo liên minh trung nhân cướp đi Vu Huyết Ma bảo tàng, chuyện này hẳn là cấp Tiên Đạo liên minh một cái công đạo mới là.” Tương Quang nói, này hết thấy đã sớm là an bài tốt lắm.

“Tương Quang thành chủ, một cái Hạo Thiên môn người dùng bãi như thế trận thế sao.” Nhưng vào lúc này, Xích Tùng Tử, phủ Hoàng Long đạo nhân, Kim Quang Tiên, Hàng Long Phục Hổ, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu Tam Tiêu tiên tử cũng tới trên không trung.

“U, nguyên lai Xích Tùng Tử đạo hữu, phủ Hoàng Long đạo hữu, Bích Tiêu phủ chủ, Vân Tiêu phủ chủ, Quỳnh Tiêu phủ chủ đều ở chỗ này a, Hàng Long Phục Hổ La Hán đều đến đây, Kim Quang Tiên đạo hữu, thật sự là không nghĩ tới, mọi người tới Thanh Hoa thành, như thế nào cũng không đi ta làm sao ngồi một chút.” Tương Quang sắc mặt không lộ dấu vết biến đổi, những người này tới Thanh Hoa thành cũng không có đi cùng hẳn đánh cái tiếp đón, quả thực chính là không đem hẳn để ở trong mắt, lúc này thấy đến mọi người, trong lòng tự nhiên là có đó không hờn giận, chính là không dám hiện ra ở trên mặt mà thôi, những người này hẳn thật đúng là một cái đều không thể trêu vào, yếu nói cách khác hẳn sớm cứ tới đây.

“Tương Quang thành chủ, người đây là ý gì?” Quỳnh Tiêu hiện tại nhìn chăm chú vào Tương Quang, nhìn thấy phía sau kia nhất chúng thiên binh thiên tướng, thần sắc hơi hơi trầm xuống.

“Vân Tiêu phủ chủ, theo tra Hạo Thiên môn đánh chết Tiên Đạo liên minh mấy trăm người, đoạt đi rồi Vu Huyết Ma bảo tàng, ta lần này đến chính là đến tập nã Hạo Thiên môn, chứ vị đạo hữu còn thỉnh tới trước một bên, chờ ta tập nã Hạo Thiên môn, tái cùng chứ vị đạo hữu ôn chuyện một phen.” Tương Quang hơi hơi nói, ý tứ đã muốn rất rõ ràng, hẳn đến tập nã Hạo Thiên môn trung nhân, hy vọng Tam Tiêu cùng Xích Tùng Tử bọn người không cản nhúng tay, về phần đối mặt Tam Tiêu tiên tử, này Tương Quang vẫn là cần

khách khách khí tức giận, Tam Tiêu đều là phủ chủ, chúng ta này nhất phủ nơi, còn hơn hẳn lớn rất nhiều, mặc dù là quân không đến Thanh Hoa thành, chỉ cũng không phải hẳn có thể đắc tội.

“Tương Quang thành chủ, đây chính là hiểu lầm, chúng ta Hạo Thiên môn cũng không có đánh chết Tiên Đạo liên minh trung nhân, cũng không có cướp được cái gì Vu Huyết Ma bảo tàng, này hoàn toàn chính là vu oan giá họa.” Hỏa Vân Thượng Nhân tiến lên nói, chuyện này La Nguyên tự mình trải qua, biết sự tình toàn bộ tiền căn hậu quả, tự nhiên là biết đạo sao lại thế này.

“Là hiểu lầm cũng không có thể đủ Hạo Thiên môn trung nhân định đoạt a, Hỏa Vân Thượng Nhân, ta và người sư phụ Hạo Thiên Đại Đế cũng còn có một chút giao tình, này Ngọc Hư sơn đều là ta tặng cùng Hạo Thiên môn, cho nên hôm nay tới tập nã các người, ta cũng vậy bắt đắc dĩ, đây là quy củ, đánh chết Tiên Đạo liên minh trung nhân, chúng ta Tiên Đạo liên minh nhất định phải điều tra rõ ràng, thân là Thanh Hoa thành thành chủ, ta tự nhiên là không thể thiên vị Hạo Thiên môn, không tin người đại có thể hỏi hỏi Xích Tùng Tử đạo hữu cùng Vân Tiêu tiên tử, hỏi một chút đánh chết ta Tiên Đạo liên minh trung nhân là cái gì hậu quả, cho dù là hiểu lầm, cũng thỉnh Hạo Thiên môn toàn bộ cùng ta trở về điều tra rõ ràng mới được.” Tương Quang đối La Nguyên nói.

Lời này trung, Tương Quang tựa hồ vẫn là đối với Tam Tiêu tiên tử cùng Xích Tùng Tử, phủ Hoàng Long đạo nhân bọn người nói, này đánh chết Tiên Đạo liên minh trung nhân, hẳn thân là Thanh Hoa thành thành chủ, tự nhiên là không thể buông tha, cho dù là Tam Tiêu tiên tử, Xích Tùng Tử, phủ Hoàng Long đạo nhân cũng quân không đến hẳn, cũng không có thể đủ nhúng tay.

“Tương Quang, người đây là nhất định phải khó xử Hạo Thiên môn sao?” Long Cát công chúa lạnh nhạt nói, người sáng suốt cũng biết, đánh chết Tiên Đạo liên minh trung nhân, loại chuyện này ở Tiên Ma giới có thể nói phải khả đại khả tiểu, không ai cố ý làm khó dễ người, kia tùy tiện đánh chết cũng có thể, hết thấy đều là dùng thực lực nói chuyện, khả là có người khó xử trong lời nói, đánh chết một cái Tiên Đạo liên minh trung nhân, chẳng sợ chính là một cái Địa tiên thực lực giả, kia cũng sẽ gặp đến cả Tiên Đạo liên minh đuổi giết.

“Long Cát công chúa, ta này không phải làm khó, là giải quyết việc chung.” Tương Quang hồ hững nói.

Vân Tiêu tiên tử, Quỳnh Tiêu tiên tử, Bích Tiêu tiên tử ba người, Xích Tùng Tử, phủ Hoàng Long đạo nhân đám người cũng là thần sắc trầm xuống, không nghĩ tới này Tương Quang hôm nay là một chút mặt mũi cũng không cho bọn hắn, bọn hắn đều là đã sớm thành tinh nhiệm vụ, nhìn thấy Tương Quang như thế thực hiện, tựa hồ cũng là đoán ra nhất những thứ gì đến, phỏng chừng này Tương Quang mục tiêu cũng là hỗn độn ngọc.

“Cho dù là đánh chết Tiên Đạo liên minh trung vài người, cũng không có gì đi, Tương Quang, người thật đúng là thật lớn uy phong.” Kim Quang Tiên lạnh nhạt nói một tiếng, thân là Phật giới nhân, Kim Quang Tiên tự nhiên là không lo lắng Tiên Đạo liên minh.

—o0o—

1170. Chương 982: Hạo Thiên Môn Sính Uy (2)

“Nguyên lai là Kim Quang Tiên đạo hữu a, các người Phật giới chẳng lẽ cũng muốn nhúng tay chuyện của chúng ta sao, vẫn là lo lắng rõ ràng thật là tốt đi.” Tương Quang đối Kim Quang Tiên nhưng thật ra không sợ chút nào, ở trên thực lực, hắn cũng không sợ Kim Quang Tiên. Hơn nữa Kim Quang Tiên tuyến nam chính là Phật giới người, cũng không dám đối Tiên Đạo liên minh động thủ, này ở giữa còn có rất nhiều vi diệu vấn đề ở bên trong.

“Hảo, hảo,, thật sự là hảo, ta đồ muốn nhìn người muốn thế nào một cái giải quyết việc chung.” Long Cát công chúa cười lạnh một tiếng sau, liền tiếp hô lên ba chữ tốt, hai mắt đã muốn là đã tràn ngập hàn ý.

“Long Cát công chúa, chẳng lẽ người yếu nhúng tay này Hạo Thiên môn trung chuyện tình?” Mấy hơi hơi nói, này Long Cát công chúa ở, hắn cũng không dám rất đắc tội, không sợ dù sao Long Cát công chúa sau lưng Dao Trì Kim Mẫu không phải hẳn có thể đắc tội được nổi.

“Không phải nhúng tay Hạo Thiên môn trung chuyện tình, mà là Hạo Thiên môn vốn chính là cùng ta có quan, người muốn điều gì, để lại mã lại đây đi.” Long Cát công chúa một tiếng quát lạnh thanh dựng lên, cả người hơi thở khuếch tán, Đại La Kim Tiên hậu kỳ hơi thở tràn ngập, sát ý nổi lên.

“Long Cát công chúa sao, người ngăn trở Tiên Đạo liên minh, ta cũng chỉ có không khách khí, phỏng chừng Dao Trì Kim Mẫu cũng sẽ không trách móc cho ta.” Tới lúc này sao, Tương Quang cũng vô pháp quay đầu lại, khẽ nhát tay một cái ý bảo, bên người nhất thời có sáu Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi thực lực giả vây quanh ở Long Cát công chúa bên người.

Lần này Tương Quang tiến đến, cả Thanh Hoa thành trung Tiên Đạo liên minh trung thực lực chủ yếu là tiền bộ mang đến, bình thường thiên binh thiên tướng ngũ vạn, những điều này là do Tiên Đạo liên minh trung vật hi sinh, đều là Địa tiên thực lực, cao nhất cũng là Thiên tiên mà thôi, La Thiên thượng tiên có mấy trăm người, mà Đại La Kim Tiên có gần năm mươi cái, trong đó Đại La Kim Tiên trung kỳ mười lăm người, Đại La Kim Tiên hậu kỳ trừ bỏ Tương Quang ở ngoài, cũng còn có một.

Sáu Đại La Kim Tiên trung kỳ vây quanh Long Cát công chúa, nhất thời Tam Tiêu tiên tử trên mặt dị thường nan thoạt nhìn, nói cái gì các nàng cùng Long Cát công chúa cũng là có sở giao tình, vẫn là giao tình sâu.

Quỳnh Tiêu sắc mặt trầm xuống, nói : “Tương Quang, người đây là cái gì ý tứ, chẳng lẽ không đem chúng ta để ở trong mắt có thể nào.”

“Quỳnh Tiêu tiên tử, ta biết thực lực của người so với ta cường, lại là phủ chủ, người có thể đối với ta động thủ, thậm chí là đem ta đánh chết, chính là đây là Thanh Hoa thành, giống như không phải Quỳnh Tiêu tiên tử địa bàn đi, ta đây là giải quyết việc chung, Quỳnh Tiêu tiên tử yếu nhúng tay ngăn trở, chẳng lẽ không sợ hậu quả sao?” Tương Quang xem như bất cứ giá nào, thần nhiên đối Quỳnh Tiêu tiên tử nói.

“Quỳnh Tiêu tỷ tỷ, đa tạ hảo ý, này vài người ta còn không để ở trong mắt.” Long Cát công chúa cảm kích nhìn Quỳnh Tiêu liếc mắt một cái, loại này thời điểm có thể giúp nàng, kia mới là chân chính giao tình.

“Muội muội, người...” Quỳnh Tiêu khe khẽ thở dài, cảm tức Tương Quang, nếu không người bị Thiên Đình sở hạt, hẳn như thế nào sẽ để ý một cái nho nhỏ Tương Quang, đều là chết tiệt...nọ phong thần kiếp.

“Tương Quang, chẳng lẽ người cho là liền này sáu có thể đủ đối phó ta sao?” Long Cát công chúa thần sắc sừng sốt, hơi hơi đối Tương Quang nói.

“Long Cát công chúa, chúng ta này cũng không phải là đối phó người, chính là hy vọng tổ chức công chúa nhúng tay ta giải quyết việc chung mà thôi.” Tương Quang thần nhiên nói, sáu Đại La Kim Tiên trung kỳ thực lực, Tương Quang phỏng chừng cũng đủ là vây khốn Long Cát công chúa.

“Tương Quang thành chủ, người đây là cái gì ý tứ.” Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên, Truy Nguyệt Đạo Nhân Tần Linh, La Sát Tiên Tử Trình Anh ba người cũng nhin không được, sôi nổi tiến lên quát, đối phó Long Cát công chúa, bọn hắn tự nhiên là không thể không quản, này ba mươi năm trung, nhìn thấy Long Cát công chúa là thật ở giúp Hạo Thiên môn, ba người cũng nhận rồi Long Cát công chúa, đang nói Long Cát công chúa chính là sư phụ nữ nhân, bọn hắn cũng không có thể mặc kệ.

“La Nguyên, các người ba người lui ra, sáu người này nhi mà thôi, ta còn không để ở trong mắt.” Long Cát công chúa đối ba người một đạo quát nhẹ, trong tay pháp quyết không sai đồng thời bắt đầu biến hóa, trong mắt một mảnh lãnh ý tràn ngập.

“Sư huynh, sư tỷ, làm cho Long Cát công chúa động thủ là tốt rồi.” Cũng vào lúc này, một đạo thần niệm truyền âm ở La Nguyên ba người trong tai nói, đúng là Nhạc Thành thanh âm của.

Long Cát công chúa trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân hàn ý trải rộng trung, trong tay hàng vạn hàng nghìn quang hoa nháy mắt liên nổ rộ mở ra.

“Cẩn thận.” Vây quanh Long Cát công chúa sáu người thật không ngờ Long Cát công chúa hội thật sự động thủ đứng lên, sáu người cơ hồ là cùng trong lúc nhất thời thân hình bạo lui, quanh thân nổ lên một đạo hộ thân cương vây.

Hàng vạn hàng nghìn quang hoa trung, một đạo châm mũi nhọn xé rách không gian, lấy một loại mắt thường không thể thấy được tốc độ nháy mắt tới một cái Đại La Kim Tiên trung kỳ hán tử trước người cương vẩy thượng.

“Ca ca!” Cương vẩy thoát phá, châm mũi nhọn cơ hồ là tiến quân thần tốc, nháy mắt liền đâm vào hán tử kia thân thể trong vòng.

“Thu.” Long Cát công chúa trong tay thủ ấn vừa thu lại, mắt thường có thể thấy được châm mũi nhọn nháy mắt về tới trong tay, mà hán tử kia thân hình nháy mắt liền uể oải lên, quanh thân quang hoa biến mất, cả người trực tiếp điệu ở trên mặt đất.

“Ai dám suồng sã, vậy thử xem ta đây Càn Khôn Châm uy lực, mặc dù là nếu không các ngươi mệnh, nhưng là một thân pháp lực thông từ nay về sau biến mất, đây là kết cục.” Long Cát công chúa trong tay xuất hiện một cây hai tác lớn lên kim quang Thần Châm.

“Là Càn Khôn Châm.” Còn lại năm người nhất thời biến sắc, Càn Khôn Châm bảo vật như vậy bọn hán tử nhiên nghe nói qua, trong người pháp lực hoàn toàn không có, một thân tu vi hủy hoại trong chốc lát, này đối với này đó Đại La Kim Tiên mà nói còn hơn chết đi còn muốn tàn nhẫn.

Tương Quang lúc này sắc mặt cũng là có đó khó coi, không nghĩ tới Long Cát công chúa thật sự chính là sẽ ra tay, Càn Khôn Châm tự nhiên hán cũng là cảm thấy e ngại, cái này đồ là có chút phiền phức.

“Hảo một cái Long Cát công chúa, chúng ta đối với người tốt ngôn khuyên bảo, người lại đối với ta Tiên Đạo liên minh động thủ, ta đây cũng không khách khí.” Tương Quang lạnh nhạt nói một tiếng, ánh mắt ý bảo, bên người một cái Đại La Kim Tiên hậu kỳ cường giả thân ảnh nhất tưng như tia chớp tới Long Cát công chúa trước người.

“Khiến cho ta Tiên Thiên Đạo đến hội hội Long Cát công chúa Càn Khôn Châm đi.” Này Đại La Kim Tiên hậu kỳ cường giả cũng khách khí, trong tay pháp quyết nháy mắt nhất đại, trên không trung nháy mắt cũng một cái hơn một ngàn thước lớn nhỏ màu xanh quyền ấn oanh kích hướng về phía Long Cát công chúa, Long Cát công chúa quanh thân chỗ liễu không gian nhất thời bị này thật lớn quyền ấn oanh kích vạn vẹo liễu không gian.

“Hừ, Tiên Thiên Đạo, người còn không phải ta đối thủ.” Long Cát công chúa một đạo khê kêu, trong tay Càn Khôn Châm lại vung, quanh thân quang hoa đại phóng, mấy ngàn thước trong vòng kim quang rạng rỡ.

“Xuy xuy!” Trên không trung mọi người nhìn thấy quyền ấn cùng châm mũi nhọn nhẹ nhàng vừa chạm vào, trong nháy mắt liền lại chia lìa mở ra, kia quyền ấn cùng châm mũi nhọn giao tiếp địa phương, dường như có đồ vật gì đó bị trạc phá bình thường, không gian âm âm thoát phá, dập dờn khởi không cùng gợn sóng.

Tiên Thiên Đạo thân thể chấn động, kia trong nháy mắt, chỉ cảm thấy chu trong cơ thể hơi thở đều cũng có đó rối loạn, trong lòng không khỏi âm thầm kinh hãi, hán ở Tiên Ma giới trung coi như là thiếu có danh tiếng, một thân tu vi thực lực ở Tương Quang dưới cũng kém không xa, lúc này cảm giác được này Long Cát công chúa thực lực, mới biết được gặp gỡ kinh địch.

“Hừ.” Không sai thì Long Cát công chúa hừ lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết sờ, kia Càn Khôn Châm giống như là dài quá ánh mắt bình thường, nháy mắt sẽ thấy thứ thứ phá hư không, ven đường xuyên thấu xem không gian không có bị bảm một tia tiếng gió, vô thanh vô tức bình thường xuyên thấu không gian đi ra Tiên Thiên Đạo trước người, chu trống không không gian sóng gợn khuấy động mà khai, một loạt sắp xếp không gian sóng gợn hóa thành gợn sóng kích tán.

“Vạn sơn đỉnh.” Tiên Thiên Đạo thần sắc trầm xuống, này Càn Khôn Châm uy lực hán kiến thức qua, chút không dám khinh thường, trong tay pháp quyết ở đồng thời biến hóa đánh ra, trong tay xoay quanh ra một cái thật lớn đại đỉnh, đồng thời tay phải đột nhiên thân đi ra, tùy ý chụp tới, xu thế này đại đỉnh trung nháy mắt xuất hiện một tòa núi lớn, bàn tay to vừa nhấc, một tòa núi lớn nháy mắt liền oanh kích hướng về phía Long Cát công chúa mà đi.

“Tứ Hải Bình.” Long Cát công chúa trong miệng một tiếng khê kêu, đồng thời, bàn tay trắng nõn hơi hơi nâng lên, nhẹ nhàng mà vút, một cái màu trắng bình ngọc cũng xuất hiện ở trên không trung, này màu

trắng bình ngọc hóa thành mây trăm dặm lớn nhỏ, dập dờn nghênh hướng về phía kia hạ xuống cự sơn.

“Xuy!” một tiếng, này một tòa núi lớn cũng tiến nhập kia bình ngọc trung không thấy.

Thật lớn sơn thể âm âm trong lúc đó nện ở kia bình ngọc trong vòng, kia bình ngọc dường như một cái không đáy trống rỗng dường như, lại có thể sinh sôi địa đem Tiên Thiên Đạo nện xuống núi lớn nuốt sống hơn phân nửa. Chung quanh mọi người đã sớm lui ra mấy nghìn dặm, nhìn thấy Long Cát công chúa trong tay tiên khí, đều là lộ ra sợ hãi than vờ.

“Đi.” Không gian phía trên, kia Tiên Thiên Đạo hét lớn một tiếng bên trong, trong miệng một tiếng thét dài mặc không liệt vãn, chỉ thấy kia vạn sơn đỉnh nháy mắt bay ra hơn mười tòa núi lớn đến, mỗi một tòa núi lớn đều cũng có phạm vi hơn mười dặm lớn nhỏ, điên cuồng thổi quét xuống, Đại La Kim Tiên bị tạt đến, cũng muốn trở thành bánh thịt.

Long Cát công chúa thần sắc trầm xuống, Càn Khôn Châm nháy mắt thu hồi, mà pháp quyết đánh ra chính là, cũng chu Thiên Yêu khí phóng lên cao, một cái khổng lồ mãnh thú theo Tứ Hải Bình trung nhất nhảy dựng lên.

“Gào khóc!” Trong lúc đó này mãnh thú thân hình ước chừng là có thêm vạn thước to lớn, bộ dáng dữ tợn vạn phần, thần sắc sắc bén, trong miệng rít gào không dứt, thân thể cao lớn run lên, thân hình âm âm trong lúc đó cắn nát thật lớn ngọn núi, liên miên thượng vạn thước, giống như một cái uốn lượn gập ghềnh thật lớn thần long, xoay quanh lại phá hủy sổ tòa núi lớn.

“Thần kinh thực lực lại cường a, Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ.” Tam Tiêu tiên tử cùng Xích Tùng Tử đám người thần sắc đều cũng có đó biến hóa, đặc biệt Xích Tùng Tử, phủ Hoàng Long đạo nhân đám người, cho dù là bọn hắn ra tay, nếu đối mặt Long Cát công chúa cùng này thần kinh liên thủ trong lời nói, bọn hắn phỏng chừng đều rất khó thủ thắng, điều kiện tiên quyết là bọn hắn không để ra cuối cùng đích thủ đoạn.

Kia Tiên Thiên Đạo trong miệng một tiếng hừ lạnh, sắc mặt nghiêm túc tới cực điểm, chìa đi tay phải năm ngón tay đột nhiên co rút lại, pháp quyết lại đánh ra, trên không trung vạn sơn đỉnh tốc độ không giảm phần tăng, lập tức tạt hướng về phía kia khổng lồ thần kinh, vạn sơn đỉnh biến hóa trung hóa thành thượng tam vạn thước lớn nhỏ, tràn ngập cơ hồ cả thiên địa, thẳng dục đi cái càn khôn, trực tiếp bao trùm tạt hướng về phía thần kinh mà đi.

“Gào khóc!” Chỉ thấy này khổng lồ thần kinh rít gào không dứt, lúc này trên người khí thể rồi đột nhiên trong lúc đó trương lên mấy lần, thân hình cũng là tăng vọt, cả thân hình hóa thành thượng tứ vạn thước lớn nhỏ, thân thể cao lớn đều biến mơ hồ đứng lên, tựa hồ đã muốn chiếm cứ cả không gian, đè ép chung quanh không gian tắc tắc sụp đổ vỡ tan.

Mà loại khí thể này vận dụng, cũng thể hiện ra thần kinh ở đạo lĩnh ngộ thượng cũng có bất phàm thực lực, liên tiếp tiếng gầm gừ trung đều cũng có lĩnh ngộ đạo ở bên trong, thanh âm xuyên thấu nghìn vạn dặm.

“Thình thịch thình thịch thình thịch!” Liên tiếp tiếng bạo liệt kinh thiên động địa bàn vang lên, trên không trung khổng lồ nứt toác nở rộ ra chói mắt quang hoa, trên trăm lý không gian sụp đổ đã trở thành hư không, lập tức một lát mới khôi phục trở về.

Mà vào lúc này, chỉ thấy kia khổng lồ vạn sơn đỉnh theo giữa không trung hung hăng đánh bay, đồng thời nháy mắt hóa thành một vài thước lớn nhỏ đỉnh, mà thần kinh thân hình cũng là nháy mắt biến hóa, cũng đã trở thành một cái hắc y đại hán tới Long Cát công chúa bên người, nhìn ra được hắc y đại hán sắc mặt có chút tái nhợt.

“Phụt...!” Một tiếng, Tiên Thiên Đạo đã muốn ngấu máu tươi phun ra, một kích này đối kháng đã muốn là làm cho hắn đã bị thương nặng.

“Long Cát công chúa yếu nhúng tay, ta đây liền không khách khí.” Nhưng vào lúc này, chỉ thấy kia Tương Quang thần sắc trầm xuống trong lúc đó, trong tay tựa hồ là sớm đã có sẵn chuẩn bị, nâng tay ý bảo trung, lúc trước vây quanh Long Cát công chúa còn lại năm Đại La Kim Tiên trung kỳ cùng mặt khác chín Đại La Kim Tiên trung kỳ thực lực giả đều tự là trong tay pháp quyết đánh ra, mười bốn kiện tiên khí đều là công kích hướng về phía Long Cát công chúa mà đi.

đã bị khuất nhục, Tam Tiêu, Xích Tùng Tử, Kim Quang Tiên, những người này đều bị ở khi nhục này Hạo Thiên môn.

Hiện tại Lang Lễ đột phá, thực lực của chính mình cũng có sở đề cao, không thể nhịn được nữa là lúc, vậy không cần nhịn nữa, nếu Hạo Thiên Đại Đế ở, những người này lại làm sao dám tề tụ Hạo Thiên môn.

Mắt thấy Tương Quang tổng số vạn thiên binh thiên tướng, Nhạc Thành trong mắt tinh quang nhấp nháy, ngẩng đầu hướng lên trên nhìn nhìn cao thiên, nhưng thấy đầy trời trời cao, trống trải vô ngần, trên chín tầng trời, một cổ gió mát đảo qua, ánh mắt trong lúc đó nhất thời khinh tặc, liền ở trong nháy mắt lại giãn ra. Trên mặt hiện lên một tia Âm Lệ tươi cười.

“Gào khóc!” Nhạc Thành nháy mắt đón đầu thét dài, quanh thân bố khởi Kim Long áo giáp, trong miệng âm ba xuyên thấu ở tại trong hư không, thẳng tảo không gian sụp đổ, này một đạo hét lớn, Nhạc Thành thi triển Long Khiếu Cửu Thiên trung âm ba công kích.

Nhìn thấy Nhạc Thành Kim Long thân thể, Xích Tùng Tử đám người cũng là có đó kinh ngạc, nếu là nhìn không ra đây là cái gì pháp bảo.

“Mọi người nghe kỹ cho ta, không thể làm chung nhân thỉnh thối lui đến bên trái, người khác giết không tha, hôm nay, ta Hạo Thiên môn lúc này thề, khi nhục ta Hạo Thiên môn giả, ta gấp trăm lần còn chi.” Nhạc Thành thân ảnh xuyên thấu không gian, khuấy động mấy vạn dặm ở ngoài, trên bầu trời giống như sấm sét cuộn cuộn mà qua.

“Khi nhục ta Hạo Thiên môn giả, ta gấp trăm lần còn chi.”

“Khi nhục ta Hạo Thiên môn giả, ta gấp trăm lần còn chi.”

“Khi nhục ta Hạo Thiên môn giả, ta gấp trăm lần còn chi.” Lang Lễ ngẩng đầu thét dài, Hoàng Ma tán nhân tùy theo, Thú Ma, Vạn Biến Thiên Ma, La Nguyên, còn có Hạo Thiên môn hơn một ngàn đệ tử nhất thời khơi dậy ngập trời sát ý, từng đạo điên cuồng gào thét nhập sóng thần bình thường bốc lên.

Như thế ngập trời sát ý, làm cho ngũ vạn thiên binh thiên tướng trong lòng cảm thấy nghi ngại mà sợ, tới đây linh hồn e ngại.

Kia ở Hạo Thiên môn trung nghỉ ngơi ba mươi năm ba mươi mấy người Đại La Kim Tiên tán tu cảm giác được này ngập trời sát ý, nhất thời ngã bên trái, mà Tam Tiêu tiên tử, Xích Tùng Tử, còn có Hàng Long Phục Hổ La Hán đám người đưa mắt nhìn nhau, lập tức cũng thân bắt do kỷ bình thường thối lui đến bên trái, .

“Các người muốn làm cái gì, chẳng lẽ dám cùng ta Tiên Đạo liên minh đối kháng có thể nào.” Cảm giác được này vô hình trung câu ý, chỉ Tương Quang vẫn là khắc chế, lập tức một đạo cười lạnh đối Nhạc Thành đám người quát.

“Khắc khắc.” Nhạc Thành ngênh thiên trường khiếu dựng lên, Âm Lệ tiếng cười làm cho Đại La Kim Tiên cũng đều là mao cốt tung nhiên, này tiếng cười đã rơi vào Hạo Thiên môn trung mọi người trong tai, cũng nhất thời sát ý càng sâu.

“Tương Quang, ngươi không phải yếu bầy trận đi, vậy trước thử xem ta trận pháp này đi.” Nhạc Thành thu hồi cười lạnh, ba đạo hào quang xuất hiện ở trong tay, đúng là lúc trước ở Huyền Thiên nội địa thượng chiếm được tam khối màu đen vòng tròn.

Theo ba đạo hào quang đánh ra sau, cả Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận bắt đầu nổi lên biến hóa, khôn cùng núi non nháy mắt ở mọi người dưới thân khôn cùng kéo dài, bàng bạc cuộn cuộn hơi thở, khoảng cách trong lúc đó thối quết mà qua, tựa hồ là muốn cắn đoạn thiên địa trong lúc đó hết thấy dao động, khủng bố tới cực hạn quỷ dị long liễu long, đem cả Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận bên trong cuồng bạo linh lực cơ hồ toàn bộ chứng không, không gian phía trên kia không hiểu dao động khổng lồ ý thức giống như mất đi mục tiêu, điên cuồng cuộn cuộn chạy chồm.

“Này hình như là Chân Vũ Đại Đế Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận a, như thế nào ở trong này.” Lúc này, Xích Tùng Tử, Hoàng Long đạo nhân, Tam Tiêu tiên tử, tự liên Long Cát công chúa bọn người là sắc mặt đại biến.

“Khi nhục ta Hạo Thiên môn giả, ta gấp trăm lần còn chi.” Nhạc Thành trong miệng kêu to một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, năm ngón tay đột nhiên mở ra, xoay chuyển trong lúc đó, trong lúc đó Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trong vòng không gian nửa đường đạo trường hồng đan vào cùng sai, di cái thiên địa càn khôn, tựa hồ muốn tràn ngập cả khôn cùng núi non, không gian cái khe trung, khủng bố linh khí hóa thành một đám vực sâu hắc động, còn có sơn di địa chấn, cuồng phong gào thét.

“Phá trận, khoái cho ta phá trận.” Tương Quang sắc mặt tái nhợt, lúc này ngũ vạn thiên binh thiên tướng hoàn toàn đã bị vây ở này Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận bên trong.

“Hạo Thiên môn, Tiên Đạo liên minh sẽ không bỏ qua cho ngươi.” Tương Quang quát lạnh đứng lên, trong tay thủ ấn không ngừng biến hóa, một mảnh phiến kỳ di động không đứng lên, chỉ thấy phiến kỳ biến hóa, khoảng cách tiếng sấm nổ vang, trên chín tầng trời tựa hồ là có này thiểm điện lôi minh (sấm sét vang dội) yếu phá không xuống.

“A!” Từng đạo kêu thảm thiết chi tiếng vang lên, trên chín tầng trời, kia thiểm điện lôi minh (sấm sét vang dội) cũng bị cách trở bên ngoài, không gian dao động càng phát ra lợi hại, đại trận ánh sáng gian vặn vẹo sụp đổ, hắc động rít gào quay cuồng, khôn cùng cuồng bạo hơi thở nhất thời tranh cùng lóe ra, khủng bố lực lượng âm âm thù lặc xuống.

Ngũ vạn thiên binh thiên tướng bị nhốt trong trận, Nhạc Thành sát ý đại khí, ngập trời sát ý trung trong tay tái không lưu tình, vô số thiên binh bị hắc động cắn nuốt, có bị cự thạch âm âm tạp thành thịt tương, còn có ở cuồng phong trung hài cốt vô tồn.

Khủng bố lực lượng dời non lấp biển mây mưa thất thường, không gian âm âm thoát phá sau khôi phục, khôi phục sau lại thoát phá, lập tức tới thượng mấy vạn dặm ở ngoài, lực lượng này quả thực chính là ở hủy thiên diệt địa.

Tiên Đạo liên minh trung, vô số nhân tế nổi lên trong tay pháp bảo công kích ngăn cản, chính là tại đây hủy thiên diệt địa lực lượng trung, hết thấy đều là bóng, Đại La Kim Tiên một chút giả, không ai có thể may mắn thoát khỏi ngộ nạn.

“Vù vù!” Tiên Đạo liên minh trung, hơn mười người Đại La Kim Tiên sôi nổi tế khởi trong tay tiên khí, nháy mắt đó là hướng Nhạc Thành một người công kích mà lên.

Đại trận trung kiên cường tê nứt ra rồi một đạo không gian, hơn mười người Đại La Kim Tiên liên thủ một kích, uy lực có thể nghĩ, trong lúc nhất thời quang hoa đại tác phẩm, một cái một mình không gian nhất thời bao phủ hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

“Chỉ bằng các ngươi cũng muốn thương ta chủ nhân, muốn chết.” Lang Lễ rít gào một tiếng, bản thể nhanh chóng tăng vọt số tròn vạn thước hư ảnh, hư ảnh chia một con chi trước, thật lớn lợi trảo chậm rãi mở ra, che nhật nguyệt, ngăn đón không xuống. Lợi trảo trung, ngũ trảo mũi nhọn giống như đục xé rách không gian.

“Ầm ầm” một tiếng vang lớn, kia hư ảnh thật lớn lợi trảo tiền theo trời cao phía trên hung hăng áp chế xuống, nhất thời liền có một bàn bạc màu xanh không gian âm âm xuống, cả không gian đều đang run rẩy đứng lên.

“Vang ầm ầm...” Một tiếng rít gào, chấn động thiên địa, Lang Lễ vốn là dữ tợn bộ dáng lúc này thần sắc dữ tợn tới cực hạn, phía sau kia thật lớn hư ảnh, chi trước hung hăng liền vỗ vào kia hơn mười người Đại La Kim Tiên mạnh mẽ xé rách không gian phía trên, khổng lồ khôn cùng màu xanh cự trảo hào quang thông hiểu cửu thiên thập địa, cả Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận tựa hồ là ở một khắc này đều bị này một cỗ bàng đại tới cực điểm lực lượng giảo chớp lên không ngớt.

Không gian sụp đổ, hạ không núi non mấy vạn thước nháy mắt hóa thành tro tàn, trống rỗng hình thành một cái thật lớn hư không hắc động, hơn mười người Tiên Đạo liên minh trung Đại La Kim Tiên thân hình đảo ngược lui ra phía sau, mười mấy người khỏe miệng chảy ra máu tươi.

Lực lượng một người đối kháng hơn mười Đại La Kim Tiên, Xích Tùng Tử đám người sắc mặt đại biến, Tam Tiêu tiên tử cũng là khẽ cau mày.

“Chết tiệt, ta và ngươi không dễ yên.” Tương Quang hai mắt đỏ bừng, trong lòng câu ý cũng thành tức giận, nhìn thấy này vô số thiên binh thiên tướng bị đánh chết, trong lòng thảm thống vô cùng.

Trong tay pháp quyết biến hóa, Tương Quang một đạo máu tươi phun ở tại kia Thiên Lô kỳ phía trên, nhất thời tiếng sấm nổ mạnh tràn ngập, mà cùng lúc đó thời điểm, trên chín tầng trời đạo đạo Thiên Lô rất cục thì bị Thiên Lô kỳ thu hút mà đến, vô số Thiên Lô oanh kích hướng về phía Nhạc Thành mà đi, Tương Quang mục tiêu thứ nhất liền tiếp cận Nhạc Thành.

“Thiên Lô kỳ cũng không gì hơn cái này mà thôi.” Long Cát công chúa thả người dựng lên, vừa mới nghỉ ngơi một lát, cũng khôi phục một tia pháp lực, trong tay pháp quyết đánh ra, Vụ Lộ Càn Khôn Vồng nhất thời liền vỡ cho trên không trung.

“Xuy!” Cả Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận chu mọi người trên không nhất thời đã bị bao phủ ở Vụ Lộ Càn Khôn Vồng dưới, mặc cho Thiên Lô từng trận, cũng vô pháp suy giảm tới đến Hạo Thiên môn trung nhân.

Thiên Lô kỳ cũng là thuộc loại cao nhất tiên khí tiếp cận thần khí tình trạng, mà Vụ Lộ Càn Khôn Vồng cũng thần khí, hai người cùng chiến, Vụ Lộ Càn Khôn Vồng rõ ràng là chiếm cứ ưu thế.

Ở Long Cát công chúa pháp bảo trung, có hai kiện thần khí, tam kiện cao nhất tiên khí, này ở cả Tiên Ma giới trung, kia cũng là đại danh鼎鼎, bình thường Đại La Kim Tiên hậu kỳ cường giả cũng không có dám trên của nàng.

Này vài món pháp khí đối với người khác tới nói là rất khó có được, một món đồ thần khí nơi tay thường thường khiến cho nhân giới lăm, chính là Long Cát công chúa bất đồng, hẳn chính là Dao Trì Kim Mẫu nữ nhân, Dao Trì Kim Mẫu, ở cả Tiên Ma giới địa vị, kia cũng là chỉ tại Nguyên Thủy Thiên Tôn như vậy cao nhất cường giả dưới một tia, điểm ấy gia sản tự nhiên là chút lòng thành.

“Hừ, Thiên Lô kỳ quả thật không gì hơn cái này.” Hoàng Ma tán nhân ti không chút khách khí, cười lạnh một tiếng trong tay Hiên Viên kiếm nháy mắt xé rách không gian, một đạo thật lớn kiếm quang xuyên thấu không gian mang theo ngập trời cự lực liền bổ vào kia Thiên Lô kỳ phía trên.

“Hừ...”

“Phụt...!” Liền tục hướng lui về phía sau mấy bước, Tương Quang trong miệng đột nhiên phun ra một ngụm tiên huyết, sắc mặt phút chốc trong lúc đó trở nên tái nhợt vô cùng, dường như thảng sái thiên lý được gió lạnh, toàn không có chút máu, trong tay không được chấn động, run không ngớt, cơ hồ liền tiếp Thiên Lô kỳ đều lấy không xong. Thân thể quanh mình, tuôn ra pháp lực mọi nơi cuộn cuộn, dường như cỡi dây cương con ngựa hoang, chạy chồm rít gào, chấn hư không ong ong chấn động, mà lúc này ở trên không trung thượng vạn thước Thiên Lô kỳ xác thực cũng từ giữa bị Hiên Viên kiếm chém thành hai nửa.

“Của ta Thiên Lô kỳ.” Tương Quang sắc mặt trắng bệch vô cùng, này Thiên Lô kỳ khả là của hắn vận mệnh tử, lúc này cũng bị Hoàng Ma tán nhân một kiếm chém thành cùng hai nửa, loại này đau lòng có thể nghĩ, Thiên Lô kỳ khả là của hắn bốn mạng tiên khí a.

“Nhạc Thành đạo hữu, thỉnh thu tay lại như thế nào.” Nhìn thấy đã muốn là có thêm thượng vạn thiên binh rơi xuống, Vân Tiêu tiên tử trong lòng không đành lòng, dẫn mở miệng trước xuất đạo, hẳn cũng là Tiên Đạo liên minh người trung gian, này nếu không ngăn cản trong lời nói, cũng là không thể nào nói nổi.

“Nhạc Thành đạo hữu, dừng tay đi, có việc chậm rãi nói là tốt rồi.” Xích Tùng Tử cũng chỉ hảo mở miệng nói, Tương Quang cùng hẳn là không có quan hệ gì, nhưng là chính hẳn tốt xấu cũng là Tiên Đạo liên minh nhân, nếu không mở miệng khuyên can, này đối hẳn sư phó Nguyên Thủy Thiên Tôn hàng đầu đều cũng có sở ảnh hưởng.

“Ai, A di đà phật, Nhạc Thành đạo hữu còn xin dừng tay đi, làm gì nhiều tạo giết chóc.” Hàng Long La Hán thanh âm của xuyên thấu đại trận vang lên.

“Ha ha ha ha. Buồn cười cực kỳ, vừa mới Tương Quang sẽ đối ta Hạo Thiên môn động thủ, các ngươi như thế nào không mở miệng, hiện tại mở miệng, không chê đã quá muộn sao?” Nhạc Thành cười lạnh tới, trong tay pháp quyết lại nhất dẫn, Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận tăng lớn công kích, trong lúc nhất thời trời sụp đất nứt, lại là hơn một ngàn thiên binh mệnh tang trong đó.

Lúc này, liền mấy vạn dặm ở ngoài, là mười trên trăm cường giả, vốn là tưởng đến xem là ai ở đột phá tới rồi chúc mừng, nhìn thấy phía trước đầy trời giết chóc, mọi người đều hít vào một hơi, sôi nổi trầm ở trên hư không không dám tiến lên nửa bước.

“Nhạc Thành đạo hữu, người nếu không dừng tay, ta không muốn ra tay.” Vân Tiêu tiên tử bất đắc dĩ nói, hẳn vốn là trong lòng thiện lương, nhìn thấy một màn này, cũng là nhìn không được.

“Nhạc Thành đạo hữu, này Tương Quang tuy rằng không là cái gì hảo hảo, nhưng là hôm nay binh chính là vô tội, người vẫn là dừng tay đi, bản đạo phải tương đối với người ra tay a.” Hoàng Long đạo nhân thần nhiên nói.

“Ha ha ha ha cấp!” Nhạc Thành một đạo cười dài, trong tay pháp quyết cũng vừa thu lại, nhất thời Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận đại trận lú lo mà chỉ, chu không trung cũng kia khí huyết sát thật lâu không tiêu tan.

Không phải Nhạc Thành trong lòng e ngại, mà là Nhạc Thành cũng không có tính toán đối này thiên binh thiên tướng động thủ, thực lực quá thấp, đánh chết cũng không hữu dụng, khởi động Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận đối với chính mình tiêu hao cũng không thiếu, Nhạc Thành biết chính mình ở thi triển Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trong lời nói, tự cũng muốn tiêu hao hầu như không còn.

“Vân Tiêu tiên tử, Quỳnh Tiêu tiên tử, Bích Tiêu tiên tử các người ba vị chẳng lẽ cũng muốn đối với ta ra tay, chẳng lẽ nhìn hôm nay là ai ở khi nhục ta Hạo Thiên môn sao?” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Tam Tiêu, theo ngay từ đầu xưng hô tiên trưởng, Nhạc Thành đã muốn là đối tiên tử, trong đó đại biểu, thì phải là Nhạc Thành lúc này cũng không sợ này Tam Tiêu, nhưng là cũng không tương trêu chọc đến này Tam Tiêu.

Tam Tiêu thực lực, Nhạc Thành rất rõ ràng, biến hóa thần thông bên trong, Nhạc Thành thẳng tới là có thể suy diễn ra này Tam Tiêu cụ thể thực lực đến, Tam Tiêu thực lực cho dù là Lang Lễ hiện tại cũng không pháp so sánh với.

Chính là, có bảo mệnh đích thủ đoạn, Nhạc Thành mới không ủy kỵ, lúc này đây, Nhạc Thành cũng không tính toán nhện nữa, nhất định phải đánh tới có người sợ hãi, kia về sau sẽ không có người đến Hạo Thiên môn tùy ý làm bậy.

“Nhạc Thành đạo hữu, chỉ cần người không lớn khai giết chóc, chuyện khác chúng ta Tam tỷ muội sẽ không xuất thủ.” Quỳnh Tiêu tiên tử nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, Nhạc Thành rõ ràng chính là La Thiên thượng tiên trung kỳ thực lực mà thôi, chính là khí tức trên thân, mỗi nàng đều cũng có đó nhìn không thấu, mà Nhạc Thành này cả người sát ý, cũng là mỗi nàng không khỏi là nhiều chú ý vài lần.

“Vậy ta quá ba vị tiên tử.” Nhạc Thành thần nhiên nói, nếu là Tam Tiêu không tính toán rút đơn kiện sau, Nhạc Thành lúc này căn bản là không lo lắng gì người.

“Quỳnh Tiêu đạo hữu, người đây là cái gì ý tứ, Tiên Đạo liên minh thượng vạn nhân bị giết, người thế nhưng không ra tay, người bị quên, các người cũng là Tiên Đạo liên minh người.” Nghe được Quỳnh Tiêu tiên tử trong lời nói, Tương Quang nhất thời hai mắt có chút cảm tức Quỳnh Tiêu tiên tử.

“Tương Quang, đây là người gây tội thì phải chịu tội, người đừng quên thân phận của người, chúng ta làm cái gì, người có cùng tư cách nói ba đạo tứ.” Quỳnh Tiêu tiên tử một đạo hừ lạnh quát.

“Xích Tùng Tử đạo hữu, Hoàng Long đạo hữu, chẳng lẽ các người cũng trở mắt nhìn thấy Tiên Đạo liên minh mọi người bị đánh chết có thể nào.” Tương Quang xoay người nhìn thấy Xích Tùng Tử cùng Hoàng Long đạo nhân, biết chính mình một mình, đã muốn không phải Hạo Thiên môn đối thủ, nếu Hoàng Long đạo nhân cùng Xích Tùng Tử hỗ trợ, Hạo Thiên môn cho dù là có Lang Lễ đột phá, . Kia chính mình cũng còn có sức liều mạng, tới loại tình trạng này, hẳn đã muốn là càng phát ra đâm lao phải theo lao.

“Tương Quang đạo hữu, chúng ta sư huynh đệ mặc dù là Tiên Đạo liên minh trung nhân, chính là cũng không thuộc về Thiên Đình sở hạt, đây là người gây ra phiền toái, sẽ không muốn đẩy, đưa đến chúng ta thân lên đây.” Xích Tùng Tử hơi hơi nói.

“Hừ, hảo, hảo.” Tương Quang cười lạnh một tiếng, những người này hiển nhiên là sẽ không giúp chính mình, một đám cáo già, lại như thế nào hội tha chính mình xuống nước đâu.

“Chúng ta đi.” Tương Quang thần sắc vừa thu lại, lãnh thị Hạo Thiên môn nhất mọi người, dâm lao phải theo lao cũng còn hơn tìm cái chết vô nghĩa tới hảo, hiển nhiên chính mình hiện tại căn bản là không thể theo Hạo Thiên môn trên người gì tiện nghi.

“Đi, ta nói rồi cho người đi rồi sao.” Nhạc Thành hồ hững nói, làm cho này Tương Quang rời đi trong lời nói, Hạo Thiên môn vậy vĩnh viễn không ngày yên tĩnh, này Tương Quang tuyệt đối sẽ không bỏ qua Hạo Thiên môn, sẽ không bỏ qua chính mình, dĩ nhiên là tới phần này thượng, đánh chết xa còn hơn nói lỏng có mạnh hơn nhiều.

Nghe được Nhạc Thành trong lời nói, Tam Tiêu cùng Xích Tùng Tử bọn người là có chút trong lòng thất kinh, không tưởng đều Nhạc Thành sẽ có như thế tính toán, chẳng lẽ chặn đánh giết Tương Quang có thể nào, chính là đánh chết Tương Quang, kia mặt trên nhân thể nào cũng sẽ không bỏ qua Hạo Thiên môn.

“Người muốn làm cái gì, chẳng lẽ người còn dám giết ta có thể nào.” Tương Quang một đạo cười lạnh, đối Nhạc Thành, đối hiện tại Hạo Thiên môn, hẳn không lại là nghiêng rằng nghiêng lợi thống hận đứng lên, này Ngọc Hư sơn hay là hẳn địa bàn, chính là này Hạo Thiên môn, cũng hiện tại chút cũng không có đưa hẳn để ở trong mắt.

“Mọi người đều cho ta nghe, trừ bỏ Tương Quang ở ngoài, mọi người có thể đi rồi.” Nhạc Thành tiếp tục nói, chút không để ý đến Tương Quang.

Lúc này còn lại còn có này hơn ba vạn nhân nhất chúng thiên binh thiên tướng đưa mắt nhìn nhau, còn kinh hồn chưa định, nhưng cũng là không có dám rời đi nửa bước, Tương Quang còn tại, mặt khác nhiệt cũng không dám đi.

“Nhạc Thành đạo hữu, người còn muốn làm cái gì, này hết thủy đã muốn đủ liễu.” Nói chuyện xu thế kia Hàng Long La Hán, Hàng Long hai tay tạo thành chữ thập, trên mặt nhìn không ra nhiều lắm diễn cảm.

“Hàng Long La Hán muốn thể nào đâu, các người đi vắng Phật giới, đi vào Tiên Ma giới còn muốn quản Tiên Ma giới chuyện tình, chẳng lẽ Phật giới bên trong đã muốn là một mảnh thái bình có thể nào.” Nhạc Thành nhìn thấy này Hàng Long La Hán, nếu này Xích Tùng Tử cùng Hoàng Long đạo nhân yếu nhúng tay trong lời nói, Nhạc Thành thật đúng là không biết nên làm thế nào mới tốt, chính là này Hàng Long Phục Hổ La Hán yếu nhúng tay, Nhạc Thành không khỏi là một đạo cười lạnh, Phật giới nhân đến Tiên Ma giới tuy nói là bình thường, chính là tam giáo đối Phật giáo phải tính rất hiền lành, cho dù là Phật giới người ở Tiên Ma giới xảy ra chuyện gì, cũng mỗi có người hội quản, Phật giới cũng không dám trắng trợn phái người đến Tiên Ma giới báo thù.

“Nhạc Thành đạo hữu, hết thủy coi như xong đi, không cần tái diễn giết chóc.” Hàng Long La Hán tự nhiên là không biết Nhạc Thành ý nghĩ trong lòng.

“Xem ra Tây Phương Giáo cũng muốn nhúng tay, kia có bản lĩnh để lại mã lại đây hảo đến đây, ta chờ đây.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, Hàng Long Phục Hổ hai người cùng Kim Quang Tiên đều tới Hạo Thiên môn, chứng minh Tây Phương Giáo đối với chính mình hỗn độn ngọc cũng không có tâm tồn hảo ý đi, vậy không thể tự trách mình, đang cần một người giết gà dọa khỉ đâu.

“Thật cuồng tiểu tử, chẳng lẽ người tưởng đem người này nhỏ Hạo Thiên môn kéo vào chỗ vạn kiếp bất phục có thể nào.” Kim Quang Tiên lạnh nhạt nói một tiếng.

Nhìn thấy có người cùng Hạo Thiên môn có khúc mắc, Tương Quang trong lòng nhất thời mừng rỡ, cuối cùng chính mình không cần một mình đối kháng, nếu Hàng Long Phục Hổ hơn nữa Kim Quang Tiên ba người này nguyện ý ra tay trong lời nói, kia Lang Lễ cũng liền không có gì đáng sợ, Hàng Long Phục Hổ thực lực, kia cũng là không hề Xích Tùng Tử dưới nhiều ít.

“Kim Quang Tiên, người này nghiệt súc có tư cách gì hô to gọi nhỏ, Tiệt Giáo phản đồ mà thôi.” Nhạc Thành thần nhiên nói, Kim Quang Tiên góc ngách, Nhạc Thành cũng nhất thanh nhị sở.

“Người, tiểu tử lớn mặt.” Kim Quang Tiên nổi giận dựng lên, này chính là của hắn chỗ đau, lúc trước hắn chính là Thông Thiên giáo chủ đồ đệ, chính là bị Từ Hàng đạo nhân thu phục lúc sau đi ra Phật giới bên trong, cho nên phải một cái phản đồ tên, hắn ghét nhất bị đúng là người khác như vậy gọi hắn, này không thể nghi ngờ chính là của hắn chỗ đau.

Chỉ thấy Kim Quang Tiên thả người dựng lên thời điểm, người ở giữa không trung, nháy mắt thân hình cũng hóa thành một con có vài trăm thước lớn nhỏ khổng lồ Kim Mao Hồng, bộ dáng giống hổ, lưng giống sư, toàn thân màu vàng lông dựng đứng lên.

“Rống rống!” Kim Mao Hồng một tiếng rống to sau, thân hình xé rách không gian, một đường không gian hoàn toàn phá thành mảnh nhỏ, Kim Quang Tiên đối Nhạc Thành sát khí nổi lên, nửa điểm cũng không che lấp, thân hình lóe ra trong lúc đó, không khỏi phân trần, lập tức mở ra bốn máu mồm to nuốt hường về phía Nhạc Thành mà đi, bốn máu mồm to sở hường chi hường, hư không nổ tung.

“Kim Mao Hồng, người này là muốn chết.” Lang Lễ một tiếng rít gào, sắc bén bá đạo yêu khí thuận thêm tinh đầu ngập trời ngưng tụ, quanh thân yêu khí mãnh liệt quay cuồng, từng đợt từng đợt hường ra phía ngoài bay lộn tràn đầy, khổng lồ vô cùng áp khí tràn ngập khuấy động, áp bách bốn phía hư không sôi nổi thoát phá mở ra, Lang Lễ phía sau một đạo khổng lồ hư ảnh lại xuất hiện, hư ảnh phía trên, bàng bạc yêu khí bốn phía, theo Lang Lễ chỉ trước hung hăng nhất trảo lăng thiên chém ra, không gian chỉ thấy bị Lang Lễ xé mở một cái ngân hà bàn không gian cái khe.

“Rống rống!” Kim Quang Tiên bản thể Kim Mao Hồng nổi giận dưới chính là thật không ngờ Nhạc Thành bên người còn có một Lang Lễ như vậy siêu cấp cường giả ở tại, rít gào một tiếng yếu lui đã muốn là không còn kịp rồi, vùng núi thuận năm cũng là bạo tăng tới rồi thượng vạn thước, nghênh Thiên Nhất trảo cũng nghênh liễu thượng khứ.

“Thình thịch oành!” Sấm sét từng trận bên trong, trên không trung thượng vạn thước không gian trực tiếp hóa thành hư không hỗn loạn.

Mà lúc này Lang Lễ nhất trảo mất thường có thể thấy được trực tiếp là âm âm trầm vào Kim Mao Hồng thân thể. Kia Kim Mao Hồng nhất trảo tác dứt từng khúc liệt, nhất thời một đạo huyết quang tận trời, một cổ huyết tinh khí bốn phía mà ra, đầy trời huyết vũ đổ xuống, thực lực thấp mọi người ở không được chấn động!

Bầu trời trên cao, tiếng sấm không ngừng, đầy trời huyết vũ mưa to mà rơi, màu đỏ tươi sắc một mảnh, huyết khí dày đặc.

“Rống rống!” Kim Mao Hồng lại rít gào một tiếng, Lang Lễ nhất trảo trực tiếp phá hủy hấn một con chân, sau đó sinh sôi đem hấn ngũ tạng lục phủ toàn bộ chấn thành dập nát.

“Dừng tay.” Hàng Long Phục Hổ La Hán hai người nhất thời đại biến, này Kim Quang Tiên chính là phật bà vật để cười, hai người nhất thời sắc mặt đại biến, quanh thân phật quang quay cuồng, quang hoa lượn vòng, kim quang chói mắt, phật quang Thất Thái, hai người nháy mắt liền đánh về phía một mỗi ngày càng.

“Ha ha ha, Lang Lễ, giết cho ta kia Kim Mao Hồng, ta giúp người chống đỡ này hai cái.” Hoàng Ma tán nhân e sợ cho không có cơ hội xuất thủ, thân ảnh nháy mắt biến mất tại nguyên chỗ.

Làm Hoàng Ma tán nhân thân ảnh lại xuất hiện thời điểm, quanh thân ngập trời ma khí nổi lên, dâng ma khí, theo Hoàng Ma tán nhân đi trước một kiếm nơi tay càng thêm là đạt tới một cái nghe rợn cả người tình trạng, phô thiên cái địa, nhét đầy càn khôn, mặc cho ma khí ngập trời, Hoàng Ma tán nhân trong tay Hiên Viên kiếm hung hăng một kiếm đánh xuống.

“Ti ti!” Chu không bên trong không gian sụp đổ hóa thành hư vô, ma khí đạo đạo, kiếm quang xé rách thiên địa bình thường họa xuất một cái phá ngân hà ngăn cản tại Hàng Long Phục Hổ La Hán trước người.

“Không xong!” Hàng Long Phục Hổ La Hán đối với Hoàng Ma tán nhân thực lực là biết đến, ở huyết vụ nơi trung, hai người chỉ thấy quá Hoàng Ma tán nhân thực lực, lúc này cũng chấn động, Hoàng Ma tán nhân một kiếm này quá mức cho bá đạo cường hấn, cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu cường giả cũng không dám đón đỡ đi.

Vội vàng bên trong, Hàng Long La Hán lấy ra một cái kim quang rạng rỡ mờ, mà Phục Hổ La Hán cũng lấy ra một cái kim mang tràn ngập phật phiến, hai kiện phật khí tuyệt đối không phải phàm vật, nháy mắt phát ra một mảnh kim quang ngăn cản tại Hoàng Ma tán nhân một kiếm dưới.

1172. Chương 984

Ngọc giản thượng một mặt là bí văn, mặt khác một mặt là đó này thực võ hai cái tử, mặt trên còn có pháp lực pháp lực tràn ngập

“Chân Vũ Đại Đế” Tam Tiêu, Hoàng Long Chân Nhân, Xích Tùng Tử tựu liên Long Cát công chúa cũng là giết mình không nhỏ, này ngọc giản nhất khán liền phanh lại bàn là Chân Vũ Đại Đế vật, này khả sẽ chết tạo không dứt giả

“Này hỗn độn ngọc không phải ta không nghĩ lấy ra nữa cấp chư vị, thật sự là có người muốn” Nhạc Thành hơi hơi nói, lộ ra mỉm cười, nâng ra Chân Vũ Đại Đế đến dọa người, cũng là Nhạc Thành bị quan bắt đắc dĩ, này Xích Tùng Tử, Hoàng Long đạo nhân còn có Tam Tiêu tiên tử, cũng không phải là Tương Quang Kim Quang Tiên, còn có Hàng Long Phục Hổ La Hán bình thường để đối phó, Tương Quang không có sau lưng thế lực, sở hữu Nhạc Thành mới dám làm cho Lang Lễ đánh chết, nếu không trong lời nói, Nhạc Thành cho dù là yếu kinh sợ mọi người, cũng quyết định là không dám quá mức độ

Mà Kim Quang Tiên cùng Hàng Long Phục Hổ La Hán có bối cảnh, Nhạc Thành cũng không sợ, Phật giới còn không dám giống trống khua chiêng đi tới Tiên Ma giới đối phó chính mình, huống chi Nhạc Thành cũng không có đánh chết Hàng Long Phục Hổ, đây là cố ý nói lỏng, Nhạc Thành cũng không tưởng nhạ quá lớn phiền toái, kinh sợ đến nhất định trình độ này là đủ rồi

Lần này Hạo Thiên môn cường hãn ra tay, Nhạc Thành hết thấy đều ở dự toán bên trong, cũng đều là vừa mới hảo mà thôi, Lang Lễ đột phá, hơn nữa Hạo Thiên Thập, cho dù là đánh chết Tương Quang, tin tưởng cũng không có nhân sẽ đến vì Tương Quang báo thù, ai cũng sẽ không đem chính mình mệnh không công tặng điếu

Về phần Hoàng Long đạo nhân, Xích Tùng Tử, Nhạc Thành ngay từ đầu sẽ không có tính toán sẽ đối phó hai người này, Nguyên Thủy Thiên Tôn ở hai người sau lưng, cho dù Hạo Thiên môn có thực lực này, Nhạc Thành cũng sẽ không xuất thủ, Xiển giáo, hiện tại chính mình căn bản là không thể trêu vào như vậy một cái kênh cang

Huống chi Nhạc Thành cũng biết, cho dù là hiện tại Lang Lễ đột phá, còn có Hạo Thiên Thập, chỉ nếu giao khởi thủ đến, Lang Lễ cho dù là có thể dựa vào Hạo Thiên Thập ngăn chặn Xích Tùng Tử cùng Hoàng Long đạo nhân, chỉ nếu muốn đánh cho bị thương hai người này đều rất khó, Nguyên Thủy Thiên Tôn đồ đệ, tái thế nào, cũng đều có chính mình con bài chưa lật

Về phần Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu ba vị này tiên tử, Nhạc Thành thì phải là thêm sẽ không đi trêu chọc, ba người này thực lực không một đi vắng Lang Lễ phía trên, Lang Lễ vừa mới mới đột phá mà thôi, này tam nữ đều là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu sở ngàn vạn năm, còn có kia nổi danh bên ngoài Hỗn Nguyên Kim Đẩu, chỉ sợ cũng không tái Hạo Thiên Thập dưới

“Nếu là Chân Vũ Đại Đế yếu, ta đây cũng khó mà nói cái gì, trong khoảng thời gian này liền quấy rầy Hạo Thiên môn, nho nhỏ lễ vật, có thể nào kính ý” Hoàng Long đạo nhân khe khẽ thở dài, trong tay một đạo hoa quang liền ném ra...(đến) Nhạc Thành trước người

Nhạc Thành trong tay thanh mang chợt tắt, kia hoa quang hãy thu vào Nhạc Thành đích tay trung, nguyên lai là một viên trẻ con nắm tay lớn nhỏ đan dược, mặt trên linh khí tràn ngập, mơ hồ là có kim lông lánh, này đan dược, ít nhất đều là tới thượng hạng đan dược tình trạng

“Đây là một viên Cửu Chuyển Kim Đan, chính là thượng hạng đỉnh phong tiếp cận đỉnh núi trình tự, La Thiên thượng tiên trình tự dùng, có thể để được với tu luyện ngàn năm” Hoàng Long đạo nhân thần nhiên nói

Thượng hạng trình tự tiên khí cùng ma khí, giá trị ít nhất ngay tại năm trăm vạn linh phẩm tinh thạch đã ngoài, vẫn là có giới vô thị vật, ai cũng sẽ không lấy thượng hạng tiên khí đến trao đổi tinh thạch, mà thượng hạng trình tự đan dược liền thêm trân quý, vẫn là này có thể tăng cường tu vi đan dược, lại là thượng hạng đỉnh phong trình tự đan dược, này tuyệt đối là đáng quý vật, này giá trị nếu không nên tính thành tinh thạch trong lời nói, kia cho dù là tám trăm vạn đến một trăm ngàn linh phẩm tinh thạch, cũng là có giới vô thị

Hoàng Long đạo nhân đó không là bởi vì thật sự làm phiền Hạo Thiên môn mới có thể cấp Hạo Thiên môn một viên Cửu Chuyển Kim Đan, mà là bởi vì Nhạc Thành đối kia ba mươi mấy người Đại La Kim Tiên tán tu yêu cầu, điều này làm cho này Hoàng Long đạo nhân đám người trong lòng đều có đó khó chịu nổi đứng lên, địa vị của bọn họ, nếu cấp ra ba trăm vạn linh phẩm tinh thạch, kia không thể nghi ngờ là tự tảo mặt, cũng chỉ có thể đủ hôm nay xuất huyết nhiều

“Chúng ta đã ở Hạo Thiên môn quấy rầy đã lâu, nơi này hé ra Diệt Ma Phù sẽ đưa cấp Nhạc Thành đạo hữu, này Diệt Ma Phù cách dùng lực thúc dục, có thể đối kháng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma lúc đầu cường giả toàn lực một kích, coi như là hộ thân tiểu bảo vật” Xích Tùng Tử thần nhiên rất đúng Nhạc Thành nói, trong tay một đạo hoàng mang nhốt đánh vào tới Nhạc Thành trước người, nhưng trong lòng là đau lòng vô cùng a, này Diệt Ma Phù hẳn tổng cộng cũng tam trường mà thôi, này giá trị còn hơn Hoàng Long đạo nhân Cửu Chuyển Kim Đan chỉ cao hơn chứ không thấp hơn, ai làm cho Hoàng Long đạo nhân ra tay hào phóng, làm cho hắn này làm sư huynh đâm lao phải theo lao không tốt rơi xuống mặt mũi đến

“Nhạc Thành đạo hữu, chúng ta ba người cũng quấy rầy, nhỏ nhỏ vật, xin hãy nhận lấy” Vân Tiêu tiên tử nói xong, trong tay quang hoa vừa thu lại, một món đồ màu xanh hộ thân bảo giáp vật hoạt tới Nhạc Thành trước người, tiếp tục nói : “Đây là một món đồ định cao nhất đỉnh phong hộ thân bảo giáp, tên là Thanh Tuyền Bảo Giáp, đồng cấp thực lực giả không thể làm gì của người ”

“Vậy đa tạ chư vị đạo hữu” Nhạc Thành cũng sẽ không khách khí, này tặng không bảo vật chính mình không cần bạch không cần Nhạc Thành mỉm cười, không chút khách khí thu hồi tam kiện bảo vật, thầm nghĩ trong lòng, những người này thật đúng là hội xuống sân khấu

Xích Tùng Tử, Hoàng Long đạo nhân, Tam Tiêu tiên tử ở ngày hôm sau liền ly khai Hạo Thiên môn đi, Nhạc Thành cũng sẽ không cùng lưu, chính ngóng trông bọn hắn đi đâu

Xích Ngạo Tuyết đi theo Xích Tùng Tử rời đi Hạo Thiên môn, cũng ánh mắt phức tạp nhìn Nhạc Thành, tốt nhất cũng chỉ có thể đủ bắt đắc dĩ rời đi

“Thành chủ, chẳng lẽ chúng ta ở Hạo Thiên môn ba mươi năm, cái gì cũng không chiếm được sao?” Một chỗ hải vực thượng, một cái đi theo Đại La Kim Tiên trung kỳ hán tử đối Xích Tùng Tử nói

“Có Chân Vũ Đại Đế ra mặt, hơn nữa hiện tại Hạo Thiên môn thực lực, chúng ta cũng không có cách nào, Chân Vũ Đại Đế, chúng ta hay là muốn nể tình mới được” Xích Tùng Tử nói

“Chân Vũ Đại Đế chẳng lẽ cũng trùng ý hỗn độn ngọc có thể nào” kia Đại La Kim Tiên nghi hoặc nói

“Cái này không được biết rồi, kia Nhạc Thành không phải chúng ta trong tưởng tượng đơn giản như vậy, cho dù là không có Chân Vũ Đại Đế, chính sự chúng ta cũng không có thể đủ yếu hỗn độn ngọc, phỏng chừng lai lịch của hắn không nhỏ a” Xích Tùng Tử hơi hơi thở dài, Hiên Viên kiếm ở Hạo Thiên môn đích tay trung, lúc trước Hiên Viên kiếm thật giận ibei trung niên hán tử kia được đến, sư phụ còn tặng một loại thần thông cấp người nọ, phỏng chừng người nọ chính là Hạo Thiên môn trung, này đủ để thuyết minh này trong đó có chút không quá bình thường

“Sư tỷ, này Hạo Thiên môn thật đúng là để cho ta giật mình a” mặt khác một chỗ trên không trung, ba đạo lưu quang tia chớp bình thường xẹt qua, Quỳnh Tiêu tiên tử nói

“Đúng vậy, không nghĩ tới chúng ta ba người còn có bị người tính kế một ngày, kia tiểu quỷ có ý tứ” Vân Tiêu tiên tử âm đạm cười đạo

“Sư tỷ, sư tỷ, người là nói kia Nhạc Thành sao, chúng ta như thế nào bị tính kế” Bích Tiêu tiên tử khó hiểu hỏi

“Chúng ta ba ở Hạo Thiên môn ba mươi năm, nếu tiểu tử đó sáng sớm mượn ra Chân Vũ Đại Đế lệnh bài, chúng ta cũng không thể không nể tình rồi đi, chính là tiểu tử đó không có, để cho ta nhóm lưu tại Hạo Thiên môn, không thể nghi ngờ chính là dùng hoàn mỹ giúp hắn kinh sợ trụ mặt khác nghĩ đến Hạo Thiên môn nhân, có chúng ta ba người ở, này ba mươi năm trung, Hạo Thiên môn cũng không có đại phiền toái, này cuối cùng, tiểu tử đó còn biến đổi pháp phải đi chúng ta một món đồ Thanh Tuyền Bảo Giáp, chẳng lẽ chúng ta không phải bị tính kế sao, còn có khổ nói không nên lời” Vân Tiêu tiên tử hơi hơi nói

“Cũng là, tiểu tử này thực có ý tứ, liên tiếp chúng ta cũng bị tính kế, xem có cơ hội, nhất định đem trưởng tính trở về” Quỳnh Tiêu tiên tử khí độ độ nói

“Chỉ sợ là nan, lần này kia Nhạc Thành mặc dù là không có ra tay, chính là khí tức trên thân rất kỳ quái, rõ ràng là La Thiên thượng tiên tu vi thực lực, chính là hơi thở đi vắng Đại La Kim Tiên dưới, còn có Hạo Thiên Tháp, về phần Hoàng Ma tán nhân trên người kia thần kiếm, ta xem hơn phân nửa chính là mấy chục năm tiền ở huyết vụ nơi trung xuất thế Hiên Viên kiếm, tóm lại, tiểu gia hỏa kia chúng ta lưu ý một chút là tốt rồi” Vân Tiêu tiên tử tiếp tục nói

“Một cái tiểu tử kia mà thôi, chúng ta còn muốn đừng sợ hắn” Quỳnh Tiêu tiên tử không phục nói

“Nhị sư tỷ, người không phải là đối tiểu tử đó có cái gì, mặc dù là bộ dáng cũng không tệ lắm, chính là thực lực kém một chút, nếu thực lực cường một chút, cũng là tính có thể” Bích Tiêu tiên tử trang nghiêm trang rất đúng Quỳnh Tiêu tiên tử nói

“Sư muội, người nói cái gì đâu, một cái tiểu tử kia mà thôi, các người liền miên man suy nghĩ, ta xem là các người động tâm” Quỳnh Tiêu tiên tử kiều đạo

“Tốt lắm, tiểu tử đó về sau chúng ta lưu ý là tốt rồi, tiên ma đại chiến đã muốn bắt đầu, bây giờ còn chính là thử tính mà thôi, chỉ sợ là không cần bao lâu, tựu liên chúng ta cũng muốn đã bị lan đến, chúng ta vẫn là nghĩ biện pháp như thế nào tránh được thứ kiếp” Vân Tiêu tiên tử hơi hơi nói, lập tức nhìn chăm chú vào hai vị sư muội, Phụt... Cười nói: “Bất quá tiểu tử đó coi như là không sai, vị kia sư muội cố ý, ta đi giúp các người nói nói như thế nào ”

Ngọc Hư sơn Hạo Thiên môn trung, lúc này Nhạc Thành cũng nhìn mình vừa mới chiếm được kia Cửu Chuyển Kim Đan, Thanh Tuyền Bảo Giáp còn có kia Diệt Ma Phù, này tam dạng có thể đều là bảo vật, quý nhất trọng chính là Thanh Tuyền Bảo Giáp, chính là cũng là chính mình tối vô ích, có Kim Long thân thể, mặc hộ thân bảo giáp căn bản chính là dư thừa, Nhạc Thành không khỏi hơi hơi bất đắc dĩ

Mà Cửu Chuyển Kim Đan Nhạc Thành đã muốn là tính toán chính mình ăn vào, có thể tăng cường một ngàn năm tu vi, kia chính mình thực có thể có thể đủ trực tiếp đột phá đến La Thiên thượng tiên hậu kỳ, này Cửu Chuyển Kim Đan thật đúng là thần kỳ a, thượng hạng đỉnh phong tiếp cận cao nhất đan dược, hiện tại chính mình là tuyệt đối còn luyện chế không được, Thần Nông đỉnh trung cũng không có này hai Cửu Chuyển Kim Đan linh dược

Diệt Ma Phù, đây cũng là thứ tốt, có thể đối kháng Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu toàn lực một kích bảo vật, này về sau cũng là chính mình một cái con bài chưa lật dựa vào

“Chủ nhân” Lang Lễ thanh âm của bên ngoài truyền đến

“Tiến vào” Nhạc Thành thu hồi này tam dạng bảo vật, hơi hơi lộ ra mỉm cười, xem ra sự tình xem như cao một giai đoạn, một đoạn

“Sự tình bạn thế nào” Lang Lễ đi vào đại điện, Nhạc Thành hỏi

“Chủ nhân, kia ba mươi hai cái Đại La Kim Tiên đã muốn là có hai cái không phục, bị ta đánh chết, còn lại nhân, toàn bộ bị La Nguyên, Tần Linh còn có Trình Anh ba người bày ra linh hồn ấn ký gia nhập Hạo Thiên môn” Lang Lễ đối Nhạc Thành nói

“Còn có ba mươi cái a” Nhạc Thành ảm đạm cười, Nhạc Thành khai ra ba trăm vạn linh phẩm tinh thạch giá cả, kia chỉ biết kia nhất chúng tán tu là tuyệt đối lấy không được, Nhạc Thành bốn ý cũng sẽ không có tính toán làm cho bọn họ rời đi, Hạo Thiên môn hiện tại cũng không phải là muốn tới thì tới muốn đi thì đi địa phương, mang ở tại Ngọc Hư sơn ba mươi năm, vậy vẫn đi đi xuống tốt lắm

Ở Nhạc Thành trong tưởng tượng, nếu muốn khống chế kia ba mươi hai cái Đại La Kim Tiên, kia ít nhất cũng là chặn đánh sát quan quan cái mới có thể kinh sợ trụ những người khác, không nghĩ tới đánh chết hai cái liền kinh sợ ở

Có này ba mươi cái Đại La Kim Tiên lúc sau, hiện tại Hạo Thiên môn thực lực đã muốn là tới nhất định trình độ, cho dù là cùng một cái thành Tiên Đạo liên minh đối kháng trong lời nói, kia cũng không phải nói

“Chủ nhân, kế tiếp chúng ta tính toán làm sao bây giờ?” Lang Lễ đối Nhạc Thành hỏi

“Lang Lễ, hiện tại thực lực của người đối phó Hỗn Thế Ma Vương hữu nhiều ít kế hay” Nhạc Thành ngừng đầu đối Lang Lễ hỏi

“Bất quá nhất thành, Hỗn Thế Ma Vương mặc dù là chỉ có Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi thực lực, nhưng là lúc trước cùng lão chủ nhân giao thủ thời điểm có thể đủ nhìn ra, đối đạo linh ngộ tới rất mạnh tình trạng, thực lực còn muốn ở lão chủ nhân phía trên một tia, tự liên Chân Vũ Đại Đế đối phó hần, đều chỉ có lực thành nắm chắc” Lang Lễ nói

“Người có Hạo Thiên Tháp cũng vô pháp có kế hay sao?” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, này Hỗn Thế Ma Vương không nghĩ tới hội cường đến này tình trạng

“Cũng không có cách nào, Hỗn Thế Ma Vương trên người bảo vật không chỉ có Thần Nông đỉnh, nói sau, ta mặc dù là có thể thúc dục Hạo Thiên Tháp, nhưng là Hạo Thiên Tháp cực mạnh uy lực cũng chỉ có chủ nhân người có thể thi triển ra đến, Hỗn Thế Ma Vương sớm Tiên Đạo liên minh trung, Vô Thượng thiên ma bên trong có thể nói thứ nhất cường giả, đối đạo linh ngộ cùng lão chủ nhân ngang nhau, có thể trực tiếp cùng Cửu Thiên Huyền Tiên đối kháng, quan trọng nhất là, hần còn có thần thông trong người, mang theo” Lang Lễ nói

“Hỗn Thế Ma Vương nếu là cường tới loại trình độ này sao?” Nhạc Thành thần sắc ngưng trọng đứng lên, nguyên vốn tưởng rằng có Lang Lễ đột phá sau có thể đủ báo thù, không nghĩ tới vẫn là không được a

“Hỗn Thế Ma Vương nếu không mạnh trong lời nói, ta đã sớm đã đi, còn đến phiên người” một đạo khe khẽ thanh truyền tiến Nhạc Thành trong tai, Long Cát công chúa chậm rãi đi tới trong đại điện

“Chủ nhân, ta đi trước” Lang Lễ cáo lui, nhìn thấy Long Cát công chúa thần sắc, hần là có chuyện gì cùng với chủ nhân nói

“Tiểu tử ngươi lần này an bài không sai a, liên tiếp ta cũng bị người lừa quá khứ” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói, trừng mắt Nhạc Thành, không biết là sinh khí vẫn là thưởng thức

“Này ba mươi năm vất vả người” Nhạc Thành mỉm cười, cũng không nói thêm gì, nguyên vốn tưởng rằng Long Cát công chúa cùng Dao Trì Kim Mẫu đều không để ý đến Hạo Thiên Đại Đế tử, cũng mỗi có báo thù, điều này làm cho Nhạc Thành trong lòng thực không thoải mái, trải qua này ba mươi năm, Nhạc Thành coi như là mình bạch rồi Long Cát công chúa, không phải không báo thù, mà là thực lực không đủ, chính là Nhạc Thành thật sự là không nghĩ ra, Dao Trì Kim Mẫu thực lực tuyệt đối có thể đánh chết kia Hỗn Thế Ma Vương, vì cái gì liền không có động thủ đâu

“Người còn biết a, bất quá này Hạo Thiên môn là ta cha lưu lại, ta tự nhiên là yếu chiếu cố tốt, nhưng thật ra người, nhưng thật ra để cho ta nhìn với con mắt khác” Long Cát công chúa hơi hơi nói đến, nguyên bản chứng kiến Hạo Thiên môn thực lực, Long Cát công chúa chính là trong lòng bất đắc dĩ, Hạo Thiên môn thực lực cũng quá yếu một chút, khả cuối cùng Hạo Thiên môn bày ra thực lực, cũng làm cho Long Cát công chúa cũng hoàn toàn kinh ngạc tới

“Công chúa, có thể hỏi một việc sao?” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Long Cát công chúa nói

Long Cát công chúa nhìn thấy Nhạc Thành, do dự một chút sau nói: “Ta biết người muốn hỏi cái gì, người là muốn biết mẫu thân của ta vì cái gì không ra tay đánh chết Hỗn Thế Ma Vương đối, thứ nhất, Tiên Ma giới chính là đồn đãi Hỗn Thế Ma Vương đánh chết cha ta, cũng không có chứng cứ, đệ nhị, mẫu thân của ta cái loại này thực lực đã ngoài tu vi giả, căn bản là không thể tùy tiện ra tay, nói sau Hỗn Thế Ma Vương sau lưng cũng có Ma đạo vô cùng .., không phải người sở thấy được này tình huống, nếu có thể đủ ra tay, mẫu thân của ta tình nguyện sát sai cũng sẽ không bỏ qua, lại như thế nào sẽ làm Hỗn Thế Ma Vương tiếp tục tiêu dao ”

“Chẳng lẽ Dao Trì Kim Mẫu yếu đã bị cái gì cấm chế có thể nào?” Nhạc Thành vốn là tưởng xưng hô sư mẫu, ngấm lại Hạo Thiên Đại Đế cùng Dao Trì Kim Mẫu đã sớm ra đi, cũng chỉ hảo là xưng hô Dao Trì Kim Mẫu

“Không sai, thiên đạo có quy, mẫu thân của ta mặc dù là còn không có chinh đại đạo, nhưng là thực lực so với chỉ thánh nhân cũng không sai biệt nhiều, đã muốn là tới tiên tôn trình tự, nếu vừa ra tay, lập tức liền sẽ khiến cho tiên ma hoàn toàn rung chuyển, đến lúc đó dẫn dắt khởi phản ứng tuyệt đối là còn hơn trong

tưởng tượng của người còn muốn lớn hơn hơn, cho nên, mẫu thân của ta căn bản là không thể ra tay” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói

“Vậy người như thế nào sẽ đến Hạo Thiên môn” Nhạc Thành hỏi, trong lòng thầm than, này báo thù cũng chỉ có thể dựa vào chính mình

“Mẫu thân nghe nói Hạo Thiên môn chiếm được hỗn độn ngọc, đó là để cho ta tới, gần nhất bảo vệ Hạo Thiên môn, mặt khác cũng nhìn xem Hạo Thiên môn có cái gì ... không khả tạo chi tài, mặt khác ta và người nói qua, thực lực người bây giờ, được đến hỗn độn ngọc cũng không hữu dụng, muốn đi hỗn độn hải lĩnh ngộ trong lời nói cũng là lãng phí, hoàn toàn là có thể dùng hỗn độn ngọc thỉnh một cái Cửu Thiên Huyền Tiên trình tự cường giả đánh chết Hỗn Thế Ma Vương” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói

“Như vậy sao, kia quên đi, sự phụ cừ, ta sẽ tự mình báo” Nhạc Thành thản nhiên nói, dùng hỗn độn ngọc thỉnh nhân báo thù, Nhạc Thành phải tính toán làm như vậy, này hỗn độn ngọc tuyệt đối không thể lãng phí, về phần báo thù, chờ mình đột phá tới Cửu Thiên Huyền Tiên, hoặc là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, Nhạc Thành thật sự chính là không tin đánh giết không được kia Hỗn Thế Ma Vương

“Người báo thù, thực lực của người là có chút kỳ quái, bất quá người ngàn vạn lần không thể xem thường Hỗn Thế Ma Vương, người muốn báo thù, kia sẽ không biết đạo yếu đã bao lâu, người hiện tại La Thiên thượng tiên trung kỳ, cho dù là người tới Hỗn Thế Ma Vương giống nhau thực lực trình tự, thì phải là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, này trong đó không biết người yếu năm nào tháng nào mới có thể đạt tới” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói

“Rất khó sao, nếu không để cho ta nhóm đánh cuộc thế nào” Nhạc Thành chợt đột nhiên tà tà cười đối Long Cát công chúa nói

“Cái gì đó, người nói xem” Long Cát công chúa nhìn nhìn Nhạc Thành, trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, lập tức trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Nhạc Thành, tựa hồ là nhìn thấy Nhạc Thành kia tà tà ánh mắt rất không là mùi vị

“Nếu ta một ngàn năm trong vòng đột phá tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ, người đáp ứng ta một cái điều kiện thế nào?” Nhạc Thành ánh mắt tà tà ở Long Cát công chúa trên người đảo qua, không biết trong lòng nghĩ đến những thứ gì nghĩ gì xấu xa

“Một ngàn năm, người cũng quá tôn trọng chính mình?” Long Cát công chúa hừ lạnh một tiếng, thiên phú dù cho, cái này cũng tuyệt đối là không có ongdù Thà

Thời gian chậm rãi mà qua, mà lúc này Tiên Ma giới coi như là hoàn toàn lâm vào rung chuyển bên trong, tiên ma đại chiến, cả hồng hoang chiến trường trung tràn ngập đến nga huyết tinh sát khí, tiên ma song phương thông minh người nào ngay từ đầu thử quan chiến tới cuối cùng điên cuồng giết chóc, theo thời gian đã qua, vô số Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng thiên ma tiến nhập hồng hoang chiến trường trung, một hồi tràng đại chiến quả thực chính là kinh thiên động địa

Tiên ma liên minh có thắng có phụ, song phương thực lực cũng không có quá lớn chênh lệch, Ma Đạo liên minh kinh doanh một chút cũng không có mấy năm, thực lực bây giờ cũng không phải khinh thường

“Vang ầm ầm...”

Không gian đông đưa, nháy mắt giống như là đất rung núi chuyển bình thường, ngay tại truyện tổng trận trong thạch thất ngày hôm sau thời điểm, Nhạc Thành ngột bị bùng tỉnh đình chỉ tu luyện

Xích Ngạo Tuyết cũng là nháy mắt liền đứng lên, này thạch thất kịch liệt chấn động, đã muốn là có thêm yếu sụp đổ dấu hiệu

“Không xong, đừng phải không gian loạn lưu” Xích Ngạo Tuyết thần sắc trầm xuống, kiều mạt thất kinh đứng lên, không gian loạn lưu, đây chính là Cửu Thiên Huyền Tiên cũng sợ gặp

“Thật đúng là không hay ho” Nhạc Thành thâm nghĩ một tiếng, loại chuyện này như thế nào liền cố tình bị chính mình cấp đừng phải

Ngay tại Nhạc Thành căn bản không kịp tưởng như thế nào ứng phó này vấn đề thời điểm, nháy mắt thạch thất chung quanh năng lượng, theo không gian một cỗ bàng bạc loạn lưu hội tụ, có vẻ càng ngày càng cuồng bạo mà không hề quy luật, thạch thất nháy mắt liền nứt toác mở ra, trong lúc đó tối đen hoàng không gian trung, cũng một đám loại nhỏ địa lốc xoáy, mang theo quang quái mê ly địa sắc thái, dần dần địa ở cương trảo nội hình thành, mà lung tung chung quanh thi ngược

Lúc này Nhạc Thành cùng Xích Ngạo Tuyết còn chưa kịp phản ứng đã bị đã bị một cái sắc thái sắc sở khủng bố lốc xoáy bao vây ở tại bên trong, toàn thân trên dưới căn bản là không thể nhúc nhích

Hai người theo lốc xoáy xoay tròn, nháy mắt liền ôm ở cùng nhau, Nhạc Thành trong tay pháp quyết biến hóa, cũng lộ ra trước nay chưa có hoảng sợ đến, tại đây không gian lốc xoáy trung, chính mình pháp lực hoàn toàn biến mất, trong cơ thể pháp lực chút không thể điều động

Theo thời gian trôi qua, trận pháp nội xoáy nước càng ngày càng cấp, một cỗ lôi kéo hấp thụ lực nhất thời xuất hiện, đồng thời cũng càng ngày càng việt cuồng bạo đứng lên, khổng lồ linh khí địa bốn phía, đem này rối loạn địa lốc xoáy vụn vụn thêm lợi hại đứng lên

“A... , người này tặc tử khoái nghĩ biện pháp a, ta pháp lực thi triển không được” Xích Ngạo Tuyết một tiếng hô nhỏ, thân hình hơi hơi lay động hai cái, ở hẳn địa chung quanh ba giờ hình lốc xoáy hội tụ thành một cái, cấp xoay tròn vụn vụn địa lốc xoáy ở của nàng chung quanh xoắn tới bay tới, mỗi nàng không lại là gắt gao liền dán tại Nhạc Thành trên người nhân hơn chia ra sợ hãi, có vẻ có chút yếu chộc người triu mến đứng lên

“Ta cũng pháp lực mất hết, có thể có biện pháp nào” Nhạc Thành hoảng đạo, theo này lốc xoáy xoay tròn choáng váng đứng lên, căn bản là không có gì biện pháp, liền tiếp Hạo Thiên Thập đều liên hệ không hơn

“Cái này phiền toái lớn” Nhạc Thành bất đắc dĩ cười khổ thâm nghĩ, loại này không hay ho chuyện tình liền cố tình đã rơi vào trên người của mình

“Làm sao bây giờ, người khoái nghĩ biện pháp a, bằng không chúng ta đều chết chắc rồi” Xích Ngạo Tuyết kinh hoảng dưới đôi mắt đẹp đã rơi vào Nhạc Thành trên người, tựa hồ là không có chú ý tới hẳn lúc này toàn thân liền gắt gao dán tại Nhạc Thành trên người

Nhìn nhìn chung quanh này thật to nhỏ địa lốc xoáy một đám địa hội tụ cùng một chỗ, Nhạc Thành trong lòng chút không để, trầm ngâm một chút, cũng nghiêm túc vô cùng nói: “Ngạo Tuyết tiên tử, người hiện tại không cần dán tại trên người của ta rất, ta sẽ tìm người phụ trách ”

“Người... Người cái hạ lưu tặc tử, người nghĩ rằng ta và người tưởng a, ta thân bất do kỷ” Xích Ngạo Tuyết lúc này mới chú ý tới mình vẫn gắt gao dán tại Nhạc Thành trên người, một cỗ nam giới hơi thở xông vào

mũi, mời nàng vừa thẹn vừa vội

“Vù vù” đúng lúc này, lốc xoáy mãnh liệt mãnh liệt chuyển động đứng lên, cả lốc xoáy bị một cái thêm thật lớn lốc xoáy bao vây, không gian loạn lưu vô cùng cuồng bạo đứng lên

“Cái này đẹp” Nhạc Thành nháy mắt khổ cười lộ lên, cảm giác thân thể không tự chủ được địa ở lốc xoáy địa trung tâm, nhân lốc xoáy địa cấp tốc xoay tròn, cùng Xích Ngạo Tuyệt tứ chi dây dưa, gắt gao địa vây ở tại cùng nhau, vì làm Nhạc Thành kinh ngạc là, này lốc xoáy trung có một cỗ vô cùng cuồng bạo xoay tròn không gian loạn lưu giống như là sắc bén đao mang bình thường, chính mình có Kim Long thân thể đấy, còn có La Thiên thượng tiên thân thể, thật cũng không sợ này không gian loạn lưu, chính là trên người mình này quần áo hắc bào cũng không có La Thiên thượng tiên thân thể, nhất thời đã bị không gian loạn lưu thổi quét mà qua quất trần truồng quan quan

—o0o—

1173. Chương 985: Liệt Hỏa Ma Vương

Mà Xích Ngạo Tuyệt cũng giống nhau, quần áo đã muốn toàn bộ thốn tẩn, cả người sạch sẽ giống như trắng tinh cừu bình thường. Phụ như mỡ đặc, khuôn mặt hoa đào, Thiên Thiên cánh tay ngọc cùng tu thẳng địa đùi, toàn thân chính là một cái vô cùng mê người đường cong cùng chính mình thẳng thắn thành khẩn cùng dãi

Theo lốc xoáy địa chuyển động, Nhạc Thành lơ đãng bên trong nhìn về phía dính sát vào nhau khắp nơi trên người mình Xích Ngạo Tuyệt, chỉ thấy Xích Ngạo Tuyệt kiều đồn kiều nhũ toàn bộ hiện ra. Cho dù bụng tiếp theo chữ phiến nhân nhân phương thảo, tại đây không gian loạn lưu lốc xoáy xoay tròn giữa như ẩn như hiện, một màn này, nhất thời làm cho Nhạc Thành sinh lòng gợn sóng, này Xích Ngạo Tuyệt đáng người thật đúng là không sai

“Người nhìn cái gì, người hạ lưu vô sỉ” Xích Ngạo Tuyệt phát hiện chính mình trần truồng quan quan đang bị Nhạc Thành nhìn, nhất thời thẹn thùng quát một tiếng, khuôn mặt mang theo xấu hổ ny cùng thẹn đỏ mặt địa đã hồng, phụ trợ tuyết bàn địa thân thể mềm mại, lập tức chi chuyện tốt gia tăng nhanh dần tại Nhạc Thành trên người

“Ta xem thì thế nào, chính là người dấn tại trên người của ta” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, này chuyện gì a, chính mình thật đúng là không phải cố ý, trong mắt tà tà một tia ánh mắt hiện lên, lập tức không chút khách khí sẽ đem thủ ôm ở kia thân thể mềm mại eo nhỏ phía trên, hai tay trượt, thêm là trực tiếp đã rơi vào kia hỗn nguyên cao kiều quan quan phía trên

Này dù sao là bị oan uổng, Nhạc Thành không để ý trở thành sự thật hơn nữa này Xích Ngạo Tuyệt đích thật là đáng người đứng, trần truồng quan quan hoàn toàn chính là tuyệt sắc vưu vật

Lúc này hai người thân hình khu, theo lốc xoáy địa cấp tốc lưu động, không tự chủ được địa chung quanh lẫn lộn, bất quá hai người tuy rằng cũng theo lốc xoáy liên tục lẫn lộn, nhưng thủy chung không rời nguyên điểm, chính là ở lốc xoáy trung ương nhất, cũng không biết ở lốc xoáy bị tha rất xa, chỉ cảm thấy là này lốc xoáy một đường quét ngang mấy vạn thước hư không

“Người làm gì, người hạ lưu” cảm giác được Nhạc Thành trên người đã rơi vào trên người của mình, Xích Ngạo Tuyệt không ngừng giãy dụa, gắt gao dây dưa trụ Nhạc Thành, vì ngăn cản Nhạc Thành đích tay, dùng hân tu thẳng nở nang địa đùi, bao lấy Nhạc Thành thắt lưng chân, dùng hai tay gắt gao chế trụ Nhạc Thành ngực bối. Thoáng chốc, ngược lại là này trần truồng quan quan mà hai người hoàn toàn gắt gao triển cùng một chỗ, cảm giác được lửa này lạt quan quan gắt gao thể ở tại trên người của mình, trước người của mình một đôi kiên đỉnh sung mãn vú kế, còn có phúc hạ cũng gắt gao dán tại cùng nhau, Nhạc Thành phúc hạ nhất thời nhất trụ kinh thiên, đây chính là phản ứng sinh lý, tự nhiên tiên cũng tị khó tránh khỏi

Tới Tiên Ma giới lúc sau, Nhạc Thành chưa bao giờ thi toàn quốc lo phương diện này địa sự tình. Chỉ hiện một cái kiều diễm như hoa địa nữ tử, liền như vậy ngọc thể trần hoành, như thế địa dây dưa ở chính mình địa trên người, chỉ cần là cái bình thường địa nam nhân đều khó có thể kháng cự địa

“Người xấu xa” không biết là không phải cảm giác được Nhạc Thành phúc ở dưới hung khí để ở chính mình một loại chỗ địa phương, Xích Ngạo Tuyệt đối với Nhạc Thành quát đứng lên, mặc dù là chính mình còn trong sạch, chính là đối với loại chuyện này, Xích Ngạo Tuyệt cũng Thanh Thanh Sở Sở, kia rõ ràng là nam giới xấu xa đứng lên mới có phản ứng

“Ta nào có xấu xa, vậy người còn dán tại trên người của ta làm cái gì, cũng không biết là ai xấu xa” Nhạc Thành nói, này chính là bình thường phản ứng sinh lý mà thôi, không nghĩ tới liền biến thành xấu xa

“Người vô sỉ” Xích Ngạo Tuyệt quát một tiếng, kiều mặt đỏ bừng, lập tức ngượng ngùng cực kỳ, đối Nhạc Thành không thể nề hà dưới, bất đắc dĩ mở ra hàm răng, một ngụm liền cắn ở tại Nhạc Thành trên vai

“A...” Nhạc Thành hiện tại pháp lực hoàn toàn không có, cho dù là có Kim Long thân thể đầy, mà một ngụm cũng có đau nhức, phải biết rằng, Xích Ngạo Tuyệt răng nanh cũng là La Thiên thượng tiên thân thể một bộ phận a, nhất thời Nhạc Thành liền thảm kêu lên, nữ nhân này thể nhưng còn dám cắn người

“Người dám cắn ta, tốt lắm, ta liền xấu xa cho người xem” cũng không biết là chuyện gì xảy ra, Nhạc Thành tưởng đẩy ra Xích Ngạo Tuyệt cũng không gắng sức, trên vai đau nhức làm cho Nhạc Thành cũng không thể tránh được, dưới tình thế cấp bách, cũng cảm giác được cùng Xích Ngạo Tuyệt quan cùng thiếp, mượn mà địa cỏ xanh chỗ, một chút ướt át mềm nhũn địa cảm giác, cũng đã muốn rõ ràng địa cảm giác được

Ngọc thạch Nhạc Thành một cái ý niệm trong đầu hiện lên, lý trí rốt cục hồng mất, Nhạc Thành gầm nhẹ một tiếng, cả người về phía trước nhất thiếp, thuận thế cùng nhau, Xích Ngạo Tuyệt rất tròn trắng mịn cái miệng tròn trịa khe hở chỗ, Nhạc Thành phúc ở dưới kia vật thể liền như vậy sinh sôi đi vào

“A... , người cái đồ vô sỉ” Xích Ngạo Tuyệt nhất thời một đạo quát, khuôn mặt đỏ đậm, trong ngực cấp tốc pháp phòng, này ti đau nhức cũng mời nàng biết chuyện gì xảy ra, nhất thời kiều giận dưới, trong mắt một tia nước mắt theo hốc mắt chảy xuống, vừa mới kiều giận hiện tại ngược lại là có vẻ có chút bối rối cùng diễm dạm đáng yêu

Nhạc Thành lúc này đầy lòng ngọn lửa thiêu đốt, tay phải phủ ở Xích Ngạo Tuyệt địa to lớn to lớn cái miệng tròn trịa, có thể cảm giác được kia cái miệng tròn trịa địa sung mãn cùng bôi trơn, hơi hơi vừa động, lập tức liền mặc kệ còn có phải hay không ở không gian loạn lưu bên trong, bắt đầu không ngừng vận động đứng lên

Cũng không biết qua bao lâu, thật là lâu, hoặc là chỉ có một canh giờ, không gian ánh sáng gian loạn lưu nháy mắt biến mất, Nhạc Thành cảm giác được chính mình cũng vừa mới vừa phóng thích, thân hình liền suất ngã trên mặt đất, vẫn là một chỗ núi non trên cỏ

“Rơi xuống đất, đây là nơi nào” Nhạc Thành phản ứng đầu tiên chính là nhìn xem chính mình tới địa phương nào, bốn phía hôn ám, hẳn là buổi tối, vẫn là ở một chỗ núi non bên trong

“Ô ô...” Nhạc Thành dưới thân, cũng Xích Ngạo Tuyệt, lúc này Xích Ngạo Tuyệt chính nhẹ giọng nức nở, làm cho người ta nhìn thấy thật đúng là diễm dạm đáng yêu

Nhạc Thành này mới hồi phục tinh thần lại, đã biết còn đặt ở Xích Ngạo Tuyệt trên người, khó trách vừa mới cảm thấy được chính mình dưới thân còn mềm nhũn đâu

“Ô ô... Người đồ vô sỉ kia còn không đứng dậy” Xích Ngạo Tuyệt mặc dù là ở nức nở, nhưng là hai mắt cũng cảm tức Nhạc Thành, nhìn thấy Nhạc Thành đặt ở trên người của mình, nửa ngày sau mới quát mà đạo

Nhạc Thành vội vàng đi lên, cuống quýt trung theo trữ vật trong giới chỉ lấy ra một món đồ hắc bào mặc vào, lúc này lý khai không gian loạn lưu, pháp lực cũng khôi phục

Xích Ngạo Tuyệt cũng vội vàng một món đồ màu trắng váy dài mặc ở trên người, lập tức trước tiên trong tay pháp quyết biến hóa, một phen màu xanh trường kiếm nắm ở trong tay, nháy mắt liền đặt tại Nhạc Thành trên cổ

“Người muốn làm thôi?” Nhạc Thành không nghĩ tới này Xích Ngạo Tuyệt như thể đứng mãnh, bị quản chế ở Xích Ngạo Tuyệt đích tay trung, cũng là không dám lộn xộn, vội vàng đối Xích Ngạo Tuyệt hỏi

“Hừ, người này nên thiên đao vạn quả đồ vô sỉ, ta... Ta không sống, ô ô...” Xích Ngạo Tuyệt quát đạo, lập tức cũng lại nức nở đứng lên, trường kiếm trong tay cũng vẫn ở trên mặt đất

Nhạc Thành đang muốn thi triển ảo ảnh vô ngân thoát thân, nhìn thấy Xích Ngạo Tuyết khóc lên, ngược lại là không dễ đi, trong lúc nhất thời đi cũng không được lưu lại cũng không phải, Nhạc Thành ngược lại là có chút bất đắc dĩ đứng lên

“Uy, ta nói ngươi cũng là đường đường La Thiên thượng tiên, ngươi yếu như vậy bàn nói, ngươi có biết, ngươi không cần ta, ta cũng sẽ không đối với ngươi như vậy” Nhạc Thành một lát sau, nhìn thấy đã muốn là lê hoa mang vũ Xích Ngạo Tuyết bất đắc dĩ nói, vừa mới nếu không Xích Ngạo Tuyết cần chính mình, chính mình tự cũng không đối với nàng như vậy, nhắc tới trách nhiệm, Nhạc Thành cũng hiểu được không thể toàn quái ở trên người của mình

“Còn có thể làm sao bây giờ, thứ nhất ta giết ngươi, đệ nhị...” Sở đến này đệ nhị, Xích Ngạo Tuyết không lại là phức tạp nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, trong lúc nhất thời cũng là do dự không chừng ý tứ của

“Đệ nhị ngươi muốn thế nào, ngươi đều là nói chuyện a” Nhạc Thành hỏi, này giết chính mình, kia chính mình tự nhiên là sẽ không nguyện ý, nói sau, chính mình cũng sẽ không ngu như vậy chờ mời nàng sát a

“Đệ nhị, về sau ta là của ngươi nhân, ngươi sẽ đối ta phụ trách, phụ trách trong lời nói, ta cho dù giết không được ngươi, ta cũng sẽ để cho ta sư bá cùng sư thúc, còn có sư tổ đánh giết chính là ngươi” Xích Ngạo Tuyết hung hăng nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nói, chính là trong ánh mắt lại là có chút thẹn thùng đứng lên

“Ngươi sớm nói thôi, dùng là như vậy sao, sớm nói thật tốt, bất quá Tiên Ma giới không phải không có thể kết thành đạo lữ sao?” Nhạc Thành nhất thời tặng một hơi, phụ trách mà thôi, Xích Ngạo Tuyết cũng là trong sạch chi khu, nếu là đã trở thành nữ nhân của mình, kia chính mình nên yếu phụ trách mới được, có thể nhiều xích xích tử như vậy nhạc phụ, cũng chỉ có trăm lợi mà không một hại

“Được Thiên Đình sở hạt tiên tử liền không thể có câu lữ, ta và ngươi cũng không được Thiên Đình sở hạt, tự nhiên là có thể kết thành đạo lữ” Xích Ngạo Tuyết hé ra kiều mạt lúc này không dứt như thế nào liền thấp tới trên ngực, đầu không dám nâng một chút, chính là khoe mắt dư quang hội trộm quét về phía Nhạc Thành, rất giống cái yếu lấy chồng tiểu tức phụ

Nhạc Thành còn tưởng rằng này Tiên Ma giới không thể kia gì đâu, ở Hoa Hạ Tu Chân Giới thời điểm, Nhạc Thành còn có nghe nói Tiên Ma giới trung nam nữ không thể kết thành đạo lữ, ra mời hoàn toàn liền không phải như vậy một sự việc tình a

“Vậy ngươi đáp ứng rồi không có?” Xích Ngạo Tuyết nhìn thấy Nhạc Thành không có ứng nói, trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái sau hỏi

“Tự nhiên là đáp ứng rồi” Nhạc Thành mỉm cười nói, xem ra cái này cái gì phiền toái đều giải quyết, về sau chính mình cũng nhiều một cái chỗ dựa vững chắc

“Tính ngươi vận khí tốt, ngươi mau nhìn xem đây là cái gì địa phương, chúng ta đây là ở đâu” Xích Ngạo Tuyết thẹn thùng nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, lập tức cũng đi tới Nhạc Thành bên người, trên người tức giận tan thành mây khói, ngược lại là lộ ra một tia nhu tình

Nhìn thấy lúc này Xích Ngạo Tuyết, Nhạc Thành không khỏi là vang lên Lê Tiểu Dao đến, hai người đó là có chút giống nhau

“Nơi này ta cũng không biết là làm sao” Nhạc Thành nhìn nhìn bốn phía sau, cũng không biết là địa phương nào, lúc này sắc trời vì lượng, chung quanh là một mảnh núi non lâm, cũng không biết rộng bao nhiêu quá mức, thân niệm rình dưới, phạm vi ngàn dặm tựa hồ là chỉ có một chút chim bay cá nhảy ở bên trong, này hoàn toàn chính là một mảnh núi non

Trong tay thủ ấn biến hóa, Nhạc Thành lấy ra Hạo Thiên Tháp, lập tức gọi ra Long Cát công chúa, Lang Lễ, Hoàng Ma tán nhân, Diêm Ma, Thanh Đồng còn có Thú Ma đến, đồng thời đem không gian loạn lưu trung chuyện tình cùng mọi người nói một lần, đương nhiên, không nên nói, Nhạc Thành cũng không có nói

Xích Ngạo Tuyết vốn chỉ thấy qua Hạo Thiên Tháp, lúc này thấy đến Nhạc Thành gọi ra Hạo Thiên Tháp, trong lòng mặc dù là kinh ngạc, đại cũng là bởi vì người tu tiên đối với Hạo Thiên Tháp kinh ngạc, dù sao đây là thượng cổ thần khí, ai nhìn thấy thậm chí kinh ngạc

“Chủ nhân, chúng ta vẫn là rời đi nơi này hỏi lại hỏi là địa phương nào” Lang Lễ rình bốn phía sau, đối Nhạc Thành nói biết a

“Hảo, chúng ta rời đi trước nơi này” Nhạc Thành cũng không có mặt khác biện pháp, nơi này hiện tại hoàn toàn liên không biết là làm sao

Mọi người thả người dựng lên, lập tức ở núi non phía trên phi hành, một đường cũng không có phương hướng, chính là rời đi trước núi này mạch nói sau, sau đó tái tìm một thành, ở trải qua truyện tổng trận đi trung thương thiên

Mọi người một đường cấp phi hành, độ cũng cực nhanh, ba canh giờ ngoại, đã muốn là mấy ngàn vạn km ở ngoài, lại đường như còn không có rời đi núi này mạch, núi này mạch thật đúng là liếc mắt một cái vô biên vô hạn

“Này rốt cuộc là địa phương nào a” Long Cát công chúa nói

“Ai biết, này không gian loạn lưu khủng bố vô cùng, ai biết tới nơi nào, môn chủ vận khí thật đúng là hảo, này vạn trung không thể nghi ngờ không gian loạn lưu đều bị đựng vào” Hoàng Ma tán nhân cười nói

“Phía trước có người đến, mọi người chú ý một chút” giữa không trung, Lang Lễ nói với mọi người đạo, thần niệm rình trung, Lang Lễ đã muốn là cảm giác được xa xa có mấy người tới lúc gấp rút hướng cạnh mình mà đến

Một lát sau, tứ đạo thân ảnh nháy mắt đã rơi vào mọi người trước người không trung, bốn người đều là tán tu đích thực Ma đạo mọi người, phía trước nhất một người mặc áo bào tro, cả người ma khí tràn ngập, năm mươi tuổi bộ dáng, kỳ thật lực cũng không thấp, vẫn là Vô Thượng thiên ma lúc đầu tu vi thực lực, còn lại ba, hai cái La Thiên đại ma lúc đầu, một cái La Thiên đại ma trung kỳ

“Các người là ai, nơi này chính là Liệt Ma Cung địa bàn” đứng mũi chịu sào lão giả kia đối Nhạc Thành Lang Lễ đám người hỏi, cảm giác được Lang Lễ cùng Long Cát công chúa, Hoàng Ma tán nhân khí tức trên thân, không có vừa nhú, tựa hồ là gặp nạn thoát nhìn

“Nói cho ta biết, đây là cái gì địa phương, là thế nào nhất trọng thiên?” Lang Lễ đối lão giả kia hỏi

“Nơi này là tây bắc U Thiên trong vòng, âm u thành Liệt Ma Cung địa bàn, các người là ai?” Lão giả kia đối Lang Lễ hỏi

“U Thiên” nhất thời Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, này không gian loạn lưu cũng quá lợi hại một chút, nếu là trực tiếp tới tây bắc U Thiên trong vòng

Ở tới thời điểm, Nhạc Thành mọi người đối với hiện tại Tiên Ma giới trung tình hình thực tế hướng cũng đại khái hiểu biết một chút, theo Tiên Ma giới khai chiến, Tiên Đạo liên minh trung, đã khống chế phương hướng tứ trọng thiên, phân biệt là Đông Thương Thiên, nam Viêm Thiên, tây nguyên thiên, bắc Huyền Thiên

Mà Ma Đạo liên minh trung cũng đã khống chế đông bắc Mân Thiên, tây bắc U Thiên, tây nam Chu Thiên, đông nam Dương Thiên chờ chủ yếu địa bàn, mà trung quân thiên trung, tựa hồ là là tiên ma lưỡng đạo hội tụ

Đương nhiên này chính là đại khái mà thôi, tại đây Cửu Trọng Thiên bên trong, còn có vô số yêu tộc, chiếm cứ, đây cũng là một cố làm cho tiên ma không thể buông lực lượng, yêu tộc thực lực, làm cho tiên ma đều không dám dễ dàng trên chọc

“Chúng ta là ai, các người còn không xứng biết” Lang Lễ trong tay nháy mắt một đạo hào quang họa xuất, nhất thời chu không bên trong không gian vạn vạn, đó là bốn người đã bị bao vây ở tại vạn vạn không gian bên trong

“Các người dám” kia Đại La Kim Tiên tu vi năm mươi tuổi lão giả sắc mặt đại biến, theo nháy mắt pháp quyết đánh ra, quanh thân ma khí bạo dũng mà ra, không sai đồng thời thời điểm, trong tay một đạo hắc mang bảo vệ quanh thân, tựa hồ là một món đồ hộ thân ma khí

Chích là đối thủ của hắn là Lang Lễ, thực lực của hắn căn bản là không thể đối kháng Lang Lễ, hộ thân ma khí cũng không phải thần khí, tự nhiên là không thể cứu mạng của hắn, Lang Lễ ngũ trảo uốn éo, không gian nhất thời nháy mắt hóa thành hư ảo, bốn người này cũng biến mất ở tại trong hư không, nguyên thần cũng vô pháp đào thoát

“Liệt Ma Cung, kia nơi này hắn là chính là Liệt Ma Sơn” Lang Lễ đánh chết kia người chết sau nói: “Chủ nhân, này là Ma Đạo liên minh địa bàn, chúng ta yếu nhanh hơn rồi đi mới được, Ma Đạo liên minh mọi người hoặc là Ma đạo tán tu nhìn thấy chúng ta đều sẽ ra tay ”

“Vậy khoái rời đi” Nhạc Thành nói, chính mình mọi người trung có ba đều là người tu tiên, này tới Ma Đạo liên minh trong phạm vi thế lực, tự nhiên là phiền toái trùng điệp

“Không tốt, còn có bức này cường giả, chủ nhân, chúng ta đi nhanh lên” ngay tại Nhạc Thành đang nói vừa mới rơi xuống thời điểm, Lang Lễ sắc mặt nhất thời đại biến, thần niệm rình trung, Lang Lễ đã phát hiện hơn mười người cường giả chính hướng cạnh mình cả tin lưỡng, phía trước nhất vẫn là một cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma

“Đi” Nhạc Thành căn bản là không cần lo lắng, nói với mọi người hoàn, nháy mắt liền đi phía trước không mà đi, có thể làm cho Lang Lễ lo lắng nhân, Nhạc Thành tự nhiên là không dám trêu chọc, hướng chi này là Ma Đạo liên minh địa bàn

“Sưu sưu” mọi người hóa thành từng đạo kinh hồng, nháy mắt liền đi phía trước không thả người mà đi, độ nhanh vô cùng kia, nháy mắt ngàn dặm rồi biến mất, không cần thiết ba thở gấp thời gian đi ra ngàn dặm ở ngoài

“Khắc khắc, các ngươi là ai, khi ta liệt người của Ma cung là tốt như vậy giết có thể nào” chính là sau một lát, một đạo hùng hậu thanh âm của đó là mặc đầu liễu không gian bao phủ ở tại chu không bên trong, cấp mà chạy Nhạc Thành đám người nghe Thanh Thanh Sở Sở

“Đáng chết” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, vốn lấy chính mình Lang Lễ độ nếu muốn đi trong lời nói cũng không khó, chích là bởi vì yếu bận tâm đến thực lực thấp nhất Xích Ngạo Tuyệt cùng Thú Ma hai người, Nhạc Thành cũng không có thi triển ra Phong Lô sí, mà muốn đem mọi người thu hồi Hạo Thiên Tháp, kia cũng sẽ bại lộ Hạo Thiên Tháp, nói không chừng phiền toái tăng lớn

“Quên đi, không cần chạy” Nhạc Thành ngừng thân hình, dù sao cũng trốn không thoát, không biết tới là ai có Lang Lễ ở, cũng sẽ không có quá lớn nguy hiểm mới đúng

“Sưu” nháy mắt, một đạo màu đỏ thân ảnh trống rỗng xuất hiện ở Nhạc Thành Lang Lễ đám người trước người, không gian trung nhất thời mang theo một mảnh lửa nóng, này ma công tựa hồ là mỗi lửa có không thấp trình độ

“Chủ nhân, ngươi cẩn thận một chút, đây là Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma lúc đầu cường giả” Lang Lễ thần niệm truyền âm ở Nhạc Thành bên tai nói

“Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma, này thật đúng là cường giả” Nhạc Thành hệ thâm nghĩ trong lòng

“Chính là người nhóm giết ta Liệt Ma Cung một cái trưởng lão cùng ba nghi tượng?” Tới một người, lửa đỏ sắc trường bào, cả người ma khí tràn ngập, chính cảm tức Nhạc Thành nhất mọi người chờ, chính là ánh mắt lưu tại Lang Lễ trên người, cũng như thế này

“Ta giết” Lang Lễ thần nhiên nói, nếu là bị ngăn chặn, kia cũng không có chuyện gì để nói, dù sao chính mình cũng không sợ, Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma lúc đầu thực lực, Lang Lễ còn có tin tưởng đối kháng xuống dưới

“Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu thực lực, khó trách dám như thế hung hăng cần quấy, thế nhưng ngươi thừa nhận, kia liền không có chuyện gì để nói, bốn chọc người, người phía sau trúng tuyển bốn người cho ta, chúng ta coi như xong” hồng y lão giả lạnh nhạt nói

“Sưu sưu” một mảnh tiếng xé gió vang lên, hơn - ba mươi đạo thân ảnh đã rơi vào hồng y lão giả phía sau, hắn là đều là kia Liệt Ma Cung trung khinh già

Nhạc Thành thần sắc run rẩy đứng lên, này Liệt Ma Cung thật đúng là không là có chút thực lực, này tới ba mươi mấy người nhân trung, phía trước nhất một cái sáu mươi lão giả cùng một cái hoàng y hán tử, hai người đều là Vô Thượng thiên ma hậu kỳ đích thực tu vi thực lực

Mà hai người này nói phía sau, cũng có ít nhất là tám đã ngoài Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi giả, còn lại đều là Vô Thượng thiên ma lúc đầu cường giả, liền loại thật lực này, Liệt Ma Cung cũng là tại đây âm u thành hạng nhất hạng nhì Ma đạo sơn môn “Người cho rằng người có thực lực này sao?” Lang Lễ lạnh nhạt nói, nhìn thấy Liệt Ma Cung nhất mọi người, cũng là có đó thần sắc trầm xuống, này nếu động khởi thủ đến, chính là còn dừng ở hạ phong

“Vậy thử xem xem trọng” hồng bào lão giả trả lời

Trong lúc nhất thời, song phương hoàn toàn liền giằng co ở tại cùng nhau, kia hồng bào lão giả tựa hồ cũng nhìn ra này mấy người thực lực, Long Cát công chúa cùng Hoàng Ma tán nhân khí tức trên thân cũng không có thu liễm, làm cho kia hồng bào lão giả cũng là có đó đau đầu, này nếu động khởi thủ đến, chính mình cũng muốn tổn thất không ít

“Liệt Hỏa ma vương, ta xin khuyên người một câu, muốn động thủ, người sẽ hối hận” ở này giằng co đối thời điểm, Hoàng Ma tán nhân đối tiền không kia hắc bào lão giả nói

“Hoàng Ma tán nhân, người còn nhận được đi ta a, không nghĩ tới người vẫn là Vô Thượng thiên ma hậu kỳ, khắc khắc, chẳng lẽ người cho là thực lực của người cũng có thể đủ uy hiếp đến ta sao?” Kia bị Hoàng Ma tán nhân xưng hô Liệt Hỏa ma vương lão giả đối Hoàng Ma tán nhân Âm Lệ nói

“Đó là đương nhiên, người không chết ta tự nhiên là nhận được của người, người Liệt Ma Cung bốn người là bị chúng ta đánh chết, này cũng chỉ có thể đủ quái thực lực của bọn họ quá yếu, cùng chúng ta khả không có gì quá lớn liên quan, chuyện này liền như vậy quên đi như thế nào” Hoàng Ma tán nhân ma vương nói

“Khắc khắc” Liệt Hỏa ma vương một tiếng lạnh nhạt nói: “Chuyện cười, người đánh chết ta Liệt Ma Cung ác nhân liền như thế quên đi, ta đây về sau còn như thế nào gặp người, hôm nay không để cho ta một cái công đạo, các người cũng đừng còn muốn chạy ra này Liệt Ma Sơn ”

“Một khi đã như vậy, vậy động thủ” ở này trong nháy mắt thời gian, Lang Lễ nháy mắt nói, chu trống không biên thanh mang tràn ngập trung, Thú Ma, Thanh Đồng, Xích Ngạo Tuyết, Diễm Ma, Hoàng Ma tán nhân không người đổ tới Nhạc Thành trữ vật trong giới chỉ

“Phong Lôi sí” Nhạc Thành đồng thời nổ lên Phong Lôi sí, thân ảnh nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ không thấy, Phong Lôi sí cấp thi triển dưới, đã muốn là không biết tới rất xa

“Hỗn đản, cho ta truy” Liệt Hỏa ma vương đại cùng một tiếng, trong tay pháp quyết cấp đánh ra, một cỗ lửa cháy hóa thành một cái quả cầu lửa ở không gian nứt toác, chu không nứt toác, khôn cùng ngọn lửa tràn ngập, mà Lang Lễ bày ra thanh mang cũng bị vụn vụn nứt toác

“Ha ha, tái kiến” Lang Lễ cũng một đạo thét dài, thân ảnh nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ, vừa mới hết thấy chính là an bài tốt lắm mà thôi

Hơn mười đạo kinh hồng nồn nóng lực mà đi, chính là ở mấy canh giờ sau, này Liệt Ma Cung hơn mười người cũng chỉ hảo là phần nộ đỉnh chỉ truy đuổi, đã sớm mất đi yếu truy người thân ảnh

Mà lúc này, một chỗ rừng cây bên trong, Nhạc Thành thu hồi Phong Lôi sí, hoàn hảo Phong Lôi sí độ rất nhanh, liền mạng dưới, tựa liên kia Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma cũng đuổi không kịp

Trong tay pháp quyết biến hóa, Nhạc Thành lập tức gọi ra Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết, Diễm Ma, Thú Ma đám người

“Này cái gì trữ vật nhân, cũng quá nhỏ ”Long Cát công chúa quyết miệng nói: “Kia cái gì Liệt Hỏa ma vương là ai, lần sau phi hảo hảo giáo huấn hần không thể ”

“Quên đi, người cho là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma dễ chọc a, hần không tìm chúng ta phiền toái thì tốt rồi, đây chính là Ma đạo bên trong địa bàn” Nhạc Thành nói

“Xuy” Lang Lễ thân ảnh đã rơi vào mọi người bên người, nói : “Các người cũng chưa sự, thật không nghĩ tới nơi này còn có bậc này cường giả ”

—o0o—

1174. Chương 986: Hồng Hoang Chiến Trường Năm Mười Năm

“Chúng ta vẫn là rời đi trước nơi này, kia Liệt Hỏa ma vương ta trước kia ra mắt vài lần, là một cái có cừu oán tất báo nhân, nói không chừng sẽ tới chỗ tìm chúng ta, nơi này lại là Ma Đạo liên minh địa bàn” Hoàng Ma tán nhân nói

Một lát sau, Nhạc Thành, Hoàng Ma tán nhân, Diễm Ma, Lang Lễ, bốn người thả người biến mất ngay tại chỗ, mà Xích Ngạo Tuyệt cùng Long Cát công chúa, Thanh Đồng, Thú Ma bốn người đi ra Hạo Thiên Tháp bên trong, Nhạc Thành cũng dùng Vạn Biến Ma Công che lấp ở khí tức trên thân hóa thành ăn ý, đối biến hóa thần thông một phen linh ngộ sau, lúc này Nhạc Thành thi triển Vạn Biến Ma Công phỏng chừng liên tiếp Vạn Biến Thiên Ma Cổ Thành Vệ cũng cảm không nổi

Ba ngày sau, tứ người tới một chỗ trong thành, cả trong thành đều là Ma đạo người, một cái Tiên đạo người trung gian cũng nhìn không thấy, lúc này, ở Ma Đạo liên minh địa bàn trung xuất hiện một cái Tiên Đạo liên minh người, hậu quả có thể nghĩ

“Môn chủ, chúng ta vẫn là tìm được trong thành truyện tổng trận sau đó tái trở về thương thiên” bốn người ở trong thành tìm một chỗ đặt chân sau, Hoàng Ma tán nhân đối Nhạc Thành nói

Bốn người tiến vào trong thành mới biết được đây là U Minh Thành, trong thành tự nhiên là sẽ có truyện tổng trận, hiện tại mọi người cũng chỉ có trải qua truyện tổng trận rời đi này U Thiên

“Đi, chúng ta đi trước tìm truyện tổng trận” Nhạc Thành nói, bốn người lập tức liền ở trong thành hỏi thăm truyện tổng trận địa phương, không nghĩ quá mức cho nhận người chú ý, Lang Lễ cùng Hoàng Ma tán nhân, Diễm Ma thực lực đều là thu liễm tới La Thiên đại ma trung kỳ cùng lúc đầu, này trung thực lực không cao không thấp, cũng sẽ không làm cho người ta chú ý

Tới trên đường cái, Nhạc Thành cũng rất kỳ quái, trong lúc vô ý phát hiện này U Minh Thành trung nhân, thực lực có Thiên ma, Địa ma, còn có thể xem biết mấy La Thiên đại ma lúc đầu, trung kỳ nhân, được không giống chính là không có La Thiên đại ma tu vi giả, Nhạc Thành trong lòng cũng là một trận hồ nghi, hơn nữa cả trong thành nhân cảm giác được bọn hắn tu vi, cũng là lộ ra ánh mắt lộ vẻ kỳ quái

Nghe được truyện tổng trận ngay tại phương Bắc, chính là cần một ngày thời gian mới có thể đuổi tới, bốn người đó là quyết định trước tiên ở nơi này địa nghỉ ngơi một đêm nói sau, ngày mai tái tiếp tục đi truyện tổng trận, này một đường mà đến, mọi người khả đều không có nghỉ ngơi quá

“Các người đứng lại ”

Ngay tại bốn người chính muốn trở về đặt chân địa phương thời điểm, phía sau lại là có thêm một đạo uống tiếng vang lên, Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, thần niệm rình trung đã sớm biết phía sau là đội Ma Đạo liên minh trung nhân, có ba mươi mấy người, cầm đầu vẫn là một cái Vô Thượng thiên ma trung kỳ người, còn lại hai cái Vô Thượng thiên ma lúc đầu, còn lại đều là La Thiên đại ma cùng Thiên ma thực lực giả

“Có chuyện gì sao” Nhạc Thành bốn người xoay người lại, Nhạc Thành thầm nghĩ chính mình cất dấu hơi thở những người này hẳn là tuyệt đối nhìn mới đúng

“Các người bốn hiện tại cùng chúng ta đi, Ma Đạo liên minh đúng là lúc dùng người, các người yếu phục tùng chúng ta Ma Đạo liên minh” cầm đầu kia Vô Thượng thiên ma trung kỳ giả là một cái cao gầy bốn mươi hán tử, quần áo thanh bào, hai mắt lúc này cũng đã rơi vào Diễm Ma trên người

“Chúng ta cũng không phải là Ma Đạo liên minh nhân, dựa vào cái gì phục tùng người Ma Đạo liên minh” Hoàng Ma tán nhân hừ lạnh một tiếng, mặc dù là che dấu tới La Thiên đại ma trung kỳ thực lực, chính là dưới đáy lòng, này một cái Vô Thượng thiên ma trung kỳ giả, Hoàng Ma tán nhân còn không để trong lòng

“Hừ, hiện tại U Minh Thành trung, phạm là La Thiên đại ma thực lực, nhất định phải tùy chúng ta đi Hồng Hoang chiến trường, đây là phủ chủ ở dưới mệnh lệnh, các người dám phản kháng, vậy giết không tha” kia Vô Thượng thiên ma trung kỳ hán tử hừ nói

Nhạc Thành cùng Lang Lễ, Hoàng Ma tán nhân, Diễm Ma sắc mặt đều là nan thoát nhìn, Nhạc Thành cũng rất cực thì mình bạch rồi vì cái gì này trong thành không có La Thiên đại ma tu vi người, nguyên lai đều bị Tiên Đạo liên minh mang đi

“Còn có này trung mệnh lệnh, các người Ma Đạo liên minh cũng lần hiếp người quá đáng” Diễm Ma quát một tiếng, Hồng Hoang chiến trường chuyện tình tất cả mọi người có nghe nói, tiên ma khai chiến, không nghĩ tới này Ma Đạo liên minh còn bắt người đi Hồng Hoang chiến trường

“Các người có ý kiến trong lời nói cùng thành chủ nói, hiện tại theo ta đi, nếu không, giết không tha” Ma Đạo liên minh trung hán tử kia nhìn chăm chú vào Nhạc Thành bốn người lạnh nhạt nói

“Chủ nhân, chúng ta trước theo chân bọn họ đi là tốt rồi, đến lúc đó ở nghĩ biện pháp rời đi là tốt rồi” Lang Lễ thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai nói

Nhạc Thành hiện tại cũng chỉ có thể đủ như vậy làm, nghĩ thầm đến lúc đó dùng Hạo Thiên Tháp rời đi trốn đi rồi là tốt rồi, nếu tại đây cùng Ma Đạo liên minh trung nhân động thủ, kia hậu quả tuyệt đối thật là phiền toái

“Chúng ta đi theo người, dẫn đường” Nhạc Thành thần nhiên rất đúng kia Vô Thượng thiên ma trung kỳ hán tử nói, việc đã đến nước này, cũng chỉ có thể đủ là đi từng bước tính từng bước, có này Hạo Thiên Tháp ở trên người, Nhạc Thành đạo cũng là không sợ, chỉ cần nhất có cơ hội chính mình có thể đủ bằng vào Hạo Thiên Tháp rời đi

Kia Vô Thượng thiên ma hán tử nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, nhìn thấy này La Thiên đại ma trung kỳ thanh niên dĩ nhiên là không có đưa hán tử ở trong mắt, trong mắt thần sắc cũng không có gì thiện ý

Ở ba mươi mấy người Ma Đạo liên minh người bao vây dưới, Nhạc Thành bốn người đã bị mang đi, chung quanh không ít người vây quanh cũng không cam lòng hé răng, nhất chúng tán tu, Ma Đạo liên minh như vậy kèn cồng bọn hán tử cũng đắc tội không nổi, chỉ có đồng tình nhìn Nhạc Thành bốn người, tiến vào kia Hồng Hoang chiến trường, kia nhưng chỉ có cứu tử nhất sinh chuyện tình

Một canh giờ lúc sau, Nhạc Thành bốn người bị đưa một chỗ thật lớn kiến trúc đàn bên trong, thần niệm rình trung, bốn phía đều là Ma Đạo liên minh trung nhân, có không ít vẫn là Vô Thượng thiên ma thực lực

“Các người ở chỗ này ngốc, quá hai ngày sau, liền gặp an bài các người đi Hồng Hoang chiến trường, bắt quá các người ngàn vạn lần đừng nghĩ chạy, nơi này đã muốn bị thành chủ bày ra cấm chế, cho dù người phi thiên độn địa cũng trốn không thoát đi, muốn chạy trốn trong lời nói, bắt lấy sau giết không tha” thất chuyển bát nhiễu lúc sau, Nhạc Thành bốn người bị kia Vô Thượng thiên ma hán tử an bài tới một gian thật lớn quảng trường

“Nhân còn không thiếu a” Nhạc Thành thần sắc lộ ra một tia kinh ngạc, này quảng trường có ước chừng là không thua vạn thước lớn nhỏ, mà hiện tại cả quảng trường nhân ước chừng là có thêm ít nhất năm nghìn nhân, toàn bộ đều là La Thiên đại ma tu vi thực lực

“Khó trách U Minh Thành trung không có La Thiên đại ma, nguyên lai đều đến nơi đây đến đây” Hoàng Ma tán nhân thở dài

Thượng vạn thước quảng trường thượng năm nghìn nhân, lúc này thấy đến Nhạc Thành bốn người tiến vào, trừ bỏ nhắm mắt dưỡng thần một số người ở ngoài, người khác đều là nhìn nhìn Nhạc Thành đám người, không ít người ánh mắt đều đặt ở Diễm Ma trên người

“Nghĩ biện pháp rời đi mới tốt” Nhạc Thành thần niệm truyền âm đối Lang Lễ, Hoàng Ma tán nhân Diễm Ma nói, cũng không thể đủ thật sự bị lập đi chỗ đó Hồng Hoang chiến trường, tiên ma đại chiến, Nhạc Thành khả không có gì khu, cùng chính mình cũng hoàn toàn xa không hơn quan hệ

“Nơi này bày ra cấm chế, phải rời khỏi không dễ dàng” Lang Lễ thần niệm đối Nhạc Thành bọn người nói đạo

“Không dễ dàng cũng phải rời khỏi mới được, có Hạo Thiên Thập hắc là vấn đề không lớn, hiện tại phải chú ý đúng là đừng cho nhân đã phát hiện” Nhạc Thành thần niệm nói

“Các người bốn là vừa mới vừa bị nắm trụ sao, các người vận khí cũng quá không tốt” Ma Đạo liên minh nhân sau khi rời đi, Nhạc Thành đám người phụ cận một cái La Thiên đại ma lúc đầu trung niên hán tử đối Nhạc Thành bọn người nói đạo, vẻ mặt suy sút không thôi

“Không sai, đạo hữu cũng là bị nắm trụ có thể nào” Nhạc Thành hơi hơi hỏi

“Ta ngày hôm qua đã bị bọn hắc cấp mang đến, vận khí thật sự là không tốt, cái này tiến vào kia Hồng Hoang chiến trường chính là cứu tử nhất sinh a ”Hán tử kia uể oải nói

“Chẳng lẽ sẽ không có nhân phản kháng sao” Nhạc Thành nghĩ thầm, này nhiều như vậy La Thiên đại ma, tổng sẽ có người phản kháng cùng chạy trốn, xem hiện tại mọi người bộ dáng, tựa hồ là cũng không có chạy trốn tính toán

“Chạy trốn, phản kháng” này trung niên hán tử giật mình rất đúng Nhạc Thành nói: “Các người chẳng lẽ không biết hiện tại thân ở địa phương nào sao, nơi này là thành chủ thần khí bên trong, chúng ta hiện tại như thế nào chạy trốn, cũng khó trách, ta vừa mới vào thời điểm cũng không biết phương diện này là thần khí bên trong, các người tự nhiên cũng không biết ”

“Cái gì” Nhạc Thành sắc mặt nháy mắt trắng bệch một mảnh, ở thần khí bên trong, này không phải là thật sự, chẳng lẽ vừa mới vào thời điểm, chính là thần khí nhập khẩu, chính mình dĩ nhiên là không có phát hiện

“Chủ nhân, chúng ta thật sự ở thần khí bên trong, ta nhớ ra rồi, này U Minh Thành thành chủ là Minh Hà lão ma, hắc bối cảnh không nhỏ, chính là hiện tại Ma Đạo liên minh trung một cái Ma quân đồ đệ, này thần khí hắc là chính là Âm Phong Đại” Lang Lễ thần niệm truyền âm ở Nhạc Thành trong tai nói

“Có thể hay không đi ra ngoài?” Nhạc Thành hiện tại lo lắng nhất đúng là có thể hay không chạy đi, ở đối phương thần khí trung, Nhạc Thành tự nhiên là biết đại biểu cho cái gì, nhất cử nhất động đều có thể được thần khí chủ nhân rình không thể nghi ngờ, thật giận này cái gì thành chủ dĩ nhiên là nghĩ tới loại này biện pháp, trực tiếp đem nhân nhốt tại thần khí trung, làm cho người ta muốn chạy trốn cũng trốn không thoát

“Có thể chạy đi, này Minh Hà lão ma hắc là chỉ có Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi thực lực, mặc dù đang ở Âm Phong Đại trung, bằng vào Hạo Thiên Thập chúng ta cũng có thể đủ phá vây mà ra, chỉ là chúng ta bại lộ Hạo Thiên Thập sau, ở Ma Đạo liên minh địa bàn thượng, vậy thật là khó có thể đi ra ngoài U Thiên” Lang Lễ một lát sau đối Nhạc Thành thần niệm nói

“Này đó phiền toái” Nhạc Thành thiết sắc trầm trọng đứng lên, vốn đang nghĩ tới Ma Đạo liên minh trung muốn làm phát chạy thoát là tốt rồi, không nghĩ tới bây giờ còn tới đối phương thần khí bên trong, cái này tưởng vô thanh vô tức chạy trốn, đó là tuyệt đối không có khả năng, này Minh Hà lão ma thật đúng là đủ độc

“Các người ký đã tới thì an tâm ở lại, tới Hồng Hoang chiến trường thượng cũng không phải nhất định liền ra không được, tiên ma song phương đều là giống nhau, người ở Hồng Hoang chiến trường lên tới tam sau trăm tuổi có thể đủ đi ra ngoài” mới đầu kia La Thiên đại ma lúc đầu hán tử đối Nhạc Thành nói

Nhạc Thành đối này hán tử cười khổ một chút, lập tức khoanh chân mà ngồi xuống, trong đầu chính là một mực nghĩ thế nào mới có thể rời đi phương diện này, Hồng Hoang chiến trường, hay nói giỡn, chính mình đến Hồng Hoang chiến trường đi chỗ đó tựu thành tiên ma song phương vật hi sinh

“Chư vị đạo hữu, ta là U Minh Thành thành chủ Minh Hà lão ma, bởi vì một sự tình, chúng ta nhất định trước tiên đuổi tới quân thiên Hồng Hoang chiến trường, hiện tại chúng ta đã muốn ở truyện tổng trận nội, bởi vì đường xá xa xôi, chúng ta yếu một tháng mới có thể đến quân thiên Hồng Hoang chiến trường nội” ngay tại Nhạc Thành trầm tư như thế nào thoát thân thời điểm, trống rỗng truyền đến một đạo thanh âm

“Đến truyện tổng trận?” Nhạc Thành trắng bệch sắc mặt lại trắng bệch vài phần, cái này thật sự xong đời, tưởng mạnh mẽ chạy trốn cũng không có khả năng, này chính là không gian trong vòng, mạnh mẽ rời đi vậy sẽ khiến cho không gian loạn lưu, mấy ngày hôm trước cùng Xích Ngạo Tuyết đó là vận khí tốt, không có ở không gian loạn lưu trung chết, này nếu lại không gian loạn lưu, nói không chừng táng thân ở không gian trung cũng là bình thường

“Ta biết các ngươi trong lòng lo lắng, tiến vào Hồng Hoang chiến trường không có các ngươi trong tưởng tượng hữu khứ vô hồi, các ngươi tới Hồng Hoang chiến trường trung, mặc dù là có nguy hiểm, chỉ là Ma Đạo liên minh hội bảo hộ các ngươi, các ngươi ở Hồng Hoang chiến trường nội thu hoạch cũng thuộc loại các ngươi chính mình, ba trăm năm mà thôi, các ngươi có thể đủ đi ra ngoài Hồng Hoang chiến trường, nơi này mỗi người một khối ngọc giản, các ngươi lấy máu nhận chủ lúc sau liền thuộc loại các ngươi, người khác cướp đi cũng không hữu dụng, đến lúc đó ba trăm năm vừa đến, các ngươi là có thể cầm ngọc giản rời đi Hồng Hoang chiến trường” trên không trung nói chuyện kia Minh Hà lão ma nói xong, mấy ngàn khối màu đen ngọc giản chuẩn xác không có lầm con la a mỗi người trước người

“Khoái lấy máu nhận chủ, các ngươi lấy máu nhận chủ lúc sau, cho dù là rơi xuống, chúng ta Ma Đạo liên minh cũng sẽ lập tức biết tin tức này, nếu có thể trong lời nói, các ngươi nguyên thần lấy ra, chúng ta cũng sẽ giúp các ngươi lựa chọn đều xá, vì diệt trừ Tiên đạo, chúng ta mặc kệ là Ma Đạo liên minh vẫn là tán tu, đều phải đồng tâm hiệp lực mới được, về sau Tiên Ma giới liền toàn bộ là chúng ta Ma đạo thiên hạ” kia Minh Hà lão ma tiếp tục nói

“Xuy xuy” đã muốn là có không ít người ở bắt đầu lấy máu nhận chủ, ba trăm năm sau mới có thể rời đi Hồng Hoang chiến trường

Nhạc Thành, Diễm Ma, Lang Lễ, Hoàng Ma tán nhân bốn người nhìn nhau lúc sau, Hoàng Ma tán nhân cùng Diễm Ma lấy máu nhận chủ, mà Nhạc Thành cùng Lang Lễ còn lại là không có, sợ là ngọc giản trung có cái gì thủ đoạn, có thể kiểm tra ra bản thân không là chân chính Ma đạo thân phận, đến lúc đó liền phiền toái

“Còn có hai người như thế nào không lấy máu nhận chủ, khoái, chẳng lẽ các ngươi tưởng ba trăm năm sau cũng vô pháp đi ra Hồng Hoang chiến trường sao?” Trên không trung kia Minh Hà lão ma nói, thanh âm ngay tại Nhạc Thành cùng Lang Lễ bên người vang lên bình thường

Nhạc Thành quên đây là ở đối phương thần khí Âm Phong Đại trung, phương diện này nhất cử nhất động đều là ở Minh Hà lão ma rình bên trong, không có lấy máu nhận chủ Minh Hà lão ma tự nhiên là Thanh Thanh Sở Sở

Rơi vào đường cùng, Nhạc Thành cũng chỉ có thể đủ là cùng Lang Lễ trong tay nhất giọt máu tươi giọt ở tại kia màu đen ngọc giản phía trên, màu đen ngọc giản thượng một đạo hào quang tràn ngập sau, liền khôi phục nguyên dạng

“Tốt lắm, tới Hồng Hoang chiến trường sau ta sẽ gọi các ngươi, các ngươi hiện tại là tốt rồi tốt nghỉ ngơi, Hồng Hoang chiến trường nội các ngươi yếu bảo trì cực mạnh trạng thái, như vậy mới có thể đề cao mạng sống cơ hội” Minh Hà lão ma sau khi nói xong thanh âm liền không còn có xuất hiện quá, “Chủ nhân, chúng ta hiện tại nên làm cái gì bây giờ” loạn lưu, Diễm Ma, Hoàng Ma tán nhân thần niệm truyền âm đều tới Nhạc Thành trong tai

“Còn có thể làm sao bây giờ, chúng ta tới Hồng Hoang chiến trường tái làm thực bị” Nhạc Thành bắt đầu dĩ nói, chính mình thật đúng là không hay ho xuyên thấu, không gian loạn lưu lúc sau đã bị kia cái gì Liệt Hỏa ma vương đuổi giết, bây giờ còn bị nắm hướng Hồng Hoang chiến trường

Một lát sau, Nhạc Thành rơi vào đường cùng cũng chỉ có thể đủ là khoanh chân mà ngồi xuống bắt đầu tu luyện đứng lên, hết thấy cũng chỉ có thể đủ là quái thực lực của chính mình quá thấp, nếu chính mình hiện tại là Đại La Kim Tiên hậu kỳ hoặc là Cửu Thiên Huyền Tiên trong lời nói, kia tự cũng không xuất hiện loại chuyện này

Thời gian từ từ mà qua, Nhạc Thành đắm chìm ở tại linh ngộ trung lúc sau, ngược lại là quên muốn đi Hồng Hoang chiến trường trung, một lòng liền đắm chìm ở tại linh ngộ thượng, hiện tại tam đại thần thông cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết đều cần linh ngộ, Nhạc Thành lại đúng là thời gian

Một tháng đối với Tiên Ma giới tu luyện giả mà nói, cùng Tu Chân Giới một canh giờ cũng không có nhiều lắm khác nhau, nháy mắt đã trôi qua rồi

“Vù vù” một trận lác lác, Nhạc Thành lập tức liền đình chỉ tu luyện đứng dậy, mà lúc này chung quanh hào quang nháy mắt biến đổi, mọi người dưới thân quảng trường sau khi biến mất, đã muốn là xuất hiện ở một chỗ núi non trung, khôn cùng núi non thượng, liếc mắt một cái không thể chứng kiến cuối

“Tiểu tử này chính là quái thai, Đại La Kim Tiên chi cảnh đối hần một chút áp lực cũng không có, năm mươi năm đã đột phá, yêu nghiệt” Long Cát công chúa bắt đầu nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nói, hần cùng Nhạc Thành còn đánh đổ đầu, nếu một ngàn năm trong vòng Nhạc Thành đột phá tới Đại La Kim Tiên sau, vậy phải đáp ứng đối phương một cái điều kiện, hần hiện tại mới năm mươi năm thời gian liền gặp được Nhạc Thành theo La Thiên thượng tiên trung kỳ đột phá tới Đại La Kim Tiên lúc đầu, này quá kinh khủng

Nhạc Thành mở hai mắt, trong đôi mắt thâm thúy sáng, hai lỗ ánh sao ở hốc mắt trung giống như hắc động bình thường làm cho người ta nhìn thấy tim đập nhanh, cảm giác trong cơ thể mệnh môn pháp lực cùng trong đầu mãnh liệt đích thực nguyên thần lực, Nhạc Thành nhìn không được một đạo thét dài rống ra

“Ngao...” Thét dài kích thích ngàn tầng cuộn sóng, té khổng không trung phiên dịch chạy chồm, không gian trung một đạo không gian cái khe trực tiếp sụp đổ, này một đạo thét dài xuyên thấu một chút cũng không có biên không gian

“Thật mạnh thực lực” Hoàng Ma tán nhân thần sắc đại biến, này một đạo tiếng kêu sao, làm cho hần trực tiếp cảm giác được uy hiếp cùng uy áp, lực lượng này tựa hồ là còn tại hần phía trên

“Tối nhân thật đúng là nhiều a” thét dài đình chỉ, Nhạc Thành nguyên thần lực rình mà lên, phát hiện bốn phía lúc này tiên ma có mấy vạn người ở trận địa sẵn sàng đón địch

Tiên ma song phương nguyên bản chỉ có mấy trăm người chạy tới nơi đây, lúc này mấy ngàn trung, đó là phụ cận nhân toàn bộ tụ tập mà đến, song phương cộng lại, ước chừng là có thêm tám vạn đông đúc, cả không gian đều là đông nghịt một mảnh

“Đi” Nhạc Thành thần niệm đình chỉ Lang Lễ, làm cho Lang Lễ bảo vệ Long Cát công chúa cùng Hoàng Ma tán nhân, sau lưng Phong Lôi sí duỗi thân, Nhạc Thành nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ, này tiên ma song phương, Nhạc Thành cũng không tưởng tới gần

Lang Lễ thu hồi cấm chế, cũng bảo vệ Long Cát công chúa cùng Hoàng Ma tán nhân, thân ảnh hóa thành một đạo màu xanh lưu quang kinh hồng nháy mắt biến mất không thấy, Long Cát công chúa cùng Hoàng Ma tán nhân đều có thực lực rời đi này không gian, chính là Lang Lễ độ nhanh hơn mà thôi liền tự trọng tiên ma song phương người còn tại đoán này đột phá chính là thần thánh phương nào thời điểm, không gian trung đã muốn là không thấy người nọ thân ảnh

Ngay tại Nhạc Thành cùng Lang Lễ, Long Cát công chúa, Hoàng Ma tán nhân sau khi rời đi không đến một lát, tiên ma gặp lại, cũng không khỏi phân trần liền rút ra đại chiến, này cộng lại gần trăm năm bên trong, tiên ma song phương đại chiến vô số lần, theo ngay từ đầu tâm không cam lòng tình không muốn, tới hiện tại, đều tự đều là tiếp nhận sinh tử cừu hận, vừa thấy mặt kia cũng chỉ có giết chóc

Nhạc Thành lúc này đây đột phá, không thể nghi ngờ là thúc đẩy một lần hỗn chiến, hiện tại nói như vậy, này gần nhất vài thập niên trung, đại chiến đối tiểu chiến, Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh trung mọi người là phân tán ở tại cả Hồng Hoang chiến trường, đều là tiến hành quần tam tụ ngũ hoặc là độc lai độc vãng đánh chết nghĩ trung mấy vạn nhân hỗn chiến, đã muốn là mười năm cũng không có phát sinh qua, cái khác Hồng Hoang chiến trường thượng khu vực cũng là giống nhau, đều tới phân tán đánh chết thời điểm

Về phần tiên ma đại chiến, Nhạc Thành cũng mặc kệ, năm mươi năm, còn có hai trăm năm mươi năm mới có thể rời đi này Hồng Hoang chiến trường

“Chúc mừng chủ nhân đột phá” bốn canh giờ lúc sau, một chỗ tựa hồ là trải qua đại chiến phá hủy trôi qua đồng hoang tàn núi non trung, Lang Lễ đối Nhạc Thành nói, một đường phía trên, Lang Lễ cũng là trong lòng cảm thán, chính mình Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu lúc đầu tu vi, ở độ thượng, cũng là miễn cưỡng có thể cùng chủ nhân ngang hàng ngoại mà thôi, nhanh như vậy độ, ở cùng đối thủ giao thủ trung, đã muốn là chiếm cứ tuyệt đối thượng phong

“Chủ nhân, người đây là phi hành tiên khí sao, độ thật đúng là khoái a?” Hoàng Ma tán nhân nhìn thấy Nhạc Thành phía sau Phong Lôi sí nghi hoặc hỏi, theo trong thần sắc tựa hồ là nhớ tới nhất những thứ gì

“Không phải tiên khí, cũng không biết làm như thế nào giải thích, xem như một loại công pháp” Nhạc Thành đối Hoàng Ma tán nhân trả lời

“Thì ra là thế, chủ nhân này cánh tựa hồ là cùng phía tây nguyên trên bầu trời chiến thần không sai biệt lắm” Hoàng Ma tán nhân hơi hơi nói

“Phía tây Thiên Không Chiến Thần, chẳng lẽ ngươi ra mắt này giống nhau như đúc?” Nhạc Thành nghi hoặc rất đúng Hoàng Ma tán nhân hỏi, nhớ rõ lần trước cùng Hoàng Ma tán nhân ở Ngọc Hư sơn giao thủ thời điểm, Hoàng Ma tán nhân liền hỏi chính mình cùng ngũ cực chiến thần có không có vấn đề gì, Nhạc Thành vẫn cũng không có hỏi nhiều, hiện tại nghe được Hoàng Ma tán nhân lại nhắc tới, Nhạc Thành đổ là có chút tò mò đứng lên

Này phía tây nguyên thiên Thái Cực thiên tử đại đế dưới tay, có này bát đại nguyên soái, cùng ngũ cực chiến thần, mà ngũ cực chiến thần phân biệt là Thiên Không Chiến Thần, Đại Địa Chiến Thần, Nhân Trung Chiến Thần, Bắc Cực Chiến Thần cùng Nam Cực Chiến Thần, Nhạc Thành đối với này đó cũng đã được nghe nói

“Ta thấy đến quá ngũ cực chiến thần ra tay quá, trong đó Thiên Không Chiến Thần bắc sinh hai cánh, đệ nhanh vô cùng, còn có lần trước chủ nhân dùng ra công pháp, tựa hồ là cùng ngũ cực chiến thần không sai biệt nhiều, lực lượng cường hãn vô cùng, nhưng là quá nhiều, ta cũng không biết” Hoàng Ma tán nhân nói

Nhạc Thành trong lòng trầm tư, nan có thể nào này đấu khí cùng ngũ cực chiến thần có quan hệ có thể nào, có cơ hội trong lời nói, nhất định phải đi kiến thức một chút

“Nhạc Thành, ngươi là như thế nào đột phá, đã vậy còn quá khoái, ngươi khẳng định không bình thường” Long Cát công chúa đến tới bây giờ còn có đó không tin nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, năm mươi năm đột phá nhanh như vậy, rất dọa người

“Ta và ngươi tu luyện cũng không có cái gì khác biệt” Nhạc Thành đối Long Cát công chúa mỉm cười, từ có trong đầu kia hai khối ngọc giản lúc sau, Nhạc Thành cũng phát giác chính mình tu luyện đặc biệt nhanh, đặc biệt dường như đối đạo lĩnh ngộ, kia giống như là có vô cùng ... Giả dẫn đường bình thường, lĩnh ngộ mặc dù là khó khăn, nhưng là hết thấy cũng có thể đủ giải quyết dễ dàng, lĩnh ngộ coi như là thuận buồm xuôi gió

“Chủ nhân, chúng ta hiện tại nên làm cái gì bây giờ” Lang Lễ hỏi, hết thấy sự tình, Lang Lễ đều là nghe theo chủ nhân

“Năm mươi năm, vẫn bế quan có lẽ hội tu luyện thượng ngược lại không có quá lớn tiến triển, không bằng chúng ta liền ngao du này Hồng Hoang chiến trường” Nhạc Thành trầm tư sau khi nói, đột phá Đại La Kim Tiên, hiện tại Nhạc Thành cũng muốn đi biết chính mình thực lực bây giờ tới cái tình trạng gì, này năm mươi năm trung chính mình lĩnh ngộ đến cái dạng gì trình độ, đặc biệt dường như ở Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết đệ nhị chiêu lục tiên thượng, Nhạc Thành mơ hồ là cảm thấy được có chút địa phương lĩnh ngộ không đúng, có lẽ thực tế chiến đấu một chút chỉ biết không đúng chỗ nào

“Ngao du Hồng Hoang chiến trường, hảo chú ý, ta đã sớm muốn đi ngao du” Long Cát công chúa hưng phấn nói, nhất thời đã tới rồi hứng thú, tuyệt mỹ bộ dáng thượng không lại là xuất hiện vài phần nghịch ngợm đến

Nhạc Thành trong tay pháp quyết biến hóa, tùy theo gọi ra Hạo Thiên Thập trung Thanh Đồng, Thú Ma, còn có Xích Ngạo Tuyệt cùng Diễm Ma đến

Bởi vì Xích Ngạo Tuyệt cùng Long Cát công chúa cũng sẽ không Vạn Biến Ma Công, không thể thu liễm trên người mình tiên khí, Nhạc Thành đó là chỉ có đem làm cho Thú Ma, Diễm Ma, Lang Lễ đều biến hóa thành người tu tiên, này Hồng Hoang chiến trường trung, tiên ma hai phe, Nhạc Thành ở sâu trong nội tâm mặc dù là không có tiên ma chi phân, chính là hiện tại hoàn cảnh, cũng nhất định là tiên ma tách ra, nếu không trong lời nói, liền gặp tại đây Hồng Hoang chiến trường trung đã bị tiên ma song phương công kích

Về phần Hoàng Ma tán nhân, cũng sẽ không Vạn Biến Ma Công, đó là chỉ có thể được Nhạc Thành nhốt đánh vào Hạo Thiên Thập trung tu luyện, nhìn thấy Hoàng Ma tán nhân, đến lúc đó Tiên Đạo liên minh một chút hội đuôi giết không thể

Mà mọi người ở thu liễm một chút hơi thở sau, đó là rời đi núi non đi phía trước mà đi, Nhạc Thành, Long Cát công chúa, Lang Lễ đều là đem hơi thở thu liễm tới La Thiên thượng tiên, như vậy có thể hấp dẫn đến không thể Ma đạo người ra tay, Nhạc Thành hiện tại yếu đuối là kết quả này, cũng tốt gây khó dễ đến luận bàn một chút thực lực của chính mình

Xuyên qua núi non, mọi người cũng không cảm là cảm thán, cái này không trung không ít địa phương đều là bị tiên ma đại chiến san thành bình địa, núi sông gãy, hồng thủy tứ lự, có địa phương ngàn dặm hoang vu, sống trợ trợ chính là một bức hồng hoang bộ dáng

“Chủ nhân, rốt cục có người chú ý thượng chúng ta” ngày hôm sau, một chỗ thâm sơn trên không, Lang Lễ thần niệm truyền âm nói, thâm sơn bên trong, vài luồng thần niệm rình ở tại Nhạc Thành chờ trên thân người

“Mới hai cái Vô Thượng tiên ma lúc đầu, ba La Thiên đại Ma hậu kỳ, thực lực quá yếu” Nhạc Thành thần niệm truyền âm nói, loại thật lực này hiện tại ở Nhạc Thành trong lòng đã muốn là sinh ra không dứt cái gì quá lớn uy hiếp

1175. Chương 986: Kim Giáp Chiến Thần Nổi Danh

“Biết, yên tâm đi.” Diễm Ma, Lang Lễ trả lời, hai người cũng lộ ra một tia cười lạnh, này vài người thật đúng là không sợ chết a, nếu là kiếp giết chính mình chờ trên thân người, quả thực chính là ngại mệnh thành.

“Chờ các người đã lâu rồi.” Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt xuất hiện thời điểm, đã muốn là tới đánh tới kia thân ảnh phía bên phải, trong tay nhất đạo kim sắc dấu móng tay trực tiếp trống rỗng xuất hiện.

Chung quanh không gian cơ hồ là không hề dấu hiệu vận vẹo đứng lên, nhẹ nhàng không gian cái khe rạn nứt, cuồng bạo hơi thở theo hư không thổi quét mà ra, mơ hồ không gian vận vẹo không gian đường nét vô cùng duyên dáng đan chéo ở tại cùng nhau.

“Chết đi.” Lang Lễ một tiếng quát nhẹ sau, thân hình trực tiếp theo kia một cái Vô Thượng tiên ma trước người biến mất, biến hóa thành trung niên bộ dáng hai tay trực tiếp không thể tưởng tượng nổi xuyên qua hai cái La Thiên đại ma công kích, lập tức trên người mang theo không cùng lực lượng hung hăng nện xuống.

Không sai đồng thời, Long Cát công chúa cũng thoải mái xuyên qua một cái La Thiên đại Ma hậu kỳ tu vi giả phủng chừng, hạo cổ tay khẽ nhếch, trong tay một đạo châm mũi nhọn nháy mắt tung.

“Thình thịch oành!” Lúc này, chu không trung ba đạo nổ nứt toác, ba La Thiên đại Ma hậu kỳ một cái thở gấp thời gian đã bị đánh chết, bọn hắn lúc sắp chết mới biết được, chính mình gặp được chính là một đám hạng người gì, những người này khách không là bọn hắn có thể nhắm trúng khởi.

“Thở phì phò.” Nhạc Thành Kim Long trảo vận vẹo không gian trung, kia Vô Thượng tiên ma lúc đầu tu vi thực lực giả sắc mặt chỉ một thoáng một mảnh, trong tay pháp quyết biến hóa, ba chuỗi màu đen trường kiếm hóa thành ba đạo lưu quang cực nhanh hoa hướng về phía vận vẹo không gian.

“Đi tìm chết đi.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, trong tay thủ ấn biến hóa, trong tay nhất trảo, vận dụng gắng sức lực lượng thần thông, nhất thời chu không vận vẹo không gian trực tiếp giống như bánh quai chèo bình thường vận vẹo dây dưa cùng một chỗ, mà kia Vô Thượng tiên ma tam thanh trường kiếm bị lực lượng thần thông tác dụng hạ vận vẹo không gian cấm chế, căn bản không thể xé rách không gian bốn phận.

“Bang bang!”

Không gian nứt toác dưới, kia Vô Thượng tiên ma lúc đầu cường giả, trước khi chết trong ánh mắt đã tràn ngập khủng hoảng, hắn cảm giác được đối phương như thế nào đột nhiên trong lúc đó chính là Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi, chính là thực lực cũng cường hãn đến không thể tưởng tượng nổi, chính là hối hận đã muốn là không còn kịp rồi, chỉ có thể đủ là rơi xuống một cái thần thần câu diệt kết cục, hắn căn bản là vô pháp tin tưởng hắn liên tiếp Đại La Kim Tiên nhất chiêu đều tiếp không dưới đến.

“Như thế nào, người còn muốn chạy.” Một đạo ảo ảnh xé rách không gian, nháy mắt xuất hiện ở còn lại kia cuối cùng một cái Vô Thượng tiên ma lúc đầu cường giả trước người, này Vô Thượng tiên ma lúc đầu tu

vi thực lực giả, bốn mươi bộ dáng, tóc dài hắc bào, nguyên bản là công kích Lang Lễ, chính là Lang Lễ căn bản mà liền không để ý đến hắn.

Này hán tử nhìn thấy không ổn, trước tiên chính là cấp tốc lui lại chạy trốn chết, chính là Nhạc Thành tốc độ còn hơn hắn đến không chỉ điểm nga a khoái thượng nhiều ít, nháy mắt liền ngăn cản tại trước người hắn.

“Ra tay đi, ta ra tay ngươi liền không có cơ hội.” Nhạc Thành đối trước mặt Vô Thượng thiên ma lúc đầu tu vi giả nói, vừa mới kia Vô Thượng thiên ma tu vi giả thật đúng là làm cho Nhạc Thành có chút thất vọng, thực lực tựa hồ là không chịu nổi một kích, loại thực lực này nếu muốn kiểm tra thực lực của chính mình tới cái gì trình độ là rất không có khả năng.

Này Vô Thượng thiên ma tu vi hán tử nhìn thấy Nhạc Thành bộ dáng cùng chung quanh hoàn cảnh, cũng biết hôm nay là cống ngầm bên trong lật thuyền, đối phương thực lực cường hãn, đồng bạn nhất chiêu đã bị đánh chết, chính mình không xuất toàn lực đó là một chút cơ hội đều không có.

Nhất thời trong tay thủ ấn biến hóa, pháp quyết đánh ra, không sai đồng thời thời điểm, trong tay một phen chung thước vút, không gian thao Thiên ma khí cuộn cuộn trọng thước nghênh không hóa thành nhất chỉ màu đen Cự Hổ, một trận hổ gầm Kinh Thiên, màu đen Cự Hổ thân hình hơn một ngàn thước, vằn vẹo thật lớn thân hình, bốn máu đại hé miệng, nháy mắt liền hướng Nhạc Thành đánh tới.

Vô Thượng thiên ma thực lực, thế nào cũng không phải kẻ yếu, xem như bước vào cường giả hàng ngũ, khí thế như vậy, chung quanh mấy trăm dặm trong vòng cũng là ma khí ngập trời, chung quanh không gian tại đây màu đen Cự Hổ va chạm hạ trực tiếp dập nát.

“Có điểm thủ đoạn.” Nhạc Thành mỉm cười, này trọng thước ma khí phỏng chừng cũng là tới thượng phẩm đỉnh phong tiếp cận thượng hạng trình tự, hơn nữa này Vô Thượng thiên ma thực lực thúc dục, cũng là là uy lực bất phàm.

Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt hóa xuất một cái hư ảnh, thân hình cũng không lùi mà tiến tới, Nhạc Thành liền muốn thử xem chính mình ở lực lượng thần thông thượng linh ngộ, trong tay bốc lên, một đạo thật lớn màu vàng chưởng ấn oanh kích mà ra.

Chưởng ấn dưới hư không dập nát, không gian dòng khí xé rách chu không, mà ở chưởng ấn bên trong, một cái Kim Long rút gào mà ra, lập tức hung hăng cùng kia hắc hổ va chạm ở tại cùng nhau.

“Thình thịch oành!” Chu không liên hoàn nổ mạnh, ngàn dặm hư không chấn động, ma khí tách ra, kim mang nổ rộ, hạ không trung núi non sụp đổ bị di vì đồng hoang tàn. Kia Vô Thượng thiên ma lúc đầu tu vi hán tử trong miệng nhất tới máu tươi phun ra sau, sắc mặt trắng bệch nhất thời lão đảo lui ra phía sau, giữa không trung hắc hổ dập nát, hóa thành hai chương đoạn toái trọng thước ngã lạc ở trên mặt đất.

“Lão ba, hắn căn bản là không phải đối thủ của ngươi, bị đánh, giao cho ta.” Thanh Đồng thừa thế dựng lên, chỉ sợ Nhạc Thành đem người này cấp đánh chết, này Vô Thượng thiên ma người đối hắn thật là tốt chỗ chính là khá.

“Ngao!” Thanh Đồng tốc độ khả sẽ chết đi vắng Nhạc Thành dưới nhiều lắm, nháy mắt đi ra kia Vô Thượng thiên ma hán tử sau lưng, thật lớn bốn máu miệng rộng một chưởng, kia Vô Thượng thiên ma lúc đầu tu vi giả quay đầu lại sắc mặt trắng bệch, tựa hồ là đang muốn nguyên thần mà chạy, chính là đã bị Thanh Đồng một ngụm cắn nuốt xưng lột da.

Lúc này, Lang Lễ, Long Cát công chúa, còn có Thú Ma, Xích Ngạo Tuyết, Diễm Ma đều là nhìn thấy Nhạc Thành trợn mắt há hốc mồm, Nhạc Thành thực lực cũng quá cường, Đại La Kim Tiên tu vi cùng Vô Thượng thiên ma khả sẽ chết không kém bao nhiêu, chính là vừa mới Nhạc Thành rõ ràng chính là không có đem hết toàn lực, nhưng là đối với hai cái Vô Thượng thiên ma cũng nhất chiêu một cái, này trung thực lực, cho dù là Đại La Kim Tiên trung kỳ cũng làm không được đi.

“Ngươi người này như thế nào tu luyện, ngươi vừa mới dùng là công pháp cũng kỳ quái ngạc” Long Cát công chúa nghi hoặc rất đúng Nhạc Thành nói.

“Nhạc Thành, ngươi không sao chứ, ngươi lần sau vẫn là cẩn thận một chút hảo.” Xích Ngạo Tuyết cũng lo lắng đến Nhạc Thành bên người, trên nét mặt có một tia lo lắng, kinh ngạc Nhạc Thành thực lực đồng thời,

càng còn nhiều mà lo lắng Nhạc Thành an nguy đứng lên.

“Ta không sao.” Nhạc Thành hơi hơi trả lời, đối với Xích Ngạo Tuyết, nếu là đã trở thành nữ nhân của mình, Nhạc Thành cũng tự nhiên là đem hân đặt ở cùng Yến Hiểu Kỳ, Mộ Dung Hiểu Hiểu chờ chúng nữ giống nhau trong lòng địa vị.

Nhìn thấy Nhạc Thành cùng Xích Ngạo Tuyết bộ dáng, Diễm Ma cùng Long Cát công chúa cũng thần sắc có chút ảm đạm đứng lên, Long Cát công chúa trên nét mặt tựa hồ là lộ ra một tia thất vọng, lập tức liền khôi phục bình thường.

Mà Diễm Ma cũng vẻ mặt ảm đạm, ở Huyền Thiên nội địa thượng thời điểm, hẳn ngay tại Nhạc Thành bên người, chính là cho tới nay, lại dường như bảo trì một loại không hiểu quan hệ, không phải chủ tớ, cũng không phải bằng hữu, Diễm Ma chính mình cũng chia bố rõ ràng đây là cái gì, vẫn ở lại Nhạc Thành bên người cũng không biết là bởi vì sao, lúc này thấy đến Xích Ngạo Tuyết cùng Nhạc Thành thần thái, nhất thời trong lòng liền phức tạp đứng lên.

“Lão ba, người này trên người thu hoạch cũng không tệ lắm.” Thanh Đồng lúc này khôi phục hình người, trong tay giao cho Nhạc Thành một cái trữ vật nhẫn, đúng là vừa mới kia Vô Thượng thiên ma lúc đầu giả trên người.

Chiếc nhẫn kia thượng dĩ nhiên là không có bày ra linh hồn phong ấn, Nhạc Thành nguyên thần rình trung, đã phát hiện không ít tiên khí, chính là đều là thượng phẩm trình tự mà thôi, thượng hạng đều không có một món đồ, hẳn là những người này đánh chết không ít Tiên đạo bên trong trung nhân đoạt được đến.

Thu thập nổi lên mặt khác mấy trữ vật nhẫn, Nhạc Thành kiểm tra một chút, không có gì để mất vật, biên liền đều thu vào chính mình trữ vật trong giới chỉ, về sau Hạo Thiên môn trung vẫn là dùng được với, hiện tại Hạo Thiên môn nhân số đông đảo, này tiên khí cũng là là tối trọng yếu vật phẩm.

“Đi!” Thu thập một chút hiện trường, mọi người đó là tiếp tục đi phía trước mà đi, vì dẫn một ít cường giả, Nhạc Thành còn cố ý hướng này núi non, trong hạp cốc đi đến.

Ngày hôm sau, một chỗ trong hạp cốc, Nhạc Thành lại lộ ra một tia mỉm cười, mọi người bị một cái Vô Thượng thiên ma trung kỳ, hai cái Vô Thượng thiên ma lúc đầu, năm La Thiên đại Ma hậu kỳ tu vi giả cấp vây quanh.

“Khắc khắc, không nghĩ tới này Hồng Hoang chiến trường nội còn có như vậy nữ nhân xinh đẹp a, hôm nay vận khí thật tốt.” Một cái Vô Thượng thiên ma lúc đầu hán tử sắc quan đang ở Long Cát công chúa, Diễm Ma, còn có Xích Ngạo Tuyết trên người quét mắt.

“Người hẳn là hảo hảo tính tính, người hôm nay không là vận khí không tốt, số mệnh đi đến đầu.” Long Cát công chúa một đạo quát lạnh, kia chịu được người này mê đắm ở trên người của mình nhìn quét, hỗn thể Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực bùng nổ mở ra, trong tay pháp quyết đánh ra, cũng đạo này kim mang quỹ dị tung.

“Đại La Kim Tiên hậu kỳ.” Này mấy Ma đạo phục kích Nhạc Thành đám người đội ngũ, nhất thời thần sắc liền từ cửu thiên diệu rơi xuống địa phủ, không nghĩ tới đối phương còn thu liễm thực lực, Đại La Kim Tiên hậu kỳ cường giả, cái này xong đời.

Này hán tử cũng không phải kẻ yếu, trên mặt kinh ngạc, phản ứng phải chậm, chu không ma khí bạo dũng mà ra đồng thời, nháy mắt một cái cổ chung ma khí bao phủ ở tại chính mình quanh thân, cả người nhanh chóng đã bị cổ chung bao vây.

Long Cát công chúa lúc này cũng lộ ra một đạo hài hước mỉm cười, trong tay pháp quyết biến đổi, chỉ thấy trên không trung kia đến kim mang biến hóa có hơn mười thước dài, cũng hóa thành một cổ màu vàng sương khói, nháy mắt theo kia cổ chung phía dưới khe hở chui vào.

“A, tiên tử tha mạng a, tiên tử tha mạng.” Nhưng vào lúc này, cổ chung ma khí nội đã ra rồi tiếng kêu cứu mạng, nháy mắt cổ chung bị bắt khởi, cũng kia Vô Thượng thiên ma lúc đầu cường giả bị một cây kim quang rạng rỡ dài tác vây được là nghiêm kín thực, càng là nhúc nhích này màu vàng dài tác liền vây càng là nhanh trí, đã muốn là chứng kiến này dài tác rơi vào đến da thịt bên trong.

“Khổn Long Tác, người là Long Cát công chúa.” Nhìn thấy một màn này, kia Vô Thượng thiên ma trung kỳ hán tử chưa từng gặp qua Long Cát công chúa, lúc này cũng biết trước mắt là ai.

“Khổn Long Tác thật sự chính là danh bất hư truyền a.” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, này Khổn Long Tác chính là cao nhất tiên khí tiếp cận thần khí trình tự tiên khí, Khổn Long Tác một chỗ, liền gặp tự động trời địch nhân, chính là một món đồ khó được tiên khí bảo vật.

“Hừ, là chính người muốn tìm tử.” Long Cát công chúa nhìn thấy không thực nhân gian khói lửa bình thường, nhưng là động khởi thủ đến, chính là sạch sẽ lưu loát, trong tay pháp quyết đánh ra, nói : “Thanh Đồng, giao cho người.”

“Ha ha, nhiều Tạ công chúa.” Thanh Đồng khả không khách khí, mấy người ... kia Ma đạo người kinh ngạc trung, há mồm sẽ đem kia Vô Thượng thiên ma lúc đầu tu vi giả cắn nuốt vào trong bụng.

“Muốn chạy sao, các người chậm.” Nhạc Thành một đạo quát nhẹ, ảo ảnh vô ngân thi triển, thân hình nhảy mất xuất hiện ở kia một cái Vô Thượng thiên ma trung kỳ hán tử trước người, Long Cát công chúa bắt kia Vô Thượng thiên ma lúc đầu tu vi giả lúc sau, này còn lại bảy người liền không chút do dự cực nhanh mà chạy.

Theo Nhạc Thành thân ảnh vừa động, Lang Lễ trong tay một mảnh thanh mang bạo lực mà ra, lẳng không nhất trảo, hai cái La Thiên đại ma tu vi thực lực giả đã bị bắt ở trong tay, toàn bộ nhảy mất giao cho Thanh Đồng. Cắn nuốt thân hình xẹt qua hư không, nhanh chóng liền ngăn cản tại còn lại một cái Vô Thượng thiên ma lúc đầu tu vi thực lực giả trước người mà đi.

Diễm Ma lúc này cùng Long Cát công chúa cũng nhảy mất ngăn cản tại một cái La Thiên đại Ma hậu kỳ tu vi thực lực giả trước mặt, đều tự công kích mà đi, hậu quả có thể nghĩ, hai người này tự nhiên không phải là Long Cát công chúa cùng Diễm Ma đối thủ.

Xích Ngạo Tuyết, Thú Ma, Thanh Đồng ba người căn bản là không cần ra tay, Lang Lễ đám người thoải mái có thể đủ giải quyết những người này.

Nhạc Thành trước người, kia Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi hán tử trong thân sắc xuất hiện một tia hoảng sợ, nhưng là một lát sau liền khôi phục lại, trong tay pháp quyết biến hóa, tay áo bào vung lên, chỉ nghe thở phì phò một trận thúy vang, chợt hàng vạn hàng nghìn kiếm quang giống như độc xà xuất động bình thường, tự chu không trung bạo lực mà ra! Một phen màu đỏ trường kiếm hóa thành hàng vạn hàng nghìn kiếm quang đó là bao trùm Nhạc Thành, này kiếm quang trung còn có một cỗ nóng cháy độ ẩm.

Này đó một mảnh đầy trời kiếm quang tốc độ cực kì khủng bố, nhất nhiễm dưới, trực tiếp là xuyên thủng hư không, nhiều điểm hồng quang giống như môn ném lao bình thường, đối với Nhạc Thành quanh thân yếu hại hung hăng lực khử, một mảnh hồng mang dưới, chung quanh không gian giống như là bao phủ ở tại một mảnh biển lửa bên trong, độ ẩm cấp tốc bay lên.

Nhạc Thành thân ảnh vì lui, mắt thấy này hàng vạn hàng nghìn bóng kiếm thổi quét mà đến, cũng không chút hoang mang, quanh thân cuồng bạo hơi thở run, lực lượng thần thông thúc dục dưới, một đạo quyền ẩn trống rỗng xuất hiện, yếu kiếm tra một chút lực lượng thần thông, Nhạc Thành cũng không tính toán sử dụng tiên khí.

Mà lúc này, chỉ thấy kia hàng vạn hàng nghìn kiếm quang quỹ dị vờn quanh ở Nhạc Thành quanh thân, hình thành một cái quỹ dị trận pháp bình thường, nóng cháy hồng mang tràn ngập gian, bộc phát ra một cỗ khác thường hấp lực, mà ở này hấp lực hạ, Nhạc Thành mạnh mẽ phát hiện, trong óc ở chỗ sâu trong nguyên thần, lại có thể đều là lúc này khắc run rẩy, này Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi giả thực lực còn hơn ngày hôm qua kia hai cái Vô Thượng thiên ma lúc đầu chính là yếu mạnh hơn nhiều, hơn nữa này công kích tựa hồ là còn có một ít đối nguyên thần phỏng chừng tác dụng.

Nhận thấy được này biến hóa, Nhạc Thành mày cũng là vừa nhíu, bàn chân nhất đạo hư không, trên không trung quyền in lại tràn ngập một mảnh chói mắt kim quang, này một cỗ chói mắt kim quang phô thiên cái địa tự trên nắm tay thổi quét mà ra, chợt hung hăng va chạm ở tại kia một mảnh nóng cháy kiếm quang phía trên, nhất thời, kia nóng cháy kiếm quang bên trong đó là truyền ra từng đạo ca ca gậy đập nát tiếng động.

“Phá!” Chỉ thấy kia một mảnh nóng cháy kiếm quang tại đây một mảnh quyền ấn kim quang dưới, chính là dây dưa mấy cái, liền nhanh chóng tắc tắc sụp đổ gãy.

Mà nhìn thấy một màn này, kia Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi giả trên mặt hiện lên một tia kinh hoảng, pháp quyết biến hóa, thân hình nháy mắt bạo lui.

Nhạc Thành trong mắt hàn mang chợt lóe, quanh thân phía trên kim mang lóe ra, nháy mắt liền đi xuất hiện ở đối phương trên đỉnh đầu, bàn tay nắm chặt, chưởng ấn hiện lên, không chút do dự đó là chém thẳng vào xuống, ở tốc độ thượng, Nhạc Thành chính là chiếm cứ tuyệt đối ưu thế.

Chưởng ấn hạ xuống, kia Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi giả do dự một chút, lập tức thân hình bất động, trong tay pháp quyết đánh ra, nháy mắt chu không ma khí ngập trời dựng lên, mười mấy đạo tối đen xiềng xích mạnh mẽ tự này quần áo trong vòng bạo dừng mà ra, ở này đỉnh đầu bay nhanh quần quanh, sau đó sinh sôi đem chưởng ấn đón đỡ xuống, mạnh mẽ lực bắn ngược đạo, Nhạc Thành chân đất liền tiếp lui hai bước.

“Hảo quý dị ma công.” Nhạc Thành không giận phản hỉ, người này thực lực còn hơn ngày hôm qua hai cái Vô Thượng thiên ma lúc đầu thật đúng là mạnh hơn nhiều, này mới có thể làm cho chính mình thí ra lực lượng của chính mình thần thông linh ngộ tới cái dạng gì tình trạng, chính mình về sau gặp phải đối thủ trong lời nói, trong lòng cũng tốt có một để.

“Lại đến!” Nhạc Thành hơi hơi nhất tiểu, quanh thân kim mang lóe ra, trong tay một đạo chưởng ấn lại đánh xuống, cùng với Nhạc Thành một tiếng hạ xuống, chung quanh không gian, đột nhiên kịch liệt vặn vẹo đứng lên, quanh mình hoàn cảnh nhanh chóng chuyển biến, giống như thân ở màu vàng thế giới bình thường, chung quanh lộ vẻ kim quang rạng rỡ lóe ra. Trên không trung Nhạc Thành hai tay hung hăng nắm chặt, chỉ thấy kia chữ phiến tinh không cấp tốc mấp máy, hóa thành một con che kín vô số điểm sáng màu vàng bàn tay khổng lồ, một phen đó là đối với kia Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi giả hung hăng chộp tới, bàn tay khổng lồ nơi đi qua, không gian đều sụp đổ, lộ ra tối đen không gian trống rỗng “Đây là cái gì công pháp, như thế nào như thế cường hãn.” Long Cát công chúa kiến thức rộng rãi, trong lúc nhất thời cũng là có đó nghi hoặc, cảm giác này tựa hồ là có chút quen thuộc, nhưng là nghĩ không ra bộ dáng, người tu tiên cùng người tu ma đều là giống nhau, bản thể thực lực chủ yếu cũng sẽ không quá mạnh mẽ, trừ phi là này dùng võ đặc đạo nhân, cho nên nói như vậy, người tu tiên bản thể đều là nhược điểm, khả sẽ chết hiện tại liền yêu người đến Nhạc Thành bản thể thực lực cường hãn như vậy, Long Cát công chúa mới giết mình nhạ không hiểu.

Lúc này kia Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi giả cảm giác được Nhạc Thành thực lực, thần sắc trầm xuống, trong tay thủ ấn biến hóa trung, nhất miện máu huyết phun ra, pháp quyết đánh vào máu huyết phía trên, quanh thân nháy mắt ma khí bạo dừng, theo này thân hình chu không trung, hơn mười điều có hơn mười thước lớn nhỏ khổng lồ màu đen râu lan tràn dựng lên, bị bám một mảnh mây đen bốc lên, nháy mắt nghiêng đón thượng Nhạc Thành một chưởng.

Hai cổ cường hãn ngập trời lực lượng tràn ngập, làm này chữ phiến không gian đều là kịch liệt chấn động lên “Cho ta đoạn.” Nhạc Thành một đạo quát nhẹ, toàn mặc dù là bị bám nhất đạo kim quang đuôi dài, trên không trung màu vàng thật lớn chưởng ấn ngang trời áp chế xuống, chưởng ấn hoa phá trường không, bạo lực mà ra, một cái lóe ra gian, đó là cùng kia hơn mười điều khổng lồ màu đen râu hung hăng va chạm ở tại cùng nhau.

Màu vàng chưởng ấn bên trong, mơ hồ là có thêm nhất cổ thần bí sóng gợn ở bên trong, tầng tầng quang mang khuấy động tràn ngập, này đó là Nhạc Thành sở lĩnh ngộ lực lượng thần thông hỗn loạn ở bên trong, ở lực lượng thần thông thúc dục dưới, này chưởng ấn phía trên, còn có một cổ vô cùng thiên địa uy áp.

Chung quanh lực lượng, Long Cát công chúa, Diễm Ma đám người thuần cấu cảm giác được tại đây uy áp dưới thực không thoải mái, đây là đạo lực lượng, ba nghìn đại đạo chính gì một cái đại đạo đó là có thể thành thánh, lực lượng này thần thông chính là lực lượng chi đạo, mặc dù là Nhạc Thành cách chinh đại đạo kém còn cách xa vạn dặm, nhưng là trong đó đạo uy áp đã muốn là bắt đầu tràn ngập, đủ để là chứng minh ở lực lượng thần thông thượng Nhạc Thành lĩnh ngộ đã muốn là nhỏ thành công liền.

Lang Lễ, Long Cát công chúa, Diễm Ma, còn có Xích Ngạo Tuyết đều là thần sắc vô cùng kinh ngạc, bọn hắn đối đạo tự nhiên là có nhất định lĩnh ngộ, đều tự lĩnh ngộ cũng là vô cùng giống nhau, chính là lúc này

bọn hần có thể cảm giác được bọn hần lĩnh ngộ cũng không còn tựa hồ là không có đến loại trình độ này. Xích Ngạo Tuyệt thực lực thấp nhất, chỉ là có thêm một cái Nguyên Thủy Thiên Tôn như vậy sự tôn cùng xích tính tử như vậy cha, từ nhỏ đối đạo lĩnh ngộ cũng còn hơn đồng cấp trung tu vì giả yếu mạnh hơn nhiều.

Tựa liên Lang Lễ cũng không ngoại lệ, Lang Lễ nguyên vốn tưởng rằng Nhạc Thành thi triển chính là không gian thần thông, Nhạc Thành có không gian thần thông Lang Lễ đã sớm là đã biết chính là lực lượng thần thông, Lang Lễ cũng không biết Nhạc Thành có.

Thần thông cùng đạo, này hai người trong lúc đó quan hệ phức tạp, có thiên ti vạn lữ liên hệ, Lang Lễ hiện tại mặc dù là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu thực lực, lĩnh ngộ đạo, nhưng lại không có thần thông trong người, mang theo, mặc dù là tiên thú thân thể có thiên phú công kích, nhưng là đây chính là không thể cùng thần thông so sánh với.

Nghiêm khắc mà nói, thần thông chính là một cái quy hoạch nhưng là không có mở đi ra đại đạo, ba nghìn đại đạo trung một cái đại đạo, mà người bình thường lĩnh ngộ đúng là theo này ba nghìn đại đạo trung hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp đi ra hàng vạn hàng nghìn đường nhỏ.

”Vang ầm ầm!” hơn mười đạo màu đen râu cùng thật lớn màu vàng chuông ẩn hai cổ thật lớn lực lượng tại nơi Lang Lễ, Long Cát công chúa chờ kinh ngạc ánh mắt nhìn chăm chú hạ, ầm ầm chạm vào nhau, Kinh Thiên tiếng động, nhất thời tại đây vùng trời địa trong lúc đó rồi đột nhiên vang vọng dựng lên.

“Thình thịch thình thịch thình thịch!”

Hai người chạm vào nhau, khủng bố năng lượng chú ý tựa như sóng to gió lớn bình thường, lúc này khắc chợt thổi quét mà khai, tại nơi năng lượng gió lốc ở trung tâm, phạm vi ngàn dặm không gian cũng là lúc này khắc sụp đổ ra một cái thật lớn tối đen trống rỗng, kia sâu thẳm thâm thúy hắc ám, làm đặc nhân tâm đầu có chút phiếm hàn. Nháy mắt, này không gian cái khe liền hóa thành một mảnh hư không, cường hãn lực lượng làm cho không gian thật lâu không thể chữa trị.

Mà lúc này tại nơi tối đen hư không chỗ, lực lượng chạm vào nhau đánh bộc phát ra chói mắt quang mang mạnh mẽ, cuồng bạo năng lượng điên cuồng cho nhau ăn mòn, tựa như hai đầu dã thú, hợp lại đem hết toàn lực muốn đem đối phương cắn nuốt bình thường, không gian dòng khí tịch gian mà khai, chung quanh không gian Tử Hà, mặt đất gãy, giống như cực mạnh động đất bình thường, địa chấn sơn đổ, Trường Giang và Hoàng Hà cuộn cuộn.

Trong hư không không ngừng phóng thích ra cuồng bạo năng lượng, nhưng mà tại đây bàn đối chọi gay gắt rất đúng thị hạ, một loại siếp, hai người quang mang cơ hồ là đồng thời gian mai một xuống, lập tức, một cổ bàng bạc khủng bố lực lượng thổi quét mà ra, hư không đã ở thiên địa quy tắc lực lượng dưới tác dụng chữa trị.

Chính là bàng bạc lực lượng kích tản ra đến, Nhạc Thành thân hình rút lui cây số, mà kia Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi giả cũng là rút lui hơn một ngàn thước, một chiêu này lúc này thoát nhìn tựa hồ là tám lạng nửa cân, nhưng là Diễm Ma cùng Lang Lễ cũng trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Bởi vì Lang Lễ cùng Diễm Ma hai người rất rõ ràng, Nhạc Thành đến bây giờ mới thôi, Phong Lôi sí cùng Kim Long thân thể này chỉ cơ bản đích thủ đoạn đều không có thi triển ra đến, đó là có thể hảo Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi giả đối kháng chẳng phân biệt được thắng bại, hơn nữa Phong Lôi sí còn có Kim Long thân thể trong lời nói, kia tuyệt đối có thể đủ chiếm cứ thượng phong, chặn đánh sát đối thủ cũng không phải chuyện khó khăn lắm tình.

Mà nếu hơn nữa Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, không gian thần thông, Lang Lễ cùng Diễm Ma cũng không dám tưởng tượng, này Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi giả vậy tuyệt đối không phải địch thủ, này còn không chính là Thần Nông đỉnh, Hạo Thiên Thập, Hiên Viên kiếm ở trên người.

“Ha ha ha ha, một chiêu cuối cùng, ngươi có thể tiếp được, ta thả ngươi đi.” Nhạc Thành một tiếng cười to, lực lượng thần thông cũng kiểm tra đo lường không sai biệt lắm, quanh thân kim mang bạo dũng mà ra, Kim Long thân thể bổ khởi, toàn thân bao phủ ở tại thật dày long lân áo giáp dưới, không sai đồng thời thời điểm, phía sau tiếng sấm nổ mạnh mở rộng, một mảnh tiếng sấm nổ mạnh tràn ngập.

Kia Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi giả vừa mới cứng rắn kháng Nhạc Thành nhất chiêu, đã muốn là sắc mặt có chút trắng bệch, lúc này nghe được Nhạc Thành theo như lời, tiếp được nhất chiêu liền thả hẳn đi, nhất thời há hốc mồm mắt lộ ra tinh quang, muốn sống quan quan bộc phát ra đỉnh phong thực lực, chu không trung vô tận ma khí tràn ngập, cả người ma khí run trong lúc đó, pháp quyết biến hóa, trong tay quỹ dị ở trên không điểm ra mấy đạo hắc mang.

“Ti ti!” Mấy đạo hắc mang ở trên không trung hóa thành có vài khổng lồ vô cùng cự mãng, theo người này cắn răng trong tay sổ giọt máu huyết đánh ra phân biệt đã rơi vào có vài cự mãng phía trên, đồng thời cả người cũng hóa thành mấy đạo hắc mang đã rơi vào này có vài cự mãng phía trên.

Cự mãng bốc lên, nhất thời giống như là ngã say trung viễn cổ hung vật đột nhiên thức tỉnh bình thường, thân thể cao lớn đột nhiên trở nên thoáng có chút hư ảo đứng lên, nhìn qua giống như hư đậm sương khói bình thường, thân hình vừa động, có vài cự mãng mở ra bồn máu mồm to trực tiếp là đánh về phía Nhạc Thành mà đi, chu không mấy thước trong vòng không gian nháy mắt bị phá hủy thành một mảnh hư không.

“Tối hảo!” Nhạc Thành cảm giác được một chiêu này uy lực bất phàm, một đạo quát nhẹ lúc sau, tâm niệm vừa động, trên người kim mang tựa hồ là nháy mắt tăng vọt đứng lên, long lân áo giáp phía trên có vài cự long hư ảnh bốc lên dựng lên.

“Long Khiếu Cửu Thiên!”

“Gào khóc ngao!”

Từng đạo âm ba công kích khoảng cách bạo dừng mà ra, không gian sóng gợn đánh nát không gian, giống như là một cái hắc động thật lớn cắn nuốt vạn vật bình thường, không sai đồng thời thời điểm, có vài cự long hư ảnh rít gào mà ra.

“Vang âm âm... !”

Hai người chạm vào nhau, cũng không có Kinh Thiên tiếng động, kim mang cùng ma khí đan vào, chính là bộc phát ra hồ nồng đậm dòng khí, xuy xuy tiếng vang, không dứt bên tai. Mơ hồ gian có thể nhìn thấy có vài cự long trực tiếp phá hủy có vài màu đen đại mãng lúc sau mới biến mất ở trên hư không, chung quanh không gian đã sớm sụp đổ thành một mảnh hư không, cuồng bạo hơi thở tịch gian ngàn dặm.

Bực này đan vào vẫn chưa liên tục bao lâu, trầm giọng đó là ở dòng khí bên trong vang lên, theo một đạo chặt vật thân ảnh đó là đặng đặng bay ngược mà ra, cuối cùng trùng điệp nện ở hạ không khe sâu một chỗ vách núi phía trên, đáng sợ lực đạo, trực tiếp nếu như cứng rắn khắp khe sâu ở trong khoảnh khắc bị mấy thước lớn nhỏ tráng kiện cái khe sở leo lên chiếm mẫn.

“Phụt...!” Nhất miệng máu tươi cuồng phun mà ra, kia Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi giả ở trong hạp cốc phun ra nhất miệng máu tươi, hoảng sợ nhìn Nhạc Thành, lúc này hắc quan quan chủ yếu hoàn toàn đã muốn bị phá hủy, hai mắt hoảng sợ nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái sau, cũng bắt đắc dĩ hai mắt nhắm nghiền mâu, trong đầu, cường hãn nguyên thần công kích liên tiếp hắc nguyên thần cũng bị phá hủy.

Nhạc Thành lộ ra vừa lòng một tia mỉm cười, Long Khiếu Cửu Thiên vốn chính là Nhạc gia thiên phú công kích, lúc này ở lực lượng thần thông thúc dục dưới, uy lực càng thêm là cường hãn vô cùng, đồng thời đối nguyên thần cũng có này cầu có phá hủy lực.

Nhìn thấy một màn này, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết, Thú Ma bọn người là lộ ra vẻ kinh ngạc, Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi thực lực, có thể đủ dễ dàng đánh chết Vô Thượng thiên ma trung kỳ, này thật là đáng sợ.

“Chúng ta tiếp tục đi...” Thu thập một phen chi lúc sau, Nhạc Thành đó là tiếp tục đi phía trước mà đi, Vô Thượng thiên ma trung kỳ cũng vô pháp kiểm tra ra bản thân toàn bộ thực lực, còn có Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết cùng không gian thần thông đều không có kiểm tra đi ra thực lực, Nhạc Thành còn muốn tìm mấy Vô Thượng thiên ma hậu kỳ giả đến giao thủ một phen.

Chính là mấy ngày kế tiếp, Nhạc Thành cũng chỉ có thể đủ nhiều nhất gặp phải một lượng cái Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi giả, đối bọn hắc ra tay, hơn phân nửa đều là La Thiên đại Ma hậu kỳ cùng Vô Thượng thiên ma lúc đầu tu vi giả, Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi giả mấy ngày thời gian căn bản là không có nhìn thấy quá một cái.

Nhạc Thành cũng không biết, cho dù là tại đây cả Hồng Hoang chiến trường trung, Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả cũng không có một trăm đi, có nói cũng đều là Ma Đạo liên minh trung người phụ trách, đều không chế này mấy vạn Ma Đạo liên minh người ở trong tay, lại như thế nào sẽ có không chạy đến núi này mạch, rừng cây còn có khe sâu trong vòng đánh lén bọn hắn đâu.

Chẳng qua chích vài ngày trung, Nhạc Thành đã ở không ít Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi giả trên người thử thí không gian thần thông còn có U Lam Thiên Nhân, Hắc Ám Ma Lôi uy lực, kết quả cũng làm cho Nhạc Thành rất là vừa lòng, ở lực lượng thần thông thúc dục dưới, mấy ngày này phú công kích chặn đánh sát Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi giả cũng không khó, cùng Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi giả đều tuyệt đối có sức liều mạng.

Mấy ngày nay trung, Thanh Đồng thu hoạch cũng không thiếu, chỉ là Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi giả liên căn nuốt bốn, Vô Thượng thiên ma lúc đầu cường giả căn nuốt mười, La Thiên đại ma tu vi giả, ước chừng là có thêm hai mươi cái tả hữu.

Thanh Đồng là Hóa Xà thần thú thân thể, trưởng thành chính là Vô Thượng Thiên Yêu thực lực, ở trưởng thành phía trước, chỉ cần có cũng đủ năng lượng có thể đủ đột phá, cũng không cần linh ngộ cái gì, loại này thiên phú đãi ngộ là làm cho mọi người loại đều là hâm mộ, tới Vô Thượng Thiên Yêu phía trên Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu thời điểm, Thanh Đồng mới cần chính mình ngộ đạo đến đột phá.

Cho nên ở Tiên Ma giới trung, thượng cổ thần thú ấu thể đều là bảo vật, bởi vì chờ to lớn trưởng thành thì phải là Vô Thượng Thiên Yêu thực lực, kỳ thật lực thậm chí là có thể đối kháng Cửu Thiên Huyền Tiên.

Mà Thanh Đồng hiện tại cũng cũng không có trưởng thành, căn nuốt này đó Vô Thượng thiên ma lúc sau, hóa thành năng lượng hơi chút tu luyện một phen có thể đủ đột phá, vì gia tốc đột phá, Thanh Đồng cũng không tái nhân hạ, nhìn thấy lão ba chiến đấu kịch liệt nó thực lực bây giờ cũng giúp không được quá lớn chiếu cố, căn răng cũng là tưởng sớm một chút đột phá.

Cho nên mấy ngày nay trung liền cướp căn nuốt Vô Thượng thiên ma, này đó Vô Thượng thiên ma ở Thanh Đồng trong cơ thể đó là hội hóa thành Thanh Đồng cần đột phá năng lượng chống đỡ Thanh Đồng đột phá.

Mấy ngày nay trung, mọi người đánh chết không ít Ma đạo người trung gian, ở ma khí cùng tinh thạch thượng thu hoạch cũng không thiếu, cũng có này vài món thượng hạng ma khí đã bị bao phủ cùng Thú Ma lấy đi, bình thường ma khí hiện tại Diễm Ma cùng Thú Ma khả chống mắt, hai người bọn họ trên người, hiện tại thượng hạng ma khí đều là không ít, thượng phẩm ma khí nhìn cũng không nhìn ở trong mắt.

Mặc dù là thời gian cũng không dài, nhưng là Nhạc Thành sáu bảy ngày thời gian trung coi như là tại đây phụ cận vùng có chút danh tiếng, này đó bị Nhạc Thành đám người đánh giết người, có có nguyên thần phân thân ở mặt khác địa phương, có hoặc là chính là nguyên thần phân thân ở, mặc dù là bị đánh chết giống nhau, nhưng là cũng đem Nhạc Thành vài người dung mạo chính là ghi tạc trong lòng.

Thăng tới là có người còn giúp Nhạc Thành gọi là tên là Kim Giáp Chiến Thần, theo Nhạc Thành kế tiếp đánh chết Vô Thượng thiên ma càng ngày càng nhiều, tự liên Tiên Đạo liên minh trung cũng biết ở Hồng Hoang chiến trường trung xuất hiện một cái Kim Giáp Chiến Thần, đánh chết Vô Thượng thiên ma cơ hồ là vô địch tồn tại, cũng làm cho mọi người đều âm thầm đoán này Kim Giáp Chiến Thần rốt cuộc là ai.

Mà ở Ma đạo trung, mặc kệ là Ma Đạo liên minh còn là Ma đạo tán tu cũng không tưởng gặp phải này Kim Giáp Chiến Thần, một ít giấu ở nơi tăm tối Ma đạo người trung gian cũng không thể không là cẩn thận rình này Tiên đạo người trung gian tu vi thực lực, vạn nhất là gặp gỡ Kim Giáp Chiến Thần liền xong đời.

1176. Chương 987

Cứ việc là như thế này, còn là có người nhắm ngay Nhạc Thành đám người, hai cái Vô Thượng thiên ma trung kỳ, bốn Vô Thượng thiên ma lúc đầu cường giả hơn nữa mười La Thiên đại ma tu vi giả đem Nhạc Thành mấy người gắt gao vây ở trung ương.

Này mười sáu cái Ma đạo người trung gian đều là Ma đạo tán tu, cường hãn thực lực ở phụ cận vùng trung đánh chết Tiên Đạo liên minh người trung gian ít nhất trên trăm, còn cho tới bây giờ chưa từng bị thua, loại thật lực này tổ hợp, cũng đích thật là tới một cái cường hãn trình độ.

“Mười sáu cái, tới hảo, mặc dù là hơn điểm, Lang Lễ, người bảo vệ chung quanh không gian, này toàn bộ giao cho ta.” Nhạc Thành mỉm cười, mấy ngày này, cuối cùng là gặp một cỗ chính mình để ý thể lực, có thể hảo hảo đại chiến một hồi, mấy ngày nay đại chiến trung, chính mình căn bản là không thể tận hưởng, điều này làm cho Nhạc Thành cũng là ngoan thất vọng, nếu muốn đột phá, kia cũng chỉ có biết chính mình không đủ mới có thể đột phá.

“Nhạc Thành, người toàn bộ yếu, có thể hay không nhiều lắm?” Long Cát công chúa lo lắng rất đúng Nhạc Thành hỏi, đây chính là mười sáu người a, Vô Thượng thiên ma trung kỳ hai cái, lúc đầu bốn, sáu người này nếu liên thủ một kích trong lời nói, chính mình đọc không dám tiếp được.

“Nhạc Thành, người vẫn là cẩn thận một chút đi, đừng thể hiện.” Xích Ngạo Tuyết trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái nói.

“Yên tâm đi, nhân là hơn một chút, bất quá không có gì quan hệ.” Nhạc Thành âm thầm cười, hôm nay cuối cùng là có thể đại chiến một hồi, về phần đối phương liên thủ công kích, Nhạc Thành căn bản là không sợ, ở tốc độ thượng, đối phương yếu liên thủ công kích chủ yếu chính là rất không có khả năng chuyển tình.

“Khắc khắc, Thiên Sơn đạo hữu, người xem tiểu tử này có phải hay không điên rồi, thế nhưng không chạy còn dám trâng tráo.” Đây mười sáu cái Ma đạo tán tu hồng một cái Vô Thượng thiên ma trung kỳ tu vi bốn mươi hán tử Âm Lệ cười, này trước mắt này La Thiên thượng tiên hậu kỳ tu vi giả, dĩ nhiên là chứng kiến chính mình không chạy, còn muốn một mình đấu chính mình mười sáu nhân, kia tuyệt đối điên rồi.

“Ha ha, này ba tiên tử ta muốn, các người nhưng đừng thưởng a, này tiên khí tinh thạch ta toàn bộ không muốn thế nào.” Bị vừa mới này hán tử tên là Thiên Sơn đạo hữu nhân chính là mặt khác một cái Vô Thượng thiên ma trung kỳ, bộ dáng có chút đáng khinh, chính sắc mắt quan nhìn chăm chú vào Long Cát công chúa, Diễm Ma còn có Xích Ngạo Tuyết tam nữ, nước miếng đều phải chảy ra.

“Đánh rầm nói, Thiên Sơn, người đây liền không đối với người, này mấy La Thiên thượng tiên có cái tiên khí, ra mời vẫn là tán tu, này ba nữ nhân mới đáng giá, yếu chia đ

Ồ

thủ tướng mau chóng đột phá đến Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma, đến lúc đó chính mình coi như là tới tuyệt đối cường giả tình trạng.

Ngay tại Nhạc Thành điều tức trong khoảng thời gian này trung, đánh chết mười sáu cái cường giả tin tức cũng lại truyền ra, Kim Giáp Chiến Thần danh hào đã muốn là ở Hồng Hoang chiến trường thượng truyền ra, một đám Ma đạo người trung gian hiện tại sợ nhất đúng là gặp gỡ cái kia cái gì thần long kiến thủ bất kiến vĩ Kim Giáp Chiến Thần.

Đồng thời Ma Đạo liên minh trung hiện tại đã muốn là có thêm không ít Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả bắt đầu đuổi giết tìm kiếm cái kia Kim Giáp Chiến Thần.

Tiên Đạo liên minh trung cũng hưng phấn không thôi, bởi vì này Kim Giáp Chiến Thần rõ ràng chính là Tiên đạo trung nhân, ít nhất là đến bây giờ mới thôi còn không có nghe nói qua này Kim Giáp Chiến Thần đánh chết quá Tiên đạo trung nhân.

Hai mươi ngày sau, mấy đạo thân ảnh theo ngọn núi trung nhảy ra, đúng là Nhạc Thành cùng Lang Lễ, Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, Diễm Ma, Thú Ma, Thanh Đồng bảy người, bảy người tiếp theo lại tìm kiếm thượng Ma Đạo liên minh trung nhân.

Nhạc Thành cũng không phải nhằm vào Ma Đạo liên minh trung nhân, mà chính là tướng đề cao chính mình chiến đấu kịch liệt kinh nghiệm cùng kỹ xảo, đồng thời rất tốt lĩnh ngộ chính mình thần thông cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết.

1177. Chương 988: Kim Giáp Chiến Thần Cùng Bát Tí Na Tra

Giao thủ một lần sau, Nhạc Thành liền gặp cản trở thần lĩnh ngộ một phen trở ra, sau đó lại tìm người giao thủ, như thế phản lặp lại phục, ba năm thời gian, cơ hồ là cả mở mang khôn cùng Hồng Hoang chiến trường thượng đều nghe nói này Hồng Hoang chiến trường trên có một cái vô địch tồn tại Kim Giáp Chiến Thần, tự nhiên Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả cũng không phải đối thủ.

Này ba năm trung, Nhạc Thành cũng đánh chết hai cái Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả, mặc dù là chính mình cũng cố sức không ít, nhưng là thu hoạch cũng là thật lớn, ở Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết đệ nhị chiêu Lục Tiên trung, Nhạc Thành hiện tại đã muốn là có thể đánh chết Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả.

Đối với sáng lập Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết nhân, Nhạc Thành cũng là đã tràn ngập kính nể, này nhất thức kiếm quyết, cơ hồ là bao vây nhiều loại đạo tồn tại, mà Nhạc Thành hiện tại cũng bắt đầu lĩnh ngộ Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết trung đệ tam chiêu Hâm Tiên, đệ tam chiêu Hâm Tiên ở Nhạc Thành trong đầu cũng đã muốn là có bước đầu ẩn tượng.

Ba năm trung, Thanh Đồng lại cần nuốt không ít Vô Thượng thiên ma, rốt cục thì tới cần luyện hóa đột phá thời điểm, chính là này thời gian tự nhiên là không ngắn.

Hạo Thiên Thập trung, Nhạc Thành khoan chân mà ngồi, trong đầu đang ở lĩnh ngộ không gian thần thông, trong cơ thể đại la thể giới công chính ở hấp thu hạo thiên thể nội bằng bạc linh khí, tu luyện lĩnh ngộ hai không lầm.

Gần nhất một lần, Nhạc Thành đánh chết một cái Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả sau, liền tiến nhập một chỗ ngọn núi ở chỗ sâu trong lĩnh ngộ, đối với Nhạc Thành càng ngày càng mạnh thực lực, Lang Lễ, Long Cát công chúa đều bị sợ hãi than.

Thời gian từ từ mà qua, ở mọi người tu luyện trình tự mà nói, thời gian chính là một cái mơ hồ khái niệm, ai cũng không quay về so đo rốt cuộc là tìm dài hơn thời gian.

Cả Hồng Hoang chiến trường trung tiên ma đối chiến cũng là khoái trăm năm, liên luy cũng là càng lúc càng lớn, tiên ma bên trong, không ngừng có cường giả tiến vào Hồng Hoang chiến trường bên trong, tiên ma song phương cũng đã muốn là tới một cái không chết không ngừng tình trạng.

Từ từ thời gian mất đi giống như cát chảy bình thường, Nhạc Thành lại ở Hạo Thiên Thập trung lĩnh ngộ vội vàng lại là mười năm.

Khôn cùng phía chân trời trung, mấy ngàn đạo thanh ảnh áp không mà đến, cường hãn hơi thở xé rách thiên địa không gian, cầm đầu có một người bộ dáng: dưới chân có một đôi tràn ngập cháy diễm ca-nô, hai tay một cây trường thương, quanh thân kim mang tràn ngập, mặt như thoa phấn, thần giống như đồ chu, cũng chỉ có mười sáu mười bảy tuổi bộ dáng bình thường, nhưng là khuôn mặt thật là hung ác, một cỗ khí thế không giận mà uy.

Người này phía sau cũng chỉ có mấy sắc mặt tái nhợt Đại La Kim Tiên, còn có mấy ngàn thiên binh thiên tướng, xem bộ dáng là có chút chật vật.

“Na Tra, ngươi còn muốn chạy sao.” Ở này trong nháy mắt trung, tiền không ma khí ngập trời vọt tới, thượng hai vạn Ma Đạo liên minh mọi người ngang trời đuổi theo mà lên, cầm đầu hai người đứng là Nhạc Thành còn nhận thức Âm Hồn lão ma cùng Minh Hà lão ma, lúc trước Nhạc Thành chính là bị này Minh Hà lão ma bắt được này Hồng Hoang chiến trường đi lên.

Mà giờ phút này, thiếu niên kia bộ dáng người cũng thần sắc trầm xuống, mà hắn cũng đang là Cửu Trọng Thiên trung đều là đại danh鼎鼎 Na Tra, Thái Ất chân nhân đồ đệ, Nguyên Thủy Thiên Tôn học trò của học trò, chính là ở phong thần kiếp trung đã bị kềm chế, cuối cùng được Thiên Đình sở hạt, cũng đã trở thành Tiên Đạo liên minh trung chiến tướng một trong, đánh lần Cửu Trọng Thiên, ở Đại La Kim Tiên trung, khả không có mấy người địch thủ, bằng vào bắt tay vào làm trung Càn Khôn Quyển Hồn Thiên Lăng Phong Hỏa Luân Hỏa Tiêm Thương Kim Chuyên Cửu Long Thần Hỏa Trảo Âm Dương Kiếm này lục kiện tiên khí cùng tam đầu bát cánh tay đích thủ đoạn, thực lực thẳng truy sư bá Xích Tinh Tử cùng Hoàng Long đạo nhân.

Chuyện kể rằng Na Tra gần nhất mới tiến vào Hồng Hoang chiến trường mười năm, dựa vào thủ đoạn dẫn theo một vạn thiên binh thiên tướng ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng Sở Hưởng Vô Dịch, không nghĩ tới lần này cũng đụng phải Minh Hà lão ma cùng Âm Hồn lão ma hai người thiết kế vây quanh trung, một trận chiến xuống dưới, tổn binh hao tướng không ít, Đại La Kim Tiên trung kỳ cùng lúc đầu cường giả bị đánh chết hơn mười cái.

Minh Hà lão ma cái Âm Hồn lão ma hai người đều là Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả, Âm Hồn lão ma ở Ma Đạo liên minh trung, kia cũng là đại danh鼎鼎 nhiệm vụ, cũng là nhất thành đứng đầu, mà đặc biệt kia Minh Hà lão ma, kỳ thật lực ở Ma Đạo liên minh trung kia cũng là tuyệt đối thuộc loại tiền tam Vô Thượng thiên ma, trong tay còn có Âm Phong Đại như vậy thần khí nơi tay, gặp phải Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu đều có thể đủ đối kháng một phần.

Ở Minh Hà lão ma cùng Âm Hồn lão ma hai người liên thủ dưới, Na Tra cùng hai người đại chiến ba trăm hiệp lúc sau, cũng cuối cùng là đã rơi vào hạ phong, cuối cùng một đường mà chạy, cũng nhất chúng thiên binh thiên tướng tốc độ cản không nổi, không thể đào thoát.

“Minh Hà lão ma, Âm Hồn lão ma, các ngươi chó có hung hăng càn quấy, chúng ta tái đánh quá.” Na Tra một đạo thanh thúy tiếng quát dựng lên, dưới chân Phong Hỏa Luân như tia chớp lướt qua, trong tay Hỏa Tiêm Thương thượng hóa xuất một đạo nóng cháy vòng tròn, ở không gian bên trong một chút, đó là nháy mắt cắt qua không gian chọn thượng Minh Hà lão ma mà đi.

“Hôm nay liền đánh chết người này Na Tra nói sau.” Minh Hà lão ma cười lạnh một tiếng, thân hình khi trên người tiền tiên, một bàn tay năm ngón tay đại trượng, thao Thiên ma hồng quay cuồng khuấy động, lần lượt thay đổi tung hoành, che thiên địa càn khôn, lập tức liền tránh được Na Tra Hỏa Tiêm Thương, vừa đến dấu móng tay hướng tới Na Tra hung hăng hướng trên đầu tạt lạc, trong mắt hung quang nổ bắn ra.

Mà lúc này kia Âm Hồn lão ma cũng đồng thời thả người dựng lên, hai tay pháp quyết biến hóa, một đạo ma đạo hào quang mang theo ma hồng đao mang nhất thời rời tay bay ra, cắt qua trùng điệp hư không, hướng Na Tra bắn nhanh mà đến.

“Sát a...” Một mảnh tiếng chém giết vang lên, không sai đồng thời thời điểm, một loại mấy ngàn thiên binh thiên tướng cùng Ma đạo lão ma trung thượng hai vạn nhân chém giết ở tại cùng nhau.

Lúc này trên không trung Na Tra dưới chân Phong Hỏa Luân cấp tốc xoay tròn, nháy mắt bỏ ra Minh Hà lão ma nhất trảo, nhưng là nhưng lại không thể không là gặp gỡ Âm Hồn lão ma bắn nhanh mà đến Ma

đạo, lãnh xích một tiếng lúc sau, trầm thất lưng giường lên, trong tay Hỏa Tiêm Thương thượng đột nhiên nâng lên, Hỏa Tiêm Thương thượng, hóa thành một đạo nóng cháy thương mũi nhọn nhét đầy hư không, di cái càn khôn, nhất thời oanh ở tại Âm Hồn lão ma ma đao phía trên.

“Thở phì phò...” Một tiếng không gian hơi thở xé rách nổ vang, liên miên mấy nghìn dặm thương mũi nhọn cùng đao mang tung hoành mở ra, bộc phát ra kẻ khác khó có thể tưởng tượng khổng lồ lực lượng, hai người nháy mắt sau khi tách ra, Na Tra cùng Âm Hồn lão ma đều là lão đạo rút lui vài trăm thước.

Na Tra tựa hồ là chiếm cứ một tia thượng phong, chính là thân ảnh hải không có đứng vững, Minh Hà lão ma công kích lại đến Na Tra trước người, trong tay một đạo chưởng ấn mang theo thao Thiên ma áp khí không xuống.

Na Tra sắc mặt đại biến, Minh Hà lão ma thực lực mơ hồ là còn muốn ở Âm Hồn lão ma phía trên, lúc trước cũng đã giao thủ, chút là không dám khinh thường, Hỏa Tiêm Thương run lên, hàng vạn hàng nghìn thương mũi nhọn biến hóa, hóa thành chói mắt thương vây theo một chưởng kia trung hiểm hiểm xông ra.

“Vang ầm ầm!” Minh Hà lão ma một chưởng này cũng trực tiếp vỗ vào hạ không trung một tòa cao vút trong mây ngọn núi phía trên, cả ngọn núi khoảng cách trong lúc đó cũng hóa thành một mảnh tro tàn.

“Hỗn đản, cái kia vương bát đản làm.” Nhưng vào lúc này, ngọn núi kia trung cũng chạy ra khỏi lục đạo thân ảnh, đúng là Nhạc Thành, Lang Lễ, Diễm Ma, Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa cùng Thú Ma sáu người, thở phì phì một đạo khe khẽ kêu đúng là Long Cát công chúa.

Mà Thanh Đồng ở tu luyện chuẩn bị đột phá, đó là lưu tại Hạo Thiên Tháp, Hoàng Ma tán nhân không hiểu Vạn Biến Ma Công, cũng chỉ có thể đủ là lưu tại Hạo Thiên Tháp trong vòng.

Ở Hạo Thiên Tháp trong vòng, mọi người đã sớm là đã biết ngoại giới động tĩnh, đều là đình chỉ tu luyện, con dòng chính Hạo Thiên Tháp nghĩ ra được nhìn xem là chuyện gì xảy ra thời điểm, chính là một đạo thật lớn phồng chừng oanh kích xuống, mọi người mặc dù là đều không có bị thương, nhưng là đọc có chút chặt vật bộ dáng, cũng khó trách Long Cát công chúa tức giận.

Na Tra cùng Minh Hà lão ma, Âm Hồn lão ma đang ở chiến đấu kịch liệt trung, đột nhiên là chứng kiến mấy người theo ngọn núi trong vòng nhảy mà ra, nhất thời liền thần sắc biến đổi, Na Tra lộ ra mỉm cười, mà Minh Hà lão ma cùng Âm Hồn lão ma sắc mặt liền không tốt lắm nhìn.

Ba người này người khác không biết, nhưng là Long Cát công chúa nhân vật như vậy đều là ba người nhận thức, mà Na Tra còn nhận thức Xích Ngạo Tuyết, đây chính là sư muội hần, sư bá nữ nhân.

“Ngạo Tuyết sư muội, Long Cát tỷ tỷ, các người như thế nào ở trong này?” Na Tra có chút nghi ngờ hỏi.

“Na Tra sư huynh, như thế nào là người.” Xích Ngạo Tuyết cũng không nghĩ tới là Na Tra, cũng là kinh ngạc không thôi.

“Na Tra, là tiểu tử người a, xem ra người hôm nay kinh ngạc chứ.” Long Cát công chúa thấy được Na Tra, trên mặt tức giận mới biến mất, nhìn thấy Na Tra tựa hồ là có chút chặt vật, ngược lại là lộ ra mỉm cười.

Nhạc Thành lúc này cũng ở đánh giá Na Tra, Thiên Đình bên trong hạng nhất hạng nhì chiến tướng, Thái Ất chân nhân cao đồ, lá sen thân thể, không nghĩ tới tại đây Hồng Hoang chiến trường thượng gặp, Đại La Kim Tiên hậu kỳ thực lực tu vi, không biết chính mình chống lại này Na Tra có hay không kể hay đâu.

“Long Cát tỷ tỷ, người tới đích thực hảo, mau giúp ta ngăn đón kẻ tiếp.” Na Tra mỉm cười, Long Cát công chúa thực lực hần tự nhiên là biết đến, quay mắt về phía Minh Hà lão ma cùng Âm Hồn lão ma hần chính là ăn không tiêu, lúc này có Long Cát công chúa ở, hần khả sẽ không sợ.

“Tiểu tử, là các người?” Nhưng vào lúc này thời điểm, Minh Hà lão tổ cũng ánh mắt đã rơi vào Nhạc Thành, Lang Lễ, Thú Ma, còn có Diễm Ma trên người, bốn người này mấy chục năm tiền ở hần Âm Phong Đại trung đài quá, hần tự nhiên là nhận thức, lúc này không nghĩ tới ở trong này gặp được, kỳ quái nhất chính là, mấy người kia lúc này trên người đã muốn là Tiên đạo hơi thở.

“Đúng là chúng ta, rất kỳ quái sao.” Nhạc Thành trong ánh mắt lộ ra một tia lãnh ý, nếu không này Minh Hà lão ma, chính mình cũng sẽ không tiến vào Hồng Hoang chiến trường.

“Na Tra, ta giúp ngươi ngăn đón kẻ tiếp, có không có lợi, không có lợi, các ngươi Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh chuyện tình ta cũng không nhúng tay.” Long Cát công chúa hơi hơi rất đúng Na Tra giáo hoạt cười.

“Ta thế nào có chỗ tốt gì cho ngươi xem thượng mắt a, tính ta khiếm một mình ngươi tình thế nào?” Na Tra nhất thời lộ ra một tia cười khổ, nhưng là trước tiên chính là bưng kín chính mình trữ vật nhẫn.

“Của ngươi kia kiện Hỗn Thiên Lăng ta thực thích, ta giúp ngươi đổi phó một cái, ngươi đi ngươi kia Hỗn Thiên Lăng cho ta thế nào?” Long Cát công chúa tà tà cười, Na Tra thế nào một món đồ Hỗn Thiên Lăng hẳn khả sẽ chết vẫn nhớ ở trong lòng.

“Không được, kia sư phó của ta không bỏ ta mới là lạ.” Na Tra nhất thời nói, này Hỗn Thiên Lăng chính là sư phó từ nhỏ liên giao cho hắn tiên khí, đây chính là tối thần khí, nếu cho Long Cát công chúa, sư phó thật sự hội bỏ hắn.

“Long Cát tỷ tỷ, ngươi liền giúp giúp Na Tra sư huynh đi.” Xích Ngạo Tuyết đối Long Cát công chúa nói, hẳn biết thực lực của chính mình là không có khả năng đổi phó kia Minh Hà lão ma cùng Âm Hỗn lão ma.

“Quý hẹp hòi, quên đi, kẻ ngốc a ngạo Tuyết muội muội mặt mũi thượng liền giúp ngươi một lần tốt lắm.” Long Cát công chúa mỉm cười nói.

“Long Cát công chúa, chẳng lẽ ngươi cũng muốn đúc kết này tiến vào có thể nào.” Minh Hà lão ma nghe nói Long Cát công chúa yếu ra tay, nhất thời sắc mặt liền nan thoát nhìn, Long Cát công chúa thực lực hẳn tự nhiên là biết đến, trên người còn có không ít pháp bảo tiên khí, thực lực tuyệt đối sẽ không tại Na Tra dưới, nếu Long Cát công chúa ra tay trong lời nói, kia hôm nay chính mình căn bản là không chiếm được cái gì tiện nghi.

“Ta không phải đúc kết tiến vào, chính là giúp Na Tra chiếu cố mà thôi, bằng không ngươi sao cùng Na Tra đơn đả độc đấu trong lời nói, ta tự nhiên là sẽ không xuất thủ.” Long Cát công chúa xem, Minh Hà lão ma liếc mắt một cái, tuy rằng nói này Minh Hà lão ma hung danh bên ngoài, bất quá Long Cát công chúa cũng không sợ chút nào.

Minh Hà lão Ma Thần sắc trầm xuống, nếu đơn đả độc đấu, hẳn căn bản là không có nắm chắc đối phó Na Tra, hẳn có Âm Phong Đại, Na Tra cũng có Hỗn Thiên Lăng còn có Càn Khôn Quyện hai kiện thần khí, Na Tra cái khác Hỏa Tiêm Thương, Phong Hỏa Luân, Âm Dương Kiếm, Cửu Long thần hỏa cái lồng, cũng đều là cao nhất tiên khí tiếp cận thần khí trình tự.

“Công chúa, này Minh Hà lão ma tặng cho ta đến thế nào.” Nhạc Thành do dự một chút đối Long Cát công chúa nói, Nhạc Thành đồ không phải phải giúp Tiên Đạo liên minh, mà là thứ nhất, nếu không Minh Hà lão ma chính mình tự cũng không tiến vào này Hồng Hoang chiến trường thượng, đệ nhị, này Minh Hà lão ma có Âm Phong Đại như vậy thần khí, thực lực cũng là ở cả Ma Đạo liên minh Vô Thượng thiên ma trung bài danh có thể tiến tiền tam nhân, Nhạc Thành cũng muốn thử xem thực lực của chính mình tới cái dạng gì trình tự.

Đối mặt loại này cường giả, mới có thể biết chính mình đích thực thực lực, lúc này, Nhạc Thành trong lòng cũng bắt đầu bốc cháy lên chiến ý, chính mình hôm nay liền thử xem có thể hay không đối kháng này Ma Đạo liên minh trung Vô Thượng thiên ma trung siêu cấp cường giả.

“Vị này tiểu đạo hữu đa tạ, bất quá hãy để cho Long Cát tỷ tỷ đến đây đi, này Minh Hà lão ma khả lợi hại rất.” Na Tra nhìn nhìn Nhạc Thành, Đại La Kim Tiên lúc đầu thực lực, sẽ đối phó Minh Hà lão ma, kia quả thực chính là chịu chết.

Mà Na Tra một bộ thiếu niên bộ dáng, cũng xưng hô Nhạc Thành tiểu đạo hữu, nhất thời làm cho Nhạc Thành cười khổ không được, bất quá ngẫm lại cũng là bình thường trở lại, Na Tra niên kỷ ít nhất đều là ngàn vạn năm không dứt, chính mình ở trước mặt của hắn thật đúng là thực tiểu đạo hữu.

“Được rồi, ngươi cẩn thận một chút là tốt rồi.” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói, đồng thời thần niệm truyền âm cũng là tới Nhạc Thành trong tai nói : “Ngươi cẩn thận Minh Hà lão ma Âm Phong Đại, Âm Phong Đại uy lực thật lớn gian dễ đối phó.”

“Ân.” Nhạc Thành đối Long Cát công chúa gật đầu lên tiếng sau, lập tức đối Na Tra nói: “Na Tra đạo hữu, người đối phó kia Âm Hồn lão ma đi, này Minh Hà lão ma là của ta thế nào?”

“Vậy người cẩn thận rồi.” Na Tra lộ ra một tia lo lắng, nhưng là nhìn thấy Long Cát công chúa cũng không nói gì thêm, cũng liền không nói thêm gì, lúc này hắn cũng chỉ cần có người bám trụ Âm Hồn lão ma cùng Minh Hà lão ma trung một cái, hắn có thể đủ đối phó rồi.

“Ha ha ha.” Minh Hà lão ma cười to dựng lên, khinh thị nhìn chăm chú vào Nhạc Thành liếc mắt một cái, nói : “Một cái nho nhỏ Đại La Kim Tiên lúc đầu cũng dám đối kháng ta, chân thật chê cười, người muốn tìm tử kia sẽ thanh toàn người.”

Minh Hà lão ma nhìn thấy Long Cát công chúa yếu ra tay, chính trong lòng có đó lo lắng đầu, Long Cát công chúa thực lực cũng sẽ không ở hắn dưới, lúc này thấy đến Nhạc Thành muốn lên đến đối kháng hắn, trong lòng còn tưởng rằng Long Cát công chúa cùng Nhạc Thành có cừu oán nội, bỏ qua chính là dùng hắn đi tìm cái chết, Đại La Kim Tiên lúc đầu thực lực, cho dù là có thần khí, kia cũng là không thể đối kháng chính mình.

“Phải không, ta chờ mong.” Nhạc Thành ý bảo Lang Lễ mọi người lui ra, thả người tới trên không trung, trong lòng chiến ý bốc cháy lên.

“Xuy!” Tâm niệm cùng nhau, một mảnh kim mang đại tác phẩm, toàn thân long lân áo giáp che thân, sau lưng Phong Lôi sí đuôi thân, một mảnh tiếng sấm nổ mạnh nhất thời khuếch tán mở ra.

“Kim Giáp Chiến Thần.”

“Hình như là Kim Giáp Chiến Thần đến đây.” Nhất thời xa không trung chiến đấu kịch liệt có không ít người liền nhìn chăm chú hướng về phía Nhạc Thành, một mảnh kim mang dưới, Kim Giáp Chiến Thần trong truyền thuyết bộ dáng đã muốn là ghi tạc mọi người trong lòng.

“Tiểu tử, nguyên lai người chính là kia cái gì Kim Giáp Chiến Thần, nguyên lai chính là Đại La Kim Tiên lúc đầu thực lực mà thôi, chính người đâu, người đây là chính mình muốn chết.” Minh Hà lão Ma Thần sắc nhất thời trầm xuống, này Kim Giáp Chiến Thần tên hắn tự nhiên là là nghe nói qua, này mười mấy năm thời gian trung, hắn thậm chí là tự mình đi tìm quá vài lần Kim Giáp Chiến Thần, chính là không thu hoạch được gì mà thôi, lúc này không nghĩ tới này Kim Giáp Chiến Thần liền xuất hiện ở chính mình trước mặt, nếu đánh chết này Kim Giáp Chiến Thần, kia Ma Đạo liền minh trung -sĩ khí tuyệt đối là hội tăng cao.

“Đạo hữu, nguyên lai người chính là Kim Giáp Chiến Thần a, thật là có mắt không phải thái sơn.” Na Tra có chút kinh ngạc nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nhìn nhiều hai mắt đến, Kim Giáp Chiến Thần tên hắn vừa mới tiến vào Hồng Hoang chiến trường thời điểm chợt nghe nói, lúc này mặc dù là kinh ngạc, nhưng là nhìn thấy Nhạc Thành chính là La Thiên thượng tiên lúc đầu tu vi, trong lòng có một chút vi thất vọng đứng lên, này đồn đãi sợ là có chút không xác thực.

“Đối thủ đi Na Tra đạo hữu.” Nhạc Thành mỉm cười, quanh thân kim mang run là lúc, trong cơ thể pháp lực bắt đầu run, Nhạc Thành cũng cùng hai cái Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả đã giao thủ, này Vô Thượng thiên ma hậu kỳ thực lực tuyệt đối là khủng bố, còn hơn Vô Thượng thiên ma trung kỳ chính là yếu mạnh hơn nhiều.

“Hừ, âm hồn đạo hữu, người trước ngăn lại Na Tra, ta trước đối phó người này nói sau.” Minh Hà lão ma đối bên người Âm Hồn lão ma nói, quanh thân yêu dị thanh mang tràn ngập trong lúc đó, thân ảnh nhảy mất liền biến mất ngay tại chỗ.

“Chết đi tiểu tử.” Nháy mắt, Minh Hà lão ma thân ảnh xuất hiện thời điểm, đã muốn là tới Nhạc Thành trước người trên không, trong tay một đạo yêu dị thanh mang chưởng ẩn hóa chưởng vì trảo, nháy mắt Nhạc Thành chỗ vài trăm thước không gian đã bị trực tiếp vụn vụn.

“Oành!” Minh Hà lão ma tựa hồ là tưởng đến một hạ mã uy, một kích này chính là dùng tám phần lực, tưởng vừa mới đánh chết này Kim Giáp Chiến Thần, cũng tốt hảo hảo đả kích một chút Tiên đạo -sĩ khí, nhất thời không gian vụn vụn sau biến nháy mắt nứt toác, Nhạc Thành thân ảnh nhảy mất ngay tại không gian trung bị nổ thành tro tàn, kim mang tiêu tán ở không gian trung.

Thấy như vậy một màn, nhất thời xa không ngàn dặm ở ngoài mấy ngàn thiên binh thiên tướng còn có phụ cận Na Tra đều là lộ ra thất vọng, cái này cũng trốn không chịu nổi một kích, này chẳng lẽ thực đúng là trong truyền thuyết Kim Giáp Chiến Thần sao.

“Ha ha, Kim Giáp Chiến Thần. Quả thực chính là không chịu nổi một kích.” Minh Hà lão ma cười to, nhìn thấy Nhạc Thành trực tiếp ở nứt toác không gian trung hóa thành tro tàn, đây là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

“Minh Hà lão ma, ngươi cao hứng cũng quá sớm đi.” Nhưng vào lúc này, Nhạc Thành thân ảnh cũng trở nên rõ ràng xuất hiện, vừa mới một đạo Long tộc đánh nát chính là Nhạc Thành để lại một đạo tàn ảnh mà thôi.

“Cho người thử xem ta một chiêu này đi.” Nhạc Thành xuất hiện đồng thời, trong tay Kim Long phá trực tiếp oanh kích mà ra, chu không vạn thước trong vòng nhất thời bao phủ ở tại Nhạc Thành dưới chiêu, chiêu ẩn bên cạnh, trực tiếp đem không gian áp bể hư không, quay mắt về phía này hung danh bên ngoài Minh Hà lão ma, Nhạc Thành căn bản là không cần thử thực lực của đối phương, lực lượng thần thông đã muốn là thi triển tới cực mạnh tình trạng.

Nhìn Nhạc Thành lại không thể tưởng tượng nổi xuất hiện, Na Tra cùng ngàn dặm ở ngoài mấy ngàn thiên binh thiên tướng nhất thời hưng phấn vô cùng, dưới chân Phong Hỏa Luân xẹt qua hư không, trong tay Hỏa Tiêm Thương run lên, Na Tra đã ở đây đánh về phía kia Âm Hồn lão ma mà đi.

Minh Hà lão ma sắc mặt nhất thời còn có đó nan thoát nhìn, chính mình còn tưởng rằng đánh chết đối phương ở trong tối tự cao hứng đâu, không nghĩ tới đánh chết chính là đối phương một đạo hư ảnh mà thôi, lúc này nhìn trên không trung màu vàng chiêu ẩn toái phá không gian mà đến, quanh thân yêu dị thanh mang đại thịnh, trong tay một đạo đồng dạng khổng lồ yêu dị cự chiêu từ dưới không thôi hướng về phía trên không.

Thật lớn chiêu ẩn đồng dạng là đập vụn không gian, Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi, kỳ thật lực cũng là tới khủng bố tình trạng.

“Vang ầm ầm!” Đây vừa lên thủ chính là cứng rắn kháng một kích, cả không gian trong vòng hư không triển lộ, nhưng mà kia cổ kinh khủng lực lượng, trực tiếp là đem Nhạc Thành cánh tay đều là chấn đắc run lên lên, mà này thân hình, cũng là đặng đặng liên tiếp lui về phía sau, trong lòng nhất thời trầm nghĩ, này Minh Hà lão ma thật đúng là danh bất hư truyền, tự liên bản thể thực lực cũng là cường hãn như thế, còn hơn mười năm tiền chính mình đối mặt kia hai cái Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả đều là yếu mạnh hơn nhiều.

Nhạc Thành một chiêu liền sứ thí ra đối phương đại khái thực lực, nếu không chính mình có Kim Long thân thể trong lời nói, đối kháng này Minh Hà lão ma một chiêu còn muốn có hại, xem ra chính mình phải cẩn thận ứng phó mới được.

“Tiểu tử tốc độ không chậm, chỉ là của ta tốc độ cũng không chậm!” Lúc này Minh Hà lão ma áp thành thực trung kinh ngạc, chính mình một chiêu nếu là cùng đối phương một cái Đại La Kim Tiên lúc đầu ngang nhau, cái này cũng rất không bình thường.

Cười lạnh một tiếng, Minh Hà lão ma thân hình run lên, giống như thuận di bình thường, lần thứ hai xuất hiện ở Nhạc Thành trước mặt, Vô Thượng thiên ma hậu kỳ, hẳn ở tốc độ thượng dã thú có chút trình độ, trong tay lại bằng bạc ma khí tụ tập, một đạo thật lớn màu xanh yêu dị quyền ẩn oanh kích hướng về phía Nhạc Thành.

“Oành! Oành! Oành ”

Minh Hà lão ma sắc mặt lạnh lẽo, quyền phong như mưa to bình thường, mưa như trút nước xuống, trạng như điên cuồng đều đối với Nhạc Thành hung hăng oanh khứ, tại đây chờ điên cuồng thể công hạ, kia không khí đều là bị sinh sôi nên thành vạn vạo chi trạng, nứt toác tiếng động, ở không trung không ngừng vang vọng, hẳn không tin chính mình Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi còn không thể đánh chết một cái Đại La Kim Tiên lúc đầu.

“Lão ma, đến đây đi, ” Nhạc Thành chiến ý chính nùng, cũng không sợ Minh Hà lão ma, Lang Lễ thần thông thúc dục dưới, huy quyền biến chiêu, từng đạo lực công kích cũng bao không lùi lui đối kháng đi

lên.

Về phần ở tốc độ thượng, Nhạc Thành cũng không sợ, chính mình Phong Lôi sí chính là còn không có thi triển đến mức tận cùng đâu.

Mà lúc này ở xa không trung, Âm Hồn lão ma cùng Na Tra cũng là chiến đấu kịch liệt bày ra, Na Tra trong tay Hỏa Tiêm Thương quấy ra khôn cùng ngọn lửa không gian, nháy mắt bao phủ ở tại Âm Hồn lão ma trên người.

Âm Hồn lão ma cũng tuyệt đối không phải kẻ yếu, trong miệng một đạo Âm Lệ cười quái dị rít gào dựng lên, quanh thân trung nhất thời tràn ngập một cỗ âm u khí, thân thể ở ngọn lửa không gian chỉ có thể đủ thông suốt bình thường.

Na Tra cũng không ngờ ngoại, ngọn lửa không gian trung thân hình thoáng hiện trong lúc đó, Hỏa Tiêm Thương rung lên tê mình, khôn cùng kiếm thương mũi nhọn rối rắm thành một đạo lửa đỏ cột sáng trụ, nhất thời hướng tiêu dựng lên.

Âm Hồn lão ma thần sắc căng thẳng, còn chưa kịp phản ứng lại đây, lúc này thân hình cấp chấn, trong tay một đạo âm hồn hào quang bao vây đón nhận, hai người lại đây đưa ở tại cùng nhau.

“Rầm rầm oanh!” Hai người nhất thời biến hóa bên trong, liền giao thủ mấy cái, thẳng chấn động không gian một mảnh sụp đổ, nhìn trời không thượng kia cơ hồ là xoay thành một đoàn hỗn chiến hai người, tất cả mọi người là thang mất cứng lưỡi.

Một gã Đại La Kim Tiên lúc đầu, lại có thể dám cùng một gã Vô Thượng thiên ma như vậy điên cuồng rất đúng oanh, Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết đều là trợn mắt há hốc mồm, xa xa không gian trung Na Tra mặc dù là ở đối kháng kia Âm Hồn lão ma, chính là cũng thần niệm ở rình bên này tình hình chiến đấu, nhìn thấy Nhạc Thành như thế thực lực cùng Minh Hà lão ma đối kháng, cũng là hít vào một hơi, này còn thật không hổ là Kim Giáp Chiến Thần.

Điên cuồng chiến đấu liên tục, chỉ Minh Hà lão ma cũng càng đánh càng kinh hãi, này vừa lên tràng chính là bản thể thực lực ở cứng rắn kháng, này Kim Giáp Chiến Thần cơ hồ là ngạnh sanh sanh địch kháng hẳn mấy chục quyền, dựa theo lẽ thường, đừng nói là một gã Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi giả, cho dù là bản thể cường thịnh trở lại, giờ phút này từ lâu trọng thương đối bại, nhưng mà trước mặt này Kim Giáp Chiến Thần, trừ bỏ nhìn qua có chút chật vật ngoại, hơi thở ngược lại là càng đánh càng hùng hậu.

“Thực lực thần thông, này Kim Giáp Chiến Thần nhất định là lĩnh ngộ thực lực thần thông, chẳng lẽ là dùng võ nhập đạo có thể nào?” Này Minh Hà lão ma lịch duyệt cũng không kém, nhìn thấy Nhạc Thành công kích tựa hồ là minh bạch rồi lại đây, lập tức sắc mặt trở nên xanh mét lên, này lĩnh ngộ thực lực thần thông nhân, so với bản thể công kích, người đó dám so với, đã biết hoàn toàn chính là võ ngộ ngẩn.

“Hừ, nguyên lai là lĩnh ngộ thực lực thần thông mà thôi, thiên phú thật đúng là hảo, chính là người hôm nay gặp ta.” Minh Hà lão ma lãnh quát một tiếng, cứng rắn kháng một quyền sau, thân hình thuận thế về phía sau bạo lui, trong tay thủ ấn cấp tốc biến hóa trung, mạn Thiên Yêu Dị thanh mang nháy mắt tràn ngập, chu không che kín yêu dị thanh mang đồng thời, trong tay cũng xuất hiện một cây thanh mang trường côn, này trường côn trên có bí văn tràn ngập, mơ hồ là có này Hỏa Vân khí ở tràn ngập.

“Hỏa Vân côn, không nghĩ tới này Hỏa Vân côn nếu là đã rơi vào Minh Hà lão ma đích tay trung.” Long Cát công chúa thần sắc hơi hơi trầm xuống, này Hỏa Vân côn cũng là một món đồ cao nhất ma khí, ở Ma đạo trung cũng là tiếng tăm lừng lẫy ma khí.

Chính là trong nháy mắt thời gian trung, chỉ thấy kia Hỏa Vân côn tựa hồ là theo trong hư không đập vào mà ra bình thường, nhiều điểm côn mũi nhọn tràn ngập mở ra, chấn động hư không.

“Cao nhất ma khí.” Nhạc Thành vừa thấy Minh Hà lão ma thủ trung bí văn trường côn, cũng nhìn ra là tới cao nhất ma khí trình tự, nhất thời càng thêm là không dám khinh thường đứng lên, tâm niệm cùng nhau, trong tay Hiên Viên kiếm đó là nắm ở trong tay, này Hiên Viên kiếm bị Nhạc Thành ẩn tàng rồi bộ dáng, không có đại thần thông giả cũng khó lấy nhìn ra.

Theo Hiên Viên kiếm nơi tay, một cỗ thể lương phong cách cổ xưa hỗn độn hơi thở phút chốc trong lúc đó tràn ngập mở ra, Hiên Viên kiếm họa xuất vô số đạo huyền ảo không hiểu quỷ dị quỷ kế lằng lằng không bay

múa, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết chiêu thứ nhất Tru Tiên nhất thời ở Nhạc Thành trong tay họa xuất.

“Minh Hà lão ma, tiếp ta một kiếm.” Nhạc Thành một tiếng hừ lạnh, đầy trời kiếm quang cuộn cuộn phập phồng, không gian phía trên, kiếm quang thùy lạc xuống, ngang mấy vạn thước không gian lập tức trầm lạc.

Chu không nhất thời kiếm quang lóe ra không ngớt, không gian sụp đổ sau lại chữa trị lại sụp đổ, như thế hai cùng luân hồi vận chuyển luân phiên, nhô lên cao liền hướng kia côn mũi nhọn không gian tạp lạc! .

“Tiểu tử chó có hung hăng càn quấy.” Minh Hà lão ma cười lạnh một tiếng, quanh thân yêu dị thanh mang quay cuồng, nhưng thấy mấy vạn thước trong vòng khôn cùng côn mũi nhọn vạn đạo thùy lạc, giống như thiên hà đổ khuynh, này Hỏa Vân côn ở Minh Hà lão ma đích tay trung đã muốn là thúc dục tới cực hạn, uy lực của nó cũng là làm cho mọi người trợn mắt há hốc mồm đứng lên.

Hiên Viên kiếm vốn chính là thượng cổ thần khí, hơn nữa Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, quả thực chính là cường cường liên thủ, kiếm quang hoành như lạch trời, âm âm trầm lạc, thiên địa không gian ngăn dậm bằng phi bốn phía, cả ngăn dậm trong vòng không gian đều chấn động đứng lên, không gian rối loạn nứt toác, càn khôn rung chuyển không ngớt, này cường hãn một kích, đã muốn là đem cả không gian hủy thành hư không.

Ngàn dậm trong vòng, bày ra cho ba nghìn nhân bị này không gian sụp đổ thổi quét, nhất thời ở trên hư không trung hóa thành hư không mảnh nhỏ, này ba nghìn nhân trung lại là có thêm hai ngàn tám trăm nhân đã ngoài đều là Ma Đạo liên minh trung nhân.

Mà Na Tra cùng Âm Hồn lão ma giao thủ lúc này cũng không thể không là tới mấy vạn dặm ở ngoài đã đi, Na Tra hiện tại đối với Nhạc Thành thực lực đã muốn là trường thang cứng lưỡi đứng lên.

Hai đạo thân ảnh theo trong hư không Nhạc Thành, đúng là Nhạc Thành cùng Minh Hà lão ma hai người, hai người tựa hồ đều là chất vật không thôi, Nhạc Thành lúc này mới biết này Minh Hà lão ma khủng bố, này Minh Hà lão ma dùng là là cao nhất ma khí, chính là chính mình dùng là bắt đầu thượng cổ thần khí Hiên Viên kiếm, còn phối hợp Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, lại dường như nhất chiêu chính là cùng đối phương đối kháng đã trở thành ngang tay mà thôi.

Minh Hà lão ma lúc này liền càng thêm kinh ngạc, ở bình thường giao thủ trung, hắn đều là rất ít xuất ra này Hỏa Vân côn, lúc này thúc dục Hỏa Vân côn toàn lực một kích, dĩ nhiên là chỉ có thể đủ cùng một cái Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi giả đối kháng thành ngang tay, Minh Hà lão ma sao có thể đủ không kinh ngạc đâu, này Kim Giáp Chiến Thần thực lực bộ khủng bố.

“Minh Hà lão ma, khả cảm tái tiếp ta một kiếm!” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, Minh Hà lão ma thực lực thật đúng là cường hãn, như vậy cũng tốt, chính mình mới có thể biết chính mình không đủ địa phương, chỉ có gặp phải này trung cường giả, chính mình mới có thể mau chóng đột phá.

Một tay trung pháp quyết đánh ra. Tay kia thì chậm rãi tha động Hiên Viên kiếm, quanh mình không gian thiên địa lực toàn bộ hướng tới Nhạc Thành hội tụ, không gian bên trong nhấp nháy chói mắt hoa quang, đầy trời bóng kiếm mang theo từng đạo bí văn rơi rụng phía chân trời, chu không ngàn dậm ở bên trong lại bị bao phủ ở bóng kiếm dưới, sát lực chi khí xé rách không gian, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết đệ nhị chiêu Lục Tiên theo Nhạc Thành trong tay thi triển mà ra.

Minh Hà lão ma nhìn thấy Nhạc Thành một chiêu này uy lực khủng bố, vẻ mặt trầm xuống, nhưng là ngoài miệng cũng không lạc hạ phong, cười lạnh một tiếng đại đạo: “Tiểu tử, ngươi còn không xứng ở bản ma trước người kêu gào!” Lập tức triển khai Hỏa Vân côn, một đạo yêu dị Hỏa Vân bốc lên dựng lên, trực tiếp vượt qua ngàn dậm không gian, phá vỡ mà vào Nhạc Thành bóng kiếm trong vòng bên trong, nhất thanh kim lưỡng đạo khủng bố lực lượng rồi rầm, gào thét thổi quét thiên địa.

Nhưng thấy đầy trời bóng kiếm, đầy trời Hỏa Vân côn mũi nhọn dây dưa xoay quanh, hào quang lóe ra, kiếm khí côn mũi nhọn từ nam chí bắc hỗn độn thiên địa, dập dờn mở ra.

Minh Hà lão ma lúc này một chiêu này cũng là hết hoàn toàn khí lực, bị một cái Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi giả quan tới này từng bước thượng, hắn trước kia là như thế nào cũng sẽ không tin tưởng.

“Phá!” Nhạc Thành bỗng đứng lên tiếng hét lớn một tiếng, trên tay đột nhiên dùng sức, chỉ nghe thấy “Thình thịch” vang lớn không dứt bên tai, khắp không gian thể nhưng cho hắn sinh sôi soạn địa dập nát, băng phi bốn phía, bị đâm cho cả không gian chấn động không ngớt, không gian dòng khí mọi nơi quay cuồng! , ngàn dặm trong vòng hư không thổi quét, liên tiếp ánh sáng cũng bị chặt đứt, ngàn dặm trong vòng đình chỉ ở tại một mảnh tối đen bên trong.

Nhiều điểm hào lánh lấp lánh nhấp nháy, ánh sáng lại lại phục quay lại, mà lúc này chu không trung, hết thấy thuộc bình tĩnh, mà lúc này chỉ thấy kia Minh Hà lão ma đích tay trung Hỏa Vân côn đã muốn là chích học lên dẫn nửa thanh, nhân cũng lão đảo rút lui mấy ngàn thước, sắc mặt một mảnh tái nhợt đứng lên. Cao nhất ma khí trình tự Hỏa Vân côn nếu là bị đối phương chặt đứt, Minh Hà lão ma lúc này không khỏi cảm thấy đau lòng, trong lòng đều ở lấy máu, này cao nhất ma khí, hắn cũng chỉ có hai kiện a, tổng cộng mới có hai kiện mà thôi, hay là hắn tế luyện thượng ngàn vạn năm.

Cho dù là hiện tại cho hắn một món đồ cao nhất ma khí, hắn không có tế luyện ngàn vạn năm, cũng phát huy không dứt cực mạnh uy lực.

“Ha ha ha ha, Minh Hà lão ma, cũng không gì hơn cái này.” Nhạc Thành cố nén trụ trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, chỉ cảm thấy vui sướng đến cực điểm, theo giao thủ tới nay, vẫn đều là chiếm không đến tiện nghi, làm cho hắn sử dụng tận cả người thể vô cũng không thể tránh được, trước mắt phá này Minh Hà lão ma cao nhất ma khí cuối cùng là ra một ngụm ức khí!

Bất quá Nhạc Thành cũng biết, vừa mới chính mình dùng Hiên Viên kiếm đến thi triển Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, nếu chính mình dùng Âm Dương Kiếm đến thi triển trong lời nói, đoạn sẽ không là Minh Hà lão ma Hỏa Vân côn mà là chính mình Âm Dương Kiếm, ở vừa mới giao thủ thượng, chính mình Hiên Viên kiếm chiếm cứ tuyệt đối ưu thế, nếu Minh Hà lão ma biết chính mình chính là Hiên Viên kiếm, cũng tuyệt đối là sẽ không cảm Hỏa Vân côn cùng chính mình giao thủ cứng đối cứng đi.

“Tiểu tử, ngươi theo giúp ta Hỏa Vân côn đến.” Minh Hà lão ma chính là dù cho tính tình, cái này cũng nhìn không được, Hỏa Vân côn bị hủy, cái này một trận tức giận, cả người ma khí khuấy động, liên miên dập dồn mở ra, dưới chân kia một mảnh núi non ầm ầm bạo toái, trong tay pháp quyết đánh ra sau, đưa tay duỗi ra, một lóng tay điểm ra, một chút hàn mang hiện ra, quấy cả hỗn độn cuộn cuộn, gào thét bắn nhanh mà ra, trong tay lập tức xuất hiện một cái có này hai cái bàn tay lớn nhỏ yêu dị màu xanh gói to, này đại túi nhảy mắt liền khuếch trương tới năm ngàn thước lớn nhỏ.

“Này Minh Hà lão ma bị quan thi triển Âm Phong Đại.” Lang Lễ, Long Cát công chúa đám người thần sắc trầm xuống, này Âm Phong Đại chính là thần khí trình tự pháp bảo, uy lực có thể nghĩ, Minh Hà lão ma lại là Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi thực lực, thúc dục thần khí pháp bảo tuyệt đối là khủng bố.

Âm Phong Đại trung, tựa hồ là Cửu U trong vòng âm khí đều bị tụ tập ở tại cùng nhau, nhất thời Âm Phong Đại trung âm phong tàn sát bờ bãi, trong túi một mảnh chữ phiến ma khí tràn ngập mà ra, cuồng bạo ma khí ở không gian trung theo âm phong xuất hiện một chút cũng không có sở yêu ma quỷ quái, còn có vô số âm linh quỷ dạ xoa, này đó đều bị là đạo Vô Thượng thiên ma thực lực, hàng vạn hàng ngàn yêu ma quỷ quái âm linh quỷ dạ xoa hỗn loạn cuồng bạo tê cốt âm phong bao phủ hướng về phía Nhạc Thành.

Chỉ thấy lúc này chung quanh không gian sương mù, che chắn sương khói chung quanh tràn ngập, chồng chất, không thể nhận ra vật, rậm rạp yêu ma quỷ quái cùng âm linh quỷ dạ xoa không ngừng qua lại bồn tẩu, xé rách không gian ở chung quanh bên trong cái qua lại, một con chích một đám cắn xé đánh về phía Nhạc Thành.

Lúc này ở mấy vạn dặm ở ngoài Lang Lễ cùng Long Cát công chúa đều là cảm giác được nhẹ nhẹ lương khí quán quanh, giống như là tới Diêm Quân Cửu U địa phủ bình thường, cả người đều là lạnh lẽo.

“Âm Phong Đại sao, ta cảm thấy sẽ hội hội này thần khí tốt lắm.” Nhạc Thành một đạo cười lạnh, thu hồi Hiên Viên kiếm ở trên người, không sai đồng thời thời điểm, trong tay thủ ấn không ngừng đánh ra, ấn đường trung một đạo Thanh Quang lóe ra mà ra, tới này trình độ thượng, Nhạc Thành quay mắt về phía đối phương Âm Phong Đại, cũng chỉ có thể đủ là gọi ra Hạo Thiên Tháp đến.

Này Âm Phong Đại uy lực, Nhạc Thành cũng là không khỏi lâm vào cảnh kinh, lúc này Hạo Thiên Tháp sau khi xuất hiện, vừa thu lại tha tháp, tay kia thì pháp quyết biến hóa, lập tức Hạo Thiên Tháp tung ở

trên không trung, năm ngón tay nhất long, nhất thời Hạo Thiên Tháp ở trên không trung tràn ngập màu xanh thần quang, tựa như trụ trời bình thường để ngang không gian bên trong, nháy mắt chấn động quanh mình dòng khí quay cuồng không ngớt, chung quanh chạy chồm đứng lên, một cỗ đến từ thượng cổ hồng hoang khí thế lặng yên khuếch tán.

“Hạo Thiên Tháp, thượng cổ thần khí Hạo Thiên Tháp.” Minh Hà lão ma trên mặt nháy mắt liền lộ ra một tia hoảng sợ, này hơi thở, này đại tháp, trừ bỏ thượng cổ thần khí một trong Hạo Thiên Tháp ở ngoài, tuyệt đối không có cái khác vật, Minh Hà lão ma như thế nào cũng thật không ngờ này thượng cổ thần khí nếu là xuất hiện ở này Kim Giáp Chiến Thần đích tay trung.

“Thổ chi không gian, hỏa chi không gian, thủy chi không gian, mộc chi không gian, kim chi không gian, lôi điện không gian, phong chi không gian, Quang Minh không gian, hắc ám không gian, tinh thần không gian.” Nhạc Thành lớn tiếng vừa quát, Hạo Thiên Tháp bên trong một đạo bằng bạc thần mũi nhọn chiếu rọi ở mấy vạn dặm trong vòng, mười tầng không gian lực đổ xuống mà ra, đến từ hồng hoang hơi thở bao phủ, chu không đã muốn là biến hóa bộ dáng.

Mười tầng không gian lực tác dụng hạ, chu không đã muốn là đã hình thành một cái mới tinh không gian, lôi điện cuồng phong, kim mộc thủy hỏa thổ, tinh thần Quang Minh hắc ám, này đã muốn là một cái độc lập không gian.

Này không gian trung tựa hồ là hỗn độn sơ khai, độn độn mơ hồ một mảnh, loáng thoáng trong lúc đó mờ mờ lung lung có thể thấy, lôi hỏa mấy ngày liền, quay cuồng chạy, lưu chiếu thiên dã, bằng như hàng tỉ kim xà, thần quang nhấp nháy, sương mù tầng tầng tràn ngập, che lấp thiên địa, gào thét tiếng gió từ trong đó lộ ra, lại đem sáng mờ che, rốt cuộc khó có thể thấy rõ. , mà ở này hỗn độn sơ khai không gian trung, Nhạc Thành chính là duy nhất chúa tể.

“Hỏa đến.” Hơi hơi một đạo quát nhẹ, Nhạc Thành quanh thân khí thể phút chốc trong lúc đó hoàn toàn thu liễm, thuộc tự thân, tóc bay rồi bay lên, tinh quang lóe ra, hai mắt trợn lên, nhật nguyệt luân phiên, luân hồi vận chuyển không ngớt, lúc này Nhạc Thành lắng không mà đứng, chính là này không gian duy nhất chúa tể, tâm niệm cùng nhau, chu không nhất thời liền nổi lên một chút cũng không có biên đại hỏa, đại hỏa dưới, vô số âm linh tư tư khiển trách, nháy mắt liền hóa thành một mảnh sương khói.

“Phong đến!” Nhạc Thành tâm niệm tái khởi, khôn cùng cuồng phong chợt dựng lên, thổi quét không gian sụp đổ hư không thoát phá, kia khôn cùng âm phong nháy mắt đã bị ngăn cản.

“Lôi điện, thủy mộc, mặt đất, Quang Minh hắc ám.” Nhạc Thành tâm niệm tái khởi, giữa không trung sấm sét từng trận xé mở xuống, sơn không nứt toác, mặt đất sụp đổ, hắc ám Quang Minh luân phiên, vô số yêu ma quỷ quái cùng quỷ dạ xoa bị phá hủy, này ánh sáng gian dưới, không gian đều bị phá hủy, không có cái khác vật có thể lưu lại.

“Tinh thần đến.” Nhạc Thành lại pháp quyết biến hóa, sắc mặt đã ở giờ phút này biến chính là một mảnh trắng bệch đứng lên, trong cơ thể đại la thể giới trí lực tựa hồ là ở khoảng cách bị đào sạch sẽ bình thường, Hạo Thiên Tháp trung, uy lực lớn nhất đúng là này tinh thần lực, cũng là tiêu hao pháp lực nhiều nhất.

“Vang ầm ầm!” Không gian phía trên, chỉ thấy xa xôi phía chân trời phía trên, tựa hồ là có một đạo hào quang tới lúc gấp rút tốc độ điên cuồng chảy xuống, nâng lên một mảnh thật dài hào quang cái đuôi.

Chính là nháy mắt thời gian, chỉ thấy trên không trung một đạo khổng lồ ngập trời lưu quang cấp tốc xuống, một viên hình thể khổng lồ tinh thần kéo chói mắt hoa bóng loáng lác.

“Vang ầm ầm” một trận Kinh Thiên nổ, không gian thoát phá cuộn cuộn trong lúc đó, nhô lên cao một cái kênh cang mấy ngày liền tiếp đất, đất không thể địch nổi chỉ thể phá toái hư không, ầm ầm tạt hướng về kia Minh Hà lão ma mà đi.

“Chết tiệt.” Lúc này Minh Hà lão ma một mảnh khủng hoảng, đây chính là tinh thần lực, hấn căn bản là không thể đối kháng, trong ánh mắt đã tràn ngập sợ hãi, hấn nếu sớm biết rằng kết quả như vậy trong lời nói, căn bản là sẽ không cùng Nhạc Thành giao thủ.

“Vang ầm ầm!” Tinh thần khuynh sái xuống, Minh Hà lão ma thân hình bị không gian lực trời buộc căn bản là không thể nhúc nhích, nhất thời trực tiếp đã bị tạt trung, thân hình mất thường có thể thấy được

bị tinh thần lực phá hủy.

“Tiểu tử, người chờ đó cho ta, ta sẽ không bỏ qua cho người.” Nhưng vào lúc này, một đạo hào quang đã muốn là tới mấy vạn dặm ở ngoài, này Minh Hà lão ma nếu là cam nguyện thân thể bị hủy, nguyên thần đã muốn là thương hoảng sợ chạy ra.

Kỳ thật đây cũng là Minh Hà lão ma duy nhất đường ra, bị hủy thân thể mặc dù là đại sự, nhưng là còn hơn thân thần câu diệt trong lời nói, kia tự nhiên là lựa chọn nguyên thần mà chạy, chạy trốn Liễu Nguyên

Lớn như thế động tĩnh, Nhạc Thành cũng là nhện không được quay đầu lại trúng ý liếc mắt một cái, đây mới là Hạo Thiên Thập uy lực chân chính, ở Lang Lễ đích tay trung thêm là cường hãn vô cùng, khó trách lúc trước ở Hạo Thiên Đại Đế đích tay trung, tự liên Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không dám đến trên chọc

Mà nhưng vào lúc này thời điểm, sáu đạo lưu quang hóa thành một cái lưu quang không gian nháy mắt sẽ đem Nhạc Thành vây ở bên trong, sáu thiên tướng hợp thành một cái công kích không gian ngay tại Nhạc Thành này nhất phát thần trong phút chốc cuộn tất cả lên, sáu Đại La Kim Tiên hậu kỳ cường giả liên thủ một kích, trong đó uy lực có thể nghĩ, chu không đã sớm là một mảnh sụp đổ

“Nhạc Thành cẩn thận” lúc này, xa trông không Xích Ngạo Tuyệt nhất thời hét lớn một tiếng, hần vẫn đều là ở nhìn chăm chú vào Nhạc Thành an ủi, lúc này thấy đến Nhạc Thành bị nhốt, nhất thời liền dọa hoa dung thất sắc

Nhưng là chính là vào lúc này thời điểm, chỉ thấy được Xích Ngạo Tuyệt trong tay một đạo quỷ dị pháp quyết chậm rãi chuyển động, một cỗ bàng bạc pháp lực cuộn cuộn bắt đầu khởi động, dường như Trường Giang và Hoàng Hà dậy sóng, trực tiếp liền bao phủ ở liễu không gian phía trên, nhất đạo kim sắc lá bùa cũng đánh vào trên người của mình

“Sư muội, người...” Na Tra khe khẽ thở dài, lúc này cũng không nói thêm gì, trong lòng rất rõ ràng, vị này vẫn là tâm cao khí ngạo sư muội sợ là đối kia Nhạc Thành khẳng khẳng một mực, lúc này vì cứu Nhạc Thành, nếu là vận dụng sư tôn cho nàng một đạo cứu mạng thần phù, ở Xiển giáo Tam đại đệ tử trung, cũng cũng chỉ có hai ba người có thể có này sư tôn cấp cứu mạng thần phù, tự liên hần cũng không có như vậy vinh hạnh đặc biệt

“Các người đều cho ta đi tìm chết” Xích Ngạo Tuyệt hét lớn một tiếng, quanh thân hơi thở nháy mắt kéo lên, còn hơn Long Cát công chúa vừa mới biến hóa cũng là ngang nhau, thân hình hóa thành một đạo lưu quang nháy mắt đã vượt qua hư không, hơi thở giống như là đến từ mãi mãi bên trong bình thường

Thân ảnh lại xuất hiện thời điểm đã muốn là tới Nhạc Thành trên không không xa, trong tay lưu quang lóe ra chói mắt, một cỗ cỗ như nước lưu bình thường quang hoa tụ tập mà đến, hóa thành vừa đến thượng hai vạn thước thật lớn màu vàng chuông ẩn, tùy tay vừa nhắc, ngân đón không chính là nhất hoa, chuông ẩn hoành như thất luyện, nhô lên cao một đạo quát, đó là hung hăng hướng tới hạ không chụp xuống

Một chuông này tuyệt đối cũng coi là kinh thiên động địa, thật lớn chuông ẩn hạ, không gian trực tiếp lộ ra hai vạn thước lớn nhỏ không gian tối đen hư không, giống như là một cái hắc động thật lớn bình thường khổng bố, trong bóng tối, ánh sáng cũng vô pháp thấu tiến một tia

Tối đen không gian bên trong, kia sáu công kích Nhạc Thành thiên tướng té ra tiên khí phía trên, cũng là hào quang mất hết

“Thình thịch oành ”” một tiếng thật lớn tiếng vang, không gian trong vòng, cuồng bạo dòng khí chạy chồm rít gào, một cỗ mệnh môn thật lớn khí lãng đột nhiên bạo khai, cả hắc ám không gian âm âm chấn động, không gian thật lớn phi da nổ mở ra, không gian trong vòng hết thấy hóa thành hư ảo, sáu Đại La Kim Tiên hậu kỳ cường giả, dĩ nhiên là toàn bộ rơi xuống

Nhạc Thành theo không gian bên trong xuất hiện, nhìn thấy một màn này cũng là kinh ngạc không thôi, Long Cát công chúa con bài chưa lật đã muốn là làm cho Nhạc Thành chấn kinh rồi, lúc này Xích Ngạo Tuyệt cũng là có như thế con bài chưa lật, vậy làm cho Nhạc Thành không thể không là lại chấn kinh rồi, này đó có hậu trường thế lực nhân, một đám con bài chưa lật trực tiếp đó là có thể đủ có này Cửu Thiên Huyền Tiên đã ngoài thực lực, quá kinh khủng

Mặc dù là Nhạc Thành đã sớm là đoán đến Xích Ngạo Tuyệt có con bài chưa lật ở trên người, nhưng là cũng thật không ngờ con bài chưa lật hội như thế cường hãn, Xích Ngạo Tuyệt chính là cùng một cái Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi giả ở Mê Vụ Tùng Lâm, một mình ở Mai Cốt nơi, lại là một người đi thương thiên, Xích Tinh Tử nếu là không có lo lắng, này không nắm chắc, không biết trước bài ở trên người mới là lạ sáu Đại La Kim Tiên hậu kỳ, một chuông đã bị đánh chết, loại thật lực này, Lang Lễ không thúc dục Hạo Thiên Thập cũng là tuyệt đối không thể làm được

Nhạc Thành hít vào một hơi, vang lên ở Mê Vụ Tùng Lâm nội trong sơn động, hoàn hảo là Xích Ngạo Tuyết lúc trước không có đối với chính mình thi triển ra này con bài chưa lật đến, nếu lúc trước này Xích Ngạo Tuyết trực tiếp đối với chính mình vận dụng này con bài chưa lật, kia chính mình lúc trước chính là nga lý, có Hạo Thiên Thập đều là đã chết mười lần đã ngoài

Nhạc Thành hiện tại cũng muốn đến, về sau chính mình gặp phải sau hậu trường những người đó, tận lực là không nên động thủ thật là tốt, ai cũng không biết này có hậu trường nhân sau lưng đến cỡ nào khủng bố con bài chưa lật

“Nhạc Thành, ngươi không có việc gì tình” Xích Ngạo Tuyết thân hình cấp tới Nhạc Thành bên người, sắc mặt một mảnh trắng bệch, lại lo lắng nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, sợ là Nhạc Thành xảy ra chuyện gì

“Ta không sao, ngươi hoàn hảo” lúc này, Nhạc Thành đối với Xích Ngạo Tuyết lần đầu tiên có một tia cảm động, lúc này cũng chân chính tiếp nhận rồi Xích Ngạo Tuyết, này con bài chưa lật chính là hắc nguy cơ là lúc bảo mệnh gì đó, chỉ là vì chính mình cũng không chút do dự thi triển đi ra, chứng minh trong lòng của nàng chính mình chiếm cứ vị trí

Nhìn thấy Xích Ngạo Tuyết sắc mặt trắng bệch, Nhạc Thành vội vàng là một viên đan dược tặc đi vào, này thi triển con bài chưa lật, xem ra đối cá nhân tiêu hao cũng là thật lớn vừa mới nguy cơ, kỳ thật Nhạc Thành có ba loại đã ngoài biện pháp hóa giải, chính mình thi triển Thần Nông đỉnh, không gian xuyên qua, còn có nhiều chỗ Tam Tiêu tiên tử cho mình Diệt Ma Phù, đều có thể đủ hóa giải lúc này đây nguy cơ, không có điều này bảo đảm, Nhạc Thành cũng sẽ không ngây ngốc cùng ba mươi lăm cái thiên tướng động thủ

“Ngươi không có việc gì là tốt rồi, ta điều tức vài ngày sẽ không sự tình” nhìn thấy Nhạc Thành không có việc gì, Xích Ngạo Tuyết cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắc chính là tiêu hao quá nhiều mà thôi, vừa mới thúc dục chính là sư tôn cho nàng hộ thân hê ra cứu mạng thần phù, mặc dù là uy lực thật lớn, chỉ liên chỉ là này thúc dục cứu mạng thần phù cần có pháp lực, cũng là mời nàng tiêu hao hầu như không còn

“Nhạc Thành, Ngạo Tuyết, các ngươi cũng chưa sự” tiền không trung, Long Cát công chúa cũng là sắc mặt trắng bệch đến Nhạc Thành bên người, vừa mới nhìn thấy Nhạc Thành hãm sâu nguy cơ, hắc tưởng cứu cũng cũng không kịp

“Đem đan dược ăn vào” Nhạc Thành giao cho Long Cát công chúa mấy khóa đan dược, Long Cát công chúa lúc này cũng rõ ràng chính là tiêu hao hầu như không còn thi triển thần thông thêm vào, tự thân tiêu hao cũng là đáng sợ

Vừa mới Long Cát công chúa con bài chưa lật thực lực Nhạc Thành cũng là xem ở trong mắt, bởi vậy Nhạc Thành trong lòng đã ở đoán kia Dao Trì Kim Mẫu thực lực tới một loại cái gì trình độ, hắc là còn hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn người như vậy cũng sẽ không kém nhiều lắm

“Gào khóc” trên không trung truyền đến lương đạo Lang Lễ thật lớn tiếng gầm gừ, lập tức một mảnh huyết vũ theo trên không trung rơi, vậy công Thần Kinh một cái thiên tướng liền hoàn toàn biến mất ở tại trên thế giới này

“Rống” Thần Kinh tiếng gầm gừ truyền đến, thật lớn bồn máu mồm to thừa cơ đem còn lại cuối cùng một cái thiên tướng nuốt vào trong bụng, tới hiện tại, ba mươi sáu thiên tướng không một tân miễn, toàn bộ bị Nhạc Thành đám người đánh chết

Hai mươi ngàn dặm trong vòng, bốn mươi vạn thiên binh thiên tướng đại khí cũng không dám ra, mọi người trong lòng suy nghĩ, nếu không Na Tra tiên phong ngay từ đầu ngăn cản bọn hắc làm cho bọn họ lui ra phía sau, lúc này nói không chừng còn không biết bao nhiêu người táng thân, này Kim Giáp Chiến Thần quá lợi hại, thêm khủng bố chính là còn có một Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu ở đây

“Na Tra đạo hữu, chúng ta có thể đi rồi sao” Nhạc Thành thu hồi Kim Long thân thể cùng Phong Lôi sí tới Na Tra bên cạnh thần nhiên nói, trận này đại chiến, Nhạc Thành tiêu hao cũng là không ít, sắc mặt hiện tại cũng là có đó tái nhợt đứng lên, bất quá còn hơn Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết, ngươi liền muốn tốt hơn nhiều

“Đương nhiên có thể, ta nghĩ hiện tại hắc là không ai muốn ngăn trụ Nhạc Thành đạo hữu người” Na Tra

bất đắc dĩ rất đúng Nhạc Thành nói, lập tức nói : “Bất quá Nhạc Thành đạo hữu vẫn là chú ý một chút, ba mươi sáu thiên tướng đều bị người đánh chết, Thiên Đình phỏng chừng bởi vì mặt mũi cũng sẽ có động tác, đến lúc đó nói không chừng chúng ta đều phải ngay mặt giao chiến, nếu có như vậy một ngày, hy vọng Nhạc Thành đạo hữu không lấy làm phiền lòng ”

Na Tra trong lòng thực thường thức Nhạc Thành thực lực, hơn nữa sư muội Xích Ngạo Tuyết cùng Long Cát công chúa mặt mũi, cho nên mới đối Nhạc Thành có vừa nói như thế, ba mươi sáu thiên tướng bị toàn bộ đánh chết, này tuyệt đối là tổn hao nhiều Thiên Đình mặt mũi, chính mình được Thiên Đình sở hạt, đến lúc đó Thiên Đình một đạo chỉ dụ ban hạ, hẳn không ra tay đều phải ra tay

“Đến lúc đó ta cũng sẽ không lưu thủ, hy vọng Na Tra đạo hữu cũng không lấy làm phiền lòng” Nhạc Thành hơi hơi vừa nói, trong lòng đối với Na Tra cũng là có vài phần hảo cảm, nếu tương lai cùng với Na Tra giao thủ trong lời nói, kia chính mình cũng chỉ có thể đủ toàn lực ứng phó, Na Tra cũng không phải là này ba mươi sáu thiên tướng, thực lực mạnh hơn thượng không ít

“Chúng ta đi” Nhạc Thành nói xong, đó là thân ảnh hóa thành một đạo kinh hồng biến mất ở tại tiền không, Lang Lễ, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết, Thú Ma, Diễm Ma cùng ở sau người cùng nhau hóa thành kinh hồng biến mất

Hiện trường sổ hai mươi ngàn dặm nội thành vì một mảnh đồng hoang tàn, mặt đất da nẻ, không gian linh khí biến mất, lớn như thế chiến, làm cho mọi người trong lòng cảm thán, không ai hiểu ý trung trách cứ Na Tra vì cái gì không ra tay hỗ trợ, trong lòng đều là cảm kích Na Tra cứu bọn hắn một mạng, bốn mươi vạn thiên binh thiên tướng trong lòng rất rõ ràng, vừa mới bọn hắn nếu ra tay trong lời nói, kia cũng chỉ có muốn chết

Hồng hoang hỗn độn tử vực nhập khẩu, là một cái có hơn một ngàn thước lớn nhỏ thật lớn không gian thâm động, bên trong truyền ra chính là một cỗ đến từ hồng hoang mê mông hơi thở, này hơi thở trong vòng có thể cảm giác được không hề sinh khí

Không gian thâm trong động một mảnh tối đen, làm cho bình thường Đại La Kim Tiên nhìn thấy đều là lòng có tim đập nhanh, ba ngày sau, Nhạc Thành dám người trải qua một phen điều tức lại xuất hiện ở trên không trung, ở này hồng hoang hỗn độn tử vực nhập khẩu tiền

Bất quá lúc này cũng chỉ có Long Cát công chúa, Nhạc Thành, Lang Lễ ba người ở đây, Diễm Ma, Xích Ngạo Tuyết, Thú Ma ba người đều là tới Hạo Thiên Tháp trong vòng, mà Hạo Thiên Tháp Nhạc Thành cũng giao cho Lang Lễ đích tay trung, hỗn độn tử vực trong vòng nguy hiểm vô cùng, Nhạc Thành không dám làm cho Lang Lễ mạo hiểm, có Hạo Thiên Tháp ở trên người cũng tốt có chút dựa vào

Mà Nhạc Thành trên người mình còn có Thần Nông đỉnh, có này một tầng cái chắn, Nhạc Thành tự nhiên là không tính toán buông tha đi vào hỗn độn tử vực cơ hội

Hỗn độn tử vực nhập khẩu, đồ vật này nọ tiên ma song phương hồ có người giằng co, đã muốn là có không ít nhân đi vào hỗn độn tử vực nội, cũng có không ít nhân thi thể theo thốt ra phiêu đi ra

Hỗn độn tử vực rất kỳ quái, ở người ở bên trong đã chết, trừ phi là thân thần câu diệt, nếu không trong lời nói, một khi thân tử, liền gặp bị hỗn độn tử vực trong vòng lực lượng tự động theo thốt ra trong hắc động gạt bỏ đi ra

Ma Đạo liên minh trung, một cái La Thiên đại Ma hậu kỳ tu vì giả nháy mắt liền vô thanh vô tức biến mất ngay tại chỗ, lập tức ở một loại chỗ không gian trong vòng, này Ma đạo trung La Thiên đại ma đã bị Lang Lễ hút ra linh hồn

“Chủ nhân, hỗn độn tử vực nội tổng cộng đi vào ba nghìn chín trăm ba mươi cái La Thiên đại ma cùng ba nghìn chín trăm sáu mươi cái La Thiên thượng tiên, tất cả mọi người bộ rơi xuống, còn có đi vào Vô Thượng thiên ma năm trăm ba mươi bảy cái, trong đó Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả tám mươi sáu cái, hiện tại tổng cộng rơi xuống Vô Thượng thiên ma bốn trăm ba mươi cái, trong đó Vô Thượng thiên ma hậu kỳ sáu mươi cái Đại La Kim Tiên năm trăm năm mươi cái, hậu kỳ cường giả cũng không biết, nhưng là tổng cộng hiện tại rơi xuống có bốn trăm ba mươi bảy cái” Lang Lễ đối Nhạc Thành nói, đây là vừa mới theo này Ma Đạo liên minh người trung gian trong đầu được đến tin tức

“Thật đúng là nguy hiểm a, này hỗn độn tử vực còn hơn tiên ma đại chiến chém giết còn muốn nguy hiểm hơn a” Nhạc Thành trong lòng thầm than, La Thiên thượng tiên cùng La Thiên đại ma tu vi toàn bộ rơi xuống, chỉ có Vô Thượng thiên ma cùng Đại La Kim Tiên còn có này một tia cơ hội, này hỗn độn tử vực đến tột cùng là một cái cái dạng gì tồn tại, Nhạc Thành tràn ngập chờ mong

“Hỗn độn tử vực xuất hiện, tin tưởng rất nhanh Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh sẽ có Cửu Thiên Huyền Tiên cùng chín ngày hỗn độn ma tiến vào, nói không chừng còn có thể lực khác Cửu Thiên Huyền Tiên đã ngoài tu vi cường giả tiến vào, chúng ta nếu muốn có thu hoạch, muốn khoái một chút đi vào mới được” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói

“Đi, chúng ta đi vào” Nhạc Thành nói xong, đó là hướng hỗn độn tử vực nhập khẩu mà vào, lập tức thân ảnh liền xuất hiện ở hỗn độn tử vực tiền không không đủ ngàn dặm

Nhìn thấy có người tiến đến hỗn độn tử vực nhập khẩu, chờ đợi ở hỗn độn tử vực khẩu tiên ma song phương mọi người là tề xoát xoát nhìn hướng về phía ba người

Ba người cũng không thêm để ý ánh mắt của mọi người, thân ảnh hóa thành ba đạo kinh hồng, nháy mắt liền vọt vào hỗn độn tử vực hắc động trong vòng, tại nơi Ma Đạo liên minh La Thiên đại ma linh hồn lực trung, Lang Lễ biết được này tiến vào hỗn độn tử vực nhập khẩu cũng không có nhân ngăn cản

“Vừa mới hình như là Kim Giáp Chiến Thần bọn hấn ”

“Còn giống như có Long Cát công chúa ở bên trong ”

“Thực lực của bọn họ đi vào tự nhiên là không có vấn đề, nghe nói ba ngày tiền bọn hấn vài người trực tiếp đánh chết ba mươi sáu thiên tướng nội, đây chính là kinh thiên động địa, thực lực thật là đáng sợ” theo Nhạc Thành ba người đi vào hỗn độn tử vực nhập khẩu hắc động lúc sau, đã muốn là có không ít Tiên Đạo liên minh nhân cũng nhận ra Nhạc Thành ba người, trải qua gần nhất hai lần đại chiến, nhận thức Kim Giáp Chiến Thần nhân chính là không ít

Lúc này hắc động bên trong, ba đạo kinh hồng quanh thân thần quang cũng bị mai một, này hắc động bên trong trực tiếp cắn nuốt vạn vật, liên tiếp hào quang cũng không ngoại lệ, tại đây hắc động nhóm bên trong, Nhạc Thành cảm giác được chính mình thần niệm dĩ nhiên là không thể rình năm trăm thước ngoài ra địa phương

“Cẩn thận một chút, này hỗn độn tử vực nhập khẩu trong vòng có đôi khi thậm chí đem nhân cắn nuốt” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành cùng Lang Lễ nói

“Này nhập khẩu sâu đậm?” Nhạc Thành nói, tam người đã là phi hành ba canh giờ, lại như cũ là một mảnh hắc ám, căn bản là nhìn không tới cuối

“Không biết, mới có thể là một tháng cũng nói không chừng” Long Cát công chúa nói

Ngay tại Nhạc Thành đám người tiến vào hỗn độn tử vực không lâu sau, ba đạo uyển chuyển thân ảnh theo trên không hạ xuống, đúng là Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu ba vị tiên tử

“Ra mắt ba vị tiên tử” hỗn độn tử vực nhập khẩu, mấy vạn thiên binh thiên tướng cùng Tiên Đạo liên minh người trung gian hành lễ, Tam Tiêu tiên tử ở Tiên Đạo liên minh trung cũng là nhất phủ đứng đầu, hơn nữa ở Thiên Đình cũng là có sở địa vị, lại là Thông Thiên giáo chủ đệ tử, này địa vị tự nhiên là cực cao, chút đi vắng Xiển giáo Thái Ất chân nhân đám người dưới

“Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, các người cũng đến đây sao” lúc này, tiền không lại mấy đạo thân ảnh hạ xuống, lại là có thêm một cái cầm trong tay phát trần, quần áo đạo bào có vài phần tiên phong đạo cốt lão đạo, bên cạnh hai người cũng Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, phía sau còn có Na Tra ở đây

“Thái Ất chân nhân, Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, các người ba người lúc đó chẳng phải đến đây sao, như thế nào, các người cũng muốn đi tìm tìm có hay không bảo vật” Vân Tiêu tuyệt mỹ dung nhan thượng khê cau mày, lập tức hàm răng khê mở hồ hững nói

“Vân Tiêu tiên tử, chúng ta chính là nhân rồi vô sự đi xem, về phần bảo vật, ta nhìn hỗn độn tử vực cũng chỉ là bình thường mà thôi, nhiều nhất liền là có chút Tiên thiên tài liệu mà thôi” Thái Ất chân nhân phát

trần nhoáng lên một cái hơi hơi nói, đồng dạng là nhướng mày, này có Tam Tiêu tiên tử ở, nếu bên trong thực sự bảo vật trong lời nói, bọn hắn nhưng chỉ có có mạnh mẽ đối thủ

“Thật không, chúng ta đây liền đi trước một bước” Vân Tiêu hiện tại hồ hững cười, lập tức ý bảo Quỳnh Tiêu cùng Bích Tiêu, ba người nhất thời hóa thành ba đạo kinh hồng đi vào nhập khẩu hắc động

“Na Tra, ngươi là nói Ngạo Tuyết cũng đi vào này hỗn độn tử vực?” Xích Tinh Tử theo sau đối Na Tra hỏi, ở mười năm tiên, Xích Tinh Tử sẽ biết Xích Ngạo Tuyết ở Hồng Hoang chiến trường nội, Na Tra biết sự muội Xích Ngạo Tuyết ở Hồng Hoang chiến trường, cũng là đầu tiên là sẽ đem tin tức theo Hồng Hoang chiến trường nội truyền đi ra ngoài

“Điều quân trở về bá, hẳn là, cùng Hạo Thiên Tháp Nhạc Thành đạo hữu cùng nhau đi vào, còn có Lang Lễ cùng Long Cát công chúa” Na Tra thi lễ đối Xích Tinh Tử trả lời

“Nhạc Thành” Xích Tinh Tử nghi hoặc trầm tư lên, không có tiếp tục hỏi cái gì

“Na Tra, ngươi lúc trước cùng ta nói chính là thật sự?” Thái Ất chân nhân cúi đầu đối Na Tra hỏi

“Sư phụ, đệ tử như thế nào nói dối, Nhạc Thành cùng Lang Lễ, Long Cát công chúa ba người, đích thật là tru giết ba mươi lăm thiên tướng, còn có Hạo Thiên Tháp trong người, mang theo, Lang Lễ đã muốn là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu lúc đầu, còn có Nhạc Thành trong tay một thanh bảo kiếm, công kích cũng là thần khí đã ngoài trình tự, chỉ là cái gì bảo kiếm, đệ tử liền nhìn” Na Tra hành lễ nói

“Không nghĩ tới Hạo Thiên môn còn ra loại này môn nhân, coi như là không sai, đây là này động tĩnh cũng nháo quá, phỏng chừng Thiên Đình lần này sẽ không từ bỏ ý đồ” Thái Ất chân nhân tựa hồ là có điều suy nghĩ sâu xa nói

“Sư đệ, sư phụ không phải đã sớm nói định thần kiếp mau tới đến sao, ta xem đây là định thần cướp, chúng ta vẫn là không cần nhúng tay thật là tốt, chúng ta hiểm hiểm tránh được phong thần kiếp, nhưng đừng rơi vào định thần kiếp mới tốt” Xích Tinh Tử nói

“Không sai, định thần kiếp trung, chúng ta vẫn là chỉ lo thân mình thật là tốt, chúng ta bây giờ còn là đi vào trước này hỗn độn tử vực” Hoàng Long đạo nhân loạng choạng hẳn kia lắc lắc lắc lắc đạo kệ, bộ dáng không khỏi là có chút trào tiếu

“Na Tra, chúng ta đây liền đi vào trước” Thái Ất chân nhân nói xong, lập tức cùng Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân ba người hóa thành ba đạo kinh hồng cùng tiến nhập hỗn độn tử vực nhập khẩu hắc động bên trong

“Cung tiễn sư phụ, sư bá” Na Tra thi lễ, thẳng đến ba người biến mất ở tại hắc động bên trong lúc này mới đứng thẳng thân đến, lập tức cũng biến mất ngay tại chỗ

Xa xa Ma Đạo liên minh trung nhất mọi người nhìn thấy Tiên Đạo liên minh trung cường giả không lại là dọa đầu đổ mồ hôi lạnh, này đó đều là Tiên Đạo liên minh bên trong thanh danh hiển hách cường giả a, yếu là bọn hắn đối hiện tại Ma Đạo liên minh ra tay trong lời nói, kia hậu quả nhưng chỉ có có thể nghĩ

Chính là đối với tiên ma đại chiến, cường giả chân chính trong lúc đó tựa hồ là đều có ăn ý bình thường, đều còn không có ra tay, gì nhất phương bên trong không có Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma đi ra, mặt khác nhất phương cũng sẽ không xuất động cường giả chân chính

Song phương đều là rất rõ ràng, yếu là cường giả chân chính ra tay, thì phải là sẽ có mặt khác nhất phương hủy diệt trình độ, mà hiện tại Hồng Hoang chiến trường thượng tiên ma song phương nhân, nhiều nhất cũng có thể nói làm đều là vật hi sinh mà thôi, chân chính đại chiến, còn tại uẩn lượng, song phương tựa hồ đều là ở có ăn ý uẩn lượng

Cường giả chân chính ra tay, nhất định là sẽ cho mặt khác nhất phương tuyệt đối hủy diệt tính đòn nghiêm trọng

Ngay tại Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, Thái Ất chân nhân ba người đi vào hỗn độn tử vực sau, Ma Đạo liên minh bên trong, cũng là xuất hiện mấy cả người ma khí ngập trời cường giả, lập tức cũng đều là tiến nhập hỗn độn tử vực

Một ngày sau, Nhạc Thành, Lang Lễ, Long Cát công chúa ba người trước người xuất hiện một tia mỏng manh ánh sáng, một lát sau, ba người rốt cục thì thấy được ánh sáng, chính là ánh sáng thực hôn ám, chung quanh đều là một cỗ mây đen áp đỉnh bình thường, một cỗ mới bắt đầu hỗn động hơi thở bao vây ở tại tam trên thân người, cường hãn hơi thở hạ, Nhạc Thành cảm giác được trong cơ thể mình pháp lực đều ở bị không gian hút ra đi ra ngoài

Nhạc Thành nhất thời hoảng sợ, này hỗn động tử vực cũng thật là đáng sợ, vội vàng ổn định trong cơ thể mình pháp lực, mới miễn cưỡng áp chế pháp lực bị hút ra, chính là miễn cưỡng áp chế mà thôi, Nhạc Thành tựa hồ là đã biết vì cái gì Đại La Kim Tiên dưới tu vi giả hãm phải chết không thể nghi ngờ, này không gian trung hút ra lực, La Thiên thượng tiên cùng La Thiên đại ma tu vi giả hãm là không thể áp chế trong cơ thể pháp lực bị hút ra, pháp lực khô héo, ở gặp phải nguy hiểm gì tự nhiên là hãm phải chết không thể nghi ngờ

Đánh giá trước mắt không gian, không gian tầm nhìn là ở thật là thấp, Nhạc Thành thi triển pháp lực, cũng nhìn không tới phía trước năm nghìn thước ngoài ra địa phương, chu không liều mạng hỗn loạn, hoàn toàn bị hi tán hỗn động khí thể bao vây lấy, một mảnh tĩnh mịch hơi thở tràn ngập ở giữa không trung, Nhạc Thành thứ nhất cảm giác chính là này chẳng lẽ là Cửu U địa ngục có thể nào, không gian trong vòng không hề sinh khí

Chu không đều là hỗn động vân đoàn, ba người đi tới đều là yếu thật cẩn thận, bị hỗn động vân đoàn bao trùm, kia muốn đi ra trong lời nói, vận khí tốt tiêu hao một chút pháp lực có thể đủ đi ra, vận khí không tốt, vậy vĩnh viễn không dùng đến

“Chủ nhân, cẩn thận một chút, ta từng nghe lão chủ nhân nói qua, này hỗn động tử vực nội phi thường đáng sợ, nơi chốn đều là cát bụi sát khí, ngẫu nhiên còn có thể có hỗn động gió lốc, bị thổi quét mà vào trong lời nói, trừ phi là hỗn động trung ba nghìn Ma Thần, hoặc là Bàn Cổ đại thần đến khai thiên tích địa, nếu không trong lời nói kia cũng chỉ có ở bên trong chờ chết, hơn nữa này trong đó nói không chừng còn có thể có hỗn động trung vô tận năm tháng thai nghén ra hỗn động dị thú, bị hỗn động dị thú gặp gỡ trong lời nói, cũng chỉ có rơi xuống phân, này đó hỗn động dị thú, thực lực có cường không thể tưởng tượng” Lang Lễ đối Nhạc Thành nói

“Đều cẩn thận một chút” Nhạc Thành nói, trong lòng nghe được Lang Lễ đối nói cũng không lại là hoàn toàn chú ý lên, này hồng hoang tử vực trung thật đúng là nguy hiểm trùng điệp a

Thần niệm rình trung, Nhạc Thành tìm tòi phụ cận có cái gì ... không bảo vật, vô tận hỗn động trung thai nghén đi ra bảo vật, thường thường đều là kinh người, này tốt đến, có đôi khi cũng muốn dựa vào cơ duyên, càng là lợi hại bảo vật, lại càng hội chính mình trách chủ, này đó hỗn động trung thai nghén ra bảo vật, thường thường đều là sẽ có một tia thần nhiên lý trí, cũng sẽ không nguyện ý chính mình dừng ở kẻ yếu đích tay trung

Hỗn động tử vực trung thượng không không dưới không chạm đất, chỉ có một mảnh hư không, căn bản là không có chỗ đặt chân, ngẫu nhiên còn có thể có một mảnh hỗn động vân đoàn va chạm nhi lưỡng, Nhạc Thành ba người tả tị hữu thiểm trong lúc đó đều là hiểm hiểm đối né đã qua, nếu như bị này đó hỗn động vân đoàn cuốn lấy trong lời nói, kia hậu quả chính là nghiêm trọng

Ở Nhạc Thành tiến vào hỗn động tử vực sau không có bao lâu, Tam Tiêu tiên tử cùng Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, Thái Ất chân nhân đám người cũng phân biệt tiến nhập này hỗn động tử vực trong vòng, mà theo sau Ma Đạo liên minh trung ngoài cái cấp cường giả cũng tiến nhập trong đó

Một ngày sau, lại là không ít Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh cường giả tiến vào trong đó, này hơi thở cũng đều là Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma hơi thở mặt khác cũng không có thiếu xa lạ cường giả tiến vào trong đó, có tựa hồ vẫn là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hơi thở

Tiến vào hỗn động tử vực cường giả cũng là tới một cái khủng bố tình trạng, cả Hồng Hoang chiến trường thượng Tiên Đạo liên minh người trung gian cùng Ma Đạo liên minh người trung gian cũng đều là bắt đầu hướng hỗn động tử vực tụ tập

Hỗn động tử vực trung ngày thứ ba, ba ngày hỗn động vân đoàn không hề nghỉ tích trực tiếp hướng Nhạc Thành ba người hung hăng va chạm mà lên, độ cũng là không hề quy luật đáng nói, rõ ràng là tại phía xa cây số ở ngoài, nhưng là nhảy mất đi ra ba người trước người

Này đó hỗn độn vân đoàn đều cũng có này thượng vạn thức lớn nhỏ, bao phủ mà lên, chung quanh tiểu hỗn độn vân đoàn trực tiếp liền va chạm hội tụ ở tại cùng nhau đã hình thành một cái tầng lớn hỗn độn vân đoàn

“Mau tránh” Nhạc Thành ba người cũng may mắn không phải kẻ yếu, ba người thân ảnh nhảy mất liền biến mất ngay tại chỗ, hiểm hiểm cùng này một khối thật lớn hỗn độn gặp thoáng qua

“Nguy hiểm thật a” không sợ trời không sợ đất Long Cát công chúa dọa hoa dung thất sắc, này nếu hãm đi vào có trời mới biết sẽ như thế nào

“Lang Lễ, có cái gì ... không phát hiện” Nhạc Thành đối Lang Lễ hỏi, này ba ngày trung, ba người vẫn là không thu hoạch được gì

“Hồi chủ nhân, còn không có” Lang Lễ nói, hắc thần niệm cũng rình không được nhiều xa, ba ngày trung cái gì cũng không có phát hiện

“Nhạc Thành người mau nhìn, phía trước là cái gì” Long Cát công chúa đột nhiên lớn tiếng rất đúng Nhạc Thành nói, phía trước không gian trung, có một đoàn bóng đen trôi nổi mà đến

Bóng đen trôi nổi lập tức liền chậm rãi trôi nổi lại đây, Nhạc Thành ba người thần sắc đều là sửng sốt, này nếu là này một khối thân thể, xem trên người còn sót lại hơi thở, hẳn là vẫn là một cái Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi giả

Ba người cẩn thận kiểm tra một chút, phát hiện dĩ nhiên là tìm không thấy người này tử nhân, căn bản là không biết người này là chết như thế nào, toàn thân trên dưới cũng không có vết thương, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ cũng bình thường, chính là trong đầu cũng không có gì nguyên thần, đồng thời trong cơ thể cũng không có gì pháp lực

“Hẳn là bị hút ra pháp lực, sau đó nguyên thần thoát đi ra thân thể” Long Cát công chúa cân nhắc nói

“Không đúng, nguyên thần thoát đi trong lời nói, còn không bằng nguyên thần khống chế thân thể cũng có thể đủ dễ dàng rời đi này hỗn độn tử vực, đây chính là Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi” Nhạc Thành nói

“Chủ nhân, có thể là đụng phải nguy hiểm gì, hoặc là có hỗn độn dị thú cắn nuốt pháp lực của hắn cùng nguyên thần” Lang Lễ kiểm tra một chút sau đối Nhạc Thành nói

“Chẳng lẽ này hỗn độn tử vực nội thật sự có hỗn độn dị thú có thể nào” Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, chỉ mong chính mình sẽ không gặp gỡ này hỗn độn dị thú mới tốt, bằng không này phiền toái có thể to lắm

“Này cũng bình thường, có hỗn độn dị thú cũng không kỳ quái, vô tận năm tháng trung, hỗn độn bên trong tự nhiên liền có không ít hỗn độn dị thú, những điều này là do hỗn độn trung thai nghén ra hỗn độn sinh mệnh thể, nhiều năm Bàn Cổ đại thần cũng là đến từ hỗn độn trung vô tận năm tháng mới thức tỉnh” Lang Lễ cười nói

“Chúng ta yếu thêm cẩn thận một chút mới được” Nhạc Thành nói, mặc kệ nói như thế nào, này hỗn độn dị thú Nhạc Thành cũng là không nghĩ gặp mặt thượng, gặp phải hỗn độn dị thú thì phải là cử tử nhất sinh

“Chủ nhân, này hỗn độn dị thú gặp phải trong lời nói cũng không phải không có lợi” Long Cát công chúa trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái khinh thường nói: “Mặc dù là hỗn độn trung mới có thể còn có hỗn độn dị thú, nhưng là có mấy người, cái nhân có thể có cơ hội gặp được, mẫu thân của ta ở không ít cao cấp hỗn độn tử vực trung tìm kiếm, cũng không có gặp được quá hỗn độn dị thú ”

“Tìm hỗn độn dị thú, chẳng lẽ hỗn độn dị thú cũng là bảo vật?” Nhạc Thành nghi hoặc hỏi

“Chủ nhân, cũng có thể nói như vậy, hỗn độn dị thú đến từ hỗn độn thai nghén, có sinh mệnh thân thể đó là bởi vì có đạo tồn tại, tuy rằng không phải đại đạo, kia cũng là một loại mới bắt đầu thần thông, mỗi một chích hỗn độn dị thú cùng hỗn độn sinh mệnh, đều cơ hồ là có thêm nhất mới bắt đầu loại thần thông ở trên người, lợi hại hỗn độn dị thú thậm chí đã muốn là có thể thành tựu thần thông mở ra linh trí

Hỗn độn dị thú đánh chết đối thủ, có thể đủ cắn nuốt đối thủ pháp lực cùng thần thông, Bàn Cổ đại thần lúc trước có thể khai thiên tích địa thành tựu vô thượng đại đạo thần thông, liền là bởi vì cắn nuốt hai ngàn chín trăm cái viên cổ ba nghìn Ma Thần, chỉ có cuối cùng một trăm Ma Thần trốn thoát ”

1179. Chương 990: Chiến Đấu Kịch Liệt Hỗn Độn Dị Thú

Lang Lễ tạm dừng một chút nói nghiệp tục nói: “Đương nhiên, hiện tại hỗn độn tử vực trung hỗn độn dị thú thực lực là tuyệt đối không thể cùng lúc trước ba nghìn Ma Thần thực lực so sánh với, nhưng là ít nhất cũng là có một loại mới bắt đầu thần thông ở trên người, thần thông trên có chúng nó đối với thiên địa trong lúc đó một loại đạo linh ngộ, nếu đánh chết hỗn độn sinh mệnh thể, nó trên người vô tận năm tháng linh ngộ đạo, là có thể bị người luyện hóa, nói không chừng do đó nhiều ra một loại thần thông đến, người nói này có phải hay không bảo vật đâu?”

“Thì ra là thế.” Nhạc Thành cuối cùng là minh bạch rồi, hỗn độn dị thú sinh mệnh thể liền là đến từ đạo, vô tận năm tháng trung, hỗn độn trong vòng ở đạo linh ngộ hạ tựu ra hiện sinh mệnh thể, nếu có thể đủ linh ngộ ra một loại thần thông có thể đủ mở ra linh trí, kia loại này đã muốn là mở ra linh trí hỗn độn dị thú tuyệt đối là dị thường cường hãn.

Lúc này ở mặt khác một chỗ không gian bên trong, ba đạo uyển chuyển thân ảnh đình lưu tại trên không trung, đúng là tuyệt mỹ Tam Tiêu tiên tử.

“Sư tỷ, này còn không có phát hiện, phương diện này nói không chừng không có gì Tiên thiên bảo vật, cũng không phải mỗi một cái hỗn độn tử vực đều cũng có Tiên thiên bảo vật.” Quỳnh Tiêu hiện tại nói.

“Sư muội, cái này cũng cần nhờ cơ duyên, không có cơ duyên, cho dù bảo vật ở trước mặt người, người cũng không nhất định có thể được đến.” Vân Tiêu tiên tử đối Quỳnh Tiêu hiện tại nói, mắt đẹp trung lộ ra một tia ôn nhu thần sắc, trong lòng biết này sư muội tính khí chính là cấp táo liễu một chút.

“Sư tỷ, chúng ta nhiều tìm xem đi.” Bích Tiêu âm thầm cười, tuyệt sắc dung nhan triển lộ, khuynh quốc khuynh thành đều không đủ để để hình dung một phần mười, loại này mỹ, làm cho bất luận kẻ nào đều không dám sinh ra oai niệm, xinh đẹp thần thánh vô cùng.

Hỗn độn tử vực vùng trung du đẳng, Nhạc Thành tam người đã là đã trải qua nửa tháng thời gian, này hỗn độn tử vực cũng không biết có nhiều hơn, thần niệm rình trung, Nhạc Thành cũng vô pháp rình đến Thái Nguyên địa phống, này nửa tháng thời gian trung ba người cũng viết tới tứ cổ thi thể, hai cái Đại La Kim Tiên hậu kỳ, một cái Vô Thượng thiên ma hậu kỳ, còn có một Vô Thượng thiên ma lúc đầu, tử nhân đều là giống nhau như đúc, cái này cũng làm cho ba người ở đoán có phải hay không đều gặp gỡ chính là cùng điều hỗn độn dị thú.

“Cẩn thận.” Một đoàn hỗn độn vân đoàn nháy mắt bay tới, vân đoàn thượng vạn thước, nhất thời liền bao phủ ở tại ba người trước người.

Ba người sớm đã thành thói quen này chợt đột nhiên xuất hiện hỗn độn vân đoàn, nháy mắt liền thân ảnh nhất tưng biến mất ngay tại chỗ, làm thân ảnh lại xuất hiện thời điểm, đã muốn là ở hỗn độn vân đoàn sau lưng.

“Nguy hiểm thật... Làm ta sợ nhảy dựng.” Long Cát công chúa nói.

“Cẩn thận.” Long Cát công chúa đang nói vừa mới rơi xuống thời điểm, Lang Lễ thanh âm của quát lớn, không sai đồng thời thời điểm, một đoàn thượng mười vạn thước lớn nhỏ khổng lồ hỗn độn vân đoàn trực tiếp sẽ đem ba người bao phủ ở tại trong đó.

“Đáng chết, phiền toái.” Nhạc Thành mắng to một tiếng, thật không ngờ này hỗn độn vân đoàn mặt sau còn có càng thêm đại một khối hỗn độn vân đoàn, hãm ở hỗn độn vân đoàn trung, Nhạc Thành nhất thời giống như là cảm giác được lâm vào vùng bùn trung giống nhau, toàn thân trên dưới căn bản là sức không ra cái gì khí lực, này hỗn độn vân đoàn tựa hồ có thể chuyên môn khắc chế pháp lực giống nhau.

“Thảm, ta không động dậy hiểu rõ, cứu mạng a.” Long Cát công chúa dọa kinh hồn thất thổ đứng lên, này việt động liền lâm vào càng sâu.

“Ổn định đừng nhúc nhích.” Nhạc Thành lớn tiếng nói, Nhạc Thành cũng cảm giác được, chính mình càng là giấy dựa liền lâm vào càng sâu càng khoái, này hỗn độn vân đoàn trung giống như là một cái vùng bùn đầm lầy giống nhau.

“Lang Lễ, người có biện pháp nào không.” Nhạc Thành đối Lang Lễ nói, Nhạc Thành lúc này cũng không có biện pháp của hắn, chỉ có thể đủ hỏi Lang Lễ.

“Chủ nhân, ta cũng không có cách nào, Hạo Thiên Tháp cũng gọi không được.” Lang Lễ đối Nhạc Thành nói, Lang Lễ thi triển bằng bạc pháp lực thân hình chậm rãi đi lên một tia lúc sau, liền gặp bị một cỗ khổng lồ lực lượng lại đè ép tiến vào.

“Không xong, Thần Nông đỉnh cũng gọi không được.” Nhạc Thành sắc mặt dọa chính là một mảnh tái nhợt, lúc trước ở truyện tổng trận ánh sáng gian loạn lưu bên trong, là không thể thi triển pháp lực mới không thể gọi ra Hạo Thiên Tháp cùng Thần Nông đỉnh, mà hiện tại có pháp lực cũng đối không ra, không quá Thần Nông đỉnh, chính mình trong cơ thể bị hỗn độn vân đoàn trung một cỗ áp lực cực lớn có thể vô hình trung che lại Thần Nông đỉnh giống nhau.

“Khoái nghĩ biện pháp, bằng không chúng ta muốn vậy chết ở chỗ này mất.” Long Cát công chúa cười khổ nói, trong lòng bối rối.

“Thử xem nhìn.” Nhạc Thành trong đầu nhất thời suy tư lên, lập tức thi triển ra không gian thần thông trung không gian xuyên qua, thân ảnh nhất thời ngã mấy chục thước ở ngoài.

“Đáng chết.” Nhạc Thành thảm mắng một tiếng, không gian xuyên qua mặc dù là hữu dụng, chỉ tại đây hỗn độn vân đoàn chu kế hồng thi triển một lần tiêu hao còn hơn thi triển một lần Tru Tiên còn muốn nhiều.

“Các người đứng yên đừng nhúc nhích, ta lập các người đi ra ngoài.” Không gian xuyên qua tốt xấu cũng có hiệu, Nhạc Thành không dám có gì do dự, lập tức trước tiên không gian xuyên qua tới Long Cát công chúa bên người, một phen kéo lại Long Cát công chúa, lại thi triển không gian xuyên qua tới Lang Lễ phía sau kéo Lang Lễ, lập tức liên tiếp mấy không gian xuyên qua lúc sau, rốt cục theo một đoàn khổng lồ hỗn độn vân đoàn trung vọt ra.

“Nguy hiểm thật a, hoàn hảo đã ra rồi.” Long Cát công chúa sắc mặt đều trắng bệch, này nếu là thật ra không được, vậy phiền toái lớn, phi bị nhốt ở bên trong cho đến chết đi vị trí.

“Đúng vậy, còn chủ nhân tốt có không gian thần thông, ta đều bắt lực.” Lang Lễ cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Người còn không buông tay.”

Lúc này Nhạc Thành đang muốn nói chuyện, cũng đột nhiên bị Long Cát công chúa trừng mắt chính mình, chỉ thấy chính mình vừa mới lôi kéo Long Cát công chúa đi ra hỗn độn vân đoàn, cũng vẫn không có tách ra Long Cát công chúa đích tay.

Nhạc Thành chậm rì rì buông ra thủ thủ, nói : “Tốt lắm, lần sau người tái rơi vào đi trong lời nói, ta phải kéo.”

“Người...” Long Cát công chúa trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, cũng không có tái nói thêm cái gì, chính là vội vàng rút về ngọc thủ, trên mặt xoa một tia mặt hồng hào.

“Hình như là có cái gì động tĩnh.” Nhạc Thành đột nhiên trong lúc đó cảm giác được có chút không quá bình thường đứng lên, tựa hồ là chung quanh không gian trung có một ít dị thường đứng lên.

“Không có đi.” Long Cát công chúa thần nhiên nói, thần niệm rình dưới cũng không có phát hiện cái gì không quá bình thường chuyện tình.

“Không tốt chạy mau.” Ngay tại Long Cát công chúa nói cho tới khi nào xong thôi, Lang Lễ nháy mắt nói, mà nhưng vào lúc này thời điểm, chỉ thấy được sau không gian thân hình ít nhất là có tam vạn thước lớn nhỏ khổng lồ bố dị thú đánh về phía ba người, thân thể cao lớn áp không mà đến, trên người tràn ngập là đến từ mãi mãi hơi thở, đầu như núi, bốn chân giống như trụ trời bình thường, hai mắt giống như là tinh thần, toàn thân còn có thật dày lân giáp.

“Chạy mau!” Nhạc Thành trước tiên chính là thi triển ra Kim Long thân thể cùng Phong Lôi sí, tiếp tục liền đi phía trước không mà đi.

“Trời ạ, chúng ta gặp hỗn độn dị thú.” Long Cát công chúa nháy mắt cũng quanh thân tiên quang bao phủ, thân ảnh cấp tốc mà chạy, ba người tốc độ đều là tới cực hạn, mà ba người trung, Nhạc Thành Phong Lôi sí đã muốn là thi triển tới cực hạn, tốc độ ngược lại là nhanh nhất giống nhau, Phong Lôi sí có thuận di, nháy mắt có thể đủ đến ngàn dặm ở ngoài.

Lang Lễ tốc độ cùng Long Cát công chúa không kém bao nhiêu, rõ ràng chính là Long Cát công chúa có này cái gì con bài chưa lật, nếu không tốc độ cũng là cần không nổi Lang Lễ, bất quá Nhạc Thành còn hơn Lang Lễ đến cũng là nhanh thượng một tia mà thôi, cũng khối không đi nơi nào.

“Rống rống...” Sau không trung kia hỗn độn về sau xé rách không gian như tia chớp truy đuổi mà lên, thân hình khổng lồ vô cùng, này tốc độ cũng là nhanh nhẹn, vẫn là theo ở tại Nhạc Thành ba người phía sau.

“Khoái, toàn lực chạy.” Nhạc Thành lớn tiếng quát đến, ba người ở phía trước không chạy trốn, ngẫu nhiên còn muốn gặp gỡ hỗn độn vân đoàn cần tránh né, chính là kia hỗn độn dị thú cũng chút không cần hiểu này hỗn độn vân đoàn, trực tiếp thân thể cao lớn có thể đủ chàng toái hỗn độn vân đoàn, chậm rãi cách Nhạc Thành ba người khoảng cách liên càng ngày càng gần.

“Sự tỷ, bên trái giống như có động tĩnh.” Một chỗ không gian trung, Bích Tiêu tiên tử đối Vân Tiêu tiên tử, Quỳnh Tiêu tiên tử hai nàng nói.

“Đi, chúng ta đi xem một chút.” Vân Tiêu tiên tử mở miệng ý bảo, tùy cục ba đạo bóng hình xinh đẹp nháy mắt liền biến mất ở liễu không gian trông được, mà lúc này ở mặt khác một chỗ không gian trung, Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, Thái Ất chân nhân ba người đều là sắc mặt trầm xuống, lập tức thả người liền đi phía trước không mà đi.

Đồng thời, khôn cùng hỗn độn tử vực nội, không ít cường giả tựa hồ đều là đã phát hiện bên này động tĩnh, nháy mắt đều là thả người dựng lên, lập tức hướng một loại chỗ địa phương dám tiến đến.

Nhạc Thành phía sau, một cái kình cang chính cắt qua không gian phịch không dứt, thân thể cao lớn bị đâm cho là hư không chấn động, cách Nhạc Thành ba người khoảng cách hiện tại cũng là không đủ một vạn lý.

Này kình cang chính thể thân hình giống như là kỳ lân bình thường, chính là hơi thở yếu hèn hơn, tinh thần bình thường hai mắt gắt gao trừng mắt Nhạc Thành ba người, lỗ mũi trung thở ra luồng đạo hơi thở, thậm chí nhất thời hóa thành hai cái không gian lốc xoáy.

Nhạc Thành tốc độ chậm rãi chậm lại, vốn ở lâm vào hỗn độn vân đoàn thời điểm Nhạc Thành liền tiêu hao không ít, lúc này một đường thuận di cấp tốc mà chạy, tiêu hao cũng không nhỏ, tốc độ trực gần cũng chậm lại, đã muốn là cùng Lang Lễ, Long Cát công chúa bảo trì song song.

“Đúng rồi, chúng ta để làm chi muốn chạy.” Nhạc Thành nhiên đột nhiên đối Lang Lễ cùng Long Cát công chúa nói, này gặp phải hỗn độn dị thú không phải chuyện tốt sao, hiện tại để làm chi muốn chạy.

Nghe được Nhạc Thành trong lời nói, Lang Lễ cùng Long Cát công chúa đều là sửng sốt, lập tức Long Cát công chúa nói: “Lang Lễ nói chạy, ta bỏ chạy.”

“Ta nhìn thấy này hỗn độn dị thú cho nên bỏ chạy.” Lang Lễ vô tội nói.

“Xuống lần nữa đi chúng ta sớm hay muộn thậm chí bị hấn bắt lấy, còn không bằng cùng nó liều mạng.” Nhạc Thành cắn răng nói, ba người liên thủ, nói không chừng cũng có thể đủ đánh chết này hỗn độn dị thú.

“Hảo, cùng những người kia liều mạng.” Long Cát công chúa trả lời, trong tay pháp quyết đánh ra, nhất thời đã ngừng lại thân hình, mà lúc này Lang Lễ cùng Nhạc Thành hai người cũng đều là đã ngừng lại thân hình.

“Toàn lực công kích.” Nhạc Thành không khỏi phân trần, cũng không biết này hỗn độn dị thú thực lực thế nào, trực tiếp chính là Hiên Viên kiếm nắm ở trong tay, một cổ hồng hoang tuyên hơi thở tràn ngập mà ra đồng thời, hàng vạn hàng nghìn kiếm quang đan vào thành một đạo bóng kiếm hoa sen xé rách không gian suất hướng về phía kia hỗn độn dị thú mà đi.

“Gào khóc!” Lang Lễ hóa thân bản thể, chi trước ngũ đến lợi trảo phía trên đan vào năm đạo bàng bạc yêu khí, lẳng không một đạo dấu móng tay vụn vẹo không gian cũng trực tiếp chính là huy đánh về phía hỗn độn dị thú.

Long Cát công chúa đã ở đồng trong lúc nhất thời, trong tay pháp quyết sờ, Nhị Long Kiếm vãi ra đồng thời, lưỡng đạo kim mang hóa thành hai cái cự long xé rách không gian trực tiếp va chạm hướng về phía kia hỗn độn dị thú, Kim Long thân hình cũng là thượng vạn thước khổng lồ, hai cái Kim Long cũng là là chiếm cứ không ít diện tích, chính là tại nơi hỗn độn dị thú trước mặt, giống như là trẻ con cùng đại nhân bình thường khác xa nhau.

“Thở phì phì!” Ba cổ thật lớn lực công kích cắt qua hư không, đánh thẳng chính là không gian bên trong một mảnh dập nát, này ba cổ lực công kích đều là dị thường cường hãn, đặc biệt Lang Lễ công kích. Lúc này kia hỗn độn dị thú trên không không gian ở Lang Lễ nhất trảo dưới trực tiếp liền vụn vẹo lên, chung quanh má h k

“Đây là Hồn Nguyên Kim Đẩu đi.” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, này Hồn Nguyên Kim Đẩu uy lực cũng không giống như là bình thường thần khí, tựa hồ là chút không tại thượng cổ thần khí dưới nhiều ít.

“Bang bang!” Lần này hỗn độn dị thú rất cực thì đã bị một lần đòn nghiêm trọng, lập tức thân hình nhanh chóng liền bạo lui thượng vạn thước xa.

Bất quá nhưng vào lúc này, Nhạc Thành cũng gặp được kỳ quái một màn, vừa mới này một đạo Hồn Nguyên Kim Đẩu lực công kích hình như là này hỗn độn dị thú chính mình chủ động va chạm đi lên giống nhau, cũng không có đối kháng.

“Rống rống...” Nhưng vào lúc này, này hỗn độn dị thú rõ ràng là đã bị bị thương nặng, cũng cũng không dừng lại, lập tức lại đập vào hướng về phía Tam Tiêu tiên tử cùng Xích Tinh Tử đám người mà thôi.

Mọi người lại công kích, lúc này Bích Tiêu tiên tử cũng là dùng ra hai khóa viên cầu tiên khí, mặt trên hào quang nằng hề chói chang, tựa hồ là trúng ý liếc mắt một cái cũng là làm cho người ta ánh mắt yếu tối đen một mảnh. Mà chính là Tam Tiêu tiên tử trung mặt khác một món đồ pháp bảo lục mắt châu, cùng ánh sáng mây tiên tử trạc mắt châu giống nhau, đều là thuộc loại thần khí trình tự pháp bảo.

Bích Tiêu tiên tử trong tay lục mắt châu hóa thành lưỡng đạo chói mắt hồng mang, nháy mắt đồng thời, đó là thứ hướng về phía hỗn độn dị thú hai mắt.

“Rống...” Hồn độn dị thú trong miệng không được là một đạo hỗn độn dòng khí phun ra ngăn cản tại lục mắt châu phía trước.

Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, Thái Ất chân nhân, Vân Tiêu tiên tử, Quỳnh Tiêu tiên tử năm người lúc này lại bắt đầu rồi cảm kích, năm đạo cường hãn lực công kích chấn vỡ không gian bao phủ hướng về phía hỗn độn dị thú.

Hồn độn dị thú rít gào không dứt, cũng không thêm quan tâm chút nào năm người này lực công kích, thân thể cao lớn lập tức lần đầu tiên thiểm trốn đi, nhanh chóng hướng năm người bên trái mà đi.

“Này nghiệt súc muốn chạy, khoải ngăn lại.” Thái Ất chân nhân hét lớn một tiếng, thân ảnh nháy mắt hơn một ngàn, Hồn Độn Đồ Ma Kiếm họa xuất một mảnh kiếm tường liền ngăn cản tại hỗn độn dị thú phía trước.

Vân Tiêu tiên tử, Quỳnh Tiêu tiên tử, Bích Tiêu tiên tử tam nữ công kích lại tiến lên, này hỗn độn dị thú trên người có mới bắt đầu thời gian thần thông, mọi người khả sẽ không bỏ qua.

“Rống rống...” Hồn độn dị thú nổi giận rít gào đứng lên, thân thể cao lớn tựa hồ là xét ở mệnh tướng đi phía trước mà chạy, chính là bị Thái Ất chân nhân, Tam Tiêu tiên tử bao bọc vây quanh, muốn chạy cũng không có biện pháp.

Nhạc Thành lúc này càng phát ra kỳ quái đứng lên, này hỗn độn dị thú như thế nào đột nhiên liền khác thường đi lên, này muốn chạy trốn chạy cũng có thể từ nay về sau a, vì cái gì nhất định phải đi phía trước đâu.

“Vù vù...” Nhất cổ khí tức quỷ dị bao phủ ở liễu không gian bên trong, tựa hồ là đột nhiên trong lúc đó mới có này nhất cổ khí tức quỷ dị, cả không gian ở có chút không hiểu biến hóa.

Không gian lập tức bắt đầu chậm rãi rung chuyển đứng lên, chung quanh không gian hỗn độn vân đoàn bắt đầu ở run.

“Rống rống...” Kia hỗn độn dị thú càng phát ra đích thực nổi giận đứng lên, thân thể cao lớn ở liễu lĩnh đi phía trước phóng đi.

Nhạc Thành sắc mặt có chút nan thoát nhìn, bốn phía nhìn chăm chú vào, mơ hồ là cảm giác được có những chuyện gì yếu phát sinh bình thường.

“Vù vù...” Cũng là trong nháy mắt này thời gian trung, xa xa tựa ra hiện một cái một mảnh đông nghìn nghịt không gian, giống như là hắc ám thổi quét mặt đất, sở hữu hết thảy đều bị hắc ám cắn nuốt.

“Chạy mau, hỗn độn gió lốc đến đây.” Thái Ất chân nhân hét lớn một tiếng, trước người hỗn độn dị thú cũng không công kích lực, thu hồi Hỗn Độn Đồ Ma Kiếm trước tiên cấp tốc liền đi phía trước mặt bỏ chạy.

Tam Tiêu tiên tử, Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, mọi người lúc này cũng căn bản là mặc kệ kia hỗn độn dị thú, thân ảnh nháy mắt liền hóa thành từng đạo kinh hồng đi phía trước bỏ chạy.

Nhạc Thành, Lang Lễ, Long Cát công chúa ba người đều là sắc mặt trắng bệch, ba người ở Thái Ất chân nhân trốn trước khi đi liền thả người đi phía trước mà chạy.

Hỗn độn gió lốc, này chủ yếu là một cái tuyệt đối nguy hiểm nơi, hỗn độn gió lốc dưới, chỉ cần bị tịch cuốn vào, cho dù là tiên tôn cũng khó lấy thoát hiểm.

Chính là nháy mắt, này hỗn độn gió lốc liền rõ ràng xuất hiện ở mọi người trước mặt, liên miên nghìn vạn dặm bình thường, diện tích chỉ khoan chính là phách thiên cái địa, này hỗn độn gió lốc trực tiếp là bao phủ ở tại cả không gian, căn bản là không đường có thể trốn.

Gió lốc trung tâm, giống như là một trăm ngàn lần kinh khủng nhất long quyển phong, vù vù gào thét mà lên, không gian hỗn độn trong vòng ánh sáng cũng bị cắn nuốt đi vào, này hỗn độn gió lốc cắn nuốt trôi qua tình trạng, đều là một mảnh hắc ám.

Mọi người cấp tốc mà chạy, hỗn độn dị thú cũng không ngoại lệ, gắt gao liền đi theo Thái Ất chân nhân đám người phía sau.

Chính là hỗn độn gió lốc tốc độ vượt qua mọi người tưởng tượng, ở hỗn độn gió lốc trước mặt, các vị cường giả tốc độ kia giống như là tiểu hài tử cùng người trưởng thành chỉ năm thi chạy.

“Vù vù...” Cuồng bạo hỗn độn gió lốc gào thét dựng lên, cuộn cuộn nổi lên một đường hỗn độn vân đoàn, lập tức đem lục đại cường giả đều không thể làm gì hỗn độn dị thú trực tiếp cắn nuốt ở bên trong.

Lập tức lại là Hoàng Long đạo nhân, Xích Tinh Tử, Thái Ất chân nhân, Tam Tiêu tiên tử, lục cường giả cũng không có chạy ra này hỗn độn gió lốc cắn nuốt.

Nhạc Thành lúc này sắc mặt trước nay chưa có trắng bệch đứng lên, chính mình hẳn là sớm một chút rời đi nơi này, sớm một chút đi cũng tựa cũng không như vậy.

Hỗn độn gió lốc gào thét mà lên, chính là một cái Đại Lãng đó là đem Nhạc Thành cùng Lang Lễ, Long Cát công chúa ba người bao vây ở tại bên trong, bên trong một mảnh hắc ám, vốn hắc ám ban ngày đối Nhạc Thành đám người mà nói căn bản là không có quá lớn khác nhau, mà lúc này cũng không giống với, tại đây hỗn độn gió lốc bên trong, Nhạc Thành trước mắt đều là một mảnh hắc ám.

“Xong đời, đây là hỗn độn gió lốc.” Long Cát công chúa sắc mặt trắng bệch nói.

Cuồng bạo hỗn độn gió lốc dưới, Nhạc Thành cảm giác được một cỗ cường hãn ngập trời lực đó là đem chính mình bao vây, mà lúc này Nhạc Thành cũng trước tiên ở bị hỗn độn gió lốc bao vây trong nháy mắt đem Long Cát công chúa lập ở trong tay.

Lang Lễ có Hạo Thiên Thập ở trên người, Nhạc Thành cũng không lo lắng, Long Cát công chúa trên người có hay không hộ thân bảo vật Nhạc Thành liền không được biết rồi, chỉ có thể đủ là bảo vệ Long Cát công chúa.

Này một cỗ ngập trời lực thổi quét hạ, Nhạc Thành lúc này vẫn là bỏ khởi Kim Long thân thể cũng là một đạo máu tươi phun ra, lực lượng này khủng bố tới cực điểm, có thể trực tiếp phá hủy ngũ tạng lục phủ.

Nhạc Thành lúc này căn bản là không có thời gian, tâm niệm cùng nhau, đó là gọi ra Thần Nông đỉnh, lúc này đệ nhị cổ gió lốc cuộn tất cả lên, Nhạc Thành lại phun ra nhất miệng máu tươi, lập tức mới lôi kéo Long Cát công chúa tiến nhập Thần Nông đỉnh trong vòng.

Nhạc Thành vẫn là lôi kéo Long Cát công chúa, có thể cảm giác được tại đây cùng hỗn độn gió lốc thổi quét dưới, Long Cát công chúa tựa hồ đã muốn là đã bị thương nặng.

Mọi người ở đây cùng hỗn độn dị thú bị cắn nuốt tiến hỗn độn gió lốc lúc sau, khủng bố hỗn độn gió lốc một lát sau mới đảo qua không gian, chung quanh mới lại khôi phục bình tĩnh.

Hơn mười đạo thân ảnh lúc này theo xa xa phía chân trời cấp tốc mà đến, trên mặt của mỗi người đều là tràn ngập vẻ kinh ngạc.

“Vừa mới là hỗn độn gió lốc a, không biết là những người đó bị tịch cuốn vào, thật sự là không hay ho a.”

Hơn mười vị tiên ma cường giả cảm thán, bị tịch cuốn vào hỗn độn gió lốc, kia chủ yếu chính là chết chắc rồi, mọi người thở dài một hơi lúc sau, đó là lại rời đi tại chỗ, mà cuối cùng một cái hắc y đại hán nhìn chăm chú vào chung quanh, thần sắc vô cùng âm trầm đứng lên, nếu Nhạc Thành ở trong lời nói, nhất định có thể nhận ra người này chính là kia Hỗn Thế Ma Vương.

Thần Nông đỉnh trong vòng, Nhạc Thành cùng Long Cát công chúa xuất hiện ở trôi nổi bãi đá phía trên, lúc này Nhạc Thành không thể không thu hồi Kim Long thân thể cùng Phong Lôi sí, sắc mặt trắng bệch một mảnh, khoe miệng thượng còn có một mảnh vết máu.

Mà Long Cát công chúa lúc này đã muốn là hôn mê đã qua bộ dáng, khoe miệng phía trên cũng toàn bộ là vết máu, ở vừa mới hỗn độn gió lốc bên trong, Long Cát công chúa thân thể phòng ngự cũng không có Nhạc Thành Kim Long thân thể.

Nhạc Thành lấy ra sổ khóa đan được cùng nhau ném vào trong miệng, lúc này Nhạc Thành có thể rõ ràng cảm giác được Thần Nông đỉnh tại đây khủng bố hỗn độn pháp bảo trung không ngừng bị gió bạo đập vào xoay tròn, từng đạo ngập trời lực công kích tàn sát bừa bãi ở Thần Nông đỉnh phía trên.

Chính là Thần Nông đỉnh còn có thể đối kháng này từng đạo lực công kích, Nhạc Thành coi như là tạm thời tặng một hơi, mà lúc này Nhạc Thành mới kiểm tra khởi Long Cát công chúa đến, vừa mới gió lốc lực lượng Nhạc Thành rất rõ ràng, chính mình Kim Long thân thể chút sẽ không có đối kháng lực, Long Cát công chúa thân thể phòng ngự tự nhiên là không thể chống cự.

“Đáng chết...” Nhạc Thành kiểm tra Long Cát công chúa hơi thở, đã muốn là tới cực độ nghiêm trọng tình trạng, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ cơ hồ là bị phá hủy, cái này cũng chưa tính cái gì, chủ yếu chính là Long Cát công chúa nguyên thần đều đã bị bị thương nặng, cả người hiện tại đã muốn là lâm vào trong hôn mê, loại này bị thương nặng đã muốn là tới cực điểm.

Nhạc Thành cắn răng trong tay một đạo pháp lực đưa vào tới Long Cát công chúa trong cơ thể, phát hiện Long Cát công chúa trong cơ thể ngũ tạng lục phủ đều bị phá hủy, kinh mạch đã sớm bế tắc, pháp lực căn bản là hướng không lối thoát. Huống chi hiện tại Nhạc Thành chính mình cũng liền chỉ có một chút pháp lực, chính mình cũng nhận được bị thương nặng.

Rơi vào đường cùng, Nhạc Thành hướng Long Cát công chúa trong miệng nhét vào mấy khóa đan được, chính mình cũng biểu hiện điều tức đứng lên, mặc dù là không có Hạo Thiên Thập ở trên người, nhưng là Thần Nông đỉnh trong vòng cũng là có nồng đậm linh khí, bằng bạc linh khí mặc dù là còn hơn Hạo Thiên Thập bên trong yếu kém, nhưng là cũng không sai biệt nhiều.

Thần Nông đỉnh thẳng thượng, từng đạo gió lốc lực đang không ngừng tàn sát bừa bãi oanh kích, từng đạo ong ong tiếng động theo Thần Nông đỉnh thượng truyền ra, chính là Thần Nông đỉnh chính là thượng cổ thần khí, này hỗn độn gió lốc mặc dù là cực độ cường hãn, chỉ trong lúc nhất thời cũng không làm gì được Thần Nông đỉnh.

1180. Chương 991: Hỗn Độn Tinh Khí

Năm ngày sau, Nhạc Thành mới đình chỉ điều tức, trên người thương thể mới tốt tứ thành không đến, còn dùng không ít đan dược nguyên nhân, mà lúc này Thần Nông đỉnh vẫn là còn tại gió lốc bên trong.

Nhạc Thành thần sắc theo sổ không có trầm trọng đứng lên, này hỗn độn gió lốc trung hiện tại chính mình căn bản là không có cách nào đi ra ngoài, còn không biết Thần Nông đỉnh có thể chống đỡ bao lâu, này tuyệt đối là chính mình gặp được lớn nhất một lần nguy cơ, hỗn độn gió lốc, tự liên tiên tôn cường giả gặp được trong lời nói cũng muốn đường vòng đi.

“Thế nào...” Nhạc Thành đứng dậy tới Long Cát công chúa bên người, Long Cát công chúa sắc mặt vẫn là trắng bệch, còn hơn năm ngày tiền càng thêm trắng bệch, trong đầu nguyên thần cũng không có khôi phục,

vẫn là chỉ có thể đủ làm vào trong hôn mê.

Nhạc Thành sắc mặt nan thoát nhìn, tại đây dạng tha đi xuống trong lời nói, Long Cát công chúa cũng chỉ có rơi xuống, như thể trọng thương thể liên tiếp chính mình cũng không có cách nào chỉ có thể đủ là bất lực.

Chính là Nhạc Thành không thể không cứu, thử đưa vào pháp lực, chính là này chút vô ích, kinh mạch bế tắc pháp lực cũng vô pháp giải khai, hơn nữa Long Cát công chúa ngũ tạng lục phủ bị chấn nát, nếu không nghĩ ra biện pháp trong lời nói, vậy liên tiếp Hồng Quân lão tổ cũng không Pháp Tướng cứu.

“Chỉ có thể đủ như vậy... Chính là coi hẩn tính cách, nếu tốt lắm lúc sau mình khẳng định không hay ho.” Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lập tức lộ ra một tia cười khổ, ở Huyền Thiên đại lục thời điểm, chính mình liên từng liên đã cứu Mộ Dung Hiểu Hiểu cùng Yêu Huyền, chính là kia biện pháp có điểm cái kia mà thôi.

Giờ này khắc này, Nhạc Thành thúc thủ vô sách dưới, cũng chỉ có thể đủ là thường thử một chút, chính mình đến lúc đó bị Long Cát công chúa sống bỏ tổng còn hơn Long Cát công chúa hiện tại tha đi xuống muốn rơi xuống thật là tốt.

Nhạc Thành nhìn thấy này dáng người có lỗi có lôm, khuôn mặt tuyệt mỹ nữ tử, xinh đẹp không thực khói lửa, tuyệt mỹ dung nhan còn hơn Yến Hiểu Kỳ chúng nữ đến cũng là mạnh hơn thượng một tia.

Nhìn thấy này hôn mê tuyệt sắc tiên tử, Nhạc Thành lộ ra một tia cười khổ, kia trương xinh đẹp tuyệt luân tinh mỹ khuôn mặt, tuyết trắng như chi da thịt, Nhạc Thành cũng là chậm rãi đem Long Cát công chúa trên người quần áo bỏ.

Một mảnh trắng tinh bóng loáng làn da xuất hiện ở Nhạc Thành trong mắt, vú cao ngất cao ngất, cho dù là hiện tại Long Cát công chúa nằm thẳng, cũng là có thể chứng kiến một cái thật sâu mê người nhũ cầu, mặt trên hai điểm đỏ đậm giống như là vẽ rồng điểm mắt bình thường, làm cho nguyên bản liền vô cùng mê người vú thoát nhìn càng thêm xinh đẹp mê người.

Kia tuyết trắng bóng loáng da thịt, trong suốt không đủ nắm chặt mềm mại eo nhỏ nhắn, hai chân thon dài cao gầy, một khối hoàn mỹ vưu vật thân thể mềm mại hoàn toàn hiện ra. Toàn thân buộc vòng quanh một cái mê người đường cong, hình dáng thon dài yêu đẹp dễ điểm câu nhân hồn phách. Nhìn thấy trước mắt hoàn mỹ vưu vật thân thể mềm mại, Nhạc Thành nhìn thấy trong lòng đều là run lên, này dáng người có thể nói hoàn mỹ, hơn nữa còn là tấm thân xử nữ.

Mặc dù là thân là Đại La Kim Tiên, nhưng là trong một một màn trước mặt, Nhạc Thành cũng nhịn không được có điều tâm thần buông lỏng, chỉ lập tức đã bị áp chế xuống dưới.

“Hiện tại chính là cứu người.” Nhạc Thành âm thầm báo cho chính mình, này vừa người chữa thương công pháp chính là yếu lòng yên tĩnh như nước, hơi có sai lầm liền gặp hai người đều là hội phiền toái không nhỏ.

Lấy lại bình tĩnh, Nhạc Thành lập tức cũng là bắt đầu đi đem chính mình quần áo toàn bộ rõ ràng, chậm rãi đặt ở ở tại Long Cát công chúa kia mềm mại tế hoạt thân thể mềm mại thượng. Nhạc Thành thật là lo lắng cho mình hội đem dưới khối này hoàn mỹ mềm mại thân hình cấp áp phá hư, không khối là thật cần thận đứng lên.

Mềm mại vào lòng, nhất thời một mảnh vô cùng tê dại thậm chí là có điểm giống điện giật bình thường cảm giác làm cho Nhạc Thành trong đầu ngẩn ra, đặt ở này hoàn mỹ thân thể mềm mại thượng, dưới loại tình huống này mạnh hơn nhịn xuống di động niệm quả thực chính là một loại thiên đại tra tấn.

Lại thu hồi tâm thần, Nhạc Thành cũng không thể không chậm rãi đem kia dương cương vật hướng kia hết sức âm nhu nơi thượng kéo dài mà vào, nương kia hết sức âm nhu nơi khẩu thượng một tia ướt át, Nhạc Thành không khối mạnh mẽ nhất cử nhanh chóng toàn bộ tiến vào.

Không biết là không phải dựa vào tự nhiên phản ứng, hôn mê Long Cát công chúa không khối hơi hơi run rẩy một chút, thân thể mềm mại ở Nhạc Thành dưới thân cũng hơi hơi run lên, giống như điện giật bình thường.

Tới loại này thời điểm, Nhạc Thành cũng không có lại phân tâm, dựa theo kia công pháp cẩn thận Long Cát công chúa chữa thương đứng lên, lúc này cũng không thể đủ ra cái gì sai lầm, bằng không hai người đều phiền toái lớn.

Thời gian chậm rãi mà qua, ngày hôm sau Long Cát công chúa trắng tinh bóng loáng thân thể thượng cũng là bị một mảnh quang mang nhàn nhạt bao phủ, Long Cát công chúa kinh mạch trong cơ thể ở Nhạc Thành hỗ trợ dưới chậm rãi chữa trị, đồng thời Nhạc Thành dùng nguyên thần của mình lực chậm rãi đến Long Cát công chúa trong đầu, tưởng chữa trị Long Cát công chúa nguyên thần.

Mà vào lúc đó, Nhạc Thành mới phát hiện Long Cát công chúa trong đầu kia Vụ Lộ Càn Khôn Vồng chính hóa thành hé ra thật lớn Thiên Vồng bao vây lấy Long Cát công chúa tán toái nguyên thần, yếu nói cách khác Long Cát công chúa căn bản là kiên trì không đến bây giờ, đương trường liền bị đánh tan nguyên thần rơi xuống, kia hỗn độn gió lốc quá kinh khủng cường hãn.

“Ân...” Thời gian từ từ mà qua, ba ngày sau, một tiếng ngâm khê thanh theo Long Cát công chúa anh đào trong cái miệng nhỏ vang lên, lập tức Long Cát công chúa thân hình bất tri bất giác trung hơi hơi nhúc nhích đầu bồng nhúc nhích, tựa hồ là khôi phục một ít tri giác.

Mà lúc này đã muốn là có chút khôi phục một ít tri giác Long Cát công chúa không khỏi là kiêu đồn nhất cử, có thể là nguyên thủy trực tiếp phản ứng, gắt gao hướng về phía trước dấn tại Nhạc Thành trên người.

Liền như vậy một chút, vốn tâm vô tạp niệm Nhạc Thành trực tiếp toàn bộ bị gọi lên phản ứng, đầu trung bồng dưng đã bị đã tràn ngập kia nguyên thủy cần có nhất xúc động, Long Cát công chúa kiêu đồn nhất cử chỉ chính là lửa cháy đổ thêm dầu, lập tức dựa vào kia tối nguyên thủy cảm giác, thô thất lưng mãnh cử, không ngừng mà bắt đầu hướng về kia để ngạn đụng chạm.

Nhạc Thành biết lúc này Long Cát công chúa đã muốn là khôi phục một ít, chính mình coi như là đại công cáo thành, hiện tại có chút tạp niệm cũng không còn sự, Nhạc Thành nguyên bản thật không có nghĩ tới này thế nào, thuần túy là cứu người mà thôi, chính là hiện tại hoàn toàn chính là hai việc khác nhau, đều là Long Cát công chúa trong lúc vô ý câu lên hết thảy, quay mắt về phía như thế tuyệt mỹ tuyệt sắc tiên tử, Nhạc Thành không thể khắc chế này chính mình.

Long Cát công chúa lúc này cũng không có thanh tỉnh, tỉnh chính mình là chính mình tri giác mà thôi, tri giác cùng thanh tỉnh hoàn toàn là hai việc khác nhau. Tựa như nhân đang ngủ bình thường, nhân đang ngủ cũng là sẽ có tri giác, nhưng là đang ngủ tuyệt đối không phải là thanh tỉnh.

Lúc này, Long Cát công chúa tựa hồ là kia tối nguyên thủy nhu cầu còn hơn Nhạc Thành đến còn có mãnh liệt, rắn chắc kiêu đồn ở cứng cõi eo nhỏ cử bãi không ngừng đáp lại Nhạc Thành, ngọc thủ sớm cuốn lấy Nhạc Thành cổ, sắc mặt bất tri bất giác trung đã muốn là một mảnh mặt hồng hào.

“Ừ” Long Cát công chúa rốt cục thì nhịn không được ngâm khê liên tục, mà một tiếng này thanh mềm mại dễ thương ngâm khê, đối với Nhạc Thành hiện tại mà nói, quả thực chính là chất xúc tác, kia bên hông kịch liệt vận động liền càng thêm mãnh liệt đứng lên, trong đầu hiện tại tưởng chính là yếu tận tình phát tiết.

Một lúc lâu sau, Long Cát công chúa cuối cùng cảm giác trong cơ thể một trận nóng cháy, lập tức cả người như điện giật bàn gắt gao quần quít lấy Nhạc Thành, toàn thân cũng là lập tức đi theo phóng thích kia tối quan quan cảm giác, theo cả người đều là lỏng xuống dưới, tựa hồ là còn đắm chìm ở vừa mới vô hạn quan quan trở về chỗ cũ trung.

Mà lúc này, Long Cát công chúa lại hôn mê đã qua, vừa mới mới là có chút tri giác mà thôi, bị Nhạc Thành này mưa rền gió dữ đập vào dưới, đã muốn là lại hôn mê.

Hết thảy khôi phục bình tĩnh, Nhạc Thành mới lấy lại tinh thần, lộ ra một tia cười khổ, lập tức vội vàng mặc vào quần áo, cũng thay Long Cát công chúa mặc trở về váy dài, Long Cát công chúa đã muốn là không có trở ngại, điều tức mấy tháng nên không có việc gì.

Thần Nông đỉnh ở ngoài, cuồng bạo hỗn độn gió lốc còn tại tiếp tục, Nhạc Thành thử thúc dục Thần Nông đỉnh rồi đi hỗn độn gió lốc, phát hiện cũng căn bản là không có cách nào, hỗn độn gió lốc trung lực lượng quá.

Vì giúp Long Cát công chúa chữa thương, Nhạc Thành vốn thứ khôi phục tứ thành không đến pháp lực lại tiêu hao hầu như không còn, cũng chỉ có thể đủ là lại điều tức đứng lên, mà Nhạc Thành còn tại lo lắng, chờ Long Cát công chúa tỉnh lại sau, hội đối với chính mình thế nào.

Năm ngày sau đó, Nhạc Thành đình chỉ điều tức, pháp lực cũng lại khôi phục một ít, mà lúc này Nhạc Thành gặp được Long Cát công chúa tỉnh, thân thể mềm mại khoan chân mà ngồi, trong tay thủ ấn kết xuất, bắt đầu điều tức đứng lên, tựa hồ là cũng không có cái khác phản ứng.

Nhạc Thành trong đầu không lại là lộ ra một tia nghi hoặc, chẳng lẽ Long Cát công chúa là không biết sao, cái này cũng không quá có thể, ở nghi hoặc trung, Nhạc Thành nhìn thấy Long Cát công chúa điều tức lên, này xác định Long Cát công chúa thật là đã không có đáng ngại.

Lập tức Nhạc Thành tiếp theo điều tức đứng lên, nếu muốn có biện pháp đi ra ngoài, chính mình muốn có toàn thịnh pháp lực mới được.

Một mảnh tối đen hỗn độn gió lốc bên trong, khủng bố lực lượng hung hăng va chạm ở tại một cái tam sắc màn hào quang phía trên, màn hào quang trong vòng đứng là Tam Tiêu tiên tử, lúc này Tam Tiêu tiên tử sắc mặt một mảnh tái nhợt.

“Sư muội, tam khí thần quang cái lồng lập tức liền chống đỡ không nổi nữa, chúng ta yếu nghĩ biện pháp mới được.” Vân Tiêu tiên tử đối Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu hai nàng nói.

“Sư tỷ, chúng ta hiện tại cũng không có cách nào, này hỗn độn gió lốc quá lợi hại.” Bích Tiêu tiên tử nói.

“Sư tỷ, dùng sư phụ lưu cho chúng ta thánh nhân lực đi, chúng ta ba người ba đạo thánh nhân lực liên thủ, phỏng chừng cũng có thể đủ giải khai này hỗn độn gió lốc.” Quỳnh Tiêu tiên tử nói.

“Này không nhất định, này hỗn độn gió lốc quá lợi hại, bất quá cũng không có cách nào, chúng ta ba người liên thủ thi Triển sư phụ cho chúng ta thánh nhân lực đi, chỉ có thể đủ xem vận khí.” Vân Tiêu tiên tử nói.

Lập tức ba người thân thể đồng thời chấn động, trong tay thủ ấn tung bay trong lúc đó, một đạo pháp quyết đánh ra, nhất thời một cỗ trước nay chưa có cảm giác kỳ dị phút chốc trong lúc đó trải rộng toàn thân, thần hồng loạn vũ, hơi thở chạy chồm, khí lãng cuộn cuộn đàng đàng, ầm ầm bạo khai, hư không tầng tầng thoát phá, nơi nơi bay ra đều là hư không mảnh nhỏ.

“Phá...” Ba người đồng thời một đạo quát, nâng tay trong lúc đó, thần quang phát lạnh, dường như áp nửa bầu trời đều ở rét run, chấn động không thôi, thiên địa đồng loạt rít gào, liên tiếp ba đạo thần quang bán hiện bán ẩn trong lúc đó, đã muốn thấu thấu vô số hư không, mạn Thiên thần quang quay cuồng không ngớt, bàng bạc khí lãng dữ tợn rít gào, thiên địa càn khôn cùng nhau chấn động quay cuồng.

Này khủng bố ba đạo lực lượng va chạm ở tại cùng nhau, hắc ám một mảnh hỗn độn gió lốc bên trong oanh lôi không dứt, từng đạo thật lớn hư không cái khe nhất thời lấy ba đạo thần quang giao tiếp chỗ vì trung tâm, đan vào tung hoành, giống như hé ra thật lớn mạng nhện giống như địa, nhanh chóng hướng về bốn phía lan tràn mở ra.

Lực lượng này giống như là Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa bình thường khủng bố, nháy mắt không gian chấn động, cả khôn cùng hỗn độn gió lốc tựa hồ là tại đây trong nháy mắt trong lúc đó đình chỉ vận chuyển.

“Vang ầm ầm...” Thần quang mọi nơi dật tán, quanh thân hư không không được chấn động, đạo đạo cái khe nổ tung hiện ra, đầy trời đầy đặc, ba đạo thần quang giao nhau dường như có khôn cùng lực lượng sinh ra, phút chốc trong lúc đó, liền đem quanh mình thoát phá không gian chấn vỡ, khôn cùng hỗn độn gió lốc vỡ tan lúc sau mới lại tất cả đều bình phục.

Mà lúc này, một cỗ vô cùng ngập trời lực lượng thổi quét ở tại Tam Tiêu tiên tử trên người, Tam Tiêu tiên tử thân hình nhất thời bị hung hăng va chạm tới hơn mười ngàn dặm ở ngoài, một đường máu tươi phun ra, cũng không biết sống hay chết.

Ba ngày sau đó, Nhạc Thành ngọt cảm giác được Thần Nông đỉnh nếu là đỉnh chỉ chuyển động, tựa hồ là thoát ly hỗn độn gió lốc trong vòng.

Nhạc Thành thần niệm trước tiên rình mà ra, phát hiện thật là là thoát ly hỗn độn gió lốc, này đối Nhạc Thành mà nói chính là một cái tuyệt đối tin tốt lành.

“Đây là nơi nào?” Long Cát công chúa nhìn thấy Nhạc Thành đình chỉ điều tức, trong tay thủ ấn vừa thu lại sau đối Nhạc Thành hỏi.

“Chúng ta trước đi ra ngoài đi.” Nhạc Thành vui sướng nói, trong tay thủ ấn cùng nhau, lập tức hai người liền xuất hiện ở Thần Nông đỉnh ở ngoài.

“Đây là Thần Nông đỉnh, người như thế nào có Thần Nông đỉnh?” Long Cát công chúa ra Thần Nông đỉnh lúc sau, đó là ngẩng đầu nhìn chăm chú vào trên không trung tràn ngập mãi mãi hơi thở Thần Nông đỉnh, này hơi thở, trừ bỏ thượng cổ thần khí trung Thần Nông đỉnh ở ngoài, hẳn là tựa cũng không có cái khác thần khí có thể so sánh với nghĩ.

“Này nói thì dài dòng.” Nhạc Thành thu hồi Thần Nông đỉnh sau, lập tức nói: “Chúng ta trước tìm Lang Lễ.”

Nhạc Thành thần niệm rình mà ra, Lang Lễ hẳn là ở Hạo Thiên Tháp trong vòng, chính mình không có việc gì, kia Lang Lễ có Hạo Thiên Tháp ở trên người tự nhiên cũng không có chuyện gì, chính là ở Nhạc Thành thần niệm rình dưới, cũng cũng không có phát hiện đến Hạo Thiên Tháp bóng dáng, tại đây hỗn độn tử vực trung, Nhạc Thành thần niệm có thể rình đến địa phương cũng là có hạn mà thôi.

“Thế nào, có Lang Lễ tin tức không có?” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành hỏi.

“Không có, ta chỉ có thể rình đến không xa địa phương.” Nhạc Thành trả lời, cũng không biết này hỗn độn gió lốc đem Lang Lễ cuốn đi nơi nào, này hỗn độn tử vực bên trong cũng là mở mang vô cùng, này nếu muốn tìm trong lời nói cũng là có khó khăn.

“Mau nhìn, vậy là cái gì?” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói, lúc này cũng tiền không trung bay tới nhất đại khối bóng đen, thân ảnh khổng lồ liền phiêu phù ở liễu không gian bên trong.

“Đó là...” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, tập trung nhìn vào kia tiền không bay tới khổng lồ thân ảnh, không khỏi là nghi hoặc không thôi, lập tức mới nhìn rõ sở, này kênh càng dĩ nhiên là hỗn độn dị thú thi thể.

“Hỗn độn dị thú, dĩ nhiên là hỗn độn dị thú.” Long Cát công chúa kinh ngạc thở dài, lúc này, kia thân ảnh khổng lồ đúng là kia có tam vạn thước đại hỗn độn dị thú.

“Đã chết rồi, trên người đã không có gì hơi thở.” Nhạc Thành đã rơi vào hỗn độn dị thú trên người, lúc này khổng lồ hỗn độn dị thú đã muốn là nhất cổ thi thể.

Ở Nhạc Thành phỏng chừng trung, này hỗn độn dị thú là ở hỗn độn gió lốc trung bị hỗn độn gió lốc đánh chết, lúc trước kia hỗn độn dị thú đó là đột nhiên trong lúc đó có chút không quá bình thường đứng lên, phỏng chừng liền là bởi vì cảm giác được này hỗn độn gió lốc mới muốn chạy trốn, chính là bị Tam Tiêu tiên tử còn có Xích Tinh Tử đám người dây dưa ở, này mới không có đào thoát.

Lục đại cường giả đều không có làm gì hỗn độn dị thú cũng chết ở hỗn độn gió lốc bên trong, Nhạc Thành cũng không khỏi hít vào một hơi, nếu không chính mình có Thần Nông đỉnh ở trên người, phỏng chừng hiện tại chính mình cũng thành thi thể.

Lúc này, Nhạc Thành trong lòng nghĩ đến kia Tam Tiêu tiên tử, Thái Ất chân nhân, Xích Tinh Tử, còn có Hoàng Long đạo nhân, này hỗn độn dị thú đều chết hết, kia bọn hắn đâu, có thể hay không cũng...

“Nhạc Thành, người còn không mau động thủ?” Nhưng vào lúc này, Long Cát công chúa trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Nhạc Thành nói.

“Động thủ, động thủ cái gì...” Nhạc Thành đối Long Cát công chúa nghi hoặc hỏi.

“Người là thật sự không biết hoặc là giả không biết a, này hỗn độn dị thú linh ngộ chính là thời gian mới bắt đầu thần thông, người đem trong cơ thể hắn nội đan lấy ra luyện hóa sau, có thể đủ được đến này hỗn độn dị thú linh ngộ thời gian quý tắc, nói không chừng có thể được người linh ngộ ra thời gian thần thông đến.” Long Cát công chúa trừng mắt Nhạc Thành nói.

“Nguyên lai là như vậy.” Nhạc Thành trong lòng vui vẻ, này hỗn độn dị thú thi triển thời gian chảy ngược khủng bố thực lực Nhạc Thành chính là thấy, nếu chính mình cũng có thể đủ có loại này thần thông trong lời nói, kia thực lực tuyệt đối hội lại tăng cường.

Tâm niệm cùng nhau, Hiên Viên kiếm thể đề ở trong tay, pháp quyết cùng nhau, một kiếm trực tiếp bổ vào này kình cang trên người, hỗn độn dị thú thân thể cao lớn thượng cũng chỉ có vạch tìm tòi nhất nhất điều vài trăm thước cái khe mà thôi.

Như thế cường hãn bản thể thật đúng là Nhạc Thành lần đầu tiên chứng kiến, này hỗn độn dị thú còn chính là vật chết mà thôi, nếu vật bé nhỏ, phỏng chừng chính mình một kiếm này đi xuống cũng là đánh xuống vài miếng vảy mà thôi, cũng hoàn hảo có Hiên Viên kiếm, bằng không yếu phá vỡ này kình cang đều là không dễ dàng.

Nhạc Thành lại đánh xuống tam kiếm sau, khổng lồ hỗn độn dị thú thi thể là có thể một viên nắm tay lớn nhỏ trắng tinh nội đan theo trong cơ thể nhảy ra, Nhạc Thành pháp quyết biến hóa, một đoàn thanh mang nhất thời bao trùm này nội đan.

“Hô...” Không sai đồng thời thời điểm, cũng nhìn thấy hỗn độn dị thú thi thể theo nội đan tới Nhạc Thành đích tay trung sau, biến hóa làm một đoàn khổng lồ hỗn độn vân đoàn trôi nổi ở liễu không gian bên trong, “Hỗn độn dị thú thân thể chính là hỗn độn trung vô tận năm tháng thai nghén, bởi vì linh ngộ đạo, mới có thể ứng có thân thể, người hiện tại chiếm được nó nội đan, này hỗn độn dị thú thân thể tự nhiên liền gấp trở về hỗn độn.” Nhìn thấy Nhạc Thành có điều kinh ngạc bộ dáng, Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói.

“Này nội đan...” Nhạc Thành dừng này hỗn độn dị thú nội đan ở trong tay, Long Cát công chúa đã ở, chính mình một mình chiếm lấy tựa hồ là có chút không phúc hậu.

“Người còn ngưng ngưng có thể nào, người yếu thân thể của ta thời điểm cũng không có như vậy ngưng ngưng đi.” Long Cát công chúa lập tức chờ Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành trong lòng sững sốt, nhất thời cúi đầu, còn tưởng rằng Long Cát công chúa không biết phát sinh sự tình gì đâu.

“Người không cần lo lắng cái gì, ta biết người là vì cứu ta, ta sẽ không trách người chẳng hạn, cũng không cần người thế nào, người coi như làm chuyện gì đều không có phát sinh quá tốt lắm, này nội đan người luyện hóa đi, tin tưởng thực lực của người hội lại có điều đề cao.” Long Cát công chúa thở dài một hơi sau đối Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành thu hồi nội đan, hiện tại cũng không phải luyện hóa thời gian, chính là Long Cát công chúa trong lời nói đối với Nhạc Thành mà nói lại là có chút khó chịu đứng lên, lập tức cũng không nói thêm gì.

“Chúng ta rời đi trước nơi này, tìm xem xem có thể hay không gặp gỡ Lang Lễ.” Nhạc Thành lập tức đối Long Cát công chúa nói. Hai người lập tức đi phía trước tìm kiếm Lang Lễ, này nhất định trong phạm vi, chính mình có thể đủ liên hệ đến Hạo Thiên Tháp.

Một chỗ không gian hỗn độn bên trong, một cái ngũ trảo Kim Long tô tĩnh lại, lập tức trong miệng miệng rộng hé ra, hai đạo thân ảnh theo trong miệng phun ra, cũng Xích Tinh Tử cùng Thái Ất chân nhân.

Mà ngũ trảo Kim Long lập tức hóa thành hình người, đúng là Hoàng Long đạo nhân, lúc này Hoàng Long đạo nhân chập vật tới cực điểm, trên mặt cũng là một mảnh trắng bạch, đương nhiên, Xích Tinh Tử cùng Thái Ất chân nhân cũng là không sai biệt lắm.

“Sư đệ, hoàn hảo người Long tộc thần long thân thể cường hãn, bằng không chúng ta đã có thể phiền toái.” Xích Tinh Tử đối Hoàng Long đạo nhân nói.

“Nếu dựa vào của ta thần long thân thể sợ là đã sớm chống đỡ không nổi nữa, là sư phụ để lại cho ta một đạo thánh nhân lực ta vận dụng mới chạy ra khỏi kia hỗn độn lốc xoáy, yếu nói cách khác, chúng ta cũng chỉ có ở hỗn độn gió lốc lớp giữa đã chết.” Hoàng Long đạo nhân nói.

“Kia hỗn độn dị thú đâu, đây chính là có thời gian mới bắt đầu thần thông hỗn độn dị thú a, chúng ta nhìn xem có thể hay không tìm được.” Xích Tinh Tử đối Thái Ất chân nhân cùng Hoàng Long đạo nhân nói.

“Phỏng chừng ở hỗn độn gió lốc trung, chúng ta cũng chỉ có thể đủ xem cơ duyên.” Thái Ất chân nhân nói.

Ba ngày sau, Nhạc Thành cùng Long Cát công chúa tìm kiếm ba ngày cũng không có tìm được Lang Lễ, hỗn độn tử vực trong vòng cũng không biết rốt cuộc có nhiều hơn, điều này làm cho Nhạc Thành có chút sốt ruột lên.

“Di, vậy là cái gì, Tam Tiêu tiên tử.” Phía trước giữa không trung, ba đạo điểm đen bay tới, Nhạc Thành tập trung nhìn vào, cũng nhất thời kinh ngạc vô cùng, ba người này đúng là Tam Tiêu tiên tử.

Lập tức Tam Tiêu tiên tử thân hình liền bay tới Nhạc Thành trước người, chỉ thấy lúc này Tam Tiêu tiên tử sắc mặt đều là trắng bệch một mảnh, quần áo hỗn độn, tuyệt mỹ dung nhan thượng không có chút huyết sắc nào, tràn ngập thân hình thượng cao ngất vù bán lộ, mơ hồ là có thể chứng kiến thật sâu một đạo nhũ cầu, thân hình trôi nổi ở trên không trung, cũng là như vậy động lòng người vô cùng.

“Người còn xem, nhanh lên nhìn xem thế nào.” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành quát.

Thần Nông đỉnh trong vòng, Vân Tiêu tiên tử, Quỳnh Tiêu tiên tử, Bích Tiêu tiên tử tam người đã là bị Nhạc Thành thu tiến vào, tam nữ đều là người bị thương nặng, thương thế còn hơn Long Cát công chúa lúc ấy chích nặng không khinh.

“Có biện pháp nào không?” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành hỏi, Tam Tiêu tiên tử cùng của nàng cảm tình vẫn không sai, nhìn thấy Tam Tiêu tiên tử lúc này bị thương nặng tới loại tình trạng này, trong lòng sốt ruột không thôi.

“Không có cách nào.” Nhạc Thành kiểm tra qua, Tam Tiêu tiên tử thương thế còn hơn Long Cát công chúa còn có trọng, chính mình chút thực lực ấy căn bản là bất lực, kia hỗn độn gió lốc thật đúng là lợi hại, hỗn độn dị thú bị đánh chết, Tam Tiêu hiện tại cũng bị thương nặng tới loại trình độ này.

Nhạc Thành cũng không biết, chính hắn có thể chạy ra hỗn độn gió lốc đều là nghĩ đến Tam Tiêu tiên tử cuối cùng thi triển Thông Thiên giáo chủ lưu cho các nàng con bài chưa lật, nếu không trong lời nói, có Thần Nông đỉnh ở trong tay, cũng là không thể ra kia hỗn độn gió lốc.

“Nếu Thông Thiên giáo chủ hòa mẫu thân của ta ra tay trong lời nói, hắn là có thể có biện pháp.” Long Cát công chúa thở dài, chính là hiện tại đây cũng là không có khả năng chuyện tình.

“Nhạc Thành, tiện nghi người, người khoái cứu người.” Ngột, Long Cát công chúa nhìn chăm chăm Nhạc Thành nói.

“Ta như thế nào cứu người, ta khả không có cách nào.” Nhạc Thành trả lời, hiện tại chính mình thật là không có gì biện pháp.

“Dùng người cứu ta biện pháp, tiện nghi người, Tam Tiêu tỷ tỷ ba người hàng tỉ từ năm nay còn chưa từng có xem thượng mắt nam nhân, hôm nay thuận tiện nghi người.” Long Cát công chúa nói xong, trên mặt cũng là hiện lên một tia đỏ ửng, Nhạc Thành cứu của nàng vừa người thuật tự nhiên là man không được của nàng, nhưng là nói ra chuyện này đến, hẳn cho dù là Đại La Kim Tiên cường giả, nhưng là là một cái chưa bao giờ trải qua chuyện nam nữ tử tử, cũng là trong lòng có đó ngưỡng ngừng đứng lên.

“Không được...” Nhạc Thành nhìn thấy ba tuyệt sắc Tam Tiêu tiên tử, nhưng là phản ứng đầu tiên chính là không được, này ba chính là Tam Tiêu, ba Cửu Thiên Huyền Tiên, vẫn là Thông Thiên giáo chủ đồ đệ, nếu sau này Tam Tiêu tìm chính mình phiền toái trong lời nói, kia chính mình tuyệt đối chính là chết không có chỗ chôn, chạy đều chạy không được.

“Người còn không được, người không cứu người trong lời nói, Tam Tiêu tỷ tỷ khả chống đỡ không được bao lâu.” Long Cát công chúa thật không ngờ loại chuyện này Nhạc Thành dĩ nhiên là không muốn.

“Nếu các nàng ba sau tìm ta phiền toái làm sao bây giờ, ta cũng không phải là các nàng đối thủ.” Nhạc Thành nói, mặc dù là Tam Tiêu tiên tử tuyệt sắc vô cùng, loại chuyện này chính mình cũng không nghĩ cự tuyệt, chính là này hậu quả thực có thể rất nghiêm trọng, Nhạc Thành phải tưởng trêu chọc đến loại này phiền toái, đặc tội này Tam Tiêu tiên tử còn hơn đặc tội Thiên Đình còn muốn phiền toái hơn.

“Ta đây người thứ nhất trước tìm người phiền toái, người đối với ta cũng như vậy, ta đây có phải hay không hẳn là trước hết giết người đầu.” Long Cát công chúa cả giận nói, nhất thời cảm tức Nhạc Thành.

“Này không giống với, trừ phi ngươi cam đoan các nàng sẽ không tìm ta phiền toái.” Nhạc Thành trả lời, này Tam Tiêu tiên tử chính mình thật sự là còn đắc tội không nổi, đừng nói các nàng sau lưng Thông Thiên giáo chủ, chính là các nàng bản nhân ba, kia cũng là siêu cấp cường giả, Lang Lễ cũng không phải địch thủ.

“Được rồi, nếu các nàng muốn tìm ngươi phiền toái trong lời nói, ta sẽ giúp cho ngươi, tin tưởng Tam Tiêu tỷ tỷ còn có thể cho ta một chút mặt mũi, cho dù các nàng phi muốn giết ngươi trong lời nói, ta đây khiến cho các nàng trước hết giết ta tốt lắm, tin tưởng các nàng cũng biết ngươi là vì cứu các nàng, cho nên cũng sẽ không trách của ngươi.” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói.

“Vậy được rồi.” Nhạc Thành do dự một chút sau nói, hiện tại quả thật cũng không có cái gì cái khác biện pháp, không nghĩ tới Yêu Huyền bát sí linh mãng bộ tộc trung này vừa người công pháp dĩ nhiên là ở Tiên Ma giới cũng có hiệu.

Nhìn thấy trước mắt ba tuyệt sắc nữ tử, mỹ đến làm cho không người nào có thể sinh ra oai niệm, Nhạc Thành lúc này trong lòng cũng không có gì tà niệm, chính là muốn dùng vừa người thuật cứu được tam nữ là tốt rồi.

Bất quá ở ba tuyệt sắc như thế nữ tử trước mặt, muốn nói Nhạc Thành không động tâm đó là giả, như thế tuyệt sắc, thiên địa hiếm thấy a, sợ là dùng sở hữu mỹ mạo từ ngữ cũng không Pháp Tướng dung ra tam nữ một phần mười đến. Cho dù là Long Cát công chúa cùng chi so sánh với trong lời nói, cũng là yếu kém cõi một ít, loại này kém cõi không phải ở dung mạo thượng, mà là ở khí chất thượng, Tam Tiêu tiên tử khí chất, đã muốn là cùng thiên địa liên tiếp ở cùng một chỗ bình thường, nhìn thấy tam nữ, sẽ không từ làm cho lòng người trung sinh ra thánh khiết đến, giống như là trong lòng có một tia khinh nhờn, thì phải là phạm hạ thiên địa không để cho tội lớn giống nhau.

“Ngươi còn không giúp Tam Tiêu tỷ tỷ chữa thương, nhớ kỹ, không cho phép nhúc nhích oai niệm, chính là cứu người mà thôi.” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói, trên mặt hiện lên một tia đỏ ửng, này chữa thương quá trình hẳn đã muốn trải qua, lúc này nhớ tới đến cũng là mặt đỏ tai hồng đứng lên.

“Ngươi chẳng lẽ muốn xem?” Nhạc Thành đối Long Cát công chúa nói, nha đầu kia chẳng lẽ yếu nhìn mình cùng Tam Tiêu trần truồng quan quan có thể nào.

“Ai muốn xem a, ngươi nhanh lên.” Long Cát công chúa trên mặt một trận nóng bỏng, lập tức quay đầu lại về phía sau rõ ràng là khoanh chân mà ngồi bắt đầu điều tức đứng lên.

Nhạc Thành nhìn thấy Long Cát công chúa bóng lưng, lập tức cười khổ một chút sau, nhìn thấy ba tuyệt mỹ nhập Thánh Nữ bình thường nữ tử, do dự một chút sau, cũng chỉ có trước đem Vân Tiêu tiên tử quần áo bỏ, một khối hoàn mỹ thánh khiết quan quan xuất hiện ở Nhạc Thành trước người.

Uyển chuyển ngọc thể trần hoành, toàn thân buộc vòng quanh một cái vô cùng hoàn mỹ đường cong, như thể hoàn mỹ, Nhạc Thành chính là lần đầu tiên chứng kiến.

Nhìn thấy này quang hoa như ngọc da thịt như tuyết quan quan, một cỗ mùi thơm xông vào mũi, Nhạc Thành lúc này cũng khó lấy cầm giữ, chỉ có thể đủ cố nén tạp niệm, quần áo bỏ, lập tức ám ảnh xuống, đề thương thức ngựa thẳng vào cẳng, bắt đầu thay Vân Tiêu tiên tử chữa thương.

Ngày thứ ba, Nhạc Thành bỏ Quỳnh Tiêu tiên tử toàn thân quần áo, vú như ngọc thỏ, tổ phụ như mỡ đặc. Yếu điệu nhiều dật thái, nhẹ nhàng bất tự tri. Thường căng tuyệt đại sắc, phục thị khuynh thành tư. Nhạc Thành cố nén trụ trong lòng tạp niệm, lại đề thương thức ngựa thẳng vào cẳng.

Ngày thứ sáu, Bích Tiêu tiên tử cũng thân hình trơn bóng bị Nhạc Thành đặt ở dưới thân, quan quan làm cho người ta muôn vàn tuyên y, như cô gái này, thiên địa tuyệt sắc, tấn hiển vạn chủng xinh đẹp, bộ ngực sữa nhộn nhạo, thỏ ngọc nhảy lên, Nhạc Thành cũng không dám có chút tạp niệm, huống chi còn có Long Cát công chúa liền ở bên cạnh nhìn thấy.

Tuy rằng Long Cát công chúa bối qua thân mình ở điều tức, bất quá mấy ngày nay trung Nhạc Thành có thể cảm giác được Long Cát công chúa trộm nhìn chính mình ngoài mắt, ngưng ngưng hai má đỏ bừng.

“Tốt lắm, giao cho ngươi.” Ngày thứ chín sau, Nhạc Thành mặc vào chính mình quần áo sau, đối Long Cát công chúa nói.

Long Cát công chúa đứng dậy sau nhìn thấy Tam Tiêu tiên tử sắc mặt đều đã muốn là có sở chuyển biến tốt đẹp bộ dáng, biết Nhạc Thành vừa người chữa thương thuật có điều tác dụng, lập tức phức tạp nhìn thoáng qua Nhạc Thành sau nói : “Chuyện này người cũng không thể đủ nói ra, bằng không Tam Tiêu tỷ tỷ các nàng thật sự nói giết người.”

“Ta nào dám a, các nàng tỉnh về sau nếu có phiền toái trong lời nói, người đã nói cấp cho ta chống đỡ.” Nhạc Thành đối Long Cát công chúa sau khi nói xong, chính mình cũng khoanh chân mà ngồi bắt đầu tu luyện đứng lên, này chín ngày trung tiêu hao, làm cho Nhạc Thành cũng vô pháp chịu nổi, huống chi là trên người thương thể đều còn không có hảo.

Ba ngày sau đó, Tam Tiêu tiên tử trung, Vân Tiêu tiên tử dẫn đầu khôi phục tri giác, lập tức khoanh chân mà ngồi bắt đầu điều tức đứng lên, lập tức vài ngày, Quỳnh Tiêu tiên tử cùng Bích Tiêu tiên tử cũng đều là khôi phục tri giác đều tự khoanh chân mà ngồi ở Thần Nông đỉnh trung điều tức.

“Hỗn đản, vô sỉ, ta muốn giết người.” Mười ngày sau, Nhạc Thành còn đang điều tức trung, cũng đột nhiên nghe được một đạo tiếng hét lớn, lập tức trong lúc đó một cái nổi bật thân ảnh nhảy mắt liền đánh về phía Nhạc Thành mà đến.

“Quỳnh Tiêu tỷ tỷ, người mau dừng tay.” Long Cát công chúa thân ảnh nhảy mắt liền chắn Nhạc Thành sau lưng, mà Nhạc Thành lúc này cũng nhanh chóng liền nhất nhảy dựng lên tới vài trăm thước ở ngoài.

“Long Cát muội muội, người mau tránh ra, đồ vô sỉ kia thể nhưng... Ta không giết hắn không thể giải hận.” Quỳnh Tiêu kiều mệ mặt giận dữ, tuyệt mỹ trên mặt mặc dù là nổi giận, chỉ vẫn là tuyệt mỹ vô cùng, trúng ý khởi có khác một phen phong vị.

“Sư muội.” “Sư tỷ.”

Vân Tiêu, Bích Tiêu hai vị tiên tử cũng nhảy mắt liền đứng dậy kéo lại Quỳnh Tiêu tiên tử, bắt quá Vân Tiêu tiên tử cùng Bích Tiêu tiên tử hai người phức tạp nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, trong mắt tràn đầy vẻ bất đắc dĩ.

“Ta muốn giết hắn.” Quỳnh Tiêu tiên tử nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, giống như là nhìn chăm chú vào cừu nhân bình thường.

Nhạc Thành thần sắc thực bất đắc dĩ, lo lắng nhất chuyện tình vẫn là đã xảy ra, này Quỳnh Tiêu thật sự chính là cơn tức đại, nhất khôi phục một chút muốn đánh muốn giết.

“Quỳnh Tiêu tỷ tỷ, người muốn giết trước hết giết ta tốt lắm.” Long Cát công chúa chắn Quỳnh Tiêu tiên tử trước người đối Quỳnh Tiêu tiên tử nói.

“Long Cát muội muội, cái đó và người không có vấn đề gì, ta giết người làm cái gì.” Quỳnh Tiêu tiên tử nói.

“Lang Lễ, ngươi muốn làm cái gì?” Lúc này, một cái thân hình Bạch Phát Lão Giả cảm tức Lang Lễ trách mắng đạo, thần tình giận dữ nói: “Chẳng lẽ ngươi cho là ngươi có Hạo Thiên Tháp, có thể đủ đối phó ta đến sao, cho dù như thế, ta muốn đi trong lời nói, ngươi cũng ngăn không được.”

“Cực Đạo lão yêu, ngươi thiếu cho ta hung hăng cần quấy, ta hỏi ngươi, vừa mới ngươi để làm chi đối phó ta?” Lang Lễ quát lớn.

“Vô nghĩa, ta vừa mới đối phó nhiều người, đối phó người của ta cũng nhiều, ngươi muốn bắt được hỗn độn tinh khí, ta tự nhiên sẽ đối trả cho ngươi.” Đây Cực Đạo lão yêu cười lạnh nói.

“Cũng là, kia quên đi, chúng ta mau đuổi theo kia lấy đi hỗn độn tinh khí nhân, đừng để bên ngoài bọn hắn đuổi tới cầm đi.” Lang Lễ cố trang thật là tốt giống phục hồi tinh thần lại bình thường, lập tức thu hồi Hạo Thiên Tháp liền đi phía trước không đuổi theo.

“Lang Lễ, ngươi có bệnh...” Đây đầu bạc Cực Đạo lão yêu thần tình nổi giận, thật sự là không thể tưởng được yếu như thế nào mắng Lang Lễ, không khỏi là tức giận nghiêng răng dương, trì hoãn dài như vậy thời gian, hiện tại có thể truy thượng mới là lạ.

Lang Lễ lúc này mới mặc kệ này đó, thân ảnh cấp tốc liền đi phía trước không mà đi, chủ nhân một người đi phía trước, mặc dù là biết chủ nhân tốc độ cực nhanh, đồng thời cũng có này không gian thần thông, khả Lang Lễ còn là có chút lo lắng, này đuổi theo đi mười mấy người, khả toàn bộ đều là Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma cấp bậc chính là siêu cấp cường giả.

Mà lúc này Nhạc Thành cũng ở cấp tốc thoát đi nghìn vạn dặm lúc sau, không có nhìn thấy phía sau có người đuổi theo, trong tay thủ ấn biến hóa, lập tức gọi ra Thần Nông đỉnh, nhân cũng trốn vào Thần Nông đỉnh trong vòng, lập tức Thần Nông đỉnh liền hóa thành hạt cát bàn lớn nhỏ, trốn vào một đoàn chỉ có trên trăm thước lớn nhỏ hỗn độn vân đoàn trong vòng.

Đại hỗn độn viện đoàn trong vòng Nhạc Thành cũng không dám đi vào, đến lúc đó rơi vào đi căn bản là ra không được, nhưng này tiểu nhân hỗn độn vân đoàn Nhạc Thành sẽ không sợ, có Thần Nông đỉnh ở trên người, này chỉ có trên trăm thước lớn nhỏ hỗn độn vân đoàn sẽ không đủ gây cho sợ hãi.

Chính là một lát thời gian, Nhạc Thành liền phát hiện ở hỗn độn vân đoàn phía trước, có mười mấy đạo thân ảnh cấp tốc mà qua, không cần phải nói, những người này đều là đến truy hấn.

Tiếp qua một lát sau, Nhạc Thành thần niệm rình tới Lang Lễ ngay tại phụ cận, lập tức thần niệm truyền âm mà ra, nói cho Lang Lễ vị trí của mình. Chính là hiện tại Lang Lễ cũng chỉ có thể đủ ở phụ cận, miễn cho là bị người đã phát hiện, này phụ cận cũng không có gì một cái là kẻ yếu.

Thần Nông đỉnh trong vòng, Nhạc Thành đem Long Cát công chúa theo trữ vật trong giới chỉ hoá đi ra.

“Ngươi để làm chi, Lang Lễ đâu?” Long Cát công chúa trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Nhạc Thành sau hỏi, trong mắt có tức giận, hận không thể giáo huấn một chút Nhạc Thành, này trữ vật trong giới chỉ cũng không phải là hảo ngọc địa phương.

“Lang Lễ ở bên ngoài.” Nhạc Thành nói xong, trong tay cũng lấy ra vừa mới được đến kia cánh tay thô thần quang vật, lúc này này vật thể thần quang thu liễm, cũng một khối cánh tay lớn lên tinh thạch giống nhau vật thể, trắng tinh như ngọc, mơ hồ là này tinh thể trong lòng có một ít chất lỏng ở bên trong lưu động, thoát nhìn trong suốt rực rỡ tươi đẹp, đồng thời một cỗ hỗn độn khí tràn ngập ở tại Thần Nông đỉnh trong vòng, nghe này nhất cỗ hơi thở, Nhạc Thành đều là cảm thấy được trong cơ thể mình pháp lực lưu động nhanh không ít.

“Đây là, chẳng lẽ đây là hỗn độn tinh khí?” Long Cát công chúa kinh ngạc vô cùng nhìn chăm chú vào Nhạc Thành trong tay kia dài hình tinh thể, ánh mắt lộ ra không thể tưởng tượng nổi rung động thần sắc, tựa hồ là đối này hỗn độn tinh khí có điều hiểu biết.

“Không sai, này hỗn độn tinh khí rất cuộc là vật gì?” Nhạc Thành đối Long Cát công chúa hỏi, mặc dù là cảm giác được này hỗn độn tinh khí là thứ tốt, chỉ Nhạc Thành nhưng không biết này hỗn độn tinh khí lai lịch cùng tác dụng.

“Người liên tiếp hỗn độn tinh khí cũng không biết phải có được hỗn độn tinh khí, thật không biết nói như thế nào người mới tốt.” Long Cát công chúa bất đắc dĩ nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, lập tức tiếp tục nói: “Này hỗn độn tinh khí là vô tận năm tháng trung mới có thể ngẫu nhiên hình thành vật, là hỗn độn tinh hoa chỗ, nếu dùng, hữu thần thông giả đột phá thần thông chinh được đại đạo cũng là có có thể, không có thần thông giả, dùng sau, liền có thể có được thần thông, đồng thời pháp lực cũng sẽ tăng nhiều, bảo vật này, còn hơn Hạo Thiên Tháp cùng Thần Nông đỉnh cũng là đúng may may, đối với này tiên quân cùng Cửu Thiên Huyền Tiên mà nói, này hỗn độn tinh khí còn hơn Hạo Thiên Tháp hữu dụng hơn.”

“Hữu thần thông giả, có thể chinh được đại đạo?” Nhạc Thành hoàn toàn rung động tới, khó trách Lang Lễ làm cho chính mình biến hóa bộ dáng sau đi được đến này hỗn độn tinh khí, bảo vật này rất trân quý, tuyệt đối là làm cho Cửu Thiên Huyền Tiên cùng tiên quân cường giả đều là cảm giác được điên cuồng.

“Người này hỗn độn tinh khí có lớn như vậy, cũng đủ chia làm thập phần, này hỗn độn tinh khí chính là hỗn độn trong lúc đó nhất bằng bạc năng lượng, năm đó Bàn Cổ đại thần chính là chiếm được hỗn độn trung một đoàn hỗn độn tinh khí, này mới có thể thành tựu vô thượng thần thông. Này loại bảo vật, người cần phải cất chứa tốt lắm, nếu như bị nhân biết đến nói, cho dù là tiên quân trình tự cường giả thậm chí đối với người xuống tay, nói không chừng tiên tôn trình tự cường giả cũng không ngoại lệ, này loại bảo vật, tiên tôn cường giả cũng là hội đồ mắt.” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nhắc nhở nói.

“Vậy người hiện tại đã biết, ta nên làm cái gì bây giờ?” Nhạc Thành mỉm cười đối Long Cát công chúa nói, không nghĩ tới này hỗn độn tinh khí dĩ nhiên là có lớn như vậy đến đây, hàng tỉ năm hỗn độn bên trong ẩn chứa ra nhất bằng bạc năng lượng, có thể mới có thể chinh được đại đạo, này quả thực chính là sở hữu tiên Ma Phật yêu đều dự đoán được bảo vật, nếu thứ này ở trong tay chính mình để lộ tin tức, hậu quả Nhạc Thành cũng không dám tưởng tượng.

“Người có thể giết ta, bằng không ta sẽ đem tin tức này truyền ra đi.” Long Cát công chúa trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, hận không thể thấu hỗn độn này một chút, càng ngày càng cảm thấy được hỗn độn này thảo nhân ghét, khó trách Quỳnh Tiêu tiên tử sẽ đối hắn lại đánh lại giết.

“Không tốt, Lang Lễ có phiền toái.” Long Cát công chúa nói xong, Nhạc Thành thần sắc nháy mắt biến đổi, thần niệm rình tới bên ngoài kia mười mấy siêu cấp cường giả cũng quay trở về tới phụ cận vây quanh Lang Lễ.

“Kiền Nguyên thượng tiên, Nhật Du Thần, Dạ Du Thần, Cực Đạo lão yêu, Phổ Hiền, Bạch Vân lão ma, Thanh Tịnh tán nhân, các người muốn làm cái gì.” Không gian hỗn độn trung, Lang Lễ nhìn chăm chú vào mười mấy cường giả, trong thần sắc lộ ra một tia cười lạnh.

“Lang Lễ, vừa mới nếu không của người ngăn cản, chúng ta như thế nào sẽ làm người nọ trốn thoát, chẳng lẽ người cùng người nọ là cùng nhau?” Bạch Vân lão ma quát lạnh đạo.

“Thúi lắm, người thế nào con mắt thấy được, Bạch Vân lão ma, người nếu chọc ta, ta hôm nào có rảnh, đem người ồ đốt.” Lang Lễ lạnh nhạt nói một tiếng, đối mặt nhiều như vậy cường giả, cũng là không sợ chút nào.

“Lang Lễ, người thiếu uy hiếp ta, người đốt ta ồ, ta đây đem người Hạo Thiên môn cấp tiêu diệt, nhìn xem ai ngoan.” Bạch Vân lão ma cũng không phải làm cho người ta khi dễ chủ, trừng mắt Lang Lễ lạnh nhạt nói, bất quá trong ánh mắt thật đúng là có đó câu ý, Lang Lễ nếu là thật đem hắn ồ đốt, hắn khá vậy là lo lắng.

“Lang Lễ, này hỗn độn tinh khí nãi là bởi vì người mới bị nhân hữu cơ khả thừa dịp, người nhất định trả giá đại giới.” Quần áo áo xanh đạo bào Kiền Nguyên thượng tiên đối Lang Lễ nói.

“Đánh rầm nói, như thế nào không phải là bởi vì người, ta cho người biết, chọc giận ta, người Kiền Nguyên thượng tiên ồ ta cũng không buông tha.” Lang Lễ lạnh nhạt nói, này hỗn độn tinh khí chuyện tình khả đánh chết cũng không có thể đủ thừa nhận.

“Mặc kệ thế nào, Lang Lễ, giao ra Hạo Thiên Tháp, chúng ta hôm nay nên tha cho người một mạng, nếu không trong lời nói, hôm nay người cũng đừng tưởng rời đi.” Cực Đạo lão yêu nói, vừa mới đối với Lang Lễ chính là hận thù trong lòng.

“Ta xem các người là đuổi không kịp kia hỗn độn tinh khí cho nên mới muốn được đến của ta Hạo Thiên

Tháp đi, thật sự là ngoan độc a, chẳng lẽ các người đều mơ tưởng Hạo Thiên Tháp có thể nào, ta đây nên giao cho ai đâu?” Lang Lễ hơi hơi nhìn chăm chú vào bốn phía này nhất chúng cường giả cười nói.

Mọi người nhất thời đưa mắt nhìn nhau, mỗi người sắc mặt đều cũng có đó biến hóa, người nào cũng biết, này Hạo Thiên Tháp ở trong tay chính mình liền gặp gặp đến những người khác vây công, bảo vật này mặc dù là hảo, nhưng là dưới tình huống như vậy, không thể nghi ngờ là phỏng tay khoai lang.

“A di đà phật, Lang Lễ, Hạo Thiên Tháp mặc kệ là giao cho ai, người trước giao ra đây là tốt rồi, đến lúc đó chúng ta thì sẽ an bài.” Phổ Hiền khẩu tuyên a-di-đà phật hơi hơi nói.

“Không sai, trước giao ra đây.”

“Chúng ta đến lúc đó an bài, giao ra Hạo Thiên Tháp.”

“... ..”

Nhất thời, không ít đều là thấy gió sứ đà làm cho Lang Lễ giao ra Hạo Thiên Tháp, ai đều hiểu được, nếu có thể đủ làm cho Lang Lễ giao ra Hạo Thiên Tháp, hảo ngấp trời chính là vật vô chủ, được đến một món đồ vật vô chủ, luôn nếu so với thức dậy đến một món đồ có chủ vật dễ dàng.

“Khắc khắc...” Lang Lễ cười lạnh một tiếng, trong ánh mắt một đạo sắc bén sát khí tràn ngập: “Phổ Hiền, các người phía tây Phật giáo cũng đến đúc kết chúng ta Tiên Ma giới chuyện tình sao, đừng quên Hàng Long Phục Hổ La Hán kết cục, Hạo Thiên Tháp ngay tại trong tay ta, nếu ai muốn, vậy đi lên lấy đi, ta nhưng thật ra muốn nhìn một chút, ai có bản lĩnh có thể ở trong tay của ta được đến Hạo Thiên Tháp.”

“Phổ Hiền...” Nhạc Thành ở Thần Nông đỉnh trong vòng yên lặng nhớ kỹ tên này, đối với Tây Phương Giáo, Nhạc Thành hiện tại chính là hận thượng.

Không gian trung mọi người đưa mắt nhìn nhau, trong lúc nhất thời ai cũng không dám tiến lên, Lang Lễ có Hạo Thiên Tháp, kia thực lực chính là tăng vọt, bọn hắn không có gì cơ hội, cho dù là có thể cùng Lang Lễ đấu một trận, đến lúc đó chính mình tiêu hao quá lớn, cũng là tiện nghi người khác, cho nên, ai cũng không dám chân chính tiến lên.

“Chủ nhân, ta trước đem bọn họ dẫn dắt rời đi, đợi ta rồi trở về.” Lang Lễ thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai.

“Hạo Thiên Tháp.” Lang Lễ nhẹ nhàng vừa quát, Hạo Thiên Tháp lập tức xuất hiện ở trước người, Hạo Thiên Tháp thượng thân quang bốn phía, một cỗ thượng cổ hồng hoang khí tràn ngập, cường hãn uy áp dưới, ở đây tất cả mọi người có thể cảm giác được một cỗ tim đập nhanh, Lang Lễ thúc dục Hạo Thiên Tháp, lúc này thực đủ sức để sứ đối phó Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ cường giả.

“Chư vị, ta nhớ kỹ các người, đi trước một bước, các người có thể thử xem ngăn lại ta, ta đổ muốn nhìn các người bên trong ai có thể đủ ngăn được Hạo Thiên Tháp.” Lang Lễ cười lạnh nói xong, thân ảnh nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ, Hạo Thiên Tháp hóa thành một đạo kinh hồng phóng lên cao, nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ.

“Đáng chết...” Bạch Vân lão ma lớn tiếng mắng một tiếng, cũng cũng bất lực, mọi người liền thủ muốn cản Hạo Thiên Tháp cũng không phải làm không được, chỉ tiếc người ở chỗ này lại cũng không phải cùng nhau, yếu liền thủ trong lời nói, ai cũng cũng không tin được ai.

Chúng cường giả sắc mặt đều là dị thường nan thoát nhìn, hỗn độn tinh khí không thấy, bị người nào đoạt đi rồi cũng không biết, hiện tại Hạo Thiên Tháp ở bọn hắn trước mắt, cũng không người nào dám động thủ, đều là ghen ghét vô cùng, lập tức đều tự phần nộ rời đi.

Nhạc Thành đã sớm là thu hồi thần niệm, miễn cho là bị người phát hiện, lập tức ngay tại Thần Nông đỉnh trung nghiên cứu thức dậy đến hỗn độn tinh khí đến, này hỗn độn tinh khí số lượng thật đúng là không ít.

Lần này tại đây hỗn độn tử vực trung chiếm được một viên hỗn độn dị thú nội đan, vẫn là Thời gian chi đạo nội đan, hơn nữa này càng thêm trân quý hỗn độn tinh khí, nghĩ này hai đại cơ duyên, Nhạc Thành cũng là lộ ra vừa lòng cười, bị truyền tống trung không gian loạn lưu đưa U Thiên, lại điều luyện sắc sảo đến này Hồng Hoang chiến trường trung, vốn tưởng rằng là không hay ho, ai biết là đại cơ duyên.

Thời gian chi đạo, hỗn độn tinh khí, có này khác biệt, về sau thực lực của chính mình liền gấp lại tăng vọt, đến lúc đó, Hạo Thiên môn cũng không sợ người nào.

Nghĩ này hết thấy sau, Nhạc Thành lập tức bắt đầu khoan chân đường thần cùng đợi Lang Lễ, Lang Lễ yếu dần dần rồi đi này nhất chúng cường giả, phỏng chừng một lượng khí hậu gian đều là sẽ không trở về.

Ngày thứ ba, Lang Lễ thần niệm truyền đến, Nhạc Thành thu hồi Thần Nông đỉnh, biết tạm thời là an toàn, lúc này mới đã ra rồi hỗn độn vân đoàn trong vòng.

“Chủ nhân, người không sao chứ?” Lang Lễ nhìn thấy Nhạc Thành nhất thời hỏi, theo hỗn độn gió lốc đem hắn đưa không biết thế nào khắp ngõ ngách trung, hắn liền đang tìm này chủ nhân, ước chừng là tìm một tháng mới tìm được.

“Ta không sao, các người vẫn khỏe chứ?” Nhạc Thành hỏi, Hạo Thiên Tháp nội nhưng còn có Thanh Đồng, Hoàng Ma tán nhân, Thú Ma, Diễm Ma còn có Xích Ngạo Tuyệt đám người đâu.

“Chúng ta cũng khỏe, chủ nhân, chúng ta vẫn là rời đi trước này hỗn độn tử vực đi, này hỗn độn tử vực trong vòng xuất hiện hỗn độn tinh khí, hiện tại không ít cường giả đều đang tìm, chúng ta không nên ở lâu.” Lang Lễ đối Nhạc Thành nói.

“Đi, chúng ta trước đi ra ngoài.” Nhạc Thành đã sớm là quyết định đợi cho Lang Lễ sau liền rời đi này hỗn độn tử vực, phương diện này hiện tại nguy cơ hiểm vô cùng, chiếm được hỗn độn tinh khí cùng một viên Thời gian chi đạo nội đan, Nhạc Thành đã muốn là thỏa mãn, tái có cái gì bảo vật, cũng sẽ không mạnh hơn này khác biệt chứ, nói sau, Nhạc Thành khả không tham lam.

Một tháng sau, hai đạo thân ảnh theo hỗn độn tử vực bên trong hắc động nhập khẩu mà ra, hai người ra hỗn độn tử vực ra sau sau, nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ, tốc độ còn hơn tia chớp còn muốn khoái thượng vài phần, nhập khẩu phía trước không gian nội hơn mười vạn Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh người đều không có thấy rõ ràng.

Kia hai đạo thân ảnh tự nhiên chính là Nhạc Thành cùng Lang Lễ, hai người thi triển Vạn Biến Ma Công biến hóa bộ dáng mới ra hỗn độn tử vực, mà Long Cát công chúa đi ra Hạo Thiên Tháp trong vòng, Nhạc Thành cũng là sợ làm cho bị người chú ý.

Này vô thanh vô tức ra hỗn độn tử vực, cũng sẽ không khiến cho ly biệt người chú ý, cũng sẽ không có nhân nhận thức chính mình, hỗn độn tử vực bên trong xuất hiện hỗn độn tinh khí, đến lúc đó ai trước hết đi ra, đều là sẽ khiến cho bị người đoán rằng, phiên toái khẳng định không thể thiếu.

Mười ngày sau, một chỗ hồng hoang con sông trên không, một cái thân hình ước chừng là có thêm một vạn năm nghìn thước tả hữu khổng lồ Hóa Xà thần thú xoay quanh, “Gào khóc...” Hóa Xà thần thú một tiếng ngao vang vọng thiên địa, chính điều hồng hoang con sông âm âm trong lúc đó cuộn cuộn rung chuyển, không sai đồng thời thời điểm, chính điều hồng hoang con sông bên trong cũng xuất hiện nhất khanh khách thật lớn lốc xoáy, vạn này kinh thiên động địa rít gào, rồi đột nhiên biến thành nghịch chuyển, từng đạo thật lớn cột nước sôi nổi dâng lên, Đại Lãng ngập trời tạo nên.

Hóa Xà thần thú phía trên, cường hãn vô cùng hơi thở tràn ngập, cả không gian bên trong dòng khí ngập trời, này hơi thở, làm cho Nhạc Thành, Lang Lễ, Long Cát công chúa đều là cảm giác được áp lực, mà Thú Ma, Xích Ngạo Tuyệt, Diễm Ma ba người cũng cảm giác được tim đập nhanh.

Lúc này, đúng là Thanh Đồng ở đột phá ngày thứ năm, Nhạc Thành cùng Lang Lễ ra hỗn độn tử vực lúc sau, ngày thứ năm đang định tiến vào dưới nền đất bế quan, cũng gặp gỡ Thanh Đồng ở Hạo Thiên Tháp trong vòng bế quan gần hai mươi năm rốt cục thì yếu đột phá, ngược lại là Hoàng Ma tán nhân ở Hạo Thiên Tháp trong vòng bế quan hơn hai mươi năm lúc sau còn không có đột phá.

“Gào khóc... !”

Khôn cùng hồng hoang sóng lớn cuộn cuộn bốc lên, một cỗ ngập trời hơi thở thẳng hướng thượng chín ngày, hung hãn hơi thở xé rách hư không, Thanh Đồng bản thể xoay quanh lưu chuyển, không ngừng quấy trời cao, khí tức trên thân cũng cấp tốc kéo lên dựng lên, bất quá một lát trong lúc đó, hơi thở đi ra một cái khủng bố tình trạng, không sai đồng thời, Thanh Đồng thân thể cao lớn lại khuếch trương, nháy mắt đi ra tam vạn thước to lớn, thân thể cao lớn đủ để là che bên không trung.

“Thanh Đồng thực lực thật đúng là chỉ sợ, tuy rằng hiện tại đột phá chính là Vô Thượng Thiên Yêu lúc đầu, nhưng là thực lực cổ Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ cũng có thể đủ để đương đầu kháng, chỉ sợ là ta nếu gặp gỡ hắn, cũng phải cẩn thận mới được.” Lang Lễ cảm thán nói.

“Thanh Đồng bản thể thật sự là quá cường hãn, thượng cổ thần thú thân thể, cả Tiên Ma giới trung, thượng cổ thần thú thân thể người vừa lại có mấy người, cái.” Long Cát công chúa cũng là có đó sợ hãi than, như thể cường hãn hơi thở, cũng chỉ có thượng cổ thần thú mới có.

Nhạc Thành lúc này nhìn chăm chú vào Thanh Đồng, cường hãn hơi thở dưới, Nhạc Thành cảm giác được tuyệt đối áp lực, nói không chừng hiện tại Thanh Đồng thực lực còn có thể áp chế chính mình cũng không nhất định, thượng cổ thần thú thân thể, đều là thiên phú nghịch thiên giống, thật sự là làm cho tất cả mọi người hâm mộ, cả Tiên Ma giới trung, hiện tại thượng cổ thần thú thân thể nhân, không thể nghi ngờ không phải siêu cấp cường giả tồn tại a.

“Sưu...” Như thế mấy canh giờ lúc sau, trên không trung cuồng bạo hơi thở mới thu liễm đứng lên, lập tức một đạo màu xanh thân ảnh cấp tốc hạ xuống tới Nhạc Thành trước người.

“Lão ba, ta rốt cục đột phá.” Thân ảnh ấy hạ xuống, cũng một cái tuyệt sắc mỹ thiếu niên, thoát nhìn bộ dáng mười bảy mười tám tuổi, mắt to mũi cao, thông minh không thôi, trong mắt vẫn là có một tia giáo hoạt, chính là cả người hơi thở lúc này cường hãn không biết nhiều ít lần.

“Hảo, đột phá là tốt rồi.” Nhạc Thành vỗ tiểu gia hỏa này bả vai nói, Thanh Đồng thiên phú làm cho Nhạc Thành vẫn đều là hâm mộ không thôi, gần nhất vài thập niên Thanh Đồng một mực khắc khổ tu luyện, này đột phá còn hơn chính mình đến còn muốn khoái hơn.

“Hiện tại ai dám nhạ lão ba, ta cùng hắn không để yên.” Thanh Đồng lớn tiếng nói, cả người hơi thở dao động, khôn cùng hồng hoang con sông nhất thời phiên khởi sóng lớn, từng đạo sóng lớn cuộn cuộn bên trong quấy thiên địa biến sắc.

Hạo Thiên Tháp bên trong, mọi người lại tiến nhập Hạo Thiên Tháp trong vòng, Thanh Đồng đột phá, làm cho Nhạc Thành trong lòng cao hứng không thôi.

Ở mấy ngày nay trung, Nhạc Thành cũng theo Lang Lễ trong miệng đã biết theo hỗn độn gió lốc lúc sau Lang Lễ sở trải qua hết thảy, ở trong lúc vô ý đã phát hiện nhất chúng cường giả ở tranh đoạt hỗn độn tinh khí, cũng gia nhập tranh đoạt bên trong.

Bất quá ở Lang Lễ cùng Long Cát công chúa trong miệng Nhạc Thành biết được, muốn luyện hóa hỗn độn tinh khí, kia không phải vài thập niên có thể đủ thành công, nói không chừng muốn lên mấy trăm năm cũng không nhất định, đồng thời tốt nhất là tới Cửu Thiên Huyền Tiên đã ngoài tu vi ở luyện hóa hỗn độn tinh khí, nếu không trong lời nói, Đại La Kim Tiên trong cơ thể đại la thể giới căn bản là thừa chịu không nổi hỗn độn tinh khí bàng bạc năng lượng, nói không chừng hỗn độn tinh khí trực tiếp có thể đem đại la thể giới phá hủy.

Cho nên Nhạc Thành hiện tại cũng không dám luyện hóa kia hỗn độn tinh khí, chỉ có chờ đến chính mình tới Cửu Thiên Huyền Tiên thực lực nói sau, hướng chi hiện tại là ở này Hồng Hoang chiến trường nội, cũng không phải luyện hóa địa phương, chỉ có đi ra ngoài này Hồng Hoang chiến trường sau tái làm quyết định.

Này hỗn độn tinh khí không ít, ước chừng là có thể chia làm thập phần, Nhạc Thành vốn muốn cho Lang Lễ trước luyện hóa một phần hỗn độn tinh khí, chỉ Lang Lễ lo lắng tại đây Hồng Hoang chiến trường trong vòng có nguy hiểm, cũng không phải luyện hóa địa phương, cũng quyết định ra này Hồng Hoang chiến trường sau tái làm tính toán.

Hạo Thiên Tháp đại điện bên trong, Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi, lập tức lấy ra kia một viên trắng tinh trong suốt hỗn độn dị thú nội đan, nội đan thượng, có một cỗ làm cho người ta mê muội sóng gợn tới lui, giống như là thời gian liền đình chỉ ở tại giờ khắc này.

“Hảo một viên Thời gian chi đạo nội đan.” Nhạc Thành thầm nghĩ, giờ khắc này hỗn độn dị thú hỗn độn nội đan chính là hỗn độn dị thú ở hỗn độn trong vòng hàng tỉ năm mới lĩnh ngộ đoạt được nội đan, bên trong có hàng tỉ năm linh ngộ Thời gian chi đạo, cách thời gian thần thông cũng chỉ là cùng thiếu chút nữa mà thôi.

Nhạc Thành chính là thấy tận mắt thức tới kia hỗn độn dị thú lợi hại, nếu kia hỗn độn dị thú linh ngộ Thời gian chi đạo tới thời gian thần thông trong lời nói, kia lúc trước kết quả nhưng chỉ có hoàn toàn không giống với, Tam Tiêu tiên tử, Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, còn có Thái Ất chân nhân liền hoàn toàn không phải là hỗn độn dị thú đối thủ.

Trong tay pháp quyết biến hóa, Nhạc Thành đem này nội đan nhét vào miệng mình trung.

“Xuy...” Này nội đan tiến nhập Nhạc Thành trong cơ thể sau, nhanh chóng liền hóa thành một cỗ khổng lồ năng lượng tiến nhập tách ra ở tại Nhạc Thành trong cơ thể, trong đó lớn nhất một cỗ năng lượng cũng tiến nhập Nhạc Thành trong óc.

Nhạc Thành lúc này nặc đại một cái thần thức hải dương bên trong phiếm mộng ảo bàn vàng sáng, thần thức lực giống như nước biển giống nhau ào ào mênh mông, ở thần thức lực lượng thượng, Nhạc Thành vẫn chính là một cường giả, còn hơn đồng cấp tu vi giả chính là mạnh hơn thượng không ít.

Giờ này khắc này, hỗn độn dị thú nội đan thượng, một cỗ bàng bạc năng lượng bắt đầu tiến nhập Nhạc Thành thần thức nội, một cỗ cỗ năng lượng ở Nhạc Thành thần thức hải dương trung tựa như cự thú bàn chiếm cứ.

“A...” Nhạc Thành lúc này thân thể bên trong cũng nhện không được kêu thảm, lực lượng này quá cường đại, bàng bạc lực lượng ở trong cơ thể đầu đá lung tung, tựa hồ là yếu phá hủy Nhạc Thành thân hình bình thường, lực lượng này liên tiếp Nhạc Thành Kim Long thân thể cũng vô pháp đối kháng trụ, cũng hoàn hảo là có thêm Kim Long thân thể, nếu không trong lời nói, Nhạc Thành phỏng chừng chính mình hiện tại đã muốn là kinh mạch ngũ tạng lục phủ đều phải nứt toác.

“Thật cường đại đặc thù cảm giác, đây là kia Thời gian chi đạo sao.” Nhạc Thành cố nén bàng bạc lực lượng đập vào đáy lòng yên lặng đạo, tâm niệm vừa động, bắt đầu luyện hóa khởi sở hữu năng lượng.

Thời gian chậm rãi đã qua, mọi người cũng là đều tự tu luyện đứng lên, biết Nhạc Thành ở luyện hóa hỗn độn dị thú nội đan, cũng không dám quấy rầy đến Nhạc Thành.

Nửa năm sau, ba đạo bóng hình xinh đẹp theo hỗn độn tử vực trung xuất hiện, ba người uyển chuyển thân hình, tuyệt mỹ dung nhan, làm cho sở có không gian trong vòng tiên ma liên minh trung mọi người trong lòng sinh ra kính sợ lòng của, không dám có chút khinh nhờn.

“Sư tỷ, kia Nhạc Thành hỗn đản ta nhất định phải hảo hảo giáo huấn hắn, dĩ nhiên là đem chúng ta còn đang hỗn độn tử vực nội, lần trước kia mấy đoàn hỗn độn vân đoàn thiếu chút nữa sẽ đem chúng ta cắn nuốt đi vào.” Ba người thân ảnh rời đi thốt ra sau, Quỳnh Tiêu tiên tử oán hận cả giận nói.

“Sư tỷ, người này nửa năm thời gian mỗi ngày yếu nhắc tới Nhạc Thành, chẳng lẽ người là trong lòng có hắn có thể nào?” Bích Tiêu tiên tử cười nói.

“Sư muội, người mỗi lần đều che chở hắn, ta xem người mới là có hắn, kia hỗn đản biết chúng ta thương thế còn không có hảo sẽ đem chúng ta còn đang hỗn độn tử vực, quả thực là tội ác tày trời.” Quỳnh Tiêu tiên tử tức đạo.

“Sư tỷ, là người muốn đánh muốn giết sao, hắn mới đem chúng ta vẫn ở bên ngoài, đều là người tánh khí táo bạo.” Bích Tiêu nói.

“Ta xem người chính là trúng ý hắn, sư muội, một cái nho nhỏ Đại La Kim Tiên mà thôi, như thế nào xứng đôi chúng ta, kia hỗn đản dĩ nhiên là còn không đáp ứng cùng ta lập gia đình, hỗn đản.” Quỳnh Tiêu tiên tử tức giận nói.

“Tốt lắm hai người các người, chúng ta thật vất vả ra hỗn độn tử vực, trước tìm một chỗ bế quan đi, này còn muốn hơn hai trăm năm mới có thể mở ra Hồng Hoang chiến trường thốt ra, chúng ta cũng chỉ có hiện ở bên trong này góc.” Vân Tiêu tiên tử nói đan, ba người lập tức biến mất ở liễu không gian trung.

Hạo Thiên Tháp trong vòng, nửa năm thời gian, Nhạc Thành cuối cùng là cử lại đây, ở hỗn độn dị thú nội đan biến thành bàng bạc năng lượng trung, Nhạc Thành toàn thân chẳng khác gì là lại bị rèn qua biến đổi, hỗn độn dị thú bản thể cường hãn vô cùng, còn hơn Kim Long thân thể chích cường không kém, lúc này Nhạc Thành Kim Long thân thể không thể nghi ngờ là lại tăng lên tới một cái tuyệt đối cường độ.

Kim Long thân thể vốn chính là cường hãn vô cùng, Nhạc Thành ở tam vị chân hỏa bên trong xem như lần thứ hai rèn qua, lúc này này hỗn độn dị thú nội đan bên trong, lại là rèn qua một lần, hiện tại Kim Long thân thể cường hãn có thể nghỉ.

Này rèn một lần có thể nói phải sống không bằng chết, cũng may Nhạc Thành đã muốn là nhiều lần thể nghiệm, cho nên lúc này đây cũng không có cảm thấy được quá mức cho không thể thừa nhận, nếu đổi thành cái khác Đại La Kim Tiên, kia đã sớm là bị này bằng bạc lực lượng đập vào nổ tan xác mà chết.

Mà lúc này Nhạc Thành trong đầu, nguyên thần lực hải dương nội, kia hỗn độn dị thú nội đan một cỗ năng lượng chiếm cứ ở tại nguyên thần hải dương bên trong, này năng lượng cùng không gian thần thông, lực lượng thần thông, biến hóa thần thông đều cũng có đó không giống với, có chút hư ảo, không có không gian thần thông chờ vậy thực chất hóa.

Nhạc Thành biết, này cũng là bởi vì này hỗn độn dị thú linh ngộ còn chính là tới Thời gian chi đạo trình tự, còn chưa tới thời gian thần thông tình trạng, mà chính mình hiện tại chiếm được hỗn độn dị thú Thời gian chi đạo, chẳng khác nào là ở Thời gian chi đạo trung mở ra một cái đại môn, về sau chính mình sớm hay muộn có thể lĩnh ngộ ra thời gian thần thông.

Mà thời gian thần thông phía trên, thì phải là thời gian đại đạo, chứng đại đạo, thì phải là đạp đất thành thánh, về sau cùng thiên địa đồng thọ, thiên địa bất diệt, thiên đạo bất diệt, kia chính mình tự cũng không diệt.

Đối với đại đạo, Nhạc Thành tưởng đều là không dám tưởng, hàng tỉ từ năm nay, trừ bỏ lúc trước hỗn độn sơ khai chính là vài vị vô cùng ... Giả chinh được đại đạo ở ngoài, tái cũng không ai có thể thành công, tự liên lúc trước hỗn độn trong vòng chạy ra một trăm Ma Thần cũng chỉ có như vậy mấy có thể chứng đại đạo, chính mình bây giờ còn sớm rất.

Trong đầu, Nhạc Thành lúc này ở hấp thu hỗn độn dị thú nội đan phía trên Thời gian chi đạo, nhất thời liền đắm chìm ở tại bên trong, này chính là hỗn độn dị thú hàng tỉ năm sở lĩnh ngộ, Thời gian chi đạo cuộn cuộn vô cùng, tuyệt đối đi vắng không gian chi đạo, lực lượng chi đạo dưới.

Nhạc Thành đại la thể giới trung, hỗn độn dị thú nội đan một bộ phận cũng hóa thành một chút cũng không có cùng năng lượng tiến vào, hỗn độn dị thú tu luyện hàng tỉ năm, nội đan phía trên cũng chẳng khác gì là ẩn chứa sở hữu pháp lực, tuy rằng này đó pháp lực Nhạc Thành có thể được đến hữu dụng không có bao nhiêu, nhưng là cho dù là một chút, cũng cũng đủ thì Nhạc Thành lấy được chỗ ích không nhỏ.

Nửa năm thời gian, Nhạc Thành chiếm được hỗn độn dị thú nội đan thượng pháp lực, tu luyện so với được bề quan trên trăm năm, lúc này Nhạc Thành mơ hồ là cảm giác được chính mình đã muốn là tới Đại La Kim Tiên lúc đầu đỉnh phong, này hỗn độn dị thú nội đan thật đúng là tuyệt đối bảo vật a.

Ngay tại Nhạc Thành lĩnh ngộ kia Thời gian chi đạo thời điểm, Nhạc Thành kinh ngạc phát hiện, vẫn là không có bao nhiêu phản ứng trong đầu kia ngọc giản cũng ngọt tràn ngập ra một mảnh quang mang chói mắt, tại đây một mảnh hào quang dưới, Nhạc Thành cảm giác được chính mình nháy mắt đối với Thời gian chi đạo lĩnh ngộ liền rõ ràng sáng rất nhiều.

Này ngọc giản bên trong, có một đạo như ẩn như hiện quang mang tiến nhập Thời gian chi đạo trung, Thời gian chi đạo tựa hồ là ở nháy mắt liền đã xảy ra biến hóa, này biến hóa rất chậm, chỉ có Nhạc Thành một nhân tài có thể cảm giác đi ra.

Thời gian lại từ từ đã qua, Nhạc Thành đối với Thời gian chi đạo lĩnh ngộ cũng bắt đầu nhập môn.

Một chỗ không gian trong vòng, một cái quần áo hắc y cả người tràn ngập khủng bố hơi thở hán tử khoanh chân mà ngồi ở trong lúc đó, chung quanh có hơn mười người Vô Thượng thiên ma cường giả, trong đó kia Minh Hà lão ma rõ ràng cũng là ở trong đó, chính là lúc này này Minh Hà lão ma đã muốn là đi vắng là ánh mắt thân thể, ra mời là đã muốn tiến hành rồi đoạt xá.

“Hỗn Thế Ma Vương, lần này tại nơi hỗn độn tử vực trung thu hoạch thể nào?” Minh Hà lão ma đối kia hắc y đại hán kính sợ hỏi, này hắc y đại hán đúng là Nhạc Thành vẫn nhớ Hỗn Thế Ma Vương.

“Hỗn độn tử vực trung xuất hiện hỗn độn tinh khí, chính là bị một cái người lạ chiếm được, đi thăm dò một chút trong khoảng thời gian này tổng cộng có bao nhiêu người đi vào hỗn độn tử vực.” Hỗn Thế Ma Vương

thần nhiên nói, thân hình phía trên khôn cùng ma khí tràn ngập, chung quanh hơn mười người Vô Thượng thiên ma không lại là trong lòng tim đập nhanh đảm chiến.

“Ma vương, vì cái gì không điều tra ra bao nhiêu người?” Minh Hà lão ma nghi hoặc hỏi, này yếu điều tra ra nhân mới có thể biết hỗn độn tinh khí rốt cuộc là bị ai chiếm được.

“Người cho là được đến hỗn độn tinh khí nhân hội nghênh ngang đi ra có thể nào.” Hỗn Thế Ma Vương trừng mắt nhìn Minh Hà lão ma liếc mắt một cái, làm cho Minh Hà lão ma nhất thời cả người run lên không dám tái hỏi nhiều.

“Tra được kia Hạo Thiên môn nhân ra có tới không?” Lập tức Hỗn Thế Ma Vương lại hỏi.

“Còn không có, vẫn không có đi ra, có lẽ ở bên trong gặp nguy hiểm cũng không nhất định.” Minh Hà lão ma nói.

“Chuyện cười, Lang Lễ thực lực bây giờ có thể sao, hơn nữa có Hạo Thiên Tháp, yếu gặp được nguy hiểm cũng sẽ không có quá mức chuyện tình, huống chi Bạch Vân lão ma đám người còn ở bên trong ra mắt hẳn.” Hỗn Thế Ma Vương lạnh nhạt nói một tiếng sau, trong mắt xuất hiện một cỗ lãnh ý.

“Tốt lắm, chờ Bạch Vân lão ma đám người đi ra sau cho ta biết, ta trước bề quan, các người cũng đi xuống đi.” Hỗn Thế Ma Vương nói.

Mọi người cáo lui lúc sau, Hỗn Thế Ma Vương ở bày ra một đạo cấm chế sau, nháy mắt trong tay xuất hiện một đạo thanh ảnh, cũng kia Lang Lễ nhận thức kia Thanh Tịnh tán nhân.

“Hỗn Thế Ma Vương, người muốn thế nào?” Thanh Tịnh tán nhân lúc này toàn thân bị cấm chế, trong thân sắc xuất hiện một tia khủng hoảng, Hỗn Thế Ma Vương cắn nuốt ma công Tiên Ma giới cũng biết, rơi vào trong tay hẳn mọi người là không có kết cục tốt.

“Nói, kia hỗn độn tinh khí bị người nào chiếm được?” Hỗn Thế Ma Vương thần sắc phát lạnh, thần nhiên nhìn Thanh Tịnh tán nhân liếc mắt một cái.

“Ta đã nói rồi, không biết, là một cái thần bí nhân?” Thanh Tịnh tán nhân trả lời.

“Vậy người sẽ không có giới trị lợi dụng, chết đi đi.” Hỗn Thế Ma Vương lạnh nhạt nói một tiếng lúc sau, trong mắt hung quang hiện ra, trong tay nhất cỗ kinh khủng ma khí nháy mắt liền đã rơi vào Thanh Tịnh tán nhân thiên linh cái phía trên.

“A...” Thanh Tịnh tán nhân lập tức kêu thảm một tiếng, Cửu Thiên Huyền Tiên chi khu cũng là bị cắn nuốt thành cây khô.

Hạo Thiên Tháp trung, Nhạc Thành tiếp tục đang bề quan lĩnh ngộ, mà lúc này đích thực Hồng Hoang chiến trường trung cũng tiên ma giết chóc càng thêm thường xuyên đứng lên, tùy theo không ít Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma theo hỗn độn tử vực trong vòng đi ra sau, ngay tại Hồng Hoang chiến trường trung thường xuyên ra tay.

Hồng hoang tử vực trong vòng ở mười năm sau, có thể đi ra nhân chủ yếu cũng đều là đã ra rồi, không có đi ra nhân, phỏng chừng cũng vĩnh viễn ra không được, hỗn độn tử vực trong vòng xuất hiện hỗn độn tinh khí tin tức cũng truyền khắp cả Hồng Hoang chiến trường, còn có tin tức cũng rơi vào tay Tiên Ma giới trung, lập tức liền có không ít Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma, Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu đều là tới Hồng Hoang chiến trường thượng.

Tất cả mọi người là ở tìm kia hỗn độn tinh khí, chỉ cần là theo hỗn độn tử vực nội đi ra nhân, liền gặp cho nhau công kích, đều hoài nghi là đúng phương chiếm được hỗn độn tinh khí, thường thường ra tay chính là một hồi đại chiến, mấy trăm vạn tiên ma liên minh trung kẻ yếu bị thổi quét đến đều chỉ có thể đủ rơi xuống.

Tóm lại hiện tại Hồng Hoang chiến trường thượng hỗn loạn vô cùng, theo tiên ma liên minh bên trong cũng có không ít Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma gia nhập, tiên ma đại chiến cũng là gay cấn, thường thường một lần đại chiến, liền gặp rơi xuống trên trăm vạn nhân.

Lại là năm năm lúc sau, Hạo Thiên Tháp bên trong, Nhạc Thành trong hai mắt ngọt mở, trong mắt ánh sao tràn ngập không dứt.

Một lát sau, một chỗ thâm cốc bên trong, Nhạc Thành tất cả mọi người tới thâm cốc ở ngoài, mà ở thâm cốc bên trong, cũng Hoàng Ma tán nhân khoanh chân mà ngồi, cả người ma khí bắt đầu tràn ngập.

“Người này về phần đột phá, hơn - ba mươi năm, đột phá thời gian phải đoán a.” Thâm cốc ở ngoài, Lang Lễ hơi hơi nói.

“Hoàng Ma tán nhân đột phá còn cần một ít thời gian, Lang Lễ, chúng ta trước luận bàn một chút.” Nhạc Thành mỉm cười đối Lang Lễ nói.

“Chủ nhân là muốn thử xem không gian chi đạo uy lực đi, tốt lắm, ta đã có thể không khách khí.” Lang Lễ mỉm cười, biết Nhạc Thành dụng ý, nhất thời trong tay thủ ấn biến hóa, nhất thời hóa thành chỉ có trên trăm thước thân hình.

Long Cát công chúa, Thanh Đồng, Diễm Ma, Xích Ngạo Tuyết, Thú Ma năm người nhanh chóng lui ra phía sau, Đại La Kim Tiên lúc đầu cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu lúc đầu luận bàn, bọn hắn cũng đều là cũng rất tò mò, hai người rút cuộc ai hội thắng lợi.

“Lang Lễ, người cũng không nên lưu thủ.” Nhạc Thành mỉm cười nói, Lang Lễ nếu lưu thủ, thực lực của chính mình cũng thể hiện không được, chỉ có Lang Lễ dùng toàn lực thời điểm mới có thể biết chính mình rút cuộc là lĩnh ngộ thể nào.

“Chủ nhân cẩn thận.” Lang Lễ vừa quát, thân hình bạo lực dựng lên, chi trước không khỏi phân trần lẳng không nhất trảo bị bám khôn cùng yêu khí cuộn tất cả lên. Lang Lễ rất rõ ràng, chủ nhân cũng không phải là bình thường Đại La Kim Tiên lúc đầu, chính mình lưu thủ, kia cũng chỉ có bị thua phân.

“Tối hảo, Kim Long thân thể, Phong Lôi sí.” Nhạc Thành mỉm cười, nháy mắt bổ nổi lên Kim Long thân thể cùng Phong Lôi sí, không sai đồng thời cũng lộ ra quỷ dị cười.

Trên không bên trong, Lang Lễ kia lẳng không nhất trảo xé rách không gian mắt thấy muốn tới Nhạc Thành trước người, cường hãn lực công kích đã muốn là đến bao trùm Nhạc Thành, sau không bên trong đã muốn là một mảnh sụp đổ.

“Thời gian chảy ngược.” Nhạc Thành hơi hơi vừa quát, trước người một cỗ thần dị hào quang chỉ một thoáng bạo bắn mà ra, cũng là vào lúc này thời điểm, quỷ dị một màn xuất hiện, chỉ thấy Lang Lễ kia lẳng không nhất trảo nháy mắt liền không thể tưởng tượng nổi bắt đầu bay vòng, sở hữu hết thấy bắt đầu thu hồi, mà lúc này, Nhạc Thành cũng thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, Âm Dương Kiếm nắm ở trong tay, nhất chiêu Tru Tiên hóa thành hàng vạn hàng nghìn kiếm quang, ngưng tụ thành nhất nhiều bóng kiếm hoa sen thối quét hướng về phía Lang Lễ mà đi.

“Thời gian chi đạo, người này thật sự lĩnh ngộ Thời gian chi đạo.” Long Cát công chúa kinh ngạc không thôi.

Lang Lễ lúc này cũng là sắc mặt đại biến, lúc này quang chảy ngược trực tiếp hạn chế công kích của hắn, mắt thấy thi triển ra Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, nhất thời thân hình bạo lui, đồng thời chi trước đang bên người bất đồng quấy, mạn Thiên Yêu khí cuộn cuộn, vô số dấu móng tay đan vào thành hé ra Thiên Vồng, nháy mắt đầy trời mà lên.

“Thở phì phò hưu...” Một mảnh lực lượng đầy trời đan vào, bóng kiếm dấu móng tay đạo đạo đan vào tung hoành, không được ở giữa không trung điên cuồng cuộn cuộn, chấn động quanh mình hư không đều đang không ngừng chớp lên, bàng bạc pháp lực không ngừng chung quanh khuấy động, một chỗ chỗ hư không đều ở hai người giao thủ dưới liên tiếp thoát phá mở ra.

“Lang Lễ, người vẫn là dùng toàn lực đi, cũng không nên lưu thủ.” Nhạc Thành thân hình xuất hiện ở sụp đổ trong hư không, mỉm cười, một chiêu này hai người dĩ nhiên là khó phân cao thấp bộ dáng, Nhạc Thành tự nhiên là biết Lang Lễ có điều giữ lại.

“Chủ nhân, ta đây thật sự không khách khí.” Lang Lễ trả lời, vừa mới nhất chiêu, Lang Lễ mặc dù là biết chủ nhân thực lực không phải bình thường Đại La Kim Tiên lúc đầu, nghĩ là không thể lưu thủ, chỉ ra tay sau vẫn là chỉ dùng tám phần lực, sợ vạn nhất thương tới chủ nhân.

Chính là vừa mới nhất chiêu, Lang Lễ chính mình rất rõ ràng, chủ nhân thời gian chảy ngược tựa hồ là còn hơn kia hỗn độn dị thú thi triển còn mạnh hơn, nếu chủ nhân dùng là không phải Âm Dương Kiếm mà là Hiên Viên kiếm trong lời nói, kia hậu quả đã có thể không giống với.

“Chủ nhân lại đến.” Lang Lễ quanh thân yêu khí cao thấp quay cuồng, thần quang tứ xạ, chuỗi ngọc tràn đầy, chiếu rọi nửa không trung đều là một mảnh khôn cùng yêu khí, cùng lúc đó, Lang Lễ chỉ trước lại lẳng không mà lên, chu trống trơn gian dần dần bị nắm phá, nháy mắt liền thổi quét hướng về phía Nhạc Thành.

Nhạc Thành lại lộ ra quỷ dị cười, tâm niệm cùng nhau, thần nhiên một tiếng quát nhẹ: “Thời gian tĩnh chỉ.”

Lúc này, vô cùng quỷ dị một màn xuất hiện, Lang Lễ một đạo công kích nháy mắt liền yên lặng ở giữa không trung, cả không gian trong vòng, đại khái có ba mươi ngàn dặm trong vòng diện tích liên tiếp không gian cũng đình chỉ lưu động,, chung quanh hết thảy đều yên lặng.

Mà này Thời gian tĩnh chỉ cũng chỉ là trong nháy mắt thời gian mà thôi, nhưng là này trong nháy mắt thời gian đối với Đại La Kim Tiên loại này cường giả mà nói, đã muốn là cũng đủ làm quá nhiều chuyện.

Trong nháy mắt lúc sau, Lang Lễ lẳng không nhất trảo trảo nát Nhạc Thành nguyên bản dừng lại hư không, đầy trời đều cuồng bạo cuộn cuộn pháp lực, lưu quang bắn ra bốn phía, lượn vòng lưu chuyển không ngừng.

Nhưng là kia trong hư không đã sớm tiêu thất Nhạc Thành thân ảnh, liền ở trên hư không nứt toác đồng thời, Nhạc Thành trong tay Âm Dương Kiếm thượng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết đệ nhị chiêu Lục Tiên cuộn tất cả lên, kiếm khí quay cuồng thần quang tiếp thiên liên tiếp địa, đầy trời cổ đặng, tất cả đều hướng Lang Lễ trên người quỹ áp mà đến.

Lúc này Lang Lễ trên mặt lộ ra vô cùng thần sắc kinh ngạc, này hết thảy cũng quá không thể tưởng tượng nổi, công kích đã muốn là tới trước người, nháy mắt cũng chỉ có cấp tốc bạo lui.

Chính là kia hàng vạn hàng nghìn kiếm quang như hình với bóng, vô luận Lang Lễ trốn ở đâu, đều là đi theo ở tại Lang Lễ phía sau, Lang Lễ tùy độ khoái, kiếm kia mũi nhọn càng thêm khoái, kiếm quang phô thiên cái địa triển khai, cuộn cuộn thượng kiếm quang đan chéo tụ tập vạn vạo, trực tiếp là bao trùm khắp không gian.

“Thời gian tĩnh chỉ, người này dĩ nhiên là đem Thời gian chi đạo lĩnh ngộ ra thời gian thần thông, này đã muốn là thời gian thần thông.” Long Cát công chúa nhìn thấy tiền trống không hết thảy, không lại là hít vào một hơi, vừa mới hần cũng bị Thời gian tĩnh chỉ sở bao vây, trong tích tắc đầy gian, cả không gian đình chỉ, cái loại này khủng bố cùng tim đập nhanh, mời nàng hiện tại nhớ tới đến vẫn là lòng còn sợ hãi, Thời gian tĩnh chỉ, liên tiếp tim đập đều đình chỉ, sở hữu có lối suy nghĩ cũng đình chỉ, đây là thời gian thần thông khủng bố chỗ.

Lang Lễ hoàn toàn kinh ngạc, chủ nhân này Lục Tiên uy lực vượt qua hần tưởng tượng, lúc này chút không dám khinh thường, quanh thân một cỗ khổng lồ yêu khí tràn ngập, không sai đồng thời thời điểm, nhất Lang Lễ vì trung tâm, đầy trời không gian bắt đầu biến hóa, cả không gian bên trong, đều ở Lang Lễ trong khổng chế.

“Cho ta phá.” Lang Lễ hét lớn một tiếng lúc sau, đầy trời không gian bên trong, kia khổng lồ kiếm quang nháy mắt bị nhất cổ vô hình lực sở ngăn cản, lực lượng này tuyệt đối cường đại, lập tức không gian vạn vạo, bóng kiếm rất cục thì tiêu tán mở ra.

“Hỗn nguyên thể giới sao.” Nhạc Thành thân hình không sai đồng thời thân kiếm rút lui, này không gian đã muốn là bị Lang Lễ Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hồn nguyên thể giới bao vây, thể giới này giống như là chính mình đại la thể giới giống nhau, còn hơn chính mình đại la thể giới vô cùng cường hãn, thể giới này bên trong, hết thảy Lang Lễ vi tôn.

“Lang Lễ, người cẩn thận rồi, xem ta phá của người hỗn nguyên thể giới, ha ha.” Nhạc Thành lớn tiếng cười, trong tay thủ ấn cấp tốc biến hóa.

“Không gian giam cầm.” Một mảnh thần quang tràn ngập trong lúc đó, này hỗn nguyên thể giới bên trong, Nhạc Thành trống rỗng đè ép ra một mảnh thượng tam vạn thước không gian đến, này tam vạn thước không gian bên trong đã muốn là bị Nhạc Thành sở giam cầm.

Nhạc Thành rất rõ ràng, này này hỗn nguyên thể giới trung, Lang Lễ vi tôn, chính mình nếu muốn phá vỡ trừ phi là có thêm giống nhau hoặc là càng cường đại hơn thể giới lực mới được, nếu không lại không thể có thể, cho nên cũng chỉ có tướng này biện pháp của hắn.

1182. Chương 993: Đột Phá Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma

“Phá Thiên Nhất kích” Nhạc Thành lại hét lớn một tiếng, lúc này quanh thân lộ ra một mảnh chói mắt kim mang, đồng thời Nhạc Thành khí tức trên thân bạo tăng tới rồi một cái kẻ khác sợ hãi than tình trạng, kim quang rạng rỡ bên trong, chỉ thấy Nhạc Thành trống rỗng một đạo tam vạn thước lớn nhỏ quyền ấn trống rỗng huy đánh ở liễu không gian giam cầm tam vạn thước không gian trong vòng

Này hết thấy, theo Nhạc Thành thiện chiến gần nhất mười năm này bên trong mới lĩnh ngộ không gian thần thông không gian giam cầm cùng lực lượng thần thông trung phá Thiên Nhất đánh, hết thấy cũng là nháy mắt mà thôi, Nhạc Thành cũng biết không gian của mình thần thông ở Lang Lễ Hỗn Nguyên thể giới trung cũng đó là có thể đủ kiên trì trong nháy mắt mà thôi

Có này gần nhất lĩnh ngộ không gian giam cầm cùng phá Thiên Nhất đánh, Nhạc Thành có tám phần tin tưởng có thể xé mở Lang Lễ Hỗn Nguyên thể giới một cái cái khe mà ra, không gian giam cầm dưới, cả sở giam cầm không gian có thể ngăn ngừa bị chính mình sở giam cầm, thuộc về mình sở hạt

Mà lực lượng thần thông lĩnh ngộ mà ra phá Thiên Nhất đánh, chính là thuần lực lượng thần thông bên trong lĩnh ngộ mà ra một đạo công kích, không giống như là dựa vào lực lượng thần thông thúc giục ra Kim Long phá, Thương Long chưởng, Kim Long trảo, này phá Thiên Nhất đánh uy lực yếu cự lớn rất nhiều

Tam vạn thước không gian bên trong, quyền ấn áp không, không gian kịch liệt mấp máy đứng lên, rồi sau đó hung hăng hướng vào phía trong vừa thu lại lui

“Rầm rầm oanh” ở không gian giam cầm dưới, quyền ấn oanh kích mà ra, không trung cũng là sụp đổ xuống, tam vạn thước không gian trong vòng tối đen không gian cái khe, lấy một loại khủng bố độ ở trên không lan tràn mà khai, như thể đích thực lực lượng, làm cho Long Cát công chúa bọn người ở tại xa không hoảng sợ thất sắc

Như thế Lang Lễ, Lang Lễ cũng là cực kỳ hoảng sợ, chủ nhân thực lực dĩ nhiên là vô thanh vô tức đến này từng bước, khủng bố như vậy

“Ca ca...” Không gian cái khe trung, chính là trong nháy mắt thời gian, Nhạc Thành lại thi triển không gian xuyên qua đó là xuất hiện ở Lang Lễ Hỗn Nguyên thể giới ở ngoài, ở này ngăn ngừa trong khi giao chiến, Nhạc Thành liền liên tiếp thi triển ba loại thần thông lực

“Đặng đặng đặng đặng” Lang Lễ thân hình bạo thượng vạn thước, Hỗn Nguyên thể giới bị Nhạc Thành xé mở, Lang Lễ cũng là đã bị không ít đập vào, hoàn hảo là Nhạc Thành cũng không có phá hủy Lang Lễ Hỗn Nguyên thể giới

Nói như vậy, thể giới lực thật lớn vô cùng, chính là bất luận kẻ nào đều là không dám tùy tiện dùng thể giới của mình lực đến đối phó đối thủ, này nếu có một chút sai lầm trong lời nói, đối phương phá hủy thể giới của mình, kia không thể nghi ngờ chính là tương đương nguyên thần tự bạo mà chết, cho nên, không có tới cuối cùng sinh tử thời khắc, tới Đại La Kim Tiên này từng bước, cũng sẽ không có nhân thi triển ra trong cơ thể thể giới, tình nguyện là nguyên thần trốn đi, trong cơ thể thể giới, không thể đã bị gì tổn thương

“Chủ nhân, người đem Thời gian chi đạo lĩnh ngộ thành thời gian thần thông?” Thân hình rút lui lúc sau, Lang Lễ trước tiên là kinh ngạc rất đúng Nhạc Thành hỏi, vừa mới Thời gian tĩnh chỉ, đã muốn là tới thần thông tình trạng, chủ nhân dùng hỗn độn dị thú nội đan chính là Thời gian chi đạo mà thôi, cũng không có lĩnh ngộ đến thần thông tình trạng a, cho nên Lang Lễ mới cảm giác được kinh ngạc, này thần thông lực cùng đạo lực chính là hoàn toàn lưỡng chủng khái niệm

“Ân, đã muốn là thần thông” Nhạc Thành thân nhiên cười, sắc mặt cũng là có đó tái nhợt đứng lên, vừa mới liên tục thi triển ba loại thần thông mới từ Lang Lễ Hỗn Nguyên thể giới trung thoát vây mà ra, thi triển ba loại thần thông lực tiêu hao cũng không ít

“Thái Ất chân nhân, khá lắm hỏa chi thần thông, vừa vặn ta đây nơi này có này một đạo thủy chi thần thông, chúng ta luận bàn một chút như thế nào.” Nhưng vào lúc này, kia hắc y hán tử thân hình nháy mắt nhảy lên trời cao, pháp quyết đánh ra, cuộn cuộn ma khí tàn sát bừa bãi ngập trời, một cỗ khôn cùng lũ bạo dũng mà ra.

Này lũ không gian khuếch tán mà ra, không gian phía trên lúc này khắc nổi lên từng trận không gian sóng gợn gợn sóng, dĩ nhiên là không có một giọt rơi xuống ở giữa không trung dưới, này lũ lập tức liền ngưng tụ thành một mảnh hải dương, hải dương bao trùm mà lên, nhất thời bao trùm Thái Ất chân nhân một mảnh biển lửa.

Nhất thời, này một mảnh không bờ bến hải dương cùng biển lửa trùng điệp, khủng bố khí lãng thổi quét mà tán, tựa hồ là yếu chấn vỡ hồng hoang bình thường, chu không đã sớm là gây chỗ một tầng tầng không gian cái khe đến.

“Hỗn Thế Ma Vương, ngươi thật là vô sỉ.” Thái Ất chân nhân quát lên một tiếng lớn, không nghĩ tới này Hỗn Thế Ma Vương dĩ nhiên là bỏ ra thủ đánh lén, trên mặt nhất thời thần sắc biến đổi, lúc này hăm sâu trong đó, ứng phó Cực Đạo lão yêu cùng Hỗn Thế Ma Vương hai người, đã muốn là rơi vào rồi hạ phong.

“Hừ...” Hỗn Thế Ma Vương cũng không nói nói, trong tay thủ ấn nháy mắt biến đổi, cả người ma khí tăng vọt, không gian hải dương bên trong, ngập trời cuộn cuộn sóng nước tựa hồ là đã muốn chậm rãi đến một cái cường hãn nhất tình trạng, từng đạo trong nước gợn sóng ở hải dương trung hình thành vô số ngưng tụ lốc xoáy, này lốc xoáy ở hải dương trung cấp tốc xoay tròn dựng lên.

Mà lúc này Thái Ất chân nhân hỏa chi thần thông cũng không ngoại lệ, biển lửa trung đã hình thành vô số khủng bố lốc xoáy, biển lửa trung ngọn lửa bị cắn nuốt ở lốc xoáy bên trong, cuối cùng, chung quanh phong vân biến sắc.

Xung khắc như nước với lửa, cả không trung đều là nháy mắt ở vào một mảnh áp lực dưới, mà kia vô số hỏa thủy lốc xoáy cũng không được khổng chế kinh thiên động địa ở trên hư không phía trên nổ vang mở ra.

“Vang ầm ầm...” Không gian bên trong lộ ra một mảnh thật lớn hư không, không sai đồng thời hư không lâm vào tối đen bên trong, khủng bố tiếng động kinh thiên động địa vang vọng Hoàn Vũ.

“Thái Ất chân nhân, chịu chết đi.” Nhưng vào lúc này thời điểm, tối đen không gian bên trong, cũng Cực Đạo lão yêu một tiếng thật lớn đích thực tiếng gầm gừ truyền ra.

Không gian khôi phục ánh sáng trong tích tắc đầy gian, chỉ thấy Cực Đạo lão yêu khổng lồ bản thể phía trên, hai hùng chưởng bên trong vừa đến ngập trời lực khuếch tán, khắp hư không trực tiếp thoát phá mở ra.

“Thoát phá không gian.” Cực Đạo lão yêu trong tay này một đạo ngập trời lực chém ra, một cỗ cỗ bàng bạc đến làm cho người ta quả thực không thể tưởng tượng khôn cùng pháp lực hướng về bốn phía điên cuồng bắt đầu khởi động, quanh mình không gian bị một cỗ vô cùng lớn lực lượng sinh sôi áp bạo.

“Vang ầm ầm...” Hư không không ngừng chấn động, ầm ầm trong lúc đó phá thành mảnh nhỏ, lại cấp một cỗ khôn cùng lực lượng duy trì, tiếp theo lại phá thành mảnh nhỏ.

Mà đây là Cực Đạo lão yêu thân là đem chiến hùng thiên phú công kích, còn hơn Lang Lễ thiên phú công kích chút đúng.

Lúc này Thái Ất chân nhân sắc mặt nan xem tới cực điểm, vừa mới bị Hỗn Thế Ma Vương cùng Cực Đạo lão yêu liên thủ phá vỡ hỏa chi thần thông lực, lúc này đã muốn là tiêu hao không ít, bất ngờ không phòng ngự dưới tình huống, này Cực Đạo lão yêu cũng thiên phú công kích thi triển mà đến, đã muốn là tránh cũng không thể tránh, cũng vô pháp đối kháng.

Thần sắc trầm xuống, Thái Ất chân nhân lúc này cũng chỉ có tung trong tay nhất đạo kim quang rạng rỡ thần quang, trong hư không mấy ngày liền tiếp đất màu vàng thần quang chạy chồm rít gào, ở Hồng Hoang chiến trường phía trên tung hoành nổi lên, cùng kia không hiểu thiên đạo ý thức lẫn nhau rối rắm, này một đạo thần quang dĩ nhiên là có thiên đạo lực.

Khủng bố cường hân thần quang bắn nhanh ra một đạo làm cho người ta sợ hãi bàng bạc lực lượng, này khủng bố lực lượng tưng quán thiên địa, liên miên số nghìn vạn dặm, hóa thành một đạo bàng bạc khí lãng, về phía trước đẩy mạnh. , nháy mắt sẽ đem Cực Đạo lão yêu bao phủ ở tại bên trong.

“Thánh nhân lực, đây là thánh nhân lực.” Mọi người tim đập nhanh, này khủng bố lực lượng liên tiếp thiên địa, này chỉ có thánh nhân mới có thể làm được, khủng bố như thế lực lượng, quá mức cho khủng bố.

“Thình thịch oành!” Một chút rất nhỏ đến làm cho người ta khó có thể nghe thấy tiếng vang bùng nổ, hai cổ lực lượng giao tiếp địa phương, một chút hư không tựa hồ là bị một loại cổ thật lớn lực lượng chậm rãi xé rách vỡ ra, lộ ra một đạo vì không thể tra hư không cái khe, cái khe càng lúc càng lớn, thẳng đến hư không hoàn toàn thoát phá, khủng bố hơi thở mọi nơi bốc lên, mạnh mẽ mãnh liệt.

“Xuy...” Ở này nứt toác lực lượng bên trong, chỉ thấy Cực Đạo lão yêu công kích mà ra ngày đó phú công kích thoát phá không nháy mắt đã bị đánh nát, đồng thời một cổ khổng lồ ngập trời lực lượng trực tiếp tác dụng ở tại Cực Đạo lão yêu trên người, lúc này Cực Đạo lão yêu trong mắt xuất hiện một cổ vô cùng hoảng sợ, hai mắt cũng là không cam lòng nhìn chăm chú vào Hỗn Thế Ma Vương, bởi vì hắn bị Hỗn Thế Ma Vương cấp bản.

“Phụt.....” Cực Đạo lão yêu trong miệng một đạo máu tươi phun ra đồng thời, thân thể cao lớn trực tiếp bị đẩy lui hơn mười vạn thước xa, trong cơ thể thế giới trực tiếp bị chấn nát, người bị một đạo thánh nhân lực, cho dù là tiên quân cường giả cũng khó lấy cứng rắn kháng, hắn hiện tại sao có thể đủ đối kháng. Đường trường đã bị rơi xuống.

“Khắc khắc, hảo một đạo thánh nhân lực, Thái Ất chân nhân, hiện tại ngươi không có thánh nhân lực chứ, vậy chịu chết đi.” Nhưng vào lúc này, Hỗn Thế Ma Vương một đạo Âm Lệ cười lạnh phóng lên cao, trong tay thủ ấn cấp tốc biến hóa, nhưng vào lúc này thời điểm, trong tay một đạo cường hân quang mang bạo dũng mà ra đồng thời, một đạo cực lớn đến hơn mười ngàn dặm con dấu oanh kích xuống.

Vô cùng vô tận không gian dòng khí, bộc phát ra một trận kinh thiên động địa thật lớn tiếng vang, khủng bố dòng khí nhất ba tiếp theo nhất ba, gần như điên cuồng dâng về phía trước, con dấu dưới một cổ không hiểu khổng lồ lực lượng mạnh xuất hiện, không gian bên trong năm mươi ngàn dặm trong vòng đã muốn là xuất hiện liễu không gian cái khe, không gian bên trong bàng như hé ra mạng nhện bình thường, càng không ngừng hướng về bốn phía bay nhanh lan tràn mở ra, tiếng vang cũng là càng lúc càng lớn, rốt cục, này một mảnh hư không thật giống như là một khối bị đại Thạch Đầu tạp trung thủy tinh, ầm ầm thoát phá mở ra.

Thái Ất chân nhân sắc mặt cao ngất biến đổi, trong tay một món đồ hộ thân tiên khí bao phủ ở chu không cũng bị đập vụn phá thành mảnh nhỏ biến mất ở giữa không trung, lập tức cả người bị này một đạo con dấu oanh kích xuống.

“Xuy...” Cũng đúng lúc này, sắc mặt thay đổi đột ngột Thái Ất chân nhân cũng nguyên thần chạy ra hóa thành một đạo khói nhẹ tia chớp mà quay về. Quan quan vào lúc này cũng bị Hỗn Thế Ma Vương kia một đạo con dấu áp thành tro tàn.

“Nguyên thần mà chạy, khắc khắc, Nguyên Thủy Thiên Tôn đệ tử không gì hơn cái này, Thái Ất chân nhân, ngươi trốn không thoát.” Hỗn Thế Ma Vương lúc này một đạo Âm Lệ cười lạnh bên trong, trong tay pháp quyết lại biến hóa, kia một đạo con dấu vừa thu lại, lập tức tràn ngập ra một mảnh khủng bố quang mang nháy mắt liền bao phủ hướng về phía Thái Ất chân nhân.

“Dĩ nhiên là Không Động ấn, mạng ta xong rồi.” Thái Ất chân nhân sắc mặt tái nhợt một mảnh, nguyên thần cũng vô pháp chạy ra, không nghĩ tới này Hỗn Thế Ma Vương trên người còn có Thập đại thượng cổ thần khí một trong Không Động ấn.

“Hỗn Thế Ma Vương, ngươi muốn chết.” Nhưng vào lúc này thời điểm, trên không trung lưỡng đạo lưu quang nháy mắt thối quết xuống, đúng là đúng lúc đuổi tới Xích Tinh Tử cùng Hoàng Long đạo nhân hai người. Hai người đều là đã bị Thái Ất chân nhân bị người vây công tin tức sau, lúc này mới cấp tốc tới rồi.

Xích Tinh Tử ở xa xa nhìn thấy sư đệ Thái Ất chân nhân chính là một đạo nguyên thần thân thể chạy ra thời điểm, đã muốn là lửa giận trong lòng vạn trượng, lại gặp được kia Hỗn Thế Ma Vương lúc này thi triển

dĩ nhiên là thượng lớn hơn cổ thần khí một trong Không Động ấn, sắc mặt cũng không cảm là một bên.

Không sai thì Xích Tinh Tử không có gì u buồn, trong tay nhất đạo kim quang rạng rỡ thần quang đánh ra lúc sau, thần quang bạo lực mà ra, chung quanh không gian bên trong hóa thành một mảnh hư không.

Trong hư không mấy ngày liền tiếp đất màu vàng thần quang chạy chồm bào tung hoành nổi lên, này một đạo thần quang thể nhưng cũng là có thiên đạo lực. Khủng bố cường hãn thần quang bắn nhanh ra một đạo làm cho người ta sợ hãi bằng bạc lực lượng, này khủng bố lực lượng tủng quán thiên địa, liên miên số nghìn vạn dặm, hóa thành một đạo bằng bạc khí lăng, nháy mắt liền ngăn cản tại Hỗn Thế Ma Vương thi triển Không Động ấn phía trước.

“Chết tiệt, thánh nhân lực, ta cũng có.” Hỗn Thế Ma Vương thật không ngờ lúc này hội đột nhiên trong lúc đó sát ra Xích Tinh Tử, còn có thánh nhân lực, nháy mắt thu hồi Không Động ấn, lập tức trong tay đồng dạng một đạo thần quang tung.

Này thần quang quấy thiên địa một mảnh chấn động, bốn phía không gian âm âm nổ tung, nháy mắt liền cùng Xích Tinh Tử kia một đạo thánh nhân lực đan vào ở tại cùng nhau, chu không phía trên, một mảnh khí tức quỷ dị nhanh chóng khuếch tán, mọi người bao phủ ở tại khôn cùng tìm đập nhanh bên trong.

”Oanh... Bằng bạc vô cùng tận cường lực dâng mênh mông cuộn cuộn, bốc lên quạt, một mảnh hư không phút chốc trong lúc đó phá thành mảnh nhỏ, hiển lộ ra một cái tối đen sâu thẳm không đáy không gian hắc động, một cổ cổ cuồng bạo vô cùng không gian gió lốc bạo động thổi quét mở ra.

Phạm vi một trăm vạn lý không gian trong vòng, nhất thời tại đây tối đen không đáy hắc động bên trong cắn nuốt bên trong, tiên ma song phương trên trăm vạn người nháy mắt liền cấp tốc bạo lui.

Chính là chỉ có một chút thực lực gần phía trước cường giả hiêm hiêm trốn ra này khủng bố hắc động, còn lại ước chừng là có thêm chín mươi vạn nhân bị thổi quét ở tại trong hắc động hóa thành tro tàn.

Đây chính là lưỡng đạo thánh nhân lực a, thiên địa trong lúc đó cực mạnh thánh nhân lực, tuy rằng này so ra kém thánh nhân tự mình ra tay, nhưng là lực lượng đã muốn là đủ để hủy thiên diệt địa.

“Vang âm âm...” Không gian phía trên, vang âm âm Kinh Thiên tiếng vang vang vọng Hoàn Vũ không dứt, thiên địa biến sắc, hư không sụp đổ.

Ước chừng là ba thở gấp thời gian lúc sau, không gian mới khôi phục ánh sáng, này là đã muốn là chín mươi vạn tiên ma người bị vắn đã rơi vào hắc động bên trong, mà Xích Tinh Tử cùng Hỗn Thế Ma Vương hai người đồng thời bạo lui thượng mười vạn thước, hai người đều là nhất miệng máu tươi phun ra.

“Hảo một cái Xích Tinh Tử, tái kiến.” Hỗn Thế Ma Vương ánh mắt lộ ra một tia Âm Lệ cười lạnh, lập tức thân ảnh biến mất ngay tại chỗ.

“Đa tạ sư huynh cứu giúp.” Thái Ất chân nhân nguyên thần thân thể tới Xích Tinh Tử cùng Hoàng Long đạo nhân bên người, bất đắc dĩ lộ ra một tia cười khổ, quan quan bị hủy, về sau muốn chinh được đại đạo trong lời nói, đó là nan càng thêm khó khăn.

“Chúng ta đi trước.” Xích Tinh Tử nói, chà lau điếu vết máu ở khóe miệng, sắc mặt cũng là một mảnh trắng bệch.

“Lưỡng bại câu thương, hảo, tiên ma đại chiến, định thần kiếp tới, tu hành tưởng chỉ lo thân mình, các người nằm mơ đi.” Xa xôi xa xa không gian lộ ra Phổ Hiền thân ảnh, này hết thấy đều là của hắc an bài, chính là này cũng không không ai biết mà thôi.

Hạo Thiên Thập trong vòng, Nhạc Thành thật sâu theo trong cơ thể thở ra khẩu trọc khí, trong cơ thể đại la thể giới pháp lực cuộn cuộn không dứt, đại la thể giới lúc này đã muốn là khai phá tới một cái thật lớn diện tích.

“Hô...” Lang Lễ, Long Cát công chúa, Diễm Ma, Xích Ngạc Tuyết, Hoàng Ma tán nhân đám người cảm giác được Nhạc Thành hơi thở cũng đình chỉ tu luyện,, mười năm này trung, tất cả mọi người ở Hạo Thiên Thập trong vòng bế quan, đều xem như thu hoạch không ít, Thú Ma cùng Diễm Ma cũng là lại có yếu đột phá dấu hiệu.

“Người sẽ không vừa muốn đột phá đi?” Hiểu rõ công chúa cảm giác được Nhạc Thành khí tức trên thân, không khỏi là hoảng sợ rất đúng Nhạc Thành hỏi, lúc này Nhạc Thành khí tức trên thân còn hơn mười năm tiền thời điểm, vừa muốn mạnh hơn không ít.

“Hắn là không sai biệt lắm.” Nhạc Thành mỉm cười, ở luyện hóa kia hỗn độn dị thú nội đan lúc sau, tu vi của chính mình nhưng chỉ có tới Đại La Kim Tiên lúc đầu đỉnh phong, mười năm này thời gian đã ở này có điều tăng cường, sợ là thật sự cách Đại La Kim Tiên trung kỳ cũng không xa.

Long Cát công chúa trừng mắt Nhạc Thành, trong lòng hít vào một hơi, loại này tốc độ tu luyện, đã muốn là vượt qua của nàng tưởng tượng.

“Lang Lễ, chúng ta đi ra ngoài đi một chút đi.” Nhạc Thành đối Lang Lễ nói.

“Là, chủ nhân.” Lang Lễ đáp.

“Môn chủ, chúng ta là nên đi ra ngoài, ta chính là giống thử xem ta thực lực bây giờ.” Hoàng Ma tán nhân nhất thời đến đây hứng thú, mười năm tiền đột phá tới Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma lúc sau, hắn chính là vẫn còn không có ra tay thử qua thực lực của chính mình đâu, kia thần khí Phật tổ dài sen, chính mình cũng còn không có thi triển quá, không khỏi là trong lòng chờ mong rốt cuộc thực lực của chính mình tới cái tình trạng gì.

“Ta cũng muốn đi ra ngoài, gần nhất tốc độ tu luyện chậm.” Thanh Đồng tà tà cười, không có cắn nuốt này Đại La Kim Tiên, tu vi của hắn cũng không có lúc trước đột phá nhanh.

Mấy đạo kinh hồng phóng lên cao, lập tức liền biến mất ngay tại chỗ, đúng là Nhạc Thành đám người, mà Nhạc Thành lần này xuất quan, lại là bởi vì ở lĩnh ngộ bên trong gặp một ít cổ bình, trong khoảng thời gian ngắn không thể lĩnh ngộ, đó là nghĩ ra được Hồng Hoang chiến trường thượng du đang một phen, giống như là ở đi vào hồng hoang từ vực phía trước, này ngày du đang, ngẫu nhiên ra tay, đối với lĩnh ngộ có điểm rất tốt chỗ.

Mà hiện tại lấy chính mình mọi người thực lực, Nhạc Thành cũng không lo lắng hội có nhiều hơn nguy hiểm, Lang Lễ cùng Hoàng Ma tán nhân cũng đủ để là ứng phó hết thảy, trừ phi là có siêu cấp cường giả tiến đến châm đối với chính mình.

Một chỗ diện tích khổng lồ cung điện trong vòng, Tam Tiêu tiên tử khoanh chân mà ngồi, quanh thân hơi thở thần quang tràn ngập, cả đại điện cũng là bị bao vây ở tại một mảnh thần quang bên trong.

Hồi lâu, ba người thu hồi thần quang, lộ ra tuyệt sắc dung nhan, lúc này Tam Tiêu đã sớm là khôi phục pháp lực, theo hỗn độn tử vực lúc sau, ba người liền một mực bế quan tu luyện bên trong.

“Vào đi.” Vân Tiêu tiên tử lúc này hơi hơi rất đúng đại điện ở ngoài nhẹ nhàng nói.

“Ra mắt ba vị sư tỷ.” Đại điện ở ngoài, chỉ thấy hai đạo thân ảnh đi đến, người thứ nhất là một cái cùng âm nhu nam tử, toàn thân tràn ngập một cỗ nóng cháy hơi thở, đúng là kia Viêm Thiên phủ phủ chủ, hai mươi tám tinh tú một trong Dục Hỏa Xà.

Một người này đây vì dáng người lả lướt nữ tử, đều tự không cao, nhưng là dáng người quả thật làm tức giận cực kỳ, kiều đồn phong nhũ, eo nhỏ nhắn chân dài, bộ dáng cũng là khuynh quốc khuynh thành chi mao, mà đây cũng là Tiên Ma giới trung nam Viêm Thiên bên trong, Long Hoa Phủ phủ chủ, đồng dạng là hai mươi tám tinh tú một trong Ngụy Nguyệt Yến.

Hai mươi tám tinh tú đều là Tiệt Giáo người, nhưng là cùng Tam Tiêu tiên tử có điều bất đồng, này hai mươi tám tinh tú chính là ngoại môn đệ tử, tuy rằng đều là Tiệt Giáo đệ tử, nhưng là địa vị còn hơn Thông Thiên giáo chủ thân truyền đệ tử chính là chỗ trọng yếu vị thấp hơn.

Chuyện kể rằng này Dục Hỏa Xà cùng Ngụy Nguyệt Yến cũng là rơi vào đường cùng tiến nhập Hồng Hoang chiến trường bên trong, cũng không tưởng ở ba ngày phía trước cùng Ma Đạo liên minh bên trong một hồi đại chiến bên trong, cũng bị Ma Đạo liên minh đánh chết sát vũ mà về, hai người cũng đều là bị Bạch Vân lão ma, Hắc Sơn lão ma liên thủ dưới đánh thành trọng thương, biết Tam Tiêu tiên tử ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng, lúc này mới đến Tam Tiêu tiên tử trước người đến muốn mời Tam Tiêu tiên tử đến vì chính mình báo thù.

Nghe xong hai người tự thuật, Vân Tiêu tiên tử cùng Bích Tiêu tiên tử hai người đều là mặt lộ vẻ khó xử, hai người đều là không nghĩ đức kết đi vào này tiên ma đại chiến bên trong.

“Hỗn đản, này Bạch Vân lão ma cùng Hắc Sơn lão ma lá gan cũng quá đi.” Quỳnh Tiêu tiên tử nhất thời biến sắc, này Dục Hỏa Xà cùng Ngụy Nguyệt Yến nói như thế nào cũng là Tiệt Giáo người trung gian, môn trung đệ tử bị khi dễ, Quỳnh Tiêu tiên tử tự nhiên là xem bất quá mắt, muốn đi tìm kia Bạch Vân lão ma cùng Hắc Sơn lão ma đi tính sổ tư thế.

“Ba vị sư tỷ, kia Bạch Vân lão ma cùng Hắc Sơn lão ma còn nói, ta Tiệt Giáo người trung gian không gì hơn cái này, tự liên giáo chủ lão nhân gia ông ta, bọn hắc Ma đạo lý liên minh cũng không để vào mắt, nói lúc trước giáo chủ bị Nguyên Thủy Thiên Tôn đánh sợ, đã muốn không dám ra đây.” Dục Hỏa Xà vẻ mặt bị khi nhục bộ dáng nói.

“Dục Hỏa Xà, kia hai cái lão ma thật sự nói như vậy có thể nào?” Bích Tiêu tiên tử có chút hoài nghi nói, sư phụ tên nếu như bị nhân vũ nhục, đây chính là trăm triệu không thể.

“Bích Tiêu sư tỷ, ta cũng không dám nói giả, kia Hắc Sơn lão ma cùng Bạch Vân lão ma thật sự là như thế nói đến, chỉ tiếc ta tu vi bất quá, không thể vì giáo chủ giáo huấn kia hai cái lão ma.” Dục Hỏa Xà nói.

“Thật sự là rất suồng sã, ta không nên hảo hảo giáo huấn này hai cái lão ma không thể.” Quỳnh Tiêu tiên tử giận dữ, nhục mạ sư phụ, hắc tuyệt không cho phép loại chuyện này phát sinh.

“Này hai cái lão ma chứng thật là có chút suồng sã, sư tỷ, chúng ta không tham gia này tiên ma đại chiến, chỉ chúng ta được Thiên Đình sở hạt, sớm muộn gì có một ngày trốn không thoát, hiện tại này hai lão ma suồng sã như thế, người xem chúng ta có phải hay không nên ra tay kinh sợ một phen.” Bích Tiêu tiên tử do dự một chút sau, đối Vân Tiêu tiên tử hỏi.

“Này hai lão ma quả thật nên giáo huấn.” Vân Tiêu tiên tử tuyệt mỹ trên mặt cũng là xuất hiện một tia tức giận.

Một lát sau, đại diện trong vòng, năm đạo thanh ảnh cấp tốc mà ra, Tam Tiêu tiên tử thế nào cũng là không thể chịu đựng được sư phụ bị người vũ nhục, đây mới là quyết định yếu ra tay giáo huấn kia Bạch Vân lão ma cùng Hắc Sơn lão ma.

Mà ở Tam Tiêu tiên tử sau khi rời đi không có bao lâu, xa xa phía chân trời phía trên, lại lộ ra Phổ Hiền thân ảnh: “Tiệt Giáo, các ngươi tưởng thoát thân, chỉ sợ cũng khó khăn.”

Tam Tiêu tiên tử cùng Dục Hỏa Xà, Ngụy Nguyệt Yến đi tới một chỗ núi non lúc sau, chỉ thấy tiền không rậm rạp đều là Ma Đạo liên minh kiến trúc, nhân số ước chừng là có thêm trên trăm vạn đồng đức.

Tam Tiêu tiên tử sắc mặt trầm xuống cũng nhanh chóng thân ảnh đi ra kia Ma Đạo liên minh trong vòng, này Bạch Vân lão ma cùng Hắc Sơn lão ma chính ở trong đó, Tam Tiêu tiên tử lần này tiến đến, chính là tướng cấp này hai lão ma một cái giáo huấn.

“Ta nghĩ đến tới là ai, nguyên lai là Tam Tiêu tiên tử.” Nháy mắt, trên trăm đạo thân ảnh đáp không mà đến, phía trước hai người, đứng là kia Bạch Vân lão ma cùng Hắc Sơn lão ma, hai người đều là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma tu vi thực lực.

Mà ở hai người này phía sau, cũng trên trăm cái Vô Thượng thiên ma cường giả, chu không ma khí ngập trời đằng đằng sát khí, chấn động chu trống trơn gian sóng gợn sinh sôi đè ép mở ra. Lập tức một mảnh liên miên kiến trúc bên trong, trên trăm vạn Ma Đạo liên minh mọi người toàn bộ tới trên không trung.

“Bạch Vân lão ma, Hắc Sơn lão ma, hai người các ngươi nhân thật đứng là chán sống có thể nào, liên tiếp sư phụ ta cũng dám nhục mạ, hôm nay ta liên thân nhau tốt giáo huấn ngươi.” Quỳnh Tiêu tiên tử quát cả giận nói.

“Quỳnh Tiêu tiên tử, ngươi đây là cái gì ý tứ, chẳng lẽ đã cho ta nhóm sợ các ngươi có thể nào.” Hắc Sơn lão ma sắc mặt trầm xuống, nhưng là quay mắt về phía Tam Tiêu tiên tử, chứng thật là có không ít áp lực tồn tại, Tam Tiêu hiện tại ở Tiệt Giáo bên trong thực lực, cũng là cái sau vượt cái trước, ở Tiệt Giáo trung, cũng là thuộc loại gần phía trước cường giả chi liệt.

“Không có ý tứ gì mà thôi, chính là tướng giáo huấn hai người các người.” Quỳnh Tiêu tiên tử kiêu giận mà đạo, trong tay Kim Giao Tiên không khỏi phân trần liền vút cho giữa không trung, Kim Giao Tiên hóa thành hai cái chạy giao long, nháy mắt liền đánh về phía kia Bạch Vân lão ma cái Hắc Sơn lão ma mà đi.

“Quỳnh Tiêu, người khinh người quá đáng, ta phải e ngại người.” Kia Hắc Sơn lão Ma Thần sắc đại biến, trong tay một thanh ba thước ma kiếm, kiếm quang hiển hách, liên miên nhấp nháy, theo tà phía dưới lập tức hướng Quỳnh Tiêu tiên tử trên người trăm bổ tới, kiếm quang tàn sát bữa bãi, nháy mắt ngay tại không gian bên trong bổ ra một cái khe.

“Mọi người cùng nhau công kích.” Bạch Vân lão ma cũng biết Tam Tiêu tiên tử khó đối phó, nhất thời làm cho trên trăm cái Vô Thượng thiên ma cùng nhau hướng tới Tam Tiêu vây công, bằng không hai người bọn họ cũng không phải là Tam Tiêu đối thủ.

Nhất thời, trên trăm cái Vô Thượng thiên ma mặc dù là trong lòng bất an, nhưng là ý vào nhiều người, cũng là cùng nhau vây công hướng về phía Tam Tiêu tiên tử mà đi. Từng đợt diếc tai nổ bắt đầu vang vọng phía chân trời, quanh mình hư không rung chuyển, ầm ầm thoát phá mở ra, hỗn độn khí cuộn cuộn không ngừng, cổ dâng bốc lên.

“Muốn chết, hôm nay ta cũng khó tránh khỏi đại khai sát giới.” Vân Tiêu tiên tử trong lòng vẫn thiện lương, cũng không nhẫn đại khai sát giới, lúc này cũng trong lòng giận dữ đứng lên, Hỗn Nguyên Kim Đẩu tung lúc sau, một cỗ cỗ lực lượng cường đại va chạm hướng chu không, không gian mấy chục bị phá tan, không gian dòng khí quay cuồng chấn động, quanh mình hư không thoát phá, vạn tượng hào quang nhất thời bao phủ ở tại bốn phía.

“Bạch Vân lão ma, ta hôm nay cũng muốn hảo hảo giáo huấn cùng người.” Bích Tiêu tiên tử sắc mặt hơi hơi trầm xuống, trong tay lục mất châu tung sau, trực tiếp bạo lực hướng về phía Bạch Vân lão ma mà đi. Vạn tượng hào quang chói mắt ngược lại tràn ngập mở ra, cả không gian quang hoa đại tác phẩm, thẳng làm cho kia nhất chúng Đại La Kim Tiên đều không mở ra được hai mắt đến.

Bạch Vân lão ma biến sắc, lập tức trong tay kia ma phiên mở rộng mở ra, không gian nhất thời ma khí ngập trời đại tác phẩm, tràn đầy ra một cỗ tối đen như mực thao Thiên ma khí, liên miên menh mông cuộn cuộn, hóa thành một đạo bằng bạc khí lăng, bay nhanh về phía trước đẩy mạnh ngăn cản tại Bích Tiêu tiên tử lục mất châu phía trước.

“Vang ầm ầm...” Lúc này Quỳnh Tiêu tiên tử cũng trong tay Kim Giao Tiên thượng hai cái khổng lồ kim giao đánh về phía Hắc Sơn lão ma, giao long cao thấp bốc lên, mang theo vô cùng tức giận sát khí.

Hắc Sơn lão ma cũng một món đồ ma kiếm ngập trời, hung hăng đánh xuống, lưỡng đạo lực công kích chấn vỡ hư không, Hắc Sơn lão ma rõ ràng không địch lại đó là đã rơi vào hạ phong, thân hình trực tiếp là bị đẩy lui thượng vạn thước xa.

Dực Hỏa Xà lúc này hóa thành khổng lồ bản thể, hai cánh mở rộng, trong miệng một đoàn ngọn lửa phun ra, nhất thời mấy Vô Thượng thiên ma đã bị táng thân biến lửa bên trong.

Mà Ngụy Nguyệt Yến cũng hóa thành một con màu xanh thật lớn thanh yến, hai cánh giống như lưỡng đạo phong nhận lưu quang, tốc độ tới một cái không thể tưởng tượng nổi tình trạng, nháy mắt sẽ đem hai cái Vô Thượng thiên ma tu vi giả đánh chết.

Hắc Sơn lão ma nhất chiêu rơi vào hạ phong, lòng có không cam lòng, tay phải về phía trước đuổi ra, năm ngón tay đột nhiên mở ra, trong tay ma kiếm dường như bị một loại không hiểu lực lượng nâng, chậm rãi nhẹ nhàng hiện lên, trong tay pháp quyết đánh ra, biến chỉ lăng không bay múa, họa xuất từng đạo thần bí sóng gợn, dẫn dắt chung quanh vô cùng lượng được khổng lồ thiên địa linh khí, này Hắc Sơn lão ma đối với đạo linh ngộ đã muốn là tới một cái cực kỳ không sai tình trạng.

Cũng nhưng vào lúc này, ma kiếm một trận rung động không ngừng, ngăm đen ba thước thân kiếm phía trên bạo khởi một trận tối đen như mực quỷ dị hào quang, thẳng hướng một cỗ cỗ khổng lồ vô cùng bá đạo kiếm áp nhất ba tiếp theo nhất ba, điên cuồng hướng về bốn phía không ngừng khuếch tán, dao động chấn động! , nháy mắt sẽ thấy thứ đánh về phía Quỳnh Tiêu tiên tử mà đi.

“Hắc Sơn lão ma, cho ta đi tìm chết đi.” Quỳnh Tiêu tiên tử sắc mặt trầm xuống, cả người sát ý tràn ngập

khuyết tán, Kim Giao Tiên biến thành hai cái giao long lại phịch cuồn cuộn giảo toái khôn cùng hư không mà lên, mà ở đồng thời, Quỳnh Tiêu tiên tử uyển chuyển thân ảnh cũng biến mất ngay tại chỗ không thấy.

“Vang ầm ầm...” không gian nứt toác, lưỡng đạo khủng bố lực lượng lại va chạm ở tại cùng nhau, không gian phía trên, đã muốn bắt đầu kịch liệt chấn động đứng lên, hai cùng va chạm, thiên chấn động.

Không gian tán loạn, giao long cuồn cuộn, kiếm khí tán loạn, Hắc Sơn lão ma rốt cục thì không địch lại Quỳnh Tiêu tiên tử, khoe miệng phun ra nhất miệng máu, cơ hồ là trước tiên liền thả người bắt đầu mà chạy, đánh không lại bỏ chạy, lưu lại cũng chỉ có muốn chết, này Hắc Sơn lão ma có thể sống đến bây giờ, cũng là bởi vì vẫn thật cẩn thận.

“Còn muốn trốn, chậm.” Nhưng vào lúc này, Quỳnh Tiêu tiên tử thân ảnh xuất hiện thời điểm, trong tay đã muốn là cũng một đạo ngọn lửa nhốt đánh vào liễu không gian bên trong, nháy mắt không gian trong vòng chính là một mảnh nóng cháy ngọn lửa bốc lên, thiêu huỷ không gian sóng gợn tắc tắc nứt toác.

“Hỏa chi thần thông.” Hắc Sơn lão ma sắc mặt nhất thời chính là một đạo trắng bệch, tu hành môn hạ nhân vì cái gì khó có thể đối phó, cả Tiên Ma giới trung nhân cũng biết, thì phải là những người này trừ bỏ mỗi người đều cũng có thần khí trong người, mang theo ở ngoài, mặt khác chính là Nhị đại đệ tử bên trong, cơ hồ mỗi người đều cũng có một loại thần thông ở trên người.

Hắc Sơn lão ma nhãn thấy không địch lại, chính là sợ Quỳnh Tiêu tiên tử thi triển thần thông vậy khốn chính mình, không nghĩ tới này Quỳnh Tiêu tiên tử đã sớm là chuẩn bị tốt, giờ phút này bị lửa này chi thần thông bao trùm, đã muốn là trong mắt xuất hiện khủng hoảng.

Lúc này, khôn cùng ngọn lửa hình thành một mảnh biển lửa, đã muốn là đem Hắc Sơn lão ma vây ở trong đó, ngọn lửa thất luyện dưới, Hắc Sơn lão ma đã muốn là trốn không thể trốn, đây chính là thần thông lực, khởi là bình thường Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma có thể trốn tới.

Huống chi Tam Tiêu tiên tử tu vi thực lực, thân mình chính là muốn còn hơn Hắc Sơn lão ma yếu mạnh hơn nhiều, Tam Tiêu đều là Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi thực lực, mà Bạch Vân lão ma cùng Hắc Sơn lão ma hai người cũng chỉ là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma lúc đầu mà thôi.

Nhớ ngày đó ở phong thần kiếp trung, Tam Tiêu tiên tử ba người bày ra cửu khúc, ba người sẽ đem Xiển giáo mười hai cái Nhị đại đệ tử toàn bộ bắt sống, vì thế mới dẫn Nguyên Thủy Thiên Tôn ra tay, cuối cùng mới khiến cho Tam Tiêu lâm vào phong thần kiếp trung cuối cùng bị Thiên Đình sở hạt.

“A...” Lúc này ở chung quanh không gian trong vòng, kia trên trăm Vô Thượng thiên ma lúc này cũng chịu khổ giết chóc, bọn hắn làm sao là Vân Tiêu tiên tử, Dục Hỏa Xà, Ngụy Nguyệt Yến ba người đối thủ, trên trăm Vô Thượng thiên ma lúc này đã muốn là chỉ có ba bốn mươi người, bọn hắn công kích đối với Vân Tiêu hiện tại cùng Dục Hỏa Xà đám người cơ bản vô dụng.

Mà Bạch Vân lão ma bị Bích Tiêu tiên tử vây ở trong đó, cũng là bất lực, đã muốn là ốc còn không mang nổi mình ốc.

Rốt cục thì ở một cái đảo bên trong, Bích Tiêu tiên tử nháy mắt thi triển một chi thần thông đem Bạch Vân lão ma vây ở trong đó.

Đại chiến bên trong, phạm vi trăm vạn lý trong vòng hư không bày ra, hủy thiên diệt địa lực lượng thổi quét dưới, chung quanh trên trăm vạn Ma Đạo liên minh người không phải là sắp không hơn thủ, ngược lại là bị lan đến gần rơi xuống ít nhất một nửa, còn lại nhân lúc này cũng là sôi nổi chạy trốn chết, loại này trình tự đại chiến, bọn hắn liên tiếp xem tư cách đều không có.

Chính là một lát thời gian mà thôi, trên trăm Vô Thượng thiên ma chích có mấy người, cái Vô Thượng thiên ma hậu kỳ thấy tình thế không ổn, đã sớm liệu mạng trốn ra, mà còn lại toàn bộ bị đánh chết, mà Hắc Sơn lão ma bị Quỳnh Tiêu tiên tử trực tiếp luyện hóa, Bạch Vân lão ma cũng tốt không đi nơi nào, trực tiếp bị Bích Tiêu tiên tử sở đánh chết.

“Chủ nhân, chúng ta phía sau có người theo dõi.” Một chỗ núi non trên không bên trong, Lang Lễ đối Nhạc Thành nói, trăm vạn lý ở ngoài, đang có nước cờ người ở theo dõi Nhạc Thành nhất mọi người.

“Là Na Tra.” Nhạc Thành nói, thần thức rình trung, thần thức lực Nhạc Thành cũng không ở Lang Lễ dưới, lập tức biết là Na Tra ở sau người.

“Ngạo Tuyết sư muội, cuối cùng là tìm đến các ngươi.” Chính là hai cái thở gấp thời gian, Na Tra tổng số cái mặc chiến giáp Đại La Kim Tiên tu vi giả đi ra Nhạc Thành đám người trước mặt.

“Na Tra sư huynh.” Xích Ngạo Tuyết nhưng thật ra thật không ngờ Na Tra là tới tìm nàng.

“Sư muội, Xích Tinh Tử sư bá đang ở nơi nơi tìm ngươi đâu, còn tưởng rằng các ngươi ở hỗn độn tử vực nội không có đi ra, vẫn làm cho sư bá ở lo lắng.” Na Tra đối Xích Ngạo Tuyết nói.

“Ra mắt Long Cát tỷ tỷ, Nhạc Thành đạo hữu.” Na Tra lập tức đối Long Cát công chúa cùng Nhạc Thành hai người hơi hơi hành lễ, Nhạc Thành cũng hồ hững cười, đối với này Na Tra, nhưng thật ra Nhạc Thành đối với Thiên Đình bên trong số lượng không nhiều lắm có hảo cảm nhân một trong.

“Ta cũng đang đang tìm cha ta đâu, đối với ngươi cũng không biết hẳn ở nơi nào, ” Xích Ngạo Tuyết cũng đã sớm là từ Nhạc Thành trong miệng đã biết phụ thân tới Hồng Hoang chiến trường trong vòng, trong khoảng thời gian này đã ở Hồng Hoang chiến trường nội chú ý đến, vẫn cũng không có đụng tới mà thôi.

“Sư phụ ta trọng thương lúc sau, sư bá cùng Hoàng Long sư bá đều ở Tiên Đạo liên minh lâm thời tổng bộ trong vòng, ngươi mau theo ta tiến đến đi.” Na Tra đối Xích Ngạo Tuyết nói.

Mười ngày sau đó, mọi người này mới tới Tiên Đạo liên minh gần nhất mới thi công lên một mảnh cung điện trong vòng, bởi vì Tiên Đạo liên minh hiện tại tiến vào Hồng Hoang chiến trường ước chừng là có thêm hơn mười triệu đồng đức, cho nên đó là lâm thời ở bên trong này thành lập một cái tổng bộ, cũng là một loại cường giả tụ tập nơi.

Nghe nói phụ thân ở Tiên Đạo liên minh, Xích Ngạo Tuyết tự nhiên là yếu đi xem đi, mà ở Xích Ngạo Tuyết cầu khẩn ánh mắt dưới, Nhạc Thành cũng chỉ hảo cùng nhau đi theo đã tới, mặc kệ thế nào, này Xích Tinh Tử chính mình hay là muốn đi gặp một lần.

Nhạc Thành muốn đi thấy Xích Tinh Tử, Long Cát công chúa cùng Diễm Ma cũng sắc mặt có chút không lộ dấu vết biến hóa một ít, không lại là có chút kết thúc thần sắc.

Mà Na Tra cũng lộ ra một tia cười khổ, chỉ sợ là lần này Nhạc Thành tới Tiên Đạo liên minh trong vòng, hội cùng Thiên Đình nhất phương nhân có không ít mâu thuẫn, đánh chết ba mươi sáu thiên tướng, hiện tại Thiên Đình trung cũng là có không ít cường giả ở Hồng Hoang chiến trường nội, đến lúc đó khẳng định sẽ tìm Nhạc Thành phiền toái.

Hiện tại Tiên Đạo liên minh trung, thuộc loại Thiên Đình nhất phương đội hình, cũng có không ít ở trong đó, Đông Đẩu Tinh Quân, Tây Đẩu Tinh Quân, Trung Đẩu Tinh Quân, Nam Đẩu Tinh Quân, Bắc Đẩu Tinh Quân này Ngũ Đẩu tinh quân đều là Cửu Thiên Huyền Tiên tu vi thực lực.

Còn có lục đình lục giáp, lục đình vì âm thần ngọc nữ, Đình Mão thần Tư Mã khanh, Đình Dī Thần Thôi Cự Khanh, Đình Mùi Thần Thạch Thúc Thông, Đình Dậu thần Tang Văn Công, Đình Hợi thần Trương Văn Thông, Đình Sửu thần Triệu Tử Ngọc, lục giáp vì Dương thần Ngọc Nam, Giáp Tử thần Vương Văn Khanh, Giáp Tuất thần Triển Tử Giang, Giáp Thân thần Hồ Văn Trường, Giáp Ngọ thần Vệ Ngọc Khanh, Giáp Thìn thần Mạnh Phi Khanh, Giáp Dần thần Minh Văn Chương này đó đều là Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi đỉnh cao thực lực.

Này Ngũ Đẩu tinh quân cùng lục đình lục giáp vẫn đều là Thiên Đình thực lực, cùng Xiển giáo, Tiết Giáo, đều không có quá lớn quan hệ, cho dù là có chút có quan hệ, trừ bỏ Nhị đại đệ tử ở ngoài, đã bị Thiên Đình sở quản hạt Xiển giáo cùng Tiết Giáo đệ tử, cũng đều là Thiên Đình thế lực.

Này dọc theo đường đi, theo Na Tra trong miệng, Nhạc Thành cũng biết tiên ma liên minh bên trong đích thực đại chiến tình huống, không nghĩ tới Na Tra sư phó Thái Ất chân nhân dĩ nhiên là bị Hỗn Thế Ma Vương phá hủy quan quan.

Hỗn Thế Ma Vương xuất hiện ở này Hồng Hoang chiến trường trong vòng, nhưng thật ra làm cho Nhạc Thành thật không ngờ, mà Nhạc Thành đối với Hỗn Thế Ma Vương thực lực cũng là không thể không một lần nữa lo lắng.

Thái Ất chân tiên thực lực Nhạc Thành chính là biết đến, Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu sợ là tới đỉnh phong thực lực, thân là Nguyên Thủy Thiên Tôn đệ tử, nhiều ít là có chút con bài chưa lật, khả sẽ chết thiếu chút nữa đã bị Hỗn Thế Ma Vương đánh chết, kia Hỗn Thế Ma Vương thực lực đã muốn là tới một cái dị thường cường hãn tình trạng.

Đồng thời Nhạc Thành cũng biết Hỗn Thế Ma Vương trên người dĩ nhiên là còn có mặt khác một món đồ thượng cổ thần khí Không Động ấn, này Hỗn Thế Ma Vương người mang hai kiện thượng cổ thần khí, khó trách lúc trước phân thân phía trên liền mang theo một món đồ Thần Nông đỉnh.

Còn có này thần thông cùng thánh nhân lực ở trên người, loại thật lực này thật sự là quá kinh khủng, Nhạc Thành vốn đang muốn thừa Hoàng Ma tán nhân cùng chính mình, Thanh Đồng đều cũng có sở đột phá, còn có Lang Lễ cùng Long Cát công chúa cùng đi tìm kiếm kia Hỗn Thế Ma Vương, nhưng là hiện tại xem ra, chính mình căn bản là không có gì tính toán tài tình, thần thông, thượng cổ thần khí, thánh nhân lực, này Hỗn Thế Ma Vương trên người đều có, Lang Lễ dựa vào Hạo Thiên Tháp cũng khó lấy ứng phó.

Ít nhất, lúc trước Hạo Thiên Đại Đế bằng vào Hạo Thiên Tháp, cũng có thần thông ở trên người, đều không làm gì được kia Hỗn Thế Ma Vương, ra đời chính mình chỉ có thể đủ đợi, chờ thực lực tiếp tục tăng cường mới được.

Một chỗ đại diện bên trong, Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân đều ở trong đó, nhìn thấy con gái của mình bình yên vô sự, Xích Tinh Tử cũng là cao hứng không thôi, này khoáng thượng trăm năm đều không có nữ nhân tin tức, Xích Tinh Tử khả một mực lo lắng, nếu không trên người có nữ nhân nguyên thần tinh thạch, biết nữ nhân ít nhất là còn không có nguy hiểm, cho nên mới không có nơi nơi tìm kiếm.

“Cha, ta nghĩ cùng người nói chuyện.” Phụ nữ hàn huyền lúc sau, Xích Ngạo Tuyết sắc mặt thẹn thùng rất đúng Xích Tinh Tử nói.

“Ngạo Tuyết, ta cũng biết, ta cũng không phản đối, người xem rồi làm tốt.” Xích Tinh Tử đã sớm tại Na Tra trong miệng đã biết hết thảy, lần trước ở hỗn độn tử vực trung Xích Tinh Tử đã nghĩ hỏi Nhạc Thành, kết quả gặp gỡ hỗn độn gió lốc, này mới tới hôm nay mới có nữ nhân tin tức.

Nhạc Thành Kim Giáp Chiến Thần tên, hơn nữa Xích Tinh Tử ở Hạo Thiên Tháp trung đội Hiền Viên kiếm đã muốn là nhìn ra một tia manh mối, biết Nhạc Thành cùng huyết vụ nơi khẳng định là có sở liên hệ, tự nhiên là sẽ không phản đối nữ nhân cùng Nhạc Thành chuyện tình. Mà thứ liên yêu người đến Nhạc Thành dĩ nhiên là Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi thực lực, hẳn cùng Hoàng Long đạo nhân đều là giết mình không ít, lần trước ở Hạo Thiên Tháp nhìn thấy Nhạc Thành thời điểm, Nhạc Thành chính là La Thiên thượng tiên mà thôi a, loại này tu vi thực lực tiến bộ cũng quá nhanh chứ.

“Nhạc Thành, người còn không lại đây.” Xích Ngạo Tuyết trên mặt vui vẻ, nhất thời đối phía sau Nhạc Thành trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, không nghĩ tới phụ thân dĩ nhiên là chút đều không có phản đối, như thế làm cho hắn ngoài ý muốn không thôi.

Nhạc Thành lộ ra một tia bất đắc dĩ mỉm cười, lập tức tới Xích Tinh Tử trước mặt, hơi hơi thi lễ nói: “Ra mắt cha vợ.”

“Không cần đa lễ.” Xích Tinh Tử mỉm cười, tựa hồ là đối Nhạc Thành tương đương vừa lòng, người mang Hạo Thiên Tháp, Hiền Viên kiếm, như vậy con rể cũng tuyệt đối là đủ tư cách.

“Chúc mừng sư huynh, về sau hơn một cái hảo con rể.” Hoàng Long đạo nhân mỉm cười nói, lập tức trong tay một viên thần quang rạng rỡ nắm tay lớn nhỏ bảo châu ném cho Nhạc Thành nói: “Nhạc Thành, này tặng cho người, chính là ta Long tộc bên trong một viên Định Hải Thần Châu, nguyên bản có mười hai khóa, mười hai khóa Định Hải Thần Châu liền cùng một chỗ, có thể có thượng cổ thần khí uy lực, nhưng là này một mình một viên, uy lực liền giảm đi, chính là còn hơn cao nhất tiên khí đỡ, xem như miễn cưỡng tiên khí trình tự mà thôi.”

“Nhiều Tạ sư thúc.” Như thế bảo vật, Nhạc Thành tự nhiên là sẽ không bỏ qua, đây chính là Định Hải Thần Châu a, không nghĩ tới này Hoàng Long đạo nhân dĩ nhiên là lớn như thế phương, này Định Hải Thần Châu chính là còn hơn lần trước kia Cửu Chuyển Kim Đan quý hơn một ngàn lần, tuyệt đối là có giới vô thị vật, nói như thế nào coi như là một món đồ có thể nói thần khí tồn tại.

“Sư thúc, hẳn có ta sẽ không có sao, người chính là nói qua, ta đó đi ra ngoài thời điểm, người có thể có một phần đại lễ.” Xích Ngạo Tuyết giảo hoạt cười, chỉ điểm nga a này sư thúc vẫn chính mình không cần cái gì tiên khí, cũng muốn hảo hảo dọa dẫm một phen.

“Người cái nha đầu, đây không phải cấp Nhạc Thành sao, hai người các người nhân còn phân lẫn nhau có thể nào, nếu là người mở miệng, kia sư thúc cũng cho người điểm đồ vật này nọ.” Hoàng Long đạo nhân từ nhỏ liền đối tiểu nha đầu này đặc biệt trìu mến, mỉm cười, cũng thất khẩu Cửu Chuyển Kim Đan giao cho Xích Ngạo Tuyết.

“Sư thúc trên người liền này thất khóa, tổng cộng là mười một khóa, lúc trước cho người hai khóa, còn có một viên cho Na Tra, này thất khóa đều cho người.” Hoàng Long đạo nhân khẽ cười nói.

“Nhiều Tạ sư thúc.” Xích Ngạo Tuyết bật người cao hứng tiếp nhận này Cửu Chuyển Kim Đan, đây chính là bảo bảo vật, một viên được một ngàn năm tu vi, nhưng là chính là ở La Thiên thượng tiên tu vi mới có tác dụng, nếu Đại La Kim Tiên ăn vào trong lời nói, nhiều nhất chính là trăm năm tu vi mà thôi, hiệu quả sẽ không lớn.

“Nhạc Thành, về sau Ngạo Tuyết liền giao cho người, cũng không thể đủ mời nàng đã bị khi dễ.” Xích Tinh Tử còn thật sự rất đúng Nhạc Thành nói.

“Ta sẽ chiếu cố tốt Ngạo Tuyết.” Nhạc Thành đáp, nữ nhân của mình tự nhiên là yếu chiếu cố tốt, cũng tuyệt đối là sẽ không mời nàng đã bị gì khi dễ.

“Hai người các người nhân ra Hồng Hoang chiến trường sau tựu thành hôn đi, trong khoảng thời gian này liền cây trúc a Tiên Đạo liên minh nội, không cần nơi nơi đi rồi.” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành cùng Xích Ngạo Tuyết nói.

Cha vợ nói chuyện, Nhạc Thành tự nhiên là không tốt cự tuyệt, lập tức tại Na Tra an bài hạ, Nhạc Thành mọi người đặt chân ở tại một chỗ cung điện trong vòng ở, cũng là là rộng mở thoải mái.

Trong cung điện, Nhạc Thành lấy ra Hoàng Long đạo nhân cho mình một viên Định Hải Thần Châu, Định Hải Thần Châu này loại bảo vật coi như là hiếm thấy, yếu là có thêm mười hai khóa, kia uy lực có thể so với thượng cổ thần khí, chính là hiện tại phải tìm được mười hai khóa Định Hải Thần Châu, kia khả tuyệt đối khó khăn, này hàng tỉ từ năm nay, còn không có xuất hiện quá mấy khóa Định Hải Thần Châu đâu.

Có tam kiện thượng cổ thần khí, vẫn cũng không có một món đồ thần khí, Nhạc Thành nhìn thấy này Định Hải Thần Châu coi như là hợp chính mình sở dụng, đó là bắt đầu tế luyện khởi này Định Hải Thần Châu đến, về sau chính mình tình hình chung hạ dùng cái này Định Hải Thần Châu cũng không sai lắm rồi.

Một tháng sau, Nhạc Thành mới tế luyện xong rồi Định Hải Thần Châu, về sau trong tay chính mình coi như là lại một món đồ thần khí trình tự pháp bảo tiên khí, cho tới nay Nhạc Thành còn muốn đem Âm Dương Kiếm cùng Âm Ảnh Kiếm luyện chế một phen, khả sẽ chết hiện tại cũng vô pháp luyện chế ra đỉnh cấp tiên khí trình độ đến, không có đến đỉnh cấp tiên khí trình tự, Nhạc Thành đã muốn là chướng mắt mất, hiện tại thượng hạng tiên khí, Nhạc Thành cũng sẽ không trúng ý liếc mắt một cái.

Cho nên này luyện chế Âm Ảnh Kiếm cùng Âm Dương Kiếm luyện chế liền vẫn là trì hoãn xuống dưới, dù sao hiện tại cũng không thiếu tiên khí pháp ba, cũng diệt có quá lớn chuyện tình.

“Di, bên ngoài làm sao vậy.” Nhạc Thành đột nhiên là cảm giác được bên ngoài có chút động tĩnh, lập tức thần niệm rình mà ra, thần sắc nhất thời trầm xuống, trong mắt mạt qua một tia hàn ý.

“Ngũ Đẩu tinh quân, lục đình lục giáp các người tốt nhất rút ngay cho ta.” Cung điện ở ngoài trên không trung, Lang Lễ, Long Cát công chúa, Diễm Ma, Thú Ma, Thanh Đồng, Hoàng Ma tán nhân sáu người lẳng không mà đứng, mà ở sáu người trước người, lại là có thêm hơn mười người cường giả đẳng vân giá vũ đứng ở trên không trung.

“Lang Lễ, không nghĩ tới người còn đột phá Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu, khả sẽ chết người Hạo Thiên môn mọi người đánh chết ta tiên ma liên minh ba mươi sáu thiên tướng, thù này là thời điểm báo.” Kia sổ trong mười người, phía trước nhất có năm lão giả trung một cái đối Lang Lễ lạnh nhạt nói.

quỷ dị, cũng phát hiện cũng không được gì.

Mà kia Lục Đinh Lục Giáp cùng bát tiên thực lực cũng căn bản phát hiện không dứt, Nam Đẩu Tinh Quân ánh mắt sững sốt, lập tức ở hần ý bảo dưới, Lục Đinh Lục Giáp bên trong, Đinh Sửu thần Triệu Tử Ngọc nhảy lên tới trên không trung.

“Liên người một cái a, không cần hai cái cùng tiến lên sao?” Thanh Đồng thần nhiên nói, quay mắt về phía này một cái Đại La Kim Tiên hậu kỳ cường giả, Thanh Đồng cũng một chút áp lực cũng không có.

Mà lúc này xa xa không ít đều là đối với cho này Ngũ Đẩu tinh quân, Lục Đinh Lục Giáp trung nhân lộ ra xem thường thần sắc, hạo thiên nhóm trước ra một cái Đại La Kim Tiên lúc đầu mà thôi, này Lục Đinh Lục Giáp trung thượng bắt đầu Đại La Kim Tiên hậu kỳ, cái này cũng rất vô đạo đức, chính là đều là Đại La Kim Tiên, cũng kỳ thật lại nói tiếp không tính là trái với cái gì, nhưng là này trong đó chênh lệch người nào cũng biết, .

“Nhũ xú vị can đích tiểu nhân, bằng người cũng dám đến suồng sã có thể nào.” Này Triệu Tử Ngọc sắc mặt trầm xuống, thấy đối phương mới một cái Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi thực lực mà thôi, tựa hồ là tưởng nhất chiêu thắng lợi, cũng tốt sát sát này Hạo Thiên môn đáng về bề vệ, tốt nhất là có thể nhất chiêu đánh chết, coi như là vì Đông Đẩu Tinh Quân báo thù.

Trong tay pháp quyết biến hóa, này Triệu Tử Ngọc trong tay một món đồ màu trắng ngọc thước nắm trong tay, ngọc thước hóa thành một mảnh thần quang, lập tức đón đầu liền cái lồng hướng về phía Thanh Đồng mà đi.

Ngọc thước hào quang dưới, chu trống trơn gian sóng gợn khuấy động, đầy trời dòng khí bên trong, một mảnh thước ảnh giống như Bạch Liên bình thường giáo toái liễu không gian, vào đầu liền cái hướng về phía Thanh Đồng, xem này ngọc thước thượng hơi thở, cũng là miễn cưỡng đến thượng hạng tiên khí đỉnh phong, cao nhất tiên khí bên cạnh trình tự, uy lực coi như là phi phạm, chính là còn hơn này thần khí đến, kém cũng không phải là nhỏ tí tẹo.

Thước ảnh vào đầu xoay quanh giáo toái không gian, Thanh Đồng cũng vẫn không có động thủ, không ít đều là vì Thanh Đồng néo một phen mồ hôi lạnh, chỉ có Hạo Thiên môn trung nhân không sợ chút nào, Thanh Đồng lực phòng ngự, chỉ bằng này thượng hạng tiên khí khả thương không đến Thanh Đồng, cho dù là thần khí, muốn đả thương đến Thanh Đồng, còn muốn xem là ai ở thi triển đâu.

Này Triệu Tử Ngọc sắc mặt một mảnh hồ nghi, lập tức lộ ra một tia cười lạnh, ngay từ đầu còn tưởng rằng thiếu niên này có chút bất phạm, có lẽ là cố ý nhờ đại, chính là hiện tại, công kích đã muốn là tới trước người, cho dù là thiếu niên này không hề phạm bốn sự, cũng không kịp thi triển chứ, còn tuổi nhỏ, dù sao cũng là giao thủ kinh nghiệm không đủ.

“Gào khóc...” Đúng lúc này, Thanh Đồng bắt đầu nở nụ cười, thân hình cũng bắt đầu động, thân ảnh biến hóa bên trong, cũng nháy mắt hóa thành một cái tam vạn thước khổng lồ bản thể, vô tận thượng cổ thần thú uy áp tràn ngập ở nhô lên cao, cường hân hơi thở bao phủ dưới, Triệu Tử Ngọc người thứ nhất cảm giác được tim đập nhanh, trong cơ thể pháp lực tựa hồ đều là trong lòng quý trọng nháy mắt đình chỉ lưu động.

“Đây là thượng cổ thần thú Hóa Xà.” Triệu Tử Ngọc dù sao cũng là Lục Đinh Lục Giáp trung nhất viên, nhãn lực cũng là bất phạm, này Hóa Xà thần thú hần vẫn là có thể nhận ra tới, cũng là bởi vì nhận thức đã ra rồi, hần mới cảm giác được càng thêm tim đập nhanh.

Mà lúc này không chỉ là Triệu Tử Ngọc nhận ra Thanh Đồng bản thể, mọi người đều nhận thức đã ra rồi, kia trên không trung thân thể cao lớn, vô tận uy áp, chỉ có thượng cổ thần thú uy áp này có thể làm cho người ở chỗ này tim đập nhanh.

Này hết thấy cũng là ở trong nháy mắt biến hóa, Thanh Đồng thân thể cao lớn không sợ chút nào kia Triệu Tử Ngọc phỏng chừng, rít gào một tiếng, thân thể cao lớn vào đầu giáo toái liễu không gian, tính cả kia khôn cùng thước ảnh cũng bị giáo toái.

Lập tức trong phút chốc, Thanh Đồng thân hình cũng thuận di bình thường đi ra Triệu Tử Ngọc sơn tiền, thật lớn bốn máu mồm to mở ra, Triệu Tử Ngọc lúc này vừa mới từ kinh ngạc trung phục hồi tinh thần lại, ngốt bốn phía một mảnh hắc ám, hần đã muốn là bị Thanh Đồng nuốt vào trong miệng.

Muốn nói Thanh Đồng nếu muốn ngay mặt đánh chết này một cái Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực giả, mặc dù là có thể làm được, nhưng là nếu muốn như thế thoải mái làm được, hiển nhiên là rất không có khả năng.

Mà vừa mới này hết thấy, cũng là bởi vì kia Triệu Tử Ngọc ngăn ngủ kinh ngạc bên trong bị Thanh Đồng thừa cơ mà lên, mà Thanh Đồng ở bản thể lực phòng ngự cùng tốc độ thượng, đều là đúng cho Nhạc Thành Kim Long thân thể cùng Phong Lô sí, như thế dưới, lúc này mới vừa mới hiệu quả.

Này hết thấy rung động tới mọi người, Hạo Thiên môn trung dĩ nhiên là còn có khủng bố như thế thượng cổ thần thú tồn tại, Đại La Kim Tiên hậu kỳ một ngưng có thể đủ cắn nuốt, loại thật lực này, không thể vị không khủng bố cường hãn.

Như thế thực lực, Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân hai người cũng chỉ có thể đủ là thở dài một hơi, mà Na Tra tựa hồ là bị đả kích đến, lộ ra không biết làm gì diễn cảm, hắn nếu muốn đánh chết Triệu Tử Ngọc trong lời nói, hiển nhiên cũng là rất khó, không nghĩ tới Hạo Thiên môn còn có như vậy thượng cổ thần thú tồn tại.

Trừ bỏ không ít kinh ngạc ở ngoài, mấy người ... kia Tinh quân cùng Lục Đinh Lục Giáp còn có bất tiên sắc mặt nhưng chỉ có vô cùng nan thoát nhìn, nhất chiêu đã bị đánh chết, loại kết quả này không thể nghi ngờ là đánh bọn hắn một cái tát.

Thanh Đồng thu hồi bản thể lúc sau, lập tức vừa lòng về tới Nhạc Thành bên người, một bộ chưa từng có nghiệm bộ dáng, một cái Đại La Kim Tiên hậu kỳ cường giả, hắn cắn nuốt coi như là có thể được đến không ít chỗ tốt rồi.

“Sứ trá, các người Hạo Thiên môn sứ trá, hắn chính là thần thú thân thể, vì cái gì thu liễm thành Đại La Kim Tiên tu vi.” Lục Đinh Lục Giáp bên trong mọi người xông tới, Triệu Tử Ngọc tử, bọn hắn cũng là đối Hạo Thiên môn tức giận nghiêng răng dương.

“Thúi lắm, chẳng lẽ cùng các người giao thủ tiền, còn muốn đem pháp bảo chiêu số trước nói cho các người có thể nào, là các người chính mình nhìn, có thể trách người khác có thể nào.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, lập tức nói: “Còn có đệ tam tràng, nếu dám tiếp theo lên sân khấu liền thượng đi, không đúng sự thật, các người liền trực tiếp nhận thua rút đi, về sau có ta ở đây địa phương, các người đều lần xa một chút.”

“Hảo hung hăng càn quấy tiểu tử, ta muốn giết người.” Lục Đinh Lục Giáp trung, một cái tráng hán chạy ra, đúng là Đinh Dậu thần Tàng Văn Công, Triệu Tử Ngọc khả là của hắn bạn bè, lúc này Triệu Tử Ngọc bị đánh chết, hắn đối Hạo Thiên môn hận ý có thể nghĩ.

“Tàng Văn Công người lui ra, làm cho bất tiên thượng đi.” Nam Đẩu Tinh Quân quát, lúc này này bốn Tinh quân sắc mặt vô cùng âm trầm, phía trước hai tràng đã muốn là thảm bại, chỉ có này đệ tam tràng.

“Không đầu hàng sao, tốt lắm, này đệ tam tràng liền từ ta lên sân khấu đi.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói, lập tức tới trên không bên trong.

“Ta đến đây đi.” Thiết Quả Lý trong tay quả trượng nhắc tới, nháy mắt tới trên không bên trong, bất tiên bên trong, nếu bàn về thực lực cực mạnh nhân, cũng chính là hắn cùng Lữ Đồng Tân.

“Thiết Quả Lý, nhân tiên bên trong, có các người thật đúng là mắt mắt a.” Nhạc Thành thản nhiên nói, ở Hoa Hạ Tu Chân Giới cùng thế tục bên trong, này bất tiên coi như là không ít người tôn kính người, tự liền chính mình lúc trước ở Tu Chân Giới đều cũng có sở tôn kính, có thể bạch nhật phi thăng, coi như là cường giả, mà hiện tại, không nghĩ tới này bất tiên nhưng lại như là này bộ dáng.

“Tiểu tử, chúng ta còn không tới phiên người tới nói ba đạo tứ, nho nhỏ Đại La Kim Tiên liền cùng Thiên Đình đối lập, thực là muốn chết.” Thiết Quả Lý nét mặt già nua lộ ra một tia khó coi diễn cảm, trong tay quả trượng tung, trong tay pháp quyết biến hóa bên trong, cũng nháy mắt thân quang đại tác phẩm.

Giữa không trung quả ảnh đầy trời dựng lên, lập tức phô thiên cái địa thổi quét ở tại trên không trung, này quả trượng, cũng là một món đồ thượng hạng tiên khí.

Nhạc Thành ánh mắt lộ ra một đạo hàn ý, trong tay từng đạo quỷ dị pháp quyết đánh ra lúc sau, chu không nhanh chóng bị phong ấn, mấy vạn dặm không gian trong vòng, đầy trời quả ảnh lập tức bị phong ấn bình thường, hoàn toàn yên lặng bất động.

Thiết Quả Lý rõ ràng cảm giác được chính mình căn bản không thể tiến lên nửa phần, này không gian đã muốn là ở đối phương nắm trong tay dưới, nhất thời sắc mặt một mảnh trắng bệch, hắn không nữa nhân lực, lúc này cũng biết, đối phương này tuyệt đối là một loại thần thông lực, thực có thể chính là không gian thần thông lực, có được này thần thông lực nhân, không phải hắn có thể trêu chọc khỏi.

“Vang ầm ầm...” Không sai đồng thời, này một mảnh không gian nháy mắt nứt toác, quả ảnh hóa thành một chút cũng không có sợ hãi không mảnh nhỏ bay múa, mà Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ.

Làm Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện thời điểm, đã muốn là tới nứt toác hư không ở ngoài, xuất hiện ở Thiết Quả Lý trước người, quanh thân lộ ra một mảnh chói mắt kim mang, đồng thời Nhạc Thành khí tức trên thân bạo tăng tới rồi một cái kẻ khác sợ hãi than tình trạng, kim quang rạng rỡ bên trong, chỉ thấy Nhạc Thành trống rỗng một đạo tam vạn thước lớn nhỏ quyền ấn mà ra.

Một chiêu này, đúng là Nhạc Thành theo lực lượng thần thông bên trong lĩnh ngộ mà ra Phá Thiên Nhất Kích, thuần túy lực lượng thần thông sở lĩnh ngộ, uy lực có thể nghĩ, đã muốn là tới một cái tuyệt đối cường hãn trình độ.

Tam vạn thước không gian bên trong, quyền ấn áp không, không gian kịch liệt mấp máy đứng lên, rồi sau đó hung hăng hướng vào phía trong vừa thu lại lui!

“Rầm rầm oanh!” Quyền ấn oanh kích mà ra, không trung cũng là sụp đổ xuống, tam vạn thước không gian trong vòng không gian nhất thời bị đập vụn, quyền ấn phía trên, một đường hóa thành hư không, liên tiếp ánh sáng cũng bị cắn nuốt, chu trống không sợ hãi không gian cái khe cũng lấy một loại khủng bố tốc độ ở trên không lan tràn mà khai, như thế đích thực lực lượng, làm cho Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, Na Tra còn có xa xa đang xem cuộc chiến Tiên Đạo liên minh nội khắp nơi nhân mã ở xa không hoảng sợ thất sắc.

“Đặng! Đặng! Đặng!” Thiết Quả Lý trong miệng nhất miệng máu tươi phun ra, đồng thời thân hình bị đẩy lui thượng mười vạn thước xa, đã muốn là tới đang xem cuộc chiến mọi người đích thực trên không, một cổ khí lẫm liệt khuếch tán, chu không bên trong không gian cấp tốc rung chuyển.

Không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt tới Thiết Quả Lý rút lui thân hình phía trên, trong tay lẳng không nhất đảo xuống, nhất thời đem Thiết Quả Lý thân hình nắm ở tại dấu móng tay bên trong.

“Vang ầm ầm...” Cũng chỉ thấy Nhạc Thành dẫn theo này Thiết Quả Lý thân hình hung hăng liền nhưng tại hạ hạ không, xuyên thấu không gian trực tiếp nện ở mặt đất trong vòng, động đất dâng, trực tiếp đem Thiết Quả Lý thân hình tạp hướng về phía dưới nền đất thượng vạn thước, tối đen một cái thâm động xuất hiện, cũng không biết Thiết Quả Lý sống hay chết.

“Xem ở ngươi là nhân tiên phân thượng, lưu ngươi một mạng, về sau dám đến chọc ta, ta bát tiên tẫn tru.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, lập tức thân ảnh về tới Hạo Thiên môn trung.

Vừa mới Nhạc Thành mặc dù là thi triển lực lượng thần thông, nhưng là có điều lưu thủ, chính là bị thương nặng Thiết Quả Lý, cũng không có thủ tính mạng của hắn, bất quá thương thế kia thể không có ngàn tám trăm năm, phỏng chừng là hảo không được.

Mọi người nhìn thấy Nhạc Thành, không khỏi là hít vào một hơi, đây là trong truyền thuyết Kim Giáp Chiến Thần sao, hôm nay liên tiếp kim giáp đều không có thi triển a, Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi thực lực, cũng làm cho Thiết Quả Lý Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực không có gì sức phản kháng, này Tiên Đạo liên minh người không khỏi là hít vào một hơi đến.

“Sư huynh, chúc mừng.” Hoàng Long đạo nhân nuốt nuốt nước miếng, lập tức đối Xích Tinh Tử nói.

Xích Tinh Tử lúc này lộ ra ánh mặt trời bàn ý cười, Nhạc Thành thực lực quả thực là vượt qua hắn tưởng tượng, như thế thực lực, bây giờ còn không có thi triển ra Hạo Thiên Tháp cùng Hiên Viên kiếm đầu, vừa

mới thi triển, hình như là thần thông lực, loại này con rể thật đúng là cũng đủ làm cho chính mình vừa lòng chứ, cho dù là sư phụ Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy được, cũng sẽ vừa lòng.

Nghĩ đến đây, Xích Tinh Tử không khỏi là vừa lòng nhìn Xích Ngạo Tuyết, thầm nghĩ trong lòng nha đầu kia từ nhỏ tâm cao khí ngạo, này vừa ý nhân thật đúng là bất phàm a, tu vi của chính mình chẳng ra gì, về sau này con rể tu vi, cũng đủ hấn ở Xiển giáo trung mở mày mở mặt.

“Nhớ kỹ, đây là một lần cuối cùng, về sau ai tới chọc ta, giết không tha.” Nhạc Thành lạnh lùng nhìn chăm chú vào Ngũ Đấu tinh quân còn lại bốn Tinh quân nói, về phần Đại La Kim Tiên trình tự tu vi giả, hiện tại Nhạc Thành cũng sẽ không để ở trong lòng.

“Mọi người nghe tốt lắm, Hạo Thiên môn Nhạc Thành là ta Xích Tinh Tử con rể, các người tốt nhất trước suy nghĩ một chút chính mình phân lượng.” Xích Tinh Tử thanh âm của xuyên thấu mấy trăm ngàn dặm, trong lời nói uy hiếp không cần nói cũng biết, có Xích Tinh Tử ra mặt, còn có mấy người, cái người dám đến gây chuyện.

Ở xa xa trong đám người, Dực Hỏa Xà cũng giấu ở trong đó, thấy như vậy một màn, không khỏi là hít vào một hơi, hoàn hảo lúc trước chính mình không có đi vì Tương Quang xuất đầu, nếu không trong lời nói, nói không chừng hiện tại tử đúng là chính mình, hấn mặc dù là người của Tiệt Giáo, chính là này giáo ngoại đệ tử hòa thân truyền đệ tử khả kém xa, hấn khả trêu chọc không nổi Xiển giáo.

Tùy Dực Hỏa Xà yên lặng cũng lui xuống, hấn chính là che dấu mà đến, nếu như bị nhân nhận thức đã ra rồi phải hảo, tốt xấu Tương Quang cũng là ở thủ hạ của hấn, bị người đánh chết, chính mình cũng chạy lên này truyền ra đi cũng không dễ nghe, còn không bằng làm làm cái gì đọc không biết thật là tốt.

Bốn Tinh quân sắc mặt rất khó coi, lúc này đây không thể nghi ngờ là đá vào trên tảng đá, mặc dù là trong lòng tức giận khó tiêu, hận không thể đánh chết Nhạc Thành báo thù, khả là bọn hấn cũng chút không có cách nào, hết thấy cũng chỉ có trách bọn họ vì ba mươi sáu thiên tướng bỏ ra đầu, đều là tự tìm.

Lục Đinh Lục Giáp, bát tiên còn có mặt khác mọi người mặc dù là trong lòng cũng tức giận khó tiêu, chính là cũng chỉ có thể đủ bắt đắc dĩ nhìn Hạo Thiên môn trung nhân, thực lực chênh lệch xảy ra trước mặt, bọn hấn căn bản là không làm gì được Hạo Thiên môn, huống chi hiện tại Hạo Thiên môn cùng Xiển giáo còn nhắc lên quan hệ, bọn hấn càng thêm là bất lực.

Trên không trung, Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, Nhạc Thành, Na Tra, Lang Lễ, đám người dẫn đầu rời đi, để lại Ngũ Đấu tinh quân cùng Lục Đinh Lục Giáp mọi người đưa mắt nhìn nhau, mà vậy xem mọi người cũng là bắt đầu tán đi, mọi người đối với Lục Đinh Lục Giáp cùng Ngũ Đấu tinh quân cũng sẽ không có gì đồng tình, ở Tiên Ma giới, ai cũng sẽ không đồng tình kẻ yếu.

Đại diện bên trong, Nhạc Thành đám người phân tịch mà ngồi, đối với Xích Tinh Tử cùng Hoàng Long đạo nhân vừa mới ra mặt, Nhạc Thành cũng tỏ vẻ lòng biết ơn, nguyên nhân chính là vì có hai người này ra mặt, chính mình mới tốt xử lý, yếu nói cách khác, vừa mới nếu Thiên Đình bên trong nhân tiến hành vây công, chính mình cũng phiền toái.

Lập tức Nhạc Thành cùng Xích Tinh Tử nói ra một chút, có thể sẽ ở Hồng Hoang chiến trường thượng đi một chút, cũng tốt lĩnh ngộ một chút tu vi.

Xích Tinh Tử tự nhiên là sẽ không phản đối, Nhạc Thành cùng Lang Lễ thực lực hấn đều gặp được, ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng, hấn là còn không có nguy hiểm gì.

Mấy ngày lúc sau, Nhạc Thành, Lang Lễ, Hoàng Ma tán nhân, Thanh Đồng, Diễm Ma, Long Cát công chúa đám người đó là ly khai Tiên Đạo liên minh tổng bộ bên trong, về phần Xích Ngạo Tuyết, đó là dùng Cửu Chuyển Kim Đan chính đang bế quan, đó là chưa cùng ở Nhạc Thành bên người.

“Chủ nhân, lần này chúng ta đi làm sao.” Lang Lễ đối Nhạc Thành nói.

“Tùy tiện đi nơi nào đều được, tốt nhất là đến Ma Đạo liên minh địa bàn trong vòng.” Nhạc Thành nói, lần này đi ra, Nhạc Thành tính toán muốn tìm một ít Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma lúc đầu cường giả đến giao thủ mới được, như vậy mới có thể đề cao tu vi của chính mình thực lực.

Về phần Tiên Đạo liên minh trung nhân, không cần phải ... Trong lời nói, Nhạc Thành vẫn là không muốn động thủ, dù sao chính mình coi như là người của Tiên Đạo.

“Nói cho ta biết, là ai giết con ta.” Ma Đạo liên minh bên trong, liên miên kiến trúc trong vòng, vô cùng ma khí cuộn cuộn mà ra, một cái thân cao gần ba thước to lớn lão ma quanh thân ma khí rung chuyển chỉ thấy, khôn cùng uy áp tràn ngập, trong đại diện một loại Vô Thượng thiên ma cả người run rẩy đứng lên, tựa liên ngoài cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma lúc đầu cường giả cũng là trong lòng tim đập nhanh không thôi.

“Bẩm báo ma vương, là Tiệt Giáo Tam Tiêu làm.” Một cái Vô Thượng thiên ma sợ hãi rụt rè trở lại, ánh mắt đều không dám nhìn thẳng kia thượng thủ lão giả.

“Hảo một cái Tam Tiêu, nghĩ đến có Thông Thiên giáo chủ chỗ dựa liên giỏi lắm có thể nào, sát con ta, ta đây nhất định cũng sẽ không bỏ qua các ngươi.” Lão giả lạnh nhạt nói một tiếng, cả người ma khí tàn sát bừa bãi, này tu vi đã muốn là tới một đám tuyệt đối khủng bố tình trạng.

“Hồn Thế Ma Vương đâu, hẩn ở nơi nào, này?” Lão giả lập tức trầm giọng hỏi.

“Bẩm báo Hắc Sát Ma Vương, Hồn Thế Ma Vương một đoạn thời gian trước cùng Xích Tinh Tử, Thái Ất chân nhân giao thủ thời điểm bị một chút thương, hiện tại chính đang bế quan.” Nói chuyện đúng là kia Minh Hà lão ma.

“Cho ta đi thăm dò một chút, nhìn xem kia Tam Tiêu đặt chân nơi, tra được sau bật người cho ta biết, mặt khác yếu tra được kia lúc trước đi vào hỗn độn tử vực nhân, hiện tại đã ra rồi nhiều ít, cũng cùng nhau cho ta biết.” Này lão giả trầm đạo.

“Là, ma vương.” Lập tức mấy Vô Thượng thiên ma lui xuống.

Một tháng lúc sau, một chỗ bình nguyên phía trên, mở mang bình nguyên xuất hiện khó được màu xanh biếc, sở hữu thực vật lục ý dạt dào, một bộ sinh cơ bừng bừng chỉ tượng, tại đây Hồng Hoang chiến trường thượng, có thể có như vậy màu xanh biếc cũng là cực nhỏ có thể chứng kiến.

Này một tháng bên trong, Nhạc Thành mọi người chính là đánh chết mấy Vô Thượng thiên ma mà thôi, cũng đều là ma tán nhân ra tay, cuối cùng thi thể tự nhiên là rơi vào rồi Thanh Đồng trong miệng.

“Chúng ta chậm lại tốc độ từ từ đi, mặt sau có người đi theo đến đây.” Nhạc Thành nói với mọi người đạo, thần thức rình bên trong, sắc cùng nồng hậu đang có mười ba cái Ma đạo người trung gian đi theo mà đến.

“Chủ nhân, sợ là vừa muốn cho người thất vọng rồi, cũng chỉ là Vô Thượng thiên ma thực lực mà thôi.” Lang Lễ hơi hơi nói.

Nhạc Thành lộ ra một tia cười khổ, này muốn tìm Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma luận bàn cũng không phải một chuyện dễ dàng tình, Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma cũng sẽ không nơi nơi chạy, này tưởng gặp được một cái thật đúng là không dễ dàng.

Một lát thời gian, Nhạc Thành mọi người phía sau tựa ra hiện mười ba đạo thân ảnh, ước chừng là mười ba cái Vô Thượng thiên ma, ba Vô Thượng thiên ma hậu kỳ, bốn Vô Thượng thiên ma trung kỳ, sáu Vô Thượng thiên ma lúc đầu, loại thật lực này cũng tuyệt đối là bất phàm, “Các ngươi có việc gì thể.” Nhạc Thành mọi người quay đầu lại hỏi, mười ba cái Vô Thượng thiên ma, hiện tại Vô Thượng thiên ma trình tự nhân tái nhiều, Nhạc Thành cũng không sợ.

“Nam Sơn đạo hữu, ngươi xem kia hai nữ nhân, thật đúng là không sai a, không hổ là tiên tử, thật đúng là xinh đẹp.” Kia nhất chúng Vô Thượng thiên ma cũng không để ý đến Nhạc Thành, mà là trước tiên đem ánh mắt đặt ở Diễm Ma cùng Long Cát công chúa trên người, chỉ có thể đủ là quái Nhạc Thành cùng Lang Lễ, Hoàng Ma tán nhân, Long Cát công chúa đều đem thực lực thu liễm quá thấp, đều là Đại La Kim Tiên lúc đầu trình tự, mà Hoàng Ma tán nhân tại đây một đoạn thời gian trước, cũng là theo Nhạc Thành thân đi học Vạn Biến Ma Công, hiện tại thu liễm ma khí hơi chút biến hóa bộ dáng cũng không có vấn đề.

“Bên trái cái kia không sai, ta thích.” Một cái Vô Thượng thiên ma trung kỳ mắt lộ tà quang nhìn chăm chú ở Diễm Ma trên người.

“Bên phải thật là tốt, không sai.” Một người Vô Thượng thiên ma lúc đầu giả cũng nhìn chăm chú ở tại Long Cát công chúa trên người.

“Đi tìm chết đi.” Long Cát công chúa chính là không thể chịu đựng được lời này ngữ, trong tay pháp quyết biến hóa, quanh thân hơi thở nháy mắt tăng vọt, lập tức một đạo châm mũi nhọn bạo bắn không gian, nháy mắt tới kia một cái Vô Thượng thiên ma lúc đầu lúc đầu tu vi giả trước người.

“Chú ý, là Đại La Kim Tiên hậu kỳ.” Nhất thời này mười ba cái Vô Thượng thiên ma trong lòng run lên.

Bị Long Cát công chúa sở công kích kia một cái Vô Thượng thiên ma lúc đầu tu vi giả thân hình cấp tốc bạo lui, trong tay một cái ma khí cuộn cuộn tẩm chắn ma khí nhất thời dừng đứng đang bên người, sắc mặt đã muốn là dọa một mảnh trắng bạch, không nghĩ tới chính mình trên chọc đến một cái Đại La Kim Tiên hậu kỳ cường giả trên người.

“Chết đi.” Long Cát công chúa trong tay pháp quyết biến hóa, trống rỗng điểm ra mấy đạo pháp quyết, kia châm mũi nhọn tốc độ nháy mắt xé rách không gian, lập tức trực tiếp là dễ dàng sẽ mặc thấu kia tẩm chắn ma khí, thẳng tắp xuyên thấu tới kia Vô Thượng thiên ma lúc đầu tu vi giả trên người.

Kia Vô Thượng thiên ma lúc đầu tu vi giả nhất thời pháp lực mất hết, cả người theo trên không ngã xuống xuống, Long Cát công chúa Càn Khôn Châm tác dụng chính là làm cho người ta pháp lực mất hết, bất luận kẻ nào chỉ cần là bị Càn Khôn Châm công kích đến, nhất thời liền gặp pháp lực hoàn toàn biến mất, chính là một món đồ khó được cực kỳ bảo vật, thường thường còn có thể phát huy ra một ít không tưởng được tác dụng.

Cũng vào lúc đó, Long Cát công chúa thân ảnh xuyên thấu không gian bình thường, như tia chớp tới, cơ hồ là đồng thời, quát một tiếng lúc sau, một đạo chương ấn liền công kích tới kia Vô Thượng thiên ma lúc đầu tu vi giả trên người.

Mấy vạn thước không gian chấn động, nhất kia Vô Thượng thiên ma lúc đầu tu vi giả vì trung tâm, không gian bắt đầu trực tiếp sụp đổ, lập tức tính cả kia Vô Thượng thiên ma thân hình đều thành hư không mảnh nhỏ.

“Khắc khắc, các ngươi thật đúng là chính mình muốn chết, Nam Sơn lão ma, không nghĩ tới ở bên trong này còn có thể nhìn thấy người.” Hoàng Ma tán nhân Âm Lệ cười, theo quanh thân ma khí dùng, trong tay một cây ma tiên giống như giao long rời bến bình thường xuyên thấu liễu không gian mà lên.

“Hoàng Ma tán nhân, như thế nào là người, người đột phá Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma.” Kia nhất chúng Vô Thượng thiên ma trung, có một cái Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi giả nhìn thấy Hoàng Ma tán nhân cũng sắc mặt trầm xuống, cảm giác được Hoàng Ma tán nhân khí tức trên thân, nhất thời dọa sắc mặt trắng bạch, vội vàng nói: “Ta không chỉ là người, đều là hiểu lầm, là hiểu lầm.”

“Cái gì hiểu lầm, chúng ta chờ đúng là các ngươi, đi tìm chết đi.” Hoàng Ma tán nhân ma tiên vừa kéo, tựa như linh xà, nhất thời công kích hướng về phía kia tên là Nam Sơn lão ma mà đi.

Lập tức Thanh Đồng, Diễm Ma, Lang Lễ ba người cũng là lao thẳng tới mà lên, Thú Ma gọi ra hai cái Huyết Sát Hung Giao cũng gia nhập chiến trường.

Nhạc Thành căn bản là không cần ra tay, chính là một lát thời gian, có Long Cát công chúa, Lang Lễ, Hoàng Ma tán nhân ba người trấn thủ, cũng không có phí quá mức khí lực liền đánh chết này mười ba cái Vô Thượng thiên ma, trong đó năm tướng nguyên thần mà chạy, kết quả cũng là bị Lang Lễ tru sát.

Có hai cái Vô Thượng thiên ma cuối cùng là tiến nhập Thanh Đồng trong bụng, thành trợ giúp Thanh Đồng tăng trưởng tu vi thực vật.

Thu thập khởi mười ba cái trử vật nhân, thành quả chiến đấu coi như là không sai, này mười ba cái Vô Thượng thiên ma trên người cũng đều là có chút của cải, chính là này đó ma khí, hiện tại liền tiếp Thú Ma cũng là chóng mất mát, tốt nhất cũng là thượng hạng tình tự mà thôi.

Lập tức mọi người liền biến mất ngay tại chỗ, loại chuyện này làm hơn, mọi người cũng đều là thói quen, tại đây Hồng Hoang chiến trường trung, hiện tại chúng trên thân người đều là pháp bảo tiên khí không ít, Hoàng Ma tán nhân, Diễm Ma hai trên thân người dùng là đều là thần khí, Thú Ma trên người cũng là cao nhất ma khí, chính là Thú Ma thực lực có điểm thấp mà thôi, còn phát huy không ra, không quá quá mức uy lực đến.

Về phần Lang Lễ cùng Thanh Đồng, hai người căn bản là không cần yêu khí, hai người bản thể chính là tốt nhất yêu khí.

Những ngày tiếp theo bên trong, Nhạc Thành mọi người thường xuyên là gặp đến một ít không có mắt nhân, trong đó còn có người của Tiên Đạo đục nước béo cò, cuối cùng đều không ngoại lệ đều là bị mọi người sở đánh chết, mà Nhạc Thành một đường trung cơ hội xuất thủ đều rất ít.

Nửa năm lúc sau, mọi người mới rời đi kia một mảnh mở mang bình nguyên, này dọc theo đường đi mọi người cũng kiến thức tới không ít tiên ma đại chiến, mỗi một lần đều là kinh thiên động địa, bất quá Nhạc Thành mọi người cũng sẽ không tham gia, này tiên ma song phương ai thắng ai thua, Nhạc Thành hào không lo lắng, mặc kệ là ai thắng ai thua, chính mình không có thực lực, thậm chí bị người giẫm phải.

Một chỗ mật thất trong vòng, trên mặt đất có sổ bộ thân khô, mật thất trung, Hồn Thế Ma Vương thần sắc quanh thân ma khí ngập trời, hơi thở tựa hồ là có điều kéo lên.

“Vào đi.” Theo Hồn Thế Ma Vương một đạo thanh âm, Minh Hà lão ma đi vào Hồn Thế Ma Vương mật thất bên trong.

“Ma vương, tu vi của ngươi giống như tiến bộ không ít, chúc mừng.” Minh Hà lão ma nói.

“Cho người tra chuyện tình thế nào.” Hồn Thế Ma Vương mở hai mắt, thần nhiên rất đúng Minh Hà lão ma hỏi.

“Kia Hạo Thiên môn trung Lang Lễ một đoạn thời gian trước xuất hiện ở Tiên Đạo liên minh bên trong, đánh trả giết kia Ngũ Đấu tinh quân bên trong Đông Đấu Tinh Quân, cùng hắc cùng một chỗ còn có Hạo Thiên môn môn chủ Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, mặt khác còn có kia Long Cát công chúa cùng một cái Vô Thượng Thiên Yêu lúc đầu trình tự Hóa Xà thần thú.” Minh Hà lão ma đối Hồn Thế Ma Vương trả lời.

“Hóa Xà thần thú, hắc là kia một cái chứ, dĩ nhiên là sinh ra...” Hồn Thế Ma Vương trong lòng trầm đạo, lúc trước nguyên thần phân thân mang theo Thần Nông đỉnh trung, còn có một viên cũng không có trứng nở hóa thân thần thú.

“Kia Thần Nông đỉnh...” Hồn Thế Ma Vương sắc mặt trầm xuống, nghĩ như vậy tới nói, hắc Thần Nông đỉnh khẳng định là đã rơi vào Hạo Thiên môn đích tay trung, hắc thậm chí là ở đoán, Hạo Thiên Đại Đế vẫn sẽ không có tử.

Trầm tư một lúc sau, Hồn Thế Ma Vương nói : “Kia bọn hắc hiện tại ở nơi nào?”

“Hình như là đã sớm ly khai Tiên Đạo liên minh trung, bất quá, kia Nhạc Thành hiện tại thành Xích Tinh Tử con rể.” Minh Hà lão ma đối Hồn Thế Ma Vương nói.

“Xích Tinh Tử, cũng không cần e ngại hắc, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, lão tử, còn có Hồng Quân hiện tại đều có chuyện gì ở vội, căn bản là quân không đến Tiên Ma giới bên trong chuyện tình, nói sau, bọn hắc cũng không tưởng quân, không dám tùy tiện quân.” Hồn Thế Ma Vương thần nhiên nói.

1185. Chương 996: Chiến Đấu Kịch Liệt Hắc Sát Ma Vương

“Ma vương, chẳng lẽ bọn hắc những người đó còn gặp phiền toái có thể nào?” Minh Hà lão ma kinh ngạc hỏi.

“Người cho là thánh nhân liên thiên hạ vô địch có thể nào, định thần kiếp tới, thánh nhân cũng vô pháp chỉ lo thân mình, bọn hắc mới không dám tùy tiện đi ra xen vào việc của người khác.” Hồn Thế Ma Vương lạnh nhạt nói.

“Ma vương, kia Hắc Sát Ma Vương cũng đến đây, là tới vì Hắc Sơn lão ma báo thù, bất quá hiện tại đã ở tìm Hồn Động tinh khí tin tức.” Minh Hà lão ma đối Hồn Thế Ma Vương nói.

“Hắc cũng đến đây, phỏng chừng cấp con của hắc báo thù sự tiểu, kia Hồn Động tinh khí sự đại đi, có hay không tin tức?” Hồn Thế Ma Vương đối Minh Hà lão ma hỏi.

“Còn không có, lúc trước theo Hồn Độn tử vực đi vào nhân đến bây giờ ở Hồng Hoang chiến trường thượng lộ diện nhân cũng là Lang Lễ, Nhạc Thành, Long Cát công chúa, Dạ Du Thần, Nhật Du Thần, Thanh Tịnh tán nhân, Kiền Nguyên thượng tiên, Bạch Vân lão ma, Tam Tiêu tiên tử, còn có một chút nhân đi ra sau sẽ không có xuất hiện quá.” Minh Hà lão ma nói.

“Thanh Tịnh tán nhân đã chết rồi, Hồn Độn tinh khí sẽ không ở trên người của hắn, Bạch Vân lão ma cũng đã chết, cũng sẽ không ở trên người của hắn.” Hồn Thế Ma Vương nói biết a, Thanh Tịnh tán nhân đã sớm là bị hắn cắn nuốt, “Xem ra như thế một điều bí ẩn, vậy làm cho Hắc Sát Ma Vương đi trước tìm đi, đến lúc đó ta động thủ lần nữa tốt lắm.”

Nói xong, Hồn Thế Ma Vương lộ ra một đạo lãnh ý, tiếp tục nói: “Ta phải đi ra ngoài một bận, tìm xem kia Lang Lễ, Hắc Sát Ma Vương tìm kiếm Hồn Độn tinh khí chuyện tình có tin tức gì không liền bật người cho ta biết.”

Hồng Hoang chiến trường trong vòng, một chỗ thật lớn khe sâu sừng sững, này khe sâu cao như thiên phong, linh khí quay chung quanh, khe sâu hai bên, đều là dày đặc che trời đại thụ quay chung quanh, lớn nhất mà một ít, chiều cao hơn một ngàn thước, đường kính ước chừng có gần trăm thước to lớn.

Này dọc theo đường đi, một năm thời gian bất tri bất giác trung đã trôi qua rồi, nhưng là này một năm thời gian, Nhạc Thành cũng một cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma cũng không có nhìn thấy, tùy gặp được Vô Thượng thiên ma nhưng thật ra không ít.

Rơi vào đường cùng, Nhạc Thành cũng chỉ có thể đủ thường xuyên rất đúng Vô Thượng thiên ma hậu kỳ một ít cường giả ra tay.

Khe sâu trong vòng, có một chỗ núi nhỏ động, Hạo Thiên Tháp bên trong, lúc này ở trên không trung cũng ba Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả ở trên không lảng không mà đứng, ba người trong ánh mắt đều lộ ra một mảnh khủng hoảng.

Ba người này đều là Lang Lễ cùng Hoàng Ma tán nhân bắt thu vào Hạo Thiên Tháp trong vòng, nhiều nhất thời điểm này Hạo Thiên Tháp bên trong có mười Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả, đều là danh chấn nhất phương Ma đạo kiêu hùng, nhưng là chết ở Hạo Thiên Tháp bên trong cũng không không ai biết.

“Các người ba thắng qua được ta, kia cũng không cần đã chết, ta sẽ tha các người đi ra ngoài, thắng không dứt, vậy đi tìm chết.” Trên không bên trong, Nhạc Thành toàn thân bao trùm ở tại long lân áo giáp dưới, trong tay Hiên Viên kiếm họa xuất, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết chiêu thứ nhất Tru Tiên nháy mắt thứ phá trời cao, hàng vạn hàng nghìn bóng kiếm ngưng tụ thành một mảnh bóng kiếm hoa sen bao phủ hướng về phía ba Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả.

Ba Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả lẫn nhau nhất thị, bọn hắn không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể đủ liên thủ toàn lực công kích, có lẽ có thể thắng lợi còn có một đường sinh cơ.

“Hy vọng người giữ lời nói.” Một cái Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi giả trong miệng không khỏi tuôn ra một tiếng rít gào rống to, quanh thân cuộn cuộn ma vân phút chốc trong lúc đó tràn ngập mở ra, dày đặc ma khí mọi nơi dâng, Hạo Thiên Tháp giữa không trung dường như trống rỗng nhấc lên ngập trời Đại Lãng, nhất lẫm tiếp theo nhất lẫm ma khí đem chung quanh hư không chấn đặc nổ vang không ngừng. Này lão ma tựa hồ là chuẩn bị liều mạng, không liều mạng cũng muốn đem mệnh ở tại chỗ này, tại đây Hạo Thiên Tháp trong vòng, hắn biết chính mình luyện nguyên thần cơ hội đào tẩu cũng không có.

Theo này lão ma thủ trung nắm lấy một cái tối đen quang cầu, này quang cầu phía trên, khôn cùng ma khí khuếch tán mà ra ngăn cản hướng về phía Nhạc Thành ngưng tụ thi triển Tru Tiên mà đi.

Còn lại hai cái lão ma bên phải một cái, cũng là cần răng đưa tay đi phía trước tìm tòi, một cổ máu tươi bắn nhanh mà ra, quanh thân ma khí quay cuồng trong lúc đó. Trong tay đột nhiên thân khai, năm ngón tay khuất thân trong lúc đó, năm đạo ma hồng càng phát ra tối đen như mực, tán phát ra trận trận quỷ dị ma quang, thẳng làm cho không gian chấn động, một tiếng thanh rít gào kinh thiên động địa, cuộn cuộn ma quang, cũng đều là hướng Nhạc Thành ngưng tụ kiếm kia ảnh phía trên tạt lạc.

Lúc này cuối cùng một cái lão ma thủ trung một phen ma kiếm tung, trong tay pháp quyết biến hóa, phát lạnh kiếm khí khuấy động tung hoành, mạn Thiên ma hồng cuộn cuộn vũ động, hư không chấn động thoát

phá, cũng là cấp tốc liền công kích hướng về phía kia một mảnh to như vậy bóng kiếm mà đi.

Ba lão ma đều là sắc mặt dữ tợn, đây chính là quan hệ đến bọn hắn sinh cơ, ba người liên thủ một kích, mạn Thiên ma hồng cổ dâng, một cổ cổ ma vân che Hạo Thiên Tháp trong vòng thiên địa, khuấy động quay cuồng trong lúc đó, trực tiếp là làm cho không gian chấn vỡ.

“Tối hảo.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, bóng kiếm càng thêm tốt nhất vài phần, đầy trời bóng kiếm hướng tiêu dựng lên, phô thiên cái địa bình thường thì triển ra, lập tức che lấp hơn phân nửa cái không trung. , cả không gian vào lúc này, đều ở Nhạc Thành này nhất Tru Tiên bao phủ dưới.

Kiểm quang xé rách không gian, xé rách hết thấy, giảo toái không gian đã trở thành hư không, kia ba lão ma ngập trời công kích lực nháy mắt bị giảo bể hư không mảnh nhỏ, hết thấy hóa thành hư vô.

“Phụt...!” Người thứ nhất ra tay lão ma thân thể chấn động, há mồm đó là một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt phút chốc trong lúc đó trở nên trắng bệch vô cùng, dưới một kích này dư chấn, nháy mắt cơ hồ mau đưa thân thể hắn sinh sôi đánh nát còn lại hai cái thân ảnh cũng cấp tốc bạo lui, há miệng phun ra máu tươi, không sai đồng thời thời điểm, ba người này thân hình cũng không có bị đẩy lui rất xa, đó là bị nhất cổ vô hình lực giam cầm, lập tức nứt toác ở tại thành tro tàn.

Nháy mắt liền đánh chết ba Vô Thượng thiên ma, Hoàng Ma tán nhân cùng Long Cát công chúa, Diễm Ma, Thú Ma đều là khiếp sợ nhìn Nhạc Thành, trong mắt đã tràn ngập khiếp sợ cùng nghi hoặc.

“Không sai biệt lắm.” Nhạc Thành đứng lặng ở trên không trung, nghĩ vừa mới một trận chiến, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết hơn nữa không gian thần thông phối hợp, đã muốn xem như dung hợp tới nhất định trình độ, chính mình thực lực bây giờ, phỏng chừng gấp gờ bình thường Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma không có vấn đề, đối với các loại thần thông linh ngộ, cũng là có sở tiến bộ.

“Tất cả mọi người bế quan một lát đi, ta muốn linh ngộ một lát.” Nhạc Thành nói, lập tức mà bắt đầu đã rơi vào đại diện quảng trường thượng bắt đầu khoan chân mà ngồi linh ngộ đứng lên.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, lập tức cũng đều là khoan chân mà ngồi bắt đầu tu luyện đứng lên, Long Cát công chúa trong lòng không khỏi là ở đoán, chờ Nhạc Thành lần sau xuất quan thời điểm, không biết thực lực hội lại đạt tới cái dạng gì tình trạng, phỏng chừng là cũng đủ dọa người chứ, mỗi lần người này linh ngộ một lần sau, thực lực liền gấp tăng vọt.

Hồng Hoang chiến trường thượng lúc này một chỗ núi non trung, một cái to lớn lão giả trên người ma khí cuộn cuộn, trong mắt sát khí nổi lên, năm ngón tay bên trong trống rỗng một đạo ma khí ngưng tụ thành thực chất hóa đầu móng tay bao phủ hướng về phía trước người giữa không trung một cái trường bào lão giả.

Mà lão giả kia trong mắt tràn đầy không cam lòng thần sắc, khuôn mặt cơ hồ vặn vẹo có chút biến dạng, trong miệng một tiếng tê rỗng, trên trán bạo khởi một mảnh dài hẹp dễ dàng có thể thấy được gân xanh, quanh thân cũng là ma khí không được quay cuồng khởi dũng, rít gào quạt, quanh thân nhất cổ khí tức quỷ dị bắt đầu khuếch tán.

“Hoàng la, ngươi còn muốn nguyên thần tự bạo có thể nào, ở trước mặt ta, ngươi còn không có có năng lực như thế.” To lớn đáng người lão giả đứng là kia Hắc Sát Ma Vương, trong tay pháp quyết lại đánh ra, chung quanh trong lúc đó nháy mắt một chút, tựa hồ là tới một cái sát khí ngập trời ma uyên bên trong.

“Khắc khắc, của ta Hồn Nguyên thể giới trong vòng, ngươi tưởng nguyên thần tự bạo, nằm mơ.” Hắc Sát Ma Vương một đạo Âm Lệ cười lạnh, lập tức chu không đồ án ra một mảnh quỷ dị vô cùng dày đặc bóng ma, chu không như là muốn nổ mạnh dường như, lập tức kia trường bào lão giả trên người, một mảnh nồng đậm hắc mang đã bị hắn sinh sôi hút ra đi ra.

Nháy mắt, trường bào lão giả sinh cơ hoàn toàn không có, mà một mảnh hắc mang cũng bị Hắc Sát Ma Vương cắn nuốt.

“Hừ, người, cũng không có Hồn Động tinh khí, rốt cuộc ở ai trên người đâu?” Hắc Sát Ma Vương thần nhiên nói xong, thu hồi Hồn Nguyên thể giới, theo sau thân ảnh cũng biến mất ngay tại chỗ.

Từ từ ba mươi năm sau, Hạo Thiên Thập bên trong, Nhạc Thành trong đầu vẫn là ở lĩnh ngộ trên người thần thông, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết thượng đệ tam chiêu Hâm Tiên coi như là thành hình, ba mươi năm thời gian trung, không gian thần thông, biến hóa thần thông, thời gian thần thông, lực lượng thần thông cũng đều là lĩnh lĩnh ngộ tới một cái cực kỳ lợi hại trình độ.

Bốn loại thần thông đều có sở tiến bộ, duy độc là biến hóa thần thông lĩnh ngộ lúc sau, cũng không có gì lực công kích bình thường, nhưng là cấp mặt khác thần thông lĩnh ngộ cũng mang đến không tưởng được thật là tốt chỗ.

Có biến hóa thần thông, thiên địa trong vòng hết thấy biến hóa đều có thể đủ ở chính mình suy diễn bên trong tính ra, hơn nữa là có thể suy diễn nhất định kết quả, nhất định trình độ, tự nhiên là cực nhỏ một bộ phận, thiên cơ không thể lộ, tự nhiên không phải có thể đem sự tình hoàn toàn suy diễn đi ra, trừ phi là đập đất thành thánh, hơn nữa là tới thoát ra thiên đạo tình trạng mới được, nếu không cho dù là Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không có thể đủ làm được.

Mà biến hóa thần thông cũng có ba loại tình huống không thể suy diễn ra kết quả, thứ nhất, chính là chính mình đã qua cùng tương lai, đã qua chính là chỉ kiếp trước, biến hóa thần thông không thể suy diễn chính mình tương quan hết thấy.

Đệ nhị, cùng thánh nhân có quan hệ cùng thiên kiếp có quan hệ, biến hóa thần thông cũng vô pháp suy diễn.

Đệ tam chính là tương lai, tương lai hết thấy, biến hóa thần thông chỉ nậu đủ du đại khái chỉ dẫn, cũng không thể rõ ràng suy diễn, đương nhiên này ba loại không thể suy diễn tình hình thực tế hướng theo chính mình đối biến hóa thần thông lĩnh ngộ, cũng có thể đủ suy diễn mà ra, nếu chứng được đại đạo đập đất thành thánh, kia thánh nhân cùng chính mình đích thực kiếp trước kiếp này, tự nhiên cũng có thể đủ suy diễn đi ra.

Mà nếu thoát ra thiên đạo, kia suy diễn tương lai cũng không phải một việc khó, hết thấy đều là dựa vào lĩnh ngộ.

Ba mươi năm trung, Nhạc Thành lại thoát phá Đại La Kim Tiên lúc đầu tới Đại La Kim Tiên trung kỳ, Thú Ma cũng đột phá tới La Thiên đại Ma hậu kỳ, những người khác sẽ không có đột phá, nhưng là tu vi tiến bộ là tự nhiên, Thanh Đồng đều là tiến bộ không ít.

Mà Long Cát công chúa hiện tại đã muốn là đứng cho một ngàn năm chi kỳ cùng Nhạc Thành đánh đổ chuyện tình không ôm gì hy vọng thắng lợi, một ngàn năm, hiện tại mới quá một trăm hơn hai mươi năm Nhạc Thành cũng đã là từ La Thiên thượng tiên hậu kỳ đột phá tới Đại La Kim Tiên trung kỳ, chỉ kém kia Đại La Kim Tiên hậu kỳ, nếu vẫn dựa theo loại này tốc độ trong lời nói, kia căn bản là không cần một ngàn thâm niên gian Nhạc Thành có thể đủ đột phá tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ.

Nhạc Thành theo trong cơ thể thở ra một ngụm thật dài trọc khí, hai mắt thâm thúy trong suốt, trên mặt lộ ra vừa lòng một tia mỉm cười, này ba mươi năm trung lĩnh ngộ coi như là không sai.

Tính tính thời gian, hiện tại đến này Hồng Hoang chiến trường thượng cũng có thượng một trăm hai mươi năm, còn không có quá một nửa, còn muốn gần hai trăm năm mới có thể đi ra ngoài Hồng Hoang chiến trường, như thế cái phiền toái.

Mà để cho Nhạc Thành buồn bực chính là, này ở Hồng Hoang chiến trường nội, có cừu oán báo không dứt, Hỗn Thế Ma Vương ngay tại Hồng Hoang chiến trường nội, chính là thực lực của chính mình cũng không đủ, nếu hiện tại đối phó thượng, căn bản là không có gì hy vọng.

Ở Xích Tinh Tử trong miệng, Nhạc Thành cũng biết này Hỗn Thế Ma Vương đến đây chính là không đơn giản, sau lưng cũng còn có nghĩ đến siêu cường cường giả ở, thực lực bản thân cũng là cực độ cường hân, nếu không trong lời nói, bị thương nặng Thái Ất chân nhân, Xích Tinh Tử cùng Hoàng Long đạo nhân đã sớm đi báo thù, căn bản là sẽ không làm cho Hỗn Thế Ma Vương ở Hồng Hoang chiến trường nội tiêu dao.

“Vẫn là thực lực, không biết chính mình tới Cửu Thiên Huyền Tiên tình trạng thời điểm, có thể hay không có có thực lực đánh chết kia Hỗn Thế Ma Vương.” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, chính mình hiện tại cũng chỉ có thể đủ cố gắng tăng cường tu vi của chính mình thực lực.

“Lão ba, chúng ta có phải hay không nên đi ra ngoài?” Thanh Đồng tới Nhạc Thành bên người nói.

“Ra đi làm cái gì, cũng không - ly khai Hồng Hoang chiến trường, chúng ta tiếp tục bế quan tu luyện.” Nhạc Thành trừng mắt nhìn Thanh Đồng liếc mắt một cái, người này tính khí vẫn là ham chơi, chỉ có tới có áp lực thời điểm mới trở về liều mạng tu luyện, không có gì áp lực, liền lộ ra ham chơi bản tính.

“Nga...” Thanh Đồng phần nộ về tới vừa mới trên vị trí khoan chân mà ngồi tiếp tục tu luyện đứng lên, đối với lão ba trong lời nói, hắn cũng không dám không nghe, hiện tại Yêu Huyền lão mẹ cùng Hiếu Kỳ lão mẹ các nàng phải ở Tiên Ma giới, cũng giúp không đến hắn.

Nhạc Thành lập tức cũng là tiếp tục bắt đầu tu luyện đứng lên, ra không ra, không quá đi, đối với Nhạc Thành mà nói không có quá lớn khác nhau, dù sao tiên ma đại chiến cùng chính mình cũng xả không hơn hắn có liên quan. Chính mình hiện tại yếu đuối là nhanh hơn đột phá, mới có thể vì tìm Hồn Thế Ma Vương báo thù.

Thời gian lại từ từ mà qua, Hồng Hoang chiến trường trong vòng chuyện tình cùng Nhạc Thành khả năng không có gì liên quan, lại là mười năm bất tri bất giác trung đã trôi qua rồi, mà ở Tiên Ma giới trung, mười năm này thời gian quả thật đã xảy ra không ít chuyện tình.

Tiên ma đại chiến trung, Tiên Đạo liên minh nhiều lần bại trận, ở Xiển giáo cùng Tiệt Giáo Nhị đại đệ tử cũng không tưởng tham dự đại chiến tình hình thực tế hướng dưới, Tiên Đạo liên minh thực lực căn bản là so ra kém Ma Đạo liên minh.

Mà ở bốn mươi năm trước, Ma Đạo liên minh trung Hắc Sát Ma Vương nhiều lần ra tay đánh chết Tiên Đạo liên minh trung Cửu Thiên Huyền Tiên cường giả, căn bản là không ai là đối thủ, thế cho nên là làm cho Tiên Đạo liên minh trung không ít cường giả rơi xuống, mấy ngàn vạn Tiên Đạo liên minh người bị Ma Đạo liên minh sở đánh chết.

“Phốc...” Một chỗ khe sâu thượng, hai đạo thân ảnh cấp tốc đã rơi vào một tòa khe sâu ngọn núi phía trên ở, trong đó một người đứng là kia Hắc Sát Ma Vương, . Một người cũng bị Hắc Sát Ma Vương cầm chế trụ Dục Hỏa Xà.

“Hắc Sát Ma Vương, ngươi rốt cuộc muốn làm cái gì, ta chính là Tiệt Giáo đệ tử, ngươi dám giết ta, Thông Thiên giáo chủ cũng sẽ không bỏ qua của ngươi.” Dục Hỏa Xà âm trầm rất đúng Hắc Sát Ma Vương nói, trong ánh mắt lại là có thêm một ít khủng hoảng, Hắc Sát Ma Vương đích thủ đoạn hắn biết rõ, cũng không phải là bị dọa nạt đến nhân.

“Dục Hỏa Xà, ngươi thiếu lấy Thông Thiên giáo chủ đến uy hiếp ta, giống loại người như ngươi bên ngoài đệ tử, ngươi cảm thấy được Thông Thiên giáo chủ đều phải quần trong lời nói, hắn vội qua được tới sao.” Hắc Sát Ma Vương trầm đạo.

Dục Hỏa Xà nhất thời sắc mặt tối sầm lại, Hắc Sát Ma Vương nói không sai, bọn hắn loại này bên ngoài đệ tử, Thông Thiên giáo chủ căn bản là sẽ không hiểu, chỉ có thể đủ là thầm than chính mình mệnh hạn hĩ, đã rơi vào này Hắc Sát Ma Vương đích tay trung, này Hắc Sát Ma Vương cấp con của mình báo thù, đó là tuyệt đối sẽ không bỏ qua chính mình.

Hạo Thiên Thập bên trong, Nhạc Thành ngọt mở hai mắt ra, thần niệm rình trung, chính mình chỗ trên ngọn núi dĩ nhiên là có hai cường giả ở, mà Lang Lễ cũng là lập tức liền đình chỉ tu luyện.

Về phần người khác, đang ở Hạo Thiên Thập trong vòng, tự nhiên là không biết bên ngoài hết thấy, mà có Hạo Thiên Thập ở, Nhạc Thành cùng Lang Lễ rình dưới, người ở phía ngoài là thực lực cao tới đâu, cũng là rất khó phát hiện có người rình.

“Sưu...” Nhất đạo thân ảnh thuần cắt qua không gian tới, lập tức đã rơi vào Hắc Sát Ma Vương bên người, cũng là á D ị

Hạo Thiên Thập công kích, chỉ có liều mạng, mà đến lúc đó liền gặp lưỡng bại câu thương.

“Xuy...” Cũng đúng lúc này, trên không bên trong sấm rền cuộn cuộn, hơn mười ngàn dặm trong vòng hư không dường như sôi trào nước sôi, khuấy động địa hỏa phong thủy bốc lên không ngớt, một mảnh kim quang tiếng động lớn rầm rĩ chạy chồm. Va chạm ở chung Hạo Thiên Thập phía trên lập tức nứt toác nổ tung, vô cùng ánh sáng ngọc quang hoa ở trong hư không nhấp nháy, rất là trắng lẹ kỳ quan.

Không gian thoát phá, hư không bày ra, Lang Lễ nháy mắt một ngụm máu tươi phun ra, lập tức thân ảnh bay rớt ra ngoài mười vạn lý, Hạo Thiên Thập không gian cũng bị đồng thời đánh nát, này màu vàng hào quang lực lượng quá, lớn đến không thể tưởng tượng nổi tình trạng.

Lúc này chu không, hết thảy thậm chí là lâm vào tối đen hắc động bên trong, các loại không gian lực tán loạn lao ra Hạo Thiên Thập ngoại liền hóa thành chạy chồm rít gào không gian loạn lưu, trên không trung tạp lác tinh thần cũng rồi đột nhiên gian dập nát, quay cuồng không ngớt tinh quang tiếp xúc đến Hạo Thiên Thập ngoại địa hỏa phong thủy lại biến chất vì bắt đầu khởi động gian ba, che trời cái địa tất cả đều là tinh quang, chỉ một thoáng liền bao phủ sở hữu địa phương.

“Thánh nhân lực, đây là thánh nhân lực.” Xa xa Nhạc Thành sắc mặt trắng bệch, như thế nào cũng thật không ngờ này Phổ Hiền trên người cũng có thánh nhân lực ở, đây chính là thánh nhân lực a, Lang Lễ cho dù là bằng vào Hạo Thiên Thập cũng trở ngại không được.

Xa xa không gian trong vòng, Tam Tiêu tiên tử sắc mặt trắng bệch nhìn không gian, tuy rằng nói vừa mới Tam Tiêu có cơ hội rời đi, nhưng là chứng kiến Nhạc Thành hãm sâu vây quanh bên trong, cũng đều không có tính toán rời đi, nếu bình thường, tam nữ đã sớm mượn cơ hội ly khai, này hôm nay không biết là chuyện gì xảy ra tình, các nàng trong lòng không bỏ xuống được này một cái tiểu tử kia.

“Kim Giáp Chiến Thần, không hổ là Kim Giáp Chiến Thần, chết đi.” Cũng đúng lúc này, kia Hắc Sát Ma Vương thoát ra Hạo Thiên Thập bao vây lực, trong tay Trảm Tiên Dao lại mang theo một mảnh quay cuồng đao mang chém thẳng vào xuống.

Bất quá này đao mang theo khí thế đi lên xem trong lời nói, cũng là nhược thượng không ít, Hắc Sát Ma Vương ở Tam Tiêu tiên tử ba loại thần thông lực trung bị nhốt đã muốn là tiêu hao không ít, vừa mới ở Hạo Thiên Thập áp chế dưới, cũng là tiêu hao sâu, lúc này một đao này uy lực, liền tiếp ban đầu một nửa cũng không tới.

Bất quá một đao này, sẽ đối phó khởi Nhạc Thành đến, cũng vậy là đủ rồi, Nhạc Thành thực lực bây giờ, vừa mới ăn vào đan dược khôi phục một chút thực lực, nếu đối phó khởi một cái Thiên tiên đều nan.

“Môn chủ đi nhanh lên.” Hoàng Ma tán nhân hét lớn một tiếng, ngọt trên đỉnh đầu xuất hiện một vài thước lớn nhỏ đài sen, đài sen phía trên cuộn cuộn ma khí chói mắt, chu không đều ở ma khí chính là bao phủ dưới. Cả đài sen nháy mắt liền hóa thành vạn thước lớn nhỏ, mặt trên rõ ràng có thể thấy được một trăm lẻ tám chữ phiến lá sen xoay tròn.

Khôn cùng ma khí bao phủ tràn ngập, Hắc Sơn ma vương Trảm Tiên Dao đao mang bổ vào này ma khí phía trên, dĩ nhiên là không thể tái tiến nửa phần, mà đây đúng là lúc trước Nhạc Thành lấy đi Hàng Long Phục Hổ La Hán trên người kia thần khí Thất Thái Phật tổ đài sen, cuối cùng giao cho Hoàng Ma tán nhân luyện hóa, hiện tại này thần khí Thất Thái Phật tổ đài sen, đã muốn là bị Hoàng Ma tán nhân luyện hóa thành ma đài sen, trải qua hơn một trăm năm luyện hóa, thần khí trong vòng phạt tính đã muốn là bị luyện hóa.

“Xuy xuy...” Đao mang cùng ma liên bên trong một cổ cổ lưu quang tràn đầy màu tràn đầy lượn vòng, nhẹ tuyền tuyền, đan vào thành vòng, nhiều lần thoáng hiện, lập tức hai người ngay tại trên không bên trong âm âm tán loạn mở ra, Hoàng Ma tán nhân thân hình nháy mắt bị đánh bay thượng vạn thước, Hắc Sơn ma vương thân hình cũng bị đánh bay hơn một ngàn thước, cứ việc là Hắc Sơn ma vương tiêu hao rất nhiều, còn là chiếm cứ thượng phong, Hoàng Ma tán nhân thực lực dù sao chỉ có Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma lúc đầu mà thôi, kia Hắc Sát Ma Vương chính là Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ thực lực.

“Nhạc Thành cẩn thận.” Nhưng vào lúc này, cũng xa trông không Quỳnh Tiêu hét lớn một tiếng, chỉ thấy Phổ Hiền biến thành kia kiều diễm nữ tử trong tay một đạo chưởng ấn trực tiếp theo trên không sa sút hạ, dĩ nhiên là đối phó Nhạc Thành.

Lang Lễ cùng Hoàng Ma tán nhân cũng không tại bên người, Nhạc Thành căn bản là không có viện thủ, trong cơ thể cũng là pháp lực mỏng manh, lúc này công kích liền đang bên người căn bản là muốn tránh cũng không được, liên tiếp do dự thời gian đều không có, cũng không có thời gian gọi ra Thần Nông đỉnh.

“Phá Thiên Nhất Kích.” Lực lượng thần thông bên trong, Nhạc Thành toàn lực thi triển Phá Thiên Nhất Kích, không gian bên trong ầm ầm rung chuyển, trong cơ thể pháp lực cũng nháy mắt tiếp cận tới khô kiệt tình trạng.

Chung quanh không gian, nháy mắt sụp đổ, lưỡng đạo khổng lồ lực lượng lần lượt thay đổi ở tại cùng nhau.

“Đặng! Đặng...” Chu không một mảnh hư không lúc sau, Nhạc Thành thân hình nháy mắt bị đánh bay mười vạn thước xa, trong miệng lại một ngụm máu tươi cuồng phun mà ra, mà Phổ Hiền thân hình chính là lao đảo lui ra phía sau hơn một ngàn thước mà thôi.

“Môn chủ.” Hoàng Ma tán nhân khoe miệng chảy ra máu tươi, nhìn thấy môn chủ ngay tại đầu của mình đỉnh đánh bay, vội vàng trong tay pháp quyết biến hóa, trong tay một đạo hắc mang bao trùm Nhạc Thành.

“Nhạc Thành.” Tam Tiêu tiên tử lúc này cũng là thúc dục trong cơ thể còn thừa pháp lực tới Nhạc Thành bên người, tam nữ dĩ nhiên là bất tri bất giác trung đều đang khẩn trương Nhạc Thành đứng lên, tựu liên kia sẽ đối Nhạc Thành muốn đánh muốn giết Quỳnh Tiêu tiên tử cũng không ngoại lệ.

“Chủ nhân.” Lang Lễ lúc này mới đuổi tới chu không, sớm đã là lại thi triển Hạo Thiên Thập, Hạo Thiên Thập thượng một mảnh thần quang nhất thời đem Nhạc Thành tính cả mọi người bao phủ ở bên trong.

“Khắc khắc, đều đi tìm chết đi.” Hắc Sát Ma Vương lúc này cũng lại thúc dục nổi lên công kích, không gian bên trong, Trảm Tiên Dao lại thổi quét xuống, đao mang bị bám mây đen cuộn cuộn, lửa ma ngập trời.

1186. Chương 997: Sinh Tử Một Đường

Cũng đúng lúc này, Nhạc Thành mọi người bị Lang Lễ thu hồi Hạo Thiên Thập trong vòng, Lang Lễ cũng đã sớm tiên nhập Hạo Thiên Thập bên trong, này khôn cùng đao mang lập tức bổ vào Hạo Thiên Thập phía trên, Hạo Thiên Thập thượng thần quang rạng rỡ, một cỗ hồng hoang hơi thở khuếch tán, hai cỗ lực lượng lẫn nhau va chạm, bạo khai thành ánh sáng ngọc quang hoa, xa xa nhìn lại cũng diễm lệ dị thường, phẳng phát khói hoa.

“Vang ầm ầm...” Hạo Thiên Thập xa nếu so với khối Trảm Tiên Dao phải mạnh hơn nhiều, chính là lúc này Lang Lễ thương thể cũng là tới một cái dị thường nghiêm trọng tình trạng, vừa mới nếu không có Hạo Thiên Thập bảo vệ, lúc này Lang Lễ người bị kia Phổ Hiền thánh nhân lực, chính sợ sớm đã là rơi xuống, lúc này Lang Lễ, cũng chỉ là thân là tiên thú chi khu, dựa vào thân thể cường hãn miễn cưỡng kiên trì mà thôi. Chỉ hiện tại Trảm Tiên Dao cùng Hạo Thiên Thập chạm vào nhau, Hạo Thiên Thập nhất thời bị nhốt đánh vào dưới nền đất.

“Đi...” Lang Lễ trong miệng lại một ngụm máu tươi phun ra, không sai đồng thời thời điểm, cũng liều mạng thúc dục Hạo Thiên Thập trên mặt đất để hóa thành một đạo lưu quang ra bên ngoài cấp tốc bỏ chạy.

“Hắc Sát Ma Vương, người làm cái gì, mau đuổi theo.” Trên không trung, Phổ Hiền biến thành đẹp đẻ nữ tử lớn tiếng vừa quát, này Hạo Thiên Thập tiến vào dưới nền đất cũng có thể đủ như không có gì bàn mà chạy, ầm ầm núp đi trong lời nói, phải tìm được trong lời nói, căn bản chính là rất không có khả năng.

Hắc Sát Ma Vương tự nhiên cũng là biết điểm này, này nếu làm cho bọn họ chạy trốn, kia nhưng chỉ có kiếm củi ba năm thiêu một giờ, thân ảnh cũng hóa thành một đạo lưu quang chui vào dưới nền đất thẳng truy mà đi.

Phổ Hiền biến thành kia đẹp đẻ nữ tử cũng không chút do dự truy vào dưới nền đất, vừa mới hẳn chính là thi triển ra cuối cùng con bài chưa lật một đạo thánh nhân lực, nếu không có gì thu hoạch trong lời nói, hẳn đã có thể đại giảm, một đạo thánh nhân lực, còn hơn một món đồ thần khí còn mạnh hơn hơn a.

Hạo Thiên Thập trong vòng, đại diện tiên, Nhạc Thành hôn mê trên mặt đất, toàn thân sinh cơ như có như không, sắc mặt trắng bệch như bụi. Long Cát công chúa, Diễm Ma, Thanh Đồng, Thú Ma bốn người chứng kiến Nhạc Thành bộ dáng này, nhất thời đều muốn qua đời.

“Lão ba, ngươi thế nào, lão ba.” Thanh Đồng cấp khóc lên, theo thần niệm rình trung, lão ba đã muốn là thương tới không thể ở thương tình trạng, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ đều thoát phá.

Long Cát công chúa, Diễm Ma, Thú Ma ba người cũng là sốt ruột không thôi, thương thế kia thế quá nặng.

“Các người ai có biện pháp, khoái ổn định chủ nhân thương thế, kia Hắc Sát Ma Vương đuổi tới, ta trước vùng thoát khỏi bọn hắn.” Lang Lễ ở Hạo Thiên Tháp nội nói, lập tức toàn lực thúc dục này Hạo Thiên Tháp cấp tốc thoát đi.

“Mau đưa này định thần đan ăn vào, có thể bảo vệ nguyên thần.” Quỳnh Tiêu tiên tử vội vàng lấy ra một viên đan dược, lập tức nhét vào Nhạc Thành tổ tử hồng, tới lúc này, hẳn trong lòng ngược lại là có chút đau lòng đứng lên, người này thế nhưng liều chết cứu các nàng, nếu liền như vậy đã chết trong lời nói, hẳn khả không muốn.

“Rất cuộc làm sao vậy, Hoàng Ma tán nhân, Tam Tiêu tử tử, này rất cuộc phát sinh sự tình gì.” Chuyện bên ngoài, Long Cát công chúa đám người tự nhiên là không biết, vội vàng đối Tam Tiêu cùng Hoàng Ma tán nhân hỏi.

Tam Tiêu tiên tử cùng Hoàng Ma tán nhân đại sự tình đại khái đều nói một chút, Nhạc Thành cứu Tam Tiêu, nhưng là vội vàng trong lúc đó bị Hắc Sát Ma Vương Trảm Tiên Dao bắt tới, lại lại đã bị Phổ Hiền toàn lực một kích, đó là thành như vậy, nếu bình thường Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi giả, đã sớm rơi xuống.

Tam Tiêu hiện vào lúc này mới biết được, kia kiều diễm nữ tử cũng Phổ Hiền biến thành, này Tây Phương Giáo dĩ nhiên là cùng Ma Đạo liên minh liên hợp ở tại cùng nhau sẽ đối phương các nàng.

“Hắc Sát Ma Vương, Phổ Hiền, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi nhóm.” Thanh Đồng nổi giận đến, cả người sát khí tràn ngập, giáo hoạt ánh mắt lúc này cũng đỏ đậm một mảnh sát ý ngập trời.

Long Cát công chúa, Diễm Ma, Thú Ma cũng vẻ mặt bi thống, âm thầm đem hai người này ghi tạc trong lòng.

Lúc này mọi người kiểm tra Nhạc Thành thương thế, không khỏi trong lòng đau lòng không thôi, Tam Tiêu nhìn thấy đều là trong lòng có đó rung động, này hết thấy, đều là tiểu gia hỏa này vì liền các nàng mới tạo thành.

Nhạc Thành phía sau lưng, long lân áo giáp đã sớm thu liễm, đã muốn là vô lực ngưng tụ Kim Long thân thể, sau lưng hắc bào nhất tầng lớn không thấy, khắp lưng da thịt tung bay, đây chính là Đại La Kim Tiên chi khu, có thể được đôn nghiêm trọng tới loại trình độ này có thể thấy được lực lượng mạnh.

Mà Nhạc Thành trong cơ thể, mọi người kiểm tra cũng là hít vào một hơi, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ tiên bộ bị đánh nát, nhưng lại không có khuếch tán, chính là thoát phá ngưng tụ ở tại cùng nhau, tựa hồ là có một cỗ lực lượng vô hình ở che chở này đó ngũ tạng lục phủ không được phá hủy thành tro tẫn.

Trừ bỏ ngũ tạng lục phủ ở ngoài, kinh mạch hỗn loạn, gân cốt sai lệch, đã muốn là thương tới cực hạn, sinh cơ hơi thở cũng là nếu có chút như vô.

Long Cát công chúa vội vàng hướng Nhạc Thành trong cơ thể đưa vào pháp lực, cũng khởi không đến gì hiệu quả, mọi người trên người một viên khỏa đan dược nhét vào đi, cũng không có gì tác dụng, Nhạc Thành tựa hồ lâm vào ngũ say trung, cũng tựa hồ là đã chết.

“Lang Lễ, ngươi làm sao vậy?” Ba ngày sau, Thanh Đồng phát hiện Lang Lễ sắc mặt trắng bệch một mảnh, cả người suy yếu tới cực điểm. Lúc này mọi người mới chú ý hướng về phía Lang Lễ, này ba ngày thời gian trung, tất cả mọi người là ở chú ý đến Nhạc Thành.

“Lang Lễ, ngươi thiêu đốt Liễu Nguyên thần lực?” Chứng kiến Lang Lễ bộ dáng, Long Cát công chúa sắc mặt vô cùng kinh ngạc đứng lên, Lang Lễ lúc này bộ dáng, nguyên thần lực suy yếu vô cùng, chỉ sợ là kiên trì không được bao lâu.

“Kia Hắc Sát Ma Vương cùng Phổ Hiền đuổi không kịp chúng ta, mọi người ở Hạo Thiên Tháp nội ứng nên thực an toàn.” Lang Lễ trong miệng lại chảy ra một ngụm máu tươi, vì vùng thoát khỏi kia Hắc Sát Ma

Vương, Lang Lễ bị Phổ Hiền thi triển ra thánh nhân lực bị thương nặng đã muốn là tiêu hao hầu như không còn, thương thể bên trong cơ thể còn hơn Nhạc Thành đến cũng là tốt hơn một chút mà thôi.

Rơi vào đường cùng, Lang Lễ lựa chọn thiêu đốt nguyên thần lực, dựa vào nguyên thần lực thúc dục Hạo Thiên Tháp, này mới tránh thoát Hắc Sát Ma Vương cùng Phổ Hiền đuổi giết.

Thiêu đốt nguyên thần lực không giống như là tiêu hao nguyên thần lực, tiêu hao nguyên thần lực có thể lại tu luyện khôi phục trở về, chính là thiêu đốt liền không giống với, thiêu đốt nhiều ít liền vĩnh viễn không thể bổ trở về, hao tổn điếu một chút nguyên thần, đối với tu luyện giả mà nói đều là bị thương nặng, mà hiện tại Lang Lễ nguyên thần lực chủ yếu thiêu đốt hầu như không còn, kia hậu quả có thể nghĩ.

Lang Lễ nói xong, hơi hơi cười khổ một chút sau, lập tức rút cục thì không thể kiên trì ngã trên mặt đất, Hạo Thiên Tháp đình chỉ đi tới, đình lưu tại Hồng Hoang chiến trường trong vòng một loại chỗ dưới nền đất trong vòng.

“Lang Lễ, người cũng không thể đủ có việc a.” Thanh Đồng cùng Lang Lễ cảm tình tốt nhất, lão ba vừa mới xảy ra sự cố, Lang Lễ hiện tại cũng như vậy, này đối Thanh Đồng đã kích đã muốn là tới cực điểm.

“Hắc Sát Ma Vương, Phổ Hiền, ta tất phải giết các người.” Thanh Đồng rít gào đứng lên, quanh thân tức giận tới cực điểm, Hóa Xà thần thú chi khu cùng hình người chi khu đều ở này tức giận trung không ngừng biến hóa đứng lên.

“Lang Lễ.” Long Cát công chúa, Diễm Ma, Thú Ma, cùng Hoàng Ma tán nhân đám người cũng tới Lang Lễ bên người.

“Còn có một tia nguyên thần bắt diệt, các người lui ra phía sau.” Quỳnh Tiêu tiên tử nói với mọi người đến, trong tay pháp quyết biến hóa trung, một đạo thần quang nhanh chóng bao phủ ở tại Lang Lễ trên người, lập tức này một đạo thần quang gắt gao bao trùm Lang Lễ.

Mấy canh giờ lúc sau, Quỳnh Tiêu tiên tử sắc mặt sát bạch thu hồi rảnh tay trung pháp quyết, rõ ràng tiêu hao không ít, kia một đạo thần quang còn lại là vẫn đình lưu tại Lang Lễ trên người.

“Quỳnh Tiêu tỷ tỷ, thế nào?” Long Cát công chúa đối Quỳnh Tiêu tiên tử khẩn trương hỏi.

“Ta cũng không có biện pháp, chỉ có thể đủ bảo vệ Lang Lễ một tia nguyên thần bắt diệt mà thôi, hần thân mình thương thể liền trọng, trừ phi là thánh nhân ra tay, nói không chừng thánh nhân cũng không có cách nào.” Quỳnh Tiêu tiên tử bất đắc dĩ nói.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, cũng không ai có gì biện pháp, thánh nhân, hiện tại đi nơi nào tìm thánh nhân, tại đây Hạo Thiên Tháp trong vòng, Lang Lễ cùng Nhạc Thành hai người đều hôn mê, liên tiếp Hạo Thiên Tháp cũng ra không được.

“Công chúa, hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Diễm Ma sốt ruột rất đúng Long Cát công chúa hỏi.

“Ta cũng không biết, chỉ có chờ, chờ kỳ tích phát sinh đi.” Long Cát công chúa cười khổ đến, hốc mắt trung lại là có thêm một tia ướm át đứng lên, có thể tưởng biện pháp đều muốn qua, hiện tại chúng người đã là đều là thúc thủ vô sách.

“Có lẽ thực sự kỳ tích, người này trong cơ thể ngũ tạng lực phủ toái mà không tiêu tan, còn giống như có nhất cổ lực lượng ở mình chữa trị, nói không chừng thật sự hội không có việc gì.” Vân Tiêu tiên tử nói với mọi người đạo.

Ở Vân Tiêu tiên tử rình dưới, Nhạc Thành trong cơ thể đang ở lấy một loại thật chậm tốc độ ở chữa trị, nếu không nhìn kỹ trong lời nói, bọn ta không - cảm giác.

Mà lúc này, Nhạc Thành đã muốn là lâm vào tuyệt đối trong hôn mê, ý thức mơ mơ hồ hồ, giống như là tiến vào khôn cùng vũng bùn bên trong, tưởng đi cũng thế nào cũng đi không được.

Một tháng lúc sau, một chỗ núi non trên không trung, hai đạo thân ảnh theo dưới nền đất nhảy ra, đúng là kia Phổ Hiền cùng Hắc Sát Ma Vương, lúc này Phổ Hiền cũng đã muốn là khôi phục bản thể l hai người sắc mặt thoạt nhìn đều cũng có đó khó coi bộ dáng, một tháng thời gian, bọn hắn cũng không có tìm được

Hạo Thiên Tháp cùng Lang Lễ, Tam Tiêu tiên tử đám người, lúc này đây xem như kiểm củi ba năm thiêu một giờ.

“Chết tiệt, thế nhưng kiểm củi ba năm thiêu một giờ.” Phổ Hiền lạnh nhạt nói một tiếng, chính mình có bản tính như ý cũng thật không ngờ thất bại, vốn mục tiêu của hắn chính là Tam Tiêu trong tay tam kiện thần khí, nói không chừng Tam Tiêu trên người còn có kia Hỗn Độn tinh khí đầu, hiện tại cái gì đều không có, mà hắn ngược lại là tổn thất con bài chưa lật thánh nhân lực.

“Đều là này Lang Lễ, Hạo Thiên Tháp thật đúng là lợi hại, khó trách Hỗn Thế Ma Vương vẫn là muốn tốt đến Hạo Thiên Tháp.” Hắc Sát Ma Vương thản nhiên nói.

“Đương nhiên lợi hại, này Hạo Thiên Tháp chính là thượng cổ thần khí, có thể không lợi hại sao, chính là lần này bị bọn hắn chạy, lần sau muốn tìm cơ hội như vậy liền khó khăn.” Phổ Hiền nói đến.

“Hừ, mặc kệ thế nào, này Tam Tiêu nhất định tử, chạy trốn lần này, chạy không được lần sau.” Hắc Sát Ma Vương lạnh nhạt nói.

“Chỉ sợ là lần sau kia Tam Tiêu căn bản là sẽ không dễ dàng như vậy, lần này này Tam Tiêu là không có làm chuẩn bị, lần sau các nàng bãi hạ cử khúc Hoàng Hà trận, hội có mấy người, cái nhân là các nàng đối thủ.” Phổ Hiền nói.

Lập tức hai người này lại ở trên không trung thương nghị một phen mới rời đi, nhìn thấy hai người bộ dáng, tựa hồ là lại ở hợp mưu nhất những thứ gì.

Một năm lúc sau, Hạo Thiên Tháp trong vòng, Nhạc Thành thân hình phía trên một mảnh tái nhợt, còn hơn một năm trước trắng bệch như bụi chính là thân nhau thượng không ít, mà ở mọi người kiểm tra trung, Nhạc Thành trong cơ thể ngũ tạng lục phủ đã muốn là chậm rãi khôi phục nhất thành tả hữu, tuy rằng mới khôi phục chỉ có nhất thành, nhưng là loại tình huống này đã muốn là làm cho trong lòng mọi người có một tia hy vọng.

Nhạc Thành trong cơ thể, thoát phá ngũ tạng lục phủ chậm rãi niêm kết ở tại cùng nhau, gân cốt cơ thể huyết mạch kinh mạch cũng đều là có chữa trị dấu hiệu, này hết thấy, đều là bởi vì Nhạc Thành thân thể ra mất mấy lần rên, đã muốn là sinh ra ra cường hãn khôi phục năng lực, nếu đổi làm người khác, chỉ sợ là đã sớm chết không thể chết lại.

“Vân Tiêu tỷ tỷ, Nhạc Thành có hi vọng khôi phục sao?” Long Cát công chúa đối Vân Tiêu hỏi, này một năm thời gian, Long Cát công chúa mỗi ngày đều ở kiểm tra Nhạc Thành thân thể hòa khí hơi thở.

“Không biết, thân thể hắn vẫn là việc nhỏ, chẳng qua đổi một khối thân thể cũng không sao cả, vấn đề là của hắn nguyên thần, nguyên thần suy yếu vô cùng, đã muốn là tới một cái tiêu tán bên cạnh, hơi thở của hắn giống như cũng là càng ngày càng yếu.” Vân Tiêu tiên tử bất đắc dĩ thở dài một hơi sau nói.

“Tại sao có thể như vậy, thân thể không phải tốt lắm một ít sao, như thế nào nguyên thần ngược lại làm hồ thẹn.” Long Cát công chúa kinh ngạc hỏi, thần sắc sốt ruột không thôi, này nguyên thần nếu tiêu tán, thân thể kia khôi phục có cái gì dụng, nhiều nhất chính là một khối đầy đủ thi thể mà thôi.

“Hắc Sát Ma Vương lực lượng quá mạnh mẽ, liên tiếp ta cũng vô pháp cứng rắn kháng, nhưng là hắn lại cứng rắn kháng xuống dưới, hơn nữa trọng thương dưới cuối cùng kia Phổ Hiền toàn lực một kích, trong cơ thể đại la thể giới thiếu chút nữa sụp đổ, nguyên thần cũng cách tán loạn không xa, có thể đến như vậy, đã muốn là một cái kỳ tích.” Vân Tiêu tiên tử bất đắc dĩ nói, lập tức do dự một chút nói : “Ta phát hiện hắn đại la thể giới còn hơn bình thường Đại La Kim Tiên yếu lớn hơn gấp trăm lần đã ngoài, cho nên đại la thể giới mới không có bị Hắc Sát Ma Vương đánh tan, trong đầu tựa hồ là cũng có một món đồ đã ngoài lợi hại thần khí bảo hộ, cho nên mới không có hoàn toàn bị đánh xơ xác, chính là hiện tại nguyên thần lực cũng kiên trì không nổi nữa, đã muốn là càng ngày càng yếu.”

“Có biện pháp nào không cứu hắn, hắn không thể tử a, Tam Tiêu tỷ tỷ, các ngươi nhất định phải cứu hắn a.” Long Cát công chúa sốt ruột nói, cấp nước mắt đều đã ra rồi, này vẫn là này Đại La Kim Tiên cường giả ngàn vạn năm tới lần đầu tiên chảy nước mắt.

“Long Cát muội muội, chúng ta thật sự không có cách nào, hắn liều chết đã cứu chúng ta, yếu là chúng ta có biện pháp, nếu có biện pháp trong lời nói, nhất định sẽ cứu.” Bích Tiêu tiên tử nói, này một năm trung,

Tam Tiêu cũng đều là đang khấn trưng quan sát đến Nhạc Thành, ba người tâm không biết như thế nào tự liên ở tại Nhạc Thành trên người, các nàng ba chính mình cũng đều là kỳ quái không thôi.

“Đem của ta nội đan cấp lão ba được chưa, lão ba có thể hay không có thể cứu chữa.” Thanh Đồng nói với mọi người đạo.

“Vô dụng, hần hiện tại chỉ có xem chính mình, xem kỳ tích đã xảy ra.” Vân Tiêu tiên tử nói.

“Lão ba nhất định sẽ không có việc gì tình, nhất định sẽ.” Thanh Đồng lưu trữ nước mắt nói, này một năm thời gian, Thanh Đồng đều ở thống hận thực lực của chính mình còn chưa đủ, còn không thể giúp lão ba chiếu cố, yếu là thực lực của hần cũng đủ trong lời nói, tự cũng không phát sinh loại chuyện này.

“Chẳng lẽ ta lại xuyên qua có thể nào, mệt mỏi quá, nhớ...quá ngủ...”

Lúc này Nhạc Thành, cùng thấy chính mình bị không đáy vũng bùn vây khốn, cảm thấy được chính mình khí lực càng ngày càng nhỏ, đã muốn là muốn kiên trì không nổi nữa, toàn thân đều là suy yếu vô cùng, chung quanh là một mảnh tối đen, tối đen đến chính mình cái gì cũng nhìn không thấy.

“Ta không thể tử, ta muốn kiên trì đi xuống, Hiểu Hiểu, Hiểu Kỳ, Hân nhi, Yên Nhiên, Tiểu Dao, còn có Trạm Nhi, Hàm Nhi, bọn hần đều còn tại chờ ta, ta không thể tử, ta còn muốn trở về Huyền Thiên nội địa thượng.”

Nhạc Thành kiên trì chính mình tín niệm, cố gắng hướng tới vũng bùn hướng lên trên đi.

Nhạc Thành trong đầu, lúc này kia Nhạc Thành luôn luôn là không thể rình đến chẳng hạn thần bí ngọc giản thượng lúc này một đạo thần quang bao phủ ở tại Nhạc Thành suy yếu nguyên thần phía trên, bảo vệ Nhạc Thành cực độ suy yếu nguyên thần.

Tối đen vũng bùn trung, Nhạc Thành ngọt thấy được một mảnh hào quang, này hào quang trung tựa hồ là có một cỗ lực lượng thần bí, giống như là ánh mặt trời bình thường ấm áp, làm cho Nhạc Thành nói không nên lời thoải mái.

“Kỳ tích, thật sự là kỳ tích.” Hạo Thiên Thập bên trong, Vân Tiêu tiên tử kinh ngạc không thôi nói, lúc này Nhạc Thành càng ngày càng yếu hơi thở nháy mắt mà bắt đầu chậm rãi kỳ tích bàn tăng cường, hơi thở đang ở chậm rãi tăng cường.

Nguyên bản Nhạc Thành khí tức trên thân chính là như là nhất trần đã không có du đèn đuốc, ngọn lửa càng ngày càng yếu, mà đột nhiên trong lúc đó giống như là bị gia nhập nhiên du bình thường, ngọn lửa chậm rãi mà bắt đầu biến cường đứng lên.

“Hơi thở càng ngày càng mạnh, người này nhất định sẽ không có việc gì.” Quỳnh Tiêu hiện tại nói, trên mặt cũng lộ ra mỉm cười.

“Thật kỳ quái, thật mạnh lực lượng.” Bích Tiêu tiên tử nói, nhưng vào lúc này thời điểm, Bích Tiêu hiện tại tưởng rình Nhạc Thành nguyên thần lực có phải hay không ở chậm rãi khôi phục, ai biết ở Nhạc Thành trong đầu gặp tới một đạo khổng lồ lực lượng ngăn cản, liên tiếp hần cũng vô pháp đi vào nửa phần.

“Hần trong đầu có trọng bảo tồn tại, sở hữu mới có thể như vậy, thật đúng là một cái có đại phúc duyên nhân.” Vân Tiêu tiên tử cao hứng nói.

“Lão ba hội không có việc gì, nhất định sẽ không có việc gì.” Thanh Đồng cao hứng nói, lập tức lẩm bẩm nói: “Ta muốn bắt đầu bế quan tu luyện, chờ lão ba tỉnh lại, ta muốn bồi lão ba đi báo thù, đi giết kia Hắc Sát Ma Vương cùng Phổ Hiền.”

Nói xong, Thanh Đồng kiên nghị thối lui đến một bên bắt đầu khoanh chân mà ngồi tu luyện đứng lên, lúc này đây, Thanh Đồng là hạ quyết tâm không hề nhàn hạ, chính mình nhất định phải hảo hảo tu luyện.

“Ta cũng muốn bế quan, chờ ta đột phá, cũng tốt bồi môn chủ đi báo thù.” Hoàng Ma tán nhân cùng Thú Ma hai người nói, lập tức cũng khoải bắt đầu tới một bên bắt đầu tu luyện đứng lên.

Mà lúc này, Nhạc Thành cũng tại nơi một đạo thần quang chiếu rọi dưới có vẻ là ngây đại ra, trong miệng lẩm bẩm nói: “Ta xuyên qua mà sinh, sinh mệnh bất diệt, sinh mệnh bất diệt, sinh mệnh bất diệt...”

Theo này thì thảo tự nói, Nhạc Thành tựa hồ là tại nơi thần quang bên trong nếu có điều lấy được bình thường, hình như là trong đầu bắt được nhất những thứ gì, yếu hình như là ở cảnh trong mơ bên trong bình thường.

Thời gian từ từ ba mươi năm mà qua, này dưới nền đất hết thấy không không ai biết, mà ở Hồng Hoang chiến trường thượng, tiên ma đại chiến đã muốn là càng phát ra cuồng bạo, theo tiên ma liên minh bên trong không ít cường giả rơi xuống, đã bị liên lụy nhân liên càng ngày càng nhiều.

Nhật Du Thần, Dạ Du Thần, Ngũ Đầu tinh quân trung còn lại bốn, còn có Kiền Nguyên thượng tiên toàn bộ bị Ma Đạo liên minh trung Hắc Sát Ma Vương sở đánh chết, Thiên Đình cũng rất cực thì phần nộ đứng lên, vì thế, đã bị Thiên Đình sở hạt cường giả, chính là là Xiển giáo, Tiệt Giáo Nhị đại đệ tử Tam đại đệ tử cũng bị cử không ít tới Hồng Hoang chiến trường trong vòng.

Mà ở Ma Đạo liên minh bên trong, cũng là có thêm không ít Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma tiến vào Hồng Hoang chiến trường nội, này Hồng Hoang chiến trường Trung Nguyên bản thực lực cao nhất cũng là Đại La Kim Tiên tu vi giả trong lúc đó chiến đấu kịch liệt, tới hiện tại chủ yếu đều là Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trong lúc đó chiến đấu kịch liệt, mỗi lần giao thủ, đều là thượng mấy trăm vạn hơn một ngàn vạn Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh người trung gian rơi xuống.

Này Hồng Hoang chiến trường trong vòng, đồng thời cũng còn có không ít thần bí mất tích, thì phải là lúc trước theo Hồn Độn tử vực trung đi ra nhân, hiện tại này theo Hồn Độn tử vực trung đi ra nhân, đã muốn là sở thặng không có mấy, chủ yếu lộ diện đều bị đánh chết.

“Người này như thế nào còn chưa có trở về, không gặp đến nguy hiểm gì đi.” Tiên Đạo liên minh tổng bộ trong vòng, Xích Ngạo Tuyết trong lòng lẩm bẩm nói, này ba mươi năm, đã muốn là dùng hai khóa Cửu Chuyển Kim Đan hần, cũng đột phá tới La Thiên thượng tiên hậu kỳ.

Hạo Thiên Thập bên trong, ba mươi năm thời gian, Nhạc Thành trên mặt mới khôi phục một tia hồng nhuận, chính là lại còn không có gì thức tỉnh dấu hiệu, cả người giống như là một cái ngủ say trẻ con, bình tĩnh nằm ở Hạo Thiên Thập trong vòng vẫn không nhúc nhích, nhưng là khí tức trên thân đã muốn là tới một cái vững vàng tình trạng.

Ba mươi năm thời gian ở Hạo Thiên Thập bên trong tu luyện, Tam Tiêu tiên tử trên người thương thế cũng đã muốn là chủ yếu khỏi hẳn, này Hạo Thiên Thập trung ba mươi năm, đối với các nàng mà nói, chẳng khác gì là ở bên ngoài tu luyện mấy trăm năm, như thế thần dị thượng cổ thần khí, mới nàng nhóm cũng không khỏi là cảm thán không thôi.

Ba mươi năm trung, Diễm Ma đột phá tới Vô Thượng thiên ma trung kỳ, loại này đột phá tốc độ đã muốn thật là nhanh, làm cho Diễm Ma chính mình đều là cảm giác được kinh ngạc.

“Vân Tiêu tỷ tỷ, hần như thế nào còn không có thức tỉnh?” Long Cát công chúa đối Vân Tiêu hỏi, ba mươi năm, Nhạc Thành còn không có tỉnh, Long Cát công chúa cũng không thể không là bối rối.

“Ta cũng không biết, ta đã muốn là kiểm tra qua, thân thể hần đã muốn là hoàn toàn khôi phục, bất quá nguyên thần thế nào ta liền không thể nhìn ra đến, hần nguyên thần bị một món đồ bảo vật bảo vệ, ta không thể đi vào.” Vân Tiêu tiên tử nói.

“Kia hần bây giờ còn không thức tỉnh là chuyện gì xảy ra?” Long Cát công chúa hỏi, Nhạc Thành trong đầu bảo vật, Long Cát công chúa cũng không có hỏi nhiều, hần tướng Thần Nông đỉnh ở che chở Nhạc Thành nguyên thần đầu.

“Hơi thở của hần cũng bình thường, thân thể cũng bình thường, ta hiện tại ngược lại là lo lắng một việc.” Lúc này, cũng Bích Tiêu tiên tử đang nói chuyện, khẽ cau mày, tựa hồ là ở lo lắng cái gì.

“Bích Tiêu tỷ tỷ, ngươi đang lo lắng cái gì, nhưng thật ra nói mau a?” Long Cát công chúa vội vàng hỏi.

“Ta lo lắng hần mặc dù là có bảo vật bảo vệ Liễu Nguyên thần, nhưng là thương thế của hần thật sự là quá nặng, nếu nguyên thần bị đánh tan, cho dù là có bảo vật bảo vệ Liễu Nguyên thần không tiêu tan, cũng vô pháp đã tỉnh lại, nói cách khác hội trở thành cái xác không hồn, hoặc là tỉnh lại sau, mất đi hết thấy trí nhớ, kiếp này hết thấy đều không thể nhớ lại, đến lúc đó cho dù là thánh nhân cũng vô pháp giúp hần khôi phục trí nhớ.” Bích Tiêu tiên tử do dự một chút, đem chính mình lo lắng nói với mọi người đi ra.

“Không thể nào, sư muội, kia hẳn có thể hay không đem chúng ta cũng quên, chúng ta đều bị hẳn...” Nói đến này, Quỳnh Tiêu tiên tử mới cảm giác được đột nhiên trong lúc đó tất cả mọi người đang nhìn hẳn, không khỏi mới hồi phục tinh thần lại, lập tức nói : “Ta là nói hẳn có thể hay không ai không biết.”

“Đó là tự nhiên, mất đi hết thấy trí nhớ, tự nhiên là cũng sẽ không nhận thức chúng ta, sự tình trước kia, hẳn toàn bộ đều nhớ không đứng dậy.” Bích Tiêu tiên tử đám người tự nhiên là biết Quỳnh Tiêu tiên tử đang nói cái gì, nhưng là hiện ngay tại lúc này, cũng không có người đến giấu cột hẳn.

“Sẽ không, dĩ nhiên là xuất hiện kỳ tích, kia tự cũng không như vậy, ta tin tưởng hẳn, người này vẫn chính là một cái kỳ tích.” Long Cát công chúa kiên nghị khẳng định nói, theo nhận thức Nhạc Thành lúc sau, hẳn liền vẫn cho rằng Nhạc Thành là một yêu nghiệt, hiện tại, nhất định cũng sẽ không có việc gì.

Lúc này Nhạc Thành, tựa hồ là cảm giác được chính mình thoát ly kia vùng bùn tối một gian mật thất trong vòng, bốn phía đều là thật dày thạch bích, chính mình ra không được, trong đầu đã muốn là bắt được nhất chút gì đó, ở trong đoạn thời gian này mật, hẳn không có gì thời gian khái niệm.

“Xuyên qua sống lại, sinh mệnh bất diệt, sinh mệnh bất diệt.” Nhạc Thành vẫn là ở thì thào nhắc tới, chính mình nhắc tới đã bao lâu cũng không rõ ràng lắm, ngọt, tựa hồ tựa hồ là cảm giác được chính mình bắt được cái gì, trên mặt nhất thời hưng phấn vô khi xuất ra.

“Sinh mệnh chi đạo, đây là sinh mệnh chi đạo.” Nhạc Thành lớn tiếng nở nụ cười, thân thể bên trong nháy mắt giống như là rơi vào vô cùng vô tận năng lượng bình thường, ở này linh quang chợt lóe trong lúc đó, dĩ nhiên là linh ngộ sinh mệnh chi đạo. Lập tức, Nhạc Thành tiếp tục là trầm tư lên, linh ngộ, liễu mạng linh ngộ.

Nhạc Thành trong đầu, ngọc giản phía trên thần quang nháy mắt thu hồi khôi phục nguyên dạng, lập tức xoay quanh ở tại Nhạc Thành trong óc ở chỗ sâu trong, giống như là mãi mãi trường tồn bình thường lưu tại nơi đó.

Mà Thần Nông đỉnh lúc này tại nơi ngọc giản thượng thần quang thối lui lúc sau, lúc này mới quay tròn chuyển động đứng lên, lập tức tràn ngập ra một mảnh thanh sắc quang mang bảo vệ Nhạc Thành thần thức.

Tại đây ba mươi năm bên trong, có ngọc giản thượng thần quang tồn tại, Thần Nông đỉnh cũng chỉ có phủ phục ở xa xa, căn bản là không dám tới gần, tựa hồ là bản năng sợ hãi kia ngọc giản thượng hơi thở. Cho nên chờ ngọc giản thối lui lúc sau, mới dám tiến lên bảo vệ chủ nhân.

Thời gian lại từ từ mà qua mà không biết năm tháng trôi qua, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu ba vị tiên tử, Diễm Ma, Long Cát công chúa đám người cũng bắt đầu ở Hạo Thiên Tháp trung tu luyện, một bên cùng đợi kỳ tích xuất hiện.

Mà lúc này Lang Lễ, quanh thân bị Quỳnh Tiêu tiên tử một mảnh thần quang bao vây, cũng chỉ có thể là miễn cưỡng bảo vệ nguyên thần mà thôi, Lang Lễ trong cơ thể cũng không có Nhạc Thành vậy nghịch thiên, ba mươi năm hãm hại thể chút là không có hảo, nguyên thần cũng không có biến hóa, vẫn là yếu tiêu tán bình thường.

Này ba mươi năm trung, Quỳnh Tiêu hiện tại mỗi mười năm liền gặp một lần nữa đánh thượng một đạo thần quang bảo vệ Lang Lễ, chính là có thể bảo trụ Lang Lễ nguyên thần không bị tiêu tán, cái khác liền khỏi không đến gì tác dụng.

Thiên đốt Liễu Nguyên thần, loại thương thế này, còn hơn Nhạc Thành thương thế đến, cũng là không kém bao nhiêu, mọi người tưởng hết biện pháp cũng đều là khỏi không đến gì tác dụng.

Mà hiện tại, mọi người cũng chỉ có thể đủ tận lực bảo trụ Lang Lễ nguyên thần, hoặc là chờ Nhạc Thành tỉnh lại sau sẽ có biện pháp.

Thời gian lại từ từ mà qua, hết thấy đều là cùng trên mặt đất để mọi người không có quá lớn quan hệ, lại năm mươi năm sau, Thanh Đồng đột phá tới Vô Thượng Thiên Yêu trung kỳ tu vi thực lực, lập tức tiếp tục bế quan tu luyện, mà người khác tu luyện thu hoạch không nhỏ, nhưng là yếu đột phá trong lời nói, cũng không có Thanh Đồng vậy thiên phú, cũng chỉ có thể đủ là không biết làm gì.

Mà lại năm mươi năm trung, Hạo Thiên Thập trong vòng Nhạc Thành còn không có cái gì biến hóa nhóm hết thấy đều là giống nhau, Nhạc Thành vẫn là không có thức tỉnh, nhưng là đã muốn có thể cảm giác được Nhạc Thành khí tức trên thân cũng ở quý dị tăng trưởng, điều này làm cho Tam Tiêu tiên tử đứa bé được chiều chuộng Long Cát công chúa đều là trợn mắt há hốc mồm, còn chưa từng có nghe nói qua trọng thương dưới lâm vào ngủ say nhân còn có thể thực lực tăng cường.

Mà lúc này ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng, tiên ma đại chiến đã muốn là chính thức rút ra mở màn, Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trình tự cường giả đại chiến là tùy ý có thể thấy được, không ngừng có Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma cùng Cửu Thiên Huyền Tiên ở rơi xuống.

Lớn như thế chiến, cũng là đối tiên ma trong lúc đó một loại tiêu hao, đặc biệt Cửu Thiên Huyền Tiên, Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma cùng Đại La Kim Tiên, Vô Thượng thiên ma trình tự rơi xuống, những điều này là do tiên ma trong lúc đó trung kiên lực lượng, tuy rằng nói tiên ma song phương đều là dựa vào cao nhất cường giả ở chống đỡ, chính là mất đi này đó Đại La Kim Tiên cùng Cửu Thiên Huyền Tiên trình tự giả, kia cũng là nguyên khí đại thương, không biết khi nào thì mới có thể khôi phục lại.

Chính là tới lúc này, tiên ma song phương đã muốn là giết đỏ cả mắt rồi, vô số cường giả tiến nhập Hồng Hoang chiến trường trong vòng, hai mươi tám tinh tú, tứ giá trị công tào, giá trị năm thần lý bính, giá trị nguyệt thần hoàng thừa ất, giá trị Nhật Thần chu đăng, giá trị thì thần lưu hồng.

Tứ đại thiên sư: tương đạo lăng, hứa tổn, khâu hoàng tử, cát hồng, ngũ khí chân quân: Đông Phương tuế tinh mộc đức chân quân, phía nam mê hoặc hỏa đức chân quân, phía tây thái bạch kim đức chân quân, phương bắc thần sao thủy đức chân quân, trung ương trấn tinh thổ đức chân quân.

Còn có sao Nam Đẩu lục Tinh quân, bắc đẩu thất Tinh quân, từ từ Thiên Đình bên trong cường giả toàn bộ tới Hồng Hoang chiến trường trong vòng, mà lúc này, Ma Đạo liên minh bên trong, cũng là có không ít siêu cấp cường giả tiến vào, trong khoảng thời gian ngắn, tiên ma trong lúc đó triển khai trước nay chưa có đại chiến, lớn như thế chiến, đã muốn là còn hơn thượng cổ thời kì vụ yêu đại chiến không kém bao nhiêu.

Lúc này, cả Hồng Hoang chiến trường thượng đại chiến cũng là hai trăm năm, hai trăm năm, đối với đang ở Tiên Ma giới trung người đến nói, cũng không dài, hai trăm năm đại chiến cũng không tính cái gì, thượng cổ thời kì, kia vụ yêu đại chiến bên trong, kéo dài thượng ngàn vạn năm lâu, tiên ma đại chiến hiện tại giờ mới bắt đầu mà thôi.

Bất quá lúc này mới hai trăm năm thời gian, tiên ma đại chiến liền như thế kịch liệt, cũng là làm cho không ít đang ở tiên ma đại chiến ở ngoài lòng người trung nghi hoặc, này thâm tựa hồ là có một con vô hình đích tay ở thôi động hết thấy bình thường.

Ma Vực trong vòng Minh Hà trong vòng, thân hình khổng lồ Hình Thiên ngẩng đầu dựng lên, khôn cùng Minh Hà cuộn cuộn không dứt, ma khí ngập trời tàn sát bừa bãi.

“Nhanh, cũng sắp.” Hình Thiên lớn tiếng rít gào mà đạo, thanh âm xuyên thấu cả Ma Vực.

Không sai đồng thời, theo Hình Thiên này một đạo rít gào, thiên địa trong vòng, thập phương thế giới trong vòng, mười phương hướng bên trong đồng thời một đạo mãnh liệt lực lượng dao động, tựa hồ là có cái gì yếu chạy ra khỏi phong ấn bình thường.

“Các ngươi mười đều cho ta im lặng một chút, các ngươi yếu đi ra, đó là không có khả năng.” Minh minh phía chân trời trong vòng, nhất đạo sấm sét bình thường thanh âm của theo trên chín tầng trời truyền đến, xuyên qua xa xôi hư không, phân biệt đã rơi vào thập phương thế giới.

“Hồng Quân, ngươi đã muốn ngăn cản không dứt chúng ta, định thần kiếp tới đi, khắc khắc, ngươi dung hợp thiên đạo, không thể ra tay can dự.” Thập phương thế giới trung, mấy đạo thanh âm rít gào dựng lên ở trong hư không quanh quẩn.

Hết thấy lập tức thuộc bình tĩnh, chu không thể giới im lặng làm cho thời gian trôi qua.

Trong nháy mắt lại là ba mươi năm quá khứ, Hạo Thiên Thập trong vòng, Nhạc Thành quanh thân không biết khi nào thì có một cổ thần nhiên màu xanh biếc hào quang ở bao vây lấy quanh thân, toàn thân cũng là tràn ngập một cổ thần nhiên thần dị hơi thở, này hơi thở dưới, mọi người đều là cảm giác được một cổ uy áp.

“Người này đây là làm sao vậy, hình như là thần thông lực.” Vân Tiêu tiên tử nói, cảm giác Nhạc Thành trên người kia hơi thở, tuyệt đối là thần thông, còn không phải bình thường đích thực thần thông.

“Sư tỷ, này hình như là sinh mệnh thần thông, tuyệt đối đúng là sinh mệnh thần thông, này hơi thở kéo dài không dứt, bất quá ra mỗi cách thần thông cũng còn có từng bước xa, nhưng là cũng kém không xa, quả thực là không thể tưởng tượng nổi, người này dĩ nhiên là ở mê man trung lĩnh ngộ một loại thần thông.” Bích Tiêu tiên tử kinh ngạc vô cùng nói, ở hơn một trăm năm trước Nhạc Thành cứu các nàng thời điểm, Nhạc Thành thi triển ra lực lượng thần thông cùng thời gian thần thông tự nhiên là không thể gạt được ba người, mà hiện tại này lại là một loại sắp trở thành thần thông sinh mệnh chi đạo, này rất không thể tưởng tượng nổi.

“Người này không chết được, chính là không biết tới khi nào thì mới có thể tỉnh, sinh mệnh chi đạo, muốn chết đều khó khăn.” Quỳnh Tiêu tiên tử cũng là hít vào một hơi, sinh mệnh thần thông giả, từ xưa đến nay, có thể có sinh mệnh thần thông nhân cực nhỏ cực nhỏ, có này sinh mệnh thần thông, kia tuyệt đối chính là muốn chết đều khó khăn.

“Tam Tiêu tỷ tỷ, người này không phải là thật sự lĩnh ngộ sinh mệnh chi đạo đi?” Long Cát công chúa vẻ mặt kinh ngạc, sinh mệnh thần thông hẳn tự nhiên là là nghe nói qua, đây chính là vô cùng ... Giả cũng muốn lĩnh ngộ thần thông.

“Hắn là không sai được, này hơi thở chính là sinh mệnh chi đạo, cách sinh mệnh thần thông cũng không xa, phỏng chừng là người này ở sinh tử hết sức lĩnh ngộ, cũng bởi vì này sinh mệnh chi đạo, hắn có thể đủ sống lại khôi phục, loại này cơ duyên thật đúng là đủ đại.” Vân Tiêu tiên tử nói đến.

Sinh mệnh đạo thần, đó là thiên địa trong lúc đó nhất thần bí một loại lực lượng, vạn vật tồn tại đều là sinh mệnh, mà sinh mệnh tồn tại hình thức cũng không có bao nhiêu người có thể hiểu biết.

Sinh mệnh tồn tại, ai có thể đủ liễu giải, hoặc là vì cái gì tồn tại, vô số cường giả đều ở tưởng lĩnh ngộ sinh mệnh biết, nhưng là nhiều nhất chính là có mấy người, cái vô cùng ... Giả lĩnh ngộ tới sinh mệnh chi đạo trình tự, sinh mệnh thần thông, căn bản là không có bao nhiêu người có thể lĩnh ngộ đến này trình tự.

Mà hiện tại, Nhạc Thành chính là hơn một trăm năm thời gian, liền lĩnh ngộ sinh mệnh chi đến trình tự, nếu có thể đủ có được sinh mệnh thần thông trong lời nói kia lúc này đại cơ duyên, có được sinh mệnh thần thông, chẳng khác gì là có được sinh mệnh quy tắc, đây là thiên địa trong lúc đó một loại nhất lực lượng thần bí, làm cho vạn vật sinh trưởng trừ hàng lực lượng.

Có loại lực lượng này, kia về sau cùng đối thủ chiến đấu kịch liệt, chỉ cần chính mình không hoàn toàn bị đánh chết, vậy có thể bình yên vô sự, bởi vì chính mình chính là sinh mệnh quy tắc, có thể làm cho chính mình nháy mắt khôi phục, đồng thời làm cho đối thủ không gian trong vòng đánh mất vạn vật sinh cơ, đến lúc đó đối thủ thực lực cường thịnh trở lại, cũng chỉ có thể đủ hóa thành tro tàn biến mất ở không gian trong vòng, không có sinh cơ không gian, cường thịnh trở lại nhân cũng vô pháp sinh tồn.

Mà lúc này cũng mỗi có gì nhân biết, Nhạc Thành trong cơ thể đại la thể giới đã muốn là vô hình trung hơn một loại hơi thở, chính là kia sinh mệnh khí, theo này sinh mệnh khí tiến vào, Nhạc Thành trong cơ thể thể giới trong vòng, bất tri bất giác trung, đã muốn là xuất hiện không ít huyền trùng điều thú côn trùng, đại la thể giới trung trở nên sinh cơ dạt dào, loại này sinh cơ cũng cung cấp cho Nhạc Thành vô tận lực lượng.

“Hắn như thế nào còn không tỉnh, đã muốn là ngủ say một trăm mười năm.” Diễm Ma Mộng quan quan lo lắng nói.

“Nhanh đi, hắn không có việc gì.” Long Cát công chúa khẳng định nói, người kia nhất định sẽ rất nhanh tỉnh lại, hội rất nhanh, đến lúc đó nói không chừng còn có thể mang cho mình kinh hỉ đâu.

Ma Đạo liên minh tổng bộ trong vòng, Hỗn Thế Ma Vương mật thất bên trong, toàn thân bao vây ở tại một mảnh ma khí bên trong Hỗn Thế Ma Vương thu hồi ma khí, mật thất bên trong cây khô có ngũ bộ, theo thi thể thượng xem, đều là Cửu Thiên Huyền Tiên trình tự siêu cấp cường giả.

“Chúc mừng Hỗn Thế Ma Vương lại đột phá.” Minh Hà lão đ b s ” n tro e c úc Nn y s cs

bên trong, Thất Thái Linh Lung Tháp cũng là thần khí trình tự bảo vật, là bắt chước Hạo Thiên Tháp luyện chế mà ra, bên trong có thất tầng không gian, nhất thời công kích hướng về phía một người Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma lúc đầu cường giả mà đi.

Mà ở hơn mười ngàn dặm ở ngoài, chỉ thấy Bát Tí Na Tra tắc nghẽn hồng lục kiện tiên khí múa may, cùng nhau là ứng phó trước người bốn Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả, cứ việc là Na Tra tam đầu bát cánh tay, nhưng là đối mặt bốn cường giả vậy công, tình huống tựa hồ là cũng có chút không tốt lắm.

“Na Tra để mạng lại.” Một cái Vô Thượng thiên ma trong miệng một tiếng hét to, đưa tay vừa nhấc, cuộn cuộn hắc quang giả thiên tế nhật, năm ngón tay mở ra, di cái trời cao, vào đầu liền đón Na Tra cái đã qua, chu trống trơn gian nhất thời dập nát.

Một người Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả trong tay tế ra một phen ma kiếm, ma kiếm hàn quang trạm trạm, xuyên thấu qua trùng điệp hư không, dắt vạn quân chi thế tê không trầm lạc, cũng bổ về phía Na Tra mà đi.

Người thứ ba Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả cả người ma khí ngập trời, cũng không biết là tu luyện cái gì ma công, toàn thân thân hình tăng vọt thượng vạn thước, trên người một mảnh tối đen, trong tay một phen trọng thước di cái thiên địa, phách thiên thẳng trăm, vạn một tiếng xuyên thấu hư không kim thiết giao qua thật lớn tiếng vang, nhấc lên một trận cuồng phong hải lãng, mang theo vô tận lực lượng bổ về phía Na Tra mà đi.

Đệ tứ Vô Thượng thiên ma năm ngón tay hư trương, thiên địa nhất thời trong lúc đó che lấp thành một mảnh tối đen, bàng bạc ma khí cuộn cuộn bắt đầu khởi động, tự bầu trời trên cao khuynh lạc, nháy mắt phách thiên cái địa bao phủ hướng về phía Na Tra.

Bốn Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả vậy công dưới, Na Tra sắc mặt tái nhợt một mảnh, Hỗn Thiên Lăng, Càn Khôn Quyển, Cửu Long thần hỏa cái lồng, Âm Dương Kiếm, Hỏa Tiêm Thương, kim chuyên sáu loại tiên khí bắt đầu biến hóa, chu không trong lúc đó không gian nát chữa trị, lập tức lại sụp đổ xuống.

Trực gần, Na Tra đó là đã rơi vào hạ phong, chung quanh Tiên Đạo liên minh người tình hình thực tế hướng cũng không rất lạc quan, căn bản là vô Pháp Tướng cứu.

“Na Tra đạo hữu, ta giúp ngươi đối phó hai cái đi.” Nhưng vào lúc này, chu không bên trong một đạo thanh âm xuyên thấu mà đến.

Nghe thế một đạo thanh âm, Na Tra sắc mặt tái nhợt thượng lộ ra một đạo ý cười, biết chính mình được cứu rồi, vội vàng nói: “Vậy đa tạ, đại ân không lời nào cảm tạ hết được.”

“Vang âm âm...” Lúc này vô tận hư không chấn động không ngớt, một đạo hắc bào thân ảnh sừng sững trong gió, quanh thân thanh mang liên lạc có khôn cùng áp lực, lập tức trong tay một đạo chuông ẩn nháy mắt chém ra, chung quanh không gian toàn bộ bao phủ, nhất thời bốn Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả sắc mặt đại biến, thân hình cấp tốc bạo lui, đều tự là pháp bảo ma khí nghênh hướng về phía trên không trung chuông ẩn.

Không cần phải nói người này tự nhiên chính là Nhạc Thành, Nhạc Thành cùng Tam Tiêu, Hoàng Ma tán nhân mọi người một đường đi trước Tiên Đạo liên minh tổng bộ, đến nơi này thời điểm, cũng nhìn thấy có tiên ma đại chiến, vốn này dọc theo đường đi tiên ma đại chiến Nhạc Thành cùng Tam Tiêu đều là trực tiếp vòng qua, nhưng là ở trong này thời điểm, Nhạc Thành cũng trong lúc vô ý thấy được Na Tra, này đình lưu lại.

Một đạo chuông ẩn dưới, bốn Vô Thượng thiên ma hậu kỳ cường giả thế nhưng kiên trì cũng không có bao lâu, lập tức đã bị chuông ẩn vạn đạo không gian đánh chết, nhất chiêu đánh chết bốn Vô Thượng thiên ma hậu kỳ, một màn này làm cho vừa mới thở gấp Na Tra không lại là trốn mất há hốc mồm đứng lên, mà nhìn thấy Nhạc Thành này ngắn ngủn hơn một trăm trong năm không gấp, đã muốn là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, Na Tra lại là kinh ngạc không thôi, tu luyện như thế quả thực chính là ở bay.

“Na Tra, ngươi không sao chứ.” Long Cát công chúa đám người lúc này cũng đã rơi vào Na Tra bên người.

“Long Cát tỷ tỷ, các người nhưng thật ra xuất hiện kịp thì bằng không ta liền phiền toái.” Na Tra hơi hơi cười khổ nói.

Ngẫu nhiên cứu Na Tra lúc sau, Nhạc Thành đang muốn rời đi, này tiên ma đại chiến cùng chính mình khả không có vấn đề gì, cũng chợt đột nhiên phát hiện ở xa không bên trong, có một đạo thân ảnh quen thuộc, người này quanh thân một mảnh nóng cháy, quần áo hồng bào, toàn thân ma khí ngập trời, đúng là lúc trước ở U Thiên trong vòng vừa mới ra liễu không gian loạn lưu lúc sau đuổi giết chính mình Liệt Hỏa ma vương.

“Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma lúc đầu tu vi thực lực.” Nhạc Thành quỷ dị cười, không biết này lão ma như thế nào cũng tới Hồng Hoang chiến trường nội, này lão ma lúc trước chính là đuổi giết quá chính mình, hiện tại chính mình đụng phải, kia tự nhiên là không thể buông tha, Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma lúc đầu, cũng tốt thử xem chính mình thực lực bây giờ tới cái tình trạng gì.

“Các người đều cẩn thận một chút, ta đi hội hội kia Liệt Hỏa ma vương.” Nói xong Nhạc Thành liền biến mất ngay tại chỗ.

“Liệt Hỏa ma vương chính là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma lúc đầu, người này thực lực sẽ không cường đến này trình độ đi.” Nhìn thấy Nhạc Thành bóng lưng, Na Tra không khỏi là hít vào một hơi, Đại La Kim Tiên hậu kỳ liền trực tiếp tìm Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma động thủ, thật đúng là đủ hung hăng càn quấy.

“Sưu...” Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt liền xuất hiện ở kia Liệt Hỏa ma vương trước người, thần nhiên nói : “Lão ma, người còn nhớ rõ ta sao, chính là hơn hai trăm năm không thấy.”

Này Liệt Hỏa ma vương chính giết hững khởi, ngọt nhìn thấy một đạo hắc bào thân ảnh đạo trước người của mình, hơi hơi nhìn chăm chú dưới, lập tức thần sắc trầm xuống, nói : “Là người, hừ, lúc trước cho người chạy trốn, hôm nay là người tìm đến tử.”

Này Liệt Hỏa ma vương vừa mới đang nói vừa mới rơi xuống, cũng không nói nhiều nói, trong tay pháp quyết biến hóa, chu không nhất thời ma khí bạo dũng, trong mắt lưỡng đạo hồng mang dấu ấn, không hề kiêng kỵ nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trên mặt một mảnh bừa bãi thần sắc, ma khí lần lần ra đến, quanh thân cao thấp, phảng phất có nhất cổ chí nhiệt ngọn lửa thiêu đốt dựng lên, trong tay chợt nổ rộ ra một trận yêu dị ngọn lửa, đỏ đậm ngọn lửa hướng tiêu dựng lên, lay động nửa bầu trời đều là một mảnh quỷ dị đỏ bừng, lập tức hung hăng bao phủ hướng về phía Nhạc Thành thiêu hủy mà đến.

“Kim Long thân thể, Phong Lôi sí.” Lúc này, Nhạc Thành bỏ khởi Kim Long thân thể cùng Phong Lôi sí này khác biệt cái chấn, Kim Long thân thể nguyên bản bị hủy, hiện tại thân thể khôi phục, Kim Long thân thể tự nhiên cũng tốt, toàn thân nhất thời ở một mảnh long lân áo giáp bao trùm hạ.

“Phá Thiên Nhất Kích.” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, cùng lúc đó năm ngón tay hé ra, chu không một mảnh thật lớn kim mang nhất thời giả thiên tế nhật, vô tận pháp lực cuộn cuộn menh menh cuộn cuộn, cao thấp cuộn cuộn thanh thế lớn đến cực điểm, Nhạc Thành lúc này chiêu thứ nhất hay dùng thượng liễu không gian thần thông trung Phá Thiên Nhất Kích, đối mặt Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma lúc đầu cường giả, vẫn là Nhạc Thành hiện tại lần đầu tiên chính thức đối kháng, chút cũng không dám khinh thường.

Kim mang quay cuồng, Nhạc Thành toàn thân đều bị một tia kim mang bao vây, này kim mang trung tràn ngập chính là lực lượng thần thông, chợt năm ngón tay nắm thành một cái cực đại nắm tay, kim mang bao vây trung, một cái tam vạn thước lớn nhỏ nắm tay đón kia Liệt Hỏa ma vương một đạo ngọn lửa liền để đi lên.

Lưỡng đạo lực lượng lần lượt thay đổi, kia một mảnh ngọn lửa đã bị Nhạc Thành Phá Thiên Nhất Kích tạp khai, ngọn lửa đánh tan, tràn ngập ở tại phạm vi hơn mười ngàn dặm trong vòng, lửa này diễm Nhạc Thành không sợ chút nào, so với ngọn lửa trong lời nói, có tam vị chân hỏa Nhạc Thành, tự nhiên là sẽ không kiêng kỵ này đó ngọn lửa.

“Vang ầm ầm...”

Ở mảnh liệt quang mang trung, hai cái thân ảnh không ngừng giao chiến cùng một chỗ, này chung quanh không gian không ngừng bị hai người giao phong dư ba đánh cho dập nát, từng đạo không gian vết rách thỉnh thoảng xuất hiện ở không trung bên trong, cả không trung như là nổ tung bàn, hai cái thân ảnh đan vào cùng một chỗ, không gian mảnh liệt chấn động, cả không gian bị hai người phá hủy sau lại phá hủy, lại lại khôi phục.

“Là Kim Giáp Chiến Thần, đó là Kim Giáp Chiến Thần đến đây.”

Chung quanh một loại Tiên Đạo liên minh người trung gian nhất thời trong lòng cả kinh, này Kim Giáp Chiến Thần ở Hồng Hoang chiến trường nội đã muốn là hơn một trăm năm không có xuất hiện, lúc này vừa ra tay chính là đối kháng một cái Cửu Thiên Hỗ Nguyên Ma, loại thật lực này làm cho người ta trương thang cứng lưỡi.

Mà Na Tra cũng nhìn thấy Nhạc Thành hít vào một hơi, hiện tại hẳn biết rõ, một trăm ba mươi năm không thấy, hẳn đã hoàn toàn không phải Nhạc Thành đối thủ, ít nhất chính mình còn không có đạt tới có thể đi đối kháng Cửu Thiên Hỗ Nguyên Ma tình trạng.

Kinh thiên động địa kịch liệt giao phong thanh không ngừng quanh quẩn ở mọi người trong tai, một cổ cổ dị thường cuồng bạo năng lượng dao động không ngừng theo chiến trường trung truyền đến, cảm thấy này hai cổ kinh khủng khí thế, chung quanh sở hữu tiên ma song phương nhân lập tức sắc mặt đều là đột nhiên có điều biến hóa, trong lòng kinh hãi không thôi.

Cái này cũng chủ yếu là Nhạc Thành khiến cho, Nhạc Thành thi triển lực lượng thần thông ở bản thể lực công kích phía trên chính là cường hãn vô cùng, tạo thành động tĩnh tự nhiên chính là muốn lớn rất nhiều, mà Liệt Hỏa ma vương tu luyện không biết là cái gì ma công, bản thể lực công kích cũng không sai, hai người này nhất gặp gỡ, tự nhiên chính là điên cuồng công kích, khiến cho trời sụp đất nứt.

Bất quá lúc này, này Liệt Hỏa ma vương trong lòng nhưng chỉ có kinh ngạc, này đối phương rõ ràng chính là Đại La Kim Tiên hậu kỳ mà thôi, khả là công kích lực cũng tới loại tình trạng này, hình như là này trong công kích có lực lượng thần thông, nếu không như thế nào hội khủng bố như vậy.

“Tiểu tử thực lực không kém, nhưng là thực lực còn chưa đủ.” Liệt Hỏa ma vương đánh lâu không dưới, trong lòng cũng là cấp táo liễu đứng lên, này nếu truyền đi ra ngoài, về sau hẳn cũng thật mất mặt.

Tiếng nói vừa dứt, này Liệt Hỏa ma vương quanh thân cuồng bạo nóng cháy ma khí tăng vọt một cổ ngọn lửa khoanh thể bạo dũng mà ra, nóng cháy ngọn lửa, bao phủ ở mây vạn dặm trong vòng không gian, khủng bố hơi thở thổi quét mặt đất, trên mặt đất vạn vật trở thành một mảnh cháy đen, không gian bên trong cũng là bị thiêu huỷ ra tầng tầng không gian sóng gợn. Lúc này này Liệt Hỏa ma vương đầu đầy tóc dài như là đổ dựng thẳng dựng lên, ở trên bầu trời loạn vũ, trên tóc đều là bốc cháy lên ngọn lửa đến, cả người hơi thở khiếp người tâm hồn khủng bố vô cùng, giống như theo địa ngục mà đến ma vương.

“Đi...” Liệt Hỏa ma vương trong miệng một đạo quát nhẹ trong tay pháp quyết biến hóa, đầy trời ngọn lửa co rút lại hướng vào phía trong đè ép, lập tức hình thành một cái tuyệt đối khủng bố cây số ngọn lửa không gian, đem Nhạc Thành lung bao ở trong đó, lửa này diễm lốc xoáy chung quanh không gian, đã muốn là bị thiêu huỷ thành một mảnh tối đen cái khe, như thế cường hãn ngọn lửa cùng khủng bố hơi thở, làm cho mọi người kinh hãi.

“Này Liệt Hỏa ma vương lửa này diễm trình tự tới hỏa chi đạo.” Quỳnh Tiêu tiên tử kinh ngạc nói, Quỳnh Tiêu tiên tử trên người có thần thông chính là hỏa chi thần thông, nhìn thấy lửa này diễm trình tự, tự nhiên là trong lòng rõ ràng.

Lúc này Nhạc Thành khẽ cau mày, lửa này diễm đích thật là cường hãn vô cùng, chính mình Vô Thượng Chân Hỏa cùng Lang Lễ ngọn lửa đều là vô pháp so sánh với, hẳn là tới hỏa chi đạo trình tự, có thể lĩnh ngộ đến đạo trình tự, này Liệt Hỏa ma vương đến cũng là một cái lực lĩnh ngộ đúng người, lúc này lửa này chỉ đạo hơn nữa này Liệt Hỏa ma vương Cửu Thiên Hỗ Nguyên Ma tu vi trình tự thúc dục dưới, tuyệt đối là khủng bố.

Bất quá lúc này Nhạc Thành cũng hơi hơi nhíu mày mà thôi, ngọn lửa, chính mình cũng không e ngại, vậy nhiều lần ngọn lửa đi.

Nhưng vào lúc này thời điểm, Nhạc Thành trong tay pháp quyết đồng thời đánh ra, chợt trong lúc đó, phô thiên cái địa một mảnh ngọn lửa hỏa nhất thời tự Nhạc Thành trong cơ thể bạo dũng mà ra, nhất cổ hủy diệt khí kinh đó là nhện nhạo mà ra, lửa này diễm lóe ra hoa mỹ nóng cháy nhan sắc, tuy rằng nóng cháy, nhưng là xinh đẹp vô cùng.

“Đi!” Tại đây đạo nhẹ giọng truyền ra chốc lát, Nhạc Thành đồng tử mắt cũng là rồi đột nhiên co rút lại,

không sai thì Nhạc Thành cánh tay đó là run lên, trong cơ thể cuồng bạo ngọn lửa bị bảm một đạo tuần lệ hỏa vĩ như tia chớp lược ra, cuối cùng tại đây chén Liệt Hỏa ma vương ngọn lửa lốc xoáy bao phủ không gian trong vòng âm âm nổ mạnh mà khai.

“Vang âm âm... !”

Kinh thiên động địa năng lượng nổ mạnh vang vọng thiên địa, mắt thường không gian, Liệt Hỏa ma vương ngưng tụ ngọn lửa lốc xoáy rồi đột nhiên da nẻ ra một mảnh dài hẹp mạng nhện bình thường cái khe, lập tức âm âm nứt toác, ngọn lửa đã trở thành một mảnh hư không mảnh nhỏ.

Trần ngập hủy diệt lực ngọn lửa gió lốc điên cuồng tàn sát bừa bãi, phạm là tới gần gió lốc vài trăm thước trong vòng bất luận kẻ nào, đều là hội này một cỗ ngập trời ngọn lửa dư ba sở lan đến, thân thể trực tiếp là ở nháy mắt hóa thành tro tàn.

Cảm giác lửa này diễm, Liệt Hỏa ma vương sắc mặt cũng là nhất thời kịch biến đứng lên, này trong hỏa diễm tựa hồ là làm cho hần tim đập nhanh, chính mình ngọn lửa gặp đối phương ngọn lửa, tựa hồ là có chút kiêng kỵ đứng lên.

Nhưng mà còn không đợi hần có gì phản ánh, kia khủng bố ngọn lửa bùng nổ dựng lên, chung quanh bị lan đến gần mọi người là biến thành tro tàn, thực lực cường hãn nhân cũng là thâm được bị thương nặng, mà lúc này Liệt Hỏa ma vương cũng đứng mũi chịu sào, thân thể cũng là nhất thời bị một cỗ khủng bố nhất ngọn lửa thổi quét tới, ngập trời pháp lực cuộn cuộn không ngừng theo này trong cơ thể bạo dũng mà ra, liều mạng ngăn trở này khủng bố ngọn lửa ăn mòn.

“Vang âm âm...” Ngọn lửa dư ba không ngừng, không cách nào hình dung hủy diệt đập vào, ở không trung phía trên bốn phương tám hướng thổi quét mà khai, phía dưới vốn là vỡ nát núi non, trực tiếp là trong nháy mắt, hóa thành đất chết, khủng bố cực nóng, liên tiếp núi non, đều là sinh sôi hòa tan đi.

Xa trông không chúng cường giả, Tam Tiêu tiên tử, Long Cát công chúa, Hoàng Ma tán nhân, Na Tra đám người cũng hít vào một ngụm hơi lạnh, ánh mắt rung động nhìn một màn này, khó có thể tưởng tượng, Nhạc Thành trên người dĩ nhiên là có khủng bố như thế ngọn lửa, còn nghĩ một cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma cấp quan thành như vậy.

“Chẳng lẽ là tam vị chân hỏa...” Quỳnh Tiêu hiện tại mỗi lửa linh ngộ cực mạnh, mắt đẹp trung hiện lên một tia kinh ngạc, lửa này diễm còn hơn hần được đến hỏa chi thần thông cũng là ngang nhau, mà lại cũng không phải hỏa chi thần thông, kia trong thiên địa cũng chỉ có vài loại ngọn lửa có thể so sánh với, trong đó một loại lớn nhất có thể tính, chính là tam vị chân hỏa.

Liệt Hỏa ma vương lúc này thân hình bạo lui ở tại mấy vạn thước ở ngoài, toàn thân chặt vật không thôi, chơi cả đời ngọn lửa, hần còn cho tới bây giờ là không có ở ngọn lửa mặt trên ném qua lớn như vậy một.

“Tiểu tử, ta và ngươi không để yên.” Liệt Hỏa ma vương trong miệng rít gào không ngừng, trong mắt thần quang đầu bắn, trên mặt nổi gân xanh, một mảnh dữ tợn thần sắc, nhất thời khôn cùng ma khí cuộn cuộn khuấy động, đúng lúc này, một phen đỏ đậm trường đao nắm ở tại Liệt Hỏa ma vương trên người, này trường đao có vẻ dị thường từ xưa, một mảnh thần nhiên xích hồng sắc, tản ra huyền diệu nóng chảy hơi thở.

“Sí viêm ma đao.” Liệt Hỏa ma vương hét lớn một tiếng, trường đao trong tay tể ra thật lớn lực lượng mang theo một mảnh thể không thể đỡ hơi thở, đao mang trung mang ra một mảnh sí viêm, kia bằng bạc lực lượng, âm âm trong lúc đó nổ ra không gian, lập tức chém về phía Nhạc Thành mà đi. Này sí viêm ma đao, mặc dù là còn không đến thần khí trình tự, nhưng là ít nhất cũng là tới cao nhất ma khí đỉnh phong trình tự.

“Tru Tiên...” Nhạc Thành khoe miệng trầm xuống, biến hóa nguyên bản bộ dáng Hiên Viên kiếm nắm ở trong tay, hàng vạn hàng nghìn bóng kiếm văn thành một đóa bóng kiếm hoa sen nháy mắt xuyên qua không gian mà đi, mấy vạn dặm trong vòng bóng kiếm hoa sen xoay tròn, xé rách một mảnh không gian mảnh nhỏ.

Tới hiện tại Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, Nhạc Thành rõ ràng cảm giác ra thúc dục khởi Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết này Tru Tiên chiêu thứ nhất đến, uy lực còn hơn trước kia không biết là mạnh

hơn nhiều ít lần.

“Vang ầm ầm...” Lưỡng đạo lực lượng chạm vào nhau, chung quanh ngàn dặm không gian nhất thời thoát phá, như là có ngàn vạn lần đạo Thiên Lôi ở nổ vang, trong thiên địa bộc phát ra khủng bố năng lượng dao động, không gian sụp đổ không ngừng.

Nháy mắt, lưỡng đạo lực lượng lần lượt thay đổi ở liễu không gian trung, lưỡng đạo lực lượng lần lượt thay đổi điểm thượng, không gian hư biến thành một mảnh tối đen cái khe, cường hãn lực lượng đã muốn là đem không gian hủy diệt.

Mắt thường có thể thấy được, Liệt Hỏa ma vương ngưng tụ một mảnh đao mang nháy mắt tại nơi một mảnh bóng kiếm hoa sen dưới giảo thành mảnh nhỏ.

Chính là lúc này, Nhạc Thành cảm giác được Liệt Hỏa ma vương này đao mang phía trên một cổ khổng lồ lực lượng bùng nổ, có Kim Long thân thể, nhưng là tại đây cường hãn va chạm hạ, cũng không chịu nổi, này Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma lực lượng thật đúng là cường hãn vô cùng, cùng Vô Thượng thiên ma hậu kỳ đỉnh phong tu vi đều là hai cái hoàn toàn bất đồng trình tự, kém quá.

Mà nhưng vào lúc này đồng thời, Nhạc Thành cảm giác trong cơ thể vừa mới Tru Tiên Kiếm chiêu tiêu hao bàng bạc pháp lực, nháy mắt còn có nhất cổ lực lượng ở cuộn cuộn không ngừng hồi tưởng mà đến, tiêu hao pháp lực chỉ một thoáng liền khôi phục nhất hơn phân nửa, mà đây đúng là sinh mệnh thần thông lực lượng.

Kéo dài không dứt, như nước chảy, ở sinh mệnh thần thông tác dụng hạ, trong cơ thể tiêu hao một lát liền hoàn toàn khôi phục, giống như là chưa từng có ra tay quá giống nhau.

“Thình thịch oành...” Mà lúc này, kia Liệt Hỏa ma vương thân hình cũng bị đẩy lui mấy ngàn thước, không thể tưởng tượng nổi nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, tựa hồ là không tin chính mình hôm nay liên tiếp một bạt tai Đại La Kim Tiên hậu kỳ tiểu tử cũng bắt không được đến.

“Tiểu tử, ngươi đủ cường hãn, bản ma hôm nay liền cùng ngươi liều mạng.” Lúc này Liệt Hỏa ma vương nhất đôi mắt lạnh như băng dày đặc, đã tràn ngập nổi giận cùng âm hàn quang mang, toàn thân tản mát ra lạnh như băng hơi thở, chính là quanh thân thao Thiên ma khí cũng cải biến thành lạnh lạnh sát khí, hàn quang lóe ra, khủng bố sát khí mệnh mông cuộn cuộn thập phương. Nâng tay trong lúc đó, trong tay pháp quyết biến hóa, một đạo máu huyết phun ra ở tại trên không trung.

Theo máu huyết đánh ra vài đạo quỷ dị đích tay ấn, Liệt Hỏa ma vương trên người cuồng bạo vô cùng ngọn lửa lại bạo dũng mà ra, không sai đồng thời thời điểm, chỉ thấy chu không trong vòng, mấy trăm cái có trên trăm thước thật lớn hỏa nhân nháy mắt đánh về phía Nhạc Thành mà đến.

Ngay sau đó, Liệt Hỏa ma vương trong tay sí viêm ma đao ầm ầm khuynh lạc xuống, một mảnh thật lớn đao mang thượng nóng cháy hơi thở tăng vọt, ma khí lượn lờ, cuộn cuộn sát khí mệnh mông cuộn cuộn bát phương, đã muốn là vạch tìm tòi một mảnh không gian.

“Nhạc Thành dĩ nhiên là đem này lão ma quan được liều mạng.” Mọi người đều bị cảm khái, một cái Đại La Kim Tiên đem một cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma quan tới loại tình trạng này, phóng nhân cả Tiên Ma giới, lại có mấy người, cái nhân có thể làm được.

Lúc này Nhạc Thành mày lại vừa nhíu, này Liệt Hỏa ma vương thật đúng là tính toán liều mạng, thần sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết đánh ra, trong cơ thể một viên thần châu nháy mắt nhảy ra, này thần quang phía trên, mang theo một mảnh nhược thủy, khôn cùng thủy vực nháy mắt dựng lên, đem chu không ngọn lửa người khổng lồ nháy mắt vây ở trong đó.

Mà đây đúng là Hoàng Long đạo nhân đưa cho Nhạc Thành Định Hải Thần Châu, không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành trong tay Hiên Viên kiếm lại họa xuất, hàng vạn hàng nghìn kiếm quang lóe ra trong lúc đó, không gian đã muốn là bị biến thành một mảnh khủng bố bóng kiếm chi tường.

“Lục Tiên!” Nhạc Thành hơi hơi vừa quát, thân ảnh như điện, một mảnh bóng kiếm phách thiên cái địa thổi quét mà ra.

Không gian bên trong lưỡng đạo lực lượng chợt sáng gió nổi lên, chỉ nghe một tiếng thanh bạo ngược địa tê rống, một đạo tối đen quang hoa phá không mà ra, không gian bên trong đình lưu tại ngắn ngủi tối đen bên trong.

“Vang âm âm...”

Phút chốc trong lúc đó hình như có khôn cùng Đại Lãng, bốc lên dựng lên, chỉ nhìn thấy nhất ba mắt thường có thể thấy được sóng gợn, theo lưỡng đạo lực lượng lần lượt thay đổi chỗ khuếch tán, sóng gợn nơi đi qua, hết thấy tồn tại đều bị mai một, tựa liên không gian cũng không ngoại lệ. Âm âm kinh thiên động địa chấn động trong tiếng, kích tán lực lượng sóng gợn nơi đi qua, tầng lớn dãy núi không gian âm âm sục, hoàn toàn hóa thành hư vô.

Nhạc Thành thân hình nhất thời bị nhất cổ cuồng bạo Lang Lễ đẩy lui thượng vạn thước, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn không dứt, này Liệt Hỏa ma vương thật đúng là cường hãn vô cùng, dĩ nhiên là tới loại tình trạng này, hoàn hảo chính mình có Kim Long thân thể, bằng không thân thể này nhất định bị đánh tan không thể.

Mà lúc này Nhạc Thành trong cơ thể, sinh mệnh thần thông tác dụng hạ, vừa mới tiêu hao pháp lực trực gần khôi phục, mà trong cơ thể huyết khí đều là bị bình phục xuống dưới, những điều này là do linh ngộ sinh mệnh thần thông mang đến thật là tốt chỗ, một chút thương thế căn bản là không có trở ngại, trong thời gian ngắn có thể đủ khôi phục lại.

Liệt Hỏa ma vương lúc này cũng không có Nhạc Thành vậy thật là tốt vận, trong cơ thể nhất thời giống như là ngàn cân cự lực oanh kích bình thường, huyết khí cuộn cuộn, nhất miệng máu tươi nháy mắt phun ra, sắc mặt thoáng chốc một mảnh tái nhợt, thân hình lại đẩy lui ước chừng thượng vạn thước.

Nhìn thấy một màn này, mọi người nhìn thấy trên không trung Kim Giáp Chiến Thần, này vẫn là Đại La Kim Tiên hậu kỳ thực lực sao, dĩ nhiên là cường hãn như vậy.

“Phá...” Nhạc Thành lại vừa quát, pháp quyết đánh ra, trên không trung, Định Hải Thần Châu quay tròn xoay tròn, ở một mảnh nhược trong nước xuyên thấu, mấy trăm cái ngọn lửa người khổng lồ nháy mắt bị đánh tan.

Liệt Hỏa ma vương lại đã bị thương nặng, lại là nhất miệng máu tươi phun ra, sắc mặt cũng càng thêm trắng bệch một ít.

“Tiểu tử, Xem như ngươi lợi hại, bản ma đi trước một bước.” Liệt Hỏa ma vương sắc mặt trầm xuống, thân ảnh nháy mắt liền đi phía trước không bỏ chạy, dưới loại tình huống này, chỉ có ngốc tử mới có thể lưu lại, hiện tại không trốn, tiếp tục đánh xuống liền không có cơ hội chạy thoát.

Đường đường Liệt Hỏa ma vương bị một cái Đại La Kim Tiên hậu kỳ có muốn chạy trốn mệnh, không khỏi là làm cho người ta mở rộng tầm mắt, nhưng mà lúc này trên không trung một đạo thần nhiên thanh âm của nó: “Muốn chạy trốn đã muốn chậm, vào đi.”

Cũng không biết khi nào thì trên không trung xuất hiện một tòa mấy vạn thước đại đại tháp, này đại tháp giống như là nháy mắt cao ngất xuất hiện bình thường, Liệt Hỏa ma vương tới lúc gấp rút tốc mà chạy, cũng chỉ thấy trên không thần quang chợt lóe, đó là đem bao phủ.

Liệt Hỏa ma vương quanh thân tràn ngập một mảnh thao Thiên ma khí, đang muốn giãy này thần quang trời buộc, chính là nhiều lần giãy dựa, cũng là chẳng thấm vào đâu, một lát thời gian đã bị thu vào đại tháp trong vòng.

“Thượng cổ thần khí Hạo Thiên Tháp, đây là Hạo Thiên Tháp.” Vô số tiên ma song phương người đều gặp được một màn này, thượng cổ thần khí Hạo Thiên Tháp liền xuất hiện ở mọi người trước mắt, còn đem Liệt Hỏa ma vương thu vào trong đó.

Nhạc Thành thi triển Hạo Thiên Tháp, cũng không hề lo lắng Hạo Thiên Tháp bại lộ, dù sao này Hạo Thiên Tháp cũng ra tay quá vài lần, không cần thiết trốn trốn tránh tránh, hiện tại thực lực của chính mình, phỏng chừng cũng không còn có bao nhiêu người sẽ đến thưởng, huống chi sau lưng còn có Xích Tinh Tử người như vậy ở chỗ dựa đâu, người bình thường ai dám xuống tay.

Tất cả mọi người là hai mắt nóng cháy nhìn Hạo Thiên Thập, bất quá muốn ra tay cướp đoạt thật đúng là không ai, vừa mới Kim Giáp Chiến Thần thực lực tất cả mọi người thấy, Hạo Thiên Thập không có ra tay khiến cho Liệt Hỏa ma vương chỉ có chạy trốn chết phân, nếu thúc dục Hạo Thiên Thập, bọn hắn như thể nào hội là đối thủ.

Tam Tiêu cùng Long Cát công chúa, Hoàng Ma tán nhân lúc này cũng trợn mắt há hốc mồm, liên tiếp các nàng cũng thật không ngờ Nhạc Thành thực lực dĩ nhiên là tới này từng bước, cũng không có phí quá mức khí lực liền vây khốn Liệt Hỏa ma vương.

Năm ngày sau, Tiên Đạo liên minh tổng bộ, Nhạc Thành tới Xích Tinh Tử cùng Hoàng Long đạo nhân ở lại cung điện trong vòng, này cái khác cung điện lúc này đã sớm bị Tiên Đạo liên minh trung cường giả trụ đầy.

“Nhạc Thành, ngươi này một trăm ba mươi năm đã đi đâu?” Trong đại điện, Xích Ngạo Tuyết đối Nhạc Thành hỏi, trong lòng lo lắng cũng là tan thành mây khói.

“Bé quan, gần nhất mới xuất quan.” Nhạc Thành mỉm cười, này giữa chuyện đã xảy ra, Nhạc Thành cũng không định nói cho người khác.

“Không có việc gì là tốt rồi, nghe nói ngươi mấy ngày hôm trước liên tiếp Liệt Hỏa ma vương kia lão ma cũng thu thập, không sai, lão gia hỏa kia liên tiếp ta cũng rất khó làm gì.” Xích Tinh Tử mỉm cười nói, tâm tình chính là tốt, Kim Giáp Chiến Thần thực lực kháng Liệt Hỏa ma vương tin tức đã sớm là bị truyền quay lại Tiên Đạo liên minh tổng bộ trong vòng, thân là Kim Giáp Chiến Thần cha vợ Xích Tinh Tử, tự nhiên cũng là trên mặt cảm thấy có mặt mũi.

“Đúng rồi, còn có ba mươi năm thời gian Hồng Hoang chiến trường thốt ra liền gặp mở ra một lần, đến lúc đó ngươi liền theo chúng ta đi ra ngoài đi, này tiên ma đại chiến ngươi vẫn là không cần đúc kết thật là tốt.” Xích Tinh Tử lập tức đối Nhạc Thành nói.

Ở Nhạc Thành tiến vào Hồng Hoang chiến trường thời điểm, này Hồng Hoang chiến trường thượng tiên ma đại chiến đã muốn là hai mươi năm, mà Nhạc Thành hiện tại tới này Hồng Hoang chiến trường thượng cũng đã muốn là hai trăm năm mươi năm tới, cho nên còn có ba trăm năm lần đầu tiên thốt ra liền gặp mở ra, đến lúc đó ở Hồng Hoang chiến trường nội ba trăm năm trong vòng nhân cũng có thể đi ra ngoài, Xích Tinh Tử cùng Hoàng Long đạo nhân mặc dù là còn không có ba trăm năm, chỉ lấy thân phận của bọn họ, lại không thể Thiên Đình sở hạt, tự nhiên là không cần hiểu, trực tiếp đi ra ngoài là tốt rồi.

“Nhạc phụ, có biết hay không kia Phổ Hiền rơi xuống?” Nhạc Thành đối Xích Tinh Tử hỏi, lần này trở lại Tiên Đạo liên minh tổng bộ trong vòng, Nhạc Thành chính là vì tìm kia Phổ Hiền báo thù.

“Giống như ở này Tiên đạo bên trong trong vòng đi, ngươi tìm hắn có việc?” Xích Tinh Tử nghi hoặc hỏi, Phổ Hiền Dịch Thiên vẫn là Xích Tinh Tử sư đệ, chính là hiện tại tới phía tây Phật giáo sau, này quan hệ liền chẳng ra gì, sớm sẽ không có trước kia sư huynh đệ tình cảm.

“Vang âm âm...” Ngay tại Xích Tinh Tử đang nói vừa mới rơi xuống thời điểm, trên không trung trung ngót đúng là vang âm âm một đạo nổ dựng lên, kinh thiên động địa nổ bên trong tựa hồ là còn có Tam Tiêu tiên tử khẽ kêu.

Nhạc Thành thần sắc nháy mắt trầm xuống, Tam Tiêu bởi vì cùng Xiển giáo quan hệ khả không tốt lắm, cho nên cũng không có đến Xích Tinh Tử cung điện, huống chi Tam Tiêu tiên tử ở Tiên Đạo liên minh trung địa vị cũng là cao thượng, có chính mình cung điện ở.

Cơ hồ là không sai đồng thời, Nhạc Thành thân ảnh liền biến mất từ ngay tại chỗ, Long Cát công chúa, Hoàng Ma tán nhân hai người nhất thời lập tức đi theo mà ra, Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân hai người này thần sắc nghi hoặc, cũng mau bước đuổi kịp.

Tiên Đạo liên minh tổng bộ trên không bên trong, lúc này Tam Tiêu hiện tại sắc mặt lạnh như băng vây quanh Phổ Hiền Bồ Tát ở bên trong, nhìn ra được, Phổ Hiền thần tình trên mặt có chút ngoài ý muốn.

Chung quanh lúc này theo vừa mới kia một đạo kinh thiên động địa giao thủ thanh cũng hấp dẫn không ít lại đây, nhìn thấy là Tam Tiêu tiên tử vây quanh Phổ Hiền Bồ Tát, không khỏi đều là trong lòng kinh ngạc

không thôi, lần này tiên ma đại chiến, này Phổ Hiền Bồ Tát vẫn đều là ở trợ giúp tiên đến liên minh, không biết như thế nào liên chọc tới Tam Tiêu tiên tử.

“Ba vị tiên tử, có chuyện hảo hảo nói, các ngươi đây là ý gì?” Phổ Hiền sắc mặt có chút tái nhợt, hơi hơi đối Tam Tiêu tiên tử hỏi.

“Chúng ta đây là ý gì, ngươi trong lòng mình rõ ràng, bằng không ngươi xem đến chúng ta vì sao phải chạy?” Quỳnh Tiêu tiên tử quát đạo.

“Bản tôn đang định ra ngoài một chuyến mà thôi, ta vì sao phải chạy?” Phổ Hiền hỏi ngược lại, căn bản là không thừa nhận.

“Phổ Hiền con lừa ngựa, ngươi còn nhớ rõ ta đi, một chưởng chi cừu, hôm nay nên báo.” Trên không trung, nhất đạo kim sắc thân ảnh xuyên qua không gian mà đến, đúng là bổ nổi lên long lân áo giáp cùng Phong Lô sĩ Nhạc Thành.

“Là ngươi...” Phổ Hiền thần sắc trầm xuống, tìm một trăm ba mươi năm, không nghĩ tới mấy người kia dĩ nhiên là về tới Tiên Đạo liên minh tổng bộ, vừa mới hắn mới biết được tin tức, chính muốn chạy trốn, cũng bị thủ ở bên ngoài Tam Tiêu tiên tử cấp vây khốn.

“Phổ Hiền, ngươi cấu kết Hắc Sát Ma Vương tính kế cho chúng ta, hôm nay tất phải tru sát ngươi không sai địa, này bút trưởng về sau tái tính đến ngươi Tây Phương Giáo mặt trên.” Vân Tiêu tiên tử hừ lạnh một tiếng.

“Hừ, Tam Tiêu, các ngươi dám, tiên phạt sớm có quy định, Tiên Đạo liên minh không được đối với ta Phật giáo ra tay, ngươi chẳng lẽ muốn cho các ngươi cùng nhau tiên phạt đại chiến?” Phổ Hiền đối Tam Tiêu tiên tử lạnh nhạt nói, chuyện này đã muốn là bại lộ, hắn cũng vô pháp tái che dấu cái gì.

Tam Tiêu tiên tử sắc mặt trầm xuống, năm đó phong thần hết hạn sau, các giáo đều là tổn thất thảm trọng đại thương nguyên khí, mấy đại thánh nhân liên từng định ra rồi điều ước, Tiên Đạo liên minh mọi người ở Cửu Trọng Thiên, Phật giáo ở phía tây Phật giới, tiên phạt không được khai chiến.

“Chớ má, là ngươi trước đối với ta ra tay.” Quỳnh Tiêu tiên tử lập tức quát quát, trong tay pháp quyết đánh ra, Kim Giao Tiên hóa thành hai cái giao long nháy mắt chắn vỡ không gian đối Phổ Hiền đánh tới.

“Nhận lấy cái chết.” Bích Tiêu tiên tử Lục Mục Châu tung, họa xuất một mảnh thần quang nháy mắt liền đánh hướng về phía Phổ Hiền hai mắt.

Vân Tiêu tiên tử lúc này cũng là không khỏi phân trần, Hỗn Nguyên Kim Đẩu tung lúc sau, vạn trượng hào quang bao phủ, cũng bao vây hướng về phía Phổ Hiền mà đi.

Phổ Hiền lúc này sắc mặt đại biến, thực lực của hắn thân mình muốn yếu hơn, kém hơn Tam Tiêu tiên tử, lúc này lại là Tam Tiêu tiên tử cùng nhau vây công, thâm nghĩ trong lòng không tốt, trong tay Thái Cực phù ấn nháy mắt đánh ra.

Theo này Thái Cực phù ấn đánh ra, Phật quang cuộn cuộn khuấy động, phong vân tề động, vô cùng vô tận cuồng mãnh kim mang phút chốc trong lúc đó theo bốn phương tám hướng tụ tập mà đến, này Thái Cực phù ấn nguyên bản là là Nguyên Thủy Thiên Tôn trong tay một món đồ thần khí, truyền cùng này Phổ Hiền lúc sau, không nghĩ tới Phổ Hiền cũng đến cây nhờ tới phía tây Phật giáo bên trong.

Mấy đạo bằng bạc cường hãn lực lượng lần lượt thay đổi ở tại cùng nhau, chu không lực lượng lượn lờ, không gian nứt toác không dứt, một vòng vây sóng âm nhộn nhạo mở ra, thiên địa cần khôn đều bị sinh sôi tạc phá.

Mà nhiên lúc này Phổ Hiền cũng là nháy mắt đã bị áp chế ở tại hạ phong, này thần khí trình tự, Tam Tiêu tiên tử trung Vân Tiêu tiên tử Hỗn Nguyên Kim Đẩu còn hơn Thái Cực phù ấn hảo thân nhau thượng một tia bộ dáng, mà thực lực trung, Tam Tiêu tiên tử còn hơn Phổ Hiền cũng là mạnh hơn thượng một ít, Phổ Hiền hiện tại cũng là Bồ Tát lúc đầu, tương đương với Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu, Tam Tiêu tu vi hiện tại đều là Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ, cho nên này nhất giao thủ đã bị ngăn chặn.

“Dừng tay...” Nhưng vào lúc này, trên không trung một vòng mặc chiến giáp trắng hán hét lớn một tiếng, lúc này cũng là Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh, này Lý Tinh một đạo hiện trường, chỉ thấy đến Phổ

Hiền Bồ Tát bị Tam Tiêu tiên tử vây công.

Này Phổ Hiền Bồ Tát nãi là con của hắc Mộc Tra sư phó, hét lớn một tiếng lúc sau, trong tay không chút do dự, cũng Chấn Thiên cung lấy ra, một mũi tên đó là hướng tới Vân Tiêu tiên tử vọt tới.

Chấn Thiên cung chính là một món đồ hiếm có pháp khí, một mũi tên bắn ra, “Ong ong” hư không một trận không được chấn động, nhất đạo vô hình khí tên nháy mắt ngưng tụ thành hình, xuất hiện ở đây cung trong lúc đó. , gần là thoáng hiện vô hình khí tên, kia lợi hại khí kinh liên mấy chục cắt qua hư không.

Lúc này Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh xuất hiện, Nhạc Thành không lại hơi hơi đau đầu, đặc biệt này Thác Thập Lý Thiên Vương dĩ nhiên là vừa ra tay chính là Chấn Thiên cung, này mặc dù là không thể làm khó Vân Tiêu, nhưng là cũng muốn làm cho Vân Tiêu phân tâm không thể.

Lúc này Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết đánh ra, thân ảnh chợt liên xuất hiện ở tiền không, không gian bên trong, Nhạc Thành trong tay một quyền nện xuống, nhất thời tự ra hiện một cái vụn vụn thật lớn không gian.

“Vang ầm ầm...” Không gian vụn vụn nứt toác, không sai đồng thời thời điểm, Chấn Thiên cung một mũi tên cũng bị Nhạc Thành thẳng tắp chấn vỡ ở liễu không gian trong vòng.

Nhạc Thành thân hình rút lui mấy chục thước, này Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh tu vi thực lực cũng là không kém, còn hơn Na Tra thực lực chỉ sợ là còn mạnh hơn thượng một tia.

Mà lúc này kia Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh thân hình bị thẳng tắp đẩy lui hơn một ngàn thước, nếu không xem tại Na Tra mặt mũi thượng Nhạc Thành có điều lưu thủ, lúc này này Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh đã muốn là bị thương.

“Kim Giáp Chiến Thần, người vì sao ngăn trở ta.” Lúc này, kia Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh thần sắc trầm xuống, cũng biết này Kim Giáp Chiến Thần là Xích Tinh Tử con rể, đó là mở miệng hỏi đạo.

“Lý Thiên Vương, này không liên quan chuyện của người, người vẫn là lui ra đi, nếu không, ta liền không khách khí.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói.

“Lý Thiên Vương, mau mau cứu ta.” Phổ Hiền ở xa xa gặp được Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh, nhất thời la lớn, mặc dù là biết Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh không nhất định có thể cứu được chính mình, nhưng là đây chính là Tiên Đạo liên minh trong vòng, Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh cũng có thể đủ ý vào Tiên Đạo liên minh nhân cứu chính mình cũng không nhất định.

“Hừ, ta đồ muốn nhìn người một cái hậu bối như thế nào đối ta không khách khí.” Này Lý Tinh đại khái là bởi vì bị Nhạc Thành nhất chiêu đẩy lui, thân là đường đường Thác Thập Thiên Vương đó là cảm thấy được trên mặt không ánh sáng, lại hơn nữa Phổ Hiền chính là con của mình sư phó, không thể không cứu, tắc nghẽn hồng pháp quyết đánh ra, Thất Thái Linh Lung Thập nhất thời xoay tròn mà ra, nháy mắt liền bao phủ ở tại Nhạc Thành trên người.

Thất tầng không gian tác dụng hạ, Nhạc Thành nhất thời hăm sâu một mảnh xa lạ không gian, này không gian lực, Nhạc Thành cũng không xa lạ, cùng chính mình Hạo Thiên Thập có ba phần tương tự, uy lực cũng là có cùng Hạo Thiên Thập tam thành uy lực mà thôi.

“Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh, đừng trách ta không để cho người mặt mũi.” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, Hạo Thiên Thập xoay tròn mà ra, mười tầng không gian lực nhất thời lao ra Thất Thái Linh Lung Thập không gian, tính cả Thất Thái Linh Lung Thập đều bị thu vào trong đó.

Không gian bên trong, Hạo Thiên Thập tể toái mấy vạn thước không gian, đồng thời một cỗ bàng bạc lực lượng hung hăng va chạm ở tại Lý Tinh trên người.

“Phụt.....” Lý Tinh một ngụm máu tươi phun ra lúc sau, thân hình nháy mắt bạo lui thượng vạn thước, sắc mặt đã muốn là một mảnh trắng bệch.

“Khoái lên cho ta, cùng tiến lên.” Này Lý Tinh bị Nhạc Thành đẩy lui, cũng lớn tiếng đối chung quanh một loại Tiên Đạo liên minh người trung gian quát, làm cho mọi người đồng loạt ra tay đối phó Nhạc Thành.

Này chung quanh đã muốn là vậy thượng không ít Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Đại La Kim Tiên, có chút cường giả cùng ba mươi sáu thiên tướng, Ngũ Đấu tinh quân, Lục Đinh Lục Giáp còn có bát tiên có chút giao tình nhân, đều là tướng nóng lòng muốn thử vậy công Nhạc Thành, cũng tốt thừa cơ cấp ba mươi sáu thiên tướng báo thù.

Chính là càng nhiều nhân cũng cũng không dám tiến lên, Kim Giáp Chiến Thần có Hạo Thiên Thập nơi tay, cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ chỉ sợ cũng không làm gì được, đi lên còn muốn đắc tội Kim Giáp Chiến Thần cùng Xích Tinh Tử, ai cũng sẽ không làm loại chuyện này. Huống chi này ở giữa còn có Tam Tiêu tiên tử ở, không thể nghi ngờ là liên tiếp Tiệt Giáo cùng nhau đắc tội, đắc tội Xiển giáo cùng Tiệt Giáo, đây không phải muốn chết sao.

“Ai dám, mọi người lui ra.” Lúc này một đạo quát, cũng Na Tra chạy lại đây, cấp tốc mệnh lệnh nóng lòng muốn thử Tiên Đạo liên minh người trung gian lui ra, lập tức xin lỗi rất đúng Nhạc Thành lộ ra một tia cười khổ, vừa mới chuyện tình hấn thần niệm rình trung đã muốn là biết, nếu không Nhạc Thành lưu thủ, chỉ sợ là hấn cha hiện tại đã muốn là bị thương nặng.

1188. Chương 999: Cửu Khúc Hoàng Hà Trận

Nhìn thấy Na Tra đến đây, Nhạc Thành cũng không tưởng ở truy cứu cái gì, nhưng là đem Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh Thất Thái Linh Lung Thập cấp thu lên, cũng không có yếu trả lại ý tứ của.

“Vang ầm ầm...” Trên không trung một đạo kinh thiên động địa nổ dựng lên, cũng Vân Tiêu tiên tử thi triển lôi điện thần thông nhất đạo lôi điện đó là đem Phổ Hiền oanh kích ra mấy vạn thước.

“Phổ Hiền, để mạng lại.” Hoàng Ma tán nhân trong tay pháp quyết đánh ra, sừng sững bất động, đầu đầy đen thùi tóc dài đón gió đổ dựng thẳng dựng lên, lẳng không mà đứng, hai mắt bên trong, lưỡng đạo ngưng tụ thành thực chất ma quang đầu bắn, vô tận sát khí hoàn toàn không tiến hành thu liễm, tùy ý phóng đăng mở ra, cũng không tái che dấu chính mình Ma đạo người thân phận, này Phổ Hiền lần trước làm cho môn chủ trọng thương, lúc ấy Hoàng Ma tán nhân liền nhớ kỹ này Phổ Hiền.

Thần khí ma liên xoay tròn mà ra, một trăm lẻ tám phiến màu đen lá sen tựa như một trăm lẻ tám đến ma đạo quang nhận, lập tức bạo lực hướng về phía Phổ Hiền mà đi, Hoàng Ma tán nhân này bệ quan hơn một trăm năm, mặc dù là còn rất xa không đạt được đột phá đến Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ tu vi thực lực, nhưng là còn hơn hơn một trăm năm trước, cũng là tiến bộ rồi không ít.

Một trăm lẻ tám phiến ma liên lưỡi dao hợp thành một cái lốc xoáy, giống như một cái thâm hắc động không thấy đáy, thâm thúy, áp lực, khủng bố, dẫu không thể ngăn cản chỉ thể, phút chốc trong lúc đó hướng tới kia Phổ Hiền đầu đá mà rơi, một cổ khổng lồ lực lượng bùng nổ mở ra, thâm động bị bầm một tiếng Kinh Thiên ngao, cuộn cuộn ma khí điên cuồng dập dờn mở ra, chu không mấy vạn thước cả đều bị sinh sôi tràn áp, vạn vật yên lặng bất động, vô thanh vô tức.

Cảm giác được Hoàng Ma tán nhân thực lực, cũng là không ít người sợ hãi than không thôi, này ra tay nhân, thực lực đều là bất phàm a.

“Hô...” Cơ hồ ngay tại đồng thời, chỉ thấy Phổ Hiền cũng ở nháy mắt bên trong, thân ảnh liền hóa thành làm trên trăm đạo đồng đúc, lập tức hướng tới bốn phương tám hướng mà chạy, đúng là Phổ Hiền phân thân thần thông.

Chung quanh mọi người cũng kinh ngạc không thôi, có thể có được thần thông lực, chính là làm cho tất cả mọi người hâm mộ.

Này phân thân thần thông cùng biến hóa ra hàng vạn hàng nghìn hư ảnh chính là không đồng dạng như vậy, hàng vạn hàng nghìn hư ảnh, tu vi cao nhân liếc mắt một cái có thể đủ nhìn ra đến, có đặc thù thần thông cùng thủ đoạn nhân cũng có thể đủ cảm giác đi ra chân thân chỗ.

Mà phân thân thần thông cũng không giống với, mỗi một đạo đều là chân thân, đồng thời lực công kích đều là giống nhau cường hãn, yếu là đồng thời công kích một người trong lời nói, thi triển phân thân thần thông hóa thành mười người, đối với chính là mười giống nhau tu vi Phổ Hiền đồng thời vây công, loại này thần thông cũng tuyệt đối là đáng sợ cực kỳ.

Bất quá, này biến hóa càng nhiều, thực lực tu vi cũng là việt nhược, không có khả năng là hóa thành thượng van phân thân, còn có thể bảo trì đồng dạng thực lực, kia đây cũng là rất nghịch thiên.

Mà phân thân gì một cái chạy ra lúc sau, đều có thể đủ thu hồi mặt khác phân thân, tổn thất cũng là một chút thực lực mà thôi, nói cách khác lúc này tùy tiện kia một cái Phổ Hiền chạy trốn, kia Phổ Hiền cũng sẽ không có việc gì, căn bản là không thể bị đánh chết, đây là thần thông lực đáng sợ.

Tam Tiêu tiên tử hiện tại sắc mặt cũng nhất thời nan thoát nhìn, các nàng thực lực cường, nhưng là cũng không phát nhất chiêu liền đánh chết này trên trăm cái Phổ Hiền, đồng thời này trên trăm đạo thân ảnh vẫn là hướng tới bốn phương tám hướng mà đi.

Mà nhưng vào lúc này thời điểm, Nhạc Thành Phong Lôi sí thuận di biến mất, không sai đồng thời thời điểm, chỉ thấy kia trên không trung càng thêm là quỷ dị một màn xuất hiện, trên trăm đạo Phổ Hiền thân ảnh dĩ nhiên là nháy mắt về tới lúc trước bình thường, thời gian đã muốn là bắt đầu chảy ngược.

“Hâm Tiên...” Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện thời điểm, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết bên trong đệ tam chiêu Hâm Tiên thi triển mà ra.

Thiên địa nháy mắt biến sắc, vạn tiền bóng kiếm xuất hiện ở trên không bên trong, mỗi một đạo kiếm quang đều bị bám tối đen một cái không gian thất luyện thổi quét xuống, này đó kiếm quang ở không gian trong vòng mười vạn lý hợp thành một cái kiếm thật lớn động, này kiếm động kỳ thật có thể nói phải một cái hắc động, bốn phía là âm trầm kim mang, ở giữa sinh sôi bị xé mở thành một cái hắc động, này hắc động giống như là một con mồi mồi trường tồn khủng bố mãnh thú, đang muốn cắn nuốt thiên địa.

Đồng thời, này bóng kiếm bên trong kiếm khí liên tiếp hướng tiêu dựng lên, này Hiên Viên kiếm vốn là Thập đại thượng cổ thần khí trung lực công kích cực mạnh, uy lực dữ dội sắc bén, này Hiên Viên trên thân kiếm đích thực uy lực cũng là bị Nhạc Thành hoàn toàn phóng thích, hiện giờ này Hiên Viên kiếm cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết hợp ở một chỗ, quả thực có hủy thiên diệt địa khí thế, vô cùng tim đập nhanh hơi thở nhất thời liền tràn ngập ở tai khắp trong hư không.

Thời gian chảy ngược biến mất, Phở Hiền trên trăm đạo thanh ảnh lại nhẩy ra, chính là lại nháy mắt đã bị trên không trung kia không bố di thường kiếm đông cần nuốt.

Gào thét mở ra. Ầm ầm một tiếng vang lớn, khắp hư không đều ở phút chốc trong lúc đó hoàn toàn hồng mất sục, mà ở này trong hư không, mọi người chỉ thấy một mảnh hư không mảnh nhỏ cuối đời, trên trăm đạo thanh ảnh bằng hiên tai kiểm đông bên trong bị giảo bề mảnh nhỏ.

“Sưu...” Một đạo khói nhẹ nhảy mắt theo trong hắc động không thể tưởng tượng nổi lấy ra, quan quan giáo toái, này Phổ Hiền cũng lúc trước từng bước nguyên thần liễu mang mà chạy.

“Còn muốn trốn sao, một chuông chi cừu, bắt ngươi mệnh còn.” Nhạc Thành tựa hồ là sớm đã có sở chuẩn bị, ba vị chân hỏa bạo dũng mà ra, nháy mắt liền hóa thành một con Hỏa Điều bay lên trời, chấn sí trong lúc đó sẽ đem Phổ Hiền nguyên thần cắn nuốt mà vào.

“A...” Phổ Hiền nguyên thần kêu thảm một tiếng lúc sau, đó là bị ba vị chân hỏa bao vây lấy ở trên không luyện hóa, lập tức lại là từng đạo tiếng kêu thảm thiết truyền ra...

Tim đập nhanh, mọi người nhìn thấy một màn này đều là tuyệt đối tim đập nhanh, Kim Giáp Chiến Thần dĩ nhiên là cường tới này một loại tình trạng, vô số Tiên Đạo liên minh cường giả đều bị là hút vào một hơi.

Xích Tinh Tử, ~~Đạo là Lão đạo~~ nhân hai người này vẫn là không nhỏ gần nhà đã hấp đại á - nà người s t

trận, cường hân hơi thở mơ hồ là tràn ngập mà ra, đạo đạo sấm sét vang vọng phía chân trời.

“Này ma sơn tứ kiêu đều là Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ tu vi, thực lực rất mạnh, bất quá yếu phá Tam Tiêu tỷ tỷ cửu khúc Hoàng Hà trận trong lời nói, thì phải là quá khó khăn.” Long Cát công chúa mỉm cười nói.

Nhạc Thành mỉm cười, này cửu khúc Hoàng Hà trận uy lực tự nhiên không phải đem kia ma sơn tứ kiêu có thể phá.

Cũng không có bao lâu thời gian, cửu khúc Hoàng Hà trận trong vòng lại truyền đến Vân Tiêu tiên tử thanh âm của: “Ma sơn tứ kiêu đã muốn bị bắt, có người khả còn dám tới phá trận.”

Nhất chúng Ma Đạo liên minh cường giả nhất thời đưa mắt nhìn nhau, còn có ai dám tiến lên phá trận, không ít người đã muốn là nghị luận sôi nổi, không người nào dám tùy tiện kia chính mình mệnh đem làm trò đùa.

Tiên Đạo liên minh bên trong, nhất thời là sĩ khí tăng vọt, này tuyệt đối là đúng Ma Đạo liên minh một loại đả kích.

Mấy ngày kế tiếp thời gian trung, lại là có thêm mười mấy Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ cường giả tiến đến phá trận, kết quả đều là không hề ngoài ý muốn bị Tam Tiêu tiên tử cấp bắt.

Cửu khúc Hoàng Hà trận, nhất thời thành Ma Đạo liên minh trung một cái ác mộng, theo thời gian đã qua, chung quanh chiến trường mọi người là đã biết Tam Tiêu tiên tử bái hạ cửu khúc Hoàng Hà trận, nhất thời Tiên Đạo liên minh trong vòng -sĩ khí tăng cao, vô số Tiên Đạo liên minh người hướng tới núi non hội tụ mà đến, mà Ma Đạo liên minh trung mỗi người cũng là hướng tới núi non mà đến.

Nguyên bản Tam Tiêu tiên tử là muốn kinh sợ trụ Ma Đạo liên minh trung nhân không cho này đến quấy rối, lúc này mới hảo an tâm phá trận, không nghĩ tới sự tình dĩ nhiên là khiến cho lớn như vậy động tĩnh.

Ba tháng sau, không ngừng có Ma đạo cường giả tiến đến phá trận, nhưng là không ai thành công, mà bị bắt ở tại cửu khúc Hoàng Hà trận trong vòng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma cường giả đã muốn là tới hơn năm mươi người, này đối Ma Đạo liên minh cường giả mà nói, chính là một cái đả kích, đối Ma Đạo liên minh thực lực mà nói cũng là một cái đả kích.

Nhạc Thành này ba tháng trung tìm một chỗ ngọn núi đặt chân tĩnh tọa, chờ kết quả cuối cùng.

Ngột, Nhạc Thành cảm giác được trong lòng có một đạo mãnh liệt dao động, lập tức chỉ thấy xa không bên trong lưỡng đạo ma hồng cấp tốc xẹt qua, nháy mắt liền đã rơi vào tiền không phía trên.

“Khá lắm Tam Tiêu tiên tử, quả nhiên là khi ta Ma Đạo liên minh bên trong không người có thể nào.” Trên không trung ma khí thu liễm, cũng hai cái mặc hắc y, vẻ mặt âm trầm người, quanh thân ma khí tàn sát bừa bãi, khiến cho chu không trực tiếp chấn động.

“Hai cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ cường giả.” Nhạc Thành có chút kinh ngạc, này Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ cường giả tại đây Hồng Hoang chiến trường trong vòng cũng là không nhiều lắm thấy, không nghĩ tới cái này đã ra rồi hai cái.

“Cửu U song ma, là hai người các ngươi sao, không nghĩ tới các ngươi còn chưa chết.” Quỳnh Tiêu tiên tử thanh âm của theo cửu khúc Hoàng Hà trận trong vòng truyền đến.

Theo này hai đại cường giả đến, này Ma Đạo liên minh trung nhân rốt cục thì có xao động lên, này ba tháng trung, Ma Đạo liên minh trung chúng cường giả đã muốn là về mặt uể oải, hơn mười cường giả đều không thể phá vỡ cửu khúc Hoàng Hà trận, không biết Cửu U song ma hai vị này cường giả ra tay có thể hay không phá vỡ này cửu khúc Hoàng Hà trận.

“Còn đã chết, Tam Tiêu tiên tử thật sự là thật lớn nổi bật, để cho ta nhóm hai cũng đến hội hội người này cửu khúc Hoàng Hà trận đi.” Một đạo đang nói hạ xuống, tùy theo ma hồng dựng lên, lưỡng đạo ma quang xuyên thấu không gian, nháy mắt đi ra cửu khúc Hoàng Hà trận trong vòng.

Theo này hai đại cường giả tiến vào, nghìn vạn dặm trong vòng sương mù hơi hơi chấn động, lập tức từng đạo thần hồng lờ lờ nhấp nháy, ở không trung bên trong luân phiên sai khai, chúc liền một cái lưới lớn,

không nói che trời cái địa, nhưng cũng bao phủ nhất phương, quang vông đầy trời sái ra.

Lập tức sương mù trung thét dài ra tiếng, thanh âm thấu mặc Cửu U, chấn động Vân Tiêu, cường hãn hơi thở nhất thời khuếch tán mở ra.

Trong phút chốc, thiên chấn động, này cửu khúc Hoàng Hà trận bên trong không gian chấn động, hơi thở xé rách không gian, vang âm âm tiếng vang không ngừng.

Nhạc Thành ở xa xa cũng là có đó lo lắng, này Tam Tiêu tiên tử này cửu khúc Hoàng Hà trận này ba tháng thời gian đã muốn là bắt không thua năm mươi cái Ma đạo cường giả, phỏng chừng tiêu hao đều là không ít, lúc này này vẫn là hai cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ cường giả, không biết có thể hay không làm gì.

Nhạc Thành xa xa nhìn chăm chú hướng về phía phương xa, cửu khúc Hoàng Hà trận trong vòng không gian chấn động, chỉ hết thấy lực lượng lại bị sương mù bao vây lấy, cũng không biết bên trong thế nào.

Đại chiến ở tiếp tục, thần quang không ngừng, ngẫu nhiên có khe kêu liên tục, trận này đại chiến ước chừng là kéo dài một ngày thời gian, ở tiên ma song phương khấn trương đoán trung, cuối cùng cửu khúc Hoàng Hà trận trong vòng đã ra rồi Vân Tiêu tiên tử thanh âm của: “Cửu U song ma bị bắt, nhưng còn có nhân tiến đến phá trận, Tam Tiêu cung kính bồi tiếp.”

“Trời ạ, liên tiếp còn có lão ma cũng vô pháp phá trận, này cửu khúc Hoàng Hà trận quá lợi hại.” Ma Đạo liên minh trong vòng, nhất thời một mảnh hư thanh, sở hữu Ma đạo cường giả không khỏi là ủ rũ đứng lên.

“Tam Tiêu tiên tử, các người cũng đủ rồi đi, đem mọi người thả ra đi, sẽ đem này cửu khúc Hoàng Hà trận triệt.” Một đạo thanh âm vô thanh vô tức xuyên thấu liễu không gian truyền đến, thanh âm này tựa hồ là đến từ xa xôi nơi, có tựa hồ là ngay tại phụ cận, làm cho người ta nắm lấy không chừng.

“Ha ha, dựa vào cái gì, các người Ma Đạo liên minh tài nghệ không bằng người, dĩ nhiên là người yếu ra ra mặt trong lời nói, ta đây cũng không có thể đủ ngồi yên không lý đến, Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu, các người ba yên tâm tốt lắm, có ta ở đây, không người nào dám đối với các người thế nào.” Không sai đồng thời, một đạo trầm thấp thanh âm của truyền đến.

“Lão quái, thật sự chính là người, không nghĩ tới Tiên Đạo liên minh trung dĩ nhiên là phái người đã đến rồi này Hồng Hoang chiến trường trong vòng.” Đạo thứ nhất thanh âm thần nhiên nói, trong thanh âm cũng là có một tia kinh ngạc bộ dáng.

“Người cũng không đến đây sao, chúng ta nắm chắc ngàn vạn năm không có động thủ qua đi, người nếu yếu tham dự trong lời nói, ta phụng bồi rất cuộc, ha ha.” Trầm thấp thanh âm của thần nhiên truyền ra.

Nhạc Thành nghe thể lưỡng đạo thanh âm quả thật trong lòng kinh hãi, này lưỡng đạo hơi thở vô ảnh vô hình, nhưng lại tựa hồ là không chỗ đi vắng, hai người này rất cuộc là ai, dĩ nhiên là cường tới này trung tình trạng.

“Sợ người có thể nào, dù sao ta cũng đã lâu không hề động động hình gân cốt, liền cùng người hoạt động hoạt động gân cốt tốt lắm.”

“Vậy đi thôi, bắt quá nơi này không thể được, chúng ta vẫn là đổi cái địa phương đi, Hồn Độn tử vực bên trong chúng ta động thủ không muộn.” Trầm thấp thanh âm của nói.

“Hảo, Hồn Độn tử vực bên trong thấy.” Đạo thứ nhất thanh âm tiếp tục nói, lập tức thanh âm hạ xuống, hộ tống kia một đạo như có như không hơi thở biến mất không thấy.

“Hai người này rất cuộc là ai?” Nhạc Thành trong lòng kinh ngạc không thôi, Hồng Hoang chiến trường trong vòng dĩ nhiên là có cường giả như vậy.

Nhạc Thành đem ánh mắt đầu hướng về phía Long Cát công chúa, Long Cát công chúa lúc này cũng là bất đắc dĩ nhìn Nhạc Thành, tựa hồ cũng không biết này hai cái thần bí người rất cuộc là ai.

“Nhạc Thành, vào đi, chúng ta hiện tại chuẩn bị phá trận, miễn cho là bị người quấy nhiễu.” Vân Tiêu hiện tại thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tay.

“Chúng ta đi.” Nhạc Thành đối Long Cát công chúa, Hoàng Ma tán nhân, Liệt Hỏa ma vương ba người nói, lập tức bốn người bị bắm một mảnh kinh hồng bay lên trời, lập tức tiến nhập cửu khúc Hoàng Hà trận trong vòng.

“Xem, có người tiến nhập cửu khúc Hoàng Hà trận.”

“Chẳng lẽ lại có người muốn phá trận sao, không biết là người nào.”

Không ít người kinh ngạc nhìn chăm chú vào bốn đạo kinh hồng biến mất ở tại cửu khúc Hoàng Hà trận trong vòng, đều tưởng có người tiến đến phá trận người.

Mà lúc này Nhạc Thành bốn người tiến nhập cửu khúc Hoàng Hà trận lúc sau, đó là đã phát hiện sương mù bên trong xuất hiện một cái đại đạo, hẳn là Tam Tiêu tiên tử mở ra một cái thông đạo, này cửu khúc Hoàng Hà trận sẽ không vì đối phó bọn hắn bốn người.

Mà ở này sương mù hai bên, Nhạc Thành cũng kinh ngạc thấy được này mấy tháng trung tiến đến phá trận hơn mười cường giả, lúc này đã bị vây ở trong trận hai bên, tựa hồ là bị cấm chế ở, toàn thân chút không thể nhúc nhích.

Liệt Hỏa ma vương, Hoàng Ma tán nhân hai người này không khỏi là hít vào một hơi, này cửu khúc Hoàng Hà trận thật đúng là lợi hại, này năm mươi cái cường giả tu vi thực lực cũng không ở bọn hắn dưới, lúc này cũng đều bị vây ở này cửu khúc Hoàng Hà trận trong vòng.

Bốn người dọc theo này một cái trước thông đạo tiến, này chung quanh đều là trận gió loạn lưu, mơ hồ là còn có giận hải bốc lên, trời sụp đất nứt, quỷ khóc thần hào tiếng động.

Sau một lát, bốn người mới tới vừa ra thâm cốc tiền, Tam Tiêu hiện vào lúc này ngay tại thâm cốc phía trước, sơn cốc này phía trên, một cỗ huyết sát hơi thở tràn ngập, làm cho Cửu Thiên Huyền Tiên cũng là trong lòng tim đập nhanh.

Tam Tiêu tiên tử chứng kiến Liệt Hỏa ma vương thân ảnh, tựa hồ là có chút nghi hoặc, lập tức đến cũng là không có gì quá lớn kinh ngạc.

“Nhạc Thành, đây là Hắc Sát Huyết Trận, này Hắc Sát Ma Vương liền ẩn thân ở tại này Hắc Sát Huyết Trận trong vòng, cần trên người người thượng cổ thần khí mới có thể tiến vào này Hắc Sát Huyết Trận trong vòng.” Vân Tiêu tiên tử đối Nhạc Thành nói.

“Đi vào này Hắc Sát Huyết Trận trong vòng, chúng ta đây không phải càng thêm có hại đến sao?” Nhạc Thành trầm tư sau khi đối Vân Tiêu nói.

“Sẽ không, ta chỉ yếu ngươi xé mở này Hắc Sát Huyết Trận trung một đạo cái khe là tốt rồi, đến lúc đó chúng ta ba người thúc dục cửu khúc Hoàng Hà trận, có thể đủ phá này Hắc Sát Huyết Trận, kia Hắc Sát Ma Vương cũng muốn tránh cũng không được.” Bích Tiêu tiên tử đối Nhạc Thành nói.

“Như vậy sao, ta thử xem.” Nhạc Thành nói, này Hắc Sát Ma Vương bố trí Hắc Sát Huyết Trận, Nhạc Thành cũng không dám có tuyệt đối nắm chắc có thể xé mở một cái cái khe đến, nhưng là có thể thử xem xem.

“Ngươi trước nhìn xem này Hắc Sát Huyết Trận bốn phía, sau đó động thủ lần nữa không muộn.” Quỳnh Tiêu tiên tử đối Nhạc Thành nói, từ Nhạc Thành lại cứu hắn lúc sau, hẳn đối Nhạc Thành thái độ chuyển vui đã xảy ra không ít biến hóa.

“Khắc khắc, phá trận, các ngươi nằm mơ, đây chính là Hắc Sát Huyết Trận, ta xem nhìn ngươi như thế nào phá trận.” Một đạo Âm Lệ cười lạnh thanh truyền đến, đúng là Hắc Sát Ma Vương thanh âm của.

“Hắc Sát Ma Vương, ngươi chờ đó cho ta, chờ ta bắt ngươi lúc sau, ta nhất định trừu của ngươi cân bái da của ngươi.” Quỳnh Tiêu tiên tử quát một tiếng, hận không thể lập tức phá trận tìm Hắc Sát Ma Vương tính sổ.

Nhạc Thành dọc theo bốn phía nhìn thoáng qua này này Hắc Sát Huyết Trận liếc mắt một cái, này Hắc Sát Huyết Trận hung hãn vô cùng, tuyệt đối là không tốt phá, mặc dù là chỉ cần xé mở một cái cái khe, nhưng là Nhạc Thành cũng là nhu phải tìm được một chỗ xuống tay.

“Các người thối lui một ít, ta trước thử xem.” Sau một lát, Nhạc Thành nói với mọi người đạo, trong tay pháp quyết đánh ra, Hạo Thiên Tháp đã muốn là xuất hiện ở trước người.

“Cẩn thận một chút.” Tam Tiêu cùng Long Cát công chúa cơ hồ là đồng thời đối Nhạc Thành nói, bốn người cùng kêu lên, không lại là đưa mắt nhìn nhau, nhất thời có chút xấu hổ đứng lên.

Nhạc Thành quay đầu lại nhìn thấy Tam Tiêu cùng Long Cát công chúa nói: “Yên tâm đi, ta sẽ cẩn thận.”

“Khởi.” Nhạc Thành trong tay pháp quyết biến hóa, không sai đồng thời thân ảnh biến mất ở tại Hạo Thiên Tháp trong vòng, Hạo Thiên Tháp hóa thành một đạo thần quang lúc sau, đó là vọt vào kia Hắc Sát Huyết Trận bên trong.

Hạo Thiên Tháp trong vòng, Nhạc Thành nhất thời cảm giác được một cỗ lực lượng vô cùng khổng lồ ngăn cản tại Hạo Thiên Tháp phía trước, Hạo Thiên Tháp dĩ nhiên là không thể tái đi tới nửa phần, điều này làm cho Nhạc Thành trong lòng cả kinh.

Trong tay pháp quyết biến hóa, Nhạc Thành toàn lực thúc dục Hạo Thiên Tháp nháy mắt liền đi phía trước không bạo lực mà đi, Hạo Thiên Tháp phía trên, thần quang tràn ngập, khôn cùng mãnh liệt sát khí nhất thời bùng ra hai bên.

Mà nhưng vào lúc này thời điểm, Nhạc Thành cũng trong lòng đột nhiên trong lúc đó xuất hiện một tia bất an đến, tựa hồ là cảm giác được có chút không quá bình thường đứng lên.

Cũng là vào lúc đó, Nhạc Thành thần thức rình tới bốn phía tựa hồ là một mảnh vắng vẻ đứng lên, mở mang một mảnh không gian bên trong, hạ không là vô biên vô hạn biển máu, mặt khác sẽ không có gì vật.

“Khắc khắc, Kim Giáp Chiến Thần, người mang Hạo Thiên Tháp như vậy thượng cổ thần khí, ta chẳng lẽ liền không thể tưởng được người có thể phá trận sao, tại đây Hắc Sát Huyết Trận bên trong, ta đặc biệt cho người bố trí này Huyết Linh Đại Trận, này bốn phía đều là biển máu, ta đồ muốn nhìn người làm sao bây giờ, là phá trận mà ra, vẫn là bị ta vây chết đi.” Nhưng vào lúc này, trong biển máu, một đạo Âm Lệ tiếng động dừng lên.

“Huyết Linh Đại Trận, khởi.” Khôn cùng trong biển máu, nhất thời cuộn cuộn thượng vạn thước máu loãng triều dâng, từng đạo cuồng bạo máu loãng triều dâng từng đợt từng đợt oán hận đập vào ở tại hạo thiên phía trên.

Biển máu trong vòng sóng âm cuộn cuộn dâng dâng, gạt ra khôn cùng phong vân, huyết sắc hồng quán phá cầu vòng, đan vào một mảnh, tung hoành mở ra, dất bài sơn đảo hải bình thường khí thế hướng không ngừng hướng Hạo Thiên Tháp đầu đá mà rơi.

Hạo Thiên Tháp trong vòng, Nhạc Thành cũng là lắc lắc chậm rãi, chợt trong tay pháp quyết đánh ra, nhất thời một mảnh thần quang tràn ngập, vô số máu loãng đã rơi vào Hạo Thiên Tháp phía trên thần quang bên trong thậm chí bị hóa thành tro tàn.

“Khắc khắc, khá lắm Hạo Thiên Tháp, ta đến là muốn nhìn người này Hạo Thiên Tháp có nhiều hơn uy lực.” Nhưng vào lúc này huyết sát ma vương thanh âm của lại truyền đến, không sai đồng thời thời điểm, một cỗ cổ quỷ dị thanh âm của đã là theo biển máu trong vòng vang lên.

“Hừ...” Một tiếng thanh sắc nhọn thanh khiếu, một con chích hơn một ngàn thước lớn nhỏ huyết quỷ ở vào hư thật trong lúc đó, đảo mắt hóa thành một đám lưu trữ máu tươi người khổng lồ, đầy trời huyết sắc ma khí tung hoành, ước chừng là có thêm trên trăm chích, theo này đó máu tươi người khổng lồ liền hung hăng công kích ở tại Hạo Thiên Tháp trên người, từng đạo bàng bạc lực lượng đi vắng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ dưới, uy lực ngập trời cường hãn vô cùng.

Hạo Thiên Tháp trong vòng, lúc này Nhạc Thành trong cơ thể pháp lực đang ở cấp tốc tiêu hao, mặc dù là này đó huyết quỷ cự người không thể làm gì chính mình, nhưng là Hạo Thiên Tháp hiện tại căn bản là không có không gian có thể trốn, như vậy đi xuống trong lời nói chính mình pháp lực cũng là hội tiêu hao không ít.

“Khắc khắc... Ta biết Hạo Thiên Tháp lợi hại, bất quá thực lực của người còn quá thấp, ta xem nhìn người có thể chống đỡ bao lâu, Hạo Thiên Tháp về sau chính là ta, ta xem xem Tam Tiêu làm khó dễ được ta,

khắc khặc.” Trong biển máu, Hắc Sát Ma Vương Âm Lệ cuồng tiếu dựng lên, chờ đối phương tiêu hao hầu như không còn, vậy Hạo Thiên Tháp đều là của hắn.

“Tiêu hao? Chẳng lẽ ngươi cũng không cần tiêu hao đến sao?” Nhạc Thành một đạo cười lạnh, tắc hội Hắc Sát Ma Vương thật đúng là có bản tính như ý, nếu chính mình không có linh ngộ sinh mệnh thần thông phía trước, thật đúng là bị hắn vây khốn, chính là hiện tại, so với tiêu hao trong lời nói, Nhạc Thành phải e ngại.

“Lão ma, ngươi có thể làm gì ta nói sau, thực lực của ngươi cũng không gì hơn cái này, ha ha.” Nhạc Thành một đạo cười dài, trong lòng cũng đại định chú ý, chờ Hắc Sát Ma Vương cũng tiêu hao hầu như không còn thời điểm, chính là chính mình phá trận lúc.

“Hừ, tiểu tử càn rỡ.” Hắc Sát Ma Vương hừ lạnh một tiếng, khôn cùng trong biển máu càng thêm bàng bạc lực lượng hung hăng va chạm ở tại Hạo Thiên Tháp phía trên, từng đạo cuồng hãn công kích, làm cho Nhạc Thành cũng là trong lòng chịu khổ sở, dù sao cũng là ở trên thực lực, hắn cùng Hắc Sát Ma Vương kém quá, căn bản là không phải một tầng thứ, hiện tại chẳng qua là ý vào Hạo Thiên Tháp ở đối kháng mà thôi.

Chỉ thúc dục Hạo Thiên Tháp, cũng là cần tiêu hao kinh người pháp lực, pháp lực có hạn, ai cũng không có khả năng vô cùng vô tận, luôn luôn tiêu hao hầu như không còn một ngày, lúc này Nhạc Thành đã muốn là cảm giác được chính mình tiêu hao hơn phân nửa, vội vàng thúc dục sinh mệnh thần thông, cuộn cuộn không dứt chống đỡ hạ, pháp lực trực gần khôi phục.

“Vân Tiêu tỷ tỷ, Nhạc Thành sẽ không xảy ra sự cố đi, đều ba ngày.” Ba ngày sau, Long Cát công chúa đã muốn là sớm mà bắt đầu sốt ruột lên.

“Nhạc Thành có Hạo Thiên Tháp, hắn là tự bảo vệ mình có thừa, duy nhất lo lắng đúng là Hắc Sát Ma Vương có cái gì chuẩn bị ở sau ở, vậy phiền toái.” Vân Tiêu tiên tử nói.

Thời gian chậm rãi đã qua, khôn cùng Huyết Hà bên trong, trên trăm cái huyết người khổng lồ cuộn cuộn không dứt ở công kích tới Hạo Thiên Tháp, cả Minh Hà trong vòng gió giục mây vần, cuồng bạo khí huyết sát tràn ngập ở cả không gian.

Hạo Thiên Tháp trong vòng, Nhạc Thành không chịu nổi sắc mặt cũng là có đỏ tái nhợt đứng lên, bất quá này đã muốn là tốt hơn nhiều, này đó công kích đã muốn là bắt đầu làm hồ thẹn không ít, mấy ngày hôm trước thời điểm, kia cuồng bạo công kích nếu không chính mình có sinh mệnh thần thông liên phiền toái, phi tiêu hao hầu như không còn không thể.

Hiện tại này công kích cảm giác đã muốn là làm hồ thẹn rất nhiều, sinh mệnh thần thông dưới, thực lực của chính mình chính khôi phục tới đỉnh phong trạng thái.

Mà bây giờ còn phải đợi, đợi cho Hắc Sát Ma Vương tiêu hao tới không sai biệt lắm thời điểm, thì phải là chính mình phá trận lúc.

“Hắc Sát Ma Vương, thế nào, ngươi không được sao, ta khả còn có thể kiên trì trụ.” Hạo Thiên Tháp trung, Nhạc Thành thanh âm của xuyên qua Hạo Thiên Tháp quanh quẩn ở tại Huyết Hà trên không.

“Tiểu tử, ta xem ngươi còn có thể kiên trì bao lâu.” Hắc Sát Ma Vương thanh âm của nổi giận dựng lên, chính điều Huyết Hà lại dồn dập cuồng bạo cuộn cuộn không dứt, càng nhiều huyết quỷ cự người tới trên không trung công kích tới Hạo Thiên Tháp, từng đạo lực công kích lượng làm cho Hạo Thiên Tháp thượng thân quang cũng là trực gần âm đạm không ít.

Đương nhiên, những điều này là do Nhạc Thành cố ý mà thôi, không để cho điểm biểu hiện giả dối cấp này Hắc Sát Ma Vương, hắn lại như thế nào hội toàn lực công kích đâu.

Hắc Sát Huyết Trận ở ngoài, tất cả mọi người là trong lòng lo lắng không thôi, chính là Hoàng Ma tán nhân cùng Liệt Hỏa ma vương trên người đều cũng có Nhạc Thành trên người linh hồn ẩn ký, biết Nhạc Thành tạm thời cũng còn không có nguy hiểm, cho nên cũng mới không có công kích Hắc Sát Huyết Trận.

1189. Chương 1000: Một Phần Đại Lễ

”Thời gian lại quá khứ một tháng, này cùng nhau hai tháng thời gian, thật sự chính là không có Ma Đạo liên minh trung người dám đến phá này cửu khúc Hoàng Hà trận.

Có bốn người đi vào cửu khúc Hoàng Hà trận trong vòng, vẫn là không có tin tức, cũng không có dấu hiệu động thủ, nhưng thật ra làm cho mọi người trong lòng nghi hoặc, đều là ở đoán kia bốn đều là ai.

Khôn cùng Huyết Hà trong vòng, kia vô số huyết quỷ cự người đã là bắt đầu hư nhược rồi đứng lên, liên tục không ngừng hai tháng công kích, này đối Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ mà nói, cũng là tuyệt đối tiêu hao.

“Tiểu tử, thật đúng là cử có thể kiên trì, Hạo Thiên Tháp không hổ là thượng cổ thần khí, hiện tại không được đi.” Lúc này, Hạo Thiên Tháp Thượng Quang mũi nhọn âm đậm vô cùng, tựa hồ là cực độ hư nhược rồi, trên không trung, Hắc Sát Ma Vương thân ảnh xuất hiện ở Huyết Hà trung, chính Âm Lệ nhìn Hạo Thiên Tháp, phẳng phất là Hạo Thiên Tháp đã muốn là của hắn bình thường.

Mà lúc này, này Hắc Sát Ma Vương sắc mặt cũng là không thể nào đẹp, một mảnh tái nhợt, nhìn ra được là tiêu hao tới nhất định trình độ, ngấm lại liên tục hai tháng tiêu hao, chỉ biết tới cái gì trình độ.

“Phải không, người rốt cục thì bỏ được đã ra rồi.” Ngay tại Hắc Sát Ma Vương hiện thân hết sức, nhất đạo thân ảnh đi ra, lập tức Hạo Thiên Tháp ở ngoài kinh hồng thu liễm, Nhạc Thành đã muốn là tới Hắc Sát Ma Vương trước người trên không bên trong.

“Người không có việc gì...” Hắc Sát Ma Vương kinh ngạc nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, nhìn thấy Nhạc Thành hiện tại bộ dáng, chút là không nghĩ là tiêu hao quá nhiều bộ dáng.

“Người cảm thấy được đâu, chịu chết đi.” Nhưng vào lúc này, Nhạc Thành mới sẽ không cấp này lão ma thời gian, Hạo Thiên Tháp thượng thần quang nở rộ, một cỗ bằng bạc thần mũi nhọn chiếu rọi ở mấy vạn dặm trong vòng, mười tầng không gian lực đổ xuống mà ra, khôn cùng Huyết Hà trên không, nhất thời Lôi hỏa liên thiên, thần quang nhấp nháy, che lấp thiên địa. Mười tầng không gian lực tác dụng hạ, này Huyết Hà trên không đã muốn là thành mặt khác không gian, lôi điện cuồng phong, kim mộc thủy hỏa thổ, tinh thần Quang Minh hắc ám, này hết thảy khủng bố lực lượng toàn bộ ở bao phủ ở tại Huyết Hà trên không.

“Đáng chết.” Chỉ nghe Hắc Sát Ma Vương mắng to một câu, lúc này không gian xung quanh đã muốn là bị này Hạo Thiên Tháp không gian bao phủ, liên tiếp hắn cũng bị bao phủ ở tại trong đó, hắn như thế nào cũng thật không ngờ đối phương một chút tiêu hao đều không có.

“Huyết Linh Đại Trận, khởi.” Hắc Sát Ma Vương trong tay pháp quyết đánh ra, nhất thời khôn cùng Huyết Hà trong vòng, khí huyết sát tăng cao, Huyết Hà mệnh môn, đạo đạo huyết lăng điên cuồng cuộn tất cả lên đập vào Hạo Thiên Tháp trong vòng không gian.

Nhạc Thành lúc này hơi thở lại tăng vọt, lập tức khôn cùng cuồng phong chợt dừng lên, tiếp theo sơn không nứt toác, mặt đất sụp đổ, khôn cùng đại hỏa, kinh Lôi Chấn chấn, hắc ám Quang Minh luân phiên, thổi quét không gian sụp đổ hư không thoát phá, tầng tầng huyết lăng đều bị nhất quan quan đánh nát.

Lúc này, Hắc Sát Ma Vương tựa hồ là hoảng sợ lên, trong tay pháp quyết không ngừng đánh ra, Huyết Hà trong vòng khí huyết sát tái khởi giận trương, từng đạo huyết lăng biến hóa ra vô số khủng bố lốc xoáy đập vào căn cốt Hạo Thiên Tháp, khôn cùng Huyết Hà phá không ngăn, huyết vũ tung bay không dứt.

“Tinh thần lực.” Nhạc Thành pháp quyết biến hóa, ngọt chỉ thấy Huyết Hà phía chân trời phía trên, tựa hồ là có mấy đạo hào quang tới lúc gấp rút tốc điên cuồng chảy xuống, nâng lên một mảnh phiến thật dài hào quang cái đuôi. Nguyên bản Nhạc Thành thúc dục Hạo Thiên Tháp này cuối cùng tinh thần lực, chính là có thể điều động một viên tinh thần mà thôi, mà hiện tại, Nhạc Thành đã muốn là có thể điều động tứ khóa tinh thần lực, tựa hồ là còn hơn Lang Lễ thực lực thúc dục cũng không kém, Lang Lễ cũng chỉ là thúc dục tứ khóa tinh thần lực mà thôi.

Mà hết thảy này cũng chỉ là nhấp nháy mà thôi, trên không trung bốn đạo khổng lồ ngập trời lưu quang cấp tốc xuống, tứ khóa hình thể khổng lồ tinh thần kéo chói mắt hoa bóng loáng lác. Cả không gian đều đang run rẩy, tinh thần lực, đây là hạng khủng bố cường hãn.

“Tiểu tử, ta và ngươi liều mạng, muốn vây khốn ta, thực lực của ngươi còn chưa đủ.” Lúc này, này Hắc Sát Ma Vương chân chính bạo nộ rồi đứng lên, trong tay quỷ dị đích tay ấn biến hóa, một đạo máu huyết phun ở tại Huyết Hà trong vòng, lập tức sắc mặt trắng bệch trong nháy mắt, chỉ thấy kia Huyết Hà trong vòng nháy mắt tựa ra hiện một cái quỷ dị lỗ máu thông đạo.

“Vang âm âm...” Một trận Kinh Thiên nổ, không gian thoát phá cuộn cuộn trong lúc đó, nhô lên cao bốn đạo bàng nhiên cột sáng liên tiếp Huyết Hà, dẫu không thể địch nổi chi thể phá toái hư không, tứ khóa tinh thần theo phía chân trời điên cuồng oanh kích xuống, hung hăng liên tục đã rơi vào Huyết Hà bên trong.

Vô cùng Huyết Hà nhất thời máu loãng giận trương, kích thích huyết vũ thượng vạn thước cao, cả không gian âm âm đông đưa, nghìn vạn dặm trong vòng, không gian phá không dứt, tựa liên ở cửu khúc Hoàng Hà trận ở ngoài tiên ma song phương người đều là gặp được kia cửu khúc Hoàng Hà trận trong vòng, hắc sa khí chất trung, ngọt một đạo khí huyết sát phóng lên cao.

Cường hãn lực lượng hấp sao đối nguyệt, không gian xung quanh bên trong lâm vào tối đen trong bóng tối, không gian dập nát một mảnh, Hắc Sát Ma Vương sắc mặt cũng là trắng bệch một mảnh, một ngụm máu tươi phun ra, nhưng là nháy mắt liền biến mất ở tại lỗ máu thông đạo nội.

Hắc Sát Huyết Trận ở ngoài, Tam Tiêu tiên tử cũng là cảm giác được này cường hãn lực lượng đập vào, chính là này Hắc Sát Huyết Trận cũng không có xé mở cái khe, bọn hắn cũng vô pháp công kích đi vào.

Huyết Hà trong vòng, hết thấy khôi phục bình tĩnh, huyết lãng đình chỉ bất động, tinh thần biến mất không thấy, chung quanh không gian khí huyết sát đã muốn là mỏng manh không chịu nổi.

“Hỗn Thế Ma Vương, ngươi cho là ngươi chạy là đến nơi sao, mùi vị chịu khổ sở đi.” Nhạc Thành thần nhiên nói, không nghĩ tới Hắc Sát Ma Vương ở tiêu hao hai tháng dưới tình huống còn có thể theo Hạo Thiên Tháp toàn lực công kích dưới chạy trốn, đối với Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tu vi thực lực, Nhạc Thành cũng là trong lòng sợ hãi than, nếu không cần thiết hao hai tháng này, phỏng chừng chính mình dựa vào Hạo Thiên Tháp cũng không làm gì được Hắc Sát Ma Vương.

“Khắc khắc, tiểu tử, cho dù là bản ma không làm gì được ngươi, ngươi cũng đừng muốn đi ra ngoài.” Hắc Sát Ma Vương thanh âm của truyền đến, theo trong thanh âm nghe đi ra, này huyết sát ma vương bị thương phải khinh.

“Ngươi muốn tránh phải không, tốt lắm, ta đã có thể không khách khí, Huyết Linh Đại Trận, ta xem nhìn ngươi này Huyết Linh Đại Trận không có này Huyết Hà như thế nào vẫn là Huyết Linh Đại Trận.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, cũng không tính toán cấp này Hắc Sát Ma Vương thở gấp cơ hội, thu hồi Hạo Thiên Tháp, mặt khác một món đồ tràn ngập hồng hoang phong cách cổ hơi thở bảo vật xuất hiện ở trước người.

Thần Nông đỉnh ở trên không trung xoay quanh không chừng, nháy mắt hóa thành thượng ngũ vạn thước lớn nhỏ, một chỗ nóng chảy hơi thở tràn ngập mà ra.

“Đây là Hỗn Thế Ma Vương Thần Nông đỉnh, ngươi như thế nào sẽ có Thần Nông đỉnh?” Huyết Hà bên trong, Hắc Sát Ma Vương thanh âm của hoảng sợ dựng lên.

“Cho ta luyện hóa.” Nhạc Thành cũng không để ý gì tới hội Hắc Sát Ma Vương, trong tay thủ ấn tung bay không dứt, Thần Nông đỉnh trong vòng, nhất thời vô tận ngọn lửa trào ra, ngập trời ngọn lửa vừa ra, nhất thời không gian xung quanh trong lúc đó, không gian cái khe đều bị thiêu hủy thành hé ra mạng nhện.

Nóng chảy ngọn lửa nháy mắt hóa thành một mảnh ngập trời biển lửa, gào thét ngọn lửa không ngừng nhảy lên khỏi vài trăm thước cao, không gian phía trên một mảnh dài hẹp không gian cái khe trực tiếp bị xốc lên, cùng với cuồng bạo không gian dòng khí, làm được lửa này hải càng phát ra gào thét cuồng bạo.

Cùng chi đồng thời lửa này hải bên trong hủy diệt bản năng lực theo không gian khuếch tán mà ra, không gian phía trên lúc này khắc nổi lên từng trận không gian sóng gợn sóng, biển lửa trung ngọn lửa bốc lên không dứt, từng đợt rồi lại từng đợt cuồng bạo ngọn lửa gào thét mà lên, cùng lúc đó thời điểm, lửa kia trong biển ngọn lửa giống như là sóng thần bình thường cuộn cuộn mà lên, nhất quan quan ngọn lửa hung hăng thiêu hủy hạ trống không không cùng biển máu.

Trong biển máu, nhất thời giống như là bị nấu chín bình thường, toát ra vô số huyết phao, một cổ huyết sắc sương khói tràn ngập mà ra.

Gào thét ngọn lửa đã muốn chậm rãi đến một cái cường hãn nhất tình trạng, từng đạo ngọn lửa ở biển lửa trung hình thành vô số ngọn lửa ngưng tụ lốc xoáy, này lốc xoáy ở biển lửa trung cấp tốc xoay tròn dựng lên, biển lửa trung ngọn lửa bị cắn nuốt ở lốc xoáy bên trong, tùy theo, này đó ngọn lửa đó là cuộn cuộn nổi lên vô số máu loãng, làm cho vô số máu loãng hóa thành sương khói.

Cuối cùng, chung quanh phong vân biến sắc, cả không gian đều là nháy mắt ở vào một mảnh áp lực dưới, mà kia vô số ngọn lửa lốc xoáy điên cuồng rất đúng Huyết Hà tiến hành thiêu hủy.

Đây là Nhạc Thành Thần Nông đỉnh trong vòng tam vị chân hỏa, tam vị chân hỏa xuyên thấu qua Thần Nông đỉnh thúc dục, uy lực càng thêm là cường hãn ngập trời, mà lúc này, chính điều Huyết Hà đã muốn là bắt đầu ở sôi trào đứng lên.

“Tiểu tử, ngươi muốn làm gì.” Hắc Sát Ma Vương hoàn toàn hoảng sợ lên ở, này thiêu hủy chính điều Huyết Hà, không thể nghi ngờ là muốn làm cho hắn tiêu hao hầu như không còn thương càng thêm thương, hắn như thế nào cũng thật không ngờ này Kim Giáp Chiến Thần trên người còn có tam vị chân hỏa loại này khủng bố ngọn lửa.

“Hắc Sát Ma Vương, ta xem nhìn ngươi còn có thể trốn bao lâu.” Nhạc Thành lưỡng đạo một tiếng, thúc dục tam vị chân hỏa không ngừng thiêu hủy, thật đúng là đúng là không tin phá không dứt này Huyết Linh Đại Trận.

“Tiểu tử, vậy ngươi liền thử xem, cho dù là phá của ta Huyết Linh Đại Trận, ta xem nhìn ngươi còn có hay không năng lực phá của ta Hắc Sát Huyết Trận.” Hắc Sát Ma Vương lạnh nhạt nói một tiếng, lập tức không đang nói chuyện.

Nóng cháy không gian trong vòng, một cổ thật lớn huyết sắc sương khói bay lên trời, nghìn vạn dặm trong vòng mọi người có thể thấy, mà vào lúc đó, Hắc Sát Huyết Trận phía trước mọi người, nhìn thấy một cổ huyết sắc sương khói, Vân Tiêu tiên tử khinh khí là như thế này.

“Hắc Sát Ma Vương thật đúng là có chuẩn bị ở sau, này Hắc Sát Huyết Trận trong vòng, dĩ nhiên là có Huyết Linh Đại Trận.” Vân Tiêu hiện tại nói.

“Huyết Linh Đại Trận, kia Nhạc Thành không có việc gì đi?” Long Cát công chúa lo lắng rất đúng Vân Tiêu tiên tử hỏi.

“Tạm thời còn không có chuyện gì, này Hắc Sát Huyết Trận hơi thở đã muốn là ở trực gần yếu bớt, hẳn là Nhạc Thành còn chiếm cứ thượng phong, chúng ta tiếp tục chờ là tốt rồi.” Vân Tiêu tiên tử nói.

Nửa tháng lúc sau, khôn cùng Huyết Hà trong vòng, lúc này đã muốn là thành một tầng thiên đàm, ngập trời máu loãng đã muốn bị tam vị chân hỏa thiêu hủy thành khô héo thiên đế, cả không gian trong vòng, hoang vu một mảnh.

“Hắc Sát Ma Vương, còn không ra sao?” Khoanh chân mà ngồi Nhạc Thành mở hai mắt ra, ánh mắt bên trong lưỡng đạo sắc bén hàn mang bắn ra. Đồng thời thu hồi tam vị chân hỏa cùng Thần Nông đỉnh.

“Hừ, Huyết Linh Đại Trận phá thì đã có sao, còn có ta Hắc Sát Huyết Trận đâu, khiến cho ngươi thử xem của ta Hắc Sát Huyết Trận đi.” Trên không trung Hắc Sát Ma Vương Âm Lệ nói.

“Vang ầm ầm...” Tùy theo Kinh Thiên nổ dựng lên, cả khôn cùng Huyết Hà không gian nháy mắt nứt toác, hóa thành một mảnh hư không mảnh nhỏ, mà đúng lúc này, trên không trung cảnh tượng biến đổi, Nhạc Thành đã muốn là tới một cái xa lạ không gian.

“Ô ô...” Thê lương tiếng kêu xuyên thấu không gian, âm phong đột nhiên khởi, huyết quang sát khí tận trời, một cổ cổ khí tức quỷ dị bắt đầu hội tụ mà đến, đây chính là Hắc Sát Huyết Trận khởi động.

Nháy mắt, chỉ thấy đại trận trong vòng, tầng tầng hắc vụ huyết quang đem Nhạc Thành gút gao bao vây, hắc vụ huyết quang trong vòng, tựa hồ là có huyết quỷ âm linh chớp lên, cuồng bạo áp lực hơi thở khiến người tâm hồn, này Hắc Sát Huyết Trận còn có làm cho người tâm trí thất thủ tác dụng. Cả không gian

trong vòng, huyết quang như là máu tươi bình thường hồng hồng được có chút chói mắt, hồng được phá lệ quý dị, khủng bố dày đặc, hắc vụ lượn lờ, tựa hồ là tới Cửu U bình thường khủng bố.

“Hắc Sát Ma Vương, người cũng chống đỡ không được bao lâu chứ.” Nhạc Thành lãnh ý một nét thoáng hiện, cảm giác Hắc Sát Ma Vương cũng đã muốn là tiêu hao không sai biệt lắm, hướng chỉ ở Hạo Thiên Tháp dưới hắn còn bị thương.

“Vây khốn người dư dả.” Hắc Sát Ma Vương lạnh nhạt nói một tiếng trả lời.

“Vây thử xem xem trọng.” Nhạc Thành nói xong, trong tay trống rỗng Hiên Viên kiếm nắm ở trong tay, nhất âu cổ ngập trời hơi thở bắt đầu tràn ngập.

“Cho ta phá...” Nhạc Thành nhẹ nhàng vừa quát, thiên địa nháy mắt biến sắc, vạn tiền bóng kiếm xuất hiện ở trên không bên trong, mỗi một đạo kiếm quang ở hắc vụ huyết quang bên trong đều bị bám tới đen một cái không gian thất luyện thổi quét xuống, lập tức này đó kiếm quang ở hắc vụ huyết quang trong vòng hợp thành một cái kiếm thật lớn động, kiếm động bốn phía là khủng bố không gian tối đen cái khe, mà ở giữa lúc này sinh sôi bị xé mở thành một cái hắc động.

Kiếm khí liên tiếp hướng tiêu dựng lên, tràn ngập hủy thiên diệt địa khí thế, vô cùng tim đập nhanh hơi thở nhất thời liền tràn ngập ở tại khắp hắc vụ huyết quang không gian bên trong, kiếm khí gào thét mở ra. Âm âm một tiếng vang lớn, khắp vây khốn Nhạc Thành hắc vụ huyết quang không gian đều ở phút chốc trong lúc đó hoàn toàn hồng mất sứt, chung quanh không gian kiếm động bên trong bị giảo biến mảnh nhỏ.

Thoáng chốc trong lúc đó, khắp thiên địa đều đi theo cùng nhau tối sầm xuống dưới, lọt vào trong tầm mắt lộ vẻ tối đen một mảnh, vô tận trong bóng tối, một cây lóe ra hàn quang kiếm quang chợt lóe mà hiện. Kiếm quang hàn quang trạm trạm, cấp tốc cắt qua hư không, phân tách phong vân, xuyên qua ở không cùng hư không cùng sự thật trong lúc đó, như thể cường hãn lực lượng đã muốn là tới một cái tuyệt đối khủng bố tình trạng.

“Hắc Sát Huyết Trận xuất hiện cái khe, chúng ta bắt đầu công kích.” Nhưng vào lúc này, Vân Tiêu tiên tử kiêu quát một tiếng, trong tay pháp quyết nháy mắt đánh ra.

Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu hai vị hiện tại thần sắc trầm xuống, từng đạo pháp quyết đánh ra lúc sau, đó là thúc dục cửu khúc Hoàng Hà trận bắt đầu công kích.

Nhất thời, yên tĩnh mấy tháng lâu cửu khúc Hoàng Hà trận rốt cục thì bắt đầu rồi biến hóa, xa xa nhìn ra xa trong lúc đó, cả cửu khúc Hoàng Hà trận tựa như cự long thức tỉnh bình thường, hùng hậu cường hãn hơi thở sao sao ngày, nhất ba tiếp theo nhất ba không ngừng công kích hướng về phía ở giữa kia hắc sát khí chiếm cứ không gian.

Cửu khúc Hoàng Hà trận trong vòng, màu xanh nhạt ngọc thanh tiên quang lưu chuyển không ngừng, quang hoa dường như chuỗi ngọc thùy đem xuống dưới, hoặc như là màn mưa trời giáng, chặt chẽ vây khốn kia Hắc Sát Ma Vương Hắc Sát Huyết Trận. Đây trời cát vàng chi Trung phong vân biến sắc, uy lực ngập trời.

Giằng co chính là một lát quang cảnh, Tam Tiêu cửu khúc Hoàng Hà trận liền phá hủy Hắc Sát Huyết Trận, mà lúc này Nhạc Thành thân ảnh đã sớm phá vây mà ra, có sinh mệnh thần thông ở trên người, này tiêu hao mặc dù là đại, nhưng là cũng còn chưa tới tiêu hao hầu như không còn tình trạng.

“Hắc Sát Ma Vương, trốn chỗ nào.” Quỳnh Tiêu tiên tử một đạo quát lạnh dựng lên, chỉ thấy Hắc Sát Huyết Trận vừa vỡ, một đạo ma hồng muốn phóng lên cao.

Quỳnh Tiêu tiên tử trong tay pháp quyết cấp tốc biến hóa, trên không trung cát vàng mạn bố, nháy mắt đem Hắc Sát Ma Vương bao phủ trong đó.

“Kim Giao Tiên.” Quỳnh Tiêu tiên tử lập tức tung Kim Giao Tiên đến, Kim Giao Tiên hóa thành hai cái giao long, lập tức nháy mắt liền đánh về phía Hắc Sát Ma Vương mà đi.

“Lục Mục Châu.” Bích Tiêu tiên tử cũng tung Lục Mục Châu, một mảnh thần quang tràn ngập, cũng là công kích tới Hắc Sát Ma Vương trước người, thần quang tràn ngập bên trong, không gian xung quanh không gian run rẩy không dứt.

“Hỗn Nguyên Kim Đẩu.” Vân Tiêu tiên tử lúc này cũng té ra Hỗn Nguyên Kim Đẩu đến, một mảnh kim mang nổ rộ dưới, cũng là công kích hướng về phía Hắc Sát Ma Vương mà đi.

“Ma liên.” Hoàng Ma tán nhân trong tay thần khí ma liên thúc dục, một trăm lẻ tám phiến lá sen hóa thành lưỡi dao, tạo thành một cái hắc động thật lớn nháy mắt mà lên.

“Sí Viêm Ma Dao.” Liệt Hỏa ma vương cũng trong tay một đạo hỏa diễm đao mũi nhọn âm âm toàn lực đánh xuống, mặc dù là có Thái Cực phù ấn ở trên người, nhưng là mấy tháng thời gian, Liệt Hỏa ma vương cũng còn không có đem Thái Cực phù ấn luyện hóa đến thuận buồm xuôi gió tình trạng, này uy lực còn không bằng sí viêm ma đao tới cường.

Năm người công kích điên cuồng đánh xuống, không gian liên tục không ngừng sụp đổ, Sơn Băng Địa Liệt, phong vân biến sắc, này thật lớn uy lực đã muốn là tới một loại dị thường cường hãn tình trạng, đây chính là năm cường giả liên thủ một kích.

Hắc Sát Ma Vương sắc mặt trắng bệch, vốn chính là tiêu hao hầu như không còn, còn tại Hạo Thiên Tháp dưới bị thương, mà lúc này thời điểm, đối mặt năm cường giả công kích, này nếu một mình một cái trong lời nói, hắc cũng không để ở trong mắt, chính là hiện dưới tình huống như vậy, vẫn là năm liên thủ, tứ kiện thần khí, hắc căn bản là tiếp không dưới.

Nhưng là hiện tại cũng chỉ có thể đủ kiên trì kế tiếp, muốn tránh cũng không được.

“Trảm Tiên Dao.” Hắc Sát Ma Vương trong tay cao nhất tiên khí Trảm Tiên Dao chém ra, một mảnh đao mang cũng xuyên thấu không gian, chính là một đạo này khí thể, còn hơn trước kia đến muốn kém hơn, lúc này thậm chí là liên tiếp Liệt Hỏa ma vương sí viêm ma đao một đạo dưới khí thể cũng không như.

“Vang âm âm...” Lực lượng lần lượt thay đổi trong lúc đó, không gian nháy mắt xé rách, lộ ra vô tận hư không Hỗn Độn, hóa thành một cái không đáy hắc động, hôm nay, này địa, này khôn cùng hư không, này càn khôn vạn vật, tất cả đều bị che, lập tức không gian rồi đột nhiên co rút lại, một cỗ bàng bạc mạnh mẽ dâng mà ra, sinh sôi vạn vật một mảnh hư không.

Hắc Sát Ma Vương thân hình nháy mắt theo hư không cái bị tung, trong miệng một mảnh huyết vụ phun xuống, dù là hắc Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma hậu kỳ thân hình, hiện tại thu được năm cường giả phỏng chừng cũng vô pháp đối kháng, huống chi năm người trung còn có Tam Tiêu tiên tử ở trong đó.

“Hỏa chi thần thông.”

“Phong chi thần thông.”

“Lôi điện thần thông.”

Tam Tiêu tiên tử ba người lúc này ba đạo thần thông lực nháy mắt mà lên, nhất thời sẽ đem Hắc Sát Ma Vương bao phủ ở tại trong đó, Hắc Sát Ma Vương ở toàn thịnh thời kì dưới, đối kháng Tam Tiêu tiên tử ba loại thần thông đều là đã rơi vào hạ phong, huống chi là hiện tại, nhất thời đã bị ba loại thần thông lực bao vây ở tại trong đó áp chế không thể nhúc nhích, chậm rãi bị luyện hóa.

Lúc này, Liệt Hỏa ma vương cũng nhìn thấy Quỳnh Tiêu tiên tử hỏa chi thần thông nháy mắt ngóc ngay tại chỗ, tựa hồ là có điều linh ngộ bình thường, trong thần sắc một mảnh sáng sủa, đại chiến bên trong này Liệt Hỏa ma vương dĩ nhiên là còn hữu thời gian linh ngộ, làm cho một bên Hoàng Ma tán nhân trợn mắt há hốc mồm.

Bất quá Nhạc Thành nhìn thấy đó là có chút thương thức, này Liệt Hỏa ma vương còn chính là thiên phú cực cao, thu phục hắc, chính mình coi như là vì Hạo Thiên môn mời chào một cái tương lai siêu cấp cường giả.

Tam Tiêu tiên tử tam đại thần thông lực bên trong, Hắc Sát Ma Vương đau khổ kiên trì, quanh thân ma khí phòng ngự vậy đã muốn là bị hoàn toàn luyện hóa, ba loại thần thông lực khả chờ khủng bố, cuồng phong Liệt Hỏa, hơn nữa Vân Tiêu tiên tử lôi điện thần thông lực, loại này khủng bố lực lượng, Hắc Sát Ma Vương tới bây giờ còn có thể đủ đối kháng một phần đã muốn là dị thường cường hãn.

Hắc Sát Ma Vương nói như thế nào cũng là Ma Dao liên minh trong vòng tiếng tăm lừng lẫy cường giả, tiên quân dưới, muốn đánh chết người của hắc sợ là không có mấy người, chính là hắc cũng chọc tới Tam Tiêu

tiên tử cùng Kim Giáp Chiến Thần, này hậu quả sẽ không là hấn có khả năng đủ gánh vác.

“A...” Hắc Sát Ma Vương truyền ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, toàn thân đã muốn là suy yếu vô khi xuất ra.

“Ba vị còn thỉnh thu tay lại.” Nhạc Thành hơi hơi đối Tam Tiêu tiên tử nói đến, trong tay pháp quyết cũng là nhất thời biến hóa.

Tam Tiêu tiên tử mặc dù là nghi hoặc, nhưng là nghe Nhạc Thành trong lời nói, đều thu hồi thần thông lực, không biết Nhạc Thành có phải hay không muốn lưu trữ này Hắc Sát Ma Vương thu phục, dù sao Nhạc Thành đã muốn là thu phục Liệt Hỏa ma vương.

“Ngao...” Nhưng vào lúc này mọi người nghi hoặc hết sức, một cái Hóa Xà thần thú thân ảnh trống rỗng nhảy ra, nháy mắt một ngưng sẽ đem Hắc Sát Ma Vương cắn nuốt ở tại trong miệng, đầu lưỡi nhất liếm, lập tức về tới Hạo Thiên Tháp trong vòng.

Này tự nhiên chính là Thanh Đồng, Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ cường giả, bị Thanh Đồng cắn nuốt trong lời nói, ưu đãi chính là thật lớn, Thanh Đồng bây giờ còn là Vô Thượng Thiên Yêu trung kỳ mà thôi, cắn nuốt một cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ cường giả, thực có thể hơn nữa này mấy chục năm tu luyện có thể đủ đột phá.

“Là Hóa Xà thần thú...” Nhìn thấy Thanh Đồng bản thể chợt lóe mà qua, này Liệt Hỏa ma vương cũng là phục hồi tinh thần lại, tựa hồ là cảm giác được kinh ngạc không thôi, loại này thượng cổ thần thú ở Tiên Ma giới trung cũng là rất thưa thớt vô cùng, mỗi một điều thực lực đều là cường hấn vô cùng.

“Kinh ngạc cái gì, về sau có người kinh ngạc.” Hoàng Ma tán nhân nhìn Liệt Hỏa ma vương liếc mắt một cái, không chút phật lòng, môn chủ trên người hết thấy, nếu Liệt Hỏa ma vương cũng biết trong lời nói, không biết yếu kinh ngạc đến bộ dáng gì nữa.

“Nhạc Thành, người không sao chứ, có bị thương không.” Quỳnh Tiêu tiên tử tới Nhạc Thành bên người, ấp úng nửa ngày mới nói ra nói đến, lập tức ngưng ngừng cái đầu dài thấp tới cổ hạ, hòa bình thì nóng bỏng tính cách hoàn toàn tự thành lưỡng chủng so sánh, làm cho Vân Tiêu tiên tử cùng Bích Tiêu tiên tử đều là cười thầm.

“Ta không sao.” Nhạc Thành hơi hơi nói, này Quỳnh Tiêu tiên tử cuối cùng là không đối với chính mình muốn đánh muốn giết, nhìn thấy Quỳnh Tiêu, này tính tình tốt thời điểm, thật đúng là xinh đẹp rung động lòng người a.

“Vân Tiêu tiên tử, kia này hơn năm mươi cái Ma Đạo liên minh cường giả làm sao bây giờ?” Nhạc Thành đối Vân Tiêu tiên tử hỏi, này cửu khúc Hoàng Hà trận trong vòng, hiện tại chính là còn cấm chế năm mươi mấy người siêu cấp cường giả ở bên trong đâu.

“Người xưng hô ta Vân Tiêu là tốt rồi.” Vân Tiêu tiên tử nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, lập tức nói: “Đem bọn họ đều thả, ta không nghĩ giết chóc nhiều lắm.”

“Thả...” Nhạc Thành thần sắc biến đổi, này Vân Tiêu tiên tử thật đúng là tâm địa cú hảo, tiên ma đối lập, bắt Ma đạo cường giả thể nhưng còn không giết.

“Vân Tiêu tiên, Vân Tiêu, đem những người đó đều giao cho ta đi, ta hữu dụng đồ.” Nhạc Thành đối Vân Tiêu tiên tử nói.

“Này...” Vân Tiêu tiên tử có chút do dự lên, tựa hồ là lấy không chừng chủ ý.

“Sư tỷ, hấn yếu trong lời nói, liền giao cho hấn đi, dù sao đều là Ma Đạo liên minh trung nhân.” Quỳnh Tiêu hiện tại chứng kiến sư tỷ có chút do dự, cũng giúp đứng lên Nhạc Thành nói chuyện đến.

Bích Tiêu tiên tử lúc này cũng là thần nhiên mở miệng nói : “Sư tỷ, liền giao cho hấn đi.”

“Được rồi, nhân ta giao cho người, ta chỉ là lo lắng người trần không được nhiều người như vậy.” Vân Tiêu tiên tử bất đắc dĩ nhìn Quỳnh Tiêu cùng Bích Tiêu hai người, lập tức đối Nhạc Thành nói, trong lòng do dự cũng không phải sợ không muốn đem nhân giao cho Nhạc Thành, mà là lo lắng năm mươi mấy người Cửu

Thiên Hồn Nguyên Ma đều là cường giả, đến lúc đó Nhạc Thành trấn không được trong lời nói, hậu quả đã có thể phiền toái.

“Không ngại, ở Hạo Thiên Tháp trong vòng, bọn hắc không thể nhúc nhích.” Nhạc Thành nói, chỉ cần người tới Hạo Thiên Tháp trong vòng, vậy không sợ, yếu nói cách khác, đừng nói là hơn năm mươi cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma, chính là năm, chính mình cũng là không thể đối kháng, huống chi phương diện này còn có Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ cường giả ở bên trong.

Vì Nhạc Thành an toàn suy nghĩ, Tam Tiêu hiện tại đem nhân giả cho Nhạc Thành, nhưng là kia năm mươi ba cái Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma cấm chế trên người Tam Tiêu tiên tử khả năng không có mở ra, này cấm chế, Nhạc Thành cũng bắt lực

Hạo Thiên Thập đi ra sau, Nhạc Thành không có kinh động bề quan Long Cát công chúa cùng Hoàng Ma tán nhân đám người, cũng ở cung điện trung gặp Xích Ngạo Tuyết

“Người một hồi đến liền bề quan, đối với ta cũng không để ý không hỏi, người có ý tứ gì?” Xích Ngạo Tuyết trừng mắt Nhạc Thành, kiều mạt đã muốn là có chút hờn dỗi đứng lên

“Này, thật có lỗi” Nhạc Thành trong lòng cũng là có đó xin lỗi đứng lên, này hơn hai trăm năm thời gian, chính mình chứng thật là đối Xích Ngạo Tuyết không có như thế nào lưu tâm, cũng là là khó trách hấn phát câu, nếu Lê Tiểu Dao trong lời nói, sợ là đã sớm phát câu

“Ta không có trách của người một tia, biết người yếu tu luyện” Xích Ngạo Tuyết nhìn thấy Nhạc Thành kia vẻ mặt xin lỗi, không khỏi cười, vốn cũng không có trách cứ Nhạc Thành ý tứ của, Nhạc Thành có thể có thực lực bây giờ, kia tự nhiên là liễu mạng tu luyện, chính mình cũng không thể đủ tha hấn chân sau

“Nhạc Thành, người xuất quan vừa lúc, ta chính tìm người đâu” Xích Tinh Tử cảm giác được Nhạc Thành hơi thở sau đã đi tới

“Nhạc phụ, có chuyện gì phân phó?” Nhạc Thành hỏi

“Là chuyện của người, ta không lâu ở Thái Hoa sơn nguyên thần phân thân thu được tin tức, phía tây Phật giáo bởi vì người đánh chết Phổ Hiền chuyện tình, tựa hồ là chuẩn bị sẽ đối trả cho người, còn có mười năm vừa muốn đi ra Hồng Hoang chiến trường, người đến lúc đó cẩn thận một ít” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói, lần này tới Hồng Hoang chiến trường trong vòng, chỉ Xích Tinh Tử cũng là để lại một đạo nguyên thần phân thân ở Thái Hoa sơn trấn thủ, nguyên thần phân thân cùng chủ thể, có tin tức gì không đều là có thể trước tiên biết, hai người vốn chính là một khối

“Phía tây Phật giáo...” Nhạc Thành trong mắt mạt qua vừa đến lãnh ý

“Người cũng không tất lo lắng, kia phía tây Phật giáo cũng không dám hàng loạt đến Tiên Ma giới đến, đồng thời lần này đánh chết Phổ Hiền còn có kia Tam Tiêu, hơn nữa Phổ Hiền câu kết Ma đạo đối phó Tiên Đạo liên minh, Tiên Đạo liên minh trong vòng, hiện tại đang chuẩn bị đối phó phía tây Phật giáo đâu, người chính là phải chú ý một chút có thể hay không có Tây Phương Giáo nhân hội vô thanh vô tức đối phó người, quang minh chính đại đối phó người, ta Xiển giáo cũng không phải dễ chọc” Xích Tinh Tử nói

“Nhạc phụ, ta sẽ lưu ý” Nhạc Thành đối Xích Tinh Tử nói, đối với Xích Tinh Tử, Nhạc Thành nhưng thật ra nhìn ra được là thật tâm đối với chính mình hảo

“Còn có một việc, người được là cho ta một cái mặt mũi mới được” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói

“Nhạc phụ mời nói” Nhạc Thành nói, về phần là chuyện gì, Nhạc Thành đã muốn là đoán được một ít phỏng chừng là bởi vì kia Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh Thất Thái Linh Lung Thập đã rơi vào trong tay chính mình, kia Lý Tinh nhất định là làm cho Na Tra tìm được rồi chính mình nhạc phụ hoặc là Thái Ất chân nhân nói rõ, làm cho chính mình đem Thất Thái Linh Lung Thập trả lại cho hắn

“Chính là kia Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh Thất Thái Linh Lung Thập, Ngạo Tuyết tốt xấu cũng là Na Tra sư muội, này mặt mũi ta cũng thôi không xong, hơn nữa Ngạo Tuyết Thái Ất sư thúc cũng mở miệng, người xem xem có thể hay không cho ta này mặt mũi, bất quá ta đã cùng bọn hắn nói, ta chỉ là thử cùng người nói một chút mà thôi, muốn hỏi Thất Thái Linh Lung Thập cũng không phải đơn giản như vậy, ta Xích Tinh Tử con rể cũng không phải dễ khi dễ” quan đối Nhạc Thành nói

“Này Thất Thái Linh Lung Thập liền giao cho nhạc phụ xử trí tốt lắm, nhạc phụ mở miệng, tự nhiên là không thành vấn đề” Nhạc Thành đối Xích Tinh Tử nói, bất quá này Thất Thái Linh Lung Thập thật đúng là có đó luyện tiếu, đây chính là thần khí a

“Hảo... Hảo...” Xích Tinh Tử mỉm cười, nói : “Ta đây liền xử lý, yên tâm, ta cũng sẽ không làm cho con rể của ta liền không công bị người cấp khi dễ ”

Rời đi Xích Tinh Tử cung điện, Nhạc Thành liền tới Tam Tiêu tiên tử cung điện phía trên, dọc theo đường đi, Tiên Đạo liên minh người đều là xa xôi nhìn Nhạc Thành, Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, ai cũng không dám đi nhạ, ngược lại là có không ít nhân hoà Nhạc Thành bộ nổi lên giao tình, đều là Tiên Đạo liên minh trung một ít cường giả

Nhạc Thành cũng là không có cự tuyệt, cùng tất cả mọi người là đánh qua tiếp đón, những điều này là do Tiên Đạo liên minh trung cường giả, về phần Nhạc Thành đánh chết ba mươi sáu thiên tướng cùng Ngũ Đầu tinh quân trung một cái, cũng đã sớm là bị người quên, hiện tại Nhạc Thành bày ra thực lực, lại là Xích Tinh Tử con rể, ai còn dám nhạ, cũng sẽ không có nhân gây ngốc đi cấp ba mươi sáu thiên tướng báo thù, này thuần túy chính là chính mình muốn chết

Mặc kệ là ở nơi nào, thực lực đều là hết thảy, ở Tiên Ma giới cũng là giống nhau, hiện tại Kim Giáp Chiến Thần thực lực, ai còn dám nhạ, cho dù là tự nhận là chính mình nhầm trúng rồi nhân, cũng không thể trêu vào Xích Tinh Tử a

“Sao ngươi lại tới đây” Tam Tiêu tiên tử cung điện bên trong, Vân Tiêu tiên tử đối Nhạc Thành hỏi, tựa hồ là cảm thấy được có chút nghi hoặc

“Ta có chuyện yếu ngươi hỗ trợ mới được” Nhạc Thành hơi hơi nói, kia Cửu U song ma cấm chế trên người hẳn khả đánh không lối thoát

“Nói, chuyện gì?” Vân Tiêu tiên tử hàm răng khê mở, thản nhiên rất đúng Nhạc Thành nói Quỳnh Tiêu tiên tử cùng Bích Tiêu tiên tử lúc này cũng là tới Nhạc Thành bên người

“Cửu U song ma đám người cấm chế cần các ngươi mở ra mới được, ta khả đánh không lối thoát” Nhạc Thành đối Tam Tiêu nói, luận tu vi thực lực, chính mình còn hơn Tam Tiêu đến còn hơi kém hơn thượng một ít, đương nhiên pháp bảo tiên khí ngoại trừ, chính mình nếu không có tam đại thượng cổ thần khí, trước mắt vẫn là rất khó đối kháng Tam Tiêu tiên tử

“Ngươi chẳng lẽ đem bọn họ toàn bộ thu phục có thể nào?” Bích Tiêu tiên tử có chút nghi hoặc rất đúng Nhạc Thành hỏi

“Chỉ có hai mươi hai cái” Nhạc Thành đối Bích Tiêu tiên tử nói

“Hai mươi hai cái, chẳng lẽ ngươi sẽ không sợ...” Quỳnh Tiêu hiện tại lo lắng hỏi, Ngụ ý chính là lo lắng Nhạc Thành sẽ bị kia hai mươi mấy người Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma phản kháng, đến lúc đó liền phiền toái lớn

“Ta tu luyện công pháp bên trong, có một loại công pháp có thể khống chế bọn hắc nguyên thần” Nhạc Thành cũng không có đối Tam Tiêu giấu diếm

“Như vậy cũng tốt, có những người này, ngươi về sau cũng an toàn hơn, kia Cửu U song ma thực lực cực mạnh, về sau cũng có thể trở thành của ngươi nhất đại trợ lực” Vân Tiêu hiện tại đối Nhạc Thành nói

Hạo Thiên Thập trong vòng, Tam Tiêu tiên tử cùng Nhạc Thành tới kia bỏ tù mọi người không gian trong vòng, nhìn thấy mọi người bộ dáng, Tam Tiêu tiên tử cũng là không khó nhìn ra những người này này mười mấy năm thời gian trung sợ là đã bị không ít tra tấn

Trong tay pháp quyết biến hóa, Tam Tiêu tiên tử trong tay từng đạo pháp quyết đánh ra, hai mươi hai cái cường giả cấm chế trên người lúc này mới toàn bộ cởi bỏ, mười mấy năm bị cấm chế, hiện tại coi như là khôi phục tự do

“Ra mắt môn chủ” hai mươi hai cái cường giả tấn đối Nhạc Thành chào

“Tốt lắm, các ngươi hiện tại đều là Hạo Thiên môn trung nhân, chúng ta qua một thời gian ngắn liền gặp hồi Hạo Thiên môn, hiện tại, các ngươi đều hảo hảo điều tức một phen, phương diện này có chút có chút đan được cùng ma khí, coi như là Hạo Thiên môn cho các ngươi chư vị Thái thượng trưởng lão” Nhạc Thành lấy ra hai mươi hai cái trữ vật nhẫn đúng mấy may đã rơi vào hai mươi hai nhân đích tay trung, này đó ma khí cũng chỉ là Nhạc Thành theo kia ba mươi ba một cái Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma trên người được đến mà thôi, bên trong gì đó Nhạc Thành theo phân phối một chút đối với người bên cạnh mình, Nhạc Thành

cho tới bây giờ tựu cũng không bạc đãi, huống chi những người này ma khí càng nhiều, thực lực càng mạnh, cũng là thực lực của chính mình càng mạnh

“Đa tạ môn chủ” mọi người kiểm tra rồi bên trong thu hoạch, nhất thời vui vẻ, này đó thu hoạch không thể nghi ngờ là để được với bọn hắn toàn bộ xuất thân, lúc này trong lòng mọi người đều là suy nghĩ, có lẽ gia nhập Hạo Thiên môn trung là một cái cũng không tệ lắm lựa chọn

Lập tức Nhạc Thành đem này hai mươi hai cái cường giả cũng dời tới Hạo Thiên Tháp đại điện tiền quảng trường tu luyện, cảm giác được bàng bạc mấy trăm lần nồng đậm linh khí, mọi người ở Hạo Thiên Tháp bên trong cũng không cảm là cảm thán, không hổ là thượng cổ thần khí

Lại trở lại Tam Tiêu tiên tử cung điện trong vòng, Nhạc Thành đang muốn cáo từ rời đi, Vân Tiêu tiên tử hơi hơi đối Nhạc Thành nói: “Nhạc Thành, tiếp qua mười năm, Hồng Hoang chiến trường thốt ra mở ra sau, chúng ta chính là rời đi Hồng Hoang chiến trường, về sau người yếu tìm chúng ta, đi ra Tam Tiêu Đảo đi lên ”

“Ta sẽ” Nhạc Thành không có gì thần nhiên do dự, đối Vân Tiêu tiên tử trả lời

“Nhớ kỹ nhất định phải tới” Quỳnh Tiêu tiên tử dùng một loại ánh mắt phức tạp nhìn thấy Nhạc Thành nói biết a

Lập tức Nhạc Thành ly khai Tam Tiêu tiên tử cung điện hướng Xích Tinh Tử sở trụ cung điện mà quay về, cũng đột nhiên trong lúc đó cảm giác được nhất cổ cường đại hơi thở bao phủ ở chính mình, lập tức một đạo thanh âm truyền đến: “Mười năm lúc sau ngươi sau khi ra ngoài có chút phiền phức, chính ngươi cẩn thận một chút ”

Đạo này thanh âm sau khi nói xong, hơi thở tán đi, Nhạc Thành cũng cảm giác được này một đạo thanh âm chính là mười năm tiền ở Cửu Khúc Hoàng Hà Trận bàn kia thần bí hai cường giả trong đó một cái

Đã muốn là tìm không thấy người nọ hơi thở, Nhạc Thành đánh giá một chút bốn phía lúc sau, cũng tốt là lập tức về tới Xích Tinh Tử sở trụ cung điện, vừa mới này thần bí cường giả rốt cuộc là ai, như thế nào hội nói cho chính mình sau khi rời khỏi đây có phiền toái

Suy nghĩ thật lâu cũng tưởng cũng không được gì, Nhạc Thành cũng chỉ hảo là tiếp tục ở Hạo Thiên Tháp bên trong bế quan tu luyện đứng lên ở, vẫn là cố gắng đề cao tu vi của chính mình thực lực quan trọng hơn

Này Hồng Hoang chiến trường trong vòng hiện tại đã muốn là ngàn gốc gần ba trăm năm, thực lực tại đây ba trăm năm trung cũng là đề cao không ít, ba trăm năm thời gian có thể đến bây giờ loại tình trạng này, Nhạc Thành cũng là thực thỏa mãn, chủ yếu là tại đây Hồng Hoang chiến trường trong vòng chính mình cơ duyên không ngừng, nếu chính mình một mặt khổ tu, này gần ba trăm năm thời gian, nhiều nhất chính mình hiện tại cũng là Đại La Kim Tiên lúc đầu mà thôi, này vẫn là tốt nhất thành tích, mà hiện tại chính mình chính là Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, thật đúng là ra Nhạc Thành nguyên bản dự tính

Thời gian từ từ mà qua, mà Hạo Thiên môn trung nhân toàn bộ đều ở tu luyện bên trong, mười năm từ từ mà qua, Hạo Thiên Tháp dừng một ngày bên trong, ngọt một cổ nhất cường hãn hơi thở phóng lên cao, lập tức chói mắt thanh mang lóe ra ở tại Thanh Đồng chung quanh

Cường hãn hơi thở ở đuổi dần kéo lên, mọi người đều bị bừng tỉnh, tựu liên xa xa Cửu U song ma, Ma Sơn tứ kiều Thị Huyết ma vương đám người cũng không ngoại lệ, cảm giác này cường hãn hơi thở, đều là cảm giác được một cổ tim đập nhanh cảm giác

Hơi thở tiếp tục kéo lên không dứt, trì tục liễu ước chừng bảy ngày sau đó, nhất cổ cuồng bạo dòng khí theo Thanh Đồng quanh thân bạo dũng mà ra, không sai đồng thời thời điểm, Hạo Thiên Tháp trong vòng bàng bạc linh khí bắt đầu cấp đã hình thành một cái thật lớn lốc xoáy

“Gào khóc...” Thanh Đồng rít gào khô phục bản thể, khổng lồ bản thể phía trên, bàng bạc linh khí dũng mãnh vào, lập tức tiến nhập Thanh Đồng thần thông trong vòng, Thanh Đồng bản thể phía trên hung hãn hơi thở menh mông tán ra, khổng lồ bản thể đồng thời tiếp tục tăng vọt, nháy mắt đi ra tứ vạn thước dài, xoay quanh ở trên lộn mèo đằng, ước chừng là bao phủ bên không trung

Như thế cường hãn hơi thở, mọi người đều bị là cảm thán, trong phút chốc, Thanh Đồng đã muốn là từ Vô Thượng Thiên Yêu trung kỳ đột phá tới hậu kỳ, tuy rằng Thanh Đồng hiện tại mới là Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực, nhưng là Hạo Thiên Thập bên trong Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma trung kỳ cường giả đều là trong lòng cảm giác được áp lực cực lớn, bọn hắn nếu gặp gỡ này Hóa Xà thần thú, cũng nhất định là thảo không đến hảo đi

“Ngao...” Một đạo thét dài, Thanh Đồng thu hồi bản thể tới Nhạc Thành bên người, rốt cục thì lại một lần đột phá

“Ân, không sai” Nhạc Thành khẽ gật đầu, Thanh Đồng tu vi hiện tại mặc dù là mới Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ, nhưng là thực lực cũng tuyệt đối khủng bố, cũng thành chính mình nhất đại trợ lực

“Cửu U song ma, Ma Sơn tứ kiêu, Huyết Sát Tam Cơ, các người đám người liền ở lại Hạo Thiên Thập trong vòng tu luyện, chúng ta hiện tại chuẩn bị rời đi Hồng Hoang chiến trường” Nhạc Thành nói với mọi người đạo, lập tức mang theo Long Cát công chúa, Thanh Đồng hai người ly khai Hạo Thiên Thập đi, phòng ở ngoài, Nhạc Thành đã muốn là nghe được Xích Ngạo Tuyệt ở kêu chính mình

Thu hồi Hạo Thiên Thập trung hoà trong phòng cấm chế, Nhạc Thành lập tức cùng Xích Ngạo Tuyệt tới đại điện bên trong

Lúc này đại điện bên trong, Nhạc Thành gặp được vẫn là không có xuất hiện trôi qua Thái Ất chân nhân, này mấy trăm năm thời gian phỏng chừng đều đang bế quan bên trong, lúc này cũng là nguyên thần thân thể mà thôi

“Nhạc Thành, nhanh lên chuẩn bị, chúng ta yếu đi ra ngoài Hồng Hoang chiến trường” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói

“Liền phải rời khỏi đến sao” tại đây Hồng Hoang chiến trường gần ba trăm năm, Nhạc Thành thật đúng là thật không ngờ ba trăm năm cứ như vậy quá khứ, ở Huyền Thiên đại lục phía trên, chính mình cũng là ngây ngốc mấy chục năm mà thôi

Một lát sau, Ma Đạo liên minh trong vòng, nhất cổ khí tức quỷ dị bắt đầu tràn ngập, lập tức, trên không trung trống rỗng bắt đầu có một cỗ thật lớn lực lượng, lập tức không gian bắt đầu chấn động đứng lên

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào trên không trung, bởi vì không biết là như vậy vào, Nhạc Thành tự nhiên cũng cũng không biết là làm như thế nào đi ra ngoài, nhìn thấy trên không động tĩnh, chẳng lẽ là xé rách ra một cái không gian thông đạo có thể nào sao

“Này Hồng Hoang chiến trường thốt ra là một cái đại trận, mở ra sau, liền gặp mở ra một cái lúc trước có thánh nhân xé mở không gian thông đạo, chúng ta đợi chính mình dọc theo không gian thông đạo đi ra ngoài là tốt rồi, đại khái chính là cần một canh giờ thời gian mà thôi” Xích Tinh Tử nhìn thấy Nhạc Thành có chút nghi hoặc bộ dáng, đó là đối Nhạc Thành nói

Nháy mắt, trên không trung trống rỗng không gian thoát phá đè ép, lập tức một cái có hơn một ngàn thước đại không gian thông đạo xuất hiện ở mọi người trước mặt, không gian thông đạo trong vòng, có tầng tầng không gian loạn lưu mạnh hơi thở tồn tại

“Chúng ta đi, chúng ta không cần ba trăm năm mới có thể đi ra ngoài, nhưng là người khác, muốn suốt ba trăm năm mới có thể đi ra ngoài, mỗi người trên người đều có ngọc giản ghi lại, không có ba trăm năm cũng chỉ có thể là đợi cho năm mươi năm sau, về sau mỗi năm mươi năm này thốt ra liền gặp mở ra một lần” Xích Tinh Tử nói xong, lập tức ý bảo Nhạc Thành, mọi người thả người thượng liễu không gian thông đạo trong vòng

Tiên đạo bên trong tổng bộ trong vòng, vô số thân ảnh nhất thời gần có điều thượng mười vạn nhân thả người dựng lên chậm rãi tiến nhập không gian thông đạo trong vòng, mà ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng không có ba trăm năm liền phải chờ tới năm mươi năm sau

Bất quá nếu ở Hồng Hoang chiến trường nội có ba trăm năm nhân yếu tiếp tục lưu lại cũng không có nhân phản đối, thật đúng là có không ít lưu lại, này Hồng Hoang chiến trường trong vòng, đánh chết đối thủ được đến tài vật cùng tiên khí, ma khí đều là chính mình sở hữu, này đối mọi người cũng đều là một loại hấp dẫn

Nhạc Thành tiến vào không gian thông đạo lúc sau, cảm giác chung quanh có này cuồng bạo không gian dòng khí, này không gian thông đạo còn hơn Huyền Thiên nội địa thượng không gian thông đạo không muốn cuồng bạo hơn, theo như thế cuồng bạo không gian dòng khí trung xé mở một cái không gian thông đạo khó khăn tuyệt đối thật là đại

Ở không gian trong thông đạo, Nhạc Thành nhất thời thấy được Tam Tiêu thân ảnh, ở không gian thông đạo phía trước nhất, đều là ở Tiên Đạo liên minh trung địa vị tương đối cao nhân, Nhạc Thành đi theo Xích Tinh Tử bên người, tự nhiên cũng là ở tại phía trước nhất

Bất quá này không gian thông đạo chỉ có thể đủ Nhạc Thành chính là không có nhìn thấy Ma Đạo liên minh trung nhân, phỏng chừng Ma Đạo liên minh trung cũng là có không gian của mình thông đạo

Một canh giờ lúc sau, không gian trước thông đạo phương đã muốn là tầm mắt đại lượng, lập tức mọi người nhảy mà ra, cũng đã là tới một cái sơn cốc ở ngoài, lúc này sơn cốc này ở ngoài đã muốn là có thêm không ít tiên ma liên minh người

Nhạc Thành ở lúc đi ra mới nhìn đến, ngay tại Tiên Đạo liên minh thông đạo giữ, còn có một cái không gian thông đạo, hẳn là liền là Ma Đạo liên minh nội không gian thông đạo

Chúng người tới sơn cốc ở ngoài, có một mảnh rậm rạp cung điện kiến trúc toàn, cả cung điện kiến trúc dàn trực tiếp là trôi nổi ở một tòa không trung pháp phên cử đảo phía trên

“Nhạc Thành, nơi này là Trung Quân Thiên trong vòng, người hiện tại tính toán là đi nơi nào, nơi này có truyện tổng trận tầng các người đã qua, hoặc là, người cùng ta cùng nhau về trước Thái Hoa sơn?” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành hỏi

“Nhạc phụ, ta trước đi trước thượng thiên, còn có một ít chuyện muốn đi bạn” Nhạc Thành đối Xích Tinh Tử nói

“Tốt lắm, ta trước tặng người đi truyện tổng trận” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói

“A di đà phật, Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, Thái Ất chân nhân, đã lâu không gặp ba vị đạo hữu” nhưng vào lúc này, một đạo a-di-đà phật mà đến, lập tức tam đạo thân ảnh xuất hiện ở mọi người trên không trung, mà ba người phía sau, còn có năm sáu chục nhân bộ dáng

Này khi trước ba người, đều là màu vàng áo cà sa, chung quanh phật quang nhấp nháy, theo hơi thở đi lên xem, đều là Bồ Tát trình tự tu vi cường giả, mà phía sau, còn lại là La Hán trình tự tu vi giả

“Ta tưởng ai đâu, nguyên lai là Quang Minh Bồ Tát, Tuệ Quang Minh Bồ Tát, Nhật Quang Minh Bồ Tát, đã lâu không gặp, không nghĩ tới các người còn dám tới Tiên Ma giới” Xích Tinh Tử thần nhiên rất đúng cùng ba người nói

Nhạc Thành đánh giá ba vị này Bồ Tát, Quang Minh Bồ Tát, Tuệ Quang Minh Bồ Tát, Nhật Quang Minh Bồ Tát, Hồng Hoang chiến trường nội gia thần bí cường giả nói chính mình đi ra Hồng Hoang chiến trường sau sẽ có phiền toái, chẳng lẽ nói đúng là ba người này có thể nào

“Chúng ta ba người chính là bởi vì chuyện này tiến đến Tiên Đạo liên minh trung giải thích, ta Tây Phương Giáo tự nhiên là sẽ không cấu kết Ma Đạo liên minh, vừa vặn gặp được ba vị đạo hữu đi ra Hồng Hoang chiến trường, đặc tới hỏi hậu” trước mặt nghĩ đến Bồ Tát nói

“Thật không, chúng ta đây đi trước một bước” Xích Tinh Tử trong lòng hiểu rõ, tự nhiên là sẽ không cùng này ba Tây Phương Giáo nhân liên lụy quá nhiều, ba người này tự nhiên là có này mục đích của hắn

“Xích Tinh Tử đạo hữu chậm đã, xin hỏi Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành khả ở?” Vừa mới nói chuyện kia Quang Minh Bồ Tát thần sắc không lộ dấu vết trầm xuống, đó là đối Xích Tinh Tử hỏi

“Quả nhiên là tới tìm chính mình” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, tới lúc này, đối phương đã muốn là điểm danh đạo họ, cũng không hảo tái làm cho Xích Tinh Tử xuất đầu, không đợi Xích Tinh Tử trả lời câu hỏi, chậm rãi tiến lên nói : “Ta chính là, không biết chư vị có chuyện gì?”

Nhìn thấy Nhạc Thành, nhất chúng Tây Phương Giáo La Hán Bồ Tát tựa hồ đều là thần sắc có chút ám trầm, lập tức kia Quang Minh Bồ Tát nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, nói: “Nhạc Thành đạo hữu, cứ

nghe Phổ Hiền Bồ Tát Thái Cực phù ấn đã rơi vào đạo hữu trên người, còn thỉnh trả lại?”

“Thái Cực phù ấn, không sai, ở trên người của ta, bất quá ta đã muốn là tặng người, cũng không tính toán còn, các người có thể đi rồi” Nhạc Thành thần nhiên rất đúng ba người nói, Bồ Tát, hiện tại Nhạc Thành khả không để vào mắt, Bồ Tát tu vi, cũng là Cửu Thiên tiên huyền tiên cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trình tự, chính mình hiện tại Hạo Thiên Tháp nội Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma còn có hai mươi mấy người, tại sao phải sợ hãi ba Bồ Tát có thể nào, dù sao cùng Tây Phương Giáo nháo phiến, muốn động thủ liền động thủ, căn bản là không có chuyện gì để nói

“Đạo hữu, này chính là ta phật môn thần khí, người khởi khả tự tiện sở lưu, ta nhất định đem thu hồi, thuận tiện thỉnh đạo hữu tiến đến ta Tây Phương Giáo tiểu ở vài ngày” Quang Minh Bồ Tát phía sau một cái kim quang tràn ngập Bồ Tát nhìn chăm chăm Nhạc Thành nói

“Cái gì phật môn thần khí, Tuệ Quang Minh Bồ Tát, người đây là cái gì ý tứ, khi dễ ta con rể một cái tiểu bối có thể nào, nếu người tưởng lãnh giáo, ta Xích Tinh Tử phụng bồi đừng quên, này Thái Cực phù ấn chính là sư phụ ta Nguyên Thủy Thiên Tôn trong tay truyền lại vật, lại như thế nào chính là người phía tây Phật giáo thần khí” Xích Tinh Tử lạnh nhạt nói một tiếng, thần nhiên nhìn chăm chú vào vừa mới nói chuyện Bồ Tát

“Quang Minh Bồ Tát, Tuệ Quang Minh Bồ Tát, Nhật Quang Minh Bồ Tát, các người ba tới vừa lúc, Phổ Hiền cầu kết Tiên Đạo liên minh tính kế cho ta, các người ba trước hết cho ta một cái công đạo, không để cho ta công đạo, các người cũng đừng hỏi phía tây?” Một đạo quát thanh thần nhiên truyền đến, lập tức ba đạo uyển chuyển thân ảnh hạ xuống, đứng là Tam Tiêu tiên tử

“Tam Tiêu tiên tử, đây là hiểu lầm, ta chờ ba người đứng là đến giải thích chuyện này, đến lúc đó tự nhiên là sẽ cho Tiên Đạo liên minh một cái công đạo” kia ba vị Bồ Tát nhìn thấy Tam Tiêu tiên tử thân ảnh, đều là sắc mặt trầm xuống, ba người này bọn hắn cũng không dám đắc tội

“Nhạc Thành, người đi trước, ba người này chúng ta đến ứng phó thì tốt rồi” một đạo thần niệm truyền âm ngay tại Nhạc Thành bên tai nói lên, chính là Vân Tiêu tiên tử thanh âm của

“Đa tạ” Nhạc Thành thần niệm truyền âm mà quay về, biết là bởi vì chính mình, Tam Tiêu hiện tại mới hỏi ra mặt ngăn cản ba vị này Bồ Tát, lúc này có Tam Tiêu tiên tử ngăn cản, Nhạc Thành cũng không tưởng cảnh mẹ đẻ cảnh con, đi trước một bước cũng tốt

“Nhạc phụ, chúng ta đi trước” Nhạc Thành đối Xích Tinh Tử nói, mặc dù là không ngại ba Bồ Tát, nhưng là đi trước một bước cũng tốt, ba người này cũng không phải hiện tại đối phó thời điểm, về sau tái đối phó tốt lắm

“Nhạc Thành đạo hữu, lưu lại Thái Cực phù ấn, cùng chúng ta trở về” nhìn thấy Nhạc Thành phải đi, kia Quang Minh Bồ Tát sắc mặt nhất thời nan thoát nhìn, thân ảnh chợt lóe, nếu là tới Nhạc Thành trước người, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong mắt tràn ngập lãnh ý

“Quang Minh Bồ Tát, này cũng không phải là người Tây Phương Giáo, suồng sã” Xích Tinh Tử hừ lạnh một tiếng, trong tay Âm Dương Kính nắm ở tại trên tay, lãnh thị kia Quang Minh Bồ Tát, muốn động thủ, Xích Tinh Tử phải sợ

“Quang Minh Bồ Tát, muốn động thủ, chúng ta cùng người” Quỳnh Tiêu tiên tử lạnh nhạt nói, bóng hình xinh đẹp lập tức cũng tới Nhạc Thành bên người, trong mắt lãnh ý không cần nói cũng biết

“Quang Minh Bồ Tát, ta đã sớm xem các người Tây Phương Giáo không vừa mắt, muốn đánh cái, ta phụng bồi” Hoàng Long đạo nhân một đạo hừ lạnh, quanh thân hơi thở tăng vọt, một bộ muốn động thủ bộ dáng

“Ta mặc dù là nguyên thần thân thể, nhưng là đánh nhau ta cũng không sợ, hôm nay chỉ thấy thức một chút Tây Phương Giáo thực lực thế nào, dĩ nhiên là dám đến ta Tiên Ma giới trung đến giường oai” Thái Ất chân nhân nguyên thần thân thể cũng là không sợ chút nào

“Tam Tiêu, Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, Thái Ất chân nhân, các người Xiển giáo cùng Tịch Giáo khi nào thì liên hợp ở cùng một chỗ, chẳng lẽ các người nghĩ đến người nhóm thực lực có thể đủ ăn định chúng ta ba người có thể nào” kia Quang Minh Bồ Tát sắc mặt khó coi nhìn chăm chú vào Xích Tinh Tử đám người, lập tức một đạo phát giác đánh ra lúc sau, quanh thân nháy mắt một cỗ kỳ dị kim quang tràn

ngập khai khai, nhất thời gần trong gang tấc Xích Tinh Tử, Tam Tiêu tiên tử, Nhạc Thành bọn người là cảm giác được một cỗ áp lực cực lớn cùng tim đập nhanh

“Thánh nhân lực” Vân Tiêu tiên tử thần sắc trầm xuống, lực lượng này dĩ nhiên là thánh nhân lực

“Không sai, chẳng lẽ các ngươi có tự tin đối kháng này thánh nhân lực có thể nào, ta biết các ngươi trên người cũng có thánh nhân lực, bất quá đều dùng hết, giao ra Thái Cực phù ấn cùng này Nhạc Thành, chúng ta liền gặp rời đi, bằng không, tự gánh lấy hậu quả” Quang Minh Bồ Tát lạnh nhạt nói, tựa hồ là đã sớm biết được Xích Tinh Tử cùng Tam Tiêu tiên tử trên người thánh nhân lực dùng xong rồi, mới có thể như thế không kiêng nể gì

Thánh nhân lực, ở đây thật đúng là không ai có thể đối kháng xuống dưới, cho dù là Tam Tiêu liên thủ cũng không được

Nhạc Thành thần sắc nan thoát nhìn, cho dù là lúc này chính mình gọi ra Cửu U song ma đám người, cũng vô pháp đối kháng này thánh nhân lực, sẽ chỉ làm người của chính mình có chết mà thôi, này Tây Phương Giáo chỉ sợ là muốn Thái Cực phù ấn là giả, tưởng đem chính mình cầm đi Tây Phương Giáo mới là thật, chẳng lẽ bọn hắn biết trên người mình có Hỗn Độn tinh khí có thể nào, vẫn là muốn Hạo Thiên Thập

“Quang Minh Bồ Tát, các ngươi dám ở Tiên Ma giới thi triển thánh nhân lực, hậu quả không là các ngươi có thể phụ rời” Xích Tinh Tử thần sắc trầm xuống, tự nhiên là biết thánh nhân lực lợi hại, trên người mình đã không có thánh nhân lực, căn bản là không thể đối kháng

“Này sẽ không làm phiền Xích Tinh Tử đạo hữu lo lắng, ta chỉ là phụ trách thu hồi Thái Cực phù ấn cùng thỉnh Nhạc Thành đạo hữu đến Tây Phương Giáo đi làm khách một chuyến mà thôi” kia Quang Minh Bồ Tát thần nhiên nói

“Nhạc Thành, không cần lo lắng, có người tới cứu chúng ta” Long Cát công chúa một đạo thần niệm truyền âm đối Nhạc Thành nói, có vẻ là có chút thần bí khó lường

Nhạc Thành nhìn thấy Long Cát công chúa bộ dáng, trong lòng hơi hơi suy tư, Long Cát công chúa tự nhiên là sẽ không lừa chính mình

“Nếu ta không đi đâu?” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, lập tức đối kia Quang Minh Bồ Tát nói

“Nhạc Thành đạo hữu không cần lo lắng, chúng ta chính là thỉnh Nhạc Thành đạo hữu tiến đến tiểu trụ mấy ngày mà thôi” Quang Minh Bồ Tát tựa hồ là ăn định rồi Nhạc Thành bình thường, căn bản là không để ý đến Nhạc Thành trong lời nói

“Quang Minh, ngươi yếu cho các ngươi hiện tại uy hiếp trả giá đại giới, về sau Tây Phương Giáo nhân, ta thấy một cái sát một cái” Quỳnh Tiêu tiên tử lạnh nhạt nói một tiếng

Quang Minh Bồ Tát thần sắc trầm xuống, tự nhiên là đã biết đắc tội Tam Tiêu tiên tử hậu quả, đặc biệt này Quỳnh Tiêu tiên tử, nói ra vậy làm được đến, bất đắc dĩ nhìn Quỳnh Tiêu tiên tử liếc mắt một cái lúc sau, đối Nhạc Thành nói : “Nhạc Thành đạo hữu, xin theo chúng ta đi, nếu không trong lời nói, ta liền không khách khí ”

“Xuy...”

“Không khách khí, ngươi tưởng như thế nào không khách khí, phía tây phật càng ngày càng chán ghét” nhưng vào lúc này, trên không trung cũng xích lại một tiếng, vỡ ra một cái lỗ hồng lớn, chợt nhất đạo thân ảnh vượt qua không gian mà ra, này đạo thân ảnh vừa xuất hiện, một cỗ rất mạnh uy áp, đó là đột nhiên buông xuống, tại đây chờ uy áp dưới, chung quanh mọi người đặc biệt kia Tây Phương Giáo Bồ Tát cùng La Hán nhất thời sắc mặt nháy mắt tái nhợt, Quang Minh Bồ Tát, Tuệ Quang Minh Bồ Tát, Nhật Quang Minh Bồ Tát ba người cũng là rồi đột nhiên đọng lại, khuôn mặt phía trên, tấn tràn ngập thương một cỗ kinh hãi vẻ

Một đạo bóng hình xinh đẹp lập tức hiện lên, tràn ngập cường hãn áp chế lực lãnh ý tiếng động, nhất thời theo trên không trung nhảy mà ra, người này dung nhan ung dung cao quý, bộ dáng tuyệt mỹ không rảnh, tuổi bốn mươi tả hữu, nhìn thấy liền làm cho lòng người sinh kính ý, cả người hơi thở cũng thêm làm cho người ta kinh ngạc

“Ta Hạo Thiên môn nhân, cũng là các ngươi này đó tạp con lừa ngốc động được? Cho dù là các ngươi kia Chuẩn Đề thánh nhân cùng Tiếp Dẫn thánh nhân ở trước mặt của ta, cũng không dám suồng sã” tiêu sát Âm Lệ bá đạo tuyệt luân giận dữ mắng mỗ tiếng động, tựa như kia trời đông giá rét khí bình thường, tại đây vùng trời tể thối quết mà khai, giận dữ mắng mỗ tiếng động sở ẩn chứa cái loại này cực kỳ cường hãn uy áp, làm được không ít người trong cơ thể pháp lực đều là lúc này khắc trở nên thoáng tắc lên

“Dao Trì Kim Mẫu” Quang Minh Bồ Tát, Tuệ Quang Minh Bồ Tát, Nhật Quang Minh Bồ Tát đám người thâm nghĩ không tốt, một cỗ kinh cụ rốt cục thì nảy lên trong lòng, người tới bọn hắn thật sự là không thể trên vào, cả Tây Phương Giáo cũng không có mấy người nhắm trúng rồi người này

Mà lúc này Tam Tiêu tiên tử cùng Xích Tinh Tử đám người cũng kinh ngạc nhìn trên không trung kia một đạo bóng hình xinh đẹp, này Dao Trì Kim Mẫu như thế cường giả đã muốn là hàng tỉ năm không có xuất thế, hôm nay cũng tới nơi này

Lúc này Nhạc Thành cũng ở đánh giá trên không trung kia một đạo bóng hình xinh đẹp, này ung dung đẹp đẽ quý giá phụ nhân tuyệt đối không phải người bình thường, chẳng lẽ đây là Dao Trì Kim Mẫu, Long Cát công chúa mẫu thân có thể nào

Quang Minh Bồ Tát lúc này trong lòng nghĩ lại mà sợ, thân hình chợt lóe, liền muốn bạo lui, nếu Dao Trì Kim Mẫu đối hắn ra tay trong lời nói, hắn căn bản là không có gì sức phản kháng

”Ba...” nhưng mà này Quang Minh Bồ Tát thân hình vừa mới có điều động tác, trên không trung Dao Trì Kim Mẫu bóng hình xinh đẹp đó là một tiếng cười lạnh, bóng hình xinh đẹp đã rơi vào Long Cát công chúa cùng Nhạc Thành bên người thời điểm, còn cách xa xa không gian, ngọc thủ nhẹ nhàng phiến đi xuống, sau đó, mọi người đó là trợn mắt há hốc mồm nhìn thấy, kia Quang Minh Bồ Tát khuôn mặt phía trên, đột nhiên bộc phát ra một đạo thanh thúy vang dội tiếng động, một cái màu đỏ bàn tay ẩn xuất hiện ở khuôn mặt thượng

Đây chính là Bồ Tát mặt a, kinh phiêu phiêu một chưởng, không có bị bám một tia khí lãng, cũng làm cho Quang Minh Bồ Tát trên mặt xuất hiện màu đỏ bàn tay ẩn, này dường như hạng thực lực cùng trạm rung động

“Phụt.....” Quang Minh Bồ Tát nhất thời thân hình bị một cái tát đánh bay thượng vạn thước, nhất miệng huyết vụ phun ra, căn bản là không có gì sức phản kháng

Nhạc Thành lúc này tuyệt đối rung động tới, loại thật lực này rốt cuộc là động cái dạng gì trình tự, cường hãn như vậy, quả thực là không thể tưởng tượng nổi, chẳng lẽ Dao Trì Kim Mẫu cũng là tới thánh nhân trình tự có thể nào

Lúc này Xích Tinh Tử, Tam Tiêu tiên tử đám người cũng đều là kinh hãi không hiểu, loại thật lực này, trừ bỏ bọn hắn sư phó ở ngoài, bọn hắn còn không có chứng kiến quá bất luận kẻ nào thực lực hội cường đến loại trình độ này

Lúc này, chung quanh vây xem người đã là ngàn vạn, nhìn thấy một màn này, đều bị là trương thang cứng lưỡi đứng lên, đường đường Bồ Tát, liền tiếp một cái tát đều tiếp không dưới đến, không biết là này Tây Phương Giáo Bồ Tát quá yếu, vẫn là này mỹ phụ nhân thực lực quá mạnh mẽ

“Xích Tinh Tử ”Thái Ất” “Hoàng Long” ra mắt Dao Trì Kim Mẫu ”

“Vân Tiêu ”Quỳnh Tiêu” “Bích Tiêu” ra mắt Dao Trì Kim Mẫu ”

Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, Thái Ất chân nhân, Tam Tiêu tiên tử nhất thời chào, người khác không biết, bọn hắn chính là nhận thức, người này đúng là đại danh鼎鼎 Dao Trì Kim Mẫu

“Mau nhìn, nguyên lai là Dao Trì Kim Mẫu, khó trách thực lực cường hãn như vậy ”

“Bái kiến Dao Trì Kim Mẫu” “Bái kiến Dao Trì Kim Mẫu ”

Nhất thời chung quanh vây xem nhân hành lễ bái kiến, Dao Trì Kim Mẫu là ai, chính là Thiên Đình phía trên đạo trì thánh mẫu muội muội, đạo trì thánh mẫu cùng Dao Trì Kim Mẫu mới là đạo trì chủ nhân chân chính, hiện tại Vương mẫu nương nương, chính là tạm thời chưởng quản đạo trì mà thôi

“Không cần đa lễ” Dao Trì Kim Mẫu đối Xích Tinh Tử, Tam Tiêu bọn người nói đạo

“Mẫu thân, hoàn hảo người tới kịp thì” Long Cát công chúa nhìn thấy mẫu thân, nhất thời cao hứng chạy tới, ở đi ra Hồng Hoang chiến trường thốt ra thời điểm, Long Cát công chúa liền nhận được mẫu thân thần niệm truyền âm, thế mới biết mẫu thân tới nơi đây

“Người a, ra ngoài một chuyến mấy trăm năm cũng không quay về, một chút chuyện nhỏ cũng làm không xong” Dao Trì Kim Mẫu trườ mền nhìn Long Cát công chúa nói, lộ ra một tia mỉm cười, cùng vừa mới tức giận đứng lên, quả thực chính là phản như hai người

“Đệ tử Nhạc Thành ra mắt sư mẫu” Nhạc Thành lúc này cũng vội vàng chào, cũng không biết là xưng hô tổ sư mẫu hảo vẫn là sư mẫu hảo, dù sao chính mình hiện tại cho dù là Hạo Thiên Đại Đế đệ tử, rõ ràng liền xưng hô sư mẫu tốt lắm

“Àn, không sai, Đại La Kim Tiên hậu kỳ còn có này thực lực thật đúng là không sai, không cần đa lễ” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành mỉm cười, tựa hồ là thật là vừa lòng

“Kia Nhạc Thành đến tốt cùng là ai? Như thế nào luyện Xích Tinh Tử cùng Tam Tiêu tiên tử đều là giúp hấn xuất đầu, còn có Dao Trì Kim Mẫu cũng đến đây ”

“Nghe Hồng Hoang chiến trường truyền ra tin tức nói, này Nhạc Thành chính là Hạo Thiên môn môn chủ, Hạo Thiên Đại Đế đồ đệ ”

“Nghe nói vẫn là Kim Giáp Chiến Thần đâu, thực lực cường hãn vô cùng, Đại La Kim Tiên có thể đủ đánh chết Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma, vẫn là Xích Tinh Tử con rể đâu ”

“Này đến đây thật đúng là đại a, chính là này Tây Phương Giáo như thế nào chọc tới này Kim Giáp Chiến Thần ”

“Người đây cũng không biết, nghe nói là Kim Giáp Chiến Thần trợ giúp Tam Tiêu tiên tử đánh chết Phổ Hiền Bồ Tát ”

“Này Kim Giáp Chiến Thần người này trêu chọc không được a, chúng ta về sau làm cho điểm ấy, không thể trêu vào a” nhất thời, sở hữu vây xem mọi người là ở thấp giọng lặng lẽ nghị luận đứng lên

“Dao Trì Kim Mẫu, người một cái tiền bối cũng lúc này đối với ta ra tay, chẳng lẽ sẽ không sợ chuyện cười sao?” Lúc này Quang Minh Bồ Tát đã muốn là lại đứng dậy tới tiền không trung, bị Dao Trì Kim Mẫu như thế vũ nhục, trong lòng cũng là không được thâm giận, lập tức đó là trầm giọng nói

“Các người Tây Phương Giáo thế nhưng còn có mặt mũi nói với ta lời này, các người lúc trước đối Nhạc Thành việc quái gở cùng quan, kia sẽ không sợ đã đánh mất người Tây Phương Giáo mặt, đối với người ra tay thì thế nào, ta xem liền là bởi vì ta hàng tử từ năm nay không ra tay, các người đều đã muốn là quên ta” Dao Trì Kim Mẫu một đạo quát lạnh, lập tức ngọc thủ khinh dương, một cái tát lại phiến ra

“Ba...” Trên không trung, chỉ thấy kia Quang Minh Bồ Tát còn không có như thế nào gấp qua thần đến, mặt khác khuôn mặt thượng lại là xuất hiện một đạo bàn tay ấn, thân hình lại bị phiến ra thượng vạn thước xa, nhất miệng huyết vụ trực tiếp phun ra đến

“Ta cảnh cáo các người, dám ở đối Hạo Thiên môn bất lợi, lão thân liền tự mình đến người Tây Phương Giáo đi, ta thấy một cái sát một cái, đem lời của ta nói cho Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn, ta Dao Trì Kim Mẫu còn sống đâu” Dao Trì Kim Mẫu một đạo hừ lạnh, thanh âm xuyên thấu nghìn vạn dặm, chấn đắc không gian chấn động sụp đổ, cường hãn hơi thở tràn ngập, đây là tuyệt đối kinh sợ

“Còn không mau rút đi” Dao Trì Kim Mẫu lại một đạo hừ lạnh, nhìn chăm chú vào Tuệ Quang Minh Bồ Tát đám người, tựa hồ là không để ý lại ra tay một lần

“Chúng ta đi...” Nhất thời, Tây Phương Giáo mọi người đó là thương hoảng sợ mà đi, ai cũng không dám lưu ở nơi đây, Dao Trì Kim Mẫu không là bọn hấn mấy Bồ Tát cùng La Hán có thể đủ đối phó

“Hồn Thế Ma Vương, người cũng rút cho ta, đừng tưởng rằng sau lưng có người chỗ dựa sẽ không nhân có thể làm gì được người, này bút trưởng sớm hay muộn là muốn tính” ngay tại Tây Phương Giáo mọi người

sau khi rời khỏi, Dao Trì Kim Mẫu một đạo sắc bén hàn ý cũng bao phủ hướng về phía xa xa một mảnh núi non trong vòng, thanh âm trực tiếp xuyên thấu mà đi, thật lâu quanh quẩn ở trong thiên địa

“Hỗn Thế Ma Vương” Nhạc Thành trong lòng cả kinh, này Hỗn Thế Ma Vương liền đi theo chính mình phía sau, chính mình cũng chút không biết

“Nhạc Thành, cùng ta hồi đi xem đi, ta có chuyện công đạo người” Dao Trì Kim Mẫu lập tức đối Nhạc Thành nói

“Là, sư mẫu” Nhạc Thành tôn kính đáp, vốn là muốn đi thương thiên tìm Chân Vũ Đại Đế một chuyến, nếu là sư mẫu có việc, kia tự nhiên là yếu tiên đi xem đi

“Chúng ta đi” Nhạc Thành đang nói vừa mới một đường, cũng ngọt chỉ thấy đến trước người kim quang chợt lóe, lập tức đi ra một cái không gian thông đạo trong vòng, độ nhanh vô cùng Thanh Đồng cùng Long Cát công chúa cũng đều tại bên người

Nhìn thấy Nhạc Thành nháy mắt cùng Dao Trì Kim Mẫu biến mất không thấy, Xích Ngạo Tuyết cùng Tam Tiêu tiên tử vẻ mặt đều là tối sầm lại, lập tức cũng chỉ có thể đủ là bất đắc dĩ, Xích Tinh Tử đám người cũng đều yên tâm, Nhạc Thành ở Dao Trì Kim Mẫu bên người, đây chính là tuyệt đối an toàn

Mà lúc này tại nơi xa xôi núi non trong vòng, Hỗn Thế Ma Vương nhìn chăm chú vào tiền không, trong mắt tràn ngập một mảnh lãnh ý

“Ma vương, này Dao Trì Kim Mẫu như thế nào đã ra rồi, cơ hội tốt như vậy, chẳng lẽ chúng ta để lại bỏ quên có thể nào?” Minh Hà lão ma thần nhiên nói

“Không buông bỏ có năng lực đủ như thế nào, Dao Trì Kim Mẫu không phải chúng ta hiện tại có thể đủ đối phó, chờ, sẽ có người đối phó của nàng, kia Nhạc Thành, chạy không được” Hỗn Thế Ma Vương lạnh nhạt nói

Chính là một lát thời gian, không gian thông đạo vừa thu lại, một chỗ quỳnh lâu điện ngọc, tiên khí lượn lờ, nơi nơi là kỳ cầm dị thú, linh thảo ngàn hoa tiên gia phúc địa xuất hiện ở Nhạc Thành trước mắt

Phóng nhãn nhìn lại, nơi này chính là một bộ bên ngoài tiên gia nơi, bồng bạc linh khí còn hơn ngoại giới thân nhau dâng thư thập bội không dứt, trên bầu trời còn có một mảnh tiên hạc Phi Tường, làm cho người ta vui vẻ thoải mái

“Nơi này chính là tiểu dao trì, thuộc loại quân thiên trong vòng, phía trước không xa chính là Thiên Đình địa giới, chính là này dao trì chính là mẫu thân của ta tu luyện nơi” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói

“Nhạc Thành, đi theo ta, ta có chuyện cùng người nói” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói, lập tức mang theo Nhạc Thành xuyên qua một mảnh cung điện tới một chỗ thiên điện trong vòng, dọc theo đường đi Nhạc Thành còn gặp không ít đồng tử cùng bộ dáng chỉ có mười lăm mười sáu tuổi nữ đồng, lại đều là La Thiên thượng tiên tu vi thực lực

Thiên điện trong vòng, trang sức rất là đơn giản, nhưng cũng là thoát nhìn có một loại đại xảo không công bộ dáng

Thiên điện đại sảnh trong vòng, Dao Trì Kim Mẫu ý bảo Nhạc Thành tọa hạ, Thanh Đồng còn lại là ngồi xuống Nhạc Thành bên người, mà Long Cát công chúa ngồi ở Dao Trì Kim Mẫu bên người, lúc này nhưng thật ra một bộ nhu thuận bộ dáng, đã không có bình thường điều ngoa

“Nhạc Thành, Lang Lễ đâu?” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành hỏi

Lập tức Nhạc Thành đem ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng Lang Lễ bị thương chuyện tình cùng Dao Trì Kim Mẫu nói một lần lúc sau, lập tức theo Hạo Thiên Thập trong vòng gọi ra Lang Lễ, Lang Lễ bị một tầng thần nhiên màu lam hào quang bao vây lấy, vẫn là lâm vào ngủ say bên trong, nhưng là trên người thương thế đã muốn là tốt lắm không ít

Nhìn thấy Hạo Thiên Thập, Dao Trì Kim Mẫu cũng là trong mắt hiện lên một tia đậm ám vẻ, tựa hồ là nghĩ những thứ gì

“Hồn Độn tinh khí, Lang Lễ ăn vào chính là Hồn Độn tinh khí?” Cảm giác Lang Lễ trên người kia một mảnh lam quang, Dao Trì Kim Mẫu không khỏi là kinh ngạc không thôi

“Sư mẫu, đây đúng là Hồn Độn tinh khí, chính là này đối Lang Lễ mà nói, giống như cũng không có cái gì hiệu quả” Nhạc Thành nói

“Người thật đúng là lãng phí Hồn Độn tinh khí a, cũng hoàn hảo có Hồn Độn tinh khí, bằng không ta cũng không có cách nào, yên tâm, Lang Lễ hẳn là có thể khôi phục, có Hồn Độn tinh khí ở, người chết cũng có thể đủ cứu sống” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói

“Sư mẫu, người nói chính là thật sự, Lang Lễ thật có thể đủ khôi phục?” Nhạc Thành nhất thời trong lòng kích động không thôi

“Ta còn lừa ngươi có thể nào, chính là cần phải có điểm dài mà thôi, chậm thì ba trăm năm, lâu thì hai ngàn năm, đến lúc đó ta sẽ đem một cái hoàn toàn Lang Lễ giao đưa cho ngươi, hiện tại Lang Lễ liền ở lại ta đây” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói xong, lập tức trong tay nhất đạo kim quang lóe ra lúc sau, Lang Lễ đã muốn biến mất ở tại đại điện trong vòng

“Nhạc Thành, Hạo Thiên môn chuyện tình ta vẫn liền toàn bộ biết được, ngươi có phải hay không nghi hoặc ta vì cái gì không ra tay vì sư phụ ngươi báo thù?” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành hỏi

“Này... , đệ tử là có chút nghi hoặc?” Nhạc Thành trả lời, mà Nhạc Thành trong lòng cũng chứng thật là có này nghi hoặc, nếu sư mẫu ra tay trong lời nói, kia Hồn Thế Ma Vương căn bản là không phải là đối thủ

“Người mới vừa lên Tiên Ma giới không lâu, tự nhiên là không biết các loại nguyên nhân, không phải ta

“Môn chủ, người cẩn thận rồi.” Cửu U đại ma quát, lúc này trong tay pháp quyết đánh ra, trống rỗng bên trong một đạo không gian cái khe bị này sinh sôi xé mở, một cái thật lớn chưởng ấn nháy mắt xuyên thấu không gian đi ra Nhạc Thành trước người.

“Hỗn Nguyên Chân Thân, Hỗn Nguyên Chưởng, cho ta phá.” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, quanh thân thanh mang tràn ngập, một cỗ mãi mãi hơi thở tràn ngập, đồng thời tay phải đột nhiên thân đi ra, một đạo chưởng ấn, lập tức cũng hung hăng tiến ra đón.

“Vang ầm ầm...”

Lưỡng đạo chưởng ấn cũng trực tiếp đối kháng ở tại cùng nhau, Nhạc Thành muốn biết chính mình Hỗn Nguyên Chân Thân thực lực rốt cuộc là có bao nhiêu cường, mà Cửu U đại ma cũng muốn biết này Hỗn Nguyên Chân Thân thực lực cường đại rồi loại nào tình trạng, cũng muốn thử một phần, vì thế này lưỡng đạo khổng lồ lực lượng không có gì màu sắc rực rỡ, lại va chạm ở tại cùng nhau.

“Vang ầm ầm! Vang ầm ầm!” Không gian chấn động sụp đổ, một mảnh hư không triển lộ, tắc tắc không gian thoát phá sau lại khôi phục, khổng lồ nhất cỗ kinh khủng lực lượng quét ngang hư không, nổ nát thượng hơn mười vạn thước trong vòng không gian, cả Hạo Thiên Tháp cũng ở lay động đứng lên.

Trên không trung Nhạc Thành thân hình đẩy lui thượng vạn thước, Cửu U đại ma thân hình cũng đẩy lui tam vạn thước đông đúc, ở thể tích thượng, Cửu U đại ma chính là có hại không ít.

“Môn chủ thực lực cường hãn, ta cần phải dùng ma khí.” Cửu U đại ma sắc mặt trầm xuống, vừa mới một kích hấn chính là không có như thế nào lưu thủ, không nghĩ tới môn chủ có thể trực tiếp đối kháng, điều này làm cho Cửu U đại ma cũng là giật mình không ít.

“U Linh Bàn.” Cửu U đại ma trong miệng một tiếng thét dài mặc không liệt vãn, kia tràn ngập cuộn cuộn ma khí chính là tay phải năm ngón tay hé ra, trong tay cao nhất ma khí U Linh Bàn biến là hóa thành một cái không gian thật lớn lốc xoáy bao phủ hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

“Đến đây đi...” Nhạc Thành khoe miệng giơ lên ngấp trời chiến ý, hai tay dùng sức run lên, ầm ầm trong lúc đó chấn nát thật lớn một mảnh không gian, không sợ chút nào, trong miệng một tiếng hừ lạnh, sắc mặt nghiêm túc tới cực điểm, ngọt tay phải năm ngón tay đột nhiên co rút lại, lại phục nắm thành một cái nắm tay, tốc độ không giảm phần tăng, lập tức tạp hướng về phía phía trước, thật lớn nắm tay tràn ngập cơ hồ cả không gian, thẳng dục đi cái càn khôn, trực tiếp bao trùm bao phủ oanh kích hướng về phía Cửu U đại ma U Linh Bàn mà đi.

Cửu U đại ma lúc này pháp quyết biến hóa, trên người khí thể rồi đột nhiên trong lúc đó trương lên, cả người tựa hồ đều biến mơ hồ đứng lên, quan khổng này U Linh Bàn, nháy mắt liền cùng Nhạc Thành giao chiến ở tại cùng nhau, trên không bên trong, hai đạo thân ảnh lần lượt thay đổi biến hóa, từng trận kinh thiên động địa thanh âm của truyền ra, không gian sụp đổ sau chữa trị, có bị hai người xé nát.

Phía dưới đại diện tiền mọi người nhìn chăm chú vào trên không trung hai người giao thủ, mọi người đều là kinh hãi không thôi, Đại La Kim Tiên hậu kỳ đối kháng Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma hậu kỳ, nếu là có thể đối kháng đến loại trình độ này, môn chủ thực lực cũng quá kinh khủng, nếu đột phá tới Cửu Thiên Huyền Tiên trong lời nói, nói không chừng có thể đủ đối kháng tiên quân trình tự cường giả.

Mấy trăm hiệp lúc sau, Cửu U đại ma càng đánh càng sợ, dựa theo đạo lý mà nói, môn chủ thể nào đều là yếu tiêu hao không nhỏ mới đứng, chính là tình huống hiện tại hoàn toàn liền không giống với, môn chủ tựa hồ là càng đánh càng hăng, lực công kích lượng cùng chiêu thức cũng là càng ngày càng thuần thực, ngược lại là chính mình tiêu hao không được, ở đây đưa đi xuống, chính mình chiếm cứ một tia thượng phong muốn đã rơi vào hạ phong.

Lúc này Nhạc Thành càng đánh càng hăng, tựa hồ là trong lòng có khôn cùng trọc khí phóng ra bình thường, này Hỗn Nguyên Chân Thân chính mình cũng là càng ngày càng số lấy, khó trách là Hỗn Nguyên Chân Kinh trong vòng cao nhất công pháp, này Hỗn Nguyên Chân Thân quả thật là cường hãn ngấp trời, chỉ là này khổng lồ lực lượng, liền so với được với là thần khí lực.

“Môn chủ, người cẩn thận rồi, ta cần phải dùng toàn lực.” Cửu U đại ma ngọt rất đúng Nhạc Thành nói, tới lúc này, Cửu U đại ma cũng thật không ngờ chính mình cũng bị quan dùng toàn lực đến đối phó môn chủ

một cái Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi giả, nói ra trong lời nói, không biết hội có mấy người, cái nhân tin tưởng.

“Đến đây đi, ta chờ đây.” Nhạc Thành rít gào một tiếng, chiến ý chính thịnh, tự nhiên là không cần Cửu Thiên đại ma có phải hay không xuất toàn lực.

“U Linh Bàn, đi.” Cửu U đại ma trong miệng một đạo quát nhẹ, cả người ma khí khuấy động, pháp quyết đánh ra, trên không trung U Linh Bàn đảo mắt hóa thành một đạo tối đen sương khói, mạn Thiên ma hồng tung hoành, thoáng chốc trong lúc đó, chỉ thấy U Linh Bàn ở trên không trung hóa thành một cái thượng ngũ vạn thước thật lớn lốc xoáy, lốc xoáy cấp tốc xoay tròn hình thành một cái hắc động, cả không gian đều đi theo cùng nhau tối sầm xuống dưới, lọt vào trong tầm mắt lộ vẻ tối đen một mảnh, vô tận trong bóng tối, hắc động giống như là một con mồi mồi mẫn thú cự mệnh, khủng bố dày đặc, giống như trong địa ngục trào ra một cỗ thiên tuyền, hắc động trong vòng hàn quang trạm trạm, hắc động xoay tròn cấp tốc cắt qua hư không, phân tách phong vân, xuyên qua ở khôn cùng hư không cùng không gian trong lúc đó.

Cuồng bạo ngập trời lực lượng, đón Nhạc Thành sắp xếp không mà lên. Nháy mắt ẩn liền hướng Nhạc Thành bao phủ.

“Không thể nào, Cửu U đại ma bị quan thi triển toàn lực.” Mọi người đều là kinh ngạc không hiểu, có thể đem Cửu U đại ma quan tới này tình trạng, ở trong sân nhiệt không thể cũng không có bất luận kẻ nào có thể làm được a, chính là môn chủ mới là Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi mà thôi.

Nhạc Thành lúc này cũng là kinh ngạc nhìn này một đạo bàng bạc ngập trời thực lực, này thực lực làm cho chính mình tim đập nhanh, quá kinh khủng cường hãn. Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma hậu kỳ không hổ là cường giả, như thế thực lực chính mình lúc này nếu cứng rắn kháng trong lời nói, tuyệt đối hội bị thương.

“Liều mạng, thử xem dung hợp sau uy lực.” Nhạc Thành cắn răng thầm nghĩ, thần sắc trầm xuống lúc sau, trong hai mắt, hai đạo tinh mang bắn nhanh, rồi đột nhiên vang lên một tiếng khô khốc gầm nhẹ: “Kim Long thân thể, lực lượng thần thông.”

Không sai yếu đồng thời thời điểm, mọi người chỉ thấy được xa không trung người khổng lồ trên người nháy mắt đã bị một mảnh thật dày màu vàng long lân áo giáp bao trùm, liên tiếp đầu cũng không ngoại lệ, một cái thật lớn Kim Giáp Chiến Thần xuất hiện ở mọi người trong mắt.

Mà lúc này thời điểm, trên không trung kia ngũ vạn thước khổng lồ khủng bố hắc động cũng là vừa mới bao phủ tới Nhạc Thành đỉnh đầu, cuộn cuộn kính lăng cuộn cuộn, đầy trời ma khí gào thét dựng lên, giống như là Cửu Thiên lực trút xuống xuống, Nhạc Thành nhất thời trong cơ thể hơi thở bệ bệ, huyết khí bắt đầu cuộn cuộn, Cửu U đại ma thực lực tuyệt đối khủng bố, này hắc động giống như là muốn đem chính mình xé rách thành mảnh nhỏ bình thường.

Nháy mắt, này ngũ vạn thước khổng lồ hắc động liền vừa mới hoàn toàn bao phủ ở tại Nhạc Thành Hỗn Nguyên Chân Thân phía trên, khổng lồ hắc động tịch gian thiên địa xé rách hư không, bồi hồi ở không gian cùng hư không trong lúc đó, vô số không gian mảnh nhỏ kích tán dựng lên, mọi người lúc này đều là vì Nhạc Thành nhéo một phen mồ hôi lạnh, đây chính là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma hậu kỳ cường giả toàn lực một kích a.

Hắc động trong vòng, Nhạc Thành quanh thân ngọt kim mang tăng vọt, nhẹ nhẹ kim mang xuyên thấu hắc động mà ra, lập tức tay phải phía trên, tay áo bào rồi đột nhiên co rút lại, phục lại đầy dãi đi, một cỗ bàng bạc mạnh mẽ dâng mà ra, tùy theo một đạo quyền ẩn nháy mắt đón hắc động phía trước oanh kích mà ra.

“Phá Thiên Nhất Kích.” Nhạc Thành tiếng gầm giữ quanh quần ở liễu không gian trong vòng. Một quyền oanh kích mà ra, mang ra một mảnh không gian mảnh nhỏ, này khôn cùng hư không, tất cả đều bị che, vạn quân chỉ thể, xé trời dựng lên.

Sóng âm cuộn cuộn đặng đặng, gạt ra khôn cùng không gian sóng gợn, một mảnh màu vàng cầu vòng quán phá cầu vòng, đan vào một mảnh, tung hoành mở ra, áp bách quanh mình một mảnh hư không nháy mắt nứt toác.

Một cỗ Kinh Thiên bàng bạc mạnh mẽ điên cuồng dao động mở ra, hư không không được chấn động, ông ông tác hưởng, tùy theo nổ lớn một tiếng thật lớn tiếng vang, một chỗ hư không giống như một khối bị

Thạch Đầu tạp trung thủy tinh nháy mắt thoát phá mở ra, vô tận hư không mảnh nhỏ bay múa giữa không trung, lộ ra một cái xa xưa thâm thúy hư không thông đạo.

Tối đen khủng bố hắc động nháy mắt nứt toác, màu vàng hào quang tăng cao trong lúc đó, Nhạc Thành khổng lồ thân ảnh đã muốn là xuất hiện ở mọi người trước người, khóe miệng đã muốn là mang theo một tia thần nhiên vết máu.

Mà lúc này Cửu U đại ma thân hình nháy mắt đẩy lui mấy vạn thước, trong mắt lấy làm kinh ngạc thần sắc, khóe miệng phía trên đồng dạng còn treo móc một tia vết máu, sắc mặt cũng là một mảnh tái nhợt.

“Môn chủ, ta thua.” Cửu U đại ma thần nhiên rất đúng Nhạc Thành nói, sắc mặt một mảnh uể oải, hẳn đường đường Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ cường giả đối chiến Đại La Kim Tiên hậu kỳ, toàn lực dưới còn được xem ra thương, mặc kệ thế nào, hẳn đều là thua.

“Chúng ta chính là ngang tay mà thôi.” Nhạc Thành thu hồi Hồn Nguyên Chân Thân lúc sau, chà lau điếu vết máu ở khóe miệng sau đối Cửu U đại ma nói, vừa mới hai người ngủ cũng không có chiếm được tiện nghi, chính là ngang tay mà thôi.

“Môn chủ không cần an ủi ta, để cho ta hổ thẹn a.” Cửu U đại ma cười khổ mà nói đạo, thua chính là thua.

Cửu U đại ma lập tức về tới đại điện tiền, mọi người lúc này đều là hít vào một hơi, Liệt Hỏa ma vương lúc này thật sự là cảm thấy được chính mình thua một chút cũng không oan, Cửu U đại ma toàn lực đều thua, chính mình thua cũng không có cái gì chẳng qua.

“Cửu U đại ma, ngươi có phải hay không không dùng toàn lực?” Mọi người đều là nhìn chăm chú vào tan tác Cửu U đại ma, cái này cũng rất không bình thường, Đại La Kim Tiên đánh bại Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ, như thế nào có thể.

“Các ngươi không tin trong lời nói, có thể chính mình đi thử thí.” Cửu U đại ma trừng mắt nhìn chúng ma liếc mắt một cái, lập tức bắt đầu điều tức đứng lên.

“Mọi người tiếp tục tu luyện đi.” Nhạc Thành nói với mọi người đạo, lập tức cũng tiếp tục tu luyện đứng lên.

Nhớ lại này vừa mới một trận chiến, Nhạc Thành mặc dù là bị một chút thương, trong lòng cũng là nhịn không được trong lòng kích động, Hồn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể, hơn nữa lực lượng thần thông thật sự có thể dung hợp cùng một chỗ, ba loại lực lượng dung hợp cùng một chỗ, đã muốn là có thể đối kháng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ cường giả toàn lực một kích cũng chỉ là đã bị vết thương nhẹ, này rất không thể tưởng tượng nổi.

“Hồn Nguyên Chân Thân, quá cường hãn.” Kiểm tra đo lường quá chính mình Hồn Nguyên Chân Thân thực lực, Nhạc Thành trong lòng cảm thán.

Còn có năm mươi năm mới là Hồn Độn hải xuất hiện ngày, Nhạc Thành tính toán cũng vẫn là tiếp tục ở Hạo Thiên Tháp trong vòng tu luyện, kia Hồn Độn hải chuyện, có Dao Trì Kim Mẫu giúp chính mình an bài thì tốt rồi.

Này một trăm năm mươi năm thời gian trung, Nhạc Thành tu vi tiến bộ cũng là không nhỏ, nhưng lại không phải giống ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng vậy nghịch thiên, ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng, đột phá bên trong có một lần là bởi vì Hồn Độn dị thú nội đan, còn có một lần là bởi vì linh ngộ sinh mệnh thần thông, cho nên làm cho thực lực tăng vọt đột phá, mà hiện tại là chính mình bế quan tu luyện, tự nhiên chính là không có vậy nhanh, hơn nữa linh ngộ sinh mệnh thần thông đột phá đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ đến bây giờ, tổng cộng cũng là hai trăm năm thời gian, Hạo Thiên Tháp hai trăm năm chẳng khác gì là giới bên ngoài trung bốn nghìn năm tu luyện, Nhạc Thành còn không có cảm giác được rõ ràng tiến bộ, này theo Đại La Kim Tiên hậu kỳ đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên cần không gian quá.

Mà theo Nhạc Thành bế quan tu luyện, tiểu dao trì trong vòng, vẫn là nơi chốn tường hòa, một mảnh im lặng, tiên khí lượn lờ, kỳ hoa nở rộ.

Một chỗ cung điện trong vòng, Dao Trì Kim Mẫu thần sắc nháy mắt biến đổi, thân ảnh liền biến mất ngay tại chỗ.

“Nhạc Thành, trước đình chỉ tu luyện đi.” Nhạc Thành không nhỏ cảm chế ở ngoài, Dao Trì Kim Mẫu cùng Long Cát công chúa xuất hiện ở bên ngoài.

Hạo Thiên Thập trong vòng, lại bế quan tu luyện mới ba năm Nhạc Thành nháy mắt biến mất ở tại Hạo Thiên Thập trong vòng, lập tức thu hồi cảm chế tới Dao Trì Kim Mẫu trước người: “Ra mất sư mẫu.”

“Nhạc Thành, ta vừa mới đã bị tin tức, hiện tại Tiên Ma giới trong vòng nơi nơi đều ở nơi người chiếm được Hỗn Độn tinh khí tin tức, lúc này đã muốn là có không ít nhân đi trước người Hạo Thiên môn.” Dao Trì thánh mẫu ý bảo Nhạc Thành không cần đa lễ lúc sau đối Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành thần sắc nhất thời trầm xuống, chính mình có Hỗn Độn tinh khí tin tức ngoại nhân cũng không biết a, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ là có người rải đi ra ngoài có thể nào.

“Chuyện này hơn phân nửa là cùng Hỗn Thế Ma Vương có quan hệ, hiện tại Tiên Đạo liên minh trung, tiên ma bên trong một ít siêu cấp tán tu, mặt khác yêu tộc, vu tộc, trung một ít cường giả tựa hồ là cũng chạy tới người Hạo Thiên môn, còn tựa hồ là có Tây Phương Giáo bóng dáng ở trong đó, người tính toán làm sao bây giờ?” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành hỏi.

“Sư mẫu, không biết đi đều là nhất những thứ gì thực lực nhân.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống sau, lập tức đối Dao Trì Kim Mẫu hỏi.

“Tiên quân cùng Ma quân, yêu quân trình tự cường giả sẽ không dễ dàng ra tay, cũng không dám dễ dàng ra tay, đều là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma cùng Cửu Thiên Huyền Tiên trình tự cường giả, nhưng là số lượng không ít, trong đó cũng không thiếu có thực lực không sai người ở.” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói.

“Sư mẫu, ta đây hồi đi xem đi đi.” Nhạc Thành trả lời, Hạo Thiên môn chính là chính mình cũng là Hạo Thiên Đại Đế lưu lại căn cơ, cũng không thể đủ có việc, nói sau chích nếu không có tiên quân, Ma quân trình tự cao nhất cường giả, hiện tại Nhạc Thành cũng không sợ.

“Cũng tốt, làm cho Long Cát cùng người trở về đi, thời điểm mấu chốt hấn cũng có thể đủ hỗ trợ, về phần mặt khác, yêu tộc, vu tộc, Tiên Đạo liên minh cùng Ma đạo, hoặc là Tây Phương Giáo, người có năng lực, vậy nên làm gì thì làm, hết thấy từ ta ở, nên ra mặt thời điểm, ta tự nhiên là xảy ra mặt.” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói.

“Là, sư mẫu.” Nhạc Thành trong lòng không thể nghi ngờ hiện tại chính là ăn một cái thuốc an thần, sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu ý tứ của tái rõ ràng bất quá, hết thấy có hấn ở phía sau chỗ dựa, nên làm cái gì bây giờ đều được, chọc phiền toái hấn ra lại mặt.

“Tốt lắm, các người đi thôi, dưới chân núi có truyện tổng trận đến Thanh Hoa thành trung.” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói.

Lập tức Nhạc Thành cùng Long Cát công chúa liền hướng dưới chân núi mà đi, có truyện tổng trận đến Thanh Hoa thành, vậy cách Ngọc Hư sơn không xa.

“Đúng rồi Nhạc Thành, của người Hỗn Nguyên Chân Thân tu luyện tới tầng thứ mấy.” Dao Trì Kim Mẫu rời đi vài bước lúc sau mới vội vàng hỏi.

“Điều quân trở về mẫu, ba năm trước đây mới đột phá đến tầng thứ năm.” Nói xong, Nhạc Thành cùng Long Cát công chúa liền biến mất ở tại trong cung điện.

“Cái gì, tầng thứ năm.” Dao Trì Kim Mẫu thần sắc hiện lên kinh hãi, mới một trăm năm mươi năm, liền tầng năm, này rất không thể tưởng tượng nổi chứ, Dao Trì Kim Mẫu tự nhiên là biết Hỗn Nguyên Chân Thân lợi hại.

Ngay tại Nhạc Thành cùng Long Cát công chúa rời đi tiểu dao Trì đi trước Thanh Hoa thành thời điểm, cả Tiên Ma giới bên trong, cũng nơi nơi ở ồn ào huyền ảo nói lên Hạo Thiên môn Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành chiếm được Hỗn Độn tinh khí tin tức.

Hỗn Độn tinh khí, này loại bảo vật ai không đồ mắt, tự liên tiên tôn thậm chí đồ mắt a, Hạo Thiên môn mới là một môn phái nhỏ mà thôi, dựa vào cái gì có thể có được Hỗn Độn tinh khí.

Nhất thời, cả Tiên Ma giới trung cường giả đều là đem ánh mắt nhìn hướng về phía Thanh Hoa thành Ngọc Hư sơn Hạo Thiên môn, Hỗn Độn tinh khí a, ai không tưởng thấu vô giúp vui, nói không chừng còn có cơ duyên đã rơi vào đầu của mình thượng đầu.

Tự liên này sớm đã là không ra thế yêu tộc, vu tộc bên trong cường giả cũng đều là nóng lòng muốn thử đứng lên, này Hỗn Độn tinh khí đối với bất luận kẻ nào mà nói đều cũng có cường điệu đại tác dụng.

Ngọc Hư sơn phía trước, không biết khi nào thì bắt đầu, mà bắt đầu tụ tập đứng lên không ít cường giả, tiên, yêu mọi người nhiều nhất, mà mơ hồ là còn có vu, ma hơi thở ở tràn ngập, này Thanh Hoa thành dù sao cũng là Tiên Đạo liên minh địa bàn, vu, ma người trung gian cũng không dám rất rêu rao.

“Sư huynh, cái này bắt đầu phiền toái, sư đệ còn không biết ở nơi nào đâu.” Hạo Thiên môn đại diện trong vòng, La Sát Tiên Tử Trình Anh sắc mặt sốt ruột rất đúng La Nguyên nói.

“Đều nói sư đệ chiếm được Hỗn Độn tinh khí, cũng không biết là thật là giả, đều nhanh năm trăm năm, sư đệ cũng chưa có trở về quá.” Truy Nguyệt Đạo Nhân đối thần nhiên nói.

“Hiện tại quan trọng nhất là chúng ta Hạo Thiên môn hiện tại đã bị không ít cường giả vây quanh, đều là Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu tu vi thực lực, chúng ta căn bản là không là đối thủ.” Kỳ Thạch đạo nhân nói.

“Chúng ta chờ, môn chủ biết Hạo Thiên môn có phiền toái, nhất định sẽ cùng Hoàng Ma tán nhân còn có Lang Lễ sư thúc gấp trở về.” La Nguyên đạo.

Thanh Hoa thành trên không trung, Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện, lập tức hai người ngồi trên Vụ Lộ Càn Khôn Vồng cấp tốc đi trước Ngọc Hư sơn mà đi.

“Xuy...” Ngọc Hư sơn tiền, mấy đạo thân ảnh cấp tốc xẹt qua, lập tức xuất hiện ba nam một nữ tứ đạo thân ảnh, bốn người khí tức trên thân đều là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu tu vi.

“Hạo Thiên môn chiếm được Hỗn Độn tinh khí, chuyện này thật sự hoặc là giả, Hỗn Độn tinh khí bảo vật như vậy, đặt ở Hạo Thiên môn cũng là lãng phí.” Bốn người trung, kia ba nam một nữ kia, kiêu diễm động lòng người, toàn thân mặt ngoài lả lướt, buộc vòng quanh một cái mê người đường cong, rời tu vi đã muốn là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ.

Bên cạnh tam nam, trung niên bộ dáng, này tu vi đều là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma trung kỳ, thực lực tu vi bốn người này đều là tuyệt đối cường giả.

“Này Hạo Thiên môn trung còn có Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, thật sự là không thể tưởng được.” Một cái thần tình lạnh lùng trung niên hán tử thần nhiên nói, trên người tràn ngập một cỗ lãnh ý.

“Này Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận muốn xem là ai thúc dục, bắt quá, chúng ta vẫn là trước thông tri một chút tái đi vào tốt lắm.” Kia kiêu diễm mê người nữ tử thần nhiên nói.

“Ma Hạt, Lãnh Xà, Yêu Lang, Xích Hạc, các ngươi bốn cũng đến đây sao, ra mời, các ngươi đối bảo vật này cũng là nhất định phải có có thể nào, ha ha.” Ở này đẹp đẽ nữ tử nói xong hết sức, trên không trung lục đạo thân ảnh hạ xuống, cũng sáu lão giả, khí tức trên thân đều là Cửu Thiên Huyền Tiên tu vi thực lực, trong đó dĩ nhiên là có hai cái là Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, bốn Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu.

“Ta tưởng ai đâu, nguyên lai là các ngươi sáu, như thế nào, Nguyên Linh tán nhân các ngươi cũng dự đoán được Hỗn Độn tinh khí có thể nào, các ngươi đừng quên, này Hạo Thiên môn mặt sau còn có một Dao Trì Kim Mẫu ở, các ngươi cũng dám đắc tội.” Đẹp đẽ nữ tử nhìn chăm chú này sáu người này, thần nhiên nói.

“Ma Hạt, các ngươi bốn lúc đó chẳng phải đến đây sao, chẳng lẽ các ngươi liền không sợ đắc tội Dao Trì Kim Mẫu có thể nào.” Sau lại sáu người trung, một cái Bạch Phát Lão Giả, Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, đối kia đẹp đẽ nữ tử nói.

“Người nào cũng biết, Dao Trì Kim Mẫu cũng không thể đủ tùy tiện ra tay, chúng ta cũng chỉ là muốn kiến thức một chút Hỗn Độn tinh khí mà thôi, cũng không định khó xử Hạo Thiên môn, tin tưởng Dao Trì Kim Mẫu cũng sẽ không nói thêm cái gì đi.” Kia diễm lệ nữ tử nói.

“Vậy muốn nhìn các người vận khí thế nào, này Hồn Độn tinh khí, chúng ta cũng có hứng thú, không thể nói được đến lúc đó, chúng ta yếu tranh thượng nhất cải.” Lão giả kia mỉm cười nói.

“Vậy đến lúc đó xem trọng, chẳng lẽ nghĩ đến người nhóm nhiều người có thể đủ áp chế chúng ta một bậc có thể nào.” Xinh đẹp nữ tử đạo.

“Sưu sưu...” Nháy mắt, trên không bên trong, lại là cửu đạo thân ảnh theo xa không chợt lóe tới. Cửu người đều là mặc các loại đạo bào, vẻ mặt thâm trầm, mà chín người này, cũng đều là Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi thực lực.

“Cửu Diệu Tinh, không nghĩ tới các người cũng đến đây, các người người của Thiên Đình cũng có tham niệm có thể nào.” Kia bị tên là Nguyên Linh tán nhân lão giả thần nhiên nói.

“Nguyên Linh tán nhân, chúng ta chính là đến Hạo Thiên môn hiểu biết vì sao Hạo Thiên môn chặn đánh sát Đông Đẩu Tinh Quân một chuyện mà thôi, về phần mặt khác, chúng ta người của Thiên Đình tự nhiên là không có tham niệm.” Chín người trung, khi trước một cái lão giả nhìn chăm chú vào Nguyên Linh tán nhân đạo.

“Khanh khách, thật đúng là nói danh chính ngôn thuận a, muốn Hồn Độn tinh khí cứ việc nói thẳng tốt lắm, Đông Đẩu Tinh Quân tử quan người đánh rắm, ghét nhất bị đúng là các người người của Thiên Đình.” Kia tên là Ma Hạt đẹp để nữ tử thần nhiên nói, chút không đem này lão giả để ở trong mắt.

“Ma Hạt, người có ý tứ gì, chẳng lẽ là đã cho ta nhóm cửu diệu sao dễ khi dễ có thể nào.” Lão giả kia thần sắc trầm xuống, lãnh thị đẹp để nữ tử đạo.

“Sao Kim, người không phục chúng ta liền một mình đấu tốt lắm, ai thua ai rút đi.” Đẹp để nữ tử có chút khinh thường nhìn chăm chú vào lão giả kia, chính mình Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi, tự nhiên là sẽ không đem một bại tại Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ xem ở trong mắt.

“Vài vị thật hăng hái a, khanh khách, chúng ta cũng đến thấu vô giúp vui đi.” Trên không trung lại mấy đạo thân ảnh hạ xuống, nói chuyện đúng là một cái xinh đẹp bộ dáng nữ tử, này tu vi thực lực cũng Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, phía sau còn có thất đạo thân ảnh, không có chỗ nào mà không phải là phong hoa tuyệt đại tuyệt mỹ nữ tử.

“Ta tưởng ai đâu, nguyên lai là Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Thiên Đình thất tiên nữ tới a.” Ma Hạt hơi hơi nhìn thoáng qua người tới lúc sau thần nhiên nói, tựa hồ là nghĩ đến này bát nữ đều là tuyệt mỹ chi mạo Thiên tiên chi dung, trong ánh mắt không khỏi là xuất hiện một tia ghen tị thần sắc.

“Ra mắt Cửu Thiên Huyền Nữ, ra mắt thất vị công chúa.” Cửu diệu sao nhìn thấy bát nữ, nhất thời hành lễ.

“Nguyên lai cửu diệu sao đã sớm tới a, không cần đa lễ.” Cửu Thiên Huyền Nữ lúc sau, một cái hồng y cung trang tuyệt mỹ nữ tử thần nhiên nói.

“Sưu sưu...” Lại là mấy đạo thanh ảnh hạ xuống, cũng một thanh niên bộ dáng người cùng ba lão giả, này hơi thở đều là yêu đạo hơi thở, chỉ bốn người này cũng không ai nhận thức, bốn người ở xa không bên trong, chính là thần nhiên nhìn chăm chú vào Ngọc Hư sơn, lập tức ánh mắt quét mắt ở trong sân mọi người nhân, ngay tại trên không trung bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần đứng lên.

Lập tức lại có người xuất hiện, đều là rất xa đứng ở xa xa, đều không có tới gần, theo hơi thở thượng cảm giác, cũng không có chỗ nào mà không phải là cường giả chi liệt.

“Chư vị, ra mời chúng ta đều là đến Hạo Thiên môn đi, không bằng liền cùng nhau đi.” Cửu Thiên Huyền Nữ quần áo màu trắng váy dài, dung nhan tuyệt mỹ, ánh mắt loàn giống Nguyệt Nha Nhi giống nhau, giống như kia linh vận cũng tràn đầy đi ra. Thần nhiên trong lúc nói chuyện, cao quý chính là thần sắc tự nhiên biểu lộ, làm cho người ta không thể không sợ hãi than cho hần Thanh Nhã thanh tú quang mang, yêu đạo bên trong, kia Ma Hạt cũng không thể không là trong lòng ám làm cho chính mình so với chi không hơn.

“Cùng nhau cũng tốt, không nghĩ tới một cái nho nhỏ Hạo Thiên môn, hôm nay cũng hấp dẫn nhiều như vậy cường giả hội tụ, coi như là bằng không dễ dàng.” Cửu Thiên Huyền Nữ phía sau, hồng y tuyệt mỹ nữ

tử nói, tấn châu chỉ sấn, hai mắt như sao phục chỉ nguyệt, lược có yêu ý, vũ nhiên phong tư, khí chất dung nhan, cũng là vô lễ cho Cửu Thiên Huyền Nữ.

“Này Hạo Thiên môn hình như là Hạo Thiên Đại Đế sáng chế đi, nghe nói chính là Dao Trì Kim Mẫu phụ quân, chính là hiện tại này Hạo Thiên môn nhưng lại như là này môn phái nhỏ, nhưng thật ra làm cho người ta có chút ngoài ý muốn.” Hồng y nữ tử bên người, nhất Thanh y nữ tử cũng thần nhiên nói, cũng là tuyệt đại tao nhã, ảnh lạc như ở trước mắt, trắng sáng bàn sáng tỏ sao mâu, phần nộn môi anh đào ngoại triển lộ hai khỏa răng nanh, bằng thêm thượng vài phần tư sắc, lớp chia ra yêu mị.

“Cửu Thiên Huyền Nữ, thất tiên nữ tiền tới bái phóng Hạo Thiên môn.” Lúc này, Cửu Thiên Huyền Nữ hàm răng khê mở, một đạo thanh âm thần nhiên xuyên thấu không gian, lập tức liên tục quanh quẩn ở tại trong thiên địa.

Hạo Thiên môn trong vòng, Hỏa Vân Thượng Nhân, Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử, Kỳ Thạch đạo nhân, Trần Ma Đạo nhân bọn người là thần sắc trầm xuống, này đó cường giả hiện tại Hạo Thiên môn khả không thể trâu vào, rốt cuộc là làm cho bọn họ tiến vào hảo vẫn là không tiến vào hảo đâu.

“Sư huynh, làm cho bọn họ toàn bộ vào đi.” Mọi người ở đây do dự không chừng thời điểm, cũng chỉ thấy trong đại sảnh ngọt một đạo thanh ảnh trống rỗng xuất hiện, đúng là Nhạc Thành.

Nhạc Thành đạo Ngọc Hư sơn ở ngoài, cảm giác được một chút cũng không có sở cường giả ở chung quanh, đó là thi triển không gian thần thông trực tiếp xuyên thấu không gian về tới Hạo Thiên môn trong vòng.

“Môn chủ, người trở về thì tốt rồi, khả là thực lực của bọn họ...” La Nguyên trong lòng mọi người nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, lập tức cũng lo lắng nổi lên kia bên ngoài nhất chúng cường giả đến, những người đó thực lực, không có chỗ nào mà không phải là siêu cấp cường giả a.

“Không ngại, không đủ vì lo.” Nhạc Thành thần nhiên nói, mới vừa vừa trở về phía trước, Nhạc Thành cũng rình qua chung quanh nhất mọi người khí tức trên thân, đều là Cửu Thiên Huyền Tiên, Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu thực lực mà thôi, chính mình bây giờ còn có thể đủ đối kháng, chích nếu không có tiên quân trình tự cường giả đến là tốt rồi.

Ở Ngọc Hư sơn ở ngoài, Nhạc Thành đồng thời cảm giác được cũng không có thiếu cường giả ở ẩn nấp, này ngay mặt xuất hiện cường giả, hẳn là còn không có ẩn nấp một nửa.

“Hảo, ta đi dẫn bọn hán tiến vào.” Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên đối Nhạc Thành nói.

“Sư huynh, làm cho chính bọn nó tiến vào là tốt rồi, không cần phải xen vào bọn hán, yếu vào liền vào đi.” Nhạc Thành nói.

La Nguyên chích hơi hơi có chút kinh ngạc, lập tức không có do dự, trầm giọng nói: “Chư vị tướng vào liền vào đi, thứ ta chờ liền không được ghênh đón.”

Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, lập tức Hoàng Ma tán nhân, yêu ma, Thú Ma, Thanh Đồng, đi ra trong đại điện, về phần Cửu U song ma, Liệt Hỏa ma vương, Ma Sơn tứ kiêu chờ cường giả, Nhạc Thành cũng không có làm cho bọn họ hiện tại tự ra hiện.

Ngọc Hư sơn ở ngoài, La Nguyên thanh âm của truyền đến, cũng làm cho mọi người trong lòng có đó không hờn giận đứng lên, này Hạo Thiên môn khẩu khí cũng thật sự là không ít, tựa hồ là cũng không có đem mọi người để ở trong mắt bình thường.

1192. Chương 1003: Năm Tôm Tép Nhãi Nhép, Đều Chết Đi

“Này Hạo Thiên môn thật đúng là không đồng nhất bàn a, ta nhưng thật ra muốn kiến thức một chút này Kim Giáp Chiến Thần có bao nhiêu bất phàm.” Lúc này, Cửu Diệu Tinh bên trong, một cái áo trắng lão giả thần nhiên nói, thần sắc cực độ không hờn giận đứng lên.

“Khanh khách, Nguyệt Bột Tinh, người đây là chính mình muốn tới, chẳng lẽ còn yếu nhân mời người đi vào có thể nào, thật sự là chuyện cười, ta nhưng thật ra cảm thấy được này Hạo Thiên môn có ý tứ.” Ma Hạp cười khúc khích, nhưng là đối kia Nguyệt Bột Tinh cũng khinh thường cười.

“Đi thôi chứ vị, nghe nói này Hạo Thiên môn môn chủ chính là Hạo Thiên Đại Đế đệ tử, Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, ở Hồng Hoang chiến trường trung Đại La Kim Tiên tu vi có thể đủ tru sát Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma đầu.” Nguyên Linh tán nhân thần nhiên nói.

“Sưu sưu...” Mọi người lập tức đều tự hóa thành một đạo lưu quang biến mất ngay tại chỗ, không sai đồng thời thời điểm, chung quanh không gian bên trong, cũng một mảnh thân ảnh cũng là đi theo phía trước nhất mọi người mà vào, trong đó đủ còn có Đại La Kim Tiên tu vi thực lực giả, nhân số cũng là không ít, ước chừng là có thêm hơn một ngàn đông đúc.

“Tôi nhân còn không thiếu a, tất cả mọi người chuẩn bị chuẩn bị đi, chúng ta đi ra ngoài tiếp đón một chút mới tốt mới tốt.” Đại diện trong vòng, Nhạc Thành thần nhiên nói, kia nhất mọi người theo Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trong vòng mà đến, Nhạc Thành tự nhiên là biết có bao nhiêu người, đối với mỗi người lai lịch, cũng đều là suy tính rành mạch, chính là trong đó có mấy người, cái nhân, Nhạc Thành toàn lực thi triển biến hóa thân thông cũng suy tính không được là ai, như thế làm cho Nhạc Thành cảm giác được kỳ quái.

Nhạc Thành cùng Long Cát công chúa, Thanh Đồng, Diễm Ma, Hoàng Ma tán nhân còn có Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên, Truy Nguyệt Đạo Nhân Tần Linh, La Sát Tiên Tử Trình Anh, Kỳ Thạch đạo nhân, chờ nhất chúng Đại La Kim Tiên còn có Hạo Thiên môn nhất chúng hiện tại thượng vạn đệ tử lý khai Ngọc Hư sơn tới Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận phía trên.

Này gần năm trăm năm thời gian, bởi vì Hạo Thiên môn trung thực lực cấp tốc mở rộng, môn nhân theo nguyên bản hơn một ngàn đến bây giờ chính là thượng vạn, cũng không có thiếu Đại La Kim Tiên đều gia nhập tới Hạo Thiên môn bên trong, hiện tại hơn nữa Kỳ Thạch đạo nhân đám người, Hạo Thiên môn trung Đại La Kim Tiên có bảy mươi cái đông đúc, La Thiên thượng tiên ước chừng là có thêm hơn ba trăm nhân, còn lại đúng là Thiên tiên cùng Địa tiên tu vi thực lực giả.

Lúc này Hạo Thiên môn mọi người trừ bỏ Nhạc Thành cùng Long Cát công chúa đám người ở ngoài, những người khác tâm tình khả là có chút trầm trọng, tất cả mọi người đã biết ở Hạo Thiên môn ngoại khả là có thêm không ít đi tới Hạo Thiên môn, về phần làm cái gì, tất cả mọi người rõ ràng.

Chính là Hạo Thiên môn thực lực, mặc dù là hiện tại không tính làm hổ thẹn, chính là, quay mắt về phía hiện tại tới kia nhất chúng trình tự cường giả, kia Hạo Thiên môn thực lực nên cái gì cũng không phải, căn bản là không thể đối kháng.

Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận phía trên, một mảnh thân ảnh cấp tốc bay lên không mà đến mà lúc này thời điểm, Nhạc Thành đã muốn là ở Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trung xin đợi đại giá.

Có Dao Trì Kim Mẫu trước khi đi trong lời nói, Nhạc Thành trong lòng cũng là có để, sau lưng có sư mẫu cái loại này trình tự người ở chỗ dựa, chính mình còn có gì e ngại, cho dù là quay mắt về phía cả Thiên Đình cùng Tiên Đạo liên minh, chính mình cũng không cần lo lắng cái gì.

Cho nên, hôm nay vậy nên làm gì thì làm, không cần thiết tái bận tâm cái gì.

“Chư vị, không biết chư vị đến Hạo Thiên môn cái gọi là chuyện gì, này Ngọc Hư sơn chư vị liền không cần đi, ngay tại này nói đi.” Chứng kiến mọi người thân ảnh, Nhạc Thành thần nhiên nói, thanh âm đủ để sứ làm cho phía trước nhất mọi người nghe được.

Nhạc Thành tự nhiên biết những người này tới khả không ai có sự tình tốt, tự nhiên cũng không cần thỉnh đến Ngọc Hư sơn thượng, này đại chiến mấy tràng phỏng chừng là khó tránh khỏi, đến lúc đó cũng sẽ không là bị hủy chính mình Ngọc Hư sơn.

Này hơn một ngàn nhân trung, Nhạc Thành biết chánh chủ cũng là nhiều nhất mấy chục cái mà thôi, mặt khác, đều là này đục nước béo cò hạng người, hữu cơ khả thừa dịp, tự nhiên là không thể thiếu đại lao ưu đãi, không có cơ hội, sẽ thấy lạng lẽ trở về, những người này nhưng thật ra không đủ vì lo.

Ngay tại Nhạc Thành đang nói hạ xuống xong, cũng gặp được kia trên không trung hơn một ngàn nhân thân ảnh đình lưu ở giữa không trung, hơn một ngàn đạo ánh mắt đầu tiên liền nhìn quét ở tại Nhạc Thành trên người, Nhạc Thành lúc này chính là đứng ở phía trước nhất.

“Cửu Diệu Tinh, Cửu Thiên Huyền Nữ, Thất tiên nữ.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào tiền trống không Cửu Thiên Huyền Nữ đám người, đây chính là Thiên Đình trung cường giả, không nghĩ tới Thiên Đình đối với chính mình Hỗn Độn tinh khí cũng có hứng thú.

“Ma Hạc, Linh Xà, Xích Hạc, Yêu Lang, bốn yêu đạo cường giả.”

“Nguyên Linh tán nhân, Nguyên Huyền tán nhân, Thiên La tán nhân...”

Nhạc Thành đánh giá tiền không bên trong sở hữu cường giả, mọi người thân phận, Nhạc Thành hiện tại chủ yếu đã muốn là rành mạch, chính là ở trong đám người, Nhạc Thành cũng cảm giác được ngoài đạo khác thường ánh mắt, hảo vài người khí tức trên thân đều là quái dị vô cùng, chính mình cũng suy tính không ra những người đó thân phận, như thế làm cho Nhạc Thành trong lòng vô cùng kinh ngạc, xem ra những người này mới là tuyệt đối khó dây vào.

“Hạo Thiên môn thật lớn mặt tiền của cửa hàng a, chẳng lẽ sẽ không tính toán để cho ta nhóm đi thăm một chút này Ngọc Hư sơn động tiên có thể nào.” Trên không bên trong, Thất tiên nữ trung kia hồng y tuyệt mỹ nữ tử nhìn chăm chú Hạo Thiên môn nhất mọi người lúc sau, lập tức thần nhiên lạnh nhạt nói, đường đường Thất tiên nữ dĩ nhiên là liên tiếp một cái nho nhỏ sơn môn còn không thể nào vào được, này Hạo Thiên môn tựa hồ là căn bản là không có đem chính mình để vào mắt, không khỏi cũng là trong lòng có đó sinh khí.

“Hồng y tiên tử, ta Hạo Thiên môn sơn môn quá nhỏ, thật sự là thỉnh không đi đại tiên, còn thỉnh thứ lỗi.” Nhạc Thành thần nhiên nói, này hồng y nữ tử chính là Thất tiên nữ trung lớn nhất hồng y tiên tử, Thất tiên nữ trung, phân biệt là tên là Hồng Y tiên nữ, Thanh Y tiên nữ, Tố Y tiên nữ, Tạo Y tiên nữ, Tử Y tiên nữ, Hoàng Y tiên nữ, Lục Y tiên nữ, bảy người cũng là đương kim Ngọc Đế chi nữ.

Thiên về sở tới, Thiên Đình khả không cho phép lập gia đình, chính là đương kim Ngọc Đế chính là thiên địa sơ khai chính là liên tồn tại chính là nhân vật, sau lại thiên địa sơ khai, bị Ma Thần đánh chết sau cũng dựa vào nhất lũ thần niệm lại tu luyện thành chính quả, đã ở Nhân giới cưới vợ sinh nữ, sau lại mới ở mấy đại thánh nhân an bài hạ ngồi trên Ngọc Đế vị, cái gọi là là một người đắc đạo, này Ngọc Đế chi thê cũng thành Vương mẫu nương nương, dưới gối thất nữ tự thành Thiên Đình Thất công chủ, này hết thảy Nhạc Thành cũng đã sớm là suy tính nhất thanh nhị sở, này biến hóa thần thông có như thế huyền diệu thủ đoạn, Nhạc Thành hiện tại mới cảm giác được được ích lợi vô cùng.

“Người là người phương nào?” Này Hồng Y tiên nữ nhìn thấy có người trả lời, đánh giá cẩn thận Nhạc Thành liếc mắt một cái, ánh mắt cũng đã rơi vào Nhạc Thành bên người Long Cát công chúa trên người.

“Hạo Thiên môn môn chủ Nhạc Thành.” Nhạc Thành thần nhiên nói.

“Nguyên lai là người.” Nhất thời không ít ánh mắt đều là nhất tề nhìn chăm chú tới Nhạc Thành trên người, đồn đãi chính là người này chiếm được Hỗn Độn tinh khí, không ít người ánh mắt đều là nóng cháy đi lên, hồng y tiên tử cũng là thần sắc trầm xuống, nói: “Nghe nói người chiếm được Hỗn Độn tinh khí, chính là thật sự?”

Như thế trực tiếp vấn đề, Nhạc Thành đổ là có chút ngoài ý muốn, thần sắc không lộ dấu vết hiện lên một tia nghi hoặc, nói: “Đây chính là đồn đãi, nếu ta được đến Hỗn Độn tinh khí, tự nhiên là né qua dùn, chẳng lẽ còn lại ở chỗ này có thể nào, cũng không biết là ai cùng ta có cừu, ta xem đại công chúa là tới oan uổng.”

Nhạc Thành tự nhiên là sẽ không thừa nhận này Hỗn Độn tinh khí ngay tại trên người mình, nếu không thật đúng là không biết hội trêu chọc đến quá mức phiền toái, phỏng chừng hiện tại những người này cũng đều là nghe nói mà thôi, cũng không dám xác định chính mình chiếm được Hỗn Độn tinh khí.

“Có hay không chiếm được Hỗn Độn tinh khí, cũng không phải là Nhạc Thành đạo hữu câu nói đầu tiên định đoạt, nếu Nhạc Thành đạo hữu chiếm được cũng không thừa nhận trong lời nói chúng ta cũng vô pháp biết được, không bằng hiện tại xin mời Nhạc Thành đạo hữu giao ra trữ vật nhân để cho ta nhóm kiểm tra một phen, nếu như không có trong lời nói chúng ta lập tức rời đi thế nào?” Một cái đầu bạc lão đạo ở trong đám người nói.

“Không sai, giao ra trữ vật nhân, để cho ta nhóm kiểm tra một chút chúng ta mới có thể tin tưởng.”

“Chính là, để cho ta nhóm kiểm tra trữ vật nhẩn, nếu không chính là Hạo Thiên môn chiếm được Hỗn Độn tinh khí.”

Nhất thời, hơn mười đạo thanh âm phụ hoạ truyền đến, loại này đục nước béo cò, cùng nhau ồn ào chuyện tình cũng sẽ không khuyết thiếu nhân làm.

Nhạc Thành nhìn chăm chú kia đầu bạc lão đạo liếc mắt một cái, người này Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi, chính là Tiên đạo trung một gã tán tu, tên là râu bạc trắng người trên, ở tán tu trung cũng là có chút danh tiếng tức giận tồn tại.

“Tốt lắm, vậy thỉnh vị này đầu bạc người trên đến kiểm tra của ta trữ vật nhẩn, cũng tốt cấp mọi người làm chứng.” Thành thần nhiên cười, lập tức lơ đãng nói.

Nhất thời, Hạo Thiên môn trung mọi người chính là là Long Cát công chúa cùng Hoàng Ma tán nhân bọn người là kinh ngạc nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, không nghĩ tới Nhạc Thành hội yếu đuối tới loại trình độ này, làm cho người ta kiểm tra chính mình trữ vật nhẩn, này không thể nghi ngờ là đối với chính mình một loại lớn lao vũ nhục, mà hiện tại môn chủ còn đồng ý, lập tức chính là có không ít nhân bắt đầu ủ rũ đứng lên, Hạo Thiên môn vốn trầm trọng -sĩ khí lập tức liền uể oải lên.

Mà lúc này Cửu Thiên Huyền Nữ, Thất tiên nữ, Cửu Diệu Tinh chờ hơn một ngàn nhân cũng đều là ngoài ý muốn nhìn Nhạc Thành, đây chính là đối Hạo Thiên môn một loại quan lỏa vũ nhục a, không nghĩ tới này Kim Giáp Chiến Thần thật đúng là đồng ý, đồn đãi nói xong Kim Giáp Chiến Thần ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng là như thế nào bắt phạm, ra mời cũng là vô cùng cho đồn đãi a, dù sao cũng là đồn đãi không thật thực tin cậy.

Kia râu bạc trắng người trên nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nhìn thoáng qua, cũng là thực ngoài ý muốn, vừa mới hắn cũng là thuận miệng nói nói mà thôi, không nghĩ tới này Hạo Thiên môn môn chủ dĩ nhiên là yếu đuối tới loại tình trạng này.

“Tốt lắm, ta liền không khách khí, ta đến kiểm tra một chút Nhạc Thành đạo hữu trữ vật nhẩn.” Này râu bạc trắng người trên nhất thời đắc ý đứng lên, thân ảnh lác mình tới tiền không, có thể tại đây hơn một ngàn cường giả trước mặt trực tiếp kiểm tra Hạo Thiên môn môn chủ trữ vật nhẩn, hân khí này đầu ra cũng không nhỏ.

“Còn có không không ai cũng muốn lão kiểm tra, cùng nhau kiểm tra rồi, cũng tốt làm chứng.” Nhạc Thành lại nói, thanh âm xuyên thấu không gian, đủ để là làm cho mọi người có thể nghe được.

Mà Hạo Thiên môn trung nhân nghe được môn chủ lời này, quả thực là xấu hổ cai đầu dài thấp tới ngực, hận không thể là chui vào địa phùng bên trong đi, cái này cũng rất mất mặt một chút đi.

“Ta Nam Phong thượng nhân cũng đến kiểm tra một phen.” Một cái Đại La Kim Tiên hậu kỳ trung niên nam tử nhất thời lập tức liền lác mình mà ra, sợ là mới có lợi bị kia râu bạc trắng người trên toàn bộ chiếm được.

“Ta Đông Ly tán nhân cũng đến thấu vô giúp vui.”

“Ta Bạch Vụ tán nhân cũng đến.”

“Xích Viêm tán nhân đắc tội.”

Chính là nháy mắt, còn có tứ đạo thân ảnh lại tới trên không, đều không ngoại lệ đều là Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, ngược lại là Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu tu vi thực lực giả không có đều là thần sắc trầm tư, tựa hồ là ở xem chừng này Hạo Thiên môn môn chủ rốt cuộc là muốn làm cái gì.

Mặt khác cũng không có thiếu mọi người là ở đi theo ồn ào, chỉ gặp được có năm người lên rồi, cũng đều không có tái vội vã đi lên, dù sao này đó Đại La Kim Tiên cũng đều là có chút hoài nghi, này Hạo Thiên môn môn chủ rốt cuộc là có cái gì chú ý.

Kỳ thật này đông đảo ồn ào giả cùng đục nước béo cò giả mà nói, Hỗn Độn tinh khí mặc dù là chí bảo, chỉ là bọn hắn cũng rõ ràng, này đánh Hỗn Độn tinh khí chủ ý không có chỗ nào mà không phải là cường giả, bọn hắn chỉ sợ là cũng không chiếm được, cho nên chính là hy vọng có thể nhìn thấy đem Hạo Thiên môn

nháo chính là việt loạn càng tốt, bọn hắc đực nước béo cò mượn gió bẻ măng có thể đủ được đến không ít thật là tốt chỗ, đây mới là bọn hắc mục đích chủ yếu.

Mà lúc này này râu bạc trắng người trên, phía nam người trên, đông cách ba người, Bạch Vụ tán nhân, Xích Viêm tán nhân năm, cũng đều là đực nước béo cò người trung, bọn hắc Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, tự nhiên cũng là muốn chính là đến mượn gió bẻ măng mà thôi, này nếu là thật Hỗn Độn tinh khí đã rơi vào trên người của hắc, phỏng chừng chính mình cũng không có thực lực hộ được.

“Còn có hay không nhân muốn đến kiểm tra một phen.” Nhạc Thành lơ đãng, tiếp tục là đứng hơn một ngàn nhân hồi, khóe môi nhếch lên một tia thần nhiên ý cười.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, cũng không ai trở lên đến, đều là dù có hứng thú nhìn Nhạc Thành, chờ xem kịch vui.

“Nhạc Thành đạo hữu, theo chúng ta năm như vậy đủ rồi, tin tưởng ta nhóm năm kiểm tra rồi lúc sau, cũng không có nhân hội hoài nghi.” Râu bạc trắng người trên đối Nhạc Thành nói, trong ánh mắt lại là có chút khinh thị ánh mắt, thâm nghĩ trong lòng này Hạo Thiên môn cũng thật sự là yếu đuối vô cùng.

“Thật không, chẳng lẽ các ngươi năm có thể đủ đại biểu mọi người có thể nào, các ngươi năm cũng tự cao quá cao chứ.” Nhạc Thành thần nhiên cười, này râu bạc trắng người trên thật đúng là dám hướng trên mặt mình thiếp vàng, ở nhất chúng Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu trước mặt, này mấy Đại La Kim Tiên cũng là tôm tép nhãi nhép mà thôi đi, này cường giả chân chính, khả một cái đều còn ổn không nói gì đâu.

“Nhạc Thành đạo hữu, ngươi lời này ra sao ý, chỉ cần chúng ta kiểm tra rồi của ngươi trữ vật nhẫn, chẳng lẽ ngươi còn cho rằng những người khác hội không tin có thể nào.” Đông cách ba người sắc mặt có chút không hòa, này Hạo Thiên môn tựa hồ là có chút khinh thường bọn hắc bình thường.

“Ta nhưng thật ra thực hy vọng các ngươi có thể kiểm tra của ta trữ vật nhẫn, chỉ là các ngươi cho rằng, các ngươi năm tôm tép nhãi nhép có tư cách này có thể nào?” Nhạc Thành khi nói chuyện, ý cười nháy mắt biến mất, lật đổ địa vị chính là một cỗ ngấp trời sắc bén sát ý.

“Năm tôm tép nhãi nhép, cũng dám đến kiểm tra của ta trữ vật nhẫn, đều cho ta chết đi.” Nhạc Thành tiếng nói vừa dứt đồng thời, quanh thân kim mang đại thịnh, trong tay tro ồng

“Ha ha ha...” Nhạc Thành nghênh thiên trường khiếu, thanh âm bên trong tràn ngập tuyệt đối nói lên, không gian trung thanh âm xuyên thấu mấy trăm ngàn dặm, chấn vỡ một mảnh hư không, làm cho không gian trực tiếp sụp đổ.

“Liên các người liên thủ, ta còn thực không để vào mắt.” Nhạc Thành cúi đầu nhìn chăm chú vào này hai mươi mấy người Cửu Thiên Huyền Tiên còn có mấy người, cái Đại La Kim Tiên, nếu tại đây phía trước, chính mình nhưng thật ra không thể đối kháng, chính là hiện tại cũng không giống với, mới là một cái Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ mà thôi, còn không đủ để uy hiếp đến Hạo Thiên môn.

“Tiểu tử, ta xem ngươi có thể cản trở tới khi nào, ngươi nhất định vì Kim Tinh còn mệnh.” Cửu Diệu Tinh bên trong Mộc Tinh cảm tức Nhạc Thành, trong mắt một cổ sát ý bắn nhanh.

“Đến đây...” Mà nhưng vào lúc này, Nhạc Thành khéo miệng giơ lên một tia mỉm cười, những người đó rốt cục đến đây.

“Ha ha ha ha... Thật đúng là náo nhiệt a, Thái Hoa sơn Vân Tiêu Động Xích Tinh Tử cũng đến thấu vô giúp vui.”

“Nhị tiên sơn ma cô động Hoàng Long cũng đến thấu vô giúp vui.”

“Giáp Long sơn Phi Vân Động Cù Lưu Tôn tiến đến.”

“Kiền Nguyên sơn Kim Quang Động Thái Ất chân nhân đến cũng.”

“Không Động sơn Nguyên Dương Động Linh Bảo Đạo Sư bái phỏng Hạo Thiên môn.”

“Ngọc Tuyền sơn Kim Hà Động Ngọc Đỉnh Chân Nhân bái phỏng Hạo Thiên môn.”

Chính là nháy mắt, chỉ thấy được tiền không bên trong sù sù thất đạo thân ảnh nháy mắt tới, thanh âm cuối cùng một chữ hạ xuống xong, thất đạo thân ảnh đã muốn là xuất hiện ở Nhạc Thành khổng lồ thân ảnh tiền trên không trung.

Đúng là Xích Tinh Tử, Xích Ngạo Tuyết đám người còn có Hoàng Long đạo nhân, Thái Ất chân nhân đám người, mặt khác ba, Nhạc Thành nghe nói qua, chỉ lúc này cũng là lần đầu tiên gặp mặt. Cả Cù Lưu Tôn, Linh Bảo Đạo Sư, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, ba người cũng đều là Nguyên Thủy Thiên Tôn đệ tử, Xích Tinh Tử sư đệ, lúc này sáu người đồng thời có mặt, Xiển giáo Nhị đại đệ tử đã muốn là quá nửa tới Hạo Thiên môn.

Mà lúc này, nghe thế sáu đạo thanh âm, mọi người chính là là Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Thất tiên nữ đều là sắc mặt đại biến, hiện tại mọi người chủ yếu đều nhận được một ít tin tức, Kim Giáp Chiến Thần chính là Xích Tinh Tử con rể, lúc này Xích Tinh Tử nhất mọi người đến, đại biểu cho cái gì đã muốn là không cần nói cũng biết, ai cũng không dám đắc tội Xiển giáo a, cho dù là Thiên Đình cũng không ngoại lệ.

“Ra mắt nhạc phụ, ra mắt Hoàng Long sư thúc, Thái Ất sư thúc, Linh Bảo sư thúc, ra mắt Cù Lưu Tôn sư thúc, ra mắt Ngọc Đỉnh sư thúc.” Nhạc Thành hơi hơi hành lễ, bảy người này đến, Nhạc Thành đã sớm nhận được Xích Tinh Tử thần niệm truyền âm, Xích Tinh Tử tới nghìn vạn dặm ở ngoài thời điểm, liền thần niệm truyền âm cho Nhạc Thành.

“Ngươi không có việc gì tình đi, ta lo lắng ngươi chết bầm, hoàn hảo tới đúng lúc.” Một đạo bóng hình xinh đẹp xẹt qua không gian, đúng là Xích Ngạo Tuyết.

“Ta không sao, ngươi trước tiên lui sau, miễn cho lan đến gần ngươi.” Nhạc Thành thần niệm truyền âm tới Xích Ngạo Tuyết trong tai, này đại chiến tùy thời bùng nổ, Xích Ngạo Tuyết thực lực còn không đủ để là đúc kết vào.

“Nhạc Thành, ngươi không có việc gì tình đi, ta và ngươi vài vị sư thúc ở, có người khi dễ ngươi trong lời nói, liền nói cho ta biết, ta đồ muốn nhìn là ai dám khi dễ ta Xích Tinh Tử con rể.” Xích Tinh Tử ánh mắt cũng nhìn chăm chú vào trên không trung hơn một ngàn cường giả, lập tức nhìn quét hướng về phía phương xa không người không gian, nơi đó mặt cường giả chính là không ít.

“Nhạc phụ, còn không ai có thể khi dễ đến con rể trên đầu, không dám cấp nhạc phụ mất mặt.” Nhạc Thành trả lời, lần này Xích Tinh Tử mang theo Xiển giáo mọi người đã đến, Nhạc Thành cũng là trong lòng cảm

kích, này nhạc phụ thật đúng là không nói, này Xiển giáo Nhị đại đệ tử trung, cũng chỉ có đại đệ tử Nghiễm Thành Tử, kim đình sơn ngọc ốc động đạo hạnh Thiên Tôn, thanh phong sơn Tử Dương động Thanh Hư Đạo Đức chân quân ba chưa có tới.

“Khá lắm Nhạc Thành, không sai, cũng không thể đủ cấp nhạc phụ người mất mặt, cấp Xiển giáo mất mặt, hôm nay ai dám khi dễ người, ta Xiển giáo cho dù là đuổi giết đến tam giới ở ngoài, kia cũng muốn đem người này thân thần câu diệt.” Thái Ất chân nhân một đạo cười lạnh, khi dễ Xiển giáo, Xiển giáo người cũng sẽ không không để ý tới.

Nhạc Thành đánh giá Thái Ất chân tiên, lúc này Thái Ất chân tiên giống như không còn là nguyên thần thể, cả người hơi thở còn hơn trước kia ngược lại là mạnh hơn không ít bộ dáng.

“Cũng đến đây sao.” Nhưng vào lúc này, Nhạc Thành khoe miệng lại cười, xa xa lại có một đạo thần niệm truyền âm mà đến, lại có không tưởng được cường giả tiến đến.

“Tam Tiên Đảo Tam Tiêu tiên tới bái phỏng Hạo Thiên môn.”

“Quy Linh Thánh Mẫu (Nhật Nguyệt Châu) tiên tới bái phỏng Hạo Thiên môn.”

“Ô Vân Tiên (Hỗn Nguyên chùy), tiên tới bái phỏng Hạo Thiên môn.”

Ba đạo thanh âm hạ xuống, ngũ đạo thân ảnh lập tức từ trước không nháy mắt xuyên thấu không gian mà đến, trước mặt một vị. Chính là quần áo màu tím cẩm phục mỹ phụ nhân, bộ dáng đoan trang, tuyệt mỹ chỉ dung, làm cho người ta nhìn thấy cũng không thể sinh lòng tà niệm, bên người tam nữ, chính là tuyệt mỹ Tam Tiêu tiên tử, bên cạnh một người, thân cao ước chừng là ba thước, cả người hào quang lưu chuyển, hơi thở bất phàm.

Mà nghe thể ba đạo thanh âm thời điểm, chung quanh không gian mọi người vẻ mặt lại trầm xuống, nhìn thấy năm người này, mọi người thậm chí là hồi hận hôm nay tới Hạo Thiên môn, đã sớm nghe nói Tam Tiêu tiên tử cùng Kim Giáp Chiến Thần ở Hồng Hoang chiến trường về trên thủ đánh chết Phổ Hiền Bồ Tát, sau lại lại ở Cửu Khúc Hoàng Hà Trận trung liên thủ phá Hắc Sát Huyết Trận cùng Huyết Linh Đại Trận, đánh chết Hắc Sát Ma Vương, loại quan hệ này chính là sâu, hiện tại Tam Tiêu hiện tại tiến đến, này đại biểu cho cái gì, đã muốn cũng là không cần nói cũng biết.

Bất quá nhìn thấy Tiệt Giáo nhân tiến đến, Xiển giáo Xích Tinh Tử đám người sắc mặt hơi hơi có chút biến hóa, lập tức nhưng thật ra khôi phục bình thường, hai giáo tổ có ân oán, chính là năm gần đây tiêu phai nhạt rất nhiều.

“Ra mắt Quy Linh Thánh Mẫu, ra mắt mây đen.” Nhạc Thành đối kia cự hán cùng tự kiểm chế nữ tử hơi hơi hành lễ, hai người này khí tức trên thân, tựa hồ là còn hơn Tam Tiêu đến còn mạnh hơn thượng một tia bộ dáng, cũng đều là tuyệt đối cường giả.

Mà hai người này tiến đến Nhạc Thành nghe được mặt mũi cũng tự nhiên là rõ ràng, Quy Linh Thánh Mẫu cùng Ô Vân Tiên đều là Tam Tiêu sư tỷ cùng sư huynh, đều là Tiệt Giáo Thông Thiên giáo chủ thân truyền đệ tử.

“Không cần đa lễ, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu ba vị sư muội mời ta cùng ô Vân sư đệ tiến đến, chính là nhìn xem có cái gì ... không có thể hỗ trợ.” Quy Linh Thánh Mẫu ánh mắt quái dị ở Nhạc Thành trên người quét mắt, theo sau mới đứng Nhạc Thành nói chuyện.

Lúc này Hỏa Vân Thượng Nhân, Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử, còn có Kỳ Thạch đạo nhân, Trần Ma Đạo nhân chờ Hạo Thiên môn cường giả nhìn thấy môn chủ dĩ nhiên là đưa tới Xích Tinh Tử, Cù Lưu Tôn, Thái Ất chân nhân, Tam Tiêu tiên tử, Ô Vân Tiên, Quy Linh Thánh Mẫu này Xiển giáo cùng Tiệt Giáo lý người đến hỗ trợ, đều là trọn mắt há hốc mồm, nhất thời một đám cũng là lượng không khí thở đại đủ.

Cửu Diệt Tinh trung người, Nguyên Linh tán nhân, Nguyên Huyền tán nhân, Thiên La tán nhân chờ cường giả đang định liên thủ đánh chết Nhạc Thành, cũng không nghĩ tới hội đột nhiên xuất hiện một màn này, hiện tại, bọn hắn làm sao còn dám động thủ, Xích Tinh Tử, Cù Lưu Tôn, Thái Ất chân nhân, Tam Tiêu, Ô Vân Tiên, Quy Linh Thánh Mẫu, tùy tiện một cái bọn hắn cũng không thể trêu vào a, huống chi hiện tại

là nhiều như vậy, Xiển giáo cùng Tiệt Giáo đều ở che chở Hạo Thiên môn, này trung tình huống, bọn hần căn bản là không dám động.

“Nguyên lai là Xích Tinh Tử đạo hữu, Hoàng Long đạo hữu, Vân Tiêu tiên tử, Quy Linh Thánh Mẫu, không nghĩ tới chư vị cũng đến đây.” Cửu Thiên Huyền Nữ thần nhiên cười, lập tức bước liên tục khê dờ, tới tiền đối không Xích Tinh Tử cùng Tam Tiêu tiên tử bọn người nói đạo.

“Không nghĩ tới ở trong này có thể nhìn thấy chư vị đạo hữu, Thất tiên nữ có lẽ.” Thất tiên nữ dám người cũng tiến lên hơi hơi nói, bất quá tám vị Thiên Đình tuyệt sắc nữ tử giờ phút này tâm tình rõ ràng là có chút không tốt lắm.

“Hừ, Nhạc Thành, ngươi cùng Thiên Đình cũng có giao tình có thể nào, như thế nào sẽ có người tới Hạo Thiên môn đâu.” Xích Tinh Tử là người phương nào, tự nhiên là biết người của Thiên Đình tới mục đích, hừ lạnh một tiếng, cũng đối Nhạc Thành nói, căn bản là không để ý tới kia Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Thất tiên nữ.

“Nhạc phụ, ta cùng Thiên Đình khả không có gì giao tình, này Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Thất tiên nữ đang ở quan hỏi ta có hay không Hỗn Độn tinh khí đâu.” Nhạc Thành thần nhiên nói, có Xích Tinh Tử ở, Nhạc Thành khả không lo lắng cái gì Thiên Đình.

“Cửu Thiên Huyền Nữ, Thất tiên nữ, ngươi đây là cái gì ý tứ, đừng nói ta con rể không có Hỗn Độn tinh khí, cho dù là ta con rể có Hỗn Độn tinh khí, quan các người Thiên Đình đánh rắm, các người đây là chính mình một ý tứ vẫn là Thiên Đình ý tứ của, các người tốt nhất nói rõ ràng cho ta, nếu không trong lời nói, ta và các người không để yên.” Xích Tinh Tử nhất thời liên thần sắc trầm xuống đối Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Thất tiên nữ quát.

Tuy nói là Xích Tinh Tử tu vi so ra kém Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Thất tiên nữ, nhưng là này nếu đánh nhau, cũng không sợ sợ mấy người kia, sau lưng chính là còn có cả Xiển giáo ở đây.

“Thiên Đình dĩ nhiên là yếu nhúng tay chúng ta Xiển giáo chuyện tình, ta hy vọng Thiên Đình cho chúng ta một cái công đạo, bằng không, chúng ta nhưng thật ra muốn lên Thiên Đình đến hỏi hỏi, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.” Ngọc Đỉnh Chân Nhân thần sắc trầm xuống, lập tức đối Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Thất tiên nữ lạnh nhạt nói.

1193. Chương 1004: Hạo Thiên Môn Thực Lực

“Thiên Đình dĩ nhiên là yếu nhúng tay chúng ta Xiển giáo chuyện tình, ta hy vọng Thiên Đình cho chúng ta một cái công đạo, bằng không, chúng ta nhưng thật ra muốn lên Thiên Đình đến hỏi hỏi, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra” Ngọc Đỉnh Chân Nhân thần sắc trầm xuống, lập tức đối Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Thất tiên nữ lạnh nhạt nói

“Hạo Thiên môn là ta Tam Tiên Đảo bằng hữu, khi dễ Hạo Thiên môn chính là khi dễ ta Tam Tiên Đảo, tuy rằng ta Tam Tiêu được Thiên Đình sở hạt, chỉ là có một số việc, ta Tam Tiêu cũng sẽ không ngồi yên không lý đến, Cửu Thiên Huyền Nữ, Thất tiên nữ, chuyện này ta cũng hy vọng các người cho ta Tam Tiêu một cái công đạo, bằng không, hừ...” Quỳnh Tiêu tiên tử hừ lạnh một tiếng, Thất tiên nữ cùng Cửu Thiên tiên nữ, Tam Tiêu cũng không để trong lòng

“Khi dễ đến Tam Tiên Đảo trên đầu, chẳng lẽ là khi ta Tiệt Giáo không tồn tại có thể nào, hôm nay Thiên Đình nếu không để cho ta Tiệt Giáo một cái công đạo, cũng đừng trách ta không lưu tình mặt” Ô Vân Tiên hét lớn một tiếng, trong mắt hàn ý mạt quá

Cửu Thiên Huyền Nữ, Thất tiên nữ tám người lúc này trong lòng trầm xuống, Xích Tinh Tử cùng Tam Tiêu dám người dĩ nhiên là người thứ nhất xuất ra Thiên Đình khai đao, bỏ qua là giết gà dọa khỉ, chính là Thiên Đình thật sự chính là không thể làm gì Tiệt Giáo cùng Xiển giáo, này hai giáo thể lực quá, Thiên Đình mặc dù là cường quân tam giới, chỉ có một số việc, cũng không phải có thể làm chủ

“Hiểu lắm, đều là hiểu lắm, chúng ta Thiên Đình cũng không phải là quan hỏi Hạo Thiên môn có hay không Hỗn Độn tinh khí, chính là tùy tiện hỏi hỏi mà thôi” đại công chúa Hồng Y tiên tử nhất thời cười nói, loại tình huống này, nếu đem Thiên Đình kéo vào vào được, kia phiền toái mới lớn

“Thật không, kia này Cửu Diệu Tinh là chuyện gì xảy ra, vừa mới vì sao phải liên thủ đánh chết ta” Nhạc Thành lãnh thị Hồng Y tiên tử liếc mắt một cái, không nghĩ tới này đại công chúa thật đúng là chuyển khoải, dĩ nhiên là không thừa nhận

“Cửu Diệu Tinh tiến đến Hạo Thiên môn Thiên Đình cũng không biết rõ tình hình, mà ta cùng Cửu Thiên Huyền Nữ tiến đến, cũng tiến đến thỉnh Kim Giáp Chiến Thần tham gia ba mươi năm sau Bàn Đào thịnh hội, nếu chúng ta Thiên Đình là thỉnh Kim Giáp Chiến Thần tham gia Bàn Đào thịnh hội, lại như thế nào hội cùng Hạo Thiên môn khó xử đâu?” Đại tiên nữ đối Nhạc Thành nói

Theo đại tiên nữ nói xong, Cửu Thiên Huyền Nữ cùng mặt khác lục tiên nữ đều là thần sắc không lộ dấu vết biến đổi, mà những người khác chính là là Long Cát công chúa, Xích Tinh Tử đám người cũng đều là giật mình không nhỏ, này Bàn Đào thịnh hội cũng không phải là người bình thường có thể đi, lại mời Hạo Thiên môn tiến đến, này giống như rất không có khả năng, này cây bàn đào hội, ít nhất cũng muốn như là Xích Tinh Tử, Thái Ất chân nhân như vậy địa vị mới có thể tiến đến, này Hạo Thiên môn địa vị, còn xa xa không đạt được

“Bàn Đào thịnh hội” Nhạc Thành cũng là nghi hoặc không thôi, không biết này đại tiên nữ ở làm cái gì quỷ

“Đối, chúng ta chính là phụng Vương mẫu nương nương tên tiến đến mời Hạo Thiên môn Kim Giáp Chiến Thần ba mươi năm sau tham gia Bàn Đào thịnh hội, này Hỗn Độn tinh khí một chuyện, ta Thiên Đình cũng không biết tình” Cửu Thiên Huyền Nữ theo sau cũng là ảm đạm cười nói

“Thật không ngờ, vậy phiền toái Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Thất tiên nữ trước tiên lui sau, ta Hạo Thiên môn còn có một số việc nhu phải xử lý” Nhạc Thành trầm tư sau một lát, lập tức đối Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Thất tiên nữ nói

“Nhạc phụ, chư vị sư thúc, Quy Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên đạo hữu, Vân Tiêu, phiền toái các người giúp ta nhìn một chút chung quanh như thế nào, những người này muốn đánh chết cho ta, ta trước giải quyết, tái thỉnh mọi người đến Ngọc Hư sơn gặp nhau như thế nào” Nhạc Thành trong mắt hàn ý nhìn quét ở tại Mộc Tinh, Thiên La tán nhân chờ trên thân người

“Mọi người nghe, còn có người yếu nhúng tay, liền đứng ra, không đúng sự thật, liền lui ra phía sau một chút” Xích Tinh Tử thanh âm của quanh quẩn ở liễu không gian trong vòng, đủ để là làm cho mọi người đều có thể đủ nghe được

“Chư vị tạm thời khả dừng rời bỏ, hiện tại tất cả mọi người ở Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trong vòng, ta đã muốn khởi động trận pháp, nếu ai dám tự tiện rời đi, ta cũng chỉ có thể là ngẫu cho rằng khiêu khích Hạo Thiên môn, tự gánh lấy hậu quả” Nhạc Thành thân thể cao lớn một đạo trầm thấp tiếng động nói ra

“Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, chúng ta bị nhốt ở ”

Nhất thời, liền có không ít nhân thấp giọng nghị luận đứng lên, không nghĩ tới này Hạo Thiên môn dĩ nhiên là đem mọi người vây ở trong đó, chẳng lẽ là tưởng đối phó mọi người có thể nào

“Mọi người im lặng một chút, đợi ta sẽ làm cho chư vị đi ra ngoài, chính là hiện tại, chờ ta trước giải quyết này mấy tôm tép nhãi nhép nói sau” Nhạc Thành một đạo hừ lạnh, làm cho mọi người tiến vào Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, vì đúng là yếu vây khốn những người này

“Nhạc Thành đạo hữu, đều là hiểu lầm, ta chờ sáu người trước cáo lui” thiên la ba người, Nguyên Huyền tán nhân đám người lúc này sắc mặt cực độ khó coi, có thể nói là tiến thoái không được, vừa mới tưởng có tiện nghi có thể đục nước béo cò, lúc này cũng bị tạt ở giữa không trung tiến thoái lưỡng nan

“Chư vị vừa mới không phải nói ta cấu kết Ma đạo, thân là Tiên đạo mọi người không phải chặn đánh sát cho ta sao, Ma đạo lại như thế nào, ta Hạo Thiên môn cũng không có tiên ma chi phân, các người hiện tại còn muốn chạy, chậm” Nhạc Thành một đạo quát lạnh dựng lên, tiên ma chi tranh, phải quan chính mình chuyện gì nhi, Tiên đạo Ma đạo cũng chỉ là thiên đạo một trong mà thôi

“Ha ha, nói rất đúng, bằng người những lời này, cho dù người có Hỗn Độn tinh khí, bản ma cũng sẽ không xuất thủ cùng đoạt” ngay tại Nhạc Thành tiếng nói vừa dứt thời điểm, trong đám người cũng truyền đến một đạo cười to, thanh âm biến mất, cũng không ai có thể biết ai vậy đang nói chuyện

Nhạc Thành thần sắc hơi hơi biến hóa, người khác không biết, nhưng là Nhạc Thành lại rất rõ ràng, này nói chuyện người, đúng là chính mình âm thầm chú ý vài người một trong, toàn thân không có gì ma khí tiết ra ngoài, chỉ Nhạc Thành Nhạc Thành liếc mắt một cái có thể đủ nhìn ra là Người trong Ma đạo, này tu vi thực lực, Nhạc Thành hiện tại cũng nhìn không thấu, bất quá người này tu vi thực lực, tuyệt đối là sẽ không ở Cửu U đại ma dưới

Lúc này mọi người cũng đều là thần niệm phóng thích, cũng không thể tìm được nói chuyện người, không lại là trong lòng thật là kỳ quái

“Nhạc Thành đạo hữu, này hai mươi mấy người tôm tép nhãi nhép, để cho ta cũng thấu vô giúp vui được không?” Ô Vân Tiên đối Nhạc Thành nói

“Đa tạ đạo hữu đơm tình, chính là điểm ấy tôm tép nhãi nhép, làm cho đạo hữu ra tay, kia cũng quá tôn trọng bọn hần, ta Hạo Thiên môn cũng đủ đối phó rồi” Nhạc Thành hơi hơi thi lễ, liền này hai mươi ba cá nhân hơn nữa mấy Đại La Kim Tiên, Hạo Thiên môn tiên tử thực lực cũng đủ đối phó rồi, Hạo Thiên Thập nội, hơn nữa Liệt Hỏa ma vương, còn ước chừng là có thêm hai mươi ba cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma, Liệt Hỏa ma vương tu vi vẫn là yếu nhất, mặt khác đều là Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ, Cửu U song ma vẫn là Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ, hơn nữa chính mình cùng Thanh Đồng, Hoàng Ma tán nhân, cũng đủ hoàn toàn đánh chết, hôm nay, không thể thiếu nếu thứ đại khai sát giới kinh sợ Tiên Ma giới mới được

“Nhạc Thành, người cũng không thể đủ khinh thường a, chẳng lẽ một mình người sẽ đối phó nhiều người như vậy?” Xích Tinh Tử thần niệm truyền âm ở Nhạc Thành bên tai nói

Liếc mắt một cái nhìn qua, Xích Tinh Tử cũng không có nhìn thấy Hạo Thiên môn có bao nhiêu thực lực có thể đối phó này hai mươi ba cái Cửu Thiên Huyền Tiên

“Nhạc phụ không cần lo lắng, ta tự do tính toán” Nhạc Thành trả lời

“Nhạc Thành, người rốt cuộc là có ý tứ gì, chúng ta chính là Thiên Đình mọi người, chẳng lẽ người còn dám đánh giết chúng ta có thể nào, huống chi, người cũng không có thực lực này?” Cửu Diệu Tinh bên trong, Mộc Tinh lạnh nhạt nói nhìn thấy Nhạc Thành tựa hồ là căn bản là không có đem bọn họ để ở trong mắt, trong lòng cũng không khỏi là tức giận tận trời, chính là lúc này có Xích Tinh Tử bọn người ở tại, bọn hần cũng không dám thế nào

“Đánh chết, ta vừa mới không phải giết một cái sao, về phần ta có hay không thực lực này, ta tin tưởng, ta sẽ không cho người thất vọng” Nhạc Thành thần nhiên cười lạnh, lúc này đây, chính mình cho dù là đâm thiên lại như thế nào, Xiển giáo, Tiệt Giáo, Dao Trì Kim Mẫu bọn người ở chính mình sau lưng, chính mình thì sợ gì

“Hạo Thiên Thập” Nhạc Thành trong tay pháp quyết biến hóa, Hạo Thiên Thập theo ấn đường trung xoay tròn mà ra, lập tức hào quang chớp động trong lúc đó, ngót chỉ thấy hơn mười điều thân ảnh nháy mắt xuất hiện ở Nhạc Thành bên người

Một cỗ cỗ ma khí áp không mà đến, cả không trung nhất thời tràn ngập một cỗ thao Thiên ma khí

Xích Tinh Tử, Tam Tiêu, Quy Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Cửu Thiên tiên nữ, Thất tiên nữ, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Hoàng Long đạo nhân, Ma Hạt, Lãnh Xà, từ từ mọi người lúc này đều là sắc mặt kinh kinh biến, này hết thấy rất làm cho người ta rung động

“Ra mắt môn chủ” Cửu U song ma, Liệt Hỏa ma vương, Huyết Sát Tam Cơ đám người nhất thời đối Nhạc Thành hành lễ

“Đó là Cửu U song ma ”

“Là Ma Sơn tứ kiêu ”

“Thị Huyết ma vương cùng Liệt Hỏa ma vương ”

“Âm phong lão ma, còn có Bạch Y ma vương ”

“U Tuyền tam ma, Huyết Sát Tam Cơ, Quỷ Thủ ma vương, còn có Kỳ Sơn Thất Ma ”

Hai mươi bốn cái cấp Ma đạo cường giả nháy mắt xuất hiện, đều là Ma đạo trung tuyệt đối cường giả, Tiên đạo, yêu đạo trung cường giả tự nhiên là nhận thức, lúc này thấy đến nhóm người này lão ma thể nhưng đều là theo Hạo Thiên Thập trung đi ra, còn cùng Nhạc Thành cùng một chỗ, xưng hô môn chủ, nhóm người này lão nổi danh vật đạo đều là gia nhập Hạo Thiên môn có thể nào

Này hết thấy làm cho mọi người mờ, chỉ có Tam Tiêu tiên tử cùng Long Cát công chúa, Hoàng Ma tán nhân biết tình hình thực tế

Lúc này mọi người kinh hãi, Hạo Thiên môn trung có nhiều như vậy lão ma, loại thật lực này, ai còn dám nhạ, trong đó Cửu U song ma hai người có thể đủ đối phó Cửu Diệu Tinh, Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành vừa mới thi triển thực lực, chỉ sợ là thực lực cũng cùng Cửu U song ma không kém bao nhiêu, ba người liền đủ để sứ đánh chết này Cửu Diệu Tinh, huống chi còn có hơn hai mươi cái Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma trung kỳ cường giả ở như hổ rình mồi, còn có Nguyên Linh tán nhân đám người, khó trách không đem những người này xem ở trong mắt

Nhiều như vậy cường giả, Xích Tinh Tử, Cù Lưu Tôn, Thái Ất chân nhân, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Linh Bảo Đạo Sư, Hoàng Long đạo nhân cũng là đưa mắt nhìn nhau đứng lên, không nghĩ tới Nhạc Thành còn có loại này thể lực tại bên người, này đủ để là đối phó Cửu Diệu Tinh đám người

Mà lúc này Quy Linh Thánh Mẫu, Cửu Thiên Huyền Nữ, Thất tiên nữ cũng không lại là hít vào một hơi, loại thật lực này thật là đáng sợ

Cửu Diệu Tinh, Nguyên Linh tán nhân, Nguyên Huyền tán nhân bọn người là sắc mặt trắng bệch, mà này hỗn loạn ở bên trong Đại La Kim Tiên thêm là khóc không ra nước mắt, loại này trình tự tu vi thực lực giả, bọn hắn căn bản là không thể đối kháng, liên tiếp đối kháng tư cách cũng sẽ không có

“Đem những người này cho ta toàn bộ đánh chết, một tên cũng không để lại” Cửu U song ma đám người xuất hiện, Nhạc Thành thản nhiên nói này bên ngoài tình hình thực tế huống, Nhạc Thành đã sớm thần niệm truyền âm tới Hạo Thiên Thập trong vòng cùng mọi người nói một lần

“Là môn chủ” chúng ma đáp, cả người ma khí ngập trời, sát khí che thiên địa, sát ý đại khí

“Đi cho ta đi tìm chết” cơ hồ là ngay tại đang nói vừa dứt thời điểm, Cửu U đại ma liền dẫn đầu đánh về phía tiến đến, trong tay U Linh Bàn nắm ở trong tay, đây không phải luận bàn, là hoàn toàn giết chóc, Cửu U đại ma vừa ra tay chính là U Linh Bàn toàn lực công kích mà ra

Cửu U tiểu ma, Huyết Sát Tam Cơ đám người cũng nháy mắt thân ảnh chém thẳng vào mà lên, không gian xung quanh mấy trăm ngàn dặm trong vòng, lúc này toàn bộ bao phủ ở tại khôn cùng ma khí bên trong

Chúng ma sôi nổi nhắc tới tự thân khí thế, giãy lắt trong lúc đó, liền có cuộn cuộn ma khí xé rách không gian, hướng tiêu dựng lên, quấy đầy trời phong vân Bạch Y ma vương quanh thân ma khí đầy trời dựng lên, thân ảnh chước liệt hư không, trong tay nắm lấy một cái có hai cái bàn tay lớn nhỏ Kim Cương thảo bình thường tiên khí, đen nhánh Kim Cương thảo phía trên phía trên, nhẹ nhàng ma khí lượn lờ chạy, nháy mắt Kim Cương thảo tung, hóa thành thượng vạn thước lớn nhỏ tê hướng về phía một cái Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ cường giả mà đi

Huyết Sát Tam Cơ đều là quần áo đỏ bừng như máu quần áo, vừa mới hảo là che toàn thân này chỗ thần bí mà thôi, tuyết trắng thon dài đuôi cùng ngọc kiên, bóng loáng bụng đều là lộ ra ở tại bên ngoài, một tiếng quát bên trong, dễ thương cực kỳ vẻ mặt bên trong nháy mắt chính là sát khí tràn ngập, phút chốc trong lúc đó, ba người đều là té ra trong tay ma khí, ba người quanh thân tản ra kẻ khác không thể cân nhắc mê hoặc ý, lập tức phân biệt là công kích hướng về phía đối thủ mà đi

“Thái Cực phù ấn” Liệt Hỏa ma vương lúc này lăng không mà đứng, cả người lửa đỏ trường bào tung bay loạn vũ, một mình đứng ngạo nghễ cho không gian phía trên, quanh thân đều có một cỗ không hiểu uy thế, áp bách chung quanh hư không hướng bốn phía khuếch tán, đạo đạo hư không cái khe rồi rầm lần lượt thay đổi, quỷ dị vô cùng, trong tay pháp quyết đánh ra, cũng thi triển ra này hơn một trăm năm đã muốn là luyện hóa Thái Cực phù ấn, cường hãn hơi thở tăng vọt dựng lên, trên không trung một đạo phù ấn đập vụn hư không nháy mắt liền bổ về phía một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu cường giả mà đi

“Đến, đi cho ta đi tìm chết” Hoàng Ma tán nhân trong tay pháp quyết biến hóa, ma liên quỹ dị màu đen chiếu xạ chung quanh một mảnh hồng ảnh, đạo đạo rét lạnh đến cực điểm sát khí không được bốc hơi, tựa hồ liên tiếp hư không đều bị đông lại, lập tức một trăm lẻ tám phiến lá sen hợp thành một cái quỹ dị khôn cùng, cường hãn ngập trời hắc động thổi quét hướng về phía một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi giả mà đi

“Khắc khắc, dám khi dễ đến ta Hạo Thiên môn đến đây, vậy cấp bản ma đi tìm chết” Quỷ Thủ ma vương trong miệng hừ lạnh liên tục, bỗng nhiên hóa thành một đạo tối đen sương khói lưu chuyển lượn vòng, không gian bên trong, bỗng nhiên hóa thành từng đạo hư vô quỹ ảnh, hỗn phách tê rống, lệ quỷ rít gào, linh thần thể minh, đủ loại ảo tưởng pháp phòng, thật sự là quỹ dị vô cùng, kẻ khác không rét mà run mà lúc này đối mặt Quỷ Thủ ma vương kia Cửu Thiên Huyền Tiên còn chính là một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi giả, nhất thời tâm thần bị quản chế, sắc mặt trắng bệch

Thanh Đồng lúc này thân thể cao lớn lại bay lên trời, trực tiếp liền đánh về phía một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi giả mà đi, cường hãn bản thể lực phòng ngự hơn nữa nhanh vô cùng độ, cả không gian yêu khí ngập trời, không gian bị trực tiếp chà đạp nát tan, cự vĩ trên mặt đất đảo qua, hơn vạn dặm núi non da nẻ ra khe sâu

U Tuyền tam ma lúc này thân ảnh quỹ dị vô cùng, hư thật không thể cân nhắc, ba người đều tự là đứng phó thượng Cửu Diệu Tinh trung ba, ba người đầu thủ sái ra một cỗ cỗ ma khí, không ngừng va chạm ở ba sao bố rời phòng ngự cương tráo phía trên, ma khí tung hoành tàn sát bừa bãi, trong lúc nhất thời cũng là ngang nhau

Nhạc Thành quanh thân nhìn chung quanh hiện trường, thần tình trên mặt phút chốc trong lúc đó hoàn toàn thu liễm, sắc mặt ửng như băng, không nữa một chút ít gợn sóng, giờ phút này Nhạc Thành trong lòng sát ý đã muốn bốc lên tới cực hạn, thân thể cao lớn phía trên, ngót kim mang bắn nhanh mở ra, thật lớn nhất thúc kim mang theo trên người xông lên Vân Tiêu, một cỗ phá hủy thiên địa không gian bình thường sát ý trực tiếp khuếch tán

“Nguyên Linh tán nhân, đi tìm chết” một tiếng Kinh Thiên rít gào ra tiếng, cuộn cuộn sóng âm liên miên không dứt, Nhạc Thành một thân rít gào, thân thể cao lớn phía trên, thật lớn nắm tay trực tiếp là nổ nát một mảnh không gian, quyền mũi nhọn như nước lưu chuyển, xé rách vô tận trời cao, bài xuất một đạo bàng bạc khí lãng cuộn cuộn về phía trước, phút chốc trong lúc đó đã muốn xuyên qua không gian chạy chồm tới kia Nguyên Linh tán nhân trước người, bao phủ cả không gian thổi quét tới

Kia Nguyên Linh tán nhân nhất thời sắc mặt đại biến, sớm đã biết này Kim Giáp Chiến Thần cường hãn thực lực, không nghĩ tới này Kim Giáp Chiến Thần hiện tại mục tiêu chính là hắn, Kim Tinh cùng kia Thủy Hỏa đạo nhân nhất chiêu đã bị đánh chết thành mảnh nhỏ, lúc này hắn căn bản là không lòng dạ nào tưởng chiến, thân ảnh nhất thời cấp kinh hoảng bạo lui

“Muốn chạy, có thể ngươi đã muốn hoàn chậm” Nhạc Thành rít gào một tiếng, mục tiêu chính là này Nguyên Linh tán nhân, tự nhiên là sẽ không làm cho đối phương có cơ hội chạy thoát, không gian thần thông thi triển, không gian giam cầm dưới, Nguyên Linh tán nhân nhất thời không thể nhúc nhích

Chính là trong nháy mắt thời gian, Nhạc Thành khổng lồ quyền ấn nổ nát hư không, lập tức bao phủ ở Nguyên Linh tán nhân, chờ Nguyên Linh tán nhân theo không gian giam cầm dưới giây mà ra thời điểm, lại dường như đã muốn là thân bắt do kỹ lâm vào không gian trong vòng

Ở lực lượng thần thông cùng Hỗn Nguyên Chân Thân khổng lồ lực lượng dưới, này Nguyên Linh tán nhân thực lực tuy rằng cường hãn tới nhất định trình độ, cũng là Tiên Ma giới trung lớn nổi danh cường giả, chính là hôm nay hắn gặp được đích thật là Nhạc Thành

Không gian hóa thành mảnh nhỏ, không sai đồng thời thời điểm, Nguyên Linh tán nhân nháy mắt liền biến mất ở tại hư không trong vòng, đã trở thành không gian mảnh nhỏ, nguyên thần căn bản là trốn không thoát, ở Nhạc Thành cường hãn ngập trời lực lượng dưới, trong cơ thể thể giới hoàn toàn đã bị phá hủy

“Thổ Tinh, tới phiên ngươi, chết đi” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, đánh chết kia Nguyên Linh tán nhân lúc sau, xem đều không cần nhìn thượng liếc mắt một cái, nháy mắt thân ảnh khổng lồ đường ngang không gian, lại một quyền hung hăng liền hướng gần nhất Cửu Diệu Tinh bên trong Thổ Tinh oanh kích xuống

Thổ Tinh sắc mặt biến đổi lớn, nhìn thấy Nhạc Thành thổi quét mà đến, một đạo mệnh môn pháp lực cùng nhau chạy chồm mãnh liệt, đồng trong lúc nhất thời để ở tại Nhạc Thành công kích phía trên vô tận một mảnh mặt đất đột phá không gian, tựa hồ là trống rỗng xuất hiện một viên nhỏ tinh thần, khổng lồ lực lượng, phá hủy không gian, này Thổ Tinh tuy rằng cùng Nguyên Linh tán nhân giống nhau đều là Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi thực lực, nhưng là thực lực còn hơn Nguyên Linh tán nhân đến tựa hồ là yếu thắng thượng một bậc

“Oanh Thiên Nhất Kích, cho ta phá” Nhạc Thành trong miệng một tiếng thét dài, xuyên thấu vàng đá, phá vỡ trùng điệp phong vân, Nhạc Thành thân hình như điện, trong tay gấp khúc, liên tiếp thật lớn đích tay cánh tay ngọt run lên, từng đạo cuộn cuộn khí kinh nháy mắt tại đây vô tận hư không đều bị Nhạc Thành sinh sôi phân tách mở ra,, lập tức quyền ấn phía trên kim quang đại tác phẩm, tinh thần trực tiếp bị Nhạc Thành nổ nát

“Thình thịch thình thịch thình thịch...” Nhạc Thành thân thể cao lớn đập không gian lập tức một đường đánh nát tinh thần, cuối cùng xoay một mảnh không gian tầm mắt, âm âm thổi quét ở tại Thổ Tinh trên người

“Ca ca...”

Không gian da nẻ, chung quanh nháy mắt lộ ra tim đập nhanh ngạch tối đen không gian cái khe, Thổ Tinh trong miệng máu tươi ứa ra, một mảnh huyết vụ phun ra đồng thời, một đạo khói nhẹ nhất thời tràn ngập mà ra

Đây đúng là Thổ Tinh thương hoảng sợ trong lúc đó tưởng cấp mà chạy nguyên thần, chính là giờ phút này này không gian đều bị Nhạc Thành vận vẹo, nguyên thần lực muốn chạy trốn cũng vô pháp chạy ra, chính là trong nháy mắt

“Ca ca, thình thịch oanh...”

Không gian lại nứt toác, một mảnh hư không bày ra, chung quanh không gian gió giục mây vần, mà lúc này kia Thổ Tinh nguyên thần cùng quan quan cơ hồ là không có sức phản kháng đã bị đánh chết ở tại trong hư không

“Thổ Tinh...” Cửu Thiên Huyền Nữ, Thất tiên nữ, tám đạo bóng hình xinh đẹp sắc mặt xanh mét, này Cửu Diệu Tinh đi vào Hạo Thiên môn, các nàng thật đúng là không biết, chỉ này Cửu Diệu Tinh chính là Thiên Đình mọi người, các nàng nhìn thấy Cửu Diệu Tinh chín người liền như vậy bị đánh chết, sắc mặt cũng là trắng bệch một mảnh thân ảnh nhất tưng muốn đi phía trước không đánh tới, nếu các nàng trở mắt nhìn Cửu Diệu Tinh bị đánh chết mà thờ ơ trong lời nói, kia Thiên Đình mặt mũi nhưng chỉ có ném lớn

“Như thế nào, Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Thất tiên nữ cũng muốn đi lên có thể nào” Tam Tiêu tiên tử tam đạo thân ảnh cùng Ô Vân Tiên, Quý Linh Thánh Mẫu cũng nháy mắt đi ra tám người trước người, mọi người đã sớm là ở cẩn thận nhìn chăm chú vào chung quanh nhất cử nhất động

“Vân Tiêu tiên tử, ngươi cùng Kim Giáp Chiến Thần giao tình không sai, xem ở ngươi cũng là Thiên Đình một phần tử mặt mũi thượng, có thể hay không làm cho Kim Giáp Chiến Thần thả Cửu Diệu Tinh” Hồng Y tiên tử vội vàng đối Vân Tiêu tiên tử nói

“Ngượng ngùng đại công chúa, cho dù là Nhạc Thành không động thủ đánh chết Cửu Diệu Tinh, ta thậm chí đem chín người này đánh chết, khi nhục Hạo Thiên môn, chính là khi nhục ta Tam Tiên Đảo cùng Tiệt Giáo, chư vị cùng này Cửu Diệu Tinh tới mục đích nếu không phải giống nhau, vậy lui về, nếu không trong lời nói, ta khó bảo toàn bảo vệ Cửu Thiên Huyền Nữ cùng thất vị công chúa chu đáo” Vân Tiêu tiên tử quanh thân một đạo lãnh ý tràn ngập, Ngụ ý đã muốn hiểu rõ, nếu này Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Thất tiên nữ dám động thủ trong lời nói, kia tự gánh lấy hậu quả

“Này...” Cửu Thiên Huyền Nữ, Thất tiên nữ tám người đưa mắt nhìn nhau, cũng không thể nể hà, lúc này các nàng muốn động thủ cũng giúp không đến gấp cái gì, còn muốn cấp Thiên Đình mang đến phiền toái cực lớn, mắt thấy Cửu Diệu Tinh bị đánh chết, cũng chỉ có thể đủ oán hận lui ra

Đại chiến lại kéo dài, Nhạc Thành cũng lại là oanh kích hướng về phía mặt khác đối thủ, lúc này Nhạc Thành sát ý ngập trời, xuống tay không lưu tình chút nào, đã muốn là toàn lực ra tay, lúc này đây, chính

mình yếu kinh sợ Tiên Ma giới, muốn cho mọi người về sau không dám lại đến nhạ Hạo Thiên môn, vậy yếu cũng đủ giết chóc, mới có thể có cũng đủ kinh sợ

Lập tức, lại là một cái Cửu Thiên Huyền Tiên vẫn đã rơi vào Nhạc Thành đích tay trung, Nhạc Thành ra tay chính là lực lượng thần thông hơn nữa Hồn Nguyên Chân Thân cường hãn lực lượng cùng dung hợp sau thật lớn lực lượng, đủ để là cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ cường giả đối kháng lực lượng, Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ yếu đối kháng căn bản là không thể đối kháng, huống chi Nhạc Thành lúc này này vẫn là sát ý đại khí, nồng đậm sát khí bên trong, lực lượng này liền thêm khổng lồ đứng lên

Không ngừng có người ở rơi xuống, chúng ma hoàn toàn liền chiếm cứ thượng phong, đầu tiên ở khí thế thượng liền tuyệt đối chiếm cứ thượng phong

“Đi tìm chết” Cửu U đại ma một tiếng kêu to, trong tay U Linh Bàn chém ra, một đạo thao Thiên ma khí tùy ý bắn nhanh, xẹt qua từng đạo đường cong, lướt qua bằng bạc không gian, nháy mắt liền oanh kích ở tại Thủy Tinh trên người, Thủy Tinh rút lui mấy vạn thước, thân hình lập tức bị đánh tan thành mảnh nhỏ

“Người cũng chết”, Huyết Sát Tam Cơ trung, đại cơ một đạo quát, trong tay pháp quyết đánh ra, ma khí mệnh mông vô cùng, một cỗ khôn cùng ma khí khoảng cách mãnh liệt bốc lên, nháy mắt liền bao phủ ở tại một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi giả trên người, chính là nháy mắt, kia Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi giả trực tiếp hóa thành một khối thây khô

“Cửu U ma đạo, cho ta chết đi” Cửu U song ma trung tiểu ma, một đạo hét lớn dựng lên, trong tay không biết khi nào thì nắm lấy cao nhất ma khí Cửu U ma đạo, nháy mắt ma đạo xé rách hư không, bị bám khôn cùng khí lẫm

Không gian bị trực tiếp bổ ra, đạo mang xẹt qua, hung hăng đã rơi vào Hỏa Tinh trên người, chung quanh không gian hơn mười ngàn dặm chịu không nổi này mệnh mông áp lực, sinh sôi nứt toác mở ra, trong hư không, lộ ra một mảnh ngấn ngủ tối đen

“Phụt.....” Hỏa Tinh ngưng tụ thành một cái khổng lồ thượng mấy vạn thước thật lớn nóng cháy quả cầu lửa, nháy mắt đã bị đánh nát, đạo mang thẳng tắp hạ xuống, nhất thời một đạo huyết vụ phun ra, trong cơ thể thế giới đã muốn bị phá hủy, cả người một lát sau bắt đầu từ trên không ngã xuống

Xa không bên trong, mọi người thấy loại này chiến đấu kịch liệt, đều là hít vào lương khí lộ ra kinh hãi ánh mắt, Hạo Thiên môn thực lực dĩ nhiên là cường hãn tới loại tình trạng này

Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Linh Bảo Đạo Sư, Đạo Đức chân quân, Thái Ất chân nhân, Hoàng Long đạo nhân lúc này mà thôi đều là kinh hãi nhìn chăm chú vào Xích Tinh Tử, này con rắn thực lực cũng quá cường một ít, cho dù là bọn hắn bất quá đến, tin tưởng hôm nay cũng là không xảy ra sự tình gì

Lúc này, mấy người ... kia không hay ho Đại La Kim Tiên ở lan đến trung đã bị đánh chết, mà lúc này theo kia Cửu Diệu Tinh bên trong cùng Thiên La tán nhân đám người bên trong rơi xuống nhân càng ngày càng nhiều, chúng ma bên trong, đã muốn là có không ít mọi người là hai cái ba cùng nhau vây công một cái

“Tử” Nhạc Thành thân thể cao lớn nháy mắt ngang trời mà qua, trong tay một đạo dấu móng tay vịn vẹo không gian, lập tức một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu cường giả chính là kiên trì một hồi này sau, đó là bị hoàn toàn đánh chết

“Ta và người liều mạng” xa xa không gian bên trong, Hoàng Ma tán nhân vừa mới thúc dục ma liên đánh chết một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi thực lực giả, nhưng là bị sau lưng một cái bị U Tuyền tam ma đuổi giết Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ cường giả một kiếm bổ tới

Hoàng Ma tán nhân nháy mắt liền cảm giác được sau lưng một kiếm thổi quét mà đến, nhất thời sắc mặt dọa xanh mét

Mà lúc này ở Hoàng Ma tán nhân sau lưng, chỉ thấy lúc này một cỗ bằng bạc mạnh mẽ cuộn cuộn dâng mà đến, một đạo thượng vạn thước đại kiếm quang như tên rời cung, bắn nhanh chạy như bay như điện, nháy mắt liền hướng tới Hoàng Ma tán nhân bổ tới

Kiếm quang ngập trời, này Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả tựa hồ là quyết tâm yếu lôi kéo một người đem lưng, một kiếm này chính là toàn lực thi triển mà đi, chính là nháy mắt thời gian liền bổ tới

Hoàng Ma tán nhân trước người trên không, nháy mắt đi ra Hoàng Ma tán nhân phía sau, chính là kém vài trăm thước, Hoàng Ma tán nhân nếu ai thương một kiếm này trong lời nói, kia hậu quả có thể nghĩ

“Thời Gian đảo lưu, không gian xuyên qua” nhưng vào lúc này thời điểm, chỉ thấy trên không trung Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt thu hồi Hồn Nguyên Chân Thân, lập tức thân ảnh khôi phục bình thường, nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, mà lúc này, kia bổ về phía Hoàng Ma tán nhân thế nào một kiếm cũng không thể tưởng tượng nổi rút lui thượng vạn thước, nháy mắt lại chém thẳng vào xuống

Chứng kiến này hết thấy, xa trông không mọi người khó tránh khỏi lại là kinh hãi đứng lên, này rõ ràng chính là Thời Gian đảo lưu, thuộc loại thời gian thần thông bên trong pháp môn, thần thông vốn chính là tuyệt đối hiếm thấy, mà loại thời gian thần thông chính là thêm hiếm thấy, không nghĩ tới Kim Giáp Chiến Thần còn có như thế thần thông

Mà liền này nhất tri hoãn thời gian bên trong, kia Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả toàn lực một kích, lại đánh xuống thời điểm, Nhạc Thành không gian xuyên qua đã muốn là tới Hoàng Ma tán nhân sau lưng, trong tay pháp quyết đánh ra, trên người Hạo Thiên Tháp hóa thành mấy vạn thước lớn nhỏ lăng không dựng lên, lập tức dễ dàng hướng nát kia Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả một đạo kiếm quang, chợt lại hung hăng đã rơi vào kia Cửu Thiên Huyền Tiên trên người

“Vang âm âm...” Hạo Thiên Tháp oanh kích ra một mảnh không gian mảnh nhỏ, ngập trời lực hung hăng áp chế xuống, kia Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ cường giả ở Hạo Thiên Tháp dưới nháy mắt liền nghiền áp thành tro tàn

“Đa tạ môn chủ” Hoàng Ma tán nhân dọa ra một thân mồ hôi lạnh, nếu không có môn chủ đứng lúc ra tay, hẳn hiện tại liền xong đời trong lòng lúc này đối với môn chủ càng phát ra tôn kính đứng lên, môn chủ chính là cứu hắn một mạng

“Cẩn thận một chút” Nhạc Thành nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, thân ảnh xuất hiện đồng thời, đã muốn là tới trên không, trong tay pháp quyết đánh ra, Hạo Thiên Tháp xoay tròn dựng lên, lập tức Hạo Thiên Tháp thượng thân quang bốn phía

“Mọi người lui ra phía sau” Nhạc Thành một đạo hét lớn dựng lên, lúc này trên chiến trường, Cửu Diệu Tinh trung chính là còn lại bốn, mặt khác Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ hai cái, Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu một cái, hai mươi mấy người cường giả, lúc này ở chúng ma chém giết bên trong, một lát liền chỉ còn lại có bảy, cường giả cuộc chiến, rơi xuống độ cũng là kinh người

Chúng ma không có gì do dự, chứng kiến môn chủ thi triển ra Hạo Thiên Tháp, thân ảnh nháy mắt mà bắt đầu bạo lui dựng lên

“Điều cho ta đi tìm chết” Nhạc Thành lúc này hơi thở lại tăng vọt, Hạo Thiên Tháp bên trong, một mảnh thân quang khuếch trương, mười tầng không gian lực bạo dũng mà ra, phương xa mấy trăm ngàn dặm trong vòng nháy mắt đã bị lung bao ở trong đó, kia bảy còn lại cường giả sắc mặt trắng bệch, đều tự là thúc dục bốn mạng của mình tiên khí vút cho không gian tưởng xé rách không gian mà lên, chính là lúc này, bọn hắn vốn liền tiêu hao không ít, hơn nữa Hạo Thiên Tháp hiện tại ở Nhạc Thành đích tay trung thúc dục mà ra, đã muốn không là bọn hắn có thể đối kháng

Mười tầng không gian dưới, không gian xung quanh trong vòng lập tức khôn cùng cuồng phong chợt dựng lên, tiếp theo sơn không nứt toác, mặt đất sụp đổ, khôn cùng đại hỏa, kinh Lôi Chấn chấn, hắc ám Quang Minh luân phiên, thổi quét không gian sụp đổ hư không thoát phá, tầng tầng huyết lãng đều bị nhất quan quan đánh nát

“Tinh thần lực” Nhạc Thành pháp quyết biến hóa, trên không bên trong, mấy đạo hào quang tới lúc gấp rút điên cuồng chảy xuống, nâng lên một mảnh phiến thật dài hào quang cái đuôi mà hết thấy này cũng chỉ là nháy mắt mà thôi, trên không trung bảy đạo khổng lồ ngập trời lưu quang cấp xuống, thất khóa hình thể khổng lồ tinh thần kéo chói mắt hoa bóng loáng lạc cả không gian đều đang run rẩy, tinh thần lực, đây là hạng khủng bố cường hãn

Lúc này, Nhạc Thành dùng hết cật nãi khí lực, thúc dục Hạo Thiên Tháp trong vòng thất khóa tinh thần lực áp không xuống, âm vang oanh kích hướng về phía bảy người mà đi, Nhạc Thành vẫn là lần đầu tiên toàn lực như thế thi triển Hạo Thiên Tháp

“Vang ầm ầm...” Một trận Kinh Thiên nổ, không gian thoát phá cuồn cuộn trong lúc đó, nhô lên cao bảy đạo bàng nhiên cột sáng liên tiếp không gian mặt đất, dất không thể địch nổi chỉ thế phá toái hư không, thất khỏa tinh thần theo phía chân trời điên cuồng oanh kích xuống, hung hăng tự bầu trời trên cao, sinh mạnh mẽ quỹ áp xuống, thiên địa đều đang run rẩy đứng lên, vô cùng uy áp làm cho ở đây Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Thái Ất chân nhân, Quy Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Cửu Thiên Huyền Nữ, Thất tiên nữ đều là cảm giác được tuyệt đối khiếp sợ, thực lực thật là đáng sợ, không hổ là thượng cổ thần khí một trong lực lượng

Thất đến tinh thần ầm ầm hạ xuống, kích thích không gian sóng gợn thượng vạn thước cao, cả không gian ầm ầm đóng đưa, nghìn vạn dặm trong vòng, không gian phá không dứt, không gian cái khe xé nát, rậm rạp treo đầy ở tại trên chín tầng trời, thất đạo cột sáng phóng lên cao

Lúc này bảy Cửu Thiên Huyền Tiên sắc mặt trắng bệch vô cùng, trong tay tiên khí hào quang ầm ầm bị đập vụn, lập tức chung quanh cả không gian bị vạn vụn thành hắc động, căn bản là không thể có thể trốn

Cường hãn lực lượng hấp sao đổi nguyệt, không gian xung quanh bên trong lâm vào tối đen trong bóng tối, không gian đập nát một mảnh, mọi người sắc mặt cũng là trắng bệch một mảnh, đều là một ngụm máu tươi phun ra, ầm vang trong lúc đó bị Hạo Thiên Tháp trung này khủng bố nhất tinh thần lực đập vụn ở tại hắc động

Tất cả mọi người kinh ngạc, quả thực chính là xem thế là đủ rồi, Hạo Thiên Tháp dưới, bảy Cửu Thiên Huyền Tiên lật tay bên trong bị không hề sức phản kháng đánh chết, này hết thấy, quá mức cho rung động, mọi người lúc này đều là nghĩ đến một vấn đề, vừa mới may mắn không phải chính mình vọt đi lên, bằng không hiện tại thân thần câu diệt đúng là chính mình

Mọi người hồi hận đến Hạo Thiên môn, vốn đang nghĩ đến Hạo Thiên môn có tiện nghi chiếm, có thể đục nước béo cò, hiện tại mới biết được, Hạo Thiên môn thực lực bây giờ đã muốn là hoàn toàn có thể không đưa bọn họ để ở trong mắt nhìn xem Hạo Thiên môn thực lực, chúng ma bên trong, Hoàng Ma tán nhân cùng Liệt Hỏa ma vương dùng là cũng đều là thần khí, Kim Giáp Chiến Thần có Hạo Thiên Tháp, cho dù là Hạo Thiên môn hiện tại có Hỗn Độn tinh khí, kia thì thế nào, ai còn dám đến thưởng

“Thật mạnh thực lực a, chỉ sợ là Nhạc Thành thực lực còn hơn lúc trước Hạo Thiên Đại Đế cũng là không phân kém nhiều ít?” Ngọc Đỉnh Chân Nhân kinh hãi rất đúng bên người Cù Lưu Tôn, Đạo Đức chân quân bọn người nói đạo

“Kém cũng không hơn, hơn nữa Cửu U song ma này một đám lão ma, hiện tại Hạo Thiên môn thực lực cũng không còn có bao nhiêu người trên chọc được nổi, chính là không biết, tiểu tử này như thế nào đem này phê lão ma mời chào tới Hạo Thiên môn đến đây” Cù Lưu Tôn kinh ngạc liên tục

thời điểm, chính là Vương mẫu nương nương sinh nhật, cũng tựu kêu là Bàn Đào thịnh hội, này Bàn Đào đã có ba loại.”

Xích Tinh Tử tạm dừng một chút nổi nghiệp tục nói: “Loại thứ nhất, ba ngàn năm nở hoa, ba ngàn năm kết quả, ba ngàn năm thành thực, chín nghìn năm một lần Bàn Đào thịnh hội, loại thứ hai là sáu nghìn năm nở hoa, sáu nghìn năm kết quả, sáu nghìn mùa màng thực, một vạn tám nghìn năm mới có một lần Bàn Đào thịnh hội, loại thứ ba, chính là chín nghìn năm nở hoa, chín nghìn năm kết quả, chín nghìn mùa màng thực, hai vạn bảy nghìn năm mới có một lần Bàn Đào thịnh hội, mà lúc này đây, vừa vặn chính là hai vạn bảy nghìn năm mới có một lần Bàn Đào thịnh hội, này có thể đi tham gia loại này Bàn Đào thịnh hội, cũng không phải là người bình thường có thể đi, mà đi nhân, đều có thể đủ được đến một viên Bàn Đào, ăn này hai vạn bảy nghìn năm Bàn Đào, đó là có thể gia tăng hai mươi bảy vạn năm tu vi.”

“Một viên gia tăng hai mươi bảy vạn năm tu vi?” Nhạc Thành thật là có chút hoảng sợ, này Bàn Đào thật đúng là bảo vật a, một viên gia tăng hai mươi bảy vạn năm pháp lực, đã muốn là tới khủng bố tình trạng, này nếu chính mình ăn thượng một viên, nói không chừng có thể đủ lập tức đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên, gần nhất hai trăm năm, ở Hạo Thiên Tháp trong vòng tu luyện, để được với bên ngoài bốn nghìn năm lúc tu luyện gian, chính là tu vi thực lực mỗi ngày ở tiến bộ, nhưng là cách đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên, cũng chỉ là như muối bỏ biển mà thôi, nếu gia tăng hai mươi bảy vạn năm tu vi thực lực, chính mình hẳn là có thể đột phá đi.

“Nhạc phụ, không biết người có hay không được đến này Vương mẫu nương nương mời.” Nhạc Thành đối Xích Tinh Tử hỏi.

Xích Tinh Tử nhất thời lộ ra một tia cười khổ, lập tức nói: “Bàn Đào hội ta nhưng thật ra đi qua vài lần, chỉ cũng chỉ là đi qua kia một vạn tám nghìn năm Bàn Đào hội mà thôi, một viên Bàn Đào gia tăng mười tám vạn năm tu vi, này hai mươi bảy vạn năm, ta thật đúng là không có đi quá. Này Bàn Đào thụ kết quả cũng là có hạn chế, này chín nghìn năm kết quả Bàn Đào thụ, tổng cộng có ba nghìn sáu trăm năm mươi khóa, mỗi khóa có thể kết xuất một ngàn khóa Bàn Đào, cho nên, này chín nghìn năm một lần Bàn Đào thịnh hội, đi nhân liền nhiều nhất, một vạn tám nghìn năm một lần Bàn Đào cũng chỉ có tám mươi một khóa, mỗi chu kết quả ba trăm, tổng cộng hai vạn bốn nghìn ba trăm khóa Bàn Đào, mà hai vạn bảy nghìn năm Bàn Đào liền càng thêm thiếu, tổng cộng mới ba mươi sáu khóa, mỗi khóa mặt trên mới kết quả ba mươi sáu khóa, tổng cộng được quả cũng chỉ có một ngàn hai trăm chín mươi sáu khóa, cho nên, có thể đi nhân, vậy cực nhỏ. Hơn nữa chúng ta Xiển giáo cùng Tiết Giáo đối với Thiên Đình luôn luôn là có chút mới lạ, loại này ưu đãi Thiên Đình tự nhiên là sẽ không tiện nghi chúng ta, cho nên, có thể đi, đều là Thiên Đình trung nhân, còn có Tây Phương Giáo nhân.”

Nhạc Thành ở Xích Tinh Tử trong lời nói trung, coi như là minh bạch rồi không ít, bất quá này Bàn Đào có thể gia tăng hai mươi bảy vạn năm tu vi, chính mình thật đúng là phi đi không thể, cũng không thể đủ lãng phí bức này bảo vật.

Chính là Nhạc Thành cũng là ở lo lắng một việc, này Bàn Đào thịnh hội thượng, Xiển giáo, Tiết Giáo nhân cũng không có, chính mình gần nhất chính là cùng Thiên Đình có không ít ân oán, tựu liên Thất tiên nữ chính mình đều được tội, này nếu đã đi Thiên Đình, phỏng chừng là có không ít phiền toái.

“Nhạc Thành, vậy người khả tính toán đi?” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành hỏi.

“Đi, vì cái gì không đi.” Nhạc Thành âm đạm cười, có Bàn Đào ăn, chính mình sao có thể đủ không đi, về phần phiền toái, muốn tới chính là muốn tới, trốn tránh cũng vô dụng, nói sau, chính mình hiện tại cũng không sợ cái gì phiền toái, chẳng qua đến lúc đó tình thế không đúng liền nhân cơ hội chạy lấy người.

“Vậy người cũng phải cẩn thận một chút.” Xích Tinh Tử nói: “Bất quá cũng không cần quá lo lắng cái gì, Thiên Đình cũng không dám thật sự thế nào, hiện tại phỏng chừng người đã muốn đưa bọn họ kinh sợ tới.”

“Ta sẽ cẩn thận.” Nhạc Thành nói, Nhạc Thành tự tín thực lực của chính mình hơn nữa cái kia tam đại thượng cổ thần khí, nếu muốn theo Thiên Đình rời đi, phỏng chừng cũng không có cái gì nhân có thể ngăn cản được chính mình.

Ngọc Hư sơn ở ngoài, xuyên qua khôn cùng hải vực, có hai đạo thân ảnh đình lưu ở giữa không trung trung, hai người rõ ràng chính là kia Hỗn Thế Ma Vương cùng Minh Hà lão ma hai người.

“Ma vương, này Hạo Thiên môn thực lực quả thực chính là đáng sợ a, không nghĩ tới Ma Sơn tứ kiêu, U Tuyền tam ma những người này đều gia nhập tới Hạo Thiên môn trong vòng, còn có kia Tam Tiêu, Quy Linh Thánh Mẫu, Xích Tinh Tử, Thái Ất chân nhân, Linh Bảo Đạo Sư đều tới Hạo Thiên môn, chúng ta hiện tại yếu đi đối phó Hạo Thiên môn trong lời nói, cũng không phải là thời điểm.” Minh Hà lão ma thở dài.

“Những người khác nhưng thật ra không sợ, Quy Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Xích Tinh Tử đám người tổng hội rời đi, U Tuyền tam ma đám người cũng không sợ, chính là Cửu U song ma có chút phiền phức, kia Nhạc Thành tu vi thực lực hiện tại cũng không làm hổ thẹn, dĩ nhiên là học xong Hỗn Nguyên Chân Thân, khó đối phó.” Hỗn Thế Ma Vương sắc mặt không tốt lắm thoát nhìn, vẻ mặt một mảnh âm trầm.

“Ma vương, chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ?” Minh Hà lão ma hỏi.

“Chúng ta đi về trước ở nghỉ biện pháp đi, Hạo Thiên Tháp, Thần Nông đỉnh, Hỗn Nguyên Chân Thân, ta nhất định phải được đến.” Hỗn Thế Ma Vương cả người lãnh ý khuếch tán, hung hăng nhìn chăm chú vào Ngọc Hư sơn phương hướng.

Hạo Thiên môn trung, ở Nhạc Thành giữ lại dưới, Quy Linh Thánh Mẫu cùng Ô Vân Tiên, còn có Xích Tinh Tử, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Hoàng Long đạo nhân đám người bảy ngày sau đó mới rời đi này Ngọc Hư sơn. Mấy ngày nay bên trong, Nhạc Thành cũng là nhiệt tình cùng chúng cường giả ở cả Ngọc Hư sơn vùng trung du lắm một lần, mượn cơ hội còn hướng Quy Linh Thánh Mẫu, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Linh Bảo Đạo Sư đám người thỉnh giáo không ít tu luyện thượng vấn đề, mọi người cũng đều là kỹ càng giải đáp, làm cho Nhạc Thành cũng là lấy được chỗ ích không nhỏ.

Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu ba người, cũng là lưu luyện không rời sẽ đi Tam Tiên Đảo, về phần Xích Ngạc Tuyết, tắc chính là danh chính ngôn thuận lưu tại Hạo Thiên môn trung, mấy ngày nay Xích Tinh Tử cùng Nhạc Thành cũng nói chuyện hai người hôn sự, cuối cùng quyết định ở Bàn Đào thịnh hội lúc sau tái thương nghị an bài hôn sự, Xích Tinh Tử đó nữ, hôn sự này tự nhiên là không thể qua loa.

Mà ở này một lát trung, Hạo Thiên môn đánh chết Cửu Diệu Tinh, Nguyên Linh tán nhân, Nguyên Huyền tán nhân, Thủy Hỏa đạo nhân chờ cường giả tin tức cũng truyền ra tới các thiên bên trong, Kim Giáp Chiến Thần đánh chết Kim Tinh, Thủy Hỏa đạo nhân đám người, dễ dàng chóng vánh, có Hỗn Nguyên Chân Thân thân thể tin tức cũng là cùng nhau rơi vào tay mọi người trong tay.

Cũng không có nhiều ít thời gian, tin tức này liền làm cho cả Tiên Ma giới trung đều cũng có truyền lại nghe thấy, Kim Giáp Chiến Thần tên coi như là vang vọng cả Tiên Ma giới, kỳ danh đã muốn là đi vắng Hạo Thiên Đại Đế dưới nhiều ít.

Hạo Thiên môn trung, Nhạc Thành ở Xích Tinh Tử đám người sau khi rời đi, sẽ đem sở hữu được đến tiên khí ma khí chia Hạo Thiên môn trung môn nhân, đặc biệt bị đánh chết hai mươi mấy người Cửu Thiên Huyền Tiên bên trong, từng trên thân người đều cũng có một món đồ cao nhất tiên khí, kia Cửu Diệu Tinh trên người, cao nhất tiên khí còn có hai kiện đến tam kiện, này đó tiên khí Nhạc Thành lo lắng một chút sau, chính mình đó là thu lên, chính là để lại cho Hỏa Vân Thượng Nhân, Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử ba người mỗi người một món đồ, lúc trước theo kia Thượng Dương đạo nhân trong tay được đến Linh Lung Tháp, Nhạc Thành cũng giao cho Hỏa Vân Thượng Nhân, về phần lúc trước Tam Tiêu tiên tử cho mình Thanh Tuyền Bảo Giáp, Nhạc Thành liền giao cho La Sát Tiên Tử.

Long Cát công chúa, Xích Ngạc Tuyết hai người, Nhạc Thành nhưng là không còn có chiếu cố, này hai nàng bối cảnh thật lớn, trên người bảo mệnh gì đó tự nhiên là không thể thiếu, chính mình cũng không cần quan này tâm.

Mà thứ chiếm được không ít thượng hạng ma khí, ước chừng cũng là có trên trăm kiện đông đúc, Hạo Thiên môn trung hiện tại người tu ma cũng không có nhiều ít, cũng chỉ có Diễm Ma, Thú Ma, Vạn Biến Thiên Ma, còn có Cửu U song ma đám người, Nhạc Thành đem này đó ma khí cũng trực tiếp giao cho Cửu U song ma, Diễm Ma, Thú Ma đám người.

Tóm lại, trận này một lần xuống dưới, Hạo Thiên môn có thể xem như tài đại khí thô, môn trung hiện tại tiên khí sung túc, đều là thượng hạng tiên khí trình tự, tự liên Địa tiên tu vi đệ tử, mỗi người đích tay trung, đều cũng có một món đồ thượng phẩm tiên khí, tới La Thiên thượng tiên tu vi, mỗi người đích tay

trung, kia ít nhất đều là một món đồ thượng hạng tiên khí, thiên phú không sai, lại là Hạo Thiên môn điểm tựa coi trọng đệ tử, kia thượng hạng tiên khí hai kiện đã ngoài cũng là bình thường.

Theo Hạo Thiên môn hiện tại chính là thanh minh bên ngoài, lúc này đây đại chiến lúc sau, tự nhiên không ít Ma đạo tán tu cũng là trộm tiến đến Hạo Thiên môn, muốn gia nhập Hạo Thiên môn bên trong, tiến đến Tiên đạo, thì phải là càng thêm hơn, mỗi ngày đi vào Hạo Thiên môn nhân, không có ba trăm cũng có hơn hai trăm.

Chính là hiện tại tướng gia nhập Hạo Thiên môn, cũng không phải là một chuyện dễ dàng tình, trừ phi người là Đại La Kim Tiên đã ngoài tu vi thực lực giả, kia là có thể trực tiếp gia nhập Hạo Thiên môn trung, Đại La Kim Tiên dưới tu vi thực lực giả, như vậy nhất định cần thiết trải qua sát hạch, đủ tư cách mới có thể gia nhập Hạo Thiên môn.

Hiện tại, vô số tiên ma tán tu đều là lấy tiến vào Hạo Thiên môn vẻ vang, Cửu Trọng Thiên bên trong nhân, hiện tại khả năng không ai không biết Hạo Thiên môn, Kim Giáp Chiến Thần tên hiện tại cũng là vô số tiên tử ma nữ ngưỡng mộ rất đúng tượng.

Mà lúc này Nhạc Thành, cũng ở cung điện trong vòng một chỗ phòng bên trong, nhìn thấy trước mắt này một khối hoàn mỹ vũ vật động quan quan, phúc hạ nhất thời một cỗ nhiệt khí bốc lên.

“Người còn xem.” Xích Ngạo Tuyệt then thùng thùng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, lập tức cũng rúc vào Nhạc Thành trong lòng.

Nhạc Thành lúc này cũng nhiệt liệt khó nhịn, thân mình nghiêng tới trước, nắm Xích Ngạo Tuyệt eo nhỏ, phần eo cấp cử, theo một tiếng duyên dáng gọi to, Xích Ngạo Tuyệt thân thể mềm mại buộc chặt, trán loạn rung, nhãn mày đôi mi thanh tú thanh thanh chiến hừ. Sở xúc chỗ, nhu nị hoạt nộn, biết vậy nên một trận thực cốt quan quan.

Vui vẻ bên trong, Xích Ngạo Tuyệt nhanh tần đôi mi thanh tú cũng giãn ra, tiêm tú mượt mà tiểu thối tà ở giữa không trung, theo Nhạc Thành động tác khi thì đan chéo cho Nhạc Thành sau lưng, khi thì vô lực dựa thùy hạ xuống Nhạc Thành thất lưng sườn cổ gian, này hoàn toàn chính là tối nguyên thủy phản ứng.

Xinh đẹp sao mâu mê ly bán gương, chỉ có đồ tươi cái miệng nhỏ nhắn giống như không biết mệt mỗi lúc nở. Gót vàng tà vãn, ngọc cổ tay khinh cầu, phần giáp cùng giả, bộ ngực sữa nhanh cổ, phương hồn đã dâng, nhâm giáo nhu toái quan, nhược chất nan cảm, quần chi hiện tàn hồng lãng.

Một cái là nhiệt liệt như cuồng, một cái là tình yêu trai gái lần sí. Linh lữ cấp tấu, phủ đồ mờ hôi chi thấu thường, nha thí từng bông, khởi quan quan chi đột nhiên nghỉ, dường như vãn gian tường nhận, không thù kia thủy bạn diễn chim uyên ương.

Nhạc Thành hai cánh tay ôm sát người ngọc mảnh mai, từng thân đại lộ, Xích Ngạo Tuyệt eo nhỏ nhắn khoắn bãi, uyển chuyển cùng thừa, ngọc hành cấp tiến, nhà ẩm trồng hoa giọt lộ, mỗi một điều mạch máu, mỗi một tế bào, triều dâng hướng, pháp phỏng điệp dâng. Nam nữ giao hợp, khoái hoạt quả là cho tư!

Kim phượng ngọc lộ nhất gấp lại, liền thẳng lại nhân gian vô số. Sắc đẹp trước mặt, ngọc thể hoành trận, thực tủy biết vị, dù chiến càng hăng, nóng rực ngang cử, hận không thể nhất đảo Hoàng Long!

Xích Ngạo Tuyệt đây cũng là lần thứ hai trải qua chuyện nam nữ, ngay từ đầu còn có chút không khỏe, trực gần dễ đi là thích ứng bức này tuyệt vời cảm giác, ngâm khê tiếng động cũng càng ngày càng kiều càng ngày càng mị, xoay thất lưng từng móng, tuyết trắng thân thể mềm mại đã trở nên ứng đỏ nóng, eo nhỏ nhắn giống như Dương Liễu bàn tạt bãi không chừng, bạn câu nhân hôn phách ngâm khê.

Như thế tuyệt vời cảm giác, đó là một canh giờ, lập tức hai người ôm nhau mà ngủ, thẳng đến bình minh.

Ngày hôm sau, Nhạc Thành gọi tới sư huynh cùng sư tỷ lúc sau, công đạo một ít Hạo Thiên môn trung chuyện tình, tùy mặc dù là tiến nhập Hạo Thiên Thập bên trong bắt đầu bề quan, chúng ma, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyệt, Thanh Đồng đám người Dạ đều là tiến nhập Hạo Thiên Thập trong vòng, ba mươi năm sau muốn đi Thiên Đình tham gia Bàn Đào thịnh hội, này ba mươi năm, Nhạc Thành cũng tính toán là tiếp tục tu luyện Hỗn Nguyên Chân Thân.

Sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu nói sư phụ Hạo Thiên Đại Đế Hồn Nguyên Chân Thân đều là tầng thứ sáu, chính là còn vẫn đã rơi vào Hồn Thế Ma Vương đích tay trung, kia chính mình tu vi hiện tại thực lực, gặp phải Hồn Thế Ma Vương muốn báo thù, cũng là rất không có khả năng, Hồn Thế Ma Vương con bài chưa lật chính mình cũng không phải rất rõ ràng.

Nhạc Thành cũng cẩn thận phân tích quá thực lực của chính mình, nếu chính mình gặp phải Hồn Thế Ma Vương trong lời nói, có mấy thành hy vọng. Chính mình hiện tại Hồn Nguyên Chân Thân, hơn nữa Kim Long thân thể cùng lực lượng thần thông, còn có không gian thần thông, thời gian thần thông, mới có thể miễn cưỡng cùng Cửu U đại ma như vậy Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ cường giả đối kháng, nếu một mình Hồn Nguyên Chân Thân, phỏng chừng cũng đó là có thể đủ nhiều nhất chính mình hiện tại Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, đánh chết Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu mà thôi, miễn cưỡng đối kháng Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ, phỏng chừng còn muốn rơi vào hạ phong.

Kia Hồn Thế Ma Vương ba trăm vạn năm trước, Vô Thượng thiên ma hậu kỳ tu vi thực lực, có thể đủ bị thương nặng Hạo Thiên Thượng Đế, lúc ấy Hạo Thiên Thượng Đế có được thần thông cùng Hạo Thiên Tháp, còn có Hồn Nguyên Chân Thân, thực lực đối kháng Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cũng sẽ không có quá lớn vấn đề, như vậy nói đúng là, ba trăm vạn năm trước thời điểm, Hồn Thế Ma Vương Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực thời điểm, còn có có thể bị thương nặng Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, kia hiện tại Hồn Thế Ma Vương giống như đều là Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ tu vi, kỳ thật lực rất cuộc là tới một loại cái dạng gì khủng bố tình trạng, còn thật là khó khăn lấy phỏng chừng a.

Hạo Thiên Tháp trong vòng, Nhạc Thành bế quan tu luyện, theo tu vi của chính mình thực lực tăng cường, tiếp xúc đến nhân cũng càng ngày càng mạnh, nguyên lai nghĩ đến Cửu Thiên Huyền Tiên thực lực đã muốn là cường hãn vô cùng, hiện tại mới biết được, nếu muốn sinh tồn, Cửu Thiên Huyền Tiên tu vi thực lực cũng sẽ chết hết đối không đủ, chỉ có thực lực tới càng mạnh tình trạng, chính mình mới có thể ở Tiên Ma giới trung chiếm cứ nhỏ nhai, mới có thể trạm được chân, này hết thấy đều phải dựa vào thực lực của chính mình chống đỡ.

Theo Nhạc Thành bế quan, Thanh Đồng, Diễm Ma, Long Cát công chúa đám người cũng là tiến nhập bế quan bên trong, Hạo Thiên Tháp trung tu luyện, đối với các nàng cũng là có không ít thật là tốt chỗ.

Mà Cửu U song ma, huyết sát ma vương, Huyết Sát Tam Cơ đám người, cũng là ở Hạo Thiên Tháp trong vòng tu luyện, đặc biệt Cửu U song ma hai người, tu luyện tới hiện tại Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tu vi trình tự, cũng muốn đột phá này cuối cùng đến Ma quân tình trạng, đến lúc đó mới tính là chân chính ở Tiên Ma giới bên trong có chính mình nhỏ nhai.

Trung Quân Thiên trong vòng, Cửu Trọng Thiên bên trong, một chỗ ở trên đại lục tích vô biên vô hạn, không gian xung quanh mây mù lượn lờ, tiên khí tràn ngập, ở giữa có một mảnh liên miên nghìn vạn dặm kiến trúc, có thể nói là kim quang vạn đạo lẫn hồng nghê, thủy khí ngàn điều phun tử vù. .

Liên miên kiến trúc bên cạnh, có một cái trôi nổi tiểu đảo, tuy nói là nhỏ đảo, chỉ cũng là có trăm vạn bên trong tích, trên có một mảnh cung điện, bích nặng trĩu, ngọc lưu ly bồi dưỡng, bảo ngọc giả dạng làm cung điện đỉnh, hào quang chói mắt. Trên đảo này còn có không ít mặc giáp trụ thiên binh thiên tướng, một đám xà dựa vào trụ, chấp kích huyền tiên, cầm đao trường kiếm.

Cung điện trong vòng, diện tích rộng lớn, cả cung điện đều là bị bao vây lấy một mảnh thần tiên tiên khí đám mây, tiên thú kỳ cầm nơi nơi Phi Tường, kỳ hoa dị thảo số bất thắng số.

Một chỗ tiểu viện bên trong, bảy vị tuyệt sắc nữ tử nhẹ nhàng thân ảnh động lòng người hồn phách, tuyệt sắc dung nhan mê người tâm thần, đúng là kia bảy vị Thiên Đình tuyệt sắc Thất công chúa.

“Chị cả, này trận người luôn rầu rĩ không vui, rốt cuộc là làm sao vậy?” Tử y tiên tử đối Hồng Y tiên tử hỏi.

“Lần trước chúng ta cho kia Hạo Thiên môn một đạo ngọc giản, mẫu hậu bởi vậy quả trách ta một phen, Cửu Diệu Tinh bị đánh chết, chúng ta còn mời kia Nhạc Thành tiên tới tham gia Bàn Đào thịnh hội, này Thiên Đình mặt hướng làm sao các, mà khi thì ta cũng tìm không ra này lý do của hắn, nếu không tìm ra một cái lý do trong lời nói, Thiên Đình đều sẽ phải chịu liên lụy, đều là kia Nhạc Thành, hừ...” Hồng Y tiên tử khí đỏ đỏ nói.

“Chị cả, chuyện này cũng không có thể đủ trách người, kia Nhạc Thành thật đúng là có đó quá phận, dĩ nhiên là hoàn toàn không đem chúng ta Thiên Đình xem ở trong mắt, nếu ta lại nhìn thấy hắn, nhất định sẽ không bỏ qua hắn.” Áo xanh tiên tử kiêu cả giận nói, nhớ tới lần trước ở Hạo Thiên môn đã bị đãi ngộ, Thất tiên nữ đều là trong lòng có tức giận.

“Tên kia, cho dù là đến đây, ta tin tưởng đến lúc đó cũng sẽ có không ít nhân từ hân phiến toái đi, có hắn dễ chịu.” Tạo y tiên tử nói.

“Khả là chúng ta đã muốn là mời hắn đến đây, cũng không có thể đủ nói chuyện không tính, chính là lần này Bàn Đào, chính là hai vạn bảy nghìn năm, ăn thượng một viên chính là gia tăng hai mươi bảy vạn năm tu vi, chúng ta bảy đều chỉ có một viên phân, tên kia cũng có thể đủ được đến một viên, nhưng thật ra vận may.” Chanh y tiên tử quyết cái miệng nhỏ nhắn nói.

“Không bằng như vậy, chờ tên kia đến đây, chúng ta liền...” Thất tiên nữ bắt đầu thương nghị đi lên, tựa hồ là nghĩ đến đối phó kia Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành phương pháp.

Thời gian từ từ, ba mươi năm đó là trong nháy mắt liền quá, Hạo Thiên Thập trong vòng, Nhạc Thành mở hai mắt, ba mươi năm tu luyện, này Hỗn Nguyên Chân Thân cách tăng thứ sáu còn có nhất đại đoạn khoảng cách đâu, bất quá này ba mươi năm, ở lực lượng thần thông, không gian thần thông, biến hóa thần thông, sinh mệnh thần thông, thời gian thần thông này ngũ đại thần thông thượng, đều cũng có sở tiến bộ, tu vi vẫn là ở tiến bộ, chính là cách đột phá, liền xa, còn không biết tới khi nào thì mới có thể đột phá đâu.

Này Đại La Kim Tiên đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên, cũng không phải là vài thập niên mấy trăm năm có thể đủ đột phá.

Lưỡng đạo tinh thần bàn quang mang theo trong mắt bắn ra lập tức thu liễm, Nhạc Thành đình chỉ tu luyện, cảm giác trong cơ thể đại la thể giới, lại dường như làm cho Nhạc Thành có chút kinh ngạc, này đại la thể giới bên trong, lúc này dĩ nhiên là có vô số sinh vật, còn hơn mấy trăm năm tiền yếu nhiều hơn nhiều, này đó sinh vật sinh sôi nảy nở tiến hoá, còn có chém giết tranh đoạt, trang nghiêm chính là một cái thể giới.

“Lập tức chính là kia Bàn Đào thịnh hội chứ, nên đi Thiên Đình.” Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Một ngày sau, Ngọc Hư sơn thượng cửu đạo thân ảnh cấp tốc xuyên qua trên không, đúng là Nhạc Thành, Long Cát công chúa, Cửu U song ma, Hoàng Ma tán nhân, Liệt Hỏa ma vương, Thanh Đồng, còn có Xích Ngạo Tuyết cùng Diễm Ma.

Những người khác Nhạc Thành liền toàn bộ lưu tại Hạo Thiên môn trấn thủ, lần này Thiên Đình, Nhạc Thành cũng là mang theo Thanh Đồng, Cửu U song ma cùng Hoàng Ma tán nhân, Liệt Hỏa ma vương như vậy đủ rồi, về phần tào học, Diễm Ma cùng Long Cát công chúa tam nữ, đều là yếu đi theo Nhạc Thành bên người, dù sao có Hạo Thiên Thập, Nhạc Thành cũng không có phản đối.

Mấy, mọi người tiến nhập Hạo Thiên Thập trong vòng, Nhạc Thành còn lại là theo Thanh Hoa thành truyện tổng trận trung đi trước Trung Quân Thiên mà đi. Hiện tại truyện tổng trận trung điểm ấy phức tạp, chút là nan không được Nhạc Thành, hiện tại ở tán tu sơn môn bên trong, có thể phú qua được Hạo Thiên môn đối, sợ là thực tìm không ra mấy đến.

Thiên Đình đúng là ở quân thiên phía trên, cũng là tam giới bên trong, cao nhất tồn tại, Thiên Đình sở hạt, cấp năm mặt đất, tứ hải ngũ bộ, Cửu Thiên thập phương, đều là được Thiên Đình sở quản.

Đối với Thiên Đình, Nhạc Thành ở phía trước thể Tu Chân Giới trung liền nghe nói qua không ít truyền thuyết, mà hiện tại chính mình liền muốn đi đâu Thiên Đình, mặc dù là biết có không ít phiền toái, chỉ Nhạc Thành lúc này trong lòng cũng là có đó kích động.

Theo Nam Thiên đến quân thiên lộ trình cùng không gần, lúc trước Nhạc Thành cùng Long Cát công chúa từ nhỏ Dao Trì trở về cũng đều là dùng một tháng thời gian, tiểu Dao Trì nhưng thật ra cách Thiên Đình không xa.

Truyện tổng trận trung một tháng, đối với Nhạc Thành tu luyện cũng có thể nào, trong nháy mắt đi ra mà thôi, ra truyện tổng trận lúc sau, Nhạc Thành đó là cấp tốc đi trước Thiên Đình mà đi, dọc theo đường

đi đằng vân giá vũ, cũng là có khác một phen tính tình, tu luyện tới hiện giờ, Nhạc Thành thật đúng là không có như thế đằng vân giá vũ quá đâu.

Này Thiên Đình nơi ở, Nhạc Thành theo Long Cát công chúa trong miệng cũng hiểu biết tới, một đường cấp tốc mà đi, sợ là bỏ lỡ thời gian không có gì để ăn Bàn Đào vậy hồi hận không kịp.

Ước chừng là sau nửa tháng, Nhạc Thành rốt cục thì thấy được xa xôi xa xa, xuất hiện một mảnh kiến trúc đàn, nhất thời lộ ra trọn mắt há hốc mồm diễn cảm.

Thiên Đình, này chính là một cái bàng nhiên thế lực cao nhất tồn tại, kiến trúc liên minh nghìn vạn dặm, tiêu phí một chút cũng không có sở thời gian mới bồi dưỡng đi ra Thiên Đình này trong tam giới cao nhất quyền lực tượng trưng nơi.

Nghìn vạn dặm trong vòng, liên miên trong cung điện vân đỉnh tiên mộc chỉ lương, thạch anh ngọc bích vì đằng, Pearl vì liêm mạc, tinh thạch vì trụ sở, điện thượng liên miên một mảnh minh châu nhấp nháy, rạng rỡ chiếu ánh sáng, giống như trắng sáng bình thường. Chấn động nằm dưới đất bạch ngọc, nội khảm kim châu, tạc địa vì liên, nhiều đóa thành ngũ hành hoa sen bộ dáng, đóa hoa tiên sống lả lướt, thẳng như từng bước sinh ngọc liên bình thường, như thế cùng công cực lệ, trong tam giới, cũng cũng chỉ có Thiên Đình mới như thế tráng lệ.

Nhìn thấy này hết thấy, Nhạc Thành lúc này trừ bỏ sợ hãi than vẫn là sợ hãi than, đây là Thiên Đình sao, thật đúng là to lớn a, còn hơn Ngọc Hư sơn đến, Ngọc Hư sơn nên cái gì cũng không phải.

“Tới người nào.” Ngay tại Nhạc Thành kinh ngạc cực kỳ, lại là có thêm một đạo tiếng quát từ trước không truyền đến, lập tức hơn trăm đạo thân ảnh xuất hiện ở Nhạc Thành trước người, cũng nhất chúng thiên binh thiên tướng, Nhạc Thành đánh giá liếc mắt một cái, đều là La Thiên thượng tiên thực lực tu vi.

“Tới tham gia Bàn Đào thịnh hội.” Nhạc Thành thỉnh đến, trong tay một đạo ngọc giản phao đã qua, đúng là ba mươi năm tiên kia Thất tiên nữ giao cho mình, cầm đạo này ngọc giản, có thể đủ tiến vào Thiên Đình tham gia Bàn Đào thịnh hội.

“Nguyên lai đại tiên là tới tham gia Vương mẫu nương nương sinh nhật, không biết đại tiên pháp danh, ta chờ cũng tốt thông báo.” Trước mặt một cái thiên tướng đối Nhạc Thành tôn kính hỏi, có thể được mời tham gia Bàn Đào thịnh hội, không có chỗ nào mà không phải là trong tam giới danh chấn nhất phương đại tiên,.. này thiên binh thiên tướng tự nhiên là không dám đắc tội.

“Hạo Thiên môn môn chủ Nhạc Thành.” Nhạc Thành thần nhiên nói.

Theo Nhạc Thành trong lời nói âm vừa mới rơi xuống hạ, nhất thời mọi người liên sắc mặt đại biến, này Hạo Thiên môn Nhạc Thành, Kim Giáp Chiến Thần tên, thiên binh thiên tướng trung sớm đã có truyền lại ngôn, đối với này Kim Giáp Chiến Thần, thiên binh thiên tướng bên trong, chính là cũng không có nhiều ít hảo cảm.

Nhạc Thành cũng cảm giác được này nhất mọi người sắc mặt biến hóa, trong lòng âm thầm lưu ý, vẻ mặt cũng không lộ dấu vết.

“Sưu...” Nhưng vào lúc này, lại là có thêm nhất đạo thân ảnh cước đạp tường vân mà rơi, Nhạc Thành đánh giá người này, thân hình khôi ngô, trong tay còn cầm một phen quạt hương bồ, tối dẫn nhân chú mục chính là một đôi chân to lại dường như đi chân trần hành tẩu, cả người hơi thở tràn ngập, vẫn là Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi, cũng tuyệt đối là một cường giả.

“Ra mắt Xích Cước Đại Tiên.” Đây nhất chúng thiên binh thiên tướng nhìn thấy người này, đó là lập tức nghênh lễ thượng khứ.

Nhạc Thành nhưng thật ra đã sớm biết người này cái thân phận, này xích chân to ở tam giới trung, cũng không có mấy người, Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả, tới tham gia Bàn Đào thịnh hội cũng là là bình thường.

“Xích Cước Đại Tiên, người lần này còn hơn ta lại sớm đến từng bước, xem ra người chính là nhớ kia Bàn Đào không lâu chứ.” Nhưng vào lúc này, một mảnh tường vân mà qua, lập tức ba mặt cấm bào lão giả tới Xích Cước Đại Tiên trước người.

Ba người này thần sắc mỉm cười, lại là có thêm một bộ trang nghiêm chi tượng, một cái dáng người thấp bé, bộ dáng kỳ lạ, một cái đầu đội thiết quan, mặt đen râu dài, tay cầm roi sắt, cưỡi một đầu lão hổ, người thứ ba tóc bạc mặt hồng hào, tinh thần sung mãn, lão mà không suy, trán xông ra, cầm trong tay quả trượng.

Nhạc Thành đánh giá ba người này, Bồng Lai đảo thượng phúc lộc thọ tam tiên, đều là thành danh đã lâu Tán tiên, đều là Cửu Thiên Huyền Tiên tu vi thực lực. Đây người thứ nhất dáng người thấp bé chính là کیا phúc tinh, người thứ hai mặt đen râu dài, chính là lộc sao, người thứ ba chính là thọ tinh.

“Ta còn tưởng rằng là ai, nguyên lai là các người ba, Lão bất tử, đi thôi, chúng ta hình như là mới đến một ngày, này yếu ngày mai mới là Bàn Đào thịnh hội đâu.” Xích Cước Đại Tiên thần nhiên nói.

“Ra mắt ba sao, chư vị Đại tiên mời đi.” Đây nhất chúng thiên binh thiên tướng trung, đã muốn là có người mang theo bốn người tiến nhập Thiên Cung đại môn, này Xích Cước Đại Tiên bốn người ánh mắt ở Nhạc Thành trên người đảo qua, cũng lơ đãng, lập tức liền đều tiến nhập Thiên Cung trong vòng.

“Ta có phải hay không có thể đi vào.” Nhạc Thành thần nhiên hỏi một tiếng, này người có tên cây có bóng, này bốn thành danh đã lâu đại tiên đến đây, đã sớm là có người thỉnh đi vào, ngọc giản cũng không cần xem, chính là chính mình kiểm tra xem ngọc giản còn muốn bị lượng ở một bên.

“Đạo hữu chờ, một hồi sẽ có nhân mang đạo hữu đi vào.” Một cái thiên tướng đối Nhạc Thành thần nhiên nói, thái độ còn hơn biết Nhạc Thành danh hào phía trước chính là kém hơn.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, này Thiên Đình rốt cuộc là có ý tứ gì, vì کیا hai vạn bảy nghìn năm Bàn Đào, Nhạc Thành cũng chỉ có nhin, vẫn là yên lặng theo dõi kỳ biến đi.

“Sưu...” Lập tức lại là mấy đạo thân ảnh hạ xuống, mấy người một thân đều là đạo bào trang điểm, Nhạc Thành đánh giá này mấy người, cũng có thể đủ suy tính ra mấy người کیا thân phận, mấy người کیا dĩ nhiên là Thái Âm Tinh quân, thái dương Tinh quân, võ đức Tinh quân, cùng hữu thánh chân quân bốn người, bốn người này đều là Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi giả, cũng đều là thành danh đã lâu đại tiên.

Tại đây nhất chúng thiên binh thiên tướng nhiệt tình tôn kính dưới sự dẫn dắt, này tứ vị Đại tiên cũng bị nghênh vào Thiên Đình, lập tức Nhạc Thành còn gặp được tứ hải long vương đám người cũng là tới Thiên Đình, chính là không người nào để ý hội chính mình bình thường.

“Trực ban thiên tướng, nhân ở nơi nào?” Ngay tại Nhạc Thành trong lòng suy tư cực kỳ, cũng từ trước không bên trong nháy mắt đến đây hai cái tiểu nữ đồng, mười lăm mười sáu tuổi bộ dáng, dung mạo tú lệ, này tu vi đều là La Thiên thượng tiên.

“Hai vị tiên tử, chính là này.” Một cái thiên tướng tôn kính đến này hai cái nữ đồng bên người chỉ vào Nhạc Thành đối hai nàng đồng nói.

“Người chính là کیا Hạo Thiên môn trung Nhạc Thành sao?” Hai cái nữ đồng tới Nhạc Thành bên người, tựa hồ là dù là tò mò nhìn Nhạc Thành vài lần hỏi, La Thiên thượng tiên tu vi thực lực, ở Nhạc Thành trước mặt lại là có thêm một cổ ngạo khí.

“Không sai, ta chính là.” Nhạc Thành thần sắc hơi hơi trầm xuống, lập tức trả lời.

“Đi theo ta.” Một cái nữ đồng đánh giá xong rồi Nhạc Thành lúc sau, lập tức thần nhiên nói một câu, xoay người liền hướng bên trong đi đến.

Nhạc Thành trong lòng mặc dù là có điều nghi hoặc, chỉ cũng không sợ, lập tức tùy bước đuổi kịp. Vừa đi vào cung điện, cũng không khỏi là lại kinh ngạc tới, cung điện trong vòng, đình viện dây đặc, lần loại kỳ hoa dị thảo, nơi nơi tiên cầm Phi Tường, biết là bình thường du thưởng chỗ. Vạn hoa tề phóng, thật là thanh lệ. Một mảnh tiên khí quay chung quanh, cũng là gia tăng rồi một tia thần bí im lặng tường hòa hơi thở.

Xa xa nhìn lại, کیا một tòa cung điện liên miên, lầu các đình đài không ngần, hùng vĩ cuộn cuộn không thôi, lộ ra một đám ngói lưu ly đỉnh, đúng như một tòa màu vàng đảo. Còn có کیا cung điện hoa lệ bị Thiên Thủy vờn quanh, lục bình đầy đất, xanh biếc mà trong vắt.

Có cung điện phía trên, có điêu khắc một mảnh dài hẹp cự long, kim lân kim giáp, rất sống động, giống như dục bay lên không bay đi. Thật lớn nhất tòa cung điện dường như kiến trúc, vàng óng cung điện đỉnh nhấp nháy chói mắt quang mang.

Nhạc Thành nhìn thấy này hết thấy, thăm nghĩ trong lòng này Thiên Đình thật đúng là không phải bình thường địa phương a.

“Hai nàng tiên đồng, các ngươi đây là yếu mang ta đi thế nào?” Đi theo này hai cái nữ đồng đi qua nửa canh giờ, Nhạc Thành rốt cục thì nhịn không được mở miệng đạo.

“Ngươi không phải tới tham gia Bàn Đào thịnh hội sao, chúng ta mang ngươi đi mà thôi, không cần hỏi nhiều, nơi này là Thiên Đình, cũng không phải là mặt khác địa phương.” Một cái nữ đồng hơi ngạo khí rất đúng Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, trong lòng đã muốn là có chút tức giận, theo này hết thấy đến xem, này Thiên Đình tựa hồ thật đúng là cho mình chuẩn bị một ít phiền toái a.

Lập tức ra mắt không ít cung điện ban công lúc sau, Nhạc Thành trước mắt xuất hiện một chỗ màu xanh cung điện, cung điện tiền, có mấy thiên binh thiên tướng người lúc này chờ đợi, một đám đều là La Thiên thượng tiên tu vi thực lực.

“Hai vị tiên đồng, này là người phương nào, như thế nào hội làm phiền các ngươi tự mình mang lại đây.” Một cái thiên tướng bộ dáng người nhìn thấy này hai cái tiên nữ, nhất thời mắt lộ ra mỉm cười, lập tức nghênh lễ thượng khứ.

“Các ngươi hỏi nhiều như vậy làm cái gì, người này ở chỗ này, ngày mai tham gia Bàn Đào thịnh hội.” Một cái nữ đồng thần nhiên nói, tựa hồ là cũng không có đem những... này thiên binh thiên tướng để ở trong mắt.

“Tốt lắm, ngươi liền ở tại chỗ này đi, ngày mai sẽ có người an bài ngươi đi tham gia Bàn Đào thịnh hội.” Lúc trước đối Nhạc Thành nói chuyện nữ đồng đối Nhạc Thành nói xong, lập tức hai nàng hóa thành lưỡng đạo kinh hồng đó là biến mất không thấy.

“Ngươi vào đi, biệt nơi nơi chạy, nơi này chính là Thiên Đình.” Hai cái nữ đồng đi rồi, lập tức một cái thiên tướng nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, trong ánh mắt tựa hồ là có chút nghi hoặc, trong miệng nói thăm: như thế nào Tiên đạo cũng bị mang đến nơi đây đến đây, đây là có chuyện gì.

Nhạc Thành bị đưa một gian trong đại sảnh, Trên thực tế này cả đại sảnh chính là một gian đại sảnh mà thôi, diện tích ước chừng là có thêm mấy vạn thước đại, mà ở đại sảnh trung, Nhạc Thành kinh ngạc gặp được còn có hơn mười người tựa hồ là yêu đạo người trung gian khoan chân ngồi ở trong đại sảnh.

“Tốt lắm, ngươi vào đi thôi, ngày mai Hội An sắp xếp các ngươi tham gia Bàn Đào thịnh hội.” Kia dẫn dắt Nhạc Thành vào thiên tướng thần nhiên rất đúng Nhạc Thành nói, lập tức ly khai đại sảnh.

Trong đại sảnh mấy chục cái yêu đạo tu vi giả lúc này cũng là thần sắc nghi hoặc nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, tựa hồ là cảm giác được kỳ quái, nhưng là cũng lập tức nhắm mắt dưỡng thần đứng lên, cũng không có như thế nào hiểu Nhạc Thành.

Nhạc Thành tìm một chỗ địa phương khoan chân mà ngồi lúc sau, mặc dù là trong lòng nghi hoặc, chỉ lập tức cũng là nhắm mắt dưỡng thần đứng lên.

Một chỗ trôi nổi tiểu đảo cung điện trong vòng, Thất tiên nữ bóng hình xinh đẹp nhẹ nhàng đều là xuy xuy nở nụ cười, trước người đang đứng hai cái vừa mới không lâu mang theo Nhạc Thành đi vào đại sảnh nữ kia đồng.

“Tốt lắm các ngươi đi xuống đi, đối với ngươi nhóm sự tình.” Hồng Y tiên tử ý bảo hai cái nữ đồng đi xuống, khóe miệng nhịn không được lộ ra ý cười, trong lòng đắc ý không thôi.

“Chị cả, lần này xem như báo thù, Bàn Đào thịnh hội, kia Nhạc Thành lần trước như vậy đối với ta nhóm, hiện tại chúng ta coi như là báo thù.” Áo xanh tiên tử xuy giễu cợt đạo.

“Không sai, làm cho hắc cùng này vật để cười cùng một chỗ, minh thiên cùng đi xem Bàn Đào thịnh hội coi như là không sai, chúng ta mời hắc tới tham gia Bàn Đào thịnh hội, cũng không có nói là thỉnh hắc đến ăn Bàn Đào, đến lúc đó làm cho hắc cùng này đại tiên vật để cười chịu chút tiên quả coi như là không có lỗi hắc.” Tào y tiên tử cười nói.

Đại sảnh trong vòng, chính là một lát thời gian, này trong đại sảnh đã bị mang vào được không ít yêu đạo người trung gian, theo mấy chục cái tới trên trăm cái, mấy canh giờ sau, đã muốn là hơn một ngàn cái, mỗi một cái đều không ngoại lệ đều là yêu đạo người trung gian, trong đó đủ có Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu yêu đạo mọi người, tu vi cao nhất, có mấy người, cái vẫn là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ cường giả.

Nhạc Thành càng ngày càng cảm thấy được không đúng, này trong đại sảnh hơn một ngàn yêu đạo tu vi giả, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

“Không phải đạo hữu như thế nào xưng hô?” Ngay tại Nhạc Thành nghi hoặc hết sức, Nhạc Thành bên người một cái hắc bào hán tử đạo Nhạc Thành bên người hỏi, trong thần sắc không thể che dấu chính là một cỗ nghi hoặc.

“Bần đạo Lục Phong, đạo hữu xưng hô? .” Nhạc Thành hơi hơi nói, dùng tới chính mình kiếp trước tên.

“Lục Phong đạo hữu, người chính là cũng tới tham gia Bàn Đào thịnh hội?” Này hắc bào hán tử hỏi.

“Không sai, đúng là tới tham gia Bàn Đào thịnh hội.” Nhạc Thành hơi hơi trả lời.

“Không biết đạo hữu có phải hay không tu luyện cái gì đặc thù pháp môn, có thể che dấu này trên người yêu khí?” Này hắc bào hán tử đối Nhạc Thành nghi hoặc hỏi, lúc này chung quanh một ít yêu đạo mọi người cũng là nghi hoặc nhìn chăm chú vào Nhạc Thành.

“Che dấu yêu khí, ta vốn là tu tiên người, vì sao phải che dấu yêu khí?” Nhạc Thành nghi hoặc hỏi. Yêu khí, chính mình người tu tiên, trên người có tự nhiên cũng chỉ có tiên khí không có yêu khí.

“Đạo hữu là nhân loại?” Này hắc bào đại hán nhất thời kinh ngạc vô cùng rất đúng Nhạc Thành hỏi.

“Không sai, có vấn đề gì sao?” Nhạc Thành lúc này cũng là trong lòng nghi hoặc không thôi, này hết thấy tựa hồ là càng ngày càng không thích hợp.

“Không có gì, quấy rầy đạo hữu.” Này hắc bào đại hán hơi hơi thi lễ, lập tức khoanh chân mà ngồi, mang theo nghi hoặc, chỉ tiếp tục là nhắm mắt dưỡng thần đứng lên.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, chứng kiến người chung quanh đối với chính mình đều là nghi hoặc ánh mắt, này trong lòng cũng là càng thêm nghi hoặc, lập tức trong tay bấm đốt ngón tay, biến hóa thần thông thi triển, này vừa mới đối với chính mình câu hỏi hắc bào đại hán cũng hắc hồ bản thể, chính là lôi đình đều từ nguyên mệnh chân quân vật để cười, Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực.

Lập tức Nhạc Thành lại suy tính, bên người cách đó không xa một cái áo bào trắng hán tử, chính là bạch lang bản thể, ngũ lôi viện sứ quân vật để cười, một cái tử y trường bào thanh niên, tử hạc bản thể, Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu lúc đầu tu vi, chính là ngọc phủ phán phủ chân quân vật để cười.

Nhạc Thành không ngừng suy tính đứng lên, cuối cùng phát hiện, này trong đại sảnh sở hữu yêu đạo mọi người, đều không ngoại lệ đều là một ít đại danh鼎鼎 đại tiên vật để cười.

Ngọc phủ phán phủ chân quân, ngọc phủ tả hữu đãi trung, ngọc phủ tả hữu phó tả, Thiên Lôi ăn ảnh, ngọc xu sứ cùng, đầu xu ăn ảnh, thượng thanh tứ mệnh ngọc phủ hữu khanh, ngũ lôi viện sứ quân, lôi đình đều từ nguyên mệnh chân quân tâm trái đất cổ Long, thánh thủ tiên vương, thánh thủ Văn vương, thiên la vương, tóm lại đều là Tiên Ma giới bên trong, này thanh danh hiển hách đại tiên vật để cười, đại bộ phận đều tới nơi này, mà chính mình còn có sở hữu vật để cười cùng một chỗ, Nhạc Thành lập tức cũng biết là chuyện gì xảy ra.

Thấy lạnh cả người ở Nhạc Thành trong lòng tràn ngập, trong tay thủ ấn biến hóa, Nhạc Thành thần niệm cùng nhau, nhất lũ nguyên thần phân thân tới Hạo Thiên Tháp trong vòng, đó là cùng Long Cát công chúa, Cửu U song ma bọn người nói việc này.

“Hừ, này Thiên Đình thật sự là hơi quá đáng, không được, lần này ta nhất định phải cầu sư tôn giúp người xuất đầu, không thể để cho bọn hán như vậy khi nhục người.” Xích Ngạo Tuyệt nghe xong Nhạc Thành tự thuật lúc sau, sắc mặt nhất thời kiêu giận đứng lên, thân là Xích Tinh Tử chi nữ sao, Nguyên Thủy Thiên Tôn học trò của học trò, tuy rằng chỉ có Đại La Kim Tiên tu vi thực lực, Xích Ngạo Tuyệt cũng là không sợ Thiên Đình.

1195. Chương 1006: Đại Náo Dao Trì

, Đông Phương quý đế Thái Ưc Lũy, Tây Phương quý đế Triệu Văn, Bắc Phương quý đế Trương Hành, Nam Phương quý đế Đỗ Tử Nhân, Trung Ương quý đế Chu Khất, La Phong Lục Thiên

Còn có thập điện Diêm vương, Tàn Quảng Vương, Sở Giang Vương, Tống Đế Vương, Ngổ Quan Vương, Diêm La Vương, Bình Đẳng Vương, Thái Sơn Vương, Đô Thị Vương, Biện Thành Vương, Chuyển Luân Vương

... ..

Nhìn thấy này một loại trong tam giới thanh danh hiển hách cường giả, Nhạc Thành cũng là trong lòng kinh ngạc, không hổ là Bàn Đào thịnh hội a, tới mọi người là cường giả, mà ở này trong đó, Nhạc Thành còn chứng kiến Thất tiên nữ, mặt khác còn có một cái quen thuộc lão giả, quần áo thanh bào, dung mạo trang nghiêm, đúng là kia chính mình sư phụ thật là tốt hữu, Chân Vũ Đại Đế

Mà ở này Dao Trì trung ương, Nhạc Thành liếc mắt một cái liền thấy được có một cái ăn trên ngai trước trung niên mỹ mạo phụ nhân, quần áo cẩm phục dưới, nơi chốn khí chất cũng là cao quý bất phàm, chính là trong ánh mắt có một cỗ bạo ngược khí, Nhạc Thành trong lòng nhìn thấy thực không thoải mái

Bất quá này mỹ phụ nhân cũng Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, Nhạc Thành cũng trong lòng biết đây là kia Vương mẫu nương nương, kỳ quái chính là này Dao Trì phía trên cũng cũng không có kia tam giới chí tôn Ngọc Đế thân ảnh

“Tây Phương Giáo” Nhạc Thành trong mắt lúc này một nét thoáng hiện hàn quang hiện lên, này Dao Trì phía trên, cũng còn có mười ba cái phía tây Phật giáo người ở, trong lòng tính toán, phía trước nhất ba, vẫn là kia Phật bà cùng Văn Thủ Bồ Tát, Địa Tạng Vương Bồ Tát, mặt sau còn có kia Linh Cát Bồ Tát, Đại Thế Chí Bồ Tát, Nhật Quang Bồ Tát, Nguyệt Quang Bồ Tát, Quang Minh Bồ Tát, Tuệ Quang Minh Bồ Tát, Nhật Quang Minh Bồ Tát, Giáo Hóa Bồ Tát, Đại Tự Tại Bồ Tát, Túc Vương Bồ Tát này tổng cộng là mười ba vị Tây Phương Giáo Bồ Tát, trong đó Quang Minh Bồ Tát, Tuệ Quang Minh Bồ Tát, Nhật Quang Minh Bồ Tát Nhạc Thành ở hơn một trăm năm trước cũng đã là ở kia Hồng Hoang chiến trường thốt ra ra mắt

Nhìn thấy này Tây Phương Giáo nhân, Nhạc Thành chính là không có hảo cảm gì, Tây Phương Giáo cùng chính mình ân oán, một ngày nào đó chính mình hội báo

“Chư vị, Bàn Đào hội thượng tới hôm qua bị trộm, thỉnh chư vị phối hợp kiểm tra một chút trữ vật nhẫn” mọi người ở đây tới Dao Trì phía trên thời điểm, đã muốn là có thêm mấy ngàn thiên binh thiên tướng tới mọi người tiền không, một cái Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ thiên tướng nói với mọi người đạo

“Chẳng lẽ Thiên Đình còn hoài nghi là chúng ta trộm Bàn Đào có thể nào?” Một cái bản thể vì rồng đen hắc bào hán tử nói, thần sắc gian tựa hồ là đã muốn có chút bất mãn, hắc cũng là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực, mặc dù là thân là vật để cưới, nhưng là ở tam giới trung, cũng là tiếng tăm lừng lẫy tồn tại

“Không sai, chẳng lẽ còn hoài nghi là chúng ta có thể nào, tới hôm qua chúng ta chính là không ai đi ra ngoài quá” một cái bản thể vì hoàng hổ trung niên nam tử cũng là sắc mặt khó coi không thôi, kiểm tra trữ vật nhẫn, đây chính là tuyệt đối vũ nhục

“Thỉnh tất cả mọi người phối hợp một chút, này chính là lệ làm được kiểm tra, Dao Trì bị trộm, sự tình quan trọng đại, cũng không phải hoài nghi mọi người” ngày đó đem cũng không dám đắc tội mọi người, đắc tội này đó yêu đạo mọi người, không thể nghi ngờ chính là đắc tội bọn hắn sau lưng đại tiên, cứ việc là hôm nay đem địa vị hắn là cũng không thấp, chính là cũng đắc tội không nổi này nhất chúng đại tiên

“Đều phối hợp một chút” một đạo thần nhiên thanh âm của truyền đến, là một cái áo xanh lão giả mở miệng nói, thật sự là kia Chân Vũ Đại Đế

“Là, chủ nhân” kia rồng đen nhất thời đáp, cũng không có tái nói thêm cái gì, nguyên lai này rồng đen là Chân Vũ Đại Đế vật để cưới

Lũ yêu đạo người trung gian trong lòng giận dữ, nhưng là lúc này có chủ nhân vợ chồng, cũng chỉ có thể đủ nhịn xuống tức giận, giao ra trữ vật nhấn làm cho nhất chúng thiên tướng rình

Chính là một lát, liền có một Đại La Kim Tiên hậu kỳ thiên tướng tới Nhạc Thành trước người, cảm giác Nhạc Thành trên người là một cỗ tiên khí, cũng tựa hồ là có chút nghi hoặc, lập tức nói : “Đạo hữu, thỉnh xuất ra trữ vật nhấn để cho ta kiểm tra ”

“Kia phật bà, Văn Thù Bồ Tát, còn có Bắc Phương Bắc Cực Trung Thiên Tử Vi Đại Đế, Nam Phương Nam Cực Trường Sinh Đại Đế,, Xích Cước Đại Tiên, Chân Vũ Đại Đế bọn hắn trữ vật nhấn kiểm tra rồi không có?” Nhạc Thành hơi hơi đối hôm nay đem hỏi

“Chư vị Đại tiên trữ vật nhấn tự nhiên là không cần kiểm tra” ngày đó đem sắc mặt hiện lên một tia nghi hoặc, lập tức trả lời, này nếu kiểm tra này nhất chúng đại tiên trữ vật nhấn, loại vũ nhục này, kia này nhất chúng đại tiên trở mặt trong lời nói, cả tam giới đều phải ngất trời, có chút lớn tiên địa vị cao thượng, chính là còn hơn Ngọc Đế đến cũng là không thấp, ai dám kiểm tra a

“Vậy người vì cái gì yếu kiểm tra của ta trữ vật nhấn?” Nhạc Thành tiếp tục thản nhiên hỏi, trên nét mặt vẫn duy trì mỉm cười Nhạc Thành đồ không phải sợ kiểm tra trữ vật nhấn, kia Bàn Đào cùng đan dược đã sớm là bị đặt ở Hạo Thiên Tháp trong vòng, chính là hiện tại, Nhạc Thành đang chờ nhất một cơ hội lộng điểm động tĩnh mà thôi, nếu không lộng điểm động tĩnh, này Bàn Đào chuyện tình, nói không chừng thật đúng là hội hoài nghi đến trên người của mình đến

“Này...” Ngày đó đem nhất thời đã bị hỏi ở, lập tức phục hồi tinh thần lại sau, nói : “Vương mẫu nương nương phân phó quá, đại tiên vật để cười đều phải kiểm tra ”

“Muốn chết” Nhạc Thành nhất thời một đạo hét lớn, trong tay nháy mắt một đạo chưởng ẩn như tia chớp liền bổ vào hôm nay đem trong ngực phía trên, chung quanh mấy chục thước không gian vặn vẹo

“Bang bang” một đạo nổ, hôm nay đem trực tiếp bị Nhạc Thành đánh bay thượng vạn thước, trong miệng một mảnh huyết vụ phun ra, Nhạc Thành hạ thủ lưu tình, chính là bị thương nặng hôm nay đem, không có yếu mạng của hắn, này kiểm tra chính mình trữ vật nhấn, cũng không phải hôm nay đem ý tứ của

Mà lúc này một màn này nhất thời khiến cho mọi người kinh ngạc vô cùng nhìn chăm chú hướng về phía Nhạc Thành mà đến, dám ở Dao Trì động thủ, người này rốt cuộc là ai, mấy ngàn đạo ánh mắt nháy mắt liền nhìn quét tới Nhạc Thành trên người

mặt liền giao cho Xích Tinh Tử, không nghĩ tới này Xích Tinh Tử đem như thế trọng yếu gì đó giao cho con gái của mình.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, lúc này tựa liên không ít tiên quân cường giả cũng là đưa mắt nhìn nhau đứng lên, Xiển giáo thánh lệnh, đây chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mũi, ai dám đắc tội Nguyên Thủy Thiên Tôn, ai cũng không dám đi tìm tử.

“A di đà phật, Thiên Đình trọng địa, khởi tha cho ngươi nhóm suồng sã, Xiển giáo thánh lệnh tôn quý vô cùng, nhất định là ngươi này tiểu cô nương lên ra Xích Tinh Tử đạo hữu Xiển giáo thánh lệnh chứ, hôm nay ta sẽ đem Xiển giáo thánh lệnh thu, hôm nào tự mình đưa đến Thái Hoa sơn đi lên, này Xiển giáo thánh lệnh khởi khả tùy tiện vận dụng.” Một đạo a-di-đà phật lúc sau, Tây Phương Giáo trung mười ba vị Bồ Tát nháy mắt tới, trước mặt đứng là phật bà, Văn Thù Bồ Tát còn có Địa Tạng Vương Bồ Tát, mà nói chuyện đúng là phật bà.

Nhạc Thành thần sắc hơi hơi trầm xuống, này phật bà lúc trước vẫn là Từ Hàng đạo nhân, ở Phổ Đà sơn lạc già động tu luyện, sau lại liền cùng Văn Thù, Phổ Hiền tam người tới Tây Phương Giáo trung, trong tay Thanh Tịnh ngọc lưu ly bình cũng là thần khí, còn hơn Hạo Thiên Tháp này trung thượng cổ thần khí cũng không kém là bao nhiêu.

Còn có kia Văn Thù Bồ Tát, trước kia vẫn là Xiển giáo Văn Thù quảng pháp Thiên Tôn, ở ngũ Long sơn Vân Tiêu Động tu luyện, trong tay Độn Long Trụ cũng là thần khí, uy lực bất phàm.

Này Địa Tạng Vương Bồ Tát Nhạc Thành cũng có sở hiểu biết, thực lực còn hơn phật bà còn mạnh hơn, trong tay có thần khí Như Ý Châu, uy lực bất phàm, còn có một đầu thần thú Đế Thích, tu vi cũng là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ đỉnh phong, thực lực cũng không phải người bình thường có thể ứng phó.

Nhìn thấy này mười ba cái Tây Phương Giáo Bồ Tát, Nhạc Thành trong lòng hàn ý đồn rờ, ra mời này Tây Phương Giáo đối với chính mình chính là không có chết tâm quá, sau đó, này Tây Phương Giáo dĩ nhiên là sẽ đến nhúng tay.

“Hừ, mấy Xiển giáo phản đồ, còn dám hoài nghi Xiển giáo thánh lệnh có thể nào, cha ta giao cho ta Xiển giáo thánh lệnh, chính là vì bảo hộ Nhạc Thành, các người ai dám động đến thủ.” Xích Ngạo Tuyết một đạo quát lạnh, lúc này quay mắt về phía nhất chúng cường giả, chính mình mặc dù là chỉ có Đại La Kim Tiên tu vi thực lực, nhưng là không sợ chút nào.

“Lớn mật, dám cầm Xiển giáo thánh lệnh nơi nơi đi, trước thu ngươi này Xiển giáo thánh lệnh nói sau.” Phật bà trong tay pháp quyết cùng nhau, thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, trống rỗng xuất hiện lúc sau, cũng đánh về phía Xích Ngạo Tuyết mà đi, ra mời là tính toán trước thu này Xiển giáo thánh lệnh mới nói, có Xiển giáo thánh lệnh ở, người ở chỗ này khả không có mấy người dám động thủ.

“Từ Hàng, lấy đại khi tiểu tính cái gì bổn sự, cho ta trở về.” Chân Vũ Đại Đế lúc này thần sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết nhất thời đánh ra, không gian xung quanh trong lúc đó một mảnh không gian vặn vẹo ở bên trong, đã muốn là đem Xích Ngạo Tuyết cùng Nhạc Thành, Long Cát công chúa bảo vệ ở tại bên trong, lập tức chèn một con tay phải, bàn tay chậm rãi mở ra, nháy mắt pháp lực run, một đạo chưởng ấn âm âm phách không xuống.

Tiền trống trơn gian trong vòng, nháy mắt cũng một đạo chưởng ấn vội vàng oanh kích mà ra, Quan Âm thân ảnh cũng xuất hiện ở trước người.

“Thình thịch oành!” Lưỡng đạo chưởng ấn lúc này tựa hồ là cũng không có khiến cho quá mức chấn động, nhưng là lập tức này một đạo tiếng bạo liệt cũng kinh thiên động địa, lưỡng đạo chưởng ấn dưới, chỉ thấy không gian xung quanh phía trên, một mảnh tối đen không gian cái khe giắt ở tại phía chân trời phía trên.

Khổng lồ ngập trời lực lượng khuếch tán mà khai, chung quanh vì mọi người nháy mắt cấp tốc trở ra, vừa mới vây quanh trụ Nhạc Thành mấy trăm người, lúc này cũng không thể không thối lui, như thế cường hãn lực lượng, đã bị lan đến cũng là chịu khổ sở.

Giao thủ một chưởng lúc sau, Quan Âm thân hình nhất thời bị đẩy lui hơn một ngàn thước, Chân Vũ Đại Đế chích hơi hơi lui ra phía sau mấy bước mà thôi, cũng nhưng vào lúc này, chỉ thấy kia Văn Thù Bồ Tát thả người dựng lên, trong tay một quyền liền có khí thế bàng bạc như núi, mang theo một mảnh phật quang,

tựa như thiên hà, dằng quay cuồng, xuyên qua một mảnh không gian liền oanh kích hướng về phía Chân Vũ Đại Đế mà đi.

“Giao ra Xiển giáo thánh lệnh.” Lúc này, cũng chỉ thấy được kia Địa Tạng Vương Bồ Tát một đạo quát lạnh dựng lên, thân ảnh nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ, không sai đồng thời thời điểm, chính là nháy mắt đi ra Xích Ngạo Tuyết trước người trên không, trong tay một đạo Phật quang đầu móng tay hạ xuống, đó là yếu lấy đi Xích Ngạo Tuyết Xiển giáo thánh lệnh.

“Địa Tạng Vương, người cũng rút cho ta trở về.” Nhạc Thành nhất thời thân hình tiến lên, một thân hắc bào không gió bay phát phới, hai mắt bên trong, hàn quang đầu bắn như hồng, trên mặt cũng thập phần bình tĩnh, cũng không thể che lấp trong ánh mắt có Na Na thiêu đốt lửa giận cùng với lạnh lạnh sát khí.

“Hỗn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể!” Bàn Nhạc Thành trong miệng một tiếng gầm nhẹ, thân hình phút chốc trong lúc đó trưởng lớn vô số lần, một cổ cổ thể lương phong cách cổ xưa thời hồng hoang hơi thở bay nhanh tràn ngập mở ra, bất quá giây lát trong lúc đó, Nhạc Thành thân hình đi ra ngũ vạn thước lớn nhỏ, thân thể cao lớn phía trên, màu vàng hào quang đại tác phẩm, toàn thân bao trùm thật dày long lân áo giáp, một tia thiên địa Huyền Hoàng khí bốn hướng chạy, qua lại không ngớt, cơ hồ ngay tại kia nhất hơi thở trong lúc đó, Nhạc Thành quanh thân khí thể mênh mông, pháp lực cuộn cuộn, hơn xa lúc trước vô số lần.

Cũng ngay trong nháy mắt này, xa xa trong đám người, chỉ thấy Ngũ Cực Chiến Thần bên trong Nhân Trung Chiến Thần nhất thời trong mắt hiện lên một tia vô cùng kinh ngạc, mặt khác tứ cực chiến thần cũng là thần sắc khoảng cách biến hóa.

“Phá Thiên Nhất Kích.” Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, tay trái về phía sau hơi hơi co rút lại, sau đó phục lại duỗi thân ra, nắm chưởng vì quyền, hung hăng đẩy về phía trước, một đạo quyền ẩn dằng quay cuồng, một đạo thượng tam vạn thước khổng lồ quyền ẩn mang theo thao thao bất tuyệt lực lượng lập tức chằng hướng về phía Địa Tạng Vương mà đi.

Này chính là trong nháy mắt thời gian mà thôi, Nhạc Thành quyền ẩn cùng Địa Tạng Vương đầu móng tay va chạm ở tại cùng nhau, lập tức không gian xung quanh bên trong mấy vạn dặm âm âm rạn nứt, trong hư không nháy mắt một mảnh tối đen, khổng lồ hai cổ lực lượng chạm vào nhau, vạn vạn không gian cắn nuốt một mảnh ánh sáng.

“Bang bang!” Sấm sét bàn thanh âm của không dứt bên tai, hư không nháy mắt khôi phục lúc sau, Nhạc Thành thân ảnh rút lui hơn một ngàn thước, mà Địa Tạng Vương thân hình chính là rút lui trên trăm thước mà thôi.

“Hảo cường hãn thực lực.” Nhạc Thành thần sắc đại biến, này Địa Tạng Vương thực lực tuyệt đối là khủng bố, chỉ một chiêu này trực tiếp đối kháng Cửu U đại ma cũng chưa sợ, chính là này Địa Tạng Vương còn có thể đẩy lui chính mình, chính mình còn có Hỗn Nguyên Chân Thân khổng lồ thân ảnh làm ưu thế, lại vẫn là đã rơi vào hạ phong.

Bất quá lúc này, Địa Tạng Vương nhìn thấy Nhạc Thành cũng hiện lên một tia không thể tưởng tượng nổi kinh ngạc, hẳn một kích, này Nhạc Thành Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực giả là cứng rắn kháng dưới cũng không có bất cứ chuyện gì tình, này thực lực cũng quá cường một chút, khó trách đều nói này Hạo Thiên môn Kim Giáp Chiến Thần thực lực cường hãn.

“Thành thịnh oanh!” Xa xa không gian trung Chân Vũ Đại Đế cùng Văn Thù giao thủ trở ra, hai người lưỡng đạo lực công kích va chạm cùng một chỗ, khổng lồ lực lượng phá hủy không gian, vô tận bằng bạc khí thể cuộn cuộn hướng bốn phía khuếch tán, Chân Vũ Đại Đế lại chiếm cứ thượng phong.

“Sưu...” Quang Minh Bồ Tát, Tuệ Quang Minh Bồ Tát hai người nháy mắt hóa thành một đạo kinh hồng, thân ảnh nháy mắt liền hướng Xích Ngạo Tuyết đánh tới, kia Xiển giáo thánh lệnh, bọn họ là thế nào cũng phải đến không thể, chỉ cần là có Xiển giáo thánh lệnh, tam giới bên trong, tự cũng không có người dám đối với bọn hắn động thủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn uy hiếp quá.

“Tây Phương Giáo cũng không có gì đặc biệt hơn người, lui về đi.” Cửu U song ma hai người lúc này cũng thả người dựng lên, quanh thân ma khí ngập trời khuếch tán, áp chế trên không một mảnh hôn ám, không

gian phía trên, Cửu U song ma nháy mắt liền cùng Quang Minh Bồ Tát, Tuệ Quang Minh Bồ Tát hai người giao chiến ở tại cùng nhau, luận thực lực, Cửu U song ma phải sợ này hai cái Bồ Tát.

“Lấy đến.” Lúc này, mặt khác còn lại Nhật Quang Minh Bồ Tát đám người cũng chứng kiến tình huống không đúng, sáu người đồng thời đánh về phía Xích Ngạo Tuyệt mà đi, một mảnh phật quang đại thịnh trong lúc đó, kim thân chớp động, chói mắt kim quang tràn ngập không gian, này sáu Bồ Tát nhất tề động thủ, các loại pháp khí bảo quang tận trời, lẫn nhau đan vào một chỗ, đầy trời cầu vòng ngang trời cao, ầm ầm quấy đứng lên, khôn cùng pháp lực giống như phong ba sóng lớn ở rít gào cuộn cuộn.

“Đáng chết.” Liệt Hỏa Ma Vương cùng Hoàng Ma tán nhân người này sắc mặt trầm xuống, liền còn lại hai người bọn họ, lúc này đối mặt sáu Bồ Tát, mặc dù là không có kia phật bà, Văn Thù Bồ Tát, Địa Tạng Vương Bồ Tát vậy lợi hại, khả cũng không phải bọn hắn có thể đối kháng.

“Liều mạng.” Hoàng Ma tán nhân vừa ra tay chính là ma liên rời tay mà đi, trong tay thủ ấn đánh ra, thật lớn ma liên phía trên, một trăm lẻ tám phiến lá sen hóa thành một trăm lẻ tám phiến lưỡi dao, hình thành một cái thật lớn lưỡi dao hắc động cần nuốt hướng về phía tiền không.

Khủng bố như thế hắc động quấy không gian, tầng lớn không gian nhất tề dập nát nứt toác, trong nháy mắt, đã muốn là đã hình thành một mảnh hư không.

“Đi tìm chết đi.” Liệt Hỏa Ma Vương lúc này cũng té nổi lên Thái Cực phù ấn, khổng lồ phong ấn phía trên thân quang rạng rỡ, nổ nát nhất tầng lớn hư không ngăn cản tại tiền không phía trên, không gian trong lúc đó, tắc tắc sụp đổ dập nát, lộ ra từng đạo khủng bố cái khe.

“Gào khóc...” Lúc này Thanh Đồng cũng không cho rút lại phía sau, khổng lồ bản thể khôi phục, một tiếng rít gào lúc sau, giảo toái mấy vạn thước hư không, trực tiếp liền va chạm hướng về phía trời cao.

“Phật tổ ma liên, Thái Cực phù ấn, thượng cổ thần thú.”

Xa không cơ hồ là sở hữu cường giả đều là đánh giá ở tại Liệt Hỏa Ma Vương, Hoàng Ma tán nhân còn có Thanh Đồng trên người, trong những người này, dĩ nhiên là thần khí còn có hai kiện, còn có một cái thượng cổ thần thú.

“Thình thịch thình thịch thình thịch!”

Trên không trung, sáu Bồ Tát cùng Hoàng Ma tán nhân, Liệt Hỏa Ma Vương, Thanh Đồng ba người va chạm ở tại cùng nhau, cả Dao Trì trên không đều bắt đầu kịch liệt lay động đứng lên, không gian sụp đổ, trên không phía trên, che kín cái khe, một mảnh dài hẹp không gian cái khe nửa đường đạo hắc quang từ giữa bắn nhanh mà ra, nhìn thấy vô cùng tim đập nhanh.

Không gian còn đang không ngừng lay động, tràn ngập phạm vi nghìn vạn dặm quỹ dị không gian sóng gợn, dường như bị nấu mở nước sôi, nhất ba tiếp theo nhất ba, điên cuồng hướng về bốn phía dập dờn mở ra, quay cuồng đổ cuộn thượng trời cao.

“Vang ầm ầm...”

Gần đây cái khe không trung phía trên, lại một đạo Kinh Thiên vang lớn, phút chốc trong lúc đó, không gian sụp đổ nứt toác, một đạo quan thần quang cột sáng đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, lập tức xông lên Cửu Thiên bình thường, Ngay sau đó, không gian hóa thành hư không, một cỗ khổng lồ lực lượng đổ xuống mà ra, không sai đồng thời thời điểm, Thanh Đồng, Hoàng Ma tán nhân Liệt Hỏa Ma Vương ba người đó là trực tiếp bị đẩy lui mấy vạn thước, Thanh Đồng được đến thân hình bị đẩy lui ở tại một mảnh trời nổi trên đỉnh núi, cả trời nổi núi lớn hóa thành đá vụn.

Mà Hoàng Ma tán nhân cùng Liệt Hỏa Ma Vương hai người sắc mặt tái nhợt, khóe miệng cũng lộ ra một tia vết máu, sáu Bồ Tát liên thủ một kích, bọn hắn ba căn bản là đối kháng không dưới đến, cho dù là Hoàng Ma tán nhân cùng Liệt Hỏa Ma Vương có thần khí cũng không được.

Mà lúc này kia nhất chúng Bồ Tát trong lòng cũng là có đó tức giận, này Hoàng Ma tán nhân cùng Liệt Hỏa Ma Vương đích tay trung, đều là Tây Phương Giáo thần khí, lúc này, dĩ nhiên là đã rơi vào hai người này đích tay trung.

“Sưu...” Cũng ngay trong nháy mắt này, Nhật Quang Minh Bồ Tát thừa dịp Thanh Đồng ba người bị đánh lui thời điểm, cũng trực tiếp đánh về phía Xích Ngạo Tuyệt mà đi, trong tay một mảnh thần quang đánh ra, không gian xung quanh chói mắt, không gian sóng gợn trực tiếp khuấy động mà khai.

“Nhật Quang Minh Bồ Tát, cút cho ta trở về.”

“Gào khóc...” Một đạo Long tiếng kêu dựng lên, chỉ thấy Chân Vũ Đại Đế vật để cười rùng rợn đen hóa thành khổng lồ thượng ngũ vạn thước bản thể, bản thể đánh nát không gian, Thiên Nhất thanh thét dài, trong nháy mắt, khổng lồ thân thể rít gào cùng Nhật Quang Minh Bồ Tát va chạm ở một chỗ, đánh thẳng được hư không rung chuyển, bàng bạc giống như mặt nước gợn sóng linh lực một vòng vây nhện nhạo mở ra.

Rùng rợn cuộn cuộn pháp lực ngưng như thiên hà, dâng rít gào, thân thể bốc lên, nhất thời gió nổi lên mây di chuyển, bọc đầy trời không gian, chạy chồm đổ cuộn.

“Thình thịch oành!” Một mảnh không gian hóa thành hư không, một cỗ khổng lồ lực lượng hung hăng liền va chạm ở tại Nhật Quang Minh Bồ Tát trên người.

Thần quang âm đạm, nhất miệng huyết vụ phun ra, này Nhật Quang Minh Bồ Tát sắc mặt nhất thời trắng bệch một mảnh, ở rùng rợn khổng lồ bản thể thân hình phía trước, giống như là con kiến bình thường bị đánh bay vạn thước xa.

Này rùng rợn tu vi thực lực chính là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ, hơn nữa Long tộc nhất mạch bản thể cường hãn, thực lực còn hơn Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ còn muốn khó dây vào hơn, mà Nhật Quang Minh Bồ Tát, thực lực chính là Bồ Tát trung kỳ mà thôi, trong tay lại không có thần khí, tự nhiên sẽ không là rùng rợn đối thủ.

“Không hổ là rùng rợn, thực lực thật sự là không kém, vậy cùng ta đây Đế Thỉnh thử xem ai mạnh ai yếu đi.” Địa Tạng Vương nhìn thấy rùng rợn thực lực cường hãn, trong tay pháp quyết biến hóa, một đầu giống như khuyến phi khuyến, giống như hổ phi hổ tiểu thú, bỗng dưng mặc không mà ra, này thú xuất hiện, cũng hóa thành một con thân hình đi vắng rùng rợn dưới chó dữ toàn thân thiêu đốt ngọn lửa hai mắt đỏ bừng miệng đi xuống giọt nham thạch nóng chảy bình thường chất lỏng.

“Đế Thỉnh thần thú.” Này Dao Trì phía trên mọi người đối với này Đế Thỉnh thần thú tự nhiên là không xa lạ, Địa Tạng Vương vật để cười, Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu tu vi thực lực, tuyệt đối khó dây vào.

“Ngao...” Đế Thỉnh thần thú rít gào một tiếng lúc sau, cũng trực tiếp đánh về phía rùng rợn mà đi, hai cự thú nhất thời liền giao thủ ở tại cùng nhau, trong lúc nhất thời không gian tắc tắc nổ tung, không gian xung quanh kinh thiên động địa tiếng vang không dứt bên tai.

“Sưu...” Bất quá cũng là vào lúc đó, kia Tuệ Quang Minh Bồ Tát thân hình không biết khi nào thì sẽ mặc qua hư không tới Xích Ngạo Tuyệt trước người, này Tây Phương Giáo Bồ Tát nhân số không ít, mọi người căn bản là không thể đề phòng.

Lúc này Cửu U song khuông lại bị bốn Bồ Tát cuốn lấy, trong lúc nhất thời cũng hướng không ra vòng vây.

“Kim Giáp Chiến Thần, lưu lại đi.” Nhưng vào lúc này, Nhạc Thành tướng đánh lui kia Tuệ Quang Minh Bồ Tát, kia Địa Tạng Vương cũng nháy mắt đi ra Nhạc Thành trước người, trống rỗng một đạo thật lớn phật quang dấu móng tay trực tiếp vạn vạo một đoàn không gian lúc sau, liền ngăn cản tại Nhạc Thành trước người.

“Long Khiếu Cửu Thiên.”

“Gào khóc gào khóc...” Một mảnh Long tiếng kêu phóng lên cao, Nhạc Thành lúc này thân thể cao lớn ngẩng đầu thét dài, một vòng vây âm ba chấn vỡ không gian, tùy theo ngăn cản tại Địa Tạng Vương vạn vạo không gian phía trước.

“Gào khóc ngao...” Có vài khổng lồ ngũ trảo Kim Long hư ảnh phóng lên cao, lập tức xẹt qua hư không hung hăng va chạm hướng về phía Địa Tạng Vương vạn vạo không gian.

“Vang ầm ầm...” Vô cùng cường hãn tiếng đánh vang vọng Hoàn Vũ, tựa hồ là cả Cửu Thiên đều phải sụp đổ bình thường, kia vạn vạo không gian, lúc này trực gần xuất hiện cái khe.

“Thình thịch oành!” Lập tức, này vụn vụn không gian hoàn toàn da nẻ phá, hóa thành một mảnh hư không mảnh nhỏ.

Ngay tại Nhạc Thành thi triển Long Khiếu Cửu Thiên thời điểm, Ngũ Cực Chiến Thần đều là sắc mặt đại biến, đặc biệt Nhân Trung Chiến Thần, ánh mắt kinh hãi vô cùng nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, tựa hồ là nghĩ đến cái gì.

Nhạc Thành thân thể cao lớn ngang trời mà lên, lại đánh về phía kia Tuệ Quang Minh Bồ Tát mà đi, chỉ lúc này cũng chậm từng bước, chỉ thấy kia Tuệ Quang Minh Bồ Tát trong tay một đạo chưởng ẩn dưới, đã muốn là lao thẳng tới kia Xích Ngạo Tuyệt mà đi.

“Cho ta lui về.” Nhưng vào lúc này, mắt thấy kia Tuệ Quang Minh Bồ Tát đánh về phía Xích Ngạo Tuyệt mà đi, Long Cát công chúa trong tay pháp quyết đánh ra, trên tay một đạo thần quang nháy mắt tung.

Chính là nháy mắt, này một mảnh thần quang hóa thành một đạo quan Thất Thái cột sáng đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, lập tức xông lên Cửu Thiên Vân Tiêu bình thường, Ngay sau đó, một đạo tiếp theo một đạo, vô số đạo Thất Thái cột sáng liên tiếp xông lên trời cao, giãy lất trong lúc đó, thế nhưng có ngàn vạn đạo Thất Thái cột sáng đứng vững dựng lên, trong lúc nhất thời, cả Dao Trì phạm vi nghìn vạn dặm, che kín loại này Thất Thái cột sáng.

Vô số đạo Thất Thái cột sáng cột sáng cùng nhau rung chuyển, cả Dao Trì phạm vi, thiên rung địa chấn, không gian xung quanh không gian rút cuộc chống đỡ không nổi, bạo từng đợt vang ầm ầm thật lớn tiếng vang, đột nhiên nứt toác mở ra, đây trời không gian mảnh nhỏ bốn phía bay múa để phá thành mảnh nhỏ.

Cường hân hơi thở làm cho xa xa một ít siêu cấp cường giả cũng là nhất thời sắc mặt đại biến, tiên quân trình tự cường giả đều cảm giác được tim đập nhanh.

“Thình thịch oành!” Không gian xung quanh mấy trăm ngàn dặm trong vòng, toàn bộ bao phủ ở tại một mảnh không gian nứt toác bên trong, như thế cường hân lực lượng, làm cho chung quanh sinh trưởng ở chiến đấu kịch liệt rồng đen cùng Đế Thỉnh thần thú cũng là thương hoảng sợ tránh né, này cường hân lực lượng quá, tựa hồ là có thể đem hết thủy phá hủy thành tro tàn cùng hư vô, loại lực lượng này, không phải Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu cùng Cửu Thiên Huyền Tiên có thể đối kháng.

Trăm vạn lý trong vòng, không gian xung quanh nháy mắt tối đen một mảnh, chỉ một thoáng, lại tràn ngập ánh sáng, mà vào lúc này, trong hư không, kia Tuệ Quang Minh Bồ Tát thân hình trắng bệch theo trong hư không mà ra, hư không khôi phục, khổng lồ lực lượng ở trên không trung kích tán ở tại xa không.

“Ba ba ba!”

Ngay tại kia Tuệ Quang Minh Bồ Tát lấy ra hư không thời điểm, chính là nháy mắt, đó là toàn thân nhất thời ba ba rung động, lập tức trong cơ thể hào quang run, nhất thời toàn thân nứt toác hóa thành một mảnh huyết vụ, liên tiếp nguyên thần cũng không có chạy ra.

Đường đường Tuệ Quang Minh Bồ Tát cứ như vậy đã chết, ở vừa mới kia cuồng bạo lực lượng bên trong, hân căn bản là không có gì lực hoàn thủ.

“Dao Trì Kim Mẫu thần thông thêm vào lực.” Mọi người hít vào một hơi, vừa mới kia lực lượng, tuyệt đối không phải là đến từ Long Cát công chúa, kia cũng chỉ có là Dao Trì Kim Mẫu, cũng chỉ có tới Dao Trì Kim Mẫu cái loại này trình tự nhân, mới có thể tùy ý cấp nữ nhi của mình thần thông thêm vào lực.

Còn lại mười Bồ Tát hai mắt đỏ bừng, Tuệ Quang Minh Bồ Tát bị giết, ngay tại bọn họ mí mắt ngẫm, mà bọn họ là một người hiện tại cũng còn không có làm gì đối phương vài người.

“Chết tiệt, đi tìm chết đi.” Vừa mới một kích này cũng là nháy mắt chuyện tình mà thôi, mà lúc này Nhạc Thành ngay tại công kích Tuệ Quang Minh Bồ Tát đã muốn là chậm từng bước thời điểm, Địa Tạng Vương nhìn thấy Tuệ Quang Minh Bồ Tát bị đánh chết, nhất thời sát ý đại khí, trong tay một đạo chưởng ẩn nháy mắt cuồng bạo huy đánh mà ra, khổng lồ chưởng ẩn dưới, không gian thông hiểu không bị ngăn trở, vô số không gian nứt toác, một chưởng này, Địa Tạng Vương chính là sát ý nổi lên.

“Địa Tạng Vương, lão tử hậu nhân, khởi là người có thể xuống tay, chạy trở về người Tây Phương Giáo đi.” Một đạo tiếng hét lớn nháy mắt truyền đến, nhất đạo kim sắc thân ảnh cắt qua không gian không thể tưởng

tượng nổi đi ra Nhạc Thành bên người, rõ ràng là kia Ngũ Cực Chiến Thần bên trong Nhân Trung Chiến Thần.

Tầng tầng màu vàng quang hoa đem quanh mình phạm vi sổ nghìn vạn dặm đều chiếu rọi chói mắt một mảnh. Nhân Trung Chiến Thần tay phải vừa nhắc, cao thiên trời cao phía trên nhất đạo kim sắc chưởng ẩn thoáng hiện mà ra, theo Nhân Trung Chiến Thần đưa tay đi phía trước một lòng tay, khổng lồ màu vàng chưởng ẩn cuốn nhất cổ cuồng phong đập vụn khôn cùng hư không, nháy mắt liền nghênh hướng về phía kia Địa Tạng Vương mà đi.

Địa Tạng Vương một kích, Nhạc Thành vừa mới mặc dù là đánh trả đã muốn là không còn kịp rồi, nhưng là yếu né tránh là tuyệt đối không thành vấn đề, chính là này Nhân Trung Chiến Thần cũng đến giúp chính mình ra tay, như thế nhân Nhạc Thành kinh ngạc, còn có này Nhân Trung Chiến Thần dĩ nhiên là nói chính mình là của hần hậu nhân, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Mà lúc này chứng kiến này Nhân Trung Chiến Thần một chưởng, Nhạc Thành chỉ một thoáng liền mình bạch rồi, một chưởng này, đúng là Huyền Thiên nội địa thượng Nhạc gia đích thực Kim Long phá, này không sai được, chính là Nhạc gia Kim Long phá, khó trách trước kia Hoàng Ma tán nhân còn hỏi quá chính mình là này Ngũ Cực Chiến Thần liên hệ thế nào với, nguyên lai, lực công kích là cùng ra nhất triệt.

Nhạc Thành trong lòng liền một mực tưởng, Huyền Thiên nội trên đường đấu thần, cũng là có thể phi thăng, chính mình ở Huyền Thiên nội địa thượng thời điểm, liền cảm giác được chính mình có thể bằng vào đấu thần tu vi phi thăng, chính là không biết đấu thần hội phi thăng đến địa phương nào, không biết còn có thể có thể trở về, cho nên cũng không dám phi thăng.

Mà Lang Lễ từng cũng nói qua, ở Tiên Ma giới trung, có một chỗ địa phương nhân, có Huyền Thiên nội trên đường không kém bao nhiêu lực công kích, hiện tại xem ra, đấu thần cũng là có thể phi thăng, phi thăng đồng dạng là Tiên Ma giới.

Mà hiện tại này Nhân Trung Chiến Thần, tuyệt đối là cùng Huyền Thiên đại lực có quan hệ, có lẽ, cùng Nhạc gia có quan hệ.

“Gào khóc...” Ngay tại Nhạc Thành này cân nhắc thời điểm, tiền không bên trong, Nhân Trung Chiến Thần màu vàng chưởng ẩn cùng Địa Tạng Vương chưởng ẩn va chạm ở tại cùng nhau, đột nhiên không gian nứt toác mở ra, không gian xung quanh vặn vẹo thành một mảnh hư không. Lập tức một cái Kim Long dữ tợn rít gào, đột nhiên phách đi ra bạo rồi khôn cùng thần quang, chói mắt vô cùng, hung hăng xuyên thấu không gian oanh kích ở tại Địa Tạng Vương trên người.

“Phụt.....” Bị bám một mảnh huyết vũ, Địa Tạng Vương thân hình nháy mắt gục lui thượng vạn thước xa, Nhân Trung Chiến Thần tiên quân trung kỳ tu vi thực lực, căn bản không phải Địa Tạng Vương có thể đối kháng.

“Nhạc Thành, nói cho ta biết, ngươi có phải là ... hay không đến từ Huyền Thiên nội địa Nhạc gia.” Đánh lui kia Địa Tạng Vương, Nhân Trung Chiến Thần nhìn cũng không nhìn kia Địa Tạng Vương liếc mắt một cái, lập tức quay đầu lại chờ đợi rất đúng Nhạc Thành hỏi.

“Chính là đến từ Nhạc gia, tiên trưởng vì sao hội thi triển ta Nhạc gia Kim Long phá?” Nhạc Thành hỏi.

“Ha ha ha ha cấp...” Nhân Trung Chiến Thần cười to dựng lên, lập tức đối Nhạc Thành nói: “Cái gì ngươi Nhạc gia, này Kim Long phá chính là hàng tỉ năm trước ta sáng chế, sau lại một lần thiên địa đại kiếp nạn, ta trốn được kia Huyền Thiên nội địa thượng qua mấy trăm vạn năm, là ở chỗ này để lại máu của ta mạch, lại nói tiếp, ngươi còn là của ta hậu nhân, ta là người tổ tiên.”

“Người là ta tổ tiên?” Nhạc Thành hoảng sợ nhìn trước mắt này quần áo trường bào trung niên thô lỗ hán tử, trong lòng cũng là khó tránh khỏi kinh ngạc đứng lên, này Nhân Trung Chiến Thần dĩ nhiên là chính mình tổ tiên.

“Như thế nào, ngươi còn có cái gì còn hoài nghi, chuyện này ta về sau chậm rãi nói cho ngươi nghe.” Nhân Trung Chiến Thần đối Nhạc Thành cười nói, có thể ở Tiên Ma giới trung nhìn thấy chính mình ở lại kia xa xôi Huyền Thiên nội địa thượng hậu nhân, Nhân Trung Chiến Thần cũng là nhịn không được có chút kích động đứng lên.

“Nhân Trung Chiến Thần, ngươi có ý tứ gì?” Lúc này, kia Địa Tạng Vương lại tới tiền không, sắc mặt một mảnh tái nhợt.

“Ta có ý tứ gì, này Nhạc Thành nãi là của ta hậu nhân, ngươi nói ta có ý tứ gì.” Nhân Trung Chiến Thần lãnh thị Địa Tạng Vương, lập tức ánh mắt nhìn chăm chú vào chung quanh nhất chúng mọi người, lạnh nhạt nói: “Mọi người dừng tay cho ta...”

Thanh âm xuyên thấu không gian, xa xa giao thủ Cửu U song ma, Chân Vũ Đại Đế, rồng đen cũng đều là đã nhận ra bên này biến hóa, nhất thời tới Nhạc Thành bên người, nghe được Nhân Trung Chiến Thần trong lời nói, mọi người cũng đều là trong lòng kinh ngạc không thôi.

“Nhạc Thành chính là ta hậu nhân, là muốn đối phó Nhạc Thành chính là cùng ta Nhân Trung Chiến Thần đối lập, vậy đừng trách ta không khách khí, cho dù là ngươi chạy đến tam giới ở ngoài, ta cũng muốn đem ngươi tru sát.” Nhân Trung Chiến Thần lạnh nhạt nói đứng lên, một cổ tiêu sát khí mở rộng, khôn cùng khí thế bằng bạc vọt tới, khí thế áp không, đã muốn là làm cho không ít người bắt đầu tim đập nhanh.

“Đối phó Nhạc Thành, ta Ngũ Cực Chiến Thần tuyệt đối không khoanh tay đứng nhìn.” Tứ đại thân ảnh thả người đứng lên, lập tức tới Nhân Trung Chiến Thần bên người, đúng là không trung chiến thần, Đại Địa Chiến Thần, Bắc Cực Chiến Thần, Nam Cực Chiến Thần bốn vị chiến thần cường giả, bốn người đều là tiên quân trung kỳ tu vi thực lực.

Lúc này, mọi người thần sắc rất khó coi, Ngũ Cực Chiến Thần thực lực mọi người đều rõ ràng, năm người này cả đời điệu thấp, nhưng là thực lực cũng cường hãn vô cùng, đều là hồng hoang thời kì lưu lại người.

Này Ngũ Cực Chiến Thần cũng không phải là thuộc loại Thiên Đình sở hạt, chính là nghe Thái Cực thiên tử đại đế hiệu lệnh mà thôi, mà Thái Cực thiên tử mặt đất ở Tiên Ma giới địa vị, còn hơn Ngọc Đế đến, cũng là không phân sán sán, chính là thống trị lực ngự các không có cùng mà thôi.

“Ngũ Cực Chiến Thần, chẳng lẽ các ngươi yếu phản Thiên Đình có thể nào?” Vương mẫu lúc này cũng nhẫn không chịu nổi, ánh mắt lãnh thị Ngũ Cực Chiến Thần mà đạo.

“Vương mẫu nương nương, chúng ta cũng không có ý tứ này, chúng ta cũng là Thiên Đình trung một phần tử, chính là này Nhạc Thành nãi là của ta hậu nhân, chẳng lẽ Vương mẫu nương nương chặn đánh giết ta hậu nhân, ta cũng muốn chẳng quan tâm có thể nào?” Nhân Trung Chiến Thần lạnh nhạt nói một tiếng, đối mặt Vương mẫu nương nương, ngũ đại chiến thần khả không thể nào để ý.

“Này Nhạc Thành quấy rối Bàn Đào hội, nhục mạ cùng ta, phải bị tội gì?” Vương mẫu nhìn chăm chú vào Nhân Trung Chiến Thần nói.

“Vương mẫu nương nương, ngươi vũ nhục cùng ta hậu nhân, như thế vũ nhục, chẳng khác gì là vũ nhục cùng ta, kia này có như thế nào tính đâu.” Nhân Trung Chiến Thần nhìn chăm chú vào Vương mẫu nương nương, lập tức tái nói: “Không bằng việc này coi như xong đi, hôm nay chính là Vương mẫu nương nương sinh nhật, vẫn là không cần bại hoại không khí thật là tốt.”

Vương mẫu thần sắc trầm xuống, sắc mặt hơi hơi biến hóa, không nghĩ tới này này một cái Nhạc Thành không chỉ có là rước lấy Xiển giáo, còn có Dao Trì Kim Mẫu, bây giờ còn rước lấy ngũ đại chiến thần, thật muốn truy cứu đi xuống, Thiên Đình chiếm không đến gì tiện nghi, trong lòng cũng chỉ có thể đủ là từ bỏ.

“Nhân Trung Chiến Thần, ngươi nói nhẹ, Dao Trì bị trộm, chẳng lẽ có thể đủ giữ lời có thể nào, mọi người cũng biết này đánh cắp Bàn Đào người?” Địa Tạng Vương nhìn chăm chú vào mọi người nói.

Mọi người nhất thời liền nhìn chăm chú hướng về phía Địa Tạng Vương, này Địa Tạng Vương có Đế Thính thần thú, trong tam giới bất cứ chuyện gì tình đều có thể đủ biết đến nhất thanh nhị sở, cũng đang bởi vì là có thêm này Đế Thính thần thú, mọi người đều phải cấp này Địa Tạng Vương vài phần mặt mũi, miễn cho là có nhược điểm đã rơi vào Địa Tạng Vương đích tay trung.

“Đế Thính, đem ngươi có biết nói cho mọi người nghe đi.” Địa Tạng Vương đối lúc này đã muốn là hóa thành một cái Hồng Y hán tử Đế Thính nói.

Nhạc Thành thần sắc nhất thời trầm xuống, này Đế Thính thần thú chính là thiên địa trong lúc đó một loại kỳ lạ thần thú, có một loại thám thính trong tam giới gì động tĩnh thiên phú, chính mình trộm Bàn Đào,

nói không chừng thật đúng là là tránh không khỏi này Đế Thính thần thú rình.

“Chư vị Đại tiên, này Dao Trì bị trộm, chính là một cái hiểu được biến hóa thần thông nhân làm, cho nên ta cũng vô pháp tìm ra cụ thể người đến, bất quá người nọ cũng ở nhất chúng yêu đạo vật để cười bên trong, bên kia trông coi đại diện một cái thiên binh chính là người nọ một đạo nguyên thần lực biến thành.” Đế Thính thần thú nói với mọi người đạo.

“Này Đế Thính thần thú thật đúng là lợi hại.” Nhạc Thành trong lòng hít vào một hơi, ra mòi, chính mình này biến hóa thần thông, tự liên Đế Thính thần thú cũng vô pháp điều tra ra, hoàn hảo như thế, bằng không liền phiền toái liền càng thêm lớn. Tâm niệm cùng nhau, Nhạc Thành nhất thời đem kia nhất lữ nguyên thần tiêu tán ở tại thiên địa trong lúc đó, nếu như bị nhân bắt được nhược điểm, nói không chừng có thể đủ tra được trên người của mình.

“Chư vị, cho nên vừa mới mới chịu kiểm tra mọi người vật để cười, mà hiện tại, này đào trộm Bàn Đào nhân, ngay tại trong những người này, chỉ có vừa mới này Nhạc Thành không đồng ý kiểm tra trừ vật nhân, này đủ để đại biểu chính là Nhạc Thành trộm lấy Bàn Đào.” Quan Âm nói với mọi người đạo.

Nhất thời sở hữu đều là nhìn chăm chú thượng Nhạc Thành đến, Đế Thính nói lời, tự nhiên là không ai hội hoài nghi.

“Chuyện cười, không cho kiểm tra trừ vật nhân chính là đào trộm Bàn Đào người, tốt lắm, nếu ở đây mọi người trừ vật nhân để cho ta kiểm tra trong lời nói, ta sẽ đem trừ vật nhân giao ra đây kiểm tra, như vậy được không?” Nhạc Thành thần nhiên nói.

“Nhạc Thành. Rõ ràng chính là người trộm lấy Bàn Đào, còn dám nói sáo.” Văn Thù đối Nhạc Thành quát, Tuệ Quang Minh Bồ Tát bị đánh chết, hơn nữa kia Phổ Hiền Bồ Tát cũng là bởi vì Nhạc Thành bị đánh chết, lúc này Tây Phương Giáo tất cả mọi người là cửu tính ở tại Nhạc Thành trên người.

Nhạc Thành quanh thân hàn ý nổi lên, biết hiện tại này Tây Phương Giáo là cố ý khơi mào chính mình cùng Thiên Đình đại chiến, mà bọn hắn chính là muốn từ trung đục nước béo cò đối phó chính mình mà thôi, đến lúc đó, cho dù là Xiển giáo cùng Tiệt Giáo, còn có sư mẫu giúp chính mình xuất đầu trong lời nói, cũng chỉ có thể đủ là tìm thượng Thiên Đình, này kế hoạch thật đúng là hảo, cho nên, chính mình cùng Vương mẫu nếu như vậy quên đi, Tây Phương Giáo là sẽ không cam tâm.

“Ta cũng có thể nói phải người trộm lấy Bàn Đào giá họa cho ta đi, chu sở đều biết, ta đánh chết các người Tây Phương Giáo không ít, khả các người không dám trực tiếp tìm ta báo thù, các người sợ Xiển giáo, sợ Tiệt Giáo, sợ ta sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu tìm các người tính sổ, cho nên, các người cố ý đánh cắp Bàn Đào, giá họa cho ta, sau đó để cho ta cùng Thiên Đình khai chiến, đến lúc đó mượn cơ hội đối phó ta, cũng tốt phá hủy Thiên Đình, người Tây Phương Giáo liền nhân cơ hội lớn mạnh, ở Hồng Hoang chiến trường thượng, Phổ Hiền cấu kết Ma đạo chính là chứng cứ, Tiệt Giáo Tam Tiêu tiên tử tổng sẽ không oan uổng người Tây Phương Giáo đi, còn có đông đảo Tiên Đạo liên minh cường giả cũng là rõ như ban ngày, thật sự là độc a, Đế Thính là của các người vật để cười, muốn nói cái gì đều được, người cho là, các người kế hoạch có thể đủ lừa dối mọi người có thể nào?” Nhạc Thành thần nhiên nói.

Lời này vừa ra, cũng là có thêm không ít sắc mặt hơi đổi, lời này nói tuyệt đối cũng là sự thật, Hồng Hoang chiến trường thượng, Phổ Hiền cấu kết Ma Đạo liên minh trung Hắc Sát Ma Vương, chuyện này Tiên Ma giới đã sớm mọi người đều biết, lúc này hơn nữa cái kia Nhạc Thành vừa nói như thế, nhất thời không ít Tiên đạo người đối Tây Phương Giáo liền phản cảm đứng lên, đặc biệt Vương mẫu, sắc mặt cũng là có đó ám trầm đứng lên.

“Miệng lưỡi bén nhọn có gì dùng, này Bàn Đào tuyệt đối ở trên thân của người, chỉ cần người để cho ta kiểm tra một phen tự nhiên liền rõ ràng, nếu không người gây nên, người sợ cái gì?” Địa Tạng Vương thần sắc trầm xuống, cảm giác được mọi người thần sắc biến hóa, lập tức đối Nhạc Thành nói.

“Chuyện cười, trừ vật nhân cho người tra, kia trước hết để cho người phía tây Như Lai trừ vật nhân cho chúng ta trước tra xét nói sau.” Long Cát công chúa quát nói, nhưng trong lòng là biết này Bàn Đào hơn phân nửa chính là Nhạc Thành đào trộm, Nhạc Thành có biến hóa thần thông, hẳn chính là biết đến.

“Lớn mật Long Cát, người đánh chết Tuệ Quang Minh Bồ Tát, cho dù có Dao Trì Kim Mẫu ở sau lưng, lần này ta cũng muốn hảo hảo giáo huấn cùng người, ở đi tìm Dao Trì Kim Mẫu lý luận.” Phật bà đối Long

Cát công chúa lạnh nhạt nói.

“Không cần sảo, Dao Trì bị trộm, Thiên Đình nhất định truy cứu, dĩ nhiên là như vậy, vậy thỉnh Hạo Thiên môn Nhạc Thành xuất ra trữ vật nhãn kiểm tra một phen đi, đồng dạng, xin mời phía tây các vị Bồ Tát cũng giao ra trữ vật nhãn cùng nhau kiểm tra được không.” Vương mẫu thần nhiên nói, nhất thời, Tây Phương Giáo Địa Tạng Vương đám người sắc mặt trầm xuống, liên tiếp bọn hắn trữ vật nhãn cũng muốn kiểm tra, rõ ràng chính là cũng hoài nghi tới trên người của bọn họ, này Vương mẫu, cũng không tin tưởng bọn hắn.

“Yếu kiểm tra cũng có thể, tính cả thần khí cũng cùng nhau kiểm tra đi, đánh cắp Bàn Đào nhân, tự nhiên là không thể nào Bàn Đào đặt ở trữ vật trong giới chỉ, đặt ở thần khí trong vòng hội càng thêm an toàn.” Nhạc Thành nói: “Trước liên phạt bà trên người Thanh Tịnh ngọc lưu ly bình, Văn Thù Bồ Tát Độn Long Trụ, còn có Địa Tạng Vương Như Ý Châu bắt đầu kiểm tra đi.”

Theo Nhạc Thành trong lời nói, Địa Tạng Vương, Quan Âm, Văn Thù đám người sắc mặt liền dị thường nan thoát nhìn, kiểm tra ba người bọn họ thần khí, đây là tuyệt đối không thể, nếu là thật kiểm tra rồi thần khí, này về sau ba người còn có gì thể diện ở lại trong tam giới.

“Như thế nào, các ngươi không dám sao, ra mời, này hung phạm chính là yếu đã ra rồi.” Nhạc Thành một tiếng lạnh nhạt nói, hài hước nhìn Quan Âm ba người. Này Bàn Đào chính mình giấu ở Hạo Thiên Tháp trong vòng, cho dù là làm cho người ta đi vào tra, cũng là tra không được.

Lúc này, này Vương mẫu cũng là ánh mắt nhìn chăm chú ở tại ba vị Bồ Tát trên người, trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc.

“A di đà phật.” Đúng lúc này, trên không trung, đột xuất hiện một đạo khổng lồ hư ảnh, này hư ảnh, thân thể cao lớn còn hơn Nhạc Thành hiện tại Hỗn Nguyên Chân Thân còn muốn lớn hơn thượng một nửa.

Nhưng thấy người này tướng mạo phạm vi, mí mắt rủ xuống, nhìn xuống chúng sinh. Hai chân già ngã ngồi cho thúc thắt lưng hoa sen tòa trung ương, phía sau có ngọc bích thuyền hình một mảnh chói mắt phật quang, lông mày gian có một đạo bạch hào, bộ dạng phục tùng tín mật, tiêm mũi, đại nhĩ, trứ đản vai phải áo cà sa, tay trái thi thiên định ấn, tay phải thi chạ đất ấn, kết ngồi xếp bằng ngồi trên ngưỡng phúc nhị sen thượng. Trên người một tầng phật quang quán quanh, huyền ảo khó lường.

Tùy theo, không gian phía trên, mọi người cũng cảm giác được một cỗ trước nay chưa có áp chế lực, ở lực lượng này dưới, mọi người cảm giác được chính mình giống như là con kiến bình thường tồn tại.

“Ra mắt Như Lai phật tổ.”

Mọi người, chính là là kia Vương mẫu nương nương, Chân Vũ Đại Đế, còn có Ngũ Cực Chiến Thần, Xích Cước Đại Tiên, tứ hải long vương từ từ, toàn bộ hành lễ, người tới đúng là kia Tây Thiên Như Lai phật tổ, thiên địa bên trong, thánh nhân một trong.

Thánh nhân dưới, hết thấy giai vì con kiến, lúc này ở Như Lai phía trước, tất cả mọi người là trong lòng run rẩy, này một cỗ uy áp, đến từ linh hồn, đến từ thiên đạo quy tắc. Bằng bạc hơi thở dưới, chung quanh không gian trong vòng, nhất thời tràn ngập ra vạn trượng phật quang.

Như thế uy áp, Nhạc Thành lúc này trong lòng cũng là cảm giác được kịch liệt chấn động, loại này uy áp dưới, chính mình giống như bị hàng tỉ cân cự thạch sở áp chế, toàn thân đều là không thể nhúc nhích.

“Nhạc Thành, ngươi đánh chết ta Phật giáo mấy người, hiện tại lại đây Thiên Đình quấy rối, đào trộm Bàn Đào, vũ nhục ta Phật giáo, hiện tại, ta đem ngươi nhốt đánh vào hư không bỏ tù một vạn năm.” Trên không bên trong, chỉ thấy kia Như Lai một đạo trầm thấp tiếng động nói ra, trong tay pháp ấn biến hóa, một đạo phật quang tràn ngập trong lúc đó, Nhạc Thành nhất thời cảm giác được chính mình toàn thân pháp lực mất hết, quanh thân lâm vào thiên địa bên trong nhất cổ quỷ dị năng lượng dưới, toàn thân căn bản là không thể nhúc nhích.

“Tiếp Dẫn đạo nhân, một người vẫn là phía tây thánh nhân, lại có thể đối với ta một cái hậu bối ra tay!” Một tiếng khê kêu truyền đến, nhất thanh trường kiếm phá vỡ hư không, kiếm khí rung động, lóe ra một mảnh chói mắt thanh mang, lập tức này một đạo kiếm quang xé nát liễu không gian, hung hăng chém về phía kia Như Lai mà đi.

1197. Chương 1008: Ngũ Đại Tuyệt Đỉnh Cường Giả Quan Lui Như Lai

Không sai đồng thời, một đạo bóng hình xinh đẹp xé nát không gian mà đến, đứng ở Như Lai đối diện. Người tới quần áo cẩm bào, năm như bốn mươi, dung nhan tuyệt mỹ bên trong có một cỗ thiên địa vẻ đẹp, đúng là kia tiểu Dao Trì Dao Trì Kim Mẫu.

“Dao Trì Kim Mẫu, người tới nhưng thật ra thời điểm.” Trên không trung, kia Như Lai thân thể cao lớn phía trên, kim mang nở rộ, lập tức hóa giải Dao Trì Kim Mẫu một kiếm này, thân ảnh khổng lồ cũng là sinh sôi bị đẩy lui không ít.

“Tiếp Dẫn đạo nhân, đừng tưởng rằng hóa thân Như Lai là có thể đến đối một cái tiểu bối, của ta phân cảnh linh kiếm mùi vị khả chịu khổ sở đi, người chính là một đạo nguyên thần phân thân mà thôi, ta Dao Trì Kim Mẫu khả không để vào mắt, cho dù là người bản thể tiến đến, ta lại có gì e ngại, vẫn là rút cho ta trở về đi.” Dao Trì Kim Mẫu một đạo khẽ kêu.

“Dao Trì Kim Mẫu, người khả đừng quên, người cũng không thể đủ rời đi tiểu Dao Trì, đến lúc đó, đừng trách chúng ta không khách khí.” Như Lai thần sắc trầm xuống, nhìn chăm chú vào Dao Trì Kim Mẫu nói.

“Ha ha ha ha, thế nhưng Tiếp Dẫn đạo nhân tự mình đến, ta đây cũng đến thấu vô giúp vui đi.” Lúc này, lại là nhất đạo thân ảnh thả người dựng lên, không phải người khác, người này đúng là vẫn ở lại trong đám người điệu thấp Trần Nguyên Tử đại tiên.

Trần Nguyên Tử quần áo thanh bào, mày kiếm mắt lạnh lẽo, rất có tỳ nghệ thiên hạ chi thế, cùng vừa mới điệu thấp, trên người khí thế hoàn toàn chính là khác biệt, lúc này quanh thân khí thế bàng bạc trào ra, thúc dục này không gian run rẩy dựng lên.

“Trần Nguyên Tử, việc này chẳng lẽ cùng người có quan hệ?” Trên không trung, Như Lai thản nhiên nhìn Trần Nguyên Tử liếc mắt một cái nói.

“Này Nhạc Thành, chính là nhân tiên, ta cũng vậy nhân tiên chi tổ, thấy hần chính hợp ý ta, Dao Trì Kim Mẫu cũng đến đây, ta tự nhiên là không thể không đếm xỉa đến, bằng không, còn có người đã cho ta Đông Phương không người có thể nào.” Trần Nguyên Tử vung ống tay áo, cả người hơi thở lại tăng cao.

“Khanh khách, không sai, này Tây Phương Giáo thật đúng là đã cho ta Đông Phương không người có thể nào, muốn tới thì tới muốn đi thì đi, Tiếp Dẫn đạo nhân, chúng ta mấy lão gia này còn chưa có chết đâu.” Một đạo cô gái tiếng cười duyên truyền đến, liền ở phía sau, xa không bên trong, lại là một đạo nhân ảnh bay nhanh quan gần, nhìn kỹ cũng một cái tuổi thanh xuân cung trang nữ tử, cô gái này dung mạo tuyệt mỹ, đi vắng Tam Tiêu dưới, nhất cỗ vô hình trung bàng bạc khí thế, cũng Tam Tiêu cũng không Pháp Tướng so với.

“Không sai, Tiếp Dẫn đạo nhân, chúng ta còn chưa chết, thân mình cốt còn có thể nhúc nhích một phần, người đã nghĩ đến ta Đông Phương điều vô dương oai có thể nào.” Một đạo quan màu đen cột sáng mấy ngày liền tiếp đất, một cỗ chói mắt thần hồng cổ đăng quay, lập tức một cái màu xanh trường bào lão giả nháy mắt xuất hiện, này lão giả màu xanh trường bào không gió tự động, cả người tràn ngập kinh người hơi thở, chút liền mất Dao Trì Kim Mẫu cùng Trần Nguyên Tử dưới.

“Thanh Đế muội muội, chòm sao Thương Long, các người như thế nào cũng đến đây.” Dao Trì Kim Mẫu âm đạm cười, lập tức đối tới hai người nói, sắc mặt mỉm cười, chính là có ngàn vạn năm đều chưa từng gặp qua hai người.

“Tỷ tỷ, chúng ta chứng kiến có người đến Đông Phương điều vô dương oai, tự nhiên là yếu đi ra thấu vô giúp vui.” Kia tuyệt mỹ nữ tử nhất thời tới Dao Trì Kim Mẫu trước mặt, lập tức âm đạm cười, càng thêm là mê hoặc chứng sinh, dễ thương tuyệt mỹ cực kỳ.

Nhạc Thành lúc này khôi phục pháp lực, nhìn thấy lúc này trên không trung cường giả, trong lòng nhất thời cảm thán vô cùng, đặc biệt cuối cùng kia Thanh Đế cùng chòm sao Thương Long, chính mình dĩ nhiên là không thể suy tính đi ra lịch, chính là biết hai người này đều là đến từ hồng hoang phía trước nhân, này đó mới là cường giả chân chính, còn hơn những người này đến, này Thiên Đình phía trên, mọi người nên cái gì cũng không phải, toàn bộ đều thành con kiến bình thường.

“Không nghĩ tới Thanh Đế, chòm sao Thương Long, hai người các người cũng đến đây, thật sự là đã lâu không có như thế náo nhiệt qua.” Như Lai nhìn chăm chú vào mọi người, mỉm cười, thần sắc trong lúc đó cũng là có đó kinh ngạc.

“Dĩ nhiên là náo nhiệt, ta đây cũng đến thấu vô giúp vui đi!” Một tiếng khê kêu phá không truyền đến, mà lúc này, chỉ thấy trên không trung, một đạo không gian thông đạo nháy mắt mở ra, này không gian thông đạo có chút kỳ quái, nhìn thấy này không gian thông đạo, Nhạc Thành nhất thời liền cảm giác được này không gian trong thông đạo có một cỗ cùng chính mình thời gian thần thông giống nhau hơi thở.

Lập tức nhưng thấy một đạo tuyệt mỹ thân ảnh theo thời không trong thông đạo chậm rãi bước ra, này tuyệt mỹ nữ tử hai mươi bảy bát tuổi bộ dáng, tuyệt mỹ vô cùng, thiên địa trong lúc đó, sợ là tìm không ra mấy như thế tuyệt mỹ người đến. Nhất màu tím cung trang dưới, này trong thiên địa sở hữu từ ngữ cũng là không thể tán thưởng ra vẻ đẹp của nàng.

Lập tức này tuyệt mỹ nữ tử ra liễu không gian thông đạo lúc sau, trong tay pháp quyết biến hóa, này không gian thông đạo dĩ nhiên là hóa thành một mặt cổ kính thu vào ngọc thủ bên trong.

“Côn Lôn kính, Thập đại thượng cổ thần khí một trong Côn Lôn kính.” Nhạc Thành trong lòng cả kinh, chứng kiến này cổ kính, Nhạc Thành mới suy tính ra này tuyệt mỹ nữ tử lai lịch, cô gái này chính là ba nghìn Ma Thần một trong vương công muội muội, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, trước kia, này Bàn Đào linh căn liền đã rơi vào nàng này đích tay trung, cô gái này, cũng là đến từ hồng hoang phía trước người.

thú dĩ nhiên là chưa từng có thi triển quá thực lực của chính mình

“Đa tạ sư phụ” kia viên thú lập tức khôi phục nguyên bản thân hình, tôn kính rất đúng Nhạc Thành nói, đã muốn là có thể miện phụng nhân ngôn

“Tốt lắm, theo ta lên núi đến” Nhạc Thành vừa lòng cười, lập tức trả lời đại diện trong vòng

Này Nhạc Thành suy tính dưới, này viên thú thể nhưng đến từ Hỗn Độn bên trong, chính là ở Viêm Thiên trong vòng một chỗ Hỗn Độn tử vực bên trong dưới cơ duyên xảo hợp đi tới, này viên thú đã muốn là lĩnh ngộ một loại thần thông, linh trí mở rộng ra, nơi nơi tìm đạo, nhìn thấy Hạo Thiên môn trung đệ tử đối với chính mình hành lễ, đó là yếu bái chỉ vi sư

Đại diện trong vòng, có Long Cát công chúa, Thanh Đồng, Diễm Ma, Liệt Hỏa Ma Vương, Hoàng Ma tán nhân, Cửu U song ma còn có La Nguyên, ba người ở, nhìn thấy Nhạc Thành nhận một con viên thú làm đồ đệ, đều là cảm giác được nghi hoặc

Nhạc Thành cũng trong lòng vừa lòng không thôi, này viên thú nói như thế nào cũng là Hỗn Độn dị thú, được thiên địa chiếu cố, trời sinh chính là tu luyện thiên tài, mà lúc này, này Hỗn Độn dị thú căn bản là không có pháp lực, thực lực chính là trời sinh mà thôi nếu tu luyện trong lời nói, thành tựu tương lai có thể nghĩ, Thanh Đồng đều cảm không nổi, Thanh Đồng thân là thượng cổ thần thú thân thể, cực kỳ cường hãn rất thừa thớt, nhưng là này Hỗn Độn dị thú vậy thêm thiếu, ở Hồng Hoang chiến trường nội Hỗn Độn tử vực bên trong, kia Hỗn Độn dị thú còn không có lĩnh ngộ thần thông, chính là lĩnh ngộ Thời gian chi đạo mà thôi, kia thực lực tự liên Tam Tiêu đều khó có thể đối kháng, còn chính là thực lực mà thôi, kia Hỗn Độn dị thú cũng đồng dạng là sẽ không pháp lực, chính là dựa vào chính mình bản thể lực ở chiến đấu kịch liệt

Nhạc Thành nhìn thấy này linh viên, bây giờ còn không có gì pháp lực, không thể biến hóa đã lớn loại, chỉ có thể đủ sử viên thú thân thể, còn hơn Ngọc Hư sơn thượng này tiên cầm kém đó, Ngọc Hư sơn thượng tiên cầm, có không ít đều là tu luyện thành yêu hồn kỳ, yêu kiếp kỳ

Bất quá trên thực lực, này tiên cầm đã có thể không thể cùng này linh viên so sánh với, hưởng chi này linh viên trên người còn có một loại thần thông lực ở, này có thể lĩnh ngộ thần thông rời đi Hỗn Độn tử vực Hỗn Độn dị thú, viễn có thời kì không ít, nhưng là hiện tại, đã có thể cực kỳ khó được

“Linh viên, ra mắt người Đại sư bá, nhị sư bá còn có tam sư bá” đại diện phía trên, Nhạc Thành đối linh viên nói

“Linh viên ra mắt Đại sư bá, nhị sư bá, tam sư bá” kia La Nguyên tôn kính đến Hỏa Vân Thượng Nhân còn có Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử trước người hành lễ, mỗi người trước mặt đều là khái thượng ba khẩu đầu

Nhìn thấy này linh viên như thế hiểu được cấp bậc lễ nghĩa, mọi người cũng là trong lòng cảm giác được kinh ngạc, này viên thú thật đúng là không giống người thường

Lúc này, đại diện phía trên, không sai biệt lắm là sáu mươi đạo thân ảnh nháy mắt mà đến, này sáu mươi người tới, đúng là nhất chúng lão ma, còn có bị Nhạc Thành, La Nguyên đám người bày ra linh hồn ẩn ký Đại La Kim Tiên trưởng lão

Này nhất chúng Đại La Kim Tiên trưởng lão, đều là trước hết gia nhập Hạo Thiên môn trung nhân, rồi sau đó gia nhập Đại La Kim Tiên, cũng không có bị bày ra linh hồn ẩn ký, cho nên, Nhạc Thành cũng sẽ không có thông tri, chính là hoán chính mình có thể tín nhiệm nhân mà thôi

“Ra mắt môn chủ” mọi người hành lễ bái kiến, Nhạc Thành hơi hơi ý bảo, làm cho mọi người không cần đa lễ

“Bái kiến môn chủ sư thúc” lại là mười mấy đạo thân ảnh mà đến, này mười mấy người có hai cái Đại La Kim Tiên lúc đầu, mặt khác đều là La Thiên thượng tiên, còn có một Thiên tiên tu vi, đều là Hỏa Vân Thượng Nhân, Truy Nguyệt Đạo Nhân còn có La Sát Tiên Tử ba người đồ đệ

Nhạc Thành ý bảo mọi người đứng dậy, lập tức trong tay pháp quyết đánh ra, ở đại diện phía trên đã muốn là bày ra một đạo cấm chế

“Chư vị đều đến Hạo Thiên Tháp trung đến, ta có chuyện đối mọi người nói” Nhạc Thành hơi hơi nói, trước người gọi ra Hạo Thiên Tháp, thần quang chợt lóe, đã muốn là đem mọi người thu vào Hạo Thiên Tháp trong vòng

“Linh viên, người cũng đến, xem ra vận khí của người thật đúng là không sai” Nhạc Thành mỉm cười, lập tức chính mình cùng linh viên cũng là tiến nhập Hạo Thiên Tháp trong vòng

Nhất chúng Hạo Thiên môn cường giả tiến nhập Hạo Thiên môn trong vòng, đều là đưa mắt nhìn nhau, nhìn ra được, đây là môn chủ có cái gì chuyện rất trọng yếu muốn nói, nếu không tự cũng không đến Hạo Thiên Tháp trung trong vòng

“Tất cả mọi người tọa hạ” Nhạc Thành cùng linh viên tới Hạo Thiên Tháp trong vòng, ý bảo mọi người tọa hạ, trong tay pháp quyết đánh ra, cũng ở Hạo Thiên Tháp đại điện phía trước, biến hóa ra một loạt thật dài bãi đá

Mọi người phân tịch khoanh chân mà ngồi, đều là nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, thầm nghĩ trong lòng, chẳng lẽ môn chủ cùng với mọi người khai đàn giảng đạo có thể nào

“Nhạc Thành, người đây là muốn làm cái gì, biệt thần thần bí bí” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói

“Chính là, người có cái gì cũng sắp nói” Xích Ngạo Tuyết cũng là đối Nhạc Thành nói

Nhạc Thành đối hai nàng mỉm cười, nói : “Làm cho mọi người đến, chính là muốn mời mọi người ăn một chút gì ”Nhạc Thành nói xong, trong tay pháp quyết đánh ra, cũng chỉ thấy này bãi đá mặt trên, mỗi người trước mặt nháy mắt đều là xuất hiện một cái đại đào cùng cửa khóa đan được, còn có không ít tiên quả cùng quỳnh tương ngọc dịch, tràn đầy nhất bãi đá, cũng đủ mọi người ăn

Một cỗ mùi thơm truyền ra, nồng đậm linh khí tràn ngập, nhất thời, mọi người nhìn thấy trước mặt đại đào cùng đan được, đều là biến sắc, cũng không có thiếu nhân trực tiếp là trợn mắt há hốc mồm đứng lên

“Đây là Bàn Đào cùng cổ thần đan, Nhạc Thành, kia Bàn Đào cùng cổ thần đan thật sự bị người...” Long Cát công chúa kinh ngạc quay đầu lại nhìn thấy Nhạc Thành, trong ánh mắt quả thực chính là không thể tưởng tượng nổi

“Đây là Bàn Đào ”

“Còn có cổ thần đan ”

“Trời ạ, đây chính là Bàn Đào thịnh hội thượng nghe nói mới có gì đó a, như thế nào môn chủ...” Mọi người phục hồi tinh thần lại sau, đều là hoảng sợ nhìn Nhạc Thành, dư quang lại hảo là chịu không nổi này Bàn Đào hấp dẫn, nước miếng đều nhanh lưu lại

“Đây đúng là Bàn Đào hội thượng gì đó, lần này Bàn Đào hội thượng xuất hiện một chút ngoài ý muốn, ta liền thuận tay đem Bàn Đào hội thượng Bàn Đào mang về vội tới chư vị nếm thử, mọi người ăn trước nói sau, này Bàn Đào chính là hai vạn bảy nghìn năm, một viên có thể gia tăng hai mươi bảy vạn năm pháp lực, cổ thần đan một viên gia tăng một ngàn năm nguyên thần lực, ăn xong sau, ngay tại Hạo Thiên Tháp nội luyện hóa” Nhạc Thành nói với mọi người đạo

“Đa tạ môn chủ” mọi người đều bị là kích động run rẩy đứng lên, mọi người trong lòng tự nhiên đều là rõ ràng này Bàn Đào cùng cổ thần đan đối với chính mình thật là tốt chỗ, này một cái Bàn Đào cùng một viên cổ thần đan, đều bị là đúng tu luyện giả mà nói là tác dụng cực lớn, môn chủ dĩ nhiên là bỏ được đem bực này bảo vật làm cho chính mình đám người dùng, chứng minh môn chủ đã muốn là đem chính mình trở thành người một nhà

Đặc biệt nhất chúng Đại La Kim Tiên chính là rất rõ ràng, này Hạo Thiên môn hiện tại Đại La Kim Tiên ước chừng là có thêm hai ba trăm cái, chính là có thể tiến vào Hạo Thiên Tháp, cũng chỉ có bọn hần ba mươi mấy người, bọn hần mới là môn chủ trong lòng tâm phúc

Mọi người trong lòng cảm kích vô cùng, lúc này, không có bất luận kẻ nào không cho rằng gia nhập Hạo Thiên môn là một món đồ lựa chọn sáng suốt, Cửu U song ma, Kỳ Sơn Thất Ma, Thị Huyết ma vương, Huyết Sát Tam Cơ, Hoàng Ma tán nhân, Liệt Hỏa Ma Vương đám người, trong lòng lúc này chính là trăm

cảm xúc lẫn lộn a, đặc biệt Liệt Hỏa Ma Vương cùng Hoàng Ma tán nhân, hai người bọn họ hiện tại chính là liên tiếp thần khí đều lấy thượng

Mặt khác chúng ma, cũng đều là trong lòng rõ ràng, gia nhập Hạo Thiên môn sau, bọn hắn nguyên bản lo lắng yếu được Hạo Thiên môn khống chế lo lắng căn bản là không có xuất hiện, mặc dù là bị môn chủ bày ra linh hồn ấn ký, khả là bọn hắn thực tự do, được đến thật là tốt chỗ cũng là kinh người, đặc biệt đường như ở tu luyện thượng được đến thật là tốt chỗ, tự liên bọn hắn nguyên bản môn hạ đệ tử, cũng là đang ở an bài tiến đến Hạo Thiên môn

“Lão ba, ngươi thực cường” Thanh Đồng lúc này mới không khách khí, một cái Bàn Đào trực tiếp liền ném vào trong miệng, tam hạ hai cái liền nuốt đi vào, này Bàn Đào dùng sau đoạt được đến thật là tốt chỗ, gì tu luyện giả cũng là không thể không cần, lập tức Thanh Đồng lại là đem kia cửu khỏa cổ thần đan cho rằng lót dạ trực tiếp nhét vào trong miệng, một hơi nuốt vào

Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết, còn có Diễm Ma, Thú Ma, Hoàng Ma tán nhân, Vạn Biến Thiên Ma Cổ Thành Vệ lúc này cũng là bắt đầu ăn như hổ đói đứng lên, đây chính là Bàn Đào hội thượng bảo vật tốt đẹp thực a, không có ai còn lo lắng hình tượng

Cửu U song ma, Huyết Sát Tam Cơ, U Tuyền tam ma đám người lúc này cũng là vội vàng nắm lên trước người một cái Bàn Đào mồm to liền cắn đi xuống, một ngụm đi xuống, nước thẳng tiên, mỗi người đều là nói không nên lời thỏa mãn

Kỳ Thạch đạo nhân, Quỷ đạo nhân, Trấn Ma Đạo nhân đám người, đều là một tay Bàn Đào, một tay cổ thần đan, trong miệng còn uống quỳnh tương ngọc dịch, bộ dáng này, giống như là đói bụng hàng tỉ năm bình thường

“Linh viên, ngươi cũng ăn, này đối với ngươi có không ít thật là tốt chỗ, ăn xong rồi, ta dạy cho ngươi tu luyện” Nhạc Thành hơi hơi đối bên người linh viên nói, hiện tại, chính mình cũng đang thức thu người thứ nhất đệ tử, vẫn là một con Hồn Độn dị thú

“Là sư phụ” nghe được Nhạc Thành nói chuyện sau, này linh viên mới bắt đầu ăn rồi Bàn Đào đến

Nhạc Thành lúc này cũng cầm lấy đến trong tay một cái Bàn Đào đến, một ngụm đi xuống, hương vị ngọt ngào ngon miệng, thật sự là liên tiếp tiên cũng chống cự không dứt loại này mỹ vị a, đào nước nhập khẩu, nhất thời liền hóa thành nhất cổ nhiệt lưu ở toàn thân trong kinh mạch lưu chuyển đứng lên, toàn thân là nói không nên lời thoải mái

Chính là một lát thời gian, này Bàn Đào cùng cổ thần đan liền toàn bộ bị mọi người ăn vào trong miệng, tiếp theo mọi người đó là ăn rồi kia tiên quả cùng quỳnh tương ngọc dịch đến, Hạo Thiên Tháp nội, hương khí bốn phía, tràn ngập ở trên không bên trong

Này ăn một lần, chính là hai canh giờ, này đó tiên quả cùng quỳnh tương ngọc dịch, Nhạc Thành chính là thu hồi không ít, ước chừng là có thêm hai trăm nhân phân, xuống tay Nhạc Thành cũng không có khách khí

Lập tức mọi người đó là lại đối với Nhạc Thành thi lễ, bắt đầu đến Hạo Thiên Tháp khắp ngõ ngách trong vòng bắt đầu khoan chân mà ngồi tu luyện đứng lên, nhất chúng mọi người là lắc lắc lắc lắc, sắc mặt đỏ bừng đứng lên, này quỳnh tương ngọc dịch, tự liên Cửu Thiên Huyền Tiên cũng ngăn không được say ngà ngà

Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết, Diễm Ma an nữ cũng là uống xong không ít quỳnh tương ngọc dịch, tam nữ trên mặt mặt hồng hào một mảnh, say ngà ngà mông lung chỉ thấy, đều là dễ thương mười phần, xem Nhạc Thành đều cũng có đó tâm viên ý mã đứng lên

Tam nữ, Thanh Đồng đám người cũng là tới một bên khoan chân mà ngồi bắt đầu tu luyện đứng lên, này ăn vào Bàn Đào cùng cổ thần đan, lập tức luyện hóa, mới có thể được đến lớn nhất thật là tốt chỗ

Thu hồi này một mảnh tàn cuộc, Nhạc Thành mang theo linh viên tới chỗ chỉ không gian trong vòng

“Linh viên, ta hiện tại giáo ngươi Hồn Nguyên Chân Kinh, vì sư tu luyện cũng là Hồn Nguyên Chân Kinh, về phần ngươi về sau tu luyện tới cái tình trạng gì, phải nhờ vào chính ngươi cố gắng” Nhạc Thành đối linh

viên nói

“Đệ tử biết, đệ tử nhất định sẽ cố gắng tu luyện, không cho sư phụ thất vọng” linh viên quỳ gối nói

“Hảo, ta đây hiện tại bắt đầu giáo ngươi, ngươi cẩn thận nghe tốt lắm” Nhạc Thành mỉm cười, lập tức bắt đầu truyền thụ linh viên Hồn Nguyên Chân Kinh

Ba ngày sau, Nhạc Thành theo thổ chi không gian đi ra, này ba ngày thời gian, Nhạc Thành đem Hồn Nguyên Chân Kinh dốc túi cùng thụ cho linh viên, tựu liên Hồn Nguyên Chân Thân cũng cùng nhau tương truyền

Này linh viên thông minh vô cùng, một lần có thể đủ toàn bộ nhớ kỹ, chỗ nào không hiểu hỏi thượng một lần, còn có thể học một biết mười, hôm nay phú cùng tư chất đều là tốt nhất chi tuyển, làm cho Nhạc Thành cũng là bội cảm vừa lòng, tin tưởng không cần bao lâu, đã biết đồ nhi cũng có thể đủ có điều thành tựu

Mà lập tức, Nhạc Thành cũng bắt đầu tu luyện đứng lên, chính mình cũng là ăn một cái Bàn Đào cùng cửu khóa cổ thần đan, cũng nên luyện hóa

Này Bàn Đào hiện tại Nhạc Thành trên người còn có hơn một ngàn khả, cổ thần đan liền thêm hơn, đối với này Bàn Đào cùng cổ thần đan, Nhạc Thành cũng không dám ăn nhiều, vẫn là đi bước một đến so sánh đỡ

Chậm rãi bắt đầu luyện hóa Bàn Đào mang đến khổng lồ pháp lực, hai mươi bảy vạn năm pháp lực, đó là hạng thật lớn, cho dù là chính mình ở Hạo Thiên Tháp trong vòng tu luyện, cũng muốn hơn một vạn năm mới được

Một cỗ bàng bạc pháp lực tiến nhập Nhạc Thành đại la thể giới, mà Nhạc Thành trong đầu, lúc này cũng có kia cổ thần đan biến thành chỉ nguyên thần lực chậm rãi chảy vào, bắt đầu làm dịu chính mình nguyên bản nguyên thần, hơn nữa đuổi dần tăng cường

Cửu khóa cổ thần đan, thì phải là tăng cường chín nghìn năm nguyên thần lực, đây là hạng thật lớn, chính mình hơn nữa kiếp trước, cũng không có tu luyện chín nghìn năm a

Nhạc Thành không dám khinh thường, thật cẩn thận bắt đầu dẫn đường luyện hóa này đó bàng bạc lực lượng, chậm rãi cũng tiến nhập quên mình chi cảnh, đồng thời đã ở lĩnh ngộ trên người các loại thần thông lực, còn có kia Hồn Nguyên Chân Thân

Thời gian bắt đầu chậm rãi đã qua, Hạo Thiên Tháp trong vòng, nhất chúng cường giả đều ở tu luyện bế quan bên trong

Mà ngay tại Nhạc Thành này bế quan luyện hóa Bàn Đào sở mang đến thật lớn ưu đãi trung, cả Tiên Ma giới thượng, Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành đại náo Dao Trì chuyện tình cũng truyền ra tới trong tam giới, hiện tại, Kim Giáp Chiến Thần tên đã muốn là lần trong tam giới, danh khí chút đi vắng Hạo Thiên Đại Đế lúc trước dưới

Thời gian từ từ mà qua, ba năm lúc sau, Diễm Ma dẫn đầu đột phá tới Vô Thượng thiên ma hậu kỳ lập tức Xích Ngạo Tuyệt cũng là đột phá Đại La Kim Tiên trung kỳ

Tiếp theo Thú Ma đột phá Vô Thượng thiên ma trung kỳ, Vạn Biến Thiên Ma Cổ Thành Vệ cũng đột phá tới Vô Thượng thiên ma trung kỳ

Năm thứ năm trung, Hỏa Vân Thượng Nhân, La Sát Tiên Tử, Truy Nguyệt Đạo Nhân cũng đều đột phá tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ

Năm thứ tám trung, Huyết Sát Tam Cơ, Thị Huyết ma vương, Quỷ Thủ ma vương năm người đột phá Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tu vi thực lực, Hạo Thiên Tháp trong vòng, đó là ma khí ngập trời, phong vân biến sắc

Đệ thập năm trung, Ma Sơn tứ kiêu cũng là đột phá tới Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tu vi thực lực, Xích Ngạo Tuyệt lại đột phá, tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ

Đệ mười hai năm, Bạch Y ma vương, Kỳ Sơn Thất Ma đột phá Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tu vi

Đệ thập năm năm Âm Phong lão ma đột phá Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ, lúc này, sở hữu lão ma đều là tới Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tu vi thực lực, này hai mươi bảy vạn năm pháp lực, hơn nữa cái kia chúng ma nguyên bản đình lưu tại này một tầng thứ thượng cũng đã muốn là trên trăm vạn năm, hơn nữa kia cửu khỏa cổ thần đan tác dụng, đó là vừa mới đột phá

Mà Thanh Đồng cùng Cửu U song ma cũng còn tại tiếp tục tu luyện, Thanh Đồng hiện tại đột phá, chính là muốn theo Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ đột phá đến Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu lúc đầu, này đột phá chính là lưỡng chủng trình tự, riêng là dựa vào hai mươi bảy vạn năm pháp lực cùng cực mạnh nguyên thần lực cũng cũng là không đủ, lưỡng chủng trình tự đột phá, là tối trọng yếu còn có linh ngộ, chỉ có linh ngộ, mới có thể có thể đột phá

Nếu không trong lời nói, này tu luyện hàng tỉ năm nhân, mỗi người đều là thánh nhân, mà hiện tại này tu luyện hàng tỉ năm nhân, tu vi cũng là có chiều cao thấp, thì phải là linh ngộ cao thấp sở quyết định tu vi càng cao, là tối trọng yếu thì phải là linh ngộ, tối tiên quân, Cửu Thiên Huyền Tiên như vậy độ cao, mỗi người cũng không thiếu thời gian, chính là linh ngộ không đủ, có ngàn vạn năm tu luyện cũng là không thể đột phá

Cửu U song ma hiện tại yếu đột phá, thì phải là Ma quân tu vi trình tự, cũng là chân chính đặt chân cho Tiên Ma giới trung đứng đầu thượng cường giả, tiên quân, Ma quân, những điều này là do cường giả trung cường giả

Cho nên, Cửu U song ma yếu đột phá liền thêm khó khăn, không chỉ có là muốn có bàng bạc pháp lực chống đỡ, còn muốn có cũng đủ linh ngộ

Thanh Đồng thân là thượng cổ thần thú, trưởng thành liền là có thêm Vô Thượng Thiên Yêu thực lực, điểm này thời gian trung, Thanh Đồng chỉ cần có cũng đủ pháp lực có thể đủ đột phá, đây là thượng cổ thần thú nghịch thiên thiên phú, chính là hiện tại Thanh Đồng cũng đã muốn là trưởng thành, nếu muốn tái đột phá đến Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu tu vi thực lực, vậy yếu bắt đầu chính mình linh ngộ, linh ngộ, mới có thể đột phá

Mà chỉ cần Thanh Đồng đột phá Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu tu vi trình tự, kia thực lực cũng là tuyệt đối khủng bố

Long Cát công chúa lúc này khí tức trên thân tăng vọt không ít, chính là yếu đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không phải một chuyện dễ dàng tình, này hoàn toàn chính là muốn dựa vào chính mình đi linh ngộ, nếu không trong lời nói, lấy Dao Trì Kim Mẫu năng lực, nếu có cái khác biện pháp có thể tốt lắm trợ giúp Long Cát công chúa đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên trong lời nói, Dao Trì Kim Mẫu đã sớm giúp Long Cát công chúa đột phá

Hạo Thiên Thập trong vòng, Nhạc Thành lúc này trên người hấp thụ kia Bàn Đào bàng bạc pháp lực lúc sau, trong cơ thể đại la thể giới lại tăng vọt không ít, mơ hồ là có thể cảm giác được chính mình đã muốn là tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong, tùy thời có thể đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên

Một viên Bàn Đào hai mươi bảy vạn năm pháp lực, đây chính là một cỗ thật lớn vô cùng pháp lực, ở Hạo Thiên Thập bên trong tu luyện, đều phải hơn một vạn năm a

Mà hiện tại, Nhạc Thành cũng là hiểu biết tới yếu theo Đại La Kim Tiên đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên là bao nhiêu khó khăn, tiền vài lần chính mình đột phá, cũng đều là có điều cơ duyên, bằng không, chính mình hiện tại cũng không có khả năng là Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực

Luyện hóa cửu khỏa cổ thần đan đích thực được lực, Nhạc Thành cũng có thể đủ cảm giác được chính mình trong óc nội nguyên thần lực tăng vọt không ít, bất quá tuy rằng nói là gia tăng rồi chín nghìn năm nguyên thần lực, chính là tính đứng lên, cũng là nguyên thần của mình lực mạnh hơn nhị một phần mười mà thôi, này càng là tới cảnh giới cao trình tự, này nguyên thần tu luyện chín nghìn năm, gia tăng cũng là này số mà thôi nhị một phần mười, này số đã muốn là dị thường kinh người

Nếu này trước kia tham gia quá Bàn Đào thịnh hội dùng quá cửu khỏa cổ thần đan nhân biết Nhạc Thành gia tăng nhị một phần mười nguyên thần lực nhất định là hội kinh ngạc không thôi, bọn hắn có người, mới là gia tăng rồi ngàn phần có một ... không ... Đến, bất quá bọn hắn đều là Cửu Thiên Huyền Tiên tu vi thực

lực, nhưng là có Đại La Kim Tiên tu vi thực lực liền đi tham gia Bàn Đào thịnh hội, cửu khóa cổ thần đan, gia tăng cũng là chỉ có bách phân chi nhất nguyên thần lực mà thôi

Này mười lăm năm thời gian, Nhạc Thành đối với Hỗn Nguyên Chân Thân linh ngộ trở lên một tầng lầu, chính là yếu đột phá đến tầng thứ sáu, vậy còn không biết yếu tới khi nào, này càng là hướng lên trên, lại càng là khó có thể đột phá

Ở không gian thần thông, thời gian thần thông, lực lượng thần thông, sinh mệnh thần thông, biến hóa thần thông này ngũ loại thần thông phía trên, Nhạc Thành cũng lại là có điều linh ngộ, có ngũ loại thần thông lực, Nhạc Thành trong lòng cũng nghĩ đến, về sau chính mình ở đại đạo phương diện, cũng là hơn cái khác một ít lựa chọn

Ở Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết thượng, Nhạc Thành này mười lăm năm thời gian trung, cũng là hoàn toàn linh ngộ đệ tam chiêu Hâm Tiên, uy lực còn hơn tiền hai chiêu còn muốn lớn hơn thượng một ít

“Xuy...” Một cỗ thật lớn dao động theo thổ chi không gian truyền đến, không kém hơi thở khuếch tán Nhạc Thành thần niệm rình dưới, trong lòng cũng thật là vừa lòng, mười lăm năm thời gian bên trong, linh viên tu luyện, một đường dễ ợt bình thường, đã muốn là tới La Thiên đại yêu lúc đầu tu vi thực lực

Linh viên thân mình thực lực ngay tại, tu luyện cũng chỉ là có pháp môn mà thôi, này yếu đột phá, căn bản là chính là một cái quá trình, tới hấn thực lực tương đối trình tự sau, này đột phá mới có thể đình chỉ

Mà linh viên đích thực tu luyện, yêu kiếp kỳ cũng sẽ không có thiên kiếp, hấn thân mình thực lực sớm đã vượt qua, căn bản là sẽ không lại có thiên đạo ngăn cản

Cảm giác Hạo Thiên Thập trong vòng mọi người cũng là đều tự có đột phá, Nhạc Thành trong lòng cũng là dị thường vừa lòng, tùy theo tiếp tục bế quan tu luyện, còn có năm năm thời gian mới là Hỗn Độn chỉ hải mở ra ngày, trước tiên một lát tiếp qua đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ hảo, dù sao cái khác hết thấy, đã muốn là có thêm Dao Trì Kim Mẫu trợ giúp chính mình an bài tốt lắm

Tiếp tục bế quan tu luyện, Nhạc Thành lại linh ngộ chính mình ngũ loại thần thông cùng Hỗn Nguyên Chân Thân, còn có chính mình Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết

Tiên Ma giới trung, một chỗ khôn cùng núi non bên trong, có một chỗ to lớn ám màu xanh cung điện, này cung điện vô biên vô hạn bình thường, giống như là một con khổng lồ viễn cổ mãnh thú ở đang ngủ say, tràn ngập một cỗ làm cho lòng người quý hơi thở

“Sư phụ, đệ tử đến đây” cung điện trong vòng, là một loại đại điện bên trong, cũng kia Hỗn Thế Ma Vương tôn kính vô cùng quỳ gối trong đại điện, vẻ mặt không dám có chút bất kính

“Còn có vài năm chính là Hỗn Độn hải mở ra ngày, ngươi cũng đi xem đi, đây là Hỗn Độn ngọc” đại điện ở chỗ sâu trong, một đạo như có như không thanh âm của truyền đến, lập tức một đạo thần quang rơi vào tới Hỗn Thế Ma Vương trên người

“Đa tạ sư phụ” Hỗn Thế Ma Vương trong lòng kích động không thôi, tiếp nhận Hỗn Độn ngọc sau thu vào trữ vật trong giới chỉ

“Hồng Hoang chiến trường trong vòng thế nào?” Đại điện trong vòng thần nhiên hỏi

“Thưa sư phụ, chúng ta đã rơi vào một chút hạ phong, chỉ kém không đến, hiện tại đều là Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma ở bên trong chiến đấu kịch liệt, rơi xuống đã muốn là không ít” Hỗn Thế Ma Vương nói

“Nhiều tử điểm cũng tốt, phỏng chừng không cần bao lâu, nên cường giả chân chính ra tay” đại điện trong vòng thần nhiên nói, trầm mặc một lát sau, trong đại điện lại nói: “Nghe nói người đối phó rồi Nguyên Thủy Thiên Tôn thiên địa Thái Ất chân nhân, lần sau cần thận một chút, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không phải là dễ chọc, hoàn hảo không phải Thông Thiên giáo chủ đồ đệ, bằng không, Thông Thiên giáo chủ cũng sẽ không bận tâm cái gì, trực tiếp liền gặp tìm người ra tay, đến lúc đó ta cũng không thể nào cứu được người, còn có kia Hỗn Độn tinh khí, người nhất định phải được đến, này đối với người thật là tốt chỗ thật lớn, nơi này cho ... nửa người một đạo thánh nhân lực, người cũng phải cần thận sử dụng, không cần tái chọc tới Xiển giáo cùng người của Tiệt Giáo ”

Một đạo thần quang hạ xuống, Hồn Thế Ma Vương nhận được trên người, cảm kích nói : “Đa tạ sư phụ, đệ tử nhất định sẽ không làm cho sư phó thất vọng ”

“Tốt lắm, ngươi đi, ta chính đang bế quan, Định Thần Kiếp đến, ngươi dừng cho ta chiêu gây chuyện, ta tránh thoát Phong Thần Kiếp, phải tưởng cuốn vào Định Thần Kiếp trung” tiếng nói vừa dứt, kia một đạo thanh âm liền biến mất không thấy

Hồn Thế Ma Vương thần sắc trầm xuống, lập tức hóa thành một đạo màu đen gần kinh hồng cũng biến mất ở tại cung điện bên trong

Thời gian từ từ mà qua, bốn năm thời gian trong nháy mắt liền quá, Hạo Thiên Tháp thổ chi không gian trong vòng, một cỗ thật lớn lực lượng khuếch tán mà ra, chỉ thấy kia linh viên toàn thân bị một mảnh màu xanh quang mang bao vây, Hạo Thiên Tháp trong vòng khôn cùng linh khí trực tiếp bạo dũng mà vào, khí thế một đường tiêu thăng, chỉ một thoáng đã đột phá Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ, đồng thời khí thế còn tại tiếp tục kéo lên

Ba ngày sau đó, này hết thảy mới yên tĩnh trở lại, mà lúc này này linh viên đã muốn là tới Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực

“Linh viên, đi ra” Nhạc Thành mở hai mắt ra, hai mắt lúc này giống như tinh thần bình thường, trong mắt hào quang lóe ra

“Đệ tử bá kiến sư phó” màu vàng thân ảnh thả người nhảy ra, cũng một người mặc màu vàng trường bào thanh niên, bộ dáng cùng Thanh Đồng không kém bao nhiêu, cả người hơi thở cường hãn, đúng là linh viên biến thành hình người thân thể

“Đứng lên, tu luyện không sai” Nhạc Thành vừa lòng nói, trong lòng âm đạm, chỉ sợ là hiện tại, linh viên thực lực, còn hơn Thanh Đồng đến, còn mạnh hơn thượng một tia

Thanh Đồng bản thể cường hãn, nơi phát ra bản thể thân là Hồn Độn dị thú thêm cường hãn, Thanh Đồng có thiên phú công kích, linh viên cũng có, hướng chỉ linh viên còn có thân thể này lực, vẫn là lực lượng thần thông

Chính là bởi vì biết linh viên có lực lượng thần thông, Nhạc Thành mới có thể giáo linh viên Hồn Nguyên Chân Thân, Hồn Nguyên Chân Thân phối hợp lực lượng thần thông, kia uy lực thêm là hội tăng vọt, hơn nữa linh viên Hồn Độn dị thú bản thể phòng ngự, thi triển đứng lên này Hồn Nguyên Chân Thân, uy lực còn hơn chính mình còn mạnh hơn

Lúc này, mọi người cũng đều là chậm rãi đình chỉ tu luyện, bế quan thập cửu năm, này đối mọi người tới nói, cũng chỉ là trong nháy mắt mà qua mà thôi, mà thập cửu năm thời gian trung, mọi người đoạt được đến thật là tốt chỗ, đều là thật lớn vô cùng

“Sư huynh, sư tỷ, chư vị, ta phải rời khỏi Ngọc Hư sơn một lát đến Hồn Độn hải, đại khái là một ngàn năm, Hạo Thiên môn liền giao cho mọi người” Nhạc Thành nói với mọi người đạo

“Môn chủ cứ yên tâm đến Hồn Độn hải lĩnh ngộ, Hạo Thiên môn có chúng ta, không có việc gì” Cửu U song ma nói

“Sư đệ, ngươi nhưng thật ra phải chú ý, Hồn Độn hải cũng là nguy hiểm vô cùng, nhất định phải cẩn thận rồi” La Nguyên đối Nhạc Thành nói

“Ta sẽ chú ý” Nhạc Thành đối La Nguyên trả lời, lập tức trong tay pháp quyết biến hóa, trong tay một đạo hào quang hạ xuống, cũng mọi người trước người, lại nổi lơ lửng hai cái Bàn Đào còn có mười tám khóa cổ thần đan

“Đều cầm, mọi người cũng đều hảo hảo bế quan tu luyện xem, ta hy vọng ta trở về thời điểm, tất cả mọi người có thể lại đột phá” Nhạc Thành nói với mọi người đạo

Mọi người đều bị là đưa mắt nhìn nhau, mỗi người đều là vẻ mặt khiếp sợ, cơ hồ là không thể tin được đây là thật sự, lúc này mọi người trong lòng đều cũng có một cái nghi vấn, chẳng lẽ Bàn Đào viên Bàn Đào đều bị môn chủ một người lấy đã trở lại có thể nào

Này khả lại là hai cái Bàn Đào a, còn có mười tám khóa cổ thần đan, này hơn sáu mươi cá nhân cộng lại số lượng tuyệt đối là kinh người, này cả Tiên Ma giới trong vòng, có thể xuất ra lớn như vậy bút tích nhân, chỉ sợ là còn không có

Mọi người kinh ngạc bên trong, vẫn là trước tiên sẽ đem Bàn Đào cùng cổ thần đan thu lên, sợ là đột nhiên trong lúc đó biến mất không thấy, này dùng sau thật là tốt chỗ, mọi người trong lòng rõ ràng, trong lòng một đám mừng như điên đứng lên, ai nói có thể thượng Thiên Đình ăn Bàn Đào đều là trong tam giới đại nhân vật a, Hạo Thiên môn trung còn có Bàn Đào, vẫn là mỗi người ba, còn hơn thượng Thiên Đình khả mạnh hơn nhiều

Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết, còn có Cửu U song ma, Hoàng Ma tán nhân, Liệt Hỏa ma vương đều là kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, như vậy xem ra trong lời nói, Dao Trì trăm phần trăm chính là bị Nhạc Thành trộm, kia Nhạc Thành trên người Bàn Đào nhưng chỉ có có hơn một ngàn cái mới là

Này mấy biết tình hình thực tế mọi người là bắt đầu mộng, hơn một ngàn cái Bàn Đào a, kia nhất định còn có hơn một vạn khóa cổ thần đan, cái này chính là phát tài, tuyệt đối phát tài

Thanh Đồng đột nhiên trong lúc đó lăm lăm nhìn Nhạc Thành, nhớ tới lão ba trên người còn có hơn một ngàn cái Bàn Đào, nhất thời vừa mới bắt được hai cái Bàn Đào liền trực tiếp nhét vào trong bụng

Ba ngày sau, mấy đạo thân ảnh theo Ngọc Hư sơn thượng tia chớp mà ra, đúng là Nhạc Thành đám người

Nhạc Thành lần này xuất môn cũng là chỉ có mang theo Xích Ngạo Tuyết, linh viên, còn có Thanh Đồng, về phần Long Cát công chúa cũng muốn hội tiểu Dao Trì, tự nhiên chính là đi theo ở tại Nhạc Thành bên người, lần này đi Hỗn Độn chi hải, Nhạc Thành cũng còn muốn tới trước tiểu Dao Trì đi xem đi mới được, nếu không trong lời nói, Hỗn Độn hải ở nơi nào, Nhạc Thành đều còn không biết

Cửu U song ma, Thị Huyết ma vương, Huyết Sát Tam Cơ đám người, Nhạc Thành toàn bộ ở lại xem ra Hạo Thiên môn bên trong, đi Hỗn Độn hải cũng vô pháp mang theo bọn hắn đi, nói sau, này Hỗn Độn hải mở ra sau, hội lại đóng cửa một ngàn năm thời gian mới có thể mở ra, một ngàn năm chính mình ở Hỗn Độn rong biển chúng ma cũng không hữu dụng

Một chỗ khôn cùng núi non bên trong, hai đạo thân ảnh như ẩn như hiện, quanh thân thần nhiên ma khí lóe ra, đúng là kia Minh Hà lão ma cùng Hỗn Thế Ma Vương hai người này

“Ma Vương, người xác định bọn hắn sẽ đến, chúng ta đã muốn đợi ba năm?” Minh Hà lão ma đối Hỗn Thế Ma Vương nói

“Kia Nhạc Thành có Hỗn Độn ngọc, liền nhất định sẽ đi Hỗn Độn chi hải, nơi này là đi Thanh Hoa thành truyện tổng trận tất kinh con đường, hắn nhất định sẽ xuất hiện” Hỗn Thế Ma Vương thần nhiên nói

“Ma Vương, chúng ta đây vì sao phải ở trong này động thủ?” Minh Hà lão ma hiển nhiên là có chút nghi hoặc, có chút khó hiểu hỏi

“Đi Hạo Thiên môn đối phó kia Nhạc Thành rất khó, có Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận còn có Ngọc Hư sơn chu Thiên Tinh đấu đại trận, chúng ta tiến muốn tiêu hao không ít, hơn nữa kia Cửu U song ma đám người cũng không phải dễ chọc, sẽ đối phó kia Nhạc Thành liền thêm không dễ dàng, mà thứ đi Hỗn Độn hải chính là đi lĩnh ngộ, phỏng chừng hắn cũng sẽ không mang theo Cửu U song ma đám người, sẽ đối phó lên nói liền khó khăn hơn” Hỗn Thế Ma Vương trong mắt hiện lên một nét thoáng hiện lãnh ý nói

“Thì ra là thế, vẫn là Ma Vương tưởng chu đáo, chỉ cần tiểu tử đó vừa xuất hiện, chúng ta sẽ đem hắn đánh chết” Minh Hà lão ma lạnh nhạt nói, trong lòng đối Nhạc Thành hận ý có thể ngập trời, nếu không Nhạc Thành, hắn tự cũng không tổn thất Âm Phong Đại còn có thân thể mặc dù là lần trước Hỗn Thế Ma Vương cho một phen cực nguyên ma đao cho hắn, uy lực cũng không còn hơn kia Âm Phong Đại kém, chính là chính mình tổn thất thân thể chính là đối không trở lại, này đối về sau tu luyện chính là tạo thành thật lớn ảnh hưởng

“Cẩn thận một chút, bọn hắn đến đây” Hỗn Thế Ma Vương thần nhiên nói, trong ánh mắt mật quá một tia lãnh ý, này Nhạc Thành trên người, có nhiều lắm hắn muốn gì đó, Hạo Thiên Tháp, Thần Nông đỉnh, Hỗn Nguyên Chân Thân công pháp, còn có kia cực mạnh Hỗn Độn tinh khí, mặc kệ thế nào, hắn đều phải được đến, vì được đến này đó, hắn đã muốn là ở chỗ này chờ ba năm

Xa xa trên bầu trời, một đạo thanh ảnh cấp mà đến, lập tức, kia nhất đạo thân ảnh nháy mắt đình chỉ đi tới, nhìn chăm chú vào phía trước

Người tới đúng là Nhạc Thành, thi triển Phong Lôi sí cùng lộ đi trước Thanh Hoa thành trung truyện tổng trận, đi qua này một mảnh khôn cùng mở mang núi non, Nhạc Thành nháy mắt cảm giác được dị thường

“Đi ra, không cần trốn trốn tránh tránh” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, Kim Long thân thể trực tiếp bổ ròi, lập tức thần nhiên đối tiền không nói

“Khắc khắc, người rốt cục xuất hiện” một đạo Âm Lệ chi tiếng vang lên, Hồn Thế Ma Vương cùng Minh Hà lão ma nháy mắt tới tiền không, lãnh thị Nhạc Thành, hai người ma khí không có gì che dấu bạo dũng mà ra

“Hồn Thế Ma Vương” Nhạc Thành lăng không mà đứng, trong mắt sát ý đại khí, quanh thân khí thế này tăng vọt, hai người gặp lại, căn bản là không cần nhiều ít lời nói, đều là tướng đánh chết đối phương

“Nhạc Thành, chúng ta rốt cục gặp mặt” Hồn Thế Ma Vương thần nhiên nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nói

“Chúng ta đã sớm gặp mặt, của người nguyên thần phân thân sẽ chết ở tại trên tay của ta, tử vô cùng thảm, hiện tại nên đến người” Nhạc Thành lạnh nhạt nói, ở Huyền Thiên nội địa thượng, chính mình chỉ thấy qua này Hồn Thế Ma Vương, sở hữu hiện tại Nhạc Thành một chút cũng không có mới lạ cảm

“Người...” Hồn Thế Ma Vương lãnh thị Nhạc Thành, trong ánh mắt sát ý đại khí, đã sớm là đoán đến nguyên thần của mình phân thân chính là đã rơi vào này Nhạc Thành đích tay thượng

“Giao ra của ta Thần Nông đỉnh, còn có Hồn Độn tinh khí, cùng Hạo Thiên Thập, khác thêm Hồn Nguyên Chân Thân tu luyện phương pháp, ta tạm tha người một mạng” Hồn Thế Ma Vương lập tức lạnh nhạt nói

“Người có biết thật đúng là cỡ nhiều, vậy muốn xem người có hay không bỏ sự này” Nhạc Thành trả lời, trong tay pháp quyết biến hóa, ẩn đường Hạo Thiên Thập Thượng Quang mũi nhọn nhấp nháy, linh viên, Long Cát công chúa, còn có Thanh Đồng xuất hiện ở bên người, về phần Xích Ngạo Tuyệt, thực lực mặc dù là tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ, cũng vẫn là không thể lên sân khấu, Nhạc Thành lo lắng hội ngoài ý, tự nhiên là không dám làm cho Xích Ngạo Tuyệt đi ra có Thanh Đồng linh viên còn có Long Cát công chúa vậy là đủ rồi

Chứng kiến Thanh Đồng cùng Long Cát công chúa còn có linh viên, Hồn Thế Ma Vương cùng Minh Hà lão ma cũng là sắc mặt bình thường, Thanh Đồng Long Cát công chúa thực lực Hồn Thế Ma Vương cùng Minh Hà lão ma hai người đều cũng có sở hiểu biết, hai người này cũng là không dễ chọc, mà linh viên cho bọn hắn trực giác, cũng là không dễ chọc chủ

“Hồn Thế Ma Vương, không nghĩ tới người còn dám tìm tới cửa” Long Cát công chúa nhìn thấy Hồn Thế Ma Vương, nháy mắt sát ý dựng lên, thù giết cha, tự nhiên là bất cộng đại thiên

“Long Cát công chúa, người còn chưa đủ tư cách, Nhạc Thành, cuối cùng hỏi người một lần, giao không giao ra ta muốn gì đó” Hồn Thế Ma Vương đối Nhạc Thành hỏi, trong mắt sát ý đặc hơn dựng lên

“Trước giao ra mạng của người” Nhạc Thành sát ý thịnh, sau lưng Phong Lôi sí rung lên, hai mắt bên trong, lưỡng đạo sát ý hào quang đầu bắn mà ra, quanh thân kim mang nhất thời đại thịnh, trong tay năm ngón tay xoay chuyển, rồi rầm xoay tròn, một đạo pháp quyết đánh ra lúc sau, một mảnh màu vàng hào quang chói mắt đến cực điểm, quanh mình mấy vạn dặm không gian đều bị này kim mang bao phủ

“Phá Thiên Nhất Kích” Nhạc Thành trong miệng một tiếng thanh lệ thét dài, một đạo quyền ẩn ẩn đẩy ra trùng điệp không gian, kích thích không gian sóng gợn cuồng loạn bay múa, một đạo mấy vạn thước quyền ẩn luân phiên lưu chuyển, không ngừng thoáng hiện, xé mở lướt qua trùng điệp không gian, nháy mắt về phía trước duỗi ra, bị bằm một mảnh rít gào chạy chồm khủng bố lực lượng, lập tức hướng Hồn Thế Ma Vương thượng và chạm mà đi

“Tối hảo” Hồn Thế Ma Vương lúc này thần sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết biến hóa, quanh thân nhất thời ma khí bạo dũng mà ra, nghìn vạn dặm trong vòng cuộn cuộn ma khí hội tụ mà đến, Thông Thiên liên tiếp địa màu đen hơi thở bốc lên, ma khí quay cuồng, một cỗ cỗ cực lớn đến cực hạn bàng bạc lực lượng bắt

đầu tụ tập, cả khôn cùng núi non đều ở điên cuồng chấn động, từng đợt từng đợt kinh khí cuộn cuộn chấn động, quạt khuếch tán mở ra

“Để cho ta nhìn xem là người lợi hại cũng là người kia sư phụ Hạo Thiên Đại Đế lợi hại” Hồn Thế Ma Vương trong tay cũng một đạo quyền ẩn âm âm oanh kích mà ra, ngưỡng Thiên Nhất thanh rít gào, ngàn dặm hư không nhất thời sấm sét cuộn cuộn, đầy trời phong vân đều bị nhất cổ vô hình mạnh mẽ sinh sôi gạt ra, một đạo màu đen cự quyền trực tiếp xé nát không gian đã hình thành một mảnh hư không

“Thình thịch oanh ”

Không gian nứt toác, kinh thiên động địa thanh âm của xuyên thấu thiên địa, kích tán lực lượng hoành tảo ra bốn phía, mấy vạn thước trong vòng nhất thời san thành bình địa

Không gian nứt toác trung, Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt bị quan lui mấy ngàn thước, mà Hồn Thế Ma Vương thân hình chích hơi hơi quan lui vài trăm thước mà thôi

“Hồn Nguyên Chân Thân” Nhạc Thành một đạo hét lớn, thân thể cao lớn nháy mắt liền đột ngột từ mặt đất mọc lên, không gian bên trong cũng nhện không được run rẩy đứng lên, thượng ngũ vạn thước thân hình khổng lồ, còn hơn gì một ngọn núi phong đều phải khổng lồ thân thể cao lớn thượng, còn có thật dày long lân áo giáp, vô cùng cường hãn hơi thở bắt đầu bạo lực mà ra

“Oanh Thiên Nhất Kích” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, lại một đạo quyền ẩn oanh kích mà ra, thật lớn quyền ẩn xé nát không gian, thuận tiến áp chế xuống, đem tiền không trực tiếp là bao phủ ở tại quyền ẩn dưới, kim mang rạn vỡ trung, không gian bên trong nứt toác chỗ một mảnh hư không, một lòng quý không gian cái khe giắt ở trời cao

“Hồn Nguyên Chân Thân tầng thứ năm mà thôi, người còn chưa đủ tư cách” Hồn Thế Ma Vương nháy mắt bay lên trời, quanh thân ma khí lại tăng vọt, mấy vạn dặm trong vòng ma khí tia chớp bình thường hội tụ mà đến, cơ hồ là không sai đồng thời đích tay, lại là một đạo màu đen quyền ẩn nghiêng hướng về phía Nhạc Thành một quyền

Lưỡng đạo quyền ẩn va chạm ở tại cùng nhau, không gian nhện không được chấn động, từng đạo đan vào kích tán lực lượng tua nhỏ hư không, bàng như một đạo lạch trời để ngang thiên địa trong lúc đó, âm âm một tiếng đem khắp không gian nứt toác, hình thành một đạo bàng bạc vô cùng khí lãng, gạt ra trời cao, hỗn loạn thoát phá không gian mảnh nhỏ, mang theo ngập trời vô cùng khí thế, va chạm hướng về phía xa xa

“Vang âm âm...” Ngập trời lực lượng nứt toác mà đến, Hồn Thế Ma Vương thân hình nháy mắt đánh bay thượng vạn thước, mà Nhạc Thành thân thể cao lớn cũng là bị đẩy lui mấy ngàn thước, chính là này có thân thể cao lớn làm ưu thế chiếm cứ không ít tiện nghi, mà lúc này đây, hai người một kích hấn là ngang nhau mà thôi

“Gào khóc...” Thanh Đồng rít gào dựng lên, thân thể cao lớn tia chớp bình thường liền đánh về phía kia Minh Hà lão ma mà đi, Nhạc Thành động thủ phía trước, đã muốn là thần niệm truyền âm làm cho Thanh Đồng, linh viên, Long Cát công chúa ba người toàn lực đánh chết kia Minh Hà lão ma

“Hóa Xà thần thú” Minh Hà lão ma lúc này sắc mặt rất là nan thoát nhìn, thực lực của hắn mới là Vô Thượng thiên ma hậu kỳ mà thôi, một mình đối phó rồi một cái Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ Hóa Xà thần thú đến, đã muốn là lo lắng cho mình đánh không lại, huống chi còn có kia Long Cát công chúa cùng một cái thoát nhìn cũng không dễ chọc kim y thanh niên một bên như hổ rình mồi

Lúc này Minh Hà lão ma chút không dám khinh thường, nháy mắt, đó là bạo lui dựng lên, trong tay một đạo yêu dị thanh mang chưởng ẩn hóa chưởng vì trảo, nháy mắt liền chớp tới Thanh Đồng khổng lồ bản thể mà đi, dấu móng tay dưới, làm cho Thanh Đồng thân hình chỗ vài trăm thước không gian đã bị trực tiếp vụn vụn

“Oanh” một đạo nổ truyền ra, nhất thời không gian vụn vụn sau biến nháy mắt nứt toác, chỉ lúc này Thanh Đồng thân hình đã sớm xông ra kia vụn vụn không gian, khổng lồ cự vĩ bốc lên dựng lên, quét ngang không gian, nhất thời một cổ phô thiên cái địa lực lượng quét về phía Minh Hà lão ma mà đi

Minh Hà lão ma sắc mặt nhất thời còn có đó nan thoát nhìn, không nghĩ tới đối phương độ dĩ nhiên là nhanh như vậy, lúc này nhìn trên không trung kia một cái cự vĩ toái phá không gian mà đến, quanh thân yêu dị thanh mang đại thịnh, trong tay một đạo khổng lồ yêu dị cự chưởng nhất thời từ dưới không thôi hướng về phía trên không

“Vang ầm ầm” hai cổ thật lớn lực lượng giao thủ ở tại cùng nhau, cả không gian trong vòng hư không triển lộ, nhưng mà kia cổ kinh khủng lực lượng, ở không gian trực tiếp kích tán, Thanh Đồng thân hình bị đẩy lui hơn một ngàn thước, cùng Thanh Đồng chính mình ngũ vạn thước thân thể cao lớn so sánh với trong lời nói, này một ngàn thước khoảng cách phải tính cái gì

1200. Chương 1011: Bất Tử Nguồn Suối

Mà lúc này kia Minh Hà lão ma cũng thân hình thượng bị đẩy lui thượng vạn thước, khóe miệng đã muốn là lộ ra vết máu, hiện tại Thanh Đồng cũng không phải là Minh Hà lão ma có thể trực tiếp đối kháng

“Nhận lấy cái chết” linh viên lúc này thân ảnh bất tri bất giác trung đi ra Minh Hà lão ma bên người, trong tay trực tiếp chính là một quyền oanh kích mà mà đi, cũng không có nhiều lắm bộ sách võ thuật, trực tiếp chính là một quyền hỗn loạn gắng sức lực lượng thân thông, ở chiến đấu kịch liệt kinh nghiệm thượng, linh viên vẫn là người học nghề, căn bản là không có gì kinh nghiệm mà nói, chính là dựa vào bản năng đi công kích

Minh Hà lão ma thân hình run lên, không dám có chút khinh thường, vừa mới bị Thanh Đồng cự vĩ quét trúng, đã muốn là đã bị một ít thương thế, lúc này, giống như thuận di bình thường, nhìn thấy linh viên công kích mà lên, trong tay lại bằng bạc ma khí tụ tập, một đạo thật lớn màu xanh yêu dị quyền ấn oanh kích hướng về phía linh viên mà đi

“Thình thịch oành” Minh Hà lão ma sắc mặt lạnh lẽo rất là khó coi, quyền phong như mưa to bình thường, bị bấm một mảnh không gian thật lớn sóng gợn mưa như trút nước xuống, trạng như điên cuồng đều đối với linh viên hung hăng oanh khứ, kia không khí đều là bị sinh sôi nén thành vận vạo chi trạng

“Vang ầm ầm” một đạo Kinh Thiên nổ truyền ra, lưỡng đạo khổng lồ lực lượng lần lượt thay đổi nơi, nhất thời thổi quét thành một mảnh hư không, trong hư không, chỉ thấy linh viên quyền ấn không thể tưởng tượng nổi tiếp tục ở trên hư không trung đẩy mạnh, kích thích một mảnh không gian mảnh nhỏ

“Ầm vang” lập tức một quyền này đã bị linh viên không thể tưởng tượng nổi va chạm ở tại Minh Hà lão ma trên người, mắt thường có thể thấy được, Minh Hà lão ma thân hình nhất thời mềm nhũn, lập tức liền trực tiếp bị đánh bay khai đi, bị bấm một mảnh huyết vụ, mà linh viên chút vô sự

“Minh Hà lão ma, nhận lấy cái chết” Minh Hà lão ma thân hình còn không có đứng vững, lúc này Long Cát công chúa trong tay pháp quyết đánh ra, Nhị Long Kiếm hóa thành hai cái màu vàng cự long, nháy mắt liền lao thẳng tới mà đi

“Gào khóc...” Hai cái màu vàng cự long phá hủy một mảnh hư không, mang theo ngập trời khí thế, một đường không gian sụp đổ

“Cực nguyên ma đạo” Minh Hà lão ma thương hoảng sợ vừa quát, quanh thân yêu dị thanh mang quay cuồng, một đạo ngăm đen sắc đại đạo tràn ngập một cổ thái cổ hơi thở nắm ở trong tay

“Khắc khắc, tiểu tử, thực lực thật sự chính là không sai a, hôm nay ngươi không thể không chết” Hồn Thế Ma Vương lãnh thị Nhạc Thành, nghiêm trọng kinh ngạc ở ngoài, sát ý ngập trời

“Ngươi còn không có thực lực này” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, ngăn chặn trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, sinh mệnh thần thông đang ở cấp khôi phục pháp lực, trong lòng ở tính toán làm sao bây giờ, chặn đánh sát này Hồn Thế Ma Vương thật sự chính là rất không có khả năng, khó trách Chân Vũ Đại Đế nói chặn đánh sát này Hồn Thế Ma Vương rất khó, hiện tại xem ra, còn hơn chính mình trong tưởng tượng còn muốn nan hơn

“Ngươi cho là ngươi dựa vào Hạo Thiên Tháp có thể đủ chạy sao, đừng quên, ta cũng có Không Động ấn, ngươi căn bản là không đường có thể trốn” hồn thể ma ta một đạo cười lạnh lúc sau, lập tức thần sắc trầm xuống, trong tay lại pháp quyết đánh ra, tựa hồ là không nghĩ cấp Nhạc Thành gì thở gấp thời gian cùng cơ hội

“Thủy chi thần thông” Hồn Thế Ma Vương một đạo quát lạnh lúc sau, trong tay một mảnh quỹ dị hào quang đánh ra, nháy mắt thao Thiên Nhất phiên thực thủy Nhạc Thành vảy ở trong đó

Đầy trời không gian trong vòng, nháy mắt liền hóa thành một mảnh thực thủy hải dương, khôn cùng sóng lớn cuộn cuộn dựng lên, nháy mắt thổi quét hướng về phía Nhạc Thành thân thể cao lớn mà đi, sóng lớn phiên rời mấy vạn thước cao ngập trời cuộn sóng, gào thét tịch gian mà lên, khí thế giống như yếu phá hủy thiên địa

“Không Gian bạo phá” Nhạc Thành đồng thời pháp quyết đánh ra, cả không gian nháy mắt biến hóa, ngập trời sóng lớn nháy mắt đình chỉ dao động, lập tức một mảnh hải dương nhất thời theo một mảnh mấy vạn dặm không gian vạn vạo âm âm biến mất ở trên hư không, Kinh Thiên nổ chấn động thiên địa

Nhạc Thành đồng dạng là thi triển liễu không gian thần thông, chính là Không Gian bạo phá lúc sau, kia một mảnh thực thủy hải dương thật sự là quá, lại đánh về phía Nhạc Thành mà đến

Nhạc Thành khoe miệng lại chảy ra một tia vết máu, này ở thần thông lĩnh ngộ thượng, chính mình cũng không có Hồn Thế Ma Vương cường

“Không gian xuyên qua” Nhạc Thành nháy mắt gian biến mất ngay tại chỗ, trong tay pháp quyết đánh ra, thương hoảng sợ thúc dục không gian thần thông ánh sáng gian xuyên qua tránh né, nháy mắt thân ảnh liền xuất hiện ở hơn mười ngàn dặm ở ngoài, chính hướng Long Cát công chúa cùng Thanh Đồng, Linh Viên ba người bên người mà đi

“Tiểu tử, không gian thần thông, như thế nào hội không đề cập tới phòng ngươi điểm này đâu, có thể chết ở thánh nhân lực đích tay trung, cũng coi như không có lỗi ngươi” Hồn Thế Ma Vương thân ảnh nháy mắt xuất hiện, trong tay nhất đạo kim quang rạng rỡ thần quang tung

Kim quang rạng rỡ thần quang nhất thời ở trong hư không mấy ngày liền tiếp đất, màu vàng thần quang chạy chồm rít gào, ở không gian phía trên tung hoành nối liền, đồng thời cùng kia không hiểu thiên đạo ý thức lẫn nhau rối rắm, hỗn loạn một cỗ thiên địa lực

Khủng bố cường hãn thần quang bắn nhanh ra một đạo làm cho người ta sợ hãi bàng bạc lực lượng, này khủng bố lực lượng tưng quán thiên địa, liên miên số nghìn vạn dặm, hóa thành một đạo bàng bạc khí lãng, về phía trước đẩy mạnh, nháy mắt sẽ đem Nhạc Thành thân thể cao lớn bao phủ ở tại bên trong

“Đáng chết, là thánh nhân lực” Nhạc Thành chỉ một thoáng sắc mặt trắng bệch một mảnh, chính mình thể nào cũng vô pháp đối kháng này thánh nhân lực, này Hồn Thế Ma Vương trên người, lần trước ở Hồng Hoang chiến trường nội thi triển thánh nhân lực, không nghĩ tới trên người còn có thánh nhân lực

Nhạc Thành lúc này trong lòng duy vừa nghĩ tới đúng là trốn vào Hạo Thiên Tháp trong vòng, chính là cũng không còn kịp rồi, dọa mồ hôi lạnh ứa ra, mặt này đối chính là thánh nhân lực a

Nhưng vào lúc này, Long Cát công chúa không chút do dự đích tay trung pháp quyết đánh ra, một đạo kim mang bắn nhanh mà ra

“Hồn Thế Ma Vương, thánh nhân lực liền nghĩ đến vô địch có thể nào, cho ta lui về” kim mang bạo bắn mà ra sau, không gian xung quanh kim mang đại tác phẩm, một cỗ ngập trời cường hãn hơi thở áp không mà

đến, bằng bạc hơi thở khuếch tán bên trong, kim mang chỉ một thoáng hóa thành Dao Trì Kim Mẫu thân ảnh, này rõ ràng là Dao Trì Kim Mẫu nhất lữ phân thân

Dao Trì Kim Mẫu nguyên thần phân thân nháy mắt liền xuất hiện ở Nhạc Thành trước người, toàn thân pháp lực cổ đẩy ra đến, đem vùng tay lên, trong tay một đạo bằng bạc hào quang ngăn đón không khuấy động, mang theo một cổ sắc vô cùng hơi thở bức xé trùng điệp hư không, nhất thời tính cả thân hình tất cả đều hóa thành chói mắt thần quang, tự bầu trời trên cao khuynh tiết xuống

“Thình thịch oành” một chút hư không tựa hồ là bị một loại cổ thật lớn lực lượng chậm rãi xé rách vỡ ra, lập tức cái khe càng lúc càng lớn, thẳng đến hư không hoàn toàn thoát phá, khủng bố hơi thở mọi nơi bốc lên, mạnh mẽ mãnh liệt, cổ tạo nên một cổ cổ cực lớn đến vô số khủng bố mạnh mẽ, cuộn cuộn cuộn cuộn không ngớt, thần quang đỏ cuốn thượng trời cao, nháy mắt liền đem cả không gian hoàn toàn bao phủ

“Phụt.....” Hỗn Thế Ma Vương một đạo máu tươi phun ra lúc sau, thân hình bị đẩy lui mấy vạn thước, sắc mặt trắng bệch như bụi, mà nhưng vào lúc này thời điểm, chu trung bên trong cuồng bạo hơi thở khô phục bình tĩnh, Nhạc Thành, Long Cát công chúa đám người thân ảnh đã sớm biến mất không thấy

“Đáng chết, Dao Trì Kim Mẫu...” Hỗn Thế Ma Vương ngênh thiên trường khiếu, chính là một lát thời gian, sắc mặt đó là khôi phục hồng nhuận, tiêu hao pháp lực đang ở cấp khôi phục đứng lên

Mà lúc này, Nhạc Thành cùng Long Cát công chúa, Thanh Đồng, Linh Viên đã sớm là tới sổ nghìn vạn dặm ở ngoài

Không gian bên trong, Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, thi triển Phong Lôi sí trực tiếp không ngừng thuấn di mà chạy, trong cơ thể sinh mệnh thần thông cấp khôi phục pháp lực, lần này xem như kiểm trở về một cái mệnh

Ở Long Cát công chúa trong miệng, Nhạc Thành lúc này mới biết được, lần trước ở tiểu Dao Trì thời điểm, Dao Trì Kim Mẫu liền để lại một đạo nguyên thần lực cho Long Cát công chúa, vì đúng là có phiền toái xuất hiện, khó trách lần trước Dao Trì Kim Mẫu làm cho chính mình mang theo Long Cát công chúa, nói có thể giúp đỡ vội, nguyên lai liền là có thêm một đạo nguyên thần ở Long Cát công chúa đích tay trung

Nhạc Thành biết, Dao Trì Kim Mẫu còn không phải thánh nhân, thực lực cùng thánh nhân không kém bao nhiêu, nhưng chính là kém này cuối cùng từng bước, tại đây cuối cùng từng bước phía trên, cũng là dừng lại hàng tỉ năm, chính là không thể đột phá

Sở hữu Dao Trì Kim Mẫu chỉ có ở Long Cát công chúa trên người bố trí thần thông thêm vào lực, mà không phải thánh nhân lực, thánh nhân lực tự nhiên là thánh nhân mới có thể bố trí, Dao Trì Kim Mẫu còn không thể làm được này cuối cùng từng bước

Chỉ là vì ứng phó thánh nhân lực, Dao Trì Kim Mẫu ngay tại Long Cát công chúa trên người bố trí một đạo nguyên thần lực, làm cho Long Cát công chúa đi theo Nhạc Thành bên người, bảo hộ Nhạc Thành, cũng bảo hộ chính mình

Này nguyên thần lực chính là duy nhất, toàn lực một kích tương đương Dao Trì Kim Mẫu bình thường một nửa thực lực, còn hơn thánh nhân bố trí thánh nhân lực đúng mấy may, nhưng lại là đúng tự thân thương tổn khá lớn, này nhất lữ nguyên thần lực, đủ để là làm cho Dao Trì Kim Mẫu tu luyện mấy vạn năm mới có thể bổ đã trở lại, đồng thời nhiều ít còn có thể đối tu luyện có chút tác dụng phụ

Mà thánh nhân bố trí một đạo thánh nhân lực, sở tiêu hao cũng là một chút pháp lực, sẽ không xúc phạm tới nguyên thần, hai người trong lúc đó, tự nhiên là thánh nhân lực tốt hơn nhiều nếu người bình thường, Dao Trì Kim Mẫu tự nhiên là sẽ không tự tổn hại nguyên thần bày ra nguyên thần loại này nguyên thần lực gì cường giả cũng là không dám mạo hiểm chính mình tu luyện nguy hiểm khu giúp môn hạ đệ tử bố trí loại này bảo hộ thủ đoạn

Nhạc Thành một đường cấp mà chạy, dùng nhanh nhất độ chạy tới Thanh Hoa thành truyện tổng trận trung, lập tức đi trước Trung Quân Thiên tiểu Dao Trì mà đi

Hạo Thiên Thập trong vòng trên người có sinh mệnh thần thông, này đó thương thể cũng không phải thực nghiêm trọng, đang ở đuổi dần khôi phục, truyện tổng trận trong vòng, Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi, bắt đầu điều tức đứng lên, nhưng trong lòng là ở nhớ lại cùng Hỗn Thế Ma Vương một hồi đại chiến

Mặc dù là rất muốn đánh chết Hồn Thế Ma Vương, chỉ Hồn Thế Ma Vương thực lực thật sự là quá mạnh mẽ, có này Không Động ẩn ở trên người, còn có thánh nhân lực, khó trách nơi nơi Hạo Thiên Đại Đế cũng vô pháp làm gì đã bị thương nặng

Lúc này mới may mắn tránh thoát một kiếp, có Dao Trì Kim Mẫu nhất lũ nguyên thần lực ra tay, nếu không trong lời nói, chính mình người bị kia một đạo thánh nhân lực, hậu quả có thể nghĩ

Lần này một trận chiến, chính mình cơ hồ là thi triển ra sở hữu đích thủ đoạn, thần thông, Hồn Nguyên Chân Thân, Hạo Thiên Thập, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, còn có Kim Long thân thể, Hồn Nguyên Chân Thân, này đó cộng lại đối kháng Hồn Thế Ma Vương đều là đã rơi vào hạ phong

Chỉ có thể đủ nói Hồn Thế Ma Vương quá kinh khủng, chính mình còn không thể đối kháng, trừ phi chính mình cũng có một đạo thánh nhân tự gánh vác, tái đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên trình tự, phỏng chừng mới có thể đối kháng Hồn Thế Ma Vương

Lập tức, Nhạc Thành tinh tâm bắt đầu điều tức, thương thế bên trong cơ thể ở chậm rãi chữa trị, lúc này đây cũng ít nhiều là Hồn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể, nếu không trong lời nói, yếu ngay mặt đối kháng kia Hồn Thế Ma Vương là không có khả năng chuyển tình

Hơn một tháng sau, Nhạc Thành cùng Long Cát công chúa, Thanh Đồng, Linh Viên tới tiểu Dao Trì phía trên mà ở trong khoảng thời gian này bên trong, Nhạc Thành trên người thương thế cũng toàn bộ đã không có trở ngại, trên người pháp lực cũng toàn bộ khôi phục tới đỉnh phong trạng thái, này hết thấy đều là sinh mệnh thần thông tác dụng

“Nhạc Thành, thương thế của ngươi thế không có đáng ngại” giữa không trung, Xích Ngạo Tuyệt đối Nhạc Thành hỏi

“Không có việc gì tình, sớm thì tốt rồi” Nhạc Thành nói, có này sinh mệnh thần thông ở trên người của mình, thương thế kia thế không có trở ngại

“Không có việc gì là tốt rồi, lập tức muốn tới Hồn Độn hải đi, làm sao cũng không rất an toàn, ngươi cần phải nhiều chú ý mới được” Long Cát công chúa nói

Lập tức mọi người ở tiểu Dao Trì tiền hạ xuống, tiến nhập tiểu Dao Trì trong vòng, cách lần trước hồi Hạo Thiên môn đến bây giờ lại đã tiểu Dao Trì, đã muốn là năm mươi năm, năm mươi năm thời gian, tiểu Dao Trì không có gì biến hóa, xuân hạ thu đông tư bốn mùa luân phiên ở tiểu Dao Trì nơi này cũng không hữu dụng, nơi này một năm bốn mùa đều là xuân Thiên Nhất bàn, nơi nơi đều là tiên hoa nở rộ, đẹp không sao tả xiết

Trong núi tiên đồng nhìn thấy Long Cát công chúa cùng Nhạc Thành sau, sôi nổi hành lễ này đó tiên đồng tiên nữ tựa hồ là dung mạo không có biến hóa bình thường, Nhạc Thành nhớ rõ hai trăm năm tiền ra mắt tiên đồng tiên nữ, bây giờ còn là nguyên lai bộ dáng

“Ra mắt sư mẫu” đại diện trong vòng, Nhạc Thành đối Dao Trì Kim Mẫu tôn kính hành lễ này dọc theo đường đi, Nhạc Thành đặc biệt chú ý một chút tiểu Dao Trì phía trên có hay không kia Thanh Đế, chòm sao Thương Long, Tây Vương Mẫu đám người tồn tại, lần trước này đó cấp cường giả đều là đến tiểu Dao Trì đến đây, cuối cùng cũng không có phát hiện, đây đều là hai mươi năm, phỏng chừng cũng đi trở về

1202. Chương 1013: Thái Hư Chi Địa

“Lần này gặp gỡ Hồn Thế Ma Vương, lần sau cũng phải cẩn thận mới được, ở thực lực của ngươi còn cũng không đủ cường thời điểm, gặp gỡ Hồn Thế Ma Vương, ngươi tốt nhất lập tức đi trước” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói, nguyên thần lực ra tay, Dao Trì Kim Mẫu đang ở tiểu Dao Trì, cũng lập tức trong lòng sẽ biết này hết thấy

“Là, sư mẫu” Nhạc Thành gật đầu đáp, biết Dao Trì Kim Mẫu nói rất đúng sự thật, chính mình hiện tại yếu đối kháng Hồn Thế Ma Vương đều chỉ có thể đủ là miễn cưỡng, còn có chút nan, chặn đánh giết nói, vậy thêm khó khăn, đối kháng cùng đánh chết, đó là hai việc khác nhau, này đánh chết nếu so với rời đối kháng đến, nan thượng thập bội không dứt

“Lại đây, Lang Lễ có chút chuyển biến tốt đẹp, phỏng chừng tiếp qua một lát liền gặp thức tỉnh, người cũng đến xem hần” Dao Trì Kim Mẫu lập tức đối Nhạc Thành nói

“Lang Lễ không có việc gì đến sao” Nhạc Thành trong lòng vui vẻ, này cơ hồ là nhanh năm trăm năm, Lang Lễ đã muốn là hôn mê khoái năm trăm năm thời gian

Một chỗ thiên điện trong vòng, cả cung điện bên trong đều là tràn ngập một mảnh thần nhiên màu lam thần quang, cung điện ở ngoài, đã muốn là bị Dao Trì Kim Mẫu bố trí xuống dưới một đạo cấm chế, thần quang không thể tiết ra ngoài

Trong phòng, Lang Lễ nằm ở hé ra trắng tinh ngọc trên giường, này ngọc giường hần là cũng không phải phạm vật, nhẹ nhàng lượng ở chậm rãi dao động, có một tầng đặc thù năng lượng tiến nhập Lang Lễ trong cơ thể

“Đây là Thần Ngọc ôn sàng, chính là một khối ở Hỗn Độn tử vực bên trong sinh ra bảo vật, còn hơn một món đồ thần khí cũng sẽ không kém đi nơi nào, ở trên mặt tu luyện, nguyên thần lực có thể còn hơn người khác mạnh hơn một phần năm, dựa vào này Thần Ngọc ôn sàng dẫn đường, đặc biệt người cấp Lang Lễ ăn vào Hỗn Độn tinh khí, hiện tại Lang Lễ kia một tia nguyên thần đã muốn là ở đuổi dần tăng cường” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói

Nhạc Thành đi vào Lang Lễ, rình Lang Lễ trong cơ thể, Lang Lễ quanh thân phía trên, một tầng năng lượng bao vây, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ gân cốt cơ thể toàn bộ hoàn hảo như thế, còn hơn phía trước, ít nhất là mạnh hơn thượng ngũ lần đã ngoài, đồng thời, kia một tia mỏng manh linh hồn lực, thật là ở tăng cường đi lên

Nếu nguyên bản Lang Lễ nguyên thần lực là một sợi tóc trong lời nói, kia hiện tại Lang Lễ nguyên thủy lực đã muốn là tới một cái đuôi sam lớn nhỏ, tăng cường không ít

“Sư mẫu, Lang Lễ đại khái còn muốn bao lâu mới có thể thức tỉnh?” Nhạc Thành đối Dao Trì Kim Mẫu hỏi

“Này ta cũng không biết, người cấp Lang Lễ dùng Hỗn Độn tinh khí, hiện tại Lang Lễ trên người, đang ở chậm rãi cải biến, ta đã muốn kiểm tra qua, Lang Lễ hiện tại cơ hồ là đã muốn thay da đổi thịt, thân thể còn hơn nguyên lai mạnh hơn thượng thập bội không dứt, còn tại tiếp tục tăng cường, cũng không biết hội tăng cường tới trình độ nào, hiện tại nguyên thần lực còn không có hoàn toàn khôi phục, cho nên, ta cũng không biết Lang Lễ còn cần nhiều ít thời gian, nhưng là ta có thể khẳng định, Lang Lễ đã muốn không có việc gì, hiện tại, phỏng chừng là ở vô ý thức luyện hóa Hỗn Độn tinh khí, chờ hoàn toàn luyện hóa Hỗn Độn tinh khí, cũng là Lang Lễ thức tỉnh là lúc” Dao Trì Kim Mẫu nói

Nhạc Thành nhìn thấy Lang Lễ, năm trăm năm, cũng không cần đợi năm trăm năm, thậm chí là một ngàn năm, chờ mình theo Hỗn Độn hải sau khi trở về, phỏng chừng Lang Lễ cũng thức tỉnh

“Tốt lắm, chúng ta đi ra ngoài, không cần quấy rầy tới Lang Lễ” Dao Trì Kim Mẫu nói xong, mang theo Nhạc Thành cùng Long Cát công chúa đám người liền ly khai thiên điện

Hiện tại cách Hỗn Độn hải còn có nửa năm thời gian, Dao Trì Kim Mẫu đề nghị Nhạc Thành ba tháng sau ra lại phát, Hỗn Độn hải đi vắng Cửu Trọng Thiên trong vòng, mà là ở Cửu Trọng Thiên ở ngoài Thái Hư chi địa trung, theo Trung Quân Thiên đến Thái Hư chi địa, tiểu Dao Trì trong vòng có truyện tống trận, có thể một tháng rời đi Cửu Trọng Thiên đến Thái Hư chi địa bên cạnh, hai tháng thời gian, cũng cũng đủ là đến Hỗn Độn hải

Mà kế tiếp thời gian, Dao Trì Kim Mẫu liền cẩn thận cùng Nhạc Thành giảng thuật Hỗn Độn hải lai lịch, còn có đi Thái Hư chi địa nguy hiểm

Hỗn Độn hải chính là thiên địa sơ khai phía trước còn có một cái thần dị nơi, tụ tập bát khối Hỗn Độn ngọc, có thể đủ mở ra năm trăm ngàn năm mới có thể mở ra một lần Hỗn Độn hải, chỉ có thể đủ cho phép tám người đi vào linh ngộ

Hỗn Độn hải lý mặt chỉ có một mảnh Hỗn Độn nơi, đây là một mảnh thiên địa chưa khai là lúc Hỗn Độn, lúc trước ba nghìn Ma Thần đều bị là từ Hỗn Độn bên trong linh ngộ mà ra, mà kia Hỗn Độn hải bên trong, có thiên địa chưa khai chính là tối nguyên thủy linh khí cùng căn nguyên

Ở Hồn Độn hải lĩnh ngộ, liền có thể cảm xúc căn nguyên, Hồn Độn hải chỗ có nổi danh, thì phải là bởi vì Hồn Độn trong biển căn nguyên nơi, này căn nguyên nơi nội, chính là thiên địa kỳ lạ nhất tồn tại, thiên địa trong lúc đó hết thấy, giống như đều ở căn nguyên nơi nội,, mà ở căn nguyên nơi nội, còn có một viên căn nguyên cây bồ đề, vô mấy năm trước, phía tây Tiếp Dẫn đạo nhân chính là tại nơi cây bồ đề hạ lĩnh ngộ chinh được đại đạo đập đất thành thánh

Sau lại, mỗi lần có người tiến đến lĩnh ngộ, đều có thể đủ có điều thu hoạch, chỉ cần đi vào nhân, Đại La Kim Tiên đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên cơ hội yếu lớn rất nhiều, Cửu Thiên Huyền Tiên đột phá tiên quân, kia cơ hội cũng muốn mạnh hơn không ít

Chỉ về phần là lĩnh ngộ nhiều ít, muốn xem chính mình thiên phú, hết thấy đều ở trên người của mình

Nhưng là này đi Hồn Độn hải trên đường, tới Thái Hư chi địa sau có hai tháng lộ trình, hai tháng này trung chính là nguy hiểm vô cùng

Này dọc theo đường đi, đều sẽ có người ở trên đường chặn giết có được Hồn Độn ngọc nhân, cuối cùng cướp đoạt Hồn Độn ngọc đi trước Hồn Độn hải, loại chuyện này mỗi một lần Hồn Độn hải muốn đánh khai thời điểm, đều sẽ phát sinh, mỗi lần cũng có người ngay tại Thái Hư chi địa nội bị đánh chết cướp đoạt Hồn Độn ngọc

Trong đó cũng không thiếu có tiên quân, Ma quân trình tự cấp cường giả ra tay cướp đoạt đều có, loại này trình tự cường giả, xa hơn sau tu luyện lĩnh ngộ liền càng ngày càng khó, cho nên đều muốn đều Hồn Độn hải lĩnh ngộ một phen, ra tay cướp đoạt Hồn Độn ngọc này thực bình thường

Mà cướp đoạt giả nhiều nhất đúng là Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma cùng Cửu Thiên tiên huyền tiên trình tự cường giả, cho nên, bình thường Đại La Kim Tiên muốn cầm Hồn Độn ngọc đi trước Hồn Độn hải lĩnh ngộ, đó là cực kỳ khó khăn, chỉ cần có người ra mắt Thái Hư chi địa, mặc kệ là ai, thậm chí bị người tru sát, đến lúc đó liền nhìn xem trên người người có hay không Hồn Độn ngọc, không đúng sự thật, cũng sẽ bị người lấy đi trừ vật nhẩn

Mà ở Thái Hư chi địa trung, cũng không cho phép tiên tôn trình tự cường giả tiến đến, từ Tiếp Dẫn đạo nhân ở Hồn Độn hải trong vòng đập đất thành thánh sau, Hồng Quân lão tổ liền quy định Hồn Độn hải không cho phép tiên tôn trình tự nhân xông vào

Mà ở Hồn Độn hải trong vòng, chỉ có thể đủ tám người đi vào lĩnh ngộ, cho dù là trên người có thần khí trong lời nói, mang theo nhân đi vào Hồn Độn hải, chỉ cần có người trên người không có Hồn Độn ngọc mà xuất hiện ở tại Hồn Độn hải trong vòng, liền gặp bị Hồn Độn hải trong vòng thần bí lực lượng trực tiếp tru sát, lực lượng này, cho dù là tiên quân hậu kỳ cấp cường giả cũng vô pháp đối kháng, nháy mắt liền có thể được đánh chết thành tro tẫn

Tiểu Dao Trì một chỗ thiên điện bên trong, Nhạc Thành gọi Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết, Thanh Đồng, còn có Linh Viên, lần này không thể mang theo nhân đi vào Hồn Độn hải, tức yêu thượng Nhạc Thành lại sự an bài, đó là quyết định một mình đi trước, mà Xích Ngạo Tuyết, Thanh Đồng, Linh Viên đều ở lại tiểu Dao Trì, này không thể nghi ngờ là chỗ an toàn nhất, còn hơn Hạo Thiên môn đến còn muốn an toàn hơn

“Sự phụ, đệ tử đến đây” Linh Viên tôn kính tiêu sai động Nhạc Thành bên người, lập tức hành lễ sau, liền đứng ở Nhạc Thành phía sau

“Tọa hạ” Nhạc Thành ý bảo Linh Viên tọa hạ, lập tức Thanh Đồng, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết cũng tới thiên điện trong vòng

“Nhạc Thành, ngươi tìm ta đến có chuyện gì sao?” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói: “Ngày mai ngươi muốn xuất phát đi Hồn Độn hải, vẫn là chuẩn bị tốt hết thấy, Thái Hư chi địa nội chính là nguy hiểm vô cùng ”

“Lão ba, bằng không vẫn là ta cùng Linh Viên cùng ngươi cùng đi, chúng ta đem ngươi đến Hồn Độn hải trở ra tốt lắm” Thanh Đồng đạo

“Tất cả mọi người tọa hạ, ta có chuyện cùng các ngươi nói” Nhạc Thành mỉm cười sau, ý bảo mọi người tọa hạ, lần này đi Hồn Độn chi hải, chính mình đã muốn là quyết định một người đi tiến đến, mặc kệ thế nào,

chính mình bảo mệnh đích thủ đoạn còn không có trở ngại

“Đây là Hỗn Độn tinh khí, các ngươi bốn người đều tự ăn vào sau luyện hóa” Nhạc Thành trong tay lấy ra bốn tinh thạch ngưng tụ mà thành tinh bình giao cho Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết, Thanh Đồng, Linh Viên bốn người, đây là Nhạc Thành theo Hỗn Độn tinh khí trung phân ra tới tứ phân Hỗn Độn tinh khí

“Hỗn Độn tinh khí, chính ngươi chẳng lẽ không dùng sao?” Xích Ngạo Tuyết đối Nhạc Thành hỏi

“Chính mình còn có, các ngươi dùng sau, liền ở chỗ này bế quan tu luyện, ta sau khi trở về, hy vọng nhìn thấy các ngươi đều có đột phá” Nhạc Thành đối bốn người nói

Hỗn Độn tinh khí tổng cộng có thập phần, chính mình một phần như vậy đủ rồi, còn lại Hỗn Độn tinh khí Nhạc Thành tự nhiên là nghĩ tới Xích Ngạo Tuyết, Thanh Đồng, Long Cát công chúa cùng Linh Viên, mà ở đây Hỗn Độn hải trong vòng một ngàn năm, Nhạc Thành cũng tính toán là dùng một phần Hỗn Độn tinh khí

Luyện hóa Hỗn Độn tinh khí cần thời gian, Lang Lễ trước kia liền đã nói với Nhạc Thành, chậm thì vài thập niên, lâu thì mấy trăm năm cũng không nhất định, cho nên, Nhạc Thành theo được đến Hỗn Độn tinh khí sau, liền vẫn là không có dùng Hỗn Độn tinh khí

“Lão ba, chờ ngươi sau khi trở về, ta nhất định có thể đột phá” Thanh Đồng thu hồi Hỗn Độn tinh khí sau nói

“Còn có này Bàn Đào cùng cổ thần đan, các ngươi cầm, chính mình nhìn thấy dùng, cũng không yếu dùng nhiều lắm, đối về sau tu luyện có chút trở ngại” Nhạc Thành lại lấy ra bốn mươi cái Bàn Đào, mỗi người mười, mỗi người một trăm khóa cổ thần đan phân biệt là đưa cho mọi người

“Nhạc Thành, này Bàn Đào cùng cổ thần đan, ngươi cho chúng ta nhiều như vậy cũng không hữu dụng” Long Cát công chúa bất đắc dĩ rất đúng Nhạc Thành nói

“Vì cái gì vô dụng?” Nhạc Thành nghi hoặc hỏi, này một cái chính là gia tăng hai mươi bảy vạn năm pháp lực a, “Này Bàn Đào ăn vào thứ nhất khóa lúc sau, pháp lực gia tăng hai mươi bảy vạn năm, chính là tới đệ tam khóa lúc sau, ở dùng trong lời nói, pháp lực nhiều nhất gia tăng mười lăm vạn, tới thứ năm khóa, cũng chỉ có thể gia tăng tám vạn năm, tới thứ tám khóa, nhiều nhất tứ vạn năm, tới đệ thập ge, có thể cũng chỉ có thể gia tăng một vạn năm, này cuối cùng tái dùng trong lời nói, gia tăng pháp lực liền gấp càng ngày thiếu, cổ thần đan cũng lấy dùng, dùng cửu khóa vừa mới hảo, hơn trong lời nói, đối nguyên thần lực thật là tốt chỗ liền càng ngày càng yếu, này mỗi một cái Bàn Đào cùng mỗi một khóa cổ thần đan đều là trân quý vô cùng, như vậy quả thực chính là lãng phí” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói

1203. Chương 1014: Gặp Được Đánh Lén

“Còn có chuyện như vậy?” Nhạc Thành trong lòng không lại là cảm thấy thất vọng, lập tức cũng là lộ ra một tia cười khổ, này cũng có thể là bình thường, nếu dùng một loại đan dược, thân thể kia liền gặp đối này trung đan dược có thói quen tính, có khả năng đủ hấp thu đến thật là tốt chỗ tự nhiên cũng là càng ngày càng ít, này Bàn Đào cũng là giống nhau

Nếu một cái Bàn Đào vẫn dùng đều có thể đủ gia tăng hai mươi bảy vạn năm pháp lực, kia trên người mình có hơn một ngàn cái Bàn Đào, cộng lại chính là sổ hàng tỉ năm pháp lực, chính mình chỉ là ăn Bàn Đào cũng có thể đủ làm cho chính mình trở thành tiên tôn

“Không có việc gì, đều ăn vào, dù sao cũng không phải cái gì hiếm lạ vật” Nhạc Thành nói với mọi người đạo, trên người của mình này Bàn Đào cùng cổ thần đan còn lớn hơn đem đâu, cũng không biết nên xử trí như thế nào, đúng rồi, lưu lại một đống cấp Huyền Thiên nội địa thượng người nhà cũng tốt, bất quá này vẫn là nhiều lắm, phỏng chừng chính mình cũng căn bản không dùng được nhiều như vậy, nếu cuối cùng một cái Bàn Đào chỉ có thể đủ gia tăng một trăm năm pháp lực, kia chính mình cũng quá xa xỉ, thật sự là phung phí của trời

“Không là cái gì hiếm lạ vật...” Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết hai nàng không khỏi là tròng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, lấy hai nàng thân phận bối cảnh, nếu muốn ăn này hai vạn bảy nghìn năm Bàn Đào đều không có cơ hội đâu, tới Nhạc Thành này, thế nhưng thành bình thường vật, căn bản là không hiếm lạ

Đệ nhị Thiên Nhất sớm, nhất đạo thân ảnh như tia chớp ly khai tiểu Dao Trì mà đi, mà ở tiểu Dao Trì phía trên, Long Cát công chúa cùng Dao Trì Kim Mẫu rất xa nhìn chăm chú vào Nhạc Thành tiến đến phương hướng

“Mẫu thân, vì cái gì còn không nói cho hần” Long Cát công chúa vẻ mặt có chút nghi hoặc rất đúng mẫu thân hỏi

“Đứa, còn không phải thời điểm, như vậy hội ảnh hưởng hần ở Hỗn Độn hải lĩnh ngộ, lần này lĩnh ngộ đối hần rất trọng yếu, cha ngươi lúc trước liền là bởi vì ở Hỗn Độn hải lĩnh ngộ một ngàn năm, mới có thể ở Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi trên thực lực, đối kháng Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, nếu Nhạc Thành đã biết tin tức này, nhiều ít là sẽ có đó dao động, liền không thể toàn tâm toàn ý lĩnh ngộ” Dao Trì Kim Mẫu nói

“Thực lực của hần đã muốn rất mạnh, còn hơn cha nhiều năm qua, cũng không kém?” Long Cát công chúa hỏi

“Là đúng, còn mạnh hơn thượng một ít, bắt quá Nhạc Thành trên người thần thông nhiều lắm, cho nên lĩnh ngộ ngược lại là không có cha ngươi năm đó chích lĩnh ngộ một loại thần thông tới cường, cho nên lần này Hỗn Độn hải lĩnh ngộ, đối hần rất trọng yếu” Dao Trì Kim Mẫu nói

“Cha hiện tại thế nào?” Long Cát công chúa lập tức đối Dao Trì Kim Mẫu hỏi

“Kém cuối cùng từng bước” Dao Trì Kim Mẫu thần sắc hơi hơi trầm xuống, lập tức nói : “Không nghĩ tới Nhạc Thành còn bỏ được Hỗn Độn tinh khí cho ngươi, xem ra, hần đối với ngươi cũng là rất trọng thị, ta xem hần cũng không sai, chính ngươi hảo hảo nhìn thấy bạn, cũng đừng làm cho Ngạo Tuyết nha đầu kia một người đoạt đi rồi ”

“Mẫu thân, ngươi như thế nào như vậy, ta...” Long Cát công chúa nhất thời kiều mặt đỏ lên, ngượng ngùng không thôi

“Nhanh đi luyện hóa Hỗn Độn tinh khí, có Hỗn Độn tinh khí, ngươi yếu đột phá là dễ dàng” Dao Trì Kim Mẫu khẽ cười nói

Tiểu Dao Trì ba tòa thiên điện trong vòng, Xích Ngạo Tuyết, Linh Viên, Thanh Đồng ba người cũng là phân biệt bắt đầu dùng Hỗn Độn tinh khí bế xem ra

Mà một tháng sau, một chỗ không gian bên trong, Nhạc Thành trống rỗng xuất hiện, lập tức trong tay pháp quyết đánh ra tâm niệm cùng nhau, đã muốn là nháy mắt biến hóa bộ dáng, biến thành một cái hắc bào hán tử

Hiện tại Tiên Ma giới trung không ít nhiệt không thể cũng biết trên người của mình có Hỗn Độn ngọc, cũng chỉ ra mắt chính mình bộ dáng, phía trước Thái Hư chi địa nội, còn có nhân hội cướp đoạt hỗn độn, Nhạc Thành không thể không là chuẩn bị sẵn sàng

Thân ảnh biến mất ngay tại chỗ, đánh giá chung quanh địa hình lúc sau, Nhạc Thành cấp đi phía trước mà đi, này phía trước mới là Thái Hư chi địa

Ba ngày sau đó, tiền không bên trong, một đạo lượng lệ thần quang đột ngột từ mặt đất mọc lên, chốc lát trong lúc đó dựng vào cửu tiêu vân tầng, kia thần quang có quan quan loại sắc thái, biến ảo huyền bí, thế nhưng gọi lên mạn Thiên Tinh thần đều ở rung động không ngớt, mà Nhạc Thành cẩn thận tiến lên nhất khán thời điểm này mới phát hiện, này một đạo thần quang chính là một cái không gian chi môn nhập khẩu

“Thái Hư chi địa nhập khẩu” Nhạc Thành ở Dao Trì Kim Mẫu tự thuật dưới cũng đã sớm là đã biết này Thái Hư chi địa nhập khẩu dị tượng, này tiến vào Thái Hư chi địa lúc sau, cho dù là ly khai Cửu Trọng Thiên phạm vi

Tò mò đánh giá một chút chung quanh lúc sau, Nhạc Thành đó là trực tiếp tiến nhập này Thái Hư chi địa trung, vừa tiến vào Thái Hư chi địa, Nhạc Thành liền cảm giác được bốn phía nồng đậm linh khí, này Thái Hư chi địa có điểm như là hư không, chỉ bốn phía trong vòng, có thể nhìn thấy không ít Thất Thái vân đoàn, hôn ám ánh sáng màu bên trong, lại là có thêm một vòng mặt có thể mê ly huyền diệu cảm giác

Không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành phát hiện chính mình tiến vào này Thái Hư chi địa sau, mặc dù là chung quanh linh khí tràn đầy, nhưng là tự thân pháp lực cũng lại tự dừng địa rơi chậm lại rất nhiều, tự liên thần niệm cảm ứng phạm vi đều thật to thu nhỏ lại

Này hết thấy Nhạc Thành cũng không phải rất kinh ngạc, loại tình huống này Dao Trì Kim Mẫu cũng đã muốn là nói qua, này rất hư trong vòng, chính là thiên địa sơ khai sở lưu, có thiên địa quy tắc ở bên trong, bất luận kẻ nào ở bên trong, đều sẽ phải chịu áp chế, tự liên thánh nhân đều là giống nhau

Nhạc Thành vốn là đánh giá bốn phía, này rất hư trong vòng cũng là vô biên vô hạn, này phụ cận vân đoàn trong vòng, thực có thể liên ẩn tàng rồi tưởng đánh lên người của chính mình, đồng thời, tại đây rất hư trong vòng, còn có thể thường xuyên gặp được rất hư biến lửa, cùng rất hư gió lốc thổi quét, có đôi khi, gặp được rất hư dị thú cũng là thực bình thường, tóm lại này Thái Hư chi địa nguy hiểm vô cùng

Đánh giá đi qua, Nhạc Thành đó là đi phía trước mà đi, này không ngừng phi hành, cũng là cần thời gian gần hai tháng mới có thể đuổi tới Hỗn Độn hải trong vòng, Dao Trì Kim Mẫu làm cho chính mình mục đích, chính là hy vọng phía trước có nhân cầm Hỗn Độn ngọc vào Thái Hư chi địa lúc sau, một đường chém giết, chính mình có thể đủ giảm bớt không ít nguy hiểm

Thân ảnh như điện, nháy mắt Nhạc Thành liền biến mất ngay tại chỗ, thi triển ảo ảnh vô ngân, Nhạc Thành nháy mắt ngay tại ngàn dặm ở ngoài

Thái Hư chi địa trong vòng, một loại chỗ Thất Thái vân đoàn trong vòng, một cái Hồng Y đại hán phủ phục ở vân đoàn bên trong đã muốn là suốt mười ngày, chính là đang chờ đợi có người tới gần, ngọt, này Hồng Y đại hán lộ ra mỉm cười

Thần niệm rình trung, này Hồng Y đại hán đã muốn là rình tới một cái Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi nhân chính hướng bên này cấp mà đến, này mấy tháng trung, hán đã muốn là đánh chết ba Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi giả cùng một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi giả, chính là này tứ trên thân người đều không có Hỗn Độn ngọc, điều này làm cho hán thất vọng không nhỏ

“Không biết người này trên người có hay không Hỗn Độn ngọc” Hồng Y đại hán trong lòng thầm bẩm nói, trong mắt đã muốn là xuất hiện sát ý, hán Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma trung kỳ tu vi thực lực, chặn đánh sát này một cái Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi giả, căn bản chính là dễ như trở bàn tay

Một lát sau, phía trước hắc bào thân ảnh đã muốn xuất hiện ở ngàn dặm ở ngoài, nhưng vào lúc này thời điểm, này Hồng Y đại hán quanh thân ma khí âm âm run, ẩn thân chỗ Thất Thái vân đoàn lập tức nứt toác khuếch tán

“Chết đi” Hồng Y đại hán hét lớn một tiếng, không sai đồng thời thời điểm, trong tay một đạo tối đen chưởng ấn nháy mắt thẳng tắp phách về phía phía trước hắc bào hán tử mà đi, sát khí cùng nhau, phong vân biến sắc, trực tiếp này một đạo chưởng ấn phía trên ma khí nhất tụ, trên tay một chút không gian sóng gợn ẩn hiện, này Hồng Y đại hán âm âm cười, thân hình một cái hốt hoảng, trong nháy mắt liền xuyên thấu trùng điệp không gian trở bàn tay trong lúc đó, ma khí gào thét mãnh liệt mệnh mỏng, giống như cuộn cuộn sông dài, dâng xuống, nháy mắt sẽ đem tiền không lung bao ở trong đó

Nhạc Thành chính thật cẩn thận đi phía trước mà đi, ngọt nhìn thấy một đạo màu đỏ thân ảnh một chưởng tập kích mà đến, trong lòng cũng là giật mình không nhỏ, không nghĩ tới chính mình tiến vào này Thái Hư chi địa ngày hôm sau, đã có người đánh lên chính mình

Cảm giác người này chính là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma trung kỳ tu vi thực lực, Nhạc Thành trên tay cũng không dám lãnh đạm, trong tay pháp quyết biến hóa đánh ra, tay áo bào quay cuồng, nhất cổ vô hình cự lực đẩy ra không gian, thẳng đem phía trước chưởng ấn tách ra

“Oanh Thiên Nhất Kích” Nhạc Thành trên tay không ngừng, lực lượng thần thông trung Oanh Thiên Nhất Kích phản thủ oanh ra một quyền, khổng lồ pháp lực dập dờn hư không thoát phá, mãnh liệt xuống điểm

quang sông dài nhất thời đồ cuốn mà quay về, không gian xung quanh trong lúc đó, mấy vạn thước không gian toàn bộ bị này một đạo quyền ẩn bao phủ, không gian trong vòng, Thất Thái vân đoàn nứt toác

“Thình thịch oành. . .” Lưỡng đạo lực lượng ầm ầm chạm vào nhau đồng thời, kia Hồng Y đại hán trong hai mắt không thể tưởng tượng nổi lộ ra vẻ hoảng sợ, lập tức một cỗ ngập trời thật lớn lực lượng làm cho hắn đẩy lui mấy ngàn thước xa

Mà lúc này, Nhạc Thành thân hình cũng rút lui hơn một ngàn thước xa, vừa mới một kích, Nhạc Thành chỉ có một thuần thi triển lực lượng thần thông mà thôi, Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, hơn nữa đơn thuần lực lượng thần thông, có thể chiếm cứ Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ một tia thượng phong, lực lượng này đã muốn thật là kinh người

Kia Hồng Y đại hán thần sắc trầm xuống, không nghĩ tới này Đại La Kim Tiên hậu kỳ hán tử lợi hại như thế, nhưng là nghĩ đến đối phương trên người có thể là có Hồn Độn ngọc, trong tay pháp quyết đánh ra, ngót một đạo tối đen ngọn lửa đầy trời dựng lên, nháy mắt hóa thành một con khổng lồ thượng tam vạn thước thật lớn màu đen ngọn lửa Cự Hổ, nháy mắt liền hướng Nhạc Thành phịch mà đi

“Ngọa hỏa, ngươi còn kém một chút” Nhạc Thành một đạo cười lạnh, trong tay pháp quyết nháy mắt đánh ra, chỉ thủ vừa nhấc, một mảnh tam vị chân hỏa nháy mắt bạo dũng mà ra, vô cùng khí kinh nháy mắt bùng nổ, như dễ ợt bình thường phá toái hư không, khổng lồ một cỗ ngọn lửa hóa thành một đầu dữ tợn Hỏa Long, gầm lên giận dữ đánh về phía kia màu đen Cự Hổ mà đi

“Phanh...”

Hai chi khổng lồ cự thú va chạm ở một chỗ, ầm ầm một tiếng vang thật lớn, kinh thiên động địa, không sai đồng thời, Na Na màu đen ngọn lửa Cự Hổ nháy mắt phá thành mảnh nhỏ dựng lên, còn thừa ngọn lửa hoàn toàn bị Hỏa Long cắn nuốt

“Ba vị chân hỏa, như thế nào sẽ có tam vị chân hỏa” kia Hồng Y đại hán sắc mặt kinh hãi cực kỳ, ba vị này chân hỏa dưới, hắn ngọn lửa căn bản là không chịu nổi một kích

Bất quá này Hồng Y đại hán cũng không phải kẻ yếu, cũng vào lúc này thời điểm, trong tay lại một đạo pháp quyết đánh ra, hé ra nóng cháy lưới lớn phách thiên cái địa bao phủ xuống, này lưới lớn thượng từng đạo ngọn lửa tung hoành đan vào, cả vật thể đồ tươi chói mắt, khôn cùng cự vĩ trong vòng ánh lửa cuộn cuộn, ma hồn thê minh, vào đầu liền cùng Nhạc Thành che đậy đến

“Cao nhất ma khí mà thôi, cho ta phá” Nhạc Thành nhìn thấy đối phương thi triển ra cao nhất ma khí, nhất thời mỉm cười, lập tức quanh thân hơi thở thẳng hướng Cửu Thiên, một phen tràn ngập thê lương phong cách cổ trường kiếm nắm ở trong tay

“Tru Tiên” đầy trời kiếm quang bạo dũng mà ra, lập tức giảo sát một mảnh mấy vạn thước hư không, mà kia thật lớn ngọn lửa lưới lớn, tại đây bóng kiếm trước mặt, thì phải là dễ ợt bình thường biến thành tro tàn

Lưới lửa nhất va chạm vào kiếm quang, tức khắc tán loạn, Hồng Y đại hán trong lòng đang kinh hãi, kia một mảnh kiếm quang đã muốn là thổi quét tới trước người hắn, một trận kinh hãi, vội vàng thúc dục pháp lực, toàn thân ma khí quay cuồng, cường đại ma mang cổ đẳng, quanh thân bạo lui dựng lên

Chính là lúc này, đầy trời kiếm quang đem quanh mình mấy vạn dặm hư không tất cả đều phong tỏa, kia Hồng Y đại hán thần sắc vô cùng hoảng sợ, chỉ lúc này căn bản là không có biện pháp gì, tột liền nguyên thân cũng vô pháp chạy ra, nháy mắt chứng kiến chính mình quan quan bị cắn nát, lập tức nguyên thân đã ở đầy trời khùng bố kiếm quang trong vòng hóa thành tro tàn

Một cái trư vật nhấn rơi vào rồi Nhạc Thành đích tay trung, tam vị chân hỏa thiêu huỷ mặt trên nguyên thân ẩn ký lúc sau, rình mà vào, không khỏi là lộ ra một mảnh ý cười, người này thu hoạch thật đúng là không sai, cao nhất tiên khí đều có hai kiện, ma khí cũng là không ít

Thu thập xong hết thảy lúc sau, Nhạc Thành lập tức rời đi tại chỗ cấp về phía trước, quay mắt về phía một cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ tu vi giả, hiện tại chính mình căn bản không cần nó rất tiêu phí lực có thể đủ đánh chết

Khôn cùng Thái Hư chi địa không gian trong vòng, một loại chỗ trung, Hồn Thế Ma Vương thân ảnh về mặt âm trầm đi phía trước không mà đi, lần trước tiêu hao một đạo thánh nhân lực, cũng không thu hoạch được gì, thêm là không có đánh chết đến kia Nhạc Thành, này mấy tháng trung, Hồn Thế Ma Vương đều là tâm tình trầm trọng, lần sau, chặn đánh khoanh khắc Nhạc Thành liền thêm khó khăn, không có thánh nhân lực ở trên người, muốn đánh chết đối phương, căn bản là không có bao nhiêu hy vọng

Nhất đạo thân ảnh nháy mắt mà ra, lập tức một đạo kiếm quang xé rách thiên địa, bí mật mang theo khôn cùng uy thế, lập tức chém tới hướng về phía Hồn Thế Ma Vương mà đến, từng đạo dày đặc kiếm khí tua nhỏ hư không, giảo được bầu trời phong vân tề động, có Lôi Minh điện thiểm, nhảy lên không mà rơi, đánh lên người, dĩ nhiên là một cái Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ cường giả

“Đánh lên ta, muốn chết” Hồn Thế Ma Vương cười lạnh một tiếng, vốn tâm tình sẽ không dễ phá, sát ý đại khí, trong tay pháp quyết đánh ra, một đạo thực thủy trống rỗng ngưng tụ mà đến, trở bàn tay ép xuống, hóa thành khôn cùng thực thủy rơi xuống ở giữa không trung, nháy mắt vây khốn kia Cửu Thiên Huyền Tiên

“Đi tìm chết” Hồn Thế Ma Vương trong tay lại pháp quyết đánh ra, không sai đồng thời thời điểm, kia một mảnh thực thủy nháy mắt nứt toác, chung quanh không gian oanh kích mà toái, kia Cửu Thiên Huyền Tiên trực tiếp liên táng thân ở tại nứt toác không gian trung

Hồn Thế Ma Vương trong tay thủ ấn vừa thu lại, một cái trử vật nhẩn rơi vào rồi trong tay, lập tức nghênh ngang rời đi

Hai ngày sau, Nhạc Thành lắng không mà đứng, nhìn chăm chú vào tiền không bên trong một chỗ thượng vạn thước Thất Thái vân đoàn, thần nhiên nói: “Đi ra ”

“Khắc khắc, các hạ thần niệm đúng, giao ra trử vật nhẩn, ta tha cho ngươi một mạng” một đạo Âm Lệ cười lạnh thanh dựng lên, lập tức một đạo nước sơn thân ảnh màu đen xuất hiện ở Nhạc Thành trước người trên không trung

Người này quần áo màu xám trường bào, thanh niên bộ dáng, cả người âm hàn, quanh thân yêu khí ngập trời, cũng yêu đạo người trung gian, vẫn là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu trung kỳ tu vi thực lực, thực lực tuyệt đối cường hãn, Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu, nếu thi triển ra bản thể trong lời nói, kia tuyệt đối là có thể miễn cưỡng đối kháng Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ

“Lãnh Xà, ngươi vẫn là đi, ta có thể tha cho ngươi một mạng” Nhạc Thành thần nhiên nói, này thanh niên Nhạc Thành ra mắt, ở mấy chục năm tiền Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trung, này Lãnh Xà còn có mấy người, cái yêu đạo cường giả chính là cùng một chỗ, Nhạc Thành nhớ rõ còn có kia Xích Hạc, Ma Hạc, còn có một Yêu Lang, lúc ấy bốn người này đều là giao ra một món đồ thượng hạng ma khí cùng tiên khí mới rời đi

“Các hạ là ai?” Lãnh Xà nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, tựa hồ là có chút kinh ngạc

“Ta là ai ngươi còn không xứng biết, ngươi nếu không đi, sẽ hối hận” Nhạc Thành thần nhiên nói

“Phải không, các hạ không muốn giao ra trử vật nhẩn, vậy đi tìm chết, cũng không cần giả thần giả quỷ” Lãnh Xà cười lạnh một tiếng, quanh thân âm hàn khí tràn ngập, đồng thời thời điểm, trong tay cũng không chút do dự một đạo đầy trời âm hàn yêu khí ngập trời dựng lên, này yêu khí tàn sát bừa bãi trong lúc đó, hợp thành vô số yêu dị màu xanh râu

Này đó yêu dị màu xanh râu xuyên qua một mảnh hư không, nháy mắt bao vây hướng về phía Nhạc Thành mà đến, thực phiến không gian bốn phương tám hướng nhất thời đều ở này một mảnh yêu dị màu xanh khổng lồ bao vây hạ, mỗi một điều râu đều là giống một cái hung hãn cự xà, mỗi một điều cự xà cũng giống như là ở duỗi thân trong miệng dài tít tử

“Cho ta phá” Nhạc Thành một đạo cười lạnh, trong tay pháp quyết biến hóa, lập tức tay phải mạnh mẽ đối với trước mặt địa hư không hung hăng đẩy, nhất thời màu vàng hào quang tăng vọt phía chân trời, một cái thật lớn quyền ấn phô thiên cái địa quỷ dị hiện lên, quyền ấn xuất hiện lúc sau, chung quanh không gian trực tiếp run rẩy dựng lên, tầng tầng không gian sóng gợn gãy

Thật lớn nắm tay, bị màu vàng thần quang bao vây lấy, sau đó hỗn loạn ô khiêu tiếng xé gió vang, mạnh mẽ tập hướng kia thật dày cùng phiến phô thiên cái địa màu xanh khủng bố quỷ dị râu, ven đường sở tới chỗ, vô số màu xanh râu giống như có sinh mệnh bình thường, âm âm gảy lúc sau, còn trên không trung vụn vụn bốc lên

“Oành” cao trên không trung, một tiếng nổ vang, khổng lồ một mảnh màu xanh khủng bố râu, trực tiếp bị Nhạc Thành một quyền sinh sôi oanh ra một cái thật lớn trống rỗng

Không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt liền xuất hiện ở ngoài động, trong tay không có gì do dự, lại pháp quyết đánh ra

“Oanh Thiên Nhất Kích” Nhạc Thành hét to dựng lên, lại một quyền hung hăng tập lạc, một quyền này thiên địa chấn động, đầy trời hơi thở tụ tập mà đến

Lãnh Xà thân sắc kinh hãi, thực lực của đối phương rõ ràng chính là Đại La Kim Tiên hậu kỳ dựng lên, chính là này công kích lực nhưng lại như là này chỉ sợ, thân ảnh bạo lui hết sức, đồng thời trong tay một đạo khổng lồ chuông ấn tiến ra đón

“Vang âm âm...” Lưỡng đạo lực lượng âm âm va chạm ở tại cùng nhau, không gian bên trong một mảnh không gian đánh cho dập nát, từng đạo không gian vết rách thỉnh thoảng xuất hiện ở không trung bên trong, Thái Hư chi địa phía trên trời cao như là nổ tung bàn, không gian mãnh liệt chấn động, cuồng khí phách hơi thở chấn động lưỡng đạo thanh ảnh nháy mắt bị oanh kích mà ra, Nhạc Thành cùng Lãnh Xà đều tự là lui ra phía sau mấy ngàn thước xa

Hai người một chiêu này nếu là ngang nhau, Lãnh Xà thân là yêu đạo giả, tu luyện cũng thiên về cho bản thể, Nhạc Thành lực lượng thần thông cũng là bản thể, này nhất giao thủ nếu là ngang nhau, bất quá Nhạc Thành tựa hồ là mơ hồ yếu đã rơi vào hạ phong một tia bộ dáng, này chủ yếu cũng là hai người tu vi kém có điểm đại

Lãnh Xà dù sao cũng là tới Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu trung kỳ tu vi, mà Nhạc Thành mới là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, dựa vào thần thông lực, có thể đối kháng Lãnh Xà coi như là cực kỳ cường hãn

Cần biết lúc này Lãnh Xà trong lòng đối Nhạc Thành quả thực là kinh ngạc tới cực điểm, tựa hồ là đối với trước mắt này hắc bào hán tử có chút giống như đã từng quen biết cảm giác, chính là trong lúc nhất thời cũng nghĩ không ra, Đại La Kim Tiên hậu kỳ còn có này thực lực, còn có lực lượng thần thông, thật sự là có chút khủng bố

“Ngao...” Một tiếng rít gào dựng lên, Lãnh Xà nhìn thấy Nhạc Thành cũng không tốt nhe, thân hình rút lui thời điểm, đã muốn là biến hóa ra bản thể đến, đây là một con rắn hình cự thú, chỉ ít có tứ vạn thước dài, cự xà hình thể cực kỳ khổng lồ, cả vật thể ngăm đen, ngăm đen bên trong, còn hội có một mảnh dài hẹp sắc sở địa văn lộ, nhìn qua có chút kỳ dị, tại đây cự xà thân thể hai bên, thể nhưng còn sinh có một đôi hắc trung mang tử cánh, bộ dáng có điểm như là Thanh Đồng Hóa Xà bản thể

Hơn nữa ở nó đầu thượng, cũng là sinh có một chi ngăm đen xoắn ốc văn góc nhọn, thần nhiên tử mang, ở giác tiêm chỗ lóe ra, làm cho người ta nhìn thấy cũng là sinh lòng lãnh ý

“Một sừng đem xà” Nhạc Thành đánh giá Lãnh Xà bản thể, này một sừng đem xà coi như là Tiên Ma giới trung yêu tộc trong vòng ít hơn giống, lực phòng ngự cường hãn, độ cũng cực nhanh, không dễ đối phó

“Ngao...” Lãnh Xà hóa ra bản thể, hơi hơi rít gào một tiếng lúc sau, quanh thân hung hãn ngập trời hơi thở tràn ngập không trung, chung quanh không gian, đều tựa hồ lúc này khắc, thoáng có chút run rẩy đứng lên, không gian bị bạo ngược khí thể xé rách được dập nát

“Đi tìm chết” Lãnh Xà Âm Lệ cười, hai cánh nhất tề chấn động, khổng lồ địa thân hình nháy mắt bạo lực đánh về phía Nhạc Thành mà đi, đuôi rắn mạnh vung, này thượng sở ẩn chứa khủng bố lực lượng, dĩ nhiên là làm cho không gian đều xuất hiện hứa đó vụn vụn cảm giác

Nhận thấy được đuôi rắn lực lượng khủng bố, Nhạc Thành cũng là sắc mặt khê biến, này Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu trung kỳ c hình thể n chou T ịhỒ iung ht thái Hơ th h

“Vang âm âm...”

Hai cái thân ảnh không ngừng giao chiến cùng một chỗ, này chung quanh không gian không ngừng bị hai người giao phong kích tán lực lượng đánh cho dập nát, một mảnh dài hẹp tim đập nhanh không gian vết rách thỉnh thoảng giắt ở không trung bên trong, không gian như là nổ tung bàn, hai cái thân ảnh đan vào cùng một chỗ, không gian mãnh liệt chấn động, cuồng khí phách hơi thở không dứt, hai người thực lực đều là cường giả, này chiến đấu kịch liệt đứng lên có thể nghĩ.

1206. Chương 1017: Thiên Nguyên Ma Quân

Kịch liệt giao phong thanh không ngừng quanh quẩn ở không gian bên trong, một cổ cổ dị thường cuồng bạo năng lượng dao động không ngừng kích tán, cảm thấy này hai cổ kinh khủng khí thế, Nhạc Thành tránh ở vân đoàn trong vòng, này căn bản là không liên quan chuyện của mình, vẫn là không cần nhúng tay thật là tốt, quần bọn hần ai chết ai sống.

Sau một lát, kia hoàng bào hần tử rốt cục thì một cái không địch lại, liên tục đã bị lưỡng đạo đòn nghiêm trọng lúc sau, trong miệng máu tươi phun ra, đó là cấp tốc đi phía trước không bỏ chạy, mà kia Thanh Minh tán nhân cũng toàn lực đuổi giết, nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ.

Hai người sau khi rời đi, Nhạc Thành mới từ vân đoàn trong vòng mà ra, phỏng chừng hai người kia cũng đi xa, lập tức tiếp tục đi phía trước dừng lên, này bảy ngày bên trong, Nhạc Thành cũng gặp tới mấy Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma đánh lén, mà mấy người kia kết cục có thể nghĩ.

Theo vết đến bên trong, này đánh lén người thực lực cũng là càng cao, Nhạc Thành cũng là càng thêm lưu ý đứng lên, không cần phải ... Ra tay, vậy kiên quyết không ra tay, chính mình yếu bảo tồn thực lực đến cực mạnh trạng thái mới được.

Vừa mới hai người giao chiến, Nhạc Thành cũng là như thế này, không liên quan chuyện của mình, kia chính mình liền không cần hiểu, vẫn là bảo trì cực mạnh trạng thái đỡ, nói không chừng có nguy hiểm gì liền gặp bị chính mình gặp phải.

Kế tiếp lộ trình trung, Nhạc Thành cũng là không có ý chú ý đến chung quanh, chứng kiến có một mình nhân lại đây, đều là trước tiên liền né đã qua, sau đó lại đi tới.

Mà lại ở nửa tháng lúc sau, Nhạc Thành trước người xuất hiện hai cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ tu vi giả, hai người đều là mặc áo ngắn, bộ dáng trắng kiện, cả người tràn ngập một cỗ ngập trời ma khí.

Nhạc Thành không phải không muốn tránh đi bọn hần, mà là hai người kia là trực tiếp tránh ở vân đoàn trong vòng chuẩn bị đánh lén chính mình.

“Thật sự là ngoài ý muốn a, Đại La Kim Tiên hậu kỳ thực lực liền dám đến nơi đây mặt đến, giao ra trữ vật nhân cút đi.” Bên trái một cái hung hãn bộ dáng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ tu vi giả đối Nhạc Thành quát, trong ánh mắt trực tiếp là một đạo miệt thị thần sắc.

“Tránh ra, nếu không sẽ chết.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, thật đúng là không muốn động thủ, miễn cho là tiêu hao thực lực của chính mình.

“Tiểu tử muốn chết, nho nhỏ Đại La Kim Tiên liền như thế càn rỡ, đây chính là chính ngươi muốn chết.” Kia bên trái nói chuyện Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ tu vi giả nhất thời sắc mặt đại biến, không nghĩ tới nho nhỏ thân nhiên Đại La Kim Tiên nếu là dám đối với chính mình kêu gào, nhất thời trong tay pháp quyết nháy mắt đánh ra, không sai đồng thời, quanh thân ma khí run, không cùng ma khí bạo dũng mà ra, mấy vạn dặm trong vòng một mảnh ma mang ở trên không trung trống rỗng chính là đã hình thành một đạo ma khí ngưng tụ quyền ấn oanh kích hướng về phía Nhạc Thành.

Người này thực lực cũng là tuyệt đối cường giả, một quyền này cũng xuyên thấu không gian, đánh tạo nên một mảnh không gian mảnh nhỏ, khí thế cũng là cường hãn vô cùng, không gian chỉ thấy nhất thời nhấc lên một mảnh cuộn sóng, lúc này này Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ tu vi giả đã muốn là lộ ra một đạo cười lạnh, trong mắt hần ý ma mang, nhận định Nhạc Thành hần phải chết không thể nghi ngờ.

“Nhìn xem là ai muốn chết.” Nhạc Thành sát ý nháy mắt nổi lên, Hồn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể nháy mắt bỏ rời, trong tay một đạo quyền ẩn cũng phá hủy không gian oanh kích xuống, thân thể cao lớn căn bản là không cần kia Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma một quyền.

Cường hãn khủng bố lực lượng bắt quá trong nháy mắt, đó là nhìn thấy lưỡng đạo quyền ẩn âm âm chạm vào nhau ở tại cùng nhau, sắc bén bá đạo lực lượng cứ như vậy thẳng tắp va chạm ở tại cùng nhau, nhất thời không gian yên lặng một mảnh.

”Thình thịch oanh! Không gian phía trên, lập tức nháy mắt nứt toác, kích tán lực lượng nhất ba tiếp theo nhất ba hóa thành cuồng mãnh khí lăng diên cuồng cuộn khuấy động, lưỡng đạo quyền ẩn giao thủ chỗ, một cổ cổ cực lớn đến cực hạn bàng bạc lực lượng lẫn nhau đan vào ở tại một chỗ, cả không gian run rẩy đều ở diên cuồng chấn động, nháy mắt đã hình thành một mảnh chân không.

Lúc này kia Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma thần sắc nháy mắt đại biến, thần sắc nhất thời hoảng sợ không thôi, mà lúc này, hãn liên tiếp trốn thời gian cũng không có.

“Đi tìm chết đi.” Nhạc Thành thân thể cao lớn nháy mắt về phía trước đẩy mạnh, lập tức quyền ẩn bị bằm một mảnh khủng bố lực lượng, ngàn dặm hư không nhất thời sấm sét cuộn cuộn, đầy trời không gian cùng xa xa Thất Thái vân đoàn đều bị nhất cổ vô hình mạnh mẽ sinh sôi gạt ra.

“Vang âm âm...”

Hư không trong vòng, một cổ ngập trời kinh lực thổi quét trời cao, cuồng bạo lực lượng trực tiếp nứt toác, cả không gian nhất thời nứt toác mở ra, đồng thời một cổ thật lớn lực lượng lập tức trút xuống tới kia Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trên người. Tùy theo trực tiếp là đem kia Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma thân hình chỗ không gian oanh kích thành mảnh nhỏ.

Kia Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trong miệng một đạo huyết vụ trực tiếp hỗn loạn thoát phá nội tạng theo trong hư không bay ngược mà ra, trong cơ thể thế giới hoàn toàn bị Nhạc Thành phá hủy, hoảng sợ thần sắc căn bản là không tin này hết thấy nhìn chăm chú vào Nhạc Thành. Cũng lập tức tiêu tán ở tại hư không trong vòng.

“Người cũng đi chết đi.” Nhưng vào lúc này Nhạc Thành thân thể cao lớn từng bước đường ngang ngàn dặm không gian, cũng xuất hiện ở còn lại kia một cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ cường giả trước người trên không.

“Người là Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, là người.” Kia Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma thần sắc đại biến, muốn chạy trốn chạy đã muốn là không kịp, chỉ có thể đủ là kiên trì mà lên, không nghĩ tới lúc này đây hai người nếu là đá tới trên tầng đá.

“Liều mạng.” Còn lại kia Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma cả người ma khí khuấy động, không gian xung quanh hơn mười ngàn dặm trong vòng, nhất thời phong vân biến sắc, thật dày một mảnh ma khí áp không mà đến, cuồng bạo hơi thở lập tức tới.

Mạn Thiên ma khí tung hoành, thoáng chốc trong lúc đó, chỉ thấy này Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trong tay đánh ra một cái màu đen địa cầu hình ma khí, này hình tròn ma khí cả vật thể tối đen, cũng một mảnh hắc mang bạo lực mà ra trực tiếp che nhất khắp không gian, cả không gian đều đi theo cùng nhau tối sầm xuống dưới, lọt vào trong tầm mắt lộ vẻ tối đen một mảnh, hắc mang bên trong còn có nhất cổ cuồng bạo lực lượng, làm cho chung quanh không gian chấn vỡ một mảnh hư không mảnh nhỏ, vô tận không gian mảnh nhỏ bên trong, khủng bố dày đặc, vận vẹo một mảnh không gian, nhất thời bao phủ hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

“Cao nhất ma khí mà thôi, Oanh Thiên Nhất Kích, đi tìm chết đi.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống lúc sau, trong hai mắt, hai đạo tinh mang bắn nhanh, không có gì do dự, nháy mắt một đạo quyền ẩn xé rách hư không, bồi hồi ở không gian cùng hư không trong lúc đó, vô số không gian mảnh nhỏ kích tán dựng lên. Một quyền này oanh kích mà ra, mang ra một mảnh không gian mảnh nhỏ, này khôn cùng hư không, xé trời dựng lên.

Khổng lồ ngập trời lực gạt ra khôn cùng không gian sóng gợn, đan vào một mảnh, tung hoành mở ra, bị ma khí bao phủ một mảnh tối đen không gian bên trong một mảnh màu vàng cầu vồng quán phá cầu vồng, áp

bách quanh mình một mảnh hư không nháy mắt nứt toác.

Tối đen không gian bên trong, kim mang chiếu rọi dưới, một cỗ Kinh Thiên bàng bạc mạnh mẽ điên cuồng dao động mở ra, hư không không được chấn động, ông ông tác hưởng, cũng nhưng vào lúc này, chỉ thấy Nhạc Thành một quyền dễ ợt bình thường đánh nát tối đen không gian, lập tức thật lớn quyền ấn thể công không giảm, vụn vụn một mảnh không gian hung hăng liên oanh kích ở tại kia Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trên không.

Tối đen khủng bố không gian nháy mắt nứt toác, kia bị quyền ấn vụn vụn không gian lúc này nháy mắt da nẻ ra một cái khe, lập tức cái khe càng ngày càng nhiều, cuối cùng toàn bộ tràn ngập ra cái khe đến.

“Phụt.....” Kia Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma một mảnh huyết vụ phun ra, huyết vụ trung còn có hoàn toàn thoát phá nội tạng.

“Bang bang...” Một đạo Kinh Thiên nổ, không gian tiếp theo nứt toác, này người thứ hai Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ cường giả cũng bị Nhạc Thành đánh chết ở tại quyền hạ, lập tức thu hồi Hồn Nguyên Chân Thân sau, trong tay hơn hai cái trử vật nhẵn, vừa mới kia một cái cao nhất hình tròn ma khí cũng rơi vào rồi Nhạc Thành đích tay trung.

Nháy mắt, Nhạc Thành thần sắc đại biến, trước tiên không chút do dự thi triển không gian xuyên qua liên biến mất ngay tại chỗ.

“Không hổ là Kim Giáp Chiến Thần, thực lực thật đúng là cường hãn, chính là người cũng quá phòng bị ta chứ.” Mà cũng đúng lúc này, Nhạc Thành vừa mới nơi ở, cũng xuất hiện kia áo bào trắng thanh niên thân ảnh.

“Là người.” Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở ngàn dặm ở ngoài, nhìn thấy là kia áo bào trắng thanh niên, không biết người này như thế nào sẽ tới chính mình phía sau, vừa mới còn tưởng rằng là việt tới đánh lên cường giả.

“Kia người cho là là ai, ta chỉ là nghe thể biên động tĩnh lúc sau quá đến xem, không nghĩ tới là người ở.” Áo bào trắng thanh niên hơi hơi đạo.

“Thật không, kia ta đi trước.” Nhạc Thành cũng không dám cùng này áo bào trắng thanh niên cùng một chỗ, như vậy nguy cơ hiểm vô cùng, chủ yếu là này áo bào trắng thanh niên thực lực cũng quá cường, nếu đột nhiên trong lúc đó đánh lên lời của mình, kia chính mình cũng không phải là đối thủ.

“Người trước từ từ.” Kia áo bào trắng thanh niên nháy mắt liền gọi lại Nhạc Thành, lập tức nói : “Chúng ta đều là muốn tới Hồn Độn chi hải đi, vẫn là cùng nhau đi thôi, ta khả nói cho người, kia phía trước chính là sẽ có tiên quân trình tự cường giả chờ người đưa đi Hồn Độn ngọc châu, ngôn tấn không sai, người muốn hay không theo ta cùng nhau đi, sẽ theo liền người, ta chính là rất ít đối một người đến có hảo cảm.”

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, thật đúng là có đó do dự, phương diện này có tiên quân trình tự siêu cấp cường giả, Nhạc Thành nghe Dao Trì Kim Mẫu cũng nói lên quá, thật đúng là không phải hay nói giỡn, nếu gặp gỡ đối với chính mình ra tay, thật đúng là đại phiền toái, yếu là có thêm này áo bào trắng thanh niên ở trong lời nói, nhiều ít là có thể ngăn cản một hồi, đã ngoài cổ thần thú Huyền Phong thân thể, này áo bào trắng thanh niên thực lực mặc dù là mới Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ, nhưng là gặp gỡ bình thường tiên quân trung kỳ cường giả, phỏng chừng cũng là không thể làm gì hắn.

“Đừng do dự, của người Hạo Thiên Thập, còn có Hồn Độn ngọc châu ta khả không có hứng thú, bất quá ta nghe nói người chiếm được Hồn Độn tinh khí, này ta nhưng thật ra rất muốn yếu, bất quá hơn phân nửa là giả tin tức, người phải có trong lời nói, đã sớm chính mình ăn vào, cũng sẽ không nơi nơi chạy loạn, cho nên người liền không cần lo lắng cho ta đối với người ra tay, nói sau, người có Hạo Thiên Thập, trốn vào Hạo Thiên Thập bên trong, ta cũng không làm gì được người.” Áo bào trắng thanh niên đội mỉm cười nói.

Nhạc Thành lộ ra một tia cười khổ, ra mời Tiên Ma giới trung truyền ra tin tức thật đúng là rất nhanh, trên người mình có cái gì bảo vật, nơi nơi đều không ai biết.

“Người vô duyên vô cớ phải giúp ta, chẳng lẽ không hề động cơ?” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào kia áo bào trắng thanh niên đạo, này tuyệt đối là làm cho Nhạc Thành hoài nghi.

“Ta nói rồi, ta muốn còn một mình người tình, bằng không ta trong lòng khó chịu, người giúp ta theo Thái Hư gió lốc nội thoát thân, ta tự nhiên là yếu còn một mình người tình.” Áo bào trắng thanh niên nói.

“Chính là, nói như vậy lên nói, ta lúc đó chẳng phải khiếm một mình người tình sao, không có người, ta cũng vô pháp theo ẩn Thái Hư gió lốc trung đi ra.” Nhạc Thành nói.

“Nói như vậy còn giống cũng có đạo lý, như vậy đi, người cũng khiếm ta một cái nhân tình, về sau ta có chuyện cho người giúp ta bạn thời điểm, người cũng không thể đủ không đáp ứng.” Áo bào trắng hán tử do dự sau khi đối Nhạc Thành nói.

“Đi thôi, có người hướng về bên này đến đây, tuy rằng không sợ, nhưng là ta sợ nhất phiền toái.” Áo bào trắng thanh niên đối Nhạc Thành nói, lập tức liền biến mất ngay tại chỗ tới mấy nghìn dặm ở ngoài.

Nhạc Thành hơi hơi do dự một lúc sau, cũng đi theo kia áo bào trắng thanh niên phương hướng mà đi.

Ngay tại hai người sau khi rời đi một lát, bốn phía mấy đạo thân ảnh đi ra Nhạc Thành cùng kia hai cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma chiến đấu kịch liệt địa phương, lập tức cũng đều tự biến mất ở giữa không trung.

Ba ngày sau, Nhạc Thành cùng áo bào trắng thanh niên xuất hiện ở một chỗ không gian trung, này ba ngày trung, Nhạc Thành đã biết này áo bào trắng thanh niên tên gọi làm Huyền Tiêu, cái khác sẽ không là rất rõ ràng, dùng biến hóa thần thông cũng suy tính không được, điều này làm cho Nhạc Thành cũng là trong lòng hơn một ít kinh ngạc, này Huyền Tiêu lai lịch tự nhiên là không đơn giản, nếu không chính mình sẽ không suy tính không được hán bối cảnh.

“Nhạc Thành, không nghĩ tới thực lực của người cường hãn tới loại tình trạng này, vừa mới kia một cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tu vi giả cũng không phải là đối thủ của người?” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành nói.

Vừa mới hai người gặp ba liên thủ đánh lén Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tu vi giả, chính là một lát đã bị hai người đánh chết. Nhạc Thành đánh chết một cái, Huyền Tiêu dễ dàng liền đánh chết hai cái.

“Chính là còn hơn người tới còn kém xa lắm.” Nhạc Thành trả lời, thực lực của chính mình, còn hơn này Huyền Tiêu đến, kém không phải nhỏ tí tẹo, này Huyền Tiêu thực lực quá kinh khủng.

“Người đó là thực lực trình tự quá thấp, chờ người tới Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, còn hơn ta đến khẳng định còn mạnh hơn.” Huyền Tiêu nói.

“Chờ ta tới Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, người đi ra yêu quân hậu kỳ, đến lúc đó, càng thêm không phải đối thủ của người.” Nhạc Thành đạo.

“Người cho là yêu quân trình tự tốt lắm đột phá có thể nào, nếu dễ dàng như vậy trong lời nói, ta tự cũng không nghĩ vậy Hồn Độn hải đến lĩnh ngộ.” Huyền Tiêu hơi hơi thở dài, hán ở Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ đã muốn là dừng lại trên trăm vạn năm, vẫn đều là không có quá lớn đột phá.

Lập tức, hai người tiếp tục đi phía trước không mà đi, còn có hơn một tháng lộ trình, hai người cũng là chút không dám khinh thường.

Cạn sạch quần hai người đã thật là chú ý, chỉ vẫn là gặp gỡ phiền toái, mấy ngày lúc sau, một chỗ không gian trung vòng, Nhạc Thành, Huyền Tiêu hai người nháy mắt thần sắc trầm xuống, tiền không xuất hiện một cái cả người ma khí bao vây lão giả, này lão giả năm mươi tuổi tuổi, trong mắt sắc bén ánh mắt chính nhìn quét ở tại Nhạc Thành cùng Huyền Tiêu trên người.

Nhạc Thành đánh giá lão giả kia, sắc mặt nhất thời trắng bệch, người này, dĩ nhiên là Ma quân trình tự siêu cấp cường giả, không gian xung quanh trong lúc đó, ở chung quanh hán, đã muốn là từ không gian, cường hãn hơi thở dưới, Nhạc Thành cảm giác được áp lực.

“Không nghĩ tới thật sự gặp loại này trình tự cường giả.” Nhạc Thành hít vào một hơi, thầm nghĩ trong lòng, hoàn hảo chính mình không phải một người, yếu nói cách khác, vậy phiền toái.

“Đại La Kim Tiên, Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu.” Lão giả kia sắc bén ánh mắt nhìn chăm chú vào Nhạc Thành cùng Huyền Tiêu, thần sắc trong lúc đó tựa hồ là có chút kinh ngạc, hán là kinh ngạc Đại La Kim

Tiên cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu đi ở cùng nhau.

“Giao ra trừ vật nhần, ta không muốn động thủ.” Lão giả kia lập tức thần nhiên nói, trong giọng nói, cũng chút không thêm che dấu tràn ngập kia ngập trời sát ý.

“Nguyên Thiên Ma quân, ngươi mới là Ma quân lúc đầu mà thôi, ngươi còn không có tư cách này.” Huyền Tiêu khẽ cau mày, lập tức thần nhiên nói, này Ma quân lúc đầu, hẳn cũng còn không e ngại, thân là Huyền Phong bản thể, cũng không phải là hiện tại này Ma quân lúc đầu có thể làm gì chính mình.

“Thật không, tiểu tử đủ can đảm rồi.” Lão giả kia thần sắc hơi hơi trầm xuống, tựa hồ là thật không ngờ đối phương biết thân phận của hắn, cũng không nghĩ tới này Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu như thế hung hăng can quấy, mặc dù là yêu đạo có bản thể thiên phú, chính là thân là Ma quân tu vi, kia chận đánh sát Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu cũng không phải rất khó, về phần kia Đại La Kim Tiên, quả thực chính là lật tay khả diệt, cần bản là không cần để ở trong mắt.

“Nguyên Thiên Ma quân, dĩ nhiên là hắn.” Nhạc Thành trong lòng có đó kinh ngạc, không nghĩ tới này Nguyên Thiên Ma quân cũng tới Thái Hư chi địa trung, người này ở Tiên Ma giới bên trong, tuyệt đối là thành danh đã lâu lão quái vật.

“Vậy để cho ta nhìn xem thực lực của ngươi.” Lão giả kia quanh thân ma khí bốc hơi dựng lên, thao Thiên ma khí đem quanh thân hư không đều áp chế một mảnh bùm bùm ba rung động, nghìn vạn dặm trong vòng, nhất thời ma khí áp không mà đến, chỉ là này hơi thở, liền còn hơn Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma mạnh hơn không biết nhiều ít lần.

Không sai đồng thời lão giả kia hai mắt bên trong, lộ ra lãnh ý hai tròng mắt, lưỡng đạo giống như thực chất bình thường màu vàng thần quang đầu bắn mà ra, trong tay ngót đánh ra một mảnh ma quang, sắc vô cùng cắt vỡ hư không lập tức xé rách hư không, đó là hướng Huyền Tiêu hướng trên người chém tới.

“Nguyên Thiên Ma quân, ngươi còn chưa đủ tư cách.” Ma khí sóng âm cuộn cuộn dâng dâng, gạt ra không cùng phong vân, hai tay bên trong, một đạo màu xanh yêu hồng quán phá cầu vồng, đan vào một mảnh, tung hoành mở ra, dất bãi sơn đảo hải bình thường khí thế nháy mắt liền hướng kia Nguyên Thiên Ma quân trên người đầu đá mà rơi.

“Oành...” Lưỡng đạo khổng lồ lực lượng giao thủ ở tại cùng nhau, trong nháy mắt, không gian xung quanh trên trăm ngàn dặm trong vòng bị một cỗ mạnh mẽ dòng khí quét ngang mà qua, nghìn vạn dặm trong vòng Thái Hư chi địa không gian trong vòng, sở hữu Thất Thái vân đoàn toàn bộ bị đánh bể sương khói tiêu tán trên không trung.

Hai đạo thân ảnh nháy mắt ở không gian bên trong bạo lui thượng vạn thước, hai người một kích này, dĩ nhiên là ngang nhau, Nhạc Thành đối với Huyền Tiêu thực lực cũng là càng thêm kinh ngạc.

“Hồn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể, Phá Thiên Nhất Kích.” Cũng đúng lúc này thời điểm, Nhạc Thành không chút do dự thi triển ra Hồn Nguyên Chân Thân đến, chính mình còn không có dụng tới quá Ma quân loại này trình tự cường giả đầu, đây chính là một cái cơ hội tốt, cũng tốt thử xem chính mình cùng Ma quân loại này trình tự cường giả khác biệt.

Nháy mắt, Nhạc Thành khổng lồ thượng ngũ vạn thước bản thể liền xuất hiện ở trên không bên trong, không sai đồng thời thời điểm, trong tay một quyền xé rách không gian, thượng mấy vạn thước quyền ấn vạn vạn trên không, trực tiếp bao phủ ở tại Nguyên Thiên Ma quân quanh thân trên không.

“Hồn Nguyên Chân Thân, ngươi là kia Kim Giáp Chiến Thần.” Kia Nguyên Thiên Ma quân nhìn thấy Nhạc Thành Hồn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể, nhất thời sắc mặt trầm xuống, này Kim Giáp Chiến Thần hiện tại cả Tiên Ma giới chính là không người không biết, hắn cũng đã được nghe nói.

Lúc này thấy đến Nhạc Thành tập kích mà đến, này Nguyên Thiên Ma quân cũng không dám đem Nhạc Thành cho rằng bình thường Đại La Kim Tiên đối đãi, chỉ cũng không có rất coi trọng, trong tay pháp quyết biến hóa, thoáng chốc trong lúc đó, khắp thiên địa đều đi theo cùng nhau tới sầm xuống dưới, ma khí cuộn cuộn trong lúc đó, lọt vào trong tầm mắt lộ về tới đen một mảnh, vô tận trong bóng tối, một đạo lưu quang hung hăng hướng tới Nhạc Thành quyền ấn nghênh đón mà lên.

“Bang bang... !” Một đạo Kinh Thiên nổ nháy mắt vang lên, một mảnh không gian nứt toác mở ra, theo một cỗ cường hân bằng bạc mạnh mẽ lực, Nhạc Thành nháy mắt thân thể cao lớn bị đánh lui thượng vạn thước xa, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, nhin không được muốn một ngụm máu tươi phun trụ, ngũ tạng lục phủ lúc này cũng là chấn động không ngớt, mà kia Nguyên Thiên Ma quân lúc này cũng đánh bay mấy ngàn thước.

Nhạc Thành trong lòng rõ ràng, chính mình bằng vào Hỗn Nguyên Chân Thân ưu thế mới chỉ là bị đẩy lui thượng vạn thước mà thôi, nếu không có Hỗn Nguyên Chân Thân, này hậu quả sợ là chính mình rất khó thừa nhận.

Nguyên Thiên Ma quân lúc này trong lòng cũng là kinh ngạc không thôi, Đại La Kim Tiên nếu là có thể đẩy lui chính mình, cái này cũng rất không thể tưởng tượng nổi, khó trách có thể đại náo Dao Trì, loại thật lực này, Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma hậu kỳ cũng sợ là khó có thể đối kháng.

“Nguyên Thiên Ma quân, ngươi hôm nay tìm lầm người.” Huyền Tiêu lúc này thân hình ở trên, trong tay mạn Thiên Yêu hồng lại bạo dũng mà ra, nháy mắt đánh về phía Nguyên Thiên Ma quân mà đi.

“Phải không, vậy thử xem xem.” Nguyên Thiên Ma quân thần sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết lại đánh ra, thân thể giống như ở vào hư thật trong lúc đó, đảo mắt hóa thành một đạo tối đen sương khói, mạn Thiên Yêu hồng tung hoành, hãy còn làm gì hắn không được, đồng thời một mảnh ma khí áp không mà lên bá vận lồng nguyệt trong lúc đó, liền tương lai tập yêu hồng đều tảo khai, trên mặt nhìn không ra chút biến hóa, trong lòng lúc này cũng kinh hãi, này Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu chính là càng thêm khó dây vào a.

“Hãm Tiên.” Mà lúc này, Nhạc Thành thân hình lại ngang trời mà lên, Hiên Viên kiếm hóa thành mấy ngàn thước lớn nhỏ, kiếm trong tay bí quyết biến hóa, Hiên Viên trên thân kiếm một mảnh ong ong tiếng động run, thiên địa trong lúc đó nhất thời lâm vào nhất cổ khí tức quỷ dị bên trong, bóng kiếm họa xuất, không gian trong vòng tràn ngập một mảnh hào quang, tựa hồ là cả thiên địa đều bị này một mảnh kiếm quang cắt qua.

Bóng kiếm trong vòng, thiên địa sụp đổ, nhưng thấy hơn mười ngàn dặm không gian dọc theo kia một mảnh tối đen tim đập nhanh không gian cái khe bắt đầu dễ ợt bình thường hóa thành hư không, “Thở phì phò hưu...”

Một mảnh kiếm quang giống như kinh hồng, đầy trời tràn ngập vô số kiếm quang đan vào thành một mảnh dày đặc mạng nhện, kiếm quang nháy mắt liền hướng kia Nguyên Thiên Ma quân bao vây mà đi, kiếm quang lưu ảnh, một kiếm này uy lực, còn hơn lúc trước kia một quyền lại mạnh hơn không ít, hướng chỉ vẫn là dùng Hiên Viên kiếm thi triển mà ra, Hiên Viên kiếm thân mình chính là thượng cổ thần khí, cũng không ở Hạo Thiên Tháp dưới, chính là Hiên Viên kiếm cùng Hạo Thiên Tháp so sánh với trong lời nói, Nhạc Thành thi triển Hạo Thiên Tháp càng thêm là có thể thuận buồm xuôi gió.

Nhưng là này Hiên Viên kiếm uy lực, phải ở Hạo Thiên Tháp dưới, lúc này, kiếm khí xé rách trời cao, vô số bóng kiếm, giống như là một mảnh bóng kiếm vũng bùn bình thường, gắt gao đi Nguyên Thiên Ma quân bao vây ở trong đó, căn bản là không để cho Nguyên Thiên Ma quân cơ hội đào tẩu.

“Nguyên Thiên nghịch nhận.” Nguyên Thiên Ma quân thần sắc trầm xuống, Nhạc Thành một kiếm này, hắn căn bản không dám khinh thường, này đầy trời bóng kiếm làm cho hắn cũng cảm giác được một cỗ tim đập nhanh.

Trong tay pháp quyết biến hóa, một món đồ trắng rằm ma khí nằm ở trong tay, này ngoạn việt ăn ý có một thước dài tã hữu, bộ dáng bán loan, đao phong chỗ hàn quang dày đặc, chỉ thân đao cũng như là máu tươi bình thường hồng hồng được có chút chói mắt, hồng được phá lệ quỷ dị, khủng bố dày đặc, giống như trong địa ngục trào ra một cỗ thiên tuyền, ánh đao hàn quang trạm trạm, lập tức trong tay pháp quyết biến hóa, cấp tốc cắt qua hư không, phân tách phong vân, xuyên qua ở khôn cùng hư không cùng sự thật trong lúc đó, đón Nhạc Thành Hãm Tiên mà lên.

1207. Chương 1018: Liên Thủ Đánh Lui.

“Thở phì phò...” Một mảnh bóng kiếm ánh đao, cơ hồ không có tí xíu được gợn sóng nhấc lên, trên không trung sất ra một chút hoa lửa lóe ra, đao quang kiếm ảnh chỗ nháy mắt xé rách hóa thành một cái không đáy hắc động, này Thái Hư chi địa, khôn cùng hư không, tất cả đều bị che, nháy mắt không gian rồi đột nhiên bành trướng co rút lại dựng lên.

“Thình thịch!” Không gian nứt toác, mạnh mẽ lực mang theo vạn quân chi thế, ầm ầm trong lúc đó thổi quét bốn phía trời cao, quét ngang một mảnh không gian mảnh nhỏ.

Nhạc Thành thân hình thân kiêu bị đẩy lui thượng vạn thước, hổ khẩu đau nhức, trong cơ thể huyết khí lại cuộn cuộn, khoe miệng đã muốn là xuất hiện một tia vết máu, mà kia Nguyên Thiên Ma quân cũng thân hình rút lui thượng vạn thước, sắc mặt một mảnh tái nhợt, chính kinh ngạc nhìn Nhạc Thành.

“Ồ ô... !” Trên không trung, một đạo trầm thấp tiếng động phóng lên cao, một mảnh hủy diệt hơi thở bạo dũng mà khai, cùng với kia hủy diệt bàn hơi thở tự một con thượng mấy vạn thước Huyền Phong trong cơ thể thổi quét mà ra, lúc này Huyền Phong lại hóa thành bản thể.

Huyền Phong thân thể, cũng là lúc này khắc đột nhiên thần dị tràn ngập nổi lên một cỗ nóng cháy ngọn lửa, giống như là tự cháy lên, đỏ đậm ngọn lửa tràn ngập nước cờ vạn thước Huyền Phong thân thể mỗi khắp ngõ ngách, làn da, cơ thể, khung xương, toàn thân đều bị nóng cháy ngọn lửa sở tràn ngập.

“Vù vù!” Nóng cháy ngọn lửa hùng hực thiêu đốt, mà ở lửa kia diễm diên cuồng tràn ngập gian, Huyền Phong thân thể, lại có thể bắt đầu duỗi dần trở nên trong suốt trong suốt đứng lên, thậm chí, còn có thể xuyên thấu qua ngọn lửa, thấy này trong cơ thể ngũ tạng lục phủ, mà đó nội tạng khí quan, cũng là lúc này khắc che phủ lên, che lên một tầng màu hồng tinh tầng, tự liên Huyền Phong sau lưng tứ sí cũng là hóa thành rộng thùng thình hỏa cánh. Theo ngọn lửa thiêu đốt, Huyền Phong cả người sáng bóng lần thứ hai ngưng thực, nóng cháy ngọn lửa quanh quẩn ở này thân thể mặt ngoài, thật lớn thân hình lóe ra làm lòng người lạnh ngắt sáng bóng.

“Huyền Phong chi hỏa, thượng cổ thần thú Huyền Phong.” Nguyên Thiên Ma quân nhất thời thần sắc trầm xuống, đây chính là thượng cổ thần thú, khó trách như thế khó dây vào, chính mình hôm nay đụng tới hai người, một cái là Kim Giáp Chiến Thần, một cái là thượng cổ thần thú thân thể Huyền Phong, cái này cũng đủ kỳ quái.

“Nguyên Thiên Ma quân, ta nói rồi ngươi tìm lầm người, ngươi Ma quân lúc đầu tu vi thực lực còn chưa đủ.” Cùng với Huyền Tiêu tiếng quát hạ xuống, kia thật lớn thân hình đột nhiên kịch liệt bốc lên đứng lên, vô số ngọn lửa bốc lên, bắt đầu lên đỉnh đầu trên không hội tụ, mơ hồ gian, hội tụ thành một mảnh dữ tợn đáng sợ biển lửa, tràn ngập thô bạo cùng sát ý.

Huyền Tiêu lúc này kia phiếm vô tận cuồng bạo huyết khí cự đồng, lạnh như băng vô tình nhìn chăm chú vào Nguyên Thiên Ma quân, chợt khổng lồ vô cùng thân thể phía trên tứ sí cấp chấn, thân thể cao lớn mang theo dữ tợn ngọn lửa nháy mắt thổi quét hướng về phía Nguyên Thiên Ma quân mà đi, lửa này diễm ẩn chứa một loại kẻ khác biến sắc nóng cháy kinh khí, bị bám một mảnh không gian mảnh nhỏ nháy mắt đi ra kia Nguyên Thiên Ma quân trước người mà đi.

“Thật mạnh bản thể Huyền Phong chi hỏa.” Cảm giác cháy diễm khủng bố, Nhạc Thành cũng là trong lòng kinh ngạc, này Huyền Phong chi hỏa, còn hơn trên người mình tam vị chân hỏa, cũng là kém sẽ không nhiều lắm.

“Nguyên Thiên nghịch nhận.” Kia Nguyên Thiên Ma quân trong tay Nguyên Thiên nghịch nhận này cao nhất đỉnh phong trình tự ma khí lại hóa xuất không gian, nháy mắt mang theo một mảnh hủy thiên diệt địa khổng lồ đao mang không gian bổ về phía Huyền Tiêu bản thể mà đi.

“Thời Gian đảo lưu.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, cũng ở trước tiên thi triển thời gian thần thông bên trong Thời Gian đảo lưu bao phủ hướng về phía kia Nguyên Thiên Ma quân mà đi.

Nhất thời, chỉ thấy trên không bên trong, Nguyên Thiên Ma quân thi triển kia một đao, theo đao mang nháy mắt liền không thể tưởng tượng nổi đổ trở về trong nháy mắt.

Gần chính là trong nháy mắt mà thôi, kia Nguyên Thiên Ma quân đao mang đó là lại điên cuồng thổi quét bỏ ra, chính là cũng là trong nháy mắt này thời gian bên trong, Huyền Tiêu Huyền Phong bản thể phía trên mang theo ngạt trời ngọn lửa đã muốn là hung hăng va chạm ở tại Nguyên Thiên Ma quân trước người.

“Xuy xuy...” Đao mang còn chưa kịp ra tay hoàn toàn bỏ ra, một mảnh khổng lồ nóng cháy ngọn lửa đó là chỉ một thoáng đem Nguyên Thiên Ma quân bao vây, không gian xung quanh thiêu huỷ đơn độc độc thành thành một cái không gian, khôn cùng khổng lồ ngọn lửa dưới, Nguyên Thiên Ma quân thần sắc tái nhợt đứng lên.

“Phá...” Nguyên Thiên Ma quân lúc này căn bản là không hề do dự thời gian, Nguyên Thiên nghịch nhận điên cuồng huy đánh mà ra, mạnh mẽ vạch tìm tòi một mảnh không gian lúc sau, thương hoảng sợ chạy ra, toàn thân chật vật không thôi, ở ngọn lửa không gian bên trong, phỏng chừng là đã bị thương nặng.

“Thời gian tĩnh chỉ.” Cũng đúng lúc này, Nhạc Thành lại không chút do dự thi triển ra thời gian thần thông bên trong Thời gian tĩnh chỉ đến, một mình dựa vào thời gian thần thông chính mình đến đối phó này Nguyên Thiên Ma quân trong lời nói căn bản là không có quá lớn tác dụng, nhưng là chính mình thi triển thời gian thần thông trong lời nói, làm cho Huyền Tiêu bỏ ra thủ, kia uy lực liền không giống với, vừa mới chính là ví dụ.

Cho nên, Nhạc Thành đó là không chút do dự lại thi triển thời gian thần thông đến, nháy mắt bao phủ ở tại Nguyên Thiên Ma quân quanh thân không gian, nhất thời hết thấy yên lặng bất động.

Cũng là vào lúc đó, Huyền Tiêu bản thể lại đánh về phía Nguyên Thiên Ma quân mà đi, tứ sí cấp chấn, trong miệng một ngụm nóng rực vô cùng ngọn lửa, chậm rãi theo trong miệng phun ra, sau lưng hỏa cánh nhẹ nhàng rung lên, hóa thành một đạo khổng lồ ngọn lửa Lưu Tinh, trực tiếp hướng kia Nguyên Thiên Ma quân ngay mặt va chạm mà đi.

“Thời gian thần thông, đáng chết.” Nguyên Thiên Ma quân chính chật vật chạy ra thời điểm, cũng ngọt toàn thân không thể động dậy, trong lòng âm thầm kinh hãi, thầm than một tiếng không tốt, trong cơ thể ma khí nhất thời bạo dũng mà ra, trong nháy mắt thời gian, đã đột phá yên lặng không gian cấp tốc bạo lui.

“Xuy!” Nhưng là lúc này cũng chậm, Huyền Tiêu bản thể Huyền Phong thân thể cao lớn trực tiếp là thuận di mà ra, tùy mặc dù là phun ra nóng cháy khổng lồ bản thể chi hỏa va chạm mà lên, chốc lát gian đó là bùng nổ mở ra, Nguyên Thiên Ma quân cũng ở đụng chạm chốc lát, quanh thân thao Thiên ma khí bay nhanh ầm ầm...

Ngang hư không ngọn lửa, đột nhiên theo va chạm kia một đầu, còn tại lấy một loại tốc độ kinh người, đối với Nguyên Thiên Ma quân lan tràn bao vây mà đi, tại nơi lan tràn bao vây gian, một đạo khổng lồ tựa như Lưu Tinh bản thân ảnh, chính uyển tựa như tia chớp xẹt qua, hai người tiếp xúc, thao Thiên ma khí dễ dàng sụp đổ, tùy theo kia Nguyên Thiên Ma quân thân hình nháy mắt đã bị hung hăng va chạm bạo lui thượng vạn thước xa, bị bám một mảnh huyết vụ.

“Sưu sưu...” Nhưng là cũng đúng lúc này, Thiên Nguyên Ma quân nháy mắt thân ảnh tiếp theo đánh bay hết sức, đó là nháy mắt biến mất không thấy, hóa thành một đạo ma hồng thương hoảng sợ trong lúc đó biến mất ở tại Thái Hư không gian trong vòng.

“Hô.” Huyền Phong thu hồi khổng lồ bản thể, đã rơi vào Nhạc Thành bên người nói: “Này lão ma, thể nhưng chạy, đã muốn đuổi không kịp, lần sau đụng tới hần, tái làm cho hần đẹp.”

Nhạc Thành cũng thu hồi bản thể lúc sau, lập tức nói: “Này Thiên Nguyên Ma quân thực lực thật đúng là khổng lồ, quá mạnh mẽ.”

“Cũng không phải rất mạnh, chờ ta nếu có thể đủ đột phá đến yêu quân, chặn đánh giết hần dễ như trở bàn tay.” Huyền Tiêu nói xong, lập tức nói: “Không nghĩ tới người còn hữu thời gian thần thông ở trên người, thật sự là không thể tưởng tượng nổi, thời gian của người thần thông phối hợp ta, chúng ta nếu sớm làm chuẩn bị trong lời nói, vừa mới chặn đánh khoảnh khắc lão ma, cũng cũng không khó.”

Nhạc Thành mỉm cười, vừa mới nếu chính mình toàn lực ngăn cản trong lời nói, kia Nguyên Thiên Ma quân nói không chừng thật đúng là không thể chạy trốn, chính là chính mình lo lắng kia Nguyên Thiên Ma quân toàn lực phản kích, đến lúc đó chẳng biết hươu chết về tay ai liền còn không nhất định, Ma quân trình tự

cường giả, cũng không phải là Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma, toàn lực phản kích dưới, tuyệt đối là khủng bố vô cùng.

Hai người thu thập một lúc sau, cũng ly khai tại chỗ, trải qua vài ngày ở chung, Nhạc Thành đối Huyền Tiêu coi như là có điều hiểu biết, đối với chính mình, này Huyền Tiêu hẳn là không có đánh tính ra tay, yếu nói cách khác, mấy ngày này khả là có thêm không ít cơ sẽ ra tay.

Những ngày tiếp theo trung, hai người đó là liên thủ dưới, dọc theo đường đi đánh chết Cửu Thiên Huyền Tiên, Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma còn có Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu đều cũng có không ít, ở hai người liên thủ dưới, Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ dưới tu vi giả, căn bản là chỉ có bị đánh chết phân.

Sau lại một lát bên trong, rõ ràng liền từ Nhạc Thành thi triển thời gian thần thông, Huyền Tiêu toàn lực ra tay, Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ cường giả cũng là nhất chiêu có thể đủ thần kỳ không ngờ đánh chết, hai người liên thủ thực lực, đó là có thể nghĩ.

“Nhạc Thành, nhớ kỹ, ngươi khiếm ta một cái nhân tình, ta hiện tại nhưng thật ra có chuyện gì cho người trước tiên đáp ứng ta.” Giữa không trung, hai người cấp tốc phi hành, Huyền Tiêu đột nhiên đối Nhạc Thành nói.

“Chỉ cần ta có thể làm được, ta nhất định đáp ứng ngươi.” Nhạc Thành nói.

“Chờ ngươi tới tiên quân hậu kỳ sau, ngươi đáp ứng ta, giúp ta đi đối phó một người, hơn nữa ngươi, ta mới có thể càng thêm có nắm chắc.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành nói.

“Tiên quân hậu kỳ, còn không biết muốn tới năm nào tháng nào đâu.” Nhạc Thành cười khổ một tiếng sau nói, chính mình hiện tại mới là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, này nếu tới tiên quân hậu kỳ tu vi cảnh giới, chính là một cái vọng không đến đầu hồng câu khoảng cách.

“Ta tin tưởng ngươi nhất định có thể rất nhanh đột phá đến tiên quân hậu kỳ, ta tin tưởng ta ánh mắt.” Huyền Tiêu nói.

“Hảo, đến lúc đó ta nhất định giúp ngươi, đây chính là ta lần đầu tiên đáp ứng chuyện của người khác.” Nhạc Thành hơi hơi nói, trong lòng cũng biết, chờ mình tới tiên quân hậu kỳ thời điểm, Huyền Tiêu thực lực trình tự cũng không biết là tới kia từng bước, Huyền Tiêu một người đối không có nắm chắc đối phó nhân, người nọ thực lực, phỏng chừng là cường hãn vô cùng, cả thiên địa trong vòng cũng không có mấy người có thể làm gì.

“Cám ơn, mặc kệ thế nào, ta chờ ngươi, đến lúc đó, chờ ngươi đột phá, ta liền gấp đi tìm ngươi.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành nói.

Hai mươi ngày sau đó, Thái Hư chi địa trong vòng, cao ngất có một chỗ chói mắt hào quang xuất hiện ở tiền không, hào quang xa xa phóng lên cao, một cỗ thần dị hơi thở khuếch tán ở tại phía chân trời, này hơi thở dưới, Nhạc Thành nhất thời cảm giác được toàn thân nói không nên lời thoải mái, này giống như là mẫu thân ôm ấp bình thường, cảm giác được ấm áp thoải mái.

“Hảo cảm giác quen thuộc, này phụ cận rốt cuộc có cái gì.” Ngột, Nhạc Thành cảm giác được một cỗ quen thuộc hơi thở, trong lúc nhất thời, Nhạc Thành lại nhớ không nổi này hơi thở lai lịch, trong lòng trong lúc nhất thời cũng là nghi hoặc không thôi.

“Nhạc Thành, chúng ta tới, phía trước chính là Hồn Độn hải.” Huyền Tiêu nhìn thấy xa xôi chỗ chói mắt hào quang đối Nhạc Thành nói.

1208. Chương 1019: Hiểm Hiểm Đào Thoát

“Này phụ cận hình như là nhân không ít, chúng ta khả phải chú ý một chút mới được.” Nhạc Thành cười khổ thần niệm truyền âm nói, thần niệm rình trung, Nhạc Thành không khó phát hiện, này không gian trong vòng, có hơn mười đạo cường hãn hơi thở tồn tại, những người này cũng không phải là đến đùa.

“Có tiên quân trung kỳ cường giả đã ở, cũng không có thiếu Ma quân cường giả, cẩn thận một ít.” Huyền Tiêu cũng là lần đầu tiên vẻ mặt ngưng trọng lên, này hơn mười đạo hơi thở, làm cho hắn đều là không dám

khinh thường, này đó siêu cấp cường giả chủ yếu đều là tính toán ở cuối cùng ra tay có được Hồn Độn ngọc nhân, không uống phá hủy lực, có thể đủ tới Hồn Độn ngọc tiến vào Hồn Độn hải lĩnh ngộ.

“Yếu là bọn hần ra tay, chúng ta làm sao bây giờ?” Nhạc Thành do dự một chút sau, thần niệm đối Huyền Tiêu hỏi.

“Chúng ta chích phải nhanh một chút tiến vào phía trước kia một mảnh hào quang khu vực trong vòng liền gặp không có việc gì, nơi đó là Hồn Độn hải nhập khẩu, chúng ta trên người có Hồn Độn ngọc, có thể trực tiếp tiến vào trong đó, nhưng là không có hồn đặt nhân, cho dù là tiên quân hậu kỳ cường giả, cũng là nháy mắt liền gặp kia một mảnh hào quang trung thần dị lực lượng đánh chết, cho nên, cho dù là có người ra tay, chúng ta chỉ cần là tiến nhập kia hào quang trong vòng liền trăm phần trăm an toàn.” Huyền Tiêu trả lời.

Nhạc Thành trầm tư, chính mình có không gian thần thông hần không phải là rất khó, chỉ cần là tiến nhập kia Hồn Độn hải nhập khẩu, vậy an toàn, chính là nơi này khoảng cách kia Hồn Độn hải nhập khẩu, cũng là có nước cờ nghìn vạn dặm xa, này đối với tiên quân mà nói, Ma quân trình tự cường giả mà nói, đã muốn là cũng đủ ngăn cản chính mình, xem ra muốn đi vào Hồn Độn hải thật đúng là không phải một chuyện dễ dàng tình a.

Khó trách nói Đại La Kim Tiên muốn đi vào Hồn Độn hải là rất không có khả năng, tự liên Cửu Thiên Huyền Tiên, Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu muốn vào đi đều là không dễ dàng, đây chính là có không ít tiên quân, Ma quân ở ôm cây đợi thỏ, này Hồn Độn ngọc bọn hần cũng là có hứng thú, vô số năm không thể đột phá, này Hồn Độn hải lĩnh ngộ, cũng thành bọn hần một cái lựa chọn.

“Chúng ta đi, có người ra tay chúng ta hay dùng tốc độ nhanh nhất đuổi tới Hồn Độn hải trong vòng.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành nói.

Hai người lập tức thân ảnh nhất tưng, đó là đi phía trước không mà đi, trong lòng đều là âm thầm chú ý đến bốn phương tám hướng hết thấy, đề phòng có người đánh lén.

“Hai vị đạo hữu, chẳng lẽ đuổi thời gian sao.” Ngay tại hai người đi phía trước không mà đi đồng thời, cũng nhất đạo thân ảnh nháy mắt liền bị bám một mảnh thân quang đã rơi vào hai người trước người trên không trung.

“Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi cường giả.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, loại này trình tự cường giả cùng Nhạc gia lão tổ Nhân Trung Chiến Thần giống nhau, thực lực cường hãn vô cùng, chính mình căn bản là không là đối thủ.

“Không gian xuyên qua.” Nhạc Thành trước tiên chính là thi triển không gian xuyên qua mà chạy, nháy mắt thân ảnh biến mất ngay tại chỗ.

Mà Huyền Phong vào lúc này, cũng không biết thi triển cái gì thủ đoạn, thân ảnh nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ.

“Không gian thần thông, di.” Kia Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả thần sắc nhất thời có chút nghi hoặc đứng lên, không nghĩ tới trước người Đại La Kim Tiên còn có không gian thần thông.

“Ha ha Huyền Minh chân nhân, ra mời, người ta khả căn bản không đem ngươi để ở trong mắt a.” Cũng ngay trong nháy mắt này thời điểm, chỉ thấy tiên không bên trong, một đạo màu xanh thân ảnh trong tay pháp quyết biến hóa, khắp không gian bên trong, nhất thời áp chế một cỗ vô tận ma khí, mây đen áp không mà đến, lóe ra nhè nhẹ tim đập nhanh điện mũi nhọn.

Nhạc Thành cùng Huyền Tiêu hai người thân ảnh bị một cỗ khổng lồ vô cùng quỷ dị lực lượng sở tràn ngập, thân ảnh xuất hiện lúc sau, nhất thời đã bị khắc chế, không thể lại không gian xuyên qua mà chạy, tự liên Huyền Tiêu cũng bị vây ở này không gian trong vòng.

“Ma quân trung kỳ cường giả.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, trước người của mình, dĩ nhiên là xuất hiện một cái Ma quân trung kỳ cường giả đến, cường hãn ma khí run, trong cơ thể mình pháp lực đều đã bị áp chế.

“Hai vị đạo hữu, thời gian còn sớm, làm gì thế này cấp.” Kia áo xanh lão giả thân ảnh xuất hiện ở Nhạc Thành cùng Huyền Tiêu phía trước hai người, này lão giả quần áo áo xanh, sắc mặt đỏ ửng bên trong, cũng

trên mặt tràn ngập một cỗ như có như không hắc khí.

“Nhạc Thành, này Ma quân trung kỳ, toàn lực dưới, tuy rằng không địch lại, nhưng là tự bảo vệ mình không có vấn đề, chính là này phụ cận cũng không có thiếu người ở xem diễn, người phải cẩn thận một chút.” Huyền Tiêu thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai nói.

“Ta cũng có biện pháp chạy trốn tới Hỗn Động hải khu vực, người bảo trọng.” Nhạc Thành lập tức thần niệm truyền âm trả lời, hiện tại chỉ cần chạy trốn tới phía trước Hỗn Động hải phía trước khu vực là tốt rồi, không cần cứng rắn chiến, Nhạc Thành đạo ngạch cũng là có ngũ thành nắm chắc, ít nhất, trực tiếp thi triển Hạo Thiên Tháp, hẳn là ở tiên quân, Ma quân dưới, chạy ra sổ nghìn vạn dặm không thành vấn đề.

thần thông, biến hóa thần thông, sinh mệnh thần thông, chính mình luôn muốn chọn trạch giống nhau là việc chính mới được.

Một chỗ đảo đơn độc phía trên, Nhạc Thành trong thần sắc lộ ra một tia kinh ngạc, lập tức thả người xuống, chỉ thấy này đảo đơn độc phía trên, một cỗ bàn bạc Hồn Độn khí khuếch tán, theo này hơi thở bên trong, Nhạc Thành không khó cảm giác ra, này đảo đơn độc phía trên là một chỗ không gian căn nguyên nơi, tại đây một chỗ căn nguyên khí trung, Nhạc Thành rõ ràng là cảm giác được chính mình trong đầu không gian thần thông có kịch liệt dao động, tựa hồ là vô hình trung, chính mình đối không gian thần thông lĩnh ngộ liền rõ ràng bình thường.

Đảo đơn độc trên có trăm vạn km tả hữu, một cái thiên nhiên hang trong vòng, bàn bạc hơi thở đúng là theo trong nham động truyền ra.

Nhạc Thành ở hang tiền có chút do dự đứng lên, không gian thần thông là chính mình ở Huyền Thiên nội địa thượng vượt qua vô cùng tận thiên kiếp thời điểm, thiên đạo thêm vào thân thể, này không gian thần thông cũng là kỳ diệu vô cùng, cần phải là chính mình muốn vào đi này hang trong lời nói, cũng chỉ có thể là lĩnh ngộ không gian thần thông là việc chính.

Này căn nguyên nơi có chút huyền diệu, một người sau khi đi vào, liền gặp biến mất, thẳng đến một ngàn năm lúc sau mới có thể lại xuất hiện, đây cũng là sẽ không bị người đã quấy rầy, chính mình trở ra, liền không có cơ hội đi ra lĩnh ngộ thời gian thần thông, lực lượng thần thông còn có sinh mệnh thần thông cùng biến hóa thần thông.

“Không biết như vậy được chưa.” Do dự sau một lát, Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, không sai đồng thời thời điểm, trong tay pháp quyết biến hóa, một đạo nguyên thần phân thân hóa ra, hai người giống nhau như đúc, không có gì khác nhau. Nguyên thần phân thân tùy mặc dù là tiến nhập kia hang trong vòng.

“Xuy...” Theo nguyên thần phân thân tiến vào, kia hang phía trên, nhất thời hào quang chợt lóe, lập tức nháy mắt liền biến mất không thấy.

Nhạc Thành sắc mặt thượng lộ ra một tia mỉm cười, không nghĩ tới một chiêu này thật đúng là làm được thông, nguyên thần phân thân mặc dù là không thể tu luyện, nhưng lại có thể lĩnh ngộ, chính mình chính là cần lĩnh ngộ là đủ rồi, mà hiện tại, nguyên thần phân thân thật là có thể tử a này không gian căn nguyên nơi nội lĩnh ngộ, chính mình hoàn toàn có thể đủ tái tiếp tục đến cái khác căn nguyên nơi trung đi lĩnh ngộ cái khác thần thông căn nguyên.

Vừa lòng cười lúc sau, Nhạc Thành bản thể lập tức liền biến mất ngay tại chỗ, trong đầu, nguyên thần phân thân đã muốn là lĩnh ngộ rồi liễu không gian thần thông đến, này lĩnh ngộ tốc độ, còn hơn chính mình bình thường lĩnh ngộ tốc độ, phải nhanh thượng thập bội không dứt, khó trách này tiên quân, Ma quân đều là nghĩ đến này Hồn Độn trong biến đến lĩnh ngộ.

Sáu ngày sau đó, một cái thượng nghìn vạn dặm diện tích trên đảo nhỏ, Nhạc Thành lại phân ra một đạo nguyên thần phân thân tiến nhập một chỗ hang nội, lập tức hang biến mất, bản thể trong vòng lực lượng thần thông đã muốn là nhanh tốc lĩnh ngộ đứng lên.

Lại là mấy ngày lúc sau, một chỗ đảo đơn độc thượng, Nhạc Thành để lại đạo thứ ba nguyên thần phân thân, bản thể tiếp tục rời đi, mà trong đầu thời gian thần thông bắt đầu lĩnh ngộ đứng lên.

Này Hồn Độn hải không hổ là căn nguyên nơi, các loại căn nguyên đều tồn tại, mấy ngày nay trung, Nhạc Thành còn gặp được không ít căn nguyên nơi, chính là chính mình cũng không có mặt khác thần thông, đi vào cũng không hữu dụng.

Mà thời gian thần thông ở sở hữu thần thông bên trong, xem như hiếm thấy, Nhạc Thành tìm được này thời gian thần thông chính là tìm không ít thời gian, tại đây Hồn Độn trong nước, lửa này gốc rễ nguyên, lực lượng căn nguyên, thủy gốc rễ nguyên, thổ gốc rễ nguyên đều là so sánh thông thường.

Hiện tại, Nhạc Thành còn còn lại sinh mệnh thần thông cùng biến hóa thần thông, này lưỡng chủng thần thông phải tìm được căn nguyên nơi liền càng thêm khó khăn, còn hơn thời gian thần thông còn muốn nan thượng một ít, đặc biệt sinh mệnh thần thông, đây chính là cực nhỏ cực ít mới có thể có được, cho nên tại đây Hồn Độn hải trong vòng, này sinh mệnh căn nguyên cũng là rất khó xuất hiện.

Bất quá hiện tại cũng là có ba nguyên thần phân thân đã muốn là ở lĩnh ngộ đứng lên, Nhạc Thành cũng không nóng nảy. Đây biến hóa ra mấy nguyên thần phân thân, đối với hiện tại Nhạc Thành mà nói cũng không khó.

Nửa tháng lúc sau, Nhạc Thành rốt cục thì tìm được rồi một chỗ biến hóa thần thông căn nguyên nơi, một đạo nguyên thần phân thân biến hóa mà ra, cũng bắt đầu lĩnh ngộ rồi biến hóa thần thông đến, hiện tại cũng chỉ có còn lại duy nhất sinh mệnh thần thông, này sinh mệnh thần thông cũng là khó tìm đến căn nguyên nơi một loại thần thông.

Nhạc Thành cũng không có biện pháp, chỉ có thể đủ sức tiếp tục tìm đi xuống, này một tháng thời gian mới tìm được bốn căn nguyên nơi, hiện tại còn lại này ở cuối cùng một cái sinh mệnh thần thông còn không biết có thể hay không tìm được căn nguyên nơi đâu, bất quá này Hỗn Độn trong nước, có hết thủy căn nguyên, này sinh mệnh thần thông căn nguyên nơi, tự nhiên là sẽ có.

Lại suốt một tháng thời gian lúc sau, Nhạc Thành còn không có tìm được này sinh mệnh thần thông căn nguyên nơi, không khỏi là có chút nhụt chí, này sinh mệnh thần thông căn nguyên nơi cũng quá khó tìm một ít.

Này một tháng thời gian trung, dọc theo đường đi mặt khác thần thông căn nguyên nơi Nhạc Thành tìm được rồi không ít, nhưng chỉ có không có tìm được sinh mệnh thần thông căn nguyên nơi.

“Di...” Trên không trung, Nhạc Thành lập tức thần sắc trầm xuống, một cổ quen thuộc hơi thở bắt đầu truyền đến, này hơi thở cùng Hỗn Độn hải ở ngoài chính mình cảm giác được chính là giống nhau như đúc, còn hơn ngay lúc đó hơi thở, càng thêm nồng đậm.

“Bên trái, đi xem.” Nhạc Thành không có do dự, này quen thuộc hơi thở chính mình trong lúc nhất thời không thể nhớ tới đến, nhưng là tuyệt đối cùng trên người mình một thứ gì đó có quan hệ, điểm này Nhạc Thành có thể khẳng định, nếu không trong lời nói, tự cũng không giống như này nồng đậm hơi thở cùng chính mình lẫn nhau hô ứng bình thường.

Chẳng lẽ cùng chính mình Hạo Thiên Thập có quan hệ sao, vẫn là Hiên Viên kiếm, . Hoặc là Thần Nông đỉnh, lại hoặc là Định Hải Thần Châu, Nhạc Thành trong lòng âm thầm đoán, không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành đã muốn là cấp tốc đi phía trái sườn mà đi.

Kia nhất cổ hơi thở càng ngày càng đậm úc, Nhạc Thành cảm giác được cùng kia hơi thở là càng ngày càng gần, đối với kia hơi thở, Nhạc Thành trong lòng cũng là tràn ngập tò mò, này hơi thở rốt cuộc là là cái gì.

Ba ngày sau, Nhạc Thành cũng không biết phi hành bao lâu, giống như là có thêm hơn mười triệu km không dứt, mà kia hơi thở cũng đột nhiên trong lúc đó thần bí biến mất không thấy, giống như là chưa từng có kia nhất cổ hơi thở xuất hiện bình thường.

“Vậy là cái gì.” Cũng nhưng vào lúc này, Nhạc Thành tại phía trước cũng gặp được một chỗ màu xanh biếc nơi, nhìn kỹ, đó là một viên che trời đại thụ, thụ cao tấc đủ là có thêm mười vạn thước cao, mở rộng ở phía trước không, giống như là một phen thật lớn đại tán che nửa bầu trời, này đại tán ít nhất cũng là bao phủ phạm vi ngàn dặm diện tích.

“Đây là cây bồ đề, là cây bồ đề.” Nhạc Thành thần sắc kinh ngạc lúc sau, cũng lập tức trong lòng kinh hãi không thôi, chính mình muốn tìm cây bồ đề, liền xuất hiện ở trước mắt của mình.

“Sư...” Thân ảnh hóa thành một mảnh lưu quang, Nhạc Thành nháy mắt đi ra tiền không.

Này vô biên vô hạn Hỗn Độn hải bên trong, lại là có thêm một mảnh nghìn vạn dặm lục địa, lục địa phía trên bóng loáng một mảnh, thật lớn cây bồ đề liền sinh trưởng ở lục địa ở giữa.

Cây bồ đề thượng, lá cây rậm rạp, mỗi một phiến lá cây phía trên, đều cũng có thần nhiên linh khí tràn ngập. Mỗi một phiến lá cây, đều cũng có hơn mười thước lớn nhỏ, cao cao giắt ở tại trên không. Một vòng vây quang hoa tràn ngập mà khai, thăm thẳm một loại kinh tính mạng con người lực, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào trước mắt cây bồ đề, đã kính không biết tồn tại rồi nhiều ít năm tháng, bất quá có một chút thực khẳng định, theo Hỗn Độn phía trước, có lẽ là sớm hơn thời điểm, này cây bồ đề đó là tồn tại.

“Sinh mệnh căn nguyên, này dĩ nhiên là sinh mệnh căn nguyên.” Cảm giác được này nhất cổ hơi thở, Nhạc Thành lại kinh ngạc, này cây bồ đề thượng, tràn ngập hơi thở, chính là chính mình một mực tìm kiếm sinh mệnh căn nguyên nơi.

“Chính là nơi này.” Nhạc Thành trong lòng vui vẻ, đánh giá này phụ cận hết thấy, kỳ quái chính là, trực tiếp tiến vào này cây bồ đề trong phạm vi, này khu vực cũng không có biến mất. Thần niệm đảo qua này nghìn vạn dặm khu vực trong vòng, Nhạc Thành cũng không có phát giác đã có những người khác tồn tại, ra mời, chỉ có chính mình một người tìm được rồi này cây bồ đề “Linh ngộ sinh mệnh thần thông.” Nhạc Thành âm thầm thăm nghĩ, rốt cục thì tìm được này cây bồ đề, chính là vừa mới kia hơi thở đột nhiên biến mất, liền là có chút không nghĩ ra.

“Linh ngộ phía trước vẫn là trước ăn vào này Hỗn Độn tinh khí đi, một bên linh ngộ, một bên luyện hóa này Hỗn Độn tinh khí.” Trong tay thủ ấn đánh ra, cái bọc...kia Hỗn Độn tinh khí tinh thạch xuất hiện ở Nhạc Thành đích tay trung, ở tiến vào Hỗn Độn hải phía trước, Nhạc Thành liền tính toán là ở Hỗn Độn hải trong vòng ăn vào này Hỗn Độn tinh khí.

Hỗn Độn tinh khí tổng cộng là có thập phần, Lang Lễ, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyệt, Thanh Đồng, Linh Viên năm người đều tự là ăn vào một phần, bây giờ còn còn lại ngũ phân.

Nhìn thấy trong tay ngũ phân Hỗn Độn tinh khí, Nhạc Thành trong tay một mảnh thanh mang đánh ra, tách ra một phần Hỗn Độn tinh khí đến, không có chút gì do dự, trực tiếp là nuốt vào trong bụng, đây chính là tuyệt đối bảo vật, tự liên tiên tôn trình tự cường giả đều là đồ mất bảo vật.

Theo này Hỗn Độn tinh khí bị Nhạc Thành phúc hạ, nhất thời hóa thành một cổ thanh khí chui vào Nhạc Thành trong cơ thể, Nhạc Thành thân thể, không sai đồng thời đó là mạnh mẽ kịch liệt run rẩy đứng lên, một cổ cổ tinh thuần được đáng sợ Hỗn Độn năng lượng, trực tiếp là giống như thủy triều bình thường, phô thiên cái địa dũng tiến này trong cơ thể, này một chốc thời gian, Nhạc Thành cảm giác được chính mình toàn thân lỗ chân lông đều ở đồng thời mở ra bình thường, lông tơ dựng đứng một cổ cổ mất thường có thể thấy được Hỗn Độn khí, chậm rãi theo Nhạc Thành toàn thân khuếch tán mà ra.

“Vù vù... !” Thủy triều bàn tinh thuần Hỗn Độn năng lượng, cuộn cuộn không dứt bạo dũng tiến Nhạc Thành trong cơ thể, làm được Nhạc Thành toàn trong cơ thể truyền ra từng đợt vù vù thúy tiếng vang, mà ở loại này điên cuồng tưới hạ, gần mấy nháy mắt, Nhạc Thành đó là cảm giác được, trong cơ thể mình ngũ tạng lục phủ, gân cốt cơ thể đều là đã xảy ra chất biến hóa.

Trong cơ thể mình ngũ tạng lục phủ, gân cốt cơ thể. Còn có kinh mạch đều là bị một cổ Hỗn Độn khí bao vây, lập tức ngưng tụ thành một mảnh tinh thể, hai người lẫn nhau quấn quanh, cuối cùng đang ở dung hợp được.

“A...” Bực này dung hợp, giống như là lột da chuyển xương bình thường đau đớn, Nhạc Thành cũng là nhịn không được hô lên thanh đến nga, này đau đớn, còn hơn bị tam vị chân hỏa luyện hóa thời điểm còn muốn đau đớn không ít.

Đồng thời, này một cổ vô cùng bàng bạc lực lượng, theo Nhạc Thành trong cơ thể tiến nhập đại la thể giới trong vòng, bàng bạc lực lượng thật sự là bình sinh lần đầu tiên chứng kiến.

“Thật là khủng khiếp Hỗn Độn tinh khí” nhận thấy được đại la thể giới cùng thân thể của mình nội biến hóa, Nhạc Thành trong lòng nhịn không được hít vào một hơi, này Hỗn Độn tinh khí bên trong năng lượng cực độ tinh thuần, căn bản là không cần gì luyện hóa, đó là có thể làm cho chính mình hấp thu, hơn nữa là làm cho chính mình cuộn cuộn không dứt hấp thu.

Không sai đồng thời, Nhạc Thành còn cảm giác được trên người mình một loại kinh người biến hóa, chính mình trong cơ thể đại la thể giới trung, đại la thể giới trong vòng diện tích, đang ở cấp tốc mở rộng, này đó Hỗn Độn tinh khí biến thành chỉ năng lượng, tới chính mình trong cơ thể đại la thể giới lúc sau, tự động liền chiếm cứ tới chính mình đại la thể giới trong vòng cuối, hóa thành một mảnh nhỏ Hỗn Độn nơi, đồng thời, tiếp tục đã ở mở rộng.

Này một mảnh Hỗn Độn nơi hoàn toàn sẽ không chiếm cứ trong cơ thể mình đại la thể giới địa phương, hoàn toàn chính là một mình chính mình mở ra không gian đến, theo Hỗn Độn tinh khí biến thành năng lượng tiến vào càng ngày càng nhiều, kia một mảnh nhỏ Hỗn Độn nơi cũng là ở tiếp tục mở rộng.

“Không hổ là Hỗn Độn tinh khí.” Cảm ứng trong cơ thể biến hóa, Nhạc Thành biến hóa, cứ việc là thân thể trong vòng đang ở thừa nhận khó có thể chịu được đau đớn, đối Nhạc Thành nhưng trong lòng là cao hứng không thôi, loại này ưu đãi không thể nghi ngờ là thật lớn, cũng nhưng vào lúc này, trên người mình vốn dùng một viên Bàn Đào lúc sau đã muốn là Đại La Kim Tiên hậu kỳ đỉnh phong pháp lực cũng là lại tăng vọt đứng lên, dựa theo loại này tốc độ đi xuống, chính mình yếu đột phá này Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu là sắp tới.

Lập tức Nhạc Thành bắt đầu toàn lực hấp thu Hỗn Độn tinh khí biến thành năng lượng, mà ở trong đầu, Nhạc Thành cũng là ở lĩnh ngộ sinh mệnh thần thông, thật lớn cây bồ đề tràn ngập màu xanh biếc không gian bên trong, tràn ngập bừng bừng sinh cơ, ở trong này, cũng không có quá mức xác thực thời gian khái niệm, cùng với thời gian trôi qua, Nhạc Thành đang ở cuộn cuộn không ngừng hấp thu này Hỗn Độn tinh khí cho mình sở mang đến thật lớn ưu đãi.

Thời gian chậm rãi đã qua, cũng không biết qua bao lâu, Nhạc Thành thu hoạch được thu hoạch cũng là tương đương chi phong phú, trong cơ thể đại la thể giới mở rộng còn hơn lúc trước thì đã là lớn hơn gấp đôi còn không chỉ... .

Loại này hấp thu, một mực liên tục, Hỗn Độn tinh khí hóa thành năng lượng dung hợp này chính mình trong cơ thể ngũ tạng lục phủ còn có tiến vào đại la thể giới nội, như thể liên tục, thời gian lại đã qua.

Mà ở Nhạc Thành trong đầu, Nhạc Thành cũng ở lĩnh ngộ sinh mệnh thần thông, hết thấy liền như thể lảng lảng đã qua, mặt khác bốn nguyên thần phân thân, đã ở lĩnh ngộ không gian, thời gian, lực lượng, biến hóa, này bốn loại thần thông lực.

Cũng không biết qua bao lâu, Hỗn Độn tinh khí biến thành bàng bạc năng lượng ở Nhạc Thành đại la thể giới bên trong, đã muốn là tới một cái sung mãn tình trạng, cũng không biết đến là từ khi nào thì bắt đầu, Nhạc Thành quanh thân hơi thở bắt đầu ở tăng vọt đứng lên.

Rốt cục, này hơi thở bạo tăng tới rồi nhất định độ cao, cùng với này nhất cổ hơi thở phóng thích, này phiên tràn ngập sinh mệnh hơi thở không gian, chợt đột nhiên nổi lên hứa đó kỳ dị dao động... , không sai đồng thời, không gian xung quanh Hỗn Độn hải bên trong, vô số đám mây áp không tụ tập mà đến, quay chung quanh thật lớn cây bồ đề, thượng nghìn vạn dặm trong vòng bị đám mây gắt gao bao vây lấy, nồng đậm Hỗn Độn khí khuếch tán ở cây bồ đề chung quanh.

Không gian trong vòng bắt đầu biến hóa, một tia thần dị biến hóa bắt đầu sinh ra, thật lớn cây bồ đề thượng, một cổ cổ năng lượng cũng là đang không ngừng tiến nhập Nhạc Thành trong cơ thể.

Nhạc Thành đại la thể giới trong vòng, lại bắt đầu rồi biến hóa, bên trong đất rung núi chuyển, giống như là động đất, càng thêm là giống tận thế bình thường, Sơn Băng Địa Liệt, hồng thủy tàn sát bờ bãi, núi lửa bùng nổ, sở hữu sinh linh bắt đầu tranh cùng trốn tránh, cũng không đường có thể trốn.

Như thế tri tục liễu không đến ba ngày thời gian, không gian xung quanh trung thật dày đám mây lại trầm thấp vài phần, mơ hồ là còn có nhẹ tia chớp tràn ngập ở đám mây trong vòng.

“Phanh...” Mà đúng lúc này, Nhạc Thành trong cơ thể cũng một đạo Kinh Thiên nổ, cả trong cơ thể thể giới, trừ bỏ là kia một mảnh Hỗn Độn nơi ngoại, mặt khác không gian toàn bộ nứt toác, vạn vật diệt, sinh linh hôi phi yên diệt.

Mặt đất ở nứt toác bên trong hóa thành một mảnh tro tàn, cuồng bạo lực lượng, chút là không thua cùng Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả toàn lực một kích, có lẽ còn mạnh hơn.

Mà cũng ở này một mảnh cuồng bạo tiếng bạo liệt bên trong, Nhạc Thành trên người một cổ bàng bạc hơi thở giải khai một đạo một mực đập vào cổ bình, theo này một đạo kinh thiên động địa tiếng bạo liệt, này một đạo hơi thở từ nội mà ngoại, trực tiếp giải khai này một đạo cổ bình.

Nhất thời, Nhạc Thành quanh thân Thanh Quang tràn ngập, lập tức đã hình thành một cái thật lớn màu xanh quang quyền lốc xoáy, nghìn vạn dặm trong vòng, đám mây bên trong, nhẹ nhẹ điện mũi nhọn trực tiếp bị Nhạc Thành hút vào trong đó, cây bồ đề thượng, Hạo Thiên Tháp, Hỗn Độn tinh khí biến thành năng lượng, sở hữu hết thấy, cũng nháy mắt lại tiến nhập Nhạc Thành đại la thể giới trong vòng.

“Hô...” Nhưng vào lúc này thời điểm, Nhạc Thành trong cơ thể nứt toác đại la thể giới giống như là Thời Gian đảo lưu bình thường, kia giống như như là cái nắm vân bình thường nứt toác không gian sương khói nháy mắt thu về, lập tức lại chậm rãi ngưng tụ thành một mảnh thể giới mới, thể giới này ở bằng bạc linh khí tràn ngập dưới trở nên là càng thêm ngưng thực đứng lên, thiên địa vạn vật chút không thay đổi, kia vô số sinh linh cũng đã muốn mất, biến mất ở tại trong cơ thể thể giới trong vòng.

Nhạc Thành quanh thân, kia Thanh Quang lốc xoáy phía trên, nhất cổ cuồng bạo cường hãn hơi thở khuếch tán ở tại hàng tỉ lý ở ngoài, này cuồng bạo hơi thở, đã muốn là đến Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu.

Dùng Hỗn Động tinh khí, Nhạc Thành đã muốn là vừa mới đột phá tới Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu, mà lúc này Nhạc Thành biết, này Hỗn Động tinh khí năng lượng còn không có hoàn toàn bị chính mình hấp thu, còn có bằng bạc năng lượng tồn ở lại chính mình trong cơ thể cùng đợi chính mình hấp thu vì mình sử dụng, lập tức, quanh thân Thanh Quang thu liễm, thật lớn Thanh Quang lốc xoáy biến mất không thấy.

Mà cũng vào lúc đó, Nhạc Thành cũng cũng không có chứng kiến, chính mình đột phá sau khiến cho cuồng bạo năng lượng, ngay tại đột phá thời điểm, bị cây bồ đề trung một cỗ thần dị lực cắn nuốt hút vào không ít, lập tức cây bồ đề thượng hào quang đều là chói mắt một ít.

“Mới năm năm, này đã đột phá, Hỗn Động tinh khí thật đúng là tuyệt hảo bảo vật a.” Cảm giác trong cơ thể mình biến hóa, Nhạc Thành mở hai mắt, kia đối tới đen hai tròng mắt, tựa hồ là có thể nhìn ra nhân linh hồn bình thường.

Lập tức này hai tròng mắt bên trong ánh mắt còn lại là từ từ nội liễm, thẳng đến cuối cùng hoàn toàn biến mất, làm cho nhân tái cũng vô pháp phát hiện.

Lúc này, Nhạc Thành cảm giác được trong cơ thể mình thể giới yếu lớn hơn ba mươi lần không dứt, thực lực của chính mình trực tiếp là vượt qua một đạo hồng cầu, lúc này chính mình có thể cảm giác được rõ ràng chính mình có được này vô tận lực lượng, cùng Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực so sánh với trong lời nói, loại biến hóa này, hoàn toàn chính là lưỡng chủng trình tự biến hóa.

Đồng thời, Nhạc Thành cảm giác được nguyên thần của mình lực cũng là mạnh hơn mấy chục lần, hàng tỉ lý trong vòng, chính mình thần niệm mở rộng, vạn vật đều ở chính mình rình bên trong, loại cảm giác này, nói không nên lời thoải mái, Đại La Kim Tiên cùng Cửu Thiên Huyền Tiên, đây là chất bất đồng, hoàn toàn chính là một cái trên trời một cái dưới đất cảm giác.

Trong cơ thể thể giới trung sinh linh biến mất diệt, Nhạc Thành cũng chỉ có thể đủ là bất đắc dĩ, này hết thấy, này trong cơ thể thể giới biến hóa, chính mình cũng là không thể nắm trong tay, bất quá lúc này này trong cơ thể thể giới diện tích, đã muốn là vô biên vô hạn, có khả năng đủ ẩn chứa năng lượng cũng sẽ từ càng thêm khủng bố.

Nhạc Thành lúc này cảm giác, chính mình hiện tại trạng thái, ngay mặt đối kháng Hỗn Thế Ma Vương, cũng có thể đủ lập cho thế, điều kiện tiên quyết đương nhiên là kia Hỗn Thế Ma Vương không có thánh nhân lực dưới tình huống, thánh nhân lực, chính mình vẫn là không thể đối kháng.

“Rốt cục đột phá Cửu Thiên thiên huyền tiên, sư phụ, lập tức có thể đủ giúp báo thù, Hỗn Thế Ma Vương, ngàn năm sau, ta sẽ tới tìm người đích.” Nhạc Thành trong mắt ánh sao lóe ra, lập tức tiếp tục khoanh chân mà ngồi bắt đầu hấp thu Hỗn Động tinh khí trong vòng còn thừa năng lượng đến.

Dùng quá Hỗn Động tinh khí lúc sau, Nhạc Thành lúc này cũng có thể đủ cảm giác được, này Hỗn Động tinh khí sở ẩn chứa không chỉ có chính là bằng bạc năng lượng, còn có là tối trọng yếu chính là, này Hỗn Động tinh khí bên trong, tựa hồ là ẩn chứa không ít thiên địa huyền ảo, những điều này là do ở Hỗn Động tinh khí hàng tỉ năm hình thành trong quá trình, vô ý thức bên trong ẩn chứa, mấy ngày này địa huyền ảo giống như là mầm móng bình thường lưu tại chính mình trong cơ thể, một ngày nào đó, Nhạc Thành có thể cảm giác ra này đó huyền ảo sẽ có đối với chính mình hữu dụng một ngày.

Thời gian chậm rãi đã qua, Nhạc Thành tiếp tục lĩnh ngộ tu luyện, này hết thấy, chậm rãi trôi qua, tại đây cây bồ đề hạ, tựa hồ là thời gian cũng thành một loại chỉ một thoáng vĩnh hằng.

Mà lúc này tại nơi tiểu Dao Trì phía trên, nghìn vạn dặm trong vòng, cũng phong vân biến sắc, chung quanh thiên địa trong vòng, vô số cường giả rình mà đến sau, cũng sôi nổi thu hồi thần niệm, đây chính là Dao Trì

Kim Mẫu địa bàn, không có ai dám nhiều rình.

Mà lúc này ở tiểu Dao Trì trong vòng một loại chỗ cung điện trong vòng, Dao Trì Kim Mẫu lộ ra vừa lòng mỉm cười, lẩm bẩm nói: “Nha đầu kia, rốt cục thì đột phá này từng bước.”

Long Cát công chúa chỗ cung điện trong vòng, bằng bạc thiên địa linh khí hội tụ, lập tức bị cung điện trong vòng một cổ lỗ xoáy lực cắn nuốt cắn nuốt sạch, một cổ cường hãn ngập trời lực lượng phóng lên cao, cũng một cổ Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu cường hãn hơi thở.

Hồng Hoang chiến trường trong vòng, tiên ma đại chiến tiếp tục ở liên tục, đã muốn là có thêm tiên quân cái Ma quân loại này trình tự cường giả bắt đầu tiến nhập Hồng Hoang chiến trường trong vòng, rơi xuống tiên ma cường giả, đã muốn là tới nhất cổ kinh khủng con số, loại này rơi xuống, làm cho tiên ma song phương đều là đã muốn bắt đầu ăn không tiêu, không thể không là trước tiên bắt đầu rồi chân chính quyết định thắng bại đại chiến.

Tiên quân cùng Ma quân đại chiến, này nếu rơi xuống một cái, đều là song phương thực lực trung tinh anh, vô số tu luyện giả trung mới có thể xuất hiện này một cái tiên quân hoặc là Ma quân trình tự cường giả đến.

Hạo Thiên môn bên trong, theo Nhạc Thành rời đi đi trước Hỗn Độn hải, Hạo Thiên môn cũng là như nhau trước kia im lặng hòa bình ổn, chính là mỗi ngày muốn tới gia nhập Hạo Thiên môn nhân số, đã muốn là tới nguyên lai mỗi ngày hai ba trăm, đến gần nhất mỗi ngày năm sáu trăm trình độ, chỉ là chân chính có thể gia nhập Hạo Thiên môn, lại cũng chỉ là số ít, mỗi ngày nhiều nhất cũng là hơn mười hai mươi nhân có thể gia nhập đi vào Hạo Thiên môn.

Bất quá này mỗi ngày gia nhập hơn mười hai mươi nhân, này cộng lại, cũng là một cái không ít con số.

Mười năm lúc sau, Hỗn Độn hải trong vòng, Nhạc Thành tiếp tục là ở lĩnh ngộ, Nhạc Thành giờ này khắc này, đã muốn là hoàn toàn đến một loại quên mình trạng thái, ở loại trạng thái này trung, thời gian ở Nhạc Thành trong lòng cũng mất đi ý nghĩa.

Bản thể trong vòng, Nhạc Thành trong cơ thể thể giới đang ở cuộn cuộn không ngừng hấp thu Hỗn Độn tinh khí trung bằng bạc năng lượng, trong cơ thể cũng là lại bị rèn một lần, loại này rèn, làm cho Nhạc Thành lúc này thân thể còn hơn nguyên vốn còn cường hãn hơn thượng không ít.

Nguyên bản Nhạc Thành thân thể ngay tại Kim Long thân thể, Hắc Ám Chi Thể, tam vị chân hỏa, Hỗn Nguyên Chân Thân bên trong đều rèn qua một lần, thân thể cường hãn đã muốn là khủng bố, hiện giờ thân thể này ở Hỗn Độn tinh khí rèn dưới, đã muốn là một món đồ có thể nói thần khí thân thể, này trung cường hãn trình độ, thiên địa trong lúc đó, sợ là tìm không ra mấy thân thể còn hơn Nhạc Thành còn cường hãn hơn người đến.

Trong đầu, Nhạc Thành vẫn cũng là ở lĩnh ngộ sinh mệnh thần thông, chính là loại này lĩnh ngộ, chính là so ra kém hiện tại thực lực tăng vọt tốc độ, nhưng là là thu hoạch thắng nhiều.

Bốn nguyên thần phân thân lúc này cũng là ở toàn tâm lĩnh ngộ tứ đại thần thông, đồng thời lĩnh ngộ ngũ loại thần thông, chỉ sợ là này Tiên Ma giới nội, cũng không có mấy người có thể đến loại trình độ này đi, này có một loại thần thông đã muốn là cực kỳ khó được, người mang ngũ loại thần thông, đủ để là làm cho vô số cường giả hâm mộ.

Lại mười năm lúc sau, tiểu Dao Trì phía trên, nghìn vạn dặm trong vòng, linh khí hội tụ, không gian xung quanh phong vân biến sắc, cường hãn hơi thở bao phủ thiên địa, Thanh Đồng chỗ cung điện trong vòng, một đạo Thanh Quang bạo bắn mà đi, lập tức ở tiểu Dao Trì phía trên, hóa thành một cái thương lực vạn thước khổng lồ Hóa Xà thần thú bản thể, hung hãn hơi thở khuếch tán, hàng tỉ lý trong vòng sở hữu cường giả, đều là cảm giác được khiếp sợ, sôi nổi thần niệm rình, cũng tới tiểu Dao Trì phía trên, đều là không dám rình mà đi.

Hai mươi năm sau, tiểu Dao Trì bên trong, lần thứ ba phong vân biến sắc, này hết thấy, cường hãn hơi thở trực tiếp tàn sát bờ bãi khai đi, nhất đạo kim quang chiếu rọi xuống, không sai đồng thời thời điểm, Linh Viên khổng lồ có lực vạn thước lớn nhỏ thân hình giống như là một tòa sơn mạch bình thường ngang trời mà đứng, cường hãn hơi thở tràn ngập, trực tiếp xé mở không gian.

“Hỗn Độn dị thú, tiểu tử này bên người đều là cái gì a, thượng cổ thần thú, Hỗn Độn dị thú, có ý tứ.” Một loại chỗ không gian trong vòng, Dao Trì Kim Mẫu mỉm cười, lập tức lẩm bẩm nói: “Chờ hần đi ra, nên có thể động thủ.”

Trong nháy mắt, lại năm mươi năm mà qua, tiểu Dao Trì trong vòng, lại phong vân biến sắc, Xích Ngao Tuyết chỗ cung điện trong vòng, nhất cổ cuồng bạo lực cắn nuốt gào thét dựng lên, nghìn vạn dặm trong vòng bằng bạc linh khí bắt đầu bị hút vào trong đó.

Này phụ cận hàng tỉ lý trong vòng cường giả chính là nhện không được sôi nổi đoán lên, này tiểu Dao Trì trăm năm trong vòng bốn lần như thế cường hãn hơi thở tiết ra ngoài, này rốt cuộc là ai ở đột phá.

Lúc này, Nhạc Thành ở Hỗn Độn hải trong vòng, hơn nữa đến cũng là có một trăm lẻ ba năm tả hữu thời gian, trừ bỏ một trăm năm tiền sau khi đột phá, Nhạc Thành sẽ không có gì động tĩnh, hoàn toàn chính là đắm chìm ở tại linh ngộ bên trong.

Này một trăm năm nội, Hỗn Độn tinh khí trung năng lượng, vẫn là không có bị Nhạc Thành hoàn toàn hấp thu, này một cỗ bằng bạc năng lượng vượt quá Nhạc Thành tưởng tượng, hàng tỉ năm Hỗn Độn trong vòng mới sinh ra Hỗn Độn tinh khí, này ẩn chứa năng lượng thật sự là khủng bố đến cực điểm a.

Nhạc Thành chính mình bước đầu tính ra một chút, này một trăm năm trung, Hỗn Độn tinh khí trợ chính mình theo Đại La Kim Tiên đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu sở yếu nhất đại cổ năng lượng không tính trong lời nói, này một trăm năm thời gian trung, chính mình chỉ là theo Hỗn Độn tinh khí trung được đến năng lượng pháp lực, liền ước chừng là muốn còn hơn chính mình ở Hạo Thiên Tháp bên trong tu luyện hai mươi vạn năm thời gian, này nếu đổi thành người khác trong lời nói, chính là yếu tu luyện bốn trăm vạn năm thời gian, mà chính mình hiện tại chính là tu luyện một trăm năm thời gian mà thôi.

Mà hiện tại, này Hỗn Độn tinh khí còn có bằng bạc năng lượng làm cho chính mình cắn nuốt, cho nên, cái này cũng thật là đáng sợ một ít, tuyệt đối đáng sợ, không biết này hoàn toàn được đến Hỗn Độn tinh khí trong vòng người tới lộng cái, để được với nhiều ít năm tu luyện.

Quan trọng nhất là, này Hỗn Độn tinh khí trong vòng năng lượng, khả là đến từ Hỗn Độn trong vòng, chính mình cắn nuốt tái nhiều, đối về sau tu luyện đều không có gì trở ngại, cho nên Nhạc Thành mới có thể không kiêng nể gì cắn nuốt vì mình sở dụng.

Này Hỗn Độn tinh khí còn hơn kia Bàn Đào còn muốn tốt hơn nhiều, kia Bàn Đào mặc dù là thiên địa linh căn sở kết vật, dùng sau cũng sẽ không đối tu luyện sinh ra trở ngại, nhưng là dùng thứ nhất khóa mới có lớn nhất hiệu quả, cũng là gia tăng hai mươi bảy vạn năm tu vi thực lực, mà hiện tại này Hỗn Độn tinh khí nhưng chỉ có để được với bốn trăm vạn năm tu vi thực lực, mặt khác còn không tính.

Mà Bàn Đào dùng người thứ hai trong lời nói, kia hiệu quả liền đại đả chiết khấu, người thứ ba, đệ tứ kia hiệu quả liền càng thêm kém, cho nên, nhìn thấy Nhạc Thành nhìn thấy hiện ở trên tay một đồng Bàn Đào, Nhạc Thành cũng là bất đắc dĩ vô cùng.

Thời gian lại đã qua ba trăm năm, ba trăm năm thời gian, đối với người thường mà nói có lẽ thật là lớn lên một lát, đối với tu luyện giả mà nói, đặc biệt tới tu vi cực cao tu luyện giả mà nói, điểm này thời gian, cũng căn bản là không tính là cái gì.

“A...” Ma Vực trong vòng cuộn cuộn Minh Hà bên trong, một cái thật lớn thượng mười vạn thước đại người khổng lồ ngót ngắc đầu thét dài dựng lên, thanh âm kích thích một mảnh Minh Hà cuộn cuộn rời vạn tầng sóng lớn.

Lập tức, người này thu hồi thân thể cao lớn hóa thành hiểu rõ một cái hai thước lớn nhỏ người, người này màu vàng tóc dài, tay trái một mặt màu vàng tấm chắn, tay phải bên trong có một phen màu vàng đại phủ, trong mắt tản ra làm cho người ta sợ hãi ánh mắt, hồn thân ma khí ngập trời, thể cho nên quanh thân ngàn dặm Minh Hà không gió tự động, nổi lên kịch liệt cuộn sóng.

Mà người này đúng là kia theo huyết vụ nơi chạy trốn Ma Thần Hình Thiên, chạy ra đến nay, đã muốn là khôi phục Liễu Nguyên khí, cả người hơi thở cường hãn vô cùng, này hơi thở, cũng không ở Dao Trì Kim Mẫu dưới.

“Sưu sưu...” Một đạo huyết sắc thanh ảnh cấp tốc cho mà đến, lập tức tới Ma Thần Hình Thiên bên người, đúng là kia Vu Huyết Ma.

“Chúc mừng Hình Thiên Ma Thần khôi phục, ta Vu tộc sắp sửa lại rầm rộ hậu thế.” Vu Huyết Ma tôn kính nói.

“Hàng tỉ năm, ta Vu tộc bị áp hàng tỉ năm, ta rốt cục đã ra rồi.” Hình Thiên cười to dựng lên, thanh âm xuyên thấu Minh Hà.

1210. Chương 1021: Hình Thiên Chiến Côn Bằng

“Đi, chúng ta đi Minh sơn.” Hình Thiên nói xong, thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ không thấy, Vu Huyết Ma cấp tốc mà tùy, cũng gắt gao ách đi theo ở tại Vu Thần Hình Thiên phía sau, lưỡng đạo lưu quang phong trì điện thế bình thường biến mất ở tại Ma Vực trong vòng.

Thiên địa trong vòng, có một chỗ địa phương tên là làm Minh sơn, này sơn vô biên vô hạn, không biết dài hơn, cũng không biết rộng bao nhiêu, mà lý, người bình thường căn bản là không thể tới, tị liên tiên quân yếu ở đây, cũng là rất khó rất khó.

Thượng cổ vu yêu đại chiến, cuối cùng, yêu tộc Đông hoàng Thái Nhất cùng Đế Tuấn, Côn Bằng ba người cùng mười hai Vu Thần trung mười người sinh tử quyết chiến, tới mười đại Vu Thần bên trong, chính là để lại ba người mà đi, đó là thủy thần Cộng Công, Hỏa thần Chúc Dung, còn có Hình Thiên ba người.

Mà Đông hoàng Thái Nhất cùng bảy đại Vu Thần đồng quy vu tận, Côn Bằng, Đế Tuấn trọng thương mà đi, một trận chiến này, Vu tộc tổn thất thảm trọng, từ nay về sau xuống dốc xuống, yêu tộc cũng là tổn thất thảm trọng, tị liên yêu tộc cường giả Đông hoàng Thái Nhất cũng là bị bắt rơi xuống, người mang Hỗn Độn chung như vậy chí bảo cũng là khó tránh khỏi vừa chết.

Minh sơn phía trên, hai đạo thân ảnh hạ xuống, cũng kia Vu Thần Hình Thiên còn có Vu Huyết Ma hai người, hai người sừng sững tại đây Minh sơn phía trên, ngút núi non chấn động, tựa hồ là có ngập trời đại hung xuất thế.

“Huynh đệ an tâm một chút chờ vội nóng nảy, Hình Thiên tiến đến trợ ngươi thoát ải.” Hình Thiên một đạo thét dài dựng lên, trong tay kim thuần đại phủ nắm trong tay, muốn bỏ ra núi non.

“Hình Thiên, ngươi dừng tay cho ta.” Nhưng vào lúc này thời điểm, xa xa một đạo lưu quang mà đến, người này quanh thân yêu khí thiểm lộ, cường hãn hơi thở bao phủ mà đến, cả núi non nhất thời tự thành không gian.

Lúc này, này người tới năm mươi tuổi tuổi, quanh thân yêu khí tràn ngập, mặc quần áo hắc bào không gió tự động, một cỗ âm lãnh khí thế tràn ngập cả núi non, thoát nhìn, làm cho lòng người quý.

“Ta tưởng ai, nguyên lai là yêu sư Côn Bằng, ngươi còn chưa có chết sao?” Nhìn thấy người này, Hình Thiên nhất thời thần sắc phát lạnh, cả người sát ý dựng lên, người tới đúng là kia Vu tộc cừu gia, có vạn yêu chi sư danh hiệu Côn Bằng, lúc trước vu yêu đại chiến, này yêu sư Côn Bằng liền ở trong đó, cuối cùng người bị thương nặng mà chạy.

Này Côn Bằng chính là sống ở thiên địa sơ khai, lại thân là vạn yêu chi sư, một thân tu vi cường hãn vô cùng, cũng coi là Thông Thiên triệt địa nghe nói là toàn thịnh thời kì tuyệt đối đi vắng Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ này thánh nhân dưới. Chính là lúc trước vu yêu đại chiến là lúc, hắn vì tổ vu Đế Giang đòn nghiêm trọng, thương thế kia thế quá nặng, tổn hại tu vi, tu vi có điều rơi xuống, cho dù như thế, theo hiện tại hơi thở đến xem, này tu vi, chỉ sợ là thánh nhân dưới cũng không còn có bao nhiêu người là đối thủ.

“Ngươi nhưng thật ra mệnh hảo, dĩ nhiên là có thể chạy ra phong ải, chính là, ngươi có năng lực đủ thay đổi cái gì, ngươi đã ra rồi, thiên địa cũng không còn là thuộc loại người Vu tộc.” Yêu sư Côn Bằng hừ lạnh một tiếng nói.

“Hừ, chúng ta vu yêu trong lúc đó trưởng, về sau chậm rãi tính, hiện tại ta muốn cứu người, ngươi nhất cử ngay, nếu không, ta đối với ngươi không khách khí.” Ma Thần Hình Thiên cũng một đạo hừ lạnh nói.

“Người tưởng cứu Chúc Dung, đó là không có khả năng, có ta ở đây, người sẽ chết này tâm đi.” Yêu sư Côn Bằng lạnh nhạt nói một tiếng nói.

“Vậy người phải đi tử.” Hình Thiên quát lớn ra tiếng, chỉ một thoáng, lửa giận tăng vọt, trong tay pháp quyết đánh ra, búa lớn hoành thiên, âm âm trầm lạc. Đây một búa bổ ra, chước mắt phủ quang phụt ra bốn phía, một mảnh kim quang phủ mũi nhọn thượng mấy vạn thước dài, trực tiếp là bổ ra liễu không gian mà lên, cường hân hơi thở nhét đầy càn khôn đi cái thiên địa.

“Vậy thuộc hạ thấy thực chương đi, ta đồ muốn nhìn thực lực của người tới cái tình trạng gì.” Côn Bằng một đạo Âm Lệ cười lạnh, lập tức trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân yêu khí bạo phun mà ra, khôn cùng yêu khí phô thiên cái địa, nháy mắt hóa thành một thanh bính yêu dị lợi kiếm, ngang trời dựng lên, giảo toái một mảnh không gian, nháy mắt đối Hình Thiên thổi quét mà đi.

“Vang âm âm... !”

Một tiếng kinh thiên động địa nổ, cả Minh sơn bên trong khôn cùng núi non đều chớp lên đứng lên. Hình Thiên trì phủ mà đứng, thân hình nhất thời hóa thành thượng mười vạn thước lớn nhỏ, thân thể cao lớn không có di động mấy may.

Mà lúc này, kia yêu sư Côn Bằng một kích dưới, thân hình hơi hơi nhất lui, không gian xung quanh trong lúc đó, hai người cường hân lực lượng, nháy mắt đã muốn là xé bỏ một mảnh không gian, chung quanh không gian nhất thời lâm vào tối đen trong vòng.

“Hảo một cái Hình Thiên, lại đến!” Nếu Côn Bằng trong tay pháp quyết đánh ra, tay trái một đạo thần quang biến hóa, nhất thời quanh thân dòng khí cổ dâng, hóa thành khôn cùng mệnh môn, lãnh liệt gió lạnh, giống như sóng to gió lớn, nhất ba tiếp theo nhất ba, cơn sóng gió động trời nháy mắt thẳng đem Hình Thiên bao phủ.

Này chính là yêu sư Côn Bằng đoạt được một món đồ trọng bảo, Hỗn Độn Tiên thiên thần băng, sau lại bị Côn Bằng luyện hóa, tự thành Bắc Minh thiên hà, bằng vào này Bắc Minh thiên hà, yêu sư Côn Bằng càng thêm là ít có địch thủ.

“Hừ, cho ta phá.” Hình Thiên hoành thuận mà đứng, trên tay búa lớn đột nhiên huy động, một đạo khổng lồ phủ mũi nhọn tê khai thiên địa bình thường trực tiếp bổ về phía chung quanh thiên hà,, cả người hào quang tràn đầy, đạp địa cao nữa là, cự thuận như núi, đại phủ hoành thiên, tự giữa không trung trùng điệp chém xuống, so với chỉ mới vừa rồi một kích, lại tự uy mãnh gấp trăm lần, thật lớn ngăm đen phủ thân phía trên, nhiều điểm huyết quang như ẩn như hiện, vô số vu văn phù chú tất cả đều hiển lộ ra đến, càng tăng thêm một chút cũng không có tấn huyền ảo thần bí.

“Vang âm âm...” Thật lớn phủ quang thoát phá thiên địa, nhất thời bên trong không gian vỡ tan, hóa thành một mảnh hư không, chung quanh không gian nháy mắt vạn vạc, ánh sáng đều bị cắn nuốt, này khổng lồ lực lượng thẳng giảo được càn khôn rung chuyển, khủng bố không thôi, như thế cường giả cuộc chiến, còn hơn kia tiên quân trình tự cường giả, chính là yếu khủng bố hơn.

Vu Huyết Ma lúc này đã sớm đến là tới xa xa một mảnh, như thế cường giả chiến đấu kịch liệt, tự liên thực lực của hắn đều không thể giúp đỡ vội, hơn nữa cũng không dám bị lan đến.

“Xuy xuy...” Yêu sư Côn Bằng biến thành khôn cùng thiên hà, nhất thời bị Hình Thiên bổ ra một cái thật lớn cái khe, lập tức Hình Thiên thân thể cao lớn theo cái khe trực tiếp mà ra.

“Hình Thiên, ăn ta một kiếm.” Yêu sư Côn Bằng lâm không vũ động, trong tay lúc này nhất thanh trường kiếm đầy trời kiếm khí tua nhỏ hư không, sát khí bắt đầu khởi động, kiếm quang lượn lờ, một đạo khổng lồ kiếm quang làm cho thiên địa phong vân chấn rì, lập tức thẳng tấp bổ về phía Ma Thần Hình Thiên.

Này bảo kiếm trình tự, nhất khán chính là thần khí, chuyện kể rằng năm đó, này yêu tộc bên trong, cũng là có một món đồ trọng bảo thần kiếm, sau lại cũng bị Hồng Quân lão tổ lấy đi luyện chế thành Hiên Viên kiếm trấn thủ ở Hình Thiên, mà lúc này thanh kiếm này, sẽ không biết đạo Côn Bằng từ nơi này được tới.

“Tối hảo, sợ người có thể nào.” Hình Thiên búa lớn hàn quang trạm trạm, giống như lãnh điện phá không, cao thấp khép mở, tê thiên liệt địa, thỉnh thoảng cùng kiếm quang giao kích, ánh lửa bốn phía, diệp nhân mắt.

Lúc này, hai người này đã muốn là hoàn toàn chiến đấu kịch liệt dựng lên, trong lúc nhất thời kiếm quang trương lên, trong tay pháp quyết không ngừng, phi hồng tia chớp, việt hư ngang trời, hai người cũng đều là thân kinh vạn chiến cường giả, kinh nghiệm chiến đấu cũng là lão luyện dị thường, này đại chiến, trực tiếp là làm cho khôn cùng núi non run.

“Ồ ô...” Một đạo rít gào dựng lên, khôn cùng núi non run trong lúc đó, cũng núi non dưới nền đất trong vòng, có một cổ thần quang bắt đầu tràn ngập, cuồng bạo hơi thở bất đồng khuếch tán tràn ngập ở tại núi non trong vòng.

“Hảo huynh đệ, người không cần phải gấp gáp, ta đây liền trợ người giúp một tay.” Không sai đồng thời, Hình Thiên hét lớn một tiếng, trong tay nắm chặt đỡ yêu sư Côn Bằng một kiếm, thân thể cao lớn cũng rút lui hơn mười bước, mà thừa cơ cũng búa lớn phía trên, một mảnh kim mang run, hung hăng chém thẳng vào xuống. Búa lớn diện thiểm mà qua, thật lớn phủ làm vinh dự có khai thiên tích địa chi thế, phá vỡ trùng điệp không gian, ầm ầm trầm lạc.

“Phanh...” Một tiếng thúy vang, thật lớn phủ quang thoát phá thiên địa, nhất thời không gian điệp hiện, không gian nháy mắt tối sầm lại, này búa lớn thẳng giảo được càn khôn rung chuyển, đem ánh sáng cũng là trực tiếp chặt đứt.

“Ha ha ha ha, ta đã ra rồi.” Một tiếng thét dài, trong phút chốc thiên địa biến sắc, mây đen tụ tập, tựa hồ giống như là càn khôn vũ trụ đều âm u xuống dưới.

Lúc này mặt đất rạn nứt, cả vô biên vô hạn Minh sơn cũng từ giữa gãy mở ra, khôn cùng núi non bên trong lộ ra dập nát bí văn phù ấn, sau một lát, nóng cháy một mảnh hào quang đầy trời nhấp nháy, tràn ngập khắp thiên địa.

“Sưu...” Một đạo nóng cháy thân ảnh xuất hiện ở trên không bên trong, người này quanh thân bên trong, bị một cổ nóng cháy hơi thở sở bao vây, quần áo lửa đỏ sắc trường bào, tóc hồng mắt to, thần tình hồng quang, đúng là Hỏa thần Chúc Dung thoát vây mà ra.

“Yêu sư Côn Bằng, người còn chưa chết.” Hỏa thần Chúc Dung lãnh thị yêu sư Côn Bằng, trong tay lập tức pháp quyết biến hóa, một mảnh mạn Thiên hỏa diễm đó là bao phủ mà đi, trên bầu trời, lửa này diễm lóng lánh sáng bóng tựa như lại một vòng diệu ngày bình thường, chói mắt cường quang, cơ hồ che kín cả không gian...

“Tổ vu Ly hỏa.” Nếu Côn Bằng sắc mặt nháy mắt biến đổi, đối với lửa này diễm, hẳn tự nhiên là dị thường quen thuộc, lửa này diễm, chính là còn hơn tam vị chân hỏa đến, cũng là đúng mảy may.

“Côn Bằng chân thân” yêu sư Côn Bằng nhất thời một đạo hét lớn, không được có phải hay không thi triển ra khổng lồ bản thể đến, yêu khí quay cuồng dập dờn, khôn cùng yêu văn bao phủ này ngàn dặm không gian, một tiếng ngẩng cao tiêm minh, hiển hóa ra một cái lớn bằng hóa thân, giương cánh ngang trời, thật lớn thân hình còn hơn Hình Thiên đến còn muốn lớn hơn thượng một ít, hai cánh cấp chấn thiểm diệt trong lúc đó, vô số yêu khí tự mạn Thiên Yêu văn bên trong không ngừng hiển hóa, ngưng tụ thành một mảnh thật dày yêu khí bức tường ánh sáng, nhẹ chống cự lại Hỏa thần Chúc Dung tổ vu Ly hỏa thiêu hủy.

Đối với Hỏa thần Chúc Dung, ở viễn cổ là lúc, vu yêu hai tộc liên đại chiến ngàn vạn năm, đối với thực lực của đối phương cùng thần thông thủ đoạn, đều cũng có sở hiểu biết cùng phá giải phương pháp, lúc này này yêu sư Côn Bằng, dĩ nhiên là có thể đối kháng này tổ vu Ly hỏa thiêu hủy.

Hỏa thần Chúc Dung vẻ mặt đỏ bừng, tựa hồ là sớm biết rằng này yêu sư Côn Bằng đích thủ đoạn, cảm thấy cũng không nóng nảy, thân vung tay lên, trong tay pháp quyết đánh ra, làm cho hư không rung chuyển, quanh mình không gian vỡ vụn lâm vào một mảnh ngẩn ngui trong bóng tối.

“Vang ầm ầm...” Một mảnh Kinh Thiên nổ lúc sau, ngọn lửa phá, không cách nào hình dung hủy diệt đập vào, ở không trung phía trên bốn phương tám hướng thổi quét mà khai, phía dưới khôn cùng núi non, ở Hình Thiên một búa đầu dưới, đã muốn là vỡ nát, lúc này trực tiếp là trong nháy mắt, hóa thành đất chết, khủng bố cực nóng, liên tiếp núi non, đều là sinh sôi hòa tan đi.

Nhất thời phong hỏa rời phun, càn khôn thay đổi vị trí, ngọn lửa hủy thiên diệt địa, nhìn qua, dĩ nhiên là tại đây ngọn lửa bên trong, còn có một loại cực cao hỏa chi thần thông ở bên trong, nháy mắt, này một

mảnh ngọn lửa ở nứt toác bên trong, nhanh chóng sẽ đem khổng lồ yêu sư Côn Bằng bản thể bao vây ở tại trong đó.

“Cạc cạc...” Côn Bằng một đạo kêu thảm thiết, này tổ vu Ly hỏa đã muốn là đem hấn quanh thân lông chim thiêu huỷ, tiếng kêu thảm thiết lợi dài lạnh lạnh, dường như đêm khuya viên đề bình thường thê lương quanh quẩn.

“Phụt.....” Lập tức kia yêu sư Côn Bằng mạnh phun ra nhất miệng máu tươi.

“Côn Bằng, ăn ta một bữa.” Cũng nhưng vào lúc này, này Hình Thiên thân thể cao lớn thượng hai mắt thần quang đầu bắn, ảnh ngược ra khôn cùng trời cao, bánh mì màu vàng tóc dài dựng đứng dựng lên, bặt một đạo gầm nhẹ, này quanh thân nổ lên sóng to gió lớn bàn tuôn ra lực lượng, chi thủ biến hóa, xuyên thấu trùng điệp không gian, năm ngón tay hé ra, khuấy thân trong lúc đó, vô tận ma khí quán không mà rơi, tung hoành đan vào, tựa như mưa to chột hạ xuống.

Mà lúc này trong tay búa lớn nhất chống đỡ, kim quang ứa ra, một bữa đầu đánh xuống, thiên địa phân tách, đồng thời tạo nên khôn cùng ma uy, tạp một cỗ không thể ngăn cản uy thế, oanh tạc mà rơi hướng về phía Côn Bằng mà đi.

Mà Khiếu Thiên Hồ, Tử Điện Mãng, Yêu Cơ đám người, cũng ở lại Nhạc gia bế quan tu luyện, không có đặc biệt sự tình, tự nhiên là sẽ không đi ra.

Đánh giá sau khi chấm dứt, Nhạc gia mọi người về tới Nhạc gia, vào đêm, Nhạc gia đại trạch trung, chúng nữ cùng Nhạc Nghiên, Nhạc Trạm chờ huynh đệ tỷ muội đều là ngồi ở trong đình viện nhìn chăm chú vào đầy trời đầy sao.

“Nhạc Thành, ngươi có thể liên hệ đến bản thể sao.” Mộ Dung Hiểu Hiểu đối Nhạc Thành nguyên thần phân thân hỏi.

“Không thể, cách xa nhau quá xa, không thể liên hệ đến.” Nhạc Thành hơi hơi trở lại, trong lòng cũng là nghĩ đến chính mình bản thể giờ này khắc này thân ở phương nào.

“Cũng không biết ngươi bản thể thế nào.” Yến Hiểu Kỳ lo lắng nói. Mà lúc này, mọi người tự nhiên là sẽ không biết, này Huyền Thiên nội địa thượng mấy năm thời gian, ở Tiên Ma giới đã muốn là hai ngàn năm.

“Không cần lo lắng, lão ba nói, tới thích hợp thời điểm, liền gặp tới đón chúng ta.” Đã muốn là trở mã tuyệt mỹ động lòng người Nhạc Nghiên nói với mọi người đạo.

Chúng nữ nhìn chăm chú vào trên không, đã muốn là đang chờ đợi Nhạc Thành bản thể mà quay về.

Hỗn Độn hải trong vòng, Nhạc Thành cũng còn tại tiếp tục lĩnh ngộ, mười hai năm lúc sau, năm Bàn Đào bị Nhạc Thành trực tiếp ăn vào, lại là một phen cố thần đan nuốt vào trong bụng, này đó đối Nhạc Thành mà nói, đã muốn không là cái gì trân quý vật.

Theo ăn vào Bàn Đào càng ngày càng nhiều, Nhạc Thành cũng là đã biết Long Cát công chúa theo như lời, này Bàn Đào chính mình ăn vào người thứ hai về sau, cũng chỉ là gia tăng rồi mười bốn vạn năm pháp lực mà thôi, ở chính mình Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu đỉnh phong phía trên, cũng chỉ là tăng tiến một chút, còn chưa đủ đến đột phá giai đoạn.

Mà theo tới cuối cùng, này một cái Bàn Đào đối với Nhạc Thành mà nói cũng là gia tăng mấy ngàn năm pháp lực, này giá trị đã muốn là thật to giảm bớt, chính là trên người Bàn Đào thật sự là không ít, Nhạc Thành mới có thể không kiêng nể gì dùng.

Còn có kia cố thần đan cũng là giống nhau, tới cuối cùng, một viên cố thần đan chính là có thể gia tăng trên trăm năm nguyên thần lực, chính là này cố thần đan còn hơn Bàn Đào còn muốn nhiều hơn nhiều, Nhạc Thành cũng không sợ lãng phí, cho dù là có thể gia tăng một năm nguyên thần tu vi cũng là tốt.

Thời gian lại đã qua, chín trăm năm thời gian đã muốn là ở Nhạc Thành toàn tâm lĩnh ngộ bên trong mà qua, Nhạc Thành lại ăn vào sổ khóa Bàn Đào cùng không ít cố thần đan lúc sau, tiếp tục lĩnh ngộ đứng lên.

Có thể đem Bàn Đào cùng cố thần đan cho rằng lót dạ đến ăn trứng, chỉ sợ là cả Tiên Ma giới trung, cũng là chỉ có Nhạc Thành một người.

Cây bồ đề thượng, kia một chỗ màu xanh biếc quang mang chỗ, lúc này cũng là càng ngày càng đậm úc đứng lên, mơ hồ là có thêm một viên sáng ngời vật thành hình ngưng tụ, Hỗn Độn hải bên trong, vô số Hỗn Độn khí bị cây bồ đề hút lấy thu, lập tức dung nhập tới kia một viên ánh sáng vật thượng.

Một cố thần dị hơi thở bắt đầu khuếch tán, cả Hỗn Độn hải tựa hồ đều là đã bị kéo, sở hữu đám mây bắt đầu chậm rãi áp không mà đến, chính là này hết thảy, Nhạc Thành còn không có cảm giác được.

“Vang ầm ầm...” Thiên địa thập phương bên trong, đồng thời một đạo Kinh Thiên nổ dựng lên, thập phương chấn động không ngừng.

“Các ngươi im lặng một chút.” Trên không trung, trầm thấp tiếng động truyền đến, một cỗ cường hãn mãi mãi hơi thở áp không tới, tựa hồ là yếu trấn áp này thập phương chấn động.

“Hiện tại, ngươi rút cuộc ngăn cản không dứt chúng ta.” Thập phương bên trong, một đạo tiếng hét lớn dựng lên, mười đạo khổng lồ lực lượng hơi thở dao động, nháy mắt cùng kia một đạo mãi mãi hơi thở chạm vào nhau.

“Vang ầm ầm...” nổ kinh thiên động địa vang vọng Hoàn Vũ, không sai đồng thời, thập phương bên trong, mười đạo thân thể cao lớn xé trời dựng lên, bị tám mươi phiến hư không chấn động.

“Khắc khắc...” Mười đạo khổng lồ vô cùng thân ảnh đều là hình thú, một đám khủng bố dữ tợn vô cùng, cả người hung hãn hơi thở, đủ để là hủy thiên diệt địa bình thường.

Lập tức, này mười đạo thân ảnh đều tự là rút nhỏ thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang biến mất ở tại thiên địa bên trong.

“Ai... Nhân tính thủy chung không thể dịch qua thiên số.” Một tiếng thở dài truyền đến, lập tức cũng biến mất không thấy.

Lại một trăm năm mà qua, cây bồ đề hạ, Nhạc Thành khoan chân mà ngồi, ở này trước mặt, quanh thân có một mảnh quang đoàn nhẹ nhàng trôi nổi, này một mảnh quang đoàn Thanh Quang tràn ngập, tản ra dịu dàng mà thuần khiết sáng bóng, không ngừng theo quang đoàn khuếch tán mà ra.

Mà, đúng là Nhạc Thành trong đầu nguyên thần lực, Nhạc Thành vốn nguyên thần lực liên cường hãn, hơn nữa Hỗn Độn tinh khí, cổ thần đan tác dụng, lúc này Nhạc Thành nguyên thần lực, đã muốn là tới một cái làm cho người ta khủng bố tình trạng, đồng cấp trung tu vi giả, nguyên thần lực cường hãn trình độ, chỉ sợ là không người ra lại Nhạc Thành tả hữu, này Hỗn Độn tinh khí cùng một đồng cổ thần đan dưới, nguyên thần lúc này đã muốn là đủ để đối kháng Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, chỉ sợ là Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ đỉnh phong tu vi thực lực giả, cũng là có thể đối kháng.

Lúc này này nguyên thần quang đoàn, cũng là càng phát ra trong suốt trong suốt, nhìn qua, giống như hư ảo bình thường, có một loại huyền diệu cảm giác.

Sau một lát, chỉ thấy Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, chậm rãi theo trong cơ thể thể giới thở ra một ngụm trọc khí sau, pháp quyết vừa động, ẩn đường trung một cổ lực cắn nuốt xuất hiện, kia nguyên thần quang đoàn cũng là khẽ run lên, hóa thành một cổ tinh thuần nguyên thần căn nguyên lực lan tràn mà ra, cuối cùng cuộn cuộn không ngừng dung nhập mà vào.

Cùng với càng ngày càng nhiều nguyên thần căn nguyên lực bị hút vào, Nhạc Thành quanh thân Thanh Quang cũng là càng ngày càng sáng ngời. Theo này đó nguyên thần lực bị hút vào trong đầu, cây bồ đề hạ, một vòng vây vô hình dao động, cũng là lấy Nhạc Thành vì trung tâm, từ từ khuếch tán mà khai, vô hình dao động, làm được này Trong Hỗn Độn chi hải, đều là chợt đột nhiên trở nên yên tĩnh không tiếng động, đám mây không hề di động.

Mấy ngày lúc sau, này nguyên thần lực rốt cục thì toàn bộ bị Nhạc Thành thu hồi trong cơ thể, một cổ cổ tinh thuần nguyên thần căn nguyên lực, từ từ phiêu tán mà ra, tạo thành một cổ tim đập nhanh uy áp tràn ngập.

“Xuy...” Nhạc Thành ngọt mở hai mắt, trong hai mắt, lúc này cũng hai đạo lôi điện bình thường quang mang bạo bắn phía chân trời, đồng thời thân thể đột nhiên chấn động. Chói mắt cường quang, theo này hai tròng mắt bên trong bạo phun mà ra, một cổ bùng tỉnh thiên địa bàn vô hình dao động, giống như gió lốc bình thường theo này trong cơ thể phô thiên cái địa thổi quét mà ra!

Nhất thời, Hỗn Độn hải phía trên không trung mây đen dày đặc, cuồng lôi loạn vũ, không trung phía trên, điều vân dày đặc, tia chớp giống như ngân xà bình thường không ngừng thoát ra, Lôi Minh tiếng vang, vang vọng tại đây phiến không gian bên trong, mà cùng lúc đó, một cổ cuộn cuộn giống như thiên địa bàn vô hình dao động, cũng là lấy kia cây bồ đề vì trung tâm, giống như gió lốc bình thường, lặng yên thổi quét mà khai...

Cùng lúc đó thời điểm, này Hỗn Độn hải xa xa khôn cùng không gian bên trong, thất đạo thân ảnh đều là đồng thời mở ra đôi mắt, bảy người thần sắc trầm xuống, mấy người đều là mặt lộ vẻ sợ hãi than, như thể cường hãn hơi thở, đã muốn là làm cho bọn họ sợ hãi than, sôi nổi là đoán nếu ai tại đây Hỗn Độn hải khiến cho lớn như thể động tĩnh. Này cuộn cuộn nguyên thần dao động liên khiến cho như thể dị tượng, loại thật lực này lại có thể cường hãn tới loại tình trạng này. Chẳng lẽ là có người đột phá tới tiên quân Ma quân trình tự tình trạng có thể nào.

Nhạc Thành vô hình nguyên thần, uyển như một loại thủy ba (nước gọn), tại nơi điều vân dày đặc hạ lặng yên lan tràn mà khai, tại đây một chỗ, Nhạc Thành có thể cảm giác được rõ ràng chính mình hiện giờ cùng trước kia chênh lệch, này gần một ngàn năm, chính mình chỉ là này nguyên thần lực đột phá, liền còn hơn nguyên lai mạnh hơn thượng thập bội không dứt.

“Xuy...” Vô hình thần niệm dao động, đó là lần thứ hai giống như thủy triều bình thường khuếch tán mà ra, trong chớp mắt, đó là khuếch tán nghìn vạn dặm, cuối cùng lấy một loại nhanh như chớp bàn tốc độ, như tia chớp lan tràn mà khai.

Vô hình dao động xẹt qua không gian, phạm vi hàng tỉ lý đều bị chính mình đều thăm dò, cảm giác được chính mình hiện tại thần niệm cường độ, Nhạc Thành trong lòng đoán, chính mình hiện tại hẳn là thần niệm bao phủ nhất phủ nơi hẳn là cũng không khó, nói cách khác, chính mình hiện tại nguyên thần lực, theo Thanh Hoa thành đến Xích Tinh Tử Thái Hoa sơn cũng là chuyện dễ dàng tình.

Loại cảm giác này, làm cho Nhạc Thành nói không nên lời thoải mái, lần đầu tiên, Nhạc Thành chính mình cảm giác chính mình là một cường giả, đây là cường giả cảm giác, chính mình hiện tại có thể dễ dàng nắm trong tay không gian xung quanh, này là trước kia chưa bao giờ có cảm giác.

Lập tức, Nhạc Thành thu hồi thần niệm, trong mắt thần quang thu liễm, nhưng là trên người kia hơi thở, cũng thâm nhập linh hồn, không thể giả bộ, nhìn thấy đều là làm cho người ta có chút tim đập nhanh đứng lên.

“Cần phải trở về, Hỗn Độn hải muốn lại mở ra chứ.” Nhạc Thành mở hai mắt thì thào nói, cảm giác trong cơ thể bàng bạc lực, trong lòng vui sướng không thôi, giờ này khắc này, tu vi của chính mình đã muốn là tới Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu đỉnh phong cực hạn, tựa hồ là tùy thời có thể đột phá, đây đều là Hỗn Độn tinh khí cùng không ít Bàn Đào công lao a, nếu làm cho chính mình tu luyện, còn không biết yếu tu luyện mấy trăm vạn năm thậm chí là mấy ngàn vạn năm thời gian đâu, mà hiện tại, này chính là ngắn ngủn một ngàn năm sẽ làm tới.

Nhạc Thành trong lòng thậm chí là ở tưởng, chính mình nếu lại dùng một phần Hỗn Độn tinh khí trong lời nói, không biết hội có nhiều tác dụng. Chính là Nhạc Thành cũng không dám cầm Hỗn Độn tinh khí đến lãng phí, này Hỗn Độn tinh khí chính là còn hơn Bàn Đào cùng cổ thần đan yếu trân quý nghìn lần vật.

“Sinh mệnh thần thông tiến bộ không ít, như thế yếu cảm tạ cây bồ đề.” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, này cây bồ đề chính là sinh mệnh căn nguyên chỗ, tựa hồ là mỗi một phiến lá cây, mỗi một ti hơi thở, đều cũng có sinh mệnh thần thông chi đạo ở trong đó.

Này gần ngàn năm thời gian, Nhạc Thành chính là lĩnh ngộ này cây bồ đề thượng hết thấy, mới khiến cho sinh mệnh thần thông tiến bộ không ít, chính là lúc trước Chuẩn Đề đạo nhân lúc này thành thánh, không biết lĩnh ngộ là cái gì đại đạo, chẳng lẽ cũng là sinh mệnh thần thông có thể nào.

1211. Chương 1022: Bồ Đề Tử Cùng Thần Bí Ngọc Giản

“Di, đây là cái gì.” Nhưng vào lúc này, Nhạc Thành gặp được cây bồ đề thượng kia một mảnh lục quang vật, này vật thể quanh thân tràn ngập một mảnh nồng đậm sinh mệnh căn nguyên hơi thở.

Nhạc Thành mơ hồ là muốn đứng lên, ở mấy trăm năm phía trước, chính mình sau khi đột phá, có một tia hơi thở bị cây bồ đề sở cần nuốt, lập tức liền kết xuất này màu xanh biếc vật.

“Đây là Bồ Đề tử, chính là kỳ bảo.” Nhạc Thành rốt cục thì suy tính đã ra rồi này màu xanh biếc vật, chính là cây bồ đề trung Bồ Đề tử, Bồ Đề tử, chính là cây bồ đề ngưng kết vật, theo thiên địa sơ khai đến bây giờ, cây bồ đề thượng tổng cộng cũng mới ở hàng tỉ năm trước xuất hiện quá một viên Bồ Đề tử, cuối cùng rơi vào rồi Tây Phương Giáo đích tay trung.

Bồ Đề tử, chính là kỳ bảo, hàng tỉ năm mới có thể ngưng kết một viên, lại là đến từ Hỗn Độn, này giá trị thậm chí là đi vắng một món đồ thượng cổ thần khí dưới, về phần trong đó thật là tốt chỗ, Nhạc Thành đã muốn là biết được, Nhạc Thành thần sắc không có gì do dự, trong tay một mảnh thanh mang đánh ra, tùy mặc dù là đem này Bồ Đề tử thu vào rảnh tay trung.

Như thế bảo vật, nhất định không thể buông tha, nắm này Bồ Đề tử ở trong tay, Nhạc Thành mỉm cười, chính mình cơ duyên thật đúng là không sai, này lại là một cái đại cơ duyên.

“Rất quen thuộc tất hơi thở.” Ngay tại thu hồi Bồ Đề tử thời điểm, Nhạc Thành thần sắc lại là trầm xuống, một cỗ quen thuộc hơi thở lại tràn ngập ở không gian xung quanh, này hơi thở chính là một mực chỉ dẫn

chính mình đến cây bồ đề kia nhất cổ hơi thở, lần trước đi theo tới này cây bồ đề tiền thời điểm, kia hơi thở liền biến mất không thấy, không nghĩ tới hiện tại lại một lần xuất hiện.

“Ta đồ muốn nhìn người ở nơi nào.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, lập tức thần niệm rình mà ra, không gian xung quanh hàng tỉ lý nháy mắt ngay tại Nhạc Thành rình dưới, cẩn thận dọc theo này nhất cổ hơi thở nơi phát ra nơi rình mà đi.

Sau một lát, Nhạc Thành lại là có chút thất vọng, này quen thuộc hơi thở tựa hồ là ngay tại trước người của mình, có tựa hồ là ở xa xôi Hỗn Độn hải cuối, chính mình căn bản là không thể rình đến.

“Xuy xuy...” Mà đúng lúc này, Nhạc Thành trong đầu, kia một khối hợp nhất ngọc giản vật, cũng nháy mắt tràn ngập ra một mảnh huyền ảo vàng sáng, lập tức căn bản là không thể Nhạc Thành không chế, ra Nhạc Thành trong óc xoay quanh ở tại Nhạc Thành trên đỉnh đầu.

Theo ngọc giản mà ra, Nhạc Thành nháy mắt mới nhớ tới đến, này vẫn là quen thuộc hơi thở, nguyên lai là cùng chính mình trong óc nội kia thần bí ngọc giản thực tương tự, nan tự trách mình hội cảm thấy được rất quen thuộc.

Ngọc giản xoay quanh ở Nhạc Thành trên đỉnh đầu không trung, không sai đồng thời thời điểm, một mảnh chói mắt quang mang cũng khuếch tán ở liễu không gian trong vòng, chung quanh không gian hào quang rạng rỡ, đám mây dưới, không gian xung quanh tràn ngập một mảnh thất thải quang hoa.

“Xuy xuy...” Ở này ngọc giản phía trên tràn ngập ra quang hoa là lúc, chỉ thấy cây bồ đề này một mảnh lục địa dưới, ngọt một chỗ quang hoa tràn ngập, lập tức, một mảnh bàn tay lớn nhỏ vật phóng lên cao.

Lập tức, Nhạc Thành đỉnh đầu chỗ ngọc giản cũng xa cùng hô ứng, lập tức phóng lên cao, tùy theo ngọc giản tiện là tới kia một đoàn quang hoa vật chung quanh.

Kia quang hoa vật thượng, chói mắt quang hoa hơi chút có điều thu liễm, lập tức, lộ ra một khối ngọc giản, này ngọc giản, dĩ nhiên là cùng Nhạc Thành được đến kia Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết thượng ngọc giản còn có theo huyết vụ nơi trung được đến ngọc giản giống nhau như đúc.

“Như thế nào còn có, này ngọc giản rốt cuộc là có nhiều ít?” Nhạc Thành trong lòng kinh ngạc không thôi, không nghĩ tới này ngọc giản ở Hỗn Độn chi hải cũng có, này ngọc giản rốt cuộc là có cái gì lai lịch, điều này làm cho Nhạc Thành tràn ngập tò mò.

“Xuy...” Ở này trong nháy mắt thời gian trung, tam khối ngọc giản hội tụ ở tại cùng nhau, một mảnh quang hoa đại tác phẩm trong lúc đó, tam khối ngọc đơn giản hoá làm nhất đạo quang hoa, lập tức không kiêng nể gì liền tiến nhập Nhạc Thành trong đầu, chiếm cứ ở tại Nhạc Thành trong óc ở chỗ sâu trong.

Đối với này ngọc giản, Nhạc Thành căn bản là không thể nề hà, này ngọc giản cũng không biết là vật gì, nguyên thần của mình lực cũng môi giới pháp tiếp cận rình nó, cũng rình cũng không được gì lịch.

Bất quá Nhạc Thành có thể cảm giác được đến, này ngọc giản đối với chính mình cũng không có hại, chính mình linh ngộ sinh mệnh thần thông thời điểm, tựa hồ là dựa vào ngọc giản giúp đại ân, tùy lấy, cũng là mặc cho này ngọc giản lưu tại chính mình trong đầu.

“Cần phải đi.” Nhạc Thành thì thào nói, nhìn thấy trước mắt cây bồ đề, Nhạc Thành lập tức tính toán thu hồi nguyên thần phân thân tính toán rời đi, một ngàn năm thời gian lập tức muốn tới, cũng nên chuẩn bị đi ra ngoài này Hỗn Độn hải.

Nhìn chăm chú vào này cây bồ đề, lập tức hóa thành một đạo lưu quang biến mất ngay tại chỗ, lần này ở Hỗn Độn hải trong vòng, coi như là thu hoạch thật lớn, trân quý nhất không thể nghi ngờ là ngũ loại thần thông đều cũng có tiến bộ cực lớn, còn chiếm được một viên Bồ Đề tử bảo vật như vậy, mà ở Hỗn Nguyên Chân Thân bên trong, này một ngàn năm thời gian, Nhạc Thành nhưng thật ra còn không có đột phá, chẳng qua là hần là cách tăng thứ sáu cũng không xa.

Ngũ loại thần thông trung, hiện tại không gian thần thông đối với Không Gian chi thân coi như là có chút thành tựu, lực lượng thần thông trung, đệ tam chiêu Đẩu Thiên Chương cũng linh ngộ đi ra, thời gian thần thông trung, thời gian trôi qua cũng rất cực thì linh ngộ, này ba loại thần thông pháp môn mặc dù là còn không có thử qua uy lực, chỉ Nhạc Thành lúc này trong lòng cũng là đã tràn ngập tin tưởng.

Lúc này Nhạc Thành, nguyên thần lực lớn trưởng, thực lực tu vi tăng cao, cũng đột phá tới Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu đỉnh phong cực hạn trình tự, hơn nữa các loại thần thông linh ngộ, còn có ba loại thần thông pháp môn, hiện tại, cho dù là gặp phải tiên quân lúc đầu cùng Ma quân lúc đầu, Nhạc Thành cũng là có mấy phần tin tưởng trực tiếp có thể cứng rắn kháng.

Đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên sau, Nhạc Thành cảm giác chính mình tốc độ cũng là nhanh hơn mấy lần không dứt, chính là một tháng thời gian trung, Nhạc Thành đó là đem bốn nguyên thần phân thân thu về tới bản thể trong vòng.

Dựa theo tiến đến con đường, Nhạc Thành một đường cấp tốc mà đi, cũng tới kia một chỗ màn trời phía trước, nhất ngàn năm trước, tám người tiến vào như Hỗn Độn hải lúc sau, chính là tới hôm nay mặc tiền.

Nhạc Thành đứng ở tiền không lảng không mà đứng, lúc này tựa hồ là chỉ có chính mình một người tới thoát ra.

Sau một lát, Nhạc Thành ấn đường hơi hơi trầm xuống, thần niệm rình trung, Nhạc Thành biết được Hỗn Thế Ma Vương tới lúc gấp rút tốc mà đến.

Không có bao lâu, trên không trung nhất đạo bóng đen hạ xuống, đúng là kia Hỗn Thế Ma Vương, lúc này Hỗn Thế Ma Vương cũng đã sớm là đã phát hiện Nhạc Thành, cảm giác Nhạc Thành lúc này thể nhưng đã muốn là Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi thực lực lúc sau, sắc mặt phía trên, kia hàn ý có thể nói là hàn khí ngập trời, hận không thể là lập tức ra tay đánh chết, chính là lúc này, hắn tựa hồ cũng biết, Nhạc Thành còn hơn nhất ngàn năm trước càng thêm là khó có thể đối phó rồi.

Nhạc Thành lúc này trong mắt cũng sát ý ngập trời, quan lỏa sát ý căn bản là không cần che dấu, chính là này Hỗn Độn hải trong vòng cũng vô pháp chém giết, nếu không liền gặp bị Hỗn Độn trong nước cái gì lực lượng sở đánh chết.

“Sưu sưu...” Lập tức, xa xa trên không trung hai đạo thân ảnh một trước một sau hạ xuống, chính là kia một cái Ma quân trung kỳ tu vi cường giả cùng một cái Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi cường giả hai người.

Hai người khí tức trên thân tựa hồ là nhìn không ra rất biến hóa lớn, chỉ mơ hồ là có thể theo trong ánh mắt cảm giác ra này một ngàn năm linh ngộ cũng là không ít.

Lúc này hai người này cảm giác được Nhạc Thành cùng Hỗn Thế Ma Vương trên người ngập trời sát ý, khẽ cau mày, lập tức tự động đứng ở xa xa, bất quá hai người nhìn thấy Nhạc Thành lúc này đã muốn là Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi trình tự, cũng về mặt kinh ngạc không thôi.

Nhạc Thành lại là đánh giá kia Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi thanh niên liếc mắt một cái, người này lúc trước đi Hạo Thiên môn thời điểm, bên người liền còn đi theo ba cường giả, không biết là thuộc loại phương nào thể lực.

“Sưu.” Lại là nhất đạo thân ảnh hạ xuống, người này một thân ma khí ngập trời, trung niên bộ dáng, đúng là Nhạc Thành vẫn là không thể nhìn thấu kia cường giả, lúc trước ở Hạo Thiên môn trung để lại tam kiện cao nhất ma khí, còn mở miệng nói một câu nói, nói là cho dù là Nhạc Thành trên người có Hỗn Độn tinh khí cũng sẽ không nghĩ cách kia cường giả.

Lúc này đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên, Nhạc Thành đã ở này đánh giá trung niên hán tử kia, mà lúc này, Nhạc Thành rốt cục thì nhìn ra một ít manh mối, người này thực lực, cũng là Ma quân trung kỳ cường giả, thực lực tu vi chỉ sợ là còn hơn vừa mới kia Ma quân trung kỳ cường giả còn mạnh hơn thượng không ít.

“Nhạc Thành đạo hữu, người nhưng thật ra để cho ta ngoài ý muốn, thể nhưng đột phá, chúc mừng.” Trung niên hán tử kia đánh giá Nhạc Thành, lập tức kinh ngạc rất đúng Nhạc Thành nói.

“Vận khí mà thôi, đạo hữu thu hoạch tự nhiên cũng không thiếu đi.” Nhìn thấy người này chào hỏi, Nhạc Thành cũng không rất hội lễ, người này tựa hồ là cũng không có vì lần trước ở Hạo Thiên môn bên trong doạ dẫm hắn tam kiện cao nhất ma khí mà tức giận bộ dáng.

Đối với này thần bí cường giả, Nhạc Thành liền có chút, người này thực lực mạnh như thế, lần trước ở Hạo Thiên môn trung, hoàn toàn có thể chính mình rời đi, ở trong sân nhân, cũng không có bất luận kẻ nào có

thể ngăn lại hẳn.

“Ta thu hoạch tự nhiên là không có người nhiều, bắt quá cũng không thiếu, xem như không có đi một chuyến uống công đi.” Trung niên hán tử kia khinh khể cười nói.

Nhìn thấy Nhạc Thành cùng này trung niên hán tử tựa hồ là quen biết, Hồn Thế Ma Vương sắc mặt nhưng chỉ có không hấp dẫn, theo người này hơi thở đi lên xem trong lời nói, hẳn cũng không dám trêu chọc, nếu đến lúc đó người này liên thủ khó xử chính mình, kia đã có thể phiền toái.

“Xuy...” Lại là nhất đạo thân ảnh xẹt qua không gian mà đến, ba mươi tuổi tuổi, khuôn mặt mỹ mạo, đúng là kia Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi thực lực giả nữ tử.

Nàng này tới trên không, lập tức liền một mảnh rơi xuống, cũng không có cùng mọi người nói chuyện, chính là mắt đẹp bên trong có một tia kinh ngạc ánh mắt hiện lên, hẳn là đối với Nhạc Thành đột phá có chút kinh ngạc sở tới.

Lập tức, lại là nhất đạo thân ảnh lưu lại, đó là một cái Hôi bào lão giả, Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tu vi thực lực, chính là lúc trước, còn hơn Nhạc Thành cùng Huyền Tiêu còn muốn tới trẻ người nọ, lúc này này lão giả quanh thân hơi thở run, này một ngàn năm tựa hồ là thu hoạch rất nhiều.

“Nhạc Thành huynh đệ, người như thế nào so với ta sớm, không nghĩ tới người còn đột phá, chúc mừng.” Tiếng nói vừa dứt, nhất đạo thân ảnh nháy mắt đã rơi vào Nhạc Thành trước người, đúng là Huyền Tiêu.

“Của người thu hoạch giống như cũng không thấp đi.” Nhạc Thành ảm đạm cười nói, cảm giác Huyền Tiêu khí tức trên thân, đã muốn là tới Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu đỉnh phong cực hạn tu vi, công kích đột phá hẳn là không xa.

Chứng kiến Nhạc Thành cùng Huyền Tiêu cũng là quen biết, quan hệ vẫn là xưng huynh gọi đệ đi lên, Hồn Thế Ma Vương sắc mặt liền càng thêm nan thoát nhìn.

“Nhạc Thành huynh đệ, này Hồn Thế Ma Vương người tính toán khi nào thì động thủ, đến lúc đó kêu lên ta.” Huyền Tiêu nhìn thấy Hồn Thế Ma Vương chính vẻ mặt hàn ý nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, cũng biến sắc, lãnh thị Hồn Thế Ma Vương. Hồn Thế Ma Vương khó dây vào, nhưng hẳn phải e ngại.

“Đến lúc đó nhất định kêu lên người.” Nhạc Thành ảm đạm cười, này đi ra ngoài Hồn Độn hải, có cơ hội trong lời nói, vậy trực tiếp động thủ tốt lắm, đối với chính mình thực lực bây giờ, Nhạc Thành cũng là có sở chờ mong đứng lên, duy nhất có chút lo lắng đúng là này Hồn Thế Ma Vương trên người còn có hay không này thánh nhân lực, cũng không thể đủ giống lần trước giống nhau khinh thường.

Nghe được Nhạc Thành cùng Huyền Tiêu rất đúng nói, Hồn Thế Ma Vương thần sắc hàn ý càng đậm lên, ánh mắt quét về phía Huyền Tiêu, cũng là có thêm một cỗ sát ý, chính là cảm giác người này Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực, này nếu động rồi thủ đến, cũng là khó đối phó.

“Vù vù...” Trên không màn trời bên trong, một cỗ thật lớn gợn sóng cuộn sóng nháy mắt dựng lên, cả không gian trong vòng, hào quang đại tác phẩm,, màn trời bên trong một cái không gian lốc xoáy nháy mắt hình thành.

Lốc xoáy cấp tốc gào thét xoay tròn, nháy mắt mà bắt đầu biến hóa, chậm rãi liền biến hóa thành một cái không gian thông đạo.

“Thông đạo mở ra, chúng ta đi ra ngoài đi.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành nói, lập tức thả người dựng lên, đánh về phía trên không trung.

Mà ngay tại Nhạc Thành thả người dựng lên thời điểm, cũng thấy được kia Hồn Thế Ma Vương đã muốn là cấp tốc đi trước không gian thông đạo trong vòng, Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, này Hồn Thế Ma Vương chẳng lẽ là còn sợ chính mình có thể nào, dạng này tựa hồ là muốn tránh đi chính mình.

Nhạc Thành lập tức cũng cấp tốc tiến nhập không gian thông đạo trong vòng, này không gian thông đạo cùng vào cũng không có khác nhau, sau một lát, Nhạc Thành đó là ra liễu không gian thông đạo, mà lúc này, cũng nhìn thấy kia Hồn Thế Ma Vương thân ảnh đã muốn là biến mất ở tại phía trước không gian.

“Hừ, tính người này chạy trốn khoái, lần sau sẽ không có tốt như vậy vận.” Huyền Tiêu tới Nhạc Thành bên người nói.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Hồn Thế Ma Vương biến mất phương hướng, cũng không có tái truy ý tứ của, sự mẫu Dao Trì Kim Mẫu đã muốn công đạo quá chính mình, đối phó này Hồn Thế Ma Vương nhất định là yếu trước an bài hảo mới được.

“Chúng ta cũng đi thôi, cần phải trở về.” Nhạc Thành nói, này một ngàn năm thời gian mặc dù là không tính rất dài, chỉ đối với Nhạc Thành mà nói, vẫn là lần đầu tiên bế quan lâu như thế.

“Nhạc Thành đạo hữu, ta đi trước một bước, hữu duyên tái kiến.” Kia Ma quân trung kỳ tu vi trung niên hán tử đối Nhạc Thành nói xong, lập tức thả người biến mất không thấy.

“Đạo hữu đi thông thả.” Nhạc Thành xa xa thi lễ, cũng nhìn theo hán tử kia rời đi, thầm nghĩ trong lòng người nọ đồ là có chút ý tứ, dọa dẫm hán tam kiện cao nhất ma khí cũng là cũng không tức giận.

“Chúng ta cũng đi thôi.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành nói, lập tức hai người bay lên trời, xông qua bị hào quang bao phủ khu vực tới Thái Hư chi địa trung.

“Cẩn thận một chút, phương diện này vẫn là sẽ có nguy hiểm, nói không chừng sẽ có nhân ra tay đánh lén.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành cũng là ở lâu một cái tâm nhãn, bắt quá trong lòng nhưng thật ra hy vọng có người có thể đi ra đánh lén một chút, chính mình cũng tốt thử xem chính mình thực lực bây giờ trình tự, không biết là tới một cái cái tình trạng gì.

Chính là Nhạc Thành vận khí tựa hồ là không phải tốt lắm, này dọc theo đường đi căn bản là không ai tái đối hán ra tay đánh lén, rời đi Thái Hư chi địa dọc theo đường đi cũng không có gặp phải kia Thái Hư giới lốc, bốn mươi thiên thời gian, hai người cấp tốc phi hành, tựu ra Thái Hư chi địa.

“Nhạc Thành huynh đệ, chúng ta như vậy phân biệt, ta còn có một số việc nhu phải đi về bạn, đến lúc đó ta trở về Hạo Thiên môn tìm ngươi, ngươi sẽ đối phương kia Hồn Thế Ma Vương, coi như là ta một cái.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành nói.

“Hảo, đến lúc đó ta chờ ngươi.” Nhạc Thành cũng không có khách khí, này Huyền Tiêu thực lực Nhạc Thành rất rõ ràng, một mình một cái chỉ sợ có thể đủ đối kháng Hồn Thế Ma Vương.

Hai người tách ra lúc sau, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào tiền không, lập tức cũng bay lên trời biến mất ngay tại chỗ, đầu tiên tự nhiên là yếu chạy trở về tiểu Dao Trì, Xích Ngạo Tuyết, Thanh Đồng, Linh Viên đều còn tại tiểu Dao Trì nội, cũng không biết đột phá không có.

Còn có Lang Lễ, Nhạc Thành lúc này cũng là ở lo lắng Lang Lễ có hay không thức tỉnh, này lại là một ngàn năm quá khứ, Lang Lễ cũng nên thức tỉnh, theo Hồng Hoang chiến trường thượng đến bây giờ, Lang Lễ đã muốn là ngủ say gần một ngàn bốn trăm năm.

Một tháng lúc sau, tiểu Dao Trì thượng, không gian xung quanh phía trên, nhất cổ quỷ dị yêu khí giống như là không khí bình thường khuếch tán ở không gian xung quanh.

Một cổ thao Thiên Yêu khí bay nhanh tràn ngập mở ra, yêu khí bốc lên khí thể bàng bạc như núi, dâng quay cuồng dựng lên, mà vào lúc này, chỉ thấy một chỗ cung điện bên trong, vừa đến thanh sắc quang mang rít gào dựng lên, .

“Rống!” Lúc này, này thanh sắc quang mang thu liễm, đúng là Lang Lễ thân ảnh, Lang Lễ ngẩng đầu một tiếng tê rống, cuộn cuộn sóng âm chấn động Cửu Thiên, một cổ cổ thê lương tới cực hạn cuộn cuộn yêu khí nháy mắt tràn ngập mở ra, không gian xung quanh nghìn vạn dặm trong vòng, ngập trời linh khí hướng tới Ngọc Hư sơn bắt đầu nháy mắt hội tụ, không sai đồng thời, Lang Lễ khí tức trên thân đang ở gió cuốn mây tan bình thường cực nhanh kéo lên.

Cả không gian bên trong, nhất thời linh khí hội tụ, yêu khí ngập trời áp bách trời cao, tựu liên chính tiểu Dao Trì đều ở chớp lên đi lên bình thường, giờ phút này tiểu Dao Trì núi non phạm vi mấy vạn dặm thể nhưng bao phủ ở một cổ ngập trời yêu khí bên trong. Này động tĩnh, còn hơn Thanh Đồng, Linh Viên, Long Cát công chúa, còn có Xích Ngạo Tuyết đột phá, mạnh hơn thượng thập bội không dứt.

Tiểu Dao Trì bên trong, lập tức mấy đạo thanh ảnh thả người mà ra, đúng là Dao Trì Kim Mẫu cùng Linh Viên, Thanh Đồng, Xích Ngạo Tuyết đám người. Cảm giác được như thế cường hân hơi thở, Long Cát công chúa cùng Thanh Đồng bọn người là hít vào một hơi.

Phạm vi hàng tử lý trong vòng, vô số cường giả ngọt mở hai mắt ra, sôi nổi rình, biết được là nhỏ Dao Trì bên trong hơi thở, lúc này mới không dám rình, lập tức lui ra mà đi.

“Rống...” Một đạo thật lớn tiếng gầm gừ dựng lên, Lang Lễ lập tức biến hóa ra khổng lồ có thượng lục vạn thước bản thể đến, vô tận yêu khí tuôn ra, tiểu Dao Trì thượng từng từng rời một đạo thượng mấy vạn thước khổng lồ cự thú hư ảnh, loáng thoáng có thể thấy, kia thú hai mắt lưỡng đạo thần quang đầu bắn, bàng như nhật nguyệt, hai khóa răng nanh phía trên, hào quang lóe ra, làm cho lòng người quý, cả không gian đều ở này một đạo hư ảnh trung bắt đầu sụp đổ.

“Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ, là đột phá Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ.” Thanh Đồng, Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa bọn người đồng thời cảm giác được một cỗ thật lớn uy áp, này uy áp đến từ thiên địa bên trong, mà Lang Lễ lúc này thức tỉnh, hơn nữa là một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm đột phá tới Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực.

Tiểu Dao Trì xa không bên trong, nhất đạo thân ảnh đứng lặng ở giữa không trung, cảm giác này khổng lồ ngập trời hơi thở, không khỏi là trong lòng vui vẻ, này quen thuộc hơi thở đúng là Lang Lễ trên người.

“Lang Lễ, ngươi rất cực tỉnh.” Nhạc Thành nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, cấp tốc đi trước tiểu Dao Trì.

“Người này, rất cực đã trở lại.” Dao Trì Kim Mẫu lắc không mà đứng, lập tức mỉm cười, thần niệm rình trung, đã muốn là biết Nhạc Thành chính tới rồi tiểu Dao Trì.

“Lang Lễ ra mắt chủ nhân.” Mấy canh giờ lúc sau, một chỗ cung điện trung, đã muốn chính là đột phá Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi Lang Lễ đối Nhạc Thành tôn kính hành lễ.

“Khôi phục là tốt rồi.” Nhạc Thành vừa lòng cười, đối Lang Lễ lo lắng rất cực thì yên tâm, cảm giác lúc này Lang Lễ khí tức trên thân, thực lực sợ là tăng cường không ít, chỉ sợ là Cửu U song ma hai người liên thủ, cũng chỉ có thể đủ là đối kháng Lang Lễ một cái mà thôi.

“Lang Lễ, ngươi đều ngủ say một ngàn bốn trăm năm, lo lắng tử ta.” Thanh Đồng tới Lang Lễ bên người nói.

“Ta không phải không có việc gì sao, ngươi tiểu quỷ này, cũng đột phá Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu.” Lang Lễ vỗ Thanh Đồng đầu nói.

“Nhạc Thành, Lang Lễ, hai người các người đi theo ta.” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành Lang Lễ hai người nói, thần sắc trong lúc đó, tựa hồ là có một ít trọng yếu việc muốn nói.

Nhạc Thành nhìn thấy Dao Trì Kim Mẫu sắc mặt thượng vẻ mặt, cũng không nan là nhìn ra sự mẫu tựa hồ là có chuyện trọng yếu đối với chính mình cùng Lang Lễ nói, không dám hỏi nhiều, tùy mặc dù là cùng Lang Lễ cùng nhau đi theo Dao Trì Kim Mẫu tới nội điện bên trong, Long Cát công chúa thần sắc hơi đổi, mẫu thân không có kêu chính mình, cũng sẽ không có đi theo đi vào, chỉ là mẫu thân muốn nói chuyện tình, chính mình cũng có thể đủ đoán đến, không biết có thể hay không làm cho Nhạc Thành cùng Lang Lễ kinh ngạc.

Xích Ngạo Tuyết, Thanh Đồng, Linh Viên ba người cũng đều là ở bên ngoài đợi, không dám đi theo đi vào.

Nội điện bên trong xuyên qua một cái thật dài hành lang lúc sau, Dao Trì Kim Mẫu mới mang theo Nhạc Thành tới một chỗ phòng tiền.

“Nhạc Thành, có chuyện tình ta làm cho Long Cát vẫn đều không có nói cho ngươi, vì đúng là cho ngươi có thể hảo hảo lĩnh ngộ tu luyện, vốn cũng không có tính toán hiện tại liền nói cho ngươi, chỉ hiện tại thực lực của ngươi tu vi đã muốn không sai biệt lắm, còn hơn của ta dự toán còn muốn tốt hơn nhiều, cho nên, mới trước tiên đem chuyện này nói cho ngươi, ngươi cùng Lang Lễ hiện tại vào đi thôi.” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói.

“Sự mẫu, đây là...” Nhạc Thành nghi hoặc rất đúng Dao Trì Kim Mẫu hỏi.

“Đi vào người sẽ biết, hy vọng người không cần rất kinh ngạc, bên trong có người cũng đợi người đã lâu rồi.” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành cười nói, lập tức Nhạc Thành cùng Lang Lễ đi vào bên trong gian phòng.

Nhạc Thành mặc dù là có nghi vấn, chỉ cũng không có tiếp tục hỏi nhiều, tùy mặc dù là đẩy ra cửa phòng.

“Kéo kẹt” một tiếng, Nhạc Thành liền đẩy ra cửa phòng, phòng không nhỏ, cũng không có gì trang sức vật, trừ bỏ hé ra giường đá ở ngoài, đó là đã không có vật gì khác.

Mà theo Nhạc Thành cùng Lang Lễ đi vào phòng, cũng thấy được một người mặc màu xanh trường bào người đứng ở phòng bên trong.

“Hỗn Nguyên Chân Kinh, nguyên thần phân thân.” Nhạc Thành nháy mắt liền cảm giác được một tia quen thuộc hơi thở, người này tu luyện đúng là chính mình tu luyện Hỗn Nguyên Chân Kinh, đồng thời, người này vẫn là một đạo nguyên thần phân thân, mà không phải bản thể.

“Lang Lễ ra mắt chủ nhân.” Mà lúc này, Lang Lễ cũng nhìn thấy người này bóng lưng, hai mắt ướt át, nháy mắt quỳ rạp xuống đất.

“Chủ nhân, Hạo Thiên Đại Đế.” Nhạc Thành trong lòng nhất thời kinh ngạc, chẳng lẽ người này chính là chính mình tổ sư gia, Hạo Thiên môn người sáng lập Hạo Thiên Đại Đế sao.

“Lang Lễ, vất vả người, không cần đa lễ, đứng lên đi.” Một đạo trầm thấp tiếng động từ nay về sau nhân trong miệng nói ra, lập tức người này xoay người lại, mắt to mày kiếm, hai tròng mắt sáng ngời trung mang theo sắc bén ánh mắt, khuôn mặt kiên nghị, ngũ quan tựa hồ là điêu khắc thành bình thường từng cử, mặc dù là nguyên thần thân, chỉ trên người uy nghiêm cảm giác, làm cho người ta không khỏi tâm sinh kính sợ lòng của.

Nhạc Thành có chút đứng ngây tại nguyên chỗ không biết nên làm cái gì bây giờ, người này hẳn là chính là Hạo Thiên Thập Đại Đại Đế, chính mình tổ sư gia, hoặc là nói hiện tại là chính mình sư phó, chẳng qua hẳn còn giống như không có thu chính mình làm đồ đệ.

“Người còn thất thần làm cái gì, sư phó cũng không kêu một tiếng sao.” Kia nguyên thần thân trung niên nhân đứng là Hạo Thiên Đại Đế, lúc này thấy đến Nhạc Thành, mỉm cười nói.

“Đệ tử bái kiến sư phụ.” Nhạc Thành bật người quỳ xuống đất hành lễ, đối với này trong truyền thuyết Hạo Thiên Đại Đế, mặc dù là chưa từng thấy quá mặt, chỉ Hạo Thiên Đại Đế ở Nhạc Thành nhưng trong lòng là có thêm không ít phân lượng. Xem ra, tổ sư gia hiện tại là chính thức thu chính mình làm đồ đệ, trước kia đã biết Hạo Thiên Đại Đế đồ đệ cũng không phải là chính tông.

“Hảo, Lang Lễ không có nhìn lầm người, đứng lên đi.” Hạo Thiên Đại Đế gật đầu cười, lộ ra vừa lòng diễn cảm, nói : “Trong khoảng thời gian này, vất vả các người, Hạo Thiên môn hết thảy, ta đều ở lưu ý, vốn tưởng rằng Hạo Thiên môn là không có gì hy vọng, không nghĩ tới...”

“Chủ nhân, Hạo Thiên môn có người ở, liền không có vấn đề.” Lang Lễ lúc này tâm tình, chính là kích động vô cùng, đối với lão chủ nhân, hẳn có một phần độc đáo tình hình thực tế cảm, lúc này có thể lại nhìn thấy lão chủ nhân, cũng là hẳn tuyệt đối là chưa từng có nghĩ đến trôi qua.

“Các người hiện tại làm vô cùng tốt lắm.” Hạo Thiên Đại Đế lập tức nhìn thấy Nhạc Thành nói: “Nhạc Thành, ta nghe sư mẫu của người nói, người Hỗn Nguyên Chân Thân đã muốn tu luyện tới tầng thứ năm, còn có vài loại thần thông phải không?”

“Thưa sư phụ, Hỗn Nguyên Chân Thân đệ tử đã muốn là tu luyện tới tầng thứ năm, tin tưởng không lâu có thể đủ đột phá, trên người thần thông chỉ có ngũ loại.” Nhạc Thành ở sư phụ trước mặt không có gì giấu diếm.

“Cừ thật, thật đúng là để cho ta ngoài ý muốn a.” Hạo Thiên Đại Đế thần sắc cả kinh, ngũ loại thần thông, cái này cũng rất nghịch thiên.

Lập tức, ở Hạo Thiên Đại Đế trong miệng, Nhạc Thành mới biết được, lúc trước cùng Hỗn Thế Ma Vương đại chiến là lúc, Hạo Thiên Đại Đế liền sớm nhất lữ nguyên thần phân thân mà chạy làm tốt đệ nhị bước tính toán, mà bản thể cũng là thúc dục Hạo Thiên Thập cấp tốc mà chạy, cuối cùng cùng bản thể mất đi liên hệ, chính là biết bản thể ly khai Tiên Ma giới, cũng không biết là đi nơi nào,đâu.

Mà hơn hai trăm vạn từ năm đó, Hạo Thiên Đại Đế đó là nguyên thần phân thân ở lại tiểu Dao Trì, bản thể vẫn chưa có trở về, cũng làm cho Hạo Thiên Thập đoán đến bản thể đã muốn rơi xuống, tốt nhất mới một mực nghĩ biện pháp dùng nguyên thần phân thân tái tạo một khối thân hình đến, chính là này nguyên thần phân thân nếu tạo một khối phân thân dữ dội nan, tự liên Dao Trì Kim Mẫu trong lúc nhất thời cũng vô pháp làm được.

Ở biết được Lang Lễ cùng chính mình về tới Hạo Thiên môn thời điểm, Hạo Thiên Đại Đế đó là một mực quan sát đến hết thấy, vốn tưởng sớm một chút xuất hiện, lại lo lắng ảnh hưởng lòng mình cảnh tu luyện, cho nên mới đến bây giờ mới xuất hiện.

Mà Nhạc Thành cũng đem Huyền Thiên nội địa thượng hết thấy đều cùng Hạo Thiên Đại Đế nói, theo được đến Hạo Thiên Thập, cuối cùng tìm kiếm thượng cổ linh châu, sau đó là thúy phong cổ nham trong vòng nhìn thấy Lang Lễ, cuối cùng Hỗn Thế Ma Vương nguyên thần phân thân đào thoát, nhìn thấy Chân Vũ Đại Đế nguyên thần phân thân, cuối cùng tru sát Hỗn Thế Ma Vương phân thân mới đi tới Tiên Ma giới trung.

“Này rùa a, vẫn là như vậy nóng nảy, tổn thất một đạo nguyên thần phân thân.” Nghe được Chân Vũ Đại Đế như thế giúp chính mình báo thù, Hạo Thiên Đại Đế trong lòng cũng cảm động không thôi, Tiên Ma giới trung, có thể giống như này cảm tình, thật sự là hiếm thấy.

“Sư phụ, của người này nguyên thần phân thân, còn có bao lâu mới có thể trọng lấy được thân thể?” Nhạc Thành đối Hạo Thiên Đại Đế hỏi.

“Kém cuối cùng từng bước, đã muốn đợi mấy trăm vạn năm, cũng không kém đó thời gian.” Hạo Thiên Đại Đế nói.

Nhạc Thành nói : “Sư phụ, có hay không đệ tử có thể giúp đỡ vội?”

“Không cần, người đã muốn làm rất nhiều, hiện tại, người là tối trọng yếu chính là muốn hảo hảo tu luyện, Hỗn Thế Ma Vương không phải dễ đối phó, có Không Động ẩn trung bắt từ nguồn suối, muốn vừa mới đánh chết hắn, quá khó khăn quá khó khăn, trừ phi ở trên thực lực có thể tuyệt đối áp chế hắn, này mới có thể vừa mới đánh chết.” Hạo Thiên Đại Đế đối Nhạc Thành nói.

“Sư phụ cứ yên tâm đi, đệ tử hội nghĩ biện pháp, nhất định sẽ đánh chết kia Hỗn Thế Ma Vương sư phụ báo thù.” Nhạc Thành nói.

“Báo thù việc không cần rất sốt ruột, vì sư đợi hơn hai trăm vạn năm, cũng không cấp, chỉ vì sư khả không hy vọng người xảy ra sự cố, kia Hỗn Thế Ma Vương thực lực, người hắn là cũng kiến thức qua, cho nên, người ngàn vạn lần không thể khinh thường.” Hạo Thiên Đại Đế nói.

“Chủ nhân, còn có ta ở, ta thực lực bây giờ, đã muốn là có thể trợ giúp tiểu chủ nhân đánh chết kia Hỗn Thế Ma Vương.” Lang Lễ đạo.

“Các người thực lực là không có quá lớn vấn đề, chính là kia Hỗn Thế Ma Vương trên người nói không chừng có thánh nhân lực, đến lúc đó chỉ sợ là càng phiền toái, cho nên không có đối kháng thánh nhân lực thực lực phía trước, ta không hy vọng các người đi tìm Hỗn Thế Ma Vương.” Hạo Thiên Đại Đế đạo.

“Đệ tử hội chú ý.” Nhạc Thành trả lời, Hỗn Thế Ma Vương thánh nhân lực đích thật là nhất vấn đề khó khăn không nhỏ, thánh nhân lực thi triển, chỉ sợ là tiên quân hậu kỳ cũng chỉ có bị nháy mắt đánh chết phân.

“Nhạc Thành, lấy của người tu luyện thiên phú, chỉ cần đem Hỗn Nguyên Chân Thân tu luyện tới thất tầng đỉnh phong, chống cự thánh nhân lực cũng cũng không khó, cho nên, người hiện tại muốn cố gắng tu luyện, đây mới là là tối trọng yếu, ” Hạo Thiên Đại Đế đối Nhạc Thành nói.

“Đệ tử hội siêng năng tu luyện.” Nhạc Thành đối hạo thiên đại địa nói, này Hỗn Nguyên Chân Thân chính mình hiện tại đã muốn là tầng thứ năm đỉnh phong, phỏng chừng yếu đột phá đến tầng thứ sáu cũng cần bao lâu, chính là muốn tới tầng thứ bảy, phỏng chừng liền gặp càng thêm khó khăn đi.

Mà lúc này Nhạc Thành nhưng trong lòng là nghĩ đến, chính mình ra mò muốn tới địa phương nào lộng thượng một đạo thánh nhân lực mới được, nếu không trong lời nói, chỉ sợ là chính mình không đi tìm kia

Hỗn Thế Ma Vương, kia Hỗn Thế Ma Vương cũng tới tìm chính mình, có thánh nhân lực, chính mình mới có bảo đảm một ít.

“Lang Lễ, về sau thân nhau tốt bảo hộ Nhạc Thành, người về sau cũng đi theo Nhạc Thành bên người, tựa như đối với ta giống nhau đối hần.” Hạo Thiên Đại Đế đối Lang Lễ nói.

“Là, chủ nhân.” Lang Lễ đáp, Lang Lễ trong lòng, cũng đã sớm là nhận thức đồng Nhạc Thành, vẫn cũng đều là toàn tâm toàn ý ở bảo hộ Nhạc Thành.

“Sư phụ, Hạo Thiên Thập vẫn là sư phụ dùng đi, đệ tử trên người còn có mặt khác thần khí.” Nhạc Thành đối Hạo Thiên Đại Đế nói, Hạo Thiên Thập chính là Hạo Thiên Đại Đế vật, sư phụ hiện tại mặc dù là một đạo nguyên thần phân thân, chỉ nguyên thần phân thân cũng có thể đủ thúc dục Hạo Thiên Thập.

“Hạo Thiên Thập đối với người có lớn lao tác dụng, về sau liền giao cho người.” Hạo Thiên Đại Đế nói.

“Chính là sư phụ, này Hạo Thiên Thập...” Nhạc Thành mặc dù là có chút luyến tiếc Hạo Thiên Thập, nhưng là hiện tại sư phụ còn thượng ở, này Hạo Thiên Thập vẫn là trả lại cấp sư phụ đỡ, trên người của mình còn có Hiên Viên kiếm nên cùng Thần Nông đỉnh, cũng là không kém bao nhiêu.

“Không cần nhiều lời, Hạo Thiên Thập đối với người thật là tốt chỗ cũng không cần ta nói chứ, về sau Hạo Thiên Thập chính là người, của ta pháp khí, sẽ không so với người kém, cho nên, người không cần đem Hạo Thiên Thập trả lại cho ta.” Hạo Thiên Đại Đế mỉm cười nói.

“Là, sư phụ.” Nhạc Thành cũng không có ở kiên trì, thế nhưng sư phụ trên người còn có pháp khí, so với Hạo Thiên Thập cũng sẽ không kém, Nhạc Thành trong lòng cũng là ở đoán sư phụ của mình trên người rất cuộc còn có cái gì lợi hại bảo vật.

Một chỗ vô biên vô hạn thật lớn cung điện trong vòng, Hỗn Thế Ma Vương quỳ gối đại điện bên trong, nói : “Đệ tử ra mắt sư phụ.”

“Hỗn Độn hải linh ngộ thế nào?” Đại điện ở chỗ sâu trong, một đạo thanh âm truyền ra, thanh âm như có như không.

“Linh ngộ không sai.” Hỗn Thế Ma Vương kính sợ trả lời.

“Kia Hỗn Độn tinh khí được đã tới chưa?” Đại điện trong vòng, thanh âm kia hỏi.

“Đệ tử thi triển thánh nhân lực, đang muốn đắc thủ, không nghĩ tới Dao Trì Kim Mẫu xuất hiện một đạo phân thân lực.” Hỗn Thế Ma Vương nói.

“Dao Trì Kim Mẫu, hần thật đúng là bỏ được a.” Đại điện trong vòng, thanh âm kia tựa hồ là có chút lãnh ý.

“Nhất định phải được đến kia Hỗn Độn tinh khí, này đối với người linh ngộ đại đạo có trợ giúp cực lớn, nếu không trong lời nói, nếu muốn thành thánh, tương đương nằm mơ.” Kia một đạo thanh âm trầm đạo.

“Chính là kia Nhạc Thành thực lực lại tăng cường, đã muốn là Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu, Hỗn Nguyên Chân Thân cũng là tăng thứ năm, đệ tử chỉ sợ thật là làm khó.” Hỗn Thế Ma Vương nói.

“Hỗn Nguyên Chân Thân, này đối với người cũng rất trọng yếu, người không nên đến không thể.” Đại điện trong vòng thanh âm của tiếp tục nói, lập tức một đạo thần quang lóe ra đã rơi vào Hỗn Thế Ma Vương trên người, nói : “Cho ... nữa người một đạo thánh nhân lực, lúc này đây, đừng làm cho ta tái thất vọng.”

“Đa tạ sư phụ, đệ tử nhất định được đến kia Hỗn Độn tinh khí cùng Hỗn Nguyên Chân Thân.” Hỗn Thế Ma Vương thần sắc mừng rỡ, lại chiếm được một đạo thánh nhân lực, loại này đãi ngộ, cho dù là Xiển giáo, Tiệt Giáo Nhị đại đệ tử cũng không gì hơn cái này đi.

Ba ngày sau, tiểu Dao Trì đại điện trong vòng, Nhạc Thành, Lang Lễ, còn có Dao Trì Kim Mẫu, Long Cát công chúa bốn người ngồi ở đại điện trong vòng.

dấu móng tay, cũng ngang trời dựng lên, giảo toái một mảnh không gian, nháy mắt đối Dao Trì Kim Mẫu thổi quét mà đi.

Cầm thụ được kia trên không dấu móng tay tràn ngập mà khai bàng bạc dao động, Dao Trì Kim Mẫu cùng Tây Vương Mẫu Thiên Dao trên gương mặt cũng là hiện lên một nét thoáng hiện về mặt ngưng trọng, yêu sư Côn Bằng người bậc này vật, chính là tương đương khó giải quyết, tuyệt đối là cực khó đối phó.

“Phân cảnh linh kiếm.” Dao Trì Kim Mẫu một đạo khe khẽ, lập tức trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân thần quang bạo phun mà ra, khôn cùng hơi thở phô thiên cái địa dựng lên, trong tay phân cảnh linh kiếm cũng đánh ra, nháy mắt giảo toái một mảnh hư không bạo lực mà lên.

“Vang ầm ầm...” Lúc này hai người một kích dưới, thân hình đều tự hơi hơi nhất lui, không gian xung quanh trong lúc đó, hai người cường hãn lực lượng, nháy mắt đã muốn là xé bỏ một mảnh không gian, chung quanh không gian nhất thời lâm vào tối đen trong vòng.

“Lại đến!” Yêu sư Côn Bằng trong tay pháp quyết đánh ra, nhất thời quanh thân dòng khí cổ đẳng, hạ không thiên hà bên trong khôn cùng mênh mông cuộn cuộn, bị bám một mảnh sóng to gió lớn, nhất ba tiếp theo nhất ba, cơn sóng gió động trời nháy mắt đó là hướng tới Dao Trì Kim Mẫu còn có Tây Vương Mẫu Thiên Dao cùng nhau thổi quét mà đến.

“Hừ, cho ta phá.” Lúc này lại Dao Trì Kim Mẫu lẳng không mà đứng, pháp quyết biến hóa, phân cảnh linh kiếm phía trên, một đạo khổng lồ kiếm quang tê khai thiên địa bình thường trực tiếp bổ về phía một mảnh sóng to gió lớn.

“Thở phì phò hưu...” Kiếm quang thoát phá thiên địa, nhất thời bên trong không gian vỡ tan, hóa thành một mảnh hư không, chung quanh không gian nháy mắt vạn vụn, ánh sáng đều bị cắn nuốt, này khổng lồ lực lượng thẳng giảo được càn khôn rung chuyển, bổ ra chính điều Minh Hà.

Dao Trì Kim Mẫu thực lực, thân mình sẽ không ở yêu sư Côn Bằng dưới, lúc này yêu sư Côn Bằng lại là trọng thương trong người, mang theo, tự nhiên liền khó có thể đối kháng Dao Trì Kim Mẫu.

“Côn Bằng, ăn ta một chưởng.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao khe khẽ dựng lên, trong tay pháp quyết biến hóa, nhắc lên một mảnh sóng to gió lớn, quanh thân thần quang run lâm không vũ động, phản thủ một chưởng, một mảnh thật lớn chưởng mũi nhọn tua nhỏ hư không, khí kinh bắt đầu khởi động, làm cho thiên địa phong vân chấn rối, lập tức thẳng tắp bổ về phía yêu sư Côn Bằng mà đi.

“Đáng chết.” Yêu sư Côn Bằng thâm mắng một tiếng, trong tay pháp quyết lại biến hóa, một đạo chưởng ẩn trực tiếp tiến ra đón.

“Vang ầm ầm...” Một đạo Kinh Thiên nổ, hai cổ lực lượng ở không gian trung thổi quét một mảnh hư không, trực tiếp cắn nuốt rớt nhất tầng lớn ánh sáng, chung quanh mấy trăm ngàn dặm trong vòng nhất thời tối đen một mảnh.

“Xuy...” Yêu sư Côn Bằng thân hình nhất thời đẩy lui mấy vạn thước, khóe miệng một tia máu tươi chảy ra, thân bị trọng thương hẳn cũng vô pháp đối kháng Tây Vương Mẫu Thiên Dao một kích này, bình thường thời điểm hẳn tự nhiên là sẽ không sợ.

“Linh phi thụ.” Nhưng vào lúc này, Dao Trì Kim Mẫu hét lớn một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, một đạo thanh mang nháy mắt hoa phá trường không, tựa hồ là kéo dài vô biên vô hạn bình thường, hóa thành một cái màu xanh trù mang bao trùm một mảnh không gian bao phủ hướng về phía Côn Bằng.

Linh phi thụ, đây cũng là Dao Trì Kim Mẫu trong tay một món đồ thành danh thần khí, uy lực thật lớn vô cùng, còn hơn thượng đại Thập đại thượng cổ thần khí cũng là đứng nhiều ít.

“Côn Bằng chân thân” yêu sư Côn Bằng nhất thời một đạo hét lớn, không được có phải hay không thi triển ra khổng lồ bản thể đến, yêu khí quay cuồng dập dờn, khôn cùng yêu văn bao phủ này ngàn dặm không gian, một tiếng ngẩng cao tiêm minh, hiển hóa ra một cái lớn bằng hóa thân, giương cánh ngang trời, thật lớn thân hình còn hơn Hình Thiên đến còn muốn lớn hơn thượng một ít, hai cánh cấp chấn thiểm diệt trong lúc đó, vô số yêu khí tự mạn Thiên Yêu văn bên trong không ngừng hiển hóa, ngưng tụ thành một mảnh thật dày yêu khí bức tường ánh sáng, trong miệng ngẩng đầu hé ra, lập tức một đạo màu tím khí thể phun ra mà ra.

“Rất cực thi triển trừ bỏ thời hồng hoang mây tía đến sao.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao một đạo hét lớn, tựa hồ là sớm có chuẩn bị, không sai đồng thời thời điểm, trong tay pháp quyết đánh ra, lập tức trong tay một mặt cổ kính xuất hiện.

“Côn Lôn kính.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao một tiếng khê kêu, tử bào nhẹ nhàng rời vũ, lẳng không mà lên, buộc vòng quanh một đạo hoàn mỹ đường cong, Côn Lôn kính thượng, nhất thúc thần quang bắn nhanh mà ra.

“Thu.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao pháp quyết biến đổi, thần quang bao vây lấy một mảnh thời hồng hoang mây tía nháy mắt về tới Côn Lôn kính trong vòng.

Này Côn Bằng vừa mới phun ra một đạo thời hồng hoang mây tía đến, không nghĩ tới bị Tây Vương Mẫu Côn Lôn kính thu vào trong đó, nhất thời thân thể cao lớn phía trên, lông chim đứng thẳng, cả người yêu dị hơi thở run trong lúc đó, hai cánh chấn động, hai cổ khổng lồ không gian lốc xoáy ầm ầm trong lúc đó liền thổi quét tới Dao Trì Kim Mẫu cùng Tây Vương Mẫu trên người.

“Chúng ta đi.” Dao Trì Kim Mẫu khê kêu một thân, quanh thân nhất cổ khí lưu trực tiếp xé rách không gian, đó là thoát ly ra lốc xoáy trong vòng, mà Tây Vương Mẫu Thiên Dao lúc này trực tiếp mở ra một cái không gian thông đạo ly khai lốc xoáy.

Thời hồng hoang mây tía đã muốn tới tay, hai người cũng là không nghĩ dây dưa, lập tức thả người biến mất ở liễu không gian phía trên.

“Dao Trì Kim Mẫu, Tây Vương Mẫu, thù này, ngươi nhớ kỹ cho ta.” Côn Bằng thu hồi bản thể lúc sau, quần áo hắc bào không gió tự động, hỗn thân sát ý tràn ngập dựng lên.

Ba tháng lúc sau, Hạo Thiên Tháp trong vòng, Nhạc Thành đang ở tu luyện, lập tức mở mắt ra, trong mắt ánh sao thoáng hiện trong lúc đó, chậm rãi thu liễm đi vào, này ba tháng thật đúng là nháy mắt đã trôi qua rồi.

Ngọc Hư sơn tiền trên không bên trong, một đạo thanh ảnh cấp tốc mà đến, đã rơi vào Ngọc Hư sơn tiền cũng cũng không có lại đi tới, hiện tại Hạo Thiên môn cũng không phải là tưởng sấm liền sấm, ai cũng không dám coi khinh.

“Nhạc Thành huynh đệ, ta đến đây, ngươi cũng không được nghênh đón.” Kia nhất đạo thân ảnh đối này tiền không thần nhiên nói, đúng là Huyền Tiêu.

“Ha ha, ta chính là đã sớm chờ ở đây.” Nhạc Thành thân ảnh trống rỗng xuất hiện, thần niệm bên trong, Nhạc Thành đã sớm là biết Huyền Tiêu tiến đến, tổ tiên từng bước đã muốn là tới giữa không trung đón chào.

“Này còn không sai biệt lắm, xem ra Hạo Thiên môn hiện tại chính là thực lực cường hãn a.” Huyền Tiêu đánh giá tiền không Ngọc Hư sơn cười nói.

“Ngươi cũng không cần chê cười ta, thỉnh đi.” Nhạc Thành trả lời, trong lòng cười khổ một chút, lấy Huyền Tiêu thực lực tu vi, tự nhiên là sẽ không đem hiện tại Hạo Thiên môn rất xem ở trong mắt.

Hạo Thiên môn nội, Huyền Tiêu tiến đến, Nhạc Thành tự nhiên là không thể thiếu lâm vào mời khách từ phương xa đến dùng cơm tẩy trần một phen, lần trước theo Bàn Đào hội thượng được tới tiên quả mỹ vị, quỳnh tương ngọc dịch cũng vẫn là có không ít, đó là xuất ra một ít chiêu đãi.

Huyền Tiêu nhìn thấy Thanh Đồng, Lang Lễ, còn có Linh Viên ba người lúc sau, thần sắc kinh ngạc không thôi, hẳn chính là yêu đạo người trung gian, có thể cảm giác được Lang Lễ, Thanh Đồng, còn có Linh Viên khí tức trên thân.

“Nhạc Thành huynh đệ, ta lần này chính là tiền tới giúp ngươi đối phó kia Hỗn Thế Ma Vương, ta đáp ứng rồi sự tình, tự nhiên là có nghĩa.” Đại diện trong vòng, Huyền Tiêu vừa ăn kia tiên quả mỹ vị, vừa hướng Nhạc Thành hỏi.

“Vậy đa tạ huyền Tiêu huynh đệ, chính là còn muốn chờ thượng một ít thời gian tài khả.” Nhạc Thành trả lời, đối phó Hỗn Thế Ma Vương, quan trọng nhất là còn muốn nghĩ biện pháp được đến một đạo thánh nhân lực mới được.

“Không ngại, dù sao gần nhất ta cũng không sợ, ngay tại người Hạo Thiên môn trung nhiều ngốc đó thời gian.” Huyền Tiêu nói.

Huyền Tiêu có thể tiến đến, Nhạc Thành trong lòng cũng là cao hứng không thôi, này không thể nghi ngờ là đúng phó Hồn Thể Ma Vương càng thêm có nắm chắc.

“Đi, hôm nay thật đúng là quý nhân nhiều.” Đại diện trong vòng, Nhạc Thành mỉm cười, thần niệm bên trong, đã muốn là rình tới có mấy người tiền đi tới Ngọc Hư sơn phía trên.

“Có mấy người, cái nhân tiến đến ta Hạo Thiên môn, thỉnh Đại sư huynh dẫn bọn hắn vào đi.” Nhạc Thành đối Hỏa Văn Thượng Nhân nói.

Sau một lát, mấy đạo thân ảnh ở La Nguyên dưới sự dẫn dắt tới Hạo Thiên môn đại diện trong vòng, khi trước một người, áo trắng tóc dài, ba mươi tuổi tuổi, Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực. Bên cạnh ba người, đều là Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi thực lực.

Nhìn thấy bốn người này, Hạo Thiên môn đại diện trong vòng, nhất chúng lão Ma Thần sắc trầm xuống, chúng ma ở Hạo Thiên môn cũng là có hơn một ngàn năm, tự nhiên là biết người này thân phận, này khi trước một người, chính là này Thanh Hoa thành hiện tại thành chủ Triệu Tu.

“Ra mắt Nhạc môn chủ.” Này Triệu Tu một đạo đại diện trong vòng, cũng cả người run rẩy đứng lên, này trong đại diện nhất chúng lão ma, cố ý là đem hơi thở bao phủ ở tại trên người của hắn, lấy thực lực của hắn, làm sao có thể đối kháng chúng lão ma cố ý sử dụng, đầu đại mồ hôi lạnh ứa ra.

“Người có chuyện gì, nói đi.” Nhạc Thành nhìn này Triệu Tu liếc mắt một cái, một cái nho nhỏ thành chủ, Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, hắn có thể không sánh bằng chính mình nhạc phụ Xích Tinh Tử đám người, tuy rằng đều là Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, nhưng là hai người kém nhưng chỉ có quá.

“Nhạc môn chủ, là như vậy.” Này Triệu Tu không khỏi là có chút khẩn trương lau lau rồi một chút cái trán mồ hôi lạnh, tiếp tục nói: “Tiên ma đại chiến, Tiên đạo, Ma đạo, đã muốn là thế đồng nước lửa, Hạo Thiên môn cũng thu dụng Người trong Ma đạo, Thiên Đình có điều bất mãn, cho nên để cho ta tới cùng Nhạc môn chủ nói một tiếng, chỉ cần Nhạc môn chủ rõ ràng Người trong Ma đạo, Hạo Thiên môn tuyệt đối vô sự.”

Này Triệu Tu lời còn chưa nói hết, nhất thời, hơn mười đạo ánh mắt liền đã rơi vào này Triệu Tu trên người, ở đây, khả đại bộ phận đều là Người trong Ma đạo, cũng đều là Ma đạo cường giả, lúc này này hơi thở bên trong, này Triệu Tu cùng bên người ba người đều là dọa cả người run mình dựng lên.

“Ai vậy ý tứ của, ai cho người tới” Nhạc Thành thần sắc nhưng thật ra không có biến hóa, chính là thần nhiên hỏi một câu, chỉ bằng này Đại La Kim Tiên hậu kỳ Triệu Tu, còn không dám đến Hạo Thiên môn nói lời này.

“Đây là mặt trên Thiên Đình ý tứ của, ta chỉ là tới cùng Nhạc môn chủ thương nghị mà thôi, còn thỉnh Nhạc môn chủ chớ trách.” Này Triệu Tu run rẩy nói, đến Hạo Thiên môn nói lời này, hắn cũng không nghĩ đến, cái đó và muốn chết không có gì khác nhau, chính là mặt trên làm cho hắn đến, hắn cũng không có cách nào, chỉ có thể đủ kiên trì đến đây.

“Người đi đi, cho người ba ngày thời gian, trong vòng 3 ngày, mang theo Thanh Hoa thành người của Thiên Đình rời đi Thanh Hoa thành, nếu không, thấy một cái ta sát một cái.” Nhạc Thành thần nhiên nói.

“Nhạc môn chủ, này...” Triệu Tu thần sắc cả kinh, chính là lời còn chưa nói hết, đã muốn là bị Nhạc Thành đánh gãy.

Nhạc Thành trong mắt một đạo hàn ý nhìn chăm chú ở tại kia Triệu Tu trên người, nói : “Như thế nào, còn không đi, nếu không đi sẽ chết.”

Này Triệu Tu cùng bên người ba người nhất thời dọa mồ hôi lạnh chảy ròng, vội vàng liền ly khai đại diện. Mà trong đại diện, chúng ma thần sắc đều là một mảnh hàn ý, sát ý tràn ngập dựng lên.

“Thiên Đình, ta nói rồi cho người đừng nữa đến trên chóc của ta, người quên đến sao.” Nhạc Thành trong mắt cũng nhất đạo hàn quang ứa ra.

“Quá kiêu ngạo, này Hạo Thiên môn thật đúng là không đem ta Thiên Đình để ở trong mắt.” Thanh Hoa thành bên trong, một cái hồng bào đại hán thần tình cả giận nói, về mặt phía trên thần tình lãnh ý.

“Phủ chủ, này Hạo Thiên môn Kim Giáp Chiến Thần khả không dễ chọc, hấn nói chúng ta trong vòng 3 ngày không đi, đến lúc đó nhưng chỉ có giết không tha.” Triệu Tu tựa hồ là theo Hạo Thiên môn trung trở về, còn không có lấy lại tinh thần, sắc mặt vẫn là một mảnh trắng bệch.

“Đáng giận, chẳng lẽ khi ta Thiên Đình không người có thể nào.” Hồng bào đại hán cả giận nói.

“Ta nhưng thật ra muốn kiến thức một chút này Kim Giáp Chiến Thần rốt cuộc là có cùng bất phạm chỗ, lần trước đại náo Dao Trì, cũng chỉ là có Dao Trì Kim Mẫu chỗ dựa mà thôi, hừ.” Một đạo hừ lạnh, đến từ đại diện trong vòng một cái hoàng bào hán tử, này hán tử thực lực, dĩ nhiên là tới tiên quân lúc đầu trình tự.

“Giới chủ, chúng ta đây có đi hay không?” Triệu Tu sợ hãi rụt rè rất đúng hoàng bào đại hán hỏi.

“Đồ vô dụng, đánh giết chúng ta, Hạo Thiên môn có thực lực này, có lá gan này sao?” Hoàng bào đại hán trừng mắt Triệu Tu quát.

“Không đi, vậy nhìn xem ta có hay không lá gan này tốt lắm.” Hạo Thiên môn đại diện trong vòng, Nhạc Thành hai tròng mắt trung hàn ý triển lộ, thần niệm rình bên trong, kia Triệu Tu đám người nói chuyện, toàn bộ rơi vào thần niệm trong vòng. Nhạc Thành hiện tại thần niệm khuếch tán, đủ để là bao trùm đến nhất phủ nơi, yếu bao trùm này một cái thành, thật sự là thực dễ dàng.

Ba ngày sau đó, Hạo Thiên môn trung, một vạn đạo thân ảnh cấp tốc xẹt qua phía chân trời, đúng là Nhạc Thành chờ Hạo Thiên môn trung nhân, thần niệm rình trung, biết được Thanh Hoa thành Thiên Đình trung nhân cũng không có đi, Nhạc Thành cũng không thể không là nhiều mang những người này tiến đến, trừ bỏ sở hữu lão ma ở ngoài, kia gia nhập trẻ nhất mười một người Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hỗ Nguyên Ma cũng chủ động yêu cầu đi trước, còn có sở hữu thông minh một chút Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng thiên ma tu vi giả, đều là chủ động muốn đi.

Hơi có chút đầu nhân cũng biết, có thể cùng môn chủ sống vai tác chiến, đến lúc đó chính mình liền gặp ở Hạo Thiên môn trung đề cao địa vị, nói không chừng lập công trong lời nói, có thể đủ tiến vào trung tâm tầng, cho nên, này cơ hội khó được tự nhiên là muốn đi.

Cuối cùng Nhạc Thành tuyển thượng một vạn cái Vô Thượng thiên ma cùng Đại La Kim Tiên đi trước, này đã muốn là vậy là đủ rồi, cả Thanh Hoa thành Thiên Đình thực lực, chẳng qua là trên trăm cái Đại La Kim Tiên mà thôi, gần nhất mới hơn một số người, Đại La Kim Tiên có hơn một ngàn cái, còn có này ba Cửu Thiên Huyền Tiên cùng một cái tiên quân cường giả, này thực lực của đối phương, Nhạc Thành cũng là rình nhất thanh nhị sở.

Huyền Tiêu cũng là đi theo Nhạc Thành bên người, như vậy náo nhiệt chuyện tình, hấn phải tưởng bỏ qua, xem Huyền Tiêu về mặt, cũng là cũng không đem Thiên Đình để ở trong mắt chủ.

Đối phương bên trong dĩ nhiên là có tiên quân tồn tại, Nhạc Thành cũng là có đó chờ mong, tiên quân lúc đầu, vừa lúc có thể cho chính mình thử xem hiện tại thực lực của chính mình, đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên lúc sau, khả vẫn vẫn không có động thủ quá đâu.

Một chỗ liên miên cung điện trung, này chính là Thanh Hoa thành địa phương náo nhiệt nhất, ngã tư đường liên miên từ nam chí bắc, trên đường đám đông rậm rạp, hai bên là không đếm được cửa hàng.

“Mau nhìn, là ai đến đây.”

“Một cỗ ma khí, chẳng lẽ là Ma Đạo liên minh tấn công Thanh Hoa thành có thể nào.”

“Đó là Hỏa Vân Thượng Nhân cùng La Sát Tiên Tử, là Hạo Thiên môn trung nhân.” Ở ngã tư đường, mọi người cảm giác được một mảnh áp trọng không hơi thở, ngẩng đầu nhìn lại, đều là không khỏi trong lòng nghi hoặc, này Hạo Thiên môn như thế nào hôm nay lớn như thế trận thế.

“Chư vị đạo hữu, cùng Thiên Đình không thể làm chung đều rời đi đi, miễn cho bị lan đến gần.” Trên không trung, Hỏa Vân Thượng Nhân thanh âm của xuyên thấu không gian, đủ để là làm cho sở hữu tại hạ trông không nhân nghe được.

Nhất thời, hạ không trung nhân nghi hoặc một chút, người thông minh lập tức liền rất xa thối lui đến một mảnh, xem ra là Hạo Thiên môn sẽ đối Thiên Đình xuống tay, cái này có vẻ kịch hay nhìn, không ít tò mò mọi người là lưu tại xa không nhìn thấy náo nhiệt.

“Hạo Thiên môn, các người đừng quá suồng sã.” Lúc này, xa xa liên miên cung điện trong vòng, một đạo tiếng hét lớn truyền đến, lập tức một mảnh cường hân hơi thở tràn ngập mà khai, ít nhất là có ngũ vạn nhân bay lên không mà đến.

Phía trước nhất chính là một cái hoàng bào đại hán, bên người có một cái hồng bào đại hán, hai cái đạo bào lão giả, còn có kia Triệu Tu cũng là theo bên người, tiếp theo, có trên trăm cái Đại La Kim Tiên tu vi giả, cuối cùng còn lại là ngũ vạn thiên binh, thực lực tu vi trình tự đều là La Thiên thượng tiên, cùng Thiên tiên, tựu liên Địa tiên tu vi giả cũng là có không ít.

Hạo Thiên môn trung mọi người nhìn thấy Thiên Đình tới tất cả mọi người là thần sắc trầm xuống, quanh thân hàn ý tràn ngập.

“Ba ngày thời gian đã muốn tới, các người hiện tại còn kịp.” Nhạc Thành thần nhiên nói, đối phương chút thực lực ấy, thật đúng là không có biện pháp cùng Hạo Thiên môn so sánh với, bất tri bất giác, Hạo Thiên môn thực lực cũng tới đây từng bước.

“Người chính là Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành.” Trên không trung, Thiên Đình nhất chúng người đã là tới Hạo Thiên môn mọi người trước người trên không, kia cầm đầu hoàng bào đại hán nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, nhìn thấy Nhạc Thành phía sau thực lực, trên mặt cơ thể hơi hơi run rẩy một chút.

“Đúng là.” Nhạc Thành trả lời, trong lòng đã muốn là đã biết này hoàng bào đại hán thân phận, người này tên là mãn chân nhân, chính là Thiên Đình Tát Chân Nhân sư huynh, lần trước Bàn Đào hội trên có sự bên ngoài, cho nên mới không có tham gia Bàn Đào hội.

Mà người này vẫn là nhất giới đứng đầu, tên là vũ dư thiên giới, quản hạt địa phương phóng cũng chính là này Thanh Hoa thành, tựu liên Cực Nhạc Thành cũng quản hạt ở bên trong, này thành trên có phủ, quý phủ chính là giới, giới chủ phía trên chính là Chúa Trời.

Một ngày dưới cũng là mới bốn giới chủ mà thôi, bốn giới chủ dưới, lại là có thêm trên trăm cái phủ chủ, sau đó phủ chủ dưới còn có thượng thành chủ, giới chủ địa vị đã muốn thật là cường.

“Người Hạo Thiên môn đừng tưởng rằng có Dao Trì Kim Mẫu chỗ dựa, có thể đủ muốn làm gì thì làm, cùng Ma đạo cấu kết, thì phải là cùng Thiên Đình đối lập, chỉ cần người hiện tại rõ ràng Hạo Thiên môn Người trong Ma đạo, ta có thể làm làm chuyện gì cũng không có phát sinh quá.” Mãn chân nhân đánh giá Nhạc Thành một lát, lập tức thần nhiên nói, tuy nói là này Hạo Thiên môn trung có không ít Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma, chính là cũng không có phổ tiên quân cùng Ma quân loại này trình tự cường giả, hẳn cũng không có cảm giác được chân chính uy hiếp.

Huống chi, hẳn cũng không tin này Hạo Thiên môn chân chính dám đối với Thiên Đình thế nào, cả Thiên Đình cũng không phải một cái Hạo Thiên môn có thể nhắm trúng rồi, bất quá hẳn nhưng thật ra cũng không dám rất hợp Hạo Thiên môn thế nào, này Dao Trì Kim Mẫu hẳn vẫn là không dám đắc tội.

“Người hiện tại phải đi, cũng đã chậm.” Nhạc Thành thần nhiên nói, quanh thân pháp lực bắt đầu run.

“Nhạc Thành huynh đệ, này để cho ta tới thế nào.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành nói, tiên quân lúc đầu thực lực, hẳn phải để ở trong mắt.

“Huyền Tiêu huynh đệ, làm cho cho ta đi, ta chính muốn thử xem thủ đầu.” Nhạc Thành mỉm cười đối Huyền Tiêu nói, căn bản là không để ý đến kia mãn chân nhân, tiên quân lúc đầu tu vi thực lực mà thôi, Nhạc Thành hiện tại chút không lo lắng, đừng nói là có Huyền Tiêu còn có Lang Lễ ở tại, tựu liên Cửu U song ma còn có Thanh Đồng, Linh Viên, này mãn chân nhân yếu thắng đều nan.

Kia mãn chân nhân thần sắc trầm xuống, nhìn thấy đối phương căn bản là không để ý tới chính mình, nói như thế nào hẳn cũng là đường đường tiên quân cường giả, nhất giới đứng đầu, này trong lòng cũng là nhất thời có tức giận.

“Nhạc Thành đạo hữu, người đây là cái gì ý tứ, chẳng lẽ thật là tính toán cùng cả cái Thiên Đình là địch có thể nào.” Mãn chân nhân thần sắc bắt đầu có chút không hồn giần đứng lên.

“Hạo Thiên môn cùng không có đánh tính cùng Thiên Đình là địch, không bằng như vậy đi, các người có thể phái ra ba người, đến cùng Hạo Thiên môn đánh giá tam tràng, tam cục hai thắng, sinh tử vô luận, các người nếu là thắng, ta giải tán Hạo Thiên môn, các người nếu bị thua, liền giao ra Thanh Hoa thành thể nào.” Nhạc Thành do dự một chút sau, thần nhiên đối kia mãn chân nhân nói.

Mãn chân nhân thần sắc trầm xuống, không biết Nhạc Thành đây là cái gì ý tứ, tam cục hai thắng, này tựa hồ là đối hắn rất có lợi, đầu tiên chính mình chính là tiên quân thực lực có thể đủ thắng dễ dàng một hồi đi, chính là giao ra Thanh Hoa thành, hắn cũng không có này quyền lực.

“Thể nào, không dám sao, vậy cứ đi.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng.

“Hảo, ta đáp ứng người, người thua, đến lúc đó muốn giải tán Hạo Thiên môn.” Mãn chân nhân cắn răng đáp, nếu chính mình có thể thắng, đến lúc đó quan này Hạo Thiên môn giải tán, không thể nghi ngờ là thay Thiên Đình báo này Nhạc Thành đại náo Thiên Đình chi cừu, đến lúc đó cũng là công lớn một món đồ a, chính mình có thể được đến khen thưởng đó là nhất định. Hắn đáp ứng, cũng là không có lựa chọn, hắn căn bản là không dám đối Hạo Thiên môn đại khai sát giới, Hạo Thiên môn thực lực bây giờ, tựa hồ là vượt qua hắn tưởng tượng.

“Hảo, đáp ứng rồi là tốt rồi, người trước tuyển nhân đi, để cho ta nhìn xem, người Thiên Đình nhân có bao nhiêu giỏi lắm.” Nhạc Thành thần nhiên nói, tam cục hai thắng, này chính là Nhạc Thành một cái lấy cơ mà thôi, lấy hiện tại Cửu U song ma, Lang Lễ đám người thực lực, này người của Thiên Đình căn bản là không phải là đối thủ, tam tràng nhất định chính là thất bại.

“Thiên Sát chân nhân, người đi ra trận đầu đi.” Mãn chân nhân quay đầu hướng phía sau một cái đoàn đạo lão giả nói, người này cũng là nhất phủ đứng đầu, thực lực cường hãn, mặc dù là chỉ có Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi, nhưng là thực lực cũng đối kháng Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cũng sẽ không có hại, tu luyện liền đúng là một thân bá đạo cường hãn công pháp.

1213. Chương 1023: Đánh Chết Tiên Quân Sơ Kỳ (2)

Nhạc Thành quay đầu lại nhìn thoáng qua Hạo Thiên môn mọi người, Lang Lễ, Thanh Đồng, Cửu U song ma, còn có Quỷ Thủ ma vương, Thị Huyết ma vương, U Tuyền tam ma từ từ, nhất mọi người đều bị là nóng lòng muốn thử.

“Linh Viên, người không muốn đi sao.” Nhạc Thành cũng ánh mắt đã rơi vào đồ nhi Linh Viên trên người, Linh Viên cũng không có nóng lòng muốn thử bộ dáng, điều này làm cho Nhạc Thành có chút kỳ quái.

“Sư phụ, Thanh Đồng nói không cho ta cùng hắn thưởng, bằng không hắn không để ý tới ta.” Linh Viên nhìn thoáng qua Thanh Đồng, ở sư phụ trước mặt cũng không dám nói dối.

“Người...” Thanh Đồng bất đắc dĩ trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Linh Viên, lập tức nhìn thấy lão ba ở nhìn chăm chú vào chính mình, đó là cú đầu không nói, mấy năm nay, hắn cũng không phải lần đầu tiên khi dễ Linh Viên, bất quá hai người cảm tình nhưng thật ra dị thường tốt.

“Linh Viên, người đi đi, làm cho sư phó nhìn xem bản lĩnh của người tới cái tình trạng gì.” Nhạc Thành đối Linh Viên nói, chính hắn một đồ nhi cái gì cũng tốt, chính là rất thành thật, cũng biết mấy năm nay, đều là Thanh Đồng ở khi dễ hắn, chỉ hai người cảm tình tốt lắm, Nhạc Thành cũng không nói gì thêm.

“Là, sư phụ.” Linh Viên nhất thời cao hứng đáp, trong lòng đã sớm là muốn ở sư phụ trước mặt biểu hiện một chút, nhất thời nhảy lên tiền không, bắt đầu nóng lòng muốn thử đứng lên.

“Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu lúc đầu.” Mãn chân nhân đánh giá liếc mắt một cái Linh Viên, cũng không có như thế nào để ý, Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu lúc đầu thực lực, nhóm có thể cùng Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ đối kháng, chỉ Thiên Sát chân nhân thực lực cũng không phải là bình thường Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ, hắn là cũng đủ đối phó này Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu lúc đầu tu vi giả.

“Vẫn là đến xa xa đánh giá đi, cũng không nên đem của ta Thanh Hoa thành làm hồng.” Nhạc Thành một đạo cười to, lập tức thả người liền đi phía trái không mà đi, bên trái đang có một chỗ khôn cùng núi non, lúc này này Thanh Hoa thành cũng không thể đủ bị hủy, Linh Viên ra tay trong lời nói, này Thanh Hoa thành phỏng chừng muốn hủy diệt một nửa.

Lúc này, Nhạc Thành đã muốn là đem Thanh Hoa thành cho rằng chính mình, bị hủy đồ đạc của mình, tự nhiên là đau lòng.

“Hừ...” Mãn chân nhân cười lạnh một thân, lập tức đi theo Hạo Thiên môn trung nhân liền thả người đi trước tả không, xa xa bốn phía chờ xem náo nhiệt nhân tự nhiên là sẽ không sai quá như vậy xem náo nhiệt cơ hội, sôi nổi đi theo đi trước bên trái.

Tả không một mảnh mở mang núi non trong vòng, Hạo Thiên môn trung thượng vạn nhân lắng không mà đứng, mà Thiên Đình trung nhân cũng tới tiền không.

Một cái đạo bào lão giả chậm rãi đi tới trên không trung ương, đứng là kia Thiên Sát chân nhân, Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi thực lực, cả người pháp lực run, chung quanh không gian nhẹ chộp lên.

Linh Viên thả người cũng thượng tiền không, nhìn thấy trước mắt đạo bào lão giả, thần sắc cũng là có đó khẩn trương, đến không phải khẩn trương đối thủ, mà là bởi vì sự phụ ở phía sau nhìn mình, chính mình cũng không thể đủ cấp sự phụ mất mặt.

“Lão gia này, các người nhạ sự phụ ta, đáng chết.” Vừa dứt lời, Linh Viên không khỏi phân trần chính là một quyền mạnh mẽ đối với kia Thiên Sát chân nhân oanh ra, nhất thời yêu khí ngập trời, một cỗ cường hân kinh phong ở nắm tay phía trên thành hình, làm cho này không gian bên trong, nhất thời nổi lên một trận kịch liệt dao động, quyền ấn bao phủ không gian, chung quanh nhất thời không gian vặn vẹo đứng lên.

Sở hữu Hạo Thiên môn mọi người là lộ ra cười khổ, không nghĩ tới Linh Viên này ra tay thật đúng là không khỏi phân trần, vừa lên tràng bắt đầu công kích, sở hữu Hạo Thiên môn trung nhân cũng đều là hải hước nhìn kia Thiên Sát chân nhân, môn chủ này đồ đệ chính là Hỗn Độn dị thú bản thể, còn hơn thượng cổ thần thú đến còn muốn khùng bố một ít, mặc dù là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu lúc đầu thực lực, nhưng là Cửu U song ma cũng không dám nhạ, này Thiên Sát chân nhân kết cục chỉ sợ là đã muốn chú định rồi.

“Vô Thượng Thiên Yêu lúc đầu mà thôi, suông sã.” Thiên Sát chân nhân một đạo cười lạnh, cảm giác Linh Viên một quyền cường hân, cũng là không dám khinh thường, đạo bào run lên động, tay áo bào bên trong một cỗ đỏ đậm hào quang nháy mắt bắn nhanh mà ra.

Cường hân đỏ đậm hào quang bị bắm vô cùng cường hân kinh phong, khoảng cách trong lúc đó liền hóa thành một cái thật lớn lốc xoáy, hung hăng phía trước vặn vẹo không gian va chạm mà đi.

“Oành...” Hai người này lưỡng đạo cường hân lực lượng nháy mắt liền va chạm ở tại cùng nhau, không sai đồng thời một đạo Kinh Thiên nổ dựng lên, lực lượng chạm vào nhau, không gian nứt toác, Linh Viên thân hình đánh bay mấy chục thước, kia Thiên Sát chân nhân cũng đẩy lui vài trăm thước, theo thoát phá không gian trung bị trực tiếp chấn ra.

Một quyền bị Linh Viên quan ra, Thiên Sát chân nhân khuôn mặt một mảnh âm trầm,, nhìn thấy Linh Viên, hần nhưng thật ra chưa từng dự đoán được này Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu lúc đầu tu vi giả thực lực như thế cường hân.

Hai người này chiêu thứ nhất, cũng đều là có chút thử đối phương ý tứ của, nhưng là cũng có thể đủ đại khái nhìn ra hai người thực lực, lúc này không thể nghi ngờ là kia Thiên Sát chân nhân rơi vào rồi hạ phong.

“Gào khóc.” Nhưng vào lúc này, Linh Viên rít gào một tiếng sau, đó là lộ ra thượng lực vạn thước bản thể đến, thân thể cao lớn cơ hồ là che bên không trung, cước bộ hướng phía trước một bước, một cỗ vô cùng cuộn cuộn hơi thở, đột nhiên không hề giữ lại tự này trong cơ thể phô thiên cái địa bạo phun mà ra!

Này cỗ hơi thở vừa xuất hiện, đó là nháy mắt thổi quét khắp không gian, một ít thực lực kém một chút giả, lại cảm giác được một loại mơ hồ áp lực.

“Đây là thượng cổ thần thú, vẫn là... ?”

“Đây là Hỗn Độn dị thú, là Hỗn Độn dị thú.” Thiên Đình mọi người nhất thời trợn mắt há hốc mồm, không ít thật tinh mắt người cũng là từ giữa cảm giác được Linh Viên bản thể thân phận, dĩ nhiên là vô cùng khó gặp Hỗn Độn dị thú.

Xa xa này người vây quanh, cảm nhận được này cổ hơi thở mạnh mẽ trình độ còn có Linh Viên bản thể thân phận, sắc mặt đều là mạnh mẽ biến đổi, chợt mặt lộ vẻ kinh hãi nhìn Linh Viên, đây chính là Hỗn Độn dị thú a, không nghĩ tới Hạo Thiên môn trung thật đúng là nhân tài ẩn dật, nghe nói là có thêm thượng cổ thần thú ở, lúc này còn có càng thêm khủng bố Hỗn Độn dị thú.

Kia Thiên Sát chân nhân, khuôn mặt cũng là lúc này khắc run lên đầu, sắc mặt cực kỳ khó coi, tới hiện tại, hắn phương mới hiểu được, vì sao thực lực của đối phương như thế cường hãn, Hạo Thiên môn cũng không có phái ra Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma hậu kỳ cường giả đến đối phó hắn, bởi vì này Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu dĩ nhiên là Hỗn Độn dị thú, loại thật lực này, đã muốn là làm cho bình thường Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma hậu kỳ không dám trêu chọc.

“Hỗn Độn dị thú có năng lực như thế nào? Thực khi ta e ngại người có thể nào?” Hít sâu một hơi, Thiên Sát chân nhân áp lực hạ trong lòng khiếp sợ, đối phương một quyền lại thổi quét mà đến, chợt pháp quyết biến đổi, này quanh thân bên trong, nhất cổ sát khí cuồng bạo trào ra, chấn động chung quanh không gian chính là trực tiếp nổi lên một mảnh không gian sóng gợn, hơi thở trong nháy mắt đó là tiếp cận Linh Viên.

“Thiên Sát Thần Chương!” Thiên Sát chân nhân cười lạnh một tiếng, thủ ấn liên tiếp biến ảo ra từng đạo phức tạp pháp quyết, này trong cơ thể sát ý trào ra, sát khí nổi lên, một đạo ngập trời pháp lực như tia chớp ở trước mặt ngưng tụ thành một đạo nhan sắc thâm trầm tuân lệnh nhân cảm thấy tâm e ngại màu đỏ chương ấn, chương ấn phía trên, thể lương tiếng kêu thảm thiết không ngừng truyền ra, mơ hồ gian, còn có dị thú dữ tợn hình vẽ hiện lên này thượng. Loại này công pháp không thể nghi ngờ là bá đạo không thôi, Tiên đạo bên trong, tu luyện như thế công pháp thật đúng là không nhiều lắm, đã muốn là đi vắng một ít ma công bá đạo trình độ dưới.

Cùng với chương ấn ngưng tụ, hơi thở sát khí càng ngày càng kịch liệt, kia màu đỏ khủng bố chương ấn, nháy mắt lược ra, tựa như sấm đánh bình thường, đánh úp về phía Linh Viên mà đi.

Này màu đỏ khủng bố chương ấn thể tích tuy rằng không lớn, còn hơn lúc này Linh Viên thân hình khổng lồ dưới một chương, này một đạo chương ấn liền là có chút nhỏ, nhưng ẩn chứa cực kỳ cường hãn khí kinh còn có khổng lồ pháp lực, hiển nhiên này Thiên Sát chân nhân cũng là dùng tới toàn lực, nếu không trong lời nói, hắn căn bản là không thể cùng Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu tu vi thực lực Hỗn Độn dị thú đối kháng.

Hỗn Độn dị thú vô cùng hấp rất thừa thốt, đến từ Hỗn Độn, cho nên thực lực cũng là cường hãn vô cùng, lúc trước ba nghìn Ma Thần, đều bị là Hỗn Độn dị thú thân thể, đủ để là chứng minh này Hỗn Độn dị thú là đến cỡ nào khó dây vào.

Mà lúc này, hai người chương ấn ở trên không bên trong cũng là âm âm tương va chạm, này hết thấy nói đến hóa thành, chỉ thực tế cũng là hai cái thở gấp không đến thời gian mà thôi.

“Bang bang...” Hai người chạm vào nhau, giằng co ngắn ngủn trong nháy mắt, sau đó, mọi người đó là kinh hãi nhìn thấy, kia ngưng tụ Thiên Sát chân nhân tuyệt đại bộ phận pháp lực màu đỏ khủng bố chương ấn, đó là ở Linh Viên kia một quyền dưới dễ ợt bình thường, nứt toác mà khai.

Cùng chi so sánh với trong lời nói, Linh Viên loại lực lượng này cùng kia Thiên Sát chân nhân đã muốn không phải một loại trình tự, là một loại đi vắng một tầng thứ thượng tuyệt đối áp chế, Linh Viên một quyền này, thực lực yếu mạnh hơn nhiều, đã muốn là gắt gao ngăn chặn Thiên Sát chân nhân.

“Bang bang phanh...!” lực lượng va chạm ở trên không trung nứt toác dựng lên, không gian trong vòng hóa thành một mảnh hư không, không gian mảnh nhỏ nơi nơi đánh tan, hai người giao thủ địa phương, hơn mười ngàn dặm trong vòng đã muốn là lâm vào một trận ngắn ngủi tối đen trong vòng, ánh sáng cũng vô pháp tiến vào.

Thiên Sát chân nhân màu đỏ khủng bố chương ấn, ở mọi người nhìn chăm chú trung, nứt toác mà khai, cuối cùng hóa thành một mảnh hư vô.

“Phụt.....” Kia Thiên Sát chân nhân một đạo máu tươi bắn nhanh mà ra, sắc mặt một mảnh tái nhợt, nháy mắt bị này khổng lồ lực lượng đánh lui thượng hai vạn thước xa.

“Này Hỗn Độn dị thú thực lực quá mạnh mẽ.” Nhìn kia thế nhưng bị Hỗn Độn dị thú một quyền chụp tán Thiên Sát chân nhân một chưởng, mọi người đều là hít vào một hơi, này Hỗn Độn dị thú thật đúng là đáng sợ a, loại thật lực này, đủ để là đối kháng Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả.

Lúc này kia Thiên Sát chân nhân trong lòng đều là nảy lên một nét thoáng hiện kinh hãi, khó có thể tin nhìn tiền không nọ vậy đạo như cự sơn thân ảnh, Thiên Sát Thần Chưởng uy lực như thế nào, hấn tái rõ ràng bất quá, mặc dù là tầm thường Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả đều không thể trực tiếp đón đỡ, nhưng mà, hấn cũng chưa từng dự đoán được, bực này uy lực một kích, lại có thể tại nơi Hỗn Độn dị thú đích tay trung, có vẻ như thế không chịu nổi một kích.

“Lực lượng thần thông, này Hỗn Độn dị thú lĩnh ngộ lực lượng thần thông.” Thiên Sát chân nhân trong lòng kinh hãi thâm nghĩ, loại lực lượng này dưới, hấn cũng đoán ra Linh Viên lĩnh ngộ lực lượng thần thông.

Xa xa kia mãn chân nhân lúc này sắc mặt cũng là không tốt lắm xem, nguyên vốn tưởng rằng Thiên Sát chân nhân đối phó một cái Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu lúc đầu tu vi giả cũng là vậy là đủ rồi, ai biết này Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu dĩ nhiên là Hỗn Độn dị thú.

“Hừ, người của Thiên Đình, liền các ngươi loại thật lực này, đã nghĩ nhạ sư phụ ta.” Linh Viên cười lạnh một tiếng, khổng lồ thân hình đạp giữa không trung phía trên, trên cao nhìn xuống nhìn xuống kia sắc mặt khó coi Thiên Sát chân nhân.

“Nghịch súc, ngươi không cần quá kiêu ngạo.” Thiên Sát chân nhân ánh mắt âm sâm nhìn chằm chằm Linh Viên, trong lòng tràn đầy không cam lòng, quanh thân pháp lực khuấy động, đã muốn là chuẩn bị lại một kích.

Hừ, ngươi muốn chết.” Linh Viên nhất thời giận dữ, bàn tay mạnh mẽ chém ra, vạn Thiên Yêu khí bàng bạc ngưng tụ mà đến, một cỗ yêu khí bạo phun mà ra, sau đó ngưng tụ thành vừa đến thượng ngũ vạn thước quyền ấn, tấn như sấm đánh, như tia chớp rất đúng kia Thiên Sát chân nhân oanh kích mà đi.

Linh Viên là lĩnh ngộ lực lượng thần thông đúng vậy, nhưng là lúc trước hai chiêu, đều là không có thúc dục lực lượng thần thông mà thôi, tự nhiên vừa mới đệ nhị chiêu trọng thương Thiên Sát chân nhân, cũng chỉ là thuần túy bản thể lực lượng mà thôi, dựa vào chính mình bản thể thực lực, Linh Viên liền đủ để là đối kháng này Thiên Sát chân nhân.

Mà hiện tại, Linh Viên mới chính thức thúc dục lực lượng thần thông, trong lòng đã muốn là tức giận nổi lên, tưởng đánh chết này Thiên Sát chân nhân.

Ở lực lượng thần thông tác dụng hạ, này một đạo thật lớn chưởng ấn vạn vẹo một mảnh không gian, cuồng bạo khí kinh đã muốn là còn hơn đệ nhị chiêu còn cường hấn hơn thượng thập bội không dứt, quyền ấn nơi đi qua, không gian sụp đổ, hư không hiển lộ, giống như trời sụp đất nứt bình thường.

“Thiên linh cầu.” Nhìn thấy Linh Viên lại ra tay, kia Thiên Sát chân nhân cũng là không cam lòng cắn răng một cái, trong cơ thể pháp lực bạo phun, trong tay pháp quyết cấp tốc đánh ra, trong miệng một đạo xích hồng sắc địa cầu thể tràn ngập một mảnh khiếp người thần quang, lập tức hóa thành một con thượng ngũ vạn thước thân hình khổng lồ dữ tợn màu đỏ mãnh thú, gào khóc cuồng khiêu đối với Linh Viên kia một quyền chạy chồm mà đi.

”Này dữ tợn đáng sợ mãnh thú có điểm giống lang cũng như là Cự Hồ, trong miệng răng nanh nhìn thấy tim đập nhanh, quanh thân còn có một mảnh nóng cháy ngọn lửa, ven đường sủi lướt qua, sủi có không gian hóa thành tro tàn lộ ra một mảnh hư không.

“Thiên linh cầu, đây chính là thần khí a.” Không ít người kinh ngạc lên, hôm nay linh cầu chính là tới thần khí trình tự pháp bảo, không nghĩ tới này Thiên Sát chân nhân đích tay trung, dĩ nhiên là có thần khí nơi tay.

Mãn chân nhân lúc này cũng là lộ ra một tia cười lạnh, thực là bởi vì này Thiên Sát chân nhân trên người có thần khí trong người, mang theo, cho nên này trận thứ nhất mới khiến cho Thiên Sát chân nhân thượng, hơn nữa này thần khí, không nhất định chính là không có cùng này Hỗn Độn dị thú sức liều mạng.

“Vang ầm ầm...” Lưỡng đạo khổng lồ lực lượng rót cực thì ở mọi người kinh ngạc trong mắt chạm vào nhau ở tại cùng nhau, khắp to như vậy không gian ở một chỗ kia trong lúc đó, đó là bị sinh sôi đánh xé xác, nóng cháy mà cường hãn kinh phong, trực tiếp là cắn nuốt sở hữu ánh sáng, một mảnh thật lớn trong hư không, mạnh mẽ khí lãng ầm ầm thổi quét mà ra.

“Phụt...!” Quay mắt về phía loại này cực độ cuồng mãnh kinh phong, Thiên Sát chân nhân trong cơ thể pháp lực còn chưa hình thành phòng ngự, đó là bị nhất cổ kinh khủng tới cực điểm thật lớn lực lượng sinh sôi xé rách mà khai, cuối cùng một cổ cổ cuồng bạo lực lượng, giống như Linh Xà bình thường, phá hủy hấn thần quang phòng ngự, tiến vào thân thể hấn bên trong, làm được này sắc mặt nhất bạch, một ngum đoạn hồng máu tươi đó là phun ra mà ra, này thân thể, cũng là đổ bắn mà ra mấy vạn thước, cuối cùng trùng điệp dừng ở hư vô không gian phía trên “Thình thịch oanh...” Chính là nháy mắt mà thôi, kia Thiên Sát chân nhân vừa mới yếu đứng dậy thời điểm, toàn thân quý dị biến dạng, trong mắt xuất hiện một mảnh hoảng sợ, lập tức quanh thân nhất thời nứt toác.

Sở hữu cường giả nhìn thấy này trung tình huống đều là hít vào một hơi, loại tình huống này là một người trong cơ thể thế giới hoàn toàn bị phá hủy thành tro tăn mới có thể thân thể tự bạo, không nghĩ tới ủng có thần khí Thiên Sát chân nhân dĩ nhiên là trực tiếp bị kia Hỗn Độn dị thú cạy mạnh đánh chết, loại lực lượng này thật sự là quá mức khủng bố.

Nhạc Thành lúc này cũng là lộ ra một tia vừa lòng mỉm cười, mới thấp ba chiêu mà thôi, Linh Viên liền đánh chết kia Thiên Sát chân nhân, mà Linh Viên này còn không phải cực mạnh thực lực, ít nhất Linh Viên thiên phú thần thông công kích còn có Hỗn Nguyên Chân Thân không có thi triển ra đến, gần là thi triển lực lượng thần thông lực mà thôi, Linh Viên thực lực, dù sao chính mình trong tưởng tượng còn mạnh hơn thượng một ít, đây là Hỗn Độn dị thú thiên phú.

Cửu U đại ma, lực lượng, Huyền Tiêu, Thanh Đồng, Long Cát công chúa còn có Hạo Thiên môn bọn người là kinh ngạc nhìn Linh Viên, mọi người đều là lần đầu tiên liền yêu người đến Linh Viên ra tay, như thế thực lực cũng là làm cho đã sớm xem trọng Linh Viên nhân cũng đều là cảm giác được không thể tưởng tượng nổi.

“Thu.” Linh Viên trong tay thủ ấn biến hóa, kia Thiên Sát chân nhân thiên linh cầu liền đã rơi vào Linh Viên đích tay trung, đây chính là thần khí a, đánh chết kia Thiên Sát chân nhân, tự nhiên là yếu thu hồi này thần khí.

“Sư phụ.” Linh Viên đem thiên linh cầu giao cho sư phụ đích tay trung, lập tức thối lui đến một bên, chứng kiến sư phụ trên mặt ý cười, trong lòng cũng biết sư phụ đối với chính mình khẳng định là vừa lòng, trong lòng cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thiên Đình trung, mọi người đều là cảm tức Hạo Thiên môn trung nhân, chỉ cảm tức cũng lại có đó khiếp sợ, cũng không người nào dám nhiều ít cái gì, đối phương cường giả thật sự là nhiều lắm.

“Hừ, khá lắm Hạo Thiên môn.” Mãn chân nhân vẻ mặt vô cùng nan thoát nhìn, trận đầu dĩ nhiên là ba chiêu đã bị đánh chết, chính mình đã muốn là thua một hồi, này Thiên Sát chân nhân đã chết không sao cả, chính là Thiên Đình chính là mặt mũi tổn hao nhiều, này trận thứ hai khả ngàn vạn lần không thể thua nữa, nếu không trong lời nói, tự liền Thanh Hoa thành cũng muốn ra cấp Hạo Thiên môn.

“Cự Linh Chân nhân, trận thứ hai ngươi thượng đi, cẩn thận một ít.” Mãn chân nhân thần nhiên đối phía sau một người đạo bào lão giả nói.

“Là, giới chủ.” Đạo này bào lão giả lăng bay lên trời, cũng tới trên không bên trong, ánh mắt nhìn chăm chú tới tiền không Hạo Thiên môn trung mọi người trên người, ở đoán đối phương đến tốt cùng là hội phái ai lên sân khấu.

Nhạc Thành lúc này ở đánh giá kia cự Linh Chân nhân, Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ thực lực, hẳn là tới Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ đỉnh phong, hẳn là đi vắng u hồn ma dưới, coi như là biểu khó có thể đối phó rồi.

“Chủ nhân, để cho ta lên sân khấu đi.” Lang Lễ đối Nhạc Thành nói, sau khi đột phá, Lang Lễ cũng còn không có động quá, lúc này cũng đang hảo là có thể luyện luyện tập chân động động gân cốt.

Nhạc Thành cũng đã sớm là chuẩn bị làm cho Lang Lễ đi lên, Lang Lễ ra tay, này tuyệt đối là không có vấn

toác, chung quanh hư không lõm xuống, hai cổ lực lượng chạm vào nhau trong lúc đó sinh ra khổng lồ lực lượng đảo mắt liền bị hư không nuốt hết sạch.

“Xuy...” Giờ phút này, này Mãn chân nhân thân hình nháy mắt đánh bay thượng vạn thước, này cường hãn ngập trời quyền ấn dưới, hần rốt cục thì đã rơi vào hạ phong, đồng thời, hần cũng biết, vừa mới đối phương dĩ nhiên là không hề động dùng toàn lực, lúc này đối phương mới dùng toàn lực mà thôi.

Chung quanh mọi người đều là kinh hãi không thôi, Cửu U song ma, Lang Lễ, còn có Huyền Tiêu cũng không ngoại lệ.

“Ha ha, đến đây đi, Oanh Thiên Nhất Kích.” Nhạc Thành lại lao thẳng tới mà lên, cười lớn một tiếng, cảm giác ra bản thân lúc này Hỗn Nguyên Chân Thân cùng lực lượng thần thông uy lực, không khỏi là trong lòng mừng rỡ, này địa tầng năm đỉnh phong Hỗn Nguyên Chân Thân hơn nữa hiện tại chính mình hiện tại lực lượng thần thông tu vi, này phối hợp lại thật đúng là không đồng nhất bàn a.

Mãn chân nhân thần sắc đại biến, nếu vừa mới nói hần là đối Nhạc Thành không dám coi khinh trong lời nói, kia hiện tại liền là có chút kiêng kị đi lên, vừa mới kia một đạo cường hãn lực lượng, đã muốn là có thể chấn động hần ngũ tạng lục phủ.

Đối phương công kích lại mà đến, Mãn chân nhân cũng không dám khinh thường, thúc dục thần kỳ Hạo Nguyệt Kiếm, vô số bóng kiếm ngưng tụ thành một con cực đại bóng kiếm Phượng Hoàng hình ảnh, hai cánh triển khai, từng đạo bàng bạc kiếm khí cắt qua hư không, lập tức bốn hướng Nhạc Thành quyền ấn mà đi.

“Đến đây đi.” Nhạc Thành vừa quát, quyền ấn lại oanh kích mà ra, hai người lực lượng va chạm lúc sau, tia chớp bình thường lại tách ra, lập tức Nhạc Thành đang ở giữa không trung, cũng cuộn cuộn pháp lực khuấy động bắn ra bốn phía, thân thể rồi đột nhiên vòng vo lại đây, đưa tay về phía trước, năm ngón tay từ từ xoay tròn lập tức mở ra, một cổ khổng lồ pháp lực lại chen chúc mà ra.

“Đấu Thiên Chương.” Một đạo khổng lồ chương ấn mấy chục là che thiên địa bình thường theo trên không hội áp xuống, thật lớn chương ấn tha động một cổ khổng lồ kinh lực, nhắc lên từng đợt không gian gợn sóng, không được khoách tát mở ra, trong khoảng thời gian ngắn không gian xung quanh giống như là yếu hủ thiên diệt địa bình thường.

Đây đúng là Nhạc Thành ở Hỗn Độn trong biển một ngàn năm linh ngộ ra lực lượng thần thông trung đệ tam chiêu Đấu Thiên Chương, một chương này uy lực, còn hơn Phá Thiên Nhất Kích, Oanh Thiên Nhất Kích đều là mạnh hơn thượng không ít.

Không gian xung quanh không ít đều là kinh hãi không thôi, cảm giác được một chương này uy lực hơi thở, loại thật lực này dĩ nhiên là theo một cái chỉ có Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi giả trong tay phát ra, đích thật là làm cho người ta trợn mắt há hốc mồm.

Mãn chân nhân thần sắc càng thêm nan thoát nhìn, trong tay pháp quyết biến hóa, lăng không một kiếm, mang theo này mấy vạn thước kiếm quang chém thẳng vào mà đi.

“Thở phì phò...” Kiếm quang xẹt qua, cũng một mảnh không gian hóa thành hư không, lúc này Mãn chân nhân đã muốn chỉ dùng để thượng toàn lực, tiên quân trình tự tu vi toàn lực, loại thật lực này cũng chỉ có thể đủ chỉ dùng để khùng bố để hình dung.

Lưỡng đạo lực lượng lần lượt thay đổi, trên không chương kia thật lớn chương ấn dưới, là một mảnh vạn vạo không gian, kiếm quang đón nhận không gian, không gian yếu người nứt toác mở ra, chương ấn tùy theo hung hăng hội áp xuống.

“Thình thịch thình thịch thình thịch...” Một mảnh kinh thiên động địa tiếng bạo liệt dựng lên, chương ấn trực tiếp thổi quét xuống, đập nát một mảnh kiếm quang, cuối cùng trùng điệp oanh kích ở tại Mãn chân nhân trước người trên không.

“Phụt.....” Mãn chân nhân tựa hồ là còn tại không thể tưởng tượng nổi trung, thần sắc hoảng sợ, thân hình dĩ nhiên là bị lại đánh bay thượng vạn thước. Lập tức nhất miệng máu tươi phun ra, sắc mặt đã muốn là một mảnh khùng bố đứng lên.

“Thật mạnh thực lực.” Không gian xung quanh bên trong, mọi người đưa mắt nhìn nhau đứng lên, này vẫn là Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu thực lực sao, dĩ nhiên là có thể đánh lui tiên quân, cái này cũng quá kinh khủng chứ.

“Lại đến, Không Gian Bạo Liệt.”

Nhạc Thành hét lớn một tiếng, thân ảnh khổng lồ cũng không thể tưởng tượng nổi nháy mắt ngang trời mà qua, trong tay vịn vẹo một mảnh không gian, đúng là không gian thần thông trung đích thủ đoạn, lúc này, Nhạc Thành căn bản là sẽ không cấp kia Mãn chân nhân gì thở gấp cơ hội, chính mình có sinh mệnh thần thông, loại này tiêu hao đối với chính mình mà nói, còn có thể gánh nặng rời.

Mãn chân nhân sắc mặt tái nhợt, không thể không là tiếp tục đối kháng mà lên, trong lòng đã muốn bắt đầu càng đánh càng kinh hãi, hắc tiên quân thực lực, dĩ nhiên là bị một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi giả quan kể tiếp tháo chạy, cũng trong lòng khủng hoảng vô cùng.

“Không gian xuyên qua, Oanh Thiên Nhất Kích.”

“Thời Gian đảo lưu, Đấu Thiên Chương.”

“Thời gian tĩnh chỉ, Phá Thiên Nhất Kích.”

Nhạc Thành nhiều loại thần thông phối hợp dưới, tiến hành nổi lên điên cuồng công kích, vô tận núi non trên không đều bị cường hãn lực lượng phá hủy thành hư không, nơi nơi đều là băng toái hư không mảnh nhỏ, từng đạo cường hãn kích tán lực lượng mọi nơi lên, rít gào quay cuồng, che một chút cũng không có tấn không gian.

Mà lúc này hai người trong khi giao chiến, thực lực ở Cửu Thiên Huyền Tiên trình tự một chút, đã muốn là không thể thấy rõ trong sân đại chiến, chỉ có thể bằng vào kia cuộn cuộn mãnh liệt pháp lực khuấy động, mơ hồ cảm giác được trong sân kịch liệt đại chiến.

1215. Chương 1025: Chiến Đấu Kịch Liệt Nguyên Thần Lực

Ở Nhạc Thành trực tiếp chỉ dùng để bản thể lực lượng cùng truy dồn sức đánh dưới, Mãn chân nhân sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, một đạo chưởng ấn thối quết dưới, lại một đạo máu phun ra, ở bản thể lực lượng thượng, hắc căn bản là không thể cùng Nhạc Thành đối kháng.

“Xuy...” Nhạc Thành thân hình lúc này cũng thu hồi Hỗn Nguyên Chân Thân đến, khôi phục bản thể, sau lưng bố rời Phong Lôi sí, thân sắc trong lúc đó, lộ ra một tia quỷ dị mỉm cười.

“Không Gian chi thân.” Nhạc Thành lúc này thân hình nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, mà lúc này, kia Mãn chân nhân cũng đột nhiên cảm giác được một cỗ tim đập nhanh, không gian xung quanh bên trong, tựa hồ là bị một mảnh thần quang bao phủ mà qua.

“Ăn ta một quyền! .” Mà ngay tại Mãn chân nhân kinh ngạc dưới, Nhạc Thành thân ảnh cũng không thể tưởng tượng nổi xuất hiện ở phía sau hắc, không có khiến cho gì không gian dao động, hung hăng một quyền ở lực lượng thần thông thúc dục hạ, trực tiếp chính là hung hăng tạt đã rơi vào mẫn thực trên thân người, một quyền này tuy rằng không phải Phá Thiên Nhất Kích, Oanh Thiên Nhất Kích cường hãn như vậy đích thủ đoạn, nhưng là ở lực lượng thần thông thúc dục hạ, hơn nữa Nhạc Thành lúc này Cửu Thiên Huyền Tiên tu vi thực lực, lực lượng cũng là có thể nghĩ.

“Phụt...” Mãn chân nhân thân hình nhất thời về phía trước lao đảo đánh bay mấy ngàn thước, trong miệng du là một đạo máu phun ra.

Mà nhưng vào lúc này, Mãn chân nhân thân ảnh còn chưa kịp ổn định thời điểm, Nhạc Thành thân ảnh cũng quỷ quái bình thường lại một lần xuất hiện ở sau lưng của hắc, hung hăng lại một chưởng oanh kích ở tại trên lưng.

“Phụt.....” Mãn chân nhân liên tiếp lại là một đạo máu tươi phun ra, thân hình rút lui thượng vạn thước.

“Đến đây đi, tái ăn ta một quyền.” Mà lúc này này Mãn chân nhân ác mộng còn không có chấm dứt, Nhạc Thành thân ảnh giống như là như hình với bóng bình thường, lại một lần nữa đến phía sau hắn trên không trung.

“Cửu Thiên thần hỏa thuần.” Chính là vào lúc này, này Mãn chân nhân phía sau, nháy mắt xuất hiện một đạo khổng lồ thương vạn thước tường âm, lửa này diễm, cực kỳ cường hãn, cuộn cuộn nổi lên một mảnh không gian sóng gợn hoặc làm sương khói.

“Oành...” Nhạc Thành một quyền trực tiếp là bị bám một mảnh khí kinh hung hăng nện ở lửa này tường phía trên, tường âm phía trên, nhất thời da nẻ ra một mảnh cái khe, lập tức cũng nháy mắt khôi phục, đồng thời một cổ ngạt trời ngọn lửa, cũng trực tiếp phun hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

“Cao nhất đỉnh phong tiên khí.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, này Mãn chân nhân này tiên khí vẫn là phòng ngự hình cao nhất tiên khí, thân ảnh nháy mắt liền biến mất ở liễu không gian trung, này không gian đã muốn là cùng Nhạc Thành dung làm một thể, quay lại tự nhiên, chỗ nào cũng nhúng tay vào.

“Cho ta phá đi.” Mà vào lúc này, này Mãn chân nhân cũng là phục hồi tinh thần lại, trong tay kia Hạo Nguyệt Kiếm lại bị bám một mảnh khổng lồ kiếm quang trực tiếp đánh xuống, lấy này Mãn chân nhân thực lực, tự nhiên là biết chính mình bị đối phương không gian thần thông vây khốn, chỉ cần bỏ ra này không gian chính mình tựu cũng không đã bị áp chế.

Kiếm quang dưới, cuộn cuộn pháp lực khuấy động mở ra, một cổ sắc bén bá đạo hơi thở thẳng quan xuống, kiếm quang rất nhanh vô cùng chợt lóe rồi biến mất, giống như một cổ Đại Lãng sắp xếp không thẳng thượng, cùng chung quanh không gian sinh mệnh mẽ va chạm ở một chỗ.

“Xuy xuy...” Nhạc Thành trong cơ thể huyết khí không chịu nổi cuộn cuộn dựng lên, một kiếm này lực lượng cũng là làm cho chính mình ngũ tạng lực phủ chấn động, khoe miệng một tia máu chảy ra, này Mãn chân nhân tiên quân lúc đầu tu vi, hợp lại rời mệnh đến, thật đúng là không phải dễ chọc.

“Tiểu tử, ngươi là rất mạnh, chính là, ngươi chung quy chính là Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi mà thôi, thực lực cường, của ngươi cảnh giới chẳng lẽ cũng giống nhau cường sao.” Mãn chân nhân bức xé Nhạc Thành không gian, lập tức cười lạnh dựng lên, cũng nhưng vào lúc này, quanh thân một mảnh thần quang nháy mắt liền bao phủ ở tại Nhạc Thành trên người.

Lúc này, hai người trong lúc đó ngọt quang mang rạng rỡ, lập tức hai người dĩ nhiên là lẳng không mà đứng không hề nhúc nhích, chính là hai người quanh thân đều là một mảnh thần quang run.

“Nguyên thần lực giao chiến, đáng chết.” Lang Lễ thần sắc nhất thời liền trở nên trầm trọng đứng lên, không nghĩ tới này Mãn chân nhân dĩ nhiên là dùng nguyên thần lực đến áp chế chủ nhân, này Cửu Thiên Huyền Tiên nguyên thần lực cùng tiên quân nguyên thần lực khả tuyệt đối không phải một tầng thứ.

Chỉ lúc này hai người nguyên thần giao chiến, ngoại nhân cũng vô pháp hỗ trợ, hơi có dị động, hai người kia đều là phiền toái lớn, cho nên, lúc này Lang Lễ cùng Cửu U song ma, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyệt đấm người cũng chỉ có thể đứng là trong lòng lo lắng suông không thôi.

Lúc này, một mảnh khôn cùng quỷ dị không gian trong vòng, Nhạc Thành cùng Mãn chân nhân thân ảnh xuất hiện ở trong đó, hai người thân ảnh chính là từ nguyên thần ngưng tụ hư ảo thân hình, Tất Chân Nhân mắt thấy ở lực lượng thượng không thể còn hơn Nhạc Thành, chỉ có thể đứng sử thừa này chưa chuẩn bị thi triển nguyên thần công kích. Mà đây đúng là Nhạc Thành nguyên thần không gian trong vòng, gì sai lầm, đều là có thể làm cho Nhạc Thành bất tử cũng là trọng thương.

“Ngao...” Nguyên thần không gian trong vòng, Tất Chân Nhân một đạo cười lạnh, lập tức hóa thành một con cự lang đánh về phía Nhạc Thành mà đi, sắc bén hơi thở sắp xếp không mà lên, tất cả đều hướng Nhạc Thành bên này bắn nhanh mà đi.

“Gào khóc...” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, không dám có gì khinh thường, trong tay pháp quyết biến hóa, nguyên thần lực ngưng tụ thành một cái thật lớn hoàng kim cự long, nháy mắt liền lao thẳng tới mà lên.

Ở nguyên thần lực thượng, Nhạc Thành cũng không biết chính mình hiện tại nguyên thần lực tới cái dạng gì một chỗ bước, chỉ lúc này cũng chỉ có thể là thật cẩn thận đối kháng mà lên.

Màu vàng tận lực cùng cự lang nháy mắt va chạm ở tại cùng nhau, mặc dù là động tĩnh không có bên ngoài giao thủ vậy kinh thiên động địa, nhưng là ở hung hiểm trình độ thượng cũng lợi hại gấp trăm lần không dứt.

Hai cỗ lực lượng ở không gian trong vòng chạm vào nhau, biến mất kịch liệt không gian rung chuyển, hai người đều là cuộn cuộn nguyên thần lực đó là bạo phun mà ra, trong lúc nhất thời cũng vô pháp là phân ra thắng bại đến.

Ở nguyên thần lực thượng, Nhạc Thành thân mình liền nguyên thần lực vẫn cường hãn, sau lại lại qua được Bàn Đào, cỗ thần đan, Hỗn Độn tinh khí, này đó bảo vật bổ dưỡng, còn hơn đồng cấp tu vi giả nguyên thần lực mạnh hơn không biết nhiều ít lần đã đi.

Huống chi lúc này còn có sinh mệnh thần thông cũng có thể đủ chống đỡ nguyên thần lực tiêu hao, lúc này gặp phải này tiên quân lúc đầu cường giả nguyên thần lực cũng có thể đủ đối kháng, này nếu đối thành cái khác Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu, chỉ sợ là vừa lên tràng đã bị đánh chết, đây là cảnh giới không giống với, tiên quân cùng Cửu Thiên Huyền Tiên, thủy chung là lưỡng chủng trình tự.

“Hô.” Cũng đúng lúc này, kia Mãn chân nhân nguyên thần lực nháy mắt hóa thành hé ra nguyên thần cự vòng, phách thiên cái địa đó là đối này Nhạc Thành ngưng tụ Kim Long bao phủ mà đến.

Nguyên thần cự vòng bao phủ dưới, Nhạc Thành trong lúc nhất thời dĩ nhiên là không thể giãy, này Mãn chân nhân nguyên thần lực cũng dị thường cường hãn.

“Hừ.” Nhạc Thành một đạo hừ lạnh lúc sau, thu hồi bản thể, không sai đồng thời thời điểm, trong tay một đạo pháp quyết đánh ra, nhất thời đầy trời ngọn lửa bạo phun mà ra. Cơ hồ là trong thời gian ngắn, đó là đem quanh thân kia nguyên thần cự vòng thiêu hủy thành một mảnh đỏ đậm, nhẹ nhẹ sương khói lượn lờ dựng lên, chợt, hừng hực nóng cháy ngọn lửa theo này thân thể bên trong thẩm thấu mà ra, hộ ở tại đã biết nguyên thần lực thân hình quanh thân.

Lửa này diễm đúng là tam vị chân hỏa, này tam vị chân hỏa chính là hết thủy nguyên thần lực khắc tinh.

“Xuy xuy...” Mãn chân nhân lúc này cũng lại nguyên thần lực ngưng tụ thành thân hình bộ dáng, lãnh thị Nhạc Thành quanh thân ngọn lửa, vừa mới này một đạo ngọn lửa thiêu hủy, cũng làm cho hắn đã bị một ít bị thương.

“Hừ, tiểu tử, chịu chết đi, hiện tại khả không ai có thể cứu ngươi.” Mãn chân nhân một đạo cười lạnh, quanh thân nhanh chóng hóa thành một cái khổng lồ nguyên thần lốc xoáy, này lốc xoáy trung nguyên thần hơi thở đại tác phẩm, tràn ngập quỷ dị hơi thở, lốc xoáy trung trong đó lộ ra giống như hắc động bàn hắc ám, nháy mắt bao vây hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

“Không xong.” Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, nhưng thật ra thật không ngờ này Mãn chân nhân còn có như thế thủ đoạn, này nguyên thần hắc động bao phủ dưới, chính mình hoàn toàn bị thổi quét ở tại bên trong.

“Hừ, Cửu Thiên Huyền Tiên còn chính là Cửu Thiên Huyền Tiên mà thôi.” Mãn chân nhân âm lãnh thanh âm của theo nguyên thần không gian trong hắc động truyền ra, chợt gian nguyên thần hắc động bạo trào ra khủng bố hấp xả lực, tựa liên lúc này Nhạc Thành tam vị chân hỏa cũng vô pháp xúc phạm tới hắn nguyên thần.

“Chết đi đi.” Nguyên thần hắc động trong vòng, Mãn chân nhân quát lạnh thanh lại dựng lên, mà đồng thời này nguyên thần hắc động nội đột nhiên trong lúc đó, bạo bắn ra vô số đạo cực quang, giống như lưỡi dao bình thường, nháy mắt tới.

Tối đen không gian bên trong này một mảnh cực quang nội, Nhạc Thành nhất thời cảm giác được tràn ngập tử vong hơi thở, này cực quang vô cùng khủng bố.

“Thần Nông đỉnh.” Mà đúng lúc này, Nhạc Thành lộ ra vừa đến cười lạnh, Thần Nông đỉnh vẫn đều là ở chính mình trong đầu bảo hộ nguyên thần của mình, dám cùng này Mãn chân nhân hợp lại nguyên thần lực, Nhạc Thành trừ bỏ đối nguyên thần của mình lực có nhất định nắm chắc ở ngoài, liền là bởi vì chính mình trong đầu còn có Thần Nông đỉnh ở bên trong.

Một mảnh màu xanh thần quang nháy mắt liền xuất hiện ở Nhạc Thành quanh thân trên không, tùy theo đêm Nhạc Thành bao phủ ở tại trong đó.

Vô số cực quang tới, cũng ở màu xanh thần quang bên trong không thể lại đi tới nửa phần, này màu xanh thần quang chính là một đạo vô cùng chắc chắn cái chắn, tùy ý cực quang tàn sát bừa bãi, cũng vô pháp phá vỡ mây may.

Nhạc Thành thân hình, xuất hiện ở Thần Nông đỉnh trung, khuôn mặt thượng, cũng hiện lên một nét thoáng hiện quái dị tươi cười, nhẹ giọng trầm trầm nói: “Mãn chân nhân, này hình như là chính ngươi muốn chết.”

Tiếng nói vừa dứt, Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, lúc này Thần Nông đỉnh phía trên, một mảnh nóng cháy tam vị chân hỏa thổi quét mà khai, tại đây khủng bố tới cực hạn cực nóng hạ, cho dù là này tử vong hơi thở, đều là không thể tới gần, chợt Nhạc Thành nhắm mắt, cuộn cuộn vô cùng nguyên thần lực lượng bạo phun mà ra, cơ hồ là ở mấy thở gian, Thần Nông đỉnh thượng tam vị chân hỏa đi ra phô thiên cái địa tình trạng.

Tam vị chân hỏa thân mình liền dị thường cường hãn khủng bố, lúc này ở Thần Nông đỉnh thúc dục dưới, uy lực cơ hồ là thành lần thành lần tăng vọt dựng lên, tam vị chân hỏa tựa như sóng to gió lớn bàn dao động, hóa thành một mảnh biển lửa nhất quan quan điên cuồng thổi quét mà khai.

“Ti ti...” Tại đây chờ cực nóng dưới, cực quang cũng là phát thiêu thành tro tàn, lập tức ngọn lửa lan đến gần tới đen nguyên thần hắc động trong vòng, bắt đầu điên cuồng đốt thiêu cháy.

“Chết tiệt, đây là tam vị chân hỏa, Thần Nông đỉnh, ngươi còn có Thần Nông đỉnh.” Mãn chân nhân lớn tiếng kinh ngạc, trong giọng nói đã tràn ngập sợ hãi, tam vị chân hỏa, Thần Nông đỉnh, hắc lúc này trong lòng đã muốn là đã tràn ngập thật sâu kiêng kỵ.

“Hừ, ngươi có biết đã muốn quá muộn!” Nhạc Thành vừa quát, tam vị chân hỏa hóa thành cùng cái thượng vạn thước ngọn lửa người khổng lồ, thân ảnh mạnh xuất hiện, một đạo thật lớn quyền ấn bị bám vô cùng khủng bố ngọn lửa oanh kích ở tại nguyên thần hắc động bốn phía, nhất thời, trong thiên địa, giống như đều là lúc này khắc yên tĩnh không tiếng động xuống, chỉ có kia uyển như thực chất bàn nguyên thần đập vào, tùy theo này khủng bố một quyền trùng điệp oanh ở tại Mãn chân nhân nguyên thần hắc động thượng.

“Phụt...!” Không có gì thời gian thi triển phòng ngự, nháy mắt Mãn chân nhân khôi phục hình người, sắc mặt trắng bệch vô cùng, lưu giới bên ngoài giữa không trung thân hình phía trên, hắc song nhĩ, đó là bị chấn đắc chảy ra máu tươi Ngay sau đó, khóe miệng cũng là phun ra một đạo máu tươi. Lúc này hắc nguyên thần, đã muốn lúc này khắc bị bị thương nặng.

“Xuy...” Mãn chân nhân nháy mắt biến mất ở tại Nhạc Thành nguyên thần không gian trong vòng, nguyên thần gấp như thể đòn nghiêm trọng, hắc căn bản là không thể ở đối kháng đi xuống, hiện tại chỉ có chạy trốn chết, hắc như thể nào cũng thật không ngờ, này Nhạc Thành trong đầu, còn có Thần Nông đỉnh như vậy thượng cổ thần khí ở người thủ hộ nguyên thần.

Cơ hồ là không sai đồng thời thời điểm, ngoại giới trên không trung kia Mãn chân nhân hai mắt ngọt mở, quanh thân thần quang thu cấp tốc đi phía trước không mà chạy.

“Muốn chạy trốn sao, cũng đã chậm.” Cũng vào lúc này, Nhạc Thành thần quang thu liễm, trong đôi mắt tinh quang đầu bắn mà ra.

“Thời Gian đảo lưu.” Nhạc Thành một tiếng quát nhẹ, pháp quyết đánh ra, nhưng vào lúc này thời điểm, trên không trung kia vừa mới chạy trốn Mãn chân nhân lúc này cũng không thể tưởng tượng nổi về tới Nhạc Thành trước người, không gian bên trong bắt đầu Thời Gian đảo lưu.

Đương nhiên, đây là một cái thở gấp thời gian mà thôi, nháy mắt, Mãn chân nhân liền giây này một mảnh không gian trời buộc, lần lượt xẹt qua không gian cấp tốc mà chạy.

“Hâm Tiên...” Nhạc Thành thân ảnh lúc này cũng ngay trong nháy mắt này xuất hiện ở Mãn chân nhân trước người trên không, đồng thời xuất hiện thời điểm, trong tay nắm lấy Hiên Viên kiếm, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết bên trong đệ tam chiêu Hâm Tiên thi triển mà ra.

Thiên địa nháy mắt biến sắc, vạn tiền bóng kiếm xuất hiện ở trên không bên trong, mỗi một đạo kiếm quang đều bị bám tối đen một cái không gian thất luyện thổi quét xuống, này đó kiếm quang ở không gian trong vòng mười vạn lý hợp thành một cái kiếm thật lớn động, này kiếm động lập tức trực tiếp là hóa thành một cái hắc động, bốn phía là âm trầm kiếm quang, này hắc động giống như là một con khủng bố mãnh thú, muốn cắn nuốt thiên địa bình thường.

Lúc này thi triển này Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết trung đệ tam chiêu, Nhạc Thành còn hơn trước kia đến chính là uy lực càng thêm cường hãn, trước kia là Đại La Kim Tiên thực lực tu vi, lúc này cũng tới Cửu Thiên Huyền Tiên tu vi thực lực.

Lúc này ở hơn nữa này Hiên Viên kiếm vốn là Thập đại thượng cổ thần khí trung lực công kích cực mạnh, uy lực sắc bén vô cùng, hủy thiên diệt địa khí thế, vô cùng tim đập nhanh hơi thở nhất thời liên tràn ngập ở tại khắp trong hư không.

“Thực lực thật là khủng khiếp.” Xa không trung nhân, đều bị là hút vào một hơi.

“Bang bang...” Kiếm động gào thét mở ra. Âm âm một tiếng vang lớn, khắp hư không đều ở phút chốc trong lúc đó hoàn toàn hồng mất sục, mà ở này trong hư không, mọi người chỉ thấy một mảnh hư không mảnh nhỏ bắn nhanh.

Trên bầu trời, đánh tan hư không mảnh nhỏ đập vào nơi đi qua cơ hồ là chỗ trống nhất tầng lớn, lập tức ánh sáng biến mất, hóa thành một mảnh tối đen, mọi người trong mắt đều cũng có nồng đậm khiếp sợ, chính là là Huyền Tiêu, Lang Lễ, Cửu U song ma đám người.

Tràn ngập không trung khôn cùng phong vân, cũng là lúc này khắc kịch liệt bốc lên một chút, lập tức lại nứt toác mở ra.

“Phanh!” Trầm thấp trầm đục trung, một mảnh trong hư không, Mãn chân nhân thân thể rồi đột nhiên cứng ngắc, quanh thân hư không mảnh nhỏ nháy mắt tiêu tán, lộ ra trong đó thân thể, quanh thân tựa hồ là không có gì vết thương, nhưng này hai mắt, cũng trở nên trống rỗng đứng lên, như là đột nhiên mất đi linh hồn bình thường.

“Ca ca...” Một đạo thanh thúy da nẻ thanh truyền ra, không sai đồng thời thời điểm, chỉ thấy kia Mãn chân nhân thân hình thượng một đạo cái khe xuất hiện, tùy mặc dù là ở giữa không trung hóa thành một mảnh tro tàn, nguyên thần cũng hóa thành một mảnh hư vô.

Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, một cái trụ vật nhấn thu vào rãnh tay trung, sắc mặt lúc này cũng là một mảnh tái nhợt, đánh chết này Mãn chân nhân, cho dù là có sinh mệnh thần thông, chính mình cũng là khoái ăn không tiêu.

Mãn chân nhân bị đánh chết, không gian xung quanh trong lúc đó cũng hoàn toàn yên tĩnh, yên tĩnh mặt tiếng hít thở đều không có, mọi người đều là kinh ngạc vô cùng nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi, đánh chết một cái tiên quân lúc đầu cường giả, tiên quân trình tự, cả Tiên Ma giới trung, cũng là tuyệt đối cường giả, mà hiện tại, cũng bị một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi giả đánh chết.

Mọi người tựa hồ đều cũng có điểm không tin vào hai mắt của mình, này hết thấy nhưng lại là chân thật vô cùng, là bọn hắn tận mắt nhìn thấy, tuyệt đối không phải giả, Mãn chân nhân liên tiếp nguyên thần cũng chưa kịp chạy ra.

Linh Viên lúc này kinh ngạc nhìn chăm chú vào sự phụ của mình, trong mắt đã tràn ngập sùng bái cùng kích động.

Hạo Thiên môn trung nhất chúng lão ma đều là kích động run rẩy đứng lên, lúc này mới một ngàn năm a, không nghĩ tới môn chủ thực lực dĩ nhiên là cường tới loại tình trạng này, đánh chết tiên quân cường giả cũng là khỏi phải nói.

Lang Lễ lúc này cũng là trầm cảm xúc lẫn lộn, chủ nhân thực lực, không thể nghi ngờ là còn hơn lão chủ nhân trước kia toàn thịnh thời kì còn vô cùng cường hãn, lão chủ nhân cừu, không cần bao lâu, có thể đủ báo.

Mà lúc này Hạo Thiên môn trung này mới gia nhập Hạo Thiên môn đệ tử, chính là là kia mười một người Cửu Thiên Huyền Tiên trình tự cường giả, lúc này cũng là kinh ngạc đến sợ hãi nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, bọn hắn cũng chỉ là nghe nói Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành thực lực cùng Hạo Thiên môn thực lực bây giờ mới đến đến đây nhờ mà thôi, lúc này thấy đến Nhạc Thành thực lực, trong lòng cũng là hít vào một hơi, khó trách Cửu U song ma chờ lâu ma đối môn chủ này đều là tâm phúc khẩu phúc, theo ở sâu trong nội tâm tràn ngập tôn kính.

“Thiên Đình trung nhân, không có việc gì liền rút đi, về sau Thanh Hoa thành trung, Thiên Đình trung nhân không có trải qua Hạo Thiên môn đồng ý, tự tiện tiến vào Thanh Hoa thành nội, giết không tha.” Nhạc Thành lạnh lùng rất đúng không gian xung quanh nói, thanh âm xuyên thấu không gian. Đánh chết ba cường giả, Nhạc Thành cũng lùi lại đi đối Thiên Đình trung nhân động thủ.

“Đi, đi nhanh lên.” Thiên Đình trung nhân phục hồi tinh thần lại, ở còn lại một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu hán tử dưới sự dẫn dắt, nháy mắt hướng xa không mà đi, liên tiếp đầu cũng không dám hồi.

“Thanh Hoa thành sở hữu cho người nghe, Thanh Hoa thành về sau liền về Hạo Thiên môn sở hữu, Thanh Hoa thành trung, Ma đạo, yêu đạo, Tiên đạo cũng có thể dừng lại, mặt khác trật tự không thay đổi, ngay trong ngày rời Thanh Hoa thành từ Hạo Thiên môn tiếp quản, dám can đảm nháo sự giả, giết không tha.” Nhạc Thành thanh âm của quanh quẩn ở tại cả Thanh Hoa thành trung.

Năm ngày sau, Hạo Thiên môn đại diện trong vòng, Nhạc Thành gọi La Nguyên cùng chúng ma đám người.

“Đại sư huynh, Nhị sư huynh hôm nay linh cầu cùng Hạo Nguyệt Kiếm các người cầm, hảo hảo luyện hóa, Tam sư tỷ, lần sau có thích hợp thần khí, ta cho ... nữa người tìm.” Hạo Thiên môn đại diện trong vòng, Nhạc Thành đem mấy ngày hôm trước được đến đích thực thần khí giao cho Hỏa Vân Thượng Nhân cùng Tần Linh, mặc dù là hai người chính là Đại La Kim Tiên tu vi thực lực, chỉ chính là chính mình sư huynh, này Cửu U đại ma cùng Diêm Ma bọn người có thần khí, Nhạc Thành cũng vẫn là muốn thay chính mình này ba sư huynh sư tỷ tìm tới một món đồ thần khí.

“Đa tạ môn chủ.” Hỏa Vân Thượng Nhân cùng Truy Nguyệt Đạo Nhân nhất thời kích động vô cùng, đây chính là thần khí a, Tiên Ma giới trung, mỗi người khao khát thần khí, bọn hắn đã sớm là khát vọng một món đồ thần khí, chính là biết thực lực của chính mình còn chưa đủ, cho nên chứng kiến Cửu U đại ma, Liệt Hỏa Ma Vương đám người có thần khí cũng không có ghen tị cái gì, trên người của bọn họ cũng có không ít cao nhất tiên khí trong người, mang theo, chính là hiện tại có thể được đến một món đồ thần khí, kích động trong lòng có thể nghĩ.

Nhìn thấy Hỏa Vân Thượng Nhân cùng Truy Nguyệt Đạo Nhân chiếm được thần khí, mọi người đều là một mảnh đỏ mắt, chính là mọi người cũng biết, hai người này chính là môn chủ sư huynh, được đến một món đồ thần khí cũng là không gì đáng trách.

“Môn chủ, mọi chuyện cần thiết chủ yếu đều an bài tốt lắm, Thiên Đình trung nhân, cùng Thiên Đình có điều liên lụy mọi người đuổi ra Thanh Hoa thành, nên giết gà dọa khỉ cũng giết.” Lập tức người trên La Nguyên kích động rất đúng Nhạc Thành nói. .

“Sư huynh, kia truyện tổng trận không thành vấn đề đi.” Nhạc Thành hỏi, đối với Thanh Hoa thành Nhạc Thành cũng không phải là thực để ý, cố ý bắt Thanh Hoa thành, Nhạc Thành vì đúng là Thanh Hoa thành trung truyện tổng trận.

Kia truyện tổng trận chính là vợ vết của cải bảo vật, một lần bình thường truyện tổng, thì phải là muốn lên vạn tinh thạch, mỗi ngày truyện tổng trận nhân cũng không ít, lúc trước Nhạc Thành theo Cực Nhạc Thành trung đến Thanh Hoa thành thời điểm, liền đối truyện tổng trận dám hứng thú.

“Không thành vấn đề, hiện tại từ Thị Huyết ma vương đang nhìn quản, trong thành hết thấy như cũ.” La Nguyên trả lời.

“Truyện tổng trận trung, về sau Tiên Đạo liên minh trung nhân, làm theo thu tinh thạch, Hạo Thiên môn trung đệ tử cũng không cần, trong thành cửa hàng cực kỳ hẳn thu tinh thạch địa phương, giống nhau giảm phân nửa.” Nhạc Thành nói.

“Biết, ta đây phải đi an bài.” La Nguyên trả lời, tùy mặc dù là ly khai đại diện đi an bài.

Mấy ngày nay trung, La Nguyên chính là tối vội, Hạo Thiên môn bắt Thanh Hoa thành, Hạo Thiên môn đệ tử mấy ngày này cũng là kích động không thôi, mà tướng gia nhập Hạo Thiên môn nhân liền càng ngày càng nhiều, mỗi ngày đều là mấy trăm người chờ gia nhập Hạo Thiên môn, chính là hiện tại gia nhập Hạo Thiên môn chính là nan vô cùng, mỗi ngày cũng chỉ có vài người có thể gia nhập đi vào liền giới lắm.

“U hồn ma, trong khoảng thời gian này liền từ người Kỳ Sơn Thất Ma còn có Thị Huyết ma vương mười người trấn thủ Thanh Hoa thành đi, đề phòng Thiên Đình sẽ tìm đến phiền toái.” Nhạc Thành đối Cửu U song ma trung đại ma nói.

Lần này tiếp thu Thanh Hoa thành, Nhạc Thành biết Thiên Đình tự nhiên là sẽ không như vậy bỏ qua, nói không chừng không cần quá nhiều lâu liền gặp tiến đến đối phó Hạo Thiên môn, dù sao đây là Thiên Đình mặt mũi, chính là hiện tại Tiên Đạo liên minh đang ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng cùng Ma Đạo liên minh trung nhân chiến đấu kịch liệt, Nhạc Thành mới không e ngại Thiên Đình, về phần Thiên Đình cường giả, phỏng chừng cũng sẽ không dám đối với chính mình ra tay đi. Dao Trì Kim Mẫu cùng Xiển giáo, phỏng chừng này cường giả cũng sẽ bắn khoắn.

Nhạc Thành cũng trong lòng rõ ràng, chính mình thực lực bây giờ kém xa, nếu muốn chân chính không có phiền toái, kia thực lực của chính mình muốn đến sư mẫu cái loại này trình tự mới được, tới sư mẫu cái loại này trình tự lúc sau, Thiên Đình cũng sẽ không dám đến trêu chọc. Cho nên chính mình bây giờ còn là muốn cố gắng đề cao thực lực của chính mình mới được, chỉ có thực lực của chính mình cường hãn, mới có thể bảo vệ chính mình hết thảy.

“Là, môn chủ.” U hồn ma gật đầu đáp.

Mọi người tán đi, Nhạc Thành cùng Lang Lễ, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết, Thanh Đồng, còn có Linh Viên, Huyền Tiêu, Diễm Ma, Thú Ma, Vạn Biến Thiên Ma, Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử còn ở lại đại điện trong vòng.

“Chủ nhân, không biết Chân Vũ Đại Đế khi nào thì mới có thể đến, chúng ta có thể đi tìm Hồn Thế Ma Vương.” Lang Lễ hỏi.

“Nhạc Thành huynh đệ, này Hồn Thế Ma Vương chúng ta hai người liên thủ như vậy đủ rồi, ta còn không tin hẳn một cái Hồn Thế Ma Vương đến cỡ nào giỏi lắm.” Huyền Tiêu lơ đãng Nhạc Thành nói, hẳn một người sẽ không đem Hồn Thế Ma Vương để ở trong mắt.

“Hồn Thế Ma Vương dễ đối phó, chính là trên người hắn thánh nhân lực khả khó đối phó.” Nhạc Thành âm thầm cười nói, nếu kia Hồn Thế Ma Vương trên người không có thánh nhân lực trong lời nói, chính mình hiện tại cũng không cần kiêng kị cho hắn.

“Này...” Lang Lễ cùng Huyền Tiêu đều cũng có đó ghen lời, này thánh nhân lực liền tiếp Huyền Tiêu cũng là kiêng kị không thôi, thánh nhân lực quá cường hãn, tiên quân hậu kỳ cường giả đều không thể đối kháng xuống dưới.

“Nhạc Thành, này thánh nhân lực, đi tìm cha ta nghĩ biện pháp đi, ta cũng đã lâu chưa có trở về đã đi, hai ngày này cũng nên hồi đi xem.” Xích Ngạo Tuyết đối Nhạc Thành nói.

Đã muốn là có hơn một nghìn năm chưa có trở về đi qua, Xích Ngạo Tuyết trong lòng khả là có chút tưởng niệm rồi phụ thân đến, này vẫn là lần đầu tiên như thế lớn lên thời gian chưa có trở về đi qua.

“Kia cũng tốt, ta cùng ngươi cùng nhau hồi đi xem đi đi.” Nhạc Thành đối Xích Ngạo Tuyết nói, muốn đi tìm cha vợ hỗ trợ, chính mình chính là muốn đích thân đi xem đi mới được, hơn nữa, đã biết chuẩn con rể cũng là nên thời điểm đi bái phỏng một chút Thái Hoa sơn.

“Ân.” Xích Ngạo Tuyết đáp nhẹ một tiếng, hơi hơi thẹn thùng nhìn thoáng qua Nhạc Thành, đây chính là Nhạc Thành lần đầu tiên thương Thái Hoa sơn, mặc dù là phụ thân đã sớm là cùng ý bọn hắn, nhưng là lần này đi khả không giống với.

Đệ nhị Thiên Nhất sớm, mấy đạo thân ảnh đi trước Thanh Hoa thành trung truyện tổng trận, đúng là Nhạc Thành, Linh Viên, Thanh Đồng, Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, còn có Lang Lễ cùng Huyền Tiêu bảy người.

Mấy, Cực Nhạc Thành trung, bảy đạo thanh ảnh cấp tốc theo trên không trung xẹt qua, đúng là chạy tới Cực Nhạc Thành trung Nhạc Thành đám người.

“Hô...” Thái Hoa sơn thượng, một đạo cường hân hơi thở ngọt ngào phun mà ra, tràn ngập ở tại số nghìn vạn dặm trong vòng, cường hân hơi thở làm cho không gian xung quanh phong vân biến sắc, nhẹ nhàng không gian sóng gợn khuấy động.

“Ngạo Tuyết, phụ thân ngươi đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên.” Trên không trung, Nhạc Thành lẳng không mà đứng, thần niệm rình mở ra, tiền không Thái Hoa sơn thượng, cảm giác hơi thở, đúng là Xích Tinh Tử đột phá Đại La Kim Tiên hậu kỳ cuối cùng từng bước, tới Cửu Thiên Huyền Tiên tình trạng. Chính là làm cho Nhạc Thành có chút kỳ quái chính là, cha vợ Xích Tinh Tử đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên tu vi khiến cho động tĩnh chính là không nhỏ, còn hơn bình thường theo Đại La Kim Tiên hậu kỳ đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi giả chính là yếu cường hân thập bội đã ngoài.

“Này không có gì kỳ quái, phụ thân đã sớm là có thể đột phá, này dường như là cố ý áp chế mà thôi, phỏng chừng là hiện tại không thể áp chế, lúc này mới đột phá.” Xích Ngạo Tuyết tựa hồ là cũng không có gì kỳ quái, đối Nhạc Thành trả lời.

“Cố ý áp chế không đột phá?” Nhạc Thành đối này đổ là có chút nghi hoặc, này thật đúng là không có nghe nói qua cố ý không đột phá nhân.

“Nhạc Thành huynh đệ, này không có gì thật kỳ quái, đây là hậu tích bạc phát, Xích Tinh Tử đạo hữu cố ý không đột phá, chính là hy vọng ở Đại La Kim Tiên thời điểm lĩnh ngộ càng nhiều, như vậy ở Cửu Thiên Huyền Tiên tu vi trung, thực lực chính là còn hơn đồng cấp trung mạnh hơn rất nhiều, có thể áp chế không đột phá càng lâu, chứng minh đột phá sau thực lực lại càng cường.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành nói.

“Hậu tích bạc phát.” Nhạc Thành này mới hiểu được, đồng cấp tu vi giả bên trong, trừ ra thần khí, tiên khí khác biệt ở ngoài, bản thể thực lực cũng là có chiều cao thấp, đây là muốn xem lĩnh ngộ trình độ đến quyết định.

Chính mình thực lực bây giờ còn hơn đồng cấp tu vi giả mạnh hơn, liền là bởi vì lĩnh ngộ còn hơn đồng cấp tu vi giả yếu mạnh hơn nhiều, nếu chính mình trừ ra các loại thần thông, tiên khí, không tính trong lời nói, chính mình bản thể thực lực cùng đồng cấp tu vi giả so sánh với trong lời nói, sẽ không có gì khác nhau, căn bản là chiếm không đến gì ưu thế.

Nhạc Thành lập tức mỉm cười, Nguyên Thủy Thiên Tôn thân truyền đệ tử, nhưng là thực lực ở Tiên Ma giới trung, cũng cũng không phải nhất đẳng nhất cường giả tồn tại, này vốn chính là một món đồ làm cho người ta kỳ quái chuyện tình, đặc biệt dường như Xích Tinh Tử cùng Hoàng Long đạo nhân hai người, thế nhưng còn chính là Đại La Kim Tiên, chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với Xích Tinh Tử lại là yêu thương có thêm, hiện tại xem ra, không phải Xích Tinh Tử đám người thực lực thấp, bọn hắn chính là không cần đột phá mà thôi, căn bản là không người nào dám chọc bọn hắn, cho nên cũng là không nóng nảy đột phá, nếu không trong lời nói, dựa theo Nguyên Thủy Thiên Tôn năng lực, muốn trợ giúp chính mình đồ đệ đột phá trong lời nói, còn không phải dễ dàng.

Giống như là Long Cát công chúa cũng là giống nhau, vẫn là Đại La Kim Tiên tu vi thực lực, Dao Trì Kim Mẫu cũng không có ý đặc biệt trợ giúp Long Cát công chúa như đột phá, cũng là làm cho Long Cát công chúa nhiều lĩnh ngộ, làm cho này chính mình khổ tu đột phá, hậu tích bạc phát, đi hoàn toàn là một cái có thể đạp đất thành thánh đại đạo.

Có siêu cấp cường giả ở sau lưng, tự nhiên là biết nói sao dạng tu luyện cách mới là tối hữu dụng, chính mình ở Huyền Thiên nội địa thượng chẳng phải không phải giống nhau, có đan dược cũng không dám ăn, chính là biết đan dược nhiều ít hội ảnh hưởng về sau tu luyện, này hoàn toàn chính là nóng vội, căn cơ không xong, về sau liền khó có thể sẽ có đại thành liền.

Chỉ sợ là Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân đám người cũng là giống nhau, chính là tuân tự tạm tiến, đi rồi chính là một cái lĩnh ngộ đại đạo lộ tuyến, đối với tạm thời tu vi thực lực, đó là không có thấy thế nào ở trong mắt, chính là từng bước một cái dấu chân đến tu luyện.

“Các người còn chưa lên.” Ngay tại Nhạc Thành ở trên không trung trầm tư thời điểm, trên không trung Xích Tinh Tử thanh âm của đã muốn là ở trên không truyền ra, thần niệm rình bên trong, Xích Tinh Tử

cũng biết Nhạc Thành chờ người tới Cực Nhạc Thành trung.

“Chúng ta đi thôi.” Nhạc Thành nói, lập tức cùng thả người đi trước Thái Hoa sơn thượng, lần này chỉ có thể đứng nhìn xem cha vợ có thể hay không giúp chính mình bắt được một đạo thánh nhân lực.

Theo Nhạc Thành biết, ở Hồng Hoang chiến trường thượng, cha vợ trên người thánh nhân lực đã muốn là sử dụng, không biết lão trượng trên thân người còn có hay không thánh nhân lực, có nói, phỏng chừng vấn đề liền cũng không lớn.

Thái Hoa sơn tiến lên không trung, Nhạc Thành chờ người tới Thái Hoa sơn thời điểm, cũng hơn mười đạo thân ảnh đã muốn là rất xa đi ra trên không đợi, một cỗ cỗ cường hãn hơi thở tràn ngập, tới cũng không phải kẻ yếu, thực lực thấp nhất, đều là Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực.

“Sư muội, người như thế nào mới trở về a, ta đều đến Thái Hoa sơn ba tháng, chính muốn đi tìm người đâu.” Nhưng vào lúc này, tiền không trung một đạo hoàng bào thân ảnh nhảy mất nhảy lên không mà đến, phía sau còn gắt gao đi theo bảy bộ dáng có chút kỳ lạ trung niên hán tử.

Người này dáng vẻ đường đường, tướng mạo thanh tú, liếc mắt một cái nhìn qua, thật đúng là có đó bất phàm, cả người hơi thở tăng vọt, tựa hồ là cố ý ở run chính mình tiên quân lúc đầu cường hãn tu vi thực lực.

“Sư huynh, sao người lại tới đây.” Nhìn thấy người này, Xích Ngạo Tuyệt nhất thời thần sắc có chút biến hóa, không khỏi là đến gần rồi Nhạc Thành một ít.

Nhạc Thành lúc này cũng là trong lòng có đó kinh ngạc, người này thân phận Nhạc Thành cũng đã sớm là đã muốn biết được, chính là thanh nguyên diệu đạo chân quân, sau lại bị Thiên Đình phong làm Chiêu Huệ Hiển Thánh Nhân Hữu Vương, chính là Thiên Đình cực mạnh chiến tướng một trong, tên khai sinh Dương Tiễn.

Này Dương Tiễn chính là Ngọc Đỉnh Chân Nhân đại đệ tử, ngoại hiệu Nhị Lang Thần, vẫn là Thiên Đình Ngọc Đế cháu ngoại trai, kia Thất tiên nữ biểu đệ, dưới tay Mai Sơn lục quái, cùng vật để cười hao thiên khuyến, đều là thực lực cường hãn, trong tay tam tiêm hai nhận thưởng, chính là thần khí trung tiếp cận thượng cổ thần khí tồn tại, uy lực vô cùng, đồng thời mặc chính là bát trảo Long văn hoàng bào, phòng ngự thần khí, đồng cấp trung căn bản là không thể thương hấn mấy may.

Mặt khác còn có cao nhất tiên khí Khai Sơn Phủ, Ngân Đạn Kim Cung, Trảm Ma Kiếm, Phục Yếu Tỏa, Chiêu Yếu Kính từ từ pháp bảo, này Dương Tiễn tuyệt đối là cực kỳ khó dây vào chủ.

Đối với này Nhị Lang Thần, Nhạc Thành cũng là nghi hoặc vô cùng, này Ngọc Đỉnh Chân Nhân mới là Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi thực lực, đồ đệ chính là tiên quân lúc đầu, như thế làm cho người ta kỳ quái, đồ đệ còn hơn sư phụ đến, này thực lực còn mạnh hơn, bất quá này nếu là thật động rồi thủ đến, nói không chừng liền không biết là ai thắng ai thua.

“Ta ba tháng trước đến đây, theo Hồng Hoang chiến trường lần trước đến, tưởng tới thăm người một chút tái trở về, hồi lâu không thấy, người càng ngày càng đẹp.” Này Dương Tiễn đối Xích Ngạo Tuyệt nói, căn bản là không có đem Nhạc Thành làm làm một lần sự.

Nhạc Thành thần sắc không lộ dấu vết trầm xuống, trực giác cảm giác cho ra, này Dương Tiễn tựa hồ là chuyên môn vì Xích Ngạo Tuyệt mà đến, chẳng lẽ là chính mình tình hình thực tế địch có thể nào.

“Đúng rồi sư huynh, đây là Nhạc Thành, phu quân của ta.” Xích Ngạo Tuyệt lời kéo Nhạc Thành đối Dương Tiễn nói.

“Phu quân, sư muội, các người còn không có lập gia đình đâu, chính là vị hôn mà thôi, lần này ta dẫn theo mẫu thân của ta đến, chính là hướng người cầu hôn, mẫu thân của ta đang ở cùng sư bá thương nghị đâu.” Dương Tiễn thần nhiên nhìn thoáng qua Nhạc Thành, lập tức cao hứng rất đúng Xích Ngạo Tuyệt nói, căn bản là không có đem Nhạc Thành để ở trong mắt.

“Cái gì...” Xích Ngạo Tuyệt trước tiên kinh hãi không thôi, mà đồng thời, Huyền Tiêu, Lang Lễ, Long Cát công chúa, Thanh Đồng bọn người là trợn mắt há hốc mồm.

Mà Nhạc Thành trong lòng cũng là có chút kinh ngạc, không nghĩ tới đã biết thứ đi lên Thái Hoa sơn, dĩ nhiên là đừng phải loại chuyện này, liên tiếp chính mình nữ nhân chủ ý đều có nhân đánh, một đạo thần nhiên lãnh ý theo Nhạc Thành trong mắt hiện lên.

“Ngạo Tuyết, chúng ta lên núi đi.” Nhạc Thành cũng không hiểu kia Dương Tiễn, vẫn là tiên thượng Thái Hoa sơn rồi nói sau.

“Hừ, Thái Hoa sơn khởi là ngươi tưởng tiến liền vào.” Một đạo quát lạnh thanh dừng lên, Nhạc Thành vừa mới muốn thả người lên núi, cũng kia Dương Tiễn đi ra Nhạc Thành trước người, một đạo quát lạnh, thần nhiên nhìn chăm chú vào Nhạc Thành.

“Ngươi có việc?” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào trước người Dương Tiễn, trên mặt không có nhiều lắm diễn cảm, trong lòng lãnh ý cũng đã muốn bắt đầu tràn ngập dừng lên.

“Ngươi chính là kia Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành đi, đáng tiếc Dao Trì ta lần trước không đi, bằng không, khởi cho ngươi hung hăng càn quấy, đừng tưởng rằng có Dao Trì Kim Mẫu chỗ dựa có thể đủ muốn làm gì thì làm.” Dương Tiễn lạnh nhạt nói, thần sắc khinh thường nhìn chăm chú Nhạc Thành liếc mắt một cái.

1216. Chương 1026: Chó Giữ Nhà, Người Muốn Chết

“Sư huynh, ngươi đây là cái gì ý tứ, đây chính là Thái Hoa sơn, không phải ngươi quán giang khẩu” Xích Ngạo Tuyết lập tức tới Nhạc Thành trước người, mắt đẹp trung cũng là có tức giận

“Dương Tiễn, chẳng lẽ ngươi là Ngọc Đế cháu ngoại trai có thể giỏi lắm có thể nào” Long Cát công chúa cũng lạnh nhạt nói một tiếng, này Dương Tiễn dĩ nhiên là dám nói tới chính mình mẫu thân trên đầu, thật đúng là hung hăng càn quấy

“Dương Tiễn, ngươi nếu không phục, chúng ta có thể đánh giá một chút, chính là, nơi này cũng không phải là địa phương” Nhạc Thành thần nhiên nói một câu, lập tức thân ảnh nhảy mất biến mất ngay tại chỗ

Làm Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện chính là sau, đã muốn là tới Dương Tiễn phía sau, thì triển không gian xuyên qua, ở Dương Tiễn không có phòng bị tiền tình hướng dưới, này cũng không khó

“Chúng ta đi” Nhạc Thành đối Xích Ngạo Tuyết cùng Long Cát công chúa bọn người nói đạo

“Dương Tiễn, hừ...” Huyền Tiêu thần nhiên nhìn thoáng qua Dương Tiễn, lập tức cùng Lang Lễ đám người thần nhiên theo Dương Tiễn bên người mà qua

“Đứng lại, ta chủ nhân còn không có cho ngươi đi, ngươi vẫn là lưu lại” nhưng vào lúc này, thất đạo thân ảnh như tia chớp xuất hiện ở Nhạc Thành trước người, đúng là Dương Tiễn bên người bảy người, nói chuyện chính là phía trước nhất một cái hắc y hán tử, hai mắt Âm Lệ, quanh thân yêu khí run, tu vi đã muốn là đạt tới Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu trung kỳ tu vi thực lực

“Hảo cẩu không đỡ đạo” Nhạc Thành thần nhiên nói một câu, này hắc y hán tử bản thể chính là kia Hạo Thiên Khuyển mà thôi, mặt khác sáu người cũng đều là Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi thực lực, chính là kia Mai Sơn lục quái

“Ngươi nói cái gì” Hạo Thiên Khuyển nhất thời giận dữ, quanh thân yêu khí trực tiếp run trong lúc đó, đã muốn là đúng Nhạc Thành lãnh ý đại khí

“Một cái chó giữ nhà mà thôi, cũng dám ở ta lão ba trước mặt hung hăng càn quấy, ngươi muốn chết ”

“Chó giữ nhà, ngươi muốn chết ”

“Nho nhỏ chó giữ nhà, đi tìm chết ”

“Gào khóc ngao...” Ở này đồng thời thời điểm, một mảnh tiếng gầm gừ phóng lên cao, Thanh Đồng, Linh Viên, Lang Lễ ba người nhảy mất ngẩng đầu thét dài, lập tức tại chỗ liền hóa thành khổng lồ mây vạn thước bản thể đến, trực tiếp tể nát một mảnh hư không

Ba người biến hóa ra bản thể, kia thân thể cao lớn thêm cùng một chỗ trong lời nói, đã muốn là quá mười tám vạn thước, lập tức ba người nửa ngày có thân hình không khỏi phân trần, trực tiếp liền là đồng thời bạo lực đánh về phía Hạo Thiên Khuyển mà đi

Không gian xung quanh yêu khí ngập trời, khôn cùng yêu khí nháy mắt áp không mà đến, theo ba người bản thể bạo lực, chung quanh mọi người, cũng là không thể không thân ảnh nháy mắt bạo lui

Hạo Thiên Khuyển chính là bình thường tiên thú thân thể mà thôi, có thể tu luyện tới hiện tại tình trạng chính là không dễ dàng, mà hiện tại, Thanh Đồng chính là thượng cổ thần thú, Linh Viên chính là Hỗn Độn dị thú, tự nhiên Lang Lễ đều là tiên thú thân thể

Ba loại cường hãn hơi thở nháy mắt áp chế ở tại trên người của hắn, trong đó Linh Viên cùng Thanh Đồng khí tức trên thân đã muốn là áp chế hắn không thể suyễn quá khí đến đây, ở tu vi trên thực lực, Lang Lễ cũng là có thể gắt gao ngăn chặn hắn

“Thượng cổ thần thú, Hỗn Độn dị thú, trời ạ” xa xa nhất chúng Đại La Kim Tiên đã muốn là dọa trợn mắt há hốc mồm

“Ngao...” Hạo Thiên Khuyển lúc này cũng chỉ có thể đủ là nháy mắt biến hóa ra bản thể đến, thân thể cao lớn cũng là đi vắng Thanh Đồng dưới, chính là hơi thở muốn nhược hơn

“Đáng chết, lui về” Mai Sơn lục quái sáu người lúc này sắc mặt đại biến đồng thời, cũng trong tay thủ ấn cấp biến hóa, lập tức sáu người liên thủ cũng tính toán ngăn cản Lang Lễ đám người

Dương Tiễn sắc mặt nháy mắt trầm xuống, quanh thân hơi thở nhất thời tăng vọt, trong tay một phen tam tiêm hai nhận thương ta ở trong tay, hơi thở động địa Kinh Thiên, một mình trôi nổi ở giữa không trung, trên người bát trảo Long văn hoàng bào theo gió phiêu lãng, cũng nháy mắt muốn đánh về phía Lang Lễ mà đi

“Dương Tiễn, ngươi cho ta lưu lại” một đạo thân ảnh màu trắng hơi hơi vừa quất, như tia chớp liền xuất hiện ở Dương Tiễn trước người, luận độ, Huyền Tiêu phải sợ, lúc này Huyền Tiêu quanh thân ngọn lửa nghênh không loạn vũ, dường như một mảnh đỏ bừng Hỏa Vân, ẩn ẩn quanh mình toàn bộ đều là một mảnh đỏ đậm vẻ pháp quyết đánh ra, ngọt vượn tay phải đến, năm ngón tay hơi hơi mở ra, nhẹ nhàng khuất long hư nắm, mấy ngày liền tiếp đất một đạo ngọn lửa quyền rít gào gầm lên giận dữ, lượn vòng chuyển, hóa thành một đầu dữ tợn ngọn lửa cự thú, đột nhiên trong lúc đó đánh về phía Dương Tiễn mà đi

Lửa này diễm chính là Huyền Phong chi hỏa, uy lực đi vắng tam vị chân hỏa dưới, uy lực ngập trời, nhất thời đó là gắt gao vây khốn Dương Tiễn

“Mai Sơn lục quái, các ngươi mới cho ta lui về” Nhạc Thành trong mắt hàn ý cùng nhau, Hỗn Nguyên Chân Thân thân thể cao lớn nháy mắt thi triển, hơi thở tăng cao sau, lực lượng thần thông trung Đẩu Thiên Chưởng nháy mắt sẽ cùng thì liền bao phủ hướng về phía Mai Sơn lục quái trung ba người

Một đạo khổng lồ chưởng ấn mấy chục là che thiên địa bình thường theo trên không hội áp xuống, thật lớn chưởng ấn tha động một cỗ khổng lồ kinh lực, nhắc lên từng đợt không gian gọn sóng, không được khoách tát mở ra, trong khoảng thời gian ngắn không gian xung quanh giống như là yếu hủy thiên diệt địa bình thường, loại thật lực này cũng chỉ có thể đủ chỉ dùng để khủng bố để hình dung

Nhạc Thành hiện tại là bất động tắc đã, không ra tay thì thôi, vừa ra tay đó là kinh thiên động địa, thế như sấm đánh, trong lòng cũng là động nổi lên sát ý, này Dương Tiễn dĩ nhiên là dám đánh chính mình nữ người chú ý, kia chính mình há có thể đủ buông tha, Đẩu Thiên Chưởng bên trong khôn cùng pháp lực mãnh liệt mà ra, ngay tiếp theo Hỗn Nguyên Chân Thân uy lực đi theo khuấy động mà ra, đánh nát một mảnh không gian mảnh nhỏ giả thiên tế nhật bình thường, áp chế hướng về phía Mai Sơn lục quái trung ba

“Cút ngay cho ta” lúc này Lang Lễ vốn là đánh về phía kia Hạo Thiên Khuyển, nhìn thấy Mai Sơn lục quái phác đi lên, cũng thể công biến đổi, liên tục cổ tạo nên bằng bạc pháp lực yêu khí, quanh thân yêu dị thanh mang chói mắt phi thường năm ngón tay hơi hơi mở ra, từng trận pháp lực yêu khí khuấy động, một đạo thật lớn vô cùng đầu móng tay nhô lên cao bay lên, trong nháy mắt đón gió vạn vạo thượng mười vạn lý không gian, cơ hồ ngay tại phút chốc trong lúc đó đem phía dưới không gian khóa tử, đem Mai Sơn lục quái còn lại ba vây ở liễu không gian trong vòng

“Cho ta phá” bị Nhạc Thành vây khốn ba người lúc này sắc mặt hơi hơi có chút biến hóa, Nhạc Thành rõ ràng là Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi thực lực, nhưng là lúc này thực lực nhưng lại như là này cường hãn

Ba người lật tay trong lúc đó, chói mắt tiên quang cuộn cuộn cuộn cuộn đứng lên, ba người đều tự là tung một món đồ cao nhất tiên khí, nhất thời quang hoa đại tác phẩm, khôn cùng pháp lực giống như thiên hà đổ khuynh, phút chốc trong lúc đó đem chung quanh không gian đều khóa mang mà ra, hóa thành một cái mờ mịt không gian lốc xoáy cuộn cuộn về phía trước dâng, lập tức va chạm hướng về phía Nhạc Thành Đẩu Thiên Chưởng mà đi

“Các người thực lực còn chưa đủ” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, pháp quyết đánh ra, Đẩu Thiên Chưởng thẳng tắp hội áp xuống, thanh thế chi lớn, uy lực chi khủng bố, quả thực khó nói lên lời, tựa hồ là mang theo vạn quân sức hút của trái đất, thay đổi triệt để chi thế đập vụn không gian xuống

“Thình thịch oành...” Một mảnh Không Gian Bạo Liệt, mất thường không gian, kia Mai Sơn lục quái trung ba người tam kiện cao nhất tiên khí phía trên tràn ngập thần quang ở Đẩu Thiên Chưởng dưới cũng không có kiên trì bao lâu đã bị đánh bại, lập tức khổng lồ lực lượng trực tiếp đánh nát không gian

Không Gian Bạo Liệt, tam đạo thân ảnh theo một mảnh không gian mảnh nhỏ mà ra, sắc mặt tái nhợt, ba người trong miệng đều bắn nhanh ra một đạo máu tươi

Nhạc Thành bằng vào Đẩu Thiên Chưởng, tự liên Mãn chân nhân như vậy cường giả cũng có thể đủ đối kháng một phần, lúc này này Mai Sơn lục quái trung ba người mới là Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ mà thôi, căn bản là không đủ xem, một chưởng khiến cho ba người trực tiếp trọng thương

“Phá...” Lang Lễ hét lớn một tiếng, trong tay lợi trảo nắm chặt, tiên không dấu móng tay vừa thu lại, trên người khôn cùng yêu khí phút chốc trong lúc đó toàn bộ tụ tập cho dấu móng tay phía trên, bàn một đạo yêu mũi nhọn quang hoa hướng tiêu dựng lên, năm ngón tay lập tức hơi hơi xoay chuyển, to như vậy một mảnh không gian chậm rãi quỷ dị biến hóa mở ra, nhất như là bình tĩnh trên mặt hồ ném vào một khối cự thạch bình thường, nổi lên gợn sóng đột nhiên quạt rít gào dựng lên

“Vang ầm ầm...” Không Gian Bạo Liệt, không gian trung đánh tan cuồng bạo lực lượng phô thiên cái địa bình thường, tất cả đều hướng kia ba Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi Mai Sơn lục quái trung ba người bao phủ mà đi

Không gian xung quanh phút chốc trong lúc đó tăng vọt mở ra, bàng bạc kích tán lực lượng bàng như cuộn cuộn sóng lớn, dâng không thôi, này trong nháy mắt, lực lượng vô cùng khủng bố, lập tức tam đạo thân ảnh trực tiếp bị đánh bay thượng vạn thước, phun ra ba đạo máu tươi

Lang Lễ hiện tại Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực, tiên thú bản thể ưu thế, ở Cửu Thiên Huyền Tiên trung, thực lực hẳn là ở Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ trung cũng là gần như vô địch tồn tại, này ba Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả tự nhiên là khó có thể đối kháng

“Gào khóc...” Lúc này, Thanh Đồng cùng lãnh Linh Viên hai người còn lại là trực tiếp vọt tới Hạo Thiên Khuyển trước người, tuy nói hai người hiện tại còn chính là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu lúc đầu tu vi thực lực mà thôi, chính là hai người bản thể đều là nghịch thiên, Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu lúc đầu thực lực, cho dù là bình thường Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ cũng không dám trêu chọc

Hai người khổng lồ bản thể đánh nát một mảnh hư không, Thanh Đồng thật lớn đuôi dài thượng bị bám một mảnh màu xanh tia chớp lưu quang, bốc lên giảo toái một mảnh không gian, hung hăng liên tục hướng về phía Hạo Thiên Khuyển mà đi

“Ngao...” Hạo Thiên Khuyển bản thể khổng lồ vô cùng, toàn thân lông màu đen đứng thẳng, răng nanh phía trên, đạo đạo hàn quang tràn ngập, quanh thân yêu khí che trời ít ngày nữa xoay quanh bay múa, lập tức bốn máu mồm to đó là căn hướng về phía Thanh Đồng mà đi

Lưỡng đạo thật lớn lực lượng lần lượt thay đổi, trên không kích thích một mảnh không gian loạn lưu, Hạo Thiên Khuyển bốn máu mồm to trực tiếp là căn ở tại Thanh Đồng khổng lồ cự vĩ phía trên

“Vang ầm ầm...” Chính là Thanh Đồng thân là thượng cổ thần thú thân thể, lại khởi là dễ dàng như vậy bị căn thương, cự vĩ vung, hung hăng theo trên không đem Khiếu Thiên Hồ sục tới hạ không núi non bên

trong

Thật lớn ngập trời lực lượng, làm cho Hạo Thiên Khuyển cũng là không thể không buông lỏng ra bồn máu miệng rộng, thân thể cao lớn trực tiếp tại hạ trống không núi non trung bị tạt ra vô số cái khe, mặt đất da nẻ, đạo đạo cái khe có trên trăm thước khoan, lan tràn mở ra

“Chớ giữ nhà, ta là thay sự phụ ta giáo huấn của người” cơ hồ cũng là ở đây đồng thời thời điểm, Linh Viên thân ảnh khổng lồ theo thiên đáp xuống, mang theo khổng lồ một đạo quyền ấn

Trên không trung kia thật lớn quyền ấn dưới, là một mảnh vụn vụn không gian, vụn vụn không gian cùng với kia một đạo khổng lồ quyền ấn tùy theo hung hăng hội áp xuống Linh Viên hiện tại Hỗn Nguyên Chân Thân, kia cũng là tới tầng thứ năm

“Thình thịch thình thịch thình thịch...” Một mảnh kinh thiên động địa tiếng bạo liệt dựng lên, này hoàn toàn là không gian thừa chịu không nổi như thế khổng lồ lực lượng hóa thành hư không, mà đánh tan cường hãn lực lượng còn lại là thật sự áp chế ở tại Hạo Thiên Khuyển bị Thanh Đồng ngã ở núi non thượng thân hình khổng lồ phía trên

1217. Chương 1027: Dao Cơ Tiên Tử

“Vang ầm ầm...” Kinh Thiên nổ lúc sau, khắp núi non giống như tối kịch liệt động đất bình thường liên minh không ngớt chấn động đứng lên, Hạo Thiên Khuyển thân thể cao lớn thượng đã bị Linh Viên này thật lớn một quyền, thân hình nhất thời lâm vào núi non trong vòng, trực tiếp là ở núi non trung đập vụn mặt đất, đè ép ra một cái có diện tích thượng lục vạn thước thâm động, đủ để là hình thành một cái nhỏ ao hồ

“Phụt.....” Hạo Thiên Khuyển nghênh không một đạo máu tươi phun ra, thân thể cao lớn nháy mắt chính là hóa thành hình người, sắc mặt vô cùng trắng bệch, Linh Viên một quyền này, đã muốn là đem trọng thương

“Hạo Thiên Khuyển” Dương Tiễn ở xa xa nhìn thấy Hạo Thiên Khuyển bị trọng thương, sắc mặt trung tức giận đại khí, trong tay tam tiêm hai nhận xông về phía trước một mảnh thần quang bạo lực dựng lên, nháy mắt hóa thành một mảnh thật lớn Thiên Vồng phách thiên cái địa bao phủ hướng về phía Huyền Tiêu mà đi

“Hừ, thực nghĩ đến giỏi lắm a, ta thực không đem ngươi xem ở trong mắt đâu” Huyền Tiêu hừ lạnh một tiếng, tiếng nói vừa dứt, trong mắt thần sắc trầm xuống, nhất thời biến hóa ra khổng lồ bản thể đến, thân thể cao lớn lúc này quanh thân một mảnh khổng lồ thanh mang ngập trời dựng lên, mãnh liệt pháp lực cường mãnh bùng nổ mở ra, vô tận pháp lực cuộn cuộn mênh mông cuộn cuộn cao thấp cuộn cuộn, đem chung quanh không gian toàn bộ chấn vỡ thành hư không

Tứ sí cấp chấn, ở phía trước không bên trong dĩ nhiên là tê nứt ra rồi một cái một mình không gian, này không gian trong vòng, quanh thân nhất thời bộc phát ra khổng lồ ngọn lửa đến, lửa này diễm thiêu hủy chung quanh gần dặm không gian trực tiếp thoát phá, bị bám vù vù thiêu hủy thanh giống như tiếng sấm nổ vang, này trung ngọn lửa đã muốn là tới hủy diệt tình trạng

Mà ở lửa kia diễm diễm cường tràn ngập gian, Huyền Phong sau lưng tứ sí cũng là hóa thành rộng thùng thình hỏa cánh theo ngọn lửa thiêu hủy, nóng cháy ngọn lửa quanh quần ở này thân thể mặt ngoài, thật lớn thân hình lóe ra làm lòng người lạnh ngắt sáng bóng

Không gian ở Huyền Phong chi hỏa ngọn lửa dưới kịch liệt bốc lên đứng lên, vô số ngọn lửa bốc lên, bắt đầu lên đỉnh đầu trên không hội tụ, mơ hồ gian, hội tụ thành một mảnh dữ tợn đáng sợ biển lửa, tràn ngập thô bạo cùng sát ý

Huyền Phong chợt khổng lồ vô cùng thân thể phía trên tứ sí cấp chấn, thân thể cao lớn mang theo dữ tợn ngọn lửa không gian trực tiếp là đón nhận kia Dương Tiễn tam tiêm hai nhận thượng thượng một mảnh thần quang Thiên Vồng mà đi

“Thượng cổ thần thú Huyền Phong” Dương Tiễn nhất thời sắc mặt trầm xuống, bình thường Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ hãn khả không dễ trong lòng, chính là này thượng cổ thần thú Huyền Phong hãn cũng không thể không thêm để ý, sắc mặt cũng nháy mắt nan thoát nhìn

“Ti ti...” Một mảnh Thiên Võng cùng ngọn lửa đan vào ra khí tức quỷ dị, ở Huyền Tiêu ngọn lửa thiêu hủy dưới, tựa hồ là Huyền Tiêu còn chiếm cứ thượng phong

“Dừng tay, đều dừng tay cho ta” trên không trung lúc này một đạo tiếng quát hạ xuống, mấy đạo thân ảnh như tia chớp mà đến, trước mặt hai người trung một cái đứng là Xích Tinh Tử, còn có một còn lại là một cái cầm phục trường bào, khuôn mặt cao quý khí chất bất phàm trung niên phụ nhân, lẳng không mà đến trong lúc đó, quanh thân hơi thở dĩ nhiên là hoàn toàn không có dao động, này hơi thở còn hơn Xích Tinh Tử chính là phải mạnh hơn nhiều

“Dương Tiển, ngươi cũng dừng tay” kia trung niên mỹ phụ nhân tới trên không, khẽ cau mày lúc sau, trong tay thủ ấn biến hóa trong lúc đó, xa không trung Huyền Tiêu cùng Dương Tiển giao thủ bên trong gian cũng trống rỗng một đạo không gian cái khe xuất hiện, thẳng tắp đem hai người tách ra đến

“Xuy xuy...” Một cỗ khổng lồ lực lượng trực tiếp tác dụng ở tại Huyền Tiêu bản thể phía trên, Huyền Tiêu bản thể nhất thời đánh bay mấy ngàn thước

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, vừa mới xem đích thực thiết, kia trung niên mỹ phụ nhân chính là cố ý tiết ra ngoài một cỗ cường hân lực tới Huyền Tiêu trên người, Dương Tiển chính là chút không việc gì này mỹ phụ nhân thực lực rất mạnh, Nhạc Thành mơ hồ là có thể cảm giác ra, này mỹ phụ nhân thực lực, cho dù là còn hơn sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu đến, cũng là sẽ không kém nhiều ít

“Ha ha ha ha, Dao Cơ Tiên Tử, phần nhân tình này, ta nhớ kỹ” Huyền Tiêu khôi phục bản thể lúc sau, thần sắc thoáng tái nhợt đến Nhạc Thành bên người, lãnh thị tiền không mỹ phụ nhân liếc mắt một cái

“Thượng cổ thần thú thật đúng là bất phàm, chính là này Tiên Ma giới hiện tại chính là Tiên Đạo liên minh trì hạ, yêu tộc ở ta Tiên Ma giới, vẫn là thu liễm một ít thật là tốt” kia mỹ phụ nhân thần nhiên nhìn Huyền Tiêu liếc mắt một cái nói

“Dương Tiển chi mẫu, Ngọc Đế chi muội, Dao Cơ Tiên Tử” Nhạc Thành lúc này cũng biết này mỹ phụ nhân thân phận, chính là nhìn thấy này mỹ phụ nhân, tuyệt mỹ dung nhan, cũng làm cho Nhạc Thành trong lòng không mừng

“Dao Cơ Tiên Tử, hậu bối ra tay đánh giá, ngươi lại ra tay can dự, thật không hồ là người của Thiên Đình a, ta cũng nhớ kỹ này một phần tình, ngày khác tất báo” Nhạc Thành thu hồi Hỗn Nguyên Chân Thân thân thể, hừ lạnh một tiếng, Huyền Tiêu cũng là giúp chính mình xuất đầu, hiện tại cật liễu khuy, chính mình cũng không thể đủ mặc kệ

“Ngươi chính là kia Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, quả nhiên là miệng lưỡi bén nhọn không coi ai ra gì” mỹ phụ nhân thần sắc trầm xuống, thần nhiên nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái nói

“Kia cũng so ra kém yêu Cừu tiên tử ngươi a, trực tiếp đối hậu bối ra tay, thật sự là để cho ta mở rộng tầm mắt, mẫu tử cảm tình tốt, ra trận không rời mẫu tử bình” Nhạc Thành thần nhiên nói, mặc dù là đối trước mắt này Dao Cơ Tiên Tử cực kỳ kiêng kị, chính là ở Thái Hoa sơn, Nhạc Thành còn không sợ này Dao Cơ Tiên Tử đối với chính mình thế nào

“Lớn mật tiểu tử, nói chuyện với ngươi chú ý một chút” Dương Tiển một đạo quát lạnh, hung hăng nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, lúc này kia Mai Sơn lục quái cùng Hạo Thiên Khuyển đều tới bên cạnh hắn, trong bảy người, Mai Sơn lục quái người bị thương nặng, Hạo Thiên Khuyển thương thể trọng, trong lòng đối Nhạc Thành hận ý có thể nghĩ

“Hừ, Dương Tiển sư diệt, ngươi đến ta Thái Hoa sơn ngăn trở của ta khách nhân, có phải hay không có chút quá mức, chẳng lẽ sư phụ ngươi không có dạy ngươi quy củ sao?” Xích Tinh Tử lúc này tới trên không, hơi hơi nhìn thấy Dương Tiển nói

“Đệ tử không dám, thỉnh sư bá thứ lỗi, chính là...” Dương Tiển ở Xích Tinh Tử trước mặt đồ vẫn là không dám nói thêm cái gì, hung hăng cảm tức Nhạc Thành liếc mắt một cái

“Sự tình ta cũng biết, ta vừa mới xuất quan cũng cùng mẫu thân ngươi nói chuyện, Ngạo Tuyết đã muốn là cùng Nhạc Thành lập gia đình ở tế, một năm sau ở Hạo Thiên môn lập gia đình, ngươi tới cầu hôn đã muốn chậm, Nhạc Thành cùng Ngạo Tuyết hôn sự, sư phụ ngươi cũng sớm chỉ biết, chẳng lẽ hắn không có nói cho ngươi sao” Xích Tinh Tử đánh gãy Dương Tiển trong lời nói

“Sư bá, này Nhạc Thành không xứng với sư muội, ta...” Dương Tiễn biến sắc, nhìn thấy ở Nhạc Thành bên người Xích Ngạo Tuyết, lòng có không cam lòng, ra mời, Ngọc Đình Chân Nhân hẳn là đã sớm nói cho hẳn

“Dương Tiễn sư huynh, ta đã cùng người đã nói, ta và người là không có khả năng, người như thế nào còn không rõ” Xích Ngạo Tuyết lôi kéo Nhạc Thành đích tay cánh tay đứng ở Nhạc Thành bên người, ánh mắt lộ ra một cổ vẻ bất đắc dĩ

“Xích Tinh Tử đạo hữu, vậy quấy rầy, ta liền đi trước một bước” trên không trung kia Dao Cơ Tiên Tử thần sắc trầm xuống, vẫn sắc mặt đều là không tốt lắm xem, ở rất đi trên núi, phỏng chừng là bởi vì Xích Tinh Tử cũng không có cho nàng mặt mũi

“Dao Cơ Tiên Tử đi thông thả, thật sự là thật có lỗi” Xích Tinh Tử thi lễ nói, này Dao Cơ Tiên Tử tốt xấu cũng là Ngọc Đế chi muội, thân mình thực lực cũng là cấp cường giả, Xích Tinh Tử cũng không có thể đủ nhờ đại

“Tiễn nhi, chúng ta đi” Dao Cơ Tiên Tử lập tức đối Dương Tiễn nói

“Mẫu thân, chính là...” Dương Tiễn tựa hồ là còn chưa từ bỏ ý định, tựa liên thỉnh mẫu thân ra mặt cũng không có có thể được đến Ngạo Tuyết sư muội, người của chính mình lại bị trọng thương, này với hẳn mà nói, chính là tuyệt đối vũ nhục

“Còn ngại không đủ dọa người sao, đi” Dao Cơ Tiên Tử thần sắc trầm xuống lạnh nhạt nói, lập tức thân ảnh biến mất ở giữa không trung trung, chính mình tự thân xuất mã cũng không có theo Xích Tinh Tử trước mặt muốn tới nửa điểm mặt mũi, hẳn đã muốn là trong lòng giận dữ, lúc này thấy đến con mình như thế bộ dáng, này trong lòng tức giận có thể to lắm

“Chúng ta đi” Dương Tiễn hung hăng nhìn chăm chú Nhạc Thành liếc mắt một cái, trong mắt hận ý một nét thoáng hiện, lập tức cùng bên người Hạo Thiên Khuyển, Mai Sơn lục quái cũng hóa thành lưu quang mà đi

“Nhạc Thành, làm khó dễ người, tới trước trên núi đi” kia Dao Cơ Tiên Tử đi rồi, Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành hơi hơi lộ ra một tia cười khổ nói, vừa mới này hết thấy, hẳn hiển nhiên là lúc trước cũng không biết

“Không có việc gì, chúc mừng nhạc phụ đột phá” Nhạc Thành mỉm cười, thu liễm đứng dậy thượng sát ý sau, đối Xích Tinh Tử nói

“Này đột phá không có gì hảo chúc mừng, đồ là tu vi của người thực lực tiến bộ thật đúng là khoái a” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói, đã sớm là thấy rõ ràng mọi người thực lực tu vi, chứng kiến nữ nhân Xích Ngạo Tuyết cũng đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu, Xích Tinh Tử trong mắt cũng là chảy ra vẻ kinh ngạc

Lập tức mọi người đó là ở Xích Tinh Tử dưới sự dẫn dắt tới Thái Hoa sơn thượng, này Thái Hoa sơn phạm vi trong vòng, còn hơn hiện tại Hạo Thiên môn còn muốn lớn hơn thượng một ít, nhân số cũng không có Hạo Thiên môn hơn

Trên núi cũng là tiên khí lượn lờ, này linh khí trình độ còn hơn Ngọc Hư sơn chính là còn mạnh hơn thượng không ít, kỳ hoa khác quả nơi nơi đều là, tiên cầm linh thú cũng là không ít, phong cảnh như họa, thật đúng là một chỗ khó được tiên gia phúc địa

Thái Hoa sơn thượng đại diện trong vòng, mọi người phân tịch mà ngồi, ở tọa cũng là Xích Tinh Tử cùng Nhạc Thành đám người, này Dương Tiễn cùng Dao Cơ Tiên Tử xuất hiện cũng là là không có ảnh hưởng đến Nhạc Thành tâm tình

“Nhạc Thành, hoàn hảo người cùng Ngạo Tuyết hôn sự đã sớm định rồi xuống dưới, bằng không này Dao Cơ Tiên Tử mặt mũi ta thật sự là không thể không cấp, một năm sau các người sẽ đem hôn sự này thành, người cũng tới đúng lúc, người xem thế nào?” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành hỏi

Nhạc Thành vừa mới chợt nghe đến Xích Tinh Tử nói, một năm lúc sau lập gia đình, Nhạc Thành đồ không phải không nguyện ý, chính là hiện tại chính mình cùng Long Cát công chúa cũng xác định quan hệ, này một mình cùng Ngạo Tuyết lập gia đình, cũng là không tốt

“Cha, lập gia đình việc, ta xem yếu mặt khác an bài mới được, ta cùng Long Cát tỷ tỷ, cần phải cùng nhau lập gia đình mới được” Xích Ngạo Tuyết đối lúc này cũng đối Xích Tinh Tử nói đến

“Cùng nhau lập gia đình” Xích Tinh Tử thần sắc kinh ngạc, nhìn thấy con gái của mình, lập tức lại nhìn thấy Long Cát công chúa cùng Nhạc Thành, tựa hồ cũng minh bạch rồi ba người quan hệ, mỉm cười nói : “Vậy ba người cùng nhau lập gia đình, ta không có một ý thấy, các người cao hứng là tốt rồi ”

“Đa tạ cha” Xích Ngạo Tuyết đối Xích Tinh Tử nói

1218. Chương 1028: Giống Như Đã Từng Quen Biết

“Nhạc Thành, hiện tại ngươi không có ý kiến gì, nếu không có vấn đề trong lời nói, ta liền giúp ngươi an bài đi, sớm một chút đem hôn sự làm, về sau ta cũng không cần thay Ngạo Tuyết quan tâm, có thể an tâm tu luyện” Xích Tinh Tử cười nói

Nhạc Thành hơi hơi do dự một chút, lập tức nói : “Vậy thỉnh nhạc phụ lo lắng ”

“Tốt lắm, hết thảy giao cho ta là tốt rồi, lập gia đình vẫn là ở người Hạo Thiên môn” Xích Tinh Tử nói trong lòng đối với này con rể đã sớm là vừa lòng, lúc này mới một ngàn năm không thấy, này con rể dĩ nhiên là đột phá tới Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu, vừa mới ra tay hấn thần niệm cũng rình nhất thanh nhị sở, nhất chiêu sẽ đem ba Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ đánh cho trọng thương, phỏng chừng còn không có hạ sát thủ, thực lực còn không chính như vậy, này không thể nghi ngờ là khủng bố

“Nhạc Thành, này lần đầu tiên tới, dẫn theo một ít lễ vật, còn thỉnh nhạc phụ nhận lấy” Nhạc Thành lập tức đứng dậy, trong tay ba hộp gấm đã muốn là đưa tới Xích Tinh Tử trước mặt, đồng thời thần niệm truyền âm tới Xích Tinh Tử bên tai: “Nhạc phụ, này chính là Bàn Đào, cổ thần đan, còn có một phần Hỗn Độn tinh khí, có chút không có phương tiện làm cho Huyền Tiêu biết ”

Nhạc Thành ba hộp gấm trung, đúng là trang chính là hai mươi cái Bàn Đào, một trăm khóa cổ thần đan, còn có kia một phần Hỗn Độn tinh khí, này tam phần tuyệt đối là lễ trọng, hai mươi cái Bàn Đào, một trăm khóa cổ thần đan, này đối với Xích Tinh Tử mà nói, cũng là giá trị xa xỉ, hấn tốt đến này hai mươi cái hai vạn bảy nghìn năm Bàn Đào, cũng rất khó, mà quan trọng nhất là kia Hỗn Độn tinh khí, này một phần Hỗn Độn tinh khí trong lời nói, tuyệt đối là có thể so với được với một món đồ thượng cổ thần khí, đây mới là lễ trọng trung lễ trọng

Xích Tinh Tử mở ra hộp gấm, không có ra tiếng, chỉ nhìn không được cũng là hít vào một hơi, này Hồng Hoang chiến trường trong vòng đồn đãi Nhạc Thành chiếm được Hỗn Độn tinh khí, còn có Dao Trì phía trên, có người nói Kim Giáp Chiến Thần trộm lấy toàn bộ Bàn Đào cùng cổ thần đan, hấn đều cũng có đó không tin, chính mình con rể này bốn sự cũng có thể là không có cường hấn đến này trình độ, chính là lúc này, trong lòng hấn cũng minh bạch rồi, này hết thảy cũng không phải là tin đồn vô căn cứ a

“Nhạc Thành a, ngươi lần này đến, còn có chuyện khác sao?” Nhịn xuống trong lòng kinh ngạc, Xích Tinh Tử lập tức lại đối Nhạc Thành hỏi, nhìn thấy Nhạc Thành lần này tiến đến, Xích Tinh Tử cũng là có thể đoán ra Nhạc Thành có chuyện gì yếu chính mình hỗ trợ, này Hỗn Độn tinh khí như vậy lễ trọng đều tặng đã ra rồi, Nhạc Thành nhu muốn cái gì, Xích Tinh Tử đều là đoán tới vài phần

“Nhạc Thành, thật đúng là có sự tình yếu thỉnh nhạc phụ hỗ trợ” Nhạc Thành cũng không xoay nhún nhó niết, trực tiếp đối Xích Tinh Tử nói: “Ta nghĩ thỉnh nhạc phụ nhìn xem, có thể hay không giúp ta tìm được một đạo thánh nhân lực ”

Nhạc Thành đưa lên một phần lễ trọng, chính là hy vọng được đến một phần thánh nhân lực, này một phần Hỗn Độn tinh khí giá trị, cũng là đi vắng này một đạo thánh nhân lực dưới, vì đánh chết kia Hỗn Thế Ma Vương, Nhạc Thành cũng bỏ được này một phần Hỗn Độn tinh khí, huống chi tặng nhân vẫn là chính mình nhạc phụ, tin tưởng này cha vợ cũng sẽ không làm cho chính mình có hại này Hỗn Độn tinh khí cũng là cho rằng chính mình cấp Ngạo Tuyết quà tặng tốt lắm, cũng không xem như một

“Chỉ biết người là chuyện này tình mới tới tìm ta, người lễ cũng tặng, khẩu cũng mở, ta cũng không làm cho người tay không mà quay về, đây là một đạo thánh nhân lực, cầm đi” Xích Tinh Tử tựa hồ là sớm có chuẩn bị, trong tay nhất đạo kim sắc thần quang đánh ra, đã rơi vào Nhạc Thành trước người, một cỗ cường hấn

hơi thở theo thần quang trong vòng tròn ngập, người ở chỗ này đều bị là cảm giác được đến từ sâu trong linh hồn áp lực

“Thánh nhân lực” Nhạc Thành nhin không được trong lòng kích động đứng lên, đây là có thể đánh chết tiên quân hậu kỳ cường giả cũng là khỏi phải nói thánh nhân lực, có nó, chính mình có thể đã qua tìm kia Hỗn Thế Ma Vương thay sư phó báo thù

“Đa tạ nhạc phụ” Nhạc Thành thu hồi này một đạo thánh nhân lực lập tức thi lễ đối Xích Tinh Tử nói

“Không cần cảm tạ, này một đạo thánh nhân lực, cũng không phải ta đưa cho ngươi, là tiền một lát, ta sư bá Thái Thượng Lão Quân đặt ở trong tay ta, để cho ta giao đưa cho ngươi” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói

“Thánh nhân Thái Thượng Lão Quân” Nhạc Thành nghi hoặc không thôi, chính mình liên tiếp thấy đều là chưa từng gặp qua này Thái Thượng Lão Quân, này Thái Thượng Lão Quân như thế nào hội tặng như vậy một phần lễ trọng cho mình đâu

“Ngươi cũng không cần nghi hoặc, nếu muốn biết nguyên nhân, phỏng chừng về sau hội có cơ hội, cũng đừng hỏi ta, ta hiện tại cũng đều cảm thấy được kỳ quái đâu” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói, lần trước tại nơi huyết vụ nơi trung, sư phó Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ đưa một đạo thần thông cấp Nhạc Thành, hiện tại Xích Tinh Tử còn nghĩ mãi mà không rõ đâu chính mình cũng từng là hỏi qua sư phó Nguyên Thủy Thiên Tôn, chỉ sư phó chính là thần nhiên nói một câu không thể nói, không thể nói

Nghe được Xích Tinh Tử theo như lời, Lang Lễ, Huyền Tiêu, Long Cát công chúa cũng là cảm thấy được kỳ quái, đều là nghi hoặc không thôi

Theo sau, Nhạc Thành lại là Thanh Hoa thành trung chuyện đã xảy ra nói cho Xích Tinh Tử, phỏng chừng Xích Tinh Tử hiện tại cũng không có được đến tin tức đâu, mà thẳng đến Nhạc Thành đánh chết Mãn chân nhân bắt Thanh Hoa thành lúc sau, Xích Tinh Tử cũng không thể không là trợn mắt há hốc mồm

Tuy rằng hần hiện tại là Cực Nhạc Thành thành chủ, chính là này Cực Nhạc Thành Trên thực tế vẫn là thuộc loại Thiên Đình, này liên tiếp Xiển giáo cũng không có cách nào, mà hiện tại Nhạc Thành làm như vậy, không thể nghi ngờ là cùng cả cái Thiên Đình đối kháng đi lên

“Nhạc Thành, ngươi này lá gan cũng quá mức một ít, bất quá dĩ nhiên là kia Mãn chân nhân cùng ngươi đánh đổ, lại có vô số nhân chứng ở, kia nhưng thật ra cũng không có cái gì, bất quá này phiền toái vẫn là hội có một chút, hiện tại trên người ngươi có một đạo thánh nhân lực, phỏng chừng Thiên Đình cũng không dám thế nào” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói

“Này Thiên Đình rõ ràng chính là tiền đến trêu chọc của ta, nếu rồi hãy tới tìm ta phiền toái, ta liền không khách khí” Nhạc Thành nói, lần trước đối Thiên Đình trung nhân, coi như là hạ thủ lưu tình, chính là đánh chết ba, người khác chính mình cũng không có động, nếu lại đến nhạ chính mình, kia chính mình cũng sẽ không nhin nữa

“Tóm lại, ngươi phải cẩn thận một chút, này Dao Cơ Tiên Tử cũng không phải dễ chọc, ngươi cũng phải chú ý một chút, bởi vì này Dương Tiễn, ngươi cũng phải tội Dao Cơ Tiên Tử, mặc dù là hần sẽ không đối với ngươi trực tiếp thế nào, chỉ sợ hần âm thầm xuống tay” Xích Tinh Tử nói

“Ta sẽ chú ý” Nhạc Thành nói, đối với Dương Tiễn cùng kia Dao Cơ Tiên Tử, Nhạc Thành đồ vẫn là trong lòng có đó kiêng kị, Dao Cơ Tiên Tử thực lực chính là dị thường cường hãn, chính mình bây giờ còn không thể đối kháng

Theo sau Nhạc Thành cùng Xích Tinh Tử lại thương nghị một trận Xích Ngạo Tuyết cùng Long Cát công chúa hai người hôn sự, cuối cùng liền định ở một năm sau, ở Thanh Hoa thành trung cử hành hôn lễ, từ Xích Tinh Tử đi an bài, đến lúc đó Hạo Thiên môn phối hợp một chút là được

Mà Nhạc Thành trong lòng cũng là không thể không là tính toán lại đi xem đi tiểu Dao Trì, cùng với Long Cát công chúa lập gia đình, cũng muốn làm cho sư phụ cùng sư mẫu biết mới được

Ngày hôm sau, Nhạc Thành liền cùng Long Cát công chúa, Thanh Đồng, Xích Ngạo Tuyết, còn có Huyền Tiêu, Linh Viên, Lang Lễ trực tiếp cưới Cực Nhạc Thành truyện tổng trận đi trước Trung Quân Thiên tiểu

Dao Trì

Có thể thuận lợi được đến vừa đến thánh nhân lực, cũng là làm cho Nhạc Thành chính mình lượng không khí thở mười phần, đi ở trên đường đều là cảm thấy được chính mình mạnh hơn vài phần bình thường, cũng khó trách, chính mình hiện ở trên người có thánh nhân lực, Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả, có thể trực tiếp đánh chết, này không thể nghi ngờ chính là làm cho chính mình tin tưởng mười phần

Hơn một tháng sau, tiểu Dao Trì, vẫn là hết thấy không có biến hóa, Nhạc Thành cùng Long Cát công chúa tiến vào tiểu Dao Trì thời điểm, cũng trên không trung một đạo màu tím bóng hình xinh đẹp nháy mắt xuất hiện ở mọi người trên không

Chỉ thấy này màu tím bóng hình xinh đẹp người, có tuyệt mỹ khuôn mặt, ngũ quan xinh xắn, quần áo màu tím cung trang váy dài ở trên không y quyết phiêu phiêu, ưu thương đậm màu đen sợi tóc, cùng lãnh đạm màu đen đồng tử, nhìn qua nhu nhược mà tao nhã tuyệt, có vẻ vô cùng tôn quý cùng dễ thương

Khí chất như quỳnh chi nhất thụ, trồng ở thanh sơn lục thủy trong lúc đó, tản được thiên địa chi tinh hoa, hoặc như là kia Côn Lôn mỹ ngọc, làm cho người ta cảm giác trong lòng trầm tĩnh, mà này tuyệt sắc nữ tử đúng là kia Tây Vương Mẫu Thiên Dao

“Ra mắt Tây Vương Mẫu” Long Cát công chúa nhất thời thi lễ, Nhạc Thành đám người lập tức cũng là vội vàng hành lễ

“Nguyên lai là các người a, Long Cát, mẫu thân người đang bế quan, phỏng chừng hai ngày này liền gặp xuất quan, ta tại đây thay hẳn hộ pháp, người đi vào không cần quấy rầy hẳn” Tây Vương Mẫu Thiên Dao ánh mắt theo chúng trên thân người đảo qua, lập tức đối Long Cát công chúa nói

Mà Nhạc Thành lúc này nhìn chăm chú vào kia Tây Vương Mẫu Thiên Dao, cảm giác này Tây Vương Mẫu tựa hồ là ánh mắt vừa mới ý đặc biệt đình lưu tại trên người của mình có chút thời gian bất quá nhìn thấy như thế tuyệt mỹ nữ tử, Nhạc Thành cũng không khỏi là có chút thất thần, đồng thời cảm giác được tựa hồ là có giống như đã từng quen biết cảm giác, theo lần trước ở Dao Trì nhìn thấy này Tây Vương Mẫu Thiên Dao thời điểm, Nhạc Thành còn có loại cảm giác này

Tiểu Dao Trì cung điện trong vòng, Nhạc Thành cùng Long Cát công chúa cũng không có tiến đến quấy rầy Dao Trì Kim Mẫu, chỉ có thể đủ là chờ Dao Trì Kim Mẫu xuất quan, này chờ lâu mấy ngày nay tử cũng là không sợ, gần nhất cũng không có sự tình cần bận

Vào đêm, tiểu Dao Trì trung đắm chìm ở tại một mảnh thần nhiên hôn ám trung, chỉ chung quanh tiên hoa khác thảo cũng tràn ngập thần nhiên quang hoa, làm cho tiểu Dao Trì tràn ngập một mảnh hoa mỹ thần nhiên vàng sáng

Một chỗ cung điện trong vòng, nhất đạo thân ảnh nhảy ra cung điện sau tới một chỗ ngọn núi phía trên, đúng là Nhạc Thành

Ngọn núi phía trên, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào phương xa, trong lòng lúc này cũng nhớ tới ở Huyền Thiên nội địa thượng người nhà, hai ngàn năm, đối với tu luyện người mà nói, hai ngàn năm thật sự không phải rất dài thời gian, chính là này hơn hai nghìn năm, chính mình cũng chưa từng gặp qua người nhà rồi, cũng không biết phụ thân, Hiếu Kỳ, còn có này tiểu tử kia nhóm đều thế nào

“Hiện tại Huyền Thiên nội trên đường, mới đã qua không bao lâu” Nhạc Thành thần nhiên nói, chờ mình giúp sư phó báo thù đánh chết Hỗn Thế Ma Vương sau, liền nghĩ biện pháp trở về Huyền Thiên nội địa thượng một chuyến, quản gia mọi người tiếp đi lên, người một nhà cũng tốt sum họp cùng một chỗ, cũng làm cho phụ thân đi xem Nhạc gia ở Tiên Ma giới trung tổ tiên xa

“Suy nghĩ trước kia sao?” Một đạo bóng hình xinh đẹp vô thanh vô tức xuất hiện ở Nhạc Thành bên người, một cỗ thần nhiên mùi thơm xông vào mũi, đúng là kia tuyệt mỹ Tây Vương Mẫu Thiên Dao

1219. Chương 1029: Đại Hôn Lễ Trọng

“Ra mắt Tây Vương Mẫu Thiên Dao” Nhạc Thành vội vàng thi lễ, không nghĩ tới này Tây Vương Mẫu sẽ xuất hiện ở bên cạnh mình, lúc này Nhạc Thành ngẩng đầu nhìn này tuyệt mỹ Tây Vương Mẫu, không khỏi

trong lòng chấn động, này tuyệt mỹ nữ tử thanh lệ tuyệt luân, phong tư yểu điệu, mắt đẹp trung tựa hồ là còn có nào đó khó có thể hình dung thê u nhã thái

Nhạc Thành có chút giật mình ngốc, không thể tin được trên đời còn có như cô gái này, làm cho Nhạc Thành kinh ngạc chính là chính mình đối này Tây Vương Mẫu dĩ nhiên là có một loại giống như đã từng quen biết cảm giác

Hai người lúc này có chút kỳ lạ lẫn nhau nhìn chăm chú, thật lâu không nói, nửa ngày, Tây Vương Mẫu Yên Nhiên cười, cũng khẽ mở môi anh đào, mới yển ngữ một tiếng: “Không cần đa lễ ”

Lập tức này Tây Vương Mẫu Thiên Dao tiếp tục đối Nhạc Thành thân nhiên nói: “Người từ nơi này mà đến?”

Nhạc Thành trong lòng có đó nghi hoặc, này Tây Vương Mẫu đối với chính mình hỏi cái này rốt cuộc là có ý tứ gì, do dự một chút sau trả lời: “Nhân giới mà đến, Tây Vương Mẫu có việc gì thế?”

“Không có gì” Tây Vương Mẫu trong thần sắc lộ ra một tia không lộ dấu vết vẻ thất vọng, lập tức thân ảnh cũng vô thanh vô tức biến mất ở tại ngọn núi

“Này Tây Vương Mẫu như thế nào như thế kỳ quái” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Tây Vương Mẫu rời đi địa phương lẩm bẩm nói, lập tức cũng thả người mà quay về

“Nhạc Thành, người đi đâu vậy, như thế nào nửa ngày cũng không gặp người” trong đại điện, Xích Ngạo Tuyết đối Nhạc Thành nói

“Ta đi chung quanh đi rồi một chút, có chuyện gì sao?” Nhạc Thành hỏi

“Không có việc gì ta liền không thể tìm người sao, ta liền vừa mới cảm giác được người đi ra ngoài, cho nên mới đến xem” Xích Ngạo Tuyết quyết cái miệng nhỏ nhắn đối Nhạc Thành nói, dung nhan phía trên không khỏi là hơn một phần đáng yêu đến

“Đương nhiên có thể, đặc biệt buổi tối” Nhạc Thành tà tà cười, môi đã muốn là hôn lên đi

“Người...” Xích Ngạo Tuyết đang muốn nói chuyện, cũng nhất thời cảm giác được toàn thân vô lực, tùy mặc dù là than ngã xuống Nhạc Thành trong lòng

Lập tức một lát, Nhạc Thành trong phòng, trán loạn rung, nhãn mày đôi mi thanh tú thanh thanh chiến hừ gót vàng tà vãn, ngọc cổ tay khinh cầu, phấn giáp cùng giả, bộ ngực sữa nhanh cổ, phương hồn đã dâng, nhâm giáo nhu toái quan, một cái là lửa nóng như cuồng, một cái là tình yêu trai gái lẫn sí

Ở tiểu Dao Trì trung, Nhạc Thành chờ hai ngày, tới ngày thứ ba, Dao Trì Kim Mẫu rốt cục thì xuất quan, Nhạc Thành phụng sự mẫu Dao Trì Kim Mẫu chỉ mệnh tới đại điện thời điểm, chỉ thấy Dao Trì Kim Mẫu trên mặt vẫn là một mảnh tái nhợt

“Ra mất sư mẫu” Nhạc Thành hành lễ, lần trước trở về Hạo Thiên môn thời điểm, sư mẫu nói là yếu ra xa nhà, hiện đang bế quan cũng tiêu hao không nhỏ, chẳng lẽ là thay sư phụ ở chuẩn bị kia thân hình sao, Nhạc Thành trong lòng âm thầm đoán

“Không cần đa lễ, Long Cát đã muốn là cùng ta nói hôn sự của các người, ta không có ý kiến, chính người nhìn thấy bạn là tốt rồi, bất quá, về sau người cần phải hảo hảo rất đúng đắn Long Cát, bằng không ta tha người, sư phụ ta cũng sẽ không tha cho người” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói

“Đệ tử nhất định sẽ hảo hảo đối đãi Long Cát” Nhạc Thành trả lời

“Tọa, ta đang muốn cùng người thương nghị một sự tình” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói: “Ta nghe Long Cát nói người đã muốn chiếm được một đạo thánh nhân lực, người tính toán hiện tại làm sao bây giờ?”

“Đệ tử tưởng có thể đi tìm Hỗn Thế Ma Vương vì sư phó báo thù” Nhạc Thành nói, hiện tại có thánh nhân lực ở trên người, cũng nên là tìm Hỗn Thế Ma Vương lúc

“Nhưng thật ra lúc, chính người nhìn thấy bạn, bất quá động thủ phía trước, người muốn tới thông tri một chút ta, nhớ kỹ” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói

“Là, sư mẫu” Nhạc Thành đáp, lập tức hỏi: “Sư mẫu, sư phó thế nào, ta nghĩ đi gặp thấy hắn?”

“Sư phụ người hẳn tốt lắm, ta đã muốn thay hẳn lấy được thời hồng hoang mây tía, lần này bệ quan chính là trọng luyện chế thân thể, có này thời hồng hoang mây tía, sư phụ người bản thể hội khôi phục cùng trước kia độc nhất vô nhị, thực lực hẳn là còn có chút tiến bộ, chính là dung hợp thân thể còn cần một ít thời gian, cho nên hiện tại người không thể đi gặp hẳn” Dao Trì Kim Mẫu trả lời

“Thời hồng hoang mây tía” Nhạc Thành trong lòng cả kinh, không nghĩ tới sư mẫu dĩ nhiên là lấy được bảo vật như vậy, này thời hồng hoang mây tía chính là từ thiên địa trong lúc đó tối thuần thanh khí biến thành, ở trong chứa thiên địa pháp tắc, truyền thuyết chính là là thành thánh chi cơ ở Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa phía trước, cùng thiên đạo xen này thời hồng hoang mây tía khi xuất ra trong lời nói, còn hơn Hỗn Độn tinh khí còn muốn tốt hơn không ít

“Ta chỉ là lấy được một tia thời hồng hoang mây tía mà thôi, không có bao nhiêu, vừa mới đủ cấp sư phụ người luyện chế thân thể, còn muốn nhiều dựa vào Thiên Dao hỗ trợ, người không cần kinh ngạc” Dao Trì Kim Mẫu nhìn thấy Nhạc Thành có chút kinh ngạc, đó là đối Nhạc Thành nói

“Sư phụ có thể khôi phục đến sao, kia cần bao lâu?” Nhạc Thành trong lòng kích động không thôi, ra mò sư phụ lập tức có thể đủ khôi phục

“Lúc này ta cũng không biết cần bao lâu, mấy tháng, vài năm, đều mới có thể, bất quá hẳn là thời gian sẽ không rất dài” Dao Trì Kim Mẫu cũng vô pháp xác định thời gian, không thể cấp Nhạc Thành một cái chuẩn xác thời gian

“Đệ tử kia liền ở lại đây chờ Hậu sư phụ khôi phục” Nhạc Thành nói này vài năm thời gian cũng không dài

“Người quen người lập tức muốn lập gia đình có thể nào, vẫn là đuổi mau trở về chuẩn bị của người hôn sự, sư phụ người này có ta đâu” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói

Ngày hôm sau, Nhạc Thành đành phải là cùng Huyền Tiêu đám người ly khai tiểu Dao Trì, nhớ tới chính mình phải đến một năm thời gian muốn lập gia đình đâu, chính mình thật đúng là muốn đi an bài một chút

Ngay tại Nhạc Thành rời đi tiểu Dao Trì thời điểm, một chỗ ngọn núi phía trên, Tây Vương Mẫu Thiên Dao nhìn chăm chú vào Nhạc Thành bóng lưng, trong mắt có chút u oán, lẩm bẩm nói: “Rất giống, đáng tiếc không phải người, người tốt cuộc đi nơi nào,đâu...”

Hơn một tháng mới trở lại Thanh Hoa thành trung, Thanh Hoa thành nội cùng trước kia cũng không có gì khác nhau, bất đồng duy nhất đúng là ở Thanh Hoa thành trung, hiện tại chính là hơn không ít Người trong Ma đạo

Nhạc Thành trả lời Thanh Hoa thành, đầu tiên đó là tới trước Thanh Hoa thành nội nhìn Cửu U song ma đám người, hiểu biết này mấy tháng thời gian nội, có hay không gặp gỡ cái gì phiền toái, theo sau mới về tới Ngọc Hư sơn

Hạo Thiên môn nội, Nhạc Thành cùng Hỏa Vân Thượng Nhân, Truy Nguyệt Đạo Nhân còn có La Sát Tiên Tử bọn người nói lập gia đình chuyện tình, mọi người vội vàng chúc mừng, lập tức cũng vội vàng đi an bài, môn chủ lập gia đình, có chút vụn vặt việc vặt luôn khó tránh khỏi

Mà Nhạc Thành lúc này nhưng thật ra chạy tới Hạo Thiên Tháp trong vòng tu luyện, tranh thủ đột phá cuối cùng kia một tầng tùy thời khả phá cái chắn hảo đến Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ, đến lúc đó thực lực của chính mình liền gấp lại tăng cường

Hạo Thiên Tháp nội, Nhạc Thành tiến nhập quên mình chi cảnh, trong đầu bắt đầu lĩnh ngộ các loại thần thông cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết đến, Hạo Thiên Tháp nội bàng bạc linh khí, cũng đang ở xa xa không dứt tiến vào trong cơ thể thể giới

Trong cơ thể thể giới lúc này đã muốn là đạo đạo một cái cực hạn, Nhạc Thành có thể mơ hồ cảm giác được, chính mình tùy thời đều là có thể có cơ hội đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ

Thời gian chậm rãi đã qua, Tiên Ma giới trung, Kim Giáp Chiến Thần lập gia đình tin tức cũng truyền ra, lập gia đình nhân vẫn là hai cái, một cái là Dao Trì Kim Mẫu nữ nhân, còn có một là Xích Tinh Tử nữ nhân, tin tức này giống như là dài quá cánh giống nhau, mấy tháng sau, Tiên Ma giới liền mọi người đều biết, cái này cũng đã trở thành không ít người nghị luận đề tài

Có thể đã bị Xích Tinh Tử thiếp mời nhân, cũng không có chỗ nào mà không phải là Tiên Ma giới trung có uy tín danh dự đại tiên, chính là Thiên Đình cùng Tiệt Giáo trung nhưng chỉ có không có gì nhân có thể thu được thiếp mời

Một loại chỗ núi non trung, Hỗn Thế Ma Vương thần tình lạnh lùng, một cỗ thần nhiên sát ý tràn ngập mà ra, này một lát, hắn vẫn ngay tại Thanh Hoa thành phụ cận, cũng tìm không thấy thích hợp cơ hội đánh chết Nhạc Thành, hiện tại Hạo Thiên môn thực lực, hắn cũng không dám mạnh mẽ tiến vào

Hạo Thiên môn trung, hiện tại chỉ là Cửu U song ma có thể đủ làm cho hắn đau đầu, còn có hai mươi mấy người Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma hậu kỳ cường giả, hắn căn bản là không thể đồng thời đối kháng

Hắn hiện tại thậm chí là hối hận sáng khoái sơ không có ở Nhạc Thành cánh chim không gió là lúc liêu lĩnh tru sát này Nhạc Thành, cũng sẽ không là giống như bây giờ không có đầu mối, chỉ cần kia Nhạc Thành tránh ở Thanh Hoa thành nội, hắn liền không có cách nào

Tam Tiên Đảo thượng, một chỗ cung điện trong vòng, Quỳnh Tiêu tiên tử tuyệt mỹ dung nhan phía trên, cũng lộ ra kiều giận

“Hỗn đản này, cũng dám lập gia đình, còn không cho ta biết nhóm” Quỳnh Tiêu tiên tử kiều cả giận nói, này tức giận đến từ làm sao, chỉ sợ là chính cô ta cũng không biết, gần nhất Tiên Ma giới trung truyền chính là ồn ào huyên náo tin tức, ở Tam Tiên Đảo thượng Tam Tiêu tiên tử, tự nhiên cũng là nghe nói, vừa nghe đến tin tức này, Quỳnh Tiêu tiên tử liền nhin không được giận dữ

“Sư tỷ, người sinh khí cái gì a, hắn muốn thành hôn, người cũng ngăn cản không dứt, cũng không có lý do gì đi ngăn cản” Bích Tiêu hiện tại đối Quỳnh Tiêu nói, dung nhan phía trên, một nét thoáng hiện thần nhiên thần sắc cô đơn đảo qua mà qua

“Hừ, hỗn đản này, ta sẽ không bỏ qua hắn” Quỳnh Tiêu lại cả giận nói

“Sư muội, người liền đừng nóng giận, nếu hắn muốn thành hôn, chúng ta đây còn ngại cũng muốn chúc mừng một phen, người nếu sinh khí, đến lúc đó làm cho hắn cũng cười người tự thành” Vân Tiêu tiên tử nói

Thiên Đình phía trên, nơi chốn quỳnh lâu điện ngọc, một mảnh tiên quang tràn ngập, mà ở một chỗ thật lớn đại điện trong vòng, mấy nghìn người đứng thẳng hai bên, đều bị là thiên binh thiên tướng cùng Thiên Đình chúng tiên

Trong đại điện ương, cũng cao đoan vân tòa, Vương mẫu nương nương tọa ở bên trong, thần sắc khó coi vô cùng

“Này Hạo Thiên môn Nhạc Thành quả thực rất suồng sã, đánh chết Mãn chân nhân, cự Linh Chân nhân, còn chiếm lấy Thanh Hoa thành, thật sự là phản, chúng ta không thể tái buông tha ”

“Này Hạo Thiên môn bởi vì có Dao Trì Kim Mẫu chỗ dựa, càng ngày càng suồng sã, hiện tại dĩ nhiên là cười ở chúng ta Thiên Đình đầu lên đây, chỉ sợ là tiếp qua một lát, này Thiên Đình cũng muốn bị hắn thương” nhất chúng Thiên Đình chúng tiên, đều là thần sắc nổi giận

“Chư vị tiên gia, có hay không ai có thể đủ đi đem kia Nhạc Thành tróc nã hồi Thiên Đình” thượng thủ Vương mẫu nương nương đối mọi người hỏi

“Này...” Vừa nghe đến lời này nhất thời đại điện trong vòng chúng tiên đều là đưa mắt nhìn nhau, không người nào dám đi, đến lúc này kia Kim Giáp Chiến Thần phải hảo trêu chọc, này đệ nhị, kia Dao Trì Kim Mẫu, Xiển giáo cũng không phải bọn hắn dám trêu chọc, ngoài miệng nói nói, xem xem náo nhiệt còn có thể, này nếu làm cho bọn họ động thủ, bọn hắn cũng không dám

“Thác Thập Thiên Vương, người đâu, có thể đủ bắt kia Nhạc Thành” chúng ta thần sắc trầm xuống, nhìn thấy không người chủ động đứng ra sau, đó là đối phía trước một bên Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh hỏi

“Vương mẫu, kia Nhạc Thành thực lực cường hãn, chỉ sợ là ta cũng vô pháp đối kháng” Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh nói

“Chúng tiên gia, chẳng lẽ đường đường Thiên Đình liền không ai có thể bắt kia một cái nho nhỏ Hạo Thiên môn Nhạc Thành sao?” Vương mẫu sắc mặt khó coi lên, này chúng tiên đều là trốn trốn tránh tránh không

muốn ra tay, hấn tự nhiên là nhìn ra

“Mẫu hậu, ta đến là biết có một người nhất định không có vấn đề, nhất định có thể đủ bắt kia Nhạc Thành” đại diện dưới, Thất tiên nữ bên trong, Hồng Y tiên tử tiến lên nói

“Là ai, người nhưng thật ra nói nói xem” Vương mẫu hỏi

“Đúng là ở tại Quán Giang Khẩu biểu đệ Dương Tiễn, hấn nhất định là có thể bắt trụ kia Nhạc Thành” Hồng Y tiên tử nói

“Vương mẫu, Nhị Lang Thần Dương Tiễn nhất định là không có vấn đề, bắt kia Nhạc Thành tự nhiên là dễ như trở bàn tay” nhất chúng đại tiên lúc này lập tức phụ họa nói, miễn cho là Vương mẫu không quá đồng ý, cuối cùng còn không biết đem chuyện này ngồi phịch ở ai trên người này Dương Tiễn cũng đích thật là một cái chọn người thích hợp, Xiển giáo Ngọc Đình Chân Nhân đại đệ tử, ở Xiển giáo trung địa vị phải thấp, nếu hấn ra tay trong lời nói, Xiển giáo cũng vô pháp làm gì Thiên Đình, cuối cùng cũng sẽ không nói thêm cái gì

“Như thế rất tốt, vậy từ Hồng nhi, Thác Tháp Thiên Vương Lý Tĩnh, Na Tra, suất lĩnh trăm vạn thiên binh thiên tướng, cùng nhau đi trước Quán Giang Khẩu điều động Nhị Lang Thần Dương Tiễn đi trước Thanh Hoa thành bắt Nhạc Thành” Vương mẫu trầm đạo

“Là” mọi người lĩnh mệnh, đại diện dưới, Na Tra cũng thần sắc trầm xuống, lập tức chau mày không thôi

“Chị cả, người thích Dương Tiễn biểu đệ, có thể nói thẳng, vì cái gì yếu thừa dịp cơ hội này đi Quán Giang Khẩu xem hấn đâu?” Chẳng lẽ Thiên Đình trong vòng, một chỗ cung điện trong vòng, Thất tiên nữ trung, ít nhất từ y tiên tử đối Hồng Y tiên tử nói

“Ta nào có, đây là chính sự, chúng ta là muốn đi thỉnh biểu đệ tiến đến bắt kia Nhạc Thành” Hồng Y tiên tử cúi đầu nói, trên nét mặt cũng lộ ra một mảnh thẹn thùng đến

“Chị cả, người còn nói không phải, ta xem người chính là thích Dương Tiễn biểu đệ, bắt quá Dương Tiễn biểu đệ cũng là là đáng về đường đường, xuất chúng bạt tụy, cũng xứng đôi chị cả” tạo y tiên tử đối Hồng Y tiên tử nói

“Các người khả không nên nói lung tung, ta đi trước, lần này nhất định phải bắt kia Nhạc Thành không thể” Hồng Y tiên tử nói xong, cũng ly khai cung điện mà đi

Mấy tháng thời gian nháy mắt liền quá, Ngọc Hư sơn thượng lúc này đã muốn là bố trí một mảnh giảng đàn kết hoa, nơi nơi là vui sướng cảnh tượng, này hết thấy đều là Hóa Vân Thượng Nhân đám người mắt không ít tâm tư mới bày trí đi ra

“Còn có nửa tháng thời gian, vừa muốn lập gia đình” Hạo Thiên Thập nội Nhạc Thành mở hai tròng mắt lộ ra một tia mỉm cười, ở Huyền Thiên nội địa thượng, chính mình đã muốn là lập gia đình, hiện tại chính mình coi như là lại lập gia đình mà thôi

Huyền Thiên nội địa thượng Yến Hiểu Kỳ, Mộ Dung Hiểu Hiểu đám người chuyện tình, Nhạc Thành đã muốn là cùng Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa nói rõ ràng, vẫn cũng không có gạt, hai nàng cũng không có ý kiến, chẳng qua đều cũng có đó kinh ngạc mà thôi

Còn có nửa thời gian chính là lập gia đình chi kỳ, Nhạc Thành cũng không thể không là chuẩn bị đi ra ngoài an bài, chính mình chính là diễn viên, lúc này cũng vô pháp tránh quấy rầy, phỏng chừng cha vợ Xích Tinh Tử mời tới tham gia hôn lễ nhân cũng nên khoái liên tục muốn tới

Ngọc Hư sơn thượng, một mảnh tiên khí lượn lờ bên trong, vô số cung điện như ẩn như hiện Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết hai nàng đứng ở một chỗ cung điện tiền, ngẫu nhiên có nhất lữ hơi hơi gió mát phát quá, gọi lên hai nàng tóc dài, hai nàng nhìn nhau hiểu ý cười

“Hai người các người người ở này làm cái gì?” Nhạc Thành chậm rãi đi tới hai nàng phía sau, từ sau đem hai nàng ôm ở trong lòng

“Người xuất quan sao, khó được còn nhớ rõ xuất quan” Long Cát công chúa trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái nói, bị Nhạc Thành gắt gao ôm vào trong ngực cũng không có giãy dụa, ngược lại là

dựa vào nhanh ở tại Nhạc Thành trên người

“Lập tức muốn thành hôn, tự nhiên là yếu đi ra, bằng không các người gả cho ai đi” Nhạc Thành thần nhiên cười nói

“Chẳng lẽ chỉ có một mình người có thể đó sao, hừ” Xích Ngạo Tuyết kiều hừ một tiếng nói

“Thật không, người còn muốn đó ai đi” Nhạc Thành ôm Xích Ngạo Tuyết tay phải đã muốn là ở Xích Ngạo Tuyết eo nhỏ nhắn thượng du động đứng lên

“Xuy xuy, dương...” Xích Ngạo Tuyết nhất thời cười duyên không dứt, gắt gao tựa vào Nhạc Thành trong lòng

“Người còn khi dễ Ngạo Tuyết” Long Cát công chúa nhất thời kiều cười rộ lên, giúp đỡ Xích Ngạo Tuyết đối phó nổi lên Nhạc Thành

Cải lộn sau một lát, Nhạc Thành gắt gao đem hai nàng ôm ở trong lòng, nhẹ nhàng nói: “Long Cát, Ngạo Tuyết, về sau ta sẽ hảo hảo chiếu cố các người, hội chiếu cố tốt các người một đời ”

Hai nàng ngơ ngác nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, lập tức phân biệt tựa vào Nhạc Thành hai vai phía trên, lúc này, hai nàng đã muốn là cảm thấy được chính mình là trên đời này người hạnh phúc nhất

Mặc dù là còn chưa tới lập gia đình chỉ kỳ, đan Ngọc Hư sơn thượng đã muốn là một mảnh vui mừng tư sắc, nhất chúng lão ma đều là đi ra bận rộn lên, mấy ngày thời gian lúc sau, Xích Tinh Tử mang theo hơn mười môn nhân cũng tới Ngọc Hư sơn thượng

Lập tức đã muốn là bắt đầu có không ít đến Thanh Hoa thành nội, đều là Xiển giáo trong vòng tam đại, Tứ đại đệ tử

Mà tiếp theo, Xiển giáo chúng tiên bên trong, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Hoàng Long đạo nhân cũng tới Ngọc Hư sơn thượng, lập tức không có bao lâu, Thanh Hư Đạo Đức chân quân, Cù Lưu Tôn, hai người cũng là tới Ngọc Hư sơn thượng, tiếp theo lại là Thái Ất chân nhân, Không Động sơn Nguyên Dương Động Linh Bảo Đạo Sư, Kim Đỉnh Sơn Ngọc Ốc Động Đạo Hạnh Thiên Tôn hai người tới Ngọc Hư sơn thượng, trong đó này Đạo Hạnh Thiên Tôn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, mặt khác Xiển giáo Nhị đại đệ tử Nhạc Thành lần trước đều nhìn thấy qua

“Đại sư huynh đến đây, chúng ta đi ra ngoài nghênh đón” Hạo Thiên môn đại diện trong vòng, Xích Tinh Tử đối Xiển giáo mọi người nói

“Di, Đại sư huynh tự mình đến, như thế có chút ngoài ý muốn” Cù Lưu Tôn mỉm cười nói

“Nhạc Thành, Ngạo Tuyết, các người cũng đi ra ngoài nghênh đón một chút các người Đại sư bá, người Đại sư bá chính là cực ít đi ra ngoài” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói

Nhạc Thành gật đầu đáp, lập tức cùng mọi người đó là đi ra ngoài nghênh đón này Xiển giáo bên trong Nguyên Thủy Thiên Tôn dưới đệ nhất nhân, không biết này Đại sư bá Nghiễm Thành Tử tu vi thực lực tới cái tình trạng gì chính là này Xiển giáo cùng Tiệt Giáo trung Nhị đại đệ tử chính là không thể xem tu vi đến định thực lực, mỗi người tu vi trình tự nhìn thấy là chẳng ra gì, nhưng là thực lực cũng dị thường cường hãn

Mấy ngày nay thời gian trung, Nhạc Thành cũng là bận rộn không ngừng, mỗi ngày vội vàng yếu nghênh đón nhất chúng đến Hạo Thiên môn đại tiên, còn có tiếp đón mọi người, này tuyệt đối là một cái khổ sai sự

Sau một lát, Ngọc Hư sơn ở ngoài, một đạo màu xanh kinh hồng cắt qua phía chân trời mà đến, quang hoa thu liễm, lộ ra thân hình, người này trung niên hán tử bộ dáng, mặc màu xanh đạo bào, quanh thân hơi thở nếu có chút như vô, mặt ngoài tu vi đã muốn là tiên quân lúc đầu

Nhạc Thành đánh giá người này, đúng là kia bình thường cực nhỏ lộ diện Xiển giáo nhị đại đại đệ tử, cửu tiên sơn động đào nguyên Nghiễm Thành Tử, Xiển giáo Nhị đại đệ tử đứng đầu, trong tay pháp bảo, phiến thiên ấn thậm chí là không tại thượng cổ thần khí dưới, cường hãn vô cùng, còn có lạc hồn chung, sống mái kiếm cũng đều là thần khí trình tự trung cực kỳ cường hãn pháp bảo, ở Xiển giáo trung thực lực cũng là lợi hại nhất

“Ra mắt Đại sư huynh” Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn bốn người là lập tức hành lễ

“Chư vị sư đệ có lễ” Nghiễm Thành Tử đáp lễ nói

“Ngạo Tuyết ra mắt Đại sư bá” Xích Ngạo Tuyết cũng hành lễ, tại đây Đại sư bá trước mặt, cũng là không dám vô lễ

“Người nha đầu kia rốt cục thì lập gia đình, thực lực cũng đột phá không sai, còn hơn cha người mạnh hơn, khoái để cho ta nhìn xem là ai có phúc khí vào tay ta sư diệt” Nghiễm Thành Tử mỉm cười đối Xích Ngạo Tuyết nói, ánh mắt đã muốn là nhìn về phía Nhạc Thành

“Nhạc Thành ra mắt Đại sư bá” Nhạc Thành thi lễ, này cũng không dám đã đánh mất cấp bậc lễ nghĩa, cảm giác này Nghiễm Thành Tử tu vi thực lực, tiên quân lúc đầu, nhưng là thực lực hẳn là còn hơn tiên quân lúc đầu yếu mạnh hơn nhiều

“Người chính là Nhạc Thành, không sai, chuyện của người ta cũng nghe nói, không có cho ta Xiển giáo mất mặt” Nghiễm Thành Tử lược có thâm ý cười nói

“Đồn đãi mà thôi, nhập không được sư bá pháp nhãn” Nhạc Thành trả lời

“Người cũng không cần khiêm tốn, ta tán thưởng nhân phẩm nhiều, ta lần này vội vàng mà đến, cũng không có mang cái gì lễ vật, này Long Phượng bảo giáp liền tặng cho người nhóm hai” Nghiễm Thành Tử nói xong, kim hồng lương đạo thần quang phân biệt liền đã rơi vào Nhạc Thành cùng Xích Ngạo Tuyết trên người

“Nhạc Thành, Ngạo Tuyết, khoái tạ quá Đại sư bá” Xích Tinh Tử nhất thời đối Nhạc Thành cùng Xích Ngạo Tuyết nói, sắc mặt thần sắc lộ ra một mảnh kinh ngạc, tựa hồ là có chút ra chính mình đắc ý ngoại

“Đa tạ Đại sư bá” Nhạc Thành cùng Xích Ngạo Tuyết nói, lúc này Xích Ngạo Tuyết cũng thần sắc vui sướng không thôi

“Người nha đầu kia, suy nghĩ này Long Phượng bảo giáp đã lâu rồi, sư bá chính là tặng cho người nga” Nghiễm Thành Tử đối Xích Ngạo Tuyết cười, nhìn ra được, hẳn đối này cháu gái cũng là yêu thương có thêm

“Long Phượng bảo giáp” Nhạc Thành lập tức liền nghĩ tới này Long Phượng bảo giáp lai lịch, này chính là hai kiện ở Tiên Ma giới trung tiếng tăm lừng lẫy hộ thân thần khí, tổng cộng hai kiện, truyền thuyết là ở viễn cổ chính là, long phượng đại chiến thời kỳ, một vị vô cùng ... Giả góp nhặt không ít cửu trảo thần long máu huyết cùng Phượng Hoàng lông chim luyện chế mà thành, hoàn toàn chính là hộ thân thần khí mà thôi, không có gì lực công kích, cho nên ở phòng ngự thượng vô cùng cường hãn, mặc vào này Long Phượng bảo giáp lúc sau, cho dù là thực lực cao một bậc tu vi giả toàn lực một kích, chính mình cũng tuyệt đối không sẽ phải chịu gì thương thế

Nếu so sánh với trong lời nói, này Long Phượng bảo giáp trình tự nếu so với rời Dương Tiễn bát trảo Long văn hoàng bào đến, chính là mạnh hơn thượng không ít mặc dù là đồng dạng hộ thân thần khí, chỉ trình tự cũng sẽ từ có cao thấp chi phân

Ngày hôm sau, đại hôn chỉ kỳ rốt cục thì tới, Ngọc Hư sơn thượng, lại đến đây đông đảo đại tiên, hơn phân nửa đều là hướng về phía Xích Tinh Tử mặt mũi mà đến, trong đó còn có Thái Ất thượng đế, sáu ngày động uyên đại đế, lục ba Chúa Trời đế quân, khả hân chân quân, phỏng vấn chân quân, Tứ Đại thiên sư, còn có lời bộ nhất chúng Chân thần chờ hơn một ngàn Xiển giáo Tam đại đệ tử, trong đó đại biểu người còn có Lôi Chấn tử, Thổ Hành Tôn từ từ

Nhạc Thành chính là vội không ngừng, những người này đều phải nhất nhất tiếp đón tiếp đãi, Thanh Đồng, Lang Lễ, còn có Hạo Thiên môn trung Kỳ Thạch đạo nhân, Cửu U song ma bốn người là ở Ngọc Hư sơn công việc lu bù lên

Lúc này này Ngọc Hư sơn thượng, tiến đến chúc nhân số đã muốn là thượng vạn người, còn hơn kia Bàn Đào hội thượng còn muốn náo nhiệt hơn không tới được đều là cùng Xiển giáo có quan hệ nhân, hoặc là chính là thanh danh hiển hách Tán tiên

“Các trụ sư bá sư thúc, ta đây đã muốn là trước tiên chạy đến, Thiên Đình phái trăm vạn thiên binh thiên tướng, còn có Nhị Lang Thần, Thác Thập Thiên Vương Lý Tĩnh, Na Tra đám người tiến đến Thanh Hoa thành đối phó Hạo Thiên môn, Na Tra cho ta biết chờ, để cho ta nhóm lập tức đến mặt báo, phỏng chừng Thiên Đình người, này một lượng thiên liên gặp tiến đến” Hạo Thiên môn đại diện trong vòng, Thổ Hành Tôn đối diện đại diện Nghiễm Thành Tử bọn người nói đạo

Này Thổ Hành Tôn chính là Cù Lưu Tôn đồ đệ, tu vi thực lực mặc dù là bình thường, chỉ là có chút thủ đoạn vẫn là bất phàm, ở Phong Thần Kiếp trung, cũng trúng kiếp số đã bị Thiên Đình sở hạt

“Hừ, này Thiên Đình thật đúng là quá mức, chẳng lẽ khi ta Xiển giáo thật là dễ khi dễ có thể nào?” Hoàng Long đạo nhân có nhất thời cả giận nói

“Chỉ sợ là chuyện này có chút phiền phức, Dương Tiễn một năm trước cùng Dao Cơ Tiên Tử đến ta Thái Hoa sơn cầu hôn, bị ta cự tuyệt, còn cùng Nhạc Thành đã xảy ra điểm tranh chấp, lần này Dương Tiễn tiến đến, phỏng chừng hội so sánh phiền toái” Xích Tinh Tử nói

“Kia nghiệt đồ hấn dảm, ta phi phé đi hấn không thể” Ngọc Đỉnh Chân Nhân hung hăng nói

“Thiên Đình là càng ngày càng quá phận, chúng ta Xiển giáo không nhúng tay tam giới việc, Thiên Đình đó là cùng Tây Phương Giáo trồng xen cùng nhau, tựu liên Tây Phương Giáo cấu kết Ma đạo, Thiên Đình cũng chẳng quan tâm, xem ra, chúng ta Xiển giáo là yên lặng lâu lắm” Đạo Hạnh Thiên Tôn đạo bào vung, thần nhiên lạnh nhạt nói

“Trăm vạn thiên binh thiên tướng mà thôi, ta đồ muốn nhìn Thiên Đình có cái gì bốn sự, lần này ta làm cho hấn hữu khứ vô hồi” Thanh Hư Đạo Đức chân quân cũng trong lòng có tức giận

Này như thế đối phó Hạo Thiên môn, không thể nghi ngờ chính là khi dễ Xiển giáo, này Xiển giáo nhất chúng Nhị đại đệ tử, tự nhiên là có đó khí không cần thiết

“Không sai, lần này chúng ta liền cho hấn điểm lợi hại nhìn xem, làm cho hấn hữu khứ vô hồi” Linh Bảo Đạo Sư cũng nổi giận dưng dưng

“Thiên Đình cùng Hạo Thiên môn việc, không đến nguy hiểm là lúc Xiển giáo Nhị đại đệ tử không được nhúng tay, tùy ý Hạo Thiên môn tự hành giải quyết, Ngọc Đỉnh ta đồ, Dương Tiễn thân phạm sát kiếp, người cũng không thể nhúng tay, nhớ lấy” một đạo thanh âm ở Xiển giáo Nhị đại đệ tử trong tai truyền đến

Xích Tinh Tử, Nghiễm Thành Tử, Cù Lưu Tôn, Linh Bảo Đạo Sư, Ngọc Đỉnh Chân Nhân đám người nhất thời thần sắc biến đổi, xa xa hành lễ đối với đại diện ở ngoài nói : “Đệ tử ghi nhớ, cung tiến sư phụ ” “Nhạc phụ, đây là làm sao vậy” Nhạc Thành chính ở một bên nghe mọi người đàm luận, nhìn thấy mọi người nháy mắt thần sắc biến đổi, không lại là trong lòng nghi hoặc

“Nhạc Thành, người sư tôn vừa mới thần niệm truyền âm, để cho ta đợi không được cuối cùng thời điểm không thể nhúng tay người cùng Thiên Đình trong lúc đó chuyện, lần này người cùng Thiên Đình trong lúc đó chuyện tình, chỉ sợ là muốn chính người giải quyết” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói

“Là Nguyên Thủy Thiên Tôn” Nhạc Thành trong lòng kinh ngạc, này Nguyên Thủy Thiên Tôn thật đúng là không chỗ đi vắng a, này Hạo Thiên môn trong vòng đều có thể đủ thần niệm truyền âm, loại thật lực này dĩ nhiên là cường hãn tới tình trạng như thế

“Nhạc phụ, ta có thể chính mình giải quyết, chính là kia Dương Tiễn chính là Ngọc Đỉnh sư thúc đồ đệ, nên xử trí như thế nào” Nhạc Thành thần nhiên hỏi, này Dương Tiễn thân phận khả là có chút đặc thù, chỉ sợ là đến lúc đó Ngọc Đỉnh Chân Nhân trong lòng hội không thoải mái

“Nhạc Thành, người sư tôn vừa mới đã có công đạo, chính người xử trí là tốt rồi, này nghiệt đồ ta sẽ không xen vào nữa, không cần bận khoản cho ta” Ngọc Đỉnh Chân Nhân đối Nhạc Thành nói

“Di, còn có đại tiên tiến đến, Nhạc Thành, người nhanh đi nghênh đón” Nghiễm Thành Tử đột phá đối Nhạc Thành nói

Thần niệm rình bên trong, Nhạc Thành cũng biết nhất chúng người tới thân phận, cũng cấp ly khai đại diện ngàn vạn lần Ngọc Hư sơn ở ngoài, này tới bốn người thân phận rất cao, chính mình chính là không thể lãnh đạm

Sau một lát, Nhạc Thành tới Ngọc Hư sơn ở ngoài, bên người còn mang theo Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết, Lang Lễ, Thanh Đồng cùng Linh Viên

Bốn đạo thần quang nháy mắt hoạt ở tại tiền không, thần quang thu liễm lúc sau, tới bốn người cũng hai cái tuyệt sắc nữ tử, đúng là kia Thanh Đế cùng Tây Vương Mẫu Thiên Dao, còn có hai trung niên bộ dáng nam tử, cũng kia Trần Nguyên Tử cùng Thương Long Lão Tổ

Này Tây Vương Mẫu Thiên Dao Nhạc Thành đã muốn là ra mắt hai lần, Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ còn có Thanh Đế Nhạc Thành lần trước ở Dao Trì cũng đã muốn là ra mắt, đều là sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu bằng hữu

“Nhạc Thành ra mắt chư vị Đại tiên” Nhạc Thành thi lễ, trong lòng rõ ràng bốn người này sợ là bởi vì sư mẫu mặt mũi mới có thể tới

“Không cần đa lễ” Tây Vương Mẫu Thiên Dao lập tức đối Long Cát công chúa nói: “Mẫu thân người có một số việc đang ở cuối cùng thời điểm không thể tránh ra, để cho ta nhóm tới trước từng bước, nói không chừng liền không thể tới tham gia của người hôn lễ ”

Long Cát công chúa trong lòng không khỏi là có chút tiểu thất vọng, này lập gia đình cũng tuyệt đối là đại sự, mẫu thân không thể tiến đến, này tự nhiên là có đó tiếc nuối, chỉ mẫu thân khẳng định là ở trì hoãn phụ thân chuyện tình, trong lòng lập tức cũng bình thường trở lại

“Mấy vị Đại tiên còn thỉnh bên trong sơn môn ngồi xuống” Nhạc Thành đối bốn người nói đến, bốn người này có thể tiến đến, cũng là thỉnh đều thỉnh không đến, bốn người này thân phận, đủ để là không để ý tới Thiên Đình như vậy kèn cồng, có thể đến Hạo Thiên môn, coi như là Hạo Thiên môn vẻ vang cho kẻ hèn này

“Thế nhưng đến đây, tự nhiên là yếu quấy rầy một phen” Trần Nguyên Tử mỉm cười nói, trong tay một đạo thần quang đánh ra lúc sau đã rơi vào Nhạc Thành trước người, nói : “Mới chính là nhân sâm quả, xem như tặng cho người nhóm lập gia đình chi lễ ”

Nhân sâm quả một vạn năm nhất nở hoa, một vạn năm nhất kết quả, một vạn năm nhất thành thực, tam vạn năm có thể được quả ba mươi hai khóa, tu luyện giả dùng, có thể tăng cường ba trăm ngàn năm tu vi thực lực, còn hơn Bàn Đào, không biết mạnh hơn thượng nhiều ít lần

Nhạc Thành kinh ngạc, một viên có thể gia tăng ba trăm ngàn năm pháp lực, này Trần Nguyên Tử thật đúng là hào phóng a, xem ra cùng chính mình sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu giao tình tuyệt đối là không đồng nhất bàn

“Nhiều đó Trần Nguyên Đại Tiên” người này tham quả bộ dạng nắm tay lớn nhỏ, trong suốt trong sáng, giống như một cái thu nhỏ lại bản trẻ con bình thường, một cỗ linh khí quan nhân, nhất khán chỉ biết không phải phàm vật, Nhạc Thành chính là không khách khí thu hồi người này tham quả đến, sợ Trần Nguyên Tử đổi ý bình thường, giờ khắc này nhân sâm quả giá trị, đã muốn là vô hạn trình tự tiếp cận một món đồ thần khí

“Trần Nguyên Tử, người ra tay thật đúng là hào phóng a, nhiều năm như vậy, ta cũng là ăn người một viên nhân sâm quả mà thôi, hôm nào thế nào cũng phải đi người nơi đó trích hai khóa ném thử không thể” Thanh Đế mỉm cười, tuyệt mỹ dung nhan thượng, trong mắt cũng hiện lên một tia giảo hoạt

“Người đừng đi, ta người nợ tham cây ăn quả thượng đã muốn đã không có, muốn ăn trong lời nói, lần sau tốt lắm” Trần Nguyên Đại Tiên vội vàng thần sắc biến đổi, thật sự chính là sợ này Thanh Đế tiến đến

“Liền người này lão đạo keo kiệt, hôm nào lòng ta tình không tốt, không nên đi ăn mấy khóa không thể” Thanh Đế tức giận trừng mắt nhìn Trần Nguyên Tử liếc mắt một cái đạo

“Nhạc Thành, Long Cát, ta đây cũng có một việc tiểu lễ vật, tên là Tru Tiên tiên, xem như chúc mừng các người lập gia đình” lập tức kia Thanh Đế cũng đánh ra một đạo hào quang đã rơi vào Nhạc Thành bên người, là một món đồ đã muốn là đạt tới thần khí trình tự huyền tiên, nhẹ nhàng hào quang tràn ngập, làm cho người ta nhìn thấy đều cũng có đó tim đập nhanh

“Lại là một món đồ thần khí a” Nhạc Thành trong lòng đều cũng có đó kích động đi lên, này người khác tốt đến một món đồ thần khí ra sao chờ nan, mà hiện tại này đó cấp cường giả tùy tay đều là có thể xuất ra một món đồ thần khí đi ra, mặc dù là bởi vì cùng chính mình sư mẫu quan hệ bất phàm, nhưng là có thể như vậy xuất ra một món đồ thần khí tặng người, đây cũng là chứng minh rồi này đó trên thân người, sẽ không chỉ có một việc thần khí

“Các người đều tặng quà, ta lão tổ cũng không hảo không tiến, hôm nay lỗ vốn, ai...” Thương Long Lão Tổ mỉm cười, lập tức cũng một viên thần quang viên cầu đánh ra tới Nhạc Thành trước người nói: “Đây là một viên Định Hải Thần Châu, coi như là có chút diệu dụng, sẽ đưa người các người ”

“Định Hải Thần Châu” Nhạc Thành đối với Định Hải Thần Châu xem như rất quen thuộc, ở Hồng Hoàng chiến trường trong vòng thời điểm, Hoàng Long đạo nhân sẽ đưa cho chính mình một viên Định Hải Thần Châu, này Định Hải Thần Châu tổng cộng có mười hai khóa, hiện tại chính mình đã muốn là có thêm hai khóa

“Ta đây cũng có một món đồ tiểu lễ tặng cho người nhóm, ở chỗ này của ta đã muốn là không có tác dụng gì, các người lưu trữ có lẽ là có chút sử dụng” Tây Vương Mẫu Thiên Dao nói chuyện, trong tay một đạo thần quang nhót đánh vào tới Nhạc Thành trước người

“Thánh nhân lực” thần quang phía trên trần ngập kia cường hãn tim đập nhanh hơi thở, Nhạc Thành nhất thời liền phát giác đây là một đạo thánh nhân lực, chính là này thánh nhân lực cùng chính mình theo Xích Tinh Tử trong tay được đến kia thánh nhân lực có chút không giống với, nhưng là thật sự thánh nhân lực

“Đa tạ chư vị Đại tiên đại lễ” Nhạc Thành cũng không có khách khí, này đó đối này mấy đại tiên không tính là cái gì quá trọng yếu vật, chính là đối với chính mình mà nói, đây chính là dị thường trân quý

Nhạc Thành thậm chí là ở tưởng, chính mình hẳn là sớm một chút lập gia đình, nếu này Tây Vương Mẫu Thiên Dao tiên tử có thể sớm một chút tặng cho mình một đạo thánh nhân lực trong lời nói, chính mình có thể đủ không cần tổng xuất một phần Hỗn Độn tinh khí bất quá mặc kệ thế nào, đã biết một lần lập gia đình, xem như kiếm lớn, nhớ tới đến trong lòng đều cũng có đó kích động

Hạo Thiên môn trung, Trần Nguyên Đại Tiên cùng Thương Long Lão Tổ, Thanh Đế, Tây Vương Mẫu đám người tiến đến chúc mừng Nhạc Thành lập gia đình, tuy rằng mọi người biết bốn người này chính là xem ở Dao Trì Kim Mẫu mặt mũi thượng mới đến, nhưng là là kinh ngạc không thôi

Trần Nguyên Đại Tiên cùng Nghiễm Thành Tử, Hoàng Long đạo nhân bọn người là nhận thức một phần, liền cũng là ngồi cùng một chỗ hàn huyên, Tây Vương Mẫu, Thanh Đế, thành Long lão tổ đám người cũng không thể nào nói chuyện, không ít người muốn đi phân giao tình cũng vô pháp phân được với

“Ngày lành tháng tốt muốn tới, Long Cát công chúa, Ngạo Tuyết, các người nhanh đi đổi nhất quần áo” Diêm Ma Mộng quan quan đem Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết đưa nội điện thay mũ phượng hà y

“Các nàng cũng đến đây sao” Nhạc Thành thần sắc biến hóa, thần niệm rình trung, cũng kia Tam Tiêu tiên tử tới Ngọc Hư sơn ở ngoài

Do dự một chút lúc sau, Nhạc Thành liền cũng là làm cho Thanh Đồng cùng Linh Viên tiến đến nghênh đón tam nữ, đối với này tam nữ đến, Nhạc Thành khả là có chút trong lòng không yên bất an

Không cần thiết một lát, Nhạc Thành cùng không ít đại tiên bắt chuyện qua lúc sau, đó là gặp được Thanh Đồng mang theo Tam Tiêu tiên tử tới Hạo Thiên môn trong vòng

“Nhạc Thành, chúc mừng đại hôn chi hỉ” Vân Tiêu tiên tử thân nhiên nói, trong tay một đạo thần quang đã rơi vào Nhạc Thành trước người, nói : “Nho nhỏ lễ vật, người nhận lấy ”

“Lại là thánh nhân lực” Nhạc Thành cái này thiếu chút nữa là mộng, chính mình chiếm được vừa đến thánh nhân lực sau, không nghĩ tới hội liền tiếp được đến thánh nhân lực, hiện tại hơn nữa này một đạo, đã biết chính là đạo thứ ba thánh nhân lực

Bất quá nhìn thấy Vân Tiêu tiên tử ánh mắt, Nhạc Thành đoán này Vân Tiêu tiên tử là ý đặc biệt cho mình này một đạo thánh nhân lực

“Hừ...” Mơ hồ trong lúc đó, Nhạc Thành lại dường như thấy được Quỳnh Tiêu tiên tử đối với chính mình hừ lạnh một tiếng, hình như là đang ở sinh khí trung, kia tuyệt thế dung nhan càng thêm thượng một đạo tức giận, cũng chút không ảnh hưởng mỹ mạo của nàng, ngược lại là hơn một loại lạnh như băng cảm giác

“Vân Tiêu tỷ tỷ, Quỳnh Tiêu tỷ tỷ, Bích Tiêu tỷ tỷ, các người như thế nào đến đây” lúc này, Long Cát công chúa cũng tới Nhạc Thành bên người, chỉ thấy lúc này Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết đều là quần áo mũ phượng hà y, thêm là có vẻ dễ thương động lòng người

“Long Cát muội muội đại hôn, chúng ta tự nhiên là muốn tới chúc mừng” Vân Tiêu tiên tử lộ ra một tia mỉm cười nói: “Hôm nay hai vị muội muội thật đúng là xinh đẹp ”

Nhạc Thành nhẹ nhàng lui xuống, thần niệm rình bên trong, Nhạc Thành nháy mắt theo trong lòng tràn ngập ra một cỗ lạnh thiên sát ý, lúc này, kia Thiên Đình trăm vạn thiên binh thiên tướng, đã muốn là tới Thanh Hoa thành nội, chính mình đại hôn, này Thiên Đình thế nhưng tiến đến quấy rối, Nhạc Thành sao có thể đủ không giận

Nhạc Thành thần niệm đồng thời truyền đi ra ngoài, làm cho ở Thanh Hoa thành trung Hạo Thiên môn trung mọi người không cần ngăn cản Thiên Đình người tới, tùy ý bọn hắn đến Ngọc Hư sơn đến tốt lắm

Đồng thời, Nhạc Thành cũng thông tri Lang Lễ, Thanh Đồng, Cửu U song ma, Linh Viên, Kỳ Thạch đạo nhân đám người, theo đánh chết kia Mãn chân nhân lúc sau, Nhạc Thành liền bồi dưỡng chuẩn bị tốt ứng phó Thiên Đình trung phiền toái, Hạo Thiên môn trung hiện tại năm trăm vạn môn nhân đệ tử, tùy thời chuẩn bị đối kháng Thiên Đình người tới

Nhạc Thành thần niệm sau khi truyền ra, Cửu U song ma chờ người đã là làm tốt lắm chuẩn bị, tùy thời có thể xuất phát đối kháng Thiên Đình người tới

“Chư vị đạo hữu, thật sự là ngưng ngưng, Hạo Thiên môn trung có một số việc nhu phải xử lý, ta đây đi một chút sẽ trở lại, còn thỉnh mọi người ở lại sơn môn trung, thật có lỗi” Nhạc Thành thả người tới trên không trung nói với mọi người đạo

“Nhạc Thành huynh đệ, ta cũng đi” Huyền Tiêu tới Nhạc Thành bên người, thần niệm rình bên trong, cũng đã biết sự tình gì

Hôm nay tới nhất mọi người đại đa số đều là cường giả, chỉ đang ở Hạo Thiên môn trung thi triển thần niệm là một món đồ thực không có lẽ phép chuyện tình, cũng là không tôn trọng Hạo Thiên môn, cho nên bên ngoài người tới nhất chúng cường giả cũng không rõ ràng lắm, nhất thời nghi hoặc không thời

“Nhạc Thành, hôm nay là người cùng Long Cát lập gia đình ngày, ta giúp người ra mặt một lần, phỏng chừng sẽ không ảnh hưởng đến người lập gia đình” Tây Vương Mẫu Thiên Dao đối Nhạc Thành nói

“Đa tạ Tây Vương Mẫu, bất quá hãy để cho ta đi, hôm nay chư vị Đại tiên đều là đến Hạo Thiên môn làm khách, ngưng ngưng phiền toái chư vị Đại tiên” Nhạc Thành tôn kính thi lễ, nếu Tây Vương Mẫu ra mặt, người của Thiên Đình phỏng chừng lập tức liền tè ra quần tiêu sái, chính là đây không phải Nhạc Thành muốn kết quả, để cho người khác hỗ trợ, chính là không thể hoàn toàn giải quyết vấn đề

“Hảo, có chí khí, ta cũng xem này Thiên Đình càng ngày càng không biết vị trí của mình, Nhạc Thành tiểu đạo hữu, người cứ yên tâm đi, cần phải thời điểm, ta lão tổ thế nhưng tới người Hạo Thiên môn ngồi xuống, kia tự cũng không làm cho Hạo Thiên môn có việc” Thương Long Lão Tổ lớn tiếng cười nói, trong lòng căn bản là không có đem Thiên Đình để ở trong mắt

“Nhạc Thành đạo hữu, còn có ta Trần Nguyên Tử ở đây, cần phải thời điểm, người đi ra ta Ngũ Trang Quán đi ở lại, ta xem xem Thiên Đình đám vậy người thế nào” Trần Nguyên Tử mỉm cười nói

“Tính ta một phần” Thanh Đế không có nhiều lời nói, chỉ một câu này cũng là đại biểu chính mình lập trường

“Nhạc Thành, ta và người sư thúc sư bá sẽ không ra mặt, người cũng không cần sợ đầu sợ đuôi, cần phải thời điểm, chúng ta cũng sẽ không đứng nhìn thờ ơ nhìn” Xích Tinh Tử thần niệm truyền âm đối Nhạc Thành nói

“Nhạc phụ, ta hiểu được” Nhạc Thành thần niệm trả lời

“Nhạc Thành, Dương Tiễn kia nghiệt đồ người làm cho hấn mang binh lui ra, nếu hấn không nghe trong lời nói, người liền nhìn thấy làm tốt, không cần bắn khoả cho ta” Ngọc Đỉnh Chân Nhân thần niệm truyền âm cũng tới Nhạc Thành trong tai

“Nhạc Thành, là Dương Tiễn đến đây, ta cùng người cùng đi” Long Cát công chúa lúc này cũng tới Nhạc Thành bên người, thần niệm rình bên trong hấn đã muốn là đã biết có chậm rãi thiên binh thiên tướng chính hướng Ngọc Hư sơn mà đến

“Hôm nay người liền không nên đi, hôm nay là mừng rõ ngày, người cùng Ngạo Tuyết đều ở trong này ngốc là tốt rồi, ta đi một chút sẽ trở lại” Nhạc Thành mỉm cười đối Long Cát công chúa nói, thần niệm rình bên trong, căn bản là không có đem này thiên binh thiên tướng để ở trong mắt

“Vậy người phải cẩn thận một chút” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói, cũng biết Hạo Thiên môn thực lực bây giờ, căn bản là không cần chính mình lo lắng, liền những... này thiên binh thiên tướng, Hạo Thiên môn có thực lực tuyệt đối đối kháng

“Chư vị, thật có lỗi, ta đi một chút sẽ trở lại” Nhạc Thành đối Ngọc Hư sơn thượng nhất chúng đại tiên nói xong, thần sắc trầm xuống, lập tức Hạo Thiên môn trung thượng hai trăm vạn thân ảnh theo bốn phương tám hướng bay lên trời những điều này là do Hạo Thiên môn trung thực lực tới Thiên tiên đã ngoài tu vi thực lực giả

Hạo Thiên môn hiện tại năm trăm vạn nhân, có một trăm vạn nhân, hiện tại là ở Thanh Hoa thành bốn phía, phụ trách Thanh Hoa thành trung hết thảy, mà lúc này Nhạc Thành mang theo hai trăm vạn mọi người là Hạo Thiên môn trung thực lực trình tự xếp hạng phía trước nhất hai trăm vạn nhân, sở hữu Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma cùng Cửu Thiên Huyền Tiên cộng lại còn có không thua năm mươi cái, Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng thiên ma cộng lại ước chừng là có thêm hơn chín vạn, này còn là bởi vì có không ít Vô Thượng thiên ma cùng Đại La Kim Tiên bị điều hướng Thanh Hoa thành bốn phía

Mà mặt khác cũng đều là La Thiên thượng tiên cùng Thiên tiên, La Thiên đại ma, Thiên ma tu vi thực lực, Địa tiên, Địa ma thực lực giả toàn bộ lưu tại Hạo Thiên môn, này hai trăm vạn nhân đủ để là đối kháng Thiên Đình trăm vạn thiên binh thiên tướng

“Long Cát muội muội, tiểu tử này làm sao vậy, có phải hay không lại nhạ cái gì phiền toái?” Quỳnh Tiêu hiện tại đối Long Cát công chúa hỏi

“Ấn, phỏng chừng là Nhị Lang Thần Dương Tiễn mang theo người đến” Long Cát công chúa nói

“Hấn chẳng lẽ lại náo loạn Thiên Đình?” Bích Tiêu tiên tử hỏi

“Cũng không sai biệt lắm” Long Cát công chúa theo sau đem sự tình đại khái cùng Tam Tiêu tiên tử nói một lần

“Tiểu tử này, thật đúng là” Vân Tiêu tiên tử khe khẽ thở dài, tựa hồ là không nghĩ tới Nhạc Thành thật đúng là lại chọc Thiên Đình

“Vân Tiêu tỷ tỷ, bằng không các người giúp ta nhìn hấn, ta còn là lo lắng hấn” Long Cát công chúa đối Vân Tiêu nói

“Hảo, chúng ta đi nhìn thấy hấn, người yên tâm, sẽ không làm cho hấn xảy ra sự cố, bằng không người giả cho ai đi” Vân Tiêu tiên tử mỉm cười, tựa hồ là không có do dự, lập tức tam nữ thả người hóa thành lưu quang truy hướng Nhạc Thành mà đi

Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận núi non trong vòng, chính là kia Huyền Thiên nội địa phía trên, nguyên bản thủy phong cổ nham chung quanh, Nhạc Thành ý bảo Hạo Thiên môn hai trăm vạn nhân đỉnh lưu ở giữa không trung, thần niệm rình, phía trước trăm vạn thiên binh thiên tướng đã muốn là tới Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận phía trước

Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận phía trước, nguyên bản là một mảnh mở mang khôn cùng thật lớn thủy vực, lúc này đã muốn là một mảnh núi non, tu vi cường giả không khó nhìn thấy đây là một cái đại trận

Lúc này tiền không trung, trăm vạn thiên binh thiên tướng lẳng không mà đứng, cường hãn hơi thở bao phủ ở mấy trăm ngàn dặm trong vòng, hơi thở thổi quét bị bám một mảnh đám mây đi theo, quấy chung quanh không gian phong vân biến sắc

Trăm vạn thiên binh thiên tướng rậm rạp tụ tập, mấy chục là che một góc trời tế, này khí thế tuyệt đối là bất phàm

Phía trước nhất, có một đạo hoàng bào thân ảnh, thần tình lạnh lùng trung trong mắt hận ý chớp động, đứng là kia Nhị Lang Thần Dương Tiễn, từ đó một năm trước ở Thái Hoa sơn thượng kinh ngạc sau, ở Quán Giang Khẩu vẫn là trong lòng bất bình, đã bị Thiên Đình chi mệnh sau, đó là lập tức đáp ứng, mang theo trăm vạn thiên binh thiên tướng thẳng đến Thanh Hoa thành mà đến

Lần trước cứu, hấn chính là nhất định phải báo, Hạo Thiên Khuyển, Mai Sơn lục quái thương thế đến bây giờ cũng chỉ là tốt lắm hơn phân nửa mà thôi, này vẫn là dùng không ít đan dược

Lúc này đây, hấn liên tiếp Quán Giang Khẩu nội chính mình một ngàn hai trăm cái Đại La Kim Tiên cũng đều là đưa Thanh Hoa thành, chính là tướng báo ngày đó chi cứu, đồng thời, hấn muốn cho Nhạc Thành không thể lập gia đình

Lúc này, Nhị Lang Thần bên người, cũng còn có mười một đạo thân ảnh, trừ bỏ kia Hạo Thiên Khuyển, Mai Sơn lục quái ở ngoài, còn có Thất tiên nữ đứng đầu Hồng Y tiên tử, Thác Thập Thiên Vương Lý Tĩnh, Na Tra, còn có một thân hình thượng ba thước mặt đen hấn tử, chính là Thác Thập Thiên Vương Lý Tĩnh nhất viên Đại tướng cự linh thần

Mà ở những người này phía sau, còn lại là kia Quán Giang Khẩu một ngàn hai trăm cái Đại La Kim Tiên, còn có thượng vạn thiên tướng, đều là Đại La Kim Tiên lúc đầu, trung kỳ tu vi thực lực, còn lại thiên binh bên trong, phỏng chừng còn có có ngũ vạn La Thiên thượng tiên, mặt khác đều là Thiên tiên còn có Địa tiên, Địa tiên tu vi giả, ít nhất cũng là có năm mươi vạn nhân cho nên, Thiên Đình này trăm vạn thiên binh thiên tướng tu vi thực lực cũng không cao lắm

“Dương Tiễn biểu đệ, này chính là Hạo Thiên môn Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, chúng ta vẫn là không cần dễ dàng đi vào thật là tốt” Hồng Y tiên tử đối Dương Tiễn nói, trong mắt một tia nhu tình hiện lên, kiều mệ phía trên không khỏi lộ ra một mảnh thần nhiên ứng đỏ vẻ

Dương Tiễn lúc này thần sắc trầm xuống, cũng là biết này chính là một cái đại trận, cho nên mới chần chờ không dám tiến vào

“Ha ha ha ha cấp... Người của Thiên Đình thật đúng là nhát gan đồ bấy bạ, như thế nào, không dám tiến vào sao” Nhạc Thành thanh âm của quanh quẩn ở trên không trung, mỗi người đều là nghe được rành mạch

“Nhạc Thành, chớ có hung hăng càn quấy” Dương Tiễn thần sắc trầm xuống, trong mắt hận ý mạt quá, quay đầu hướng phía sau mọi người nói : “Chúng ta đi vào ”

Hồng Y tiên tử cùng Thác Thập Thiên Vương Lý Tĩnh tựa hồ là tưởng nói cái gì nữa, lúc này Dương Tiễn đã muốn là cùng Hạo Thiên Khuyển, Mai Sơn lục quái đám người tiến nhập Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trong vòng, lập tức cũng chỉ có thể đi theo tiến vào

Núi non trên không trung, Nhạc Thành lẳng không mà đứng, quần áo hắc bào ở quanh thân ngập trời hàn ý trung quạt bay phát phối

“Đến, hôm nay cho ngươi một cái cũng sẽ không đi được” Nhạc Thành cắn răng trong lòng lạnh nhạt nói

1220. Chương 1030: Nhạc Thành, Huyền Tiêu Vs Dương Tiễn

Chỉ cần một lát, tiền không bên trong, một mảnh phong vân quấy trong lúc đó, chậm rãi trăm vạn thiên binh thiên tướng đã muốn là xuất hiện ở tiền không núi non phía trên, cường hãn khí thế thổi quét mà đến

“Hạo Thiên môn đệ tử, người của Thiên Đình đến đây, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Nhạc Thành lạnh như hàn băng thanh âm của ở trên không trung truyền ra

“Sát...” Hạo Thiên môn trung, hai trăm vạn nhân một mảnh tiêu sát tiếng động quanh quẩn ở cả núi non bên trong, Cửu U song ma, Thị Huyết ma vương, Huyết Sát Tam Cơ, Liệt Hỏa Ma Vương, Hoàng Ma tán nhân, mỗi người đều là cả người ma khí trào ra, này một mảnh tiêu sát khí trung, làm cho người ta giống như là tiến vào thập cửu tầng địa ngục bình thường

Tiền không trung, trăm vạn thiên binh thiên tướng cảm giác được thấy lạnh cả người thối quết mà qua, trong lòng không khỏi là lạnh như băng vài phần, thực lực thấp Địa tiên cùng Thiên tiên, lông tơ bắt đầu dựng thẳng lên

Chính là một lát thời gian, song phương đã muốn là đứng trì ở tại vạn thước ở ngoài, Dương Tiễn lúc này thần sắc trầm xuống, nhìn thấy Hạo Thiên môn sau lưng nhất chúng cường giả thực lực, sắc mặt không ngừng run rẩy vài cái, đây chính là không thua năm mươi cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma cùng Cửu Thiên Huyền Tiên a, hẳn căn bản là không có đoán trước đến Hạo Thiên môn trung hội có nhiều như vậy cường giả

Lúc này, Thiên Đình trung trăm vạn thiên binh thiên tướng, nhìn chăm chú vào Hạo Thiên môn trung nhân, chỉ là nhân số thượng liên đủ để là ngăn chặn bọn hắn, thực lực của đối phương, cũng là ở bọn hắn phía trên, nhất thời liên sinh lòng câu ý

Mà Hạo Thiên môn trung hai trăm vạn đệ tử cũng tương phản, mỗi người đều là sát ý ngập trời, lúc này Hạo Thiên môn trung Địa tiên đều là sát ý nổi lên, rất có cùng đối phương La Thiên thượng tiên đối kháng ý chí chiến đấu

“Hong Y tiên nữ, ngươi lần này đến ta Thanh Hoa thành, như thế trận thế, tâm ý như thế nào?” Nhạc Thành ánh mắt ở Dương Tiễn, Hong Y tiên tử, Hạo Thiên Khuyển, Mai Sơn lục quái, Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh, Na Tra chờ trên thân người đảo qua, cuối cùng hàn ý bao phủ ở tại Hong Y tiên tử trên người

“Nhạc Thành, ngươi cướp đoạt Thanh Hoa thành, phản kháng Thiên Đình, phụng Vương mẫu tên, bắt người thượng Thiên Đình được thẩm” Hong Y tiên tử ở Nhạc Thành này thấy lạnh cả người nhìn chăm chú hạ, cả người không tự chủ được đánh một cái rùng mình, lập tức mới cắn răng nói

“Ha ha ha ha...” Nhạc Thành cười to dựng lên, trong tiếng cười đã tràn ngập phần nộ cùng sát khí, nói : “Cướp đoạt Thanh Hoa thành, này Thanh Hoa thành chính là kia Mãn chân nhân bại bởi của ta, chẳng lẽ Thiên Đình mọi người nói lời, đều là thú ỉm có thể nào ”

“Mãn chân nhân đã chết rồi, ngươi yếu nói như thế nào cũng có thể, chỉ Thanh Hoa thành chính là Thiên Đình nơi, lại khởi tha cho ngươi phách vì mình có” Hong Y tiên tử lại cắn răng nói, Nhạc Thành này trong tiếng cười, mỗi nàng trong lòng đột nhiên cảm giác được một cổ tim đập nhanh, tựa hồ là có không tốt chuyện tình hội sắp phát sinh ở trên người của nàng bình thường

Ở Hong Y tiên tử trong lòng, tự nhiên là nghe nói này Mãn chân nhân là đánh đổ mới đem Thanh Hoa thành cướp đoạt mất, chỉ lúc này, hẳn lại là vì Thiên Đình danh dự không thể không giả giả không biết đạo, nếu không trong lời nói, không thể nghi ngờ là Thiên Đình đuối lý, đến lúc đó liền không thể kết thúc có thể là muội tâm đang nói chuyện, Hong Y tiên tử nói xong, mắt đẹp cũng không dám nhìn nữa Nhạc Thành liếc mắt một cái

“Hảo, hảo, hảo một cái Thiên Đình” Nhạc Thành cười lạnh dựng lên, trong mắt sát ý thêm nồng đậm

“Nhạc Thành, ngươi vẫn là thúc thủ chịu trời” Dương Tiễn nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, cả người tức giận tràn ngập, tuy rằng Hạo Thiên môn trung thực lực bây giờ hồ ra hẳn tướng tượng, chính là ở trong tim của hắn, này cũng không có cái gì e ngại, bởi vì hắn là tiên quân lúc đầu tu vi, người ở chỗ này trung, còn không có bất cứ người nào có thể trực tiếp áp chế hắn nguyên bản hắn còn lo lắng hôm nay sẽ ở Hạo Thiên môn trung gặp gỡ sự thức của mình sư bá còn có sư phó, đến lúc đó, hắn muốn động thủ cũng có điều cố kỵ, hiện tại vừa lúc, không có nhìn thấy chính mình trong sư môn nhân, hắn hoàn toàn cũng không cần băn khoăn nhiều lắm

“Dương Tiễn, ngươi còn chưa đủ tư cách, lần trước bắt hoà ngươi so đo, là xem ở ta nhạc phụ cùng Xiển giáo phân thượng xem, lúc này đây, ngươi sẽ biết hậu quả” Nhạc Thành khinh thường lạnh nhạt nói một tiếng, tiên quân lúc đầu, cho dù là có thần khí chính mình cũng không sợ

“Na Tra đạo hữu, ta cho ngươi cơ hội, ngươi thối lui, giao tình của chúng ta còn tại, ngươi nếu không lùi, ta cũng không có cách nào” Nhạc Thành lập tức đối Na Tra nói, Na Tra trước đó làm cho Lôi Chấn tử tiến đến thông tri chính mình, này một phần tình, Nhạc Thành tâm linh

Na Tra thần sắc vẫn là ở do dự mà, nhìn thấy Nhạc Thành sau, hắn cũng không biết nói cái gì cho phải, cho nên vẫn liên không nói gì, do dự một chút, đối với Nhạc Thành nói: “Nhạc Thành đạo hữu, ở Hồng Hoang chiến trường thượng, ta nói quá, nếu có một ngày chúng ta yếu ở chiến trường gặp lại, ta cũng sẽ không khách khí, bất quá hôm nay, là ngươi cùng ngạo Tuyệt sư muội lập gia đình ngày, ngươi cũng là Xiển giáo người trung gian, đồng môn bên trong, ta không động thủ, chính là ta đang ở Thiên Đình, cũng không có thể đối Thiên Đình ra tay, cho nên, ta thối lui ”

Nói xong, Na Tra trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, lại đối bên người Thác Thập Lý Thiên Vương nói: “Phụ thân, ngươi cũng cùng ta rời đi, chuyện này, chúng ta vẫn là không cần sảm cùng thật là tốt ”

“Nghiệt tử, ngươi thân là Thiên Đình chúng người trung gian, ngươi đây là phản kháng Thiên Đình, ta lệnh cho ngươi, bắt kia Nhạc Thành” Thác Thập Lý Thiên Vương đã sớm là giận dữ dựng lên, hung hăng đối Na Tra trách mắng đạo

“Phụ thân, thứ ta không thể đáp ứng” Na Tra thần sắc tối sầm lại, thản nhiên do dự một chút sau, lập tức bất đắc dĩ hóa thành một đạo lưu quang bạo thối lui đến xa không

“Nghiệt tử, ta sau đó sẽ tìm ngươi tính sổ” Thác Thập Thiên Vương Lý Tinh giận dữ dựng lên

Nhạc Thành hàn ý hiện lên, này lần trước chính mình mới đem Linh Lung Tháp trả lại cho này Lý Tinh, xem ra chính mình là làm một món đồ việc gốc a

“Nhạc Thành, cuối cùng, hỏi ngươi một lần, ngươi là thúc thủ chịu trói hãy để cho ta động thủ, để cho ta động thủ trong lời nói, hôm nay, tất phá hủy ngươi Hạo Thiên môn” Dương Tiễn hét lớn một tiếng dựng lên, mắt thấy Nhạc Thành đối hắn giống như nhìn mà không thấy, trong lòng tức giận thẳng

“Ta tưởng ai lớn như vậy khẩu khí đâu, nguyên lai là ngươi Dương Tiễn, tìm một cái Dao Cơ Tiên Tử làm nương, chẳng lẽ liền giỏi lắm có thể nào” trên không trung, một đạo tiếng cười duyên truyền đến, lập tức ba đạo thanh ảnh đã rơi vào Nhạc Thành bên người, đúng là Tam Tiêu tiên tử, nói chuyện tự nhiên chính là Vân Tiêu tiên tử

“Vân Tiêu, ngươi đây là cái gì ý tứ?” Nhìn thấy tam nữ, Dương Tiễn thần sắc cũng hơi hơi trầm xuống, này tam nữ tuy rằng đều là Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi thực lực, chỉ tuyệt đối là không người dễ đối phó, nếu là thật chính động rồi thủ đến, này tam nữ liên thủ thúc dục Cửu Khúc Hoàng Hà Trận dưới, ai thắng ai thua thật đúng là khó mà nói

“Không có ý tứ gì, nhìn ngươi không thoải mái mà thôi” Quỳnh Tiêu tiên tử thản nhiên nói

“Tam Tiêu, các ngươi không có việc gì tốt nhất tránh ra, nếu không, hừ...” Dương Tiễn thần sắc trầm xuống, này tam nữ thờ chân vào, xía vào, không thể nghi ngờ là đối với chính mình ảnh hưởng không nhỏ

“Chúng ta thật đúng là không tính toán tránh ra, ngược lại là ngươi, không lặn trong lời nói, vậy đừng trách chúng ta không khách khí” Quỳnh Tiêu tiên tử quát đạo

“Bọn hắn lặn không xong, sát... Cho ta một tên cũng không để lại” Nhạc Thành mở miệng lần nữa, trong mắt sát ý nháy mắt ngập trời dựng lên, không nghĩ tới này tam nữ sẽ đến, chính là, chính mình hiện tại phải tính toán tái nổi lộng Thiên Đình trung nhân, tiền vài lần, chính mình vẫn là rất nhân từ, Thiên Đình mới có thể một ... mà ... Tái, tái mà tam khi nhục tới đầu của mình thượng, hiện tại, chính mình cũng không cần phải nhịn nữa

“Sát...” Hạo Thiên môn trung, nhất thời một mảnh tiếng giết kinh thiên động địa dựng lên, nháy mắt vô số điều thân ảnh bắt đầu phóng lên cao, hóa thành một chút cũng không có đếm tới lưu quang phong trì diện kinh bình thường mà đi

Phía trước nhất, nhất chúng lão ma cả người ma khí ngập trời, sát khí che thiên địa chúng ma đã sớm là sát ý nổi lên, thân ảnh cơ hồ là ở Nhạc Thành đang nói vừa mới rơi xuống thời điểm đi ra tiền không phía trên

“Cho ta đều đi tìm chết” u hồn ma liền dẫn đầu đánh về phía tiến đến, phát tay chính là một đạo thật lớn chưởng ấn thổi quét mà đi, Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ đỉnh phong đã muốn là tiếp cận cực hạn tu vi thực lực, này thực lực tuyệt đối là khủng bố

“Thái Cực phù ấn” Liệt Hỏa Ma Vương lúc này cũng là thân ảnh như điện nháy mắt đi ra kia trăm vạn thiên binh thiên tướng sơn không, trong tay thần khí Thái Cực phù ấn không khỏi phân trần tế ra, cả người lửa đỏ trường bào như lửa, quanh thân vô hình trung có một cỗ không hiểu uy thế, áp bách chung quanh hư không hướng bốn phía khuếch tán, từng đạo hư không cái khe rồi rầm lần lượt thay đổi, cường hãn hơi thở tăng vọt dựng lên

“Đều cho ta đi tìm chết” Hoàng Ma tán nhân lúc này cũng trong tay pháp quyết biến hóa, trên người thần khí ma liên tế ra, nhất thời ma liên quý dị hắc mang chiếu xạ chung quanh một mảnh màu đen hồng ảnh hiển lộ, lập tức một trăm lẻ tám phiến lá sen hợp thành một cái quý dị khôn cùng, cường hãn ngập trời hắc động thổi quét hướng về phía một mảnh thiên binh mà đi

U linh ma, Âm Phong lão ma, Quỷ Thủ ma vương, Kỳ Sơn Thất Ma, Huyết Sát Tam Cơ đám người cũng nháy mắt thân ảnh mà lên, không gian xung quanh mấy trăm ngàn dặm trong vòng, lúc này toàn bộ bao phủ ở tại khôn cùng ma khí bên trong

Chúng ma sôi nổi nhấc tới tự thân khí thế, giây lát trong lúc đó, liền có cuộn cuộn ma khí xé rách không gian, giờ này khắc này, chúng ma chính là sát ý đại khí, quấy phá chân trời đầy trời phong vân

Huyết Sát Tam Cơ đều là quần áo đỏ bừng như máu cung trang, thân hình tràn ngập, lộ ra tuyết trắng thon dài đuôi cùng ngọc kiên, uyển chuyển thân ảnh mê người cực kỳ, nhưng là lúc này sát ý ngập trời, cũng hóa thân thành Cửu U la sát, một tiếng quát bên trong, ba người đều là tế ra trong tay ma khí, công kích hướng về phía đối thủ mà đi

Bạch Y ma vương quanh thân thân ảnh chước liệt hư không, trong tay tế ra một món đồ màu đen trảo hình ma khí, đen nhánh Kim Cương trảo phía trên phía trên, nhẹ nhàng ma khí lượn lờ chạy, nháy mắt Kim Cương trảo tung, hóa thành thượng vạn thước lớn nhỏ tê hướng về phía tiền không

“Giết cho ta” Dương Tiễn lúc này thần sắc trầm xuống, trong tay tam tiêm hai nhận thương nắm ở trong tay, hàn ý tràn ngập

“Hạo Thiên môn, biệt quá kiều ngạo” Mai Sơn lục quái phóng lên cao, Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ hơi thở cũng là bất phàm, xé nát một mảnh hư không mà lên, chính là sáu người này một năm trước bị Lang Lễ cùng Nhạc Thành trọng thương, lúc này cũng chỉ là khôi phục hơn phân nửa mà thôi, liếc mắt một cái có thể đủ nhìn xem ra có thương tích trong người, mang theo

“Khắc khắc, Mai Sơn lục quái, chúng ta hung hăng càn quấy thì thế nào” Kỳ Sơn Thất Ma Âm Lệ cười, bảy người đánh về phía Mai Sơn lục quái, lúc này thất người đã là Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tu vi thực lực, hơn nữa kia Mai Sơn lục quái trọng thương còn chưa có khỏi hẳn, nhất thời đã bị áp chế ở tại tuyệt đối hạ phong

“Gào khóc...” Hạo Thiên Khuyển lúc này cũng biến hóa ra khổng lồ bản thể, trong miệng răng nanh hàn khí trạm trạm, thân là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu trung kỳ tu vi thực lực, hơn nữa tiên thú thân thể, cũng là cường hãn vô cùng, chính là này Hạo Thiên Khuyển một năm trước thương thể còn hơn kia Mai Sơn lục quái còn muốn lợi hại hơn, lúc này thương thể cũng là không có khỏi hẳn

“Chớ giữ nhà, lúc này đây, ta cũng sẽ không ở buồng tha người” Thanh Đồng lúc này thân thể cao lớn bay lên trời, trực tiếp liền đánh về phía kia Hạo Thiên Khuyển mà đi, cả không gian yêu khí ngập trời, không gian bị trực tiếp chà đạp toái nát tầng lớn, cự vĩ trên mặt đất đảo qua, hơn vạn dặm núi non da nẻ ra khe sâu

Hồng Y hiện vào lúc này cũng thần sắc trầm xuống, trong tay nhất thanh trường kiếm tế ra, một mảnh kiếm quang thất luyện tẩy ra, nháy mắt thổi quét hướng về phía Hỏa Vân Thượng Nhân mà đi, áng mây tiên tử thực lực chính là Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ, tự nhiên là không dám trêu chọc đến chúng ma bên trong này Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tồn tại, vừa vặn là thấy được trước người Hỏa Vân Thượng Nhân

“Hong Y tiên tử, ta cùng ngươi” Vân Tiêu tiên tử bóng hình xinh đẹp thả người dựng lên, trong tay pháp

quyết biến hóa, một mảnh kim quang bắn nhanh mà ra, thuận thế liền ngăn cản tại Hồng Y tiên tử trước người

Lúc này Quỳnh Tiêu tiên tử trong tay Kim Giao Tiên tể ra, hóa thành hai cái khổng lồ màu vàng giao long, cũng đánh về phía nhất chúng thiên binh thiên tướng mà đi, khổng lồ màu vàng giao long phá hủy một mảnh không gian, nháy mắt liền đánh chết mấy Đại La Kim Tiên

Bích Tiêu tiên tử trong tay tể ra Lục Mục Châu, một mảnh quang hoa khuấy động, nơi đi qua, nhất chúng thiên binh thiên tướng căn bản là không thể đối kháng

“Đều đi tìm chết, khắc khắc” Quỷ Thủ ma vương trong miệng Âm Lệ cười, theo trong tay pháp quyết đánh ra, bỗng nhiên hóa thành một đạo tối đen sương khói lưu chuyển lượn vòng, không gian bên trong, bỗng nhiên hóa thành từng đạo hư vô quỷ ảnh, hồn phách tê rỏng, lệ quỷ rít gào, làm cho người ta linh hồn tê mình, đủ loại ảo ảnh pháp phông, quỷ dị vô cùng, kẻ khác không rét mà run bị Quỷ Thủ ma vương bao phủ nhất chúng thiên binh thiên tướng nhất thời nhất thời tâm thần bị quản chế, sắc mặt trắng bệch

“Đã lâu không có đại khai sát giới, hôm nay vừa vặn” Huyền Tiêu lúc này trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân một mảnh khủng bố ngọn lửa tăng vọt, ra tay trong lúc đó, kia thiên binh thiên tướng bên trong căn bản là không người có thể cùng chi đối kháng

“Gào khóc...” Lang Lễ cũng đã sớm là hóa thành khổng lồ bản thể, chi trước lợi trảo chém ra, mỗi lần ra tay, đối với này nhất chúng thiên binh thiên tướng mà nói, đây là quan hỏa tàn sát

Linh Viên, Truy Nguyệt Đạo Nhân, còn có mặt khác lão ma lúc này cũng toàn lực ra tay, xuống tay trong lúc đó tất cả đều là sát chiêu, không lưu tình một chút nào

U Tuyền tam ma, Thị Huyết ma vương đám người cũng điên cuồng thúc dục trong tay cao nhất ma khí, một cỗ cỗ ma khí tàn sát bừa bãi, không ngừng oanh kích mà lên, ma khí tung hoành tàn sát bừa bãi, nhất thời liền có không ít nhân bị đánh chết

Lúc này, này một lát thời gian, cả đại chiến đã muốn là rút ra mở màn, ở Hạo Thiên môn chúng ma dẫn dắt dưới, Hạo Thiên môn hai trăm vạn nhân vây công Thiên Đình một trăm vạn nhân, thực lực, nhân số, sĩ khí, đều là chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, này đối với Thiên Đình thiên binh thiên tướng mà nói, hoàn toàn chính là cùng đội bị tàn sát

Nhạc Thành quanh thân nhìn chung quanh bốn phía, thần sắc bên trong hàn ý lóe ra, trong lòng sát ý đã muốn bốc lên tới cực hạn, ngọt, nhìn chăm chú tới một đạo hoàng bào thân ảnh, nhất thời một cỗ phá hủy thiên địa không gian bình thường sát ý trực tiếp khuếch tán, quanh thân kim mang tràn ngập, đã muốn là nổ lên Kim Long thân thể cùng Phong Lôi sí, thân ảnh cũng nháy mắt biến mất ngay tại chỗ

“Xuy xuy...” Nhị Lang Thần Dương Tiễn trong tay tam tiêm hai nhận thương thượng, một mảnh thần quang hiện lên, bị bám một mảnh thần quang Thiên Vong, trói buộc vạn vẹo một mảnh không gian, lập tức dễ dàng đánh chết một cái Hạo Thiên môn trung Đại La Kim Tiên

“Dương Tiễn, hôm nay ta xem Dao Cơ Tiên Tử còn như thế nào tới cứu người” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, đang ở giữa không trung phía trên, trong tay cũng một đạo thật lớn quyền ấn oanh kích xuống, thật lớn nắm tay trực tiếp là nổ nát một mảnh không gian, quyền mũi nhọn như nước lưu chuyển, xé rách vô tận trời cao, bài xuất một đạo bằng bạc khí lăng cuộn cuộn về phía trước, phút chốc trong lúc đó đã muốn xuyên qua không gian chạy chồm tới Dương Tiễn trước người, bao phủ cả không gian thổi quét tới một quyền này thượng mặc dù là không có thi triển ra Hồn Nguyên Chân Thân đến, nhưng là là Nhạc Thành Oanh Thiên Nhất Kích, uy lực tuyệt đối không để cho khinh thường

“Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu mà thôi, ta đồ muốn nhìn, người rốt cuộc là có cái gì bản sự” Dương Tiễn thần sắc trầm xuống, thân ảnh nhất tưng, trong tay pháp quyết biến hóa, tam tiêm hai nhận thương thượng, thần quang kéo theo một mảnh thượng mấy vạn thước không gian, hung hăng bao phủ hướng về phía Nhạc Thành quyền ấn

Nhạc Thành căn bản không dám cứng rắn kháng, Dương Tiễn chính là tiên quân lúc đầu tu vi, lúc này còn thi triển thần khí, chính mình cũng rắn kháng chính là tuyệt đối có hại không ít, Oanh Thiên Nhất Kích mặc dù là cường hãn, nhưng là còn không có cường hãn đến khó xem đối kháng Dương Tiễn tình trạng

“Hỗn Nguyên Chân Thân, Đẩu Thiên Chương” Nhạc Thành nhất thời thi triển ra Hỗn Nguyên Chân Thân, không sai đồng thời một đạo khổng lồ chương ẩn mấy chục là che thiên địa bình thường theo trên không hội áp xuống, thật lớn chương ẩn tha động một cỗ khổng lồ kinh lực, nhấc lên từng đợt không gian gợn sóng, tùy khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân lực, nhất thời bạo lực hướng về phía Dương Tiễn mà đi

“Thình thịch oành...” Hai cỗ khổng lồ lực lượng nháy mắt liên va chạm ở tại cùng nhau, chung quanh không gian nhất thời hóa thành hư không cường hãn lực lượng thậm chí là cắn nuốt một mảnh ánh sáng

“Hừ, tiểu tử, người kém điểm” nhưng vào lúc này thời điểm, chỉ thấy Không Gian Bạo Liệt bên trong, Dương Tiễn quanh thân bát trảo Long văn hoàng bào phía trên kim mang bày ra, chung quanh thổi quét mà đến không gian cự lực nháy mắt tiêu tán

Cường bạo không gian lực lúc này ở hần này bát trảo Long văn hoàng bào phía trên chút rồi không đến gì tác dụng, này bát trảo Long văn hoàng bào chính là phòng ngự thần khí, đối với đồng cấp tu vi thực lực giả công kích đều có thể đủ làm được có mất không trông, huống chi là Nhạc Thành một kích này lực, mặc kệ nói như thế nào, Nhạc Thành thực lực cũng còn chưa tới đạt cùng Dương Tiễn một tầng thứ

Nhạc Thành thân hình ở Không Gian Bạo Liệt trung bị đánh lui mấy ngàn thước, còn không có ổn định thân thể cao lớn, đó là nghe được một bên kia Dương Tiễn tiếng quát mà đến, trong tay kia tam tiêu hai nhận thương hóa thành vừa đến cột sáng, trong nháy mắt đã muốn đi tới trước người của mình, một cỗ bàng bạc mạnh mẽ cuộn cuộn dâng mà đến, này cột sáng như tên rời cung bình thường

“Định Hải Thần Châu” Nhạc Thành trong tay pháp quyết cấp đánh ra, trong tay một viên Định Hải Thần Châu nháy mắt hóa thành một cỗ thao Thiên Thủy trụ ngăn cản tại kia thần quang phía trước

“Xuy xuy...” Lưỡng đạo lực lượng lẫn nhau dây dưa, chung quanh không gian sóng gợn thần dị chớp lên đánh tan, lập tức lộ ra một mảnh dài hẹp tối đen tim đập nhanh không gian cái khe giắt ở tại không gian xung quanh

“Hô...” Chỉ thấy Nhạc Thành Định Hải Thần Châu biến thành một mảnh thao Thiên Thủy trụ, dĩ nhiên là bắt đầu chậm rãi về phía sau rút lui, ở lực lượng này giằng co dưới, Nhạc Thành lại là rơi vào rồi hạ phong

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, này Dương Tiễn tam tiêu hai nhận thương tựa hồ là còn hơn chính mình Định Hải Thần Châu mạnh hơn thượng một ít, huống chi này Dương Tiễn thực lực cũng tuyệt đối là không để cho khinh thường, xem ra Định Hải Thần Châu đã muốn là giằng co không được bao lâu

“Hừ, vậy cho người tới thử thí Tuyệt Tiên” Nhạc Thành trong lòng hàn ý hiện lên, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết phía trên chiêu thứ tư Tuyệt Tiên lĩnh ngộ lúc sau chính mình vẫn liên còn không có thi triển quá đâu, lúc này vừa lúc là cơ hội

Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, Hiên Viên kiếm nắm ở trong tay, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết bên trong chiêu thứ tư Tuyệt Tiên bắt đầu thi triển mà ra

Bóng kiếm thất luyện như quang, cùng với Nhạc Thành kiếm quyết đánh ra, trước mặt không gian, trực tiếp là ở kiếm quang thất luyện trung trong nháy mắt nổ tung mà khai, từng đạo thượng vạn thước lớn lên tối đen không gian cái khe, giống như mạng nhện bình thường, phi rất đúng bốn phía lan tràn mà đi tại đây không gian cái khe bên trong, chung quanh không gian ngay từ đầu chính là nổi lên thần nhiên dao động, tùy mặc dù là bộc phát ra tàn sát bữa bãi phía chân trời năng lượng gió lốc, khắp không gian bắt đầu nứt toác thành phần mặt...

“Tuyệt Tiên” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, trực tiếp là mang theo này một mảnh dập nát không gian bao phủ mà đi, đồng thời trong tay thủ ấn biến hóa, tiền không bên trong Định Hải Thần Châu thu về tới trong tay

Này Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết bên trong chiêu thứ tư Tuyệt Tiên, không thể nghi ngờ là còn hơn tiền ba chiêu Tru Tiên, Lục Tiên, Hâm Tiên còn mạnh hơn thượng không ít, lúc này Nhạc Thành về mặt hàn ý một mảnh, trong cơ thể pháp lực lúc này khắc không hề giữ lại bạo phun mà ra, sắc bén kiếm khí giống như bão bình thường, thổi quét khắp hư không

Quay mắt về phía Nhạc Thành thế công, Dương Tiễn tuy rằng trên mặt bình thần, chỉ trong lòng cũng là nhấc tới cảnh giác, hần đã muốn là cùng Nhạc Thành lần trước giao thủ quá, biết Nhạc Thành thực lực

cũng không đơn giản, lúc này cảm giác Nhạc Thành một kiếm này, trong lòng đồng thời cảm giác được nhất cổ áp lực, tựa hồ là trong tay mình tam tiêm hai nhận thương bị nhất cổ hơi thở ngăn chặn bình thường, trong cơ thể pháp lực đều là lưu chuyển chậm một ít

Dương Tiển tự nhiên là còn không biết, đây là Nhạc Thành trong tay Hiên Viên kiếm đối hấn tạo thành áp chế, hấn tam tiêm hai nhận thương là thần khí, vẫn là một món đồ không sai thần khí, chính là, cũng vẫn là không thể cùng thượng cổ thần khí so sánh với, này thượng cổ thần khí cùng thần khí, mặc dù là đều có thần khí tên, nhưng là hai cái trình tự vật

Thượng cổ thần khí nếu so với rời thần khí đến mạnh hơn nhiều lắm, không phải thần khí có thể đối kháng, nhìn thấy Dương Tiển này tam tiêm hai nhận thương lợi hại, Nhạc Thành cũng mới thì triển ra Hiên Viên kiếm

“Thở phì phò...” Đây trời một mảnh bóng kiếm cùng thần quang nháy mắt dây dưa ở tại cùng nhau, cường hãn cuồng bạo lực lượng trực tiếp hoàn toàn phá sập đổ một mảnh không gian, một mảnh hư không thật lâu không thể khôi phục, trên không bên trong, vô số không gian cái khe giống như là hắc ám vực sâu bình thường tim đập nhanh giắt ở tại trên không bên trong

“Đang đang...” Một mảnh điện quang hỏa thạch trong lúc đó, tựa hồ là đây trời kiếm quang cùng thượng cổ quang lần lượt thay đổi khiến cho một mảnh chói tai thiết qua tiếng động, trong nháy mắt, kiếm quang cùng thượng cổ mũi nhọn bên trong, đủ để là giao thủ thượng vạn lần

“Xuy xuy...” Sụp đổ trong hư không, hai đạo thân ảnh cùng với một cổ khổng lồ giống như không gian gió lốc bình thường hư không mảnh nhỏ lao ra, lập tức hai người thân ảnh bắn nhanh mà ra

Nhạc Thành thân thể cao lớn đẩy lui thượng cổ thượng cổ, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, mạnh mẽ ngăn chặn một bùng máu dịch, ở một chiều này dưới, trong cơ thể ngũ tạng lực phủ tựa hồ đều là ở chấn động đứng lên

Nhạc Thành cũng là không dám coi khinh này Dương Tiển, này Dương Tiển thực lực, còn hơn kia Mãn chân nhân mạnh hơn thượng cổ nhiều lắm, tuy rằng đều là tiên quân lúc đầu tu vi, nhưng là thực lực trình tự hoàn toàn liền không giống với

Lúc này Dương Tiển thân hình cũng chịu khổ sở, thân hình bị đẩy lui thượng cổ thượng cổ, có bát trảo Long văn hoàng bào trong người, mang theo, cũng chân khí trong cơ thể cuộn cuộn, đối với Nhạc Thành thực lực, coi như là lại có điều nhận thức, người này Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu liền như thế cường hãn, nếu tới cùng chính mình giống nhau trình tự, kia còn phải

“Nhạc Thành huynh đệ, ta tới giúp ngươi” nhưng vào lúc này, Huyền Tiêu thân ảnh cũng tới tiền không bên trong, quanh thân hơi thở lửa nóng, cả người chiến ý nổi lên, tựa hồ là lại muốn cùng Nhạc Thành liên thủ đại chiến

“Hảo, vậy không khách khí” Nhạc Thành đáp, lúc này cũng sẽ không cùng này Dương Tiển chú ý công bình, chính mình hiện tại cũng không thể đủ ở trong này cùng này Dương Tiển dây dưa lâu lắm, chính mình hôm nay đại hôn, còn muốn vội vàng trở về lập gia đình mới được

“Dương Tiển, ngươi hôm nay không hay ho” Huyền Tiêu cười lớn một tiếng, quanh thân hơi thở nhất thời tăng vọt mở ra

“Gào khóc...” Huyền Tiêu nháy mắt hóa thành thân hình khổng lồ vô cùng bản thể, tứ sí duỗi thân, toàn thân tràn ngập một mảnh thanh sắc quang mang, cả người mang theo một cổ thật lớn uy áp, thượng cổ thần thú uy áp tuyệt đối là không để cho khinh thường

“Không gian loạn lưu” Huyền Tiêu khổng lồ bản thể hét lớn một tiếng, quanh thân một mảnh khủng bố thanh mang ngập trời dựng lên, mãnh liệt pháp lực cuồng mãnh bùng nổ mở ra, tứ sí nháy mắt cấp chấn, vô tận pháp lực cuộn cuộn hội tụ, yêu khí cao thấp cuộn cuộn, đem quanh thân không gian tất cả đều bao phủ ở bên trong

Không sai đồng thời, ở Huyền Tiêu khổng lồ bản thể tứ sí phía trên, dĩ nhiên là tê nứt ra rồi một cái một mình không gian, chung quanh mấy vạn dặm không gian nhất thời thoát phá, như là có ngàn vạn lần đạo

Thiên Lô ở nổ vang bộc phát ra khủng bố năng lượng dao động, nháy mắt bao phủ hướng về phía Dương Tiễn mà đi

“Hừ” Dương Tiễn lãnh quát một tiếng lúc sau, trong tay tam tiêm hai nhận thương vút cho giữa không trung, tam tiêm phía trên, theo Dương Tiễn pháp lực thúc dục, cũng nháy mắt, có ba đạo khổng lồ điện trụ xé rách không gian âm âm bạo bắn mà ra, hung hăng tạp hướng về phía Huyền Tiêu cuộn tất cả lên lực công kích

“Thời Gian đảo lưu” Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, toàn lực thúc dục thời gian thần thông bao phủ xuống, ở Thái Hư chi địa nội, Nhạc Thành cùng Huyền Tiêu liên thủ đã muốn là tới phi thường ăn ý trình độ, hai người liên thủ, thực lực không thể nghi ngờ là tăng vọt

Lúc này, Dương Tiễn chỗ không gian, chỉ thấy lôi điện nháy mắt chảy ngược trong nháy mắt, lập tức cũng bạo lực mà ra

Chính là này trong nháy mắt đối với Huyền Tiêu cường giả như vậy, hơn nữa là độ kỳ khoái cường giả mà nói, đã muốn là vậy là đủ rồi một mảnh thoát phá không gian nhất thời liên hung hăng tạp đã rơi vào Dương Tiễn trên không trung, tính cả kia ba đạo khổng lồ lôi điện cũng bị bao phủ ở bên trong

“Đáng chết, là thời gian thần thông” Dương Tiễn thầm kêu một tiếng không tốt, cũng chậm từng bước, nhưng vào lúc này thời điểm, kia một cỗ khổng lồ không gian lực bay thẳng đến hấn vỡ xuống dưới

“Thình thịch oành...” Thật lớn kinh thiên động địa phá trong tiếng, nhất phương hư không mơ hồ thoáng hiện, rồi lại tựa hồ ở vào hư vô mờ mịt bên trong, không gian trong vòng hắc ám một mảnh, không gian trong vòng hình như có sấm đánh chạy, lờ lờ nhấp nháy, chớp lên không ngớt này cường hãn lực lượng, đã muốn là tới tuyệt đối khủng bố tim đập nhanh tình trạng

Ba người này chiến đấu kịch liệt khu vực, đã muốn là tràn ngập chung quanh gần trăm vạn thước trong vòng, vừa mới một kích này, thậm chí là một ít Đại La Kim Tiên cường giả, bị lan đến gần đều là khó bảo toàn này thân, nếu một cái không hay ho đó là bị kích tán lực lượng thổi quét mà vào, tự nhiên là trực tiếp làm cho trọng thương trở ra, thậm chí một ít vận khí không tốt Đại La Kim Tiên, đương trường bị đánh chết đều cũng không phải cái gì hiếm lạ chuyện lúc này cũng đừng nói là Đại La Kim Tiên, cho dù là Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma cùng Cửu Thiên Huyền Tiên cũng là không dám tới gần

Huyền Tiêu khổng lồ bản thể lúc này bị đẩy lui mấy ngàn thước, chính là lúc này Dương Tiễn liền bổ thêm, thân hình lại bị đẩy lui thượng vạn thước xa, Huyền Tiêu lực lượng phải ở Nhạc Thành dưới, thậm chí là còn mạnh hơn thượng không ít, này Dương Tiễn hậu quả có thể nghĩ

Nhạc Thành trôi nổi phía chân trời, ánh mắt lãnh đạm nhìn kia đánh bay Dương Tiễn, khóe miệng hiện lên một nét thoáng hiện cười lạnh, tâm niệm cùng nhau, thời gian thần thông lại thúc dục

“Thời gian tĩnh chỉ” Nhạc Thành vừa quát, đang bị đánh bay Dương Tiễn quanh thân không gian nháy mắt đình chỉ bất động, mà vào lúc này, Huyền Tiêu khổng lồ bản thể cũng quỷ dị hóa thành lưu quang, trong miệng một đạo Huyền Phong chi hỏa nháy mắt bạo lực phun hướng về phía Dương Tiễn

Này cũng đều là ở Thái Hư chi địa cùng Nhạc Thành phối hợp ma luyện ra ăn ý, hai người phối hợp, tuyệt đối là tới hoàn mỹ tình trạng, nhất cử nhất động, giống như là trước đó tập luyện trôi qua bình thường, cơ hồ là không có kẽ hở

“Hộ thể” Dương Tiễn lúc này thần sắc âm trầm, ngay tại phá tan chung quanh không gian yên lặng trong nháy mắt, đã muốn là thúc dục trên người bát trảo Long văn hoàng bào, nhất thời hoàng bào phía trên, một mảnh kim quang tràn ngập, bao phủ ở một mảnh không gian phía trên

Này một mảnh kim mang bao phủ không gian nhất thời vạn vạo, đã hình thành một cái một mình không gian, chợt đem Huyền Tiêu Huyền Phong chi hỏa ngăn cản tại bên ngoài, tùy ý Huyền Phong chi hỏa cường hãn, cũng là trong khoảng thời gian ngắn không thể lay động nửa phần

“Ha ha ha ha, thượng cổ thần thú Huyền Phong, của ta bát trảo Long văn hoàng bào khởi là dễ dàng như vậy bị phá” Dương Tiễn cười lạnh một tiếng, bát trảo Long văn hoàng bào chính là thần khí phòng ngự pháp bảo, thượng cổ thần thú Huyền Phong đích thật là cường hãn vô cùng, chính là cũng còn không thể làm gì được hấn

“Thật không, bát trảo Long văn hoàng bào chính là thần khí mà thôi, nếu thượng cổ thần khí, ta thật đúng là không thể nề hà, chính là người này thần khí kém điểm” Huyền Tiêu bản thể quát, quanh thân ngót một mảnh ngọn lửa tăng vọt, thân hình khổng lồ phá hủy một mảnh không gian

“Huyền Phong thứ” một đạo hét lớn tiếng động truyền ra, chỉ thấy Huyền Tiêu bản thể phía trên, kia cự miệng bên trong, ngót một mảnh châm mũi nhọn bạo lực mà ra, này một mảnh châm mũi nhọn giống như vô số thật nhỏ lưu quang rời vũ, vô thanh vô tức trong lúc đó đó là bạo lực hướng về phía bị Dương Tiễn bát trảo Long văn hoàng bào che khuất vạn vạn không gian

Mà chính là này vô thanh vô tức khí thế, cũng đang ở xa trông không Nhạc Thành cũng là cảm giác được tuyệt đối tim đập nhanh, không gian xung quanh ngàn vạn không gian cái khe theo này một mảnh lưu quang châm mũi nhọn nháy mắt khuếch tán mà khai, này hơi thở, quá mức cho khủng bố

“Thượng cổ thần thú Huyền Phong thiên phú công kích, Huyền Phong thứ” Nhạc Thành trong lòng cả kinh, đây đúng là Huyền Tiêu bản thể thiên phú công kích, chính mình cũng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Huyền Tiêu bản thể thiên phú công kích, này lực công kích thật đúng là đủ khủng bố, chính mình nếu gặp gỡ, cũng chỉ có thể dựa vào Hạo Thiên Tháp mới có thể đối kháng

Nhạc Thành ánh mắt lộ ra một tia cười lạnh, lập tức thân ảnh cũng vô thanh vô tức biến mất ngay tại chỗ

“Xuy xuy...” Dương Tiễn bát trảo Long văn hoàng bào phía trên vạn vạn nhất tầng lớn không gian ở vô số châm mũi nhọn dưới bắt đầu biến da nẻ đứng lên, tựa hồ là có châm mũi nhọn đã muốn xuyên thấu bị vạn vạn không gian

Này đó châm mũi nhọn chỗ nào cũng nhúng tay vào, xuyên thấu không gian dễ dàng, vạn đạo châm mũi nhọn như mưa, chính là trong phút chốc thời gian, vạn vạn không gian mà bắt đầu da nẻ

“Phá...” Huyền Tiêu hét lớn một tiếng, không sai đồng thời thời điểm vạn đạo châm mũi nhọn nháy mắt khuấy động, kia một mảnh bị bát trảo Long văn hoàng bào vạn vạn không gian ở này vạn đạo châm mũi nhọn biến thành sáu khuấy động trong vòng âm âm phá

“Thình thịch oành...” Không Gian bạo phá, một mảnh cường hãn lực lượng đánh tan

Huyền Tiêu thân thể cao lớn tựa hồ là có chút tiêu hao quá nhiều, hôm nay phú công kích uy lực cường hãn, đồng dạng tiêu hao cũng là tuyệt đối khủng bố

“Phụt.....” Dương Tiễn thân ảnh phía trên, kia kim mang nháy mắt âm đạm, nhất miệng máu tươi phun ra lúc sau, thân hình cũng trực tiếp bị đánh bay mở ra, hãn như thế nào cũng thật không ngờ, Huyền Tiêu thiên phú công kích có thể phá hãn thần khí phòng ngự

Một mảnh huyết vụ dưới, Dương Tiễn sắc mặt tái nhợt, thân hình cấp đi phía trước không đi vòng quanh

“Đấu Thiên Chương” cũng đúng lúc này, một đạo khổng lồ chương ấn từ trên trời giáng xuống, căn bản không có cấp Dương Tiễn gì cơ hội, trực tiếp đi ra trên không đập vụn một mảnh hư không, âm âm chụp xuống

“Thình thịch oành...” Không gian xung quanh lại nứt toác mở ra, bàng bạc lực đều trút xuống tới Dương Tiễn trên người

“Phụt...” Dương Tiễn lại đã bị thương nặng, lại là một đạo máu tươi phun ra, ở bị Huyền Tiêu bị thương nặng dưới, lúc này lại đã bị Nhạc Thành một chương, hậu quả có thể nghĩ

“Không Gian chi thân ”

Nhạc Thành thân ảnh biến mất ngay tại chỗ không thấy, mà lúc này ngay tại Dương Tiễn thân hình lại đánh bay chưa ổn thời điểm, trống rỗng bên trong, Nhạc Thành thân ảnh quỷ quái bàn xuất hiện ở Dương Tiễn phía sau

“Oanh Thiên Nhất Kích” cuồng bạo quyền ấn trút xuống dưới, một mảnh hư không triển lộ, vực này cường hãn lực trung, Dương Tiễn cho dù là tiên quân lúc đầu cường giả, cũng là không thể cứng rắn kháng

Thân hình nhất thời nghiêng tới trước, một quyền này thượng cường bạo lực, đã muốn là làm cho hãn liên tiếp đã bị thương nặng

“Phá Thiên Nhất Kích” Nhạc Thành quỷ quái bàn thân ảnh ở Không Gian chi thân hiệp trợ hạ, chỗ nào cũng nhúng tay vào không chỗ đi vắng, Dương Tiễn căn bản là không có thời gian né tránh, này hết thấy cũng chỉ là ở nháy mắt phát sinh, tại đây chờ độ dưới, yếu né tránh căn bản là rất không có khả năng

“Phá” Dương Tiễn lại đã bị một kích lúc sau, sắc mặt tái nhợt, ngọt một đạo máu huyết phun ra lúc sau, trong tay pháp quyết dần, kia tam tiêm hai nhận thương thượng lại thần quang đại tác phẩm, ở giữa tiêm nhận phía trên, một đạo trời cao bắn nhanh mà ra, không gian nháy mắt bị tiên khí một mảnh thoát phá không gian mảnh nhỏ

“Liều mạng đến sao, đáng tiếc chậm” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, thân xuất hiện ở trên không, trong tay đã sớm pháp quyết đánh ra, Hạo Thiên Tháp theo ấn đường trung xoay tròn mà ra, thanh mang tràn ngập trong lúc đó, trong chớp mắt Hạo Thiên Tháp ngay tại trên không hóa thành thượng mười vạn thước to lớn

Một cỗ thể lương phong cách cổ khuếch tán, thượng cổ thần khí khí tức trên thân, cũng làm cho chung quanh mọi người không chịu nổi quay đầu lại cùng vọng, này hơi thở dưới, mọi người thúc dục tiên khí cùng ma khí tựa hồ là ở trong phút chốc cũng là đã bị áp chế bình thường, quang hoa đều cũng có đó ảm đạm lên

“Không gian lực” Hạo Thiên Tháp nội, thần quang bắn nhanh mà ra, cả không gian lập tức bị Hạo Thiên Tháp cấm chế, mười tầng không gian lực đổ xuống mà ra, kia Dương Tiễn tam tiêm hai nhận thương thượng bắn nhanh mà ra thần quang ở không gian trung chính là kiên trì sau một lát, đã bị Hạo Thiên Tháp khóa lại, không thể ở trên tiên nửa phần

“Tinh thần lực” tâm niệm cùng nhau, Nhạc Thành sắc mặt cũng cao ngất tái nhợt đứng lên, quanh thân pháp lực nháy mắt đã bị bắt thì giờ bình thường, cho dù là có sinh mệnh thần thông ở trên người, cũng là không chịu nổi bức này tiêu hao, này chiến đấu kịch liệt bên trong, chính mình cơ hồ thi triển đều là công kích lực cường hãn công kích, tiêu hao cũng là không ít, nếu không có sinh mệnh thần thông, chỉ sợ là đã sớm kiên trì không xuống

1221. Chương 1031: Tin Tức Hỗn Thế Ma Vương

“Vù vù...” Một mảnh quỷ dị tiếng xé gió vang lên, xa xa phía chân trời phía trên tựa hồ là có tinh thần rơi xuống, mười đạo cực quang từ trên trời giáng xuống bình thường, quang ảnh nháy mắt tới, tới trên không, cũng khổng lồ vô cùng mười khóa loại nhỏ tinh thần nổ nát không gian hội áp xuống

Dương Tiễn sắc mặt một mảnh trắng bệch, theo Nhạc Thành thúc dục Hạo Thiên Tháp đến vậy thì kỳ thật cũng chỉ là một cái thở gấp thời gian mà thôi, như thế cường hãn lực lượng, đã muốn là làm cho hắn cảm giác được tim đập nhanh

Như thế khổng lồ lực lượng cũng là làm cho hắn căn bản đến không kịp né tránh, tinh thần lực đã muốn là bao phủ sở hữu không gian

Pháp quyết biến hóa, bát trảo Long văn hoàng bào phía trên hào quang lại nở rộ, theo Dương Tiễn sắc mặt đã muốn thành thành xám trắng vẻ, tựa hồ là liều mạng, bức này tiêu hao, cũng là làm cho hắn tiên quân cũng ăn không tiêu, hắn cũng không có sinh mệnh thần thông trong người, mang theo

Bát trảo Long văn hoàng bào chung quanh, thần quang vạn vạo thượng mấy vạn thước không gian, tới lúc này, Dương Tiễn căn bản là biệt phương pháp

“Vang ầm ầm...” Tinh thần lực hội áp xuống, mắt thường có thể thấy được, kia bị bát trảo Long văn hoàng bào vạn vạo không gian chính là đối kháng nháy mắt mà thôi, liền tuyệt đối tan tác, lập tức nứt toác mở ra, mười khóa tinh thần ầm ầm món lòng hư không, khổng lồ lực lượng chính là nháy mắt liền đánh tan bát trảo Long văn hoàng bào vạn vạo không gian

Bát trảo Long văn hoàng bào chính là phòng ngự thần khí, chính là còn hơn Hạo Thiên Tháp như vậy thượng cổ thần khí còn hơi kém hơn xa, lúc này cuồng bạo lực lượng kích tán, phá vỡ bát trảo Long văn hoàng bào lúc sau, tất cả lực lượng đều trút xuống

“Phụt...” Dương Tiễn trắng bệch như bụi khuôn mặt thượng, trong miệng lại một đạo máu tươi phun ra, không sai đồng thời, thân hình cũng bị đẩy lui thượng vạn thước

“Thu” Nhạc Thành đang ở trên không, tựa hồ là đã sớm biết kết quả như vậy, nếu ngay từ đầu Dương Tiễn cùng chính mình đối kháng trong lời nói, chính mình cho dù là thi triển Hạo Thiên Tháp, yếu bị thương nặng Dương Tiễn cũng là cực kỳ khó khăn, chỉ chính mình cùng Huyền Tiêu liên thủ đã muốn là làm cho Dương Tiễn tiêu hao hơn phân nửa, hơn nữa người bị thương nặng, tái thi triển Hạo Thiên Tháp, yếu bị thương nặng Dương Tiễn, liền cũng không khó

Theo pháp quyết đánh ra, Nhạc Thành Hạo Thiên Tháp lại xoay tròn dựng lên, ngang trời đập vụn một cái hư không, lập tức hung hăng đã rơi vào Dương Tiễn quanh thân chỗ không gian, Dương Tiễn lúc này không còn đối kháng lực, tùy theo bị Nhạc Thành thu vào Hạo Thiên Tháp trong vòng

Một màn này, không ít đều xem ở tại trong mắt, người của Thiên Đình mỗi người kinh hãi không thôi, Nhị Lang Thần Dương Tiễn đều đã muốn tan tác, bọn hắn căn bản là kiên trì không nổi nữa

“Chủ nhân” Hạo Thiên Khuyển đang ở xa không, nhìn thấy chủ nhân bị thương, nhất thời một đạo hét lớn, cũng thân thể cao lớn muốn đánh về phía Nhạc Thành mà đi, toàn thân lông tơ đứng thẳng, như là yếu liều mạng bình thường chẳng qua lúc này, này Hạo Thiên Khuyển cũng có chút ồ còn không mang nổi mình ồ, ở Thanh Đồng công kích dưới, đã muốn là vết thương buồn thiu

Cho dù là ở toàn thịnh thời kì, Hạo Thiên Khuyển cũng khó lấy đối kháng Thanh Đồng, huống chi là lần trước Hạo Thiên Khuyển trên người thương thể vẫn chưa khỏi hẳn, tốt lắm cũng bất quá là hơn phân nửa mà thôi, loại thật lực này, căn bản là không thể đối kháng Thanh Đồng

“Cho ta trở về” Thanh Đồng rít gào một tiếng, thân thể cao lớn giảo toái hư không, cự vĩ hung hăng hội áp xuống, lập tức cắt qua không gian sủy ở tại Hạo Thiên Khuyển trên người

“Oành...” Hạo Thiên Khuyển thân thể cao lớn nhất thời theo trên không suất rơi xuống hạ trống không núi non thượng, thân thể cao lớn chấn vỡ một mảnh dưới nền đất cái khe đến, trên trăm thước khoan dưới nền đất núi non cái khe uốn lượn da nẻ

Lúc này thu hồi Hạo Thiên Tháp, bắt đầu nhìn chăm chú vào bốn phía, Hạo Thiên môn trung đã muốn là tuyệt đối chiếm cứ thượng phong, Thiên Đình kia trăm vạn thiên binh thiên tướng căn bản là không đủ vì lo

“Phanh” tiền không bên trong, Lang Lễ sắc mặt lạnh lùng chém ra một đạo dấu móng tay thất luyện, trực tiếp là đem ba gã Thiên Đình Đại La Kim Tiên cường giả chấn đắc khẩu ói máu đen rơi xuống xuống

“Chúng ta đi” một cái Đại La Kim Tiên hậu kỳ thiên tướng lớn tiếng vừa quát, lúc này thấy đến không gian xung quanh tình hình, biết không thể cứu vãn

“Đi, còn hướng nơi nào đây” Thị Huyết ma vương quỷ quái thân ảnh bạo lực mà đến, cuối cùng trôi nổi ở giữa không trung, âm lãnh cười nói: “Đều đi tìm chết ”

Trong tay một mảnh huyết tinh hồng mang bạo lực mà ra, lập tức quấn quanh một mảnh không gian, nháy mắt đã đem kia Đại La Kim Tiên bao vây, Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ đánh chết Đại La Kim Tiên hậu kỳ, kia cũng chỉ là giờ tay nhắc chân trong lúc đó chuyện tình

“Các người cũng đi tử” xa xa Liệt Hỏa Ma Vương cười lạnh một tiếng, thân hình vừa động, trực tiếp là bạo hướng mà ra, trong tay Thái Cực phù ấn thu hồi, dựa vào quanh thân Liệt Hỏa lao thẳng tới mà lên, nháy mắt đánh chết một cái Đại La Kim Tiên

“Tất cả mọi người đi nhanh lên, khoái” Hồng Y tiên tử lúc này thân sắc đại biến, ở Vân Tiêu tiên tử ngăn cản hạ, hắn căn bản là không thể tha xuất chiến vậy, cũng may Vân Tiêu tiên tử xem ở thân phận của nàng phía trên, cũng không có hạ sát chiêu

“Đại công chúa, các người cảm thấy được hôm nay còn có thể đi sao” Vân Tiêu tiên tử nhướng mày, hạo cổ tay giơ lên, pháp quyết đánh ra, tựa hồ là không nghĩ tái dây dưa đi xuống, Hồn Nguyên Kim Đầu phía trên, một mảnh kim mang bao phủ dưới, nháy mắt sẽ đem không gian xung quanh bao phủ trong đó

Ở tu vi thượng, hai người đều là Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ, chính là ở trên thực lực, hai người tu vi kém chính là không ít

Hỗn Nguyên Kim Đẩu bao phủ dưới, Hồng Y tiên tử căn bản là không có nhiều lắm sức phản kháng, không cần thiết một lát đã bị Vân Tiêu tiên tử cầm chế

“Đi tìm chết” Linh Viên trước người, một cái Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi giả thần sắc một mảnh tái nhợt, trong tay một đạo nồng đậm hồng vụ cũng bạo lực mà lên, thân ảnh lập tức tự hồng vụ bên trong lược ra, trong tay bị bám xảo quyết kinh phong, hung hăng bạo bắn về phía Linh Viên mà đi, xem tình huống này Đại La Kim Tiên cũng là bị quan liêu mạng

“Hừ” Linh Viên hừ lạnh một tiếng, đối với này Đại La Kim Tiên công kích chút không có để ở trong mắt, bản thể hơn nữa Hỗn Nguyên Chân Thân, cường hãn lực phòng ngự tính cả cấp tu vi giả công kích cũng có thể đủ coi thường, này Đại La Kim Tiên tu vi giả tự nhiên chính là bỏ thêm

Khổng lồ đích tay cánh tay giương lên, nhất cổ lực lượng thất luyện đó là bạo bắn mà ra, quyền ấn đánh nát chung quanh không gian, không lùi mà tiến tới, trong tay quyền ấn trực tiếp oanh kích xuống

“Bang bang...” Quyền ấn dưới không gian sụp đổ, kia Đại La Kim Tiên nháy mắt đã bị đánh chết thân thần câu diệt

“Ta và người liêu mạng?” Xa không bên trong, Hoàng Ma tán nhân phía sau, một cái mới Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi giả lao thẳng tới mà lên, hỗn loạn hung mãnh kinh phong mà đến, sắc bén chưởng phong, trực tiếp đó là đối với Hoàng Ma tán nhân hung hăng đánh, mà ở này Đại La Kim Tiên ra tay thì Hoàng Ma tán nhân một đạo cười lạnh, trong tay ma tiên tựa như Linh Xà bình thường bạo lực dựng lên

“Oanh” không gian chớp lên trong lúc đó, này một cái mới Đại La Kim Tiên lúc đầu tu vi giả, không có quá lớn sức phản kháng, nháy mắt đã bị đánh chết ở tại Hoàng Ma tán nhân đích tay trung

Bên trái xa không trong vòng, Mai Sơn lục quái đang cùng Kỳ Sơn Thất Ma hỗn chiến ở tại cùng nhau, ở Kỳ Sơn Thất Ma áp chế dưới, Mai Sơn lục quái đã muốn là vết thương buồn thiu, còn vô lực hoàn thủ, chỉ có thể đủ là liêu mạng ở đối kháng

Huyết Sát Tam Cơ lúc này cũng đang ở một chỗ thiên binh thiên tướng bên trong, đều tự ngọc thủ mạnh mẽ chém ra một đạo huyết tinh nhu kinh phong, ẩn chứa cực độ khủng bố hơi thở, pháp lực cũng là tự này trong cơ thể phô thiên cái địa bạo phun mà, sinh sôi đem trên trăm cái thiên binh thiên tướng đánh chết, những... này thiên binh thiên tướng hiện tại cũng chỉ là La Thiên thượng tiên, Thiên tiên tu vi thực lực mà thôi, còn có thậm chí là Địa tiên tu vi thực lực

Kia cách đó không xa U Linh ma, lúc này lập tức cũng là vội vàng thi triển thân hình, mấy phi nhanh gian, liền đi xuất hiện ở một chỗ đang muốn chạy trốn thiên binh thiên tướng phía sau, đào lệ chưởng phong nhanh như tia chớp mang theo một mảnh thao Thiên ma khí đánh ra, mạnh mẽ lực đạo, trực tiếp là đem đánh nát hư không, đánh chết trên trăm thiên binh thiên tướng

“Các người cũng đi tử” U Hồn ma lúc này trong tay pháp quyết đánh ra, cao nhất ma khí U Linh Bàn ở trên không trung hóa thành một đạo khủng bố quỷ dị hắc động, hắc động dưới, thấy lạnh cả người, mạnh mẽ tự đáy lòng của mọi người ở chỗ sâu trong vô lý do mạo dăng dựng lên, mà chỉ trong - nháy mắt thời gian trung, hơn mười người Đại La Kim Tiên nháy mắt bị U Hồn ma đánh chết, đây là tàn sát, tuyệt đối tàn sát

Lúc này, ở xa không bên trong, cũng Hạo Thiên môn trung môn nhân đang ở đối Thiên Đình mọi người vây công đánh chết, vô số Thiên Đình mọi người rơi xuống, mặc dù là Hạo Thiên môn chiếm cứ tuyệt đối ưu thế, chỉ cũng chỉ là ở Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma cùng Cửu Thiên Huyền Tiên phía trên có tuyệt đối ưu thế mà thôi, còn có Đại La Kim Tiên trên có áp chế ưu thế

Nhưng là ở Thiên tiên, La Thiên thượng tiên, cùng Đại La Kim Tiên bên trong, Thiên Đình mọi người tự bạo, liêu chết đối kháng dưới, cũng là làm cho Hạo Thiên môn trung nhân tạo thành không ít rơi xuống, một cái Đại La Kim Tiên nếu nguyên thần tự bạo, đủ để là tạo nên một cái Đại La Kim Tiên đem lưng

“Tử” phía bên phải một chỗ không gian bên trong, một thân ảnh khổng lồ có tam vạn thước người khổng lồ, trong tay búa lớn đánh xuống, nhất thời Hạo Thiên môn một cái Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi giả đã bị đánh chết trong đó

“Hừ, Cự Linh thần” Nhạc Thành thân sắc trầm xuống, người này là Thác Thập Thiên Vương Lý Tĩnh hạ Cự Linh thần, Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi, uy lực bất phàm

“Cự Linh thần, người cũng cho ta chết đi” Nhạc Thành thân ảnh khổng lồ nhất thời ngang trời mà qua, không sai đồng thời, trong tay thật lớn quyền ấn nổ nát một mảnh không gian trực tiếp bao phủ tới Cự Linh thần trước người trên không

“Rống” Cự Linh thần thân sắc trầm xuống, trong mắt có tuyệt đối câu ý, chỉ căn bản không có đường lui, trong tay búa lớn chỉ có thể đủ là chém thẳng vào mà lên, nhấc lên một mảnh không gian cái khe, này một búa uy lực, phỏng chừng là ở Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi giả bên trong, cũng tuyệt đối là ít có địch thủ tồn tại rồi

Chẳng qua này Cự Linh thần hôm nay gặp phải chính là Nhạc Thành, thực lực của hắn, căn bản là không thể đối kháng

“Vang ầm ầm” hai cổ thật lớn lực lượng đánh nát một mảnh hư không, ầm ầm trong lúc đó đó là hội áp xuống, khắp phá không gian trong vòng, một đạo quyền ấn đánh nát không gian mảnh nhỏ, lại đã rơi vào Cự Linh thần trên người

“Phụt...” Một đạo máu tươi phun ra, Cự Linh thần búa lớn ngã đã rơi vào hạ đất trống thượng, lâm vào tới núi non trong vòng, thân thể cao lớn rút lui thượng vạn thước, trực tiếp chà nát hai tòa ngọn núi

“Oanh...” Nháy mắt, này khổng lồ lực lượng vẫn chưa hoàn toàn tiêu tán, nháy mắt ở Cự Linh thần trên người nứt toác, làm cho Cự Linh thần trực tiếp thân thần câu diệt

“Cự Linh thần” bên cạnh không xa, Thác Thập Thiên Vương Lý Tĩnh hô to một tiếng, Cự Linh thần khả là của hắn tâm phúc, nhất thời tức giận phóng lên cao, trong tay Linh Lung Tháp trực tiếp vút cho Nhạc Thành mà đến

“Muốn chết” Nhạc Thành một đạo quát lạnh, pháp quyết biến hóa, trên vầng trán Hạo Thiên Tháp xuất hiện, lập tức bao phủ không gian, trong phút chốc liền trực tiếp đem Linh Lung Tháp thu vào trong đó, đồng thời bao phủ hướng về phía Lý Tĩnh mà đi

Thất Thái Linh Lung Tháp mới là Hạo Thiên Tháp bắt chước vật, cùng Hạo Thiên Tháp so sánh với trong lời nói, căn bản là vô pháp đánh đồng

“Nhạc Thành đạo hữu, thỉnh hạ thủ lưu tình” Na Tra lúc này thân ảnh như điện, bạo lực tới Lý Tĩnh trước người, mặc kệ thế nào, Lý Tĩnh chính là hắn chi phụ, hắn không thể trơ mắt nhìn thấy phụ thân bị đánh chết

“Na Tra đạo hữu, xem ở mặt mũi của người thượng, ta tái phóng hắn một con ngựa, lần sau, ta phải van xin hộ phân” Nhạc Thành thu hồi Hạo Thiên Tháp, vẻ mặt lạnh nhạt nói

Nhạc Thành ánh mắt lập tức đảo qua không gian, quanh thân hàn ý nổi lên, hơi hơi do dự một chút sau, lập tức trong tay pháp quyết biến hóa, đồng thời thanh âm truyền ra: “Hạo Thiên môn người trong, toàn bộ lui ra phía sau ”

“Tử” Kỳ Sơn Thất Ma đánh chết Mai Sơn lục quái trung một cái, đang muốn đánh chết người thứ hai, nghe được môn chủ trong lời nói, cũng thân ảnh bạo lui không dám chống lại

“Gào khóc...” Lang Lễ một tiếng rít gào, đang muốn toàn lực đối Hạo Thiên Khuyển một kích, nghe được lão ba mệnh lệnh, cũng chỉ hảo là thu hồi bản thể vội vàng bạo lui xuống

“Sưu sưu...” Một mảnh lưu quang xẹt qua, Hạo Thiên môn trung mọi người nhất thời mau lui sau, Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu tam nữ cũng thối lui đến Nhạc Thành bên người

Nhạc Thành vừa dứt lời sau, chính là hai cái thở gấp thời gian mà thôi, Hạo Thiên môn mọi người đó là thối lui đến Nhạc Thành phía sau, thượng hai trăm vạn nhân, lúc này, đã muốn là rơi xuống thượng mười vạn đông đúc, đại đa số đều là Thiên tiên cùng La Thiên thượng tiên tu vi thực lực giả, Đại La Kim Tiên rơi xuống cũng không thiếu, đây cũng là không cách nào tránh khỏi chuyện tình

Chỉ lúc này kia trăm vạn thiên binh thiên tướng bên trong, còn lại nhân số, đã muốn là không đến ba mươi vạn, cũng đều là kẻ yếu, Đại La Kim Tiên cùng La Thiên thượng tiên chủ yếu đều đã muốn là bị Hạo Thiên môn mọi người đánh chết, lúc này Đại La Kim Tiên cũng không có mấy người

“Chạy, chạy mau” đúng lúc này, Thiên Đình còn lại hai mươi vạn nhân nhất thời liền đi phía trước không mà chạy, không ai còn dám trạm tại nguyên chỗ, ai đều là sợ chết, những... này thiên binh thiên tướng cũng không ngoại lệ

“Còn muốn chạy, đều đi tìm chết” Nhạc Thành thu hồi Hỗn Nguyên Chân Thân, thân hình lẳng không mà đứng, nhẹ nhàng ý khuếch tán không gian, cả không gian giống như gió lạnh đảo qua bình thường

“Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, rời” Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, ba màu đen trận bàn đánh ra, ở đi Hỗn Độn hải thời điểm, này ba trận bàn liền giao cho La Nguyên, lúc này cũng sớm sẽ thu hồi tới trong tay chính mình

Theo ba trận bàn đánh ra sau, cả Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận nhất thời bắt đầu nổi lên biến hóa, khôn cùng núi non nháy mắt ở mọi người dưới thân run đứng lên, bồng bạc cuộn cuộn hơi thở, khoảng cách trong lúc đó thối quết mà qua, hơi thở đủ để là ngăn đón đoạn thiên địa trong lúc đó hết thấy dao động, khủng bố tới cực hạn quý dị năng lượng đem cả Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận bên trong linh khí tựa hồ đều vết sạch, không gian phía trên đạo đạo không gian cái khe bắt đầu quý dị nổ

“Đều cho ta đi tìm chết, Thiên Đình, này chính là bắt đầu mà thôi” Nhạc Thành trong miệng lãnh quát một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, năm ngón tay lập tức đột nhiên mở ra, năm ngón tay biến hóa trong lúc đó, chỉ thấy Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trong vòng không gian nửa đường đạo không gian cái khe đan vào cùng sai, tràn ngập thiên địa càn khôn, lập tức tràn ngập cả khôn cùng núi non, không gian cái khe trung, khủng bố lực lượng hóa thành một đám vực sâu hắc động, cùng với còn có sơn di địa chấn, cuồng phong gào thét

“Phá trận, khoái phá trận” còn thừa một ít Đại La Kim Tiên sắc mặt trắng bệch, bắt đầu dĩ tổ chức nổi lên mọi người đối kháng, nhất thời không gian bên trong mọi người đánh ra một mảnh pháp bảo tiên khí ở trên không trung xoay quanh, chói mắt sáng rọi tràn ngập, không gian bị quấy phong vân biến sắc, cuồng bạo hơi thở tràn ngập, mặt đất da nẻ, không gian sụp đổ, trên mặt đất vang ầm ầm vang không ngừng, chính là không gian sụp đổ, trong nháy mắt, sẽ gặp lại phục trở về trạng thái cũ

Chính là này hết thấy tựa hồ là cũng không thể đủ đối kháng này khủng bố cửu thiên thập địa phục ma đại chiến, trên không trung, không gian kia cái khe nội, khoảng cách tiếng sấm nổ vang, trên chín tầng trời tựa hồ là có này điện thiểm Lôi Minh yếu phá không xuống

“A” từng đạo kêu thảm thiết chỉ tiếng vang lên, trên chín tầng trời, kia điện thiểm Lôi Minh tràn ngập, không gian dao động càng phát ra lợi hại, đại trận ánh sáng gian vặn vẹo sụp đổ, hắc động rít gào quay cuồng, khôn cùng cuồng bạo hơi thở nhất thời tranh cùng lóe ra, khủng bố lực lượng ầm ầm thùy lạc xuống

Nhạc Thành sát ý đại khí, pháp quyết đánh ra, trong trận vô số không gian hóa thành hắc động, vô số thiên binh cũng bị này đó hắc động cắn nuốt

Đồng thời giữa không trung cự thạch tung bay, cả núi non nội đất rung núi chuyển, cuồng phong xé rách dựng lên, vô số thiên binh thiên tướng có bị cự thạch ầm ầm tạp thành thịt tương, còn có ở cuồng phong trung hài cốt vô tồn

Khủng bố lực lượng dời non lấp biển mây mưa thất thường, không gian ầm ầm thoát phá sau khôi phục, khôi phục sau lại thoát phá, lực lượng này quả thực chính là ở hủy thiên diệt địa

Kia nhất chúng thiên binh thiên tướng bên trong, vô số nhân tế nổi lên trong tay pháp bảo công kích ngăn cản, chính là tại đây hủy thiên diệt địa lực lượng trung, hết thấy đều là bông, không ai có thể may mắn thoát khỏi ngộ nạn

Vân Tiêu tiên tử lúc này không khỏi là nhú mày, như thế giết chóc, hấn trong lòng có đó không mừng, chỉ cũng không nói thêm gì, này hết thấy chuyện tình, dù sao không phải Hạo Thiên môn lỗi

Này khủng bố Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, cuồng bạo lực lượng che nhật nguyệt, ngăn đón không xuống giống như đục xé rách không gian bồng bạc lực lượng ầm ầm xuống, cả không gian đều đang

run rẩy đứng lên

“Vang ầm ầm...” Từng đạo Không Gian Bạo Liệt chỉ tiếng vang lên, chấn động thiên địa, cả Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận tựa hồ là ở một khắc này đều bị này một cỗ bàng đại tới cực điểm lực lượng giảo được chớp lên không ngớt

Không gian sụp đổ, hạ không núi non nháy mắt hóa thành tro tàn, trống rỗng hình thành một cái thật lớn hư không hắc động, thượng mấy ngàn thiên binh thiên tướng lâm vào trong đó, khoảng cách liền hóa thành tro tàn

Đạo đạo nổ ở trên không không được chấn động, run không ngớt, tuôn ra pháp lực mọi nơi cuộn cuộn, dường như cỡi dây cương con ngựa hoang, chạy chồm rít gào, chấn hư không ong ong chấn động, này hết thấy giống như là tận thế bình thường

“Sưu sưu...”

Ngọc Hư sơn ngoại, một đạo thanh ảnh từ trước không cười một cái trăm mét rồng đen cấp mà đến, nhìn thấy trước mắt một màn, không khỏi lộ ra kinh hãi vẻ, lập tức ý bảo rồng đen cũng đi phía trước không mà đi

Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trong vòng, nhìn thấy này khủng bố hết thấy, Hạo Thiên môn trung tất cả mọi người là trong lòng khiếp sợ không thôi, lớn như thế trận, chỉ sợ là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma hậu kỳ bị nhốt trụ trong đó cũng chỉ có bị đánh chết phân

Hạo Thiên môn trung, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Trấn Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ, Thanh Đế bốn người thần sắc hơi hơi kinh ngạc, Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trong vòng phát sinh hết thấy, tự nhiên là không thể gạt được này bốn vị cấp cường giả, trên trăm vạn nhân bị đánh chết, này bốn vị cường giả cũng là trong lòng động dung, trăm vạn nhân, này cũng không phải là số lượng nhỏ

“Tiểu tử này, thật đúng là ngoan a, có điểm giống ta, này Thiên Đình chính là nên giáo huấn một chút” Thương Long Lão Tổ lớn tiếng cười nói

“Chỉ sợ là tiểu tử này phiền toái hội nhạ càng lúc càng lớn, trong tam giới, chỉ sợ là có điểm vở kịch hay nhìn” Trấn Nguyên Tử cũng là mỉm cười

Xích Tinh Tử, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Linh Bảo Đạo Sư đám người nhìn chăm chú vào xa chưa từng có phong vân biến sắc, cùng mơ hồ truyền đến kịch liệt phá thanh, cũng trong lòng bất đắc dĩ không thôi, bực này đại chiến, không biết yếu rơi xuống bao nhiêu người

Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết hai người nhất thời nhìn chăm chú vào tiền không bên trong, trong lòng lo lắng vô cùng, chỉ cũng chỉ có thể đứng ở lại Hạo Thiên môn nội

Chính là nửa canh giờ thời gian, Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trong vòng, không có máu chảy thành sông, chưa đầy địa hải cốt, thậm chí là núi non cũng khôi phục lại đây, chính là cả núi non trung, nơi nơi đều là trụi lủi một mảnh, sinh cơ hoàn toàn không có

Phong tiêu tản mát lúc sau, chung quanh hết thấy bắt đầu khôi phục, Nhạc Thành sắc mặt trắng bệch, lấy ra sổ khóa đan dược nhét vào trong miệng, sinh mệnh thần thông cũng ở trong cơ thể cấp khôi phục chính mình tiêu hao pháp lực

Kia hơn hai mươi vạn thiên binh thiên tướng lúc này đã muốn là hài cốt vô tồn, không ai có thể đào thoát, Nhạc Thành cũng tiêu hao hầu như không còn, thúc dục Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận đánh chết nhiều như vậy thiên binh thiên tướng, mặc dù là thực lực mới đều là La Thiên thượng tiên cùng Thiên tiên, Địa tiên tu vi, Đại La Kim Tiên số rất ít, bất quá nhân số dù sao cũng là không ít, này đối với Nhạc Thành mà nói, không khác là trải qua một hồi sinh tử đại chiến

Hạo Thiên môn trung mọi người, lúc này cũng thấy được môn chủ bình thường mỉm cười sau lưng Âm Lệ một mặt, đánh chết này hơn hai mươi vạn thiên binh thiên tướng, đều là mặt không đổi sắc, không khỏi trong lòng thêm kính sợ lên

“Di, còn có một không chết sao” Nhạc Thành lúc này thần niệm rình trong lúc đó, phát hiện kia Hạo Thiên Khuyển cũng bị chôn ở một chỗ sơn cốc trong vòng còn có một đường sinh cơ, thâm nghĩ này Hạo Thiên

Khuyển thật đúng là mạng lớn, do dự một chút sau, Hạo Thiên Thập xuất hiện ở trong tay, lập tức vút cho tiền không, một mảnh thanh mang đi qua, thu hồi kia hấp hối Hạo Thiên Khuyển tiến nhập Hạo Thiên Thập trong vòng

“Người không có việc gì” Vân Tiêu tiên tử ở Nhạc Thành bên người đối Nhạc Thành nói

“Không có việc gì, chúng ta trở về” Nhạc Thành đã muốn là khôi phục một ít, có sinh mệnh thần thông ở trên người, loại này tiêu hao cũng có thể đủ dùng nhanh nhất thời gian đến khôi phục

“Này giao cho người, người xem rồi bạn” lập tức Vân Tiêu hiện tại đem Hồng Y tiên tử cầm chế trên người mở ra, giao cho Nhạc Thành trước người

“Nhạc Thành, ta Thiên Đình sẽ không bỏ qua cho người...” Hồng Y tiên tử thấy trăm vạn thiên binh thiên tướng toàn bộ bị đánh chết, vẻ mặt tức giận nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, hận không thể là theo Nhạc Thành liều mạng

“Ba...”

Một đạo thanh thúy thanh âm của vang lên, Hồng Y tiên tử lời còn chưa nói hết, hai má phía trên tự ra hiện một đạo bàn tay ấn, ra tay đúng là Nhạc Thành, này một cái tát không có thi triển gì pháp lực, chính là thuần túy một cái tát mà thôi, chỉ Hồng Y tiên tử cũng không có phòng ngự

Bàn tay ấn trực tiếp che Hồng Y tiên tử bên kiêu mặt, nhất thời, Hồng Y tiên tử ngơ ngác nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, một bàn tay băng bó mặt mình, đã muốn là nói không ra lời

Chung quanh Tam Tiêu tiên tử cùng Lang Lễ, Huyền Tiêu, Cửu U song ma đám người cũng thần sắc hơi hơi kinh ngạc, này Hồng Y tiên tử tốt xấu cũng là Ngọc Đế chi nữ, Thiên Đình đại công chúa, lúc này cũng bị Nhạc Thành một cái tát khắc ở trên mặt

“Người tốt nhất cầm miệng cho ta, nếu không, ta cho người muốn sống không được” Nhạc Thành một đạo hừ lạnh, lập tức pháp quyết một đạo, Hạo Thiên Thập không biết khi nào thì xuất hiện ở trong tay, một đạo thanh mang hiện lên, đó là thu hồi này Hồng Y tiên tử

“Nhạc Thành, không có việc gì, ta còn là đã tới chậm từng bước” tiền không hồng, nhất đạo thân ảnh cười một cái trăm mét lớn lên rồng đen tới giữa không trung, đúng là Huyền Vũ sơn Chân Vũ Đại Đế

“Ra mất sự thúc” Nhạc Thành thi lễ, tùy theo cười nói: “Không có việc gì, đã muốn toàn bộ giải quyết ”

Chân Vũ Đại Đế cảm giác này chung quanh hơi thở, trong lòng cũng có thể đủ đoán đến vừa mới chiến đấu kịch liệt trường hợp, này Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận hay là huấn luyện chế, vừa mới hết thủy, sợ là thảm thiết vô cùng

“Chư vị, thật sự là thật có lỗi, làm cho chư vị đợi lâu, thất lễ” Hạo Thiên môn trung, Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết hai nàng chính tâm trung lo lắng thời điểm, Nhạc Thành thân ảnh đã muốn là dẫn đầu tới tiền không, bên người còn có vừa mới mới chạy tới Chân Vũ Đại Đế, Huyền Tiêu, Thanh Đồng, Linh Viên đám người, cũng đi theo ở tại Nhạc Thành bên người

Nhìn thấy Nhạc Thành lúc này một phen phong khinh vân đậm diễn cảm, mọi người trong lòng cũng đều là âm thầm hít vào một luồng lương khí, vừa mới Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trong vòng đại chiến, mọi người cũng không có thi triển thần niệm rình, đây chính là đối Hạo Thiên môn nhất chúng thực không lễ phép cử động, cũng không có mấy người có thể thần niệm rình mà vào, Nhạc Thành thúc dục Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trong vòng, tu vi thực lực chỉ sợ là Cửu Thiên Huyền Tiên trình tự, không người có thể chạy tán loạn đi vào

Bất quá, giống Trần Nguyên Tử, thành Long lão tổ như vậy cường giả, yếu rình tự nhiên là chuyện dễ dàng tình, căn bản là không cần rình có thể đủ biết hết thủy

Chủ yếu mọi người đều là ở đoán kia Thiên Đình trăm vạn thiên binh thiên tướng hiện tại thế nào, chẳng lẽ bị nhốt lên có thể nào chỉ có cực ít biết, kia trăm vạn người đã là hài cốt vô tồn thân thân câu diệt

“Không ngại, ngày lành tháng tốt đã đến, các người chuẩn bị lập gia đình” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói

Lập tức, ở La Nguyên, Diễm Ma, Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử đám người an bài hạ, mọi người bị thỉnh vào Hạo Thiên môn đại điện trong vòng, cũng may này đại sảnh đủ đại, nếu không chính là dung không dưới hôm nay tới nhân chính là kia Hạo Thiên môn trung đệ tử, liền tiến đi không bao nhiêu, cũng tất nhiên vị hơi cao một chút môn nhân mới có thể tiến vào trong đại điện

Lúc này, Nhạc Thành cũng là ở bên trong điện thay một bộ đồ thẩm cảm bào, vẫn là Diễm Ma ý đặc biệt chuẩn bị tốt, lập tức Nhạc Thành mới giúp đỡ Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết hai nàng theo nội điện chậm rãi đi vào đại điện, hôm nay là ba người lập gia đình đại ngày lành, vừa mới một hồi giết chó, tựa hồ là đối Nhạc Thành cũng không có gì ảnh hưởng, tâm tình như cũ tốt

Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết hai người lúc này cũng sắc mặt hồng nhuận trong lúc đó, mang theo một tia thẹn thùng, làm cho không ít đều là xem có chút ngây người, hai nàng vốn là tuyệt mỹ chi mào, lúc này càng phát ra mê người

Ba người đi vào đại điện, lúc này ở La Nguyên đám người an bài dưới, Xích Tinh Tử cùng Tây Vương Mẫu, Thương Long Lão Tổ, Trần Nguyên Tử, còn có Thanh Đế, Chân Vũ Đại Đế bị, Nghiễm Thành Tử bị an bài ngồi ở tối thượng thủ trung ương, Ngọc Đình Chân Nhân chờ Xiển giáo Nhị đại đệ tử ngồi ở thượng thủ một bên

Nhạc Thành tới trung ương, hai tay thi lễ, nhìn chung quanh một vòng, mang theo mỉm cười nói: “Nhạc Thành lúc này đa tạ các vị tiền tới tham gia của ta lập gia đình lực, nhờ chư vị ”

Mọi người sôi nổi đứng dậy, nhất tề nói: “Chúc mừng Nhạc Thành đạo hữu đại hỉ ”

Lập tức Tây Vương Mẫu Thiên Yêu, Trần Nguyên Tử đám người cũng đều là mở miệng chúc phúc chúc mừng, có thể làm cho này mấy vị Đại tiên tiền tới tham gia hôn lễ, hôm nay địa trong lúc đó, cũng không có mấy người có thể có này mặt mũi

“Đệ tử bái kiến sư phụ, hai vị sư nương, chúc mừng sư phụ sư nương đại hỉ” Linh Viên cũng tới Nhạc Thành cùng Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết trước người, tôn kính quỳ xuống lạy

Theo sau, Hạo Thiên môn trung, La Nguyên, Cửu U song ma, Thị Huyết ma vương chờ lão ma, còn có Diễm Ma, Thú Ma, Kỳ Thạch đạo nhân đám người cũng trong đám người kia mà ra, đồng loạt quỳ xuống lễ bái, cùng kêu lên nói : “Bái kiến môn chủ, chúc mừng môn chủ đại hỉ ”

Nhạc Thành mặt lộ vẻ mỉm cười, ý bảo mọi người không cần đa lễ, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết hai nàng vẫn đều là thẹn thùng không thôi, sợ hãi rụt rè ở Nhạc Thành hai bên cúi đầu đến, kiều mạt đã sớm là ứng đỏ một mảnh

Lập tức, Hạo Thiên môn đệ tử đó là bùng lên không ít đã sớm chuẩn bị tốt tiên quả mỹ thực, mọi người cũng cho nhau bắt chuyện, tựa liên Thương Long Lão Tổ bọn người là cùng một ít thân phận tính không thấp nhân hàn huyền

Nhạc Thành cùng Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết hai nàng cũng sôi nổi cùng mọi người đánh tiếp đón, ngày này, cả Ngọc Hư sơn đều là tràn ngập ở tại một mảnh vui mừng bên trong

Xích Tinh Tử vẫn là thần tình mỉm cười, nhìn thấy con gái của mình rốt cục thì có cô đi về, cũng là đầy cõi lòng an ủi

Chỉ có trong đám người, Tam Tiêu tiên tử thần sắc trong lúc đó, bao phủ thượng một tia thần nhiên cau mày, nhìn thấy trong đám người ba người, trong lòng liền không hiểu có chút đau lòng

Còn có Tây Vương Mẫu Thiên Dao ánh mắt thường xuyên đã rơi vào Nhạc Thành trên người, tựa hồ là đang tìm cái gì, lập tức lại là cau mày

Vào đêm, đợi cho khúc chung nhân tán, đông đảo khách đã muốn tán đi hơn phân nửa, Thương Long Lão Tổ, Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thanh Đế này bốn cấp cường giả cũng cáo từ ly khai Hạo Thiên môn, Nhạc Thành tự mình vẫn là đưa đến Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận ở ngoài

“Nhạc Thành, ta biết ngươi cùng Hỗn Thế Ma Vương có cừ oán, coi như là giúp Dao Trì Kim Mẫu, Hỗn Thế Ma Vương liền trốn ở tại Thanh Hoa thành ở ngoài núi non trung có một lát, hiện tại thực lực của

người, hiện tại lấy người Hạo Thiên môn thực lực, hẳn là có thể đánh chết hẳn” ở này bốn vị cấp cường giả sau khi rời đi, Tây Vương Mẫu Thiên Dao thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai

Nhạc Thành vẻ mặt trầm xuống, này Hỗn Thế Ma Vương che dấu thật đúng là đủ bí ẩn, chính mình dĩ nhiên là không có rình đến, lập tức thần sắc khẽ biến, cũng về tới Hạo Thiên môn trong vòng

Lúc này Hạo Thiên môn lưu lại, cũng chỉ có Xiển giáo trung Nhị đại đệ tử, Chân Vũ Đại Đế đám người, mặt khác đại tiên toàn bộ đều cáo từ ly khai Hạo Thiên môn, La Nguyên đám người cũng là vội vàng đưa tiễn mọi người

Này đại hôn, Nhạc Thành cũng không nghĩ tới sẽ đến nhiều như vậy nhân, còn toàn bộ đều là chính mình không biết, tựa liên Trần Nguyên Tử cường giả như vậy đều tới, Nhạc Thành cũng là một mực gạt, thẳng đến vào đêm mới thanh rảnh rồi

Mà hiện tại, đêm nay thượng muốn đi vào động phòng lại là làm cho Nhạc Thành đau đầu, này hai nàng các hữu một gian, chính mình cũng không biết nên tiến vào thế nào một gian thật là tốt, tựa hồ là tiến vào thế nào một gian cũng không đối

“Nhạc Thành, người đêm nay đến Long Cát tỷ tỷ phòng nghỉ ngơi” nhìn thấy Nhạc Thành khó xử diễn cảm, Xích Ngạo Tuyết đối Nhạc Thành nhẹ nhàng nói

“Không, Nhạc Thành người vẫn là đến Ngạo Tuyết phòng đi tốt lắm” Long Cát công chúa trên mặt mặt quá một tia đỏ ửng, cũng đối Nhạc Thành nói

“Các người không cần phải nói, ta quyết định, đêm nay cùng nhau” Nhạc Thành tà tà cười, còn không có dãi hai nàng phục hồi tinh thần lại, đó là đêm hai nàng kéo vào trong phòng

Phòng trong vòng, sau một lát, Nhạc Thành ôm ấp hai nàng, lập tức thuận thế chậm rãi nằm ở trong phòng trên giường, hai nàng then thùng đã muốn là buông tha cho giấy dựa, cũng không có cái gì hảo giấy dựa, một bức nhâm quân hái bộ dáng

Nhạc Thành tà tà cười, lập tức ôn nhu xoay người đem hai nàng đặt ở dưới thân, vành tai và tóc mai chạm vào nhau, bắt đầu vô hạn chọn, đầu

Trên giường, lập tức quần áo diệt hết, kia da thịt như tuyết, bóng loáng như chi, còn có kia kiều đồn nhập nguyệt, Nhạc Thành phúc hạ đã muốn bắt đầu lửa nóng đứng lên, người nào nam nhân hội nhẫn được một màn này, đây chính là hai nàng ngay tại chính mình dưới thân

Nhạc Thành không thể kiềm được, đề thương thúc ngựa thẳng vào cẳng, nhất thời bắt đầu mây mưa thất thường, trên giường, chu thần kế, hai nàng là bị gãy xương hổ vân khiếp vũ, lộ ra vạn chủng xinh đẹp

Miệng anh đào nhỏ nhện không được nha nha thở dốc, mắt đẹp mông lung mê ly, thân hình tể mỗ hôi chảy hương ngọc, bị bám một mảnh bộ ngực sữa nhọn nhọn như thể mây mưa thất thường gian,, triều dâng hướng, pháp phỏng điệp dâng Âm Dương vừa người, nam nữ đoàn tụ, cần khôn đảo lộn, một con rồng hai hoàng, này một đêm, Nhạc Thành tiêu hao, không thua gì thúc dục một lần Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, cũng may Nhạc Thành trên người có sinh mệnh thần thông...

Đệ nhị Thiên Nhất sớm, Hạo Thiên môn đại diện trong vòng, nhất chúng Xiển giáo Nhị đại đệ tử Xích Tinh Tử, Nghiễm Thành Tử đám người phân tịch mà ngồi, Nhạc Thành nhất thi lễ, một đêm mây mưa thất thường, cũng vẫn chưa thấy này một nhọc

Lúc này, đại diện trong vòng, Xích Ngạo Tuyết cùng Long Cát công chúa cũng là ngồi xuống Nhạc Thành bên người, hai nàng sắc mặt đỏ ửng, rõ ràng là làm dụ thích đáng, như thế bộ dáng, cũng không phải là một lượng thứ có thể làm dụ cho ra

“Nhạc Thành, ta chờ cũng nên cáo từ” Nghiễm Thành Tử đối Nhạc Thành nói

“Sư bá hẳn là còn có chuyện yếu vội, đệ tử sẽ không cường để lại, ngày khác nhất định tới cửa bái phỏng sư bá” Nhạc Thành trả lời

“Hảo, đến lúc đó nhất định phải tới xem ta” Nghiễm Thành Tử mỉm cười, lập tức do dự một chút sau, nói : “Nhạc Thành, người Ngọc Đình sư thúc có việc ngầm lại cùng người nói, người xem...”

“Nhạc Thành, nghiệt đồ Dương Tiễn không biết...” Nghiễm Thành Tử lời còn chưa dứt, Ngọc Đỉnh Chân Nhân đó là tiếp lời nói, mặc dù là sư phụ có phân phó không thể nhúng tay, nhưng là Dương Tiễn là chính mình ái đồ, hắn còn là có chút lo lắng, tối hôm qua ở Hạo Thiên môn trung người trong miệng, biết được Dương Tiễn cũng không có bị đánh chết, chính là bị bắt trụ tới Hạo Thiên Tháp trong vòng

Ngọc Đỉnh Chân Nhân nguyên bản căn bản là không có như thế nào lo lắng Dương Tiễn, chính mình đồ đệ thực lực hẳn biết, tiên quân lúc đầu thực lực, chỉ trên người có hai kiện thần khí, đặc biệt còn có bát trảo Long văn hoàng bào, bình thường tiên quân trung kỳ đều khó có thể làm gì hắn

Vốn là tướng chính mình này đồ đệ mặc kệ thế nào, muốn chạy trốn mệnh dù sao là không có vấn đề, cũng thật không ngờ sẽ bị Nhạc Thành bắt, cho nên trong lòng cũng là có chút lo lắng

“Sư bá, sư thúc, Dương Tiễn tưởng đánh chết ta, này đã muốn là lần thứ hai, ta hiện tại không có yếu mạng của hắn, chính là xem ở ta nhạc phụ còn có Ngọc Đỉnh sư thúc mặt mũi thượng, đệ tử hiện tại cũng không biết xử trí như thế nào, đang muốn hỏi chư vị sư bá cùng sư thúc đâu?” Nhạc Thành thần sắc không lộ dấu vết biến đổi, lập tức nói với mọi người đạo

Dương Tiễn người này, bây giờ còn thật sự là một cái khó có thể xử trí phỏng tay khoai lang, Nhạc Thành đồ không phải e ngại Thiên Đình, mà là bởi vì kia Dao Cơ Tiên Tử, nếu không e ngại yêu Cừu tiên tử thực lực, đến lúc đó cho mình đến âm, Nhạc Thành đã sớm đánh chết Dương Tiễn, cũng sẽ không bận tâm Ngọc Đỉnh Chân Nhân mặt mũi, bởi vì cho dù là chính mình đánh chết Dương Tiễn, này Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng không có biện pháp đối với chính mình thế nào, chính là kia Dao Cơ Tiên Tử liền không giống với, nhất định sẽ trả thù chính mình, chính mình thực lực bây giờ, ở Dao Cơ Tiên Tử cái loại này cường giả đích tay trung, chỉ sợ là không có gì bảo mệnh lực

Xiển giáo Nhị đại đệ tử đưa mắt nhìn nhau, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói cái gì, này nếu người khác, Xiển giáo người tự nhiên là hội một mực chắc chắn làm cho Nhạc Thành giao ra người đến, chính là hiện tại đều là người trong nhà, huống chi Nguyên Thủy Thiên Tôn đã muốn có công đạo, làm cho Xiển giáo mọi người không thể nhúng tay, này nhất chúng nhị đại Xiển giáo đệ tử cường giả cũng không biết nên nói cái gì hảo

“Nhạc Thành, theo đạo lý nói ta không nên mở miệng, chỉ hôm nay ta cũng hậu trừu kiểm bị nói một câu, người đem Dương Tiễn mệnh cho ta thì tốt rồi, ta đem hắn đưa ta động phủ đóng cửa một trăm vạn năm, nếu hắn còn dám trêu chọc Hạo Thiên môn, không cần người ra tay, ta sẽ đem hắn phế đi, người xem thế nào” Ngọc Đỉnh Chân Nhân đối Nhạc Thành nói, thân là thầy trò, hắn cũng vô pháp thật sự làm được không để ý tới Dương Tiễn sinh tử

“Nếu là sư thúc mở miệng nói chuyện, đệ tử không thể không đáp ứng, ta đây sẽ đem Dương Tiễn giao cho sư thúc” Nhạc Thành do dự một chút sau, lập tức nói: “Chính là kia Dao Cơ Tiên Tử nếu hỏi sư thúc yếu nhân, đến lúc đó này Dương Tiễn rời núi lại tìm ta phiền toái làm sao bây giờ?”

“Này người yên tâm, ở ta kia, Dao Cơ Tiên Tử còn muốn không đi nhân” Ngọc Đỉnh Chân Nhân cam đoan đạo

“Tốt lắm, ta đây phải đi đem nhân giao cho sư thúc” trong tay pháp quyết biến hóa trong lúc đó, Nhạc Thành gọi ra Hạo Thiên Tháp sau, lập tức tiến nhập Hạo Thiên Tháp trong vòng

Một chỗ trong hư không, Dương Tiễn bị cấm chế ở tại hư không trong vòng, sắc mặt một mảnh trắng bệch như bụi, toàn thân cấm chế, Dương Tiễn trọng thương dưới, cũng chút không thể chữa thương

Mà lúc này cùng Dương Tiễn cùng một chỗ, còn có trong hư không kia Hồng Y tiên tử cùng đã muốn là khôi phục hình người hấp hối Hạo Thiên Khuyển ba người ở trong hư không đều là chỉ có thể đủ nổi lơ lửng

“Biểu đệ, người thế nào, có nặng lắm không” hạ không trung, Hồng Y tiên tử đối Dương Tiễn hỏi, chính là thân hình không thể nhúc nhích, chỉ có thể đủ là nhìn thấy đối phương

“Ta không sao, người thế nào, chúng ta chỉ sợ là mệnh hưu hĩ” Dương Tiễn thở dài

“Biểu đệ, đều là ta làm phiền hà người, ta không nên tiến cử người tới Hạo Thiên môn, chỉ sợ là Nhạc Thành kia cuồng đồ sẽ không bỏ qua cho người” Hồng Y tiên tử nói, mắt đẹp nhìn chăm chú vào Dương Tiễn, chau mày

“Hừ, chết đã đến nơi, nan được các người còn hữu thời gian tình tự” Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở hư không trong vòng

“Nhạc Thành, người rốt cuộc muốn thế nào, người mau thả chúng ta” nhìn thấy Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở trong hư không, Hồng Y tiên tử quát lớn, mắt đẹp trung tức giận tràn ngập

“Ta vì cái gì muốn thả các người” Nhạc Thành quát lạnh một thân, trong mắt sắc bén ánh mắt đã rơi vào Hồng Y tiên tử trên người

Hồng Y tiên tử cả người nhất thời chột lạnh, nhớ tới Nhạc Thành cho nàng một cái tát, nhất thời chu thân cẩn chặt, lập tức nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, cắn răng nói : “Người thả ta biểu đệ, lưu lại ta là tốt rồi”

Nhạc Thành lãnh thị này Hồng Y tiên tử liếc mắt một cái, lập tức tới Dương Tiễn bên người, lạnh lùng nhìn chăm chú vào Dương Tiễn, trong mắt sát ý tràn ngập, nhưng là nhưng trong lòng chỉ có thể đủ cố nén sát ý, nếu đánh chết này Dương Tiễn trong lời nói, kia Dao Cơ Tiên Tử chính mình chính là không thể trêu vào

“Nhạc Thành, có bản lĩnh chúng ta tái đánh quá, hai người liên thủ tính cái gì, công bình sao” Dương Tiễn lãnh thị Nhạc Thành, tựa hồ là lòng có không cam lòng, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong mắt lộ vẻ hàn ý ở Nhạc Thành cùng kia thượng cổ thần thú Huyền Phong đối liên thủ hạ, hắn không thể đối kháng, nếu một mình một cái, hắn căn bản không sợ

“Chuyện cười, người yếu mặt sao chúng ta liên thủ làm sao vậy, người cùng ta, chẳng lẽ người cảm thấy được người tiên quân tu vi cùng ta Cửu Thiên Huyền Tiên tu vi liên công bình sao” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng

Dương Tiễn sắc mặt run rẩy, tựa hồ là lòng có không cam lòng, chính mình tiên quân lúc đầu tu vi đối phó một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi, tựa hồ đích thật là có chút không công bình

Nhạc Thành đứng ở Dương Tiễn trước người, yếu như thế nói lỏng Dương Tiễn, Nhạc Thành trong lòng cũng là khó chịu vô cùng, dám chọn ở chính mình đại hôn chi kỳ đến quấy rối, chính mình như thế nào cũng muốn cho hắn một chút giáo huấn mới là

“Người muốn làm cái gì” cảm giác được Nhạc Thành nhìn chăm chú vào chính mình thân sắc, Dương Tiễn trong lòng bắt đầu đột nhiên trong lúc đó kích động lên

“Không có gì, thủ người một chút đồ vật này nợ mà thôi” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, trong tay pháp ấn đánh ra, lập tức một mảnh thanh mang đã rơi vào Dương Tiễn quanh thân, thanh mang bao phủ trong lúc đó, Dương Tiễn nhất thời trong mắt xuất hiện một mảnh vẻ hoảng sợ

“Nhạc Thành, người dám” Dương Tiễn hét lớn dựng lên, lập tức kêu thảm thiết đứng lên: “A...”

“Nhạc Thành, người dừng tay, người muốn điều gì” Hồng Y tiên tử lớn tiếng cả giận nói, sốt ruột vô cùng nhìn Nhạc Thành

“Buông chủ nhân, người buông chủ nhân” Hạo Thiên Khuyển cũng quát lớn, chính là thanh âm đều là hữu khí vô lực

“Người xem ta có dám hay không” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, lập tức pháp quyết lại biến hóa, thanh mang trung, ngọt một mảnh tam vị chân hỏa bạo phun mà ra bao phủ ở tại Dương Tiễn trên người

“A...” Tam vị chân hỏa dưới, Dương Tiễn kêu thảm thiết liên tục, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ tựa hồ đều là yếu chảy bình thường, bình thường ngọn lửa, hắn tiên quân thân thể tự nhiên là không sợ, chính là hiện tại, đây chính là tam vị chân hỏa a

Nhạc Thành khổng chế được tam vị chân hỏa, cũng cũng không thiêu huỷ Dương Tiễn mặt ngoài làn da, mà là trực tiếp chui vào trong cơ thể tùy ý thiêu huỷ, thẳng làm cho Dương Tiễn kêu thảm thiết liên tục, thể lương tiếng kêu thảm thiết xuyên thấu không gian, cũng thân hình căn bản không thể nhúc nhích

Nhạc Thành lúc này thật cũng không là muốn dùng ba vị chân hỏa đến giáo huấn này Dương Tiễn, mà là muốn từ Dương Tiễn trên người lấy ra này bát trảo Long văn hoàng bào cùng tam tiêm hai nhận thương đến, này phòng ngự tính thân khí chính là cực kỳ khó được, nếu chính mình đem mọi người giao cho Ngọc

Đỉnh Chân Nhân, chính mình lưu lại bát trảo Long văn hoàng bào tam tiêm hai nhận thương, tin tưởng Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng sẽ không nói cái gì, đến đối phó Hạo Thiên môn, kia tự nhiên chính là muốn trả giá một chút đó đại giới, nếu không trong lời nói, chính mình cũng không cách nào cùng Hạo Thiên môn trung nhân công đạo

Này khác biệt thần khí đều là bị Dương Tiễn luyện hóa, yếu lấy ra, nói dễ hơn làm, trừ phi là Dương Tiễn đã chết, mới có thể được đến vật vô chủ, chính là Nhạc Thành hiện tại có tam vị chân hỏa sẽ không ngại, tam vị chân hỏa hoàn toàn có thể đủ thiêu huỷ diệu hai người trong lúc đó cùng Dương Tiễn thần niệm liên hệ, đến lúc đó đây là tương đương một món đồ vật vô chủ, chính là này trong đó, Dương Tiễn ném chút khổ sở là không cách nào tránh khỏi

“A...” Dương Tiễn tiếng kêu thảm thiết không ngừng thê lương truyền ra, trực gần liền trở nên là kêu rên lên, như vậy đau đớn, chính là bất luận kẻ nào đều khó có thể chịu được

“Nhạc Thành, ngươi buông hấn ra, sẽ đối phó liền đối phó ta, là ta muốn tới đối phó ngươi Hạo Thiên môn” Hồng Y tiên tử quát lớn, nghe được Dương Tiễn tiếng kêu thảm thiết, không khỏi là chảy ra lệ giọt đến, ngàn vạn năm tiền, hấn chính là thích thượng chính mình này biểu đệ, vẫn là không dám thổ lộ, lúc này thấy đến Dương Tiễn chịu khổ, nhất thời lòng như đao cắt, trong lòng còn hơn chính mình thừa nhận thống khổ còn muốn khó chịu

“Nhạc Thành, ta cầu ngươi, ngươi buông tha ta, cầu ngươi” sau một lát, Dương Tiễn rốt cục thì nhẫn không chịu nổi, này tam vị chân hỏa thiêu huỷ dưới, đó là hạng thảm thiết thống khổ, ngũ tạng lục phủ đều phải bị hong khô thành tro tẩn cảm giác, quá kinh khủng

Mà theo Dương Tiễn cầu xin tha thứ, Hồng Y tiên tử không khỏi thần sắc bên trong nhất thời sửng sốt, ở trong lòng của nàng, Dương Tiễn biểu đệ tựa hồ chính là thiên địa trong lúc đó tới đỉnh thiên lập địa tồn tại rồi, không nghĩ tới hấn cũng sẽ cầu xin tha thứ, vẫn là ở Nhạc Thành này cuồng đồ đích tay trung cầu xin tha thứ

Hồng Y tiên tử đầu bắt đầu sửng sốt, tựa hồ là chưa từng có nghĩ đến quá, biểu đệ Dương Tiễn sẽ có này một mặt

“Tha ngươi, chờ một chút” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng lúc sau, không chế được tam vị chân hỏa ở Dương Tiễn trong cơ thể thiêu huỷ, Dương Tiễn bị cấm chế ở, trong cơ thể pháp lực bị quản chế, căn bản là không thể phản kháng, cảm giác được trong cơ thể mình hai kiện thần khí cùng chính mình thoát ly quan hệ, cũng vô pháp ngăn cản

“Nhạc Thành, ngươi muốn làm cái gì, ngươi dừng tay” tam vị chân hỏa ở Dương Tiễn trong cơ thể cũng không có hao phí nhiều ít thời gian, sẽ đem bao vây ở hai kiện thần khí thượng nguyên thần lý toàn bộ thiêu huỷ sạch sẽ, mà lúc này Dương Tiễn cũng biết Nhạc Thành mục đích, chính là yếu hấn hai kiện thần khí mà thôi, chính là yếu hấn hai kiện thần khí, không thể nghi ngờ là muốn hấn nửa cái mạng

“Thu” Nhạc Thành trong tay pháp quyết nhất dẫn, không sai đồng thời thời điểm, ngay tại Dương Tiễn trong cơ thể, một đạo thần quang nhảy ra, đúng là kia tam tiêm hai nhận thương, lập tức trên người kia bát trảo Long văn hoàng bào cũng đã rơi vào Nhạc Thành đích tay trung

“Buông chủ nhân, dừng tay” Hạo Thiên Khuyển vẫn là ở một bên bên tê hô, chính là cũng chẳng thấm vào đâu

“Xem ở ngươi coi như là trung tâm phân thượng, ta tha cho ngươi một mạng” Nhạc Thành quay đầu lại nhìn chăm chú vào kia Hạo Thiên Khuyển, trong tay pháp quyết đánh ra, một cỗ tam vị chân hỏa bạo phun mà ra, lập tức quỹ dị chui vào Hạo Thiên Khuyển ẩn đường trong vòng

“A...” Hạo Thiên Khuyển kêu thảm một tiếng, lập tức hôn mê đã qua, trong đầu đau nhức, chỉ có chính hấn mới sẽ biết

Mà Nhạc Thành vừa mới sở làm hết thấy, chính là tại đây Hạo Thiên Khuyển biến trong đất liền có ích tam vị chân hỏa tổn hại sang Hạo Thiên Khuyển nguyên thần, làm cho Hạo Thiên Khuyển nguyên thần lực đã bị thương nặng, về sau tu vi cho dù là có thể khôi phục, chỉ sợ là muốn tưởng lại đột phá tiến bộ, thì phải

là vọng tưởng, Nhạc Thành sẽ không lưu cho mình một cái hội lớn mạnh địch nhân, nếu không xem tại đây Hạo Thiên Khuyển trung thành và tận tâm phân thượng, cũng sẽ không lưu hấn một mạng xuống dưới

“Đi” thu thập xong hết thấy, Nhạc Thành nhắc tới kia nửa chết nửa sống Dương Tiễn cùng hôn mê Hạo Thiên Khuyển đó là ly khai trong hư không, lập tức thân ảnh cũng tới đại điện bên trong

“Oành” Nhạc Thành trực tiếp là đem Dương Tiễn cùng Hạo Thiên Khuyển ném xuống đất, nói : “Sư thúc, này Dương Tiễn đạo hữu trên người hai kiện thần khí ta trước thay bảo quản một trăm vạn năm, nhân liền giao cho sư thúc ”

1222. Chương 1032: Vây Công Hồn Thế Ma Vương

Nhạc Thành nhưng thật ra nói thẳng cảm đi Dương Tiễn trên người thần khí, chính mình hiện tại không nói, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng sẽ biết, vậy cũng là là một chút giáo huấn, chính là Nhạc Thành cũng không có nói một trăm vạn năm sau còn không còn, một trăm vạn năm lúc sau, cảnh còn người mất, đến lúc đó lại nhìn tốt lắm.

Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng không nói gì thêm, chỉ trong lòng tưởng cái gì liền không không ai biết, chỉ hiện tại Nhạc Thành có thể đem nhân giao cho hấn, cũng đã muốn là cho hấn lớn nhất mặt mũi.

“Sư phụ, tiểu tử này cảm đi của ta bốn mạng thần khí.” Nhìn thấy Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Dương Tiễn nhất thời giống gặp được cứu mạng rơm rạ bình thường, vội vàng giống Ngọc Đỉnh Chân Nhân cầu cứu.

“Nghịch đồ, trở về tái thu thập ngươi.” Ngọc Đỉnh Chân Nhân một tiếng quát nhẹ, lập tức trong tay pháp quyết đánh ra, một đạo thần quang lóe ra mà qua, không chỉ có là đem Dương Tiễn thu lên, tụt liền kia Hạo Thiên Khuyển cũng bị nhận được trên người không thấy.

“Nhạc Thành, chúng ta đây liền đi trước một bước.” Nghiễm Thành Tử lập tức đối Nhạc Thành nói.

Mọi người phải đi, Nhạc Thành cũng là tự mình đưa đến Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận ở ngoài lúc này mới trở về Hạo Thiên môn, mà quay về đến Hạo Thiên môn trong vòng, Nhạc Thành đó là thông tri Cửu U song ma, Huyền Tiêu, Chân Vũ Đại Đế, Thanh Đồng, Linh Viên, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyệt, còn có La Nguyên, Tần Linh, Trình Anh tam người tới đại sảnh trong vòng.

“Hồn Thế Ma Vương hiện tại ngay tại Thanh Hoa thành ngoại núi non.” Nhạc Thành nói với mọi người đạo, chính là cũng không có nói là Tây Vương Mẫu nói.

“Nhạc Thành, chúng ta đây còn chờ cái gì, động thủ đi.” Chân Vũ Đại Đế nói.

“Nhạc Thành huynh đệ, hiện tại chúng ta cũng không có cái gì hảo bản khoản chứ, động thủ đi, chúng ta liền thủ, kia Hồn Thế Ma Vương tuyệt đối không có gì cơ hội đào thoát.” Huyền Tiêu nói.

“Môn chủ, chúng ta cũng đi, chúng ta phải giúp sư phó báo thù.” La Nguyên, Tần Linh, Trình Anh ba người cũng nói.

“Ta cũng vậy nghĩ như vậy, chính là, chúng ta yếu kỹ càng kế hoạch hảo mới được, không thể làm cho Hồn Thế Ma Vương đào thoát, đây chính là một cái tốt cơ hội.” Nhạc Thành nói, có thể biết Hồn Thế Ma Vương ở Thanh Hoa thành ở ngoài, đây cũng là nhất một cơ hội, Nhạc Thành nguyên vốn là lo lắng kia Hồn Thế Ma Vương hội trốn đi.

Tuy rằng Nhạc Thành không biết người Hồn Thế Ma Vương sau lưng cường giả là ai, nhưng là Hồn Thế Ma Vương trốn được kia cường giả bên người đi trong lời nói, vậy phiền toái, hấn trốn thượng một trăm vạn năm thậm chí là một ngàn vạn năm trong lời nói, kia chính mình nhưng chỉ có hết đường xoay sở, trừ phi là chính mình có thể có còn hơn kia cường giả thực lực mới được.

“Không sai, như thế có chút phiền phức, bất quá, người có Hạo Thiên Tháp, có thể ngăn chặn Hồn Thế Ma Vương Không Động ấn, kia Hồn Thế Ma Vương cường thịnh trở lại trong lời nói, cũng là không thể đào thoát.” Chân Vũ Đại Đế nói.

“Yên tâm, Hồn Thế Ma Vương cũng là dựa vào Không Động ấn mà thôi, ta liền không tin không làm gì được hấn.” Huyền Tiêu đạo.

“Đến lúc đó chúng ta đều cẩn thận một ít, tuyệt đối không thể làm cho kia Hồn Thế Ma Vương đào thoát.” Nhạc Thành nói, dù sao lần này thế nào cũng không thể đủ tái buông tha kia Hồn Thế Ma Vương. Chính mình vẫn là đang chờ đợi, vốn tưởng rằng là tới nhất định thực lực sau có thể đủ đánh chết Hồn Thế Ma Vương sự phụ báo thù, ai biết Hồn Thế Ma Vương trên người còn có thánh nhân lực, hiện tại trên người của mình cũng rất cực thì có thánh nhân lực, này cừu cũng tới yếu báo thời gian.

“Cừu U song ma, lần này các người cũng theo ta đi.” Nhạc Thành đối Cừu U song ma nói. Cừu U song ma thực lực, không thể nghi ngờ là tới Cừu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ cực hạn tình trạng, loại thật lực này, hơn nữa hiện tại U Hồn ma trên người còn có Cực Nguyên Ma Dao, đã muốn là đi vắng Chân Vũ Đại Đế dưới nhiều lần, hai người thực lực liên thủ, yếu đối kháng Chân Vũ Đại Đế đều hẳn là không có vấn đề, cũng đủ để là nhất đại trợ lực.

“Là, môn chủ.” Cừu U song ma vui sướng đáp, chỉ sợ môn chủ không cho chính mình hai người đi theo đi, có thể cùng môn chủ đi đánh chết Hồn Thế Ma Vương, kia cũng là đại biểu chính mình hai người ở môn chủ trong lòng trọng lượng.

“Nhạc Thành, ta muốn đi.” Xích Ngạo Tuyết đối Nhạc Thành nói, mặc dù là biết chính mình là không thể giúp gấp cái gì, nhưng là chính mình có thể ở một bên nhìn thấy cũng là tốt.

“Nhạc Thành, ta cũng phải đi.” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói, đánh chết Hồn Thế Ma Vương hẳn là nhất định phải đi.

“Ngạo Tuyết, người muốn đi cũng đúng, bắt quá người yếu khắp nơi Hạo Thiên Tháp trong vòng ngọc.” Nhạc Thành đối Xích Ngạo Tuyết nói, về phần Long Cát công chúa, Nhạc Thành cũng không có lý do gì ngăn trở, Long Cát công chúa chính là sự phụ nữ nhân, này báo thù chuyện tình tự nhiên là muốn đi.

“Môn chủ, chúng ta đây...” La Nguyên đối Nhạc Thành hỏi, ba người cũng muốn đi, chính là ba người cũng biết, thực lực của chính mình còn chưa đủ, nếu đi trong lời nói, không thể nghi ngờ là đã trở thành rườm rà.

“Sư huynh, sư tỷ, các người liền ở lại Hạo Thiên môn nội đi, ta đi thì tốt rồi, các người tâm ý, sự phụ nhất định là sẽ biết.” Nhạc Thành đối La Nguyên nói, ba người thực lực chứng thật là không đủ, vạn nhất xảy ra chuyện gì, chính mình chính là hối hận không kịp, thực lực quá thấp, đã đi căn bản là vô ích, chích có phải hay không hỗn chiến, mà là vây công, nhân số nhiều lắm, có đôi khi ngược lại là vướng chân vướng tay, cho nên Nhạc Thành liền tiếp Hoàng Ma tán nhân, Huyết Sát Tam Cơ chờ lão ma cũng không tính toán mang theo, khiến cho Cừu U song ma đi theo như vậy đủ rồi.

“Ta hiểu được, chỉ người phải cẩn thận một chút.” La Sát Tiên Tử Trình Anh đối Nhạc Thành nói.

“Ta đã biết sư tỷ.” Nhạc Thành trả lời, đối với chính mình, Nhạc Thành nhưng thật ra cũng không lo lắng, trong lòng lúc này đã muốn là đang âm thầm kế hoạch, thế nào mới có thể làm cho kia Hồn Thế Ma Vương không thể đào thoát.

Không có bao lâu lúc sau, nhất đạo thân ảnh theo Hạo Thiên môn nhảy ra, đúng là Cừu U song ma trung U Hồn ma, mà lúc này tất cả mọi người ở Hạo Thiên Tháp trong vòng, từ U Hồn ma mang theo Hạo Thiên Tháp đi trước Thanh Hoa thành ở ngoài, đây cũng là Nhạc Thành lo lắng Hồn Thế Ma Vương còn sẽ không biết chính mình yếu đi đối phó hẳn, cho nên mới làm cho U Hồn ma mang theo Hạo Thiên Tháp đi trước Thanh Hoa thành ngoại.

Dù sao hiện tại ở Hạo Thiên môn trung năm trăm vạn nhân trung, bị chính mình nguyên thần khống chế cũng mấy chục nhân mà thôi, này năm trăm vạn nhân bên trong, Nhạc Thành cũng không dám cam đoan mỗi người đều là trung tâm Hạo Thiên môn, nói không chừng còn có Hồn Thế Ma Vương cơ sở ngầm ở trong đó, này Hồn Thế Ma Vương vẫn là ẩn nấp ở tại Thanh Hoa thành ngoại núi non bên trong còn có đó kỳ quái.

Lần này rời đi Hạo Thiên môn, Nhạc Thành đều không có để cho người khác biết, trừ bỏ vừa mới Hạo Thiên Tháp đại diện trong vòng vài người ở ngoài, Nhạc Thành liền tiếp Liệt Hỏa Ma Vương, Hoàng Ma tán nhân đám người cũng không có nói cho, đồng thời làm cho La Nguyên ba người cũng không yếu trước nói ra, chính là muốn tận khả năng không cần để lộ tin tức.

Hạo Thiên Tháp trung, Nhạc Thành trong tay pháp quyết biến hóa, một món đồ bảo giáp lạc ở trong tay,

lập tức này bảo giáp phía trên, một mảnh kim quang tràn ngập mở ra, đúng là Nghiễm Thành Tử đưa tiền kia một món đồ Long Phượng bảo giáp trung Long giáp, này Long Phượng bảo giáp có hai kiện, phân biệt là Long giáp cùng phượng giáp, đều là thần khí trình tự hộ thân bảo giáp, còn hơn Dương Tiễn kia bát trảo Long văn chạy tới còn muốn tốt hơn nhiều.

Thừa dịp lúc này hữu thời gian, Nhạc Thành cũng tính toán là trước đem này Long giáp luyện hóa, đến lúc đó cùng Hỗn Thế Ma Vương giao thủ, chính mình cũng là cũng nhiều một tầng cái chắn, chính mình Hỗn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể, lại hơn nữa này Long giáp trong lời nói, phỏng chừng thân thể lực phòng ngự có thể trực tiếp coi thường tiên quân lúc đầu cường giả dưới gì lực lượng công kích, như vậy lực phòng ngự, tuyệt đối là khủng bố.

Theo trong tay pháp quyết đánh ra, trong tay Long giáp bị Nhạc Thành để tại trước người, này Long giáp cũng không có bao nhiêu, mở ra đến cũng chỉ là có một cái trẻ con thể tích bình thường lớn nhỏ, mặt trên mơ hồ là có thêm một cổ thượng cổ Long tộc mũi mũi hơi thở ở dao động, nhẹ nhẹ hơi thở tràn ngập, làm cho Nhạc Thành cũng là cảm giác được trong cơ thể mình Kim Long thân thể huyết mạch cũng đang run rẩy đứng lên, chính mình Kim Long thân thể máu tự nhiên là không có này Long giáp mặt trên hơi thở vậy nồng đậm.

Này Long giáp khả là có thêm thượng cổ Long tộc máu huyết ở trong đó, Kim Long thân thể máu tự nhiên không thể cùng thượng cổ Long tộc so sánh với.

Trong lòng trầm xuống, Nhạc Thành lại pháp quyết biến hóa, quanh thân một cổ thần nhiên hơi thở bắt đầu tràn ngập, trong miệng một đạo máu huyết phun ra, nhất thời đã rơi vào Long giáp phía trên.

“Tư tư...” Một mảnh sương khói tràn ngập, này một đạo máu huyết sáp nhập vào Long giáp trong vòng, theo Nhạc Thành trong tay pháp quyết lại biến hóa, ẩn đường bên trong, một đạo nguyên thần lực rót vào tới Long giáp trung.

Long giáp lúc này chính là một món đồ vật vô chủ, bên trong không có gì nguyên thần lực, cho nên yếu luyện hóa vì mình sử dụng, cũng không khó khăn lắm.

Theo Nhạc Thành nguyên thần lực rót vào Long giáp trong vòng, Long giáp phía trên, một cổ đậm đậm kim sắc nhất thời tràn ngập, lập tức kim mang trực gần nồng đậm lên, một cổ thần long bình thường uy áp theo Long giáp phía trên bắt đầu khuếch tán.

Thời gian chậm rãi quá khứ mấy canh giờ lúc sau, Long giáp phía trên kim mang đã muốn là cực độ nồng đậm đứng lên, lúc này, này Long giáp nhìn qua cũng là hư ảo đi lên bình thường, hóa thành nồng đậm một mảnh kim mang, lập tức ngưng tụ thành một cái như có như không cửu trảo màu vàng thần long, cửu trảo bốc lên, đều có một cổ ngập trời uy áp.

“Ngao...” Mơ hồ trong lúc đó, chích nghe được một tiếng thật lớn tiếng gầm gừ lúc sau, này như có như không cửu trảo màu vàng thần long hư ảnh nháy mắt chui vào Nhạc Thành trong ngực trong vòng không thấy.

“Ngao...” Cũng đúng lúc này, Nhạc Thành trong miệng ngột một đạo Long tiếng khóc dựng lên, thân hình nháy mắt tới Hạo Thiên Tháp trên không bên trong, mà ở Nhạc Thành trước người, chỉ thấy một cái như có như không cửu trảo màu vàng thần long hư ảnh không đem Nhạc Thành thân hình gắt gao bao phủ ở tại trong đó, Nhạc Thành lúc này thân hình giống như là cùng này cửu trảo màu vàng thần long hòa hợp một khối, lại giống như chính là bị này cửu trảo màu vàng thần long bao phủ, thân hình thoát nhìn cùng này cửu trảo màu vàng thần long luân phiên thoáng hiện, hư hư thật thật, Long ảnh xoay quanh, thần dị thần long uy áp hiển lộ khuếch tán, hết thấy có vẻ là thần dị không thôi.

“Hảo thần dị Long giáp.” Nhạc Thành thu đứng lên thượng này thần khí Long giáp, theo Long giáp trên người Nhạc Thành biết được, này Long giáp lực phòng ngự còn hơn chính mình trong tưởng tượng còn muốn khủng bố, chỉ sợ là chính mình Hỗn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể gia tăng, cũng mới có thể miễn cưỡng đối kháng này Long giáp lực phòng ngự mà thôi, thượng cổ Long tộc cùng phượng tộc, chính là thiên địa trong lúc đó cường hãn nhất hai cái chủng tộc, này hai cái chủng tộc xuất hiện rầm rộ đến xuống dốc lúc sau vô số hàng tỉ năm lúc sau, mới có nhân tộc xuất hiện.

Này hai cái cổ tộc lực lượng cũng là tuyệt đối khủng bố, đặc biệt cửu thảo thần long lực phòng ngự, tuyệt đối là khủng bố vô cùng.

Thanh Hoa thành ngoại, một chỗ khôn cùng núi non bên trong, nhất đạo thân ảnh ẩn nấp ở tại một tòa cao vút trong mây ngọn núi trong vòng. Đúng là kia Hỗn Thế Ma Vương, Hỗn Thế Ma Vương đã muốn là chờ ở đây rất dài thời gian, chính là vì tìm cơ hội tìm được Hỗn Động tinh khí còn có chính mình muốn hết thấy.

“Chết tiệt, còn không ra, ta nhất định có thể đợi cho cơ hội.” Hỗn Thế Ma Vương thì thào nói, lập tức khoanh chân mà ngồi bắt đầu tu luyện đứng lên, ở Hạo Thiên môn trong vòng, hẳn có nguyên thần nô bộc, cho nên, biết Hạo Thiên môn hết thấy, lúc này trong lòng biết Nhạc Thành còn tại Hạo Thiên môn trong vòng, đó là chính mình bắt đầu tu luyện đứng lên, có Không Động khắc ở thân, cho nên, hẳn cũng không lo lắng sẽ bị người khác phát hiện chính mình.

Trong tay pháp quyết bắt đầu biến hóa, một tầng thần nhiên màu đen sương khói bắt đầu ở Hỗn Thế Ma Vương quanh thân tràn ngập, chậm rãi tiến nhập tu luyện trung.

Khôn cùng núi non bên trong, một viên như có như không bụi bậm phiêu phù ở giữa không trung, này bụi bậm phía trên, hơi hơi thanh mang lóe ra.

Đây đúng là Hạo Thiên Tháp biến thành, ly khai Thanh Hoa thành tới núi này mạch lúc sau, Nhạc Thành khiến cho U Hỗn ma tiến nhập núi này mạch trong vòng, đồng thời Hạo Thiên Tháp thi triển mà ra, bắt đầu bằng vào Hạo Thiên Tháp tìm kiếm Hỗn Thế Ma Vương chỗ lực.

“Chủ nhân, Hỗn Thế Ma Vương ẩn thân thật đúng là ẩn nấp, phải tìm được, rất khó.” Hạo Thiên Tháp trong vòng, Lang Lễ đối Nhạc Thành nói.

“Phỏng chừng Hỗn Thế Ma Vương là lợi dụng đến Không Động ẩn ẩn thân, cho nên rất khó tìm đến, chỉ Hỗn Thế Ma Vương tuyệt đối ở này núi non trong vòng.” Nhạc Thành nói, Tây Vương Mẫu Thiên Dao nói lời, Nhạc Thành tự nhiên là sẽ không hoài nghi.

“Hừ, rốt cục tìm được rồi.” Sau một lát, Nhạc Thành lộ ra một tia lãnh ý, một chỗ ngọn núi nội, có một cổ thần nhiên thượng cổ thần khí khí tràn ngập, không cần phải nói, trừ bỏ kia trốn ở Không Động ẩn trong vòng Hỗn Thế Ma Vương ngoại, tự cũng không có khác nhân.

Không sai đồng thời, ngọn núi trong vòng, Hỗn Thế Ma Vương ngọt mở hai mắt ra, thần sắc bên trong có một tia kinh ngạc.

“Nhìn người lần này còn hướng trốn chỗ nào.” Nhạc Thành một đạo cười lạnh quát nhẹ, trong tay pháp quyết trước tiên đánh ra, tựa hồ là sớm đã có sở chuẩn bị: “Thập phương thiên long trở về vị trí cũ, Thiên Long Phục Ma Trận.”

Giữa không trung bụi bậm nháy mắt hóa thành mấy vạn thước lớn nhỏ, khổng lồ thể tích che ở nửa bầu trời, tiếp theo khổng lồ Hạo Thiên Tháp ở trên không trung cấp tốc xoay tròn lên.

“Gào khóc gào khóc ngao...” Liên tiếp Long tiếng kêu theo Hạo Thiên Tháp trung rít gào mà ra, Hạo Thiên Tháp trung, tổng cộng là mười điều ngũ thảo cự long hư ảnh rít gào mà ra, mười điều cự long có thượng ngũ vạn thước thân thể cao lớn, mười điều cự long đầu rồng thượng, đều tự còn đỉnh một cái có mấy ngàn thước lớn nhỏ Hạo Thiên Tháp hư ảnh.

Mười điều cự long hư ảnh ở trên không trung xoay quanh dựng lên, quấy một mảnh phong vân biến sắc, một mảnh hư không hiển lộ, lập tức chính là phịch bay về phía xa xa số tiền trăm vạn trong ngoài, khổng lồ cự long hư ảnh ở trên không trung huyền hóa ra một chuỗi các loại tàn ảnh, có vẻ là thần dị vô cùng.

“Ngao...” Xa xa từng đạo cự long tiếng gầm gừ vang vọng phía chân trời, này mười điều cự long hư ảnh nhập vào xa đất trống để không thấy, theo này mười điều cự long nhập vào dưới nền đất không thấy sau, cả thiên địa không gian thượng ngọt đúng là kịch liệt hoảng động liễu nhất hạ, lập tức không gian xung quanh số trong vòng liên bao phủ ở tại một mảnh tiêu sát khí trung, tiếp theo, Hạo Thiên Tháp đều là hóa thành hư ảnh tiêu tán ở tại trên không, Nhạc Thành, Huyền Tiêu, Chân Vũ Đại Đế, Long Cát công chúa, còn có Thanh Đồng, Linh Viên, Cửu U song ma xuất hiện ở núi non trung.

Phát hiện Hồn Thế Ma Vương, Nhạc Thành này trước tiên chính là bố trí nổi lên Thiên Long Phục Ma Trận, này Thiên Long Phục Ma Trận chính là Hạo Thiên Tháp trong vòng một cái lợi hại trận pháp, lúc này Nhạc Thành mới yên tâm, ở Thiên Long Phục Ma Trận trong vòng, Hồn Thế Ma Vương tái muốn chạy trốn, cũng sẽ không là một chuyện dễ dàng tình.

Xa xa một ngọn núi phong trong vòng, một đạo thần quang bắn nhanh mà ra, lập tức, này một đạo thượng thần quang xẹt qua phía chân trời dừng ở tiền không, hào quang thu liễm, đúng là kia Hồn Thế Ma Vương.

Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành đám người, Hồn Thế Ma Vương thần sắc âm trầm vô cùng, không nghĩ tới chính mình ẩn thân ở Không Động ẩn trong vòng, cũng có thể được Nhạc Thành phát hiện, lúc này này mọi người liên thủ dưới, chính mình tuyệt đối là chiếm không được tốt.

“Hồn Thế Ma Vương, hôm nay nên để mạng lại.” Chân Vũ Đại Đế thần sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết đánh ra, nhất đạo bóng đen bắn nhanh mà ra, đúng là vật để cười rồ đen, Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực, chỉ sợ là còn hơn U Hồn ma cùng U Linh ma hai người trung gì một cái cũng sẽ không kém hơn nhiều ít.

“Huyền Vũ, người còn chưa đủ tư cách, chỉ bằng người, còn muốn không dứt mạng của ta.” Hồn Thế Ma Vương lạnh nhạt nói một tiếng, ánh mắt lập tức cũng đã rơi vào Nhạc Thành trên người.

“Tiểu tử, giao ra ta nghĩ muốn, ta về sau không sẽ tìm đến người, tha cho người một mạng như thế nào.” Hồn Thế Ma Vương đạo.

“Người cứ nói đi, tới lúc này, người còn si tâm vọng tưởng có thể nào.” Nhạc Thành sát ý tràn ngập, hai mắt bên trong, lưỡng đạo sát ý đầu bắn mà ra, đợi đã lâu rồi, rốt cục thì đợi cho hôm nay, quanh thân pháp lực bắt đầu run động lên.

“Các người liên thủ, ta là không thể làm gì các người, chỉ là các người muốn đánh chết ta, không thể nghi ngờ là làm mộng.” Hồn Thế Ma Vương coi rẻ Nhạc Thành liếc mắt một cái, trong mắt thần sắc có chút khinh thường.

“Hạo Thiên huynh đệ, ta hôm nay liền cho người báo thù.” Chân Vũ Đại Đế cười quát một tiếng, trong tiếng cười sát ý nổi lên, đi vắng nhiều lời vô nghĩa, không sai đồng thời chỉ thấy trong tay pháp quyết nhất thời đánh ra, năm ngón tay xoay chuyển, tiền không một mảnh không gian vặn vẹo ở bên trong, bàn tay chậm rãi mở ra, nháy mắt pháp lực run bạo phun dựng lên, một đạo chưởng ấn ầm ầm phách không xuống, chưởng ấn xuyên qua không gian, lập tức liền bao phủ hướng về phía Hồn Thế Ma Vương mà đi.

“Huyền Vũ, người còn không quá tư cách.” Hồn Thế Ma Vương sắc mặt run rẩy đứng lên, trong tay pháp quyết đột nhiên đánh ra, quanh thân ma khí tăng vọt, năm ngón tay khuếch trương, vặn vẹo một mảnh không gian, tiền trống trơn gian trong vòng, nháy mắt cũng một đạo chưởng ấn vội vàng oanh kích mà ra.

“Thình thịch oành... !” Lưỡng đạo chưởng ấn lúc này tựa hồ là cũng không có khiến cho quá mức chấn động, nhưng là lập tức này một đạo tiếng bạo liệt cũng kinh thiên động địa, lưỡng đạo chưởng ấn dưới, xé mở một mảnh tối đen không gian cái khe giắt ở tại phía chân trời phía trên.

Khổng lồ ngập trời lực lượng khuếch tán mà khai, chung quanh mọi người nháy mắt cấp tốc trở ra, lúc này cũng không thể không thối lui, như thế cường hãn lực lượng, đã bị lan đến cũng là chịu khổ sở.

Giao thủ một kích lúc sau, hai người thân hình không lùi mà tiến tới, Chân Vũ Đại Đế thả người xuyên thấu không gian dựng lên, trong tay lại một quyền, pháp lực khuấy động mà ra, bị bám khí thể bàng bạc như núi, tựa như thiên hà bình thường quyền ấn dâng quay cuồng, xuyên qua một mảnh không gian liền oanh kích hướng về phía Hồn Thế Ma Vương mà đi.

“Ngao.” Lúc này, Chân Vũ Đại Đế vật để cười rồ đen, rít gào một tiếng lúc sau, cũng hóa thành khổng lồ bản thể, trực tiếp đó là phá hủy một mảnh không gian sóng gợn bốc lên mà lên, cuồng bạo khí thể run một mảnh không gian sóng gợn.

“Hồn Thế Ma Vương, đi tìm chết đi.” Lang Lễ lúc này cả người sát ý, một đạo quát lạnh dựng lên, thân ảnh nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ, không sai đồng thời thời điểm, thân hình chính là nháy mắt đi ra trên không, trong tay một đạo dấu móng tay đối này Hồn Thế Ma Vương hạ xuống.

“Bang bang...” Tiền không nứt toác dựng lên, lưỡng đạo kinh thiên động địa tiếng bạo liệt lúc sau, khắp không gian phía trên, mười vạn thước không gian nháy mắt hóa thành một mảnh hư không, ánh sáng bị trực tiếp cắn nuốt.

Hỗn Thế Ma Vương đồng thời đối kháng Chân Vũ Đại Đế cùng rồng đen một kích, thân hình nhất thời bị đánh bay thượng vạn thước, Chân Vũ Đại Đế Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, rồng đen Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực, hai người đều ở Hỗn Thế Ma Vương phía trên.

Mà Hỗn Thế Ma Vương thân hình đánh bay còn không có đứng vững, trên không trung Lang Lễ dấu móng tay nhất thời xé rách không gian mà lên. Thần sắc trầm xuống, Hỗn Thế Ma Vương ra quyền như điện, trong tay một đạo ma khí hóa thành một cái thật lớn quyền ấn âm âm cuộn tất cả lên.

Tại đây quyền ấn thổi quét hạ, không trung cũng là sụp đổ xuống, một mảnh tối đen không gian cái khe, lấy một loại khủng bố tốc độ ở trên không thượng nhanh chóng lan tràn mà khai, chính là nháy mắt, một quyền này đó là mang theo mưa như trút nước chi thế, điên cuồng đón nhận.

Này chính là trong nháy mắt thời gian mà thôi, Hỗn Thế Ma Vương quyền ấn cùng Lang Lễ dấu móng tay va chạm ở tại cùng nhau, lập tức không gian xung quanh bên trong mấy vạn dặm âm âm rạn nứt, trong hư không nháy mắt một mảnh tối đen, khổng lồ hai cổ lực lượng chạm vào nhau, vạn vạn không gian cắn nuốt một mảnh ánh sáng.

“Bang bang!” Sấm sét bàn thanh âm của không dứt bên tai, hư không nháy mắt khôi phục lúc sau, Hỗn Thế Ma Vương thân ảnh rút lui thượng vạn thước, mà Lang Lễ thân hình đồng dạng là rút lui thượng vạn thước.

Hỗn Thế Ma Vương hiện tại là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma trung kỳ tu vi thực lực, có thể đối kháng Chân Vũ Đại Đế cùng rồng đen một kích lúc sau, lại đối kháng Lang Lễ một kích không lộ hiện tượng thất bại, đã muốn là đủ để chứng minh thực lực bất phàm.

Nhìn chăm chú vào này hết thấy, Nhạc Thành nhất thời thân hình tiến lên, một thân hắc bào không gió bay phát phới, hai mắt bên trong, hàn quang dấu bắn như hồng, không thể che lấp trong ánh mắt có Na Na thiêu đốt lửa giận cùng với lạnh lạnh sát khí.

“Hỗn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể!” Bọn Nhạc Thành trong miệng một tiếng gầm nhẹ, thân hình phút chốc trong lúc đó trưởng lớn vô số lần, một cổ cổ thể lương phong cách cổ xưa thời hồng hoang hơi thở bay nhanh tràn ngập mở ra, bất quá giây lát trong lúc đó, Nhạc Thành thân hình đi ra ngũ vạn thước lớn nhỏ, thân thể cao lớn phía trên, màu vàng hào quang đại tác phẩm, toàn thân bao trùm thật dày long lân áo giáp, thân thể cao lớn từng bước bước ra, chính hôm nay không, đều là lúc này khắc run rẩy đứng lên, chung quanh không gian sóng gợn cũng là điên cuồng cuộn cuộn, kia thật lớn trong hai mắt, ngập trời sát ý đều là thanh thể hoảng sợ.

“Phá Thiên Nhất Kích.” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, tay trái về phía sau hơi hơi co rút lại, nắm chưởng vì quyền, hung hăng đẩy về phía trước, một đạo quyền ấn dâng quay cuồng, một đạo thượng mấy vạn thước khổng lồ quyền ấn mang theo thao thao bất tuyệt lực lượng xẹt qua tiền không, lập tức chà đạp hướng về phía Hỗn Thế Ma Vương mà đi.

Đây là đánh chết, không phải luận bàn, Nhạc Thành cũng sẽ không cùng Hỗn Thế Ma Vương công bình quyết chiến, giờ phút này, Nhạc Thành trong lòng suy nghĩ, chính là chỉ mình hết thấy thực lực, đến đánh chết này Hỗn Thế Ma Vương.

“Tiểu tử, đừng tưởng rằng nhiều người có thể đủ đánh chết ta, cũng ăn ta một quyền.” Hỗn Thế Ma Vương lãnh quát một tiếng, mắt thấy bị người vây công, ma khí tăng cao, cũng là kích thích thao Thiên ma khí, lăng không mà đứng, trong tay pháp quyết biến hóa, vạn Thiên ma mây tụ tập mà đến, lập tức khổng lồ ma vân che thiên địa, rồi sau đó hung hăng hướng vào phía trong vừa thu lại lui, khôn cùng ma vân hóa thành một cái khổng lồ quyền ấn lại cuộn tất cả lên.

“Rầm rầm oanh... !” Tại nơi vô biên vô hạn ma vân hóa thành một đạo khổng lồ khủng bố quyền ấn là lúc, không trung cũng là sụp đổ xuống, tối đen không gian cái khe, lấy một loại khủng bố tốc độ ở trên bầu trời lan tràn mà khai, quyền ấn trực tiếp này đây một loại mưa to mưa như trút nước chi thế, điên cuồng bắn về phía Nhạc Thành, cường hãn lực lượng, tuyệt đối là vượt qua bình thường Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma

trung kỳ tu vi giả thực lực nhiều lắm. Quyền ấn phô thiên cái địa xuống, ẩn chứa vô cùng hung lệ cùng ma khí.

“Thình thịch oành... !” Hai người lưỡng đạo lực công kích va chạm cùng một chỗ, khổng lồ lực lượng phá hủy không gian, vô tận bàng bạc khí thể cuộn cuộn hướng bốn phía khuếch tán, Nhạc Thành thân thể cao lớn nhất thời cảm giác được một cỗ bàng bạc lực tác dụng ở tại chính mình thân hình phía trên, đột nhiên bị đẩy lui mấy ngàn thước xa.

“Xuy...” Hồn Thế Ma Vương thân hình cũng bị đẩy lui mấy ngàn thước xa, này một đạo công kích, hai người tựa hồ là thể lực ngang nhau bộ dáng, ai cũng không có chiếm được tiện nghi bộ dáng.

“Hồn Thế Ma Vương, ta đến ngươi chơi đùa, ” Huyền Tiêu hét lớn một tiếng, thân ảnh nháy mắt hóa thành một đạo kinh hồng, yêu khí ngập trời dựng lên, lập tức thân ảnh xuyên thấu không gian, thân ảnh xuất hiện thời điểm, quanh thân ngọn lửa bạo phun mà ra, trong tay một đạo lửa cháy hóa thành chưởng ấn thổi quét xuống.

Ngọn lửa tận trời mà qua, thiêu huỷ chung quanh một mảnh yêu vân cũng thành đỏ đậm vẻ, lập tức âm âm thổi quét xuống.

“Thủy chi thần thông.” Hồn Thế Ma Vương trong lòng biết này Huyền Tiêu chính là thượng cổ thần thú Huyền Phong thân thể, này Huyền Phong chi hỏa khủng bố vô cùng, căn bản là không dám khinh thường, trong tay pháp quyết nhất dẫn, một cỗ thực thủy bạo phun mà ra, nháy mắt che không gian.

“Vang âm âm!” Phía chân trời phía trên, hoa mỹ ngọn lửa cùng với một mảnh thực thủy điên cuồng chạm vào nhau khắp núi non, tại đây loại kịch liệt vô cùng năng lượng dao động hạ, núi non cùng không trung đều là run rẩy bị xé rách ra từng đạo thật lớn cái khe.

“Bang bang...” Hai người lập tức xé rách một mảnh hư không, lưỡng đạo lực lượng giằng co xuống, cuối cùng bị hư không cắn nuốt, lập tức hư không phá, một cỗ bàng bạc hư không gió lốc lao ra.

“Vù vù...” Hư không gió lốc giống như không gian gió lốc bình thường, thổi quét mà qua, hạ không núi non bên trong, cuộn cuộn nổi lên hơn mười tòa cao vút trong mây ngọn núi hóa thành tro tàn.

“Hồn Thế Ma Vương, hôm nay chúng ta cũng đến hội hội ngươi.” Cửu U song ma hai người lúc này cũng thả người dựng lên, quanh thân ma khí ngập trời khuếch tán, áp chế trên không một mảnh hôn ám.

Không gian phía trên, U Hồn ma trong tay thần khí Cực Nguyên Ma Dao đao mang bổ ra lúc sau, nhưng thấy mấy vạn thước trong vòng khôn cùng đao mang vạn đạo thù lặc, giống như thiên hà đổ khuynh.

U Linh ma trong tay một đạo quyền ấn bị bám sắc bén kinh phong cuộn cuộn nổi lên một mảnh không gian mảnh nhỏ, cũng bao vây hướng về phía Hồn Thế Ma Vương.

Hồn Thế Ma Vương thần sắc trầm xuống, Cửu U song ma không thể nghĩ ngờ là Ma đạo bên trong tiếng tăm lừng lẫy hung ma, cho nên, Hồn Thế Ma Vương trước kia đều là không dám tùy tiện trêu chọc đến này Cửu U song ma.

Lúc này thấy đến Cửu U song ma công kích mà đến, cũng thân hình cấp tốc bạo lui đồng thời, trong tay pháp quyết nhất dẫn, mạn Thiên ma vân lại ngưng tụ, nháy mắt không gian phía trên, Hồn Thế Ma Vương trước người hoàn toàn liền từ thật dày ma vân che.

“Gào khóc...” Thật dày ma vân đập vụn không gian, lập tức hóa thành một con ma vân Cự Hồ, âm âm va chạm hướng về phía Cửu U song ma.

“Vang âm âm...” Cửu U song ma một đạo một quyền dưới, không gian xung quanh vạn Lý Phong Vân biến sắc, ma vân rơi rụng, trực tiếp dập nát này ma vân Cự Hồ, mà Cửu U song ma hai người công kích sở tạo thành đối dư ba, cũng hung hăng nghiêng tới Hồn Thế Ma Vương trên người.

“Xuy...” Hồn Thế Ma Vương thân hình trực tiếp bị đánh bay, Cửu U song ma hiện tại đều là Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ đỉnh phong cực hạn tu vi thực lực, bình thường dưới tình huống, Hồn Thế Ma Vương căn bản đối kháng không được.

“Ngao...”

“Rống...” Thanh Đồng, Linh Viên hai người lúc này cũng biến hóa ra khổng lồ bản thể, hai người khổng lồ bản thể xuất hiện, định tể toái hư không, cuồng bạo yêu khí run trong lúc đó, hai người nhất thời va chạm hướng về phía Hỗn Thế Ma Vương mà đi.

Hai người không cần cái chiêu gì thức, cũng không cần yêu khí thần khí, khổng lồ bản thể chính là lực lượng tuyệt đối.

“Khắc khắc, đừng tưởng rằng nhiều người có thể đủ làm gì cho ta, hôm nay, liền cho các ngươi biết của ta thực lực chân chánh.” Hỗn Thế Ma Vương rít gào dựng lên, vẻ mặt trầm xuống, lập tức quát lạnh dựng lên: “Tổ vu ma thân.”

Cũng đúng lúc này, Hỗn Thế Ma Vương thần sắc đột nhiên trở nên dị thường ngưng trọng, chung quanh thao Thiên ma khí cũng bắt đầu quỷ dị run không ngớt, tùy theo một màn, cũng làm cho mọi người đều là lộ ra kinh hãi ánh mắt.

Chỉ thấy Hỗn Thế Ma Vương lúc này quanh thân một mảnh vô hình lốc xoáy xuất hiện, lốc xoáy không ngừng xoay tròn sinh ra một cỗ hấp lực bạo phun mà ra, kia tràn ngập phía chân trời ma vân, lúc này quỷ dị hóa thành khủng bố một mảnh hắc mang, phô thiên cái địa lướt vào lốc xoáy bên trong lập tức tiến nhập Hỗn Thế Ma Vương trong cơ thể. Tự liên Cửu U song ma quanh thân ma khí, đều là không thể không chế bị Hỗn Thế Ma Vương cắn nuốt không ít.

Lúc này mạn Thiên ma khí tiến vào Hỗn Thế Ma Vương trong cơ thể, Hỗn Thế Ma Vương thân thể chợt đằng trưởng lên đến, ngăn ngừa trong nháy mắt mà thôi, đó là hóa thành một đạo cao tới lực vạn thước tả hữu khổng lồ màu đen người khổng lồ, khôn cùng ma khí, lập tức hóa thành kia thật dày màu đen áo giáp che toàn thân.

“Tổ vu ma thân, này lão ma dĩ nhiên là tu luyện thành loại này ma công.” Chân Vũ Đại Đế, Huyền Tiêu, Cửu U song ma đám người thần sắc trầm xuống, trong lòng cũng là hiện lên một cỗ kinh ngạc hoảng sợ.

“Cho ta thối lui.” Lúc này, Hỗn Thế Ma Vương thân thể cao lớn ngang trời từng bước, cả không gian đều ở kịch liệt chấn động đứng lên, hai tay nắm tay, trực tiếp là mang theo cuồng bạo gió lốc lực, thường thường hai đám đó là đối với Thanh Đồng cùng Linh Viên oanh ra, nhất thời không trung hồng mắt, bàng bạc lực lượng phô thiên cái địa, kia chờ kinh phong, đã muốn là nhắc lên một mảnh không gian mảnh nhỏ, triển lộ hư không, nhìn thấy vô cùng đáng sợ.

“Bang bang...” Lưỡng đạo thật lớn tiếng bạo liệt vang lên, hai mảnh hư không nổ vang, cùng lúc đó, Thanh Đồng cùng Linh Viên hai người hai người bản thể trực tiếp theo hư không trong vòng bị chấn khai thượng vạn thước.

“Xuy...” Hỗn Thế Ma Vương thân hình khổng lồ, lúc này cũng bị đánh bay thượng vạn thước, quay mắt về phía Thanh Đồng cùng Linh Viên liên thủ bản thể một kích, cũng là không lạc hạ phong.

“Tổ vu ma thân.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, này tổ vu ma thân chính là Vu tộc bên trong cường hãn thủ đoạn, không nghĩ tới này Hỗn Thế Ma Vương còn có như thế thủ đoạn, chẳng lẽ này Hỗn Thế Ma Vương sau lưng cường giả, là Vu tộc người có thể nào.

Mọi người vây công bên trong, Nhạc Thành cũng là không khó phát hiện, vây công trong vòng, nhiều nhất cũng đó là có thể đủ hai người liên thủ đối phó Hỗn Thế Ma Vương, nhiều người, ngược lại là vướng chân vướng tay trở ngại thi triển lực công kích.

Mà Hỗn Thế Ma Vương chính là một người, đó là có thể không kiêng nể gì công kích, xem ra chính mình còn muốn nghĩ biện pháp mới được.

“Huyền Vũ chân thân.” Nhưng vào lúc này, Chân Vũ Đại Đế một đạo hét lớn, chỉ thấy thân hình quỷ dị hóa thành quy xà thân thể, thân thể nháy mắt tới mấy vạn thước to lớn, chút đi vắng Hỗn Thế Ma Vương tổ vu ma thân cùng Nhạc Thành Hỗn Nguyên Chân Thân dưới.

Này thân thể cao lớn thật là kỳ quái, quy xà thân thể hợp hình, đồng thời hình người bộ dáng như ẩn như hiện, một cỗ khổng lồ uy áp khuếch tán mở ra, lúc này Chân Vũ Đại Đế hơi thở cũng bạo tăng tới rồi cực hạn.

“Đi.” Chân Vũ Đại Đế bạo cùng một tiếng, trong miệng một đạo thực thủy nhanh chóng phô thiên cái địa bạo phun mà ra, thật sự là thủy chi thần thông, nhất thời chói mắt hào quang tràn ngập không gian, đầy trời thực thủy ngang trời cao, ầm ầm quấy đứng lên, khôn cùng pháp lực giống như phong ba sóng lớn ở rít gào cuộn cuộn.

“Sợ người có thể nào.” Hỗn Thế Ma Vương cũng thân hình run lên, trong miệng đồng dạng là một cỗ thực thủy bạo phun mà ra, hai người lĩnh ngộ đều là thủy chi thần thông, một mảnh quỹ dị hào quang chói mắt đến cực điểm, quanh mình mấy vạn dặm không gian đều bị này một mảnh thực thủy bao phủ.

“Ngao...” Chân Vũ Đại Đế vật để cười rồ trong miệng một tiếng thanh lệ thét dài, khổng lồ bản thể đẩy ra trùng điệp không gian, kích thích không gian sóng gợn cuồng loạn bay múa, thân hình khổng lồ xé mở lướt qua trùng điệp không gian, nháy mắt về phía trước đuổi ra, bị bám một mảnh rít gào chạy chồm khùng bố lực lượng, lập tức hướng Hỗn Thế Ma Vương thượng va chạm mà đi.

“Hừ.” Hỗn Thế Ma Vương lúc này thần sắc trầm xuống, thực ở cùng Chân Vũ Đại Đế dây dưa bày ra, nhìn thấy rồ trong tập kích mà đến, cũng không dám khinh thường, rồ trong thực lực tu vi cũng là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ, cũng không phải là kẻ yếu, trong tay pháp quyết biến hóa, quanh thân nhất thời ma khí bạo phun mà ra, nghìn vạn dặm trong vòng cuộn cuộn ma khí lại hội tụ mà đến, Thông Thiên liên tiếp địa màu đen hơi thở bốc lên.

Không sai đồng thời, Hỗn Thế Ma Vương trong tay một đạo chưởng ấn áp không mà lên, ma khí quay cuồng, một cỗ cỗ cực lớn đến cực hạn bằng bạc lực lượng bắt đầu tụ tập, cả khôn cùng núi non đều ở điên cuồng chấn động, từng đợt từng đợt kinh khí cuộn cuộn chấn động, quạt khuếch tán mở ra hung hăng va chạm hướng về phía Hỗn Thế Ma Vương mà đi.

“Thình thịch oành...” Rồ trong thân thể cao lớn cùng Hỗn Thế Ma Vương chưởng ấn va chạm ở tại cùng nhau, không gian sụp đổ xuống, ánh sáng nhất thời bị hiển lộ hư không cắn nuốt.

Đồng thời rồ trong thân thể cao lớn lúc này bị đẩy lui mấy ngàn thước, cũng không thể tái đi tới nửa phần, mà kia Hỗn Thế Ma Vương thân hình cũng bị đẩy lui không ít, rồ trong thực lực, khá vậy là cường hân vô cùng.

“Cho ta phá.” Cũng đúng lúc này, Chân Vũ Đại Đế Huyền Vũ chân thân cả người pháp lực khuấy động, thủy chi thần thông cường hân hội áp xuống, nháy mắt ngăn chặn Hỗn Thế Ma Vương thần thông lực, ngàn dặm hư không ở thủy chi thần thông hội áp dưới, nhất thời Không Gian Bạo Liệt giống như sấm sét cuộn cuộn, đầy trời phong vân đều bị nhất cổ vô hình mạnh mẽ sinh sôi gạt ra.

“Thình thịch oành... !”

Không Gian Bạo Liệt, một cỗ thực thủy nháy mắt trút xuống ở tại Hỗn Thế Ma Vương trên người, Hỗn Thế Ma Vương thân hình nhất thời bị đánh bay thượng vạn thước.

Không sai thì Nhạc Thành cùng Huyền Tiêu hai người nhìn nhau gật đầu, lập tức Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt lao thẳng tới mà lên.

“Thời Gian đảo lưu.” Nhạc Thành trước tiên thi triển ra thời gian thần thông, Hỗn Thế Ma Vương đang ở bị đánh bay thân hình trong phút chốc nhìn nhau đi phía trước đánh tới bình thường, lập tức mới lại về phía sau đánh bay.

“Ngao.” Cũng đúng lúc này, Huyền Tiêu khổng lồ bản thể cao ngất xuất hiện ở Hỗn Thế Ma Vương trước người, tứ sí mang theo ngọn lửa cấp chấn dựng lên, hình thành một đạo ngọn lửa lốc xoáy lực hung hăng liên đã rơi vào Hỗn Thế Ma Vương trên người.

Đây không phải lần đầu tiên Nhạc Thành cùng Huyền Tiêu liên thủ, loại này liên thủ, hai người đã sớm là ăn ý mười phần, lúc này Hỗn Thế Ma Vương căn bản là không thể né tránh, thật lớn trong mắt thượng qua một tia hoảng sợ, lửa kia diễm lốc xoáy lực thẳng tắp liên đã rơi vào hân trên lồng ngực.

“Xuy xuy...” Lốc xoáy như đao, dừng ở Hỗn Thế Ma Vương tổ vu ma thân phía trên, kia trên người thật dày màu đen áo giáp nháy mắt bị cắt vỡ, lập tức một mảnh máu tươi toát ra.

“Phụt.....” Hỗn Thế Ma Vương thân trong miệng một đạo máu phun ra, sắc mặt cũng trắng bệch.

“Không Gian chi thân, Oanh Thiên Nhất Kích.” Nhạc Thành vừa quát, thân hình nháy mắt biến mất ở liễu không gian, thân ảnh khổng lồ xuất hiện thời điểm, vô cùng cường hãn hơi thở bắt đầu bạo lực mà ra, đồng thời, một đạo quyền ấn oanh kích mà ra, thật lớn quyền ấn xé nát không gian, thuận tiện áp chế xuống, đem tiền trống không Hồn Thế Ma Vương trực tiếp là bao phủ ở tại quyền ấn dưới, kim mang rạn vỡ trung, không gian bên trong nứt toác chỗ một mảnh hư không, một lòng quý không gian cái khe giắt ở trời cao.

Không Gian chi thân hơn nữa lực lượng thần thông công kích, lúc này ở Nhạc Thành thúc dục dưới, cũng là tuyệt đối khủng bố.

“Xuy.” Hồn Thế Ma Vương chính là vừa mới ổn định thân hình còn không có phục hồi tinh thần lại, quanh thân ma khí lại bốc lên, vội vàng mấy vạn dặm trong vòng ma khí tia chớp bình thường hội tụ mà đến, cơ hồ là không sai đồng thời đích tay, một đạo màu đen quyền ấn cũng là thương hoảng sợ nghênh hướng về phía Nhạc Thành một quyền.

Lưỡng đạo quyền ấn va chạm ở tại cùng nhau, không gian nhện không được chấn động, từng đạo đan vào kích tán lực lượng tua nhỏ hư không,, hình thành một đạo bằng bạc vô cùng khí lãng, gạt ra trời cao.

“Vang âm âm...” Ngập trời lực lượng nứt toác mà đến, chỉ thấy Nhạc Thành quyền ấn trực tiếp đánh nát Hồn Thế Ma Vương quyền ấn, lập tức bằng bạc còn thừa lực lượng đều trút xuống tới Hồn Thế Ma Vương thân hình phía trên, lại đem Hồn Thế Ma Vương đánh bay mấy ngàn thước.

“Ăn ta một đao.” Lúc này không biết U Hồn ma như thế nào liền xuất hiện ở tiền không, theo Cực Nguyên Ma Đao chém thẳng vào xuống, bổ ra một mảnh không gian cái khe, lập tức hung hăng đã rơi vào Hồn Thế Ma Vương trên người.

Thần khí Cực Nguyên Ma Đao hơn nữa cái kia U Hồn ma thực lực, này uy lực cường hãn trình độ, chỉ sợ là tiên quân trung kỳ cường giả cũng là không dám cứng rắn kháng.

Mà lúc này này cường hãn một đao cũng trực tiếp nhắm ngay Hồn Thế Ma Vương, Hồn Thế Ma Vương lúc này đã muốn là không kịp né tránh, quanh thân hàn ý đầu bắn mà ra, lập tức một cổ ngập trời hắc mang bao trùm thân thể cao lớn.

“Xuy...” Đao mang dưới, nháy mắt bổ ra hắc mang, còn thừa đao mang tiếp tục là trút xuống tới Hồn Thế Ma Vương trên người.

Hồn Thế Ma Vương sắc mặt nhất thời lại tái nhợt vài phần, một đao này đã muốn là bổ vào bờ vai của hắn thượng, máu tươi phun ra, nhưng lại chính là phách đi vào mấy thước sâu, cũng đủ để là chứng minh này tổ vu ma thân cường hãn vô cùng.

“Ăn ta nhất trảo.” Lang Lễ thân thể cao lớn lúc này lại tới, nháy mắt, trong tay một đạo yêu dị thanh mang chưởng ấn hóa chưởng vì trảo, dấu móng tay dưới, Hồn Thế Ma Vương thân hình chỗ mấy vạn thước không gian đã bị trực tiếp vụn vụn.

“Oanh!” Một đạo nổ truyền ra, nhất thời không gian vụn vụn sau liền nháy mắt nứt toác, hơi thở quét ngang không gian, nhất thời một cổ phô thiên cái địa lực lượng quét về phía Hồn Thế Ma Vương, vụn vụn nứt toác không gian lực khuấy động mà ra, nhất thời thổi quét thành một mảnh hư không, trong hư không, Hồn Thế Ma Vương thân hình cũng bị trực tiếp đánh bay.

Này liền tiếp cường hãn công kích lực trực tiếp đã rơi vào Hồn Thế Ma Vương trên người, Hồn Thế Ma Vương cũng là không thể chịu nổi, luận thực lực, Hồn Thế Ma Vương cũng chỉ là Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ mà thôi, nhiều nhất không tính thượng Không Động ấn trong lời nói, liền tiếp Chân Vũ Đại Đế cũng có thể đủ áp chế hắn, lúc này ở mọi người liền thủ dưới, hắn có thể đối kháng lâu như thế, đã muốn là dị thường cường hãn.

Nếu đổi thành bình thường Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ tu vi giả, chỉ sợ là mười cũng bị Cửu U song ma, Chân Vũ Đại Đế đám người đánh chết.

“Đi.” Mà lúc này Hồn Thế Ma Vương ác mộng còn không có chấm dứt, Linh Viên thân thể cao lớn lúc này cũng là tới Hồn Thế Ma Vương trước người, lập tức một quyền này đã bị Linh Viên không thể tưởng tượng nổi va chạm ở tại Hồn Thế Ma Vương trên người, mắt thường có thể thấy được, Hồn Thế Ma Vương thân

thể cao lớn nhất thời mềm nhũn, lập tức liền trực tiếp bị đánh bay khai đi, bị bám một mảnh huyết vụ, Linh Viên một quyền, Hồn Nguyên Chân Thân hơn nữa lực lượng thần thông, đủ để là có thêm đối kháng U Hồn ma thực lực.

Long Cát công chúa vẫn là ở xa không, loại này trường hợp, hấn tựa hồ là sắp không hơn thủ, cho nên liền không đi tiền không ảnh hưởng mọi người.

Hồn Thế Ma Vương tái được một đạo đòn nghiêm trọng, sắc mặt cũng là gần như trắng bệch đứng lên, thân hình bay ngược là lúc, trong tay pháp quyết cấp tốc đánh ra.

“Điều cho ta đi tìm chết đi.” Hồn Thế Ma Vương hét lớn một tiếng, cuồng bạo tức giận đầu bắn trong lúc đó, trước người một đạo cường hân quang mang bạo phun mà ra đồng thời, một đạo cực lớn đến hơn mười ngàn dặm con dấu oanh kích xuống.

“Không Động ấn.” Nhất thời Hồn Thế Ma Vương trước người dâng lên một mảnh vô cùng vô tận ma khí, tựa hồ là vừa mới sở được bị thương nặng vào lúc này đều là khôi phục bình thường, lúc này, Hồn Thế Ma Vương cũng là không thể không thi triển ra Không Động ấn đến.

Không Động ấn dưới, ngập trời khủng bố hơi thở điên cuồng dâng về phía trước, không gian bên trong thượng mười vạn lý trong vòng đã muốn là xuất hiện liễu không gian cái khe, không gian bên trong bàng như hé ra mạng nhện bình thường, càng không ngừng hướng về bốn phía bay nhanh lan tràn mở ra, va chạm trong lúc đó, phong vân chấn động, lôi đình lóe ra, giống như thiên địa, đều ở làm cho này khủng bố cuồng bạo lực mà run rẩy.

“Tuyệt Tiên.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống trong tay pháp quyết biến hóa, Hiên Viên kiếm nháy mắt xuất hiện ở trong tay, Hiên Viên kiếm hóa thành thượng mấy ngàn thước dài, theo Hiên Viên kiếm nơi tay, một cỗ thể lương phong cách cổ xưa Hồn Động hơi thở phút chốc trong lúc đó tràn ngập mở ra, Hiên Viên kiếm họa xuất vô số đạo huyền ảo không hiểu quỷ dị quỷ kế lằng lằng không bay múa, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết chiêu thứ tư Tuyệt Tiên nhất thời ở Nhạc Thành trong tay họa xuất.

Nhạc Thành vẫn chính là đang chờ đợi Hồn Thế Ma Vương thi triển ra Không Động ấn, lúc này, cũng là thi triển ra Hiên Viên kiếm, đầy trời kiếm quang cuộn cuộn pháp phòng, không gian phía trên, kiếm quang thùy lạc xuống, ngang mấy vạn thước không gian lập tức trầm lạc.

Hiên Viên kiếm dưới, bóng kiếm thất luyện như quang, tiền không ngàn dặm không gian trực tiếp là ở kiếm quang thất luyện trung nổ tung mà khai, từng đạo tối đen không gian cái khe, giống như mạng nhện bình thường, bay nhanh rất đúng bốn phía lan tràn mà đi.

Không gian cái khe bên trong, tàn sát bừa bãi phía chân trời năng lượng gió lốc quét ngang mà ra, khắp không gian cuồng bạo lực trực tiếp là không hề giữ lại bạo phun mà ra, sắc bén kiếm khí giống như bão bình thường, thổi quét khắp hư không.

Lúc này, Hiên Viên kiếm tập cuốn mà đến, không gian xung quanh nhất thời kiếm quang lóe ra không ngớt, không gian sụp đổ sau lại chữa trị lại sụp đổ, như thế hai cùng luân hồi vận chuyển luân phiên, nhất thời nghênh đón hướng về phía Hồn Thế Ma Vương mà đi.

Lúc này này Không Động ấn bị bám một cỗ cường hân bàng bạc lực lượng mạnh xuất hiện, không gian bên trong thượng mười vạn lý trong vòng đã muốn là xuất hiện liễu không gian cái khe, này một mảnh hư không thật giống như là một khối bị đại Thạch Đầu tập trung thủy tinh, âm âm thoát phá mở ra.

Hiên Viên trên thân kiếm cũng là kiếm quang hoành như lạch trời, âm âm trầm lạc, bóng kiếm bên trong thiên địa không gian mấy vạn dặm băng phi bốn phía, cả mấy vạn dặm trong vòng không gian đều chấn động đứng lên, không gian rối loạn nứt toác, núi non bên trong trên không rung chuyển không ngớt, này cường hân một kích, đã muốn là đem cả không gian hủy thành hư không.

Hai kiện thượng cổ thần khí rốt cục thì chạm vào nhau ở tại cùng nhau, chạm vào nhau trong nháy mắt, ở giữa hư không đều là đập vụn phá thành mảnh nhỏ biến mất ở giữa không trung, đầy trời trên trăm ngàn dặm bên trong nhất thời lộ ra một mảnh tối đen, vô số tối đen không gian cái khe tràn ngập trời cao, nói không nên lời một mảnh tim đập nhanh. Trăm vạn lý trong vòng, không gian sụp đổ thổi quét, nhất thời ở trên hư không trung hóa thành hư không mảnh nhỏ.

Đây là hai kiện thượng cổ thần khí giao phong, cuồng bạo lực cơ hồ là hủy thiên diệt địa bình thường, lúc này nếu có Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi giả bị thổi quét lan đến gần, kia cũng là không chết cũng muốn trọng thương.

“Thình thịch oành...”

Tiền không xa xa phía chân trời thượng, đây là một lần kinh hải thị giác đập vào Kinh Thiên va chạm, mà ở kia chờ khùng bố ngập trời va chạm trung, không gian gió lốc thổi quét mà khai, gió lốc thổi quét mà qua, trăm vạn lý trong vòng núi non đều áp thành vực sâu, không gian hóa thành hư không.

Hai đạo thân ảnh theo trong hư không tách ra, đúng là Nhạc Thành cùng Hồn Thế Ma Vương hai người, hai người thân hình đều là bị đẩy lui hai vạn thước đã ngoài. Hai người sắc mặt đều là không tốt lắm xem, Hồn Thế Ma Vương tựa hồ là càng thêm, khỏe miệng đã muốn là lộ vết máu.

“Huyền Phong thứ.” Một đạo hét lớn tiếng động truyền ra, Hồn Thế Ma Vương thân hình rút lui hai vạn thước sau, chỉ thấy Huyền Tiêu bản thể nháy mắt xuyên thấu liễu không gian mà lên, kia cự miệng bên trong, ngột một mảnh châm mũi nhọn bạo lực mà ra, này một mảnh châm mũi nhọn giống như vô số thật nhỏ lưu quang, không gian xung quanh ngàn vạn không gian cái khe theo này một mảnh lưu quang châm mũi nhọn nháy mắt khuếch tán mà khai.

“Không Động ẩn hộ thân.” Hồn Thế Ma Vương sắc mặt trắng bệch một mảnh, khỏe miệng một đạo máu tươi phun ra, Không Động in lại thần quang tràn ngập, lập tức ở hóa thành hơn mười vạn thước bao phủ ở tại trước người của mình, làm cho chung quanh không gian trực tiếp bắt đầu vặn vẹo.

“Xuy xuy...” Không Động in lại vặn vẹo nhất tầng lớn không gian ở vô số châm mũi nhọn dưới bắt đầu biến da nẻ đứng lên, đã muốn là có thêm châm mũi nhọn xuyên thấu bị vặn vẹo không gian.

“Tạp sát...” Chính là cũng đúng lúc này, này đó châm mũi nhọn thấu vặn vẹo không gian, cũng không thể xuyên thấu Không Động ẩn, một mảnh kim quang bắn nhanh, châm mũi nhọn lập tức tiêu diệt, này đó châm mũi nhọn chỗ nào cũng nhúng tay vào, xuyên thấu không gian dễ dàng, nhưng lại không thể xuyên thấu thượng cổ thần khí.

“Cấp phá...” Huyền Tiêu sắc mặt trầm xuống lúc sau, hét lớn một tiếng, không sai đồng thời thời điểm vạn đạo châm mũi nhọn nháy mắt khuấy động, kia khổng lồ Không Động ẩn đều là bị hấn đánh bay thượng vạn thước, chính là vẫn là không thể xuyên thấu thượng cổ thần khí Không Động ẩn.

Này thượng cổ thần khí cũng không phải là thần khí, Huyền Tiêu bản thể thiên phú Tiểu Huyền phong thứ có thể phá vỡ Dương Tiễn bát trảo Long văn hoàng bào, chính là hiện tại cũng không thể phá vỡ Hồn Thế Ma Vương Không Động ẩn.

Ở trên thực lực, Dương Tiễn tiên quân lúc đầu còn hơn Hồn Thế Ma Vương chính là mạnh hơn, chính là Hồn Thế Ma Vương có thượng cổ thần khí ở trên người, đó là còn hơn Dương Tiễn khó đối phó hơn.

“Xuy xuy...” Thi triển một lần thiên phú công kích, Huyền Tiêu lúc này tiêu hao cơ hồ là tới cực hạn, thân hình bắt đầu bị bạo lực xuống, đối phương có thượng cổ thần khí, hấn thực lực bây giờ, cũng vô pháp làm gì.

Chính là lúc này Hồn Thế Ma Vương cũng không chịu nổi, trong miệng lại là một đạo máu phun ra, Huyền Tiêu không thể phá vỡ Không Động ẩn, nhưng là cường hấn lực lượng cũng là bao nhiêu làm cho hấn đã bị lan đến, vốn liền người bị thương nặng, lúc này càng thêm là thương càng thêm bị thương.

“Hỏa chi thần thông.” Mà cũng tại lúc này, lực lượng thân thể cao lớn cũng ngang trời mà đến, trước người một mảnh ngọn lửa bạo lực mà ra, ở Hồn Thế Ma Vương tinh khí trợ giúp dưới, Lang Lễ đã muốn là lĩnh ngộ hỏa chi thần thông.

1223. Chương 1033: Hạo Thiên Đại Đế Tái Hiện

Khùng bố nóng cháy ngọn lửa tấn tự Lang Lễ trong cơ thể thổi quét mà ra, cuối cùng ở này thân thể ở ngoài nóng cháy ngọn lửa bao vây ở quanh thân, miệng rộng hé ra, trong miệng một mảnh ngọn lửa hóa

thành thao Thiên hỏa hải đem Hồn Thế Ma Vương không gian xung quanh đều bao vây, ngọn lửa phiên rời cây số sóng lớn, gào thét bốc lên không thôi

Nhất thời, thiên địa yên tĩnh, nhất cổ kinh khủng tới cực điểm ngọn lửa ở phía chân trời phía trên, điên cuồng chạm vào nhau Hồn Thế Ma Vương chỗ không gian tại đây loại kịch liệt vô cùng năng lượng dao động hạ, run rẩy bị xé rách ra từng đạo thật lớn cái khe

“Thủy chi thần thông” Hồn Thế Ma Vương vẻ mặt rùng mình dựng lên, pháp quyết biến hóa trong lúc đó, chỉ có thể đủ là vết sạch pháp lực lại thì triển ra thủy chi thần thông, một cỗ thực thủy hóa thành mệnh môn, gào thét đối kháng hướng về phía Lang Lễ ngưng tụ gào thét biến lửa mà đi

“Thình thịch oành...” Lưỡng chủng thần thông lực trực tiếp là thủy hỏa bất dung, bàng bạc lực lượng phá hủy khôn cùng hư không, gào thét thổi quét thiên địa khắp không gian bằng phi bốn phía, bị đâm cho chấn động không ngớt, không gian dòng khí mọi nơi quay cuồng, ngàn dặm trong vòng hư không thổi quét

Mà lúc này Lang Lễ thân thể cao lớn lão đảo rút lui mấy ngàn thước, sắc mặt một mảnh tái nhợt đứng lên, mà Hồn Thế Ma Vương tựa hồ là thăm, khoe miệng lại chảy ra một tia vết máu bực này đánh bừa dưới, lại đã rơi vào hạ phong

Nhạc Thành trong mắt sát ý bắt đầu ngập trời dựng lên, này Hồn Thế Ma Vương trên người cho dù là có Không Động ẩn trong vòng bất tử nguồn suối, ở mọi người cường hãn công kích dưới, lúc này chỉ sợ cũng tiêu hao hầu như không còn, kia bất tử nguồn suối cũng sẽ không thật là làm cho Hồn Thế Ma Vương bất tử

“Là lúc” Nhạc Thành khoe môi nhất cần, trong tay pháp quyết bắt đầu biến hóa, một đạo quát nhẹ: “Hồn Thế Ma Vương, đi tìm chết ”

“Không gian lực” trên không trung, kia biến mất Hạo Thiên Tháp nháy mắt xoay quanh ở phía chân trời phía trên, một đạo bàng bạc thần mũi nhọn chiếu rơi ở trên trăm vạn lý trong vòng, mười tầng không gian lực đổ xuống mà ra, đến từ hồng hoang hơi thở bao phủ, khắp không gian nhất thời tắc tắc sụp đổ

Nhìn thấy trên không bên trong Hạo Thiên Tháp, Hồn Thế Ma Vương thần sắc trầm xuống, lúc này tại đây quỷ dị không gian lực trung, hắc cảm giác được pháp lực đều phải động lại bình thường, lập tức trong tay pháp quyết lặng yên biến hóa

“Tinh thần lực” Nhạc Thành lại pháp quyết đánh ra, nhất thời chỉ thấy xa xôi phía chân trời phía trên, mười hai Đạo Quang mũi nhọn tới lúc gấp rút điên cuồng chảy xuống, nâng lên một mảnh chói mắt lưu quang kinh hồng

Nháy mắt, kia trên không trung mười hai đạo khổng lồ ngập trời lưu quang cấp xuống, mười hai khóa hình thể khổng lồ loại nhỏ tinh thần mang theo hoa bóng loáng lạc, khuấy động rồi một mảnh hư không mảnh nhỏ

“Vang ầm ầm” từng đợt Kinh Thiên nổ không gian thoát phá cuộn cuộn trong lúc đó, này đó tinh thần đất không thể địch nổi chỉ thể phá tới hư không, ầm ầm giáng xuống

“Đến, thần long lực” Hồn Thế Ma Vương một đạo quát lạnh dựng lên, trong tay pháp quyết đã muốn đánh ra, kia trước người đích thực Không Động ẩn phía trên nhất thời hào quang đại tác phẩm, lập tức Không Động ẩn phía trên, cũng một mảnh thần quang phóng lên cao, hắc, trắng, hoàng, hồng, Lam ngũ điều năm màu cửu trảo cự long theo thần quang bên trong phóng lên cao

“Gào khóc ngao...” Ngũ điều cự long rít gào dựng lên, cường hãn hơi thở phá hủy không gian, ngũ điều cửu trảo thần long quay cuồng rời phun, định yếu thoát phá khắp thiên địa giống nhau không gian xung quanh thiên địa một mảnh hôn ám, không gian sóng gợn rung chuyển không ngớt, năm màu rực rỡ thần long hào quang, toàn bộ đều đan vào ở một chỗ

Khổng lồ pháp lực theo bốn phương tám hướng chen chúc mà đến, làm cho đầy trời cuộn cuộn không ngớt, chói mắt tim đập nhanh năm màu thần quang phô thiên cái địa, làm cho cả không gian đều ở chấn động, thiên địa nhất tề chấn động, này một cỗ cỗ mệnh môn khí lăng tầng tầng liên tiếp, hướng về bốn phía quay cuồng mà đến tùy theo này một mảnh khủng bố không gian điên cuồng va chạm hướng về phía mười hai khóa tinh thần mà đi

“Vang âm âm...”

Ngũ điều thần long mang theo ngập trời lực cũng nghênh chi mà lên, tinh thần khuynh sái xuống, khủng bố cường hãn thần quang bắn nhanh ra một đạo làm cho người ta sợ hãi bàng bạc lực lượng, này khủng bố lực lượng tủng quán thiên địa, liên miên sổ nghìn vạn dặm xa, hóa thành từng đạo bàng bạc khí lãng, xé rách thiên địa, đập nát tinh thần, hơi thở có thể nói hủy thiên diệt địa

“Phụt.....” Hai đạo thân ảnh theo hư không bắn nhanh mà ra, Nhạc Thành, Hồn Thế Ma Vương hai người đồng thời nhất miệng máu tươi phun ra, mà lúc này đây, Nhạc Thành cũng chiếm cứ thượng phong

“Tiểu tử, ngươi vẫn là đi trước tử” Hồn Thế Ma Vương thân ảnh bạo lui thời điểm, tựa hồ là sớm có chuẩn bị, trong tay nhất đạo kim quang rạng rỡ thần quang tung, đúng là sự phụ cho hắn kia một đạo thánh nhân lực

Này thánh nhân lực nhất thời ở trong hư không mấy ngày liền tiếp đất, màu vàng thần quang chạy chồm rít gào, ở không gian phía trên tung hoành nổi lên, này thánh nhân lực kinh khủng nhất chính là cùng kia không hiểu thiên đạo ý thức lẫn nhau rồi rầm, làm cho lực lượng này hỗn loạn một cỗ thiên địa lực

“Phải không, vậy xem ai chết trước tốt lắm” Nhạc Thành làm sao thường không có phòng bị, nếu không lo lắng này Hồn Thế Ma Vương trên người có thánh nhân lực, chính mình sợ là đã sớm đổi này Hồn Thế Ma Vương ra tay

Bất quá Nhạc Thành lúc này cũng là kinh ngạc không thôi, này Hồn Thế Ma Vương trên người thật đúng là có một đạo thánh nhân lực, theo chính mình biết, này Hồn Thế Ma Vương đây chính là đạo thứ ba thánh nhân lực, người khác người mang một đạo thánh nhân lực đã muốn là dị thường giỏi lắm, mà Hồn Thế Ma Vương còn có ba đạo thánh nhân lực, tuyệt đối là khủng bố

“Thánh nhân lực” cũng là một đạo hét lớn, trong tay tung chính là theo Xích Tinh Tử trong tay được đến thánh nhân lực, theo một đạo thần quang tung, này thần quang bên trong nhất thời bắn nhanh ra một đạo làm cho người ta sợ hãi bàng bạc lực lượng, này thánh nhân lực cùng Hồn Thế Ma Vương thánh nhân lực tựa hồ là có chút bất đồng

Nhạc Thành cũng rõ ràng, đây không phải một cái thánh nhân thánh nhân lực, tự nhiên là sẽ không giống nhau, hiện tại là lưỡng đạo thánh nhân lực ở đối kháng, yếu phân ra thực lực đến, cùng chính mình đã muốn là không có nhiều lắm quan hệ, mà là muốn xem này lưỡng đạo thánh nhân lực chủ nhân thực lực cao thấp đến làm quyết định

Chính mình này một đạo thánh nhân lực đến từ Thái Thượng Lão Quân, Hồn Thế Ma Vương trên người kia thánh nhân lực hẳn là đến từ sau lưng kia cường giả, hiện tại muốn xem Thái Thượng Lão Quân cường hãn vẫn là kia Hồn Thế Ma Vương sau lưng kia cường giả mạnh hơn

“Là thánh nhân lực” Hồn Thế Ma Vương chỉ một thoáng sắc mặt trắng bệch một mảnh, hắn cũng thật không ngờ Nhạc Thành trên người hiện tại cũng có thánh nhân lực, lúc này lưỡng đạo khủng bố lực lượng tủng quán thiên địa, liên miên sổ nghìn vạn dặm, hóa thành lưỡng đạo bàng bạc khí lãng đã muốn là âm âm va chạm ở tại cùng nhau

Ngập trời cường hãn hơi thở vào lúc này đã muốn đập vụn không gian, không gian không chịu nổi gánh nặng âm âm da nẻ ra vô số vết đen khủng bố không gian cái khe, bàng bạc hơi thở khuếch tán mở ra

“Thình thịch oành...” Không gian trực tiếp bị này lưỡng đạo thánh nhân lực xé rách vỡ ra, lập tức cái khe càng lúc càng lớn, thẳng đến không gian hoàn toàn thoát phá hóa thành hư không, khủng bố hơi thở mọi nơi bốc lên, mạnh mẽ mãnh liệt, cổ tạo nên một cỗ cực lớn đến vô số khủng bố mạnh mẽ

Từng đạo thần quang kích tán ra đến, đồ cuốn thượng trời cao, nháy mắt liền đem cả không gian hoàn toàn bao phủ bàng bạc hào quang ngăn đón không khuấy động, mang theo một cỗ sắc vô cùng hơi thở tự bầu trời trên cao khuynh tiết xuống

Lực lượng này quá kinh khủng, ở đây bên trong không có bất luận kẻ nào giống như này cường hãn thực lực đập nát trong hư không, bàng bạc lực đổ xuống mà ra, âm âm lao ra không gian

“Long giáp...” Không sai đồng thời, Nhạc Thành quanh thân nhất thời bố trí nổi lên thần khí Long giáp, chỉ thấy thân thể cao lớn phía trên, không thể tưởng tượng nổi một màn xuất hiện, tuy rằng Nhạc Thành lúc này thi triển ra Hồn Nguyên Chân Thân, chỉ Long giáp cũng có thể biến hóa lớn nhỏ, nháy mắt một cái cửu trảo Kim Long như ẩn như hiện xoay quanh ở tại Hồn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể phía trên đã muốn là tam đạo phòng ngự lực dung làm một thể

Nguyên bản Nhạc Thành thật dày màu vàng long lân áo giáp phía trên, lúc này thoát nhìn chính là Kim Long xoay quanh, chín đạo Long trảo ở quanh thân như ẩn như hiện bao vây lấy Nhạc Thành thân thể cao lớn, một cỗ cường hãn thần long uy áp bắt đầu khuếch tán mà ra

“Xuy xuy...” Bằng bạc lực lượng đổ xuống mà ra, Nhạc Thành lúc này cũng nhận được lan đến, như thể khổng lồ lực lượng dưới, thân hình trực tiếp đẩy lui, cũng may đã sớm là làm tốt lắm chuẩn bị, thân hình bạo lui rất xa, chỉ thánh nhân lực lan đến lực, gặp phải một tia cũng là cường hãn vô cùng, thân hình lập tức chính là bị đánh bay mấy ngàn thước

Này như thể bằng bạc lực lượng lan đến, Nhạc Thành đoán sợ là tiên quân lúc đầu cường giả thực lực toàn lực một kích cũng không gì hơn cái này, mà còn chính là một đạo lực lượng lan đến mà thôi

Bất quá lúc này bố trí thượng Long giáp, lại có Hồn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể, Nhạc Thành có thể rõ ràng biết, này cường hãn lực lượng lúc này cũng không có đối với chính mình tạo thành ảnh hưởng quá lớn, chính là trong cơ thể có chút huyết khí cuộn cuộn mà thôi

“Phụt.....” Lúc này Hồn Thế Ma Vương thân thể cao lớn bắn nhanh mà ra, bị bầm một mảnh huyết vụ, lưỡng đạo thánh nhân lực khuấy động mà khai, hãn một đạo thánh nhân lực tựa hồ là kém hơn một chút bộ dáng, tùy mặc dù là tán loạn, bằng bạc lực lượng trút xuống ở tại trên người của hắn

Này bằng bạc lực lượng còn hơn Nhạc Thành đám người gì một đạo lực công kích đều là yếu mạnh hơn nhiều, cuồng bạo lực lượng quá mức cho cường hãn, này một đạo đòn nghiêm trọng, cơ hồ là làm cho Hồn Thế Ma Vương đã bị trí mạng bản bị thương nặng

“Không Gian chi thân” như cơ hội này, Nhạc Thành sẽ không sai quá, thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, Nhạc Thành cũng đã sớm là ở trong lòng đợi một màn này, ra mời Thái Thượng Lão Quân nếu so với rời Hồn Thế Ma Vương sau lưng kia cường giả mạnh hơn một tia

“Hãm Tiên...” Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện thời điểm, Hiên Viên kiếm lại xuất hiện ở trong tay, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết bên trong đệ tam chiêu Hãm Tiên thi triển mà ra thiên địa nháy mắt biến sắc, Hiên Viên kiếm họa xuất vạn đạo bóng kiếm, mỗi một đạo kiếm quang đều mang theo ra tối đen một cái không gian cái khe thối quét xuống, này đó khủng bố không gian cái khe trực tiếp là hợp thành một cái kiếm thật lớn động

Khổng lồ kiếm động giống như một cái vũ trụ hắc động bình thường, đồng thời, này hắc động bên trong cũng kiếm khí liên tiếp hướng tiêu dựng lên, kiếm động lộ ra hủy thiên diệt địa khí thế, một mảnh vô cùng tìm đập nhanh hơi thở nhất thời liên tràn ngập ở tại khắp trong hư không nháy mắt cắn nuốt hướng về phía Hồn Thế Ma Vương thân thể cao lớn mà đi

Hồn Thế Ma Vương thân hình rút lui bên trong, căn bản là không kịp né tránh, chính là nháy mắt đã bị trên không trung kia khủng bố dị thường kiếm động cắn nuốt

“Thở phì phò...” Một mảnh không gian xé rách quỷ dị tiếng động gào thét mở ra, khắp hư không lúc này cũng đều ở phút chốc trong lúc đó hoàn toàn hồng mất sứt, mà ở này trong hư không, mọi người chỉ thấy một mảnh hư không mảnh nhỏ bạo phun mà ra, mà kia Hồn Thế Ma Vương cũng ở kiếm động bên trong bị giảo bẻ mảnh nhỏ, mắt thường có thể thấy được, kia thân thể cao lớn trực tiếp bị kiếm động cắn nuốt thành tro tàn, tựa hồ là liên tiếp nguyên thần cũng không có chạy ra

“Đã chết, rốt cục thì đã chết” Nhạc Thành lẳng không mà đứng, lúc này nhìn thấy Hồn Thế Ma Vương thân thể cao lớn hóa thành mảnh nhỏ biến mất ở giữa không trung bên trong, trong lòng thật dài thở dài nhẹ nhõm một hơi, đã bao nhiêu năm, lúc trước ở Huyền Thiên nội địa thời điểm, chính mình đánh chết kia Hồn Thế Ma Vương nguyên thần phân thân, mà hiện tại, chính mình đã là đánh chết Hồn Thế Ma Vương bản thể, rốt cục thì cấp sự phụ báo thù

“Đã chết, rốt cục báo thù” Chân Vũ Đại Đế thân ảnh tới Nhạc Thành bên người, nhìn chăm chú vào tiền không, mọi người liên thủ dưới, rốt cục thì đánh chết Hồn Thế Ma Vương

“Này Hồn Thế Ma Vương còn thật là khó khăn mà chống đỡ phó, đủ cường hãn” Huyền Tiêu thu hồi khổng lồ bản thể cũng tới Nhạc Thành bên người, vừa mới cùng Hồn Thế Ma Vương giao thủ lúc sau, hắn mới biết được Hồn Thế Ma Vương thực lực, trước kia hắn cũng không có đem Hồn Thế Ma Vương để ở trong mắt

“Thu” Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, một mảnh thanh mang bắn nhanh mà ra triền hướng về phía trên không trung trôi nổi Không Động ấn phía trên, này Không Động ấn chính là thượng cổ thần khí, chính mình cũng không thể đủ buông tha thanh mang bao vây lấy Không Động ấn, tấn hoạt đến

“Không tốt, mọi người thoái lui, Hồn Thế Ma Vương còn chưa chết” nhưng vào lúc này, Nhạc Thành thân sắc nháy mắt đại biến, thần niệm rình trong vòng, Không Động ấn trong vòng cao ngất trong lúc đó tựa hồ là có một tia nguyên thần lực ở run

Hồn Thế Ma Vương đã chết, này Không Động ấn đã muốn là vật vô chủ, như thế nào hội còn có nguyên thần lực, duy nhất có thể chính là kia Hồn Thế Ma Vương còn cũng chưa chết, kia lão ma còn sống

“Khắc khắc, không sai, ta như thế nào hội dễ dàng như vậy tử” nhưng vào lúc này, chỉ thấy Không Động in lại nháy mắt một mảnh hào quang bắn nhanh mà ra, lập tức này hào quang cũng quỷ dị hóa thành Hồn Thế Ma Vương, trong tay một đạo ma khí ngưng tụ thành một đạo hơn một ngàn thước đại chưởng ấn, chưởng ấn gạt ra một mảnh không gian ngăn cản, vô số không gian cái khe kịch liệt mấp máy đứng lên, chưởng ấn nháy mắt tới Nhạc Thành trước người

“Ca ca...” Một mảnh không gian cái khe nháy mắt da nẻ chung quanh nhất thời lâm vào một mảnh hắc ám hư không trong vòng, tại đây chờ cuồng bạo lực lượng dưới, không trung cũng là sụp đổ xuống, tối đen không gian cái khe, lấy một loại khủng bố độ ở trên bầu trời lan tràn mà khai, một chưởng này lực lượng uyển như núi điên cuồng tới

“Đấu Thiên Chưởng” Nhạc Thành lúc này căn bản là không có thời gian né tránh, Hồn Thế Ma Vương đánh giá công kích tới quá nhanh, trong phút chốc đi ra trước người, chỉ có thể đủ thương hoảng sợ ngưng tụ Đấu Thiên Chưởng oanh kích mà ra

Một đạo thật lớn màu vàng chưởng ấn theo Nhạc Thành trước người oanh kích mà ra, chưởng ấn phía trước cuồng bạo lực lượng run rẩy bị xé rách ra từng đạo không gian thật lớn cái khe mà lúc này Nhạc Thành vừa mới đẩy dời đi Đấu Thiên Chưởng thời điểm, Hồn Thế Ma Vương chưởng ấn đã muốn là tới Nhạc Thành trước người

“Vang ầm ầm...” Lưỡng đạo chưởng ấn ầm ầm ngay tại Nhạc Thành trước người chạm vào nhau, cuồng bạo lực lượng nháy mắt nứt toác kích tán, kích tán lực lượng điên cuồng chạm vào nhau khắp không gian, cả không gian đều là tại đây loại kịch liệt vô cùng năng lượng dao động hạ trực tiếp da nẻ

Một cỗ cường hãn lực lượng lập tức trút xuống tới Nhạc Thành trên người, nhất thời xốc lên một cái không gian cái khe đem Nhạc Thành thân thể cao lớn đánh bay thượng vạn thước xa, như thế lực lượng, tuyệt đối là Hồn Thế Ma Vương toàn thịnh thời kì cực mạnh thực lực

Nhạc Thành thân hình bạo lui như đồng thời, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn không dứt, thiếu chút nữa muốn phun ra nhất miệng máu đến, hoàn hảo là chính mình hiện tại tăng thêm Long giáp, nếu không trong lời nói, một chưởng này chính mình cũng là phi bị thương không thể

“Sư phụ, lão ba” Linh Viên, Thanh Đồng hai người khổng lồ bản thể lúc này cũng hung hăng đánh về phía Hồn Thế Ma Vương mà đi

“Tổ vu ma thân, các ngươi là giết không chết của ta” Hồn Thế Ma Vương Âm Lệ vừa quát, cả người ma khí bạo phun mà ra, không sai đồng thời lại khôi phục khổng lồ tổ vu ma thân, không gian xung quanh ma khí cuộn cuộn không ngừng, lưỡng đạo quyền ấn ầm ầm trong lúc đó đó là một tả một hữu ngăn cản hướng về phía Thanh Đồng cùng Linh Viên mà đi

Hồn Thế Ma Vương cuồng bạo khí thế lúc này chút liền không giống như là vừa mới trải qua một hồi đại chiến bình thường, Thanh Đồng, Huyền Tiêu, Lang Lễ, Chân Vũ Đại Đế đám người lúc này đều là tiêu hao không ít, mà Hồn Thế Ma Vương cũng thực lực như lúc ban đầu

“Vang ầm ầm...” Lực lượng chạm vào nhau phá mà vang, Thanh Đồng, Linh Viên hai người khổng lồ bản thể trực tiếp đánh bay thượng vạn thước, mà kia Hỗn Thế Ma Vương chính là bị đẩy lui mấy ngàn thước mà thôi

“Gào khóc...” Chân Vũ Đại Đế vật để cười rồng đen rít gào dựng lên, thân thể cao lớn nổ nát một mảnh hư không cũng lao thẳng tới mà lên

“Bang bang...” Hỗn Thế Ma Vương tia chớp ra quyền, cũng đẩy lui rồng đen, cùng rồng đen một kích cũng là không lạc hạ phong

“Hỗn Thế Ma Vương, ta cũng không tin giết không được ngươi” Cửu U song Ma Thần sắc phát lạnh, U Hồn ma một đạo chém thẳng vào xuống, U Linh ma trong tay cũng vẫn là di động a quyền ấn oanh kích mà ra

“Cửu U song ma, các ngươi cũng còn chưa đủ” Hỗn Thế Ma Vương một đạo quát lạnh, trong tay pháp quyết biến hóa trong lúc đó, Không Động ấn phía trên thân quang tràn ngập, nháy mắt hóa thành mấy vạn thước lớn nhỏ hung hăng tạp hướng về phía Cửu U song ma mà đi

Không Động ấn dưới lực lượng vô cùng, hướng quá không gian ngăn cản, cuối cùng hóa thành cuộn cuộn khí lãng, bị bám dính sợ không gian kinh lực phun hướng về phía Cửu U song ma mà đi

“Xuy xuy...” Không gian bị xé mở vô số cái khe, đáng sợ lực lượng giao phong dưới, Cửu U song ma cũng không có kiên trì liên bao lâu đã bị đánh bay mà ra, U Linh ma trong miệng một đạo máu phun ra, mà U Hồn ma thân nhau thượng một ít, dù sao cũng là có Cực Nguyên Ma Dao nơi tay, chính là sắc mặt một mảnh trắng bệch mà thôi

“Đi tìm chết” Lang Lễ lúc này cũng tới tiền không, rít gào một tiếng sau, thân thể cao lớn dưới, thật dài rằng nhanh thượng lưỡng đạo điện trụ xé rách không gian trực tiếp bổ về phía Hỗn Thế Ma Vương mà đi, nhất thời lôi quang tia chớp tung hoành, ngàn giống như trượng thất luyện đồ cuốn, điện trụ ngang trời cao, Lang Lễ thiên phú công kích, này đã muốn là Lang Lễ cực mạnh thực lực, lúc này Lang Lễ thi triển hôm nay phú công kích, còn hơn trước kia chính là cường hãn không biết nhiều ít

“Không Động ấn” Hỗn Thế Ma Vương thần sắc trầm xuống, Lang Lễ Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ cường hãn thực lực, cũng không dám khinh thường, trong tay Không Động ấn lại tế ra, chung quanh thân quang bốn phía, dòng khí quay cuồng, Không Động ấn hạ, dòng khí giống như thiên hà đổ khuynh bình thường dòng khí chạy chồm, một cổ cổ bàng bạc hồng hoang Hỗn Động khí phút chốc trong lúc đó tràn ngập mở ra, chấn động chung quanh hư không tất cả đều bắt đầu chớp lên

“Răng rắc, răng rắc” một tiếng thanh hùng hậu hơi hơi tiếng vang liên tiếp vang lên, chung quanh không gian từng đạo khủng bố cái khe tấn hướng về bốn phía lan tràn mở ra

Nháy mắt, trong lúc đó này Không Động ấn đó là cùng Lang Lễ thiên phú công kích thượng lưỡng đạo điện trụ oanh kích ở tại cùng nhau

“Vang ầm ầm...”

Khôn cùng núi non phía trên, một cổ vô tận uy áp phô thiên cái địa, thiên địa càn khôn nhất tề dao động chấn động không ngớt, không gian nháy mắt nứt toác, Lang Lễ công kích mà ra kia lưỡng đạo điện trụ cũng biến mất ở liễu không gian bên trong, hoàn toàn đã bị tiêu hao hết

“Bang bang...” Một chỗ khổng lồ lực lượng lập tức trút xuống tới Lang Lễ trên người, Lang Lễ thân hình nhất thời đó là đánh bay thượng vạn thước, mà Hỗn Thế Ma Vương thân hình chính là đánh bay ba nghìn thước tả hữu, thoát nhìn chính là lão đảo lui ra phía sau từng bước

Nhạc Thành đang ở xa không, thần sắc có chút nan thoát nhìn, vừa mới rõ ràng gặp được này Hỗn Thế Ma Vương là bị chính mình đánh chết, như thế nào hội hoàn toàn không có việc gì, này hết thấy cũng quá quỷ dị

“Hừ, cũng không tin đánh giết không được ngươi” Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, thân thể cao lớn tiến lên bước ra từng bước, không gian xung quanh bị đè ép lắc lư không ngớt, trong tay lại một đạo quyền ấn oanh kích xuống

Hỗn Thế Ma Vương lúc này không thể đánh chết, Nhạc Thành mơ hồ là đoán tới cái đó và Hỗn Thế Ma Vương trong tay Không Động ẩn trong vòng bất tử nguồn suối tuyệt đối là có thêm thật lớn quan hệ, mặc kệ thế nào,, cho dù là vừa mới không có đánh chết Hỗn Thế Ma Vương, nhưng là cũng tuyệt đối là có thể đối Hỗn Thế Ma Vương tạo thành thật lớn tổn hại, căn bản là không có giết không chết nhân, trừ phi là thánh nhân, thánh nhân mới có thể bất tử bất diệt

Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, Hỗn Thế Ma Vương một đạo quát lạnh, không sai đồng thời thời điểm, cũng cần rằng thân ảnh biến mất ngay tại chỗ, lập tức trên không trung Không Động ẩn hóa thành vừa động thân quang cấp đi phía trước không chạy đi

“Muốn chạy...” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, ra mời chính mình đoán đúng vậy, này Hỗn Thế Ma Vương vừa mới bị chính mình đánh chết quá một lần, mặc dù là mặt ngoài hiện tại thoát nhìn không có việc gì, nhưng chỉ sợ là đã muốn là tạo thành bị thương nặng, đã muốn là không thể kiên trì đã bao lâu

“Thiên Long Phục Ma Trận” Nhạc Thành đã sớm là có sở chuẩn bị, trong tay pháp quyết nháy mắt đánh ra, cả không gian nhất thời một mảnh quỷ dị chi cảnh biến ảo, nơi nơi là một mảnh mây mù lượn lờ nơi, mà lúc này tại đây mây mù lượn lờ bên trong, Huyền Tiêu, Lang Lễ, Chân Vũ Đại Đế, Thanh Đồng, Long Cát công chúa bọn người là tới Nhạc Thành bên người

“Hỗn Thế Ma Vương, đi ra cho ta” Nhạc Thành một đạo quát lạnh, lập tức chính là trong tay quỷ dị một đạo thủ ấn ngưng kết, thần niệm vừa động gian, chung quanh không gian trung, ở Thiên Long Phục Ma Trận bao vây dưới, gì địa phương đều ở Nhạc Thành trong lòng nắm trong tay dưới

“Hừ, người vậy không được của ta, thần long lực” tiền không mây mù lượn lờ trong lúc đó, truyền đến Hỗn Thế Ma Vương hét lớn một tiếng tiếng động, cũng là vào lúc đó, chỉ thấy tiền không trong vòng, ngọt một mảnh thân quang phóng lên cao

Lập tức ngũ điều khổng lồ thần Long Dực ra ở mây mù trong lúc đó, ngũ điều thần long phân biệt là hắc, trắng, hoàng, hồng, Lam năm màu

“Gào khóc ngao...” Ngũ điều cự long rít gào dựng lên, cường hân hơi thở phá hủy không gian, ngũ điều cửu trảo thần long quay cuồng rời phun, trực tiếp là ném đi đánh xé xác một mảnh mây mù, không gian sóng gợn rung chuyển không ngừng, năm màu rực rỡ thần long hào quang, toàn bộ đều đan vào ở một chỗ

Chói mắt tim đập nhanh năm màu thân quang phô thiên cái địa, làm cho cả không gian đều ở chấn động, này một cổ cổ mệnh mông khí lăng tăng tăng liên tiếp, hướng về bốn phía quay cuồng mà đến

“Gào khóc ngao...” Lúc này, xa không bên trong mười đạo Long tiếng kêu rít gào dựng lên, mười điều các loại ngũ trảo cự long âm âm trong lúc đó đẩy ra hai bên mây mù chạy chồm xuống, mười điều cự long phía trên, có lôi điện cự long, ngũ trảo Kim Long, tinh thần cự long, Hỏa Long, rồng nước...

Lập tức, này mười điều cự long cùng ngũ điều cửu trảo thần long oanh kích ở tại cùng nhau, mười lăm điều cự long oanh kích bốc lên, thật lớn Long thân bốc lên là lúc, đều là hội tạo thành một mảnh mây vạn thước Không Gian Bạo Liệt thành một mảnh hắc ám hư vô không gian

Loại này chiến đấu, thực sự không phải là cực độ rực rỡ tươi đẹp, nhưng là cường đến mức tận cùng lực lượng chạm vào nhau, có thể tưởng tượng, mười lăm điều cự long thân hình như vậy kèn cồng va chạm thì đó là như thế nào có thị giác đập vào

Chỉ thấy không gian xung quanh phía trên, kia xa xa không trung, không gian không ngừng hồng mất, lại lại ở thiên địa quy tắc dưới khôi phục, làm cho người ta nói không nên lời tim đập nhanh đứng lên, này cuồng bạo lực lượng thật sự là quá mức cho khủng bố

Một lát sau, chỉ thấy trên không nội, Hạo Thiên Tháp nội mười điều ngũ trảo cự long đã muốn là rơi vào rồi hạ phong, ngũ trảo cự long chung quy là đánh không lại cửu trảo thần long, bất quá này đồ không phải nói Không Động ẩn mạnh hơn Hạo Thiên Tháp, vẫn là Không Động ẩn cực mạnh đúng là thần long lực, mà Hạo Thiên Tháp cực mạnh chính là tinh thần lực

Nhạc Thành sắc mặt đang ở mắt thường có thể thấy được trở nên tái nhợt đứng lên, lập tức trong tay pháp quyết lại biến hóa, trên không trung Hạo Thiên Tháp lại xuất hiện trong đó, lập tức, lại mười đạo cường hân lưu quang lao ra

“Gào khóc ngao...” Một mảnh Long tiếng kêu sau khi truyền ra, Hạo Thiên Tháp trong vòng, lại mười điều cự long rít gào mà ra đánh về phía kia ngũ điều cửu trảo thần long, cường hãn hơi thở phá hủy tiền không hóa thành một mảnh hư không thật lâu không thể khôi phục

“Nhạc Thành, ngươi vẫn là trở trở ngăn không được của ta, khắc khắc” xa không bên trong, Hồn Thế Ma Vương thanh âm của lại truyền đến, cửu trảo thần long tựa hồ cũng là lại đã bị gọi về bình thường, quanh thân thần quang thậm, ngũ điều cự long lập tức giải khai hai mươi điều cự long vây công, xa xa phóng lên cao

Ngũ điều cự long đan vào xoay quanh, một mảnh hoa làm vinh dự chỉ, cường hãn hơi thở xé bỏ khắp hư không, một cỗ cường hãn hơi thở mang theo vô tận đáng sợ lực lượng, tùy theo hung hăng khuynh ở tại Nhạc Thành trên người

“Phụt.....” Nhạc Thành lúc này cũng là không thể ở nhịn xuống, một ngụm máu tươi phun ra, này bành bạc ngập trời lực xuyên thấu qua Hồn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể còn có Long giáp tam trọng phòng ngự, hãy để cho chính mình bị thương, không sai đồng thời, Thiên Long Phục Ma Trận đã phá cũng bị Hồn Thế Ma Vương sở phá, chung quanh không gian trong vòng lập tức khôi phục nguyên bản bộ dáng

Cũng may trải qua này tam trọng phòng ngự, này bành bạc lực chân chính tác dụng ở Nhạc Thành trên người cũng không có nhiều ít, mặc dù là bị thương, thương thế cũng không nặng

“Ta đi trước, hôm nay chỉ cửu, ngày sau tái báo” đang nói vừa mới truyền ra, Hồn Thế Ma Vương thân ảnh hóa thành nhất đạo bóng đen xa xa hoa phá trường không mà đi, Nhạc Thành lúc này yếu truy cũng không kịp, mà Huyền Tiêu đám người cũng trong lòng vội vàng không thể đuổi theo, huống chi mọi người tiêu hao cũng là không ít

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết cấp đánh ra, cũng yếu thi triển thời gian thần thông lưu lại này Hồn Thế Ma Vương, hôm nay nếu làm cho Hồn Thế Ma Vương chạy, lần sau chặn đánh sát này Hồn Thế Ma Vương liền thêm khó khăn

“Hồn Thế Ma Vương, hôm nay cũng đừng đi rồi, người quen biết cũ, gặp lại không dễ dàng a” mà nhưng vào lúc này, Nhạc Thành đang muốn thi triển thời gian thần thông thời điểm, tiền không phía chân trời phía trên, cũng một đạo đang nói đi ra, đồng thời, trống rỗng một đạo dấu móng tay vụn vụn cả không gian âm âm áp chế xuống

Hồn Thế Ma Vương thân ảnh chính nhảy lên tiền không, cũng rơi vào đường cùng bị này một mảnh không gian áp chế, thân ảnh chỉ có thể đủ bạo lui mà quay về

“Thình thịch oành...” Trên không trung, một mảnh không gian âm âm nổ mở ra, cuồng bạo hơi thở quét ngang không gian, hạ không trên trăm ngàn dặm núi non biến thành tro tàn

Theo Không Gian Bạo Liệt lúc sau, một đạo thanh bào thân ảnh xuất hiện ở trên không bên trong, người này mất to mây kiếm, hai tròng mắt sáng ngời trung mang theo sắc bén ánh mắt, khuôn mặt kiên nghị, ngũ quan từng cử, vô hình bên trong trên người uy nghiêm cảm giác, làm cho người ta không khỏi tâm sinh kính sợ lòng của, mà người này đúng là Hạo Thiên Đại Đế

“Ha ha, Hạo Thiên, ngươi lão tiểu tử không chết sao, ngươi không chết cũng không nói cho ta biết” Chân Vũ Đại Đế nháy mắt một đạo cười to dựng lên, thân ảnh tả người dựng lên trước tiên tới Hạo Thiên Tháp đại đế bên người

“Sư phụ” “Chủ nhân” “Cha” Nhạc Thành, Lang Lễ, Long Cát công chúa ba người cũng kinh ngạc không thôi

Nhạc Thành không nghĩ tới, lúc này dĩ nhiên là sư phụ đến đây, lúc này xem sư phụ bộ dáng, cùng thấy hơi thở, sư phụ tựa hồ là có được thân thể, hoàn toàn khôi phục, đồng thời, này hơi thở tựa hồ là tới Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ

“Hạo Thiên Đại Đế, Hạo Thiên Đại Đế không chết” Cửu U song ma, Huyền Tiêu ba người cũng trong lòng kinh ngạc vô cùng

“Thật có lỗi huynh đệ, vì không đi lậu tin tức, cũng man ở người, người sở làm hết thầy ta đã muốn biết, cảm tạ” Hạo Thiên Đại Đế mỉm cười đối Chân Vũ Đại Đế nói

“Người cảm cảm tạ cái gì, chúng ta là huynh đệ, người còn sống là được” Chân Vũ Đại Đế cười nói, lúc này nhưng trong lòng là kích động vô cùng, vô số nghi vấn tựa hồ là chờ muốn hỏi Hạo Thiên Đại Đế

“Hạo Thiên, người không có chết, người như thế nào hội không có chết” hạ không trung, Hỗn Thế Ma Vương nhìn chăm chú vào Hạo Thiên Đại Đế, đây là bản thể hơi thở, không phải nguyên thần lực, mấy trăm vạn năm, hần vẫn này đây vì Hạo Thiên Đại Đế chết chắc rồi, tự liên Hạo Thiên Thập cũng đều đổi chủ, chính là lúc này này Hạo Thiên Đại Đế cũng rành rành xuất hiện ở trước mặt của hần, hần căn bản không chịu tin tưởng

“Rất kỳ quái sao, ta bắt tử, hôm nay nên người chết, của ta cừu, ta thân thủ cùng người tính hảo” Hạo Thiên Đại Đế trong mắt sắc bén ánh mắt nhìn thẳng Hỗn Thế Ma Vương, quanh thân hơi thở bắt đầu run động lên

“Khá lắm Hạo Thiên, ta bị người lừa mấy trăm vạn năm, người không chết thì thế nào, người căn bản là không thể làm gì ta, đừng tưởng rằng người hiện tại Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ có thể đủ làm gì ta” Hỗn Thế Ma Vương lạnh nhạt nói, trong lòng kinh ngạc cũng không thể che dấu, Hạo Thiên Đại Đế xuất hiện, hồ hần tưởng tượng

“Ta xem người hiện tại cũng là dùng bắt tử nguồn suối chống đỡ, không biết còn có thể chống đỡ bao lâu, hôm nay, người nhất định phải chết” Hạo Thiên Đại Đế lạnh nhạt nói một tiếng, nhìn chăm chú vào trước mắt này một cái sát mình cừu nhân, sát ý cũng nháy mắt lan tràn

“Chư vị đều lui ra, nơi này giao cho ta đến thì tốt rồi” Hạo Thiên Đại Đế lập tức nói với mọi người đạo, một đạo thần niệm truyền âm đã rơi vào Nhạc Thành trong tai: “Nhạc Thành, chặn đánh sát Hỗn Thế Ma Vương, vậy yếu trực tiếp khống chế được Không Động ẩn mới được, Không Động ẩn trong vòng bắt tử nguồn suối có thể làm cho Hỗn Thế Ma Vương bắt tử bắt diệt, người chuẩn bị tốt, đến lúc đó ta thông tri của người thời điểm, người tùy thời động thủ ”

“Hạo Thiên, người bị quá kiêu ngạo, ta đồ muốn nhìn người có mấy cái mệnh” Hỗn Thế Ma Vương thần sắc lạnh lùng, tựa hồ còn là có chút hoài nghi Hạo Thiên Đại Đế thân phận bình thường, đang nói vừa mới rơi xuống, lập tức lại vận khởi tổ vu ma thân, thân hình khổng lồ lập tức lừng không mà đứng, lòng bàn tay nắm chặt, tối đen ma khí tấn ngưng tụ, trong chớp mắt đó là hóa thành một đạo tối đen cột sáng, cánh tay run lên, cột sáng hướng tiêu dựng lên, đó là lấy một loại cực kỳ kinh người độ, hung hăng bắn về phía trên không Hạo Thiên Đại Đế mà đi, bàng bạc lực kích thích một mảnh hư không chấn động

“Hỗn Thế Ma Vương, không biết người có thể hay không đối kháng ta Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ bảy” Hạo Thiên Đại Đế một đạo quát nhẹ, quanh thân Thanh Quang tràn ngập trong lúc đó, không sai đồng thời, thân hình nháy mắt hóa thành thượng thất vạn thước lớn nhỏ, thân thể cao lớn di động từng bước, cũng có thể đủ đập vụn trời cao

“Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ bảy, sư phụ dĩ nhiên là đột phá tới tầng thứ bảy” Nhạc Thành lúc này kinh ngạc không thôi, sư phụ nguyên bản chính là Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ sáu, ra mời hần là thời hồng hoang mây tia mang đến thật là tốt chỗ, làm cho sư phó tu vi vừa mới đột phá lúc sau, cũng Hỗn Nguyên Chân Thân cũng đột phá tới tầng thứ bảy

“Vang ầm ầm...”

“Hỗn Thế Ma Vương, ăn ta một quyền” tiền không bên trong, Hạo Thiên Đại Đế thân hình còn hơn kia Hỗn Thế Ma Vương đến yếu lớn hơn hai vạn thước, thân thể cao lớn di động trong lúc đó, trong tay một đạo thượng vạn thước quyền ẩn đó là bạo hướng mà đi, thể nhưng trực tiếp là sinh sôi đem kia Hỗn Thế Ma Vương ngưng tụ tối đen cột sáng bị đâm cho dập nát

“Xuy...” Hỗn Thế Ma Vương thân hình nháy mắt đánh bay thượng hai vạn thước, trong miệng một đạo huyết vụ trực tiếp phun ra, mà Hạo Thiên Đại Đế thân hình chích hơi hơi hoảng động liễu nhất hạ mà thôi

“Lực lượng thần thông, sư phụ lĩnh ngộ cũng là lực lượng thần thông” Nhạc Thành nhìn thấy xa không bên trong sư phụ Hạo Thiên Đại Đế ra tay, này khổng lồ lực lượng tuyệt đối là khủng bố, Nhạc Thành cũng lĩnh

ngộ lực lượng thần thông, tự nhiên là liếc mắt một cái liền nhìn ra được sự phụ linh ngộ cũng là lực lượng thần thông

Lúc này Chân Vũ Đại Đế, Cửu U song ma đám người cũng nhìn thấy Hạo Thiên Đại Đế thực lực là lúc trong lòng kinh ngạc không thôi, này cường hãn lực lượng cùng Hạo Thiên Đại Đế thân mình tu vi trình tự hoàn toàn không nhíp nhàng

Mà đúng lúc này, Hỗn Thế Ma Vương theo một đạo huyết vụ phun ra, thân ảnh cấp liền từ nay về sau không bỏ chạy, loại này tiền tình huống dưới, hẳn cần bản là không có gì chiến thắng có thể

“Còn muốn chạy sao, người không cơ hội” nhưng vào lúc này, Hạo Thiên Đại Đế một đạo quát nhẹ, thân thể cao lớn ngang trời mà qua, lập tức hung hăng vượt qua mấy vạn thước, trong mắt hàn ý hiện lên, thật lớn đích tay chưởng lực ra trong lúc đó, tấn trở nên mơ hồ gian có chút hư vô đứng lên, một loại đáng sợ không gian dao động, uyển như thực chất bàn nhện nhạo mà ra

“Thình thịch oành...” Một mảnh Không Gian Bạo Liệt liên miên khuấy động mà ra, cuồng bạo lực lượng ném đi không gian, cuối cùng thổi quét ở tại Hỗn Thế Ma Vương trên người, không gian xung quanh sụp đổ trong lúc đó, Hỗn Thế Ma Vương lại bị bằng bạc cự lực ném đi

“Phụt.....” Hỗn Thế Ma Vương lại một đạo máu tươi phun ra, sắc mặt nháy mắt trắng bệch đứng lên, có bất tử nguồn suối ở trên người, hẳn cũng vô pháp chống cự này bằng bạc cự lực

“Hảo cường hãn lực lượng” Nhạc Thành trong lòng kinh ngạc không thôi, chính mình tăng thứ năm Hỗn Nguyên Chân Thân cùng sự phụ tăng thứ bảy thật đúng là không Pháp Tướng so với a, lực lượng này tuyệt đối khủng bố

“Sưu...” Không sai đồng thời, chỉ thấy này Hỗn Thế Ma Vương thân hình dĩ nhiên là nháy mắt nhất nhảy dựng lên, thẳng tắp đánh về phía Hạo Thiên Đại Đế mà đến, trong tay một đạo khổng lồ tối đen chưởng ấn đẩy dời đi

“Hừ” Hạo Thiên Đại Đế hừ lạnh một tiếng, sắc mặt băng hàn nhìn Hỗn Thế Ma Vương, khuất thủ biến đổi, quanh thân thanh mang đại thịnh, sau đó tại nơi đông đảo ánh mắt nhìn chăm chú hạ, huy động hữu chưởng, một đạo chưởng ấn lại huy đánh mà ra, lập tức chính là sinh sôi cùng Hỗn Thế Ma Vương tối đen chưởng ấn chống chọi ở tại cùng nhau

1224. Chương 1034: Thượng Cổ Ma Khí Hỗn Thiên Nghi

“Bang bang...” Song chưởng va chạm, một vòng vô hình đáng sợ kinh phong nhất thời bạo phun mà khai, không gian xung quanh phía trên, lấy lưỡng đạo chưởng ấn giao phong địa phương vì trung tâm, lập tức che kín rậm rạp không gian cái khe, chợt kinh phong run lên, rậm rạp giống như mạng nhện bình thường tối đen khổng bố không gian cái khe liền vội da nẻ

Mà vào lúc này, này không gian trong vòng, nhất cổ cuồng bạo khí kinh cũng trút xuống tới Hỗn Thế Ma Vương trên người, Hỗn Thế Ma Vương nháy mắt trong miệng một đạo máu tươi trực tiếp phun ra

“Khắc khắc, Hạo Thiên, người đi tử” nhưng vào lúc này, kia Hỗn Thế Ma Vương ánh mắt cũng cực độ lạnh như băng khổng bố lộ ra vô cùng Âm Lệ ánh mắt, bàn tay mạnh mẽ tiền tham, không biết khi nào thì, Không Động ấn té ra, ầm ầm trong lúc đó gần trong gang tấc tạp hướng về phía Hạo Thiên Đại Đế mà đến

Hỗn Thế Ma Vương dĩ nhiên là liều mạng chính mình trọng thương, muốn mượn dùng Không Động ấn đánh chết Hạo Thiên Đại Đế nhìn thấy một màn này, mọi người trong lòng cũng hơi hơi phát lạnh, này Hỗn Thế Ma Vương, cũng quá hung hãn một chút

“Hừ, rốt cục thì ra Không Động ấn, chính là hôm nay, của người Không Động ấn cũng mặc kệ dùng” Hạo Thiên Đại Đế lúc này tựa hồ là cũng không ngoài ý muốn, trên mặt ngược lại là lộ ra quỷ dị mỉm cười

“Hỗn Thiên Nghi” Hạo Thiên Đại Đế một đạo quát nhẹ, trong tay không biết khi nào thì đã muốn là té ra một vài trăm mét màu xanh viên cầu, nháy mắt, này màu xanh viên cầu hóa thành mấy vạn thước lớn nhỏ, viên cầu phía trên, cửu điều cửu trảo Kim Long xoay quanh, cửu điều cự long tựa như vật bé nhỏ, không

sai đồng thời, này màu xanh viên cầu phía trên, còn có thiên địa tinh thần nhật nguyệt ở lưu động bình thường, một cỗ mãi mãi trường tồn hơi thở bắt đầu khuếch tán mở ra

“Hỗn Thiên Nghi, dĩ nhiên là Hỗn Thiên Nghi” Nhạc Thành cảm giác được này màu xanh viên cầu thượng mãi mãi hơi thở, liền là có chút trong lòng run rẩy đứng lên, này pháp khí tuyệt đối là đi vắng Hạo Thiên Tháp, Hiên Viên kiếm như vậy thượng cổ thần khí dưới, mà lập tức Nhạc Thành mới nhớ tới đến, này Hỗn Thiên Nghi thật đúng là không thể so rời Hạo Thiên Tháp kém, chính là Thập đại thượng cổ ma khí một trong

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, khó trách lần trước chính mình yếu trả lại sự phụ Hạo Thiên Tháp, sự phụ không cần, nói là có một món đồ đúng cho hồng Hạo Thiên Tháp giống nhau pháp khí, nguyên bản Nhạc Thành còn đoán sự phụ là có được Thập đại thượng cổ thần khí trung một khác một món đồ, không nghĩ tới là này Thập đại thượng cổ ma khí, mà Hỗn Thiên Nghi thật đúng là đi vắng Hạo Thiên Tháp dưới

Lúc này Chân Vũ Đại Đế cùng Huyền Tiêu còn có Cửu U song ma bốn người tựa hồ là cũng là đã biết này Hỗn Thiên Nghi lai lịch, đều là trợn mắt há hốc mồm đứng lên, này Hỗn Thiên Nghi chính là đại có lai lịch vật

Truyền thuyết thượng cổ có nhất quái thú tên là Trương Hành, thượng cổ thể biết không gian xung quanh thiên địa tinh thần, hạ cổ thể biết thể gian vạn vật, này thân khôn cùng to lớn, này bối như mai rùa bình thường, mặt trên có thiên địa tinh thần nhật nguyệt, tả này thượng nhật nguyệt tinh thần tùy thời mà động

Thượng cổ thời đại, thiên địa không xong, hạo kiếp thường sinh, cho nên đông đảo dị thú cũng hoành hành hậu thế, sau long phượng hai tộc thống nhất thiên địa lúc sau, thiên địa trật tự lúc này mới xu cho vững vàng, vì thế Trương Hành lúc này mới chuyên tâm tu luyện, biến hoá vì đạo, lưu lại trên người kia phó thể xác trần hậu thế gian

Sau lại này thể xác bị Long Biệt thượng nhân luyện chế thành một món đồ thao Thiên ma khí, Long Biệt thượng nhân vì cấp tộc nhân báo thù, vì thế xông lên Thiên Đình, đánh chết ngàn vạn lần yêu tộc người, đánh trả giết Nữ Oa tộc thứ mười ba đại tộc trưởng Nguyệt Nhan cùng Thần Nông tộc đệ thập thời Ngũ Đại tộc trưởng Quả Vân, kinh này một trận chiến, này khí đại sang uy danh, đời sau gọi chi vì Hỗn Thiên Nghi

Vốn đây cũng là một món đồ thượng cổ thần khí, kia Trương Hành mãnh thú thể xác không thua gì là Hỗn Độn dị bảo, chính là này thần khí giết chóc nhiều lắm, đó là về liệt tới Thập đại thượng cổ ma khí trong vòng, này thượng cổ ma khí cũng là thượng cổ thần khí trình tự, chính là bởi vì giết chóc nhiều lắm, vì Tiên đạo sở không mừng, mà Thập đại thượng cổ ma khí đã sớm là rơi xuống không rõ, cho nên cũng không có nhân nhắc tới, người bình thường cũng chỉ là biết Thập đại thượng cổ thần khí, biết Thập đại thượng cổ ma khí nhân, sợ là không có mấy người

Mà Nhạc Thành ở biến hóa thần thông trung còn biết, này Thập đại thượng cổ ma khí phân biệt chính là Triền Thần Tác, Phong Thần bảng, Hãm Sơn Phủ, Đoạn Thủy Thương, Xi Vương luân, Chư Nhạc Kiếm, Hỗn Thiên Nghi, Hình Thiên chung, Kim Cô Bổng, Cửu Xỉ Ba mỗi một dạng đều là thần diệu đoan chính, uy lực vô cùng, chính là đều giết chóc nhiều lắm

“Thình thịch...” Mà lúc này chính là nháy mắt, này Hỗn Thiên Nghi cùng Không Động ấn đó là va chạm ở tại cùng nhau, một mảnh thần quang đại tác phẩm trong lúc đó, hai kiện thượng cổ thần khí cũng dây dưa ở tại trên không

“Nhạc Thành ta đồ, mau ra tay, ta khắc chế Hỗn Thế Ma Vương, ngươi không chế được Không Động ấn, này mới có thể hoàn toàn đánh chết Hỗn Thế Ma Vương” lúc này, Hạo Thiên Đại Đế thần niệm truyền âm lại tới Nhạc Thành trong tai

Nhạc Thành thân ảnh đã sớm là thu hồi Hỗn Nguyên Chân Thân, lúc này thân ảnh sớm có chuẩn bị, như tia chớp đó là biến mất ngay tại chỗ

“Xuy...” Không gian xuyên qua dưới, Nhạc Thành thân ảnh cấp tới tiền không lường đạo thần quang lần lượt thay đổi ở ngoài, không sai đồng thời, quanh thân một cỗ nóng chảy hơi thở bạo phun mà ra

“Tam vị chân hỏa” Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, một cỗ nóng cháy vô cùng ngọn lửa tràn ngập, tùy theo bạo trào ra bên ngoài cơ thể, hóa thành một mảnh biển lửa bao vây hướng về phía Hỗn Thế Ma Vương Không Động ẩn mà đi

Ngọn lửa tư tư thiêu đốt, nơi đi qua không gian sóng gợn nhất thời hóa thành một mảnh đỏ đậm, gào thét biển lửa kích thích ngàn vạn lần thước cao sóng lớn, khí thể hung hãn phịch quay cuồng mà lên, lập tức bao phủ ở tại cả thật lớn Không Động ẩn dưới

Mà hết thấy này chính là trong nháy mắt thời gian mà thôi, này trong nháy mắt Hỗn Thế Ma Vương căn bản là không có phản ứng lại đây, thẳng đến tam vị chân hỏa đem hấn Không Động ẩn bao trùm, hấn mới lộ ra kinh hãi về

“Này hình như là tam vị chân hỏa” Hạo Thiên Đại Đế nhìn thấy Nhạc Thành thi triển ra tam vị chân hỏa, tựa hồ cũng là có đó kinh ngạc

“Đáng chết” Hỗn Thế Ma Vương thậm mắng một tiếng, tựa hồ là đã biết Nhạc Thành cùng Hạo Thiên Đại Đế kế hoạch, thần sắc kinh hãi bên trong, trong tay pháp quyết nháy mắt biến hóa, cũng cấp không chế được Không Động ẩn thoát Ly hỏa hải

“Hỗn Thế Ma Vương, chậm” Hạo Thiên Đại Đế lãnh quát một tiếng, không sai đồng thời thời điểm, pháp quyết cũng biến hóa lúc sau, Hỗn Thiên Nghi thượng thần quang thậm, lập tức lại áp chế ở tại Không Động ẩn phía trên, mặc cho Không Động ẩn như thế nào bốc lên, đều là không thể giãy Hỗn Thiên Nghi áp chế, mà Nhạc Thành tam vị chân hỏa cũng là gắt gao bao vây lấy Không Động ẩn

“Ta và người liều mạng” Hỗn Thế Ma Vương chân chính sốt ruột lên, đồng thời rít gào một tiếng, quanh thân ma khí tăng vọt, trong tay một đạo thật lớn chưởng ấn trực tiếp là phá hủy một mảnh không gian lập tức bao phủ hướng về phía Nhạc Thành mà đi

Lúc này, này Hỗn Thế Ma Vương thậm chí là không để ý tới Hạo Thiên Đại Đế uy hiếp, mà là một lòng sẽ đối phó Nhạc Thành, tựa hồ là lúc này cảm giác Nhạc Thành đối uy hiếp của hấn lớn hơn một chút

“Cho ta lưu lại” bất quá lúc này Hạo Thiên Đại Đế tự nhiên là sẽ không làm cho Hỗn Thế Ma Vương như ý, một đạo hét lớn dựng lên, tiếng quát hạ xuống, thân thể cao lớn ngang trời mà di, thật lớn hữu quyền phía trên, cuộn cuộn pháp lực cấp ngưng tụ, sau đó cánh tay quỹ dị run lên, bị bám một cỗ dị thường cường hãn màu xanh kinh khí, không hề xinh đẹp rất đúng che mặt tiền Hỗn Thế Ma Vương một chưởng đột nhiên oanh đã qua

“Vang ầm ầm...” Một đạo kinh thiên động địa thanh âm của truyền ra, hai người chạm nhau, nhất cỗ kinh khủng kinh phong sóng gợn nhất thời bạo phun mà ra, từng đạo không gian cái khe tự hai người giao thủ trung ương phi lan tràn mà ra, cường hãn kinh khí thổi quét mở ra, đem ngàn dặm không gian trực tiếp là chấn thành tối đen nhất sát hư không

“Phụt...” Hỗn Thế Ma Vương lúc này lại là một đạo máu tươi phun ra, Hạo Thiên Đại Đế Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ bảy hơn nữa nói cái kia lực lượng thần thông lực, hấn căn bản là không thể đối kháng

“Xuy...” Thân hình bạo lui thượng vạn thước lúc sau, lúc này này Hỗn Thế Ma Vương cũng không để ý tới chính mình thương thế, mà là lại đánh về phía Nhạc Thành mà đi, trong tay pháp quyết biến đổi, một đạo hung hãn chưởng ấn đó là đối với Nhạc Thành bạo lực mà đi trong tay chưởng ấn vũ xuất ra đạo đạo tàn ảnh, từng đạo hùng hồn khí kinh không ngừng bay vút mà ra, phô thiên cái địa rất đúng Nhạc Thành bạo oanh mà đi, lúc này ra mòi này Hỗn Thế Ma Vương là liều mạng

“Lui về, của người tổ vu ma thân căn bản không phải đối thủ, người muốn Hỗn Nguyên Chân Thân, kiếp sau tu luyện tốt lắm” Hạo Thiên Đại Đế lại quát lạnh, thân hình khổng lồ phía trên, bàn tay nắm chặt, cũng từng đạo chưởng ấn thoáng hiện mà ra, lập tức này đó chưởng ấn trùng điệp ở tại cùng nhau, phá hủy một mảnh hư không lúc sau, cũng ầm ầm tập hướng về phía Hỗn Thế Ma Vương

“Rầm rầm oanh” lực lượng lại chạm vào nhau, giống như khiến cho mắc xích nổ mạnh bình thường, mạnh mẽ năng lượng dao động, giống như gào thét hồng thủy bình thường, phô thiên cái địa tràn ngập mà khai, cả không gian nháy mắt sụp đổ xuống

Lúc này tại đây cường hãn lực lượng dưới, Hồn Thế Ma Vương lại máu phun ra, thần sắc trắng bệch vô cùng trong lúc đó, cũng lắc lắc lắc lắc, đứng cũng không vững, này liên tục tròn nghiêm trọng, đã muốn là làm cho hắn đã bị thương nặng

Lúc này, xa không bên trong, Huyền Tiêu, Cửu U song ma, Chân Vũ Đại Đế, rồng đen đám người cũng kinh hãi nhìn chăm chú vào Hạo Thiên Đại Đế, như thế cường hãn lực lượng thật đúng là khủng bố a

“Hồn Thế Ma Vương, đã xong” nhưng vào lúc này thời điểm, Hạo Thiên Đại Đế dựa thể thân ảnh ngang trời từng bước mà qua, trong tay một đạo khổng lồ quyền ẩn lại nhấc tay huy đánh xuống

Một đạo có mấy vạn thước quyền ẩn, nháy mắt theo trên chín tầng trời bạo bắn mà ra bình thường, cuối cùng như tia chớp rất đúng Hồn Thế Ma Vương bạo lược mà đi, Hồn Thế Ma Vương không gian xung quanh mấy vạn thước không gian nhất thời toàn bộ vạn vẹo, lập tức ầm ầm hội áp xuống

“Vang ầm ầm...” Này chính là trong chớp mắt mà thôi, Hạo Thiên Đại Đế đang nói hạ xuống, kia vạn vẹo không gian đó là lấy một loại mắt thường không thể thấy rõ độ như tia chớp bành trướng mở ra, nháy mắt sau, không gian ầm ầm nứt toác, cuối cùng kia đáng sợ không gian gió lốc, đó là tự trong đó phô thiên cái địa thổi quét mà khai

1225. Chương 1035: Thánh Nhân Xuất Hiện

Chung quanh hết thảy hóa thành hư không, mặt chính không gian nháy mắt tối đen một mảnh, chỉ có xa không tam vị chân hỏa cùng hai kiện thượng cổ trọng khí phía trên trần ngập chói mắt thần quang.

Không gian thật lâu không thể khôi phục, mãi không phía trên, đều là da nẻ tối đen không gian cái khe, mắt thường có thể thấy được, cùng với một mảnh không gian mảnh nhỏ bên trong, kia Hồn Thế Ma Vương tổ vu ma thân cũng tại đây không gian trong vòng trục gôn hóa thành mảnh nhỏ.

“Ta và các người liều mạng.” Nhưng vào lúc này thời điểm, Hồn Thế Ma Vương thân ảnh tiêu tán, nhưng là thanh âm cũng theo Không Động ẩn trong vòng truyền đến, không sai đồng thời, Không Động ẩn phía trên, ngũ đế thân quang bắt đầu bạo phun mà ra, ngũ điều nhan sắc khác nhau cửu trảo thân long điên cuồng bạo phun đập vào hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

Ngũ điều khổng lồ thân long trực tiếp là chạy ra khỏi tam vị chân hỏa cách trở, trong phút chốc đi ra Nhạc Thành trước người trên không.

“Thần Nông đỉnh.” Nhạc Thành đã sớm là toàn thân chăm chú ở chú ý chung quanh biến hóa, lúc này thân sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết đánh ra, phía sau một cái màu xanh đại đỉnh trần ngập thần quang nháy mắt bao phủ mà lên.

Đồng thời, Thần Nông đỉnh cũng hóa thành ước chừng là hơn mười vạn thước lớn nhỏ, hơn nữa một mảnh thần quang bao phủ, kia ngũ điều thân long cũng không thể đi tới nửa phần, tới lúc này, Nhạc Thành cũng là cảm giác được này Hồn Thế Ma Vương đã muốn là ngọn đèn khô tắt thời điểm, này công kích lực đã muốn là hoàn toàn không được như xưa.

Chính là này hai lần đánh chết đều là không thể hoàn toàn đánh chết Hồn Thế Ma Vương, cũng là làm cho Nhạc Thành trong lòng hít vào một hơi, này Không Động ẩn trong vòng bất tử nguồn suối rốt cuộc là có cái dạng gì bí mật, dĩ nhiên là có thể làm cho Hồn Thế Ma Vương bất tử bất diệt, liên tục hai lần đánh chết giải quyết xong là không thể hoàn toàn tru sát.

“Khắc khắc, tiểu tử, ngươi giết không được của ta, hiện tại, ngươi cho ta đi tìm chết đi.” Nhưng vào lúc này thời điểm, Không Động ẩn trong vòng cũng một đạo Âm Lệ cười lạnh thanh vọng lên, không sai đồng thời, nhất cổ quỷ dị dao động bắt đầu xuất hiện.

“Bất tử lực, khắc khắc, ngươi chết, của ngươi thân hình là của ta, kia hết thảy đều là của ta.” Hồn Thế Ma Vương tiếng nói vừa dứt thời điểm, Không Động ẩn trong vòng, ngót một đạo cực quang không thể tưởng tượng nổi xuyên thấu liễu không gian mà đến.

“Nhạc Thành cẩn thận.” Hạo Thiên Đại Đế vội vàng hét lớn một tiếng, trong tay một đạo chỉ mũi nhọn bắn nhanh mà ra, nhưng cũng là cùng kia cực quang gặp thoáng qua, không thể ngăn cản tại kia cực quang phía trước.

“Xuy xuy...” Tốc độ thật sự là quá nhanh, Nhạc Thành lúc này không chế được tam vị chân hỏa cùng Thần Nông đỉnh, cũng chưa kịp né tránh, kia một đạo cực quang còn hơn tia chớp còn muốn khoái hơn, nháy mắt liền trực tiếp là chui vào tới Nhạc Thành ẩn đường trong vòng.

“Là, thần thức lực.” Nhạc Thành trong lòng dọa ra một tiếng mồ hôi lạnh, lúc này, chính mình Thần Nông đỉnh phải ở trong óc, cũng thật không ngờ này Hỗn Thế Ma Vương nguyên thần lực dĩ nhiên là theo Không Động ẩn trong vòng bạo bắn mà ra.

Không ai có thể kịp phản ứng, này nguyên thần lực đã muốn là một đường dễ ợt bình thường đánh lui Nhạc Thành trong đầu nguyên thần lực ngăn cản, lập tức đầu đá lung tung tiến nhập Nhạc Thành trong óc ở chỗ sâu trong.

Nhạc Thành dọa mồ hôi lạnh ứa ra, này Hỗn Thế Ma Vương nguyên thần lực trong vòng, còn có mặt khác một cỗ cường hãn khủng bố tới cực hạn thần bí lực lượng, Nhạc Thành cảm giác ra nguyên thần của mình lực nếu một mình đối kháng Hỗn Thế Ma Vương nguyên thần lực đó là tuyệt đối không có vấn đề, chính là tại đây chẳng hạn lực lượng dưới, nguyên thần của mình lực tựa hồ là không chịu nổi một kích bình thường.

“Chẳng lẽ đây là kia Hỗn Thế Ma Vương bắt tử bắt diệt bí mật sao.” Nhạc Thành trong lòng âm thầm đoán, chính là lúc này, Nhạc Thành đồng thời theo sâu trong linh hồn lộ ra tìm đập nhanh.

Này cường hãn lực lượng dĩ nhiên là trực tiếp đảo qua chính mình nguyên thần lực, lập tức tiến vào nguyên thần của mình hải dương trong vòng, một đường bạo lực mà vào, nháy mắt cũng sắp tới chính mình nguyên thần ở chỗ sâu trong, nếu như bị Hỗn Thế Ma Vương ở nguyên thần của mình ở chỗ sâu trong triển khai công kích, kia chính mình nhất định phải chết, nguyên thần bị tru sát, kia chính mình cái gì đều không có, liền tiếp luân hồi chuyển sang kiếp khác đều khó có khả năng.

“Khắc khắc, tiểu tử, ta có bắt tử nguồn suối lực, của ngươi nguyên thần lực căn bản đối kháng không dứt, ngươi chết đi thôi.” Nhưng vào lúc này, Hỗn Thế Ma Vương nguyên thần lực tới Nhạc Thành trong óc ở chỗ sâu trong bên cạnh, nháy mắt biến ảo thành hình người, trong tay trước tiên một đạo khổng lồ đầu móng tay, lập tức chộp tới Nhạc Thành nguyên thần ở chỗ sâu trong trung ương nhất kia một tia nguyên thần lực.

Nhạc Thành hàn ý ứa ra, đây chính là chính mình nguyên thần hải dương bên trong căn bản, nếu bị hao tổn, chính mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ, mà lúc này Nhạc Thành trong lòng sốt ruột, nhưng là là không có biện pháp đáng nói.

“Chết chắc rồi, mạng ta xong rồi.” Nhạc Thành thầm than dựng lên, ánh mắt lộ ra kinh hãi vẻ, không nghĩ tới chính mình một cái khinh thường, dĩ nhiên là rơi vào như thế kết cục, chính mình ngàn không nên vạn không nên, không nên trực tiếp là thi triển ra Thần Nông đỉnh đến, làm cho nguyên thần của mình lực đã không có dựa vào, yếu là có thêm Thần Nông đỉnh ở trên người, này Hỗn Thế Ma Vương tự nhiên cũng vô pháp làm gì chính mình, chính là này hết thấy cũng đã chậm.

Nhạc Thành đã muốn là tuyệt vọng, trong lòng ở chỗ sâu trong tuyệt vọng, chính mình tu luyện tới hôm nay, tu luyện con đường muốn chặt đứt, lúc này Nhạc Thành trong đầu đồng thời hiện ra Huyền Thiên nội trên đường người nhà đến, phụ thân, chúng nữ, còn có chính mình người thân, đáng tiếc chính mình hiện tại đây là cuối cùng một mặt cũng thấy không hơn.

Hạo Thiên Đại Đế, Chân Vũ Đại Đế, chờ tất cả mọi người là dọa ra một tiếng mồ hôi lạnh, tự nhiên là nhìn ra, lúc này này Hỗn Thế Ma Vương dĩ nhiên là còn chưa chết, cuối cùng còn có thể thi triển nguyên thần công kích, ra mời Nhạc Thành tình hình thực tế hướng chính là không tốt lắm.

Hỗn Thế Ma Vương lúc này cũng vẻ mặt Âm Lệ cười lạnh, có bắt tử nguồn suối lực ở, hẳn sẽ đối phó đối phương nguyên thần lực dễ dàng, mắt thấy chính mình có thể đủ được đến chính mình nghĩ đến hết thấy, đến lúc đó, Hạo Thiên Thập, Thần Nông đỉnh, Hỗn Nguyên Chân Thân đều là của hắn.

Cũng ở này cuối cùng thời điểm, Hỗn Thế Ma Vương Âm Lệ ý cười bên trong, ngọt một mảnh kinh hoảng.

Ngay tại Nhạc Thành trong ốc ở chỗ sâu trong, kia xoay quanh tam khối ngọc giản phía trên, ngọt một mảnh quang mang chói mắt bạo lực mà ra, hào quang lập tức biến ảo thành vô số lưỡi dao, chính là trong phút chốc, lưỡi dao liền ở phía trước hóa thành một cái chói mắt khổng lồ bổ thâm động, bên trong hàn quang trạm trạm.

Này khổng lồ bổ thâm động giống như vũ trụ hắc động, nháy mắt sẽ đem Hỗn Thế Ma Vương cắn nuốt ở bên trong.

“Sư phụ, cứu ta, sư phụ cứu ta a.” Nhưng vào lúc này, Hỗn Thế Ma Vương kêu thảm một tiếng, linh hồn bên trong tựa hồ là có vừa đến quỷ dị thần quang lặng yên nở rộ tiêu tán.

“Thở phì phò lưu...”

Một mảnh quỷ dị giao nhận xong xuôi thanh xẹt qua, Hỗn Thế Ma Vương nguyên thần thân thể trong mắt theo âm hiểm cười đến hoảng sợ còn không đủ một cái thở gấp thời gian, nháy mắt đã bị này khổng lồ bổ thâm động treo cổ thành mảnh nhỏ.

Hỗn Thế Ma Vương nguyên thần thân thể mảnh nhỏ ở thâm trong động chói mắt hào quang chiếu rọi dưới, nháy mắt tựu thành sương khói, sương khói trần ngập bên trong, lập tức tiêu tán vô hình, mà Hỗn Thế Ma Vương nguyên thần thân thể trên người, một đoàn nồng đậm màu xanh biếc năng lượng quang đoàn cũng lưu tại Nhạc Thành trong đầu cũng không có bị cắn nát.

Lập tức, này tam khối ngọc giản phía trên thần quang thu liễm lúc sau, đó là tiếp tục xoay quanh ở tại Nhạc Thành trong ốc ở chỗ sâu trong.

Cùng lúc đó, một chỗ khôn cùng núi non nội cung điện bên trong, một đạo lưu quang như tia chớp theo đại điện trong vòng lao ra, lập tức phóng lên cao.

“Là này ngọc giản đã cứu ta, hảo cường hãn lực lượng.” Nhạc Thành kinh ngạc lúc sau phục hồi tinh thần lại, vừa mới ở trong đầu phát sinh hết thảy, hần tự nhiên là biết đến rành mạch, kia Hỗn Thế Ma Vương nguyên thần lực cường hãn vô cùng, khả ở ngọc giản lực lượng dưới, cũng không chịu nổi một kích, này ngọc giản rốt cuộc là cái gì lai lịch.

“Đây là sinh mệnh căn nguyên, dĩ nhiên là sinh mệnh căn nguyên.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào chính mình trong đầu kia một đoàn xem chừng là có thêm trẻ con lớn nhỏ màu xanh biếc quang đoàn, nhất thời nhận ra đây là sinh mệnh căn nguyên.

Chính là Nhạc Thành hiện tại cũng kinh ngạc vô cùng, như thế nồng đậm sinh mệnh căn nguyên lại vẫn là chính mình lần đầu tiên chứng kiến, này sinh mệnh căn nguyên nồng đậm trình độ, cho dù là Hỗn Động hải trong vòng cây bồ đề, cũng nhiều nhất chính là như thế trình độ mà thôi.

“Đây là làm cho Hỗn Thế Ma Vương bắt tử bắt diệt bí mật, nhất định phải đem này sinh mệnh căn nguyên luyện hóa.” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, lập tức thu hồi Thần Nông đỉnh tới chính mình trong đầu, bắt đầu luyện hóa đứng lên, này sinh mệnh căn nguyên vẫn là muốn ra bên ngoài chạy trốn, cho nên, Nhạc Thành không thể không là muốn lập tức luyện hóa.

Thần Nông đỉnh thu hồi lúc sau, lúc này kia Không Động in lại ngũ điều thần long cũng ở Hỗn Thế Ma Vương nguyên thần lực bị đánh chết lúc sau thần quang ảm đạm, lập tức về tới Không Động ẩn trong vòng.

Lúc này, ngoại giới mọi người thấy Không Động in lại thần quang ảm đạm, mới tặng một hơi, ra mời Nhạc Thành là chiếm cứ thượng phong.

Trong ốc bên trong, Nhạc Thành bắt đầu luyện hóa này sinh mệnh căn nguyên đến, bên ngoài bản thể thân hình, lúc này cũng khoan chân mà ngồi trôi nổi ở tại trên không bên trong, quanh thân một cỗ thần nhiên thần quang xuất hiện ở chung quanh.

“Vù vù...” Nhưng vào lúc này, chỉ thấy này khôn cùng núi non phía trước, một cái khổng lồ bổ vô cùng không gian lốc xoáy xẹt qua không gian nháy mắt tới, bị bám phô thiên cái địa ma vân, khổng lồ bổ không gian lốc xoáy có thượng hơn mười vạn thước lớn nhỏ, điên cuồng mà đến, có thể nói cắn nuốt thiên địa.

Hạo Thiên Đại Đế, Chân Vũ Đại Đế hai người thần sắc nhất thời trầm xuống, sắc mặt đều là lo lắng đứng lên, tựa hồ là trong lòng rõ ràng là chuyện gì xảy ra.

Mà lúc này Cửu U song ma, Huyền Tiêu, còn có Thanh Đồng, Linh Viên bọn người là nhìn thấy khủng bố như thế một màn đến hút một luồng lương khí, loại này khủng bố lực lượng phía trước, bọn hắn cảm giác được chính mình tựa hồ là không có sức phản kháng, trong cơ thể pháp lực lúc này cơ hồ là hoàn toàn động lại, thân ảnh đều không thể nhúc nhích.

“Hỗn đản, các ngươi giết ta đồ, ta muốn cho các ngươi chôn cùng.” Không gian lốc xoáy bên trong, một đạo trầm thấp khủng bố thanh âm của truyền ra, thanh âm này dưới, hỗn loạn một cỗ cường hãn khủng bố hơi thở, hơi thở áp chế dưới, ở đây bên trong bất luận kẻ nào, cũng đã bị áp chế.

“Đây là thánh nhân, là thánh nhân.” Huyền Tiêu, Cửu U song ma đám người mồ hôi lạnh ứa ra, tại đây loại hơi thở dưới, bọn hắn đã muốn là cảm giác được tuyệt đối tim đập nhanh, ở loại lực lượng này hơi thở dưới, chính mình giống như chính là con kiến bình thường tồn tại. Thánh nhân dưới giai vì con kiến, khó trách có một câu như vậy nói, lúc này, mọi người mới biết này thánh nhân đáng sợ, chỉ là nhất cổ hơi thở liên cường hãn như vậy làm cho chính mình không có gì chống cự lực.

“Hừ, lão gia này, chẳng lẽ ngươi cũng muốn nhúng tay có thể nào, đừng quên ước định.” Nhưng vào lúc này, tiền không bên trong, một đạo bóng hình xinh đẹp nhảy mất mà rơi, đúng là Dao Trì Kim Mẫu.

“Đánh chết ta đồ, chẳng lẽ ta cấp đồ đệ của ta báo thù cũng không được sao, hôm nay, các ngươi đều phải chết.” Không gian lốc xoáy trong vòng, một đạo tiếng gầm gừ phẫn nộ truyền ra, không gian lốc xoáy tiếp tục bạo lực mà lên.

“Lão gia này, chẳng lẽ ngươi cho là một mình ngươi có thể đối phó chúng ta có thể nào.” Không sai đồng thời, Dao Trì Kim Mẫu phía sau, tứ đạo thân ảnh nhảy mất nhảy ra, đúng là Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thanh Đế, Trần Nguyên Tử, còn có Thương Long Lão Tổ bốn người.

Đồng thời, Tây Vương Mẫu Thiên Dao đích tay trung pháp quyết đánh ra, Côn Lôn kính dẫn ra tay trước, một đạo thần quang đầu tường không gian, khuấy động rồi khôn cùng không gian sóng gợn tản ra, lập tức nhằm phía không gian kia lốc xoáy mà đi.

Trần Nguyên Tử quanh thân pháp lực mệnh mông dựng lên, trường bào vùng bên trong, tụ lý càn khôn trong vòng, khôn cùng pháp lực bạo phun mà ra, trực tiếp xuyên thấu không gian quét ngang ra một mảnh hư không mà lên.

Thanh Đế lúc này mặc quần áo cung trang, bàn tay trắng nõn khinh nâng, ngón tay ngọc nhẹ nhàng bắn ra, một chút thần quang hiện ra, lập tức xuyên thấu không gian, pháp lực tầng tầng lớp lớp, hướng về phía trước không gian lốc xoáy khuynh tiết mà rơi.

Thương Long Lão Tổ một trận cười to dựng lên, sóng âm cuộn cuộn giống như sấm đánh, quanh thân hơi thở khó nén này cái thể hùng vĩ, nhất đạo thân ảnh đập phá hư không, phút chốc trong lúc đó khi đến phụ cận, trong tay vừa đến khổng lồ quyền ấn hung hăng bạo lực oanh kích hướng liễu không gian lốc xoáy.

“Phân cảnh linh kiếm.” Dao Trì Kim Mẫu lúc này cũng kêu quát một tiếng, trong tay phân cảnh linh kiếm rời khỏi tay, nhảy mất bạo lực hướng về phía tiền không mà đi.

Năm tuyệt đỉnh cường giả liên thủ cùng nhau, quấy phong vân biến sắc thiên địa rung chuyển, không gian xung quanh trung, không gian đã sớm là không chịu nổi gánh nặng bắt đầu da nẻ đứng lên, đầy trời tối đen không gian cái khe tràn ngập ở phía chân trời phía trên, nhất phương thiên địa tựa hồ đều là muốn hủy diệt bình thường.

“Vang ầm ầm.” Tiền không bên trong, Không Gian Bạo Liệt thanh trùng điệp dựng lên, thật lớn pháp lực, giống như thật lớn tinh thần va chạm, cường hãn lực lượng làm cho phạm vi số nghìn vạn dặm thành một mảnh đồng hoang tàn.

“Đi...” Thật lớn lực lượng lan đến cuộn tất cả lên, Hạo Thiên Đại Đế, Chân Vũ Đại Đế, Huyền Tiêu, Cửu U song ma đám người cũng không thể không là nhảy mất bạo lui.

“Khắc khắc, hảo, hảo, Tây Vương Mẫu, Thanh Đế, Trần Nguyên Tử, chòm sao Thương Long, Dao Trì Kim Mẫu, các ngươi năm chờ đó cho ta, một ngày nào đó, ta sẽ cho các ngươi thân thân câu diệt.” Âm Lệ tiếng động từ trước không truyền ra, lập tức tiền không bên trong không gian lốc xoáy biến mất không thấy.

“Xuy...” Dao Trì Kim Mẫu, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Trấn Nguyên Tử, Thanh Đế, Thương Long Lão Tổ năm người thân hình lão đảo lui ra phía sau, hơi hơi nhìn chăm chú vào tiền không, lập tức mọi người cười khở một chút.

“Đa tạ chư vị hỗ trợ.” Lập tức Dao Trì Kim Mẫu Tây Vương Mẫu Thiên Dao bọn bốn người nói.

“Kim mẫu khách khí.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao trả lời, mỉm cười, lập tức ánh mắt cũng nhìn chăm chú ở tại xa không khoanh chân mà ngồi Nhạc Thành trên người, nói : “Ra mời, tiểu gia hỏa này thật đúng là có đó cơ duyên, phỏng chừng là chiếm được kia bất tử nguồn suối đi.”

“Hình như là có đột phá dấu hiệu, Kim mẫu, người này con rể phải phạm a.” Thương Long Lão Tổ đối Dao Trì Kim Mẫu mỉm cười đạo.

“Là bất phạm, không sai, tiền đồ vô hạn a.” Trấn Nguyên Tử cũng là mỉm cười.

“Ra mời, không cần bao lâu này Tiên Ma giới trung, liền gặp lại xuất hiện một cái tuyệt đỉnh cường giả.” Thanh Đế mắt đẹp cũng nhìn chăm chú ở tại Nhạc Thành trên người.

“Tiểu tử này là có chút thiên phú, còn muốn các người nhiều chiếu cố mới được.” Dao Trì Kim Mẫu vừa lòng cười, nhìn thấy xa không bên trong Nhạc Thành, như thế con rể, hẳn cũng vừa lòng, cả Tiên Ma giới bên trong, một đời tuổi trẻ cường giả trung, chỉ sợ là không ai có thể thắng qua được chính hắn một con rể.

“Kim mẫu, chúng ta đây liền đi trước một bước.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao đối Dao Trì Kim Mẫu nói, lập tức Trấn Nguyên Tử ba người cũng cùng Dao Trì Kim Mẫu cáo từ chia tay.

“Cha, người khôi phục sao, người rất cục khôi phục.” Lúc này, Long Cát công chúa tới Hạo Thiên Đại Đế trước người, cao hứng nhào vào Hạo Thiên Đại Đế trong lòng.

“Đứa, cha không có đi tham gia của người hôn lễ, người sẽ không trách cha đi.” Hạo Thiên Đại Đế vỗ Long Cát công chúa bả vai nhẹ nhàng nói, đối với ái nữ cũng trù mến vô cùng.

“Ra mắt Dao Trì Kim Mẫu.” Lúc này Dao Trì Kim Mẫu đưa tiền Trấn Nguyên Tử đám người lúc sau, tới Hạo Thiên Đại Đế bên người, Huyền Tiêu, Cửu U song ma bọn người là tôn kính hành lễ.

“Ân, không cần đa lễ.” Dao Trì Kim Mẫu gật đầu ý bảo, biết những người này đều là cùng Nhạc Thành có quan hệ, vừa mới cũng là cùng nhau cho mình phụ quân ở báo thù đánh chết Hỗn Thế Ma Vương, cũng khách khí vài phần.

“Mẫu thân, Nhạc Thành không có việc gì đi, hắn làm sao vậy?” Long Cát công chúa một lát đối Dao Trì Kim Mẫu hỏi.

“Không có việc gì, chính là hiện tại không thể đi quấy rầy hắn.” Dao Trì Kim Mẫu nói xong, lập tức trong tay pháp quyết đánh ra, nói : “Ta bày ra cấm chế, hàng tỉ lý trong vòng không người có thể tiến vào, mọi người liền ở chỗ này đợi Nhạc Thành đột phá đi.

“Tiểu tử này thế nhưng vừa muốn đột phá.” Huyền Tiêu nhìn chăm chú vào tiền không trung bị một mảnh thanh mang bao vây Nhạc Thành, không khỏi là trương thang cứng lưỡi đứng lên, ở tiến vào Hỗn Độn hải thời điểm, Nhạc Thành chính là Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực mà thôi.

Ở Hỗn Độn hải một ngàn thâm niên gian trung, Nhạc Thành đã đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu, này đã muốn là làm cho Huyền Tiêu kinh ngạc, chính là cũng không có quá mức cho giật mình, có lẽ là Nhạc Thành đình lưu tại Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ trăm vạn năm, ở Hỗn Độn hải trong vòng có điều linh ngộ, một ngàn năm ngẫu nhiên đột phá, đây cũng là bình thường.

Chính là theo Hỗn Độn hải đi ra đến bây giờ, lúc này mới có bao nhiêu lâu thời gian a, Nhạc Thành dĩ nhiên là yếu theo Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu bắt đầu đột phá, Huyền Tiêu sao có thể đủ không kinh ngạc, loại này tốc độ tu luyện, quả thực chính là ở phi bình thường.

Cửu U hai tròng mắt, Lang Lễ, đám người cũng cũng là trong lòng kinh ngạc, này đột phá tốc độ chứng thật là có chút khủng bố.

Mà lúc này Nhạc Thành, quanh thân bao vây lấy một mảnh thần nhiên thanh mang, trước người hạ không núi non, kia mấy vạn thước khổng lồ Không Động ấn dừng ở núi non bên trong mất đi sáng bóng.

Nhạc Thành trong óc bên trong, lúc này đang ở luyện hóa này kia một đoàn trẻ con lớn nhỏ sinh mệnh thần thông căn nguyên, này quang đoàn chỉ có trẻ con thể tích lớn nhỏ, nhưng là nồng đậm trình độ quả thật không thể tưởng tượng.

Ở Hỗn Độn hải trong vòng, Nhạc Thành chính là ở sinh mệnh căn nguyên bên trong lĩnh ngộ mà thôi, nhưng là có thể hấp thu sinh mệnh căn nguyên quả thật ít càng thêm ít, này thần thông căn nguyên cũng không phải là ở Hỗn Độn hải trong vòng có thể tùy tiện luyện hóa.

Thiên địa căn nguyên, sản tự Hỗn Độn trong vòng, thiên địa sơ khai lúc sau, hôm nay địa căn nguyên truyền lưu giới bên ngoài chính là cực nhỏ cực nhỏ, mà ở Hỗn Độn hải trong vòng, kia đông đảo thần thông căn nguyên, cũng chỉ là có thể làm cho mọi người lĩnh ngộ mà thôi, tưởng luyện hóa căn nguyên lực, căn bản là không có cách nào, có thể ở lĩnh ngộ trung hấp thu một tia căn nguyên lực đã muốn là giỏi lắm.

Cho nên ở Hỗn Độn hải trong vòng, Nhạc Thành ở thần thông thượng lĩnh ngộ thành tựu không thấp, nhưng là nói này căn nguyên thân thể thu hoạch, cũng cực nhỏ cực nhỏ, Nhạc Thành thậm chí là không biết này căn nguyên cũng có thể đủ luyện hóa, còn tưởng rằng nhất định phải dựa vào chính mình lĩnh ngộ đi đào tạo.

Hiện tại có nhiều như vậy sinh mệnh căn nguyên thể ở, Nhạc Thành cũng là hưng trung nhẫn ở mừng như điên, phỏng chừng Hỗn Thế Ma Vương chính là có được này sinh mệnh căn nguyên, cho nên mới có thể bất tử bất diệt, chỉ cần là có cũng đủ nguyên thần lực ở, kia sinh mệnh căn nguyên có thể đủ hoàn toàn đào tạo ra một cái thân thể đến, có nguyên thần của mình, cho nên đào tạo rời thân thể đến liền dễ dàng hơn, bất quá, nếu giúp người khác đào tạo thân thể trong lời nói, hẳn là rất khó rất khó.

Nhạc Thành chậm rãi luyện hóa này một đoàn sinh mệnh căn nguyên, có sinh mệnh thần thông ở trong cơ thể, yếu luyện hóa này sinh mệnh căn nguyên cũng như hồ thêm cánh bình thường, một tia sinh mệnh căn nguyên bị Nhạc Thành chậm rãi hấp thu.

Hỗn Thế Ma Vương đã muốn là hoàn toàn bị tru sát, lúc này này sinh mệnh căn nguyên cũng vật vô chủ, yếu luyện hóa, đã có thể dễ dàng hơn, này một tia sinh mệnh căn nguyên ở Nhạc Thành trong cơ thể bị sinh mệnh thần thông luyện hóa, tăng cường sinh mệnh thần thông, làm cho Nhạc Thành sinh mệnh thần thông lại cấp tốc lĩnh ngộ, có thậm chí là có thể tăng cường nguyên thần lực, Nhạc Thành nguyên thần lực lúc này đang ở lấy một loại cực nhanh tốc độ ở tăng trưởng, loại này tăng trưởng tốc độ là dùng cổ thần đan sở không thể cùng chi so sánh với.

Đồng thời, này sinh mệnh căn nguyên lại là có thêm một bộ phận làm dịu Nhạc Thành toàn thân gân cốt cơ thể, huyết mạch kinh lạc, còn có ngũ tạng lực phủ, lúc này Nhạc Thành cảm giác thân thể của chính mình giống như là cây khô gặp mùa xuân bình thường, bị toả sáng một loại sinh cơ bừng bừng cảm giác, lúc này nếu chính mình bản thân bị trọng thương, chỉ cần là không nguy hiểm đến tánh mạng, phỏng chừng đều có thể đủ lập tức khôi phục.

Trong cơ thể thế giới trung, cũng đã bị thật lớn thật là tốt chỗ, trực gần, Nhạc Thành ở tuyệt vời cảm giác dưới tiến nhập quên mình chi cảnh.

Không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành quanh thân hơi thở cũng ở lặng yên tăng vọt đứng lên, kia Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu đỉnh phong cực hạn tu vi thực lực tựa hồ là đã bị nào đó kéo bình thường, rốt cục thì chuẩn bị yếu đột phá.

Thời gian chậm rãi đã qua, Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, còn có Huyền Tiêu, Lang Lễ đám người đó là ở núi non trung cùng đợi Nhạc Thành thức tỉnh, ai cũng không dám đi quấy rầy Nhạc Thành.

Mọi người cũng đều là sôi nổi tiến nhập điều tức trạng thái trung, cùng Hỗn Thế Ma Vương đại chiến một hồi, mọi người tiêu hao cũng là cơ hồ hầu như không còn, Huyền Tiêu thì triển thiên phú bản thể công kích lúc sau, cũng là tiêu hao quá nhiều.

Mà đánh chết Hỗn Thế Ma Vương, Hạo Thiên Đại Đế tựa hồ là tâm tình phi thường, này đại cừu rất cực thì báo.

Chân Vũ Đại Đế vẫn là ở Hạo Thiên Đại Đế bên người, hai người hồi lâu không gặp, tự nhiên là có nói không xong trong lời nói.

Mà ở này thời gian trôi qua đồng thời, Tiên Ma giới bên trong nhưng thật ra trôi qua thực bình tĩnh, cũng không có gì đặc biệt đại sự phát sinh, Hạo Thiên môn bên trong cũng là bình tĩnh vô cùng, chính là tiền một trận tử, có ba gia nhập Hạo Thiên môn không lâu Vô Thượng thiên ma nháy mắt nguyên thần tự bạo mà chết.

Bị Thị Huyết ma vương, Huyết Sát Tam Cơ chờ lão ma tra qua sau mới biết được, này ba Vô Thượng thiên ma là bị người bày ra nguyên thần phong ấn, chủ nhân hẳn là rơi xuống, cho nên những người này mới có thể đi theo rơi xuống, đây là bị bố trí hạ nguyên thần phong ấn hậu quả.

1226. Chương 1036: Nhạc Thành Đột Phá

Bởi vì chuyện này, chúng lão ma cùng La Nguyên đám người lập tức là đúng Hạo Thiên môn trong vòng mọi người tiến hành rồi một lần hoàn toàn kiểm tra, mỗi người đều không buông tha, kết quả, dĩ nhiên là còn tìm ra hơn mười người La Thiên thượng tiên cùng mười mấy Đại La Kim Tiên đều là bị người bố trí Liễu Nguyên thần phong ấn, đã trở thành gian tế.

Loại chuyện này vốn là thực bình thường, ở Tiên Ma giới bên trong, bất đồng sơn môn thường thường cũng là hội phái gian tế đến đối phương sơn môn trong vòng tìm hiểu tin tức.

Bất quá tìm ra này mấy chục cái gian tế lúc sau, chúng lão ma cũng tìm hiểu nguồn gốc bắt được ngoài cái sơn môn đến, những điều này là do mấy người ... kia sơn môn trung phái tới nhân, chính là này đó sơn môn thực lực hiện tại cũng xa không bằng Hạo Thiên môn, chỉ là có thêm một cái sơn môn thực lực vẫn là không sai, hoàn toàn có thể đủ cùng hiện tại Hạo Thiên môn so sánh với.

Chúng ma vốn định tìm giáo huấn một chút này sơn môn, chính là trong lúc nhất thời tìm không thấy môn chủ, La Nguyên ba người cũng là làm cho chúng ma chờ lâu dài một ít thời gian, cho nên chúng ma này mới không có lập tức tiến đến động thủ.

Một năm lúc sau, Nhạc Thành trong đầu, kia một đoàn sinh mệnh căn nguyên đã muốn là luyện hóa không sai biệt lắm, này sinh mệnh căn nguyên trong đó sở chất chứa này cuộn cuộn năng lượng, cũng là ở Nhạc Thành luyện hóa sau một tia nhất lũ hấp thu hạ, càng ngày càng rất thừa thớt, trực gần chỉ có nắm tay lớn nhỏ, Nhạc Thành tiếp tục luyện hóa hấp thu này sinh mệnh căn nguyên.

Thiên Đình trong vòng, đại diện bên trong, Na Tra, Thác Thập Thiên Vương Lý Tĩnh đứng ở trung ương, hai bên còn lại là kia nhất chúng Thiên Đình chúng tiên.

Đại diện phía trên, Vương mẫu nương nương thần sắc vô cùng nan thoát nhìn, thần sắc xanh mét nhìn chăm chú vào Na Tra cùng Thác Thập Thiên Vương Lý Tĩnh, lập tức cả giận nói: “Thác Thập Thiên Vương, Na Tra, hai người các ngươi bởi vì gì có thể vô sự, mà trăm vạn thiên binh thiên tướng toàn bộ rơi xuống.”

“Vương mẫu, kia Hạo Thiên môn thực lực quá mạnh mẽ, chỉ là Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma còn có hơn mười người, chúng ta căn bản là không là đối thủ, tự liên Nhị Lang Thần Dương Tiễn cũng bị bắt giữ rồi.” Thác Thập Thiên Vương Lý Tĩnh nói.

“Kia đại công chúa đâu, đại công chúa đi nơi nào?” Vương mẫu tức giận hỏi, trăm vạn thiên binh thiên tướng toàn bộ bị đánh chết, hẳn làm sao có thể đủ không giận, đặc biệt đại công chúa đều chưa có trở về.

“Đại công chúa hẳn là đã rơi vào Hạo Thiên môn đích tay trung, vì thần vô năng, thỉnh Vương mẫu giáng tội.” Thác Thập Thiên Vương Lý Tĩnh nói.

“Hừ, hai người các ngươi nhân tự nhiên là có tội, hiện tại liền phạt phụ tử các ngươi bỏ tù thiên lao trăm vạn năm.” Vương mẫu lạnh nhạt nói một tiếng lập tức nói: “Các ngươi có thể có câu oán hận?”

“Trăm vạn năm mà thôi, ở thiên lao còn im lặng một ít.” Na Tra thần nhiên nói, ít nhất là tại nơi thiên lao trong vòng không cần được Thiên Đình tức giận, Na Tra cũng đã sớm là nghĩ tới có kết quả như vậy.

“Vương mẫu, lúc này cũng không toàn quái Lý Thiên Vương phụ tử a, còn xin bớt giận.” Không ít đại tiên sôi nổi thay Thác Thập Thiên Vương Lý Tĩnh cùng Na Tra nói hộ, người nào cũng biết, Dương Tiễn đều bị giam giữ, Thác Thập Thiên Vương Lý Tĩnh cùng Na Tra tự nhiên là không có cách nào.

“Hừ, chứ vị không cần nhiều lời, tái cầu tình cùng nhau xử phạt.” Vương mẫu tựa hồ là quyết tâm, nhìn chăm chú vào nhất chúng Thiên Đình chúng tiên nói, lập tức Thiên Đình chúng tiên cũng không dám nhiều lời.

“Chứ vị, các người có ai nguyện ý đi Hạo Thiên môn cứu trở về đại công chúa, cứu trở về đại công chúa, trọng thưởng.” Vương mẫu đối mọi người hỏi.

Thiên Đình mọi người đưa mắt nhìn nhau, như vậy khổ sai sự ai cũng không muốn đi, kia Hạo Thiên môn cũng không phải là dễ chọc, không phải nói không thể trêu vào, mà là kia sau lưng thế lực cũng không có ai dám nhạ a, Tiên Ma giới trung hiện tại cũng biết, Hạo Thiên môn Kim Giáp Chiến Thần đã muốn là cùng Dao Trì Kim Mẫu cháu gái, Xích Tinh Tử chi nữ lập gia đình, nếu đối Nhạc Thành ra tay, đến lúc đó Xích Tinh Tử cùng Dao Trì Kim Mẫu bão nổi, chỉ sợ là Thiên Đình chấn động.

Wương mẫu thần sắc có chút nan thoát nhìn, đường đường Thiên Đình, dĩ nhiên là không ai có thể làm gì kia một cái nho nhỏ Hạo Thiên môn.

“Wương mẫu, hiện tại chúng ta Thiên Đình trung cường giả, cơ hồ đều tới Hồng Hoang chiến trường trong vòng, không bằng này Hạo Thiên môn đã nghĩ không cần đối phó rồi đi, phái người tiến đến cùng kia Hạo Thiên môn trao đổi, làm cho bọn họ thả ra đại công chúa, tái hướng Thiên Đình nhận lỗi, chuyện này coi như xong, không biết Vương mẫu ý hạ như thế nào.” Một người mặc màu xanh đạo bào lão giả nói, đứng là Thiên Đình người hiền lành Thái Bạch Kim Tinh.

“Mẫu thân, làm cho chúng ta đi Hạo Thiên môn đi.” Tử y tiên tử, tạo y tiên tử lục nữ tới trong đại điện ương nói.

Wương mẫu thần sắc trầm xuống, chính mình này sáu nữ nhân đều là chỉ có Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi thực lực, tựa hồ là không thể làm gì kia Hạo Thiên môn trung Nhạc Thành. Mà hiện tại Thiên Đình bên trong, có thể làm gì kia Nhạc Thành nhân cũng không có mấy người, có cũng đều là mấy người ... kia đức cao vọng trọng đại tiên, trừ phi là Ngọc Đế truyền lệnh, nếu không trong lời nói, hẳn cũng không cách nào điều động.

“Wương mẫu, ta cũng đi xem đi đi, cùng Hạo Thiên môn trao đổi, dù sao ta cũng từng là ở Hạo Thiên môn trung hoà kia Kim Giáp Chiến Thần gặp qua một lần.” Cửu Thiên Huyền Nữ tiến lên nói.

“Cũng tốt, vậy từ các người bảy người tiến đến đi.” Vương mẫu sắc mặt run rẩy, lập tức nói : “Nhớ kỹ, làm cho Hạo Thiên môn trước giao ra Hồng nhi, sau đó hướng Thiên Đình nhận lỗi, nếu không trong lời nói, Thiên Đình tuyệt không bỏ qua.” Vương mẫu nói xong, trong mắt lập tức mạt quá một tia lạnh ý.

“Phải” chúng nữ đáp, chính là sắc mặt đều cũng có đó ngưng trọng đứng lên.

Lại ba tháng lúc sau, kia cuối cùng nhất lũ sinh mệnh căn nguyên, rốt cục thì hoàn toàn biến mất.

Làm kia cuối cùng một tia sinh mệnh căn nguyên bị Nhạc Thành hấp thu luyện hóa đồng thời, kia vẫn là ở núi non trung Không Động in lại thần quang nháy mắt chợt lóe rồi biến mất.

Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, Chân Vũ Đại Đế, Huyền Tiêu bọn người ở tại xa không bên trong tựa như có điều phát hiện bình thường, cơ hồ là đồng thời gian mở ra hai mắt, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chú hướng về phía trên không trung kia vẫn là nhắm chặt hai tròng mắt Nhạc Thành.

Ở mọi người nhìn chăm chú hạ, Nhạc Thành như trước không có gì động tĩnh, chính là quanh thân thanh mang nháy mắt bắt đầu nồng đậm lên.

Mà này hơi thở đều cũng nháy mắt bắt đầu cuồng bạo run đứng lên, giống như kia sắp phun ra núi lửa bình thường tràn ngập ra khủng bố năng lượng, thậm chí là kích tấn ra một mảnh đầy trời không gian sóng gợn nhộn nhạo khai đi.

“Bang bang!” Không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành quanh thân kia thanh mang giống như là nứt toác mở ra bình thường, làm cho tiền trống không không gian sóng gợn rồi đột nhiên giống như thủy lôi nổ vang, thật lớn một mảnh không gian sóng gợn bạo hướng mà ra, cuối cùng ở giữa không trung khuyển sái mở ra.

“Người này bắt đầu yếu đột phá...” Dao Trì Kim Mẫu nhìn chăm chú vào tiền trống không Nhạc Thành, mỉm cười mở miệng đạo.

“Vang ầm ầm...” Dao Trì Kim Mẫu trong lời nói âm vừa mới hạ xuống, một cỗ cuộn cuộn hơi thở, đột nhiên tự Nhạc Thành trong cơ thể bạo phun mà ra, tùy theo này cỗ khí bắt đầu lấy một loại khủng bố tốc độ nhanh chóng tăng vọt.

Loại này cường hãn hơi thở một đường dễ ợt bình thường hát vang mà vào, kế tiếp bắt đầu kéo lên đứng lên, tất cả mọi người là trợn mắt há hốc mồm, loại này đột phá khí thế cũng là quá cường hãn một chút đi.

“Yêu nghiệt a...” Huyền Tiêu trương thang cứng lưỡi, hồi lâu lúc sau, trong miệng nói một câu.

Nhạc Thành trong cơ thể, lúc này một cỗ khổng lồ lực lượng đang ở triển khai này trong cơ thể thế giới, trong cơ thể thế giới ở lực lượng này dưới, cũng mở rộng không ít, cấp tốc hướng bốn phía kéo dài, cả trong cơ thể thế giới lúc này cũng là cũng là lay động không thôi.

“Bang bang...” Này nhất cỗ hơi thở tựa hồ là gặp một cái cỗ bình bình thường hơi hơi dừng lại một chút, tùy mặc dù là lại một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm kéo lên mà lên.

“Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ, thuận lợi đột phá.” Dao Trì Kim Mẫu khẽ cười nói.

“Người này, thật đúng là để cho ta ngoài ý muốn a.” Hạo Thiên Đại Đế bàn tay nắm chặt, trong miệng không ngừng thấp giọng lầm bầm nói.

“Rống... !” Đúng lúc này, Nhạc Thành cũng ngật mở hai mắt ra, lập tức không tự chủ được hét lớn một tiếng, giờ khắc này, Nhạc Thành trong cơ thể đột nhiên truyền ra một đạo kỳ dị trầm đục tiếng động, lập tức quanh thân thân hình bắt đầu bành trướng.

“Vù vù...” Nháy mắt, Nhạc Thành lăng không mà đứng, thúc dục ra Hỗn Nguyên Chân Thân, khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân lúc này từ nguyên bản ngũ vạn thước tới hiện tại lục vạn thước to lớn, thân hình khổng lồ phía trên, cuồng bạo cường hãn hơi thở dục đập vụn trời cao.

“Hỗn Nguyên Chân Thân cũng đột phá, tầng thứ sáu, người này...” Hạo Thiên Đại Đế không khỏi là kích động lên, đây chính là chính mình đồ đệ, thiên phú cường hãn như thế, chính mình coi như là an ủi.

“Cừ thật, Hạo Thiên, ngươi chính là thu một cái hảo đồ đệ a.” Chân Vũ Đại Đế kinh ngạc không thôi, hơi lắc lắc đầu, lập tức không khỏi là nhịn không được hít vào một hơi.

“Hô...” Lúc này, Nhạc Thành hơi thở đã muốn là không nhớ tới lúc trước bình thường tăng vọt, hơi thở bắt đầu chậm rãi kéo lên, nhưng lại không có dừng lại dấu hiệu.

Nhạc Thành trong cơ thể thế giới, lúc này cũng là lúc này mở rộng, cả trong cơ thể thế giới còn hơn nguyên bản đến yếu lớn hơn mấy lần đã ngoài, loại cảm giác này, làm cho Nhạc Thành nói không nên lời thoải mái hưởng thụ.

”Lão ba hảo dạng. Cảm thụ được lão ba kia không ngừng tiếp tục kéo lên hơi thở, Thanh Đồng cũng là nở nụ cười.

“Sư phụ quá cường hãn.” Linh Viên cũng là kinh hãi không thôi, trong lòng chính là vô cùng sùng bái chính mình này sư phó, xem ra chính mình là đã bái một cái hảo sư phó.

“Vù vù...” Bảy ngày sau đó, Nhạc Thành hơi thở ở đình trệ sau khi, rốt cục thì triệt hoàn toàn để đình chỉ kéo lên.

“Tốt lắm, hơi thở vững vàng, chỉ sợ là tới Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ trung tầng tình trạng, hảo tiểu tử.” Hạo Thiên Đại Đế hơi hơi cười, nhìn chăm chú vào tiền không trung chính mình này nhất được ái đồ, trong lòng vô cùng vừa lòng, này đóng cửa đệ tử chính là còn hơn chính mình trước kia nhận lấy ba đệ tử thiên phú tốt nhiều lắm.

Làm Nhạc Thành hơi thở hoàn toàn ổn định thì này hai tròng mắt cũng là rốt cục thì hơi hơi run rẩy đứng lên, một lát sau, hai đạo tinh quang giống như thực chất hóa bình thường, tự Nhạc Thành trong hai mắt bạo bắn mà ra, xuyên thấu không gian, bắn ra hai cái không gian thông đạo.

Tinh quang bạo bắn, một lát sau mới vừa rồi từ từ thu liễm, chỉ Nhạc Thành kia nguyên bản tối đen hai tròng mắt trung, lúc này thoát nhìn giống như là một cái vô cùng vực sâu bình thường.

“Hô...” Nhất hô trọc khí, theo trong cơ thể thể giới theo Nhạc Thành yết hầu, bị này chậm rãi thở ra, cảm thụ được trong cơ thể kia giống như biển khơi bình thường liên miên vô cùng tràn đầy pháp lực, cùng trong cơ thể mở mang trong cơ thể thể giới, một cỗ cực đoan vui sướng cảm giác cũng là du nhiên nhi sanh, lập tức, một đạo mơ hồ gian hỗn loạn Long Khiếu Cửu Thiên Long tiếng khóc, đó là tự này trong miệng thét dài mà ra.

1227. Chương 1037: Hạo Thiên Đại Đế Quay Lại Hạo Thiên Môn

“Gào khóc!” Tiếng kêu như sấm, ở trên không bên trong cuộn cuộn không ngớt, chấn đắc này phiến núi non không gian, trực tiếp run rẩy đứng lên, đồng thời Hỗn Nguyên Chân Thân phía trên, một đạo cường hãn được tột đỉnh khủng bố hơi thở, giống như gió lốc bình thường, tự này trong cơ thể phô thiên cái địa thổi quét mà ra. Khuấy động chung quanh không gian sóng gợn giống như sóng thần bình thường cuộn cuộn không dứt.

Mà thứ đột phá, đoạt được đến thật là tốt chỗ chỉ có Nhạc Thành chính mình rõ ràng nhất, luyện hóa kia sinh mệnh căn nguyên sau, Nhạc Thành biết thì phải là kia Không Động ẩn trong vòng bất tử nguồn suối lực, Hỗn Thế Ma Vương chính là có được lần này vật, cho nên mới có thể không kiêng nể gì không sợ bị đánh chết.

Mà sinh mệnh căn nguyên cũng cũng không có bị Hỗn Thế Ma Vương luyện hóa, Hỗn Thế Ma Vương chính là có thể có được bất tử nguồn suối lực, Hỗn Thế Ma Vương trên người có chính là thủy chi thần thông, cũng không có sinh mệnh thần thông, tưởng luyện hóa này sinh mệnh căn nguyên là rất khó rất khó, cơ hồ là không có khả năng.

Cho nên Hỗn Thế Ma Vương cuối cùng mới bất đắc dĩ là vận dụng này bất tử nguồn suối lực tưởng đánh chết chính mình, nếu Hỗn Thế Ma Vương có thể luyện hóa này bất tử nguồn suối lực, kia thực đúng là có thể nói bất tử, trừ phi là có thể hoàn toàn trấn áp trụ Không Động ẩn mới được, chính là yếu hoàn toàn trấn áp trụ Không Động ẩn, trừ bỏ thánh nhân ở ngoài, thì phải là chỉ có Tiên thiên thần khí mới có thể làm được.

Mà Tiên thiên thần khí đều là tới thánh nhân cùng này vô cùng ... Giả dích tay trung, tổng cộng cũng không có vài món, cho nên, kia Hỗn Thế Ma Vương nếu luyện hóa bất tử nguồn suối trung sinh mệnh căn nguyên, kia chặn đánh giết nói, chính là liên tiếp Dao Trì Kim Mẫu chỉ sợ cũng có chút khó có thể làm được.

Hỗn Thế Ma Vương bởi vì là không có luyện hóa sinh mệnh căn nguyên, cho nên ở liên tục bị đánh chết hai lần lúc sau, cũng không có năng lực lại ngưng tụ thân hình, này mỗi lần đánh chết một lần, đối hấn tổn hại chính là thật lớn, tùy ý mới bất đắc dĩ yếu được ăn cả ngã về không tưởng đánh chết chính mình.

Mà lúc này, Nhạc Thành biết chính mình luyện hóa này sinh mệnh căn nguyên sau, phối hợp bất tử nguồn suối, chính mình hiện tại không thể nghi ngờ là ở bình thường tình hình thực tế hưởng dưới có được bất tử thân, chính mình có sinh mệnh thần thông luyện hóa sinh mệnh căn nguyên lúc sau, cùng Hỗn Thế Ma Vương quả thực chính là có chất bất đồng, cho dù là chính mình bản thể bị đánh chết, kia cũng là tiêu hao quá nhiều mà thôi, Không Động ẩn trong vòng bất tử nguồn suối phối hợp tánh mạng của mình thần thông hoàn toàn đó là có thể đủ ngưng tụ một khối hoàn toàn giống nhau như đúc thân hình đến, đánh chết chẳng qua là chính mình một ít năng lượng mà thôi, không thể chân chính làm được đánh chết chính mình. Đường nhiên này hết thấy còn muốn chính mình hoàn toàn luyện hóa Không Động ẩn mới được, chính mình mặc dù là luyện hóa Không Động ẩn trong vòng là tối trọng yếu bất tử nguồn suối lực, nhưng là còn không có chân chính ý nghĩa thượng luyện hóa Không Động ẩn.

Nếu chính mình chân chính luyện hóa Không Động ẩn lúc sau, mới có thể có được Hỗn Thế Ma Vương vậy bất tử thân, hơn nữa là còn hơn Hỗn Thế Ma Vương càng thêm khủng bố.

Đây là Không Động ẩn huyền ảo, Thập đại thượng cổ thần khí, mỗi một kiện đều cũng có không thể tưởng tượng nổi lực lượng, mà hiện tại Không Động ẩn trong vòng huyền ảo, về sau chính mình tái chậm rãi nghiên cứu đi.

“Thu.” Nhạc Thành thu hồi Hồn Nguyên Chân Thân, lập tức trong tay pháp quyết biến hóa, kia núi non trung thật lớn Không Động ẩn nháy mắt tràn ngập một mảnh thần quang, tùy theo thu nhỏ lại, nháy mắt hóa thành một mảnh màu xanh thần quang tiến vào tới Nhạc Thành ẩn đường trong vòng. Luyện hóa bất tử nguồn suối lực, yếu thu hồi Không Động ẩn tự nhiên là không khó.

Mà đồng thời Nhạc Thành lúc này khắc cảm giác trong cơ thể mình bàng bạc lực lượng, Nhạc Thành trong lòng thầm nghĩ, lúc này chính mình nếu lại đối phó kia Dương Tiễn trong lời nói, một mình một người, bằng vào gắng sức lực lượng thần thông cùng Hồn Nguyên Chân Thân, có thể đủ hoàn toàn dễ dàng đánh chết kia Dương Tiễn.

“Môn chủ lại chiếm được một món đồ thượng cổ thần khí a.” Cửu U song ma hâm mộ không thôi, cũng chỉ là hâm mộ.

“Đệ tử bái kiến sư phụ.” Nhạc Thành lập tức thân ảnh hóa thành lưu quang xuyên thấu không gian, lưu quang thu liễm lúc sau, lộ ra thân hình hai đầu gối không chút do dự rất đúng Hạo Thiên Đại Đế quỳ xuống.

Ở Nhạc Thành trong lòng, sư phụ Hạo Thiên Đại Đế mặc dù là không có tự mình dạy chính mình cái gì, chính là chính mình kiếp trước tu luyện đúng là Hồn Nguyên Chân Kinh, Hạo Thiên Đại Đế chính là chính mình tổ sư gia, mà một đời, chính mình chiếm được sư phụ Hạo Thiên Thập, chính mình đủ tu luyện tới này từng bước, cho nên, sư phụ tuyệt đối là có thể nhận được rồi đã biết cúi đầu.

Hạo Thiên Đại Đế vui mừng cười cười, trong ánh mắt tràn đầy dịu dàng đem Nhạc Thành nâng dậy, nói : “Đứng lên đi, không cần đa lễ, về sau, Hạo Thiên môn phải nhờ vào ngươi, còn có, hảo hảo rất đúng đãi Long Cát, bằng không, sư phụ phải tha cho ngươi.”

“Là, sư phụ.” Nhạc Thành tôn kính đáp.

“Tốt lắm, chúng ta cũng cần phải trở về.” Dao Trì Kim Mẫu nói với mọi người đạo, mọi người khắp nơi đợi Nhạc Thành đột phá, cũng đều là có một năm nhiều thời giờ.

Mấy ngày thời gian lúc sau, Ngọc Hư sơn ngoại, đoàn người tới trên không trung, đúng là Hạo Thiên Đại Đế, Dao Trì Kim Mẫu, Chân Vũ Đại Đế cùng Nhạc Thành, Huyền Tiêu đám người.

“Hơn hai trăm vạn năm.” Hạo Thiên đại nhìn chăm chú vào xa không, thần sắc bên trong lộ ra một tia cảm thán, hơn hai trăm vạn năm, chính mình hôm nay cuối cùng là lại về tới Ngọc Hư sơn. Nhìn thấy lúc này chính mình thân thủ sáng chế Hạo Thiên môn phát triển tới hiện tại tình trạng, cũng trong lòng vui mừng không thôi.

“Sư phụ, vào đi thôi, sư huynh cùng sư tỷ nếu biết ngươi đã trở lại, nhất định sẽ thật cao hứng.” Nhạc Thành đối sư phụ nói.

“Khổ hai người bọn họ hơn hai trăm vạn năm, hoàn hảo sau lại có ngươi đã đến rồi.” Hạo Thiên Đại Đế cười khổ một chút, Hạo Thiên môn nguyên bản hơn hai trăm vạn năm trung, chính là suy tàn không chịu nổi, liên tiếp sơn môn đều là tới yếu được cướp đi tình trạng, này hết thấy, Hạo Thiên Đại Đế đều là đang âm thầm quan sát đến.

”Sư sư...”

Cũng đúng lúc này, tiền không bên trong, đông nghìn nghịt một mảnh thân ảnh cấp tốc mà đến, đúng là Hạo Thiên môn trung hiện tại ở lại Hạo Thiên môn trong vòng thương gần bốn trăm vạn nhân, Nhạc Thành thần niệm đã sớm thông tri sư huynh cùng sư tỷ tiến đến nghênh đón sư phụ.

La Nguyên ba người đã bị thần niệm truyền âm lúc sau, đều là cảm thấy được là không thể tưởng tượng nổi, nhưng là là rời đi an bài toàn bộ Hạo Thiên môn đệ tử cấp tốc đám đến.

“Sư phụ, là sư phụ.”

“Sư đệ không có gạt chúng ta, đó là sư phụ.”

La Nguyên, Tần Linh, Trình Anh ba người, đang ở tiền không bên trong, thần niệm rình dưới, đã muốn là trước tiên cảm giác được sư phụ hơi thở, này hơi thở bọn họ tự nhiên là sẽ không nhận sai.

Vốn tưởng rằng sư phụ đã muốn là rơi xuống hơn hai trăm vạn năm, lúc này thấy đến sư phụ lại rành rành xuất hiện, ba người tâm tình kích động run rẩy đứng lên, cũng tốc độ cao nhất tới tiền không.

“Đệ tử bái kiến sư phụ.” Ba người lướt qua trời cao, nháy mắt kinh hồng thu liễm lộ ra thân hình, ba người tôn kính quỳ xuống lạy, ba người đều là kích động hai mắt đã ướt ướt đứng lên.

“Các người ba đứng lên đi, mấy năm nay vất vả các người.” Nhìn thấy ba đệ tử, Hạo Thiên Đại Đế cũng vui mừng không thôi.

“Không vất vả, chỉ cần sư phụ không có việc gì là tốt rồi.” Trình Anh nói.

“Ngược lại là vất vả tiểu sư đệ, mấy năm nay đều là dựa vào tiểu sư đệ, nếu không...” La Nguyên nói, trong lòng rõ ràng, mấy năm nay Hạo Thiên môn đều là nhìn thấy tiểu sư đệ ở chống đỡ lên, Hạo Thiên môn có hiện tại quy mô, hoàn toàn liền là bởi vì tiểu sư đệ.

Hạo Thiên Đại Đế cũng vui mừng nhìn Nhạc Thành, này hết thấy, Hạo Thiên Đại Đế cũng đã sớm biết.

“Ra mắt Thái thượng môn chủ.” Hạo Thiên môn trung, nháy mắt bốn trăm vạn nhân đuổi tới, mọi người hành lễ, thanh âm khuấy động Cửu Thiên, cả Thanh Hoa thành đều là do như Lôi Minh bình thường.

Nhìn thấy này nhất chúng Hạo Thiên môn nhân, Hạo Thiên Đại Đế cũng là trong lòng cảm thán, cái khác không nói, chỉ là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma, Cửu Thiên Huyền Tiên chính là có này hơn mười người a, Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng thiên ma có gần mười vạn đông đúc, loại này thể lực, đủ để là tế thân Tiên Ma giới trung nhất lưu thể lực.

“Sư phụ, người không nhiều lắm ở lại Hạo Thiên môn trung một lát sao.” Bảy ngày sau Hạo Thiên môn đại diện trong vòng, Nhạc Thành đối Hạo Thiên Đại Đế đạo.

“Hạo Thiên môn giao cho người, sư phụ thực yên tâm, ta vừa mới khôi phục, cũng cần bế quan mới được, trước hết đi tiểu Dao Trì, có việc trong lời nói, người đi tìm ta là được.” Hạo Thiên Đại Đế đối Nhạc Thành nói.

“Sư phụ, đệ tử mới gặp người mấy ngày, thật sự là có chút không tha.” La Nguyên bọn người nói đạo.

“Các người ba cũng nên hảo hảo bế quan tu luyện, lần sau đến các người thời điểm, các người chính là phải có sở đột phá mới được, nếu không, phải tha các người.” Hạo Thiên Đại Đế nói.

“Đệ tử tự nhiên dụng tâm tu luyện.” La Nguyên ba người vội vàng đáp.

“Nhạc Thành, vì sư dạy thời gian của người không nhiều lắm, chỉ là tu vi của người cũng đã muốn ở ba vị huynh sư tỷ phía trên, hiện tại phỏng chừng vì sư cũng không có cái gì hảo dạy người, về sau người cũng muốn dụng tâm tu luyện, Hạo Thiên môn cũng muốn người tốn nhiều tâm tư mới được.” Hạo Thiên Đại Đế lập tức đối Nhạc Thành nói.

Ở Nhạc Thành, La Nguyên đám người đưa tiễn dưới, Hạo Thiên Đại Đế, Dao Trì Kim Mẫu ở Hạo Thiên môn dừng lại bảy ngày sau đó rồi đi lý Ngọc Hư sơn đi trở về tiểu Dao Trì, mà Chân Vũ Đại Đế cũng cáo từ phải về Huyền Vũ sơn mà đi.

Cất bước mọi người lúc sau, theo sau Hạo Thiên môn đại diện trong vòng, chúng lão ma cùng La Nguyên, Tàn Linh còn có Trình Anh, Long Cát công chúa, Thanh Đồng, Diễm Ma bọn người ở tại tọa.

Lập tức, mọi người cùng La Nguyên đám người hướng Nhạc Thành nói lên này gần nhất một lát trung Hạo Thiên môn sở chuyện đã xảy ra, cũng nhắc tới tương cấp mấy người ... kia sơn môn một chút giáo huấn.

Đối với này sơn môn ở Hạo Thiên môn trong vòng xếp vào gian tế chuyện tình, Nhạc Thành biết đây cũng là chuyện rất bình thường, chính là bị chính mình đã phát hiện, kia tự nhiên chính là muốn kinh sợ một chút mới được, cũng tốt kinh sợ cái khác sơn môn thể lực.

Mấy người ... kia sơn môn phân biệt là Thanh Ngọc Đan, Động Linh Nguyên, Động Cung Sơn còn có Long Hồ sơn cùng Kim Tinh sơn này năm sơn môn trung, trong đó, kia Long Hồ sơn không thể nghi ngờ là thực lực cực mạnh một cái sơn môn, môn trung khả là có thêm tiên quân trình tự cường giả trấn thủ, môn trung Cửu Thiên Huyền Tiên đều là không ít.

“Cửu U song ma, Hoàng Ma tán nhân, người mang một số người đi xem đi Thanh Ngọc Đàn, Huyết Sát Tam Cơ, U Tuyền tam ma, các người dẫn người đi xem đi Động Linh Nguyên, Kỳ Sơn Thất Ma, các người dẫn người đi xem đi Động Cung Sơn, Âm Phong lão ma, Quỷ Thủ ma vương, Thị Huyết ma vương, Ma Sơn tứ kiêu, Liệt Hỏa Ma Vương, các người đi xem đi Kim Tinh sơn, cho bọn hần một chút giáo huấn đi.” Nhạc Thành đối chúng ma nói, dĩ nhiên là dám đánh Hạo Thiên môn chú ý, vậy yếu đã bị trừng phạt mới được.

1228. Chương 1038: Ta Cho Người Biết Thế Nào Là Nam Nhân

“Là môn chủ.” Chúng ma đáp, đều tự đều là sát khí nổi lên, kia Thanh Ngọc Đàn chờ sơn môn tuy rằng đều là thực lực đứng, chỉ môn trung cũng đều là chỉ có này hai ba cái Cửu Thiên Huyền Tiên mà thôi, còn không thể đối kháng Hạo Thiên môn. Chỉ có kia Long Hồ sơn thực lực yếu cường hãn một ít, còn hơn Hạo Thiên môn đến cũng là đứng nhiều ít, có điểm khó đối phó.

“Môn chủ, Long Hồ sơn làm sao bây giờ?” La Nguyên đối Nhạc Thành hỏi, này Long hồ môn chính là cũng tham dự trong đó.

“Chờ kia Thanh Ngọc Đàn chờ sơn môn giáo huấn qua lúc sau, sẽ đem Long Hồ sơn nhân thi thể đưa đến Long Hồ sơn đi, đến lúc đó tái làm quyết định đi.” Nhạc Thành trầm tư một chút nói, hiện tại Hạo Thiên môn trên chọc cả Thiên Đình, đây chính là một cái đại phiền toái, cho nên, Nhạc Thành hiện tại cũng không tính toán trên chọc kia Long Hồ sơn, nếu kia Long Hồ sơn thái độ tốt hảo, chính mình cũng có thể không so đo, dù sao chuyện này kỳ thật ở Tiên Ma giới trung mà nói cũng là chuyện rất bình thường.

Lập tức, chúng ma lĩnh mệnh lúc sau, cũng đều tự mang theo mấy ngàn Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng thiên ma chậm rãi rời đi Hạo Thiên môn, đều là đẳng đẳng sát khí, dám ở Hạo Thiên môn xếp vào gian tế, kia tự nhiên là thân nhau tốt giáo huấn một phen.

Chúng lão ma lần này một đám cũng là ở trong lòng phân cao thấp, yếu xinh đẹp hoàn thành lúc này đây nhiệm vụ, này còn giống như là môn chủ lần đầu tiên giao cho bọn hần nhiệm vụ, tự nhiên là không thể lộng tạp.

Chúng ma sau khi rời khỏi, lập tức mọi người cũng tản ra, mà Huyền Tiêu cũng cùng Nhạc Thành nói một tiếng, lập tức tới Ngọc Hư sơn nội một chỗ núi non trung bế quan tu luyện đã đi, tựa hồ là có điều linh ngộ.

Trong đại điện, mọi người lui ra sau, Nhạc Thành khẽ cau mày, lập tức tiến nhập Hạo Thiên Thập trong vòng, này Hạo Thiên Thập trong vòng, kia Thiên Đình Hồng Y tiên tử chính là bị chính mình nhốt tại Hạo Thiên Thập trong vòng một năm nhiều thời giờ.

Hạo Thiên Thập đại điện phía trước quảng trường thượng, Nhạc Thành tâm niệm cùng nhau, đã muốn là đem kia Hồng Y tiên tử chuyển qua đại điện quảng trường, Hồng Y tiên tử đã bị cấm chế, sắc mặt có một tia tái nhợt, thương thế cũng vô pháp khôi phục, trong cơ thể pháp lực toàn bộ bị cấm chế trụ, cũng vô pháp điều tức, tại nơi hư không trong vòng, hần đã muốn là gây ngốc một năm nhiều thời giờ.

“Người đem Dương Tiễn biểu đệ thế nào, người có phải hay không giết hần, người này cuồng đồ, Thiên Đình nhất định sẽ không bỏ qua cho người.” Hồng Y tiên tử nhìn thấy Nhạc Thành, lập tức tức giận đạo.

“Nhìn người còn có tâm tình tình tự, Thiên Đình không phải không cho các người những người này tình tự sao, ra mời người thân là Thiên Đình công chúa, này đãi ngộ thật đúng là không giống với a.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng: “Liên Dương Tiễn cái loại người này, người cũng để ý, ra mời, ánh mắt của người cũng không có gì đặc biệt, Thiên Đình công chúa, không gì hơn cái này.”

“Người...” Hồng Y tiên tử trong lòng sửng sốt, này đã hơn một năm đến, nhớ tới Dương Tiễn cuối cùng cầu xin tha thứ bộ dáng, tựa hồ đã biết biểu đệ thân ảnh đã muốn là ở lòng mình trung chậm rãi tiêu phai nhạt, nguyên đến chính mình vẫn là sùng bái, âm thầm thích nhân, cũng còn có kia không chịu nổi nhất thị bộ dáng.

“Hỗn đản, đều là người, người mau thả ta, ta muốn giết người.” Hồng Y tiên tử nhất thời cả giận nói, người mình thích, đều là bởi vì trước mắt ghê tởm kia nhân thân thủ hủy diệt, nếu không người này, Dương Tiễn biểu đệ cũng sẽ không kia phó bộ dáng. Hồng Y tiên tử lúc này trong lòng mình biện giải, hết thấy đều là bởi vì này Nhạc Thành, hần mới là đầu sỏ gây nên.

“Giết ta, thực lực của ngươi đủ sao, ngươi cuối cùng là đừng chọn hấn ta, nếu không ngươi sẽ hối hận.” Nhạc Thành lãnh ý chợt lóe mà đạo.

Hồng Y tiên tử cảm giác được Nhạc Thành trong mắt lãnh ý, trong lòng khẽ run lên, chính là lúc này nhưng trong lòng là có thêm vô số ủy khuất bốc lên, chính mình bị trói buộc ở tại hư không đã hơn một năm, lại bị hỗn đản này bị hủy biểu đệ ở chính mình trong lòng hoàn mỹ ẩn tượng, nhất thời cắn răng cả giận nói: “Nhạc Thành,, ta và ngươi liều mạng, ngươi không là cái gì Kim Giáp Chiến Thần sao, ta không sợ ngươi, ngươi buông, ngươi yếu là nam nhân trong lời nói, vậy buông.”

“Phải không, ta nhưng thật ra tưởng phải thử một chút, thực lực của ngươi đủ sao!” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, đã muốn là giải khai Hồng Y tiên tử cấm chế trên người, Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ mà thôi, hiện tại chính mình hoàn toàn cũng không cần phóng ở trên người.

Cấm chế bị mở ra, Hồng Y tiên tử thở gấp gấp thở, mắt hạnh chậm rãi tức giận, trước ngực một đôi pháp phòng quan quan dao động, Nhạc Thành thậm chí có thể nghe được hấn tim đập gia tốc tiếng vang. Lúc này Hồng Y tiên tử đã muốn là nổi giận tới nhất định trình độ.

“Ngươi không phải muốn giết ta sao, đến đây đi, ta chờ đây.” Nhạc Thành thần nhiên nói, đối với Thiên Đình, Nhạc Thành khả không có hảo cảm gì, cho nên, cứ việc này Hồng Y tiên tử coi như là tuyệt mỹ chi nữ, chỉ Nhạc Thành lúc này cũng không có...chút nào thương tiếc.

“Ta và ngươi liều mạng!” Hồng Y tiên tử cũng không biết là làm sao vậy, lớn tiếng một đạo khẽ kêu, trong lòng vốn là ủy khuất, đường đường Thiên Đình đại công chúa, hấn khi nào thì ném qua khổ như thế đầu, bị người cấm chế đã hơn một năm không thể nhúc nhích, hiện tại lại nghe đến Nhạc Thành nhạo báng, mạnh mẽ hướng hữu phiêu khai từng bước, ngọc chân đột nhiên chìa, mang theo tiếng rít, thế nhưng hướng về Nhạc Thành đá vào.

Hồng Y tiên tử phần nộ rất nhiều, đột nhiên mất đi không chế bình thường.

Nhạc Thành cũng là trăm triệu thật không ngờ này Hồng Y tiên tử hội đối với chính mình ra chiêu, không hề phòng bị dưới, không khỏi có chút giật mình, không nghĩ tới này Hồng Y tiên tử thế nhưng thật đúng là đối với chính mình động thủ.

Mà một chiêu này bên trong, Nhạc Thành cũng thần sắc sửng sốt, này Hồng Y tiên tử hoàn toàn chính là dựa vào thân thể của chính mình lực đá hướng về phía chính mình, chút chưa dùng tới pháp lực, hấn là khí tới cực hạn liên tiếp pháp lực đều quên thúc dục.

Hồng Y tiên tử này nhìn như thường thường vô kỳ một cước, nhưng cũng là lợi hại phi thường, không phải người thường có thể đối kháng, dù sao Cửu Thiên Huyền Tiên chi khu thân thể lực, cũng là lợi hại vô cùng.

Mặc dù là một cước này Nhạc Thành hoàn toàn là không cần để ở trong mắt, chính là lúc này Nhạc Thành cũng không thể không chuẩn bị né tránh, bởi vì này Hồng Y tiên tử một cước không thiên vị dĩ nhiên là đối với chính mình đứng quần đá tới, Nhạc Thành mặc dù là đối với chính mình Kim Long thân thể có tự tin, nhưng là kia địa phương thật đúng là không có thử qua, vạn nhất một cước này ngoài ý muốn xảy ra vấn đề phải tốt lắm.

“Ảo ảnh vô ngân.” Nhạc Thành quanh thân hào quang hơi hơi lóe ra, thân hình nháy mắt liền chuyển qua nửa thước chỗ, chính là này nửa thước khoảng cách, làm cho hấn tránh thoát Hồng Y tiên tử kia có điểm nguy hiểm một cước.

“Ta và ngươi liều mạng!” Hồng Y tiên tử tựa hồ là cũng không có ý thức được chính mình vừa mới một cước đá hướng Nhạc Thành vị trí, mắt thấy đến Nhạc Thành tránh được chính mình công kích, cũng liều mạng bình thường không thuận theo không buông tha, cả giận nói một tiếng, thon dài đùi ngọc tiếp tục đã nghĩ Nhạc Thành liên hoàn đá vào, mỗi một chân đều nhanh du tia chớp, mặc dù là không có thúc dục pháp lực, kia cũng là trọng như núi cao, bị bám một mảnh sắc bén kinh phong quét ngang mà qua.

“Sưu! Sưu! Sưu!” Nhạc Thành có thể rõ ràng nghe được Nhạc Thành đùi ngọc xẹt qua dòng khí thanh âm của, thanh thúy mà ngắn ngủi thả mạnh mẽ.

Mà lúc này Nhạc Thành cũng sắc mặt nan thoát nhìn, này Hồng Y tiên tử chân chân không rời chính mình đứng quần, hoàn toàn chính là chuyên môn tiếp đón chính mình nơi đó mà đi, thật không biết là vô tình

vẫn là cố ý.

Này mỗi một đạo dấu chân đều là lực đạo hung mãnh dị thường, mang theo vù vù tiếng gió cùng không gian sóng gợn, cặp kia linh hoạt cực kỳ chân dài mưa rền gió dữ bàn thổi quét mà đến, đui ngọc không rảnh, trắng tinh xinh đẹp, lại đã tràn ngập sát ý.

“Hừ, thật đúng là đã cho ta không dám giết ngươi sao!” Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, này Hồng Y tiên tử cũng quá lòng tham không đáy một chút, khê quát một tiếng, cũng là có chút tức giận, thân ảnh tránh đi Hồng Y tiên tử đích thực một cước, tay phải như tia chớp một quyền bạo lực hướng về phía Hồng Y tiên tử mà đi.

Một quyền này, Nhạc Thành cũng không hữu dụng pháp lực, chính là bình thần một quyền, chỉ ở Nhạc Thành lúc này Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ thân hình dưới, quyền thế lấy kinh người tốc độ cao đầy mạnh, xuyên thấu không gian sóng gợn, trong phút chốc tới.

Cảm giác được Nhạc Thành trên người tức giận, Hồng Y tiên tử phục hồi tinh thần lại, trong lòng cũng không khỏi dâng lên một cỗ sợ hãi. Nhưng là vào lúc này, Nhạc Thành một quyền này đã muốn là tới trước người hắn.

“Phanh...” Một quyền này mang theo không nhẹ lực lượng, như tia chớp đó là đã rơi vào Hồng Y tiên tử trên vai, một quyền đi xuống, Hồng Y tiên tử nháy mắt lão đảo lui ra phía sau mấy chục thước, lập tức ngã ngã trên mặt đất.

“Hỗn đản, ta muốn giết ngươi.” Hồng Y tiên tử sắc mặt càng phát ra tái nhợt một tia, lập tức bò lên thân đến, không biết là phần nộ vẫn là ủy khuất, lại liền đối với Nhạc Thành lao thẳng tới mà đến, từ nhỏ thật to, thân là Thiên Đình đại công chúa, ai dám đối với nàng như vậy, ai cũng không dám như vậy không đem hắn để ở trong mắt.

“Ta và ngươi liều mạng.” Hồng Y tiên tử đã muốn là nổi giận tới cực điểm, cũng không quản gì chiêu thức, trực tiếp là lung tung đánh về phía Nhạc Thành mà đến, hoa chân múa tay vui sướng, cũng là bị bám một mảnh sắc bén kinh phong.

“Hừ, ngươi còn chưa đủ tư cách.” Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, trong tay thủ thế biến đổi, nghiêng người né tránh Hồng Y tiên tử, cũng lại vừa đến chưởng ấn đã rơi vào Hồng Y tiên tử ngọc kiên phía trên.

“Ba!” Hồng Y tiên tử trực tiếp chính là nghênh diện chặt vật suất ngã trên mặt đất, cũng may Nhạc Thành cũng không hữu dụng pháp lực, chính là mới nòng bị đó da thịt nổi khổ mà thôi, đánh chết như vậy một cái hiện tại đã muốn là hoàn toàn đi tìm cái chết nữ nhân, Nhạc Thành trong lòng cũng không có gì cảm giác thành tựu, cũng không tiết lâm vào.

“Hỗn đản, ngươi như thế nào không giết ta, ta và ngươi liều mạng.” Hồng Y tiên tử ngã ngã xuống đất, lập tức ngẩng đầu xoay người lại cắn tức Nhạc Thành, cũng lại một lần đánh về phía Nhạc Thành mà đi, trong tay trực tiếp chính là một chưởng bổ tới.

“Ngươi thật sự là muốn tìm tử có thể nào.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, trong tay lại một đạo chưởng ấn nháy mắt phát ra, cũng dễ dàng đã đem kia Hồng Y tiên tử chụp đến trên mặt đất.

“Ngươi vì cái gì không giết ta, ngươi thực lực không phải rất mạnh sao, ngươi vì cái gì...” Hồng Y tiên tử lại chiến lên, lập tức cắn tức Nhạc Thành.

Nhạc Thành trầm tức giận tiếp tục nói : “Biệt quan ta, nếu không ta thật sự sẽ giết ngươi!”

“Ngươi không dám, ngươi không giết ta, chẳng lẽ là sợ cha ta có thể nào, ngươi sợ Thiên Đình, sợ cha ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, ngươi cũng còn hơn Dương Tiễn biểu đệ không mạnh hơn bao nhiêu, ngươi cũng sợ tử!” Hồng Y tiên tử lạnh nhạt nói dựng lên, lập tức dĩ nhiên là đắc ý phá lên cười.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, nữ nhân này thật đúng là đủ hung hăng càn quấy, này nếu giết hắn, chính mình thật đúng là có đó không dám tùy tiện xuống tay, thượng đế nữ nhân, nếu chính mình thật là đánh chết này Hồng Y tiên tử, chỉ sợ Hậu thiên để chỉ sợ đều là hội thật sự tìm chính mình tính sổ, thượng đế ra mặt, sợ là sư mẫu cũng rất khó cứu chính mình, hiện tại thực lực của chính mình, nếu là thật chính

là chọc tới Thiên Đình nổi giận, đây chính là thật sự phiền toái, ít nhất đến bây giờ mới thôi, ngày đó để đều là không có ra mặt đối phó chính mình.

“Hừ, ta chỉ biết người không dám, người không có lá gan này, người cũng sợ tử.” Hồng Y tiên tử lại cười lạnh nói, chính là tiếng cười bên trong phân không rõ ràng lắm là tuyệt vọng vẫn là hung hăng càn quấy.

“Người tốt nhất là im miệng cho ta, nếu không người sẽ hối hận.” Nhạc Thành lãnh thị này Hồng Y tiên tử nói.

“Ta muốn nói làm sao vậy, người không có can đảm, người cũng sợ tử, người căn bản là không là nam nhân, người không dám giết ta, ha ha.” Hồng Y tiên tử tiếp tục lớn tiếng cười lạnh nói.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, lập tức đột nhiên tiến lên chìa song chưởng như sắt kiếm bàn gắt gao lặc ở Hồng Y tiên tử, trong mắt hàn ý mạt quá.

Hồng Y tiên tử lúc này mới đột nhiên cả kinh, lập tức một trận kinh hãi nói : “Nhạc Thành, người muốn điều gì, người buông?”

“Người không phải không sợ sao, người không phải nói ta không là nam nhân sao, của ta điểm mấu chốt là có hạn, hiện tại ta khiến cho người có biết ta có phải hay không nam nhân!” Nhạc Thành thần nhiên lạnh nhạt nói, trong mắt nhìn chăm chú vào lúc này này trước người nữ tử, lộ ra một cổ khác thường thần sắc.

Nhạc Thành trong mắt nhìn quét dưới, Hồng Y tiên tử lúc này màu đỏ cung trang ở vừa mới chạt vật bên trong, cũng là xuất hiện nhiều chỗ vỡ tan, trước ngực, trên lưng đều lộ ra trắng tinh bóng loáng da thịt, ngược lại là tấn hiển hãn vô hạn dễ thương nữ tính mị lực, kích thích lưng áo hết sức nhỏ hẹp dài, giàu có tính dai, đường nét cực kỳ tuyệt đẹp mê người, làn da bạch nị như ngọc, non mềm bóng loáng, hơi hơi phập phồng xương sống cùng bóng loáng mượt mà đường cong lộ ra nữ tính đặc hữu dịu dàng mỹ. Cũng có thể đủ cảm giác được của nàng bàn tọa quan quan.

Vừa mới đá hướng chính mình hai chân cũng là rất tròn rắn chắc, thon dài tuyệt đẹp. Cả người lúc này mặc dù là chạt vật, nhưng là đối cái góc độ mà nói, cũng đã tràn ngập không gì sánh kịp mỹ cảm.

Nhạc Thành trong lòng hiện lên một tia tà ý, dứt bỏ này Hồng Y tiên tử thân phận mà nói, này Hồng Y tiên tử thật đúng là tuyệt mỹ chi nữ, cũng không ở Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết dưới, nếu ở bình thường dưới tình huống, chính mình tuyệt đối là hội động tâm.

Hồng Y tiên tử lúc này tựa hồ là cảm giác được Nhạc Thành trong mắt biến hóa, bắt đầu dùng sức giãy dựa đứng lên, lộ ra kinh hoảng tiếng động hô: “Hỗn đản, người muốn điều gì? Người mau thả ta ra, ta là Thiên Đình đại công chúa, người dám!”

Này Hồng Y tiên tử không ngừng giãy dựa, tựa hồ là càng thêm khiến cho Nhạc Thành trong lòng tà niệm, kia mê người thân thể liền dán chính mình, ở trên người của mình không ngừng vụn vụn, kia đã muốn là thoát phá hỗn độn đích thực màu đỏ cung trang lúc này như ẩn như hiện bao vây lấy hãn kia nở nang mà lại aotu có hứng thú thân thể, cao ngất hai ngọn ở thoát phá quần áo trung theo thở rất nhỏ địa phập phồng, Nhạc Thành thậm chí là có thể chứng kiến có cây nho hình dạng ở rất nhỏ rung động.

“Nói cho người một tin tức, hôm nay địa trong vòng thật là có rất nhiều ta không dám chuyện tình, chính là hiện tại, ta nghĩ muốn làm, ta liền dám.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, gắt gao ôm này Hồng Y tiên tử, hai tay đã muốn là ở kia ngọc trên lưng du động lên, lập tức thuận thế xuống, đã rơi vào kia rất tròn ngọc móng phía trên.

“Hỗn đản người dám, ta nhất định sẽ giết người.” Hồng Y tiên tử hoàn toàn thất kinh, Nhạc Thành hai tay ở trên người của nàng du động, nhất thời cảm giác được giống như một cổ luồng điện phun quá bình thường, toàn thân đã muốn là sẽ không nhúc nhích, trong cơ thể pháp lực đều là đọng lại bình thường, giờ này khắc này, hãn đã muốn là thật không ngờ yếu thúc dục pháp lực đào thoát, tựa liên tới thiếu giãy dựa đều tay chân không ngừng sai sử.

Từ nhỏ đến lớn vô mấy năm qua, còn chưa từng có nam nhân chạm qua hãn, trước kia trong lòng thích biểu đệ Dương Tiễn, kia cũng là đơn thuần trong lòng thích mà thôi, coi như không phải tình yêu, mà hiện tại một người nam nhân ở trên người của nàng như thế suông sã, đó là tuyệt đối chưa từng có.

Lúc này, Hồng Y tiên tử giống như là bị sợ ngậy người tiểu cô nương, đã muốn là có chút kinh ngạc, kinh hoàng đến thất thần.

“Phải không? Ta đồ muốn nhìn người như thế nào giết ta!” Nhạc Thành nói xong, rõ ràng là hai tay gắt gao vây quanh Hồng Y tiên tử trên thân, đem hắc còn tại lộn xộn giấy dựa hai tay tập trung, xoay người đem hắc trực tiếp là đặt ở đại điện tiền quảng trường thượng, cong lên tất cái đứng vững của nàng đùi, mời nàng cần bản không thể nhúc nhích.

Mặt của hắc gắt gao dựa dán của nàng ngực, một cổ đặc hơn mà ngọt nị nữ nhân mùi mang theo ám áp xông vào mũi truyền đến. Hồng Y tiên tử toàn thân mềm mại lại tràn ngập co dãn, thần nhiên mùi thơm cũng là mê người vô cùng.

“Người hỗn đản, người buông, buông, ta cầu người, người buông.” Hồng Y tiên tử còn tại liều mạng dựa giấy dựa, chỉ cuối cùng hai tay bị Nhạc Thành gắt gao dựa khóa ở sau lưng, sau đó hắc thấy được Nhạc Thành trong mắt ánh mắt, đó là một loại phức tạp ánh mắt, trong ánh mắt có tức giận, lãnh ý, còn có nam kia tính xúc động là lúc đặc hữu ánh mắt, giờ này khắc này, hắc đột nhiên trong lúc đó, trong lòng run rẩy một chút, tựa hồ chính là lần này, hỗn đản này thân ảnh đã muốn là khắc vào, ở trong lòng của nàng.

“Nhạc Thành, ta cầu người, người buông! Buông!” Hồng Y tiên tử lập tức tiếp tục tê kêu, trong lòng lại không biết phải làm sao, hoàn toàn là hoảng làm một đoàn, tim đập gia tốc, máu cấp tốc lưu động.

“Đây đều là người tự tìm, ha ha, Thiên Đình đại công chúa, ta nhưng thật ra muốn nhìn, có cái gì ... không không đồng dạng như vậy.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, trong mắt lúc này đã muốn là mất đi lý trí, nhìn thấy này Thiên Đình đại công chúa ánh mắt còn mang theo một ít hài hước.

“Bá!” một tiếng, Nhạc Thành mạnh vạch tìm tòi Hồng Y tiên tử đã muốn là thoát phá hỗn độn cung trang, nhất thời lộ ra bên trong tuyết trắng cao ngất hai cái thổ ngọc, kia thổ ngọc giấy quần áo trói buộc, còn tại hơi hơi nhảy lên.

“Nhạc Thành, cầu người, buông, ta cầu người, người không cần, không cần.” Hồng Y tiên tử trong mắt đã tràn ngập tuyệt vọng, thân hình đều là bắt đầu lạnh như băng đứng lên, lập tức tựa hồ là lấy lại tinh thần một tia thần đến, lại bắt đầu không ngừng vịn vịn giấy dựa đứng lên. Tay chân bắt đầu loạn đá loạn đá, cực lực giấy dựa.

Khả Nhạc Thành dùng thân hình dễ dàng liền ngăn chặn của nàng hai chân, dùng tả hữu tay ngăn chặn của nàng cánh tay phải, đem của nàng tả cánh tay xoay đến lưng của nàng sau ngăn chặn, Hồng Y tiên tử lại không thể nhúc nhích.

Mà lúc này Nhạc Thành cũng không để ý đến Hồng Y tiên tử giấy dựa, bởi vì ánh mắt của hắc đều bị hắc trước ngực kịch liệt phập phồng dây nịt hấp dẫn, kia trắng tinh thổ ngọc, quang hoa da thịt như thể mềm mại, giống như mỡ dê, băng ánh không rảnh.

Trên thân cung trang đã muốn là từ Hồng Y tiên tử thành thực hoàn mỹ quan quan thượng toàn bộ bị Nhạc Thành rõ ràng, mê người đáng người đường cong, hơn nữa hắc kia mỡ dê bạch ngọc bình thường da thịt, làm cho Nhạc Thành cũng không lại là sưng sốt.

Nhưng mà càng thêm hấp Nhạc Thành ánh mắt, cũng Hồng Y tiên tử kia cao cao toàn tâm toàn ý thổ ngọc. Theo Hồng Y tiên tử kịch liệt thổ phập phồng, ở trước ngực run rẩy run run, đã hình thành một loại độc đáo luật thơ.

Nhạc Thành trong lòng càng thêm tà ác lên, trước kia thật đúng là không có chú ý, nguyên lai này Hồng Y tiên tử cũng là như thế gợi cảm dễ thương, hình dáng đầy đặn, tuyệt đối là quan quan, chút đúng cho chúng nữ.

“Người... Người này vô lại! Hỗn đản! Vô sỉ, ta muốn giết người!” Hồng Y tiên tử cảm giác được chính mình quần áo cởi ra bình thường, chính mình thân hình bại lộ ở tại một cái nam tử trong mắt, đã muốn là xấu hổ đem chính mình hai mắt nhắm nghiền lên, nhưng là miệng vẫn là lời nói mau lẹ, thần sắc nghiêm nghị lên án mạnh mẽ, uyển chuyển thân thể mềm mại cũng đình chỉ giấy dựa.

Hồng Y tiên tử cảm giác Nhạc Thành ánh mắt ngay tại thân thể của nàng thượng nhìn quét, một đôi đùi đẹp không tự chủ được cũng căng long, hai cái tròn tròn tất cái nhẹ nhàng lẫn nhau ma sát, trong lòng sinh

ra câu ý.

Một loại bản năng co rút lại, nữ tính nhu nhược một mặt giờ phút này ở Hồng Y tiên tử trên người trần hiển không thể nghi ngờ, cứ việc hấn là thượng đế chi nữ, đường đường Thiên Đình đại công chúa, vẫn là Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi cường giả, đây là này hết thấy, đều không thể thay đổi hấn là một nữ nhân, vẫn là một cái chưa từng có bị nam nhân chạm qua nữ nhân.

Nháy mắt, Hồng Y tiên tử khước mắt chảy ra hai hàng nước mắt trong suốt, giờ phút này, hấn mềm mại tới cực điểm.

“Tiếp tục mắng nha! Như thế nào không mắng?” Nhạc Thành lúc này đã muốn là tạm thời mất đi lý trí bình thường, nói xong, đó là đặt ở kia thân thể mềm mại phía trên.

Nhắm chặt hai mắt Hồng Y tiên tử nhất thời cảm giác được có một món đồ lửa nóng vật đỉnh ở của nàng phúc hạ, lập tức nghĩ tới kia chích có nam nhân mới có vật thể, mặc dù là không có trải qua chuyện nam nữ, chính là đối với này đó mà nói, hấn cũng là rõ ràng, nhất thời trong lòng lại khiếp lại sợ, trong thân thể lại dâng lên từng trận xôn xao cùng khô nóng.

Hồng Y tiên tử không ngừng vận vẹo ngọc móng, muốn tách rời khỏi chính mình phúc hạ lửa kia nóng vật, nhưng là mặc kệ hấn như thế nào vận vẹo ngọc móng, cũng là chẳng thấm vào đâu, ngược lại là làm cho kia vật thể càng thêm nóng cháy vài phần.

Lập tức trên thân thể còn truyền đến từng trận gãi ngứa, Nhạc Thành một bàn tay không biết khi nào đã muốn tiến vào hấn thân thể tối tư mật địa phương, của nàng thuần khiết cũng sắp bị hấn bị hủy.

Hấn vận vẹo ngọc móng, chính là, càng là vận vẹo, nơi đó tựa hồ lại càng mẫn cảm, hoàn hảo giống có nhất cổ nhiệt lưu trào ra.

“Ti...” Đây là, Nhạc Thành lại đem Hồng Y tiên tử thất lưng ở dưới quần áo váy dài hoàn toàn bị vạch tìm tòi, đã không có che, hấn kia hoàn mỹ ngạo nhân quan quan liền quan lửa, trần như nhộng triển lộ đi ra.

Hồng Y tiên tử lúc này cảm giác được chính mình hoàn toàn đã không có khí lực giãy dụa, chính mình thuần khiết hoàn bích không tỳ vết mềm mại thân mình rất nhanh lại bị Nhạc Thành nặng nề mà ngăn chặn, hấn buông tha cho chống cự, lúc này sở hữu phản kháng tựa hồ là đều mất đi tác dụng.

Lúc này Hồng Y tiên tử lại mở hai mắt ra, trong mắt trung có tuyệt vọng, chỉ cũng còn có mặt khác thần sắc ở trong đó, ánh mắt phức tạp vô cùng, thần nhiên nhìn chăm chú vào này đặt ở chính mình mềm mại thân hình thượng nam tử.

Nhạc Thành lúc này đối mặt này Hồng Y tiên tử mềm mại quan quan, từ trong đáy lòng phát ra khen không dứt miệng sợ hãi than, ánh mắt thuần cũng không thuần định ở tại này hoàn mỹ có thể nói tuyệt thế quan quan thân thể mềm mại thượng, chính mình không phải không có trải qua nữ nhân, chúng nữ đều bị là tuyệt mỹ chi nữ, chỉ này Hồng Y tiên tử tuyệt đối là đúng lắm may.

Thân hình trắng tinh bóng loáng như ngọc bình thường trong suốt trong sáng, như thế mềm mại, như thế không rãnh. Nhưng mà càng thêm làm cho Nhạc Thành tán thưởng không thôi, cũng hai ngọn đỉnh kia đối kiều diễm ướt át quan. Chung quanh nhan sắc là một loại phi thường thành thực mê người màu hồng. Hai khóa tú khí màu đỏ nhạt cây nho thủy non nớt nổi lên, tựa như châu tròn ngọc sáng anh đào bàn, hình thành một bộ cực kỳ hấp dẫn gợi cảm hình ảnh.

Nhạc Thành rốt cuộc nhìn không được hai tay du đang ở tại này hoàn mỹ quan quan phía trên, tại nơi bóng loáng phía trên du đang mà qua.

Lúc này Hồng Y tiên tử toàn thân tê dại, như điện giật bình thường. Cái loại này lại ma lại dương cảm giác, mời nàng vừa yêu vừa hận, muốn ngừng mà không được. Hấn rõ ràng xấu hổ và giận dữ muốn chết, nhưng lại chậm rãi, không tự chủ được địa cố ra mơ hồ không rõ âm mũi, cái miệng nhỏ nhắn lại phát ra mê người tiếng thở dốc, thành thực gương mặt nổi lên mê người màu hồng.

“Buông, ta cầu ngươi, ta có thể vì ngươi làm nô vì tỳ, nhưng là cầu ngươi thả ta!” Hồng Y tiên tử vô lực cuối cùng kêu cứu.

Nhạc Thành cũng trực tiếp dùng sức đem của nàng hai chân phân đến, “Đây đều là người quan của ta, là người tự tìm.”

“Không...” Hồng Y tiên tử cuối cùng hò hét, nước mắt trong suốt chảy xuống, hắn không sợ chết, lại thật không ngờ người này dĩ nhiên là như vậy đối đãi chính mình, hắn sao có thể đủ như vậy.

Nhạc Thành lúc này ngạo nghễ đi phía trước nhất tặng, lấy cường hãn nhất phương thức tiến vào, lập tức không hề thương tiếc bắt đầu mưa rền gió dữ bàn ném bom đứng lên, ai làm cho Thiên Đình trêu chọc chính mình, đã biết chính là báo thù mà thôi.

“A... Đau quá...” Hồng Y tiên tử kêu đau đi ra, thân thể bởi vì Nhạc Thành tiến vào, cuồng run lên một trận, một đôi ngọc thủ gắt gao quát trên mặt đất, đây là của nàng lần đầu tiên, không nghĩ tới cũng đau đớn như vậy.

Hồng Y tiên tử yếu đuối ngăn cản lúc này đây thứ đòn nghiêm trọng, Nhạc Thành mỗi một lần đòn nghiêm trọng nó đều làm cho thân thể của nàng nhịn không được dẫu ma sát, có loại điện giật đường như tê dại, lập tức cũng không biết khi nào thì bắt đầu, mỗi nhất kích đều mời nàng không tự chủ được phát ra ngâm khê.

Loại này thần dị cảm giác, giống trong biển cuộn sóng giống nhau, từng đợt từng đợt địa ăn mòn thân thể của hắn tâm. Hắn bị lạc, bị lạc tại...này nam nhân thô bạo tâm linh cùng hắn cường tráng thân thể.

Nhạc Thành lúc này cũng là tức giận toàn tiêu, loại này phát tiết, là hưởng thụ, cũng là thành tựu, một loại chinh phục khoái ý, làm khoái ý càng ngày càng mãnh liệt, hắn liền càng lúc càng nhanh, càng ngày càng dùng sức, thật sâu đòn nghiêm trọng.

Rốt cục, một tiếng thanh quan quan chán nản ngâm khê, không ngừng theo Hồng Y tiên tử gấn bó gian kêu lên. Cửa nàng mặt cười vắn vẹo, không nữa ngày xưa cái loại này cao ngạo bộ dáng, không còn là kia cao ngạo Thiên Đình đại công chúa, chỉ lo đem hai chân gắt gao quấn quanh Nhạc Thành thắt lưng, nhô lên thân mình nghênh đón Nhạc Thành mỗi một lần thẳng tiến.

Mỗi một lần, Hồng Y tiên tử thân thể mềm mại thậm chí phát ra một trận run rẩy, mỗi một lần, bọn hắn va chạm đều mang theo tiếng vang.

Hồng Y tiên tử lúc này toàn thân cảm giác hựu tô hựu ma, vừa chua xót lại dương, chỉ cảm thấy vui mừng thơm ngọt phiêu phiêu dục tiên, không chịu nổi mặc kệ ngâm khê lên, hắn đã muốn là phân không rõ ràng lắm đã biết là làm sao vậy, giờ này khắc này, hắn rõ ràng cảm giác được chính mình dĩ nhiên là chút không hạn này đoạt hắn hết thấy nam tử, tuyệt không hạn.

Cũng không biết qua bao lâu, hai người rốt cục đều là đạt tới một cái đỉnh, vân thu vũ tán, đầy đất đồng hỗn độn. Mà Nhạc Thành cảm thấy được chính mình phát tiết đi qua, toàn thân thần kinh khí sảng, tức giận toàn tiêu.

Nhạc Thành mãnh quá hồi tỉnh lại, tự kiểm chế trên người đều đã xảy ra cái gì? Vừa rồi hết thấy, đều là làm cái gì? Vừa mới một màn, nhanh chóng nổi lên trong lòng.

Nhạc Thành lập tức nhìn mình dưới thân này một cái nữ tử, mưa gió sau hắn, càng thêm kiều diễm, càng thêm đầy đà động lòng người, tựa như sau cơn mưa hoa hồng bình thường, càng thêm diễm lệ động lòng người, bộ ngực không ngừng kịch liệt phập phồng, chỉ khóe mắt cũng lộ vẻ nước mắt.

Nhất thời Nhạc Thành vội vàng theo Hồng Y tiên tử trên người đi lên, thương hoảng sợ mặc vào chính mình hắc bào, trong lòng thật sự là nghĩ không ra chính mình như thế nào hội làm ra loại chuyện này, chính mình cho tới bây giờ sẽ không có nghĩ tới sẽ đối một nữ nhân như vậy.

Hồng Y tiên tử lẳng lặng nằm ở trên mặt đất, lập tức chỉ thấy đến Nhạc Thành mặc vào quần áo, lúc sau lúc này mới mang theo gương người theo chính mình trừ vật trong giới chỉ thay mặt khác một món đồ màu đỏ vấy dãi, vừa mới kia màu đỏ cung trang hoàn toàn bị Nhạc Thành tề thành tối bố.

Mà lúc này Hồng Y tiên tử trong đầu cũng loạn thành một đoàn, vừa mới chính mình là làm sao vậy, chính mình dĩ nhiên là hoàn toàn không hạn tên hỗn đản này, còn phối hợp hắn, còn gọi lớn tiếng như vậy, tại sao có thể như vậy.

Nghĩ này hết thấy, Hồng Y tiên tử trong mắt lại nhin không được chảy ra hai hàng nước mắt, chính là vì cái gì rơi lệ, chính cô ta cũng không biết, có lẽ chích là bởi vì trong lòng cảm thấy được ủy khuất đi.

“Người có thể hận ta, bất quá ta vừa mới cũng không phải cố ý.” Nhạc Thành nhìn thấy trước mắt này một cái tuyệt mỹ nữ tử, trong lòng không khỏi là có chút lòng áy náy, mặc kệ nói như thế nào, hẳn vừa mới chính là một cái nhu nhược nữ tử, không hơn.

“Người đi, ta không muốn gặp lại người, người hỗn đản, người đi...” Hồng Y tiên tử quay đầu, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong mắt lại chảy ra trong suốt trong sáng nước mắt.

“Ta đi rồi, người nếu tưởng rời đi liền nói cho ta biết, ta thả người đi.” Nhạc Thành đối Hồng Y tiên tử nói xong, liền vội vàng biến mất ở tại Hạo Thiên Tháp trong vòng, giống như là một cái làm chuyện sai lầm tiểu hài tử bình thường.

Hạo Thiên môn đại điện trong vòng, Nhạc Thành cười khổ xuất hiện ở đại điện trong vòng, không nghĩ tới sự tình hội như vậy.

Ở đại điện trong vòng ngây ngẩn cả người một lúc sau, Nhạc Thành đó là trong tay pháp quyết biến hóa, tùy theo ở đại điện trong vòng bố trí hạ một đạo cấm chế, trong tay pháp quyết tái biến trong lúc đó, ấn đường trung đã muốn là xuất hiện vừa đến thần quang tràn ngập vật, đúng là kia còn không có hoàn toàn luyện hóa Không Động ấn.

Nhạc Thành lúc này mới hữu thời gian cẩn thận tình hình cụ thể này Không Động ấn, bản thể chính là cùng Hạo Thiên Tháp Thần Nông đỉnh giống nhau màu xanh, trên có ngũ cực phương vị ngũ điều cửu trảo thần long xoay quanh, đây chính là cực mạnh Long tộc thần long hình thái.

Cửu trảo thần long, cũng chỉ có viễn cổ thời kì mới có giống Không Động ấn chính là lúc trước Long tộc trọng bảo, Nhạc Thành biết Không Động ấn cực mạnh uy lực chính là thần long lực, còn có bất tử nguồn suối lực.

Đặc biệt kia bất tử nguồn suối, mới là khủng bố nhất, theo Hỗn Thế Ma Vương trên người, Nhạc Thành đã muốn là kiến thức tới.

Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi, trong tay pháp quyết biến hóa, Nhạc Thành ấn đường trung một đạo thanh mang bay vút mà ra, lập tức liền gắt gao bao vây ở tại Không Động ấn phía trên, Không Động in lại một mảnh thần nhiên hào quang lóe ra, chút không chống cự Nhạc Thành luyện hóa.

Nhạc Thành thân mình đã muốn là luyện hóa Không Động ấn trong vòng bất tử nguồn suối nội sinh mệnh thần thông căn nguyên, lúc này tái luyện hóa Không Động ấn, tự nhiên là thuận buồm xuôi gió, Trên thực tế luyện hóa bất tử nguồn suối nội sinh mệnh căn nguyên, này Không Động ấn Nhạc Thành đã muốn là luyện hóa nhất hơn phân nửa.

Đối với này, Nhạc Thành còn muốn hảo tốt hơn nhiều tạ Hỗn Thế Ma Vương mới được, yếu không phải như thế nói, Nhạc Thành cũng không có lớn như thế cơ duyên, luyện hóa kia sinh mệnh căn nguyên lúc sau, Nhạc Thành trong cơ thể sinh mệnh thần thông không thể nghi ngờ là tiến bộ thật lớn, hiện ở trên người mặt khác bốn loại thần thông, ngược lại là lĩnh ngộ toàn bộ không có sinh mệnh thần thông khoái, tựu liên chính mình trước hết được đến không gian thần thông cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn ban tặng biến hóa thần thông, cũng đều là không có sinh mệnh thần thông lĩnh ngộ tình trạng cao.

Tới lúc này, Nhạc Thành ở sinh mệnh thần thông lĩnh ngộ thượng, cũng là bắt đầu trực gần có điều chất biến hóa, mơ hồ trong lúc đó, Nhạc Thành tựa hồ là cảm giác được chính mình hiện tại không chỉ có là có thể dùng sinh mệnh thần thông cho mình vô cùng diệu dụng, đồng thời cũng có thể đủ đối địch, này đối địch phương pháp, Nhạc Thành cũng là đang ở lĩnh ngộ, chỉ này dù sao không phải ba ngày hai ngày có thể lĩnh ngộ đi ra, chậm thì mấy năm, lâu thì ngàn vạn năm đều là bình thường chuyện tình.

Như thế ước chừng là hai mươi ngày sau đó, Không Động in lại một đạo thần quang lóe ra, Nhạc Thành cũng thu hồi pháp quyết, khoe miệng lộ ra mỉm cười, rốt cục thì hoàn toàn luyện hóa Không Động ấn.

Tâm niệm cùng nhau, Nhạc Thành lập tức hóa thành một đạo thần hồng hào quang biến mất ở tại trong đại điện, làm Nhạc Thành thân hình xuất hiện thời điểm, đã muốn là tới một chỗ thần dị không gian trong vòng, mà đã muốn là Không Động ấn trong vòng.

Không Động ẩn trong vòng, là vừa ra bốn phía khôn cùng núi non, núi non trung ương là một chỗ mở mang thủy vực, mà ở này Không Động ẩn trong vòng, linh khí quan nhân, còn hơn Hạo Thiên Thập đến, cũng là không kém nhiều lắm, cùng Thần Nông đỉnh giống nhau, bên trong cũng là có nồng đậm linh khí.

Lúc này Nhạc Thành đột nhiên là ở tướng, này Không Động ẩn, Hạo Thiên Thập, Thần Nông đỉnh trong vòng đều cũng có chính mình đơn độc độc không gian, chính là Hiên Viên kiếm cũng cũng không có một mình không gian, như thế việc lạ, đồng thời, này Hiên Viên kiếm hảo được xưng mười đại thần khí trung lực công kích cực mạnh thượng cổ thần khí, chính là tới hiện tại, Nhạc Thành cũng không có phát hiện Hiên Viên kiếm uy lực có mạnh hơn Hạo Thiên Thập cùng Thần Nông đỉnh địa phương.

Cho nên Nhạc Thành tại hoài nghi, có lẽ này Hiên Viên kiếm chính mình cũng không có hoàn toàn luyện hóa, không có thúc dục ra Hiên Viên kiếm cực mạnh thực lực, Hạo Thiên Thập có không gian lực, tinh thần lực, Thần Nông đỉnh trong vòng có tam vị chân hỏa, có thể luyện hóa vạn vật, Không Động ẩn trong vòng có bất tử nguồn suối cùng thần long lực, chính là Hiên Viên kiếm trong vòng, tựa hồ là cũng không có gì đặc biệt lợi hại công kích pháp môn.

Mặc dù là Hiên Viên kiếm một mình thi triển cũng là uy lực thật lớn, phối hợp Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết càng thêm là uy lực khủng bố, chỉ Nhạc Thành cũng đã sớm là hoài nghi, Hiên Viên kiếm nhất định là còn có một ít chính mình cũng không có lòng hiểu được địa phương, bằng không, thân là Thập đại thượng cổ thần khí lực công kích cực mạnh thần khí, kia uy lực tuyệt đối là không chỉ như vậy, ra mỗi chính mình hữu thời gian thân nhau tốt rình một phen mới được.

Nhạc Thành thần niệm đảo qua, Không Động ẩn hết thấy đều ở rình dưới. Tùy theo Nhạc Thành thần niệm cùng nhau, thân hình trực tiếp là xuyên qua một chút cũng không có biên núi non tới kia mở mang thủy vực trong vòng, nước này vực vô biên vô hạn, dĩ nhiên là có nhẹ nhẹ sinh mệnh thần thông căn nguyên lực ở tràn ngập, giống như là Hỗn Độn hải trong vòng thủy vực bình thường, chính là Hỗn Độn hải trong vòng căn nguyên liên nhiều hơn nhiều, này Không Động ẩn trong vòng cũng chỉ có sinh mệnh căn nguyên ở trong đó, hơn nữa thực đậm, cũng không nồng đậm.

1229. Chương 1039: Chúng Ma Trở Về Núi

“Ở trong này sao?” Nhạc Thành thần niệm tái khởi, thân ảnh thử xem nháy mắt tới khôn cùng hải vực trung ương.

Hải vực trung ương có một tòa tiểu đảo, diện tích ngàn dặm tả hữu, trên đường có một chỗ trăm mét tả hữu tuyến động, tuyến động bốn phía, còn lại là bóng loáng quảng trường.

Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở này tuyến động bên cạnh, nhìn chăm chú vào tuyến động cũng lộ ra ý cười, đây là kia bất tử nguồn suối.

Này tuyến động trong vòng, nhẹ nhẹ màu trắng sương khói tràn ngập, nồng đậm sinh mệnh căn nguyên nếu so với rời Hỗn Độn hải cây bồ đề cũng kém không dứt nhiều lắm, này sương khói dưới, Nhạc Thành có thể rõ ràng cảm giác được là nhất tuyến trong suốt nước suối, này nước suối liên tiếp cả Không Động ẩn trong vòng khôn cùng thủy vực.

Trong tay pháp quyết biến hóa, Nhạc Thành ẩn đường trung trong vòng một đạo sinh mệnh thần thông căn nguyên rót vào tới này bất tử nguồn suối trong vòng, nhất thời, tuyến động trong vòng một mảnh sương khói tràn ngập, không sai đồng thời thời điểm, đảo ở ngoài khắp khôn cùng thủy vực phía trên, đều là một mảnh thần quang lóe ra mà qua, thủy vực trung sinh mệnh hơi thở đều là nồng đậm không ít.

Nhạc Thành vào lúc này cũng khoanh chân mà ngồi ở tại tuyến động trong vòng, ẩn đường trung trong vòng một đạo nguyên thần lực rót vào tới tuyến động trong vòng, tuyến động trong vòng, một đạo nắm tay độ mìn thần dị nước suối phóng lên cao, lập tức cùng Nhạc Thành nguyên thần lực hội tụ ở tại cùng nhau, hai người dung hợp, lập tức ở không gian xung quanh nở rộ ra một mảnh hoa hoè.

Như thế thẳng đến ba ngày sau đó, Nhạc Thành sắc mặt dĩ nhiên là hơi hơi lộ ra một tia tái nhợt, tựa hồ là này trung tiêu hao cũng là dị thường khủng bố, tùy theo Nhạc Thành trong tay pháp quyết nhất dẫn, thu hồi my tâm nguyên thần lực.

“Thành công đến sao?” Nhạc Thành đứng dậy, nhìn chăm chú vào bất tử nguồn suối thì thảo nói, này bất tử nguồn suối chính là lúc trước thượng cổ Long tộc trọng bảo, sau lại luyện hóa tại đây Không Động ấn trong vòng, mới khiến cho này Không Động ấn tể đang ở thượng lớn hơn cổ thần khí trong vòng, này bất tử nguồn suối thật đúng là huyền diệu vô cùng vật.

Nhạc Thành trầm tư một hồi, tùy theo tâm niệm vừa động, thân ảnh giống như là hóa thành bột phần bình thường biến mất ngay tại chỗ, mà ở hạ trong nháy mắt, chỉ thấy bất tử nguồn suối trong vòng, lại là một cái giống nhau như đúc thân hình xuất hiện.

“Thì ra là thế.” Nhạc Thành vừa lòng cười, này bất tử nguồn suối cũng không phải chân chính bất tử, mà là một người nguyên thần lực chỉ cần cùng bất tử nguồn suối tương liên, đó là có thể cùng dựa vào bất tử nguồn suối trong vòng lực lượng cùng sinh mệnh căn nguyên lực nháy mắt trở lại Không Động ấn trong vòng, loại này tốc độ, còn hơn thuận di còn muốn khoái hơn.

Mà ở mọi người trong mắt, cho dù là siêu cấp cường giả trong mắt, chứng kiến thân hình bị tứ phân ngũ liệt hoặc là bị trảm thành thịt vụn, cũng chính là một đạo nguyên thần lực lưu lại thân hình mà thôi, bản thể đã sớm là đến bất tử nguồn suối trong vòng, đồng thời trải qua bất tử nguồn suối cùng sinh mệnh căn nguyên tắm bổ, cũng có thể nháy mắt khôi phục.

Cho nên, này chính là có thể nói bất tử, cũng không phải chân chính bất tử thân, bất tử bất diệt, đó là chỉ có thánh nhân mới có thể làm được, thánh nhân đều là chinh được đại đạo, cho nên thiên đạo bất diệt, thánh nhân đó là bất diệt, này mới là chân chính bất tử thân.

Này hết thấy, yếu là có thêm có được sinh mệnh thần thông nhân luyện hóa Không Động ấn, tự nhiên đó là có thể đủ hoàn toàn đã biết trong đó bí mật, này lại nói tiếp cũng là không có gì, hết thấy đều là bởi vì kia sinh mệnh căn nguyên mà thôi, đó mới là bất tử nguồn suối là tối trọng yếu bí mật, Trên thực tế, chỉ có luyện hóa kia sinh mệnh căn nguyên, mới tính là chân chính nắm trong tay Không Động ấn, Hỗn Thế Ma Vương đáng tiếc không có linh ngộ sinh mệnh thần thông, cho nên không thể luyện hóa sinh mệnh căn nguyên.

Mà Nhạc Thành trong lòng lúc này đã ở trầm tư, chính mình hiện tại luyện hóa sinh mệnh căn nguyên, này còn hơn Hỗn Thế Ma Vương đến chính là yếu mạnh hơn nhiều, chỉ sợ là hiện tại tiên quân hậu kỳ tu vi giả chận đánh sát chính mình cũng là rất không có khả năng chứ.

Hỗn Thế Ma Vương bị đánh chết một lần, cũng yếu tiêu hao không ít nguyên thần lực, chính là chính mình không giống với, chính mình luyện hóa bất tử nguồn suối nội bất tử nguồn suối, chân chính nắm trong tay bất tử nguồn suối, cho nên cho dù là bị đánh chết, thi triển bất tử nguồn suối lực, tổn thất cũng chỉ là thúc dục bất tử nguồn suối pháp lực mà thôi, đồng thời, chính mình có thể nháy mắt ở bất tử nguồn suối trong vòng khôi phục, đến lúc đó, chỉ cần là không gặp phải Tiên thiên chí bảo thần khí, cùng thánh nhân, chính mình cơ hồ là tương đương có bất tử thân.

“Về sau có này Không Động ấn, lại là nhất đại dựa vào a.” Nhạc Thành cười thì thảo nói, Thập đại thượng cổ thần khí, hiện tại khả là có thêm tứ kiện đã rơi vào trong tay chính mình, Côn Lôn kính ở Tây Vương Mẫu Thiên Dao đích tay trung, không biết còn lại ngũ kiện chính là ở những người đó đích tay trung, hiện tại Thập đại thượng cổ thần khí còn có Phục Hy cầm, Nữ Oa thạch, Đông hoàng chung, Bàn Cổ phủ, luyện yêu hồ này ngũ kiện là chính mình không có nhìn thấy trôi qua.

“Di, đã trở lại sao?” Nhạc Thành thì thảo nói, lập tức thần niệm cùng nhau cũng ly khai Không Động ấn tới đại điện trong vòng.

Trong tay pháp quyết biến hóa, Nhạc Thành cũng thu hồi Không Động ấn, thần niệm rình trung, Nhạc Thành biết kia Cửu U song ma, Thị Huyết ma vương, Hoàng Ma tán nhân chờ người đã là tới Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trong vòng.

Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận nội sức Nhạc Thành bố trí, nhất có người tiến vào, Nhạc Thành liền gặp lập tức biết, tuy rằng Nhạc Thành hiện tại thần niệm có thể thi triển bao trùm đến nhất phủ nơi, nhưng là đây cũng là yếu tiêu hao nguyên thần lực, không có việc gì trong lời nói cũng không có nhân hội thi triển thần niệm đến ngoại.

Cũng không có bao lâu, Ngọc Hư sơn thượng, chúng ma đã muốn là chậm rãi đã trở lại, Nhạc Thành thần niệm truyền âm làm cho mọi người trực tiếp đến trong đại điện, thần niệm rình mà ra, Nhạc Thành phát hiện lần này Hạo Thiên môn cũng tổn thất không ít Vô Thượng thiên ma cùng Đại La Kim Tiên tu vi cường giả, đi thời điểm, Cửu U song ma, Thị Huyết ma vương, Kỳ Sơn Thất Ma đám người cộng lại là mang cho tứ vạn nhân tử hưu, mà hiện tại phỏng chừng chính đã trở lại tam vạn chín nghìn nhân tử hưu, tổn thất một ngàn nhân, đây cũng là không ít một vài tự.

Bất quá Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma tu vi trình tự cường giả đều không có gì rơi xuống, tới loại này trình tự tưởng rơi xuống trong lời nói cũng rất khó, nói như vậy, không gặp đến thực lực tuyệt đối cường hãn hạng người, chạy trốn chết vẫn là không thành vấn đề.

“Bái kiến môn chủ.” Sau một lát, chúng ma tiến nhập đại điện trong vòng.

“Không cần đa lễ, mấy người ... kia sơn môn thế nào?” Nhạc Thành ý bảo mọi người tọa hạ, lập tức hỏi.

“Môn chủ, Thanh Ngọc Đàn ba Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu toàn bộ bị đánh chết, nhưng là có một Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ chạy, chạy quá nhanh, truy đều đuổi không kịp, Thanh Ngọc Đàn mặt khác Đại La Kim Tiên cùng La Thiên thượng tiên đã ngoài, bị đánh chết bốn nghìn nhân, Thanh Ngọc Đàn cũng bị ta một phen hỏa thiêu.” U Hồn ma đối Nhạc Thành trả lời.

“Àn, chạy một cái bỏ chạy chứ.” Nhạc Thành hơi hơi nói, này Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả muốn gặp cơ mà chạy, U Hồn ma yếu truy cũng rất khó, chính là này U Hồn ma thủ đoạn cũng quá độc ác đi, hoàn toàn sẽ đem Thanh Ngọc Đàn cấp tiêu diệt.

“Môn chủ, Động Linh Nguyên trung hai cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi giả bị đánh chết, sơn môn cũng bị ta san thành bình địa. Chỉ hơn phân nửa Địa tiên, Thiên tiên tu vi giả thương hoảng sợ chạy trốn.” Huyết Sát Tam Cơ trung lão Đại đối Nhạc Thành nói.

“Môn chủ, Động Cung Sơn động thiên tam tiên đã muốn bị chúng ta tru sát, môn chủ đệ tử đại bộ phận chỉ điều thú tán, chúng ta đánh chết hơn một nửa, mặt khác đều chạy thoát.” Kỳ Sơn Thất Ma nói.

“Môn chủ, Kim Tinh sơn thượng một cái Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi lão quái, cùng một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi lão quỷ đều bị tru giết, kia Kim Tinh sơn cũng bị Liệt Hỏa Ma Vương đốt.” Âm Phong lão ma đối Nhạc Thành nói.

Lập tức, chúng ma cầm trong tay không ít trữ vật nhả giao cho Nhạc Thành, đều là lần này thu hoạch đoạt được, chúng ma cũng không dám tàng trữ.

Nhạc Thành tiếp nhận này đó trữ vật nhả sau, thần niệm rình dưới, nhưng thật ra đã phát hiện có ngoài kiện cao nhất tiên khí, thượng hạng tiên khí có trăm đồ gởi đến, thượng phẩm tiên khí có hơn một ngàn kiện, mặt khác đều là trung phẩm cùng hạ phẩm tiên khí, còn có tinh thạch cùng đan dược không ít, nhưng là cũng không nhiều, không thể đến Nhạc Thành động tâm tình trạng.

Này mấy sơn môn mới điểm ấy thu hoạch, Nhạc Thành cũng biết này mấy sơn môn đã muốn là không sai, đều có vài món cao nhất tiên khí, hiện tại khả không có mấy người sơn môn giống Hạo Thiên môn giống nhau, thần khí đều là không ít, mặt khác sơn môn có một món đồ cao nhất tiên khí nơi tay, đều là trấn sơn chỉ bảo.

Nhạc Thành nhìn chăm chú liếc mắt một cái chúng ma, không nghĩ tới này chúng ma hội xuống tay ác như vậy, chính mình bốn ý chính là muốn dạy huấn một chút mấy người ... kia sơn môn mà thôi, ra mời chúng ma là muốn biểu hiện một chút, rõ ràng sẽ đem người ta sơn môn cấp tiêu diệt, chính mình nguyên lai cũng không phải là ý tứ này, chỉ này cũng không có thể đủ quái chúng ma, chỉ có thể đủ là quái mấy người ... kia sơn môn chính mình không hay ho.

“Dem này đó phân cho lần này đi đệ tử đi, rơi xuống đệ tử hảo hảo giải quyết tốt hậu quả, bọn hấn có đệ tử trong lời nói, liền nhiều hơn chiếu cố một chút.” Nhạc Thành thu hồi đến kia vài món cao nhất tiên khí sau, còn lại đan dược cùng tinh thạch còn có tiên khí chờ vật toàn bộ giao cho chúng ma, làm cho chúng ma tiến đến an bài, này rơi xuống đệ tử đều là Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng thiên ma trình tự, ở Hạo Thiên môn trung có chút đã muốn là thu đồ đệ, có chút đệ tử còn tại, Nhạc Thành cũng ý bảo nhiều chiếu cố một phần.

“Là, môn chủ.” Chúng ma đáp.

“Sư huynh, người đi an bài một chút làm cho người ta đem Long Hồ sơn xếp vào nhân đuổi về Long Hồ sơn đi, cái gì đều không cần phải nói, đem thi thể ở lại Long Hồ sơn là tốt rồi.” Nhạc Thành đối La Nguyên nói.

“Không thành vấn đề, ta lập tức an bài hảo.” La Nguyên đáp.

“Có người đến đây, chúng ta hội tiếp khách nhân đi.” Nhạc Thành đột nhiên là nói với mọi người đạo, thần niệm rình bên trong, Nhạc Thành đổ là có chút ngoài ý muốn, lúc này mới Thiên Đình tới dĩ nhiên là chính là kia Cửu Thiên Huyền Nữ cùng sáu công chúa mà thôi, còn tưởng rằng lần này Thiên Đình tiến đến, chính là ngàn vạn lần thiên binh thiên tướng.

Ngọc Hư sơn tiền, bảy đạo bóng hình xinh đẹp chảy xuống phía chân trời, kinh hồng thu liễm, đúng là kia Cửu Thiên Huyền Nữ cùng tạo y tiên tử, tử y tiên tử đám người.

“Thiên Đình Lục công chúa cùng Cửu Thiên Huyền Nữ tiền tới bái phóng Hạo Thiên môn môn chủ Nhạc Thành đạo hữu.” Thất nữ nhìn nhau, lập tức Cửu Thiên Huyền Nữ đối tiền không nói, này phía trước Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận bọn hắc cũng không dám tùy tiện vào đi, hơn nữa lần này cũng là Thiên Đình tiến đến cùng Hạo Thiên môn cầu hòa.

“Vào đi, thứ ta không được nghênh đón.” Nhạc Thành thanh âm của ở trên không trung truyền đến.

Thất nữ thần sắc hơi đổi, lập tức tiến nhập núi non, . Mà Nhạc Thành vốn là không nghĩ làm khó dễ một chút mấy người kia, chính là nhớ tới Hồng Y tiên tử, này Lục công chúa cũng là Hồng Y tiên tử muội muội, cũng là ngưỡng ngưỡng làm khó dễ, xem như xem ở Hồng Y tiên tử phân thượng đi, chính mình coi như là nể tình.

“Môn chủ, này Thiên Đình làm cho bảy nữ nhân tới làm cái gì, muốn hay không toàn bộ đánh chết, cho ... nữa Thiên Đình một ít giáo huấn.” Thị Huyết ma vương đối Nhạc Thành nói, vừa mới Nhạc Thành cũng nói cho bọn hắc tới là Thiên Đình Cửu Thiên Huyền Nữ cùng sáu công chúa.

“Đánh chết Thất tiên nữ, đến lúc đó thượng đế tiến đến, ta đem người giao ra đi thế nào?” Nhạc Thành trừng mắt nhìn Thị Huyết ma vương liếc mắt một cái nói.

Thị Huyết ma vương le lưỡi, không dám nhiều lời nói, Thiên Đình còn có một thượng đế, hắc cũng không dám trêu chọc.

“Môn chủ, Thiên Đình người tới.” Đại diện ở ngoài, đã muốn là có thêm một cái La Nguyên đồ đệ ở bẩm báo, thất nữ đã muốn là tới đại diện ở ngoài.

“Mời nàng nhóm vào đi.” Nhạc Thành ngồi ngay ngắn đại diện thượng thủ trung ương thần nhiên nói một câu.

Bảy đạo bóng hình xinh đẹp chậm rãi đi tới đại diện trong vòng, thất nữ đều xem như Thiên Đình nội có thân phận địa vị người, nhưng lúc này tại đây đại diện trong vòng, thất nữ nhưng trong lòng là có chút khẩn trương lên, này Hạo Thiên môn cũng không phải là Thiên Đình, cũng không sợ Thiên Đình.

Thất nữ trong lòng mặc dù là đã sớm chuẩn bị tốt yếu tiến đến cứu ra đại công chúa, chỉ nếu chọc tới Hạo Thiên môn, phỏng chừng chính mình đám người cũng phiền toái, này Hạo Thiên môn liên tiếp đại công chúa cũng dám bắt, tái bắt các nàng mấy cũng không có cái gì không dám.

Chúng ma lúc này cũng đem ánh mắt tùy ý nhìn quét ở tại này thất nữ trên người, thất nữ đều là tuyệt mỹ chi mao, nổi bật thân hình, mọi người trung cũng không thiếu có đồ hảo sắc, một đám ánh mắt khả tà ác vô cùng.

Nhạc Thành thần nhiên ngồi ở thượng thủ, cũng không nói nói, trong lòng đoán này thất nữ ý đồ đến.

“Ra mắt Nhạc Thành đạo hữu.” Thất nữ thấy Nhạc Thành căn bản là không quá phản ứng các nàng, thần sắc không lộ dấu vết biến đổi, lập tức hơi hơi thi lễ, này có lẽ tự kêu là người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu đi.

“Thiên Đình chẳng lẽ không ai sao, cho các người mấy người phụ nhân đến đối phó ta Hạo Thiên môn.” Nhạc Thành thần nhiên nói.

“Nữ nhân hảo, ra mời Thiên Đình thật sự là không nam nhân.”

“Bằng không chúng ta sẽ đem này đó nữ nhân thu đi.” Nhất chúng lão ma nhất thời cười vang đứng lên.

Thất nữ thần sắc hơi đổi, tự nhiên là chưa từng có ra mắt loại này trường hợp, kia sẽ có người dám ở các nàng trước mặt nói lời này.

“Nhạc Thành đạo hữu, chúng ta Thiên Đình cũng không phải là đến đối phó Hạo Thiên môn, lần trước có lẽ cũng là hiểu lầm mà thôi, lúc này mới, vì chứng minh Thiên Đình thành ý, cho nên Thiên Đình mới khiến cho chúng ta mấy người phụ nhân đến mà thôi, phỏng chừng Nhạc Thành môn chủ sẽ không khó xử chúng ta mấy người phụ nhân đi?” Cửu Thiên Huyền Nữ thần sắc do dự một chút sau, lộ ra một tia khuyh quốc khuyh thành mỉm cười đối Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành trong lòng sửng sốt, nhưng thật ra thật không ngờ này nữ nhân nói chuyện còn như thế lời nói sắc bén, dĩ nhiên là đem lần trước Thiên Đình trăm vạn thiên binh thiên tướng tiếp cận một câu mang thành hiểu lầm, lại muốn ngăn chặn miệng mình làm cho chính mình ngượng ngùng đối phó các nàng mấy người phụ nhân, nữ nhân này thật đúng là không để cho khinh thường a.

Lúc này mặt khác lão ma mặc dù là mặt ngoài hết sức lông bông háo sắc, nhưng là này đó lão ma tâm trí đều là âm hiểm xảo hoạt hạng người, nghe thế Cửu Thiên Huyền Nữ trong lời nói, cũng là âm thầm bội phục, nếu chính mình, hơn phân nửa liền gặp bị quan trước đáp ứng không làm khó dễ các nàng mấy người phụ nhân, đường đường một cái các đại gia, cũng thật sự là không tốt đối một nữ nhân xuống tay a.

“Ta tự nhiên là sẽ không khó xử nữ nhân, bất quá, vài vị tiên tử hiện tại đây là vẫn là tám thân xử nữ đi, này khả không coi là nữ nhân.” Nhạc Thành ảm đạm cười, cũng không lộ dấu vết nhẹ nhàng mang quá, cũng sẽ không trước đáp ứng không làm khó dễ các nàng, này không thể nghi ngờ là bị quản chế cho người.

“Ha ha, này tám thân xử nữ, tự nhiên là không coi là nữ nhân.”

“Vẫn là môn chủ lợi hại a, cái này cũng có thể nhìn ra đến, ha ha.”

“Bằng không môn chủ giúp các nàng biến thành nữ nhân quên đi.” Chúng ma nhất thời lại cười vang.

Lục vị công chúa cùng Cửu Thiên Huyền Nữ lúc này không khỏi là sắc mặt ửng đỏ, các nàng đều vẫn là tám thân xử nữ, làm sao nghe được quá loại này quan từ diêm ngữ, xấu hổ nhất thời cúi đầu không nói hàm răng cắn chặt.

“Nhạc Thành đạo hữu nói đùa.” Cửu Thiên Huyền Nữ lúc này cũng không thể không là lại nói chuyện, trầm trầm khí, trong ánh mắt không khỏi là có tự nhi kiều giận trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, đan lập tức cũng chỉ có thể đủ nhịn xuống tính tình, nói : “Lần này chúng ta phụng Vương mẫu tiên tiến đến Hạo Thiên môn, là muốn tới đón đại công chúa trở về, đại công chúa quấy rầy Hạo Thiên môn đã lâu, cũng cần phải trở về.”

Nhạc Thành thần sắc âm thầm cười, này Tiên Ma giới bên trong phỏng chừng đều cũng có không ít đã biết Hồng Y tiên tử chính là bị Hạo Thiên môn cấp bắt, theo này Cửu Thiên Huyền Nữ trong miệng nói ra, nhưng thật ra thành tòa thượng tôn, xem ra này Cửu Thiên Huyền Nữ thật đúng là không đơn giản a, cũng là tưởng cho mình một cái bậc thang, mang về Hồng Y tiên tử đi.

“Không ngại, không tính quấy rầy, nếu các vị muốn lưu ở Hạo Thiên môn, ta cũng hoan nghênh vô cùng, Hạo Thiên môn trung, đều là không có lập gia đình đệ tử, bảy vị tiên tử thích trong lời nói, có thể chính mình tùy tiện tuyển cũng đúng.” Nhạc Thành thần nhiên nói, căn bản là không nói chủ đề, này Cửu Thiên Huyền Nữ dĩ nhiên là không nói thẳng ý đồ đến, Nhạc Thành cũng không tính toán nói, dù sao chính mình không vội, liền cùng các nàng trò chuyện tốt lắm.

“Ha ha, ta U Hồn ma cũng không có lập gia đình quá, các ngươi phải chuẩn cùng ta thưởng a.”

“U Hồn ma, ngươi chẳng lẽ muốn rời cái, lưu một cái cho ta thế nào.” Thị Huyết ma vương cười to đạo.

“Ta cũng muốn một cái, hai người các ngươi cũng không thể đủ như vậy.” Nhất chúng lão ma lại không kiêng nể gì cười vang, lúc này căn bản là không đem các nàng này sáu Thiên Đình công chúa và Cửu Thiên Huyền Nữ để ở trong mắt.

Thất nữ lúc này sắc mặt giận dữ, chính là tới thời điểm đã muốn là báo cho qua chính mình, này cũng không thể đủ chọc giận Hạo Thiên môn trung nhân, lúc này trong lòng tái giận, cũng chỉ có thể đủ cố nén ở.

“Nhạc Thành đạo hữu nói đùa, chúng ta tự nhiên là không dám quấy rầy.” Cửu Thiên Huyền Nữ lại nói: “Đại công chúa dĩ nhiên là ở Hạo Thiên môn làm khách, không biết Nhạc Thành đạo hữu hay không có thể để cho ta nhóm gặp mặt một lần.”

“Này tự nhiên không có vấn đề, bất quá các ngươi vẫn là đem nói nói rõ ràng chứ, không cần quanh co lòng vòng, Thiên Đình muốn thế nào cứ việc nói thẳng, đến lúc đó, ta lo lắng nữa phóng không để nhân, nói nói thật dễ nghe cũng không có dùng.” Nhạc Thành thu hồi ý cười, ánh mắt tại đây thất nữ trên người đảo qua, chính mình cũng không có rất nhiều thời giờ bởi các nàng nói xong không bởi không điều trong lời nói.

Theo Nhạc Thành thu hồi ý cười, dưới chúng lão ma cùng Cửu Thiên Huyền Tiên bọn người là thu hồi ý cười, cả người lãnh ý như ẩn như hiện khuếch tán.

Cửu Thiên Huyền Nữ cùng kia tạo y tiên tử đám người kiều mặt trầm xuống, xem ra này Kim Giáp Chiến Thần thật đúng là không phải dễ chọc chủ a, căn bản là kiêng việc của mình trước hết nghĩ tốt một bộ.

“Thật không ngờ, chúng ta đây cũng cứ việc nói thẳng, Hạo Thiên môn giao ra Đại tỷ của ta, sau đó đối Thiên Đình chịu nhận lỗi, Thiên Đình đối với việc này liền xóa bỏ quên đi. Nếu không...” Tử y tiên tử kiều quát một tiếng nói, vừa mới bị Hạo Thiên môn giấu cợt, hiện tại cũng là áp không được lửa giận trong lòng.

“Đối Thiên Đình chịu nhận lỗi liền xóa bỏ... Ngươi nói chính là thật sự?” Nhạc Thành hơi hơi kinh ngạc rất đúng tử y tiên tử hỏi.

“Không sai, ta Thiên Đình có thể bắt hoà ngươi so đo.” Tử y tiên tử nhìn thấy Nhạc Thành kinh ngạc diễn cảm sau, đắc ý nói.

“Ha ha ha...” Nhạc Thành nhất thời cười to dựng lên, tươi cười thu liễm lúc sau, lập tức quanh thân lãnh ý nhất thời cùng nhau, trong mắt sắc bén hàn khí bao phủ ở tại thất nữ trên người, làm cho thất nữ nhất thời trong lòng chợt lạnh, cả người không khỏi chính mình toát ra hàn ý đến.

“Hừ, ngươi nghĩ rằng ta và ngươi sợ các ngươi Thiên Đình có thể nào, ta chịu nhận lỗi, các ngươi nghe tốt lắm, ta đã sớm đã cảnh cáo các ngươi Thiên Đình đừng tới chọc ta, hiện tại, là ta và các ngươi Thiên Đình không dễ yên, cho dù là các ngươi cho ta chịu nhận lỗi, còn muốn xem ta cao mặt hống, hiện tại, các ngươi có thể đi rồi.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng.

Tử y tiên tử vốn tưởng rằng Nhạc Thành tựa hồ là muốn cùng Thiên Đình giải hòa ý tứ của, chính tâm trung âm thầm cao hứng, không nghĩ tới này Nhạc Thành hội đột nhiên trong lúc đó giận dữ, nhất thời dọa kiều mặt một mảnh tái nhợt.

“Nhạc Thành đạo hữu, này chúng ta có thể thương lượng, không bằng trước đem đại công chúa giao cho chúng ta thế nào, chúng ta nhất định sẽ trở về thương nghị một cái ngươi kết quả vừa lòng.” Cửu Thiên Huyền Tiên sắc không lộ dấu vết biến đổi, lập tức đối Nhạc Thành nói.

“Cửu U song ma, Thị Huyết ma vương, các ngươi mọi người nghe, bảy người này nửa canh giờ không ly khai Ngọc Hư sơn trong lời nói, giết không tha.” Nguyệt thần nhiên đối chúng ma nói, lập tức thân ảnh đã muốn là biến mất ở tại đại điện trong vòng.

“Là, môn chủ.” Đại điện mọi người nhất thời sát khí khuếch tán, mọi người nhìn chăm chú vào thất nữ.

Thất nữ sắc mặt tái nhợt đứng lên, ở mọi người sát khí bao phủ dưới, cũng cả người không được tự nhiên đứng lên, các nàng thực lực mặc dù là cũng coi như không sai, Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ, Cửu Thiên Huyền Nữ vẫn là Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi, chính là hiện tại Hạo Thiên môn trung cường giả tuyệt đại đa số đều là Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tu vi, đủ để là áp chế các nàng.

Thất nữ đứng ở đại điện trong vòng, đưa mắt nhìn nhau một lát, không nghĩ tới Hạo Thiên môn căn bản là không mua Thiên Đình trưởng, cảm giác Hạo Thiên môn mọi người sát ý, các nàng không dám hoài nghi, sau nửa canh giờ, Hạo Thiên môn thật là hội đối với các nàng đối thủ, mọi người trên người sát ý chính là hàng thật giá thật.

Một chỗ thiên điện trong vòng, Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết đang ở trong phòng, Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở hai nàng bên người.

“Người đã đến rồi cũng thỉnh gõ cửa rất, không cần xuất quỷ nhập thần.” Long Cát công chúa đợi Nhạc Thành liếc mắt một cái nói.

“Giống như Thiên Đình người tới chứ, nói cái gì?” Xích Ngạo Tuyết mắt đẹp nhìn chăm chú ở tại Nhạc Thành trên người nói.

“Không có việc gì, giao cho ta đến xử lý là tốt rồi.” Nhạc Thành mỉm cười, này đó chuyện phiền phức tự nhiên là không hy vọng hai nàng biết đến.

“Người cẩn thận một ít thật là tốt.” Long Cát công chúa lại đối Nhạc Thành nói.

Đại điện trong vòng, Cửu Thiên Huyền Nữ cùng sáu Thiên Đình công chúa cảm giác mọi người sát ý, cũng lập tức ly khai đại điện sau cấp tốc rời đi Ngọc Hư sơn mà đi, các nàng không dám thử xem Hạo Thiên môn có phải hay không dám thật sự đối với các nàng đối thủ.

Ngọc Hư sơn ngoại, Cửu Thiên Huyền Nữ cùng lục vị công chúa sẽ có nhìn chăm chú vào Ngọc Hư sơn, đều là thần sắc trầm trọng.

“Chúng ta trở về đi, chờ bẩm báo mẫu thân sau tái làm tính toán đi, thật giận kia Nhạc Thành, dĩ nhiên là đối với ta nhóm như vậy.” Tào y tiên tử hung hăng nói.

1230. Chương 1040: Bất Chu Sơn Hạ

“Lục vị công chúa, các người đi về trước đi, ta ở tại chỗ này tưởng nghĩ biện pháp, các người phỏng chừng khuyên nhủ Vương mẫu, bằng không, chỉ sợ là đại công chúa có nguy hiểm.” Cửu Thiên Huyền Nữ đối lục vị công chúa nói.

“Này, một mình người ở tại chỗ này, nơi này nguy cơ hiểm vô cùng, vẫn là cùng nhau trở về đi, đến lúc đó tái nghĩ biện pháp tốt lắm.” Lục y tiên tử nói.

“Yên tâm đi, các người trở về nghĩ biện pháp, ta ở tại chỗ này là tốt rồi, nếu Hạo Thiên môn thật sự sẽ đối phó chúng ta, chúng ta bảy người cũng cần bản đi không đến.” Cửu Thiên Huyền Nữ nói.

“Tốt lắm, chúng ta hội nghĩ biện pháp, chỉ người cũng phải cẩn thận một ít.” Hoàng y tiên tử nói, lập tức lục nữ lúc này mới do dự mà ly khai Ngọc Hư sơn.

Cửu Thiên Huyền Nữ nhìn chăm chú vào tiền không, thần sắc hơi hơi trầm xuống, tuyệt mỹ khuôn mặt thượng lộ ra một tia cười khổ.

“Còn không đi sao.” Thần niệm rình dưới, Cửu Thiên Huyền Nữ ở lại Ngọc Hư sơn tiền, Nhạc Thành tự nhiên là nhất thanh nhị sở, tâm niệm lập tức cùng nhau, Nhạc Thành cũng tiến nhập Hạo Thiên Tháp trong vòng.

Hồng Y tiên tử khoanh chân mà ngồi ở Hạo Thiên Tháp trong vòng, trải qua trong khoảng thời gian này điều tức, đã muốn là khôi phục không ít, sắc mặt tái nhợt lúc này cũng là khôi phục một tia hồng nhuận đến, thoát nhìn càng thêm dễ thương hấp dẫn.

“Khụ...” Nhạc Thành ho khan một tiếng, lúc này quay mắt về phía này Hồng Y tiên tử, Nhạc Thành trong lòng ngược lại là có chút xấu hổ đứng lên.

Hồng Y tiên tử đình chỉ điều tức, mở xem mắt đẹp, nhưng là không có xem Nhạc Thành liếc mắt một cái.

“Người sáu muội muội cùng Cửu Thiên Huyền Nữ đến đây.” Nhạc Thành thần nhiên nói.

“Cái gì, người đem các nàng thế nào, người không cho phép đối với các nàng thế nào, bằng không, ta sẽ không bỏ qua cho người.” Hồng Y tiên tử nhất thời liền trừng mắt Nhạc Thành, thần sắc bắt đầu sốt ruột lên. Trong lòng của nàng chính là lo lắng Nhạc Thành cũng sẽ đối đãi muội muội của mình cũng như là đối đãi chính mình như vậy.

“Ta bắt bọn nó đuổi đi, chính là Cửu Thiên Huyền Tiên còn ở lại Ngọc Hư sơn ngoại không chịu đi, các nàng là tới cứu người.” Nhạc Thành đạo.

“Ta không tính toán đi rồi, ta cầu người một việc, người có thể hay không đáp ứng ta?” Hồng Y tiên tử đổi mắt đẹp nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, khẩn cầu nói.

“Nói đi.” Nhạc Thành nhìn thấy Hồng Y tiên tử khẩn cầu ánh mắt, tựa hồ là tìm không thấy lý do cự tuyệt.

“Ta cầu người không cần khó xử ta muội muội của ta cùng Cửu Thiên Huyền Nữ, khỏe không?” Hồng Y tiên tử nói.

“Nếu các nàng không làm khó dễ ta, ta có thể đáp ứng người.” Nhạc Thành trả lời.

“Cám ơn người, người không phải đã nói, ta không đủ tùy thời rời đi sao, ta đây hiện tại tưởng lưu lại, có thể chứ?” Hồng Y tiên tử tiếp tục đối Nhạc Thành nói.

“Có thể, người yếu lúc đi cùng ta nói một tiếng là tốt rồi.” Nhạc Thành trả lời.

“Ta nghĩ đi bên ngoài đi một chút, cùng Cửu Thiên Huyền Nữ nói thượng nói mấy câu, có thể chứ?” Hồng Y tiên tử đối Nhạc Thành hỏi, trong ánh mắt mang theo khẩn cầu.

“Không thành vấn đề.” Nhạc Thành không có như thế nào do dự, lập tức trong tay pháp quyết đánh ra, Hồng Y tiên tử đã muốn là tới Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận ở ngoài, Nhạc Thành chính mình cũng là không biết chính mình chuyện xảy ra như thế nào sự theo này Hồng Y tiên tử.

Lập tức trầm tư một chút sau, Nhạc Thành thân ảnh cũng ra Hạo Thiên môn, gọi La Nguyên đám người cùng nhất chúng lão ma, đem một sự tình công đạo một lần sau, cũng tính toán tiếp tục bề quan, mà ý đặc biệt là công đạo, Hồng Y tiên tử về sau ở Hạo Thiên môn trung có thể quay lại tự do, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Hồng Y tiên tử không thể uy hiếp đến Hạo Thiên môn an toàn, cũng không có thể đủ nhúng tay Hạo Thiên môn trung bất cứ chuyện gì tình.

Chúng ma đều cũng có đó kỳ quái, chỉ cũng không có hỏi nhiều cái gì. Mà lập tức, Nhạc Thành đó là mang theo Thanh Đồng, Lang Lễ, còn có Linh Viên ba người tiến nhập Hạo Thiên Thập trong vòng, chuẩn bị bề quan một lát.

Nhạc Thành nhất thời khoanh chân mà ngồi ở tại Hạo Thiên Thập trong vòng, hiện tại chính mình giống như cũng là không có gì yếu vội chuyện tình, vẫn là nắm chắc thời gian tu luyện thật là tốt, đánh chết Hỗn Thế Ma Vương lúc sau, chính mình không thể nghi ngờ là dựng đứng một cái tăng cường hân địch nhân, kia Hỗn Thế Ma Vương sự phụ khả sẽ không bỏ qua chính mình.

Đánh chết Hỗn Thế Ma Vương lúc sau, kia Hỗn Thế Ma Vương sự phụ nhất thời liền chạy tới, lúc ấy Nhạc Thành không biết, đột phá sau, Nhạc Thành cũng nghe sự phụ Hạo Thiên Đại Đế nói lên quá, người nọ tuyệt đối là sẽ không chết tâm, nhất định sẽ đến đối phó chính mình.

Chính mình hiện tại chính là trêu chọc đến một cái Thiên Đình cùng một cái thánh nhân, này gây thù hằn cũng quá, cho nên Nhạc Thành không thể không là liều mạng tu luyện, nghe sự mẫu số, này thánh nhân hiện tại đến không phải tùy tiện có thể ra tay, nhưng là không cần thời gian quá dài, có thể đủ không hề cố kỵ, đến lúc đó chính mình nếu không có đủ thực lực, chỉ sợ là phiền toái lớn.

Nhạc Thành lại giao cho Lang Lễ, Thanh Đồng, còn có Linh Viên một ít Bàn Đào cùng cổ thần đan lúc sau, cũng trong tay chính mình nắm lấy kia Trần Nguyên Tử tặng Nhân sâm quả đến, nắm tay lớn nhỏ, trong suốt trong sáng trong lúc đó, nồng đậm linh khí quan nhân.

Tứ đại linh căn bài danh đệ tam Nhân sâm quả a, gia tăng ba trăm ngàn năm pháp lực tu vi, Nhạc Thành thâm nghĩ trong lòng này Trần Nguyên Đại Tiên đối với chính mình thật đúng là bỏ được a, bất quá này Nhân sâm quả đối với người khác là bảo vật, phỏng chừng đối với Trần Nguyên Đại Tiên đã muốn là không có quá lớn tác dụng, Trần Nguyên Tử tu luyện cũng là không biết nhiều ít hàng tỉ năm, này ba trăm ngàn năm pháp lực, với hắn mà nói đã muốn là mạnh hơn đến, ăn nhiều một cái, gia tăng hiệu quả, phỏng chừng muốn kém hơn.

Mà đối với Trần Nguyên Tử như vậy đại tiên mà nói, tăng cường pháp lực đối với chính mình tác dụng đã sớm không phải là tối trọng yếu, đối với bọn hắn cái loại này trình tự cường giả mà nói, tăng cường pháp

lực xa không có linh ngộ chỉ cần, linh ngộ đối bọn hắn mà nói mới là là tối trọng yếu, bọn hắn phải kém thời gian tu luyện.

Này Trần Nguyên Đại Tiên tặng Nhân sâm quả chính là xem ở Dao Trì Kim Mẫu mặt mũi thượng, Nhạc Thành cũng là cùng Long Cát công chúa thương lượng lại đây, này Nhân sâm quả vốn Nhạc Thành là tính toán làm cho Long Cát công chúa ăn vào, chính là Long Cát công chúa trực tiếp cự tuyệt, Nhạc Thành cũng không có chối từ, chính mình dùng sau, có đủ thực lực, giống nhau là có thể bảo hộ Long Cát.

Nhìn thấy trong tay Nhân sâm quả, Nhạc Thành thăm nghĩ trong lòng, nếu ăn vào này Nhân sâm quả sau, chính mình tăng cường ba trăm ngàn năm pháp lực, không biết có thể hay không đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, ba trăm ngàn năm, hẳn là vậy là đủ rồi đi. Chính là này tăng cường ba trăm ngàn năm pháp lực, phỏng chừng chính mình luyện hóa thời gian yếu hơi dài đi.

Ngột, Nhạc Thành thần sắc biến đổi, bàn tay trung, này Nhân sâm quả ở mặt ngoài, linh khí lưu chuyển, tựa hồ là còn có thần nhiên trẻ con tiếng cười, lộ ra mặt ngoài, tinh tế nghe qua, kia cổ tinh vi trẻ con tiếng cười, tựa hồ mơ hồ có một loại kỳ dị lực lượng, thế nhưng có thể làm cho nhân nguyên thần có nháy mắt thất thần cùng run rẩy.

Nhạc Thành nhanh chóng thu hồi thân thần, này Nhân sâm quả thật đúng là có đó thần dị a, Nhạc Thành lần thứ hai nhìn phía trong tay Nhân sâm quả thì trong mắt không được hơn hứa đó kinh dị, hít sâu một hơi, sau đó mạnh mẽ nhét vào trong miệng, một ngụm tấp tới.

“Vù vù...” Còn chưa kịp ăn động, Nhân sâm quả đó là hóa thành nhất cổ nhiệt lưu, theo yết hầu tưới, lập tức một hơi lưu vào Nhạc Thành yết hầu nội.

Không sai đồng thời mệnh môn nhiệt lưu giống như hồng thủy bàn, phô thiên cái địa phun tiến thân thể trong vòng, này một cổ bàng bạc đối lực lượng, còn hơn Hỗn Độn tinh khí đến, cũng là đúng nhiều ít, Nhạc Thành cắn chặt hàm răng, khả thị bắt đầu luyện hóa này bàng bạc lực.

Theo lúc này tiến vào luyện hóa trạng thái, một vòng thần nhiên thanh sắc quang mang, bỗng nhiên ở Nhạc Thành quanh thân bốc lên dựng lên, cuối cùng đem Nhạc Thành nghiêm kín tại hiện trường bao vây ở trong đó.

Trong cơ thể, Nhạc Thành khổng chế này này bàng bạc lực lượng chậm rãi luyện hóa đứng lên, không sai đồng thời thời điểm, theo Nhạc Thành luyện hóa, Hạo Thiên Tháp trong vòng lực cũng lấy một loại còn hơn bình thường càng thêm nồng đậm chất lượng tiến nhập Nhạc Thành trong cơ thể.

Mà lúc này kia Nhân sâm quả nội bàng bạc năng lượng, ở thuận lợi trải qua Nhạc Thành luyện hóa lúc sau, liên tiếp nồng đậm năng lượng hóa làm cuộn cuộn không ngừng bàng bạc pháp lực chui vào Nhạc Thành thân thể trong vòng trong cơ thể thể giới trung.

Làm thứ nhất lũ bàng bạc pháp lực tiến vào Nhạc Thành trong cơ thể thể giới lúc sau, Nhạc Thành trong cơ thể thể giới nháy mắt sẽ thấy thứ mở rộng đứng lên, tốc độ cực nhanh, còn hơn luyện hóa Hỗn Độn tinh khí tựa hồ là còn muốn khoái thượng một ít.

Nhạc Thành cũng biết, Hỗn Độn tinh khí trong vòng mặc dù là ẩn chứa bàng bạc năng lượng, cũng đại bộ phận năng lượng đều là đối với cho chính mình ở linh ngộ phương diện có thật lớn thật là tốt chỗ, này Hỗn Độn tinh khí có thể thật to đề cao chính mình về sau chinh được đại đạo cơ hội, chỉ có tiểu bộ phận bị chính mình luyện hóa tăng cường thực lực, này Hỗn Độn tinh khí thật là tốt chỗ, theo về sau thực lực càng cao mới có thể thể hiện đi ra.

Mà Nhân sâm quả cùng Bàn Đào giống nhau, đại bộ phận tác dụng chỉ có một thuần tăng cường pháp lực, cho nên, này bàng bạc pháp lực chuyển hóa chính là kinh người, chỉ nếu so sánh với trong lời nói, Hỗn Độn tinh khí giá trị, chính là còn hơn Nhân sâm quả muốn tốt hơn nhiều.

“Hảo thanh thuần năng lượng.” Thấy trong cơ thể mình biến hóa, Nhạc Thành thăm nghĩ trong lòng, nhớ rõ chính mình luyện hóa hiểu rõ thứ nhất khóa Bàn Đào thời điểm, chính là dùng không ít thời gian, vốn tưởng rằng chính mình nếu luyện hóa này Nhân sâm quả trong lời nói, nói như thế nào cũng ít nhất muốn lên trăm năm thời gian mới được, chính là hiện tại xem ra, tựa hồ là cũng không cần một trăm năm thời gian.

Này Nhân sâm quả nội ẩn chứa bàng bạc năng lượng rất là tinh thuần, căn bản là không cần chính mình như thế nào luyện hóa, có thể tiết kiệm chính mình không ít thời gian, Nhạc Thành trong lòng mừng thầm thì thảo một tiếng: thứ tốt a. . .”

Lập tức Nhạc Thành bắt đầu tiến nhập quên mình luyện hóa hấp thu bên trong, tựu liên chính mình trong óc nội nguyên thần cũng có thể đã bị không ít tẩm bổ, bất quá này bàng bạc năng lượng ở Nhạc Thành trong cơ thể tạo thành đập vào chính là thật lớn, còn hơn dùng Hỗn Độn tinh khí cũng là không kém đi nơi nào.

Bất quá lúc này Nhạc Thành thân hình yếu ớt như vậy đập vào đã muốn là không có bao nhiêu vấn đề, tâm thần toàn lực ở luyện hóa Nhân sâm quả thượng, mà trong đầu còn tại lĩnh ngộ chính mình vài loại thần thông.

Trong cơ thể thế giới trung, cũng diện tích ở vững vàng mở rộng, trong cơ thể thế giới trung trên không trung, rồi từng đợt gợn sóng bàn dao động, mà ở gợn sóng trung tâm vị trí, đó là kia một cỗ cỗ pháp lực rót vào địa phương.

Như thế như vậy, Nhạc Thành tiến nhập quên mình chi cảnh, mà Lang Lễ, Thanh Đồng, còn có Linh Viên ba người cũng tới xa xa khoanh chân tu luyện, ba người quanh thân đều là bao vây lấy một mảnh thần nhiên hào quang.

Ngọc Hư sơn ngoại, Hồng Y tiên tử xuất hiện ở Cửu Thiên Huyền Nữ trên người không, thần sắc có chút phức tạp, quay mắt về phía Cửu Thiên Huyền Nữ, cũng cố ra một tia mỉm cười.

“Hồng nhi, ngươi không sao chứ, kia Nhạc Thành có hay không đối với ngươi như vậy?” Cửu Thiên Huyền Nữ đối Hồng Y tiên tử hỏi, chứng kiến Hồng Y tiên tử sắc mặt, tựa hồ là cảm thấy được cái gì.

“Hắn không đối với ta cái gì, ta không sao.” Hồng Y tiên tử ảm đạm cười nói, nhưng trong lòng là ở thầm nghĩ: “Thật sự không có gì sao, chính là chính mình nên nói cho ai nghe, chính mình Thiên Đình đại tiên nữ bị tên kia như vậy, đến lúc đó Thiên Đình mặt bị hao tổn, chính mình cũng không còn mặt sống ở trên đời này.”

“Thật vậy chẳng, ngươi như thế nào đã ra rồi, là trốn tới sao, chúng ta chạy mau.” Cửu Thiên Huyền Nữ lập tức nói, mắt đẹp còn nhìn chăm chú hướng về phía phía trước, lo lắng kia Hạo Thiên môn nhân đuổi theo.

“Huyền nữ, là chính mình đi ra, ngươi đi về trước đi, ta tạm thời không nghĩ rời đi nơi này, chờ thêm một lát, ta tái trở về Thiên Đình.” Hồng Y tiên tử đối Cửu Thiên Huyền Nữ nói.

“Hồng nhi, ta không có nghe lầm chứ, ngươi phải ở lại chỗ này?” Cửu Thiên Huyền Nữ trừng lớn hai mắt, lấy vì chính mình nghe lầm.

“Yên tâm đi, ta không có việc gì.” Hồng Y tiên tử nói, mặt mày trong lúc đó cũng lộ ra thần nhiên một tia cau mày, chính mình hiện tại trở về làm gì, chính mình hiện tại bị hắn như vậy, đã muốn không mặt mũi trở về Thiên Đình, giống như lại không phải như vậy, nếu hỏi Thiên Đình, về sau muốn gặp đến hắn liền khó khăn.

“Ta suy nghĩ cái gì đâu, ta hắn là hận hắn, ta sao có thể đủ như vậy.” Hồng Y tiên tử trong lòng lúc này hồng.

“Hồng nhi, ngươi không quay về, ta không thể cùng Vương mẫu công đạo, ngươi cùng ta trở về đi, có phải hay không kia Nhạc Thành uy hiếp ngươi vẫn là đối với ngươi làm cái gì, Hồng nhi, của ngươi tám thân xử nữ, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?” Cửu Thiên Huyền Nữ kinh ngạc rất đúng Hồng Y tiên tử hỏi, Hồng Y tiên tử đã muốn không phải tám thân xử nữ, hắn tự nhiên là có thể nhìn ra đến.

“Huyền nữ, ngươi đừng hỏi, tóm lại, ngươi đi về trước đi, làm cho mẫu thân của ta cũng tạm thời đừng tới khó xử Hạo Thiên môn, nói là ta nói.” Hồng Y tiên tử nói xong, xoay người liền biến mất ở trên không.

Cửu Thiên Huyền Nữ kinh ngạc nhìn chăm chú Hồng Y tiên tử biến mất phương hướng, lập tức thần sắc ngưng trọng một hồi, cũng ly khai tại chỗ hướng Thiên Đình mà quay về.

Thời gian như cát chảy bàn mà qua, trong nháy mắt đó là nửa năm mà qua, Hạo Thiên Thập nội, Nhạc Thành khí tức trên thân còn tại tiếp tục tăng lên, quanh thân bị một mảnh thần nhiên thanh mang bao vây,

thân hình không chút sút mẻ.

“Rống...” Ma Vực trong vòng, một đạo thật lớn tiếng gầm gừ lúc sau, khôn cùng Minh Hà cuộn cuộn dựng lên, Hỏa thần Chúc Dung thân ảnh xuất hiện ở trên không bên trong.

“Hình Thiên, chúng ta đi thôi.” Minh Hà trong vòng, Chúc Dung nhìn chăm chú vào tiền không nói.

“Ha ha, hảo, sẽ chờ ngươi khôi phục, chúng ta cái này đi đem Cộng Công tên kia cứu ra.” Hình Thiên thân ảnh xuất hiện ở giữa không trung, bên người cũng đi theo Vu Huyết Ma.

“Đi...” Ba người thân ảnh hóa thành lưu quang biến mất ở tại tiền không bên trong không thấy.

Cửu Trọng Thiên ở ngoài, có một chỗ khôn cùng không gian, một chỗ liên miên đại diện trong vòng, vân giường bên trong, nhất tuyệt mỹ nữ tử đoan trang trong đó, tuyệt mỹ khuôn mặt phía trên bất nhiễm khói lửa, thánh khiết bên trong lại là có thêm một tia yêu dị, không cách nào làm cho nhân sinh ra khinh nhờn lòng của.

“Kim Trữ, ngươi đi xem đi Bất Chu Sơn đi, Kim Hoa nhất người không thể đối kháng trụ Hình Thiên cùng Chúc Dung.” Vân giường phía trên, kia tuyệt mỹ nữ tử thản nhiên nói.

“Là, thánh mẫu.” Cung điện trong vòng, một đạo nũng nịu đáp, lập tức một đạo Thất Thái vân đoàn nhất thời cấp tốc cắt qua trời cao mà đi.

Bất Chu Sơn, liên miên khôn cùng, đi vắng Cửu Trọng Thiên trong vòng, không biết này khoan, không biết này dài, này liên tiếp nguyên bản chính là thiên địa cơ, hàng tỉ năm trước, vu yêu đại chiến lúc sau, Hình Thiên, Chúc Dung, Cộng Công ở Bất Chu Sơn lại đại chiến yêu hoàng Đế Tuấn, cùng yêu sư Côn Bằng.

Cuối cùng thủy thần Cộng Công đối kháng Đế Tuấn một kích, giận chàng không chu đáo thân, ngay tại yếu cực sát Đế Tuấn thời điểm, cũng khiến cho dao động thiên địa chi cơ, theo nhi bị Nữ Oa mượn cơ hội nhúng tay, phong ấn Cộng Công ở Bất Chu Sơn dưới, lập tức Nữ Oa bổ thiên đạt được công lớn được, do đó công đức thêm thân đập đất thành thánh.

“Sưu sưu sưu...” Xa không bên trong, tam đạo thân ảnh cấp tốc xẹt qua phía chân trời mà đến, khiến cho không gian xung quanh một mảnh không gian kịch liệt run.

“Hình Thiên, Chúc Dung, Cộng Công còn chưa tới ra phong là lúc, các ngươi trở về đi.” Một đạo trầm thấp tiếng quát từ trước không trống rỗng truyền ra, lập tức một cái toàn thân tràn ngập khôn cùng yêu khí mười tám cửu tuổi đồng tử bộ dáng người xuất hiện ở Liễu Không trung.

“Kim Hoa đồng tử, một mình ngươi đã nghĩ ngăn trở chúng ta, vẫn là lui về đi, nếu Đế Tuấn, Đông hoàng Thái Nhất ở còn không sai biệt lắm.” Hình Thiên lạnh nhạt nói một tiếng.

“Hình Thiên chớ có hung hăng càn quấy, ta đến hội hội ngươi.” Lúc này, xa không trung cũng một đạo Thất Thái kinh hồng mà rơi, thu hồi kinh hồng, cũng một cái mười bảy mười tám tuổi bộ dáng cô gái, này cô gái dung nhan tuyệt mỹ, mặc y phục rực rỡ, quanh thân yêu khí chút đi vắng kia Kim Hoa đồng tử dưới.

“Ha ha, kim Trữ tiên tử, hảo, hai người các ngươi nhân nhưng thật ra có tư cách này, chỉ là các ngươi thực lực còn chưa đủ, hôm nay, nhân chúng ta cứu định rồi.” Chúc Dung cười lớn một tiếng nói.

“Vậy muốn nhìn các ngươi có hay không bổn sự này.” Kim Trữ tiên tử quát một tiếng, quanh thân hoa quang cùng nhau, cũng không gian xung quanh nháy mắt một mảnh kịch liệt sóng gió nổi lên.

“Gào khóc ngao...” Nhưng vào lúc này, này kim Trữ tiên tử rít gào một tiếng, nháy mắt hóa thành thân hoàng bản thể, thân thể cao lớn có thượng mười vạn thước, che một góc trời tế, chung quanh bao vây lấy nhẹ nhẹ ngọn lửa, Thất Thái thần quang lưu chuyển, chỉ là này cường hãn hơi thở cũng đã là tê thiên liệt địa.

Này kim Trữ tiên tử cùng Kim Hoa đồng tử hai người một con phượng nhất hoàng, đều là thánh nhân Nữ Oa vật để cưới, kỳ thật lực cũng tới đáng sợ tình trạng.

“Ngao...” Kim Hoa đồng tử lúc này cũng rít gào một tiếng lúc sau, hóa thành thân phượng bản thể, thân hình cùng kim Trữ tiên tử bản thể bình thường lớn nhỏ, quanh thân ngọn lửa tràn ngập, thiêu huỷ không gian một mảnh đồ đậm.

“Tôi hảo, để cho ta xem xem các ngươi thực lực trưởng vào không có.” Chúc Dung cười lớn một tiếng, pháp quyết biến hóa, quanh thân hơi thở tăng cao, trong tay nghênh thiên nhất trảo oanh kích mà ra, nhất thời tiên phóng không gian xung quanh một mảnh lưới lửa phách thiên cái địa trào ra, trực tiếp là đem kim Trữ tiên tử bản thể vây ở trong đó, ngọn lửa dưới, không gian sóng gợn đều bị thiêu hủy sạch sẽ.

“Ngao...” Kim Trữ tiên tử kia thần hoàng bản thể rít gào dựng lên, cũng một mảnh phô thiên cái địa ngọn lửa nhằm phía giữa không trung. Thân là thần hoàng thân thể, bản thể ngọn lửa cũng kiên cường, này kim Trữ tiên tử cũng không sợ sợ Chúc Dung tổ vu Ly hỏa, nháy mắt hai cổ ngập trời ngọn lửa hung hăng va chạm ở tại cùng nhau.

“Xuy xuy...”, ngọn lửa phá, không cách nào hình dung hủy diệt đập vào, tự trên không phía trên bốn phương tám hướng thổi quét mà khai, phía dưới Bất Chu Sơn núi non, lúc này trực tiếp là trong nháy mắt, hóa thành đất chết, khủng bố cực nóng chảy xuống phía chân trời, giống như vạn đạo Lưu Tinh xé rách không gian cắt qua phía chân trời, bị bám một mảnh không gian cái khe.

“Có điểm thực lực, chính là còn chưa đủ, ngươi còn ngăn không được ta.” Chúc Dung một tiếng cười to, trong tay pháp quyết lại biến hóa trong lúc đó, cũng một cây ngọn lửa trường tiên xuất hiện ở trong tay, lửa này diễm trường tiên lộ ra, không gian xung quanh hơi thở nhất thời nóng cháy ngập trời đứng lên, mà đây đúng là Chúc Dung thần khí thiên Ly hỏa thần tiên.

Trường tiên quấy một mảnh không gian, không gian xung quanh phong vân biến sắc, lập tức này trường tiên đầy trời bạo lực mà ra, hồ chỉ tầng tầng tiên ảnh, khôn cùng ngọn lửa không gian bạo rời, lại thổi quét hướng về phía thần hoàng mà đi.

“Kim Hoa đồng tử, ngươi cũng ăn ta một bữa đi.” Lúc này, Hình Thiên cũng một tiếng cười to dựng lên, trong tay thần phủ phía trên một mảnh kim mang run, hung hăng chém thẳng vào xuống. Búa lớn điện thiểm mà qua, bị bám khai thiên tích địa chi thế, phá vỡ trùng điệp không gian, âm âm trầm hướng về phía Kim Hoa đồng tử thần phượng thân thể mà đi.

“Phanh...” Một tiếng thúy vang, thật lớn phủ quang thoát phá thiên địa, nhất thời không gian điệp hiện, không gian nháy mắt tối sầm lại, này búa lớn thẳng giảo được càn khôn rung chuyển, đem ánh sáng cũng là trực tiếp chặt đứt.

“Ngao...” Kim Hoa đồng tử bản thể rít gào dựng lên, thân thể cao lớn trực tiếp chấn sí dựng đứng dựng lên, hai cánh đột nhiên chấn động lúc sau, lập tức đánh ra một cái cuồng nhiệt không gian ngọn lửa lốc xoáy thổi quét hướng về phía Hình Thiên mà đi.

“Hừ, bằng ngươi khả ngăn không được ta, Đế Tuấn đến còn không sai biệt lắm.” Hình Thiên hét lớn một tiếng, trong tay thần phủ phía trên xé mở lửa kia nóng không gian lốc xoáy, đồng thời trong tay làm thích hóa thành một mảnh khổng lồ kim mang trực tiếp va chạm hướng về phía Kim Hoa đồng tử mà đi.

Hình Thiên chính là mười hai tổ vu một trong lực lượng tổ vu, kỳ thật lực chính là mười hai tổ vu bên trong cực mạnh một cái, lúc này trong tay làm thích biến thành kim mang cũng trùng điệp đã rơi vào phía thần phượng trên người.

“Thình thịch oành...” Khổng lồ lực lượng va chạm dưới, không gian xung quanh nhất thời gió giục mây vần, càn khôn thay đổi vị trí, cả không gian trực tiếp bắt đầu sụp đổ xuống, nháy mắt, này nhất cổ lực lượng cũng đều trút xuống ở tại Kim Hoa đồng tử bản thể phía trên.

“Phụt.....” Lập tức kia Kim Hoa đồng tử mạnh phun ra nhất miệng máu tươi, quay mắt về phía Hình Thiên này đại vu, hắn rất khó đối kháng.

“Cho ta phá.” Tiên không bên trong, Hỏa thần Chúc Dung cũng trong tay thiên Ly hỏa thần tiên xuyên thấu hư không, tầng tầng tiên ảnh trong vòng, cũng một đạo tiên ảnh xuyên thấu không gian lúc sau, trùng điệp đã rơi vào kim Trữ tiên tử bản thể phía trên.

“Hò.” Kim Trữ tiên tử bản thể phía trên, số phiến lông chim trực tiếp bị chấn đoạn, thân thể cao lớn cũng bị đẩy lui mấy vạn thước.

“Vang ầm ầm...” Bất Chu Sơn dưới, cả mặt đất lúc này cũng kịch liệt bắt đầu sóng gió nổi lên, một cổ cường hân hơi thở bắt đầu khuếch tán mà đến, tựa hồ là chính cách thiên địa yếu sụp đổ bình thường.

“Hình Thiên, Chúc Dung, các người đến đây sao, khoái trợ ta giúp một tay.” Mặt đất dưới, một đạo thanh âm trầm thấp truyền ra.

“Cộng Công, người từ từ, ta đây liền trợ người đi ra.” Hình Thiên hét lớn trả lời, lúc này thân thể cũng hóa thành thượng mười vạn thước, trong tay thần phủ lại bỏ ra, quanh thân pháp lực khuấy động mà ra, phủ mũi nhọn xuyên thấu trùng điệp không gian, vô tận ma khí quán không mà rơi, tung hoành đan vào, tựa như mưa to chột hạ xuống bình thường lại bỏ về phía Kim Hoa đồng tử thần phương bản thể mà đi.

“Xuy...” Kia Kim Hoa đồng tử nhìn thấy Hình Thiên lại công kích mà đến, thân thể cao lớn cấp tốc chảy xuống, quanh thân ngọn lửa cấp tốc phun ra một mảnh ngọn lửa lốc xoáy đồng thời, hai cánh cấp chấn, che trời cánh cơ hồ là di cái thiên địa bình thường bao vây này Hình Thiên hung hăng va chạm mà đi.

Hình Thiên quanh thân kim mang khuấy động, phủ mũi nhọn đánh xuống, không gian phân tách, tạo nên khôn cùng ma uy, tạp một cỗ không thể ngăn cản uy thế, nháy mắt tạp mở kia khủng bố ngọn lửa lốc xoáy.

1231. Chương 1041: Tam Mao Chân Quân

1232. Chương 1042: Tái Nhập Hồng Hoang Chiến Trường

Mà lúc này Thanh Đồng đã muốn là tới Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu trung kỳ tu vi trình tự, theo đột phá Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu lúc đầu đến bây giờ, Thanh Đồng cũng có hơn một ngàn năm thời gian, lúc trước dùng Hỗn Độn tinh khí cùng không ít Bàn Đào lúc sau, Thanh Đồng ở tiểu Dao Trì liền cũng không khó khăn lắm đột phá tới Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu, theo sau ở tiểu Dao Trì trong vòng, Thanh Đồng cũng là không có nhàn hạ, vẫn là ở cố gắng lĩnh ngộ.

Mà Hỗn Độn tinh khí cùng kia rất nhiều Bàn Đào bên trong bàng bạc năng lượng, ở Thanh Đồng đột phá bên trong cũng không có hoàn toàn bị hấp thu, còn thừa năng lượng cũng một mực Thanh Đồng trong cơ thể bị Thanh Đồng luyện hóa, Thanh Đồng tu vi, cũng đã sớm là tới Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu lúc đầu đỉnh phong.

Lần này bế quan, Thanh Đồng cũng là lúc này bắt đầu đột phá, Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu trung kỳ trình tự tu vi thực lực, Thanh Đồng thực lực bây giờ cũng lại tăng vọt.

“Vù vù.” Thanh Đồng bản thể quanh thân, không sai đồng thời thời điểm, một mảnh thần nhiên hơi nước bao vây, lập tức hóa thành một cái khổng lồ lốc xoáy khuấy động, sau một lát, này một mảnh hơi nước đã muốn là hóa thành thực chất hóa thực thủy.

”Ngao... Thanh Đồng khổng lồ miệng dùng sức nhất hấp, này khổng lồ lốc xoáy thực thủy cũng giống như khí thể bình thường toàn bộ bị Thanh Đồng nuốt vào trong bụng, lần này đột phá, Thanh Đồng dĩ nhiên là đột phá tới thủy chi thần thông.

Thời gian lại đã qua, trong nháy mắt lại mười năm mà qua, lúc này, Nhạc Thành ở Hạo Thiên Tháp trong vòng, đã muốn là hai mươi một năm thời gian. Nhạc Thành tiếp tục ở Hạo Thiên Tháp trong vòng bế quan, không ngừng hấp thu Nhân sâm quả bên trong bàng bạc năng lượng, mà ở trong đầu, Nhạc Thành nhất thời đang không ngừng lĩnh ngộ trên người thần thông thực lực.

Lại bốn năm, Linh Viên đột phá Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu trung kỳ, lúc này, Linh Viên thực lực cũng tăng vọt không ít.

Tùy theo thời gian cũng lại hai mươi chín năm mà qua, mà lúc này Hồng Hoang chiến trường trong vòng, cũng một lần ngoài ý muốn, tiên ma giao chiến bên trong, mở ra một cái cấm chế, một cái hung hãn đại trận vận chuyển, nhất thời hai cái tiên quân lúc đầu cường giả bị lan đến gần, cũng bị hóa thành huyết vụ.

Đại trận trong vòng, ngẫu hữu thần quang phóng lên cao, một cỗ cường hãn hơi thở tràn ngập trong đó, mọi người sôi nổi đoán phương diện này đem là có thêm trọng bảo xuất thế. Này đại trận nhất khắc chỉ biết nãi là có người cố ý bố trí, chính là, không biết là ai bố trí.

Nhất thời, Hồng Hoang chiến trường trong vòng liền truyền ra có trọng bảo xuất thế tin tức, trong lúc nhất thời, không ít cường giả bắt đầu tiến vào trong đó, lần trước Hồng Hoang chiến trường trong vòng xuất hiện

Hỗn Độn tinh khí bảo vật như vậy, vẫn cũng là không rõ ràng lắm là bị ai chiếm được, lúc này nghe nói Hồng Hoang chiến trường trong vòng lại có trọng bảo xuất thế, không ít cường giả cũng bắt đầu tiến vào trong đó.

Hạo Thiên Thập trong vòng, Nhạc Thành quanh thân hơi thở bắt đầu tăng vọt nửa tháng, quanh thân bên trong bao vây thanh mang càng ngày càng đậm úc đứng lên.

“Hô...” Bàn bạc hơi thở rất cực thì bắt đầu rồi bùng nổ thức tăng vọt, không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành trong cơ thể thế giới cũng bùng nổ mở rộng, cường hân hơi thở bao phủ trong lúc đó, không gian xung quanh sinh sôi sắp xếp cố ra một mảnh không gian sống gọn.

Hạo Thiên Thập trong vòng, bàn bạc linh khí bắt đầu trực tiếp tiến nhập Nhạc Thành trong cơ thể, hóa thành tối tinh thuần năng lượng tươi.

Hơi thở một đường tiêu thăng, trong nháy mắt, Nhạc Thành quanh thân hơi thở đó là đột phá một đạo cái chắn, lập tức hơi thở trực tiếp lại tiêu thăng, Nhân sâm quả gia tăng ba trăm ngàn năm pháp lực dưới, Nhạc Thành lại đột phá, ba trăm ngàn năm, cho dù là ở Hạo Thiên Thập trong vòng tu luyện, Nhạc Thành đều là cần một trăm năm mươi vạn năm thời gian.

Mà một cái nắm tay lớn nhỏ đích thực Nhân sâm quả đó là có thể làm cho chính mình đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, Nhạc Thành cũng trong lòng kinh ngạc, này thật sự là không hổ Trần Nguyên Đại Tiên trong tay nắm giữ hai kiện chí bảo một trong, có được này Nhân sâm quả, ý nghĩa Trần Nguyên Đại Tiên muốn đã sớm ra rất nhiều Cửu Thiên Huyền Tiên đến, cũng không phải rất khó, như thế nghịch thiên tác dụng, thật sự là có chút làm cho người ta kinh ngạc.

“Hô...” Nhạc Thành theo trong cơ thể thế giới trung thở ra một ngụm trọc khí, hơi thở vững vàng lúc sau mở ra hai tròng mắt, trong mắt ánh sao bắn nhanh, lập tức thu liễm, ánh mắt trong suốt vô cùng.

“Lão ba, ngươi lại đột phá, quá cường hân chứ.” Thanh Đồng trợn mắt há hốc mồm đến Nhạc Thành bên người, này đột phá cường hân hơi thở, đã sớm là bình tĩnh bọn hắn.

“Ngươi không phải cũng đột phá sao, cố lên tu luyện đi.” Nhạc Thành cũng đã sớm là biết Thanh Đồng cùng Linh Viên đột phá tới Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu trung kỳ, trong lòng cũng là vui sướng không thôi, hai người đột phá, thực lực cũng tuyệt đối là tăng vọt lợi hại, Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu trung kỳ tu vi thực lực, hai người yếu miễn cưỡng đối kháng tiên quân lúc đầu cũng tuyệt đối là không có vấn đề.

“Chúng ta đi ra ngoài đi.” Nhạc Thành đối ba người nói, Hạo Thiên Thập ở ngoài, Nhạc Thành thần niệm rình dưới, biết La Nguyên tìm chính mình mấy ngày, tựa hồ là có chút việc gấp.

Năm mươi năm đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, Nhạc Thành vốn cũng tính toán xuất quan, này năm mươi năm bên trong, đối với chính mình mà nói không thể nghi ngờ là thu hoạch thật lớn, theo đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu đến bây giờ, chính mình đột phá đều không có gặp được cái gì khó khăn, khả hiện tại yếu đột phá tiên quân trình tự tu vi, phỏng chừng liền khó khăn, tiên quân trình tự, cũng không phải là vậy hảo đột phá.

Tâm niệm cùng nhau, Nhạc Thành bốn người cũng xuất hiện ở Hạo Thiên môn đại điện trong vòng, đại điện bên trong, La Nguyên chính ở trong đó.

“Môn chủ, ngươi lại đột phá?” Cảm giác được Nhạc Thành lúc này trên người đối hơi thở, La Nguyên không khỏi là kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm, năm mươi năm đột phá, loại này tốc độ cũng thật là đáng sợ đi.

“Sư huynh, xảy ra chuyện gì tình?” Nhạc Thành gật đầu đáp lại La Nguyên lúc sau, lập tức hỏi.

“Xích Tinh Tử đạo hữu truyền đến tin tức, Hồng Hoang chiến trường trong vòng tựa hồ là có trọng bảo xuất thế, hỏi môn chủ muốn hay không tiến đi xem?” La Nguyên vội vàng đối Nhạc Thành nói, mấy ngày trước, Xích Tinh Tử liên phái người truyền đến tin tức, Hồng Hoang chiến trường trong vòng có trọng bảo, bằng vào Xích Tinh Tử thân phận, này tự nhiên là thực dễ dàng biết đến.

“Trọng bảo xuất thế, hội là cái gì?” Nhạc Thành trầm tư một lúc sau, cũng quyết định lập tức đi trước Hồng Hoang chiến trường trong vòng, lúc trước đang ở Hồng Hoang chiến trường thời điểm, chính mình chiếm

được Thời gian chi đạo cùng Hỗn Độn tinh khí, đây đều là đại cơ duyên, mà hiện tại, Hồng Hoang chiến trường trong vòng lại có trọng bảo xuất thế, kia chính mình tuyệt đối cũng là muốn đi thử thời vận.

Sau một lát, Nhạc Thành ra mắt Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết hai nàng ở ngoài, đó là gọi chúng ma đám người, công đạo một sự tình lúc sau, đó là mang theo Cửu U song ma, Hoàng Ma tán nhân còn có Liệt Hỏa Ma Vương hơn nữa Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên cấp tốc ly khai Hạo Thiên môn.

Lần này nghe nói Hồng Hoang chiến trường trong vòng cường giả không ít, Nhạc Thành đó là không có mang cho Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết hai nàng, liền cùng nhau tám người đi trước Hồng Hoang chiến trường trong vòng.

Nhạc Thành thần thức rình trong vòng, Huyền Tiêu còn đang bế quan tu luyện, đó là không có đánh nhiễu, khiến cho hắn ở Ngọc Hư sơn tu luyện tốt lắm, có hắn ở lại Hạo Thiên môn, cho dù là Hạo Thiên môn vạn nhất sẽ xuất hiện sự tình gì, đều có thể đủ đối kháng một phần.

Bất quá Nhạc Thành cũng là không lo lắng Hạo Thiên môn xảy ra thế, không thấy Hạo Thiên môn hiện tại không phải ai tưởng nhạ liền dám trên, cho dù là Thiên Đình cũng giống nhau, Thiên Đình hiện tại khả đang ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng cùng Ma Đạo liên minh chiến đấu kịch liệt bên trong, căn bản là rất không có khả năng đại quy mô đến đối phó Hạo Thiên môn.

Thanh Hoa thành truyện tổng trận nội, tám người tiến vào truyện tổng trận sau trực tiếp hướng Trung Quân Thiên, Hồng Hoang chiến trường nhập khẩu chính là ở Trung Quân Thiên trong vòng.

Hồng Hoang chiến trường trong vòng, một chỗ mở mang bình nguyên ở ngoài, lúc này đã muốn là có thêm trên trăm vạn cường giả quay chung quanh ở tại bốn phía, tiên ma đều có, yêu đạo cũng không ít.

Trong lúc nhất thời, cũng không người nào dám đi vào, tiên quân, Ma quân lúc đầu cường giả đi vào nháy mắt liền có thể được đánh chết, như vậy thuê địa phương còn dám đi vào, trọng bảo cố nhiên là hấp dẫn đại, nhưng là tánh mạng của mình không thể nghi ngờ là càng thêm trọng yếu.

Bình nguyên chung quanh núi non bên trong, một chỗ ngọn núi phía trên, mười mấy đạo thân ảnh xuất hiện ở trong đó, ngọn núi ở ngoài, không gian sóng gợn lắc lư không ngớt, ngoại nhân muốn rình, này chủ yếu là rất không có khả năng, mà hơn mười người trung, phía trước nhất ba người, mặc áo cà sa, đúng là Từ Hàng, Văn Thù, còn có Địa Tạng Vương, phía sau, cũng đều là Bồ Tát tu vi thực lực, không biết là cái gì trọng bảo, liên tiếp này Tây Phương Giáo cường giả đều bị hấp dẫn đã tới.

“Địa Tạng, này trọng bảo xuất thế, là thật hoặc là giả, nếu là thật, chúng ta nhất định phải được đến mới được.” Văn Thù nói.

“Phật tổ theo như lời tự nhiên là thật, chính là lần này tới cường giả cũng không ít, chúng ta cần phải nhiều chú ý một chút mới được.” Địa Tạng đạo.

Lúc này mặt khác một chỗ ngọn núi phía trên, cũng là có thêm mấy đạo thanh ảnh, đúng là kia Cửu Tiên Sơn Đào Viên Động Nghiễm Thành Tử, Thái Hoa sơn Vân Tiêu Động Xích Tinh Tử, nhị tiên sơn ma cô động Hoàng Long đạo nhân, giáp Long sơn Phi Vân Động Cù Lưu Tôn, Kiền Nguyên sơn Kim Quang Động Thái Ất chân nhân, Không Động sơn Nguyên Dương Động Linh Bảo Đạo Sư, Ngọc Tuyền sơn Kim Hà Động Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Kim Đình Sơn Ngọc Ốc Động Đạo Hạnh Thiên Tôn, thanh phong sơn Tử Dương động Thanh Hư Đạo Đức chân quân chín người, Xiển giáo Nhị đại đệ tử trung cường giả chủ yếu toàn bộ đến đông đủ.

“Đại sư huynh, lần này trọng bảo xuất thế, xem ra này tới người khách không ít a, chỉ sợ là muốn có một phen tranh đấu.” Hoàng Long đạo nhân rình chung quanh hơi thở nói, chung quanh núi non trong vòng, che dấu cường giả chính là không ít.

“Chúng ta cũng muốn nhiều chú ý một chút, Tây Phương Giáo trung, phỏng chừng đến đây cường giả, lần này chúng ta, đầu tiên phải đề phòng, chính là kia Tây Phương Giáo” Nghiễm Thành Tử nói nhỏ.

“Ta đồ muốn nhìn này Tây Phương Giáo đến cỡ nào cường, mấy năm nay, chúng ta đều vẫn là này nhường nhịn Tây Phương Giáo, bọn hắn chính là càng ngày càng quá mức.” Đạo Hạnh Thiên Tôn đạo.

“Sư đệ, từ Phong Thần Kiếp lúc sau, chúng ta Xiển giáo liên liên tiếp đã bị bị thương nặng, vận thể đã muốn là không lớn bằng lúc trước, Tây Phương Giáo có trấn giáo trọng bảo nơi tay, vận thể chính cường, chúng ta vẫn là né tránh một ít thật là tốt.” Xích Tinh Tử nói.

“Lần này xuất thể trọng bảo, chúng ta cần phải được đến mới được, khả ngàn vạn lần không thể đã rơi vào Tây Phương Giáo đích tay trung.” Cù Lưu Tôn đạo.

“Chúng ta cũng không cần phải gấp, hết thấy hành sự tùy theo hoàn cảnh là tốt rồi.” Nghiễm Thành Tử đạo.

“Sưu sưu...” Tiễn không bên trong, mấy đạo thân ảnh cấp tốc xẹt qua phía chân trời, lập tức đã rơi vào một chỗ ngọn núi phía trên.

“Chủ nhân, lần này tới cường giả thật đúng là không ít a.” Ngọn núi phía trên, Lang Lễ đối Nhạc Thành nói.

1233. Chương 1043: Vạn Vu Đại Trận

“Là không ít, cũng không có thiếu cường giả đều là cát dấu đầu, hết thấy phải cẩn thận, về phần trọng bảo, chúng ta tùy duyên là tốt rồi, không cần cường cầu.” Nhạc Thành nói.

“Môn chủ, lần này xuất thể, hội là cái gì trọng bảo, như thế nào sẽ ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng?” U Hồn ma hỏi.

“Này trọng bảo ta hiện tại cũng không biết, phỏng chừng là tuyệt thể cường giả sở lưu, này phía trước đại trận chính là lúc trước Vu tộc Vạn Vu Đại Trận, phi Vu tộc đại vu, là không thể bố trí trận này, xem ra này trọng bảo có lẽ là cùng Vu tộc có quan hệ.” Nhạc Thành trầm tư sau một lát đạo.

“Vang ầm ầm...” Phía trước mở mang bình nguyên phía trên, một đạo thân ảnh quang phóng lên cao, khôn cùng sát khí khuếch tán, sách dẫn mặt đất chấn động.

Theo, khôn cùng bình nguyên phía trên, một mảnh nồng đậm sương trắng từ giữa gian tách ra, sát khí thu liễm, tựa hồ là bình yên tĩnh trở lại. Khắp nơi thể lực câu cũng không nói nữa ngữ, đều nhìn tiền không, đều là đang chờ đợi cái gì.

Sau một lát, đại trận trong vòng, một mảnh sương trắng cuộn cuộn dâng lên, sau đó lấy tốc độ kinh người hướng bốn phía khuếch trương mà đi, lan tràn bên trong, sương trắng che cả phía chân trời mới đình chỉ xuống dưới.

“Là lúc.” Cũng không biết là ai nói một câu, nhất thời bốn phía xa xa núi non bên trong, trên trăm đạo thân ảnh hóa thành lưu quang cấp tốc tiến nhập trong đó.

“Chư vị sư đệ, là lúc, chúng ta cũng đi thôi, đều cẩn thận một ít.” Nghiễm Thành Tử nói với mọi người đạo, lập tức chín người bạo lực dựng lên, thân ảnh nhảy mắt lóe ra vài lần, cũng tiến nhập kia Vạn Vu Đại Trận trong vòng.

“Sưu sưu...” Vây xem trung không ít người cũng nhẫn không chịu nổi, sôi nổi tiến vào trong đó, trọng bảo hấp dẫn tuyệt đối là thật lớn.

“Đi, chúng ta cũng đi vào.” Ngọn núi phía trên, Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, cũng tiến nhập trong đó.

Nhạc Thành mọi người tiến vào này đại trận trong vòng, sương trắng bên trong, một cỗ huyết tinh sát khí lập tức bao vây mà đến, này huyết tinh sát khí nồng đậm tới khủng bố tình trạng, tựa hồ là có thể ăn mòn mọi người nguyên thần lý, làm cho người ta thần thức lâm vào giết chóc cùng cừu hận bên trong, ít có khác thường đó là không thể cảm giữ, đến lúc đó liền gặp phát điên.

Lúc này này nồng đậm sát khí làm cho Nhạc Thành cũng không thể không là thật cẩn thận, đồng thời mệnh lệnh Cửu U song ma, Thanh Đồng đám người tử thủ tâm thần, ngàn vạn lần không thể khinh thường,, một cái không cẩn thận, đó là có thể rơi xuống, mọi người tu vi mặc dù là đúng, chỉ đều là không ai đặt chân đến đỉnh tiêm đúng cường giả trình tự.

Theo này huyết tinh hơi thở càng ngày càng đậm úc, hơn nữa là chỗ nào cũng nhúng tay vào, chính là sau một lát, Cửu U song ma hai người đó là sắc mặt ửng đỏ, nhiều ít là đã bị một ít ảnh hưởng, mà Thanh Đồng, Linh Viên, Lang Lễ ba người nhưng không có quá lớn vấn đề.

Sau một lát, Nhạc Thành đám người cũng gặp một mảnh thật lớn gió mạnh nghênh diện đánh tới. Cơ hồ sống yên không xong, gió này dị thường quý dị, tựa liên mọi người tu vi cũng khó lấy ngăn cản, chỉ có thể đủ thông thả đi tới, mọi người tu vi coi như là không thấp, nếu tu vi tái thấp thượng một ít trong lời nói, chỉ sợ là căn bản không thể tiến vào trong đó.

“Vù vù...” Chính là một lát thời gian lúc sau, tiền không bên trong, cũng trống rỗng xuất hiện một đám khổng bố lỗ xoáy, cuồng bạo lực lượng liên tiếp không gian đều có thể được thổi quét mà vào hóa thành hư không.

“Mọi người cẩn thận, tránh ở Hạo Thiên Tháp lúc sau đi.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, này nếu vạn nhất bị tịch cuốn vào, đến lúc đó bất tử cũng phi trọng thương không thể, này Vạn Vu Đại Trận thật đúng là cường hãn.

“Hạo Thiên Tháp.” Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, Hạo Thiên Tháp xuất hiện ở trước người, lập tức hóa thành thượng vạn thước lớn nhỏ, mọi người vội vàng tiến vào trong đó lúc sau, một cái cuồng bạo lỗ xoáy nháy mắt liền lao thẳng tới mà đến, thượng vạn thước Hạo Thiên Tháp cũng bị thổi làm lung lay sắp đổ.

Hạo Thiên Tháp về phía trước ba canh giờ lúc sau, Hạo Thiên Tháp nội, Nhạc Thành cảm giác được đã không có kia cuồng bạo gió lỗ, trong tay thủ ấn pháp quyết hơi hơi biến hóa, cũng tám người ra Hạo Thiên Tháp.

Thu hồi Hạo Thiên Tháp, mọi người chỗ một chỗ đất bằng phẳng phía trên, tựa hồ là ra kia gió lỗ trung tâm.

“Nhạc Thành, ngươi cũng đến đây sao, nhưng thật ra tới vừa lúc, cùng nhau đi thôi.” Nhạc Thành thu hồi Hạo Thiên Tháp không lâu, phía sau mấy đạo kinh hồng thu liễm, lập tức đã rơi vào Nhạc Thành bên người, đúng là Xích Tinh Tử, Nghiễm Thành Tử đám người.

“Ra mắt nhạc phụ, ra mắt sư bá, chư vị sư thúc.” Nhạc Thành đối Xích Tinh Tử, Nghiễm Thành Tử đám người hành lễ nói, thu hồi Hạo Thiên Tháp hết sức, Nhạc Thành thần niệm rình bên trong, cũng đã phát hiện Nghiễm Thành Tử đám người.

“Không nghĩ tới ngươi nhưng thật ra còn hơn chúng ta còn muốn tới khoái một ít, thế nào, vừa mới không có gặp được nguy hiểm gì đi.” Nghiễm Thành Tử đối Nhạc Thành hỏi, lúc này Xiển giáo người trong nhìn thấy Nhạc Thành lúc này Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, đều là trừng lớn hai mắt, ngoài miệng chưa nói, chỉ sợ là trong lòng một đám đều là kinh vì yêu nghiệt, mấy chục năm tiền ở Hạo Thiên môn bên trong, Nhạc Thành mới là vừa mới đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ cũng không có bao lâu mà thôi, này đột phá tốc độ cũng quá nhanh một ít.

“Thưa sư bá, không có gặp được nguy hiểm gì.” Nhạc Thành trả lời, chính mình đã sớm là tránh ở Hạo Thiên Tháp trong vòng, tự nhiên là không gặp đến cái gì quá lớn nguy hiểm.

“Sư sư sư...” Không gian xung quanh phía trên, mười mấy đạo thân ảnh lạc tại phía trước, quang hoa thu liễm, cũng kia Tây Phương Giáo trung Văn Thù, Từ Hàng, Địa Tạng đám người, Tây Phương Giáo mọi người nhìn thấy Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử đám người lúc sau, tựa hồ là vẻ mặt đều cũng có đó không tốt lắm xem.

“Hừ, con lừa ngựa.” Hoàng Long đạo nhân nhẹ giọng hừ lạnh một câu, đối với Tây Phương Giáo chính là không có gì thật là tốt cảm.

“Sư đệ, này Tây Phương Giáo chúng ta không cần hiểu là tốt rồi, hết thấy trọng xem trọng yếu.” Nghiễm Thành Tử đối Hoàng Long đạo nhân nói.

“Sư sư...” Trên không trung lại mấy đạo thân ảnh trực tiếp hạ xuống, tổng cộng là bảy người.

Nhạc Thành lập tức nhìn chăm chú về phía trước phương, nhìn thấy bảy người kia cũng sắc mặt hơi đổi, bảy người đúng là Tam Tiêu tiên tử, Quy Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên còn có Kim Quang Tiên, cuối cùng

một cái quần áo màu xanh trường bào, mặt mày bên trong có một cổ khí khái anh hùng quan nhân, Nhạc Thành suy diễn hồi lâu thể mới biết, người này dĩ nhiên là Tiết Giáo bên trong Diễm Trung Tiên La Tuyên.

Nhạc Thành thật đúng là có đó giết mình, không nghĩ tới La Tuyên dĩ nhiên là sẽ xuất hiện lại, này Diễm Trung Tiên La Tuyên chính là Tiên Ma giới bên trong một cái đại danh鼎鼎 đại tiên, vật để cười Xích Yên Câu, pháp bảo Phi Yên Kiếm, Chiêu Thiên Ấn, Ngũ Long Luân, Vạn Nha Hồ đều là uy lực cường hãn.

Lúc này Tiết Giáo bên trong mọi người cũng là ánh mắt ở Xiển giáo chúng tiên trên người đảo qua, Tam Tiêu tiên tử, Quy Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Kim Quang Tiên sáu người đều là đối với Nhạc Thành mỉm cười.

Nhạc Thành xa xa thi lễ, lần trước Hạo Thiên môn bên trong, Tam Tiêu khi nào thì rời đi Hạo Thiên môn, Nhạc Thành cũng không biết, lúc này thấy đến, cũng là có đó xin lỗi.

Xiển giáo, Tiết Giáo tuy rằng đều là xuất từ Tam Thanh giáo, chính là từ Phong Thần Kiếp lúc sau, song phương nhưng chỉ có kết hạ thù hận, mặc dù là có Hồng Quân lão tổ điều tiết, chỉ song phương gặp mặt cũng như cũ giống như cừu gia bình thường.

Lúc này, Nhạc Thành đột nhiên là cảm giác được có mấy đạo lãnh ý ánh mắt đã rơi vào trên người của mình, quay đầu nhất khán, cũng kia Tây Phương Giáo Từ Hàng, Văn Thù, Địa Tạng Vương đám người.

Nhạc Thành mày trằm xuống, lập tức ánh mắt hàn ý bắn nhanh mà đi, nói : “Tây Phương Giáo con lừa ngốc, có bản lĩnh liền đi lên giao thủ, không cần phải nhìn chằm chằm ta.”

Đối với hiện tại này Địa Tạng Vương đám người, Nhạc Thành chính là không sợ, nếu động thủ trong lời nói, chính mình sẽ đối phó Địa Tạng Vương hẳn là cũng không có vấn đề, chính mình cùng Tây Phương Giáo ân oán, cũng nên tìm cơ hội tính toán sổ sách.

“Tiểu tử tu được càn rỡ, hừ.” Tây Phương Giáo bên trong, Địa Tạng Vương hừ lạnh một tiếng, cũng không có ý tứ động thủ.

“Tây Phương Giáo không gì hơn cái này, con lừa ngốc.” U Hồn ma hơi hơi một đạo hừ lạnh, lần trước ở Bàn Đào thịnh hội thượng, Cửu U song ma khả ăn một ít mật, lúc này, U Hồn ma tu vi mặc dù là không có đột phá đến Ma quân, đan cũng là thực lực mạnh hơn không ít, hơn nữa còn có thần khí nơi tay, cho nên cũng trong lòng muốn báo thù, có thần khí nơi tay, hẳn cũng không sợ này Tây Phương Giáo trung Bồ Tát.

Kỳ quái chính là đối với U Hồn ma hừ lạnh, Tây Phương Giáo trung nhân trợn mắt nhìn nhau cũng cũng không có trả lời, chính là về mặt oán hận không thôi.

“Sưu sưu...” Cũng nhưng vào lúc này, trên không trung lại hơn mười đạo thân ảnh hạ xuống, này nhất mọi người cũng Tiên Đạo liên minh bên trong cường giả,, phía trước nhất, có Tát Chân Nhân, Tử Dương Chân Nhân, Văn Xương Đế Quân, Thiên Lung, Địa Ách Tứ Trữ Công Tào, Tứ Phương Thần Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Bạch Hổ Giam Binh Thần Quân, Chu Tước Lăng Quang Thần Quân, Huyền Vũ Chấp Minh Thần Quân, Tứ Độc Long Thần.

Nhạc Thành lúc này cũng nhìn chăm chú hướng về phía này một loại cường giả, khó trách gần nhất Thiên Đình không có đi đối phó Hạo Thiên môn, này nhất chúng cường giả nguyên lai là đều tới Hồng Hoang chiến trường trong vòng, này nhất chúng Tiên Đạo liên minh trung cường giả, Nhạc Thành cũng đã muốn là sớm Dao Trì ra mắt một lần, lúc này chích hơi hơi đánh giá một chút mà thôi.

“Nghiêm Thành Tử đạo hữu, ngươi cũng đến đây?”

“Xích Tinh Tử đạo hữu, gần nhất bình an.” Lúc này, này Tiên Đạo liên minh trung cường giả gặp được Nghiễm Thành Tử đám người lúc sau, cũng sôi nổi lẫn nhau chào, Nghiễm Thành Tử đám người cũng là nhất nhất đáp lễ, tuy nói là Nghiễm Thành Tử đám người là Xiển giáo mọi người, chỉ Xiển giáo cũng là thuộc loại Tiên Đạo liên minh trung thể lực, mặt ngoài quan hệ, vẫn đều là không sai.

Một đạo sát ý đình lưu tại Nhạc Thành trên người, Nhạc Thành về phía trước nhìn chăm chú, cũng kia Thiên Đình Tát Chân Nhân chính sát ý đại khí nhìn chăm chú vào chính mình, Nhạc Thành lập tức ngấm lại, cũng lơ đãng, người này là là Mãn chân nhân sư huynh, Mãn chân nhân bị chính mình đánh chết, này Tát Chân Nhân muốn giết chính mình cũng không kỳ quái.

Bất quá, này người đã là đối với chính mình nổi lên sát ý, kia chính mình cũng không thể buông tha, nhất có cơ hội, chính người muốn tiên hạ thủ vi cường mới được, tuyệt đối không thể lưu cho đối phương cơ hội.

“Xuy xuy...” Lại là hơn mười đạo thanh ảnh hạ xuống, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào, cũng đều là Ma Đạo liên minh trong vòng cường giả, cả người ma khí ngập trời, có chút Cửu Thiên Huyền Nguyên Ma lúc đầu, trung kỳ tu vi giả sắc mặt có chút tái nhợt, tựa hồ tới trên đường tiêu hao không ít.

Đánh giá này đó Ma Đạo liên minh trong vòng nhân, rồi tu vi thực lực cùng Tiên Đạo liên minh so sánh với trong lời nói, cũng là ngang nhau, còn có không ít đều là tới Ma quân tu vi thực lực.

”Nhạc Thành lúc này cũng không khỏi là xem chừng thực lực của chính mình, tại đây nhất chúng tiên quân cùng Ma quân cường giả bên trong, thực lực của chính mình hiện tại đột phá Cửu Thiên Huyền Nguyên Tiên hậu kỳ, hẳn là có thể đối kháng tiên quân Ma quân trung kỳ không khó, chính mình Cửu Thiên Huyền Nguyên Tiên lúc đầu thời điểm, liền đánh chết Mãn chân nhân như vậy tiên quân lúc đầu.

1234. Chương 1044: Vô Số Dị Thú

Nhạc Thành lúc này cũng không khỏi là xem chừng thực lực của chính mình, tại đây nhất chúng tiên quân cùng Ma quân cường giả bên trong, thực lực của chính mình hiện tại đột phá Cửu Thiên Huyền Nguyên Tiên hậu kỳ, hẳn là có thể đối kháng tiên quân Ma quân trung kỳ không khó, chính mình Cửu Thiên Huyền Nguyên Tiên lúc đầu thời điểm, liền đánh giết không nổi đến Mãn chân nhân như vậy tiên quân lúc đầu.

Lúc này chính mình còn có Không Động ấn, phỏng chừng thực lực còn có sở bay lên, ít nhất chính mình bảo mệnh là có thể nào vấn đề gì, bất quá này đông đảo cường giả bên trong, chính mình muốn được đến kia xuất thế trọng bảo, chỉ sợ là khó khăn.

Lúc này, này không ít cường giả đều tự hạ xuống, cũng không thềm nói (nhắc) lại, sôi nổi là nhìn chăm chú vào phía trước đánh giá.

Lập tức, lại là có thêm không ít quần tam tụ ngũ nhân dừng ở xa không bên trong, Nhạc Thành thần niệm đảo qua, những người này đều là Tiên đạo Ma đạo trung tán tu, một đám chính là nga lý đều là đúng, tiên quân Ma quân tu vi đi vắng số ít.

Nhạc Thành trong lòng thầm nghĩ, này bình thường thời điểm muốn gặp đến nhiều như vậy tiên quân, Ma quân cường giả chính là không dễ dàng, ở bên trong này, cũng nhiều như thế.

“Nguyên Thiên Ma quân, Huyền Minh chân nhân.” Trong đám người, Nhạc Thành nhất thời thần niệm rình tới hai cái mấy người, ở Thái Hư chi địa trung, kia Nguyên Thiên Ma quân cùng Huyền Minh chân nhân chính là đuổi giết quá chính mình, lúc này thấy đến, Nhạc Thành trong lòng sát ý chợt lóe mà qua.

“Nhạc Thành, người cẩn thận một chút, này chính là Vu tộc bên trong Vạn Vu Đại Trận, hiện tại chính là bên cạnh mà thôi, kế tiếp hẳn là cũng không có thiếu nguy hiểm, người theo sát chúng ta.” Xích Tinh Tử thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai.

“Sư phụ, còn như là có cái gì đến đây.” Linh Viên đối đột nhiên đối Nhạc Thành nói.

“Người cảm giác được cái gì?” Nhạc Thành hỏi, Linh Viên chính là Hỗn Độn dị thú thân thể, ở đoán trước nguy hiểm phương diện có nhất định thiên phú, liền tiếp Linh Viên cũng hiểu được là có chút không quá bình thường, Nhạc Thành cũng không dám có gì khinh thường.

“Hình như là... Là vô số dị thú.” Linh Viên vội vàng nói, theo vẻ mặt bên trong không khó nhìn ra, tới dị thú thực lực tự nhiên là không thấp, nếu không Linh Viên tuyệt đối sẽ không khẩn trương.

“Ong ong...” một mảnh quỷ dị chấn động thanh cấp tốc truyền đến, nháy mắt liền bao phủ ở tại chu thiên phía trên, theo này một mảnh ong ong quỷ dị tiếng vang, Nhạc Thành cũng chợt cảm giác được một cỗ cường hãn hơi thở, thần niệm bao phủ bên trong, tiền không mặt đất, giữa không trung đều là xuất hiện rậm rạp một mảnh đông nghìn nghịt vân đoàn.

Vân đoàn tiếp cận mới biết được, này dĩ nhiên là vô số dị thú, này vô số dị thú nháy mắt xuyên thấu ngàn dặm không gian mà đến, Nhạc Thành đánh giá không khỏi là âm thầm kinh ngạc không thôi, này đó dị thú Nhạc Thành cũng đối với rất nhiều cũng không xa lạ.

Tại đây đó dị thú bên trong, Nhạc Thành dĩ nhiên là thấy được Huyền Thiên đại lực phía trên Bát Sí Linh Mãng, Toan Nghê, Viễn Cổ Cự Hổ, còn có kia viễn cổ Minh Xà, cự viên, bạch tượng từ từ, có không ít đều là Huyền Thiên nội địa thượng ma thú.

Nhạc Thành thần sắc kinh ngạc, này đó dị thú thực lực cũng còn hơn Huyền Thiên nội địa thượng này viễn cổ Minh Xà, Viễn Cổ Cự Hổ đến vô cùng cường hãn, cường hãn hơi thở áp không mà đến, ước chừng là có thêm thượng vạn về sau, khắp không gian đều bị chiếm cứ, liếc mắt một cái nhìn qua căn bản là vọng không đến đâu.

Không gian xung quanh bên trong, chứng kiến phía trước này một loại dị thú, mọi người đều là sắc mặt trầm trọng đứng lên, theo này đó dị thú trên người không khó nhìn ra, này đó dị thú đã muốn là tới một loại thực lực khủng bố trình tự, tuyệt đối là khó đối phó.

“Chư vị đạo hữu, muốn được đến trọng bảo, vậy trước buông tha cho phân tranh đi, chúng ta nếu không đồng tâm hiệp lực, chỉ sợ là căn bản là không thể rời đi nơi này tiến vào bên trong.” Tây Phương Giáo trong vòng, Địa Tạng Vương lớn tiếng nói với mọi người đạo.

“Xuy...” Địa Tạng Vương khi nói chuyện, tiền không bên trong, một con thân hình đủ để là tứ vạn thước phi hành dị thú, hai cánh cấp chấn trực tiếp là đánh về phía Tiệt Giáo bên trong Quỳnh Tiêu tiên tử mà đi.

“Hừ, muốn chết.” Quỳnh Tiêu tiên tử trong tay thủ ấn biến hóa trong lúc đó, Kim Giao Tiên tung, không gian xung quanh hơi hơi chấn động, lưỡng đạo kim mang lờ lờ nhấp nháy, ở không trung bên trong luân phiên sai khai, lập tức hóa thành hai cái khổng lồ giao long, hai cái giao long rít gào mà lên, thân thể cao lớn hung hăng liền va chạm ở tại kia phi hành dị thú trên người.

“Xuy xuy...” Kia phi hành dị thú nháy mắt liền hóa thành huyết vụ phiêu tán, khoảng cách trong lúc đó đã bị Quỳnh Tiêu tiên tử đánh chết, nhưng không ai là nhìn ra, này phi hành dị thú thực lực trình tự, ít nhất là có thể đối kháng Vô Thượng Thiên Yêu hậu kỳ cường giả.

“Vù vù...” Cũng nhưng vào lúc này, tiền không phía trên, kia vô số dị thú cũng lao thẳng tới mà lên, chỉ một thoáng sát khí run, cả không gian đều là trực tiếp run rẩy đứng lên.

“Bầy trận.” Nghiễm Thành Tử thần sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết đánh ra, nhất thời trong lúc đó, Xích Tinh Tử, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Hoàng Long đạo nhân, Linh Bảo Đạo Sư, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Thanh Hư Đạo Đức chân quân, Thái Ất chân nhân, Cù Lưu Tôn mấy người đó là sớm có chuẩn bị bình thường, đều tự trước người pháp khí tung, nhất thời mọi người quanh thân bốn phương tám hướng một mảnh thần quang phóng lên cao.

Nhạc Thành, Lang Lễ đám người lúc này cũng bị Xiển giáo này cử đại cường giả bao vây ở tại bên trong, thần quang trong vòng, Nhạc Thành xem đích thực thiết, Nghiễm Thành Tử trong tay tung một cái tứ phương con dấu, thần quang rạng rỡ bên trong, tràn ngập một cỗ mãi mãi hơi thở, đúng là Phiên Thiên Ấn.

Mà nhiên lúc này, Xích Tinh Tử trong tay cũng tế ra Âm Dương Kính, Đạo Hạnh Thiên Tôn tế ra Hàng Ma Xử, Cù Lưu Tôn tế ra Khổ Tiên Thàng, cử đại cường giả đều tự là tế ra bốn mạng pháp bảo, một mảnh thần quang bên trong, nhất thời bao phủ ở tại mấy ngàn thước trong vòng.

Màn hào quang phía trên, một mảnh dị thú bay qua, nhất thời đã bị loang loáng phá hủy, chín người liên thủ, hơn nữa thúc dục pháp khí, kỳ thật lực tăng vọt dựng lên, lúc này chỉ sợ là tiên quân hậu kỳ cường giả nếu gặp gỡ này thần quang cũng là sẽ bị thúc giục hủy.

Nhạc Thành âm thầm kinh ngạc, này Nghiễm Thành Tử đám người tạo thành đại trận thật đúng là bất phàm, như thế uy lực, chỉ sợ là ở tràng bên trong, cũng tìm không ra thực lực có thể cùng chi hoàn toàn có thể đối kháng.

Lập tức đánh giá hướng về phía Tam Tiêu tiên tử mà đi, chỉ thấy tiền không bên trong, Tam Tiêu tiên tử cùng Quy Linh Thánh Mẫu đám người cũng tung trong tay pháp khí tạo thành một cái đại trận, trận này

mặc dù là còn hơn Nghiễm Thành Tử bên này yếu kém một ít, nhưng là không kém đi nơi nào, màn hào quang dưới, kia vô số dị thú gặp gỡ đều là hóa thành huyết vụ.

Tây Phương Giáo bên trong, Văn Thủ tung Độn Long Trụ, Từ Hàng tung Thanh Tịnh ngọc lưu ly bình, Địa Tạng Vương tung Như Ý Châu, mặt khác Bồ Tát cũng là tung trong tay mình phật khí, một mảnh phật quang bao phủ trong lúc đó, cũng bố trí nổi lên một mảnh phật quang che đậy, vô số dị thú gặp phải phật quang, nhất thời liền gặp bị đánh chết.

Tây Phương Giáo, Xiển giáo, còn có Tiệt Giáo bên trong đã sớm là có sở chuẩn bị, đều tự là bố trí nổi lên đại trận, tại đây rậm rạp dị thú bên trong tựa hồ là cũng có thể đủ sống yên ổn với nhau vô sự.

Bất quá lúc này này cái khác Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh bên trong cường giả còn có nào tán tu cường giả nhưng chỉ có không hay ho, sôi nổi một mình ứng phó vô số dị thú công kích, bọn hắn cũng không có trước tiên bố trí ra đại trận đến đối kháng, nhiều nhất chính là quần tam tụ ngũ cùng nhau bắt đầu hợp lực công kích.

“Gào khóc gào khóc...” Trên không bên trong, vạn thú chạy chồm, hung hăng công kích mà lên.

“Đi tìm chết.” Tiên Đạo liên minh trong vòng, một cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả thét dài ra tiếng, thanh âm thấu mặc chấn động Vân Tiêu, nâng tay trong lúc đó, cuồng bạo hơi thở bạo phun mà ra, một mảnh nóng cháy ngọn lửa phóng lên cao, nhất thời ngọn lửa bạo phun mà ra đồng thời, một mảnh biển lửa thổi quét mà qua, sở chỉch dị thú bị thiêu huỷ phần còn lại của chân tay đã bị cụt cụt tay, khủng bố lạnh lạnh, biển lửa quay cuồng đem một mảnh ngũ âm thú hoàn toàn bao phủ.

“Rống rống...” Cũng vào lúc này thời điểm, người này sau lưng một con cự viên xuyên thấu không gian, trong tay quyền ấn trực tiếp vạn không gian lao thẳng tới xuống, nhất thời Không Gian Bạo Liệt bên trong, không gian xung quanh hóa thành một mảnh hư không, mà Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả nhảy mất đã bị đánh cho bị thương.

“Chư vị, còn không ra tay, này đó dị thú khả không dễ chọc.” Tiên Đạo liên minh liên minh bên trong, một cái tiên quân lúc đầu cường giả trong tay quang hồng bạo lực mà ra, lập tức đánh chết một con dị thú sau, lại hóa thành một đạo quang hồng phóng lên cao.

“Tất cả mọi người không cần lưu thủ, nếu không trong lời nói, chúng ta hội tổn thất càng lớn.” Yêu đạo bên trong, một cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ cường giả quát lớn, yêu tộc cùng Vu tộc chiến đấu kịch liệt nhiều năm, đối với Vu tộc đích thủ đoạn, tựa hồ là cũng có sở hiểu biết.

Cả không gian bên trong hỗn loạn một mảnh, dị thú, Tiên đạo, Ma đạo, yêu đạo bên trong không ngừng có thi thể hạ xuống.

Nhạc Thành đang ở Xiển giáo màn hào quang trong vòng cũng chút không tổn hao gì, liên tiếp pháp lực cũng hoàn toàn không cần tiêu hao. Mà Nhạc Thành cũng ánh mắt vẫn đã rơi vào kia Thiên Nguyên Ma quân, Huyền Minh chân nhân còn có tất thực trên thân người, ba người này cũng không thể đủ buông tha, có cơ hội trong lời nói chính mình không để ý ra tay.

Này trong hỗn loạn, Nhạc Thành coi như là nhìn ra khắp nơi một ít thực lực đến, mặc dù là này cường giả không ít, nhưng là nếu luận thực lực trong lời nói, vẫn là Xiển giáo, Tây Phương Giáo, hơn nữa Tiệt Giáo tam phương mạnh hơn thượng một ít, mặt khác Tiên Đạo liên minh, Ma Đạo liên minh, tán tu mặc dù là nhân số không ít, cường giả cũng rất nhiều, chẳng qua đều là làm theo ý mình, căn bản khó có thể cùng Xiển giáo, Tây Phương Giáo, Tiệt Giáo đối kháng.

Quay mắt về phía màn hào quang ở ngoài vô số dị thú, Nhạc Thành cũng là kinh ngạc không thôi, này đó dị thú nhìn như thật thể, khả bị đánh chết lúc sau liền gặp hóa thành ma khí tiêu tán, ra mỗi đều là này Vạn Vu Đại Trận trong vòng ngưng tụ, này Vạn Vu Đại Trận thật đúng là đủ khủng bố.

Nhạc Thành cũng phỏng chừng phương diện này yếu xuất thế trọng bảo phỏng chừng cũng là cùng Vu tộc có quan hệ, chính là cũng vô pháp đoán ra này rốt cuộc là Vu tộc bên trong thể nào một món đồ trọng bảo xuất thế, đến bây giờ mới thôi, tựa hồ là còn không có chứng kiến Vu tộc trung nhân xuất hiện.

Thần quang trong vòng, không ngừng có dị thú trực tiếp va chạm mà lên, mặc dù là có thể được thần quang đánh chết, chỉ làm cho Nghiễm Thành Tử đám người cũng là tiêu hao không ít, Nhạc Thành tính toán một

chút, này màn hào quang phía trên, đánh chết dị thú phỏng chừng có ba trăm chiếc.

“Gào khóc...” Một con thân ảnh ước chừng là có thêm thượng ngũ vạn thước Cự Hồ hung hăng va chạm ở tại màn hào quang phía trên, màn hào quang đều hơi hơi ảm đạm lên, lập tức nhất thúc thần quang bạo lực mà ra, kia Cự Hồ mới hóa thành một mảnh huyết vụ.

“Chư vị sư đệ, chúng ta phải mặc quá này dị thú đại trận mới được, này dị thú nhiều lắm, căn bản là không thể đánh chết, chỉ là tiêu hao, đều đủ để là để cho ta nhóm ăn không tiêu.” Nghiễm Thành Tử nói với mọi người đạo.

“Chúng ta tới trước phía trước nói sau.” Xích Tinh Tử nói vạn, trong tay Âm Dương Kính càng thêm là chói mắt vài phần.

1235. Chương 1045: Đánh Chết Nguyên Thiên Ma Quân

“Tới trước phía trước nói sau.” Xích Tinh Tử nói xong, trong tay Âm Dương Kính càng thêm là chói mắt vài phần.

Nhạc Thành đi theo Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử đám người cùng nhau về phía trước mà đi, chính mình hoàn toàn không cần ra sức, làm cho Nhạc Thành cũng là có đó ngược ngung đứng lên, này tiện nghi chính mình chính là chiếm không nhỏ.

Lúc này Tây Phương Giáo, Tiệt Giáo bên trong cũng là bắt đầu cấp tốc mượn cơ hội đi phía trước đột phá dựng lên, mặt khác cường giả, cũng là bằng vào tay của mình đoạn sỏi nổi đi phía trước mà đi, không gian phía trên nứt toác không ngớt, pháp lực khuấy động mở ra, cả phía chân trời phong vân biến sắc.

Ở Nghiễm Thành Tử chín người liên thủ dưới, mọi người xuyên qua ở vạn thú bên trong, mặc dù là gặp cuồng bạo ngăn cản, chỉ cũng là có thể thông thả đi tới.

Như thế ước chừng là hai canh giờ lúc sau, Nghiễm Thành Tử mọi người mới tới tiền không, tiền không trong vòng, tựa hồ là đã không có kia vô số dị thú, mọi người chỗ địa phương cũng tới một chỗ khe sâu bên trong.

“Xuy xuy.” Lúc này, Tây Phương Giáo, Tiệt Giáo cũng không có thiếu cường giả cũng là tới khe sâu, đều là một ít thực lực siêu cường hạng người, càng nhiều nhân, cũng bị lưu tại kia vô số dị thú đại trận trong vòng, yếu nghĩ ra được, cơ hồ rất khó.

Mà lúc này tới khe sâu lúc sau, mọi người phát hiện kia vô số dị thú cũng không có đuổi theo, mới tặng một hơi.

“Rốt cục đã ra rồi, mọi người biệt khinh thường, nơi này tùy thời sẽ có nguy hiểm.” Nghiễm Thành Tử nói, rõ ràng là tiêu hao không ít, sắc mặt đều cũng có đó tái nhợt đứng lên.

“Trước nghỉ ngơi, mọi người điều tức một hồi, khôi phục pháp lực.” Xích Tinh Tử nói, mọi người lúc này đều là tiêu hao không ít.

Lập tức mọi người thu hồi trong tay pháp khí lúc sau, đều là bắt đầu điều tức đứng lên, Tây Phương Giáo, Tiệt Giáo, cũng không có thiếu xuyên qua dị thú đàn cường giả, lúc này thấy đến này dị thú cũng không có đuổi theo khe sâu, tựa hồ là không dám tiến vào lúc sau, mới khoanh chân mà ngồi bắt đầu điều tức đứng lên, có vội vàng là hướng trong miệng nhét vào đan dược.

Mọi người bên trong, cũng chỉ có Nhạc Thành, Lang Lễ, Thanh Đồng tám người hoàn toàn không có tiêu hao, ở Nghiễm Thành Tử đám người bảo hộ dưới, một đường thoải mái sẽ mặc qua dị thú đàn.

”Nguyên Thiên Ma quân lúc này, Nhạc Thành cũng nhìn chăm chú hướng về phía chính mình bên cạnh người cũng không có rất xa một cái lão giả, quanh thân ma khí bao vây, này lão giả năm mươi tuổi, Ma quân lúc đầu tu vi thực lực, đúng là kia Thiên Nguyên Ma quân, lúc này này Thiên Nguyên Ma quân sắc mặt tái nhợt, hẳn là tiêu hao không thể.

“Hừ, tính ngươi không hay ho.” Nhạc Thành trong mắt sát ý hiện lên, lúc này động thủ không thể nghi ngờ là một cái đại cơ hội tốt, này Thiên Nguyên Ma quân gần nhất tiêu hao quá nhiều, thứ hai, tựa hồ là cũng

không có liên thủ người, hiện tại đánh chết, tuyệt đối là một cái đại cơ hội tốt, hướng chi, này Thiên Nguyên Ma quân trên người chính là còn có một món đồ thần khí Thiên Nguyên nghịch nhận, chính mình đoạt đến cũng là không sai.

“Nguyên Thiên Ma quân, chúng ta cừu nên tính toán.” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, thần niệm ý bảo Lang Lễ đám người thả người bảo hộ ở tại chung quanh, thân hình nhảy mất tới trên không, sát ý tập trung kia Nguyên Thiên Ma quân.

“Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, ngươi muốn thế nào?” Nguyên Thiên Ma quân mở hai mắt, thân hình nhất thời hướng về phía trước không rút lui, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, tựa hồ là đối với này cũng không cảm giác được ngoài ý muốn.

“Ngươi cứ nói đi, làm ngươi người tưởng đánh chết ta, hiện tại, nên ta.” Nhạc Thành thần nhiên nói, lúc này Lang Lễ bảy người, cũng thân ảnh phân biệt vây quanh ở chung quanh không gian phía trên.

“Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, chỉ sợ là tu vi của ngươi thực lực còn chưa đủ.” Nguyên Thiên Ma quân lưỡng đạo một tiếng, nhưng trong lòng là kinh ngạc không thôi, lần trước ở Thái Hư chi địa trung, này Kim Giáp Chiến Thần mới là Đại La Kim Tiên hậu kỳ mà thôi, lúc này, đã muốn là Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, này tu vi thực lực cũng tiến bộ quá nhanh chứ.

Đồng thời này Nguyên Thiên Ma quân ánh mắt cũng theo Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên còn có Cửu U song ma, Liệt Hỏa Ma Vương, cùng Hoàng Ma tán trên thân người đảo qua, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Lang Lễ cùng Thanh Đồng, Linh Viên tam trên thân người, thần sắc có chút trầm trọng đứng lên. Bằng tu vi của hắn thực lực, tự nhiên là có thể đại khái đoán ra Lang Lễ đám người thực lực, đều là không người dễ trên chọc.

Theo Nhạc Thành động tác, lúc này chung quanh đang ở điều tức một ít cường giả, bao gồm là xiển Nghiễm Thành Tử, Tam Tiêu, còn có Địa Tạng Vương bốn người là thần sắc trầm xuống, tựa hồ là đối với Nhạc Thành tại đây Vạn Vu Đại Trận nội trả thù có chút không quá lý giải, phương diện này chính là vấn đề trì thực lực của chính mình đến trọng yếu hơn.

“Nhạc Thành, có cừu oán đi ra ngoài báo tốt lắm, phương diện này vẫn là bảo trì thực lực yếu an toàn một ít.” Xích Tinh Tử thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai.

“Nhạc phụ yên tâm, này cũng vương bận.” Nhạc Thành thần niệm trả lời, lập tức lại sát ý nhìn chăm chú hướng về phía Nguyên Thiên Ma quân mà đi.

“Vậy thử xem xem trọng.” Nhạc Thành nhưng trong lòng là không sợ tiêu hao thực lực, trên người của mình có sinh mệnh thần thông cùng bất tử nguồn suối, chặn đánh sát này Nguyên Thiên Ma quân, không có gì bất ngờ xảy ra trong lời nói, căn bản là không khó.

Tiếng nói vừa dứt, Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân hơi thở nhất thời liền tăng vọt.

“Hỗn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể.” Nhạc Thành tâm niệm vừa động, khổng lồ thượng lục vạn thước Hỗn Nguyên Chân Thân nhảy mất đè ép không gian mà ra.

Theo Nhạc Thành bố trí ra Hỗn Nguyên Chân Thân đến, chung quanh mọi người, trong mắt đều là lộ ra một mảnh vẻ kinh ngạc, theo hơi thở thượng cũng là cảm giác được bắt phạm, không ít cũng đều là đang nhìn náo nhiệt, một cái Cửu Thiên Huyền Tiên sau đối kháng Ma quân lúc đầu, này Kim Giáp Chiến Thần chẳng lẽ thật là cường hãn tới loại tình trạng này có thể nào.

“Hừ, vậy để cho ta nhìn xem thực lực của ngươi.” Nguyên Thiên Ma quân thần sắc hơi hơi do dự, lập tức quanh thân ma khí bốc hơi dựng lên, thao Thiên ma khí cuộn cuộn trong lúc đó tể toái không gian, tiền không phía trên nhất thời một cỗ thao Thiên ma áp khí không mà đến, cùng lúc đó trong tay pháp quyết biến hóa trong lúc đó, một đạo ma khí ngưng tụ thành một đạo khổng lồ chưởng ấn, chưởng ấn sắc vô cùng cắt vỡ hư không, nhảy mất xé rách hư không, đó là hướng Nhạc Thành trên người bổ tới.

“Đấu Thiên Chưởng.” Nhạc Thành trong mắt hiện lên một tia hàn ý, lực lượng thần thông trung Đấu Thiên Chưởng lập tức oanh kích mà ra, phối hợp Hỗn Nguyên Chân Thân, cuồng bạo lực lượng gạt ra khôn cùng phong vân, trên không trung một đạo thật lớn màu vàng chưởng ấn dất bài sơn đảo hải bình thường khí thể nhảy mất liền hướng kia Nguyên Thiên Ma quân trên người đấu đá mà rơi.

“Oành...” Lưỡng đạo khổng lồ lực lượng giao thủ ở tại cùng nhau, trong phút chốc, không gian xung quanh trên trăm ngàn dặm trong vòng bị một cỗ mạnh mẽ dòng khí quét ngang mà qua, không gian yêu người nứt toác hoặc làm một mảnh ngăn ngửi hư không, ánh sáng đều bị cắn nuốt ở bên trong.

“Xuy xuy...” Nhưng vào lúc này, mọi người cũng ánh mắt lộ ra không thể tưởng tượng nổi diễn cảm, chỉ thấy kia Nguyên Thiên Ma quân thân hình, dĩ nhiên là trực tiếp theo trong hư không bị đánh bay mà ra.

“Nguyên Thiên Ma quân, người cũng không gì hơn cái này mà thôi.” Hư không còn không có khôi phục, chợt nghe đến trên không trung Nhạc Thành hét lớn dừng lên, thân thể cao lớn Ngay sau đó theo hư không nhảy ra, không sai đồng thời thời điểm, trong tay một quyền xé rách không gian, thượng mấy vạn thước quyền ấn vạn vạn trên không, trực tiếp bao phủ ở tại Nguyên Thiên Ma quân quanh thân trên không.

Nguyên Thiên Ma quân trần khu còn không có đứng vững, nhất chiêu đã bị một cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ đẩy lui, trong lòng cũng là càng phát ra giạt mình đứng lên, lần trước ở Thái Hư chi địa giao thủ, hẳn sẽ biết này Kim Giáp Chiến Thần bất phàm, lúc này ngăn ngừa hơn một nghìn năm không gặp, hẳn khả thật không ngờ thực lực của đối phương cường hãn tới loại tình trạng này, có thể trực tiếp đối kháng hẳn.

Lúc này thấy đến Nhạc Thành lại oanh kích mà đến, Nguyên Thiên Ma quân thần sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết lại biến hóa, thoáng chốc trong lúc đó, khắp thiên địa đều đi theo cùng nhau tối sầm xuống dưới, ma khí cuộn cuộn trong lúc đó, lọt vào trong tầm mắt lộ về tối đen một mảnh, vô tận trong bóng tối, một đạo lưu quang hung hăng hướng tới Nhạc Thành quyền ấn nghênh đón mà lên.

“Bang bang... !” Một đạo Kinh Thiên nổ nháy mắt vang lên, một mảnh Không Gian Bạo Liệt mở ra, theo một cỗ cường hãn bàng bạc mạnh mẽ lực đều trút xuống tới Nguyên Thiên Ma quân trên người, thân hình bị đánh lui thượng vạn thước xa, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, nhện không được muốn một ngụm máu tươi phun trụ, ngũ tạng lục phủ lúc này cũng là chấn động không ngừng.

Hai chiêu, hẳn đều là bị dừng ở hạ phong, thực lực của đối phương, dĩ nhiên là cường hãn như vậy.

Mà lúc này Lang Lễ đám người cũng không có tiến lên hỗ trợ, Nhạc Thành đã sớm thần niệm thông tri quá, bọn hắn chỉ cần phụ trách coi chừng kia Nguyên Thiên Ma quân không cần đào thoát là tốt rồi.

“Không Gian chi thân.” Hai chiêu ngăn chặn kia Nguyên Thiên Ma quân, này hết thấy cũng đã sớm là ở Nhạc Thành dự toán bên trong, chính mình ở Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu thời điểm, có thể đủ đánh chết kia Mãn chân nhân, Mãn chân nhân có Hạo Nguyệt Kiếm, thực lực cũng sẽ không còn hơn này Nguyên Thiên Ma quân kém, hiện tại chính mình đã muốn là Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, cho nên, không có gì bất ngờ xảy ra chặn đánh sát này Nguyên Thiên Ma quân cũng không khó.

Không Gian chi thân thi triển mà ra, Nhạc Thành nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, Không Gian chi thân thi triển dưới, không gian xung quanh đã muốn là ở Nhạc Thành nắm trong tay dưới, lập tức một mảnh quỷ dị hơi thở khuếch tán.

Nguyên Thiên Ma quân nhìn thấy Nhạc Thành thân ảnh biến mất, nháy mắt thần sắc trầm xuống, tựa hồ là cảm giác được cái gì, trên mặt đều xuất hiện một mảnh thần sắc kinh ngạc, trong tay pháp quyết lại đánh ra, thân thể giống như ở vào hư thật trong lúc đó, đảo mắt hóa thành một đạo tối đen sương khói.

Khôn cùng màu đen sương khói bên trong, này Nguyên Thiên Ma quân dĩ nhiên là cũng biến mất ngay tại chỗ.

“Hừ, người lẫn mất rồi chứ.” Không gian bên trong, Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, trống rỗng thân ảnh xuất hiện, trong tay Hiên Viên kiếm nắm ở trong tay, kiếm quyết đánh ra, Hiên Viên trên thân kiếm một mảnh ong ong tiếng động run, thiên địa trong lúc đó nhất thời lâm vào nhất cổ khí tức quỷ dị bên trong, bóng kiếm họa xuất, không gian trong vòng tràn ngập một mảnh hào quang, tựa hồ là cả thiên địa đều bị này một mảnh kiếm quang cắt qua.

Bóng kiếm trong vòng, thiên địa sụp đổ, nhưng thấy hơn mười ngàn dặm không gian dọc theo kia một mảnh tối đen tìm đập nhanh không gian cái khe bắt đầu dễ ợt bình thường hóa thành hư không, “Thở phì phò hưu...”

Một mảnh kiếm quang giống như kính hồng, đầy trời tràn ngập vô số kiếm quang đan vào thành một mảnh dày đặc mạng nhện, kiếm quang bên trong, kia vô số hắc mang toàn bộ bị bao vây ở tại trong đó.

“Tiểu tử, ngươi còn không làm gì được ta, ” kiếm quang bên trong đầy trời màu đen sương khói ngưng tụ, lập tức Nguyên Thiên Ma quân thân ảnh xuất hiện ở kiếm quang trong vòng, thân sắc có một mảnh tái nhợt, Nhạc Thành một kiếm này, hắc căn bản không dám khinh thường, này đầy trời bóng kiếm làm cho hắc cũng cảm giác được một cỗ tim đập nhanh.

“Thiên Nguyên nghịch nhận.” Nguyên Thiên Ma quân trong tay pháp quyết biến hóa, trắng rầm màu đỏ thân khí Thiên Nguyên nghịch nhận ta nắm ở trong tay, đao phong chỗ hàn quang dày đặc, thân đao giống như máu tươi bình thường hồng hồng được có chút chói mắt, hồng được phá lệ quỷ dị, ánh đao hàn quang trầm trầm, tùy theo cấp tốc cắt qua hư không, phân tách phong vân.

1236. Chương 1046: Vu Tộc Hung Vật

“Tuyệt Tiên.” Đầy trời bóng kiếm nhảy mắt biến đổi, bóng kiếm thất luyện như quang, trước mặt không gian, ở kiếm quang thất luyện trung trong nhảy mắt nổ tung mà khai, từng đạo thượng vạn thước lớn lên tối đen không gian cái khe, giống như mạng nhện bình thường, bay nhanh rất đúng bốn phía lan tràn mà đi.

Tại đây không gian cái khe bên trong, chung quanh không gian ngay từ đầu chính là nổi lên thần nhiên dao động, tùy mặc dù là bộc phát ra tàn sát bữa bãi phía chân trời năng lượng gió lốc, khắp không gian bắt đầu nứt toác thành phần mạt.

“Thở phì phò...” Một mảnh kiếm quang đao mang tràn ngập không gian, không gian xung quanh lúc này đã muốn là bị quấy thành một mảnh hư không, lúc này Nhạc Thành về mặt hàn ý một mảnh, trong cơ thể pháp lực lúc này khắc không hề giữ lại bạo phun mà ra, sắc bén kiếm khí giống như bão bình thường, thổi quét khắp hư không.

“Chết đi đi.” Kiếm quang bên trong, Nhạc Thành tiếng hét lớn lại truyền ra, trực tiếp ở không gian trong vòng quỷ quái bàn xuất hiện ở Nguyên Thiên Ma quân phía sau, trong tay pháp quyết đánh ra, ấn đường trung Hạo Thiên Tháp lập tức xuất hiện, một mảnh thần quang rạng rỡ dưới, này Nguyên Thiên Ma quân căn bản là còn chưa kịp phản ứng, đã bị Hạo Thiên Tháp bao phủ ở tại trong đó, lập tức hung hăng hội áp xuống.

Chặn đánh sát tiên quân cường giả, Nhạc Thành chút không dám khinh thường, khổng chế được này Nguyên Thiên Ma quân đồng thời, trực tiếp là thi triển Hạo Thiên Tháp đến, lúc này Nhạc Thành khả không lo lắng có người hội cướp đoạt chính mình Hạo Thiên Tháp, cho dù là không thấp địch, kia cũng có thể đủ toàn thân trở ra, hiện tại chính mình thúc dục Hạo Thiên Tháp, cho dù là tiên quân hậu kỳ cường giả đỉnh phong, chính mình cũng có thể đủ đấu một trận.

Nguyên Thiên Ma quân sắc mặt trắng bệch, nhìn thấy Nhạc Thành Hạo Thiên Tháp hội áp mà đến, nhảy mắt một đạo hắc mang bạo phun mà ra hướng hướng xa không người độn.

“Xuy!” Nhưng là lúc này cũng chậm, Hạo Thiên Tháp phía trên, một mảnh thần quang khuếch tán, chốc lát gian đó là bùng nổ mở ra, chung quanh hết thấy đều ở bao phủ bên trong, lập tức áp chế không gian xung quanh ầm ầm thoát phá.

“Vang ầm ầm...” Một mảnh cường hãn kinh thiên động địa tiếng vang lúc sau, cả không gian ầm ầm sụp đổ, Nguyên Thiên Ma quân thân thể mất thường có thể thấy được hóa thành liễu không gian mảnh nhỏ, mà nguyên thần cũng không có chạy trốn, ở Hạo Thiên Tháp bao phủ dưới, cũng cũng không có kiên trì bao lâu, đó là hội áp thành liễu không gian mảnh nhỏ.

Một màn này cũng không có phát sinh thời gian quá dài, tổng cộng cũng là giao thủ vài lần mà thôi, Nguyên Thiên Ma quân coi như là Tiên Ma giới trung lớn nổi danh Ma đạo cường giả, tiên quân lúc đầu tu vi thực lực, lúc này cũng mấy chiêu đã bị Kim Giáp Chiến Thần đánh chết, mọi người đều là trương thang cứng lưỡi đứng lên, trong lòng đoán này Nguyên Thiên Ma quân rốt cuộc là như thế nào trên chọc này Kim Giáp Chiến Thần, hiện tại rơi vào kết cục này.

“Thu.” Nhạc Thành trong tay thủ ấn vừa thu lại, Hạo Thiên Thập thu vào ấn đường đồng thời, Nguyên Thiên Ma quân trữ vật nhẫn cùng Thiên Nguyên nghịch nhận cũng đã rơi vào Nhạc Thành đích tay trung.

Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành trong tay Thiên Nguyên nghịch nhận, không ít cường giả đều là lộ ra tham lam thần sắc, chính là không người nào dám động thủ, Xiển giáo cường giả đều ở, vừa mới này Kim Giáp Chiến Thần thực lực cũng là mọi người chứng kiến, Ma quân lúc đầu, ủng có thần khí, mấy chiêu cũng có thể được đánh chết, chỉ sợ là ma quân hậu kỳ cường giả cũng không dám tùy tiện đi lên động thủ.

“Nhạc Thành thực lực thật đúng là khủng bố a, chỉ sợ là chúng ta không ra con bài chưa lật trong lời nói, trừ bỏ Đại sư huynh ngoại, ai cũng không phải đối thủ.” Hoàng Long đạo nhân thần sắc biến đổi, đối với Nhạc Thành thực lực, hắn chính là nhìn thấy đột phá, loại thật lực này đột phá quá kinh khủng.

“Chỉ sợ là không ra con bài chưa lật, ta cũng khó lấy đối kháng.” Nghiễm Thành Tử cũng là mắt lộ ra kinh ngạc nói, đánh chết Thiên Nguyên Ma quân, hắn vừa mới ra tay chỉ sợ là cũng không có Nhạc Thành thủ đoạn như vậy.

“Tiểu tử này.” Xích Tinh Tử mỉm cười, này con rể cho mình tranh sĩ diện cũng không ít.

Tây Phương Giáo trung Địa Tạng Vương đám người nhìn thấy Nhạc Thành đánh chết kia Thiên Nguyên Ma quân, đều là sắc mặt cực độ nan thoát nhìn, Nhạc Thành thực lực, quả thực chính là vượt qua tưởng tượng của bọn họ, loại thật lực này quá kinh khủng.

Tiết Giáo trung Diễm Trung Tiên La Tuyên, lúc này cũng ở xa không cùng Quy Linh Thánh Mẫu nói xong cái gì, ánh mắt cũng là kinh ngạc nhìn Nhạc Thành.

Nhạc Thành cũng lơ đãng, thu hồi kia Nguyên Thiên Ma quân trữ vật nhẫn lúc sau, thần Niệm Vi vi rình mở ra, lúc này trong sơn cốc đồ là có thêm không ít cường giả đều đột phá kia dị thú công kích tới khe sâu trong vòng, này dị thú cũng là quỷ dị vô cùng, tới này khe sâu trong vòng, đó là đi vắng đuổi giết mọi người.

Rình bên trong, mặt sau còn có hơn phân nửa cường giả đang bị vây ở trong trận làm sinh tử cuộc chiến, có thể đến trong hạp cốc nhân chính là số ít. Đồng thời, Nhạc Thành nhất thời ở trong đám người lại đã phát hiện kia Huyền Minh chân nhân cùng Tất Chân Nhân, do dự một chút lúc sau, cũng cũng không có tính toán lập tức liền động thủ, chờ cơ hội cũng không muộn.

“Sưu...” Nhạc Thành ở xa không thu hồi Hồn Nguyên Chân Thân cùng Lang Lễ đám người về tới Xích Tinh Tử đám người bên người.

“Sư phụ, này trong hạp cốc hình như là có chút không đúng.” Linh Viên tới Nhạc Thành bên người nói, tựa hồ là lại cảm giác được cái gì.

“Ong ong.” Lúc này, Linh Viên tiếng nói vừa dứt, tiền không bên trong cũng lại một mảnh ong ong tiếng động truyền đến, thanh âm này cực kỳ quỷ dị.

“Cẩn thận, mọi người chú ý.” Nghiễm Thành Tử đám người nhất thời chiến trong đó, quanh thân pháp lực khuấy động dựng lên.

“Vù vù...” Cũng nhưng vào lúc này thời điểm, tiền không bên trong, một mảnh huyết quang sát khí bạo phun mà đến, rõ ràng ở hơn mười ngàn dặm ở ngoài, chính là nháy mắt thời gian, cũng toàn bộ xuất hiện ở mọi người trên không.

Mọi người không khỏi là hít vào một hơi, này tới cũng một mảnh mây đỏ, tới phụ cận, mới nhìn rõ sở là một con một mình hình chỉ có trẻ con lớn nhỏ bộ dáng dữ tợn khủng bố huyết con dơi, rậm rạp, đem cả phía chân trời đều là nhuộm một mảnh đỏ bừng.

“Thị Huyết Biên Bức, là Vu tộc hung vật, ” Nghiễm Thành Tử thần sắc trầm xuống hít vào một hơi.

Nhạc Thành lúc này nhìn chăm chú vào tiền không, này đỏ rực một mảnh huyết tinh khí trung, này huyết con dơi ước chừng là có thêm thượng triệu đông đúc đi, mỗi một chích đều là khủng bố dữ tợn, nháy mắt lao thẳng tới mọi người mà đến.

“Là Thị Huyết Biên Bức, mọi người cẩn thận, ngàn vạn lần không thể làm cho hắn gần người.”

“Vù vù...” Đây một mảnh huyết sắc con dơi mang theo vô cùng khí huyết sát, nháy mắt đi ra trên không triển khai đối mọi người công kích, quanh thân bao vây lấy một mảnh màu đỏ quang mang, dĩ nhiên là có thể xuyên thấu ở đây cường giả bày ra phòng ngự vậy.

Chẳng lẽ bên ngoài này dị thú không có đuổi giết tiến vào, nguyên lai này phương diện này này đó Thị Huyết Biên Bức càng thêm khủng bố, Nhạc Thành cũng là hít vào một hơi, này Thị Huyết Biên Bức lai lịch, Nhạc Thành cũng có biết hiểu, chính là Vu tộc bên trong đã muốn là tiêu thất một loại hung vật, sản ở Vu tộc Ma Vực trong vòng Huyết Hà trong vòng, đừng nhìn thể tích không lớn, cũng ăn máu tươi lúc sau, thể tích liền gấp tăng vọt, đồng thời lực phòng ngự rất mạnh, cơ hồ là chỗ nào cũng nhúng tay vào, thực lực cực mạnh, cho dù là tiên quân cũng phải cẩn thận, thực lực bình thường, kia cũng là Đại La Kim Tiên đều phải cẩn thận đối kháng.

Số lượng nhiều như thế Thị Huyết Biên Bức, không thể nghi ngờ là khủng bố, vạn nhất là làm cho này đó Thị Huyết Biên Bức cắn nuốt tới máu lúc sau, thực lực liền gấp tăng vọt đến tiên quân cũng khó lấy đối kháng tình trạng.

“Chết tiệt, đi tìm chết đi.” Tiên không bên trong, đã muốn là có thêm triển khai công kích, mà đầy trời Thị Huyết Biên Bức phô thiên cái địa mà đến, Nhạc Thành cùng Xích Tinh Tử đám người cũng có thể liền đã bị lan đến.

“Các người đều cẩn thận một ít.” Nhạc Thành cũng không kịp cùng Thanh Đồng, Linh Viên nói thêm cái gì, sở dĩ Thị Huyết Biên Bức đã muốn là mà đến.

“Chết đi.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết đã sớm đánh ra, quanh thân một mảnh tam vị chân hỏa bạo phun mà ra, nhất thời sở dĩ Thị Huyết Biên Bức trong phút chốc liền hóa thành tro tàn, tam vị chân hỏa dưới, này đó Thị Huyết Biên Bức có thể không pháp đối kháng.

Chính là này sở dĩ Thị Huyết Biên Bức vừa mới bị đánh chết, tiên không một mảnh màu đỏ huyết tinh khí áp không mà đến, càng nhiều Thị Huyết Biên Bức công kích mà lên, hoàn toàn sẽ không ngại tử vong, này đó Thị Huyết Biên Bức chính là không có gì linh trí.

“Khai...” Xích Tinh Tử Âm Dương Kính thúc dục mà ra, nhất thúc màu đỏ thần quang nháy mắt bạo phun mà ra, một mảnh mây trắng chích Thị Huyết Biên Bức nháy mắt liền hóa thành tro tàn.

Nghiêm Thành Tử, Hoàng Long đạo nhân, Cù Lưu Tôn đám người lúc này cũng đều là bắt đầu công kích mà ra, này đó Thị Huyết Biên Bức cũng không phải là người lương thiện.

Tây Phương Giáo bên trong, lúc này mười mấy Bồ Tát cũng là vẻ mặt ngưng trọng vô cùng, đều tự là trong tay pháp bảo tung, phát quang bao phủ bên trong, vô số Thị Huyết Biên Bức bị đánh chết, chính là mặt sau càng nhiều Thị Huyết Biên Bức lại cuộn tất cả lên.

Tiết Giáo bên trong, Ô Vân Tiên trong miệng hét to, hai tay cầm một thanh đại, quanh thân pháp lực cổ đẩy ra đến, vạn vạn một mảnh không gian yêu người, vô số Thị Huyết Biên Bức bị đánh chết.

Tam Tiêu tiên tử cũng sẽ Tử Thần sắc ngưng trọng bên trong, tung Hồn Nguyên Kim Đẩu, Lục Mục Châu, còn có Kim Giao Tiên đến, bao phủ một mảnh không gian cách ly trụ một chút cũng không có số Thị Huyết Biên Bức ở không gian ở ngoài.

Diêm Trung Tiên La Tuyên trên tay kinh một cái xích hồng sắc tiểu hồ, trong tay pháp quyết đánh ra, hồ khẩu bên trong, từng đạo diêm quang phóng lên cao, cả cái không gian nhất thời chính là một mảnh ánh lửa bốn phía, kẻ khác không thể nhìn thẳng.

“Nha nha nha...” Một tiếng thanh ngao kinh phá trời cao, nhất thành trên ngàn trăm hỏa nha không ngừng bay ra, phô thiên cái địa, gần gần trời cao. , lập tức đánh về phía này Thị Huyết Biên Bức mà đi, này chính là Diêm Trung Tiên La Tuyên Vạn Nha Hồ, tiếp cận thượng cổ thần khí trình tự pháp bảo, uy lực cơ hồ là đi vắng Tam Tiêu trong tay Hồn Nguyên Kim Đẩu dưới, lúc này này Vạn Nha Hồ tựa hồ chính là Thị Huyết Biên Bức khắc tinh, ngọn lửa tử kỳ, vô số Thị Huyết Biên Bức bị đánh chết, nhưng là kia Thị Huyết Biên Bức vô cùng vô tận, thật sự là đánh chết không xong.

Quy Linh Thánh Mẫu trên tay hào quang trào ra, lập tức xuất hiện nhất phương phong cách cổ xưa hồng da đại cổ, cũng thần khí trình tự, uy lực vô cùng, phát giác đánh ra, cuộn cuộn âm lăng rít gào giận phun,

âm ba công kích bên trong, vô số Thị Huyết Biên Bức chấn thành mảnh nhỏ.

Lúc này Kim Quang Tiên trên tay kinh nhất phương vàng óng gương đồng, chính là thần khí ngàn kính quang lộc, kính thượng hình như có ngàn mắt tề tĩnh, khúc xạ xuất ra đạo đạo chói mắt kim quang, dày đặc đầy trời, đan vào tung hoành, hào quang nhìn quét mà qua, một mảnh Thiên Vồng bao phủ, không gian xung quanh Thị Huyết Biên Bức cũng hóa thành huyết vụ phiêu tán.

Này Tiệt Giáo Nhị đại đệ tử bên trong, mỗi người đều là trong tay thần khí ra tay, này thần khí vẫn là tới gần thượng cổ thần khí trình tự, còn hơn bình thường thần khí mạnh hơn thượng không ít.

1237. Chương 1047: Cường Hãn Khí Tức

“A...” Phía trước bên trong, đã muốn là có một Thiên Đình bên trong Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi giả bị vô số Thị Huyết Biên Bức bao vây đánh chết, kêu thảm một tiếng lúc sau, trên người máu toàn bộ bị sổ chích Thị Huyết Biên Bức cắn nuốt.

“Cạc cạc...” Một mảnh quỷ dị tiếng động xuyên thấu tầng mây, kia mấy cái cắn nuốt máu Thị Huyết Biên Bức nhất thời đã xảy ra khủng bố biến dị, trẻ con lớn nhỏ thân hình nhất thời bành trướng nứt toác, một mảnh huyết vụ phiêu tán, phụ cận hơn mười chích đồng bạn đều bị phá đánh chết, mà lập tức này cắn nuốt máu Thị Huyết Biên Bức cũng ở huyết vụ trung hóa thành vài trăm thước lớn nhỏ, quanh thân còn có máu tươi trừ dịch vật, quanh thân huyết tinh hơi thở cũng tăng vọt gấp trăm lần không dứt.

“A...” Này đó Thị Huyết Biên Bức phóng lên cao, hai Thị Huyết Biên Bức dễ dàng có thể đủ đánh chết một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu cường giả, lại cắn nuốt máu, lập tức thân hình cũng lại bạo nứt ra rồi.

Huyết vụ bên trong, này đó vài trăm thước lớn nhỏ Thị Huyết Biên Bức nháy mắt liền hóa thành mấy ngàn thước thân thể cao lớn, toàn thân dữ tợn khủng bố, răng nanh tư tư rung động huyết quang bốn phía.

“Thình thịch...” Này đó thân ảnh thượng mấy ngàn thước Thị Huyết Biên Bức chấn sí dựng lên, dễ dàng có thể đủ vận vẹo một mảnh không gian, trong miệng huyết tinh khí có thể trực tiếp làm cho một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu cường giả đại ra, sau đó gặp đánh chết, kia đỏ như máu khủng bố cánh chim, sắc bén vô cùng, huyết quang bên trong đánh chết một cái Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ cường giả thân thể cũng không phải việc khó.

“Cạc cạc.” Theo vô số Thị Huyết Biên Bức tiếng gầm gừ, càng ngày càng nhiều Thị Huyết Biên Bức hóa thành vài trăm thước, mấy ngàn thước lớn nhỏ, thực lực tăng vọt trong lúc đó, đã muốn là đúng mọi người chân chính tạo thành uy hiếp trí mạng.

“Như vậy đi xuống không phải biện pháp, này đó Thị Huyết Biên Bức nhiều lắm.” Nghiễm Thành Tử lớn tiếng nói.

“Nơi này là đến phía trước tắt kinh con đường, chúng ta căn bản là không có cách nào, chỉ có thể đủ xông vào.” Xích Tinh Tử cũng sắc mặt hơi hơi có chút tái nhợt, trong tay Âm Dương Kính đã muốn là không biết đánh chết nhiều ít Thị Huyết Biên Bức.

“Ngao...” Vô số tiếng gầm gừ dựng lên, xa không bên trong, không ít yêu đạo cường giả, cũng thi triển ra khổng lồ bản thể đến công kích, mặc dù là thực lực tăng vọt, có thể đánh chết vô số Thị Huyết Biên Bức, chính là này đó Thị Huyết Biên Bức thật sự là nhiều lắm, căn bản là đánh chết không xa, phạm vi trong lúc đó, liếc mắt một cái vọng không đến biên, toàn bộ đều là Thị Huyết Biên Bức.

“Ngao...” Lang Lễ cũng thi triển ra bản thể đến, thân thể cao lớn phía trên một mảnh ngọn lửa bao vây, chung quanh vô số Thị Huyết Biên Bức tiếp cận, nhưng là không thể gần người.

Mà Cửu U song ma trung U Hồn ma trong tay Cực Nguyên Ma Dao múa may thành một cái đao ảnh lốc xoáy, lốc xoáy bên trong vô số Thị Huyết Biên Bức đều hóa thành mảnh nhỏ bị đánh chết.

Hoàng Ma tán nhân trong tay đã sớm là thúc dục ma liên, ma liên hắc động dưới, cũng là có thể tự bảo vệ mình có thừa. Liệt Hỏa Ma Vương đích tay trung lúc này cũng là có thêm Thái Cực phù ấn, cũng có thể đủ tự cao không việc gì.

Mà Thanh Đồng cùng Linh Viên hai người cũng thoải mái lên, hai người chung quanh căn bản là không có gì Thị Huyết Biên Bức vậy công, này Thị Huyết Biên Bức nghĩ được hai người khí tức trên thân, trực tiếp là lựa chọn né tránh, chỉ có như vậy ba năm mấy cái Thị Huyết Biên Bức mới có thể không cẩn thận đụng ngã hai trên thân người.

Một cái thượng cổ thần thú thân thể, một cái Hỗn Độn dị thú thân thể, hai người khí tức trên thân, liên tiếp này đó Thị Huyết Biên Bức cũng là kiêng kỵ không thôi.

“Nhạc phụ, chư vị sư thúc, các người đến ở giữa đến, Thanh Đồng, Linh Viên, các người thi triển hơi thở bảo vệ chung quanh.” Nhạc Thành cũng phát hiện sớm điểm này, này đó Thị Huyết Biên Bức dĩ nhiên là e ngại Thanh Đồng cùng Linh Viên, lập tức chính là làm cho mọi người trốn được ở giữa đến.

Thanh Đồng, Linh Viên hai người nhất thời cố ý thúc dục quanh thân cường hãn hơi thở bao phủ ở chung quanh, hai người bản thể hơi thở bao phủ dưới, chung quanh Thị Huyết Biên Bức nhất thời lộ ra kiêng kỵ vẻ, lập tức tránh thoát đến.

“Ha ha, ta nhưng thật ra quên Thanh Đồng, Linh Viên chính là thượng cổ thần thú cùng Hỗn Độn dị thú thân thể, đúng là này đó Thị Huyết Biên Bức khắc tinh.” Ngọc Đỉnh Chân Nhân lớn tiếng cười, lập tức thả người tới Thanh Đồng cùng Linh Viên hơi thở vây bên trong.

Nghiêm Thành Tử, Xích Tinh Tử, Linh Bảo Đạo Sư đám người cũng không khách khí, toàn bộ tới ở giữa đến, tuy rằng bọn họ là không e ngại này Thị Huyết Biên Bức, chính là nhưng không cách nào quay mất về phía loại này tiêu hao, có thể tận khả năng không cần tiêu hao, tự nhiên là thật to hữu ích.

Lang Lễ, Cửu U song ma, Hoàng Ma tán nhân còn có Liệt Hỏa Ma Vương đám người cũng tới ở giữa đến, nhất thời liền thoải mái không ít.

Thanh Đồng cùng Linh Viên hai người hơi thở lẫn nhau đan vào thành một mảnh hơi thở vây, chung quanh Thị Huyết Biên Bức có thể không pháp vượt Lôi Trì nửa bước, ngẫu nhiên có mấy cái Thị Huyết Biên Bức bay đến trên không, cũng là sẽ bị Nhạc Thành cùng Xích Tinh Tử đám người đánh chết.

“A...” một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, chỉ thấy xa xa Tây Phương Giáo bên trong, một cái Bồ Tát lúc đầu tu vi giả ở hơn mười chích mấy ngàn thước lớn nhỏ Thị Huyết Biên Bức vây công dưới rơi xuống, mà nhất thời còn có nước cờ chích Thị Huyết Biên Bức hóa thành mấy vạn thước lớn nhỏ.

“Cạc cạc...” một mảnh tiếng gầm gừ bên trong, chỉ thấy kia sổ chích thượng mấy vạn thước Thị Huyết Biên Bức thân thể cao lớn dưới, máu tươi giống như trời mưa bình thường theo trên không tích lặc, không sai đồng thời thời điểm, hai cánh cấp chấn, một cái Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma trung hậu kỳ tu vi giả, dĩ nhiên là nháy mắt phòng ngự che đậy đã bị xé rách khai, lập tức rơi xuống, liên tiếp nguyên thần đều không có chạy ra.

Này mấy cái thân hình thượng mấy vạn thước Thị Huyết Biên Bức, thực lực đã muốn là cường hãn như vậy, loại thật lực này, chỉ sợ là tiên quân trung kỳ cường giả cũng không gì hơn cái này mà thôi.

“Tiệt Giáo chư vị đạo hữu, thỉnh đến bên này đi.” Nhạc Thành lớn tiếng nói, lúc này Tiệt Giáo bên trong, Tam Tiêu tiên tử, Ô Vân Tiên, Quy Linh Thánh Mẫu bọn người là sắc mặt hơi hơi tái nhợt, tiêu hao cũng không thiếu.

Đối với Xiển giáo, Nhạc Thành biết chính mình cũng là khiếm ngẫu người tới tình, lúc trước, Thiên Đình cùng không ít Tán tiên tán ma vây quanh Hạo Thiên môn thời điểm, Tam Tiêu cùng Quy Linh Thánh Mẫu đám người chính là tới Hạo Thiên môn hỗ trợ, hiện ở loại tình huống này, chính mình có thể tương trợ giúp một tay, kia tự nhiên là yếu trả nhân tình, huống chi Tam Tiêu tiên tử chính mình cũng không có thể đủ mặt kệ.

“Nhạc Thành đạo hữu, vậy đa tạ.” Quy Linh Thánh Mẫu trả lời, đã sớm là chú ý tới chỉ có Nhạc Thành đám người chung quanh không có Thị Huyết Biên Bức công kích, cũng không khách khí, lập tức thả người tiến nhập Thanh Đồng cùng Linh Viên hai người hơi thở bao phủ vây.

“Nhạc Thành đạo hữu, cảm ơn.” Ô Vân Tiên lớn tiếng nói, lập tức cũng đi theo Quy Linh Thánh Mẫu bên người.

Kim Quang Tiên, Tam Tiêu, còn có kia Diễm Trung Tiên La Tuyền cũng lập tức tiến nhập Thanh Đồng cùng Linh Viên hai người hơi thở vẫy trong vòng, Diễm Trung Tiên cũng đối Nhạc Thành hơi hơi thi lễ, trong mắt mặt quá một tia lòng biết ơn, nhưng là không có nhiều lời nói.

Đối với Tiết Giáo đám người đến, Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử đám người thần sắc hơi hơi một ít biến hóa, nhưng là cũng không nói lời nào, Nhạc Thành cùng Tiết Giáo quan hệ bọn hắn cũng biết, tuy nói là Tiết Giáo Xiển giáo bất hoà, nhưng là cũng không có đến cái loại này không nên một sống một chết tình trạng, mọi người cũng đều là sẽ không làm cho Nhạc Thành nan làm, huống chi mọi người cũng đều là lẫn nhau trong lúc đó nhận thức một chút cũng không có mấy năm người.

Lúc này Tây Phương Giáo sắc mặt càng phát ra nan thoát nhìn, Xiển giáo, Tiết Giáo đều là không có trở ngại, có Hỗn Độn dị thú cùng thượng cổ thần thú hơi thở có thể khắc chế Thị Huyết Biên Bức, mà bọn hắn cũng không thể không trầm thần ứng phó này vô số Thị Huyết Biên Bức.

Nhìn thấy Nhạc Thành này hơi thở vẫy bên trong không có Thị Huyết Biên Bức vậy công, chung quanh không ít cường giả đều là sôi nổi hướng tới Nhạc Thành đám người phương hướng tới gần, nhất thời sẽ đem không ít Thị Huyết Biên Bức đưa chung quanh.

“Hừ, ai dám tới gần, giết không tha.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, mười ngón khuếch trương, quanh thân bằng bạc pháp lực run trong lúc đó, mười đạo chỉ mũi nhọn xuyên thấu không gian nhất thời thổi quét hướng về phía chung quanh mấy Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma cùng Cửu Thiên Huyền Tiên mà đi, này tới gần nhân càng ngày càng nhiều, đến lúc đó chính mình khả phiền toái.

“Xuy xuy...” Mười đạo chỉ mũi nhọn dưới, kia mấy người không khỏi là hận hận không thôi, nhưng là chỉ có thể đủ bất đắc dĩ thối lui, không dám ở tới gần, này Kim Giáp Chiến Thần hiện tại bọn hắn cũng không dám tùy tiện trêu chọc, Nguyên Thiên Ma quân đều có thể đủ mấy chiêu bị đánh chết, bọn hắn cũng không phải là đối thủ.

“Nghiễm Thành Tử đạo hữu, La Tuyền đạo hữu, chúng ta cần phải liên thủ mới có thể đánh chết nhiều như vậy Thị Huyết Biên Bức a, không bằng mọi người liên thủ như thế nào.” Xa không bên trong, Địa Tạng Vương đối Nghiễm Thành Tử, Diễm Trung Tiên La Tuyền nói.

“Địa Tạng, các ngươi Tây Phương Giáo thực lực cường hãn, điểm ấy Thị Huyết Biên Bức như vậy hội là đối thủ của các ngươi, ta sẽ không nhúng tay.” Nghiễm Thành Tử mỉm cười nói.

“Địa Tạng, chúng ta Tiết Giáo cùng các ngươi cũng không có nhiều ít quan hệ, liên thủ, coi như hết.” Diễm Trung Tiên La Tuyền lạnh nhạt nói một tiếng trả lời.

“Xiển giáo, Tiết Giáo, các ngươi cũng quá không phúc hậu, các ngươi không ra, đến lúc đó ai cũng vô pháp xông ra này Thị Huyết Biên Bức vậy, ai cũng vô pháp được đến trọng bảo.” Địa Tạng lại lạnh nhạt nói một tiếng nói.

“Vậy thử xem xem trọng, ít nhất chúng ta hiện tại tốt lắm.” Nghiễm Thành Tử trả lời.

“Nhạc Thành, nghĩ biện pháp chúng ta tới trước phía trước đi.” Nghiễm Thành Tử lập tức đối Nhạc Thành nói.

“Thanh Đồng, Linh Viên, chúng ta chậm rãi về phía trước, các ngươi đừng cho Thị Huyết Biên Bức tới gần.” Nhạc Thành đối Thanh Đồng Linh Viên nói.

Lập tức Thanh Đồng Linh Viên hai người một trước một sau bắt đầu về phía trước không di động mà đi, dọc theo đường đi, kia Thị Huyết Biên Bức sôi nổi né tránh, đối với Linh Viên thanh khí tức trên thân đều là kiêng kỵ không thôi, không ít Thị Huyết Biên Bức quay chung quanh ở bốn phía xoay quanh, cũng thủy chung không dám tới gần.

“Thình thịch oành...” Một mảnh thật lớn lực lượng phá thanh không ngừng ở trên không vang lên, ở mọi người vây công dưới, vô số Thị Huyết Biên Bức bị đánh chết, nhưng là cũng có không ít cường giả rơi xuống, trong đó tiên quân, Ma quân trình tự cường giả, rơi xuống ước chừng là có thêm thượng không thua hai mươi cái, Tây Phương Giáo trong vòng, lại một cái Bồ Tát rơi xuống, đã muốn là rơi xuống hai cái Bồ Tát đến, lúc này, Tây Phương Giáo mọi người sắc mặt đều là khó coi vô khi xuất ra.

1238. Chương 1048: Thần Bí Cường Giả

“Bang bang...” Vần mấy vạn thước khổng lồ Thị Huyết Biên Bức phun ra một đạo huyết vụ, huyết vụ bao vây dưới, hóa thành một cái biển máu nháy mắt đem một cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ cường giả cắn nuốt, như thế cường hãn thực lực, làm cho mọi người đều bị là trong lòng khiếp sợ không thôi.

Nhạc Thành thần niệm rình mà ra, khe sâu ở ngoài, này dị thú bên trong, tựa hồ cũng là có vô số cường giả bị hấp trong đó, không ít cường giả rơi xuống, không có chỗ nào mà không phải là siêu cấp cường giả, ít nhất đều là Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu, Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma lúc đầu đã ngoài thực lực tu vi, lúc này tại đây Vạn Vu Đại Trận trong vòng, cũng rơi vào đi sẽ không có năng lực chạy ra.

Khe sâu trong vòng, cũng là giống nhau như đúc, vô số cường giả hấp sâu trong đó, căn bản là không thể chạy ra, chỉ có thể đủ là toàn lực đối kháng.

“Ha ha ha...”

Nhưng vào lúc này, trên không bên trong cũng nháy mắt truyền đến một đạo thật lớn tiếng cười, thanh âm xuyên thấu không gian, vô số sóng âm khuấy động mà ra đồng thời, cũng vô số Thị Huyết Biên Bức bị trực tiếp chấn thành tro tàn.

“Người đến là ai, thật mạnh thực lực.” Nhạc Thành trong lòng đột nhiên chấn động, tựa liên rình mà ra nguyên thần lực cũng là đã bị kịch liệt chấn động, đồng thời, Nhạc Thành cũng rình tới một cổ ngập trời hơi thở tận trời mà đến.

“Vạn Vu Đại Trận, không gì hơn cái này mà thôi.” Trên không trung, một mảnh nóng cháy ánh lửa trực tiếp theo trên không cực nhanh mà qua, ngọn lửa bốc lên bên trong, ước chừng là hơn vạn dặm một mảnh ngọn lửa ở trên không bên trong đảo qua.

Nóng cháy ngọn lửa đảo qua trời cao lúc sau, chung quanh lộ ra đúng là một mảnh hư không, lửa này diễm bên trong, không gian cũng có thể đủ đốt thành tro tàn.

Ngọn lửa trong vòng, chung quanh độ ẩm nháy mắt bay lên ngàn vạn lần lần, Cửu Thiên Huyền Tiên trình tự bên trong nhân, bao gồm là Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả, cả người nhất thời run rẩy đứng lên, tiên quân, Ma quân trình tự cường giả, theo sâu trong linh hồn trào ra tìm đập nhanh.

Mơ mơ hồ hồ bên trong, Nhạc Thành chứng kiến này một mảnh ngọn lửa, dĩ nhiên là một con vật bé nhỏ bình thường, này vật bé nhỏ là một con khổng lồ Hỏa Điểu, nhưng là xem không cẩn thận, lửa này diễm tựa hồ là có tam đủ, quý dị vô cùng.

Biển lửa đảo qua mà qua, từ trước không đến khe sâu, vô số dị thú cùng Thị Huyết Biên Bức nháy mắt hóa thành tro tàn, tựa liên thân hình khổng lồ thượng mấy vạn thước thật lớn Thị Huyết Biên Bức cũng như thế, chỉ cần là bị ngọn lửa quét trúng, khoảng cách trong lúc đó chính là hóa thành tro tàn.

Như thế cường hãn ngọn lửa, tuyệt đối là Nhạc Thành lần đầu tiên chứng kiến, lửa này diễm tuyệt đối là sẽ không ở chính mình tam vị chân hỏa dưới, mà ngọn lửa tại đây nhân thức đục dưới, còn hơn chính mình hiện tại thức đục tam vị chân hỏa chính là mạnh hơn hơn một ngàn thượng vạn lần không dứt.

“Tư tư...” Trên không trung một mảnh hư không mà qua, lập tức biến mất ở tại trên không, một đường phía trên, này vì vô số dị thú cùng Thị Huyết Biên Bức bị đánh chết tám phần đông đúc.

Lực lượng một người, liền đánh chết nhiều như vậy dị thú cùng Thị Huyết Biên Bức, Nhạc Thành hít vào một hơi, người này thực lực, tuyệt đối là không hề chính mình sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu còn có Thanh Đế, Tây Vương Mẫu, Trấn Nguyên Tử kia chờ đại tiên dưới, có lẽ, mơ hồ là còn mạnh hơn thượng một ít.

“Dĩ nhiên là này đại yêu đến đây, cái này phiền toái.” Nghiêm Thành Tử sắc mặt nhất thời trầm xuống, tựa hồ là đã biết người tới thân phận.

“Phiền toái a, này đại yêu đến đây, phỏng chừng mấy người kia cũng ngồi không yên.” Xích Tinh Tử cũng thần sắc nở nụ cười khổ.

“Nhạc phụ, này tới rồi cuộc là ai a, thực lực như thế cường hãn.” Nhạc Thành đối Xích Tinh Tử hỏi, ra mời Xích Tinh Tử là biết người tới thân phận, vừa mới người này, Nhạc Thành cũng vô pháp suy tính ra thân phận của hắn đến.

“Người đợi sẽ biết, hết thấy cẩn thận, này trọng bảo, người cũng ngàn vạn lần biệt nghĩ cách, hết thấy tùy duyên là tốt rồi.” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành trả lời, cũng không có trực tiếp nói cho Nhạc Thành vừa mới người nọ thân thân phận, tựa hồ là có vẻ chiếu cố bộ dáng.

“Chúng ta khoái theo sau đi.” Nghiễm Thành Tử nói, lúc này trên không trung kia Thị Huyết Biên Bức số lượng đã muốn là giảm đi, đã muốn là không đến nguyên bản hai thành, lửa kia điểm bên trong, đã muốn là đánh chết hơn phân nửa Thị Huyết Biên Bức.

“Thình thịch oành...” Tây Phương Giáo bên trong, mọi người lúc này mượn cơ hội thi triển nói đoán, chúng Bồ Tát chung quanh phật quang đại thịnh, một đường đánh chết không ít Thị Huyết Biên Bức liền đi phía trước tới rồi.

“Vang âm âm.” Sau không bên trong, không ít cường giả bởi vì Thị Huyết Biên Bức số lượng giảm đi, cũng toàn lực đánh chết, nháy mắt không ít cường giả liền đuổi theo.

“Chúng ta hãy đi trước, này trọng bảo, cũng hay là muốn nhìn xem cơ duyên.” Nghiễm Thành Tử vẻ mặt trầm xuống nói.

Nhạc Thành lập tức làm cho Thanh Đồng cùng Linh Viên tiếp tục đi tới, mọi người tốc độ nhanh hơn, tiền không bên trong không ít Thị Huyết Biên Bức giảm bớt, cũng vô pháp tái ngăn cản mọi người, sau một lát, mọi người rốt cục thì ra khe sâu.

Khe sâu ở ngoài, mọi người trước mắt chính là một mảnh rậm rạp rừng cây, che trời đại thụ bên trong, nhẹ thủy khí bay lên trời, nhất cổ khí tức quỷ dị khuếch tán mà ra.

“Ở phía trước, chúng ta hãy đi trước.” Khe sâu ở ngoài, Nghiễm Thành Tử nói, thân ảnh như điện, đã muốn là nhanh chóng tới tiền không.

“Nhạc Thành, hết thấy cẩn thận, có biến cố lập tức yếu lui.” Xích Tinh Tử thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai, thân ảnh như điện, cũng đi theo tới Nghiễm Thành Tử phía sau.

“Chúng ta cũng đi rồi, đa tạ Nhạc Thành đạo hữu vừa mới tương trợ.” Quy Linh Thánh Mẫu đọc Nhạc Thành nói, lập tức cũng cấp tốc đi phía trước không mà đi. Diễm Trung Tiên, Kim Quang Tiên, Ô Vân Tiên ba người cảm kích rất đúng Nhạc Thành nhìn thoáng qua, lập tức cũng tới tiền không.

“Người cũng phải cẩn thận một chút.” Vân Tiêu tiên tử đối Nhạc Thành nói, lập tức ba người thân ảnh cũng tới tiền không.

“Đều cẩn thận một chút, không cần khinh thường.” Nhạc Thành lập tức đối Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên, Hoàng Ma tán nhân bốn người nói đạo, cũng là bay lên trời, đi theo mọi người phía sau.

Nhạc Thành mơ hồ là cảm giác được Xích Tinh Tử, Nghiễm Thành Tử, còn có Tam Tiêu đám người tựa hồ là đều là biết nhất những thứ gì, chính là không có nói cho chính mình, xem ra này Vạn Vu Đại Trận trong vòng, nhất định là có chút ngoài dự đoán mọi người chuyện tình yếu phát sinh đi.

“Sưu sưu...” Ngay tại sau không bên trong, Nhạc Thành cũng gặp được Tây Phương Giáo trung Địa Tạng Vương chờ người tới chính mình phía sau, này Tây Phương Giáo mọi người, tựa hồ cũng là không nghĩ lạc nhân cho sau, toàn lực đuổi theo hướng về phía Nghiễm Thành Tử đám người mà đi.

Tiền không bên trong, mơ hồ là ngọn núi san sát, ngọn núi cao vút trong mây rậm rạp, từng đạo quỷ dị tiếng động theo ngọn núi bên trong truyền ra.

Này dọc theo đường đi, Nhạc Thành còn có thể cảm giác được một mảnh ngọn lửa thiêu huỷ trôi qua dấu vết, tiền không bên trong giữa không trung, một đạo màu đỏ thân ảnh xuất hiện ở mọi người trong mắt, kia thân ảnh tựa hồ là cùng không gian dung hợp ở tại cùng nhau, chỉ có dựa vào gần mới có thể chứng kiến hẳn, mặc dù là đứng ở trên không trung, thân ảnh cũng như ẩn như hiện, mà thần niệm căn bản là rình không đến sự tồn tại của hắn.

Nhạc Thành đánh giá tiền không người nợ, theo trên người thần nhiên hơi thở đến xem, hẳn là chính là vừa mới lửa kia điểm bên trong người nói chuyện, trên người kia màu đỏ trường bào thoát nhìn yêu dị cực kỳ, bóng dáng hướng sau, Nhạc Thành cũng thấy không rõ lắm người nợ bộ dáng.

“Nghiêm Thành Tử, Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, Diễm Trung Tiên, Quý Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Văn Thù, Từ Hàng, các người cũng đến đây sao, xem ra, các người đều là nhện không được đến sao, ha ha...” Tiền không bên trong, kia màu đỏ thân ảnh cười to dựng lên.

“Người lúc đó chẳng phải nhện không được đến sao, Định Thần Kiếp đến, người nghĩ rằng chúng ta cũng không dám ra tay có thể nào.” Nghiêm Thành Tử thần nhiên nói, thân ảnh cũng đình lưu tại trên không bên trong.

“Các người ra tay, chỉ bằng các người hiện tại, buồn cười buồn cười a, các người bỏ được ra tay sao, Nguyên Thủy Thiên Tôn tới nói, ta còn hội lo lắng một phần, chỉ là các người, cho dù là các người liên thủ xuất ra cuối cùng con bài chưa lật, kia thì thế nào, các người giống nhau không phải ta đối thủ.” Tiền không Hồng Y thân ảnh đầu cũng không hồi nói.

“Cũng đừng rất tự đại, chúng ta có thể đến này, kia tự nhiên là có sở dựa vào, thực lực của người tuy rằng rất mạnh, chỉ sợ là cũng vô pháp làm gì chúng ta, nói sau, của người lão đối thủ nhóm cũng sẽ không tùy ý người ở Vạn Vu Đại Trận nội xuất hiện.” Nghiêm Thành Tử thần nhiên nói.

“Hừ, kia giống như này, bọn hắn không còn là trước kia, mười hai cái, bây giờ còn có ba mà thôi, còn lấy cái gì cùng ta hợp lại.” Hồng Y thân ảnh lạnh nhạt nói một tiếng nói.

“A di đà phật, trọng bảo sắp xuất thế, ai hữu cơ duyên, thì phải là ai đi. ?” Văn Thù Bồ Tát hai tay tạo thành chữ thập mà đạo.

“Chuyện cười, chỉ bằng các người cùng ta tranh có thể nào, các người tái không lùi xuống, đừng trách ta không cho các người sau lưng mấy người ... kia lão gia này mặt mũi.” Hồng Y thân ảnh người lạnh nhạt nói một tiếng.

“Cây già lên mặt, chẳng lẽ khi chúng ta thật sự không thể làm gì người có thể nào, bằng không, chúng ta liền thử xem xem trọng.” Hoàng Long đạo nhân thần sắc trầm xuống, quay mắt về phía kia Hồng Y thân ảnh cường giả, tựa hồ cũng là có dựa vào nơi tay.

“Hừ, hoàng Long tiểu tử, sư phụ người cũng muốn nói với ta nói khách khí ba phần, nếu không xem tự sư phụ người mặt mũi thượng, hôm nay, ta sẽ làm cho người có biết hậu quả, cho dù là các người chân thân đi ra lúc sau lại như thế nào, muốn đối phó ta, các người đủ thực lực sao?” Hồng Y thân ảnh người nhất thời cả giận nói một tiếng, tựa hồ là có chút giận dữ đứng lên.

“Hừ, dĩ nhiên là còn có không khi dễ tiểu bối, thật sự là vô liêm sỉ a.” Nhưng vào lúc này, tiền không bên trong, lại là có thêm tứ đại thân ảnh phong trì điện kinh bình thường mà đến, kinh hồng thu liễm, cùng với ngập trời hơi thở đi ra mọi người trước người.

Nhìn thấy bốn người này, Nhạc Thành cũng nháy mắt liên sắc mặt đại biến, trong đó hai người hẳn chính là nhận thức, một cái chính là ở huyết vụ nơi trung nhìn thấy tổ vu Huyền Thiên, một người cũng sẽ chết ở huyết vụ nơi trung gặp được Vu Huyết Ma.

“Ma Thần Hình Thiên, Vu Huyết Ma.” Thành không khỏi hít vào một hơi, loại này cường giả, thế nhưng cũng xuất hiện ở này Vạn Vu Đại Trận, không biết mặt khác hai người là nói, hai người kia hơi thở, tựa hồ cũng là đi vắng Hình Thiên dưới.

“Huyền Thiên, Cộng Công, Chúc Dung, các người đến đây là tốt rồi, không nghĩ tới các người còn có ra phong ấn một ngày, hừ, hôm nay, ta sẽ cho các người tiếp tục bị phong ấn.” Nhìn thấy Hình Thiên ba người, kia Hồng Y thân ảnh rốt cục thì quay đầu, quanh thân hơi thở run, một mảnh thần nhiên ngọn lửa tràn ngập trong lúc đó, không gian xung quanh thân ảnh bên cạnh, đều là thần nhiên hiện ra không gian cái khe.

“Tổ vu Cộng Công, tổ vu Chúc Dung.” Nhạc Thành thần sắc nhất thời trầm xuống, còn lại hai người kia, cũng là có như thế cường hãn đến đây, mười hai tổ vu bên trong trong đó ba người, tam đại tổ vu tiến đến, này Vạn Vu Đại Trận trong vòng rốt cuộc là có cái gì.

1239. Chương 1049: Yêu Hoàng Đế Tuấn

“Ha ha... Vậy thử xem tốt lắm.” Huyền Thiên cười lớn một tiếng, trong tay pháp quyết dĩ nhiên đánh ra, quanh thân hơi thở không sai đồng thời khoảng cách tăng vọt, trong tay can thích thần phủ xuất hiện, thần phủ phía trên kim quang rạng rỡ trong lúc đó, chém thẳng vào xuống.

“Xuy xuy...” Phủ mũi nhọn bổ ra không gian, mang theo một cỗ ngập trời lực cấp tốc bắt đầu khởi động lan tràn, tựa như cuồng ba giận phun, mãnh liệt chạy chồm, lan đến chung quanh không gian trực tiếp sụp đổ không dứt.

“Mau lui lại.” Cơ hồ chính là ở Hình Thiên pháp quyết đánh ra đồng thời, Nghiễm Thành Tử đó là hét lớn một tiếng, mọi người cấp tốc bạo lui, loại này trình tự cường giả đại chiến, ai cũng không dám bị lan đến ở bên trong.

“Thực lực thật sự là khủng bố.” Nhạc Thành thân ảnh bạo lui đồng thời, cũng cảm thụ được Hình Thiên kia một kích, loại lực lượng này, nếu chính mình bị gặp gỡ, chỉ sợ là bằng vào Hạo Thiên Tháp cũng sẽ bị chấn thành mảnh nhỏ, này tổ vu Hình Thiên thực lực, tuyệt đối là còn tại sự mẫu Dao Trì Kim Mẫu phía trên một ít.

“Tối hảo, để cho ta nhìn xem của ngươi là thực lực tới cái tình trạng gì.” Hồng Y đại hán vẻ mặt vừa thu lại, lập tức quanh thân yêu khí ngập trời dựng lên, pháp lực khuấy động mà khai.

“Dát...”

Một đạo quát chói tai tiếng động, cơ hồ là ở cùng lúc, tự không gian gian vang vọng dựng lên, sau đó đáng sợ yêu khí cột sáng, phô thiên cái địa xông lên Vân Tiêu, kia chờ mệnh mong cuộn cuộn thanh thế, thấy chung quanh sở hữu cường giả đều là tâm thần run rẩy, không ngừng may mắn chính mình lui khoái, nói cách khác, quay mắt về phía như thế cuồng bạo đại chiến, tất nhiên là dữ nhiều lành ít.

Giữa không trung, đáng sợ yêu khí cột sáng phía trên, kia Hồng Y đại hán hóa thành một mảnh thượng mười vạn thước biển lửa, biển lửa thần thái, cũng vẫn thật lớn Hỏa Diệu, toàn thân ngọn lửa dao động, giống như hải triều bình thường, nhất ba hợp với nhất ba, không thể ngăn cản, hướng bốn phương tám hướng dập dờn mở ra. , khủng bố độ ám đã muốn là thiêu huỷ chung quanh hoặc làm hư không không thể khôi phục.

“Người này rốt cuộc là ai, yêu tộc sao, chẳng lẽ là vị kia cường giả...” Nhạc Thành hít vào một hơi, nhìn thấy này khổng lồ khủng bố ngọn lửa chim khổng lồ, này hình như là Tam Túc Kim Ô, mà Tam Túc Kim Ô bản thể chủ nhân, chỉ có mười một người, thì phải là Yêu hoàng Đế Tuấn cùng mười chích Kim Ô, mười chích Kim Ô đã muốn Hậu Nghệ Vũ Thần đánh chết cửu chích, chỉ sợ là này Hồng Y đại hán chính là Yêu hoàng Đế Tuấn.

Yêu hoàng Đế Tuấn, yêu trong tộc hạng nhất hạng nhì cường giả, thực lực còn hơn Đông hoàng Thái Nhất cũng không kém là bao nhiêu, như thế cường giả, Nhạc Thành không khỏi là trương thang cứng lưỡi, không nghĩ tới lần này Hồng Hoàng chiến trường trong vòng, không chỉ có là gặp được tam đại tổ vu, còn gặp được Yêu hoàng Đế Tuấn.

“Phá.” Tam Túc Kim Ô quanh thân pháp lực khuấy động bay vòng, chung quanh không gian đồng hoang tàn, Hình Thiên tổ vu phủ mũi nhọn phách tiến không gian lúc sau, ở ngọn lửa bên trong sôi nổi sục sục dập nát, hóa thành tro tàn.

“Tổ vu Ly hỏa.” Chúc Dung lúc này phát giác đánh ra, hai tay một phen, một cỗ ngọn lửa nhô lên cao bắt đầu khởi động mà ra, phô thiên cái địa, giống như hé ra Kinh Thiên lưới lửa, nghênh không chụp xuống hướng về phía Tam Túc Kim Ô.

Lưỡng chủng khủng bố ngọn lửa va chạm ở tại cùng nhau, nhất thời không gian xung quanh giống như khủng bố núi lửa bùng nổ, một mảnh ngập trời dong tương khuynh sái xuống.

“Đoạn Ngọc Cầu.” Cộng Công trong tay Đoạn Ngọc Cầu tung chậm rãi chuyển động trong lúc đó, hình như có khôn cùng pháp lực sinh thành, ngập trời pháp lực tự trên chín tầng trời, trút xuống như bộc, tạt hướng Tam Túc Kim Ô.

Tam đại tổ vu liên thủ công kích, chung quanh sở hữu cường giả nhất lui tái lui, loại này trình tự đại chiến, đủ để chỉ dùng để hủy thiên diệt địa để hình dung, chung quanh núi non không gian trực tiếp thành hư không.

“Thật mạnh bốn người, lão gia hỏa này vẫn là mạnh như vậy.” Nghiêm Thành Tử nói.

“Sư huynh, trọng bảo sắp yếu xuất thế, chỉ sợ là chúng ta không thể được đến vật kia.” Xích Tinh Tử lo lắng nói, Đế Giang cùng Hình Thiên, Chúc Dung, Cộng Công cường giả như vậy xuất hiện ở Vạn Vu Đại Trận bên trong, có trọng bảo xuất thế, nếu muốn đoạt đến, đó là nan càng thêm nan.

“Nhưng là sư phụ công đạo quá, vật kia cần phải tận cố gắng lớn nhất được đến, nếu làm cho Vu tộc cùng yêu tộc được đến, chỉ sợ cả Tiên Ma giới đại kiếp nạn ngay tại trước mắt.” Ngọc Đình Chân Nhân thở dài.

“Thật sự không được, chúng ta cũng chỉ có bỏ qua này vô số năm pháp lực, triệu hồi chân thân, chúng ta liên thủ dưới, cũng có thể đủ đối kháng.” Hoàng Long đạo nhân nói.

Nhạc Thành ở bên cạnh nghe mọi người nói chuyện, cũng trong lòng kinh ngạc, này trọng bảo mở ra liên quan thật đúng là đủ đại, Nguyên Thủy Thiên Tôn như vậy thánh nhân đều nói nói, lúc này Vu tộc cùng yêu tộc cũng xuất hiện, này trọng bảo rốt cuộc là vật gì, dĩ nhiên là khiến cho nhiều như vậy cường giả ngấp nghé.

“Đế Tuấn, này trọng bảo chính là ta Vu tộc vật, ngươi nếu dám nhúng chân trong lời nói, ta liền san bằng ngươi yêu tộc!” Trên không bên trong Hình Thiên trợn mắt nhìn, lớn tiếng quát, trong tay pháp quyết đánh ra, thần phủ lại quấy phong vân phô thiên cái địa mà lên.

“Ha ha, này chính là thiên địa vật, ai được đến chính là ai, ngươi dám san bằng ta yêu tộc, ta liền giết sạch ngươi Vu tộc.” Tam Túc Kim Ô quát lạnh đứng lên, khổng lồ thân thể chậm rãi lên không, một đạo khủng bố ngọn lửa dao động từ từ theo này trong cơ thể tràn ngập mà khai, nhất thời, không trung Hỏa Vân ngưng tụ, tiếng sấm từng trận, rõ ràng trong lúc đó lao thẳng tới Hình Thiên mà đi.

“Lại đến, thiên Ly hỏa thần tiên.” Chúc Dung tổ vu lúc này trong tay pháp quyết lại biến đổi, bay lên trời, hơi thở bắt đầu khởi động gian, thiên địa biến sắc. Trong tay thần tiên phía trên bị bám một cái Hỏa Long lao thẳng tới mà lên.

Bốn người giao thủ ở tại cùng nhau, chợt từng đạo lóng lánh cột sáng tự bọn hắn trong cơ thể trào ra, bay nhanh ở trên bầu trời ngưng tụ thành một mảnh mênh mông cuộn cuộn yêu vân, yêu vân bên trong, yêu quang lóe ra, không gian sụp đổ không ngăn, trong hư không vang âm âm tiếng sấm, làm được mặt đất đều là run rẩy đứng lên.

Như thế đại chiến, Nhạc Thành thúc dục pháp lực tưởng chừng một phần, cũng chỉ có thể đủ rình đến phía trước một mảnh cột sáng yêu vân, thần niệm căn bản không thể rình đi vào, mạnh mẽ rình trong lời nói, chỉ sợ là đến lúc đó chính mình nguyên thần sẽ phải chịu bị thương nặng.

“Thình thịch oành...” Không gian lại đại bạo, mang theo hủy diệt oai, một mảnh kích tán mà đến cột sáng va chạm mà đến, ven đường không gian trực tiếp là đều nứt toác mà khai.

“Vù vù...” Nhất thời, một cỗ thao Thiên hỏa diễm cũng trào ra, giống như yếu liên tiếp này vùng trời địa đều là thiêu huỷ mà đi bình thường, cuối cùng hóa thành cuộn cuộn biển lửa, thổi quét mà khai, trong hư không hoàn toàn tự thành biển lửa, ngọn lửa trình độ, hoàn toàn đi vắng tam vị chân hỏa dưới.

Thấy không rõ lắm bên trong đại chiến, nhưng là cảm giác khủng bố như thế động tĩnh, mọi người cũng là hít vào một hơi, loại này đại chiến, nếu làm cho bọn họ đi vào trong lời nói, căn bản là không có lực hoàn thủ.

Sở hữu công kích, đều là ở không gian thượng nhảy mất bùng nổ, kia chờ năng lượng gọn sóng, trực tiếp là dễ ợt bàn đem chung quanh hơn một ngàn vạn km thậm chí là hàng tỷ lý đều thúc giục thành hư vô.

“Vang âm âm...” Cả ngọn núi nơi bắt đầu kịch liệt run đứng lên, xa xa phía trước không gian phía trên, một cỗ ngập trời cột sáng phóng lên cao, cường hãn cột sáng xuyên thấu không gian, hào quang thật lâu không tiêu tan.

Vô hình bên trong, một cổ đến từ mãi mãi hơi thở khuếch tán mở ra, này hơi thở dưới, mọi người đều bị là cảm giác được một cổ tim đập nhanh, này hơi thở trung có vô tận uy áp.

Loại này uy áp, mặc kệ là người yêu phật ma tiên, đều bị là kinh hồn táng đảm.

“Trọng bảo xuất thế sao.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, loại này hơi thở, tuyệt đối không phải phạm vật, này trọng bảo rốt cuộc là vật gì.

“Chư vị sư đệ, trọng bảo xuất thế, chúng ta chuẩn bị.” Nghiễm Thành Tử khẽ quát một tiếng lúc sau, thần sắc ngưng trọng lên.

Không sai đồng thời, Xích Tinh Tử, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, còn có Hoàng Long đạo nhân bọn người là thần sắc ngưng trọng vô cùng.

Nhạc Thành trong lòng có nghi hoặc, nhạc phụ Xích Tinh Tử, còn có Hoàng Long đạo nhân, Nghiễm Thành Tử đám người lúc này hình như là có chút quỷ dị, bọn hắn mặc dù là trên người có một ít dựa vào, chính là hẳn là cũng vô pháp cùng Hình Thiên loại nào cường giả đi hợp lại đi, chẳng lẽ bọn hắn còn có mặt khác dựa vào có thể nào.

Lại đánh giá, Nhạc Thành cũng thấy được tiền không bên trong Tiệt Giáo bên trong mấy người còn có Văn Thù, Từ Hàng, hai người cũng là thần sắc cực độ ngưng trọng đứng lên.

“Ha ha, Đế Tuấn, ngươi cũng không gì hơn cái này, thực lực lui bước.” Hình Thiên không biết khi nào đã muốn là hóa thân thượng mười vạn thước khổng lồ bản thể, ánh mắt như điện, thủ nhò can thích thần phủ, nháy mắt bắt giữ tới Đế Tuấn bản thể Tam Túc Kim Ô một tia sơ hở, lập tức thần phủ nổ ra, nhất thời một mảnh hàn quang nổ bắn ra, ngang trời cao, thấu mặc vô cùng không gian hung hăng tạp lạc xuống.

“Hình Thiên, ngươi cũng lui bước.” Trên bầu trời, Tam Túc Kim Ô ánh mắt hờ hững nhìn kia phủ mũi nhọn phô thiên cái địa mà đến hung hãn thể công, hai cánh cấp chấn, phía sau kia tràn ngập yêu vân bên trong, đó là truyền ra rầm rập quỷ dị tiếng động, sau đó chỉ nghe xuy xuy chi tiếng vang lên, vô số đạo ngọn lửa theo yêu vân bên trong bắn ra, bay nhanh ở trên bầu trời xây dựng thành nhất phương thiên la lưới lửa, lưới lửa phía trên, mạn Thiên Yêu vân tràn ngập, không gian xung quanh hóa thành hư không.

“Rầm rầm oanh!”

Lưới lửa thành hình, kia Hình Thiên công kích cũng là ầm ầm tới, nhất thời, thiên địa đều là tại nơi chờ khùng bố va chạm hạ, kịch liệt run rẩy đứng lên, mặt đất ngọn núi, cũng là nứt ra rồi tựa như vực sâu bàn cự một khe lớn.

“Hình Thiên, Chúc Dung, các ngươi ngăn lại Đế Tuấn, ta đi thủ trọng bảo.” Giữa không trung, Cộng Công một đạo hét lớn, thân ảnh hóa thành cực quang, nhưng vào lúc này thời điểm, nháy mắt đánh về phía xa xa phía chân trời phía trên kia tận trời không tiêu tan cột sáng bên trong mà đi.

“Hừ, Cộng Công, ngươi vẫn là cho ta lưu lại đi.” Tam Túc Kim Ô thân thể cao lớn chấn động hư không, thân hình đột nhiên thẳng hướng Vân Tiêu, một đạo quát chói tai lúc sau, trong miệng cũng một cái Hỏa Long phun hướng về phía Cộng Công mà đi.

“Hừ, cho ta diệt.” Cộng Công không được là quay đầu lại đối kháng, thần sắc lạnh lùng trong lúc đó, trong tay pháp quyết không ngừng biến hóa, một mảnh thực thủy phô thiên cái địa hội áp xuống hóa thành một chút cũng không có biên hải dương.

“Gào khóc...” Hỏa Long bạo lực tới, vọt vào thực thủy trong vòng, vừa mới phải mặc thấu thực thủy hải dương là lúc, rốt cục thì bị này mai một tiêu tán, Cộng Công có thủy thần tên, chính là thượng cổ thiên địa thủy thần, đối thủy linh ngộ đã muốn chính là tiếp cận thành thánh tình trạng, uy lực cũng là cường hãn ngập trời.

“Vù vù...” Lúc này, Tam Túc Kim Ô thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, nhân cơ hội bạo lực xuyên thấu không gian đạo tiên không lao thẳng tới cột sáng mà đi, tốc độ cực nhanh, không gì so sánh nổi.

“Đế Tuấn, cho ta lưu lại.” Chúc Dung hét lớn một tiếng, pháp quyết thúc dục dưới, trong tay thiên Ly hỏa thần tiên hoặc làm một phiến nóng cháy cực quang, nháy mắt theo đuôi tới.

“Hừ...” Tam Túc Kim Ô lãnh quát một tiếng, hai cánh chiến đấu kịch liệt, nhất thời hai cánh bên trong, một cái khủng bố ngọn lửa lốc xoáy tràn ngập này ngập trời lực cắn nuốt đó là tràn ngập mà khai, lập tức nghênh hướng về phía Chúc Dung thiên Ly hỏa thần tiên.

1240. Chương 1050: Tranh Đoạt Bảo Vật

“Thình thịch oành...” Cũng đúng lúc này thời điểm, mặt đất âm âm run, không gian lung lay sắp đổ bình thường, kia xa xa phía chân trời phía trên cột sáng nháy mắt phá mở ra, không sai đồng thời thời điểm, cột sáng phía trên, một đạo bàn tay lớn nhỏ cực quang phóng lên cao trôi nổi ở tại trên không bên trong, vô cùng cường hân uy áp tràn ngập tới, này uy áp bên trong, tựa hồ là có thiên đạo quy tắc ở trong đó.

“Trọng bảo, đây là kia bảo có thể nào.” Xa xa nhìn chăm chú vào tiền không, Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng một tiếng, theo này hơi thở đến xem, này cực quang trong vòng vật phẩm, tuyệt đối là còn hơn chính mình Hạo Thiên Tháp, Không Động ẩn như vậy thượng cổ thần khí hơi thở còn mạnh hơn thượng không ít.

“Trọng bảo xuất thế, chúng ta thượng.” Nhưng vào lúc này, Nghiễm Thành Tử hét lớn một tiếng lúc sau, thân ảnh hóa thành lưu quang nháy mắt nhằm phía tiền không mà đi.

“Sưu sưu...” Không sai đồng thời thời điểm, Tiệt Giáo bên trong, kia Diễm Trung Tiên La Tuyên, còn có Quy Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Tam Tiêu tiên tử đám người cũng hóa thành lưu quang phóng lên cao.

“Sưu sưu...” Tây Phương Giáo trong vòng, Văn Thù, Từ Hàng hai người hóa thành cực quang xông lên phía chân trời, mà Địa Tạng Vương cùng mặt khác Bồ Tát, còn lại là tiếp tục lưu tại nguyên chỗ.

Chung quanh vây xem chúng cường giả bên trong, cơ hồ đều là nóng lòng muốn thử, lại cũng không người nào dám tiến lên, thực lực của bọn họ, trong đó đủ có tiên quân trung kỳ, hậu kỳ, Ma quân hậu kỳ, còn có mấy người, cái còn giống như là yếu quân hậu kỳ trình tự cường giả ở, chỉ chứng kiến phía trước chiến đấu kịch liệt trường hợp, mọi người đều là thần tình trên mặt run rẩy, không người dám tiến lên nửa bước.

“Chủ nhân, chúng ta đi không đi.” Lang Lễ đối Nhạc Thành hỏi.

“Các người đều lưu ở chỗ này, ta đi là tốt rồi.” Nhạc Thành trong lòng vẫn là ở do dự, trọng bảo xuất thế, chính mình dĩ nhiên là đến đây, nếu hoàn toàn không ra tay trong lời nói, kia cũng tới rất không đáng, chính mình có tứ đại thượng cổ thần khí trong người, mang theo, đặc biệt còn có Không Động ẩn trong vòng bắt từ nguồn suối, đi thử thí vận khí cũng tốt.

Nói xong, Nhạc Thành thân ảnh cũng hóa thành kinh hồng biến mất ở tại tiền không, loại này đại chiến, tuyệt đối không phải chính mình có thể đúc kết, bất quá nhạc phụ Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân còn có Tam Tiêu tiên tử bọn người đã đi, chính mình cách khá xa một chút, hành sự tùy theo hoàn cảnh hẳn là cũng sẽ không có quá lớn nguy hiểm.

“Thu.” Tiền không phía trên, Chúc Dung trong tay pháp quyết thúc dục, một cỗ bàn bạc hấp lực cắn nuốt hướng về phía xa trống không cực quang mà đi.

“Lại đây đi, đó là ta.” Tam Túc Kim Ô trong miệng lệ quát một tiếng, cự miệng mở ra, một cỗ khổng lồ hấp lực cũng hấp toái hư không nháy mắt cắn nuốt hướng về phía kia trên không trung một đạo cực quang mà đi.

“Nghiễm Thành Tử, La Nguyên, Từ Hàng, Văn Thù, các người thật sự yếu nhúng tay có thể nào, vậy đừng trách ta không khách khí.” Hình Thiên hét lớn một tiếng, thân thể cao lớn ngang trời di động, cũng ngăn cản tại Nghiễm Thành Tử, La Tuyên, Từ Hàng, Văn Thù đám người trước người. Mà Nhạc Thành còn lại là đứng ở xa xa không dám tới gần.

“Hình Thiên, chúng ta không thể không nhúng tay, đồ vật này nọ rơi vào các người đích tay trung, Tiên Ma giới chỉ sợ là rung chuyển không lâu.” Nghiễm Thành Tử đạo.

“Các người khả phải biết rằng, các người chính là Xiển giáo, Tiệt Giáo, còn có Tây Phương Giáo sau, hôm nay các người ra tay, kia này vô mấy năm qua, các người một ít liền kiểm củi ba năm thiêu một giờ.” Hình Thiên nhìn chăm chú vào mọi người nói.

“Hình Thiên, thứ này, hãy để cho chúng ta giao cho Phật tổ phong ấn đi.” Từ Hàng đạo.

“Tây Phương Giáo, chỉ sợ là các người vừa muốn có điều mưu đồ đi, vậy yếu xem các người có hay không bốn sự này.” Hình Thiên thần sắc trầm xuống, quanh thân pháp lực bắt đầu run.

“Hình Thiên, chúng ta đây liền không khách khí.” La Tuyên nói một tiếng, quanh thân nhất thời một mảnh thần nhiên ngọn lửa tràn ngập dựng lên.

Nhạc Thành ở xa xa rình, trong lòng đoán Nghiễm Thành Tử đám người rốt cuộc là có loại nào dựa vào có thể đối kháng tổ vu Hình Thiên.

“Ha ha ha ha, không nghĩ đến đây còn như thế náo nhiệt, ta cũng đến thấu vô giúp vui đi.” Nhưng vào lúc này, chỉ thấy trên không bên trong một đạo xẹt qua phía chân trời mà đến, cường hãn hơi thở bức xé không gian, nháy mắt xuất hiện ở mọi người trước người.

“Ta cũng đến thấu vô giúp vui.” Khôn cùng không gian bên trong, một đạo bóng hình xinh đẹp truyền ra, tiếng nói vừa dứt đồng thời, một cái tuyệt sắc nữ tử cũng xuất hiện ở trên không.

“Đều là người quen, ta cũng đến xem.” Lại một đạo thanh âm truyền đến, không gian bên trong nhất đạo thân ảnh xuyên thấu mà đến, thần sắc trong lúc đó ảm đạm cười.

“Các người đều đến đây, khả đừng giảm bớt ta.” Bên trái không gian phía trên, một đạo không gian thông đạo xuất hiện, lại là một đạo bóng hình xinh đẹp phi thân nhảy ra, tuyệt mỹ dung nhan đủ để rung động lòng người.

“Thương Long Lão Tổ, Thanh Đế, Trần Nguyên Đại Tiên, Tây Vương Mẫu Thiên Dao.” Nhạc Thành trong lòng kinh ngạc, này tới bốn người, đúng là Thương Long Lão Tổ bốn vị cường giả, bốn người này thế nhưng cũng là tới Hồng Hoang chiến trường trong vòng.

“Thương Long, Thanh Đế, Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu, các người bốn cũng muốn nhúng tay có thể nào.” Hình Thiên ánh mắt nhìn chăm chú ở tại tứ trên thân người, thần sắc trong lúc đó cũng là có chút kinh ngạc.

“Như thế bảo vật, chúng ta chính là đến xem cơ duyên thôi, Hình Thiên, người không phải là nhỏ mọn như vậy đi.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao đối Hình Thiên mỉm cười nói.

“Thình thịch...” Phía trước không gian phía trên, không gian ầm ầm sụp đổ, Đế Tuấn cùng Chúc Dung, Cộng Công giao thủ, này cả không gian đều là kịch liệt run rẩy đứng lên, vô cùng hỗn loạn cùng kịch liệt.

“Ha ha ha, rốt cục thì của ta, ta đi trước một bước.” Cũng vào lúc này, kia Yêu hoàng Đế Tuấn bản thể thu liễm, hóa thành hình người, trong tay một đoàn ngọn lửa bao vây, tiền không bên trong kia một đạo cực quang nháy mắt muốn nắm trong tay.

“Đế Tuấn, người còn chưa có chết a.” Thương Long Lão Tổ hét lớn một tiếng, cơ hồ là ở điện quang hỏa thạch trong lúc đó, quanh thân hơi thở tăng vọt, trong tay một đạo khổng lồ chuông ấn nháy mắt cũng phách về phía kia cực quang mà đi.

“Thương Long, ta và người không để yên, người nhớ kỹ cho ta.” Yêu hoàng Đế Tuấn một đôi màu đỏ tươi ánh mắt cừu hận nhìn chăm chăm Thương Long Lão Tổ, âm lãnh thanh âm của, oán độc truyền ra, kia bảo vật mắt thấy muốn rơi vào trong tay chính mình, lúc này Thương Long Lão Tổ một chuông, cũng đem kia cực quang bổ về phía hơn mười vạn thước ở ngoài.

“Thương Long, người cho ta lui ra!” Đế Tuấn bàn tay run lên, nồng đậm ngọn lửa lại bạo phun mà ra, trực tiếp hóa thành một cái thượng mười vạn thước khổng lồ ngọn lửa cự long bạo bắn mà đi.

“Gào khóc...” Thương Long Lão Tổ thần sắc trầm xuống, quanh thân thanh mang nháy mắt bạo lực mà ra, khoảng cách hóa thành một cái thượng mười vạn thước lớn lên cửu trảo màu xanh thần long.

“Toái!” Cửu trảo thần long phóng lên cao, thân hình khổng lồ trực tiếp thổi quét mà ra, lửa kia diễm cự long, nháy mắt hồng mất mà đi, thậm chí liền tiếp này mặt trên ngọn lửa, đều là trở nên ảm đạm không ánh sáng.

Chính là giờ phút này, Thương Long Lão Tổ bản thể cũng bị đẩy lui mấy vạn thước, ở trên thực lực, tựa hồ là còn hơn Yêu hoàng Đế Tuấn còn muốn kém hơn một ít, dù sao Đế Tuấn chính là cả yêu tộc trong lúc đó hạng nhất hạng nhì cường giả.

“Trần Nguyên Tử, đây chính là ta Vu tộc vật, ngươi vẫn là không cần lòng tham thật là tốt.” Nhưng vào lúc này, Trần Nguyên Tử vừa mới nhân cơ hội tiếp cận trên không trung kia một đạo cực quang lúc sau, Chúc Dung thân ảnh đã muốn là tới Trần Nguyên Tử phía sau, cước bộ nhất khóa, không gian dao động, thiên Ly hỏa thần tiên điểm ra, trực tiếp là xuyên thấu Trần Nguyên Tử quanh thân phòng ngự cương trảo, nóng cháy tổ vu Ly hỏa không hề giữ lại bạo phun mà ra.

“Cho ta lui!” Trần Nguyên Tử trong tay rộng thùng thình tay áo bào run lên, không sai đồng thời thời điểm, một mảnh cuồng bạo lực bạo phun mà ra, tồi khởi hành tiền một mảnh không gian sụp đổ, đối mặt Chúc Dung, Trần Nguyên Tử cũng chút không dám khinh thường.

“Thình thịch oành...” Lưỡng đạo bàng bạc lực, cũng nháy mắt chạm vào nhau ở tại cùng nhau, không gian xung quanh trong lúc đó, chỉ một thoáng hóa thành một mảnh tối đen, ánh sáng hoàn toàn bị cắn nuốt mà vào.

“Xuy xuy...” Ánh sáng khôi phục thời điểm, Trần Nguyên Tử cùng Chúc Dung hai người thân hình nháy mắt đều tự bạo lui, một kích này, hai người tựa hồ thực lực không kém bao nhiêu.

“Hiện tại, này là của ta.” Nhưng vào lúc này, Yêu hoàng Đế Tuấn thân ảnh quỷ quái bàn lại xuất hiện ở tiền không cực quang phía trên, trong tay thủ ấn đánh ra, một mảnh thần quang bao phủ mà lên.

“Đế Tuấn, này cũng không phải là của ngươi.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thanh Đế, Thương Long Lão Tổ, Cộng Công, Hình Thiên năm người cơ hồ là cùng trong lúc nhất thời cũng một đạo thần quang đã rơi vào kia cực quang phía trên, nhất thời sáu vị siêu cấp cường giả đồng thời một mảnh thần quang bao phủ ở cùng phía cực quang phía trên.

Nghiêm Thành Tử, Diễm Trung Tiên La Tuyên, Văn Thù đám người sắc mặt trầm xuống, cũng đang ở xa xa không có cho rằng, nhiều như vậy siêu cấp cường giả xuất hiện, bọn hắn tựa hồ cũng không có cách nào nhúng tay.

Nhạc Thành cũng là vẫn đứng ở xa không, tiền trống không khu vực, Nhạc Thành căn bản là không dám tới gần, mà đột nhiên trong lúc đó, Nhạc Thành cũng cảm giác được một cỗ quen thuộc hơi thở, này hơi thở, Nhạc Thành lúc này lập tức có thể đủ cảm giác đi ra, là chính mình trong đầu kia tam khối thần dị ngọc giản phía trên hơi thở.

Từ Hỗn Độn hải trong vòng được đến đệ tam khối ngọc giản lúc sau, Nhạc Thành đối với này hơi thở liền thực nhớ cho tâm, lúc này cảm giác được này quen thuộc hơi thở, Nhạc Thành tự nhiên là lập tức có thể đủ rõ ràng biết.

“Nơi này cũng có kia thần bí ngọc giản sao, ở nơi nào.” Nhạc Thành nhất thời thần niệm rình mà ra, cảm giác kia nồng đậm hơi thở nơi phát ra, cũng trước đây tiền kia một mảnh thần quang dưới.

Lúc này mọi người tâm thần đều là nhìn chăm chú ở tại kia cực quang phía trên, Nhạc Thành suy tư một lúc sau, thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, tiền không trung trọng bảo tại làm sao nhiều siêu cấp cường giả nhìn chăm chăm dưới, chính mình căn bản là không có được đến cơ hội, ngược lại là kia thần bí ngọc giản nhất định không phải phàm vật, lần trước còn tại Hỗn Thế Ma Vương nguyên thần công kích dưới dễ dàng cứu mình một mạng, chỉ sợ cũng trọng bảo, chính mình nếu có thể đủ ở được đến một khối ngọc giản, nói không chừng về sau có điều đại cơ duyên cũng nói không chừng.

Nhạc Thành thân ảnh lập tức cũng là tiến nhập tiền không trong vòng, thân ảnh xuất hiện trong nháy mắt thời điểm, đã muốn là ở nghìn vạn dặm ở ngoài, lập tức rơi vào rồi một chỗ ngọn núi trong vòng không thấy.

Mà lúc này trên không bên trong, kia cực quang ở lục đại siêu cấp cường giả bao phủ dưới bắt đầu không ngừng nhảy lên đứng lên, ở lục đại cường giả lập động dưới, này cực quang ai cũng vô pháp thu được trước người của mình.

“Thình thịch oành...” Cũng nhưng vào lúc này, này cực quang phía trên, một mảnh hào quang đại tác phẩm, quang mang chói mắt cùng với một mảnh cường hãn vô cùng hơi thở khuếch tán mở ra.

Không gian xung quanh bên trong, một cỗ cường hân lực lượng đồng thời kích tán, Hình Thiên, Đế Tuấn, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, chờ sáu người nháy mắt thân ảnh trực tiếp đẩy lui thượng mấy vạn thước, sáu người trong mắt đều là xuất hiện một mảnh kinh hãi.

1241. Chương 1051: Thần Bí Cường Giả.

“Vù vù...” Không gian phía trên cực quang cũng hóa thành một cái khổng lồ không gian lốc xoáy, cường hân hơi thở tràn ngập mà ra, tựa hồ là liên tiếp thiên đạo, cả không gian lúc này làm cho tất cả mọi người là trong lòng tim đập nhanh đứng lên.

“Đế Tuấn, ta Vu tộc vật, ngươi yêu tộc còn muốn cướp lấy có thể nào, nếu không cút ngay cho ta, ta đối với ngươi không khách khí.” Không gian lốc xoáy bên trong, một đạo lạnh lùng giọng nữ thần nhiên truyền ra.

Đế Tuấn thần sắc trong phút chốc trầm xuống, do dự sau một lát, cắn răng lưỡng đạo một tiếng: “Là ngươi, ngươi hiện tại thân phận há có thể đủ dễ dàng ra tay, ngươi nhúng tay việc này, đã muốn là làm trái thiên đạo.”

“Hừ, hiện tại xuất hiện ta, chính là ta nắm đó lưu lại một đạo tàn hồn mà thôi, không tính là nhúng tay, ta đã sớm tính tới có hôm nay, ta vừa đi, Vu tộc phải là gặp đến hủy diệt đả kích, ta lưu lại Vạn Vu Đại Trận khởi động, xem ra thiên ý như thế, Định Thần Kiếp tới đi, ta Vu tộc cũng phải lại rầm rộ.” Không gian lốc xoáy bên trong, thần nhiên thanh âm lại truyền đến, đồng thời, một đạo cực quang cũng nháy mắt bạo bắn mà ra, này một đạo cực quang phía trên bình thần vô kỳ, lại làm cho mọi người cảm giác được một loại có chút quỷ dị tử vong hơi thở.

Quay mắt về phía này một đạo khinh phiêu phiêu quang mang, Đế Tuấn thần sắc cũng trước nay chưa có ngưng trọng đứng lên, trong tay như tia chớp một mảnh ngọn lửa nháy mắt bạo phun, cuối cùng Kinh Thiên năng lượng nóng cháy gió lốc mang theo thao Thiên hỏa diễm thổi quét mà ra.

“Thình thịch oành...” Không Gian Bạo Liệt lúc sau, không có...chút nào năng lượng tiết lộ. Không gian từ từ khuếch tán, cuối cùng tiêu tán mà đi, Đế Tuấn thân ảnh, như trước trôi nổi phía chân trời, nóng cháy ngọn lửa ở này quanh thân hình thành lửa nóng cái chắn.

“Xuy xuy...” Cũng lúc này, Đế Tuấn ngột một đạo máu tươi đụng chạm, sắc mặt nháy mắt một mảnh tái nhợt, vừa mới một kích, hẳn đó là đã muốn đã bị thương nặng.

“Hảo một cái trộm thiên tính kế, ta yêu tộc nhớ kỹ.” Đế Tuấn sắc mặt cực độ nan thoát nhìn, thân ảnh nháy mắt hồ làm một phiến ngọn lửa cực quang biến mất ở liễu không gian phía trên.

“Hình Thiên, này giao cho ngươi đi, về sau Vu tộc phải nhờ vào các ngươi, mau chóng tìm được mặt khác tổ vu.” Không gian lốc xoáy trong vòng, một đạo cực quang bạo lực mà ra, lập tức rơi vào rồi Hình Thiên ẩn đường phía trên, cực quang nháy mắt biến mất không thấy.

“Trần Nguyên Tử, ta cấp sự phụ ngươi mặt mũi, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, ta cũng cấp đại ca ngươi mặt mũi, Thương Long, phụ thân ngươi coi như là cùng ta có sở giao tình, Thanh Đế, ngươi cũng lui ra đi, Nghiễm Thành Tử, La Tuyên, Văn Thù, các ngươi đều đi thôi, ta Vu tộc bảo vật như thế nào hội rơi vào các ngươi đích tay trung, ” không gian lốc xoáy bên trong, kia thần bí thanh âm sau khi nói xong, lốc xoáy biến mất, lập tức biến mất không thấy.

“Yên tâm đi, chúng ta nhất định sẽ mau chóng tìm về mặt khác tổ vu trở về vị trí cũ.” Hình Thiên nhìn chăm chú vào không gian phía trên nói, lập tức thân ảnh biến mất không thấy.

Cộng Công, Chúc Dung, xa xa Vu Huyết Ma cũng biến mất không thấy, này kết cục tựa hồ là vượt qua mọi người đặc ý ngoại, này đột nhiên xuất hiện cường giả khảm nhập thức trực tiếp dọa đi rồi Đế Tuấn, trấn ở sở hữu cường giả.

“Không nghĩ tới hẳn dĩ nhiên là đã sớm để lại một đạo tàn hồn, thật sự là hảo tính kế a.” Trần Nguyên Tử thở dài một tiếng, tựa hồ là đối với kia thần bí thanh âm chủ nhân cũng không xa lạ.

“Bảo vật này bị Hình Thiên đoạt được, không cần bao lâu, chỉ sợ là Hình Thiên tự liên thánh nhân cũng có cứng rắn kháng lực.” Thương Long Lão Tổ cũng sợ hãi than nói, thần sắc hơi hơi có chút ngưng trọng đứng lên.

Xa xôi xa xa, vây xem mọi người tuy rằng cũng đều là cường giả chi liệt người, chính là tiền không chuyện đã xảy ra, bọn hắn cũng cũng không biết, thần niệm cũng vô pháp rình.

Mà lúc này, Nhạc Thành cũng tiến nhập một chỗ ngọn núi trong vòng, đang ở một chỗ cổ động bên trong, này cổ động trong vòng, kia ngọc giản phía trên hơi thở càng ngày càng đậm úc đứng lên.

Nhạc Thành không dám khinh thường, cũng sợ là viết đến nguy hiểm gì, đây chính là Vạn Vu Đại Trận trong vòng, nói không chừng liền gặp đột nhiên gặp gỡ nguy hiểm gì, vẫn là cẩn thận một ít thật là tốt.

Sau một lát, Nhạc Thành dọc theo cổ động đã muốn là tới một gian thạch thất bên trong, kia ngọc giản hơi thở đã muốn là nồng đậm tới cực hạn.

“Là nơi này.” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, đánh giá chung quanh, này thạch thất tựa hồ mấy chục thước lớn nhỏ, chỉ tựa hồ là cũng không có nó vật, trống rỗng một mảnh.

“Xuy!” Liền tự trọng Nhạc Thành nghi hoặc này thời điểm, ẩn đường trung kia tam khối ngọc giản nhảy ra lúc sau, lập tức xoay quanh ở tại thạch thất bên trong, một mảnh thần quang chói mắt bên trong, thạch thất trong vòng, trống rỗng cũng lại nhiều ra một mảnh ngọc giản đến, tứ khối ngọc giản phía trên thần quang xa xa hô ứng, nháy mắt trùng điệp ở tại cùng nhau, ở Nhạc Thành kinh ngạc bên trong, cũng lại về tới Nhạc Thành ẩn đường trong vòng.

“Tứ khối ngọc giản, rốt cuộc còn có bao nhiêu.” Nhạc Thành trong lòng kinh ngạc, này ngọc giản đến đây tuyệt đối rất lớn, khả chính mình chút không biết nó lai lịch.

“Người hay là đi mau đi, Vạn Vu Đại Trận lập tức liền gặp hủy diệt, thực lực người bây giờ, có thể không pháp đối kháng.” Thạch thất bên trong, một đạo mềm nhẹ tiếng động truyền ra.

“Đại tiên là ai, chính là ở cùng ta nói chuyện.” Nhạc Thành thần sắc nhất thời kinh ngạc vô cùng, phương diện này thế nhưng còn có người ở, khắc tự cơ căn bản là không - cảm giác sự tồn tại của nàng.

“Tự nhiên là sẽ nói với người nói, người hay là đi mau đi.” Kia mềm nhẹ tiếng động lại nói.

“Người là ai?” Nhạc Thành hỏi, thần niệm rình mở ra, lại dường như không có gì phát hiện, kia một đạo thần bí thanh âm đã ở này biến mất không thấy, đã không có hồi âm.

Nhạc Thành do dự một chút, thân ảnh cũng nháy mắt biến mất ở tại thạch thất, mấy lần mình đi ra trên không bên trong.

“Di, như thế nào không hề động tĩnh.” Nhạc Thành tới trên không lúc sau, cũng phát hiện tiền không một mảnh im lặng, kia Yêu hoàng Đế Tuấn tựa hồ cũng biến mất không thấy.

“Ta đi trước một bước.” Trần Nguyên Tử hơi hơi nói một câu, thân ảnh lập tức biến mất từ ở tại trên không.

“Ai, bạch bận việc một chuyến, ta cũng đi rồi.” Thương Long Lão Tổ lập tức cũng thân ảnh hóa thành cực quang biến mất ở không thấy, tiếp theo Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thanh Đế hai người không có lời nói, thân ảnh hóa thành cực quang lúc sau, chợt lóe rồi biến mất.

“Chúng ta cũng đi thôi.” Nghiễm Thành Tử đối Xích Tinh Tử bọn người nói đạo, thần sắc bên trong, Xiển giáo người trong đều cũng có đó ngưng trọng đứng lên.

“Nhạc phụ, này Vạn Vu Đại Trận liền gặp hủy diệt, chúng ta đi nhanh lên mới được.” Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở Xích Tinh Tử đám người bên người, kia nữ tử thần bí trong lời nói, Nhạc Thành cũng không có nhiều lắm hoài nghi.

“Nhạc Thành, sao ngươi lại tới đây, chúng ta đây đi nhanh đi.” Xích Tinh Tử đến đạo, thân ảnh như tia chớp liền đi phía trước mà đi.

“Tiệt Giáo chư vị đạo hữu, khoải đó rời đi đi, nơi này hẳn là không quá an toàn.” Nhạc Thành thần niệm truyền âm ở tại Tiệt Giáo mọi người trong tai, đồng thời Nhạc Thành thần niệm cũng đình chỉ Lang Lễ, Thanh Đồng, Cửu U song ma đám người cấp tốc rời đi.

Trên không bên trong, nhất thời một mảnh kinh hồng trôi đi dựng lên, chúng cường giả thân ảnh cấp tốc hướng Vạn Vu Đại Trận ở ngoài mà đi.

“Vang ầm ầm...” Chính là sau một lát, cả Vạn Vu Đại Trận trong vòng bắt đầu vang ầm ầm chấn động đứng lên, mọi người phía sau, một mảnh trời sụp đất nứt, giống như tận thế bình thường, sở hữu hết thảy hóa thành một mảnh hư không.

“Chạy mau.” Vây xem bên trong cường giả nhất thời sắc mặt đại biến, một đám thương hoảng sợ mà chạy.

Ước chừng là mấy canh giờ lúc sau, Nhạc Thành cùng Nghiễm Thành Tử Lang Lễ đám người lúc này mới ra Vạn Vu Đại Trận thốt ra, lập tức Tiệt Giáo trung mấy người cũng nháy mắt mà ra, tất cả mọi người là nhanh chóng mà chạy, cho nên cũng không có gặp gỡ cái gì phiền toái.

“Sưu sưu sưu...” Cũng không có bao lâu, tiền không bên trong, cũng hơn mười đạo kinh hồng liêu mạng cấp tốc nhảy ra, đều là Vạn Vu Đại Trận trong vòng thương hoảng sợ chạy ra cường giả, trong đó còn có kia Tây Phương Giáo mọi người.

Cả Vạn Vu Đại Trận lúc này đã muốn là ở kịch liệt chấn động đứng lên, một mảnh hư không từ xa đến gần giống như một con thật lớn vô cùng viễn cổ dị thú bình thường cuộn tất cả lên.

Có không ít cường giả bị hư không thổi quét, nháy mắt liền biến mất ở liễu không gian trong vòng, tiền quân cường giả cũng là không thể chạy ra.

“Sưu sưu...” Vô số thân ảnh cấp tốc bạo lực mà ra, một đám đều là sắc mặt trắng bệch, chính là chạy ra nhân số còn hơn đi vào Vạn Vu Đại Trận người so sánh với, chỉ sợ là không đến non nửa.

Nhạc Thành nhìn thấy này hết thảy, cũng là kinh ngạc không thôi, lần này này đó cường giả chỉ sợ là đại giảm, cái gì ưu đãi đều không có được đến, cũng ở dị thú, Thị Huyết Biên Bức còn có này đại trận hủy diệt bên trong bị đánh chết cường giả vô số kể.

“Vang ầm ầm...” Cả Vạn Vu Đại Trận rốt cục thì bắt đầu nháy mắt sụp đổ, lập tức bị một mảnh hư không thu liễm, không gian xung quanh cuồng bạo hơi thở bạo ngược, một mảnh không gian gió lốc tràn ngập, cả không gian chấn động không ngớt, cũng không có thiếu cường giả không kịp chạy ra, cũng theo hư không tán đi, nháy mắt biến mất ở liễu không gian bên trong.

“Lần này, chúng ta đều bị Vu tộc tính kế.” Xa xa nhìn chăm chú vào tiền không, Nghiễm Thành Tử cười khổ thở dài.

“Lần này yêu đạo, Tiên Đạo liên minh còn có đều là tổn thất không ít lợi hại cường giả.” Xích Tinh Tử nói.

“Chúng ta vẫn là đi về trước đi.” Ngọc Đình Chân Nhân nói với mọi người đạo.

“Nhạc Thành, chúng ta đi thôi, đi về trước nói sau.” Xích Tinh Tử lập tức đối Nhạc Thành nói.

“Nhạc phụ, ta trước xử lý một chút sự tình, lập tức là tốt rồi.” Nhạc Thành đối Xích Tinh Tử nói xong, lập tức ánh mắt lãnh đạm đảo qua đã rơi vào xa không thương hoảng sợ chạy ra Vạn Vu Đại Trận không lâu Huyền Minh chân nhân phía trên, đồng thời, ánh mắt bên trong, cũng có ý trong lúc vô tình đã rơi vào phía bên phải một gã Ma quân trung kỳ tu vi giả trên người.

Hai người này Nhạc Thành đã sớm là có sở lưu ý, ở Thái Hư chi địa tiến vào Hỗn Độn hải thời điểm, cuối cùng chính mình đã bị đuổi giết, chính là này Huyền Minh chân nhân cùng này Ma quân trung kỳ hán tử.

Huyền Minh chân nhân lúc này cũng cảm giác được theo xa xa phóng tới sát ý, biến sắc, thân ảnh nháy mắt liền đi phía trước không mà chạy, hẳn hiện tại mặc dù là tiên quân trung kỳ tu vi thực lực, chính là không chút nào không dám đụng vào thượng Nhạc Thành, chỉ có chạy trốn chết phân, huống chi này Xiển giáo Nghiễm Thành Tử bọn người ở chỗ này nội.

“Huyền Minh chân nhân, người chạy không thoát.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, thân ảnh đã muốn là nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, tiền không bên trong, Nhạc Thành thân ảnh trong phút chốc thiểm lực

mà ra, cũng nháy mắt hóa thành khổng lồ Hồn Nguyên Chân Thân, cũng bố đứng lên Kim Long thân thể, phiếm nồng đậm cường hãn một mảnh kim mang, thoắt quát suy nghĩ Huyền Minh chân nhân mà đi.

Nhìn thấy Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành cũng không kiêng nể gì rất đúng Huyền Minh chân nhân công kích mà đi, mọi người đều là theo vừa mới liều mạng chạy ra Vạn Vu Đại Trận phục hồi tinh thần lại, bắt đầu nhìn chăm chú vào Nhạc Thành đến.

1242. Chương 1052: Một Chết Một Thu Phục

“Kim Giáp Chiến Thần, lúc trước việc đều là hiểu lầm, người tội gì không thuận theo không buông tha.” Huyền Minh chân nhân lớn tiếng nói, pháp quyết đánh ra, không biết là thúc dục cái gì thủ đoạn, nháy mắt liền tránh được Nhạc Thành.

“Lúc trước người tưởng đối phó ta, nên có hôm nay hậu quả.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, thi triển rồi Không Gian chi thân, cơ hồ là không sai đồng thời thời điểm, khổng lồ Hồn Nguyên Chân Thân tể toái không gian ngang trời xuất hiện ở Huyền Minh chân nhân trước người.

“Ta và người liều mạng.” Huyền Minh chân nhân sắc mặt nhất thời đại biến, trong tay pháp quyết như tia chớp đánh ra, tiên quân trung kỳ tu vi thực lực, hẳn cũng không phải kẻ yếu, lúc này bị người * tới phần này thượng, khởi chính là nhâm nhân ngư thật.

Một đạo khổng lồ quyền khắc ở Huyền Minh chân nhân đang nói vừa mới rơi xuống đồng thời, ở không gian khiến cho một tia vô hình dao động, đột nhiên trống rỗng mạnh xuất hiện, cuối cùng bộc phát ra quang mang chói mắt chợt đối với Nhạc Thành bao phủ mà đi.

“Oành!” Quyền khắc ở cự Nhạc Thành còn có hơn một ngàn thước đồng thời đó là đột nhiên đọng lại, kia chờ đáng sợ kính đạo, trực tiếp là làm cho chung quanh không gian nổ tung khai từng đạo cái khe.

“Hừ, Long giáp...” Đúng lúc này, Nhạc Thành cắn răng hừ lạnh một tiếng, tựa hồ là muốn nhanh chóng đánh chết này Huyền Minh chân nhân, quanh thân khổng lồ Hồn Nguyên Chân Thân thân hình phía trên, một cái khổng lồ cửu trảo thần long như ẩn như hiện bao phủ ở tại thân hình phía trên.

“Là thần khí Long giáp.” Nhìn thấy Nhạc Thành trên người biến hóa, có không ít biết hàng người cũng là kinh ngạc ra tiếng, đây chính là Long Phượng bảo giáp một trong Long giáp, phòng ngự thần khí bên trong cực mạnh thần khí một trong.

Không gian phía trên, kia thật lớn quyền ấn mang theo bàng bạc lực lập tức hung hăng trút xuống ở tại Nhạc Thành trên người, Long giáp phía trên kia cửu trảo thần long ầm ầm vận vẹo, hào quang đều là ầm ầm không ít.

Lập tức Hồn Nguyên Chân Thân phía trên, một mảnh thanh mang bạo lực mà ra, Long giáp phía trên, hào quang tái thậm, kia một đạo quyền ấn chính là làm cho Nhạc Thành thân thể cao lớn đình chỉ đi rồi nháy mắt mà thôi.

Nhưng là lúc này, Nhạc Thành cũng cũng là trong lòng cực kỳ chịu khổ sở, một cỗ bàng bạc cự lực trút xuống xuống, xuyên thấu qua Long giáp, Hồn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể tam trọng phòng ngự, hãy để cho trong cơ thể mình huyết khí bạo phun, ngũ tạng lục phủ đều đã bị chấn động, tiên quân trung kỳ cường giả thực lực, thật đúng là cường hãn vô cùng, Nhạc Thành cũng là trong lòng thầm than, nếu chính mình không có Long giáp trong người, mang theo trong lời nói, dựa vào Hồn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể, chỉ sợ cũng khó có thể đối kháng này Huyền Minh chân nhân một quyền này.

“Không gì hơn cái này mà thôi.” Lúc này Nhạc Thành thân thể cao lớn lại ngang trời mà lên, nhìn chăm chú vào tiên trống không Huyền Minh chân nhân, cười lạnh một tiếng, tâm thần vừa động, cuộn cuộn pháp lực đó là bạo phun mà ra, cơ hồ là trong thời gian ngắn, đó là đem tiên không chấn thành hư vô, chợt, trong tay không biết khi nào đã muốn là nắm lấy Hiên Viên kiếm, một mảnh đầy trời bóng kiếm lưu quang theo không gian bên trong thẩm thấu mà ra, giảo nát một mảnh hư không, bóng kiếm tựa như thành một con viên cổ cự thú mở ra cự miệng gần nhất đem Huyền Minh chân nhân cắn nuốt ở bên trong, nhất cổ cuồng bạo hơi thở khuếch tán mở ra.

Cùng với này kiếm quang, Huyền Minh chân nhân sắc mặt nhất thời chính là một mảnh tái nhợt, hần như thể nào cũng thật không ngờ Nhạc Thành vừa mới trực tiếp coi thường công kích của hắn, trực tiếp cứng rắn kháng hần một quyền, này kiếm quang dưới, hần căn bản là không thể đào thoát, nháy mắt tới trước người hắn đưa hần bao phủ trong đó.

Lúc này vây xem nhân bên trong, cũng mỗi người kinh hãi vô cùng, Kim Giáp Chiến Thần dĩ nhiên là cường hần tới coi thường tiên quân trung kỳ cường giả công kích tình trạng, cái này cũng quá kinh khủng một chút đi, coi thường Huyền Minh chân nhân một quyền, cũng chút coi thường.

“Ong ong!” Bóng kiếm lưu quang khuếch tán ra nhất ** hủy diệt bàn nóng cháy dao động, đó là bay nhanh lan tràn mà ra, Ngay sau đó khắp không gian ở Hiên Viên kiếm dưới hóa thành một mảnh hư không mảnh nhỏ, một chiêu này, Nhạc Thành thi triển Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết phía trên chiêu thứ tư Tuyệt Tiên, mắt thường có thể thấy được, không gian mảnh nhỏ bên trong, Huyền Minh chân nhân quanh thân phòng ngự cương khí cũng dễ dàng bị phá hủy, thân hình hóa thành mảnh nhỏ, nguyên thần lực vừa mới chạy ra, cũng bị kiếm quang hồi tảo, nháy mắt hóa thành một mảnh hư vô.

Tiên quân trung kỳ cường giả, nhất chiêu đã bị đánh chết, mọi người hít vào một hơi, tuy rằng nói một chiêu này đánh chết Huyền Minh chân nhân, Nhạc Thành là xuất kỳ bất ý, khả Huyền Minh chân nhân cũng thật sự tiên quân trung kỳ cường giả a, cũng một cái hiệp cũng không có chống đỡ trụ sẽ chết ở tại Kim Giáp Chiến Thần trong tay.

Nghiêm Thành Tử, La Tuyên, Văn Thù, đám người Từ hàng đều là kinh hãi không thôi, loại thật lực này bọn hắn cũng không kinh ngạc, chỉ là bọn hắn cũng kinh hãi Nhạc Thành chỉ có Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi, chỉ thực lực cũng có thể dễ dàng như thế đánh chết tiên quân trung kỳ cường giả, này thật sự là khủng bố một ít.

“Ám Ma quân, ngươi còn muốn chạy có thể nào?” Lúc này, Nhạc Thành cũng thân thể cao lớn nháy mắt khóa không mà qua, lúc này ở không gian phía trên, một đạo ma hồng tới lúc gấp rút tốc về phía trước mà chạy, đúng là bị Nhạc Thành chú ý thượng kia Ma quân trung kỳ cường giả, người này tên là ám Ma quân, cũng ở Thái Hư chi địa bên trong đuổi giết Nhạc Thành một cường giả.

“Kim Giáp Chiến Thần, ngươi thả ta, ngươi muốn ta làm cái gì cũng có thể.” Kia ma hồng tốc độ không giảm, kinh hãi liều mạng về phía trước mà chạy, vừa mới hần nhìn thấy Nhạc Thành đánh chết Huyền Minh chân nhân lúc sau, liền biết mình không hay ho, cũng cũng chưa kịp đào thoát.

“Kia muốn xem thực lực của ngươi, ngươi nếu có thể đủ đối kháng ta ba chiêu, ta liền lưu ngươi một mạng.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, thân thể cao lớn tốc độ quả thật càng thêm khủng bố, từng bước bước ra đều là mấy vạn thước xa, nháy mắt đi ra kia ám Ma quân phía sau.

“Đấu Thiên Chưởng.” Đang nói vừa mới rơi xuống, Nhạc Thành trong tay thúc dục lực lượng thần thông bên trong Đấu Thiên Chưởng nháy mắt hội áp xuống. Hủy diệt hơi thở tràn ngập phía chân trời, xé mở một mảnh không gian cái khe đáng sợ Hủy Diệt Phong Bạo thổi quét mở ra.

Cảm nhận được kia trên không trung chưởng ấn bên trong truyền ra hủy diệt dao động, kia ám Ma quân sắc mặt vô cùng ngưng trọng, hai tay biến ảo xuất ra đạo đạo quỷ dị ấn quyết, chợt nồng đậm hắc khí theo lòng bàn tay bạo phun mà ra, hóa làm một người tràn ngập quỷ dị hơi thở màu đen thâm động, hắc động nháy mắt nghiêng đón hướng về phía Nhạc Thành một chưởng mà đi.

“Vang ầm ầm!” Lực lượng chạm vào nhau đồng thời, Không Gian Bạo Liệt, chợt gian bạo trào ra khủng bố hấp xả lực, không gian xung quanh chỉ một thoáng đều bị hóa thành hư không.

Bằng bạc lực lượng trút xuống bên trong, Nhạc Thành thân ảnh khổng lồ không khỏi nháy mắt về phía sau lão đảo lui ra phía sau mấy bước, đập vụn một mảnh không gian, trong lòng thâm than này ám Ma quân thực lực, còn hơn kia Huyền Minh chân nhân tới là mạnh hơn thượng một tia.

“Xuy xuy...” Ám Ma quân lúc này thân hình cũng hung hăng bị đẩy lui thượng vạn thước, sắc mặt đều là tái nhợt đứng lên, cùng lúc đó, thân ảnh còn không có hoàn toàn đứng vững, ngọt thần sắc đại biến, nhất thời trong tay pháp quyết biến hóa, khắp không gian bên trong, nhất thời có một cổ vô tận ma khí, bị bám một mảnh mây đen áp không mà đến, lóe ra nhẹ nhẹ tim đập nhanh điện mũi nhọn, một đạo khổng lồ đầu móng tay liền vùng tay vút cho phía sau.

“Oanh Thiên Nhất Kích.” Một cái thật lớn thân ảnh nhất thời xuất hiện ở ám Ma quân phía sau, trong tay quyền ấn tựa như sóng to gió lớn bàn không bố lực lượng dao động, nhất ** điên cuồng thổi quét mà khai, một đạo quyền ấn tia chớp áp chế xuống.

Quyền ấn dưới, không bố hơi thở ầm ầm khuếch tán mà khai, một mảnh không gian ầm ầm bị đánh nát hóa thành hư không.

“Thình thịch oành!” Lưỡng đạo lực lượng lại oanh kích ở tại cùng nhau, không gian phiến không bố nứt toác tiếng động lúc sau, một đạo khổng lồ lực lượng phân biệt là trút xuống ở tại Nhạc Thành cùng ám Ma quân trên người.

“Phụt...!” Không có gì thời gian thi triển phòng ngự, ám Ma quân thân hình nháy mắt đánh bay thượng vạn thước, trong miệng một đạo máu tươi phun ra, không gian kích tán lực lượng hung hăng va chạm ở tại trên người của hắn, một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt trắng bệch như giấy trắng.

Nhạc Thành thân thể cao lớn cũng về phía sau đẩy lui thượng mấy bước, chính là sắc mặt lập tức lộ ra mỉm cười, loại lực lượng này lan đến căn bản là không thể ảnh hưởng đến chính mình.

“Tiếp ta một chiêu cuối cùng, tạm tha ngươi một mạng.” Nhạc Thành cười to dựng lên, đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ lúc sau, rốt cục thì có thể cùng cường giả chân chính đối kháng, loại cảm giác này, thật đúng là thực thoải mái.

“Tuyệt Tiên.” Nhạc Thành trong tay lại xuất hiện Hiên Viên kiếm, ngàn vạn lần đạo bóng kiếm hàn quang trạm trạm, lập tức hóa thành một cái không bố kiếm quang hắc động, nháy mắt cắn nuốt hướng về phía ám Ma quân mà đi.

Hắc động phía trước, vạn vật giao toái hóa thành tro tàn, này hắc động ở ngoài, nghìn vạn dặm trong vòng mây đen áp đỉnh, không gian xung quanh phong vân biến sắc, ven đường còn nghỉ chúng nhiều cường giả sinh sôi chấn phiên, sôi nổi về phía sau bạo lui, cường hãn uy lực làm cho mọi người hít vào một hơi, này Kim Giáp Chiến Thần thực lực thể nhưng không bố như vậy.

Ám Ma quân sắc mặt tái nhợt vô cùng, nhìn chăm chú vào trên không bên trong kia nháy mắt mà đến không bố hắc động, căn bản là muốn tránh cũng không được, không sai đồng thời thời điểm, trong tay thủ ấn như tia chớp kết xuất, một cái màu đen viên cầu phía trên bạo lực ra không bố ma khí, chung quanh tràn ngập thiên địa bên trong nhất thời xuất hiện tử vong hơi thở, mang theo một mảnh xé gió tiếng động, kia màu đen ma cầu bạo bắn về phía hắc động.

“Oanh!” Lưỡng đạo lực lượng rốt cục thì oanh kích ở tại cùng nhau, khắp không gian nhất thời kịch liệt run rẩy đứng lên, cuối cùng phát ra không chịu nổi gánh nặng cọt két tiếng vang, lại có thể là trực tiếp ở một đạo thanh thủy tiếng vang trung, nổ mạnh mà khai.

Hơn mười ngàn dặm trong vòng hóa thành hư vô, bằng bạc lực lượng đủ để là phá hủy vạn vật, không gian trong vòng, một cỗ ngập trời lực, nháy mắt trút xuống ở tại ám Ma quân trên người.

“Phụt...!” Ám Ma quân sắc mặt nhất thời trắng bệch, một ngụm máu tươi phun ra ra, cả người đẩy lui mấy vạn thước, vô lực trôi nổi ở trên không bên trong.

“Ha ha, ba chiêu đã qua, gia nhập ta Hạo Thiên môn, ngươi có thể tiếp tục còn sống, nếu không trong lời nói, sẽ chết.” Nhạc Thành thân ảnh khổng lồ lại xuất hiện ở ám Ma quân trước người, thi triển Không Gian chỉ thân, ám Ma quân hoàn toàn ngay tại Nhạc Thành trong không chế.

Này ám Ma quân chính mình đưa ra yêu cầu, Nhạc Thành mới cải biến chủ ý, một cái Ma quân trung kỳ cường giả gia nhập Hạo Thiên môn cũng đang là Hạo Thiên môn hiện tại cần, dù sao chính mình cũng không phải không nên đánh chết hắn không thể.

“Bái kiến môn chủ.” Ám Ma quân không có gì do dự, Huyền Minh chân nhân đã muốn là kết cục, chính mình căn bản là không có sức phản kháng, gia nhập Hạo Thiên môn mà thôi, có thể lưu lại một cái mạng, này tuyệt đối là tính.

“Tốt lắm, ta hiện tại ngay tại trên thân của ngươi bày ra nguyên thần ấn ký, nhớ kỹ, không cần phản kháng.” Nhạc Thành nói xong, pháp quyết đánh ra, ấn đường bên trong một đạo nguyên thần lực trực tiếp bạo lực

mà ra, nháy mắt tiến nhập ám Ma quân trong óc.

1243. Chương 1053: Tổ Vu Bí Tân

Ám Ma quân không thể nề hà, căn bản là không dám phản kháng, trừ phi chính mình muốn chết, chính là tới này Ma quân trình tự cường giả, ai cũng luyện tiếu tử, nhiều lần trải qua một chút cũng không có sổ kiếp nạn mới tu luyện tới hiện tại tình trạng, ai bỏ được tử.

Chính là một lát, Nhạc Thành đó là ở Ám Ma quân trong óc bày ra một đạo nguyên thần ấn ký, trong tay một đạo hào quang đánh ra lúc sau, nói : “Đây là của người ám Ma Châu, từ giờ trở đi, người chính là Hạo Thiên môn trung trưởng lão, dám phản bội Hạo Thiên môn, người hội so với tử càng thêm khó chịu gấp trăm lần.”

“Không dám khác thường tâm, đa tạ môn chủ tha mạng.” Lúc này Ám Ma quân ở Nhạc Thành trước mặt hoàn toàn thần phục, ở thực lực tuyệt đối trước mặt, hẳn biết chính mình không có gì phản kháng tiền vốn.

Xa xa vây xem mọi người trong mắt, đều là sắc mặt run rẩy đứng lên, Tây Phương Giáo mọi người thần sắc càng thêm là nan thoát nhìn, chỉ có Xích Tinh Tử thần tình ý cười, quả thực là xuân phong quét vào mặt bình thường, chính mình con rể đây chính là uy chấn toàn hùng, mấy chiêu trong vòng đánh chết một cái tiên quân trung kỳ, thu phục một cái Ma quân trung kỳ, loại thật lực này, ở đây cường giả bên trong, chỉ sợ cũng không có mấy người giống như này thực lực.

Xiển giáo mọi người lúc này cũng là kinh hãi không thôi, sôi nổi nhìn thấy Xích Tinh Tử hiểu ý cười, Xiển giáo này con rể xem như nhặt được.

Trong đám người, Tất Chân Nhân sắc mặt cực độ nan thoát nhìn, nhìn thấy Nhạc Thành triển lộ đi ra thực lực, hẳn biết chính mình tưởng muốn báo thù hy vọng quá xa vời.

“Nhạc phụ, chúng ta có thể đi rồi.” Nhạc Thành mang theo Ám Ma quân về tới Xiển giáo mọi người bên người.

“Đi thôi, chúng ta đi trước Tiên Đạo liên minh trong vòng.” Xích Tinh Tử vừa lòng cười nói, lập tức thả người cùng Nghiễm Thành Tử đám người biến mất ngay tại chỗ.

Nhạc Thành đang ở trên không, ánh mắt lưu tại Tam Tiêu tiên tử trên người hồi lâu, lập tức mới đi theo Xích Tinh Tử đám người rời đi.

“Sư muội, chúng ta cũng đi trước Tiên Đạo liên minh trong vòng đi.” Quy Linh Thánh Mẫu đối Tam Tiêu bọn người nói đạo, cũng biến mất ở giữa không trung trung.

Hồng Hoang chiến trường Tiên Đạo liên minh tổng bộ bên trong, bằng vào Nghiễm Thành Tử đám người thân phận, cũng ở nhất tòa cung điện trong vòng nghỉ ngơi, Nhạc Thành tự nhiên là đi theo cùng nhau.

Một chỗ phòng trong vòng, Nhạc Thành khoan chân mà ngồi chậm rãi điều tức, trong óc nội cũng đang suy tư Vạn Vu Đại Trận trong vòng chuyện tình, kia thần bí trọng bảo rốt cuộc là vật gì, cuối cùng rơi vào rồi ai đích tay trung, này hết thấy chính mình cũng không biết, cuối cùng hỏi Lang Lễ, Lang Lễ cũng chút không biết, phía trước không gian phát sinh hết thấy, tựa hồ là cũng không có những người khác biết.

Còn có kia thạch thất bên trong thanh âm của, rốt cuộc là người nào, Nhạc Thành cũng không biết, này hết thấy tựa hồ là có rất nhiều nghi vấn, do dự một chút lúc sau, Nhạc Thành vẫn là nhẫn không chịu nổi tính toán đi tìm cha vợ hỏi thăm một chút.

“Vào đi.” Xích Tinh Tử phòng trong vòng truyền đến Xích Tinh Tử thanh âm của, Nhạc Thành mới đẩy cửa tiến vào.

“Nhạc phụ, chúng ta khi nào thì rời đi Hồng Hoang chiến trường?” Nhạc Thành đối Xích Tinh Tử hỏi.

“Ngồi đi, thốt ra vừa mới mở ra một lần không lâu, chúng ta phải rời khỏi, còn muốn mười năm mới được, mười năm này, ở chỗ này hơi chút tu luyện đi, cũng không có gì đáng ngại.” Xích Tinh Tử nói.

“Nhạc phụ, kia bảo vật cuối cùng thế nào, là ai chiếm được?” Nhạc Thành tọa hạ, lập tức hơi hơi hỏi.

“Chỉ biết người muốn biết này, bảo vật bị tổ vu Hình Thiên chiếm được, kia thân mình chính là Vu tộc vật, chính là không nghĩ tới lần này tiên, yêu, phật, nhân, đều bị Vu tộc tính kế, người về sau hảo hảo tu luyện đi, chỉ sợ là đại rung chuyển muốn tiến đến.” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói.

“Nhạc phụ, kia bảo vật người cũng đã biết là vật gì?” Nhạc Thành nhin không được hỏi.

Xích Tinh Tử nhìn thoáng qua Nhạc Thành, lập tức nói: “Nói cho người cũng không phương, chính là nói thì dài dòng.”

Tạm dừng một lúc sau, Xích Tinh Tử tiếp tục nói: “Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa lúc sau, bởi vì khai thiên thân vẫn, diễn hóa vạn vật, quanh thân huyết mạch trở về Hỗn Độn thiên địa, cũng thai nghén ra Vu tộc mười hai tổ vu, này mười hai tổ vu trời sinh thân thể mạnh mẽ vô cùng, có cắn nuốt thiên địa, * tưng phong thủy lôi điện, diễn sơn di hải, thay trời đổi đất cường hãn thực lực.

Sau lại vu yêu đại chiến, mười hai tổ vu bên trong Hậu Thổ Thánh Mẫu từ tâm nhận thấy, lựa chọn tiêu tán, hóa thân Lục đạo làm cho vu yêu đại chiến bên trong rơi xuống sinh linh có điều điểm xuất phát và nơi quy tụ, rốt cục thì thành tựu liên công lớn đức đạp đất thành thánh, từ nay về sau Vu tộc rầm rộ, chính là sau lại không có bao lâu, yêu tộc vô cùng ... Nữ Oa thánh mẫu dùng Cửu Thiên hơi thở nhường cùng thiên hà thủy ở căn khôn đỉnh trung tế luyện, rồi sau đó tạo nhân, cuối cùng vu yêu đại chiến là lúc, Bất Chu Sơn đổ, Nữ Oa thánh mẫu luyện thạch bổ thiên, thành tựu công lớn đức, cũng đạp đất thành thánh. Theo sau phân yêu tộc số mệnh, vì thế Vu tộc đại bại, tổ vu bên trong, chỉ có ba người bị phong ấn, mặt khác toàn bộ đánh chết.

Có lẽ ngay tại Hậu Thổ Thánh Mẫu thành thánh là lúc, cho dù tới tộc vận mệnh, đó là để lại chính mình thành thánh sau trong cơ thể sinh ra Bàn Cổ máu huyết, nếu ai chiếm được này Bàn Cổ máu huyết, thực lực đại trưởng có thể nghĩ, mà hiện tại, này Bàn Cổ máu huyết đã rơi vào tổ vu Hình Thiên trên người, kia Vạn Vu Đại Trận trong vòng bảo vật, chính là Bàn Cổ máu huyết.” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói.

“Nhạc phụ, người sở nói rất đúng, kia Vạn Vu Đại Trận chính là Hậu Thổ Thánh Mẫu sở lưu lại, bảo vật là Bàn Cổ máu huyết?” Nhạc Thành kinh hãi hỏi, nói như vậy, chính mình ở thạch thất bên trong gặp được thần bí thanh âm chủ nhân, đó là kia Lục đạo chủ nhân, Hậu Thổ Đại Thần.

“Không sai, đúng là như thế, Hình Thiên chính là Vu tộc tổ vu, Vu tộc lại là Bàn Cổ đại thần huyết mạch, lúc này Hình Thiên được đến Bàn Cổ máu huyết, thực lực tăng vọt dưới, chỉ sợ là luyện hóa lúc sau, thánh nhân cũng vô pháp làm gì cùng hắn, Tiên Ma giới bên trong, đại kiếp nạn chỉ sợ là lập tức muốn bắt đầu rồi.” Xích Tinh Tử thở dài.

Nhạc Thành cũng là sợ hãi than không thôi, việc này, biến hóa thần thông cũng vô pháp kỹ càng suy tính đi ra, không nghĩ tới này Tiên Ma giới trung còn có nhiều như vậy bí tân.

Theo sau hai người nói chuyện với nhau sau một lát, Nhạc Thành liền ly khai Xích Tinh Tử phòng, vừa mới trở lại gian phòng của mình trong vòng, Nhạc Thành mảy mòi vừa động, cũng thả người ra cung điện, thần niệm bên trong, Nhạc Thành biết được Nhạc gia tổ tiên Nhân Trung Chiến Thần cùng mặt khác bốn vị chiến thần chính hướng bên này mà đến.

“Ra mắt lão tổ.” Trên không phía trên, Nhạc Thành nhìn thấy Nhân Trung Chiến Thần cũng hành lễ ân cần thăm hỏi, này tốt xấu cũng là Nhạc gia lão tổ, mặc dù là Nhạc Thành trong lòng đối với Nhạc gia cũng chỉ là nhận thức Nhạc Tử Sơn cùng Nhạc Tử Phong hai người mà thôi, mặt khác, Nhạc Thành chính là không thể nào có cảm tình.

“Hảo tiểu tử, ta vừa mới nghe nói người tới Hồng Hoang chiến trường liền lập tức chạy đến, người đại hôn ta đã ở này Hồng Hoang chiến trường nội không thể thoát thân, đó là không có tiến đến, người sẽ không trách ta đi.” Nhân Trung Chiến Thần mỉm cười nói, này ngũ đại chiến thần phụng mệnh tiến nhập Hồng Hoang chiến trường trong vòng, vừa mới nghe nói không ít Tiên Đạo liên minh mọi người đàm luận rời Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành đại triển thần uy đánh chết Huyền Minh chân nhân đã bại Âm Ma quân, đó là nghe được Nhạc Thành lối ra mà đến.

“Không dám, lão tổ vẫn là bên trong mời đi.” Nhạc Thành đối Nhân Trung Chiến Thần nói, lập tức dẫn Ngũ Cực Chiến Thần tiến nhập đại điện trong vòng.

“Nhạc Thành, ngươi đại hôn, ta cũng không có rất tốt lễ vật cho ngươi, đây là ta nằm đó theo một cái yêu đạo cường giả trong tay vô tình được đến một viên Định Hải Thần Châu, liền tặng cho ngươi, xem như chúc mừng ngươi đại hôn.” Trong đại sảnh, Nhân Trung Chiến Thần trong tay một đạo thần quang nhốt đánh vào Nhạc Thành đích tay trung, đúng là một viên Định Hải Thần Châu.

“Đa tạ lão tổ.” Nhạc Thành cũng không có cự tuyệt, đây chính là thần khí a, không cần bạch không cần, huống chi trên người của mình đã muốn là có thêm hai khóa Định Hải Thần Châu, một viên là Hoàng Long đạo nhân cho mình, mặt khác một viên còn lại là Thương Long Lão Tổ ban tặng, hơn nữa này một viên, đã muốn là tam khóa.

Này Định Hải Thần Châu tổng cộng có mười hai khóa, Nhạc Thành trong lòng thầm nghĩ nói không chừng chính mình sẽ có cơ duyên được đến toàn bộ Định Hải Thần Châu đâu, này nếu luyện hóa mười hai khóa định hải Định Hải Thần Châu, uy lực chính là không tại thượng cổ thần khí dưới.

“Lão tổ, ngươi sắc mặt tựa hồ là không tốt lắm, chẳng lẽ là bị thương có thể nào.” Nhạc Thành không khách khí thu hồi Định Hải Thần Châu sau, lập tức đối Nhân Trung Chiến Thần hỏi, lúc này, này Nhân Trung Chiến Thần sắc mặt có chút tái nhợt, hẳn là có chút thương thế trong người, mang theo.

“Không sai, bị một chút thương, Ma Đạo liên minh bên trong đến đây một cường giả, vừa vặn đã bị chúng ta đụng phải.” Không trung chiến thần cười khổ mà nói đạo, tựa hồ là sắc mặt cũng có chút không tốt, hẳn là cũng là bị một chút thương.

“Chư vị lão tổ, Ma đạo bên trong bên trong còn có người nào có thể cho người ăn không tiêu?” Nhạc Thành kinh ngạc hỏi, Ngũ Cực Chiến Thần thực lực Nhạc Thành cũng đại khái biết, Ngũ Cực Chiến Thần đều có thiên phú thần thông ở trên người, hơn nữa thiên phú thân thể, tuy rằng đều là tiên quân trung kỳ tu vi thực lực, nhưng là một mình đối kháng tiên quân, Ma quân hậu kỳ tu vi thực lực giả cũng là không có quá mức vấn đề, chẳng lẽ này Ma Đạo liên minh bên trong, vào được ma tôn trình tự cường giả có thể nào.

“Ai, lần này chúng ta vận khí không tốt, ở chúng ta phía tây bên trong cố tình là gặp gỡ kia Âm Dương Ma quân hai người, hai người bọn họ liên thủ dưới, chúng ta năm người liên thủ cũng chỉ có thể đủ miễn cưỡng đối kháng còn muốn dừng ở hạ phong, mặt khác cũng không có cường giả có thể giúp được với vội, nếu hơn nữa một cái tiên quân trung kỳ cường giả, chỉ sợ là cũng không cần e ngại kia Âm Dương Ma quân.” Đại Địa Chiến Thần nói.

“Âm Dương Ma quân, hai người này dĩ nhiên là lợi hại như thế có thể nào?” Nhạc Thành có chút kinh ngạc, Ngũ Cực Chiến Thần liên thủ cũng vô pháp làm gì còn muốn dừng ở hạ phong, kia hai người này thực lực cũng đích thật là khủng bố.

“Hai người này chính là song tu đạo侶, Ma quân hậu kỳ tu vi thực lực, mặc dù là không có đến Ma quân đỉnh phong, nhưng là hai người có một bộ cùng đánh phương pháp, hai người liên thủ, thực lực tăng vọt không ít, đã muốn là đạt tới Ma quân hậu kỳ đỉnh phong tình trạng, chúng ta năm người liên thủ cũng không thể tránh được, mỗi lần giao chiến, đều chỉ có thể đủ sứ bại trận mà về, cũng may hai người bọn họ cũng không làm gì được chúng ta năm người.” Nam Cực Chiến Thần nói.

“Thì ra là thế, chẳng lẽ Tiên Đạo liên minh bên trong, liền không ai có thể đi tương trợ năm vị lão tổ sao?” Nhạc Thành hỏi, như thế cường hãn hai người, này Tiên Đạo liên minh trong vòng, hẳn là cũng là có cường giả ở bên trong.

“Nhạc Thành, ngươi đây còn có sở không biết, hiện tại Tiên Đạo liên minh đều là đều tự vì trận, chúng ta chính là lục ngự phía tây Thái Cực thiên tử nhất mạch, mặt khác Tiên Đạo liên minh trừ phi là thu được Thiên Đình sắc lệnh, nếu không là sẽ không tới giúp ta nhóm, hơn nữa, Hồng Hoang chiến trường trong vòng, hiện tại có thể giúp chúng ta cũng không có mấy người có thực lực này.” Bắc Cực Chiến Thần nói.

1244. Chương 1054: Ra Tay Trả Thù Lao

“Đúng rồi Nhạc Thành, nghe nói ngươi cũng dễ dàng đánh chết Huyền Minh chân nhân sau lại đại bại Âm Ma quân, không biết đây chính là sự thật?” Nhân Trung Chiến Thần chợt thần sắc cổ quái rất đúng Nhạc Thành hỏi.

“Hồi lão tổ, xem như đi.” Nhạc Thành nhìn thấy Nhân Trung Chiến Thần ánh mắt, thầm nghĩ trong lòng, chỉ sợ là này lão tổ là cố ý tìm đến chính mình, có lẽ là có sở mưu đồ.

Nghe được Nhạc Thành chính mồm thừa nhận, Ngũ Cực Chiến Thần năm người vẫn là thần sắc lộ ra kinh hãi vẻ, Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ đánh chết tiên quân trung kỳ tu vi cường giả, này quả thực liền là yêu nghiệt, bất quá đây chính là không ít cường giả tận mắt nhìn thấy, tự nhiên là không có giả.

“Nhạc Thành, trên người ngươi có Hạo Thiên Thập cùng Hỗn Nguyên Chân Thân, hơn nữa Kim Long thân thể, nếu có thể đủ giúp chúng ta đi đối phó kia Âm Dương Ma quân trong lời nói, chúng ta cũng không cần ngại hai người kia.” Nhân Trung Chiến Thần kinh hãi lúc sau, cũng đại hỉ đối Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành thần sắc không lộ dấu vết biến đổi, xem ra chính mình đoán đúng vậy, này năm vị lão tổ sợ là sớm đã có đoán mưu mà đến, chính là muốn cho chính mình giúp bọn hắn đều đối phó kia Âm Dương Ma quân đi, khó trách này vừa ra tay chính là một viên Định Hải Thần Châu.

“Lão tổ, người hắn là biết, ta cùng Thiên Đình luôn luôn bất hoà, Tiên Đạo liên minh lại là lấy Thiên Đình làm trọng...” Nhạc Thành thản nhiên nói, trong lòng đổ không phải không đi, này lão tổ mở miệng, xem ở Nhạc gia phân thượng, chính mình cũng muốn hỗ trợ mới được, huống chi lão tổ vừa mới chính là đưa lên một phần đại lễ, chẳng qua là Nhạc Thành cũng muốn nói rõ bạch, cho dù là chính mình muốn đi, kia cũng là xem ở lão tổ mặt mũi thượng mà thôi, này đi đối phó kia Âm Dương Ma quân như vậy cường giả, cũng không phải là Âm Ma quân cùng Huyền Minh chân nhân, không nghĩ qua là, chính mình liền phiền toái.

“Chúng ta biết, này chỉ là chúng ta dùng cá nhân thân phận hy vọng người có thể giúp chúng ta mà thôi, nói sau, này phải bạch hỗ trợ, nếu có thể đủ đánh chết kia Âm Dương Ma quân, hai người bọn họ trên người, khả là có thêm hai khóa Định Hải Thần Châu, chúng ta năm người tu luyện chính là bản thể thực lực, đối tiên khí ý lại không phải rất lớn, kia hai khóa Định Hải Thần Châu cũng về người, người xem thế nào?” Nhân Trung Chiến Thần mỉm cười đối Nhạc Thành nói.

“Hai khóa Định Hải Thần Châu.” Nhạc Thành trong lòng nhất thời vừa động, kia Âm Dương Ma quân trên người còn có Định Hải Thần Châu, kia chính mình thế nào đều phải nghĩ biện pháp ra tay, nếu được đến hai khóa Định Hải Thần Châu, kia cách thu thập mười hai khóa Định Hải Thần Châu lại tiếp cận không ít.

“Lão tổ mở miệng, ta tự nhiên là phải giúp vội, ta làm hết sức đi.” Nhạc Thành mỉm cười nói, hơn nữa hai khóa Định Hải Thần Châu, kia chính mình thế nào cũng là muốn đi một chuyến.

“Tốt lắm, chúng ta cái này đi an bài, người muốn hay không đi chuẩn bị một chút.” Nhân Trung Chiến Thần đại hỉ, tựa hồ là trong khoảng thời gian này ở Âm Dương Ma quân đích tay trung ăn không ít đau khổ, hiện tại khả có hi vọng báo thù.

“Không cần chuẩn bị cái gì, ta đây sẽ theo lão tổ đi xem đi đi.” Nhạc Thành nói.

“Kia cũng không cần như thế sốt ruột, chúng ta lần này cùng Âm Dương Ma quân giao thủ mới nửa năm, dựa theo trước kia lệ thường, đều là năm năm mới giao thủ một lần, còn có bốn năm nhiều thời giờ, người có thể hảo hảo điều chỉnh một chút trạng thái, lần này chúng ta cần phải nghĩ biện pháp đánh chết kia Âm Dương Ma quân mới được.” Không trung chiến thần nói.

Lập tức, Ngũ Cực Chiến Thần cùng Nhạc Thành thương nghị một chút vậy công Âm Dương Ma quân chuyện tình lúc sau, đó là ly khai cung điện, Nhạc Thành lập tức cũng trầm tư một chút, còn có bốn năm nhiều thời giờ, chính mình nhưng thật ra có thể hơi chút tu luyện một chút.

Hạo Thiên Thập bên trong, Nhạc Thành cũng làm cho Thanh Đồng, Lang Lễ, Linh Viên, Cửu U song ma đám người tiến vào Hạo Thiên Thập trong vòng tu luyện, mà kia Âm Ma quân còn lại là lần đầu tiên tiến vào tới Hạo Thiên Thập trong vòng, cảm giác được Hạo Thiên Thập trong vòng bàng bạc linh khí, trong lòng chính là kinh ngạc không thôi.

“Âm Ma quân, này là của người, ăn vào sau hảo hảo luyện hóa.” Hạo Thiên Thập trong vòng, Nhạc Thành trong tay một đạo hào quang đánh ra đã rơi vào Âm Ma quân trước người, cũng năm Bàn Đào cùng ba mươi khóa cổ thần đan.

“Bàn Đào, cổ thần đan, này...” Âm Ma quân trợn mắt há hốc mồm, tựa hồ là nhớ tới Tiên Ma giới trung đã sớm đồn đãi một việc đến, Kim Giáp Chiến Thần trộm Dao Trì, xem ra chuyện này là sự thật.

“Ám Ma quân, người ăn vào tu luyện là tốt rồi, mặt khác liền không cần lo cho.” U Hồn ma mỉm cười nói.

“Điều tu luyện đi.” Nhạc Thành thần nhiên nói một câu, lập tức bắt đầu khoanh chân mà ngồi lấy ra Nhạc gia lão tổ tặng cho mình Định Hải Thần Châu, pháp quyết đánh ra, một mảnh thanh mang bao vây, bắt đầu luyện hóa đứng lên.

Luyện hóa Định Hải Thần Châu, này cũng không có quá lớn khó khăn, chính là hai tháng thời gian, Nhạc Thành đó là thành công luyện hóa Định Hải Thần Châu, mở hai mắt, Nhạc Thành mỉm cười, chính mình lúc này trên người khả là có thêm tam khóa Định Hải Thần Châu.

Lập tức, Nhạc Thành lại nhắm mắt tu luyện đứng lên, còn có vài năm mới là cùng Nhạc gia lão tổ thời gian ước định, còn có thể bế quan một đoạn ngày, kiến thức tới Vu Thần Hình Thiên, Chúc Dung, còn có Cộng Công, Tây Vương Mẫu, Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ như vậy cường giả thực lực lúc sau, Nhạc Thành đối với thực lực của chính mình cũng là càng phát ra khát vọng tăng cường, tới cái loại tình trạng này, mới có thể xem như cường giả đi, về phần tiên quân, Cửu Thiên Huyền Tiên, tại nơi loại cường giả trước mặt, chỉ sợ là cái gì cũng không phải.

Nhạc Thành trong cơ thể, Hạo Thiên Tháp nội bàng bạc linh khí trợ giúp Nhạc Thành tu luyện, đồng thời, kia Nhân sâm quả bên trong, ở Nhạc Thành đột phá Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ lúc sau, tựa hồ còn là có thêm không ít năng lượng không có hoàn toàn bị Nhạc Thành luyện hóa, tiếp tục ở Nhạc Thành luyện hóa dưới hóa thành tinh thuần pháp lực tiến nhập Nhạc Thành trong cơ thể thế giới trung.

Trong đầu, Nhạc Thành cũng tiếp tục ở lĩnh ngộ các đại thần thông còn có Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết ở lĩnh ngộ Tru Tiên, Lục Tiên, Hâm Tiên, Tuyết Tiên tiền tứ chiêu lúc sau, Nhạc Thành bắt đầu lĩnh ngộ lên thứ năm đưa tới, bất quá này thứ năm chiêu còn chính là vừa mới có điều lĩnh ngộ.

Này thứ năm chiêu, Nhạc Thành cảm giác là khó khăn nhất lấy lĩnh ngộ nhất chiêu, mà lực lượng thần thông cùng không gian thần thông, thời gian thần thông, Nhạc Thành cũng là ở tiếp tục lĩnh ngộ.

Sinh mệnh thần thông bên trong, Nhạc Thành đã sớm là ở lĩnh ngộ đối địch đích thủ đoạn pháp môn, chính là hiện tại cũng còn không có đại thành tích, này thật đúng là không phải ba năm vài ngày chuyện tình, xem ra vẫn là cần rất dài một lát mới được.

Một chỗ thật lớn cung điện trong vòng, tam đạo thân ảnh phân tịch mà ngồi, mặt trên hai cái một nam một nữ, nam quần áo màu xanh đạo bào, bốn mươi tuổi bộ dáng, nữ quần áo màu trắng cung trang, hơi yêu mị, bộ dáng mỹ mạo.

Hai người quanh thân hơi thở như ẩn như hiện, một cỗ thần nhiên ma khí quay chung quanh, theo khí tức trên thân đến xem, dĩ nhiên là Ma quân hậu kỳ tu vi cường giả, loại thật lực này ở cả Tiên Đạo liên minh bên trong, kia cũng là cực nhỏ thấy.

Lúc này bên cạnh một người, cũng một cái hồng bào đại hán, mắt to khoan ngạch, kia trong ánh mắt, tựa hồ đều là yếu tràn ngập ra ngọn lửa gần nhất bình thường, quanh thân ma khí quanh quẩn, này tu vi thực lực, dĩ nhiên là cũng không tại nơi thượng thủ một nam một nữ dưới.

“Thiên Thủ đạo hữu, lần này sao người lại tới đây.” Thượng thủ kia màu trắng cung trang yêu mị nữ tử kiều đạo một tiếng, mặt mày bên trong, một đạo vẻ xuân ánh mắt thần nhiên đã rơi vào Hồng Y đại hán trên người.

“Dương đạo hữu, Âm đạo hữu, ta lần này vốn là nghĩ đến kia Vạn Vu Đại Trận trong vòng thử thời vận, ai biết cũng thiếu chút nữa liền tiếp mệnh cũng tặng, Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu, Thương Long Lão Tổ, Thanh Đế, Hình Thiên, Chúc Dung như vậy cường giả toàn bộ xuất hiện, này không, cái gì cơ duyên cũng không có, nghe nói hai vị vừa vận ở này Hồng Hoang chiến trường nội, đó là tiền đến xem hai vị đạo hữu.” Hồng Y đại hán ánh mắt bị kia bạch y cung trang nữ tử nhất khán, nhất thời trong lòng run lên, tựa hồ có nói cái gì ngữ đều ở không nói trung.

“Nga, kia Trần Nguyên Tử, Hình Thiên, Tây Vương Mẫu bọn người tới, không biết Vạn Vu Đại Trận trong vòng, cuối cùng xuất hiện cái gì bảo vật.” Kia áo xanh đạo bào nam tử sắc mặt kinh ngạc lập tức hỏi.

“Ai...” Hồng bào đại hán thở dài một hơi sau nói: “Lần này tất cả mọi người bị Vu tộc tính kế, rơi xuống không ít, cuối cùng có hay không trọng bảo, rơi vào rồi ai đích tay trung, cũng chỉ có Trần Nguyên Tử bọn người mới biết, chúng ta chính là chút không biết, bất quá lần này tại nơi Vạn Vu Đại Trận bên trong, nhưng thật ra gặp được một cái làm cho người ta ngoài ý muốn nhân.

“Người nào sẽ làm người cũng kinh ngạc, nhưng thật ra nói tới nghe một chút?” Màu xanh đạo bào nam tử hỏi.

“Đó là kia Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, cũng có thể dễ dàng đánh chết Huyền Minh chân nhân, đại bại Âm Ma quân, kẻ mà thực lực thật đúng là có đó khủng bố, chỉ sợ là Tiên Ma giới bên trong, không lâu lại sẽ xuất hiện một cường giả đến, nghe nói người này còn người mang Hạo Thiên Tháp, lại là Xích Tinh Tử cùng Dao Trì Kim Mẫu con rể, về sau cũng không nên trêu chọc đến người này thật là tốt.” Hồng Y đại hán đạo.

“Này Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, ta cũng đã được nghe nói, nghe nói là có chút thực lực, chỉ sợ cũng bằng vào Hạo Thiên Tháp mới có như thế thực lực đi, yếu là chúng ta có thể đoạt đến Hạo Thiên Tháp, chỉ sợ là thực lực càng thêm là hội tăng vọt không ít.” Bạch y cung trang nữ tử cười nói.

“Đoạt Hạo Thiên Tháp, ta xem chúng ta là không hy vọng, gần nhất này Nhạc Thành thân phận, chúng ta ra tay, chỉ sợ là Xiển giáo cùng Dao Trì Kim Mẫu đều sẽ không bỏ qua chúng ta, nghe nói này Tiệt Giáo cùng Nhạc Thành quan hệ cũng là không sai. Nói sau, này Nhạc Thành thực lực bằng vào Hạo Thiên Tháp, chúng ta có thể thắng hẳn, chỉ sợ cũng không thể làm gì hẳn.” Hồng Y đại hán thấy tận mắt thức quá Nhạc Thành thực lực, tự nhiên là biết trong đó lợi hại, nhất thời cười khổ không thôi.

“Xiển giáo, Tiệt Giáo, ta xem cũng không gì hơn cái này mà thôi, đường đường Xiển giáo Nghiễm Thành Tử, kia cũng chẳng qua là tiên quân lúc đầu, Xích Tinh Tử bọn người mới là Đại La Kim Tiên, Tiệt Giáo bên trong, kia Diễm Trung Tiên La Tuyên cũng chỉ là tiên quân lúc đầu thực lực mà thôi, những người khác cũng chỉ thường thôi, có gì e ngại, chỉ sợ là mọi người, đều là sợ Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ hàng đầu.” Màu xanh đạo bào hán tử cười nói một tiếng, đối với Xiển giáo, Tiệt Giáo, tựa hồ là trong lòng có đó không phục.

1245. Chương 1055: Đại Chiến Bắt Đầu

“Dương đạo hữu, cũng không nên coi khinh Xiển giáo bên trong Nhị đại đệ tử, chẳng lẽ người không biết là có chút kỳ quái sao, Nam Cực Tiên Ông chẳng qua là Nguyên Thủy Thiên Tôn ký danh đệ tử, thực lực hiện tại hình như là tiên tôn lúc đầu đi, còn có kia Văn Trung Tử, thực lực làm theo là tiên tôn lúc đầu, vừa vặn vì Nguyên Thủy Thiên Tôn thân truyền đệ tử, cũng chỉ có Đại La Kim Tiên, cùng Cửu Thiên Huyền Tiên tu vi thực lực, đại đệ tử Nghiễm Thành Tử cũng chỉ là tiên quân lúc đầu thực lực, cái này cũng rất không bình thường chứ.” Hồng Y đại hán mỉm cười nói.

“Thiên Thủ đạo hữu là cảm thấy được, phương diện này có chút không quá bình thường?” Mặc màu xanh đạo bào hán tử nghi hoặc hỏi, tựa hồ là cũng hiểu được có chút kỳ quái.

“Đó là đương nhiên, chính là, này trong đó có những thứ gì, chỉ sợ người biết cũng cực nhỏ, chúng ta thật là nan biết đến.” Hồng Y đại hán nói, loại chuyện này, sau lưng có cái bí mật gì trong lời nói, thân phận của bọn họ cũng vô pháp biết.

“Tốt lắm, này Xiển giáo cùng Tiệt Giáo chuyện tình chúng ta không cần hiểu, đã biết cũng không hữu dụng.” Bạch y cung trang yêu mị nữ tử thần nhiên rất đúng kia Hồng Y đại hán cười, lập tức nói : “Thiên Thủ đạo hữu, người lúc này mới tới vừa lúc, chúng ta cần phải mời người giúp đỡ một cái vội mới được.”

“Gấp cái gì, có thể làm được, ta tự nhiên là sẽ không chối từ.” Hồng Y đại hán ghé mắt trộm nhìn kia yêu mị nữ tử liếc mắt một cái sau, lập tức chính sắc nói.

“Là như vậy, này vài lần, chúng ta tại đây Hồng Hoang chiến trường nội, dĩ nhiên là gặp kia tây ngự bên trong Ngũ Cực Chiến Thần, giao thủ vài lần, mặc dù là bằng vào chúng ta tu luyện Âm Dương * có thể chiếm cứ một ít thượng phong, nhưng là đi làm gì không được bọn họ năm người, nếu Thiên Thủ đạo hữu

chịu ra tay hỗ trợ trong lời nói, chúng ta đây còn có tuyệt đối nắm chắc đối phó kia Ngũ Cực Chiến Thần.” Yêu mị nữ tử nói.

“Ngũ Cực Chiến Thần, bọn hán tuy rằng mới là tiên quân trung kỳ tu vi thực lực, bất quá đều tu luyện chính là bản thể thực lực, lại có kia ngũ cực thiên phú công kích, cũng khó trách hai vị đạo hữu không thể làm gì cùng bọn chúng, bất quá hai vị đạo hữu có thể khắc chế bọn hán năm người, đã muốn là cường hãn vô cùng, thật sự là bội phục.” Hồng Y đại hán nói.

“Thiên Thủ đạo hữu, người nhưng thật ra trả lời ta, này vội, người giúp vẫn là không giúp?” Yêu mị nữ tử nhìn chăm chú vào Hồng Y đại hán nói.

“Giúp, tự nhiên là phải giúp, ha ha” Hồng Y đại hán mỉm cười nói, thần sắc bên trong trộm nhìn chăm chú ở tại kia bạch y cung trang yêu mị nữ tử trước ngực không chớp.

“Vậy đa tạ Thiên Thủ đạo hữu, chờ ta thương thế tốt lắm, tiếp theo, kia Ngũ Cực Chiến Thần liền xong đời, hừ...” Mặc màu xanh đạo bào hán tử cười lạnh nói, này vài lần không thể làm gì kia Ngũ Cực Chiến Thần, hán cũng là ghen khuất vô cùng.

Ở Nhạc Thành tu luyện bên trong, bốn năm nhiều thời giờ, trong nháy mắt liền quá, này hơn bốn năm một chút thời gian trung, Nhạc Thành linh ngộ cùng tu luyện đều không có quá lớn tiến bộ, đối với hiện tại Cửu Thiên Huyền Tiên trình tự mà nói, này tu vi cùng linh ngộ tiến bộ, không có trên thực chất đột phá cùng tiến bộ, vậy chưa nói tới tiến bộ, dù sao tu vi hiện tại trình tự còn hơn Thiên tiên, La Thiên thượng tiên đến, chính là mạnh hơn nhiều lắm.

“Hô...” Nhạc Thành theo trong cơ thể thế giới thở ra một ngụm trọc khí, mở hai mắt, trong mắt ánh sao trạm trạm, tính toán thời gian, cũng nên đi giúp Ngũ Cực Chiến Thần năm vị lão tổ đối phó kia Âm Dương Ma quân hai người.

“Hô...” Lang Lễ, Âm Ma quân, Cửu U song ma, Thanh Đồng, Linh Viên, Liệt Hỏa Ma Vương, Hoàng Ma tán nhân đám người cảm giác được Nhạc Thành tỉnh lại, cũng đình chỉ tu luyện.

“Chúng ta ra ngoài một chuyến, các người theo ta cùng nhau đi.” Nhạc Thành nói với mọi người đạo, lập tức tâm niệm cùng nhau, mọi người cũng tới Hạo Thiên Tháp ở ngoài.

Thần niệm rình mà ra, Nhạc Thành phát hiện cung điện trong vòng cũng không có Xích Tinh Tử hơi thở, này cha vợ hán là đang bế quan đã đi, cũng không có đi quấy rầy, lập tức cùng Lang Lễ đám người tụ ra Tiên Đạo liên minh tổng bộ đi trước tây ngự bên trong Tiên đạo đội hình mà đi.

Đến kia y theo chính mình thực lực bây giờ, cũng là cần nửa tháng thời gian, Nhạc Thành không dám chậm trễ, Ngũ Cực Chiến Thần năm vị lão tổ hẳn là đã sớm đã qua xem ra đi, Nhạc Thành cũng là vội vã tiến đến.

Lúc này đây, Nhạc Thành trong lòng cũng là nghĩ nếu có thể đủ thuận lợi đánh chết kia Âm Dương Ma quân hai người, chính mình nhưng chỉ có thể lại được đến hai khóa Định Hải Thần Châu.

Dọc theo đường đi, tất cả mọi người là cấp tốc phi hành, đối với ven đường này đả kiếp vây công tiểu Tán tiên tán ma, mọi người cũng chẳng muốn đi hiểu, lúc trước ở Hồng Hoang chiến trường thời điểm, Nhạc Thành còn chuyên môn đi tìm một Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma cùng Cửu Thiên Huyền Tiên đến luyện tập đề cao thực lực của chính mình, mà hiện tại, phải tìm được một cái thích hợp người đến luyện tập, cũng không phải là một chuyện dễ dàng tình.

Mười bốn ngày sau đó, một chỗ liên miên cung điện phía trước, Nhạc Thành cùng Lang Lễ, Thanh Đồng đám người thân ảnh xuất hiện ở tiền không bên trong.

“Người nào thiện sấm Tiên Đạo liên minh.” Ngay tại Nhạc Thành đám người thân ảnh dừng ở giữa không trung thời điểm, không gian xung quanh bên trong, một cái Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả, mang theo mấy trăm Đại La Kim Tiên tu vi giả xuất hiện ở Nhạc Thành đám người vẻ mặt, thần sắc bên trong cảm giác Âm Ma quân khí tức trên thân, như lâm đại địch bình thường.

“Nhạc Thành, người rốt cục tới, ta còn sợ hãi người đuổi không đến đâu.” Nhưng vào lúc này, tiền không cung điện phía trên, năm đạo kinh hồng cắt qua không gian nháy mắt xuất hiện ở Nhạc Thành trước người,

thật sự là Ngũ Cực Chiến Thần năm người.

“Ra mắt lão tổ.” Nhạc Thành hơi hơi thi lễ nói : “Ra mời, thời gian vừa mới hảo, ta một đường không dám trì hoãn, trực tiếp chạy đến.”

“Lão tổ, người nói đây là kia Huyền Thiên nội địa phía trên tới Nhạc Thành.” Vừa mới kia Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả, nhất thời vẻ mặt kinh ngạc nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, lập tức đối Nhân Trung Chiến Thần nói.

“Không sai, đây là, ” Nhân Trung Chiến Thần mỉm cười trả lời, lập tức đối Nhạc Thành nói: “Nhạc Thành, đây cũng là các người Huyền Thiên nội địa phi thăng mà đến Nhạc gia tổ tiên, có mấy ngàn vạn chữ, dựa theo bối phận mà nói, cũng là của người tổ tiên.”

“Ngàn vạn năm tiền Nhạc gia tổ tiên.” Nhạc Thành thần sắc nhất thời kinh ngạc đứng lên, đây là thế nào một đời tổ tiên a, không nghĩ tới Nhạc gia tổ tiên thật đúng là quá nhiều.

“Ra mắt tổ tiên.” Trong lòng như thế thầm nghĩ, Nhạc Thành ở mặt ngoài cũng hơi hơi hành lễ, ai làm cho trên người của mình có Kim Long thân thể chảy Nhạc gia huyết mạch đâu.

“Không cần đa lễ, này vô số đại, cũng không cần chú ý cấp bậc lễ nghĩa.” Kia Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ Nhạc gia tổ tiên nhất thời hoàn lễ nói, hiện tại thực lực của hắn chính là còn không có Nhạc Thành cao, tự nhiên là không dám nhờ đại.

“Nhạc Thành, Tiên Ma giới bên trong, chúng ta cũng đều là người tu hành, này cách thượng một chút cũng không có số đại, hết thảy dựa theo thực lực vì vai vế đi, người không cần đa lễ, bằng không, ở tây ngự bên trong, của người tổ tiên khả hơn.” Nhân Trung Chiến Thần mỉm cười nói.

“Là, lão tổ.” Nhạc Thành trả lời, Nhạc Thành cũng là nghe được Nhân Trung Chiến Thần nhắc tới quá, ở tây ngự trong vòng, Huyền Thiên đại lục phía trên phi thăng Nhạc gia người, khả là có thêm hơn mười người, mặc dù là có chút rơi xuống, chính là còn có một chút ở Tiên Ma giới trung lại bắt đầu lập gia đình sống chết, dựa theo vai vế mà nói, có lẽ hiện tại một cái vừa mới sinh ra trẻ con cũng có thể đủ là chính mình tổ tiên vai vế.

Ở Tiên Ma giới trung, thân tình là có, nhưng là là hai ba đại bên trong có thân tình, người tu hành sống lâu vô hạn dài, tự nhiên liền đối với đời sau cảm tình không có vậy dày đặc.

“Chúng ta đi vào trước đi, người tới cũng đang là thời điểm, ngày mai chúng ta phải đi tìm kia Âm Dương Ma quân.” Nhân Trung Chiến Thần nói.

“Lão tổ an bài chính là.” Nhạc Thành đạo, lập tức cùng Ngũ Cực Chiến Thần tiến nhập cung điện trong vòng, lần đầu tiên tới đến tây ngự Tiên Đạo liên minh trong vòng, Ngũ Cực Chiến Thần khó tránh khỏi là muốn hảo hảo chiêu đãi Nhạc Thành một phen.

Mà Nhạc Thành trong lòng, cũng lúc này đã muốn là nghĩ đến ngày mai cùng kia Âm Dương Ma quân giao thủ, không biết chính mình thực lực bây giờ, có thể hay không cùng Ma quân hậu kỳ cường giả đối kháng, còn không phải bình thường Ma quân hậu kỳ cường giả.

Vào đêm, Nhạc Thành khoan chân mà ngồi ở phòng trong vòng, cũng nhớ tới hiểu rõ Nhạc gia người nhà, trong lòng ở do dự mà muốn hay không trở về Huyền Thiên nội địa thượng một chuyến đem Nhạc gia người nhà đều nhận được Tiên Ma giới trung đến, bất quá chính mình tiên tử lại trên chọc một cái thánh nhân trình tự cường địch, còn có Thiên Đình cũng sẽ không khinh địch như vậy đối với chính mình từ bỏ ý đồ, này nếu đem mọi người tiếp đi lên, tựa hồ là cũng làm cho chính mình có chút lo lắng.

Ngày hôm sau sắc trời vì lượng, Nhạc Thành đang ở điều tức trung, lại dường như ngọt cảm giác được bên ngoài có một ít hơi hơi chặt chẽ chỉ cũng không bối rối tiếng vang, lập tức một đạo thần niệm truyền âm đã muốn là tới Nhạc Thành trong tai: “Nhạc Thành, kia Ma đạo bên trong đã muốn tại phía trước kêu chiến, còn có Âm Dương Ma quân ở trong đó, chúng ta khoái đi qua đi.”

Nhạc Thành đình chỉ điều tức, lập tức thông tri Âm Ma quân, Lang Lễ còn có Hoàng Ma tán nhân, Thanh Đông đám người, thân ảnh cấp tốc nhảy ra cung điện tới trên không bên trong, phía trước trên không, Ngũ Cực Chiến Thần đã muốn là ở xa không chờ.

Không sai đồng thời, cả giữa không trung, Nhạc Thành thần sắc cũng là có chút kinh ngạc, này giữa không trung, lúc này Tiên Đạo liên minh trung nhân, ước chừng là có thêm ba trăm vạn đông đúc, rậm rạp trong đám người, Địa tiên, Thiên tiên tu vi giả nhiều nhất, ước chừng là chiếm cứ ngày mồng một tháng năm bán, La Thiên thượng tiên cũng là có trên trăm vạn tả hữu, Đại La Kim Tiên thượng năm mươi vạn, còn có Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ, lúc đầu mấy trăm người, Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tự ít đi một chút, chỉ có một trăm nhân không đến, mà tiên quân trình tự, trừ bỏ Ngũ Cực Chiến Thần ở ngoài, còn có năm tiên quân lúc đầu tu vi hán tử.

Nhạc Thành đánh giá này nhất mọi người thực lực, xem ra tiên quân cường giả cũng không phải nhiều lắm, này ba trăm vạn nhân trung, tiên quân trình tự trừ bỏ Ngũ Cực Chiến Thần ở ngoài, cũng chỉ có năm, bất quá này cộng lại mười tiên quân cường giả, mấy trăm Cửu Thiên Huyền Tiên, loại thật lực này cũng đích thật là đáng sợ.

Nhớ tới lúc trước chính mình ở Hồng Hoang chiến trường phía trên thời điểm, tiên ma đại chiến cũng là Đại La Kim Tiên là việc chính yếu thực lực mà thôi, Nhạc Thành không khỏi là trong lòng thầm than, lúc trước tiên ma đại chiến trình tự cùng hiện tại, quả thực chính là gặp sự phụ.

“Nhạc Thành, chúng ta đi, lúc này đây, cần phải làm cho kia Âm Dương Ma quân đẹp không thể.” Nhân Trung Chiến Thần nói, lập tức mọi người đó là đi trước tiên không bên trong.

Này tới trên đường, sẽ đối phó Âm Dương Ma quân chuyện tình Nhạc Thành đã muốn là cùng Lang Lễ bọn người nói, lúc này, Nhạc Thành thần niệm truyền âm cũng làm cho Thanh Đồng, Linh Viên, Liệt Hỏa Ma Vương bọn người ở tại đại chiến bên trong chú ý một chút, biệt người khác đạo, cũng không nên tùy ý ra tay, dù sao tiên ma đại chiến cùng chính mình khả không có gì quá lớn quan hệ.

1246. Chương 1056: Thiên Thủ Ma Quân

Mấy canh giờ lúc sau, một chỗ khôn cùng núi non phía trên, Nhạc Thành nhíu mày, tiên không trung, đã muốn là một mảnh cường hãn ma khí tồn tại, đại khái là kia Ma Đạo liên minh bên trong nhân ngay tại tiên không chứ.

Sau một lát, Nhạc Thành tầm mắt bên trong, cũng xuất hiện một mảnh đông nghìn nghịt đám người, phóng nhãn nhìn qua, cũng là có ba trăm vạn đông đúc, một mảnh ma khí ngập trời dựng lên, không gian xung quanh ma vận chính chậm rãi áp không hội tụ, còn có nhẹ nhẹ điện mũi nhọn tựa hồ là ở như ẩn như hiện xuyên qua không ngớt, cả không gian, có một loại mưa gió nổi lên vẫn che thành hơi thở.

Song phương liên minh người phân biệt là chiếm cứ ở tại nghìn vạn dặm ở ngoài, chỉ có tiên quân Ma quân trình tự cường giả tới tiên không, Nhạc Thành làm cho Lang Lễ, Cửu U song ma bọn người là lưu tại phía sau, chính mình đi theo Nhân Trung Chiến Thần phía sau.

Ma Đạo liên minh bên trong, chỉ thấy tiên không phía trên, phía trước nhất, đã muốn là lừng không mà đứng chín Ma quân trình tự cường giả, Nhạc Thành ánh mắt còn lại là đã rơi vào phía trước nhất hai trên thân người, một cái quần áo màu xanh đạo bào, một cái màu trắng cung trang hơi yếu mị nữ tử, hai người khí tức trên thân đều là Ma quân hậu kỳ tu vi trình tự.

Nhạc Thành đồng thời cũng cảm giác được kia Ma Đạo liên minh bên trong, có không ít ánh mắt ở trên người của mình nhìn quét, cũng là cũng không thêm để ý.

“Nhạc Thành, phía trước hai người chính là kia Âm Dương Ma quân, hai người nếu một mình tách ra, chúng ta sẽ đối phó cũng không khó khăn lắm, nhưng là hai người liên thủ trong lời nói, vậy khó có thể đối phó rồi.” Nhân Trung Chiến Thần thần niệm rơi vào tay Nhạc Thành trong tai.

Nhạc Thành cũng đoán tới hai người này chính là kia Âm Dương Ma quân, hai người liên thủ mới là đáng sợ, kia sẽ đối phó hai người trong lời nói, chỉ có trước tách ra hai người mới được.

Nhìn Ma Đạo liên minh trung nhân, Nhạc Thành trong lòng cũng là có sở hiểu biết, khó trách bên này Tiên Đạo liên minh vẫn là đã rơi vào hạ phong, Ma đạo bên trong trung Ma quân trình tự cường giả mặc dù là còn hơn Tiên Đạo liên minh thiếu một cái, chính là Ngũ Cực Chiến Thần yếu liên thủ đối phó Âm Dương Ma quân, như vậy ngược lại là làm cho Ma Đạo liên minh trung Ma quân cường giả còn hơn Tiên Đạo liên

minh yếu nhiều ít hai cái, còn có một Ma quân trung kỳ tu vi giả, Tiên Đạo liên minh bên trong, trừ bỏ Ngũ Cực Chiến Thần ở ngoài, nhưng là không còn có mặt khác tiên quân cường giả.

“Ngũ Cực Chiến Thần, các người thương thế nghỉ ngơi điều dưỡng tốt lắm không có, khanh khách.” Ma đạo bên trong, kia màu trắng cung trang yêu mị nữ tử cười khúc khích, ánh mắt bên trong nhìn chăm chú vào Ngũ Cực Chiến Thần, đã muốn là sát khí lan tràn khuếch tán mở ra.

“Các người thương thế tốt lắm, chúng ta đây tự nhiên là không có vấn đề, hừ.” Thiên Không Chiến Thần hừ lạnh một tiếng lúc sau, cũng trong mắt sát khí tràn ngập dừng lên.

“Lúc này đây, nhất định cho các người chết không có chỗ chôn, các người nếu khẳng định thêm nhập Ma Đạo liên minh, ta tạm tha các người một mạng như thế nào, khắc khắc.” Kia mặc màu xanh đạo bào nam tử Âm Lệ cười nói, người này đúng là Âm Dương Ma quân bên trong Dương Ma quân, kia yêu mị nữ tử, chính là Âm Ma quân.

“Thúi lắm, người có bản lãnh này sao?” Nam Cực Chiến Thần quát một tiếng nói: “Ta xem, cũng là người nhóm sớm làm đầu hàng đi.”

“Phải không, vậy cho các người hối hận đi tốt lắm.” Âm Ma quân cười lạnh dừng lên, trong tay pháp quyết nháy mắt đánh ra, mười ngón ngọt tăng vọt, giống như sắc bén ưng thảo bình thường, mặt trên hàn quang trầm trầm.

“Ăn ta nhất thảo.” Âm Ma quân mười ngón phía trên ngọt hàn mang ma mang tăng vọt, nhẹ nhàng ma khí ngưng tụ đánh về phía Nhân Trung Chiến Thần mà đi, mười ngón phía trên mang theo xé rách không gian màu đen thảo mũi nhọn.

“Hừ.” Nhân Trung Chiến Thần hừ lạnh một tiếng, thả người dừng lên đồng thời, đã muốn là nổ lên Kim Long thân thể, quanh thân kim mang cuồng bạo hội tụ mà ra, một quyền hung hăng đập ra, thiên địa nháy mắt phong vân biến sắc, màu vàng quyền in lại mang ra một cái Kim Long, đáng sợ kinh phong thổi quét mở ra, chung quanh không gian nháy mắt sụp đổ.

Hai người một chiêu này liền điện quang hỏa thạch bình thường giao thủ ở tại cùng nhau, trên không phía trên Âm Ma quân ma thảo phía trên, đáng sợ ma khí cuộn cuộn, hóa thành thượng mười vạn thước thật lớn dấu móng tay bao phủ ở Nhân Trung Chiến Thần một quyền.

“Thở phì phò.”

Nhân Trung Chiến Thần tay phải hóa quyền vì chưởng, không sai đồng thời thời điểm, một đạo thật lớn chưởng ấn thay đổi triệt để bình thường quay lại không gian, trực tiếp đập hướng về phía Âm Ma quân mà đi.

“Vang ầm ầm...”

Lưỡng đạo lực lượng chạm vào nhau chia ra mà tán, chỉ để lại một đạo kinh thiên động địa bình thường tiếng vang, chung quanh khắp không gian khoảng cách sụp đổ, nháy mắt không gian thoát phá, trên không trung một mảnh hắc ám hư vô, ánh sáng trực tiếp bị cắn nuốt.

“Xuy...” Trong hư không, Nhân Trung Chiến Thần thân hình cũng bị đánh bay mà ra, kia Âm Ma quân tựa hồ cũng là hảo hảo không đi nơi nào, chỉ còn hơn Nhân Trung Chiến Thần đến, muốn vì mạnh hơn một tia bộ dáng, chỉ tuyệt đối là cường không đến nhiều ít.

Ngũ Cực Chiến Thần năm người, tu luyện đều là bản thể, thực lực cường hãn vô cùng, mặc dù là tiên quân trung kỳ, nhưng là thực lực đối kháng bình thường tiên quân hậu kỳ, Ma quân hậu kỳ cũng tuyệt đối là không có vấn đề.

“Ha ha, Nhân Trung Chiến Thần, chịu chết đi.” Dương Ma quân lãnh ý tràn ngập, ngay tại Âm Ma quân còn không có lui ra thời điểm, năm ngón tay nhẹ nhàng nhất khấu, tùy tay trong tay cũng mười ngón phía trên ma khí bạo lực dừng lên, giống như ưng thảo bàn sắc bén, ma mang quấy dậy trời phong vân, một cỗ không hiểu chừng bao hơi thở, áp bách chung quanh hư không hướng bốn phía khuếch tán, đạo đạo hư không cái khe rồi rầm lẫn lượt thay đổi, nháy mắt bao phủ hướng về phía Nhân Trung Chiến Thần mà đi, đó có thể thấy được này Âm Dương Ma quân tâm ý tương thông, liên thủ bên trong ăn ý vô cùng.

Chính là Ngũ Cực Chiến Thần trong lúc đó liên thủ cũng là phối hợp hoàn mỹ không hỏng, cơ hồ là ở Dương Ma quân thân ảnh vừa động là lúc, Bắc Cực Chiến Thần quanh thân Hắc Ám Chi Thể nổ lên, màu đen hai cánh cấp chấn dựng lên, trong tay cũng xuất hiện một đạo khủng bố dấu móng tay, dấu móng tay bên trong quỹ dị vô cùng, đạo đạo chỉ mũi nhọn xé rách vô tận trời cao, bài xuất một đạo bàng bạc khí lãng về phía trước, phút chốc trong lúc đó đã muốn chạy chồm mà lên, đối này kia Âm Ma quân oanh kích mà đi.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào trên không trung này Bắc Cực Chiến Thần nhất trảo, cùng Huyền Thiên đại lực Hắc Ám Thần Điện trung âm u trảo thật đúng là đồng ra nhất triệt, chính là hiện tại từ Bắc Cực Chiến Thần thi triển mà ra, này uy lực không muốn lớn hơn.

“Thở phì phò...”

Trong nháy mắt bên trong, lưỡng đạo thật lớn lực lượng trực tiếp là va chạm ở tại cùng nhau, trên không bên trong vô số đạo dấu móng tay lần lượt thay đổi, lập tức xé mở một mảnh dài hẹp khủng bố không gian cái khe, lập tức tối đen ánh sáng bốn phía, đầy trời không gian cái khe phách thiên cái địa bao phủ ở không gian xung quanh.

“Ti ti...” Trên không bên trong hư không chợt lóe mà qua, Bắc Cực Chiến Thần thân hình cũng bị đánh bay mà ra, nhưng này Dương Ma quân rõ ràng cũng chiếm cứ không đến nhiều ít tiện nghi, cũng thân hình lao đảo trở ra.

“Thiên Thủ đạo hữu, tới phiên ngươi.” Dương Ma quân lão đảo trở ra đồng thời, cũng hét lớn Âm Lệ mà đạo. Lập tức trong tay một đạo hào quang nháy mắt bạo lực mà ra, hào quang xuất hiện, mơ hồ là có thể nhìn ra là nhất đạo thân ảnh.

“Khắc khắc, đã sớm chuẩn bị.” Hào quang bạo lực trong lúc đó, một đạo thanh âm truyền ra, đồng thời, này hào quang ngọt hóa thành hơn mười đạo màu đỏ thân ảnh, này hơn mười đạo thân ảnh đều là đồng một người, hơn mười người đều là xé rách không gian lao thẳng tới hướng về phía Ngũ Cực Chiến Thần mà đến.

“Xuy xuy” mỗi một đạo thân ảnh đều là giống nhau như đúc, tựa liên cười lạnh đều là giống nhau, căn bản là không thể phân ra thiệt giả.

“Ma quân hậu kỳ, này Âm Dương Ma quân mời người giúp đỡ.” Nhạc Thành trong lòng nhất thời trầm xuống, ra mời này Ma Đạo liên minh kêu chiến, nguyên lai là đã sớm là an bài tốt lắm người giúp đỡ, vẫn là một cái Ma quân hậu kỳ tu vi thực lực cường giả. Trong đầu hơi hơi thần niệm chợt lóe, này lão ma tựa hồ là sớm kia Vạn Vu Đại Trận trong vòng chính mình ra mắt.

“Thiên Thủ Ma Quân, đây là lão ma.” Nháy mắt, Ngũ Cực Chiến Thần sắc mặt cũng là đại biến, tựa hồ là đối này Thiên Thủ Ma Quân cũng không xa lạ, lúc này đột nhiên trong lúc đó chính là xuất hiện như thế cường giả, cũng là tính tới này Âm Dương Ma quân sớm có chuẩn bị mà đến.

“Phong Lôi sí.” Nhưng vào lúc này thời điểm, Thiên Không Chiến Thần trong tay pháp quyết đã sớm đánh ra, sau lưng Phong Lôi sí tia chớp bình thường xuất hiện, quanh thân một mảnh tiếng sấm nổ mạnh chấn không dựng lên, bị bám nhẹ nhẹ điện mũi nhọn, lập tức thân ảnh cơ hồ là hóa thành vô số đạo điện mũi nhọn ánh sáng, nháy mắt liền cùng kia Thiên Thủ Ma Quân hơn mười đạo thân ảnh giao thủ ở tại cùng nhau.

“Nhạc Thành, cái này phiền toái, này Thiên Thủ Ma Quân thực lực đi vắng dùng Âm Dương Ma quân một mình một cái dưới, tốc độ cũng cực nhanh, khó đối phó, không nghĩ tới này Âm Dương Ma quân sớm có chuẩn bị.” Nhân Trung Chiến Thần lúc này thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai.

“Lão tổ, ta đến đối phó này Thiên Thủ Ma Quân, các ngươi vẫn là đối phó kia Âm Dương Ma quân, ta trước nhìn xem có thể hay không đánh chết kia Thiên Thủ Ma Quân.” Nhạc Thành thần niệm truyền âm trả lời.

“Đánh chết Thiên Thủ Ma Quân, hẳn chính là Ma quân hậu kỳ, khả khó đối phó.” Nhân Trung Chiến Thần kinh ngạc đối Nhạc Thành nói, nghe được Nhạc Thành tính toán yếu trước đối phó Thiên Thủ Ma Quân, Nhân Trung Chiến Thần cũng là kinh ngạc không thôi, Nhạc Thành thực lực đánh chết tiên quân trung kỳ, hẳn đã muốn là không thể tin được, lúc này đối phó Ma quân hậu kỳ, cái này cũng rất yếu nghiệt chứ.

“Ta tự bảo vệ mình không có vấn đề, trước thử xem nói sau.” Nhạc Thành trả lời, Nhạc Thành quyết định sẽ đối phó này Thiên Thủ Ma Quân, gần nhất là chính mình đến đây, kia Định Hải Thần Châu chính là

nhất định phải được đến, này Thiên Thủ Ma Quân chặn đường, kia chính mình chỉ có trước đánh chết, thứ hai coi như là cho mình tìm cái đối thủ luyện tập, vừa vận gần nhất linh ngộ trên có điểm không thuận, dù sao trên người có Không Động ấn cùng mặt khác thượng cổ thần khí, yếu tự bảo vệ mình tuyệt đối không có vấn đề.

“Vậy người cẩn thận, nếu không địch lại, liền lập tức rời đi.” Nhân Trung Chiến Thần trả lời.

“Thình thịch oành...” Hai người thần niệm truyền âm cũng là trong nháy mắt mà thôi, lúc này Thiên Không Chiến Thần đã muốn là cùng kia Thiên Thủ Ma Quân giao thủ ở tại cùng nhau.

Trên không trung cuồng bạo hơi thở bạo phun mà ra, không gian không ngừng phá, thiên địa nháy mắt phong vân biến sắc, không trung chiến thần bằng vào không gì so sánh nổi tốc độ, làm cho kia đáng sợ kinh phong thổi quét mở ra, chung quanh không gian nháy mắt sụp đổ.

Mà Thiên Thủ Ma Quân hơn mười đạo thân ảnh tại đây không gian sụp đổ trung đó là biến mất không thấy, không gian trực tiếp sụp đổ, gì hư ảnh đều không thể ở không gian sóng gợn trung lập đủ, nhưng là cuối cùng một đạo bản thể, trong tay cũng một đạo đỏ đậm chưởng ấn bao phủ hướng về phía không trung chiến thần mà đi.

Nhìn thấy không trung chiến thần tốc độ, Nhạc Thành cũng là kinh ngạc không thôi, loại này tốc độ, còn hơn chính mình tuyệt đối là muốn khoái, không trung chiến thần tuyệt đối là linh ngộ tốc độ thần thông, thi triển lên Phong Lôi sí, đã muốn là tới đáng sợ tình trạng, chỉ sợ là bằng vào này quỷ quái vô cùng tốc độ, Ma quân hậu kỳ cường giả yếu làm gì hắn cũng là rất khó.

1247. Chương 1057: Người Là Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành?

Tại đây tốc độ dưới, Nhạc Thành biết chính mình là tuyệt đối không có cách nào làm gì không trung chiến thần, Phong Lôi sí còn có thể đến loại tình trạng này, xem ra chính mình yếu nghĩ biện pháp tái linh ngộ một chút Phong Lôi sí mới được, ở tuyệt đối tốc độ trước mặt, đây chính là có thể chiếm cứ không ít tiện nghi.

Lúc này, ngay tại kia Thiên Thủ Ma Quân một chưởng bổ về phía Liễu Không trung chiến thần thời điểm, không trung chiến thần Phong Lôi sí nháy mắt rung lên, hai tay pháp quyết luân phiên biến hóa, tay phải ngọt đẩy dời đi ống tay áo, không sai đồng thời một đạo thật lớn chưởng ấn thay đổi triệt để bình thường quay lại không gian, trực tiếp tạt hướng về phía Thiên Thủ Ma Quân mà đi.

“Vang ầm ầm...”

Lưỡng đạo lực lượng ầm ầm chạm vào nhau, để lại một đạo kinh thiên động địa bình thường tiếng vang, chung quanh không gian sụp đổ, lâm vào một mảnh ngẩn ngui tối đen hư không trong vòng.

Hai đạo thân ảnh nháy mắt tách ra, không trung chiến thần thân hình bị trực tiếp đẩy lui, ở lực lượng thượng, không trung chiến thần tựa hồ là còn hơn Nhân Trung Chiến Thần cùng Bắc Cực Chiến Thần muốn vì nhược thượng một tia, một chưởng này, ở Thiên Thủ Ma Quân trong tay rơi vào rồi hạ phong.

“Ngũ Cực Chiến Thần, ta đồ muốn nhìn các người hôm nay còn như thế nào đối kháng ta.” Trên không trung lúc này Dương Ma quân Âm Lệ cười to dựng lên, quanh thân ma khí run trong lúc đó, lại lạnh nhạt nói: “Đều giết cho ta.”

“Sưu sưu...” Nhất thời Ma Đạo liên minh bên trong kia sáu Ma quân lúc đầu cùng một cái Ma quân trung kỳ tu vi thực lực giả trực tiếp đánh về phía Tiên Đạo liên minh bên trong năm Tiên Đạo liên minh trung tiên quân lúc đầu mà đi.

“Sát.” Không trung chiến thần lãnh quát một tiếng, kia năm tiên quân cường giả mặc dù là có điều lo lắng, nhưng là trực tiếp lao thẳng tới mà lên, quanh thân hơi thở run trong lúc đó, một cái bổ nổi lên Hắc Âm Chi Thể, một cái bổ nổi lên Kim Long thân thể, một cái bổ nổi lên Phong Lôi sí, còn có hai cái theo khí tức trên thân đến xem, một cái hẳn là Vũ Văn gia Nhiếp Hồn Thiên Nhân huyết mạch hơi thở, một cái là Tôn gia huyết mạch chí tôn xích viêm huyết mạch hơi thở.

“Ám Ma quân, Thanh Đồng, Linh Viên, Lang Lễ, Cửu U song ma các người lại đây hỗ trợ, Hoàng Ma tán nhân, Liệt Hỏa Ma Vương không cần nhúng tay.” Lúc này Nhạc Thành thần niệm cũng cấp tốc truyền ra, tây ngự này Tiên Đạo liên minh bên trong Ma quân trình tự cường giả chính là chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, hôm nay nếu muốn ngăn chặn Ma Đạo liên minh, kia Ám Ma quân đám người cũng là yếu ra tay mới được.

“Sưu sưu...” Ám Ma quân, Lang Lễ, Thanh Đồng đám người cấp tốc mà đến, thần niệm truyền âm bên trong, Nhạc Thành trực tiếp chính là làm cho mọi người Ám Ma quân đối phó hướng về phía một cái Ma Đạo liên minh Ma quân trung kỳ tu vi giả.

Thanh Đồng, Linh Viên, Lang Lễ hơn nữa Cửu U song ma còn lại là năm người liên thủ đối phó một cái Ma quân lúc đầu, năm người này liên thủ đối phó một cái Ma quân lúc đầu, kia hậu quả có thể tưởng tượng rồi sau đó, Thanh Đồng cùng Linh Viên hai người hiện tại đều là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu trung kỳ tu vi thực lực, hai người liên thủ liền đủ để là đứng phó một cái Ma quân lúc đầu tu vi giả, hơn nữa Cửu U song ma đều là Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tu vi đỉnh cao, còn có thần khí nơi tay, kia Nguyên Thiên Ma quân trong tay Thiên Nguyên nghịch nhận, Nhạc Thành chính là ở trở lại Tiên Đạo liên minh tổng bộ lúc sau liền cho U Linh ma.

Hiện tại Cửu U song ma hai người một cái có Cực Nguyên Ma Đạo, một cái có Thiên Nguyên nghịch nhận, đều là thần khí trình tự pháp khí, hai người liên thủ hơn nữa thần khí, đều là có thể đối kháng một cái Ma quân lúc đầu, Lang Lễ cũng là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ, hơn nữa hỏa chi thần thông, tiên thú thân thể cùng thiên phú công kích, một mình cũng có thể đủ miễn cưỡng đối kháng một người bình thường Ma quân lúc đầu.

Lúc này năm người này liên thủ, Nhạc Thành cũng yên tâm, đối phó Ma Đạo liên minh mà thôi, Nhạc Thành khả không hy vọng người của chính mình gặp nạn, Ám Ma quân thực lực Nhạc Thành cũng biết, ở Ma quân trung kỳ tu vi giả bên trong, thực lực hẳn là tính thượng tầng, lúc này đối phó một cái Ma quân trung kỳ, cũng sẽ không có vấn đề.

Nháy mắt nhìn thấy Tiên Đạo liên minh bên trong xuất hiện Ám Ma quân cùng mấy cường giả, kia Âm Dương Ma quân sắc mặt nhất thời trầm xuống, ánh mắt bên trong hiện lên một tia nghi hoặc.

Mà Tiên đạo bên trong kia năm tiên quân, còn lại là sắc mặt đại hỉ, nhất thời áp lực giảm nhiều.

“Ám Dương Ma quân, xem ra của người bàn tính như ý yếu thất bại.” Lúc này Ngũ Cực Chiến Thần cũng là đồng thời nhảy lên trên không, hơi thở âm âm run dựng lên, năm người ở trên không trung, đều tự đã hình thành chính mình đơn độc không gian, chung quanh không gian sóng gợn gợn mà khai.

Nhạc Thành thân ảnh đồng thời nhất nhảy dựng lên, cũng đứng ở Ngũ Cực Chiến Thần bên người, ánh mắt nhìn chăm chú hướng về phía Thiên Thủ Ma Quân. Quanh thân hơi thở bắt đầu run, lần đầu tiên đối mặt Ma quân hậu kỳ tu vi cường giả, Nhạc Thành trong lòng chiến ý nổi lên, chính mình toàn lực ra tay trong lời nói hay không có thể ngăn chặn này Ma quân hậu kỳ cường giả đi.

“Người là Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, là người.” Thiên Thủ Ma Quân ánh mắt lúc này thấy tới Nhạc Thành lúc sau, thần sắc nháy mắt biến đổi, ở Vạn Vu Đại Trận thời điểm, hẳn chính là chính mắt thấy Nhạc Thành thực lực, quan trọng nhất là, Nhạc Thành bối cảnh hẳn chính là trêu chọc không nổi.

“Thiên thủ, người nói cái gì, tiểu tử này chính là kia cái gì Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành.” Thiên Thủ Ma Quân bên cạnh Âm Dương Ma quân thần sắc cũng chăm chú vào Nhạc Thành trên người, bọn hắn đã sớm là chú ý Nhạc Thành, một cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi thực lực giả vẫn là đứng ở Ngũ Cực Chiến Thần bên người, bọn hắn cũng là từ lâu đã có đó kỳ quái, Kim Giáp Chiến Thần thanh danh hiện tại là càng ngày càng vang, bọn hắn tự nhiên là biết đến.

“Không sai, chính là hắn.” Thiên Thủ Ma Quân sắc mặt khó coi rất đúng Âm Dương Ma quân hai người nói: “Hai vị đạo hữu, ta đi trước một bước, Kim Giáp Chiến Thần ta trêu chọc không nổi.”

“Thiên Thủ đạo hữu, chẳng lẽ người còn sợ tiểu tử này có thể nào, đây chính là người đáp ứng rồi chuyện tình, cũng không thể đủ nói chuyện không tính.” Ám Ma quân cảm tức Thiên Thủ Ma Quân, trong ánh mắt hỗn loạn một tia tối vẻ.

“Ta đây liền giúp người đối phó không trung chiến thần đi, mặt khác các người chính mình đối phó.” Thiên Thủ Ma Quân do dự một chút lúc sau, lập tức cắn răng nói, yếu hèn đối Kim Giáp Chiến Thần động thủ, mặc dù là không sợ, nhưng là hèn cũng không dám, đây chính là cái không thể trêu vào tổ ong vò vẽ.

“Cũng tốt, người đối phó một cái cũng đủ rồi.” Âm Ma quân lạnh nhạt nói một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân ma khí bạo phun mà ra, nháy mắt đánh về phía Ngũ Cực Chiến Thần mà đi.

“Sưu...” Thiên Thủ Ma Quân thần sắc do dự một chút lúc sau, nháy mắt liền đánh về phía tiền trống không không trung chiến thần mà đi.

“Thiên Thủ Ma Quân, như thế nào, người không muốn cùng ta giao thủ?” Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt biến mất từ ngay tại chỗ, thân ảnh xuất hiện thời điểm, đã muốn là ngăn cản tại Thiên Thủ Ma Quân trước người trên không, ở tốc độ thượng Nhạc Thành mặc dù là không có không trung chiến thần khoái, chỉ có không gian thần thông trong người, mang theo phụ trợ, còn hơn không trung chiến thần đến, chính là không kém bao nhiêu.

“Kim Giáp Chiến Thần, hiểu lầm, ta không muốn cùng người động thủ.” Thiên Thủ Ma Quân thần sắc ngưng trọng đứng lên, hơi hơi nói.

“Vậy người lập tức đi, chúng ta cũng không cần động thủ.” Nhạc Thành hơi hơi nói, nếu không cần cùng này Thiên Thủ Ma Quân giao thủ vậy càng thêm tốt lắm, cũng cũng không cần như vậy phiền toái.

“Ta nhận ủy thác của người, ta bất hoà người động thủ, nhưng là Ngũ Cực Chiến Thần, ta cũng sẽ đối phó.” Thiên Thủ Ma Quân nhìn chăm chú vào tiền không đã muốn là cùng Ngũ Cực Chiến Thần giao thủ ở tại cùng nhau Âm Ma quân sau, đối Nhạc Thành nói.

“Ta đây cũng không có biện pháp, ta chỉ có trước đối phó người.” Nhạc Thành thần nhiên trả lời.

“Kim Giáp Chiến Thần, người đừng hơi quá đáng, chẳng lẽ người cho là thực lực của người, có thể đủ làm gì ta có thể nào.” Thiên Thủ Ma Quân thần sắc trầm xuống, bắt đầu tràn ngập một tia lãnh ý, hèn nói như thế nào cũng là Ma quân hậu kỳ cường giả, cả Tiên Ma giới trung cũng là thuộc loại tuyệt đối cường giả, lúc này đối một cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi giả cúi đầu, đã muốn là cực hạn của hèn, thân là Ma quân hậu kỳ siêu cấp cường giả, hèn cũng có chính mình tính tình, cũng không phải là có thể làm cho người ta khiêu khích.

“Vậy thử xem xem trọng.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, quanh thân cũng nháy mắt một mảnh hắc mang bạo phun mà ra, lập tức sau lưng một đôi rộng thùng thình màu đen hai cánh bày ra, hai cánh rung lên, không gian xung quanh hắc mang run, đã muốn là nổ nổi lên Hắc Âm Chi Thể đến.

“Hắc Âm Ma Lôi.” Nhạc Thành vừa quát, Hắc Âm Chi Thể thiên phú thần thông Hắc Âm Ma Lôi nháy mắt thúc dục mà ra, lúc này mây đen nhất thời bao phủ thiên địa, sắc trời giống như đều là ở một chỗ trở nên âm đạm xuống dưới, ngập trời bàn hơi thở, theo mây đen bên trong tràn ngập mà khai, nhện nhện tại đây vùng trời địa trung, làm được khắp chung quanh thiên địa đều là ở tình vi run rẩy.

Nghìn vạn dặm trong vòng, mây đen áp không mà đến, mây đen bao phủ trong lúc đó, khắp trên không trung từng đạo không gian cái khe rậm rạp bị xé rách giống như là thác nước bình thường giắt ở trên bầu trời.

Từng đạo màu đen tim đập nhanh điện trụ giống như là long quyển phong bạo bình thường nhất thời thổi quét hướng về phía Thiên Thủ Ma Quân mà đi.

Thiên Thủ Ma Quân nhìn thấy Nhạc Thành trên người Hắc Âm Chi Thể lúc sau, sắc mặt nhất thời chính là đại biến, cảm giác được trên không bên trong cường hãn hơi thở, cũng không dám khinh thường, trong tay pháp quyết đánh ra, chỉ một thoáng cuồng bạo cuộn cuộn ma khí theo quanh thân tràn ngập mà ra, không sai đồng thời thời điểm, quanh thân hóa thành hơn một ngàn đạo thân ảnh.

Thiên Thủ Ma Quân biến thành thân ảnh ở màu đen không gian trung tràn ngập ra tim đập nhanh quang mang, vô số màu đen khủng bố điện trụ tập kích xuống, này hơn một ngàn đạo thân ảnh cũng trực tiếp đối kháng mà lên.

Nhưng mà ở này trong nháy mắt trung, này trên không bên trong đã muốn là hóa thành một mảnh hư không, vô số màu đen điện trụ cùng Thiên Thủ Ma Quân đối kháng ở tại cùng nhau, khủng bố ma khí cùng cường hãn lôi điện chạm vào nhau.

Hai người giao thủ, mỗi một đạo công kích đều là khiến cho không gian sụp đổ, chung quanh trên không Trung phong vân biến sắc, hai người khiến cho kịch liệt chấn động, cũng là làm cho xa xa tiên ma song phương người quan sát một đám không khỏi là trợn mắt há hốc mồm. Loại lực lượng này cường giả giao phong, dẫn dắt lên đập vào đã muốn là vượt quá mọi người tưởng tượng, mà trong đó một cái mới là Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi giả.

Lúc này Ngũ Cực Chiến Thần cùng Âm Dương Ma quân đám người cũng là chú ý tới Nhạc Thành cùng Thiên Thủ Ma Quân khiến cho động tĩnh, cảm giác Nhạc Thành thực lực, mọi người đều là kinh ngạc không thôi, một cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi giả hiện tại chính là ở cùng Ma quân hậu kỳ đối kháng, mà Bắc Cực Chiến Thần chứng kiến Nhạc Thành trên người có chính mình Hắc Âm Chi Thể, cũng kinh ngạc không thôi.

Hắc Âm Ma Lôi tiêu tán, trong hư không hắc ám chợt lóe mà qua, kích tán lực lượng hung hăng đập vào ở tại hạ trống không núi non trung, núi non không ngừng kịch liệt chấn động, thật lớn cái khe vực sâu, giống như mạng nhện bình thường khuếch tán lan tràn.

1248. Chương 1058: Kinh Thiên Đại Chiến

Nhạc Thành thân hình trực tiếp bị rung trời lui mấy ngàn thước, trong lòng thầm than này Thiên Thủ Ma Quân thực lực thật đúng là cường hãn, cùng Âm Ma quân, Huyền Minh chân nhân hai người hoàn toàn sẽ không là cùng một đẳng cấp.

“Kim Long thân thể, Phong Lôi sí, ” mà cũng trong người, mang theo khu bị đẩy lui đồng thời, Nhạc Thành nhất thời pháp quyết đánh ra, tâm niệm cùng nhau, trên người Hắc Âm Chi Thể cấp tốc đổi thành Kim Long thân thể, sau lưng Phong Lôi sí cấp tốc mở rộng mà đến.

Nhìn thấy Nhạc Thành Phong Lôi sí, Thiên Không Chiến Thần cũng không thể thiếu kinh ngạc đứng lên.

“Long Khiếu Cửu Thiên.” Nhạc Thành trong miệng một tiếng hét dài, này hét dài trung bị bảm khôn cùng khí lãng âm ba, này vô tận hư không, đều dường như bị sinh sôi phân tách thành vô số khối.

“Gào khóc gào khóc...” Thật lớn âm ba bên trong, có vài màu vàng cự long phóng lên cao, tùy mặc dù là điên cuồng giảo toái một mảnh không gian bạo lực đánh về phía kia Thiên Thủ Ma Quân mà đi.

“Nhiếp Hồn Thiên Nhân.” Ngay tại Long tiếng kêu lúc sau, Nhạc Thành cũng nháy mắt lại là quanh thân một mảnh màu lam thần quang trời lên, chung quanh thiên địa trung một cỗ cường hãn hơi thở nhất thời tràn ngập.

Giữa không trung Trung phong vân biến sắc, lập tức không gian trực tiếp vặn vẹo đứng lên, ngay tại liên không gian vặn vẹo trong quá trình, trên không trung một cái không gian thật lớn mắt động xuất hiện.

“Vù vù...”

Này thật lớn vô cùng Nhiếp Hồn Thiên Nhân trung, vừa đến vô cùng cường hãn hơi thở tràn ngập, lập tức khổng lồ Nhiếp Hồn Thiên Nhân ngưng tụ thành một cái vũ trụ hắc động bình thường khổng lồ hắc động.

Mà lúc này, kia khủng bố hắc động dưới, cũng còn có Long Khiếu Cửu Thiên công kích, Nhạc Thành lúc này cũng ngưng tụ nổi lên lưỡng đạo thiên phú công kích đồng thời công kích hướng về phía Thiên Thủ Ma Quân, lưỡng đạo công kích hội tụ bên trong, vặn vẹo không gian trong vòng, nhất cỗ cuồng bạo lực cắn nuốt khuếch tán, có vài Kim Long bốc lên, mang theo khắp không gian thổi quét hướng về phía Thiên Thủ Ma Quân đi. Cự đoạn khủng bố lực lượng thổi quét mà ra, đến mức, không gian hóa thành một đạo hư vô.

Nhìn thấy Nhạc Thành ngưng tụ lên lưỡng đạo thiên phú công kích, chung quanh Ngũ Cực Chiến Thần cùng xa xa thực lực góc cường một ít tiên ma liên minh cường giả đều là lộ ra không thể tưởng tượng hoảng sợ ánh mắt, còn có kia Đại Địa Chiến Thần, chứng kiến Nhạc Thành dĩ nhiên là còn có hắc Nhiếp Hồn Thiên Nhân, cũng vẻ mặt có không ít vẻ nghi hoặc.

“Hừ, Kim Giáp Chiến Thần, thật đúng là làm bản Ma quân sợ người có thể nào.” Thiên Thủ Ma Quân hừ lạnh một tiếng, Nhạc Thành như thể cường hãn công kích, chút không có lưu thủ bộ dáng, cũng rất cực thì chọc giận Thiên Thủ Ma Quân.

Trong tay pháp quyết đánh ra, Thiên Thủ Ma Quân nồng đậm khủng bố ma khí, điên cuồng theo trong cơ thể trào ra, cuối cùng ở này trước người ngưng tụ thành một cái màu đen khủng bố hắc động không gian, chung quanh không gian bị thổi quét cạn sạch, này khủng bố lực lượng trực tiếp là thổi quét liễu không gian bình thường, cả không gian đều đang run rẩy.

“Vang âm âm!”

Chính là khoảng cách trong lúc đó, lưỡng đạo cường hãn lực lượng đó là bắt đầu ở trên không trung oanh kích mà ngộ, phạm vi hơn mười vạn thước không gian nháy mắt sụp đổ hóa thành một mảnh hư vô không gian, cường hãn lực lượng trực tiếp tạo thành một cái khủng bố khôn cùng hắc động, này khủng bố hắc động dưới, hạ không trung cùng phiến núi non bị cắn nuốt trở ra, liền vô ảnh vô tung biến mất.

Lực lượng này quá mức cho khủng bố, tựa liên chung quanh chiến đấu kịch liệt Thanh Đồng, Lang Lễ, còn có Ngũ Cực Chiến Thần đều là không thể không thân ảnh bạo lui, này nếu lan đến gần nhiều ít cũng là có chút phiền phức.

Trong hư không, Nhạc Thành thân ảnh đánh bay mà ra, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, dung hợp lưỡng đạo thiên phú công kích, cũng vô pháp làm gì thiên thủ Ma Vương mấy may, ngược lại là bị trực tiếp áp chế.

Bất quá Nhạc Thành cũng không có quá mức cho kinh ngạc, chính mình hôm nay phú công kích tự nhiên là không thể so với được với thần thông lực, bằng vào chính mình hiện tại Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, hôm nay phú công kích nhiều nhất cũng đó là có thể đủ đối kháng Ma quân lúc đầu cường giả mà thôi, lưỡng đạo thiên phú công kích dung hợp một kích, cũng chỉ sợ là vẫn không thể đủ đối kháng Ma quân trung kỳ tu vi giả, này không thể làm gì Thiên Thủ Ma Quân cũng là bình thường, vừa mới này vài đạo công kích cũng chỉ là thử một chút này Thiên Thủ Ma Quân thực lực mà thôi.

Lúc này Thiên Thủ Ma Quân thân ảnh hơi hơi lui ở phía sau không, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, cũng là trong lòng kinh ngạc, này Kim Giáp Chiến Thần thật đúng là danh bất hư truyền a, Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, thật đúng là đủ khủng bố, đặc biệt vừa mới này một đạo công kích, dĩ nhiên là có thể chấn động đến thần thức của hắn, thiếu chút nữa liền phiền toái.

Mà tự nhiên là Nhạc Thành Long Khiếu Cửu Thiên cùng Nhị Hồn Thiên Nhân lưỡng đạo thiên phú công kích đều cũng có linh hồn công kích lực lượng, thêm cùng một chỗ, vừa mới cũng là làm cho Thiên Thủ Ma Quân hoảng sợ, nếu Ma quân trung kỳ tu vi thực lực, nói không chừng nguyên thần muốn đã bị thương.

“Hỗn Nguyên Chân Thân.” Nhạc Thành không có do dự, thu hồi Phong Lôi sí lúc sau, Hỗn Nguyên Chân Thân ngưng tụ, khổng lồ thượng lực vạn thước thân hình mây dục đập vụn một mảnh không gian, ở không ít người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Nhạc Thành lại thúc dục đứng lên công kích.

“Phá Thiên Nhất Kích.”

“Không gian xuyên qua, Oanh Thiên Nhất Kích ”

“Không Gian bạo phá.”

Từng đạo cường hãn công kích lập tức ở Nhạc Thành thúc dục dưới điên cuồng thổi quét hướng về phía Thiên Thủ Ma Quân mà đi.

Thiên Thủ Ma Quân lúc này vẻ mặt một mảnh Âm Lệ, cũng tới lúc này, sát ý cũng lên, mặc dù là sợ trêu chọc đến Xiển giáo cùng Dao Trì Kim Mẫu, chỉ lúc này ở Nhạc Thành điên cuồng công kích dưới, hắn cũng chẳng quan tâm mặt khác.

“Thiên Thủ Diệt Tiên.”

“Vạn Thân Chi Pháp, Sát Tiên Nhất Kích.”

“Thiên Ma Quyển.”

Thiên Thủ Ma Quân lúc này cũng bắt đầu điên cuồng triển khai công kích, từng đạo cường hân thực lực công kích điên cuồng đánh trả, hai người chiến đấu kịch liệt không gian không thể nghi ngờ là cả trên chiến trường khủng bố nhất.

Nghìn vạn dặm trong lúc đó không gian trong vòng phong vân biến sắc, cả không trung đều là nháy mắt ở vào một mảnh áp lực dưới, mà kia khủng bố từng đạo lực lượng căn bản không thể khống chế kinh thiên động địa ở trên hư không phía trên nổ vang mở ra.

“Vang ầm ầm...” Từng đạo kinh thiên động địa nổ truyền ra, một cỗ cỗ cường bạo không gian dòng khí gào thét, lúc này Nhạc Thành thân thể cao lớn cùng Thiên Thủ Ma Quân hai người cũng là bị bao vây ở tại lực lượng trung ương nhất, mọi người căn bản là nhìn không tới hai người thân ảnh, chính là hai người không gian xung quanh không ngừng nứt toác, sau đó chữa trị sau lại nứt toác.

Mà ở hai người quanh thân không gian, chính thấy chung quanh đã muốn là ở cường bạo lực lượng đập vào trung trực tiếp đập nát một mảnh không gian thật lớn, một cái khủng bố thật lớn hắc động tim đập nhanh xuất hiện ở trên không trung.

Hạ không bên trong một mảnh núi non cũng dễ ợt bình thường trực tiếp bị cắn nuốt ở trong đó, nháy mắt ở trong hắc động trực tiếp sụp đổ, chung quanh trên mặt đất từng đạo vài trăm thước cự đại mà để cái khe da nứt, rồi sau đó chính là hóa thành một mảnh hư không.

Hai người giao thủ đã muốn là cực độ khủng bố, đủ để chỉ dùng để hủy thiên diệt địa để hình dung, mà hai người đại chiến, cũng làm cho Ngũ Cực Chiến Thần cùng Âm Dương Ma quân đám người yếu phân tâm rình, đối với Nhạc Thành thực lực, Ngũ Cực Chiến Thần đều là hút vào một hơi.

Mà lúc này ở xa không, Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên, còn có Cửu U song ma đám người cũng nhè nhẹ ngăn chặn một cái Ma quân lúc đầu tu vi thực lực giả.

Thanh Đồng, Linh Viên, Lang Lễ đều là hóa thành bản thể, Cửu U song ma thúc dục thần khí, lúc này kia Ma quân lúc đầu tu vi giả quả thực chính là được ngược, căn bản là không là đối thủ.

“Vang ầm ầm...” Một mảnh thật lớn tiếng bạo liệt lúc sau, không gian liên tục sụp đổ, hai đạo thân ảnh nháy mắt xuất hiện ở trên không bên trong, thật sự là Nhạc Thành cùng Thiên Thủ Ma Quân.

“Không Gian chi thân, Đấu Thiên Chương.” Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện, cũng pháp quyết nháy mắt đánh ra, thân ảnh nháy mắt liền biến mất tử ngay tại chỗ, Không Gian chi thân thi triển, chung quanh không gian nháy mắt ngay tại Nhạc Thành trong không chế.

Thân ảnh xuất hiện thời điểm, Nhạc Thành trong tay một đạo khổng lồ chương ấn mấy chục là che thiên địa bình thường theo trên không hội áp xuống, thật lớn chương ấn tha động một cỗ khổng lồ kinh lực, nhấc lên từng đợt không gian gợn sóng, không được khoách tát mở ra, trong khoảng thời gian ngắn không gian xung quanh giống như là yếu hủy thiên diệt địa bình thường.

Ở giao thủ bên trong, Nhạc Thành cũng là có đó kinh ngạc, này Thiên Thủ Ma Quân tốc độ chính là khủng bố vô cùng, chỉ sợ là cách tốc độ thần thông cũng là sẽ không quá xa, cũng chỉ có chính mình thi triển không gian thần thông mới có thể ngăn chặn hắn.

Lúc này Thiên Thủ Ma Quân nhìn thấy Nhạc Thành này một đạo chương ấn cao ngất hội áp xuống, cũng trong lòng kinh hãi không thôi, ở vừa mới chiến đấu kịch liệt bên trong, hắn đã muốn là rõ ràng đã biết Nhạc Thành thực lực, này thực lực quá kinh khủng, trên người dĩ nhiên là không dứt một loại thần thông lực, lúc này nào dám do dự, trong tay pháp quyết đánh ra lúc sau, tay phải tia chớp bình thường bên trong rời khỏi một chương.

“Xuy... !”

“Vạn Ma chương” Thiên Thủ Ma Quân này một đạo chương ấn theo không gian trung xuyên thấu, mấy nháy mắt liền trực tiếp hóa thành một đạo thượng mấy vạn thước thật lớn chương ấn, thật lớn màu đỏ chương ấn giống như là mặt trời chói chan bình thường chói mắt, chung quanh không gian nhất thời bị chiếu rọi thành một mảnh nóng cháy màu đỏ sắc, nhất cỗ kinh khủng hơi thở khoảng cách lan tràn.

Thật lớn nóng cháy chường ấn trực tiếp xé rách một cái không gian hắc động, phạm vi trong lúc đó đầy hậu ma vân nháy mắt đã bị hắc động thật lớn cắn nuốt, mang theo một mảnh hạ trống không núi non trực tiếp biến mất.

Mắt thường có thể thấy được, lưỡng đạo chường ấn đã muốn là nháy mắt giao thủ trùng điệp ở tại cùng nhau.

“Xuy xuy.” Lưỡng đạo chường ấn hoàn toàn trùng điệp lúc sau, chung quanh đầu tiên chính là đột phá Nhạc Thành không gian của mình phân thân bao phủ không gian, lập tức trên không bên trong khổng lồ chường ấn bên cạnh phía trên xuất hiện một đạo thượng mấy thước khoan tối đen không gian cái khe.

Không gian cái khe dọc theo lưỡng đạo chường ấn khuếch tán, đã hình thành một đạo không gian cái khe bao vây khổng lồ chường ấn, lập tức một cỗ cường hãn hơi thở bắt đầu quỷ dị ở trên không bên trong run.

“Thành thịnh!” liên tiếp tiếng bạo liệt vang lên, không gian kia cái khe đã muốn là không thể thừa nhận bằng bạc áp lực, không gian vặn vẹo lúc sau ầm ầm nứt toác, cả không gian bắt đầu run rẩy đứng lên, loại lực lượng này, đã muốn là tới hủy thiên diệt địa bình thường khủng bố.

Một mảnh hư không lộ ra lúc sau, bằng bạc kích tán lực nháy mắt liên đại bộ phận trút xuống ở tại Nhạc Thành cùng Thiên Thủ Ma Quân hai trên thân người, còn lại ầm ầm đánh nát một mảnh trên trăm ngàn dặm không gian.

Nhạc Thành thân thể cao lớn trực tiếp theo trên không đánh bay thượng mấy vạn thước, xuyên thấu không gian lạc ở trên mặt đất, thân thể cao lớn trùng điệp tạp lạc, mặt đất giống như động đất bình thường run, lập tức tràn ngập ra cái khe, huyết khí cuộn cuộn bên trong, Nhạc Thành trong miệng một đạo máu tươi chảy ra.

Mặc dù là đã bị một chút thương thế, chỉ trong cơ thể sinh mệnh thần thông nháy mắt bắt đầu chữa trị, cũng không có trở ngại.

Mà Thiên Thủ Ma Quân lúc này thân hình cũng xuyên thấu không gian đánh bay mấy vạn thước, thân hình liên tục xuyên thấu ba tòa khổng lồ ngọn núi mới đứng vững thân hình, trong miệng cũng chảy ra vết máu, trong mắt vội vàng vẽ kinh ngạc.

1249. Chương 1059: Chậm, Đi Chết Đi

Một chiêu này, hai người thoát nhìn tựa hồ là ngang nhau, chỉ Trên thực tế cũng Nhạc Thành còn muốn rơi vào hạ phong một ít, Nhạc Thành Hồn Nguyên Chân Thân chính là chiếm cứ không ít tiện nghi, ở trên thực lực, vẫn là kia Thiên Thủ Ma Quân mạnh hơn thượng một ít.

“Thật mạnh thực lực.” Thiên Thủ Ma Quân chà lau sạch sẽ khóe miệng máu sau trầm nghĩ trong lòng, sắc mặt cũng là có đó tái nhợt đứng lên, liên tiếp điên cuồng còn oanh kích, hắc Ma quân hậu kỳ tu vi thực lực cũng là có tiêu hao thời điểm.

“Lại đến đi.” Nhạc Thành thân thể cao lớn bay lên trời, từng bước bước ra lúc sau, cả không gian đều là đang run rẩy đứng lên, không sai đồng thời thời điểm, trong tay Hiên Viên kiếm nắm ở trong tay, có sinh mệnh thần thông cùng bắt từ nguồn suối ở trên người, điểm này tiêu hao ở chiến đấu kịch liệt trung đã bị cuộn cuộn không dứt bổ sung đã trở lại.

“Hừ, tử hỏa chuyển luân đao.” Thiên Thủ Ma Quân cũng lãnh quát một tiếng dựng lên, cảm giác được Nhạc Thành trường kiếm trong tay hơi thở bắt phạm, trong tay cũng một đạo màu tím trường đao cầm, này tử hỏa chuyển luân đao cũng là thần khí trình tự thần khí, nãi là của hắn bốn mạng thần khí, uy lực bắt phạm, tới lúc này, hắn trước kia chính là chưa từng có nghĩ đến chính mình đối phó một cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi giả hội yếu thi triển ra bốn mạng thần khí đến.

“Đi.” Thiên Thủ Ma Quân trong tay pháp quyết đánh ra, trong tay tử hỏa chuyển luân đao thượng hơi thở đại thậm, một cỗ hủy thiên diệt địa bàn hơi thở lạnh yên khuếch tán, nháy mắt đao mang trạm trạm, còn có một mảnh màu tím ngọn lửa phịch.

Thiên Thủ Ma Quân pháp quyết thúc dục dưới, ánh đao nhấp nháy, xé rách không gian, cả giữa không trung đều là bị chiếu rọi thành đao ảnh, đao đao đao ảnh bạo lực mà ra, trực tiếp là xé rách một mảnh không gian, âm âm công kích hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

“Thời gian trôi qua.” Nhạc Thành pháp quyết quỷ dị biến hóa, lúc này thời gian thần thông bên trong thời gian trôi qua thúc dục mà ra, cả không gian nháy mắt đã bị nhất cổ khí tức quỷ dị bao phủ khuếch tán.

“Hư! Hư! Hư!” Chỉ thấy tiền không bên trong, ánh đao chiếu rọi xuống, không gian kia nháy mắt liền hóa thành một chút cũng không có sổ mảnh nhỏ, không gian bên trong, ma khí tùy theo hội tụ, thật dày ma vân trung cũng một mảnh màu tím ngọn lửa lưu chuỗi tùy ý chạy chồm, khắp như đại không gian ở một đao này dưới, trực tiếp là hóa thành một mảnh hư không.

Chính là lúc này, này uy lực bàng bạc một đao, cũng không thể dính vào Nhạc Thành mấy may, hoàn toàn chính là quỷ dị biến mất không thấy, sở hữu lực công kích trực tiếp là biến mất ở tại trên không bên trong không thấy.

“Thời gian thần thông...” Thiên Thủ Ma Quân thần sắc kinh hãi dựng lên, thân ảnh trực tiếp lựa chọn bạo lui.

“Thời gian tĩnh chỉ, Tuyệt Tiên.” Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, đã sớm là tính tới Thiên Thủ Ma Quân yếu bạo lui, nháy mắt thúc dục thời gian thần thông bên trong Thời gian tĩnh chỉ, đồng thời Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết bên trong chiêu thứ tư Tuyệt Tiên thi triển mà ra.

Kiểm phong quấy đầy trời phong vân, một cỗ không hiểu uy thế, áp bách chung quanh hư không hướng bốn phía khuếch tán, đao đao hư không cái khe rồi rầm lần lượt thay đổi xé rách vô tận trời cao, từng đao bàng bạc kiếm khí cuộn cuộn về phía trước, mỗi một đao bóng kiếm bổ ra một cái khủng bố không gian cái khe, lập tức kiếm quang bốn phía, đầy trời bóng kiếm mang theo vô số không gian cái khe phách thiên cái địa bao phủ xuống che chắn nuốt hướng về phía Thiên Thủ Ma Quân.

“Răng rắc...” Quanh thân ma khí bạo phun mà ra đồng thời, Thiên Thủ Ma Quân rút cục thì ở nháy mắt xông ra Nhạc Thành Thời gian tĩnh chỉ không gian, chính là lúc này trên không kia hủy thiên diệt địa bóng kiếm không gian hắc động đã muốn là giống như thượng cổ cự thú bình thường cắn nuốt xuống.

“Đi.” Thiên Thủ Ma Quân không có lựa chọn nào khác, trong tay pháp quyết nháy mắt thúc dục, trước người tử hỏa chuyển luân đao hóa thành vô số đao kiếm quang, bị bảm khủng bố một mảnh màu tím ngọn lửa thiêu huỷ một mảnh không gian đón nhận trên không mà đi.

“Thở phì phò hư...” Chính là Thiên Thủ Ma Quân kiếm quyết vừa mới thúc dục thời điểm, trên không trung bóng kiếm hắc động đã muốn là cắn nuốt xuống, một mảnh bóng kiếm quấy không gian, đao ảnh lập tức khuếch tán.

Trên không bên trong, nhất thời một mảnh đao quang kiếm ảnh dựng lên, đao đao hào quang dập nát hư không, mấy trăm ngàn dặm không gian dòng khí gào thét chấn động, đáng sợ dòng khí, điên cuồng xé rách cùng áp chế ở không gian trong vòng, mà lên không trung vô số điều không gian cái khe cơ hồ là nháy mắt bị xé rách, theo không gian cái khe trung xuất hiện hư không mảnh nhỏ đó là bị có thể dễ dàng phá hủy không gian cùng hạ không xa xa núi non.

Cả không gian không được run rẩy, phía chân trời phía trên phong vân biến sắc, tựa hồ là yếu trời sụp đất nứt bình thường.

Lúc này nhìn thấy một màn này, mọi người đều là sợ hãi than đứng lên, loại thật lực này dĩ nhiên là khủng bố như vậy.

“Hư! Hư! Hư!” Hư không trong vòng kiếm quang đao ảnh hiện lên, theo sau chung quanh trăm vạn lý trong vòng toàn bộ lâm vào tối đen không gian trong vòng, này hết thấy có vẻ là vô cùng quỷ dị cùng làm cho lòng người quý, một cỗ cường hân hủy diệt hơi thở theo hư không tràn ngập.

“Ca! Ca!” Cả không gian bắt đầu da nẻ, mấy trăm ngàn dặm trong vòng không gian mặt ngoài bắt đầu da nẻ ra một mảnh mạng nhện bàn cái khe đến, lập tức hư không khô phục ánh sáng, cuối cùng cũng trực tiếp là tứ phân ngũ liệt sụp đổ ở trên không, một mảnh kiếm quang đao ảnh kích tán ra đến liền tiêu tán ở tại thoát phá không gian phía trên.

“Phụt.....” Nhạc Thành thân ảnh khổng lồ lại rút lui mấy vạn thước, quanh thân thật dày lân giáp phía trên bị cắt vỡ mấy đạo cái khe, một tia vết máu tràn ra, lập tức một đạo lục quang hiện lên, thân dĩ đã ngừng lại vết máu, mắt thường có thể thấy được bên trong, kia bị cắt vỡ cái khe đang ở chậm rãi khôi phục, mà đây đúng là bất tử nguồn suối phát ra nổi tác dụng cực lớn.

“Phụt.....” Thiên Thủ Ma Quân cũng đẩy lui mấy vạn thước, nhân trên không trung miệng nội chính là một mảnh huyết vụ phun ra, quần áo hỗn độn thoát phá, quanh thân đạo vết máu tràn ra, sắc mặt cũng là một mảnh trắng bệch, tựa hồ là tiêu hao tới nhất định tình trạng.

Nhạc Thành bằng vào thời gian thần thông, Hỗn Nguyên Chân Thân, Hiên Viên kiếm, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, hơn nữa lực lượng thần thông, trong cơ thể sinh mệnh thần thông ưu thế, rốt cục thì lần đầu tiên cho Thiên Thủ Ma Quân một lần đòn nghiêm trọng, mặc dù là chính mình cũng là bị thương, chỉ có sinh mệnh thần thông, Hỗn Nguyên Chân Thân, còn có bất tử nguồn suối, Kim Long thân thể, loại này biến thái lực phòng ngự dưới, sở bị thương thể cũng không có trở ngại.

Nhạc Thành thân thể cao lớn dẫn đầu đứng vững, trong mắt hiện lên một tia quỷ dị cười lạnh, thân thể cao lớn cấp tốc ba bước chạy băng băng, chấn động cả mặt đất giống như mãnh liệt động đất bình thường.

Ba bước bước ra, Nhạc Thành cũng nháy mắt nhảy ra thượng mười vạn thước lại tới Thiên Thủ Ma Quân trước người, trong tay pháp quyết lại biến đổi, trong mắt sát ý bạo phun mà ra, nói nhỏ một tiếng: “Thời gian tĩnh chỉ, không gian lực.”

Ấn đường trung, thanh mang chợt lóe mà qua, lập tức ở hóa thành trên không trung hóa thành hơn mười vạn thước khổng lồ một tòa đại tháp, thần quang rạng rỡ bên trong, một mảnh thanh mang bắn nhanh xuống.

Nhạc Thành biết này Thiên Thủ Ma Quân tốc độ cực nhanh, cũng thúc dục thời gian thần thông ở phía trước, lập tức Hạo Thiên Tháp bao phủ xuống, Thiên Thủ Ma Quân đã muốn là tiêu hao không sai biệt lắm, tới lúc này, cũng nên là muốn cuối cùng đánh chết.

Ở Hạo Thiên Tháp dưới, Thiên Thủ Ma Quân giãy Nhạc Thành thời gian thần thông lúc sau, cũng tái cũng vô pháp đào thoát Hạo Thiên Tháp bao phủ, ánh mắt bên trong một mảnh kinh hãi tràn ngập, trong lòng một cỗ tim đập nhanh theo sâu trong linh hồn tràn ngập mà ra.

“Thổ chi không gian, hỏa chi không gian, thủy chi không gian, mộc chi không gian, kim chi không gian, lôi điện không gian, phong chi không gian, Quang Minh không gian, hắc ám không gian, tinh thần không gian.” Hạo Thiên Tháp bên trong một đạo bàng bạc thần mũi nhọn chiếu rọi ở mấy vạn dặm trong vòng, mười tầng không gian lực đổ xuống mà ra, mang theo đến từ hồng hoang hơi thở bao phủ, nháy mắt trút xuống ở tại Thiên Thủ Ma Quân trên người.

Thiên Thủ Ma Quân nhất thời quanh thân toàn lực thúc dục một mảnh nóng cháy màu tím ngọn lửa cương trảo bảo vệ quanh thân, khuôn mặt phía trên, đầu đại mồ hôi lạnh ứa ra, sắc mặt cũng là càng thêm trắng bệch đứng lên.

Mười tầng không gian lực tác dụng hạ, không gian sụp đổ hư không thoát phá, Thiên Thủ Ma Quân chỗ không gian đã muốn là hoàn toàn bị vạn vạo, căn bản là không có đột phá lực, nếu ở nhất lúc mới bắt đầu, này Thiên Thủ Ma Quân có lẽ còn có đào thoát lực, chính là hiện tại, hắc tiêu hao căn bản là đã không có nhiều ít thực lực, mà Nhạc Thành cũng chút vô sự, có điều tiêu hao cũng là ở sinh mệnh thần thông cùng bất tử nguồn suối bên trong cấp tốc khôi phục, như thế trong lúc đó, hai người khác biệt liên kém lớn.

Lúc này Thiên Thủ Ma Quân, ở Hạo Thiên Tháp như vậy thượng cổ thần khí bên trong, đã muốn là chút không có đột phá thực lực.

“Tinh thần lực.” Này hết thấy cũng là ở Nhạc Thành dự toán bên trong, trong mắt sát ý đại thịnh, Hạo Thiên Tháp trong vòng cực mạnh tinh thần lực âm âm trong lúc đó thúc dục mà ra.

“Vang âm âm... !”

Trên không phía trên, tựa hồ là ở xa xôi phía chân trời phía trên, hơn mười đạo hào quang tới lúc gấp rút tốc diên cuồng chảy xuống, nâng lên một mảnh thật dài hào quang cái đuôi, chính là nháy mắt thời gian,

sáu mươi bốn đạo khổng lồ ngập trời lưu quang cấp tốc xuống, một viên khỏa hình thể khổng lồ tinh thần kéo chói mắt hoa bóng loáng lạc.

Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu thời điểm, Nhạc Thành chính là nhiều nhất thúc dục mười hai khỏa tinh thần mà thôi, lúc này Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi thực lực, Nhạc Thành đã muốn là có thể thúc dục ra sáu mươi bốn khỏa tinh thần, tại đây phiến Hạo Thiên Tháp bao phủ không gian bên trong, đầy trời không gian đã muốn là một mình tồn tại, sáu mươi bốn khỏa tinh thần ngưng tụ thành một mảnh khổng lồ lực lượng, lập tức hung hăng tạt đã rơi vào đã muốn là bị Hạo Thiên Tháp không gian lực vận vẹo không gian phía trên.

“Chết tiệt, Thiên Thủ đạo hữu cẩn thận.” Lúc này, tiền không phía trên, Âm Dương Ma quân hai người sắc mặt đại biến, hai người đều là thả người tưởng đánh tới tiền không cứu Thiên Thủ Ma Quân, chính là ở Ngũ Cực Chiến Thần liên thủ vây công dưới, Âm Dương Ma quân hai người cũng vô pháp thoát thân mà ra.

“Vang ầm ầm” một trận Kinh Thiên nổ, không gian thoát phá cuộn cuộn trong lúc đó, nhô lên cao sáu mươi bốn khỏa tinh thần hội tụ ngập trời lực dật không thể địch nổi chỉ thể phá toái hư không, ầm ầm tạt hướng về kia Thiên Thủ Ma Quân mà đi.

“Vang ầm ầm... !”

Bằng bạc cự lực khuynh sai xuống, Thiên Thủ Ma Quân thân hình bị không gian lực trói buộc căn bản là không thể nhúc nhích, nhất thời trực tiếp đã bị tạt trung, vận vẹo không gian nháy mắt đã bị cự lực ầm ầm tác tác phá hủy nứt toác, mất thường có thể thấy được kia Thiên Thủ Ma Quân thân hình phía trên tử hỏa cương tráo bị tinh thần lực phá hủy da nẻ, lập tức hóa thành tro tàn, cuối cùng thân hình cũng hóa thành tro tàn.

“Xuy...” Mà nhưng vào lúc này thời điểm, Thiên Thủ Ma Quân thân hình phía trên một đạo ma mang tia chớp bình thường thả người mà ra, nháy mắt đã nghĩ hướng ra ngoài chạy đi, đúng là Thiên Thủ Ma Quân thương hoảng sợ mà chạy nguyên thần.

“Chậm, chết đi đi.” Nhạc Thành trong tay thủ ấn đánh ra, không gian xung quanh bên trong, Thiên Thủ Ma Quân nguyên thần thủy chung không thể chạy ra Hạo Thiên Tháp bao phủ không gian, tùy theo, không gian thật lớn bên trong, một cái khổng lồ thượng sáu bảy vạn thước thật lớn Hỏa Long trống rỗng xuất hiện, thật lớn trong miệng một đạo ngọn lửa phun ra lúc sau, lập tức bao phủ ở tại Thiên Thủ Ma Quân nguyên thần phía trên, nháy mắt đã bị cắn nuốt ở tại trong đó.

1250. Chương 1060: Tể Thân Siêu Cấp Cường Giả Chi Liệt

“Hò.” Nhạc Thành pháp quyết vừa thu lại, Hạo Thiên Tháp về tới ẩn đường trong vòng, sắc mặt bên trong, hiện lên một tia tái nhợt, mặc dù là có bắt tử nguồn suối nên cùng sinh mệnh thần thông, nhưng là này thúc dục Hạo Thiên Tháp thật sự là tiêu hao quá, nếu không có thượng cổ thần khí, chặn đánh sát này Ma quân hậu kỳ cường giả cũng là tuyệt đối không có khả năng, Ma quân cường giả cũng không phải là hảo đánh chết.

Đánh chết một cái Ma quân hậu kỳ cường giả, Nhạc Thành cơ hồ là thi triển chính mình sở hữu đích thủ đoạn, tứ đại thần thông, thiên phú công kích, Hiên Viên kiếm, Hỗn Nguyên Chân Thân, Hạo Thiên Tháp đều là thi triển một lần, đặc biệt còn có bắt tử nguồn suối cùng sinh mệnh thần thông trong người, mang theo, này mới có thể đánh chết này Thiên Thủ Ma Quân.

Nhạc Thành coi như là đã biết Ma quân hậu kỳ cường giả thực lực, quả thật là cường hãn vô cùng, nếu này Thiên Thủ Ma Quân ngay từ đầu bỏ chạy trong lời nói, chính mình thật đúng là không thể làm gì, chính mình nếu không có này cả người thần thông cùng thượng cổ thần khí, sợ là đã sớm bị Thiên Thủ Ma Quân cấp đánh chết.

Đánh chết Thiên Thủ Ma Quân, này hết thảy đều là ở không ít người nhìn chăm chú bên trong, Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi giả đánh chết một cái Ma quân hậu kỳ tu vi cường giả, loại tình huống này làm cho mọi người kinh hãi không thôi, quả thực chính là không thể tin được một màn này, cái này cũng quá kinh khủng một chút.

Tây ngự Tiên Đạo liên minh bên trong ngay từ đầu khả là có thêm không ít đối Nhạc Thành cũng không thể nào đãi thấy, nghe nói này Nhạc Thành vẫn là năm vị lão tổ mời đến đối phó Âm Dương Ma quân, đều là trong lòng có đó khinh thường, chính là ngại cho lão tổ mất mũi, cũng không có nhân biểu hiện ra khinh thường đến, Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ đối phó Ma quân hậu kỳ, bọn hắn khả đánh chết cũng không tin, về phần Kim Giáp Chiến Thần đồn đãi, kia cũng chỉ là đồn đãi mà thôi, dù sao mắt thấy mới vì thực.

Mà lúc này, mọi người đều là thấy tận mắt tới một màn này, cũng mọi người đều là ở trong lòng nhớ kỹ Kim Giáp Chiến Thần thân ảnh, có thể đánh chết Ma quân hậu kỳ cường giả, loại thật lực này, đã muốn là đại biểu đặt chân tuyệt đối cường giả chi liệt.

“Rống rống...”

“Thình thịch oanh...” Xa không một mảnh Không Gian Bạo Liệt tiếng động truyền ra, Linh Viên thúc dục Hỗn Nguyên Chân Thân bằng vào nghịch thiên lực phòng ngự trực tiếp một quyền nện ở kia Ma quân lúc đầu tu vi giả trên người, nhất thời kia Ma quân lúc đầu tu vi giả nháy mắt rút lui thượng vạn thước.

“Cực Nguyên Ma Đạo.”

“Thiên Nguyên nghịch nhận.” Cửu U song ma hai người phối hợp ăn ý không hỏng, đều tự thần khí thúc dục dưới, đầy trời dao mang hóa thành một cái khổng lồ không gian hắc động đi kia Ma quân lúc đầu cường giả cắn nuốt ở tại trong đó.

“Xuy...” Kia Ma quân lúc đầu cường giả thân hình liên tiếp đã bị bị thương nặng, mang theo nhất tầng lớn huyết vụ hung hăng bay ngược mà ra, sắc mặt đã muốn là trở nên trắng bệch vô cùng.

“Gào khóc...” Mà cũng đúng lúc này, Thanh Đồng rít gào mà đi, khổng lồ bản thể phá hủy một mảnh hư không, thật lớn khủng bố cự miệng bên trong, một cỗ hắc động bàn lực cắn nuốt bạo phun mà ra, cũng đem kia Ma quân lúc đầu cường giả cắn nuốt ở tại trong đó.

Nhạc Thành cũng không có gì ngoài ý muốn, Thanh Đồng cùng Linh Viên còn có Cửu U song ma, Lang Lễ năm người liên thủ, chặn đánh sát này một cái Ma quân lúc đầu tu vi giả cũng sẽ không quá khó khăn.

Đánh giá tiền không, lúc này Âm Ma quân cùng kia một cái Ma Đạo liên minh bên trong Ma quân trung kỳ cường giả cũng là đấu ngang nhau, ai cũng không làm gì được ai.

Mà ở xa không bên trong, Nhạc Thành nhìn chăm chú hướng về phía Ngũ Cực Chiến Thần cùng kia Âm Dương Ma quân chiến đấu kịch liệt bên trong, Ngũ Cực Chiến Thần liên thủ dưới, dĩ nhiên là bị áp chế ở tại trên không, kia Âm Dương Ma quân hai người liên thủ dưới, tựa hồ là phối hợp một loại cùng đánh *, uy lực nhất thời tăng vọt không ít, cũng may Ngũ Cực Chiến Thần bản thể đều là dị thường cường hãn, mặc dù là đã rơi vào hạ phong, nhưng là này Âm Dương Ma quân tựa hồ cũng là không thể làm gì Ngũ Cực Chiến Thần.

“Hai khóa Định Hải Thần Châu.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào trên không trung Âm Dương Ma quân hai người, trong cơ thể ở sinh mệnh thần thông cùng bất tử nguồn suối hai tầng dưới tác dụng, cũng khôi phục không sai biệt lắm, vừa mới trên người thương thế, cũng đã muốn là khôi phục như lúc ban đầu.

“Oanh...” Nhạc Thành chưa từng có nhiều do dự, thân ảnh khổng lồ ngang trời mà lên, nháy mắt xuyên qua một mảnh không gian tới Ngũ Cực Chiến Thần cùng Âm Dương Ma quân giao thủ khu vực trong vòng, khổng lồ thân ảnh lao thẳng tới mà lên, không gian xung quanh cũng không chịu nổi run rẩy đứng lên.

“Đấu Thiên Chưởng.” Lực lượng thần thông bên trong, Đấu Thiên Chưởng thúc dục dưới, tầng tầng kim mang bạo phun mà ra, phá hủy một mảnh không gian sóng gợn tản ra, khổng lồ màu vàng chưởng ấn cuốn nhất cổ cuồng phong đập vụn khôn cùng hư không, nháy mắt liên hội áp hướng về phía Âm Dương Ma quân bên trong Dương Ma quân mà đi.

“Xuy...” Âm Dương Ma quân hai người vốn chính là phối hợp cùng đánh phương pháp ở áp chế Ngũ Cực Chiến Thần, lúc này Nhạc Thành nhúng tay, nhất thời khiến cho Âm Dương Ma quân hai người công kích có chút lung tung đứng lên.

“Bang bang...” Không gian bên trong, Âm Dương Ma quân hai người đích tay trung một đạo quỷ dị pháp quyết đánh ra, không sai đồng thời thời điểm, một đạo yêu dị chưởng ấn trống rỗng xuất hiện, nháy mắt

nghe hướng về phía Nhạc Thành một chướng.

“Bang bang...” Trong phút chốc lưỡng đạo chướng ẩn va chạm ở tại cùng nhau, đột nhiên Không Gian Bạo Liệt mở ra, không gian xung quanh vặn vẹo thành một mảnh hư không, không gian thoát phá đột nhiên bạo lên khôn cùng thần quang, chói mắt vô cùng, hung hăng xuyên thấu không gian trút xuống ở tại Nhạc Thành trên người.

“Xuy...” Nhạc Thành thân ảnh khổng lồ nháy mắt đã bị đánh bay thượng hai vạn thước đến, thân ảnh trực tiếp là chà nát số ngôi xuống không trung ngọn núi.

“Thật mạnh thực lực.” Nhạc Thành trong cơ thể ngũ tạng lục phủ đã bị thật lớn chấn động, huyết khí cuộn cuộn, nhất miệng máu tươi trực tiếp phun ra đến, này Âm Dương Ma quân hai người liên thủ thực lực quá mạnh mẽ, cường không thể tưởng tượng nổi.

“Nhạc Thành, ngươi cẩn thận một chút, này Âm Dương Ma quân cùng đánh * thực quỷ dị, cứng rắn kháng một kích, chẳng khác gì là đồng thời đối kháng hai người bọn họ một kích.” Nhân Trung Chiến Thần đại thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai.

Nhạc Thành hơi hơi điều tức, ngăn chặn thiếp máu của người khí cuộn cuộn, cũng là phát hiện tới điểm này, xem ra, chặn đánh sát này Âm Dương Ma quân hai người, kia cũng chỉ có trước tách ra bọn hắn mới được, chính là hai người phối hợp trong lúc đó đã muốn là dị thường danh ăn ý, yếu tách ra hai người này trong lời nói, kia tuyệt đối là dị thường khó khăn.

“Long giáp.” Pháp quyết thúc dục trong lúc đó, Nhạc Thành cũng ở Hỗn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể phía trên, lại bố trí nổi lên hộ thân thần khí Long giáp, quanh thân kim mang tăng vọt dựng lên, thân thể cao lớn lại ngang trời mà lên.

“Thình thịch oành...” Nhân Trung Chiến Thần trong tay một đạo khổng lồ màu vàng chướng ẩn phá hủy một mảnh Không Gian Bạo Liệt, không gian xung quanh phong vân biến sắc trong lúc đó, một cái khổng lồ Kim Long cũng âm âm đánh về phía Dương Ma quân mà đi.

Dương Ma quân trong tay pháp quyết đánh ra, thần sắc trong lúc đó một đạo vẽ âm lệ truyền ra, lập tức không gian trung nhất cổ vô hình hơi thở tràn ngập, mọi người nhất thời cảm giác được một cổ tim đập nhanh áp lực.

Chung quanh không gian nháy mắt trở nên hôn ám đứng lên, nháy mắt trống rỗng một mảnh đông nghìn nghịt mây đen tụ tập mà đến, thật dày mây đen giống như là yếu ép phá hư không bình thường nháy mắt ngưng tụ thành một con thượng cổ dị thú, khổng lồ dị thú phá hủy một mảnh không gian, cả không gian trung có yếu sụp đổ dấu vết, không gian sóng gợn lắc lư, âm âm cùng Kim Long va chạm ở tại cùng nhau.

“Thình thịch oành...” Không trung bên trong nháy mắt thay đổi bất ngờ, bàng bạc cự lực trút xuống mà khai, âm âm kích tán, màu đen dị thú cùng Kim Long hư ảnh cũng va chạm tới hủy ở hư không.

“Xuy xuy...” Nhân Trung Chiến Thần thân hình cũng đánh bay thượng vạn thước xa, Âm Dương Ma quân hai người liên thủ thực lực quá kinh khủng, Ngũ Cực Chiến Thần cùng bọn họ giao thủ mấy lần cũng chiếm cứ không đến gì tiện nghi.

“Tuyệt Tiên...” Cũng đúng lúc này, Nhạc Thành Hiên Viên kiếm nắm ở trong tay, nhân cơ hội thúc dục Tuyệt Tiên thổi quét hướng về phía Dương Ma quân nhị mà đi, đầy trời bóng kiếm mang theo vô số không gian cái khe hội tụ thành một cái hắc động thật lớn cắn nuốt hướng về phía Dương Ma quân.

“Hừ, tiểu tử, cho dù là hơn nửa người, cũng không làm gì được chúng ta.” Dương Ma quân cả người hàn ý đầy bắn ở tại Nhạc Thành trên người, này Kim Giáp Chiến Thần xuất hiện, đánh chết Thiên Thủ Ma Quân, hủy hoại hẳn toàn bộ kế hoạch, trong lòng hận ý có thể nghĩ, chỉ lúc này cũng rõ ràng không dám coi khinh Nhạc Thành, có thể đánh chết Thiên Thủ Ma Quân, loại thật lực này đã muốn là tới cường hãn tình trạng.

Pháp quyết biến hóa trong lúc đó, Dương Ma quân thân ảnh nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ, thân ảnh tái hiện đồng thời, đã muốn là cùng Âm Ma quân đi ra hiện tại Nhạc Thành thân hình khổng lồ phía trước, hai người trong tay pháp quyết thúc dục trong lúc đó, không gian xung quanh bên trong nhất thời xuất hiện một mảnh thao Thiên ma khí bạo phun mà đến.

“Vang ầm ầm...” Ở đây trong phút chốc thời gian trong vòng, trên không trung ngột xuất hiện một mặt màu đen ma phiến, màu đen ma phiến trống rỗng xuất hiện, một cổ tử vong hơi thở bạo phun mà ra, đem này vùng trời địa bao phủ, tại nơi tử vong hơi thở bao phủ dưới, Nhạc Thành nhất thời đều là cảm giác được một cổ tim đập nhanh.

Này ma phiến xuất hiện, nháy mắt đón gió hóa thành thượng ngũ vạn thước lớn nhỏ, ma khí ngập trời trong lúc đó, ma phiến phía trên tử vong hơi thở nháy mắt bao phủ Nhạc Thành bóng kiếm hắc động.

“Ca ca...” Ma phiến trong vòng, từng đạo không gian cái khe thoát phá tiếng động truyền ra, chính là tại nơi quỷ dị tim đập nhanh ma phiến bao vây dưới, không gian đều ở đây bao phủ dưới, kiếm quang toàn bộ bị bao vây không thể xuyên thấu mấy may.

“Xuy xuy...” Bóng kiếm biến mất, ma phiến phía trên ma khí ảm đạm lúc sau, cũng lại bạo phun dựng lên.

“Ha ha, Ngũ Cực Chiến Thần, hôm nay các ngươi vận khí tốt, vừa vận chúng ta tế luyện thành bảo vật này, liền cho các ngươi trước thử xem uy lực đi.” Âm Ma quân Âm Lệ mà cười, đầu đầy tóc dài ở âm phong bên trong phiêu tán, quanh thân ma khí tùy ý tràn ngập khuấy động.

“Đáng chết, dĩ nhiên là tu luyện thành bậc này ma vật.” Không trung chiến thần thần sắc nhất thời trầm xuống, sắc mặt đã muốn là nan thoát nhìn.

“Nhạc Thành mau lui lại, đây là Âm Dương Ma quân tế luyện ra Âm Dương phệ ma phiến, công kích nguyên thần, chúng ta tu luyện chính là bản thể là việc chính, không thể thay vào đó Âm Dương phệ ma phiến.” Nhân Trung Chiến Thần thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai, lập tức mọi người cấp tốc trở ra, Ngũ Cực Chiến Thần cũng trong lòng tựa hồ là dị thường kiêng kỵ vật ấy.

Nhạc Thành cũng không có gì do dự, Ngũ Cực Chiến Thần đều là kiêng kỵ vật ấy, kia chính mình vẫn là trước tiên lui cho thỏa đáng.

“Còn muốn chạy, các ngươi chậm.” Dương Ma quân cười lạnh một tiếng, pháp quyết thúc dục trong lúc đó, chỉ thấy kia ma phiến lại tăng vọt, nháy mắt trực tiếp là bao phủ ở tại phạm vi không gian trong vòng, Ngũ Cực Chiến Thần, Nhạc Thành sáu người cũng bị che trong đó.

Ma khí bên trong, ngập trời tử vong hơi thở tràn ngập, Ngũ Cực Chiến Thần cùng Nhạc Thành có thể cảm nhận được, này tử vong hơi thở, đang ở chỗ nào cũng nhúng tay vào thẩm thấu tiến thân thể của bọn họ, loại này thẩm thấu, tựa hồ là thúc dục pháp lực cũng rất khó ngăn cản, đồng thời này ma khí bên trong, cũng là có thêm nhất cổ quỷ dị lực ở ảnh hưởng bọn hắn nguyên thần.

“Thở phì phò...” Cùng lúc đó thời điểm, này đó khủng bố ma khí bên trong, chung quanh không gian trong vòng, đột nhiên có xé gió chi tiếng vang lên, lập tức đầy trời không gian trong vòng, lại là có thêm vô số màu đen râu rịt chung quanh bạo bắn mà đến.

“Chết tiệt, chúng ta phiền toái.” Nam Cực Chiến Thần mắng to một tiếng, mọi người lúc này cũng bố trí nổi lên hộ thân cương vây đến, này quỷ dị màu đen râu, nhất thời trong vòng, tựa hồ là cũng vô pháp công phá.

Nhạc Thành Long giáp phía trên, vô số màu đen râu sôi nổi gậy, chính là càng nhiều màu đen râu lại là vô cùng vô tận bạo phun mà đến, bằng bạc khoảng cách lực lượng không ngừng va chạm ở tại trên người của mình.

“Cạc cạc...” Không gian bên trong, cũng là có thêm một mảnh quỷ dị tiếng thét chói tai xuyên thấu không gian truyền đến, này tiếng thét chói tai làm cho người ta nói không nên lời khó chịu, giống như vạn đạo châm mũi nhọn không ngừng ở công kích chính mình trong óc bình thường, thanh âm công kích trực tiếp là nguyên thần.

Chính là nháy mắt, Nhạc Thành liền gặp được Ngũ Cực Chiến Thần năm người sắc mặt có chút tái nhợt đứng lên, Ngũ Cực Chiến Thần tu luyện công pháp chính là lấy bản thể làm trọng, cho nên lực công kích cường hãn, nhưng là nguyên thần phương diện muốn kém hơn một ít, lúc này rõ ràng liền cảm thấy không tha đứng lên.

Nhạc Thành lúc này cũng không tốt lắm được, này quỷ dị thanh âm của thật sự khủng bố, hơn nữa cho dù là thi triển pháp lực phong bế song nhĩ, cũng không thể ngăn trở này khủng bố thanh âm của, thanh âm này nơi phát ra, tựa hồ là đến từ chính mình trong đầu bình thường.

“Cạc cạc...” Thanh âm càng ngày càng chói tai bén nhọn, không gian bên trong, lúc này cũng xuất hiện một chút cũng không có sở thân ảnh, rậm rạp ngàn vạn, này đó thân ảnh một đám hư ảo thành hình, tựa như địa ngục bên trong u linh bình thường.

Này đó u linh bộ dáng khủng bố, trong miệng máu tươi chảy ròng, sắc mặt trắng bệch, này quỷ dị thanh âm của liền là đến từ này đó u linh trong miệng, lúc này vô số khủng bố u linh đối này Ngũ Cực Chiến Thần cùng Nhạc Thành bao phủ thét chói tai, chói tai quỷ dị tiếng thét chói tai càng thêm là mạnh hơn mấy trăm lần.

Hơn nữa giữa không trung bốn phía rậm rạp màu đen rêu, lúc này mọi người phân tâm dưới, tình huống chính là cực độ không ổn, Ngũ Cực Chiến Thần năm người trên mặt cơ hồ là trắng bệch đứng lên, này nguyên thần công kích dưới, đã muốn là làm cho bọn họ khoái đối kháng không được.

“Ta đồ muốn nhìn, các ngươi này Âm Dương phê thần phiên có bao nhiêu lợi hại.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết cấp tốc đánh ra, cảm giác này Âm Dương phê thần phiên tựa hồ là cùng Đại Song Tiểu Song hai nàng Vạn Quỷ Đoạt Hồn Kỳ có chút tương tự, đều là bá đạo ma đạo công pháp, trong lòng cũng có sở chú ý, trên người mình tam vị chân hỏa phải e ngại này đó ma vật.

“Vù vù...” Nhạc Thành phía sau Thần Nông đỉnh thoáng hiện mà ra, màu xanh thần quang nháy mắt chiếu rọi xuống, không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành chung quanh vô số màu đen khủng bố râu cũng sôi nổi héo rút tránh né.

“Ta muốn nhìn, của ngươi này Âm Dương phê thần phiên có bao nhiêu lợi hại.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, pháp quyết đánh ra.

“Hô... !” Thần Nông đỉnh ngọt hóa thành mấy vạn thước to lớn, tam vị chân hỏa phô thiên cái địa đó là phun ra mà ra, nhất thời, này quỷ dị không gian bên trong, vang lên chói tai xuy xuy tiếng vang, một cỗ nồng đậm mùi hôi chi vị, khuếch tán mà khai, vô số khủng bố u linh cùng màu đen râu nháy mắt liền hóa thành màu đen sương khói.

Tam vị chân hỏa thân mình liền cường hãn vô cùng, hơn nữa Thần Nông đỉnh thúc dục mà ra, này uy lực có thể nghĩ.

“Vù vù!” Phô thiên cái địa tam vị chân hỏa lập tức hóa thành khôn cùng biển lửa gió lốc, tựa như sóng thần bình thường điên cuồng thổi quét mà khai, mà ở bậc này nóng cháy khủng bố ngọn lửa đập vào hạ, kia tràn ngập không gian tử vong hơi thở, khủng bố u linh, màu đen râu, chỉ cần là bị thổi quét tới lửa này hải, đó là hóa thành tro tàn.

Đây chính là tam vị chân hỏa, không phải bình thường ngọn lửa, trong nháy mắt, không gian xung quanh ngọn lửa sở quá, hắc mang ma khí đều tản ra, mà Nhạc Thành lúc này trong cơ thể bằng bạc pháp lực cũng chính cuộn cuộn không dứt rót vào tới Thần Nông đỉnh trong vòng.

“Đây là tam vị chân hỏa, Thần Nông đỉnh, là thượng cổ thần khí Thần Nông đỉnh.” Theo Thần Nông đỉnh xuất hiện, Ngũ Cực Chiến Thần áp lực giảm nhiều, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành thủ trung Thần Nông đỉnh, cũng kinh hãi không thôi. Này Âm Dương phê thần phiên là lợi hại vô cùng, chính là cũng còn không thể đối phó thượng cổ thần khí, đặc biệt Thần Nông đỉnh như vậy bên trong có tam vị chân hỏa thượng cổ thần khí.

“Đáng chết.” Trên không bên trong, kia Âm Dương Ma quân cũng đã sớm đã phát hiện này trong đó biến hóa, sắc mặt cực độ khó coi, hai người nhất ngụm máu phun ra, pháp quyết thúc dục dưới, không gian xung quanh ma khí đại thịnh, khôn cùng ma khí lại bao vây mà lên.

“Cho ta phá.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết biến đổi, ba vị chiến tranh cũng hung hăng cuộn tất cả lên, lập tức cùng kia thao Thiên ma khí va chạm ở tại cùng nhau.

Khắp không gian nhất thời kịch liệt run rẩy đứng lên, cuối cùng phát ra không chịu nổi gánh nặng cọt két tiếng vang, lập tức ầm ầm phá. Khôn cùng ma khí cùng nóng cháy ngọn lửa theo không trung khuynh sai

xuống.

Không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành thân hình nháy mắt bị đẩy lui mấy vạn thước, mà kia Âm Dương Ma quân hai người sắc mặt trắng bệch một mảnh, thân hình đánh bay đồng thời, cũng cuối cùng chảy ra một tia vết máu, bọn hắn sợ là như thế nào cũng thật không ngờ, chính mình luyện chế Âm Dương phệ thần phiến hội ngộ thượng tam vị chân hỏa như vậy khắc chế vật.

“Sưu...” Cơ hồ là cùng lúc đó, Ngũ Cực Chiến Thần mượn cơ hội thân ảnh bạo phun mà lên, năm người thân ảnh lại là đồng thời đánh về phía Âm Ma quân mà đi.

Mấy vạn thước trong vòng, Nhạc Thành trong miệng một đạo máu tươi phun ra, trong cơ thể pháp lực cơ hồ là tiêu hao hầu như không còn, loại này cường hãn tiêu hao, Nhạc Thành cũng là không đủ sức, có Long giáp, Hỗn Nguyên Chân Thân cái thứ nói cái kia Kim Long thân thể hộ thân, cũng là không thể không bị thương, hiện tại chính là ở đối kháng Ma quân hậu kỳ cường giả, .

“Bắt tử nguồn suối.” Nhạc Thành trong cơ thể, Không Động ấn trong vòng một đạo màu xanh biếc thần quang chưa từng biên thủy vực trong vòng phóng lên cao, lập tức nhập vào bắt tử nguồn suối trong vòng, không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành trong cơ thể pháp lực khoảng cách khôi phục, thân ảnh cũng biến mất ngay tại chỗ, thần niệm truyền âm bên trong, Nhạc Thành cùng Ngũ Cực Chiến Thần cũng là an bài tốt lắm, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai tách ra Âm Dương Ma quân hai người.

Âm Dương Ma quân hai người thân hình bị đẩy lui mở ra, còn chưa đứng vững thân hình, lúc này Ngũ Cực Chiến Thần đã muốn là lao thẳng tới hướng về phía Âm Ma quân, năm người cường hãn hơi thở bao phủ dưới, đã muốn là phá hủy một mảnh hư không.

Âm Ma quân thần sắc trầm xuống, vừa mới tựa hồ là đã bị trọng thương, hơn nữa pháp lực tiêu hao cũng là không ít, hắn cũng không có sinh mệnh thần thông cùng bắt tử nguồn suối, sắc mặt có chút trắng bệch đứng lên, trong tay cũng pháp quyết cấp tốc biến hóa, cũng trống rỗng một đạo dấu móng tay xuyên thấu không gian ngăn cản hướng về phía Ngũ Cực Chiến Thần mà đi.

Dương Ma quân sắc mặt trầm xuống, thân hình cũng nháy mắt đánh về phía Ngũ Cực Chiến Thần mà đi, hai người phối hợp hoàn toàn ăn ý, nhất thời muốn lại hình thành cùng đánh chi thế.

“Thời Gian đảo lưu.” Nhạc Thành thân ảnh trống rỗng xuất hiện, không sai đồng thời thời điểm, đã muốn là thời gian thần thông thúc dục mà ra, nhất thời Dương Ma quân thân ảnh cũng đảo hồi.

Chính là một cái thở gấp thời gian, Dương Ma quân liền gãy Nhạc Thành thời gian thần thông trời buộc, mà lúc này, Nhạc Thành trong tay pháp quyết thúc dục trong lúc đó, trước người một cái khổng lồ con dấu nháy mắt xuất hiện ở trước người, một mảnh thần quang đánh tan mà khai.

“Thần long lực.” Nhạc Thành sẽ không cho ... nữa hai người liên thủ cơ hội, này đã muốn là đánh chết Âm Dương Ma quân hai người cơ hội tốt nhất, Không Động ấn trong vòng, thần long lực thúc dục mà ra.

Lập tức chỉ thấy Không Động ấn phía trên, một mảnh thần quang phóng lên cao, không sai đồng thời thời điểm, ngũ điều hắc, trầm, hoàng, hồng, Lam ngũ điều cửu trảo thần long theo thần quang bên trong phóng lên cao. Ngũ điều cửu trảo thần long rít gào dựng lên, cường hãn hơi thở phá hủy không gian.

“Không Động ấn, ngươi còn có Không Động ấn.” Dương Ma quân thần sắc bên trong lộ ra tuyệt đối kinh hãi, cơ hồ là phản xạ có điều kiện bình thường, trong tay pháp quyết thương hoảng sợ đánh ra, một viên hình tròn cầu trạng pháp khí vút cho tiền không, đúng là Nhạc Thành muốn tìm Định Hải Thần Châu.

Định Hải Thần Châu phía trên thần quang khuấy động mà ra, lập tức trút xuống mở ra, cường hãn lực lượng cũng phá hủy khắp không gian tắc tắc sụp đổ, một mảnh thần quang dạt không thể địch nổi chỉ thế phá toái hư không, âm âm tạp lạc nghênh đón hướng về phía ngũ điều cửu trảo thần long.

Khoảng cách trong lúc đó, Không Động ấn trong vòng ngũ điều thần long quay cuồng lên phun, cường hãn bàng bạc lực phá hủy không gian, khắp thiên địa tựa hồ cũng bắt đầu rung chuyển không ngớt, hư không rung chuyển trung, này hung hãn vô cùng ngũ điều cửu trảo thần long rít gào bốc lên trong lúc đó, thúc dục từng đạo kinh sợ không gian lực lượng hướng về bốn phía quay cuồng mà đi, âm âm va chạm ở tại Định Hải Thần Châu phía trên.

“Vang ầm ầm...!” Lưỡng đạo khổng lồ lực lượng va chạm ở tại cùng nhau, ngũ điều cửu trảo thần long khủng bố cường hãn bắn nhanh ra từng đạo làm cho người ta sợ hãi bàng bạc lực lượng, lập tức một lát đó là phá hủy Định Hải Thần Châu thượng lực lượng, không gian xung quanh nháy mắt vang vọng Hoàn Vũ bàn nứt toác mà khai.

Ở lực lượng thượng, Dương Ma quân một mình thực lực cùng Thiên Thủ Ma Quân cũng là không kém bao nhiêu, lúc này cũng là tiêu hao hầu như không còn, còn bị thương không nhẹ, mà Nhạc Thành cũng mượn dùng bất tử nguồn suối lực, nhất thời liền khôi phục thực lực, giờ phút này ở Không Động ẩn trung thần long lực hạ, nhất thời đã bị áp chế.

“Thình thịch oành...” Không gian liên tiếp nứt toác không ngừng, một mảnh hư không hiển lộ thật lâu không thể khôi phục, khổng lồ khủng bố lực lượng tưng quán thiên địa, liên miên thượng nghìn vạn dặm, cuối cùng hóa thành một đạo bàng bạc khí lãng trút xuống ở tại Dương Ma quân trên người.

“Phụt.....” Dương Ma quân trong mắt kinh hãi hào quang bên trong, một búng máu tên trực tiếp phun ra, theo thân hình đánh bay mở ra, xuyên thấu trùng điệp không gian tạp lạp, sắc mặt trắng bệch như bụi.

“Sưu...” Nhưng vào lúc này, này Dương Ma quân đã muốn dùng hết cuối cùng một tia pháp lực, thân ảnh cấp tốc đi phía trước dựa thế mà chạy, đại nạn đến thì đều tự phi, này Dương Ma quân cũng vô pháp quản Âm Ma quân.

“Dương Ma, ngươi muốn làm cái gì.” Âm Ma quân lúc này cũng bị Ngũ Cực Chiến Thần bao bọc vây quanh căn bản không thể thoát thân, cảm giác được Dương Ma quân yếu thoát, cũng sắc mặt đại biến.

“Ta đi trước, về sau nhất định báo thù cho ngươi, đừng tưởng rằng ngươi cùng Thiên Thủ Ma Quân chuyện tình ta không biết, chính ngươi bảo trọng đi.” Dương Ma quân tiếng nói vừa dứt đã muốn là thân ảnh tới nghìn vạn dặm ở ngoài.

“Hiện tại trốn, ngươi không chê quá muộn sao.”

“Thời Gian đảo lưu, không gian xuyên qua.” Nhạc Thành thanh âm của ở trên không vang lên, khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân thân hình cũng thu hồi, thân ảnh nhảy xuyên qua trùng điệp không gian, đồng thời trong tay một đạo thanh mang bao phủ không gian, cũng bao phủ ở tại Dương Ma quân trên người.

“Cho ta đi vào.” Nhạc Thành trong tay pháp quyết cuối cùng thúc dục trong lúc đó, sắc mặt cũng lại tái nhợt đứng lên, Thần Nông đỉnh thượng, nhất thời thanh mang thấu bắn mà ra, vây khốn Dương Ma quân ở bên trong.

“Vù vù...” Tam vị chân hỏa bàng bạc bạo phun mà ra, Thần Nông đỉnh nội, Dương Ma quân nhất thời bao phủ ở tại tam vị chân hỏa trung, tam vị chân hỏa bốc lên dựng lên, không ngừng phát ở tại Dương Ma quân trên người.

“Long Khiếu Cửu Thiên.”

“Nhiếp Hồn Thiên Nhân.”

“Chí tôn xích Viêm Hỏa.”

“Hắc Âm Ma Lôi.”

“Phong Lôi nhận.”

Cũng nhưng vào lúc này, Ngũ Cực Chiến Thần năm đạo tiếng hét lớn dựng lên, nhân trung chiến sơn trước người một mảnh âm ba công kích thúc dục, có vài hoàng kim cự long bốc lên phá hủy không gian bạo lực đánh về phía Âm Ma quân mà đi.

Đại Địa Chiến Thần hai mắt bên trong ngưng tụ một cái màu lam khủng bố không gian hắc động theo thượng trống rỗng cắn nuốt hướng về phía Âm Ma quân, hắc động bên trong nhẹ lồi điện lóe ra, cường hãn hơi thở dễ dàng phá hủy quanh thân không gian.

Nam Cực Chiến Thần quanh thân nháy mắt bạo dâng lên ngập trời ngọn lửa, lửa này diễm thiêu huỷ quanh thân không gian hóa thành sương khói, ầm ầm trong lúc đó ngưng tụ thành một cái khủng bố ngọn lửa lốc xoáy giống như long quyển phong bạo bình thường thổi quét suy nghĩ Âm Ma quân.

Bắc Cực Chiến Thần phía sau mây đen bao phủ phía chân trời, khắp trên không trung từng đạo không gian cái khe rậm rạp bị xé rách giống như là thác nước bình thường giắt ở trên bầu trời. Từng đạo màu đen tím đập nhanh điện trụ phong trì điện kinh bàn oanh kích hướng về phía Âm Ma quân mà đi.

Thiên Không Chiến Thần phía sau, Phong Lô sí thượng lôi điện hiện lên, lập tức hai cánh trùng điệp, cuối cùng hóa thành một đạo Phong Lô trần ngập quang nhận, quang nhận nâng lên mấy vạn thước không gian cái khe, nháy mắt chém thẳng vào hướng về phía Âm Ma quân.

Nhạc Thành ở xa xa, một tia thần niệm rình ở không gian xung quanh, nhìn thấy không trung chiến thần thi triển Phong Lô nhận, cũng là có chút kinh ngạc, không nghĩ tới Phong Lô sí còn có như vậy thiên phú diệu dụng, xem ra chính mình đối với Phong Lô sí lĩnh ngộ còn chưa đủ.

“Định Hải Thần Châu.” Âm Ma quân đích tay trung cũng tung một viên Định Hải Thần Châu, một mảnh thần quang xa xa xuyên phá không gian mà lên, mà lúc này Âm Ma quân trong mắt, cũng trước nay chưa có ngưng trọng đứng lên.

“Thình thịch oành...”

Năm đạo thiên phú công kích đánh lên Định Hải Thần Châu phía trên bàn bạc thần quang, khắp đột nhiên ầm ầm nổ tung.

Này kinh thiên động địa tiếng bạo liệt làm cho này vùng trời địa đều là kịch liệt run lên, hư không bao phủ thiên địa, sau đó hư không xuất hiện, làm cho này khắp không cùng núi non mặt đất, đều là tại nơi che lấp không trung cuộn cuộn hơi thở hạ run rẩy đứng lên.

Hư không không chịu nổi gánh nặng dưới, lập tức vận vẹo thành hắc động, kia hắc động bên trong, sở hữu lực lượng bị cắn nuốt, lập tức truyền ra dồn dập vù vù tiếng động, Ngay sau đó, chỉ thấy được vô số đạo màu đen cực quang từ giữa bạo bắn mà ra, cuối cùng tựa như ngang thiên địa màu đen chùm tia sáng bình thường, ở trên bầu trời hung hăng nghiêng ở tại Âm Ma quân trên người.

Nhất thời, một cỗ không cách nào hình dung đáng sợ năng lượng gợn sóng, tại đây không gian phía trên điên cuồng khuếch tán mà khai, khắp không gian, đều là bị sinh sôi đánh rách tả tơi thành tro tàn, một đạo đến không gian tối đen tím đập nhanh cái khe lan tràn đến tầm mắt cuối.

Âm Ma quân thân hình sừng sững ở tại trên không bên trong, sắc mặt không có gì biến hóa, trong mắt vẫn là kia một mảnh kinh hãi vẻ, tựa hồ là thời gian đã muốn là yên lặng ở tại một khắc này.

“Xuy xuy...” Vừa đến tinh vi vỡ tan thanh truyền ra, trên không bên trong một đạo dư ba khuếch tán mà qua, Âm Ma quân thân hình nháy mắt hóa thành bột phấn biến mất ở tại không trung, nguyên thần cũng không có chạy ra.

“Sát...” Không trung chiến thần hét lớn một tiếng xuyên thấu số nghìn vạn dặm, thanh âm đã rơi vào sở hữu Tiên Đạo liên minh người trong tai.

“Sưu sưu sưu...” Ba trăm vạn Tiên Đạo liên minh người, nhất thời lao thẳng tới mà lên, vừa mới hết thấy, không ít cường giả đều là rình ở tại trong mắt, sĩ khí không thể nghi ngờ là bạo trưởng tới cực điểm, nháy mắt liền đánh về phía kia Ma Đạo liên minh bên trong mà đi.

Ma Đạo liên minh trong vòng, mọi người đều là sắc mặt kinh hãi, không ít người đã muốn là trực tiếp lộ ra vẻ kinh hoảng.

“A...” Thần Nông đỉnh trong vòng, Âm Ma quân nguyên thần một đạo kêu thảm thiết bắt đầu truyền ra, Nhạc Thành toàn lực thúc dục tam vị chân hỏa dưới, hần căn bản là không có gì đối kháng lực, ở tam vị chân hỏa trung giãy dụa không ngừng, kêu thảm thiết liên tục.

Sau một lát, ba vị chân hỏa dưới, Âm Ma quân nguyên thần hoàn toàn bị tam vị chân hỏa luyện hóa thành tro tàn, Âm Dương Ma quân từ nay về sau hoàn toàn biến mất ở tại trên đời này.

Mười ngày sau đó, tây ngự Tiên Đạo liên minh cung điện trong vòng, Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi ở Hạo Thiên Tháp trong vòng mở hai mắt ra, mười ngày tiên tiêu hao, ước chừng mười ngày Nhạc Thành mới ở bắt tử nguồn suối cùng sinh mệnh thần thông dưới khôi phục lại.

Hạo Thiên Thập trong vòng, lúc này, Âm Ma quân, Lang Lễ, Thanh Đồng, Cửu U song ma đám người cũng ở điều tức, mười ngày tiền đại chiến, Âm Ma quân cuối cùng ở Lang Lễ, Thanh Đồng, Cửu U song ma, Linh Viên dưới sự trợ giúp, cũng không có đánh chết kia Ma quân trung kỳ tu vi giả, làm cho kia cường giả hiểm hiểm đào thoát.

Mà kia một hồi đại chiến, cuối cùng có thể nghỉ, Âm Dương Ma quân, Thiên Thủ Ma Quân tam đại cường giả đều bị đánh chết, mặt khác cũng là có thêm ba Ma quân lúc đầu cường giả bị đánh chết, mà mặt khác Ma Đạo liên minh bên trong, rơi xuống tổng nhân số chỉ sợ là tiếp cận tám mươi vạn đông đúc.

Tây ngự Tiên Đạo liên minh trong vòng, rơi xuống nhân cũng là có thượng mười vạn, tiêm dịch một vạn cũng yếu tử tổn hại tám nghìn, bất quá tổng nói đến, trận này đại chiến chính là Tiên Đạo liên minh toàn thắng, quan trọng nhất là đánh chết ba Ma quân hậu kỳ cường giả.

Mà Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành một người độc lập đánh chết Thiên Thủ Ma Quân cùng Dương Ma quân cũng ở Tiên Đạo liên minh trong vòng không cảnh mà đi, hiện tại toàn tây ngự Tiên Đạo liên minh bên trong cũng biết Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, không người nào dám tái hoài nghi Kim Giáp Chiến Thần thực lực. Đánh chết hai cái Ma quân hậu kỳ, loại này cường giả, đã muốn là tuyệt đối đặt chân Tiên Ma giới cao nhất cường giả chi liệt người.

Trong tay pháp quyết đánh ra, Nhạc Thành đích tay trung xuất hiện mấy thứ vật phẩm, đúng là kia Âm Dương phệ thần phiến, tử hỏa chuyển luân đao, hai cái trữ vật nhẫn, còn có kia hai khóa Định Hải Thần Châu, trong đó một viên Định Hải Thần Châu chính là Nhân Trung Chiến Thần cuối cùng giao cho Nhạc Thành, đây cũng là nói chuyện tốt, đánh chết Âm Dương Ma quân, này Định Hải Thần Châu chính là Nhạc Thành.

Mà hai cái trữ vật nhẫn còn lại là Thiên Thủ Ma Quân cùng Dương Ma quân, Âm Ma quân trữ vật nhẫn còn lại là đã rơi vào Ngũ Cực Chiến Thần đích tay trúng, đương nhiên, kia Thiên Thủ Ma Quân cùng Âm Dương Ma quân tử hỏa chuyển luân đao còn có Âm Dương phệ thần phiến tự nhiên là đã rơi vào Nhạc Thành đích tay trung.

Nhìn thấy trong tay vài món bảo vật, Nhạc Thành lộ ra mỉm cười, này một chuyến chính mình ra tay tuyệt đối là đáng giá, thu hoạch cũng không ít a, thu hồi mặt khác vật, Nhạc Thành để lại hai khóa Định Hải Thần Châu, lập tức bắt đầu luyện hóa.

Thời gian chậm rãi mà qua, trong nháy mắt cũng nửa năm thời gian trôi qua, nửa năm bên trong, Kim Giáp Chiến Thần tên truyền khắp cả Hồng Hoang chiến trường thượng, bụng đánh chết hai cái Ma quân hậu kỳ cường giả, loại thật lực này đã muốn là làm cho mọi người đem Kim Giáp Chiến Thần xếp vào siêu cấp cường giả chi liệt.

Ma Đạo liên minh trong vòng, sở hữu cường giả cũng đối Kim Giáp Chiến Thần kiêng kỵ đứng lên, thế cho nên này suốt nửa năm thời gian, Ma Đạo liên minh căn bản là không dám đi đối phó tây ngự Tiên Đạo liên minh người trong.

Hiện tại cả Hồng Hoang chiến trường linh tinh mọi người là ở nghị luận nổi lên Kim Giáp Chiến Thần đến, trước kia, mọi người kiêng kỵ Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, hơn phân nửa là bởi vì trong truyền thuyết Kim Giáp Chiến Thần cùng Xiển giáo, Dao Trì Kim Mẫu có quan hệ, mà hiện tại, mọi người là chân chính kiêng kỵ nổi lên Kim Giáp Chiến Thần đến.

Hạo Thiên Thập trung Nhạc Thành mở hai mắt ra, trong mắt ánh sao lóe ra mà qua lập tức thu liễm, thật dài theo trong cơ thể thể giới trong vòng thở ra một ngụm trọc khí.

Nửa năm thời gian, Nhạc Thành cũng luyện hóa Định Hải Thần Châu, lúc này trên người Định Hải Thần Châu đã muốn là có thêm ngũ khóa, cách mười hai khóa Định Hải Thần Châu chỉ kém thất khóa, đây là Nhạc Thành đây cũng là dựa vào vận khí mà thôi, còn lại thất khóa Định Hải Thần Châu còn không biết là ở nơi nào đâu.

Đại diện trong vòng, Nhạc Thành cùng Ngũ Cực Chiến Thần còn có Âm Ma quân, Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên bọn người ở tại tọa.

“Nhạc Thành, lần này chính là yếu đa tạ ngươi.” Nhân Trung Chiến Thần nói, lần này chính là dựa vào

Nhạc Thành mới đánh chết Âm Dương Ma quân hai người, nếu không trong lời nói, hơn nữa kia Thiên Thủ Ma Quân, nếu lúc trước không có Nhạc Thành ở, chỉ sợ là bọn hán phiền toái liền lớn.

“Lão tổ khách khí.” Nhạc Thành nói, lập tức cùng Ngũ Cực Chiến Thần nói phải đi về Tiên Đạo liên minh tổng bộ.

Ngũ Cực Chiến Thần cũng không nói thêm gì, mọi người hàn huyên một trận lúc sau, Nhạc Thành cùng Âm Ma quân đám người đó là hướng Tiên Đạo liên minh tổng bộ mà quay về.

“Lão ba, chúng ta khi nào thì đi Huyền Thiên nội địa thượng tiếp lão mẹ các nàng a?” Dọc theo đường đi giữa không trung, Thanh Đồng nói.

“Này, ta còn muốn tưởng đi, đến lúc đó nói sau.” Nhạc Thành trả lời, trong lòng cũng là đã sớm nghĩ tới vấn đề này, vốn tưởng rằng đánh chết Hỗn Thế Ma Vương lúc sau là có thể tiếp Huyền Thiên nội địa thượng mọi người đến Tiên Ma giới trung đến đây, hiện tại xem ra, cũng còn không phải thời điểm.

Nửa tháng sau, Nhạc Thành đám người về tới Tiên Đạo liên minh tổng bộ trong vòng, dọc theo đường đi, không ít người nhìn thấy Nhạc Thành đều là thần sắc tôn kính vô cùng, Kim Giáp Chiến Thần đánh chết hai cái Ma quân hậu kỳ cường giả tin tức cũng đã sớm rơi vào tay Tiên Đạo liên minh trong vòng.

Nhạc Thành nhưng thật ra không có để ý ánh mắt của mọi người, về tới Xiển giáo mọi người chỗ cung điện trong vòng sau, đó là bắt đầu bế quan tu luyện đứng lên, còn có mấy chục năm mới có thể đi ra ngoài Hồng Hoang chiến trường, Nhạc Thành phải tưởng lãng phí này đó thời gian.

Tiến vào Hạo Thiên Tháp trong vòng, Nhạc Thành đó là tiến nhập tu luyện bên trong, trong đầu cũng ở tại lĩnh ngộ này chính mình các đại thần thông đến, lực lượng thần thông bên trong, Nhạc Thành lúc này cũng là bắt đầu ở lĩnh ngộ chiêu thứ tư, tiền ba chiêu Phá Thiên Nhất Kích, Oanh Thiên Nhất Kích, còn có Đấu Thiên Chưởng hiện tại cũng là lĩnh ngộ không sai biệt lắm.

Chiêu thứ tư, lúc này cũng lĩnh ngộ có chút bước đầu hình dáng, hẳn là không cần bao lâu có thể đủ có chút thực chất hóa tiến bộ.

Thời gian thần thông bên trong, Nhạc Thành cũng là bắt đầu ở lĩnh ngộ chiêu thứ tư, tiền ba chiêu Thời Gian đảo lưu, Thời gian tĩnh chỉ, cùng thời gian trôi qua lúc sau, chiêu thứ tư cũng là ở lĩnh ngộ bên trong.

1251. Chương 1061: Minh Giới Hành Trình

Về phần không gian thần thông, Nhạc Thành cũng vẫn là dừng lại ở Không Gian chỉ thân thượng, Không Gian chỉ thân đến bây giờ, Nhạc Thành cũng đều là cảm thấy được còn có một chút nên lĩnh ngộ địa phương, cũng không có đem hoàn thiện phát huy đến cực mạnh tình trạng đến.

Một chỗ cung điện trong vòng, phòng bên trong bố trí hạ một đạo cấm chế, phòng bên trong có hai đạo thần ảnh ở tọa, trong đó một cái chính là kia Thiên Đình Tát Chân Nhân, mặt khác một người mặc trường bào màu trắng, nếu Nhạc Thành ở, tự nhiên là có thể nhận ra đến, người này là Thiên Đình bên trong một cường giả, tên là Thiên Cương tiên quân, tiên quân hậu kỳ tu vi thực lực, cũng là Tiên Ma giới nhất giới đứng đầu, ở cả Tiên Đạo liên minh bên trong cũng là tuyệt đối cường giả.

“Sư thúc, chẳng lẽ ngươi cũng không có cách nào đánh chết kia Nhạc Thành có thể nào?” Tát Chân Nhân nhìn trời quá Thiên Cương tiên quân nói.

“Nguyên bản ta đã cho ta không sợ hán, chính là gần nhất ngươi cũng nghe nói, kia Nhạc Thành dĩ nhiên là có thể đánh chết Thiên Thủ Ma Quân cùng Dương Ma quân này hai cái lão ma, chỉ sợ ta cũng cũng vô pháp đối kháng hán.” Sao Bắc Đẩu Ma quân thần nhiên nói.

“Chẳng lẽ hán đánh chết ta ta sư đệ liền như thế quên đi có thể nào, ta cũng không tin không người có thể làm gì hán.” Tát Chân Nhân thần sắc trầm xuống, cả người hàn ý tràn ngập mà ra.

“Ít nhất ngươi vẫn là không cần nhạ hán cho thỏa đáng, hán phải đem Thiên Đình để ở trong mắt, cho dù là hán đối với ngươi động thủ Thiên Đình cũng sẽ không nói cái gì.” Thiên Cương tiên quân đạo.

“Sư thúc, chúng ta không thể làm gì hần, chính là sư phó luôn có thể đối phó hần chứ, chờ sư phụ xuất quan, tự nhiên là hội đối phó hần.” Tất Chân Nhân lưỡng đạo một tiếng.

“Sư phụ người yếu xuất quan sao, kia hần là đột phá, chỉ cần sư phụ người đột phá, kia nhưng thật ra hần là có thể đối phó kia Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành.” Thiên Cương tiên quân kinh ngạc sau, lập tức cười nói.

“Sư phụ tiên một trận tử liền cùng ta nói rồi, cách xuất quan không xa, đến lúc đó sư phụ xuất quan, cho dù là đánh chết Nhạc Thành, Dao Trì Kim Mẫu cũng muốn lo lắng một chút có dám hay không đối phó sư phụ lão nhân gia ông ta.” Tất Chân Nhân lạnh nhạt nói một tiếng sau nói.

“Đó là tự nhiên, sư huynh nếu lại đột phá, Dao Trì Kim Mẫu cũng muốn cấp vài phần mặt mũi, đến lúc đó chúng ta sư môn coi như là yếu phát dương quang đại.” Thiên Cương tiên quân cười nói.

Thời gian chậm rãi đã qua, mà vào lúc này, hôm nay địa trong lúc đó, lại là có thêm một chỗ thần bí nơi thượng, trống rỗng tràn ngập ra thần nhiên linh khí, này linh khí, làm cho người ta nghe thấy thượng vừa nghe, trong cơ thể pháp lực đều có thể đủ cấp tốc lưu động, chung quanh tiên thú kỳ cảm nghe thấy thượng này linh khí, đều là bắt đầu sôi nổi đột phá.

Một ít cường giả trong lúc vô tình đi qua nơi đây, cũng đã phát hiện một màn, cũng đoán có thiên tài địa bảo sắp sửa xuất thế, chính là nơi này mở mang vô cùng, cũng không biết bảo vật này ở địa phương nào, khi nào thì mới có thể xuất thế.

Tin tức không kính mà đi, càng ngày càng nhiều cường giả bắt đầu tới rồi nơi đây, bắt đầu tìm kiếm này sắp xuất thế thiên tài địa bảo.

Hạo Thiên Tháp trong vòng, bảy năm nhiều thời giờ rất nhanh đã trôi qua rồi, mà lúc này ở Hạo Thiên Tháp trong vòng Nhạc Thành, chậm rãi thở ra một ngụm trọc khí sau mở hai mắt ra.

Này một lát bên trong, Nhạc Thành tu vi nhưng thật ra không có tiến bộ rất lớn, nhưng là linh ngộ hiệu quả nhưng thật ra không sai.

“Vù vù...” Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên, Cửu U song ma, Âm Ma quân, Hoàng Ma tán nhân đám người cũng đều đình chỉ tu luyện, mọi người này mấy năm, cũng là có đó tiến bộ, chính là này mấy chục năm tu luyện đối với hiện tại mọi người tu vi mà nói, có thể tăng tiến tu vi cũng là có thể nghĩ.

“Chúng ta cần phải trở về.” Nhạc Thành nói với mọi người đạo, thời gian cũng không còn nhiều lắm, Hồng Hoang chiến trường hần là không sai biệt lắm lại mở ra.

Mọi người rời đi Hạo Thiên Tháp lúc sau, Nhạc Thành thần niệm trung lập khắc cảm giác được Xích Tinh Tử chờ Xiển giáo trung nhân, ra mời cha vợ bọn họ là đã sớm xuất quan.

“Nhạc Thành, lại đây một chuyến đi.” Xích Tinh Tử thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai.

Lập tức Nhạc Thành tới đại diện thời điểm, Xiển giáo chúng người đã là toàn bộ ở làm, một đám có chút kinh hãi nhìn Nhạc Thành, tựa hồ là đều có nghi hoặc muốn hỏi Nhạc Thành bình thường.

“Nhạc Thành, người đánh chết Thiên Thủ Ma Quân cùng Dương Ma quân đây chính là thật sự?” Xích Tinh Tử ý bảo Nhạc Thành tọa hạ lúc sau, lập tức đối Nhạc Thành hỏi.

“Ân, mấy chục năm tiền đánh chết.” Nhạc Thành trả lời, ra mời Xiển giáo người trong xuất quan lúc sau cũng nghe nói, cái này cũng không kỳ quái, này Tiên Đạo liên minh trong vòng, Xiển giáo tam đại, Tứ đại đệ tử cũng không ít.

“Hảo tiểu tử, thực lực dĩ nhiên là cường tới loại tình trạng này, thật sự là hoảng sợ a.” Nghiễm Thành Tử nhìn không được kinh hãi đứng lên.

“Vận khí mà thôi, thiếu chút nữa chính mình phiền toái.” Nhạc Thành mỉm cười, trong lòng rõ ràng, chính mình hoàn toàn là dựa vào trên người mấy đại thần thông cùng vài món thượng cổ thần khí này mới có thể đánh chết kia Thiên Thủ Ma Quân cùng Dương Ma quân.

“Xem ra, Xiển giáo bên trong, hiện tại thực lực của người tuyệt đối là ở Tam đại đệ tử bên trong đệ nhất nhân.” Cù Lưu Tôn nói.

“Nhạc Thành, ngày mai Hồng Hoang chiến trường thốt ra mở ra, ta được đến tin tức, ở Minh giới mình hải bên trong, gần nhất tựa hồ là có thiên tài địa bảo xuất thế, chúng ta đều tính toán đi xem đi, người muốn hay không đi?” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói.

“Minh giới, thiên tài địa bảo.” Nhạc Thành bật người trong lòng vừa động, gần nhất này trong thiên địa xuất thế gì đó cũng thật sự là quá nhiều.

“Nhạc phụ, kia tiểu tử liền đi theo chư vị sư thúc sư bá bên người đi. Tới kiến thức một chút cũng là tốt.” Nhạc Thành không có do dự, dĩ nhiên là có thiên tài địa bảo xuất thế, chính mình tốt xấu cũng là muốn đi chàng chàng vận khí, nói không chừng có thể đủ có điều cơ duyên đâu.

“Tốt lắm, kia rời đi Hồng Hoang chiến trường lúc sau, chúng ta liền gặp trực tiếp xuất phát, người đến lúc đó đi theo bên người chúng ta là tốt rồi, này Minh giới trong vòng cũng không phải là bình thường địa phương, làm sao phức tạp vô cùng.” Xích Tinh Tử nói.

Lập tức ở Xích Tinh Tử đám người giới thiệu hạ, Nhạc Thành đối Minh giới trong vòng coi như là có một ít hiểu biết, Minh giới trong vòng, đã muốn là đi vắng Cửu Trọng Thiên bên trong, cả Minh giới trong vòng, cường giả cũng không thiếu, đồng thời, này Minh giới bên trong, cũng không có thiếu yêu tộc cường giả tồn tại.

Lúc trước Minh giới mở địa phủ xây dựng phía trước, cả Minh Hà chính là yêu tộc vô cùng ... Minh Hà lão tổ địa bàn, sau lại Hậu Thổ Thánh Mẫu mới hiệp trợ mở Minh giới, làm cho tam giới u hồn có thể có điều dừng lại, mà Minh Hà đoạn vì hai đoạn, lần này có thiên tài địa bảo xuất thế địa phương, chính là Minh Hà ở ngoài Minh lâm trong vòng.

Nhạc Thành trong lòng cũng là ở đoán, lần này sợ là đi cường giả cũng không thiếu đi, thiên tài địa bảo đối với mọi người đều cũng có lực hấp dẫn cực lớn.

Sau một lát, Nhạc Thành đó là ly khai đại điện tính toán về phòng của mình, thần niệm bên trong, cũng truyền đến Quỳnh Tiêu tiên tử thần niệm truyền âm.

Thả người rời đi cung điện, Nhạc Thành đó là tới trên không bên trong, Tam Tiêu tiên tử chính y quyết phiêu phiêu dừng lại ở giữa không trung.

“Nhạc Thành, người nhìn thấy chúng ta cũng sẽ không đánh cái tiếp đón sao?” Quỳnh Tiêu tiên tử đối Nhạc Thành hỏi, trong mắt bên trong, tựa hồ là hỗn loạn một tia trách cứ đắc ý vị ở bên trong.

“Ra mắt ba vị tiên tử.” Nhạc Thành âm thầm là cười khổ một chút, trong lòng đoán này tam nữ rốt cuộc là có ý tứ gì, này tam nữ đối với chính mình luôn luôn là như gần như xa, nếu giống Xích Ngạo Tuyết bình thường tính cách, chính mình ngược lại là ưu đãi để ý hơn.

“Long Cát cùng Ngạo Tuyết chưa có tới sao?” Vân Tiêu tiên tử thản nhiên đối Nhạc Thành hỏi.

“Các nàng ở Hạo Thiên môn, lần này không có tiến vào.” Nhạc Thành trả lời, nhìn chăm chú vào ba vị này tuyệt sắc nữ tử, nhưng trong lòng là chỉ có cười khổ, cũng không biết này tam nữ đối với chính mình rốt cuộc là có ý tứ gì.

“Minh giới chuyện tình người biết không?” Vân Tiêu tiên tử nhìn thấy Nhạc Thành, lập tức dời đi ánh mắt hỏi.

“Vừa mới biết.” Nhạc Thành cũng không kinh ngạc, Minh giới xuất hiện thiên tài địa bảo, chính mình cũng biết, thân là Tiết Giáo Nhị đại đệ tử tự nhiên là đã sớm biết.

“Vậy người tính thế nào, có thể hay không đi?” Bích Tiêu tiên tử hỏi một tiếng.

“Đang định ngày mai tiến đến.” Nhạc Thành đạo, xem ra này Tam Tiêu ba người cũng là sẽ đi.

“Nga, không có việc gì, chúng ta đi trước, Minh giới thấy.” Vân Tiêu tiên tử đối Nhạc Thành nói xong, cũng xoay người rời đi, làm cho Nhạc Thành một người sững sờ ở trên không, lập tức chỉ hảo tính toán trở về cung điện.

“Tất Chân Nhân.” Nhưng vào lúc này thời điểm, Nhạc Thành xoay người lúc sau, cũng thấy được phía trước trên không bên trong có nhất đạo thân ảnh, thật sự là kia đối với chính mình có sát ý Tất Chân Nhân.

“Hừ.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, lập tức liền phải rời khỏi Hồng Hoang chiến trường, lần sau yếu gặp được này Tất Chân Nhân cũng không biết ở khi nào thì, hiện tại có cơ hội, xuống tay trước nói sau, đối với chính mình có sát ý nhân, thì phải là địch nhân, đối với địch nhân, vậy yếu sớm làm thu dọn, cho dù là hấn cách chính mình có một trăm bước khoảng cách, kia chính mình cũng không có thể đủ làm cho hấn đến gần từng bước.

Lúc này, kia Tất Chân Nhân cũng gặp được tiên không bên trong Nhạc Thành, thần sắc hơi đổi, cũng cũng không né tránh, tiếp tục đi phía trước không mà đi.

“Không Gian chi thân...” Nhạc Thành pháp quyết âm thầm đánh ra, thần niệm vừa động, thân ảnh nhất thời biến mất ngay tại chỗ.

“Oành.” Một đạo chạm vào nhau thanh, không gian sóng gợn đều là trực tiếp nổi lên một mảnh cuộn sóng kích tán ra đi, Nhạc Thành trực tiếp là thân hình hung hăng cùng Tất Chân Nhân va chạm ở tại cùng nhau.

Tất Chân Nhân chính là như thế nào cũng thật không ngờ Nhạc Thành dĩ nhiên là trực tiếp sẽ ở Tiên Đạo liên minh trong vòng đối hấn ra tay, kỳ thật này cũng không phải ra tay, chính là chạm vào nhau một chút mà thôi, chính là Nhạc Thành sớm có chuẩn bị, hơn nữa Tất Chân Nhân trước đó không hề phòng bị, trực tiếp chính là bị Nhạc Thành va chạm bay đi ra ngoài, một cổ thật lớn lực lượng trút xuống tới trên người của hấn, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, đã muốn là ăn một cái ám khuy.

“Tiểu tử, ngươi muốn làm cái gì, nơi này chính là Tiên Đạo liên minh tổng bộ!” Tất Chân Nhân quanh thân pháp lực kích tán mà ra, không sai đồng thời thời điểm, hai mắt căm tức Nhạc Thành.

“Tất Chân Nhân, ta còn muốn biết ngươi muốn làm cái gì đâu, ngươi vì sao chàng ta, chẳng lẽ là cảm thấy được ta dễ khi dễ có thể nào.” Nhạc Thành cũng hừ lạnh một tiếng, nhưng trong lòng là âm thầm chuẩn bị, tùy thời đánh chết này Tất Chân Nhân.

“Sưu sưu...” Trên không trung động tĩnh, lập tức chính là đưa tới không ít người cấp tốc vây xem mà đến, nhìn thấy là Kim Giáp Chiến Thần cùng Tất Chân Nhân hai người có điều tranh chấp, đều là sôi nổi đứng ở xa không không có tới gần.

“Ta chàng ngươi, rõ ràng chính là ngươi chàng ta, ngươi đây là ngậm máu phun người.” Tất Chân Nhân tức giận mắng một tiếng, trong tim của hấn tự nhiên là dị thường rõ ràng, vừa mới chính là đối phương cố ý chàng hấn.

“Sưu...” Nhất đạo thân ảnh đã rơi vào tất thực trên thân người, đúng là kia Thiên Cương tiên quân.

“Làm sao vậy, xảy ra chuyện gì.” Thiên Cương tiên quân nhìn thấy Nhạc Thành ở đây, lại là nhìn thấy Tất Chân Nhân, trong lòng còn tưởng rằng là Tất Chân Nhân nhện không được đi tìm kia Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành phiền toái.

“Sư thúc, ngươi tới đích thực hảo, tiểu tử này cố ý chàng của ta, còn vu cho ta.” Tất Chân Nhân trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái nói.

“Thiên Cương tiên quân.” Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, này Thiên Cương tiên quân tiên quân hậu kỳ tu vi thực lực cũng là Tiên Ma giới lớn nổi danh cường giả, không nghĩ tới vẫn là kia Tất Chân Nhân sư thúc.

“Sưu sưu...”

Trên không trung, Xiển giáo Nghiêm Thành Tử, Xích Tinh Tử đám người cũng tới trên không trung, lập tức đã rơi vào Nhạc Thành bên người, Xích Tinh Tử hỏi: “Nhạc Thành, làm sao vậy?”

“Nhạc phụ, này Tất Chân Nhân cố ý chàng ta, ra mời là muốn tìm ta phiền toái.” Nhạc Thành nói, tự nhiên là sẽ không thừa nhận là chính mình cố ý chàng, trong lòng đã muốn là ở tính toán thế nào mới có thể đánh chết kia Tất Chân Nhân, về phần kia Thiên Cương tiên quân, Nhạc Thành hiện tại cũng là không sợ.

“Sưu sưu...” Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên đám người lúc này cũng cấp tốc tới trên không đã rơi vào Nhạc Thành bên người.

“Tát Chân Nhân, người đây là cái gì ý tứ, chẳng lẽ là khi ta con rể dễ khi dễ có thể nào.” Xích Tinh Tử không khỏi phân trần, nhất thời cả giận nói một tiếng, thân ảnh cũng tới tiền không.

“Rõ ràng là hấn chàng của ta, các người Xiển giáo biệt ngậm máu phun người, nơi này chính là Tiên Đạo liên minh.” Tát Chân Nhân cả giận nói, chính mình rõ ràng chính là không hiểu ra sao cả bị chàng, hiện tại dĩ nhiên là bị đối phương bị tấp ngược lại, thân là tiên quân lúc đầu cường giả hấn, ở Thiên Đình cũng là có uy tín danh dự nhâm nhân vật, tự nhiên là nhẫn không dưới cơn tức này.

“Xích Tinh Tử đạo hữu, đây là hiểu lầm, hiểu lầm mà thôi.” Thiên Cương tiên quân thần sắc khó coi lên, lập tức lập tức đối Xích Tinh Tử nói, cũng đem Tát Chân Nhân chặn tới phía sau, này Xích Tinh Tử khả là bọn hấn không thể trâu vào.

“Ha ha ha, Tát Chân Nhân, người nói chúng ta Xiển giáo ngậm máu phun người, đây là cái gì ý tứ, người cũng quá không đem ta Xiển giáo để ở trong mắt chứ.” Hoàng Long đạo nhân hừ lạnh một tiếng, thân ảnh cũng tới tiền không bên trong, trong hai mắt căm tức Tát Chân Nhân.

“Ta hôm nay cũng là phải biết rằng, ta Xiển giáo rốt cuộc là có cái gì đặc tội người Tát Chân Nhân, dĩ nhiên là không đem ta Xiển giáo phóng nhân trung.” Nghiễm Thành Tử thần sắc cũng trầm xuống, thân ảnh lập tức tiến lên ngăn ở Thiên Cương tiên quân trước người.

Ngọc Đình Chân Nhân, Linh Bảo Đạo Sư, Thanh Hư đạo đức Thiên Tôn chờ Xiển giáo Nhị đại đệ tử cũng toàn bộ tới tiền không, trong mắt đều là hàn ý hiện lên, ở Xiển giáo Nhị đại đệ tử trước mặt nói Xiển giáo không phải, Xiển giáo Nhị đại đệ tử tự nhiên là sẽ không bỏ qua.

Nhạc Thành trong lòng sửng sốt, nhưng thật ra không nghĩ tới sẽ khiến cho này Xiển giáo mọi người nhiều người tức giận, xem ra này Tát Chân Nhân cũng là đủ không hay ho, chọc tới Xiển giáo mọi người.

“Chư vị đạo hữu, cho ta một cái mặt mũi như thế nào, Tát Chân Nhân chính là nhất thời khẩu khoái, còn thỉnh chư vị Xiển giáo đạo hữu thứ lỗi.” Thiên Cương tiên quân sắc mặt nan thoát nhìn, quay mắt về phía sở hữu Xiển giáo Nhị đại đệ tử, hấn căn bản là không thể đối kháng.

“Thiên Cương tiên quân, ta cho người mặt mũi, việc này cùng người không quan hệ, chính là, Tát Chân Nhân lời này nhưng thật ra yếu nói rõ ràng, ta Xiển giáo cũng không phải có thể nhâm người ta nói ba đạo tứ đích thực” Nghiễm Thành Tử đạo.

“Chư vị đạo hữu, vừa mới chính là vô tình nói thẳng, còn thỉnh chờ trách.” Quay mắt về phía Xiển giáo chúng tiên chất vấn, Tát Chân Nhân rốt cục thì cảm giác được khủng hoảng, hấn khả không thể trâu vào Xiển giáo này sở hữu Nhị đại đệ tử.

“Thúi lắm, ta hôm nay đổ muốn nhìn người có cái gì bốn sự nói ta Xiển giáo.” Này Tát Chân Nhân đang nói còn không có hoàn toàn hạ xuống, Xích Tinh Tử lạnh nhạt nói một tiếng, trong tay trực tiếp là lấy ra Âm Dương Kính đến, Âm Dương Kính thượng một đạo hồng mang bắn nhanh mà ra, nháy mắt liền bạo lực hướng về phía Tát Chân Nhân mà đi.

“Xích Tinh Tử, các người cho ta vài phần mặt mũi như thế nào, này tốt xấu cũng là Tiên Đạo liên minh tổng bộ trong vòng, các người làm như vậy chính là để cho ta khó xử.” Liền tự vào lúc này, trống rỗng một đạo thanh âm truyền ra, không sai đồng thời thời điểm, nhất thúc thần quang phóng lên cao liền chặn Xích Tinh Tử Âm Dương Kính bắn nhanh mà ra hồng mang phía trước.

Này một đạo thanh âm Nhạc Thành rất quen thuộc, lúc trước chính mình rời đi Hồng Hoang chiến trường thời điểm, này Hồng Hoang chiến trường nội còn có một đạo thanh âm thông tri chính mình tới bên ngoài phải chú ý một ít, mà đạo thanh âm đúng là kia thần bí người.

Mà lúc này Tát Chân Nhân sắc mặt nhất thời đại biến, nhất thời thân ảnh cấp tốc bạo lui, Âm Dương Kính thượng một đạo hồng mang cùng hấn gặp thoáng qua.

“Nhạc Thành, người còn không hạ thủ, càng dài khi nào.” Nhưng vào lúc này, Xích Tinh Tử thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai.

“Không gian xuyên qua, Thời gian tĩnh chỉ, Tuyệt Tiên.” Nhạc Thành không có gì do dự, trong tay Hiên Viên kiếm nháy mắt nắm trong tay, thân ảnh cấp tốc xuyên thấu không gian đạo kia Tát Chân Nhân trước

người trên không, kiếm khí quấy đầy trời phong vân, một cỗ không hiểu uy thế, áp bách chung quanh hư không hướng bốn phía khuếch tán, đạo đạo hư không cái khe rồi rầm lần lượt thay đổi, xé rách vô tận trời cao, đầy trời bóng kiếm hóa thành một cái khung bố bóng kiếm hắc động phô thiên cái địa bao phủ căn nuốt hướng về phía Tát Chân Nhân mà đi.

Tát Chân Nhân vừa mới mới giật mình nhạ tránh né quá Lang Lễ Xích Tinh Tử Âm Dương Kính, còn không có phục hồi tinh thần lại, cũng gặp được trên không trung căn nuốt mà đến khổng lồ công kích, nhất thời đó là lộ ra một mảnh vẻ hoảng sợ.

Tát Chân Nhân tưởng cấp tốc bạo lui, phát hiện chính mình cũng căn bản không thể nhúc nhích, tự liên pháp lực cũng vô pháp thúc dục.

Mà lúc này đúng là Nhạc Thành thi triển Thời gian tĩnh chỉ đã muốn là hoàn toàn đem Tát Chân Nhân giam cầm ở tại trên không bên trong, Nhạc Thành trong lòng quyết định nhất chiêu nhất định phải đem này Tát Chân Nhân đánh chết ở dưới kiếm.

“Kim Giáp Chiến Thần hạ thủ lưu tình.” Thiên Cương tiên quân hét lớn một tiếng, thân ảnh nhất tưng, quanh thân pháp lực run trong lúc đó, cũng cấp tốc trong tay thúc dục một cái thật lớn quang đoàn bạo lực hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

“Hừ.” Thanh Đồng, Lang Lễ, Linh Viên Cửu U song ma, Âm Ma quân, Hoàng Ma tán nhân, Liệt Hỏa Ma Vương đám người đang định ra tay, cũng nhìn thấy tiền không phía trên, Nghiễm Thành Tử sớm đã ra tay.

“Phiên Thiên Ấn.” Nghiễm Thành Tử quát một tiếng, trong tay một cái Phiên Thiên Ấn ầm ầm trong lúc đó bạo lực mà ra, thân quang rạng rỡ bên trong, phá hủy chung quanh một mảnh không gian cùng trên mặt đất vô số cung điện, lập tức ầm ầm cùng kia Thiên Cương tiên quân quang cầu va chạm ở tại cùng nhau.

“Thở phì phò hưu...” Vạn đạo bóng kiếm lưu quang bắn nhanh mà ra, Tát Chân Nhân giãy ra cấm chế thời điểm, đã muốn là bị bóng kiếm hắc động căn nuốt ở tại trong đó, thương hoảng sợ trong lúc đó, chỉ có là bố trí nổi lên một đạo cương vây hộ thân.

Chỉ khoảng cách bên trong, khung bố bóng kiếm dưới, Tát Chân Nhân bố trí cương vây đều da nẻ, nháy mắt hết thấy hủy diệt thành tro tàn, bao gồm này nguyên thần, hiện tại Nhạc Thành toàn lực thúc dục mà ra Tuyệt Tiên, không phải Tát Chân Nhân này tiên quân lúc đầu có thể đối kháng.

“Thình thịch oành...” Ngay sau đó, tiền không bên trong, một mảnh kinh thiên động địa tiếng bạo liệt dựng lên, cả không gian bắt đầu nứt toác, mắt thấy mấy trăm ngàn dặm không gian muốn đã bị lan đến.

“Hô...” Cùng lúc đó, một mảnh chói mắt quang đoàn phóng lên cao, hào quang hiện ra bên trong, cũng đều bao vây mấy trăm ngàn dặm trong vòng không gian.

Chói mắt hào quang trong vòng, đều thu liễm hết thấy, ngập trời lực lượng ở bên trong nứt toác mở ra, cũng không có gì một tia đổ xuống mà ra, lập tức hào quang tính cả ngập trời lực biến mất ở tại không trung.

“Ha ha, lão gia này không phải không cho người mặt mũi, ngoài ý muốn mà thôi, thật có lỗi.” Nghiễm Thành Tử ha ha cười chống lại không trung nói, lập tức thu hồi rảnh tay trung Phiên Thiên Ấn.

“Ai... Đều lui ra đi, không có việc gì.” Trên không trung, một đạo thanh âm thở dài sau, lập tức biến mất ở tại trên không trung.

“Chúng ta đi thôi.” Nghiễm Thành Tử nói với mọi người đạo, tùy đánh Nhạc Thành cùng Lang Lễ đám người cũng đi theo Nghiễm Thành Tử đám người bên người nghênh ngang rời đi, đánh chết nhất Tát Chân Nhân, tựa hồ là không có bất cứ chuyện gì phát sinh bình thường.

Thiên Cương tiên quân thần sắc âm lãnh đứng ở trên không bên trong, đã chết một cái Tát Chân Nhân cùng hần quan hệ cũng không lớn, chính là làm trò hần mặt đánh chết Tát Chân Nhân, trên mặt hần cũng không quang vô cùng.

Đại diện trong vòng, Nhạc Thành còn tại đoán kia thần bí người rốt cuộc là ai, thực lực hẳn là dị thường cường hãn.

“Nhạc Thành, nơi này chính là Tiên Đạo liên minh tổng bộ trong vòng, cấm giết chóc, người chặn đánh khoảnh khắc Tát Chân Nhân cũng không phải là một chuyện dễ dàng tình, phương diện này có một cái lão gia này ở trấn thủ, người còn không phải đối thủ, bất quá cái kia lão gia này cũng sẽ cho chúng ta vài phần mặt mũi, về sau người cũng không nên ở Tiên Đạo liên minh nội động thủ.” Nghiễm Thành Tử đối Nhạc Thành nói.

“Đa tạ sư bá vừa mới ra tay tương trợ.” Nhạc Thành trả lời, biết vừa mới đều là Xiển giáo mọi người ở giúp hẳn chế tạo cơ hội đánh chết Tát Chân Nhân, nếu không chính mình có thể không pháp như thế thoải mái đánh chết kia Tát Chân Nhân.

“Kia Tát Chân Nhân hẳn là bởi vì người đánh chết Mãn chân nhân cho nên đối với người có điều hận thù đi, đánh chết cũng tốt, chính là người sợ là hiểu được tội xem một cường giả.” Xích Tinh Tử hơi hơi nói.

“Nhạc phụ, người nói rất đúng kia Thiên Cương tiên quân sao, như thế không đủ vì theo.” Nhạc Thành cười khê nói, này Thiên Cương tiên quân tiên quân hậu kỳ tu vi thực lực, chính mình cũng không khó đối phó.

“Thiên Cương tiên quân không đủ gây cho sợ hãi, chính là này Tát Chân Nhân cùng Mãn chân nhân sư phó khả không dễ chọc, cũng may hẳn là bế quan hồi lâu chứ, người chính là yếu nhiều chú ý một chút.” Xích Tinh Tử nói.

“Tát Chân Nhân sư phó.” Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, như thế nào này từng cường giả đều cũng có một cái sư phó ở, Hỗn Thế Ma Vương có, Tát Chân Nhân hiện tại cũng có, xem ra chính mình thật đúng là vận khí không thể nào hảo.

“Người cũng không cần quá mức cho kiêng kị, lão gia hỏa kia bế quan cũng không biết yếu khi nào thì mới ra đến, chờ người thực lực đến lại đề cao, liền không cần lo lắng cái gì.” Nghiễm Thành Tử cười nói.

Ngày hôm sau, Tiên Đạo liên minh cung điện trên không, nhất cổ khí tức quỷ dị bắt đầu tràn ngập, lập tức, trên không trung trống rỗng bắt đầu có một cỗ thật lớn lực lượng tràn ngập, không gian bắt đầu chấn động đứng lên.

Cung điện trong vòng, chuẩn bị đi ra ngoài người đã là đều tới trên không, Nhạc Thành cùng Lang Lễ chờ người tới trên không thời điểm, cũng gặp được kia Tiệt Giáo bên trong Diêm Trung Tiên La Tuyên đám người, Tam Tiêu tiên tử cũng là rõ ràng ở liệt.

Đồng thời, Nhạc Thành còn gặp được kia Tây Phương Giáo Địa Tạng Vương đám người, cũng không có thiếu Tiên Đạo liên minh cường giả cũng là chuẩn bị rời đi Hồng Hoang chiến trường.

Nháy mắt, trên không trung trống rỗng một mảnh không gian xé rách, lập tức một cái có hơn một ngàn thước đại không gian thông đạo xuất hiện ở mọi người trước mặt, không gian thông đạo trong vòng, có tầng tầng không gian loạn lưu mạnh hơn thở tồn tại.

“Chúng ta đi thôi.” Nghiễm Thành Tử nói xong, lập tức mọi người thả người thượng liễu không gian thông đạo trong vòng.

Tiên Đạo liên minh tổng bộ trong vòng, lập tức cũng không ít người thả người dựng lên chậm rãi tiến nhập không gian thông đạo trong vòng.

Trừ bỏ Hồng Hoang chiến trường trong vòng, Nhạc Thành cũng không xa lạ, này thốt ra ngay tại Trung Quân Thiên trong vòng, nhìn chăm chú vào tiền không, này thốt ra cách tiểu Dao Trì cũng không xa, Nhạc Thành nghĩ đi tiểu Dao Trì thấy sư phụ một mặt, chính là muốn đi Minh giới, chỉ có thể đủ là lần sau.

“Nhạc Thành, chúng ta đi thôi, đến không gian truyền tống trận trực tiếp đi Minh giới.” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói. Mọi người thân ảnh lập tức biến mất ở tại trên không.

Minh giới, thiên địa chủ tam giới một trong, hàng tỉ du hồn dừng lại nơi, Minh giới bên trong, năm phương quỷ đế, thập điện Diêm vương đám người cũng đều là tuyệt đối cường giả.

Theo Minh giới bên trong có thiên tài địa bảo tin tức sau khi truyền ra, cũng là có thêm không ít bắt đầu tiến vào Minh giới.

Minh giới vừa ra truyện tổng trận ở ngoài, Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử, Nhạc Thành bọn người ở tại không gian truyện tổng trận trong vòng hai tháng thời gian, này mới tới Minh giới trong vòng.

Đối với Minh giới, Nhạc Thành nhưng thật ra lần đầu tiên tới, cũng là có chút tò mò đánh giá hết thấy, này Minh giới thật đúng là cùng ngoại giới không giống với, giữa ban ngày ban mặt đều là sắc trời hỗn loạn một mảnh, không gian hơi thở bên trong đều là tràn ngập một mảnh du hồn hơi thở, mặt khác, nhưng thật ra cùng ngoại giới không có quá lớn khác nhau.

Mọi người rời đi không gian truyện tổng trận cũng không có dừng lại, lập tức chạy tới Minh lâm mà đi.

Minh lâm bên trong, diện tích mở mang vô cùng, khắp Minh lâm trong vòng, quần sơn liên miên không ngừng, cũng che trời đại thụ rậm rạp, trong rừng âm phong từng trận, tu vi thấp nhân, đi vào bên trong, đều là hội rừng mình, có, trực tiếp là trong cơ thể âm phong quất cốt, căn bản là không thể đi vào.

Minh lâm bốn phía phía trên, đã muốn là có thêm không ít hội tụ, trừ bỏ thân mình chính là Minh giới trong vòng cường giả ở ngoài, Tiên Ma giới trung tới cường giả càng nhiều.

“Hảo nồng đậm linh khí, này linh khí đi vắng Hạo Thiên Tháp nội linh khí dưới.” Lại một tháng sau, Nhạc Thành tới Minh lâm thời điểm, cảm giác được Minh lâm bên trong khuếch tán mà ra linh khí, trong lòng kinh ngạc không thôi, này linh khí bên trong, hỗn loạn còn mơ hồ là có thêm một ít linh được hơi thở, xem ra này linh khí nơi phát ra linh mãnh được.

Chỉ là linh được phía trên khuếch tán linh khí liền kinh người như thế, kia linh được thân mình tuyệt đối là kinh người, này rốt cuộc là cái gì linh được như thế cường hãn. Nhạc Thành cũng không nghĩ ra được, xem ra chỉ có đến Minh lâm bên trong thử thời vận.

“Đại kiếp nạn gần, tất có trọng bảo ra.” Nghiễm Thành Tử nhìn chăm chú vào tiền không nói.

“Không biết lần này này Minh giới trong vòng rốt cuộc là có gì bảo vật xuất thế, này động tĩnh chính là không ít.” Xích Tinh Tử nói.

“Này Minh sơn trong vòng, khả là có thêm mười phương vị nhập khẩu, chúng ta vẫn là vào đi thôi.” Linh Bảo Đạo Sư nói.

“Mười phương vị, mọi người xem xem làm như thế nào đi vào hảo.” Nghiễm Thành Tử thần niệm rình mà ra, lập tức đối mọi người đạo.

“Này Minh lâm vẫn là Minh giới bên trong một chỗ quỷ dị nơi, ta xem chúng ta vẫn là một người đi vào một cái phương vị cho thỏa đáng.” Cù Lưu Tôn do dự một chút nói.

“Cũng tốt, như vậy ít nhất là nắm chắc yếu lớn.” Đạo Hạnh Thiên Tôn đồng ý đạo.

“Chúng ta liền nhận thức một đám nhập khẩu, Nhạc Thành, người cùng Lang Lễ, Âm Ma quân cùng nhau như thế nào?” Nghiễm Thành Tử đối Nhạc Thành hỏi.

“Không thành vấn đề.” Nhạc Thành cũng không có vấn đề, này Minh lâm trong vòng, có mười phương vị, chính mình cùng Âm Ma quân, Thanh Đồng, Linh Viên đi vào hẳn là không có vấn đề gì.

“Vậy người khả phải chú ý một ít, này Minh lâm trong vòng cũng là có rất nhiều nguy hiểm, còn hơn Vạn Vu Đại Trận cũng không kém là bao nhiêu, phương diện này một ít Minh thú thực lực cũng dị thường cường hãn, cũng nên cẩn thận.” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói.

“Ta sẽ chú ý.” Nhạc Thành gật đầu đáp, cảm giác này Minh lâm trong vòng hơi thở, Nhạc Thành trong lòng cũng là không có khinh thường, phàm là có bảo vật xuất hiện địa phương, làm sao hội không có nguy hiểm.

“Nhạc Thành, người đi vào trước đi, có nguy hiểm liền lui ra, không đủ tháo vác cầu cái gì.” Nghiễm Thành Tử đối Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành gật đầu, lập tức ý bảo Lang Lễ, Âm Ma quân, Thanh Đồng đám người đi theo bên cạnh mình, hơi hơi nhìn chăm chú tiền không mở mang Minh lâm liếc mắt một cái, lập tức thả người tiến nhập chính phía trước, người nào nhập khẩu đi vào đối với chính mình mà nói tựa hồ là cũng không có bao nhiêu khác nhau.

Minh lâm trong vòng, nồng đậm linh khí càng thêm nồng đậm đứng lên, chỉ đồng thời một cổ âm phong nhất thời bao phủ ở tại mọi người bên người, này Minh lâm trong vòng thật đúng là quý dị vô cùng một chỗ địa phương.

“Lão ba, nơi này thật đúng là có đó kỳ quái, lạnh lẽo.” Thanh Đồng đối Nhạc Thành nói.

“Điều cẩn thận một chút đi, chú ý phương diện này Minh thú.” Nhạc Thành đối Thanh Đồng mọi người nói.

Theo Nhạc Thành tiến nhập Minh lâm trong vòng, Xích Tinh Tử đám người cũng đều tự biến mất ở tại trên không trung, mà cũng không có bao lâu, Minh lâm trên không bên trong, Tam Tiêu tiên tử chờ Tiệt Giáo cường giả cũng xuất hiện ở trên không trung, cũng tiến nhập Minh lâm trong vòng.

“Sưu sưu...” Trên không trung, mấy đạo thân ảnh xuất hiện, cũng kia Địa Tạng, Văn Thù, đám người Từ hàng, chúng Bồ Tát xuất hiện lúc sau, cũng phân biệt tiến nhập Minh lâm trong vòng.

Một chỗ quý dị nơi nội, một tòa thật lớn cung điện bên trong, cung điện phía trên, có tinh thần hiện lên, cùng cung điện lẫn nhau hô ứng, ở trên trống rỗng lên tầng tầng không gian cuộn sóng.

“Xiển giáo, Tiệt Giáo, Tây Phương Giáo, Vu tộc, Tiên Đạo liên minh, Ma Đạo liên minh, hừ, Minh giới bên trong xuất thế bảo vật, lại như thế nào hội dừng ở các người đích tay trung, cả Minh giới đều là của ta, sớm hay muộn một ngày, ta sẽ toàn bộ đoạt lại.” Cung điện trong vòng, một cái thanh bào lão giả lạnh nhạt nói.

Minh lâm trong vòng, Nhạc Thành chờ người đã là thật cẩn thận ở bên trong đi rồi ba ngày, thần niệm rình bên trong, cũng không có cái gì phát hiện, này Minh lâm trong vòng bảo vật cũng không biết ở địa phương nào.

Mà ở Minh lâm trong vòng, mọi người tốc độ cũng là có sở thông thả, nơi nơi đều là che trời đại thụ, trong rừng uốn lượn liên miên, nhẹ nhàng trắng hồng loạn âm phong từng trận khuếch tán ở không gian xung quanh, cũng làm cho người ta cảm giác được trong lòng không thoải mái.

“Lão ba, phía trước giống như có linh dược.” Thanh Đồng nháy mắt bất động, thần niệm ở tìm tòi cái gì, lập tức đối Nhạc Thành nói.

“Linh dược, chúng ta đi nhìn xem.” Nhạc Thành biết Thanh Đồng đối linh dược tìm kiếm khả năng là có thêm thiên phú, mọi người lập tức thả người đi trước, chạy tới Thanh Đồng rình đến địa phương.

“Đây là Tử Tinh hoa.” Sau một lát, một chỗ che trời đại thụ dưới cự thạch hạ, một gốc cây có cánh tay * tiểu nhân màu tím linh dược xuất hiện ở mọi người trong mắt.

Này linh dược một thước cao tả hữu, cả vật thể màu tím, giống như tinh thạch bình thường, một cổ nồng đậm bàng bạc linh khí tán loạn, chung quanh che trời đại thụ đều là bởi vì này Tử Tinh hoa tồn tại, trở nên nồng đậm xanh tươi hơn.

“Này Tử Tinh hoa chính là đủ để luyện chế xuất thần đan trình tự linh dược, không nghĩ đến đây còn có.” Âm Ma quân kinh ngạc nói.

Nhạc Thành lúc này cũng là có kinh ngạc, này Tử Tinh hoa chính là bảo vật, chính là luyện chế tuyệt phẩm đan tài liệu, này tuyệt phẩm đan dược ở cả Tiên Ma giới, còn hơn thần khí còn muốn thiếu hơn, hữu cơ duyên được đến tuyệt phẩm đan dược, đều là trộm thu dẫu đi, ai cũng sẽ không bốn phía tuyên dương đi ra.

Cho nên, Tiên Ma giới trung tuyệt phẩm đan dược cực nhỏ có thể gặp được, mà tuyệt phẩm đan dược cũng là rất khó luyện chế, không có tiên tôn đã ngoài thực lực, tưởng đều đừng nghĩ luyện chế xuất thần phẩm đan dược.

Nhạc Thành nhìn thấy trước mắt kia Tử Tinh hoa, này Tử Tinh hoa giá trị nếu nói giá trị thượng một món đồ thần khí giá trị trong lời nói, có lẽ là có chút thiên hơn, chỉ này Tử Tinh hoa giá trị cũng tuyệt đối là còn hơn một món đồ thần khí không kém là bao nhiêu.

“Thật đúng là có linh dược.” Thanh Đồng hưng phấn cười, thân ảnh nhất thời đánh về phía kia cự thạch phía trên hái Tử Tinh hoa.

“Thanh Đồng cẩn thận.” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, này Tử Tinh hoa như thể linh dược, dĩ nhiên là liền dài như vậy ở chỗ này không có bị người trích đi, này đã muốn thật là không bình thường.

“Sưu...”

Thanh Đồng lúc này đã muốn là tới kia cự thạch bên cạnh, trong tay thanh mang đánh ra, đó là bao vây hướng về phía kia Tử Tinh hoa mà đi.

“Ồ...”

Một đạo trầm thấp thanh âm của ngọt theo không gian xung quanh truyền ra, không sai đồng thời thời điểm, kia cự thạch lúc sau che trời đại thụ ngọt quý dị hóa thành một cái khổng lồ hắc động, một cổ thật lớn lực cắn nuốt nhất thời bao phủ hướng về phía Thanh Đồng.

“Gào khóc...”

Cơ hồ là cùng trong lúc nhất thời, Thanh Đồng không thể không là thu hồi hái kia một gốc cây Tử Tinh hoa thanh mang, nháy mắt hóa thành khổng lồ bản thể, thân thể cao lớn phá hủy vô số không gian xung quanh che trời đại thụ, va chạm hướng về phía kia khổng lồ hắc động mà đi.

“Thình thịch oành...”

Không gian nháy mắt phá, một mảnh không gian sóng gợn đánh kích tán đồng thời, tiền trống không hắc động tái ở quý dị biến hóa, này vô số ngọn lửa bắn nhanh mà ra, thiêu huỷ không gian một mảnh đỏ đậm, nháy mắt liền bao phủ hướng về phía Thanh Đồng.

“Phụt.....” Thanh Đồng thân thể cao lớn cũng cấp tốc bạo lui, trong miệng một mảnh thực thủy phun ra, Thanh Đồng lúc này cũng lĩnh ngộ thủy chi thần thông, hơn nữa thân mình chính là thủy hệ thần thú, nhất thời không gian trong vòng ngọn lửa nháy mắt tắt.

“Rống...” Cũng vào lúc này, lửa kia diễm vừa thu lại đồng thời, kia che trời đại thụ biến mất không thấy, đã muốn là hồ làm một con toàn thân màu xanh khủng bố dị thú, thân thể cao lớn có tam vạn thước lớn nhỏ, trong hai mắt đỏ đậm một mảnh, toàn thân phía trên còn có một mảnh hư thật luân phiên màu xanh râu, tứ chi có trảo, trong miệng răng nanh hàn quang trạm trạm, quanh thân tràn ngập một cỗ tử vong khí, cùng này Minh lâm bên trong hơi thở hoàn toàn ăn khớp.

“Là Minh thú.” Nhạc Thành trong lòng run lên, khó trách này Tử Tinh hoa bây giờ còn không có bị người lấy đi, nguyên lai là có một con Minh thú ở bảo hộ, này Minh thú thực lực phỏng chừng đi vắng tiên quân lúc đầu cường giả dưới, người bình thường khả không đối phó được.

“Chết đi.” Minh thú xuất hiện, Nhạc Thành thân hình cũng biến mất ngay tại chỗ, Thanh Đồng một người có thể không pháp thay vào đó Minh thú.

“Rống...” Hung hãn dị thú hiện thân lúc sau, tựa hồ là cảm giác được Thanh Đồng khí tức trên thân có chút kiêng kỵ, đan lập tức nháy mắt lại đánh về phía Thanh Đồng mà đi, chạy chồm mà lên trực tiếp là đâm cháy trước người một mảnh hư không.

“Ngao...” Thanh Đồng rít gào một tiếng, thân hình quấy một mảnh không gian, khổng lồ cự vĩ đang đưa, lập tức hung hăng tạp hướng về phía kia Minh thú mà đi.

Ma thú cũng thân thể cao lớn thả người nhảy, vạn vạn thật lớn thân hình, chỉ trước giờ lên xuyên thấu một mảnh không gian, kích thích vô số không gian mảnh nhỏ lúc sau phách về phía Thanh Đồng thổi quét mà đến cự vĩ.

“Bang bang...” Thanh Đồng cự vĩ cùng kia Minh thú chỉ trước hung hăng va chạm cùng một chỗ, thật lớn lực lượng đâm cháy một mảnh không gian, Thanh Đồng thân thể cao lớn cũng bị đẩy lui mở ra.

Kia Minh thú rít gào một tiếng, thân thể cao lớn cũng cấp tốc đẩy lui, ở Thanh Đồng công kích đến nó cũng chiếm không đến cái gì tiện nghi.

“Tuyệt Tiên.” Cũng nhưng vào lúc này, Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở trên không, Hiên Viên trên thân kiếm, vạn đạo bóng kiếm họa xuất vô số đạo tối đen không gian cái khe, tim đập nhanh không gian cái khe nháy mắt ngưng tụ thành khổng lồ hắc động đem kia ma thú trực tiếp cắn nuốt.

“Thở phì phò hừ...” Kia ma thú thực lực cũng đối với miễn cưỡng tiên quân lúc đầu giả tả hữu, không thể đối kháng Nhạc Thành Tuyết Tiên một kích, thân thể cao lớn chính là một lát đã bị Nhạc Thành trực tiếp giảo bế sương khói tiêu tán ở liễu không gian trung.

“Thu.” Nhạc Thành pháp quyết thu hồi Hiên Viên kiếm, lập tức trong tay một đạo thanh mang bao vây mà ra mới tháo xuống kia cự thạch phía trên Tử Tinh hoa.

“Lần sau cẩn thận một chút, nhưng đừng liều lĩnh, lỗ mãng.” Nhạc Thành lập tức đối thu hồi bản thể Thanh Đồng nói.

“Kia Minh thú thực lực thật đúng là không sai.” Thanh Đồng hơi hơi nói đến, kia Minh thú thực lực vừa mới chính là đi vắng hẩn dưới.

Thu hồi Tử Tinh hoa lúc sau, Nhạc Thành cùng Lang Lễ mọi người tiếp tục đi phía trước mà đi, này Minh giới bên trong Minh thú dĩ nhiên là có thể hóa thành đại thụ che dấu, nhưng thật ra làm cho Nhạc Thành không khỏi là càng thêm cẩn thận đứng lên.

Mà lúc này cả Minh lâm trong vòng, đã muốn là có thêm không ít cường giả tiến nhập, Minh lâm bên trong, gần nhất cũng là bị truyền ra xuất hiện không ít linh dược, đều là bình thường rất khó gặp được đến linh dược, không ít người đều cũng có sở thu hoạch.

Một chỗ trong sơn cốc, thảo nhiên linh khí tràn ngập, mấy đạo thanh âm xuất hiện ở sơn cốc trong vòng, này mấy người khí tức trên thân đều cũng có đó quái dị, tuy rằng đều là Tiên đạo mọi người, nhưng là trên người lại là có thêm một cỗ u hồn khí.

“Lần này chúng ta Minh giới xuất hiện bảo vật, không nghĩ tới Tiên Ma giới trung mọi người yếu lại đây thò chân vào, xía vào.” Mấy người trung, một cái áo trắng trường bào hán tử tức giận bất bình nói.

“Coi như hết, cho dù không có Tiên Ma giới trung người đến, có bảo vật cũng lạc không đến chúng ta này đó trên thân người.” Một cái hắc y hán tử thảo nhiên nói.

“Nói cũng là, chính là bây giờ còn yếu phái chúng ta ở Minh lâm trung tìm kiếm bảo vật, chính là khổ chúng ta.” Một người hán tử bất đắc dĩ nói.

“Đều cẩn thận một chút đi, nơi này cũng không phải là hảo ngoạn đích, này chính là Minh giới cấm địa, yếu là chúng ta rơi vào đi, khả nhất định phải chết.” Lại là một cái hán tử nói, nhìn chăm chú vào phía trước sơn cốc khu vực, không khỏi là đánh rùng mình một cái.

“A...” Này hán tử cũng nói còn không có vừa dứt, đó là kêu thảm một tiếng, theo sau lưng của hẩn, cũng bên người hán tử kia một phen bướng bình đáng yêu đại đao trực tiếp đâm vào hẩn trong ngực.

“Quý Dao, người làm cái gì, người như thế nào sát người một nhà.” Bên cạnh mấy hán tử nhất thời hoảng sợ quát.

Bị mọi người tên là Quý Dao nhân, thân hình nháy mắt quay đầu đến, cả người tràn ngập ra một mảnh khí tức quỷ dị, trong mắt tràn ngập một cỗ tuyết đối sát khí.

“Không tốt, Quý Dao lâm vào ảo cảnh, chúng ta đi nhanh lên.” Bên cạnh hán tử la lớn, thân ảnh đang muốn thả người mà chạy, ngọt một phen màu đen trường kiếm phiếm hắc mang đã muốn là đâm vào hẩn trong ngực.

“Thình thịch oành...” Trong phút chốc, này mấy người cũng hai mắt toàn bộ đỏ đậm một mảnh, lập tức nhìn chăm chú vào tiền không, đều tự trong tay một mảnh hào quang bắn nhanh mà ra, hung hăng vỗ vào chính mình trên thiên linh cái.

Mấy người, toàn bộ bị đánh chết, có vẫn là tự sát, này mấy người thi thể cũng rất kỳ quái, lập tức hóa thành sương khói tiêu tán ở tại không trung, tựa hồ là thân hình cũng không có khung xương bình thường.

“Thình thịch oành” một chỗ rừng cây trong vòng, từng đạo thật lớn lực lượng tiếng bạo liệt vang lên, chung quanh một mảnh núi non bắc phá hủy.

“Đầu Thiên Chương...” Trên không trung, Nhạc Thành bỗng nổi lên Hồn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể, trong tay pháp quyết đánh ra, khổng lồ chương ấn hội áp xuống, nhất thời một con khủng bố cự mãng Minh thú tắc tắc hóa thành sương khói.

“Chết đi.” Lang Lễ trống rỗng nhất trảo, không gian run rẩy, khổng lồ đầu móng tay bóp nát một con lang hình Minh thú.

Suốt một tháng thời gian, Nhạc Thành cùng Lang Lễ, Thanh Đồng mọi người còn xuyên qua ở tại Minh lâm trong vòng, dọc theo đường đi, gặp được Minh thú cũng không ít, vừa mới liền gặp tam chỉch, cực mạnh một con, thực lực dĩ nhiên là còn hơn tiên quân trung kỳ cường giả cũng sẽ không kém nhiều ít.

“Thu thập một chút, chúng ta đi thôi.” Nhạc Thành đánh giá chung quanh một chút, lập tức nói với mọi người đạo.

“Lão ba, như thế nào lâu như vậy, còn không có gặp được kia cái gì bảo vật.” Thanh Đồng nói.

“Có thể còn ở bên trong đi, chúng ta tái đi vào bên trong nhìn xem.” Nhạc Thành trong lòng cũng là có chút nghi hoặc, đây đều là một tháng còn không có một chút động tĩnh, chút không có bảo vật bóng dáng.

“Sưu sưu...” Trên không trung, tứ đạo thân ảnh cắt qua không gian mà đến, một cỗ thao Thiên Yêu khí hiển lộ, bốn người đều là yêu đạo cường giả, một thanh niên, ba trung niên hán tử bộ dáng.

“Là hán...” Nhạc Thành lập tức liền nhận ra bốn người này, bốn người này lúc trước đi qua Hạo Thiên môn, kia thanh niên còn cùng chính mình tiến nhập Hồn Độn hải trong vòng.

Mà làm cho Nhạc Thành kinh ngạc chính là, này thanh niên theo Hồn Độn hải lúc đi ra, còn chính là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực, lúc này, đã muốn là đột phá đến yêu quân lúc đầu, sau lưng ba người, cũng đều là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực.

“Sưu sưu...” Lại là nhất đạo thân ảnh xuất hiện ở trên không bên trong, người tới trung niên bộ dáng, quần áo trường bào, cả người hơi thở run trong lúc đó, cũng Ma quân hậu kỳ tu vi thực lực.

“Ha ha, ta còn tưởng rằng là ai đâu, nguyên lai là người Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành khiến cho động tĩnh a.” Người tới vừa thấy đến Nhạc Thành, cũng cười to dựng lên.

“Nguyên lai là đạo hữu, chúng ta lại gặp mặt.” Nhạc Thành cười nói, người tới nhưng thật ra làm cho Nhạc Thành có chút ngoài ý muốn, cũng là ở Hồn Độn hải cùng Hạo Thiên môn ra mắt người, kia Ma quân trung kỳ tu vi hán tử, chính là lúc này, người này khí tức trên thân cũng là tới Ma quân hậu kỳ tu vi thực lực.

“Người khác đều gọi ta Thiên Sát Ma quân, người cũng như vậy gọi ta là tốt rồi, xem ra, người mấy năm nay chính là tiến bộ thật lớn a.” Hán tử kia cảm giác được Nhạc Thành khí tức trên thân, Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, lúc trước Nhạc Thành theo Hồn Độn hải lúc đi ra, mới là Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu mà thôi.

“Thiên Sát đạo hữu chính là tiến bộ lớn hơn nữa a.” Nhạc Thành trả lời, này Ma quân trung kỳ đột phá đến Ma quân hậu kỳ, này tiến bộ cũng là thật lớn, xem ra người này cũng là có đó bối cảnh mới là.

“Đến đây liền xuất hiện đi, không cần trốn trốn tránh tránh.” Lúc này, kia yêu quân lúc đầu thanh niên cũng nhìn chăm chú hướng về phía tiền không một mảnh che trời đại thụ sau nói.

“Khanh khách, nguyên lai đều là người quen, không nghĩ tới tới này Minh giới, còn có thể gặp mặt.” Một đạo tiếng cười duyên sau khi truyền ra, lập tức ba đạo thanh ảnh đi ra.

Nhất nữ hai nam, nữ quần áo bại lộ, toàn thân mặt ngoài trong lúc đó buộc vòng quanh một đạo hoàn mỹ đường cong, tuyệt đối là một cái vũ vật, dung mạo cũng là thuộc loại tuyệt mỹ hạng người, quanh thân có đẹp để khí quanh quẩn.

Hai cái nam trung niên bộ dáng, toàn thân yêu khí tràn ngập, có thần nhiên lãnh ý tràn ngập, ba người trung, kia đẹp để nữ tử chính là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực, hai cái nam chính là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu trung kỳ tu vi thực lực.

“Ma Hạt, Yêu Lang, Xích Hạc.” Nhạc Thành tự nhiên là nhận thức mấy người kia, ba người này lần trước cùng Lãnh Xà cũng là cùng nhau tới Hạo Thiên môn, chính là ở Thái Hư chi địa trung, này Lãnh Xà bị chính mình đánh chết.

“Nguyên lai là các ngươi đấy.” Kia yêu quân lúc đầu thanh niên hơi hơi nói, lập tức không có nói nhiều.

“Chư vị đều là dự đoán được phương diện này sắp xuất thế thiên tài địa bảo đi, thế nhưng gặp cùng nhau, mọi người liên kết bạn mà đi như thế nào, phía trước chính là càng ngày càng nguy hiểm, nhiều người một ít, cũng là hội càng thêm an toàn một ít.” Thiên Sát Ma quân nói với mọi người đạo, ánh mắt nhìn chăm chú mọi người liếc mắt một cái, lại nói: “Lấy thực lực của ta, chư vị hẳn là sẽ không hoài nghi ta là muốn mượn các ngươi thực lực đi, ta đây cũng là tùy tiện nói nói, các ngươi nếu không muốn trong lời nói cũng không có quan hệ.”

“Này chú ý không sai, nhưng thật ra có thể, ta đồng ý cùng nhau đi.” Ngoài dự đoán mọi người, nhưng thật ra kia yêu quân lúc đầu thanh niên không như thế nào do dự lập tức đáp.

“Khanh khách, ta cũng hiểu được không sai, tự nhiên là không thành vấn đề.” Ma Hạt cười khúc khích nói, ba người bọn họ thực lực tu vi thấp nhất, tự nhiên là sẽ không có vấn đề gì.

“Nhạc Thành đạo hữu, ngươi đâu.” Thiên Sát Ma quân đối Nhạc Thành hỏi.

Nhạc Thành lúc này đổ là có chút do dự, chính mình cùng Lang Lễ đám người một đường, hẳn là cũng là không có gì nguy hiểm, tự bảo vệ mình hẳn là còn không có vấn đề, cùng những người này cùng nhau kết bạn mà đi, mặc dù là không có gì chỗ hỏng, chính là cùng những người này cũng không quen thuộc, vạn nhất có người đối với chính mình bất lợi đổ là có chút phiền phức.

“Nhạc Thành đạo hữu không cần do dự, này phía trước chỉ biết càng ngày càng nguy hiểm, có cái bạn tự nhiên là tốt, về phần gặp gỡ bảo vật mọi người liên tự bằng bốn sự tốt lắm.” Thiên Sát Ma quân lại nói.

“Ta đây cũng cùng chư vị cùng nhau đi thôi.” Nhạc Thành trả lời, trong lòng cũng chỉ có là tính toán cẩn thận phòng bị, cùng những người này cùng nhau, ít nhất cũng là gặp gỡ nguy hiểm, liền hơn một số người gánh vác.

“Nhạc Thành, ngươi cũng tại như vậy?” Trên không trung, ba đạo bóng hình xinh đẹp mà rơi, thanh âm hạ xuống xong, Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu tam nữ cũng tới Nhạc Thành bên người.

“Ân, các ngươi cũng đến đây sao.” Nhạc Thành nhưng thật ra thật không ngờ tới là này tam nữ, phỏng chừng Tiệt Giáo bên trong, kia Diễm Trung Tiên, Quy Linh Thánh Mẫu đám người cũng không phải vào này một cái nhập khẩu.

“Nguyên lai là Tam Tiêu tiên tử.” Thiên Sát Ma quân hơi hơi đạo, mấy người kia đối với Tam Tiêu tiên tử tự nhiên cũng là cũng không xa lạ, ở Hạo Thiên môn trung chỉ thấy qua.

“Ngươi nhưng thật ra đi rất nhanh, này dọc theo đường đi không có gặp được nguy hiểm gì đi.” Quỳnh Tiêu tiên tử đối đạo, ánh mắt cũng đã rơi vào Âm Ma quân trên người quét mắt liếc mắt một cái, Nhạc Thành bên người hơn một cái Ma quân trung kỳ cường giả, cũng tự nhiên là mời nàng ngoài ý muốn.

“Một đường hoàn hảo, chúng ta đang định cùng nhau hướng đi, các ngươi cùng nhau thế nào?” Nhạc Thành đối Tam Tiêu hỏi.

“Cũng tốt, cùng nhau đi.” Vân Tiêu tiên tử không có như thế nào do dự, lập tức đối Nhạc Thành nói.

Tam Tiêu tiên tử gia nhập, ở đây tự nhiên là không ai liên gặp phản đối, lập tức mọi người liền cùng nhau đi phía trước mà đi, tại nơi yêu quân lúc đầu tu vi thanh niên giới thiệu hạ, mọi người mới biết kia thanh niên tên là Kim Hỏa, kia ba Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực giả, tên cũng không biết.

Mọi người kết bạn mà đi trung, cũng thực gặp không ít Minh thú, bất quá mọi người thực lực cũng đều là dị thường cường hãn, ở mọi người liên thủ hạ, tự nhiên là có kinh vô hiểm.

Mười ngày sau, một chỗ sơn cốc xuất hiện ở mọi người trước mắt, sơn cốc này phía trên, có nhất cổ khí tức quỷ dị bao phủ, đồng thời có một mảnh u tối sương mù tràn ngập ở chung quanh, cả không gian cũng hôn ám một mảnh, giống như mưa to đến thì phía trước bình thường cảnh tượng.

“Nơi này có chút cổ quái.” Kim Hỏa dừng cước bộ nói với mọi người đạo, phía trước sơn cốc, còn hơn chung quanh hơi thở rõ ràng là không giống với.

“Là có chút cổ quái, nơi này giống như ta từng nghe nói qua, nhất thời nghĩ không ra.” Thiên Sát Ma quân nói.

Vân Tiêu tiên tử thần sắc hơi hơi trầm xuống, chính là chung quanh liếc mắt một cái sau nói: “Nơi này là Minh giới cấm địa, cũng là cả Minh lâm trung tâm, tên là địa phủ cấm địa, vô mấy năm qua, một ít hung hãn u hồn đó là bị hủy diệt ở tại nơi này, cho nên nơi đây cũng thành một chỗ đại hung nơi.”

“Chúng ta đây có vào hay không đi?” Ma Hạt đối mọi người hỏi, cảm giác tiền trống không quỹ dị hơi thở, mời nàng Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi thực lực đều cũng có đó tìm đập nhanh đứng lên.

“Nơi này là Minh lâm trung tâm, nếu muốn đến phía trước đi, chúng ta cũng chỉ có đi vào.” Vân Tiêu tiên tử nói.

“Tất cả mọi người cẩn thận một chút, hãn là cũng sẽ không ra cái gì đại nguy hiểm đi.” Thiên Sát Ma quân nói, thực lực của hãn tu vi, nhưng thật ra có tư cách nói những lời này, Ma quân hậu kỳ tu vi, có thể gặp được nguy hiểm chứng thật là không nhiều lắm.

“Phương diện này chính là cả Minh lâm nguy hiểm nhất chỗ, chúng ta này dọc theo đường đi Minh thú có lẽ chính là này cấm địa trong vòng trốn tới một ít mà thôi, đồng thời phương diện này còn có công kích nguyên thần quỹ dị lực lượng, có thể làm cho người ta lâm vào ảo cảnh.” Vân Tiêu tiên tử lại nói.

“Nguy hiểm như vậy.” Ma Hạt không khỏi là thần sắc ngẩn ra.

“Mọi người cẩn thận một chút, đến nơi này, cũng không thể đủ lui về đi.” Thiên Sát Ma quân nói, lập tức mọi người do dự sau một lát, vẫn là quyết định đi vào sơn cốc, nếu không trong lời nói, muốn rời khỏi Minh lâm, thế nhưng đến đây, ai cũng sẽ không tùy tiện rời đi, dù sao là tiến vào phía trước, mọi người đều là dự tính tới có nguy hiểm.

Tiến vào sơn cốc trong nháy mắt, Nhạc Thành nhất thời liền cảm thấy đầu hơi hơi một trận mê muội, nhất cổ khí tức quỹ dị đã muốn là ở ăn mòn nguyên thần của mình, chính là Nhạc Thành còn có thể chống cự.

Theo, mọi người chậm rãi đi thẳng về phía trước, đều là không dám có gì khinh thường, sôi nổi đều là bố trí nổi lên hộ thân cương vậy.

Mà càng là hướng bên trong, kia khí tức quỹ dị lại càng nồng đậm đứng lên, đối nguyên thần lực công kích đó là càng lớn.

“Dừng lại!” Nhạc Thành quát.

Mới vừa tiến vào sơn cốc, tất cả mọi người cảm nhận được sơn cốc trong vòng kia quỹ dị hơi thở lực ảnh hưởng. Tam Tiêu tiên tử, Kim Hỏa, Thanh Đồng, Linh Viên, Lang Lễ, Thiên Sát Ma quân, Âm Ma quân đám người tựa hồ là còn có thể ngăn cản, mà nhiên lúc này, Hoàng Ma tán nhân cùng Liệt Hỏa Ma Vương hai người đã là trên mặt diễn cảm bắt đầu biến hóa, toàn thân đều ở phát run.

“A!” Hoàng Ma tán nhân bỗng nhiên phần nộ điên cuồng mà một tiếng tê rống, quanh thân pháp lực khuấy động mà ra, trong tay một đạo chưởng ấn trực tiếp phần nộ hướng Liệt Hỏa Ma Vương bổ tới.

“A...” Liệt Hỏa Ma Vương lúc này cũng giống nhau, trong tay một đạo ngọn lửa ngưng tụ, nháy mắt bổ về phía Hoàng Ma tán nhân mà đi.

“Bang bang!” Một đạo thanh màu vàng hào quang hiện lên, cũng Nhạc Thành nháy mắt xuất hiện ở Hoàng Ma tán nhân cùng Liệt Hỏa Ma Vương trong lúc đó, phân biệt chấn khai hai người.

“Hoàng Ma, Liệt Hỏa, hai người các ngươi làm sao vậy?” Cửu U song ma vội vàng hỏi, này hết thấy cũng là làm cho mọi người kinh ngạc không thôi.

“Ta không sao.” Hoàng Ma tán nhân rất nhanh khôi phục thanh tỉnh. , Liệt Hỏa Ma Vương lúc này cũng lắc lắc đầu, lập tức nói : “Ta không sao.”

“Đa tạ môn chủ.” Hoàng Ma tán nhân cùng Liệt Hỏa Ma Vương tới Nhạc Thành bên người nói, hai người cũng biết vừa mới là bị trong sơn cốc này khí tức quỷ dị ăn mòn nguyên thần, nếu môn chủ vừa mới không có ra tay, kia đã có thể thảm.

“Các người cố thủ tâm thần cẩn thận một chút.” Nhạc Thành lúc này trong lòng cũng là kinh hãi không thôi, Hoàng Ma tán nhân cùng Liệt Hỏa Ma Vương cũng đều là Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma thực lực, này khí tức quỷ dị dĩ nhiên là lợi hại như thế.

“Chúng ta tiếp tục đi thôi.” Nhạc Thành lập tức nói với mọi người đạo.

Trong sơn cốc, mọi người để ý cẩn thận đi tới, thời khắc chú ý đến chung quanh, có vừa mới Hoàng Ma tán nhân cùng Liệt Hỏa Ma Vương hai người bộ dáng làm cảnh cáo, ai cũng không dám có gì khinh thường.

Theo tiến vào sơn cốc nội một khoảng cách, mọi người cũng cảm giác được trong tai còn lại là truyền đến một trận chém giết tiếng hét phẫn nộ. Bỗng nhiên mọi người khóe mắt dư quang, phát hiện một đạo hắc quang theo bên cạnh bắn nhanh mà đến.

“Sư... !”

Này bóng đen tốc độ cực nhanh, nháy mắt xuyên qua không gian đi ra Linh Viên trước người, mơ hồ là có thể chứng kiến là một bóng người.

Đây là trong nháy mắt mà thôi, này bóng đen xuất hiện cũng là làm cho trong lòng mọi người cả kinh.

“Muốn chết.” Linh Viên lúc này cũng hét lớn một tiếng, trong tay kim mang lưu chuyển, nháy mắt nhất đạo kim sắc quyền ấn oanh kích mà đi.

“Xuy xuy...” Khắp không gian nháy mắt vạn vụn, tùy theo đạo đạo không gian cái khe hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp, âm âm trong lúc đó liền rồi đột nhiên nứt toác mở ra.

“Bang bang...” Không Gian Bạo Liệt thanh lúc sau, chung quanh một mảnh không gian hóa thành hư không, kia bóng đen cũng đã bị bị thương nặng, lập tức lộ ra một cái hắc y lão giả bộ dáng đến, Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi thực lực.

Nháy mắt này lão giả đó là thân hình hóa thành sương khói biến mất ở tại không trung, này đột nhiên trong lúc đó phát sinh hết thảy làm cho tất cả mọi người là giật mình không nhỏ, phương diện này thật đúng là nguy hiểm vô cùng, vừa mới này hắc y lão giả xuất hiện, chính là mọi người thần niệm đều không có rình đến.

“Đi nhanh lên!” Nhạc Thành lúc này cũng hét to mà đạo.

“Làm sao vậy.” Ma Hại, Lãnh Xà đám người nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nghi hoặc đạo, rồi đột nhiên trong lúc đó biến sắc, bởi vì hắn cảm giác được bốn phía không gian đã xảy ra chấn động, thực hiện nhiên bốn phía chính có không ít người hướng về bên này tới rồi.

Thần niệm rình bên trong, chính là có thêm hơn mười người cùng Hắc y nhân kia giống nhau cường giả lâm vào ảo cảnh lao thẳng tới mà đến, bọn hắn khả không muốn cùng những người đó động thủ, bởi vì những người đó đều là không muốn sống, mà bọn hắn cũng không có muốn chết e mọi người hóa thành kinh cực nhanh lui hành tại bên trong sơn cốc, tốc độ đều là nhanh đến cực hạn, biết là xác định kia hơn mười người không có đuổi theo, lúc này mới tặc một hơi, hoàn hảo đã bị kia ảo cảnh ảnh hưởng, này lâm vào ảo cảnh nhân tốc độ tựa hồ cũng là đã bị áp chế bình thường, cũng không phải rất nhanh.

“Dừng lại đi, bọn hắn hẳn là không có đuổi theo.” Thiên Sát Ma quân thấp giọng nói.

“Nơi này thật đúng là quỷ dị a, liên tiếp Cửu Thiên Huyền Tiên, Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma đều có thể được rơi vào ảo cảnh đã bị khống chế.” Ma Hại đạo.

“Thần thức tu vi kém, thực dễ dàng lâm vào ảo cảnh, mọi người cố thủ tâm thần, có người nhắc nhở trong lời nói, yếu rơi vào đi cũng không phải thực dễ dàng.” Thiên Sát Ma quân nói.

“Chúng ta yếu nghĩ biện pháp đi ra ngoài sơn cốc này mới được.” Nhạc Thành nhìn chung quanh, đánh giá chung quanh, lập tức đạo, “Cũng không biết phương diện này có bao nhiêu này lâm vào ảo cảnh trung nhân, khả khó đối phó.”

“Đây yếu xuất thế bảo vật có thể hay không ở chỗ này mặt đây, càng nguy hiểm địa phương, ra bảo vật cơ hội lại càng lớn.” Kim Hỏa đạo.

“Ai biết, đây cũng là yếu dựa vào vận khí mới được.” Thiên Sát Ma quân hồ hững nói.

“Chỉ sợ là nơi này cũng không sống dễ chịu đi, mọi người vẫn là cẩn thận một chút đi, tùy thời có thể xuất hiện nguy hiểm.” Vân Tiêu tiên tử nói với mọi người đạo.

“Hô.” Liền Vân Tiêu tiên tử nói cho tới khi nào xong thôi, một đạo khổng lồ màu đen ảo ảnh rồi đột nhiên từ trên trời giáng xuống. Không gian trong nháy mắt giống như đều lạnh như băng đông lạnh ở, không thể địch nổi rét lạnh hơi thở bao phủ Nhạc Thành.

Đạo này màu đen hàn băng ảo ảnh trực tiếp đánh về phía Nhạc Thành, lạnh như băng hơi thở trực tiếp là đem Nhạc Thành chung quanh không gian đông lạnh thành khối băng.

“Tử.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, bố nổi lên Kim Long thân thể, trong tay trống rỗng dấu móng tay nhất trảo, năm ngón tay vì nắm, chung quanh không gian khối băng toàn bộ bị nắm toái, đồng thời tiền không vừa động màu đen ảo ảnh cũng là trong nháy mắt tới Nhạc Thành trước người.

“Không Gian Bạo Liệt.” Nhạc Thành không gian thần thông thúc dục mà ra, kia màu đen ảo ảnh nháy mắt liền bao phủ trong đó, chợt không gian xung quanh hoàn toàn vận vẹo.

“Thình thịch oành...” Không gian một mảnh phá lúc sau, kia màu đen ảo ảnh cũng hiển lộ ở tại mọi người trước người, chính là một con thân ảnh chỉ có chừng năm mươi thước Minh thú, toàn thân hơi thở giống như hàn băng bình thường.

“Bang bang.” Lập tức này Minh thú cũng bị Nhạc Thành đánh chết ở tại trước người, cũng cũng dọa một cái, này đó ma thú xuất hiện quả thực chính là giống như quỷ mỵ bình thường.

“Đi nhanh lên, có không ít người đến đây.” Nhạc Thành thần niệm rình bên trong, cũng vừa mới động tĩnh đưa tới phụ cận một ít bị sơn cốc trong vòng hơi thở ăn mòn lâm vào ảo cảnh nhân lại đây.

Đang nói hạ xuống, Nhạc Thành cũng cấp tốc đi phía trước mà đi, những người khác cũng liên tiếp gia tốc đi nhanh, không người nào dám lưu tại nguyên chỗ.

Mọi người cấp tốc mà chạy, cũng không biết lại đây bao lâu, thân ảnh mới lại dừng lại.

“Không tốt, nguy hiểm.” Chính là thân ảnh vừa mới dừng lại, Vân Tiêu tiên tử đó là hét lớn một tiếng.

“Xuy... !”

Không sai đồng thời, chỉ thấy tiền không bên trong, mấy đạo thân ảnh cấp tốc mà đến, phía trước nhất một cái hai mắt đỏ đậm đại hán trong tay một đạo trực tiếp đánh xuống, một đạo hình vòng cung hình đao mang, nháy mắt xé rách không gian, hướng Nhạc Thành mọi người cực nhanh thối quét xuống.

“Phanh... !” Một gã hai mắt đồng dạng đỏ đậm tráng hán cũng là điên cuồng mà đột nhiên đánh ra một quyền, quyền ra, một vòng vây không gian sóng gợn theo nắm tay chỗ tràn ngập mở ra, dọc theo một cái thẳng tắp, nhanh chóng lan đến gần Nhạc Thành mấy người bọn họ.

Trong nháy mắt, mấy bị lâm vào ảo cảnh mọi người đối Nhạc Thành bọn người phát ra cực mạnh công kích, không gian xung quanh đều là run rẩy đứng lên. Cường hãn pháp lực dao động giảo rãnh rồi gian đều chấn động địa xuất hiện vô số không gian cái khe.

“Chạy mau, không thể dây dưa.” Thiên Sát Ma quân hét lớn một tiếng, trong tay một đạo khổng lồ chưởng ấn oanh kích mà ra, tiền không nhất thời sắp xếp không một mảnh không gian mảnh nhỏ.

“Đấu Thiên Chưởng.” Nhạc Thành trong tay Đấu Thiên Chưởng lại thúc dục mà ra, lập tức thân ảnh biến mất ngay tại chỗ.

Tam Tiêu tiên tử đều tự cũng bóng hình xinh đẹp di động, trong tay phỏng chừng nghênh liễu thượng khứ, lập tức dựa thế đi phía trước không mà đi.

Lang Lễ, Cửu U song ma, Âm Ma quân, Thanh Đồng, Linh Viên đám người cũng thúc dục trong tay công kích, lập tức cấp tốc đi phía trước mà chạy, căn bản là không dám dây dưa, chỉ sợ là đưa tới càng nhiều nhân.

1252. Chương 1062: Đánh Chết Địa Tạng Vs Trọng Bảo Xuất Thế

Lang Lễ, Cửu U song ma, Âm Ma quân, Thanh Đồng, Linh Viên đám người cũng thúc dục trong tay công kích, lập tức cấp tốc đi phía trước mà chạy, căn bản là không dám dây dưa, chỉ sợ là đưa tới càng nhiều nhân.

Mọi người thoát ra công kích khu vực, đó là lấy tốc độ nhanh nhất cực nhanh chạy trốn. Phía sau kia mấy lâm vào ảo cảnh trung nhân còn lại là găm lên giận dữ, điên cuồng truy kích hướng về phía Nhạc Thành đám người.

Mọi người một đường cấp tốc mà chạy, cũng không biết qua bao lâu, cuối cùng là thoát khỏi mặt sau đuổi giết người thân ảnh, mới lại ngừng kinh doanh xuống dưới.

“Chết tiệt, nơi này cũng thật là đáng sợ.” Ma Hạt nói, tuyệt mỹ dung nhan thượng lúc này cũng là dọa hoa dung thất sắc.

“Các người xem!” Thanh Đồng bỗng nhiên hô nhỏ một tiếng.

Mọi người lập tức hướng phía trước mặt nhìn lại, chích thấy phía trước trên mặt đất chồng chất này số cổ thi thể, hẳn là bị đánh chết cũng không có bao lâu, trên người không có gì nguyên thần hơi thở, hẳn là trực tiếp nguyên thần bị thương nặng mà chết.

“Này hình như là hắc Ma quân, hẳn cũng là Ma quân hậu kỳ được đến tu vi, đây là cái gì đánh chết hẳn.” Thiên Sát Ma quân thần sắc trầm xuống nhìn thấy trong đó nhất cổ thi thể nói, có thể đánh chết một cái Ma quân hậu kỳ tu vi cường giả, thực lực tuyệt đối là khủng bố.

“Sư phụ, ta cảm giác được có điều.” Lúc này, Linh Viên thần niệm truyền âm đối Nhạc Thành nói.

“Chú ý bốn phía, cẩn thận một chút.” Nhạc Thành thần niệm trả lời, nhìn chăm chú vào bốn phía, Nhạc Thành cũng là cảm giác được không thích hợp, này chung quanh tựa hồ là kia khí tức quý dị đã không có, nhưng lại là có thêm mặt khác một cỗ thần dị hơi thở vô hình trung tràn ngập ở chung quanh.

Không sai đồng thời thời điểm, bốn phía không gian bên trong, từng đạo vô hình không gian sóng gợn bắt đầu hiện ra, vô số rậm rạp vật đang muốn bạo phun mà ra bình thường, mà lúc này Nhạc Thành đám người dĩ nhiên là chút không có cảm giác được bọn hắn tồn tại.

“Sư phụ, người xem!” Linh Viên lúc này rồi đột nhiên thần niệm truyền âm nói, ánh mắt cũng đã rơi vào bên trái một chỗ không gian phía trên, kia đang có rậm rạp vật ở dao động, mà Linh Viên phát hiện thời điểm, này đó rậm rạp vật cũng hư không tiêu thất không thấy.

“Không thấy? Có thể dung nhập không gian?” Nhạc Thành không khỏi cả kinh, vừa mới rõ ràng là có vật thể ở.

Nhạc Thành có điều ngờ vực vô căn cứ địa đột nhiên quay đầu, ánh mắt tựa như tia chớp hướng bốn phía không gian nhìn kỹ đi, này nhất khán, Nhạc Thành sắc mặt rồi đột nhiên đại biến, lúc này phía sau tam sườn toàn bộ đều là rậm rạp kia thần bí vật.

“Cẩn thận.” Nhạc Thành nhất thời cấp quát, vẫn còn là chậm từng bước, khoảng cách trong lúc đó, không gian xung quanh rậm rạp một mảnh ong mật thứ đồ tầm thường đó là cấp tốc thổi quét mà đến.

“Ong ong...” Trên không bên trong, nháy mắt bị một mảnh ong ong tiếng động che, trong nháy mắt, đầy trời rậm rạp giống như ong mật vật bay lên trời, cơ hồ đều là theo sườn phương, phía sau chạy tới, tốc độ cực kỳ kinh người, nháy mắt xuyên thấu trời cao, số lượng nhiều lắm!

“Này là địa ngục minh phong, có độc, ngàn vạn lần đừng để bên ngoài đụng phải.” Vân Tiêu tiên tử nói xong, không sai đồng thời trong tay trực tiếp tung Hồn Nguyên Kim Đẩu, bởi vậy nhìn ra đối này địa ngục minh phong chính là dị thường kiêng kỵ.

Nhạc Thành mọi người sắc mặt nhất thời đại biến, này nghe được Vân Tiêu tiên tử trong lời nói tự nhiên là không dám khinh thường.

“Xuy...” Nhạc Thành trong lòng nhất thời cả kinh, chỉ thấy sổ chích kia trong tay lớn nhỏ địa ngục minh phong dĩ nhiên là nháy mắt xuyên thấu chính mình trước người bổ lên một mảnh hộ thân cương vậy, lập tức chui được chính mình Kim Long thân thể thượng.

Lúc này khủng bố một màn xuất hiện, này đó địa ngục minh phong dĩ nhiên là trực tiếp hóa thành một cổ u hồn khí chui vào chính mình trong cơ thể, liên tiếp Kim Long thân thể cũng vô pháp ngăn cản chúng nó.

Này đó khí thể tiến vào thân thể, nháy mắt cơ thể cứng ngắc, huyết mạch đọng lại, lập tức dọc theo huyết mạch phân biệt chui vào chính mình ngũ tạng lục phủ còn có trong đầu mà đi, tốc độ chích khai cực kỳ đáng sợ.

“Xuy xuy!” Nhạc Thành hoảng sợ bên trong, không chút do dự trong cơ thể khuếch tán tam vị chân hỏa, ba vị chân hỏa dưới, kia u hồn khí nháy mắt hóa thành một mảnh hư vô.

“Xuy xuy...” Nhìn thấy tam vị chân hỏa có thể khắc chế này đó địa ngục minh phong, Nhạc Thành nháy mắt đang bên người bố trí một đạo tam vị chân hỏa phòng ngự vậy, nhất thời vô số địa ngục minh phong quay chung quanh ở tại tam vị chân hỏa phía trước, cũng không dám tiến lên.

“Xuy xuy...” Một mảnh thần quang rạng rỡ bên trong, mọi người đều là thúc dục nổi lên pháp khí, một mảnh thần quang hộ thể giảo sát vô số địa ngục minh phong, chính là này đó ôi chao địa ngục minh phong số lượng nhiều lắm, thể tích lại nhỏ, hơn nữa chỉ cần gặp phải thân thể liền gặp hóa thành u hồn khí tiến vào trong cơ thể, phòng ngự cương khí cũng vô pháp ngăn cản, tất cả mọi người là trong lòng kinh hãi.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào chung quanh mọi người, cũng thần sắc kinh ngạc cười khổ, chỉ thấy Thanh Đồng cùng Linh Viên căn bản là không có đã bị này đó địa ngục minh phong phồng chùng, hai người khí tức trên thân làm cho địa ngục minh phong căn bản là không dám tới gần bình thường.

Lúc này Nhạc Thành cũng kinh ngạc nhìn chăm chú hướng về phía kia Kim Hỏa mà đi, Kim Hỏa quanh thân nhất thời có nhất cổ hơi thở khuếch tán, địa ngục minh phong làm theo là không dám tiếp cận, mà kia Kim Hỏa bên người ba Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ cường giả cũng đang ở bị vô số địa ngục minh phong vây công, ba người cũng không ngừng ở oanh kích chung quanh vây công mà đến địa ngục minh phong.

Tam Tiêu tiên tử lúc này thúc dục Hồn Nguyên Kim Đẩu, Hồn Nguyên Kim Đẩu hào quang bao phủ dưới, trong lúc nhất thời này địa ngục minh phong cũng là không dám tới gần, tới gần khoảng cách liền gặp hóa thành tro tàn.

Liệt Hỏa Ma Vương quanh thân một mảnh ngọn lửa bạo phun mà ra, ngăn cản chung quanh sở hữu địa ngục minh phong tập kích.

“A.” Lúc này Hoàng Ma tán nhân nhất thời hét lớn một tiếng, sắc mặt nháy mắt tái nhợt đứng lên, tam chích địa ngục minh phong trực tiếp chui vào trong cơ thể hần biến mất không thấy.

“Khoái ngăn chặn, khoái.” Nhạc Thành trước tiên tới Hoàng Ma tán nhân trước người, một mảnh tam vị chân hỏa bao trùm, đã muốn là che ở tại Hoàng Ma tán nhân bốn phía.

Hoàng Ma tán nhân không dám có gì chần chờ, trong tay pháp quyết nháy mắt biến hóa, lập tức khoanh chân mà ngồi thúc dục trên người pháp lực rõ ràng trong cơ thể u hồn khí.

“Liệt Hỏa Ma Vương, Lang Lễ, Cửu U song ma, Âm Ma quân, các người đều lại đây.” Nhạc Thành đồng thời Cửu U song ma, Lang Lễ bọn người nói đạo, này đó địa ngục minh phong rất khó đối phó, chính mình tam vị chân hỏa mới có thể khắc chế.

Mọi người chính cảm cố hết sức, nghe được môn chủ trong lời nói, nhất thời liền thối lui đến Nhạc Thành bên người, trong lúc nhất thời áp lực giảm nhiều, về mặt bên trong đều là lòng còn sợ hãi, vừa mới chính là mạo hiểm vô cùng, lập tức Thanh Đồng cùng Linh Viên đều là tới Nhạc Thành bên người, theo hai người hơi thở khuếch tán, này khu vực trong vòng căn bản là không có địa ngục minh phong dám tới gần.

“A...” Xích Hạc một đạo kêu thảm thiết, tựa hồ là có không ít địa ngục minh phong chui vào trong cơ thể, bộ dáng thoát nhìn hẳn là không tốt lắm được, này đó địa ngục minh phong căn bản chính là chỗ nào cũng nhúng tay vào.

“A...”

Cơ hồ là đồng thời, kia Yêu Lang cũng một đạo tiếng kêu thảm thiết, cũng có không ít địa ngục minh phong chui vào trong cơ thể hắn mà đi.

“Tất cả mọi người lại đây đi.” Nhạc Thành thần sắc khê biến, lập tức đối Ma Hạc bốn người nói đạo, cũng không muốn nhìn mấy người kia chết tại đây địa ngục minh phong dưới.

“Đa tạ Nhạc Thành đạo hữu.” Ma Hạc, Thiên Lang, Xích Hạc nhất thời liền mau lui tới Nhạc Thành bên người.

Yêu Lang, Xích Hạc lập tức khoanh chân mà ngồi dưới đất, bắt đầu thúc dục trong cơ thể pháp lực rõ ràng kia u hồn khí, chính là hai người này trên người tiến vào địa ngục minh phong còn hơn Hoàng Ma tán nhân chính là nhiều hơn nhiều, sắc mặt trong phút chốc chính là một mảnh trắng bệch.

Nhạc Thành cũng là càng phát ra kinh ngạc, này địa ngục minh phong tựa hồ biến thành u hồn khí, tựa hồ là đối nguyên thần có chuyên môn lực công kích, tuyệt đối là cực kỳ khó chơi.

“Vân Tiêu tiên tử, các người cũng lại đây đi, ta đây có thể giúp các người tỉnh đó khí lực.” Nhạc Thành đối Tam Tiêu tiên tử nói, Tam Tiêu tam nữ thúc dục Hỗn Nguyên Kim Đẩu, mặc dù là có thể đối kháng này đó địa ngục minh phong, chính là yếu tiêu hao là không thể tránh được.

Tam nữ không nói gì, cũng lập tức tới Nhạc Thành bên người.

“Tam vị chân hỏa, không nghĩ tới Nhạc Thành đạo hữu trên người còn có như thế vật, ta cũng đến chiếm đó tiện nghi.” Thiên Sát Ma quân cũng chính mình tới Nhạc Thành bên người, nhìn thấy Nhạc Thành thi triển ngọn lửa, cũng trong lòng kinh ngạc không thôi.

Nhạc Thành thúc dục tam vị chân hỏa, lúc này đem mọi người toàn bộ bao phủ ở bên trong, cũng chỉ có kia Kim Hỏa bốn người còn lại là còn ở bên ngoài, Kim Hỏa lúc này thúc dục quanh thân hơi thở bao phủ ở tại bên người ba người trên người, bốn người cũng là không có tái đã bị địa ngục minh phong công kích.

Nhạc Thành cảm giác Kim Hỏa khí tức trên thân, này Kim Hỏa bản thể tuyệt đối cũng là thượng cổ thần thú, này hơi thở cùng Thanh Đồng trên người vô cùng tiếp cận, cũng chỉ có thượng cổ thần khí hơi thở mới có thể làm cho địa ngục minh phong kiêng kỵ.

“Hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ, này địa ngục minh phong quá kinh khủng.” Ma Hạc nhìn chăm chú vào bốn phía rậm rạp một mảnh địa ngục minh phong đối mọi người hỏi, nhiều như vậy địa ngục minh phong, ước chừng là có thêm thượng hàng tỉ chích đông đúc.

“Này đó địa ngục minh phong cản trở không gian, chúng ta căn bản là không thể đi ra ngoài, chỉ có mạnh mẽ xuyên thấu không gian đi ra ngoài, nếu không trong lời nói, liền gặp bị nhốt ở bên trong.” Vân Tiêu tiên tử nói.

“Như thế phiền toái.” Thiên Sát Ma quân thở dài, này địa ngục minh phong có thể hình thành không gian ngăn cản, kia tuyệt đối là phiền toái.

“Môn chủ, ta tốt lắm, này đó địa ngục minh phong quá kinh khủng.” Lúc này Hoàng Ma tán nhân đứng lên, trong cơ thể địa ngục minh phong biến thành u hồn khí đều rõ ràng, cũng mất sức của chín trâu hai hổ.

Lập tức một lát, kia Xích Hạc cùng Yêu Lang cũng đứng lên, hẳn là cũng rõ ràng trong cơ thể u hồn khí, chính là sắc mặt tái nhợt, tựa hồ là đã bị một ít tổn thương.

“Kim Hỏa đạo hữu, các người lại đây đi, chúng ta nghĩ biện pháp đi ra ngoài.” Nhạc Thành lo lắng một lúc sau, lập tức đối phía trước Kim Hỏa nói, trong lòng cũng tính toán dùng Hạo Thiên Tháp trước đi ra ngoài này địa ngục minh phong hình thành không gian, có Hạo Thiên Tháp, hẳn là sẽ không có vấn đề gì.

“Vậy phiền toái Nhạc Thành đạo hữu.” Kim Hỏa cũng không có cự tuyệt Nhạc Thành, lập tức mang theo phía sau tam người tới Nhạc Thành tam vị chân hỏa bao phủ vây trong vòng.

“Ta hiện tại muốn dùng Hạo Thiên Thập đi ra ngoài, mọi người cùng với ta cùng nhau đi vào Hạo Thiên Thập, liền nói một tiếng, không muốn, ta cũng không miễn cưỡng.” Nhạc Thành nói với mọi người đạo.

Đi vào Hạo Thiên Thập, Nhạc Thành mới có thể mang theo mọi người rời đi nơi này, chính là tiến nhập Hạo Thiên Thập, kia hết thấy chính là Nhạc Thành định đoạt, cho dù là Nhạc Thành chặn đánh sát mọi người cũng không khó khăn, Hạo Thiên Thập trung, hết thấy đều là ở Nhạc Thành nắm trong tay trung.

Nghe được Nhạc Thành trong lời nói, nhất thời mọi người liền do dự lên, đương nhiên, Âm Ma quân, Lang Lễ, đám người khả không có gì hảo do dự, Tam Tiêu tiên tử tam nữ cũng tự nhiên là không có do dự, chỉ có Thiên Sát Ma quân, Kim Hỏa, Ma Hạp bọn người mới hội do dự.

Bọn hắn tự nhiên đều là trong lòng rất rõ ràng, tiến vào Nhạc Thành Hạo Thiên Thập trong vòng, nếu Nhạc Thành tưởng đối phó bọn hắn, bọn hắn sẽ không có gì sức phản kháng.

Bất quá lúc này tựa hồ là bọn hắn không tiến vào Hạo Thiên Thập trong vòng, bằng vào chính mình yếu muốn đi ra ngoài trong lời nói, chỉ sợ thật là nan, cũng thực phiền toái, đặc biệt Ma Hạp ba người, tựa hồ là còn không có cái kia thực lực.

“Ha ha, ta tự nhiên là không có vấn đề, ta tin được Nhạc Thành đạo hữu.” Thiên Sát Ma quân chính là do dự một chút lúc sau, đó là đối Nhạc Thành nói.

“Chúng ta cũng không có vấn đề.” Ma Hạp, Yêu Lang, Xích Hạp ba người tựa hồ là đã không có nhiều lắm lựa chọn.

“Chúng ta cũng không có vấn đề, vậy phiền toái Nhạc Thành đạo hữu.” Kim Hỏa cũng đối Nhạc Thành nói.

“Tốt lắm, chúng ta trước đi ra ngoài nói sau.” Nhạc Thành trong tay pháp quyết thúc dục, lập tức Hạo Thiên Thập theo ẩn đường trung xuất hiện, không sai đồng thời thời điểm, Hạo Thiên Thập thượng thân quang lóe ra trong lúc đó, mọi người lập tức tiến nhập Hạo Thiên Thập trong vòng.

“Đi.” Hạo Thiên Thập trong vòng, Nhạc Thành quanh thân pháp lực bạo phun mà ra, Hạo Thiên Thập nháy mắt phá hủy một mảnh hư không bạo lực dựng lên phá không mà đi, lập tức biến mất ở tại hư không.

Thần niệm rình bên trong, ngoại giới hết thấy Nhạc Thành tự nhiên là rành mạch, Hạo Thiên Thập trực tiếp là giải khai một chút cũng không có sở địa ngục minh phong ngăn cản, ước chừng là phá khai rồi thượng vạn thước không gian lúc sau, tiền không bên trong xuất hiện một chỗ này như ẩn như hiện không gian sống gọn.

Nhạc Thành biết đây chính là bị địa ngục minh phong làm ra tới không gian, Hạo Thiên Thập nháy mắt hóa thành lưu quang, bạo phun mà lên, lập tức chui vào không gian sống gọn bên trong.

Một cỗ khổng lồ lực cản nhất thời dấy đưa ở tại Hạo Thiên Thập phía trên, Nhạc Thành cũng không kinh ngạc, bằng bạc pháp lực trào ra, Hạo Thiên Thập phía trên lại thần quang đại thịnh, lập tức phá vỡ trùng điệp không gian, Hạo Thiên Thập đã muốn là tới ngoại giới.

Hạo Thiên Thập trong vòng, Nhạc Thành không có lại thúc dục Hạo Thiên Thập đi rồi một khoảng cách mới dừng lại đến, trong tay pháp quyết vừa thu lại, lập tức mọi người xuất hiện ở ngoại giới.

“Đa tạ Nhạc Thành đạo hữu.” Hạo Thiên Thập ngoại, Kim Hỏa nói.

“Lần này thật là yếu nhiều đó Nhạc Thành đạo hữu, bằng không chúng ta đều phiền toái.” Ma Hạp đối Nhạc Thành nói.

“Mọi người tiếp tục đi thôi, cẩn thận mặt khác nguy hiểm.” Nhạc Thành nói, hiện tại mọi người vẫn đang là ở sơn cốc trong vòng, cũng không biết khi nào thì mới có thể rời đi này cấm địa.

“Nơi này đích thật là cường hãn a.” Thiên Sát Ma quân cảm thán một tiếng, vừa mới tình hình thực tế huống hãn đều là thiếu chút nữa phiền toái.

Lập tức mọi người tiếp tục xuất phát, hiện tại mọi người cơ hồ đều là lo lắng đề phòng, chỉ có Thanh Đồng, Linh Viên, còn có kia Kim Hỏa cũng không có sự tình gì, ba người vẫn sẽ không có gặp được đến nguy hiểm gì.

“Cẩn thận, có Minh thú.” Linh Viên hét lớn một tiếng, mọi người chính thật cẩn thận tiêu sái, cũng bốn phía vô số số lượng nham thạch nháy mắt hóa thành Minh thú trực tiếp đánh về phía mọi người.

Này đó ma thú có mấy thước lớn nhỏ, có rất nhiều mấy chục thước lớn nhỏ, có lại là có thêm vài trăm thước lớn nhỏ, còn có tắc là có thêm mấy ngàn thước lớn nhỏ, cộng lại có ngàn vạn chiếc, nháy mắt chạy chồm xuyên qua không gian đi ra mọi người trước người.

“Chạy, mọi người chạy mau.” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, này đó ma thú nhiều như thế, căn bản là khó đối phó, cho dù là có thể đánh chết, chỉ số lượng nhiều lắm, hơn nữa còn không biết hội đưa tới cái gì, cho nên, chỉ có chạy mới được.

“Sưu sưu...” Mọi người cơ hồ là không chút do dự, nháy mắt bay lên trời, tùy mặc dù là đi phía trước không bỏ chạy.

Mọi người hóa thành kinh hồng nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ, tốc độ đều là thúc dục tới cực hạn, hận không thể tốc độ mau nữa một ít.

Nháy mắt, đi ra nghìn vạn dặm ở ngoài, Nhạc Thành cũng Phong Lô sí khuếch tán, thân ảnh tốc độ cao nhất xẹt qua phía chân trời, bất quá lúc này Nhạc Thành cũng không có chú ý, hẳn trong lúc vô ý chẳng tan một đoàn bụi mông vân đoàn, thân ảnh nháy mắt biến mất ở tại Thanh Đồng, Lang Lễ đám người trước người.

“Các người nhanh lên, bị này Minh thú vây khốn liền phiền toái.” Nhạc Thành cấp tốc mà đi trong lúc đó nói.

“Đi.” Nhạc Thành lập tức cảm giác được nghi hoặc, chính mình nói nói, cũng không có người trả lời chính mình, nhìn lại, nhất thời trong lòng trầm xuống, phía sau căn bản là không có bóng người.

“Không xong.” Nhạc Thành thầm nghĩ một tiếng, nháy mắt trong lòng trầm xuống, thần niệm rình mà ra, nhưng là đã không có Tam Tiêu, Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên đám người rơi xuống.

Nhạc Thành đánh giá chung quanh, liền phát hiện chung quanh bụi vụ tất cả đều tiêu tán, không gian trung quỹ dị hơi thở cũng tiêu tán, chính mình hẳn là vừa mới trong lúc vô ý cùng mọi người thất lạc, xem ra vừa mới khẳng định là đụng ngã một chỗ kết giới hoặc là tiến nhập một cái đại trận trong vòng.

Nhạc Thành không biết cũng không biết đây là cái gì địa phương, đành phải là tiếp tục đi phía trước mà đi, nhìn xem có thể hay không rời đi cái chỗ này, trong lòng cũng là lo lắng Thanh Đồng cùng Lang Lễ, Linh Viên đám người.

Một đường đi qua, nhưng thật ra không có gặp được nguy hiểm gì, xuyên qua ở rừng cây trong vòng, bốn phía tựa hồ đều là im lặng vô cùng.

“Vang âm âm...”

Nhưng vào lúc này, cả mặt đất nhất thời kịch liệt chấn động không ngớt đứng lên, chung quanh che trời đại thụ đều bị là lắc lắc lắc lắc, đây trời lá cây rơi, rơi vào trên mặt đất khoảng cách biến thành khô vàng sắc.

Đồng trong lúc nhất thời trong vòng, cả Minh lâm trung ương, cũng một đạo thần quang mang theo bàng bạc linh khí phóng lên cao, cả Minh lâm đã là ở kịch liệt chấn động đứng lên.

“Thật mạnh linh khí, giống như ở này phụ cận.” Nhạc Thành ngẩng đầu đánh giá, mặt đất đình chỉ chấn động, không sai đồng thời thời điểm, đó là một cỗ khổng lồ linh khí tràn ngập, này linh khí nồng đậm trình độ, còn hơn Hạo Thiên Tháp trong vòng chỉ sợ còn mạnh hơn thượng không ít.

Nhạc Thành tìm này linh khí nơi phát ra nơi tiếp tục đi tới, chính là sau một lát, chỉ thấy tiền không bên trong, che trời đại thụ không thấy, thị giác trở nên trống trải đứng lên, trước mắt đó là xuất hiện một chỗ mở mang nơi.

Mở mang nơi trung ương, cũng có một tòa cao vút trong mây ngọn núi, ngọn núi có phạm vi hơn vạn dặm khổng lồ, ngọn núi phía trên bàng bạc linh khí đang ở cuộn cuộn không dứt tràn ngập.

“Là nơi này, ngọn núi kia phía trên chính là bảo vật.” Nhạc Thành trong lòng nhất thời run rẩy đứng lên, này hơi thở tuyệt đối đúng vậy, như thế nồng đậm hơi thở, hẳn là chính là kia bảo vật thượng.

“Sưu sưu...” Ngay tại Nhạc Thành tính toán xông lên ngọn núi thời điểm, giữa không trung, lại là có thêm hai đạo thân ảnh nháy mắt xuyên qua không gian mà đến, tới là một người một thú, không phải người khác, đúng là kia Địa Tạng Vương cùng Đế Thích thần thú.

“Chủ nhân, ở chỗ này, bảo vật ở chỗ này.” Một người một thú xuất hiện thời điểm, tựa hồ là cũng không có lập tức chú ý tới Nhạc Thành, chỉ lo chính mình nói nói.

“Nhạc Thành, là người.” Địa Tạng Vương nháy mắt vẫn là đã phát hiện Nhạc Thành, nhất thời sắc mặt cực độ khó coi lên.

Nhạc Thành lúc này sắc mặt cũng nan thoát nhìn, bảo vật này hẳn là chính là ở ngọn núi phía trên, này Địa Tạng Vương nháy mắt xuất hiện, thật đúng là phiền toái, cơ hồ là không có gì do dự, Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ.

“Tiểu tử đứng lại.” Cũng ở này đồng thời, Địa Tạng Vương cùng kia Đế Thích thần thú thân ảnh nháy mắt ngăn cản tại Nhạc Thành trước người.

“Địa Tạng Vương, người ngăn đón ta làm cái gì.” Nhạc Thành trong mắt hàn ý hiện lên, không gian xung quanh hơi thở nhất thời gợn tuốt vỏ, nổ giương dây đứng lên.

“Người trong lòng rõ ràng, bảo vật không phải người nên được đến” Địa Tạng Vương lạnh nhạt nói một tiếng.

“Chuyện cười, người hôm nay thực lực, còn muốn ngăn cản ta có thể nào.” Nhạc Thành hừ nói một tiếng, khuôn mặt lãnh khốc.

“Tiểu tử, người thực nghĩ đến người có thể làm gì ta có thể nào.” Địa Tạng Vương quát lên một tiếng lớn, thanh âm rơi xuống, lẳng không mà đứng dưới chân, đột nhiên nổ rộ ra màu vàng phật quang sáng sủa, sau đó chân phải mạnh nhất đạp. Giữa không trung giữa đột nhiên truyền đến nhất thanh muện hưởng, nhất thời trên không trung da nẻ ra vô số không gian cái khe, cả không gian linh khí, trong nháy mắt toàn bộ phun hướng về phía Địa Tạng Vương.

“Phật tổ mật ấn.” Không sai đồng thời thời điểm, ở Địa Tạng Vương trên người, đột nhiên bắn tới ra một đám màu vàng quang sáng, một đám quang sáng lập tức hóa thành kinh Phật câu thần chú, thúc ở trên không trung liên cho nhau trong lúc đó lộn xộn cùng một chỗ, như tầng tầng gông xiềng bình thường, lấy Địa Tạng Vương vì trung tâm, đem chung quanh không gian bao phủ trong đó.

“Tiểu tử, đây chính là Phật tổ chuyên môn dùng để đối phó của người, sẽ chờ người chàng lên đây, hiện tại chính là chính người muốn tìm tử.” Địa Tạng Vương một đạo cười lạnh, theo lời nói hạ xuống, hẳn cả người trong cơ thể không ngừng mạnh xuất hiện một đám phật quang ngưng tụ quang sáng, từng đạo kinh Phật câu thần chú bao phủ hướng về phía Nhạc Thành, cho nhau lộn xộn, không gian xung quanh nhất thời bị phong tỏa.

Mà Nhạc Thành còn lại là hờ hững lập ở trên hư không giữa, ánh mắt giữa có kinh ngạc cùng nghi hoặc, nhưng là ở trong óc bên trong, Nhạc Thành cũng đang ở mạo hiểm chiến đấu kịch liệt, này kinh Phật câu thần chú trực tiếp là chui vào thần trí của mình trong vòng, điên cuồng bắt đầu công kích.

Như thế cường hãn nguyên thần lực lượng, Nhạc Thành chỉ có thúc dục Thần Nông đỉnh đối kháng, tam vị chân hỏa ở trong cơ thể bạo phun mà ra, thiêu huỷ kia vô số kinh Phật câu thần chú.

Nhạc Thành tưởng thoát ra không gian, lúc này lại giống như bị thành trên ngàn trăm chích vô hình địa thủ chặt chẽ bắt lấy bình thường. Trừ bỏ trong óc nguyên thần ngoài ra, cả người không có gì một chỗ có thể nhúc nhích, chỉ có thể trở mắt nhìn Địa Tạng Vương công kích tới chính mình.

Này cường hãn lực lượng, Nhạc Thành biết hẳn không phải là thuộc loại Địa Tạng Vương, xem ra là Tây Phương Giáo thánh nhân lưu cho Địa Tạng Vương lực lượng đi, giống như thánh nhân lực bình thường, chính mình lúc này hoàn toàn không thể giãy.

Phút chốc trong lúc đó, Nhạc Thành quanh thân không gian đều bị màu vàng quang sáng quấn quanh trụ, này đó quang sáng rậm rạp địa lộn xộn cùng một chỗ, nhất mình tối sầm lại nhấp nháy hào quang, như

chảy nhỏ giọt tế lưu bình thường linh khí tựa hồ ngưng tụ thành chất lỏng trạng thái, ở trong đó uốn lượn, một mảnh Phật quang đại thịnh bên trong, đã hình thành một cái sao chói kỳ quan.

“Nhạc Thành, này hết thấy đều là người tự tìm, người đổ muốn nhìn, lần này ai có thể đủ cứu người, của người thượng cổ thần khí cũng vô dụng, đối kháng không dứt Phật tổ mật ấn.” Địa Tạng Vương lãnh cười ra tiếng, tựa hồ là nhận định Nhạc Thành hẳn phải chết không thể nghi ngờ bình thường.

Không gian trong vòng, Nhạc Thành sắc mặt dị thường nan thoát nhìn, xem ra này Tây Phương Giáo là cố ý đánh chết chính mình, trong đầu Thần Nông đỉnh đã muốn là không thể hữu hiệu ngăn cản này khủng bố kinh Phật câu thần chú công kích.

Này đó công kích nhiều lắm, toàn bộ đều là công kích nguyên thần, ở tam vị chân hỏa phía trước, này đó câu thần chú cũng có thể tiêu bộ phân xuyên thấu tường âm, lập tức công kích hướng về phía nguyên thần của mình ở chỗ sâu trong.

“Chết tiệt.” Nhạc Thành chân chính khủng hoảng hốt, lực lượng này quá kinh khủng, không phải chính mình có thể đối kháng, này Phật tổ mật ấn lực cũng không ở thánh nhân lực dưới, còn là công kích nguyên thần, đã biết thứ chỉ sợ là dữ nhiều lành ít.

“Tây Phương Giáo, ta bắt tử, tất diệt người.” Nhạc Thành cắn răng thầm nghĩ, trong óc, nguyên thần hóa thành lực hóa thành có vài Kim Long ngăn cản này đó kinh Phật câu thần chú, cũng chẳng thấm vào đâu, ngược lại là kể tiếp tháo chạy.

“Xuy xuy...” Lại vô số kinh Phật câu thần chú đột phá tam vị chân hỏa đánh về phía Nhạc Thành thần thức hải dương bên trong.

Nhạc Thành hít vào một hơi, cũng không có biện pháp gì có thể tưởng tượng, lực lượng này thật sự là quá cường hãn.

“Thở phì phò hưu...” Cũng đúng lúc này, Nhạc Thành trong đầu kia tứ phiến thần bí ngọc giản nháy mắt hóa thành một mảnh thần quang, thuận chiếu sáng diệu bên trong, sở hữu kinh Phật bí văn khoảng cách hóa thành tro tàn.

“Xuy xuy...” Thần quang đại thịnh bên trong, Nhạc Thành trong óc bên trong sở hữu kinh Phật câu thần chú biến mất không thấy, tựa liên chung quanh bị cấm chế không gian cũng xuất hiện cái khe.

“A di đà Phật, Nhạc Thành, chết đi đi.” Địa Tạng Vương trong mắt sát ý hiện lên, cũng rồi đột nhiên trong lúc đó, về mặt đại biến.

“Địa Tạng, người xem xem ai tử.” Phật quang không gian bên trong, cao ngất nháy mắt da nẻ, lập tức không gian xung quanh rồi đột nhiên phá vỡ ra.

“Chủ nhân cẩn thận.” Đế Thích thần thú nháy mắt hóa thành thượng ngũ vạn thước thân thể cao lớn, không gian xung quanh đè ép thoát phá, ngàn sanh ngàn đích đem Địa Tạng Vương gạt bỏ ở mấy vạn thước ở ngoài, không sai đồng thời thời điểm, toàn thân bạo trào ra một mảnh Cửu U Liệt Hỏa.

Đế Thích thần Thú thú thân thể, còn hơn Thanh Đồng đến cũng là chút đúng, thực lực lúc này còn hơn Thanh Đồng đến còn mạnh hơn thượng một ít, nhất thời ngọn lửa cuộn cuộn mà đến.

“Vù vù...” Cuồng bạo ngọn lửa thiêu huỷ không không gian xung quanh, lập tức không ngừng lẫn lộn, một mực diễn biến đủ loại đồ án, tựa như vật bé nhỏ bình thường lập tức hóa thành một cái ngọn lửa thâm động, nháy mắt liền hướng Nhạc Thành cắn nuốt mà đi.

“Cho ta phá.” Nhạc Thành hét lớn dựng lên, thân ảnh xuất hiện thời điểm, đã muốn là hiển lộ ra khổng lồ Hồn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể đến, trong tay pháp quyết thúc dục mà ra, Thần Nông đỉnh cũng xoay quanh ở tại trên không bên trong, lập tức ngập trời tam vị chân hỏa vô đến mà lên.

Một mảnh tam vị chân hỏa bạo phun mà ra đồng thời, nóng cháy ngọn lửa nháy mắt hóa thành một mảnh đủ để là hơn mười vạn thước một ngày thao Thiên hỏa hải, tùy theo sẽ đem Đế Thích thần thú quay chung quanh ở tại trong đó, gào thét ngọn lửa không ngừng nhảy lên lên hơn một ngàn thước cao, không gian phía trên một mảnh dài hẹp không gian cái khe trực tiếp bị xóc lên, cùng với cuồng bạo không gian dòng khí, làm được lửa này hải càng phát ra gào thét cuồng bạo.

Đế Thính thần thú quanh thân ngọn lửa lập tức cùng tam vị chân hỏa dây dưa ở tại cùng nhau, Đế Thính thần thú bản thể phía trên ngọn lửa rõ ràng cũng là cường hân vô cùng, chính là lúc này ở tam vị chân hỏa thổi quét hạ, nháy mắt đã bị áp chế.

Lưỡng chủng ngọn lửa ở trên lộn mèò chẳng không dứt, từng đợt rồi lại từng đợt cuồng bạo ngọn lửa gào thét mà lên, lửa kia trong biển ngọn lửa mênh mông giống như là sóng thần bình thường, không gian xung quanh đều thiêu huỷ thành hư không.

Nhất cổ hủy diệt bàn năng lượng theo không gian khuếch tán mà ra, không gian phía trên lúc này khắc nổi lên từng trận không gian sóng gợn cái khe, hạ không trung vô số mặt đất núi non nháy mắt hóa thành tro tàn.

“Rống rống...” Đế Thính thần thú cuồng bạo rít gào dựng lên, quanh thân lại một mảnh thao Thiên hỏa diễm cùng lúc đó tràn ngập mà ra, chính là lúc này nó hoàn toàn bị tam vị chân hỏa sở khống chế.

Tam vị chân hỏa bạo phun mà ra dưới, từng đạo ngọn lửa ở biển lửa trung hình thành vô số ngọn lửa ngưng tụ lốc xoáy, này lốc xoáy ở biển lửa trung cấp tốc xoay tròn dựng lên, cuối cùng cả không gian phong vân biến sắc, sở hữu ngọn lửa lốc xoáy cũng không được khống chế ở trên hư không phía trên nổ vang mở ra.

“Vang âm âm...” Không ngừng tiếng bạo liệt vang lên, thanh âm kinh thiên động địa, ngọn lửa lốc xoáy liền quay chung quanh ở Đế Thính thần thú khổng lồ bản thể thượng phá, từng đạo ngọn lửa theo ngọn lửa lốc xoáy trung giống như là cuộn sóng gợn sóng bình thường không ngừng oanh kích ở Đế Thính thần thú bản thể phía trên.

“Rống... !” Đế Thính thần thú bản thể kêu thảm một tiếng, lập tức thân thể cao lớn cấp tốc thành một mảnh tối đen đánh bay mấy vạn thước ở ngoài mà đi, giữa không trung một bùng máu vụ phun ra.

“Như Ý Châu.” Cũng nhưng vào lúc này thời điểm, Địa Tạng Vương trong tay pháp quyết đánh ra, pháp khí Như Ý Châu lập tức vút cho Nhạc Thành mà đi.

Như Ý Châu phía trên, nhất thần quang phá hủy một mảnh không gian, nháy mắt liền thổi quét tới Nhạc Thành trước người trên không.

“Chết đi đi.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, trong mắt sát ý ngập trời dựng lên, trong tay lúc này cũng một đạo thần quang rồi đột nhiên đánh ra.

Thần quang bắn nhanh nhất thời hóa thành một đạo khủng bố cường hân bàng bạc lực lượng, này khủng bố lực lượng tung quán thiên địa, liền miên số nghìn vạn dặm, hóa thành một đạo bàng bạc khí lãng, về phía trước đẩy mạnh. , nháy mắt liền phá hủy Như Ý Châu thượng quang mang không gian, lập tức đem Địa Tạng Vương bao phủ trong đó.

“Thánh nhân lực, đây là thánh nhân lực.” Địa Tạng Vương nhất thời tim đập nhanh, này khủng bố lực lượng liền tiếp thiên địa, hẳn thật không ngờ Nhạc Thành trên người dĩ nhiên là có thánh nhân lực ở.

“Ca ca... !” Chính là trong phút chốc, Địa Tạng Vương không gian xung quanh một chút hư không tựa hồ là bị một loại cổ thật lớn lực lượng chậm rãi xé rách vỡ ra, lộ ra một đạo vi không thể tra hư không cái khe, cái khe càng lúc càng lớn, thẳng đến hư không hoàn toàn thoát phá, khủng bố hơi thở mọi nơi bốc lên, đồng thời một cổ khổng lồ ngập trời lực lượng trực tiếp tác dụng ở tại kinh hải bên trong Địa Tạng Vương trên người.

“Phụt.....” Địa Tạng Vương trong miệng một đạo máu tươi phun ra đồng thời, quanh thân Phật quang âm đạm, thân hình trực tiếp bị đẩy lui hơn mười vạn thước xa, trong cơ thể thể giới trực tiếp bị chấn nát, người bị một đạo thánh nhân lực, cho dù là Phật đà hậu kỳ cường giả cũng khó lấy cứng rắn kháng, Địa Tạng Vương mặc dù là cường hân, chính là cũng không có tới Phật tổ tình trạng.

“Thình thịch...” Địa Tạng Vương thân hình phía trên, một mảnh chói mắt hào quang bắn nhanh mà ra, lập tức thân hình âm âm nứt toác hóa thành mảnh nhỏ, người bị một đạo thánh nhân lực, hẳn kết cục có thể nghĩ.

“Chủ nhân.” Đế Thính thần thú hét lớn một tiếng, chính là lúc này kia Đế Thính thần thú cũng người bị thương nặng, quanh thân một đạo mỏng manh hào quang hiện lên, nhưng cũng biến mất ngay tại chỗ.

Nhạc Thành có chút kinh ngạc, này Đế Thính thần thú người bị chính mình Thần Nông đỉnh một kích, không nghĩ tới còn có thể chạy trốn.

“Bảo vật.” Nhạc Thành lúc này khả không có thời gian đuổi theo trực kia Đế Thính thần thú, thân ảnh cấp tốc đó là đánh về phía ngọn núi phía trên.

Thân ảnh tiếp tục cắt qua hư không, Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt đi ra ngọn núi phía trên, đỉnh núi bên trong, vô số cự thạch dựng đứng, một cổ bàng bạc linh khí theo đỉnh núi một gốc cây có thượng năm nghìn thước cao khổng lồ thân cây thượng khuếch tán.

Này khổng lồ thân cây khuếch tán, trực tiếp là đem cả ngọn núi đều che, vô số bàn tay lớn nhỏ lá cây phía trên, nhẹ nhàng thần nhiên thần quang quanh quẩn, thần quang liên tiếp thiên địa.

Nhạc Thành ánh mắt co rút lại, chỉ thấy này lá cây từng trung thể nhưng có cửu khóa so với nắm tay lược mặt đất hoa quả. Nước này quả gần như cho viên cầu hình, màu vàng sắc da, mặt ngoài trong suốt trong sáng, lưu quang tràn đầy màu, rất là chói mắt. Đồng thời còn mơ hồ còn tản ra nồng đậm đến cực điểm linh khí.

“Thật mạnh linh khí, liên tiếp nguyên thần cũng có thể đủ bổ dưỡng.” Nhạc Thành hít sâu một hơi, đánh giá này một gốc cây thần dị đại thụ, đây là kia bảo vật chứ.

“Vang âm âm...” Rồi đột nhiên trong lúc đó, không gian lại nứt toác, không sai đồng thời kia thần dị đại thụ phía trên, vô số lá cây hội tụ nhất thúc khổng lồ thượng mấy ngàn thước đường kính thần quang bắn nhanh không gian, giữa không trung vạch tìm tòi một đạo khổng lồ không gian cái khe.

“Thình thịch oành...” Cả không gian bắt đầu không ngừng lay động, kinh thiên động địa tiếng bạo liệt vang vọng Hoàn Vũ.

“Không tốt, bảo vật này yếu xuất thế.” Nhạc Thành trong lòng cả kinh, xem tình huống bảo vật này tựa hồ là yếu phá giới mà ra, mặc dù là không biết chính mình thân ở phương nào, nhưng là Nhạc Thành lúc này cũng đoán được đến, chính mình nhất định là trong lúc vô ý tới bảo vật này chỗ không gian, mà hiện tại, bảo vật này tự nhiên là bắt đầu xuất thế.

Bảo vật xuất thế, đến lúc đó cường giả hội tụ, chính mình tốt đến bảo vật này liền khó khăn, Nhạc Thành không có gì do dự, thân ảnh nháy mắt lao thẳng tới hướng về phía kia đại thụ phía trên, chuẩn bị ngắt lấy rơi xuống cửu khóa trái cây, không thể nghi ngờ này xuất thế bảo vật chính là này cửu khóa màu vàng linh quả.

“Xuy xuy.” Nhạc Thành vừa mới tiếp cận kia thần dị đại thụ, khoảng cách đã bị này thần dị đại thụ phía trên tràn ngập một mảnh thần quang bắn ngược mà quay về, cường hãn lực lượng làm cho Nhạc Thành trong miệng trực tiếp một đạo máu tươi phun ra, này thần quang cường hãn vô cùng.

“Hạo Thiên Tháp...” Nhạc Thành không có do dự trong tay trước tiên đánh ra pháp quyết, nháy mắt gọi ra Hạo Thiên Tháp, tiến vào Hạo Thiên Tháp trong vòng, lại nhắm phía kia khổng lồ đại thụ mà đi.

“Ha ha ha ha...” Cũng nhưng vào lúc này, một đạo tiếng cười to xuyên qua không gian tới.

Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, lập tức thúc dục này Hạo Thiên Tháp hóa thành một mảnh hạt cát lớn nhỏ giấu ở đại thụ phía trên, rậm rạp lá cây bên trong, Hạo Thiên Tháp giấu ở tràn ngập thần quang lá cây nội, chỉ sợ là ai cũng khó lấy tìm được.

“Sưu sưu sưu...” Cơ hồ là cùng trong lúc nhất thời bên trong, không gian cái khe trong vòng, hơn mười đạo thân ảnh nháy mắt xuất hiện. Từng đạo cường hãn hơi thở tràn ngập ở giữa không trung, tới không có chỗ nào mà không phải là cường giả.

Nhạc Thành vốn định trực gần đoạt được kia cửu khóa linh quả, lúc này cũng là không dám nhúc nhích, căn bản không cần thần niệm rình, Nhạc Thành trong người, mang theo ở Hạo Thiên Tháp trong vòng cũng có thể đủ biết này tới đều là ai.

Này trong nháy mắt gian, ngọn núi chung quanh, đã muốn là tụ tập đứng lên hơn mười cường giả, Nhạc Thành đánh giá người thứ nhất cười to phá không mà đến lão giả, quanh thân yêu khí tận trời, trường bào không gió tự động, này tu vi thực lực tuyệt đối là đi vắng sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu dưới.

Theo sau tới nhân bên trong, bên trái có Thiên Sát Ma quân, Kim Hỏa, Lang Lễ, Tam Tiêu, Thanh Đồng, Linh Viên, Hoàng Ma tán nhân, Cửu U song ma, Liệt Hỏa Ma Vương, Ma Hạt đều ở trong đó, còn có Tiệt Giáo Diễm Trung Tiên La Tuyên, Quy Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Kim Quang Tiên.

Bên cạnh rõ ràng là Xiển giáo trung cha vợ ở bên trong chín người, còn có Tây Phương Giáo trung Từ Hàng, Văn Thù chờ này Bồ Tát nhân đã ở, chính là kia Đế Thỉnh thần thú nhưng thật ra không có xuất hiện.

Phía bên phải bên trong, tắc là có thêm một số người làm cho Nhạc Thành cảm giác được ngoài ý muốn, một cái đẹp để ba mươi tuổi nữ tử đứng là ở Hỗn Độn hải lĩnh ngũ tám người một trong, còn có mười trung niên hán tử, quanh thân tiên khí bên trong có một tia âm hồn sát khí, đứng là ở Bàn Đào thịnh hội ra mắt Minh giới thập điện Diêm vương, phân biệt tên là Tần Quảng Vương, Sở Giang Vương, Tống Đế Vương, Ngõ Quan Vương, Diêm La Vương, Bình Đẳng Vương, Thái Sơn Vương, Đô Thị Vương, Biện Thành Vương, Chuyển Luân Vương.

Thập điện Diêm vương trước người, có một cái áo bào trắng lão giả, Nhạc Thành cũng sớm Dao Trì gặp qua một lần, đúng là kia Tây Phương quỷ đế Triệu Văn cùng.

“Bảo vật xuất thế, ta cũng đến thấu vô giúp vui.” Trên không bên trong, lại một đạo tiếng quát hạ xuống, lập tức lưỡng đạo thanh ảnh nháy mắt xuất hiện ở mọi người trước người.

“Tổ vu Chúc Dung, Cộng Công.” Nhạc Thành trong lòng kinh ngạc không thôi, liên tiếp này hai cái tổ vu cũng đến đây.

“Chúc Dung, Cộng Công, hôm nay nhìn ngươi còn có cái gì bốn sự.” Không gian phía trên, tiếng nói vừa dứt lại xuất hiện hai đạo thân ảnh, một người lửa đỏ trường bào, một người khác thanh bào áo dài, cả người yêu khí.

“Dĩ nhiên là Đế Tuấn.” Nhạc Thành ở đại thụ trong vòng, chính là xem rành mạch, này tới nhân dĩ nhiên là kia Yêu hoàng Đế Tuấn, còn có kia một cái thanh bào người Nhạc Thành cũng không nhận ra, bất quá người nọ hơi thở, tựa hồ là cũng không ở Yêu hoàng Đế Tuấn dưới.

“Đế Tuấn, Côn Bằng, chẳng lẽ chúng ta còn sợ các người có thể nào.” Chúc Dung lãnh quát một tiếng.

“Côn Bằng, khó trách hơi thở như thế cường hãn.” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, không nghĩ tới yêu tộc cũng đến đây như thế cường giả.

“Ha ha, Chúc Dung, Cộng Công, các người đã sớm đáng chết, hôm nay chúng ta cũ cừu nợ mới cùng tính một lượt.” Người thứ nhất xuất hiện ở không gian thanh bào lão giả, cười lạnh dựng lên, lập tức thân ảnh cũng tới Yêu hoàng Đế Tuấn cùng Côn Bằng bên người.

“Minh Hà lão tổ, ngươi còn chưa có chết, hừ.” Cộng Công hừ lạnh một tiếng, cảm tức ở tại Minh Hà lão tổ trên người.

“Lại là một cái đứng đầu cường giả.” Nhạc Thành trong lòng run lên, này lão giả dĩ nhiên là Minh Hà lão tổ, yêu tộc một vị đứng đầu cường giả, hôm nay này ngoài cái đều là thánh nhân dưới siêu cấp cường giả, xem ra đều là vì bảo vật này mà đến.

Nhạc Thành lúc này hơi thở đều thu liễm, miễn cho là bị người phát hiện ở tại trên cây, muốn lên phát hiện chính mình, chính mình thực có thể liền đã trở thành sở hữu cường giả vây công rất đúng tượng.

“Thật đúng là náo nhiệt a, trong thiên địa, chỉ sợ là đã lâu không có như thế náo nhiệt chứ.” Trên không bên trong, một đạo nũng nịu hạ xuống, lập tức một đạo không gian thông đạo xuất hiện, ngũ đạo thân ảnh xuất hiện ở mọi người trước người.

“Ha ha, là không có như thế náo nhiệt.” Hỏa thần Chúc Dung cười lớn một tiếng nói : “Dao Trì Kim Mẫu, Trần Nguyên Tử, Thanh Đế, Thương Long, Tây Vương Mẫu, các người đều còn chưa chết sao?”

“Chúc Dung, ngươi cũng chưa tử, ta khả luyện tiết tử a.” Trần Nguyên Tử trả lời một tiếng.

“Sư mẫu cũng đến đây, cái này chính là thật sự náo nhiệt.” Nhạc Thành tránh ở trên cây thầm than, ở đây siêu cấp cường giả chính là càng ngày càng nhiều, Vu tộc, yêu tộc này đó bình thường cũng không hiện ra

cường giả cũng đều là sôi nổi ra mặt, bảo vật này rốt cuộc là cái gì, dĩ nhiên là rước lấy nhiều người như vậy nghĩ cách.

“Xem ra hôm nay tới nhân cũng không ít, chư vị hẳn là cũng biết bảo vật này lai lịch chứ, chính là bảo vật này là ở ta Minh giới bên trong, sẽ không phí sức chư vị, ta thì sẽ xử lý.” Minh Hà lão tổ nhìn chăm chú vào mọi người nói.

“Chuyện cười, này Minh giới trong vòng, còn không tới phiên người Minh Hà định đoạt, đây cũng là của ta phủ vật đi.” Tây Phương quỷ đế Triệu Văn cùng lạnh nhạt nói một tiếng, đối với ngọn núi phía trên bảo vật, tự nhiên là sẽ không như vậy bỏ qua.

“Đánh rầm nói, trong tam giới, ở đây ai không thể đi, này trong tam giới bảo vật, tự nhiên là ai được đến chính là ai.” Chúc Dung cười lạnh quát lớn.

“Nói có đạo lý, này Hoàng Trung Lý xuất thế, ai được đến chính là ai.” Thương Long Lão Tổ quát to.

“Hoàng Trung Lý, chẳng lẽ đây là Hoàng Trung Lý sao.” Nhạc Thành ẩn thân ở đại thụ phía trên, cũng trong lòng nhin không được run rẩy đứng lên, thiên địa tứ đại linh căn một trong, mà xếp hạng đệ nhị chính là kia truyền thuyết bên trong Hoàng Trung Lý, này cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi, không không ai biết này Hoàng Trung Lý bộ dạng là bộ dáng gì, truyền thuyết bên trong chỉ biết là là tam vạn năm nhất nở hoa, tam vạn năm nhất kết quả, tam vạn năm nhất thành thực, yếu cứu vạn... nhiều năm mới chỉ kết hạ chín trái cây, nếu người tu tiên dùng, đó là có thể linh ngộ một cái đại đạo, chờ đập đất thành thánh cũng là tuyệt đối mới có thể, có thể nói là diệu dụng vô cùng.

Nhạc Thành thấy được sách này trên cây thật đúng là chính là chỉ có cứu khóa linh quả, xem ra này thực đúng là trong truyền thuyết Hoàng Trung Lý, thiên địa đệ nhị linh căn sở sản vật, Trần Nguyên Tử trong tay Nhân sâm quả cũng là không thể cùng này Hoàng Trung Lý so sánh với.

“Ta xem cũng là như thế đi, ai có thực lực, kia phải có được này Hoàng Trung Lý đi.” Nghiễm Thành Tử thần sắc trầm xuống, lập tức chậm rãi tiến lên.

“Nghiễm Thành Tử, chẳng lẽ các ngươi tính toán này vô số năm tu vi từ bỏ có thể nào, bỏ được vận dụng chân thân, nếu không, các ngươi thực lực bây giờ, quả thực chính là chịu chết.” Đế Tuấn cười lạnh nói.

“Thì tính sao, được đến Hoàng Trung Lý, hư hao này một khối thân thể, cũng không có cái gì chẳng qua.” Nghiễm Thành Tử quát.

“Kia còn nói cái gì vô nghĩa, vậy nhìn xem ai thực lực tiền, người đó phải có được này Hoàng Trung Lý đi.” Thương Long Lão Tổ hắc hắc cười lớn một tiếng, cả người khí thế trương lên, mơ hồ có màu xanh điện mũi nhọn ở quanh thân hiện ra, lập tức thân hình cũng nhảy mất xuyên thấu không gian liền đánh về phía ngọn núi phía trên kia đại thụ phía trên.

“Thương Long, cho ta lưu lại đi.” Tổ vu Cộng Công hét lớn hét lớn một tiếng, trong tay Đoạn Ngọc Câu bỗng dưng hiện lên mà ra, nhất thời một cỗ hung sát khí nhét đầy cả không gian.

Đoạn Ngọc Câu thượng một mảnh chói mắt thần quang chậm rãi chuyển động vài vòng, liền đột nhiên bay lên, hướng tới kia tiến đến Thương Long Lão Tổ lược khứ.

Như núi nhỏ bình thường lớn nhỏ, Thái Sơn Áp Đỉnh bình thường, thẳng tắp tạt đi xuống.

“Sưu sưu...” Cơ hồ là cùng trong lúc nhất thời, cả trên không bên trong nhất thời hỗn loạn đứng lên, sở có thân ảnh đều là đánh về phía gió núi mà đi, đang ở phía trước nhất, còn lại là sẽ phải chịu phía sau chúng cường giả vậy công.

“Dao Trì Kim Mẫu, cho ta lui ra.” Minh Hà lão tổ trong tay pháp quyết thúc dục, trong tay một đạo dấu móng tay vận vận không gian nhảy mất đem trước người Dao Trì Kim Mẫu lung bao ở trong đó.

“Hừ, cho ta phá.” Dao Trì Kim Mẫu vừa nói xong, vẻ mặt trầm xuống, phân cảnh linh kiếm phút chốc theo trong cơ thể bay ra. Linh kiếm vừa ra bị bám một đạo lượng lệ khôn cùng kiếm quang, kiếm quang bạo bắn bất trượng, cương liệt cuồng bạo hơi thở chung quanh phiêu đảng.

Theo kiếm quang bạo xuất, Minh Hà lão tổ trước mặt đất trống, phảng phất bị thật lớn lợi khí nghiền quá bình thường, bị bạo bắn kiếm quang họa xuất một cái vài chục trượng khe rãnh, lập tức âm âm thoát phá.

“Thanh Đế, người cũng lui ra đi.” Yêu sư Côn Bằng quanh thân yêu khí áp không mà lên, trong tay thúc dục một đạo chưởng ấn theo không gian trung xuyên thấu, mấy nháy mắt liền trực tiếp hóa thành một đạo thượng vạn thước thật lớn chưởng ấn, thật lớn màu vàng chưởng ấn phía trên yêu vân che không, lập tức hội áp hướng về phía Thanh Đế trên không mà đi.

“Hừ.” Thanh Đế hừ lạnh một tiếng, trong tay cũng như tia chớp không bất cứ chút do dự nào mạnh mẽ một kiếm bổ ra, kéo thượng mấy vạn thước lớn lên cuồng bạo kiếm quang, từ dưới mặt bỗng dựng thượng thứ, xuyên thấu không gian âm âm va chạm ở tại cùng nhau.

“Thình thịch oành...” Không Gian Bạo Liệt bên trong, không gian xung quanh trực tiếp thổi quét đã trở thành hư không.

“Đế Tuấn, cho ta lưu lại.” Lúc này, Yêu hoàng Đế Tuấn thân ảnh tia chớp bình thường đánh về phía ngọn núi thời điểm, cũng tổ vu Chúc Dung trong tay thiên Ly hỏa thần tiên đột nhiên bạo bắn ra chói mắt ngọn lửa hào quang, lửa này diễm vừa ra hung sát khí lại tràn ngập cả thiên địa.

Thiên Ly hỏa thần tiên thượng, một mảnh tổ vu Ly hỏa mãnh liệt giống như theo trên chín tầng trời bay xuống, thẳng hướng tới Đế Tuấn tạt xuống dưới.

“Hừ.” Đế Tuấn lãnh quát một tiếng, trống rỗng trong miệng một cổ vô cùng mãnh liệt ngọn lửa bạo bắn mà ra, hai cổ ngọn lửa va chạm ở tại cùng nhau, liền phát ra phảng phất điện giật thanh âm của, lập tức không gian đều sụp đổ xuống.

Tây Vương Mẫu bóng hình xinh đẹp xẹt qua không gian, cùng lúc đó thời điểm, cũng kia Tây Phương quỷ đế Triệu Văn cùng ngăn cản tại trước người, quanh thân sát khí, bạo phun mà ra, vô số u hồn ác quỷ nháy mắt đánh về phía Tây Vương Mẫu.

“Chút tài mọn đã nghĩ ngăn cản ta sao, cho ta phá.” Tây Vương Mẫu quát một tiếng, trong tay pháp quyết thúc dục dưới, Côn Lôn kính thượng nhất thúc chói mắt thần quang bạo lược mà ra, lập tức không gian vô số u hồn ác quỷ vô ảnh vô tung biến mất.

“Thập điện Diêm vương, các người còn ngăn cản không dứt ta.” Trấn Nguyên Tử tiếng hét lớn dựng lên, chỉ thấy tiền không bên trong, thập điện Diêm vương nháy mắt ngăn cản tại trước người hắn.

Trấn Nguyên Tử quanh thân pháp lực cuồng bạo trào ra, rộng thùng thình ồng tay áo bên trong, một đạo bàng bạc khí lãng phá hủy một mảnh đi không gian, thập điện Diêm vương chính là miễn cưỡng đối kháng một chút, lập tức cũng bị đánh bay tới mấy vạn thước ở ngoài.

“Thình thịch oành...” Trên không nhất thời toàn bộ lâm vào nứt toác bên trong, Lang Lễ, Thanh Đồng, Hoàng Ma tán nhân, Cửu U song ma, Âm Ma quân đám người nháy mắt bạo lui, này trung trường hợp đại chiến, bọn hắn căn bản là không thể nhúng tay.

Kim Hỏa, Thiên Sát Ma quân, Ma Hại, còn có mặt khác một ít thực lực không đủ người, cũng thương hoảng sợ bạo lui, loại này trình tự đại chiến, bọn hắn nếu như bị tịch cuốn vào, đều là chịu không nổi.

“Văn Thù, người cũng muốn đi lên có thể nào.” Tả không bên trong, Diêm Trung Tiên La Tuyên ngăn cản tại Văn Thù Bồ Tát trước người, trong tay thủ ấn cấp tốc biến hóa, một cổ ngập trời đại hỏa nháy mắt cuộn tất cả lên.

“Sư sư...” Từ Hàng Bồ Tát thân ảnh như tia chớp tới tiền không, đã muốn là cách ngọn núi không xa.

“Từ Hàng, người vẫn là lui ra đi.” Nhưng vào lúc này, Đế Tuấn cũng thoát khỏi tổ vu Chúc Dung tới trên không, trong tay một đạo bàng bạc cự chưởng trực tiếp phách về phía Từ Hàng Bồ Tát mà đi.

“Bang bang...” Nháy mắt Không Gian Bạo Liệt, Đế Tuấn cường hãn thực lực dưới, Từ Hàng Bồ Tát căn bản là không thể đối kháng, Không Gian Bạo Liệt thổi quét bên trong, cả người trực tiếp bị đánh bay mấy vạn thước, trong miệng huyết vụ âm âm phun ra.

“Đế Tuấn, người cũng lui ra.” Tổ vu Chúc Dung lại ngang trời mà lên, trong tay thiên Ly hỏa thần tiên xé nát vô số không gian cái khe, hung hăng hội áp xuống, không gian xung quanh phong vân biến sắc, giống như tận thế bình thường.

“Người còn chưa đủ tư cách.” Đế Tuấn lạnh nhạt nói một tiếng, không sai đồng thời thời điểm, trước người ngọn lửa cuồng bạo trào ra, lập tức cuộn cuộn mà lên ngưng tụ thành một con Hỏa Lang, xé rách không gian đánh về phía Chúc Dung.

“Sưu sưu...” Trên không trung Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử, Linh Bảo Đạo Sư, Ngọc Đỉnh Chân Nhân, Cù Lưu Tôn đám người cũng nháy mắt đánh về phía ngọn núi phía trên.

“Hừ, cho ta lui ra đi.” Minh Hà lão tổ hét lớn một tiếng sao, trước người pháp lực bạo phun phá hủy hư không, không gian nhất thời nhiều điểm sóng giống như mặt nước kích thích sóng gợn, một vòng tiếp theo một vòng, lập tức đã hình thành một mảnh hư không đem Nghiễm Thành Tử đám người ngăn cản tại trong đó.

“Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử, các người chẳng lẽ còn không tính toán khôi phục chân thân có thể nào, hiện tại các người thực lực, căn bản không thể đối kháng ta.” Minh Hà lão tổ cười to dựng lên.

“Minh Hà, tu được càn rỡ.” Lúc này Dao Trì Kim Mẫu không biết khi nào tới Minh Hà lão tổ phía sau, phân cảnh linh kiếm phá hủy không gian bắn nhanh mà ra, nhiều điểm thần quang nhấp nháy. Một cái cuốn thân kiếm một trận run rẩy vù vù, nhẹ nhẹ kiếm khí tự thân kiếm phía trên tràn đầy mà ra, không được lượn lờ quay cuồng, sắc kiếm khí mấy dục xé rách hư không. , lập tức bị bám vụn đạo bóng kiếm đánh về phía Minh Hà lão tổ mà đi.

“Dao Trì Kim Mẫu.” Côn Bằng oán hận đến Dao Trì Kim Mẫu bên cạnh người, không khỏi phân trần, quanh thân cuốn cuộn thần quang hướng tiêu dựng lên, quấy đầy trời phong vân, trên người yêu khí đầy trời dựng lên, trực tiếp là đánh ra một cái sóng dài thổi quét hướng về phía Dao Trì Kim Mẫu mà đi.

Lần trước Dao Trì Kim Mẫu cùng Tây Vương Mẫu Thiên Dao đoạt đi rồi hấn một tia thời hồng hoang mây tía, chính là làm cho hấn bị hao tổn không ít, lúc này chính là tới báo thù thời điểm, tự nhiên là sẽ không khách khí.

“Côn Bằng, sau lưng đánh lén tính cái gì.” Tây Vương Mẫu lúc này uyển chuyển thân hình nháy mắt xuyên thấu không gian xuất hiện, quanh thân hào quang ở hấn quanh thân chạy xoay quanh, trong tay Bạch Hổ nhận trực tiếp hoa phá trường không chặt đứt hướng về phía triều sông dài.

Nhạc Thành đang ở trên cây, nhìn chăm chú vào tiền trống không hết thấy, không lại là kinh hãi không hiểu, này đó siêu cấp cường giả chiến đấu kịch liệt dưới, quả thực là hôn thiên diệt địa, chung quanh không gian chỉ sợ là mấy ngàn vạn thước trong vòng đã muốn là hóa thành tro tàn, duy độc này một ngọn núi phong cũng vẫn sừng sững ở trong hư không nhưng thật ra thần dị vô cùng.

“Phá.” Trên không bên trong, một đạo Kinh Thiên cự thượng trong phút chốc bạo vang, lập tức cửu đạo thân ảnh nháy mắt phóng lên cao, cửu cổ khổng lồ hơi thở chỉ một thoáng tràn ngập thiên địa.

“Này...” Nhạc Thành kinh ngạc nhìn phát sinh hết thấy, chỉ thấy trên không bên trong vốn là bị Minh Hà lão tổ vây khốn Xích Tinh Tử, Nghiễm Thành Tử chờ Xiển giáo cứu chín người, lúc này mỗi người quanh thân đều là một mảnh thần quang kích tán mà đến, khí tức trên thân nháy mắt tăng vọt dựng lên.

Nghiễm Thành Tử lẳng không mà đứng, trường bào quần áo tung bay loạn vũ, hư không phía trên, quanh thân đều có một cỗ không hiểu uy thế, áp bách chung quanh hư không hướng bốn phía khuếch tán, đạo đạo hư không cái khe rồi rầm lần lượt thay đổi, trên người loại này hơi thở, tuyệt đối có phải hay không tiên quân lúc đầu tu vi thực lực, lúc này Nghiễm Thành Tử tu vi, còn hơn Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu đám người đến, cũng là chỉ kém thượng một tia mà thôi.

Xích Tinh Tử Âm Dương Kính ta ở trong tay, trong mắt ánh sao đầu bắn mà ra, ấn bắn chung quanh một mảnh hồng ảnh, lúc này hơi thở, thậm chí là đi vắng Nghiễm Thành Tử dưới, hoàn toàn không phải nguyên bản Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu có thể so sánh với.

“Gào khóc...” Hoàng Long đạo nhân khôi phục bản thể, nguyên bản Nhạc Thành nhớ rõ Hoàng Long đạo nhân bản thể là ngũ trảo Long thể, mà lúc này, đã muốn là cửu trảo Kim Long, hùng hậu hơi thở cũng

không tái Thương Long Lão Tổ dưới nhiều ít.

Cù Lưu Tôn, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Thanh Hư đạo đức Thiên Tôn, Linh Bảo Đạo Sư đám người lúc này cũng toàn bộ hơi thở tăng vọt, mỗi người hơi thở cũng không phải nguyên bản thực lực có thể so sánh với.

“Ha ha ha... Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử, Hoàng Long, xem ra, các người vì Hoàng Trung Lý, thật đúng là hạ vốn gốc a, như vậy mới có thể cùng chúng ta đối kháng, ha ha.” Chúc Dung cười to nói, trong tay thiên Ly hỏa thần tiên một đường phá hủy không gian, tốc độ cao nhất hướng ngọn núi đánh tới, chính là trước người Đế Tuấn gắt gao ngăn cản.

“Bang bang...” Tiễn không bên trong, cũng một mảnh tiếng bạo liệt dựng lên, chỉ thấy Văn Thù, Từ Hàng hai người, quanh thân hơi thở cũng nháy mắt tăng vọt, hơi thở cường hãn, cũng không ở Xích Tinh Tử đám người dưới.

“Hảo, hảo, ha ha ha, đều hạ vốn gốc, ta đây cũng đến phụng bồi.” Tiệt Giáo bên trong, Diễm Trung Tiên La Tuyên trong tay pháp quyết thúc dục trong lúc đó, quanh thân hơi thở cũng khoảng cách tăng vọt, quanh thân ngọn lửa thiêu huỷ chung quanh không gian hóa thành gắt gao không gian cái khe, khủng bố cực kỳ, này hơi thở, còn hơn Nghiễm Thành Tử đến, còn mạnh hơn thượng một ít bộ dáng, đi vắng Dao Trì Kim Mẫu dưới.

“Vù vù.” Ô Vân Tiên, Kim Quang Tiên, Quy Linh Thánh Mẫu ba người ba người, lúc này cũng quanh thân hơi thở tăng vọt dựng lên, không sai đồng thời thì này hơi thở cũng tuyệt đối đi vắng Xích Tinh Tử đám người dưới.

“Này...” Nhạc Thành không khỏi là hít vào một hơi, chẳng lẽ đây mới là Xiển giáo, Tiệt Giáo thực lực có thể nào, Nghiễm Thành Tử, nhạc phụ, Cù Lưu Tôn, Quy Linh Thánh Mẫu đám người thực lực nguyên lai là như thế cường hãn, khả vì cái gì nguyên lai cũng chỉ có Đại La Kim Tiên cùng Cửu Thiên Huyền Tiên thực lực, này chẳng lẽ có cái bí mật gì có thể nào, còn có kia Văn Thù sao, Từ Hàng nguyên lai thực lực cũng là như thế cường hãn hạng người.

“Sưu sưu...” Minh Hà lão tổ thân ảnh lại đánh về phía ngọn núi mà đi, tốc độ nhanh như thiểm điện.

“Minh Hà, hiện tại người cho ta lưu lại.” Nghiễm Thành Tử hét lớn một tiếng, trong tay Phiền Thiên Ấn ầm ầm trong lúc đó phá hủy một mảnh hư không, lập tức hung hăng tạp hướng về phía Minh Hà lão tổ hai người đi, lúc này Nghiễm Thành Tử thực lực tăng vọt, Phiền Thiên Ấn dưới, khắp thiên địa ầm ầm bắt đầu sụp đổ dựng lên.

“Sưu sưu sưu...” Lúc này, kia không ít đang xem cuộc chiến nhân bên trong, lại là có thêm mười mấy tiên quân, Ma quân còn có mấy người, cái yêu quân trình tự cường giả vô thanh vô tức thi triển thần thông tiếp cận ngọn núi.

“Một đám con kiến, đi tìm chết đi.” Yêu hoàng Đế Tuấn nháy mắt tới tiền không, quanh thân một cỗ ngọn lửa nháy mắt đảo qua, cả ngọn núi bên cạnh mấy vạn dặm không gian nhất thời bị một mảnh biển lửa bao vây, như thế ngọn lửa bên trong, này tiên quân, Ma quân cường giả cũng liên tiếp tiếng kêu thảm thiết cũng chưa kịp hô lên, lập tức sớm trong hỏa diễm liền hóa thành tro tàn.

Một màn này, làm cho Nhạc Thành không khỏi là hít vào một hơi, tiên quân, Ma quân loại này trình tự cường giả tại đây đó siêu cấp cường giả trước mặt, thật đúng là con kiến bình thường, hoàn toàn không có lực hoàn thủ.

“Sưu sưu sưu sưu...” Mấy đạo thân ảnh lúc này rốt cục cũng đã rơi vào ngọn núi phía trên, đúng là Đế Tuấn, Minh Hà lão tổ, Chúc Dung, Côn Bằng, Dao Trì Kim Mẫu, lập tức này mấy đạo thân ảnh cũng trực tiếp đánh về phía này đại thụ phía trên ngũ khổ linh quả.

“Sưu sưu...” Cơ hồ là cùng trong lúc nhất thời, Nghiễm Thành Tử, Diễm Trung Tiên La Tuyên, Văn Thù Bồ Tát còn có Trần Nguyên Tử cũng tới ngọn núi phía trên, bốn người cũng không chút do dự đánh về phía kia còn lại bốn linh quả mà đi.

Tổ vu Cộng Công, Thương Long Lão Tổ, Tây Vương Mẫu, Thanh Đế, Xích Tinh Tử, Cù Lưu Tôn, Quy Linh Thánh Mẫu, Từ Hàng, Tây Phương quỷ đế, thập điện Diêm vương đám người gặp được chúng người

tới ngọn núi phía trên thời điểm, cũng không hề dây dưa đối thủ, đều là thương hoảng sợ đánh về phía ngọn núi.

“Xuy xuy...” Chín đạo thần quang rạng rỡ bên trong, cơ hồ là ở đây đồng trong nháy mắt gian thời gian nội, chín linh quả đó là bị trước hết tới đỉnh núi Đế Tuấn, Minh Hà lão tổ, Chúc Dung, Côn Bằng, Dao Trì Kim Mẫu, Nghiễm Thành Tử, Diêm Trung Tiên La Tuyên, Văn Thù, Trần Nguyên Tử toàn bộ thu vào rảnh tay trung.

Nhạc Thành trơ mắt nhìn này Hoàng Trung Lý bị mọi người thu vào trong đó, cũng không thể nề hà, căn bản là không dám lên tiếng, trong lòng đau lòng chính là có thể nghĩ, đây chính là Hoàng Trung Lý a, còn hơn Trần Nguyên Tử Nhân sâm quả không biết là mạnh hơn thượng nhiều ít, hiện tại cũng ở chính mình mí mắt dưới bị người đoạt.

Nhạc Thành trong lòng, cũng đem kia Địa Tạng Vương mắng trăm ngàn lần, nếu không này Địa Tạng Vương ngăn cản, chính mình chỉ sợ là chiếm được này cửa khóa Hoàng Trung Lý, thật giận kia Địa Tạng Vương ngăn cản a.

“Sưu sưu...” Lúc này, chín người này được đến Hoàng Trung Lý lúc sau, đó là nháy mắt thối lui đến xa không, phía sau mọi người Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân chờ bát người tới Nghiễm Thành Tử bên người, Quy Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Kim Quang Tiên tới Diêm Trung Tiên La Tuyên bên người.

Từ Hàng Bồ Tát tới Văn Thù Bồ Tát bên người, Cộng Công tới Chúc Dung bên người, mà Đế Tuấn, Côn Bằng, Minh Hà lão tổ tam người tới cùng nhau,, mà Thương Long Lão Tổ, Tây Vương Mẫu chờ người tới Dao Trì Kim Mẫu bên người, chúng người đã là sổ cổ thể lực tách ra, cũng chỉ có Tây Phương quý đế cùng thập điện Diêm vương tại đây đại chiến trung, một viên Hoàng Trung Lý cũng không có được đến.

“Ha ha, xem ra đều có thu hoạch a.” Chúc Dung nhìn chăm chú vào mọi người nói.

“Vang ầm ầm...” Nhưng vào lúc này, Chúc Dung đang nói vừa mới rơi xuống, chỉ thấy này kiên không thể phá ngọn núi cũng nháy mắt một đạo cực quang bắn nhanh mà ra, lập tức mặt đất chấn động, ngọn núi lay động, khoảng cách trong lúc đó, cả tòa hơn vạn dặm khổng lồ ngọn núi quỷ dị nháy mắt biến mất ở liễu không gian không thấy, một mảnh cực quang hiện lên, trực tiếp là hư không tiêu thất.

“Không xong, Hoàng Trung Lý như thế nào tiêu tán.”

“Không tốt, Hoàng Trung Lý tiêu tán.”

Lúc này, mấy người kinh ngạc thất thanh, chỉ thấy vừa mới cướp lấy đến Hoàng Trung Lý chín người lúc này trong tay Hoàng Trung Lý chính hóa thành một cỗ bàn bạc linh khí biến mất ở liễu không gian trong vòng.

Một màn này làm cho mọi người kinh ngạc, Hoàng Trung Lý rõ ràng bị mọi người tháo xuống, lúc này cũng biến mất không thấy, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, mọi người mặt lộ vẻ kinh ngạc, này Hoàng Trung Lý đối bọn hắn mà nói chính là trọng yếu vật.

Mà lúc này Nhạc Thành cũng ở lá cây bên trong sắc mặt đại biến, bất thành linh hết thấy làm cho Nhạc Thành chút không có chuẩn bị, chỉ là thấy đến một mảnh cực quang đảo qua, lập tức chính mình sẽ theo này Hoàng Trung Lý thụ tiến nhập một chỗ không gian trong thông đạo bình thường, lại hào quang đảo qua, quanh thân xuất hiện một mảnh mệnh mỏng thể giới, quay chung quanh ở chung quanh toàn bộ đều là một mảnh Hỗn Độn thể giới bình thường.

“Đây là nơi nào.” Nhạc Thành thần niệm rình bên trong phát hiện hoàn toàn đã không có này siêu cấp cường giả dấu vết lúc sau, lúc này mới thu hồi Hạo Thiên Tháp, lập tức thân ảnh xuất hiện ở Hoàng Trung Lý trên cây.

“Hoàng Trung Lý, như thế nào còn lại ở chỗ này, vừa mới không phải bị trích đi rồi sao.” Nhạc Thành trước tiên thấy được này che trời đại thụ phía trên, vừa mới bị Chúc Dung, Đế Tuấn đám người trích đi cửa khóa Hoàng Trung Lý dĩ nhiên là hoàn hảo vô khuyết xuất hiện ngay tại chỗ.

Lúc này, này thật lớn ngọn núi liền sừng sững ở tại một mảnh mệnh mỏng thể giới bên trong, chung quanh linh khí vô cùng tinh thuần, tinh thuần trình độ, còn hơn trong cơ thể mình thể giới trung pháp lực còn

muốn tinh thuần một ít.

“Hảo tinh thuần linh khí, này chẳng lẽ là một chỗ chưa bao giờ phát hiện Hỗn Độn tử vực có thể nào.” Nhạc Thành kinh ngạc không thôi, này tinh thuần linh khí đã muốn là tới đáng sợ tình trạng.

Lập tức Nhạc Thành đánh giá bốn phía, bốn phía một mảnh mở mang, thần niệm rình nhắt cũng vô pháp phát hiện cuối, mà quỹ dị thể giới bên trong, cũng chỉ có này một chỗ ngọn núi cùng trên ngọn núi khổng lồ Hoàng Trung Lý thụ tồn tại.

Nhạc Thành kinh ngạc đi qua, lập tức khôi phục bình tĩnh, mặc kệ nói như thế nào, chính mình hiện tại khả xem như chiếm được này Hoàng Trung Lý, này cửu khóa Hoàng Trung Lý vẫn là ở trên cây.

1253. Chương 1063: Độ Nhị Điều Hóa Xà Thần Thú

Còn có này tinh thuần linh khí quá kinh khủng, còn hơn chính mình luyện hóa sau pháp lực còn muốn tinh thuần, này đại biểu cái gì, đại biểu cho chính mình chỉ cần là đem này linh khí luyện hóa, có thể đủ trực tiếp tăng cường tu vi, còn hơn chính mình tu luyện đến, khoái thượng mấy trăm hơn một ngàn lần không dứt.

Nghĩ này hết thấy, Nhạc Thành bắt đầu kích động đứng lên, này quỹ dị địa phương khẳng định có đi ra ngoài biện pháp, mà chính mình bây giờ còn là trước tháo xuống này cửu khóa Hoàng Trung Lý đi, lúc này đây, cũng không thể đủ xuất hiện cái gì biến cố.

Nghĩ đến đây, Nhạc Thành lộ ra mỉm cười, thả người thượng thụ thân, trong tay một đạo thanh mang hiện lên, lập tức bao vây hướng về phía một viên Hoàng Trung Lý, dễ dàng liền tháo xuống tới trong tay.

“Hoàng Trung Lý, cái này chính là đại cơ duyên.” Nhạc Thành cười thầm không thôi, này vận khí thật đúng là không sai.

“Sao lại thế này?” Nhạc Thành đang ở âm thầm cao hứng thời điểm, nhưng trong lòng là nháy mắt kinh ngạc đứng lên, chỉ thấy lúc này không biết khi nào thì trong tay Hoàng Trung Lý hóa thành bành bạc linh khí biến mất, lập tức lần thứ hai về tới trên cây.

Tại sao có thể như vậy, Nhạc Thành nghi hoặc, trong tay pháp quyết đánh ra, một đạo thanh mang lại bao vây hướng về phía kia Hoàng Trung Lý, trực tiếp dùng hộp ngọc thu lên bỏ vào trữ vật nhẫn trong vòng.

“Xuy...” Chính là này không có gì khác nhau, này Hoàng Trung Lý ở trong hộp ngọc cũng hóa thành linh khí biến mất không thấy.

Lập tức Nhạc Thành lại thi triển nhiều loại thủ đoạn, tự liên đem Hoàng Trung Lý thu vào Hạo Thiên Tháp nội cũng giống nhau, này Hoàng Trung Lý ly khai thụ thân lúc sau, liền gặp lại trở lại trên cây, căn bản là trích không dưới đến.

Nhạc Thành đứng ở trước cây, trong lòng suy tư về, này hết thấy cũng quá không thể tưởng tượng nổi, này Hoàng Trung Lý chẳng lẽ liền trích không dưới tới sao.

“Trích không dưới đến, chẳng lẽ ta còn không thể ăn có thể nào.” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, vô kể khả thi dưới, cũng chuẩn bị trực tiếp ăn vào này Hoàng Trung Lý, cũng không thể đủ này Hoàng Trung Lý bị chính mình ăn vào lúc sau, cũng sẽ lại trở lại trên cây đi.

Nhạc Thành thả người tới một viên Hoàng Trung Lý phía trước, tháo xuống Hoàng Trung Lý lúc sau, lập tức một ngụm không chút do dự liền cắn đi xuống, nhập khẩu tức hóa, này Hoàng Trung Lý hóa thành một đạo dòng nước ẩm tới Nhạc Thành trong cơ thể.

“Hảo tinh thuần năng lượng, thành công.” Nhạc Thành trong lòng nhất thời vui vẻ, lúc này này Hoàng Trung Lý đã muốn là hóa thành tinh thuần năng lượng tiến nhập chính mình trong cơ thể.

“Hô...” Một ngụm trọc khí theo trong cơ thể thể giới theo yết hầu bị chậm rãi phun ra, Nhạc Thành khuôn mặt thượng cũng là nhất thời hiện lên một nét thoáng hiện thần nhiên thanh mang, hai mắt trát động, một tia tinh quang theo đồng tử mắt ở chỗ sâu trong lan tràn mà ra, trong nháy mắt thời gian, hai mắt ánh sao

tràn ngập, lập tức Nhạc Thành nhắm mắt khoanh chân mà ngồi ở một chỗ trên cành cây, quanh thân đó là bị một mảnh thanh mang sở bao trùm.

“Nguyên lai yếu như vậy mới có thể luyện hóa, mặc kệ, trước luyện hóa này Hoàng Trung Lý nói sau, luyện hóa bắt đầu.” Nhạc Thành trong lòng nỉ non tự nói một tiếng, trong tay pháp quyết biến đổi, hai mắt cũng là chậm rãi nhắm lại, trong cơ thể kia một cỗ Hoàng Trung Lý biến thành năng lượng khổng lồ nháy mắt hung hăng ở đập vào này Nhạc Thành thân thể.

Nhất ** đập vào làm cho Nhạc Thành lúc này cũng là đau nhức khó nhịn, này khổng lồ năng lượng quá mức cho cường bạo, còn hơn kia Nhân sâm quả đến, không biết mạnh hơn thượng nhiều ít lần.

Này nhất ** đập vào bên trong, Nhạc Thành Kim Long thân thể còn có Hỗn Nguyên Chân Thân cũng phát huy lớn nhất tác dụng, nếu không có này Kim Long thân thể cùng Hỗn Nguyên Chân Thân đối thân thể rèn, đây chính là không thể tuyệt đối khó có thể đối kháng này cường bạo đập vào.

Cảm giác này bằng bạc năng lượng đến, Nhạc Thành cũng là có sở chờ mong đến, này Hoàng Trung Lý như thể bằng bạc năng lượng, có thể làm cho chính mình đột phá đến tiên quân trình tự sao, đột phá tiên quân dữ dội nan, không biết này Hoàng Trung Lý có thể hay không làm được.

Bằng bạc linh khí tràn ngập mệnh môn thế giới bên trong, linh khí tràn ngập mà khai, lá cây phía trên, nhẹ nhẹ thần quang tràn ngập, liên tiếp không gian đều là nổi lên hứa đó vụn vụn, nhìn qua, làm cho người ta một loại hư ảo bàn cảm giác.

Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi, trực gần quên trong cơ thể thu thụ đến đập vào, mơ hồ trong lúc đó, quanh thân thanh mang nhẹ nhẹ tràn ngập khuếch tán, Nhạc Thành sắc mặt, bình tĩnh được không dậy nổi chút gợn sóng, vẫn chưa phát hiện quanh thân biến hóa, giờ phút này tinh thần của hắn, đã hoàn toàn trầm chìm ở tại trong cơ thể luyện hóa Hoàng Trung Lý phía trên.

Hoàng Trung Lý trong vòng bằng bạc năng lượng tuyệt đối là vượt qua Nhạc Thành nguyên bản tưởng tượng, hôm nay địa đệ nhị Tiên thiên linh căn thật đúng là không thể tưởng tượng nổi a, này bên cạnh năng lượng tiến vào Nhạc Thành trong cơ thể thế giới, một đường dễ ợt bình thường mở rộng Nhạc Thành trong cơ thể thế giới.

Quanh thân hơi thở, nhất thời đã xảy ra vi diệu biến hóa, tựa hồ là ở chậm rãi kéo lên đứng lên.

Đồng thời một cỗ thần dị năng lượng tiến nhập Nhạc Thành trong óc bên trong, Nhạc Thành trong lòng kinh ngạc, lập tức điên cuồng hấp thu này một cỗ thần kỳ năng lượng, này trong truyền thuyết Hoàng Trung Lý có thể có làm cho người ta linh ngộ đại đạo, Nhạc Thành lúc này nhớ tới đến, này ăn một viên Hoàng Trung Lý có thể đủ thành thánh hắn là có chút nói ngoa, này thánh nhân dữ dội thiếu, như thế nào hội một gốc cây Hoàng Trung Lý có thể đủ thành thánh.

Bất quá này Hoàng Trung Lý hắn là cùng Hỗn Độn tinh khí, thời hồng hoang mây tía như vậy bảo vật giống nhau, có thể tăng cường linh ngộ đại đạo cơ hội, cái này cũng tuyệt đối là cực kỳ nghịch thiên, khó trách Hình Thiên bọn người là muốn liều mạng cướp đoạt này Hoàng Trung Lý.

Có thể tăng cường thành thánh xác suất, này đối với này siêu cấp cường giả mà nói, đó mới là là tối trọng yếu.

Có lẽ này Hoàng Trung Lý còn có thể làm cho chính mình linh ngộ một loại thần thông đầu, đối với thần thông, Nhạc Thành lúc này có là có thêm ngũ loại thần thông, ngũ loại thần thông đã muốn là khủng bố, này một loại thần thông đều là sợ hội làm được không ít cường giả ánh mắt màu đỏ.

Thần thông thứ này, thường nhân có thể linh ngộ một loại liền đã là đại phúc duyên, này ngũ loại thần thông trong người, mang theo, thật sự là có chút quá mức cho không thể tưởng tượng, ngũ loại thần thông dưới, kia uy lực ra sao này khủng bố.

Mà Nhạc Thành nhưng thật ra hy vọng trên người mình thần thông càng nhiều càng tốt, này đại đạo ba nghìn, chính mình một cái không thành công, kia còn có lựa chọn khác, người này dạng tổng hội đồ.

Cùng với Nhạc Thành luyện hóa đuổi dần tiến vào con đường phát triển đúng đắn, không gian xung quanh bên trong, bằng bạc linh lực cũng lập tức tụ tập tới ngọn núi chung quanh, tới sau lại, này bằng bạc linh khí

cùng cùng với Nhạc Thành luyện hóa tiến nhập Nhạc Thành trong cơ thể.

Mà lúc này giới bên ngoài mọi người, tự nhiên là không biết Nhạc Thành trên người phát sinh hết thấy, đông đảo cường giả phát hiện chính mình trên tay Hoàng Trung Lý biến mất không thấy, một đám đều là kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm, lập tức mọi người nơi nơi tìm kiếm, cũng đã muốn đã không có ngọn núi kia bóng dáng, phá hủy không gian cũng vô pháp tìm được kia Hoàng Trung Lý thụ.

Này hết thấy, làm cho mọi người bất đắc dĩ không thôi, lập tức chúng cường giả cũng chưa chết tâm, nhảy mất lý khai tại chỗ nơi nơi tìm kiếm Hoàng Trung Lý đến, trong lúc nhất thời trung, cả Minh lâm trong vòng, đều là ở chúng cường giả tìm tòi dưới.

“Lang Lễ, vừa mới ta rõ ràng cảm giác được lão ba ở này phụ cận, như thế nào không thấy.” Vừa ra trong sơn cốc, Thanh Đồng thần niệm truyền âm đối Lang Lễ nói, tại nơi Hoàng Trung Lý xuất hiện thời điểm, Thanh Đồng đã muốn là cảm giác được lão ba chỗ, hai người có khế ước trong người, mang theo, có thể rõ ràng cảm giác được đối phương tồn tại.

“Ta cũng cảm giác được, chủ nhân ở Hạo Thiên Tháp trong vòng, giống như ngay tại kia Hoàng Trung Lý trên cây, ta phỏng chừng chủ nhân là theo Hoàng Trung Lý tiêu thất, không biết tới nơi nào.” Lang Lễ thần niệm trả lời.

Lang Lễ thân là Hạo Thiên Tháp nội trấn tháp tiên thú, cùng Hạo Thiên Tháp có đặc thù liên hệ, sáng sớm liền đã phát hiện Hạo Thiên Tháp dấu vết.

“Lão ba rốt cuộc đi nơi nào, chúng ta làm như thế nào tìm hấn.” Thanh Đồng có sốt ruột, cũng vô pháp tái liên hệ đến già ba.

“Chúng ta chung quanh tìm xem đi, chủ nhân không có việc gì.” Lang Lễ tin chắc, chủ nhân bốn sự hấn biết, cho dù là gặp nguy hiểm, kia nếu tự bảo vệ mình trong lời nói, cũng sẽ không có vấn đề gì.

“Lang Lễ, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ.” Ma Hạt Lang Lễ hỏi, gặp được mấy ngày trước kia đông đảo cường giả xuất hiện lúc sau, Ma Hạt tìm kiếm bảo vật nhiệt tình đã bị rút một chậu nước lạnh bình thường, kia chờ cường giả dưới, bảo vật bãi ở trước mặt nàng, chính mình cũng không có thực lực có thể được đến, trong lòng đã muốn là tính toán đi ra ngoài.

“Ta sẽ đi tìm chủ nhân, các người tự tiện đi.” Lang Lễ nói, lúc này Ma Hạt, Yêu Lang, Xích Hạc, Thiên Sát Ma quân còn có Kim Hỏa đám người cũng cùng một chỗ.

“Nhạc Thành đạo hữu như thế nào đột nhiên trong lúc đó đã không thấy tăm hơi, không phải là lâm vào một loại chỗ cấm chế nội đi, chúng ta nhìn xem có thể hay không nghĩ biện pháp cứu người.” Thiên Sát Ma quân nói.

“Này phụ cận hấn là không có cấm chế, như thế có chút quỷ dị, chúng ta muốn hay không đến xa xa tìm xem.” Kim Hỏa nói.

“Chúng ta phân tán tìm đi, có cái gì phát hiện trong lời nói, đến lúc đó cho nhau thông tri một chút.” Vân Tiêu tiên tử nói với mọi người đạo.

Mọi người ở đây tìm kiếm thời điểm, Nhạc Thành tự nhiên là không biết ngoại giới trung hết thấy, theo thời gian trôi qua, kia tự Nhạc Thành trong cơ thể tràn ngập mà ra hơi thở, cũng là từ từ tăng cường, nhất ** cuốn cuộn pháp lực, giống như biển khơi đào lãng bản, tự này trong cơ thể khuếch tán mà ra, thậm chí mơ hồ gian, giống như biển khơi trung cuộn sóng thanh bình thường, đều là bị bám ào ào tiếng vang.

Trong đầu, một cỗ thần dị năng lượng ở tiến vào Nhạc Thành trong đầu sau, đó là bắt đầu làm dịu Nhạc Thành thần thức cùng thần thông lực, vô hình bên trong, làm cho Nhạc Thành đối thần thông lĩnh ngộ lại khoái thượng không ít.

Bên ngoài hết thấy, hiện tại Nhạc Thành khả không có thời gian hiểu, chính là một lòng luyện hóa này Hoàng Trung Lý mang đến thật là tốt chỗ.

Minh lâm bên trong xuất hiện Hoàng Trung Lý tin tức, không có bao lâu liền truyền khắp cả Minh giới, gì chính là tới Tiên Ma giới trung, mà lúc này thời điểm, nghe nói Hoàng Trung Lý xuất thế lúc sau lại thần dị tiêu thất sau, không ít lá gan đại nhân vẫn là quyết định đến Minh lâm trong vòng đi thử thời vận.

Mấy nguyệt trong vòng, không ít cường giả lại tiến nhập Minh lâm trong vòng, này Minh lâm khả xem như náo nhiệt đi lên, mà ở Minh lâm trong vòng, nơi nơi chém giết cũng là bình thường chuyện tình.

Bất quá không biết cái gì nguyên nhân, thật đúng là làm cho không ít ở Minh lâm trong vòng tìm được rồi không ít linh dược, đều là cực kỳ trân quý vật, ít nhất đều là luyện chế cao nhất đan dược linh dược, coi như là không có đi một chuyến uống công, đương nhiên, vẫn đã rơi vào Minh lâm trong vòng nhân, cũng là số bất thắng số.

Mà suốt một năm thời gian trôi qua, cũng không có nhân sẽ tìm đến Hoàng Trung Lý tin tức, cũng mỗi có người tái kiến Chúc Dung, Đế Tuấn, Dao Trì Kim Mẫu kia chờ siêu cấp cường giả tin tức, mọi người đoán này cường giả hẳn là đều là ly khai Minh lâm.

Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên, Tam Tiêu tiên tử đám người tiếp tục đang tìm Nhạc Thành, chính là này vẫn cũng không có gì tin tức.

Ma Hạo, Kim Hỏa, Thiên Sát Ma quân đám người cũng là phân biệt cùng Lang Lễ đám người tách ra trở về Tiên Ma giới, này Minh lâm trong vòng cũng không có cái gì bảo vật, mọi người kiến thức tới này Minh lâm trong vòng nguy hiểm, cũng không dám ở Minh lâm trong vòng đãi lâu lắm.

Một năm thời gian đối với lúc này Nhạc Thành mà nói chính là trong nháy mắt liền quá, theo Hoàng Trung Lý bị Nhạc Thành luyện hóa, này nội sở chứa năng lượng khổng lồ cũng là trải qua luyện hóa sau, hóa thành nhất tinh thuần pháp lực, tước ở Nhạc Thành kinh mạch trong vòng, làm được này hơi thở, không ngừng chậm rãi kéo lên.

Trải qua này một năm thời gian luyện hóa, Nhạc Thành trong cơ thể thể giới trong vòng diện tích đã muốn cao tới một cái đáng sợ tình trạng, nhưng lại ở tiếp tục triển khai này, bốn phía không gian xé mở ra không gian cái khe, lập tức mở rộng không gian.

Trong cơ thể thể giới nội, các loại sinh vật cũng ở sinh sản, tại đây bàn yên tĩnh luyện hóa hạ, thời gian lại mà qua, mà ở Nhạc Thành trong đầu, đồng thời tại nơi thần dị năng lượng dưới sự trợ giúp, các loại thần thông đều là ở cấp tốc lĩnh ngộ.

Mà ngoại giới bên trong kia tinh thuần linh khí, đồng thời theo Nhạc Thành toàn thân lỗ chân lông, cuộn cuộn không ngừng tiến vào thân thể trong vòng, làm cho Nhạc Thành khí tức trên thân tăng vọt càng nhanh hơn đứng lên.

Thời gian lại mà qua, ở Nhạc Thành này không có gì thời gian tu luyện bên trong, năm mươi năm lại mà qua, năm mươi năm thời gian, nói dài cũng không dài lắm, chỉ nói ngắn cũng không ngắn.

Minh lâm trong vòng, một chỗ mở đi ra trong sơn động, Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên, Cửu U song ma, Âm Ma quân, còn có Tam Tiêu tiên tử bọn người ở trong đó.

Năm mươi năm thời gian, mọi người tìm suốt ba năm thời gian lúc sau, cũng chỉ có là chuẩn bị buông tha cho, bất quá Thanh Đồng, Lang Lễ đều là quyết định ngay tại Minh lâm bên trong chờ đợi, cũng không tính toán rời đi.

Thanh Đồng có khế ước, biết lão ba không có gì nguy hiểm, nếu không trong lời nói, chính mình cùng lão ba khế ước liền gặp tự động giải trừ.

Mà Âm Ma quân, Cửu U song ma đám người trong đầu đều cũng có linh hồn ấn ký, biết môn chủ cũng không có rơi xuống, nếu môn chủ rơi xuống trong lời nói, bọn hắn cũng sống không được, hội lập tức đi theo rơi xuống.

Mọi người liền vẫn là ở Minh lâm trong vòng đợi, Tam Tiêu tiên tử cũng không có rời đi, liền đi theo Thanh Đồng bọn người ở tại cùng nhau đợi, chính là mọi người cũng không biết khi nào thì mới có thể đợi cho Nhạc Thành đi ra, cũng không biết Nhạc Thành lúc này ở nơi nào.

Mà năm mươi năm thời gian trung, này tiến đến Minh sơn tầm bảo nhân chủ yếu toàn bộ đi trở về, Minh lâm trong vòng khôi phục im lặng, năm mươi năm thời gian, không ai đang tìm đến cái gì bảo vật, một đám đều là tay không mà quay về.

Ngọc Hư sơn Hạo Thiên môn trung, một chỗ u tĩnh cung điện bên trong, mùi hoa tràn đầy, sắc thái hoa mỹ tiên hoa đem sân giả dạng được tràn ngập bừng bừng sinh cơ, xa xa đều là có thể cảm giác được linh khí * nhân.

Cung điện trong vòng có nhất phương hành lang dài, hành lang dài trên có ba đạo bóng hình xinh đẹp, chẳng qua giờ phút này ba người ánh mắt, nhưng vẫn nhìn chăm chú vào tiền không, đúng là Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, còn có Hồng Y tiên tử tam nữ.

“Đều hơn một trăm năm, theo ta cha theo Minh giới trở về cũng năm mươi năm, Nhạc Thành như thế nào còn chưa có trở lại?” Xích Ngạo Tuyết nhìn tiền không, mày liễu nhíu lại, nhẹ giọng đạo.

Long Cát công chúa hơi hơi lắc đầu, nói : “Không cần lo lắng, lấy hãn hiện tại bốn sự, hẳn là sẽ không xảy ra chuyện gì tình, có thể là hãn lại bế quan đi, hãn thường xuyên đều là như vậy.”

Bất quá lời tuy nói như thế, Long Cát công chúa trên vầng trán, cũng là có thần nhiên vẻ lo lắng, một trăm năm không có tin tức, hẳn tự nhiên là lo lắng.

Hồng Y tiên tử lúc này cũng không biết nên nói cái gì đó, ánh mắt hơi hơi nhìn chăm chú vào trên không không nói gì.

Mệnh môn thể giới bên trong, Nhạc Thành lúc này quanh thân hơi thở tới một cái khủng bố tình trạng, toàn thân cũng tràn ngập một mảnh chói mắt quang mang, không gian xung quanh bàng bạc hơi thở, cũng cấp tốc tiến nhập trong cơ thể.

Ngột, Nhạc Thành mở hai mắt ra, trong ánh mắt ánh sao giống như hắc động bình thường làm cho người ta nhìn thấy tim đập nhanh.

Lúc này mở hai mắt ra Nhạc Thành cũng trong tay một đạo thanh mang đánh ra, lập tức bao vây lấy một viên Hoàng Trung Lý lại ăn vào sau, lại là nhắm lại hai mắt bắt đầu luyện hóa đứng lên.

Thời gian lại mà qua, hai mươi năm sau, Minh lâm phía trên, ngột một đạo cường hãn hơi thở vang vọng dựng lên, thẳng hướng Vân Tiêu.

Một cỗ khí lãng thanh phóng lên cao trong lúc đó, Minh lâm trên không đều là phong vân biến sắc, hỗn loạn dị thường hùng hồn hơi thở khuếch tán, này cường hãn hơi thở mấy canh giờ lúc sau mới hoàn toàn thu liễm.

Này hết thấy, cũng nguyên cho Cửu U song ma trung U Hồn ma về phần đột phá tới Ma quân lúc đầu thực lực tu vi, tập ở tại Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tu vi vô số năm, rốt cục thì đột phá này từng bước.

U Hồn ma đột phá, cũng là làm cho Hoàng Ma tán nhân, Liệt Hỏa Ma Vương hâm mộ không thôi, đều là cố gắng tu luyện đứng lên.

Năm năm lúc sau, U Linh ma không cam lòng Sau đó, cũng đột phá tới Ma quân lúc đầu tu vi.

Hai mươi lăm năm lúc sau, mệnh môn thể giới trong vòng, cao ngất có một mảnh hơi hơi chấn động đứng lên, vẫn là yên tĩnh mệnh môn thể giới bên trong, đột nhiên truyền ra cực kỳ kịch liệt năng lượng dao động.

Ngọn núi phía trên, Hoàng Trung Lý thụ phía trên, một cỗ cực độ cường hãn hơi thở, đang từ ngọn cây khuếch tán mà ra.

Nhạc Thành đích thực trên người, một cỗ yên lặng trăm năm cuộn cuộn hơi thở, cũng là chậm rãi tràn ngập mở ra, Ngay sau đó, một đạo trong suốt mà ngân nga thét dài, rồi đột nhiên tự Hoàng Trung Lý đại thụ trong vòng vang vọng dựng lên, thẳng hướng Vân Tiêu!

Lập tức, Nhạc Thành thân ảnh nhảy ra thụ trung xông lên giữa không trung, trong lòng tựa hồ là có vô tận trọc khí yếu thổ ra, tiếng kêu trong vòng, hỗn loạn dị thường hùng hồn pháp lực, bởi vậy kia tiếng kêu cũng là giống như giận lời bình thường, ở trên bầu trời không ngừng quanh quẩn, khuếch tán tới mệnh môn thể giới mỗi một chỗ góc, một mảnh không gian sóng gợn nhảy mất khuấy động mà khai.

Nhạc Thành trong cơ thể thể giới trung, lúc này không cùng khí lãng thôi động dựng lên, cả trong cơ thể thể giới phong vân biến sắc, nơi nơi Sơn Băng Địa Liệt, giống như tận thế bình thường.

Loại này hiện tượng, giống như là theo Đại La Kim Tiên đột phá đến Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu thời điểm bình thường, lúc này trong cơ thể thế giới trung sinh linh cũng ở thế giới này bên trong lại gặp hủy diệt tính đã kích.

Sinh linh lại diệt sạch, Nhạc Thành cũng là không thể nề hà, này hoàn toàn liền không có cách nào, trong cơ thể thế giới mỗi một lần đại mở rộng, liền gặp làm cho sinh linh gặp hủy diệt tính đã kích.

Theo trong cơ thể thế giới cực nhanh khuếch trương, Nhạc Thành quanh thân hơi thở rồi đột nhiên tăng vọt, lập tức hơi thở một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm cực nhanh kéo lên mà lên, mà lúc này, Nhạc Thành biết chính mình rốt cực thì tới đột phá bên trong, chính mình tại đây mệnh mong thế giới trong vòng, cũng là chín mươi năm.

Tiền năm mươi năm dùng thứ nhất khóa Hoàng Trung Lý lúc sau, đã muốn theo Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ một lần bạo tăng tới rồi Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ đỉnh phong, đã muốn là tới yếu đột phá bên cạnh, này một viên Hoàng Trung Lý sở gia tăng pháp lực, năm mươi năm luyện hóa, đủ để là so với được với chính mình trên trăm vạn năm tu luyện.

Đệ nhị khóa Hoàng Trung Lý ăn vào sau, hiệu quả rõ ràng chính là giảm xuống không ít, nhưng là kia cũng tăng cường hơn mười vạn năm tu luyện pháp lực, chính mình cũng rốt cực thì vừa mới hướng tiên quân đột phá.

Dùng này Hoàng Trung Lý, Nhạc Thành rõ ràng nhất, này lớn nhất thật là tốt chỗ cũng không phải thực lực của chính mình đột phá, mà là ở chính mình linh ngộ thần thông phía trên, này chín mươi năm thời gian, chính mình ở thần thông thượng linh ngộ, kia còn hơn này pháp lực đột phá, rõ ràng chính là muốn mạnh hơn nhiều, này cũng chỉ có Nhạc Thành rõ ràng nhất loại này ưu đãi.

Này chín mươi năm thời gian bên trong, Nhạc Thành đã muốn là bắt đầu linh ngộ sinh mệnh thần thông chiêu thứ nhất sinh mệnh giam cầm, chính là còn chưa tới hoàn thiện tình trạng, chỉ loại này tiến bộ đã muốn là chất đột phá, ở sinh mệnh thần thông linh ngộ trung, thân mình liền là khó khăn nhất, lúc này linh ngộ ra này chiêu thứ nhất, cũng là cực độ không dễ dàng.

Không gian thần thông bên trong, không gian phân thân linh ngộ cũng tới hoàn thiện tình trạng, Nhạc Thành lúc này cũng bắt đầu linh ngộ nổi lên thứ năm chiêu, cũng bắt đầu có bước đầu linh ngộ.

Thời gian thần thông bên trong, Thời Gian đảo lưu, Thời gian tĩnh chỉ, thời gian trôi qua ba chiêu này ngoại, này chín mươi năm, Nhạc Thành cũng linh ngộ chiêu thứ tư thời gian chân không.

Này chiêu thứ tư thời gian chân không Nhạc Thành tự nhận là có chút thần dị, thời gian chân không lớn nhất tác dụng chính là ở bao phủ nhất định phạm vi không gian sau, này không gian trong vòng thời gian liền gặp hoàn toàn bị mặt diệt, mặt diệt nháy mắt, vẫn là một cái thở gấp thời gian, hoặc là mặt diệt một lát, vậy muốn xem thực lực của chính mình quyết định.

Tại lúc này gian chân không trung, nếu như bị mặt diệt một cái thở gấp thời gian, kia không thể nghi ngờ là hậu quả dị thường nghiêm trọng, tỷ như nói đang ở thời điểm đối địch, trong đầu thời gian nháy mắt bị mặt diệt một cái thở gấp thời gian, vừa vặn chính mình đang ở ngưng tụ trí mạng một kích, lại là bởi vì thời gian mặt diệt, vừa mới hết thấy biến mất không thấy, này trí mạng một kích đó là không thể thúc dục, đến lúc đó đối thủ công kích mà đến, kia chính mình cũng chỉ có sinh sôi bị đánh chết phần.

Mà chính mình cho dù là bị không gian xung quanh thời gian chính là bị mặt diệt trong nháy mắt thời gian, kia lớn nhất hậu quả cũng là làm cho chính mình pháp lực đình chỉ trong nháy mắt, chính là này đang ở cường giả trước mặt, này trong nháy mắt thời gian, đó là đủ để bị đối thủ đánh chết.

Nếu một người trực tiếp bị thời gian chân không mặt diệt một lát thời gian, kia không hề ngoài ý muốn, chờ hãn phục hồi tinh thần lại thời điểm, quyết định đã muốn là một khối xác chết.

Lực lượng thần thông bên trong, Phá Thiên Nhất Kích, Oanh Thiên Nhất Kích, Đấu Thiên Chương ở ngoài, chiêu thứ tư phá thiên ấn cũng linh ngộ có điều thành tích, này phá thiên ấn còn hơn tiền ba chiêu cũng yếu uy lực mạnh hơn không ít.

Biến hóa thần thông bên trong, mặc dù là tiến bộ không nhỏ, chính là đối địch phía trên, đó là đã không có nhiều ít quá lớn sử dụng.

Mà chín mươi năm thời gian bên trong, Nhạc Thành từ lần trước gặp được không trung chiến thần Phong Lôi nhận lúc sau, cũng một mực lĩnh ngộ này tốc độ có quan hệ hết thấy, còn tại tây ngự thời điểm, ý đặc biệt tìm không trung chiến thần hỏi qua một lần, thế nào mới có thể thi triển ra Phong Lôi nhận.

Này chín mươi năm thời gian, Nhạc Thành cũng là phân không ít lòng đang lĩnh ngộ tốc độ phương diện gì đó, này tốc độ phương diện hết thấy, Nhạc Thành tự nhiên chính là ở Phong Lôi sí thượng bắt tay vào làm, chín mươi năm thời gian, Nhạc Thành cũng thành công có thể thi triển kia Phong Lôi nhận, quan trọng nhất là, đối với tốc độ phương diện, cũng là có không ít lĩnh ngộ tâm đắc.

Này hết thấy, Nhạc Thành biết đều là Hoàng Trung Lý mang đến thật là tốt chỗ, này Hoàng Trung Lý trung, có kia thần dị tác dụng, ở trong đầu ngọc giản dưới, Nhạc Thành đã muốn là cảm thấy được chính mình ở thần thông phương diện lĩnh ngộ tính nhanh, lúc này không thể nghi ngờ là càng thêm rất nhanh.

Cả trên không trung, lúc này cường đại hơi thở lực lượng chấn động không gian trong vòng tiếng kêu như Lôi Minh bình thường, chỉ chung có tiêu tán là lúc, nhưng mà, ngay tại kia tiếng kêu tiêu tán chi khắc, mệnh môn thế giới phía trên, đột nhiên trào ra tầng tầng mây mù, này mệnh môn thời gian trong vòng, nhất cổ cuồng phong gào thét, ô ô quát không ngừng.

“Bang bang...” Nhạc Thành trong cơ thể, bằng bạc năng lượng chỉ một thoáng nứt toác bốc lên, cả không gian cấp tốc run rẩy, lập tức hủy diệt tính lực lượng đập vào mà qua, không sai đồng thời thời điểm, trong cơ thể thế giới trung vô số sinh linh đã là toàn bộ bị giết tuyệt.

Mà lúc này, Nhạc Thành cường hãn hơi thở một đường tiêu thẳng, lúc này rốt cục thì đột phá tới tiên quân lúc đầu tu vi ” “Oanh!” Trên không bên trong, Nhạc Thành quanh thân hơi thở ở tinh thuần năng lượng dưới bành trướng, lập tức đều thu liễm, không sai đồng thời thời điểm, hai mắt mở, hai đạo tinh mang tự trong đôi mắt phun ra mà ra, lập tức Nhạc Thành thẳng tắp lẳng không mà đứng.

“Vù vù...” Nhạc Thành theo trong cơ thể thổi ra một ngụm trọc khí, lập tức nhướng mày, cảm giác trong cơ thể vô số sinh linh lại diệt sạch, đã là trong lòng nghi hoặc không thôi, chính là chính mình cũng không có gì biện pháp.

Nhìn chăm chú vào này khôn cùng mệnh môn thế giới, cảm giác lúc này trong cơ thể mình lại mở rộng thật lớn trong cơ thể thế giới, Nhạc Thành hắc bào vung, lập tức tâm niệm vừa động, nhất cổ vô hình thần thức dao động nhất thời tự này ấn đường chỗ tràn ngập mà ra, mà ở bậc này dao động khuếch tán hạ, trên bầu trời đầy hậu mây mù, lập tức bắt đầu quay cuồng, tiền không tiếp theo nổ vang.

“Vù vù...” Trong cơ thể pháp lực vận chuyển, ở vận chuyển kia một chỗ, Nhạc Thành quanh thân hơn mười vạn thước trong vòng, mệnh môn thế giới bên trong thiên địa trong vòng tinh thuần linh khí, giống như nước sôi bình thường, trong giây lát kịch liệt sóng gió nổi lên, chợt một cổ cổ kinh người năng lượng, uyển như thực chất bình thường, ở trên trống rỗng lên không gian sóng gợn.

“Phá...” Nhạc Thành một đạo quát nhẹ, tâm niệm vừa động, trong cơ thể pháp lực rồi đột nhiên nguy kịch hơn.

“Thình thịch oanh...”

Một mảnh kinh thiên động địa tiếng bạo liệt lúc sau, này đó tinh thuần linh khí ngưng tụ không gian sóng gợn nháy mắt nứt toác, lập tức sở hữu linh khí hóa thành một cổ gió lốc hội tụ, trong khoảnh khắc trực tiếp bị Nhạc Thành quanh thân lỗ chân lông toàn bộ hấp thu.

Lúc này Nhạc Thành cảm giác được, trong cơ thể mình thế giới diện tích, còn hơn nguyên bản đến, lớn hơn hơn mười lần không dứt, trong cơ thể pháp lực vận chuyển tốc độ, còn hơn dĩ vãng đến, cũng cường mãnh thập bội không dứt, còn có thần trí của mình, cũng tăng cường rất nhiều, chính mình hết thấy, tại đây sau khi đột phá, đều cũng có một loại biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Lúc này, Nhạc Thành có thể cảm giác được, trong cơ thể mình thế giới cuộn cuộn, cho dù là không thi triển bất tử nguồn suối lực cùng sinh mệnh thần thông, trong cơ thể mình thế giới chứa đựng pháp lực đều là cũng đủ chính mình tiêu xài, lúc này chính mình nếu lại đối kháng kia Thiên Thủ Ma Quân cùng Dương Ma quân trong lời nói, chặn đánh sát đã muốn cũng không khó.

“Hô...” Cảm thụ được trong cơ thể kia chưa bao giờ có tràn đầy cảm giác, Nhạc Thành khuôn mặt thượng cũng là nhin không được hiện lên một nét thoáng hiện khó có thể ngăn chặn vui sướng tươi cười, lúc này trong cơ thể mình thế giới lại mở rộng, còn có thần thức tăng cường, thực lực của chính mình không thể nghi ngờ là lại tăng vọt, chín mươi năm thời gian, chính mình không có uống phí này chín mươi năm.

“Này Hoàng Trung Lý thật đúng là không sai, thiên địa đệ nhị linh căn...” Nhạc Thành thì thảo nhắc tới, nhìn thấy tiên trống không Hoàng Trung Lý thụ, hai khóa Hoàng Trung Lý, chính mình liền theo Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ đột phá tới tiên quân, đồng thời đệ nhị khóa Hoàng Trung Lý chính mình cũng cũng không có thiếu năng lượng không có luyện hóa.

Nhạc Thành ở trầm tư, này Hoàng Trung Lý dưới sự trợ giúp, chính mình mới chín mươi năm thời gian đột phá tiên quân lúc đầu, này nếu chuốc khổ tu, cho dù là một mực Hạo Thiên Thập nội bế quan, cũng là phải kể tới mười vạn năm, hơn mười vạn năm, liền hai khóa Hoàng Trung Lý liền thu phục, này Hoàng Trung Lý thật đúng là nghịch thiên a.

Bất quá, nơi này tinh thuần linh khí cũng là phát ra nổi không ít tác dụng, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào hạ trống không biên mệnh môn thế giới, chín mươi năm thời gian chính mình có thể đột phá, nhiều ít cũng là bởi vì này mệnh môn thế giới trung tinh thuần linh khí trợ giúp, nếu không trong lời nói, chín mươi năm thời gian, có Hoàng Trung Lý cũng là khó có thể đột phá đi.

“Hiện tại là tiên quân lúc đầu, Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ đến tiên quân lúc đầu liền cần như thế khổng lồ năng lượng.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào tiên không, về sau chính mình yếu đột phá trong lời nói, vậy càng thêm khó khăn.

Nhạc Thành cảm giác trong cơ thể mình khổng lồ thế giới, này yếu đột phá trong lời nói, khả tuyệt đối là không chuyện dễ dàng.

“Lúc này tiên quân lúc đầu mà thôi...” Nhạc Thành vui sướng đi qua, cũng thoáng có chút uể oải đứng lên, tiên quân lúc đầu thực lực, lúc này chính mình mà nói, xa xa còn chưa đủ.

Mà lúc này Nhạc Thành như vậy ý tưởng, nếu là làm cho Tiên Ma giới trung tu luyện giả biết, chỉ sợ đương trường đó là được một ngụm máu tươi phun ra đến, Nhạc Thành hơn nữa kiếp trước hơn một nghìn năm tu luyện, đến bây giờ cũng còn không có năm nghìn năm, nhiều nhất chính là hơn ba nghìn năm không đến bốn nghìn năm thời gian, như thế thời gian ngắn ngủi, cũng đã là tiên quân lúc đầu thực lực, này nếu người khác, cho dù là thiên phú siêu cường hạng người, năm nghìn năm thời gian, theo Thiên tiên đột phá đến La Thiên thượng tiên đều nan.

“Tiên quân lúc đầu, vậy tiếp tục tu luyện đi.” Uể oải nhất tiểu hội, Nhạc Thành đó là nhanh chóng thu liễm tâm thần, quay đầu lại ngẫm lại, chính mình cũng là dị thường may mắn, bất quá Nhạc Thành lúc này cũng sẽ từ có chút lo lắng đứng lên, chính mình tu luyện vẫn là dựa vào dùng ngoại vật đột phá, tuy rằng nói này đó ngoại vật không có chỗ nào mà không phải là thiên địa dị bảo, chính là này nếu vạn nhất dùng nhiều như vậy dị bảo đối với chính mình về sau tu vi có điều ảnh hưởng trong lời nói, kia này đã có thể phiền toái lớn.

Tuy rằng nói có chút lo lắng, chỉ lúc này Nhạc Thành cũng chẳng quan tâm rất nhiều, chính mình hiện tại yếu cố gắng làm, chính là cố gắng tu luyện cùng đột phá, chính mình gặp phải đối thủ, đều là thực lực siêu cường cùng sau lưng thế lực cường hãn hạng người, này nếu đối phương trả thù trở về trong lời nói, thực lực của chính mình tiên quân lúc đầu thực lực, đó là chết chắc rồi.

Đối với chính mình hiện tại tiên quân lúc đầu thực lực, Nhạc Thành có thể tự tin, lúc này gặp gỡ tiên quân hậu kỳ, Ma quân hậu kỳ đỉnh núi cường giả, hẳn là cũng có tuyệt đối đối kháng lực, dù sao chính mình ở Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi trình tự thì liều mạng dưới, cũng có thể đủ đánh chết Ma quân hậu kỳ cường giả.

Chính là Nhạc Thành biết, chính mình thực lực bây giờ nếu cùng cường giả chân chính so sánh với trong lời nói, kia căn bản là cái gì cũng không phải, tỷ như nói Đế Tuấn, Côn Bằng, Minh Hà lão tổ, còn có Hình Thiên, Chúc Dung, Cộng Công người như vậy, chính mình nếu cùng này đó cường giả so sánh với trong lời nói, kia hoàn toàn cũng chỉ có bị đánh chết phân, nhưng thật ra có cho dù là trốn vào thượng cổ thần khí bên trong, kết cục cũng là thật đáng buồn.

Tuy rằng nói này thánh nhân thẳng hạ, vạn vật giai vì con kiến, chính là, ở Hình Thiên, Đế Tuấn như vậy cường giả dưới, tiên quân, Cửu Thiên Huyền Tiên tu vi như thế thực lực cũng tuyệt đối là con kiến chứ.

Cười khở một lúc sau, Nhạc Thành tiếp tục tới Hoàng Trung Lý trên cây khoanh chân tu luyện đứng lên, trong đầu cũng là có thêm vô hình ấn ký biết Thanh Đồng cùng Cửu U song ma bọn người hẳn là ở Minh lâm trong vòng không có chuyện, nếu không chính mình hẳn là có thể cảm ứng được.

Hiện tại này tinh thuần linh khí, còn có trong cơ thể không có hoàn toàn luyện hóa đệ nhị khóa Hoàng Trung Lý, chính mình chính là phải nhanh một chút luyện hóa mới được, thực lực mới là hết thảy, cơ hội như thế, chính mình tuyệt đối là không thể bỏ lỡ.

Mà Nhạc Thành đồng thời còn tại lo lắng, này còn có thất khóa Hoàng Trung Lý, chính mình muốn hay không ăn vào, chính là này đệ nhị khóa Hoàng Trung Lý đã muốn là làm cho chính mình ăn vào lúc sau hiệu quả giảm bớt không ít, lại ăn vào trong lời nói, chỉ sợ là hiệu quả càng thêm hội làm hổ thẹn, chính mình ăn vào, cũng là có đó phung phí của trời.

Này một vấn đề Nhạc Thành cũng là tùy tiện ngẫm lại mà thôi, này Hoàng Trung Lý chỉ có thể đủ đương trường ăn vào cũng không có thể đủ mang đi, cho dù là chính mình phung phí của trời, cũng chỉ có ăn vào, nhiều ít là có thể có chút ưu đãi, cũng không có thể đủ ở tại chỗ này không hề sử dụng.

Lập tức, Nhạc Thành lại lâm vào lĩnh ngộ bên trong, mệnh môn thế giới bên trong, kia tinh thuần linh khí, lúc này không ngừng bị Nhạc Thành cắn nuốt, trực tiếp tăng cường tu vi.

Trong óc bên trong, Nhạc Thành đã ở này lĩnh ngộ đứng dậy thượng thần thông đến, đặc biệt tốc độ phương diện, Nhạc Thành lúc này cũng là phân không ít lòng đang lĩnh ngộ, Nhạc Thành rất muốn kết quả đó là có thể đủ lĩnh ngộ ra tốc độ chi đạo, tốt nhất là có thể lĩnh ngộ tốc độ thần thông, phối hợp chính mình mặt khác thần thông trong lời nói, đến lúc đó không thể nghi ngờ thực lực càng thêm cường hân.

Tuy rằng nói chính mình hiện tại có Phong Lô sí ở trên người, nhưng là gặp phải không trung chiến thần cái loại này có được tốc độ thần thông cường giả, kia chính mình tốc độ liên chiến cứ không đến gì tiện nghi, ngược lại là sẽ bị ngăn chặn.

Cho nên, Nhạc Thành lúc này mới tưởng lĩnh ngộ tốc độ chi đạo, chính là này nội dung chính ngộ một loại đạo, đó là hạng khó khăn, tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng tình, Tiên Ma giới cường giả đều là tưởng lĩnh ngộ ra một loại đạo, một loại thần thông, nhưng là thành công, tựa hồ là vạn trung vô không một chi số, có thể nghĩ đây là hạng khó khăn.

Thời gian chậm rãi lại đã qua, Nhạc Thành cũng đắm chìm ở tại lĩnh ngộ cùng tu luyện bên trong.

1254. Chương 1064: Lấy Đi Hoàng Trung Lý

“Người cũng đi tử.” Linh Viên có biến thái bản thể, mặc dù là đã bị một kích này, chính là cũng không có bị thương, trong tay không chút do dự phản thủ chính là một chưởng trực tiếp ầm ầm hội áp xuống, khắp mấy vạn thước không gian trực tiếp vạn vụn nứt toác.

Hạ không một mảnh Minh lâm núi non nhất thời lâm vào dưới nền đất lộ ra một đạo khổng lồ chưởng ấn, mà kia Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả cũng trực tiếp bị Linh Viên phá hủy thành tro tàn.

“Gào khóc...”

Thanh Đồng lúc này cũng nổi giận dựng lên, quanh thân thanh mang bắn nhanh mà ra, thân thể cao lớn cuộn cuộn không gian xung quanh phong vân biến sắc, cự miệng hé ra, hai cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi giả trực tiếp bị Thanh Đồng cắn nuốt ở tại trong miệng.

“Xuy xuy...” Hai cái Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả nháy mắt lại thúc dục tiên khí công kích hướng về phía Thanh Đồng mà đi.

Không gian xung quanh bên trong một mảnh lắc lư, trên không nứt toác không dứt, cường hân hơi thở quấy khôn cùng không gian, cường hân lực lượng lần lượt thay đổi trong lúc đó, khi thì cắn nuốt ánh sáng, làm cho không gian xung quanh tùy thời hội lâm vào một mảnh ngấn ngủ tối đen bên trong.

“Rống, chết đi...”

Linh Viên khổng lồ bản thể phía trên, trong tay một chưởng trong phút chốc cũng đem một bậc Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả phá hủy thân thần câu diệt, mà Linh Viên phía sau, cũng hai cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả liên thủ công kích mà lên.

“Các người cũng đi chết đi.” Quay mắt về phía này vậy công, Linh Viên phần nộ rồi, quanh thân pháp lực thúc dục dưới, kim mang tăng vọt mà lên, quay mắt về phía hai cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả phỏng chừng, cũng có mắt không trông.

Kia hai cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả lúc này nhìn thấy Linh Viên hoàn toàn không để ý tới bọn hắn công kích, cũng dọa kinh hãi đứng lên, sắc mặt trầm xuống, quanh thân pháp lực khuấy động mà ra, hai người đều là một thanh trường kiếm tiên khí, quấy phong vân, hóa thành một lượng cái kiếm động cần nuốt hướng về phía Linh Viên, không gian xung quanh không gian cũng bị xé rách ra vô số không gian cái khe.

Này hai cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả một kích, tuyệt đối là khủng bố, còn hơn Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả, mạnh hơn thượng thập bội không dứt, hơi thở nháy mắt áp không tới.

“Rống...” Linh Viên ngẩng đầu một đạo thét dài, thúc dục khôn cùng phong vân, thật lớn thân hình phía trên, kim mang bắn nhanh mà ra, hai đám thôi động giống như một cái thật lớn ngọn núi bình thường, hung hăng nghiêng hướng về phía hai cái kiếm động mà đi.

Cực đại quyền ấn phía trước, không gian nhất thời run lên, sau đó nhất ** hùng hồn vô hình dao động, giống như gợn sóng bình thường, thành vòng tròn bàn khuếch tán mà ra.

Lưỡng đạo quyền ấn bị bácm vô hình dao động bay nhanh khuếch tán, trong chớp mắt đó là cùng kia hai cái kiếm động tiếp xúc, chợt, lưỡng đạo vỡ tan thanh nhất thời vang lên, không gian xung quanh một cỗ khí lằng lằng loạn không gian mảnh nhỏ rồi đột nhiên kích tán.

“Phốc! Phốc! Phốc!”

Kiểm động nháy mắt bị đánh nát, nhất ba vô hình dao động khuếch tán tới, nhất thời không gian xung quanh nứt toác hóa thành tro tàn, lập tức lưỡng đạo quyền ấn xuyên thấu không gian, cuối cùng hung hăng đã rơi vào hai cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả trên người.

“Ca ca...” Này hai cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả quanh thân hộ thân hào quang nháy mắt nứt toác mở ra, lập tức bằng bạc cự lực trút xuống ở tại trên người của bọn họ.

“Phụt.....” Sắc mặt một mảnh trắng bệch, hai người này thân hình trong phút chốc bị đánh bay mà ra, không sai đồng thời thời điểm, hai người ánh mắt lộ ra không thể tưởng tượng nổi thần sắc, tựa hồ là thật không ngờ Linh Viên thực lực cường hãn tới loại tình trạng này, liên tiếp bọn hắn công kích cũng có thể đủ có mắt không trông trực tiếp đối kháng.

Bọn hắn nếu có thể đủ nhận ra Linh Viên bản thể chính là Hỗn Độn dị thú trong lời nói, chỉ sợ cũng không dám cùng Linh Viên như thế giao phong, thân là Hỗn Độn dị thú thân thể nơi phát ra, bản thể phòng ngự còn hơn Thanh Đồng đến còn muốn khủng bố, lúc này trên người còn có Hỗn Nguyên Chân Thân, còn hơn thần thông phòng ngự, chỉ sợ là Nhạc Thành hơn nữa Long giáp cùng chi đối kháng, cũng chỉ là chia đều sắc thu mà thôi.

“Xuy xuy...” Này hai cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ cường giả sắc mặt trắng bệch một mảnh, tiếp theo lại là một búng máu dịch phun ra, thân hình lập tức theo trên không ngã xuống, hai đến u hồn khí theo hai trên thân người bắn nhanh mà ra.

Linh Viên một quyền, đã muốn là phá hủy bọn hắn trong cơ thể thể giới, hai người mặc dù là không có chết, cũng chỉ có nguyên thần đào thoát đi ra ngoài, tu vi giảm đi, về sau tu luyện cũng tuyệt đối là khó có thể có điều tiến bộ, này còn muốn nhìn hai người vận khí thể nào, có thể hay không tiến hành đoạt xá thành công.

“Gào khóc...” Thanh Đồng thân thể cao lớn bốc lên trong lúc đó, không gian xung quanh tắc đứt từng khúc liệt, cự vĩ quét ngang, một cái Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả trực tiếp bị cự lực hội áp thành mảnh nhỏ.

“Chết tiệt...” Hắc bào hán tử mắng to một tiếng, trong tay thúc riết trượng lại bao phủ chung quanh không gian áp chế hướng về phía Thanh Đồng mà đi.” Thanh Đồng thân thể cao lớn bay vòng mấy vạn thước, rồi đột nhiên trong lúc đó, thân thể cao lớn cũng linh mãnh vô cùng, thân hình nhất thời xuyên thấu không gian, trực tiếp thân thể cao lớn kéo dài qua phía chân trời, cường hãn hơi thở tràn ngập mà ra, lợi dụng thân hình hung hăng phá hủy không gian trực tiếp va chạm mà lên.

“Thình thịch oành...” Lưỡng đạo thật lớn lực lượng va chạm bên trong chung quanh Không Gian bạo phá không dứt, không gian xung quanh vô số không gian cái khe giắt ở tại phía chân trời, tối đen không gian cái khe bên trong, cuồng bạo không gian dòng khí tràn ngập tiếng sấm nổ mạnh, cũng là có chút làm cho lòng người quý.

Như thế va chạm, Thanh Đồng thân hình lại bị lão đảo đẩy lui, mà kia hắc y hán tử lúc này rồi lại là bị đánh bay mấy ngàn thước.

“Sưu sưu...” Thanh Đồng thân hình dựa thể mà lên, thân thể cao lớn nháy mắt liền vọt tới ngẫm kia bị tối đen cự vồng bao vây Hóa Xà thần thú mà đi, trong miệng một cỗ thanh mang mang theo điện mũi nhọn thẳng phun mà ra.

“Xuy xuy...” Thanh mang tràn ngập trong lúc đó, kia tối đen cự vồng nháy mắt khuếch trương, lập tức âm âm bị nhất cổ vô hình cự lực lôi kéo mở rộng, cuối cùng hóa thành sương khói tiêu tán ở tại trên không.

“Gào khóc...” Bị hắc vồng khó khăn Hóa Xà thần thú nháy mắt phịch dựng lên, thật lớn thân hình vằn vẹo, cũng tới Thanh Đồng bên người.

“Sưu sưu...”

Một mảnh đao quang kiếm ảnh bên trong, bốn Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu, hai cái Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả, đều tự là trong tay pháp bảo thúc dục mà ra, lập tức vây công hướng về phía Thanh Đồng mà đi.

“Ngao...” Thanh Đồng rít gào, hai mắt giận tỉnh, quanh thân lưu quang lóe ra, lập tức trong miệng một mảnh thanh mang hóa thành thực thủy phô thiên cái địa trào ra, chung quanh hơn mười vạn thước trong vòng, nháy mắt hóa thành thực thủy hải dương.

Kia sáu Cửu Thiên Huyền Tiên nhất thời lâm vào thực thủy hải dương bên trong, toàn thân giây dựa cũng không thể nhúc nhích, này một mảnh thực thủy hải dương đã muốn là ở Thanh Đồng trong lòng bàn tay.

“Vù vù...” Một cỗ cỗ bàng bạc đích thực nước gợn lãng trực tiếp liền đã rơi vào kia sáu Cửu Thiên Huyền Tiên trên người, sáu Cửu Thiên Huyền Tiên nhất thời không thể kiềm chế, thúc dục pháp bảo cũng là quang hoa ảm đạm.

“Thở phì phò...”

Thực thủy bên trong, Thanh Đồng cự vĩ từ giữa quỷ dị tảo ra, lập tức giống như lưu quang bình thường ẩn chứa bàng bạc kinh lực cự vĩ, quét ngang một vòng ngưng tụ khắc ở sáu Cửu Thiên Huyền Tiên ngực phía trên.

“Phốc phốc!” Gặp đòn nghiêm trọng, một ngụm máu tươi trực tiếp theo sáu Cửu Thiên Huyền Tiên trong miệng phun ra, mà đó máu tươi vừa mới vừa xuất hiện, sáu người thân hình cũng liền hóa thành sương khói, bộc phát ra xuy xuy tiếng vang.

“Hừ.” Hắc y hán tử lại phách tiến lên đi, trong tay thúc riết trượng hóa thành một chút cũng không có sổ quang ảnh, phô thiên cái địa trực tiếp lực hướng về phía Thanh Đồng mà đi.

“Gào khóc...” Thanh Đồng đối với này hắc y hán tử công kích cũng thờ ơ, thân thể cao lớn vẫn là không chút khách khí thẳng oanh mà ra, phá hủy một mảnh không gian sóng gợn, thẳng tắp va chạm hướng về phía kia hắc y hán tử.

“Thình thịch oành...”

Không gian xung quanh đều sụp đổ, vô số quang ảnh dưới, kia hắc y hán tử thúc riết trượng ngưng tụ quang ảnh, nháy mắt tắc tắc bể gãy, mà Thanh Đồng thân thể cao lớn, cũng bị trực tiếp đẩy lui.

“Thanh Đồng, các người đi trước, ta đến ngăn lại bọn hần.” Xa không bên trong, Linh Viên đối Thanh Đồng nói.

“Người đi trước, ta đợi đi tìm người.” Thanh Đồng đối bên người kia Hóa Xà thần thú nói, Thanh Đồng nói xong, thân thể cao lớn lại phá hủy một mảnh không gian trực tiếp bạo lực mà lên. Yếu hần bỏ lại Linh Viên một người ở trong này, tự nhiên là không thể.

“Không, ta và các người cùng nhau đi.” Cô gái kia trả lời, thân thể cao lớn mặc dù là có chút suy yếu, cũng lập tức đánh về phía một cái Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi giả mà đi.

“Thanh Đồng có nguy hiểm.” Mệnh môn thể giới trung, Nhạc Thành ngọt mở hai mắt ra, cùng Thanh Đồng có khế ước trong người, mang theo, Thanh Đồng có nguy hiểm, chính mình có thể nhanh chóng biết.

“Như thế nào đi ra ngoài.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào tiền không bên trong, này nơi nơi đều là mệnh môn một mảnh, tựa hồ là cũng không có đường ra, đồng thời, này trên cây còn có thất khẩu Hoàng Trung Lý, chính mình cũng muốn nghĩ biện pháp xử lý mới được.

“Thử xem xem.”

Nhạc Thành do dự một chút sau, trong tay pháp quyết đánh ra, trong đầu Thần Nông đỉnh xuất hiện ở sau lưng, không sai đồng thời thời điểm, Thần Nông đỉnh ở trên không trung tràn ngập ra quang mang chói mắt, cũng cấp tốc mở rộng.

Biết này Hoàng Trung Lý chính mình không thể tháo xuống, nếu chính mình trực tiếp toàn bộ dùng, kia cũng quá phung phí của trời, Nhạc Thành muốn thử xem, có thể hay không dùng Thần Nông đỉnh lấy đi Hoàng Trung Lý, này Hoàng Trung Lý chính là thiên hạ đệ nhị linh căn nói ở, thế nhưng Bàn Đào thụ, Nhân sâm quả thụ có thể rơi vào Thiên Đình cùng Trần Nguyên Tử đích tay trung, có lẽ, chính mình cũng có thể đủ lấy đi này Hoàng Trung Lý thụ.

Khoảng cách trong lúc đó, Thần Nông đỉnh đã muốn là hóa thành mấy vạn dặm lớn nhỏ, trực tiếp che liểu không gian, lập tức đem cả ngọn núi che ở bên trong.

“Xuy...” Thần Nông đỉnh thượng, thanh mang lưu chuôi, cả mệnh môn thể giới bên trong, cũng bắt đầu cuộn cuộn nổi lên khôn cùng sóng lớn đến, mà ở này biến hóa bên trong, cả ngọn núi trực tiếp bị Thần Nông đỉnh thu vào trong đó.

“Vù vù...” Mệnh môn thể giới bên trong, bàng bạc tinh thuần linh khí điên cuồng run, từng đợt từng đợt trực tiếp hung hăng va chạm ở tại Thần Nông đỉnh thượng.

“Không đủ, này Hoàng Trung Lý thụ rất khổng lồ.” Nhạc Thành nhượng mảy, này Hoàng Trung Lý thụ ở ngọn núi dưới, linh căn tựa hồ là vô hạn dài, rậm rạp linh căn tựa hồ là liên lụy ở cả mệnh môn thể giới.

“Thu...” Nhạc Thành lập tức toàn lực thúc dục Thần Nông đỉnh, Thần Nông đỉnh tiếp tục mở rộng, khôn cùng lan tràn mở ra.

“Cho ta tiếp tục đại, đại, đại.”

Nhạc Thành pháp quyết không ngừng biến hóa, toàn lực thúc dục, trong cơ thể mở mang thể giới trong vòng, khôn cùng pháp lực đều rót vào tới Thần Nông đỉnh trong vòng, Thần Nông đỉnh cũng hóa thành một chút cũng không có biên diện tích, tại đây mệnh môn thể giới trong vòng không ngừng mở rộng.

1255. Chương 1065: Tuyệt Phẩm Đan Dược Tử Tinh Linh Đan

Chính là này mệnh môn thể giới quá lớn, mà Hoàng Trung Lý thụ linh căn cũng khổng lồ đáng sợ, Nhạc Thành toàn lực thúc dục pháp lực, không hề giữ lại rót vào tới Thần Nông đỉnh nội, sau một lát, sắc mặt đều là tái nhợt đứng lên.

Lúc này Thần Nông đỉnh cũng hóa thành vô biên vô hạn to lớn, cơ hồ là tràn ngập đầy cả mệnh môn thể giới.

“Còn chưa đủ, còn thiếu chút nữa.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, này Hoàng Trung Lý linh căn, trực tiếp là quán quanh ở tại cả mệnh môn thể giới trong vòng, trừ phi là lấy đi này mệnh môn thể giới, nếu không trong lời nói, căn bản là không thể lấy đi này Hoàng Trung Lý thụ. Mà lúc này Thần Nông đỉnh ở Nhạc Thành toàn lực thúc dục dưới, cũng vô pháp mở rộng đến cả mệnh môn thể giới vậy khổng lồ, này mệnh môn thể giới thật sự rất mở mang một ít.

“Liều mạng.” Nhạc Thành thầm nghĩ một tiếng, không sai đồng thời, pháp quyết biến hóa, ngón trỏ phía trên, một đạo máu huyết bính ra, quanh thân pháp lực toàn lực rót vào Thần Nông đỉnh trong vòng mà đi, lúc này Nhạc Thành cũng sắc mặt trắng bệch đứng lên.

“Vù vù...” Thần Nông đỉnh lại tăng vọt, ở Nhạc Thành lại thúc dục dưới, rốt cục thì hoàn toàn tràn ngập ở tại mệnh môn thể giới trong vòng, hoàn toàn đem Hoàng Trung Lý linh căn bao phủ ở tại trong đó.

“Thu...” Nhạc Thành nhin không được trong lòng vui sướng, này nếu có thể đủ lấy đi Hoàng Trung Lý thụ, kia chính mình nhưng chỉ có đại cơ duyên, tâm niệm vừa động, Thần Nông đỉnh trực tiếp bao phủ ở tại Hoàng Trung Lý khổng lồ một mảnh liên miên linh căn phía trên.

“Vang âm âm...”

Cả không gian bắt đầu đất rung núi chuyển, mệnh môn thể giới trong vòng, tinh thuần linh khí tàn sát bừa bãi, cả không gian bắt đầu ở run đứng lên, trước hết giống như là yếu sụp đổ bình thường.

“Xuy...” Thần Nông đỉnh trực tiếp bao phủ ở tại khôn cùng không gian trong vòng, cả ngọn núi tính cả ngầm khôn cùng linh căn đều bị Thần Nông đỉnh thu liễm, kéo theo cả mệnh môn thể giới run.

“Hô.” Mệnh môn thể giới linh khí tàn sát bừa bãi nơi nơi lưu chuối, chỉ cuối cùng cũng hóa thành một mảnh gió lốc, vù vù lấy một loại không thể tưởng tượng nổi tốc độ, đều chui vào Thần Nông đỉnh trong vòng.

“Vang âm âm...” Trên không mệnh môn thể giới bên trong, không gian sụp đổ, vô số tối đen cái khe giắt ở tại phía chân trời, nhìn thấy làm cho lòng người quý không thôi, hết thấy giống như là hủy diệt tận thế bình thường, tiếp theo, cả không gian biến mất ngay tại chỗ, kia thần dị mệnh môn thể giới, cũng hóa thành gió lốc tính cả Hoàng Trung Lý thụ tiến nhập Thần Nông đỉnh trong vòng.

“Hừ...” Xa không bên trong, Linh Viên thân thể cao lớn phía trên, trong tay trực tiếp một quyền bị bảm một mảnh thoát phá không gian hung hăng huy đánh về phía kia áo trắng hán tử mà đi.

“Quý Đế sẽ không tha các người!” Áo trắng hán tử chặt vật không thôi tránh đi Linh Viên kia trọng như núi loan bảm một quyền, sắc mặt cũng nan thoát nhìn, này đột nhiên mà tới hai đầu thượng cổ thần thú thực lực hoàn toàn vượt quá tưởng tượng của bọn họ.

“Ta đồ muốn nhìn các người còn có cái gì bản sự, bày trận!” Áo trắng hán tử đang nói vừa mới rơi xuống, cũng sở hữu Cửu Thiên Huyền Tiên bắt đầu hội tụ, còn lại Cửu Thiên Huyền Tiên lúc này cũng là ước chừng có hai mươi mấy người.

Mọi người trong tay pháp quyết thúc dục, lập tức trong tay đều tự một đạo u hồn khí rót vào tới trên không bên trong, trên không trung, một mảnh u hồn khí ngưng tụ, lập tức khuếch tán thành một mảnh quỷ dị mây đen, mây đen bên trong, khủng bố hơi thở tràn ngập, áp bách cả không gian không ngừng run đứng lên.

Cũng trong nháy mắt này, kia mây đen bên trong, lập tức tựa hồ là phát ra một đạo tê khiêu, mây đen nháy mắt dâng trưởng mà khai, qua trong giây lát đó là hóa thành một đầu chừng tám vạn thước khổng lồ dữ tợn cự thú, toàn thân thân hình hư hư thật thật, mắt như sao thần, há mồm một cổ hấp lực bạo phun mà ra, cuộn cuộn nổi lên vô số không gian gió lốc.

“Gào khóc!” Thanh Đồng cùng cô gái kia bản thể nhanh chóng đuổi tới, hai cái Hóa Xà thần thú xoay quanh ở trên không, đều tự một đạo thanh mang phun ra ngăn cản tại kia dữ tợn cự thú phía trước.

“Xuy xuy...” Thanh Đồng cùng cô gái kia hai người bản thể tại nơi cự thú trước mặt, cũng chậm rãi bị đẩy lui, kia hai mươi mấy người Cửu Thiên Huyền Tiên hơn nữa hai cái tiên quân lúc đầu cường giả ngưng tụ cự thú uy lực thật sự là có chút cường hân.

“Rống...” Linh Viên một đạo rít gào, thân thể cao lớn phía trên kim mang lưu chuỗi, quanh thân hơi thở tăng vọt dựng lên, kia vốn đã muốn là khổng lồ thượng gần lục vạn thước thân hình, lúc này lại khuếch trương, đã muốn là tới thất vạn thước lớn nhỏ, này hơi thở cũng là mạnh hơn rất nhiều.

Thiên phú công kích, Linh Viên lúc này lần đầu tiên thi triển ra hấn thiên phú công kích đến, chỉ thấy kia thật lớn trên cánh tay, kim quang lưu chuỗi, lập tức kim quang rạng rỡ bên trong trực tiếp một quyền oanh kích mà ra, lập tức hung hăng va chạm hướng về phía tiền không mà đi.

Kia dữ tợn cự thú cự miệng hé ra, một đạo thật lớn u hồn khí phun ra mà ra, trực tiếp bắn tại nơi phiến khổng lồ quyền ấn, này u hồn khí rất là quý dị, làm cho không gian xung quanh hóa thành một mảnh hư không, nhẹ nhàng trôi trắng tràn ngập lên không.

“Xuy...” Linh Viên đối với này u hồn khí cũng không sợ chút nào, quyền ấn oanh kích xuống, lập tức tiếp tục oanh kích hướng về phía kia dữ tợn cự thú, chấn vỡ một mảnh không gian, thổi quét lên nhất cổ cuồng bạo khí kinh.

Dữ tợn cự thú tại nơi áo bào trắng hấn tử mọi người thúc dục dưới, màu đỏ đồng tử mắt tránh hướng Linh Viên, chừng mấy ngàn thước dài thật lớn chỉ trước, thứ phá trời cao, đối với Linh Viên bạo bắn mà đi.

Linh Viên mặt không đổi sắc, quyền ấn vừa động, lập tức quyền ấn đó là đập xuống, cuối cùng hung hăng va chạm ở tại kia dữ tợn cự thú chỉ trước phía trên, lưỡng đạo khổng lồ lực lượng trực tiếp va chạm ở tại cùng nhau.

“Ồ ô!” Như thế cường hãn lực lượng va chạm, làm được kia dữ tợn cự thú ngửa mặt lên trời phát ra một đạo thê lương kêu thảm thiết, nhưng mà tiếng kêu thảm thiết vừa mới hạ xuống, nhất đạo kim sắc thân ảnh đó là trực tiếp xuất hiện ở này trên đỉnh đầu, một quyền, không chút khách khí oanh kích ở này thật lớn thân hình phía trên!

“Ngao!” Thanh âm trầm thấp vang lên, không trung phía trên, màu đen sương khói bạo sái, giống như hạ nổi lên một mảnh u hồn sương khói khí, mà ở bậc này đôn nghiêm trọng hạ, kia hai mươi mấy người Cửu Thiên Huyền Tiên ngưng tụ dữ tợn cự thú, ở không gian xung quanh một mảnh đất rung núi chuyển không gian chấn động bên trong, hóa thành sương khói tiêu tán.

“Phụt.....” Kia hai mươi mấy người Cửu Thiên Huyền Tiên bên trong, trừ bỏ kia hắc y hấn tử cùng áo trắng hấn tử ở ngoài, người khác, toàn bộ đều là nhất miệng máu tươi phun ra. Mà kia hắc y hấn tử cùng áo trắng hấn tử hai người, lúc này cũng sắc mặt tái nhợt.

“Rống...” Linh Viên thân thể cao lớn lúc này lại thu nhỏ lại tới ngũ vạn thước lớn nhỏ, quanh thân kim mang ảm đạm rất nhiều, vừa mới hôm nay phú một kích, đã muốn là làm cho hấn tiêu hao hầu như không còn.

“Gào khóc...” Thanh Đồng cùng cô gái kia hai người bản thể, lúc này cũng thừa cơ cuộn tất cả lên, thân thể cao lớn trực tiếp va chạm hướng về phía tiền không kia nhất chúng Cửu Thiên Huyền Tiên mà đi.

Hai người kia khổng lồ thân thể quấy dưới, khắp không gian tựa hồ đều là lúc này khắc kịch liệt run rẩy đứng lên, không gian xung quanh từng đạo cánh tay trắng kiện cái khe tự hai người thân hình bên cạnh chỗ không ngừng lan tràn mà ra.

“Thình thịch oành...” Một mảnh không gian sụp đổ bên trong, ba Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu cùng một cái Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả, đó là trực tiếp bị hai người thân thể cao lớn va chạm mà diệt.

“Hừ, chịu chết đi.” Lúc này, kia áo bào trắng hấn tử trong tay phán quan bút thượng quang mang đại thịnh, nhìn thấy không ít Cửu Thiên Huyền Tiên bị đánh chết, tức giận nổi lên, ngay tại Thanh Đồng vừa mới đánh chết mấy người ... kia Cửu Thiên Huyền Tiên thời điểm, phán quan bút hóa thành một đạo mũi tên nhọn hung hăng bạo lực ở tại Thanh Đồng trên người.

“Thanh Đồng cẩn thận.” Linh Viên hét lớn một thân, thân thể cao lớn cấp tốc lại ngang trời mà lên, trong tay lại một quyền oanh kích mà ra.

“Cho ta lưu lại.” Hắc bào hấn tử trong tay thúc riết trượng quấy phong vân mà lên, nháy mắt ngăn cản tại Linh Viên trước người.

“Gào khóc...” Thanh Đồng thân thể cao lớn lúc này phải về toàn đã muốn là không còn kịp rồi, áo bào trắng hán tử trong tay phán quan bút trắng tấp đã rơi vào Thanh Đồng cự vĩ thượng.

Này phán quan bút tuy rằng không phải thần khí, chỉ tuyệt đối cũng là cao nhất tiên khí cực hạn trình tự, nhất thời, này phán quan bút hung hăng trạc ở tại Thanh Đồng cự vĩ phía trên.

Thanh Đồng bản thể cường hãn vô cùng, chính là lúc này Thanh Đồng tiêu hao không nhỏ, hơn nữa này áo bào trắng hán tử thực lực chính là tiên quân lúc đầu, cũng tại đây phán quan bút dưới, cự vĩ phía trên một đạo máu tươi phun ra, bản thể cường hãn, nhưng là làm cho này phán quan bút trạc ra mấy thước thâm một đạo lỗ hồng đến, nhất thời máu tươi ứa ra.

“Ngao...” Cô gái kia bản thể lúc này nháy mắt thối quét tới, khổng lồ cự vĩ hung hăng va chạm hướng về phía kia áo bào trắng hán tử.

“Người thực lực còn chưa đủ.” Áo bào trắng hán tử ánh mắt lạnh lùng, nâng tay trực tiếp là một đạo chưởng ấn đánh ra mà đi.

“Thình thịch oành...”

Trên không nứt toác, cô gái bản thể Hóa Xà thần thú thật lớn thân hình cũng như tia chớp bị va chạm tới xa xa sổ khóa che trời đại thụ phía trên. Hung hăng phá hủy hai khóa che trời đại thụ, lập tức mới lạc ở trên mặt đất.

“Bang bang.” Xa xa Linh Viên cùng hắc bào hán tử giao thủ nhất chiêu, cũng thân thể cao lớn đều bị đẩy lui, vừa mới thi triển thiên phú công kích lúc sau, Linh Viên lúc này đã muốn là có chút chống đỡ không nổi.

“Hừ, đi tìm chết đi.” Áo bào trắng hán tử chiếm cứ ưu thế, cười lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, đang nói hạ xuống, không gian xung quanh nồng đậm một mảnh u hồn khí năng lượng cấp tốc ngưng tụ, cận chỉ một lát sau thời gian, đó là hóa thành một mảnh quỷ dị không gian, không gian trong vòng tựa hồ là có vạn quỷ tê mình, trong đó trong vòng sở ẩn chứa khủng bố năng lượng, trực tiếp nếu như được chung quanh không gian đều là nổi lên từng đợt kịch liệt dao động, nhẹ nhẹ tê mình tiếng gầm gừ, nói không nên lời khủng bố.

“Xuy!” Này không gian xuy một tiếng đó là hoa phá trường không, tựa như một nét thoáng hiện như tia chớp, đối với Thanh Đồng bạo lực mà đi, không gian trong vòng, vạn quỷ xuất hiện, một con chích mở ra khổng lồ huyết miệng cùng răng nanh đánh về phía Thanh Đồng bản thể.

Thanh Đồng thật lớn hai mắt trầm xuống, lập tức thân hình cấp tốc bạo lui, chính là kia vạn quỷ ảo ảnh như hình với bóng, Thanh Đồng trong khoảng thời gian ngắn, căn bản là không thể đào thoát này quỷ dị công kích.

“Chút tài mọn, cũng dám lấy ra nữa khoe khoang.” Nhưng vào lúc này, trên không bên trong một đạo hừ lạnh tiếng động thần nhiên truyền ra, tiếng nói vừa dứt đồng thời, một đạo hắc bào thân ảnh xuất hiện ở trên không.

“Vù vù...” Người tới sắc mặt lạnh lùng, quanh thân nhất thời một cỗ tam vị chân hỏa tự trong cơ thể không hề giữ lại bạo phun mà ra, chợt ở này pháp quyết thay đổi gian, hóa thành một mảnh bao phủ thiên địa lưới lửa.

Màu đen tay áo bào vung lên, từ tam vị chân hỏa sở hình thành thật lớn lưới lửa, nhất thời gào thét xuống, sau đó trực tiếp là đem khắp không gian rậm rạp che, cuối cùng gào thét mà lên, mang theo cuồng bạo nóng cháy ngập trời hơi thở, trực tiếp là sắp xếp không mà đi.

Khủng bố lưới lửa vừa mới tiếp xúc đến kia quỷ dị vạn quỷ hư ảnh, đó là bộc phát ra từng đợt xuy xuy tiếng vang, gặp mấy đến vạn quỷ hư ảnh trong phút chốc liền hóa thành sương khói.

Thình lình xảy ra biến cố, cũng là làm được kia xa xa áo bào trắng hán tử sắc mặt đại biến, pháp quyết lại biến hóa, kia vạn quỷ hư ảnh nhất thời vội vàng điên cuồng giãy dụa, chỉ bất luận nó như thế nào giãy dụa, kia thật lớn khủng bố lưới lửa nhưng lại như là đồng xương mu bàn chân chi giời bàn, chặt chẽ niêm phủ mà lên gắt gao vây khốn không gian.

“Vù vù...” Này hết thấy không đến hai cái thở gấp thời gian, không gian trong vòng hết thấy đều là hóa thành tro tàn.

“Lão ba.”

“Sư phó ”

Thanh Đồng, Linh Viên hai người nhất thời thu hồi khổng lồ bản thể, kích động vô cùng vọt tới Nhạc Thành bên người.

“Thanh Đồng, là ai bị thương của ngươi.” Nhạc Thành nhìn thấy lúc này Thanh Đồng trên đùi chảy ra vết máu, trong mắt nhất thời lộ ra tiêu sát hàn ý, ánh mắt bên trong, Âm Lệ khí bắn nhanh mà ra.

“Lão ba, là tên kia, bọn hán nhân nhiều lắm, ta mới bị thương.” Thanh Đồng chỉ vào kia áo bào trắng hán tử nói.

“Các ngươi lui ra đi, ta trước giải quyết này vài người nói sau.” Nhạc Thành thần nhiên nói, ánh mắt hàn ý đã rơi vào kia áo bào trắng hán tử trên người, khóa không mà ra, thân hình chung quanh, không gian sống gọn gặt bỏ mà ra.

“Tiên quân lúc đầu...” Nhạc Thành xuất hiện, nhất thời mọi người đều là sắc mặt ngưng trọng nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, đặc biệt kia hai cái tiên quân lúc đầu áo bào trắng hán tử cùng hắc bào hán tử, hai người sắc mặt nhất khó coi.

“Các hạ là ai, chúng ta chính là Tây Phương quỷ đế đại nhân nhân, các hạ vẫn là không cần xen vào việc của người khác thật là tốt.” Áo bào trắng hán tử đối Nhạc Thành nói, đối phương cũng là tiên quân lúc đầu tu vi, hán cũng không dám đắc tội, ít nhất lúc này là không thể đắc tội.

Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa, Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, này Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa Nhạc Thành đã muốn là ra mắt, thực lực chính là tiên tôn lúc đầu tả hữu, ở tranh đoạt Hoàng Trung Lý bên trong, Nhạc Thành ra mắt kia Tây Phương quỷ đế ra tay, thực lực còn hơn sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu đám người đến, chính là yếu nhược thượng không ít.

“Nguyên lai là Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa nhân, vậy các ngươi trước hết chết đi.” Nhạc Thành thần nhiên nói, bị thương Thanh Đồng, kia mặc kệ là ai, cũng không thể đủ buông tha.

Tiếng nói vừa dứt, Nhạc Thành bấm tay mà ra, trong tay một đạo dấu tay nháy mắt bạo lực mà ra, trực tiếp bạo bắn về phía áo bào trắng hán tử.

“Sư sư...” Này áo bào trắng hán tử thân ảnh nhất túng, cũng thân ảnh tính toán cấp tốc mà chạy, tới lúc này, này áo bào trắng hán tử sắc mặt mới là một mảnh kinh hãi, bởi vì lúc này hán có thể cảm giác được chính mình quanh thân đã muốn là hoàn toàn bị giam cầm ở, căn bản là không thể nhúc nhích biện pháp, không gian xung quanh hoàn toàn ở người khác trong khống chế.

Sau đó cũng là vào lúc đó, này dấu tay giống như nhất đạo thiểm điện kinh hồng bàn hung hăng dừng ở kia cổ đáng sợ lực đánh vào, trực tiếp nếu như được áo bào trắng hán tử thân thể phía trên một đạo máu tươi phun ra, trong ngực phía trên, một cái lỗ máu rõ ràng xuất hiện.

“Sư sư...” Mà lúc này này áo bào trắng hán tử thân hình cũng nháy mắt một mảnh sương khói bao phủ, lập tức sắc mặt kinh hãi bên trong thân ảnh thoát ra Nhạc Thành bao vây, cấp tốc trốn hướng về phía xa không.

“Di...” Nhạc Thành thần sắc trong lúc đó xuất hiện một tia nghi hoặc, nháy mắt lộ ra một tia mỉm cười, thân ảnh cũng biến mất ngay tại chỗ.

“Chết đi...” Làm Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện thời điểm, đã muốn là bố thượng Kim Long thân thể cùng Phong Lô sí, đồng thời trong tay một đạo dấu móng tay trực tiếp bao phủ ở tại kia áo bào trắng hán tử không gian xung quanh, luận tốc độ, này áo bào trắng hán tử căn bản là không phải Nhạc Thành đối thủ.

“Nguyên lai ngươi là kia Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, là người...” Áo bào trắng hán tử lúc này thấy đến Nhạc Thành Kim Long thân thể cùng Phong Lô sí, lộ ra tuyệt đối kinh hãi, mà đang nói còn không có

hạ xuống xong, quanh thân đã muốm là ở màu vàng dầu móng tay hạ vận vẹo không gian bên trong trở nên vận vẹo đứng lên.

“Thình thịch oành...” Không Gian Bạo Liệt, này áo bào trắng hán tử nháy mắt hóa thành sương khói tiêu tán.

Này hết thấy chính là hai cái thở gấp thời gian mà thôi, lúc này kia nhất chúng Cửu Thiên Huyền Tiên sắc mặt nhất thời sợ ngây người, này Kim Giáp Chiến Thần tên, bọn hắn đã sớm là nghe nói qua, không nghĩ tới lúc này bọn hắn chọc tới chính là kia trong truyền thuyết một đời tuổi trẻ cực mạnh Kim Giáp Chiến Thần.

“Là Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, chạy mau.” Hắc bào hán tử chợt hét lớn, thân ảnh như tia chớp thả người mà chạy, truyền thuyết ở hơn một trăm năm trước, Hồng Hoang chiến trường trong vòng, Kim Giáp Chiến Thần liền vừa mới đánh chết hai cái Ma quân lúc đầu tu vi cường giả, hắn hiện tại nào dám đối kháng.

“Sưu sưu...” Mặt khác Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không chút do dự, lập tức bốn phương tám hướng cấp tốc mà chạy.

“Muốn chạy trốn, chậm.” Nhạc Thành cười lạnh lẩm bẩm nói, tâm niệm cùng nhau, không gian thần thông bên trong không gian phân thân nhất thời thúc dục mà ra.

“Thình thịch oành...” Không gian phía trên, một mảnh tiếng bạo liệt bỗng nhiên nổ vang, hai mươi cái Cửu Thiên Huyền Tiên cơ hồ là cùng trong lúc nhất thời thân hình hóa thành sương khói tiêu tán ở tại bốn phía.

“Chết đi.” Hắc bào hán tử trên không, Nhạc Thành trong tay một đạo chưởng ấn phát tay lui đẩy dời đi, lập tức dễ dàng đã rơi vào kia hắc y hán tử trên lưng.

“Thình thịch oành...” Đây thật sự một chưởng nháy mắt vận vẹo không gian, lập tức trút xuống ở tại hắc bào hán tử trên lưng, không gian âm âm thoát phá, này tiên quân lúc đầu cường giả căn bản là không kịp đào thoát, tùy theo toàn thân bị chấn nát thành mảnh nhỏ.

“Trở về nói cho Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa, này bút trưởng làm cho hắn chờ.” Nhạc Thành thanh âm của truyền vào một cái chạy trốn Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi giả trong tai, đây là duy nhất một cái đào thoát nhân, đương nhiên, cũng là Nhạc Thành cố ý nói lỏng.

“Người là ai, người như thế nào hội cùng ta có huyết mạch liên hệ.” Cô gái kia lúc này cũng thu hồi bản thể khôi phục hình người tới Thanh Đồng bên người, lúc này này cô gái sắc mặt trắng bệch một mảnh, khi nói chuyện, cũng này một đạo máu tươi trực tiếp phun ra, lập tức cả người vô lực về phía sau lao đảo lui ra phía sau.

“Người trước ăn vào này, đến lúc đó nói sau.” Thanh Đồng vội vàng đỡ cô gái, trong tay trực tiếp là một viên Bàn Đào đưa cho cô gái. Trừ bỏ Bàn Đào, Thanh Đồng trên người cũng vô dụng cái khác đan dược.

“Sư phụ, người rốt cục đã ra rồi, Thanh Đồng, Lang Lễ, còn có tất cả mọi người tìm người thật.” Linh Viên tới Nhạc Thành bên người hành lễ, nhìn thấy sư phó xuất hiện, trong lòng nhất thời kích động không thôi, lần này rốt cục thì tìm được rồi sư phó.

“Chúng ta rời đi trước nơi này, các người đều điều tức một chút.” Nhạc Thành nói, nhìn thấy Thanh Đồng bên người cô gái, trong mắt cũng là hiện lên một tia nghi hoặc.

Mấy ngày lúc sau, một chỗ trong sơn động, Hạo Thiên Thập bên trong, Thanh Đồng cùng Linh Viên hai người đình chỉ điều tức, La Nguyên tựa hồ là hoàn toàn khôi phục, mà Thanh Đồng cũng sắc mặt còn có chút tái nhợt, mấy ngày hôm trước, Thanh Đồng chính là đã bị không nhẹ thương thế, “Hô...” Cô gái kia cũng đình chỉ tu luyện, mở mắt ra, sắc mặt tốt hơn không ít, chỉ thương thế khả còn chưa có khỏi hẳn nhiều ít, dù sao thương thế của nàng chính là dị thường nghiêm trọng.

“Người tên là gì, như thế nào sẽ ở Ma giới trong vòng?” Nhạc Thành thấy cô gái kia tỉnh lại, hơi hơi hỏi, này cô gái cùng Thanh Đồng đều là Hóa Xà thần thú, Nhạc Thành vừa thấy đến liền là có chút kỳ quái.

“Ta gọi là Lục Lăng, nghe nói Minh giới có bảo vật, ta đến Minh giới tìm đến bảo vật, ai biết liền gặp Tây Phương quý đế nhân.” Đây cô gái nhìn thấy Nhạc Thành, lập tức đối ánh mắt đã rơi vào Thanh Đồng trên

người.

“Người tới tự làm sao, người còn có cái gì người nhà?” Thanh Đồng trong lòng có dó kích động, huyết mạch cảm ứng bên trong, Thanh Đồng có thể cảm giác được đến đây cô gái tuyệt đối là cùng chính mình có quan hệ.

“Ta theo Tiên Ma giới tới, ta còn có cha mẹ, bắt quá lần này ta là trộm chạy đến, cha mẹ chưa bao giờ để cho ta xuất môn, bọn hắn nói ta còn không có xuất thế thời điểm, ca ca ta đã bị nhân theo nương trong tay đoạt đi rồi, cho nên không cho ta đi ra, bọn hắn mấy năm nay vẫn là ở tu luyện, hy vọng có thể tìm được người nọ đoạt lại đại ca của ta, người là ai, người như thế nào hội cũng là Hóa Xà thần thú thân thể?” Cô gái Lục Lăng nhìn chăm chú vào Thanh Đồng hỏi.

“Lão ba, người nói ta có phải hay không...” Thanh Đồng kích động nhìn chăm chú vào lão ba, này Lục Lăng trong lời nói, làm cho Thanh Đồng đoán được thân thể của mình, có cửu thành nắm chắc, có lẽ chính mình chính là Lục Lăng kia mất đi đại ca, lúc trước, chính mình tựa hồ chính là bị kia Hỗn Thế Ma Vương cướp được Thần Nông đỉnh trong vòng.

“Lục Lăng, cha người nương có hay không nói ai theo con mẹ người trong tay đoạt đi rồi đại ca người?” Nhạc Thành cũng thần sắc có chút kích động đứng lên, mấy năm nay, Thanh Đồng vẫn là không nói thêm gì, chỉ Nhạc Thành nhưng trong lòng là có thể cảm giác đi ra, Thanh Đồng vẫn đều là hy vọng có thể tìm được phụ mẫu của chính mình.

“Cha mẹ ta nói thực lực của ta không đủ không chịu nói cho ta biết, nói kia ma đầu sư phụ thực đáng sợ, cha mẹ ta đã muốn đi tìm quá kia ma đầu, cuối cùng bị kia ma đầu sư phụ trọng thương, mấy năm nay, cha mẹ ta vẫn đều đang bế quan tu luyện, đều bế quan hơn hai trăm vạn năm.” Lục Lăng đối Nhạc Thành nói.

“Kia ma đầu sư phụ thực đáng sợ, hẳn là chính là kia Hỗn Thế Ma Vương đi.” Nhạc Thành trong đầu trầm tư, ra mòi, này cô gái thực có thể chính là Thanh Đồng muội muội.

“Lục Lăng, chờ người thương tốt lắm, người có thể hay không mang chúng ta đi tìm cha người nương một chuyến, chúng ta muốn hỏi một chút bọn hắn một sự tình, thực có thể, Thanh Đồng chính là người mất đi ca ca.” Nhạc Thành đối Lục Lăng nói.

“Ca ca.” Lục Lăng nhìn chăm chú vào Thanh Đồng, huyết mạch bên trong phản ứng, hẳn cũng có thể đủ cảm giác được Thanh Đồng cùng hắn có thật lớn quan hệ, này huyết mạch trong lúc đó cộng hưởng là tuyệt đối không sai được.

“Àn, tốt, chờ ta thương thế tốt lắm, ta liền mang bọn người đi tìm cha mẹ ta.” Lục Lăng do dự một chút lúc sau, lập tức đối Nhạc Thành nói, hẳn có thể cảm giác được những người này đối với nàng không có gì ác ý.

“Lục Lăng, cha người nương dài cái gì bộ dáng, còn có, bọn hắn mấy năm nay đều là đang bế quan sao, người cũng không thể được cùng ta nói nói...” Thanh Đồng kích động hỏi, ở trong lòng, Thanh Đồng đã muốn cơ hồ là có thể khẳng định Lục Lăng chính là muội muội của mình, chính là hiện tại hết thấy còn muốn chờ đợi cuối cùng khẳng định mà thôi.

“Được rồi, cha mẹ ta đối với ta tốt lắm, bọn hắn theo đối với ta phát cái...” Lục Lăng chậm rãi đối Thanh Đồng nói, Thanh Đồng nghe cũng thần tình hưng phấn đứng lên.

Nhạc Thành cũng là mỉm cười, xem ra, Thanh Đồng rất nhanh có thể đủ tìm được chính mình sinh ra cha mẹ.

Lập tức Nhạc Thành hạ màn dưỡng thần, làm cho Thanh Đồng cùng Lục Lăng hảo hảo trò chuyện, trong đầu, Nhạc Thành lúc này cũng ở tiếp tục lĩnh ngộ loại thần thông, này một trăm năm gian thời gian, tiến bộ coi như là không sai.

Ngày hôm sau, Hạo Thiên Tháp trong vòng thổ chi không gian bên trong, Nhạc Thành gọi Thanh Đồng cùng Linh Viên hai người.

“Thanh Đồng, Linh Viên, các người tùy ta tiến vào.” Thổ chi không gian trong vòng, Nhạc Thành gọi ra Thần Nông đỉnh, lập tức tiến nhập Thần Nông đỉnh trong vòng, ba người thân ảnh lập tức xuất hiện ở một chỗ mệnh môn thể giới bên trong.

“Lão ba, đây là Hoàng Trung Lý a, người được đến Hoàng Trung Lý...” Nhìn chăm chú vào mệnh môn thể giới trong vòng, kia khổng lồ ngọn núi phía trên Hoàng Trung Lý thụ, Thanh Đồng nhất thời kinh hãi không thôi.

Nhạc Thành khẽ gật đầu, này Hoàng Trung Lý trực tiếp là bị chính mình thu nhập rồi Thần Nông đỉnh trong vòng, không nghĩ tới này mệnh môn thể giới cũng bị liên lụy thu vào Thần Nông đỉnh trong vòng, bất quá như vậy cũng tốt, chính mình về sau cho dù là không phục dùng Hoàng Trung Lý, tại đây mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí bên trong, hơn nữa Hạo Thiên Tháp trong vòng bằng bạc linh khí hai tầng dưới tác dụng, thực lực cũng sẽ bay nhanh tiến bộ, đặc biệt này mệnh môn thể giới trong vòng linh khí, chỉ cần hấp thu có thể đủ hóa thành pháp lực, tuyệt đối là khủng bố.

“Các người đều ăn vào một viên Hoàng Trung Lý tu luyện đi, lần sau, chờ sau khi đột phá, tự cũng không liên tiếp hai cái tiên quân lúc đầu cũng không làm gì được hiểu rõ.” Nhạc Thành đối hai người nói.

Tuy nói Thanh Đồng, Linh Viên hai người thiên phú rất mạnh, thực lực cũng không thấp, chính là trình tự còn dù sao cũng là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu trung kỳ mà thôi, không thể cùng Huyền Tiêu so sánh với, Huyền Tiêu chặn đánh sát tiên quân lúc đầu chính là dễ dàng.

Nhạc Thành dùng Hoàng Trung Lý lúc sau, biết Hoàng Trung Lý thật là tốt chỗ, chính mình dùng hai khóa đều có thể đủ theo Cửu Thiên Hồn Nguyên Tiên lúc đầu đột phá đến tiên quân lúc đầu, kia Thanh Đồng cùng Linh Viên dùng một viên, cũng đủ để sử theo Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu trung kỳ đột phá đến Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ.

“Hừ, kia hai cái tiên quân, bọn hắn ý vào nhiều người mà thôi, bằng không ta phải sợ.” Linh Viên cắn răng nói.

“Lão ba, kia Lục Lăng.” Thanh Đồng vui sướng không thôi, lập tức lại là có chút lo lắng Lục Lăng đến.

“Các người bế quan hảo hảo luyện hóa, Lục Lăng ta sẽ chiếu cố, ta đi trước tìm Lang Lễ.” Nhạc Thành nói, lập tức ý bảo hai người ăn vào Hoàng Trung Lý bế quan, chờ hai người sau khi đột phá, thực lực cũng hội tăng vọt không ít.

Thanh Đồng, Linh Viên hai người ăn vào Hoàng Trung Lý lúc sau, cũng khoanh chân mà ngồi ở Hoàng Trung Lý khổng lồ trên cành cây bắt đầu luyện hóa, quanh thân bị một cỗ thần nhiên hào quang quay chung quanh.

Mà Nhạc Thành sau một lát, cũng đi trước Minh lâm trong vòng, dựa theo Thanh Đồng cùng Linh Viên theo như lời địa phương, tiền đi tìm Lang Lễ cùng Tam Tiêu tiên tử đám người, nghe Thanh Đồng nói Cửu U song ma lúc này đều đột phá tới Ma quân lúc đầu, Nhạc Thành cũng trong lòng có đó cao hứng, Hạo Thiên môn trung, hiện tại cũng là có ba Ma quân, chờ Lang Lễ tái ăn vào một viên Hoàng Trung Lý trong lời nói, yếu đột phá yêu quân lúc đầu, kia vấn đề cũng không lớn.

Minh lâm bên trong, lúc này Nhạc Thành thực lực còn hơn một trăm năm tiền chính là mạnh hơn thượng suốt một tầng thứ, đối mặt Minh lâm trong vòng nguy hiểm, cũng cũng không phải thực lo lắng, lúc này chính mình một người nếu muốn xuyên qua Minh lâm, đã muốn là vấn đề không lớn.

Hai mươi ngày sau đó, Nhạc Thành thần niệm bên trong, đã muốn là có thể cảm giác được Âm Ma quân, Cửu U song ma đám người vị trí.

“Môn chủ đã trở lại, môn chủ đã trở lại.” Trong sơn động, Cửu U song ma, Hoàng Ma tán nhân, Âm Ma quân đám người ngật mở hai mắt đình chỉ tu luyện, nguyên thần lực bên trong, đã muốn là cảm giác được môn chủ hơi thở.

“Người này, rốt cục xuất hiện.” Tam Tiêu tiên tử mở hai tròng mắt, ba người đều lộ ra mỉm cười.

Trong sơn động cấm chế mở ra, lập tức mọi người nhanh chóng nhảy ra sơn động, trên không bên trong, Nhạc Thành thân ảnh đã muốn là xuất hiện ở giữa không trung.

“Bái kiến môn chủ.” Mọi người hành lễ, cảm giác được lúc này môn chủ đã muốn là tiên quân lúc đầu tu vi thực lực, đều bị là trong lòng kinh hãi, lúc này mới một trăm năm không thấy a, môn chủ dĩ nhiên là lại đột phá, loại này tốc độ, quả thực chính là phi bình thường.

“Người này, lại gặp gỡ đại cơ duyên có thể nào.” Vân Tiêu tiên tử cũng hơi hơi cảm thán, cảm giác Nhạc Thành lúc này trên người tiên quân lúc đầu hơi thở, Tam Tiêu cũng đều là đưa mắt nhìn nhau liếc mắt một cái, loại này đột phá tốc độ, rất biến thái.

“Đều đứng lên đi, không cần đa lễ.” Nhạc Thành nói với mọi người đạo, lập tức đối Tam Tiêu tiên tử mỉm cười, này tam nữ dĩ nhiên là ở Minh lâm trong vòng đợi chính mình một trăm năm, cũng trong lòng có đó cảm động, xem ra này tam nữ đối với chính mình, coi như là hữu tình có nghĩa.

“Chủ nhân, ngươi không có gặp được Thanh Đồng cùng Linh Viên sao?” Lang Lễ không có nhìn thấy Thanh Đồng cùng Linh Viên, nhất thời lo lắng lên.

“Bọn hần đang bế quan xem, chúng ta vào đi thôi.” Nhạc Thành nói, lập tức mọi người về tới trong sơn động.

Sơn động bên trong, mọi người tiến nhập Hạo Thiên Tháp trong vòng, Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa chuyện tình, Nhạc Thành hơi chút cùng mọi người nói một lần, Thanh Đồng bị thương, Lang Lễ đám người cũng trong lòng đã tràn ngập tức giận.

Mà một trăm năm thời gian, Nhạc Thành cũng chỉ là bước đầu nói một chút chính mình chính là đang bế quan tu luyện mà thôi, Hoàng Trung Lý chuyện tình, ở Tam Tiêu trước mặt, Nhạc Thành cũng không có đề, đồ không phải không tin được Tam Tiêu tiên tử ba người, chính là này càng ít nhân biết càng tốt, Hoàng Trung Lý chính là tiên tôn cường giả đều ngấp nghé vật, Nhạc Thành bây giờ còn không dám bại lộ ra Hoàng Trung Lý ngay tại trên người của mình.

Cửu U song ma đột phá, Nhạc Thành lại giao cho Cửu U song ma mấy Bàn Đào cùng không ít cổ thần đan, làm cho hai người hảo hảo đi luyện hóa. Đương nhiên, Âm Ma quân, Hoàng Ma tán nhân, còn có Liệt Hỏa Ma Vương đám người, cũng cũng chiếm được một ít Bàn Đào cùng cổ thần đan.

Tam Tiêu tiên tử ba người đều là không khách khí cầm mấy khóa, này đối với các nàng mà nói, cũng là có không ít thật là tốt chỗ.

“Nhạc Thành, này một trăm năm, ngươi nếu tái không quay về, Long Cát muội muội cùng Ngạo Tuyết chính là hội lo lắng.” Vân Tiêu tiên tử đối Nhạc Thành hỏi.

“Không vội, chờ Thanh Đồng Linh Viên sau khi đột phá tái trở về là tốt rồi.” Nhạc Thành trả lời, trong lòng cũng là biết Long Cát hai nàng hội đối với chính mình lo lắng, chính là chờ Thanh Đồng cùng Linh Viên sau khi đột phá, chính mình còn có một số việc làm, đến lúc đó tái trở về không muộn.

“Chẳng lẽ ngươi muốn đi tìm kia Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa?” Bích Tiêu tiên tử đối Nhạc Thành hỏi.

“Thanh Đồng bị thương, tổng yếu có người phụ trách.” Nhạc Thành thần nhiên nói, trong mắt cũng lộ ra một cỗ tiêu sất ý, kia Tây Phương quý đế người dám đối Thanh Đồng cùng Linh Viên ra tay, chính mình tự nhiên là không thể như vậy quên đi, yếu là trước kia, chính mình có thể là còn có chút bận tâm, chỉ lúc này, thực lực của chính mình, cũng không phải tùy tiện là ai đều có thể đủ phải thượng hai chân.

“Tây Phương quý đế thực lực ở tiên tôn lúc đầu, khả khó đối phó, ngươi cũng phải cẩn thận một chút.” Vân Tiêu tiên tử đối Nhạc Thành nói.

“Vân Tiêu tiên tử, có chuyện tình ta vẫn muốn biết, không biết Tiệt Giáo bên trong, Diễm Trung Tiên La Tuyên, Ô Vân Tiên, Quy Linh Thánh Mẫu chờ đạo hữu thực lực đến tột cùng là tới cái tình trạng gì?” Nhạc Thành hỏi, trăm năm tiên nhìn thấy Diễm Trung Tiên, Xích Tinh Tử, Nghiêm Thành Tử, Văn Thù đám người thực lực đại trưởng lúc sau, Nhạc Thành liền vẫn là ở kỳ quái, những người này thực lực, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, rõ ràng là Cửu Thiên Huyền Tiên tình trạng thực lực, cuối cùng cũng nhảy mất tới tiên tôn, phương diện này sợ là có thêm một ít bí mật mới là.

“Này...” Tam Tiêu tiên tử tam nữ đều hơi hơi nhìn thoáng qua Nhạc Thành lúc sau, lập tức Vân Tiêu tiên tử nói: “Chuyện này phỏng chừng đã muốn là ở trong tam giới truyền ra, nói cho người cũng không phương.”

Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, Vân Tiêu tiên tử nói: “Chúng ta này đó Xiển giáo, Tiệt Giáo người, ở một vạn năm trước, thực lực cũng đã là tới tiên tôn trình tự, thực lực cực mạnh, không thể nghi ngờ là Tiệt

Giáo đại đệ tử Diễm Trung Tiên La Tuyên sư huynh, còn có Xiển giáo đại đệ tử Nghiễm Thành Tử.

Chính là tới tiên tôn trình tự lúc sau, nếu muốn tiến bộ, đã muốn là nan càng thêm nan, mà lúc này, vừa vặn là đụng phải Phong Thần Kiếp, vì thế tam giáo tam thương, cuối cùng quyết định thừa dịp Phong Thần Kiếp xây dựng công đức trợ giúp tu luyện, chính là tới cuối cùng, ai cũng thật không ngờ, Tây Phương Giáo cũng nhân cơ hội mà lên, khơi mào Xiển giáo, Tiệt Giáo đại chiến, tới Tây Phương Giáo tọa thu ngư ông thủ lợi.

Phong Thần Kiếp lúc sau, Tiệt Giáo, Xiển giáo đều là nguyên khí đại thương, đặc biệt Tiệt Giáo, tinh anh đều bị hao tổn, tựu liên chúng ta ba người, cũng bị Nguyên Thủy Thiên Tôn lột bỏ bản thể, thực lực bây giờ đó là chỉ có Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ, mà Xiển giáo bên trong, cũng ba cường giả bị Tiếp Dẫn đạo nhân độ đã đi Tây Phương Giáo.” Vân Tiêu tiên tử nói xong cười khổ một lúc sau, lập tức nói : “Bích Tiêu sư muội, còn lại, người tới nói đi.”

Bích Tiêu tiên tử nhìn thấy Nhạc Thành nói: “Thừa dịp chúng ta hai giáo đều là nguyên khí đại thương, Tây Phương Giáo đó là lại khiến cho lấy kinh nghiệm kiếp, mượn này liên thủ Thiên Đình đả kích Tam Thanh giáo, cuối cùng, Tây Phương Giáo rầm rộ, Xiển giáo cùng Tiệt Giáo còn lại là rơi vào rồi hạ phong, rơi vào đường cùng, Xiển giáo Tiệt Giáo bên trong, Nhị đại đệ tử đều là quyết định phong ấn chân thân, hao phí đại lượng nhân lực vật lực lúc sau, phân ra nhất lũ nguyên thần luyện chế ra bình thường thân thể làm lại tu luyện, vì đúng là đột phá cuối cùng từng bước, hảo áp chế Tây Phương Giáo, mà Tây Phương Giáo bên trong, tứ đại Bồ Tát cũng phong ấn chân thân bắt đầu lại tu luyện, không nghĩ tới lần này Hoàng Trung Lý xuất hiện, mọi người hao phí một chút cũng không có mấy năm thời gian phân thân cũng chỉ có thể đủ bỏ qua, bản thể vừa ra, phân thân tự diệt, hiện tại mọi người Hoàng Trung Lý cũng không có được đến, đây chính là tổn thất không ít.”

“Tứ đại Bồ Tát phong ấn chân thân, kia Phổ Hiền...” Nhạc Thành rất nghi hoặc, nói như vậy trong lời nói, Tây Phương Giáo bên trong, kia Phổ Hiền lúc trước vì cái gì sẽ bị chính mình cùng Tam Tiêu đánh chết.

“Người có điều không biết, bọn hắn ngưng tụ phân thân có chút đặc thù, chỉ cần là bản thể không ra, kia cho dù là bị đánh chết, đều có thể đủ nghĩ biện pháp lại khôi phục, chúng ta đánh chết Phổ Hiền, mặc dù là bị chúng ta đánh chết, chỉ bản thể cũng không sự đâu, Phổ Hiền tốt xấu trước kia cũng là Xiển giáo Nhị đại đệ tử, liền tốt như vậy đánh chết sao, chính là hắn tình nguyện là phân thân bị chúng ta đánh chết cũng sẽ không lộ ra cớ bỏ bản thể đến, như vậy hắn tổn thất cũng không lớn, bằng không mấy năm nay lĩnh ngộ tu luyện liền hoàn toàn lãng phí, giống như là ở Hồng Hoang chiến trường trung Thái Ất chân nhân lúc trước bị Hỗn Thế Ma Vương phá hủy thân hình cũng không có lộ ra bản thể đến, liền là bởi vì này bản tôn xuất hiện trong lời nói, mới là tổn thất thật lớn. Lại ngưng tụ phân thân, đối với sau lưng có thánh nhân người đến nói, cũng không khó khăn lắm” Quỳnh Tiêu tiên tử đối Nhạc Thành nói.

“Thì phải là nói, Phổ Hiền cũng chưa chết, lúc này, chỉ sợ là đang ở ngưng tụ phân thân, hoặc là tránh ở cái kia góc tu luyện.” Nhạc Thành kinh hãi rất đúng Tam Tiêu tiên tử hỏi, trong lòng cũng muốn nổi lên kia Địa Tạng Vương, chỉ sợ là Địa Tạng Vương cũng không phải thật rơi xuống, chính mình đánh chết, sợ chính là một khối phân thân mà thôi.

“Không sai, Phổ Hiền cũng chưa chết, nếu không trong lời nói, người cho là Tây Phương Giáo lâu như vậy không có gì hành động, chẳng lẽ là sợ chúng ta có thể nào, hiện tại, Định Thần Kiếp tới, Tây Phương Giáo nhất định là ở an bài tính kế Tam Thanh giáo, hảo vừa mới chèn ép đi xuống, về sau cả Tiên Ma giới bên trong, cũng chỉ có Tây Phương Giáo rầm rộ.” Bích Tiêu tiên tử nói.

Nhạc Thành thần sắc có chút ngưng trọng đứng lên, ra mời, chính mình cừu nhân đều không có tử, buồn cười chính mình đánh chết chẳng qua là bọn hắn phân thân mà thôi, sớm có đồn đãi Địa Tạng Vương thực lực tới Phật tổ trình tự, cũng phát ra chí nguyện to lớn, Minh giới u hồn không yên, chính mình tuyệt không thành Phật, hiện tại xem ra, chỉ sợ là Địa Tạng Vương chính là nguyên thần phân thân ở Minh giới tu luyện mà thôi, chân thân thủy thực lực đã muốn là thành Phật.

“Vậy các người thực lực...” Nhạc Thành lập tức hơi hơi mở miệng hỏi đạo, Tam Tiêu tam nữ lúc trước cũng không có thi triển ra cực mạnh thực lực, Diễm Trung Tiên, Quy Linh Thánh Mẫu bọn người là có thêm bản tôn, chẳng lẽ này Tam Tiêu tam nữ cũng có có thể nào.

“Chúng ta ba người bị Nguyên Thủy Thiên Tôn lột bỏ bản thể, thực lực chỉ có thể đủ đình ở lại đây loại

trình tự, muốn đột phá, đó là chỉ có thể đủ dựa vào chính mình khổ tu.” Bích Tiêu tiên tử thầm than một tiếng nói.

Lập tức Nhạc Thành lại nghe Tam Tiêu tiên tử nói lên không ít Tiên Ma giới bí ẩn, này đó không thể nghi ngờ đều là chính mình biến hóa thần thông suy diễn không được, làm cho Nhạc Thành cũng biết không ít Tiên Ma giới trung chuyện tình.

Để cho Nhạc Thành kinh ngạc chính là, trong tam giới, hiện tại nương này đã muốn là nhanh yếu bắt đầu rồi Định Thần Kiếp, này che dấu thế lực đều là tướng nhân cơ hội mà lên, Vu tộc, yêu tộc, Long tộc, Phượng Hoàng tộc, thậm chí là từ xưa kỳ lân tộc cũng mới có thể hội nhân cơ hội mà lên, hiện tại tiên ma đại chiến, cũng không có cao nhất cường giả tham dự, chỉ sợ là này cao nhất cường giả đều là ở chuẩn bị cuối cùng từng bước, không ra tay tắc lấy, vừa ra tay, kia tuyệt đối là trong tam giới chân chính rung chuyển.

“Định Thần Kiếp, cùng ta hẳn là không quan hệ đi.” Nhạc Thành hơi hơi trong lòng thầm than, chính mình cùng khắp nơi thực lực cũng không có nhiều lắm liên lụy, ra đời này Định Thần Kiếp cũng liên lụy không đến chính mình, bất quá chính mình vẫn là cố gắng tu luyện mới được, miễn cho là chính mình sẽ bị thổi quét đến Định Thần Kiếp trung cuối cùng hội bất lực.

Hạo Thiên Thập thổ chỉ không gian trong vòng, Nhạc Thành gọi Lang Lễ, Hoàng Ma tán nhân, Âm Ma quân, Cửu U song ma, Liệt Hỏa Ma Vương đám người.

Thanh Đồng, Linh Viên hai người ăn vào Hoàng Trung Lý, lúc này Hoàng Trung Lý còn có ngũ khóa, Nhạc Thành trong lòng cũng là thay Lang Lễ chuẩn bị một viên, Lang Lễ ăn vào lúc sau, phỏng chừng yếu đột phá yêu quân lúc đầu cũng không khó.

Về phần còn lại tứ khóa, Nhạc Thành đổ là có chút do dự, hai khóa Nhạc Thành tính toán là lưu cho Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyệt hai nàng, còn có hai khóa, Nhạc Thành còn lại là chỉ có thể đủ ở Cửu U song ma, Âm Ma quân, còn có Hoàng Ma tán nhân, Liệt Hỏa Ma Vương trong năm người lựa chọn, trong khoảng thời gian ngắn, Nhạc Thành cũng không biết làm như thế nào lựa chọn, năm người này tựa hồ đều là thiên phú không sai, cũng đều là có bồi dưỡng tiềm chất.

“Cho các người đến, là có chuyện gì tìm các người, Lang Lễ, Liệt Hỏa Ma Vương, Âm Ma quân, các người cùng ta đến đây đi.” Nhạc Thành do dự một chút, cuối cùng vẫn là quyết định lựa chọn Liệt Hỏa Ma Vương cùng Âm Ma quân hai người, ở trong năm người, Liệt Hỏa Ma Vương thực lực không tính là cao nhất, nhưng là trên người có hỏa chi thần thông, thiên phú không thể nghi ngờ là tốt nhất, mà Âm Ma quân thực lực chính là cực mạnh, ăn vào Hoàng Trung Lý lúc sau, hơn nữa Âm Ma quân lúc này cũng là Ma quân trung kỳ bên trong hậu kỳ thực lực, yếu đột phá Ma quân hậu kỳ chủ yếu là không có vấn đề gì, đến lúc đó bên cạnh mình, cũng có một cái Ma quân hậu kỳ tu vi cường giả.

Cho nên, Nhạc Thành do dự một chút lúc sau, đây mới là lựa chọn Liệt Hỏa Ma Vương cùng Âm Ma quân hai người, trong tay pháp quyết đánh ra, Thần Nông đỉnh xuất hiện ở thổ chỉ không gian nội, lập tức Nhạc Thành mang theo Lang Lễ, Âm Ma quân, còn có Liệt Hỏa Ma Vương tiến nhập Thần Nông đỉnh. Đồng thời đối Cửu U song ma cùng Hoàng Ma tán nhân nói: “Các người ba ở chỗ này tu luyện đi, ta trì một chút đi ra hội có cái gì cho các người.”

Nhìn thấy Liệt Hỏa Ma Vương, Âm Ma quân đi theo môn chủ tiến nhập Thần Nông đỉnh trong vòng, Cửu U song ma cùng Hoàng Ma tán nhân đều là hâm mộ không thôi, trong lòng âm thầm đoán Liệt Hỏa Ma Vương cùng Âm Ma quân phải nhận được cái dạng gì thật là tốt chỗ.

Thần Nông đỉnh trong vòng, Lang Lễ, Âm Ma quân, Liệt Hỏa Ma Vương chứng kiến ngọn núi kia phía trên Hoàng Trung Lý là lúc, một đám là trợn mắt há hốc mồm, này chứng nhiều cường giả tranh đoạt Hoàng Trung Lý, lúc này dĩ nhiên là ở môn chủ trên người.

“Các người ba không cần kinh ngạc, một người ăn vào một viên Hoàng Trung Lý bế quan đi, đừng quấy rầy Thanh Đồng cùng Linh Viên.” Nhạc Thành nói xong, thân ảnh cũng biến mất ngay tại chỗ.

Còn lại Liệt Hỏa Ma Vương ba người ở mệnh môn thế giới trong vòng kích động run rẩy đứng lên, bọn hắn thật không ngờ chính mình dĩ nhiên là có thể có ăn vào Hoàng Trung Lý cơ duyên, này đông đảo siêu cấp cường giả tranh đoạt vật, giờ phút này bọn hắn cũng có thể thoải mái dùng.

“Đa tạ môn chủ.” Âm Ma quân, Liệt Hỏa Ma Vương đối này trên không cảm kích nói, đặc biệt Âm Ma quân, hẳn không nghĩ tới gia nhập Hạo Thiên môn còn có loại này cơ duyên, theo hẳn gia nhập Hạo Thiên môn lúc sau, hẳn liền đã phát hiện chính mình gia nhập Hạo Thiên môn chính là lựa chọn sáng suốt, nguyên bản lo lắng hết thảy cũng không có xuất hiện, sớm biết rằng trong lời nói, hẳn chỉ sợ là đã sớm là cầu cũng muốn cầu gia nhập Hạo Thiên môn.

Thần Nông đỉnh trong vòng, Nhạc Thành mỉm cười, thân ảnh lập tức tới một chỗ trôi nổi bãi đá phía trên, làm cho Âm Ma quân, Liệt Hỏa Ma Vương ăn vào Hoàng Trung Lý, Nhạc Thành cũng là trải qua cẩn thận lo lắng, dù sao thực lực của chính mình cường thịnh trở lại, kia cũng là chỉ có một người, như quá bên cạnh mình có mấy thực lực đồng dạng cường hãn hạng người, kia đến lúc đó có người tương đối phó Hạo Thiên môn, muốn cẩn thận lo lo lắng lắng.

Trong tay pháp quyết biến hóa trong lúc đó, Nhạc Thành lập tức lấy ra một vật, cũng tại nơi vừa mới tiến vào Minh lâm bên trong được đến Tử Tinh hoa, này Tử Tinh hoa cánh tay độ mịn lớn nhỏ, trong suốt trong sáng, nồng đậm linh khí nhất thời tràn ngập không gian.

“Không hổ là luyện chế tuyệt phẩm đan dược trình tự linh được, ta nhưng thật ra muốn nhìn, ta có thể hay không luyện chế ra tử tinh linh đan đến.” Nhạc Thành mỉm cười, hiện tại, Nhạc Thành tính toán dùng này Tử Tinh hoa luyện chế ra tử tinh linh đan đến, lớn như thế một gốc cây Tử Tinh hoa, đủ để là luyện chế ra sổ khóa tử tinh linh đan.

Tử tinh linh đan, tuyệt phẩm đan dược, chủ yếu tài liệu đúng là này Tử Tinh hoa, này tử tinh linh đan đối tăng cường tu vi cùng nguyên thần đều cũng có thật lớn thật là tốt chỗ, chính là thân là tuyệt phẩm đan dược, cả Tiên Ma giới bên trong, có thể luyện chế ra nhân cũng không có mấy người, gần nhất này tử tinh linh đan có thể luyện chế ra đều phải tiên tôn trình tự cường giả mới được, chính là tử tinh linh đan đối với tiên tôn trình tự cường giả có thể phát ra nổi tác dụng đã muốn là cũng không lớn, cho nên, trước tiên tôn cường giả cũng không hội dễ dàng luyện chế này tử tinh linh đan.

Đệ nhị, này Tử Tinh hoa chính là dị thường khó tìm, không phải muốn luyện chế có thể đủ luyện chế, đối với này tiên tôn trình tự cường giả mà nói, nếu được đến này Tử Tinh hoa, còn không bằng đổi lấy mặt khác bảo vật tới thật sự.

Mà lúc này, Nhạc Thành cũng không giống với, Nhạc Thành không phải tiên tôn cường giả, cho nên này tử tinh linh đan đối với chính mình có tác dụng cực lớn, vừa mới hảo Thần Nông đỉnh trong vòng còn có luyện chế tử tinh linh đan một ít phụ trợ linh dược.

Luyện chế tuyệt phẩm đan dược, Nhạc Thành biết thực lực của chính mình còn cũng không đủ, luyện chế tuyệt phẩm đan dược chính là phải có tiên tôn trình tự siêu cấp thực lực mới được, bất quá Nhạc Thành đối thực lực của chính mình cũng là có đó tự tin, thực lực của chính mình mặc dù là không có tới tiên tôn trình tự vậy siêu cấp thực lực, chỉ còn hơn bình thường tiên quân lúc đầu hẳn là mạnh hơn thượng không ít.

Huống chi chính mình bây giờ còn có lớn nhất một cái dựa vào, thì phải là Thần Nông đỉnh, Thần Nông đỉnh trong vòng luyện chế đan dược, kia không thể nghi ngờ là sự bán công trăm, đồn đãi Thần Nông đỉnh nội gì đan dược đều có thể đủ luyện chế, được đến Thần Nông đỉnh lúc sau, này vẫn đều là không có phát huy ra luyện chế đan dược phương diện uy lực, hiện tại vừa vặn là có thể thử một lần.

Lập tức Nhạc Thành trầm trầm khí, sau đó ngồi xếp bằng xuống, màu đen tay áo bào huy động, Thần Nông đỉnh trong vòng vô số phụ trợ dược liệu đó là chồng chất tới bên người, trong phút chốc nồng đậm mùi thuốc cùng linh khí lập tức đó là tràn ngập chung quanh không gian.

Thần Nông đỉnh trong vòng linh dược, hiện tại số lượng cũng là sổ bất thắng sổ, này mấy ngàn năm qua, vẫn là ở sinh trưởng, nhưng là không có dùng như thế nào, kia rậm rạp một mảnh linh dược ở Thần Nông đỉnh trong vòng, số lượng cũng tuyệt đối là khổng bố.

“Tam vị chân hỏa, lên.” Nhạc Thành lúc này thần sắc cũng đều là trầm trọng vài phần, dù sao thực lực của chính mình trình tự còn chính là tiên quân lúc đầu, nếu không thể luyện chế thành công tử tinh linh đan, kia này linh dược Tử Tinh hoa cùng không ít phụ trợ linh dược toàn bộ đều phải hủy hoại trong chốc lát.

Theo tam vị chân hỏa trống rỗng ở Thần Nông đỉnh trong vòng mở mang không gian xuất hiện lúc sau, đó là ngưng tụ thành một cái hỏa đỉnh bộ dáng hư ảnh, ở Thần Nông đỉnh trong vòng, chính là không cần lo

luyện đan, này Thần Nông đỉnh thân mình chính là tốt nhất là luyện đan.

Không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành trong tay pháp quyết cũng ở cấp tốc biến hóa, quanh thân thanh mang quay chung quanh, tiền không bên trong, nóng cháy tam vị chân hỏa bắt đầu toát ra đứng lên.

“Đi.” Nhạc Thành ngưng thần trầm khí, cong ngón búng ra, quanh thân một gốc cây linh dược đã muốn là nháy mắt tới hỏa đỉnh trong vòng, biển lửa nổi lên từng đợt dao động, lập tức một lát, sẽ đem này linh dược nhanh chóng luyện hóa ngưng tụ thành một giọt cực kỳ tinh thuần chất lỏng, chất lỏng bên trong là tối tinh thuần được lực.

“Lại đi.” Nhạc Thành trong tay pháp quyết thúc dục, đệ nhị chu linh dược cũng đầu nhập tới hỏa đỉnh trong vòng, bắt đầu luyện hóa đứng lên, chút là không dám khinh thường, này luyện chế tử tinh linh đan cũng không phải là một chuyện dễ dàng tình.

Thời gian chậm rãi đã qua, Nhạc Thành cũng bắt đầu rồi luyện hóa linh dược quá trình bên trong, này phụ trợ linh dược cũng là không ít, không phải nhanh chóng có thể đủ luyện hóa xong.

Tam vị chân hỏa hừng hực ngọn lửa bên trong, bao vây lấy ánh sáng màu bắt đầu nước thuốc, một lát đã muốn là có thêm bàn tay lớn nhỏ một khối, những điều này là do bị tinh luyện tới nhất tinh thuần tình trạng tài liệu.

Thẳng đến năm ngày sau đó, này đông đảo phụ trợ linh dược mới bị Nhạc Thành toàn bộ luyện chế thành công, có sinh mệnh thần thông cùng bắt tử nguồn suối ở trên người, mấy ngày nay tiêu hao đối với Nhạc Thành mà nói cũng là cũng không có trở ngại, mà từ Nhạc Thành đột phá tiên quân trình tự lúc sau, trong cơ thể thế giới đã muốn là tới một cái dị thường mở mang tình trạng, này tiêu hao mặc dù là không nhỏ, Nhạc Thành kỳ thật thân mình có thể đủ đối kháng trụ.

Nhìn trời nổi ở hỏa đỉnh trong vòng linh dược, Nhạc Thành thâm thở ra một hơi, pháp quyết biến hóa, một cỗ kinh người năng lượng dao động đó là điên cuồng tự tam vị chân hỏa ngưng tụ hỏa đỉnh bên trong khuếch tán mà ra, nồng đậm linh khí, kinh người năng lượng, đều là tới dị thường cường hãn tình trạng.

“Tử Tinh hoa.” Nhạc Thành trong tay pháp quyết lại biến đổi, lúc này phụ trợ linh dược đã hoàn toàn luyện hóa, còn lại đúng là này là tối trọng yếu Tử Tinh hoa.

Một đoàn thanh mang bao vây lấy này Tử Tinh hoa, lập tức này Tử Tinh hoa cũng bị đầu nhập vào hỏa đỉnh trong vòng, tam vị chân hỏa lập tức bao vây ở tại Tử Tinh hoa phía trên, Tử Tinh hoa phía trên, nhất thời một mảnh bích màu tím hào quang như ẩn như hiện, tại đây màu tím hào quang nội, bàng bạc linh khí cùng mùi thuốc bắt đầu nghiêng mà ra.

“Phốc...” Như thế suốt là ba ngày sau đó, tam vị chân hỏa bên trong, đột nhiên có tinh vi thanh âm của vang lên, chỉ thấy một giọt sắc thái hơi có vẻ sắc sỡ màu tím sền sề chất lỏng, chính lặng yên mà hiện, một cỗ nồng đậm mùi thuốc, không ngừng từ giữa thẩm thấu mà ra, lập tức đệ nhị giọt linh chất lỏng chảy ra, mấy canh giờ lúc sau, Tử Tinh hoa đã muốn là luyện hóa thành một khối bàn tay lớn nhỏ màu tím trong suốt trong sáng chất lỏng, mặt trên linh khí tàn sát bờ bãi. Làm cho tam vị chân hỏa bên trong đều là xuất hiện liễu không gian sóng gợn chớp lên.

“Bước đầu tiên rốt cục thì yếu hoàn thành.” Nhạc Thành trầm một hơi, hiện tại nên chuẩn bị đệ nhị bước, muốn đem này linh dược cùng dung mới được, nhìn thấy trên không bên trong kia không ít linh dịch, nồng đậm mùi thuốc không ngừng từ giữa tràn ngập mà ra, đây chính là này mấy ngày thành quả, hơn mười loại linh dược luyện chế mà ra nước thuốc, mà chính mình hiện tại nhiệm vụ, đó là nhất định đem này đó linh dịch hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ.

Nhưng là này dung hợp thất bại trong lời nói, như vậy lần này luyện đan liền thất bại, đến lúc đó này hết thấy đều bị hủy, nghĩ đến đây, Nhạc Thành bàn tay đột nhiên nắm chặt, càng thêm là không dám khinh thường đứng lên.

Nhạc Thành trầm thần tĩnh khí, tâm thần gắt gao nhìn chăm chú vào hỏa đỉnh trong vòng kia một đồng chất lỏng, trong tay pháp quyết bắt đầu đánh ra.

“Hô...”

Thâm thở ra một hơi, Nhạc Thành ánh mắt trầm xuống, lập tức cũng trong óc bên trong bồng bạc nguyên thần lực lượng, ở một khắc này đều bạo phun mà ra tiến nhập hỏa đỉnh trong vòng, này dung hợp này đó nước thuốc, kia phải nhờ vào nguyên thần của mình lực mới được.

Nhạc Thành pháp quyết tái đánh, nguyên thần lực lượng bao trùm này linh dịch, tâm thần vừa động, hai luồng tràn ngập bồng bạc linh khí chất lỏng, nhất thời lược hạ, sau đó chậm rãi tiếp xúc, theo này hai giọt nước thuốc tiếp tiết, này mặt ngoài cũng là nổi lên đạo đạo gợn sóng.

Lúc này loại này dung hợp, đối với Nhạc Thành nguyên thần có cực kỳ nghiêm khắc yêu cầu, nếu là trên đường xuất hiện nửa điểm sai lầm, đó là hội làm được dung hợp thất bại, đến lúc đó luyện chế liền gặp toàn bộ thất bại.

Cho nên Nhạc Thành chút không dám khinh thường, ở nguyên thần lực lượng chính xác nắm trong tay dưới, lưỡng chủng chất lỏng ở giằng co ước chừng một canh giờ tả hữu sau, cũng là chân chính bắt đầu dung hợp được, tuy nói loại này tốc độ rất chậm, chỉ hình như là đã muốn bắt đầu ở dung hợp.

Thời gian ở im lặng luyện chế trung nhanh chóng trôi qua mà qua, ước chừng mấy canh giờ sau, thuốc này dịch cũng rất cực thì hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ, chính là đây mới là dung hợp một chút mà thôi, lập tức Nhạc Thành lại bắt đầu dung hợp còn thừa linh dịch.

Ở Thần Nông đỉnh trong vòng, Nhạc Thành cũng là cảm giác được, chính mình hiện tại luyện chế đan dược chính là thật muốn thoải mái không ít, không chỉ có là tam vị chân hỏa ở luyện hóa phía trên có thể làm cho chính mình thiếu phí không ít khí lực, này Thần Nông đỉnh trong vòng tựa hồ là còn có một cỗ thần dị năng lượng, có thể làm cho chính mình luyện chế đan dược thiếu phí không ít khí lực.

Theo lại dung hợp, Nhạc Thành trong tay pháp quyết cấp tốc thay đổi, ẩn đường chỗ nguyên thần lực lượng, ở một khắc này, không hề giữ lại thời quét mà ra, chợt giống như vô cùng đào lãng bản, đều phun tiến tam vị chân hỏa ngưng tụ hỏa đỉnh trong vòng.

Thời gian chậm rãi mà qua, này nhất quá chính là ba tháng thời gian, trong sơn động, không biết từ lúc nào bắt đầu, Minh lâm trong vòng thiên địa linh khí bắt đầu hướng tới sơn động hội tụ mà đến, Nhạc Thành bố trí cấm chế đều là bắt đầu rồi bắt tri bất giác rộng, bồng bạc linh khí lúc này quay chung quanh Hạo Thiên Tháp không ngừng lay động đứng lên.

Đang ở Thần Nông đỉnh trong vòng Tam Tiêu tiên tử cảm giác được này hết thấy biến hóa, cũng là có chút kinh ngạc, không biết Nhạc Thành lại ở lộng cái gì động tĩnh.

Lúc này, Thần Nông đỉnh trong vòng bãi đá thượng, Nhạc Thành thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng, nguyên thần lực nắm trong tay hạ, Nhạc Thành có thể cảm nhận được này luyện chế thần đan chỗ đáng sợ, trong đó sở ẩn chứa được lực, đã muốn đạt tới một cái tương đương đáng sợ trình độ, thậm chí đều là có thể gọi lên trong thiên địa năng lượng dập dờn, giờ phút này nếu không là ở Thần Nông đỉnh trong vòng trong lời nói, chỉ sợ ngoại giới thiên địa năng lượng, đã sớm rối loạn đi lên, đến lúc đó căn bản là không có khả năng luyện chế thành công.

Mà lúc này Nhạc Thành đã muốn là hoàn toàn đem sở hữu phụ trợ linh dược hoàn toàn dung hợp ở tại cùng nhau, nhưng là này cuối cùng từng bước cùng Tử Tinh hoa linh dịch cũng không thể dung hợp, này hai luồng linh dịch tựa hồ là có kháng cự tính bình thường, thử vài lần, đều là thất bại, mà lúc này, Nhạc Thành cũng cảm giác được, chính mình dung hợp này đó linh dịch tiêu hao cũng là tới một cái khủng bố tình trạng, trong cơ thể bồng bạc pháp lực, đang ở cuộn cuộn không dứt rót vào Thần Nông đỉnh trong vòng.

“Như vậy đi xuống, không phải biện pháp a.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, cắn chặt răng, cảm giác được hai cỗ nước thuốc kháng cự, trong tay pháp quyết đánh ra, không sai đồng thời, Thần Nông đỉnh hóa thành nhất thúc kinh hồng biến mất ở tại Hạo Thiên Tháp trong vòng, lúc này Hạo Thiên Tháp cũng đã muốn là thu vào Nhạc Thành ẩn đường trong vòng, mà Tam Tiêu tiên tử cùng Lục Lăng, Hoàng Ma tán nhân, còn có Cửu U song ma bảy người còn lại là không biết như thế nào liền xuất hiện ở sơn động bên trong.

Lúc này trong sơn động, cũng Thần Nông đỉnh cũng xuất hiện ở trong đó, Nhạc Thành thân ảnh cũng cũng khoanh chân mà ngồi ở tại sơn động bên trong, trước người Thần Nông đỉnh nội, tràn ngập khủng bố nóng

cháy ngon lửa, tràn ngập cả sơn động đều là một mảnh nóng cháy, nhẹ nhàng không gian sóng gợn bị thiêu huỷ một mảnh đỏ đậm.

“Cho ta dung hợp.” Nhạc Thành cắn răng trầm xuống, chợt tâm thần vừa động, chỉ thấy được tràn ngập Thần Nông đỉnh nguyên thần lực lượng nhất thời thổi quét mà ra, sau đó điên cuồng rất đúng hai luồng chất lỏng hung hăng nén mà đi.

“Xuy xuy...” Trầm thấp thanh âm của, ở Thần Nông đỉnh trong vòng vang lên, ở Nhạc Thành này khuynh đem hết toàn lực nguyên thần dưới áp lực, hai luồng vừa muốn tách ra chất lỏng trực tiếp là bị hung hăng nén ở tại cùng nhau, chỉ chúng nó nhưng chưa bởi vậy mà bình tĩnh, ngược lại là ở trong nháy mắt sau, đó là bộc phát ra càng thêm hung mãnh vô đến.

Nhất ** dị thường hung mãnh năng lượng dao động tự hai giọt chất lỏng trung khuếch tán mà ra, mỗi một lần va chạm ở nguyên thần lực lượng thượng thì đều là hội làm được Nhạc Thành thân thể run nhẹ, trong óc bên trong cũng là hỗn loạn.

“Đáng chết, làm sao bây giờ.” Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, sắc mặt phía trên đã muốn là xuất hiện một mảnh tái nhợt, luyện chế tuyệt phẩm đan dược, thật đúng là không phải chuyện dễ dàng, Nhạc Thành lúc này có thể rõ ràng cảm giác được, nguyên thần của mình lực, tựa hồ là còn không có đạt tới có thể áp chế linh dược dung hợp tình trạng, khó trách đều nói không có tiên tôn trình tự thực lực là không thể luyện chế thành thần phẩm đan dược.

“Vù vù...” Sơn động bên trong, thiên địa trong lúc đó vô số linh khí bắt đầu bị Thần Nông đỉnh hút vào mà vào, bàng bạc linh khí quay chung quanh ở Thần Nông đỉnh chung quanh, lập tức tiến nhập bên trong đỉnh.

Sơn động khấu, nồng đậm linh khí trực tiếp là đã hình thành một cái nhỏ lốc xoáy, điên cuồng bắt đầu dưng mãnh vào Thần Nông đỉnh trong vòng đến.

“Lại đến.” Nhạc Thành cắn răng trầm xuống, không sai đồng thời thời điểm, trong tay pháp quyết đánh ra, trong óc nguyên thần lực không chế được hai luồng chất lỏng lại cùng dung hợp.

“Xuy xuy...”

Hai luồng chất lỏng va chạm lúc sau, cũng bắt đầu bắn ngược, mà đúng lúc này, Thần Nông đỉnh ở ngoài, theo Minh lâm bên trong dưng mãnh vào sơn động vô số thiên địa linh khí nhất thời ngưng tụ thành một cái lốc xoáy chi trạng, chợt điên cuồng xoay tròn dưng lên bắt đầu tiến nhập Thần Nông đỉnh trong vòng.

Theo này thiên địa linh khí lực lượng hóa thành lốc xoáy tốc độ cao xoay tròn, kia áp lực nhất thời đột nhiên bạo tăng, mà ở bậc này hung hãn áp lực trung, Thần Nông đỉnh trong vòng kia Tử Tinh hoa linh dịch cùng phụ trợ linh dịch cũng rốt cục thì chậm rãi tiếp xúc, sau đó bị mạnh mẽ nhu ở tại cùng nhau.

Hai luồng linh dịch vừa mới hợp cùng một chỗ, Nhạc Thành sắc mặt nhất thời trắng bệch đứng lên, loại này tiêu hao thật sự là vượt qua Nhạc Thành nguyên bản tưởng tượng, tâm thần vừa động, pháp quyết đánh ra, mà ở này đồng trong nháy mắt, một cỗ tam vị chân hỏa ngọn lửa trống rỗng hiện lên, sau đó đem kia hai luồng chất lỏng cắn nuốt mà vào.

Đồng thời, Nhạc Thành trong cơ thể pháp lực cuộn cuộn không ngừng tiến vào tam vị chân hỏa bên trong, bắt đầu cuối cùng dung hợp luyện chế xuất thần phẩm đan dược tử tinh linh đan đến, hiện tại đã muốn là cuối cùng từng bước, chút không thể khinh thường.

Sơn động bên trong, Tam Tiêu tiên tử đám người nhìn chăm chú vào Nhạc Thành đều là nhin không được run rẩy đứng lên, lấy mọi người tu vi, tự nhiên là biết Nhạc Thành luyện chế, thực có thể chính là tuyệt phẩm đan dược, tiên quân lúc đầu mà bắt đầu luyện chế tuyệt phẩm đan dược, tất cả mọi người là trong lòng kinh ngạc, cũng tim đập gia tốc, có chút chờ mong đứng lên.

Nhạc Thành sắc mặt trắng bệch, nhưng là trong cơ thể cấp tốc vận dụng này sinh mệnh thần thông cùng bắt từ nguồn suối đến chống đỡ lên chính mình tiêu hao, mà lúc này, kia hai luồng linh dịch cũng bắt đầu dung hợp nổi lên cứu khổ trẻ con nắm tay lớn nhỏ quang đoàn đến.

“Vù vù...” Thời gian chậm rãi đã qua, lúc này sơn động bên trong nhất cổ vô hình dao động cũng xuyên thấu tới cả Minh lâm bên trong, một cỗ bàng bạc mùi thuốc tràn ngập ở tại Minh lâm trong vòng, nồng đậm

linh được mùi trong lúc vô ý nhường đường trôi qua cường giả phát hiện, nhất thời tiến vào Minh lâm bên trong bắt đầu tầm bảo, còn tưởng rằng là có bảo vật sắp xuất thế.

Tùy theo tin tức nhanh chóng truyền đi ra ngoài, Minh lâm trong vòng lại bảo vật khai quật tin tức lại làm cho không ít cường giả dừng hẳn vào Minh lâm bên trong.

“Ồ ô...” Minh lâm trong vòng, mơ hồ là có thêm vô số Minh thú ở tê minh, cả Minh lâm trong vòng Minh thú tựa hồ là ở chậm rãi hướng tới sơn động tụ tập mà đến.

Chậm rãi, này đó Minh thú tụ tập ở tại sơn động khẩu, tựa hồ là đang chờ đợi cái gì, này đó Minh thú cũng hình như là biết đan dược cũng không có luyện chế thành công, đều là lặng yên giấu ở không gian xung quanh trong vòng.

Suốt là lại ba tháng lúc sau, Minh lâm phía trên đột nhiên nhất lũ hào quang lặng yên theo phía chân trời khuynh sái xuống, thẳng tắp chiếu rọi ở tại sơn động khẩu phía trên.

1256. Chương 1066: Tuyệt Phẩm Đan Dược Xuất Thế

Mà ở này hào quang xuất hiện thời điểm, cả Minh lâm bên trong giống như là bình tĩnh mặt hồ bị người ném vào nhất cục đá bình thường, Minh lâm trong vòng thiên địa năng lượng, đột nhiên mạnh mẽ dao động lên.

Không sai đồng thời thời điểm, một cỗ nồng đậm đan hương bắt đầu theo Thần Nông đỉnh trong vòng khuếch tán mà ra, nồng đậm đan dược mùi, nghe đều là làm cho lòng người trung rung lên.

“Vang ầm ầm...”

Cả Minh lâm phía trên, phía chân trời phía trên, đột nhiên không hề điềm báo trước mạnh xuất hiện một mảnh mây đen, mây đen bên trong, nhẹ nhẹ tia chớp lưu chuôi, mây đen áp không mà lên, khắp hôn ám Minh lâm lúc này cơ hồ ở mây đen che dưới gắt gao tối đen, chỉ có kia tia chớp phía trên, vù vù tràn ngập ra làm cho lòng người quý quang mang.

Không sai đồng thời, tại đây khí tức quỷ dị dưới, không gian xung quanh Minh thú không tự chủ được bắt đầu chậm rãi lui về phía sau.

“Đan kiếp, người này dĩ nhiên là đưa tới đan kiếp.” Vân Tiêu tiên tử kiêu mặt kinh ngạc không thôi, tựa hồ là có chút không để cho tin, chỉ có thần đan trình tự đan dược xuất thế, mới sẽ khiến cho đan kiếp, mà hiện tại Nhạc Thành dĩ nhiên là đưa tới đan kiếp, kia đại biểu cho hẳn thật là ở tiên quân lúc đầu có thể đủ luyện chế ra tuyệt phẩm trình tự đan dược.

Nhìn sơn động ở ngoài hôn ám sắc trời, còn có kia nhẹ nhẹ tim đập nhanh điện mũi nhọn, Cửu U song ma, Hoàng Ma tán nhân đều là hít vào một hơi, bọn hắn không nghĩ tới môn chủ thật là luyện chế ra tuyệt phẩm đan dược tìm tới đan kiếp.

“Chúng ta mau đi ra, nơi này có phiền toái.” Tam Tiêu tiên tử nói, lập tức mọi người không chút do dự thả người nhảy ra sơn động.

Mà mọi người ở đây vừa mới rời đi thời điểm, xa xa phía chân trời phía trên, thật dày mây đen bên trong, năng lượng điên cuồng gào thét, tới sau khi ngưng tụ thành một đạo thật lớn long quyển phong bạo, cuối cùng hung hăng quét ngang ở tại sơn động phía trên.

Này thật lớn long quyển phong bạo thật sự là có chút khổng lồ, quả thực giống như là một cái khổng lồ hắc động bình thường, bao phủ không gian thượng vực, long quyển phong bạo quá hảo, cả đỉnh núi trực tiếp bị xóc lên, Nhạc Thành cùng Thần Nông đỉnh còn lại là xuất hiện ở liễu không gian trong vòng.

Khổng lồ long quyển phong bạo nơi đi qua, không gian bên cạnh đều là bị liên lụy ra một mảnh không gian cái khe đến, Tam Tiêu tiên tử cùng Cửu U song ma đám người không khỏi là thân hình cấp tốc tái lui.

Nhạc Thành cùng Thần Nông đỉnh xuất hiện ở liễu không gian phía trên, trên không bên trong, thật dày mây đen lóe ra điện mũi nhọn, nhất cỗ cuồng bạo thiên địa linh khí cấp tốc bạo phun tới, này khổng lồ thiên địa linh khí ở trên không bên trong hóa thành một đạo lốc xoáy bị Thần Nông đỉnh cắn nuốt ở bên trong.

“Vù vù.” Cả trên không bên trong, theo thiên địa linh khí bị Thần Nông đỉnh cắn nuốt, thật dày mây đen càng thêm là áp không xuống vài phần, thật dày mây đen đã muốn là áp bách ở tại Minh lâm phía trên, tia chớp ngay tại Minh lâm bên trong che trời đại thụ bên trong chạy.

Minh lâm ở ngoài, lúc này cũng không ít cường giả đứng lặng bên ngoài, mơ hồ là cảm giác được Minh lâm bên trong kỳ dị biến hóa, một đám thần sắc vui sướng vọt vào Minh lâm trong vòng, thiên địa dị tượng, kia khẳng định là Minh lâm xuất hiện bảo vật.

Mà Minh lâm trong vòng, lúc này trên bầu trời như vậy dị tượng, nhất liên tục, đó là gần bảy ngày thời gian, này bảy ngày trong vòng, cả Minh lâm bên trong thiên địa linh khí không biết bị Thần Nông đỉnh hấp xả nhiều ít, cả Minh lâm bên trong thiên địa linh khí trở nên loãng rất nhiều, không gian xung quanh ngàn dặm trong vòng, che trời đại thụ xanh biếc nhan sắc, thậm chí đều xuất hiện khô vàng, này sở hữu linh khí, đều là bị Thần Nông đỉnh hút vào trong đó.

Tuyệt phẩm đan dược, đã muốn không chỉ linh mẫn được được lực, đan thành là lúc, ngưng tụ thiên địa năng lượng rót vào đan dược bên trong, lúc này mới có thể luyện chế thành thần phẩm trình tự đan dược.

Như vậy đều vô chừng mực bàn nuốt nạp, liên tục tới ngày thứ tám thời điểm, xa xa Tam Tiêu tiên tử đám người lúc này mới thu hồi kinh hãi vẻ mặt, lúc này kia gào thét không ngừng trên bầu trời, chợt đột nhiên im lặng rất nhiều, chung quanh thiên địa linh khí tựa hồ đã muốn là đều tưới tới Thần Nông đỉnh trong vòng.

Thần Nông đỉnh trong vòng, lúc này bàng bạc năng lượng dao động, đã muốn là làm cho không gian xung quanh lộ ra nhẹ tối đen không gian cái khe, kinh người năng lượng trong lúc đó, theo thượng đi xuống xem trong lời nói, chỉ thấy lúc này Thần Nông đỉnh bên cạnh phía trên, kinh người năng lượng hội tụ ở tại Thần Nông đỉnh bên cạnh phía trên, giống như một cái khổng bố hắc động bình thường.

Này năng lượng quá kinh khủng, tựa liên xa xa Hoàng Ma tán nhân, Cửu U song ma, Tam Tiêu tiên tử bọn người là sắc mặt trầm trọng, này khổng lồ năng lượng nếu nứt toác trong lời nói, đến lúc đó tuyệt đối là khổng bố, chỉ sợ là đi vắng một đạo thánh nhân lực dưới.

Ngột, vẫn là nhắm mắt ngưng thần Nhạc Thành mở ra hai tròng mắt, sắc mặt trắng bệch phía trên, trong mắt cũng lưỡng đạo thâm thúy sáng kim mang bắn nhanh mà ra thẳng hướng phía chân trời.

“Cuối cùng dung hối.” Trong tay pháp quyết biến hóa, Nhạc Thành hơi hơi vừa quát, Thần Nông đỉnh trong vòng, gào thét tam vị chân hỏa lao ra đại đỉnh trong vòng, tam vị chân hỏa luyện hóa dưới, vừa mới tiến vào Thần Nông đỉnh trong vòng thiên địa linh khí, đều luyện hóa dung hợp vào lúc này Thần Nông đỉnh trong vòng cửu khỏa non nửa trẻ con nắm tay lớn nhỏ tri hình đan dược phía trên.

Pháp quyết đánh ra lúc sau, tam vị chân hỏa phóng lên cao, ở trên không bên trong chiếu rọi quanh thân không gian một mảnh đỏ đậm, Nhạc Thành lúc này trong cơ thể pháp lực lại rót vào trong đó, cuộn cuộn năng lượng điên cuồng ở này trong cơ thể bắt đầu khởi động mà khai.

“Xuy xuy!” Tam vị chân hỏa dưới, nhất thời sở hữu thiên địa linh khí cùng cửu khỏa tri hình đan dược bắt đầu dung hợp.

Cùng với này thiên địa linh khí năng lượng quán nhập, Thần Nông đỉnh trong vòng, một đạo thần quang chậm rãi mạnh xuất hiện, lập tức nhất thúc thần quang theo Thần Nông đỉnh trong vòng phóng lên cao, nhắc lên một đạo không gian sóng gợn thoát phá hóa thành hư không.

“Xuy xuy!” Thật dày mây đen lúc này đều là bị này nhất thúc thần quang bắn nhanh mà khai, cường hãn hơi thở bắt đầu câu động lên thiên địa năng lượng, cả không gian lúc này bắt đầu run.

“Vang ầm ầm!” Cũng vào lúc này thời điểm, đông nghìn nghịt mây đen bên trong, khắp bị bao phủ Minh lâm màu đen lồi đình lưu chuỗi, mang theo hủy diệt bàn lực lượng, vô số tia chớp ở tầng mây bên trong bay nhanh xuyên qua, vang ầm ầm trầm thấp Lôi Minh, làm cho xa xa Tam Tiêu tiên tử, Cửu U song ma bọn người là vẻ mặt hoảng sợ, đan kiếp lúc này chính thức bắt đầu rồi.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào trên không bên trong biến hóa, trong lòng cũng trầm xuống, ra mồ, này đan kiếp cũng không nhỏ a, lúc trước ở Huyền Thiên nội địa thượng luyện chế đan dược thời điểm, thu hút

tới đan lồi trong lời nói, chính mình còn có ngũ bộ kim tiên khôi lỗi hỗ trợ, lúc này chính mình đã có thể chỉ có thể đủ dựa vào chính mình.

“Tư tư...” Một mảnh tia chớp lưu chuối, thật dày mây đen càng ngày càng thấp, điện mũi nhọn trong lúc đó, không ít nhánh cây lá cây cũng hóa thành một mảnh cháy đen, hoặc là trực tiếp đốt thiêu cháy.

“Vang ầm ầm. . .” Mây đen bên trong, tia chớp càng ngày càng mạnh hẳn, hung hãn hơi thở cũng tràn ngập không gian xung quanh không gian, làm cho chung quanh vô số tụ tập Minh thú lúc này cũng không dám ... nữa đánh này đan được chủ ý, thân hình nhất lui tái lui, này cường hãn hơi thở uy áp, làm cho này đó Minh thú trong lòng bắt đầu tim đập nhanh run rẩy đứng lên.

“Sư...” Đúng lúc này, không trung phía trên, thật dày mây đen bên trong, màu đen tia chớp giống như cự mãng bình thường điên cuồng mặc lẳng, không gian phía trên cả không gian mạnh mẽ run lên, tùy theo nhất đạo thiểm điện bạo tận trời tế, bỗng nhiên trong lúc đó, một đạo thật lớn có thượng mấy chục thước thô lồi điện đối này Thần Nông đỉnh công kích xuống.

“Hạo Thiên Thập, tinh thần lực.” Nhạc Thành tựa hồ là sớm có chuẩn bị, lúc này Hạo Thiên Thập đã sớm là gọi ra tới trước người, một mảnh thần quang bên trong, hào quang trong vòng, một viên tinh thần bị bám một mảnh chói mắt cột sáng cái đuôi, trực tiếp là ngăn cản tại điện trụ bên trong.

“Thở phì phò...” Nhất thời, điện trụ nháy mắt phách vào tinh thần trong vòng, tinh thần lập tức kịch liệt run đứng lên, từng đạo màu đen cái khe lan tràn, cũng không có quá nhiều lâu, cả thật lớn tinh thần dĩ nhiên là ở hào quang bao phủ bên trong nứt toác mở ra hóa thành tro tàn.

“Rầm rầm oanh. . .”

Tại nơi chờ kinh thiên động địa oanh kích hạ, tựa liên cả tòa Minh sơn, đều là run rẩy đứng lên, đỉnh tai nhức óc ầm vang thanh, vang không ngừng, không gian xung quanh nhất thời san thành bình địa.

“Xuy xuy...” Trên không bên trong, mây đen bên trong điện mũi nhọn lại hội tụ, đột nhiên lại là một đạo màu đen điện trụ bạo lực xuống, lập tức, từng đạo điện trụ không ngừng oanh kích xuống, này cảnh tượng, giống như là Bắc Cực Chiến Thần thiên phú thần thông Hắc Ám Ma Lôi bình thường, nhưng là này uy lực tựa hồ là còn mạnh hơn.

“Tinh thần lực.” Nhạc Thành cắn răng, quanh thân pháp lực đều bạo phun mà ra, Hạo Thiên Thập thần quang bao phủ dưới, xa xa phía chân trời phía trên, trên trăm đạo lưu quang cấp tốc xuống.

“Vang ầm ầm...” Trên không bên trong, liên tiếp Kinh Thiên nổ ầm ầm nổ tung, thật lớn năng lượng nhất ba tiếp theo nhất ba thổi quét mà khai, cả thượng nghìn vạn dặm không gian trong vòng, sở hữu che trời đại thụ hóa thành tro tàn, sở hữu đỉnh núi thổi quét thành đất bằng phẳng, nghìn vạn dặm trong vòng không gian bên trong, không kịp chạy trốn ma thú cùng tiến vào Minh lâm cường giả đa số bị đánh chết, số ít trọng thương.

“Thình thịch thình thịch thình thịch...”

Sở hữu tinh thần đều nứt toác, Nhạc Thành thân hình liên tiếp lão đảo đẩy lui, sắc mặt cơ hồ trắng bệch như bụi.

“Thở phì phò...” Sụp đổ không gian bên trong, cuối cùng nhất thúc tia chớp từ trên trời giáng xuống, mấy chục thước đại điện trụ tim đập nhanh bạo lực hướng về phía Thần Nông đỉnh trong vòng, ầm ầm oanh kích xuống.

Nhạc Thành sắc mặt nhất thời nan thoát nhìn, này điện trụ vỡ xuống, kia Thần Nông đỉnh trong vòng tử tinh linh đan liền toàn bộ đều báo hỏng.

“Xuy xuy.” Cũng đúng lúc này, Thần Nông đỉnh trong vòng, một đạo thần quang phóng lên cao, quang mang chói mắt chiếu rọi trăm vạn lý trong vòng quang như ban ngày chói mắt, lập tức ầm ầm cùng kia điện trụ va chạm ở tại cùng nhau.

“Thình thịch oanh...”

Hai đạo cột sáng va chạm ở tại cùng nhau, cả sụp đổ không gian bên trong lại nứt toác, không gian hóa thành cuồng loạn hư không, liên hoàn nứt toác không gian mảnh nhỏ chung quanh kích tán.

“Vù vù...” Ở trên không nổ mạnh mà khai chốc lát, nồng đậm mùi thuốc trải rộng cả không trung, cửu khỏa nửa trẻ con nắm tay lớn nhỏ bộ dáng màu tím đan được xoay quanh ở trên không bên trong, có vẻ là thần dị không thôi.

“Thành công, thành công.” Nhạc Thành lộ ra một tia mỉm cười, cuối cùng thời điểm, Thần Nông đỉnh dĩ nhiên là chính mình ngăn cản cuối cùng đan kiếp lôi điện, lúc này, tử tinh linh đan đã thành.

1257. Chương 1067: Hỗn Nguyên Chân Thân Tầng Thứ Bảy

Xa xa trên không bên trong, thối lui đến nghìn vạn dặm ở ngoài cường giả nhìn chăm chú vào tiền không, đều là hít vào một hơi, tiền không Minh lâm trên không, chín đạo quang đoàn xoay quanh không chừng, giống như tinh thần xoay tròn bình thường, thật lớn linh được mùi xông vào mũi mang theo một cỗ cường hân uy áp, đây đúng là tuyệt phẩm đan được trình tự uy áp.

“Tuyệt phẩm đan được, vẫn là cửu khỏa tuyệt phẩm đan được, có tiên tôn trình tự siêu cấp cường giả ở luyện chế tuyệt phẩm đan được.”

“Đi thôi, tiên tôn cường giả ở luyện chế đan được, chúng ta lại đi liền là tìm cái chết.”

“Còn tưởng rằng là bảo vật xuất thế đâu, không biết là vị ấy tiên tôn cường giả ở luyện chế đan được, nếu có thể đủ được đến một viên thì tốt rồi.”

Xa xa không ít cường giả đều là nhỏ giọng nghị luận, đây chính là tiên tôn cường giả ở luyện chế đan được, bọn hắn tới gần, chẳng khác nào là khiêu khích, đến lúc đó tiên tôn cường giả ra tay, bọn hắn cũng chỉ có muốn chết phân, nhất chúng cường giả lặng lẽ lui ra.

Ai cũng không có hoài nghi, này có thể luyện chế tuyệt phẩm đan được, trừ bỏ tiên tôn cường giả tự cũng không không ai có thể đủ luyện chế ra, tiền vào Minh lâm cường giả rất nhiều, chính là cũng còn không có tiên tôn cường giả trình tự tu vi giả, một đám đó là chỉ có thể đủ lui ra, miễn cho là chọc giận kia tiên tôn cường giả, đến lúc đó ra tay đem bọn họ đánh chết cũng bình thường vô cùng.

Trên không trung, Nhạc Thành thần sắc trong phút chốc trầm xuống, ngọt cảm giác được một cỗ nguy hiểm tới gần.

“Sưu. . .” Nhưng vào lúc này thời điểm, chợt đột nhiên, một đạo kinh hồng đột nhiên thoáng hiện không trung, tựa như tia chớp bình thường, nhanh chóng rất đúng trên không bên trong cửu khỏa tử tinh linh đan bạo lực mà đi.

“Cho ta lui ra.”

“Bất tử nguồn suối, Kim Long thân thể, Hỗn Nguyên Chân Thân.”

Ngay tại đồng trong lúc nhất thời, Nhạc Thành trực tiếp là tiêu tán thân hình, Không Động ẩn xuất hiện ở giữa không trung, Không Động ẩn trong vòng, lại thân hình bạo lực mà ra, này một khối thân hình đã muốn là khôi phục hoàn hảo như lúc ban đầu, không có gì tiêu hao dấu hiệu.

“Thần long lực.” Nhạc Thành không có gì do dự, Không Động ẩn trong vòng uy lực lớn nhất thần long lực thúc dục mà ra.

Một mảnh thần quang phóng lên cao, ngũ điều hắc, trăm, hoàng, hồng, Lam ngũ điều cửu trảo thần long theo thần quang bên trong bạo lực mà ra, ngũ điều cự long rít gào dựng lên, cường hân hơi thở phá hủy không gian, dất không thể địch nổi chỉ thể phá toái hư không, giống như muốn thoát phá khắp thiên địa giống nhau. Không lồ pháp lực theo bốn phương tám hướng chen chúc mà đến đầy trời cuộn cuộn không ngớt, khuấy động rít gào, cả không gian đều ở chấn động, không gian xung quanh cùng nhau chấn động, một cỗ cỗ mệnh mông khủng bố hơi thở tầng tầng liên tiếp, giống như cuộn sóng bình thường, lập tức bao phủ hướng về phía trên không bên trong kia một đạo kinh hồng thân ảnh mà đi.

Lúc này kia kinh hồng thân ảnh cũng không thể không thân hình bạo lui, cảm giác được này như thể cường hãn công kích, về mặt tựa hồ là kinh ngạc không nhỏ, trong tay pháp quyết đánh ra, kinh hồng bên trong, năm đạo ước chừng là có thêm mấy vạn thước khổng lồ u hồn râu xuyên thấu không gian, giống như ngũ trảo bạch tuộc bình thường phóng lên cao ngăn cản tại ngũ điều thần long phía trước.

“Thình thịch thình thịch thình thịch...”

Khủng bố cường hãn ngũ trảo râu bắn nhanh ra một đạo làm cho người ta sợ hãi bàng bạc lực lượng, này khủng bố lực lượng tưng quán thiên địa, lập tức cùng ngũ điều thần long va chạm ở tại cùng nhau, không gian xung quanh liên miên sổ nghìn vạn dặm không gian, ầm ầm hóa thành một đạo bàng bạc khí lãng, kích tán lực lượng xé rách thiên địa, lập tức hai cổ lực lượng hoàn đăm biến mất ở tại trên không bên trong.

“Đặng đặng...” Nhạc Thành khổng lồ Hồn Nguyên Chân Thân cũng thân ảnh lão đảo lui ra phía sau mấy bước, mấy bước khoảng cách, cũng cũng kéo dài qua hai vạn thước, chính là thân hình lão đảo rút lui thời điểm, lại là đồng thời pháp quyết đánh ra, trên không trung cửu khóa tử tinh linh đan thu vào rảnh tay trung.

Trên không trung kia một đạo kinh hồng cũng bị đánh bay thượng vạn thước, nhìn thấy Nhạc Thành thu hồi kia tử tinh linh đan, cũng thân ảnh lại bạo lực mà đến: “Tiểu tử, giao ra đan dược tha cho ngươi một mạng.”

Kia kinh hồng đánh tới, quanh thân thượng truyền đến khủng bố lực lượng, làm được thiên địa trực tiếp xé rách, cường hãn hơi thở đã muốn là tới khủng bố tình trạng, này thực lực không phải tiên quân trình tự có thể so sánh với.

“Muốn đan dược, vậy còn phải xem bản lĩnh của ngươi.” Nhạc Thành thân thể cao lớn run lên, quanh thân kim mang thúc dục, Long giáp bố lên ở quanh thân, hư thật trong lúc đó, cũng cười lạnh một tiếng, pháp quyết biến đổi, một đạo chưởng ấn tia chớp lực thượng, không gian xung quanh nhất thời bạo phát ra trận trận xuy xuy tiếng vang, chưởng ấn bốn phía, không gian cái khe trực tiếp chấn khai.

“Phiên Thiên Ấn.” Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, lực lượng thần thông bên trong lĩnh ngộ chiêu thứ tư Phiên Thiên Ấn ầm ầm cuộn tất cả lên, cả không gian tại đây một đạo chưởng ấn dưới cũng run rẩy đứng lên.

“Nhạc Thành, thực lực của ngươi cũng còn chưa đủ.” Trên không bên trong, kia kinh hồng thân ảnh cũng quanh thân pháp thúc dục mà ra, khắp không gian rạn nứt, một đạo khổng lồ ngăm đen chưởng ấn áp không xuống.

“Oành... !” Lưỡng đạo chưởng ấn trùng điệp, không gian xung quanh nháy mắt sụp đổ, làm được mặt đất run rẩy không ngừng, trên mặt đất không gian trung, nơi nơi rạn nứt chỗ cái khe, lập tức cái khe cũng là nhanh chóng khuếch tán, giống như mạng nhện bình thường tràn ngập cả thiên địa, cả thật lớn Minh lâm lúc này đều đang run rẩy đứng lên, vô số Minh thú kinh hãi chạy ngược chạy xuôi.

“Đặng đặng...” Nhạc Thành thân thể cao lớn lại chấn lùi lại mấy bước gần hai vạn thước, một cổ cự lực trút xuống ở tại trên người của mình, chính là có thêm Long giáp, Kim Long thân thể, Hồn Nguyên Chân Thân này tam trọng bảo hộ lúc sau, này một cổ cự lực mặc dù là khủng bố vô cùng, giờ phút này có thể tác dụng đến trên người mình cũng không có nhiều ít.

“Vù vù...” Trên không bên trong, kia kinh hồng thân ảnh cũng bị đẩy lui mấy ngàn thước, về mặt kinh ngạc, tựa hồ là thật không ngờ Nhạc Thành thực lực dĩ nhiên là cường tới này từng bước.

“Triệu Văn Hòa, ngươi muốn làm cái gì.” Cùng lúc đó, xa không bên trong, Tam Tiêu tiên tử trở nên bạo lực mà lên, lập tức Cửu U song ma cùng Hoàng Ma tán nhân, Lục Lăng bốn người cũng xẹt qua không gian tới Nhạc Thành bên người.

“Xuy...” Trên không trung kinh hồng thu liễm, người tới đứng là kia Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa, tiên tôn lúc đầu tu vi thực lực, cả Minh giới siêu cấp cường giả một trong, Nhạc Thành hai tay hai chiêu cũng bị gạt gao áp chế, nếu không bằng vào tam trọng phòng ngự, chỉ sợ là phiên toái liền lớn, tiên tôn cường giả, cùng Ma quân, tiên quân hoàn toàn chính là lưỡng chủng trình tự.

Nhạc Thành ở Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi trình tự thời điểm, có thể đủ đánh chết tiên quân, Ma quân hậu kỳ cường giả, khả hiện tại đột phá tới tiên quân lúc đầu, cũng vô pháp đối kháng tiên tôn lúc đầu, tiên tôn cùng tiên quân hai người, kém chính là cảnh giới thượng hồng cầu, kém quá.

“Tam Tiêu, các ngươi vẫn là lui ra đi, chẳng lẽ dựa vào hiện tại các ngươi thực lực đã nghĩ ngăn cản ta có thể nào, yếu là trước kia còn không sai biệt lắm.” Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa cười lạnh một tiếng nói.

“Yếu là trước kia, ngươi hiện tại đã chết rồi mười lần.” Quỳnh Tiêu tiên tử lạnh nhạt nói, nếu các nàng bản thể còn tại, chặn đánh sát này Tây Phương quý đế, đó là dễ dàng, chính là hiện tại, các nàng căn bản là không thể đối kháng này Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa.

“Hừ, vô mồm chi tranh có gì dùng, Nhạc Thành, xem ở Xiển giáo cùng Dao Trì Kim Mẫu phân thượng, giao ra đan dược cùng năng kia, ta tha cho ngươi một mạng.” Tây Phương quý đế nhìn chăm chú vào Tam Tiêu hừ lạnh một tiếng, lập tức ánh mắt nhìn chăm chú ở tại Nhạc Thành cùng Lục Lăng trên người.

“Hừ, Triệu Văn Hòa, ngươi chờ, ngươi sẽ chết vô cùng thảm.” Lục Lăng trừng mắt Triệu Văn Hòa, trong mắt tức giận bạo phun mà ra, lúc trước chính là hãn phái người đem hãn trọng thượng.

Nhạc Thành trong lòng lúc này cũng ở trầm tư, này Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa cũng không phải là dễ đối phó, theo vừa mới giao thủ trung thí ra, chính mình yếu thắng hãn căn bản là không có khả năng, liên tiếp ngang tay cũng làm không được, tiên tôn trình tự cường giả, thật đúng là không phải dễ đối phó.

“Trốn...” Nhạc Thành trong lòng lập tức nói, nếu là không thể làm gì, kia chính mình liền đi trước một bước tốt lắm, chính mình phải đi, này Tây Phương quý đế cũng không làm gì được chính mình.

“Thần Nông đỉnh, thu.” Nhạc Thành thần niệm bên trong đã muốn là trước tiên thông tri Tam Tiêu tiên tử cùng Cửu U song ma, Lục Lăng đám người tới gần, pháp quyết đánh ra, tiên không thượng xoay quanh Thần Nông đỉnh thượng nhanh chóng tràn ngập ra một đạo thần quang, lập tức mọi người trong phút chốc tiến vào Thần Nông đỉnh trong vòng.

“Còn muốn chạy, chậm.” Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành thúc dục Thần Nông đỉnh, Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa trong mắt cũng xuất hiện nóng cháy ánh mắt, trong tay pháp quyết đánh ra, một đạo ngân hắc mang bạo lực xuất hiện ở Nhạc Thành không gian xung quanh phía trên, tản ra tối đen tim đập nhanh hào quang quyền ấn, không chút khách khí trực tiếp oanh kích xuống, vụn vụn Nhạc Thành chỗ không gian.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, Thần Nông đỉnh thu hồi, bàn bạc pháp lực cũng là nhanh chóng tự này trong cơ thể bạo phun mà ra, thân thể cao lớn phía trên, không gian xung quanh cũng là bắt đầu bộc phát ra xuy xuy tiếng vang, chấn động không gian xung quanh không gian không ngừng run.

“Tuyệt Tiên.” Hiên Viên kiếm nắm ở trong tay, đầy trời kiếm quang xẹt qua phía chân trời, kiếm quang xé rách không gian, vô số kiếm quang nháy mắt ngưng tụ thành một cái khổng lồ bóng kiếm hắc động, không gian xung quanh tối đen không gian cái khe bắt đầu cấp tốc lan tràn, tùy theo, khủng bố kiếm động trực tiếp cắn nuốt hướng về phía Tây Phương quý đế quyền ấn mà đi.

“Thở phì phò...” Lưỡng đạo lực lượng giao phong, trên không bộc phát ra thở phì phò tiếng vang, cả không gian mặt ngoài, lại có thể đều là tại đây chờ va chạm thượng rồi đột nhiên hóa thành một mảnh hư không.

“Tiểu tử, thực lực không sai, chính là ở trước mặt ta còn chưa đủ.” Trên không trung Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa cười lạnh truyền ra, quanh thân lại che kinh hồng, pháp quyết thúc dục mà ra, tối đen quyền ấn, cũng giống như mưa to mưa như trút nước bình thường, phá hủy khắp không gian, lập tức điên cuồng dừng ở Nhạc Thành chỗ không gian bên trong, cả không gian lúc này hoàn toàn đã bị Triệu Văn Hòa vụn vụn, Nhạc Thành đang ở không gian bên trong quanh thân hoàn toàn bị áp chế, cường hãn hơi thở bên trong trái tim đều cũng có loại co rút nhanh cảm giác.

“Tru Tiên.”

“Lục Tiên.”

“Hãm Tiên.”

Hiên Viên kiếm cấp tốc chém ra, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết thúc dục, Nhạc Thành toàn lực đối kháng, chính là thực lực của đối phương thật sự quá cường hãn, nơi chốn đã bị áp chế, từng đạo thật lớn lực lượng xuyên thấu qua tam trọng phòng ngự vẫn là làm cho trong cơ thể ngũ tạng lực phủ chấn động, huyết khí cuộn cuộn, thân hình không ngừng về phía sau bạo lui.

“Không thể tại đây dạng đi xuống.” Nhạc Thành sắc mặt nan thoát nhìn, lúc này chính mình hoàn toàn bị đối phương áp chế, tại đây dạng đi xuống, chính mình chỉ có thể đủ là càng ngày càng cố hết sức.

“Tiểu tử, giao ra ta muốn gì đó, hơn nữa cái kia Hạo Thiên Thập cùng Thần Nông đỉnh còn có Không Động ấn, ta tạm tha ngươi.” Tây Phương quỷ đế cười to dựng lên, một quyền quyền hung hăng hạ xuống, mỗi một lần nắm tay huy hạ, đều là hội làm rảnh rồi gian truyền ra từng trận dao động, ở quyền lạc thì một vòng vô hình sóng gợn mọi nơi khuếch tán mà khai, loại này khuếch tán kinh lực, cơ hồ là đem Nhạc Thành tầng thứ nhất Long giáp phòng ngự chấn khai cái khe, tiên tôn cường giả một kích, uy lực của nó quá kinh khủng.

Nhìn thấy Nhạc Thành trên người đối tam đại thượng cổ thần khí, này Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa cũng động tâm, đây chính là tam kiện thượng cổ thần khí a.

“Thình thịch oành...” Không gian xung quanh thượng, cả Minh lâm run, vô số đỉnh núi bị phá hủy, không gian phá hủy đi qua còn không kịp chữa trị, lại sẽ bị lại phá hủy nổ tung.

“Vậy muốn xem ngươi có hay không bốn sự này, muốn, chỉ sợ thực lực của ngươi còn chưa đủ.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một thân, đối phương một quyền oanh kích xuống, Nhạc Thành thân thể cao lớn liên tiếp lao đảo đổ lùi lại mấy bước, sắc mặt cũng là có đó trắng bệch đứng lên.

“Hô...” Cũng là vào lúc đó, Nhạc Thành trong tay một đạo pháp quyết thúc dục, thần sắc trầm xuống, cũng không chút do dự tung trong tay nhất đạo kim quang rạng rỡ thần quang.

Nhất thời thần quang một chỗ, trong hư không mấy ngày liền tiếp đất kia màu vàng thần quang chạy chồm rít gào, ở cả không gian tung hoành nối liền, cùng ngày đó đạo ý thức lẫn nhau rồi rầm thành một mảnh, khủng bố cường hãn thần quang bắn nhanh ra một đạo làm cho người ta sợ hãi bàng bạc lực lượng, này khủng bố lực lượng tưng quán thiên địa, liên miên sổ nghìn vạn dặm nháy mắt sẽ đem Tây Phương quỷ đế bao phủ ở tại bên trong.

Nhạc Thành lúc này tung trên người cuối cùng một đạo thánh nhân lực, thân ảnh cũng chuẩn bị tùy thời phá vỡ mà ra.

“Thánh nhân lực.” Chứng kiến khủng bố như thế lực lượng, Tây Phương quỷ đế thần sắc trầm xuống, hấn đồ không phải e ngại một đạo thánh nhân lực, chính là đối mặt một đạo thánh nhân lực, hấn chút cũng không dám khinh thường, này thánh nhân lực có thể đánh chết tiên quân hậu kỳ tu vi thực lực giả, đã muốn là có thể so với tiên tôn lúc đầu cường giả một kích.

Tây Phương quỷ đế sắc mặt âm hàn, pháp quyết biến đổi, thân hình thân thể phía trên, nhất thời bộc phát ra cực kỳ lóng lánh hắc mang, ngưng tụ toàn thân lực đạo, sau đó, một quyền oanh hạ, theo một quyền này đánh ra, chỉ thấy được này phiến không gian, nhất thời lâm vào nổ tung, hình thành một cái thật lớn tối đen trống rỗng!

“Thình thịch oành...”

Một chút rất nhỏ đến làm cho người ta khó có thể nghe thấy tiếng vang bùng nổ, hai cổ lực lượng giao tiếp địa phương, một chút hư không tựa hồ là bị một loại cổ thật lớn lực lượng chậm rãi xé rách vỡ ra, lộ ra một đạo vi không thể tra hư không cái khe, khủng bố một quyền, hỗn loạn Kinh Thiên lực, hung hăng đã rơi vào kia một đạo thánh nhân lực màu vàng hào quang phía trên, tại đây chờ đáng sợ lực đạo dưới, không gian xung quanh tắc tắc hướng tới xa không sinh sôi nứt toác mà khai, thẳng đến cả không gian che kín màu đen mạng nhện.

Không gian phía trên, đồng thời một cỗ khổng lồ ngập trời lực lượng trực tiếp trút xuống ở tại Tây Phương quỷ đế trên người, Tây Phương quỷ đế thân hình bị đánh bay mở ra, bố trí vạn vạc không gian cũng bị này một đạo thánh nhân lực chấn khai nứt toác.

“Sưu sưu...” Cũng tại đây trong nháy mắt gian, Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt tiến nhập Thần Nông đỉnh trong vòng, lập tức Thần Nông đỉnh hóa thành nhất thức lưu quang biến mất ở liễu không gian bên trong không thấy.

Trên không trung Nhạc Thành để lại một đạo quất lạnh: “Triệu Văn Hòa, này bút trưởng, không cần bao lâu, ta thì sẽ đòi lại đến.”

“Đáng chết.” Xa xa Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa thân hình bạo lực mà lên, cũng cũng chậm từng bước, không thể ở đuổi theo Thần Nông đỉnh, trong mắt oán hận nhìn chăm chú vào tiền không, quanh thân lãnh ý nổi lên. Lắm bầm nói: “Tiểu tử, ta xem ngươi như thế nào trốn, ở Minh giới trong vòng, ngươi không đường có thể trốn, sớm hay muộn đem ngươi tìm ra.”

“Nhạc Thành, ngươi không sao chứ.” Thần Nông đỉnh trong vòng, nhìn thấy sắc mặt trắng bệch Nhạc Thành, Quỳnh Tiêu tiên tử lo lắng hỏi.

“Không có việc gì, tiêu hao quá nhiều mà thôi.” Nhạc Thành hít sâu một hơi, lập tức thúc dục Thần Nông đỉnh chui vào dưới nền đất.

Năm ngày sau đó, một chỗ vô cùng dưới nền đất, Thần Nông đỉnh không gian trong vòng, Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi, lập tức thật dài thở ra một ngụm trọc khí, sắc mặt hơi chút khôi phục một tia hồng nhuận.

“Tử tinh linh đan.” Lấy ra cửu khỏa tử tinh linh đan nhờ đang bên người, Nhạc Thành lộ ra mỉm cười, dựa vào Thần Nông đỉnh chi trụ, cuối cùng là luyện chế thành tử tinh linh đan.

Tử tinh linh đan phía trên, nhan sắc thông tử trong suốt trong sáng, nhẹ nhẹ linh khí bao vây, đây chính là thần đan trình tự đan được, một viên thần đan giá trị, đã muốn là có thể so với được với một món đồ bình thường thần khí.

Lập tức Nhạc Thành thần niệm gọi Cửu U song ma cùng Hoàng Ma tán nhân, nhìn chăm chú vào này tử tinh linh đan, ba người sắc mặt kích động không thôi, này thần đan trình tự đan được, tuyệt đối là bọn hắn lần đầu tiên chứng kiến.

“Các ngươi ăn vào tu luyện đi, ta cũng cần bế quan một lát.” Nhạc Thành đối ba người nói.

“Đa tạ môn chủ.” Ba người đều tự tiếp nhận một viên tử tinh linh đan, kích động trong lòng có thể nghĩ, có thể ăn vào một viên thần đan, loại này ưu đãi ở Tiên Ma giới trung, cho dù là tiên tôn cường giả, cũng không phải có cơ hội mỗi người đều có.

Ba người ăn vào tử tinh linh đan bế quan tu luyện, Nhạc Thành cũng lập tức cùng Tam Tiêu tiên tử, Lục Lăng nói vài câu, tính toán bế quan tu luyện, tin tưởng lúc này kia Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa đang ở nơi nơi tìm chính mình đâu.

Một chỗ bãi đá phía trên, Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi, trong tay một viên tử tinh linh đan niết ở hai ngón tay trong lúc đó, lập tức há mồm ăn vào tử tinh linh đan, này chính mình luyện chế thần đan, Nhạc Thành tự nhiên là sẽ không khách khí.

Đan được nhập khẩu, lập tức hóa thành một cỗ bàng bạc được lực khuếch tán, được lực lập tức theo Nhạc Thành toàn thân kinh mạch máu trong vòng lưu chuyển, đập vào Nhạc Thành toàn thân gân cốt cơ thể, một bộ phận hướng chảy Nhạc Thành trong cơ thể thế giới, một bộ phận tiến vào Nhạc Thành trong đầu làm dịu Nhạc Thành nguyên thần lực, tử tinh linh đan đối nguyên thần lực khả là có thêm không ít tác dụng.

Theo Nhạc Thành tu luyện, trong cơ thể Hỗn Nguyên Chân Kinh vận chuyển, bắt đầu luyện hóa tử tinh linh đan bên trong ẩn chứa bàng bạc năng lượng, mà ở trong óc bên trong, lúc này Nhạc Thành cũng ở lĩnh ngộ các đại thần thông, còn có Hỗn Nguyên Chân Thân, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết.

Lần này miễn cưỡng cùng kia Tây Phương quỷ đế giao thủ, Nhạc Thành coi như là hiểu biết chính mình thực lực bây giờ cùng trước tôn cường giả trong lúc đó chênh lệch, tuy rằng chính mình ở Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi thực lực thời điểm liền đánh chết qua tiên quân hậu kỳ, hiện tại tu vi của chính mình trình tự đột phá tiên quân lúc đầu, nhưng là thực lực tu vi cũng tựa hồ là so sánh với bình thường tiên quân

hậu kỳ tu vi giả đỉnh núi cực hạn tình trạng tả hữu, còn dựa vào thượng cổ thần khí có thể cùng tiên tôn cường giả miễn cưỡng đối kháng một phần, nhưng là tuyệt đối chiếm không đến gì tiện nghi.

Ở Nhạc Thành dự tính trung, chính mình nếu muốn đối kháng tiên tôn lúc đầu cường giả, giống như kia Tây Phương quỷ đế thực lực giả tả hữu, kia thực lực của chính mình muốn lại tiến bộ mới được.

Tay của mình đoạn thần thông bên trong, nếu các loại thần thông lại lĩnh ngộ tiến bộ, hoặc là Hỗn Nguyên Chân Thân đột phá đến tầng thứ bảy trong lời nói, phỏng chừng đều có thể đủ đối kháng kia Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa.

Ở các loại thần thông lĩnh ngộ phía trên, Nhạc Thành cũng đem chính mình thần thông chia làm mấy trình tự, thần thông lĩnh ngộ phía trên, nếu chia làm lúc đầu, trung kỳ cùng hậu kỳ trong lời nói, kia tánh mạng của mình thần thông hẳn là tới trung kỳ dựa vào sau, tiếp cận hậu kỳ tình trạng, chính mình ngũ đại thần thông bên trong, sinh mệnh thần thông không thể nghi ngờ là lĩnh ngộ cực mạnh.

Biến hóa thần thông cùng không gian thần thông, đều là tới trung kỳ tình trạng, còn hơn sinh mệnh thần thông cùng thiếu chút nữa, nhưng là kém cũng không nhiều, mà thời gian thần thông cùng lực lượng thần thông kia đều là miễn cưỡng vừa mới tới trung kỳ tình trạng, còn hơn biến hóa thần thông cùng không gian thần thông thần thông, lại là yếu kém một tia.

Về phần tốc độ bên trong, chính mình mặc dù là ở vẫn lĩnh ngộ, chính là này lĩnh ngộ đại đạo cũng không phải là một chuyện dễ dàng tình, trên trăm năm thời gian trung, cũng không có thực chất hóa tiến bộ, bất quá đó là có chút tiến bộ.

Hỗn Nguyên Chân Thân bên trong, chính mình hiện tại cũng tới tầng thứ sáu đỉnh phong, tựa hồ là có yếu đột phá dấu hiệu, chính là cụ thể đột phá, vậy nói không chính xác, nếu Hỗn Nguyên Chân Thân đột phá tầng thứ bảy, kia đến lúc đó thực lực của chính mình tuyệt đối là hội lại tăng vọt, hơn nữa lực lượng thần thông, chính mình tái đối kháng Tây Phương quỷ đế, kia cũng tuyệt đối sẽ không không địch lại.

Thời gian lẳng lặng đã qua, Nhạc Thành trong đầu cũng ở lĩnh ngộ, Thần Nông đỉnh trong vòng, Tam Tiêu tiên tử, Lục Lăng bốn người đã ở tu luyện, về phần Cửu U song ma, Hoàng Ma tán nhân ba người cũng đã sớm là đắm chìm ở tại tu luyện bên trong.

Thần Nông đỉnh trong vòng mệnh môn thế giới bên trong, Âm Ma quân, Liệt Hỏa Ma Vương, Thanh Đồng, Linh Viên, Lang Lễ năm người cũng ở tu luyện bên trong, trong đầu cũng là ở đều tự lĩnh ngộ.

Thời gian khoảnh khắc trong lúc đó ở mọi người tu luyện bên trong đã trôi qua rồi bốn mươi năm, bốn mươi năm trung, Nhạc Thành ở sinh mệnh thần thông sinh mệnh giam cầm phía trên, lại có điều hoàn thiện, thời gian thần thông bên trong chiêu thứ tư thời gian chân không trung, cũng là tiến một bước hoàn thiện không ít.

Ngọc Hư sơn thượng, ba đạo bóng hình xinh đẹp đứng ở một chỗ ngọn núi phía trên, mắt đẹp trung nhìn chăm chú vào tiền không, đúng là Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, còn có Hồng Y tiên tử ba người.

“Ngạo Tuyết, người này đều lâu như vậy, như thế nào còn chưa có trở về.” Long Cát công chúa lo lắng nói, theo Nhạc Thành đi Hồng Hoang chiến trường đến bây giờ, đều đã muốn là cộng lại hai trăm hơn sáu mươi năm, này thời gian mặc dù là có thể nào, nhưng là cũng không ngắn.

“Có lẽ là có chuyện gì ở trì hoãn chứ, có lẽ là đang bế quan.” Xích Ngạo Tuyết cười khổ một chút, thần nhiên nói: “Chúng ta cũng không cần quá lo lắng hử, phỏng chừng hử cũng sẽ không xảy ra chuyện gì tình.”

“Chỉ mong đi, không cần xảy ra chuyện gì mới tốt.” Long Cát công chúa thần nhiên nói.

“Di...” Long Cát công chúa lộ ra một tia thần sắc kinh ngạc, nhưng vào lúc này, Ngọc Hư sơn thượng, một cổ cường hãn hơi thở bắt đầu khuếch tán, nháy mắt, cường hãn hơi thở phóng lên cao, hóa thành một cái thật lớn dòng khí thâm động, hấp triệt phạm vi không gian vô số thiên địa linh khí.

“Hình như là phía sau núi, là Huyền Tiêu đột phá sao?” Xích Ngạo Tuyết kinh ngạc nhìn chăm chú vào trên không, này cường hãn hơi thở nơi phát ra, đúng là phía sau núi phía trên, làm sao còn lại là Huyền Tiêu bế quan địa phương.

“Sưu sưu...” Lúc này cảm giác được này thật lớn động tĩnh, Hạo Thiên môn trong vòng, chúng nhiều cường giả bắt đầu nhảy ra cung điện trong vòng, nhìn chăm chú vào phía sau núi, trong mắt đều là lộ ra kinh hãi vẻ.

Hạo Thiên môn trung tâm đệ tử cũng biết phía sau núi là thượng cổ thần thú Huyền Tiêu ở tu luyện, môn chủ đã sớm là hạ lệnh không được bắt luận kẻ nào tới gần, lúc này phía sau núi truyền ra động tĩnh, kia rõ ràng chính là thượng cổ thần thú Huyền Tiêu yếu đột phá, lần này đột phá, hẳn là chính là yêu quân lúc đầu.

“Vù vù...” Trên không trung bắt đầu tụ tập một cổ thần dị thiên địa năng lượng, cả không gian bên trong linh khí bắt đầu hướng tới Ngọc Hư sơn hội tụ, cường hãn năng lượng trực tiếp là liên lụy ở cả Thanh Hoa thành trên không.

“Xuy xuy.” Ngọc Hư sơn lúc này cũng là ngay tại lúc này phát ra kỳ quái tiếng vang, từng đạo dị thường bàng bạc cuồng bạo thiên địa năng lượng, giống như thực chất thất luyện bình thường, ở trên không hóa thành một cái khổng lồ lốc xoáy, sau đó điên cuồng rất đúng phía sau núi một chỗ bạo phun mà vào, có thể cảm giác được, phía sau núi phía trên, một cổ cường hãn yêu khí cấp tốc kéo lên.

Cùng với càng ngày càng nhiều thiên địa linh khí tụ tập ở Ngọc Hư sơn phía trên, trên không trung lốc xoáy cũng là càng lúc càng lớn, lốc xoáy tốc độ cao xoay tròn, từng đạo năng lượng điên cuồng trào ra.

Cùng lúc đó, phụ cận mấy Đại Thành bên trong cường giả sôi nổi thần niệm rình mà đến, nhận thấy được chính là Thanh Hoa thành Hạo Thiên môn trung hơi thở, sôi nổi thần niệm thu hồi không dám khiêu khích, hiện tại Hạo Thiên môn, cũng không phải là người bình thường có thể khiêu khích.

“Rầm rầm...” Trên không lốc xoáy không biết trì tục liệu bao lâu, rốt cục thì dần dần có yếu bớt dấu hiệu, mà lúc này thời điểm, phía sau núi phía trên, một đạo yêu khí thất luyện phóng lên cao, tràn ngập một loại kẻ khác tìm đập nhanh uy áp.

“Ồ...” Không gian xung quanh phía trên, nhất đạo thân ảnh khổng lồ tiếp cận thất vạn thước Huyền Phong hư triển lâm ảnh lộ ở trên không, quanh thân tràn ngập nhẹ nhàng ngọn lửa, thật lớn hai mắt chậm rãi mở, hai đạo tinh mang cột sáng đầu bắn mà ra.

“Oanh...”

Ồ thật lớn Huyền Phong hai mắt mở kia một chớp, trong mắt cột sáng ánh sao mạnh mẽ tự này trong mắt bạo bắn mà ra, giống như cự long bình thường, rít gào xé rách không gian cuối cùng nhảy vào phía chân trời từ từ biến mất không thấy.

“Hô...” Trên không trung kia thân ảnh khổng lồ vừa thu lại, lập tức hóa thành hình người, đúng là đột phá sau Huyền Tiêu, lúc này Huyền Tiêu không gian xung quanh phía trên, nhẹ nhàng không gian sóng gợn run, khí tức trên thân còn hơn hơn hai trăm năm trước, cường hãn mấy chục lần không dứt, đột phá yêu quân lúc đầu cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ, này lưỡng chủng trình tự kém quá, thực lực cũng là lưỡng chủng hoàn toàn không đồng dạng như vậy trình tự.

Xa không bên trong, Hạo Thiên môn trung không ít cường giả đều là hâm mộ không thôi, yêu quân lúc đầu thực lực tu vi, đây mới là cường giả.

“Huyền Tiêu, chúc mừng ngươi đột phá yêu quân lúc đầu.” Huyền Tiêu đã rơi vào Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết, Hồng Y tiên tử ba người bên người, Long Cát công chúa chúc mừng đạo.

“Hơn hai trăm năm cuối cùng là đột phá.” Huyền Tiêu mỉm cười, lập tức nói: “Nhạc Thành đâu, hẳn bề quan sao?”

“Không có, hẳn đi Minh giới, vẫn đều chưa có trở về, chúng ta đang ở lo lắng đâu.” Xích Ngạo Tuyết nói.

“Đã đi Minh giới, ta đây đi tìm hắn.” Huyền Tiêu lập tức nói.

“Như vậy cũng tốt, vậy ngươi cũng phải cẩn thận một ít mới tốt.” Long Cát công chúa nói, có Huyền Tiêu đi tìm Nhạc Thành, cho dù là gặp gỡ phiền toái, Huyền Tiêu thực lực hiện tại cũng có thể đủ giải quyết.

“Ta đi trước, các người liền không cần lo lắng, ta sẽ tìm được hắc.” Huyền Tiêu nói xong, thân hình đã muốn là biến mất ngay tại chỗ.

Minh lâm trong vòng, dưới nền đất bên trong, Thần Nông đỉnh trong vòng mệnh môn thể giới bên trong, một cỗ cường hãn hơi thở bắt đầu kéo lên, bãi đá phía trên, Nhạc Thành mở hai mắt, trong mắt ánh sao chợt lóe mà qua, lập tức thì thào nói: “Không nghĩ tới Liệt Hỏa Ma Vương vẫn là người thứ nhất đột phá.”

Lúc này ở mệnh môn thể giới bên trong, Liệt Hỏa Ma Vương quanh thân thần nhiên ngọn lửa gào thét, hơi thở ở một đường kéo lên, quanh thân bao phủ ngọn lửa bên trong, một mình đã hình thành một cái quỷ dị không gian.

“Vù vù...” Mệnh môn thể giới bên trong, Liệt Hỏa Ma Vương thân hình phía trên, bàng bạc khí lực hóa thành thật lớn một cái lỗ xoáy, lập tức bạo phun tiến nhập Liệt Hỏa Ma Vương trong cơ thể.

Liệt Hỏa Ma Vương quanh thân, cường hãn hơi thở lại kéo lên, vừa mới phá hủy một cái cổ bình, ăn vào Hoàng Trung Lý bế quan bốn mươi năm, cũng theo Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ đột phá tới Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tu vi trình tự.

“Vù vù...” Cường hãn hơi thở còn tại tiếp tục kéo lên, một viên Hoàng Trung Lý năng lượng, Liệt Hỏa Ma Vương theo Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma trung kỳ đột phá tới Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ sau, tựa hồ là còn có lực lượng thừa làm cho Liệt Hỏa Ma Vương thực lực tiếp tục kéo lên.

Nhạc Thành lại nhắm lại hai mắt, một viên Hoàng Trung Lý năng lượng, đủ để là làm cho Liệt Hỏa Ma Vương đột phá đến bây giờ Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ sau lại có điều kéo lên, chính mình trong cơ thể thể giới mở mang vô cùng, hai khóa Hoàng Trung Lý cũng theo Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ đột phá tiên quân lúc đầu, hơn nữa cũng còn có sở còn thừa năng lượng tiếp tục luyện hóa.

Ở trong cơ thể thể giới bên trong, Nhạc Thành cũng là có sở kinh ngạc, ở biến hóa thần thông bên trong, Nhạc Thành linh ngộ bên trong cho ra, nói như vậy, một cái tiên quân lúc đầu cường giả trong cơ thể thời gian, nhiều nhất cũng là Tiên Ma giới trung, một cái thành lớn nhỏ mà thôi, chính là chính mình trong cơ thể thể giới, cũng còn hơn bình thường tiên quân lúc đầu yếu lớn hơn mấy chục lần đến trên trăm lần to lớn.

Đồng thời, chính mình trong cơ thể thể giới bên trong có sinh linh tồn tại, khả ở người khác trong cơ thể thể giới cũng không có gì sinh linh, điểm này, Nhạc Thành nhưng thật ra nghĩ có lẽ là cùng trên người mình sinh mệnh thần thông có lớn lao quan hệ, nhưng này khổng lồ trong cơ thể thể giới, cũng làm cho Nhạc Thành chính mình cũng vô pháp biết được rốt cuộc là nguyên nhân gì.

Bất quá liền trước mắt xem, trong cơ thể mình thể giới khổng lồ, cũng là ưu đãi nhiều hơn, ít nhất ở pháp lực chứa đựng phía trên, bình thường tiên quân lúc đầu cũng không phải là chính mình đối thủ, trong cơ thể thể giới khổng lồ trên trăm lần, vậy chứng minh chính mình tiêu hao để được với bọn hắc mấy chục lần thậm chí là gần một trăm lần, nói cách khác, đồng cấp bên trong, chính mình hoàn toàn là có thể đối kháng bọn hắc hơn mười người đến hơn trăm người.

Đương nhiên, này chính là trên lý luận cách nói mà thôi, nếu này hơn mười người tiên quân lúc đầu tu vi giả liên thủ một kích, vậy không phải so với tiêu hao, mà là so với thực lực, cho dù là thực lực của chính mình cường thịnh trở lại, mấy chục cái tiên quân lúc đầu tu vi giả liên thủ một kích, thì phải là mấy chục đạo lực công kích trùng điệp cùng một chỗ, uy lực chính là hội tăng nhiều.

Này nếu so với tiêu hao, kia chính mình chỉ bằng trong cơ thể thể giới, có thể đủ đối kháng hơn mười người đến gần trăm cái đồng cấp tu vi giả, nếu hơn nữa bắt từ nguồn suối cùng sinh mệnh thần thông, cho dù là tiêu hao cũng có thể đủ tha từ mấy chục cái đồng cấp tu vi giả.

Liệt Hỏa Ma Vương sau khi đột phá, Nhạc Thành lại lâm vào ở tại linh ngộ bên trong, đồng thời, ở tử tinh linh đan dưới tác dụng hơn nữa mệnh môn thể giới trong vòng linh khí, Hạo Thiên Tháp trong vòng linh khí, cũng là có thể cấp tốc hóa thành pháp lực dũng mãnh vào trong cơ thể thể giới bên trong.

Nhạc Thành tu vi cũng là ở tiếp tục tiến bộ, trong cơ thể thể giới tiếp tục ở khuếch trương, các loại thần thông linh ngộ đã ở tiếp tục, Hồn Nguyên Chân Thân trung, Nhạc Thành cảm giác, tựa hồ cũng là tùy thời

mới có thể đột phá, loại cảm giác này huyền diệu không thôi, chỉ cũng vô pháp xác định khi nào thì có thể đột phá, có lẽ tùy thời, có lẽ mười năm, trăm năm thậm chí là ngàn năm cũng không nhất định.

Tử tinh linh đan bên trong, kia bằng bạc năng lượng cũng làm cho Nhạc Thành trong óc bên trong nguyên thần lực có không ít tăng cường, ở nguyên thần lực tu luyện phía trên, Nhạc Thành vẫn đều là xem là tối trọng yếu, dù sao, chỉ cần nguyên thần bất diệt, chính mình cho dù là ** bị đánh chết, cũng có thể đủ sống lại, chỉ nếu nguyên thần bị tru sát, ** lưu trữ cũng không có gì sử dụng.

Ba năm lúc sau, Nhạc Thành lại mở hai mắt ra, khoe miệng lộ ra một tia mỉm cười, lúc này đây, mệnh môn thể giới bên trong, cũng Âm Ma quân bắt đầu đột phá, Âm Ma quân thân mình chính là Ma quân trung kỳ tiếp cận hậu kỳ tu vi, một viên Hoàng Trung Lý, cũng đủ để cho hắn đột phá tới Ma quân hậu kỳ.

Mệnh môn thể giới trong vòng, Âm Ma quân quanh thân phía trên, bao vây lấy một tia thần nhiên hắc mang, hơi thở kéo lên bên trong, mệnh môn thể giới trong vòng bằng bạc tinh thuần linh khí cũng cùng với rót vào trong đó.

Có thể ở bốn mươi ba năm thời gian bên trong đột phá, cũng là bởi vì Âm Ma quân thân mình chính là Ma quân trung kỳ thiên sau thực lực, hơn nữa ở ăn vào Hoàng Trung Lý phía trước, cũng dùng qua một viên Bàn Đào, này mới có thể đột phá đến Ma quân hậu kỳ.

Nếu không trong lời nói, Âm Ma quân tu vi trình tự là ở Ma quân trung kỳ, còn hơn Liệt Hỏa Ma Vương Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma trung kỳ đột phá đến Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma hậu kỳ chính là cường nhiều lắm, Liệt Hỏa Ma Vương đột phá đều là dùng tới bốn mươi năm, hắn mới bốn mươi ba năm, yếu đột phá trong lời nói chính là rất khó.

Mà Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên ba người, còn hơn Liệt Hỏa Ma Vương cùng Âm Ma quân sớm bế quan tu luyện, lúc này cũng còn không có gì động tĩnh, liền là bởi vì ba người bản thể quá mạnh mẽ, đặc biệt Linh Viên cùng Thanh Đồng, thực lực của bọn họ còn hơn bình thường đồng cấp tu vi thực lực giả mạnh hơn thượng không ít, cũng chú định rồi bọn hắn đột phá cũng là yếu nan hơn.

Nhưng là chỉ cần đột phá, bọn hắn tu vi thực lực tiến bộ cũng là yếu khủng bố hơn, Linh Viên lúc này Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu trung kỳ, chỉ cần là đột phá tới Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ sau, thực lực liền tuyệt đối không phải Liệt Hỏa Ma Vương có thể đối kháng, đánh chết tiên quân lúc đầu, đều là dễ dàng.

Lang Lễ bản thể mặc dù là so ra kém Thanh Đồng cùng Linh Viên bản thể, nhưng là đột phá yêu quân lúc đầu lúc sau, thực lực cũng đối kháng tiên quân trung kỳ tu vi giả không có vấn đề, .

“Vù vù...” Trên không trung lốc xoáy bắt đầu tiêu tán, cuối cùng một tia tinh thuần linh khí tiến nhập Âm Ma quân trong cơ thể sau, Âm Ma quân quanh thân hơi thở đột nhiên đập vào mà lên, vừa mới đột phá tới Ma quân hậu kỳ tu vi, làm cho cả mệnh môn thể giới trong vòng, đều là điện thiểm Lôi Minh không gian xung quanh chấn động không ngừng.

Lại một năm lúc sau, mệnh môn thể giới bên trong tái khởi phong vân, Lang Lễ thân thể cao lớn phía trên thanh mang bao vây, nhẹ nhẹ điện mũi nhọn lóe ra ở tại không gian xung quanh, Nhạc Thành thần niệm cũng vẫn nhìn chăm chú vào mệnh môn thể giới nội hết thấy.

Bốn mươi bốn năm, Lang Lễ từ nhỏ Dao Trì sau khi đột phá, rốt cục thì lại bắt đầu đột phá, mà lúc này, Lang Lễ đột phá đã muốn là yêu quân lúc đầu, bắt đầu đặt chân Tiên Ma giới cường giả chân chính chi liệt.

Nửa năm lúc sau, mệnh môn thể giới bên trong khổng lồ ngọn núi phía trên, nhất cổ khí tức quỷ dị bắt đầu khuếch tán.

“Gào khóc...” Mấy ngày lúc sau, Hoàng Trung Lý trên cây, một đạo thanh mang bắn nhanh mà ra, lập tức một cái khổng lồ Hóa Xà thân thú phóng lên cao, quấy không gian xung quanh một mảnh phong vân biến sắc, khôn cùng mệnh môn thể giới bên trong sương mù kích tán, nồng đậm tinh thuần linh khí bắt đầu hình thành lốc xoáy tiến vào hóa thân thân thú trong cơ thể.

“Vù vù...” Hơi thở tăng vọt trong lúc đó, Thanh Đồng khổng lồ bản thể lại tăng vọt, hơi thở một đường kéo lên bên trong, bản thể đã là khuếch trương tới lục vạn thước khổng lồ, thân hình bốc lên trong lúc đó, không gian xung quanh mệnh môn thể giới tầng mây đều tảo khai.

“Ngao...” Một đạo rít gào xuyên thấu tầng mây, thanh âm quanh quẩn ở tại cả mệnh môn thể giới bên trong, chấn Liệt Hỏa ma vương đều là trong tai run lên, lúc này, Thanh Đồng đã muốn là thuận lợi đột phá tới Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ tu vi.

“Xuy...” Sau khi đột phá, Thanh Đồng hơi thở thu liễm, lập tức lại về tới Hoàng Trung Lý trên cây tu luyện, trong cơ thể Hoàng Trung Lý bàng bạc năng lượng tựa hồ là cũng không có hoàn toàn tiêu hoá.

Nhạc Thành lộ ra một tia mỉm cười, này hết thảy cùng chính mình đoán cũng không sai biệt lắm, Hoàng Trung Lý, đủ để là làm cho mọi người đột phá, chính là này Hoàng Trung Lý làm cho mọi người đột phá, chính là Hoàng Trung Lý cấp mọi người sở mang đến thật là tốt chỗ một trong mà thôi.

Hoàng Trung Lý sở làm cho người ta thật là tốt chỗ, chủ yếu là ở tu luyện lĩnh ngộ phía trên, đợi một thời gian, mọi người ở thần thông lĩnh ngộ phía trên mới có thể chân chính thể hiện ra Hoàng Trung Lý giá trị, hiện tại có thể làm cho tất cả mọi người là có sở đột phá, chính là Hoàng Trung Lý ẩn chứa bàng bạc năng lượng trong đó một phần nhỏ ưu đãi.

Hiện tại còn kém Linh Viên, ở mọi người bên trong, Nhạc Thành nhất xem trọng không thể nghi ngờ là Thanh Đồng cùng Linh Viên hai người, hai người bản thể đã muốn là quyết định hai người tiền đồ, đặc biệt Linh Viên, biến thái Hỗn Độn dị thú thân thể, còn hơn Thanh Đồng thượng cổ thần thú thân thể còn mạnh hơn thượng một ít, ở tu luyện thượng, cũng lĩnh ngộ cực nhanh, tu luyện phía trước liền tự mang lực lượng thần thông, đây mới là đáng sợ.

Nhạc Thành lúc này cũng đang chờ đợi Linh Viên đột phá, cảm giác Linh Viên khí tức trên thân, tựa hồ là cũng cách đột phá không xa.

Trong đầu, Nhạc Thành lúc này cũng là toàn lực ở lĩnh ngộ, cảm giác Hỗn Nguyên Chân Thân có yếu đột phá dấu hiệu, Nhạc Thành càng thêm là tâm thần trọng tâm đặt ở Hỗn Nguyên Chân Thân tu luyện thượng, nếu Hỗn Nguyên Chân Thân có thể đột phá đến sự phó giống nhau tầng thứ bảy, kia thực lực của chính mình chính là tuyệt đối tăng vọt.

Thời gian lại đã qua, mà ngay tại ba tháng lúc sau, khoanh chân mà ngồi Nhạc Thành cao ngất mở hai mắt ra, quanh thân phía trên, nhất thời bị một mảnh nồng đậm màu xanh bao vây.

“Hô...” Trên không bên trong, mạnh mẽ bị một đạo tiếng rít sở đánh vỡ, bên người không xa Cửu U song ma, Hoàng Ma tán nhân cũng bị bùng tỉnh, lập tức từng đạo kinh ngạc ánh mắt đó là theo nhìn lại, cũng nhìn thấy, trên không bên trong, Nhạc Thành hóa thành thân cao gần như tám vạn thước người khổng lồ, mơ hồ gian, có kim quang tự trong đó lóe ra mà khai.

“Đây là...” Nhìn một màn này, Cửu U song ma, Hoàng Ma tán nhân đều là sửng sốt, cường hãn hơi thở bao phủ dưới, một cỗ tuyệt đối áp chế lực bao phủ ở tại trên người của bọn họ.

“Hô...” Nhạc Thành lúc này khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân phía trên, nhẹ nhàng mang lóe ra, này thanh mang cực nhanh xoay tròn bên trong, tựa hồ là hóa thành tinh thể bình thường, không gian xung quanh linh khí đều cần nuốt trong đó.

Lúc này Nhạc Thành trong cơ thể, cảm giác chính mình trong cơ thể thể giới ở Hỗn Nguyên Chân Thân đột phá bên trong, đều là ở nhanh chóng tăng vọt đứng lên, toàn thân gân cốt cơ thể lúc này cũng là ở phát sinh này biến hóa cực lớn, thân hình bên trong ở bị một cỗ khổng lồ năng lượng cải tạo, trở nên càng thêm ngưng thực cùng chắc chắn, toàn thân gân cốt cơ thể, ngũ tạng lục phủ, bị một cỗ bàng bạc năng lượng rền.

“Rống...” Nhạc Thành một tiếng rít gào dựng lên, không gian xung quanh không gian sóng gợn sinh sôi chấn khai, nhất thời, đáng sợ âm ba nhất thời giống như thực chất bình thường, hóa thành gió lốc thổi quét mở ra, kia cường hãn âm ba, trực tiếp là khuếch tán đến Thần Nông đỉnh mỗi khắp ngõ ngách, Cửu U song ma, Hoàng Ma tán nhân không thể không là vận khởi pháp lực toàn lực đối kháng.

Mặt khác một chỗ không gian trong vòng Tam Tiêu tiên tử cùng Lục Lăng đều là bị bùng tỉnh, nghe xa xôi phía chân trời bình thường phía trên đi ra rít gào, cũng đều là cảm giác được một cỗ rung động.

“Môn chủ đây là tầng thứ bảy Hỗn Nguyên Chân Thân chứ.” Cửu U song ma nhìn chăm chú vào trên không bên trong Nhạc Thành thân thể cao lớn không khối là hít vào một hơi. Cảm thụ được lúc này kia khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân đáng sợ uy thế, bọn hắn có thể cảm nhận được một loại cực độ nguy hiểm hơi thở,

tại đây người khổng lồ dưới, bọn hắc căn bản là không là đối thủ, một quyền liền gặp bị hóa thành mảnh nhỏ.

“Vù vù.” Nhạc Thành thân thể cao lớn bị bám quanh thân không gian một mảnh không gian trực tiếp sụp đổ, khổng lồ đích tay cánh tay nắm tay, cảm giác lúc này toàn thân mệnh mông lực lượng, trong lòng cũng là có chút vừa lòng đứng lên, lúc này chính mình nếu lại gặp gỡ kia Tây Phương quỷ đế trong lời nói, tuyệt đối sẽ không hoàn toàn không có lực hoàn thủ, bằng vào gắng sức lực lượng thần thông cùng Hỗn Nguyên Chân Thân, chính mình cũng có thể đủ cùng hắc đối kháng một phần.

Hỗn Nguyên Chân Thân chín tầng, tới tầng thứ chín có thể đủ thành thánh, lúc này chính mình tầng thứ bảy, thực lực đại trưởng, này Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ bảy thật đúng là có đó khủng bố, cảm giác chính mình giờ phút này thực lực, Nhạc Thành thầm than, không biết chính mình có thể hay không tu luyện tầng thứ chín.

“Xuy...” Thu hồi Hỗn Nguyên Chân Thân, Nhạc Thành tiếp tục khoanh chân mà ngồi bắt đầu ổn định quanh thân hơi thở, rất cực thì đột phá Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ bảy, này mấy chục năm thời gian tuyệt đối là đáng giá.

Theo Hỗn Nguyên Chân Thân đột phá, Nhạc Thành cũng là cảm giác được tu vi của chính mình cũng là vô hình bên trong tăng vọt không ít, này Hỗn Nguyên Chân Thân sau khi đột phá, làm cho chính mình đích thực thực lực đạt được thật là tốt chỗ, ít nhất là đi vắng tử tinh linh đan dưới.

Hơn nữa này hơn bốn mươi năm luyện hóa tử tinh linh đan, Nhạc Thành cảm giác lúc này tu vi của chính mình, tựa hồ là tới tiên quân lúc đầu trung tầng tình trạng, này tử tinh linh đan cùng Hỗn Nguyên Chân Thân đột phá một cộng lại thật là tốt chỗ, khả tuyệt đối là khủng bố.

Ngay tại ba tháng thời gian sau, Nhạc Thành lại mở hai mắt ra, trong hai mắt ánh sao thu liễm, lại lộ ra mỉm cười, này ý cười, gần nhất là Nhạc Thành cảm giác được mệnh mông thế giới bên trong Linh Viên rất cực cũng bắt đầu đột phá, thứ hai là chính mình cũng rất cực thì lĩnh ngộ tốc độ chi đạo, xem như tiến nhập tốc độ đại đạo cánh cửa, ở tốc độ thượng, chính mình về sau lại hội mau hơn không ít.

Mệnh mông thế giới bên trong, một đạo kim mang phóng lên cao, không sai đồng thời thời điểm, trên không bên trong Linh Viên khổng lồ bản thể hiển lộ, quanh thân cuồng bạo hơi thở bạo phun dựng lên, gào thét trong lúc đó, mệnh mông thế giới trong vòng linh khí điên cuồng bị Linh Viên cắn nuốt mà vào.

Linh Viên khí tức trên thân cũng là tăng vọt dựng lên, không gian xung quanh thật dày mây mù áp không mà đến, lúc này này cường hãn hơi thở đã muốn là bình tĩnh Lang Lễ, Âm Ma quân, Thanh Đồng còn có Liệt Hỏa Ma Vương đám người.

Cảm giác Linh Viên khí tức trên thân, tựa hồ là còn hơn Thanh Đồng đến còn mạnh hơn thượng một tia, Âm Ma quân lúc này đều là trong lòng thầm than, sợ là chính mình gặp phải Linh Viên trong lời nói, cũng là chiếm không đến quá mức tiện nghi.

“Rống rống...” Linh Viên rít gào một tiếng, âm ba nổi lên không gian gợn sóng khuấy động ở phía trước không phía trên, trực tiếp là làm vỡ nát một mảnh không gian.

“Linh Viên, toàn lực ra tay đi.” Đúng lúc này, Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt xuất hiện ở mệnh mông thời gian bên trong, Kim Long thân thể, Hỗn Nguyên Chân Thân bố lên, trong tay Phá Thiên Nhất Kích âm âm phá hủy một mảnh không gian hội áp xuống.

“Rống...” Linh Viên nhìn thấy là sư phụ muốn thử xem thực lực của chính mình, cũng chiến ý nổi lên, cho tới nay chính là muốn cùng sư phụ luận bàn một lần, rít gào một tiếng, thân thể cao lớn cũng một quyền hung hăng gạt ra không cùng mây mù oanh kích mà ra.

“Ti ti” Nhạc Thành màu vàng chưởng ấn cùng Linh Viên chưởng ấn va chạm ở tại cùng nhau, đột nhiên Không Gian Bạo Liệt mở ra, không gian xung quanh trực tiếp liền vặn vẹo thành một mảnh hư không, cả không gian âm âm sụp đổ, cường hãn hơi thở kích tán ở không gian xung quanh cuộn cuộn nổi lên nhất tầng lớn khủng bố lốc xoáy gió lốc.

“Không sai.” Không gian trong vòng, một cỗ thật lớn lực lượng trút xuống ở tại Nhạc Thành trên người, Nhạc Thành cũng lộ ra vừa lòng cười, Linh Viên tu vi, lúc này là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ, nhưng

là thực lực cũng chặn đánh sát tiên quân trung kỳ cường giả cũng chỉ sợ là cũng không khó, đối kháng tiên quân hậu kỳ đều có thể đủ tự bảo vệ mình.

“Lại đến.” Nhạc Thành cũng muốn biết Linh Viên tuyệt đối thực lực, quanh thân pháp lực khuấy động, lại một quyền oanh kích mà ra.

“Sư phó cẩn thận.” Linh Viên hét lớn một tiếng, không sai đồng thời thời điểm, một đạo thật lớn chưởng ấn thay đổi triệt để bình thường quay lại không gian, trực tiếp tạp hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

Lưỡng đạo lực lượng chạm vào nhau chia ra mà tán, chỉ để lại một đạo kinh thiên động địa bình thường tiếng vang, chung quanh thượng mười vạn thước không gian lại sụp đổ, nháy mắt không gian thoát phá, trên không trung một mảnh hắc ám hư vô, thật dày mây mù trực tiếp chắn tiêu tán.

Hai người ở trên không trung, đều tự đã hình thành chính mình đơn độc độc không gian, đến mức, chung quanh không gian sóng gợn gặt bỏ, nhưng mà hai người nhất chiêu tách ra, liền lại là bạo hướng mà ra, loại này chiến đấu, đó là cường hãn lực lượng chạm vào nhau.

Hai người giao thủ trong lúc đó, mỗi một đạo công kích đều là khiến cho không gian sụp đổ, khổng lồ vô cùng thân hình khiến cho chung quanh trên không Trung phong vân biến sắc, chung quanh người quan sát một đám không khỏi là trợn mắt há hốc mồm. Loại lực lượng này giao phong, dẫn dắt lên đập vào đã muốn là vượt quá mọi người tưởng tượng.

Kích tán lực lượng hung hăng đập vào ở tại không gian xung quanh mệnh môn thể giới trung, cả không gian đều là kịch liệt chấn động, thật lớn cái khe hiện lên, hiển lộ ra khổng lồ ổ tim đập nhanh hơn thở.

“Ha ha, tái tiếp ta một quyền.” Nhạc Thành cười to dựng lên, trong tay vung tay một đạo quyền ấn xé rách không gian lao thẳng tới xuống, kích thích không gian xung quanh sóng gợn sinh sôi gặt bỏ mà khai.

“Hô...” Linh Viên thần sắc trầm xuống, lúc này cũng nổ lên Hồn Nguyên Chân Thân, quanh thân hơi thở tái trường, trong tay đồng dạng là một đạo quyền ấn oanh kích mà ra.

Nồng đậm khổng lồ hơi thở, điên cuồng theo Linh Viên trong cơ thể trào ra, chung quanh không gian bị thổi quét càn sạch, này khổng lồ lực lượng trực tiếp là thổi quét liễu không gian bình thường, cả không gian đều đang run rẩy, lúc này Linh Viên đã muốn là toàn lực một kích, biết sư phó thực lực, Linh Viên cũng không sợ thương đến sư phó, huống chi tự có thể thương đến sư phó mới là lạ.

“Vang âm âm... !”

Lưỡng đạo cường hãn lực lượng đó là bắt đầu ở trên không trung oanh kích mà nổ, phạm vi nổ là vạn thước không gian nháy mắt sụp đổ hóa thành một mảnh hư vô không gian, thật dày mây mù toàn bộ khuấy động mà khai, cường hãn lực lượng thẳng tại đây mệnh môn thể giới bên trong tạo thành một cái khổng lồ ổ tim cùng hắc động, này khổng lồ hắc động dưới, hạ không trung một mảnh mây mù bị cắn nuốt trở ra, tựa hồ là có thể cắn nuốt không gian bình thường khổng lồ ổ, đến mức đều là một mảnh hư không.

Lực lượng này quá mức cho khổng lồ ổ, mọi người kinh ngạc không thôi, không nghĩ tới Linh Viên thực lực cũng cường tới này từng bước, Linh Viên loại thật lực này, chỉ sợ là tiên quân hậu kỳ cũng không dám có chút khinh thường đi.

“Ha ha.” Nhạc Thành một đạo tiếng cười to sau, thân ảnh theo sụp đổ không gian trung mà ra.

Lập tức Linh Viên thân hình cũng theo sụp đổ không gian bên trong bước ra, thu hồi bản thể, sắc mặt hơi hơi có chút tái nhợt, nhưng trong lòng là hưng phấn không thôi, chính mình cuối cùng là cùng sư phó một trận chiến, tuy rằng thực lực của chính mình còn không phải sư phó đối thủ.

“Không sai, hảo hảo tu luyện.” Nhạc Thành thu hồi Hồn Nguyên Chân Thân xuất hiện ở Linh Viên bên người, Linh Viên thực lực làm cho Nhạc Thành rất là vừa lòng, chính mình này đệ tử, đợi một thời gian muốn đi vào siêu cấp cường giả chi liệt là sắp tới.

“Đa tạ sư phụ chỉ đạo.” Linh Viên hành lễ, trong lòng rất rõ ràng, vừa mới sư phó cùng chính mình luận bàn, hoàn toàn chính là sử dụng lực lượng thần thông theo đạo đạo chính mình, làm cho chính mình lĩnh ngộ, vừa mới luận bàn, chính mình chính là được ích lợi không nhỏ.

“Ha ha.” Nhạc Thành vừa lòng cười, chính mình này đồ nhi, không chỉ có là thiên tư trí tuệ, lực linh ngộ cũng là dị thường mạnh, chính mình vừa mới dụng ý hắc cũng đều biết được.

“Ra mắt môn chủ.” Âm Ma quân, Liệt Hỏa Ma Vương sôi nổi hành lễ, lúc này môn chủ ở bọn hắc trong lòng, đã muốn là có thêm tuyệt đối địa vị, vô luận là môn chủ thực lực, vẫn là tự thân khí phách, còn có đối bọn hắc vun trồng, bọn hắc trong lòng tìm không thấy không hài lòng địa phương.

Môn chủ thực lực, sớm đó là có thể đủ đánh chết Ma quân hậu kỳ, lúc này chỉ sợ là đối kháng tiên tôn cũng khó phải nói, hơn nữa môn chủ tu vi mới là tiên quân lúc đầu mà thôi, về sau thành tựu có thể nghĩ.

Môn chủ khí phách, đối kháng Thiên Đình, đối kháng Tây Phương Giáo cũng là mặt không đổi sắc, môn chủ đối bọn hắc vun trồng, Bàn Đào, cổ thần đan, thần khí, Hoàng Trung Lý, như vậy đều bị là ở bên ngoài khiến cho điên cuồng bảo vật, cũng ở trong này dễ dàng rơi vào rồi bọn hắc đích tay trung.

Cho nên lúc này ở Âm Ma quân cùng Liệt Hỏa Ma Vương trong lòng, đã muốn là tuyệt đối trung tâm, hoàn toàn thần phục.

“Ân, đột phá là tốt rồi.” Nhạc Thành khẽ gật đầu, Liệt Hỏa Ma Vương cùng Âm Ma quân cũng đều là ở chính mình dự toán bên trong đột phá, sau khi đột phá mấy năm qua này tiếp tục tu luyện, cũng là có tiến bộ không nhỏ, này Hoàng Trung Lý còn sót lại năng lượng đã muốn là cũng đủ làm cho hai người luyện hóa còn gì nữa đến không ít ưu đãi, hơn nữa này mệnh mong thế giới trong vòng thân mình tinh thuần linh khí đó là có thể đủ làm cho người ta được ích lợi vô cùng.

“Chúng ta chuẩn bị đi ra ngoài đi.” Nhạc Thành nhìn thấy năm người, lúc này năm người đều cũng có sở đột phá, đến này Minh giới bên trong thời gian cũng không ngắn, cũng nên đi ra ngoài bàn bạc sự tình sau đó hồi Ngọc Hư sơn, phỏng chừng Long Cát cùng Ngạo Tuyết đều ở lo lắng chứ.

Tam Tiêu tiên tử cùng Lục Lăng chỗ không gian trong vòng, Nhạc Thành cùng Thanh Đồng, Linh Viên, Lang Lễ thân ảnh xuất hiện ở trong đó.

“Đều đột phá...” Tam Tiêu tiên tử cùng Lục Lăng nhìn chăm chú vào mọi người, không khỏi là trợn mắt há hốc mồm, Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên, Âm Ma quân, Liệt Hỏa Ma Vương mấy chục năm tiền thực lực tứ nữ đều là biết đến, lúc này dĩ nhiên là toàn bộ bắt đầu đột phá, lúc này mới bao lâu a, cái này cũng quá kinh khủng một chút.

Nhạc Thành tâm niệm cùng nhau, lập tức đem Cửu U song ma, Hoàng Ma tán nhân cũng đi ra mặt khác một chỗ không gian, ba người dùng tử tinh linh đan, được đến thật là tốt chỗ cũng là tuyệt đối thật lớn, Hoàng Ma tán nhân tựa hồ là cũng muốn tới đột phá bên cạnh, Cửu U song ma hai người thực lực cũng là tới Ma quân lúc đầu sau tăng thực lực.

Mà tử tinh linh đan trung ẩn chứa năng lượng tựa hồ là cũng không có bị ba người hoàn toàn luyện hóa, ba người trong cơ thể, đều còn tại tiếp tục cắn nuốt tử tinh linh đan phía trên bàng bạc năng lượng.

“Lục Lăng, ngươi thế nào, đều khôi phục sao?” Thanh Đồng tới Lục Lăng bên người, vô hình bên trong, Thanh Đồng đã muốn là đem Lục Lăng cho rằng muối muối của mình, trong huyết mạch cảm giác làm cho Thanh Đồng có cửu thành khẳng định.

“Ân, tốt lắm đâu, đa tạ người đã cứu ta, chờ ta mang bọn người ra mắt cha mẹ ta lúc sau, chỉ biết người có phải hay không ca ca ta.” Lục Lăng có chút hưng phấn rất đúng Thanh Đồng nói.

Mà hơn bốn mươi năm chính là thời gian, Lục Lăng thương thế khỏi hẳn, ở Thanh Đồng kia một viên Bàn Đào dưới, thực lực còn có một ít tiến bộ.

“Chúng ta trước đi xem đi Tây Phương quý đế phủ đi.” Nhạc Thành thần nhiên nói, trong lòng hàn ý chậm rãi dừng lên, này Tây Phương quý đế dĩ nhiên là ở chính mình luyện chế đan dược thời điểm ra tay cướp đoạt, tuy rằng thực lực của chính mình bây giờ còn không đủ để đánh chết hắn, bất quá cũng muốn cho hắn một chút giáo huấn mới được.

“Hừ, ta muốn đem hắc Quý Đế phủ cấp đốt.” Nhắc tới Tây Phương quý đế, Thanh Đồng chính là vẻ mặt tức giận, này số từ ngàn năm nay, Nhạc Thành thật đúng là không có được quá thương, cũng mấy chục năm tiền bối kia Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa nhân cấp bị thương, thù này tự nhiên là yếu báo.

“Chúng ta đi thôi.” Nhạc Thành thúc dục Thần Nông đỉnh, Minh lâm trong vòng, một chỗ mặt đất hơi hơi run, lập tức một đạo thân quang nhảy ra mặt đất, tiếp theo Nhạc Thành mọi người thân ảnh đó là xuất hiện ở Liễu Không trung.

Đánh giá một ít chung quanh, Nhạc Thành mọi người thân ảnh đó là cấp tốc biến mất ngay tại chỗ không thấy.

Một chỗ hôn mê không gian trong vòng, một chỗ liên miên ngàn dặm hóa thành màu đen cung điện sừng sững ở quần sơn phía trên, không gian u hồn Âm Lệ khí tràn ngập, nhất cổ khí tức quỷ dị tràn ngập ở tại bốn phía.

Cả không gian chung quanh, không người dám tùy ý tiến vào trong đó, nơi này chính là năm phương Quỷ Đế một trong Tây Phương quỷ đế cung điện, tự liên thập điện Diêm vương đến đây cũng muốn trước thông báo.

Tây Phương quỷ đế, cả Minh giới bên trong siêu cấp cường giả một trong, ở cả Minh giới cũng là dọa nhất dặm chân Minh giới yếu đầu thượng mấy đầu cường giả, mà lúc này Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa cũng thần sắc khó coi cao ngạo ở cung điện đại sảnh trong vòng.

“Còn không có tin tức sao, ở Minh giới bên trong, bọn hắn còn có thể chạy đi nơi đâu, cho ta tìm, toàn bộ đi ra ngoài tìm, ta nhất định phải tìm được kia Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành.” Triệu Văn Hòa rút gào đạo, đại điện trong vòng, mấy trăm cái Cửu Thiên Huyền Tiên tổng số mười tiên quân cường giả nhất thời vội vàng ly khai đại điện.

Mà lúc này ở Minh giới bên trong, mấy người thân ảnh cẩn thận xuyên qua ở tại Minh giới bên trong.

“Lão Đại, kia Kim Giáp Chiến Thần vài thập niên cũng không có lộ diện quá, nói không chừng đã muốn ly khai Minh giới, chúng ta như thế nào còn muốn đi ra tìm.”

“Cho dù chúng ta tìm được, dựa vào chúng ta thực lực, kia cũng chỉ là muốn chết mà thôi, nghe nói lần trước mấy chục cái cường giả đều bị Kim Giáp Chiến Thần đánh chết.”

“Vô nghĩa, chúng ta không tìm trong lời nói, Quỷ Đế lập tức liền gấp để cho ta nhóm tử, vẫn là chậm rãi tìm đi, yếu là của chúng ta thực lực so với được với kia Kim Giáp Chiến Thần, cũng không cần đã bị Quỷ Đế sử dụng.”

Mấy người oán trời trách đất nghị luận, theo trên người thực lực đến xem trong lời nói, đều là Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu mà thôi, còn có hai cái chính là Đại La Kim Tiên hậu kỳ tu vi thực lực.

“Tây Phương quỷ đế nhân, đều đi tìm chết đi.” Đúng lúc này, hai đạo thân ảnh nháy mắt nhảy ra, ngay tại mấy người kia còn không có phục hồi tinh thần lại thời điểm, cả không gian hoàn toàn bị vụn vụn, lập tức điên cuồng quyền ẩn hạ xuống, không gian một mảnh nứt toác.

“Thình thịch oành...” Đây mấy người thậm chí là còn không có phục hồi tinh thần lại, đã bị từng đạo cường hãn lực lượng trút xuống ở tại quanh thân bên trong, trong cơ thể thế giới bị phá hủy, lập tức hóa thành sương khói tiêu tán ở liễu không gian bên trong.

Hai người này tự nhiên chính là Thanh Đồng cùng Linh Viên hai người, hai người đối Tây Phương quỷ đế nhân chính là hận ý không nhỏ, ở đây mấy Thiên Minh lâm bên trong, chỉ cần là nhìn thấy, thậm chí đánh chết sạch sẽ.

“Sưu sưu...” Nhạc Thành mọi người xuất hiện ở Thanh Đồng, Linh Viên hai người bên người, Nhạc Thành thần sắc có chút âm trầm, xem ra chính mình không tìm thấy Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa, hắn ngược lại là ở nơi nơi tìm chính mình.

Mấy ngày nay bên trong, Nhạc Thành theo mấy Tây Phương quỷ đế phái tới Minh lâm nhân thân thượng biết được, Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa này vài thập niên chính là một mực phái người tìm chính mình, tự liên Minh giới bên trong truyện tổng trận cũng đều là phái người gác.

“Đi thôi, phía trước tự ra Minh lâm.” Nhạc Thành nhìn thoáng qua tiền không, không cần rất xa có thể đủ đi ra Minh lâm.

Lúc này Minh lâm bên trong nguy hiểm đối với Nhạc Thành mà nói đã muốn là không có quá lớn uy hiếp, này một đường cơ hồ là thông hiểu không bị ngăn trở, cảm giác được Thanh Đồng cùng Linh Viên khí tức trên thân, này Minh lâm trong vòng bình thường Minh thú cũng là không dám tới gần.

Sau một lát, mọi người Nhạc Thành mọi người ly khai Minh lâm, lập tức thân ảnh đi tây phương mà đi.

“Di, thật đúng là cửu Tinh kim cở linh chi.” Một chỗ núi non trên không, vừa đến thân ảnh nháy mắt xuất hiện ở một chỗ bí mật đoạn nhai trong vòng, thật dày nhai tầng phía trên, có một mảnh màu trắng ngà dung dịch bao vây, mà ở nhai tầng phía trên, cũng dài nhất trụ có mười thước lớn nhỏ cở linh chi.

Này cở linh chi cả vật thể vàng óng vẻ, linh khí đều thu liễm, cho nên nếu muốn phát hiện nó khả thật không dễ dàng, cở linh chi phía trên, còn có chín thật dày điểm nhỏ, mà đây là cửu Tinh kim cở linh chi đặc thù.

Cửu Tinh kim cở linh chi cũng một loại cực kì thưa thớt linh dược, giá trị đi vắng Tử Tinh hoa dưới.

Nhai tầng phía trên, kia thân ảnh cười, lập tức trong tay một đạo hào quang đánh ra, bao vây hướng về phía cửu Tinh kim cở linh chi mà đi.

Nhưng mà đúng lúc này, kia nhai tầng bên trong, mạnh mẽ truyền ra một đạo cực kỳ chói tai hắc lang tiếng động, Ngay sau đó, cả tòa vách núi đen đều là lúc này khắc run rẩy đứng lên, chỉ nghe một đạo ô ô xé gió tiếng vang lên, một cái chùng thượng ngũ vạn thước màu đen cự lang đó là mang theo khủng bố lực lượng, như tia chớp bạo lực mà ra, hung hăng đánh tới.

“Hừ, minh lang mãnh thú.” Kia thân ảnh thần sắc trầm xuống, một tiếng hừ lạnh, bàn chân nhanh chóng bước ra hai bước, nóng cháy ngọn lửa rồi đột nhiên tự này trong cơ thể bạo phun mà ra, trong nháy mắt khổng lồ ngọn lửa nhanh chóng bao vây ở tại trước người.

Không sai đồng thời, ngọn lửa bên trong một đạo thật lớn ngọn lửa quyền ẩn rồi đột nhiên oanh ra, quyền ẩn lại có thể là hung hăng cùng kia thật lớn hắc lang ngay mặt cứng rắn oanh ở tại cùng nhau, mà này thân ảnh người, thật sự là tiến đến tìm kiếm Nhạc Thành Huyền Tiêu.

“Oanh...” Hai người tiếp xúc, đáng sợ kinh phong loạn lưu, nhất thời bùng nổ mà khai, kinh phong bạo phun, Huyền Tiêu cũng là bị chấn đắc lui ra phía sau hai bước, quanh thân khổng lồ một đoàn ngọn lửa cũng là gào thét bốc lên.

Bất quá kia thật lớn hắc lang, cũng là bị này sinh sôi đẩy lui trở về, thân hình thẳng tắp tiến công nham thạch trong vòng, làm vỡ nát không ít đá vụn.

“Gào khóc...” Hắc lang rít gào, cảm giác Huyền Tiêu khí tức trên thân, tựa hồ là có chút không dám trở lên tiền, chỉ nhìn chăm chú vào tiền không kia cửu Tinh kim cở linh chi, cũng trong mắt lộ hung quang, nhất thời vang lên kinh thiên động địa gầm lên giận dữ tiếng động, tiếng hô bên trong, tràn ngập thô bạo, khắp núi non đều là vang âm âm ỉu động liêu đứng lên, thân thể cao lớn theo nham thạch bên trong run mà ra.

1258. Chương 1068: Người Còn Không Mau Hối Trợ

Lúc này, Huyền Tiêu mới nhìn chăm chú vào này Minh lang mãnh thú, thể tích cực kỳ khổng lồ, cả người che kín màu đen lông, hơn nữa lông phía trên còn lượn lờ một tầng nồng đậm hắc vụ, dữ tợn đầu tương đương đáng sợ, làm cho người ta một loại mao cốt từng nhiên cảm giác.

“Hừ, còn dám tới sao.” Huyền Tiêu hừ lạnh một tiếng, thật cũng không có đem này Minh lang mãnh thú để ở trong mắt, này Minh lang mãnh thú thực lực nhiều nhất là cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu lúc đầu không sai biệt lắm, chặn đánh sát cũng không khó.

“Gào khóc...” Nhìn chăm chú vào Huyền Tiêu, cảm giác Huyền Tiêu khí tức trên thân, này Minh lang mãnh thú cũng trong khoảng thời gian ngắn không dám dễ dàng tới gần, ở trên không bên trong qua lại xoay quanh, quanh thân phía trên nhẹ nhẹ hắc vụ quanh quẩn, thoạt nhìn có chút đáng sợ.

Huyền Tiêu nhìn chăm chú vào kia Minh lang mãnh thú, lập tức trong tay pháp quyết lại đánh ra, một mảnh hào quang bao vây hướng về phía xa xa kia Cửu Tinh Kim Linh Chi mà đi.

“Gào khóc...” Chứng kiến Huyền Tiêu lại yếu trích đồ ăn Cửu Tinh Kim Linh Chi, kia Minh lang mãnh thú lại rít gào dựng lên. Mở ra dữ tợn miệng rộng, từng đạo tràn ngập tanh hôi chi vị màu đen cột sáng phun ra mà ra, cuối cùng trực tiếp đánh về phía Huyền Tiêu mà đi.

“Muốn chết...” Huyền Tiêu hừ lạnh một tiếng, thân ảnh nháy mắt không thể tưởng tượng nổi trực tiếp tránh được này Minh lang mãnh thú màu đen cột sáng công kích, màu đen cột sáng nháy mắt đã rơi vào Huyền Tiêu hắc sau mặt khác một chỗ vách núi đen trên vách đá, cả tòa vách núi đen nhất thời bị này cột sáng san thành bình địa, không gian xung quanh sụp đổ nứt toác.

“Sưu...” Huyền Tiêu thân ảnh lập tức xuất hiện ở kia Minh lang mãnh thú trên không, ở tốc độ thượng, Huyền Tiêu chính là nhanh vô cùng, lúc này đã muốn là yêu quân lúc đầu tu vi thực lực, liền càng thêm cường hân.

Huyền Tiêu xuất hiện thời điểm, trong tay một quyền oanh kích mà ra, thật lớn nắm tay hung hăng oanh ra, bị bảm một mảnh nóng cháy ngọn lửa, đáng sợ nóng cháy khí kinh, nhất thời ở quyền hạ thành hình, cuối cùng hóa thành đáng sợ nóng cháy kinh khí gió lốc, hung hăng oanh tại nơi Minh lang mãnh thú thân thể phía trên.

“Ngao!” Huyền Tiêu này không lưu tình chút nào hung hăng một quyền, trực tiếp là đem Minh lang mãnh thú đánh bay khai đi, ngọn lửa lập tức leo lên mà lên, theo quyền ấn địa phương bắt đầu thiêu huỷ.

“Gào khóc...” Minh lang mãnh thú kêu thảm một tiếng, quanh thân hắc mang tăng vọt, dĩ nhiên là đập tắt Huyền Tiêu ngọn lửa.

“Ngao...” Kia Minh lang mãnh thú nhìn chăm chú vào Huyền Tiêu, trên người đau nhức làm cho nó đối Huyền Tiêu đã tràn ngập tức giận, hung hân ánh mắt bên trong, thật lớn hai mắt một mảnh màu đỏ, lại rít gào một tiếng, trong miệng khùng bố rằng nanh tăng vọt, tứ trảo bốc lên, tùy mặc dù là nhanh như tia chớp lại đánh về phía Huyền Tiêu mà đi.

“Mãnh thú chính là mãnh thú, thuần túy muốn chết.” Huyền Tiêu hừ lạnh một tiếng, thân sắc bên trong cũng lộ ra sát ý, quanh thân hơi thở tăng vọt trong lúc đó, thân ảnh lại quỷ dị biến mất không thấy.

“Chết đi.” Huyền Tiêu thân ảnh sau khi xuất hiện vào lúc này tới Minh lang mãnh thú phía sau, cánh tay trực tiếp quỷ dị hóa thành một phen ngọn lửa trường đao, giống như là Huyền Phong bản thể cánh bình thường, đáng sợ ngọn lửa, mạnh mẽ tự này trong cơ thể bạo phun mà ra, sau đó bay nhanh bổ vào này Minh lang mãnh thú thật lớn đầu phía trên.

“Tê tê...” Thịnh linh xảy ra đau nhức cùng khùng bố độ ảm, làm cho kia Minh lang mãnh thú lại rít gào kêu thảm thiết, lập tức thật lớn đầu dĩ nhiên là trực tiếp bị Huyền Tiêu đánh nát, ngọn lửa khoảng cách bao vây mà lên.

Minh lang mãnh thú thật lớn thân thể không ngừng vặn vẹo, chung quanh này ngọn núi đỉnh núi cùng cự thạch trực tiếp nứt toác thành vô số đá vụn. Chính là lúc này, này Minh lang mãnh thú đã muốn là thành một khối xác chết.

“Thu.” Huyền Tiêu thân ảnh lác mình mà ra, trong tay một mảnh hào quang rốt cục thì đem Cửu Tinh Kim Linh Chi thu vào rảnh tay trung, nhìn thấy trong tay Cửu Tinh Kim Linh Chi cũng là lộ ra mỉm cười, không nghĩ tới này Minh giới một hàng còn có thể được đến bảo vật này.

“Cửu Tinh Kim Linh Chi.” Không gian phía trên, cao ngất lưỡng đạo xé gió thanh cấp tốc hạ xuống, cũng một cái áo bào trắng hán tử cùng một cái Hôi bào lão giả, hai người nhìn chăm chú vào Huyền Tiêu trong tay Cửu Tinh Kim Linh Chi, ánh mắt lộ ra tham lam về.

“Tiểu tử, giao ra Cửu Tinh Kim Linh Chi, chúng ta không làm khó dễ ngươi.” Hôi bào lão giả nhìn chăm chú vào Huyền Tiêu liếc mắt một cái nói, hai người bọn họ vừa mới ở phụ cận, nghe thể biên trước động tĩnh đó là chạy lại đây, không nghĩ tới là nơi này xuất hiện Cửu Tinh Kim Linh Chi.

“Tiên quân trung kỳ.” Huyền Tiêu nhìn chăm chú vào hai người liếc mắt một cái, hai người này đều là tiên quân trung kỳ tu vi thực lực, tính thượng cường giả, chẳng qua chính mình còn cũng không phải thực lo lắng.

“Chỉ bằng các ngươi, các ngươi còn chưa đủ thực lực.” Huyền Tiêu không để ý đến hai người này, cười lạnh một tiếng, trực tiếp là thu hồi Cửu Tinh Kim Linh Chi, này loại bảo vật, tự nhiên là không thể giao cho người khác.

“Tiểu tử càn rỡ.” Hôi bào lão giả cùng áo bào trắng hán tử nhìn nhau, kia Hôi bào lão giả lập tức trong tay pháp quyết đánh ra, hai thanh thanh hồng vẽ đoản chủy thủ pháp khí nhất thời đánh ra, này chủy thủ tựa hồ là cao nhất tiên khí, chủy thủ phía trên pháp lực khuấy động như cầu vòng quán ngày bình thường, kéo hai cái sáng lạn địa kiếm quang, thẳng tắp địa hướng tới Huyền Tiêu vọt tới. “Hừ.” Huyền Tiêu hừ lạnh một tiếng, không sai đồng thời thời điểm, quanh thân nóng cháy hơi thở tăng vọt dựng lên, một mảnh không gian sóng gợn lắc lư bên trong, hỗn loạn không gian sụp đổ, Huyền Tiêu đã muốn là trước tiên khôi phục lại bản thể đến.

Quay mắt về phía hai cái tiên quân trung kỳ, Huyền Tiêu cũng không dám khinh thường, biến hóa ra bản thể, thân thể cao lớn chiếm cứ nửa bầu trời, nhìn chăm chú vào hạ không kia hai cái tiên quân trung kỳ tu vi giả giống như là con kiến bình thường, hai cánh rung lên, hai cái ngọn lửa lốc xoáy trực tiếp chính là quét về phía kia Hôi bào lão giả hai thanh chủy thủ tiên khí mà đi.

“Thượng cổ thần thú Huyền Phong.” Nhìn thấy Huyền Tiêu bản thể, hai người kia trong mắt nhất thời lộ ra kinh hãi vẻ, lập tức áo bào trắng hán tử cắn răng hung quang vừa hiện, hai cái đen sẫm sặc như vệt bé nhỏ bình thường khí thể đối với Huyền Tiêu bản thể cuộn tất cả lên.

“Vù vù.” Huyền Tiêu trong miệng một mảnh ngọn lửa trực tiếp phun ra, lập tức này bao trùm kia đen sẫm sặc khí thể đốt thiêu thành tro tàn.

Kia áo bào trắng hán tử trong lòng hoảng sợ dưới, trong tay pháp quyết lại đánh ra, một phen đậm màu đen trường kiếm lấy một loại kỳ diệu quỹ tích liên tục múa may, tầng tầng kiếm khí hội tụ thành chất lỏng bình thường, như Cửu Thiên ngân hà nước đột nhiên trút xuống xuống, trong đó tựa hồ là ẩn chứa một chút cũng không có vùng biên cương hung sát khí, biến thành một cái cái chắn, chắn Huyền Tiêu một mảnh ngọn lửa phía trước.

“Xuy xuy...” Lúc này, kia áo bào tro hán tử chủy thủ tiên khí lại thúc dục mà ra, lưỡng đạo thanh hồng địa thon dài sáng lạn kiếm quang, giống giống như sao băng cắt qua tầng tầng không gian, bạo lực hướng về phía Huyền Tiêu phía sau lưng.

“Ồ...” Huyền Tiêu rít gào một tiếng, hai cánh cấp chắn, thân thể cao lớn rồi đột nhiên phóng lên cao, phá hủy một mảnh không gian bên trong, hai cánh bên trong lại hai luồng ngọn lửa lốc xoáy hóa thành cuồng gió lốc thổi quét mà ra.

Ầm ầm hai tiếng bạo vang, gió lốc thổi quét không gian, lực lượng lần lượt thay đổi, hư không lõm xuống, không gian xung quanh trực tiếp sụp đổ, kia hai thanh chủy thủ phía trên mang theo quang mang cũng là hào quang nháy mắt ảm đạm.

Kia Hôi bào lão giả cũng là kêu lên một tiếng đau đớn, thân hình không tự chủ được địa loạng choạng ở trên hư không phiêu dăng vài cái, khuôn mặt nhất thời hơi kinh hãi, tựa hồ là kinh ngạc Huyền Tiêu thực lực còn tại hán tướng tượng phía trên.

“Huyền Tiêu huynh đệ, chúc mừng ngươi đột phá.” Cũng đúng lúc này, trên không bên trong một cái hắc bào hán tử nháy mắt xuất hiện, nhìn chăm chú vào tiền không bên trong Huyền Tiêu nói, đúng là Nhạc Thành, mà nháy mắt, Ám Ma quân, Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên bốn người là xuất hiện ở Nhạc Thành bên người.

“Người còn vô nghĩa, còn không mau điểm hỗ trợ.” Huyền Tiêu nhìn thấy Nhạc Thành, nhất thời trong lòng vui vẻ, lập tức đối với Nhạc Thành tức giận quát một tiếng.

“Ha ha.” Nhạc Thành ha ha cười, tiếng cười thu liễm thời điểm, thân ảnh đã muốn là biến mất ngay tại chỗ, không gian xung quanh tại chỗ để lại một cỗ tiêu sất khí.

Kia một cái áo bào trắng hán tử cùng Hôi bào lão giả nhìn thấy Nhạc Thành mọi người xuất hiện, cùng này Huyền Phong thần thú quan hệ xưng huynh gọi đệ, nhất thời liền sắc mặt nan thoát nhìn, thân ảnh cũng

không chút do dự bạo lui, mặt khác bọn hán cũng không có nhiều chú ý, nhưng chính là Âm Ma quân trên người Ma quân hậu kỳ tu vi hơi thở đã muốn là làm cho hai người không dám ở lâu.

“Thời gian tĩnh chỉ.” Hai người cấp tốc mà chạy đồng thời, Nhạc Thành thân ảnh đã muốn là xuất hiện ở ba người chiến đấu kịch liệt được không gian trong vòng, thời gian thần thông bên trong Thời gian tĩnh chỉ thúc dục mà ra, cả không gian nhất thời giam cầm.

“Chết đi.” Huyền Tiêu cười to dựng lên, hai người trong lúc đó ăn ý đã sớm là phối hợp hoàn mỹ không hỏng, ngay tại Nhạc Thành thúc dục Thời gian tĩnh chỉ thời điểm, Huyền Tiêu thân thể cao lớn lao thẳng tới mà lên, khổng lồ tứ sí cắt vỡ không gian, lấy một loại mắt thường có thể thấy được tư thế, cánh phía trên pháp lực mang theo ngọn lửa hóa thành một mảnh lưu quang quét ngang mà lên.

Lúc này, Nhạc Thành Thời gian tĩnh chỉ bao phủ ở tại kia áo bào trắng hán tử cùng Hôi bào lão giả hai trên thân người, ước chừng là qua gần một cái thở gấp thời gian, hai người này mới nháy mắt phục hồi tinh thần lại, chính là lúc này, Huyền Tiêu hữu sí phía trên mang theo lưu quang trực tiếp xuyên thấu kia áo bào trắng hán tử chỗ không gian, không gian trực tiếp bị cắt khai, kia áo bào trắng hán tử thân hình trực tiếp là đoạn làm hai đoạn.

“Sưu...” Một đạo sương khói phóng lên cao, này áo bào trắng hán tử trong mắt kinh hãi bên trong, nguyên thần nhất thời ra thể.

“Cho ta chết đi.” Huyền Tiêu sớm có chuẩn bị, trong miệng một đoàn nóng cháy cường hãn ngọn lửa phun ra, kia áo bào trắng hán tử nguyên thần nhất thời đó là bị bao vây trong đó, lập tức theo ngọn lửa chén Huyền Tiêu cuốn vào cự miệng trong vòng.

Cũng nhưng vào lúc này thời điểm, kia Hôi bào lão giả giấy thời gian thần thông trói buộc, thân ảnh cấp tốc đi phía trước chạy trốn, mà Nhạc Thành thân ảnh cũng đã sớm tới trên không bên trong, trong tay pháp quyết đánh ra, lực lượng thần thông bên trong Oanh Thiên Nhất Kích toàn lực thúc dục.

Thật lớn lực lượng nơi đi qua, không gian xung quanh đều sụp đổ, lập tức vụn vụn Hôi bào lão giả chỗ không gian, mắt thường chứng kiến, này hắc bào lão giả quanh thân sở bố cương vây vụn vụn da nẻ, lập tức nứt toác, cuối cùng cả thân hình đều nứt toác ở không gian bên trong hóa thành một mảnh không gian mảnh nhỏ, nguyên thần căn bản không thể chạy ra, lập tức bị đánh chết ở tại Nhạc Thành đích tay trung.

“Yêu nghiệt a, ngươi lại đột phá.” Đánh chết kia áo bào trắng hán tử lúc sau, Huyền Tiêu cũng không thêm để ý, thu hồi bản thể lúc sau, đến Nhạc Thành bên người, cảm giác được Nhạc Thành khí tức trên thân lúc này đã muốn là tiên quân lúc đầu, không khỏi là kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm, loại này đột phá tốc độ, còn hơn hán đến, quả thực chính là ở bay, nhớ rõ lúc trước hán nhận thức Nhạc Thành thời điểm, Nhạc Thành chẳng qua là Đại La Kim Tiên hậu kỳ mà thôi, mà hán khi đó cũng đã là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ.

1259. Chương 1069: Chiến Đấu Kịch Liệt Tiên Tôn Cường Giả

“Ngươi không phải cũng đột phá sao.” Nhạc Thành mỉm cười, trong lòng tự nhiên là rõ ràng, chính mình đột phá cùng Bàn Đào, Hồn Độn tinh khí, Nhân sâm quả, còn có Hoàng Trung Lý này đó dị bảo đều là phân không lối thoát, nhiều như vậy bảo vật chính mình chính là ăn vào không ít, hơn nữa Hạo Thiên Thập nội bằng bạc linh khí, còn có mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí, chính mình đột phá tự nhiên cũng sắp, không mau mới là lạ.

“Thật không biết ngươi là như thế nào đột phá.” Huyền Tiêu trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, cuối cùng cũng chỉ có thể đủ là lộ ra một đạo bất đắc dĩ ánh mắt, mà lập tức, làm Huyền Tiêu ánh mắt đã rơi vào đã muốn là tới trên không mà đến Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên, Cửu U song ma, Liệt Hỏa Ma Vương bọn người trên thân, ánh mắt lại lộ ra kinh hãi, nói : “Trời ạ, các ngươi toàn bộ đều là biến thái.”

“Huyền Tiêu huynh đệ, ngươi như thế nào hội tới nơi này?” Nhạc Thành cười, lập tức đối Huyền Tiêu hỏi.

“Ta tới tìm ngươi, Long Cát công chúa cùng Ngạo Tuyết đều ở lo lắng ngươi đâu, nghĩ đến ngươi ở Minh giới xảy ra chuyện gì tình, ta tới Minh giới tìm ngươi vài năm, gần nhất nghe nói ngươi bị Tây Phương quỷ

để truy nã, cũng không biết người rút cuộc ở nơi nào, đành phải là nơi nơi tìm người, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp phải người.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành nói.

Lập tức Huyền Tiêu đó là đem chính mình đến Minh giới chuyện sau đó tình nói một lần, mấy năm trước tới Minh giới lúc sau, nơi nơi tìm kiếm Nhạc Thành tin tức, cũng không thu hoạch được gì, còn tưởng rằng Nhạc Thành xảy ra chuyện gì, gần nhất trong lúc vô ý biết được Tây Phương quỷ đế ở truy nã Kim Giáp Chiến Thần tin tức, mới biết được Nhạc Thành cũng không có xảy ra sự cố, chính là trốn đi mà thôi.

Theo Huyền Tiêu cũng chỉ có thể đủ là nơi nơi ở Minh giới trong vòng tìm kiếm, vẫn không có tin tức, ai biết dĩ nhiên là có thể ở trong này gặp được.

“Nhạc Thành huynh đệ, người tính toán khi nào thì trở về, ta nhìn thấy kia Minh giới thốt ra truyền tống trận đều là bị Tây Phương quỷ đế nhân theo dõi, chúng ta yếu đi ra ngoài khả không dễ dàng, bất quá người có thượng cổ thần khí ở trên người, đến lúc đó các người tiến vào Hạo Thiên Tháp nội, ta mang theo Hạo Thiên Tháp rời đi Minh giới cũng không còn sợ, tới Tiên Ma giới, Tây Phương quỷ đế cũng không làm gì được của người.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành nói.

“Ta đang muốn đi gặp thấy Tây Phương quỷ đế đâu, người cũng cùng chúng ta cùng đi một chuyến đi, đến lúc đó chúng ta tái trở về.” Nhạc Thành cười nói, tới Tiên Ma giới, chính mình tự nhiên là không sợ này Tây Phương quỷ đế, Tây Phương quỷ đế thực lực là cường, chính là cũng vô pháp đến Tiên Ma giới trung đi điều vô dương oai, sự mẫu, cha vợ còn có mặt khác Xiển giáo cường giả đều ở Tiên Ma giới nội, này Tây Phương quỷ đế chỉ sợ là không dám đi.

Chính là chính mình hiện tại phải tưởng nén giận, nếu không trong lời nói, này Tây Phương quỷ đế còn tưởng rằng chính mình là thật e ngại đừng sợ hãi, lần này, chính mình cũng muốn cho hắn biết, Hạo Thiên môn không phải dễ chọc.

“Người muốn đi thấy Tây Phương quỷ đế, hắn chính là tiên tôn cường giả.” Huyền Tiêu nhìn thấy Nhạc Thành, trong ánh mắt tựa hồ là ở khuyên bảo Nhạc Thành không thể đi mạo hiểm, tiên tôn cường giả, đây chính là chân chính siêu cấp cường giả, cũng không phải là dễ đối phó.

“Tiên tôn, thật không, ta chính muốn biết, tiên tôn thực lực cường tới cái tình trạng gì.” Nhạc Thành nhẹ nhàng nói, lập tức đối phía sau mọi người nói : “Chúng ta đi thôi.”

Huyền Tiêu nhìn thấy Nhạc Thành, trong lòng cũng là có đó hoảng sợ, bằng hắn đối Nhạc Thành hiểu biết, Nhạc Thành tuyệt đối không phải cái loại này làm việc không hề nắm chắc liền gặp động thủ nhân, chẳng lẽ Nhạc Thành là có thêm đối kháng tiên tôn thực lực có thể nào, này tựa hồ là có chút rất không có khả năng.

“Ai...” Huyền Tiêu thở dài một hơi, lập tức cũng chỉ hảo là theo tùy ở tại Nhạc Thành bên người mà đi.

Một chỗ liên miên cung điện bên trong, hôn ám không gian trong vòng, thạch thất trong vòng Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa nháy mắt thần sắc trầm xuống, lập tức lộ ra một tia tuyệt đối lãnh ý, thân ảnh lập tức hóa thành một đạo nồng đậm sương khói tiêu tán ở tại trong thạch thất.

“Sưu sưu...” Một chỗ trên không bên trong, mấy đạo kinh hồng bạo lực tới, trên không bên trong xa xa nhìn lại, giống như mấy đạo Lưu Tinh xẹt qua phía chân trời bình thường.

“Người nào dám xông vào Tây Phương quỷ đế nơi, giết không tha.” Hạ không bên trong, hơn mười đạo thân ảnh phóng lên cao, hơn mười người đều là Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu cùng trung kỳ tu vi thực lực, thực lực coi như là không có trở ngại.

“Hừ, thực lực của người đủ sao.” Trên không trung, Lang Lễ thân ảnh nháy mắt tới, hai móng biến hóa trong lúc đó, không gian phía trên nhất thời vô số đạo dấu móng tay lần lượt thay đổi đánh ra, bèn nhọn dấu móng tay xé mở vô số không gian cái khe, cuối cùng biến thành hé ra không gian cự vồng, nháy mắt đem này hơn mười cái Cửu Thiên Huyền Tiên trực tiếp là vây ở trong đó.

“Ca ca...” Không gian xung quanh một mảnh tĩnh vi động tĩnh truyền ra, không gian cự vồng xuyên thấu, lập tức trút xuống dây dưa ở tại này mười mấy Cửu Thiên Huyền Tiên trên người, này mười mấy Cửu Thiên Huyền Tiên nhất thời thần sắc kinh hãi, thân hình tại đây trong nháy mắt thời gian bên trong bị không gian cự vồng xuyên thấu, lập tức chia làm một chút cũng không có số mảnh nhỏ.

Mười mấy Cửu Thiên Huyền Tiên trình tự tu vi giả, lại ở trong vòng nhất chiêu bị Lang Lễ đánh chết, yêu quân cùng Cửu Thiên Huyền Tiên trong lúc đó chênh lệch, chính là như vậy thật lớn.

“Là ai lớn mật như thế, dám đánh chết Quỷ Đế người, muốn chết.” Tiên không phía trên, mấy ngàn đạo thân ảnh chậm rãi theo xa không trong vòng cấp tốc nhảy ra, trước hết một người hét lớn một tiếng, trong tay tựa hồ là thúc dục một phen trường đao, mang theo một đạo trắng xoá đao mang, đao mang nâng lên mấy vạn thước dài, nơi đi qua, không trung giữa sở hữu khí thể toàn bộ cấp tốc ngưng lui, thoáng chốc hóa thành đạo đạo hàn băng khí, xem hơi thở, này trước hết một người thực lực hẳn là tới tiên quân trung kỳ tu vi, trường đao trong tay cũng cao nhất tiên khí trình tự pháp bảo.

Đao mang nơi đi qua, lập tức một mảnh hàn băng khí tập hợp đông đủ, cuối cùng vô số hàn băng khí ở đao mang dưới ngưng tụ, rậm rạp vô số khối băng mang theo hủy thiên diệt bàn địa uy thế hướng tới Nhạc Thành đám người thổi quét mà đến.

“Hừ.” Âm Ma quân một đạo quát lạnh, trong tay cũng xuất hiện một phen trường đao, quanh thân ma khí cuộn cuộn, thân ảnh lao thẳng tới mà lên, trường đao phía trên, màu tím hỏa viêm bạo phun mà ra, như bích ba môn biển sâu sóng biển, tạo nên một mảnh gợn sóng, lập tức khoảng cách hướng tới kia tiên quân trung kỳ tu vi giả thổi quét đã qua.

Đây đúng là tử hỏa chuyển luân đao, Nhạc Thành được đến này tử hỏa chuyển luân đao lúc sau, đó là giao cho Âm Ma quân, này một lát trung, Âm Ma quân đã sớm là đem tử hỏa chuyển luân đao tế luyện thành công.

Màu tím ngọn lửa cùng kia đao mang va chạm ở tại cùng nhau, gào thét tử hỏa bên trong, khối băng nhất thời hóa thành hơi nước tiêu tán, không sai đồng thời thời điểm, lưỡng đạo đao mang âm âm va chạm ở tại cùng nhau.

“Thở phì phò...” Đao mang thổi quét, không gian xung quanh triển lộ ra một mảnh không gian cái khe, cái khe không chịu nổi này áp lực cực lớn âm âm nứt toác, không gian xung quanh nháy mắt lộ ra một cái tối đen hư không, hư không trong vòng, sở hữu ánh sáng nháy mắt diệt.

“Xuy...” Hư không khôi phục ánh sáng thời điểm, nhất đạo thân ảnh bị trực tiếp đánh bay mà ra thượng hai vạn thước, đúng là kia tiên quân trung kỳ tu vi thực lực giả, trong miệng một đạo huyết vụ phun ra, ở trên thực lực, hẳn tiên quân trung kỳ cùng Âm Ma quân Ma quân hậu kỳ thực lực kém không ít.

Ở pháp khí phía trên, hẳn chính là cao nhất tiên khí mà thôi, mà Âm Ma quân cũng là thần khí, này hai người gia tăng, hẳn kết cục có thể nghĩ, nháy mắt đã bị trọng thương.

“Sưu sưu...” Một mảnh đông nghìn nghịt đám người lúc này cũng tới tiên không bên trong, nhân số mấy ngàn đông đúc, đồng thời sau không phía trên, cũng còn có rậm rạp không ít ở cấp tốc mà đến.

Liên này mấy ngàn nhân, nhưng lại có thượng hai ngàn Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu, trung kỳ tu vi giả thực lực, Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, cũng là có nước cờ trăm đông đúc, mà cái khác, đều là Đại La Kim Tiên tu vi thực lực.

Hơn hai ngàn Cửu Thiên Huyền Tiên tu vi thực lực giả, này nhất cổ thế lực cũng tuyệt đối là khủng bố, Hạo Thiên môn thực lực cường hãn, lúc này cũng bất quá là hơn mười người Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma mà thôi, mà đây là có thượng hơn hai ngàn.

Nhạc Thành lãnh thị tiên không liếc mắt một cái, những người này thực lực mặc dù là không sai, bất quá ở chính mình trước mặt cũng lên không đến gì tác dụng, ở thực lực tuyệt đối trước mặt, thực lực không đủ giả, nhân số tái nhiều cũng chỉ có là bị tàn sát phân mà thôi.

“Đến đây sao, đến đây đi.” Nhạc Thành nhìn chăm chú xa không liếc mắt một cái, thần niệm rình trung, chánh chủ xem như xuất hiện, trước mắt này đó Cửu Thiên Huyền Tiên, chính mình căn bản là không cần hiểu.

“Sưu sưu...” Chính là trong phút chốc, tiên không một cổ cường hãn hơi thở nháy mắt áp không mà đến, chung quanh không gian vô hình trung đã bị một cổ không hiểu hơi thở sở áp chế, một cổ tim đập nhanh cảm giác đã muốn là làm cho thực lực tu vi thấp cảm giác được tuyệt đối áp lực.

Trên không trung, có tám mươi nhân tả hữu thân ảnh xuyên thấu không gian xuất hiện ở mọi người trước người, phía trước nhất một người, đúng là về mặt Âm Lệ trung mang theo ý cười Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa, Sau đó mọi người, thế nhưng toàn bộ đều là tiên quân trình tự cường giả, trong đó tiên quân lúc đầu năm mươi nhân tả hữu, tiên quân trung kỳ tu vi giả hai mươi nhân tả hữu, tiên quân hậu kỳ cường giả mười người tả hữu.

Này tám mươi tiên quân cường giả xuất hiện, không gian xung quanh hơi thở khiến cho phong vân biến sắc, trên không trung u hồn khí bắt đầu tụ tập mà đến, cường hân hơi thở, áp chế không gian xung quanh trực tiếp run rẩy.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Tây Phương quỷ đế loại này thế lực, cũng không lộ dấu vết biến sắc, loại này thế lực thật đúng là có đó đáng sợ, tám mươi cái tiên quân cường giả, chỉ sợ là Hồng Hoang chiến trường trong vòng, cả Tiên Đạo liên minh bên trong đầu nhập tiên quân cường giả cũng chỉ có này số đi.

“Tiểu tử, không nghĩ tới ngươi còn dám tới.” Tây Phương quỷ đế xuất hiện, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, hàn ý nhất thời khuếch tán mà ra, ánh mắt theo Tam Tiêu, Âm Ma quân chờ trên thân người đảo qua, cũng cũng không thêm để ý.

“Ngươi không phải muốn tìm ta sao, cho nên ta sẽ một chuyến.” Nhạc Thành thần nhiên trả lời, nhưng trong lòng là ở tính toán như thế nào mới có thể chiếm được tiện nghi, này Tây Phương quỷ đế thế lực hoàn toàn vượt qua chính mình tưởng tượng.

“Khắc khắc, ta nói rồi trong lời nói vẫn là có nghĩa, giao ra trên người ngươi thượng cổ thần khí còn có nàng kia, xem ở Xiển giáo cùng Dao Trì Kim Mẫu phân thượng, ta có thể tha cho ngươi một mạng.” Âm Lệ cười, Tây Phương quỷ đế nhìn chăm chú vào Nhạc Thành lạnh nhạt nói.

“Ta cũng nói qua, thực lực của ngươi còn chưa đủ.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Tây Phương quỷ đế trả lời, thần niệm đã muốn là thông tri mọi người phải cẩn thận một ít.

“Ha ha ha ha...” Tây Phương quỷ đế ngênh thiên một đạo thét dài, thanh âm kích thích tầng tầng không gian sóng gợn, tiếng cười đình chỉ, lập tức lãnh thị Nhạc Thành: “Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, ngươi sẽ hối hận, đừng tưởng rằng ý vào thượng cổ thần khí ta liền không làm gì được ngươi, lúc này đây ngươi trốn không thoát đâu.”

“Kia phải thử một chút mới biết được, ngươi tưởng như thế nào động thủ, lấy nhiều khi ít trong lời nói, liền mau động thủ đi.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng.

“Đối với ngươi còn muốn lấy nhiều khi ít sao, hừ.” Tây Phương quỷ đế nhìn chăm chú vào Nhạc Thành.

Nhạc Thành trong lòng cười, trong lòng còn chính là lo lắng này Tây Phương quỷ đế đối Hoàng Ma tán nhân, Cửu U song ma dám người ra tay, trừ mình ra hiện tại chính là còn không ai có thể đối kháng Tây Phương quỷ đế.

“Chúng ta một trận chiến, ngươi thắng ta nói sau.” Nhìn Tây Phương quỷ đế, Nhạc Thành thần nhiên nói.

“Chính ngươi muốn chết, kia cũng không quan ta sự, tiểu tử, cho ngươi ra tay trước.” Tây Phương quỷ đế nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, cũng cũng cũng không có khinh thường, mấy chục năm tiền hân cùng Nhạc Thành giao thủ quá, trong lòng rõ ràng này Nhạc Thành thực lực thật đúng là có đó bất phàm.

“Nhạc Thành, ngươi cẩn thận một chút.” Vân Tiêu tiên tử thần niệm truyền âm nói, Huyền Tiêu cũng là ánh mắt lo lắng nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, tiên quân lúc đầu cùng với Tây Phương quỷ đế giao thủ, người này ăn hơn có thể nào.

“Các ngươi lui xa một ít, không cần bị lan đến gần.” Nhạc Thành thần niệm truyền âm nói với mọi người đạo, ánh mắt nhìn chăm chú vào Tây Phương quỷ đế phía sau mấy ngàn cường giả trong lòng hơi hơi lộ ra một tia tà cười.

“Hôm nay ta nhưng thật ra phải thử một chút, tiên tôn thực lực có bao nhiêu cường.” Nhạc Thành đang nói vừa mới hạ xuống, quanh thân Kim Long thân thể, Phong Lôi sí mở rộng, trong tay nhất thời Hiên Viên kiếm đột lóe lóe, sau đó thân ảnh liền hư không tiêu thất không thấy, .

“Hừ, tiểu tử càn rỡ.” Tây Phương quỷ đế hừ lạnh một tiếng, phát tay ý bảo phía sau mọi người lui ra, thân ảnh cũng biến mất ngay tại chỗ, tựa hồ là sáp nhập vào không gian bên trong bình thường.

“Hô...” Nhạc Thành thân ảnh lại xuất hiện thời điểm, sắc mặt nhất thời biến đổi, chính mình tựa hồ là đột nhiên trong lúc đó lâm vào một mảnh trần ngập u hồn khí quỷ dị không gian giữa, cuộn cuộn u hồn hơi thở che ở trên không.

Cơ hồ là cùng này đồng trong lúc nhất thời, Nhạc Thành gặp được tiền không phía trên Tây Phương quỷ đế cấp tốc đánh tới, thân ảnh hư hư thật thật, một phân thành hai, theo sau lại hai phân tứ, bốn phần bát, cuối cùng mấy trăm hơn một ngàn cái giống nhau như đúc địa thân ảnh bạo lực mà đến.

Mấy trăm hơn một ngàn cái Tây Phương quỷ đế tướng mạo nhất trí. Động tác lại giống nhau như đúc, Nhạc Thành thần niệm mở rộng cảm ứng, cũng không có thể ở khoảng cách trong lúc đó, nhìn ra thiết giả huyền tượng đến, vẻ mặt kinh ngạc đồng thời, quanh thân lại bố nổi lên Long giáp, quanh thân phía trên, một cái cửu thảo thần long hư hư thật thật đem chính mình che ở bên trong.

“Tuyệt Tiên.” Hiên Viên kiếm hóa xuất vô số bóng kiếm, một mảnh lưu quang kiếm quang quấy đầy trời phong vân, nhất thời cắt vỡ đạo đạo hư không cái khe rồi rầm rầm lướt thay đổi, cường hãn hơi thở xé rách vô tận trời cao, kiếm quang bốn phía, đầy trời bóng kiếm phô thiên cái địa bao phủ chung quanh không gian, đem sở hữu Tây Phương quỷ đế hư ảnh đều bao phủ ở tại trong đó.

“Phá.” Không gian trong vòng, truyền đến Tây Phương quỷ đế một đạo tiếng quát, chỉ có Nhạc Thành có thể cảm giác được đến, kiếm của mình chiêu bên trong, chung quanh địa thiên linh khí một trận kịch liệt sóng mặt đất động, thoáng chốc hướng tới chính mình thì triển kiếm chiêu hội tụ. Đây thiên địa linh khí vừa động, như nước trung địa gợn sóng bình thường, tạo nên quyền quyền sóng gợn, dĩ nhiên là xuyên thấu kiếm của mình chiêu, tùy mặc dù là trói buộc ở kiếm của mình chiêu, kiếm chiêu tái nan đẩy mạnh nửa phần.

Nhạc Thành kinh hãi, này Tây Phương quỷ đế thực lực thật đúng là cường hãn, dĩ nhiên là có thể phá hủy dễ dàng chính mình Tuyệt Tiên kiếm chiêu.

“Bang bang.” Không gian nhất thời nứt toác, bóng kiếm rồi đột nhiên bị phá hủy thành liễu không gian mảnh nhỏ, một cỗ bàng bạc cự lực đồng thời trút xuống xuống, Nhạc Thành thân ảnh trực tiếp bị đánh bay mở ra.

“Thật sự là không biết tự lượng sức mình.” Đúng lúc này, lại đã ra rồi Tây Phương quỷ đế một đạo tiếng quát lạnh, không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành thân hình cũng không có đứng vững, quanh thân hơn mười vạn thước không gian cũng nháy mắt mạnh mẽ bắt đầu như lốc xoáy bình thường, sinh ra cự đại mà hấp thụ lực. Chung quanh thiên địa bên trong linh khí, phút chốc trong lúc đó bắt đầu kịch liệt địa phiên giảo, một mảnh dòng khí thoáng chốc biến thành lưới dao bình thường sắc bén trận gió, tàn sát bờ bãi địa phát ra chói tai địa tiếng rít. Bốn phía núi non, nham thạch, che trời đại thụ, bị này khủng bố lốc xoáy vừa chuyển giống như long quyền phong bình thường bình thường, toàn bộ đều bị cắn nuốt dững mảnh vào lốc xoáy trong vòng.

Khủng bố lốc xoáy giống như hắc động cho nhau va chạm lúc sau, phát ra cự đại mà nổ vang tiếng động, lập tức này khủng bố lốc xoáy nháy mắt bao phủ ở Nhạc Thành.

Đang ở xa không bên trong mọi người, đó là nhìn thấy tiền không mấy trăm vạn thước trong vòng đều bị một cỗ long quyền phong gió lốc cắn nuốt, nhẹ nhẹ không gian cái khe da nẻ giắt ở tại trên không bên trong.

Cường bạo hơi thở đều có thể đủ phá hủy một mảnh không gian hóa thành hư không, này trên không mấy trăm vạn thước không gian trong vòng, tiên quân lúc đầu cường giả chỉ cần bị lan đến, chỉ sợ là không chết cũng muốn trọng thương.

Tam Tiêu tiên tử, Âm Ma quân, Thanh Đồng, Linh Viên, Huyền Tiêu bọn người là lo lắng nhìn chăm chú vào xa không, đây chính là cùng tiên tôn cường giả một trận chiến a, bọn hắn cũng cần bản giúp không được gì.

Nhạc Thành thân hình đang ở lốc xoáy trung tâm, Phong Lôi sí gắt gao đem chính mình bao vây, chỉ lúc này cũng có vẻ lung lay sắp đổ, căn bản là đối kháng không dứt này cường hãn lực. Quanh thân kim mang

tăng vọt tựa hồ ở kiệt lực chống lốc xoáy địa thật lớn hấp thụ lực. Đây khủng bố lực lượng không ngừng xuyên thấu qua Long giáp, Kim Long thân thể oanh kích chính mình ngũ tạng lực phủ.

“Hỗn Nguyên Chân Thân.” Nhạc Thành vừa quát, không sai đồng thời thân hình rồi đột nhiên tăng vọt, trên lưng Phong Lôi sí thu liễm, kim mang đại thịnh trong lúc đó, thân thể cao lớn đã muốn là thượng tám vạn thước lớn nhỏ, hơi thở rồi đột nhiên phóng lên cao.

“Phá...” Thân thể cao lớn trong miệng vừa quát, trong tay Phá Thiên Nhất Kích mang theo cường hãn hơi thở, giống như kéo dài nước chảy bình thường theo quyền ẩn nội tràn ra, thẳng tắp xuyên thấu lốc xoáy, bị bám không gian mảnh nhỏ oanh kích xuống.

Chói mắt kim quang. Mang theo Kinh Thiên động đích thực không gian run, Nhạc Thành một quyền này không có gì xinh đẹp, trực tiếp là một quyền oanh kích xuống, một quyền này ra tay, khủng bố lốc xoáy tính cả không khí trận gió lưỡi dao, đều nháy mắt yên lặng. Cả không gian thoảng chốc trở nên yên tĩnh không tiếng động, chỉ có Nhạc Thành thân hình khổng lồ quyền in lại kim mang ở tư tư mạo hiểm màu vàng chói mắt hào quang, giống như điện mũi nhọn ở lưu chuỗi bình thường.

“Vang âm âm...”

Kinh Thiên nổ thức tràn ngập ở thiên địa trong lúc đó, quyền ẩn cùng lốc xoáy trung tâm bắt đầu phát ra liên tiếp phiên địa tiếng gầm rú, nhất thời khối đặc cuộn cuộn, nham thạch toàn phi, mũi nhọn bốn phía, chung quanh không gian rồi đột nhiên không thể thừa nhận này khổng lồ lực lượng hóa thành hư không, chung quanh ước chừng là trên trăm ngàn dặm không gian lâm vào tối đen bên trong.

“Thở phì phò...” Không gian khôi phục ánh sáng thời điểm, một mảnh không gian mảnh nhỏ theo hư không bắn nhanh mà ra, chung quanh không gian nhất thời lại bị tua nhỏ ra vô số không gian cái khe.

Chờ hết thấy bình tĩnh lúc sau, Nhạc Thành thân ảnh khổng lồ sừng sững ở trên không bên trong, Hỗn Nguyên Chân Thân tám vạn thước thân thể cao lớn, nhìn chăm chú vào tiền trống không Tây Phương quỷ đế, liên giống như là voi nhìn thấy con kiến bình thường.

“Hừ...” Tây Phương quỷ đế lúc này hừ lạnh một tiếng, nhìn chăm chú vào trên không thân hình khổng lồ Nhạc Thành, cũng là sắc mặt động dung, vừa mới đối phương kia cường hãn lực lượng, đã muốn là làm cho hắn hoàn toàn không dám khinh thường.

“Tiểu tử, Hỗn Nguyên Chân Thân tăng thứ bảy, còn có lực lượng thần thông trong người, mang theo, xem ra thực lực của ngươi thật đúng là không sai oa.” Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, Tây Phương quỷ đế chậm rãi mở miệng nói.

Sắc mặt không thay đổi, Nhạc Thành thần nhiên nói : “Quá khen!”

“Đáng tiếc ngươi gặp phải chính là ta.” Tây Phương quỷ đế lập tức Âm Lệ cười, không gian xung quanh hơi thở run trong lúc đó, cũng nghìn vạn dặm trong vòng u hồn khí đều hưởng ứng, hắc ám u hồn khí như mây đen bình thường, đem bốn phía bao lại.

Một mảnh mây đen áp không mà đến, nháy mắt hóa thành lốc xoáy phun vào Tây Phương quỷ đế thân hình trong vòng, ở này quỷ dị nháy mắt, chỉ thấy kia Tây Phương quỷ đế thân hình cũng cấp tốc tăng vọt dựng lên, trong phút chốc liền hóa thành cùng Nhạc Thành không kém bao nhiêu tám vạn thước lớn nhỏ, thân thể cao lớn đè ép thoát phá một mảnh không gian.

Lúc này này Tây Phương quỷ đế thân thể cao lớn phía trên, đầu thượng lại là có thêm tam con mắt, con mắt thứ ba tình sinh trưởng ở ấn đường, hung quang rạng rỡ tam chích cự mắt nhấp nháy tàn bạo ánh địa quang mũi nhọn, trên đầu còn có song giác, nhẹ nhẹ u hồn khí quay chung quanh, hung hãn hơi thở khuếch tán mà ra, làm cho người ta cảm giác được tuyệt đối tim đập nhanh.

“Đây là ngu đầu ma thân.” Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, này Tây Phương quỷ đế thật đúng là có đó thủ đoạn, như thế cường hãn hơi thở, tiên quân hậu kỳ cường giả cũng vô pháp đối kháng mấy may, không hổ là tiên tôn cường giả.

“Tiểu tử, chết đi.” Tây Phương quỷ đế thân thể cao lớn hàn ý bắn nhanh, thật lớn tả hữu hai tay lại ngưng tụ hai cổ u hồn khí, rộng thùng thình lòng bàn tay giữa đột trào ra hai đầu thân hình thượng tam vạn thước

dài mảnh thú hư ảnh, trực tiếp thổi quét hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

Này mảnh thú cả vật thể đen sẫm sắc giống như Long giống như xà, trong miệng răng nanh hàn quang trạm trạm, khủng bố hơi thở tràn ngập, cũng hai đầu Minh thú, Nhạc Thành không nghĩ tới này Triệu Văn Hòa còn có loại này thủ đoạn, liên tiếp này khủng bố Minh thú cũng có thể đủ thúc dục ra.

“Hừ.” Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, trong tay pháp quyết thúc dục mà ra, Không Động ẩn rồi đột nhiên xuất hiện, Không Động in lại, lưỡng đạo thần quang bắn nhanh mà ra, đúng là hai cái cửu trảo thần long.

Hai cái cửu trảo thần long lao thẳng tới mà lên, phá hủy một cái không gian thông đạo bắn nhanh mà ra, lập tức rít gào quấy khôn cùng phong vân cùng kia hai cái Minh thú va chạm ở tại cùng nhau.

“Vang âm âm...” Không gian xung quanh tắc tắc va chạm hóa thành tro tàn, vừa mới Tây Phương quỷ đế ngưng tụ hai cái Minh thú lúc này lại phát ra Kinh Thiên động địa thật lớn tiếng gầm gừ, ở hai cái cửu trảo thần long va chạm hạ, nháy mắt hóa thành u hồn khí biến mất ở trên hư không giữa.

“Xuy xuy.” Cũng đúng lúc này, Tây Phương quỷ đế quỷ dị đánh ra từng đạo pháp quyết, không gian xung quanh nghìn vạn cuộn cuộn u hồn khí như mây đen áp đỉnh, vốn còn có đó hôn ám không gian xung quanh đột nhiên từng trận âm phong, mơ hồ là hỗn loạn lệ quỷ bàn gào thét, phẳng phất đau cực mà khốc địa trẻ con. Chính là phút chốc trong lúc đó, đó là hóa thành một cái không gian hiện ra ở tại trên không.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Tây Phương quỷ đế, cười lạnh một tiếng, thân thể cao lớn cũng nháy mắt không gian xuyên qua cấp tốc về phía trước thả người mà đi, mấy chớp động bên trong đã muốn là xuất hiện ở nghìn vạn dặm ở ngoài.

“Tiểu tử, ngươi trốn không thoát đâu.” Tây Phương quỷ đế Âm Lệ cười, cuồng bạo hơi thở thúc dục, thân hình xuyên thấu không gian nháy mắt truy hướng về phía Nhạc Thành mà đi, kia một mảnh ngưng tụ khủng bố không gian cũng vung tay bao phủ hướng về phía Nhạc Thành.

“Hô...” Nhạc Thành lúc này quay đầu lại cười lạnh một tiếng, thân ảnh lúc này cũng nháy mắt vọt tới kia mấy ngàn Cửu Thiên Huyền Tiên cùng tiên quân cường giả trong vòng.

“Ong ong...” Không gian bên trong, trên không trong vòng kia khủng bố quỷ dị không gian bao phủ Nhạc Thành, nhưng là là bao phủ mấy trăm Cửu Thiên Huyền Tiên cùng hơn mười cái tiên quân ở bên trong. Đây đúng là Nhạc Thành cố ý, chính mình dù sao không thể thay vào đó Tây Phương quỷ đế, tới mục đích, cũng không nghĩ là muốn đem này Tây Phương quỷ đế địa bàn nháo một cái người ngã ngựa đổ thôi, sẽ đối phó Tây Phương quỷ đế, Nhạc Thành tự nhận là chính mình còn không có cái loại này thực lực.

“Ô ô...” Này khủng bố không gian bên trong, u hồn khí tràn ngập, tựa hồ là có hung linh cùng ác quỷ ở phát ra thị huyết cổ quái tiếng rít thanh, mang theo tà ác cực kỳ địa khí tức, dần dần cả không gian đều là bị ám Vô Thiên ngày hắc ám cấp bao trùm trong đó, trong hắc ám tựa hồ ẩn núp Minh giới sâu nhất chỗ địa tà ác u hồn hung linh.

“Hừ.” Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, này Minh giới bên trong cũng đều là người tu tiên, chính là này Minh giới bên trong nhân, tu luyện công pháp cùng thi triển đích thủ đoạn, cũng đều mang theo tà ác hung hãn khí, còn hơn ma công còn muốn khủng bố. Lúc này này Tây Phương quỷ đế đích thủ đoạn, còn hơn kinh khủng nhất ma công cũng còn cường hãn hơn một ít.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào bốn phía, lấy chính mình vì trung tâm, không gian tựa hồ ở chợt đột nhiên sứt, vang âm âm địa nổ mang theo cuộn cuộn địa u hồn khí, phát ra ngăm đen điện mũi nhọn, du động ở hôn ám ngập trời khu vực trên không.

“Cạc cạc...” Một mảnh quỷ dị tiếng động xuất hiện, lập tức, chỉ thấy này không gian trong vòng, tựa hồ là Cửu U địa ngục bình thường, Nhạc Thành quanh thân, vô số ác quỷ u linh, còn có khủng bố Minh thú sôi nổi lao thẳng tới mà lên. Khiến cho một mảnh cát bay đá chạy, âm phong gào thét, mơ hồ là còn có điện mũi nhọn lôi oanh, bị bám quỷ dị khủng bố hơi thở bao phủ hướng về phía Nhạc Thành.

Bỗng nhiên trong lúc đó, Nhạc Thành cảm giác chung quanh địa hết thấy đều đã đi vắng quen thuộc, hồi lâu chưa từng từng có địa tuyệt vọng sợ hãi tịch mịch địa cảm giác, tự dừng ở cổ ba không đẳng tâm trái đất gian hiện lên, nhất thời, Nhạc Thành sắc mặt xuất hiện tái nhợt, quanh thân kim mang lúc này cũng là bay nhanh ầm ầm xuống dưới.

“Xuy xuy...” Nhưng vào lúc này, Nhạc Thành trong óc bên trong trở nên phục hồi tinh thần lại, trong lòng thất kinh, này quỷ dị không gian trong vòng dĩ nhiên là có thể ảnh hưởng nguyên thần của mình, thiếu chút nữa liền phiền toái, này nếu nguyên thần của mình nhược thượng một tia, này hậu quả có thể nghĩ.

“Đến đây đi.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, quanh thân kim mang lại tăng cao, mạnh mẽ, quanh thân ở ngoài một mảnh tam vị chân hỏa cao ngất xuất hiện, nổ rộ cực nóng vô cùng kinh người hơi thở.

Một mảnh tam vị chân hỏa dưới, không gian xung quanh nhất thời đánh tới u hồn ác quỷ, Minh thú toàn bộ bị đốt thiêu thành tro tàn, không gian bên trong tràn ngập ra một mảnh gay mũi khó nghe hơi thở.

Tam vị chân hỏa, tam đại Thiên hỏa hội tụ khủng bố ngọn lửa, đối này đó tà ác vật thân mình liền là có thêm tuyệt đối không chế, lúc này ở tam vị chân hỏa dưới, không gian trong vòng khủng bố tà vật căn bản không thể tới gần Nhạc Thành.

“Hô.” Thần niệm rình, Nhạc Thành thân thể cao lớn lúc này biến mất ngay tại chỗ, thân ảnh xuất hiện thời điểm, cũng tới tiền không trong vòng, làm sao, đang có nước cờ trăm cái Cửu Thiên Huyền Tiên cùng mười mấy tiên quân cường giả.

“Phá Thiên Nhất Kích.”

“Oanh Thiên Nhất Kích.”

“Đấu Thiên Chương.”

Nhạc Thành thân hình xuất hiện thời điểm, trong tay pháp quyết đánh ra, từng đạo công kích không ngừng oanh kích xuống, Nhạc Thành tới mục đích đúng là muốn làm cho này Tây Phương quỷ đế địa bàn người ngã ngựa đổ, lúc này tự nhiên là sẽ không bỏ qua này cơ hội, đây cũng là Nhạc Thành đã sớm kế hoạch tốt.

“Thình thịch oành...”

Từng đạo lực lượng nứt toác, cường hãn Lang Lễ tràn ngập trong lúc đó, này Cửu Thiên Huyền Tiên tu vi thực lực giả thực lực coi như là không sai, chính là đối mặt lúc này Nhạc Thành, tầng thứ bảy Hỗn Nguyên Chân Thân hơn nữa lực lượng thần thông, vậy căn bản không có sức phản kháng.

Ầm ầm trong lúc đó, còn có trên trăm cái Cửu Thiên Huyền Tiên thừa dịp loạn bị đánh chết, hai cái tiên quân lúc đầu cường giả cũng không có đúng lúc đào thoát bị đánh chết trong đó, Nhạc Thành xuống tay càng thêm là không lưu tình chút nào.

Này công kích không chỉ có là có thể tiêu tán Tây Phương quỷ đế này quỷ dị không gian, còn có thể làm cho người của hắn chết, Nhạc Thành khả sẽ không bỏ qua cơ hội này.

“Phách Thiên Ấn.” “Lực lượng thần thông bên trong chiêu thứ tư là Phách Thiên Ấn, ngày hôm qua cùng Nhạc Thành cùng Tây Phương quỷ đế giao thủ chương và tiết bên trong viết Phiến Thiên Ấn là thủ lĩnh, hiện tại sửa chữa lại đây, ảnh hưởng đọc, thật có lỗi.”

Nhạc Thành cười lạnh, nhất ba công kích thổi quét mà ra sau, lại một đạo chương ấn tia chớp lược thượng, không gian xung quanh nhất thời bạo phát ra trận trận xuy tiếng vang, chương ấn bốn phía, không gian cái khe trực tiếp chấn khai. Hôn ám quỷ dị không gian bên trong, lúc này cũng bị xé rách khai vô số không gian thật nhỏ cái khe, một tia tầm mắt chiếu xạ tiến vào.

“Oành... !”

Phách Thiên Ấn bao phủ xuống, không gian xung quanh nháy mắt sụp đổ, làm được cả không gian run rẩy không ngừng, không gian trung, nơi nơi rạn nứt ra cái khe, kia mấy trăm Cửu Thiên Huyền Tiên nhất thời bao phủ trong đó hơn phân nửa trực tiếp hóa thành mảnh nhỏ, còn có mấy tiên quân bị chương ấn hội áp xuống, tiêu tán ở liễu không gian bên trong.

“Ha ha, Tây Phương quỷ đế, không gì hơn cái này.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, thân ảnh nhất thời theo trên không xuất hiện không gian cái khe bên trong đè ép mà ra, quỷ dị không gian nháy mắt nứt toác.

Nhất thời cả nghìn vạn dặm trong vòng không gian phía trên, một mảnh hư không hiển lộ, lập tức hư không phía trên cái khe cũng là nhanh chóng khuếch tán, giống như mạng nhện bình thường tràn ngập cả không

gian, khắp không gian lúc này đều đang run rẩy đứng lên, mà ở Không Gian Bạo Liệt bên trong, kia sở hữu bao phủ trong đó Cửu Thiên Huyền Tiên cùng tiên quân toàn bộ bị đánh chết.

“Tiểu tử, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.” Tây Phương quỷ đế thân thể cao lớn lúc này gầm lên giận dữ đứng lên, không nghĩ tới Nhạc Thành dĩ nhiên là nhân cơ hội đánh chết hần mười mấy tiên quân cùng không ít Cửu Thiên Huyền Tiên, trong lòng nổi giận có thể nghĩ.

“Ha ha ha ha, Triệu Văn Hòa, thực lực của ngươi tựa hồ còn chưa đủ đi.” Nhạc Thành phóng tiếng cười dài, tay phải duỗi thân mở ra, khổng lồ trên bàn tay, năm ngón tay hợp lại ở trên không bên trong nắm chặt, quanh mình không gian nhất thời tầng tầng không gian khuấy động mà khai, lập tức hư không tầng tầng thoát phá, hiển lộ ra một cái sâu thẳm tối đen thật lớn lỗ thủng, giống như không gian thâm động bình thường.

“Hừ.” Tây Phương quỷ đế hừ lạnh một tiếng, thân thể cao lớn phía trên u hồn khí run, phát tay một quyền trực tiếp oanh kích mà lên.

“Xuy xuy...” Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, hai tay mạnh về phía trước đẩy dờ đi, thôi động kia khủng bố không gian hắc động nghênh hướng về phía Tây Phương quỷ đế mà đi.

“Thình thịch!” Trên không trung hai cái thân thể cao lớn ngang trời mà lên, chung quanh nháy mắt đè ép ra vô số không gian mảnh nhỏ. Một mảnh nứt toác tiếng động sau, mắt thấy Tây Phương quỷ đế khổng lồ quyền ấn thẳng tắp va chạm tiến nhập Nhạc Thành ngưng tụ hắc động bên trong.

Kinh Thiên nổ lúc sau, cả thiên địa tựa hồ đều đang run rẩy đứng lên, mắt thường có thể thấy được, Nhạc Thành ngưng tụ không gian hắc động dĩ nhiên là trực tiếp bị Tây Phương quỷ đế xé mở, tắc tắc hắc động hóa thành hư không mảnh nhỏ.

“Thình thịch oành...” Cuồng bạo lực lượng kích tán mà khai, đồng thời một cổ thật lớn lực lượng trút xuống ở tại Nhạc Thành thân hình phía trên.

“Đặng đặng...” Nhạc Thành nhất thời thân hình lảo đảo đổ lùi lại mấy bước, phá hủy hai tòa ngọn núi mới ngừng thân hình.

Lúc này Nhạc Thành mới cảm giác được, lần trước cùng Tây Phương quỷ đế giao thủ, Tây Phương quỷ đế căn bản là không có xuất ra toàn bộ thực lực đến mới khiến cho chính mình nhân cơ hội chạy thoát, mà hiện tại rõ ràng Tây Phương quỷ đế là không dám khinh thường, thực lực đại trưởng bên trong, chính mình đối kháng xuống dưới chính là cố hết sức không ít, chút chiếm cứ không đến gì tiện nghi.

“Muốn dùng toàn lực.” Nhạc Thành cắn răng đạo, chính mình chỉ sợ là toàn lực ra tay dưới, mới có thể đối kháng này Tây Phương quỷ đế.

Mà lúc này, Nhạc Thành cũng không biết, Tây Phương quỷ đế trong lòng càng thêm kinh ngạc, hần một cái tiên tôn siêu cấp cường giả, lúc này cũng chút cũng vô pháp làm gì một cái tiên quân lúc đầu tu vi giả, trong lòng kinh ngạc có thể nghĩ.

“Ong ong.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, trên không bên trong một mảnh ong ong tiếng động khuếch tán mà ra, Hiên Viên kiếm hóa thành mấy ngàn thước dài, nhiều điểm kiếm khí tràn ngập mở ra, chấn động hư không.

Tay cầm Hiên Viên kiếm, Nhạc Thành thật lớn trong hai mắt đầu bắn ra hai đạo hàn quang, hàn ý mênh mông cuộn cuộn, Hiên Viên kiếm phía trên, nhẹ nhẹ mãi mãi hơi thở bao phủ, cũng làm cho mọi người trong lòng ngẩn ra.

Tây Phương quỷ đế lúc này cũng thần sắc trầm trọng nhìn chăm chú vào Nhạc Thành trong tay Hiên Viên kiếm, cảm giác hơi thở, thần sắc có chút biến hóa không chừng.

“Hiên Viên kiếm, đây là Hiên Viên kiếm, ngươi còn có Hiên Viên kiếm ở trên người?” Ngộ, Tây Phương quỷ đế kinh ngạc nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, cảm giác Hiên Viên trên thân kiếm hơi thở, này chỉ có thượng cổ thần khí mới có này trung làm cho hần cũng không dám khinh thường hơi thở.

“Không sai, đúng là Hiên Viên kiếm.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, trong lòng cũng không nghĩ tới chính mình đi Hiên Viên kiếm biến hóa bộ dáng, thu liễm hơn phân nửa hơi thở cũng vẫn là có thể làm cho Tây

Phương quỷ để nhìn ra đến.

Cho tới nay, Nhạc Thành đều là đem Hiên Viên kiếm biến hóa bộ dáng ra tay, cũng không ai có thể nhận ra đến, nhưng thật ra không nghĩ tới này Tây Phương quỷ để ánh mắt thật đúng là có đó cay độc.

“Kia nhận ra Hiên Viên kiếm, vậy thử xem Hiên Viên kiếm uy lực đi, Tru Tiên.” Nhạc Thành thét dài ra tiếng, thân hình thoảng hiện trong lúc đó, quanh thân kim mang tăng cao, Hồn Nguyên Chân Thân, lực lượng thần thông lưỡng chủng lực lượng chồng lên, phối hợp này Hiên Viên kiếm ra tay, Hiên Viên kiếm rung lên vù vù, khôn cùng kiếm khí rồi rầm thành một mảnh đập nát xé rách không gian màu xanh bóng kiếm lưu quang, nhất thời hướng tiêu dựng lên phô thiên cái địa cắn nuốt hướng về phía Tây Phương quỷ để mà đi.

Lúc này, Nhạc Thành đã muốn là Hồn Nguyên Chân Thân, lực lượng thần thông, hơn nữa Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết toàn lực ra tay, đây cũng là chính mình cực mạnh thực lực trạng thái, lúc này chính mình Hồn Nguyên Chân Thân tầng thứ bảy, hơn nữa lực lượng này thần thông cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, chỉ sợ là còn hơn chính mình thúc dục Hạo Thiên Tháp cùng Không Động ấn uy lực còn mạnh hơn thượng một tia.

Tây Phương quỷ để thần sắc phát lạnh, không dám khinh thường, nhìn thấy Nhạc Thành đã muốn kéo mấy ngày liền tiếp đất khùng bố bóng kiếm âm âm trầm lạc, vội vàng tụ tập pháp lực, quanh thân u hồn khí tăng vọt dựng lên, không sai đồng thời thời điểm, tam chích cự mắt bên trong, ba đạo công chúa chói mắt lóe ra, cơ hồ ngưng tụ thành thực chất hào quang vật đập dờn mở ra.

Lập tức tam đạo cột sáng hội tụ ở tại cùng nhau, hóa thành một mảnh thật lớn màn trời, ở một tia u hồn khí như bức rèm che bình thường thủy lạc xuống, kết thành từng đạo hư mạc, đem Tây Phương quỷ để bảo hộ ở bên trong.

“Thở phì phò...” Hiên Viên kiếm âm âm trong lúc đó liên tiếp trầm lạc, bàng bạc kiếm khí như thủy triều bình thường liên tiếp đánh xuống, hôm nay mặc chặt đứt một tầng, còn có một tầng, tựa hồ là liên miên không dứt vô cùng vô tận. Tùy ý Nhạc Thành Hiên Viên trên thân kiếm đầy trời bóng kiếm uy lực Kinh Thiên, một đường kéo dài chém tới, cũng không biết chặt đứt nhiều ít tầng, lại cố tình không thể lướt qua này một đạo màn trời.

“Lực Tiên.” Nhạc Thành lại hét lớn một tiếng, Hiên Viên kiếm lại hóa xuất khùng bố bóng kiếm lao thẳng tới mà lên.

Phô thiên cái địa bóng kiếm lưu quang bức xé không gian đầu đá mà rơi, đánh vỡ tầng tầng lớp lớp màn trời u hồn khí, rốt cục thì vạch tìm tòi Tây Phương quỷ để màn trời phía trên một đạo nứt ra.

Tây Phương quỷ để kinh ngạc không nhỏ, tựa hồ là Nhạc Thành lúc này thực lực đột nhiên tăng vọt không ít bình thường, cường hãn thực lực dĩ nhiên là có thể cùng hãn ngay mặt đối kháng, tiểu tử này mới là tiên quân lúc đầu tu vi thực lực mà thôi a, nếu tiểu tử này đột phá tới chính mình giống nhau tu vi trình tự, kia chính mình chỉ sợ là căn bản không phải đối thủ.

Nghĩ đến đây, Tây Phương quỷ để cũng sát ý nổi lên, hiện tại này cừu đã muốn là kết thượng, cũng không quản cái gì Xiển giáo cùng Dao Trì Kim Mẫu, nhất định phải đem tiểu tử này đánh chết mới được.

Nhất niệm không sai, Tây Phương quỷ để trong tay nhanh chóng té ra một viên trong suốt thần châu, một mảnh thần quang chói mắt, lập tức ngăn cản tại Nhạc Thành bóng kiếm phía trước.

“Thở phì phò...” Vô số bóng kiếm chém thẳng vào xuống, đều cũng bị thần châu phía trên hào quang ngăn cản, lúc này không gian xung quanh này vô tận hư không, đều dường như bị sinh sôi phân tách thành vô số khối, cả không gian bên trong, nghìn vạn dặm trong vòng không gian dòng khí gào thét chấn động, đáng sợ dòng khí, điên cuồng xé rách cùng áp chế ở không gian trong vòng.

Mà lên không trung vô số điều không gian cái khe cơ hồ là nháy mắt bị xé rách, theo không gian cái khe trung xuất hiện hư không mảnh nhỏ đó là bị có thể dễ dàng phá hủy hạ trống không mở mang núi non, cả phía chân trời tựa hồ đều là yếu sụp đổ bình thường.

Cường hãn lực lượng dưới, Tây Phương quỷ để bị một cỗ khó nói lên lời lực lượng cường đại phản chấn, thân hình khổng lồ không khối liên tục sau lùi lại mấy bước mới khó khăn lắm đứng vững thân thể, lại nhìn

hướng Nhạc Thành là lúc, trong lòng đã muốn là hơn một tia hoảng sợ. Đây Nhạc Thành thực lực thật sự là quá cường hân.

Nhạc Thành lúc này cũng thân thể cao lớn bị trực tiếp chấn lùi lại mấy bước, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, chính mình toàn lực ra tay, hơn nữa Hiên Viên kiếm cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, đều là còn muốn rơi vào hạ phong, xem ra, này tiên tôn trình tự còn hơn tiên quân thật sự thượng cường nhiều lắm.

“Định Hải Thần Châu.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào tiền không bên trong Tây Phương quỷ để thủ trung thần châu, cũng là có chút kinh ngạc, không nghĩ tới đây Tây Phương quỷ để trên người còn có một viên Định Hải Thần Châu.

“Tiểu tử này, thật đúng là có thể đối kháng tiên tôn cường giả, yêu nghiệt a, này thực lực rất biến thái.” Huyền Tiên nhìn chăm chú vào xa không trung chiến đấu kịch liệt, trong lòng kinh ngạc thì thầm tự nói.

“Lại đến.” Tây Phương quỷ để Triệu Văn Hòa lúc này đã muốn là sát ý đại khí, thân hình lại lao thẳng tới mà lên, trong tay pháp quyết đánh ra, Định Hải Thần Châu phía trên, một mảnh thần quang khuấy động mà ra.

“Đến đây đi.” Nhạc Thành ngửa mặt lên trời hét dài, cả người hơi thở thúc đẩy phong vân biến sắc, thân thể cao lớn ngang trời dựng lên, lúc này cũng lại đánh về phía xa không bên trong kia Tây Phương quỷ để một loại Cửu Thiên Huyền Tiên cùng tiên quân tu vi giả mà đi.

Chính là nháy mắt, Nhạc Thành cũng băng vào không gian thần thông, không gian xuyên thấu mấy lần, đó là tới kia nhất chúng Cửu Thiên Huyền Tiên trên không, lúc này phía sau, Tây Phương quỷ để Định Hải Thần Châu theo đuôi tới.

“Ha ha...” Nhạc Thành cười to dựng lên, trực tiếp là đánh về phía kia nhất chúng Cửu Thiên Huyền Tiên cùng tiên quân trình tự tu vi giả bên trong.

“Chạy mau, khoái.” Sưu sưu một mảnh tiếng xé gió, nhìn thấy Nhạc Thành đánh tới, mọi người mà bắt đầu cấp tốc mà chạy, chính là có người cũng chậm từng bước, Nhạc Thành thân thể cao lớn phía trên, kim mang khuấy động, cao ngất quay đầu lại, trong tay Hiên Viên kiếm thúc dục, đầy trời bóng kiếm ngưng tụ thành phô thiên cái địa bóng kiếm, lập tức cùng Tây Phương quỷ để Định Hải Thần Châu va chạm ở tại cùng nhau.

Lưỡng đạo lực lượng âm âm chạm vào nhau, không gian nghìn vạn dặm băng phi bốn phía, cả không gian đều chấn động đứng lên, vô số không gian cái khe rối loạn nứt toác, dòng khí rung chuyển không ngừng.

“A...” Một mảnh tiếng kêu thảm thiết truyền đến, ước chừng là trên trăm Cửu Thiên Huyền Tiên tổng số cái tiên quân lúc đầu tu vi giả bị lan đến ở bên trong, đa số trực tiếp tiêu diệt thành liễu không gian mảnh nhỏ, số ít cũng là trọng thương, còn có chính là trốn ra nguyên thần.

“Tiểu tử, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.” Nhìn thấy Nhạc Thành cố ý là đem chiến trường đi phía trước lạ, Tây Phương quỷ để giận dữ dựng lên, trong tay pháp quyết lại biến hóa, thân thể cao lớn lao thẳng tới mà lên, tay phải chậm rãi tha động, u hồn khí nháy mắt hội tụ, quanh mình không gian bên trong, cả không gian co rút lại, lập tức, một mảnh không gian dĩ nhiên là trực tiếp đem Nhạc Thành vây ở trong đó.

“Phá.” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, thân thể cao lớn tể thân mà lên, Hiên Viên trên thân kiếm Tuyệt Tiên thúc dục, hóa thành một đạo khủng bố hắc động, lập tức giao hưởng về phía tiền không.

Tầng tầng không gian mảnh nhỏ sụp đổ, nhất thời không gian bên trong xuất hiện từng đạo tối đen cái khe.

“Ha ha.” Nhạc Thành thân hình khổng lồ lại phá vây mà ra, cũng lần lượt đánh về phía này kinh hồn chưa định Cửu Thiên Huyền Tiên cùng tiên quân mà đi, không thể làm gì Tây Phương quỷ để cũng là ở Nhạc Thành đoán trước bên trong, lúc này Nhạc Thành mục tiêu cũng chỉ là này Cửu Thiên Huyền Tiên cùng tiên quân mà thôi.

Thân ảnh xuất hiện, Nhạc Thành đó là phát động công kích, Hiên Viên trên thân kiếm kiếm quang phô thiên cái địa bạo phun mà ra, nơi đi qua, đều có mấy Cửu Thiên Huyền Tiên bị đánh chết.

Người này số không ít, ước chừng là hơn hai nghìn, lúc này ở Nhạc Thành đuổi giết bên trong, cũng không có thiếu nhân tốc độ căn bản là không thể cùng Nhạc Thành so sánh với, thương hoảng sợ trong lúc đó, chỉ

có bị đánh chết phân.

Tây Phương quý để sắc mặt cực độ nan thoát nhìn, bạo rống liên tục, cũng ở tốc độ thượng, cũng chỉ có thể đủ là còn hơn Nhạc Thành khoái thượng một tia mà thôi, vừa muốn bận tâm đến người của chính mình đã bị lan đến, đó là cũng vô pháp làm gì Nhạc Thành.

“Tru Tiên.”

“Tuyệt Tiên.”

“Phách Thiên Ấn.”

Nhạc Thành cười to, từng đạo công kích tùy ý thúc dục, căn bản là không sợ tiêu hao, có bất tử nguồn suối cùng sinh mệnh thần thông, chính mình hiện tại căn bản là không cần quá lo lắng tiêu hao vấn đề.

Cường hãn lực công kích dưới, chính là làm cho này tiên quân trình tự cường giả cũng là kêu khổ liên tục, loại này cường hãn thực lực bọn hắn căn bản khó có thể đối kháng, cho dù là bất tử, cũng muốn trọng thương, này Cửu Thiên Huyền Tiên hoàn toàn cũng chỉ có bị đánh chết phân.

Xa không bên trong, Huyền Tiêu nhìn chăm chú vào tiên không Nhạc Thành ở Tây Phương quý để trong tay cũng là quay lại tự nhiên, không khỏi là càng thêm kinh hãi cùng trợn mắt há hốc mồm, hắn căn bản là không thể tin được Nhạc Thành thực lực dĩ nhiên là tới có thể cùng tiên tôn cường giả ngay mặt đối kháng tình trạng, hắn yêu quân lúc đầu tu vi, đó là tuyệt đối không dám trêu chọc tiên tôn cường giả.

“Lục Tiên.”

“Tuyệt Tiên.”

Nhạc Thành lại thúc dục không gian đánh về phía tiên không, một mảnh thương hoảng sợ chạy trốn bên trong, còn có có mười mấy người bị đánh chết trong đó, mấy tiên quân cũng là nguyên thần hiể hiể chạy ra.

Lúc này, Nhạc Thành này một đường đánh chết, hơn nữa đã bị lúc trước lan đến, đã muốn là ước chừng không thua năm trăm Cửu Thiên Huyền Tiên cùng ba mươi cái tiên quân bị đánh chết, ba mươi đến cái tiên quân tu vi giả trung chỉ có cực một số nhỏ tiên quân cường giả hiể hiể trốn ra nguyên thần.

“Hỗn đản, mọi người thối lui, toàn bộ thối lui.” Tây Phương quý để ở rít gào, khổng lồ thân ảnh rất cực thì đuổi theo Nhạc Thành, trong tay một cây màu xanh trường côn phía trên u hồn khí dấy dựa xoay quanh, hào quang lóe ra, côn mũi nhọn từ nam chí bắc thiên địa không gian, dập dờn mở ra, thời gian hội áp xuống đánh về phía Nhạc Thành mà đi.

“Lại là thần khí.” Nhạc Thành trầm xuống, này Tây Phương quý để này pháp bảo cũng là thần khí trình tự, tựa hồ là còn hơn bình thường thần khí còn muốn tốt hơn một ít, hàn quang đầu bắn, Hiên Viên trên thân kiếm một kiếm trực tiếp đánh xuống, kiếm quang tha ra thương mấy vạn thước, kiếm quang phía trước một mảnh không gian sinh sôi dập nát, lập tức không gian băng phi bốn phía, bị đâm cho cả không gian chấn động không ngớt, tiếp theo hung hăng cùng kia côn mũi nhọn va chạm ở tại cùng nhau.

Hai người đều là pháp lực khuấy động, quanh thân liên miên dập dờn mở ra, cả không gian lúc này thượng nghìn vạn dặm âm âm bạo toái, thật lớn động tĩnh lúc này đã muốn là chấn động nửa Minh giới, khủng bố một mảnh hư không thật lâu hiển lộ không thể khôi phục.

Một cỗ bàng bạc cự lực trút xuống mà như sau, Nhạc Thành người mang tam trọng phòng ngự, lúc này cũng là huyết khí cuộn cuộn, lực lượng này tuyệt đối là khủng bố, mà lúc này, Nhạc Thành phỏng chừng Tây Phương quý để cũng sẽ không dễ chịu, chính mình toàn lực dưới, cũng là có thể làm cho hắn kinh ngạc.

Thân hình lóe ra trong lúc đó, Nhạc Thành thân hình khổng lồ đưa tay đuổi ra, Hiên Viên kiếm lại mà ra, một chút hàn mang hiện ra, lập tức hóa thành đầy trời bóng kiếm, quấy cả không gian cuộn cuộn, vô số kiếm quang lại gào thét bắn nhanh mà ra.

“Tiểu tử, khi ta thật là không làm gì được ngươi có thể nào.” Tây Phương quý để thật sự nổi giận, thật lâu không thể làm gì một cái tiên quân, còn tổn thất mấy trăm Cửu Thiên Huyền Tiên cùng mấy chục cái tiên quân cường giả, mặt mũi của hắn đã muốn là không nhận được.

“Vù vù...” Cả không gian phía trên, lúc này không gian xung quanh sổ nghìn vạn dặm trong vòng u hồn khí đều bắn nhanh hội tụ, Tây Phương quý đế thân hình chợt đột nhiên lại hơi thở tăng vọt, trong tay đẩy dời đi một đạo cự chưởng, trực tiếp phách về phía Nhạc Thành mà đi.

Một cỗ tim đập nhanh cảm giác bao phủ ở tại Nhạc Thành trên người, cảm giác được này một cỗ tim đập nhanh hơi thở, Nhạc Thành tựa hồ là cảm giác được này Tây Phương quý đế đáng sợ, lúc này, này Tây Phương quý đế là muốn toàn lực đối phó chính mình.

Nhạc Thành không dám chần chờ, trong tay Hiên Viên kiếm toàn lực bỏ ra, vô số kiếm quang giáo hướng về phía tiền không Tây Phương quý đế lao thẳng tới mà đến chưởng ấn.

“Hừ, cho ta phá.” Tây Phương quý đế đột nhiên một tiếng rít gào rống to, cự chưởng trực tiếp xuyên thấu Nhạc Thành đạo đạo kiếm khí, vô số bóng kiếm dĩ nhiên là ở cự chưởng dưới hóa thành tắc tắc mảnh nhỏ, một cỗ cường hãn hơi thở nhất thời đập vào mặt mà đến.

“Thình thịch thình thịch...”

Bóng kiếm kích tán, không gian bị oanh kích ra một đạo cái khe, lập tức một cỗ thật lớn lực lượng trực tiếp va chạm ở tại Nhạc Thành trên người.

“Đặng đặng...” Nhạc Thành thân thể cao lớn trực tiếp lão đảo rút lui, cự lực trút xuống dưới, Long giáp phía trên thân long hư ảnh ảm đạm, trong cơ thể ngũ tạng lực phủ đều là đã bị kịch liệt chấn động.

Thân thể cao lớn trực tiếp là đâm cháy ba tòa ngọn núi mới đứng vững thân hình, mà lúc này, Tây Phương quý đế thân thể cao lớn lại ngang trời mà lên, quanh thân u hồn khí liên tiếp trên không thật dày một mảnh mây đen, một bàn tay phô thiên duỗi thân mở ra, năm ngón tay nhất long, tựa như ngũ cái trụ trời, để ngang không gian bên trong, lại oanh kích hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

“Ầm vang” một tiếng vang thật lớn, chấn động không gian thoát phá lộ ra hư không, không gian dòng khí quay cuồng không ngớt, chung quanh chạy chồm đứng lên, Nhạc Thành thân thể cao lớn cũng lại lão đảo rút lui, này cự lực quá, cường hãn không thể tưởng tượng nổi.

“Tiểu tử, ta nói rồi, thực lực của ngươi còn chưa đủ.” Tây Phương quý đế ha ha cười lạnh không dứt, đưa tay về phía trước, năm ngón tay hơi hơi co duỗi khuất long, nhiều điểm u hồn hơi thở lóe ra, không gian xung quanh vô số không gian cái khe trùng điệp nhanh chóng lan tràn mở ra, đột nhiên trong lúc đó không gian vừa thu lại, nhất thời Nhạc Thành thân hình còn không có đứng vững, lại là một đạo cường hãn công kích hội áp xuống.

“Thình thịch...” Nhạc Thành lại đã bị một kích, không gian xung quanh bàng bạc cự lực trực tiếp trút xuống ở tại trên người, trong cơ thể huyết khí kịch liệt cuộn cuộn, nhất miệng máu tươi nhịn không được chảy ra.

“Đáng chết.” Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, này Tây Phương quý đế thực lực còn hơn chính mình tưởng tượng bên trong còn mạnh hơn hơn, chính mình cũng quá coi thường tiên tôn cường giả thực lực.

Sinh mệnh thần thông, bắt tử nguồn suối thúc dục dưới, Nhạc Thành cấp tốc khôi phục thương thế, Hiên Viên trên thân kiếm một cỗ không hiểu khí thể run, Nhạc Thành lại thúc dục, trong tay Hiên Viên kiếm, một mảnh kiếm quang xé mở không gian cái khe, kiếm quang sắc bén vô cùng, ầm ầm bổ về phía Tây Phương quý đế mà đi.

“Hừ, thượng cổ thần khí dừng ở trong tay của ngươi, căn bản là thúc dục không ra uy lực chân chính, cho ta phá.” Lúc này Tây Phương quý đế lại hừ lạnh một tiếng, không sợ chút nào Nhạc Thành một kiếm này, trong tay lại một chưởng trực tiếp đánh xuống.

“Vang ầm ầm...”

Cả không gian gào thét quay cuồng, cường hãn hơi thở xé rách hư không, không gian dòng khí giống như là áp đặt phí nước sôi, lấy nứt toác không gian vì trung tâm, liên miên không ngừng dập dờn mở ra, cả nghìn vạn dặm trong vòng không gian hóa thành dập nát, vạn vật đều biến mất ở tại trong đó.

Như thế cường hãn lực lượng đã muốn là tới hủy thiên diệt địa tình trạng, cả hư không chấn động không ngớt, một mảnh phiến Không Gian Bạo Liệt hóa thành hư không, lập tức kéo dài tới tầm mắt cuối.

“Phụt.....” Nhạc Thành lại một đạo máu phun ra, này cường hãn một kích lại làm cho Nhạc Thành đã bị thương, Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa thực lực quá cường hãn, nguyên bản Nhạc Thành lấy vì chính mình Hồn Nguyên Chân Thân đột phá tầng thứ bảy có thể đủ đối kháng, không nghĩ tới này Tây Phương quỷ đế thực lực còn hơn chính mình trong tưởng tượng còn mạnh hơn, tiên tôn cùng tiên quân này lưỡng chủng trình tự kém quá.

“Lại đến.” Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa cười lạnh cùng nhau, nhìn thấy Nhạc Thành không dịch lại, trong tay chút không có do dự, lại pháp quyết đánh ra, câu động trên không bên trong u hồn khí, nhất thời trên không hắc ám bao phủ, thật dày u hồn khí giống như là yếu ép phá hư không bình thường chồng chất mà đến, cả không gian trung có yếu sụp đổ dấu vết, không gian sóng gợn lắc lư, tựa hồ là u hồn khí tái gia tăng, không trung liên gặp sụp đổ bình thường.

“Xuy...” U hồn khí trung, không gian nháy mắt thu liễm, vô số u hồn khí rồi đột nhiên trong lúc đó co rút lại tới trên không, lập tức trong phút chốc bị bảm một mảnh không gian cái khe ngưng tụ thành một đạo ước chừng là thượng mười vạn thước khổng lồ chướng ấn.

Chướng ấn dưới, có màu đen tia chớp không ngừng lóe ra, không gian sóng gợn gào thét khuấy động, giống như là bình tĩnh thủy vực trung lúc này nháy mắt bị khuấy thành một mảnh sóng thần.

“Xuy!” Chướng ấn ầm ầm thổi quét xuống, Nhạc Thành quanh thân không gian tại đây một mảnh cường hãn vô cùng lực lượng trung, đều bị oanh kích vụn vụn đứng lên, không gian áp lực, không gian tùy thời sụp đổ.

“Đủ liễu đi, hiện tại đến phiên ta.” Nhìn chăm chú vào chung quanh trên không, Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, quanh thân nhất đạo kim sắc hào quang bạo phun mà ra, không sai đồng thời thời điểm, lấy quanh thân vì trung tâm, nhất cổ vô hình hơi thở bắt đầu không hề bận tâm tràn ngập, này vô hình hơi thở bên trong, lại là có thêm một cổ thần nhiên màu xanh biếc sóng gợn khuấy động.

“Sinh mệnh giam cầm.” Nhạc Thành vừa quát, sinh mệnh thần thông bên trong lĩnh ngộ ra sinh mệnh giam cầm thúc dục mà ra, cả bao phủ không gian bên trong, nhất thời sinh cơ hoàn toàn không có tựa như tử vực, trên không bên trong kia khổng lồ chướng ấn trong phút chốc cũng mất đi u hồn khí liên tiếp, trở nên có chút hư ảo đứng lên.

“Phách Thiên Ấn.” Nhạc Thành hơi hơi khẽ quát một tiếng, lực lượng thần thông, Hồn Nguyên Chân Thân, quanh thân pháp lực dung hợp cùng một chỗ, trong tay một đạo bàn tay lớn nhỏ màu vàng chướng ấn nháy mắt theo không gian trung toàn lực đẩy dời đi, này một đạo chướng ấn nhanh chóng theo không gian trung xuyên thấu, mấy nháy mắt liền trực tiếp hóa thành một đạo có thượng tám vạn thước thật lớn chướng ấn, chung quanh hắc ám không gian nhất thời bị chiếu rọi thành một mảnh màu vàng.

Thật lớn màu vàng chướng ấn trực tiếp xé rách một mảnh không gian, phạm vi trong lúc đó đầy hậu u hồn khí ngưng tụ mây đen nháy mắt đã bị chấn khai, lập tức oanh kích hướng về phía kia Tây Phương quỷ đế khổng lồ một chướng phía trên.

“Xuy...” Lúc này Tây Phương quỷ đế khổng lồ một chướng cũng gãy sinh mệnh giam cầm trói buộc, chỉ lúc này thượng mười vạn thước khổng lồ chướng ấn cũng chỉ có tám vạn thước lớn nhỏ, sinh mệnh giam cầm dưới tác dụng, đã muốn là uy lực giảm đi.

“Thình thịch oành.”

Lưỡng đạo lực lượng chạm vào nhau chia ra mà tán, chỉ để lại một đạo kinh thiên động địa bình thường tiếng vang, chung quanh thượng nghìn vạn dặm không gian lại sụp đổ, nháy mắt không gian thoát phá, trên không trung một mảnh hắc ám hư vô. Chỉ sợ dòng khí bắn nhanh mà ra, cả mặt đất chứng kiến chỗ lúc này cũng đã trở thành một mảnh tro tàn, đều hóa thành một mảnh hư không.

“Đặng đặng...” Nhạc Thành thân hình lại bị đẩy lui, bất quá một chướng này dưới, kia Tây Phương quỷ đế tựa hồ cũng không có chiếm cứ đến nhận chức gì tiện nghi, thân thể cao lớn cũng trực tiếp là bị đánh bay mở ra, đâm cháy số tòa sơn phong.

Nhạc Thành sắc mặt lúc này một mảnh trắng bệch, loại này tiêu hao cũng là quá mức cho khủng bố, trong cơ thể mình thể giới pháp lực cơ hồ là tiêu hao hầu như không còn, sinh mệnh thần thông, bất tử nguồn

suối bổ sung tốc độ cũng là không đạt được hiện tại tiêu hao trình độ, chính mình hiện tại mỗi một đạo công kích đều là tiêu hao đánh giá pháp lực mới có thể miễn cưỡng đối kháng Tây Phương quỷ đế.

“Ta xem ngươi còn có thể kiên trì tới khi nào.” Tây Phương quỷ đế quát lạnh đứng lên, trong lòng càng là kinh ngạc Nhạc Thành thực lực, cũng sát ý lại càng lớn, thân thể cao lớn lúc này lại là đánh về phía Nhạc Thành.

“Rống...” Nhạc Thành rít gào một tiếng, thân hình cấp tốc lướt qua không gian, lại đánh về phía kia Tây Phương quỷ đế nhất chúng Cửu Thiên Huyền Tiên mà đi, bất quá lúc này kia nhất chúng Cửu Thiên Huyền Tiên cùng tiên quân tu vi giả nhưng thật ra đã có kinh nghiệm, đều là tách ra đứng chung một chỗ, cũng không có hội tụ cùng một chỗ, nhiều nhất chính là ba năm mấy đứng ở xa không.

“Xuy xuy.” Nhạc Thành thi triển không gian xuyên qua, thân ảnh mấy lác mình, thoát ly Tây Phương quỷ đế công kích, lập tức đánh về phía một chỗ không gian bốn Cửu Thiên Huyền Tiên mà đi.

Kia bốn Cửu Thiên Huyền Tiên nhìn thấy Nhạc Thành thân ảnh khổng lồ ngang trời tới, nhất thời dọa cực nhanh mà chạy, chỉ là bọn hắn tốc độ còn không thể so với được với Nhạc Thành công kích tốc độ, thân ảnh vừa mới thoát đi, đã bị Nhạc Thành vụn vụn không gian bao phủ ở bên trong.

“Tiểu tử, cũng chỉ có ngươi hội có thể nào.” Tây Phương quỷ đế nổi giận lãnh quát một tiếng, sát ý đại khí, cũng thân thể cao lớn đánh về phía Lang Lễ, Huyền Tiêu, Thanh Đồng, Linh Viên, Hoàng Ma tán nhân đám người mà đi.

“Không tốt.” Nhạc Thành trong lòng cả kinh, không nghĩ tới này Tây Phương quỷ đế thế nhưng cũng là bất cổ thân phân công kích hướng về phía Lang Lễ đám người mà đi, Lang Lễ đám người mặc dù là thực lực đều có đột phá, ai có thể cũng không phải Tây Phương quỷ đế đối thủ.

“Mọi người tản ra, chạy mau.” Tam Tiêu tiên tử, Âm Ma quân, Huyền Tiêu hét lớn đứng lên, mọi người cấp tốc bốn phía mà chạy.

“Hô...” Chính là một cái thở gấp không đến thời gian, Tây Phương quỷ đế thân ảnh khổng lồ lúc này cũng nháy mắt xuất hiện ở tiền không, trong tay xem chuẩn Hoàng Ma tán nhân, một đạo chưởng ấn trực tiếp là bao phủ hướng về phía Hoàng Ma tán nhân mà đi.

“Sưu.” Chưởng ấn hội áp dưới, cũng một đạo thanh mang phong trì diện kinh bình thường nháy mắt xuyên thấu không gian đem Hoàng Ma tán nhân bao phủ ở tại trong đó, nhất thời hóa thành một vài vụn thước khổng lồ cự tháp, thương hoảng sợ trong lúc đó, Nhạc Thành cũng chỉ có là đánh ra Hạo Thiên Tháp bảo vệ Hoàng Ma tán nhân.

“Ong ong...” Đây một đạo thật lớn chưởng ấn trực tiếp là bổ vào Hạo Thiên Tháp thượng, Hạo Thiên Tháp đều là trực tiếp bị đánh bay mấy vụn thước, mà bằng bạc lực lượng cũng xuyên thấu qua Hạo Thiên Tháp trút xuống ở tại Nhạc Thành trên người.

“Phụt.....” Nhạc Thành lại một ngụm máu tươi phun ra.

“Hừ, ta xem ngươi có thể bảo vệ mấy.” Tây Phương quỷ đế Âm Lệ cười lạnh, thân ảnh lại di ra không gian, cũng lao thẳng tới hướng về phía xa xa Liệt Hỏa Ma Vương mà đi, trống rỗng nhất trảo, Liệt Hỏa Ma Vương cấp tốc mà chạy cũng vô pháp thoát ra kia một đạo cự trảo bao phủ.

“Thần Nông đỉnh.” Nhạc Thành thẳm mắng một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, Thần Nông đỉnh lại cấp tốc hóa thành lưu quang xuất hiện ở Liệt Hỏa Ma Vương trên không, ong ong xoay tròn tiếng động trung, màu xanh thân quang đầu bắn mà ra, Thần Nông đỉnh cũng đem Liệt Hỏa Ma Vương hộ ở trong đó.

“Thở phì phò...” Thật lớn dấu móng tay hạ xuống, hung hăng cái ở tại Thần Nông đỉnh phía trên, bằng bạc cự lực bên trong, Nhạc Thành cũng lại một lần huyết vụ phun ra, này mặc kệ là công kích Thần Nông đỉnh còn có Hạo Thiên Tháp, không thể nghi ngờ đều là tương đương ở công kích hắn.

“Hừ.” Tây Phương quỷ đế lại là thân ảnh biến mất, thân ảnh xuất hiện đồng thời, cũng nháy mắt đuổi tới Thanh Đồng trên không, Thanh Đồng tốc độ nhanh như thiểm điện, cũng cũng không có này trước tôn cường giả khoái, trước người không gian đều là nhất thời bị Tây Phương quỷ đế phong tỏa.

“Hỗn đản.” Nhạc Thành không nghĩ tới này Tây Phương quý đế hội như thế liêu lĩnh công kích người của chính mình, mắng to một tiếng, pháp quyết đã sớm đánh ra, Không Động ẩn hóa thành một đạo thần quang bắn nhanh mà đi.

“Xuy!” Tây Phương quý đế cười lạnh dựng lên, tay phải câu động thiên địa bên trong u hồn khí, lập tức hung hăng một quyền tạt hướng về phía Thanh Đồng mà đi.

“Gào khóc...” Thanh Đồng sắc mặt đại biến, cơ hồ là ở đồng trong nháy mắt hóa thành khổng lồ bản thể, rít gào liên tục, tốc độ cao nhất thả người mà chạy, Thanh Đồng trong lòng rất rõ ràng, chính mình Hóa Xà thần thú bản thể cũng vô pháp đối kháng Tây Phương quý đế một quyền.

Mà ngay tại Thanh Đồng này một đạo tiếng gầm gừ bên trong, ở xa xôi phía chân trời phía trên, lưỡng đạo thanh âm nháy mắt thần sắc biến đổi, cũng sơn gian hóa thành lưu quang xuyên thấu ở liễu không gian bên trong không thấy.

“Vù vù...” Cũng đúng lúc này, Không Động ẩn nháy mắt xuất hiện, đem Thanh Đồng bao phủ trong đó, một mảnh thần quang bắn nhanh mà ra, ngăn cản tại Tây Phương quý đế một quyền phía trên.

“Vang âm âm...” Khổng lồ Không Động ẩn bị Tây Phương quý đế một quyền oanh kích mà lên, cự lực trút xuống, Nhạc Thành sắc mặt trắng bệch một mảnh, huyết vụ lại phun ra.

“Ha ha ha.” Gặp được loại phương pháp này đối phó Nhạc Thành nhất hữu dụng, Tây Phương quý đế cũng cười lạnh dựng lên, thân thể cao lớn lại một lần nữa cũng đánh về phía lúc này tới lúc gấp rút tốc mà chạy ở nghìn vạn dặm ở ngoài Lục Lăng mà đi.

“Ca ca...” Không gian thoát phá, Tây Phương quý đế thân ảnh một cái thở gấp thời gian, đi ra Lục Lăng trên không, lạnh nhạt nói dựng lên: “Như thế nữ nhân, xứng ta vừa vạn, trước bắt lấy người nói sau.”

,

1260. Chương 1070: Cha Mẹ Sinh Ra Thanh Đồng?

Thành người bị thương nặng, một kiếm này uy lực đã muốn là không lớn bằng lúc trước, nhất thời bị Tây Phương quý đế vây khốn mà không thể giãy mà ra.

“Lại đây đi.” Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa Âm Lệ cười, tay trái một đạo dấu móng tay cũng vạn vẹo không gian chớp tới Lục Lăng mà đi.

“Ta và ngươi liêu mạng.” Lục Lăng nổi giận dựng lên, quanh thân hơi thở bạo phun mà ra, lập tức biến hóa ra khổng lồ bản thể, khổng lồ bản thể phía trên phá hủy một mảnh hư không, lập tức bạo lực hướng về phía Tây Phương quý đế mà đi.

“Không biết tự lượng sức mình.” Tây Phương quý đế cười lạnh liên tục, chút không có đem Lục Lăng để ở trong mắt, Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu lúc đầu loại thật lực này, hẳn cũng là đích xác không để ở trong mắt, trong tay dấu móng tay vạn vẹo không gian, lập tức bao phủ xuống.

“Tiên tôn lúc đầu, chẳng lẽ liền nghĩ đến giới lắm có thể nào, cảm động nữ nhi của ta, ngươi còn không có loại này tư cách...” Ngay tại thời điểm, một đạo trầm thấp giận dữ thanh âm theo không gian trung truyền đến.

Theo này một đạo thanh âm theo giữa không trung truyền đến thời điểm, bầu trời xám xịt trung ngọt xuất hiện một cái không gian thông đạo bình thường chỗ hổng, hai đạo thân ảnh lướt ra không gian, mang theo ngập trời tim đập nhanh yêu khí, nháy mắt động lại chung quanh không trung.

Hai đạo thân ảnh xuất hiện, một nam một nữ, đều là trung niên bộ dáng, nam thô lỗ, nữ xinh đẹp lả lướt, hai người đều là trung niên bộ dáng, quanh thân đều là yêu khí ngập trời, hai người này xuất hiện, trung niên hán tử kia thần sắc phát lạnh, trong tay trống rỗng một chuồng oanh kích mà ra, chuồng ẩn trực tiếp chấn vỡ không gian thổi quét hướng về phía Tây Phương quý đế mà đi.

Này hết thấy nhìn như thông thả, nhưng là chính là trong nháy mắt này phát sinh, chưởng ấn phía trên yêu khí từ nam chí bắc thiên địa, bỏ ra trùng điệp không gian, âm âm cùng kia Tây Phương quỷ đế dấu móng tay va chạm ở tại cùng nhau.

“Thình thịch oành...” Không gian rồi đột nhiên bành trướng nứt toác, tựa hồ là vạn quân lực ngay trong nháy mắt này bị kiềm hãm, lập tức khắp sở nghìn vạn dặm không gian tắc đứt từng khúc liệt, này thật lớn động tĩnh còn hơn Nhạc Thành cùng Tây Phương quỷ đế giao thủ cần phải cường nhiều lắm, tựa hồ là cả Minh giới đều ở chấn động đứng lên.

“Phụt...” Tây Phương quỷ đế không hề dấu hiệu một đạo máu tươi trực tiếp phun ra, thân ảnh khổng lồ phía trên u hồn khí bị đánh tan khai nhất tầng lớn tiêu tán ở tại không gian xung quanh, thân ảnh đánh bay thương ngũ vạn thước, liên tục đâm cháy sở tòa sơn phong mới rơi trên mặt đất.

Nhạc Thành ở xa xa nhìn thấy này hết thấy, nhất thời kinh hãi không thôi, người tới thực lực, quá kinh khủng, chỉ sợ là đi vắng chính mình sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu dưới.

“Cha, nương.” Lúc này Lục Lăng nháy mắt thu hồi bản thể, lập tức khôi phục hình người, ủy khuất nhào tới trên không trung kia xinh đẹp trung niên nữ tử trong lòng.

“Của ta lắng nhi, người như thế nào chạy đến Minh giới đến đây, người không sao chứ, lo lắng tử ta và người cha.” Trung niên phụ nhân hiền lành ôm Lục Lăng, đánh giá cẩn thận Lục Lăng toàn thân trên dưới, sợ là thiếu nhất chút gì đó.

“Nương, ta thiếu chút nữa liền không thấy được người, kia Tây Phương quỷ đế thiếu chút nữa sẽ đem ta... .” Lục Lăng ủy khuất không thôi, trong mắt nước mắt chảy ra hốc mắt.

“Lắng nhi đừng khóc, tốt lắm, có cha mẹ ở đây, không ai dám đối với người như vậy.” Nhìn thấy nữ nhân ủy khuất bộ dáng, kia xinh đẹp nữ tử nhất thời đau lòng không thôi.

“Yêu tôn hậu kỳ.” Lúc này Tây Phương quỷ đế cũng là ổn định thân hình, nhìn chăm chú vào xa không bên trong kia một nam một nữ, sắc mặt nháy mắt đại biến, hai người này đều là yêu tôn hậu kỳ cường giả, hơn nữa này hai cái yêu tôn cường giả, hẳn tựa hồ đều là không biết.

“Hảo người cái Tây Phương quỷ đế, nữ nhi của ta người cũng dám động, người là muốn chết.” Trên không bên trong, trung niên hán tử kia cũng rất cuộc nhìn không được, thân ảnh bạo lực dựng lên, nháy mắt đánh về phía Tây Phương quỷ đế mà đi.

“Gào khóc...” Không gian bên trong, này trung niên hán tử tử tế toái không gian, thân hình hóa thành khổng lồ Hóa Xà thần thú thân thể, này Hóa Xà thần thú thân thể ước chừng là có thêm mười hai vạn thước lớn nhỏ, còn hơn Thanh Đồng thân hình ước chừng lớn hơn một nửa.

Yêu khí ngập trời bên trong, nhất cổ cuồng bạo cường hãn hơi thở nhất thời ở trên không trung tràn ngập, yêu khí bao phủ hạ, khắp thiên địa bắt đầu phong vân biến sắc, chung quanh không gian sinh sôi bị đè ép thoát phá, cả không gian lúc này tựa hồ cũng chỉ có này ngẫu khổng lồ Hóa Xà thần thú tồn tại.

Cuồng bạo cường hãn hơi thở trung, này Hóa Xà thần thú dễ dàng xuyên thấu không gian tới kia Tây Phương quỷ đế trước người trên không, thân thể cao lớn cuộn cuộn mà lên, hung hăng một đạo cự vĩ quét ngang mà ra, chung quanh không gian trung một mảnh không gian mảnh nhỏ khuấy động, cự vĩ nơi đi qua một vòng vây không gian cái khe trực tiếp bị xé mở, cuồng bạo không gian dòng khí gào thét, hung hăng sục hướng về phía Tây Phương quỷ đế mà đi.

Tây Phương quỷ đế sắc mặt kinh hãi, muốn tránh cũng phát hiện khắp không gian đều là ở đối phương nắm trong tay dưới, đành phải là thương hoảng sợ trong tay pháp quyết đánh ra, câu động không trung một mảnh u hồn khí ngưng tụ, gào thét u hồn khí không ngừng nổi lên gần ngàn thước cao, ngưng tụ thành một cái khổng lồ dấu móng tay nghiêng hướng về phía đối phương cự vĩ mà đi.

Dấu móng tay ở không gian phía trên xé rách xóc lên một mảnh dài hẹp không gian cái khe, cùng với cuồng bạo không gian dòng khí, tùy theo không gian âm âm nứt toác, cùng Hóa Xà thần thú cự vĩ va chạm ở tại cùng nhau.

Lưỡng chủng đều là khủng bố tới cực hạn lực lượng rốt cực thì ở mọi người tim đập nhanh trung chạm vào nhau ở tại cùng nhau, nháy mắt, chung quanh số nghìn vạn dặm trong vòng không gian phong vân biến sắc, cả không trung đều là nháy mắt đều là ở vào một mảnh áp lực dưới, về phần khắp không gian không thể thừa nhận này khủng bố lực lượng đè ép, không bao giờ ... nữa được không chế ở không gian phía trên nổ vang mở ra, thanh âm vang vọng Hoàn Vũ...

“Vang ầm ầm...” Từng đạo kinh thiên động địa nổ truyền ra, không gian thoát phá, nhất cổ cuồng bạo không gian dòng khí gào thét, lúc này chỉ thấy khắp ánh mắt chứng kiến không gian đã muốn là ở cuồng bạo lực lượng đập vào trung trực tiếp đập nát một mảnh không gian thật lớn, một cái khủng bố thật lớn hắc động tim đập nhanh xuất hiện ở trên không trung.

“Mau lui lại.” Nhạc Thành thần niệm ở mọi người trong tai cấp tốc vang lên, thân ảnh cấp tốc bạo lui, hai người một kích, chứng kiến không gian nhất thời đều ở lan đến bên trong.

Mà lúc này Nhạc Thành đoán không sai, chỉ thấy khắp không gian như dễ ợt bình thường trực tiếp bị cắn nuốt ở trong đó, nháy mắt ở trong hắc động trực tiếp sụp đổ, chung quanh trên mặt đất từng đạo số phía trước thước cự đại mà để cái khe da nứt.

“A a...” Mà lúc này ở xa không bên trong, Tây Phương quý đế nhân bên trong, ước chừng là có thêm mấy trăm Cửu Thiên Huyền Tiên cùng mấy tiên quân không kịp đào thoát, phát ra một mảnh tiếng kêu thảm thiết sau, lập tức bị trên không trung hắc động lan đến, cứ việc là thương hoảng sợ mà chạy, nhưng là như trước là ở này không thể phản kháng lực lượng hạ bị cắn nuốt vào trong hắc động.

Chính là này nháy mắt thời gian, mấy trăm Cửu Thiên Huyền Tiên cùng mấy tiên quân tu vi thực lực cường giả đều bị này hắc động cắn nuốt ở tại trong đó không thể may mắn thoát khỏi cho nan.

“Phụt...” Đáng thương Tây Phương quý đế lúc này thân thể cao lớn trực tiếp bị chấn bay ra hư không, trong miệng máu tươi trắng phun mà ra. Thân ảnh không làm dừng lại, hợp lại đem hết toàn lực cấp tốc hướng xa không bắn nhanh mà đi.

“Muốn chạy trốn, đã quá muộn.” Hư không trong vòng, kia khổng lồ hóa thân thần thú bắn nhanh mà ra, nháy mắt lại đánh về phía Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa mà đi.

“Mình giới bên trong, không thể suông sã.” Đúng lúc này, trên không trung cao ngất một đạo không gian vỡ ra, lập tức ngũ đạo thân ảnh trống rỗng xuất hiện, năm người xuất hiện, nhất thời đều tự một đạo ngập trời u hồn khí hội tụ mà ra, năm đạo u hồn khí, trong đó bốn đạo cùng Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa ngang nhau, trung ương một đạo, thực lực còn vô cùng cường hãn.

Năm đạo u hồn khí đan vào thành một đạo Thiên Vĩng, nháy mắt ngăn cản tại Hóa Xà thần thú phía trước.

“Thình thịch oành...” Trung niên hán tử kia bản thể Hóa Xà thần thú trực tiếp va chạm mà lên, khắp không gian nhất thời run sụp đổ.

“Vang ầm ầm...” Không ngừng tiếng bạo liệt vang lên, thanh âm kinh thiên động địa, một mảnh phiến không gian mảnh nhỏ giống như là mưa sao sa bình thường không ngừng ở không gian thượng bắn nhanh mà ra.

Cả không gian tại đây này va chạm bên trong da nứt, một cỗ cuộn cuộn năng lượng gợn sóng ở trên không trung khuếch tán mở ra, khủng bố như thế lực lượng, làm cho Nhạc Thành nhìn thấy cũng là hít vào một hơi.

“Xuy xuy...” Xa không Thiên Vĩng tiêu tán ở trên hư không trung, mà trung niên hán tử kia cũng thu hồi bản thể hóa thành hình người xuất hiện ở trên không, ánh mắt bên trong lộ ra thấy lạnh cả người.

“Nhiều người khi dễ ít người có thể nào, hôm nay ta không nên đem Minh giới ném đi không thể.” Lục Lăng bên người trung niên nữ tử cũng thả người tiến lên, mang theo thao Thiên Yêu khí tới trung niên nam tử bên người, hai người quanh thân hơi thở run, cả không gian đều là yêu khí tận trời.

“Phong Đô đại đế, Đông Phương Quý Đế Thái Ưc Lũy, Bắc Phương quý đế Trương Hành, Nam Phương quý đế Đỗ Tử Nhân, Trung Ương quý đế Chu Khất.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào tới năm người, mà năm người này thật sự là Phong Đô đại đế cùng mặt khác năm phương Quý Đế bốn người, lúc này kia Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa cũng là tới Phong Đô đại đế bên người.

Nhạc Thành cảm giác này mấy người thực lực, Phong Đô đại đế thực lực trình tự hẳn là cùng chính mình sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu, Trần Nguyên Tử đám người không kém bao nhiêu, mặt khác bốn Quỷ Đế, tất đều là tiên tôn lúc đầu thực lực.

Lập tức Nhạc Thành ánh mắt cũng đã rơi vào kia một nam một nữ hai trung niên trên thân người, hai người này là Lục Lăng cha mẹ, kia thực mới có thể chính là Thanh Đồng sinh ra cha mẹ.

Lúc này, Nhạc Thành cũng thu hồi Hồn Nguyên Chân Thân, lập tức thu hồi Không Động ấn, Thần Nông đỉnh, Hạo Thiên Tháp, Thanh Đồng, Hoàng Ma tán nhân, Liệt Hỏa Ma Vương, Cửu U song ma, Tam Tiêu tiên tử, Huyền Tiêu, Lục Lăng, Linh Viên cũng đều là nhân cơ hội tới Nhạc Thành bên người.

Theo Thanh Đồng ra Không Động ấn, Thanh Đồng ánh mắt liền nhìn chăm chú ở tại kia một nam một nữ hai trên thân người, gần trong gang tấc huyết mạch phản ứng, làm cho Thanh Đồng cả người run rẩy đứng lên, trong cơ thể máu bắt đầu cấp tốc lưu động, tựa hồ là yếu sôi trào đi lên bình thường.

“Ngạo Không, ngươi cảm giác đã tới chưa, đứa bé kia...” Cũng nhưng vào lúc này, kia trung niên nữ tử ánh mắt nhìn chăm chú tới Thanh Đồng trên người, ánh mắt lộ ra kích động ánh mắt.

“Là hẳn, đúng vậy, chính là hẳn, sẽ không sai.” Trung niên hán tử kia lúc này cũng là hưng phấn nhìn chăm chú ở tại Thanh Đồng trên người, ánh mắt bên trong đồng dạng là kích động không thôi, đến từ trên người huyết mạch ở chỗ sâu trong phản ứng, hẳn có thể khẳng định, kia áo xanh thanh niên chính là con của mình, chính mình thất lạc mấy trăm vạn năm hài tử

1261. Chương 1071: Tinh Thạch Núi Non

“Sưu sưu...” Lúc này, này một nam một nữ hai người căn bản là không có tái hiểu kia Ngũ Phương Quỷ Đế đám người, thân ảnh nháy mắt tới Thanh Đồng bên người, hai người bốn mắt bên trong, ánh mắt bên trong khẩn trương không thôi, kích động thân hình run rẩy không chừng.

“Hài tử, nói cho ta biết, ngươi tới tự làm sao.” Trung niên nữ tử kích động ôm Thanh Đồng hai vai, trong mắt đã tràn ngập khẩn trương.

Thanh Đồng lúc này cũng cả người kích động run rẩy, trong huyết mạch phản ứng làm cho hẳn cơ hồ là khẳng định trước mắt đúng là hẳn ngàn tư vạn tưởng sinh ra cha mẹ, chính là này tới quá đột nhiên, đột nhiên đến vậy thì đều là nói không ra lời, ánh mắt nhìn chăm chú hướng về phía Nhạc Thành, trong lúc nhất thời không biết nên nói như thế nào nói.

Theo Thanh Đồng ánh mắt, này một nam một nữ hai người cũng là nhìn chăm chú tới Nhạc Thành trên người, bốn mắt chờ mong Nhạc Thành cho bọn hắn trả lời, lấy thực lực của bọn họ trình tự, tự nhiên là liếc mắt một cái liền nhìn ra Nhạc Thành cùng Thanh Đồng là ký kết công bình điều ước.

“Hai vị tiên trưởng, ta nghe Lục Lăng theo như lời, Lục Lăng thất lạc một cái đại ca, xin hỏi hai vị hài tử là thất lạc ở tại người nào đích tay trung?” Nhạc Thành đối hai người này hỏi.

“Hồn Thế Ma Vương, là Hồn Thế Ma Vương thừa ta không bị đoạt, ngươi mau nói cho ta biết, đứa nhỏ này như thế nào cùng người cùng một chỗ?” Trung niên nữ tử nhanh chóng đối Nhạc Thành hỏi.

Nhạc Thành trong lòng cũng không có ngoài ý muốn, này Lục Lăng nương năm đó là ở Hồn Thế Ma Vương đích tay trung bị mất Thanh Đồng, kia Thanh Đồng không hề ngoài ý muốn chính là bọn họ hài tử, Lục Lăng đại ca, tái thả này Tiên Ma giới trung cũng sẽ không có nhiều ít Hóa Xà thần thú đi, nơi này xuất hiện bốn, chỉ sợ là tam giới thiên địa bên trong nếu tìm ra mấy đến cũng khó.

“Hai vị, Thanh Đồng chính là ở Hồn Thế Ma Vương Thần Nông đỉnh nội sinh ra, hẳn là chính là người nhóm thất lạc hài tử.” Nhạc Thành trả lời, Thanh Đồng có thể tìm được sinh ra cha mẹ, cũng làm cho chính mình giải quyết xong nhất cái cọc tâm sự.

“Hài tử, ngươi thật là hài tử của ta.” Trung niên nữ tử nhất thời đem Thanh Đồng ôm ở trong lòng, đường đường yêu tôn hậu kỳ cường giả, lúc này cũng cũng hốc mắt bên trong nổi lên ướt át đến.

Trung niên hán tử kia lúc này cũng nhìn ra được kích động không thôi, vừa mới đối Tây Phương quý đế ngập trời sát khí thu liễm, nhìn thấy Thanh Đồng tràn đầy một mảnh hiền lành.

“Ca ca, ta chỉ biết người khẳng định là ca ca ta, về sau tốt lắm, chúng ta người một nhà sum họp.” Lục Lăng lúc này cũng là cao hứng không thôi, nhào tới mẫu thân trên người.

“Hài tử, mau gọi nương, ta là người nương, đây là cha người.” Một lát, trung niên nữ tử cao hứng nhìn chăm chú vào Thanh Đồng nói.

Thanh Đồng nhìn chăm chú vào hai người, lập tức nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, ở trong lòng mặc dù là ở thời khắc muốn tìm hồi chính mình sinh ra cha mẹ, nhưng lúc này cũng là có một tia mới lạ cảm, trong lúc nhất thời tựa hồ là kêu không ra khẩu.

“Thanh Đồng, đây là của người sinh ra cha mẹ, người còn không mau gọi người.” Nhạc Thành mỉm cười đối Thanh Đồng nói.

“Nương, cha.” Thanh Đồng nhìn thấy phụ mẫu của chính mình, rốt cục thì kêu lên khẩu.

“Hảo hài tử, cha mẹ cho người chịu khổ, về sau sẽ không làm cho bất luận kẻ nào khi dễ của người.” Trung niên nữ tử vui sướng mà đạo.

“Vị này đạo hữu phải.” Nhìn thấy Thanh Đồng, trung niên hán tử cũng vui sướng không thôi, lập tức đánh giá Nhạc Thành hỏi.

“Tại hạ Nhạc Thành.” Nhạc Thành thi lễ trả lời.

“Nhạc Thành.” Trung niên hán tử hơi hơi suy tư một chút, lập tức nói : “Ta lần này đi ra, nghe nói một cái Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, chẳng lẽ chính là đạo hữu?”

“Đúng là tại hạ, không nghĩ tới tiên trưởng cũng biết này hư danh.” Nhạc Thành trả lời, không nghĩ tới chính mình danh hào còn truyền đủ sôi trào.

“Không cần tiên trưởng tiên trưởng kêu, gọi ta Ngạo Không đi, đa tạ người chiếu cố Thanh Đồng.” Đây trung niên hán tử cảm kích rất đúng Nhạc Thành nói, theo Thanh Đồng thực lực bây giờ thượng, hẳn có thể đủ nhìn ra Thanh Đồng cùng Nhạc Thành cùng một chỗ cũng không có nếm qua đau khổ, hai người cũng là kết ngang hàng điều ước, không có khi dễ đến Thanh Đồng.

“Nhạc Thành đạo hữu, người chiếu cố Thanh Đồng, chính là đối với ta nhóm có ân, về sau có sự tình gì yếu tìm chúng ta hỗ trợ, chúng ta quyết không chối từ.” Kia trung niên nữ tử cũng cảm kích đối Nhạc Thành nói.

“Hai vị khách khí, đây là ta phải làm.” Nhạc Thành trả lời, ở trong lòng, thân là tu luyện người, Nhạc Thành cũng là nhu nhược tộc ngăn cách, đem Thanh Đồng vẫn là cho rằng chính mình đích thực chính đứa con bình thường đến xem đãi.

“Ngạo Không, Huyền Quý, không nghĩ tới các người dĩ nhiên là đột phá nhanh như vậy, còn nhận thức ta sao?” Tiền không bên trong, một cái màu đen trường bào, đầu bạc áo choàng Phong Đô đại đế đối trung niên nam nữ nói.

“Phong Đô đại đế, là người, ta tự nhiên là nhận thức.” Trung niên hán tử Ngạo Không thả người tiến lên, nhìn chăm chú vào Phong Đô đại đế, thần sắc hơi hơi trầm xuống.

“Nương, không cần buông tha kia Tây Phương quý đế, ta thiếu chút nữa đã bị hắn bắt.” Lục Lăng đối mẫu thân nói.

“Hảo, nương sẽ không bỏ qua hắn, các người ngốc đừng nhúc nhích, nương đi giúp cha giải quyết một chút phiền toái.” Trung niên nữ tử đối Thanh Đồng, Lục Lăng nói xong, thân ảnh nháy mắt đó là thuận di đến tiền không Ngạo Không bên người.

“Phong Đô đại đế, kia cái gì Tây Phương quý đế hẳn là người của người đi, đem hắn giao ra đây, nếu không, ta làm cho Minh giới không yên.” Lục Lăng mẫu thân Huyền Quý tới trên không, ánh mắt nhìn chăm chú ở tại Phong Đô đại đế trên người, lập tức cũng một đạo hàn ý bao phủ ở tại Tây Phương quý đế trên người.

Nghe được Huyền Quý trong lời nói, Phong Đô đại đế bên người Tây Phương quý đế nhất thời sắc mặt nan thoát nhìn, hẩn như thế nào cũng thật không ngờ, dĩ nhiên là hội đột nhiên dẫn hai cái yêu tôn hậu kỳ cường giả đi ra.

“Huyền Quý, cho ta một cái mặt mũi như thế nào, đây chính là Minh giới, cũng không phải là yêu tộc địa bàn.” Phong Đô đại đế nhìn chăm chú vào hai người hơi hơi nói, thần sắc run rẩy vài cái, trong lòng tựa hồ cũng là lo lắng hai người nếu đại náo Minh giới trong lời nói, thật đúng là không có mấy người có thể đối kháng được.

Phong Đô đại đế nói xong, quay đầu lại cũng không khỏi trừng mắt nhìn Tây Phương quý đế liếc mắt một cái, đây đều là Triệu Văn Hòa rước lấy phiền toái, này đó phải hảo giải quyết.

“Bình thường mặt mũi ta cho người tự nhiên là không thành vấn đề, chính là chú ý đánh tới nữ nhi của ta trên đầu, đối làm là người, người sẽ cho ta mặt mũi sao?” Ngạo Không thần nhiên nói một tiếng, quanh thân hơi thở đã muốn là bắt đầu run đứng lên.

“Ngạo Không, vậy người muốn thế nào, chẳng lẽ khi ta Minh giới không người có thể nào.” Phong Đô đại đế thần sắc trầm xuống, nếu người của chính mình ở Minh giới bị người đối phó, kia cả Minh giới mặt đều ném lớn.

“Người Minh giới có hay không nhân ta mặc kệ, chính là, này Tây Phương quý đế ta muốn định rồi.” Ngạo Không vẻ mặt trầm xuống, thân ảnh nháy mắt đánh về phía tiền không, không gian xung quanh đè ép thoát phá, thân hình trong phút chốc liền trực tiếp hóa thành khổng lồ bản thể, giảo toái một mảnh không gian, cự trong miệng há mồm một đạo màu xanh cột sáng bạo lực oanh kích hướng về phía Phong Đô đại đế bên người Tây Phương quý đế mà đi.

“Ngạo Không, người đừng rất không đem Minh giới để ở trong mắt.” Phong Đô đại đế lãnh quát một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, không gian xung quanh u hồn khí áp không tới, trên không chỉ bằng bạc u hồn khí hóa thành cửu điều dữ tợn Minh thú, cửu điều dữ tợn Minh thú rít gào mà ra, nháy mắt lao ra không gian xé rách khai một mảnh không gian cái khe, liền thối quết đánh về phía kia Ngạo Không khổng lồ Hóa Xà thần thú bản thể mà đi.

Ngạo Không bản thể bốc lên dựng lên, trước người màu xanh cột sáng trực tiếp phá hủy tam điều dữ tợn Minh thú. Thân thể cao lớn run bốc lên, cũng lại cùng lục điều dữ tợn minh * sai ở tại cùng nhau.

“Thình thịch thình thịch thình thịch!” Lục đạo phá thanh ở trên không trung phá, lục điều dữ tợn Minh thú trực tiếp hóa thành u hồn khí phiêu tán ở liễu không gian bên trong, thân thể cao lớn bị Ngạo Không trực tiếp phá hủy.

“Gào khóc...” Huyền Quý quanh thân thanh mang bắn nhanh, cũng tể toái hư không, khổng lồ bản thể lộ ra, cùng Ngạo Không Hóa Xà thần thú bản thể độc nhất vô nhị lớn nhỏ, làm cho lòng người quý hung hãn hơi thở hiển lộ, phá hủy hư không, thân thể cao lớn lúc này nhanh như thiếu điện, lao thẳng tới hướng về phía Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa mà đi.

“Ngũ Phương Quý Đế Trận.” Lúc này, Phong Đô đại đế phía sau Ngũ Phương Quý Đế sắc mặt trầm xuống, đặc biệt kia Tây Phương quý đế, thần sắc một mảnh tái nhợt, lúc này năm người thả người dựng lên, đều tự là một đạo u hồn khí ngưng tụ hóa thành chói mắt cột sáng bắn nhanh mà ra.

Năm đạo hung hãn cột sáng lúc này theo ngũ cực phương vị gặp nhau, nhất thời nhất cổ cuồng bạo cường hãn hơi thở năm người trên không trung xuất hiện, nhất cổ quý dị hung hãn hơi thở bao phủ hạ, khắp thiên địa bắt đầu phong vân biến sắc, trên không trung tầm mắt đến mức, u hồn khí nháy mắt ngưng tụ, nhưng vào lúc này trên không bên trong một đạo thượng mười vạn thước khổng lồ hư ảnh trống rỗng xuất hiện.

Này hư ảnh cả vật thể thanh hắc sắc, bộ dáng cùng Tây Phương quý đế nguyên bản ngư đầu ma thân không kém bao nhiêu, chính là thể tích phía trên muốn lớn, hơi thở cũng là tăng vọt không ít, chung quanh không gian đè ép vỡ tan, cả không gian nhất thời hôn mê đứng lên.

Cường bạo cường hãn hơi thở trung, dữ tợn hư ảnh phía trên, cũng lại biến đổi, ngộn xuất hiện ngũ đầu mười thủ khủng bố bộ dáng đến, mà khổng lồ khủng bố hư ảnh xuất hiện, đó là mười thủ huy động, lập tức

công kích hướng về phía Huyền Quý biến thành bản thể mà đi, một vòng vây không gian cái khe trực tiếp bị xé mở, cuồng bạo không gian dòng khí gào thét.

Lúc này, nhìn thấy một màn này mọi người bắt đầu kinh ngạc, này Ngũ Phương Quỷ Đế liên thủ dưới, này thực lực cơ hồ là thành lần tăng vọt a.

“Thình thịch oành...” Khủng bố ngưng đầu ma thân hư ảnh cùng Huyền Quý nháy mắt giao thủ ở tại cùng nhau, trực tiếp tạo mở chung quanh một mảnh không gian, cường hãn lực lượng cùng thật lớn thân hình quét ngang mà qua, chung quanh đã là hư không một mảnh, không ngừng có hắc ám hiển lộ, ánh sáng ở chiến đấu kịch liệt trung cũng bị cắn nuốt không ngừng.

Huyền Quý yêu tôn hậu kỳ cường hãn thực lực, lúc này ở Ngũ Phương Quỷ Đế tiên tôn lúc đầu thực lực liên thủ bày trận công kích đến, trong lúc nhất thời mặc dù là có thể thông dong ứng phó, cũng cũng không có biện pháp phá trận, này Ngũ Phương Quỷ Đế năm người tuy rằng chính là tiên tôn lúc đầu, đan này liên thủ bố trí ngưng tụ ngưng đầu ma thân cũng thực lực bất phàm.

“Thình thịch oành...”

Xa không bên trong, Ngạo Không cùng Phong Đô đại đế để lại giao thủ ở tại cùng nhau, từng đạo lực lượng oanh kích, trực tiếp là làm cho khắp thiên địa run, xa xôi Minh giới xa xa, lúc này vô số tu luyện giả cùng du hồn dã quỷ đều là nhìn chăm chú vào xa không, này kịch liệt động tĩnh cùng tràn ngập tràn ngập hơi thở làm cho bọn họ cảm thấy tim đập nhanh.

Nhìn chăm chú vào xa không phía trên, Nhạc Thành trong lòng cũng là kinh ngạc không nhỏ, không nghĩ tới Thanh Đồng cha mẹ, thực lực cường hãn tới loại trình độ này, Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ chờ cường giả thực lực, cũng không gì hơn cái này mà thôi.

Nhìn thấy tiền không bên trong giằng co cục diện, Nhạc Thành trên mặt run rẩy hai cái, lập tức lộ ra một tia cười lạnh, thân ảnh ngót biến mất ngay tại chỗ.

“Thình thịch oành...” Huyền Quý khổng lồ Hóa Xà thân thú bản thể liên tục bốc lên, liên tiếp cùng kia khổng lồ ngưng đầu ma thân bản thể giao thủ, cũng cũng vô pháp toàn thắng, đều có thể được kia ngưng đầu ma thân đối kháng.

“Tĩnh thần lực.” Mà ở này nhất giao thủ lui ra phía sau thời điểm, Nhạc Thành thân ảnh trống rỗng xuất hiện, trên không trung một đạo thần quang bắn nhanh mà ra, lập tức Hạo Thiên Tháp đi theo xuất hiện ở bầu trời trên cao.

“Xuy xuy...” Cũng đúng lúc này, bầu trời trên cao, bị Hạo Thiên Tháp thần quang bao phủ khu vực bên trong, cả không gian rồi đột nhiên biến hóa, này không gian tựa hồ là bị mở rộng tới vô cùng lớn, xa xôi phía chân trời phía trên, ước chừng là gần hai trăm đạo lưu quang cắt qua thiên cơ, kéo một chỗ lưu quang đuôi dài ầm ầm tạp lạc.

Hai trăm khóa tinh thần oanh kích xuống, đây là Nhạc Thành hiện tại lại đột phá sau có thể thúc dục tinh thần lực, cường hãn hơi thở áp không xuống, chung quanh không gian lúc này cấp tốc run.

“Ô ô...” Không gian trong vòng, ngưng đầu ma thân hư ảnh ô ô rít gào, ngũ đầu mười tay cầm hoảng múa may, quanh thân u hồn khí cấp tốc hội tụ, từng đạo thần quang bắn nhanh mà ra.

“Thình thịch oành...” Cả không gian lúc này không ngừng nứt toác, này khủng bố ngưng đầu ma thân dĩ nhiên là có thể phá hủy tinh thần, thần quang bắn nhanh mà ra, cũng đánh nát tinh thần nứt toác.

“Xuy xuy...” Chính là gần hai trăm tinh thần cấp tốc tạp lạc, đảo mắt bên trong liền xuất hiện ở trên không, một mảnh tiếng bạo liệt lúc sau, hơn mười tinh thần vẫn là ầm ầm tạp hướng về phía kia ngưng đầu ma thân kênh càng.

“Thình thịch oành...”

Không gian lúc này hoàn toàn thoát phá, khủng bố không gian cái khe mấy chục là xé rách khắp thiên địa, này lập tức khắp không gian lâm vào tối đen trong vòng, tinh thần tạp lạc, thiên địa run rẩy.

“Hô...” Làm tầm mắt khôi phục ánh sáng thời điểm, một mảnh gào thét dòng khí rồi đột nhiên chạy ra khỏi hư không, ngưng đầu ma thân kênh càng cũng lại xuất hiện, tinh thần lực, tựa hồ cũng là không có thay vào đó khủng bố vật.

Lúc này Nhạc Thành, cũng sắc mặt càng thêm tái nhợt đứng lên, khoe miệng lúc này cũng lộ ra mỉm cười, trong lòng rất rõ ràng, chính mình thúc dục Hạo Thiên Tháp cũng vô pháp thay vào đó Ngũ Phương Quỷ Đế ngưng tụ ngưng đầu ma thân, Ngũ Phương Quỷ Đế, năm người đều là tiên tôn lúc đầu, chính mình hiện tại, chính là liên tiếp Tây Phương quỷ đế một cái độ không làm gì được.

“Gào khóc...” Trên không Thanh Đồng mẫu thân khổng lồ bản thể lại nhảy lên, cự vĩ quét ngang, hoành thất lưng hung hăng chấn động ở tại kia ngưng đầu ma thân kênh càng trên lưng.

“Oanh!” Phía chân trời hào quang lóe ra, phong vân bắt đầu khởi động, này tiên Thanh Đồng mẫu thân bản thể khổng lồ lực lượng trực tiếp hung hăng đánh vào ngưng đầu ma thân kênh càng thân thể phía trên.

Va chạm chỗ, bằng bạc lực lượng năng lượng cuộn sóng khuếch tán mà khai, nghìn vạn dặm trong vòng không gian nhất thời nứt toác mở ra hóa thành hư không, kích tán không gian mảnh nhỏ cũng là trực tiếp cắt vỡ vô số không gian cái khe, cuồng bạo hơi thở cao thấp cuộn cuộn dựng lên, này khủng bố lực lượng thật sự đánh trúng ở tại kia ngưng đầu ma thân kênh càng thân thể phía trên.

“Thình thịch thình thịch thình thịch...” Thật lớn ngưng đầu ma thân phía trên, cao ngất u hồn khí tán loạn kích tán, lập tức hào quang theo nội bạo bắn mà ra, một mảnh tiếng bạo liệt lúc sau, ầm ầm hóa thành hư vô.

“Phụt.....”

Ngũ Phương Quỷ Đế đang ở năm phương, lại đều là đồng thời phun ra nhất miệng máu tươi, đặc biệt là Tây Phương quỷ đế, vốn chính là tiêu hao không ít, lại đã bị Ngạo Không đòn nghiêm trọng, lúc này một đạo máu tươi bắn nhanh, sắc mặt nhất thời một mảnh trắng bệch đứng lên.

“Ngạo...” Tiếng gầm gừ vang vọng phía chân trời, Huyền Quý bản thể đã sớm xuyên thấu liễu không gian xuất hiện ở Tây Phương quỷ đế trước người trên không, giảo sát một mảnh không gian lại thổi quét tới Tây Phương quỷ đế trước người trên không.

Thật lớn lực lượng tràn ngập không gian, mang theo khắp không gian lực ầm ầm hạ xuống, Tây Phương quỷ đế trong phút chốc tia chớp mà chạy, cũng khắp không gian bị bao phủ, cũng vô pháp có thể chạy thoát được.

“Ngũ Phương Quỷ Đế trấn thủ Minh giới năm phương, nếu thân diệt, đến lúc đó Minh giới nhất định đại loạn, Huyền Quý bán ta một cái mặt mũi thế nào.” Nhưng vào lúc này, trên không bên trong một đạo giọng nữ truyền đến, lập tức trong tay một đạo thần quang xuất hiện ở Tây Phương quỷ đế trước người trên không, mặc cho Huyền Quý bản thể cự vĩ nện xuống, bởi vì không thể thúc dục mảy may.

“Xuy xuy...” Xa không phía trên, Ngạo Không cùng Phong Đô đại đế đình chỉ giao thủ, Huyền Quý cũng thu hồi cự vĩ, hai người tới trên không bên trong nhìn chăm chú vào kia một đạo thần quang.

“Là hần sao.” Nhạc Thành nghe được kia một đạo thanh âm quả thật vang lên một đạo thân ảnh quen thuộc, ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng Vạn Vu Đại Trận thời điểm, kia thạch thất bên trong, đối với chính mình nói chuyện kia nữ tử thân bí thanh âm của tựa hồ chính là người này.

“Người là ai, Minh giới đại loạn, cùng ta lại có quan hệ gì.” Huyền Quý nhìn chăm chú vào trên không nói.

“Minh giới đại loạn, cùng mọi người nhiều ít đều cũng có đó quan hệ, cho nên ta không thể cho người giết Tây Phương quỷ đế, việc này tiền căn hậu quả ta cũng biết, Tây Phương quỷ đế có sai trước đây, như vậy đi, ta cấp tiểu cô nương kia một đạo Hỗn Độn tinh khí đi, chuyện này coi như xong như thế nào.” Trên không trung, thần quang trong vòng, một đạo hào quang bắn nhanh mà ra, trực tiếp là xuyên thấu không gian đã rơi vào xa không Lục Lãng trước người.

“Hỗn Độn tinh khí.” Tất cả mọi người là có chút kinh ngạc, này Hỗn Độn tinh khí chính là kỳ bảo, ở đây siêu cấp cường giả bên trong, dùng quá Hỗn Độn tinh khí, cũng không có mấy người đi, mà lúc này, này người nào quả thật ra tay chính là một đạo Hỗn Độn tinh khí, này ra tay cũng là cực kỳ hào phóng.

“Hảo, chúng ta cho người mặt mũi, chỉ nếu còn có lần sau trong lời nói, ta phi hử đi Minh giới không thể.” Ngạo Không thu hồi bản thể nhìn chăm chú vào Tây Phương quỷ để hừ lạnh một tiếng.

“Chúng ta đi.” Huyền Quý lúc này cũng thu hồi bản thể tới Thanh Đồng cùng Lục Lăng bên người.

“Nhạc Thành đạo hữu, chúng ta đi thôi.” Ngạo Không tới Nhạc Thành bên người nói.

“Chẳng lẽ là thật sự là Vu tộc Hậu Thổ Thánh Mẫu.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào trên không kia thần quang trong vòng, này đột nhiên tới cường giả rốt cuộc là ai, ra mời, Ngạo Không cùng Huyền Quý hai người lúc này cũng là yếu nhượng bộ lui binh.

Việc này cũng tới phần này thượng, Nhạc Thành trong lòng cũng chỉ có thể đủ bất đắc dĩ, đại não một hồi, cũng không sai biệt lắm, phỏng chừng hiện tại Tây Phương quỷ để Triệu Văn Hòa trong lòng cũng không chịu nổi đi, chờ thực lực của chính mình lại đột phá sau, này bút trường tiếp tục tính tốt lắm, chính mình mới mặc kệ cái gì Minh giới đại loạn.

“Ân, chúng ta đi thôi.” Nhạc Thành đối Ngạo Không gật đầu ý bảo, lập tức đối Lang Lễ, Linh Viên bốn người nói đạo, quay đầu lại nhìn chăm chú kia Tây Phương quỷ để liếc mắt một cái, Nhạc Thành cùng Ngạo Không, Huyền Quý đám người đó là biến mất ở tại không trung hóa thành kinh hồng chạy xa.

Tây Phương quỷ để trong mắt hàn ý ngập trời, cũng nhìn thấy Nhạc Thành rời đi cũng không thể tránh được.

Mấy, một chỗ lâm thời mở trong sơn động, mọi người ngồi ngay ngắn trong đó.

“Nhạc Thành đạo hữu, đa tạ mấy năm nay đối Thanh Đồng chiếu cố, lần này lại chiếu cố Lục Lăng, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, về sau có chuyện gì nhu muốn chúng ta hỗ trợ, cứ việc nói.” Ngạo Không đối Nhạc Thành nói.

Theo Thanh Đồng trong miệng, Ngạo Không cùng Huyền Quý đã biết mấy năm nay Thanh Đồng vẫn đi theo ở Nhạc Thành bên người chuyện tình, cũng biết này vài thập niên thời gian, Lục Lăng cũng đều là ở Nhạc Thành bên người, hai người trong lòng đều là cảm kích không thôi.

“Hai vị khách khí.” Nhạc Thành trả lời.

“Chỉ tiếc kia Hỗn Thế Ma Vương cũng bị Nhạc Thành đạo hữu người đánh chết, chúng ta còn muốn thân thủ đánh chết hắn đâu, bất quá như vậy cũng tốt, này cừu cuối cùng là báo.” Huyền Quý chậm rãi thở dài.

“Huyền Quý đạo hữu, các người thực lực muốn báo thù hắn là dễ dàng đi, như thế nào hội vẫn không có báo thù đâu.” Nhạc Thành có chút nghi ngờ hỏi, mặc dù là đại khái đoán tới có thể là bởi vì Hỗn Thế Ma Vương sư phụ nguyên nhân, nhưng là này chặn đánh sát Hỗn Thế Ma Vương trong lời nói, cũng có thể thừa dịp bất ngờ đánh chết, Hỗn Thế Ma Vương cũng không có vẫn trốn tránh.

”Chặn đánh sát Hỗn Thế Ma Vương kia chờ con kiến tự nhiên là dễ dàng, chính là Hỗn Thế Ma Vương sư phụ cũng thánh nhân, lúc trước Thanh Đồng bị đoạt sau, chúng ta lập tức tìm được rồi Hỗn Thế Ma Vương, ai biết liền đưa tới Hỗn Thế Ma Vương kia sư phụ ra mặt, chúng ta hai người khi đó cũng chỉ là yêu tôn lúc đầu mà thôi, thực lực căn bản là không thể đối kháng.

Cũng may cuối cùng ta thượng cổ thần thú tộc đàn bên trong một vị lãnh đời cường giả ra mặt mới cứu chúng ta, cho nên này hơn hai trăm vạn năm đến, chúng ta hai người liền đều đang bế quan tu luyện, muốn đột phá đến thánh nhân tình trạng sau báo thù, chính là hơn hai trăm vạn năm thời gian, chúng ta toàn lực tu luyện, cũng chỉ là không lâu đột phá yêu tôn hậu kỳ mà thôi.

Chúng ta lần này xuất quan thời điểm phát hiện Lục Lăng không ở nhà, lúc này mới nơi nơi tìm hiểu, đến nơi này thời điểm, ngày đó vô tình cảm giác được Thanh Đồng khí tức trên thân, còn tưởng rằng là Lục Lăng, ai biết gặp gỡ các người, cũng cho chúng ta tìm về Thanh Đồng.” Ngạo Không đối Nhạc Thành nói.

“Hơn hai trăm vạn năm theo tiên tôn lúc đầu đột phá đến tiên tôn hậu kỳ, cũng thực đáng sợ.” Nhạc Thành thâm nghĩ trong lòng, tới yêu tôn lúc đầu trình tự, kia cùng tiên tôn lúc đầu trình tự giống nhau, muốn lại đột phá trong lời nói, chính là tuyệt đối không dễ dàng, hơn hai trăm vạn năm thời gian, mặc dù là không ngắn, nhưng là một ít Cửu Thiên Huyền Tiên cùng tiên quân tu vi giả một tầng không đột phá cũng có

khối người, cho nên này hơn hai trăm vạn năm thời gian yếu yếu tôn lúc đầu đột phá đến yếu tôn hậu kỳ, này tuyệt đối là khủng bố.

Bất quá hai người này có hay không gặp gỡ cơ duyên dùng quá cái gì dị bảo, Nhạc Thành cũng không biết.

“Hai hương vị hữu, này Hồn Thế Ma Vương thực lực yếu hóa đi Thanh Đồng, hẳn là rất không có khả năng đi?” Nhạc Thành lúc này cũng là nghi hoặc không thôi, hơn hai trăm vạn năm tiền, khi đó Ngạo Không cùng Huyền Quý hai người này cũng đều là yếu tôn lúc đầu cường giả, một ngàn cái Hồn Thế Ma Vương chỉ sợ là cũng vô pháp theo này hai trên thân người cướp đi Thanh Đồng đi.

“Nhạc Thành đạo hữu có điều không biết, Thanh Đồng sinh ra là lúc hắc cha vừa vặn có việc đi vắng, mà Thanh Đồng sinh ra là lúc, ta cực độ suy yếu, thực lực liên tiếp Đại La Kim Tiên cũng khó lấy đối kháng, kia Hồn Thế Ma Vương chính là thấy được điểm này, cho nên mới tránh ở kia Thần Nông đỉnh trong vòng thừa cơ đối phó ta, kết quả làm cho hắc đoạt đi rồi Thanh Đồng, lúc sau ta cùng Thanh Đồng cha đi tìm kia Hồn Thế Ma Vương thời điểm, đó là bị Hồn Thế Ma Vương sư phó ngăn cản.” Huyền Quý đối Nhạc Thành nói.

“Thì ra là thế.” Nhạc Thành xem như giải khai trong lòng nghi hoặc, này thượng cổ thần thú bản thể thật sự là có chút nghịch thiên, phỏng chừng là có đời sau sinh ra, này yếu trả giá đại giới cũng là dị thường to lớn, mới khiến cho kia Hồn Thế Ma Vương hữu cơ khả thừa dịp.

“Nhạc Thành đạo hữu, ngươi hiện tại là tính toán đến đâu rồi lý, là hồi Tiên Ma giới sao?” Ngạo Không đối Nhạc Thành hỏi.

“Ân, cũng cần phải trở về.” Theo Hạo Thiên môn đi ra đến Hồng Hoang chiến trường, tái đến Minh giới, đều cũng có thượng gần ba trăm năm, Nhạc Thành trong lòng cũng là tính toán yếu về trước Hạo Thiên môn, tái không quay về trong lời nói, Long Cát cùng Ngạo Tuyết hai người nhưng chỉ có yếu thật sự sốt ruột.

“Thanh Đồng, vậy ngươi cùng nương cùng nhau trở về như thế nào.” Huyền Quý đối Thanh Đồng nói.

“Này...” Thanh Đồng nhìn thấy lão ba, lập tức nhìn mình sinh ra cha mẹ, này nếu rời đi lão ba bên người, Thanh Đồng trong lòng thật đúng là có đó không muốn.

“Làm sao vậy Thanh Đồng, ngươi không muốn bồi ở cha mẹ bên người sao?” Chứng kiến Thanh Đồng do dự, Huyền Quý nhất thời sốt ruột lên, này mới tìm được Thanh Đồng, tự nhiên là hy vọng Thanh Đồng có thể ở lại bên cạnh mình.

“Nương, cha, ta sợ ta đến lúc đó hội tưởng lão ba.” Thanh Đồng nói, mấy ngày nay ở chung, Thanh Đồng kết thân sinh cha mẹ cũng là quen thuộc lên, dù sao có huyết mạch, quan hệ rất nhanh có thể đủ hòa hợp.

“Thanh Đồng, ngươi nếu tưởng lão ba, sẽ trở lại xem ta là tốt rồi, trước hảo hảo bồi cùng ngươi cha ngươi nương.” Nhạc Thành trong lòng cũng là luyến tiếc Thanh Đồng, dù sao Thanh Đồng từ nhỏ chính là đi theo bên cạnh mình, đột nhiên trong lúc đó không hề bên cạnh mình, khẳng định là có chút không tha.

Chính là cũng rõ ràng, Ngạo Không, Huyền Quý hai người tự nhiên cũng là tưởng niệm Thanh Đồng, Thanh Đồng cũng có thể hảo hảo bồi bồi bọn hắn.

“Thanh Đồng, ngươi đi về trước bồi theo giúp ta nhóm, đồng thời của ngươi Hóa Xà thần thú thân thể cũng cần trải qua lễ rửa tội mới được, nếu không trong lời nói, tu vi của ngươi thực lực vậy vĩnh viễn chỉ có thể đủ tu luyện tới Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu trình tự, ngươi hiện tại đột phá tới Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ, chỉ sợ cũng dùng một ít thiên tài địa bảo, nếu không trong lời nói, đột phá cũng không có dễ dàng như vậy.” Ngạo Không đối Thanh Đồng nói.

“Lễ rửa tội, cái gì lễ rửa tội?” Thanh Đồng tựa hồ là có chút nghi hoặc.

“Này là chúng ta Hóa Xà thần thú trong tộc huyết mạch lễ rửa tội, thân là thượng cổ thần thú, chúng ta thiên phú từ nhỏ liền cường hãn, nhưng là tới cuối cùng, yếu đột phá cũng sẽ nan thượng không ít, cho nên phải được quá huyết mạch lễ rửa tội sau, về sau tu luyện mới có thể khoái.” Ngạo Không cười, lập tức nói : “Không tin trong lời nói, ngươi hỏi Huyền Tiêu sẽ biết.”

“Không sai, ta đã trải qua huyết mạch lễ rửa tội, chúng ta thượng cổ thần thú thân thể nếu chưa từng gặp qua huyết mạch lễ rửa tội, tu luyện từ nay về sau, liền gặp nan thượng rất nhiều.” Huyền Tiêu đối Thanh

Đồng nói.

Nhạc Thành nghe đó là có chút ngoài ý muốn, xem ra này từng tộc đàn trung đều cũng có đó bí ẩn.

“Được rồi.” Thanh Đồng do dự một chút sau nói, trong lòng một bộ phận cũng là xem ở tại kia huyết mạch lễ rửa tội phía trên, thực lực của chính mình còn hơn lão ba đến kém càng ngày càng xa, lão ba chuyện tình chính mình thường xuyên giúp không đến vội, Thanh Đồng cũng là nghĩ yếu tới đó mau chóng tu luyện tái đột phá.

Ngày hôm sau, mọi người đó là chạy tới Minh giới trung truyện tổng trận, hai tháng sau, Tiên Ma giới trong vòng Nam Thiên môn bên trong, mọi người thân ảnh xuất hiện trong đó.

“Nhạc Thành đạo hữu, chúng ta cái này đi trước một bước.” Ngạo Không đối Nhạc Thành nói.

“Đạo hữu đi thông thả, ngày khác có rảnh lại đi bãi phỏng đạo hữu.” Nhạc Thành đạo.

“Lão ba, ta đi trước, chờ ta nhận lễ rửa tội sau sẽ trở lại.” Thanh Đồng đối Nhạc Thành nói.

“Ân, nhiều bồi cùng người cha mẹ.” Nhạc Thành nói xong, trong tay một cái trữ vật nhẫn giao cho Thanh Đồng, bên trong là không ít không ít Bàn Đào cùng cổ thần đan, Thanh Đồng chủ sầm, khả vẫn là nhớ này đó đầu.

“Đa tạ lão ba.” Thanh Đồng lưu luyến không rời, phải tưởng rời đi lão ba thời gian dài như vậy.

“Linh Viên, ta đi rồi nga.” Lục Lăng đối Linh Viên nói, mắt đẹp trung cũng là có đó không tha vẻ.

“Ân, có rảnh nếu sự phó nhìn Thanh Đồng, ta cũng đi nhìn người.” Linh Viên ngơ ngác nói, trong mắt trong thần sắc cũng lộ ra một tia nan xá vẻ.

Nhạc Thành nhìn thấy này hết thấy, thầm nghĩ trong lòng chính mình này thành thật đồ đệ nhưng thật ra vận khí đúng, dĩ nhiên là không biết khi nào thì chiếm cứ tới Lục Lăng trong lòng, bất quá này hai người trẻ tuổi chuyện tình, chính mình sẽ không hảo quản, làm cho bọn họ thuận theo tự nhiên đi, một cái Hỗn Độn dị thú, một cái thượng cổ thần thú, đây cũng là môn đương hộ đối.

“Tốt lắm, chúng ta đi trước một bước.” Ngạo Không cùng Huyền Quý tự nhiên là có thể nhìn ra nữ nhân tâm ý, mỉm cười, tựa hồ là đối Linh Viên cũng không phản đối, lập tức cười, bốn người thả người mà đi.

Nhìn thấy Thanh Đồng bóng lưng, Nhạc Thành cũng thật lâu nhìn chăm chú vào, đột nhiên trong lúc đó cảm giác được trong lòng vắng vẻ lên, lập tức cười khổ một chút sau, nói : “Chúng ta cũng đi thôi.”

“Nhạc Thành, trở lại Tiên Ma giới, chúng ta cũng về trước Tam Tiên Đảo.” Vân Tiêu tiên tử đối Nhạc Thành nói.

“Không bằng đi trước Hạo Thiên môn một chuyến như thế nào, dù sao các người hồi Tam Tiên Đảo cũng không có trọng yếu việc.” Nhạc Thành đối tam nữ nói, tam nữ đối lòng mình Nhạc Thành tự nhiên là rõ ràng, chính là này đều không có nói ra khẩu, này quan hệ còn có đó kỳ diệu, Nhạc Thành cũng không ngại.

“Vậy được rồi, chúng ta cũng đi xem Long Cát muội muội.” Vân Tiêu tiên tử lúm đồng tiền cười yếu ớt, tựa hồ chính là đang chờ Nhạc Thành những lời này, Quỳnh Tiêu tiên tử, Bích Tiêu tiên tử hai nàng cũng đều là không có cự tuyệt.

Lập tức mọi người tiến nhập Nam Thiên môn, Nhạc Thành gặp được Tăng Trưởng Thiên Vương, không khỏi là muốn nổi lên chính mình vừa mới theo Huyền Thiên nội địa đi lên Tiên Ma giới thời điểm, Lang Lễ, Diễm Ma đám người còn cùng Tăng Trưởng Thiên Vương động lên thủ đến, mà hiện tại, này Tăng Trưởng Thiên Vương thực lực, chính mình đã muốn là hoàn toàn không cần hiểu.

Tiến vào Nam Thiên môn, này cách Cực Nhạc Thành cũng không phải rất xa, chính là Nhạc Thành một lòng tưởng sớm một chút hồi Ngọc Hư sơn, đó là không có đi Cực Nhạc Thành bãi phỏng cha vợ, tiến vào truyện tổng trận, trực tiếp hồi Thanh Hoa thành mà đi.

Ngọc Hư sơn một chỗ cung điện bên trong, trên hành lang ba đạo bóng hình xinh đẹp đứng thẳng, ba người đúng là kia Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, còn có Hồng Y tiên tử tam nữ.

“Như thế nào Huyền Tiêu đã đi Minh giới cũng chưa có trở về.” Long Cát công chúa có chút lo lắng nói.

“Ta xem ta còn là đi tìm cha ta một chuyến, làm cho hấn đi tìm xem Nhạc Thành tốt lắm.” Xích Ngạo Tuyết đạo.

Ngột, Long Cát công chúa biến sắc, lập tức vui vẻ nói: “Ngạo Tuyết, tên kia đã trở lại.”

Trong lúc nói chuyện, trên không bên trong mấy đạo thân ảnh cũng tới tiền không, đúng là một đường mà quay về Nhạc Thành, Âm Ma quân, Lang Lễ đám người, trả lời đến Thanh Hoa thành, Nhạc Thành đám người cũng trực tiếp cấp tốc chạy về Hạo Thiên môn.

“Sưu sưu...” Hạo Thiên môn các ra cung điện trong vòng, hơn mười đạo thân ảnh cấp tốc nhảy ra tới giữa không trung.

“Bái kiến môn chủ.” Hơn mười người đều là Hạo Thiên môn trung tâm cường giả, đúng là Thị Huyết ma vương, Kỳ Sơn Thất Ma, Huyết Sát Tam Cơ, U Tuyền tam ma, Kỳ Thạch đạo nhân, Trần Ma Đạo nhân đám người.

Mọi người trên người có Nhạc Thành trên người linh hồn ấn ký, tự nhiên là có thể trước tiên cảm giác được Nhạc Thành khí tức trên thân.

“Đều đứng lên đi.” Nhạc Thành nói, lập tức thân ảnh dừng ở tối thượng thủ cung điện Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết hai người bên người.

“Người rốt cục đã trở lại, còn tưởng rằng người đã xảy ra chuyện đâu.” Long Cát công chúa nguyên bản thần sắc mừng rỡ lúc này lại là kiêu giận đứng lên, nhất thời trừng mắt Nhạc Thành.

“Chính là, cũng không phải người về trước đến nói cho chúng ta biết.” Xích Ngạo Tuyết cũng cùng Long Cát công chúa mặt trận thống nhất, chút không có đối Nhạc Thành khách khí.

Hồng Y tiên tử lúc này cũng yên lặng thối lui đến một bên, ở một bên nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong ánh mắt thần sắc cũng phức tạp không thôi, lựa chọn ở lại Hạo Thiên môn, lúc này hấn cũng không biết chính mình là thân phận gì, này thân phận tựa hồ cũng là xấu hổ không thôi.

“Long Cát, Ngạo Tuyết các người cũng đừng trách hấn chứ, hấn chính là thiếu chút nữa không về được.” Bích Tiêu tiên tử mỉm cười, lần này Minh giới hành trình, cuối cùng trở về, Nhạc Thành cùng Tây Phương quý đế một trận chiến, chính là thiếu chút nữa phiến toái.

“Làm sao vậy, gặp gỡ nguy hiểm gì.” Hai nàng nhất thời ân cần hỏi lên.

“Không có gì, một ít chuyện nhỏ.” Nhạc Thành mỉm cười nói.

“Ra mắt môn chủ.” Tam đạo thân ảnh mà đến, lúc này La Nguyên, Trình Anh, Tần Linh ba người cũng tới cung điện phía trên.

Hạo Thiên môn cung điện trong vòng, lập tức Nhạc Thành ở đại điện trong vòng triệu tập Hạo Thiên môn sở hữu trung tâm cường giả, theo mọi người trong miệng cũng biết này hơn hai trăm năm gần ba trăm năm chuyện đã xảy ra.

Mấy năm nay bên trong, Hạo Thiên môn nhân số lại có điều tăng trưởng, lúc này nhân số, thế lực cũng là cường hãn không ít, Thanh Hoa thành hiện tại chặt chẽ ở Hạo Thiên môn trong khống chế, chung quanh cũng không có cái gì thế lực dám đến đối phó Hạo Thiên môn.

Thiên Đình tại đây hơn hai trăm năm thời gian bên trong, cũng không có lại đến đối phó Hạo Thiên môn, như thế làm cho Nhạc Thành có chút ngoài ý muốn, mặt khác một ít việc vặt Nhạc Thành sẽ không có nhiều nghe ý tứ của, bình thường chuyện tình, liền từ mọi người xử lý tốt.

Mà Hạo Thiên môn chúng cường giả nhìn thấy môn chủ lúc này đã muốn là tiên quân lúc đầu tu vi trình tự, một đám đều là giạt mình không nhỏ, nhìn thấy Linh Viên, Lang Lễ, Cửu U song ma, bọn người có đột phá, cũng đều là hâm mộ không thôi, không cần phải nói, những người này đi theo môn chủ bên người, tự nhiên là chiếm được không ít ưu đãi.

“Môn chủ, có một việc đó là có chút phiền phức.” La Nguyên đối Nhạc Thành nói.

“Sư huynh, chuyện gì?” Nhạc Thành hỏi, này bình thường chuyện tình, sư huynh hấn là đều có thể đủ xử lý.

“Không lâu chúng ta ở Thanh Hoa thành ngoại đã phát hiện một chỗ tinh thạch núi non, này tinh thạch núi non mở mang vô cùng, cực nhỏ có thể nhìn thấy lớn như vậy một mảnh tinh thạch núi non, chỉ là ở phát hiện tiên phẩm tinh thạch liền có không ít, có thể còn có cổ phẩm tinh thạch ở bên trong, chính là kia núi non ngay tại chúng ta Thanh Hoa thành, Tiên Đô thành, Tiêu Dao thành, còn có Thượng Nguyên thành bốn thành chỗ giao giới, hiện cùng một chỗ nhìn chăm chăm này tinh thạch núi non nhân chính là không ít, có chút thể lực còn có không ít tiên quân cường giả ở, Tiên Đạo liên minh trung cũng có người ở nhìn chăm chăm này tinh thạch núi non, vừa vặn một tháng lúc sau, khắp nơi thể lực ước tốt lắm ở chỗ giao giới trao đổi làm sao chia xúng.” La Nguyên đối Nhạc Thành nói.

Kia tinh thạch núi non nếu toàn bộ đào móc đi ra, đại khái có bao nhiêu?” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, lập tức hỏi.

“Này nếu toàn bộ đào móc đi ra, chỉ là linh phẩm tinh thạch có thể cũng đủ hiện tại Hạo Thiên môn sử dụng hàng tỉ năm, quan trọng nhất là, nơi đó mặt tiên phẩm tinh thạch cũng không ít, nếu có cổ phẩm tinh thạch xuất hiện, kia càng thêm là nguy.” La Nguyên trả lời.

“Nhiều như vậy.” Nhạc Thành cũng là kinh ngạc, này Hạo Thiên môn hiện tại mấy trăm vạn nhân, có thể cũng đủ hàng tỉ năm chi dùng, kia này tinh thạch núi non đem có nhiều hơn a, còn có kia tiên phẩm tinh thạch cùng cổ phẩm tinh thạch, này đó đều là bảo vật a, một khối tiên phẩm tinh thạch có thể đủ so với được với một ngàn khối linh phẩm tinh thạch, mà cổ phẩm tinh thạch ở Tiên Ma giới hiện tại tuyệt đối là thuộc loại hiếm lạ vật, đã sớm là không thấy được mấy khối.

“Đây đều là có nào thể lực ở nghĩ cách.” Nhạc Thành trầm tư sau khi hỏi, này lớn như thể tinh thạch núi non Nhạc Thành tự nhiên là sẽ không tưởng bỏ qua, hiện tại Hạo Thiên môn cũng có nhất tranh lực.

”Môn chủ, lần này nhìn chăm chăm tinh thạch núi non, chính là ở chỗ giao giới mặt khác ba trong thành thực thể lực, đương nhiên, này còn có mặt khác thể lực cũng muốn nhúng tay, liền là có chút ngoài tầm tay với, mà ba trong thành, hiện tại đều phân biệt là đã muốn là hợp thành một cái liên minh tính toán đến tranh đoạt tinh thạch núi non, Thượng Nguyên thành trung thực lực cực mạnh có Vân Long Giáo, giáo chủ Bạch Long tiên quân chính là tiên quân hậu kỳ tu vi, còn có Huyền Sơn Môn, Chân Hư Động như vậy sơn môn, cũng có tiên quân cường giả trấn thủ, chính thể thực lực, cùng chúng ta Hạo Thiên môn cũng là không kém, tại đây trước kia, chúng ta còn Hạo Thiên môn đều còn không có tiên quân trình tự tu vi giả dấu.

Tiên Đô thành trung, thực lực cực mạnh có Tử Vân Môn, môn chủ Linh Tịch tiên quân cũng là tiên quân hậu kỳ thực lực, môn trung mặt khác tiên quân cường giả cũng có, mặt khác cũng còn có Ốc Sơn Môn, Lam Thủy Cốc như vậy cường hãn sơn môn, cũng đều là có tiên quân cường giả trấn thủ sơn môn.

Tiêu Dao thành trung, cực mạnh thực lực có Quỷ Cốc Môn, môn chủ Phân Thần tiên quân tiên quân hậu kỳ tu vi, môn trung tiên quân còn có mấy, hơn nữa Tiêu Dao thành trung còn có Thiên Mục Động, Nguyên Thần Sơn như vậy môn phái trong vòng cũng là tiên quân trấn thủ, chính thể thực lực không thể so Tiên Đô thành, Thượng Nguyên thành kém, đồng thời còn có Tiên Đạo liên minh tựa hồ cũng muốn nhúng tay, nơi đó là Tiên Đạo liên minh chính gốc bàn, chỉ sợ là bọn hắn yếu chiếm cứ hơn phân nửa.” La Nguyên một hơi nói xong, lập tức nói : “Môn chủ, chúng ta Thanh Hoa thành hiện tại ngược lại là thực lực có chút nhược, sợ nhất là đến lúc đó phân đến chúng ta Hạo Thiên môn trên đầu sẽ không có nhiều ít.”

“Chúng ta Thanh Hoa thành trung thể lực khác đâu, sẽ không có muốn đi nhúng tay có thể nào?” Nhạc Thành hỏi.

“Có, chính là hiện tại nhưng thật ra không người nào dám đắc tội chúng ta, có này mấy sơn môn đã biết tinh thạch núi non việc, phái người đến muốn cùng trợ chúng ta Hạo Thiên môn tranh đoạt tinh thạch núi non, phân một chút tinh thạch, cũng bị ta cự tuyệt, chúng ta Thanh Hoa thành trung hiện tại sơn môn cũng không có thực lực quá mạnh mẽ, có Cửu Thiên Huyền Tiên trấn thủ sơn môn đến là có mấy người, cái, chính là cũng giúp không đến chúng ta.” La Nguyên đối Nhạc Thành trả lời.

“Kia sư huynh an bài một chuyến đi, một tháng sau, ta đến lúc đó tự mình đi thượng một chuyến là tốt rồi.” Nhạc Thành nói.

Mà lúc này Nhạc Thành trong lòng đã muốn là đại định rồi chủ ý, lớn như thể tinh thạch núi non, đối Hạo Thiên Môn phát triển khả là có thêm tác dụng cực lớn, Hạo Thiên môn nhân số đông đảo, tiêu hao cũng

đại, này tinh thạch núi non khả xuất hiện đúng là thời điểm.

Về phần kia Vân Long Giáo, Tử Vân Môn, Quỷ Cốc Môn, Nhạc Thành cũng không thể nào để ý, chích nếu không có tiên tôn cường giả nhúng tay, kia chính mình liền không có gì thật lo lắng cho. Còn có kia Tiên Đạo liên minh, không biết là Tiên Đạo liên minh bên trong thế nào nhất phương thế lực tưởng nhúng tay, Xiển giáo, Tiệt Giáo này hai phe thế lực, chính mình nhưng thật ra không khó đối phó, nếu Thiên Đình trong lời nói, kia cũng không có cái gì thật lo lắng cho, tóm lại, này tinh thạch núi non chính mình thế nào cũng phải đến không thể.

Mọi người sau khi thương nghị một chút, lúc này mới rời đi, nhất chúng lão ma nghe nói môn chủ muốn đích thân đi cùng khắp nơi thế lực thương lượng kia tinh thạch núi non, đều là trong lòng chờ mong không thôi, hiện tại Hạo Thiên môn trung cũng là có tiên quân cường giả, còn có Âm Ma quân như vậy Ma quân hậu kỳ cường giả ở, hơn nữa môn chủ, cũng có thể đủ cùng khắp nơi thế lực đối kháng.

Mọi người tản ra lúc sau, Nhạc Thành cũng về tới trong phòng, mấy trăm năm không có ở Long Cát cùng Ngạo Tuyết bên người, Nhạc Thành cũng tính toán là gần thân nhau tốt bồi bồi hai nàng, cũng tốt là bù lại một chút, theo lập gia đình đến bây giờ, chính mình liền vẫn không có hảo hảo ở lại hai nàng bên người.

Vào đêm, phòng trong vòng, trên giường, thân thể mềm mại triền miên, ngậm khẽ tiếng động cùng ồ ồ thở đan thành một khúc ** chương nhạc, hồi lâu mới minh cổ thu bình.

Trên giường, Long Cát công chúa rúc vào Nhạc Thành trong lòng, mắt đẹp bên trong ẩn tình đưa tình, nói : “Nhạc Thành, Tam Tiêu tỷ tỷ cùng đại công chúa người tính toán làm sao bây giờ, ta xem Tam Tiêu tỷ tỷ đối với người cũng có ý, người cũng có thể cho nàng nhóm một câu chứ, có một số việc nữ nhân khả không tiện mở miệng.”

“Ta đã biết, rồi nói sau.” Nhạc Thành ôm trong lòng vợ yêu đạo.

“Còn có đại công chúa, người cũng quá quá mức, thế nhưng đối đại công chúa như vậy, hừ, lần sau người còn dám đối này của nàng nữ nhân như vậy, ta phải tha cho người.” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành kiều hừ nói.

“Người tưởng như thế nào không buông tha ta, vậy đến đây đi.” Nhạc Thành tà cười, xoay người ở trên, nhất thời phòng bên trong lại xuân sắc khôn cùng.

Kế tiếp một lát bên trong, Nhạc Thành đó là ở Ngọc Hư sơn thượng cùng hai nàng, có đôi khi cũng cùng Tam Tiêu tiên tử cùng một chỗ, về phần Hồng Y tiên tử, hai người gặp mặt, tựa hồ đều cũng có đó xấu hổ, bởi vì Nhạc Thành đối với Thiên Đình cũng không có gì thật là tốt cảm, cho nên cũng bởi vậy làm cho Nhạc Thành trong lòng đối với Hồng Y tiên tử cũng là có chút xấu hổ.

Ngẫu nhiên trong khoảng thời gian này trung, Nhạc Thành cũng là hội chỉ điểm ở Ngọc Hư sơn thượng khai đàn giảng đạo, chỉ điểm một chút Hạo Thiên môn trung chúng đệ tử tu luyện, chính mình đối đạo lĩnh ngộ, còn có tu luyện Hỗn Nguyên Chân Thân tâm tâm đắc, Nhạc Thành đều là đều cùng nói, về phần môn trung đệ tử có thể lĩnh ngộ nhiều ít, kia chính mình cũng liền không có cách nào hỗ trợ.

Môn chủ giảng đạo, Hạo Thiên môn trung đệ tử cũng hết chỗ, đều là cẩn thận lĩnh ngộ, không ít nghe xong lúc sau, đều là bắt đầu bế quan, tựa hồ là tỉnh ngộ có điều đột phá.

Này một tháng thời gian trôi qua cũng bay nhanh, bất tri bất giác bên trong đã trôi qua rồi, Nhạc Thành cũng chuẩn bị đi trước phát hiện tinh thạch núi non, cái này cũng tới cùng thế lực khác trao đổi ngày.

Kia tinh thạch núi non ngay tại Thanh Hoa thành, Tiêu Dao thành, Thượng Nguyên thành, còn có Tiên Đô thành giao giới trung ương, nơi này cũng là vũ dư thiên giới trong vòng, quần hạt địa phương phóng cũng bao gồm này Thanh Hoa thành, Cực Nhạc Thành còn có Tiên Đô thành, Tiêu Dao thành, Thượng Nguyên thành những chỗ này.

Một ngày dưới cũng là mới bốn giới chủ mà thôi, Nhạc Thành còn nhớ rõ, kia Tắt Chân Nhân sư đệ Mãn chân nhân, nguyên vốn là vũ dư thiên giới giới chủ, chính là bị chính mình cấp đánh chết, hiện tại không biết ai là giới chủ.

Này ở tứ thành chỗ giao giới phát hiện tinh thạch núi non, dựa theo quy củ, kia cũng là về này tứ thành Tiên Đạo liên minh sở hữu, chính là vừa vặn tại đây mặt khác tam thành bên trong, đều cũng có một ít thực lực cường hãn sơn môn tồn tại, này thực lực cường hãn trình độ, thật to giảm thấp Tiên Đạo liên minh tại đây tam thành thực lực, lấy trợ cho tam thành Tiên Đạo liên minh người gặp gỡ này đó thể lực cũng muốn lấy lẽ cùng dài.

Một cái thành chủ, bình thường cũng là Đại La Kim Tiên hậu kỳ tả hữu thực lực mà thôi, mà mấy sơn môn trung, đừng nói là Đại La Kim Tiên, tựu liên Cửu Thiên Huyền Tiên trình tự phủ chủ cũng lấy lẽ cùng dài không dám mạo phạm, tiên quân trình tự giới chủ, cũng không dám lấy này đó sơn môn thể nào, tuy nói là Tiên Đạo liên minh ở cả Tiên Ma giới thực lực không thể nghi ngờ là nhất khổng lồ, chính là đối mặt tỷ như nói Văn Long Giáo như vậy cường hãn sơn môn thời điểm, cũng là cấp cho ba phần mặt mũi.

Cho nên, này tứ thành giao giới chỗ đã phát hiện tinh thạch núi non, vẫn là một chỗ có thể ẩn chứa cổ phẩm tinh thạch núi non, nhất thời liền đã bị khắp nơi thể lực chú ý, tựu liên Tiên Đạo liên minh cũng vô pháp độc chiếm, Tiên Đạo liên minh cường hãn nữa, này này đó sơn môn trung cũng có không ít cường giả, tưởng độc chiếm, đây chính là có chút không dễ dàng.

Tới xuất phát ngày, Nhạc Thành mang cho Âm Ma quân, Linh Viên, Lang Lễ, Cửu U song ma, còn có Huyết Sát Tam Cơ, U Tuyền tam ma, Kỳ Sơn Thất Ma, hơn nữa Hỏa Văn Thượng Nhân La Nguyên đi trước tinh thạch núi non mà đi.

Về phần Hoàng Ma tán nhân, Liệt Hỏa Ma Vương, còn lại là trở lại Ngọc Hư sơn sau, đó là bế quan, Hoàng Ma tán nhân ăn vào tử tinh linh đan còn không có hoàn toàn luyện hóa, Liệt Hỏa Ma Vương ăn vào hóa Hoàng Trung Lý, mặc dù là đột phá, nhưng là cũng không có hoàn toàn luyện hóa, cho nên trở lại Hạo Thiên môn sau mà bắt đầu bế quan.

Cửu U song ma cũng dùng tử tinh linh đan không có hoàn toàn luyện hóa, chính là lần này đi tinh thạch núi non trung cần hai người đi trước, hai người liền tạm thời không có thời gian bế quan, lần này đi trước tinh thạch núi non, chính là cần tiên quân, Ma quân trình tự cường giả đi trước, chính là Hạo Thiên Thập bên trong, hiện tại một cái yêu quân hai cái ba Ma quân, chính là không có tiên quân cường giả.

Huyền Tiêu vẫn là đứng ở Hạo Thiên môn trung, Nhạc Thành yếu xuất môn, hần tự nhiên là đi theo bên người cũng mau chân đến xem náo nhiệt, về phần Xích Ngạo Tuyết cùng Long Cát công chúa, lần này nói cái gì cũng muốn đi theo Nhạc Thành bên người, Nhạc Thành rơi vào đường cùng, do dự một chút sau cũng chỉ hảo là cùng ý, hai người thực lực coi như là không có trở ngại, hơn nữa chính mình tại bên người, cũng sẽ không xuất hiện nguy hiểm gì.

Mà Tam Tiêu tiên tử cùng Hồng Y tiên tử ở Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết lôi kéo hạ, cũng là đi theo ở tại cùng nhau, tựa hồ là Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết hai nàng cố ý làm cho Hồng Y tiên tử, Tam Tiêu tam nữ ở lâu ở Nhạc Thành bên người.

Một hàng hơn hai mươi nhân hơn nữa còn có Hạo Thiên nhóm hơn một ngàn Đại La Kim Tiên cùng nhau đó là chậm rãi xuất phát đi trước tinh thạch núi non, mang cho một ngàn Đại La Kim Tiên, còn lại là La Nguyên chú ý, đây cũng là Hạo Thiên môn mặt mũi, tự nhiên là bắt làm trò hề một ít, đến lúc đó cũng có thể đủ ở trao đổi bên trong, Hạo Thiên môn nhiều chiếm cứ một ít tiện nghi.

Nhạc Thành nhưng thật ra không thêm để ý, tại nơi đó tiên quân cường giả trong mắt, Đại La Kim Tiên khả không có gì uy hiếp tác dụng, nếu hơn một ngàn Cửu Thiên Huyền Tiên, phỏng chừng còn có thể làm cho mặt khác sơn môn sẽ có đó kiêng kỵ.

Cửa này phái mạnh yếu, mấu chốt nhất vẫn là thực lực người mạnh nhất, nếu người nào sơn môn bên trong có một cái tiên tôn cường giả trấn thủ, kia địa vị lập tức liền gặp nước lên thì thuyền lên.

Mấy ngày lúc sau, Thanh Hoa thành ngoại, Nhạc Thành trước mắt xuất hiện một mảnh mở mang vô cùng núi non, nhẹ nhõm linh khí tràn ngập, tựa hồ là theo núi non ở chỗ sâu trong khuếch tán mà đến.

1262. Chương 1072

“Môn Chủ, này tinh thạch sơn mạch ngay lúc núi này mạch ở chỗ sâu trong, bây giờ khắp nơi thực lực thương nghị tốt lắm chính là chờ bàn bạc sau lúc mở lại thái tinh thạch, tại thương nghị trước, bất luận kẻ nào không được khai thác, khắp nơi thực lực cũng đều là phái người tại nhìn chăm chăm nơi này, chúng ta Hạo Thiên môn trung, Quỷ Thủ Ma Vương, Âm Phong lão ma, Bạch Y Ma Vương tam vị trưởng lão bây giờ ngay lúc trong sơn mạch tọa trấn.” La Nguyên tại Nhạc Thành bên người đối với Nhạc Thành nói.

“Tẩu, chúng ta trước đi xem một chút đi.” Nhạc Thành thần niệm khuỷu dò xét, nhưng là phát hiện núi này mạch thật đúng là đủ mở mang, lập tức cùng mọi người đi trước tiên khoảng không.

Sơn mạch trong ở chỗ sâu trong, một chỗ đỉnh núi trên, lúc này cường hân khí tức đề khoảng không mà đến, chỉ thấy núi này đầu trên nhưng là lúc này tụ tập rồi hơn một ngàn người, trong đó thì có Bạch Y Ma Vương, Âm Phong lão ma, còn có Quỷ Thủ Ma Vương ba người ở bên trong, còn lại Hạo Thiên môn trung đệ tử, cũng có này ba mươi mấy một Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng Thiên Ma ở bên trong, còn có hai trăm đến một La Thiên Thượng Tiên cùng La Thiên đại ma ở trong đó.

Hạo Thiên môn mọi người đối diện, nhưng lại là có thêm thượng tám trăm người đang ở cùng Hạo Thiên môn trung người giảng co cầm tức, này một mọi người trung, Cửu Thiên Huyền tiên tu vi cấp độ người có đủ mười người, Cửu Thiên Huyền tiên hậu kỳ tu vi người chiếm cứ rồi ba người, trên dưới Đại La Kim Tiên cũng là có hơn trăm người, khác đều là La Thiên Thượng Tiên.

Mà trọng yếu nhất là này một mọi người trung, còn có một người một bộ màu xanh đạo bào cầm trong tay phát trần lão đạo, từ trên người khí tức đến xem, khởi tu vi dĩ nhiên hay là Tiên Quân trung kỳ tu vi người mạnh.

Song phương mọi người tựa hồ là giảng co đã lâu, đều tự vốn là nhìn kỹ vốn là cầm tức đối phương, mà nọ vậy Tiên Quân trung kỳ đối lão đạo, còn lại là nhìn chăm chú vào Âm Phong lão ma ba người cười lạnh một tiếng: “Ma đạo dư nghiệt, dĩ nhiên đến ta tiên đạo bàn diệu vô dương oai, muốn chết không được.”

“Vân Long giáo, các người đừng hơi quá đáng, chúng ta thân là ma đạo người tu luyện, nhưng vốn là Hạo Thiên môn trung người, chúng ta Hạo Thiên môn cũng không phải dễ chọc.” Quỷ Thủ Ma Vương hừ lạnh một tiếng, nhưng là đối mặt đối phương Tiên Quân trung kỳ người mạnh, cũng Thanh vốn là bất lực.

“Hạo Thiên môn thế nào, không phải vốn là bằng ý vào Dao Trì Kim Mẫu cùng Xiển Giáo sao, buồn cười, người khác sợ người Hạo Thiên môn, đối với người Vân Long giáo cũng không để vào mắt, này tinh thạch sơn mạch không có thể như vậy các người đáng tới, các người rút đi, nếu không, đối với các người không khách khí.” Nọ vậy Tiên Quân trung kỳ được tu vi lão đạo đối với Quỷ Thủ Ma Vương đám người lạnh nhạt nói một tiếng nói.

“Chê cười, này tinh thạch sơn mạch chính là tại bốn thành chỗ giao giới, tự nhiên là có chúng ta Thanh Hoa thành một phần.” Bạch Y Ma Vương cười lạnh nói.

“Không biết tốt xấu, người bằng người Hạo Thiên môn như thế nào cùng chúng ta tam thành bình khởi bình tọa, thức thời cũng nhanh rút đi, hoặc là làm cho Xiển Giáo cùng Dao Trì Kim Mẫu đến đây ra mặt tốt lắm, các người Hạo Thiên môn còn không có tư cách này.” Một người tử y đạo bào trung niên hán tử cười lạnh mà nói, tử y đạo bào, màu trắng tóc dài, ngoài tu vi cũng là Cửu Thiên Huyền tiên hậu kỳ tu vi cấp độ.

“Huyền Thủ đạo nhân, ta Hạo Thiên môn có hay không tư cách, ít nhất người Huyền Sơn môn còn không có tư cách nói đi.” Quỷ Thủ Ma Vương lạnh nhạt nói, hẳn là vốn là nhận thức này tử y đạo bào trung niên hán tử.

“Chúng ta cùng mấy người ma đạo tặc tử có cái gì nhiều lời, ta xem, không bằng chúng ta cùng nhau đem những người này toàn bộ diệt là tốt rồi, bản thân ta muốn nhìn Hạo Thiên môn có bao nhiêu rất giỏi, không phải vốn là một người kim giáp chiến thần sao, ta xem vốn là tu có kỳ danh thôi.” Một người màu xám đạo bào bốn mươi nam tử nhìn chăm chú vào Hạo Thiên môn trung người hừ lạnh một tiếng nói, từ khí tức thượng ra xem, người này cũng là Cửu Thiên Huyền tiên hậu kỳ tu vi cấp độ.

“Chân Linh chân nhân, người dám, người Chân Hư động cũng còn không có tư cách này.” Bạch Y Ma Vương hừ lạnh một tiếng.

“Bạch Y Ma Vương, người quá kiêu ngạo rồi, ta Thiên sẽ làm cho người biết Chân Hư động không phải người Hạo Thiên môn so sánh với giác.” Đang nói vừa mới vừa rơi xuống, nọ vậy bị Bạch Y Ma Vương gọi là Chân Linh chân nhân bốn mươi nam tử trong tay pháp quyết cấp tốc đánh ra, trường tay áo run lên, trực tiếp vốn là một đạo đoản kiếm bộ dáng toàn thân vàng óng ánh về pháp khí thúc dục ra.

Này đoản kiếm pháp khí hẳn là vốn là cao nhất tiên khí pháp bảo, hóa thành một đạo lưu quang, trong nháy mắt nhân tiện bạo lực hướng về phía Bạch Y Ma Vương đi, khoảng cách gần quá, chỉ là trong phút chốc tới ngay rồi này rồi Bạch Y Ma Vương trước người.

“Hừ.” Bạch Y Ma Vương hừ lạnh một tiếng, trong tay phương pháp quyết trước tiên sờ, tùy theo trong miệng một đạo lưu quang bắn nhanh ra, nhất thời trước người cuộn cuộn ma khí như mây đen áp đỉnh một bức như nhau mà đến, con người bầu trời đột lộ vẻ trần trần Âm Phong, trường kiếm hóa thành ma quang, cũng trong nháy mắt nhân tiện cùng nọ vậy Chân Linh chân nhân thúc dục ra đoản kiếm pháp khí chạm ở tại cùng nhau.

“Mau lui lại.” Hai người trong nháy mắt giao thủ, Hạo Thiên môn cùng nọ vậy đối phương Đại La Kim Tiên, La Thiên Thượng Tiên, Vô Thượng Thiên Ma nhất thời cấp tốc bạo thối, này hai người cũng đều là Cửu Thiên Huyền tiên hậu kỳ cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ người mạnh, hai người giao thủ khiến cho kích tán lực lượng Đại La Kim Tiên cũng là ăn không dậy nổi, cũng đều lui ra phía sau.

“Thình thịch thình thịch thình thịch...” Cũng ngay lúc này trong tích tắc gian trong, hai người công kích va chạm, cường hãn lực lượng trực tiếp vạch tìm tòi một mảnh không gian sóng gợn sau khi lộ ra một đạo hư không.

Hai người thân ảnh đồng thời lão đảo thật lùi, này một kích xem ra hai người thực lực cũng là kém không có mấy.

“Lớn mật Hạo Thiên môn, hoàn lại dám động thủ, muốn chết.” Mà một lúc sau, nọ vậy Tiên Quân trung kỳ tu vi lão đạo đã vốn là thả người tới rồi bầu trời, trong tay phát trần hóa thành rồi hàng vạn hàng nghìn ngân quang bạo lực hướng về phía Bạch Y Ma Vương đi, ra tay cũng không có bất cứ gì lưu tình.

Hàng vạn hàng nghìn ngân quang xé rách hàng vạn hàng nghìn khe không gian, cường hãn khí tức trực tiếp vạch tìm tòi Bạch Y Ma Vương bầu trời ngưng tụ ma khí, trong nháy mắt xuyên thấu không gian tới rồi Bạch Y Ma Vương trước người, hai người thực lực kém rất lớn, hơn nữa Bạch Y Ma Vương thân hình lão đảo thật lùi còn chưa đứng vững, nhất thời đã được nọ vậy Tiên Quân trung kỳ lão đạo bao phủ.

“Bạch lão ma cẩn thận.” Quỷ Thủ Ma Vương, Âm Phong lão ma hét lớn một tiếng, phải giúp bề bọn cũng không kịp, nói thật cũng giúp không được bề bọn, hai người hét lớn một tiếng sau khi cũng hay là đánh về phía rồi nọ vậy Tiên Quân trung kỳ lão đạo đi, nhưng là trong nháy mắt bị nọ vậy Chân Linh chân nhân, Huyền Thủ đạo nhân hai người khoanh khắc ngăn cản.

Bạch Y Ma Vương trong lúc vội vàng đối mặt một người Tiên Quân trung kỳ người mạnh, cũng chỉ có thể đủ vốn là toàn lực bố khởi hộ thân cương giới, sắc mặt nhưng là đã hù dọa trắng bệch, hẳn cơ hồ vốn là có thể nghĩ tới chính mình kết quả, thực lực của hắn còn chưa tới chống lại Tiên Quân trung kỳ tình trạng.

“Ta Hạo Thiên môn người, cũng là người nghĩ muốn di chuyển nhân tiện di chuyển sao.” Nhưng vào lúc này, một đạo tiếng hừ lạnh dựng lên, lập tức ngập trời ma khí đè khoảng không mà lên, một đạo màu tím ngọn lửa bao vây lấy một đạo ngập trời đao mang đột ngột từ bầu trời xuất hiện.

Nọ vậy lão đạo nhất thời sắc mặt đại biến, thần niệm khuy dò xét trung, trong tay phát trần pháp khí cấp tốc một hồi, pháp quyết đánh ra, không thể không vốn là bỏ quên công kích Bạch Y Ma Vương, phát trần trên ngân quang đại thịnh, lập tức đạo đạo ngân quang xuyên thấu không gian bao vây hướng về phía bầu trời trung nọ vậy màu tím hỏa diễm đao mũi nhọn.

“Hừ...” Đao mang dưới, màu tím ngọn lửa ngập trời bao vây mà lên, này vô số ngân quang nhất thời bắt đầu héo rũ lờ mờ, hơn thế đồng thời, đao mang quét ngang xuống, trực tiếp bổ vào rồi khắp ngân quang trong.

“Thình thịch thình thịch thình thịch...” Khắp không gian ở này cường hãn một đạo dưới từ đó gian trực tiếp bổ ra một mảnh mấy vạn thước khe không gian, khí lưu gào thét ra, hỗn loạn không gian mảnh nhỏ, ở

trên không trung hình thành mấy long quyển phong bạo, chung quanh thực lực thấp , trực tiếp bị đánh bay thượng mấy ngàn thước.

“Cười khúc khích...” Nọ vậy Tiên Quân trung kỳ lão đạo há mồm một đạo huyết vụ phun ra, sắc mặt chỉ một thoáng một mảnh tái nhợt, thân hình thụt lùi mấy ngàn thước, trong tay phát trần đã vốn là trực tiếp đoạn rồi một phần ba, xem như báo phết đi.

Này Tiên Quân trung kỳ lão đạo thân ảnh còn chưa đứng vững lúc, đó là hoảng sợ nhìn kỹ hướng về phía tiền khoảng không, lúc này tiền khoảng không trên, đã vốn là xuất hiện rồi một đạo thân ảnh, cầm trong tay trường đao, một mảnh màu tím ngọn lửa chính có chút tại quanh thân tràn ngập.

“Thần khí.” Này Tiên Quân trung kỳ lão đạo nhìn chăm chú vào bầu trời trung, đầu tiên chính là nhìn kỹ tới rồi người đầu trong tay nhưng là thần khí, mà hấn phát trần tế luyện vô số năm, bây giờ cũng chỉ là cao nhất tiên khí mà thôi, này một giao thủ, hơn nữa thực lực vốn sẽ nhược, không nghĩ tới chính mình phát trần dĩ nhiên là cơ hồ báo phết suốt.

Mà này đột nhiên tới xuất hiện người mạnh, cũng là làm cho Chân Linh chân nhân cùng Âm Phong lão ma đám người dừng tay đứng ở bầu trời.

Ngột có người ra tay cứu giúp, Bạch Y Ma Vương sắc mặt nghi hoặc, Âm Phong lão ma, Quỷ Thủ Ma Vương hai người cũng đều là có chút nghi hoặc, mà khoảnh khắc, ba người sắc mặt lộ ra tin tức, linh hồn ở chỗ sâu trong đã vốn là cảm giác được rồi quen thuộc khí tức.

“Bái kiến Môn Chủ.” Tam lão ma nhất thời đối với này tiền khoảng không hành lễ, trong đầu đã vốn là cảm giác được rồi Môn Chủ khí tức, không nghĩ tới Môn Chủ trở về tinh thạch sơn mạch rồi.

“Khổ cực các người.” Trống rỗng trung, xa xa phía chân trời trên hơn mười nói kinh hồng cấp tốc mà đến, rơi vào thượng giữa không trung, kinh hồng thu liễm, đúng là Nhạc Thành đám người.

“Bái kiến Môn Chủ.” Tam lão ma phía sau Hạo Thiên môn hai trăm nhiều đệ tử cũng kính sợ hành lễ, Môn Chủ đến đây, mọi người nhất thời trong lòng có rồi lo lắng.

Theo Nhạc Thành mọi người xuất hiện, lúc này nọ vậy chung quanh mọi người đều là đem ánh mắt nhìn kỹ ở tại Nhạc Thành mọi người trên người, vừa mới ra tay Âm Ma quân, đã vốn là đủ để chấn nhiếp tới rồi mọi người.

Không ít người ánh mắt tại Nhạc Thành trên người nhìn quét, cả Tiên Ma giới trung bây giờ cũng là tại đồn đãi này Hạo Thiên môn Môn Chủ Nhạc Thành tại Hồng Hoang chiến trường nhân tiện đánh chết rồi hai người Ma quân hậu kỳ tu vi người, nhìn lúc này Nhạc Thành Tiên Quân lúc đầu tu vi thực lực, mọi người đều là sinh ra rồi hoài nghi thái độ.

“Nhân hồn tạp người chờ cũng cút đi, này bút trưởng trước nhớ kỹ.” Nhạc Thành cũng không thêm để ý chung quanh mọi người ánh mắt, ánh mắt trong hàn ý đảo qua, lập tức nhìn kỹ ở tại nọ vậy mấy trăm người trên người.

Đối với những người này, Nhạc Thành không ý định bây giờ nhân tiện động thủ, ngày mai chính là khắp nơi thể lực ước tốt bàn bạc chi kỳ, phỏng chừng ngày mai có điều tranh chấp vốn là tránh không được , đến lúc đó cùng nhau tái tính tốt lắm.

“Chúng ta đi.” Nọ vậy Tiên Quân trung kỳ lão đạo sắc mặt co quắp rồi vài cái, nhưng Âm Ma quân vẫn vốn là sát ý tràn ngập nhìn kỹ tại hấn trên người, hấn cũng không dám nói thêm cái gì, Ma quân hậu kỳ người mạnh, cũng chỉ có giáo chủ mới có thể đủ chống lại, hấn còn không cách nào chống lại , đối với phía sau mọi người nói một tiếng, lập tức thối lui xa khoảng không.

1263. Chương 1073.

“Đều nhanh cút đi, như thế nào bây giờ không kiêu ngạo rồi, hừ.” Quỷ Thủ Ma Vương quát to, nhìn này Vân Long giáo, Huyền Sơn môn, Chân Hư động người xám xịt tiêu sái rồi, trong lòng không khỏi vốn là hết giận không ít.

“Vừa mới là chuyện gì xảy ra?” Nọ vậy Vân Long giáo người đi rồi, Nhạc Thành đối với Bạch Y Ma Vương, Âm Phong lão ma, Quỷ Thủ Ma Vương này ba vị lão ma hỏi, vừa mới chuyện tình Nhạc Thành cũng không biết nguyên nhân gây ra.

“Môn Chủ, một đoạn này thời gian đến, này Vân Long giáo, Tử Vân môn, Quỷ Cốc môn chờ môn phái thường xuyên sẽ tìm đến phiền toái, nghĩ muốn đi chúng ta Hạo Thiên môn một cước đá ra đi, bọn họ đến lúc đó là có thể quá nhiều phân đến chỗ tốt rồi, chúng ta thực lực không bằng hẳn, thường xuyên bị bọn họ áp chế, cũng không có cách nào động thủ.” Bạch Y Ma Vương bắt đầu nói.

“Nghĩ muốn nhiều phân điểm chỗ tốt, hừ.” Nhạc Thành thần sắc phát lạnh, cười lạnh một tiếng.

Cảm giác được Môn Chủ trên người hàn ý, mọi người tựa hồ là dự cảm đến cái gì, lần này có Môn Chủ tự mình đến đây, xem ra Hạo Thiên môn tuyệt đối vốn là ăn không tới giảm bớt rồi.

“Tốt lắm, mang ta đi xem một chút này tinh thạch sơn mạch đi.” Lập tức Nhạc Thành thu liễm khởi hàn ý, còn không có chứng kiến qua này như thế đại một mảnh tinh thạch sơn mạch đây, trước kiến thức một phen hơn nữa.

“Vốn là, Môn Chủ.” Bạch Y Ma Vương đáp, lập tức mang theo mọi người đi trước tinh thạch sơn mạch.

Một mảnh mở mang sơn mạch bầu trời, Nhạc Thành mọi người từ bầu trời trung xét qua, cảm giác từ chân núi tràn ngập ra nồng nặc linh khí, cũng kinh ngạc hưng phấn không thôi, này phát hiện tinh thạch chỗ sơn mạch diện tích, sợ là có thêm thượng trăm vạn trong, thượng trăm vạn trong tinh thạch sơn mạch nọ vậy là cái gì khái niệm, rậm rạp thượng trăm vạn trong tinh thạch, coi như là toàn bộ linh thảo phẩm tinh thạch nọ vậy cũng là hừ chết người số lượng.

Mà thường thường vốn là diện tích càng lớn tinh thạch sơn mạch, trong đó nhân tiện bao hàm tiên phẩm tinh thạch, bây giờ này tinh thạch sơn mạch trong cũng đã là bị kiểm soát đi ra có tiên phẩm tinh thạch, rất có thể tới rồi nhất hạ tầng sẽ có trong truyền thuyết mới có cổ phẩm tinh thạch ra thổ.

Bây giờ phát hiện như thế thật lớn một mảnh tinh thạch sơn mạch nhưng là tại cả Tiên Ma giới cũng là dị thường hiếm thấy, như thế đại một mảnh tinh thạch sơn mạch, nọ vậy rất có khả năng tại hạ tầng sẽ có cổ phẩm tinh thạch tồn tại.

Nhìn hạ khoảng không này một mảnh mở mang tinh thạch sơn mạch, Nhạc Thành khoe miệng lộ ra một cười nhẹ, lập tức hỏi Bạch Y Ma Vương đám người một ít tình huống sau lúc, lúc này mới trở về.

Nhạc Thành biết được, này bây giờ tinh thạch trong sơn mạch, có khắp nơi thể lực thường xuyên dò xét, đề phòng có người một mình khai thác, chủ yếu thể lực cũng chính là nọ vậy Vân Long giáo, Tử Vân môn, Quỷ Cốc môn tam môn phái mà thôi, còn có tam môn phái dưới Huyền Sơn môn, ốc sơn môn, Thiên Mục động chờ môn phái, môn phái nào tựa hồ là nghĩ muốn cắm vào đến, nhưng lại thực lực không đủ, cũng không có tư cách nhúng tay.

Nói tóm lại, này tinh thạch sơn mạch trước mắt mà nói cũng chỉ có nọ vậy Tiên Đô thành, Thượng Nguyên thành, Tiêu Dao thành tam thành thể lực hơn nữa tiên đạo liên minh tại nhìn chăm chăm, khác thể lực có thể lực rồi trường không kịp chỉ sợ vốn là cũng không có cách phân đến chỗ tốt, không có thực lực, cũng không dám đến đánh chủ ý, không nghĩ qua là, sẽ rời xa hỏa đốt người.

Đối với nọ vậy tam thành thể lực, Nhạc Thành nhưng thật ra hoàn toàn không để ý và, đều là một ít sơn môn mà thôi, mặc dù vốn là thực lực cường hãn, nhưng là chỉ cần thực lực của chính mình so với bọn họ mạnh mẽ nói, nọ vậy bọn họ căn bản là không có bất cứ gì biện pháp, nọ vậy mấy người sơn môn trung cũng không có bất cứ gì Tiên Tôn người mạnh tồn tại, nọ vậy chính mình nhân tiện hoàn toàn có thể không cần bận tâm cái gì.

Tại Nhạc Thành phỏng chừng trong, lấy chính mình bây giờ thực lực, coi như là đồng thời đối mặt ba người bốn người Tiên Quân hậu kỳ tu vi người vậy công cũng không có vấn đề, muốn đánh chết cũng không khó khăn lắm, tùy ý, này một sơn môn chính mình căn bản là không cần quá để ý, phiền toái nhất hay là nọ vậy tiên đạo liên minh người, bọn họ muốn nhúng tay nói, chính mình cũng không có biện pháp, chỉ có thể đủ tức đến lúc đó lại nhìn rồi, nếu Xiển Giáo cùng Tiết Giáo người ra mặt nọ vậy nhân tiện không có gì vấn đề lớn rồi.

Bất quá Nhạc Thành ngược lại vốn là không hy vọng vốn là Xiển Giáo, Tiết Giáo người đại biểu tiên đạo liên minh ra mặt, đến lúc đó chính mình bao nhiêu cũng muốn cấp điểm mặt mũi, ngược lại vốn là làm cho chính mình không cách nào như thế nào đánh tinh thạch sơn mạch chú ý rồi.

So sánh với dưới, Nhạc Thành ngược lại vốn là hy vọng Thiên Đình người đến, chính mình cùng Thiên Đình trung người vốn nhân tiện nháo trở mình rồi, đến lúc đó cũng không dùng không gấp cái gì, hơn nữa, Thiên Đình đại bộ phận thực lực cũng tại Hồng Hoang chiến trường, chính mình muốn ứng phó nhưng dễ dàng nhiều.

Một chỗ tạm thời tu kiến không lâu cung điện trong vòng, Nhạc Thành đám người trụ vào trong đó, này hay là phát hiện tinh thạch sơn mạch sau khi, Bạch Y Ma Vương đám người đến đóng ở lúc tu kiến, một đoạn này thời gian trung, bọn họ sẽ ngụ ở nơi đây.

Lúc này mới tới cũng là hơn một ngàn người, mọi người lần nữa đó là tu kiến rồi kể ra tòa cung điện, này đối với Đại La Kim Tiên, Cửu Thiên Hồn Nguyên ma chờ thực lực người mà nói, chỉ là nhẹ mà Dịch chuyển tình mà thôi.

Vào đêm, Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi chậm rãi điều tức lên, ngày mai có lẽ là có chút đột phát chuyện đây, chính mình hay là sớm tổ chuẩn bị đem trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất mới tốt, tin tưởng nọ vậy vài núi lớn môn trong lòng đều cũng có chút kế hoạch đi, quan hệ đến như thế đại một người tinh thạch sơn mạch, cái kia sơn môn đều đã đổ mắt nghĩ muốn có nhiều một phần.

Chậm rãi điều tức trung, Nhạc Thành lập tức tiến nhập vong ngã chi cảnh, này một tháng trung thời gian, Nhạc Thành mặc dù vốn là không có như thế nào tu luyện, nhưng là trong đầu đối với đều đại thần thông linh ngộ nhưng là không có buông, lúc này cũng là tại tiếp tục cố gắng lĩnh ngộ trong đầu thần thông.

Để sớm đối với tốc độ chi đạo thượng có chút tiến triển, Nhạc Thành gần đây tại tốc độ thượng linh ngộ cũng là nhiều phân tâm rồi một ít, tại tốc độ thượng linh ngộ mặc dù vốn là tiến bộ không ít, nhưng là muốn đột phá đến tốc độ thần thông tình trạng, tin tưởng nhân tiện còn muốn một đoạn rất dài khoảng cách mới được.

Tại thực lực cấp độ trên, Nhạc Thành bây giờ cũng là tại không ngừng cắn nuốt này Thần Nông Đỉnh trời mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí tu luyện, cắn nuốt hơn nữa Hạo Thiên tháp nội bàng bạc linh khí, ngẫu nhiên hoàn lại coi như đồ ăn vặt ăn một điểm bàn đào cùng cố thần đan, hơn nữa Hoàng Trung Lý ở lại trong cơ thể một ít còn thừa năng lượng, Nhạc Thành có thể cảm giác được chính mình tốc độ tu luyện cũng là tại bay nhanh tiến bộ.

Lần trước sau khi đột phá, thực lực của chính mình cấp độ nương Hoàng Trung Lý còn thừa lực cùng trời mệnh môn thể giới nội tinh thuần linh khí đó là đã tới rồi Tiên Quân lúc đầu dựa vào trung tình trạng rồi, bất quá này Tiên Quân cấp độ muốn đột phá muốn năng lượng rất lớn, nếu muốn nhớ đột phá đến Tiên Quân trung kỳ, phỏng chừng muốn thời gian hoàn lại rất dài.

Trong cơ thể thể giới tại chính mình tu luyện trong, tất cả sinh linh toàn bộ hủy diệt sau khi, lúc này lần nữa xuất hiện rồi sinh linh, vạn vật bắt đầu sinh trưởng, hết thấy tựa hồ là bắt đầu rồi nguyên dạng.

Chỉ là Nhạc Thành tâm trung nhưng là tại nhưng trong lòng, này đó sinh linh tại chính mình lần sau đột phá sau khi giống nhau hội toàn bộ tử vong, mà chính mình cũng không hề biện pháp, chỉ có thể đủ vốn là nhìn chúng nó bị hủy diệt.

Theo Nhạc Thành điều tức, Cửu U song ma, Âm Ma quân, Lang Lễ, Linh Viên đám người cũng tại điều tức, Môn Chủ đã sớm vốn là phân phó qua, ngày mai nhưng là có chuyện gì phát sinh, hết thấy đều phải hành sự tùy theo hoàn cảnh.

Một đêm thời gian cấp tốc mà qua, tại mọi người điều tức trung, này một đêm cơ hồ vốn là mấy vị ngắn ngủi, bây giờ mọi người tùy tiện bề quan đều là hơn mười năm thời gian.

Sáng sớm hôm sau, làm đệ nhất luồng ánh sáng xuất hiện lúc, Nhạc Thành từ trong cơ thể thể giới chậm rãi thở ra rồi một cái trọc khí, mở hai mắt, trong mắt tinh mang bắn nhanh, giống như nhất lóe sáng tinh thần một bộc như nhau.

“Chính là Thiên rồi.” Nhạc Thành trong miệng thì thảo nhấc tới, khoe miệng giơ lên lộ ra một cười nhẹ, lập tức đứng dậy rời đi phòng.

Đại diện trong vòng, Hạo Thiên môn một chúng người mạnh đã sớm chuẩn bị cho tốt rồi, đám người đều là tinh thần sáng láng, nhân tiện ngay cả Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyệt hai nàng cũng là sớm tới rồi đại diện, Thiên muốn đi cùng đều thể lực lớn bàn bạc, hai nàng cũng là tò mò muốn đi tiếp cận vô giúp vui.

Nhạc Thành vốn là không nghĩ mang hai nàng đi, cuối cùng nại bất quá hai nàng nhuyển ma mạnh bột, không thể làm gì khác hơn là vốn là đáp ứng rồi, đáp ứng rồi hai nàng, nọ vậy tự nhiên là Tam Tiêu tiên tử, Hồng Y tiên tử bốn nàng cũng là đi theo rồi bên người.

Thu thập một chút sau khi, Nhạc Thành nghiêm mặt đứng lên, đó là mang theo Lang Lễ, Linh Viên, La Nguyên, Huyền Tiêu, Cửu U song ma, Âm Ma quân, huyết sát tam cơ, kỳ sơn bảy ma, u tuyền tam ma, Bạch Y Ma Vương, Quỷ Thủ Ma Vương, Âm Phong lão ma còn có lục nữ rời đi cung điện, bàn bạc chỗ, còn đang mặt khác một chỗ phương.

Về phần Hạo Thiên môn người khác, còn lại là toàn bộ lưu tại cung điện, thực lực rất thấp, đi cũng không có dùng, vạn nhất có việc, ngược lại là có viện dất phan.

Một chỗ cự đại sơn cốc trong, sơn cốc tứ phía núi vây quanh, trung gian có một tòa liên miên nguy nga cung điện, nơi này cũng là bốn thành giao giới chỗ nhất trung gian vị trí, lần này bốn thành thể lực bàn bạc, cũng đã sớm ước tốt lắm ở chỗ này.

“Vù vù...” Một mảnh tiếng thanh mà rơi, đúng là Nhạc Thành chờ người tới sơn cốc cung điện trước.

“Xem bộ dáng chúng ta tới hay là sớm nhất hử.” Nhạc Thành thần niệm khuy dò xét dưới, này cung điện trong vòng cũng không một người, cung điện cũng là trước đó vài ngày đều sơn môn người cộng đồng tu kiến, vì chính là ở chỗ này bốn thành thương nghị tinh thạch sơn mạch thuộc sở hữu phân phối vấn đề.

“Mọi người hết thấy chú ý.” Nhạc Thành thần nhiên nói, Thiên nhưng là tùy thời có việc phát sinh, Nhạc Thành lúc này chính mình trong lòng cũng là làm tốt rồi ý định.

“Phía trước nhưng là Âm Ma quân.” Bầu trời trung, đột ngột truyền đến một đạo tiếng quát.

Nhưng vào lúc này, Âm Ma quân biến sắc, âm thanh lạnh lùng nói: “Đúng là tại hạ, Âm Ma cung kính bồi tiếp Bạch Long Tiên Quân rồi!”

Theo Âm Ma quân nói thể vang lên, nguyên bản yên tĩnh bầu trời trung đột nhiên vang lên thượng trăm đạo tiếng thanh.

“Quả nhiên vốn là Âm Ma quân, lão phu vốn đang làm là có người nhìn lầm rồi, dĩ nhiên thật là người. Ngày hôm qua người đã thương chúng ta người, chẳng lẽ là xem thường ta Vân Long giáo không được.” Một tiếng cười lạnh tiếng thanh từ phương xa chậm rãi vang lên, thanh âm tựa hồ cũng không tính đại, nhưng truyền khắp sơn cốc từng góc.

“Không có đương tràng đánh chết, đã là ta Môn Chủ cho người Vân Long giáo mặt mũi rồi, chộc tới ta Hạo Thiên môn, người Vân Long giáo cũng không có bao tuổi rồi mặt mũi.” Âm Ma quân một tiếng hừ lạnh nói.

Mà lúc này Âm Ma quân lời nói vừa, thượng trăm đạo đạo thân ảnh đã tại Hạo Thiên môn mọi người trước hạ xuống.

Nhạc Thành nhanh chóng đánh giá rồi này thượng trăm người đầu liếc mắt một cái, ngày hôm qua nọ vậy Tiên Quân trung kỳ lão đạo còn có ngày hôm qua mấy người mạnh cũng ở trong đó, nọ vậy lão đạo chính lạnh nhìn kỹ chính mình cùng Âm Ma quân, ánh mắt lộ ra cửu hận ánh mắt, Nhạc Thành cũng là lạnh lùng cười, trở về nọ vậy lão đạo một người khinh thường thần sắc.

Này tới hơn trăm người, Nhạc Thành đánh giá thực lực, đều là thuộc về người mạnh chỉ nhóm, biểu hiện ra xem, Hạo Thiên môn tuyệt đối không phải đối thủ, bất quá trong lòng trung, Nhạc Thành nhưng thật ra cũng không thể nào để ý, thực lực của chính mình, không có thể như vậy trước kia rồi.

Chính phía trước một người thân cao thể rộng, cả người tràn ngập một cỗ âm lãnh khí tức, mơ hồ lộ ra ngoài khí tức cùng Âm Ma quân trên người ma khí chẳng phân biệt được trên dưới, người này xem ra chỉ

có bốn mươi trên dưới, Nhạc Thành đánh giá người này, biến hóa thần thông thi triển, người này thân phận đã vốn là nhất thanh nhị sở, đúng là nọ vậy Thượng Nguyên thành Vân Long giáo giáo chủ Bạch Long Tiên Quân.

Ở này Bạch Long Tiên Quân bên người, mọi người thân phận Nhạc Thành cũng là tính nhất thanh nhị sở, Vân Long giáo trung, trừ ra này Bạch Long Tiên Quân ở ngoài, còn có ngày hôm qua nọ vậy lão đạo, tên là Bạch Hồ Tiên Quân, còn có này mặt khác một người vàng bào lão giả, tên gọi tổ trắng báo Tiên Quân, cũng là Tiên Quân trung kỳ tu vi thực lực, hai người cùng nọ vậy Bạch Long Tiên Quân chính là sư huynh đệ.

Hơn thế ở ngoài, này Vân Long giáo trung, còn có bốn người Tiên Quân lúc đầu tu vi người, mặt khác Cửu Thiên Huyền tiên hậu kỳ người mạnh mười lăm người, Cửu Thiên Huyền tiên trung kỳ người mạnh ba mươi một, tổng cộng vốn là năm mươi hai một người mạnh, Cửu Thiên Huyền tiên lúc đầu cùng Đại La Kim Tiên tu vi người một người độ chưa có tới, nhưng chỉ là này tới thực lực người mạnh, nhân tiện tuyệt đối vốn là làm cho người ta kinh khủng rồi.

Một người sơn môn thực lực, dĩ nhiên là cường hãn tới rồi loại tình trạng này, chỉ sợ vốn là cả Tiên Ma giới, như vậy sơn môn cũng không có mấy người, này trung thực lực, khó trách tiên đạo liên minh cũng muốn cấp vài phần mặt mũi.

Mà ở này Vân Long giáo bên cạnh, còn có nọ vậy Huyền Sơn môn người, trong đó ngày hôm qua một người Huyền Sơn môn Huyền Thủ đạo nhân cũng ở trong đó, bất quá này Huyền Thủ đạo nhân thực lực tại bây giờ Huyền Sơn môn trung sẽ không tính cái gì rồi, lúc này này Huyền Sơn môn trung, đó là trước mặt có một người Hôi bào lão giả, tu vi thực lực cũng Tiên Quân trung kỳ, cảm giác khí tức, Nhạc Thành phỏng chừng hẳn là là Tiên Quân trung kỳ đỉnh thực lực rồi, người này là vốn là Huyền Sơn môn Môn Chủ Huyền Linh đạo nhân.

Mà Huyền Sơn môn trừ ra này Huyền Linh đạo nhân ở ngoài, cũng còn có ba người Tiên Quân lúc đầu tu vi người, hơn nữa nọ vậy Huyền Thủ đạo nhân tổng cộng tám người Cửu Thiên Huyền tiên hậu kỳ tu vi người cùng hai mươi một Cửu Thiên Huyền tiên trung kỳ tu vi người, tổng thể thực lực cũng là cường hãn vô cùng, Tiên Quân người mạnh thì có bốn người.

Còn có nọ vậy Chân Hư động, kỳ thật lực cùng Huyền Sơn môn kém không có mấy, cũng Chân Hư động động chủ Chân Hư chân nhân, Tiên Quân trung kỳ thực lực, cũng là còn có ba người Tiên Quân lúc đầu tu vi người, hơn nữa ngày hôm qua gặp qua nọ vậy Chân Linh chân nhân tổng cộng bảy người Cửu Thiên Huyền tiên hậu kỳ tu vi người, mười tám Cửu Thiên Huyền tiên trung kỳ tu vi người.

Ba người sơn môn gia tăng cùng một chỗ thực lực, Nhạc Thành nhìn cũng là động dung không thôi, Hạo Thiên môn thực lực, thật đúng là so ra kém hử, cũng may Âm Ma quân gia nhập sau khi, lúc này mới khởi động môn mặt, hơn nữa Lang Lễ, Cửu U song ma cũng đột phá, nếu không nói, Hạo Thiên môn tại dưới loại tình huống này, thật đúng là cảm không ra như dạng thực lực đến.

Lúc này Nhạc Thành lần nữa đánh giá nọ vậy Bạch Long Tiên Quân, này Bạch Long Tiên Quân sắc mặt có chút khó coi, nhìn Âm Ma quân thực lực cấp độ cũng là Ma Quân hậu kỳ, tựa hồ là trong lòng có chút kinh ngạc cùng ngoài ý muốn.

“Hạo Thiên môn cũng muốn đánh chết ta Vân Long giáo người, chẳng lẽ khi ta Vân Long giáo không người nào không được, Âm Ma quân, bản thân ta vốn là nghĩ không ra, người dĩ nhiên hội gia nhập Hạo Thiên môn, chẳng lẽ ma đạo liên minh trung người hỗn không nổi nữa không được.” Bạch Long Tiên Quân nhìn chăm chú vào Âm Ma quân lạnh nhạt nói một tiếng, ánh mắt hữu ý vô ý tại Nhạc Thành trên người đảo qua, nhưng là cũng không có con mắt tương xem.

“Ta gia nhập Hạo Thiên môn, việc này tình cùng Bạch Long Tiên Quân không có vấn đề gì đi, chỉ sợ vốn là Bạch Long Tiên Quân nghĩ muốn gia nhập ta Hạo Thiên môn nói, còn muốn trông môn chủ cao mất hứng rồi, không phải người nào cũng có thể đủ gia nhập Hạo Thiên môn.” Môn ngầm quân cười lạnh một đạo.

“Nho nhỏ Hạo Thiên môn tính vật gì vậy, ta Vân Long giáo còn không có xem tại trong mắt.” Bạch Long Tiên Quân hừ lạnh nói.

Cười lạnh một tiếng, Nhạc Thành đột nhiên mở miệng nói: “Nguyên lai Vân Long giáo đều là không mất hủ, khó trách, khó trách, thật đúng là tưởng rằng Vân Long giáo rất giỏi rồi không được. !”

Nhạc Thành nói thế nhưng là Thanh không có đem này Bạch Long Tiên Quân đặt ở trong mắt ý tứ, bất quá Tiên Quân hậu kỳ, Nhạc Thành lúc này cũng thật đúng là không có đặt ở trong mắt.

Mà lúc này chỉ thấy Bạch Long Tiên Quân lãnh ý đột nhiên tại khóe miệng động lại, lạnh lùng nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, trong mắt hàn ý vừa hiện, hừ lạnh một tiếng nói: “Người chính là nọ vậy kim giáp chiến thần Nhạc Thành đi, Tiên Quân lúc đầu tu vi, này khi nào cũng có rồi nói chuyện với người quyền lợi rồi, đừng tưởng rằng có hậu thuẫn là có thể đủ hoành hành không có kỵ!”

Thanh âm vừa rơi xuống, này Bạch Long Tiên Quân dĩ nhiên là pháp quyết một tá, tay phải đột nhiên ngưng tụ một quyền phát ra mãnh liệt cương khí, bay thẳng đến Nhạc Thành đảo đến, này một quyền tựa hồ là này Bạch Long Tiên Quân sớm có chuẩn bị, quyền ấn trực tiếp vốn là xuyên thấu rồi không gian, không gian sóng gợn kích động, một mảnh khe không gian trong nháy mắt tại không trung lan tràn, quyền ấn lướt qua hóa thành một người tiểu không gian xuôi chảy, chu khoảng không giống như là trong nháy mắt quát nổi lên long quyền phong bạo một bức như nhau.

Nhạc Thành trong mắt hàn ý đảo qua, cười lạnh một tiếng, nhưng là sắc mặt lộ ra im lặng vẻ mặt, thân hình lại ổn tư tĩnh bất động đứng ở tại chỗ.

Ngay lúc quyền ấn sắp tập đến Nhạc Thành lúc, Nhạc Thành trước người Âm Ma quân hàn ý đột nhiên biểu lên chức, hai tay đại mở, mười đạo sâu và đen sắc ma khí đột nhiên từ mười ngón gian nổ bắn ra ra, hậu phát chế nhân khoảnh khắc vận vẹo một mảnh không gian bao vây ở tại nọ vậy Bạch Long Tiên Quân quyền ấn ở ngoài.

Chỉ thấy mười đạo ma chỉ tại cương khí trung liên tiếp bạo vang, mỗi vang một lần, không gian sẽ trực tiếp chấn động một lần, nói nói khe không gian xé rách lan tràn, Bạch Long Tiên Quân quyền ấn bị bảm suốt chảy diện tích cũng càng lúc càng tiểu, đợi được thứ chín nói tiếng vang phát ra sau lúc, quyền ấn bị bảm suốt chảy trực tiếp tiêu tán không trung, mà còn lại cuối cùng một đạo ma chỉ nhưng là đột nhiên xu thế nếu tia chớp hướng phía Bạch Long Tiên Quân cắt không gian mang tất cả đi.

Mắt thấy ma chỉ sắp tập thân, Bạch Long Tiên Quân thần sắc trầm xuống, tựa hồ là thật không ngờ Âm Ma quân thực lực cường hãn như tư, cũng không thể có dừng khí bày đại, tay trái cũng đánh ra một đạo dấu tay, lưỡng đạo chỉ mũi nhọn chạm vào nhau, không gian lần nữa bị xé rách mà khai.

“Hừ, Bạch Long Tiên Quân ngươi muốn chết.” Âm Ma quân lạnh nhạt nói một tiếng, quanh thân ma khí lúc này đã vốn là tăng vọt dựng lên, cũng pháp quyết nặn ra, ý định tìm nọ vậy Bạch Long Tiên Quân tính sổ.

“Âm Ma quân, quên đi.” Nhạc Thành nói, cười lạnh nhìn chăm chú vào nọ vậy Bạch Long Tiên Quân, thần niệm trong, Nhạc Thành đã vốn là khuy tìm được rồi có không dưới hai trăm người đang từ chừng tiền khoảng không cấp tốc mà đến.

Này Bạch Long Tiên Quân Nhạc Thành cũng không có ý định buông tha , chỉ là bây giờ còn vốn là làm chính sự quan trọng hơn, này Bạch Long Tiên Quân cũng tùy thời có thể đối phó .

Trong nháy mắt, một mảnh tiếng thanh ngự tại bên tai vang lên, vù vù chừng hai khoảng không đủ là có thêm hai trăm đến đạo thân ảnh rơi vào rồi sơn cốc cung điện tiền, Nhạc Thành ánh mắt mãnh vừa nhìn dưới, biến hóa thần thông có chút thi triển, trong lòng tính toán, chính sự nọ vậy Tiên Đô thành cùng Tiêu Dao thành người toàn bộ tới rồi.

Nhìn kỹ dưới, Nhạc Thành cũng là có chút lần nữa động dung, này Tiên Đô thành cùng Tiêu Dao thành tới người, cơ hồ đều là cùng Thượng Nguyên thành tới người mạnh tương xứng.

Bên trái Tiên Đô thành trung, cầm đầu một người lão giả màu trắng đạo bào, Thanh gầy thân hình, sơ một người nói kể, nhìn qua ngã là có thêm vài phần nói cốt tiên gió cảm giác, chính là Tử Vân môn Linh Tịch Tiên Quân, Tiên Quân hậu kỳ tu vi thực lực.

Này Linh Tịch Tiên Quân phía sau, Tử Vân môn trung, cũng còn có này hai người Tiên Quân trung kỳ cùng bốn người Tiên Quân lúc đầu người mạnh, Cửu Thiên Huyền tiên số lượng cùng Vân Long giáo cũng

là kém không có mấy.

Tử Vân môn sau lúc, đó là còn có nọ vậy ốc sơn môn cùng Lam Thủy cốc cốc chủ, hai người đều là trung niên hán tử bộ dáng, tu vi thực lực đều là Tiên Quân trung kỳ, môn trung người mạnh cũng là không hề Huyền Sơn môn cùng Chân Hư động dưới.

Bên phải Tiêu Dao thành tới người mạnh trong, Quỷ Cốc môn Môn Chủ Phân Thần Tiên Quân, hắc bào tóc ngắn, quanh thân khí tức mang theo một tia quỷ dị, cũng Tiên Quân hậu kỳ tu vi thực lực, môn trung người mạnh cũng không tại nơi Tử Vân môn cùng Vân Long giáo dưới, Thiên Mục động động chủ, Nguyên Thần sơn sơn chủ này hai người sơn môn đứng đầu cũng Tiên Quân trung kỳ tu vi thực lực, hai người phía sau môn trung người mạnh cũng là cường hãn vô cùng, cùng ốc sơn môn, Lam Thủy cốc cũng là tương xứng bộ dáng.

Nhạc Thành, Huyền Tiêu, Tam Tiêu tiểu tử, Long Cát công chúa mấy người hồ nhìn kỹ liếc mắt một cái, âm thầm động dung không thôi, không nghĩ tới này tam thành người dĩ nhiên xuất động rồi nhiều như vậy người mạnh, xem ra lần này vì tinh thạch sơn mạch cũng không nghĩ muốn từ bỏ ý đồ rồi, này tới người mạnh mặt trận cũng tuyệt đối vốn là kinh khủng, gia tăng cùng một chỗ Tiên Quân người mạnh chính là hai mươi mấy người, còn có mấy trăm Cửu Thiên Huyền tiên.

Đã như vậy, Nhạc Thành lúc này cũng đơn giản vốn là trong lòng buông ra hết thảy, những người này thực lực mặc dù vốn là không kém, đám người đều là người mạnh, chỉ là không có Tiên Tôn người mạnh xuất hiện, chính mình cũng không cần bận tâm cái gì.

“Ha ha, đại thật xa nhân tiện nghe được vang đi chuyển, Bạch Long Tiên Quân đạo hữu, người đây là làm sao vậy, hoàn lại động thủ rồi không được.” Bên trái Tử Vân môn trung, Linh Tịch Tiên Quân ha ha cười nói.

“Cũng không có gì, nho nhỏ Hạo Thiên môn dĩ nhiên là khi ta Vân Long giáo không người nào, ngày hôm qua đối với ta Vân Long giáo người động thủ, xem bộ dáng vốn là cố ý làm khó ta Vân Long giáo.” Bạch Long Tiên Quân lạnh nhìn kỹ Âm Ma quân cùng Nhạc Thành liếc mắt một cái thản nhiên nói.

“Ngày hôm qua tha các ngươi một con ngựa, đã vốn là Môn Chủ cho các ngươi mặt mũi rồi, Bạch Long Tiên Quân, ngươi bị cấp mặt không biết xấu hổ.” Âm Ma quân không sợ chút nào, cười lạnh một tiếng nói.

“Âm Ma quân, ngươi muốn động thủ không được.” Bạch Long Tiên Quân nhất thời khó nhìn lên, Âm Ma quân này nói rõ rồi vốn là không thể cho hán mặt mũi, nhất thời sắc mặt vô cùng khó nhìn lên.

Hừ lạnh một tiếng, Âm Ma quân nói: “Các ngươi Vân Long giáo cùng nọ vậy Huyền Sơn môn, Chân Hư động người ý thể hiếp người, làm khó ta Hạo Thiên môn trung người tại trước, tha các ngươi một con ngựa, đã vốn là Môn Chủ cho các ngươi mặt mũi, đừng cho mặt không biết xấu hổ, coi như là ta ngày hôm qua kích giết hán rồi các, ngươi có thể làm khó dễ được ta.”

Âm Ma quân lúc này cũng không sợ này Bạch Long Tiên Quân, muốn nói trước kia cũng tự nhiên là có điều kiêng kỵ, nhưng là lúc này, chính mình cũng là Ma Quân hậu kỳ tu vi thực lực rồi, hơn nữa Môn Chủ thực lực hán nhưng là Thanh, nhân tiện ngay cả phương tây Quỷ Đế Tiên Tôn người mạnh cũng có thể đủ chống lại, đánh chết thiên thủ Ma quân, âm dương Ma quân như vậy Ma quân hậu kỳ người mạnh cũng là dễ dàng, đối với này Bạch Long Tiên Quân tự nhiên chính là không chỗ nào cố kỵ rồi.

“Hảo! Hảo! Hảo! Xem bộ dáng Hạo Thiên môn thật đúng là kiêu ngạo, nọ vậy hết thảy cũng xử lý rồi, Âm Ma quân, xem tại ngươi hán là là vừa mới vừa gia nhập Hạo Thiên môn không lâu, cũng độc lai độc vãng quán rồi, nếu là ngươi bây giờ khí hạ Hạo Thiên môn mọi người, lập tức rời đi Hạo Thiên môn, vốn quân cũng không làm khó cùng ngươi, nếu không...” Bạch Long Tiên Quân âm lãnh nói.

Âm Ma quân Ma quân hậu kỳ thực lực, này Bạch Long Tiên Quân cũng là có chút cố kỵ, di chuyển khởi thủ đến, coi như là chính mình có thể thế nhưng, nọ vậy cũng là muốn nỗ lực đại giới, cho nên, này Bạch Long Tiên Quân dĩ nhiên là muốn cho Âm Ma quân rời đi Hạo Thiên môn, sau đó chính mình sẽ đối phó Hạo Thiên môn nói, nọ vậy nhưng chỉ có đơn giản hơn nhiều.

“Ha ha ha.” Nanh cười một tiếng, Âm Ma quân càn rỡ nói: “Nếu không thì sao, ta Âm Ma tung hoành Tiên Ma giới năm đầu cũng không ngăn, hoàn lại cho tới bây giờ chưa sợ qua người nào uy hiếp, khi ta hàm hồ

người không được, có bản lãnh nhân tiện cứ việc phóng ngựa lại đây chính là, không nên nhiều như vậy nói nhảm.”

Ám Ma quân vốn cũng là ma đạo Tán Tu trung một hung ma, mặc dù vốn là gia nhập Hạo Thiên môn sau lúc thu liễm rồi không ít, nhưng hung hãn bản tính còn không sửa, ý vào Môn Chủ thực lực, hơn nữa chính mình lúc này tu vi, Ám Ma quân cũng không cụ này Bạch Long Tiên Quân.

“Hảo, Thiên bản thân ta vốn là phải thử một chút người Ám Ma quân có bao nhiêu thực lực la hét.” Bạch Long Tiên Quân sắc mặt vô cùng khó coi, từ bắt đầu đến bây giờ, này Hạo Thiên môn sẽ không có đưa hấn đặt ở trong mắt, lúc này Ám Ma quân này một phen, cũng là hoàn toàn không đưa hấn đặt ở trong mắt, tức giận đại khí, quanh thân khí tức run run, sẽ bắt đầu động thủ.

“Ta nói chư vị, đừng quên rồi Thiên tới mục đích, trước đem tinh thạch sơn mạch trong chuyện tình giải quyết rồi sau lúc, hai vị đạo hữu động thủ lần nữa như thế nào.” Lúc này, Tiêu Dao trong thành, Quỷ Cốc môn Môn Chủ Phân Thần Tiên Quân quát một tiếng.

“Cũng là, Thiên chúng ta tới mục đích nhưng là tinh thạch sơn mạch, trước thương nghị chính sự đi.” Linh Tịch Tiên Quân nói.

“Ha ha, xem ra chư vị tới thật đúng là sớm hử.” Linh Tịch Tiên Quân tiếng nói vừa dứt, bầu trời trung, truyền đến rồi một đạo tiếng cười, lập tức gần như vốn là hai trăm đạo thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện ở tại xa giữa không trung.

Nhạc Thành thần sắc dấu điểm dấu vết biến đổi, thần niệm trong, Nhạc Thành đã sớm vốn là biết rồi tiền trống không người đâu, hai trăm người đâu đều là tiên đạo liên minh trung người mạnh.

“Vù vù...” Nháy mắt thời gian, bầu trời trung nọ vậy hai trăm người tới ngay rồi sơn cốc bầu trời, lập tức rơi vào rồi cung điện trước, hai trăm người quanh thân khí tức run run, chu khoảng không ba động khởi một tầng tầng mơ hồ không gian không gian sóng gợn.

Nhạc Thành ánh mắt cấp tốc đảo qua, này hai trăm nhân trung nhưng lại là có thêm một trăm bốn năm mươi một Đại La Kim Tiên tu vi người, Cửu Thiên Huyền tiên tu vi người cũng chỉ có bốn mươi người chừng, mà Tiên Quân tu vi người, cũng chỉ có mười người, bốn người Tiên Quân lúc đầu, bốn người Tiên Quân trung kỳ, bất quá có hai người nhưng là Tiên Quân hậu kỳ.

Nhìn chăm chú vào phía trước hai người Tiên Quân hậu kỳ tu vi người, Nhạc Thành sắc mặt có chút động dung, này hai người Tiên Quân hậu kỳ tu vi người một trong , trong đó một người dĩ nhiên là Thiên Cương Tiên Quân, nọ vậy Mãn chân nhân cùng Tất chân nhân sư thúc.

Mặt khác một người, màu xanh đạo bào, thân hình tục tăng, ba mươi tuổi bộ dáng, quanh thân khí tức hình như có giống như không có, ánh mắt trong có chút vẻ lạnh nhạt , Nhạc Thành đã ở tiểu Dao Trì thượng gặp qua người này, chính là Dực Thánh chân quân.

Trong lòng trầm xuống, Nhạc Thành cũng nhìn ra này tới đều là Thiên Đình người, xem bộ dáng này tinh thạch sơn mạch mặc dù vốn là thuộc về tiên đạo liên minh bàn, nhưng Thiên Đình tựa hồ là cũng không nghĩ muốn Xiển Giáo cùng Tiệt Giáo nhúng tay, như vậy cũng tốt, dĩ nhiên là Thiên Đình người, hai người Tiên Quân hậu kỳ, chính mình cũng không nhất định bận tâm cái gì.

Lúc này, Nhạc Thành cảm giác được một đạo ánh mắt rơi vào chính mình trên người, ngẩng đầu vừa nhìn, đúng là Thiên cương Tiên Quân.

Nhạc Thành cũng không thêm để ý, tại Hồng Hoang chiến trường nội đã vốn là đã gặp mặt rồi, làm trò hấn mặt, chính mình cũng đánh chết rồi Tất chân nhân, phỏng chừng người này trong lòng cũng là đối với chính mình hận ý không nhỏ đi.

“Gặp qua đại công chúa.” Tiên đạo liên minh trung một chúng Thiên Đình người lúc này nhưng lại là có người phát hiện rồi vẫn đứng ở Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa phía sau Hồng Y tiên tử, nhất thời hành lễ.

“Gặp qua đại công chúa.” Thiên Cương Tiên Quân, Dực Thánh chân quân hai người cũng là vội vàng hành lễ.

“Không nên đa lễ.” Hồng Y tiên tử bắt đầu đi từ hai nàng phía sau đi ra, trong lòng cũng là sớm biết rằng Thiên Đình người tự nhiên là có thể nhận ra của nàng, nàng cùng Hạo Thiên môn cùng nhau đến đây, nhưng là Thiên Đình đại công chúa, nhất thời thân phận thì có chút xấu hổ bắt đi.

“Thiên Đình đại công chúa.” Lúc này nọ vậy Bạch Long Tiên Quân, Linh Tịch Tiên Quân, còn có Phân Thần Tiên Quân bốn người vốn là kinh ngạc đứng lên, bọn họ cũng là nghe nói rồi này Hạo Thiên môn kim giáp chiến thần nhưng là đại náo qua Thiên Đình, đánh trả giết không ít Thiên Đình trung người, điều này sao Thiên Đình đại công chúa vừa lại cùng Hạo Thiên môn người cùng một chỗ.

Mà lúc này, Thiên đình nhân hòa Hạo Thiên môn nếu liên hợp cùng một chỗ, cũng là chúng sơn môn cũng không muốn nhìn đến, nhất thời mọi người sắc mặt đều điểm đều vết bắt đầu biến hóa đứng lên, đều tự trong lòng có suy nghĩ pháp.

“Đại công chúa, này Hạo Thiên môn nhưng là...” Dực Thánh chân quân thần sắc trầm xuống, lập tức đối với Hồng Y tiên tử nói, Thiên Đình người mạnh đã sớm vốn là nghe nói đại công chúa là bị Hạo Thiên môn bắt rồi, Dực Thánh chân quân lúc này còn tưởng rằng vốn là Hồng Y tiên tử bị Hạo Thiên môn hiệp cầm đây.

“Ta không có việc gì.” Hồng Y tiên tử do dự một chút, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành liếc mắt một cái, lập tức cũng là không thể không đi tới Thiên Đình mọi người bên người, nếu tái đứng ở Hạo Thiên môn trung gian, này nhìn trời đình danh tiếng có tổn hại, đến lúc đó dẫn ra chuyện tình chỉ sợ nhân tiện nhiều lên.

Mà Dực Thánh chân quân nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, tựa hồ là còn muốn hỏi cái gì, này đại công chúa nhưng là tại Hạo Thiên môn mấy trăm năm rồi. Bất quá lúc này tựa hồ cũng không phải nói chuyện này lúc, cũng nhân tiện ổn định không có tái nói thêm cái gì.

“Thiên Cương Tiên Quân, Dực Thánh chân quân, các người lần này vốn là vì tình thạch sơn mạch tới đi, người dùng để ý tới ta, các người đáng xử lý như thế nào nhân tiện xử lý như thế nào đi.” Hồng Y tiên tử đối với Dực Thánh chân quân cùng Thiên Cương Tiên Quân hai người nói.

Tình thạch sơn mạch chuyện tình, Hồng Y tiên tử cũng sớm chỉ biết, thân là Thiên Đình đại công chúa, tự nhiên là biết Thiên Đình hội làm như thế nào, mà Hạo Thiên môn lần này cũng là vì tình thạch sơn mạch mà đến, lòng của nàng trung nhưng là vào lúc này lo lắng tới rồi Nhạc Thành, vạn nhất cùng Hạo Thiên môn có điều tranh chấp làm sao bây giờ, nàng trong lòng lúc này không một chút nào muốn cùng Hạo Thiên môn tranh chấp.

Chính cô ta cũng không biết như thế nào hội loại nghĩ gì này, không vừa là gương mặt ứng đỏ, len lén nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, Thanh là nên hận hấn, nhưng là mấy trăm năm rồi hận không đứng dậy, ngược lại là muốn thấy mỗi ngày nhìn thấy hấn.

Ở lại Hạo Thiên môn, cũng không phải không nghĩ trở về Thiên Đình, trong lòng mà là mơ hồ lo lắng chính mình nếu đi trở về Thiên Đình, lần sau sẽ không có cơ hội tới nhìn hấn rồi, nếu chính mình sau khi trở về, Thiên Đình tái phái người đối với Hạo Thiên môn động thủ, nọ vậy chính mình làm sao bây giờ, hấn có phải hay không hội hận chính mình, nhớ tới này đó, Hồng Y tiên tử không khỏi trong lòng cười khổ một chút.

“Nguyên lai Tam Tiêu tiên tử đã ở, hữu lễ rồi?” Cũng vào lúc này, Thiên Cương Tiên Quân đối với Tam Tiêu tiên tử nói, hấn cũng đã sớm vốn là chú ý tới rồi Tam Tiêu tiên tử, tại Hồng Hoang trên chiến trường, cũng là gặp qua Tam Tiêu rồi.

Tam Tiêu tam nữ khẽ gật đầu, không nói gì, mặc dù lúc này Tam Tiêu thực lực chỉ có Cửu Thiên Huyền tiên trung kỳ mà thôi, nhưng là ở đây người, không có chỗ nào mà không phải là hậu bối, phong thần kiếp trước, tam nữ thực lực, nọ vậy tại cả Tiệt Giáo cũng là số một số hai thực lực, chân thân bị nguyên mới Thiên tôn viện phong sau lúc, tam nữ vô số năm tu luyện cũng là chỉ có thể đủ duy trì đến bây giờ Cửu Thiên Huyền tiên trung kỳ. Mà ở trận mặc dù là có thêm Tiên Quân hậu kỳ người mạnh, nhưng là còn hơn Tam Tiêu đến, đều là hậu bối, có thể nhận thức tam nữ người cũng là cực nhỏ, vừa mới tam nữ cũng vẫn vốn là thu liễm khí tức đứng ở trong đám người, thế cho nên vốn là chưa người nào nhìn ra đến.

“Tiệt Giáo Tam Tiêu.” Vân Long giáo, Tử Vân sơn, Quỷ Cốc môn trung bình người lần nữa có chút tạo động đứng lên, Tiệt Giáo, Xiển Giáo, này hai đại thực lực, cũng không có bao nhiêu người nghĩ muốn làm cho.

“Chư vị đạo hữu, xem bộ dáng mọi người đến kỳ rồi đi, tất cả mọi người đi vào bàn bạc đi.” Thiên Cương Tiên Quân lập tức ánh mắt từ Nhạc Thành trên người hữu ý vô ý đảo qua, hắn biết được này tinh thạch sơn mạch liên lụy đến Thanh Hoa thành lúc, nhân tiện nghĩ tới này kim giáp chiến thần Nhạc Thành, không nghĩ tới thật đúng là có người này tham hợp.

Hắn xem như rất Thanh Nhạc Thành thực lực rồi, Hồng Hoang chiến trường trong chính mắt nhìn thấy qua Nhạc Thành động thủ, lúc này, trong lòng đã là đang lo lắng Thiên Đình không cách nào chiếm cứ đến muốn tinh thạch sơn mạch phân lượng.

“Đại công chúa, Dực Thánh chân quân, Thiên Cương Tiên Quân, xin mời đi.” Bạch Long Tiên Quân, Linh Tịch Tiên Quân, Phân Thần Tiên Quân đám người mỉm cười, mọi người lập tức một lần đi vào cung điện trong vòng.

Đi tuốt đằng trước mặt, tự nhiên chính là Dực Thánh chân quân, Thiên Cương Tiên Quân chờ Thiên Đình mọi người, mà ở sau đó, đó là Vân Long giáo, Tử Vân môn, Quỷ Cốc môn, Hạo Thiên môn trung người, bị nọ vậy tam thành người trực tiếp xa lánh tới rồi cuối cùng.

Nhạc Thành cũng không thêm để ý, có chút cười lạnh, đợi được nọ vậy mọi người đi vào đi cung điện sau lúc, lúc này mới chậm như rùa tiêu sái rồi cung điện trong vòng, Huyền Tiêu, Lang Lễ, Âm Ma quân đám người đi theo cuối cùng.

Nhạc Thành đi vào rồi cung điện lúc, chỉ thấy chính tòa cung điện trong vòng, này tầng thứ nhất hoàn toàn chính là do một cái cự đại đại sảnh tạo thành, trung gian đã là bị an trí rồi mấy trăm ghế ngồi, mấy trăm người ở trong đó, cũng không có vẻ chật chội.

Bất quá lúc này, Nhạc Thành tới rồi đại điện lúc, này thượng thủ đã vốn là Thiên Cương Tiên Quân, Dực Thánh chân quân, còn có Hồng Y tiên tử đám người ngồi ở rồi cấp trên, hai bên thượng thủ còn lại là Vân Long giáo, Tử Vân môn, phân bữa tiệc song song mà ngồi, chỉ có mặt sau cùng tới gần góc vị trí, hoàn lại không ghé ngồi.

“Mọi người ngồi đi.” Nhạc Thành cũng không thêm để ý, ý bảo phía sau mọi người ngồi xuống, chính mình cũng là ngồi ở rồi này góc phía trước, Tam Tiêu, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết, Huyền Tiêu, Âm Ma quân, Lang Lễ, đám người theo thứ tự ngồi ở sau người.

Nhìn thấy Hạo Thiên môn trung mọi người ngồi ở góc cũng không có nói thêm cái gì, Vân Long giáo cùng Tử Vân môn, Quỷ Cốc môn hơn nữa cái kia Thiên Đình trong, đều cũng có một ít người âm thầm cười lạnh một tiếng, này không thể nghi ngờ vốn là đã kích rồi Hạo Thiên môn kiêu ngạo, làm cho chúng nhân trong lòng ám sáng một chút.

“Chư vị đạo hữu, mọi người cũng đừng nhiều lời, tới, cũng là vì này tinh thạch sơn mạch, mọi người xem xem này tinh thạch sơn mạch đáng như thế nào phân hảo?” Dực Thánh chân quân ánh mắt tại mọi người trên người, lập tức thần nhiên nói.

“Này tinh thạch sơn mạch vừa vặn tại chúng ta bốn thành trong, hơn nữa tiên đạo liên minh, ta cảm giác được, không bằng nhân tiện phân bốn phần đem tiên đạo liên minh một phần, chúng ta Thượng Nguyên thành các đại sơn môn một phần, Tiên Đô thành sơn môn một phần, Tiêu Dao thành các đại sơn môn một phần.” Vân Long giáo trung Bạch Long Tiên Quân thần nhiên nói, trong mắt hơn quang lạnh lùng tại góc Nhạc Thành trên người đảo qua, hắn đề nghị nhưng là hoàn toàn không có đem Thanh Hoa thành Hạo Thiên môn tính thượng.

“Này đề nghị không sai, ta nghĩ ta cũng không có ý kiến.” Tử Vân sơn Linh Tịch Tiên Quân nói.

“Chia làm bốn phần vừa lúc, ta tán thành.” Phân Thần Tiên Quân nói.

Mà lúc này này Linh Tịch Tiên Quân cùng Phân Thần Tiên Quân hai người đều là hữu ý vô ý trong mắt hơn quang từ Hạo Thiên môn mọi người trên người đảo qua, ít đi Thanh Hoa thành Hạo Thiên môn, bọn họ cũng có thể quá nhiều phân đến một phần, tự nhiên là đồng ý.

“Chê cười, các người phân rồi, ta đây Hạo Thiên môn đây, đừng quên rồi, này tinh thạch sơn mạch đã ở ta Thanh Hoa thành giao giới thượng.” Hỏa vân thượng nhân nhất thời cả giận nói.

“Hừ, không lớn không nhỏ, nơi này cũng là a miêu a con chó cũng có thể đủ nói chuyện sao.” Bạch Long Tiên Quân ngật lạnh nhìn kỹ hướng về phía hỏa vân thượng nhân mà đến, trong mắt lãnh ý hỗn loạn hùng hậu hàn ý bao phủ xuống, nhất thời bao phủ ở tại hỏa vân thượng nhân trên người.

Hỏa vân thượng nhân La Nguyên thực lực rất thấp, lúc này bị Bạch Long Tiên Quân như vậy người mạnh khí tức bao phủ, sắc mặt trong phút chốc chính là một mảnh trắng bệch, căn bản là không cách nào chống lại.

“Thật lớn uy phong.” Âm Ma quân hơn thế đồng thời, vân thần lực đột nhiên bạo bắn ra, trực tiếp đánh ở tại Bạch Long Tiên Quân khí tức trên, rồi đột nhiên trực tiếp đẩy lui rồi Bạch Long Tiên Quân khí tức.

Này một kích, Bạch Long Tiên Quân vô ích bao tuổi rồi lực, mà Âm Ma quân nhưng là không có khách khí, nhất thời nhân tiện đem Bạch Long Tiên Quân khí tức đánh lui lại, dư âm lực cũng tại trong đại diện hình thành một cỗ kinh phong đánh hướng về phía Bạch Long Tiên Quân đi.

“Hô...” Bạch Long Tiên Quân thần sắc phát lạnh, trước người một cỗ khí lưu tuôn ra, mới tiêu tán rồi này dư âm lực.

“Đây là thương nghị, mọi người hay là không nên động thủ thật là tốt đi.” Dực Thánh chân quân vội vàng nói đến, nhìn chăm chú vào động thủ Bạch Long Tiên Quân cùng Âm Ma quân, khê cau mày, lập tức nói: “Nếu động thủ nói, này thương nghị cũng không cần phải rồi.”

“Cũng là, mọi người chậm rãi thương nghị đi.” Linh Tịch Tiên Quân mở miệng nói.

“Ta xem, này chia làm bốn phần tựa hồ là có chút không quá thích hợp.” Lúc này, Thiên Cương Tiên Quân mở miệng nói, nhìn kỹ rồi mọi người liếc mắt một cái, lập tức tái nói: “Mặc dù vốn là nói này tinh thạch sơn mạch ngay lúc Thanh Hoa thành, Thượng Nguyên thành, Tiêu Dao thành, Tiên Đô thành này bốn thành chỗ giao giới, bất quá này cũng là vũ hơn thiên giới phương, này lần này cũng là vừa vặn thừa lệnh vua đình chỉ mệnh tọa trấn vũ hơn thiên giới, cho nên, này tinh thạch sơn mạch nhưng là thuộc về tiên đạo liên minh, kể ra khỏi lời nói thật, cái đó và chư vị cũng không có nhiều lắm quan hệ đi.”

Nghe thế Thiên Cương Tiên Quân nói, nhất thời Bạch Long Tiên Quân, Linh Tịch Tiên Quân, Phân Thần Tiên Quân đám người nhưng chỉ có sắc mặt khó nhìn đứng lên, nghe này tiên đạo liên minh ý tứ, tựa hồ hứng thú rất lớn.

Mà Nhạc Thành ngã là có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới này vũ hơn thiên giới bây giờ giới chủ dĩ nhiên là Thiên cương Tiên Quân rồi.

Nhìn chăm chú vào mọi người thần sắc, Thiên Cương Tiên Quân lập tức mỉm cười nói: “Đương nhiên, chúng ta tiên đạo liên minh cũng không phải như vậy bất cận nhân tình, này tinh thạch sơn mạch tổng cộng chia làm thập phần đi, ta tiên đạo liên minh chiếm sáu phần, Thượng Nguyên thành, Tiên Đô thành, Tiêu Dao thành sơn môn tổng cộng đều chiếm một phần.”

Thiên Cương Tiên Quân nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, tựa hồ là mang theo cần răng ánh mắt nói: “Thanh Hoa thành cũng chiếm một phần, ta xem như vậy không có người nào sẽ có ý kiến đi.”

Thiên Cương Tiên Quân tiếng nói vừa dứt, nhất thời Bạch Long Tiên Quân đám người nhất thời ánh mắt hàn ý trầm xuống, này tính đứng lên, tiên đạo liên minh muốn độc nuốt hai phần ba, mà bốn thành gia tăng đứng lên cũng mới là chiếm tuyệt một phần ba mà thôi, không thể không nói này tiên đạo liên minh cũng quá tối.

Nhạc Thành vẫn vốn là yên lặng ngồi, chút nào vốn là không có để ý mọi người thương nghị, bất quá nghe Thiên cương Tiên Quân nói, không tự chủ được lộ ra một tia cười lạnh, Thiên đình lôi ra tiên đạo liên minh đến, này hứng thú cũng thật đúng là không nhỏ, dĩ nhiên là muốn chiếm cứ hai phần ba.

“Này sợ là có chút không hợp quy củ đi, chẳng lẽ Tiên Ma giới trung hết thấy đều là thuộc về tiên đạo liên minh không được, chúng ta nhiều như vậy sơn môn nhiều người như vậy phân một phần ba, chỉ sợ vốn là quá ít rồi một điểm.” Phân Thần Tiên Quân nói.

“Phân Thần đạo hữu, chúng ta tiên đạo liên minh người càng nhiều, này phân xuống tới, chúng ta càng ít hử.” Dực Thánh chân quân nói, nhưng Ngụ ý người nào đều là nghe đi ra * lửa uy hiếp, tiên đạo liên minh

thể lực khổng lồ, có thể cấp bốn thành bốn phần nói, đã vốn là ngoại lệ rồi.

“Dực Thánh chân quân, loại này phân pháp, nhưng không công bình.” Linh Tịch Tiên Quân sắc mặt trầm xuống nói, quan hệ đến lớn như vậy tinh thạch sơn mạch, mọi người tự nhiên là sẽ không dễ dàng từng khẩu.

“Như thế nào hội không công bình, chứ vị nhưng đừng quên rồi, nơi này hay là vũ hơn thiên bàn, thuộc về tiên đạo liên minh.” Dực Thánh chân quân thản nhiên nói.

“Nhạc Thành, ngươi như vậy không nói lời nào.” Long Cát công chúa đối với Nhạc Thành thần niệm truyền âm nói, nhìn thấy Nhạc Thành vẫn vốn là yên lặng ngồi, tựa hồ là này thương nghị không liên quan Hạo Thiên môn chuyện một bức như nhau, không khỏi vốn là trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái.

“Không vội, để cho bọn họ tranh đi, ta trước xem xem nào nhiệt.” Nhạc Thành thần Niệm Vi vi trả lời.

“Thuộc về người nào bàn chính là người nào, lời này cũng quá miễn cưỡng rồi đi, mọi người bây giờ đều là mở ra môn sổ ở mái nhà nói phát sáng nói, này tinh thạch sơn mạch đối với ta các đại sơn môn cũng rất trọng yếu, một người thành phân một thành, ta nghĩ này chưa người nào sẽ đồng ý đi, tiên đạo liên minh quá mức phân nói, chúng ta cũng chỉ có thể đủ vốn là học học Hạo Thiên môn rồi, ta tin tưởng tất cả mọi người vốn là không muốn nhìn thấy đi.” Bạch Long Tiên Quân sắc mặt lúc này cũng là có chút khó nhìn lên rồi, nhìn chăm chú vào Dực Thánh chân quân cùng Thiên Cương Tiên Quân hai người nói.

Mà này Bạch Long Tiên Quân nói, nhưng là làm cho tiên đạo liên minh trung người sắc mặt đều là khó nhìn lên, nhắc tới Hạo Thiên môn, không thể nghi ngờ là cho Thiên Đình mọi người phiền rồi một cái bạt tai, này Hạo Thiên môn bây giờ nhưng là Thiên Đình nhất không nghĩ nhắc tới, đã khổng chế Thanh Hoa thành, đại náo rồi Dao Trì, hơn nữa đánh chết rồi mẫn chân nhân, sát chân nhân chờ không ít Thiên Đình người, nhưng Thiên Đình nhưng là tạm thời cũng không có cách thế nhưng, này vẫn cũng là Thiên Đình một người trò cười.

Mà Bạch Long Tiên Quân nói, không thể nghi ngờ chính là tại uy hiếp, nếu tiên đạo liên minh quá mức phân nói, nọ vậy cũng muốn bắt chước Hạo Thiên môn giống nhau chiếm lấy một thành, làm cho Thiên Đình cũng trông nom không tới, lấy Vân Long giáo, Tử Vân môn như vậy sơn môn, thật đúng là có thực lực, Thiên Đình sẽ đối phương này mấy người sơn môn, nọ vậy cũng là tuyệt đối không dễ dàng.

“Không sai, này tinh thạch sơn mạch phân hay là công bình một điểm thật là tốt, nếu không, nhưng chưa người nào phục hả.” Phân Thần Tiên Quân chậm rãi nói, cũng ủng hộ Bạch Long Tiên Quân.

“Tinh thạch sơn mạch đối với đại biểu cho cái gì mọi người rất Thanh, ta xem nếu tiên đạo liên minh quá phân, ta cũng vậy. Không phục.” Linh Tịch Tiên Quân lạnh nhạt nói một tiếng.

“Bạch Long Tiên Quân, Linh Tịch Tiên Quân, Phân Thần Tiên Quân, các ngươi đây là cái gì ý tứ, uy hiếp tiên đạo liên minh không được?” Thiên Cương Tiên Quân lạnh nhạt nói một tiếng nói.

“Uy hiếp tiên đạo liên minh, chúng ta cũng không dám, chúng ta chỉ là cầu một người công bình mà thôi.” Phân Thần Tiên Quân nói.

“Cái gì là đức bình, các ngươi nhưng thật ra nói một chút.” Dực Thánh chân quân lạnh nhạt nói một tiếng, này tam môn phái mặc dù vốn là thực lực cường hãn, nhưng Thiên Đình đến cũng là rất coi trọng, so sánh với dưới, này Hạo Thiên môn thực lực mặc dù vốn là thoát nhìn nhược nhiều, nhưng ngược lại là khó khăn nhất mà chống đỡ phó.

Này Vân Long giáo, Tử Vân môn, Quỷ Cốc môn thực lực cường thịnh trở lại, nọ vậy cũng là không có bao tuổi rồi đỉnh đáng cùng quan hệ tại, không giống như là Hạo Thiên môn, cùng Xiển Giáo, Tiệt Giáo, còn có Dao Trì Kim Mẫu bọn người là có thêm quan hệ, đây mới là khó nhất mà chống đỡ phó.

“Bản thân ta là có thêm một người công bình biện pháp, không biết các ngươi có muốn hay không nghe.” Vẫn không nói gì Nhạc Thành mỉm cười, rốt cục thì bắt đầu nói chuyện rồi.

Mọi người có chút ngoài ý muốn nhất thời nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, mọi người hai mắt nhìn nhau một chút, sau một lát, Phân Thần Tiên Quân nói: “Vị này hẳn là chính là kim giáp chiến thần Nhạc Thành đạo hữu đi, không biết là cái gì công bình biện pháp, nhưng thật ra có thể nói ra tới nghe một chút xem, có lẽ chúng ta cũng đồng ý cũng không nhất định.”

“Ta xem, này tinh thạch sơn mạch phân thập phần, tiên đạo liên minh chiếm bốn phần, Thượng Nguyên thành, Tiên Đô thành, Tiêu Dao thành tam thành sơn môn đều tự chiếm cứ hai phần, về phần ta Hạo Thiên môn, cho dù rồi, đến lúc đó các người cũng đưa lên một phần tinh thạch cho chúng ta là tốt rồi, như vậy nhân tiện vừa vặn rồi, các người xem thế nào?” Nhạc Thành lạnh nhạt cười nói.

“Này...”

Tất cả mọi người vốn là hai mặt nhìn nhau đứng lên, không nghĩ tới này kim giáp chiến thần Nhạc Thành dĩ nhiên là không thể vì Hạo Thiên môn lo lắng, hơn nữa này đề nghị hoàn lại thật là có chút đạo lý, loại này phân phối pháp, cũng tại có chút tạm được, cũng đều là có thể tiếp nhận .

Tiên đạo liên minh trong người cũng là Thanh, tiên đạo liên minh có thể chiếm cứ hết sức chi bốn, coi như là không sai rồi, lần này tới lúc, Thiên Đình công đạo xuống tới , cũng chính là hết sức chi bốn mà thôi.

Hồng Y tiên tử sắc mặt cũng là có chút kinh ngạc, kinh ngạc lấy Nhạc Thành tính cách tựa hồ là sẽ không hào phóng như vậy mới đúng, dĩ nhiên là một phần cũng không muốn, này tựa hồ là không quá bình thường, nàng vẫn vốn là không nói lời nào, cũng chính là không nghĩ nhúng tay này tinh thạch sơn mạch chuyện.

Về phần Bạch Long Tiên Quân, Linh Tịch Tiên Quân, Phân Thần Tiên Quân đám người cũng là sắc mặt dấu điểm dấu vết biến hóa , đối mặt tiên đạo liên minh như vậy quái vật lớn, bọn họ cũng là không nghĩ cứng đối cứng, dưới loại tình huống này có thể phân đến hết sức chi nhị, phân xuống tới, rơi vào chính mình sơn môn trung cũng không ít đi.

Mà cuối cùng cấp Hạo Thiên môn đưa lên một phần tinh thạch, nọ vậy nhưng chỉ có tùy tiện chính mình rồi, tổng bao nhiêu cũng được, lúc này Bạch Long Tiên Quân nhìn Nhạc Thành đều là thuận mắt rồi một điểm, đang suy nghĩ như thế nào đẩy diệu Hạo Thiên môn đây, không nghĩ tới Hạo Thiên môn còn có thể chính mình thức thời rồi.

“Nhạc Thành đạo hữu này phương pháp coi như là miễn cưỡng công bình rồi đi, ta tin tưởng cũng tìm không ra khác càng công bình phương pháp rồi, ta xem cứ như vậy đi, mọi người xem thế nào?” Bạch Long Tiên Quân nhìn Nhạc Thành đều là lộ ra cười, tuyệt đối vốn là thuận mắt rất nhiều.

“Ân, Nhạc Thành đạo hữu biện pháp không sai, ta cũng không có ý kiến, đến lúc đó chúng ta cũng cấp Nhạc Thành đạo hữu một phần đại lễ mới tốt.” Linh Tịch Tiên Quân cười nói, chủ động là muốn đến lúc đó tổng Hạo Thiên môn một phần đại lễ rồi.

Chúng nhân trong lòng cũng Thanh, này Hạo Thiên môn nếu chiếm cứ một phần nói, nọ vậy đều là một người kinh khủng con số, bây giờ này một phần đại lễ, nhiều nhất cũng chính là cho người vài món cao nhất tiên khí tính rất giỏi rồi.

“Ha ha, biện pháp này không sai, ta cũng không có ý kiến, tin tưởng Thiên Cương Tiên Quân cùng Dục Thánh chân quân cũng sẽ không có ý kiến rồi đi.” Phân Thần Tiên Quân chống lại thủ Dục Thánh chân quân, Thiên Cương Tiên Quân hai người nói.

1264. Chương 1074

“Kia cứ như vậy đi, thế nhưng tất cả mọi người đồng ý, vậy định ra đến đây.” Dục Thánh Chân Quân, Thiên Cương tiên quân hai người đưa mắt nhìn nhau, lập tức ánh mắt nhìn thoáng qua góc nội vẫn là mỉm cười Nhạc Thành sau nói.

Hạo Thiên môn mọi người lúc này lại là có chút kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, chỉ không ai tỏ vẻ cái gì, trong lòng mọi người đều rõ ràng môn chủ đích thủ đoạn cùng tính tình, như vậy thật là tốt chỗ, môn chủ hội bỏ qua mới là lạ, chỉ sợ là môn chủ có này mục đích của hắn.

Mà Huyền Tiêu cùng Tam Tiêu tiên tử đều là nghi hoặc nhìn Nhạc Thành, cũng là không tin Nhạc Thành hội không cần như vậy thật là tốt chỗ, lấy bọn hắn đối Nhạc Thành hiểu biết, Nhạc Thành không giống như là hào phóng như vậy nhân.

Quả nhiên, mọi người ở đây nghi hoặc thời điểm, Nhạc Thành cũng nháy mắt thu liễm trên mặt ý cười, thấy lạnh cả người nhất thời tràn ngập, ánh mắt bên trong có một tia hài hước hương vị nhìn chăm chú vào kia

Bạch Long tiên quân sao, Thiên Cương tiên quân, Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân đám người, ánh mắt hung hăng đảo qua, cả đại điện trong vòng nhất thời độ ẩm cấp tốc giảm xuống, phảng phất là một cỗ gió lạnh đảo qua.

Mọi người đang ở cao hứng, ngọt cảm giác được Nhạc Thành khí tức trên thân, nhất thời cũng đều là trầm xuống.

“Các người cao hứng quá sớm, các người có tư cách phân sao, thật đúng là làm tinh thạch núi non là của các người có thể nào, chuyện cười.” Nhạc Thành hàn ý ở chúng trên thân người đảo qua, tái nói : “Này tinh thạch núi non mặc dù là ở tứ thành chỗ giao giới, chỉ ta đã muốn tính quá, này tinh thạch núi non khoảng cách, cách ta Thanh Hoa thành đến, còn hơn Tiêu Dao thành, Thượng Nguyên thành, còn có Tiên Đô thành đều là yếu gần thượng mười vạn lý tả hữu, một khi đã như vậy, này tinh thạch núi non chính là ta Thanh Hoa thành, cùng các người khả không có quan hệ gì, thức thời, các người sớm một chút rời đi, đến lúc đó ta Hạo Thiên môn xem ở các người vất vả lâu như vậy phân thượng cho các người đưa lên một phần đại lễ, sẽ không bạc đãi các người.”

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Bạch Long tiên quân, Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân ba người, lãnh ý đảo qua, hừ lạnh một tiếng tái nói : “Hừ, nếu không trong lời nói, các người chính mình nhìn thấy bạn, đến lúc đó hối hận khả chớ có trách ta không thông tri các người.”

Nói xong, Nhạc Thành trực tiếp nhìn chăm chú hướng về phía thượng thủ Thiên Đình mọi người, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Dục Thánh Chân Quân cùng Thiên Cương tiên quân hai trên thân người, nói : “Dĩ nhiên là này tinh thạch núi non cùng Tiêu Dao thành, Thượng Nguyên thành, Tiên Đô thành đều không có vấn đề gì, thuộc loại ta Thanh Hoa thành, ta Thanh Hoa thành cùng người Tiên Đạo liên minh hiện tại cũng không có vấn đề gì, cùng Thiên Đình liên càng thêm không có vấn đề gì, cho nên này tinh thạch núi non kia cùng các người cũng không có vấn đề gì, sớm làm đi thôi, ở đánh tinh thạch núi non chú ý, khả chớ có trách ta xuống tay vô tình.”

Nhạc Thành nói xong, mặc dù có người đều là trợn mắt há hốc mồm, lấy vì chính mình nghe lầm, này Hạo Thiên môn Kim Giáp Chiến Thần dĩ nhiên là tướng toàn nuốt, Tiên Đạo liên minh đều không có toàn nuốt, hẳn Hạo Thiên môn cũng không có khách khí.

Mà Hạo Thiên môn trung nhân cũng đều là có chút tiểu ngoài ý muốn, ngoài ý muốn chính là môn chủ dĩ nhiên là tính toán toàn bộ nuốt vào đến, tuyệt không cấp kia Tiên Đạo liên minh còn có Vân Long Giáo, từ vân sơn, Quỷ Cốc Môn chờ sơn môn.

“Ha ha...”

Một đạo cười lạnh rồi đột nhiên ra tiếng, đúng là kia bạch long tiên tôn, lúc này bạch long tiên tôn sắc mặt một mảnh xanh mét, tựa hồ là bị Nhạc Thành vừa mới trêu đùa một phen đang có ngạt trời đại hỏa muốn phát tác.

“Tiểu tử, ngươi cũng trắng trẻo điểm đi, ngươi Hạo Thiên môn có thực lực này sao.” Bạch Long tiên quân cười lạnh một tiếng, quanh thân hơi thở tràn ngập, âm trầm nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, tùy thời có thể triển khai công kích bộ dáng.

“Hừ, Hạo Thiên môn thực lực, không phải ngươi có thể hoài nghi.” Âm Ma quân tiến lên lãnh quát một tiếng.

“Âm Ma quân, ít nhất ngươi còn không có thực lực này, chẳng lẽ ngươi cho là bằng ngươi cũng có thể đủ đối kháng ta có thể nào.” Bạch Long tiên quân lạnh nhạt nói một tiếng nói.

“Bạch Long tiên quân, chẳng lẽ ngươi cho là ngươi so với Âm Ma quân cường có thể nào, như vậy đi, ta cho ngươi cơ hội, ngươi nếu thắng qua được Âm Ma quân, tinh thạch núi non ta Hạo Thiên môn từ bỏ, ngươi nếu bị thua, kia Thượng Nguyên thành mọi người cho ta lập tức rút ngay thế nào.” Nhạc Thành thần nhiên nói.

“Tiểu tử, lời này chính là ngươi nói.” Bạch Long tiên quân nhìn chăm chăm Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng nói: “Ta đây sẽ thanh toán ngươi, vừa vặn ngày hôm qua quyển sách quân một khối cùng ngươi Hạo Thiên môn tính tính.”

“Hai vị muốn động thủ trong lời nói, kia vẫn là đi bên ngoài đi.” Dực Thánh Chân Quân lạnh nhạt nói một tiếng nói với mọi người đạo.

“Ám Ma quân, bốn quân ở bên ngoài đám người, ta đồ muốn nhìn người có bao nhiêu cường thực lực.” Bạch Long tiên quân tiếng nói vừa dứt, thân ảnh cũng hóa thành lưu quang biến mất ở tại đại điện trong vòng.

“Hừ. . .” Vân Long Giáo trung cường giả nhìn chăm chú vào Hạo Thiên môn mọi người liếc mắt một cái, lập tức hừ lạnh một tiếng, cũng ly khai đại điện trong vòng.

“Ám Ma quân, toàn ra tay là tốt rồi, sinh tử vô luận.” Nhạc Thành thần niệm truyền âm tới Ám Ma quân trong tai, đồng thời trong tay một đạo thần quang âm thầm nhốt đánh vào tới Ám Ma quân trên người.

“Là, môn chủ.” Ám Ma quân đáp, biết được môn chủ đặt ở trên người mình vật, nhất thời tin tưởng tăng nhiều.

Hai người động thủ, đại điện bên trong trong lòng mọi người đều cũng có suy nghĩ pháp, lập tức đều tới đại điện ở ngoài trong sơn cốc, mọi người trong lòng lúc này cũng là nghĩ xem xem náo nhiệt mà thôi, dù sao không cần chính mình ra tay, mặc kệ là Hạo Thiên môn cùng Vân Long Giáo bị thua, tất cả mọi người là có thể lợi dụng.

“Ám Ma quân, đừng tưởng rằng tới Ma quân hậu kỳ có thể đủ cùng ta đối kháng, giống nhau tu vi trình tự, thực lực cũng là có khác nhau.” Bạch Long tiên quân nhìn chăm chú vào lúc này đang ở trên không Ám Ma quân lạnh nhạt nói, mà lúc này trong lòng, Bạch Long tiên quân cũng không dám có chút khinh thường, Ám Ma quân thực lực hiện tại cũng khẳng định không phải dễ chọc. Chỉ nếu chính mình có thể đánh bại này Ám Ma quân, kia Vân Long Giáo có thể đủ chiếm cứ càng nhiều tiện nghi, đến lúc đó Tiên Đạo liên minh cùng mặt khác hai thành cũng sẽ không có ý kiến.

“Kia phải thử một chút mới biết được.” Ám Ma quân lãnh đạm trả lời một tiếng.

“Đây là chính người tìm.” Hạ quyết tâm, Bạch Long tiên quân nói xong phóng lên cao, quanh thân pháp lực khuấy động mà ra, một cỗ dữ dằn cường hân hơi thở theo tràn ngập cả không gian.

Lúc này Ám Ma quân diễn cảm cũng là ngưng trọng đứng lên, một trận chiến này chính là quan hệ Hạo Thiên môn vinh dự cùng cả cái tinh thạch núi non, môn chủ đối với chính mình tín nhiệm, chính mình cũng không thể đủ cấp môn chủ mất mặt.

Mà lúc này, Hạo Thiên môn trung mọi người cũng đều là vẻ mặt khẩn trương, Ám Ma quân cùng Bạch Long tiên quân đều là cùng trình tự siêu cấp cường giả, nhưng là kia Bạch Long tiên quân chính là thành danh đã lâu cường giả, đã sớm là đột phá tới tiên quân hậu kỳ trình tự, mà Ám Ma quân đột phá sau cũng không có bao lâu, này hai người so sánh với, Ám Ma quân chính là muốn ăn một một ít.

Cũng có không ít nhân lúc này trong lòng đều cũng có đó chờ mong, lấy hai người thực lực trình tự, một trận chiến này vô luận ai thắng ai thua đều có thể làm cho mọi người kiến thức đến cường giả chân chính phong phạm, tiên quân hậu kỳ, Ma quân hậu kỳ, như vậy trình tự đã muốn là cả Tiên Ma giới tuyệt đối cường giả.

Nhạc Thành lúc này trong lòng cũng là không có mười phần nắm chắc, sở dĩ làm cho Ám Ma quân động thủ, cũng chỉ là không hy vọng đem sự tình nhạ quá mà thôi, này Tiên Đạo liên minh cùng này ba sơn môn thực lực cường giả cũng là không ít, nếu cường tới nói, Hạo Thiên môn cũng chiếm không đến cái gì tiện nghi.

Hạo Thiên môn hiện tại cũng là chính mình cùng Ám Ma quân hai người thực lực cực mạnh, Huyền Tiêu, Linh Viên, Lang Lễ, Cửu U song ma thứ chỉ, này động lên thủ đến, nếu sở hữu sơn môn hơn nữa kia Thiên Đình nhân liệu mạng, chính mình phải rời khỏi là không có vấn đề, nhưng là Hạo Thiên môn cũng chiếm không đến gì tiện nghi, có điều tổn thương là nhất định, ở trong lòng, Nhạc Thành khả không nghĩ nhìn thấy một màn này, ở đây đều là Hạo Thiên môn trung tâm người. Chết gì một cái đều là tổn thất.

Bất quá Ám Ma quân thật cũng không phải không có kế hay, Nhạc Thành cùng Ám Ma quân giao thủ quá chỉ biết, Ám Ma quân tu luyện công pháp bá đạo vô cùng, hơn nữa hiện tại cũng có Tử Hỏa Chuyển Luân Đạo ở trong tay, thực lực tuyệt đối không kém, huống chi chính mình cũng là làm tốt ngoài ý muốn tính toán.

Mắt thấy Bạch Long tiên quân bay lên không mà đến, Âm Ma quân cũng bắt đầu động, trên mặt thần sắc trầm xuống, lộ ra chính mình hung ma bản sắc, một tiếng hừ lạnh, trầm giọng nói: “Hừ, khi ta sợ người có thể nào, bản Ma quân hôm nay đến muốn nhìn người Bạch Long tiên quân rốt cuộc có gì làm trù thực lực.”

Vừa nói xong, Âm Ma quân đột nhiên ngang đầu một tiếng kêu to, theo tiếng kêu ngẩng cao chính là Âm Ma quân cả người căng vọt khí thể, trong khoảng thời gian ngắn không gian xung quanh hơn mười vạn thước trong vòng chung quanh chỗ khu vực, đã bị Âm Ma quân khí thể ảnh hưởng lại tức khắc hình thành một cỗ lần dâng ma khí, mang theo một mảnh không gian sóng gợn đan vào thành một mảnh quang quyển gió xoáy, đem Âm Ma quân thân ảnh hoàn toàn bao vây ở bên trong.

Chỉ thấy này ma khí lúc xoáy vây quanh Âm Ma quân không ngừng xoay tròn, chỉ một thoáng liền biến thành hôn ám vẻ, ma khí bạo lực, chờ Bạch Long tiên quân xuyên thấu không gian tới Âm Ma quân bên cạnh là lúc, một mảnh thao Thiên ma khí đã muốn là cùng Âm Ma quân dung hợp ở tại cùng nhau, thật dày thao Thiên ma áp khí không xuống đem Âm Ma quân bao vây ở tại trong đó.

“Âm Ma quân, có thể tu luyện tới ma khí hộ thân coi như là không sai, không hổ là thanh danh hiển hách Âm Ma quân.” Không gian phía trên, Bạch Long tiên quân ổn định thân hình, lại lạnh nhạt nói: “Bất quá cũng còn chưa đủ.”

Vừa nói xong, chỉ thấy này Bạch Long tiên quân trong tay pháp quyết đánh ra, hai tay phía trên cũng cao ngất đều tự mang cho một món đồ cái bao tay bình thường pháp khí, mười ngón phía trên nhất thời hàn quang rạng rỡ, này cái bao tay trên có nước cờ tồn lớn lên bén nhọn dài câu, chính tràn ngập chói mắt tim đập nhanh nhiều điểm thần quang.

Nhạc Thành ánh mắt hơi hơi kinh ngạc, loại này pháp khí nhưng thật ra rất ít nhìn thấy, đây cũng là cao nhất tiên khí trình tự pháp bảo, chỉ sợ là tiếp cận thần khí trình tự.

“Đến đây đi.” Đây chính là trong nháy mắt thời gian mà thôi, Bạch Long tiên quân thân đi đột nhiên biến đổi, hai tay lợi trảo phía trên, thượng ở nửa đường trung, đó là bạo lực ra mười đạo lưu quang, hơi thở cuồng mãnh Kinh Thiên, lưu quang sở lướt qua tiền không Âm Ma quân sở bố ma khí sôi nổi mọi nơi kích tán. Lưu quang xuyên thấu không gian, chung quanh không gian xé rách mà khai, mơ hồ là bị bácm Phong Lôi từng trận.

Chung quanh hạ không vây xem cường giả cũng là cấp tốc bạo lui, này giao thủ hai người thực lực, chính là mọi người bên trong cao nhất cường giả, hai người này nhất giao thủ khiến cho động tĩnh liền như thế lớn, bị lan đến gần trong lời nói nhiều ít có chút phiền phức.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên theo thật dày ma khí trung tập ra mười đạo ngăm đen dày đặc chỉ mũi nhọn, trực tiếp là va chạm hướng về phía Bạch Long tiên quân bạo lực mà đến lưu quang.

1265. Chương 1075: Tuyệt Đối Kinh Sợ

“Thở phì phò thở phì phò...”

Chỉ nghe một mảnh phá không nổ liên tiếp phát ra, nứt toác cương khí ma khí chung quanh phiêu đảng, trong lúc nhất thời tựa hồ trời sụp đất nứt, mà theo nổ thanh chính là hai người thân hình đều tự bạo lui.

Hai người thân ảnh đều tự là lui mấy ngàn thước, tựa hồ là này nhất tìm Âm Ma quân hơi hơi đã rơi vào hạ phong, Âm Ma quân quanh thân ma khí đã muốn đánh xơ xác.

Bất quá Bạch Long tiên quân nguyên bản vẻ mặt dễ dàng đã muốn không thấy, cướp lấy chính là càng thêm thận trọng thần sắc, tựa hồ là Âm Ma quân chính là thực lực mạnh vượt qua hẳn dự toán.

Mà lúc này Hạo Thiên môn trung nhất chúng lão ma cũng cao hứng không thôi, chứng kiến Âm Ma quân ở Bạch Long tiên quân trước mặt cũng không có có hại, có cường giả như vậy ở, xem ra môn chủ là có nắm chắc đối phó này Bạch Long tiên quân.

“Hừ.” Bạch Long tiên quân hừ lạnh một tiếng, thân hình nhất thời lại bạo lực mà lên, hai tay biến ảo xuất ra đạo đạo quỷ dị ẩn quyết, chợt nồng đậm hắc khí theo lòng bàn tay bạo phun mà ra, hóa làm một người

tràn ngập quỹ dị hơi thở màu đen thâm động, hắc động trực tiếp trống rỗng áp chế xuống, bao phủ hướng về phía Bạch Long tiên quân năm đạo lưu quang mà đi.

“Vang ầm ầm!” Lực lượng chạm vào nhau đồng thời, năm đạo lưu quang bị hắc động cắn nuốt, nháy mắt Không Gian Bạo Liệt, chợt gian bạo trào ra khủng bố hấp xả lực, không gian xung quanh chỉ một thoáng đều bị hóa thành hư không.

Hai người thân hình lại bạo lui đồng thời, trong tay pháp quyết biến hóa, khắp không gian bên trong, nhất thời có một cổ vô tận ma khí, bị bám một mảnh mây đen áp không mà đến, lóe ra nhẹ nhẹ tim đập nhanh điện mũi nhọn, một đạo khổng lồ dấu móng tay liền vùng tay vút cho Bạch Long tiên quân mà đi.

Bạch Long tiên quân thân ảnh thả người mà lên, cũng không thấy có gì cái khác động tác, chỉ tận trời trận gió lẹ mang đã muốn bài sơn đảo hải bàn bị bám năm đạo chỉ mũi nhọn hướng về Âm Ma quân đánh úp lại.

Lưỡng đạo dấu móng tay chạm vào nhau, phá hủy khắp trên không, chung quanh vây xem cường giả lại bạo lui, hai chiến đấu kịch liệt không gian ước chừng là chiếm cứ nghìn vạn dặm, một mảnh không gian phá hủy lúc sau, Bạch Long tiên quân thân ảnh cũng nháy mắt lại đánh về phía Âm Ma quân.

Trong tay pháp quyết biến hóa, Bạch Long tiên quân lúc này hai tay bên trong, mười đạo quỹ dị màu xanh lưu quang đem Âm Ma quân thân ảnh hoàn toàn bao trùm, này lưu quang phía trên, có nhất cổ quỹ dị hơi thở ra bên ngoài phát ra.

Chính là nháy mắt, một mảnh khí tức quỹ dị bên trong, này mười đạo lưu quang nháy mắt đan vào, chỉ thấy này mười đạo lưu quang ở không gian trung không ngừng biến hóa đi tới phương thức, hoặc thẳng tắp hoặc đường cong hoặc khúc chiết, hơi thở càng lúc càng thịnh, cuồng liệt khí thế bên trong ngột xé mở mười đạo không gian cái khe, cắt vỡ không gian lộ ra một cái không gian hắc động cắn nuốt hướng về phía Âm Ma quân.

Âm Ma quân vẻ mặt trầm xuống, trong tay thủ ấn như tia chớp kết xuất, một cái màu đen viên cầu phía trên bạo lực ra khủng bố ma khí, đúng là cao nhất ma khí Âm Ma châu, chung quanh không gian thiên địa bên trong nhất thời tràn ngập xuất hiện một cổ tử vong hơi thở, mang theo một mảnh xé gió tiếng động, kia màu đen ma cầu bạo bắn về phía hắc động:“Oanh!” Lưỡng đạo lực lượng rốt cục thì oanh kích ở tại cùng nhau, khắp không gian nhất thời kịch liệt run rẩy đứng lên, cuối cùng phát ra không chịu nổi gánh nặng cọt kết tiếng vang, lại có thể là trực tiếp ở một đạo thanh thủy tiếng vang trung, nổ mạnh mà khai.

Hơn mười ngàn dặm trong vòng hóa thành hư vô, bằng bạc lực lượng đủ để là phá hủy vạn vật, không gian trong vòng, một cổ ngập trời lực, nháy mắt bắn nhanh ở tại trên không, khắp không gian phía trên, nhất thời một cổ hình tròn cường hãn dòng khí bị bám không gian mảnh nhỏ hướng tới bốn phía kích tán.

Không gian vỡ tan, ma khí cương khí chung quanh bay ra, một tiếng thanh kinh thiên động địa tiếng đánh ở va chạm chỗ đột nhiên vang lên.

Làm hết thấy khôi phục bình tĩnh chích sau, chỉ thấy Âm Ma quân cùng Bạch Long tiên quân thân ảnh chập vật xuất hiện va chạm chỗ không gian phía trên, vừa mới hai người tựa hồ cũng là giống nhau, tám lạng nửa cân, ai cũng không có chiếm thượng tiện nghi.

“Âm Ma quân, thực lực thật đúng là vượt qua bốn quân tướng tượng, hiện tại, đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt.” Bạch Long tiên quân lãnh quát một tiếng, thân ảnh lại lao thẳng tới mà lên.

Lúc này đây, Bạch Long tiên quân đã muốn là tuyệt đối đi Âm Ma quân cho rằng không người dễ trêu chọc, cũng là chuẩn bị toàn lực ra tay, tiếng nói vừa dứt, thân hình đó là hóa thành một đạo điện mũi nhọn bạo lực mà ra, pháp quyết đánh ra sau, kia cái bao tay pháp khí phía trên, song chương thân khai, tay phải nắm chặt, cánh tay cấp tốc lui động, cuối cùng bay nhanh ở lòng bàn tay ngưng tụ thành một thanh màu xanh trường côn, côn thân phía trên, có nhẹ nhẹ điện mũi nhọn lưu chuỗi.

“Xuy!” Bạch Long tiên quân tốc độ cực nhanh, cơ hồ là trong chớp mắt, đó là xuất hiện ở Âm Ma quân trước mặt, côn ảnh nhất thời vũ động, vô số sắc bén côn phong trực tiếp bao phủ Âm Ma quân quanh thân không gian.

“Thần khí sao.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Bạch Long tiên quân trong tay lúc này màu xanh trường côn, hẳn là thần khí trình tự pháp bảo, này Bạch Long tiên quân thực lực cũng đích thật là không kém.

Hạ không bên trong, tất cả mọi người là có chút kinh ngạc nhìn chăm chú vào trên không, hai người chiến đấu kịch liệt, trong lòng mọi người đều là ở trong tối thán, nếu là chính mình là hai người trung trong đó một cái, kia làm như thế nào ứng đối, hay không có thể đối kháng.

“Tử Hỏa Chuyển Luân Dao.”

Nhìn thấy Bạch Long tiên quân thi triển ra thần khí, Âm Ma quân cũng trong tay Tử Hỏa Chuyển Luân Dao gọi ra, trong tay thủ ấn đánh ra, Tử Hỏa Chuyển Luân Dao hóa thành một mảnh tử dao đánh lửa mũi nhọn nhất thời phách không mà lên.

Hai người chiến đấu kịch liệt, không gian xung quanh bên trong nứt toác lúc sau lại chữa trị, lại nứt toác, từng đạo Kinh Thiên nổ vang vọng phía chân trời.

“Cho ta phá!” Mấy chiêu lúc sau, một cái cứng rắn kháng chấn, chống chấn động lui Âm Ma quân sau, Bạch Long tiên quân sắc mặt buộc chặt, chợt đột nhiên, trong mắt xẹt qua một nét thoáng hiện ngoan sắc, đầy trời sắc bén còn ảnh rồi đột nhiên một chút, chỉ thấy được hấn nhất căn đầu lưỡi, nhất ngụm máu phun ra mà ra.

Trong tay pháp quyết tái biến, máu huyết trực tiếp đã rơi vào màu xanh trường côn thượng, nhất thời trường côn phía trên lại có thể có màu xanh lôi hình cung lóe ra, chợt đều dừng ở trường côn phía trên, theo này màu xanh trường côn giống như là đang sống, Ngay sau đó Bạch Long tiên quân còn thân run lên, tốc độ trong giây lát tăng lên tới cực hạn, như tia chớp rất đúng Âm Ma quân yết hầu bạo thứ mà đi.

“Thật nhanh!” Bạch Long tiên quân chợt đột nhiên tăng tốc, làm cho không ít người sắc mặt đều là biến đổi, mặc dù là Nhạc Thành, đều gần chỉ có thể nhìn đến hào quang chợt lóe. Nhất thời, Nhạc Thành đều cũng có đó lo lắng đứng lên, bởi vì Bạch Long tiên quân dĩ nhiên là lĩnh ngộ tốc độ chi đạo, này tốc độ, còn hơn chính mình thi triển Phong Lôi sí, cũng là sẽ không kém, Âm Ma quân tốc độ, tuyệt đối là không có Bạch Long tiên quân khoái.

“Xuy!” Chính là nháy mắt, chỉ thấy một mảnh còn mũi nhọn mang theo một mảnh giảo toái không gian bao phủ chém thẳng vào tới Âm Ma quân trước người trên không mà đến, cường hãn hơi thở đập vụn một mảnh hư không, làm cho hư không trực tiếp chấn động đứng lên.

Âm Ma quân lúc này thần sắc cũng ngưng trọng vô cùng, trong tay pháp quyết đánh ra, trong tay Tử Hỏa Chuyển Luân Dao thượng hơi thở đại thịnh, một cỗ hủy thiên diệt địa bàn hơi thở lạnh yên khuếch tán, nháy mắt dao mang trạm trạm, còn có một mảnh màu tím ngọn lửa phịch.

Nhất thời ánh dao nhấp nháy, xé rách không gian, cả giữa không trung đều là bị chiếu rọi thành dao ảnh, đạo đạo dao ảnh bạo lực mà ra, trực tiếp là xé rách một mảnh không gian.

“Hư! Hư! Hư!”

Chỉ thấy tiền không bên trong, ánh dao chiếu rọi xuống, không gian kia nháy mắt liền hóa thành một chút cũng không có sổ mảnh nhỏ, không gian bên trong, ma khí tùy theo hội tụ, một mảnh màu tím ngọn lửa lưu chuôi tùy ý chạy chồm, khắp không gian thật lớn ở một đạo này dưới, trực tiếp là hóa thành một mảnh hư không.

Mà hai cỗ cường hãn lực lượng trực tiếp là hung hăng va chạm ở tại cùng nhau, không gian xung quanh nhất thời trực tiếp nứt toác, nghìn vạn dặm trong vòng không gian một mảnh liên hoàn nổ vang, hóa thành một mảnh hư không.

“Dĩ nhiên là tiếp nhận.”

Lúc này mọi người cũng đều là vì Âm Ma quân nhéo một phen mồ hôi lạnh, này Bạch Long tiên quân tốc độ chính là lĩnh ngộ tốc độ chi đạo, tốc độ nhanh vô cùng, hơn nữa toàn lực một kích, Âm Ma quân dĩ nhiên là tiếp xuống dưới, đủ để là chứng minh Âm Ma quân thực lực.

Không gian trong vòng nổ không ngừng, không gian dòng khí bắn nhanh bạo phun mà ra, cơ hồ là nháy mắt, Âm Ma quân cùng Bạch Long tiên quân hai người đồng thời đẩy lui, bất quá cũng nhưng vào lúc này, kia Bạch Long tiên quân đẩy lui thân hình cũng nháy mắt biến mất không thấy.

“Không tốt.” Hạo Thiên môn mọi người cũng là mạnh cảm giác được bất an, không khỏi là thay Âm Ma quân bốc lên mồ hôi lạnh đến.

“Hừ, ta nói rồi, thực lực của ngươi còn chưa đủ ở trước mặt của ta hung hăng càn quấy.” Trong nháy mắt, Âm Ma quân phía sau sau không phía trên, chỉ thấy Bạch Long tiên quân này cước bộ hướng phía trước một bước, đó là quỷ quái bàn khi gần tới Âm Ma quân phía sau, pháp quyết đánh ra, trong tay, hai tay phía trên kia cái bao tay lợi trảo cao nhất tiên khí ra lại xuất hiện, mười đạo lưu quang hóa thành lưỡng đạo sắc bén dẫu móng tay hạ xuống.

Này dẫu móng tay khinh phiêu phiêu khí thế, cũng làm cho mọi người tim đập nhanh, một mảnh không gian cái khe đã muốn là dễ dàng đã bị xé mở. Này nếu nháy mắt Âm Ma quân bị đánh trúng, không chết cũng muốn trọng thương.

Lúc này, Vân Long Giáo cùng Huyền Sơn Môn, Chân Hư Động trung mọi người là lộ ra cười lạnh, lúc này đây, Âm Ma quân nhất định phải thua. Mặt khác hai thành nhân hoà Tiên Đạo liên minh trung nhân cũng là khe khe thở dài, này bạch long tiên tôn tốc độ quá nhanh, khoái không thể tưởng tượng nổi, lại là thành danh đã lâu cường giả, Âm Ma quân vẫn là thua một bậc.

“Thật không, nhìn xem ai thực lực không đủ.” Chỉ trong - nháy mắt, chỉ thấy, Âm Ma quân nguyên bản vẻ mặt ngưng trọng vẻ mặt nháy mắt chính là lộ ra quỷ dị cười lạnh, trong tay pháp quyết nháy mắt đánh ra.

“Thần long lực.”

“Gào khóc gào khóc” một đạo cự ấn theo ngang trời mà lên, thần quang trong phút chốc bao phủ không gian, không sai đồng thời, chỉ thấy thần quang trong vòng ngũ điều các loại cửu trảo thần long quay cuồng lên phun, giống như muốn thoát phá khắp thiên địa bình thường, nhất thời phá hủy một mảnh không gian, khiến thiên địa một mảnh hôn ám hơi thở rung chuyển không ngớt, .

Khắp thiên địa đều ở quay cuồng pháp phòng, khổng lồ pháp lực theo bốn phương tám hướng chen chúc mà đến đầy trời cuộn cuộn không ngớt, ngũ điều thần long khuấy động rít gào, thần long phá hủy không gian, hung hãn vô cùng rít gào bốc lên trong lúc đó, nháy mắt cùng tận trời mà lên bao phủ ở tại Bạch Long tiên quân bên người.

Trong phút chốc, không gian vị phá là lúc, chỉ thấy kia Bạch Long tiên quân thần sắc nháy mắt vô cùng nan thoát nhìn, này cường hãn hơi thở tràn ngập trong lúc đó, hẳn biết phát sinh sự tình gì, đối phương đích tay trung dĩ nhiên là có thượng cổ thần khí Không Động ấn.

“Thượng cổ thần khí Không Động ấn, Âm Ma quân trên người có Không Động ấn.” Dực Thánh Chân Quân, Thiên Cương tiên quân, Phân Thần tiên quân, Linh Tịch tiên quân đám người sắc mặt đại biến, lấy bọn hắn trong mắt tự nhiên là nhận thức này thượng cổ thần khí Không Động ấn, cũng không nghĩ tới là ở Âm Ma quân trên người.

Chính là nháy mắt, Ngũ Sắc thần quang phô thiên cái địa, cả không gian âm âm một tiếng điếc tai vang lớn, nổ vang vọng Hoàn Vũ, cả không gian đều ở chấn động, thiên địa nhất tề chấn động, cuồng bạo hơi thở phá hủy không gian kích tấn ra đến.

Khủng bố cường hãn thần quang bắn nhanh ra một đạo làm cho người ta sợ hãi bàng bạc lực lượng, lập tức mất thường có thể thấy được phá hủy Bạch Long tiên quân mười đạo dẫu móng tay lưu quang, khủng bố lực lượng tủng quán thiên địa, liên miên sổ nghìn vạn dặm, ngược lại hóa thành một đạo ngập trời bàng bạc khí lãng, xé rách thiên địa, cuối cùng bàng bạc cự lực có đại bộ phận trút xuống ở tại Bạch Long tiên quân trên người.

Như thế thật lớn lực lượng, mọi người đều là đều là hít vào một hơi, loại lực lượng này đã muốn là vượt quá ra mọi người tưởng tượng, đây là thượng cổ thần khí lực lượng, quá kinh khủng.

“Thình thịch oành...”

Trên không bên trong một mảnh liên hoàn phá, sơn cốc khuấy động, sơn cốc ở ngoài bốn phía núi non, đã muốn là bị phá hủy thành một mảnh đất bằng phẳng, chứng kiến không gian, mặt đất da nẻ, không gian một mảnh hư không.

Mọi người yên tĩnh một mảnh, đều bị kinh ngạc tới, Hạo Thiên môn trung nhân cũng lộ ra ý cười, nguyên lai môn chủ đã sớm là đem Không Động ấn đặt ở Âm Ma quân trên người, có Không Động ấn, Âm Ma quân không thể nghi ngờ là ở đồng cấp trung đều xem như không đáng tồn tại, thượng cổ thần khí uy lực tuyệt đối là khủng bố.

Nhạc Thành âm đạm cười, này hết thấy đều ở chính mình trong không chế, Âm Ma quân thực lực còn không đủ để đối phó Bạch Long tiên quân, nhưng là hơn nữa Không Động ấn, thần kỳ không ngờ dưới, thắng lợi nắm chắc ở cửu thành đã ngoài.

“Phụt.....” Hư không trong vòng, Bạch Long tiên quân lúc này thân hình bắn nhanh mà ra, giữa không trung đã muốn là một đạo máu tươi phun ra, tựa hồ là mơ hồ máu tươi trung còn kèm theo một tia thoát phá nội tạng.

“Đặng đặng...” Bạch Long tiên quân thân hình lão đảo rút lui thượng hai vạn thước, sắc mặt trắng bệch đáng sợ, trong mắt thần sắc càng thêm là thoát nhìn đáng sợ, thê lương nhìn chăm chú vào Âm Ma quân, tựa hồ là căn bản là thật không ngờ chính mình hội bại.

“Người thua.” Trên không trung, Âm Ma quân cả người ma khí ngập trời mà ra, sắc mặt cũng tái nhợt vô cùng, thần nhiên nhìn chăm chú vào Bạch Long tiên quân nói, mặc dù là đánh bại Bạch Long tiên quân, chính là thúc dục Không Động ấn thời điểm, hắn cũng là tiêu hao hầu như không còn.

“Giáo chủ.” Vân Long Giáo bên trong, Bạch Hổ tiên quân, Bạch Báo tiên quân chờ cường giả nhất thời tới Bạch Long tiên quân trước người, nhìn chăm chú vào trên không Âm Ma quân, Vân Long Giáo trung mọi người sắc mặt tức giận nổi lên, mà kia Huyền Sơn Môn cùng Chân Hư Động trung nhân cũng uể oải không thôi, bọn hắn đều thật không ngờ Âm Ma quân thất bại.

Bạch Long tiên quân lúc này cũng nhìn chăm chú vào trên không trung Âm Ma quân, trong miệng lại là một đạo máu tươi phun ra, quanh thân uể oải không thôi, đã muốn là người bị tuyệt đối bị thương nặng, .

“Ta không có thua, ngươi cũng so với ta không khá hơn bao nhiêu đi.” Bạch Long tiên quân sổ khóa đan được nhét vào trong miệng, nhìn chăm chú vào phía sau mọi người liếc mắt một cái, mặc dù là biết chính mình thua, chính là chính mình nếu thừa nhận sau, kia chính mình liền cùng tinh thạch núi non ai không hơn biên, cho nên, tuyệt đối không thể thừa nhận thua.

“Tốt lắm, chúng ta đây sẽ thấy đến phân ra thắng bại tốt lắm.” Âm Ma quân lãnh quát một tiếng.

“Hiện tại cũng không phải là thời điểm, không bằng ba ngày sau đó như thế nào, ta xem Âm Ma quân ngươi cũng không có tái chiến lực chứ?” Bạch Hổ tiên quân thần sắc trầm xuống, lập tức nói.

Nghe thế Bạch Hổ tiên quân trong lời nói, mọi người bao gồm là Tử Vân Môn, Quỷ Cốc Môn, người của Thiên Đình đều là thần sắc biến hóa, xem ra này Vân Long Giáo là tính toán lại, này nếu nhận thua sau, đã có thể không thể nhúng chàm tinh thạch núi non, đây chính là tinh thạch núi non a, đối làm là bọn hắn, cũng là hội nghĩ biện pháp lại đi.

Âm Ma quân tức giận nghiêng răng nghiêng lợi đứng lên: “Khá lắm Vân Long Giáo, ta xem như kiến thức, ngươi...”

“Âm Ma quân, lui ra đi.” Âm Ma quân còn chưa nói hết, một đạo hắc bào thân ảnh đã muốn là tới Âm Ma quân bên người, Nhạc Thành trong tay sổ khóa khôi phục pháp lực đan được giao cho Âm Ma quân ý bảo Âm Ma quân lui xuống trước đi.

“Là, môn chủ.” Âm Ma quân tiếp nhận đan được sau, lập tức thối lui đến Hạo Thiên môn mọi người bên người, mà lúc này trên người thống nhất đến thần quang đã muốn là bị Nhạc Thành thu hồi tới trên người.

“Bạch Long tiên quân, thua chính là thua, hiện tại ly khai nơi đây, ta có thể tha cho ngươi một cái mạng, nếu không, tự gánh lấy hậu quả, đây là ngươi cơ hội cuối cùng.” Nhạc Thành lẳng không mà đứng, trong mắt một tia thần nhiên hàn ý nhìn chăm chú ở tại Bạch Long tiên quân trên người.

Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, bạch long tiên tôn vốn chính là nhất bụng tức giận, bị thua ở Âm Ma quân đích tay trung, mặt này tử đã muốn là ném lớn, lúc này một cái tiên quân lúc đầu tiểu tử cũng dám ở trước mặt của hắn điều vô dương oai, hắn khả chịu không nổi, tuy rằng nói có đồn đãi này Kim Giáp Chiến Thần

khả không dễ chọc, ở Hồng Hoang chiến trường nội còn có thể đánh chết Ma quân hậu kỳ cường giả, nhưng này rõ ràng cũng rất không có khả năng, cho dù là hơn nữa thượng cổ thần khí, cũng sẽ không có loại thật lực này đi.

Không sai đồng thời, Bạch Long tiên quân thần sắc đối bên người kia Bạch Hổ Tiên quân hơi hơi ý bảo, trong mắt sát ý tràn ngập.

“Tiểu tử, nơi này còn luân không tới phiên ngươi nói chuyện.” Nhất thời, Bạch Hổ tiên quân hiểu ý, thả người đứng lên, trong tay pháp lực khuấy động, phản thủ hóa chưởng, lòng bàn tay phía trên, một mảnh chói mắt hào quang thoáng hiện, lập tức bị bảm không gian xung quanh không gian dòng khí cuồng bạo bắt đầu khởi động, cuối cùng dĩ nhiên là hóa thành một đạo khổng lồ thượng mười vạn thước chưởng ấn vạn vẹo khắp Nhạc Thành trước người khắp không gian.

Phút chốc sau, này vùng trời địa đột nhiên tối sầm lại, này mười vạn thước khổng lồ chưởng ấn khoảng cách co rút lại tới cực hạn, hóa thành gần chỉ có vài trăm thước chưởng ấn rồi đột nhiên tự không gian bên trong bạo lực mà ra, cuối cùng tại nơi đông đảo ánh mắt nhìn chăm chú hạ, trực tiếp hung hăng rất đúng Nhạc Thành chụp đi.

Bạch Hổ tiên quân ra tay, khắp nơi thực lực đều là các hữu ý tưởng, Vân Long Giáo cùng Huyền Sơn Môn, Chân Hư Động trung không người nào nghi là muốn đánh chết Nhạc Thành hảo lập uy, đoạt lại vừa mới mất đi mặt, mà Thiên Đình bên trong không ít còn lại là ôm xem náo nhiệt cùng chuyện cười tâm tính, nếu Bạch Hổ tiên quân có thể đánh chết này Nhạc Thành, phỏng chừng Thiên Đình không ít người đều là hội cao hứng.

Bất quá này Thiên Cương tiên quân cũng không cho là như vậy, hấn ra mắt Nhạc Thành thực lực, biết này Bạch Hổ tiên quân là tuyệt đối không thể đối phó này Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành.

Tử Vân Môn, Quý Cốc Môn chờ sơn môn còn lại là chờ chế giễu mà thôi, này mặc kệ là ai chết ai sống, kia cùng bọn họ đều không có vấn đề gì, bọn hấn đến cuối cùng đều có thể đủ chiếm được tiện nghi, tốt nhất là này Hạo Thiên môn cùng Vân Long Giáo mọi người chết hết, bọn hấn rất tốt.

“Muốn chết.” Hạo Thiên môn trung nhân lại đều là cười lạnh một tiếng, này Bạch Hổ tiên quân cũng thật không có mắt, đối ai xuống tay không tốt, cố tình đối diện chủ xuống tay, này thuần túy là tìm trừu.

Cửu U song ma, Huyền Tiêu, Lang Lễ, Linh Viên đám người động đều không có động một chút, này Bạch Hổ tiên quân kết cục bọn hấn đã muốn là xem tới được, tiên quân trung kỳ thực lực trình tự mà thôi, tựu liên tiên tôn môn chủ cũng có thể đủ đối kháng, này Bạch Hổ tiên quân, môn chủ giờ tay nhắc chân trong lúc đó có thể đủ đánh chết.

“Ngày hôm qua trưởng, vừa vạn cùng tính một lượt.” Nhạc Thành thần nhiên cười, quanh thân nháy mắt kim mang chợt lóe, Kim Long thân thể Phong Lô sí mở rộng mà ra, lại thần nhiên vừa quát: “Không gian giam cầm, Đấu Thiên Chưởng.”

“Hô...” Không gian xung quanh trong lúc đó, một mảnh quỷ dị hơi thở đảo qua, Bạch Hổ tiên quân chỗ đích thực không gian tính cả lực công kích trong phút chốc bị động lại, thời gian như là đình lưu tại giờ khắc này bình thường.

Không sai đồng thời, Nhạc Thành lộ ra một tia cười lạnh, sát ý đại khí, lập tức bàn chân nhất đạo, không gian bên trong thân hình đó là lấy một loại cực hạn tốc độ, trực tiếp xuất hiện ở Bạch Hổ tiên quân lực công kích trước mặt, một chưởng đánh ra, một đạo chưởng ấn gào thét mang theo hủy diệt lực lượng, bạo lực nhắm phía tiền không.

“Ca ca...” Tiên không động lại không gian bên trong, kia Bạch Hổ tiên quân phỏng chừng tắc tắc tựa như thủy tinh bình thường khai trừ cái khe, lập tức thoát phá, cả không gian trừ bỏ cường hấn hơi thở lực lượng tiếng rít ở ngoài sẽ không có gì thanh âm.

Quay mắt về phía Nhạc Thành thi triển một màn này, cho nên nhân đều cũng có đó thang mắt cứng lưỡi, đều bị là hít vào một hơi.

Chờ kia Bạch Hổ tiên quân giây không gian giam cầm thời điểm, cũng sắc mặt chỉ một thoáng trắng bệch một mảnh, trong mắt kinh hãi vô cùng, một đạo khổng lồ chưởng ấn đã muốn là vạn vẹo hấn chỗ không

gian, hung hăng chụp tới trước người hắn.

“Phanh!” Kinh thiên động địa bàn nổ mạnh, trong khoảnh khắc vang vọng cả sơn cốc, nổ theo sơn cốc lập tức rơi vào tay viên khổng, một loại đáng sợ năng lượng lực lượng, lấy một loại không thể ngăn cản chi thể, phô thiên cái địa lan tràn mà khai.

Trên bầu trời kia đáng sợ kích tán lực lượng cũng là điên cuồng thổi quét mở ra, tại đây cường hãn lực lượng dưới, mặt chính sơn cốc phía trên không gian dĩ nhiên là sụp đổ xuống, một cái hắc động thật lớn xuất hiện, một ngụm đó là đem kia cuồng bạo năng lượng đập vào tính cả Bạch Hổ tiên quân thân hình đều nuốt đi vào.

“Bang bang!”

Hắc động sụp đổ thoát phá, một mảnh không gian mảnh nhỏ đánh tan, bên trong cũng có một mảnh huyết vụ cùng Bạch Hổ tiên quân thân hình mảnh nhỏ, Bạch Hổ tiên quân trừ vật nhẵn cũng bị Nhạc Thành thu vào rãnh tay trung.

Nhất chiêu dưới, kỳ thật này còn không đến một cái thở gấp thời gian, chính là trong nháy mắt mà thôi, một cái tiên quân trung kỳ tu vi giả liền rơi xuống, căn bản không có gì sức phản kháng, giống như là giết chết một con kiến bình thường.

“Sư huynh.” Bạch Báo tiên quân hét lớn một tiếng, đã sớm là thả người lao thẳng tới mà lên, vốn là tưởng cứu Bạch Hổ tiên quân, cũng cũng không còn kịp rồi, trong tay pháp quyết đánh ra, nổi giận dưới cũng không sợ bắn khoả, một đạo trường kiếm nháy mắt bắn nhanh mà ra bạo lực hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

Trường kiếm xé rách không gian, bị bám một mảnh điện mũi nhọn lưu chuôi, điện mũi nhọn bằng như điều điều ngân xà, thần quang nhấp nháy bao phủ che lấp thiên địa, gào thét tiếng xé gió từ trong đó lộ ra, kiếm quang sắc bén vô cùng, xé rách hư không ở không gian phía trên thay đổi liên tục, lập tức kiếm khí cuộn cuộn trong lúc đó, nhô lên cao ngưng tụ thành một cỗ cực đại kiếm trụ, mây ngày liền tiếp đất, đất không thể địch nổi chi thể phá toái hư không, ầm ầm chém về phía Nhạc Thành.

“Hỗn Nguyên Chân Thân, Long giáp.” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, cười lạnh dựng lên, một mảnh kim mang rồi đột nhiên trong lúc đó tề nát hư không, không sai đồng thời thời điểm, khổng lồ thượng tám vạn thước thân hình hơn nữa Long giáp phía trên hư thật Kim Long xuất hiện ở trên không bên trong.

Nháy mắt, Bạch Báo tiên quân kia kiếm thật lớn trụ cũng trực tiếp liền bổ vào Nhạc Thành khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân thượng, này khổng lồ lực công kích tuyệt đối là khủng bố, bất quá Nhạc Thành lực phòng ngự càng thêm khủng bố, này khổng lồ ngập trời lực công kích mang theo một mảnh thoát phá không gian thổi quét tới Nhạc Thành trên người, kia cũng chỉ là làm cho Long giáp phía trên cửu trảo Kim Long hào quang tối sầm lại mà thôi, nháy mắt liền hoàn hảo như lúc ban đầu.

“Thực lực của ngươi quá yếu, chết đi đi.” Khổng lồ màu vàng thân hình phía trên, một đạo quát nhẹ, không sai đồng thời, một đạo quyền ấn vạn vạn không gian lúc sau, cường hãn lực lượng thúc đẩy vạn vạn không gian áp không xuống thời điểm, đã muốn là hóa thành một cái hắc động, nháy mắt hội đặt ở Bạch Hổ tiên quân trên người.

Hắc động ở ngoài, cường hãn hơi thở phô thiên cái địa hội áp hướng về phía bốn phía, hắc động trong vòng ẩn chứa đặc biệt dao động, kinh phong gào thét, lập tức cuồng bạo tới cực hạn lực lượng trực tiếp là đem Bạch Báo tiên quân sinh sôi cắn nuốt mà vào.

Bạch Báo tiên quân tiên quân trung kỳ tu vi thực lực, căn bản là thật không ngờ toàn lực của hắn một kích, Nhạc Thành dĩ nhiên là có thể hoàn toàn coi thường, thương hoảng sợ trong lúc đó, hắn căn bản là không thể có thể trốn, cũng không có...chút nào sức phản kháng, này hết thảy quá nhanh, hắn cơ hồ là còn không có phản ứng lại đây.

“Thình thịch oành...”

Hắc động cắn nuốt Bạch Báo tiên quân lúc sau, nhất thời không gian không thể thừa nhận này cường hãn tới cực hạn bằng bạc cự lực ầm ầm thoát phá, không gian sụp đổ bên trong, phạm vi hơn mười vạn thước không gian nháy mắt sụp đổ hóa thành một mảnh hư vô không gian, cường hãn lực lượng trực tiếp lại tạo

thành một cái khủng bố khôn cùng hắc động, này khủng bố hắc động dưới, hạ không trung một mảnh núi non bị cắn nuốt trở ra, liền vô ảnh vô tung biến mất.

Một mảnh không gian mảnh nhỏ đánh tan mà ra, cơ hồ là không sai đồng thời thời điểm, kia Bạch Báo tiên quân đã muốn là hóa thành một mảnh không gian mảnh nhỏ, Nhạc Thành một quyền này đánh nát trong cơ thể hắc thể giới, cự lực dưới, hắc tiên quân chỉ khu cũng chỉ có thể đủ ở không gian bên trong phá thành mảnh nhỏ, hắc cũng không có Hỗn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể, như thế cự lực dưới, hắc căn bản không thể đối kháng.

Sở hữu nhìn thấy một màn này nhân cũng hít vào một hơi, này cộng lại cũng là hai cái thở gấp thời gian mà thôi, hai cái tiên quân ở tu vi giả đó là hài cốt vô tồn thân thần câu diệt, loại thật lực này quá cường hãn, người ở chỗ này, còn không có nhân có tự tin có thể làm được, Dục Thánh Chân Quân, Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân đám người cũng tự tin chính mình không thể làm được này từng bước.

“Bạch Long tiên quân, ta đã muốn là cho ngươi cơ hội, này hết thấy, là chính ngươi lựa chọn, cho nên, hiện tại sẽ chết đi thôi.” Nhạc Thành lúc này đánh chết hai cái tiên quân hậu kỳ sau, cũng cũng không có dừng lại ý tứ của, thân thể cao lớn phía trên hơi thở run, ngang trời mà lên tể nát một mảnh hư không tới Bạch Long tiên quân chờ Vân Long Giáo cường giả trước người, trong tay pháp quyết lại đánh ra.

“Phách Thiên Ấn.”

Thân thể cao lớn phía trên, một đạo chưởng ấn như tia chớp lược ra, áp không xuống, không gian xung quanh nhất thời bạo phát ra trận trận không gian thoát phá tiếng vang, chưởng ấn bốn phía, không gian cái khe trực tiếp chấn khai, chung quanh không gian nhất thời bị xé rách khai vô số không gian thật nhỏ cái khe, cả không gian cũng hoàn toàn vạn vụn.

“Thối lui, mau lui lại.” Bạch Long tiên quân hét lớn một tiếng, lúc này hắc đã muốn là không có gì tái chiến lực, ở Âm Ma quân đích tay trung hắc đã bị tuyệt đối bị thương nặng.

Nhất thời Vân Long Giáo bên trong nhất chúng Cửu Thiên Huyền Tiên nháy mắt bạo lui, căn bản là không dám ở lại không gian xung quanh, kia Kim Giáp Chiến Thần thực lực bọn hắc đã muốn là kiến thức qua, bọn hắc căn bản là không là đối thủ.

“Bày trận, khoái bày trận.” Vân Long Giáo bên trong, bốn tiên quân lúc đầu cường giả, lúc này sắc mặt dị thường nan thoát nhìn, vạn vụn không gian bên trong, bọn hắc quay chung quanh theo đạo chủ trước người căn bản là đào thoát không ra, hét lớn một tiếng lúc sau, bốn người trong tay pháp quyết thúc dục, Tứ đạo trưởng kiểm theo trong miệng bắn nhanh mà ra.

Bốn đạo bóng kiểm theo thứ tự là bạch, lục, hoàng, hồng bốn màu, bốn đạo kiểm quang đan vào dựng lên, đầy trời không gian bên trong, bóng kiểm phô thiên cái địa bạo phun mà ra, ngàn vạn lần bóng kiểm xé rách không gian, hư không trong vòng ngưng tụ thành một đầu bốn màu kiểm quang cự thú, này cự thú giống như hổ giống như lang, rít gào dựng lên phá hủy không gian đánh về phía trên không Nhạc Thành chưởng ấn mà đi.

Nhìn bốn người này liên thủ bày trận sau hơi thở, thực lực tăng vọt dựng lên, bốn người liên thủ thực lực, phỏng chừng đã muốn là đối kháng tiên quân trung kỳ đỉnh phong cường giả cũng là có thể làm được.

Bất quá hiện tại, bốn người tựa hồ muốn thiếu chút nữa, bởi vì Nhạc Thành thực lực, ở Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ thời điểm có thể đủ đánh chết Ma quân hậu kỳ, lúc này đã muốn là tiên quân hậu kỳ, hơn nữa cái kia lực lượng thần thông trung này Phách Thiên Ấn vẫn là đánh chết Thiên Thủ Ma Quân lúc sau mới lĩnh ngộ đi ra, thực lực còn hơn lúc ấy đánh chết Thiên Thủ Ma Quân là lúc còn mạnh hơn không biết nhiều ít.

Cho nên bốn người này thực lực xem như không sai, chính là cũng không còn chưa đủ, đối thủ của bọn họ thật sự là quá mạnh mẽ.

“Oành... !”

Phách Thiên Ấn bao phủ xuống, không gian xung quanh nháy mắt sụp đổ, làm được cả không gian run rẩy không ngừng, không gian trung, nơi nơi rạn nứt ra cái khe, kia một đầu bóng kiểm ngưng tụ bốn màu khủng bố mãnh thú nhất thời bao phủ trong đó kiên trì nháy mắt sau đó là trực tiếp hóa thành mảnh nhỏ,

bốn người này liên thủ một kích cũng không có ngăn cản hắc động giảm xuống cắn nuốt mà đến,, chưởng ấn kéo hắc động hội áp xuống, lập tức đem bốn người cắn nuốt ở tại trong đó.

“Bang bang...” Vang vọng phía chân trời nổ liên tiếp tứ liên tiếp bạo, lập tức một mảnh không gian mảnh nhỏ kích tán.

Bốn tiên quân lúc đầu mắt thường không gian nháy mắt thân thần câu diệt, ở bị hắc động cắn nuốt trong nháy mắt, mọi người có thể chứng kiến bốn người này nguyên thần ly thể, cũng cũng vô pháp đào thoát.

Như thế cường hãn bàng bạc lực lượng thổi quét, Vân Long Giáo bên trong hơn mười Cửu Thiên Huyền Tiên bên trong, có mười mấy không có trốn xa bị lan đến ở tại trong đó, kết cục cũng là hóa thành tro tàn.

“Tiểu tử, ta và ngươi liều mạng.” Nhìn thấy này hết thấy, Bạch Long tiên quân điên cuồng, chính mình trong giáo cường giả trực tiếp bị tàn sát, hắn muốn chạy trốn, chỉ biết chính mình tuyệt tránh khỏi thoát, chính mình lúc này căn bản là không có gì tái chiến lực. Pháp quyết đánh ra, nhất ngụm máu phun ra, Bạch Long tiên quân ẩn đường trong vòng thần quang chợt lóe, trực tiếp nguyên thần lực bắn nhanh mà ra, đột nhiên bắn nhanh hướng về phía Nhạc Thành mà đi, không có thực lực tái chiến, hắn chỉ có nguyên thần lực đến đối kháng.

“Hừ!” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, nguyên thần lý đối kháng, nguyên thần của mình lực không sợ chút nào, chính là hiện tại, còn có này Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân, Dực Thánh Chân Quân, Thiên Cương tiên quân cường giả như vậy ở, chính mình cũng không thể đủ cùng này Bạch Long tiên quân trực tiếp đối kháng nguyên thần lực.

“Tam vị chân hỏa.”

Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết cấp tốc đánh ra, trước người kim mang hơi hơi thu liễm, nhất thời, không trung phía trên mơ hồ gian, có một loại khủng bố hơi thở lạnh yên lan tràn, làm cho chung quanh không ít cường giả thân hình không tự chủ được bạo lui, sắc mặt kinh cụ nhìn tiền không kia thân ảnh khổng lồ.

Mà ngay trong nháy mắt này thời điểm, Nhạc Thành thân thể cao lớn phía trên một mảnh đầy trời nóng cháy ngọn lửa bạo phun mà ra, không gian bên trong ngọn lửa trực tiếp này đây một loại tốc độ kinh người phô thiên cái địa bắt đầu hội tụ, khủng bố ngọn lửa bên trong một cỗ không thể ngăn chặn bàn nóng cháy hủy diệt hơi thở đó là chợt dập dờn mà ra, trên trăm ngàn dặm không gian phía trên đều là bị này khủng bố ngọn lửa thiêu huỷ mở mạng nhện bình thường không gian cái khe.

Nhưng mà cũng là trong nháy mắt này, Bạch Long tiên quân nguyên thần lực đang muốn bạo lực hướng Nhạc Thành ẩn đường, cũng nháy mắt một mảnh ngọn lửa đánh ra mà lên, khổng lồ một mảnh ngọn lửa giống như là sóng thần bình thường, phiến lên thượng mấy vạn thước cao khủng bố sóng lớn, hung hăng đã đem Bạch Long tiên quân kia nguyên thần lực cắn nuốt ở tại trong đó.

“Chết đi.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, pháp quyết biến hóa, khôn cùng tam vị chân hỏa nháy mắt bao vây lấy Bạch Long tiên quân nguyên thần lực ngưng tụ thành một cái hơn một ngàn thước quả cầu lửa, quả cầu lửa không gian xung quanh, trực tiếp là nóng cháy khủng bố độ ẩm thiêu huỷ thành một mảnh hư không, rạn nứt chỗ một vòng không gian cái khe, nhìn thấy khủng bố không thôi.

“A...” Quả cầu lửa bên trong, một đạo tiếng kêu thảm thiết rồi đột nhiên phát ra, thê thảm tiếng kêu đúng là kia Bạch Long tiên quân thanh âm của.

Cũng không có bao lâu, tam vị chân hỏa bên trong, Bạch Long tiên quân thanh âm của đó là im lặng lên, mà Nhạc Thành thủ ấn vừa thu lại, khủng bố tam vị chân hỏa về tới thân thể cao lớn trong vòng.

Không gian xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, mọi người kinh hãi đến trợn mắt há hốc mồm, dễ dàng như thế, bảy tiên quân cường giả, mười mấy Cửu Thiên Huyền Tiên trong nháy mắt đã bị đánh chết, loại thật lực này thật sự là thật là đáng sợ.

Tiên quân cường giả, tuyệt đối đều đã muốn xem như thực lực cường hãn hạng người, ở cả Tiên Ma giới kia cũng là thực lực siêu cường hạng người, chính là hiện tại, tiên phụ cường giả hình như là không chịu nổi một kích bình thường, có thể giờ tay nhắc chân đã bị đánh chết.

Kỳ Sơn Thất Ma, Huyết Sát Tam Cơ đám người lúc này cũng là trợn mắt há hốc mồm, bọn hắn cũng mấy trăm năm không có nhìn thấy môn chủ ra tay, mà lúc này thấy đến môn chủ thực lực đã muốn là cường hãn tới loại tình trạng này, một đám kinh ngạc có thể nghĩ.

“Tinh thạch núi non cùng các người đã muốn không có vấn đề gì, các người có thể đi rồi.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân còn có Thiên Đình mọi người nói, cự mắt bên trong, nhìn chăm chú vào mọi người giống như là voi nhìn thấy con kiến bình thường.

Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân, Thiên Cương tiên quân, Dực Thánh Chân Quân còn có kia Huyền Linh đạo nhân, Chân Hư chân nhân, áo lam chân quân, thiên mắt tiên quân, nguyên thực đạo nhân, ngộ chân nhân chờ cường giả đều là sắc mặt run rẩy đứng lên, tinh thạch núi non bọn hắn cũng không thể đủ không cần, chính là kia Kim Giáp Chiến Thần bày ra thực lực, cũng làm cho bọn họ kinh hãi, tự nhận là chính mình không thể đối kháng.

“Nhạc Thành đạo hữu, cái này cũng rất không hợp quy củ, nhiều ít cũng muốn cho chúng ta một chút đi.” Phân Thần tiên quân cắn răng mà đạo.

“Quy củ, cái gì gọi là quy củ, tinh thạch núi non chính là Hạo Thiên môn vật, ai còn dám nghĩ cách, Vân Long Giáo chính là kết cục.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, quy củ chính là thực lực, lấy chính mình thực lực bây giờ, chính mình nói trong lời nói chính là quy củ, ngay từ đầu, này vài người trong lòng, ai cũng không có đem Hạo Thiên môn như thế nào phóng ở trong lòng, bởi vì Hạo Thiên môn không có thể hiện ra thực lực.

“Nhạc Thành đạo hữu, không bằng Hạo Thiên môn chiếm cứ tám phần, chúng ta cùng nhau phân hai thành thế nào, chúng ta này mấy sơn môn cùng nhau, cũng không có thể đủ tay không mà quay về đi.” Linh Tịch tiên quân cố lấy dũng khí cắn răng nói.

Nhạc Thành trong lòng hừ lạnh một tiếng, Linh Tịch tiên quân Ngụ ý cũng nghe đi ra, này Linh Tịch tiên quân ý tứ của chính là bọn họ mọi người nếu toàn bộ liên thủ trong lời nói, kia cũng là có nhất định thực lực, tuyệt đối là không dễ chọc.

“Hai thành, người cảm thấy được người có thực lực này sao.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, ánh mắt ở mọi người trên người đảo qua, tới lúc này, Nhạc Thành đến không sợ này vài người liên thủ, chính mình vừa mới tuyệt đối kinh sợ, phỏng chừng cũng sẽ không có người dám đến đối kháng chính mình.

Sở hữu cường giả sắc mặt run rẩy, lần này trao đổi kết quả, đã muốn là thật to vượt qua hiểu rõ tưởng tượng của bọn họ, dĩ nhiên là Hạo Thiên môn muốn độc chiếm, mà bọn hắn thật đúng là không dám ra tay, thực lực của đối phương quá mạnh mẽ, cho dù là liên thủ, chỉ sợ đều là chiếm không đến cái gì tiện nghi, Vân Long Giáo kết cục đã muốn là bại ở nơi nào, này.

“Nhạc Thành, chẳng lẽ người liên tiếp Tiên Đạo liên minh vật cũng muốn cướp đoạt có thể nào, này tinh thạch núi non cũng không có thể đủ toàn bộ bị người Hạo Thiên môn sở hữu đi.” Dực Thánh Chân Quân do dự hồi lâu, lập tức đối Nhạc Thành nói.

“Tiên Đạo liên minh, nhĩ hảo giống đại biểu chính là Thiên Đình, mà không phải Tiên Đạo liên minh đi, tinh thạch núi non cùng các người Thiên Đình đã muốn không có vấn đề gì, đi thôi, nếu không, ta không để ý đối với các người động thủ.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói, cùng Thiên Đình đã sớm là có thêm không ít ân oán, sớm hay muộn yếu cùng nhau giải quyết, nhiều thượng lúc này đây cũng không tính là chẳng hạn.

“Nhạc Thành, người đừng rất đắc ý, chẳng lẽ người cho là người Hạo Thiên môn có thể đối kháng chúng ta mọi người sao, người có thể đối kháng chúng ta mọi người sao, chúng ta nếu liên thủ, người cũng chiếm không đến gì tiện nghi đi.” Thiên Cương tiên quân ánh mắt ở Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân chờ trên thân người đảo qua sau, lớn tiếng nói.

“Không sai, chúng ta liên thủ, chẳng lẽ Nhạc Thành đạo hữu cho rằng có thể đối kháng chúng ta mọi người sao.” Phân Thần tiên quân nhìn chăm chú Thiên Cương tiên quân, Dực Thánh Chân Quân liếc mắt một cái, cũng mở miệng xuất đạo.

“Nhạc Thành đạo hữu, chúng ta yêu cầu không cao, này tinh thạch núi non luôn yếu phân chúng ta một chút mới không có trở ngại đi.” Linh Tịch tiên quân cũng nói nhỏ một tiếng, ở đây cũng còn có bốn tiên

quân hậu kỳ, hơn nữa tiên quân trung kỳ cường giả chính là còn có mười mấy, loại thật lực này cho dù là tiên tôn lúc đầu cường giả cũng có thể đủ miễn cưỡng chống hạn, mọi người liên thủ, cũng thật đúng là không sợ này Hạo Thiên môn.

“Ha ha ha ha...” Nhạc Thành ánh mắt theo chúng trên thân người đảo qua, ngọt ha ha một đạo lớn tiếng cười lạnh, tiếng cười thu liễm thời điểm, quanh thân hàn ý ngập trời dựng lên, lạnh nhạt nói: “Chỉ bằng các người cũng muốn uy hiếp ta sao, vậy các người muốn chuẩn bị tốt phát ra đại giới.”

Tiếng nói vừa dứt, Nhạc Thành trong tay pháp quyết thúc dục trong lúc đó, ẩn đường trung một đạo thần quang lược ra, lập tức hóa thành mấy ngàn thước lớn nhỏ xoay quanh ở tại trước người, một cổ mãi mãi trường tồn hơi thở tràn ngập tràn ngập trong lúc đó, đúng là thượng cổ thần khí Hạo Thiên Tháp.

Đối phương như thế thực lực hơn nữa Hạo Thiên Tháp, nhất thời mọi người đưa mắt nhìn nhau, trong lúc nhất thời cũng là không dám dễ dàng thật sự động thủ.

“Yếu liên thủ, ta Hạo Thiên môn phải sợ.” Lang Lễ quát một tiếng, thân ảnh bạo lược dựng lên, quanh thân thanh mang đại tác phẩm trong lúc đó, khổng lồ bản thể nhất thời xuất hiện ở Nhạc Thành bên người, thân thể cao lớn ước chừng là có thêm lục vạn thước lớn nhỏ.

“Ngao...” Linh Viên rít gào một tiếng, thân hình khổng lồ cũng khóa không dựng lên, tể toái một mảnh không gian rít gào mà ra, cường hãn hơi thở trực tiếp bao phủ ở phạm vi trên không.

“Xuy xuy...” Cửu U song ma thả người dựng lên, ma khí ngập trời áp không mà lên, trong tay Cực Nguyên Ma Dao, Thiên Nguyên nghịch nhận nắm trong tay, Ma quân lúc đầu tu vi thực lực hơn nữa thần khí hơi thở, này quanh thân tràn ngập hơi thở cũng là cường hãn.

Mặt khác lão ma thực lực mặc dù là có chút thiên nhược, nhưng là là không cam lòng yếu thế, nháy mắt xuất hiện ở trên không, đại chiến một hồi, chúng ma cũng không sợ, mà Tam Tiêu tiên tử, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết cùng Huyền Tiêu nhưng thật ra tiếp tục trạm tại nguyên chỗ.

Nhìn thấy Hạo Thiên môn không sợ chút nào, mọi người cũng là có đó sắc mặt run rẩy đứng lên, Hạo Thiên môn thực lực coi như là không sai, một cái yêu quân, ba Ma quân, quan trọng nhất là kia Kim Giáp Chiến Thần thực lực.

“Dực Thánh Chân Quân, Thiên Cương tiên quân, chúng ta trở về đi, tinh thạch núi non chúng ta hồi Thiên Đình nói sau.” Vẫn là không nói gì Hồng Y tiên tử lúc này đối hai người nói.

“Đại công chúa, chúng ta mọi người liên thủ, cũng không sợ Hạo Thiên môn.” Thiên Cương tiên quân trả lời, lúc này nhất chúng cường giả ở đây, mọi người liên thủ dưới, thực lực không thể nghi ngờ cũng là cường hãn, nếu có thể đủ đối phó trụ này Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, chính mình coi như là ra một ngụm ác khí, giúp hai vị sư diệt báo thù.

“Ta nói trở về trở về đi, chúng ta đi thôi.” Hồng Y tiên tử nhìn thoáng qua tiền không trung Nhạc Thành, nhìn thấy người của Thiên Đình nếu thứ cùng Hạo Thiên môn yếu đối kháng thượng, đây là hấn ở sâu trong nội tâm tối không muốn gặp lại.

“Chính là đại công chúa, chúng ta nhận được mệnh lệnh là muốn được đến tinh thạch núi non...” Dực Thánh Chân Quân nói.

“Hết thấy hậu quả ta đến gánh vác, chúng ta trở về đi, các người cũng không phải đối thủ.” Hồng Y tiên tử nói, trong lòng không muốn cùng Hạo Thiên môn động thủ, đồng thời cũng biết, Thiên Đình trung nhân không phải Hạo Thiên môn đối thủ, mặc dù là mặt ngoài thực lực yếu mạnh hơn nhiều, chỉ Nhạc Thành thực lực, kia tuyệt đối là khủng bố.

“Chúng ta đi...” Thiên Cương tiên quân nhìn chăm chú vào tiền không Nhạc Thành liếc mắt một cái, lập tức đối phía sau nhất chúng Thiên Đình mọi người nói.

“Sưu sưu sưu...”

Một mảnh tiếng xé gió vang lên, lập tức này Thiên Đình mọi người đó là biến mất ngay tại chỗ, Hồng Y tiên tử ánh mắt đình lưu tại Nhạc Thành trên người, lập tức đối Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết, Tam Tiêu chúng nữ cáo biệt sau, cũng bóng hình xinh đẹp biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy Thiên Đình trung nhân dĩ nhiên là đi rồi, nhất thời Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân đám người đã có thể sắc mặt khó coi lên, thiếu Dực Thánh Chân Quân, cùng Thiên Cương tiên quân này hai cường giả, bọn hắn cũng không dám ở đối kháng này Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành.

“Như thế nào, còn muốn động thủ sao, không động thủ trong lời nói, liền cho ta sớm làm rời đi, nếu không, tự gánh lấy hậu quả.” Nhạc Thành nhìn thoáng qua Hồng Y tiên tử bóng lưng, lập tức thần nhiên nói với mọi người đạo.

“Chúng ta đi.” Phân Thần tiên quân sắc mặt run rẩy, ở thực lực tuyệt đối hạ, hắn căn bản là không thể phản kháng, tinh thạch núi non cùng hắn vô duyên, động thủ trong lời nói, không thể nghi ngờ là muốn đi Bạch Long tiên quân đường rút quân.

Tiêu Dao thành trung sở hữu sơn môn đều là oán hận bất bình, chỉ không người nào dám thế nào, lập tức đi theo Phân Thần tiên quân tức giận tới mức dậm chân lý khai san thành bình địa sơn cốc.

“Chúng ta cũng đi.” Linh Tịch tiên quân diễn cảm cùng Phân Thần tiên quân cùng không kém là bao nhiêu, Tiên Đô thành trung các sơn môn người cũng nghiêng răng nghiêng lợi, cũng chỉ có thể đủ chịu đựng tính tình một đám ôm nỗi hận rời đi.

“Đi.” Kia Thượng Nguyên thành trung Vân Long Giáo trung còn thừa người một đám cảm như hén, lúc này thấy đến người khác đều đi rồi, làm sao còn dám dừng lại, sôi nổi hóa thành kinh hồng rời đi.

Huyền Sơn Môn, Chân Hư Động trung, mọi người cũng bất đắc dĩ oán hận rời đi, Vân Long Giáo đều khóa, bọn hắn càng thêm là phiền không dậy nổi cái gì lãng, một đám thả người đó là bắt đầu cấp tốc rời đi.

“Huyền Thủ đạo nhân, Chân Linh chân nhân, hai người các ngươi liền lưu lại đi, ngày hôm qua trưởng, hôm nay cần phải tính.” Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ.

Nhất cổ khí tức quý dị bao phủ không gian xung quanh, không gian bên trong, thời gian thần thông hơi thở tràn ngập.

“Sưu sưu.” Mắt thường có thể thấy được, nhất đạo kim sắc lưu quang trong nháy mắt xẹt qua, lấy một loại không thể tưởng tượng nổi tốc độ liên tục xuất hiện ở Huyền Thủ đạo nhân cùng Chân Linh chân nhân này hai cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi trình tự giả bên người.

“Hô.” Không gian khôi phục, mọi người còn không có phục hồi tinh thần lại, chỉ thấy lúc này kia Huyền Thủ đạo nhân cùng Chân Linh chân nhân đã muốn là xuất hiện ở Nhạc Thành đích tay trung, hai người kinh hãi con mắt đều phải điều đã ra rồi, mà lúc này hai người đã là hoàn toàn bị cấm chế trụ.

“Nhớ kỹ, Hạo Thiên môn không là các ngươi có thể trêu chọc lên, lần sau trêu chọc Hạo Thiên môn, ta tất diệt các ngươi cả nhà.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, pháp lực thúc dục, hai tay dưới không gian rồi đột nhiên xuất hiện hai cái khung bố màu xanh không gian lốc xoáy.

“Bang bang...” Hai cái không gian lốc xoáy đồng thời lúc nhất thời nứt toác, một cỗ cường hãn kích tán lực phô thiên cái địa hướng bốn phía thổi quét khai đi, mà Huyền Thủ đạo nhân, Chân Linh chân nhân nháy mắt đã bị đánh chết ở tại Nhạc Thành đích tay trung.

Huyền Sơn Môn, Chân Hư Động trung cường giả nhìn chăm chú vào này hết thấy, cũng không người dám nói thêm cái gì, trong mắt vừa sợ hãi, có nỗi giận, cũng không dám thế nào, chỉ có thể đủ trợ mắt nhìn hai người này bị đánh chết, ở thực lực tuyệt đối trước mặt, bọn hắn bất lực.

“Sưu sưu...” Những người khác không dám dừng lại lưu, nháy mắt cấp tốc mà chạy, nếu không đi, tùy thời lo lắng đối phương hội đối bọn hắn ra tay.

“Hô...” Nhạc Thành, Lang Lễ, Linh Viên đều thu hồi bản thể, lúc này, cả không gian bên trong cũng chỉ là có Hạo Thiên môn người ở, mọi người đã sớm là rời đi rất xa.

“Sư huynh, ta cho ngươi an bài chuyện tình thế nào.” Tới mọi người bên người, Nhạc Thành đối Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên nói.

“Đã muốn thông tri, Hạo Thiên môn trung một nửa mọi người tùy thời có thể xuất phát, ta để lại một đạo nguyên thần phân thân ở, có thể tùy thời thông tri.” La Nguyên cao hứng trả lời, thâm nghĩ trong lòng, khó

trách sự đệ là làm cho hấn ở xuất phát thời điểm an bài một nửa đệ tử chuẩn bị tùy thời xuất phát, nguyên lai theo ngay từ đầu, sự đệ chính là tính toán đem tinh thạch núi non toàn bộ nuốt vào.

“Xuất phát đi, mau chóng khai thác, trong khoảng thời gian này, ta sẽ tự mình trấn thủ ở tinh thạch núi non, sở hữu tinh thạch muốn dùng tốc độ nhanh nhất khai thác đi ra, đề phòng biến hóa.” Nhạc Thành đối Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên nói.

“Phải” La Nguyên đáp, thần niệm đã muốn là lập tức thông tri Hạo Thiên môn một nửa đệ tử xuất phát, ước chừng là có thêm hơn hai trăm vạn nhân, nhất thời Hạo Thiên môn bên trong, rậm rạp lưu quang phóng lên cao ly khai Ngọc Hư sơn.

“Ám Ma quân, Cửu U song ma, các người phụ trách tinh thạch núi non khai thác, có người dám nhúng chàm trong lời nói, giết không tha.” Nhạc Thành đối Ám Ma quân ba người nói.

“Là, môn chủ.” Ba người kính sợ đáp.

Tinh thạch núi non cách đó không xa cung điện bên trong, Hạo Thiên môn chúng cường giả về tới cung điện trong vòng, mà này một lát, Nhạc Thành đó là tính toán trấn thủ ở tinh thạch núi non bên trong, khai thác tinh thạch cũng không thể đủ xuất hiện nửa điểm ngoài ý muốn, cũng phải đề phòng còn có cường giả hội nghị cách.

Trên trăm ngàn dặm tinh thạch núi non, không phải một ngày hai ngày có thể đủ khai thác xong, vì tốc chiến tốc thắng, miễn cho trì tắc phát sinh biến cố, Nhạc Thành ở tới thời điểm khiến cho sư huynh La Nguyên an bài bình thường Hạo Thiên môn hơn hai trăm vạn đệ tử tùy thời đợi mệnh, hơn hai trăm vạn nhân đồng thời khai thác, phỏng chừng ba năm ngày là đủ rồi.

Cung điện trong vòng, Hạo Thiên môn trung Lang Lễ, Cửu U song ma, Ám Ma quân, La Nguyên, Linh Viên, còn có Long Cát công chúa Xích Ngạo Tuyết, Tam Tiêu tam nữ, hơn nữa Huyền Tiêu ngồi ở trong đó.

“Huyền Tiêu huynh đệ, người lần này là muốn đi đâu?” Nhạc Thành đối Huyền Tiêu hỏi, vừa mới Huyền Tiêu nói là phải rời khỏi một lát, những năm gần đây, Nhạc Thành ở Tiên Ma giới cũng không có gì bằng hữu, trừ bỏ Huyền Tiêu này một cái.

“Trở về yêu tộc, có một số việc nhu phải đi về một chuyến.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành cười nói.

“Yêu tộc?” Nhạc Thành cũng là biết yêu tộc nơi tồn tại, Tiên Ma giới bên trong, chính là từ Cửu Trọng Thiên tạo thành, Cửu Trọng Thiên bên trong, tổ tiên tiên ma nơi, đều là nhân tộc chiếm đa số, yêu tộc cực nhỏ, mà ở Vu tộc ở trong đó liền càng thêm thiếu.

Nhưng là này ở Cửu Trọng Thiên ở ngoài, cũng còn có này một ít hồng hoang mặt đất, nơi đó còn lại là yêu tộc, Vu tộc chủ yếu nơi, tuyệt đại đa số yêu tộc đều là sinh hoạt tại hồng hoang mặt đất bên trong, cực nhỏ sẽ tới Cửu Trọng Thiên bên trong đến, Cửu Trọng Thiên, cũng chỉ là lúc trước yêu tộc kiến tạo ra mà thôi.

“Nhạc Thành huynh đệ, nhớ kỹ, chờ người tới tiên quân hậu kỳ thời điểm, khả phải giúp ta một cái vội.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành cười nói.

“Không thành vấn đề, chỉ cần người mở miệng, có thể làm được, ta tuyệt đối không chối từ.” Nhạc Thành trả lời, trải qua nhiều năm như vậy, này bằng hữu chính mình cũng là nhận định.

“Hảo huynh đệ, ta chỉ biết ta không có nhìn lầm người.” Huyền Tiêu vừa lòng nói, nhìn ra được trong lòng cao hứng không thôi, lập tức nói : “Ta đây liền đi trước một bước, hữu thời gian trong lời nói, có thể đi yêu tộc tìm ta.”

“Vậy người cũng nên cẩn thận, này người cầm, đến lúc đó hữu thời gian, ta đi yêu tộc nhìn người.” Nhạc Thành đối Huyền Tiêu nói, trong tay một cái trữ vật nhẫn đã muốn là đã rơi vào Huyền Tiêu đích tay trung.

“Cử thật, tiểu tử người dĩ nhiên là man ở ta lâu như vậy, ta đây khả không khách khí.” Huyền Tiêu tiếp nhận trữ vật nhẫn sau, thần niệm rình bên trong, nhất thời kinh ngạc không thôi, này trữ vật nhẫn trong vòng, là có thêm mười khóa Bàn Đào, còn có hơn mười khóa cổ thần đan ở bên trong.

“Ha ha.” Nhạc Thành mỉm cười.

Sáng sớm hôm sau, Huyền Tiêu liền ly khai mọi người đi trước yêu tộc nơi, Nhạc Thành đưa đến cung điện ở ngoài, đối với yêu tộc nơi, Nhạc Thành trong lòng nghĩ đến chính mình nói không chừng thật là hội đi xem đi đâu, Thanh Đồng cùng Ngạo Không nơi ở, cũng là yêu tộc nơi, nơi đó mới là nhất lữ yêu đạo người tu hành nơi ở.

Kế tiếp ba ngày bên trong, nhất chúng lão ma đều là ở tự mình khai thác tinh thạch núi non, nhìn thấy khắp nơi đều có tinh thạch, chúng lão ma đều là trốn tròn mắt, đây mới là cự phú a. Nhạc Thành cũng là tái tới tinh thạch núi non trung, nhìn thấy khắp nơi trên đất tinh thạch, khoe miệng phía trên vẫn là lộ ra ý cười, có này tinh thạch núi non trung thu hoạch, Hạo Thiên môn phát triển đó là sắp tới.

Ngày thứ tư, Hạo Thiên môn trung hơn hai trăm vạn người ở Truy Nguyệt Đạo Nhân dưới sự dẫn dắt chạy tới tinh thạch núi non, nhìn thấy khắp nơi trên đất tinh thạch, mọi người giống như là thổ phỉ bình thường điên cuồng khai thác đứng lên, nhiều như vậy tinh thạch, trước kia mọi người đều là tán tu, làm sao ra mắt như thế trường hợp, cho dù không phải tán tu, kia cũng không có nhân kiến thức quá loại này trường hợp.

Theo hơn hai trăm vạn nhân khai thác ngày đầu tiên, liền khai thác ra không ít tiên phẩm tinh thạch đi ra.

Cung điện trong vòng, Nhạc Thành nhưng thật ra không có tham gia tinh thạch khai thác, chính là ngẫu nhiên sẽ đi gặp xem mà thôi, mà mấy ngày nay, Nhạc Thành cũng là lại bồi ở tại Long Cát, Ngạo Tuyết hai nàng bên người.

Vào đêm, Nhạc Thành phòng bên trong, một đạo bóng hình xinh đẹp tới, một cỗ thần nhiên mùi thơm truyền đến.

“Ngạo Tuyết, người không phải đi Vân Tiêu nơi đó sao, như thế nào đã tới.” Ngửi được này một cỗ thần nhiên mùi thơm, Nhạc Thành thu hồi điều tức, cũng biết là Xích Ngạo Tuyết đến đây.

“Đúng vậy, ta vừa mới cùng Vân Tiêu tỷ tỷ đang nói chuyện thiên, tán gẫu hoàn mới tới được.” Xích Ngạo Tuyết đi tới Nhạc Thành trước người nói.

“Tán gẫu cái gì?” Nhạc Thành thân đưa tay đem Xích Ngạo Tuyết kéo vào chính mình trong lòng, đưa tay đã muốn là không già thực ở cao thấp chạy đứng lên, tại đây bộ dễ thương ** thượng đã muốn là cười xe nhẹ đi đường quen.

“Người chán ghét, như thế nào, người muốn biết chúng ta tán gẫu cái gì?” Xích Ngạo Tuyết trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, hai tay ngăn chặn Nhạc Thành cao thấp chạy ma chưởng, dễ thương cười nói.

“Ân, các người có thể tán gẫu cái gì?” Nhạc Thành nhẹ nhàng hỏi, nhưng thật ra thực có chút tò mò đứng lên, tùy theo hai tay giãy Xích Ngạo Tuyết đích tay, lại không kiêng nể gì chạy đứng lên, có thể cảm giác được Xích Ngạo Tuyết trên người nhất thời khô nóng đứng lên.

“Người cái sắc lang, liền không thể thành thật một chút.” Xích Ngạo Tuyết cười duyên giãy Nhạc Thành ôm ấp, lại trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái nói : “Cùng người nói chính sự đâu, Vân Tiêu tỷ tỷ tìm người, người khoái đi xem đi đi.”

“Hắn tìm ta...” Nhạc Thành một ít kinh ngạc đứng lên, như thế có chút ngoài ý muốn, này đại buổi tối Vân Tiêu tìm mình làm cái gì.

“Ân, mau đi đi, hình như là có việc gấp đâu.” Xích Ngạo Tuyết nói.

“Được rồi, ta đây đi xem đi.” Nhạc Thành đứng lên đi tới cửa gian phòng là, Xích Ngạo Tuyết nói : “Nhạc Thành, nhớ kỹ nga, có một số việc, nữ nhân khả không tiện mở miệng nói, ta cùng Long Cát tỷ tỷ không để ý ở người tái nhiều mấy.”

Nhạc Thành cười khổ một chút sau, lập tức ly khai phòng. Trong phòng, Xích Ngạo Tuyết lộ ra giảo hoạt cười.

Vân Tiêu tiên tử phòng bên trong, Nhạc Thành gõ cửa, trong lòng còn đang suy nghĩ đêm nay thượng Vân Tiêu tiên tử tìm chính mình có sự tình gì đâu.

“Vào đi.” Phòng trong vòng Vân Tiêu tiên tử nói.

Nhạc Thành đẩy cửa tiến vào, cũng nhìn thấy Vân Tiêu công chúa đang ngồi ở trong phòng, phòng trong vòng, một viên đèn minh linh châu tràn ngập ra dịu dàng sáng bóng, mà nhìn thấy lúc này Vân Tiêu tiên tử, Nhạc Thành trong lòng cũng tim đập đều nhanh vài phần.

Quần áo cung trang váy dài, dáng điệu uyển chuyển, thân hình cao gầy thon dài, đường cong uyển chuyển, lượn lờ Na Na, lay động sinh tư. Lông mày kẻ đen loàn loàn, đôi mắt tú dài, trong suốt dễ thương, mắt đẹp trung nếm trong suốt di tinh ánh sáng nhu hòa. Ngũ quan xinh xắn phối hợp ra hé ra tuyệt mỹ khuôn mặt, kiều diễm hoàn mỹ, xinh đẹp kinh tâm động phách, mái tóc đen nhánh văn thành cao cao vân trạng búi tóc, ngắn gọn thoát tục, có loại khó có thể hình dung tao nhã phong tư.

Kiên như đao tước, eo thon hết sức nhỏ động lòng người, bộ ngực sữa sung mãn kiên đỉnh, váy dài dưới hiện ra một bộ uyển chuyển thân thể, tuyệt mỹ làm cho người ta ngạt thở.

Nhạc Thành nuốt một ngụm nước miếng, Vân Tiêu tiên tử mỹ, không thể nghi ngờ là còn hơn Yến Hiểu Kỳ, Yêu Huyền, Mộ Dung Hiểu Hiểu chờ chúng nữ còn mạnh hơn thượng một tia, loại này mỹ đã muốn là siêu trần thoát tục tình trạng.

“Người nhìn cái gì, trên người của ta không hề thỏa chỗ sao?” Nhìn thấy Nhạc Thành hai mắt nhìn chăm chú ở trên người của mình, Vân Tiêu tiên tử âm thầm cười, lập tức nói.

“Không... Không có.” Nhạc Thành phục hồi tinh thần lại, đang muốn tính toán nói chuyện, lúc này Vân Tiêu tiên tử lại nói: “Vừa mới Long Cát muội muội nói người nhất sẽ tìm đến ta, chuyện gì, nói đi?”

“Này...” Nhạc Thành trong lòng nhất thời minh bạch rồi, cùng nhất định là Xích Ngạo Tuyết cùng Long Cát ở bên trong giở trò, khó trách Ngạo Tuyết cuối cùng đối với chính mình nói những lời này, này xem ra chính là hai nàng an bài.

“Ta liền tới thăm người một chút tại đây tập không thói quen.” Nhạc Thành rơi vào đường cùng cười khổ một chút sau nói.

“Hoàn hảo, chúng ta người tu hành đến thể nào không phải giống nhau sao.” Vân Tiêu công chúa nhợt nhạt cười nói, nhìn thấy Nhạc Thành trên mặt diễn cảm sau, trong lòng tựa hồ là đoán đoán được vài phần, này có lẽ là Long Cát an bài.

Hai người cho nhau nhìn chăm chú liếc mắt một cái lúc sau, lập tức đổi vị trí ánh mắt, nhất thời phòng bên trong hai người không khí chính là xấu hổ lên, trong khoảng thời gian ngắn, hai người cũng không biết nói cái gì cho phải.

“Đúng rồi, đây là ta Tam Tiên Đảo thượng dùng tiên quả ủ ra một loại rượu ngon, còn hơn Thiên Đình quỳnh tương ngọc dịch mạnh đúng, người muốn hay không thử xem.” Xấu hổ bên trong, Vân Tiêu tiên tử đánh vỡ trăm mặc, theo trữ vật trong giới chỉ lấy ra một cái bình ngọc, một cổ nồng đậm mùi thơm lâu dài mùi thơm nhất thời ở phòng bên trong tràn ngập.

“Quả nhiên là hàng cao cấp, tự nhiên là yếu nhắm nháp một phen.” Nhạc Thành mỉm cười nói.

“Vậy người thử xem xem, đây chính là ta cùng Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu cùng nhau ủ.” Vân Tiêu tiên tử đã muốn là lại lấy ra hai cái ngọc chén, còn có kỷ bàn tiên quả, rót một ly rượu ngon đưa cho Nhạc Thành.

Nhạc Thành tiếp nhận chén rượu, một cổ mùi thơm xông vào mũi, này rượu ngon thật đúng là đi vắng lần trước tiểu Dao Trì thượng quỳnh tương ngọc dịch dưới, tựa hồ là còn muốn tốt hơn rất nhiều.

Một ngụm mà ẩm, rượu nhập khẩu trung, u Hương Hương xông ra, u nhã tình tế, rượu thể thuần hậu, trở về chỗ cũ ngân nga, không chén lưu hương, tựa hồ là còn có một tia thần nhiên linh khí theo trong rượu chia lìa hóa sau, tiến vào trong cơ thể kinh mạch bên trong.

Nhạc Thành nhin không được thở dài: “Thật sự là hảo tửu, trong thiên địa, này rượu ngon chỉ sợ là không nhiều lắm.”

“Tính người biết hàng, rượu này tự liên sư phó của ta lão nhân gia ông ta cũng khoe hảo uống, hơn nữa trong rượu này chúng ta gia nhập không ít linh dược, uống thượng một ly, còn hơn thượng phẩm đan dược cũng sẽ không kém nhiều ít.” Vân Tiêu tiên tử nói.

“Nga, ta đây nhưng thật ra yếu nhiều uống vài chén.” Nhạc Thành cười nói, cái này liên tiếp Thông Thiên giáo chủ cũng khoa hạo uống, kia chính mình nhưng thật ra không thể khách khí.

“Vậy người cũng phải cẩn thận một chút, rượu này tác dụng chậm khả lớn, nhiều uống vài chén tiên tôn cường giả cũng khó lấy đối kháng trụ.” Vân Tiêu tiên tử lại đảo mắt một ly giao cho Nhạc Thành.

“Kia càng thêm phải thử một chút.” Nhạc Thành cười, tới hiện tại loại này tu vi, bình thường rượu có thể làm cho chính mình trong lời nói, chỉ sợ là rất không có khả năng.

“Ta cũng cùng người uống một chén, đa tạ trước kia đã cứu chúng ta ba người, làm cho Quỳnh Tiêu còn tìm người phiên toái.” Vân Tiêu tiên tử bưng chén rượu lên nói, tư thế dễ thương không thôi.

Nhạc Thành nhìn thấy, trong mắt lại có chút thất thần, lập tức gượng lên chén rượu, nhẹ nhàng huých Vân Tiêu tiên tử chén rượu một chút, Ngay sau đó, hai người đều là một hơi cạn sạch.

“Hảo tửu.” Nhạc Thành khen, thật đúng là không nghĩ tới rượu này như thế trở về chỗ cũ vô cùng, tuyệt đối là cực phẩm rượu ngon, bên người còn có một cái cực phẩm nữ tử, này giai nhân rượu ngon cùng nhau, Nhạc Thành cũng là rượu hưng quá.

“Hảo uống trong lời nói vậy nhiều uống vài chén đi.” Vân Tiêu tiên tử nói, lại cấp Nhạc Thành rót.

Hai người hết lên nhiều ít đã muốn là không biết, mơ hồ bên trong, Nhạc Thành cũng là cảm thấy được chính mình có chút hôn mê, trong mắt nhìn thấy Vân Tiêu tiên tử, lại tuyệt mỹ vô cùng, xinh đẹp cực kỳ, hơn nữa đáng người mặt ngoài rõ ràng, đường cong lá lướn, nhạ lúc này rượu hưng dưới, tựa hồ là trong lòng có một cỗ lửa nóng bay lên.

“Người nhìn cái gì, trên người của ta làm sao vậy.” Vân Tiêu tiên tử hơi hơi nói, song mặt có chút mặt hồng hào, tựa hồ cũng là có đó mơ mơ hồ hồ đứng lên.

“Ta xem người, nói thật, của người mỹ, là ta đã thấy đẹp nhất.” Nhạc Thành nói.

,

1266. Chương 1075: Tuyệt Đối Kinh Sợ

“Thở phì phò thở phì phò...”

Chỉ nghe một mảnh phá không nổ liên tiếp phát ra, nứt toác cương khí ma khí chung quanh phiêu dăng, trong lúc nhất thời tựa hồ trời sụp đất nứt, mà theo nổ thanh chính là hai người thân hình đều tự bạo lui.

Hai người thân ảnh đều tự là lui mấy ngàn thước, tựa hồ là này nhất tìm Âm Ma quân hơi hơi đã rơi vào hạ phong, Âm Ma quân quanh thân ma khí đã muốn đánh xơ xác.

Bất quá Bạch Long tiên quân nguyên bản vẻ mặt dễ dàng đã muốn không thấy, cướp lấy chính là càng thêm thận trọng thần sắc, tựa hồ là Âm Ma quân chính là thực lực mạnh vượt qua hẳn dự toán.

Mà lúc này Hạo Thiên môn trung nhất chúng lão ma cũng cao hứng không thôi, chứng kiến Âm Ma quân ở Bạch Long tiên quân trước mặt cũng không có có hại, có cường giả như vậy ở, xem ra môn chủ là có nắm chắc đối phó này Bạch Long tiên quân.

“Hừ.” Bạch Long tiên quân hừ lạnh một tiếng, thân hình nhất thời lại bạo lực mà lên, hai tay biến ảo xuất ra đạo đạo quỷ dị ẩn quyết, chợt nồng đậm hắc khí theo lòng bàn tay bạo phun mà ra, hóa làm một người tràn ngập quỷ dị hơi thở màu đen thâm động, hắc động trực tiếp trống rỗng áp chế xuống, bao phủ hướng về phía Bạch Long tiên quân năm đạo lưu quang mà đi.

“Vang ầm ầm!” Lực lượng chạm vào nhau đồng thời, năm đạo lưu quang bị hắc động cắn nuốt, nháy mắt Không Gian Bạo Liệt, chợt gian bạo trào ra khủng bố hấp xả lực, không gian xung quanh chỉ một thoáng đều bị hóa thành hư không.

Hai người thân hình lại bạo lui đồng thời, trong tay pháp quyết biến hóa, khắp không gian bên trong, nhất thời có một cỗ vô tận ma khí, bị bám một mảnh mây đen áp không mà đến, lóe ra nhẹ nhẹ tim đập nhanh điện mũi nhọn, một đạo khổng lồ dấu móng tay liên vùng tay vút cho Bạch Long tiên quân mà đi.

Bạch Long tiên quân thân ảnh thả người mà lên, cũng không thấy có gì cái khác động tác, chỉ tận trời trập gió lẹ mang đã muốn bài sơn đảo hải bàn bị bám năm đạo chỉ mũi nhọn hướng về Âm Ma quân đánh úp lại.

Lưỡng đạo đầu móng tay chạm vào nhau, phá hủy khắp trên không, chung quanh vây xem cường giả lại bạo lui, hai chiến đấu kịch liệt không gian ước chừng là chiếm cứ nghìn vạn dặm, một mảnh không gian phá hủy lúc sau, Bạch Long tiên quân thân ảnh cũng nhảy mất lại đánh về phía Âm Ma quân.

Trong tay pháp quyết biến hóa, Bạch Long tiên quân lúc này hai tay bên trong, mười đạo quỹ dị màu xanh lưu quang đem Âm Ma quân thân ảnh hoàn toàn bao trùm, này lưu quang phía trên, có nhất cổ quỹ dị hơi thở ra bên ngoài phát ra.

Chính là nhảy mất, một mảnh khí tức quỹ dị bên trong, này mười đạo lưu quang nhảy mất đan vào, chỉ thấy này mười đạo lưu quang ở không gian trung không ngừng biến hóa đi tới phương thức, hoặc thẳng tắp hoặc đường cong hoặc khúc chiết, hơi thở càng lúc càng thịnh, cuồng liệt khí thế bên trong ngọt xé mở mười đạo không gian cái khe, cắt vỡ không gian lộ ra một cái không gian hắc động cắn nuốt hướng về phía Âm Ma quân.

Âm Ma quân vẻ mặt trầm xuống, trong tay thủ ấn như tia chớp kết xuất, một cái màu đen viên cầu phía trên bạo lực ra khùng nổ ma khí, đúng là cao nhất ma khí Âm Ma châu, chung quanh không gian thiên địa bên trong nhất thời tràn ngập xuất hiện một cổ tử vong hơi thở, mang theo một mảnh xé gió tiếng động, kia màu đen ma cầu bạo bắn về phía hắc động:“Oanh!” Lưỡng đạo lực lượng rốt cục thì oanh kích ở tại cùng nhau, khắp không gian nhất thời kịch liệt run rẩy đứng lên, cuối cùng phát ra không chịu nổi gánh nặng cọt két tiếng vang, lại có thể là trực tiếp ở một đạo thanh thúy tiếng vang trung, nổ mạnh mà khai.

Hơn mười ngàn dặm trong vòng hóa thành hư vô, bằng bạc lực lượng đủ để là phá hủy vạn vật, không gian trong vòng, một cổ ngập trời lực, nhảy mất bắn nhanh ở tại trên không, khắp không gian phía trên, nhất thời một cổ hình tròn cường hãn dòng khí bị bám không gian mảnh nhỏ hướng tới bốn phía kích tán.

Không gian vỡ tan, ma khí cương khí chung quanh bay ra, một tiếng thanh kinh thiên động địa tiếng đánh ở va chạm chỗ đột nhiên vang lên.

Làm hết thấy khôi phục bình tĩnh chích sau, chỉ thấy Âm Ma quân cùng Bạch Long tiên quân thân ảnh chặt vật xuất hiện va chạm chỗ không gian phía trên, vừa mới hai người tựa hồ cũng là giống nhau, tám lạng nửa cân, ai cũng không có chiếm thượng tiện nghi.

“Âm Ma quân, thực lực thật đúng là vượt qua bốn quân tướng tượng, hiện tại, đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt.” Bạch Long tiên quân lãnh quát một tiếng, thân ảnh lại lao thẳng tới mà lên.

Lúc này đây, Bạch Long tiên quân đã muốn là tuyệt đối đi Âm Ma quân cho rằng không người dễ trêu chọc, cũng là chuẩn bị toàn lực ra tay, tiếng nói vừa dứt, thân hình đó là hóa thành một đạo điện mũi nhọn bạo lực mà ra, pháp quyết đánh ra sau, kia cái bao tay pháp khí phía trên, song chương thân khai, tay phải nắm chặt, cánh tay cấp tốc lui động, cuối cùng bay nhanh ở lòng bàn tay ngưng tụ thành một thanh màu xanh trường côn, côn thân phía trên, có nhè nhẹ điện mũi nhọn lưu chuỗi.

“Xuy!” Bạch Long tiên quân tốc độ cực nhanh, cơ hồ là trong chớp mắt, đó là xuất hiện ở Âm Ma quân trước mặt, côn ảnh nhất thời vũ động, vô số sắc bén côn phong trực tiếp bao phủ Âm Ma quân quanh thân không gian.

“Thần khí sao.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Bạch Long tiên quân trong tay lúc này màu xanh trường côn, hẳn là thần khí trình tự pháp bảo, này Bạch Long tiên quân thực lực cũng đích thật là không kém.

Hạ không bên trong, tất cả mọi người là có chút kinh ngạc nhìn chăm chú vào trên không, hai người chiến đấu kịch liệt, trong lòng mọi người đều là ở trong tối thán, nếu là chính mình là hai người trung trong đó một cái, kia làm như thế nào ứng đối, hay không có thể đối kháng.

“Tử Hỏa Chuyển Luân Dao.”

Nhìn thấy Bạch Long tiên quân thi triển ra thần khí, Âm Ma quân cũng trong tay Tử Hỏa Chuyển Luân Dao gọi ra, trong tay thủ ấn đánh ra, Tử Hỏa Chuyển Luân Dao hóa thành một mảnh tử dao đánh lửa mũi nhọn nhất thời phách không mà lên.

Hai người chiến đấu kịch liệt, không gian xung quanh bên trong nứt toác lúc sau lại chữa trị, lại nứt toác, từng đạo Kinh Thiên nổ vang vọng phía chân trời.

“Cho ta phá!” Mấy chiêu lúc sau, một cái cứng rắn kháng chấn, chống chấn động lui Âm Ma quân sau, Bạch Long tiên quân sắc mặt buộc chặt, chợt đột nhiên, trong mắt xẹt qua một nét thoáng hiện ngoan sắc, đầy trời sắc bén còn ảnh rồi đột nhiên một chút, chỉ thấy được hần nhất căn đầu lưỡi, nhất ngụm máu phun ra mà ra.

Trong tay pháp quyết tái biến, máu huyết trực tiếp đã rơi vào màu xanh trường côn thượng, nhất thời trường côn phía trên lại có thể có màu xanh lôi hình cung lóe ra, chợt đều dừng ở trường côn phía trên, theo này màu xanh trường côn giống như là đang sống, Ngay sau đó Bạch Long tiên quân còn thân run lên, tốc độ trong giây lát tăng lên tới cực hạn, như tia chớp rất đúng Âm Ma quân yết hầu bạo thứ mà đi.

“Thật nhanh!” Bạch Long tiên quân chợt đột nhiên tăng tốc, làm cho không ít người sắc mặt đều là biến đổi, mặc dù là Nhạc Thành, đều gần chỉ có thể nhìn đến hào quang chợt lóe. Nhất thời, Nhạc Thành đều cũng có đó lo lắng đứng lên, bởi vì Bạch Long tiên quân dĩ nhiên là lĩnh ngộ tốc độ chi đạo, này tốc độ, còn hơn chính mình thi triển Phong Lôi sí, cũng là sẽ không kém, Âm Ma quân tốc độ, tuyệt đối là không có Bạch Long tiên quân khoái.

“Xuy!” Chính là nháy mắt, chỉ thấy một mảnh còn mũi nhọn mang theo một mảnh giảo toái không gian bao phủ chém thẳng vào tới Âm Ma quân trước người trên không mà đến, cường hãn hơi thở đập vụn một mảnh hư không, làm cho hư không trực tiếp chấn động đứng lên.

Âm Ma quân lúc này thần sắc cũng ngưng trọng vô cùng, trong tay pháp quyết đánh ra, trong tay Tử Hỏa Chuyển Luân Dao thượng hơi thở đại thịnh, một cỗ hủy thiên diệt địa bàn hơi thở lạnh yên khuếch tán, nháy mắt đao mang trạm trạm, còn có một mảnh màu tím ngọn lửa phịch.

Nhất thời ánh đao nhấp nháy, xé rách không gian, cả giữa không trung đều là bị chiếu rọi thành đao ảnh, đao đao đao ảnh bạo lướt mà ra, trực tiếp là xé rách một mảnh không gian.

“Hừ! Hừ! Hừ!”

Chỉ thấy tiền không bên trong, ánh đao chiếu rọi xuống, không gian kia nháy mắt liền hóa thành một chút cũng không có sổ mảnh nhỏ, không gian bên trong, ma khí tùy theo hội tụ, một mảnh màu tím ngọn lửa lưu chuôi tùy ý chạy chồm, khắp không gian thật lớn ở một đạo này dưới, trực tiếp là hóa thành một mảnh hư không.

Mà hai cỗ cường hãn lực lượng trực tiếp là hung hăng va chạm ở tại cùng nhau, không gian xung quanh nhất thời trực tiếp nứt toác, nghìn vạn dặm trong vòng không gian một mảnh liên hoàn nổ vang, hóa thành một mảnh hư không.

“Dĩ nhiên là tiếp nhận.”

Lúc này mọi người cũng đều là vì Âm Ma quân nhéo một phen mồ hôi lạnh, này Bạch Long tiên quân tốc độ chính là lĩnh ngộ tốc độ chi đạo, tốc độ nhanh vô cùng, hơn nữa toàn lực một kích, Âm Ma quân dĩ nhiên là tiếp xuống dưới, đủ để là chứng minh Âm Ma quân thực lực.

Không gian trong vòng nổ không ngừng, không gian dòng khí bắn nhanh bạo phun mà ra, cơ hồ là nháy mắt, Âm Ma quân cùng Bạch Long tiên quân hai người đồng thời đẩy lui, bất quá cũng nhưng vào lúc này, kia Bạch Long tiên quân đẩy lui thân hình cũng nháy mắt biến mất không thấy.

“Không tốt.” Hạo Thiên môn mọi người cũng là mạnh cảm giác được bất an, không khỏi là thay Âm Ma quân bốc lên mồ hôi lạnh đến.

“Hừ, ta nói rồi, thực lực của ngươi còn chưa đủ ở trước mặt của ta hung hăng càn quấy.” Trong nháy mắt, Âm Ma quân phía sau không phía trên, chỉ thấy Bạch Long tiên quân này cước bộ hướng phía trước một bước, đó là quỷ quái bàn khi gần tới Âm Ma quân phía sau, pháp quyết đánh ra, trong tay, hai tay phía trên kia cái bao tay lợi trảo cao nhất tiên khí ra lại xuất hiện, mười đạo lưu quang hóa thành lưỡng đạo sắc bén đầu móng tay hạ xuống.

Này dấu móng tay khinh phiêu phiêu khí thế, cũng làm cho mọi người tim đập nhanh, một mảnh không gian cái khe đã muốn là dễ dàng đã bị xé mở. Này nếu nháy mắt Âm Ma quân bị đánh trúng, không chết cũng muốn trọng thương.

Lúc này, Vân Long Giáo cùng Huyền Sơn Môn, Chân Hư Động trung mọi người là lộ ra cười lạnh, lúc này đây, Âm Ma quân nhất định phải thua. Mặt khác hai thành nhân hoà Tiên Đạo liên minh trung nhân cũng là khe khe thở dài, này bạch long tiên tôn tốc độ quá nhanh, khoái không thể tưởng tượng nổi, lại là thành danh đã lâu cường giả, Âm Ma quân vẫn là thua một bậc.

“Thật không, nhìn xem ai thực lực không đủ.” Chỉ trong - nháy mắt, chỉ thấy, Âm Ma quân nguyên bản vẻ mặt ngưng trọng vẻ mặt nháy mắt chính là lộ ra quỷ dị cười lạnh, trong tay pháp quyết nháy mắt đánh ra.

“Thần long lực.”

“Gào khóc gào khóc” một đạo cự ấn theo ngang trời mà lên, thần quang trong phút chốc bao phủ không gian, không sai đồng thời, chỉ thấy thần quang trong vòng ngũ điều các loại cửu thảo thần long quay cuồng lên phun, giống như muốn thoát phá khắp thiên địa bình thường, nhất thời phá hủy một mảnh không gian, khiến thiên địa một mảnh hôn ám hơi thở rung chuyển không ngớt, .

Khắp thiên địa đều ở quay cuồng pháp phỏng, khổng lồ pháp lực theo bốn phương tám hướng chen chúc mà đến đầy trời cuộn cuộn không ngớt, ngũ điều thần long khuấy động rít gào, thần long phá hủy không gian, hung hãn vô cùng rít gào bốc lên trong lúc đó, nháy mắt cùng tận trời mà lên bao phủ ở tại Bạch Long tiên quân bên người.

Trong phút chốc, không gian vị phá là lúc, chỉ thấy kia Bạch Long tiên quân thần sắc nháy mắt vô cùng nan thoát nhìn, này cường hãn hơi thở tràn ngập trong lúc đó, hần biết phát sinh sự tình gì, đối phương đích tay trung dĩ nhiên là có thượng cổ thần khí Không Động ấn.

“Thượng cổ thần khí Không Động ấn, Âm Ma quân trên người có Không Động ấn.” Dực Thánh Chân Quân, Thiên Cương tiên quân, Phân Thần tiên quân, Linh Tịch tiên quân đám người sắc mặt đại biến, lấy bọn hần trong mắt tự nhiên là nhận thức này thượng cổ thần khí Không Động ấn, cũng không nghĩ tới là ở Âm Ma quân trên người.

Chính là nháy mắt, Ngũ Sắc thần quang phô thiên cái địa, cả không gian ầm ầm một tiếng diếc tai vang lớn, nổ vang vọng Hoàn Vũ, cả không gian đều ở chấn động, thiên địa nhất tề chấn động, cuồng bạo hơi thở phá hủy không gian kích tản ra đến.

Khủng bố cường hãn thần quang bắn nhanh ra một đạo làm cho người ta sợ hãi bàng bạc lực lượng, lập tức mất thường có thể thấy được phá hủy Bạch Long tiên quân mười đạo dấu móng tay lưu quang, khủng bố lực lượng túng quán thiên địa, liên miên sổ nghìn vạn dặm, ngược lại hóa thành một đạo ngập trời bàng bạc khí lãng, xé rách thiên địa, cuối cùng bàng bạc cự lực có đại bộ phận trút xuống ở tại Bạch Long tiên quân trên người.

Như thế thật lớn lực lượng, mọi người đều là đều là hít vào một hơi, loại lực lượng này đã muốn là vượt quá ra mọi người tưởng tượng, đây là thượng cổ thần khí lực lượng, quá kinh khủng.

“Thình thịch oành...”

Trên không bên trong một mảnh liên hoàn phá, sơn cốc khuấy động, sơn cốc ở ngoài bốn phía núi non, đã muốn là bị phá hủy thành một mảnh đất bằng phẳng, chứng kiến không gian, mặt đất da nẻ, không gian một mảnh hư không.

Mọi người yên tĩnh một mảnh, đều bị kinh ngạc tới, Hạo Thiên môn trung nhân cũng lộ ra ý cười, nguyên lai môn chủ đã sớm là đem Không Động ấn đặt ở Âm Ma quân trên người, có Không Động ấn, Âm Ma quân không thể nghi ngờ là ở đồng cấp trung đều xem như không đáng tồn tại, thượng cổ thần khí uy lực tuyệt đối là khủng bố.

Nhạc Thành âm đạm cười, này hết thấy đều ở chính mình trong khổng chế, Âm Ma quân thực lực còn không đủ để đối phó Bạch Long tiên quân, nhưng là hơn nữa Không Động ấn, thần kỳ không ngờ dưới, thắng lợi nắm chắc ở cửu thành đã ngoài.

“Phụt.....” Hư không trong vòng, Bạch Long tiên quân lúc này thân hình bắn nhanh mà ra, giữa không trung đã muốn là một đạo máu tươi phun ra, tựa hồ là mơ hồ máu tươi trung còn kèm theo một tia thoát phá nội tạng.

“Đặng đặng...” Bạch Long tiên quân thân hình lão đảo rút lui thượng hai vạn thước, sắc mặt trắng bệch đáng sợ, trong mắt thần sắc càng thêm là thoát nhìn đáng sợ, thê lãnh nhìn chăm chú vào Âm Ma quân, tựa hồ là căn bản là thật không ngờ chính mình hội bại.

“Người thua.” Trên không trung, Âm Ma quân cả người ma khí ngập trời mà ra, sắc mặt cũng tái nhợt vô cùng, thần nhiên nhìn chăm chú vào Bạch Long tiên quân nói, mặc dù là đánh bại Bạch Long tiên quân, chính là thúc dục Không Động ẩn thời điểm, hẳn cũng là tiêu hao hầu như không còn.

“Giáo chủ.” Vân Long Giáo bên trong, Bạch Hổ tiên quân, Bạch Báo tiên quân chờ cường giả nhất thời tới Bạch Long tiên quân trước người, nhìn chăm chú vào trên không Âm Ma quân, Vân Long Giáo trung mọi người sắc mặt tức giận nổi lên, mà kia Huyền Sơn Môn cùng Chân Hư Động trung nhân cũng uể oải không thôi, bọn hắn đều thật không ngờ Âm Ma quân thất bại.

Bạch Long tiên quân lúc này cũng nhìn chăm chú vào trên không trung Âm Ma quân, trong miệng lại là một đạo máu tươi phun ra, quanh thân uể oải không thôi, đã muốn là người bị tuyệt đối bị thương nặng, .

“Ta không có thua, ngươi cũng so với ta không khá hơn bao nhiêu đi.” Bạch Long tiên quân sổ khóa đan được nhét vào trong miệng, nhìn chăm chú vào phía sau mọi người liếc mắt một cái, mặc dù là biết chính mình thua, chính là chính mình nếu thừa nhận sau, kia chính mình liền cùng tinh thạch núi non ai không hơn biên, cho nên, tuyệt đối không thể thừa nhận thua.

“Tốt lắm, chúng ta đây sẽ thấy đến phân ra thắng bại tốt lắm.” Âm Ma quân lãnh quát một tiếng.

“Hiện tại cũng không phải là thời điểm, không bằng ba ngày sau đó như thế nào, ta xem Âm Ma quân ngươi cũng không có tái chiến lực chứ?” Bạch Hổ tiên quân thần sắc trầm xuống, lập tức nói.

Nghe thế Bạch Hổ tiên quân trong lời nói, mọi người bao gồm là Tử Vân Môn, Quỷ Cốc Môn, người của Thiên Đình đều là thần sắc biến hóa, xem ra này Vân Long Giáo là tính toán lại, này nếu nhận thua sau, đã có thể không thể nhúng chàm tinh thạch núi non, đây chính là tinh thạch núi non a, đổi làm là bọn hắn, cũng là hội nghị biện pháp lại đi.

Âm Ma quân tức giận nghiêng răng nghiêng lợi đứng lên: “Khá lắm Vân Long Giáo, ta xem như kiến thức, ngươi...”

“Âm Ma quân, lui ra đi.” Âm Ma quân còn chưa nói hết, một đạo hắc bào thân ảnh đã muốn là tới Âm Ma quân bên người, Nhạc Thành trong tay sổ khóa khôi phục pháp lực đan được giao cho Âm Ma quân ý bảo Âm Ma quân lui xuống trước đi.

“Là, môn chủ.” Âm Ma quân tiếp nhận đan được sau, lập tức thối lui đến Hạo Thiên môn mọi người bên người, mà lúc này trên người thống nhất đến thần quang đã muốn là bị Nhạc Thành thu hồi tới trên người.

“Bạch Long tiên quân, thua chính là thua, hiện tại ly khai nơi đây, ta có thể tha cho ngươi một cái mạng, nếu không, tự gánh lấy hậu quả, đây là ngươi cơ hội cuối cùng.” Nhạc Thành lẳng không mà đứng, trong mắt một tia thần nhiên hàn ý nhìn chăm chú ở tại Bạch Long tiên quân trên người.

Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, bạch long tiên tôn vốn chính là nhất bụng tức giận, bị thua ở Âm Ma quân đích tay trung, mặt này tử đã muốn là ném lớn, lúc này một cái tiên quân lúc đầu tiểu tử cũng dám ở trước mặt của hắn điều vô dương oai, hẳn khả chịu không nổi, tuy rằng nói có đồn đãi này Kim Giáp Chiến Thần khả không dễ chọc, ở Hồng Hoang chiến trường nội còn có thể đánh chết Ma quân hậu kỳ cường giả, nhưng này rõ ràng cũng rất không có khả năng, cho dù là hơn nữa thượng cổ thần khí, cũng sẽ không có loại thật lực này đi.

Không sai đồng thời, Bạch Long tiên quân thần sắc đối bên người kia Bạch Hổ Tiên quân hơi hơi ý bảo, trong mắt sát ý tràn ngập.

“Tiểu tử, nơi này còn luân không tới phiên ngươi nói chuyện.” Nhất thời, Bạch Hổ tiên quân hiểu ý, thả người dựng lên, trong tay pháp lực khuấy động, phản thủ hóa chưởng, lòng bàn tay phía trên, một mảnh

chói mắt hào quang thoáng hiện, lập tức bị bắm không gian xung quanh không gian dòng khí cuồng bạo bắt đầu khởi động, cuối cùng dĩ nhiên là hóa thành một đạo khổng lồ thượng mười vạn thước chưởng ấn vạn vẹo khắp Nhạc Thành trước người khắp không gian.

Phút chốc sau, này vùng trời địa đột nhiên tối sầm lại, này mười vạn thước khổng lồ chưởng ấn khoảng cách co rút lại tới cực hạn, hóa thành gần chỉ có vài trăm thước chưởng ấn rồi đột nhiên tự không gian bên trong bạo lực mà ra, cuối cùng tại nơi đông đảo ánh mắt nhìn chăm chú hạ, trực tiếp hung hăng rất đúng Nhạc Thành chụp đi.

Bạch Hổ tiên quân ra tay, khắp nơi thực lực đều là các hữu ý tưởng, Vân Long Giáo cùng Huyền Sơn Môn, Chân Hư Động trung không người nào nghi là muốn đánh chết Nhạc Thành hảo lập uy, đoạt lại vừa mới mất đi mặt, mà Thiên Đình bên trong không ít còn lại là ôm xem náo nhiệt cùng chuyện cười tâm tính, nếu Bạch Hổ tiên quân có thể đánh chết này Nhạc Thành, phỏng chừng Thiên Đình không ít người đều là hội cao hứng.

Bất quá này Thiên Cương tiên quân cũng không cho là như vậy, hấn ra mắt Nhạc Thành thực lực, biết này Bạch Hổ tiên quân là tuyệt đối không thể đối phó này Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành.

Từ Vân Môn, Quý Cốc Môn chờ sơn môn còn lại là chờ chế giễu mà thôi, này mặc kệ là ai chết ai sống, kia cùng bọn họ đều không có vấn đề gì, bọn hấn đến cuối cùng đều có thể đủ chiếm được tiện nghi, tốt nhất là này Hạo Thiên môn cùng Vân Long Giáo mọi người chết hết, bọn hấn rất tốt.

“Muốn chết.” Hạo Thiên môn trung nhân lại đều là cười lạnh một tiếng, này Bạch Hổ tiên quân cũng thật không có mắt, đối ai xuống tay không tốt, cố tình đối diện chủ xuống tay, này thuần túy là tìm trừu.

Cửu U song ma, Huyền Tiêu, Lang Lễ, Linh Viên đám người động đều không có động một chút, này Bạch Hổ tiên quân kết cục bọn hấn đã muốn là xem tới được, tiên quân trung kỳ thực lực trình tự mà thôi, tựu liên tiên tôn môn chủ cũng có thể đủ đối kháng, này Bạch Hổ tiên quân, môn chủ giờ tay nhắc chân trong lúc đó có thể đủ đánh chết.

“Ngày hôm qua trưởng, vừa vặn cùng tính một lượt.” Nhạc Thành thần nhiên cười, quanh thân nháy mắt kim mang chợt lóe, Kim Long thân thể Phong Lô sí mở rộng mà ra, lại thần nhiên vừa quát: “Không gian giam cầm, Đấu Thiên Chưởng.”

“Hô...” Không gian xung quanh trong lúc đó, một mảnh quỷ dị hơi thở đảo qua, Bạch Hổ tiên quân chỗ đích thực không gian tính cả lực công kích trong phút chốc bị động lại, thời gian như là đình lưu tại giờ khắc này bình thường.

Không sai đồng thời, Nhạc Thành lộ ra một tia cười lạnh, sát ý đại khí, lập tức bàn chân nhất đạo, không gian bên trong thân hình đó là lấy một loại cực hạn tốc độ, trực tiếp xuất hiện ở Bạch Hổ tiên quân lực công kích trước mặt, một chưởng đánh ra, một đạo chưởng ấn gào thét mang theo hủy diệt lực lượng, bạo lực nhắm phía tiền không.

“Ca ca...” Tiên không động lại không gian bên trong, kia Bạch Hổ tiên quân phỏng chừng tắc tắc tựa như thủy tinh bình thường khai trừ cái khe, lập tức thoát phá, cả không gian trừ bỏ cường hấn hơi thở lực lượng tiếng rít ở ngoài sẽ không có gì thanh âm.

Quay mắt về phía Nhạc Thành thi triển một màn này, cho nên nhân đều cũng có đó thang mắt cứng lưỡi, đều bị là hít vào một hơi.

Chờ kia Bạch Hổ tiên quân giây không gian giam cầm thời điểm, cũng sắc mặt chỉ một thoáng trắng bệch một mảnh, trong mắt kinh hãi vô cùng, một đạo khổng lồ chưởng ấn đã muốn là vạn vẹo hấn chỗ không gian, hung hăng chụp tới trước người hấn.

“Phanh!” Kinh thiên động địa bàn nổ mạnh, trong khoảnh khắc vang vọng cả sơn cốc, nổ theo sơn cốc lập tức rơi vào tay viên khổng, một loại đáng sợ năng lượng lực lượng, lấy một loại không thể ngăn cản chi thể, phô thiên cái địa lan tràn mà khai.

Trên bầu trời kia đáng sợ kích tán lực lượng cũng là điên cuồng thổi quét mở ra, tại đây cường hấn lực lượng dưới, mặt chính sơn cốc phía trên không gian dĩ nhiên là sụp đổ xuống, một cái hắc động thật lớn xuất hiện,

một ngưng đó là đem kia cường bạo năng lượng đập vào tính cả Bạch Hổ tiên quân thân hình đều nuốt đi vào.

“Bang bang!”

Hắc động sụp đổ thoát phá, một mảnh không gian mảnh nhỏ đánh tan, bên trong cũng có một mảnh huyết vụ cùng Bạch Hổ tiên quân thân hình mảnh nhỏ, Bạch Hổ tiên quân trừ vật nhẵn cũng bị Nhạc Thành thu vào rãnh tay trung.

Nhất chiêu dưới, kỳ thật này còn không đến một cái thở gấp thời gian, chính là trong nháy mắt mà thôi, một cái tiên quân trung kỳ tu vi giả liền rơi xuống, căn bản không có gì sức phản kháng, giống như là giết chết một con kiến bình thường.

“Sư huynh.” Bạch Báo tiên quân hét lớn một tiếng, đã sớm là thả người lao thẳng tới mà lên, vốn là tưởng cứu Bạch Hổ tiên quân, cũng không còn kịp rồi, trong tay pháp quyết đánh ra, nổi giận dưới cũng không sợ bắn khoắn, một đạo trường kiếm nháy mắt bắn nhanh mà ra bạo lực hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

Trường kiếm xé rách không gian, bị bám một mảnh điện mũi nhọn lưu chuôi, điện mũi nhọn bằng như điều điều ngân xà, thần quang nhấp nháy bao phủ che lấp thiên địa, gào thét tiếng xé gió từ trong đó lộ ra, kiếm quang sắc bén vô cùng, xé rách hư không ở không gian phía trên thay đổi liên tục, lập tức kiếm khí cuộn cuộn trong lúc đó, nhô lên cao ngưng tụ thành một cỗ cực đại kiếm trụ, mây ngầy liền tiếp đất, đất không thể địch nổi chỉ thế phá toái hư không, ầm ầm chém về phía Nhạc Thành.

“Hỗn Nguyên Chân Thân, Long giáp.” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, cười lạnh dựng lên, một mảnh kim mang rồi đột nhiên trong lúc đó tề nát hư không, không sai đồng thời thời điểm, khổng lồ thượng tám vạn thước thân hình hơn nữa Long giáp phía trên hư thật Kim Long xuất hiện ở trên không bên trong.

Nháy mắt, Bạch Báo tiên quân kia kiếm thật lớn trụ cũng trực tiếp liền bổ vào Nhạc Thành khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân thượng, này khổng lồ lực công kích tuyệt đối là khủng bố, bất quá Nhạc Thành lực phòng ngự càng thêm khủng bố, này khổng lồ ngập trời lực công kích mang theo một mảnh thoát phá không gian thổi quét tới Nhạc Thành trên người, kia cũng chỉ là làm cho Long giáp phía trên cửu trảo Kim Long hào quang tối sầm lại mà thôi, nháy mắt liền hoàn hảo như lúc ban đầu.

“Thực lực của ngươi quá yếu, chết đi đi.” Khổng lồ màu vàng thân hình phía trên, một đạo quát nhẹ, không sai đồng thời, một đạo quyền ấn vạn vạn không gian lúc sau, cường hãn lực lượng thúc đẩy vạn vạn không gian áp không xuống thời điểm, đã muốn là hóa thành một cái hắc động, nháy mắt hội đặt ở Bạch Hổ tiên quân trên người.

Hắc động ở ngoài, cường hãn hơi thở phô thiên cái địa hội áp hướng về phía bốn phía, hắc động trong vòng ẩn chứa đặc biệt dao động, kinh phong gào thét, lập tức cuồng bạo tới cực hạn lực lượng trực tiếp là đem Bạch Báo tiên quân sinh sôi cắn nuốt mà vào.

Bạch Báo tiên quân tiên quân trung kỳ tu vi thực lực, căn bản là thật không ngờ toàn lực của hắn một kích, Nhạc Thành dĩ nhiên là có thể hoàn toàn coi thường, thương hoảng sợ trong lúc đó, hắn căn bản là không thể có thể trốn, cũng không có...chút nào sức phản kháng, này hết thấy quá nhanh, hắn cơ hồ là còn không có phản ứng lại đây.

“Thình thịch oành...”

Hắc động cắn nuốt Bạch Báo tiên quân lúc sau, nhất thời không gian không thể thừa nhận này cường hãn tới cực hạn bằng bạc cự lực ầm ầm thoát phá, không gian sụp đổ bên trong, phạm vi hơn mười vạn thước không gian nháy mắt sụp đổ hóa thành một mảnh hư vô không gian, cường hãn lực lượng trực tiếp lại tạo thành một cái khủng bố khôn cùng hắc động, này khủng bố hắc động dưới, hạ không trung một mảnh núi non bị cắn nuốt trở ra, liền vô ảnh vô tung biến mất.

Một mảnh không gian mảnh nhỏ đánh tan mà ra, cơ hồ là không sai đồng thời thời điểm, kia Bạch Báo tiên quân đã muốn là hóa thành một mảnh không gian mảnh nhỏ, Nhạc Thành một quyền này đánh nát trong cơ thể hắn thể giới, cự lực dưới, hắn tiên quân chỉ khu cũng chỉ có thể ở ở không gian bên trong phá thành

mảnh nhỏ, hần cũng không có Hồn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể, như thế cự lực dưới, hần căn bản không thể đối kháng.

Sở hữu nhìn thấy một màn này hần cũng hít vào một hơi, này cộng lại cũng là hai cái thở gấp thời gian mà thôi, hai cái tiên quân ở tu vi giả đó là hài cốt vô tồn thân thần câu diệt, loại thật lực này quá cường hãn, người ở chỗ này, còn không có nhân có tự tin có thể làm được, Dực Thánh Chân Quân, Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân đám người cũng tự tin chính mình không thể làm được này từng bước.

“Bạch Long tiên quân, ta đã muốn là cho ngươi cơ hội, này hết thấy, là chính ngươi lựa chọn, cho nên, hiện tại sẽ chết đi thôi.” Nhạc Thành lúc này đánh chết hai cái tiên quân hậu kỳ sau, cũng cũng không có dừng lại ý tứ của, thân thể cao lớn phía trên hơi thở run, ngang trời mà lên tể nất một mảnh hư không tới Bạch Long tiên quân chờ Vân Long Giáo cường giả trước người, trong tay pháp quyết lại đánh ra.

“Phách Thiên Ấn.”

Thân thể cao lớn phía trên, một đạo chưởng ấn như tia chớp lược ra, áp không xuống, không gian xung quanh nhất thời bạo phát ra trận trận không gian thoát phá tiếng vang, chưởng ấn bốn phía, không gian cái khe trực tiếp chấn khai, chung quanh không gian nhất thời bị xé rách khai vô số không gian thật nhỏ cái khe, cả không gian cũng hoàn toàn vặn vẹo.

“Thối lui, mau lui lại.” Bạch Long tiên quân hét lớn một tiếng, lúc này hần đã muốn là không có gì tái chiến lực, ở Âm Ma quân đích tay trung hần đã bị tuyệt đối bị thương nặng.

Nhất thời Vân Long Giáo bên trong nhất chúng Cửu Thiên Huyền Tiên nháy mắt bạo lui, căn bản là không dám ở lại không gian xung quanh, kia Kim Giáp Chiến Thần thực lực bọn hần đã muốn là kiến thức qua, bọn hần căn bản là không là đối thủ.

“Bày trận, khoái bày trận.” Vân Long Giáo bên trong, bốn tiên quân lúc đầu cường giả, lúc này sắc mặt dị thường nan thoát nhìn, vặn vẹo không gian bên trong, bọn hần quay chung quanh theo đạo chủ trước người căn bản là đào thoát không ra, hét lớn một tiếng lúc sau, bốn người trong tay pháp quyết thúc dục, Tứ đạo trưởng kiểm theo trong miệng bắn nhanh mà ra.

Bốn đạo bóng kiểm theo thứ tự là bạch, lục, hoàng, hồng bốn màu, bốn đạo kiểm quang đan vào dựng lên, đầy trời không gian bên trong, bóng kiểm phô thiên cái địa bạo phun mà ra, ngàn vạn lần bóng kiểm xé rách không gian, hư không trong vòng ngưng tụ thành một đầu bốn màu kiểm quang cự thú, này cự thú giống như hổ giống như lang, rít gào dựng lên phá hủy không gian đánh về phía trên không Nhạc Thành chưởng ấn mà đi.

Nhìn bốn người này liên thủ bày trận sau hơi thở, thực lực tăng vọt dựng lên, bốn người liên thủ thực lực, phỏng chừng đã muốn là đối kháng tiên quân trung kỳ đỉnh phong cường giả cũng là có thể làm được.

Bất quá hiện tại, bốn người tựa hồ muốn thiếu chút nữa, bởi vì Nhạc Thành thực lực, ở Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ thời điểm có thể đủ đánh chết Ma quân hậu kỳ, lúc này đã muốn là tiên quân hậu kỳ, hơn nữa cái kia lực lượng thần thông trung này Phách Thiên Ấn vẫn là đánh chết Thiên Thủ Ma Quân lúc sau mới lĩnh ngộ đi ra, thực lực còn hơn lúc ấy đánh chết Thiên Thủ Ma Quân là lúc còn mạnh hơn không biết nhiều ít.

Cho nên bốn người này thực lực xem như không sai, chính là cũng không còn chưa đủ, đối thủ của bọn họ thật sự là quá mạnh mẽ.

“Oành... !”

Phách Thiên Ấn bao phủ xuống, không gian xung quanh nháy mắt sụp đổ, làm được cả không gian run rẩy không ngừng, không gian trung, nơi nơi rạn nứt ra cái khe, kia một đầu bóng kiểm ngưng tụ bốn màu khổng lồ mãnh thú nhất thời bao phủ trong đó kiên trì nháy mắt sau đó là trực tiếp hóa thành mảnh nhỏ, bốn người này liên thủ một kích cũng không có ngăn cản hắc động giảm xuống cắn nuốt mà đến,, chưởng ấn kéo hắc động hội áp xuống, lập tức đem bốn người cắn nuốt ở tại trong đó.

“Bang bang...” Vang vọng phía chân trời nổ liên tiếp tứ liên tiếp bạo, lập tức một mảnh không gian mảnh nhỏ kích tán.

Bốn tiên quân lúc đầu mắt thường không gian nháy mắt thân thần câu diệt, ở bị hắc động cắn nuốt trong nháy mắt, mọi người có thể chứng kiến bốn người này nguyên thần ly thể, cũng cũng vô pháp đào thoát.

Như thế cường hãn bàng bạc lực lượng thổi quét, Vân Long Giáo bên trong hơn mười Cửu Thiên Huyền Tiên bên trong, có mười mấy không có trốn xa bị lan đến ở tại trong đó, kết cục cũng là hóa thành tro tàn.

“Tiểu tử, ta và ngươi liều mạng.” Nhìn thấy này hết thấy, Bạch Long tiên quân điên cuồng, chính mình trong giáo cường giả trực tiếp bị tàn sát, hắn muốn chạy trốn, chỉ biết chính mình tuyệt tránh khỏi thoát, chính mình lúc này căn bản là không có gì tái chiến lực. Pháp quyết đánh ra, nhất ngụm máu phun ra, Bạch Long tiên quân ẩn đường trong vòng thần quang chợt lóe, trực tiếp nguyên thần lực bắn nhanh mà ra, đột nhiên bắn nhanh hướng về phía Nhạc Thành mà đi, không có thực lực tái chiến, hắn chỉ có nguyên thần lực đến đối kháng.

“Hừ!” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, nguyên thần lý đối kháng, nguyên thần của mình lực không sợ chút nào, chính là hiện tại, còn có này Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân, Dực Thánh Chân Quân, Thiên Cương tiên quân cường giả như vậy ở, chính mình cũng không thể đủ cùng này Bạch Long tiên quân trực tiếp đối kháng nguyên thần lực.

“Tam vị chân hỏa.”

Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết cấp tốc đánh ra, trước người kim mang hơi hơi thu liễm, nhất thời, không trung phía trên mơ hồ gian, có một loại khủng bố hơi thở lạnh yên lan tràn, làm cho chung quanh không ít cường giả thân hình không tự chủ được bạo lui, sắc mặt kinh cụ nhìn tiền không kia thân ảnh khổng lồ.

Mà ngay trong nháy mắt này thời điểm, Nhạc Thành thân thể cao lớn phía trên một mảnh đầy trời nóng cháy ngọn lửa bạo phun mà ra, không gian bên trong ngọn lửa trực tiếp này đây một loại tốc độ kinh người phô thiên cái địa bắt đầu hội tụ, khủng bố ngọn lửa bên trong một cỗ không thể ngăn chặn bàn nóng cháy hủy diệt hơi thở đó là chợt dập dờn mà ra, trên trăm ngàn dặm không gian phía trên đều là bị này khủng bố ngọn lửa thiêu huỷ mở mạng nhện bình thường không gian cái khe.

Nhưng mà cũng là trong nháy mắt này, Bạch Long tiên quân nguyên thần lực đang muốn bạo lực hướng Nhạc Thành ẩn đường, cũng nháy mắt một mảnh ngọn lửa đánh ra mà lên, khổng lồ một mảnh ngọn lửa giống như là sóng thần bình thường, phiến lên thượng mấy vạn thước cao khủng bố sóng lớn, hung hăng đã đem Bạch Long tiên quân kia nguyên thần lực cắn nuốt ở tại trong đó.

“Chết đi.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, pháp quyết biến hóa, khôn cùng tam vị chân hỏa nháy mắt bao vây lấy Bạch Long tiên quân nguyên thần lực ngưng tụ thành một cái hơn một ngàn thước quả cầu lửa, quả cầu lửa không gian xung quanh, trực tiếp là nóng cháy khủng bố độ ẩm thiêu huỷ thành một mảnh hư không, rạn nứt chỗ một vòng không gian cái khe, nhìn thấy khủng bố không thôi.

“A...” Quả cầu lửa bên trong, một đạo tiếng kêu thảm thiết rồi đột nhiên phát ra, thê thảm tiếng kêu đúng là kia Bạch Long tiên quân thanh âm của.

Cũng không có bao lâu, tam vị chân hỏa bên trong, Bạch Long tiên quân thanh âm của đó là im lặng lên, mà Nhạc Thành thủ ấn vừa thu lại, khủng bố tam vị chân hỏa về tới thân thể cao lớn trong vòng.

Không gian xung quanh hoàn toàn yên tĩnh, mọi người kinh hãi đến trợn mắt há hốc mồm, dễ dàng như thế, bảy tiên quân cường giả, mười mấy Cửu Thiên Huyền Tiên trong nháy mắt đã bị đánh chết, loại thật lực này thật sự là thật là đáng sợ.

Tiên quân cường giả, tuyệt đối đều đã muốn xem như thực lực cường hãn hạng người, ở cả Tiên Ma giới kia cũng là thực lực siêu cường hạng người, chính là hiện tại, tiên phụ cường giả hình như là không chịu nổi một kích bình thường, có thể giờ tay nhắc chân đã bị đánh chết.

Kỳ Sơn Thất Ma, Huyết Sát Tam Cơ đám người lúc này cũng là trợn mắt há hốc mồm, bọn hắn cũng mấy trăm năm không có nhìn thấy môn chủ ra tay, mà lúc này thấy đến môn chủ thực lực đã muốn là cường hãn tới loại tình trạng này, một đám kinh ngạc có thể nghĩ.

“Tình thế núi non cùng các người đã muốn không có vấn đề gì, các người có thể đi rồi.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân còn có Thiên Đình mọi người nói, cự mắt bên

trong, nhìn chăm chú vào mọi người giống như là voi nhìn thấy con kiến bình thường.

Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân, Thiên Cương tiên quân, Dực Thánh Chân Quân còn có kia Huyền Linh đạo nhân, Chân Hư chân nhân, áo lam chân quân, thiên mắt tiên quân, nguyên thực đạo nhân, ngũ chân nhân chờ cường giả đều là sắc mặt run rẩy đứng lên, tinh thạch núi non bọn hắn cũng không thể đủ không cần, chính là kia Kim Giáp Chiến Thần bày ra thực lực, cũng làm cho bọn họ kinh hãi, tự nhận là chính mình không thể đối kháng.

“Nhạc Thành đạo hữu, cái này cũng rất không hợp quy củ, nhiều ít cũng muốn cho chúng ta một chút đi.” Phân Thần tiên quân cắn răng mà đạo.

“Quy củ, cái gì gọi là quy củ, tinh thạch núi non chính là Hạo Thiên môn vật, ai còn dám nghĩ cách, Vân Long Giáo chính là kết cục.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, quy củ chính là thực lực, lấy chính mình thực lực bây giờ, chính mình nói trong lời nói chính là quy củ, ngay từ đầu, này vài người trong lòng, ai cũng không có đem Hạo Thiên môn như thế nào phóng ở trong lòng, bởi vì Hạo Thiên môn không có thể hiện ra thực lực.

“Nhạc Thành đạo hữu, không bằng Hạo Thiên môn chiếm cứ tám phần, chúng ta cùng nhau phân hai thành thế nào, chúng ta này mấy sơn môn cùng nhau, cũng không có thể đủ tay không mà quay về đi.” Linh Tịch tiên quân cố lấy dũng khí cắn răng nói.

Nhạc Thành trong lòng hừ lạnh một tiếng, Linh Tịch tiên quân Ngụ ý cũng nghe đi ra, này Linh Tịch tiên quân ý tứ của chính là bọn họ mọi người nếu toàn bộ liên thủ trong lời nói, kia cũng là có nhất định thực lực, tuyệt đối là không dễ chọc.

“Hai thành, người cảm thấy được người có thực lực này sao.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, ánh mắt ở mọi người trên người đảo qua, tới lúc này, Nhạc Thành đến không sợ này vài người liên thủ, chính mình vừa mới tuyệt đối kinh sợ, phỏng chừng cũng sẽ không có người dám đến đối kháng chính mình.

Sở hữu cường giả sắc mặt run rẩy, lần này trao đổi kết quả, đã muốn là thật to vượt qua hiểu rõ tưởng tượng của bọn họ, dĩ nhiên là Hạo Thiên môn muốn độc chiếm, mà bọn hắn thật đúng là không dám ra tay, thực lực của đối phương quá mạnh mẽ, cho dù là liên thủ, chỉ sợ đều là chiếm không đến cái gì tiện nghi, Vân Long Giáo kết cục đã muốn là bãi ở nơi nào, này.

“Nhạc Thành, chẳng lẽ ngươi liên tiếp Tiên Đạo liên minh vật cũng muốn cướp đoạt có thể nào, này tinh thạch núi non cũng không có thể đủ toàn bộ bị người Hạo Thiên môn sở hữu đi.” Dực Thánh Chân Quân do dự hồi lâu, lập tức đối Nhạc Thành nói.

“Tiên Đạo liên minh, nhĩ hảo giống đại biểu chính là Thiên Đình, mà không phải Tiên Đạo liên minh đi, tinh thạch núi non cùng các người Thiên Đình đã muốn không có vấn đề gì, đi thôi, nếu không, ta không để ý đối với các người động thủ.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói, cùng Thiên Đình đã sớm là có thêm không ít ân oán, sớm hay muộn yếu cùng nhau giải quyết, nhiều thượng lúc này đây cũng không tính là chẳng hạn.

“Nhạc Thành, người đừng rất đắc ý, chẳng lẽ ngươi cho là người Hạo Thiên môn có thể đối kháng chúng ta mọi người sao, người có thể đối kháng chúng ta mọi người sao, chúng ta nếu liên thủ, người cũng chiếm không đến gì tiện nghi đi.” Thiên Cương tiên quân ánh mắt ở Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân chờ trên thân người đảo qua sau, lớn tiếng nói.

“Không sai, chúng ta liên thủ, chẳng lẽ Nhạc Thành đạo hữu cho rằng có thể đối kháng chúng ta mọi người sao.” Phân Thần tiên quân nhìn chăm chú Thiên Cương tiên quân, Dực Thánh Chân Quân liếc mắt một cái, cũng mở miệng xuất đạo.

“Nhạc Thành đạo hữu, chúng ta yêu cầu không cao, này tinh thạch núi non luôn yếu phân chúng ta một chút mới không có trở ngại đi.” Linh Tịch tiên quân cũng nói nhỏ một tiếng, ở đây cũng còn có bốn tiên quân hậu kỳ, hơn nữa tiên quân trung kỳ cường giả chính là còn có mười mấy, loại thực lực này cho dù là tiên tôn lúc đầu cường giả cũng có thể đủ miễn cưỡng chống hạn, mọi người liên thủ, cũng thật đúng là không sợ này Hạo Thiên môn.

“Ha ha ha ha...” Nhạc Thành ánh mắt theo chúng trên thân người đảo qua, ngọt ha ha một đạo lớn tiếng cười lạnh, tiếng cười thu liễm thời điểm, quanh thân hàn ý ngập trời dựng lên, lạnh nhạt nói: “Chỉ bằng

các người cũng muốn uy hiếp ta sao, vậy các người muốn chuẩn bị tốt phát ra đại giới.”

Tiếng nói vừa dứt, Nhạc Thành trong tay pháp quyết thúc dục trong lúc đó, ẩn đường trung một đạo thần quang lóe ra, lập tức hóa thành mấy ngàn thước lớn nhỏ xoay quanh ở tại trước người, một cỗ mãi mãi trường tồn hơi thở tràn ngập tràn ngập trong lúc đó, đúng là thượng cổ thần khí Hạo Thiên Tháp.

Đối phương như thế thực lực hơn nữa Hạo Thiên Tháp, nhất thời mọi người đưa mắt nhìn nhau, trong lúc nhất thời cũng là không dám dễ dàng thật sự động thủ.

“Yếu liên thủ, ta Hạo Thiên môn phải sợ.” Lang Lễ quát một tiếng, thân ảnh bạo lóe dựng lên, quanh thân thanh mang đại tác phẩm trong lúc đó, khổng lồ bản thể nhất thời xuất hiện ở Nhạc Thành bên người, thân thể cao lớn ước chừng là có thêm lục vạn thước lớn nhỏ.

“Ngao...” Linh Viên rít gào một tiếng, thân hình khổng lồ cũng khóa không dựng lên, tể toái một mảnh không gian rít gào mà ra, cường hãn hơi thở trực tiếp bao phủ ở phạm vi trên không.

“Xuy xuy...” Cửu U song ma thả người dựng lên, ma khí ngập trời áp không mà lên, trong tay Cực Nguyên Ma Dao, Thiên Nguyên nghịch nhận nắm trong tay, Ma quân lúc đầu tu vi thực lực hơn nữa thần khí hơi thở, này quanh thân tràn ngập hơi thở cũng là cường hãn.

Mặt khác lão ma thực lực mặc dù là có chút thiên nhược, nhưng là là không cam lòng yếu thế, nháy mắt xuất hiện ở trên không, đại chiến một hồi, chúng ma cũng không sợ, mà Tam Tiêu tiên tử, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết cùng Huyền Tiêu nhưng thật ra tiếp tục trạm tại nguyên chỗ.

Nhìn thấy Hạo Thiên môn không sợ chút nào, mọi người cũng là có đó sắc mặt run rẩy đứng lên, Hạo Thiên môn thực lực coi như là không sai, một cái yêu quân, ba Ma quân, quan trọng nhất là kia Kim Giáp Chiến Thần thực lực.

“Dực Thánh Chân Quân, Thiên Cương tiên quân, chúng ta trở về đi, tinh thạch núi non chúng ta hồi Thiên Đình nói sau.” Vẫn là không nói gì Hồng Y tiên tử lúc này đối hai người nói.

“Đại công chúa, chúng ta mọi người liên thủ, cũng không sợ Hạo Thiên môn.” Thiên Cương tiên quân trả lời, lúc này nhất chúng cường giả ở đây, mọi người liên thủ dưới, thực lực không thể nghi ngờ cũng là cường hãn, nếu có thể đủ đối phó trụ này Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, chính mình coi như là ra một ngụm ác khí, giúp hai vị sư diệt báo thù.

“Ta nói trở về trở về đi, chúng ta đi thôi.” Hồng Y tiên tử nhìn thoáng qua tiền không trung Nhạc Thành, nhìn thấy người của Thiên Đình nếu thứ cùng Hạo Thiên môn yếu đối kháng thượng, đây là hấn ở sâu trong nội tâm tối không muốn gặp lại.

“Chính là đại công chúa, chúng ta nhận được mệnh lệnh là muốn được đến tinh thạch núi non...” Dực Thánh Chân Quân nói.

“Hết thấy hậu quả ta đến gánh vác, chúng ta trở về đi, các người cũng không phải đối thủ.” Hồng Y tiên tử nói, trong lòng không muốn cùng Hạo Thiên môn động thủ, đồng thời cũng biết, Thiên Đình trung nhân không phải Hạo Thiên môn đối thủ, mặc dù là mặt ngoài thực lực yếu mạnh hơn nhiều, chỉ Nhạc Thành thực lực, kia tuyệt đối là khủng bố.

“Chúng ta đi...” Thiên Cương tiên quân nhìn chăm chú vào tiền không Nhạc Thành liếc mắt một cái, lập tức đối phía sau nhất chúng Thiên Đình mọi người nói.

“Sưu sưu sưu...”

Một mảnh tiếng xé gió vang lên, lập tức này Thiên Đình mọi người đó là biến mất ngay tại chỗ, Hồng Y tiên tử ánh mắt đình lưu tại Nhạc Thành trên người, lập tức đối Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết, Tam Tiêu chúng nữ cáo biệt sau, cũng bóng hình xinh đẹp biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy Thiên Đình trung nhân dĩ nhiên là đi rồi, nhất thời Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân đám người đã có thể sắc mặt khó coi lên, thiếu Dực Thánh Chân Quân, cùng Thiên Cương tiên quân này hai cường giả, bọn hấn cũng không dám đối kháng này Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành.

“Như thế nào, còn muốn động thủ sao, không động thủ trong lời nói, liền cho ta sớm làm rời đi, nếu không, tự gánh lấy hậu quả.” Nhạc Thành nhìn thoáng qua Hồng Y tiên tử bóng lưng, lập tức thản nhiên nói với mọi người đạo.

“Chúng ta đi.” Phân Thần tiên quân sắc mặt run rẩy, ở thực lực tuyệt đối hạ, hắn căn bản là không thể phản kháng, tinh thạch núi non cùng hắn vô duyên, động thủ trong lời nói, không thể nghi ngờ là muốn đi Bạch Long tiên quân đường rút quân.

Tiêu Dao thành trung sở hữu sơn môn đều là oán hận bất bình, chỉ không người nào dám thế nào, lập tức đi theo Phân Thần tiên quân tức giận tới mức dặm chân ly khai san thành bình địa sơn cốc.

“Chúng ta cũng đi.” Linh Tịch tiên quân diễn cảm cùng Phân Thần tiên quân cùng không kém là bao nhiêu, Tiên Đô thành trung các sơn môn người cũng nghiêng rằng nghiêng lợi, cũng chỉ có thể đủ chịu đựng tính tình một đám ôm nỗi hận rời đi.

“Đi.” Kia Thượng Nguyên thành trung Vân Long Giáo trung còn thừa người một đám cảm như hén, lúc này thấy đến người khác đều đi rồi, làm sao còn dám dừng lại, sôi nổi hóa thành kinh hồng rời đi.

Huyền Sơn Môn, Chân Hư Động trung, mọi người cũng bắt đầu rời oán hận rồi đi, Vân Long Giáo đều khóa, bọn hắn càng thêm là phiên không dậy nổi cái gì lãng, một đám thả người đó là bắt đầu cấp tốc rời đi.

“Huyền Thủ đạo nhân, Chân Linh chân nhân, hai người các ngươi liền lưu lại đi, ngày hôm qua trưởng, hôm nay cần phải tính.” Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ.

Nhất cổ khí tức quý dị bao phủ không gian xung quanh, không gian bên trong, thời gian thần thông hơi thở tràn ngập.

“Sưu sưu.” Mắt thường có thể thấy được, nhất đạo kim sắc lưu quang trong nháy mắt xẹt qua, lấy một loại không thể tưởng tượng nổi tốc độ liên tục xuất hiện ở Huyền Thủ đạo nhân cùng Chân Linh chân nhân này hai cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi trình tự giả bên người.

“Hô.” Không gian khôi phục, mọi người còn không có phục hồi tinh thần lại, chỉ thấy lúc này kia Huyền Thủ đạo nhân cùng Chân Linh chân nhân đã muốn là xuất hiện ở Nhạc Thành đích tay trung, hai người kinh hãi con mắt đều phải điều đã ra rồi, mà lúc này hai người đã là hoàn toàn bị cấm chế trụ.

“Nhớ kỹ, Hạo Thiên môn không là các ngươi có thể trêu chọc lên, lần sau trêu chọc Hạo Thiên môn, ta tất diệt các ngươi cả nhà.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, pháp lực thúc dục, hai tay dưới không gian rồi đột nhiên xuất hiện hai cái khung bố màu xanh không gian lốc xoáy.

“Bang bang...” Hai cái không gian lốc xoáy đồng thời trong lúc nhất thời nứt toác, một cỗ cường hân kích tán lực phô thiên cái địa hướng bốn phía thổi quét khai đi, mà Huyền Thủ đạo nhân, Chân Linh chân nhân nháy mắt đã bị đánh chết ở tại Nhạc Thành đích tay trung.

Huyền Sơn Môn, Chân Hư Động trung cường giả nhìn chăm chú vào này hết thấy, cũng không người dám nói thêm cái gì, trong mắt vừa sợ hãi, có nỗi giận, cũng không dám thế nào, chỉ có thể đủ trở mắt nhìn hai người này bị đánh chết, ở thực lực tuyệt đối trước mặt, bọn hắn bất lực.

“Sưu sưu...” Những người khác không dám dừng lại lưu, nháy mắt cấp tốc mà chạy, nếu không đi, tùy thời lo lắng đối phương hội đối bọn hắn ra tay.

“Hô...” Nhạc Thành, Lang Lễ, Linh Viên đều thu hồi bản thể, lúc này, cả không gian bên trong cũng chỉ là có Hạo Thiên môn người ở, mọi người đã sớm là rời đi rất xa.

“Sư huynh, ta cho ngươi an bài chuyện tình thế nào.” Tới mọi người bên người, Nhạc Thành đối Hạo Vân Thượng Nhân La Nguyên nói.

“Đã muốn thông tri, Hạo Thiên môn trung một nửa mọi người tùy thời có thể xuất phát, ta để lại một đạo nguyên thần phân thân ở, có thể tùy thời thông tri.” La Nguyên cao hứng trả lời, thâm nghĩ trong lòng, khó trách sư đệ là làm cho hắn ở xuất phát thời điểm an bài một nửa đệ tử chuẩn bị tùy thời xuất phát, nguyên lai theo ngay từ đầu, sư đệ chính là tính toán đem tinh thạch núi non toàn bộ nuốt vào.

“Xuất phát đi, mau chóng khai thác, trong khoảng thời gian này, ta sẽ tự mình trấn thủ ở tinh thạch núi non, sở hữu tinh thạch muốn dùng tốc độ nhanh nhất khai thác đi ra, đề phòng biến hóa.” Nhạc Thành đối Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên nói.

“Phải” La Nguyên đáp, thần niệm đã muốn là lập tức thông tri Hạo Thiên môn một nửa đệ tử xuất phát, ước chừng là có thêm hơn hai trăm vạn nhân, nhất thời Hạo Thiên môn bên trong, rậm rạp lưu quang phóng lên cao ly khai Ngọc Hư sơn.

“Ám Ma quân, Cửu U song ma, các người phụ trách tinh thạch núi non khai thác, có người dám nhúng chàm trong lời nói, giết không tha.” Nhạc Thành đối Ám Ma quân ba người nói.

“Là, môn chủ.” Ba người kính sợ đáp.

Tinh thạch núi non cách đó không xa cung điện bên trong, Hạo Thiên môn chúng cường giả về tới cung điện trong vòng, mà này một lát, Nhạc Thành đó là tính toán trấn thủ ở tinh thạch núi non bên trong, khai thác tinh thạch cũng không thể đủ xuất hiện nửa điểm ngoài ý muốn, cũng phải đề phòng còn có cường giả hội nghị cách.

Trên trăm ngàn dặm tinh thạch núi non, không phải một ngày hai ngày có thể đủ khai thác xong, vì tốc chiến tốc thắng, miễn cho trì tắc phát sinh biến cố, Nhạc Thành ở tới thời điểm khiến cho sư huynh La Nguyên an bài bình thường Hạo Thiên môn hơn hai trăm vạn đệ tử tùy thời đợi mệnh, hơn hai trăm vạn nhân đồng thời khai thác, phỏng chừng ba năm ngày là đủ rồi.

Cung điện trong vòng, Hạo Thiên môn trung Lang Lễ, Cửu U song ma, Ám Ma quân, La Nguyên, Linh Viên, còn có Long Cát công chúa Xích Ngạo Tuyết, Tam Tiêu tam nữ, hơn nữa Huyền Tiêu ngồi ở trong đó.

“Huyền Tiêu huynh đệ, người lần này là muốn đi đâu?” Nhạc Thành đối Huyền Tiêu hỏi, vừa mới Huyền Tiêu nói là phải rời khỏi một lát, những năm gần đây, Nhạc Thành ở Tiên Ma giới cũng không có gì bằng hữu, trừ bỏ Huyền Tiêu này một cái.

“Trở về yêu tộc, có một số việc nhu phải đi về một chuyến.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành cười nói.

“Yêu tộc?” Nhạc Thành cũng là biết yêu tộc nơi tồn tại, Tiên Ma giới bên trong, chính là từ Cửu Trọng Thiên tạo thành, Cửu Trọng Thiên bên trong, tổ tiên tiên ma nơi, đều là nhân tộc chiếm đa số, yêu tộc cực nhỏ, mà ở Vu tộc ở trong đó liền càng thêm thiếu.

Nhưng là này ở Cửu Trọng Thiên ở ngoài, cũng còn có này một ít hồng hoang mặt đất, nơi đó còn lại là yêu tộc, Vu tộc chủ yếu nơi, tuyệt đại đa số yêu tộc đều là sinh hoạt tại hồng hoang mặt đất bên trong, cực nhỏ sẽ tới Cửu Trọng Thiên bên trong đến, Cửu Trọng Thiên, cũng chỉ là lúc trước yêu tộc kiến tạo ra mà thôi.

“Nhạc Thành huynh đệ, nhớ kỹ, chờ người tới tiên quân hậu kỳ thời điểm, khả phải giúp ta một cái vội.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành cười nói.

“Không thành vấn đề, chỉ cần người mở miệng, có thể làm được, ta tuyệt đối không chối từ.” Nhạc Thành trả lời, trải qua nhiều năm như vậy, này bằng hữu chính mình cũng là nhận định.

“Hảo huynh đệ, ta chỉ biết ta không có nhìn lầm người.” Huyền Tiêu vừa lòng nói, nhìn ra được trong lòng cao hứng không thôi, lập tức nói : “Ta đây liền đi trước một bước, hữu thời gian trong lời nói, có thể đi yêu tộc tìm ta.”

“Vậy người cũng nên cẩn thận, này người cầm, đến lúc đó hữu thời gian, ta đi yêu tộc nhìn người.” Nhạc Thành đối Huyền Tiêu nói, trong tay một cái trữ vật nhẫn đã muốn là đã rơi vào Huyền Tiêu đích tay trung.

“Cử thật, tiểu tử người dĩ nhiên là man ở ta lâu như vậy, ta đây khả không khách khí.” Huyền Tiêu tiếp nhận trữ vật nhẫn sau, thần niệm rình bên trong, nhất thời kinh ngạc không thôi, này trữ vật nhẫn trong vòng, là có thêm mười khóa Bàn Đào, còn có hơn mười khóa cổ thần đan ở bên trong.

“Ha ha.” Nhạc Thành mỉm cười.

Sáng sớm hôm sau, Huyền Tiêu liền ly khai mọi người đi trước yêu tộc nơi, Nhạc Thành đưa đến cung điện ở ngoài, đối với yêu tộc nơi, Nhạc Thành trong lòng nghĩ đến chính mình nói không chừng thật là hội đi

xem đi đâu, Thanh Đồng cùng Ngạo Không nơi ở, cũng là yêu tộc nơi, nơi đó mới là nhất lữ yêu đạo người tu hành nơi ở.

Kế tiếp ba ngày bên trong, nhất chúng lão ma đều là ở tự mình khai thác tinh thạch núi non, nhìn thấy khắp nơi đều có tinh thạch, chúng lão ma đều là trợn tròn mắt, đây mới là cự phú a. Nhạc Thành cũng là tái tới tinh thạch núi non trung, nhìn thấy khắp nơi trên đất tinh thạch, khoe miệng phía trên vẫn là lộ ra ý cười, có này tinh thạch núi non trung thu hoạch, Hạo Thiên môn phát triển đó là sắp tới.

Ngày thứ tư, Hạo Thiên môn trung hơn hai trăm vạn người ở Truy Nguyệt Đạo Nhân dưới sự dẫn dắt chạy tới tinh thạch núi non, nhìn thấy khắp nơi trên đất tinh thạch, mọi người giống như là thổ phỉ bình thường điên cuồng khai thác đứng lên, nhiều như vậy tinh thạch, trước kia mọi người đều là tán tu, làm sao ra mắt như thế trường hợp, cho dù không phải tán tu, kia cũng không có nhân kiến thức quá loại này trường hợp.

Theo hơn hai trăm vạn nhân khai thác ngày đầu tiên, liền khai thác ra không ít tiên phẩm tinh thạch đi ra.

Cung điện trong vòng, Nhạc Thành nhưng thật ra không có tham gia tinh thạch khai thác, chính là ngẫu nhiên sẽ đi gặp xem mà thôi, mà mấy ngày nay, Nhạc Thành cũng là lại bồi ở tại Long Cát, Ngạo Tuyết hai nàng bên người.

Vào đêm, Nhạc Thành phòng bên trong, một đạo bóng hình xinh đẹp tới, một cỗ thần nhiên mùi thơm truyền đến.

“Ngạo Tuyết, người không phải đi Vân Tiêu nơi đó sao, như thế nào đã tới.” Ngửi được này một cỗ thần nhiên mùi thơm, Nhạc Thành thu hồi điều tức, cũng biết là Xích Ngạo Tuyết đến đây.

“Đúng vậy, ta vừa mới cùng Vân Tiêu tỷ tỷ đang nói chuyện thiên, tán gẫu hoàn mới tới được.” Xích Ngạo Tuyết đi tới Nhạc Thành trước người nói.

“Tán gẫu cái gì?” Nhạc Thành thân đưa tay đem Xích Ngạo Tuyết kéo vào chính mình trong lòng, đưa tay đã muốn là không già thực ở cao thấp chạy đứng lên, tại đây bộ dễ thương ** thượng đã muốn là cười xe nhẹ đi đường quen.

“Người chán ghét, như thế nào, người muốn biết chúng ta tán gẫu cái gì?” Xích Ngạo Tuyết trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, hai tay ngăn chặn Nhạc Thành cao thấp chạy ma chưởng, dễ thương cười nói.

“Ân, các người có thể tán gẫu cái gì?” Nhạc Thành nhẹ nhàng hỏi, nhưng thật ra thực có chút tò mò đứng lên, tùy theo hai tay giãy Xích Ngạo Tuyết đích tay, lại không kiêng nể gì chạy đứng lên, có thể cảm giác được Xích Ngạo Tuyết trên người nhất thời khô nóng đứng lên.

“Người cái sắc lang, liền không thể thành thật một chút.” Xích Ngạo Tuyết cười duyên giãy Nhạc Thành ôm ấp, lại trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái nói : “Cùng người nói chính sự đâu, Vân Tiêu tỷ tỷ tìm người, người khoái đi xem đi đi.”

“Hắn tìm ta...” Nhạc Thành một ít kinh ngạc đứng lên, như thế có chút ngoài ý muốn, này đại buổi tối Vân Tiêu tìm mình làm cái gì.

“Ân, mau đi đi, hình như là có việc gấp đâu.” Xích Ngạo Tuyết nói.

“Được rồi, ta đây đi xem đi.” Nhạc Thành đứng lên đi tới cửa gian phòng là, Xích Ngạo Tuyết nói : “Nhạc Thành, nhớ kỹ nga, có một số việc, nữ nhân khả không tiện mở miệng nói, ta cùng Long Cát tỷ tỷ không để ý ở người tái nhiều mấy.”

Nhạc Thành cười khổ một chút sau, lập tức ly khai phòng. Trong phòng, Xích Ngạo Tuyết lộ ra giảo hoạt cười.

Vân Tiêu tiên tử phòng bên trong, Nhạc Thành gõ cửa, trong lòng còn đang suy nghĩ đêm nay thượng Vân Tiêu tiên tử tìm chính mình có sự tình gì đâu.

“Vào đi.” Phòng trong vòng Vân Tiêu tiên tử nói.

Nhạc Thành đẩy cửa tiến vào, cũng nhìn thấy Vân Tiêu công chúa đang ngồi ở trong phòng, phòng trong vòng, một viên đèn minh linh châu trần ngập ra dịu dàng sáng bóng, mà nhìn thấy lúc này Vân Tiêu tiên tử, Nhạc Thành trong lòng cũng tim đập đều nhanh vài phần.

Quần áo cung trang váy dài, dáng điệu uyển chuyển, thân hình cao gầy thon dài, đường cong uyển chuyển, lượn lờ Na Na, lay động sinh tư. Lông mày kẻ đen loăn loăn, đôi mắt tú dài, trong suốt dễ thương, mắt đẹp trung nểm trong suốt di tinh ánh sáng nhu hòa. Ngũ quan xinh xắn phối hợp ra hé ra tuyệt mỹ khuôn mặt, kiều diễm hoàn mỹ, xinh đẹp kinh tâm động phách, mái tóc đen nhánh văn thành cao cao vân trạng búi tóc, ngắn gọn thoát tục, có loại khó có thể hình dung tạo nhã phong tư.

Kiên như đao tước, eo thon hết sức nhỏ động lòng người, bộ ngực sữa sung mãn kiên đỉnh, váy dài dưới hiện ra một bộ uyển chuyển thân thể, tuyệt mỹ làm cho người ta ngạt thở.

Nhạc Thành nuốt một ngụm nước miếng, Vân Tiêu tiên tử mỹ, không thể nghi ngờ là còn hơn Yến Hiểu Kỳ, Yêu Huyền, Mộ Dung Hiểu Hiểu chờ chúng nữ còn mạnh hơn thượng một tia, loại này mỹ đã muốn là siêu trần thoát tục tình trạng.

“Người nhìn cái gì, trên người của ta không hề thỏa chỗ sao?” Nhìn thấy Nhạc Thành hai mắt nhìn chăm chú ở trên người của mình, Vân Tiêu tiên tử ảm đạm cười, lập tức nói.

“Không... Không có.” Nhạc Thành phục hồi tinh thần lại, đang muốn tính toán nói chuyện, lúc này Vân Tiêu tiên tử lại nói: “Vừa mới Long Cát muội muội nói người nhất sẽ tìm đến ta, chuyện gì, nói đi?”

“Này...” Nhạc Thành trong lòng nhất thời minh bạch rồi, cùng nhất định là Xích Ngạo Tuyết cùng Long Cát ở bên trong giở trò, khó trách Ngạo Tuyết cuối cùng đối với chính mình nói những lời này, này xem ra chính là hai nàng an bài.

“Ta liền tới thăm người một chút tại đây tập không thói quen.” Nhạc Thành rơi vào đường cùng cười khổ một chút sau nói.

“Hoàn hảo, chúng ta người tu hành đến thể nào không phải giống nhau sao.” Vân Tiêu công chúa nhọt nhọt cười nói, nhìn thấy Nhạc Thành trên mặt diễn cảm sau, trong lòng tựa hồ là đoán đoán được vài phần, này có lẽ là Long Cát an bài.

Hai người cho nhau nhìn chăm chú liếc mắt một cái lúc sau, lập tức đổi vị trí ánh mắt, nhất thời phòng bên trong hai người không khí chính là xấu hổ lên, trong khoảng thời gian ngắn, hai người cũng không biết nói cái gì cho phải.

“Đúng rồi, đây là ta Tam Tiên Đảo thượng dùng tiên quả ủ ra một loại rượu ngon, còn hơn Thiên Đình quỳnh tương ngọc dịch mạnh đúng, người muốn hay không thử xem.” Xấu hổ bên trong, Vân Tiêu tiên tử đánh vỡ trầm mặc, theo trữ vật trong giới chỉ lấy ra một cái bình ngọc, một cổ nồng đậm mùi thơm lâu dài mùi thơm nhất thời ở phòng bên trong tràn ngập.

“Quả nhiên là hàng cao cấp, tự nhiên là yếu nhắm nháp một phen.” Nhạc Thành mỉm cười nói.

“Vậy người thử xem xem, đây chính là ta cùng Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu cùng nhau ủ.” Vân Tiêu tiên tử đã muốn là lại lấy ra hai cái ngọc chén, còn có kỷ bàn tiên quả, rót một ly rượu ngon đưa cho Nhạc Thành.

Nhạc Thành tiếp nhận chén rượu, một cổ mùi thơm xông vào mũi, này rượu ngon thật đúng là đi vắng lần trước tiểu Dao Trì thượng quỳnh tương ngọc dịch dưới, tựa hồ là còn muốn tốt hơn rất nhiều.

Một ngụm mà ảm, rượu nhập khẩu trung, u Hương Hương xông ra, u nhã tinh tế, rượu thể thuần hậu, trở về chỗ cũ ngân nga, không chén lưu hương, tựa hồ là còn có một tia thần nhiên linh khí theo trong rượu chia lìa hóa sau, tiến vào trong cơ thể kinh mạch bên trong.

Nhạc Thành nhịn không được thở dài: “Thật sự là hảo tửu, trong thiên địa, này rượu ngon chỉ sợ là không nhiều lắm.”

“Tính người biết hàng, rượu này tự liên sư phó của ta lão nhân gia ông ta cũng khoe hảo uống, hơn nữa trong rượu này chúng ta gia nhập không ít linh dược, uống thượng một ly, còn hơn thượng phẩm đan dược cũng sẽ không kém nhiều ít.” Vân Tiêu tiên tử nói.

“Nga, ta đây nhưng thật ra yếu nhiều uống vài chén.” Nhạc Thành cười nói, cái này liên tiếp Thông Thiên giáo chủ cũng khoa hảo uống, kia chính mình nhưng thật ra không thể khách khí.

“VẬY NGƯỜI CŨNG PHẢI CẨN THẬN MỘT CHÚT, RƯỢU NÀY TÁC DỤNG CHẬM KHẢ LỚN, NHIỀU UỐNG VÀI CHÉN TIÊN TÔN CƯỜNG GIẢ CŨNG KHÓ LẤY ĐỐI KHÁNG TRỤ.” VÂN TIÊU TIÊN TỬ LẠI ĐẢO MÃN MỘT LỖ GIAO CHO NHẠC THÀNH.

“KIA CÀNG THÊM PHẢI THỬ MỘT CHÚT.” NHẠC THÀNH CƯỜI, TỚI HIỆN TẠI LOẠI NÀY TU VI, BÌNH THƯỜNG RƯỢU CÓ THỂ LÀM CHO CHÍNH MÌNH TRONG LỜI NÓI, CHỈ SỢ LÀ RẤT KHÔNG CÓ KHẢ NĂNG.

“TA CŨNG CÙNG NGƯỜI UỐNG MỘT CHÉN, ĐA TẠ TRƯỚC KIA ĐÃ CỨU CHÚNG TA BA NGƯỜI, LÀM CHO QUỲNH TIÊU CÒN TÌM NGƯỜI PHIÊN TOÁI.” VÂN TIÊU TIÊN TỬ BỤNG CHÉN RƯỢU LÊN NÓI, TƯ THẾ DỄ THƯƠNG KHÔNG THÔI.

NHẠC THÀNH NHÌN THẤY, TRONG MẮT LẠI CÓ CHÚT THẤT THẦN, LẬP TỨC GIƠ LÊN CHÉN RƯỢU, NHẹ NHÀNG HUỖCH VÂN TIÊU TIÊN TỬ CHÉN RƯỢU MỘT CHÚT, NGAY SAU ĐÓ, HAI NGƯỜI ĐỀU LÀ MỘT HƠI CẠN SẠCH.

“HẢO TỬU.” NHẠC THÀNH KHEN, THẬT ĐÚNG LÀ KHÔNG NGHĨ TỚI RƯỢU NÀY NHƯ THỂ TRỞ VỀ CHỖ CŨ VÔ CÙNG, TUYỆT ĐỐI LÀ CỰC PHẨM RƯỢU NGON, BÊN NGƯỜI CÒN CÓ MỘT CÁI CỰC PHẨM NỮ TỬ, NÀY GIAI NHÂN RƯỢU NGON CÙNG NHAU, NHẠC THÀNH CŨNG LÀ RƯỢU HƯNG QUÁ.

“HẢO UỐNG TRONG LỜI NÓI VẬY NHIỀU UỐNG VÀI CHÉN ĐI.” VÂN TIÊU TIÊN TỬ NÓI, LẠI CẤP NHẠC THÀNH RÓT.

HAI NGƯỜI HẾT LÊN NHIỀU ÍT ĐÃ MUỐN LÀ KHÔNG BIẾT, MƠ HỒ BÊN TRONG, NHẠC THÀNH CŨNG LÀ CẢM THẤY ĐƯỢC CHÍNH MÌNH CÓ CHÚT HÔN MÊ, TRONG MẮT NHÌN THẤY VÂN TIÊU TIÊN TỬ, LẠI TUYỆT MỸ VÔ CÙNG, XINH ĐẸP CỰC KỲ, HƠN NỮ DÁNG NGƯỜI MẶT NGOÀI RÕ RÀNG, ĐƯỜNG CONG LẪ LƯỚT, NHẠ LÚC NÀY RƯỢU HƯNG DƯỚI, TỰA HỒ LÀ TRONG LÒNG CÓ MỘT CỎ LỬA NÓNG BAY LÊN.

“NGƯỜI NHÌN CÁI GÌ, TRÊN NGƯỜI CỦA TA LÀM SAO VẬY.” VÂN TIÊU TIÊN TỬ HƠI HƠI NÓI, SONG MẶT CÓ CHÚT MẶT HỒNG HÀO, TỰA HỒ CŨNG LÀ CÓ ĐÓ MƠ MƠ HỒ HỒ ĐỨNG LÊN.

“TA XEM NGƯỜI, NÓI THẬT, CỦA NGƯỜI MỸ, LÀ TA ĐÃ THẤY ĐẸP NHẤT.” NHẠC THÀNH NÓI.

,

1267. Chương 1076: Cổ Phẩm Tinh Thạch

“PHẢI KHÔNG, KIA LONG CÁT MUỘI MUỘI ĐÂU, CÒN CÓ NGẠO TUYẾT CÙNG HỒNG NHÌ.” VÂN TIÊU TIÊN TỬ MỈM CƯỜI NÓI.

“CÁC NÀNG CŨNG RẤT ĐẸP, CHỈ CỦA NGƯỜI MỸ, CÀNG TỐT HƠN.” THẢN NHIÊN NÓI, LẬP TỨC NÓI : “NGƯỜI SỚM MỘT CHÚT NGHỈ NGƠI, TA TRƯỚC HẾT ĐI RỒI.”

NÓI XONG, NHẠC THÀNH ĐỨNG DẬY, MANG THEO MỘT TIA SAY NGÀ NGÀ ĐỨNG DẬY MUỐN ĐI RA NGOÀI.

“TA TẶNG NGƯỜI.” VÂN TIÊU TIÊN TỬ VỀ MẶT MẶT HỒNG HÀO ĐỨNG DẬY, CHÍNH LÀ VỪA MỚI ĐỨNG DẬY ĐI LÊN VÀI BƯỚC, THÂN THỂ MỀM MẠI MỀM NHŨN, ĐÓ LÀ YẾU HƯỚNG TRÊN MẶT ĐẤT ĐỔ ĐI, RƯỢU NÀY LIÊN TIẾP TIÊN TÔN CƯỜNG GIẢ NHIỀU UỐNG VÀI CHÉN CŨNG SẼ TÚY, HẮN THỰC LỰC BÂY GIỜ CHÍNH LÀ ĐỐI KHÁNG KHÔNG ĐƯỢC.

“CẨN THẬN.” NHẠC THÀNH ĐỔ CÒN LÀ CÓ THÊM BA PHẦN THANH TỈNH, NHANH CHÓNG CHẶN NGANG ÔM LẤY VÂN TIÊU TIÊN TỬ.

VÂN TIÊU TIÊN TỬ VỀ MẶT SAY NGÀ NGÀ MÔNG LUNG, NHÀO VÀO NHẠC THÀNH TRONG LÒNG, HAI TAY TỰ NHIÊN PHẢN ỨNG ÔM Ở NHẠC THÀNH TRÊN CỔ, NHẤT THỜI XUẤT HIỆN MỘT BỘ DỄ THƯƠNG ĐỘNG LÒNG NGƯỜI LIÊU NHÂN TƯ THẾ.

NHẤT THỜI BỐN MẮT NHÌN NHAU, TRONG PHÒNG YÊN TĨNH KHÔNG TIẾNG ĐỘNG, BỐN MẮT BÊN TRONG TỰA HỒ ĐỀU LÀ CÓ THỂ THẤY RÕ RÀNG ĐỐI PHƯƠNG NỘI Ý NGHĨ TRONG LÒNG BÌNH THƯỜNG.

NHƯ THẾ TUYỆT SẮC MỸ NHÂN Ở ÔM, HƠN NỮ VI TÚY TÁC DỤNG, MỘT CỎ MÙI THƠM THẢN NHIÊN XÔNG VÀO MŨI, TRONG LÒNG NỮ TỬ LẠI LÀ NHƯ THẾ HẤP DẪN, NHẠC THÀNH XEM Ở TRONG MẮT, QUẢ THỰC CHÍNH LÀ LỬA CHÁY ĐỔ THÊM DẦU.

TỰA HỒ LÀ KHÔNG CÓ BAO NHIỀU DO DỰ, NHẠC THÀNH LẬP TỨC KÌM LÒNG KHÔNG ĐẬU ĐỊA ÔM VÂN TIÊU, ĐÔI MÔI DẠY NHẹ, CHẠM NHẹ XUỐNG.

VÂN TIÊU TIÊN TỬ MẮT ĐẸP ĐỘT NHIÊN NHẤT BỂ, KHÔNG CÓ CỰ TUYỆT, CÀNG KHÔNG CÓ ĐẨY RA, TƯƠNG PHẢN MỘT PHEN ÔM CHẶT NHẠC THÀNH, GẮT GAO DÁN SÁT VÀO Ở TẠI CÙNG NHAU.

Hai người lúc này dây dưa ở tại cùng nhau, mặt khác sở hữu hết thấy đều không có còn muốn, sau một lát, hai người cùng hôn, dời bước tới phòng trong vòng trên giường.

Nhạc Thành lúc này cũng chẳng quan tâm mặt khác, một bên tận tình khiêu khích, hai tay tại nơi tuyệt mỹ thân hình phía trên du không động đậy chỉ, một bên mãnh liệt môi của nàng, tại nơi rượu ngon dưới tác dụng, chỉ thấy Vân Tiêu tiên tử lúc này đã muốn là bị Nhạc Thành khơi mào tình yêu trai gái nhộn nhạo, hơi thở ngắn ngủi dựa ngã vào giường thượng, thần tình đỏ bừng.

Vân Tiêu tiên tử mở hai tròng mắt, một đôi đôi mắt đẹp si thị, kia ánh mắt thâm hàm chứa khát vọng, ảo tưởng, then thùng hỗn hợp, trước ngực phập phồng không chừng, trước ngực cao ngất chỗ một cao nhất thấp rung động giả.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào này hết thấy, lại hai tay du không động đậy chỉ, lửa nóng, kích thích, triều dâng bình thường bắt đầu khởi động đứng lên.

Nhạc Thành tái nán cầm giữ, hai tay cởi ra kia tuyệt mỹ thân hình phía trên quần áo, nhất thời một khối tuyệt mỹ ngọc thể, tức khắc liền ngang dọc ở trước mắt, trắng tinh mà thấu hồng, tinh tế làn da, không một điểm tí vết có thể tìm ra, rắn chắc mà là lướt ngọc, như ở phập phồng không chừng, cân đối mà có đường cong dáng người, hoạt thường thường bụng, thon dài rất tròn dầy, lại lên trời kiệt tác.

Kể khác mơ màng đào nguyên ở chỗ sâu trong, lại thần bí, giống thâm sơn trung u cốc, Vân Tiêu tiên tử thần tình ứng đỏ, cũng không biết là thanh tỉnh vẫn là say, tùy ý Nhạc Thành an bài, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào này tuyệt mỹ vưu vật **, căn bản không thể khắc chế.

Loại trừ chính mình quần áo, Nhạc Thành ôm hân kia đường cong là lướt thân thể mềm mại, bắt đầu rồi kia tối nguyên thủy bước.

“A...” Vân Tiêu tiên tử cảm thấy một trận xé rách đau đớn, toàn thân run rẩy, há mồm kêu ra giấp.

Nhạc Thành cũng không để ý đến, lập tức chạy chồm mà lên, hai người tựa hồ đều là nường say rượu, không ngừng bốc lên té lạng, lẫn lên từng trận bọt sóng vẩy ra, thật lâu sau, kia trăng xuân sắc ánh sáng trở nên càng thêm điên cuồng.

Vân Tiêu tiên tử trải qua hơn một lần lúc sau, tuy rằng không còn là tấm thân xử nữ, chính là chuyện nam nữ cũng không có chân chính trải qua, ngay từ đầu tự nhiên là đau đớn khó nhịn.

Chính là sau một lát, đó là khổ tận cam lai, tình yêu như nước, mị thái kiều diễm, giống như đóa vũ đường.

Nhạc Thành lúc này nhìn thấy càng thêm nhiệt liệt bay lên, ôm chặt thân thể mềm mại, kích thích thất lưng, như mã thêm tiên, như lửa thêm thán, cứ như vậy điên cuồng *, thẳng làm cho dưới thân tuyệt mỹ nữ tử thở gấp liên tục, mị nhãn như tơ, ngấm khê liên miên không dứt.

Phòng bên trong, nhất thời xuân sắc khôn cùng, sau một lát, Vân Tiêu tiên tử cũng đi vắng có điều then thùng, kiều đồn cực lực nghênh thấu. Tình yêu dào dạt, thần tình đỏ bừng, bật hơi như tơ, Tinh mắt khê nhếch, cái loại này mỹ. Là không thể dễ dàng thấy được, cái loại này mỹ, càng làm Nhạc Thành giờ phút này điên cuồng, làm Nhạc Thành liều lĩnh vọt mạnh.

“A... ..”

Cũng không biết qua bao lâu, chỉ thấy Vân Tiêu tiên tử kiều hừ, đồng thời hai tay ôm chặt Nhạc Thành, trong cơ thể một trận cấp tốc co rút lại. Một cổ lửa nóng mà ra, thể xác và tinh thần câu chiến, trong miệng gọi thẳng tuyệt vời, không muốn thả lỏng Nhạc Thành, hưởng thụ ở tại cuối cùng cá nước chi nhạc trung.

Cách ngày sáng sớm, phòng bên trong, cả phòng mùi thơm ngào ngạt mùi thơm, Nhạc Thành chỉ thấy Vân Tiêu tiên tử thiên hương quốc sắc kiều nhan, * như bạch ngọc bàn kiều thể, đầy đặn nhu nhuận, xà thất lưng tiêm chiều dài kính, trước ngực sung mãn to thẳng, phồng lên dầy dầy, nhớ tới đêm qua kiều diễm, chỉ cảm thấy Vân Tiêu tiên tử càng thêm diễm ướt át đào má cổ trắng, ở mưa móc làm dịu hạ, phát ra mê người mị lực.

Nhạc Thành nhẹ nhàng vuốt ve Vân Tiêu tiên tử tuyệt mỹ khuôn mặt, Vân Tiêu lại đột nhiên là mở to mắt, thấy Nhạc Thành chính yên lặng nhìn mình, không khỏi hồn đổi nói : “Như thế nào, người còn không có xem đủ sao?”

“Đương nhiên không có.” Nhạc Thành ảm đạm cười, đem qua kiều diễm dưới, xem ra chính mình cùng Tam Tiêu trong lúc đó xấu hổ quan hệ cũng sẽ có cải biến, chính là còn có Quỳnh Tiêu cùng Bích Tiêu hai nàng, tựa hồ là còn có chút khoảng cách.

“Chúng ta như thế nào...” Lúc này thấy đến chính mình toàn thân *, Vân Tiêu nhất thời héo rút thành một đoàn tránh ở Nhạc Thành trên người, trên mặt một mảnh ửng đỏ vẻ, tâm hồn thiếu nữ bất an nhảy lên đứng lên, ngẩng đầu nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, trong lòng kích thích từng trận liên tiếp ỷ, thẹn thùng thần tình đỏ bừng, ** run rẩy, giờ này khắc này hấn, kia thẹn thùng bất an thái độ, phong tình càng tăng lên, càng thêm hấp dẫn mê người.

Hai người ôm nhau, nhìn thấy trong lòng nữ tử, Nhạc Thành lại nhin không được cúi người xuống, Vân Tiêu tiên tử chỉ có nhắm chặt hai mắt chìm đắm trong Nhạc Thành nhu tình bên trong.

... ..

“Môn chủ, môn chủ.” Ba ngày sau đó, Tinh Thạch sơn mạch ở ngoài Nhạc Thành đặt chân cung điện trong vòng, Cửu U song ma hưng phấn theo xa không vẫn thét lên cung điện trong vòng.

“U Hồn ma, làm sao vậy.” Nhạc Thành ở phòng tu luyện, đã sớm là biết Cửu U song ma đã trở lại, ra khỏi phòng tới cung điện trong đại sảnh đối U Hồn ma hỏi.

U Hồn ma nhin xuống hưng phấn vẻ mặt, lập tức cao hứng vô cùng nói: “Môn chủ, phát hiện Cổ Phẩm tinh thạch, tiên phẩm tinh thạch dưới toàn bộ đều là Cổ Phẩm tinh thạch, cái này phát tài.”

“Cổ Phẩm tinh thạch, có bao nhiêu?” Long Cát công chúa, Tam Tiêu tiên tử, Xích Ngạo Tuyết đám người cũng là tới đại điện trong vòng.

“Hiện tại còn không biết, bất quá nhìn qua hấn là không ít.” U Hồn ma nói.

“Ta đi xem.” Xuất hiện Cổ Phẩm tinh thạch, Nhạc Thành cũng là có đó hưng phấn, này Cổ Phẩm tinh thạch so với tiên phẩm tinh thạch còn mạnh hơn hơn.

“Chúng ta cũng đi.” Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết, Tam Tiêu tam nữ cũng lập tức đuổi theo.

Mở mang Tinh Thạch sơn mạch bên trong, lúc này đã muốn là xuất hiện một cái thật lớn trên trăm ngàn dặm hồ sâu, ước chừng là có thêm mấy ngàn thước sâu, núi non thượng thổ tầng bị xóc lên, nhất thời linh khí tràn ngập ở tại cả núi non, linh khí tràn đầy trong lúc đó, bâng bạc linh khí chính là kinh người, suốt mấy ngày, này tinh thạch đào móc cũng là tới kết thúc giai đoạn.

“Bái kiến môn chủ.” Nhạc Thành mọi người đạo Tinh Thạch sơn mạch thời điểm, mọi người sôi nổi hành lễ.

“Môn chủ, chính là nơi này, nơi này chính là Cổ Phẩm tinh thạch.” Cửu U song ma mang theo Nhạc Thành thẳng đến núi non trung ương một chỗ hồ sâu trong vòng, làm sao linh khí còn hơn chung quanh còn muốn nồng đậm thượng mấy chục lần.

“Ra mắt môn chủ.” La Nguyên, Huyết Sát Tam Cơ đối, Bạch Y ma vương, Âm Phong lão ma, Kỳ Sơn Thất Ma, Âm Ma quân, còn có Lang Lễ. Linh Viên đám người lúc này đều là ở tràng, chúng lão ma đang ở hưng phấn đào móc Cổ Phẩm tinh thạch.

“Môn chủ, người xem, đây là Cổ Phẩm tinh thạch.” Lang Lễ đã muốn là lấy qua một khối Cổ Phẩm tinh thạch tới Nhạc Thành trước người, nồng đậm linh khí tràn ngập, còn hơn tiên phẩm tinh thạch còn muốn nồng đậm mấy chục lần đã ngoài, cùng linh phẩm tinh thạch quả thực chính là một cái thiên một chỗ, chênh lệch quá.

Nhạc Thành đánh giá trong tay Cổ Phẩm tinh thạch, lộ ra mỉm cười, lập tức nói: “Này Cổ Phẩm tinh thạch đại khái có bao nhiêu?”

La Nguyên đang ở đào móc Cổ Phẩm tinh thạch, nghe vậy trả lời: “Môn chủ, này Cổ Phẩm tinh thạch không ít, còn hơn trong tưởng tượng còn muốn nhiều, hiện tại phát hiện này đó, đại khái có hai mươi vạn tảng hữu.”

“Hai mươi vạn Cổ Phẩm tinh thạch.” Nhạc Thành cũng là kinh ngạc không thôi, này một khối tiên phẩm tinh thạch chính là một ngàn linh phẩm tinh thạch, mà một ngàn tiên phẩm tinh thạch mới là một khối Cổ

Phẩm tinh thạch, nói cách khác này hai mươi vạn Cổ Phẩm tinh thạch, thì phải là hai triệu tiên phẩm tinh thạch, hai nghìn triệu linh phẩm tinh thạch, này con số, đã muốn là có thể cho nhân diện cuồng.

Tuy rằng nói thần khí là vô giá, ai thần khí cũng sẽ không dùng để bán tinh thạch, bất quá này hai mươi triệu linh phẩm tinh thạch, kia cho dù là mua thượng vài món thần khí cũng là vậy là đủ rồi.

“Trường lão, nơi này lại có Cổ Phẩm tinh thạch, lại phát hiện Cổ Phẩm tinh thạch.”

Lúc này, xa xa hơn mười người Hạo Thiên môn La Thiên thượng tiên lớn tiếng hô, kia một chỗ linh khí rồi đột nhiên tăng vọt, cũng đã phát hiện Cổ Phẩm tinh thạch.

“Sưu sưu...”

Nhạc Thành mọi người rời đi thả người mà đi, lại đã phát hiện Cổ Phẩm tinh thạch, không biết lần này này Cổ Phẩm tinh thạch có bao nhiêu.

“Là Cổ Phẩm tinh thạch.” La Nguyên đã sớm là bắt đầu kiểm tra đứng lên, trong lòng chính là kích động không thôi.

“Môn chủ, này đại khái cũng có hai mươi vạn tả hữu Cổ Phẩm tinh thạch tả hữu, có lẽ khai thác đi ra càng nhiều.” Âm Ma quân kiểm tra rồi một phen sau nói, lúc này Hạo Thiên môn tất cả mọi người là hưng phấn không thôi, ai cũng thật không ngờ này Cổ Phẩm tinh thạch có nhiều như thế.

“Môn chủ, nơi này lại đã phát hiện Cổ Phẩm tinh thạch.”

“Nơi này cũng có, toàn bộ đều là Cổ Phẩm tinh thạch.” Đồng thời hai nơi đã ra rồi kinh hỉ tiếng động, đồng thời có hai nơi địa phương đều là đã phát hiện Cổ Phẩm tinh thạch tồn tại.

1268. Chương 1077: Thời Hồng Hoang Cổ Tinh.

“Mở cho ta thái, tốc độ nhanh nhất khai thác, một khối cũng không yếu lậu.” Nhạc Thành nở nụ cười, lúc này đây thu hoạch, thật đúng là kinh người a, này một đám tinh thạch, cũng đủ là chống đỡ Hạo Thiên môn phát triển đến nhất định trình độ.

Hạo Thiên môn trung mọi người toàn lực khai thác, một đám nhiệt tình tăng vọt, mà ở không có bao lâu lúc sau, có đã phát hiện ba chỗ có Cổ Phẩm tinh thạch địa phương, chiếu cố đại khái phỏng chừng, trong đó lớn nhất một chỗ, có gần bốn mươi vạn Cổ Phẩm tinh thạch khai quật.

Nhiều như thế Cổ Phẩm tinh thạch khai thác xong lúc sau, đã muốn là một ngày sau đó, nhìn thấy kia vô số Cổ Phẩm tinh thạch thu vào trữ vật nhẫn, Nhạc Thành trong lòng cũng đều là có chút kích động.

Cả Tinh Thạch sơn mạch ở Hạo Thiên môn mấy trăm vạn nhân khai thác dưới, tổng cộng cũng cũng chỉ có bốn ngày thời gian, cả trăm vạn lý núi non bắc pháp quyết thành một cái thật lớn hố sâu, trang măn thủy lúc sau, đủ để là thành làm một người ao hồ.

Được đến cả Tinh Thạch sơn mạch, Nhạc Thành lập tức phân phó Hạo Thiên môn trung nhân chạy về Hạo Thiên môn.

Mấy ngày lúc sau, Hạo Thiên môn đại diện bên trong, trung tâm đệ tử ngồi ở trong đó, một đám đều là hưng phấn không thôi, lúc này đây Tinh Thạch sơn mạch thu hoạch, chính là tuyệt đối khủng bố.

“Môn chủ, lúc này đây Tinh Thạch sơn mạch thu hoạch toàn bộ tính đã ra rồi, linh phẩm tinh thạch tổng cộng có năm trăm vạn triệu tả hữu, tiên phẩm tinh thạch có một trăm triệu tả hữu, về phần Cổ Phẩm tinh thạch, tặc là có thêm ba trăm vạn đồng đúc, này Tinh Thạch sơn mạch khai quật tinh thạch, ở cả Tiên Ma giới trong lời nói, kia cũng là có thể ở phía trước hai mươi trong vòng.” La Nguyên nói.

Này một vài tự, Nhạc Thành thực vừa lòng, lúc này đây cũng không uống chính mình ra tay.

“Này Tinh Thạch sơn mạch thật đúng là dọa người a.” Âm Ma quân hơi hơi thở dài, hắn chưa từng thấy quá lớn như vậy một chỗ Tinh Thạch sơn mạch đâu, hướng chỉ là còn có không ít Cổ Phẩm tinh thạch khai quật.

“Lúc này đây vật và mọi người, này Cổ Phẩm tinh thạch chư vị trưởng lão có cần, liền chính mình lấy tốt lắm. Môn chủ tu luyện thiên phú không sai, cũng ban cho Cổ Phẩm tinh thạch cùng tiên phẩm tinh thạch đi.” Nhạc Thành nói.

“Là, môn chủ.” Mọi người đáp, này Cổ Phẩm tinh thạch dùng để tu luyện trong lời nói, hiệu quả chính là tốt hơn nhiều.

“Môn chủ, đây là ở Tinh Thạch sơn mạch phát hiện, không biết là vật gì.” La Nguyên theo trữ vật nhẫn trong vòng lấy ra một đoàn có trẻ con thể tích lớn nhỏ màu trắng vật.

Này màu trắng vật bốn phía bóng loáng san bằng, trong suốt trong sáng, quan trọng nhất là mặt trên có nhẹ nhẹ linh khí tràn ngập, giống như là một khối thật lớn Cổ Phẩm tinh thạch bình thường, không nữa nhân lực nhân, liếc mắt một cái cũng là có thể nhìn ra này tuyệt đối là bất phàm vật.

Nhạc Thành trong tay đánh ra một mảnh thanh mang bao trùm kia bóng loáng vật thể, nhất thời có chút kinh ngạc, liền vật thể dĩ nhiên là có ngàn cân nặng.

“Đây là...” Nhạc Thành đem này trong suốt trong sáng vật nhận được trước người của mình, nhẹ nhẹ linh khí tràn ngập, này tuyệt đối là bảo vật.

Nhạc Thành đang muốn thi triển biến hóa thần thông suy tính bảo vật này lai lịch, Bích Tiêu tiên tử thần sắc hơi đổi, đối Nhạc Thành nói : “Nhạc Thành, cho ta xem.”

Nhạc Thành đem này màu trắng trong suốt bảo vật giao cho Bích Tiêu tiên tử đích tay trung, Bích Tiêu tiên tử nhất thời cẩn thận kiểm tra rồi đứng lên.

“Nhạc Thành, chúc mừng ngươi, không nghĩ tới này Tinh Thạch sơn mạch dưới, còn có loại này bảo vật.” Sau một lát, Bích Tiêu tiên tử kinh ngạc rất đúng Nhạc Thành nói.

“Đây là?” Nhạc Thành hỏi, lúc này Hạo Thiên môn mọi người cũng là nhìn chăm chú vào Bích Tiêu tiên tử, bọn hắn không ai biết này là vật gì.

“Đây là thời hồng hoang cổ tinh, hàng tỉ năm trước, ở một mảnh Tinh Thạch sơn mạch dưới cũng xuất hiện quá một lần, sau lại bị Vu tộc tổ vu Hậu Nghệ luyện chế thành Xạ Nhật Thần Tiên, uy lực không tại thượng cổ thần khí dưới, này thời hồng hoang cổ tinh giá trị, chỉ sợ là còn hơn người được đến cả tòa Tinh Thạch sơn mạch cũng không kém nhiều ít, tới một mức độ nào đó mà nói, người khắp Tinh Thạch sơn mạch cũng so ra kém này thời hồng hoang cổ tinh giá trị cường.” Bích Tiêu tiên tử nói.

“Dĩ nhiên là này loại bảo vật.” Nhạc Thành hít vào một hơi, biết này thần vật không phải phàm vật, khả cũng thật không ngờ là này loại bảo vật a, Hậu Nghệ tổ vu Xạ Nhật Thần Tiên, đây chính là lợi hại vô cùng, uy lực không tại thượng cổ thần khí dưới, kia chính mình này thời hồng hoang cổ tinh cũng có thể đủ luyện chế ra một món đồ cực kỳ lợi hại pháp khí.

Tới một mức độ nào đó mà nói, nếu một món đồ có thể so với thượng cổ thần khí pháp khí, tái nhiều tinh thạch, cũng sẽ không có nhân đổi, có như vậy thần khí, kia đồng cấp trung chính mình không thể nghi ngờ là có thể nói không đầy tồn tại, ai cũng sẽ không bỏ được cầm đi đổi tinh thạch.

Hạo Thiên môn mọi người cũng là không nghĩ tới này vẫn là như thế bảo vật, quả thực là kiếm được.

“Sư huynh, này thời hồng hoang cổ tinh là ai phát hiện?” Nhạc Thành đối La Nguyên hỏi.

“Là ba Địa ma tu vi đệ tử, vừa mới gia nhập Hạo Thiên môn không đến mười năm.” La Nguyên nói.

“Phiền toái sư huynh đem bọn họ gọi một chuyến đi, ta có chuyện đối bọn hắn nói.” Nhạc Thành do dự một chút nói, ba người này đã phát hiện bảo vật như vậy, kia chính mình cũng không bạc đãi bọn hắn.

“Là, môn chủ, ta đây phải đi.” La Nguyên đáp, lập tức ra đại điện đi tìm kia ba phát hiện này thời hồng hoang cổ tinh Hạo Thiên môn đệ tử.

Nhạc Thành thu hồi thời hồng hoang cổ tinh, này loại bảo vật, nhưng so với một món đồ bình thường thần khí mạnh hơn nhiều lắm, nói không chừng chính mình đó là có thể luyện chế ra một món đồ cùng Hậu Nghệ tổ vu Xạ Nhật Thần Tiên đánh đồng thần khí đến.

Chính là sau một lát, La Nguyên mang theo ba Địa ma trung kỳ tu vi giả tới đại điện trong vòng, này ba Địa ma tu vi giả hai nam một nữ, đều là thanh niên bộ dáng, ba người đều là nơm nớp lo sợ, nghe La Nguyên trưởng lão nói môn chủ tìm hẩn nhóm, trong lòng chính là hoảng sợ không nhẹ.

“Bái kiến môn chủ.” Tam người tới đại điện, nhất thời đã bái đi xuống, đầu cũng không dám nâng.

“Các người ba đứng lên đi, cho các người đến, là có một số việc tìm các người.” Nhạc Thành đối ba người nói, thần niệm rình bên trong, phát hiện ba người thiên phú cũng không tệ lắm, nguyên thần lực còn hơn bình thường đồng cấp tu vi giả cũng là mạnh hơn thượng một ít.

Khí thế Nhạc Thành không cần rình cũng là có thể biết, hiện tại gia nhập Hạo Thiên môn nhân, tựu cũng không có thiên tư bình thường hạng người, hiện tại nếu muốn tiến vào Hạo Thiên môn, yêu cầu đó chính là cực cao, cho dù là như vậy, mỗi ngày tưởng gia nhập Hạo Thiên môn nhân, cũng là nối liền không dứt.

“Môn chủ có việc xin phân phó, đệ tử không chối từ.” Ba người hơi hơi đứng dậy, cũng cúi đầu không dám nhìn mặt trên, hiện tại Hạo Thiên môn mọi người đều rõ ràng, này đại điện cũng không phải là người bình thường có thể tới, chỉ có Hạo Thiên môn trung trung tâm đệ tử mới có thể đi vào. Ba người bọn họ đến nơi này, đều là cả người có chút run rẩy đứng lên, ở đây, thực lực thấp nhất đều là Đại La Kim Tiên, còn có Ma quân cường giả ở bên trong, chỉ là hơi thở, cũng là cũng đủ bọn họ áp lực.

“Các người ba người lần này lập công, như vậy đi, này tam kiện cao nhất ma khí liền về các người, mỗi người một món đồ, còn có tam kiện cực phẩm ma khí, mỗi người một viên Bàn Đào, cửu khóa cổ thần đan.” Nhạc Thành mỉm cười, trong tay pháp quyết đánh ra, nhất thời tam đoàn thanh mang tới ba người trước người, đúng là kia cao nhất ma khí, Bàn Đào, cổ thần đan, còn có cực phẩm ma khí.

“Này...”

Ba người kinh ngạc, nhất thời ba người phục hồi tinh thần lại, lại quỳ rạp xuống đất, đều là hoảng sợ như sững đứng lên, cao nhất ma khí a, Hạo Thiên môn trung, hiện tại Địa tiên, Địa ma thực lực, tuyệt đối là không có cao nhất ma khí cùng tiên khí đối, tựu liên Đại La Kim Tiên tu vi giả, trừ bỏ trung tâm đệ tử ở ngoài, cũng là không có mấy người có thể có cao nhất trình tự pháp bảo.

Còn có này Bàn Đào, cổ thần đan, ba người chấn kinh rồi, cơ hồ là không thể tin được đây là thật sự, môn chủ kêu chính mình ba người, thế nhưng chính là ban cho này loại bảo vật, ba người thậm chí là không biết chính mình rốt cuộc là vì Hạo Thiên môn lập cái gì công lớn lao.

“Ám Ma quân, ta xem ba người này thiên phú cũng không sai, ba người này người hãy thu làm đệ tử đi, người xem thế nào?” Nhạc Thành hơi hơi đối Ám Ma quân nói.

“Là, môn chủ.” Ám Ma quân cũng không có ý kiến.

“Các người ba đâu, nguyện ý bái Ám Ma trưởng lão vi sư sao?” Nhạc Thành lập tức đối ba người hỏi.

“Nguyện ý, nguyện ý, đa tạ môn chủ.” Ba người kích động không thôi, Ám Ma quân là ai, Hạo Thiên môn trưởng lão cùng trung tâm đệ tử, cũng là hiện tại ra cửa chủ ở ngoài Hạo Thiên môn thực lực người mạnh nhất, môn chủ vô số mọi người là muốn trở thành môn trung trưởng lão đệ tử, chính là môn trung trưởng lão đều là không dễ dàng thu đồ đệ, đặc biệt này đó Cửu Thiên Huyền Tiên, Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma tu vi thực lực trưởng lão, liền càng thêm là không thu đồ.

Mà hiện tại, là một cái Ma quân hậu kỳ tu vi trưởng lão thu bọn họ làm đồ đệ, bọn họ như thế nào hội không muốn, có một như vậy sư phụ ở Hạo Thiên môn trong vòng, về sau bọn họ tiên đồ đã muốn là có thể thấy, cho dù là trở thành Hạo Thiên môn trung tâm đệ tử đều là chuyện sớm hay muộn tình.

“Đệ tử bái kiến sư phó...”

Ba người đồng thời tới Ám Ma quân trước người tam bái cửu khấu, sợ là Ám Ma quân đợi không muốn.

“Ha ha, đứng lên đi.” Ám Ma quân cười, tựa hồ là đối này ba đồ đệ cũng không có cái gì không hài lòng địa phương.

Ba người này được sủng ái mà lo sợ đi ra ngoài đại điện lúc sau, đều cũng có đó kinh ngạc đến hồi bắt quá thần đến, này hết thấy đối ba người mà nói đều là không thể tưởng tượng nổi chuyện tình, ba người ly khai

đại diện lúc sau, nhất thời bị không ít Hạo Thiên môn đệ tử vây quanh hỏi.

Ba người nhưng thật ra cũng không nói gì chiếm được cao nhất ma khí, chính là nói môn chủ ban cho một món đồ cực phẩm ma khí, còn bị Âm Ma trưởng lão thu đệ tử, nhất thời làm cho sở hữu đệ tử đều là hậm mộ không thôi, thậm thán ba người này vận may.

Mà kế tiếp, Nhạc Thành cũng cùng mọi người thương nghị một sự tình sau, lập tức chuẩn bị bế quan, Nhạc Thành biết rõ thực lực mới là chính mình cùng cả cái Hạo Thiên môn sinh tồn hết thấy, cho nên, đề cao thực lực mới là là tối trọng yếu.

Nhạc Thành yếu bế quan, Xích Ngạo Tuyết cùng Long Cát công chúa tự nhiên là sẽ không nói cái gì, hướng chỉ hai nàng cũng đều là muốn đánh tính bế quan.

Nhất chúng lão ma cũng là có không ít người bế quan, này Hạo Thiên môn chuyện tình, Nhạc Thành liền tiếp tục là giao cho Hỏa Vân Thượng Nhân La Nguyên.

Ngày hôm sau, Hạo Thiên Tháp trong vòng, Nhạc Thành mang theo Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, Tam Tiêu tam nữ, còn có Lang Lễ, Linh Viên, Cửu U song ma, Âm Ma quân cùng nhau tiến nhập Hạo Thiên Tháp trong vòng, ở Hạo Thiên Tháp nội tu luyện, tu vi phải nhanh hơn.

Hạo Thiên Tháp trong vòng, Nhạc Thành một mình là ở chỗ không gian bên trong đem Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa đưa Thần Nông đỉnh mệnh môn thể giới trong vòng, nhìn thấy kia mệnh môn thể giới trong vòng ngọn núi phía trên Hoàng Trung Lý, hai nàng trong lòng kinh ngạc có thể nghĩ.

Cửu khỏa Hoàng Trung Lý, còn có cuối cùng hai khỏa cũng là Nhạc Thành chuyên môn lưu cho hai nàng, ở Nhạc Thành công đạo dưới, hai người ở mệnh môn thể giới trong vòng ăn vào Hoàng Trung Lý sau bắt đầu bế quan.

Thần Nông đỉnh trong vòng một chỗ bãi đá thượng, Nhạc Thành tựa hồ là ở do dự mà cái gì, lập tức nhượng mày, lẩm bẩm nói: “Thử xem xem đi, trước luyện hóa nói sau.”

Trong tay pháp quyết đánh ra, không sai đồng thời thời điểm, chỉ thấy Nhạc Thành trước người đã muốn là xuất hiện kia thời hồng hoang cổ tinh, lần lượt do dự một chút lúc sau, Thần Nông đỉnh nội trống rỗng xuất hiện một cổ tam vị chân hỏa.

Nhạc Thành cầm trong tay thời hồng hoang cổ tinh nhốt đánh vào tam vị chân hỏa trong vòng, bắt đầu chậm rãi luyện hóa, này thời hồng hoang cổ tinh bảo vật như vậy, cũng không phải là vài ngày thời gian có thể đủ luyện hóa, cũng chỉ có thể đủ chậm rãi luyện hóa.

Lập tức, Nhạc Thành thả người ra Thần Nông đỉnh sau, tới Hạo Thiên Tháp đại diện ở ngoài bắt đầu khoanh chân mà ngồi tu luyện đứng lên.

Trước mắt Hạo Thiên môn bên trong tựa hồ cũng là không có gì chuyện quan trọng, Nhạc Thành liền tính toán bế quan tu luyện, tu vi trình tự hiện tại mặc dù là tối tiên quân lúc đầu, chính là cách tiên quân trung kỳ còn xa rất, cũng đừng đề tiên tôn như vậy trình tự, hiện tại Nhạc Thành chính là hy vọng có thể nhanh hơn thể cao tu vi, chính mình cừu gia, khả cũng không có thiếu đâu, không có đủ thực lực, kia phiên toái chính là không ít.

Sau một lát, Nhạc Thành tiến nhập quên mình chi cảnh, trong cơ thể hấp thu Thần Nông đỉnh mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí, trong cơ thể hấp thu Hạo Thiên Tháp bàng bạc linh khí, hơn nữa lại dùng mấy Bàn Đào, đó là một đám cường hãn pháp lực ở tu luyện trung trực tiếp tiến nhập trong cơ thể giới.

Mà ở trong đầu, Nhạc Thành vẫn là ở lạc đơn vị các loại thần thông lực cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, tại đây hết thấy bên trong, thời gian bắt đầu chậm rãi trôi qua.

Cũng không có bao lâu lúc sau, Tiên Ma giới bên trong, cũng lại có một đạo khiếp sợ tin tức truyền ra, Hạo Thiên môn môn chủ Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành đánh chết Thượng Nguyên thành Vân Long Giáo Bạch Long tiên quân cùng mặt khác bảy tiên quân cường giả, đẩy lui Quỷ Cốc Môn, Tử Vân Môn, dọa đi rồi Dực Thánh Chân Quân cùng Thiên Cương tiên quân, chiếm được một mảnh Tinh Thạch sơn mạch.

Lúc này, Tiên Ma giới trung mọi người mới bằng lòng định rồi Kim Giáp Chiến Thần thực lực, trong lúc nhất thời sở hữu Tiên Ma giới trung mọi người là đang đàm luận về Kim Giáp Chiến Thần hết thảy, .

Mà lập tức Tiên Ma giới trung không biết là ai theo Minh giới truyền ra tin tức, Kim Giáp Chiến Thần dĩ nhiên là ở Minh giới đại chiến Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa, cũng không có rơi vào hạ phong, tin tức này càng thêm là làm cho mọi người kinh ngạc.

Đánh chết tiên quân, Ma quân hậu kỳ tu vi cường giả mặc dù là đã muốn là làm cho người ta kinh ngạc, nhưng là còn hơn chân chính cùng tiên tôn cường giả đối kháng đến, này không thể nghi ngờ là cùng tiên tôn cường giả đối kháng càng thêm làm cho người ta kinh ngạc cùng khiếp sợ.

Đây cũng là chứng minh rồi Kim Giáp Chiến Thần có tiên tôn trình tự thực lực, tiên tôn trình tự, ở cả Tiên Ma giới đó là thuộc loại tuyệt đỉnh cường giả hàng ngũ, không có chỗ nào mà không phải là kinh sợ nhất phương cường giả, tới tiên tôn trình tự tu vi cường giả, muốn rơi xuống đều là rất khó.

Mấy tin tức này truyền ra, Hạo Thiên môn không thể nghi ngờ là thanh danh lại đại chấn, cả Tiên Ma giới trung Tán tiên tán ma đều là sôi nổi tiến vào Thanh Hoa thành tưởng gia nhập Hạo Thiên môn bên trong.

Mà Thanh Hoa thành lúc này cũng là đã trở thành cả Tiên Ma giới nhất phồn vinh náo nhiệt thành một trong, trong thành tiên ma cùng tồn tại, đồng thời cấm giết chóc, có cừ oán oán trong lời nói, có thể quyết đấu giải quyết.

Ở trong thành không người nào dám trái với này trong thành quy củ, không người nào dám khiêu khích Hạo Thiên môn.

Cũng bởi vì hiện tại Thanh Hoa thành là Tiên Ma giới trung duy nhất một cái tiên ma cùng tồn tại địa phương, không ít Ma đạo tu vi giả cũng là liên tục tiến nhập trong đó, Thanh Hoa thành dân cư cũng là mỗi ngày đều ở gia tăng trung.

Thời gian liền là như thế này chậm rãi bình tĩnh mà qua, Thanh Hoa thành trung cũng là bình tĩnh vô cùng, hiện tại cũng không có người đến Thanh Hoa thành nháo sự.

Mười năm lúc sau, Nhạc Thành lại ăn vào mấy khóa Bàn Đào cùng cố thần đan, hai mươi năm sau, lại ăn vào mấy khóa, còn lại thời gian, Nhạc Thành khoan chân mà ngồi, quanh thân thần nhiên thanh mang bao vây, sẽ không có này động tác của hắn.

Mà ở năm mươi năm lúc sau, này Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết hai nàng đột phá tới Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ sau, cũng tiếp tục bế quan vuan, trong cơ thể Hoàng Trung Lý căn bản là không có hoàn toàn luyện hóa.

Năm mươi năm thời gian trung, Nhạc Thành còn không có di động, trừ bỏ mỗi mười năm liền gấp ăn vào một ít Bàn Đào cùng cố thần đan ở ngoài, đều là ở toàn bộ tinh thần lĩnh ngộ trong óc nội các đại thần thông.

Chín mươi năm sau, Hoàng Ma tán nhân ở Hạo Thiên môn phía sau núi đột phá tới Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ tu vi trình tự, biết được môn chủ bọn người bế quan lúc sau, cũng lựa chọn tiếp tục bế quan.

Một trăm năm mười năm lúc sau, Liệt Hỏa Ma Vương rốt cục thì theo hỏa chi đạo lĩnh ngộ tới hỏa chi thần thông tình trạng.

Một trăm năm mười năm, Nhạc Thành còn không có nhiều biến hóa lớn, quanh thân thanh mang thần nhiên quanh quần, có vẻ là có chút thần dị.

Ngột, Nhạc Thành mở hai mắt ra, trong mắt ánh sao đầu bắn mà ra, thân ảnh như tia chớp thả người dựng lên, trong tay Hiên Viên kiếm ở trên không trung kéo, xấn một mảnh phổ thiên cái địa kiếm quang, giống như một cổ cuộn sóng bình thường liên miên không dứt thổi quét hướng về phía phương xa mà đi.

Cả không gian trong phút chốc bị cắt vỡ tứ phân ngũ liệt đứng lên, bóng kiếm lập tức vừa thu lại, Nhạc Thành lại về tới tại chỗ khoan chân mà ngồi, trong miệng lầm bầm nói: “Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết thứ năm chiêu Diệt Ma còn thiếu chút nữa, tiếp tục lĩnh ngộ.”

Lại ăn vào mấy Bàn Đào cùng một ít cổ thần đan, Nhạc Thành tiếp tục tiến nhập quên mình chi cảnh tiếp tục lĩnh ngộ, hơn một trăm năm thời gian, ở tu luyện giả trong mắt chính là một chút cũng không lâu.

Thời gian lại đã qua, tổng cộng tam sau trăm tuổi, Thần Nông đỉnh trong vòng mệnh môn thể giới bên trong, Long Cát công chúa cùng Xích Ngạo Tuyết hai người hoàn toàn luyện hóa Hoàng Trung Lý, cũng đột phá tới Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ.

Này mệnh môn thể giới trong vòng tu luyện, còn hơn Hạo Thiên Thập nội tu luyện còn muốn tốt hơn không ít, hai nàng đột phá sau, cũng tiếp tục tu luyện, Nhạc Thành không có mời nàng nhóm đi ra ngoài, đều rõ ràng Nhạc Thành lúc này hẳn là cũng đang bế quan bên trong.

Ba trăm mười năm, Nhạc Thành lại mở hai mắt ra, ánh sao đầu thần, thả người mà lên, Hiên Viên kiếm họa xuất, kéo, xấn hàng vạn hàng nghìn bóng kiếm, không gian trong phút chốc bị cắt vỡ giống như mạng nhện bình thường xuất hiện một mảnh không gian cái khe.

“Vẫn là không đủ, còn thiếu chút nữa.” Nhạc Thành thì thào nói, cũng tiếp tục ăn vào mấy Bàn Đào cùng cổ thần đan sau khoanh chân mà ngồi.

Ba trăm mười năm thời gian, đang không ngừng dùng Bàn Đào còn có hấp thu mệnh môn thể giới nội tinh thuần linh khí cùng Hạo Thiên Thập nội bàng bạc linh khí tam trọng tác dụng hạ, Nhạc Thành cũng cảm giác được tu vi của chính mình tiến bộ vài vị rất nhanh, bất quá, không có lần đầu tiên dùng hóa thành sở mang đến vậy ưu đãi, này nếu thứ đột phá, chính là cực độ khó khăn.

Mặc dù là đánh ra ở mệnh môn thể giới trong vòng đột phá sau, tu vi trình tự ngay tại tiên quân lúc đầu trung tầng tình trạng, theo đột phá sau đến bây giờ, cộng lại cũng là có gần bốn trăm năm, chính là bốn trăm năm đến, tu vi trình tự có thể cảm giác được ở tiến bộ, nhưng là lý đột phá rõ ràng liền kém xa.

Nhạc Thành coi như là đã biết tới tiên quân lúc đầu sau, này yếu đột phá ra sao chờ khó khăn, nói này bốn trăm năm đến, chính mình có Hạo Thiên Thập, ở Hạo Thiên Thập bàng bạc linh khí hạ, chính mình tốc độ tu luyện chính là muốn còn hơn bình thường tu luyện giả khoái thượng hai mươi mấy lần, mệnh môn thể giới nội tinh thuần linh khí bị này Hạo Thiên Thập đối với chính mình thật là tốt chỗ còn muốn lớn hơn thượng một ít, hấp thu mệnh môn thể giới nội tinh thuần linh khí còn hơn bình thường tu luyện giả ít nhất ở cao thượng ba mươi lăm lần đã ngoài, có thể hảo yếu cao thượng một chút.

Còn có Bàn Đào, mặc dù là lúc này dùng một cái Bàn Đào cũng là gia tăng mấy ngàn năm, tới gần nhất, một cái Bàn Đào gia tăng pháp lực cũng là hai ngàn năm tả hữu, nhưng này mấy trăm năm chính mình cũng dùng hơn một trăm cái, gia tăng cùng một chỗ, này đó Bàn Đào cung cấp cho mình pháp lực, kia cũng chia đều có bốn mươi vạn năm đã ngoài.

Mà bốn trăm năm trung, chính mình không có lúc nào là đi vắng hấp thu mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần khí lực cùng Hạo Thiên Thập nội bàng bạc linh khí, hai người gia tăng, đã biết bốn trăm năm thời gian, tốc độ tu luyện đi vắng người khác hơn hai vạn năm dưới.

Mà cùng nhau hơn bốn mươi vạn năm pháp lực, cũng ở tiên quân lúc đầu bên trong cũng là chỉ có thể đủ có điều tiến bộ mà thôi, thậm chí là không thể chống đỡ theo tiên quân lúc đầu trung tầng đột phá đến tiên quân trung kỳ.

Nhạc Thành âm thầm kinh ngạc đồng thời, cũng là chỉ có thể đủ tiếp tục cố gắng tu luyện, chính mình nhất định phải mau chóng đề cao thực lực mới được.

Trên người Bàn Đào, Nhạc Thành dự toán một chút, còn có hơn năm trăm, cổ thần đan còn có mấy ngàn, Nhạc Thành quyết định này cây nho lưu lại mấy chục cái cấp Huyền Thiên trên đại lục người nhà là tốt rồi, còn lại, chính mình toàn bộ dùng, cũng không thể đủ lãng phí, cho dù là một cái Bàn Đào chỉ có thể đủ tăng cường một ngàn năm pháp lực kia cũng là tốt.

Thời gian ở Nhạc Thành bế quan bên trong lại đã qua, này mấy trăm năm thời gian bên trong, Hạo Thiên môn lại lớn mạnh không ít, tự nhiên không ít Tân tiên trung Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma đều là tiến đến gia nhập Hạo Thiên môn.

Mà Đại La Kim Tiên, Vô Thượng thiên ma gia nhập liền càng thêm hơn, trong lúc nhất thời, Hạo Thiên môn thực lực đại trưởng.

Mà La Nguyên dám người không thể không là lại khoách triển Ngọc Hư sơn, hiện tại Hạo Thiên môn nhân số đã muốn là tới thượng sáu trăm vạn, vốn có cung điện đã muốn là xa xa không đủ.

Thứ sáu trăm ba mươi năm sau, Nhạc Thành mở hai tròng mắt, thân ảnh ngọt đến tiền không bên trong, đầy trời bóng kiếm nhất thời liên miên không dứt phô thiên cái địa thổi quét mà khai, giống như là chạy chồm nước sông bình thường, nháy mắt khắp không gian bị hoàn toàn phá hủy thành một mảnh hư không.

Bóng kiếm lưu quang dưới, đạo đạo không gian cái khe tối đen vào đêm, chợt bóng kiếm vừa thu lại, Nhạc Thành lẳng không mà đứng, luyện ra lộ ra ý cười, lẩm bẩm nói: “Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết thứ năm tìm Diệt Ma rốt cục hoàn toàn lễ lĩnh ngộ, hiện tại yếu đối kháng kia Tây Phương quỷ đế, tuyệt đối là sẽ không rơi vào hạ phong chứ.”

“Tiếp tục lĩnh ngộ.” Nhạc Thành thì thảo cười, lập tức ăn vào Bàn Đào cùng cổ thần đan, bắt đầu tiếp tục lĩnh ngộ đứng lên.

Tám trăm hai mươi ba năm thời điểm, Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt phóng lên cao, trông rỗng di động a thần quang bao phủ, không sai đồng thời thời điểm, Phong Lô sí nháy mắt mở rộng, không sai đồng thời thời điểm, thân ảnh quỷ quái bàn đồng thời xuất hiện ở mấy không gian trong vòng, không gian phía trên để lại vô số ảo ảnh, Phong Lô sí rung lên, thân ảnh nháy mắt có thể đủ xuyên thấu không gian.

“Ha ha, tốc độ thần thông, rốt cục thì lĩnh ngộ thành tốc độ thần thông.” Nhìn mình đầy trời ảo ảnh, Nhạc Thành cười ha ha, lĩnh ngộ này tốc độ thần thông lúc sau, chính mình tốc độ còn hơn trước kia ước chừng là nhanh hơn ngũ lần đã ngoài không dứt, Phong Lô sí ở tốc độ thượng vốn chính là vài vị rất nhanh, lúc này hơn nữa tốc độ thần thông, không thể nghi ngờ là tới tuyệt khoái tình trạng.

Thời gian lại đã qua, Hạo Thiên môn bên trong cũng không có sự tình gì, Nhạc Thành cũng không có đánh tính xuất quan, vậy tiếp tục lĩnh ngộ.

Ngay tại Nhạc Thành bế quan thứ nhất ngàn lẻ năm mươi năm, một chỗ to như vậy cung điện trong vòng, một cỗ bằng bạc hơi thở rồi đột nhiên khuếch tán mà ra, đầy trời hơi thở thổi quét, hơi thở khuếch tán, cũng làm cho khắp không gian sụp đổ không dứt, cường hân hơi thở lan tràn mở ra, thiên địa trong lúc đó, không ít cường giả đều là khắp chỉ tính toán, lập tức mất lộ ra kinh ngạc.

“Sư...”

“Bái kiến sư huynh, chúc mừng sư huynh đột phá.” Nhất đạo thân ảnh xuyên qua không gian lúc sau, lập tức tới cung điện ở ngoài, xoay người hành lễ, đúng là kia Thiên Cương tiên quân.

“Sao ngươi lại tới đây, vào đi.” Cung điện trong vòng, một đạo thanh âm theo cung điện trong vòng truyền ra.

Cung điện trong vòng hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có mấy chỗ đứng thẳng mấy nam nữ tiên đồng, đại điện bên trong, một cái đầu bạc sắc tóc dài lão giả ngồi ngay ngắn, này lão giả hai mắt thâm thúy, trúng ý liếc mắt một cái đều là sẽ làm nhân cảm giác được tim đập nhanh.

“Thiên Cương, tât mẫn hai người là ai giết?” Thượng thủ Bạch Phát Lão Giả vẻ mặt lạnh lùng nói.

“Sư huynh nguyên lai đã biết.” Thiên Cương tiên quân trả lời.

“Ta đây có bọn hắc nguyên thần thạch, tự nhiên là biết bọn hắc bị đánh chết, rốt cuộc là ai làm, liên tiếp đệ tử của ta cũng dám sát, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua hắc.” Lão giả hừ lạnh một tiếng, trong mắt hàn ý nổi lên.

“Sư huynh, sư đệ vô năng, không thể cấp sư diệt báo thù, đánh giết bọn hắc đều là đồng một người, lúc này thực lực bất phàm, chính là Hạo Thiên môn Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành.” Thiên Cương tiên quân trả lời.

“Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, là ai, ta như thế nào không có nghe nói qua.” Lão giả trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc sau hỏi.

“Sư huynh, người này là gần nhất hai ba ngàn năm mới quật khởi chính là nhân vật, Hạo Thiên Đại Đế đệ tử, Xích Tinh Tử cùng Dao Trì Kim Mẫu con rể, cùng Tiết Giáo quan hệ cũng không sai, hai vị sư diệt

chính là bị hấn sở đánh chết, tiểu tử đó thực lực cường hãn vô cùng, tiên quân lúc đầu thực lực, có thể đủ cùng Tây Phương quý đế đối kháng, trong tay còn có Không Động ấn, Thần Nông đỉnh cùng Hạo Thiên Tháp tam đại thượng cổ thần khí.” Thiên Cương tiên quân nói.

“Xích Tinh Tử con rể, Dao Trì Kim Mẫu, tam đại thượng cổ thần khí, hừ.” Lão giả hừ lạnh một tiếng, vẻ mặt trầm xuống, lập tức hàn ý rồi đột nhiên dừng lại: “Đánh chết đệ tử của ta, ta mặc kệ hấn là ai, vậy yếu trả giá đại giới.”

“Sư huynh, lần này ta đến, cũng là Vương mẫu muốn mời sư huynh ra mặt, đối phó tiểu tử đó, đây cũng là nhất một cơ hội, Thiên Đình ra mặt, sư huynh ra tay, đến lúc đó, Dao Trì Kim Mẫu cùng Xích Tinh Tử cũng là không thể nói cái gì.” Thiên Cương tiên quân trả lời.

“Thiên Đình, chẳng lẽ tiểu tử đó còn phải tội các người Thiên Đình có thể nào.” Bạch Phát Lão Giả nói.

“Tiểu tử đó đã sớm là cùng Thiên Đình trở ngại, chính là Thiên Đình bên trong này cường giả bận tâm đến Xích Tinh Tử cùng Dao Trì Kim Mẫu cũng không dám đối tiểu tử đó ra tay, cho nên mới làm cho tiểu tử đó bình yên vô sự đến bây giờ.” Thiên Cương tiên quân đạo.

Bạch Phát Lão Giả sắc mặt hơi hơi do dự, lập tức nói : “Trở về nói cho Vương mẫu đi, ta đáp ứng ra tay, sát đồ chi cừu, ta nhất định phải báo, còn có kia tam kiện thượng cổ thần khí, hừ, vừa lúc ta cũng muốn lộng một món đồ thượng cổ thần khí đến đâu.”

Nhạc Thành bế quan một ngàn linh năm mươi hai năm, Nhạc Thành quanh thân cao ngất bắt đầu một cỗ thần nhiên hơi thở kéo lên đứng lên, quanh thân thanh mang cũng càng phát ra nồng đậm đứng lên.

Hơi thở một đường kéo lên, tới ngày thứ mười ba thời điểm, Nhạc Thành tựa hồ là gặp một cái cái chắn, chính là sau một lát, này hơi thở một đường hướng quá kia cái chắn đó là lại kéo lên, Nhạc Thành lúc này trong cơ thể thế giới không ngừng mở rộng mở ra, Hạo Thiên Tháp nội bàng bạc linh khí, mệnh môn thế giới nội tinh thuần linh khí ở Hỗn Nguyên Chân Kinh tác dụng hạ trực tiếp tiến nhập trong cơ thể thế giới hóa thành một cỗ cỗ thật lớn pháp lực.

Ngày thứ mười lăm, Nhạc Thành tự thân tới trên không, trong cơ thể hấp thu mệnh môn thế giới nội tinh thuần linh khí, bên ngoài cơ thể cắn nuốt thiên tháp nội bàng bạc linh khí, trong cơ thể thế giới cấp tốc ở mở rộng.

Không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành quanh thân hơi thở ở bắt đầu tăng vọt, đồng thời trong đầu thần thức lực đã ở lại tăng cường, thần thức lực tăng vọt trình độ làm cho Nhạc Thành chính mình đều cũng có đó trọn mắt há hốc mồm.

Ngày thứ mười tám, Nhạc Thành cảm giác chính mình hấp thu Hạo Thiên Tháp nội cùng mệnh môn thế giới nội linh khí đã muốn là tới một cái cực hạn tình trạng, nhưng vào lúc này thời điểm, trong cơ thể thế giới bắt đầu rồi cuối cùng điên cuồng mở rộng.

Nhạc Thành trên người còn lại là tràn ngập đã ra rồi chói mắt thanh mang, quanh thân hơi thở rồi đột nhiên như là đột phá một tầng thứ bình thường, một cỗ xuyên phá trời cao uy áp tràn ngập ở cả không gian trong vòng thượng, lúc này Lang Lễ, Cửu U song ma, Âm Ma quân, Linh Viên đều là kinh ngạc không thôi, này hơi thở, đã muốn là tới tiên quân trung kỳ.

“Rống...” Lặng không mà đứng, trong cơ thể thế giới trung một mảnh trọc khí trực tiếp rống ra, ngọt mở hai mắt ra, trong mắt hai lữ ánh sao tràn ngập mà ra, trên người đồng thời một cỗ cuộn cuộn hơi thở bắt đầu theo quanh thân khuếch tán, cuồng bạo lực lượng lấy Nhạc Thành vì trung tâm bắn nhanh mà ra, lực lượng này là ở là quá mức cho khủng bố, chung quanh không gian trực tiếp bị thổi quét thành hư không, cả Hạo Thiên Tháp trong vòng cũng là bắt đầu run đứng lên.

“Đột phá, rốt cục đột phá.” Nhạc Thành thì thào mà đạo, mà lúc này Nhạc Thành cảm giác được trong cơ thể mình thế giới lại lớn hơn mấy lần không dứt, tràn đầy pháp lực tuyệt đối là tới một cái khủng bố tình trạng, hiện tại chính mình giờ tay nhắc chân trong lúc đó đều bị là lực lượng.

Hiện tại loại lực lượng này, Nhạc Thành trong lòng âm đạm, nếu lại gặp phải kia Tây Phương quý đế, chính mình cũng tuyệt đối không phải là giống như trước bình thường yếu đuối ở hạ phong, chính mình thực lực bây giờ, tuyệt đối là có thể chiếm tuyệt thượng phong, về phần có thể hay không đánh chết, kia cũng không

dám nói, chặn đánh sát một cái tiên tôn cường giả, đó là dữ dội nan, trừ phi là thực lực vô cùng cường hãn, nếu không trong lời nói, đó là rất không có khả năng.

“Một ngàn bốn trăm hơn năm mươi năm, bề quan một ngàn linh hơn năm mươi năm, rốt cục đột phá.” Nhạc Thành trong lòng thầm than, này hơn một nghìn năm, chính mình để được với giới bên ngoài tu luyện sáu bảy vạn năm thời gian, còn có trên người Bàn Đào, này hơn một nghìn năm thời gian ước chừng là cộng lại dùng năm trăm cái đồng đúc, lúc này trên người Bàn Đào đã muốn là chỉ có một trăm tả hữu.

Bàn Đào tác dụng so ra kém Nhân sâm quả cùng Hoàng Trung Lý, càng là dùng tới cuối cùng, gia tăng thật là tốt chỗ liền càng ít, nhưng là số lượng chính là kinh người, năm trăm cái Bàn Đào, đây chính là kinh người một vài tự sở gia tăng pháp lực cũng là có thể nghĩ.

“Di...” Nhạc Thành thần sắc hơi hơi biến hóa, lập tức thân ảnh liền biến mất ngay tại chỗ.

Thổ chi không gian trong vòng, Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, Thần Nông đỉnh xuất hiện ở thổ chi không gian nội, thân ảnh lập tức biến mất tiến nhập Thần Nông đỉnh nội.

Thần Nông đỉnh nội không gian bên trong, Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở trung ương nhất một chỗ bãi đá thượng, không gian trong vòng, tam vị chân hỏa lúc này bao vây lấy kia thời hồng hoang cổ tinh đã muốn thiêu huỷ thành một đoàn tràn ngập linh khí chất lỏng, nồng đậm linh khí vượt qua Nhạc Thành tưởng tượng, không gian bên trong đều là nổi lên tầng tầng linh khí không gian sóng gợn đến.

Nhạc Thành do dự một chút lúc sau, pháp quyết đánh ra, khoanh chân mà ngồi ở bãi đá thượng, ấn đường trung một đạo bạch mũi nhọn bắn nhanh mà ra, đứng là kia hồi lâu không có thi triển ra Âm Dương Kiếm.

Từng người tu hành, đều cũng có một món đồ bốn mạng pháp khí, bốn mạng pháp khí liên hệ nguyên thần của mình, thi triển lên bốn mạng pháp khí đến, cũng là có thể lớn nhất trình độ thúc dục chính mình pháp lực, tới một mức độ nào đó mà nói, càng thêm là thuận buồm xuôi gió.

Mà Nhạc Thành bốn mạng pháp khí vẫn chính là Âm Dương Kiếm, chính là Âm Dương Kiếm hiện tại trình tự quá thấp một chút, Nhạc Thành vẫn là muốn luyện chế một phen, nhưng là vẫn cũng là không có thời gian luyện chế, càng thêm là không có thích hợp tài liệu, có tứ đại thượng cổ thần khí ở trên người, Nhạc Thành đối với bình thường tài liệu căn bản là chướng mắt mất.

Nhạc Thành nguyên vốn là muốn dùng kia Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận ba trận bàn luyện chế, sau lại theo Chân Vũ Đại Đế trong miệng biết được, kia trận bàn tài liệu chính là Thái Hư tinh thạch, luyện chế cao nhất tiên khí đều có đó miễn cưỡng, Nhạc Thành cũng là sẽ không có tính toán luyện chế, cao nhất tiên khí, chính mình cũng không thiếu, trên người vài món cao nhất tiên khí đều không có dùng như thế nào đâu.

Mà gặp được này thời hồng hoang cổ tinh thời điểm, Nhạc Thành mới tính toán luyện chế Âm Dương Kiếm, loại này trình tự tài liệu, cũng tuyệt đối là vậy là đủ rồi, thời hồng hoang cổ tinh, Hậu Nghệ Xạ Nhật Thần Tiên đều là này thời hồng hoang cổ tinh luyện chế, tuyệt phẩm trình tự tài liệu, khả cùng mà không thể cầu.

Âm Dương Kiếm xuất hiện lúc sau, lập tức Nhạc Thành nhốt đánh vào tam vị chân hỏa bên trong, lập tức trong tay pháp quyết đánh ra, trong miệng một đạo máu huyết phun ra tới tam vị chân hỏa trong vòng, Nhạc Thành bắt đầu luyện chế đứng lên Âm Dương Kiếm đến.

Tuyệt phẩm trình tự pháp khí, Nhạc Thành không có gì nắm chắc, chẳng qua này Âm Dương Kiếm vốn chính là Nhạc Thành bốn mạng của mình pháp khí, lúc này luyện chế đứng lên muốn hơi chút dễ dàng một ít.

Lập tức, Nhạc Thành cũng là toàn bộ tinh thần đều nhập tới Âm Dương Kiếm luyện chế bên trong, thời gian lại chậm rãi đã qua.

Tiêu Dao thành bên trong, một chỗ to lớn liên miên cung điện trong vòng, chung quanh bố thượng một tầng cấm chế, đại điện trong vòng, cũng ngồi năm nam một nữ sáu người, sáu người khí tức trên thân đều bị là cường tới cực hạn, trong đó hai người đứng là kia Quý Cốc Môn Phân Thần tiên quân, còn có Tử Văn Môn Linh Tịch tiên quân.

Mà mặt khác trong bốn người, trong đó hai người đều là năm mươi tuổi tuổi, bộ dáng cũng giống nhau như đúc, một người mặc hắc bào, một người mặc áo bào trắng, quanh thân hơi thở cũng tiên quân hậu kỳ đỉnh phong trình tự, tuyệt đối là không hề kia Linh Tịch tiên quân cùng Phân Thần tiên quân dưới.

Mà hai người này về mặt bên trong lại là có thêm một tia u hồn khí, hai người này hẳn là đến từ Minh giới bên trong cường giả

1269. Chương 1078: Cường Địch Đột Kích

Còn có một nam một nữ hai người, nam tóc bạc mặt hồng hào, khí độ bất phàm, trong mắt lại là có thêm một cỗ Âm Lệ khí, theo hơi thở đi lên xem, dĩ nhiên là yêu quân hậu kỳ tu vi thực lực.

Nữ ba mươi tuổi bộ dáng, xinh đẹp dễ thương, một đôi mắt to giống như hồ sâu bình thường, còn có một cỗ hấp dẫn chúng sinh ánh mắt, này quanh thân hơi thở, cũng yêu quân hậu kỳ tu vi thực lực.

“Hắc Bạch Song Quỷ, các người nói chính là thật sự, nhưng đừng đến lúc đó lừa dối chúng ta.” Trong sáu người, xinh đẹp nữ tử đối kia hai cái giống nhau như đúc bộ dáng lão giả nói.

“Mị Ảnh, chúng ta trong lời nói người còn không tin được sao, chúng ta đến lúc đó đồng loạt ra tay, Tây Phương quỷ đế hội theo giữ hiệp trợ, đánh chết tiểu tử đó sau, tứ đại thượng cổ thần khí, Tây Phương quỷ đế chỉ cần trong đó một món đồ Không Động ấn, mặt khác, theo chúng ta cùng nhau phân.” Áo bào trắng lão giả nói xong, lập tức nhìn thấy Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân hai người nói: “Phân Thần tiên quân, Linh Tịch tiên quân, hai người các người nhân đến lúc đó cũng có thể được đến Hạo Thiên môn sở hữu tinh thạch, theo chúng ta được đến tin tức, kia Tinh Thạch sơn mạch trung tinh thạch đã muốn là tới một cái khủng bố tình trạng, Cổ Phẩm tinh thạch đều là mấy trăm vạn, tiên phẩm tinh thạch, linh phẩm tinh thạch mấy ngàn vạn triệu, đủ để là chống đỡ các người Quỷ Cốc Môn, Tử Văn Môn phát triển hàng tỉ năm.”

“Nói là đúng vậy, chính là tiểu tử đó thực lực thật là đáng sợ, ta thấy tận mắt quá, khủng bố vô cùng.” Linh Tịch tiên quân thở dài, cực kỳ lúc trước Kim Giáp Chiến Thần thực lực, hiện tại ngấm lại đều vẫn là lòng còn sợ hãi. Tinh thạch, thượng cổ thần khí, hẳn đều mơ tưởng, chính là không có tuyệt đối nắm chắc, hẳn cũng không dám trên chọc đến kia Kim Giáp Chiến Thần.

“Thực lực là không sai, khả là chúng ta sáu người hơn nữa Tây Phương quỷ đế, người cảm thấy được hẳn có thể đào thoát có thể nào.” Hắc bào lão giả đạo.

“Hắc quỷ, chính là tiểu tử đó trên người có thượng cổ thần khí, hẳn muốn chạy trốn trong lời nói, chúng ta khả nan không được hẳn.” Phân Thần tiên quân nói, dựa vào thượng cổ thần khí muốn chạy trốn, căn bản là không thể ngăn cản, trừ phi là thực lực có thể tuyệt đối áp chế.

“Điểm này người cũng không cần lo lắng, Tây Phương quỷ đế đã muốn là làm tốt lắm hoàn toàn chuẩn bị, nhất định có thể làm cho tiểu tử đó không đường có thể trốn, chúng ta chỉ cần đem tiểu tử đó dẫn Thanh Hoa thành là tốt rồi.” Hắc bào lão giả đạo.

“Mọi người cho rằng thế nào, đây chính là một cái đại cơ hội tốt, thượng cổ thần khí a, bỏ lỡ lần này cơ hội, chúng ta muốn đoạt đến thượng cổ thần khí đã có thể khó khăn.” Áo bào trắng lão giả nói.

“Chỉ cần là có thể có tuyệt đối nắm chắc, ta nhưng thật ra không có ý kiến.” Xinh đẹp dễ thương nữ tử nói.

“Hảo, cứ làm như thế, chúng ta sáu người hơn nữa Tây Phương quỷ đế, hẳn là đánh chết tiểu tử đó cũng không khó, ta liền không tin tiểu tử đó thực lực có thể đối phó chúng ta mọi người liên thủ.” Linh Tịch tiên quân nói.

“Thế nhưng tất cả mọi người không có ý kiến, chúng ta đây liền thương nghị một chút như vậy đối phó tiểu tử đó đi.” Áo bào trắng lão giả lạnh nhạt nói.

Lập tức, trong đại diện sáu cường giả bắt đầu thương nghị lên kỹ càng kế hoạch đến.

Thần Nông đỉnh trong vòng, Nhạc Thành trong tay pháp quyết không ngừng biến hóa, từng đạo pháp quyết đánh ra, hóa thành một chút cũng không có sơ hở văn nốt đánh vào tới tam vị chân hỏa trong vòng một

thanh đã muốn là sơ bộ trì hình Âm Dương Kiếm thượng, mà lúc này Nhạc Thành sắc mặt phía trên cũng là thoáng có chút tái nhợt đứng lên.

Ba tháng lúc sau, Ngọc Hư sơn tiền không bên trong, nhất đạo thân ảnh nháy mắt thoáng hiện, người này bất tri bất giác xuất hiện, tiến vào Thanh Hoa thành đều không người biết hiểu, lúc này đạo Ngọc Hư sơn tiền không trong vòng, Hạo Thiên môn trung cũng không có nhân pháp quyết.

“Còn có trận pháp, khắc...” Trên không trung, kia thân ảnh cười lạnh một tiếng, trong mắt mạt quá một tia lãnh ý, mà lúc này đúng là kia tên là Hồ Tích yêu đạo hán tử.

“Người nào dám xông vào Hạo Thiên môn.” Ngọc Hư sơn, hơn trăm đạo thân ảnh người chưa tới thanh tới trước, cấp tốc hóa thành kinh hồng bạo lực mà đến.

“Như vậy liền mới đến, thực lực thật đúng là chẳng ra gì.” Trên không trung Hồ Tích cười lạnh nói nhỏ.

“Sưu sưu...” Khoảng cách trong lúc đó, trên không trung hơn trăm đạo thân ảnh trước sau tới, phía trước chính là La Nguyên, Kỳ Sơn Thất Ma, Huyết Sát Tam Cơ, Thị Huyết ma vương, còn có Âm Phong lão ma đám người, mặt sau cũng không có thiếu nga Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng thiên ma tu vi giả.

“Đạo hữu người nào, đến ta Hạo Thiên môn có chuyện gì?” Cảm giác đối phương khí tức trên thân, La Nguyên không lộ dấu vết thần sắc đại biến, yêu quân hậu kỳ tu vi thực lực, Hạo Thiên môn trung chỉ có Âm Ma quân cùng môn chủ có thể đối kháng, tự liên Cửu U song ma cùng Lang Lễ sư thúc cũng cùng nhau bế quan.

“Ta là ai, các người còn không có tư cách biết, về phần ta đến chuyện gì, kêu Nhạc Thành xuất hiện đi.” Trên không trung Hồ Tích Âm Lệ cười, La Nguyên đám người, hán chính là không có để ở trong mắt.

“Chúng ta môn chủ chính đang bế quan bên trong, đạo hữu có việc, cùng ta nói cũng là giống nhau.” La Nguyên nhíu mày, tựa hồ là có thể nhận thấy được tới không tốt.

“Phải không, ta tới là yếu mạng của hán, chẳng lẽ, mạng của người có thể thay thế có thể nào.” Hồ Tích lạnh nhạt nói một tiếng nói.

“Lui, mau lui lại.” Ngay tại Hồ Tích nói xong đồng thời, La Nguyên quát một tiếng, đối phương lai giả bất thiện, thực lực siêu cường, Hạo Thiên môn chỉ có thể đủ tạm lánh này phong.

“Thế nhưng Nhạc Thành bế quan, ta đây khiến cho hán đi ra tốt lắm.” Không sai đồng thời thời điểm, Hồ Tích cười lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, trong tay mấy đạo chỉ mũi nhọn bạo lực mà ra, trực tiếp xuyên qua không gian thổi quét mà đi.

“Sưu sưu...” Đây vài đạo chỉ mũi nhọn tốc độ quá nhanh, chính là nháy mắt liền vượt qua liễu không gian bạo lực tới Hạo Thiên môn mọi người trước người.

“Mau lui lại.” Thị Huyết ma vương, Âm Phong lão ma, Huyết Sát Tam Cơ đám người, Kỳ Sơn Thất Ma cơ hồ là đồng thời ra tay, đều tự pháp quyết đánh ra, không gian xung quanh ma khí cấp tốc bạo phun tới, liền thủ một đạo ma khí quang sáng ngăn cản tại tiền không trong vòng.

“Thở phì phò hưu...” Mấy đạo chỉ mũi nhọn như tia chớp va chạm thượng kia chúng ma ngưng tụ ma khí quang sáng, ma khí quang sáng chính là ủng hộ nháy mắt đã bị xé rách mà khai, một cỗ cự lực đồng thời trút xuống ở tại chúng ma trên người.

Chúng ma nháy mắt sắc mặt tái nhợt một đạo máu tươi bắn nhanh mà ra, mười ba cái Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma hậu kỳ cường giả liền thủ cũng vô pháp đối kháng trụ yêu quân hậu kỳ cường giả một kích, nhất thời bị trực tiếp đẩy lui.

Mọi người nhất thời cấp tốc trở ra, La Nguyên trong tay ba màu đen trận bàn cũng theo trong tay đánh ra, nháy mắt, chung quanh không gian gió giục mây vần, cả không gian quỷ dị hơi thở dựng lên, Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận khởi động.

“Hừ, ta muốn nhìn, này Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận có thể hay không chống đỡ được ta.” Hồ Tích cười lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết lại biến hóa, vừa đến chưởng ấn phút chốc theo trong tay tia chớp bình thường đẩy dời đi. Chưởng ấn vừa ra bị bảm một đạo lượng lệ khôn cùng ám màu xanh chưởng

mũi nhọn, chung quanh không gian sóng gợn cấp tốc lắc lư mà khai, một cổ cường hãn yêu khí cuồng bạo chung quanh phiêu đảng.

“Thình thịch oanh.” Chương ấn bắn nhanh ở tại tiền không phía trên, cả không gian bắt đầu kịch liệt chấn động đứng lên, tiền không Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận bắt đầu xuất hiện một chút cũng không có sổ cái khe.

“Mọi người thối lui đến môn trung, thông tri môn trung đệ tử, cường địch đột kích.” La Nguyên quát lớn.

“Người này thực lực quá mạnh mẽ, chúng ta yếu đình chỉ môn chủ mới được.” Âm Phong lão ma đạo, khoe miệng còn có một tia vết máu, mười ba nhân liên thủ một kích, đều không thể đối kháng trụ đối phương.

“Môn chủ hãn là đã muốn là đã biết, chúng ta trước tiên lui, chúng ta thực lực cũng vô pháp phát ra nổi gì tác dụng.” La Nguyên đạo.

Tiền không bên trong, Hồ Tích cười lạnh một tiếng, trong tay lại một đạo chương ấn oanh kích mà ra, khổng lồ ám màu xanh chương ấn phía trên, yêu khí tung hoành, chu khẩu trực tiếp run không ngớt, khổng lồ chương ấn trực tiếp xuyên thấu không gian, lại đã rơi vào Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận phía trên.

“Thình thịch oanh...” Cả đại trận Kinh Thiên nổ hoảng sợ dựng lên, Hạo Thiên môn trung mọi người cũng bình tĩnh, mọi người cấp tốc lược ra cung điện tới trên không, muốn biết chuyện gì xảy ra.

Thần Nông đỉnh trong vòng, Nhạc Thành trong tay pháp quyết cấp tốc đánh ra, cuối cùng một đạo bí văn đánh ra ba chuỗi màu vàng đoản kiếm phía trên, ba chuỗi màu vàng đoản kiếm phía trên lưu quang đại tác phẩm, lập tức một mảnh chói mắt thần quang bạo lược mà ra.

“Thu.” Tay phải nhất chiêu, tam đạo kim sắc lưu quang đó là trực tiếp tiến nhập Nhạc Thành đích tay tâm, không sai đồng thời, Nhạc Thành sắc mặt hàn ý hiện lên, thân ảnh khoảng cách biến mất ngay tại chỗ.

“Khắc khắc, cho ta phá đi.” Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận ở ngoài, Hồ Tích Âm Lệ cười lạnh một tiếng, nhìn thấy tiền không trải rộng vết rách Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, trong tay vừa đến quyền ấn rồi đột nhiên thối quét mà ra.

Chung quanh không gian nháy mắt trở nên hôn ám đứng lên, cả không gian trong vòng nhất thời một mảnh hôn ám, trên không trung trống rỗng một mảnh đông nghìn nghịt yêu mây tụ tập mà đến, một đạo thật lớn quyền ấn rồi đột nhiên thối quét xuyên thấu trùng điệp không gian xuất hiện.

“Hạo Thiên môn còn không phải ngươi một cái yêu quân hậu kỳ có thể đủ suồng sã, chạy trở về đi.” Lúc này, một đạo tiếng hét lớn nháy mắt truyền đến, một đạo thân ảnh màu đen cắt qua không gian không thể tưởng tượng nổi đi ra Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận ở ngoài, rõ ràng đã là ở Thần Nông đỉnh trong vòng cấp tốc mà ra Nhạc Thành.

Nhạc Thành quanh thân lập tức kim mang bắn nhanh, trong tay pháp quyết đánh ra khoảnh khắc, tay phải vừa nhấc, cao thiên trời cao phía trên một đạo chương ấn thoáng hiện mà ra, khổng lồ màu vàng chương ấn mang theo nhất cổ cuồng bạo lực đập vụn không gian, nháy mắt liền nghiêng hướng về phía kia Hồ Tích quyền ấn mà đi. Cả không gian lúc này tại đây một đạo chương ấn dưới đã muốn là bị hoàn toàn vụn vụn.

“Là môn chủ, môn chủ xuất quan.” La Nguyên, Kỳ Sơn Thất Ma đám người nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Theo Nhạc Thành xuất hiện, Hồ Tích thân sắc cũng trầm xuống, cảm giác được Nhạc Thành thân sắc hơi thở, quyền ấn biến hóa càng thêm sắc bén vài phần, đánh nát không gian, hung hăng thối quét mà đi.

“Bang bang...”

Khoảng cách, lưỡng đạo bàng bạc cự lực va chạm ở tại cùng nhau, đột nhiên Không Gian Bạo Liệt mở ra, không gian xung quanh vụn vụn thành một mảnh hư không. Một cổ kim mang tăng vọt mà lên, lập tức ngăn chặn một mảnh ám màu xanh yêu khí, một cổ khổng lồ lực lượng cũng lập tức thối quét tới Hồ Tích trước người.

“Đặng đặng...” Hồ Tích thân hình nháy mắt gục lui thưng vạn thước xa, Nhạc Thành thực lực, cho dù là không có thi triển Hồn Nguyên Chân Thân, dựa vào gắng sức lượng thần thông trong người, mang theo, hiện tại kia cũng là có thể tuyệt đối đối kháng bình thường yêu quân hậu kỳ, đối kháng Ma quân, tiên quân hậu kỳ tu vi giả, phỏng chừng liền càng thêm dễ dàng.

“Kim Giáp Chiến Thần.” Hồ Tích thần sắc nhất thời trầm xuống, ánh mắt ở Nhạc Thành trên người đảo qua, thân ảnh trước tiên liền biến mất ở tại xa xa đi phía trước không mà chạy, chút không dám dừng lại lưu.

1270. Chương 1079: Minh Giới Chi Môn

“Hừ.” Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, nháy mắt liền đi phía trước không bạo lực mà đi, người này dám đến Hạo Thiên môn đến khiêu khích, yêu quân hậu kỳ mà thôi, tuyệt đối không thể buông tha.

“Sưu sưu.”

Tốc độ thần thông thúc dục, Nhạc Thành thân ảnh nhanh vô cùng đến xẹt qua liễu không gian, này tốc độ cũng tới một loại khủng bố tình trạng. Hai người thân ảnh một trước một sau, nháy mắt tựu ra Thanh Hoa thành.

Tiền không phía trên, Hồ Tích cấp tốc mà chạy, trên người của hắn, cũng là có thêm tốc độ chi đạo, cho nên mới đến gần này Kim Giáp Chiến Thần, nhìn thấy Nhạc Thành tốc độ sau, không lại là mồ hôi lạnh ứa ra, cũng không có nhân nói cho hắn, này Kim Giáp Chiến Thần trên người còn có tốc độ thần thông. Sớm biết rằng trong lời nói, hắn phải dám một mình tiến đến gần này Kim Giáp Chiến Thần.

“Đáng chết.” Khoảng cách khoảng cách gần hơn, đã muốn là tới nguy hiểm khoảng cách tình trạng, Hồ Tích thẳm mắng một tiếng, pháp quyết đánh ra, trong tay một đạo lưu quang nháy mắt sủy hướng về phía phía sau.

Lưu quang khoảng cách hóa thành một mảnh thật dày ngàn dặm yêu vân, yêu vân ngăn cản tại phía sau Nhạc Thành trước người.

“Hừ, phá.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, quanh thân ngưng tụ một mảnh màu vàng hào quang, điểm ấy thủ đoạn tự nhiên là nan không được chính mình.

“Sưu...” Nhạc Thành thân ảnh cũng như tia chớp xuyên thấu yêu vân, cũng tiền không lại một mảnh yêu vân ngăn cản.

Nhạc Thành thần sắc phát lạnh, này yêu quân hậu kỳ tu vi giả, như thế như vậy, mặc dù là chính mình không sợ, nhưng lại là muốn đuổi kịp lời của hắn, muốn trì hoãn không ít thời gian.

“Phong Lôi sí, Kim Long thân thể.” Nhạc Thành tâm niệm cùng nhau, Phong Lôi sí mang theo một mảnh tiếng sấm nổ mạnh như tia chớp, mở rộng mà ra, một mảnh Phong Lôi bên trong, Phong Lôi sí hơn nữa tốc độ thần thông, tốc độ cấp tốc tăng vọt dựng lên, lập tức xuyên thấu trùng điệp không gian.

“Yêu quân hậu kỳ, chẳng lẽ liền nghĩ đến có thể ở Hạo Thiên môn giường oai có thể nào.” Tiền mình không ảnh xuất hiện, Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, trong tay pháp quyết biến hóa, tay phải bên trong, ba đạo lưu quang như tia chớp bạo lực mà ra tới tiền không bên trong.

Ba đạo lưu quang xuyên thấu không gian, đều tựu là phân tách ra một cái không gian thông đạo, bốn phía không gian sóng gợn kích tán mà khai.

Mà đây đúng là Nhạc Thành luyện chế Âm Ảnh Kiếm, luyện chế xong rồi Âm Dương Kiếm lúc sau, còn lại thời hồng hoang cổ tịch, đủ để là tái luyện chế ba chuỗi Âm Ảnh Kiếm.

Có thời hồng hoang cổ tịch, hơn nữa tam vị chân hỏa cùng Thần Nông đỉnh, này Âm Ảnh Kiếm lúc này đã muốn là tới thần khí trình tự, chính là tiêu hao Nhạc Thành không ít tâm huyết mới luyện chế lại một lần đi ra, lấy Nhạc Thành thực lực bây giờ trình tự, luyện chế thần khí, tuyệt đối là có chút miễn cưỡng.

“Chết tiệt, như thế nào nhanh như vậy.” Cảm giác được mặt sau ba đạo lưu quang thổi quét mà đến, Hồ Tích thần sắc đại biến, đối phương không chỉ có là tốc độ kỳ khoái, này công kích pháp khí cũng là nhanh vô cùng.

“Đi.” Không dám có chút chần chừ, này Hồ Tích pháp quyết biến hóa trong lúc đó, thân hình bay vòng, phía sau này ba đạo lưu quang căn bản làm cho hắn liền không có chỗ tránh được, trong tay một đạo ám thanh sắc quang mang hóa thành một đạo dấu móng tay vụn vụn một mảnh không gian lúc sau ngăn cản chủ ba đạo lưu quang.

“Thở phì phò lưu...” Tam đạo kim sắc lưu quang như tia chớp lao thẳng tới mà lên, ở vụn vụn không gian phía trên bị ngăn cản thả chậm tốc độ.

“Gào khóc ngao.”

Mà cũng vào lúc đó, là kia đến lưu quang ngọt khuếch trương, lập tức tam chích khổng lồ thượng mấy vạn thước mãnh thú hư ảnh lao thẳng tới mà ra, một cái viễn cổ mãng xà, một con Viễn Cổ Cự Hồ, còn có một cái Toan Nghê.

“Thình thịch oành.” Tam chích thật lớn mãnh thú hư ảnh lao thẳng tới mà lên, tùy mặc dù là phá hủy này một mảnh vụn vụn không gian, một cổ bàng bạc khoảng cách kích tản ra đến, lập tức trút xuống ở tại Hồ Tích trên người.

“Phụt...”

Một đạo máu tươi phun ra, Hồ Tích sắc mặt kinh hãi dựng lên, tựa hồ là thật không ngờ này Kim Giáp Chiến Thần thực lực cường hãn tới loại tình trạng này.

Máu tươi phun ra, thân hình đẩy lui ra vạn thước, lúc này, Hồ Tích cũng mất đi tiếp tục cơ hội chạy trốn.

“Hạo Thiên môn không phải người có thể đi giường oai, thế nhưng đã đi, ta mặc kệ người là ai, vậy yếu trả giá đại giới.” Thu hồi ba chuôi Âm Ảnh Kiếm, Nhạc Thành hàn ý tràn ngập nhìn chăm chú vào phía trước Hồ Tích.

Hồ Tích nhìn chăm chú vào bốn phía, sắc mặt lộ ra một tia cười lạnh, nói : “Kim Giáp Chiến Thần, người cho là người có thể đối phó ta có thể nào, chính là, người Mặc mưu, hôm nay liền là tử kỳ của người.”

“Người cho là liền các người mấy có thể đủ đối phó ta có thể nào.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, nhìn thấy lúc này chính mình dưới thân, đã muốn là một mảnh khôn cùng hải vực, thần niệm rình bên trong, Nhạc Thành đã sớm biết người chung quanh, lạnh nhạt nói một tiếng nhìn chăm chú vào bốn phía trên không lạnh nhạt nói: “Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân, còn có ba, các người liền không cần ẩn tàng rồi, bằng các người tu vi lại vẫn là làm ra bức này dè tiện việc, thật sự là để cho ta ngoài ý muốn a.”

Nhạc Thành trong lòng, lúc này thần sắc hơi hơi trầm xuống, thần niệm rình bên trong, chung quanh không gian trong vòng tựa hồ là còn có một cổ che dấu cực kỳ bí mật hơi thở, này hơi thở chính mình cũng chỉ có thể đủ dựa vào cảm giác nhận thấy được, người tới tuyệt đối là một cái cao nhất cường giả.

“Sưu sưu sưu sưu sưu...” Trống rỗng bên trong, ngũ đạo thân ảnh xuất hiện ở không gian xung quanh, tứ nam nhất nữ, trong đó hai cái đứng là Phân Thần tiên quân cùng Linh Tịch tiên quân.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào mặt khác ba người, hai cái lão giả cũng đều là tiên quân hậu kỳ tu vi thực lực, có một người xinh đẹp nữ tử, cũng là yêu quân hậu kỳ tu vi thực lực.

“Minh giới Hắc Bạch Song Quỷ, tiên thú Bạch Tích Dịch.” Nhạc Thành ánh mắt ở chúng trên thân người đảo qua, nhìn chăm chú vào sáu người, xem ra sáu người này chính là sớm có dự mưu, là cố ý dẫn chính mình tới đây địa đi.

“Nhạc Thành đạo hữu, Tinh Thạch sơn mạch một chuyện, người làm đích thật là có chút quá phận, hôm nay liền đừng trách chúng ta không khách khí.” Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân hai người sắc mặt hơi hơi biến hóa, quay mắt về phía Nhạc Thành, trong lòng cũng còn là có thêm không ít kiêng kỵ, ở mặt ngoài cũng ra vẻ trấn định, bọn hắn chính là thấy tận mắt quá Nhạc Thành thực lực.

Quan trọng nhất là, hai người này nhìn thấy ngắn ngủn hơn một nghìn năm không gặp, Kim Giáp Chiến Thần nguyên bản tiên quân lúc đầu thực lực đã muốn là tiên quân trung kỳ, trong lòng kinh hãi, không thể nghi ngờ là càng thêm, không biết này Kim Giáp Chiến Thần thực lực, lại tăng cường nhiều ít, mơ hồ trong lúc đó, hai người đều là cảm giác được một cỗ dự cảm bất hảo.

“Các người sẽ vì hôm nay quyết định trả giá thăm trọng đại giới.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói, sát ý đại khí, ra mời, lúc trước chính mình hẳn là ngoan một chút.

“Hừ, vậy muốn xem người hôm nay có hay không mệnh ly khai.” Hắc Bạch Song Quỷ bên trong, Bạch Quỷ đối Nhạc Thành âm lệ lạnh nhạt nói.

“Minh giới người tới.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, không nghĩ tới hai người này dĩ nhiên là Minh giới tới, tuy rằng đều là người tu tiên, nhưng là Minh giới bên trong nhân, trên người đều là sẽ có một cỗ u hồn khí.

“Phải không, vậy thử xem xem trọng.” Nhạc Thành thần nhiên lạnh nhạt nói một tiếng, bốn tiên quân hậu kỳ, hai cái yêu quân hậu kỳ, một cái còn bị thương, chính mình hiện tại cũng không e ngại, chính là kia che dấu một cường giả không biết là cái gì thực lực, ra mời đó mới là chủ mưu đi, nếu không, sáu người này chỉ sợ cũng không dám tùy tiện đến đối phó chính mình.

Nhạc Thành trong lòng suy tư về, sáu người này thực lực mặc dù là cường hãn vô cùng, sáu người liên thủ thực lực, chỉ sợ là bình thường tiên tôn lúc đầu thật đúng là có thể đối kháng, bất quá chính mình ở tiên quân lúc đầu thời điểm, sẽ không sợ mấy tiên quân hậu kỳ liên thủ, hiện tại chính mình đột phá tiên quân trung kỳ, Nhạc Thành thực lực của chính mình chính mình rõ ràng nhất, chặn đánh sát này mấy tiên quân hậu kỳ đã muốn là cũng không khó, chính mình thực lực bây giờ, còn hơn tiên quân lúc đầu thực lực, ít nhất là mạnh hơn mấy lần không dứt, cũng đang hảo là cầm mấy người khai khai đao đi.

“Hạo Thiên Thập.” Nhạc Thành tâm niệm cùng nhau, ấn đường bên trong Hạo Thiên Thập xoay tròn mà ra.

“Sưu sưu.” Chung quanh sáu người còn tưởng rằng Nhạc Thành yếu triển khai công kích, sôi nổi sắc mặt đại biến cấp tốc bạo lui.

“Hừ!” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, ra mời sáu người này cũng chẳng qua là bị người sai khiến mà thôi, này giấu ở bốn phía kia thần bí cường giả, mới là chính mình cần bắn khoãn.

“Xuy xuy.” Ngũ đạo thân ảnh theo Hạo Thiên Thập nội xuất hiện, đúng là Cửu U song ma, Lang Lễ, còn có Linh Viên cùng Âm Ma quân bốn người.

Nhìn chăm chú vào Âm Ma quân bốn người, Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân bốn người là sắc mặt có chút biến hóa, Âm Ma quân cũng là Ma quân hậu kỳ tu vi thực lực, bọn hắn sẽ đối phó Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành liên càng thêm có chút phiền phức.

“Tốc chiến tốc thắng, Âm Ma quân đối phó một cái, Cửu U song ma, Lang Lễ, Linh Viên cùng nhau đối phó một cái.” Nhạc Thành thần niệm truyền âm đối năm người nói xong, tiếng nói vừa dứt, Phong Lôi sét nháy mắt rung lên, thân ảnh tả người dựng lên: “Linh Tịch tiên quân, người nhất định trả giá đại giới.”

“Mọi người cùng nhau động thủ, khoái.” Linh Tịch tiên quân sắc mặt đại biến, nhìn thấy Nhạc Thành trực tiếp là công kích hướng về phía hắn, trong lòng hoảng hốt, căn bản là không dám chần chờ, trong tay pháp quyết cấp tốc đánh ra, ấn đường trong vòng, vừa đến màu xanh lưu quang nháy mắt đánh ra.

Màu xanh lưu quang lập tức thu liễm, lộ ra một cái màu xanh đại đỉnh, này đại đỉnh có tam đủ, cả vật thể màu xanh, mặt trên còn có vô số bí văn đồ án, thân quang đại tác phẩm trong lúc đó, đột nhiên bạo bắn ra chói mắt thanh sắc quang mang, thanh mang vừa ra còn kèm theo một cỗ hung sát khí lại tràn ngập cả thiên địa, này đại đỉnh, cũng là tới thần khí trình tự pháp bảo.

Thanh mang nhất thời như mãnh liệt thác nước theo trên chín tầng trời bay xuống, thẳng hướng tới tiên trống không Nhạc Thành tạt đi xuống.

“Hừ.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, nếu ở chính mình tiên quân lúc đầu thời điểm, có lẽ còn muốn hơi chút bắn khoãn một phen, mà lúc này, chính mình nhưng thật ra không cần quá mức cho bắn khoãn.

“Âm Dương Kiếm.” Nhạc Thành quát nhẹ, pháp quyết đánh ra, ấn đường trung một đạo lưu quang cấp tốc bạo lực mà ra, lưu quang phía trên, một mảnh kiếm quang xẹt qua trời cao, Âm Dương Kiếm hiển lộ mà ra, thân mình còn lại là đột nhiên ngừng lại, trôi nổi ở trên hư không giữa, không ngừng chậm rãi chuyển động, kiếm quang nháy mắt đại tác phẩm, vô số kiếm quang giảo toái hư không bao vây hướng về phía Linh Tịch tiên quân thúc dục màu xanh đại đỉnh mà đi.

“Thở phì phò lưu...”

Kiếm quang, cùng màu xanh đại đỉnh phát ra một cỗ hung thần thanh mang, thúc vừa tiếp xúc, liền phát ra phảng phất điện giật thanh âm của, thanh mang lại khuếch trương, lập tức bao phủ không gian xung quanh, mở mang giống như Thiên Võng bình thường.

Âm Dương Kiếm thượng kiếm quang nháy mắt xoay tròn, Nhạc Thành pháp quyết thúc dục, kiếm quang giống như tế châm bình thường, lại bạo lực mà lên.

Chỉ thấy chói mắt kiếm quang, chậm rãi một tác tác * gần, tả đột hữu chàng, thử xuyên qua thanh mang, lập tức hàng vạn hàng nghìn kiếm quang tăng vọt, nháy mắt đột phá một mảnh thanh mang, thanh mang phía trên nhất thời rạn nứt ra vô số cái khe.

“Bang bang...” bạo tiếng vang, theo không gian nội truyền ra, sau đó nhất đạo thân ảnh bạo lực mà ra, thanh mang phá, Linh Tịch tiên quân tựa hồ là áp lực chịu không nổi này kích tán bàng bạc kích tán cự lực, hai gò má đều mơ hồ có tơ máu tràn ra.

“Ong ong...” Đúng lúc này, tiền không bên trong, Nhạc Thành trong tay pháp quyết lại biến hóa, Âm Dương Kiếm xuyên thấu không gian một tiếng hát khê, trực tiếp bạo lực hướng về phía Linh Tịch tiên quân mà đi.

“Xuy xuy...” Cũng đúng lúc này, Phân Thần tiên quân cùng kia xinh đẹp nữ tử hai người nháy mắt tới, Phân Thần tiên quân trong tay một phen phi kiếm lưu cắt qua không gian, giảo toái một mảnh không gian cái khe thổi quét hướng về phía Nhạc Thành mà đến, mà kia xinh đẹp nữ tử, còn lại là hấp dẫn vô cùng chân dài phía trên, dấu chân đá ra hóa thành một đạo dấu chân cột sáng bạo đá hướng về phía Nhạc Thành mà đến.

“Hừ!” Lúc này Lang Lễ cũng là quát lên một tiếng lớn, nói : “Cùng nhau công kích, ta đồ muốn nhìn, tiên quân hậu kỳ có bao nhiêu cường.”

Thanh âm rơi xuống, Lang Lễ, Linh Viên, Cửu U song ma đã muốn là cùng nhau hướng tới kia Hắc Bạch Song Quỷ bên trong Bạch Quỷ phương hướng vọt tới, Lang Lễ, Cửu U song ma, Linh Viên đã muốn khởi hành, Âm Ma quân cũng là không cam lòng rút lại phía sau, thân ảnh nháy mắt đó là đánh về phía kia Hắc Bạch Song Quỷ bên trong Hắc Quỷ mà đi, trong tay trực tiếp là lấy ra Tử Hỏa Chuyển Luân Đao.

“Hừ?” Hắc Bạch Song Quỷ một tiếng hừ lạnh, hai người quanh thân nhất thời đầy trời một mảnh ngập trời u hồn khí, giống như tà dương ánh chiều tà bình thường, đem thiên địa trong lúc đó ánh thành một mảnh hôn ám đến.

Lúc này Hồ Tích nhìn chăm chú hướng về phía bốn phía, cũng là một khắc cũng không chần chờ, lập tức đánh về phía đã muốn là cùng Mị Ảnh, Phân Thần tiên quân giao thủ ở cùng một chỗ Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành mà đi.

“Kim Giáp Chiến Thần, ta đồ muốn nhìn ngươi có bao nhiêu cường thực lực.” Phân Thần tiên quân quát lên một tiếng lớn, thân ảnh kỳ nhanh đến Nhạc Thành phía sau, pháp quyết cấp tốc đánh ra, trong tay bay ra một cái quay tròn kỳ dị viên cầu, lăn lộn mang theo một mảnh phá hủy không gian thân quang hướng tới Nhạc Thành tạt đã qua.

“Đi.” Lúc này, Linh Tịch tiên quân cũng lại đánh về phía tiền không, bay lên trời màu xanh đại đỉnh thân khí phía trên, lại lăn lộn tự nổi lên nồng đậm một mảnh thanh mang, một đạo tiếng quát, thanh mang ngưng kết thành thực chất viên cầu.

Không gian xung quanh nhất thời bão táp dựng lên một mảnh trận gió, lại cùng với một cỗ hung hãn hơi thở, xuyên thấu một mảnh không gian lúc sau, hung hăng đồng thời bạo lực hướng về phía Nhạc Thành.

“Hừ, Tru Tiên.” Âm Dương Kiếm thượng nắm trong tay, Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, hàng vạn hàng nghìn kiếm quang nhất thời thổi quét mà ra, lấy chính mình vì trung tâm, vô số sắc bén kiếm quang xé rách không gian xung quanh một mảnh không gian thật lớn, cả không gian ầm ầm sụp đổ.

Kiếm quang dưới, không gian vặn vẹo, phô thiên cái địa kiếm quang phóng lên cao, một mảnh điện quang hỏa thạch lần lượt thay đổi thanh, cả không gian lâm vào tối đen trong vòng, ánh sáng đã muốn là bị hoàn toàn cắn nuốt.

Lúc này, Nhạc Thành dùng Âm Dương Kiếm thúc dục Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, uy lực mặc dù là nếu so với Hiên Viên kiếm kếm, chỉ tuyệt đối cũng là cùng không kém là bao nhiêu, gần nhất Âm Dương Kiếm chính là Nhạc Thành bốn mạng pháp khí, mà đến Hiên Viên kiếm cực mạnh uy lực, Nhạc Thành vẫn cũng vô dụng hoàn toàn thúc dục đi ra.

Âm Dương Kiếm trải qua Nhạc Thành mấy năm nay hao hết không ít tâm huyết luyện chế, cũng là thành công luyện chế thành thần khí trình tự, ở sở hữu thần khí bên trong, mặc dù là so ra kém Nghiễm Thành Tử Phiên Thiên Ấn, cũng so ra kém Tam Tiêu tiên tử Hồn Nguyên Kim Đẩu, nhưng là ở thần khí trình tự trung, cũng có thể là tới lớp giữa thiên thượng pháp khí.

“Thở phì phò...”

Không gian bên trong một trận bạo vang, ở mấy người giao thủ trung ương nổ bắn ra xuất ra đạo đạo sáng mờ, kia Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân hai người theo phá tiếng vang, thân hình là không tự chủ được chậm rãi lui về phía sau.

“Xuy xuy.” Lúc này, Mị Ảnh thân ảnh quanh co trở ra, hai tay mười ngón giữa không ngừng cấp xạ ra mười đạo yêu mũi nhọn, xuyên thấu không gian cũng đem Nhạc Thành bao phủ trong đó.

“Muốn chết.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói, vẻ mặt nói không nên lời lạnh lẽo vô tình, mà theo Nhạc Thành tiếng nói vừa dứt, thân ảnh quỷ quái bàn biến mất ngay tại chỗ, có được tốc độ thần thông ở trên người, Nhạc Thành lúc này tốc độ, tuyệt đối là ở tròng không người có thể địch.

“Ngao.” Xa không bên trong, Lang Lễ biến hóa ra khổng lồ bản thể, chỉ trước phía trên, từng đạo mang theo nóng cháy ngọn lửa lợi trảo điên cuồng công kích hướng về phía Hắc Bạch Song Quỷ bên trong Bạch Quỷ mà đi.

“Rống rống...” Linh Viên lúc này cũng khổng lồ bản thể hơn nữa Hồn Nguyên Chân Thân, từng đạo lực lượng công kích dựa vào biến thái cường hãn bản thể vây công hướng về phía Bạch Quỷ mà đi.

Cửu U song ma hai người Thiên Nguyên nghịch nhận, Cực Nguyên Ma Dao đều là bỏ ra từng đạo không gian cái khe dây dưa hướng về phía Bạch Quỷ mà đi.

Bốn người vây công dưới, cũng cũng chỉ có thể đủ là vừa mới vừa miễn cưỡng đối kháng Bạch Quỷ mà thôi, Bạch Quỷ chính là tiên quân hậu kỳ cường giả, còn hơn trong bốn người gì một cái đều phải mạnh hơn nhiều, bốn người liên thủ đều là không thể làm gì, dù sao ở trên thực lực kém quá mức một ít.

Ám Ma quân lúc này cũng cùng Hắc Quỷ chiến đấu kịch liệt ở tại cùng nhau, trong tay Tử Hỏa Chuyển Luân Dao không ngừng bổ ra, không gian xung quanh trong vòng, đã muốn là trực tiếp phá hủy thành một mảnh hư không.

Ám Ma quân cũng không hổ là Tiên Ma giới trung đỉnh đỉnh nổi danh hung ma, giơ tay nhắc chân giữa, thế công hồn nhiên Thiên Thành, kỳ dị chiêu thức lại tăng ra không dứt, mà dựa vào thần khí Tử Hỏa Chuyển Luân Dao cũng là chiếm thượng phong, Hắc Quỷ trong lúc nhất thời dĩ nhiên là cùng áp chế ở tại hạ phong.

“Cho ta lui ra đi.” Nhạc Thành thân ảnh lúc này lại xuất hiện thời điểm, không thể tưởng tượng nổi xuyên thấu không gian đạo Linh Tịch tiên quân phía sau, Âm Dương Kiếm rời khỏi tay, hóa thành một mảnh phô thiên cái địa kiếm quang, trực tiếp là bao phủ hướng về phía Linh Tịch tiên quân không gian xung quanh.

“Sưu sưu...” Phân Thần tiên quân, Mị Ảnh, Hổ Tích ba người nháy mắt tới, mấy người liên thủ tựa hồ là ra mắt ma hợp nhất bàn, phối hợp cũng là phi thường thành thạo, một người đã bị công kích, còn lại nhân liền gặp cấp tốc tới. Bốn người liên thủ, uy lực cũng tuyệt đối là đáng sợ.

“Ám Ảnh Kiếm.” Nhạc Thành vẽ mặt lạnh lùng, tay phải trung tam đạo kim sắc lưu quang bạo bắn mà ra, tam đến màu vàng lưu quang phân biệt bạo lực hướng về phía Phân Thần tiên quân, Mị Ảnh, Hồ Tích ba người mà đi.

Ba người bị ngăn cản, cũng không thể không là giải quyết chính mình phiền toái, mà lúc này Nhạc Thành Âm Dương Kiếm thượng hàng vạn hàng nghìn kiếm quang bao phủ bên trong, Linh Tịch tiên quân sắc mặt kinh hãi, trước người màu xanh đại đỉnh phía trên, bạo bắn ra một mảnh nồng đậm thanh mang gắt gao bao vây ở tại không gian xung quanh, màu xanh đại đỉnh xoay tròn, bên ngoài thanh mang cũng càng ngày càng bạc, bị kiếm quang tắc tắc công phá.

“Linh Tịch tiên quân, người hội trả giá đại giới.” Đã ở cùng thời điểm, Nhạc Thành thân ảnh cũng trực tiếp nhào vào thanh mang ở ngoài, bóng kiếm chưa lui, trống rỗng cũng một đạo khổng lồ chưởng ấn thổi quét xuống.

“Đấu Thiên Chưởng.” Nhạc Thành quát lên một tiếng lớn, trong tay một đạo bàn tay lớn nhỏ màu vàng chưởng ấn nháy mắt theo không gian trung toàn lực đẩy dời đi, này một đạo chưởng ấn nhanh chóng theo không gian trung xuyên thấu, mấy nháy mắt liền trực tiếp hóa thành một đạo có thượng mấy vạn thước thật lớn chưởng ấn, chung quanh không gian nhất thời bị chiếu rọi thành một mảnh màu vàng.

Thật lớn màu vàng chưởng ấn trực tiếp xé rách một mảnh không gian, phạm vi trong lúc đó một mảnh không gian nháy mắt đã bị chấn khai, lập tức oanh kích hướng về phía kia Linh Tịch tiên quân thân khí phía trên thanh mang phía trên.

“Thình thịch oành!”

Thật lớn tiếng bạo liệt thổi quét mà khai, này một đạo chưởng ấn Nhạc Thành mặc dù là vô dụng thượng Hỗn Nguyên Chân Thân, nhưng là lực lượng thần thông cùng chính mình pháp lực cũng thúc dục tới cực hạn, lúc này Nhạc Thành cũng là sát ý đại khí, sau lưng kia thần bí cường giả còn không có xuất hiện, này mấy tiên quân yêu quân hậu kỳ tu vi giả chính mình nhất định phải nhanh chóng đánh chết mới được.

Không Gian bạo phá, Linh Tịch tiên quân thân khí phía trên thanh mang, chính là khoảng cách liền bị chấn nát, lập tức bàng bạc cự lực ở Linh Tịch tiên quân không thể đối kháng tình hình thực tế hướng dưới, trực tiếp trút xuống xuống, hung hăng va chạm tới Linh Tịch tiên quân trên người.

“Phụt.....” Một đạo máu tươi trực tiếp phun ra, Linh Tịch tiên quân sắc mặt chỉ một thoáng trắng bệch một mảnh, thân hình cấp tốc bị đẩy lui, này một đạo chưởng ấn dưới, hấn căn bản là không thể đối kháng, hấn cơ hồ là không thể tin được một cái tiên quân trung kỳ tu vi giả thực lực có thể cường hấn đến loại tình trạng này.

“Gào khóc...” Cũng vào lúc này, chỉ thấy tả không phía trên, Mị Ảnh toàn lực đẩy lui Ám Ảnh Kiếm, lập tức hóa thành một cái ước chừng là thượng tám vạn thước khổng lồ bản thể, một cái màu trắng thật lớn dữ tợn thân lẫn, toàn thân tràn ngập bạch lý thấu huyết hồng mang, trên người còn có thật dày một mảnh vẩy bao trùm, mở dữ tợn cự miệng, lập tức liền như tia chớp phá hủy không gian đánh về phía Nhạc Thành mà đi, ven đường không gian trực tiếp hóa thành hư không, yêu quân hậu kỳ tu vi, Mị Ảnh bản thể thực lực tuyệt đối khủng bố vô cùng.

“Hỗn Nguyên Chân Thân, Long giáp.” Nhạc Thành vừa quát, vẽ mặt bên trong hàn ý run, nháy mắt Phong Lôi sí thu hồi, thân hình đồng dạng là hóa thành gần tám vạn thước thân thể cao lớn.

Kim mang lóe ra bên trong, thân thể cao lớn phía trên, cửu trảo thần long hư thật xoay quanh, thúc dục Hỗn Nguyên Chân Thân, Nhạc Thành trong tay trống rỗng một quyền, quay mắt về phía Mị Ảnh lao thẳng tới mà lên khổng lồ bản thể, không lùi mà tiến tới, quyền ấn run, trống rỗng vạn vạn mấy vạn thước không gian hung hăng hội áp xuống.

“Sưu.” Nhìn thấy Nhạc Thành Hỗn Nguyên Chân Thân, Mị Ảnh bản thể trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, nhìn chăm chú vào trên không trung cường hấn xuyên thấu không gian quyền ấn, giống như cự mãng bình thường cự vĩ hung hăng đồ trù mà lên.

“Yêu quân hậu kỳ, cho ta lui về.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, quyền ấn xuyên thấu không gian thổi quét xuống, lập tức mất thường có thể thấy được, Mị Ảnh bản thể cự vĩ cùng quyền ấn va chạm ở tại cùng

nhau.

“Bang bang!”

Không gian âm âm nứt toác, cả không gian xung quanh khoảng cách sụp đổ xuống.

“Ngao...” một đạo kêu thảm thiết theo Mị Ảnh khổng lồ bản thể phía trên trong miệng truyền đến, cường hãn lực lượng dưới, hân thân thể cao lớn trực tiếp bị đẩy lui hơn mười vạn thước, dữ tợn trong miệng, một đạo máu bắn nhanh mà ra, Kim Giáp Chiến Thần một quyền này, theo hân kinh ngạc trong mắt đoán, tựa hồ là thật to vượt qua cửa nàng ngoài ý muốn.

“Sư.” Nhạc Thành thân thể cao lớn lúc sau, kia Hồ Tích cũng hóa thành khổng lồ không thua Mị Ảnh bản thể, này bản thể cùng Mị Ảnh độc nhất vô nhị, cũng là một cái thần lân, chính là ánh mắt cả vật thể biến thành màu đen, bộ dáng càng thêm dữ tợn.

“Gào khóc.” Hồ Tích bản thể phá hủy một mảnh hư không, mở ra cự miệng, trực tiếp là cắn xé hướng về phía Nhạc Thành.

Nhạc Thành cấp tốc xoay người, vẻ mặt lạnh lùng, trong tay pháp quyết biến hóa, không gian xung quanh phía trên, màu vàng quang mang đại thịnh tới cực hạn một loại tình trạng, không gian xung quanh không gian sáng rực trực tiếp kích tán mà khai.

“Long Khiếu Cửu Thiên.” Nhạc Thành quát lạnh, quanh thân kim mang tăng vọt, một đạo cường hãn âm ba công kích hỗn loạn linh hồn công kích cuộn tất cả lên, đỉnh tai nhức óc âm ba công kích một vòng vây ở trên không tàn sát bờ bãi, âm ba đến mức, không gian trực tiếp sụp đổ thoát phá.

Lập tức này âm ba công kích nháy mắt bao phủ Hồ Tích bản thể, này cường hãn âm ba công kích, tựa hồ là đủ để phá hủy vạn vật.

“Gào khóc!”

Trên không trung sụp đổ không gian bên trong, âm ba bao phủ trong vòng có vài màu vàng cự long từ giữa mà ra, thay đổi triệt để bốc lên ở tại cùng nhau, từng đạo Long tiếng kêu lúc này quanh quẩn ở tại không trung.

“Thình thịch!”

Liên tiếp tiếng bạo liệt theo trong hư không vang lên, mắt thường chứng kiến, trong hư không không gian sớm đã là ở có vài cự long quấy hạ hỗn loạn không chịu nổi, này cường hãn lực lượng hỗn loạn nguyên thần công kích ở bên trong, cả không gian bắt đầu run rẩy đứng lên, loại lực lượng này, đã muốn là tới hủy thiên diệt địa bình thường khủng bố.

Mà vào lúc đó, kia Hồ Tích bản thể chính mở ra dữ tợn cự miệng tưởng cắn xé hướng Nhạc Thành, ngọt liền đã bị thình lình xảy ra nguyên thần công kích, vẻ mặt sững sốt trong lúc đó, có vài màu vàng cự long đã muốn là thổi quét tới trên người của hắn.

Không gian xung quanh nghìn vạn dặm trong vòng, ngấm hải vực cuộn cuộn, trên không trong vòng che kín một mảnh không gian cái khe, khắp không gian đều là lâm vào tối đen ngấn ngủ trong bóng tối.

Không gian thoát phá là lúc, Hồ Tích khổng lồ bản thể trực tiếp đánh bay, Nhạc gia Long Khiếu Cửu Thiên lúc này ở Nhạc Thành thi triển dưới, uy lực cũng tới dị thường khủng bố tình trạng, hỗn loạn nguyên thần công kích, vậy càng thêm là khủng bố vô cùng.

“Phụt...” Hồ Tích kết cục còn hơn Mị Ảnh đến cũng tốt không đến thể nào đi, một đạo máu tươi phun ra đã rơi vào hạ trống không hải vực phía trên, một mảnh mấy nghìn dặm hải vực bị nhuộm thành màu đỏ vẻ.

Phân Thần tiên quân lúc này cũng lại thân ảnh kỳ nhanh đến Nhạc Thành phía sau, trong tay kia một cái quay tròn kỳ dị viên cầu, lặn lộn mang theo một mảnh hung hãn thân quang hướng tới Nhạc Thành tạt lại đây.

“Phân Thần tiên quân, vậy ngươi trước hết tử tốt lắm.” Nhạc Thành cười lạnh quát, pháp quyết đánh ra, quanh thân cao ngất trong lúc đó, một cỗ khổng lồ ngọn lửa phóng lên cao, chỉ thấy kia một mảnh ngọn

lửa, lấy một loại cực độ khủng bố tốc độ, đem cả không gian đều là bao vây mà vào, không gian xung quanh bên trong, nhất thời lâm vào khủng bố nóng cháy trong vòng.

Một mảnh tam vị chân hỏa tràn ngập, nháy mắt liền mang theo gào thét ngọn lửa xẹt qua, nhưng mà chính là này nóng cháy độ ẩm, đều là làm cho Phân Thần tiên quân hít vào một hơi, một cổ tuyệt đối tim đập nhanh dưới đáy lòng nảy sinh.

Nóng cháy thao Thiên hỏa hải tùy theo sẽ đem Phân Thần tiên quân bao vây ở tại trong đó, gào thét ngọn lửa không ngừng nhảy lên lên gần vạn thước cao, không gian phía trên một mảnh dài hẹp không gian cái khe trực tiếp bị xóc lên, cùng với cuồng bạo không gian dòng khí, làm được lửa này hải càng phát ra gào thét cuồng bạo.

Biển lửa bên trong hủy diệt bàn năng lượng theo không gian khuếch tán mà ra, không gian phía trên lúc này khắc nổi lên từng trận không gian sóng gợn gợn sóng, giữa không trung dưới hải vực bị lửa này hải gợn sóng khuếch tán mà qua, tùy theo khắp hải vực đều là bốc lên đứng lên, vô số hơi nước tràn ngập, hải vực trong vòng, thủy vực chính lấy một loại khủng bố tốc độ ở hơi.

Lúc này Phân Thần tiên quân trước người kia quỹ dị viên cầu phía trên, một cổ Lam bạch sắc quang mang quay chung quanh tại bên người, ngăn cản tam vị chân hỏa thiêu huỷ, mặc dù là có thể còn miễn cưỡng bảo vệ, này quỹ dị viên cầu tựa hồ cũng là thần khí pháp bảo, nhưng là loại này tiêu hao cần phải có cường hãn pháp lực chống đỡ, nhất thời Phân Thần tiên quân sắc mặt một mảnh tái nhợt đứng lên.

“Hừ, chết đi đi.” Nhạc Thành pháp quyết lại thúc dục, quanh thân pháp lực cường hãn chống đỡ tam vị chân hỏa, biển lửa trung ngọn lửa bốc lên không dứt, từng đợt rồi lại từng đợt cuồng bạo ngọn lửa gào thét mà lên, lúc này, lửa kia trong biển ngọn lửa giống như là sóng thần bình thường cuộn cuộn mà lên, nhất ** ngọn lửa hung hăng phát hướng về phía kia Phân Thần tiên quân mà đi.

Cả không gian trung lúc này liên tiếp không khí đều đã muốn là bị tam vị chân hỏa thiêu huỷ sạch sẽ, nhẹ không gian cái khe giắt ở chung quanh không gian ngoại. Chung quanh không gian bắt đầu run rẩy đứng lên, một lát sau ở này khủng bố nóng cháy bên trong bắt đầu sụp đổ dập nát.

“Ca ca...”

Phân Thần tiên quân kia quỹ dị viên cầu pháp bảo phía trên, Lam màu trắng thần quang khoảng cách tan rã, lúc này Nhạc Thành thực lực hơn nữa tam vị chân hỏa, ngay mặt đối kháng dưới, này phân tâm tiên căn bản không thể đối kháng, lập tức trong miệng một đạo máu tươi phun ra, cả người bị biển lửa cắn nuốt trong đó.

“A...” Một đạo kêu thảm thiết tức khắc truyền ra, này tiếng kêu thảm thiết kinh người tâm hồn, tam vị chân hỏa thiêu huỷ dưới, Phân Thần tiên quân tựa hồ là cũng không có gì nghịch thiên thân hình, kết cục có thể nghĩ.

“Thu.” Nhạc Thành trong tay pháp quyết vừa thu lại, ba vị chân hỏa lập tức thu hồi, đồng thời ba chuỗi Âm Ảnh Kiếm đã muốn là lại thu về tới tay phải bên trong.

Hữu không bên trong, lúc này kia vốn đã muốn là bị thương nặng Linh Tịch tiên quân thân ảnh quỷ quái bàn tới, trước người màu xanh đại đỉnh, hóa thành mấy vạn thước khổng lồ, che khắp không gian, trực tiếp là bao phủ hướng về phía Nhạc Thành mà đến.

Khổng lồ màu xanh đại đỉnh dưới, không gian đè ép thoát phá, không gian xung quanh một mảnh không gian âm âm run không ngừng.

“Âm Dương Kiếm, đi.” Nhạc Thành cũng thần sắc hơi đổi, Âm Dương Kiếm thu hồi trong tay, theo pháp quyết biến hóa, Âm Dương Kiếm rời khỏi tay, lập tức chia ra làm cửu, sẽ đem Âm Dương Kiếm thượng, tha ra mấy vạn thước kiếm quang, đi ra không gian cái khe sinh sôi bị mạnh mẽ chặt đứt, không gian dòng khí khoảng cách chảy ngược.

“Gào khóc gào khóc ngao...”

Chín đạo không gian cái khe bên trong, tam chích Viễn Cổ Cự Hổ, tam điều viễn cổ mãnh xà, tam điều Toan Nghê khổng lồ hư ảnh rút gào mà ra, phá hủy không gian khủng bố lực lượng bên trong, hung hăng va

chạm hướng về phía trên không bên trong kia màu xanh cự đỉnh mà đi.

“Ong ong...” Một mảnh không gian chấn động thanh xuyên thấu không gian, cửu điều cự thú hư ảnh hung hăng va chạm dưới, bằng bạc cự lực nhất ** cuộn tất cả lên, trên không bên trong cự đỉnh phía trên thanh sắc quang mang cũng không có kiên trì bao lâu, tùy mặc dù là da nẻ một mảnh.

Khổng lồ cự đỉnh cũng là ở khoảng cách trong lúc đó trực tiếp bị đánh bay mà đi, hung hăng ném đi một mảnh không gian tạp đã rơi vào hạ trống không biên hải vực trong vòng, kích thích một mảnh thật lớn cuộn sóng giống như sóng thần sóng lớn đập vào hướng về phía phương xa.

“Phụt...”

Linh Tịch tiên quân lại trong miệng một đạo máu tươi phun ra, sắc mặt theo tái nhợt rồi đột nhiên biến thành trắng bệch, thân hình cũng lại đánh bay.

“Chết đi đi.” Chính là cũng đúng lúc này, Nhạc Thành thân thể cao lớn cũng không biết khi nào thì đã sớm tới Linh Tịch tiên quân phía sau, tay phải bên trong, ba đạo lưu quang mang theo còn hơn tia chớp còn muốn khoái thương một tia tốc độ, xuyên qua không gian lúc sau, hung hăng bạo lực hướng về phía rút lui mà đến Linh Tịch tiên quân.

“Thở phì phò hưu.” Tốc độ quá nhanh, Linh Tịch tiên quân căn bản là đến không kịp né tránh, ba đạo lưu quang đánh nát hần hộ thân cương vây, xuyên thấu phía sau lưng của hắn theo trong ngực bạo bắn mà ra, mang theo một mảnh thoát phá nội tạng.

“Hô.” Một đạo thanh mang như tia chớp theo Linh Tịch tiên quân trên người bạo lực mà ra, lập tức bắn vào kia thủy vực phía trên rơi xuống đại đỉnh trong vòng, cũng là nhập vào thủy vực không thấy.

Nhìn thấy Linh Tịch tiên quân nguyên thần mà chạy, Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, đang muốn truy kích, giờ phút này hạ không trong vòng, cũng nháy mắt ba đạo bắn nhanh dừng lên, vô số sóng lớn nhấc lên thượng mấy vạn thước cao nhất ** liên miên không dứt thổi quét hướng về phía Nhạc Thành mà đến.

Một mảnh liên miên sóng lớn bên trong, Mị Ảnh, Hồ Tích hai người bản thể cơ hồ là cùng trong lúc nhất thời theo hải vực trong vòng thoát ra, hai người thật lớn bản thể, kia dữ tợn đầu thượng, trong mắt lạnh lẽo một mảnh, cự miệng đều là từ dưới mà lên cắn xé hướng về phía Nhạc Thành.

“Thời gian chân không.” Nhạc Thành thân hình bạo lui dừng lên đồng thời, thời gian thần thông trước mắt lĩnh ngộ cực mạnh nhất chiêu thời gian chân không thúc dục mà ra, khắp bao phủ không gian, nhất thời lâm vào một trận quỷ dị cảnh giới, hư hư thật thật, tựa hồ này không gian thành hư không một mảnh, hết thấy thời gian tồn tại đều không có ý nghĩa.

“Oanh Thiên Nhất Kích.”

“Phá Thiên Nhất Kích.”

Cũng vào lúc đó, Nhạc Thành thân thể cao lớn cũng không thể tưởng tượng nổi bình thường tới trung ương nhất, tay trái Oanh Thiên Nhất Kích mang theo quyền ấn xuyên thấu không gian tạp hướng về phía Mị Ảnh bản thể đầu mà đi, tay phải Phá Thiên Nhất Kích quyền ấn tạp hướng về phía Hồ Tích khổng lồ bản thể đầu mà đi, lưỡng đạo khổng lồ quyền ấn theo trên không hội áp xuống, lập tức phá hủy lưỡng đạo không gian thâm động.

“Gào khóc.” Hồ Tích, Mị Ảnh hai người ở thời gian chân không trong vòng phục hồi tinh thần lại, cũng đã muốn là mất đi tốt nhất cơ hội, hai người khổng lồ bản thể không có gì do dự, hai người cuối cùng đồng thời một đạo yêu dị chói mắt khổng lồ cột sáng phun khẩu mà ra.

“Vang ầm ầm...” Đây tựa hồ là hai người thiên phú bản thể công kích, lực công kích cường hãn vô cùng, chính là hai người sớm đã bị thương nặng, đặc biệt Hồ Tích, thương thế càng thêm nghiêm trọng, hai người bản thể thiên phú công kích cũng là uy lực giảm đi.

Nháy mắt, hai người mang theo cuồng bạo bản thể thiên phú lực công kích lượng ầm ầm va chạm mà lên, cùng Nhạc Thành lưỡng đạo quyền ấn ầm ầm va chạm ở tại cùng nhau.

“Vang ầm ầm!”

Lưỡng đạo kinh thiên động địa nổ, đây là bốn đạo đều là khủng bố tới cực hạn lực lượng chung chạm vào nhau ở tại cùng nhau, nháy mắt, chung quanh phong vân biến sắc, cả không trung đều là nháy mắt ở vào một mảnh áp lực dưới, cường hãn lực lượng ở không gian phía trên cuối cùng không thể thừa nhận như thế khổng lồ lực lượng đập vào, cũng không được khống chế kinh thiên động địa ở trên hư không phía trên nổ vang mở ra.

Lập tức Không Gian bạo phá lại từng đạo kinh thiên động địa nổ truyền ra, một cỗ cỗ cuồng bạo không gian dòng khí gào thét, lúc này Nhạc Thành, Hồ Tích, Mị Ảnh ba người biến mất ở liễu không gian phía trên, chung quanh đã muốn là ở cuồng bạo lực lượng đập vào trung trực tiếp dập nát một mảnh không gian thật lớn, một cái khủng bố thật lớn hắc động tim đập nhanh xuất hiện ở trên không trung.

“Bang bang!” Khủng bố hắc động thổi quét mà như sau, cắn nuốt hướng về phía phía dưới hải vực, lập tức ầm ầm ở hải vực mặt bằng thượng phá, khắp hải vực bên trong, cơn sóng gió động trời ném đi dựng lên, nhất ** sóng lớn lan tràn hướng về phía viên khổng, lập tức yêm quá nghìn vạn dặm ở ngoài vô số núi non mà đi.

Hắc động thoát phá, lúc này hải vực bên trong, Nhạc Thành thân thể cao lớn hiện ra mà ra, mà lúc này chỉ thấy Nhạc Thành trước người, đã thấy kia Mị Ảnh, Hồ Tích hai người đầu phía trên, xuất hiện một cái thật lớn thâm động, một cỗ bạch hồng vật toát ra, hai người thân thể cao lớn phía trên hai mắt vô thần, chậm rãi nhắm lại, thân hình cũng vô lực ngã xuống hải vực trong vòng.

Nhạc Thành thời gian chân không dưới, hai người đó là đã bị tuyệt đối ảnh hưởng, bản thể thiên phú công kích ở bị thương nặng dưới, hơn nữa lại là thương hoảng sợ thì triển mà ra, cơ hồ là không có chuẩn bị tốt, đã bị Nhạc Thành công kích hội áp xuống, này hết thấy, làm cho này hai cái yêu đạo tuyệt đối cường giả cũng chỉ có thể đủ bị rơi xuống.

Mà cũng bởi vì Nhạc Thành lúc này đã muốn là tiên quân trung kỳ tu vi, ở tiên quân lúc đầu thời điểm, Nhạc Thành đó là có thể đối kháng tiên tôn lúc đầu, mà lúc này thực lực không thể nghi ngờ là tăng cao, đối mặt này hai cái yêu quân hậu kỳ cũng là dễ dàng hơn.

“Thình thịch oành.” Xa không bên trong, cũng từng trận Không Gian Bạo Liệt tiếng động ầm ầm dựng lên, khắp không gian đều ở run đứng lên.

Nhạc Thành nhìn chăm chú hướng về phía phương xa, lập tức biến mất ngay tại chỗ.

Ám Ma quân cùng Hắc Quỷ chiến đấu kịch liệt bên trong, Ám Ma quân hơi hơi chiếm cứ thượng phong, nhưng là cũng vô pháp làm gì Hắc Quỷ, kia Hắc Quỷ đích tay trung, một món đồ cờ đen pháp bảo cũng là tới thần khí trình tự, mang theo một cỗ u hồn khí cùng Ám Ma quân Tử Hỏa Chuyển Luân Dao chính càn đầu một sống một chết, hai người yếu phân ra thắng bại, tuyệt đối thật là nan.

Mà ở Lang Lễ, Linh Viên, Cửu U song ma cùng Bạch Quỷ chiến đấu kịch liệt bên trong, còn lại là Lang Lễ bọn bốn người đã rơi vào hạ phong, Cửu U song ma hai người khoe miệng có vết máu, sắc mặt tái nhợt, đều là đã bị một ít thương thế, mà Lang Lễ cùng Linh Viên hai người tình huống cũng không phải rất lạc quan.

“Thở phì phò...”

Bạch Quỷ đích tay trung một món đồ bạch phiên phía trên, cuộn cuộn nổi lên ngập trời u hồn khí ngưng tụ thành vô số khủng bố lốc xoáy không ngừng thổi quét ở tại mọi người quanh thân, này một đám khủng bố lốc xoáy nứt toác thổi quét đến quanh thân trong lời nói, kia cũng không phải là hay nói giỡn.

Cửu U song ma chính là bị này đó lốc xoáy nứt toác thổi quét đến, mới bị thương thế.

“Gào khóc.” Lang Lễ rít gào dựng lên, quanh thân mạn Thiên hỏa diễm bạo phun mà ra, hỏa chi thần thông thúc dục, này khủng bố ngọn lửa có hỏa chi thần thông thúc dục, cũng là tới dị thường khủng bố tình trạng.

Biến lửa trung, kia u hồn khí cuộn cuộn nổi lên lốc xoáy ầm ầm nứt toác, ngọn lửa diện tích càng ngày càng ít.

Cửu U song ma lại khi thân mà lên, hai người trong tay Cực Nguyên Ma Dao, Thiên Nguyên nghịch nhận bỏ ra hai cái mấy vạn thước cường hãn đao mang hội áp xuống, cũng trăm phá hai cái u hồn lốc xoáy.

Chính là này đó u hồn lốc xoáy số lượng không ít, lập tức lại nhất tăng lớn lốc xoáy điên cuồng mà lên.

“Rống.” Linh Viên khổng lồ đại bản thể hơn nữa Hỗn Nguyên Chân Thân, ở lực lượng thần thông thúc dục dưới, một quyền chém ra, cũng hiểm hiểm phá hủy một cái u hồn lốc xoáy, chỉ thân thể cao lớn cũng là bị hơi hơi đẩy lui, ở trên thực lực, Linh Viên cũng còn chính là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Yêu hậu kỳ mà thôi, có chút thiên thấp, đối mặt Bạch Quỷ như vậy tiên quân hậu kỳ, Linh Viên còn không thể trực tiếp đối kháng hạ.

“Hừ, Minh giới người sao, chết đi đi.” Nhạc Thành thân thể cao lớn ngang trời mà lên, cao ngất xuất hiện ở Bạch Quỷ bên người, không sai đồng thời thời điểm, còn có Âm Dương Kiếm bạo lực mà ra.

Âm Dương Kiếm thượng, chia ra làm cửu, đi ra kiếm quang nháy mắt hóa thành mười tám đạo, lập tức ba mươi Lục đạo, như thế nháy mắt, này mỗi một đạo kiếm quang đều là thần dị hóa thành mấy trăm hơn một ngàn đạo kiếm quang.

Vạn đạo kiếm quang bắn ra, trong nháy mắt liền che lại khắp không gian, đem Bạch Quỷ thân hình cũng bao vây ở bên trong, mỗi một đạo kiếm quang đều là giống như Linh Xà thè lưỡi bình thường kiếm quang mũi nhọn co duỗi không chừng thoáng hiện mà ra.

Bạch Quỷ vừa thấy đến như thế biến hóa, nhìn chăm chú vào nháy mắt xuất hiện Nhạc Thành, vốn là ngăn ra, lập tức kinh hãi dựng lên, pháp quyết như tia chớp đánh ra, trong tay bạch phiên thúc dục, vô số u hồn khí hóa thành một mảnh lốc xoáy lao thẳng tới Nhạc Thành.

Vạn đạo kiếm quang bạch mũi nhọn chợt lóe, bỗng nhiên tê động mà lên, vạn đạo kiếm quang giống như là hé ra Thiên Vồng bình thường đem vô số u hồn lốc xoáy bao vây ở bên trong, bóng kiếm lưu quang dưới, không gian phía trên lộ ra vô số tối đen cái khe, kia một mảnh u hồn lốc xoáy cũng cũng không có kiên trì nhiều liền, khoảng cách hóa thành sương khói tiêu tán ở tại không gian xung quanh.

Phô thiên cái địa bóng kiếm tốc độ bị ngăn cản vừa chậm lúc sau, cũng phá vỡ vô số lốc xoáy, lập tức lại bạo lực hướng về phía Bạch Quỷ thân hình.

Xuy!” Bạch Quỷ sắc mặt hoảng hốt, trong tay bạch phiên thương hoảng sợ vung lên, mang theo một mảnh chói mắt hào quang quấy lư không hướng kiếm quang một chỗ huy đánh mà đi, tưởng xé mở này rậm rạp kiếm quang.

Oành!” Hai tiếng trầm thấp lực lượng tiếp xúc muộn hưởng truyền lại, bị Bạch Quỷ huy đánh về phía vồng kiếm bạch phiên thật đúng là ở Nhạc Thành Âm Dương Kiếm thúc dục hạ phô thiên cái địa vồng kiếm thượng vạch tìm tòi một đạo tiểu cái khe, bạch phiên chung quanh kiếm quang trực tiếp tắc tắc được vỡ vụn mở ra.

Nhưng là phô thiên cái địa kiếm quang cũng lúc này hàn mang chớp động, này rậm rạp vồng kiếm mặc dù là bị Bạch Quỷ xé rách một cái cái khe, nhưng là cũng không có nhiều ít ảnh hưởng.

“Thở phì phò.”

Một mảnh bóng kiếm trực tiếp xuyên thấu ở tại Bạch Quỷ trên người, bóng kiếm sở quá, Bạch Quỷ quanh thân cương vây vỡ tan, quanh thân chỗ không gian hoàn toàn phá hủy sạch sẽ. Cũng là vào lúc này, Bạch Quỷ trong mắt đột nhiên xuất hiện kinh hãi vẻ, há mồm tựa hồ là tưởng kêu cái gì, cũng cũng không còn kịp rồi... .

“Chết đi đi.” Nhạc Thành thanh âm lạnh lùng nói, thân ảnh không gian xuyên qua tới Bạch Quỷ tiền không, trong tay Phách Thiên Ấn trống rỗng ngưng tụ, lập tức hung hăng bao phủ xuống.

“Thình thịch oành...” Cường hãn lực lượng trực tiếp là phá hủy chung quanh trăm vạn lý không gian, chỉ thấy một đoàn cường hãn không gian dòng khí ở giữa không trung bỗng nhiên nứt toác mở ra, một mảnh không gian dòng khí đánh tan, không gian trung vô số cái khe bị chấn khai.

“Ca ca!” Cùng lúc đó ca ca một mảnh xương cốt vỡ vụn chi tiếng vang lên, tựa hồ là có một bộ thân hình bị trực tiếp xoay thành sổ khúc bình thường.

“A!” một đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, Bạch Quỷ kêu thảm một tiếng, thân hình nhất thời uể oải, trong cơ thể thế giới âm âm bị phá hủy, tiên quân chi khu, cũng bị chấn đặc dập nát, này khổng lồ lực lượng, không phải hãn tiên quân cùng hậu kỳ có khả năng đủ đối kháng.

“Nhiếp Hồn Thiên Nhân.”

Đánh chết Bạch Quỷ, Nhạc Thành thân hình lại biến mất, cũng như tia chớp tới cùng Âm Ma quân đây đưa không dưới Hắc Quỷ trên không, thân thể cao lớn hoàn toàn không để ý tới Hắc Quỷ ngưng tụ một cỗ u hồn khí, thật lớn trong mắt, cũng một mảnh màu lam hào quang phóng lên cao.

Trên không nháy mắt ngưng tụ vừa đến đạo khổng lồ màu lam hắc động, hắc động trong vòng có nhè nhẹ tìm đập nhanh điện mũi nhọn lưu chuôi, nhất cổ kinh khủng lực cắn nuốt trực tiếp thổi quét xuống, tùy ý kia Hắc Quỷ liều mạng giãy, cũng không thể giãy hắc động trong vòng khủng bố lực cắn nuốt.

“Thở phì phò.” Khủng bố hắc động thổi quét xuống đồng thời, Hắc Quỷ sắc mặt kinh hãi, quát lớn: “Quỷ Đế cứu ta, cứu ta a.”

“Xuy...” Nháy mắt, này Hắc Quỷ trực tiếp bị Nhiếp Hồn Thiên Nhân cắn nuốt trong đó.

“Minh giới người, Quỷ Đế, Tây Phương quỷ đế.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, này Hắc Quỷ theo như lời Quỷ Đế, hơn phân nửa chính là kia Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa.

”Triệu Văn Hòa, xuất hiện đi, không cần thiết trốn trốn tránh tránh, Nhạc Thành thân hình bạo lui đồng thời, trong tay pháp quyết đánh ra, ấn đường bên trong, thanh mang hiện lên, thần niệm đình chỉ Lang Lễ, Linh Viên đám người, năm người nháy mắt tiến nhập Hạo Thiên Tháp trong vòng, năm người thực lực căn bản không thể cùng Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa đối kháng, miễn cho là giống lần trước giống nhau, chính mình hội bị quản chế cho nhân.

Cơ hồ là ở này đồng trong lúc nhất thời, trên không bên trong, cao ngất một mảnh u hồn năng lượng, trong giây lát phô thiên cái địa thổi quét mà ra, bên nhọn xé gió thanh, xuy xuy vang không ngừng, phô thiên cái địa mà đến u hồn năng lượng, hoàn toàn đem Nhạc Thành quanh thân hoàn toàn bao trùm.

Lúc này phô thiên cái địa u hồn năng lượng ti như tia chớp xuyên thủng không gian, không gian khoảng cách hóa thành một mảnh hư không.

Trên không phía trên, nhất đạo thân ảnh cũng trống rỗng âm lệ xuất hiện, bàn tay vung lên, quanh thân đầy trời u hồn khí một trận quỷ dị vặn vẹo, chọt cho nhau quẩn quanh, cuối cùng lẫn nhau nhiều thành một cái đậm màu đen quang cầu oanh kích hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

“Phá.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, quanh thân kim mang đại thịnh trong lúc đó, lực lượng thần thông thúc dục tới cực hạn, trong tay Phách Thiên Ấn hung hăng đón nhận, chưởng ấn bốn phía, ven đường hiển lộ chính là một mảnh hư không.

“Vang ầm ầm.” Một đạo thật lớn lực lượng phá thanh ngay tại hai người ở giữa vang lên, cường hãn lực lượng phá, khắp không gian sụp đổ xuống, hạ trống không biên hải vực sóng lớn ngập trời.

“Khắc khắc, tiểu tử, ngươi cho là ngươi chạy trốn tới Tiên Ma giới trung, ta liền không thể đối phó ngươi có thể nào.” Không gian chứa trì lúc sau, nhất đạo thân ảnh hiển lộ ở tại trên không, đúng là kia Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa.

“Triệu Văn Hòa.” Nhạc Thành lãnh thị trên không, không nghĩ tới này Triệu Văn Hòa thật đúng là tới Tiên Ma giới đến đối phó chính mình, cười lạnh một tiếng, Nhạc Thành trong mắt hàn ý đầu bắn mà ra, lạnh nhạt nói: “Triệu Văn Hòa, chẳng lẽ ngươi cho là ngươi có thể làm gì ta có thể nào.”

“Tiểu tử, ngươi hôm nay cho dù là dựa vào thượng cổ thần khí cũng trốn không thoát đã đi. Khắc khắc.” Triệu Văn Hòa âm lệ cười lạnh dựng lên, trong tay pháp quyết cấp tốc đánh ra, quanh thân phía trên, một đạo thân ảnh quang sụ hướng về phía trên không.

Rõ ràng, cả hư không giữa, nổi lơ lửng một vòng vây giống như không gian sóng gợn bình thường hơi thở sóng gợn lấy một loại không thể tưởng tượng nổi tốc độ cấp tốc khuếch tán mà ra,, đem cả số nghìn vạn dặm không gian toàn bộ che khuất.

Một cỗ khổng lồ địa từ lực, lấy không gian xung quanh vì trung tâm, bao phủ phạm vi nghìn vạn dặm khu vực. Nhạc Thành nhất thời cảm giác được nhất cỗ khí tức quỷ dị, đồng thời cảm giác được không gian xung quanh phía trên, thiên địa linh khí cũng bị trên không quỷ dị không gian sóng gợn hút lấy thu, cả không gian trong vòng, lúc này thiên địa linh khí hoàn toàn không có.

Nhạc Thành thậm chí còn cảm giác được nguyên thần của mình, cũng bị nhất cổ vô hình u hồn khí ở bao vây, này vô hình u hồn khí, tựa hồ là có thể niêm dính trụ nguyên thần của mình bình thường.

“Tiểu tử, này chính là Minh giới chi môn, cả không gian hiện tại đã muốn bị ta phong tỏa, ở cửa ta nắm trong tay dưới, người cho dù là có thượng cổ thần khí, cũng đừng muốn đi ra ngoài, này không gian trong vòng hết thấy, ngoại nhân cũng sẽ không biết, cũng sẽ không có nhân biết tới cứu người, người liền chịu chết đi.” Triệu Văn Hòa âm lệ cười lạnh, lúc này đây, có Minh giới chi môn bực này trọng bảo, tiểu tử này nhất định là trốn không thoát, tại đây Minh giới chi môn trong vòng, cho dù là chính mình đánh chết Nhạc Thành, cũng sẽ không có nhân biết.

Chính mình an bài Hắc Bạch Song Quỷ đến đánh chết Nhạc Thành, chính là muốn dẫn Nhạc Thành, chứng kiến mọi người toàn bộ bị đánh chết, hẳn cũng không có ra tay, chính là hy vọng mọi người toàn bộ đã chết sau, gần nhất tiêu hao Nhạc Thành thực lực, thứ hai, trực tiếp tìm chịu tội dương, Nhạc Thành đã chết sau, cũng không có nhân hội hoài nghi đến đầu của mình đi lên.

“Ma giới chi môn.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, này loại bảo vật Nhạc Thành cũng là biết đến, Minh giới chi môn cũng coi là trấn thủ Minh giới bảo vật, chính là này Ma giới chi môn chính là Minh giới minh tôn vật, như thế nào sẽ tới người này đích tay trung.

“Nhận lấy cái chết, người cảm thấy được người có thực lực này sao.” Nhạc Thành hàn ý run lạnh nhạt nói, lúc này thực lực của chính mình, đã muốn sẽ không tái e ngại này Triệu Văn Hòa.

“Hừ, đến lúc đó người sẽ biết.” Triệu Văn Hòa âm lệ lạnh nhạt nói, tiếng nói vừa dứt, thân hình nháy mắt hóa thành khổng lồ ngư đầu ma thân, thân thể cao lớn phía trên, trong tay vừa đến thật lớn chưởng ấn xuyên thấu không gian chộp tới Nhạc Thành.

“Tru Tiên.”

Nhạc Thành lạnh nhạt nói ra tiếng, thân thể cao lớn phía trên, lúc này cũng nắm lấy Hiên Viên kiếm, thân hình thoáng hiện trong lúc đó, Hiên Viên kiếm rung lên vù vù, khôn cùng kiếm khí rồi rầm thành một mảnh đập nát xé rách không gian màu xanh bóng kiếm lưu quang, nhất thời hướng tiêu dưng lên phô thiên cái địa cắn nuốt hướng về phía Tây Phương quỷ đế mà đi.

Lúc này một chiêu này Tru Tiên, còn hơn tiên quân lúc đầu đến, uy lực cũng tăng vọt, khắp không gian bị kiếm quang thổi quét tấc tấc phá.

“Thở phì phò...”

Hiên Viên kiếm âm âm trong lúc đó liên tiếp trầm lạc, bång bạc kiếm khí như thủy triều bình thường liên tiếp đánh xuống, Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa ngưng tụ dấu móng tay cũng nháy mắt tới, dấu móng tay xuyên thấu không gian lúc sau, vạn vạn tiền trống không hư không, hung hăng va chạm hướng về phía một mảnh bóng kiếm mà đi.

“Thành thịnh!”

Một mảnh tiếng xé gió vang lên, hai người giao thủ nháy mắt, cũng đều tự thân ảnh tể toái một mảnh không gian bạo lui.

“Định Hải Thần Châu.”

Bạo lui đồng thời, Tây Phương quỷ đế đích tay trung, nhanh chóng té ra một viên trong suốt thần châu, Định Hải Thần Châu phía trên một mảnh thần quang chói mắt, khiến cho hạ trống không biên hải vực ba đào nổi lên cuồng bạo vô cùng sóng lớn, từng đạo sóng lớn phía trên, bạo lực ra hơn mười điều thật lớn cột nước thổi quét hướng về phía Nhạc Thành ngạt mà đi.

“Định Hải Thần Châu, ta cũng có.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết biến hóa, ngũ khóa Định Hải Thần Châu tung, chói mắt một mảnh thần quang bắn nhanh mà ra, nhanh chóng không gian xung quanh hải vực chảy ngược, kia hơn mười đạo cột nước trực tiếp hội áp mà tán, đồng thời, mở mang hải vực phía trên, cuộn sóng cuộn tới cực hạn, trên trăm đạo cột nước phóng lên cao, hung hăng thổi quét hướng về phía Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa mà đi.

“Ngũ khóa Định Hải Thần Châu.” Triệu Văn Hòa sắc mặt kinh ngạc, hần hả thật không ngờ, này Định Hải Thần Châu dĩ nhiên là có ngũ khóa tại nơi Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành trên người.

Thương hoảng sợ trong lúc đó, Triệu Văn Hòa quanh thân u hồn khí lưu chuyển, trống rỗng một mảnh ngập trời u hồn khí hóa thành một cái hắc động thật lớn, hiểm hiểm đem mấy trăm thật lớn cột nước ngăn cản tại trước người.

“Triệu Văn Hòa, Tây Phương quỷ đế thực lực cũng không gì hơn cái này mà thôi, hôm nay ta nhưng thật ra muốn biết, rốt cuộc là ai không - ly khai nơi này.” Nhạc Thành thanh âm hạ xuống đồng thời, thân hình khổng lồ ngang trời mà lên, Hiên Viên trên thân kiếm, hàng vạn hàng nghìn kiếm quang phô thiên cái địa thối quết xuống.

“Tuyệt Tiên.” Vô số bóng kiếm chém thẳng vào xuống, không gian xung quanh khắp không gian nháy mắt phân tách thành vô số khối, cả không gian bên trong, nghìn vạn dặm trong vòng không gian dòng khí gào thét chấn động, đáng sợ dòng khí, điên cuồng xé rách cùng áp chế ở không gian trong vòng.

“Đi.” Tây Phương quỷ đế sắc mặt trầm xuống, quanh thân u hồn khí ngưng tụ hóa thành một đạo khổng lồ quyền ấn thối quết hướng về phía phô thiên cái địa kiếm quang bên trong trung ương nhất.

“Ca ca ca ca...”

Lưỡng đạo lực lượng khoảng cách rồi rầm ở tại cùng nhau, cường hãn lực lượng dưới, Tây Phương quỷ đế bị một cổ khó nói lên lời lực lượng cường đại phản chấn, thân hình khổng lồ không khỏi liên tục sau lùi lại mấy bước mới khó khăn lắm đứng vững thân thể.

Lúc này Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa nhìn thấy Nhạc Thành là lúc, trong lòng đã muốn tràn đầy hoảng sợ, tuy rằng hần là nhìn ra Nhạc Thành thực lực hiện tại đã muốn là đột phá tới tiên quân hậu kỳ, cũng thật không ngờ Nhạc Thành thực lực dĩ nhiên là tăng lên mạnh như vậy, lúc này này Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành thực lực, tựa hồ là còn muốn ở hần phía trên.

“Ha ha, Triệu Văn Hòa, tiên tôn thực lực, còn không xứng ở trước mặt ta kêu gào.” Nhạc Thành cười ha ha dựng lên, chính mình đột phá tiên quân trung kỳ sau, liền cùng chính mình dự toán bên trong bình thường, thực lực của chính mình đã muốn là có thể ngăn chặn này Tây Phương quỷ đế.

“Thử xem ta một chiêu này đi, Diệt Ma.” Nhạc Thành điên cuồng gào thét dựng lên, thân thể cao lớn phía trên, Nhạc Thành hai tròng mắt hàn quang đầu bắn, Hiên Viên trên thân kiếm lại một kiếm trực tiếp đánh xuống, kiếm quang tha ra thượng mấy vạn thước, nháy mắt kiếm quang biến ảo ngàn vạn lần, kiếm quang phía trước một mảnh không gian sinh sôi dập nát, lập tức không gian bằng phi bốn phía, bị đâm cho cả không gian chấn động không ngớt, nhất ** kiếm quang giống như là hồng thủy chạy chồm bình thường liên miên không dứt, trực tiếp đánh về phía kia Tây Phương quỷ đế mà đi, “Hừ.” Phía tây quỷ hừ lạnh một tiếng, trong tay nắm lấy một cây màu xanh trường côn, mặt trên u hồn khí dây dưa xoay quanh, côn mũi nhọn từ nam chí bắc thiên địa không gian, dập dờn mở ra, ngăn cản hướng về phía Nhạc Thành thối quết mà đến kiếm quang mà đi.

Này màu xanh trường côn cũng là Triệu Văn Hòa một món đồ thần khí pháp bảo, thi triển ra hào làm vinh dự chỉ, chung quanh không gian dập nát một mảnh.

Pháp lực khuấy động, hai người công kích khoảng cách giao thủ ở tại cùng nhau, cả không gian lúc này thượng nghìn vạn dặm âm âm phá, Triệu Văn Hòa còn ảnh biến mất, mà lúc này Nhạc Thành kiếm chiêu cũng liên miên dập dờn mở ra,, một cổ bàng bạc cự lực trút xuống mà như sau, không gian trực tiếp giáo toái, hung hăng va chạm ở tại Tây Phương quỷ đế thân thể cao lớn phía trên.

Này Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết bên trong thứ năm chiêu Diệt Ma, chính là Nhạc Thành này bế quan hơn một nghìn năm mới lĩnh ngộ mà ra, uy lực cũng là ở Tuyệt Tiên phía trên, hơn nữa Nhạc Thành thực lực bây giờ cùng Hiên Viên kiếm thức dục, uy lực càng thêm là cán bộ.

“Đặng đặng...”

Tây ngạo du địa Triệu Văn Hòa thân thể cao lớn lúc này cũng là huyết khí cuộn cuộn, đặng đặng bạo lui dựng lên, thân thể cao lớn có hơn một nửa nhập vào một chút cũng không có biên hải vực trong vòng, kích

thích một mảnh cuộn sóng quay cuồng, khổng lồ ngư đầu ma thân phía trên, đã muốn là xuất hiện sổ đạo liệt ngân, một tia máu tươi chính chảy ra tới hải vực bên trong.

Này lực lượng này tuyệt đối là khủng bố, lúc này Triệu Văn Hòa, cũng là lại trong lòng kinh ngạc, mới hơn một nghìn năm không gặp mà thôi, này Kim Giáp Chiến Thần thực lực, dĩ nhiên là tới loại tình trạng này, quả thực là hoảng sợ, hơn nữa này Nhạc Thành đánh chết Phân Thần tiên quân đám người lúc sau, hẳn là tiêu hao không ít, lúc này cũng tựa hồ cũng không có gì ảnh hưởng, cũng là đủ kỳ quái, xem ra trong truyền thuyết Không Động ẩn trung, thật là có này bất tử công hiệu, chính mình nhất định phải được đến Không Động ẩn mới được.

“Lại đến đi.” Nhạc Thành chiếm được thượng phong, tự nhiên là sẽ không bỏ qua cơ hội, Hiên Viên trên thân kiếm một cỗ không hiểu khí thể run, Nhạc Thành lại thúc dục, trong tay Hiên Viên kiếm, một mảnh kiếm quang xé mở không gian cái khe, kiếm quang sắc bén vô cùng, ầm ầm bổ về phía Tây Phương quỷ đế mà đi.

“Hừ.” Tây Phương quỷ đế lại hừ lạnh, vẻ mặt trầm xuống trong lúc đó, pháp quyết biến hóa, tay phải cao ngất đưa tay về phía trước, năm ngón tay hơi hơi co duỗi khuất long, nhiều điểm u hồn hơi thở lóe ra, không gian xung quanh vô số không gian cái khe trùng điệp nhanh chóng lan tràn mở ra, đột nhiên trong lúc đó không gian vừa thu lại, một đạo khổng lồ chưởng ấn thúc dục mà ra.

“Vang ầm ầm...”

Lưỡng đạo khổng lồ lực lượng lại va chạm, cả không gian gào thét quay cuồng, cường hãn hơi thở xé rách hư không, không gian dòng khí liên miên không ngừng dập dờn mở ra, cả nghìn vạn dặm trong vòng không gian hóa thành dập nát, vạn vật đều biến mất ở tại trong đó.

“Xuy xuy.”

Triệu Văn Hòa khổng lồ ngư đầu ma thân chi khu ở hải vực bên trong lại bị trực tiếp đánh bay, trong miệng đã muốn là mơ hồ chảy ra vết máu, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn không dứt, hẳn như thế nào cũng thật không ngờ, chính mình tiên tôn thực lực trình tự, dĩ nhiên là bị một cái tiên quân áp chế, này rất quỷ dị, chẳng lẽ là thực lực của chính mình lui bước có thể nào.

“Tiểu tử, ngươi thực lực đột phá thật đúng là dọa người a, bất quá, hôm nay ngươi thực lực cường thịnh trở lại cũng không hữu dụng, chết đi đi, Minh giới chi môn.” Triệu Văn Hòa sắc mặt tái nhợt phía trên cười lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, câu động trên không bên trong u hồn khí, nhất thời trên không hắc ám bao phủ, thật dày u hồn khí giống như là yếu ép phá hư không bình thường chồng chất mà đến, cả không gian trung có yếu sụp đổ dấu vết, không gian sóng gợn lắc lư.

“Xuy...” U hồn khí trung, không gian nháy mắt thu liễm, vô số u hồn khí rồi đột nhiên trong lúc đó co rút lại tới trên không, cũng vào lúc đó, chỉ thấy thật dày u hồn khí thượng, nháy mắt cũng xuất hiện một đạo cao không thấy đỉnh, khoan không thấy biên hư ảnh chi môn, bên trong cánh cửa hôn ám một mảnh, có màu đen tia chớp không ngừng lóe ra, hơi thở quỷ dị vô cùng.

Theo này quỷ dị một màn xuất hiện, Nhạc Thành khoảng cách cảm giác được trên người mình sinh cơ đang ở bị cấp tốc hút ra bình thường, mà Tây Phương quỷ đế trên người, cũng nháy mắt khôi phục tới đỉnh núi hơi thở.

Trong cơ thể, Nhạc Thành cảm giác được, trong cơ thể mình thế giới nội pháp lực đều cũng có đó không thể khống chế được đến chảy ra, nháy mắt bị tiên không kia quỷ dị cánh cửa không gian cắn nuốt, hôm nay địa trong lúc đó linh khí, sinh cơ, đều là bị kia quỷ dị chi môn cắn nuốt, trên người mình thúc dục pháp lực đều không thể khống chế, pháp lực càng ngày càng nhiều bị hấp ra bên ngoài cơ thể.

Đồng thời, Nhạc Thành sắc mặt đại biến, không gian trong vòng, nhất cổ vô hình hơi thở nổi lên, này vô hình nhất cổ hơi thở đang từ trên người mình chỗ nào cũng nhúng tay vào chui vào nguyên thần của mình hải dương bên trong, hút ra nguyên thần của mình lực.

“Thật là khủng khiếp Minh giới chi môn.” Nhạc Thành hoàn toàn kinh ngạc, này Minh giới chi môn dĩ nhiên là khủng bố tới loại tình trạng này.

“Vào đi.”

Tây Phương quỷ dữ trong tay pháp quyết đánh ra, trên không bên trong kia không gian thật lớn chi môn, âm âm trong lúc đó nháy mắt tới, lập tức che hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

“Sưu...”

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, cấp tốc mà chạy, mặc dù là không biết này Minh giới chi môn nội có cái dạng gì đích thủ đoạn, nhưng là có thể khẳng định đúng là, chính mình nếu như bị này Minh giới chi môn vây khốn, nhất định là hội phiền toái không ít.

“Muốn chạy trốn, người chậm, này không gian đều ở này Minh giới chi môn phong tỏa thẳng hạ, người ngay từ đầu bỏ chạy còn không sai biệt lắm, hiện tại, chết đi đi.” Triệu Văn Hòa âm lệ cười lạnh gian, pháp quyết lại đánh ra.

“Xuy xuy.” Trên không trung, Nhạc Thành tốc độ kỳ khoái, xuyên thấu không gian nháy mắt tới nghìn vạn dặm ở ngoài, chỉ này Minh giới chi môn càng thêm khoái, trong phút chốc cũng xuyên thấu không gian, lập tức đem Nhạc Thành bao phủ trong đó.

“Ha ha ha, chết đi đi, tiến nhập cánh cửa không gian, người đừng muốn sống đi ra.” Nhìn thấy Nhạc Thành bị Minh giới chi môn bao phủ, Tây Phương quỷ dữ Triệu Văn Hòa sắc mặt đại hỉ, trong tay pháp quyết lại biến hóa, thân thể cao lớn lúc này thu hồi bản thể bộ dáng, khoanh chân mà ngồi ở trên hư không phía trên, trong tay lập tức lưỡng đạo u hồn khí rót vào tới Minh giới chi môn nội.

Lúc này Minh giới chi môn cũng hóa thành hơn mười thước lớn nhỏ phù phiếm ở tại trong hư không, một cổ tử vong hủy diệt hơi thở khuếch tán mà ra.

1271. Chương 1080: Suy Sụp

Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở tại một chỗ quỷ dị không gian trong vòng, này không gian trong, tràn ngập nồng nặc tử vong khí tức, ở này khí tức trong, Nhạc Thành cảm giác được chính mình toàn thân sinh cơ đang ở bị một cỗ vô hình lực lượng hút ra, bất tri bất giác tiêu tán tại không gian trong vòng, nếu không cẩn thận phát hiện nói, căn bản là phát hiện không được.

Không gian trong vòng một mảnh hôn ám, cũng có một cỗ quỷ dị vô hình lực lượng tại công kích tới Nhạc Thành thần thức, vô hình lực lượng chỗ nào cũng nhúng tay vào tiến vào Nhạc Thành nguyên thần hải dương trong, giống như đầy trời châm mũi nhọn khuếch tán đi ra một bực như nhau.

Ở này hai cỗ lực lượng công kích hạ, Nhạc Thành sắc mặt đại biến, này Minh giới chi môn bên trong thật là đáng sợ, chính mình thậm chí vốn là ngay cả ngăn cản lực cũng không có, tuyệt đối đáng sợ.

Nhạc Thành nhất thời pháp quyết đánh ra trong óc nguyên thần hải dương trong, thần nông đỉnh bao phủ nguyên thần lực, tùy ý nọ vậy hàng vạn hàng nghìn châm mũi nhọn công kích cũng không có cách thể nhưng chính mình.

Chỉ là trên người sinh cơ đang ở quỷ dị không gian trong vòng bị hút ra, Nhạc Thành nhưng là không cách nào ngăn cản, chính mình phong tỏa trụ pháp lực cũng là chút nào vô dụng, ở này quỷ dị không gian trong vòng, nồng nặc tử vong khí tức dưới, hết thấy sinh cơ đều là sẽ bị đồng hóa, đều đã bất tri bất giác trong tiêu tán sinh cơ.

“Thật là khủng khiếp Minh giới chi môn.” Nhạc Thành thở dài nói, phương diện này tuyệt đối kinh khủng, nếu chính mình bị nhốt trụ nói, sớm muộn sinh cơ toàn bộ không có, pháp lực tiêu tán.

“Tánh mạng thần thông.” Nhạc Thành tâm đọc cùng nhau, thúc dục tánh mạng thần thông, trong cơ thể tiêu hao sinh cơ tại tánh mạng thần thông thúc dục dưới, đang ở không ngừng khôi phục, chỉ là, lúc này ở này quỷ dị không gian trong vòng sinh cơ tiêu tán trình độ, bổ khởi tánh mạng thần thông khôi phục còn muốn mau đem rượu một ít.

“Không được, nhất định phải tìm được biện pháp đến mới được, muốn nghĩ biện pháp đi ra ngoài.” Nhạc Thành trầm nghĩ, thần sắc trầm xuống, lập tức thân ảnh thả người dựng lên, cấp tốc đi phía trước khoảng không đi, thần niệm khuỵu dò xét trong, Nhạc Thành có thể cảm giác được phía trước có một chỗ phương, tử vong khí tức càng thêm nồng nặc, có lẽ có thể nghĩ đến biện pháp phá vỡ này Minh giới chi môn.

Này quỷ dị không gian trong vòng, khắp nơi đều là một mảnh hôn ám, giữa không trung nổi lơ lửng một đoàn đoàn mây đen, u hồn khí tức nồng nặc đáng sợ, nếu không có tam trọng phòng ngự, chỉ sợ vốn là ở bên trong này muốn di động cũng khó khăn, này đó u hồn khí cũng có thể đủ chỗ nào cũng nhúng tay vào công kích tới Nhạc Thành. Đại văn học

“Hừ, muốn chết.” Ngoại giới trong, Triệu Văn Hòa cười lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết lần nữa biến hóa.

Quỷ dị không gian trong vòng, Nhạc Thành rốt cục thì thấy được một tòa hòn đảo nhỏ, hòn đảo nhỏ trên nồng nặc tử vong khí tức tới rồi trình độ khủng bố, Nhạc Thành cảm giác được rồi chính mình trong cơ thể sinh cơ đang ở lấy vừa mới năm lần đã ngoài tốc độ tiêu tán, tánh mạng thần thông toàn lực thúc dục dưới, cũng cần bản không cách nào chống đỡ loại này kinh khủng tiêu hao.

“Ồ ô...” Một mảnh quỷ dị có tiếng quát khoảng không mà qua, giống như vạn quỷ thê thảm mà mình, cả không gian một mảnh tử vong khí.

“Tiểu tử, chậm rãi chết đi đi, bản thân ta muốn nhìn người có thể chống đỡ bao lâu.” Thượng giữa không trung, Phương Tây Quỷ Đế thanh âm truyền đến, hơn thế đồng thời lúc, tiền khoảng không nọ vậy cực độ nồng nặc tử vong khí hòn đảo nhỏ trên, ngọt bay ra một mảnh đen đê đê vật, đồng thời một cỗ thê lương quỷ mình tiếng xé gió truyền khai.

Trong nháy mắt, nọ vậy một đám đen đê đê vật đó là tới rồi Nhạc Thành bầu trời, nhưng là vô số u hồn lệ quỷ, nguyên bản nhân tiện hôn ám không gian đột nhiên âm phong đại tác phẩm, yên tĩnh không gian hoàn lại truyền đến các loại cổ quái quỷ khóc thanh âm, cả tràng cảnh đột nhiên biến Âm sâm đáng sợ, nhân tiện giống như tiến nhập hoàng tuyền ngục một vực như nhau.

“Bất hảo.” Nhạc Thành tâm trung thầm nghĩ một tiếng, này đây trời u hồn lệ quỷ tuyệt đối không phải dễ chọc.

Nhạc Thành căn bản là còn không có chuẩn bị sẵn sàng, đây trời ác quỷ, đó là hướng phía Nhạc Thành rít gào vọt lại đây, Nhạc Thành trong tay pháp quyết cấp tốc đánh ra, Hạo Thiên tháp trong vòng nhất thời phát ra thần quang khuếch tán, này ác quỷ cùng thần quang chạm vào nhau, cũng đều thét chói tai biến mất, bất quá này đó ác quỷ tựa hồ vô cùng vô tận một vực như nhau, vừa mới đã chết một mảnh, mặt khác một mảnh nhanh chóng bổ thượng, căn bản là tử không xong, đây trời đều là này u hồn lệ quỷ.

“Ngao ngao ngao ngao...” Nhạc Thành pháp quyết biến hóa, hơn thế đồng thời lúc, Hạo Thiên tháp nội nhị thế giới điều cự long bốc lên ra, hai mươi điều khổng lồ cự long chiếu rọi chung quanh không gian một mảnh chói mắt.

Cự long bốc lên trong lúc đó, gặp mấy đến u hồn lệ quỷ khoảnh khắc hóa thành rồi tro bụi cùng sương khói, chỉ là Nhạc Thành cũng phi thường không muốn phát hiện rồi, này đó đã là bị đánh chết trở thành rồi sương khói cùng tro bụi lệ quỷ không có bao lâu, cũng lần nữa ngưng tụ thành hình, hóa thành rồi đầu sinh song sừng, toàn thân hắc ám mang hồng diện mục càng thêm dữ tợn khổng lồ ác quỷ, rít gào thẳng trùng mà đến. Đại văn học

Này đó khổng lồ ác quỷ cũng càng phát ra khó có thể đánh chết, cứ việc vốn là chu không có Hạo Thiên tháp làm cái chắn, Nhạc Thành hay là bị vô số ác quỷ cuốn lấy, vô số ác quỷ điên cuồng mang tất cả mà đến.

Nhạc Thành thần sắc đại biến, mười ngón đột nhiên nổ bắn ra ra mười đạo màu xanh chỉ mũi nhọn, tại vài chích ác quỷ kéo tới tiền trong nháy mắt quán thấu chúng nó thân thể, chỉ nghe vài tiếng cổ quái thê lương quỷ khóc tiếng xé gió, này vài chích trên đầu song sừng ác quỷ đã biến mất không gặp, không lưu lại bất cứ gì tung tích, mà trong nháy mắt, này vài chích khổng lồ ác quỷ, cũng lần nữa thành hình, biến thành càng thêm khổng lồ dữ tợn ác quỷ đánh tới.

Nhạc Thành trong tay công kích không dám chần chờ, không ngừng chém giết, hơn thế đồng thời còn muốn khổng chế được Hạo Thiên tháp không ngừng chém giết, thăng nhai này giết trong, vạn quỷ tề mình, cả không gian âm trầm đáng sợ.

Theo Nhạc Thành chém giết cùng thúc dục Hạo Thiên tháp, Nhạc Thành cũng cảm giác được rồi chính mình trong cơ thể pháp lực cùng thăng cấp đang ở bị cuốn cuộn không dứt hút ra, loại này tiêu hao rất lớn.

“Ngao ngao ngao...”

Thượng giữa không trung cự long bốc lên, một mảnh ác quỷ hóa thành tro bụi, lập tức vừa là ngưng tụ thành càng thêm khổng lồ một mảnh ác quỷ mang tất cả mà lên, căn bản là sát không xong.

“Ngu xuẩn tiểu tử, Minh giới trong vòng u hồn lệ quỷ người như thế nào giết hết, người như vậy tử sớm hơn.” Ngoại giới trong, Triệu Văn Hòa cười lạnh không ngừng, pháp quyết thúc dục ra, trong tay u hồn khí không ngừng rót vào Minh giới chỉ bên trong môn, sắc mặt có chút có chút tái nhợt, xem đi ra thúc dục Minh giới chỉ môn, này đối với hắn tiêu hao cũng là không nhỏ .

Quỷ dị không gian trong vòng, Nhạc Thành cảm giác được chính mình đã vốn là chém giết rồi này vô cùng vô tận ác quỷ ba ngày rồi, chính mình tiêu hao đã vốn là tới rồi khoái hao hết rồi tình trạng, hơn nữa này không gian trong vòng quỷ dị khí tức, chính mình càng phát ra cổ hết sức đứng lên.

Nhưng là này căn bản không cách nào dừng lại, chỉ cần dừng lại, này đầy trời ác quỷ sẽ trực tiếp phác đi lên.

Lần nữa liều chết rồi, Nhạc Thành chậm rãi về phía trước trống không hòn đảo nhỏ phóng đi, có lẽ nọ vậy trên đảo nhỏ có giải khai này khốn cảnh biện pháp, mà này lần nữa chém giết chính là hai ngày quá khứ, liên tục năm ngày chém giết, Nhạc Thành dần dần cảm giác chính mình pháp lực đã càng ngày càng yếu rồi, nếu như không thể nhanh chóng rời đi, nọ vậy chính mình sẽ tiêu hao hầu như không còn, thăng lên thăng cấp cũng sẽ toàn bộ không có.

Ở này quỷ dị không gian trong vòng, chính mình trong cơ thể tánh mạng thần thông cũng không có cách chống đỡ.

“Hừ, dĩ nhiên là có thể chống đỡ lâu như vậy sao, thật sự là làm cho ta ngoài ý muốn hử, xem bộ dáng, đều là Không Động ẩn trong vòng bất tử nguồn suối công lao đi, Không Động ẩn, ta nhất định phải tới lúc.” Triệu Văn Hòa cười lạnh một tiếng, sắc mặt cũng là tái nhợt rồi không ít, trong tay do dự không quyết u hồn khí rót vào rồi Minh giới chỉ môn trong đó.

Thứ sáu thiên thời gian trong, Nhạc Thành sắc mặt trắng bệch một mảnh, Hạo Thiên tháp thượng thân quang lộ mờ, khổng lồ Hồn Nguyên chân thân trên, giống như là nhụt chí rồi da bóng một bọc như nhau, toàn thân bắt đầu uể oải đứng lên, thân thể cao lớn cũng bắt đầu nhỏ đi.

Không gian trong vòng, hai mươi điều giáo vỡ hư không cự long, lúc này cũng bắt đầu toàn thân lộ mờ, uy lực càng ngày càng nhỏ.

Hơn mười người canh giờ sau khi, hai mươi điều cự long uể oải tiêu tán ở tại trong đó, hóa thành rồi một cỗ bàng bạc linh khí tiêu tán vô hình.

Nhạc Thành sắc mặt trắng bệch vô cùng, hai tay trong lực công kích không ngừng oanh kích ra, chỉ là nọ vậy chung quanh u hồn lệ quỷ không ít phồn đa, vô số lệ quỷ hung hăng bao vây lấy Nhạc Thành tại trung ương.

“Sáu ngày rồi, môn chủ như thế nào còn không có trở về, chẳng lẽ ra nguy hiểm không được.” Hạo Thiên môn trung, La Sát tiên tử, La Nguyên, bọn người là đang lo lắng , suốt mấy ngày thời gian Nhạc Thành còn không có trở về, mọi người đã sớm vốn là bắt đầu lo lắng rồi.

“Hắn là không có nguy hiểm, chỉ sợ là bị vây khốn rồi.” Diêm Ma nói, không ít người trên người đều cũng có Nhạc Thành nguyên thần ẩn ký, Nhạc Thành nếu có nguy hiểm, nọ vậy mọi người cũng tốt không đi nơi nào.

“Vù vù vù.”

Thượng giữa không trung, hơn mười đạo thân ảnh cấp tốc mà quay về, đúng là Hoàng Ma tán nhân, Liệt Hỏa Ma vương, Kỳ Sơn bảy ma, Huyết Sát tam cơ đám người, còn có u tuyên tam ma chờ Hạo Thiên môn một chúng người mạnh.

“Thế nào rồi, có hay không môn chủ tin tức.” Diêm Ma đối với mọi người hỏi.

“Không có, ta tại phụ cận mấy người đại thành tìm khắp qua, không có môn chủ bất cứ tin tức.” Hoàng Ma tán nhân nói.

“Cái này phiền toái rồi, chúng ta nên làm cái gì bây giờ, môn chủ có thể hay không có nguy hiểm.” Thú Ma có chút lo lắng đứng lên.

“Như vậy đi, nơi này cách cực lạc thành rất Hoa Sơn không xa, chúng ta đi rất Hoa Sơn một chuyến, xin mời Xích tiên trưởng hỗ trợ đi.” Vạn biến thiên ma Cổ Thành Vệ nói.

“Chỉ có như vậy rồi, ta cũng nên đi một chuyến, các người trong coi hảo Hạo Thiên môn.” La Nguyên đối với mọi người nói, lập tức cấp tốc rời đi Hạo Thiên môn chạy tới cực lạc thành đi.

Quỷ dị không gian trong vòng, Nhạc Thành tiếp tục kiên trì, lần nữa hai ngày quá khứ, Nhạc Thành sắc mặt trắng bệch tới rồi cực hạn, Hồn Nguyên chân thân lúc này cũng chỉ là còn lại rồi bản thể lớn nhỏ, quanh thân long giáp trên quang mang cơ hồ tiêu tán.

Toàn thân trên, đã là có thêm nhiều chỗ bị ác quỷ cắn đả thương, này đó ác quỷ dĩ nhiên là có thể xuyên thấu kim long thân thể, lúc này Nhạc Thành trên người mấy chỗ đều là lộ ra máu tươi đến, mấy chỗ đều là da tróc thịt bong.

“Ô ô...”

Này quỷ dị không gian trong vòng, vạn quỷ nhưng là chút nào không có uể oải trạng thái, ngược lại vốn là càng thêm cuồng bạo mang tất cả mà lên, vô số khổng lồ ác quỷ lao thẳng tới mà lên.

“Hả...”

Tổng cộng chống lại rồi tám ngày, Nhạc Thành rốt cực thì không cách nào lần nữa chống lại, trong cơ thể sinh cơ đã cơ bản toàn bộ không có, ở này quỷ dị không gian trong vòng, này hết thấy căn bản là không phải Nhạc Thành có thể nắm trong tay.

Một đạo tiếng kêu thảm thiết, một chích khổng lồ ác quỷ hung hăng nhào tới rồi Nhạc Thành trên người, hơn thế đồng thời, kể ra giá trị khổng lồ ác quỷ không cam lòng lạc hậu cũng lao thẳng tới mà lên.

1272. Chương 1081: Diệt Quỷ Cốc Môn

Nhạc Thành quanh thân hào quang âm đạm, lập tức chậm rãi biến mất, sinh cơ cũng hoàn toàn tiêu tán ở tại này quỷ dị không gian trong vòng.

“Ca ca...”

Một mảnh khủng bố xé rách thanh, Nhạc Thành lúc này thân hình bị sổ chích ác quỷ tê thành mảnh nhỏ, trên người Long giáp đã rơi vào không gian trong vòng, lập tức, Thần Nông đỉnh, Hiên Viên kiếm, Không Động ấn, còn có Hạo Thiên Tháp, ngũ khỏa thượng cổ linh châu, hơn nữa Âm Dương Kiếm, Âm Ảnh Kiếm, còn có mặt khác vài món pháp bảo cùng trữ vật nhẫn, cũng đều là hóa thành nguyên bản lớn nhỏ bộ dáng đã rơi vào không gian trong vòng.

Nhạc Thành thân ảnh cũng hoàn toàn biến mất không thấy, vẫn đã rơi vào này quỷ dị không gian trong vòng.

“Tiểu tử, ngươi rốt cực thì đã chết, kiên trì tám ngày, thật đúng là đủ lợi hại, chính là ngươi vẫn là đã chết, tứ kiện thượng cổ thần khí cũng là của ta, ha ha.” Ngoại giới bên trong, Triệu Văn Hòa lớn tiếng âm lệ mà đạo, trên mặt cũng là một mảnh trắng bệch, tồi động Minh giới chỉ môn, cũng làm cho hắn tiêu hao tới đáng sợ trình độ.

Tứ kiện thượng cổ thần khí a, hắn rốt cực thì chiếm được tứ kiện thượng cổ thần khí, về sau, thực lực của chính mình tuyệt đối sẽ tăng cao.

“Thu.” Tây Phương quỷ để Triệu Văn Hòa trong tay pháp quyết biến hóa, vừa lòng cười, Minh giới chi môn trung, kia tứ kiện thượng cổ thần khí, sở kiện thần khí, còn có Nhạc Thành trữ vật nhẫn, Long giáp đều là tới trước người hắn.

“Không hổ là thượng cổ thần khí, khắc khắc.” Triệu Văn Hòa đích tay trung, khẩn cấp nắm lấy tứ kiện thượng cổ thần khí, thượng cổ thần khí phía trên, kia thần nhiên mãi mãi hơi thở, làm cho trong lòng hắn vừa lòng vô cùng.

“Tiểu tử, người rốt cục đã chết, của người hết thấy đều là của ta, cũng không uống ta đến Tiên Ma giới một chuyến, ha ha.” Triệu Văn Hòa nhìn chăm chú vào thần khí tứ kiện thượng cổ thần khí thần nhiên cười nói.

“Phải không, chính là người cao hứng quá sớm.” Cao ngất, ngay tại Triệu Văn Hòa đang nói còn không có vừa dứt thời điểm, chỉ thấy trôi nổi ở trên không bên trong Âm Dương Kiếm thượng, ngọt lưu quang nháy mắt hiện lên, lập tức bất khả tư nghị bạo bắn dựng lên, lấy một loại phong trì điện kinh tốc độ, hơn nữa gần trong gang tấc khoảng cách, Âm Dương Kiếm trực tiếp xuyên thấu vào Tây Phương quỷ để thân hình.

Giờ phút này, Tây Phương quỷ để Triệu Văn Hòa căn bản là không có né tránh thời gian, thượng hoảng sợ ngưng tụ hộ thân cương vây cũng vô pháp ngăn cản Âm Dương Kiếm, nhất thời Âm Dương Kiếm theo trong cơ thể xuyên thấu mà ra.

“Tiểu tử, người như thế nào còn chưa có chết.” Tây Phương quỷ để Triệu Văn Hòa thân ảnh bạo lui, trong mắt một mảnh kinh hãi, hắn tuyệt đối là thật không ngờ, ở Minh giới chi môn trong vòng, hắn tận mắt thấy Nhạc Thành đã muốn là tứ phân ngũ liệt bị vạn quỷ cắn nuốt, cũng sinh cơ hoàn toàn không có, này tuyệt đối là không có khả năng lại sống lại.

“Phụt...” Triệu Văn Hòa nói xong, trong miệng cũng một đạo máu tươi phun ra, sắc mặt trắng bệch đáng sợ.

“Xuy xuy...” Ngay tại Âm Dương Kiếm bạo lực mà đi trong nháy mắt, tứ kiện thượng cổ thần khí, Long giáp, Âm Ảnh Kiếm, Định Hải Thần Châu đều là tràn ngập ra một mảnh thần quang, lập tức Không Động ẩn trong vòng, một đạo thanh mang nháy mắt bạo lực mà ra.

Thân ảnh đứng là Nhạc Thành, Long giáp khoảng cách ám ảnh mà lên, cũng bố lên ở tại Nhạc Thành quanh thân, tứ kiện thượng cổ thần khí, ngũ bảo Định Hải Thần Châu chờ pháp bảo nháy mắt thu nhập rồi trong cơ thể.

Lúc này Nhạc Thành chút không tổn hao gì, sắc mặt hồng nhuận, chút không có gì tiêu hao bộ dáng.

“Chỉ bằng người đã nghĩ giết ta, người quá đề cao chính người, hiện tại nên ta, của người Minh giới chi môn cũng không gì hơn cái này.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, khổng lồ Hồn Nguyên Chân Thân lại hiện ra, trong tay không có chút gì do dự, pháp quyết đánh ra, quanh thân một đạo kim mang bạo phun mà ra, không sai đồng thời thời điểm, lấy quanh thân vì trung tâm nhất cổ vô hình hơi thở bắt đầu không hề bận tâm tràn ngập, này vô hình hơi thở bên trong, lại là có thêm một cổ thần nhiên màu xanh biếc sóng gợn khuấy động.

Cả bao phủ không gian bên trong, nhất thời sinh cơ hoàn toàn không có tựa như tử vực.

“Phách Thiên Ấn.”

Nhạc Thành lại khẽ quát một tiếng, lực lượng thần thông, Hồn Nguyên Chân Thân, quanh thân pháp lực dung hợp cùng một chỗ, trong tay nhất đạo kim sắc chưởng ấn nháy mắt theo không gian trung toàn lực đẩy dời đi, này một đạo chưởng ấn nhanh chóng theo màu xanh biếc sóng gợn không gian trung xuyên thấu, nháy mắt liên tiếp hóa thành một đạo có gần cứu vạn thức thật lớn chưởng ấn.

Thật lớn màu vàng chưởng ấn trực tiếp xé rách một mảnh không gian, phạm vi không gian hoàn toàn bị bao phủ phá hủy, lập tức mang theo ngập trời lực oanh kích hướng về phía kia Tây Phương quỷ để mà đi.

Nhạc Thành không chết, rất đơn giản, chính là lợi dụng Không Động ẩn bên trong bất tử nguồn suối tử hơn một lần mà thôi, vì đã lừa gạt này Tây Phương quỷ để, Nhạc Thành không thể không là liều mạng đánh chết ác quỷ tám ngày, nếu không trong lời nói, chính mình chỉ cần là rơi vào Hạo Thiên Tháp cùng Không

Động ấn hoặc là Thần Nông đỉnh trong vòng, này Minh giới chi môn trung vạn quý cũng không làm gì được chính mình, nhưng là chính mình cũng sẽ bị nhốt ở Minh giới chi môn nội không thể đi ra ngoài.

Mà lợi dụng này hết thấy, Nhạc Thành tử hơn một lần chính là tiêu hao một chút năng lượng mà thôi, này cũng không có trở ngại, mà Tây Phương quý đế thật là Mặc mưu, theo Minh giới chi môn thả ra chính mình.

Này hết thấy, Nhạc Thành tự nhận là Tây Phương quý đế hội mặc mưu, bởi vì hơn một lần chính mình đánh chết Hỗn Thế Ma Vương thời điểm, cũng Mặc mưu, tránh ở Không Động ấn trong vòng, cường thịnh trở lại thực lực, cũng vô pháp rình đến sinh cơ, lấy vì chính mình là chính bị đánh chết.

Lúc này Tây Phương quý đế muốn chạy trốn, cũng bị Nhạc Thành trước tiên thi triển sinh mệnh giam cầm bao phủ, tại đây không gian trong vòng, hắc cảm giác được trong cơ thể mình pháp lực hoàn toàn bị động lại, trong lúc nhất thời căn bản là không thể thức dục pháp lực.

Chờ giây trời buộc thời điểm, trên không trung khổng lồ màu vàng chướng ấn đã muốn là hoàn toàn đưa hắc bao phủ, hắc đàn phải là thương hoảng sợ điều động trong cơ thể còn thừa toàn bộ pháp lực, câu động lên thiên địa bên trong vô số u hồn khí hội tụ thành một đạo dấu tay đón chào.

Bỗng nhiên trong lúc đó, lưỡng đạo chướng ấn trùng điệp ở tại cùng nhau, không gian xung quanh nhất thời lắc lư đứng lên.

“Thình thịch oành.”

Lưỡng đạo lực lượng chạm vào nhau chia ra mà tán, chỉ để lại một đạo kinh thiên động địa bình thường tiếng vang, chung quanh thượng nghìn vạn dặm không gian lại sụp đổ, nháy mắt không gian thoát phá, trên không trung một mảnh hắc ám hư vô. Chỉ sợ dòng khí bắn nhanh mà ra, cả mặt đất chứng kiến chỗ lúc này cũng đã trở thành một mảnh tro tàn, đều hóa thành một mảnh hư không.

“Xuy xuy...” Lúc này đây, Tây Phương quý đế trực tiếp bị đánh bay mấy vạn thước, lại một đạo máu tươi phun ra, sắc mặt tái nhợt như bụi, hắc vốn liền tiêu hao hầu như không còn, hơn nữa Nhạc Thành Âm Dương Kiếm thượng đánh lên đã muốn là trọng thương, một chướng này, hắc tái cũng vô pháp đối kháng đi xuống.

“Ta xem xem, hôm nay là ai không - ly khai nơi này.” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, thân thể cao lớn ngang trời mà lên, lập tức trực tiếp lại phác thượng Tây Phương quý đế mà đi.

Tây Phương quý đế thần sắc oán hận nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, này đột nhiên trong lúc đó biến hóa tuyệt đối là hắc không tưởng được, vốn tưởng rằng đánh chết Nhạc Thành, ai biết chính mình ngược lại bị trọng thương, lúc này chính mình đã muốn tuyệt đối không là đối thủ.

“Trốn.” Triệu Văn Hòa trước tiên nghĩ tới trốn, không là đối thủ, kia cũng chỉ có chạy thoát, thân ảnh bạo lui đồng thời, trong tay pháp quyết thức dục, tiền không bên trong, kia mấy thước lớn nhỏ Minh giới chi môn ngọt hóa thành di động a thần quang kích tán.

“Muốn chạy trốn, nằm mơ.” Nhìn thấy này hết thấy, Nhạc Thành tự nhiên là biết này Tây Phương quý đế muốn chạy trốn, ấn đường bên trong thanh mang bắn nhanh mà ra, thần quang đại tác phẩm bên trong, khắp không gian nhất thời bị bao phủ, mười tầng không gian lực bao phủ ở tại khắp không gian.

Mười tầng không gian lực trung, Minh giới chi môn nhất thời mọc rễ bình thường, căn bản là không thể di động nửa phần.

“Chết đi đi.” Nhạc Thành thân thể cao lớn cũng đường ngang trời cao, trong tay một đạo quyền ấn vận vẹo không gian, hung hăng tạp rơi xuống Tây Phương quý đế trên người, phá hủy khắp không gian.

Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa sắc mặt tái biến, trong tay pháp quyết biến hóa, một cây màu xanh trường côn mang theo một mảnh thần quang bạo lực hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

“Bang bang...” Lưỡng đạo khổng lồ lực lượng chạm vào nhau, không gian xung quanh khuếch tán bành bặc cự lực, mà Tây Phương quý đế đánh ra màu xanh trường côn trực tiếp là bị Nhạc Thành một quyền tạp vào hạ trọng không biên hải vực trong vòng, còn thừa lực lượng, đều trút xuống tới Tây Phương quý đế Triệu Văn Hòa trên người.

“Phụt...” Lúc này đây, Triệu Văn Hòa trong miệng hỗn loạn thoát phá nội tạng phun ra, thân hình càng ngày càng uể oải.

“Tiểu tử, đưa ta Minh giới chi môn.” Tây Phương quỷ đế lúc này cũng càng thêm sốt ruột đánh về phía Nhạc Thành, lo lắng hấn kia Minh giới chi môn, lúc này Minh giới chi môn bị Nhạc Thành Hạo Thiên Thập không gian lực bao phủ, căn bản là không thể di động nửa phần.

“Hừ.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, trong tay nắm lấy Hiên Viên kiếm, đầy trời kiếm quang khoảng cách khuếch tán mà ra.

“Diệt Ma.”

Đầy trời kiếm quang giống như gào thét cuộn sóng, liên miên không dứt thúc dục mà ra, khắp không gian gào thét dùng, bị bóng kiếm giảo toái phá thành mảnh nhỏ, không gian lâm vào ngẩn ngui trong bóng tối.

“Ta sẽ không bỏ qua cho người...”

Quay mắt về phía tiền không bên trong kia phô thiên cái địa hủy diệt kiếm quang, Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa thể lương hết lớn, lập tức uể oải thân hình phía trên sắc mặt trắng bệch, căn răng hóa thành một đoàn u hồn khí không thể tưởng tượng nổi biến mất ở liễu không gian trong vòng.

“Ca ca ca ca.”

Bóng kiếm dưới, đầy trời không gian bị trực tiếp hóa thành mảnh nhỏ, cả trên không che kín một mảnh dài hẹp không gian cái khe, mà lúc này Tây Phương quỷ đế thân ảnh cũng tiêu tán ở tại trên không không thấy.

“Hừ, chết tiệt.” Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, này Tây Phương quỷ đế muốn chạy trốn, chính mình cũng vô pháp hoàn toàn ngăn cản, Tiên tôn cường giả muốn chạy trốn đi, trừ phi là thực lực có thể tính áp đảo áp chế, nếu không trong lời nói, cơ hồ là rất không có khả năng bị đánh chết.

“Thu.” Nhạc Thành pháp quyết vừa thu lại, lúc này bị Hạo Thiên Thập không gian lực vây khốn kia Minh giới chi môn cũng thu vào Hạo Thiên Thập trong vòng, theo Minh giới chi môn thu hồi, cả không gian phía trên một mảnh hào quang hơi hơi biến hóa, chung quanh nhưng thật ra không có rất biến hóa lớn, bất quá Nhạc Thành biết mấy ngày nay bên trong, cả không gian đều ở Minh giới chi môn bao phủ trung, này không gian trong vòng hết thấy, không ai sẽ biết.

Lập tức Nhạc Thành thần niệm từ dưới trống không biên hải vực đảo qua, vừa mới kia Triệu Văn Hòa một món đồ thần khí chính là bị chính mình đánh đã rơi vào hải vực trong vòng, chính là thần niệm rình lúc sau, Nhạc Thành cũng không có thu hoạch, phỏng chừng kia màu xanh trường côn thần khí đã muốn là bị Triệu Văn Hòa lấy đi, dù sao đó là hấn luyện hóa vật, hấn chạy trốn, thần khí cũng có thủ đoạn mang đi.

Mà Ma giới chi môn cũng không giống với, này Ma giới chi môn cũng không phải là Tây Phương quỷ đế vật, chính là Minh giới Minh Tôn vật, Nhạc Thành mặc dù là không biết này Ma giới chi môn như thế nào sẽ tới Tây Phương quỷ đế trên người, nhưng lại là biết, này Tây Phương quỷ đế cũng không có luyện hóa Ma giới chi môn, cho nên chính mình lấy đi này Ma giới chi môn, hấn là một chút biện pháp cũng không có.

Minh giới chi môn, được cho trấn thủ Minh giới thần khí, uy lực của nó, thậm chí là sẽ không còn hơn mười kiện thượng cổ thần khí kém nhiều ít, Nhạc Thành cũng biết, nếu này Minh giới chi môn bị Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa luyện hóa trong lời nói, kia chính mình muốn đi ra trong lời nói, kia tuyệt đối là muốn nan hơn, cũng hoàn hảo này Minh giới chi môn không phải Triệu Văn Hòa vật.

“Sưu...” Trên không bên trong, nháy mắt nhất đạo thân ảnh trống rỗng xuất hiện ở Nhạc Thành trên không, thân ảnh xuất hiện, Nhạc Thành mới phát hiện người tới, lại là mỉm cười, lập tức thi lễ nói : “Ra mắt nhạc phụ.”

“Nhạc Thành, ta vừa mới chứng kiến Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa ở phụ cận, người không sao chứ.” Tối, đúng là Thái Hoa sơn thượng Xích Tinh Tử, Xích Tinh Tử gặp được La Nguyên lúc sau, nghe được Nhạc Thành có việc, thần niệm rình mà ra, lúc này mới trực tiếp xuyên qua liễu không gian tới trên không, lấy hiện tại Xích Tinh Tử khôi phục thực lực, này hai thành trong lúc đó khoảng cách, căn bản là không cần truyện tổng trận.

“Ta không sao, chỉ tiếc làm cho Tây Phương quỷ đế chạy thoát.” Nhạc Thành nói, cảm giác lúc này này cha vợ thực lực, Nhạc Thành cũng là ở đoán cha vợ thực lực tới cái dạng gì tình trạng, theo hơi thở thượng xem, tự nhiên là còn hơn Tây Phương quỷ đế phải mạnh hơn nhiều, bất quá còn hơn Ngạo Không, Huyền Quý hai người đến, tựa hồ muốn nhược thượng một ít.

“Hắn là tiên tôn trung kỳ đi.” Nhạc Thành đoán, cha vợ Xích Tinh Tử tu vi trình tự hẳn là ở tiên tôn trung kỳ tả hữu.

“Này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.” Xích Tinh Tử có chút nghi ngờ hỏi.

“Nhạc phụ, chúng ta vẫn là đi Hạo Thiên môn nói đi, chuyện này có chút phiền phức.” Nhạc Thành hơi hơi cười khổ một chút sau nói.

Ngọc Hư sơn phía trên, hai đạo thân ảnh cấp tốc mà đến, đúng là Nhạc Thành cùng Xích Tinh Tử, Hạo Thiên môn trung mọi người lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Lập tức Hạo Thiên môn đại diện trong vòng, Nhạc Thành, Âm Ma quân, Lang Lễ, Cửu U song ma, Linh Viên, Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, Tam Tiêu tiên tử, Hoàng Ma tán nhân, Liệt Hỏa Ma Vương. La Sát Tiên Tử, Truy Nguyệt Đạo Nhân mấy người tới đại diện trong vòng, còn lại Hạo Thiên môn trung tâm đệ tử cũng là không có phân tiến vào trong đó, mà La Nguyên lúc này phỏng chừng còn tại Cực Nhạc Thành trung, Xích Tinh Tử lần này là trực tiếp xuyên thấu không gian tới Thanh Hoa thành trung, La Nguyên tự nhiên là không có thực lực này.

Đại diện trong vòng, Xích Tinh Tử nhìn thấy này hơn một nghìn năm Hạo Thiên môn biến hóa, cũng là không thể không trong lòng thật dài hít một hơi, Hạo Thiên môn lúc này mới hơn một nghìn năm thời gian, lúc này Ma quân ba, Yêu quân một cái, đặc biệt gặp được Nhạc Thành lúc này thực lực trình tự đã muốn là Tiên quân trung kỳ sau, không thể nghi ngờ là kinh hãi nhất, cho dù là lúc trước cùng nhau đến Minh giới thời điểm, Nhạc Thành cũng chỉ là Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ mà thôi, loại thật lực này đột phá, rất yêu nghiệt.

Mà chứng kiến Xích Ngạo Tuyết cùng Long Cát công chúa hai người thực lực đột phá cũng là cực kỳ nghịch thiên, Xích Tinh Tử thần sắc cả kinh.

Nhạc Thành lập tức đem đại chiến Mị Ảnh, Linh Tịch tiên quân, Phân Thần tiên quân, Hắc Bạch Song Quỷ, còn có Hồ Tích chuyện tình cùng Xích Tinh Tử bốn người nói một lần, mà Xích Ngạo Tuyết, Tam Tiêu tiên tử đám người tuy rằng đều là cùng Nhạc Thành cùng một chỗ, lại cũng chỉ là ở Hạo Thiên Tháp trong vòng không có ra mặt, lúc này mới biết toàn bộ chuyện tình trải qua.

Nhạc Thành nói xong, cũng đem cùng Tây Phương quỷ đế giao thủ đại khái nói một lần, theo bị nhốt Minh giới chỉ môn đến trọng thương Tây Phương quỷ đế, cuối cùng Tây Phương quỷ đế đào thoát, nói xong, mọi người bao gồm là Xích Tinh Tử đều là trợn mắt há hốc mồm, người khác đa số là hít vào một ngụm khí, đặc biệt Truy Nguyệt Đạo Nhân cùng La Sát Tiên Tử hai người này, bọn hắn làm sao tưởng tượng được đến chính hắn một sư đệ thực lực, dĩ nhiên là cường hãn tới có thể trọng thương tiên tôn tình trạng.

“Tây Phương quỷ đế thật đúng là to gan lớn mật, ra mồi, ta hàng tỉ năm không có ra tay, mọi người đem ta quên có thể nào.” Xích Tinh Tử sợ hãi than đi qua, cũng trong mắt tức giận nổi lên, sát ý mơ hồ tràn ngập.

“Cha, này Minh giới nhân cũng quá quá mức một chút, bằng không ngươi tìm sư bá cùng sư thúc bọn hắn cùng nhau, hảo hảo giáo huấn một chút bọn hắn đi, nếu không trong lời nói, ta lo lắng kia Tây Phương quỷ đế còn sẽ tìm đến Nhạc Thành phiền toái, lần sau còn không biết có cái gì thủ đoạn.” Xích Ngạo Tuyết lo lắng rất đúng Xích Tinh Tử nói.

“Yên tâm đi, ta sẽ an bài, lúc này đây, Minh giới dám khiêu khích ta Xiển giáo, ta tự nhiên sẽ không bỏ qua.” Xích Tinh Tử đạo.

“Vậy phiền toái nhạc phụ, đến lúc đó còn thỉnh nhạc phụ kêu lên ta, Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa, ta nghĩ tự mình động thủ.” Nhạc Thành đối Xích Tinh Tử nói.

Mà Nhạc Thành đáy lòng, lúc này cũng đang suy tư kia Định Hải Thần Châu chuyện tình, này Tây Phương quỷ đế trên người còn có một viên Định Hải Thần Châu, chính mình cần phải được đến mới được.

Mà chính mình muốn đi Minh giới đánh chết Tây Phương quỷ để tuyệt đối thật là nan, lần trước Ngao Không đều không có thành công, hiện tại làm cho cha vợ cùng Xiển giáo chúng cường giả ra tay cũng tốt, ít nhất có thể kinh sợ trụ Minh giới người khác, này Triệu Văn Hòa dám năm lần bảy lượt đánh chính mình chú ý, kia chính mình tuyệt đối không thể buông tha.

“Hảo, đến lúc đó ta thông tri người, chính là này cần một lát, người mấy sư thúc còn đang bế quan.” Xích Tinh Tử nói.

Lập tức Xích Tinh Tử đó là ở tùy ý hỏi Nhạc Thành ở Minh giới bên trong chuyện đã xảy ra, theo Minh giới sau khi tách ra, sau lại hẳn cũng không có tìm được Nhạc Thành, còn tưởng rằng Nhạc Thành trở về Hạo Thiên môn.

Nhạc Thành cũng là tùy ý trả lời một chút, tự nhiên là không có trực tiếp nói cho cha vợ chính mình chiếm được Hoàng Trung Lý, đồ không phải không tin được cha vợ, mà là loại chuyện này vẫn là càng ít nhân biết càng tốt.

Có Nhạc Thành phân phó, Xích Ngạo Tuyết tự nhiên là cũng sẽ không nói ra đi.

“Nhạc Thành, thực lực người bây giờ cũng là không sai, cần phải cố gắng tu luyện, Định Thần Kiếp chuyện tình, người khả nghe nói qua?” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói. , Nhạc Thành đối với Định Thần Kiếp cũng là trong lúc vô ý nghe Tam Tiêu, Xích Ngạo Tuyết bọn người trong lúc vô ý nói lên qua, chính là biết đến không phải rất rõ ràng, nói : “Biết một ít, chính là không rõ lắm.”

Xích Tinh Tử nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, lập tức nói: “Thiên Đình rung chuyển, trong tam giới đông đảo tu luyện giả hàng tỉ năm lục khí chưa nuốt, thân phạm tiên ma yêu chi ách, sát kiếp tới người, thiên đạo quy tắc sở tới, trừ bỏ thiên đạo ở ngoài, tất cả mọi người hội liên luy trong đó, hơn nữa hiện tại Thiên Đình không thể tái áp chế tam giới Lục đạo, cho nên còn có Định Thần Kiếp, trên chín tầng trời, thiên lập thần đình, tam giới Lục đạo bên trong, tiên ma yêu quái đều có thể thành thần, cái tính cao tuyệt giả, không tạo tai hoạ, có thể thân thể thành thần, được hưởng vô cùng tận kiếp tiêu dao, từ nay về sau vượt qua thiên đạo sở hạt, cái tính thứ giả, chân linh phong thần, từ nay về sau được dịch cho thần đình, khó tiến thêm nữa, cuối cùng giả, thân thần câu diệt, này hết thảy cũng đều có số trời đây là Định Thần Kiếp.”

Nhạc Thành nghe xong, thần sắc hơi hơi biến hóa, cha vợ lời này trung ý tứ của tựa hồ là tái rõ ràng bất quá, xem ra này Tiên Ma giới bên trong sớm hay muộn là có thêm một hồi đại kiếp nạn, hơn nữa còn là Thiên Đình đứng mũi chịu sào.

Tới lúc này, Nhạc Thành mới biết được, khó trách hiện tại Thiên Đình náo động, chính mình Cửu Thiên Huyền Tiên thực lực trình tự đại náo Thiên Đình thời điểm, Thiên Đình trong vòng cường giả đều là một đám không có ra tay, nguyên lai cũng biết Định Thần Kiếp tới gần, bọn hắn chỉ là sợ thối quết trong đó mà thôi, cho nên chính mình mới có thể đại náo Thiên Đình, nếu không trong lời nói, chính mình nguyên lai thực lực, phỏng chừng là Thiên Đình bên trong này cao nhất cường giả tùy tiện một cái ra tay, chính mình liền gặp hồi phi yên diệt.

“Nhạc phụ, này Định Thần Kiếp chẳng lẽ chính là muốn thiên lập thần đình sao, kia hiện giờ Thiên Đình làm sao bây giờ?” Nhạc Thành có chút nghi ngờ hỏi.

“Đây là không biết chi đếm, này cũng không có nhân sâm ngộ đầu, có lẽ chỉ có Hồng Quân sư tổ mới biết được, hết thảy đều là số trời, chúng ta người tu hành nghịch thiên sửa mệnh, chính là nhân chung quy là đánh không lại số trời, thiên ý khó dò, thiên đạo mờ mịt a.” Xích Tinh Tử hơi hơi thở dài.

Lập tức tạm dừng một chút, Xích Tinh Tử lại nói: “Định Thần Kiếp tới, hiện tại không ít cường giả cũng là tưởng nhân cơ hội rầm rộ tộc đàn, môn giáo, kiếp số cũng chuyện xấu, tới nhất định thời điểm, tiên ma đại loạn, tam giới náo động là không thể tránh được, người hiện tại là tối trọng yếu chính là cố gắng tu luyện, có thể tranh thủ đến một chút thời gian liền tranh thủ một chút thời gian, mau chóng đề cao tu vi, tận lực không cần bị định lan đến.”

“Ta hiểu được.” Nhạc Thành trả lời, trong lòng tự nhiên là không nghĩ bị này Định Thần Kiếp cấp thối quết đến, chính mình vẫn là tự do tự tại thật là tốt.

Lập tức mọi người đàm luận sau một lúc, Xích Tinh Tử trực tiếp là ly khai Hạo Thiên môn, Nhạc Thành cùng Xích Ngạo Tuyết bốn người là đưa đến Ngọc Hư sơn ngoại mới trở về.

Đại diện trong vòng, Hoàng Ma tán nhân, Liệt Hỏa Ma Vương, Âm Ma quân, còn có Cửu U song ma, Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử đám người thông tri Xích Tinh Tử nói chuyện, bây giờ còn không có phục hồi tinh thần lại, bọn hắn vẫn là lần đầu tiên nghe được như vậy chuyện trọng yếu, lấy thân phận của bọn họ địa vị, này Định Thần Kiếp chuyện tình, chính là không có tư cách biết đến, cũng không có nhân cùng bọn họ nói, có thể nói, Tiên Ma giới trung rất nhiều bí tân bọn hắn đều không có thực lực đi biết.

Đại diện trong vòng, Nhạc Thành lập tức gọi Hạo Thiên môn sở hữu trung tâm đệ tử, có một sự tình, Nhạc Thành cũng tính toán muốn động thủ.

Nhìn chăm chú vào Hạo Thiên môn nhất chúng nhân, Nhạc Thành ánh mắt thần nhiên đảo qua, lập tức nói : “Lần này Tử Vân Sơn, Quỷ Cốc Môn dĩ nhiên là dám đối với phó ta Hạo Thiên môn, mọi người nói nói, chúng ta nên làm thế nào mới tốt.”

“Môn chủ, này hai cái sơn môn rất không đem chúng ta Hạo Thiên môn để ở trong mắt, chúng ta hẳn là diệt bọn hắn sơn môn.”

“Tiêu diệt Tử Vân Môn, tiêu diệt Quỷ Cốc Môn.”

Chúng lão ma sôi nổi nghị luận đứng lên, một đám sát ý nổi lên, Hạo Thiên môn bên trong, có thể nói phải ma nhiều tiên, này đó lão ma gia nhập Hạo Thiên môn bên trong sau, liền vẫn không có như thế nào giết chóc, đã sớm là có chút ngứa tay, lúc này đều bị là nóng lòng muốn thử đứng lên.

“Âm Ma quân, Lang Lễ, lần này liền từ các ngươi đi thôi, trước đối phó Quỷ Cốc Môn.” Nhạc Thành đạo.

“Là, môn chủ.” Hai người đáp.

“Âm Ma quân, Hiên Viên kiếm tạm thời cho ngươi sử dụng.” Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, Hiên Viên kiếm trực tiếp tới Âm Ma quân đích tay trung, Âm Ma quân thực lực hơn nửa Hiên Viên kiếm, ở Tiên quân, Ma quân hậu kỳ tu vi giả bên trong tuyệt đối là ít có địch thủ, đối phó Quỷ Cốc Môn, Tử Vân Môn hẳn là đủ liều.

Huống chi này hai cái sơn môn bên trong, hiện tại Quỷ Cốc Môn Phân Thần tiên quân đã muốn là bị chính mình đánh chết, Tử Vân Môn Linh Tịch tiên quân cũng đã muốn là bị hủy thân thể, còn lại nguyên thần đoạt xá sau khi thành công, kia cũng là thực lực lớn giảm.

Nhạc Thành duy nhất lo lắng đúng là các sơn môn bên trong đều cũng có hộ sơn đại trận, này tuyệt đối là không tốt phá, còn có cái sơn môn bên trong, còn có kia Tiên quân trung kỳ cùng Tiên quân lúc đầu cường giả ở, điểm này thượng, Hạo Thiên môn ở Tiên quân cùng Ma quân cường giả trình tự thượng, còn có đó thiếu.

Chính là Nhạc Thành lần này cũng là có mặt khác một ít tính toán, Hạo Thiên môn trung hiện tại nhân số đông đảo, cũng nên là muốn đi lịch lãm một phen, chỉ có trải qua sinh tử lịch lãm, mới có thể đột phá, mà trong đó có chút nhân khó tránh khỏi yếu rơi xuống, đây cũng là không có biện pháp chuyện tình, Hạo Thiên môn yếu chính là hữu dụng nhân, rơi xuống, chỉ có thể đủ là quái thực lực của chính mình không đủ, kia Hạo Thiên môn lưu trữ cũng không có cái gì dùng.

“Đa tạ môn chủ.” Âm Ma quân vui sướng tiếp nhận Hiên Viên kiếm, ý vào này thượng cổ thần khí, chính mình hiện tại chỉ cần là không gặp phải tiên tôn trình tự siêu cấp cường giả, kia chủ yếu có thể đi ngang.

Đương nhiên, còn có một điều kiện tiên quyết, chính là chính mình không thể gặp phải giống môn chủ như vậy biến thái Tiên quân, nếu không trong lời nói, chính mình có thượng cổ thần khí cũng không hữu dụng.

“Lang Lễ, ngươi cũng cầm Hạo Thiên Tháp đi, lúc này đây, liền từ các ngươi an bài” Nhạc Thành nói xong, pháp quyết thúc dục, ở trong cơ thể, Hạo Thiên Tháp nội Minh giới chỉ môn cũng bị Nhạc Thành chuyển qua Thần Nông đỉnh trong vòng, lập tức Hạo Thiên Tháp cũng tới Lang Lễ đích tay trung, Lang Lễ thúc dục Hạo Thiên Tháp, dựa vào bản thể cùng hỏa chi thần thông, đánh chết Tiên quân trung kỳ tu vi giả hẳn là cũng không có quá lớn vấn đề.

Về phần Linh Viên, Nhạc Thành nhưng thật ra chút không lo lắng, Linh Viên thực lực còn không cường, nhưng là bảo mệnh bốn sự tuyệt đối là có, Hỗn Độn dị thú thân thể, chặn đánh giết nói cũng không phải là có thể dễ dàng làm được.

Mà Nhạc Thành cũng là có tâm muốn cho Linh Viên nhiều đi lịch lãm một phen, như vậy đối với linh ngộ có thật lớn thật là tốt chỗ.

Lập tức Nhạc Thành lại công đạo một sự tình sau, cũng làm cho mọi người chuẩn bị xuất phát.

Khoảng cách, Hạo Thiên môn trong vòng bắt đầu xôn xao đứng lên, mọi người bắt đầu thu thập, chuẩn bị sáng sớm hôm sau muốn đi trước Tiêu Dao thành mà đi, nhân số nhiều lắm, cũng vô pháp tọa truyện tổng trận, mọi người chỉ có chính mình dựa vào phi hành, địa vị cao một chút, đều có yêu thú thay đi bộ, Ngọc Hư sơn thượng, mấy năm nay cũng là có phục tùng không ít phi hành yêu thú.

Sáng sớm hôm sau, Hạo Thiên môn trung, gần năm trăm vạn nhân đông nghìn nghịt một mảnh phóng lên cao, phía trước nhất chính là mấy ngàn chiếc phi hành yêu thú, này mấy trăm vạn nhân trực tiếp là bao phủ nửa bầu trời.

Hạo Thiên môn trong vòng, hơn năm trăm vạn gần sáu trăm vạn nhân, trừ bỏ ở Thanh Hoa thành nội trấn thủ hơn mười vạn ở ngoài, lúc này Hạo Thiên môn bên trong cũng chỉ có ba mươi vạn tả hữu, người khác toàn bộ đã đi Tiêu Dao thành.

Tiêu Dao thành cũng không giống như là mặt khác địa phương, Quỷ Cốc Môn bên trong nhân số đã có thể có mấy trăm vạn, đồng thời cường giả cũng là không ít, Hạo Thiên môn bên trong có thể nói phải dốc túi mà ra.

Nhạc Thành nhìn mọi người rời đi Hạo Thiên môn, cũng trong lòng rõ ràng, chỉ sợ là chờ những người này sau khi trở về, còn không biết yếu rơi xuống nhiều ít, đây cũng là không có biện pháp chuyển tình, nhiều trải qua sinh tử chém giết, Hạo Thiên môn trung đệ tử cũng mới có thể nhanh chóng đột phá, này đối với bọn hắn tu luyện tuyệt đối là mới có lợi.

Mọi người sau khi rời khỏi, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào xa không, một lát sau về tới cung điện trong vòng, Hạo Thiên môn hiện tại lưu lại cũng chỉ có Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử, Diễm Ma, còn có một trăm đến cái Vô Thượng thiên ma cùng Đại La Kim Tiên, Cửu Thiên Huyền Tiên cùng Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma tu vi thực lực giả, toàn bộ đi trước Quỷ Cốc Môn đã đi.

Hạo Thiên môn bên trong, có chính mình trấn thủ, Nhạc Thành cũng không sợ Hạo Thiên môn sẽ như thế nào, phỏng chừng còn không có mấy người dám đến nháo sự.

Tam Tiêu tiên tử rời đi Tam Tiên Đảo cũng có hơn một nghìn năm, tính toán hồi đi xem đi, đó là cùng Nhạc Thành nói một tiếng, lúc này Tam Tiêu quan hệ, cùng Nhạc Thành đã muốn là không có nguyên bản vậy xấu hổ, Nhạc Thành cũng còn tại Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu hai nàng phòng trong vòng qua đêm quá, chính là trong bốn người, tạm thời ai cũng là không có nói đến danh phận chuyển tình.

Bốn người này trung danh phận khả là có chút phiền phức, Tam Tiêu vai vế, đây chính là cùng Xích Tinh Tử, Nghiễm Thành Tử giống nhau, này nếu có điều danh phận trong lời nói, này quan hệ cũng là có đó tiền không ngừng để ý còn loạn.

Tam Tiêu tam nữ phải đi về Tam Tiên Đảo một chuyến, Nhạc Thành không có phản đối, chính là dặn tam nữ một đường cẩn thận, trong lòng nhưng thật ra cũng không quá lo lắng, hắn là còn không có nhân sẽ đi chọc tới tam nữ trên đầu đi.

Hạo Thiên môn bên trong hết thấy công đạo xong rồi sau, Nhạc Thành cũng tới Thần Nông đỉnh trong vòng, Thần Nông đỉnh trong vòng không gian bên trong, kia mấy thước lớn nhỏ Minh giới chỉ môn đã bị thu ở tại trong đó.

Nhạc Thành đứng ở này Minh giới chỉ môn phía trước, nghiên cứu cẩn thận một phen sau, biết này Ma giới chỉ môn trung, có một cỗ cường hãn vô cùng nguyên thần lực ở trong đó, phỏng chừng chính là kia Minh Tôn lưu lại, này nguyên thần cùng Tây Phương quỷ đế khả không có vấn đề gì, Tây Phương quỷ đế cũng không phải là này Minh giới chỉ môn chủ nhân.

Minh giới chi môn, tuyệt đối là một món đồ trọng bảo, còn hơn thượng cổ thần khí cũng sẽ không kém, Nhạc Thành ở lo lắng chính mình muốn hay không luyện hóa này Minh giới chi môn, chỉ cần này chính mình luyện hóa này Minh giới chi môn thượng nguyên thần lực sau, này Minh giới chi môn, chính mình đến lúc đó cũng là có thể luyện hóa, chính là này Minh giới chi môn chính là Minh Tôn trong tay bảo vật, chỉ sợ là chính mình luyện hóa sau, này Minh Tôn chính là sẽ không từ bỏ ý đồ, Minh Tôn thực lực, cũng là cả Minh giới trong vòng người mạnh nhất một trong, còn hơn Phong Đô đại đế đến, còn mạnh hơn thượng một ít.

Chính mình đắc tội cường giả đã muốn là không ít, Nhạc Thành lo lắng chính mình muốn hay không đem này Minh Tôn cũng phải tội.

“Hừ, thế nhưng này Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa có thể cầm Minh giới chi môn đến đối phó chính mình, chuyện này liên cùng Minh Tôn không thoát được liên quan, Minh giới chi môn, tự nhiên là không thể còn.” Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

“Luyện hóa.” Nhạc Thành ánh mắt kiên nghị, này loại bảo vật nếu trả, cũng không phải chính mình tính cách.

Trong tay pháp quyết đánh ra, không gian trong vòng, một cổ tam vị chân hỏa trào ra, lập tức bao vây lấy Minh giới chi môn không ngừng thiêu huỷ, một cổ cổ u hồn khí không ngừng tràn ngập mở ra.

Mà lúc này, Nhạc Thành nhân cũng tới mệnh môn thể giới trong vòng, luyện hóa này Minh giới chi môn nội nguyên thần lực, cũng không phải một chuyện dễ dàng tình, không phải một ngày hai ngày thời gian có thể đủ làm được.

Minh giới chi môn nội nguyên thần lực chỉ có thể đủ chậm rãi luyện hóa mới được, đây cũng là yếu tại thượng cổ thần khí trong vòng mới được, nếu không trong lời nói, này Minh giới chi môn chính là Minh Tôn vật, yếu là có người tưởng luyện hóa, Ma quân liền gấp lập tức bắt thu hồi Minh giới chi môn, ai ngờ luyện hóa đều không có biện pháp, trừ phi là lưỡng chủng tình huống.

Loại thứ nhất chính là mạnh mẽ luyện hóa, kia cần thực lực mạnh hơn Minh Tôn nhân tài được rồi, mà Minh Tôn thực lực, có thể mạnh hơn người của hắn, kia cũng sợ là chỉ có thánh nhân, chính là này thánh nhân trong tay đều là Tiên thiên thần khí, này Minh giới chi môn mặc dù là không sai, nhưng là thánh nhân lại cũng không phải thực xem thượng.

Loại thứ hai, thì phải là Minh Tôn rơi xuống, này Minh giới chi môn thành vật vô chủ, vậy có thể luyện hóa, chính là Minh Tôn rơi xuống, này hiển nhiên là rất không có khả năng, trừ bỏ thánh nhân động thủ, chặn đánh sát Minh Tôn cường giả như vậy, chủ yếu là chuyện cười.

Chẳng qua Nhạc Thành đây là loại thứ ba, thượng cổ thần khí trong vòng, làm cho người nào cũng vô pháp thần niệm rình tiến vào, ở Thần Nông đỉnh trong vòng, này Minh Tôn cũng vô pháp liên hệ đến Minh giới chi môn, Nhạc Thành có thể yên tâm luyện hóa.

Mệnh môn thể giới bên trong, Nhạc Thành khoan chân mà ngồi, hấp thu mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí bắt đầu tu luyện đứng lên, mặc kệ khi nào chỗ nào, Nhạc Thành biết chính mình vẫn là cố gắng đề cao thực lực mới được.

Giống như là lần này giống nhau, nếu không tu vi của chính mình vừa vặn là đột phá tới Tiên quân trung kỳ, chỉ sợ là ở kia Linh Tịch tiên quân đám người vây công dưới liền phiền toái.

Một lát, Nhạc Thành tiến nhập trạng thái tu luyện xem, mà trong óc bên trong, Nhạc Thành lúc này còn lại là tiếp tục ở linh ngộ trên người các loại thần thông còn có Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết.

Sở hữu thần thông bên trong, hiện tại linh ngộ thấp nhất, không thể nghi ngờ là tốc độ thần thông, linh ngộ cao nhất, như cũ vẫn là sinh mệnh thần thông, dựa theo Nhạc Thành chính mình phỏng chừng, sinh mệnh thần thông hẳn là linh ngộ tới thần thông hậu kỳ trình tự.

Mà thời gian thần thông cùng lực lượng thần thông, không gian thần thông, biến hóa thần thông, đều là linh ngộ kém không lớn, đều là tới thần thông trình tự trung kỳ dựa vào sau.

Đương nhiên, Nhạc Thành cũng là không có quên tu luyện Hồn Nguyên Chân Thân, dựa theo sư phó Hạo Thiên Đại Đế cách nói, cho dù là tu vi của chính mình không có đạt tới tiên tôn hậu kỳ, chỉ cần là chính

mình Hồn Nguyên Chân Thân có thể tu luyện tới tầng thứ chín, kia cũng có thể đủ cừu chuyển thành thánh, thành tựu vô thượng vô cùng .., đây là Hồn Nguyên Chân Thân chỗ đáng sợ.

Mà lúc này chính mình Hồn Nguyên Chân Thân đã muốn là tầng thứ bảy, Nhạc Thành đặt ở Hồn Nguyên Chân Thân tu luyện thượng tâm thần cũng là không ít, Hồn Nguyên Chân Thân cho mình mang đến thật là tốt chỗ, liền đủ để là thượng Nhạc Thành yếu cố gắng tu luyện, dựa vào Hồn Nguyên Chân Thân, hơn nữa Kim Long thân thể, cùng Long giáp, Nhạc Thành còn không có dụng tới quá bản thể còn hơn chính mình mạnh hơn nhân, cho dù là Thanh Đồng Hóa Xà thượng cổ thần thú thân thể so sánh với, đều là yếu kém hơn một tia.

Thật sự là yếu so sánh với trong lời nói, cũng chỉ có Linh Viên hơn nữa Hồn Nguyên Chân Thân mới có thể so sánh với, này khủng bố lực phòng ngự, cũng là làm cho Nhạc Thành có thể ý vào hoành hành Tiên Ma giới.

Thời gian chậm rãi đã qua, bảy ngày sau đó, Tiêu Dao thành trong vòng, đông nghìn nghịt một mảnh đám người áp không mà đến, Tiêu Dao thành thành chủ được đến tin tức thời điểm, thương hoảng sợ suất lĩnh bộ hạ ngăn cản, còn tưởng rằng là Ma Đạo liên minh giết Tiêu Dao thành bên trong.

Làm đây mới là Đại La Kim Tiên hậu kỳ thực lực thành chủ chứng kiến tới gần năm trăm vạn nhân, trong đó còn có Ma quân cường giả thời điểm, đã muốn là dọa tè ra quần, căn bản là không dám ngăn cản.

Mà Hạo Thiên môn trung mọi người, cũng không có đối này thành chủ thế nào, chính là thẳng đến Quỷ Cốc Môn mà đi.

Quỷ Cốc Môn tiền không phía trên, Lang Lễ, Âm Ma quân, Linh Viên, Cửu U song ma chờ người đã là ở thượng nghị nổi lên như thế nào đối phó Quỷ Cốc Môn đến, Quỷ Cốc Môn chỗ quỷ cốc trên núi, có hộ sơn Cửu Long thực dương trận, trận pháp uy lực bất phàm, nếu tiến công trong lời nói, nhất định là sẽ làm không thiếu Hạo Thiên môn trung đệ tử chết.

“Lang Lễ, người xem làm sao bây giờ, nếu không để cho ta nhóm mấy trực tiếp lên núi, trước phá bọn hắc kìa Cửu Long thực dương trận nói sau.” Âm Ma quân đối Lang Lễ nói, có thượng cổ thần khí nơi tay, Âm Ma quân hiện tại có thể xem như hăng hái, này Quỷ Cốc Môn đã muốn là không có Tiên quân hậu kỳ, Âm Ma quân cũng là không có đem này Quỷ Cốc Môn xem ở trong mắt.

“Chúng ta không thể khinh thường, như vậy đi, để cho ta cùng Vạn Biến Thiên Ma, Thú Ma ba người cùng nhau trước chui vào này Quỷ Cốc Môn trong vòng, nghĩ biện pháp phá hủy Quỷ Cốc Môn hộ sơn đại trận sau, nghe được chúng ta tín hiệu, mọi người động thủ lần nữa.” Lang Lễ nói.

“Đúng vậy, nên ta ra tay, chui vào đi cũng không khó.” Vạn Biến Thiên Ma mỉm cười, chui vào Quỷ Cốc Môn trong vòng, này cũng không khó, có Vạn Biến Ma Công trong người, mang theo, quả thực là dễ dàng.

“Cũng tốt, đến lúc đó giết bọn hắc một cái trở tay không kịp.” Cửu U song ma nanh cười một tiếng, sát ý nổi lên.

“Chúng ta đi.” Lang Lễ, Thú Ma đều là tu luyện một chút Vạn Biến Ma Công, lập tức ba người trực tiếp là biến mất ở giữa không trung bên trong.

Ba người tiếp cận Quỷ Cốc Môn trung, thần kỳ không thôi bên trong, đó là đánh chết ba La Thiên thượng tiên trình tự Quỷ Cốc Môn trung nhân, sau đó hóa thành người nọ bộ dáng, đó là chui vào Quỷ Cốc Môn trong vòng.

Theo kia bị giết ba người còn sót lại nguyên thần bên trong, ba người biết được Quỷ Cốc Môn hết thảy, lúc này Quỷ Cốc Môn thậm chí là không biết bọn hắc môn chủ một món đồ rơi xuống, Linh Tịch tiên quân tiến đến vậy công Hạo Thiên môn Kim Giáp Chiến Thần chuyện tình, kia cũng là tuyệt mật, căn bản là không không ai biết, này đó bình thường đệ tử, chính là biết môn chủ bề quan mà thôi.

Lập tức lẫn vào Quỷ Cốc Môn, Lang Lễ lại xuất kỳ bất ý đánh chết một cái Đại La Kim Tiên trình tự Quỷ Cốc Môn nghi tượng, hóa thành người này bộ dáng, Lang Lễ cũng biết lúc này Quỷ Cốc Môn cũng là thần hồn nát thần tính đứng lên, Hạo Thiên môn mấy trăm vạn tới Quỷ Cốc Môn chung quanh, Quỷ Cốc Môn trung nhân cũng là chiếm được tin tức, hiện tại không ít các trưởng lão đã muốn là đại diện thượng nghị đi lên.

Lang Lễ ba người một đường mà lên, lại xuất kỳ bất ý, dùng này Quỷ Cốc Môn nghi trượng bộ dáng, trong phút chốc đánh chết một cái Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ tu vi bên ngoài trưởng lão, theo còn sót lại nguyên thần bên trong biết được, này đó trưởng lão cũng là không biết môn chủ đã muốn là rơi xuống, nhất chúng môn trung trưởng lão đang ở đại diện thương nghị Hạo Thiên môn có phải hay không đến đối phó Quỷ Cốc Môn, nếu đối phó Quỷ Cốc Môn, kia làm như thế nào ứng phó, muốn hay không thông tri môn chủ lập tức xuất quan.

Tại đây bên ngoài trưởng lão trên người, Lang Lễ cũng phải ve sầu Quỷ Cốc Môn thế lực, hiện tại Quỷ Cốc Môn bên trong, nhân số còn hơn lúc này mới Hạo Thiên môn còn muốn nhiều, có hơn sáu trăm vạn nhân, trong đó Tiên quân trung kỳ ba, Tiên quân lúc đầu sáu, Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ năm mươi ba cái, Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ có một trăm mười ba.

Quay mắt về phía này trung thực lực, Lang Lễ trong lòng biết này sẽ là một hồi ác chiến, Hạo Thiên môn nếu muốn đánh chết này Quỷ Cốc Môn, kia cũng chỉ có thể đủ dùng trí, nếu đánh bừa trong lời nói, Hạo Thiên môn căn bản là không thể chiếm được gì tiện nghi.

Do dự một chút lúc sau, Lang Lễ ba người thương nghị, làm cho Thú Ma hỗn trở về thông tri Âm Ma quân chờ lâu dài một lượng thiên, mà Vạn Biến Thiên Ma cùng Lang Lễ tiếp tục chui vào Quỷ Cốc Môn nội, gần nhất phá hủy Quỷ Cốc Môn hộ sơn đại trận, thứ hai, cũng là thừa cơ nhiều đánh chết một ít cường giả.

Dựa vào Vạn Biến Ma Công đến đánh lén, đồng cấp thực lực bên trong, xuống tay cơ hồ là không sợ hãi.

Lập tức Thú Ma xuống núi, Lang Lễ cùng Vạn Biến Thiên Ma còn lại là tiếp tục ở Quỷ Cốc Môn trong vòng tìm hiểu hết thấy.

Ngày hôm sau, Lang Lễ đã muốn là đánh chết bảy Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu, bốn Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ, còn có hai cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi thực lực giả, mặc dù là đánh chết nhiều như vậy cường giả, này thời gian quá ngắn, cũng còn không có Quỷ Cốc Môn nhân phát hiện.

Ở điều này nhân nguyên thần trong vòng, Lang Lễ cũng là chiếm được hộ sơn đại trận Cửu Long thực dương trận tin tức, này Cửu Long thực dương trận dựa vào lực cửu năm mươi bốn trưởng lão thúc dục, trong đó có cũng là có sở hữu Tiên quân trình tự trưởng lão ở bên trong.

Cảm giác được không sai biệt lắm thời điểm, Lang Lễ cũng chuẩn bị động thủ, đánh chết cường giả nhiều lắm trong lời nói, vạn nhất là đánh chết một cái có nguyên thần phân thân, kia chính mình liền gặp bại lộ, đến lúc đó muốn phá trận liền khó khăn.

Một đạo ngọc giản theo Lang Lễ trong tay bóp nát, xa xa Âm Ma quân cũng chiếm được tin tức, mọi người có thể động thủ.

Hạo Thiên môn trung, năm trăm vạn nhân lập tức áp không mà đi, sau một lát đi ra quỷ cốc sơn dưới, Quỷ Cốc Môn trong vòng, đã sớm là an bài nhân ở chung quanh phòng thủ.

“Hạo Thiên môn sở hữu đệ tử nghe, đánh chết Quỷ Cốc Môn nhân, lúc này đây, chúng ta cũng không thể đủ làm cho môn chủ thất vọng.” Âm Ma quân hét lớn một tiếng, dẫn đầu nhằm phía Quỷ Cốc Môn mà đi.

“Sát...”

Hạo Thiên môn trung mọi người trong mắt nhấp nháy ngập trời chiến ý, Hạo Thiên môn về sau có thể hay không thanh danh đại chấn, mở mày mở mặt, muốn xem trận chiến này thành quả chiến đấu như thế nào, bởi vậy tất cả mọi người là không dám xem thường, lúc này đây, cũng không có thể đủ làm cho môn chủ thất vọng.

Hạo Thiên môn bình thường trong hàng đệ tử, cũng là tướng thừa dịp lần này cơ hội lập nhiều công lớn, đến lúc đó liền có thể được trưởng lão coi trọng, bị môn chủ coi trọng, nếu có thể đủ gia nhập môn trung trung tâm tầng, kia đã có thể giàu to rồi.

“Bây trận.”

Quỷ Cốc Môn trong vòng, đã sớm là chiếm được tin tức, nhất chúng môn chủ trưởng lão kinh ngạc đại sự nhưng không quá kích động an bài hết thấy, cả khôn cùng quỷ cốc núi non ở năm mươi bốn trưởng lão thúc dục dưới, bày ra Cửu Long thực dương đại trận.

Cả không gian trong vòng, nhất cổ quỷ dị hơi thở khuếch tán, quỷ cốc trên núi, đạo đạo lôi điện lóe ra, cửu điều khổng lồ vô cùng cự long chia làm chín cửu cung chia làm đem quỷ cốc sơn bao phủ ở tại trong đó.

Cả quỷ cốc sơn nội đều là bị một mảnh quang sáng che, cẩn thận hộ ở tại trong đó, nếu muốn phá trận, cũng không phải là như vậy chuyện dễ dàng.

Đồng thời, đã muốn là có thêm nhân lập tức đi thông tri bọn hắc môn chủ, bọn hắc hiện tại còn không biết bọn hắc môn chủ đã muốn là đã sớm bị đánh chết.

“Thình thịch...” Quỷ cốc sơn trong vòng, cao ngất một đạo khổng lồ tiếng bạo liệt truyền ra, một chỗ phương vị phía trên một gã Tiên quân lúc đầu tu vi trưởng lão, ngọt đã bị môn trung một cái bên ngoài trưởng lão trực tiếp đánh chết.

“Bang bang...” Liên tiếp dựng lên, lại là một cái Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ trưởng lão bị trực tiếp đánh chết, chung quanh trưởng lão còn không có phục hồi tinh thần lại, Cửu Long thực dương đại trận nhất thời uể oải đứng lên, năm mươi trong bốn người, đã muốn là có thêm hai người bị Lang Lễ đánh chết.

“Có gian tế, có gian tế hỗn vào được.”

Nhất chúng Quỷ Cốc Môn trưởng lão phục hồi tinh thần lại, nháy mắt bắt đầu vây công Lang Lễ mà đến.

Lang Lễ sớm có chuẩn bị, đánh chết hoàn hai người lúc sau, thân ảnh khoảng cách biến mất ngay tại chỗ, bị này nhất chúng trưởng lão vây quanh, kia hậu quả tuyệt đối là phiền toái rất lớn.

“Phá.” Âm Ma quân hừ lạnh một tiếng, trong tay trực tiếp là Hiên Viên kiếm nắm trong tay, ma khí ngập trời dựng lên, một đạo kiếm quang trống rỗng xuyên thấu không gian, hung hăng bổ vào quang sáng phía trên.

Quỷ cốc trên núi, khắp không gian ầm ầm nứt toác, không gian sụp đổ bên trong, đại trận nhất thời bị bình bổ ra một góc.

“Sát a.”

Ngập trời sát khí đại khí, Cửu U song ma, Âm Ma quân, Linh Viên đi đầu hướng tới quỷ cốc sơn vọt tới.

“Quỷ Cốc Môn đệ tử khoải cho ta động thủ.” Quỷ Cốc Môn bên trong nhất chúng trưởng lão bị Lang Lễ đánh chết hai người lúc sau, đang ở kinh hãi, lúc này hộ sơn đại trận cũng phá một nửa, Hạo Thiên môn trung nhân vọt đi lên, cũng chỉ có thể đủ sức chỉ huy Quỷ Cốc Môn đệ tử xuống núi chém giết, còn muốn sưu tầm kia lẫn vào tiến vào gian tế bóng dáng.

“Đi tìm chết đi.” Nhào tới quỷ cốc trên núi, U Hồn ma một tiếng hừ lạnh, trong tay Cực Nguyên Ma Dao đã muốn theo trong tay bổ đi ra ngoài, nhất thời đầy trời một mảnh đao mang, trực tiếp là bổ ra khắp không gian.

U Linh ma đương nhiên cũng là một khắc cũng không chần chờ, ngay tại U Hồn ma vừa mới ra tay thời điểm, trong tay Thiên Nguyên nghịch nhận cũng mang theo ngập trời đao mang bổ ra.

Đây là hỗn chiến, Liệt Hỏa Ma Vương trực tiếp là thúc dục hỏa chi thần thông, thân ảnh bỗng dưng bay lên trời, chung thân bị bám một mảnh nóng cháy vô cùng khủng bố ngọn lửa, nháy mắt đánh về phía Quỷ Cốc Môn trung nhân.

Linh Viên biến hóa ra khổng lồ bản thể, lực lượng thần thông thúc dục, cũng lao thẳng tới mà lên.

Chính là khoảng cách thời gian, Quỷ Cốc Môn, Hạo Thiên môn trung nhân chính là giao thủ ở tại cùng nhau, đều là tế nổi lên hộ thân cương trảo, trong tay hỗn độn địa pháp khí đều là nổ bắn ra xuất ra đạo đạo quang mang, cả không gian đều là lộ ra quang mang chói mắt.

“Thình thịch oành...”

Trên không bên trong không ngừng bạo vang, không gian nổ bắn ra xuất ra đạo đạo sáng mờ, nháy mắt lại vô số không gian hóa thành hư không.

“Quỷ Cốc Môn mọi người nghe tốt lắm, các người môn chủ Phân Thần tiên quân đã sớm bị chúng ta môn chủ Kim Giáp Chiến Thần đánh chết, các người vẫn là thúc thủ đầu hàng đi, đầu hàng giả, Hạo Thiên môn

sẽ không làm khó dễ các người, người phản kháng giết không tha.” Ấm Ma quân thanh âm của xuyên thấu ở liễu không gian trong vòng, to như vậy không gian, cũng sở hữu Quỷ Cốc Môn trung mọi người là có thể nghe thấy.

“Môn chủ rơi xuống.”

“Đây là thật vậy chẳng, môn chủ không phải bẽ quan sao?”

“Hạo Thiên môn vậy công mà đến, môn chủ còn không có xuất hiện, chỉ sợ là môn chủ thật sự rơi xuống.”

Nhất thời, cơ hồ là Quỷ Cốc Môn sở hữu đệ tử sắc mặt đều là đại biến, nhất chúng Quỷ Cốc Môn trưởng lão cũng đều là hoảng sợ, môn chủ một món đồ bị đánh chết, khó trách môn chủ lúc này đều không có xuất quan, này chẳng lẽ là thật sự có thể nào.

Môn chủ bị đánh chết, này không thể nghi ngờ là đúng Quỷ Cốc Môn tạo thành thật lớn -sĩ khí đã kích, mà Hạo Thiên môn trung nhân, còn lại là một đám hung hăng càn quấy vô cùng hét to dựng lên, một đám sát khí tăng vọt.

“Thình thịch oành...”

Một mảnh Không Gian Bạo Liệt, lúc này, Cửu U song ma, Ấm Ma quân cũng cùng Quỷ Cốc Môn Tiên quân cường giả giao thủ ở tại cùng nhau.

Lang Lễ tại đây hỗn chiến bên trong, bằng vào Vạn Biến Ma Công, quả thực chính là Quỷ Cốc Môn mọi người ác mộng, chính là nháy mắt, một cái Tiên quân lúc đầu bị Lang Lễ trực tiếp đánh chết, hai cái bản thân bị trọng thương.

Vạn Biến Thiên Ma lúc này cũng là Cửu Thiên Hỗn Nguyên Ma lúc đầu thực lực, lẫn vào quỷ cốc sơn kia nhất chúng Cửu Thiên Huyền Tiên ở giữa, rơi xuống ở trong tay hắc Cửu Thiên Huyền Tiên hắc cũng là không ít.

Một lát, này quỷ cốc sơn Tiên quân trung kỳ cường giả trung, lại là vừa chết nhất trọng thương, ở Lang Lễ đánh lén dưới, hiện tại Quỷ Cốc Môn nhân căn bản là không dám cùng đồng bạn cùng nhau liên thủ vây công Hạo Thiên môn nhân, nói không chừng người nọ chính là gian tế.

“Chết đi.” Ma quân toàn lực ra tay, phối hợp Hiên Viên kiếm, Quỷ Cốc Môn một cái Tiên quân trung kỳ cường giả rốt cục thì bị đánh chết ở tại Hiên Viên kiếm dưới.

Có Hiên Viên kiếm, Ấm Ma quân cơ hồ là Tiên quân, Ma quân trình tự trung vô địch tồn tại, hướng chỉ Ấm Ma quân thực lực trình tự vốn là còn hơn này Tiên quân trung kỳ tu vi giả mạnh hơn, Ma quân hậu kỳ cùng Tiên quân trung kỳ cũng là một đạo hồng câu, hơn nữa này Hiên Viên kiếm, loại này chênh lệch liền càng thêm lớn.

1273. Chương 1082: Thiên Đình Động Tác

“Quỷ Cốc Môn nhân nghe, các người môn chủ Phân Thần tiên quân đã muốn bị đánh chết, các người thúc thủ đầu hàng, Hạo Thiên môn sẽ không làm khó dễ các người, chống cự giả giết không tha.”

Ấm Ma quân không ngừng hét lớn, Quỷ Cốc Môn nhân càng thêm là sĩ khí uể oải đứng lên, lúc này môn chủ còn không ra mặt, đã muốn là hơn phân nửa nhân tin tưởng môn chủ đã muốn là bị đánh chết.

Hơn nữa Ấm Ma quân quá ma uy, Quỷ Cốc Môn đệ tử nhìn thấy hoảng sợ, đã muốn là có thêm một ít thực lực thấp Quỷ Cốc Môn đệ tử bắt đầu đầu hàng, môn chủ đều bị đánh chết, bọn hắn ai cũng không muốn chết.

Có người thứ nhất đầu hàng, sẽ có người thứ hai, nhất thời liền tạo thành phản ứng dây chuyền.

“Các người khoái giết cho ta, khoái.” Quỷ Cốc Môn bên trong, cũng có yếu chiến đấu kịch liệt rốt cuộc, còn có căn bản là không tin môn chủ bị đánh chết, cũng liều mạng chống cự.

Không ngừng có người ở rơi xuống, Quỷ Cốc Môn, Hạo Thiên môn đều có, đại chiến có thể nói là kinh thiên động địa, Hồng Hoang chiến trường cũng không gì hơn cái này, chính là lấy cuộc thi Hạo Thiên môn cũng

không có chiếm cứ đến thượng phong, tới cuối cùng, theo quỹ cốc sơn không ít người đầu hàng, có trực tiếp chính là thoát đi chiến trường, Hạo Thiên môn cũng trực gần chiếm cứ thượng phong.

“Gào khóc...” Lang Lễ lại đánh lén bị thương nặng một cái Tiên quân lúc đầu cường giả sau, cũng hóa thành bản thể, không sai đồng thời, trực tiếp là thúc dục Hạo Thiên Tháp, mười tầng không gian lực thúc dục mà ra, không gian xung quanh nhất thời mấy ngàn Quỹ Cốc Môn đệ tử bị đánh chết, còn có mười mấy Cửu Thiên Huyền Tiên tu vi giả.

“Thu.” Lang Lễ rút gào dựng lên, Hạo Thiên Tháp lập tức hóa thành thượng mười vạn thước khổng lồ, nhìn thấy Quỹ Cốc Môn nhân đó là trực tiếp tạt đã qua, bị tạt hẳn phải chết không thể nghi ngờ, tụt liên Tiên quân trung kỳ cũng không dám đối kháng.

Kỳ Sơn Thất Ma, U Tuyền tam ma, Thị Huyết ma vương, Huyết Sát Tam Cơ, Âm Phong lão ma, Quỷ Thủ ma vương, Bạch Y ma vương đám người cũng toàn lực ra tay, chém giết ở giữa không trung bên trong.

“Chết đi đi.”

Ám Ma quân lại một lần đánh chết một cái Tiên quân hậu kỳ tu vi giả, thân ảnh cuồng tiếu lao thẳng tới mà lên, cũng lập tức đến đánh về phía Quỹ Cốc Môn cái Tiên quân hậu kỳ tu vi giả mà đi, này Quỹ Cốc Môn tổng cộng cũng là ba Tiên quân hậu kỳ mà thôi.

Trên không trung, vô số nhân rơi xuống, rơi xuống nhân muốn dùng vạn đến tính toán, đây chính là mấy trăm vạn nhân chiến đấu kịch liệt, có đôi khi, cường giả chiến đấu kịch liệt vây trung, không nghĩ qua là có người lan đến, đều cũng có nước cờ ngàn mấy trăm nhân bị đánh chết trong đó.

Này mấy trăm vạn nhân bên trong, rơi xuống nhanh nhất, không thể nghi ngờ chính là này Địa tiên, Thiên tiên còn có La Thiên thượng tiên tu vi giả, thực lực thấp, cường giả nhất chiêu bao phủ, kia căn bản là không có sức phản kháng.

“Đầu hàng, chúng ta đầu hàng.”

Quỹ Cốc Môn bên trong, càng ngày càng nhiều nhân đầu hàng, ngay từ đầu chỉ có này Thiên tiên, Địa tiên tu vi trình tự giả, theo tới mặt sau, La Thiên thượng tiên, Đại La Kim Tiên tu vi giả cũng là bắt đầu đầu hàng, sĩ khí uể oải, căn bản là không ai còn có chiến ý.

Càng nhiều Quỹ Cốc Môn người là lựa chọn trực tiếp mà chạy, căn bản là không muốn cùng Hạo Thiên môn trung nhân chiến đấu kịch liệt, đối với này đó chạy trốn nhân, Hạo Thiên môn cũng không có người đi ngăn cản.

“Chết đi.” Ám Ma quân cầm trong tay Hiên Viên kiếm, đầy trời kiếm quang phô thiên cái địa đem Quỹ Cốc Môn cuối cùng một cái Tiên quân trung kỳ tu vi giả đánh chết ở tại dưới kiếm, này Quỹ Cốc Môn trung ba Tiên quân trung kỳ cường giả đều là bị Ám Ma quân một người đánh chết, lúc này Ám Ma quân cũng là cả người sát ý nổi lên, hung hăng càn quét nguy.

Chứng kiến môn trung ba Tiên quân trung kỳ trưởng lão đều bị đánh chết, Quỹ Cốc Môn Cửu Thiên Huyền Tiên trình tự cường giả cũng là có người bắt đầu đầu hàng đứng lên, không ai muốn chết, bọn hắn cũng không ngoại lệ, tu luyện tới loại tình trạng này, liền càng thêm là không muốn chết.

Đương nhiên, chạy trốn Cửu Thiên Huyền Tiên là nhiều nhất, này đầu hàng cùng chạy trốn, càng nhiều nhân là tuyển đi chạy trốn, vạn nhất đến lúc đó Hạo Thiên môn nhân tái đối phó bọn hắn làm sao bây giờ.

Một hồi hôm nay đại chiến, trì tục liễu cũng chỉ có năm canh giờ tả hữu thời gian, cả Quỹ Cốc Môn một mảnh đồng hỗn loạn, nguyên bản linh khí tràn đầy quỹ cốc sơn, lúc này đã trải qua này hủy diệt đại chiến lúc sau, đã muốn linh mẫn khí thiếu hụt đứng lên, đã muốn là đã không có kia đại môn đại phái dấu vết, cả quỹ cốc trên núi, cũng là da nẻ ra vô số vết rách.

Một trận chiến này, đánh chết quỹ cốc sơn bên trong nhân ước chừng trên trăm vạn, trọng thương cũng không thua trăm vạn đồng đúc, mà chạy trốn nhân có hơn ba trăm vạn, đầu hàng gần trăm triệu đồng đúc, làm cho Quỹ Cốc Môn tan tác không thể nghi ngờ là Ám Ma quân tuyên bố Phân Thần tiên quân rơi xuống, còn có Ám Ma quân trực tiếp đánh chết ba Quỹ Cốc Môn Tiên quân trung kỳ cường giả sau, Quỹ Cốc Môn này mới bắt đầu sụp đổ đứng lên.

Mà ở Hạo Thiên môn bên trong, không thể tránh né đặc ý thức rơi xuống ít nhất bảy mươi vạn nhân, đây là một cái khủng bố con số, ngay từ đầu, Quỷ Cốc Môn thực lực chính là còn hơn Hạo Thiên nhóm còn mạnh hơn.

Hạo Thiên môn trọng thương, cũng là có thương sáu mươi vạn đông đúc, vết thương nhẹ phỏng chừng trên trăm vạn, nhất chúng Hạo Thiên môn cường giả bên trong, Huyền Linh đạo nhân, Thiên Linh đạo nhân, Thượng Quang tán nhân bất hạnh rơi xuống, Ma Sơn tứ kiêu bên trong đại kiêu rơi xuống, Kỳ Sơn Thất Ma bên trong, hai ma rơi xuống, Thị Huyết ma vương cũng là bất hạnh rơi xuống, bất quá cũng trốn ra nguyên thần.

Âm Phong lão ma, Huyết Sát Tam Cơ, còn có Quỷ Thủ ma vương đều cũng có không nhẹ thương thể.

Này đối Hạo Thiên môn cường giả đội hình, cũng là một cái bị thương nặng, chỉ đây cũng là không cách nào tránh khỏi.

Mọi người lập tức thu thập hết thấy, mặc dù là rơi xuống nhân không ít, nhưng là Hạo Thiên môn thu hoạch cũng là thật lớn, cả quỷ cốc trong núi, không ít tài vật cũng bị Hạo Thiên môn thu vào trong đó.

Lập tức mọi người cùng trực tiếp rời đi Tiêu Dao thành, Tiêu Dao thành bên trong thành chủ nhìn chăm chú vào này chậm rãi Hạo Thiên môn trung nhân, căn bản là không dám ngăn cản, trực tiếp là trốn rất xa, sợ là này Hạo Thiên môn bên trong nhân đối bọn hắn động thủ, chứng kiến Hạo Thiên môn bên trong nhân sau khi rời khỏi, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nhưng vào lúc này Thiên Đình bên trong, lại là có thêm mấy trăm vạn thiên binh thiên tướng theo các nơi tập hợp, bắt đầu hướng Thanh Hoa thành mà đi, nhân số ước chừng là có thêm năm trăm vạn đông đúc, trong đó cũng là có thêm một cái Thiên chủ, còn có bốn giới chủ, hơn nữa không ít phủ chủ, lúc này đây, Thiên Đình tựa hồ là tính toán hoàn toàn diệt trừ Hạo Thiên môn.

Theo một nhóm người này chậm rãi xuất phát đi trước Hạo Thiên môn thời điểm, Thiên Đình trong vòng, một chỗ cung điện trong vòng, lúc này đang có sáu tuyệt mỹ nữ tử sắc mặt sốt ruột bối rối thành một đoàn.

Sáu người đứng là Thiên Đình Thất công chủ trừ bỏ đại công chúa Hồng Y tiên tử ở ngoài sáu, sáu người lúc này ngẫu nhiên sốt ruột nhìn chăm chú vào đại điện ở ngoài, tựa hồ là đang chờ đợi cái gì.

“Các người nói chị cả có thể hay không đã bị trừng phạt, lần trước mẫu thân đã muốn là tức giận, lần này chị cả lại đi ngăn cản mẫu hậu đối phó Hạo Thiên môn, chỉ sợ là hội...” Thất công chủ bên trong ít nhất tử y tiên tử nói.

“Chỉ sợ là cái sau hội giận dữ, lần trước bởi vì kia cái gì Tinh Thạch sơn mạch chuyện tình, chị cả cũng đã là bị phạt ở Hàn sơn một ngàn năm, lúc này mới vừa mới phóng xuất, chị cả vừa muốn đi làm cho này mẫu hậu không cần đối phó Hạo Thiên môn, chỉ sợ là cái sau hội giận dữ a.” Tào y tiên tử đạo.

“Vậy làm sao bây giờ a, chúng ta cũng không thể đủ nhìn thấy chị cả bị phạt, Hàn sơn một ngàn năm, chị cả đã muốn là ăn không ít đau khổ.” Chanh y tiên tử nói.

“Sưu sưu...” Một đạo bóng hình xinh đẹp dừng ở đại điện ngoại, lập tức tiến nhập đại điện bên trong, người tới dung nhan tuyệt mỹ vô cùng, này hơi thở cũng ở Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ, đứng là Thiên Đình Cửu Thiên Huyền Nữ.

“Thế nào, chị cả thế nào?” Sáu người nhanh chóng chạy đi lên, sốt ruột nhìn Cửu Thiên Huyền Nữ.

“Có chút không tốt, đại công chúa ngang nhiên ngăn cản Vương mẫu xuất binh Thanh Hoa thành, Vương mẫu giận dữ, đem đại công chúa nhốt đánh vào thiên lao, hơn nữa là nói, chờ thiên binh thiên tướng tiêu diệt Hạo Thiên môn sau, tự muốn đem đại công chúa nhốt đánh vào lục đạo luân hồi.” Cửu Thiên Huyền Nữ đối lục nữ nói.

“Nhốt đánh vào lục đạo luân hồi, vậy làm sao bây giờ.”

“Mẫu hậu nói chuyện từ trước có nghĩa, ai cầu tình đều không có dùng, cái này chị cả phiền toái.”

“Nhốt đánh vào lục đạo luân hồi, kia chị cả đến lúc đó thành vì cái gì đều không nhất định, chúng ta cũng không thể đủ làm cho chị cả bị mẫu hậu nhốt đánh vào Lục đạo a, chúng ta yếu nghĩ biện pháp giúp chị cả.”

Lục nữ nhất thời hoảng làm một đoàn, trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm thế nào mới tốt, nhốt đánh vào lục đạo luân hồi, thân là người tu hành tự nhiên là biết hậu quả, thái độ làm người vì sức vì quý, người đó cũng không cách nào không chế.

“Ta vừa mới đi thiên lao gặp được đại công chúa, đại công chúa để cho ta nhóm hỗ trợ đi xem đi Hạo Thiên môn, thông tri kia Nhạc Thành, nói Thiên Đình tiền đi đối phó hần, làm cho hần trước tiên chuẩn bị sẵn sàng.” Cửu Thiên Huyền Tiên nói.

“Chị cả a, kia Nhạc Thành có cái gì tốt, đáng giá chị cả như vậy vì hần, chính mình đều phải nhốt đánh vào Lục đạo, còn muốn nghĩ hần.” Áo lam tiên tử thở dài.

“Chúng ta đây làm sao bây giờ, muốn hay không đi thông tri kia Nhạc Thành.” Tử y tiên tử đối mọi người hỏi.

Tạo y tiên tử suy nghĩ một chút, lập tức nói : “Ta xem, chúng ta muốn cứu chị cả, là rất không có khả năng, kia Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành cả gan làm loạn, lần này chị cả cũng là vì hần mới bị mấu hậu xử phạt, ta xem cũng chỉ có thông tri hần, yếu là trong tim của hần có chị cả trong lời nói, chúng ta liền cùng hần cùng nhau hỗ trợ đem chị cả tụt ra đến, nếu hần trong lòng không có chị cả, không xuất thủ cứu giúp, kia cũng tốt làm cho chị cả đối hần chết tâm, tự chúng ta tái nghĩ biện pháp cứu chị cả.”

“Sự cho tới bây giờ cũng chỉ có như vậy.” Chanh y tiên tử nói.

“Các người nhưng thật ra tưởng hơn, chính là hiện tại đi đối phó kia Nhạc Thành khóa không phải người bình thường, chỉ sợ là tự thân độ khó bảo toàn chứ.” Cửu Thiên Huyền Nữ nói.

“Chúng ta đây làm sao bây giờ, lần này đi đối phó kia Hạo Thiên môn, đều là cường giả a.” Tử y tiên tử đạo.

1274. Chương 1083: Thực Lực Của Người Còn Chưa Đủ

Cửu Thiên Huyền Nữ thần sắc hơi hơi trầm xuống, lập tức nói : “Nhạc Thành thân phận cũng có chút đặc biệt, ít nhất vẫn là Xích Tinh Tử con rể, chúng ta vẫn là sớm mang người đi thông tri hần đi, hy vọng hần có thể có điều an bài, Xiển giáo cùng Tiệt Giáo bên trong đến lúc đó sẽ có người tương trợ.”

“Chúng ta đây đi nhanh đi, lập tức đi thông tri Nhạc Thành tên kia, chúng ta làm truyện tổng trận, hần là nếu so với lên thiên binh thiên tướng khoái.” Tử y tiên tử nói với mọi người đạo.

Thanh Hoa thành bên trong, Hạo Thiên môn trung mấy trăm vạn nhân mang theo Quỷ Cốc Môn trung một trăm đến vạn trọng thương đệ tử cùng một trăm đến vạn đầu hàng nhân về tới trong thành, lập tức hơi chỉ nghỉ ngơi lúc sau, Ám Ma quân đám người cũng chưa có trở về Hạo Thiên môn, mà là trực tiếp dùng lời đình thủ đoạn đem kia đầu hàng một trăm đến vạn Quỷ Cốc Môn nhân thu phục gia nhập Hạo Thiên môn, để lại Hạo Thiên môn trọng thương đệ tử sau, vết thương nhẹ Hạo Thiên môn đệ tử hơi chỉ nghỉ ngơi, cũng thẳng đến Tiên Đô thành mà đi, kế tiếp mục tiêu, chính là kia Tử Vân Môn.

Tuy rằng Hạo Thiên môn ở đối phó Quỷ Cốc Môn thời điểm, rơi xuống hơn nửa trọng thương đệ tử còn có hơn một trăm vạn, bất quá hơn nửa này Quỷ Cốc Môn đầu hàng một trăm đến vạn nhân, cũng bổ sung không sai biệt lắm.

Muốn tiêu diệt Tử Vân Môn, mọi người cũng biết không phải người nhiều có thể đủ thắng lợi, mà là ở cường giả số lượng thượng, có tuyệt đối cường giả, này mới có thể đánh bại Tử Vân Môn.

Tử Vân Môn môn chủ Linh Tịch tiên quân cũng không có rơi xuống chính là nguyên thần chạy trốn, Ám Ma quân, Lang Lễ đám người thương nghị một phen sau, đều là rõ ràng này Tử Vân Môn nếu so với lên Quỷ Cốc Môn yếu khó đối phó một ít, ít nhất là Linh Tịch tiên quân còn tại Tử Vân Môn trấn thủ, chỉ sợ là Tử Vân Môn hội đoàn kết không ít, đến lúc đó hội thề sống chết phản kháng.

Thương nghị lúc sau, Lang Lễ, Thú Ma, Vạn Biến Thiên Ma ba người dẫn đầu chạy tới Tử Vân Môn tìm hiểu tình huống, Ám Ma quân suất lĩnh mọi người ở phía sau chạy tới Tử Vân Môn, Lang Lễ ba người trực tiếp cưỡi truyện tổng trận nhưng chỉ có khoái thượng một ít.

Lang Lễ ba người chạy tới Tử Vân Môn lúc sau, lẫn vào Tử Vân Môn trung, đó là bắt đầu rồi một loạt động tác, vốn là tìm hiểu tin tức, ngoài ý muốn bên trong, biết được Tử Vân Môn trung bởi vì Linh Tịch tiên quân trọng thương, đoạt xá thành công sau thực lực chính là Tiên quân sơ kỳ mà thôi, vì thế Tử Vân Môn ba Tiên quân trung kỳ tu vi trưởng lão đang ở đều tự tranh đoạt môn chủ vị, cả Tử Vân Môn hiện tại là phân tứ cổ thể lực, một cổ là Linh Tịch tiên quân thể lực, mặt khác ba cổ chính là ba Tiên quân trung kỳ trưởng lão thể lực, tứ cổ thể lực thực lực đều là kém không lớn.

Này đối với Lang Lễ mà nói chính là tốt tin tức, vì thế Lang Lễ tra rõ ràng tứ cổ thể lực đại khái tình huống sau, dễ dàng liền đánh chết mấy Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ tu vi giả.

Hơn nữa Thú Ma, Vạn Biến Thiên Ma hóa thành hai cổ thể lực trung nhân châm ngòi thổi gió, Tử Vân Môn trung còn tưởng rằng là cùng môn những người khác tranh đoạt môn chủ vị làm, ở Hạo Thiên môn người chưa tới thời điểm, đó là đầu tiên đại chiến lên.

Đại chiến bên trong, Lang Lễ càng thêm là lửa cháy đổ thêm dầu, không lộ dấu vết đánh chết hảo hán cái Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ, lúc đầu tu vi giả, này đại chiến liền càng thêm lửa nóng đứng lên.

Tới cuối cùng, tử thương hai cái Tiên quân sơ kỳ, bị thương nặng bốn Tiên quân sơ kỳ cường giả mới bỏ qua.

Mà này đệ tử của hắn chết liền càng nhiều, chính là chuyện này còn không có chấm dứt, Lang Lễ tiếp tục là ở gây xích mích các loại thể lực, đánh chết ngoài cái Cửu Thiên Huyền Tiên, cố ý sứ làm cho thể lực khác trung nhân chứng kiến.

Vì thế đại chiến lại lên, lúc này đây càng thêm là tới lửa nóng trình độ, ba Tiên quân trung kỳ tu vi cường giả cũng là bắt đầu rồi sống mái với nhau, ở này đại chiến ở trong đó một cái Tiên quân trung kỳ tu vi giả muốn thắng lợi thời điểm, Âm Ma quân mang theo Hạo Thiên môn mọi người thu được tin tức xông lên Tử Vân Môn.

Một hồi đại chiến tái khởi, nhưng là hậu quả liền có thể nghĩ, tới cuối cùng, Tử Vân Môn còn lại nhân mới biết được, này hết thấy đều là nghĩ đến có gian tế chui vào đến, đáng tiếc bọn hắn một đám tranh đoạt môn chủ vị dĩ nhiên là không có nghĩ lại, yếu là bọn hắn như thế nào một người nghĩ lại một phen, cũng sẽ không bị người lợi dụng, Lang Lễ ba người sơ hở cũng là không ít.

Linh Tịch tiên quân không còn có cơ hội chạy trốn, đoạt xá sau mới Tiên quân sơ kỳ tu vi thực lực, còn không có hoàn toàn khôi phục, cuối cùng bị Lang Lễ đánh chết.

Cả Tử Vân Môn cũng là có năm sáu trăm vạn nhân, ở Âm Ma quân đến phía trước, cũng đã là nội loạn rơi xuống hơn mười vạn, trọng thương vết thương nhẹ liền càng nhiều, mà ở Âm Ma quân, Cửu U song ma sau khi tới, đánh chết thương hơn mười vạn, trọng thương vết thương nhẹ càng nhiều, cuối cùng đầu hàng cũng là trên trăm vạn, còn lại cuối cùng chạy trốn chết.

Này đối phó Tử Vân Môn còn hơn đối phó Quỷ Cốc Môn còn muốn dễ dàng hơn, Hạo Thiên môn rơi xuống nhân cũng là thiếu không ít, chỉ có ba mươi vạn tử hưu, trọng thương vết thương nhẹ có bảy mươi vạn tử hưu.

Hạo Thiên môn mọi người ở Tử Vân Môn hơi chỉ dừng lại nghỉ ngơi chỉnh đốn bảy ngày, đem này đầu hàng Tử Vân Môn đệ tử thu nạp và tổ chức biên chế thu nạp và tổ chức biên chế, không thể thu nạp và tổ chức biên chế cũng không có đánh chết, để tránh là làm cho đầu hàng khiến cho khủng hoảng.

Bảy ngày sau đó, Hạo Thiên môn mọi người đem Tử Vân Môn tàn quét không còn sau, mới hồi Hạo Thiên môn mà đi.

Thần Nông đỉnh trong vòng, đã muốn là suốt một tháng thời gian, Nhạc Thành vẫn là ở tu luyện bên trong, trong đầu cũng là vẫn ở linh ngộ các đại thần thông, còn có Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, Hồn Nguyên Chân Thân.

Các loại thần thông cùng Hồn Nguyên Chân Thân một mực tiến bộ, tiến bộ cũng không chậm, nhưng là ở tu vi thượng cũng không có quá lớn thực chất hóa tiến bộ, giống như là chạy bộ giống nhau, một người chạy bộ cực nhanh, nhưng là khoảng cách quá xa, cho nên chạy lên một tháng, một năm, cách mục tiêu cuối cùng cũng vẫn là rất xa.

Nhạc Thành chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt ánh sao như ẩn như hiện, lập tức thật dài theo trong cơ thể thế giới trong vòng thở ra một ngụm trọc khí, thân ảnh cũng biến mất ở tại mệnh môn thế giới trong vòng.

Thần Nông đỉnh trong vòng mở mang không gian bên trong, Nhạc Thành tới Minh giới chỉ môn phía trước, bị tam vị chân hỏa bao vây thiêu hủy một tháng Minh giới chỉ môn, lúc này chung quanh thần nhiên lộ ra một tia màu đỏ sậm, bên trong dấu điểm Minh Tôn lưu lại nguyên thần cũng rốt cục thì toàn bộ bị thiêu hủy nhỏ sạch sẽ.

“Luyện hóa.” Nhạc Thành sớm có quyết định, lập tức khoanh chân mà ngồi, pháp quyết đánh ra, bắt đầu yếu luyện hóa này Minh giới chỉ môn, này Minh giới chỉ môn uy lực Nhạc Thành chính là tự mình thử qua, uy lực bất phàm, chính mình luyện hóa sau, đến lúc đó cũng là nhất bàn tay to đoạn.

Theo Nhạc Thành luyện hóa, thời gian lại chậm rãi đã qua, này luyện hóa Minh giới chỉ môn như vậy thần khí cũng không phải vài ngày có thể đủ luyện hóa, này cũng cần thời gian.

Ám Ma quân đám người lúc này cũng là rốt cục gấp trở về Hạo Thiên môn, liên tục tiêu diệt này Tử Vân Môn, Quỷ Cốc Môn lúc sau, tin tức này cũng là bắt đầu theo Tiên Ma giới bên trong truyền ra, tin tức lan nhanh, phụ cận mấy phủ một ít sơn môn đều là chiếm được tin tức, đều là lòng người kinh hoàng, mà Hạo Thiên môn thanh danh cũng là lại đạo lý một cái độ cao mới.

Có thể tiêu diệt Quỷ Cốc Môn cùng Tử Vân Môn, loại thật lực này đã muốn là không cần chứng minh cái gì, không ít người cũng là sôi nổi đoán, này Hạo Thiên môn tiêu diệt Quỷ Cốc Môn cùng Tử Vân Môn, chỉ sợ là cùng lúc trước đồn đãi trung Tinh Thạch sơn mạch có quan hệ.

Mà tiêu diệt Quỷ Cốc Môn cùng Tử Vân Môn, cao hứng nhất không thể nghi ngờ chính là Tiêu Dao thành cùng Tiên Đô thành hai cái thành chủ, hai người này nguyên bản ở hai thành trên danh nghĩa là Tiên Đạo liên minh trung thành chủ, cũng ở trong thành cũng không có nhiều ít địa vị, lúc này hai cái sơn môn bị giết môn, bọn hắn thậm chí là còn muốn cảm tạ Hạo Thiên môn.

Ám Ma quân đám người trở lại Hạo Thiên môn, La Nguyên cũng đã sớm là từ Cục Nhạc Thành đã trở lại, đó là vội vàng tu sửa Hạo Thiên môn mới gia nhập đệ tử, đồng thời có thương tích thể Hạo Thiên môn đệ tử cũng là bắt đầu chữa thương điều tức, bế quan bế quan.

“Vù vù...”

Lại một tháng sau, Thần Nông đỉnh trong vòng, Nhạc Thành thật dài theo trong cơ thể thế giới bên trong thở ra một ngụm trọc khí, trong tay pháp quyết vừa thu lại, quanh thân một cỗ thần nhiên thanh mang lóe ra mà qua, lập tức chỉ thấy tiền không kia mấy thước lớn nhỏ Minh giới chỉ môn thượng, một cỗ ám sắc u hồn khí bắt đầu khuếch tán, Minh giới chỉ môn thượng, hào quang đại tác phẩm.

“Xuy.” Nhạc Thành lông mày nhíu lại, lập tức pháp quyết đánh ra, tay trái duỗi ra, này Ma giới chỉ môn nháy mắt hóa thành một đạo lưu quang tiến vào tới Nhạc Thành tay trái trong vòng không thấy, mơ hồ tay trái phía trên, mơ hồ là có thêm một đạo thần nhiên tứ phương khẩu hình dấu vết.

“Đã trở lại sao.” Nhạc Thành thì thào đến, thần niệm rình bên trong, đã muốn đã sớm là đã biết Ám Ma quân đám người về tới Hạo Thiên môn trung, cũng biết rơi xuống huyết sát Ma Vương, Kỳ Sơn Thất Ma trung hai cái lão ma chờ cường giả.

Thần niệm thông tri Hạo Thiên môn trung trung tâm đệ tử đến lớn điện trong vòng, Nhạc Thành cũng thu hồi Thần Nông đỉnh sau tới trong đại điện.

Một lát, Hạo Thiên môn trung trung tâm đệ tử trừ bỏ bế quan mấy ở ngoài, mặt khác toàn bộ chạy tới đại điện.

“Bái kiến môn chủ.”

Mọi người chào, lập tức Ám Ma quân cùng Lang Lễ đem đánh chết Quỷ Cốc Môn cùng Tử Vân Môn trải qua, thương vong đều là cùng Nhạc Thành cẩn thận nói một lần, lúc này mới được đến thu hoạch cũng là giao cho Nhạc Thành đích tay trung, Nhạc Thành vẫn là không có nói như thế nào nói, đối với này thành quả chiến đấu, coi như là vừa lòng, này rơi xuống Hạo Thiên môn đệ tử cũng là không cách nào tránh khỏi,

mà Nhạc Thành chính là phân phó này mới gia nhập Hạo Thiên môn đệ tử yếu ở lâu ý, khác thường tâm trực tiếp giết không tha.

“Di...”

Ngột, Nhạc Thành lông mày nhíu lại, phát hiện Thiên Đình lục vị công chúa cùng Cửu Thiên Huyền Nữ đều tới Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận ở ngoài.

“Linh Viên, mang Thiên Đình nhân vào đi.” Nhạc Thành lập tức đối Linh Viên nói, xem ở Hồng Y tiên tử mặt mũi thượng, Nhạc Thành lúc này cũng không muốn vì nan này mấy Thiên Đình công chúa và Cửu Thiên Huyền Nữ.

“Là, sư phụ.” Linh Viên đáp một tiếng, lập tức ra đại điện bên trong.

Đại điện trong vòng, nhất chúng lão ma nghe được Thiên Đình người tới, cũng là có đó nghi hoặc, lén đoán Thiên Đình người tới mục đích.

Chính là một lát thời gian, Linh Viên mang theo sáu vị Thiên Đình công chúa và Cửu Thiên Huyền Nữ đi ra Hạo Thiên môn đại điện trong vòng.

Cảm giác Hạo Thiên môn thực lực bây giờ, thất nữ trong lòng cũng là kinh ngạc không thôi, đặc biệt nhìn thấy Nhạc Thành thực lực dĩ nhiên là tới Tiên quân trung kỳ, lại sợ hãi than.

“Vài vị đến ta Hạo Thiên môn có chuyện gì sao?” Nhạc Thành đánh giá thất nữ, này thất nữ tuyệt mỹ cũng không ở Hồng Y tiên tử dưới.

Nhìn thấy thượng thủ Nhạc Thành, thất nữ hơi hơi đưa mắt nhìn nhau, lập tức kia tử y tiên tử nói: “Nhạc Thành, chúng ta là tới cho người đi cứu Đại tỷ của ta, chị cả vì người, chính là yếu đừng đánh nhập lục đạo luân hồi.”

“Làm sao vậy, đây là có chuyện gì?” Nghe được Hồng Y tiên tử có việc, Nhạc Thành trong lòng cũng là trầm xuống, tuy rằng nói đúng Hồng Y tiên tử cảm tình xa không có Yến Hiểu Kỳ, Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, Mộ Dung Hiểu Hiểu chờ chúng nữ thâm hậu, nhưng là này Hồng Y tiên tử coi như là nữ nhân của mình, ở Tinh Thạch sơn mạch trung cũng là giúp quá chính mình, nếu có nguy hiểm, Nhạc Thành cũng là tính toán đi cứu.

Lập tức Cửu Thiên Huyền Nữ đem sự tình kỹ càng trải qua đều là nói một lần, cũng thông tri Nhạc Thành, lúc này chỉ sợ là Thiên Đình năm trăm vạn thiên binh thiên tướng không lâu muốn tới Thanh Hoa thành.

Nghe xong Cửu Thiên Huyền Nữ trong lời nói, Nhạc Thành sắc mặt càng ngày càng trầm, quanh thân hơi thở càng ngày càng lạnh, cả đại điện bên trong, nhất thời xuất hiện giống như là có gió lạnh thổi qua bình thường, làm cho tử y tiên tử, Cửu Thiên Huyền Nữ bọn người là nhịn không được cả người đánh một cái rùng mình.

“Này Thiên Đình có ý tứ gì, chẳng lẽ khi chúng ta Hạo Thiên môn dễ khi dễ có thể nào.”

“Đến đây đi, tới một người sát một cái, đến một đôi sát một đôi.”

Nhất chúng lão ma nhất thời cả giận nói, sát ý đại khí, nồng đậm sát khí tràn ngập ở tại đại điện bên trong.

“Các người thân là Thiên Đình nhân, vì cái gì muốn tới cho ta biết.” Nhạc Thành trầm xuống, thu liễm lên cả người lãnh ý, đối chúng nữ đạo.

Tạo y tiên tử nói: “Chúng ta là Thiên Đình nhân, bất quá chúng ta không nghĩ chị cả bị nhốt đánh vào lục đạo luân hồi, người rốt cuộc có cứu hay không nhân?”

“Nhân ta sẽ cứu, bất quá phải chờ ta đem các người Thiên Đình người tới lui nói sau.” Nhạc Thành nói xong, lập tức đối thất nữ hỏi: “Không biết lần này các người Thiên Đình có bao nhiêu cường giả tiến đến.”

Thất nữ nhìn nhau một hồi, Cửu Thiên Huyền Nữ nói: “Lần này tiến đến, có Viêm Thiên Thiên chủ Thanh Long Mạnh Chương Thân Quân, còn có Thiên Cương tiên quân, Du Dịch Linh Cung, Cửu Sát chân quân, Dục Thánh chân quân bốn vị giới chủ.”

Nhạc Thành nghe xong, sắc mặt cũng không khỏi là lại phát lạnh, nói : “Xem ra Thiên Đình thật đúng là tôn trọng ta a, xuất động nhiều như vậy cường giả, Hồng Hoang chiến trường trong vòng hiện tại cũng đều còn không có tiên tôn cường giả tiến vào đi.”

Nghe thế thứ Thiên Đình người tới, Nhạc Thành trong lòng cũng không xa lạ, này đó cường giả cũng là đã sớm nghe nói qua, kia Thiên Cương tiên quân, Dực Thánh chân quân ở Tinh Thạch sơn mạch trung chỉ thấy qua.

Du Dịch Linh Cung, Cửu Sát chân quân, đây cũng là Thiên Đình bên trong lớn nổi danh cường giả, đúng là Viêm Thiên tứ đại giới chủ một trong, vì đối phó chính mình Hạo Thiên môn, này cơ hồ là cả Viêm Thiên cường giả toàn bộ đều tới, ít nhất này tứ đại giới chủ toàn bộ đến đây.

Mà kia Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Nhạc Thành cũng không xa lạ, ở mấy ngàn năm tiền tiểu Dao Trì thượng chỉ thấy qua, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Bạch Hổ Giam Binh Thần Quân, Chu Tước Lăng Quang Thần Quân, Huyền Vũ Chấp Minh Thần Quân bốn người này, đúng là hiện tại Thiên Đình nắm trong tay tứ trọng thiên Thiên chủ, Viêm Thiên Thiên chủ đúng là Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, kỳ thật lực tu vi, Nhạc Thành dựa theo mấy ngàn năm tiền ánh giống, hẳn là tiên tôn lúc đầu, bốn vị giới chủ Tiên quân hậu kỳ, lần này Thiên Đình tới thực lực tuyệt đối là khủng bố.

“Bảy vị, tạm thời các người liền ở lại Hạo Thiên môn trung đi, đến lúc đó ta tùy các người đi cứu Hồng Y tiên tử.” Nhạc Thành nói.

“Lần này tới nhân, người có biện pháp này đối phó sao, tới nhưng còn có tiên tôn cường giả a.” Tử y tiên tử đối Nhạc Thành đạo.

“Kia Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân giống như mới là tiên tôn lúc đầu mà thôi đi, môn chủ còn không để ở trong mắt, các người vẫn là thay các người Thiên Đình nhân lo lắng đi.” Âm Ma quân lạnh nhạt nói một tiếng.

“Tốt lắm, các người liền lưu tại Hạo Thiên môn trung đi.” Nhạc Thành trầm xuống nói, lập tức đối bên người Linh Viên nói: “Linh Viên, đem các nàng đưa sư mẫu của người cung điện trong vòng đi thôi.”

“Bảy vị, đi thôi.” Linh Viên đối thất nữ nói.

Tử y tiên tử, tạo y tiên tử, áo xanh tiên tử, lục y tiên tử, Cửu Thiên Huyền Nữ đám người nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái lúc sau, Nhạc Thành hạ lệnh trực khách, các nàng cũng chỉ hảo là ly khai đại điện.

“Môn chủ, chúng ta hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” Cửu Thiên Huyền Nữ đám người đi rồi, mọi người đối Nhạc Thành hỏi.

“Phỏng chừng kia Thiên Đình trung nhân còn muốn quá thượng một tháng thời gian mới có thể đuổi tới, này một lát mọi người chuẩn bị toàn lực nghênh chiến, đều hảo hảo tu luyện, chuyện khác, ta đến an bài, các người lui xuống trước đi đi.” Nhạc Thành nói với mọi người đạo.

Mọi người lập tức lui ra, chỉ có Lang Lễ lưu tại đại điện trong vòng, nhìn chăm chú vào chủ nhân, Lang Lễ nói : “Chủ nhân, lần này Thiên Đình tới nhân khả không đơn giản, chúng ta muốn hay không thông tri lão chủ nhân.”

“Yếu thông tri trong lời nói, thời gian phỏng chừng cũng không còn kịp rồi.” Nhạc Thành trả lời, sư phụ cùng sư mẫu còn tại tiểu Dao Trì, tọa truyện tổng trận, quay lại qua lại cũng là cần hai tháng thời gian, Thiên Đình trung nhân tới thêm một người nguyệt liên gấp tới.

“Nhạc Thành.” Lúc này, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết hai nàng vội vàng tới đại điện trong vòng, hai nàng vừa mới chợt nghe Linh Viên nói Thiên Đình tiến đến đối phó Hạo Thiên môn chuyện tình, lập tức liền chạy đến.

“Người tính toán làm sao bây giờ?” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành hỏi.

“Long Cát, người đi thông tri sư phụ cùng sư mẫu một chuyến, nói không chừng sư mẫu có biện pháp đuổi tới.” Nhạc Thành nghĩ thầm lấy sư mẫu thực lực tu vi, yếu theo Trung Quân Thiên đuổi tới Hạo Thiên môn tự nhiên là không cần dài hơn thời gian, chỉ cần thông tri sư phụ cùng sư mẫu là đến nơi, nếu sư mẫu có

thể tới rồi, kia Thiên Đình nguy cơ, căn bản là không đủ vì lo, không hay ho liền gặp là Thiên Đình trung nhân, hiện tại cũng chỉ có thể đủ là an bài như vậy, cho rằng là cũ an bài đi.

“Hảo, ta đây phải đi.” Long Cát công chúa đáp.

“Nhạc Thành, ta đây đi cho ta biết cha đi.” Xích Ngạo Tuyết đối Nhạc Thành nói.

“Không, ta tự mình đi một chuyến.” Nhạc Thành đạo, này có việc muốn nhờ cha vợ, chính mình vẫn là tự mình đi thượng một chuyến thật là tốt. Nói xong, Nhạc Thành cũng biến mất ở tại đại điện trong vòng.

“Phá...”

Hạo Thiên môn đại điện ở ngoài, Nhạc Thành trống rỗng xuất hiện, trong tay pháp quyết đánh ra, trước người không gian trống rỗng xuất hiện một cái không gian thông đạo, lập tức Nhạc Thành tiến vào trong đó sau, không gian khôi phục nguyên dạng, Nhạc Thành thân ảnh cũng biến mất ngay tại chỗ.

Trực tiếp tiến vào không gian mà đi, này đối với Tiên Ma giới trung người đến nói cũng không khó, chính là thực lực mạnh yếu cũng là quyết định tốc độ, nói như vậy, Tiên quân sơ kỳ tu vi thực lực giả, xé mở không gian hành tẩu tốc độ, cùng truyện tổng trận cũng là không kém bao nhiêu, ở truyện tổng trận trung còn không cần chính mình phí sức lực, mà truyện tổng phí đối với Tiên quân trình tự cường giả mà nói, cũng là không tính cái gì.

Mà Nhạc Thành trong lòng đối với thực lực của chính mình cũng là có nhất định tin tưởng, cha vợ xuyên thấu không gian, đường ngang hai thành giống như không có gì, đảo mắt đi ra, thực lực của chính mình mặc dù là so với không ít, nhưng là tin tưởng nếu so với lên truyện tổng trận tốc độ nhanh hơn.

Không gian trong vòng, một mảnh không gian loạn lưu thứ bên người thổi qua, không gian thật lớn lực đè ép thân hình nói không nên lời khó chịu, thực lực thấp, yếu di động đều là rất khó.

“Đi.” Nhạc Thành tâm niệm cùng nhau, tốc độ thần thông thúc dục dưới, thân ảnh hóa thành lưu quang, như tia chớp cấp thê mà đi.

Chính là một canh giờ thời gian, Thái Hoa sơn thượng, Nhạc Thành xé mở không gian xuất hiện ở trên không bên trong.

“Nhạc Thành, sao ngươi lại tới đây.” Giữa không trung, Xích Tinh Tử thanh âm của đã sớm là rơi vào tay Nhạc Thành trong tai.

Tiến vào Thái Hoa sơn, đại điện trong vòng, Xích Tinh Tử đã sớm là tới đại điện chờ Nhạc Thành, chào lúc sau, Nhạc Thành đó là trực tiếp đem Thiên Đình một chuyện cùng Xích Tinh Tử nói một lần.

Nghe xong Nhạc Thành trong lời nói, Xích Tinh Tử sắc mặt cũng là âm trầm lên, này Thiên Đình thực hiện, không thể nghi ngờ cũng là không đem hắn để ở trong mắt.

“Vậy ngươi tính toán làm sao bây giờ?” Xích Tinh Tử lập tức đối Nhạc Thành hỏi.

“Tiểu tể nhưng thật ra không e ngại kia Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, cũng không sợ Thiên Đình người tới, chính là này giao thủ đứng lên, Hạo Thiên môn bên trong vậy sẽ phải chịu thật lớn đả kích, cho nên muốn nhìn xem nhạc phụ có biện pháp gì hay không?” Nhạc Thành đạo.

“Kia Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân thực lực không thấp, cùng Tây Phương quý đế thực lực hẳn là không kém bao nhiêu, lấy thực lực ngươi bây giờ cũng là không đủ vì lo, kia Thiên Cương tiên quân, Dục Thánh chân quân đám người, người Hạo Thiên môn trừ bỏ Ám Ma quân ở ngoài, cũng thật đúng là không có đối kháng nhân, động lên thủ đến, cũng vẫn là chỉ sợ là người Hạo Thiên môn liền sẽ phải chịu tai họa ngập đầu.” Xích Tinh Tử chậm rãi nói.

Tạm dừng một chút, Xích Tinh Tử tiếp tục nói: “Nếu ta ra mặt, nhưng thật ra có thể giúp ngươi giải quyết mấy vấn đề này, chỉ là của ta cũng không có cách nào, người sư tổ, sư phó của ta Nguyên Thủy Thiên Tôn ở người tới phía trước, cũng đã là thông tri ta, trừ phi tới người có nguy hiểm tánh mạng thời điểm, nếu không trong lời nói, không thể nhúng tay Hạo Thiên môn cùng Thiên Đình chuyện tình, cho nên, ta không thể giúp ngươi.”

“Cái gì.” Nhạc Thành sắc mặt nhất thời hơi kinh hãi, không nghĩ tới chuyện này, lại liên lụy đến Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Đúng rồi, quên nói cho người, chỉ sợ là lần này đối phó của người không chỉ là kia Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, còn có một Thiên La thần tôn, chỉ sợ là Tây Phương Giáo cũng có người ở trong đó, hết thấy người đều phải cẩn thận.” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, này đó nhưng thật ra chính mình thật không ngờ, này Tây Phương Giáo dĩ nhiên là lại cùng Thiên Đình xen lẫn trong cùng nhau.

“Nhạc phụ, này Thiên La thần tôn là cái gì đến đây?” Nhạc Thành hỏi, đối với này Thiên La thần tôn cũng một mảnh xa lạ, biến hóa của chính mình thần thông, hiện tại cũng còn không thể tính đến tiên tôn trình tự đã ngoài cường giả lai lịch, phỏng chừng người này thực lực cũng là tới tiên tôn trình tự đã ngoài.

“Thiên La thần tôn chính là Thiên Cương tiên quân sư huynh, người đánh chết Tát Chân Nhân, Mãn chân nhân chính là của hắn đệ tử, lão gia hỏa này dám ra đây, lúc này phỏng chừng thực lực cũng là tới tiên tôn trình tự đã ngoài.” Xích Tinh Tử nói.

Nhạc Thành trong lòng có đó buồn bực, ra mỗi lần này, Hạo Thiên môn đúng là gặp gỡ kiếp số, nhiều như vậy cường giả đến đối phó chính mình, Thiên Đình thật đúng là tôn trọng chính mình, chính là không biết Tây Phương Giáo tới là ai, phỏng chừng không phải là kẻ yếu đi.

Nhìn thấy Nhạc Thành thần sắc, Xích Tinh Tử lập tức nói : “Sư phụ Nguyên Thủy Thiên Tôn nói qua, hết thấy đều có chuyện xấu, Xiển giáo không thể ra mặt giúp người, chỉ tự sẽ có người ra mặt, người yên tâm đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ hảo.”

“Tiểu tử mình bạch rồi.” Nhạc Thành đến, nhưng trong lòng là nghĩ đến này Nguyên Thủy Thiên Tôn rốt cuộc là có ý tứ gì, cho tới nay đều là thần thần bí bí, tặng chính mình một đạo biến hóa thần thông cùng Hiên Viên kiếm, lúc này cũng không cho cha vợ giúp chính mình.

Lập tức Nhạc Thành cũng chỉ hảo là ly khai Thái Hoa sơn, mặc dù là không có thỉnh đến cha vợ hỗ trợ, nhưng là là chiếm được không ít tin tức, ít nhất là đã biết lúc này mới tiến đến đối phó Hạo Thiên môn, còn có kia Thiên La thần tôn cùng Tây Phương Giáo nhân, chính mình cũng muốn trước tiên chuẩn bị sẵn sàng mới được, miễn cho đến lúc đó bị quản chế cho nhân.

“Hừ, chẳng qua Hạo Thiên môn trung nhân thu vào Hạo Thiên Tháp nội.” Nhạc Thành trong lòng lạnh nhạt nói một tiếng, bất quá đây cũng là tới cuối cùng tình trạng mới có thể dùng biện pháp, Ngọc Hư sơn chính là Hạo Thiên môn căn cơ, không đến sau này thời điểm, tự nhiên là không thể bỏ lại Ngọc Hư sơn.

Nhưng là tới cuối cùng từng bước cũng là không có cách nào chuyện tình, Nhạc Thành không thể không là muốn trước tiên chuẩn bị sẵn sàng. Đến lúc đó Hạo Thiên môn mọi người tiến vào Hạo Thiên Tháp trong vòng, lấy thực lực của chính mình, chính mình phải đi trong lời nói, phỏng chừng cũng không ai có thể lưu lại chính mình đi.

Trở lại Hạo Thiên môn lúc sau, Nhạc Thành trước tiên cũng lại gọi Âm Ma quân đám người, phân phó mọi người, tiêu diệt Tiêu Dao thành, Thanh Hoa thành phía trước chính là Tiêu Dao thành, Thiên Đình nhân muốn tới Thanh Hoa thành trung, kia tự nhiên chính là muốn trải qua Tiêu Dao thành.

Nếu Thiên Đình người đã là muốn lại đối phó Hạo Thiên môn, Nhạc Thành cũng không khách khí, song phương yếu giao thủ trong lời nói, kia cũng không có thể đủ ở Thanh Hoa thành trung, miễn cho phải không đem Thanh Hoa thành bị hủy, yếu giao thủ, kia cũng là ở Tiêu Dao thành giao thủ đi, yếu hủy cũng bị hủy Tiêu Dao thành.

Chúng lão ma tự nhiên là sẽ không khách khí, mang theo chậm rãi Hạo Thiên môn trung nhân trực tiếp lại đi trước Tiêu Dao thành.

Nhạc Thành cũng hộ tống đi trước, cả to như vậy Hạo Thiên môn bên trong, cũng chỉ là để lại mấy trăm Thiên tiên cùng Địa tiên trấn thủ, mặt khác mọi người, toàn bộ đi trước Tiêu Dao thành, Thanh Hoa thành trung trấn thủ Hạo Thiên môn đệ tử, cũng là toàn bộ triệu tập mà quay về.

Tử y tiên tử, áo xanh tiên tử, lục y tiên tử, Cửu Thiên Huyền Nữ đám người cùng cùng Nhạc Thành cùng nhau đi trước Tiêu Dao thành, nhìn thấy Hạo Thiên môn mấy trăm vạn xuất phát, đây chính là đi đối phó Thiên Đình nhân, thất nữ trong lòng cũng là nói không nên lời là cái gì mùi vị.

Mấy, Tiêu Dao thành bên trong, Tiêu Dao thành thành chủ kiến đến đặng đặng sát khí Hạo Thiên môn người sau, còn tưởng rằng là Hạo Thiên môn nếu thử trải qua Tiêu Dao thành, đang định cho đi, cũng nhìn thấy Hạo Thiên môn cường giả đã muốn là trực tiếp giết tới đây.

Này Tiêu Dao thành thành chủ căn bản là không có phản ứng lại đây, đã bị này Âm Ma quân một đao trăm thành mảnh nhỏ, này đó Tiêu Dao thành nhân nơi đó là Hạo Thiên môn đối thủ, nhìn thấy chậm rãi mấy trăm vạn nhân, dọa đều là sợ ngây người, hoàn toàn cũng chỉ có bị tàn sát phân, phản ứng khoái, trực tiếp chính là vội vàng mà chạy.

Cũng không có dài hơn thời gian, cả Tiêu Dao thành ngay tại Nhạc Thành trong không chế, mà Tiêu Dao thành trung mặt khác hai cái sơn môn, Thiên Mục Động cùng Nguyên Thần Sơn còn tưởng rằng Hạo Thiên nhóm là tới đối phó bọn hắn, dọa hai cái sơn môn môn chủ Thiên Mục tiên quân, Nguyên Chân đạo nhân mang theo đều tự sơn môn một ít cường giả nhanh chóng tiến đến đầu hàng.

Này hai cái sơn môn cũng là đã sớm biết quỷ cốc, Tử Vân Môn kết cục, lần trước bọn hắn cũng là cùng Tinh Thạch sơn mạch có điều tranh chấp, trong lòng tự nhiên chính là có điều lo lắng.

Này hai cái sơn môn cũng là biết này Hạo Thiên môn đối Quỷ Cốc Môn, Tử Vân Môn đều là đầu hàng không giết, cho nên mới tiến đến đầu hàng, Quỷ Cốc Môn, Tử Vân Môn nói diệt liền tiêu diệt, bọn hắn căn bản là không dám đối kháng.

Nhìn thấy này hai cái sơn môn môn chủ Thiên Mục tiên quân, Nguyên Chân đạo nhân hai người, Nhạc Thành cũng trong mắt hiện lên một tia xảo trá, trực tiếp là cùng Âm Ma quân ra tay bắt Thiên Mục tiên quân cùng Nguyên Chân đạo nhân, mạnh mẽ ở hai người trong óc bên trong nhốt đánh vào nguyên thần ấn ký.

Lập tức hai sơn môn tiến đến mấy Tiên quân sơ kỳ tu vi cường giả, cũng bị Nhạc Thành trực tiếp không chế bố trí nguyên thần ấn ký.

Tối sau Thiên Mục tiên quân cùng Nguyên Chân đạo nhân mới biết được, Hạo Thiên môn mọi người chính là tiến đến đối phó Thiên Đình người mà thôi, nhất thời hối hận không kịp, ai cũng không nghĩ bị nguyên thần không chế, chính là hối hận cũng không còn kịp rồi.

Nhìn thấy hai người hối hận bộ dáng, Hạo Thiên môn Âm Ma quân, Cửu U song ma nhất chúng cầm đầu lão ma cùng cường giả cũng thâm nghĩ trong lòng, chỉ sợ này những người này quá thượng một lát, đó là yếu hận không thể sớm một chút gia nhập Hạo Thiên môn, làm sao còn sẽ hối hận.

Lập tức, ở Nhạc Thành an bài hạ, hai người này lập tức trở về sơn môn, tập hợp sơn môn nội toàn bộ đệ tử cùng Hạo Thiên môn đệ tử hội tụ, cùng nhau đối phó Thiên Đình người tới.

Này hai cái sơn môn bên trong, nhân số cũng đều là có hơn hai trăm vạn, tiếp cận ba trăm vạn tình trạng, môn trung cũng đều tự là có thêm hai cái Tiên quân trung kỳ tu vi giả, trong đó Thiên Mục Động trung còn có Tiên quân sơ kỳ tám, Nguyên Thần Sơn trung Tiên quân sơ kỳ bảy, hai sơn môn bên trong Cửu Thiên Huyền Tiên cũng là hơn mười người, loại thật lực này cũng tuyệt đối là không kém.

Hơn nữa này hai cái sơn môn thực lực, Nhạc Thành cũng là tặng một hơi, Hạo Thiên môn chính thể thực lực tựa hồ là còn hơn Thiên Đình cũng là không phân kém nhiều lắm, cũng không phải không có sức liều mạng.

Mà hiện tại vấn đề lớn nhất đúng là tiên tôn trình tự cường giả, theo Nhạc Thành biết, Thiên Đình tới Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân tiên tôn lúc đầu, còn có kia Thiên La thần tôn tiên tôn trung kỳ, hai người kia chính mình một người đồng thời đối kháng tuyệt đối là không đủ, huống chi còn có Tây Phương Giáo nhân ở trong đó, thực lực cũng tuyệt đối sẽ không đến kẻ yếu.

Còn có kia bốn giới chủ, Hạo Thiên môn bên trong cũng chỉ có Âm Ma quân một người có thể đối kháng một cái, như thế phiền toái, ở cường giả đội hình bên trong, Hạo Thiên môn hiện tại chính là còn yếu thượng không ít.

Trong lúc nhất thời Nhạc Thành cũng không nghĩ ra biện pháp, cũng không có nghĩ nhiều, hiện tại cũng chỉ có là đợi cho Long Cát có thể kịp thời thông tri đến sư phó cùng sư mẫu, nếu sư phụ cùng sư mẫu đứng lúc đuổi tới, cũng không sợ Thiên Đình mọi người, kia Thiên La thần tôn thực lực, khá vậy còn so ra kém sư mẫu.

Ở Tiêu Dao thành trung bố trí Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận lúc sau, Thiên Đình mọi người còn không có đến, Nhạc Thành đã ở này tới Hạo Thiên Tháp bên trong tu luyện, chính mình cần phải điều tiết đến trạng thái tốt nhất mới được.

Khoanh chân mà ngồi, quanh thân thần nhiên bao phủ thượng một mảnh thanh mang, Nhạc Thành cũng tiến nhập tu luyện trạng thái, trong đầu đồng thời lĩnh ngộ các đại thần thông, bắt đầu nghênh đón sắp tới đại chiến.

Dựa theo Nhạc Thành chính mình phỏng chừng, thực lực của chính mình hiện tại hẳn là có thể đối phó tiên tôn lúc đầu, đối phó tiên tôn trung kỳ, kia tuyệt đối là không đủ, kia Thiên La thần tôn lần này, cũng nhất định là vì hắn hai cái đồ đệ báo lại cừu, chính mình ra mòi chính là rất không diệu.

Bất quá Nhạc Thành cũng không sợ, mặc kệ thế nào, chính mình bảo mệnh đích thủ đoạn cũng vẫn phải có, chặn đánh sát chính mình, chỉ sợ là không dễ dàng như vậy, có Không Động ấn ở trên người, phỏng chừng là tới sư mẫu cái loại này trình tự, chặn đánh sát chính mình cũng khó lấy làm được đi.

Nhạc Thành trong cơ thể thế giới, lúc này toàn lực hấp thu mệnh môn thể giới nội tinh thuần linh khí cùng Hạo Thiên Tháp trong vòng bàng bạc linh khí, cố gắng tăng cường thực tại lực, tuy rằng Nhạc Thành biết chính mình trừ phi là bật người đột phá đến Tiên quân hậu kỳ, có lẽ có thể đủ đối kháng kia tiên tôn trung kỳ, bất quá muốn đột phá Tiên quân hậu kỳ, chính mình hiện tại trình tự còn thấp rất, còn không biết yếu tới khi nào, trừ phi là lại có còn hơn Hoàng Trung Lý còn muốn tốt thiên tài dị bảo còn không sai biệt lắm.

Chính là Nhạc Thành rất rõ ràng, này hiển nhiên là không có khả năng, thế nào có nhiều như vậy thiên tài dị bảo, chính mình cơ duyên đã muốn là cú hảo, ở tốt nói, đến lúc đó chính là hội chiêu thiên đồ.

Thần thông lĩnh ngộ bên trong, Nhạc Thành lúc này trọng tâm đó là đặt ở liễu không gian thần thông, sinh mệnh thần thông còn có tốc độ thần thông thượng, không gian thần thông thượng không gian phân thân, sinh mệnh thần thông bên trong sinh mệnh giam cầm, Nhạc Thành đều là tính toán lĩnh ngộ đến cực mạnh tình trạng, còn có tốc độ thần thông, đến lúc đó mới có thể lớn nhất hạn độ thượng giúp đỡ chính mình chiếu cố.

Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết phía trên, lĩnh ngộ thứ năm chiêu Diệt Ma lúc sau, lúc này Nhạc Thành cũng tiếp tục bắt đầu ở lĩnh ngộ thứ sáu chiêu.

Ngay tại Nhạc Thành tu luyện bên trong, Hạo Thiên môn chúng cường giả lúc này coi như là ở vội vàng tu luyện, một đám cũng là biết có một hồi đại chiến, không dám có chút lơ đãng.

Thiên Mục Động, Nguyên Thần Sơn hai cái sơn môn cường giả ở mấy ngày lúc sau, cũng toàn bộ đuổi tới, Hạo Thiên môn nhân số, lúc này cũng tới hơn một ngàn vạn đông đúc, ở nhân số thượng, nhưng thật ra tuyệt đối chiếm cứ ưu thế, nhưng là ở cường giả số lượng thượng, cũng đã rơi vào hạ phong.

Cường giả đều là trải qua ngàn vạn lần, số ngàn vạn năm tu luyện mới có thể đến cường giả trình tự, Hạo Thiên môn không có gì nội tình mà nói, tự nhiên là không thể cùng Thiên Đình so sánh với.

Thời gian chậm rãi mà qua, cả Tiêu Dao thành bên trong, lúc này cũng là có một loại thần hồn nát thần tính bình thường hơi thở bao phủ toàn thành.

Hạo Thiên Tháp trong vòng, chậm rãi theo trong lòng thở ra một ngụm trọc khí, hai tròng mắt mở, ánh sao hiện lên lập tức thu liễm, ánh mắt hơi hơi nhìn chăm chú trên không, thần nhiên nói: “Rốt cục đến đây.”

Nhạc Thành thân ảnh lập tức biến mất ở tại Hạo Thiên Tháp trong vòng, thần niệm bên trong, đã muốn là thông tri Hạo Thiên môn nhất chúng cường giả.

“Hạo Thiên môn các đệ tử nghe, chuẩn bị nghênh địch.” Âm Ma quân thanh âm của quanh quẩn ở tại Tiêu Dao thành trên không trung, lúc này hơn một ngàn vạn Hạo Thiên môn trung mọi người là nghe rành mạch.

Một chỗ cung điện trong vòng, Thiên Đình Lục công chúa, Cửu Thiên Huyền Nữ đám người mây lại hơi hơi vừa nhú, thần sắc bất đắc dĩ, đành phải là lưu tại cung điện trong vòng, như vậy trường hợp, tựa hồ là bọn hắn cũng không thích hợp xuất hiện.

Hạo Thiên môn bên trong, trung tâm cường giả mang theo mọi người đi trước Tiêu Dao thành tiền trông không một chỗ mở mang núi non bên trong, kia đúng là Nhạc Thành bố trí Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận địa phương, hơn một ngàn vạn nhân bay lên trời, cả Tiêu Dao thành đều là áp lực ở tại một cỗ cường hân hơi thở bên trong.

Tiêu Dao thành trung nhân, cũng đã sớm là đã biết trong thành biến cố, nhát gan, trực tiếp là tránh ở động phủ, loại này náo nhiệt vẫn là không nhìn cho thỏa đáng, lá gan đại, đổ cũng là có một số người hội rất xa nhìn chăm chú vào Hạo Thiên môn hướng đi của, không biết Hạo Thiên môn vừa muốn đối phó ai đi.

Một chỗ khôn cùng núi non trên không, Hạo Thiên môn bên trong, lúc này hơn một ngàn vạn chỉ người đã là rậm rạp trôi nổi ở tại trên không bên trong, lằng lằng cùng đợi người của Thiên Đình đến.

“Nhạc Thành, người phải cẩn thận một chút, phỏng chừng Thiên Đình lần này người tới chủ yếu mục tiêu đều là ở trên thân của người.” Xích Ngạo Tuyệt ở Nhạc Thành bên người nói.

“Ta biết, người cũng là phải cẩn thận một chút.” Nhạc Thành trả lời, trong lòng cũng biết Thiên Đình tự nhiên là đem chủ yếu mục tiêu sẽ thả ở trên người của mình, bất quá Thiên Đình muốn đánh chết chính mình, vậy yếu xem bọn hắn có hay không thực lực này.

“Người không cần lo lắng cho ta, trên người của ta có Tử Thụ Tiên Y, còn có phượng giáp.” Xích Ngạo Tuyệt đối Nhạc Thành nói.

“Àn.” Nhạc Thành khẽ gật đầu, Xích Ngạo Tuyệt trên người có này hai kiện hộ thân thần khí cũng là là cũng đủ dùng, Tử Thụ Tiên Y chính là cha vợ hộ thân thần khí, chỉ sợ là còn hơn phượng giáp đến, còn mạnh hơn thượng một ít.

“Linh Viên, bát trảo Long văn hoàng bào người luyện hóa thể nào?” Nhạc Thành lập tức đối phía sau Linh Viên hỏi, Nhạc Thành cũng là đã sớm đem theo Dương Tiễn trên người được đến thu được bát trảo Long văn hoàng bào giao cho Linh Viên luyện hóa, Linh Viên bản thể phòng ngự mặc dù là khủng bố, nhưng là thực lực dù sao vẫn là không đủ, Nhạc Thành đây mới là làm cho Linh Viên luyện hóa bát trảo Long văn bảo giáp, đến lúc đó cũng càng thêm là có sở dựa vào.

“Sư phụ, đệ tử đã muốn luyện hóa.” Linh Viên trả lời.

Nhạc Thành khẽ gật đầu, mà ở Lang Lễ trên người, Nhạc Thành trực tiếp là làm cho Lang Lễ cầm Hạo Thiên Thập ở trên người, cái này cũng không thể nghi ngờ là biến hóa dựa vào, cầm Hạo Thiên Thập ở trên người, Lang Lễ sẽ đối phó Tiên quân trung kỳ nhân cũng không có vấn đề, ít nhất cũng là có bảo mệnh năng lực.

“Vù vù...”

Sau một lát, tiền không bên trong, một cỗ cường hân vô cùng hơi thở áp không mà đến, làm cho người ta sợ hãi khí thể kích thích một mảnh không gian sóng gợn lắc lư, thật lâu không thể bình ổn, Hạo Thiên môn mọi người trên mặt, lúc này cũng là mặt quá một tia ngưng trọng, một trận chiến này, có thể nói phải quan hệ đến Hạo Thiên môn sinh tử tồn vong.

Về phần Thiên Mục tiên quân cùng Nguyên Chân đạo nhân này năm sau mỗi cái cường giả, lại là có thêm một tia lòng có không cam lòng bộ dáng, chỉ cũng không thể tránh được, bọn hắn mệnh đã muốn là nắm giữ ở Nhạc Thành đích tay trung, chỉ có thể đủ cùng nhau đối phó Thiên Đình.

Tiền không bên trong, một mảnh vọng không đến biên bóng người rậm rạp xuất hiện ở phía chân trời, Thiên Đình bên trong nhân rốt cục thì tới.

“Hô...”

Xa xa không trung, chợt đột nhiên truyền đến kịch liệt xé gió tiếng động, chợt rất nhiều bóng đen từ phía chân trời thiểm lược mà qua, cuối cùng tề xoát xoát xuất hiện ở này phiến trên bầu trời, nhất thời, chứa nhiều cường hân hơi thở, cũng là khuếch tán mở ra, làm cho thiên địa đều là lâm vào rung chuyển. Một

mảnh cường hãn hơi thở khuấy động mà qua, tiền không bên trong xa xôi chỗ, Thiên Đình mấy trăm vạn nhân cũng đã sớm là cảm giác được Hạo Thiên môn hơn một ngàn vạn nhân, cũng đứng ở nghìn vạn dặm ở ngoài.

“Sưu sưu...” Thiên Đình bên trong mây đạo thanh ảnh thả người mà qua, trực tiếp hướng Hạo Thiên môn bên trong đám người phương hướng bạo lực mà đến.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, cũng thân ảnh thả người dựng lên, Lang Lễ, Cửu U song ma, Âm Ma quân, còn có Thiên Mục tiên quân, Nguyên Chân đạo nhân, cùng với mặt khác Thiên Mục Động cùng Nguyên Thần Sơn trung hai cái Tiên quân trung kỳ tu vi giả thả người tới trên không phía trên.

“Khá lắm Hạo Thiên môn, dĩ nhiên là đánh chết Tiêu Dao thành Tiên Đạo liên minh người, lúc này đây, Tiên Đạo liên minh sẽ không tái buông tha các người.” Tiền không bên trong ngũ đạo thân ảnh ổn định, khi trước một người lạnh nhạt nói một tiếng.

“Các người đại biểu chính là Thiên Đình mà thôi, cùng Tiên Đạo liên minh khả không có vấn đề gì.” Nhạc Thành thân ảnh lảng không mà đứng, trong mắt hàn mang đảo qua, nhìn chăm chú vào tiền không năm người, ánh mắt đan vào thì Nhạc Thành biết rõ đối phương người tới thực lực, chỉ trong lòng cũng là có đó kinh ngạc, này trong năm người, Dực Thánh chân quân, Thiên Cương tiên quân hai người Nhạc Thành cũng là đã sớm ra mắt.

Còn lại trong ba người, mỗi người hơi thở ngân nga cường hãn, hiển nhiên đều là cường giả chân chính. Hai người Tiên quân hậu kỳ tu vi trình tự, đúng là kia Du Dịch Linh Cung, Cửu Sát chân quân hai người.

Ánh mắt nhìn chăm chú vào cuối cùng kia một cái màu xanh trường bào, mắt sáng như đuốc lão giả là lúc, Nhạc Thành cũng không xa lạ, đúng là kia Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Viêm Thiên Thiên chủ, này địa vị ở Thiên Đình, cũng là cực cao, vừa mới nói chuyện, chính là người này.

Mà lúc này Nhạc Thành ánh mắt nhìn quét dưới, kia Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân năm người đều là trong mắt kinh ngạc.

Nhạc Thành tu vi trình tự mặc dù là thoát nhìn chỉ có Tiên quân trung kỳ, nhưng là kỳ thật lực trình độ, cũng tới cùng tiên tôn lúc đầu cường giả cứng rắn kháng còn muốn chiếm cứ thượng phong trình độ, này trên người lúc này tiêu sát khí, cũng là làm cho bọn hắn cảm thấy hết sức áp lực, ở Nhạc Thành trong mắt ánh mắt nhìn quét hạ, giống như bọn hắn nguyên thần đều là bị mơ hồ áp chế bình thường.

“Nhạc Thành, thúc thủ chịu trời đi, ít nhất, ta khả nhất khán ở Xiển giáo cùng Dao Trì Kim Mẫu phân thượng tha cho người một mạng.” Một thân thanh bào Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân ánh mắt nhìn chăm chú ở tại Nhạc Thành trên người, này Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành chuyện tình hắn cũng là nghe nói không ít, Thiên Cương tiên quân cũng là nói cho hắn, Nhạc Thành thực lực đã muốn là đánh chết quá Tiên quân hậu kỳ, mặc dù là thừa dịp Bạch Long tiên quân trọng thương tiêu hao hầu như không còn thời điểm đánh chết, chỉ đủ để là chứng minh thực lực bất phàm.

Cho nên lúc này này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cũng là không dám khinh thường, này Kim Giáp Chiến Thần cũng không phải một người bình thường Tiên quân trung kỳ, bất quá ở ở sâu trong nội tâm, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cũng là không có rất coi trọng Nhạc Thành, dù sao đánh chết tiên tôn cùng Tiên quân là hoàn toàn lưỡng chủng thực lực trình tự, này Kim Giáp Chiến Thần thực lực cường thịnh trở lại, cũng không có khả năng có thể đối kháng chính mình đi.

Nếu lúc này này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân đã biết Tây Phương quý đế kết cục, không biết còn có thể hay không nghĩ như vậy.

Ánh mắt nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, lúc này này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trong mắt, phảng phất có kỳ dị dao động truyền ra, nhất cổ hơi thở áp chế, nhất thời bao phủ ở tại Nhạc Thành trên người, tưởng cấp Nhạc Thành một hạ mã uy, Tiên quân, còn không xứng ở tiên tôn cường giả trước mặt kêu gào.

“Hừ! , chỉ sợ là thực lực của ngươi còn chưa đủ.” Nhạc Thành nhất ngữ hai ý nghĩa, gần nhất trở về này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trong lời nói, thứ hai cũng nhìn ra người này dĩ nhiên là bắt đầu

đối phó chính mình, tâm niệm cùng nhau, nhất cổ vô hình uy áp, lặng yên tự ẩn đường khuếch tán mà ra, trực tiếp là cùng Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân uy áp tiếp xúc ở tại cùng nhau.

“Xuy!”

Gần chính là thoáng tiếp xúc, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân thúc dục hơi thở áp chế lực cơ hồ là nháy mắt hồng mất, mà thân hình cũng là một cái vô ý đột nhiên run lên, mắt lộ ra kinh hãi vẻ nhìn Nhạc Thành, ở Nhạc Thành uy áp dưới, hẳn dĩ nhiên là ở không có chú ý điều kiện tiên quyết hạ bị áp chế đã rơi vào hạ phong.

“Thật mạnh.”

Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân gần là chốc lát gian hoảng sợ, đó là minh bạch rồi lại đây, lập tức thần sắc trầm xuống, mới biết được Nhạc Thành không dễ chọc, lúc trước ở tiểu Dao Trì thượng, hẳn nhìn thấy quá Nhạc Thành thực lực chính là Đại La Kim Tiên mà thôi, không nghĩ tới mấy ngàn năm thời gian, dĩ nhiên là lớn dần tới đáng sợ như thế tình trạng.

“Nhạc Thành, ngươi chẳng lẽ cảm thấy được ngươi hôm nay còn có hung hăng càn quấy tiền vốn sao?” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân kinh ngạc lúc sau thần sắc trầm xuống đạo.

“Có hay không này tiền vốn, ngươi thử xem chỉ biết, có lá gan trong lời nói, chúng ta một mình một trận chiến như thế nào, không dám trong lời nói, vậy không cần nhiều lời.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng nói, thanh âm trầm thấp, cũng nháy mắt xuyên thấu khắp không gian, đủ để sứ làm cho sở hữu Hạo Thiên môn cùng Thiên Đình mọi người là nghe rành mạch, tựa liên xa xôi xa xa, hơn mười vạn trộm ẩn ẩn núp đi xem náo nhiệt nhân cũng là nghe rành mạch.

Nhạc Thành cố ý như thế, không thể nghi ngờ chính là muốn trước thừa cơ trọng thương này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, lúc này kia Thiên La thần tôn còn không có lộ diện, đến lúc đó hai người kia hai tay trong lời nói, chính mình đã có thể phiến toái, mà lúc này kia Tây Phương Giáo nhân cũng không có lộ diện, thế nhưng cha vợ nói Tây Phương Giáo cùng Thiên La thần tôn đều đến đây, kia tự nhiên chính là thật sự.

Cho nên, chính mình hiện tại cũng chỉ có kích thích này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cùng chính mình một mình một trận chiến, hảo thừa cơ trọng thương cùng hắn, đến lúc đó chính mình nhiều ít hội thoải mái một ít.

Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân sắc mặt run đứng lên, một cái Tiên quân trung kỳ tu vi giả, cứ việc là có bất phạm, nhưng là trực tiếp khiêu chiến chính mình, chính mình nếu không đáp ứng, về sau này tam giới bên trong chỉ sợ là mọi người còn tưởng rằng tử liên thật là sợ này Nhạc Thành.

Sắc mặt run rẩy một chút, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân lạnh nhạt nói một tiếng: “Nhạc Thành, đây là chính ngươi tìm, khả bị trách ta đến lúc đó thu tay lại chậm, hối hận đã có thể không còn kịp rồi.”

Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nói xong, mà cùng lúc đó quanh thân cường hãn hơi thở cũng là lấy này thân thể vì trung tâm, nhất ** khuếch tán dựng lên, nhất thời, không trung cả không gian đều là trực tiếp chấn động liễu đứng lên, cũng phong vân biến sắc.

“Ha ha, tiên tôn liên giới lắm có thể nào, Thiên Đình lại như thế nào, hôm nay, ta trước hết là giết huynh Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, theo sau ta phải giết đến Thiên Đình phía trên.” Nhạc Thành cười lạnh dựng lên, không gian xung quanh nảy lên một loại dày đặc hàn ý, trong lòng sát ý bành trướng, cường hãn tiêu sát khí hơi thở nhấc lên không gian xung quanh một mảnh không gian sóng gợn, cùng Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân khí tức trên thân địa vị ngang nhau.

“Lui ra.” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân đối thân sau Thiên Cương tiên quân, Dực Thánh chân quân bọn người nói đạo.

Bốn vị giới chủ lập tức bạo lui mà xuống, Thiên chủ muốn động thủ, bọn hắn cũng là nhạc không cần ra tay, nếu Thiên chủ có thể đem này Nhạc Thành đánh chết, kia lần này coi như là tất cả mọi người lập được công lớn.

Ám Ma quân, Lang Lễ đám người lúc này không cần Nhạc Thành phân phó, đó là trực tiếp lui xuống. Mà Thiên Mục tiên quân, Nguyên Chân đạo nhân hai người này còn lại là lo lắng nhìn Nhạc Thành, đây chính là sẽ đối phó tiên tôn cường giả a, nếu Nhạc Thành bị đánh chết trong lời nói, bọn hắn bị bày ra nguyên thần ấn ký, kia cũng là hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Mà Lang Lễ, Cửu U song ma, Ám Ma quân cũng cười lạnh một chút, môn chủ thực lực bọn hắn chính là biết đến, tiên tôn lúc đầu có thể không pháp ở môn chủ dưới tay kêu gào.

“Nhạc Thành, ngươi thực hung hăng càn quấy, chính là ngươi hắn là biết, Tiên quân, tiên tôn, hai người chênh lệch, còn hơn trong tưởng tượng của ngươi còn muốn lớn hơn.” Lúc này, cả trên không bên trong, cũng chỉ có hai người thân ảnh, không gian xung quanh hơi thở quay chung quanh hai người bắt đầu run không dứt.

“Ngươi vô nghĩa thật nhiều.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, thân ảnh trong phút chốc liền biến mất tại nguyên chỗ.

“Tốc độ thật nhanh.”

Nhìn thấy Nhạc Thành tốc độ, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân sắc mặt càng thêm trầm xuống, pháp quyết đánh ra, không gian xung quanh bên trong, nháy mắt hóa thành một mảnh một mảnh không gian, tầng tầng không gian sóng gợn bao phủ ở tại phạm vi trong lúc đó.

“Xuy...”

Nhạc Thành thân ảnh lúc này cũng không thể tưởng tượng nổi xuyên thấu không gian, cũng quanh thân cuộn cuộn hơi thở tràn ngập, chung quanh không gian có một mảnh không gian sóng gợn như ẩn như hiện, chỗ không gian là đã muốn một mảnh thành một cái mảnh không gian, sắc bén vô cùng hơi thở áp chế ở mọi người trong lòng, cho dù là xa xa mọi người cách xa nhau tái xa, cũng là có thể cảm giác được lúc này trên không bên trong hai người đều tự tràn ngập mà ra cường hãn hơi thở.

1275. Chương 1084: Ta Nhưng Thật Ra Muốn Nhìn Còn Có Ai Dám Động Người

Hừ.” Nhìn thấy Nhạc Thành thân ảnh, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nhanh chóng một đạo pháp quyết lại đánh ra, cả người thả người mà lên, trong tay trực tiếp là bị bám một mảnh chuông ấn đó là đánh về phía Nhạc Thành, chuông ấn thượng mang theo xé rách không gian màu xanh chuông mũi nhọn.

“Kim Long thân thể, Phong Lôi sí, Long giáp, Không Gian chi thân.”

“Xuy xuy ”

Nhưng vào lúc này, Nhạc Thành thân ảnh cũng nháy mắt bố trí thượng Kim Long thân thể, Long giáp, Phong Lôi sí, thân ảnh nháy mắt cũng liền hóa thành trên trăm đạo thân ảnh, mỗi một đạo thân ảnh đều là giống nhau như đúc, căn bản là không thể phân ra thiệt giả.

Trên trăm đạo thân ảnh đều là mang theo một đạo chuông ấn theo bốn phương tám hướng đánh về phía Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân mà đi, chung quanh không gian nháy mắt ngay tại trên trăm cái thân ảnh phong tỏa dưới xem, này không gian đều tràn ngập một mảnh dày đặc chuông ấn.

Mà một chiêu này, cũng Nhạc Thành thi triển Không Gian chi thân lúc sau, hơn nữa tốc độ thần thông thúc dục nhất chiêu, loại này quý quái tốc độ đã muốn là tới tuyệt đối khủng bố tình trạng.

Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nhất thời liền sắc mặt hơi đổi, mặt quá một mảnh kinh ngạc, quanh thân pháp lực cuồng bạo hội tụ mà ra, trong tay pháp quyết biến hóa, nắm chuông vì quyền, lập tức một quyền hung hăng tập ra, thiên địa nháy mắt phong vân biến sắc, đáng sợ kinh phong thổi quét mở ra, chung quanh không gian nháy mắt sụp đổ.

Mà Nhạc Thành trên trăm đạo thân ảnh tại đây không gian sụp đổ trung đó là biến mất không thấy, không gian trực tiếp bản sụp đổ, gì hư ảnh đều không thể ở không gian bên trong tồn lưu, bất quá lúc này thời điểm, chính phía trước, nhất đạo thân ảnh cũng tốc độ không giảm lao thẳng tới mà lên.

“Phách Thiên Ấn.”

Nhạc Thành vừa quát, trong tay một đạo thật lớn chưởng ấn thay đổi triệt để bình thường quay lại không gian, trực tiếp tạt hướng về phía Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân mà đi, đáng sợ hơi thở cuộn cuộn, đục lỗ tầng tầng một mảnh không gian, cả không gian cũng là ở một chưởng dưới bị bảm Phong Lôi chấn chấn.

“Thanh Long chưởng.”

Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trong tay pháp quyết thúc dục, trước người một đạo chưởng ấn cũng phá không mà ra, trực tiếp chấn vỡ một mảnh không gian.

Lưỡng đạo lực lượng chạm vào nhau chia ra mà tán, chỉ để lại một đạo kinh thiên động địa bình thường tiếng vang, khắp không gian lại sụp đổ, nháy mắt không gian thoát phá, trên không trung hiển lộ một mảnh hắc ám hư vô, ánh sáng trực tiếp bị cắn nuốt trong đó.

Nhìn thấy hai người này chiến đấu kịch liệt, xa không bên trong mọi người đều bị là cảm thán, đây mới là cường giả thực lực.

“Thình thịch oành...”

Lập tức hai người lại giao thủ ở tại cùng nhau, một cái thở gấp thời gian, liền đủ để sứ làm cho hai người giao thủ mấy chiêu, đến mức, chung quanh không gian sóng gợn gợn, hai người giao thủ trong lúc đó, mỗi một đạo công kích đều là khiến cho không gian sụp đổ, chung quanh trên không Trung phong vân biến sắc, chung quanh người quan sát một đám không khỏi là trợn mắt há hốc mồm. Loại lực lượng này cường giả giao phong, dẫn dắt lên đập vào đã muốn là vượt quá mọi người tưởng tượng, Tiên quân hậu kỳ cường giả cũng đều là kinh ngạc không thôi.

Kích tán lực lượng hung hăng đập vào ở tại hạ trống không núi non trung, núi non không ngừng kịch liệt chấn động, thật lớn cái khe vực sâu, cơ hồ là muốn đem khắp không cùng núi non một phân thành hai.

Lúc này hai người giao thủ khiến cho chính là phong vân biến sắc trời sụp đất nứt, căn bản là không phải bình thường tu vi giả có khả năng đủ đối kháng. Tùy tiện có vừa ra không gian sụp đổ, cũng có thể đủ nháy mắt làm cho Cửu Thiên Huyền Tiên trực tiếp thân thần câu diệt.

Mấy chiêu đi qua, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân đã muốn là càng ngày càng kinh hãi, hắc căn bản là thật không ngờ Nhạc Thành thực lực dĩ nhiên là cường hãn tới loại tình trạng này.

“Ngao...”

Một đạo rít gào tiếng động vang vọng phía chân trời, chỉ thấy trên không bên trong, cũng trống rỗng ở Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân phía sau, một đạo khổng lồ vô cùng bát trảo Thanh Long hư ảnh xuất hiện, này bát trảo Thanh Long thân ảnh ước chừng là có thêm tiếp cận mười vạn thước khổng lồ, mặc dù là hư ảnh, khí tức trên thân lại là chân chính thần long hơi thở, một cỗ tuyệt đối áp lực làm cho Hạo Thiên môn, cùng Thiên Đình đội hình bên trong không ít phi hành yêu thú, tiên thú, toàn bộ phủ phục trên mặt đất thân hình run rẩy không ngừng.

Thanh Long rít gào, lập tức bốc lên đánh về phía Nhạc Thành mà đi, cả không gian nhất thời sụp đổ một mảnh, kích tán không gian mảnh nhỏ đều là vạch tìm tòi vô số tối đen không gian cái khe.

“Bát trảo Thanh Long mà thôi.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, thân ảnh lẳng không mà đứng, quanh thân một đạo lao ra, lập tức thần quang trong vòng, cũng lại năm đạo hào quang bắn nhanh phóng lên cao.

“Gào khóc gào khóc...”

Hắc, trăm, hoàng, hồng, Lam ngũ điều năm màu cửu trảo cự long ngũ điều cự long rít gào dựng lên, cường hãn hơi thở phá hủy không gian, ngũ điều cửu trảo thần long quay cuồng lên phun, định yếu thoát phá khắp thiên địa giống nhau, này hơi thở, còn hơn kia Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân ngưng tụ bát trảo Thanh Long chính là phải mạnh hơn nhiều.

Ngũ điều cự long lúc này cũng phô thiên cái địa phá hủy tầng lớn không gian, làm cho cả không gian đều ở chấn động, lập tức đánh về phía kia một cái đã muốn là có chút uể oải bát trảo Thanh Long mà đi.

“Vang âm âm... !”

Ngũ điều thần long mang theo ngập trời lực nghiền chi mà lên, hung hăng cùng kia bát trảo Thanh Long va chạm ở tại cùng nhau, khủng bố cường hãn thần quang bắn nhanh ra một đạo làm cho người ta sợ hãi bàng bạc lực lượng, này khủng bố lực lượng tủng quán thiên địa,, xé rách không gian, hơi thở có thể nói hủy thiên diệt địa.

“Xuy xuy xuy xuy...”

Chỉ điều bát trảo Thanh Long khoảng cách bị va chạm tứ phân ngũ liệt, không sai đồng thời thời điểm, ngũ điều thần long cũng bắt đầu âm đạm không ít, lập tức bắt đầu tiêu tán, chỉ lúc này một cỗ bàng bạc cự lực cũng đều trút xuống tới Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trên người.

“Phụt.....”

Hai đạo thân ảnh theo hư không bắn nhanh mà ra, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nhất miệng máu tươi phun ra, trong mắt một mảnh kinh hãi.

“Hỗn Nguyên Chân Thân, Diệt Ma.”

Cũng đúng lúc này, Nhạc Thành thân ảnh thúc dục không gian thần thông, tốc độ thần thông phụ trợ, lập tức xuyên qua không gian, không thể tưởng tượng nổi đến này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trước người trên không, cùng chi còn có kia khổng lồ tám vạn thước Hỗn Nguyên Chân Thân, kim mang đại tác phẩm, hơi thở tăng vọt, trong tay pháp quyết đánh ra, Hiên Viên kiếm cũng nắm ở trong tay, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết bên trong thứ năm chiêu Diệt Ma bắt đầu thi triển mà ra.

Cùng với Nhạc Thành kiếm quyết đánh ra, bóng kiếm thất luyện như quang, kiếm quang phía trước không gian, trực tiếp là ở kiếm quang thất luyện trung trong nháy mắt nổ tung mà khai, từng đạo thượng vạn thước lớn lên tới đen không gian cái khe, giống như mạng nhện bình thường, bay nhanh rất đúng bốn phía lan tràn mà đi. Bóng kiếm liên miên không dứt, giống như cuộn sóng bình thường.

Đầy trời kiếm quang quét ngang mà qua, chung quanh không gian tùy mặc dù là bộc phát ra tàn sát bừa bãi phía chân trời năng lượng gió lốc, khắp không gian bắt đầu nứt toác thành phần mảnh, hư không hiển lộ, này đầy trời kiếm quang cũng thổi quét hướng về phía Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân.

“Định Hải Thần Châu ”

Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân sắc mặt đại biến, toàn thân pháp lực thúc dục mà ra, bốn đạo lưu quang bắn nhanh, cũng tứ khóa Định Hải Thần Châu ở trên không trung hóa thành tứ đoàn chói mắt thần quang, mang theo bàng bạc lực phá hủy không gian ngăn cản tại phô thiên cái địa bóng kiếm phía trước.

“Tứ khóa Định Hải Thần Châu.” Nhạc Thành cũng là có đó kinh ngạc, không nghĩ tới này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân một cái trên thân người còn có tứ khóa Định Hải Thần Châu, nan tự trách mình không biết còn thừa Định Hải Thần Châu rơi xuống.

Sắc bén kiếm khí giống như bão bình thường, thổi quét khắp hư không, Định Hải Thần Châu phía trên, cũng phá hủy không gian, toàn lực ngăn cản.

“Thình thịch thình thịch thình thịch...”

Khắp không gian đã muốn là hoàn toàn lâm vào tối đen, ánh sáng căn bản không thể thấu đi vào, này trên không bên trong cường hãn hơi thở, làm cho ở đây đích thực bất luận kẻ nào đều là thương thang cứng lưỡi.

“Ha ha, Minh giới chi môn.”

Tối đen không gian trong vòng, đạo đạo thần quang bắn nhanh, ngọt lại truyền đến Nhạc Thành cuồng tiếu tiếng động, nhất cỗ kinh khủng u hồn khí bắn nhanh, cả không gian phía trên ngọt đạo đạo sóng gợn đảo qua, khí tức quỷ dị tràn ngập cả không gian.

“Đây là Minh giới chi môn, Minh giới Minh Tôn vật a.”

“Này Kim Giáp Chiến Thần trên người như thế nào sẽ có Minh giới chi môn.”

Hạo Thiên môn trung, có chút nhân lực kiến thức đều là bất phàm cường giả nhất thời kinh ngạc, này Minh giới chi môn chi môn như thế nào là sẽ tới này Kim Giáp Chiến Thần đích tay trúng.

“Thanh Long ngâm...”

Trong hư không, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân lại ngưng tụ đứng lên một cái bát trảo Thanh Long nghênh thiên trường khiêu, đạo đạo âm ba chấn lòng người phách, áp chế nguyên thần, này rồng ngâm thanh bên trong, xa không bên trong, Đại La Kim Tiên trình tự cùng với dưới tu vi giả, đều bị là mồ hôi lạnh ứa ra.

“Sinh mệnh giam cầm.”

Nhạc Thành một đạo quát nhẹ, sinh mệnh thần thông thúc dục mà ra, cả không gian nhất thời trong phút chốc tựa như tử vực, sinh cơ hoàn toàn không có.

“Thần Nông đỉnh, cho ta vào đi.” Hư không trong vòng, một đạo thần quang lại bắn nhanh mà ra, cũng vào lúc này thời điểm, một cái khổng lồ cự đỉnh áp không xuống, mang theo nóng cháy vô cùng ngọn lửa, không gian xung quanh trực tiếp chiếu rọi ở một mảnh ánh lửa bên trong.

“Thần Nông đỉnh.” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trong mắt có kinh hãi, lúc này hấn, ở Nhạc Thành này mưa rền gió dữ bàn công kích dưới, cũng tiêu hao nghiêm trọng, cũng không gian xung quanh giam cầm, pháp lực đều không thể thúc dục.

“Hô.” Thật vất vả giãy trói buộc, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân thân ảnh nháy mắt bạo lui, trên không bên trong hội áp xuống Thần Nông đỉnh, hấn căn bản là không dám cứng rắn kháng, đây chính là thượng cổ thần khí.

“Không Động ấn.”

“Minh giới chi môn.”

Đồng thời lúc nhất thời, Nhạc Thành pháp quyết thúc dục, trên mặt nhất thời trắng bệch một mảnh, quanh thân pháp lực cơ hồ hao hết dưới, lại là đồng thời thúc dục Không Động ấn, Minh giới chi môn bao phủ hướng về phía Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân mà đi.

Minh giới chi môn uy lực, cơ hồ là còn hơn thượng cổ thần khí cũng là đúng nhiều ít, Không Động ấn cũng là không cần phải nói, hơn nữa Thần Nông đỉnh, lúc này chẳng khác gì là Nhạc Thành đồng thời thúc dục tam kiện thượng cổ thần khí vây công hướng về phía Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân mà đi.

Tam kiện thần khí bao phủ dưới, này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân sắc mặt trắng bệch, ánh mắt lộ ra làm cho người ta sợ hãi ánh mắt, hấn là trăm triệu không thể tưởng được Nhạc Thành thực lực dĩ nhiên là tới loại tình trạng này.

“Gào khóc...” Lúc này này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân pháp quyết thúc dục, quanh thân cao ngất bạo phun mà ra tam điều bát trảo Thanh Long, tam điều Thanh Long toàn lực bốc lên, cũng không thể giãy tam kiện thượng cổ thần khí trói buộc.

Này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân bắt đầu e sợ, hấn khả thật không ngờ hấn hội rơi xuống này từng bước, chính mình dĩ nhiên là không thể làm gì một cái Tiên quân trung kỳ tu vi giả.

Vây xem bên trong mọi người, mặc kệ là Hạo Thiên môn, vẫn là Thiên Đình, hoặc là xa không bên trong trộm vây xem nhân, lúc này không có chỗ nào mà không phải là trợn mắt há hốc mồm, Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành thực lực, dĩ nhiên là cường hấn tới loại tình trạng này.

Thiên Mục tiên quân, Nguyên Chân đạo nhân đám người thở dài nhẹ nhõm một hơi, bọn hấn chính là ở lo lắng môn chủ này rơi xuống, bọn hấn cũng sẽ đi theo rơi xuống, lúc này tặng một hơi đồng thời, cũng đối Nhạc Thành thực lực trương thang cứng lưỡi đứng lên, Tiên quân trung kỳ vẫn là ở áp chế tiên tôn lúc đầu cường giả, cái này cũng rất không thể tưởng tượng nổi chứ.

“Xuy! Xuy! Xuy!”

Không Động ấn, Thần Nông đỉnh, Minh giới chi môn áp chế dưới, ba ngày bát trảo Thanh Long bị hội áp mà phá tiêu tán ở giữa không trung.

“Thiên La thần tôn cứu ta, Phổ Hiền đạo hữu, Văn Thù đạo hữu cứu ta a.” Nhưng vào lúc này, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân quát lớn, sắc mặt đã muốn là kinh hoảng hết, lúc này hắn, mới biết được Nhạc Thành đáng sợ.

“Người chính là Nhạc Thành sao, có điểm thực lực, chịu chết đi.” Nhưng vào lúc này, tiền không phía trên, một đạo trường bào thân ảnh nháy mắt xuất hiện, không gian xung quanh tầng tầng không gian sóng gợn khuấy động mà khai.

Thân ảnh ấy xuất hiện, tùy mặc dù là đánh về phía Nhạc Thành cùng Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân hai người giao thủ không gian mà đi.

“A di đà phật...”

Theo này một đạo trường bào thân ảnh xuất hiện, cũng thất âm a-di-đà phật xuyên thấu không gian mà ra, bảy áo cà sa phật y người xuất hiện ở tiền không bên trong, bảy người chung quanh phật quang khuấy động, hơi thở áp lực dưới, không gian sóng gợn cũng run không ngừng.

Chứng kiến này mấy người xuất hiện, nhất thời Hạo Thiên môn trung mọi người là sắc mặt cả kinh.

Nhạc Thành vẫn chính là ở lo lắng đột nhiên trong lúc đó sẽ có kia Thiên La thần tôn cùng Tây Phương Giáo nhân xuất hiện, đây mới là toàn lực thúc dục Không Động ấn, Thần Nông đỉnh, Minh giới chi môn tưởng đánh chết hoặc là trọng thương này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân. Không nghĩ tới, này thời điểm mấu chốt, những người này thật đúng là xuất hiện, xem ra những người này vừa mới cũng vẫn là giấu ở chung quanh đi, chính là thực lực của chính mình không thể phát hiện bọn hắn mà thôi.

“Đáng chết.” Nhạc Thành thảm mắng một tiếng, phía trước hướng chính mình đánh tới, tiền tôn trung kỳ thực lực, còn hơn cha vợ Xích Tinh Tử khí tức trên thân yếu nhược thượng một ít, nhưng là tuyệt đối là ở cùng trình tự, hắn là chính là Thiên La thần tôn.

Này Thiên La thần tôn công kích hướng về phía chính mình mà đến, Nhạc Thành tuyệt đối là không dám khinh thường, đành phải là tính toán trước rút về đối Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân công kích bảo vệ chính mình đang nói, đáng tiếc này tốt cơ hội, lần sau muốn đem này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân * đến này tình trạng đã có thể không dễ dàng, đối phương chính là hội trước tiên có điều chuẩn bị.

“Nhạc Thành, không cần hiểu, chuyện khác có ta ở đây.” Nhưng vào lúc này, vừa đến quen thuộc thần niệm truyền âm đã rơi vào Nhạc Thành trong tai, nghe thế một đạo thần niệm truyền âm, Nhạc Thành nhất thời trong lòng kích động lên, sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu rốt cục thì đúng lúc chạy tới.

“Thiên La thần tôn, như thế nào, ngươi thế nhưng trốn đối với ta hậu bối xuống tay, ngươi thật to gan a.” Một đạo quát tiếng quát xuyên thấu không gian, theo đang nói vừa mới hạ xuống, không gian trong vòng đột nhiên mạnh xuất hiện tầng tầng lực mũi nhọn, lực mũi nhọn lượn lờ, cuối cùng hóa thành một đạo không gian thật lớn thông đạo, một đạo cuộn cuộn cường hãn hơi thở, bạo phun mà ra.

Phía chân trời lực mũi nhọn bắt đầu khởi động, không gian run rẩy, nhất thời, một mảnh không gian sụp đổ, một loại kinh người hơi thở tràn ngập mở ra.

Cũng vào lúc này Dao Trì Kim Mẫu thân ảnh, đó là trống rỗng xuất hiện, ở Dao Trì Kim Mẫu phía sau, cũng Hạo Thiên Đại Đế cùng Long Cát công chúa cũng là thoáng hiện mà ra.

“Xuy xuy.”

Dao Trì Kim Mẫu không có gì trì hoãn, thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang, nháy mắt bạo lực hướng về phía Thiên La thần tôn mà đi, cùng lúc đó, trong tay pháp quyết đánh ra, linh phi thụ giữ ra, đây trời thanh mang đó là bạo phun mà ra, lập tức triển hướng về phía Thiên La thần tôn mà đi.

“Dao Trì Kim Mẫu.”

Thiên La thần tôn sắc mặt cả kinh, không nghĩ tới lúc này Dao Trì Kim Mẫu sẽ xuất hiện, lúc này tay áo bào vung lên, trong tay một đạo bàng bạc cự lực hóa thành chưởng ấn nháy mắt ngăn cản tại sau trống

không linh phi thụ phía trước.

“Thình thịch...” Linh phi thụ thượng một mảnh thần quang trực tiếp là xuyên thấu kia khổng lồ chướng ải, khắp không gian đột nhiên nứt toác, Thiên La thần tôn thân hình trong phút chốc đã bị đẩy lui ở mấy vạn thước.

“Thiên La thần tôn, ngươi cho là đột phá tới tiên tôn trung kỳ có thể đủ đối kháng ta có thể nào, nằm mơ đi.” Dao Trì Kim Mẫu lãnh quát một tiếng, linh phi thụ nháy mắt thu về tới trên người.

“Tiểu tử, ta và ngươi liều mạng.” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nhìn thấy Dao Trì Kim Mẫu xuất hiện, nhất thời thần sắc kinh hãi thất vọng một mảnh, lập tức cắn răng, một đạo máu huyết phun ra, cả người lúc này hóa thành một cái thực chất hóa bát trảo Thanh Long phá hủy một mảnh không gian đánh về phía Nhạc Thành, này bát trảo Thanh Long uy lực, nháy mắt tăng vọt không ít, còn hơn này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân toàn thịnh thời kì còn mạnh hơn thượng ba phần bộ dáng. Mà ở đứng đây sau, cũng một đạo khói nhẹ bắn nhanh mà ra.

“Tuồng nguyên thần mà chạy, nằm mơ đi.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết cấp tốc đánh ra, Minh giới chỉ môn mở rộng ra, một cổ ngạt trời u hồn khí bắn nhanh mà ra mạn quá không gian, nháy mắt đem này khổng lồ bát trảo thần long vây ở trong đó.

“Thời Gian đảo lưu.”

Cả không gian nháy mắt chảy ngược, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân chạy trốn nguyên thần rõ ràng tới trăm vạn lý ở ngoài, cũng lúc này quỷ dị bắt đầu bạo lực mà quay về.

“Cho ta thu.”

Trên không trung, khổng lồ Thần Nông động phía trên trần ngạt nhất cổ kinh khủng ngọn lửa, lập tức bao phủ cả không gian, cũng ở mọi người kinh hãi ánh mắt bên trong đem Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nguyên thần bao phủ ở tại trong đó.

Này hết thấy cũng chỉ là một cái thở gấp thời gian mà thôi, lập tức Nhạc Thành đó là thu hồi Thần Nông đỉnh, Minh giới chỉ môn, còn có Không Động ải, lúc này sắc mặt một mảnh hư thoát trắng bệch, loại này khổng lồ tiêu hao, có trong cơ thể khổng lồ trong cơ thể thế giới chống đỡ cùng sinh mệnh thần thông, bắt từ nguồn suối cũng vô pháp hoàn toàn chống đỡ trụ, đây chính là chiến đấu kịch liệt một cái tiên tôn cường giả a, không phải bình thường cường giả.

“Ra mắt sư phó, ra mắt sư mẫu.”

Thu hồi Hỗn Nguyên Chân Thân, Nhạc Thành lúc này cũng tới Hạo Thiên Đại Đế cùng Dao Trì Kim Mẫu bên người, sư mẫu đứng lúc đuổi tới, Hạo Thiên môn có thể nói phải không lo.

“Làm thật là tốt, hiện tại có sư mẫu ở, ta nhưng thật ra muốn nhìn còn có ai dám động ngươi.” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói, nhìn thấy Nhạc Thành chính là trực tiếp đối phó rồi Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, trong lòng kinh ngạc bên trong cũng là vui sướng không thôi.

“Nhạc Thành, vất vả ngươi, khoái nghỉ ngơi một chút đi, kế tiếp liền giao cho ta cùng sư mẫu của ngươi đến xử lý là tốt rồi.” Hạo Thiên Đại Đế đối Nhạc Thành nói, nhìn thấy vừa mới Nhạc Thành thực lực, cũng ánh mắt bên trong an ủi không thôi.

“Là, sư phụ.” Nhạc Thành đáp, ánh mắt bên trong lại là có thêm tuyệt đối kinh ngạc, lúc này sư phụ tu vi dĩ nhiên là tới Tiên quân sơ kỳ, lần trước sư phụ rời đi Hạo Thiên môn thời điểm, còn chính là Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ mà thôi a, chẳng lẽ là kia thời hồng hoang mây tía làm cho sư phụ có như thể biến hóa có thể nào.

“Nhạc Thành, ngươi không sao chứ, khoái điều tức một chút.” Long Cát công chúa tới Nhạc Thành bên người thân thiết hỏi.

“Không có việc gì, yên tâm đi, ngươi lui xuống trước đi đi.” Nhạc Thành đối Long Cát công chúa nói, này trên không tùy thời đại chiến, miễn cho là lan đến gần Long Cát trên người, thực lực của nàng chính là còn không đủ để tham gia loại này đại chiến.

“Văn Thù, Phổ Hiền, hai người này quả nhiên là như thế.” Nhạc Thành ánh mắt lập tức nhìn chăm chú ở tại tiền trống không bảy Tây Phương Giáo người trên người, trước mặt hai người, trong đó một cái đứng là đã muốn là bị chính mình đánh chết một lần Phổ Hiền, còn có một rõ ràng là Văn Thù. Mà lúc này hai người này khí tức trên thân cũng tới một loại khủng bố tình trạng, Nhạc Thành đánh giá hai người, này hơi thở hẳn là đi vắng cha vợ Xích Tinh Tử dưới, dựa theo Tây Phương Giáo thực lực trình tự, hẳn là tới Phật tổ trung kỳ tình trạng.

Nhạc Thành thầm nghĩ, này Phổ Hiền bị đánh chết, chính là một cái phân thân mà thôi, chính mình còn một lần lấy vì chính mình đánh chết này Phổ Hiền đầu.

Mà hai người này phía sau, còn có năm cường giả, quanh thân hơi thở run, thực lực cũng là tới khủng bố tình trạng.

“Hư Đồ”, “Phù Đà”, “Phù Đồ”, “Phật”, “Phù Đầu” Nhạc Thành thúc dục biến hóa thần thông suy tính, thần sắc hơi hơi trầm xuống, năm người này dĩ nhiên là Tây Phương Giáo ngũ đại Phật Đà, mỗi người thực lực đều là Phật Đà hậu kỳ, tương đối chính là Tiên quân hậu kỳ thực lực.

“Thiên La thần tôn, Phổ Hiền, Văn Thù, các người đây là cái gì ý tứ, đối Hạo Thiên môn động thủ, khi ta không tồn tại có thể nào.” Dao Trì Kim Mẫu trong mắt sắc bén ánh mắt theo xa không trung tam trên thân người đảo qua, cả người sát ý không thêm che dấu trực tiếp tràn ngập mở ra.

“Dao Trì Kim Mẫu, này Nhạc Thành đánh chết hai ta cái đệ tử, chẳng lẽ ta báo thù cũng không nên sao?” Thiên La thần tôn sắc mặt khó coi nhìn Dao Trì Kim Mẫu, ở Dao Trì Kim Mẫu sắc bén ánh mắt phía trước, hẳn đã muốn là cảm giác được áp chế, chính là sự tình tới này tình trạng, hẳn cũng không có quay lại đường sống.

“Hừ, Nhạc Thành đánh chết người hai cái đệ tử, người hai cái đệ tử lúc ấy là cái gì thực lực trình tự, Nhạc Thành là cái gì thực lực trình tự, người hiện tại lại là cái gì thực lực trình tự, thế nhưng như vậy, kia hôm nay, ta cũng chỉ hảo đối với người động thủ.” Dao Trì Kim Mẫu hừ lạnh một tiếng, ngập trời sát ý khuếch tán, trực tiếp là bao phủ ở tại Thiên La thần tôn trên người.

“A di Đà Phật, Dao Trì Kim Mẫu, người cũng không cần như vậy việc quái gở * nhân, hôm nay, này Nhạc Thành trưởng, cũng là đến lúc đó tính quên đi, người cũng hộ không được hẳn.” Văn Thù khẩu tuyên a-di-đà Phật nói.

“Hừ, các người này hai cái con lừa ngốc, Xiển giáo phản đồ mà thôi, Tiên Ma giới còn không phải các người Tây Phương Giáo điều vô dương oai địa phương.” Dao Trì Kim Mẫu lạnh nhạt nói một tiếng.

“Dao Trì Kim Mẫu, ta muốn nhìn người có thể hay không đối kháng trụ chúng ta.” Phổ Hiền nói nhỏ một tiếng, trong tay Phật ấn vung lên, lập tức đối tiền không Thiên La thần tôn nói: “Thiên La đạo hữu, Dao Trì Kim Mẫu có chúng ta ở, người tốc tốc đánh chết kia Nhạc Thành như thế nào.”

Thiên La thần tôn nhìn chăm chú liếc mắt một cái Dao Trì Kim Mẫu, lập tức lại là nhìn chăm chú vào Nhạc Thành liếc mắt một cái, dù sao nay thiên Dao Trì Kim Mẫu cũng phải tội, hơn nữa này Nhạc Thành lớn dần quá nhanh, sớm hay muộn là muốn tìm chính mình tính sổ, còn không bằng hôm nay đánh chết vĩnh tuyệt hậu hoạn.

“Hảo, không thành vấn đề.” Thiên La thần tôn nói, ánh mắt nhìn chăm chú vào xa trống không Nhạc Thành thần tình sát ý.

“Hừ.” Cảm giác được kia Thiên La thần tôn trong mắt sát ý, Nhạc Thành không khỏi là hừ lạnh một tiếng, một mình một cái tiên tôn trung kỳ, chính mình còn hoàn toàn không sợ, cho dù là chính mình hoàn toàn không ra tay, trốn vào Thần Nông đỉnh hoặc là Không Động ẩn trong vòng, phỏng chừng này Thiên La thần tôn cũng chỉ có lo lắng suông phân.

“Một khi đã như vậy, vậy động thủ đi.” Phổ Hiền quát một tiếng, ánh mắt lúc này cũng xa xa quỵ dị nhìn chăm chú ở tại Liệt Hỏa Ma Vương trên người, thần nhiên nói: “Của ta Thái Cực phù ấn, cũng nên vật quy nguyên chủ.”

1276. Chương 1085: Thượng Cổ Thần Khí Luyện Yêu Hồ

Tiếng nói vừa dứt, chỉ thấy này Phổ Hiền trong tay pháp quyết biến hóa, cũng không biết là chuyện gì xảy ra, Liệt Hỏa Ma Vương quanh thân cao ngất một đạo thần quang bắn nhanh mà ra, đúng là thần khí Thái Cực phù ấn, mà Thái Cực phù ấn lúc này cũng nháy mắt xuyên qua không gian lại đã rơi vào Phổ Hiền đích tay thượng.

Nàng Thái Cực phù ấn, Phổ Hiền hơi hơi lạnh nhạt nói: “Của ta Thái Cực phù ấn cũng muốn luyện hóa, không biết trời cao đất dày.”

“Của ta Thái Cực phù ấn.” Lúc này, Liệt Hỏa Ma Vương chính là muốn khóc cũng không kịp, đây chính là hấn rõ ràng luyện hóa thần khí, lúc này đột nhiên liền cùng hấn mất đi liên hệ, một món đồ thần khí cứ như vậy đã không có.

Nhạc Thành sắc mặt cũng là sá biến, xem ra này Thái Cực phù ấn so với Phổ Hiền đã sớm là bố trí cái gì thủ đoạn, thế cho nên là Liệt Hỏa Ma Vương tới hiện tại cũng chưa phát hiện Thái Cực phù ấn hấn cũng không có hoàn toàn luyện hóa.

“Động thủ.” Cũng đúng lúc này, Văn Thù nói nhỏ một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân phát quang đại thịnh, Độn Long Trụ hóa thành một đạo thật lớn cột sáng công kích hướng về phía Dao Trì Kim Mẫu mà đến.

“Con lừa ngốc, đã cho ta sợ các người Tây Phương Giáo có thể nào.” Dao Trì Kim Mẫu quát một tiếng, trong tay pháp quyết thúc dục, phân cảnh linh kiếm đánh ra, tiên làm vinh dự chỉ, kiếm quang run, phá hủy một mảnh không gian cuộn tất cả lên.

“Xuy xuy...” Phổ Hiền trong tay pháp quyết cũng biến hóa, Thái Cực phù ấn âm âm trong lúc đó từ trên trời giáng xuống áp chế hướng về phía Dao Trì Kim Mẫu mà đi.

Dao Trì Kim Mẫu thần sắc trầm xuống, trong tay linh phi thụ rời khỏi tay, bao trùm khắp không gian nhất thời triền hướng về phía Phổ Hiền Thái Cực phù ấn, ở thực lực, Dao Trì Kim Mẫu rõ ràng là muốn còn hơn Văn Thù cùng Phổ Hiền đều là mạnh hơn thượng một ít, chỉ lúc này ở Văn Thù cùng Phổ Hiền hai người vây công dưới, trong khoảng thời gian ngắn cũng là kiếp trước thân, Văn Thù cùng Phổ Hiền hai người dù sao cũng không phải bình thường tiên tôn trung kỳ.

“Tiểu tử, chết đi đi.” Mà lúc này, Thiên La thần tôn lãnh quát một tiếng, thân ảnh hóa thành vừa đến lưu quang cũng lao thẳng tới Nhạc Thành mà đi, có Văn Thù cùng Phổ Hiền hai người cuốn lấy Dao Trì Kim Mẫu, hiện tại chính là cơ bất khả thất, nhất định nhân cơ hội đánh chết này Nhạc Thành mới được, nếu không trong lời nói tự cũng không tái có cơ hội.

“Thiên La thần tôn, Bồn để đệ tử, cũng không phải người nói động có thể đủ động.” Hạo Thiên Đại Đế quát lên một tiếng lớn, trong mắt sắc bén ánh mắt đầu bắn mà ra, làm cho người ta trông đã khiếp sợ.

Tiếng nói vừa dứt, Hạo Thiên Đại Đế thân hình nháy mắt xuyên thấu liễu không gian, thân ảnh cấp tốc ngăn cản tại kia Thiên La thần tôn trước người, không sai đồng thời thời điểm, cả người chói mắt ánh sao bắn nhanh mà ra, Hỗn Nguyên Chân Thân bố lên.

“Rống rống...”

Hét lớn một tiếng, thanh âm hóa thành âm ba khuấy động phía chân trời, lúc này, Hạo Thiên Đại Đế khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân thân hình cũng cao ngất xuất hiện ở Thiên La thần tôn trước người, thân hình khổng lồ dĩ nhiên là tới gần mười vạn thước lớn nhỏ, ngăn cản tại Thiên La thần tôn trước người, giống như là một tòa cao không thấy đỉnh cự sơn.

Một cỗ cuộn cuộn vô cùng hơi thở chợt bạo phun dựng lên. Cuộn cuộn hơi thở bắt đầu khởi động gian, phảng phất một khối, vậy uy thế, mặc dù là đang ở chiến đấu kịch liệt bên trong Văn Thù cùng Phổ Hiền đều là nhin không được có chút ghé mắt. Mà chung quanh Âm Ma quân, Tây Phương Giáo ngũ đại phạt đà, Dục Thánh chân quân bọn người là rung động không thôi.

“Đây là...”

Nhạc Thành tuyệt đối khiếp sợ tới, Nhạc Thành chính mình tu luyện cũng là Hỗn Nguyên Chân Kinh, Nhạc Thành tự nhiên là biết này hơi thở đại biểu cho cái gì.

“Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ tám, sư phó dĩ nhiên là đột phá tới tầng thứ tám.”

Kinh hải bên trong, Nhạc Thành cũng mang theo hâm mộ, sư phó lần trước còn chính là Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ bảy, dĩ nhiên là nhanh như vậy đột phá tới tầng thứ tám, không biết là sư phó có mặt khác cơ duyên vẫn là cũng bởi vì kia thời hồng hoang mây tía duyên cớ.

Sư phó Tiên quân sơ kỳ thực lực bằng vào gắng sức lượng thần thông cũng là không đủ để đối phó tiên tôn trung kỳ cường giả, bất quá Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ tám hơn nữa lực lượng thần thông liền không nhất định, Hỗn Nguyên Chân Thân cử chuyển thành thánh, này tầng thứ tám đó là có thể đối kháng tiên tôn trình tự cường giả, hơn nữa lực lượng thần thông, ra mời, sư phó cũng là có thực tại lực đối kháng này Thiên La thần tôn.

“Cho ta lui về đi.” Hạo Thiên Đại Đế thân thể cao lớn phía trên, ngày đó trụ bình thường cự cánh tay mang theo một đạo thật lớn quyền ấn, hung hăng đập vụn một mảnh không gian theo thiên hội áp xuống, nghịch chuyển khắp không gian.

“Hỗn Nguyên Chân Thân, lực lượng thần thông.” Thiên La thần tôn đánh giá Hạo Thiên môn trung thực lực, vốn tưởng rằng là không ai có thể cứu Nhạc Thành, cũng thật không ngờ, đây mới là Tiên quân sơ kỳ thực lực Hạo Thiên Đại Đế dĩ nhiên là tới loại tình trạng này.

Thân ảnh bạo lui trong lúc đó, Thiên La thần tôn cấp tốc hiểm hiểm tránh đi một quyền này, cả trước người không gian cũng bị Hạo Thiên Đại Đế một quyền này đánh bể một mảnh tro tàn, không gian sụp đổ, cả không gian lâm vào tối đen bên trong.

“Thật mạnh thực lực.” Không gian xung quanh vô số cường giả hoảng sợ, Hạo Thiên Đại Đế này cường hãn lực lượng, đã muốn là đi vắng tiên tôn trình tự dưới, rất khó tưởng tượng, Tiên quân trình tự tu vi giả, cũng thực lực khủng bố như vậy, tới một mức độ nào đó mà nói còn hơn Nhạc Thành tựa hồ còn muốn khủng bố một ít.

Nhạc Thành cũng là ghé mắt không thôi, sư phó thực lực thật đúng là khủng bố a, Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ tám, thật sự là có thể đối kháng tiên tôn trình tự.

“Sư phó, làm cho đệ tử cũng bỏ ra thủ một phen như thế nào.” Nhạc Thành hơi hơi trầm tư, lập tức cười to đối Hạo Thiên Đại Đế nói.

“Hảo đồ nhi, thực lực ngươi bây giờ cũng là có thể tham gia, vì sư cũng đang hảo đem này Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ tám linh ngộ thi triển cho người xem xem, đến đây đi, hôm nay để cho ta nhóm thầy trò cùng nhau liên thủ, tiên tôn, hừ, chúng ta cũng không tất để ở trong mắt.” Hạo Thiên Đại Đế đại đạo một tiếng, hào hùng quá, một cổ vô thượng uy nghiêm khuếch tán, trong mắt cũng là cũng không có đem Thiên La thần tôn để ở trong mắt.

“Ha ha, đệ tử vậy bởi sư phó cùng nhau, tiên tôn, chúng ta tự nhiên là cũng không tất ở trong mắt.” Nhạc Thành cười to dựng lên, trong lòng đúng là tưởng nhân cơ hội theo thầy phụ trên người linh ngộ một phen Hỗn Nguyên Chân Thân, thả người dựng lên, cơ hồ là đồng thời, Hỗn Nguyên Chân Thân bốc lên, Kim Long thân thể, Long giáp cũng che ở tại Hỗn Nguyên Chân Thân phía trên.

Chính là lúc này Nhạc Thành thượng tám vạn thước thân thể cao lớn, còn hơn Hạo Thiên Đại Đế Hỗn Nguyên Chân Thân đến, lại là yếu tiểu thượng số 1.

Bất quá lúc này không gian xung quanh ngàn vạn lần nhân nhìn chăm chú vào này thầy trò hai người thân thể cao lớn cũng đều là kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm, thầy trò liên thủ, ra mời, này Thiên La thần tôn chỉ sợ là chiếm không đến cái gì tiện nghi.

“Nhạc Thành ta đồ, người xem tốt lắm.” Hạo Thiên Đại Đế tiếng nói vừa dứt, thân hình khổng lồ phía trên, pháp lực bạo phun mà ra, khổng lồ lực lượng gạt ra khôn cùng phong vân, một tay giơ lên cao dựng lên, năm ngón tay hé ra, phía sau có mấy đạo kim sắc thần quang quán phá cầu vồng đan vào một mảnh, tung hoành mở ra, dất bài sơn đảo hải bình thường khí thế đó là hướng Thiên La thần tôn trên người đầu đá mà rơi.

“Hừ, thầy trò liên thủ, kia thầy trò cùng đi chết đi.” Thiên La thần tôn tựa hồ là sớm có chuẩn bị, trong tay pháp quyết đánh ra, không sai đồng thời không gian xung quanh phía trên, một đạo khổng lồ chương án cũng đầu bắn thẳng thấu không gian.

Này chương án nhất thời ở không gian bên trong mấy ngày liền tiếp đất, một cỗ bàn bạc lực chạy chồm rít gào, ở không gian phía trên tung hoành nổi lên, lực lượng này dĩ nhiên là kéo theo mang theo một tia thiên địa lực gào thét mà ra.

“Bang bang...”

Lưỡng đạo lực lượng không có gì màu sắc rực rỡ va chạm ở tại cùng nhau, lưỡng đạo lực lượng âm âm chạm vào nhau, không gian nghìn vạn dặm bằng phi bốn phía, cả không gian đều chấn động đứng lên, vô số không gian cái khe rồi loạn nứt toác, dòng khí rung chuyển không ngớt.

Hai đạo thân ảnh trực tiếp theo trong hư không đánh bay, Hạo Thiên Đại Đế thân thể cao lớn đẩy lui thượng vạn thước, thượng vạn thước khoảng cách, lúc này Hạo Thiên Đại Đế cũng là rút lui từng bước mà thôi, mà kia Thiên La thần tôn thân hình cũng đẩy lui thượng vạn thước, thân hình liền trực tiếp là ở trên không bên trong bay, này hai người thân hình khác biệt không phải bình thường đại.

Nhất chiêu dưới, Nhạc Thành coi như là có điều hiểu biết, ra mời sư phó thực lực còn hơn kia Thiên La thần tôn hay là muốn kém một tia, một chiêu này, sư phó chính là chiếm cứ thân hình thượng không ít ưu thế.

“Xuy...” Ở trước tiên, Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, ngang trời mà lên, trong tay lực lượng thần thông thúc dục Phách Thiên Ấn hung hăng áp chế dựng lên, cường hãn lực lượng dao động, cũng trực tiếp chấn vỡ khắp hư không.

Thiên La thần tôn thân hình nháy mắt ổn định, sắc mặt hơi đổi, trong tay cũng lại một đạo pháp quyết đánh ra, trước người thần quang bắn nhanh rồi rầm, hóa thành một cái không đáy hắc động, áp bách quanh mình một mảnh hư không, bạo một tiếng rít gào rống to, lập tức liền hướng Nhạc Thành nghênh đón.

Hai người nhất thời cũng giao thủ ở tại cùng nhau, mà lúc này ở xa không bên trong, Dao Trì Kim Mẫu cùng Văn Thù, Phổ Hiền hai người cũng là chiến đấu kịch liệt khó phân thắng bại.

“Thở phì phì...”

Dao Trì Kim Mẫu thúc dục phân cảnh linh kiếm, kiếm phong điều chi, từng đạo màu xanh kiếm khí họa xuất, ngăn cách đạo đạo không gian cái khe đều bao phủ Văn Thù mà đi, đạo đạo tối đen không gian cái khe giắt phía chân trời.

Không sai đồng thời, Dao Trì Kim Mẫu cũng * khổng lồ đầy trời linh phi thụ vũ động, này linh phi thụ dường như ẩn chứa một cái vô tận thế giới bình thường đầy trời che bên không gian, trực tiếp liền đem Phổ Hiền Thái Cực phù ấn bao vây, linh phi thụ đón gió phiêu bay lên vũ, xuyên thấu tầng tầng không gian.

Văn Thù, Phổ Hiền hai người toàn lực thúc dục Độn Long Trụ cùng Thái Cực phù ấn cùng Dao Trì Kim Mẫu chiến đấu kịch liệt ở tại cùng nhau, hai người mặc dù là liên thủ, nhưng lại không thể chiếm cứ nửa điểm tiện nghi.

Xa không bên trong, Thiên La thần tôn cũng không hổ là tiên tôn trung kỳ siêu cấp cường giả, sau một lát thân thể giống như ở vào hư thật trong lúc đó, đảo mắt hóa thành một đạo tiên quang, Nhạc Thành cùng Hạo Thiên Đại Đế liên thủ từng đạo bàn bạc lực tung hoành không gian, phá hủy vô số không gian hình thành hư không, cũng làm gì hấn không được.

Đương nhiên, này Thiên La thần tôn cũng vô pháp làm gì Nhạc Thành cùng Hạo Thiên Đại Đế, hấn mới là kinh ngạc nhất, Nhạc Thành cùng Hạo Thiên Đại Đế thực lực đều là vượt qua hấn tưởng tượng.

Nhạc Thành lúc này cũng một bên ở đối kháng Thiên La thần tôn, một bên còn muốn nhìn thấy sư phụ ra tay, hảo linh ngộ Hỗn Nguyên Chân Thân, mặc dù đang ở trên thực lực, Nhạc Thành phỏng chừng chính mình hấn là cùng sư phó thực lực cũng là không kém bao nhiêu, nhưng là ở Hỗn Nguyên Chân Thân linh ngộ thượng, chính mình khả xa không bằng sư phó, sư phụ hiện tại hoàn toàn chính là dựa vào Hỗn Nguyên Chân Thân ở đối kháng Thiên La thần tôn.

“Nhạc Thành, xem trọng, trời sinh vạn vật, Hỗn Nguyên vì thượng.” Hạo Thiên Đại Đế hét lớn đứng lên, trong mắt tựa hồ giờ phút này cũng là Hỗn Nguyên một mảnh, nâng tay trong lúc đó, một đạo quyền ẩn oanh khai một cái không đáy hắc động, khắp không gian tất cả đều bị che, hắc động trong vòng một cổ bàng bạc mạnh mẽ dâng mà ra, áp chế hạ không khắp núi non đều là động đất bình thường run rẩy đứng lên, không gian liên tiếp phá không thể chữa trị.

“Hừ.” Thiên La thần tôn hừ lạnh một tiếng, thân thể hóa thành một đạo màu xanh thần quang, thân thể trong phút chốc thân thể giống như căn bản không tồn tại, xuất hiện ở sự thật cùng hư không trong lúc đó, năm ngón tay chậm rãi xoay tròn, cuộn cuộn khí lãng quay cuồng rít gào, vô tận thần quang hợp ở một chỗ, vào đầu đó là cùng Hạo Thiên Đại Đế ngưng tụ một quyền oanh kích ở tại cùng nhau.

Lực lượng lại đan vào, tầng tầng không gian mảnh nhỏ sụp đổ, nhất thời không gian bên trong xuất hiện từng đạo tối đen cái khe.

“Thình thịch oanh...”

Một mảnh thật lớn lực lượng nứt toác tiếng động sau, Hạo Thiên Đại Đế cùng kia Thiên La thần tôn thân ảnh lại đánh bay mở ra, hai người thân hình vẫn là giống nhau đánh bay thượng vạn thước.

“Không Động ấn, thần long lực.”

“Gào khóc gao...”

Cũng nhưng vào lúc này, Nhạc Thành thân hình khổng lồ hướng chi mà lên, Không Động ấn thúc dục, ngũ điều năm màu cửu trảo cự long ngũ điều cự long rít gào đứng lên, cường hân hơi thở phá hủy không gian, ngũ điều cửu trảo thần long quay cuồng lên phun, cũng phô thiên cái địa phá hủy tầng lớn không gian bao phủ hướng về phía Thiên La thần tôn mà đi, nhất thời đem Thiên La thần tôn bao phủ ở tại trong đó.

“Không Động ấn.” Thiên La thần tôn rõ ràng là có thêm một cổ kinh ngạc, chút không dám chần chờ, đưa tay về phía trước, cấp tốc năm ngón tay hơi hơi co duỗi khuất long, nhiều điểm thần quang lóe ra, không gian xung quanh vô số không gian cái khe trùng điệp nhanh chóng lan tràn mở ra, đột nhiên trong lúc đó không gian vừa thu lại, nhất thời cả không gian hoàn toàn sụp đổ, này Thiên La thần tôn dĩ nhiên là trực tiếp thúc dục một mảnh không gian ngăn cản hướng về phía Không Động ấn nội thần long lực.

“Bang bang bang bang...”

Hai người đều là pháp lực khuấy động, quanh thân liên miên dập dờn mở ra, cả không gian lúc này thượng nghìn vạn dặm âm âm bạo toái, thật lớn động tĩnh vang vọng Hoàn Vũ, khủng bố một mảnh hư không thật lâu hiển lộ không thể khôi phục.

Hư không trong vòng, Thiên La thần tôn thân hình đánh bay mà ra, mà Nhạc Thành lúc này thân thể cao lớn cũng bị một cái thật lớn trút xuống lực chấn lão đảo lui ra phía sau, trong lòng kinh ngạc không thôi, chính mình Không Động ấn thần long lực hạ, này Thiên La thần tôn dĩ nhiên là có thể trực tiếp đối kháng, tiên tôn trung kỳ thực lực tuyệt đối là khủng bố.

“Khắc khắc, không sai, hai người các ngươi thầy trò dĩ nhiên là có thể cường đến loại trình độ này, hàng tỉ từ năm nay, còn thực không có mấy người có thể * ta thi triển pháp khí, hôm nay, này là vinh hạnh của các ngươi.” Thân ảnh đẩy lui, Thiên La thần tôn cười lạnh đứng lên.

“Nhạc Thành cẩn thận, này Thiên La thần tôn có dựa vào trong người, mang theo, chính là thượng cổ thần khí Luyện Yêu hồ.” Hạo Thiên đại đế thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai.

“Luyện Yêu hồ, thượng lớn hơn cổ thần khí một trong Luyện Yêu hồ.” Nhạc Thành đột nhiên khiếp sợ, này Thiên La thần tôn trên người dĩ nhiên là có mười đại thần khí một trong Luyện Yêu hồ ở trên người.

Luyện Yêu hồ luyện hóa vạn vật lại xưng cửu lê hồ, là thượng cổ dị bảo một trong. Có được không thể tưởng tượng nổi lực, nghe nói có thể bồi dưỡng hết thủy vạn vật, cũng có kinh người chỉ huỷ hoại lực lượng, không gian to lớn giống như có thể đem thiên địa thu nạp cho nội, Nhạc Thành trong lòng nhanh chóng nhớ tới này Luyện Yêu hồ lai lịch.

“Luyện Yêu hồ.”

Nhưng vào lúc này thời điểm, Thiên La thần tôn cười lạnh dựng lên, khẽ quát một tiếng, trống rỗng một đạo thanh mang bắn nhanh mà ra, thần quang thu liễm, một cái bàn tay lớn nhỏ tiểu hồ nháy mắt hóa thành thượng mười vạn thước lớn nhỏ, thật lớn hồ trên có vô số dữ tợn cự thú đồ án, lờ lờ hào quang lóe ra, tựa như vật bé nhỏ yếu phóng lên cao bình thường.

“Khắc khắc, Không Động ẩn lại như thế nào, thượng cổ thần khí ở trong tay của người khả phát huy không ra lớn nhất uy lực, hôm nay liền cho các người thầy trò thử xem của ta Luyện Yêu hồ, cũng coi như là vinh hạnh của các người.”

Thiên La thần tôn cười lạnh, có Luyện Yêu hồ như vậy thượng cổ thần khí ở trên người, hẳn có thể đủ ở đột phá tiên tôn trung kỳ sau không có hoàn toàn kiêng kỵ Dao Trì Kim Mẫu, có thượng cổ thần khí, hẳn yếu bảo mệnh tuyệt đối không có vấn đề. Nếu không trong lời nói, hẳn cũng sẽ không dễ dàng đến trêu chọc Dao Trì Kim Mẫu như vậy tồn tại.

“Hỗn Thiên Nghi.” Hạo Thiên Đại Đế một đạo quát nhẹ, trong tay đã muốn là nhanh chóng tế ra một vài trăm mét màu xanh viên cầu, nháy mắt, này màu xanh viên cầu hóa thành mấy vạn thước lớn nhỏ, viên cầu phía trên, cửu điều cửu trảo Kim Long xoay quanh, cửu điều cự long tựa như vật bé nhỏ, không sai đồng thời, này màu xanh viên cầu phía trên, còn có thiên địa tinh thần nhật nguyệt ở lưu động bình thường, một cổ mãi mãi trường tồn hơi thở bắt đầu khuếch tán mở ra, đúng là Thập đại thượng cổ ma khí một trong Hỗn Thiên Nghi.

Nhạc Thành sắc mặt trắng bệch, lúc trước vậy khốn kia Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân ở Thần Nông đỉnh trong vòng, đã muốn là tiêu hao hầu như không còn, nghỉ ngơi một chút, khôi phục một ít thực lực, vừa mới cùng này Thiên La thần tôn giao thủ cũng là hao hết, lúc này cũng là lúc này pháp lực hao hết.

Không có gì do dự, Nhạc Thành thân ảnh trống rỗng hóa thành ảo ảnh tự hành dập nát ở tại trên không bên trong, không sai đồng thời, Không Động ẩn trong vòng, một đạo kinh hồng lao ra, lập tức lại khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân xuất hiện ở trên không, lúc này, quanh thân hơi thở khôi phục tới đỉnh phong trạng thái, dựa vào Không Động ẩn trong vòng bắt từ nguồn suối tác dụng, Nhạc Thành thi triển có thể nói bất tử đích thủ đoạn.

“Mình giới chi môn.”

“Không Động ẩn.”

“Thần Nông đỉnh.”

Tam kiện khủng bố thần khí xoay tròn, Nhạc Thành toàn lực thúc dục này tam kiện thần khí phóng lên cao, một mảnh thần quang chiếu rọi nhóm vân lồng nguyệt trong lúc đó, liền đem không gian xung quanh sổ nghìn vạn dặm không gian sóng gợn đều tảo khai, này khủng bố một màn, trên không trung cơ hồ là hơn phân nửa cái Tiêu Dao thành cũng hoàn toàn bị bao phủ trong đó, cả không gian ầm ầm run.

“Đến đây đi, khắc khắc.” Đối mặt ầm ầm trong lúc đó thối quết mà đến Hỗn Thiên Nghi, Không Động ẩn, Minh giới chi môn, Thần Nông đỉnh, Thiên La thần tôn giống như căn bản chưa từng để ý, pháp quyết thúc dục, Luyện Yêu hồ thượng thần làm vinh dự chỉ, lập tức hồ khẩu mở ra, một cổ bàng bạc cự lực cắn nuốt thiên địa, thoáng chốc trong lúc đó, khắp thiên địa đều đi theo cùng nhau tối sầm xuống dưới, lọt vào trong tầm mắt lộ vẻ tối đen một mảnh, vô tận hắc ám giống như là một con thôn thiên thú bình thường yếu cắn nuốt thiên địa.

Như thế kinh thế hãi tục lực công kích, chung quanh vậy xem tất cả mọi người là lâm vào trong bóng tối, ngẫu nhiên thần quang điện mũi nhọn xuyên qua bị bám một mảnh chói mắt ánh sáng, mọi người trương thang cứng lưỡi, đây chính là vài món thượng cổ thần khí cùng thượng cổ ma khí giao chiến a, thiên địa đều đang run rẩy, tựa hồ là tùy thời đều có thể đủ hoàn toàn phá hủy.

Không gian trong vòng, Nhạc Thành trong lòng kinh hãi không thôi, chính mình tam kiện thần khí, hơn nữa sự phụ thúc dục Hỗn Thiên Nghi, tiến vào cũng là không thể làm gì Thiên La thần tôn Luyện Yêu hồ, này Luyện Yêu hồ tự nhiên là sẽ không mạnh hơn Không Động ẩn cùng Thần Nông đỉnh, nhưng là này Thiên La thần tôn thực lực tu vi trình tự chính là tiên tôn trung kỳ, từ hấn thúc dục Luyện Yêu hồ, kia uy lực tức nhưng chỉ có tăng cao.

Ở trên thực lực, chính mình cùng sư phó liên thủ, đã muốn là có thể đối kháng này Thiên La thần tôn, này là bởi vì chính mình Hỗn Nguyên Chân Thân, các đại thần thông, chờ thủ đoạn nhất có tác dụng hạ mới có loại thật lực này, sư phó cũng là dựa vào Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ tám mới có loại thật lực này.

Mà hiện tại, Thiên La thần tôn thúc dục Luyện Yêu hồ, kia uy lực nhưng chỉ có tăng cao, cứ việc Nhạc Thành cũng là thúc dục thượng cổ thần khí, nhưng là Nhạc Thành thúc dục thượng cổ thần khí uy lực, cũng sẽ không là còn hơn chính mình thúc dục Hỗn Nguyên Chân Thân phối hợp lực lượng thần thông cùng mặt khác thần thông thêm cùng một chỗ thực lực mạnh hơn nhiều ít.

Mà Hạo Thiên Đại Đế bản thể thực lực mới là Tiên quân sơ kỳ mà thôi, thúc dục Hỗn Thiên Nghi như vậy thượng cổ ma khí, uy lực cũng còn không có Nhạc Thành thúc dục Không Động ấn cường, thúc dục thần khí không phải dựa vào thực lực, mà là tự thân pháp lực, pháp lực có bao nhiêu cường, kia thần khí uy lực còn có rất mạnh.

Lúc này Thiên La thần tôn thúc dục thượng cổ thần khí Luyện Yêu hồ, thực lực có thể nói tiếp cận tiên tôn hậu kỳ, chỉ ít có thượng cổ thần khí, ở đồng cấp tu vi giả bên trong, là vô địch tồn tại.

Nhất thời, cứ việc Nhạc Thành cùng Hạo Thiên Đại Đế có sở kiện thượng cổ thần khí trình tự pháp bảo, cũng là bị Thiên La thần tôn áp chế gắt gao.

Dao Trì Kim Mẫu sắc mặt khó coi lên, toàn lực thúc dục phân cảnh linh kiếm cùng linh phi thụ, chỉ cũng vô pháp theo Văn Thù cùng Phổ Hiền Độn Long Trụ cùng Thái Cực phù ấn công kích bên trong thoát thân mà ra.

“Ha ha, Tây Phương Giáo con lừa ngốc, các người lại đây ta Đông Phương suồng sã, khi chúng ta lão gia hỏa này không tồn tại có thể nào.” Trên không bên trong, một đạo tiếng hét lớn xuyên thấu không gian mà đến, đang nói hạ xuống xong, trên không cơ hồ không có tí xú được gọn sóng nhắc lên, cũng nháy mắt tứ đạo thân ảnh xuất hiện ở giữa không trung.

Ở mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, bốn người này đứng là kia Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thanh Đế, còn có Thương Long Lão Tổ bốn người.

“Thương Long, người đừng nhiều lời, còn chưa, không tới hỗ trợ.” Dao Trì Kim Mẫu khê quát một tiếng, nhất thời sắc mặt vừa chậm lộ ra mỉm cười.

“Trần Nguyên Tử, người tới cũng quá chậm, còn không mau điểm.” Hạo Thiên Đại Đế hét lớn một tiếng đạo.

“Thanh Đế, Thương Long, các người đối phó mấy người ... kia con lừa ngốc, ta cùng Thiên Dao đối phó Thiên La thần tôn.” Trần Nguyên Tử nói một tiếng, đang nói hạ xuống xong, thân ảnh đã muốn là biến mất ngay tại chỗ.

“Ha ha, con lừa ngốc, lão tổ ta đến người chơi đùa.” Thương Long Lão Tổ thân ảnh cũng nháy mắt hóa thành lưu quang biến mất ngay tại chỗ.

“Xuy xuy.” Trần Nguyên Tử thân ảnh xuất hiện ở Nhạc Thành bên người, nhìn thấy Nhạc Thành thúc dục Minh giới chi môn, Không Động ấn còn có Thần Nông đỉnh, nói : “Vận may tiểu tử, vận khí thật đúng là không sai, Minh giới chi môn đừng ở trong tay của người, Minh Tôn lão gia hỏa kia nên tức giận dậm chân chứ, ha ha.”

“Hạo Thiên, các người nghỉ ngơi một chút đi, tiểu tử này giao cho chúng ta đến là tốt rồi.” Trần Nguyên Tử lập tức đối Hạo Thiên Đại Đế nói, trong tay pháp quyết đánh ra, tay phải vừa nhắc, không gian xung quanh cuộn cuộn kính lăng cuộn cuộn, bắn nhanh mà ra, một đạo ngập trời chưởng ấn lập tức oanh kích hướng về phía Thiên La thần tôn. Không cùng pháp lực dường như cuộn cuộn thiên hà chi lăng, tự trên chín tầng trời khuynh tiết mà rơi, chưởng ấn phá hủy không gian chạy chồm dựng lên.

Nhạc Thành nhanh chóng thu hồi tam kiện thần khí thối lui đến không gian xung quanh, có Trần Nguyên Tử như vậy siêu cấp cường giả tiến đến, chính mình căn bản là không cần nhúng tay, ra mỗi chỉ có thể đủ là này Thiên La thần tôn không hay ho.

“Chẳng lẽ đây là Nguyên Thủy Thiên Tôn nói chuyện xấu.” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, cha vợ nói Nguyên Thủy Thiên Tôn nói qua, này hết thấy có số trời, hiện tại sư mẫu, sư phó đúng lúc đuổi tới, hơn nữa Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ, còn có Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thanh Đế như vậy siêu cấp cường giả đã đến, hiện tại không hay ho đúng là Thiên Đình.

“Trần Nguyên Tử, chuyện này cùng ngươi có quan hệ như thế nào, ngươi cũng đến đây.” Thiên La thần tôn nhất thời sắc mặt nan thoạt nhìn, Trần Nguyên Tử ra tay, hắc sắc mặt không khó xem mới là lạ.

“Này Nhạc Thành chính là Dao Trì Kim Mẫu con rể, lại là nhân tiên, như thế nào cùng ta không có vấn đề gì, ăn ta một chưởng đi.” Trần Nguyên Tử quát, kia một đạo bàn bạc chưởng ẩn nháy mắt đã rơi vào Luyện Yêu hồ tiền khổng bố trong bóng tối.

“Vang âm âm...”

Một cỗ cường hân ngập trời bàn bạc mạnh mẽ điên cuồng dao động mở ra, hư không không được chấn động vang âm âm rung động, tùy theo nổ lớn một tiếng thật lớn tiếng vang, khắp hắc ám không gian nháy mắt thoát phá mở ra, vô tận hư không mảnh nhỏ bay múa giữa không trung, lộ ra một cái xa xưa thâm thúy hư không thông đạo.

Đồng thời, Thiên La thần tôn Luyện Yêu hồ tiến lên một mảnh hắc ám hoàn toàn đã bị Trần Nguyên Tử phá hủy, bàn bạc khoảng cách, hơn phân nửa cái Tiêu Dao thành trên không âm âm phá hủy, xa không bên trong, này bàn bạc cự lực kích tán mà đến, cuồng bạo kích tán lực hóa thành bàn bạc khí lăng khuếch tán, Hạo Thiên môn, Thiên Đình, còn có xa không đang xem cuộc chiến nhân, thực lực thấp, đều sắc mặt trắng bệch một mảnh, chính là này cuồng bạo hơi thở, đó là làm cho bọn họ trong cơ thể pháp lực đình trệ, huyết khí cuộn cuộn không ngừng.

“Luyện Yêu hồ ở trong tay ngươi cũng lãng phí, ngươi còn không xứng có được Luyện Yêu hồ.” Thiên La thần tôn sau không bên trong, một đạo tuyệt mỹ bóng hình xinh đẹp nháy mắt xuất hiện, Tây Vương Mẫu Thiên Dao trong tay, Côn Lôn kính phía trên, một đạo thần quang bắn nhanh mà ra.

Thần quang nháy mắt xé mở một cái hư không thông đạo, hư không trong thông đạo, nhiều điểm gợn sóng giống như mặt nước kích thích sóng gợn, một vòng tiếp theo một vòng, không được dập dờn mở ra, cuồng bạo cuộn cuộn lực bốn tấu không ngừng khắp không gian run rẩy vù vù, thần quang không được lượn lờ quay cuồng mấy dục xé rách hư không.

Nháy mắt, này thần quang đó là bao vây hướng về phía Thiên La thần tôn mà đi, cả không gian trong phút chốc đều ở này thần quang bao vây dưới.

“Thật đáng sợ lực lượng.”

Lúc này Nhạc Thành kinh hãi không hiểu, tới thực lực bây giờ, mới có thể nhìn ra này Côn Lôn kính đáng sợ, còn hơn chính mình thúc dục Không Động ấn, Thần Nông đỉnh mạnh hơn thượng mấy trăm lần không dứt, đây mới là thượng cổ thần khí hẳn là có uy lực đi, chính mình thực lực bây giờ còn không đủ để hoàn toàn phát huy thượng cổ thần khí uy lực.

Lúc này Thiên La thần tôn đã muốn là sắc mặt trắng bệch, hơn nữa Tây Vương Mẫu Thiên Dao, hẳn căn bản là không thể đối kháng, hẳn nào biết đâu rằng, đánh chết một cái Nhạc Thành, dĩ nhiên là còn đưa tới Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu, Thanh Đế, Thương Long Lão Tổ như vậy siêu cấp cường giả.

Luyện Yêu hồ thúc dục, một đạo màu xanh thần quang bắn nhanh mà ra, phá hủy một đạo hư không nghe được hung hăng cùng Tây Vương Mẫu thúc dục Côn Lôn kính va chạm ở tại cùng nhau, cả không gian phía trên, nhất thời thần quang kích tán, khổng bố lực lượng liên tiếp thiên địa khuếch tán ở không gian trong vòng.

“Phụt...” Thiên La thần tôn trong miệng một đạo máu tươi trực tiếp phun ra, thân ảnh khổng lồ cũng bay ngược mở ra, ở Tây Vương Mẫu dưới, hẳn căn bản là không có bao nhiêu đối kháng lực, đồng dạng là thúc dục thượng cổ thần khí, thực lực của hẳn cũng xa không bằng Tây Vương Mẫu.

“Như thế thực lực cũng dám ra đây diễu võ dương oai, Thiên La thần tôn, ngươi còn kém xa.” Sau không bên trong, Trần Nguyên Tử thân ảnh tái hiện, quanh thân pháp lực kéo thiên địa, lại một đạo chưởng ẩn

thúc dục mà ra, cả không gian khoảng cách trực tiếp sụp đổ, bành bạc cự lực nhất thời trút xuống ở tại Thiên La thần tôn trên người.

“Phụt.....”

Thiên La thần tôn lại một đạo huyết vụ trực tiếp phun ra, quanh thân cương khí tứ phân ngũ liệt, Trần Nguyên Tử lực công kích, cũng không phải hẳn có thể đối kháng được ở dưới. Mà lúc này Thiên La thần tôn thân ảnh rút lui đồng thời, cũng trong tay pháp quyết thúc dục, tâm ý lại thúc dục Luyện Yêu hồ.

“Muốn thu hồi Luyện Yêu hồ, đã chết này tâm đi.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao quát một tiếng, bóng hình xinh đẹp hơi hơi di động, thúc dục Không Động ấn, một đạo thần quang bắn nhanh, lập tức bao phủ ở tại Luyện Yêu hồ phía trên.

“Tụ lý cần khôn.”

Trần Nguyên Tử hét lớn một tiếng, giờ khắc này, thân ảnh tựa hồ là khổng lồ không ít, rộng thùng thình ồng tay áo nháy mắt thôn thiên diệt địa bình thường bạo bắn mà ra, trong phút chốc đó là bao phủ nghìn vạn dặm không gian, tính cả Thiên La thần tôn cùng nhau bao phủ trong đó, bao phủ không gian trong vòng, tắc tắc hư không trực tiếp mất đi thành tro tàn, vạn vật thuộc Cần Khôn Thiên Địa, nhất cổ cuồng bạo hủy diệt hơi thở che cả không gian.

“Thật mạnh.” Nhạc Thành kinh ngạc không thôi, Trần Nguyên Tử đại tiên đích tay trung hai đại bảo vật, nhất thị nhân sinh quả, đệ nhị, cũng là cực mạnh đúng là này Tụ lý cần khôn, lúc này Trần Nguyên Tử thúc dục này Tụ lý cần khôn, không thể nghi ngờ là sát ý nổi lên, tưởng trực tiếp đánh chết kia Thiên La thần tôn.

Thiên La thần tôn sắc mặt đại biến, sắc mặt trắng bệch bên trong, ánh mắt đã muốn là kinh hãi đứng lên, cả không gian hóa thành lốc xoáy, trực tiếp vặn vẹo bị Trần Nguyên Tử cắn nuốt Tụ lý cần khôn trong vòng, chính mình căn bản là không thể đối kháng, muốn tránh tiến Luyện Yêu hồ bên trong, Luyện Yêu hồ cũng bị Tây Vương Mẫu Côn Lôn kính ngăn cản, chính mình căn bản là thu không trở lại.

“Xuy xuy...” Thiên La thần tôn căn bản là không có gì do dự, trực tiếp nguyên thần đào thoát, bản thể khoảng cách ở Trần Nguyên Tử Tụ lý cần khôn công kích dưới hóa thành tro tàn.

“Muốn chạy trốn, người kém điểm.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao tựa hồ sớm có chuẩn bị, Côn Lôn kính phía trên thần quang quét ngang mà khai, nháy mắt bao phủ Thiên La thần tôn nguyên thần mà chạy đường đi, nhất thời thần quang kích tán trong vòng, không gian ầm ầm nứt toác sụp đổ, Thiên La thần tôn nguyên thần cũng bị thần quang bao phủ, liều mạng giãy cũng cũng vô pháp giãy đi ra ngoài.

“Chết đi đi.” Tây Vương Mẫu tuyệt mỹ dung nhan thượng, lúc này sát ý nghiêm túc, mắt đẹp trong vòng hàn ý chột lóe, thần quang trong vòng Thiên La thần tôn thẩm quát một tiếng, cũng bị thần quang chiếu rọi tứ phân ngũ liệt tiêu tán ở không gian trong vòng.

Một cái tiên tôn trung kỳ siêu cấp cường giả, còn có này Luyện Yêu hồ ở trong tay, vừa mới còn lớn hơn có thiên hạ vô địch khí thế, không nghĩ tới ở Trần Nguyên Tử cùng Tây Vương Mẫu Thiên Dao hai người liên thủ dưới, mấy hiệp tựu liên nguyên thần mà chạy cơ hội đều không có.

Một màn này, làm cho vô số người kinh ngạc, cũng làm cho vô số người cuồng nhiệt cùng hâm mộ, đây mới là cao nhất cường giả thực lực, giờ tay nhắc chân trong lúc đó, đều là hủy diệt thiên địa lực lượng.

“Tiên tôn hậu kỳ cường giả, một ngày nào đó, ta cũng sẽ đến này từng bước, thẳng tới là vượt qua này từng bước.” Nhạc Thành trong lòng âm thầm đạo, tuy rằng thực lực của chính mình coi như là không sai, chỉ cùng này đó cường giả so sánh với trong lời nói, vẫn là một đạo khoảng cách cực lớn, khác biệt không phải nhỏ tí tẹo.

“Luyện Yêu hồ.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào trên không, lúc này chỉ thấy kia Thiên La thần tôn trong tay Luyện Yêu hồ cũng bị Tây Vương Mẫu Thiên Dao nhận được trên người, đây chính là thượng cổ thần khí a, Nhạc Thành có chút đỏ mắt, nhưng là không có biện pháp.

“Thình thịch thình thịch thình thịch...”

Xa xa giữa không trung, đạo đạo kinh thiên động địa thanh âm của truyền ra, có khả năng đủ nhìn thấy không gian đều hoàn toàn bị hóa thành mảnh nhỏ.

“Ha ha, Xiển giáo phản giáo đệ tử, không gì hơn cái này mà thôi, một Tiếp Dẫn kia con lừa ngựa còn làm các ngươi là bảo bối.” Xa không bên trong, Thương Long Lão Tổ cười to dựng lên, thân hình đã sớm là hóa thành một cái hơn mười vạn thước cửu trảo thần long, vô thượng long uy khuếch tán, thân thể cao lớn phá hủy không gian, hung hăng đánh về phía Phổ Hiền mà đi.

Thanh Đế lẳng không mà đứng, hiển lộ tuyệt mỹ dung nhan, một ít váy dài tung bay loạn vũ, quanh thân đều có một cỗ cường hãn uy thế, áp bách chung quanh hư không hướng bốn phía khuếch tán, đạo đạo hư không cái khe rồi rầm lẫn lượt thay đổi, trường kiếm trong tay huy động trong lúc đó, phô thiên cái địa kiếm quang tựa như Cửu Thiên thác nước bình thường theo thiên trút xuống xuống bao phủ hướng về phía Văn Thù mà đi.

Ở Thanh Đế, Thương Long Lão Tổ, Dao Trì Kim Mẫu ba người liên thủ dưới, Văn Thù, Phổ Hiền hai người đã là bị gắt gao áp chế ở tại hạ phong, hai người nơi chốn bị quản chế, chỉ có miễn cưỡng tiếp chiêu lực, đã muốn không có gì lực hoàn thủ.

“Sư.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao thu hồi Luyện Yêu hồ lúc sau, bóng hình xinh đẹp thuần di xuyên qua không gian, lập tức Côn Lôn kính áp chế hướng về phía Văn Thù mà đi.

“Tây Phương Giáo, năm lần bảy lượt đến ta Đông Phương quấy rối, lúc này đây, ta hãy thu thủ một chút lợi tức đi.” Trần Nguyên Tử lãnh quát một tiếng thần sắc phát lạnh, mang theo ngạt trời sát ý lao thẳng tới kia Thiên Đình mọi người phía trước Tây Phương Giáo ngũ đại phạt đà “Hư Đồ”, “Phù Đà”, “Phù Đồ”, “Phật”, “Phù Đầu” năm người mà đi.

Ngũ đại phạt đà tựa hồ là thật không ngờ Trần Nguyên Tử hội đối bọn hắn động thủ, nhất thời sắc mặt kinh hãi, ngũ đại phạt đà không có gì do dự, nhất thời đồng phóng phạt quang, không gian trong vòng phạt quang phóng lên cao, năm người pháp quyết thúc dục trong lúc đó phạt quang chiếu khắp thiên địa.

Năm người đều là phạt đà hậu kỳ tu vi thực lực, cũng đều là thực lực bất phàm, theo một mảnh phạt quang phô thiên triển khai, năm người thân hình nháy mắt đồng thời hóa thành có thất vạn thước thân hình khổng lồ, đúng là năm người kim thân phạt đà bản thể.

Lúc này năm người thân thể cao lớn phía trên, gương mặt hoặc đôi mắt tròn tròn, hoặc trách trời thương dân, hoặc cúi đầu hồi tưởng, hoặc vẻ mặt mê mang, hoặc điên cuồng dựng lên, chính là Tây Phương Giáo hỉ nộ ái ố cuồng ngũ Pháp Giới.

Năm người phân biệt nắm Tây Phương Giáo ngũ * khí, thêm vào bảo xử, phiên kỳ, bảo đồng, xá li, kinh thư. Ngũ kiện phạt khí cũng toàn bộ đều là thần khí trình tự pháp bảo, năm người lúc này liên thủ kim thân chớp động, chói mắt phạt quang tràn ngập không gian, các loại pháp khí bảo quang tận trời, lẫn nhau đan vào một chỗ, đầy trời phạt hồng ngang trời cao, ầm ầm quấy đứng lên, khôn cùng pháp lực dường như phong ba sóng lớn, rít gào cuộn cuộn, đem khắp không gian đều cắn nát, cả không gian trực tiếp sụp đổ.

Năm người liên thủ, này thực lực khủng bố, chỉ sợ là đủ để đối kháng hoặc là áp chế tiên tôn lúc đầu siêu cấp cường giả.

“Chút tài mọn, cho ta phá.” Trần Nguyên Tử hét lớn một tiếng, một tiếng Kinh Thiên hét lớn ra tiếng, cuộn cuộn sóng âm liên miên không dứt, huy động trong tay ống tay áo như nước lưu chuyển, xé rách vô tận trời cao, bài xuất một đạo bàng bạc khí lãng cuộn cuộn về phía trước, phút chốc trong lúc đó trong tay một đạo ngạt trời chướng ấn đã muốn chạy chồm tới ngũ đại phạt đà trước mặt, ngăn đón không oanh kích tới.

“Thành thịnh oanh...”

Cả không gian gào thét quay cuồng, cường hãn hơi thở xé rách hư không, bàng bạc lực lấy nứt toác không gian vì trung tâm, liên miên không ngừng dập dờn mở ra, cả nghìn vạn dặm trong vòng không gian hóa thành dập nát.

“Phụt.....”

Ngũ đại phật đà thực lực mặc dù là cường hân vô cùng, năm người liên thủ đối kháng tiên tôn lúc đầu cũng đủ rồi, nhưng là ở Trần Nguyên Tử đích tay trung, thực lực của bọn họ chính là kém thật to, căn bản là không thể đối kháng Trần Nguyên Tử.

Năm người thân hình nháy mắt uể oải đánh bay mấy vạn thước, một đạo huyết vụ phun ra, năm người quanh thân phật quang âm đậm, nháy mắt khôi phục bản thể, trong mắt một mảnh kinh hãi, Trần Nguyên Tử thực lực, bọn hắn căn bản là không có gì sức phản kháng.

“Trần Nguyên Tử, người dám.” Văn Thù ở xa không hét lớn dựng lên, Trần Nguyên Tử dĩ nhiên là đối phó ngũ đại phật đà, năm người này cũng không phải là Trần Nguyên Tử đối thủ a, chỉ sợ là hai cái hiệp liên đủ để bị đánh chết.

“Văn Thù, người nói ta có dám hay không đâu.” Trần Nguyên Tử cười to dựng lên, sát ý tràn ngập, quanh thân pháp lực khuấy động dựng lên, ông tay áo quét ngang, nhất thời đầy trời không gian nháy mắt bị Trần Nguyên Tử thu vào trong đó, không gian mất đi, vạn vật thuộc thiên địa càn khôn.

“Thình thịch thình thịch oành...”

Không Gian Bạo Liệt, ngũ đại phật đà trực tiếp bị Trần Nguyên Tử đánh chết ở Tụ lý càn khôn trong vòng, năm người nguyên thần cũng vô pháp đào thoát.

“Trần Nguyên Tử, ta Tây Phương Giáo cùng người không dễ yên.” Phổ Hiền hét lớn, thần tình nổi giận, cũng ở Thanh Đế cùng Thương Long Lão Tổ liên thủ công kích đến, tự thân đều khó bảo toàn.

“Phổ Hiền con lừa ngốc, ta hiện tại liên cùng người không dễ yên.” Trần Nguyên Tử hét lớn, thân hình hóa thành kinh hồng xuyên thấu một tầng không gian, trực tiếp đánh về phía Phổ Hiền mà đi, đối với Phổ Hiền, Trần Nguyên Tử tự nhiên là sẽ không dễ ở trong lòng.

Tiền không phía trên, thật lớn tuyệt đỉnh cường giả hỗn chiến ở tại cùng nhau, mệnh mạng pháp lực cùng nhau chạy chồm mãnh liệt, cả không gian lọt vào trong tầm mắt chỗ hỗn loạn không chịu nổi, không gian hóa thành hư không không thể chữa trị.

Đại chiến bên trong, Nhạc Thành xem đích thực thiết, lúc này Phổ Hiền cùng Văn Thù đã muốn là tới giây dựa tình trạng, ở Dao Trì Kim Mẫu chờ năm người liên thủ dưới, hai người đã là bị thương không nhẹ, hai người đều là tìm mà chạy, cũng bị Dao Trì Kim Mẫu năm người vây khốn, căn bản là không thể đào thoát.

Bực này đại chiến, Nhạc Thành cũng là sinh lòng hướng tới, chỉ tiếc thực lực của chính mình còn rõ ràng kém hơn một cái cấp bậc, không thể tham dự bực này đại chiến, bất quá ở mọi người chiến đấu kịch liệt bên trong, Nhạc Thành cũng nhìn không chuyển mắt, này vài vị siêu cấp cường giả mỗi một cái thực lực đều là tới khủng bố tình trạng, giống như là liên tiếp thiên đạo.

Này đó cường giả đều tự đều là lĩnh ngộ một loại thần thông lực, thần thông lĩnh ngộ, cơ hồ là tới hậu kỳ đỉnh núi tình trạng, ra tay bên trong, đều bị là bị báms thiên địa đại đạo lực liên luy, mới có thể có lớn như thế động tĩnh, mọi người đại chiến, cũng là có ý ở trên hư không trong vòng tiến hành, nếu ở không gian trong vòng, chỉ sợ là mười Tiêu Dao thành cũng bị mấy người oanh kích thành tro tàn.

Trần Nguyên Tử lao thẳng tới Văn Thù, trong tay chưởng ấn mang theo vô tận cự lực thổi quét đẩy lui Văn Thù, không gian xung quanh liên tiếp nứt toác không ngừng.

Hư không trong vòng, Thương Long Lão Tổ thân thể cao lớn phía trên, cự vĩ lưu quang lóe ra, một cái trục bánh xe biến tốc, không thể tưởng tượng nổi xuyên thấu không gian quét ngang sớm Văn Thù trên người.

“Bang bang...” Văn Thù trực tiếp bị đánh bay mở ra, một đạo máu tươi thẳng phun mà ra, thân hình ở trên hư không trong vòng trực tiếp bạo lui.

“Văn Thù, đi tìm chết đi.” Lúc này Thanh Đế trong miệng một tiếng thét dài, xuyên thấu không gian, phá vỡ trùng điệp phong vân, tuyệt mỹ thân hình như điện, trường kiếm trong tay đan chéo, liên tiếp hóa xuất mười vạn đạo cuộn cuộn kiếm khí, này vô tận hư không, đều dường như bị Thanh Đế sinh sôi phân tách thành vô số khối, lập tức phô thiên cái địa bóng kiếm đều bao vây hướng về phía Văn Thù mà đi.

“Mạng ta xong rồi.” Văn Thù sắc mặt trắng bệch một mảnh, ở Trần Nguyên Tử, Thanh Đế cùng Thương Long Lão Tổ ba người liên thủ dưới, nhất thời kinh hãi đứng lên, ba người này thực lực đều là mạnh hơn

hắn, ba người lúc này liên thủ, hắn căn bản là sức phản kháng.

“A di đà phật, Trần Nguyên Tử, Thương Long người chờ năm người liên thủ vây công ta giáo đệ tử, đây là ý gì.” Đúng lúc này, trên không trung, đột xuất hiện một đạo khổng lồ hư ảnh, này hư ảnh chiếm cứ ở trên không, nhìn xuống chúng sinh, làm cho tất cả mọi người là cảm giác được tim đập nhanh.

Này hư ảnh người mí mắt rủ xuống, hai chân già ngã ngồi cho một cái thúc thất lưng hoa sen tòa trung ương, phía sau thuyền hình phật quang chói mắt, lồng mây gian có một đạo bạch hào, bộ dạng phục tùng tín mật, trên người một tầng phật quang quán quanh, huyền ảo khó lường.

Tùy theo, không gian phía trên, mọi người cũng cảm giác được một cỗ trước nay chưa có áp chế lực, ở lực lượng này dưới, mọi người cảm giác được chính mình giống như là con kiến bình thường tồn tại, đây là một loại làm cho không người nào có thể kháng cự lực lượng.

“Như Lai, phía tây Như Lai.”

Nhạc Thành trong lòng cả kinh, đây là lần thứ hai nhìn thấy này Như Lai, lúc này, không nghĩ tới Như Lai lại một lần xuất hiện.

“Ha ha, Tiếp Dẫn, người không cần phải làm ta sợ, nhất lữ nguyên thần phân trước người đến, chẳng lẽ chúng ta sợ người có thể nào, có bản lĩnh chân thân tiến đến a.” Thương Long Lão Tổ cười to dựng lên.

“Tiếp Dẫn, người chớ có hung hăng càn quấy, không phục, chúng ta cùng người tranh tài một hồi như thế nào, nhìn xem người này nguyên thần phân thân có thể hay không đối kháng chúng ta năm người.” Trần Nguyên Tử ổng tay áo vùng lạnh nhạt nói.

“A di đà phật, thời gian chưa tới, chờ đã đến giờ, bản tôn tự nhiên hội siêu độ người chờ.” Trên không bên trong, Như Lai thân thể cao lớn vỗ tay mà ngữ, trong mắt lưỡng đạo phật quang cũng trực tiếp xuyên thấu không gian, bao phủ ở tại Văn Thù cùng Phổ Hiền hai trên thân người, ở này trong nháy mắt trong lúc đó, ba người thân ảnh nháy mắt đồng thời biến mất ngay tại chỗ không thấy.

Tới khoái, đi cũng mau, tất cả mọi người là còn không có phục hồi tinh thần lại, chỉ ba người thân ảnh đã muốn là mờ ảo vô tung.

“Hừ, chết tiệt Tiếp Dẫn.” Thương Long Lão Tổ tức giận mắng một tiếng, mắt thấy kia Văn Thù cùng Phổ Hiền hai người được cứu đi, bọn hắn cũng không có cách nào ngăn cản, thực lực của bọn họ cường, nhưng lại không thể cùng thánh nhân so sánh với, có chuyện là đồn đãi, thánh nhân dưới giai vì con kiến, cho dù là Tiếp Dẫn đạo nhân một đạo phân thân, bọn hắn cũng không có cách nào.

“Hừ.” Cả không gian tựa hồ là phong tiêu tản mát, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào không gian xung quanh mình cũng lãnh quát một tiếng, hiện tại, nên đến phiên kia Thiên Đình trung người.

“Hạo Thiên môn đệ tử nghe lệnh, toàn lực tru sát Thiên Đình người.” Nhạc Thành hét lớn dựng lên, thanh âm xuyên thấu không gian đủ để sử làm cho sở hữu Hạo Thiên môn đệ tử nghe rành mạch. Tiếng nói vừa dứt, Nhạc Thành trong tay pháp quyết cũng cấp tốc đánh ra.

“Vang ầm ầm...”

Thiên địa trong lúc đó mơ hồ là truyền đến Sơn Băng Địa Liệt tiếng động, cũng Nhạc Thành thúc dục Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận.

“Sát...” Hạo Thiên môn trung nhất chúng lão ma ở Âm Ma quân đám người dưới sự dẫn dắt, cũng lao thẳng tới mà lên.

Ngàn vạn lần đệ tử lúc này nhìn thấy vừa mới Kinh Thiên đại chiến, một đám hiện tại đều là nhiệt huyết mênh mông, nhất thời té ra pháp khí, đi theo nhất chúng trưởng lão chém giết mà đi, mọi người đều là hướng tới vừa mới giao thủ bên trong này cao nhất cường giả thực lực.

Phải có bọn hắn vậy thực lực, muốn chém giết, yếu đột phá, lúc này, Hạo Thiên môn bên trong mọi người, có thể nói là sĩ khí nổi lên sát ý ngập trời, trái lại Thiên Đình nhất chúng thiên binh thiên tướng, cũng hoàn toàn uể oải sợ hãi vắng.

Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân sinh tử không rõ, tự liên kia Thiên La thần tôn cũng bị đánh chết, phía tây ngũ đại phật đã rơi xuống, Văn Thù, Phổ Hiền cũng bị Như Lai phật tổ cứu đi, bọn hắn lúc này, căn bản là đã không có đối kháng lực.

“Lui, mau lui lại.” Thiên Cương tiên quân hét lớn, thần sắc bối rối, sư huynh Thiên La thần tôn bị Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu đánh chết, đặc căn bản là không dám lên tiếng, ở Trần Nguyên Tử kia chờ cường giả trước mặt, chặn đánh giết hắn giống như là giết chết một con kiến bình thường đơn giản.

Mà lúc này, Thiên Đình người tới căn bản là đã không có cùng Hạo Thiên môn đối kháng thực lực, chỉ có chạy thoát, bọn hắn bốn giới chủ, chỉ sợ cũng không phải Hạo Thiên môn đối thủ.

Thiên Đình lần này chậm rãi tiến đến phá hủy Hạo Thiên môn, kết quả cũng làm cho chính bọn nó không thể tin, Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu này đó siêu cấp cường giả toàn bộ đều là tiến đến trợ giúp Hạo Thiên môn, thế cho nên Thiên Đình tan tác.

Thiên Đình mấy trăm vạn thiên binh thiên tướng muốn chạy trốn, chỉ lúc này ở Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận bên trong, bọn hắn cũng vô pháp đào thoát, Hạo Thiên môn mọi người nháy mắt đánh tới, ra tay không lưu tình chút nào.

“Thiên Cương tiên quân, ngươi còn muốn trốn có thể nào.” Thiên Cương tiên quân thân ảnh như điện, cấp tốc đi phía trước không bỏ chạy, mà lúc này Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trong vòng, hết thảy đều là ở Nhạc Thành trong không chế, nhất thời bố trí lên Hỗn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể, Long giáp, thân thể cao lớn ngang trời mà lên, đại trận trong vòng trực tiếp không gian, làm cho này Thiên Cương tiên quân tới trước người của mình.

“Phách Thiên Ân.” Lực lượng thần thông thúc dục dưới, Nhạc Thành khổng lồ chuông ẩn xuyên thấu không gian bổ về phía Thiên Cương tiên quân mà đi.

Thiên Cương tiên quân cũng không không phải nhất kẻ yếu, thương hoảng sợ trong lúc đó, pháp quyết đánh ra, trong miệng nhất thanh trường kiếm bắn nhanh mà ra, từng đạo kiếm khí tùy ý bắn nhanh, xẹt qua từng đạo đường cong, lướt qua không gian, lập tức hướng Nhạc Thành trên người bắn nhanh mà đi.

“Hừ.”

Nhạc Thành chuông ẩn dưới, cường hãn mệnh mông vô cùng, một cỗ khôn cùng mạnh mẽ mãnh liệt bốc lên, Thiên Cương tiên quân bắn nhanh mà đến kiếm quang, tất cả đều bị hắn sinh sôi ngừng, theo Nhạc Thành một tiếng hừ lạnh, pháp lực cuộn cuộn bắt đầu khởi động, đạo đạo kiếm khí bị hắn sinh sôi phá vỡ, chuông ẩn kiếm quang va chạm, nháy mắt bóng kiếm thoát phá, tầng tầng không gian ầm ầm thoát phá.

“Sinh mệnh giam cầm, Tuyệt Tiên.” Thân hình chuyển thiểm như điện, sinh mệnh thần thông thúc dục, bao phủ không gian xung quanh thành một mảnh tử vực, không sai đồng thời, Hiên Viên kiếm nắm trong tay, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết phía trên, Tuyệt Tiên thúc dục thi triển.

Không gian trong vòng, Thiên Cương tiên quân trong mắt hoảng sợ, lúc này hắn quanh thân pháp lực đều giam cầm, mà tiền không, một mảnh khủng bố bóng kiếm đã muốn là cắn nuốt mà đến, tử vong tim đập nhanh nhất thời theo sâu trong linh hồn khuếch tán.

“Thở phì phò hưu...”

Bóng kiếm lưu quang quét ngang mà qua, Thiên Cương tiên quân nháy mắt hóa thành liễu không gian mảnh nhỏ biến mất ở liễu không gian trong vòng, thực lực của hắn, căn bản không thể đối kháng hiện tại Nhạc Thành thực lực.

Trên không bên trong, Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ, Thanh Đế, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, còn Dao Trì Kim Mẫu năm người nhìn chăm chú vào Nhạc Thành ra tay, lập tức năm người nhìn nhau, cũng trong mắt kinh ngạc không thôi.

“Dực Thánh chân quân, ngươi cũng đừng chạy thoát.” Hạo Thiên Đại Đế không dứt khi nào, khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân nhất thời xuất hiện ở tiền không, ngăn cản tại kia Dực Thánh chân quân cấp tốc mà chạy thân ảnh phía trước.

“Hỗn Nguyên Chương.” Hạo Thiên Đại Đế một chương oanh kích xuống, nhất thời không gian rung chuyển, khổng lồ chương ẩn giống như là yếu ép phá hư không bình thường, cả không gian trung có yếu sụp đổ dấu vết, không gian sóng gợn lắc lư.

“Xuy...” Không gian nháy mắt thu liễm, bàn bạc pháp lực lập tức trong phút chốc bị bảm một mảnh không gian cái khe ngưng tụ thành một đạo đủ khổng lồ chương ẩn, chương ẩn dưới, có tối đen không gian cái khe hiển lộ, không gian sóng gợn gào thét khuấy động.

Dực Thánh chân quân sắc mặt đại biến, trong tay pháp quyết liên tục biến hóa, lập tức một đạo một món đồ bình ngọc thần khí tung, thần quang phá hủy không gian ngăn cản hướng về phía Hạo Thiên Đại Đế chương ẩn mà đi.

“Xuy!” Chương ẩn ầm ầm thổi quét xuống, Dực Thánh chân quân quanh thân không gian tại đây một mảnh cường hãn vô cùng lực lượng trung, đều bị oanh kích vụn vỡ đứng lên, không gian áp lực, không gian sụp đổ, bình ngọc thần khí phía trên, cũng nháy mắt hào quang ảm đạm.

“Hạo Thiên môn không là các ngươi có thể đủ đối phó, chết đi đi.” Hạo Thiên Đại Đế lại hét lớn một tiếng, quanh thân nhất đạo kim sắc hào quang bạo phun mà ra, trong tay một đạo chương ẩn lại nháy mắt theo không gian trung toàn lực đẩy dời đi, chương ẩn nhanh chóng theo không gian trung mặc ra.

Thật lớn chương ẩn trực tiếp xé rách một mảnh không gian, phạm vi trong lúc đó một mảnh không gian nháy mắt đã bị chấn khai, lập tức oanh kích hướng về phía Dực Thánh chân quân mà đi, Dực Thánh chân quân cả không gian đều ở chương ẩn bao phủ dưới.

Nhạc Thành thần niệm rình đến sự phó như thế cường hãn lực lượng, trong lòng biết này Dực Thánh chân quân là chết chắc rồi, sự phó tầng thứ tám Hỗn Nguyên Chân Thân thực lực, cũng không phải là Tiên quân hậu kỳ tu vi giả có thể đối kháng, chính mình tầng thứ bảy Hỗn Nguyên Chân Thân tựa hồ là còn hơn sự phó lúc trước tầng thứ bảy Hỗn Nguyên Chân Thân thời điểm mạnh hơn thượng một ít, không biết chính mình nếu đột phá tới Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ tám lúc sau, Hỗn Nguyên Chân Thân thực lực sẽ tới một loại cái tình trạng gì.

“Thành thịnh oanh.”

Một đạo kinh thiên động địa bình thường tiếng vang, chung quanh không gian lại sụp đổ, nháy mắt không gian thoát phá, cả Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận thiếu chút nữa đã bị chấn khai, Nhạc Thành vội vàng biến hóa pháp quyết, pháp lực bạo phun mà ra, mới ngăn chặn cả đại trận.

Mà lúc này ở sụp đổ không gian trong vòng, kia Dực Thánh chân quân đã muốn là hóa thành tro tàn, bị Hạo Thiên Đại Đế đánh chết dưới chương.

Thiên Đình Cửu Sát chân quân trong tay thúc dục một mảnh đầy trời kiếm quang, nháy mắt sẽ đem Cửu U song ma hai người cắn nuốt ở bên trong, Cửu U song ma hai người còn không phải Cửu Sát chân quân địch thủ, nhất thời nguy hiểm trùng điệp.

“Diệt Ma, chết đi đi.” Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận trong vòng, hết thấy đều ở Nhạc Thành rình dưới, lúc này ngang trời mà qua, xoay không gian, nhất thời xuất hiện ở Cửu Sát chân quân trước người.

Hiên Viên dưới kiếm, phô thiên cái địa bóng kiếm giống như thủy triều bình thường liên miên không dứt bạo phun mà lên, phô thiên cái địa bao phủ cả không gian, một mảnh bóng kiếm giao phong bên trong, bị bảm một mảnh điện quang hỏa thạch, tắc tắc bóng kiếm thoát phá.

“Thở phì phò thở phì phò...”

Bóng kiếm sở quá, Cửu Sát chân quân thúc dục kiếm quang kế tiếp tháo chạy, lập tức không gian ở bóng kiếm quấy dưới hóa thành một mảnh hắc ám hư vô. Chỉ sợ dòng khí bắn nhanh mà ra, cả không gian chứng kiến chỗ lúc này cũng đã trở thành một mảnh tro tàn, đều hóa thành một mảnh hư không.

“Xuy xuy...” Hư không trong vòng, Cửu Sát chân quân ngọt thần sắc kinh hãi dựng lên, lập tức quanh thân hơi thổi một mảnh uế oải, bóng kiếm sở quá, nhất thời thân hình ở trong bóng tối hóa thành một mảnh tro tàn.

Nhất chiêu Diệt Ma, Tiên quân hậu kỳ tu vi Cửu Sát chân quân trực tiếp bị đánh chết, trên không bên trong, Trấn Nguyên Tử đám người lại kinh ngạc.

“Thình thịch oanh.” Một chỗ không gian trong vòng, Âm Ma quân trong tay Tử Hỏa Chuyển Luân Dao mang theo bàng bạc lực, tử dao đánh lửa mũi nhọn bổ ra không gian, hung hăng cùng Du Dịch Linh Cung một đạo hình tròn cương vây thần khí oanh kích ở tại cùng nhau.

Một lần giao thủ, hai người đều tự là rút lui mấy vạn thước, Âm Ma quân thực lực cùng này Du Dịch Linh Cung có thể xem như chia đều sắc thu, tựa hồ là ai cũng chiếm không đến tiện nghi.

“Chết đi.” Mà lúc này, Hạo Thiên Đại Đế thân thể cao lớn khi thân mà lên, trong tay Hỗn Thiên Nghi thượng mang theo một mảnh thần quang hội áp dưới, cả không gian gào thét quay cuồng, cường hãn hơi thở xé rách hư không, không gian dòng khí liên miên không ngừng dập dờn mở ra, lập tức không gian hóa thành dập nát, vạn vật đều biến mất ở tại trong đó bình thường.

Như thế cường hãn lực lượng đã muốn là tới hủy thiên diệt địa tình trạng, một mảnh phiến Không Gian Bạo Liệt hóa thành hư không, lập tức bàng bạc cự lực tấn sổ trút xuống ở tại Du Dịch Linh Cung trên người.

“Xuy xuy...” Theo một đạo máu tươi phun ra, Du Dịch Linh Cung không có gì sức phản kháng, thương hoảng sợ trong lúc đó, bị Hạo Thiên Đại Đế Hỗn Thiên Nghi đều thổi quét đến, cuối cùng thân hình ở không gian trong vòng mật diệt thành liễu không gian mảnh nhỏ.

Thiên Đình bốn giới chủ đều rơi xuống, Nhạc Thành thần niệm rình bên trong, lúc này Thiên Đình nhất chúng thiên binh thiên tướng đã muốn là hoàn toàn bị Hạo Thiên môn ở tàn sát, ở trung tầng thực lực giả thượng, Hạo Thiên môn thực lực bây giờ cũng không ở nhóm người này thiên binh thiên tướng dưới, huống chi ở nhân số thượng còn nhiều thượng một nửa đông đúc, có năng lực đủ ỷ vào Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận vì dựa vào.

Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, Linh Viên, Lang Lễ, Diêm Ma, Thiên Mục tiên quân, Nguyên Chân đạo nhân, Diêm Ma, Thú Ma đám người lúc này cũng là cùng Thiên Đình mọi người giao thủ ở tại cùng nhau.

Xích Ngạo Tuyết trên người, một con Phượng Hoàng thân ảnh hư thật bao vây, thúc dục trường kiếm trong tay dưới, hàng vạn hàng nghìn kiếm quang giảo toái không gian, uy lực bất phàm.

Long Cát công chúa trong tay Nhị Long Kiếm thúc dục, bên người còn có Thần Kinh phụ trợ, cũng thực lực không kém.

Linh Viên thúc dục Hỗn Nguyên Chân Thân, lực lượng thần thông dưới, uy lực tăng cao, quanh thân phía trên, cũng là có bát trảo Long văn hoàng bào bao trùm, không thể nghi ngờ là lực phòng ngự tăng cao, hơn nữa này bát trảo Long văn hoàng bào, Linh Viên lực phòng ngự chỉ sợ là còn hơn Nhạc Thành còn mạnh hơn thượng một tia.

Dao Trì Kim Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thanh Đế bọn người ở tại trên không bên trong đang xem cuộc chiến, lấy thực lực của bọn họ trình tự, tự nhiên là khinh thường cho đối Thiên Đình bên trong những người này ra tay.

Nhạc Thành cũng không có tiếp tục ra tay, chính là * khổng Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận đối phó Thiên Đình bên trong mọi người mà thôi, ở * khổng Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận dưới, thiên binh thiên tướng hợp bầy rơi xuống, một đám kêu thảm thiết liên tục, chỉ lúc này Hạo Thiên môn trung người đã là sát ý nổi lên, xuống tay chút không có lưu tình.

Trong lúc nhất thời, không gian trong vòng sát khí phóng lên cao, huyết tinh hơi thở tràn ngập ở tại cả Tiêu Dao thành trong vòng, không gian trong vòng giống như là tiến nhập Cửu U địa ngục bình thường.

Nhìn thấy loại này giết chóc, trên không trung Dao Trì Kim Mẫu, Trấn Nguyên Tử bọn người là nhú mảy.

Nhạc Thành lúc này pháp sát ý ngập trời, lạnh như băng hơi thở bao phủ không gian xung quanh, hoàn toàn chính là một cái khủng bố sát thần, thúc dục đại trận, sẽ có một mảnh thiên binh thiên tướng rơi xuống, mà loại giết chóc, trì tục liễu mấy canh giờ mới chấm dứt, cả núi non trong vòng, đã muốn là thành mây trăm vạn đại tiên mộ địa.

Lúc này đây, Thiên Đình tới gần năm trăm vạn nhân không có bất luận kẻ nào đào thoát, hoàn toàn Hạo Thiên môn đánh chết, trong đó đủ có Cửu Thiên Huyền Tiên, Tiên quân, Đại La Kim Tiên tu vi thực lực giả.

Hạo Thiên môn hiện tại hơn một ngàn vạn nhân bên trong, cũng là có thêm bốn mươi vạn rơi xuống, cứ việc có Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận làm dựa vào, cũng khó miễn là có thêm một ít Thiên Đình thiên binh thiên tướng hội liều chết chống đỡ, cuối cùng lựa chọn nguyên thần tự bạo.

Chính là còn hơn Thiên Đình người tới rơi xuống tổng số tự, Hạo Thiên môn đã muốn là toàn thắng, ở cường giả đội hình bên trong, có Nhạc Thành thần niệm rình trong khống chế, chỉ có ba Cửu Thiên Huyền Tiên bị đối phương nguyên thần tự bạo sở đánh chết, mặt khác trọng thương không ít, nhưng là rơi xuống cũng là này ba mà thôi.

Thu thập xong hết thấy, Hạo Thiên môn hơn một ngàn vạn đệ tử lập tức chạy về Thanh Hoa thành, xa xa vây xem nhân sớm liền ly khai, trận này đại chiến, xem chính là làm cho bọn họ kinh hồn táng đảm.

Sau một lát, Nhạc Thành, Hạo Thiên Đại Đế, Dao Trì Kim Mẫu, Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thanh Đế, Thương Long Lão Tổ, trước hội Hạo Thiên môn bên trong.

Nhạc Thành chính là bị Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu chờ cường giả thần niệm truyền âm về trước từng bước, mơ hồ, Nhạc Thành có thể cảm giác được, Trần Nguyên Tử chờ siêu cấp cường giả tựa hồ là có chuyện cùng chính mình nói.

Đại diện trong vòng, bảy người phân tịch mà ngồi, có Hạo Thiên Đại Đế ở, Nhạc Thành chính là ngồi ở hạ thủ mà thôi.

“Xuy.” Trần Nguyên Tử trực tiếp là ở đại diện bên trong bố trí hạ một đạo lợi hại cấm chế, nhìn thấy mọi người lúc này đều cũng có đó ngưng trọng ánh mắt, Nhạc Thành cũng là đoán tựa hồ này mấy cường giả muốn nói chuyện tình tựa hồ là rất trọng yếu.

“Tốt lắm, hẳn là không ai có thể nghe được chúng ta nói lời.” Trần Nguyên Tử bố trí nổi lên cấm chế lúc sau nói.

“Nhạc Thành, thực lực của ngươi tiến bộ thật đúng là khủng bố a, lúc này mới bao lâu,, ra mời nhất định là cơ duyên sâu đi.” Thương Long Lão Tổ đối Nhạc Thành cười nói.

“Toàn bộ nhờ một ít cơ duyên mà thôi.” Nhạc Thành mỉm cười, thực lực của chính mình miễn cưỡng xem như không sai, chính là cùng ở tọa này đó cường giả so sánh với trong lời nói, thì phải là kém xa lắm.

Dao Trì Kim Mẫu nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, lập tức ánh mắt ở mọi người trên người mà qua, nói : “Chư vị, vậy đều nói chứ, Nhạc Thành thực lực, cũng là có thể miễn cưỡng đã biết.”

“Không sai, nguyên vốn tưởng rằng cũng chỉ có chúng ta năm người mới có thực lực, hiện tại Hạo Thiên, Nhạc Thành đều cũng có này thực lực, cũng nên đã biết, chúng ta thực lực coi như là lại có sở tăng cường.” Trần Nguyên Tử mỉm cười.

“Nhạc Thành, ngươi trong lòng vẫn là nghĩ đến này Luyện Yêu hồ đi, vậy tặng cho ngươi.” Tây Vương Mẫu âm thầm cười, trong tay một đạo thanh mang đã rơi vào Nhạc Thành trước người, đúng là kia Luyện Yêu hồ.

Nhạc Thành có chút kinh ngạc, này Tây Vương Mẫu Thiên Dao cũng quá hào phóng chứ, Luyện Yêu hồ tới trên người của nàng, đều khẳng cho mình, này cũng không phải là bình thường thần khí a, mà là thượng cổ thần khí.

“Nhạc Thành, cầm đi, chúng ta có chuyện trọng yếu cùng ngươi nói.” Dao Trì Kim Mẫu chứng kiến Nhạc Thành sửng sốt một chút, mỉm cười đạo.

Nhạc Thành tự nhiên là sẽ không khách khí, lập tức hãy thu nổi lên Luyện Yêu hồ, không cần bạch không cần, ngọc tử mới không cần đâu.

“Sư mẫu, chư vị Đại tiên, các người đây là muốn nói gì trọng yếu việc...” Nhạc Thành hơi hơi nghi hoặc, này mấy siêu cấp cường giả rốt cuộc là muốn nói gì, làm cho không khí như vậy áp lực.

“Nhạc Thành, Định Thần Kiếp chuyện tình, người có biết nhiều ít?” Hạo Thiên Đại Đế đối Nhạc Thành hỏi.

“Định Thần Kiếp.” Nhạc Thành kinh ngạc một chút, xem ra này đó sư phụ sư mẫu cùng Trần Nguyên Tử loại này trình tự cường giả, đều là biết Định Thần Kiếp, nói : “Biết một ít, nghe nói là Thiên Đình rung chuyển, trong tam giới đông đảo tu luyện giả lực khí chưa nuốt, thân phạm tiên ma yêu chi ách, sát kiếp tới người, Thiên Đình không thể tái áp chế tam giới Lục đạo, cho nên còn có Định Thần Kiếp.”

“Ra mời, đây là Xích Tinh Tử hoặc là Tam Tiêu cùng người nói đi.” Dao Trì Kim Mẫu hơi hơi nói đến.

“Ân.” Nhạc Thành gật đầu, này Định Thần Kiếp cũng chứng thật là Tam Tiêu tam nữ cùng Xích Tinh Tử cùng chính mình nói, bằng không, chính mình phải chỉ điểm nga a có cái gì Định Thần Kiếp.

“Bọn hần nói cũng không còn sai, chính là cũng có một chút bọn hần đều cũng không nói gì rất hiểu được.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao nói.

“Định Thần Kiếp tới, hiện tại trong tam giới, chỉ sợ là đều ở nghỉ ngơi dưỡng sức, yêu tộc, Vu tộc, Phương Hoàng bộ tộc, Kỳ Lân tộc, đều ở như hổ rình mồi, còn có Xiển giáo, Tiết Giáo, Tây Phương Giáo đều muốn thừa cơ rầm rộ, hiện tại Tiên Ma giới, nhìn như bình tĩnh, Hồng Hoang chiến trường nội tiên ma đại chiến, cũng chỉ là bị người lợi dụng mà thôi, lớn hơn nữa phong vân nào động sắp sửa tới.” Trần Nguyên Tử nói.

1277. Chương 1086: Thừa Cơ Đại Phát Động

“Nhạc Thành, ta nói như vậy, người hiểu được có ý tứ gì sao?” Trần Nguyên Tử nói xong, lập tức đối Nhạc Thành hỏi.

“Trần Nguyên Tử đại tiên ý tứ của là, chúng ta tốt nhất là không cần liên lụy ở bên trong, miễn cho là Định Thần Kiếp lan đến gần đến sao.” Nhạc Thành thoáng có chút nghi hoặc rất đúng Trần Nguyên Tử nói, chỉ mơ hồ bên trong, Nhạc Thành cũng là có thể cảm giác được, Trần Nguyên Tử tựa hồ là có khác sở đồ.

“Người nói đúng phân nửa, chúng ta là không thể bị Định Thần Kiếp sở lan đến gần, nhưng là, chúng ta cũng muốn thừa cơ đại phát động, này sổ hàng tỉ từ năm nay, ta Long tộc cùng nhân tiên đều đã muốn là bị áp chế lâu lắm.” Thương Long Lão Tổ thở dài.

“Thừa cơ đại phát động...”

Nhạc Thành đồ là có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Thương Long Lão Tổ ý đồ là như thế.

“Nhạc Thành, người thân là nhân tiên, lấy thực lực người bây giờ cũng là có thể gia nhập đến chúng ta đội hình bên trong đến đây, hiện tại muốn xem ý tứ của người.” Thanh Đế nói.

“Ta...” Nhạc Thành sửng sốt, không nghĩ tới này mấy siêu cấp cường giả tìm chính mình, dĩ nhiên là mưu đồ bức này đại sự, dĩ nhiên là yếu thừa cơ đại phát động, ra mời, Long tộc cùng nhân tiên, là âm thầm liên thủ.

Nhân tiên đến từ nhân tộc, cũng có thể là nói đại biểu nhân tộc, có kiếp trước trí nhớ, Nhạc Thành nhưng thật ra lòng trung thành vẫn là ở nhân tộc, chính là Nhạc Thành biết, dựa theo Tam Tiêu tam nữ cùng chính mình theo như lời, chỉ sợ là lúc này đây xem chuẩn Định Thần Kiếp tướng đại phát động, còn có yêu tộc, Vu tộc, Kỳ Lân tộc, Phương Hoàng bộ tộc, còn có Xiển giáo, Tiết Giáo, Tây Phương Giáo.

Yêu tộc có Đế Tuấn, Côn Bằng, Minh Hà lão tổ như vậy cường giả, Vu tộc bên trong cũng có Hình Thiên, Chúc Dung, Cộng Công vậy tổ vu Ma Thần, kỳ lân bộ tộc cầm đầu, chính là thượng cổ thần thú tụ tập chủng tộc, Phương Hoàng bộ tộc trước kia chính là hồng hoang đứng đầu, này hai tộc thực lực khẳng định cũng là dị thường cường hãn.

Về phần Xiển giáo, Tiết Giáo, Tây Phương Giáo thì phải là càng thêm, cường giả Như Vân, tuyệt đối là không dễ chọc.

Nhạc Thành trong lúc nhất thời cũng là có đó do dự, nếu chính mình đúc kết tới trong đó, không thể nghi ngờ là sẽ bị liên lụy ở bên trong, khó trách vừa mới Tây Vương Mẫu Thiên Dao hào phóng cho chính mình Luyện Yêu hồ, phỏng chừng chính là muốn làm cho chính mình gia nhập bọn hần đi.

“Nhạc Thành, chính ngươi lo lắng là tốt rồi, không nghĩ gia nhập trong lời nói, chúng ta cũng có thể đủ hiểu giải.” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói.

“Nếu sư phụ cùng sư mẫu đều ở, đệ tử tự nhiên là gia nhập.” Nhạc Thành do dự một chút sau, cắn răng nói, dĩ nhiên là mọi người như thế tôn trọng chính mình, kia chính mình cũng vô pháp chối từ, huống chi chính mình cũng là nhân tộc một phần tử.

“Hảo, có ngươi gia nhập, chúng ta thực lực coi như là lại có lớn mạnh.” Trần Nguyên Tử vừa lòng cười nói.

“Nhạc Thành, kia về sau ngươi liền cố gắng tu luyện đi, Định Thần Kiếp cũng không phải đạo khi nào thì liền gặp đến, đề cao thực lực, chúng ta mới có thể có nhất tranh lực.” Dao Trì Kim Mẫu nói.

“Trong khoảng thời gian này, ta tái đi mời một ít Lão bất tử đi ra, đến lúc đó, chúng ta thực lực, cũng sẽ không còn hơn mặt khác gì thể lực yếu kém.” Trần Nguyên Tử nói.

“Chỉ tiếc chúng ta thủy chung là không có thánh nhân trấn thủ a, yếu là chúng ta có thánh nhân trấn thủ, chúng ta đây làm sao e ngại Tây Phương Giáo, yêu tộc, Vu tộc.” Thanh Đế nói.

“Đúng vậy, bất quá chúng ta cũng không phải không có cơ hội, thánh nhân lại như thế nào, thiên đạo sở tại, chỉ sợ là bọn hắn cũng không dám trắng trợn nhúng tay, chúng ta không phải không có cơ hội.” Dao Trì Kim Mẫu nói đến.

Lập tức, bảy người ở đại diện trong vòng thương nghị, ở mọi người nói chuyện bên trong, Nhạc Thành đối khắp cả trong tam giới bí tân lại có một ít đại khái hiểu biết, mà hiện tại, nhân tộc cùng Long tộc liên thủ đó là yếu ở quần hùng như hổ rình mồi bên trong nhân cơ hội đại phát động.

Mấy canh giờ lúc sau, Thương Long Lão Tổ, Trần Nguyên Tử, Thanh Đế ly khai Hạo Thiên môn, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Dao Trì Kim Mẫu cùng Hạo Thiên Đại Đế còn lại là lưu tại Hạo Thiên môn trong vòng.

Nhìn thấy Hạo Thiên môn hiện tại biến hóa, Hạo Thiên Đại Đế cũng là lòng tràn đầy vui mừng, Hạo Thiên môn, dù sao cũng là hắn một tay sáng lập, hiện giờ ở đệ tử của mình trong tay coi như là bắt đầu lớn mạnh.

Nhạc Thành có thể vẫn cảm giác được, Tây Vương Mẫu Thiên Dao ánh mắt tựa hồ là hội ngẫu nhiên đã rơi vào trên người của mình, lập tức lại hội dời ánh mắt, trong mắt sẽ có thần nhiên ưu thương mật quá.

Mà một ngày sau đó, Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, Tây Vương Mẫu Thiên Dao ba người cũng ly khai Ngọc Hư sơn, ba người tựa hồ là đều có chuyện gì ở vội không nên ở lâu.

Trước khi đi, Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế cũng cùng Nhạc Thành nói lên Thiên Đình việc, Định Thần Kiếp tới, Thiên Đình đã sớm không thể áp chế tam giới, cho nên, Dao Trì Kim Mẫu ý tứ của làm cho Nhạc Thành căn bản là không cần hiểu Thiên Đình.

Hạo Thiên môn mọi người theo Tiêu Dao thành đến Hạo Thiên môn chậm rãi ngàn vạn lần nhân, một ngày thời gian cũng không đủ trở lại Hạo Thiên môn, cất bước Hạo Thiên Đại Đế, Dao Trì Kim Mẫu, Tây Vương Mẫu Thiên Dao ba người lúc sau, Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi ở đại diện trong vòng, nghĩ lúc này đây cùng Thiên Đình đại chiến, xem ra, chính mình cũng nên có điều phản kích, tuyệt đối không thể làm cho Thiên Đình tái có cơ hội đối phó Hạo Thiên môn.

Dù sao tới này trình độ, hiện tại chính mình cũng có Trần Nguyên Tử, Thanh Đế, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thương Long Lão Tổ này đó cường giả chỗ dựa, Thiên Đình chính mình cũng không có cái gì tái lo lắng.

Còn có lúc này mới gia nhập Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ đám người đội hình bên trong, cũng không biết là phúc hay họa, mặc kệ như thế nào, chính mình cũng là yếu cố gắng đề cao tu vi mới được.

Thực lực của chính mình, thi triển sở hữu đích thủ đoạn, chặn đánh sát một cái tiên tôn lúc đầu tu vi giả hần là không có vấn đề, nhưng là đối mặt tiên tôn trung kỳ tu vi giả, kia vẫn là cùng kém xa lắm.

Yêu tộc bên trong, có Nữ Oa thánh mẫu trấn thủ, Vu tộc bên trong, có Hậu Thổ Thánh Mẫu trấn thủ, Xiển giáo, Tiệt Giáo bên trong, cũng là có Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ trấn thủ, Tây

Phương Giáo cũng là có Như Lai Phật tổ trấn thủ, đều cũng có thánh nhân ở, Nhạc Thành cười khổ, ra mời chính mình hiện tại đức kết tới này Định Thần Kiếp bên trong, chỉ sợ là nguy hiểm trùng điệp a.

Trong tay pháp quyết biến hóa, Thần Nông đỉnh tới trước người, Nhạc Thành lập tức tiến nhập Thần Nông đỉnh trong vòng.

Thần Nông đỉnh trong vòng mở mang không gian bên trong, từng đạo kêu thảm thiết tiếng động truyền đến, một đoàn tam vị chân hỏa trung ương, cũng kia Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nguyên thần đang bị ba vị chân hỏa thiêu hủy.

“Thế nào, mùi vị dễ chịu đi.” Nhạc Thành xuất hiện ở liễu không gian trong vòng, nhìn chăm chú vào tam vị chân hỏa trong vòng Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân tình cảnh bi thảm, trong mắt hàn ý mặt quá, lập tức thủ ấn vừa thu lại, tạm thời đã khống chế tam vị chân hỏa.

“Nhạc Thành, ngươi rốt cuộc muốn thế nào, muốn giết cứ giết, tội gì yếu như vậy tra tấn ta?” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân đạo.

“Ngươi nếu muốn chết trong lời nói, đại có thể nguyên thần tự bạo, không phải là đã chết sao, ra mời người cũng không muốn chết.” Nhạc Thành thản nhiên nói, mặc dù là chính mình vây khốn này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân ở bên trong, tới một mức độ nào đó, Thần Nông đỉnh có thể ngăn chặn hẳn, nhưng là cũng vô pháp ngăn cản tới Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân loại này trình tự cường giả nguyên thần tự bạo.

“Chuyện cười, đương nhiên không muốn chết, lần này, ta căn bản là không nghĩ đến Hạo Thiên môn, cũng là không có cách nào, Vương mẫu chi mệnh không thể không theo.” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân đạo.

“Không muốn chết là tốt rồi, hiện tại ta cho ngươi cơ hội, nhớ kỹ, ta tuyệt đối là sẽ không cho ngươi cơ hội thứ hai.” Nhạc Thành nói.

“Cái gì cơ hội.” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nguyên thần lực ngưng tụ thành nhất đạo thân ảnh, đối Nhạc Thành hỏi, có thể sống sót, hẳn tự nhiên là hội lựa chọn, nhiều lần trải qua vô số kiếp số tu luyện tới loại tình trạng này, khẳng định là không muốn chết.

“Gia nhập Hạo Thiên môn, ta sẽ ở trên người ngươi bày ra nguyên thần ấn ký, đồng ý ngươi liền sống, không đồng ý, ngươi hội chậm rãi chết đi, ta chưa bao giờ hội đối với ta động thủ người khách khí, nhớ kỹ, của ngươi cơ hội chỉ có một lần.” Nhạc Thành trong mắt hàn ý dần dần mà ra, nhìn chăm chú ở tại Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nguyên thần lực thượng.

“Ta hiện tại chính là còn lại nguyên thần, chỉ sợ là gia nhập ngươi Hạo Thiên môn, cũng sẽ không có quá mức sử dụng chứ.” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân do dự một chút sau nói.

“Ngươi chỉ cần trả lời có nguyện ý hay không là có thể.” Nhạc Thành thản nhiên nói.

“Ta không có lựa chọn nào khác, không phải sao, chỉ có gia nhập.” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân thản nhiên thở dài.

“Vậy là tốt rồi, hiện tại ngươi không cần đã chết.” Nhạc Thành trong mắt lãnh ý thu liễm, hơi hơi lộ ra một tia mỉm cười.

Ngày thứ ba, Hạo Thiên môn chúng cường giả về tới Ngọc Hư sơn, lập tức Hạo Thiên môn trung đệ tử lục tục về tới Ngọc Hư sơn, còn có mấy trăm vạn Hạo Thiên môn đệ tử, cũng chỉ có thể đủ ở lại Thanh Hoa thành nội, Ngọc Hư sơn chính là cũng vô pháp ổn định hạ hơn một ngàn vạn nhân.

Hạo Thiên môn đại diện trong vòng, sở hữu trung tâm đệ tử tụ tập, trong đó cũng là bao gồm kia Thiên Mục tiên quân, Nguyên Chân đạo nhân còn có nguyên bản Thiên Mục Động cùng Nguyên Thần Sơn bên trong hai cái Tiên quân trung kỳ tu vi giả, mười mấy Tiên quân sơ kỳ tu vi giả, có này hai cái sơn môn gia nhập, Hạo Thiên môn bên trong cường giả số lượng không thể nghi ngờ là tăng cường không ít.

Lúc này, này hai cái sơn môn sở hữu cường giả đối với Nhạc Thành đã muốn là tâm phục, Tiêu Dao thành trung một trận chiến, Nhạc Thành đại chiến Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, cuối cùng thúc dục

Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận đánh chết vô số Thiên Đình người, cường hân thực lực, ngập trời sát ý, không ai còn dám không phục.

“Bái kiến môn chủ.” Mọi người hành lễ, lập tức phân tích mà ngồi.

Nhạc Thành ánh mắt theo chúng trên thân người đảo qua, lập tức nói : “Cấp chư vị giới thiệu Hạo Thiên môn nghĩ đến tân trưởng lão đi, tin tưởng mọi người cũng đều ra mắt.”

Nhạc Thành nói xong, trong tay pháp quyết đánh ra, lập tức ẩn đường bên trong thanh mang hiện lên, Thần Nông đỉnh xuất hiện, lập tức Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân thân ảnh xuất hiện ở mọi người trước người.

“Bái kiến môn chủ.” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân hành lễ, ba ngày tiền, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân đã bị Nhạc Thành bố trí hạ nguyên thần ẩn ký, mà Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân thân hình cũng không có bị giết, Nhạc Thành sớm đã có tính toán, chính là đem Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân thân hình trói buộc ở tại Minh giới chỉ môn nội mà thôi, bố trí nguyên thần ẩn ký sau, Nhạc Thành đó là đem thân hình trả lại cho hắn, bất quá này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trên người tứ khóa Định Hải Thần Châu cũng bị Nhạc Thành lấy đi, mà Nhạc Thành cũng là bồi thường cho hắn hai kiện thần khí tăng thêm một viên tử tinh linh đan tổng số mười khóa cổ thần đan.

Hai kiện thần khí một món đồ chính là đánh chết Phân Thần tiên quân sau lấy đi kia một viên quỷ dị viên cầu, cũng là thần khí trình tự, còn có chính là Linh Tịch tiên quân màu xanh đại đỉnh, đây đều là thần khí trình tự pháp bảo. Được đến này đó, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cũng là không mệt.

1278. Chương 1087: Lại Lên Thiên Đình

Về phần kia Định Hải Thần Châu, chính là Nhạc Thành đang ở sưu tầm vật, tự nhiên là muốn lấy đi, không nghĩ tới này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trên người dĩ nhiên là có tứ khóa.

Hỏi dưới, Nhạc Thành mới biết được, này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cũng là có đó cơ duyên, mới được đến tứ khóa Định Hải Thần Châu.

Một cái tiên tôn lúc đầu cường giả nguyên thần, còn không bằng một cái Tiên quân hậu kỳ tu vi giả, Nhạc Thành cũng sẽ không rất coi trọng, nhưng là một cái tiên tôn lúc đầu cường giả nhưng chỉ có không giống với, Hạo Thiên môn trung, hiện tại thiếu đúng là tiên tôn trình tự cường giả.

“Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân.”

Nhìn thấy này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, cơ hồ là mọi người đều cũng có đó kinh ngạc, nguyên bản mọi người còn tưởng rằng môn chủ đem người này đánh chết, xem ra, môn chủ hẳn là đã sớm là muốn đem người này kéo vào Hạo Thiên môn nội.

“Ngồi đi.” Nhạc Thành đối Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nói, ý bảo này ở Âm Ma quân bên người thượng thủ, ở Hạo Thiên môn bên trong, Lang Lễ địa vị không thể nghi ngờ là sau Nhạc Thành, lập tức chính là Hỏa Vân Thượng Nhân ba người, cuối cùng mới là Âm Ma quân, Cửu U song ma, mà lúc này cũng là an bài Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân ngồi ở Âm Ma quân bên người, này địa vị cùng Âm Ma quân chẳng phân biệt được cao thấp, xem như thực coi trọng.

Lấy Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân tu vi thực lực, mọi người tự nhiên là không có ý kiến.

“Sư huynh, lần này có điều lập công nhân, liền an bài gia nhập trung tâm đệ tử trong vòng đi.” Mọi người ngồi, Nhạc Thành đối La Nguyên nói.

“Môn chủ, đã muốn ở an bài, đang ở bạn.” La Nguyên trả lời, trung tâm đệ tử, Hạo Thiên môn trung vẫn cũng rất nghiêm khắc, thân phận lai lịch chính là yếu rành mạch mới được, đây chính là Hạo Thiên môn tới trung kiên thực lực, tự nhiên là qua loa không được.

“Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Âm Ma quân, Thiên Mục tiên quân, Nguyên Chân đạo nhân, Cửu U song ma ba ngày sau, các người sáu người suất lĩnh năm trăm vạn Hạo Thiên môn đệ tử xuất phát, ta muốn nhận lấy cả Viêm Thiên.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Hạo Thiên môn mọi người nói.

“Cả Viêm Thiên...”

Mọi người vô không kinh ngạc, không nghĩ tới môn chủ lần này dĩ nhiên là ác như vậy, yếu trực tiếp đoạt được nhất trọng thiên.

“Như vậy, không được sao?” Nhìn chăm chú vào mọi người thần sắc ánh mắt, Nhạc Thành hơi hơi nói.

“Đương nhiên có thể, lấy chúng ta Hạo Thiên môn thực lực, Thiên Đình dĩ nhiên là dám đến chọc chúng Hạo Thiên môn, cũng nên chúng ta đánh trả, lúc này đây, chúng ta muốn đoạt được cả Viêm Thiên.” Âm Ma quân dần dần nói.

“Không sai, Thiên Đình có gì e ngại.” Chúng lão ma sôi nổi nói, lúc này mới Thiên Đình đối phó Hạo Thiên môn, Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, Trấn Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ chờ siêu cấp cường giả đều đến đây, Hạo Thiên môn trung mọi người lúc này cũng tuyệt đối là không sợ Thiên Đình.

“Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, người xem đâu?” Nhạc Thành lập tức đối Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân hỏi.

“Môn chủ, bắt Viêm Thiên cũng không khó, chính là bắt Viêm Thiên lúc sau, Thiên Đình chỉ sợ là liều lĩnh đối phó Hạo Thiên môn.” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nói, hắn nguyên vốn là Viêm Thiên Thiên chủ, Viêm Thiên bên trong không ít người đều là của hắn bộ hạ, hơn nữa lúc này đây, thiên binh thiên tướng bên trong, đại bộ phận đều là Viêm Thiên cường giả, đã muốn là bị Hạo Thiên môn bị thương nặng không sai biệt lắm, cho nên muốn bắt hạ Viêm Thiên chính là vấn đề thời gian mà thôi.

“Thiên Đình, hắn không đến, ta cũng phải đi tìm hắn, cho nên, không cần hiểu.” Nhạc Thành đạo.

“Là, môn chủ.” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nói.

“Liệt Hỏa Ma Vương, này cho người đi, cũng đừng thất vọng rồi.” Nhạc Thành lập tức trong tay pháp quyết đánh ra, một món đồ màu xanh trường côn giao cho Liệt Hỏa Ma Vương, đúng là đánh chết Bạch Long tiên quân lúc sau, Bạch Long tiên quân trong tay kia thần khí.

“Đa tạ môn chủ.” Liệt Hỏa Ma Vương mấy ngày nay chính là buồn bực vô cùng, trên người thần khí dĩ nhiên là bị Phổ Hiền lấy đi, chính là đau lòng không thôi, hiện tại môn chủ lại cho hắn một món đồ thần khí, coi như là có chút an ủi, bất quá, này thần khí tự nhiên là không có Thái Cực phù ấn vậy cường hãn, tuy rằng đều đều là thần khí trình tự pháp bảo, nhưng là Thái Cực phù ấn rõ ràng chính là phải mạnh hơn nhiều.

Nhìn thấy môn chủ lại giao cho Liệt Hỏa Ma Vương một món đồ thần khí, không ít người cũng đều là hâm mộ, hiện tại các vị trưởng lão bên trong, có thần khí, cũng là không đến mười người mà thôi, thần khí cũng không phải là mỗi người đều có.

Mọi người mặc dù là hâm mộ, chỉ cũng biết, Liệt Hỏa Ma Vương chính là sáng sớm liền đi theo ở tại môn chủ bên người, tự nhiên đã bị chiếu cố muốn nhiều một ít.

Ba ngày sau đó, Hạo Thiên môn bên trong, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Âm Ma quân, Cửu U song ma, Thiên Mục tiên quân, Nguyên Chân đạo nhân chờ chúng cường giả, theo Hạo Thiên môn bên trong mang theo hai trăm vạn nhân ly khai Hạo Thiên môn.

Thanh Hoa thành nội còn có Hạo Thiên môn bốn trăm vạn nhân, cũng đủ năm trăm vạn nhân cần quét Viêm Thiên.

Muốn nói nhân số, năm trăm vạn nhân cần quét Viêm Thiên hiển nhiên là kém xa lắm, cả Viêm Thiên khả là có thêm Tứ Giới, hơn mười người phủ, về phần thành liền càng thêm hơn, cộng lại nhân số có thể nghĩ.

Nhạc Thành cũng trong lòng có tính toán, lần này làm cho Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Cửu U song ma dám người đi quét ngang cả Viêm Thiên, gần nhất là có thêm Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trấn thủ, cả Viêm Thiên bên trong, chỉ sợ là Thiên Đình bên trong cường giả cũng không có thực lực mạnh hơn hắn, huống chi Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân vẫn là nguyên bản Viêm Thiên Thiên chủ, yếu quét ngang Viêm Thiên liền càng thêm dễ dàng.

Đương nhiên này Viêm Thiên trong vòng cũng là có đó không thể đi trên chọc quét ngang chính là nhân vật, tỷ như nói Cực Nhạc Thành cha vợ Xích Tinh Tử, kia cũng không phải là Thanh Long Mạnh Chương

Thần Quân có thể trêu chọc được nổi, Nhạc Thành cũng là phân phó mọi người yếu nhiều chú ý không thể trêu chọc nhiệm vụ, Viêm Thiên bên trong, cũng cũng không phải sở hữu địa phương đều là hoàn toàn là Thiên Đình sở hạt, điểm này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nguyên bản thân là Viêm Thiên Thiên chủ, tự nhiên trong lòng cũng là rõ ràng.

Thứ hai, Nhạc Thành cũng là muốn cho Hạo Thiên môn trung đệ tử hảo hảo đi tới luyện một phen, này có tại đây trung dưới tình huống, mới có thể thực lực đột nhiên tăng mạnh đột phá.

Lần này rời đi Hạo Thiên môn, cơ bản là sở hữu cường giả đều đã đi, mà kế tiếp La Nguyên cùng Truy Nguyệt Đạo Nhân, La Sát Tiên Tử liền vẫn là ở vội vàng khoách triển Ngọc Hư sơn.

Mà Nhạc Thành lúc này cũng tới Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa hai nàng cung điện trong vòng, tìm được rồi tử y tiên tử cùng Cửu Thiên Huyền Nữ đám người.

Thất nữ mấy ngày nay cũng đã sớm là nghe nói Thiên Đình năm trăm vạn thiên binh thiên tướng toàn bộ vẫn đã rơi vào Tiêu Dao thành tin tức, đều là kinh hãi không thôi, vài ngày đều là không có phục hồi tinh thần lại.

“Chúng ta đi thôi.” Nhạc Thành đối chúng thất nữ nói đến, hiện tại cũng là thời điểm đi cứu Hồng Y tiên tử.

Thất nữ lúc này nhìn thấy Nhạc Thành, cũng là đưa mắt nhìn nhau, các nàng căn bản là thật không ngờ Hạo Thiên môn thực lực dĩ nhiên là tới loại tình trạng này, Thiên Đình người tới đều hoàn toàn không là đối thủ, toàn bộ rơi xuống.

“Nhạc Thành, để cho ta cùng Ngạo Tuyết cũng cùng đi đi.” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành nói.

“Các người vẫn là ở lại Hạo Thiên môn trung đi, yên tâm, ta sẽ mau chóng gấp trở về, không cần lo lắng.” Nhạc Thành đối hai nàng nói, đi Thiên Đình, Nhạc Thành cũng là cũng không dám khinh thị, ít nhất kia không có lộ diện Ngọc Đế tuyệt đối không phải kẻ yếu, hãy để cho hai nàng ở lại Hạo Thiên môn trong vòng càng thêm an toàn một ít.

“Vậy được rồi, người yếu nhiều chú ý.” Xích Ngạo Tuyết đối Nhạc Thành đạo.

Tử y tiên tử, Cửu Thiên Huyền Nữ chờ thất nữ, còn có Lang Lễ, Linh Viên, Nhạc Thành mười người lập tức đi trước Thanh Hoa thành truyện tổng trận nhắm thẳng Trung Quân Thiên mà đi, lấy Nhạc Thành thực lực, hiện tại yếu bức xé không gian, theo không gian trong vòng đến Trung Quân Thiên cũng dùng không mất bao nhiêu thời gian, bất quá Nhạc Thành cũng là có mặt khác một ít tính toán, truyện tổng trận trong vòng, chính mình vừa lúc là trước tiên có thể luyện hóa Luyện Yêu hồ.

Nếu muốn hoàn toàn luyện hóa Luyện Yêu hồ như vậy thần khí, tự nhiên không phải trong thời gian ngắn có thể làm được, giống như là Minh giới chỉ môn bình thường, Nhạc Thành hiện tại mặc dù là luyện hóa, nhưng là thúc dục lên uy lực cũng cũng không có phát huy Minh giới chỉ môn lớn nhất uy lực.

Gì pháp bảo, đều là cần rất dài thời gian đi thai nghén, trình tự càng cao, cần thời gian lại càng dài, Nhạc Thành cũng là tính toán trước luyện hóa Luyện Yêu hồ, yếu hoàn toàn thúc dục Luyện Yêu hồ trong lời nói, kia tự nhiên là cần rất dài thời gian.

Truyện tổng trận trong vòng, Nhạc Thành khả không để ý đến tử y tiên tử, áo xanh tiên tử, Cửu Thiên Huyền Nữ chờ thất nữ, trực tiếp là tiến nhập Hạo Thiên Thập trong vòng luyện hóa Luyện Yêu hồ đã đi, hiện tại Hạo Thiên Thập Nhạc Thành cũng không cần cất giấu dịch, muốn đánh Hạo Thiên Thập chủ ý nhân, cũng không có mấy người dám đến trêu chọc chính mình.

Hạo Thiên Thập nội, Nhạc Thành lấy ra Luyện Yêu hồ, nhìn thấy này Luyện Yêu hồ, Nhạc Thành cũng là trong lòng vừa động, lại là một món đồ thượng cổ thần khí a, hiện tại trên người của mình, chính là ngũ kiện thượng cổ thần khí.

Này Luyện Yêu hồ thượng, rậm rạp có vô số dữ tợn dị thú đồ án, tựa như vật bé nhỏ, một cổ mãi mãi hơi thở lưu chuyển, thần nhiên linh khí bao vây, nhất khắc chỉ biết không phải bình thường phạm vật.

Pháp quyết đánh ra, một mảnh thanh mang bao vây lấy Luyện Yêu hồ, lập tức Nhạc Thành bắt đầu rồi luyện hóa, này Luyện Yêu hồ đã muốn là vật vô chủ, luyện hóa đứng lên tự nhiên chính là đơn giản hơn.

Thời gian vội vàng mà qua, một tháng lúc sau, Nhạc Thành trong tay pháp quyết thu hồi, Luyện Yêu hồ thượng nhất thời thanh mang lưu chuyển, nồng đậm linh khí tràn ngập không gian, hồ thân phía trên, kia vô số dữ tợn dị thú như có như không quay chung quanh ở tại hồ thân phía trên không gian rít gào.

Quanh thân thanh mang chợt lóe, Nhạc Thành cũng biến mất ở tại Hạo Thiên Tháp trong vòng, lập tức Nhạc Thành xuất hiện thời điểm, đã muốn là tới một chỗ xa lạ không gian trong vòng, này không gian trong vòng vô biên vô hạn bình thường, linh khí nồng đậm, còn hơn ngoại giới chính là yếu mạnh hơn nhiều.

Bước đầu luyện hóa Luyện Yêu hồ lúc sau, Nhạc Thành cũng phải biết, này Luyện Yêu hồ lớn nhất uy lực đó là có thể đủ luyện hóa vạn vật, tiên, ma, yêu, thánh nhân dưới, chỉ cần là bị này Luyện Yêu hồ thu vào trong đó, đều có thể được luyện hóa thành tro tăn.

Nhìn chăm chú vào chung quanh không gian, này chính là Luyện Yêu hồ trong vòng không gian, trên mặt đất có không ít hải cốt, nơi nơi âm trầm một mảnh, ra mỗi phương diện này bị luyện hóa nhân cũng không ít.

Thần niệm rình, không gian trong vòng gì góc đều là ở Nhạc Thành trong khống chế, phương diện này diện tích cũng là làm cho Nhạc Thành trương thang cứng lưỡi, mặc dù là nói thôn thiên diệt địa có chút khoa trương, nhưng là bên trong không gian cũng tuyệt đối là khủng bố, còn hơn Thần Nông đỉnh, Không Động ấn, Hạo Thiên Tháp trong vòng không gian đều là yếu phần lớn.

Này không gian trong vòng địa phương khác cùng Luyện Yêu hồ mặt khác tác dụng, Nhạc Thành lúc này cũng còn không có thời gian kỹ càng đi giải, cảm giác bên ngoài sắp ra truyện tổng trận, thân ảnh lập tức biến mất ở tại Luyện Yêu hồ trong vòng không gian.

Truyện tổng trận trong vòng, Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở Hạo Thiên Tháp ở ngoài, thu hồi Hạo Thiên Tháp sau truyện tổng trận rốt cục thì tới Trung Quân Thiên.

Một chỗ không gian phía trên, mọi người thân ảnh cấp tốc đi trước Thiên Đình, ở thất nữ trên người, Nhạc Thành cũng biết Hồng Y tiên tử lúc này đúng là đang bị bỏ tù ở tại Thiên Đình thiên lao trong vòng, chỉ sợ là ít ngày nữa liền gặp bị nhốt đánh vào lục đạo luân hồi trong vòng.

“Nhạc Thành, ngươi tính toán như thế nào cứu người, thiên lao cũng không phải là hảo sấm.” Giữa không trung, tử y tiên tử đối Nhạc Thành hỏi.

“Không phải còn có các người sao, các người mang ta đi vào là tốt rồi, đến lúc đó, ta thì sẽ cứu ra hẳn.” Nhạc Thành nói.

“Chúng ta muốn dẫn người đi vào nhưng thật ra dễ dàng, chính là chị cả rời đi thiên lao, liền gặp lập tức không ai biết, thiên lao trong vòng, có Thiên Vong đại trận, từ Lôi công Điện mẫu hai người trông coi, khả khó đối phó.” Áo xanh tiên tử nói.

“Chỉ cần ta đi vào, có thể đủ đi ra.” Nhạc Thành thần nhiên nói.

“Vậy người có hay không nắm chắc trở ra không kia Thiên Vong đại trận, Lôi công Điện mẫu hai người liên thủ, người cũng không thể đủ khinh thường.” Tử y tiên tử đối Nhạc Thành nói.

“Lôi công Điện mẫu, ta còn không để ở trong mắt.” Nhạc Thành hơi hơi nhất hừ, mấy ngàn năm tiền, Nhạc Thành nhớ rõ, kia Lôi công Điện mẫu hai người thực lực, phỏng chừng chính là Tiên quân trung kỳ tả hữu, loại thật lực này, chính mình bây giờ còn thật sự là không cần thiết để ở trong mắt.

“Hừ, tự đại cuồng, nếu không xem ở cho người cứu chị cả phân thượng, ta mới lười cùng nói chuyện với người.” Tử y tiên tử trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, nhìn thấy Nhạc Thành vẫn là mặt không chút thay đổi nói chuyện, không khỏi là hận hận không thôi.

“Ta cũng giống nhau, thực không muốn cùng các người Thiên Đình người có cái gì liên quan.” Nhạc Thành thần nhiên nói, đây là lời nói thật, chính mình đối Thiên Đình trung nhân căn bản là không có hảo cảm gì.

“Người...” Tử y tiên tử khí đỏ đỏ trừng mắt Nhạc Thành, hàm răng cắn nhẹ, đối Nhạc Thành cũng cũng không thể tránh được.

Mấy ngày sau, một chỗ cung điện liên miên nghìn vạn dặm trong vòng xuất hiện ở Nhạc Thành trong tầm mắt, này liên miên cung điện trắng lệt, to lớn trắng lệt, đúng là Thiên Đình tới.

Nhìn thấy này Thiên Đình chỗ, Nhạc Thành ánh mắt lộ ra một đạo lãnh ý, lập tức đối bên người Cửu Thiên Huyền Nữ nói: “Thiên lao ở đâu, mang ta đã qua đi.”

“Người vẫn là đến ta trụ vật trong giới chỉ đến đây đi, như vậy, ta mới có thể mang người đi vào.” Cửu Thiên Huyền Nữ nói.

“Không cần, các người mang ta đi tốt lắm, ta thì sẽ đi theo các người phía sau.” Nhạc Thành nói xong, đối bên người Lang Lễ, Linh Viên hai người ý bảo, lập tức ba người tiến vào Hạo Thiên Tháp trong vòng, Hạo Thiên Tháp hóa thành một đạo hào quang, lập tức đã rơi vào Cửu Thiên Huyền Nữ mái tóc phía trên, hào quang thu liễm, căn bản là không ai có thể phát hiện.

Nhìn thấy này hết thấy, thất nữ đều cũng có đó kinh ngạc, lập tức cũng đều là thả người đi trước Thiên Đình trong vòng.

“Ra mắt lục vị công chúa.” Một lát sau, Thiên Đình ở ngoài, có thiên binh thiên tướng đối tử y tiên tử đám người hành lễ.

Lập tức thất nữ đó là tiếp tục đi phía trước mà đi, Nhạc Thành ở Cửu Thiên Huyền Nữ mái tóc phía trên, dọc theo đường đi cũng là xem rành mạch, Thiên Đình trong vòng, ven đường có không ít thiên binh thiên tướng, bất quá những... này thiên binh thiên tướng thực lực trình tự cũng đều là ở La Thiên thượng tiên, đầu lĩnh mới ngẫu nhiên có một ít Đại La Kim Tiên trình tự tu vi giả. Loại thật lực này, Nhạc Thành tự nhiên là không để ở trong mắt.

Xuyên qua một mảnh cung điện lúc sau, thất nữ tới một chỗ ám màu xanh thật lớn cung điện ở ngoài, cung điện phía trên, có hai cái Khải thư chữ to ‘Thiên lao’, tự thể hùng hậu mạnh mẽ, chữ viết phía trên có thần nhiên linh khí lưu chuỗi.

“Thấy lục vị công chúa.” Cung điện ở ngoài, hơn mười người thiên binh thiên tướng hành lễ, thực lực cực mạnh cũng là tới Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu.

“Chúng ta muốn vào đi, mở cửa đi.” Áo xanh tiên tử đối phía trước nhất một người mặc áo giáp thiên tướng nói.

“Công chúa, đây là thiên lao trọng địa, không có mệnh lệnh, bất luận kẻ nào không được đi vào.” Thiên tướng nói.

“Suông sã, chúng ta đi vào xem đại công chúa mà thôi, chẳng lẽ các người không biết chúng ta có thể nào.” Tạo y tiên tử trách mắng một tiếng.

“Lục vị công chúa là tới xem đại công chúa, kia đã muốn là chậm từng bước, vừa mới đại công chúa đã muốn là bị Lôi công Điện mẫu hai vị đại nhân mang đi.” Ngày đó đem đối tạo y tiên tử nói.

“Mang đi nơi nào, đi bao lâu rồi.” Tử y tiên tử nhất thời hỏi, chúng nữ thần sắc đều là trầm xuống.

“Vừa mới không lâu, Vương mẫu hạ lệnh, đại công chúa cùng Hạo Thiên môn cầu kết, lập tức nhốt đánh vào lục đạo luân hồi.” Ngày đó đem trả lời.

Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, ra mời chính mình là đã tới chậm từng bước, nhốt đánh vào lục đạo luân hồi, Lục đạo đã muốn là Hậu Thổ Thánh Mẫu chưởng quản nơi, đến lúc đó, Hồng Y tiên tử tiếp theo thể thành vì cái gì liên không nhất định, nói không chừng liên tiếp phạm nhân cũng làm có thể nào.

“Vừa mới mới đi, chúng ta mau đuổi theo.” Chanh y tiên tử lập tức nói, thất nữ cấp tốc đi phía trước không mà đi.

Một chỗ đại điện trong vòng, quần áo Hồng Y dưới, Hồng Y tiên tử mắt đẹp bên trong, có một tia âm đạm, sắc mặt hơi hơi tái nhợt, đã muốn là mất đi lúc trước thần thái.

Đại điện trong vòng, Thiên Đình không ít đại tiên đều là ở trong đó, thượng thủ bên trong, có một cái trung niên mỹ mạo phụ nhân, quần áo cấm phục dưới, nơi chốn khí chất cũng là cao quý bất phàm, đúng là Vương mẫu.

“Hong nhi, người rất làm ta thất vọng rồi, ta cuối cùng hỏi người một lần, ta cho người tự mình đi đánh chết kia Nhạc Thành, người có bằng lòng hay không.” Đại diện phía trên, Vương mẫu nhìn chăm chú vào Hồng Y tiên tử đạo, trong mắt một cổ tức giận, Thiên Đình năm trăm vạn thiên binh thiên tướng toàn bộ rơi xuống được đến tin tức, hẳn đã sớm là đã biết, này đối với Thiên Đình mà nói, tuyệt đối là một cái thật lớn đả kích.

“Mẫu hậu, Hạo Thiên môn cũng không có cùng với Thiên Đình đối lập ý tứ của, hết thấy đều là mẫu hậu ở việc quái gỡ * nhân, hiện tại Thiên Đình năm trăm vạn thiên binh thiên tướng rơi xuống, chẳng lẽ mẫu hậu còn không muốn thu tay lại sao?” Hồng Y tiên tử đối Vương mẫu nói.

“Lớn mật, người còn không biết hối cải, còn muốn cùng Hạo Thiên môn kia chờ Ma Môn làm bạn, ra mời đem người nhốt đánh vào Lục đạo là nhẹ, muốn cho người vĩnh viễn không thể thượng Thiên Đình mới được.” Vương mẫu cả giận nói.

Thiên Đình nhất chúng đại tiên sắc mặt khế biến, tựa hồ là tưởng thay Hồng Y tiên tử cầu tình, chỉ chứng kiến Vương mẫu thần tình nổi giận, cũng là không dám nói lung tung, miễn cho là lan đến gần chính mình bị phạt, vậy tính không ra.

“Vương mẫu nguôi giận, đại công chúa nhất thời nói bừa, Vương mẫu tạm tha thứ hẳn đi.” Nhất chúng đại tiên bên trong, chỉ có thái bạch dám mở miệng nói chuyện.

“Hừ, bất luận kẻ nào không cần cầu tình, ta ý đã định, nhốt đánh vào Lục đạo vĩnh viễn không được thượng Thiên Đình.” Vương mẫu hừ lạnh một tiếng.

“Mẫu hậu nguôi giận.” Đại diện ở ngoài, tử y tiên tử, tạo y tiên tử, chanh y tiên tử, áo xanh tiên tử, Cửu Thiên Huyền Nữ đám người vọt vào đại điện.

“Mẫu hậu, người tạm tha chị cả đi, chị cả thế nào cũng là con gái của người a.” Chúng nữ quỳ xuống đất cầu tình.

“Hừ, tốt lắm, ta sẽ thấy cho người một lần cơ hội, ta hỏi người, ta cho người tự mình tiến đến đánh chết kia Nhạc Thành, người có bằng lòng hay không.” Vương mẫu đối Hồng Y tiên tử lại tức giận hỏi.

“Mẫu hậu, người vẫn là đem ta nhốt đánh vào Lục đạo đi, vĩnh viễn không hơn Thiên Đình cũng tốt.” Hồng Y tiên tử mắt đẹp bên trong, hơi hơi ướm át đứng lên, muốn đi đánh chết hẳn, chính mình hiện tại như thế nào hạ thủ được đâu.

Hạo Thiên Thập trong vòng, nghe thế Hồng Y tiên tử trong lời nói, Nhạc Thành cũng hơi hơi động dung, ra mời, Hồng Y tiên tử đối với chính mình cũng là có tình ý, đã biết một chuyến cũng không xem như đến không.

“Thanh nhi, các người cũng nghe được, ta cho hẳn cơ hội, hiện tại các người tái cầu tình, ta ngay cả các người cũng cùng nhau nhốt đánh vào nhốt đánh vào lục đạo luân hồi.” Vương mẫu nhìn chăm chú vào chúng nữ nói.

“Mẫu hậu, vậy người liền đi chúng ta cùng nhau nhốt đánh vào lục đạo luân hồi tốt lắm.” Tử y tiên tử đạo.

“Hừ, các người yếu phản có thể nào, đã cho ta không dám sao?” Vương mẫu cả giận nói.

“Vương mẫu nương nương, thật sự là thật lớn phô trương, tính tình cũng không nhỏ a.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, đại diện trong vòng thanh mang đầu bắn mà ra, lập tức tam đạo thân ảnh xuất hiện ở đại điện trong vòng, đứng là Nhạc Thành, Lang Lễ, Linh Viên ba người.

“Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành...”

Nhất thời đại diện trong vòng, mọi người đều là hoảng sợ, đối với này Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, Thiên Đình bên trong này đó đại tiên khả cũng không xa lạ, ở Dao Trì phía trên, mấy ngàn năm tiền này đó đại tiên liền đã từng thấy qua Nhạc Thành.

“Là hẳn.”

Hồng Y tiên tử mắt đẹp bên trong ngật lộ ra một tia ánh sao, trong lòng cũng là run lên, âm thầm ở trong lòng nghĩ, hẳn đến Thiên Đình làm cái gì, là tới đại náo Thiên Đình, vẫn là tới cứu chính mình đâu.

Vương mẫu cao ngất nhìn thấy Nhạc Thành xuất hiện ở đại điện trong vòng, trong lòng kinh ngạc, đây mới là kinh ngạc nhất, sắc mặt nhất thời đại biến “Lớn mặt Nhạc Thành, cũng dám sấm Thiên Đình, người tới, khoái cho ta bắt người này, khoái.”

“Sưu sưu...” Đại điện ở ngoài, nhất thời hơn mười người thiên binh thiên tướng hướng tiến lên đây, trong tay trường thương chớp lên, liền hướng Nhạc Thành ba người đâm tới, kỳ thật lực, đều là La Thiên thượng tiên tu vi, chỉ có hai cái Đại La Kim Tiên tu vi mà thôi.

“Muốn chết.” Lang Lễ hừ lạnh một tiếng, trong mắt sát ý mật quá, mười chích phía trên là đến trảo mũi nhọn ở chung quanh xé rách mà qua, mang theo rất nhỏ không gian sóng gợn chớp lên, là đến bén nhọn chỉ mũi nhọn hàn quang đầu bắn mà ra, lập tức dừng ở kia hướng tiến lên đây mười mấy thiên binh thiên tướng trên người.

“Khách khách khách...”

Một mảnh xé rách dập nát thanh âm rồi đột nhiên vang lên, đại điện trong vòng, kia mười mấy thiên binh thiên tướng nháy mắt hóa thành mảnh nhỏ, Lang Lễ thực lực bây giờ chặn đánh sát này mười mấy người, quả thực là không uống tồi thối bụi.

Đại điện ở ngoài còn có thiên binh thiên tướng ở xông tới, thấy như vậy một màn, mọi người đều là lập tức đã ngừng lại cước bộ.

“Ai còn muốn lên tìm đến tử.” Lang Lễ hừ lạnh một tiếng, hóa thành hai thước cao dữ tợn bản thể, quanh thân Yêu quân lúc đầu cường hãn yêu khí run, ở trong sân nhân, cũng không có mấy người thực lực mạnh hơn Lang Lễ.

“Thật to gan, cũng dám đánh chết thiên binh thiên tướng, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi nhóm.” Vương mẫu cả giận nói, làm trò của nàng mặt, đánh chết thiên binh thiên tướng, không thể nghi ngờ là khiêu chiến hấn vô thượng quyền uy.

“Thiên Đình, hừ.” Nhạc Thành thản nhiên nhìn chăm chú vào Vương mẫu, ánh mắt ở Thiên Đình chúng tiên trên người đảo qua, hôm nay đại điện trong vòng, cũng là là chúng tiên không ít, nổi danh vọng một ít đại tiên đều ở. Lập tức lãnh ý thu liễm, ánh mắt đã rơi vào Hồng Y tiên tử trên người, “Theo ta đi đi.” Nhạc Thành căn bản là không có để ý Thiên Đình mọi người cùng Vương mẫu, trực tiếp là tới Hồng Y tiên tử bên người.

“Ngươi là chuyên môn cho ta tới sao?” Hồng Y tiên tử nhìn chăm chú vào Nhạc Thành đạo.

“Ân, cùng ta đi thôi.” Nhạc Thành nói.

“Hắn dĩ nhiên là chuyên môn tìm đến chính mình.” Hồng Y tiên tử nhất thời trong lòng run rẩy đứng lên, hắn không nghĩ tới Nhạc Thành hội chuyên môn tìm đến chính mình, chính mình là Thiên Đình đại công chúa, mà Thiên Đình cùng Hạo Thiên môn quan hệ, đã muốn là thủy hỏa bất dung chứ, khả hắn tìm đến chính mình, kia chứng minh, trong lòng của hắn, cũng có chính mình địa vị.

“Hồng nhi, ngươi dám, bị quên, ngươi là Thiên Đình đại công chúa, ta muốn ngươi, lập tức giết ma đầu kia.” Vương mẫu cả giận nói.

Hồng Y tiên tử nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, lập tức nhìn chăm chú vào Vương mẫu, đôi mắt bên trong, tràn đầy rối rắm.

“Nhạc Thành, ngươi có phải hay không bởi vì trong lòng có xin lỗi mới tới tìm ta, ta ở trong lòng của ngươi, có thể có vị trí.” Do dự mà, Hồng Y tiên tử nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong mắt ở chờ mong một cái trả lời.

Nhạc Thành nhìn thấy Hồng Y tiên tử, nói : “Mới vừa vừa mới bắt đầu, có cùng Ngạo Tuyết, Long Cát giống nhau vị trí.”

“Mẫu hậu, thứ nữ nhân bất hiếu, nữ nhân cùng với Nhạc Thành cùng nhau đi.” Hồng Y tiên tử Quý Đế khải thượng ba khẩu đầu, lập tức đứng dậy, đứng ở Nhạc Thành bên người.

“Lớn mật...” Vương mẫu thần tình nổi giận, cả người tức giận tăng cao, này một cái nhỏ nhỏ Hạo Thiên môn không có đem hắc đế ở trong mắt, hiện tại liên tiếp con gái của mình đều không có đem hắc đế ở trong mắt.

“Mẫu hậu nguôi giận, người hãy bỏ qua chị cả đi.” Tử y tiên tử, áo xanh tiên tử đám người khẩn cầu Vương mẫu đạo.

“Các người bảy, ra mời, là các người đem ma đầu kia mang vào đi, các người bảy quả thực là cũng phản.” Vương mẫu cả giận nói.

“Mẫu hậu buông tha chị cả đi, chúng ta cam nguyện bị phạt.” Tạo y tiên tử khẩn cầu đạo.

“Hong nhi, chúng ta đi thôi.” Nhạc Thành mới mặc kệ hội Thiên Đình trung chuyện tình, chính mình chính là đến đi Hồng Y một người mà thôi, về phần người khác, cùng chính mình khả không có bao nhiêu quan hệ.

“Tử nhi, Thanh nhi, các người cùng ta cùng nhau đi thôi, mẫu hậu tính tình các người biết, chờ mẫu hậu tính tình tiêu lúc sau, chúng ta rồi trở về xin được trị tội tốt lắm.” Hồng Y tiên tử đối thất nữ nói.

“Hừ, rồi trở về, chỉ sợ là Thiên Đình còn không biết khi nào thì sẽ không có, Định Thần Kiếp tới, Thiên Đình đứng mũi chịu sào.” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, này Thiên Đình chỉ sợ là này không có vài ngày là Thiên Đình, mà hiện tại, chính mình nhưng thật ra không thể rất hợp phó Thiên Đình, Thiên Đình số mệnh còn tại, không phải chính mình có thể đối phó.

“Suông sã, mọi người cho ta bắt bọn hắc, khoái.” Vương mẫu lửa giận ngút trời, này đại diện trong vòng, hiện tại tựa hồ là không có mấy người đem hắc đế ở trong mắt.

Thiên Đình chúng tiên, ngoài cửa nhất chúng thiên binh thiên tướng đưa mắt nhìn nhau, lập tức cũng lúc sau là vọt đi lên.

“Muốn chết.” Linh Viên cả giận nói một tiếng, không có biến hóa ra bản thể, nhưng là lực lượng thần thông phía trên trực tiếp là một quyền oanh kích mà ra.

“Thình thịch oành...”

Một quyền phía trước, không gian vặn vẹo, phía trước nhất thời hơn mười người thiên binh thiên tướng bị lan đến, cự lực trút xuống, hơn mười thiên binh thiên tướng máu tươi phun ra, thân hình lao đảo lui ra phía sau, va chạm ở tại phía sau một đám thiên binh thiên tướng trên người.

“Ngao.” Lang Lễ rít gào một tiếng, trong tay lợi trảo chém ra, cũng trống rỗng vặn vẹo một mảnh không gian, ầm ầm ngăn cản tại tiền không phía trên nhất chúng đại tiên phía trước, Không Gian Bạo Liệt, lực lượng lan đến dưới, cả đại diện ầm ầm lay động, lập tức bắt đầu sụp đổ.

“Vương mẫu cẩn thận.” Đã muốn là có thêm không ít người tiến đến mượn cơ hội bảo hộ Vương mẫu, ai cũng không muốn đi đối phó Kim Giáp Chiến Thần, chói mắt Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cũng không phải Kim Giáp Chiến Thần đối thủ, bọn hắc ở đây, mặc dù là có mấy là Tiên quân trung kỳ trình tự, chỉ cũng không có nhân đến tiên tôn trình tự.

“Chúng ta đi.” Nhạc Thành ánh mắt trầm xuống, Hạo Thiên Thập thượng thanh mang chợt lóe, đem Cửu Thiên Huyền Nữ, Hồng Y tiên tử, áo xanh tiên tử đám người toàn bộ thu vào Hạo Thiên Thập trong vòng.

“Lôi công Điện mẫu, mau đưa nhân cho ta bắt.” Sụp đổ đại điện bên trong, từng đạo quang sáng bổ lên, Vương mẫu hét lớn quát.

Hai đạo thân ảnh thả người dựng lên, hai người hóa thành lưỡng đạo lưu quang, bạo lực truy hướng về phía Nhạc Thành mọi người mà đi.

Trên không bên trong, Nhạc Thành thân ảnh phóng lên cao, phía sau hai đạo thân ảnh cũng cấp tốc đuổi theo ra.

“Nhạc Thành, Thiên Đình không phải ngươi muốn tới thì tới muốn đi thì đi địa phương.” Hai đạo thân ảnh dừng ở trên không, một nam một nữ, nam màu đỏ tóc dài, nữ màu trắng tóc dài, hai người quanh thân nhẹ điện quang lưu chuôi, không gian sóng gợn khuấy động mở ra.

“Lôi công Điện mẫu, chẳng lẽ chỉ bằng các người cũng muốn ngăn lại ta có thể nào.” Nhạc Thành lãnh quát một tiếng.

“Chúng ta đến muốn nhìn người Kim Giáp Chiến Thần có phải hay không cùng đồn đãi bình thường vậy lợi hại.” Tóc hồng Lôi công hừ lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, nhất thời, tay trái dẫn cổ, tay phải thôi chuy, hai kiện pháp bảo thúc dục, trên không nhất thời trống rỗng tiếng sấm động tĩnh, tiếng sấm âm âm.

Đầu bạc Điện mẫu pháp quyết thúc dục, trống rỗng bên trong đầy trời điện mũi nhọn tràn ngập, làm cho người ta trông đã khiếp sợ.

“Vang âm âm...” Một đạo thật lớn sấm sét tiếng động khuấy động mở ra, lập tức trên không bên trong một đạo thật lớn điện trụ trống rỗng xé rách không gian chém thẳng vào xuống, không gian rồi đột nhiên run rẩy không ngớt, điện trụ nổ ra không gian trực tiếp đã rơi vào Nhạc Thành trên không.

“Chút tài mọn.” Nhạc Thành một đạo quát lạnh, trong tay pháp quyết thúc dục, ấn đường bên trong Âm Dương Kiếm phóng lên cao, trên thân kiếm lưu quang run, trực tiếp ngăn cản hướng về phía trên không bên trong điện trụ.

“Thở phì phò...” Một mảnh kiếm quang phô thiên cái địa tùy theo mở rộng mà khai, đầy trời bóng kiếm rồi đột nhiên đem Lôi công Điện mẫu chỗ không gian bao vây ở bên trong.

Hiện tại sẽ đối phó này hai cái mới là Tiên quân, Nhạc Thành liên tiếp Kim Long thân thể cùng Hỗn Nguyên Chân Thân cũng không cần thi triển, có Âm Dương Kiếm liền đủ để là đứng phó hai người này.

Phô thiên cái địa kiếm quang thẳng tắp, Lôi công Điện mẫu sắc mặt trầm xuống, quanh thân phía trước nhất thời một mảnh hàng rào điện bao vây ngăn cản tại đầy trời bóng kiếm phía trước.

“Huyền hóa vạn thiên.” Nhạc Thành pháp quyết nhất dẫn, Âm Dương Kiếm nháy mắt biến hóa, chia ra làm cửu, chín chuỗi Âm Dương Kiếm lại biến hóa, ngàn vạn lần kiếm quang nháy mắt bạo lực mà ra.

Lúc này xa không phía trên, vô số thiên binh thiên tướng đuổi tới, hạ không sụp đổ đại điện bên trong, nhất chúng đại tiên đều là tới trên không, cũng không người nào dám xông lên phía trước, một đám chỉ có thể là đứng ở xa không bên trong nhìn chăm chú vào.

“Ca ca...” Bóng kiếm phía trước, điện mũi nhọn giáo toái không còn, đạo đạo không gian cái khe xé nát, tùy theo kiếm quang tốc độ không giảm nhất thời bạo lực hướng về phía Lôi công Điện mẫu hai người.

Lôi công Điện mẫu hai người sắc mặt hoảng hốt, lúc này bọn hắn mới biết được Nhạc Thành thực lực cường hãn tới cái gì trình độ, thực lực của bọn họ, căn bản là khó có thể đối kháng.

“Xuy...” Trống rỗng bên trong, một đạo quang sáng bắn nhanh mà ra, quang sáng bên trong, thần quang bao phủ không gian, Nhạc Thành Âm Dương Kiếm thượng kiếm quang nháy mắt không thể xa hơn tiền nửa phần.

“Tiên tôn hậu kỳ cường giả sao?” Nhạc Thành sắc mặt kinh ngạc dưới, trong tay pháp quyết trước tiên thu hồi, người tới thực lực theo này một mảnh quang sáng bên trong cũng có thể đủ nhìn ra, tựa hồ là đi vắng sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu đám người dưới.

“Đi...” Nhạc Thành trong lòng trước tiên pháp quyết thúc giục ra, Hạo Thiên Thập thượng hào quang lóe ra mà ra, thu hồi Âm Dương Kiếm, lập tức cùng Lang Lễ, Linh Viên cùng nhau như tia chớp tiến nhập Hạo Thiên Thập trong vòng bạo lực mà đi.

Tiến vào Thiên Đình, Nhạc Thành cũng không phải là không sợ chút nào, Thiên Đình cũng tuyệt đối không phải hảo sấm địa phương, ít nhất còn có Ngọc Đế như vậy cường giả tồn tại, sở hữu, Nhạc Thành vẫn ngay tại cẩn thận đề phòng, lúc này có cường giả ra tay, dù sao Hồng Y tiên tử đã muốn là đến Hạo Thiên Thập trong vòng, kia cũng không còn cần phải lưu lại, vẫn là rời đi trước thật là tốt.

“Sư...” Hạo Thiên Thập hóa thành một chuỗi lưu quang, nháy mắt biến mất ngay tại chỗ.

“Hừ, đều là một đám vô dụng.” Vương mẫu giận dữ lạnh nhạt nói, hắn cũng biết Nhạc Thành tiến nhập Hạo Thiên Thập, yếu truy chính là không dễ dàng, ở đây cũng không có nhân thực lực có thể ngăn trở kia

Nhạc Thành.

“Không có đuổi theo sao.” Hạo Thiên Thập trong vòng, Nhạc Thành rình đến cũng không có nhân đuổi theo, trong lòng đổ là có chút kỳ quái, này Ngọc Đế dĩ nhiên là khoan dung chính mình ở Thiên Đình đại não một hồi, chẳng lẽ là Ngọc Đế cũng là có sở khiên chế, không thể tùy tiện động thủ có thể nào.

“Nhạc Thành, người như thế nào đem chúng ta cũng mang vào được.” Hạo Thiên Thập trong vòng, tử y tiên tử trừng mắt Nhạc Thành đạo.

“Tốt lắm, ta đem các người ném ra bên ngoài, cho các người mẫu hậu đem các người nhốt đánh vào kia lục đạo luân hồi tốt lắm.” Nhạc Thành thần nhiên nói.

“Tử nhi, chúng ta vẫn là tạm thời rời đi Thiên Đình vừa dứt thời gian đi, các người nếu trở về trong lời nói, mẫu hậu nhất định sẽ trọng xử phạt nặng các người.” Hồng Y tiên tử đạo.

Áo xanh tiên tử mắt đẹp bên trong thần nhiên ưu thương mạt quá, nói : “Lần này mẫu hậu nhất định sẽ giận dữ, chỉ sợ là cái sau sẽ không dễ dàng như vậy người giận.”

“Chủ nhân, chúng ta hiện tại đi nơi nào.” Lang Lễ đối Nhạc Thành hỏi.

“Đi về trước đi.” Nhạc Thành đạo, này chuyện khác khả cùng chính mình không có gì quá lớn quan hệ, chính mình vẫn là sớm một chút trở về Hạo Thiên môn bế quan tu luyện thật là tốt.

Nhạc Thành vẫn là theo truyện tổng trận bên trong hội Thanh Hoa thành, Trung Quân Thiên truyện tổng trận mặc dù là ở Thiên Đình trong không chế, Nhạc Thành rất kỳ quái, này truyện tổng trận cũng cũng không có Thiên Đình người ở truy nã chính mình, nguyên bản Nhạc Thành còn tưởng rằng ít nhất ở truyện tổng trận chính mình hội có chút phiền phức, không nghĩ tới truyện tổng trận nội, cũng không có gì động tĩnh.

Truyện tổng trận trong vòng, Nhạc Thành lại tiến nhập Hạo Thiên Thập trong vòng, lúc này đây, Nhạc Thành tính toán là luyện hóa kia theo Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trên người được đến tứ khóa Định Hải Thần Châu, hiện tại trên người của mình khả là có thêm mười khóa Định Hải Thần Châu.

Mười hai khóa Định Hải Thần Châu, còn có một viên tại nơi Tây Phương quỷ đế trên người, chỉ có cuối cùng một viên không biết rơi xuống, nghe nói mười hai khóa Định Hải Thần Châu uy lực, phải ở một món đồ thượng cổ thần khí dưới.

Tây Phương quỷ đế trên người kia một viên Định Hải Thần Châu, Nhạc Thành trong lòng vẫn ngay tại nhớ, cũng không phải đạo cha vợ khi nào thì mới có thể đến Minh giới đi, đến lúc đó hơn nữa Xiển giáo chúng cường giả, chặn đánh sát Tây Phương quỷ đế phỏng chừng liền dễ dàng, Định Hải Thần Châu chính mình cũng nhất định phải được đến mới được.

Về phần cuối cùng một viên Định Hải Thần Châu, Nhạc Thành trong lòng cũng cũng chỉ có chờ vận khí, nói không chừng sẽ có cơ hội làm cho chính mình gặp được, nếu hội tụ mười hai khóa Định Hải Thần Châu trong lời nói, kia uy lực mới là chính mình muốn.

1279. Chương 1088: Bế Quan Lĩnh Ngộ

Một tháng sau, Nhạc Thành về tới Thanh Hoa thành trong vòng, Thanh Hoa thành trung, hiện tại chính là Thiên Tán đạo nhân ở phụ trách, thần niệm rình đến môn chủ tiến đến, cũng nghênh ra tới ngoài thành.

Thanh Hoa thành nội, Nhạc Thành theo Thiên Tán đạo nhân tự thuật hạ, biết được Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cùng Âm Ma quân đám người tình hình gần đây, ở đại quân bên trong, vì liên hệ phương tiện, không ít người đều là để lại nguyên thần phân đang ở Thanh Hoa thành bên trong.

Cũng có chút cường giả, vì sợ rơi xuống, cũng để lại nguyên thần phân đang ở Thanh Hoa thành nội, tu luyện tới nhất định trình độ, ai đều cũng có đó thủ đoạn.

Này hơn hai tháng thời gian, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cùng Âm Ma quân đám người, đã muốn là bắt sáu thành, Thượng Nguyên thành, Tiên Đô thành cũng đều là ở trong đó, mỗi một chỗ trong

thành, thậm chí lưu lại Hạo Thiên môn trung cường giả trấn thủ, này quét ngang quá trình bên trong, chủ yếu cũng không cần như thế nào động thủ, Thiên Đình trung nhân trực tiếp là tan tác.

Lập tức ở Thanh Hoa thành trung Nhạc Thành cũng không có trì hoãn dài hơn thời gian, đó là trở về Hạo Thiên môn.

Hạo Thiên môn đại diện bên trong, Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa hai nàng nhìn thấy Nhạc Thành bình an sau khi trở về mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Từ y tiên tử, áo xanh tiên tử, Cửu Thiên Huyền Nữ đám người thất nữ, Nhạc Thành cũng là mời nàng nhóm sẽ ngụ ở, Xích Ngạo Tuyết cùng Long Cát công chúa hai người cung điện trong vòng, mà Nhạc Thành chính mình, còn lại là tính toán tiếp tục bế quan.

Lang Lễ đám người muốn bắt hạ cả Viêm Thiên, kia cũng không phải là mấy tháng có thể đủ hoàn thành, nói không chừng, vượt qua mấy năm, đến mấy chục năm đều là không nhất định, Nhạc Thành tưởng này đoạn thời gian, chính mình lại bế quan, tận lực đề cao tu vi của chính mình thực lực, lần trước theo thầy phó trên người lĩnh ngộ đến một ít về Hỗn Nguyên Chân Thân ảo diệu, cũng là cần tiêu hoá một chút.

Hỗn Nguyên Chân Thân hiện tại Nhạc Thành cũng cảm giác được chính mình hẳn là tới tầng thứ bảy trung kỳ trình tự tả hữu tình trạng, yếu đột phá đến tầng thứ tám cũng tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng tình.

Bất quá Nhạc Thành nghĩ đến chính mình nếu đột phá Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ tám, hơn nữa Long giáp cùng Kim Long thân thể, Hỗn Nguyên Chân Thân uy lực hẳn là còn hơn sư phó còn mạnh hơn thượng một ít.

“Không biết yếu khi nào thì mới có thể đột phá đến tầng thứ chín.” Nhạc Thành trong lòng thầm than, chỉ có đột phá tầng thứ chín lúc sau, chính mình mới có thể tính là cường giả chân chính, thánh nhân dưới giai vì con kiến, Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ chín, cửu chuyển thành thánh, chính mình đến lúc đó mới có thể thân cho cường giả chân chính chi liệt, nếu không trong lời nói, tiên tôn trình tự, ở thánh nhân trước mặt cũng cái gì cũng không phải.

Nhạc Thành cũng không phải thật cao lộ xa, mà là chính mình bây giờ còn có một cái đối thủ chính là thánh nhân đầu, Hỗn Thế Ma Vương cái kia sư phó, chính mình đánh chết Hỗn Thế Ma Vương, hẳn khẳng định là sẽ không bỏ qua chính mình, dựa theo sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu cùng cha vợ Xích Tinh Tử cách nói, này thánh nhân hiện tại cũng không phải là tùy tiện có thể ra tay, bất quá này nếu vạn nhất này thánh nhân liền đối với chính mình ra tay, chính mình thực chính là chết chắc rồi, căn bản là không có đối kháng năng lực đi.

Ở Tiêu Dao thành thời điểm, Nhạc Thành chính là nhìn thấy quá, Như Lai một đạo nguyên thần phân thân, muốn Trấn Nguyên Tử chờ sở hữu siêu cấp cường giả liên thủ ứng phó mới được, thánh nhân thực lực, tuyệt đối là khủng bố tới cực hạn.

“Bây giờ còn là trước đột phá tầng thứ tám cùng tiên tôn đi, thánh nhân, quá xa.” Hạo Thiên Thập trong vòng, Nhạc Thành thì trào tự giễu cười khổ một chút, tam giới thiên địa trong vòng, hiện tại thánh nhân có thể nói là có thể đếm được trên đầu ngón tay, tựu liên Trấn Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ, Huyền Thiên, Chúc Dung, Cộng Công, Đế Tuấn, Côn Bằng, Minh Hà lão tổ như vậy siêu cấp cường giả vô số năm cũng không có này đột phá đến thánh nhân tình trạng, chính mình hiện tại đã nghĩ thánh nhân, cũng thật sự là rất hơi sớm.

Khoanh chân mà ngồi, Nhạc Thành tiến nhập bế quan trạng thái trong vòng, quanh thân thần nhiên thanh mang bao vây, trong cơ thể không ngừng ở hấp thu Thần Nông đỉnh cùng Hạo Thiên Thập trong vòng linh khí, hiện tại Bàn Đào số lượng cũng chỉ có một trăm đến cái tả hữu, đều là lưu cho Huyền Thiên nội địa thượng người nhà, Nhạc Thành cũng vô pháp tiếp tục dùng, huống chi này dùng cũng không có quá lớn hiệu quả, căn bản chính là ở lãng phí bảo vật.

Trong cơ thể thời gian ở mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí cùng Hạo Thiên Thập trong vòng bàng bạc linh khí tác dụng hạ, không ngừng ở khuếch trương, trong cơ thể thể giới sinh linh cũng ở sinh sản, số lượng cũng là tới một cái không ít tình trạng.

Cảm giác này đó sinh linh, Nhạc Thành cũng chỉ có thể đủ là bất đắc dĩ, phỏng chừng chờ mình đột phá tới tiên tôn thời điểm, này đó sinh linh muốn lại bị hủy diệt, chính mình đột phá càng nhanh, bọn hắn hủy diệt lại càng khoái.

Trong óc bên trong, lúc này Nhạc Thành cũng là ở lĩnh ngộ này các đại thần thông, còn có Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết cùng Hỗn Nguyên Chân Thân, đều không có hạ xuống.

Thời gian chậm rãi đã qua, Hạo Thiên môn bên trong cũng náo nhiệt không ít, hiện tại Hạo Thiên môn trực tiếp phản kháng Thiên Đình, cả Tiên Ma giới trong vòng không ít tán tu cường giả đều là bắt đầu sôi nổi đi trước Hạo Thiên môn, đều là muốn gia nhập Hạo Thiên môn trong vòng.

La Nguyên, Tần Linh, Trình Anh đám người cũng chỉ hảo là dựa theo Nhạc Thành phân phó, trực tiếp toàn bộ thu vào trường hạ, trải qua xét duyệt có thể đủ chính thức gia nhập Hạo Thiên môn, bình thường sẽ đưa hướng Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cùng Âm Ma quân đại quân bên trong.

Chính là một năm thời gian, ước chừng là có thêm mấy trăm vạn nhân tiến đến gia nhập Hạo Thiên môn, hiện tại cả Tiên Ma giới bên trong cũng đều là nghe nói, Hạo Thiên môn Kim Giáp Chiến Thần chính là có thể đối kháng tiên tôn cường giả, Hạo Thiên môn Hạo Thiên Đại Đế cũng lại sống lại, thực lực cũng cường hãn vô cùng, cùng Thiên Đình đại chiến bên trong, Hạo Thiên môn càng thêm là có thêm Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thanh Đế, Thương Long Lão Tổ như vậy siêu cấp cường giả trợ oai.

Thực lực như vậy, cả Tiên Ma giới bên trong, chính là thuộc loại tuyệt đối nhất lưu thực lực, này có thể hấp dẫn mà đến cường giả gia nhập có thể nghĩ, huống chi hiện tại Hạo Thiên môn đã muốn là một đường quét ngang Viêm Thiên, không ít cũng đều là muốn thừa sớm một chút gia nhập Hạo Thiên môn, về sau trở thành nhất thành đứng đầu, cũng là bình thường.

Mà một năm thời gian bên trong, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cùng Âm Ma quân, Cửu U song ma chờ người đã là bất hai mươi mấy người Đại Thành, tụ tập của cải, đan dược, pháp bảo chính là không ít, thường cách một đoạn thời gian, sẽ có nhân đem tụ tập của cải, đan dược, pháp bảo chờ vật đưa đến Hạo Thiên môn trong vòng.

La Nguyên ba người khu nhất thất tối vất vả, chỉ ba người cũng hận không thể càng thêm vất vả một chút, hiện tại Hạo Thiên môn còn hơn mấy ngàn năm tiền Hạo Thiên môn, hoàn toàn là khác biệt, nhớ ngày đó, một cái Đại La Kim Tiên trung kỳ tu vi giả sơn môn đều là có thể khi nhục đến Hạo Thiên môn trên đầu, mà hiện tại, cả Tiên Ma giới trong vòng, chỉ sợ là cũng không có mấy người dám khi nhục đến Hạo Thiên môn thân lên đây.

Này một lát, tử y tiên tử, áo xanh tiên tử, Cửu Thiên Huyền Nữ đám người nhưng thật ra cùng Xích Ngao Tuyết, Long Cát công chúa quan hệ thân thiết lên, chúng nữ cùng nhau cũng sẽ ngụ ở cung điện trong vòng, ngoại giới chuyện tình, chúng nữ cũng hoàn toàn không để ý đến, chính là Hồng Y tiên tử đám người biết được Hạo Thiên môn hiện tại đang ở quét ngang Viêm Thiên, cũng đều trong lòng bất đắc dĩ, nhưng không có biện pháp gì.

Thời gian tiếp tục đã qua, trong nháy mắt, lại hai năm thời gian trôi qua, Hạo Thiên Tháp bên trong, ngọt một cỗ cường hãn hơi thở bắt đầu chậm rãi truyền ra, Linh Viên trên người, một cỗ hoàng mang bao vây càng ngày nồng đậm đứng lên.

“Không hổ là Hỗn Độn dị thú, thiên phú nghịch thiên a.” Nhạc Thành hơi hơi mở hai mắt, nhìn thấy Hạo Thiên Tháp trong vòng quảng trường một góc Linh Viên thở dài, Linh Viên lúc này quanh thân hơi thở đang ở chậm rãi kéo lên, đây đúng là bắt đầu đột phá dấu hiệu.

Nhạc Thành mỉm cười, ra mời tiền một lát làm cho Linh Viên đi tới luyện một phen cũng còn là có thêm không ít tác dụng, nếu không trong lời nói, Linh Viên cũng sẽ không đột phá nhanh như vậy.

Suốt nửa tháng lúc sau, cả to như vậy quảng trường phía trên, tựa hồ đều là ở một mảnh hoàng mang bao vây bên trong, không sai đồng thời thời điểm, hoàng mang bên trong, cả không gian không gian sóng gợn đều là ở cấp tốc lắc lư đứng lên.

“Rống rống...”

Một tiếng rít gào dựng lên, tiếng gầm gừ âm hóa thành âm ba kích tản ra đến. Cả không gian giống như là yếu hoàn toàn sụp đổ bình thường.

Theo, Linh Viên bản thể đã là trống rỗng xuất hiện, lúc này Linh Viên này khổng lồ bản thể, đã là có thêm thượng tám vạn thước khổng lồ, thân thể cao lớn phía trên, hoàng mang chói mắt, hơi thở cường hãn, làm cho xa xa Lang Lễ đều là đã bị áp chế.

Hạo Thiên Thập trong vòng, bằng bạc linh khí hội tụ thành lốc xoáy, theo Linh Viên cắn nuốt quanh thân hoàng mang, đã là tụ tập bị Linh Viên cắn nuốt vào trong cơ thể, hồi lâu, Linh Viên khí tức trên thân lúc này mới vững vàng xuống dưới, mà lúc này, Linh Viên đã muốn là tới Yêu quân lúc đầu tình trạng, cường hãn hơi thở còn hơn Lang Lễ này đã sớm là đột phá tới Yêu quân lúc đầu tu vi giả còn mạnh hơn.

Sau khi đột phá, Linh Viên cũng không có cao hứng, thu hồi bản thể, tiếp tục khoan chân mà ngồi bắt đầu tu luyện đứng lên, hẳn biết tu vi của chính mình thực lực còn hơn sư phụ đến chính là kém quá xa, chính mình Hỗn Độn dị thú bản thể, cũng là không thể cùng sư phụ chống lại, muốn đuổi kịp sư phụ, đây mới là mục tiêu của hắn.

Nhạc Thành cũng là tiếp tục lĩnh ngộ, trong đầu Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết lĩnh ngộ tới thứ năm chiêu Diệt Ma lúc sau, lĩnh ngộ thứ sáu chiêu, Nhạc Thành cũng thế nào cũng lĩnh ngộ không được, khả rõ ràng là có này thứ sáu chiêu tồn tại.

Nhạc Thành có thể mơ hồ cảm giác được, này thứ sáu chiêu tuyệt đối là dị thường khủng bố nhất chiêu, ra mòi cũng không phải đoạn thời gian có thể đủ lĩnh ngộ thành công, chỉ có chậm rãi lĩnh ngộ.

Sinh mệnh thần thông bên trong, lĩnh ngộ sinh mệnh giam cầm lúc sau, tựa hồ là không thể tái lĩnh ngộ ra cái gì đến đây, sinh mệnh thần thông lĩnh ngộ mặc dù là ở không có lúc nào là tiến bộ, Nhạc Thành cảm giác sinh mệnh thần thông lĩnh ngộ, cũng vẫn là ở thần thông hậu kỳ tả hữu tình trạng, không có thực chất hóa tiến bộ, mà nếu lại có thực chất hóa tiến bộ, kia không thể nghi ngờ là sinh mệnh thần thông liền gặp đến thần thông hậu kỳ đỉnh phong tình trạng, sau đó chính là rào bước tiến lên đại đạo trình độ.

Lĩnh ngộ đại đạo, cũng thành thánh, loại tình trạng này, Nhạc Thành tuy rằng vẫn là ở hướng tới, chỉ cũng biết cái loại này trình tự, lại khởi là tùy tiện có thể đạt tới.

,

1280. Chương 1089: Đánh Chết Tây Phương Quỷ Đế

Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa sắc mặt cực độ trắng bệch đứng lên, trong lúc nhất thời căn bản không thể giãy Hạo Thiên Thập không gian lực, trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân pháp toàn bộ bạo phun mà ra, trong tay màu xanh trường côn đánh ra, đồng thời Định Hải Thần Châu cũng tung tới trên không, hóa thành chói mắt một mảnh thần quang ngênh hướng về phía trên không tiếp tục tạp lạc tinh thần.

“Thình thịch oanh...”

Nổ vang vọng Hoàn Vũ, cả không gian sụp đổ lúc sau hóa thành hư không, vô số tinh thần cấp tốc xuống, liên tiếp oanh kích ở tại Triệu Văn Hòa thân thể cao lớn phía trên.

Này vô số đạo oanh kích, rốt cục thì phá hủy kia màu xanh trường côn cùng Định Hải Thần Châu ngăn cản, Triệu Văn Hòa lúc này cũng máu tươi phun khẩu mà ra, sắc mặt uể oải không chịu nổi, mà lúc này, tinh thần lực cũng đều tạp lạc biến mất ở tại không trung.

“Thần long lực.”

Cũng nhưng vào lúc này, không gian trong vòng, Triệu Văn Hòa còn không có phục hồi tinh thần lại, cao ngất ngũ điều cửu trảo thần long phá tan không gian, lập tức phịch mà lên, thần quang rạng rỡ bên trong, quấy phá hủy mấy trăm ngàn dặm không gian, một cổ cổ bằng bạc cự lực tấn sở trút xuống ở tại Triệu Văn Hòa trên người.

Lúc này, Nhạc Thành thúc dục Không Động ẩn nội thần long lực, chỉ là Hạo Thiên Thập, chính là không thể đánh chết này Tây Phương quỷ đế.

Không gian phong vân biến sắc, ngũ điều thần long biến mất thời điểm, Triệu Văn Hòa khổng lồ ngư đầu ma thân nháy mắt hãy thu lui tới nguyên bản bộ dáng lớn nhỏ, sắc mặt uể oải không chịu nổi, khóe miệng vết máu không ngừng chảy ra, quanh thân hơi thở ảm đạm một mảnh.

Vừa mới thần long lực, chính là đều trút xuống ở tại trên người của hắn, này bằng bạc lực lượng, tiên tôn lúc đầu, còn vô phát chịu nổi.

“Chết đi.” Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, trong tay pháp quyết thúc dục, Hiên Viên kiếm nắm lại nắm ở trong tay.

“Nhạc Thành, ngươi không thể đánh chết Triệu Văn Hòa, Tây Phương quỷ đế vừa chết, Minh giới năm phương bị hao tổn, Minh giới sẽ đại loạn.” Trên không bên trong, một đạo nững nững trông rỗng rỗng dựng lên.

“Ngươi chính là Hậu Thổ Thánh Mẫu đi, theo ta được biết, thánh nhân chính là không thể tùy tiện nhúng tay Tiên Ma giới trung chuyển tình đi, lần trước ngươi đã muốn nhúng tay một lần, chẳng lẽ lần này, ngươi còn muốn nhúng tay?” Nhạc Thành sắc mặt cả kinh lúc sau, cũng cắn răng nói.

“Ta không có nhúng tay ý tứ của, chuyện của ngươi ta từ trước đến nay tự cũng không nhúng tay, ta chỉ là không hy vọng Minh giới đại loạn, Minh giới nhất loạn, trong tam giới tự nhiên là hội đi theo rung chuyển, ai... .” Trên không trung, kia nững nững tựa hồ là khẽ thở dài một tiếng.

“Vậy là tốt rồi, ta mặc kệ tam giới động bất động đặng, ta chỉ biết là, chọc ta nhân, ta đây liền nhất định sẽ làm cho hắn thân thần câu diệt.” Nhạc Thành hét to dựng lên, kiếm chế thánh nhân không dám tùy tiện nhúng tay, Hiên Viên trên thân kiếm, thần quang tràn ngập, một mảnh phô thiên cái địa kiếm quang bạo phun mà ra, nháy mắt thổi quét hướng về phía Triệu Văn Hòa mà đi.

“Tiểu tử, ta và ngươi liều mạng.” Tây Phương quỷ đế thần sắc bên trong, lộ ra tuyệt vọng, lúc này mặt khác tứ phương Quỷ Đế, Minh Tôn, Phong Đô đại đế đều là bị Nghiễm Thành Tử đám người cuốn lấy, không ai có thể liên hắn.

Trong mắt oán độc thần sắc khuếch tán, hắn tiên tôn tu vi trình tự cường giả dĩ nhiên là bị * tới loại trình độ này, cũng tính toán đã chết cũng sẽ không làm cho đối phương sống dễ chịu, nguyên thần tự bạo, cũng muốn cấp đối phương bị thương nặng.

“Tuồng nguyên thần tự bạo, ngươi chậm.” Nhạc Thành cười lạnh, không gian xung quanh lại một mảnh khí tức quỷ dị bao phủ, sinh mệnh giam cầm thúc dục, cả không gian trong vòng tựa như tử vực, trọng thương dưới Triệu Văn Hòa, tái cũng vô pháp tránh động.

Đây là sinh mệnh thần thông lực, sinh mệnh giam cầm dưới, Triệu Văn Hòa cảm giác chính mình pháp lực hoàn toàn không có, nguyên thần tự bạo căn bản là không thể thành công, chỉ có thể đủ trợ mắt nhìn kia đầy trời kiếm quang bức xé không gian, lập tức khuếch tán tới trên người của hắn.

“Ca ca...” Kiếm quang nơi đi qua, không gian che kín đạo đạo tối đen cái khe, đồng thời, Triệu Văn Hòa thân hình cũng bị hàng vạn hàng nghìn kiếm quang bức xé, tùy ý tiên tôn chỉ khu, cũng vô pháp ngăn cản Hiên Viên trên thân kiếm kiếm quang.

“Triệu Văn Hòa, ngươi cho là điểm ấy chút tài mọn có thể đủ cho ngươi đào thoát sao.” Xa không bên trong, cũng nháy mắt một đạo Nhạc Thành nguyên thần phân thân xuất hiện ở nghìn vạn dặm ở ngoài, không sai đồng thời, Thần Nông đỉnh hóa thành mấy vạn thước lớn nhỏ, bao phủ ở tại một đoàn u hồn khí thượng.

“Tiểu tử, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.” U hồn khí trung, nhất thời truyền đến kia Tây Phương quỷ đế tiếng kêu thảm thiết.

Mà vào lúc này, Thần Nông đỉnh trong vòng tam vị chân hỏa bạo phun mà ra, lập tức bao vây kia một đoàn u hồn khí bắt đầu không ngừng đốt thiêu cháy.

Nhạc Thành Hồn Nguyên Chân Thân lập tức cũng tới tiền không, nguyên thần phân thân về tới bản thể phía trên, nguyên lai này Triệu Văn Hòa là quỷ dị làm bộ như yếu nguyên thần tự bạo, nguyên thần đã sớm là mượn một đạo u hồn khí che cấp tốc chạy trốn.

Đáng tiếc Nhạc Thành bởi vì lần trước ở Tiên Ma giới trong vòng đã biết này Triệu Văn Hòa không phải hảo đánh chết, đã sớm là ở đề phòng này hết thấy.

“Chết đi.” Nhạc Thành pháp quyết biến hóa, trong mắt sát ý đầu bắn mà ra, tam vị chân hỏa cuộn cuộn dựng lên, cuồng bạo ngọn lửa nháy mắt nóng cháy tới cực điểm, cả không gian trực tiếp thiêu huỷ thành đỏ đậm một mảnh hư không, mà Triệu Văn Hòa nguyên thần rốt cục thì bị đốt thiêu thành tro tàn.

“Ha ha ha ha...”

Minh giới trong vòng Minh Hà bên trong, cuộn cuộn Minh Hà nước ngập trời dựng lên, một đạo thanh âm quanh quẩn ở tại cả Minh giới bên trong, Nhạc Thành cũng có thể đủ mơ hồ nghe thấy một đạo cười to tiếng động.

“Ai, Minh giới náo động sắp tới.” Trên không bên trong, kia một đạo nũng nịu lại ra tiếng, lập tức biến mất không thấy.

“Thình thịch oành.”

Trên không trung lúc này nứt toác không ngừng bên tai, Xích Tinh Tử cùng Cù Lưu Tôn hai người đối kháng tứ phương Quỷ Đế, cũng chiếm cứ tuyệt đối phía trên, ở hai người Âm Dương Kinh cùng Khổng Tiên Thằng dưới, tứ phương Quỷ Đế chỉ có thể đủ sức miễn cưỡng đối kháng.

Mà lúc này Hoàng Long đạo nhân cũng gia nhập Đạo Hạnh Thiên Tôn đám người đội hình trung, sáu người cùng nhau đối kháng Phong Đô đại đế, Phong Đô đại đế cũng chỉ có thể đủ là bị áp chế, chiếm không đến gì tiện nghi.

Về phần Nghiễm Thành Tử cùng Minh Tôn giao thủ bên trong, Nghiễm Thành Tử khí tức trên thân rõ ràng là còn hơn Minh Tôn nhược thượng một tia, nhưng là trên thực lực, cũng ngang nhau, hai người chiến đấu kịch liệt bên trong ai cũng là chiếm không đến cái gì tiện nghi.

Nhạc Thành thần niệm rình, Nhạc Thành hơi hơi lộ ra mỉm cười, xem ra chính mình cầm đi Minh giới chi môn, này Minh Tôn thực lực chính là bị hao tổn không ít, nếu không trong lời nói, này Minh Tôn thực lực, hẳn là ở Nghiễm Thành Tử phía trên một tia.

“Bang bang...” Trên không trung Nghiễm Thành Tử Phiến Thiên Ấn đập toái một mảnh hư không, thân ảnh đã muốn là cấp tốc bạo lui.

“Tốt lắm, không có động thủ cần phải.” Nghiễm Thành Tử thừa cơ theo Minh Tôn trước người thoát thân, thân ảnh tới xa không Nhạc Thành bên người, Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa vừa chết, cũng không có cùng Minh giới mọi người giao thủ cần phải.

“Ha ha, xin lỗi không tiếp được.” Hoàng Long đạo nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Thái Ất chân nhân, Ngọc Đỉnh Chân Nhân đám người cũng lười tái cùng Phong Đô đại đế giao thủ, lập tức Xích Tinh Tử, Cù Lưu Tôn hai người cũng là cấp tốc lui trở lại Nhạc Thành bên người.

Minh Tôn nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong mắt lãnh ý ứa ra, chỉ lúc này cũng không có gì biện pháp, Nhạc Thành đánh chết Triệu Văn Hòa, có Xích Tinh Tử, Nghiễm Thành Tử bọn người ở tại bên người, hẳn cần bản là bất lực.

“Tiểu tử, Xem như ngươi lợi hại, hiện tại có thể đem Minh giới chi môn giao ra đây chứ?” Minh Tôn nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nói, vừa mới chiến đấu kịch liệt bên trong, hẳn cũng là ở nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, Tiên quân trung kỳ thực lực cũng có thể đánh chết tiên tôn, cũng kinh ngạc không thôi.

“Chuyện cười, của ngươi Minh giới chi môn, hẳn là tìm Triệu Văn Hòa đi yếu, cùng ta cũng không có gì quan hệ.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, muốn cho chính mình giao ra Minh giới chi môn, quả thực là nằm mơ.

“Tiểu tử, Minh giới chi môn chính là trấn thủ Minh giới bên trong trọng bảo, đã không có Minh giới chi môn, Minh giới rung chuyển, ngươi phụ trách không dậy nổi.” Minh Tôn lãnh thị Nhạc Thành đạo.

“Minh giới cùng ta có quan hệ gì đâu, thế nhưng Minh giới chi môn chính là Minh giới trọng bảo, ngươi vì sao mượn cấp Triệu Văn Hòa, tưởng như vậy phải về Minh giới chi môn, ngươi chậm rãi nằm mơ đi.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, Minh giới cho dù hiện tại sụp đổ, kia cũng cùng chính mình là hoàn toàn không có vấn đề gì.

“Người...” Minh Tôn cảm tức Nhạc Thành, nhưng cũng là không thể nề hà.

“Minh Tôn, tự gây nghiệp chướng không thể sống, về sau Minh giới người tốt nhất ở Xiển giáo phía trước thu liễm một chút, nếu không trong lời nói, chúng ta Xiển giáo tựu cũng không giống hôm nay như vậy thoải mái đối Minh giới.” Nghiễm Thành Tử ánh mắt ở Minh Tôn, Phong Đô đại đế, còn có tứ phương Quỷ Đế trên người đảo qua, tràn ngập một cỗ ý uy hiếp.

Nghiễm Thành Tử nói xong, lập tức cũng đối bên người mọi người nói : “Chúng ta đi thôi.”

“Đi.” Mọi người thu hồi pháp bảo, lập tức trực tiếp xé mở không gian biến mất ở liễu không gian trong vòng, để lại Minh giới bên trong chúng cường giả một đám hung hăng không thôi, này Xiển giáo mọi người thể nhưng trực tiếp tới Minh giới đánh chết Tây Phương quỷ đế sau nghênh ngang rời đi, mà bọn hắn cũng không có biện pháp gì.

“Tiểu tử, đừng tưởng rằng có Xiển giáo chỗ dựa có thể đủ hoành hành không có kỵ.” Minh Tôn trong mắt hận ý dần dần mà ra.

Mấy ngày lúc sau, Hạo Thiên môn trên không bên trong, không gian xé rách mà đến, lập tức mười đạo thân ảnh xuất hiện ở Ngọc Hư sơn trên không trung.

“Ha ha, lần này đánh chết Triệu Văn Hòa, ta xem lần sau, còn có ai dám tùy tiện trêu chọc ta Xiển giáo.” Lập tức Hạo Thiên môn đại diện trong vòng, Hoàng Long đạo nhân lớn tiếng cười nói, lúc này đây Minh giới hành trình, tựa hồ là trong lòng rất là khoan khoái.

“Lần này đánh chết Triệu Văn Hòa, coi như là cấp lực không ít người kinh sợ. Bất quá, Tây Phương quỷ đế bị đánh chết, Minh giới rung chuyển là khó tránh khỏi.” Nghiễm Thành Tử khe khẽ thở dài nói.

“Quần bọn hắn đâu, Định Thần Kiếp cũng tới, yếu loạn liền càng thêm loạn thượng một chút đi.” Cù Lưu Tôn thản nhiên nói.

“Bất quá Nhạc Thành thực lực cũng để cho ta ngoài ý muốn a, Triệu Văn Hòa dĩ nhiên là lực hoàn thủ đều không có.” Ngọc Đỉnh Chân Nhân kinh ngạc nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nói.

“Kia cũng là cần nhờ chư vị sư thúc, sư bá ra tay giúp ta bảm trụ Minh Tôn đám người, ta mới có thể đánh chết kia Triệu Văn Hòa.” Nhạc Thành đạo.

“Nhạc Thành, có chuyện tình nhưng thật ra cùng với ngươi nói một chút, hy vọng ngươi cần phải cho ta ba phần mặt mũi.” Ngọc Đỉnh Chân Nhân đối Nhạc Thành nói.

“Sư thúc có việc mời nói.” Nhạc Thành sắc mặt không lộ dấu vết biến đổi, trong lòng đại khái cũng là đoán tới Ngọc Đỉnh Chân Nhân muốn nói gì, trong lòng chính mình cũng là ở kế hoạch nói như thế nào.

“Chính là ta kia nghiệt đồ Dương Tiễn, trong khoảng thời gian này cũng biết chính mình sai lầm rồi, bị ta cũng xử phạt, hắn kia tam tiêm hai nhận thương cùng bát trảo Long văn hoàng bào người liền xem ở mặt mũi của ta thượng, trước tiên cho hắn quên đi.” Ngọc Đỉnh Chân Nhân nói.

1281. Chương 1090: Định Thần Bảng Xuất Thế

Nhạc Thành mỉm cười, xem ra chính mình đoán thật đúng là đúng vậy, này Ngọc Đỉnh Chân Nhân chính là đến vì Dương Tiễn mở miệng yếu kia tam tiêm hai nhận thương cùng bát trảo Long văn hoàng bào, lúc này đây Ngọc Đỉnh Chân Nhân coi như là giúp chính mình, lấy mặt mũi của hắn, chính mình thật đúng là không thể không để cho, hướng chi cha vợ đã ở tràng, chính mình cũng không thể đủ làm cho cha vợ nan làm.

Chính là Nhạc Thành cũng là có đó khó xử, kia bát trảo Long văn hoàng bào chính mình đã sớm cho Linh Viên, tìm một món đồ hộ thân thần khí cũng không phải là một món đồ sự tình đơn giản, Linh Viên có bát trảo Long văn hoàng bào trong người, mang theo, lực phòng ngự tự nhiên là tăng cao, nếu liền như vậy giao cho Ngọc Đỉnh Chân Nhân, cũng là có đó tâm không cam lòng tình không muốn.

Nhạc Thành nhưng trong lòng là không lộ dấu vết nói: “Sư thúc, này tự nhiên là không có vấn đề, đây là tam tiêm hai nhận thương, bất quá kia bát trảo Long văn hoàng bào, ta tiền một lát giao cho ta đồ Linh

Viên, hiện tại hẳn đi vắng Ngọc Hư sơn thượng, chờ hẳn trở về, ta tái làm cho hẳn giao cho sư thúc.” Nhạc Thành trong tay một đạo bạch mũi nhọn đánh ra, tam tiêm hai nhận thương giao cho Ngọc Đỉnh Chân Nhân đích tay trung, về phần cái chuỗi...này Long văn hoàng bào, Nhạc Thành tạm thời còn không tính toán trả lại, dù sao Linh Viên ở Hạo Thiên Thập nội bế quan, Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng không biết.

“Này, tốt lắm, chờ Linh Viên trở về không muộn, này tam tiêm hai nhận thương ta trước hết cầm đi.” Ngọc Đỉnh Chân Nhân cũng không có biện pháp, chỉ có thể đủ trước thu hồi tam tiêm hai nhận thương.

“Nhạc Thành, người kế tiếp có tính toán gì không, Thiên Đình chỉ sợ là sớm hay muộn hội toàn lực đối phó Hạo Thiên môn, Thiên Đình bên trong, cũng là có đó thực lực không tầm thường cường giả, chính là chúng ta cũng muốn né tránh ba phần mới được, chỉ sợ là không dễ đối phó.” Nghiêm Thành Tử đối Nhạc Thành nói.

“Không ngại, ta chỉ là muốn hạ Viêm Thiên mà thôi, Thiên Đình nếu lại đến trêu chọc ta, kia cũng đừng trách ta.” Nhạc Thành hơi hơi nói, Thiên Đình thế lực Nhạc Thành chưa từng có coi khinh quá, bất quá hiện tại chính mình sau lưng cũng còn có sư phụ Hạo Thiên Đại Đế, sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu, còn có Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ, Thanh Đế, Tây Vương Mẫu Thiên Dao chờ siêu cấp cường giả ở, cho nên, cũng không nhất định chỉ sợ Thiên Đình.

“Tiểu tử người thật đúng là đủ cuồng, ta biết Dao Trì Kim Mẫu, Trần Nguyên Tử thậm chí giúp người, bất quá cũng là phải chú ý một chút, người cùng Thiên Đình chuyện tình, Ngao Tuyết sư tổ đã muốn công đạo qua, chúng ta không thể nhúng tay.” Nghiêm Thành Tử đạo.

“Đệ tử hội chú ý.” Nhạc Thành nói, trong lòng tự nhiên là sẽ không coi khinh Thiên Đình.

Một ngày sau, Nghiêm Thành Tử, Xích Tinh Tử đám người cũng đều là ly khai Hạo Thiên môn, Nhạc Thành, Xích Ngao Tuyết đưa đến Ngọc Hư sơn ngoại mới trở lại Hạo Thiên môn, kế tiếp, Nhạc Thành cũng là tính toán tiếp tục bế quan.

Công đạo một ít Hạo Thiên môn bên trong chuyện tình sau, Nhạc Thành đó là tới Hạo Thiên Thập trong vòng, trong tay pháp quyết đánh ra, một cái trử vật nhãn cùng một món đồ màu xanh trường côn thần khí còn có Định Hải Thần Châu xuất hiện ở Nhạc Thành đích tay trung, Tây Phương quỷ đế Triệu Văn Hòa sau khi, này đó tự nhiên tựu thành Nhạc Thành sở hữu vật.

Tam vị chân hỏa cũng không có phí nhiều ít công phu, đó là thiêu huỷ rõ ràng trử vật nhãn trong vòng nguyên thần ấn ký, thần niệm rình hạ, Nhạc Thành mảy hơi hơi Một chống, này trử vật nhãn trong vòng thu hoạch cũng là xa xỉ, không hổ là tiên tôn cường giả gia sản, bên trong cao nhất tiên khí có hơn mười kiện, thần khí cũng còn có tam kiện, tuy rằng này thần khí trình tự hẳn là không tính rất cao, so ra kém kia màu xanh trường côn cùng Định Hải Thần Châu cái loại này trình tự, bất quá cũng là thần khí, còn hơn cao nhất tiên khí khả là có thêm cách biệt một trời.

Trử vật nhãn trong vòng, cái khác vật cũng không thiếu, đan dược, dược liệu, thượng phẩm tiên khí đều là một cái thật lớn số lượng.

Đối với mấy thứ này, Nhạc Thành cũng không có coi trọng, lập tức thu hồi kia màu xanh trường côn thần khí cùng trử vật nhãn, chính là để lại Định Hải Thần Châu ở trong tay, pháp quyết biến hóa, bắt đầu luyện hóa, luyện hóa này một viên Định Hải Thần Châu lúc sau, liền tổng cộng mười một khóa Định Hải Thần Châu, chỉ kém cuối cùng một viên, hội tụ mười hai khóa Định Hải Thần Châu, còn có thượng cổ thần khí vậy uy lực, Nhạc Thành cũng là có chờ mong, chính là này cuối cùng một viên Định Hải Thần Châu còn không biết là ở địa phương nào đâu.

Mà Nhạc Thành lúc này cũng là tiếp tục tới bế quan bên trong, trong đầu lĩnh ngộ các đại thần thông, trong cơ thể cũng là ở luyện hóa mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí cùng Hạo Thiên Thập trong vòng bàng bạc linh khí.

Thời gian lại chậm rãi mà qua, một tháng lúc sau, Tiên Ma giới trung cũng nhanh chóng truyền ra Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành tính cả Xiển giáo cứu đại Nhị đại đệ tử Nghiêm Thành Tử, Xích Tinh Tử, Hoàng Long đạo nhân, Đạo Hạnh Thiên Tôn đám người sấm Minh giới đánh chết Tây Phương quỷ đế tin tức.

Tin tức truyền ra, cũng làm cho mọi người sợ hãi than, ra mò, Hạo Thiên môn tuyệt đối không phải hảo trêu chọc, vốn là đối phó Thiên Đình, hiện tại liền đánh chết Tây Phương quỷ đế, loại thật lực này, chỉ sợ là cả tam giới cũng không còn có bao nhiêu người có thể cùng chi đối kháng.

Hiện tại Tiên Ma giới trung nhân, nhắc tới Hạo Thiên môn, vô không phải cùng chi Xiển giáo, Tiết Giáo, Tây Phương Giáo như vậy kèn càng xếp hạng giống nhau trình tự, Hạo Thiên môn thực lực, đã muốn là tiếp cận trong tam giới cường hãn nhất thế lực.

Mà ở Viêm Thiên bên trong, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Âm Ma quân đám người cũng ở tiếp tục quét ngang, đến mức, không người có thể đối kháng, ít nhất là có một nửa thành, trực tiếp là tước vũ khí đầu hàng.

Lại ba năm lúc sau, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Âm Ma quân, Cửu U song ma đám người đoạt được Viêm Thiên hai phần ba, theo Hạo Thiên môn mang ra năm trăm vạn nhân ra mắt sáu năm, lúc này đã muốn là tới năm trăm ngàn còn không chỉ, trong đó Tiên quân trình tự cường giả cũng là gia tăng rồi thượng mười, Cửu Thiên Huyền Tiên trình tự cường giả, thượng ba trăm cái tả hữu.

Đương nhiên, này đó gia nhập nhân, cũng còn không phải Hạo Thiên môn trung tâm đệ tử, nếu muốn trở thành Hạo Thiên môn trung tâm đệ tử, đó là nhất định phải trải qua nghiêm khắc thẩm tra mới được.

Bởi vì Hạo Thiên môn đối kháng Thiên Đình, Hồng Hoang chiến trường trong vòng cũng là có phản ứng dây chuyền, Tiên Đạo liên minh kế tiếp tháo chạy, Xiển giáo, Tiết Giáo, lục ngự bên trong mặt khác mấy ngự nhân mã cũng là một đám bo bo giữ mình, sở hữu chỉ còn lại có Thiên Đình nhân còn tại cùng Ma Đạo liên minh đối kháng, trực tiếp là nhiều lần đã bại.

Bởi vì Bạch Hổ Giam Bình Thần Quân, Chu Tước Lăng Quang Thần Quân, Huyền Vũ Chấn Minh Thần Quân tam người tới Hồng Hoang chiến trường trong vòng, Ma Đạo liên minh trong vòng, cũng là có thêm ma tôn cường giả tiến vào chiếm giữ trong đó, trong khoảng thời gian ngắn, Hồng Hoang chiến trường tiên ma đại chiến cũng là tới kịch liệt trình tự.

Bất quá này hết thấy, Nhạc Thành đang bế quan bên trong tự nhiên chính là tạm thời cũng không biết, chính là trong đầu đắm chìm ở tại các đại thần thông lĩnh ngộ bên trong.

Thời gian lại quá khứ bốn năm lúc sau, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cùng Âm Ma quân đám người rốt cục thì bắt cả Viêm Thiên, mà tổng cộng quá khứ suốt mười năm thời gian.

Mười năm này bên trong, Hạo Thiên môn nguyên bản năm trăm vạn nhân bên trong, không ít người đều cũng có sở đột phá, coi như là tiến bộ thật lớn, mà hiện tại Hạo Thiên môn nhân số, cũng đã muốn là tới một cái khủng bố tình trạng, nghiêm khắc mà nói, Hạo Thiên môn trung hiện tại có hàng tỉ đệ tử cũng không xem như hay nói giỡn.

Cả Tiên Ma giới bên trong, nhân số không thể nghĩ ngờ chỉ dùng để trăm triệu triệu đến tính toán, này hàng tỉ đệ tử thật cũng không là tính rất nhiều, còn hơn Xiển giáo, Tiết Giáo, Tây Phương Giáo, kia còn kém xa lắm.

Tây Phương Giáo thế lực chủ yếu là ở phía tây Phật giới, mà Xiển giáo, Tiết Giáo đệ tử còn lại là ở Tiên Ma giới trong vòng, chính là cực nhỏ xuất thế, nếu khi xuất ra, tự nhiên là Xiển giáo, Tiết Giáo đệ tử yếu nhiều hơn nhiều.

Bất cả Viêm Thiên, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cùng Âm Ma quân đám người, đó là vội vàng chinh biên Viêm Thiên các đại phủ thành, ổn định Hạo Thiên môn trung tâm đệ tử trấn thủ.

Cửu Trọng Thiên ngoại, khôn cùng Hỗn Độn bên trong, phiêu phiêu miểu miểu, ẩn hiện khó lường, một tòa nhẹ nhàng mà đứng cung điện sừng sững ở giữa không trung tầng mây trong vòng, một cỗ Hỗn Độn hơi thở tràn ngập, khuếch tán cùng thiên địa trong lúc đó.

Đại điện trong vòng, ngột một đạo xa xưa lâu dài thanh âm của truyền ra cung điện: “Trên chín tầng trời tái lập thần đình, Định Thần bảng xuất thế, thiên địa trong vòng người có duyên được chỉ.”

Thanh âm truyền ra ở tại thiên địa trong vòng, thiên địa tam giới bên trong, vô số cường giả ngột mở hai mắt, trong mắt xuất hiện vẻ kinh ngạc, mà trong tam giới thực lực không đủ người, cũng cũng không có

nghe thể một đoạn thanh âm, có thể nghe được, cơ hồ đều là tiên tôn trình tự đã ngoài cường giả.

Tiếng nói vừa dứt, cung điện trong vòng một đạo thần quang hạ xuống mặt đất, lập tức biến mất ở tại thiên địa trong lúc đó không thấy.

Hạo Thiên Tháp trong vòng, bế quan bên trong Nhạc Thành ngọt mở hai mắt ra, đang ở Hạo Thiên Tháp trong vòng, Nhạc Thành cũng nghe được vừa mới kia một đoạn nói, Định Thần bằng xuất thế, thiên địa trong vòng người có duyên được chi, Nhạc Thành nghi hoặc, này Định Thần bằng rốt cuộc là vật gì.

“Ha ha, Định Thần bằng xuất thế, Hồng Quân, người vừa người thiên đạo, người là thiên đạo, thiên đạo nếu không phải người, người như vậy đáng giá sao.” Một chỗ không gian trong vòng, một đạo tiếng cười to dựng lên.

“Người vẫn là thành thật một chút đi, chí ít có ta ở, người liền không thể xuất thế.” Cung điện trong vòng, kia xa xưa lâu dài thanh âm của hơi hơi nói nhỏ một tiếng, thanh âm như có như không, như sấm đình vừa quát, lại tựa hồ là thanh như con muỗi.

“Chuyện cười, người phỏng chừng người còn có thể trấn trụ ta tới khi nào, đến lúc đó ta tự nhiên xảy ra đến, người cũng vô pháp ở làm gì ta, ha ha ha ha...” Không gian trong vòng, cười to dựng lên.

Một chỗ khôn cùng hôn ám núi non trong vòng, cao ngất bốn đạo phật quang đại tác phẩm, cả núi non đều tô lên ở tại khôn cùng phật quang bên trong, lập tức phật quang thu liễm, này tứ đạo thân ảnh đứng là Phổ Hiền, Từ Hàng, Văn Thù, Địa Tạng Vương bốn người.

“Tây Phương Giáo, ta và các người cũng không có giao tình, các người đến ta đây đến cần làm.” Không gian trong vòng, một đạo lạnh lùng tiếng động truyền ra, một cỗ khôn cùng ma khí cũng bao vây ở tại cả thiên địa trong vòng, theo hơi thở thượng xem, ít nhất là tới ma tôn hậu kỳ tình trạng.

“Thiên ma, chúng ta đến, là muốn cùng người thương nghị một việc, không biết người có hứng thú hay không.” Địa Tạng Vương thản nhiên nói.

“Ta và các người Tây Phương Giáo khả không có gì thương nghị, lúc trước phong ấn của ta, Tiếp Dẫn còn có phân, ta và người Tây Phương Giáo khả không có gì hảo thương nghị.” Không gian trong vòng gầm lên dựng lên.

“Thiên ma, chúng ta lần này đến, chính là quan hệ đến các người sinh tử tự do, yếu là các người không có ý tứ, ta đây cũng không quấy rầy nữa, người liền vĩnh viễn ở lại đây Âm vô thiên ngày địa phương đi.” Văn Thù thản nhiên nói.

1282. Chương 1091: Huyền Tiêu Trọng Thương

“Các người vào đi.” Sau một lát, tiền không một mảnh không gian sóng gợn tản ra, lập tức một mảnh không gian sóng gợn khuấy động, một cái không gian thông khẩu xuất hiện ở bốn người trước người.

Văn Thù, Địa Tạng bốn người tiến vào trong đó, lập tức không gian kia quỷ dị biến mất không thấy.

Nhạc Thành tiếp tục bế quan, mà lúc này, Huyền Thiên nội địa phía trên, Nhạc gia bên trong, Yến Hiểu Kỳ, Mộ Dung Hiểu Hiểu, Tô Hân Nhi chúng nữ nhìn chăm chú vào trên không, trong mắt mang theo tưởng niệm.

“Hân nhi, người đoán tên kia hiện tại là ở nơi nào, có thể hay không gặp được nguy hiểm gì?” Yến Hiểu Kỳ lo lắng nói.

“Hiểu Kỳ, người cũng không cần quá lo lắng, tên kia có Lang Lễ, Diễm Ma bọn người ở tại bên người, không có việc gì.” Tô Hân Nhi nói, trong miệng nói đúng không lo lắng, chỉ lòng mình trung khắc không phải nghĩ như vậy, thần sắc bên trong, rõ ràng chính là ở lo lắng.

“Ta xem các người đều là lo lắng vô ích, tên kia nói không chừng đang ở Tiên Ma giới trên hoa ghẹo nguyệt nội, có cái gì thật lo lắng cho.” Hàn Nguyệt đối chúng nữ nói.

Chúng nữ mỉm cười, tựa hồ trong lòng cũng rõ ràng Nhạc Thành thái độ làm người, phỏng chừng bên người đến lúc đó nhiều thương vài người trở về, kia cũng là bình thường, chính là không biết có bao nhiêu mà thôi.

Thời gian lại đã qua bên trong, trong nháy mắt Tiên Ma giới bên trong cũng năm năm mà qua, Nhạc Thành vẫn cũng là ở tiếp tục bế quan bên trong, trong cơ thể thể giới không ngừng ở tiến bộ, cũng cách đột phá kém quá xa.

Ngọc Hư sơn ở ngoài, nhất đạo thân ảnh cấp tốc xuyên qua không gian mà đến, đúng là Huyền Tiêu, mà lúc này Huyền Tiêu sắc mặt trắng bệch một mảnh, khóe miệng phía trên, thậm chí là có thêm khô héo vết máu, toàn thân hơi thở cũng là suy yếu tới cực hạn tình trạng.

Mắt thấy phía trước chính là Ngọc Hư sơn, Huyền Tiêu sắc mặt mới lộ ra mỉm cười, lập tức quanh thân hào quang âm đậm, trực tiếp là điều lạc ở trên mặt đất, trên người thậm chí là liên tiếp phi hành pháp lực đều không có.

“Là ai dám sấm Hạo Thiên môn.” Hạo Thiên môn mấy Đại La Kim Tiên xuất hiện ở Huyền Tiêu bên người, này mấy người vừa vặn là Hạo Thiên môn trung một ít lão đệ tử, đều là ra mắt Huyền Tiêu người này, biết là môn chủ bằng hữu, mấy người nhất thời đem Huyền Tiêu phù tới đại điện trong vòng.

Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa nghe tin chạy tới đại điện, nhìn thấy Huyền Tiêu bộ dáng cũng dọa một cái, Huyền Tiêu trọng thương, đã muốn là tới dị thường nghiêm trọng tình trạng, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ cơ hồ toàn bộ bị chấn nát, phỏng chừng là Huyền Tiêu ý vào cường hãn bản thể này mới có thể đào thoát.

“Huyền Tiêu, ngươi làm sao, ai vậy làm.” Long Cát công chúa ăn thất kinh hỏi.

“Xuy...”

Đại điện trong vòng, Nhạc Thành thân ảnh cũng xuất hiện ở trong đó, mặc dù là đang ở Hạo Thiên Tháp trong vòng, chỉ Ngọc Hư sơn trong vòng hết thấy, đều là ở Nhạc Thành trong không chế.

“Nhạc Thành huynh đệ...” Nhìn thấy Nhạc Thành, Huyền Tiêu suy yếu vô lực bên trong, hơi hơi nhắm hai tròng mắt mở ra một tia.

“Trước đừng nói nói, ăn vào đan dược, ngươi trước chữa thương.” Nhạc Thành kiểm tra này Huyền Tiêu thương thế, cũng không cảm là nhướng mày, lập tức trong tay lấy ra nửa một viên tử tinh linh đan nhét vào Huyền Tiêu trong miệng.

Pháp quyết đánh ra, Nhạc Thành cùng Huyền Tiêu thân hình đã muốn là biến mất ở tại đại điện trong vòng tiến nhập mệnh môn thể giới bên trong, vừa mới đến mệnh môn thể giới trong vòng, Huyền Tiêu thân hình phía trên hào quang chợt lóe mà ám, đó là hóa thành khổng lồ vài trăm thước thân hình suy yếu phủ phục ở tại mệnh môn thể giới trong vòng, thật lớn hai mắt cũng là âm đậm vô cùng nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, tựa hồ là nói ra suy nghĩ của mình.

“Huyền Tiêu huynh đệ, có chuyện chờ ngươi khôi phục nói sau, vừa mới tử tinh linh đan hẳn là có thể đối với ngươi có tác dụng, phương diện này tinh thuần linh khí cũng có thể đủ trợ ngươi chữa thương, tới Hạo Thiên môn, ngươi liền tuyệt đối an toàn.” Nhạc Thành nói xong, cũng biến mất ở tại mệnh môn thể giới trong vòng, làm cho Huyền Tiêu có thể an tâm chữa thương.

“Hảo huynh đệ.” Huyền Tiêu khổng lồ bản thể thần nhiên suy yếu nói, lập tức bắt đầu chữa thương.

“Nhạc Thành, Huyền Tiêu thế nào.” Nhạc Thành lại tới đại điện trong vòng, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết đều là lo lắng hỏi.

“Có chút phiền phức, hoàn hảo trên người của ta còn có tử tinh linh đan, Huyền Tiêu thương quá nặng, chỉ sợ là không có ba mươi năm, là không thể khôi phục, không biết là ai đem Huyền Tiêu thương nặng như vậy.” Nhạc Thành trong mắt chợt lóe qua một tia lãnh ý, Huyền Tiêu thực lực Nhạc Thành rõ ràng, có thượng cổ thần thú bản thể cường hãn phòng ngự, còn có thiên phú công kích, hơn nữa tốc độ, mặc dù là chỉ có Yêu quân lúc đầu thực lực, nhưng là cho dù là Yêu quân hậu kỳ cũng là không thể đem Huyền Tiêu thương nặng như vậy.

Nhạc Thành xem chừng, có thể đem Huyền Tiêu thương đến như thế trọng nhân, cũng cũng chỉ có tới tiên tôn trình tự cường giả mới có thể làm được.

“Ai vậy làm, Huyền Tiêu thực lực, cũng không phải là người bình thường có thể đối phó.” Xích Ngạo Tuyệt nói.

“Ta cũng tưởng biết là ai làm.” Nhạc Thành trong mắt sát ý đầu bắn mà ra, Huyền Tiêu là chính mình huynh đệ, mặc kệ là ai đem Huyền Tiêu thương thành như vậy, kia chính mình đều phải hấn đẹp.

“Di, thật đúng là đến đây có thể nào.” Nhạc Thành nói xong, lập tức mày hơi hơi nhíu lại, thần niệm rình bên trong, có mấy đạo cường hãn yêu khí tới lúc gấp rút tốc xuyên qua Thanh Hoa thành hướng Ngọc Hư sơn mà đến.

“Mau đuổi theo, Huyền Tiêu đã muốn bị Phong tôn trọng thương, chạy xa như vậy, hấn là liền ở phía trước, cũng không thể đủ làm cho hấn chạy.” Thanh Hoa thành một chỗ núi non trên không, tứ đạo thân ảnh cấp tốc mà qua.

“Lão Đại, nơi này hình như là Thanh Hoa thành chứ, này Huyền Tiêu chạy đến Thanh Hoa thành tới làm cái gì.” Trong bốn người, một cái tóc đen nam tử nói, người này cả người yêu khí, lên tu vi thực lực đã muốn là tới Yêu quân hậu kỳ tu vi thực lực.

Mặt khác ba người, hai nam một nữ, đều là ba mươi tuổi tuổi bộ dáng, theo hơi thở thượng xem, cũng đều là Yêu quân hậu kỳ tu vi thực lực.

“Quần hấn chạy đến nơi đây tới làm cái gì, chúng ta chích phải bắt được hấn là tốt rồi, sống thì gặp người chết phải thấy thi thể.” Trong bốn người, nữ kia mắt to eo nhỏ, toàn thân giống như không có xương bình thường, dung nhan cũng là tuyệt mỹ, lộ ra một cổ dễ thương yêu dị hơi thở, coi như là có tuyệt mỹ chi dung.

“Này Thanh Hoa thành hình như là Hạo Thiên môn địa bàn đi, chẳng lẽ kia Huyền Tiêu chạy tới Hạo Thiên môn trong vòng.” Mặt khác một cái tóc hồng nam tử nói, trên nét mặt lộ ra một tia lo lắng.

”Yên tâm đi, này Hạo Thiên môn gần nhất mặc dù là nổi bật chính thịnh, chỉ cũng không dám nhúng tay chuyện của chúng ta đi, Phong tôn để cho ta nhóm đến, chính là muốn toàn lực bắt kia Huyền Tiêu, không được có lầm, kia tuyệt mỹ nữ tử nói.

“Bất quá chúng ta vẫn là cẩn thận một chút hảo, nghe nói kia Hạo Thiên môn Kim Giáp Chiến Thần thực lực không sai, liên tiếp Minh giới Tây Phương quỷ đế đều bị hấn đánh chết, chúng ta vẫn là không cần tùy tiện trên chọc thật là tốt.” Một cái áo lam tóc ngắn nam tử đạo.

“Hừ, các ngươi bốn biết đây là Hạo Thiên môn địa bàn, còn không kiêng nể gì như thế giống như không có gì bình thường ở ta Thanh Hoa thành bên trong xông loạn, chẳng lẽ sẽ không có đem ta để ở trong mắt có thể nào.” Trống rỗng bên trong, ngọt một đạo hét lớn tiếng động truyền đến.

“Xuy xuy...” Bốn người thân ảnh đột nhiên mà đình, nhìn chăm chú vào không gian xung quanh, bốn người trên mặt đại biến, dĩ nhiên là có người xuất hiện tử ở tại bọn hấn bên người, bọn hấn cũng chút không biết.

“Các ngươi là người nào, đến ta Thanh Hoa thành chuyện gì?” Nhạc Thành thân ảnh vô thanh vô tức xuất hiện ở trên không trung, bốn người cũng chờ Nhạc Thành nói chuyện thời điểm mới biết được Nhạc Thành tới phía sau bọn họ.

“Tiên quân trung kỳ.” Bốn người nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, cảm giác được Nhạc Thành chính là Tiên quân trung kỳ tu vi thực lực, trong lòng liền càng thêm kinh ngạc, người này vô thanh vô tức xuất hiện ở phía sau bọn họ, bọn hấn dĩ nhiên là hoàn toàn không biết.

“Không biết vị này đạo hữu đại danh.” Kia tuyệt mỹ nữ tử hơi hơi thi lễ, lập tức đối Nhạc Thành hỏi, cảm giác được Nhạc Thành bất phạm, hấn mới có thể đối Nhạc Thành khách khí, nếu không trong lời nói, hấn Yêu quân hậu kỳ tu vi, cũng sẽ không đem một cái Tiên quân trung kỳ tu vi giả để ở trong mắt.

“Ta ở hỏi các ngươi nói, các ngươi trả lời ta là tốt rồi, ta là ai, các ngươi không có biết đến cần phải.” Nhạc Thành thần nhiên nói, mà ở thần niệm rình bên trong, Nhạc Thành đã muốn là rõ ràng này tứ nhận thức đến đuổi giết Huyền Tiêu.

“Đạo hữu, chúng ta chính là tìm đến đồng một người, một cái Yêu quân lúc đầu tu vi giả, hẳn là trọng thương trạng thái, không biết đạo hữu cũng biết này rơi xuống, nếu bầm báo, nhất định thâm tạ.” Kia tuyệt mỹ nữ tử mỉm cười nói, dễ thương mắt to bên trong, một cổ thần nhiên yêu dị hào quang tràn ngập mà ra, thẳng tắp nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, thần sắc bên trong, tràn ngập vô tận hấp dẫn.

“Hừ, như thế ** đã nghĩ hấp dẫn ta, tiện tỳ muốn chết.” Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, pháp quyết đánh ra, tay phải bên trong tam đạo kim sắc lưu quang nháy mắt bạo lực hướng về phía kia tuyệt mỹ nữ tử mà đi.

Ba đạo lưu quang xuyên thấu không gian, nháy mắt đi ra tiền không bên trong, xé mở tam điều không gian thông đạo, nháy mắt đi ra kia người nữ tử trước người, cường hãn hơi thở khuấy động mở ra, ba đạo lưu quang dưới, cả không gian đều ở chấn động.

“Thần khí.”

Tuyệt sắc dễ thương nữ tử sắc mặt đại biến, cảm giác được Nhạc Thành này ba chuỗi Âm Ảnh Kiếm đều là tới thần khí trình tự tình trạng, không dám có chút khinh thường, thân hình cấp tốc bạo lui, tốc độ cũng tới một cái cực nhanh tình trạng, đồng thời trong tay mười ngón Thiên Thiên, mười đạo chỉ mũi nhọn xuyên thấu không gian, hóa thành hé ra yêu dị màu đỏ lưới lớn, đem ba chuỗi đoản kiếm bao vây ở tại trong đó.

“Gào khóc ngao...”

Ba đạo lưu quang phía trên, tam chích cự thú rít gào dựng lên, lập tức ba đạo khổng lồ hư ảnh cự thú phá hủy không gian lao thẳng tới mà lên, ba đạo cự thú hư ảnh dưới, kia màu đỏ lưới lớn lập tức bị bức xé.

“Xuy xuy xuy...”

Không sai đồng thời, bên cạnh ba người sắc mặt cũng đại biến, ba người trong tay đồng thời một đạo chưởng ẩn oanh kích mà ra, không gian xung quanh nhất thời yêu khí tận trời, không gian sụp đổ một mảnh, ba đạo chưởng ẩn phân biệt đã rơi vào tam chích cự thú hư ảnh dưới, tam chích cự thú hư ảnh lúc này mới tiêu tán.

“Đạo hữu, người rút cuộc là ai, nếu không khả chớ trách chúng ta không khách khí.” Kia tuyệt mỹ nữ tử lại đối Nhạc Thành hỏi.

“Vừa mới chính là người chọn lựa hẳn trước đây, thế nhưng các người thích động thủ, ta đây liền cùng các người chơi đùa đi, trước hết bắt người nhóm vì Huyền Tiêu huynh đệ báo thù tốt lắm.” Quanh thân kim mang đại tác phẩm, khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân thúc dục, Kim Long thân thể, Long giáp cũng là bố trí dựng lên.

“Người là Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành...” Nhìn thấy Nhạc Thành Hỗn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể, bốn người sắc mặt nhất thời đại biến.

1283. Chương 1092: Lười Chơi Cùng Các Người.

“Nhạc Thành đạo hữu, người đây là ý gì, chúng ta chính là Phong tôn nhân.” Dễ thương nữ tử lập tức đối Nhạc Thành nói.

“Mặc kệ các người là ai nhân, đều cho ta đi tìm chết.” Nhạc Thành thân thể cao lớn phía trên, một quyền hung hăng theo trên không xuyên thấu không gian bạo lực xuống, cường hãn Lang Lễ trực tiếp đánh nát liễu không gian, ở trên không trung đã hình thành một cái thật lớn khổng lồ quyền động, giống như một cái loại nhỏ hắc động bình thường.

“Cùng nhau liên thủ công kích, khoái.” Trong bốn người màu đen tóc dài nam tử biến sắc, quanh thân yêu khí bạo phun mà ra.

“Ngao...” Màu đen tóc dài nam tử nháy mắt cũng nháy mắt hóa thành khổng lồ thượng thất vạn thước cự lang thân ảnh, thân thể cao lớn phía trên yêu khí tận trời, trong miệng bén nhọn răng nanh phía trên hàn quang trạm trạm.

“Hô...” Thân thể cao lớn xuất hiện, màu đen cự lang đó là nháy mắt đánh về phía Nhạc Thành quyền ấn, hơi thở gạt ra một mảnh không gian, Yêu quân hậu kỳ tu vi giả biến hóa ra bản thể, kỳ thật lực cũng là tuyệt đối không để cho khinh thường.

“Dát...” Cũng vào lúc này thời điểm, này mặt khác ba người cũng là đồng trong lúc nhất thời liền biến hóa ra bản thể đến, kia dễ thương nữ tử hóa thành là một con thân hình khổng lồ mấy vạn thước màu đỏ con nhện.

Hai cái nam một cái hóa thành vẫn màu trắng thật lớn yêu ưng, còn có một, hóa thành một con khổng lồ màu xanh cự mãng, thân hình đều là thượng thất vạn thước khổng lồ, bốn người bản thể giống như là tứ tòa thật lớn núi non bình thường.

“Thình thịch...” Trên không bên trong, Nhạc Thành trong tay quyền ấn hung hăng cùng kia cự lang va chạm ở tại cùng nhau, không gian xung quanh nhất thời bắt đầu nứt toác, gào thét dòng khí khuấy động, từ dưới không núi non quét ngang mà qua, một mảnh thật lớn núi non thoáng chớp bị san thành bình địa.

“Xuy.” Nứt toác không gian trong vòng, cự lang thân thể cao lớn thẳng tắp bị đẩy lui mấy vạn thước.

“Gào khóc ngao...”

Còn lại ba người bản thể nháy mắt công kích tới, ba người công kích tốc độ cũng là nhanh vô cùng, ba người đều là Yêu quân hậu kỳ tu vi cường giả, này tu vi thực lực, ở cả Tiên Ma giới bên trong cũng là thuộc loại tuyệt đối cường giả, tự nhiên không phải kẻ yếu. Ba người đều là Yêu quân, còn hơn Tiên quân, Ma quân mà nói đều là yếu khó dây vào một ít.

Màu đỏ khổng lồ con nhện phía trên, lúc này toàn thân phía trên, hơn mười điều chân dài phía trên mang theo bén nhọn lợi trảo nhất tề xuyên thấu không gian bạo lực hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

Màu trắng yêu ưng thân thể cao lớn ở trên không bên trong chấn sí dựng lên, thật lớn cánh mở rộng, cắt vỡ không gian, tả sí giống như quang nhận bình thường cấp tốc bạo lực hướng Nhạc Thành mà đến.

Kia màu xanh cự mãng cũng rít gào dựng lên, thân thể cao lớn như tia chớp bốc lên dựng lên, cự vĩ quét ngang, xuyên thấu không gian, nhanh chóng liền trừu hướng về phía Nhạc Thành mà đi, ba người theo ba phương hướng đồng thời công kích mà lên, đem Nhạc Thành hoàn toàn phong tỏa ở liễu không gian trong vòng, tựa hồ là ba người này hẳn là thường xuyên liên thủ, ba người phối hợp ăn ý cũng là tới nhất định cực hạn.

“Không gian giam cầm.”

Nhạc Thành hơi hơi một đạo quát nhẹ, thân thể cao lớn phía trên, kim mang lưu chuôi, không sai đồng thời, cả không gian nháy mắt bao phủ ở tại nhất cổ khí tức quỷ dị bên trong.

Cũng vào lúc này, kia tam đại Yêu quân khổng lồ bản thể nháy mắt thân hình không thể nhúc nhích, hoặc là có thể nói nhất thời tại đây không gian trong vòng bước đi gian nan, toàn thân đều bị không gian trói buộc, tùy ý bọn hắn giãy dụa, cũng vô pháp lập tức giãy.

“Đấu Thiên Chương.”

“Phách Thiên Ấn.”

Nhạc Thành thân thể cao lớn lúc này cũng chút sẽ không có đã bị ảnh hưởng, Đấu Thiên Chương trống rỗng ngưng tụ mà ra hung hăng tạp hướng về phía chính phía trước kia màu đỏ con nhện mà đi. Lập tức Phách Thiên Ấn cũng bổ về phía trên không xoay quanh màu trắng yêu ưng.

“Xuy xuy...” Cũng chỉ là trong phút chốc thời gian, tam đại Yêu quân khổng lồ đối bản thể đó là giấy liễu không gian trói buộc, mà lúc này, Nhạc Thành thân thể cao lớn nháy mắt bạo lực mà đi, đã muốn là tới kia màu xanh cự mãng trước người.

“Vù vù...” Màu xanh cự mãng kia khổng lồ cự vĩ xuyên thấu không gian đã muốn tới Nhạc Thành trước người.

“Tuyệt Tiên.”

Nhạc Thành lúc này cũng không biết khi nào thì, Âm Dương Kiếm nằm ở trong tay, đầy trời kiếm quang phô thiên cái địa theo trên không bạo phun mà ra, ngàn vạn lần kiếm quang xé rách không gian, lập tức quấy ở tại cả không gian phía trên.

“Thở phì phò hừ...” Trên không trung, hàng vạn hàng nghìn kiếm quang ngăn cách khắp không gian, theo khắp không gian sụp đổ, mắt thường có thể thấy được, kia màu xanh cự mãng cự vĩ phía trên, vô số đạo lưu quang tàn sát bừa bãi mà qua, ước chừng là thượng vạn thước cự vĩ trực tiếp bị hàng vạn hàng nghìn kiếm quang ngăn cách đã trở thành hai đoạn.

“Ngao...” Một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền ra, màu xanh cự mãng phía trên, máu tươi bạo phun mà ra giống như Huyết Hà chạy chồm bình thường.

“Thình thịch...”

Sau không bên trong, Nhạc Thành Đẩu Thiên Chưởng, Phách Thiên Ấn cũng đã rơi vào màu đỏ con nhện cùng yêu ưng thân hình khổng lồ thượng, lưỡng đạo Kinh Thiên cử hành vang vọng, hai người khổng lồ bản thể trực tiếp chấn bay ra không gian.

“Chết đi đi.” Nhạc Thành trong mắt sát ý đầu bắn mà ra, thân thể cao lớn xuyên thấu không gian, trực tiếp là tới kia màu xanh cự mãng bên người, lực lượng thần thông thúc dục tới cực hạn, thật lớn đích tay trên cánh tay dương, quyền ẩn như tia chớp bạo lực mà ra, hung hăng nện ở kia màu xanh cự mãng cực đại đầu phía trên.

“Oành!”

Nổ truyền đến, máu tươi óc vẩy ra, đoạn vĩ màu xanh cự mãng không thể lại đối kháng Nhạc Thành này cường hãn một kích, đầu nhất thời vỡ tan, hồng bạch vật vẩy ra rơi trên không, thân thể cao lớn cũng nhất thời uể oải điệu lạc ở trên mặt đất, một quyền đánh nát đầu, cũng phá hủy nguyên thần hải dương, nguyên thần đều kích tán.

“Lão Tứ.” Một đạo hét lớn, kia màu đen cự lang thân thể cao lớn đập toái không gian, nổi giận dưới, há mồm lao thẳng tới thượng Nhạc Thành, trong miệng răng nanh phía trên, cao ngất yêu khí bạo ngược mà ra, đầy trời không gian bên trong, nhất thời vô số hàn quang hóa thành sắc bén quang nhận phô thiên cái địa bao phủ hướng về phía Nhạc Thành, cường hãn lực lượng cơ hồ là tiếp cận tới tiên tôn lúc đầu thực lực.

“Thiên phú công kích.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, ra mời quang nhận công kích chính là này cự lang thiên phú công kích, uy lực cũng là là cường hãn vô cùng, còn hơn lực lượng thực lực còn vô cùng cường hãn, tiếp cận tiên tôn lúc đầu thực lực.

Bất quá chính là tiếp cận tiên tôn lúc đầu thực lực mà thôi, dù sao này còn không phải tiên tôn lúc đầu thực lực, hai người trong lúc đó còn có khoảng cách cực lớn khoảng cách, chân chính tiên tôn Nhạc Thành đã sớm là có thêm đánh chết thực lực, sở hữu này màu đen cự lang thiên phú công kích, Nhạc Thành tự nhiên cũng là sẽ không để ở trong mắt.

“Thời gian trôi qua.”

“Không gian xuyên qua.”

Nhất thời, không gian bên trong xuất hiện quỷ dị một màn, thời gian trôi qua dưới, kia đầy trời quang nhận nháy mắt cuồng bạo tàn sát bừa bãi, đầy trời không gian thượng nghìn vạn dặm đều bối giáo bể một mảnh hư không, lập tức tiêu diệt ở tại hư không trong vòng, này cường hãn lực công kích, tuyệt đối là tới khủng bố tình trạng.

Mà Nhạc Thành khổng lồ thân ảnh, cũng đã sớm biến mất ở liễu không gian trong vòng, làm thân ảnh lại xuất hiện thời điểm, chín chuôi Âm Dương Kiếm đã muốn là bạo lực tới kia màu đen cự lang trước người.

“Gào khóc ngao...”

Chín chuôi Âm Dương Kiếm phía trên, chín đạo cự thú hư ảnh, rít gào dựng lên, lập tức phá hủy không gian âm âm va chạm ở tại cự lang khổng lồ đi phía trên, này khổng lồ lực lượng chấn động cả không gian trực tiếp run rẩy, chung quanh không gian nháy mắt hóa thành hư không.

“Thình thịch oành...” Một mảnh không gian vỡ tan bên trong, trong hư không nổ dựng lên, cuồng bạo kích tán lực lượng bên trong, màu đen cự lang thân hình cũng trực tiếp bị đánh bay mà ra, trong miệng mang theo một mảnh huyết vụ phun ra, thật lớn trong hai mắt bắt đầu uể oải.

“Lão Nhị.” Trên không trung, kia màu trắng yêu ưng cùng màu đỏ con nhện hét lớn một tiếng.

“Dát...”

Yêu khí tung hoành không gian, liên tiếp thiên địa bình thường, màu trắng yêu ưng hai móng lẳng không mà rơi, nhất thời lưỡng đạo bàng thượng hơn mười vạn thước sắc bén dấu móng tay xuyên thấu không gian, theo thượng đáp xuống, đem Nhạc Thành bao phủ ở tại trong đó.

Dễ thương nữ tử màu đỏ thật lớn con nhện bản thể phía trên, quanh thân cao ngất bạo phun mà ra đầy trời màu đen lưu quang sợi tơ, nhẹ nhàng ngọn lửa bao vây, cả không gian trong vòng độ ẩm nhất thời cấp tốc bay lên.

Này tựa hồ cũng là hai người thiên phú công kích, cường hãn lực lượng nháy mắt bức xé khắp không gian.

“Đều đi tìm chết đi, lười cùng các người chơi.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, nguyên bản chính là muốn tìm vài người giao thủ lĩnh ngộ một phen, ở gần nhất bế quan trung, thần thông lĩnh ngộ bên trong gặp một ít cái chán.

Tiếng nói vừa dứt, quay mắt về phía hai người thiên phú công kích, Nhạc Thành cũng chút không để ở trong mắt, pháp quyết đánh ra, trước người một mảnh thanh mang đại tác phẩm bên trong, một cỗ màu xanh tiểu hồ nháy mắt xuất hiện, một cỗ mãi mãi hơi thở khuếch tán tràn ngập ở liễu không gian trong vòng.

“Đi.” Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, Luyện Yêu hồ nháy mắt hóa thành hơn mười vạn thước đại, thật lớn hồ trên có vô số dữ tợn cự thú đồ án, lờ lờ hào quang lóe ra, tựa như vật bé nhỏ yếu phóng lên cao bình thường.

Quyết thúc dứt, Luyện Yêu hồ thượng thần làm vinh dự chỉ, lập tức hồ khẩu mở ra, một cỗ bàng bạc cự lực cắn nuốt thiên địa, thoáng chốc trong lúc đó, khắp thiên địa đều đi theo cùng nhau tối sầm xuống dưới, lọt vào trong tầm mắt lộ vẻ tối đen một mảnh, vô tận hắc ám giống như là một con thôn thiên thú bình thường yếu cắn nuốt thiên địa.

Trong bóng tối ngẫu nhiên thần quang điện mũi nhọn xuyên qua bị bảm một mảnh chói mắt ánh sáng, thiên địa đều đang run rẩy, chỉ một thoáng cả không gian hoàn toàn phá hủy.

Mà lúc này, kia dễ thương nữ tử cùng yêu ưng khổng lồ bản thể phía trên cự mắt bên trong lộ ra tuyệt đối sợ hãi, một cỗ tuyệt đối áp chế lực trời buộc ở tại trên người của bọn họ, thôn thiên phê địa thật lớn lực lượng dưới, bọn hắn có thể cảm giác được chính mình thân thể cao lớn căn bản không thể di động nửa phần, lập tức cả không gian liên tiếp cùng bọn hắn bản thể đều bối cảnh cắn nuốt trong đó.

“A...” Lưỡng đạo tiếng kêu thảm thiết truyền ra, hai người khổng lồ bản thể không có gì giãy dụa lực, đó là bị Luyện Yêu hồ hút vào trong đó, hắc động bên trong, tựa hồ là có bàng bạc khủng bố xé rách lực, hai người bản thể phía trên tác tác da thịt hóa thành huyết vụ tiêu tán ở trên hư không.

“Thu.” Pháp quyết đánh ra, chung quanh hết thảy nháy mắt biến mất không thấy, cả không gian lập tức khôi phục, còn lại hạ không một mảnh khôn cùng núi non hóa thành một chút cũng không có biên vực sâu.

“Không hổ là Luyện Yêu hồ.” Thu hồi Luyện Yêu hồ, Nhạc Thành trong lòng thầm than, này Luyện Yêu hồ uy lực thật đúng là cường hãn, này mười mấy năm qua, chính mình luyện hóa Luyện Yêu hồ, chỉ cũng không có hoàn toàn nắm trong tay Luyện Yêu hồ, không thể thúc dục Luyện Yêu hồ cực mạnh uy lực, chỉ vừa mới uy lực cũng đã muốn là đủ khủng bố.

“Phong tôn, rốt cuộc là ai, chẳng lẽ chính là hắn bị thương nặng Huyền Tiêu sao.” Nhạc Thành lẩm bẩm nói, thân ảnh lập tức biến mất tại nguyên chỗ.

1284. Chương 1093: Thiên Linh Căn Thứ Nhất

Hạo Thiên môn trong vòng, Nhạc Thành về tới đại điện, đánh chết bốn Yêu quân, này đối Nhạc Thành thực lực bây giờ mà nói, cũng không phải quá khó khăn, ở thần niệm rình bên trong, Nhạc Thành theo bốn người nói chuyện bên trong, biết được một cái Phong tôn, như thế làm cho Nhạc Thành nhiều chú ý một chút, ra mời đây là cái kia bị thương nặng Huyền Tiêu người, không biết thực lực tới kia từng bước, cũng muốn chờ Huyền Tiêu khôi phục một ít mới biết được này Phong tôn rốt cuộc là ai.

Trong lúc nhất thời cũng không có nghĩ ra những thứ gì, Nhạc Thành cũng chỉ hảo là chờ Huyền Tiêu khôi phục nói sau, lông mày nhíu lại, nhớ tới gần nhất một lát, chính mình đều là đang bế quan bên trong, rất dài một lát cũng không có bởi Xích Ngạo Tuyết cùng Long Cát công chúa hai nàng.

Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa hai người cung điện trong vòng, lúc này ở mười nữ, còn lại tự nhiên chính là Hồng Y tiên tử cùng Cửu Thiên Huyền Nữ chờ bát nữ, này hơn mười năm thời gian, nhưng thật ra làm cho chúng nữ cũng đều là quen thuộc lên.

Nhạc Thành tới cung điện trong vòng thời điểm, vừa vặn chúng nữ đều ở đại điện trong vòng.

“Nhạc Thành, vừa mới lớn như vậy động tĩnh, làm sao vậy?” Long Cát công chúa đối Nhạc Thành hỏi, chiến đấu kịch liệt bên trong lớn như vậy động tĩnh, chúng nữ thực lực cũng đều xem như không có trở ngại, tự nhiên là có thể nghe được đến.

“Không có gì, mấy yêu đạo bên trong nhân, đã muốn bị đánh chết.” Nhạc Thành đạo.

“Yêu đạo người, chẳng lẽ là tìm đến Huyền Tiêu đối?” Xích Ngạo Tuyết trầm tư một hồi nói.

“Ân, hẳn là, hiện tại không có việc gì, chính là Huyền Tiêu thương thế quá nặng, cần khôi phục một đoạn thời gian rất dài.” Nhạc Thành đạo.

“Chỉ cần không có việc gì là tốt rồi, người không bế quan sao?” Long Cát công chúa nói.

“Quá hai ngày lại nhìn đi, chẳng lẽ người hy vọng ta bế quan sao.” Nhạc Thành mỉm cười nói.

Long Cát công chúa trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, lập tức không nói gì thêm, chính là tới Nhạc Thành bên người, hung hăng ở Nhạc Thành trên người cưỡi, véo một chút.

“A... Đau.”

Nhạc Thành kêu thảm một tiếng, không có phòng bị dưới, cũng nhất thời nhảy tới Xích Ngạo Tuyết bên người, kia đau nhức chính là không nhẹ.

Chúng nữ nhìn thấy không khỏi mỉm cười, bất quá đều không có cười ra tiếng.

“Nhạc Thành, ta cùng Long Cát tỷ tỷ mấy ngày hôm trước nói qua, người có phải hay không yếu đi xem đi Huyền Thiên nội địa?” Xích Ngạo Tuyết đối Nhạc Thành đạo.

“Này...” Nhạc Thành hơi hơi trầm tư, trong lòng cũng là vẫn nghĩ đến vấn đề này, cũng không có lúc nào là đều nghĩ đến Huyền Thiên nội trên đường người nhà, hiện tại Huyền Thiên nội địa phía trên, phỏng chừng đã muốn là nhanh đã qua hai mươi năm chứ, cũng không biết người nhà đều thế nào, chính là hiện tại tựa hồ cũng là không có đến thích hợp thời điểm tiếp bọn hắn đi lên, dù sao chính mình thực lực bây giờ, còn không đủ để bảo hộ về đến nhà nhân.

“Đợi lát nữa một lát đi.” Nhạc Thành âm thầm nói, chờ mình đột phá tới tiên tôn lúc sau, ở tiếp Huyền Thiên nội địa thượng phụ thân, Hiểu Kỳ bọn hắn đi lên.

“Chị cả, người xem xem, người này rất *.” Tử y tiên tử đối Hồng Y tiên tử nói, trong mắt trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái.

Nhạc Thành hơi hơi trừng mắt nhìn tử y tiên tử liếc mắt một cái, ánh mắt bên trong hơi hơi lộ ra một ít tà cười, dọa tử y tiên tử nhất thời trốn được Hồng Y tiên tử phía sau, không dám tái trừng mắt Nhạc Thành.

Ngày hôm sau, Nhạc Thành xuất quan, La Nguyên cũng tìm được rồi Nhạc Thành, đem Hạo Thiên môn này mười năm sau một sự tình tự thuật một lần.

Nhạc Thành hơi hơi nghe, cũng là lộ ra một ít mỉm cười, không nghĩ tới này mười mấy năm thời gian, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Âm Ma quân, Cửu U song ma đám người thật đúng là đem cái Viêm Thiên cầm xuống dưới, hiện tại cả Viêm Thiên đều ở Hạo Thiên môn không gian xung quanh bên trong, phỏng chừng Thiên Đình đang ở nổi giận bên trong đi.

Nghe xong La Nguyên tự thuật, Nhạc Thành đó là làm cho La Nguyên thông tri Hạo Thiên môn trung tâm đệ tử hay là muốn lấy tu luyện là việc chính, này Viêm Thiên địa bàn, Nhạc Thành cũng không phải so với thực cảm thấy hứng thú, thực lực mới có thể cam đoan hết thấy.

Mấy ngày kế tiếp, Nhạc Thành vô sự có thể làm, đó là bồi Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, Hồng Y tiên tử tam nữ mấy ngày, vào đêm, tự nhiên là không thể thiếu xuân sắc khôn cùng một màn.

Mấy ngày lúc sau, Nhạc Thành đó là lại bắt đầu tiếp tục bế quan, khoanh chân mà ngồi ở tại Hạo Thiên Tháp trong vòng trong ốc bên trong linh ngộ này các đại thần thông cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, còn có Hỗn Nguyên Chân Thân.

Trong cơ thể luyện hóa Hạo Thiên Tháp cùng mệnh môn thể giới trong vòng linh khí, trực gần tiến nhập quên mình chi cảnh.

Đang bế quan bên trong, thời gian tựa hồ là đối với Nhạc Thành mà nói cũng không có nhiều lắm đặc ý nghĩa, nhất trong nháy mắt, đó là hai mươi năm mà qua, hai mươi năm thời gian, đối với bế quan bên trong Nhạc Thành mà nói, không thể nghi ngờ là tương đương qua một buổi tối mà thôi.

Mà hai mươi năm thời gian, Nhạc Thành tu vi cũng là tiến bộ không ít, các loại thần thông đều là rất có tiến bộ.

“Hô...” Thật dài theo này trong cơ thể thể giới trong vòng thở ra một ngụm trọc khí, Nhạc Thành mở ra hai tròng mắt, trong mắt ánh sao lóe ra, khí tức trên thân lại cường hãn thượng không ít.

“Tiến bộ thật đúng là chậm a.” Cảm giác tự thân tu vi, Nhạc Thành lẩm bẩm nói, lúc này hai mươi năm thời gian, chính mình ở có mệnh môn thể giới nội tinh thuần linh khí cùng Hạo Thiên Tháp trong vòng bàng bạc linh khí, chính là tu vi thực lực, cũng vẫn là tiếp tục ở Tiên quân trung kỳ mà thôi, nếu muốn đột phá đến Tiên quân hậu kỳ, thật sự là không biết muốn tới năm nào tháng nào.

Nhạc Thành lập tức thần niệm rình, mệnh môn thể giới trong vòng, Huyền Tiêu lúc này đã muốn là hóa thành hình người chính khoanh chân mà ngồi ở tu luyện, trên người thương thể ra mồ cũng không có khô hằn, sắc mặt bên trong vẫn là có chút tái nhợt, chỉ còn hơn hai mươi năm trước, nhưng chỉ có yếu mạnh hơn nhiều.

Mà Lang Lễ cùng Linh Viên hai người vẫn đều là đang bế quan bên trong, hai người tựa hồ là đều ở tiến bộ, chính là loại này tiến bộ cách đột phá, cũng một cái thông thả quá trình, hai người thực lực bây giờ đều là Yêu quân lúc đầu, nếu muốn đột phá đến Yêu quân trung kỳ, cũng còn không biết yếu tới khi nào mới được.

Hạo Thiên môn đại điện phía trước, La Nguyên thân ảnh xuất hiện ở đại điện ở ngoài, tựa hồ là có việc gấp yếu thừa bẩm.

“Sư huynh, vào đi.” Đang ở Hạo Thiên Tháp trong vòng, Nhạc Thành cũng là biết chung quanh hết thấy, Nhạc Thành cũng đã sớm là công đạo quá, Hạo Thiên môn trong vòng có việc gấp trong lời nói, La Nguyên có thể trực tiếp đến lớn điện tìm chính mình.

“Môn chủ, có tin tốt lành.” La Nguyên tiến vào đại điện trong vòng thời điểm, Nhạc Thành đã muốn xuất hiện ở đại điện bên trong.

“Sư huynh, cái gì tin tốt lành?” Nhạc Thành lông mày nhíu lại, chẳng lẽ Hạo Thiên môn bên trong, còn có thể có cái gì chuyện tốt có thể nào.

“Môn chủ, Cửu Trọng Thiên ngoại Bất Chu Sơn bên trong gần nhất linh khí * nhân, cả Bất Chu Sơn trong vòng, cũng là bị một cái vô hình đại trận sở phong, có đồn đãi theo như lời, hẳn là thiên địa bên trong thứ nhất linh căn Hồ Lô linh căn lại yếu xuất thế.” La Nguyên hưng phấn nói.

“Hồ Lô linh căn.” Nhạc Thành cũng trong lòng vừa động, một vạn năm trước này Hồ Lô linh căn liền từng ở không chu đáo thân xuất thế, thiên địa tứ đại linh căn, bài danh đệ nhị Hoàng Trung Lý, đệ tam Nhân sâm quả, đệ tứ Bàn Đào Nhạc Thành đều là kiến thức qua, cũng chỉ có này bài danh thứ nhất Hồ Lô linh căn Nhạc Thành không có kiến thức quá.

Thiên địa tứ đại linh căn đều là Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa phía trước, vô tận Hỗn Độn bên trong, từng thai nghén ra, này tứ đại linh căn các hữu thần kỳ diệu dụng, không giống bình thường, hấp thu thiên địa trong vòng vô tận linh khí mà thành.

Đệ nhị Hoàng Trung Lý hiện tại ngay tại trong tay chính mình, Nhạc Thành tự nhiên là biết, này Hoàng Trung Lý là muốn vạn năm nhất nở hoa, tam vạn năm nhất kết quả, tam vạn năm nhất thành thực, cửu vạn... nhiều năm mới chỉ kết hạ chín trái cây, hiện tại chính mình Hoàng Trung Lý thụ chính là muốn tới cửu vạn năm lúc sau, mới có thể lại kết quả.

Đệ tam Nhân sâm quả thụ, kia cũng là yếu một vạn năm nhất nở hoa, một vạn năm nhất kết quả, một vạn năm nhất thành thực, tam vạn năm có thể được quả ba mươi hai khối, Nhân sâm quả tác dụng, Nhạc Thành cũng là này trong lòng hiểu rõ, chính mình đã muốn là dùng quá một viên.

Đệ tứ Bàn Đào, tốt nhất kia cũng là cần chín nghìn năm nở hoa, chín nghìn năm kết quả, chín nghìn mùa màng thực, cũng là cần hai vạn bảy nghìn năm thời gian.

Mà Hồ Lô linh căn, cũng vẫn không không ai biết yếu bao lâu mới có thể xuất thế, hàng tỉ từ năm nay, Tiên Ma giới sở biết đến, cũng là hàng tỉ năm trước ở Bất Chu Sơn thượng, Hồ Lô linh căn xuất thế quá một lần, cuối cùng kết xuất bảy hồ lô rơi vào rồi Đại năng giả đích tay trung, trong truyền thuyết hồ lô nội linh dịch, có thật lớn diệu dụng.

Tự liên cuối cùng kia bảy chứa linh dịch hồ lô, cũng bị luyện chế thành thần khí, vẫn là trình tự cực cao thần khí, uy lực bất phàm.

“Tin tức có phải hay không chuẩn xác?” Nhạc Thành đối La Nguyên hỏi, nếu không chu đáo thân thật sự là xuất hiện như thế bảo vật, kia chính mình nhưng thật ra nhất định phải đi thử thời vận, nói không chừng chính mình có thể được đến kia loại bảo vật, đến lúc đó có thể đủ đột phá đến tiên tôn trình tự.

“Hắn là không giả, ta đây cũng là vừa mới được đến tin tức, nghe nói không ít cường giả, đã muốn là chạy tới Bất Chu Sơn.” La Nguyên nói : “Môn chủ, người có phải hay không yếu đi xem đi, Hồ Lô linh căn xuất thế, đây chính là trọng bảo a.” La Nguyên nói.

“Đây là tự nhiên, Hạo Thiên môn liền giao cho người, ta đây đi ra Bất Chu Sơn đi xem đi.” Nhạc Thành đạo.

La Nguyên nói : “Kia môn chủ cũng phải cẩn thận một chút mới được, Bất Chu Sơn không phải bình thường địa phương, yêu tộc, Ma đạo, Vu tộc chờ các tộc cường giả đều ở chung quanh, trọng bảo xuất thế, cường giả nhất định càng nhiều.”

“Ân, ta sẽ chú ý.” Nhạc Thành trả lời, như thế trọng bảo xuất thế, cường giả tự nhiên là không thiếu được, lúc trước kia Hoàng Trung Lý xuất thế, liền đưa tới Minh Hà lão tổ, Côn Bằng, Đế Tuấn, Cộng Công chờ siêu cấp cường giả, phỏng chừng lúc này đây, cường giả càng nhiều đi, không biết đã biết một lần, còn có hay không vận khí giống được đến Hoàng Trung Lý bình thường được đến kia Hồ Lô linh căn.

“Nhạc Thành, Bất Chu Sơn phỏng chừng xuất hiện Hồ Lô linh căn, ta tính toán quá mấy ngày trước đi Bất Chu Sơn, người đâu?” Nhưng vào lúc này, một đạo thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai, đúng là cha vợ Xích Tinh Tử.

“Tiểu tử tự nhiên là yếu đi xem đi, không biết nhạc phụ khi nào thì xuất phát?” Nhạc Thành thần niệm truyền âm trả lời, trong lòng cũng là xác định Bất Chu Sơn là thật xuất hiện Hồ Lô linh căn, cha vợ Xích Tinh Tử cũng phải đi, tin tức này tự nhiên là giả không được.

“Không vội, phỏng chừng Hồ Lô linh căn cũng còn không có hoàn toàn xuất thế, còn cần một lát, đi trước cũng không có cái gì sử dụng, người nếu đi trước trong lời nói cũng có thể, nói không chừng còn có cơ hội gặp gỡ mặt khác một ít cơ duyên đâu, dĩ bảo xuất thế, tổng hội có mặt khác một ít bảo vật cùng với xuất thế.” Xích Tinh Tử thần niệm truyền âm nói.

“Tiểu tể lo lắng một chút.” Nhạc Thành trả lời, xem ra, kia Hồ Lô linh căn xuất thế là cần một lát.

Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, Hồng Y tiên tử cung điện trong vòng, tam nữ nghe được Nhạc Thành muốn đi Bất Chu Sơn, đều là cùng với Nhạc Thành cùng đi, chính là Nhạc Thành có đánh giá bạn tâm, cũng không có muốn mang tam nữ tiến đến.

Tam nữ tự nhiên là không chịu, một phen an ủi dưới, Nhạc Thành đành phải là đáp ứng ở Hạo Thiên môn trong vòng tái bồi tam nữ vài ngày, tam nữ lúc này mới đáp ứng không đi theo đã đi.

Vào đêm, Hạo Thiên môn trong vòng một chỗ phòng trong vòng, Hồng Y tiên tử phòng bên trong, trên giường, Hồng Y tiên tử một thân ở một gian màu hồng khóa dưới thân hình cơ hồ trong suốt đứng lên, cơ hồ trăm dặm thấu hồng, mơ hồ có thể thấy được.

Đường cong là lướt trắng tinh như ngọc thân thể mềm mại, cơ hồ chỉ còn lại có nhất che đầy trụ ẩn mật * màu hồng tiết khô, mặt ngoài pháp phỏng tuyết trắng bộ ngực sữa lơ lơ bên ngoài. Kiểu diễm dung nhan, cao thẳng bộ ngực sữa, tinh tế mảnh mai, trắng nõn da thịt, mỗi một tác thân thể đều tản ra tuyệt đối hấp dẫn.

Phòng trong vòng ** kiểu diễm, Nhạc Thành mỉm cười, nghe xông vào mũi thản nhiên hương thơm, trong bụng đã là lửa nóng đứng lên.

“Người cần phải điểm nhẹ, không cho phép giống lần trước vậy vô lễ.” Hồng Y tiên tử nhẹ nhàng nói, dịu ngoan địa tựa đầu thùy ở Nhạc Thành bên cổ, trong lúc nhất thời ôn ngọc đầy cõi lòng thổi khí như lan, thản nhiên phát hương một tia chui vào lỗ mũi.

Nhạc Thành rốt cục nhịn không được, đem Hồng Y tiên tử một phen ấn ngã vào tháp thượng, lập tức hai người quần áo diệt hết, vì thế, bọn hắn * dây dưa ở tại cùng nhau, mây mưa thất thường, liêu chết triền miên, tận tình hầu hạ.

Đối với hơn một lần, Nhạc Thành trong lòng có một tia xin lỗi, cho nên lúc này đây, Nhạc Thành không cố ý ôn nhu rất nhiều, đan Hồng Y tiên tử cũng một lần so với một lần giọng cao cùng hưng phấn, đã trở thành nữ nhân, thân thể cũng dần dần trở nên miễn cưỡng, hắn hoàn toàn không thể tự chế chính mình.

“Chị cả, người đang làm cái gì.” Phòng bên trong động tĩnh, cũng khiến cho đến bên cạnh phòng bên trong áo xanh tiên tử, Cửu Thiên Huyền Nữ chờ người chú ý, ồ ồ tiếng thở dốc làm cho chúng nữ còn tưởng rằng Hồng Y tiên tử phát sinh sự tình gì, nhất thời vội vàng mà đến.

Trong khoảng thời gian ngắn, Nhạc Thành căn bản là quên không dưới cấm chế, nhìn thấy phòng bên trong đang ở trần truồng triền miên hai người, tử y tiên tử dẫn đầu kinh ngạc thét chói tai “A...”

Một tiếng thật lớn tiếng thét chói tai, đánh vỡ này sự yên lặng ** vô hạn chi đêm, Nhạc Thành này mới phát hiện chính mình quên bố trí cấm chế.

Ba ngày sau đó, Nhạc Thành ly khai Hạo Thiên môn, Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, Hồng Y tiên tử tam nữ nhìn chăm chú vào Nhạc Thành thân ảnh biến mất đến liêu không gian trong vòng lúc này mới trở về cung điện.

Nhạc Thành trực tiếp xuyên thấu không gian đi trước Bất Chu Sơn, nếu tọa truyện tổng trận, chính là cần mấy tháng thời gian, Bất Chu Sơn chính là ở Cửu Trọng Thiên ở ngoài.

Chỉ trực tiếp đã thông không gian mà qua, cũng là cần không thời gian ngắn ngủi, Nhạc Thành phỏng chừng cũng là cần hơn mười ngày thời gian mới có thể đến Bất Chu Sơn bên trong.

Bất Chu Sơn trong vòng, diện tích mở mang vô cùng, còn hơn nhất trọng thiên đến tựa hồ là còn muốn lớn hơn thượng một ít, mà lúc này ở Bất Chu Sơn thượng, tràn ngập một mảnh thật dày sương trắng, cho dù là Tiên quân cường giả thần niệm rình, còn hơn bình thường đến, cũng là chỉ có thể đủ thần niệm rình đến bách phân chi nhất diện tích, này sương trắng bên trong, có nhất cổ vô hình lực có thể trói buộc thần niệm rình.

Tây bắc thiên ở ngoài, đất hoang chi ngưng, có sơn mà không hợp, danh viết không chu đáo phụ tử. Này nói đúng là Bất Chu Sơn, truyền thuyết bên trong, này Bất Chu Sơn còn là Nhân giới đi thông Tiên Ma giới một cái thông đạo.

Lúc trước vụ yêu đại chiến, Cộng Công chàng chặt đứt Bất Chu Sơn trụ trời, làm cho thiên địa rung chuyển, Nhân giới đã bị thật lớn tai họa, hồng thủy tàn sát bờ bãi không dứt, tinh thần trút xuống, cuối cùng vẫn là Nữ Oa chặt đứt yêu tộc huyền quy, dùng thứ tư chi để mà chống đỡ Bất Chu Sơn.

Mà lúc này Bất Chu Sơn chỉ bên trong, chung quanh đã muốn là có thêm không ít cường giả hơi thở, bởi vì này Bất Chu Sơn biến hóa, không ít cường giả cũng là tiến đến thử thời vận, bảo vật này xuất thế, có thực lực tranh đoạt là một chuyện, chỉ có đôi khi cơ duyên cũng là cực kỳ trọng yếu, cũng không phải nói thực lực người mạnh nhất có thể đủ được đến bảo vật.

Có chút cường giả trực tiếp là không có hướng về phía Hồ Lô linh căn mà đến, vì chính là cùng với bảo vật xuất thế, bình thường thậm chí có mặt khác bảo vật xuất thế, không thể được đến Hồ Lô linh căn, có thể được đến mặt khác một ít bảo vật cũng là tốt.

Mười ngày sau đó, Bất Chu Sơn bên ngoài một loại chỗ không gian bên trong, Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở liễu không gian ở ngoài, lập tức rình chung quanh một phen, thân ảnh lập tức biến mất ngay tại chỗ.

“Đây là Bất Chu Sơn đến sao.” Nhạc Thành thân ảnh lại xuất hiện thời điểm, đã muốn là tới một chỗ núi non bên trong, nhìn chăm chú vào phía trước thật dày sương trắng, đây trời bên trong, lúc này tựa hồ là mơ hồ tràn ngập nổi lên một cỗ linh khí.

“Di, có chút cổ quái.” Nhạc Thành thần niệm rình dưới, phát hiện nguyên thần của mình rình, thế nhưng đã bị một cỗ thật lớn vô hình lực trói buộc, cũng hơi hơi giật mình, xem ra đây là Hồ Lô linh căn xuất thế, mới sẽ xuất hiện dị tượng đi.

Cứ việc thần niệm rình đã bị trói buộc, Nhạc Thành cũng rình tới chung quanh có không ít Tiên quân cường giả hơi thở, tiên tôn trình tự nhưng thật ra cũng không có rình đến.

Hơi hơi đánh giá tiền không một phen lúc sau, Nhạc Thành lập tức cũng tiến nhập sương trắng khu vực bên trong, đã bị sương trắng ảnh hưởng, này khu vực trong vòng tầm nhìn đối với Nhạc Thành mà nói sao, cũng chỉ có thể là chứng kiến phạm vi mười vạn thước trong vòng địa phương.

Mà sương trắng khu vực nội vô hình hơi thở, cũng là có thêm một cỗ đối phi hành trói buộc lực, Nhạc Thành cảm giác này chính mình đích thực tốc độ, cũng là đã bị thật lớn ảnh hưởng, ít nhất là mạn thượng gấp trăm lần tả hữu, trong lòng thầm than nơi này thật đúng là đủ quỷ dị.

“Cho ta lưu lại, đây chính là của ta, ” một chỗ trên không bên trong, một đạo tiếng hét lớn truyền ra, lập tức cả không gian một cỗ ma khí tràn ngập, chung quanh không gian sương trắng đều khuấy động mà khai, một đạo nổ nhất thời vang vọng không gian.

Không sai đồng thời, xa không bên trong nghe thế một đạo tiếng hét lớn, Nhạc Thành cũng là khẽ cau mày, lập tức thân ảnh cũng thả người biến mất.

“Bang bang...” Tiên không phía trên, cả không gian sụp đổ, hai đạo thân ảnh cũng theo sụp đổ không gian bên trong xuyên thấu mà ra.

Trong đó một người, thân hình trực tiếp là bị đánh bay thượng vạn thước, theo hơi thở thượng xem, người này thực lực chính là Tiên quân trung kỳ tu vi, một người khác, vừa mới chính là chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, hơi thở tu vi chính là Ma quân hậu kỳ, mà người này đúng là kia Thiên Sát Ma quân.

“Hừ, giao ra cửu sắc cổ linh chi, nếu không ngươi nhất định phải chết.” Thiên Sát Ma quân nhìn chăm chú vào tiên không kia Tiên quân trung kỳ tu vi người, trong mắt lãnh ý tràn ngập, thần niệm bao phủ ở không gian xung quanh, cũng địa phương người này hội chạy trốn.

“Thiên Sát Ma quân, này cửu sắc cổ linh chi là là chúng ta cùng nhau phát hiện, cũng có hai chu, chúng ta một người một nửa như thế nào, ta chính cần này cửu sắc cổ linh chi luyện chế một mặt đan dược.” Kia Tiên quân trung kỳ tu vi giả nhìn chăm chú vào Thiên Sát Ma quân nói.

“Tam Mao chân quân, chuyện cười, ai có thực lực, thì phải là ai, giao ra đây, ta tha cho ngươi vừa chết, nếu không trong lời nói, hừ.” Thiên Sát Ma quân cười lạnh một tiếng, thực lực tuyệt đối trước mặt, cửu sắc cổ linh chi như thế bảo vật, hần cũng sẽ không tặng người.

Này cửu sắc cổ linh chi cũng tuyệt đối là thuộc loại bảo vật trình tự chi liệt, đa số chỉ dùng để này luyện chế cao nhất đan dược tài liệu, lên giá giá trị, còn hơn một món đồ cao nhất tiên khí cũng sẽ không kém.

Nhưng là cao nhất tiên khí Tiên Ma giới không ít, này cửu sắc cổ linh chi đã có thể không nhiều lắm, tuy rằng nói giá trị cùng một món đồ cao nhất tiên khí không kém bao nhiêu, nhưng là ở một loại loại tình huống dưới, cửu sắc cổ linh chi giá trị tựa hồ là còn hơn một món đồ cao nhất tiên khí còn muốn lớn hơn một ít.

“Thiên Sát Ma quân, người đừng quá mức phân.” Kia Tiên quân trung kỳ tu vi giả cả giận nói một tiếng.

“Ha ha, không nghĩ đến đây còn có thể gặp phải người quen a.” Không gian phía trên, Nhạc Thành thân ảnh mỉm cười xuất hiện ở trong đó, ánh mắt nhìn chăm chú vào Thiên Sát Ma quân.

“Nhạc Thành huynh đệ, là người a, ta chỉ biết người không có việc gì.” Thiên Sát Ma quân biến sắc, người tới vô thanh vô tức dĩ nhiên là xuất hiện ở trước người hắn, trong lòng chính là hoảng sợ.

Làm thấy rõ ràng người tới dĩ nhiên là Nhạc Thành lúc sau, cảm giác Nhạc Thành lúc này Tiên quân trung kỳ tu vi thực lực, cũng kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm đứng lên, theo Minh lâm đến bây giờ, lúc này mới dài hơn thời gian, Nhạc Thành đột phá tốc độ tuyệt đối là khủng bố.

“Người lại đột phá?” Thiên Sát Ma quân nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, kinh ngạc theo trong bụng thở ra một ngụm trọc khí sau nói, không thể che dấu này kinh ngạc diễn cảm.

“Có chút cơ duyên mà thôi, người như thế nào cũng đến nơi đây đến đây.” Nhạc Thành hỏi, lúc trước theo Minh lâm đi ra sau, Nhạc Thành cũng là ở Lang Lễ trong miệng biết được, chính mình tiến vào mệnh môn thể giới sau, này Thiên Sát Ma quân, còn có Ma Hạt, Yêu Lang, Xích Hạc, Kim Hỏa mấy người đều là tìm chính mình không thời gian ngăn ngừa mới rời đi, mọi người vốn không có nhiều lắm giao tình, có thể tìm chính mình không thời gian ngăn ngừa, coi như là hữu tình có nghĩa, ít nhất không là cái gì gian tà hạng người.

“Ta nghe nói này Bất Chu Sơn có Hồ Lô linh căn xuất thế, liền tới thử thời vận.” Thiên Sát Ma quân đạo.

“Đạo hữu chính là Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành?” Lúc này, tiền trống không Tam Mao chân quân nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong thần sắc có một tia kinh ngạc.

“Không sai, ta chính là.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào này Tam Mao chân quân, Tiên quân trung kỳ tu vi thực lực, Tu Chân Giới bên trong Mao Sơn phái tổ sư gia, chính mình kiếp trước cùng hắn một ít hậu nhân nhưng thật ra quan hệ không sai.

Nhạc Thành còn nhớ rõ lúc trước ở Hạo Thiên môn bên trong, Long Hồ sơn cũng là ở Hạo Thiên môn trung xếp vào một ít hiểu biết, cuối cùng này Tam Mao chân quân tự mình tiến đến nhận lỗi, coi như là đối Hạo Thiên môn có một cái công đạo.

“Ra mắt Nhạc Thành đạo hữu.” Tam Mao chân quân nhất thời thi lễ, đối với Hạo Thiên môn thực lực, hắn tự nhiên là rõ ràng nhất, nghiêm khắc mà nói, hắn Long Hồ sơn cũng đều là ở Hạo Thiên môn địa bàn thượng, Long Hồ sơn đã ở Viêm Thiên trong vòng, hiện tại Viêm Thiên đều ở Hạo Thiên môn đích tay trúng, hắn Long Hồ sơn về sau còn cần Hạo Thiên môn chiếu cố mới được.

“Không cần đa lễ, các người như thế nào động lên thủ đến đây.” Nhạc Thành đối hai người hỏi.

Lập tức Tam Mao chân quân đó là đem sự tình cùng Nhạc Thành nói một lần, nguyên lai là này Tam Mao chân quân cùng Thiên Sát Ma quân hai người đồng thời thấy được hai chu cửu sắc cổ linh chi, nhưng là nghiêm khắc lại nói tiếp, vẫn là này Tam Mao chân quân trước thấy được, Tam Mao chân quân tay mắt lanh lẹ, đó là ngắt lấy tới trong tay, nhưng là Tiên Ma giới trong vòng, đều là ai thực lực cường, đây là ai, cho nên hai người liền động lên thủ đến đây.

“Hai vị đều cho ta một cái mặt mũi như thế nào, một người một nửa, các người xem thế nào.” Nhạc Thành đối Thiên Sát Ma quân cùng Tam Mao chân quân hai người nói.

“Thế nhưng Nhạc Thành huynh đệ nói chuyện, ta đây tự nhiên là không có vấn đề.” Thiên Sát Ma quân mỉm cười, này cửu sắc cổ linh chi cũng là hai người đến, theo đạo lý mà nói, hắn còn muốn có chút vô lý

một ít, vừa mới yếu toàn bộ cửu sắc cổ linh chi, cũng là ỷ vào thực lực mạnh hơn Tam Mao chân quân mà thôi, lúc này Nhạc Thành nói chuyện, này mặt mũi hẳn tự nhiên là cấp cho.

“Ta tự nhiên là không có vấn đề, đa tạ Nhạc Thành đạo hữu.” Tam Mao chân quân nhất thời cao hứng không thôi, Kim Giáp Chiến Thần rõ ràng chính là ở giúp hắn, Tiên Ma giới trong vòng đều là dựa vào thực lực nói chuyện, hơn nữa này Kim Giáp Chiến Thần tựa hồ là cùng Thiên Sát Ma quân Ma quân vốn liền quen biết, không có cùng nhau liên thủ đánh chết hắn, ngược lại là nói lời công đạo, xem ra, lúc trước chính mình đến Hạo Thiên môn nhận lỗi là chuẩn xác, nếu không trong lời nói, chỉ sợ là hiện tại Long Hồ sơn đều bởi Hạo Thiên môn đã sớm tiêu diệt.

Tiếng nói vừa dứt, này Tam Mao chân quân đó là đem một gốc cây cửu sắc cổ linh chi giao cho Thiên Sát Ma quân, kết quả này với hắn mà nói không thể nghi ngờ là tốt nhất, nếu tiếp tục động thủ trong lời nói, hẳn cho dù là có thể chạy trốn chết, nhưng là khẳng định hội trọng thương, đến lúc đó, hậu quả không thể nghi ngờ thật là nghiêm trọng.

“Tốt lắm, đạo hữu không có sự tình gì trong lời nói, trước hết đi thôi.” Nhạc Thành đối Tam Mao chân quân nói, này Tam Mao chân quân thực lực khả chẳng ra gì, Nhạc Thành khả không muốn cùng này Tam Mao chân quân có cái gì liên lụy.

“Đa tạ Nhạc Thành đạo hữu, ta đây đi trước một bước.” Tam Mao chân quân lại đối Nhạc Thành nói một tiếng cảm tạ, lập tức thả người rời đi.

“Nhạc Thành huynh đệ, ở Minh lâm trong vòng rốt cuộc phát sinh sự tình gì, nơi nơi cũng không có tìm được người?” Thiên Sát Ma quân đối Nhạc Thành đạo.

“Không có gì, chính là bị một cái trận pháp vây khốn, mất không ít khí lực mới đi ra, xem như cửu tử nhất sinh.” Nhạc Thành tùy ý trả lời vài câu, Hoàng Trung Lý chuyện tình, tự nhiên là không đủ nói cho Thiên Sát Ma quân.

“Không có việc gì là tốt rồi, người cũng là vì Hồ Lô linh căn tới đi?” Thiên Sát Ma quân nói.

Nhạc Thành nói : “Đúng là nghĩ đến bang bang vận khí, cũng không biết có hay không cơ duyên, không biết hiện tại này Bất Chu Sơn trung có hay không xuất hiện cái gì bảo vật?”

“Ra mời người là vừa mới mới đến đi.” Thiên Sát Ma quân cười nói: “Hiện ở bên trong này cường giả chính là không ít, chung quanh thường xuyên cũng có người được đến một ít linh dược, nghe nói còn có người chiếm được luyện chế thần đan trình tự linh dược đầu, về phần kia Hồ Lô linh căn nhưng thật ra còn không có trình giấy tờ dấu vết, cũng không biết cần bao lâu mới có thể xuất thế, kia Hồ Lô linh căn ta nhưng thật ra không nghĩ, ta chỉ là đến xem, có hay không mặt khác cơ duyên.”

Nhạc Thành thâm nghĩ trong lòng, xem ra hiện tại này Bất Chu Sơn trong vòng, không ít cũng chỉ là hướng về phía mặt khác bảo vật tới, dị bảo xuất thế, cùng với xuất thế bảo vật này cũng là có không ít.

Bất quá Nhạc Thành cũng biết mục tiêu của chính mình, chính mình chính là tìm đến Hồ Lô linh căn, được đến bảo vật, chính mình phỏng chừng có thể đủ lại có điều đột phá, nếu không trong lời nói, dựa vào chính mình đơn thuần tu luyện, nếu muốn đột phá trong lời nói, còn không biết muốn tới không biết khi nào đã đi.

“Ra mời, phương diện này cường giả cũng không ít a.” Nhạc Thành thản nhiên nói.

“Đó là tự nhiên, cơ hội như thế phải nhiều, một ít ngàn vạn năm không có đi ra cường giả cũng đều là sôi nổi tiến đến.” Thiên Sát Ma quân nói: “Nhạc Thành huynh đệ, ta xem, chúng ta vẫn là tiếp tục cùng nhau như thế nào, thực lực của người ta cũng biết, để cho ta chiếm lợi dụng như thế nào, chúng ta cùng nhau, nếu gặp phải bảo vật, người tam ta một ... gần ... Hảo.”

Thiên Sát Ma quân mỉm cười, mấy năm nay hắn chính là nghe nói Hạo Thiên môn Kim Giáp Chiến Thần chuyện tình, thực đủ sức để là đối kháng tiên tôn, Tây Phương quý đế đều bị đánh chết, chính mình nếu có thể đủ cùng Nhạc Thành cùng một chỗ, kia không thể nghi ngờ là ở này Bất Chu Sơn trung yếu an toàn hơn.

“Này...” Nhạc Thành đổ là có chút do dự, không nghĩ tới này Thiên Sát Ma quân thật đúng là trực tiếp a, cùng chính mình cùng một chỗ, nói thẳng là muốn dính điểm tiện nghi, đối với này Thiên Sát Ma quân tính tình, Nhạc Thành đổ là có chút thương thức, trong lòng tưởng cái gì liền nói cái gì.

“Ta biết ta đây chính là chiếm không ít tiện nghi, bằng không như vậy, người tứ ta nhất, người xem được không, với người cùng một chỗ, đây chính là an toàn hơn.” Thiên Sát Ma quân nhìn thấy Nhạc Thành có điều do dự, lập tức đối Nhạc Thành nói.

Hắn chính là biết Nhạc Thành trên người còn có thượng cổ thần khí, cho dù là gặp gỡ cái gì đại nguy hiểm, đến lúc đó trốn được thượng cổ thần khí trong vòng, cũng sẽ bình yên vô sự.

“Được rồi.” Nhạc Thành cười khổ, Thiên Sát Ma quân nói đều nói đạo phần này thượng, chính mình cũng là không thể cự tuyệt.

“Vậy đa tạ, ha ha.” Thiên Sát Ma quân mỉm cười, cái này, chính mình chính là chiếm không ít tiện nghi, tại đây cường giả đông đảo không chu đáo thân trong vòng, Thiên Sát Ma quân cũng là không dám có chút khinh thường.

Hai người tùy mặc dù là đi phía trước không mà đi, ở Thiên Sát Ma quân tự thuật dưới, Nhạc Thành biết được, tạm thời sở hữu tới Bất Chu Sơn cường giả, cũng đều là tụ tập hoạt động ở tại không chu đáo ngoài thân vây khu vực, hiện tại này Bất Chu Sơn trong vòng, càng là tới gần trung tâm vị trí, bên trong cũng là càng nguy hiểm, nghe nói là bên trong còn có một ít thiên nhiên trận pháp ở trong đó, mấy ngày phía trước, một cái Ma quân hậu kỳ cường giả tới gần trung ương vị trí, đó là trực tiếp mất trong mặt thiên nhiên đại trận đánh chết, chính là trốn ra nguyên thần mà thôi.

Nghe đến mấy cái này, Nhạc Thành cũng là không thể không càng thêm cẩn thận đứng lên, ra mời này nếu hiểu Hồ Lô linh căn, cũng không phải là một chuyện dễ dàng tình a.

Hai ngày sau đó, tiền không đã muốn là một chỗ màu trắng bạc vẻ, một cổ thấu xương rét lạnh khí tràn ngập, này hàn khí như đề, cho dù là Nhạc Thành hiện tại đơn thuần Tiên quân thân thể, cũng là có đó cả người phát run, phỏng chừng nếu La Thiên thượng tiên tu vi thực lực giả tới nơi này, không có gì đặc thù thủ đoạn trong lời nói, lập tức liền gặp bị đông lạnh thành khối băng.

“Lạnh quá a, nơi này thật đúng là quỷ dị a.” Nhạc Thành nói, nhìn thấy tiền không một mảnh vô ngần núi non, toàn bộ đều là tuyết trắng che, hàn khí * nhân.

“Chúng ta tới Bất Chu Sơn tới gần trung ương vị trí, này mới là chân chính Bất Chu Sơn, bên ngoài chính là Bất Chu Sơn bên ngoài núi non mà thôi.” Thiên Sát Ma quân nói.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào tiền không, này trắng xóa một mảnh cùng trên không sương trắng xen lẫn trong hết thấy, chính mình toàn lực thúc dục pháp lực, cũng nhìn không tới tiền không rất xa, tới không chu đáo thân trung ương một chút vị trí, phỏng chừng cũng là sẽ có nguy hiểm xuất hiện đi.

“Chúng ta đi thôi.” Nhạc Thành đối Thiên Sát Ma quân nói, thật sâu thở ra một hơi, Nhạc Thành lập tức tiến nhập núi tuyết phía trên núi non trong vòng, thấu xương hàn khí như đề, Nhạc Thành cũng là không thể không vận khởi pháp lực đối kháng, có này Kim Long thân thể, Hỗn Nguyên Chân Thân đầy ở, này đó hàn khí mặc dù là lợi hại, chỉ cũng sẽ không đối với chính mình hình thành chân chính ảnh hưởng.

“Chúng quanh cũng không có thiếu cường giả, chúng ta khả phải chú ý một chút, có chút cường giả ở loại địa phương này làm ra điểm giết người kiếp vật chuyện tình, cũng không phải không có khả năng, Nhạc Thành huynh đệ, trên thân của người khả là có thêm thượng cổ thần khí, phỏng chừng có chút nhân đối với người chính là có hứng thú.” Thiên Sát Ma quân mỉm cười đối Nhạc Thành nói.

Đương nhiên, đây cũng là vừa nói vừa cười mà thôi, hiện tại Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành thực lực, cả Tiên Ma giới bên trong, dám đối với Kim Giáp Chiến Thần ra tay, phỏng chừng cũng không có mấy người đi, cho dù là có thực lực có thể đủ thắng quá Kim Giáp Chiến Thần, nhưng là có thể có tự tin ngăn lại thượng cổ thần khí cường giả, cự tuyệt đúng là không có mấy người.

“Ta nhưng thật ra tưởng gặp được mấy.” Nhạc Thành mỉm cười, giết người kiếp vật, chính mình hiện tại phải e ngại, trừ bỏ thánh nhân ở ngoài, phỏng chừng hiện tại có thể chân chính làm gì người của chính mình, cũng có thể không có mấy đi.

“Sưu sưu.” Nhưng vào lúc này, tam đạo thân ảnh nhảy mắt từ trước không mà đến, cũng không có bao lâu, ba người này đó là xuất hiện ở Nhạc Thành cùng Thiên Sát Ma quân phía trước hai người.

Nhìn chăm chú vào ba người này, hai cái Ma quân hậu kỳ, một cái Ma quân lúc đầu, Nhạc Thành cũng không nhận ra, đối phương ba người tựa hồ là cũng không tưởng hiểu Nhạc Thành hai người, chính là đi qua mà thôi.

“Thiên Sát Ma quân, dĩ nhiên là người, người rốt cục xuất hiện đến sao, lần này nhìn người trốn đi nơi nào.” Cao ngất, kia Ma quân lúc đầu tu vi giả hét lớn một tiếng, nhìn thấy Thiên Sát Ma quân trong mắt lửa giận ứa ra, người này bộ dáng thoát nhìn chỉ có hai mươi tám cửu tử hữu, chỉ trong mắt lửa giận xem ra, đối Thiên Sát Ma quân tức giận tuyệt đối là không nhẹ.

“Tiểu tử, người muốn thế nào, bản Ma quân hiện tại phải e ngại người.” Thiên Sát Ma quân cười lạnh một tiếng, chỉ thần sắc bên trong, cũng là có một tia cười khổ thần sắc mặt quá.

“Thật không, hôm nay này bút trưởng nên tính quên đi.” Ma quân lúc đầu kia tu vi giả nói xong, lập tức đối phía sau kia hai cái Ma quân hậu kỳ tu vi giả nói: “Hỏa Viêm nhị quân, giúp ta đem này Thiên Sát Ma quân bắt.”

“Sưu sưu.” Tiếng nói vừa dứt, hai cổ nóng cháy hơi thở nhất thời ngập trời dựng lên, kia hai cái Ma quân hậu kỳ tu vi giả quanh thân ma khí ngập trời run, hai người quanh thân đều là một mảnh nóng cháy độ ẩm khuếch tán, lập tức đều là đánh về phía Thiên Sát Ma quân mà đi.

“Hỏa Viêm nhị quân.” Nhạc Thành khẽ cau mày, hai người này coi như là Tiên Ma giới Ma Đạo liên minh bên trong đại danh鼎鼎 cường giả, hai người này vẫn là đồng nam Dương Thiên Thiên chủ dưới trưởng cường giả, như thế nào Thiên Sát Ma quân hội trêu chọc đến này những người này.

“Ta sợ các người có thể nào.”

Ngay tại Nhạc Thành suy tư trong nhảy mắt, Thiên Sát Ma quân thần sắc trầm xuống, mắt thấy Hỏa Viêm nhị quân đánh tới, pháp quyết đại ra, quanh thân ma khí nhất thời bạo phun, lập tức mạn Thiên ma khí ở trên không bên trong thành một đạo khổng lồ chưởng ấn oanh kích mà ra, tiền không nhất thời sắp xếp không một mảnh không gian mảnh nhỏ.

“Vù vù.” Hỏa Viêm nhị quân hai người trong tay pháp quyết biến hóa, đều tự là một đạo nóng cháy chưởng ấn đánh ra, nóng cháy chưởng ấn dưới, không gian xung quanh trực tiếp toát ra hừng hực ngọn lửa, thiêu huỷ không gian nhất thời xuất hiện ti đốm đậm cái khe.

1285. Chương 1094: Là Chính Người Muốn Chết

“Bang bang...”

Ba đạo chưởng ấn trùng điệp ở tại cùng nhau, không gian xung quanh nhất thời sụp đổ một mảnh, chung quanh sương trắng cũng bị trực tiếp chấn khai, một mảnh hư không hiển lộ, ba người thân ảnh bị đánh bay, Thiên Sát Ma quân rõ ràng đã rơi vào hạ phong, thân hình đẩy lui có thượng vạn thước, kia Hỏa Viêm nhị quân hai người chính là đẩy lui mấy ngàn thước mà thôi.

Hỏa Viêm nhị quân hai người thực lực trình tự cùng Thiên Sát Ma quân vốn chính là giống nhau, hai người liên thủ dưới, Thiên Sát Ma quân tự nhiên là khó có thể đối kháng, dừng ở hạ phong cũng không kỳ quái.

Mà ba người tách ra lúc sau, Hỏa Viêm nhị quân hai người lại xệt qua không gian, nhảy mắt đó là tới tiền không, trong tay pháp quyết đánh ra, hai người trong tay đều tự là tế ra một cái màu đỏ viên cầu cùng một cái màu đồng cổ bộ dáng đại đỉnh.

Theo hơi thở thượng xem, này khác biệt pháp bảo đều hẳn là cũng tới miễn cưỡng thần khí tình trạng, hai kiện pháp khí trung, hai cổ nóng cháy ngọn lửa lao thẳng tới mà lên, nhảy mắt hóa thành một mảnh nóng cháy cuồng bạo ngọn lửa đem cả không gian bao vây trong đó, biển lửa bên trong, không gian xung quanh sương trắng toàn bộ bị thiêu huỷ sạch sẽ, này nóng cháy độ ẩm, tới một loại khủng bố tình trạng, còn hơn bình thường đích thực hỏa yếu cường hẳn không ít.

“Xuy xuy.” Thiên Sát Ma quân trong tay pháp quyết đánh ra, một cái vòng tròn hình tấm chắn pháp bảo đánh ra, lập tức bao phủ ở tại không gian xung quanh, ngăn cản này khủng bố ngọn lửa thiêu huỷ, lửa này diễm tạm thời cũng vô pháp làm gì Thiên Sát Ma quân, chỉ nếu thời gian dài quá sợ là khó nói.

Nhạc Thành hơi hơi cười khổ, dĩ nhiên là cùng Thiên Sát Ma quân cùng một chỗ, tự nhiên là không thể khoanh tay đứng nhìn.

“Nói động thủ liền động thủ, không đem ta để ở trong mắt có thể nào.” Nhạc Thành nhẹ nhàng nói, lập tức trong mắt ánh mắt nhìn chăm chú tới kia Ma quân lúc đầu tu vi giả trên người.

“Người muốn làm cái gì, ta khuyên người vẫn là không cần nhúng tay thật là tốt, Dương Thiên Thiên chủ chính là cha ta, người yếu nhúng tay, liền muốn thừa nhận hậu quả.” Kia Ma quân lúc đầu tu vi giả nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong mắt tựa hồ là cũng không có đem Nhạc Thành để ở trong mắt, người bình thường căn bản là không dám động đến hắn.

“Thật không, ta nhưng thật ra muốn nhìn này có cái gì hậu quả.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, mỉm cười, thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, Dương Thiên Thiên chủ, Nhạc Thành khả cũng không lo lắng.

Nhìn thấy đối phương căn bản là không đem chính mình để ở trong mắt, này Ma quân lúc đầu tu vi giả sắc mặt nhất thời đại biến, tới hắn hiện tại Ma quân lúc đầu tu vi tình trạng, cũng tuyệt đối không phải kẻ yếu, nhất thời liền dự cảm không tốt, thân hình cấp tốc bạo lui.

“Không gian giam cầm.”

Ngay trong nháy mắt này, Nhạc Thành đã muốn là xuyên thấu không gian tới này Ma quân lúc đầu tu vi giả trước người trên không, không gian thần thông thúc dục, không gian giam cầm nháy mắt đem cả không gian giam cầm.

Này Ma quân tu vi lúc đầu giả sắc mặt nhất thời đại biến, cảm giác được đến từ chung quanh không gian thật lớn trời buộc, chính mình căn bản là không thể nhúc nhích, yếu bạo lui căn bản là khó có thể di động nửa phần.

Nhạc Thành không gian thần thông, đối với tiên tôn trình tự cường giả đều là có thể ảnh hưởng đến trong nháy mắt thời gian, mà Ma quân lúc đầu tu vi giả thực lực còn tại Nhạc Thành thực lực trình tự dưới, không gian thần thông ảnh hưởng thời gian trực tiếp gia tăng.

Cường giả động thủ, thường thường trong nháy mắt liền đủ để trí mạng định thắng bại, huống chi là hiện tại này ảnh hưởng thời gian ước chừng là tới một cái thở gấp thời gian.

“Xuy xuy...” Này Ma quân lúc đầu tu vi giả cũng là có đó thủ đoạn, chính là một cái thở gấp thời gian thể nhưng liền giây Nhạc Thành không gian giam cầm trời buộc, thân hình lập tức bạo lui xuống.

Chính là này một cái thở gấp thời gian đối với Nhạc Thành mà nói đã muốn là hoàn toàn vậy là đủ rồi, này Ma quân lúc đầu tu vi giả vừa mới thân ảnh bạo lui thời điểm, Nhạc Thành đã muốn là trực tiếp xuất hiện ở phía sau hắn, trong tay trống rỗng một đạo dấu móng tay vụn vụn không gian, đó là đem này Ma quân lúc đầu tu vi giả vây ở trong đó.

“Người cuối cùng đừng nhúc nhích, nếu không trong lời nói, ta không để ý đánh chết người, không tin trong lời nói, người có thể thử xem xem, kia mạng của người đến đó.” Nhạc Thành lạnh lùng đối này Ma quân lúc đầu tu vi giả nói.

“Tiểu tử, người mau thả thiêu Thiên chủ.” Xa không trung, kia Hỏa Viêm nhị quân cũng là lập tức đã phát hiện này Ma quân lúc đầu tu vi giả đã bị cầm chế, nhất thời hét lớn một tiếng, hai người cũng pháp lực càng thêm cuồng bạo trào ra, nóng cháy ngọn lửa bao vây lấy Thiên Sát Ma quân.

“Còn không ngừng thủ sao, ở không được thủ, ta sẽ giết hắn tốt lắm.” Nhạc Thành thân nhiên đối Hỏa Viêm nhị quân hai người nói.

“Người dám.” Hỏa Viêm nhị quân bên trong một cái vừa quát, hai người đưa mắt nhìn nhau, hơi hơi do dự lên, nếu buông ra Thiên Sát Ma quân trong lời nói, không thể nghi ngờ cũng là yếu đã bị đối phương uy hiếp.

“Hỏa Viêm nhị quân, các người khoái cứu ta.” Nhạc Thành dẫu móng tay vụn vẹo không gian trong vòng, kia Ma quân lúc đầu tu vi giả lớn tiếng đạo.

“Tiểu tử, người trước thả người, chúng ta tái phóng?” Hỏa Viêm nhị quân bên trong hỏa Ma quân sắc mặt trầm xuống, lập tức đối Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành mỉm cười, trong mắt cũng lạnh lùng vô cùng, nói : “Ta không vội, các người tùy tiện.”

Không sai đồng thời, Nhạc Thành pháp quyết thúc dục, dẫu móng tay dưới lực đạo đột nhiên rút vào, nhất thời không gian trực tiếp vụn vẹo trùng điệp, nhất cổ vô hình không gian lực nhất thời tác dụng ở tại Ma quân lúc đầu tu vi giả trên người.

“A...” Không gian thật lớn lực đạo dưới, kia Ma quân lúc đầu tu vi giả chút không có sức phản kháng, nhện không được thăm kê lên, này vụn vẹo không gian bên trong, Nhạc Thành cũng đã muốn là thúc dục sinh mệnh giam cầm, này Ma quân lúc đầu tu vi giả cơ hồ là pháp lực mất hết, vô lực tái phản kháng mấy may.

“Tiểu tử dừng tay.” Này Hỏa Viêm nhị quân sắc mặt đại biến, không nghĩ tới đối phương căn bản là coi thường bọn hắn.

“Tiểu tử, người mau thả nhân, chúng ta không phải người có thể trêu chọc lên.” Viêm Ma quân nhìn chăm chú vào Nhạc Thành oán hận lạnh nhạt nói, mà nói xong đồng thời, Hỏa Viêm nhị quân hai người cũng là thu hồi rảnh tay trung pháp bảo, ngọn lửa thu hết, ra đi Thiên Sát Ma quân.

“Ha ha, Hỏa Viêm nhị quân, các người xin lỗi không tiếp được, hai người các người nhân liên thủ, xem ra cũng không gì hơn cái này.” Thiên Sát Ma quân cười lớn một tiếng, lập tức thả người tới Nhạc Thành bên người.

“Thiên Sát đạo hữu, đây là có chuyện gì?” Nhạc Thành đối Thiên Sát Ma quân hỏi, ra mời này Ma quân lúc đầu tu vi giả hẳn là Dương Thiên Thiên chủ đứa con, Thiên Sát Ma quân như thế nào hội trêu chọc đến người này, một cái tán tu, hẳn là sẽ không không cố ý đi trêu chọc Ma Đạo liên minh bên trong cường giả.

“Hừ...” Thiên Sát Ma quân còn không nói gì, viêm Ma quân cũng hừ lạnh một tiếng, nói : “Thiên Sát Ma quân mấy ngàn năm tiền ở Thái Hư chi địa đoạt đi rồi thiếu Thiên chủ Hồn Độn ngọc, này bút trưởng chính là thân nhau hảo tính tính.”

“Liên là như thế này.” Viêm Ma quân nói xong, Thiên Sát Ma quân cũng hơi hơi cười khổ đối Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành nhưng thật ra không có quá lớn kinh ngạc, nguyên lai Thiên Sát Ma quân lúc trước tiến vào Hồn Độn hải trong vòng, dĩ nhiên là đoạt người này Hồn Độn ngọc, Hồn Độn ngọc cũng là cực kỳ trọng yếu vật, Hồn Độn hải linh ngọc, khả là có thêm không ít thật là tốt chỗ, khó trách người này yếu đuối giết Thiên Sát Ma quân.

“Thiếu dương đạo hữu, ta xem chuyện này liên như vậy quên đi thế nào, ta cùng người một món đồ cao nhất ma khí hơn nữa một gốc cây cửu sắc cổ linh chi thế nào.” Thiên Sát Ma quân lập tức đối với bị Nhạc Thành vây khốn kia Ma quân lúc đầu tu vi giả nói.

“Thúi lắm, một món đồ cao nhất ma khí, chẳng lẽ ta thiếu sao, mau thả ta ra, nếu không trong lời nói, ta nhất định sẽ làm cho cả Dương Thiên cường giả đuổi giết người, trừ phi của người đi vắng Tiên Ma giới.” Kia Ma quân lúc đầu tu vi giả quát lớn.

Một cái Thiên chủ đứa con, một món đồ cao nhất ma khí tự nhiên là sẽ không để ở trong mắt, Hồn Độn ngọc giá trị, có lẽ là đối với hắn mà nói, còn hơn một món đồ thần khí còn muốn trọng yếu một ít.

“Thiếu dương đạo hữu, Hồn Độn ngọc ta hiện tại cũng không có biện pháp trả lại cho người, khó hiểu người liên không nên mạng của ta có thể nào.” Thiên Sát Ma quân sắc mặt cũng hơi hơi trầm xuống, hẳn cũng là không nghĩ trêu chọc người này, có này một cái Dương Thiên Thiên chủ cha, lại là Ma Đạo liên minh bên trong siêu cấp cường giả, chính mình nhất giới tán tu, thật đúng là trêu chọc không nổi, bất quá chính mình cũng là không thể đem mệnh đã đánh mất.

“Lúc trước là người đoạt của ta Hồn Độn ngọc, người muốn được đến loại này hậu quả.” Kia Ma quân lúc đầu tu vi giả tiếp tục lạnh nhạt nói một tiếng.

“Này ân ân oán oán ta xem cũng vô pháp biết rõ ràng, chúng ta đi thôi.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào mọi người nói, lập tức dẩu móng tay vừa thu lại, buông ra kia Ma quân lúc đầu tu vi giả.

Nhạc Thành đổ không phải sợ Dương Thiên Thiên chủ, mà là chuyện này cùng chính mình cũng không có quan hệ gì, chính mình cũng không đáng đi đắc tội một cái ma tôn cường giả, dù sao chính mình hiện tại không phải một người ở Tiên Ma giới, còn có một cái như đại Hạo Thiên môn.

“Người tốt cuộc là ai.” Lúc này, kia Ma quân lúc đầu tu vi giả nhìn chăm chú vào Nhạc Thành hỏi, trong mắt mặt quá một tia lãnh ý.

Nhạc Thành thần nhiên nhìn thoáng qua, nói : “Ta là người như thế nào người còn không xứng biết, ta khuyên người vẫn là biệt dây dưa, ta không thể giết người, không có nghĩa là ta sợ người, nếu người dám trêu chọc đến trên người của ta, người sẽ hối hận.”

“Chúng ta.” Nhạc Thành nói xong, đó là đối Thiên Sát Ma quân nói.

“Còn muốn chạy, Ma quân trung kỳ mà thôi, tưởng làm ta sợ có thể nào, giết bọn họ cho ta.” Kia Ma quân lúc đầu tu vi giả sắc mặt đại biến, vừa mới bị đối phương vây khốn uy hiếp, trong lòng làm sao có thể chịu được loại này khí, đối Hỏa Viêm nhị quân hai người nói xong, trong tay pháp quyết cấp tốc đánh ra, một phen xích hồng sắc phi kiếm theo trong miệng bạo lực mà ra, nháy mắt xuyên phá không gian bạo lực hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

Cùng lúc đó, Hỏa Viêm nhị quân hai người nhất thời hỏa Ma quân đánh về phía Thiên Sát Ma quân, viêm Ma quân còn lại là cũng đánh về phía Nhạc Thành mà đến.

“Hừ, đây là chính người muốn chết.” Nhạc Thành trong mắt sát ý mặt quá, bản không muốn cùng những người này có cái gì vướng mắc, chỉ hiện tại chọc tới trên người của mình đến đây, kia chính mình cũng không có thể đủ buông tha.

“Kim Long thân thể, Phong Lô sí, thời gian chân không.”

Nhạc Thành thân ảnh cấp tốc xẹt qua, Kim Long thân thể, Phong Lô sí bổ lên, đồng thời thời gian thần thông thúc dục trong lúc đó, cũng bao phủ ở tại kia Ma quân lúc đầu tu vi giả trên người.

“Ma quân lúc đầu mà thôi, có một cái tiên tôn cha, chẳng lẽ có thể đủ không kiêng nể gì có thể nào, đi tìm chết đi.” Phong Lô sí rung lên, tốc độ thần thông thúc dục.

Thời gian chân không dưới, kia Ma quân lúc đầu tu vi giả bạo lực dựng lên đồ đậm trường kiếm, phá hủy một mảnh không gian, lập tức quỷ dị cũng đình lưu tại trên không trung, ngay tại kia Ma quân lúc đầu tu vi giả nháy mắt đại ra đồng thời, Nhạc Thành thân ảnh cũng tới người này trước người không đủ mười thước.

“Oanh Thiên Nhất Kích.” Nhạc Thành vừa quát, long lân áo giáp bao vây dưới, một đạo quyền ấn huy cánh tay mà ra, lập tức liên bức xé không gian, hung hăng đã rơi vào kia Ma quân lúc đầu tu vi giả trong ngực phía trên.

1286. Chương 1095: Quỷ Dị Đại Trận

“Phụt.....”

Không có gì đặc ý ngoại, này Ma quân lúc đầu tu vi giả trong miệng một đạo máu tươi phun ra, trong mắt một mảnh kinh hãi.

“Người... Người là Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành.” Tiếng nói vừa dứt, này Ma quân lúc đầu tu vi giả lại là một đạo máu tươi phun ra, máu tươi bên trong hỗn loạn nhẹ thoát phá nội tạng, Nhạc Thành một quyền này, đã muốn là trực tiếp phá hủy trong cơ thể hần thể giới.

Thực lực của hắn, chính là Ma quân lúc đầu mà thôi, Nhạc Thành một quyền này khả sẽ chết ở lực lượng thần thông thúc dục dưới, lúc này Nhạc Thành thực lực tuy rằng vẫn là Tiên quân Tiên quân trung kỳ, chỉ hiện tại chỉ sợ cho dù là Ma quân hậu kỳ tu vi giả, cũng khó lấy đối kháng một quyền này lực, này Ma quân lúc đầu tu vi giả kết cục có thể nghĩ.

Mà vào lúc này, này Ma quân hậu kỳ tu vi giả gặp được Nhạc Thành Kim Long thân thể cùng Phong Lôi sí, tựa hồ cũng là đoán tới Nhạc Thành thân phận, chính là đã muốn quá muộn.

Cũng ngay trong nháy mắt này đồng thời, kia Viêm ma quân trong tay một đạo nóng cháy quyền ẩn từ sau không trực tiếp thổi quét hướng về phía Nhạc Thành.

“Hừ.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, trong tay thủ ấn nháy mắt đánh ra, thân hình cấp tốc quay lại, trong tay cũng tam vị chân hỏa trực tiếp ngưng tụ thành một đạo nóng cháy chưởng ẩn bao vây mà lên.

“Tư tư...” Một mảnh không gian thiêu huỷ thanh, chung quanh không gian nhất thời bị thiêu huỷ đã trở thành một mảnh hư không, so với ngọn lửa, Nhạc Thành chính là không e ngại này Viêm ma quân, cả thiên địa trong lúc đó, có thể mạnh hơn tam vị chân hỏa ngọn lửa, thật đúng là không có, cùng tam vị chân hỏa có thể cùng chi đối kháng, đổ là có thêm vài loại ngọn lửa tồn tại, chỉ tuyệt đối đi vắng này Viêm ma quân trên người.

“Vù vù...” Nóng cháy chưởng ẩn lao thẳng tới mà lên, lập tức cùng Viêm ma quân quyền ẩn va chạm ở tại, giữa không trung phía trên, nóng cháy ngọn lửa kích tán ra đến, một mảnh không gian sụp đổ, hạ không bên trong, khôn cùng núi tuyết nháy mắt bắt đầu hòa tan.

“Xuy!” Viêm ma quân thân hình trực tiếp theo sụp đổ không gian trong vòng kích tán mà ra, khoe miệng đã muốn là có thêm một tia vết máu.

“Thình thịch oành.”

Xa không phía trên, Thiên Sát Ma quân cùng Hỏa ma quân hai người cũng là đối chiến mấy chiêu, không gian xung quanh phía trên vang lên thật lớn tiếng vang, cả không gian âm âm da nê mở ra, cuồng bạo lực cũng phá hủy hạ không một mảnh không nhỏ núi tuyết.

“Người là Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành.” Viêm ma quân thân hình đánh bay thượng vạn thước, đứng ở tiền không, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong mắt tràn đầy khiếp sợ, gần nhất này Hạo Thiên môn chính là ở Tiên Ma giới bên trong truyền ồn ào huyền ảo, thân là Hạo Thiên môn môn chủ Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, tự nhiên là cũng đã trở thành Tiên Ma giới trung tâm điểm, mặc dù là ra mắt Kim Giáp Chiến Thần không có mấy người, nhưng là này Kim Giáp Chiến Thần đặc điểm, nhưng thật ra mọi người đều cũng có sở nghe nói.

“Xem ra, ta còn là cử nổi danh.” Nhạc Thành mỉm cười, xem như chấp nhận.

“Xuy...” Không có gì do dự, này Viêm ma quân trước tiên cấp tốc bạo lui mà chạy, này Kim Giáp Chiến Thần thực lực, Tiên Ma giới đã sớm là có truyền lại ngôn, Minh giới Tây Phương quỷ đế đều bị đánh chết, hẳn căn bản là không có khả năng là đối thủ.

“Sưu...” Lúc này xa không bên trong, Hỏa ma quân cũng chiếm được Viêm ma quân thần niệm truyền âm, trước tiên bạo lui.

“Còn muốn đi, chậm.” Nhạc Thành tựa hồ là sớm đã có sở chuẩn bị, Phong Lôi sí rung lên, nháy mắt biến mất ở giữa không trung bên trong.

“Long Khiếu Cửu Thiên.”

“Gào khóc gao...”

Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện thời điểm, quanh thân kim mang tăng vọt, một đạo cường hãn âm ba công kích hỗn loạn linh hồn công kích cuộn tất cả lên, cường hãn âm ba công kích một vòng vây không gian tàn sát bừa bãi, âm ba đến mức, không gian trực tiếp sụp đổ thoát phá.

Nhìn thấy Nhạc Thành này lực công kích như thế cường hãn, Thiên Sát Ma quân cũng không lại là thương thang cứng lưỡi, Nhạc Thành thực lực, còn hơn ở Minh lâm trong vòng thì không biết là cường hãn nhiều ít lần.

Kia Hỏa Viêm nhị quân hai người bị không gian này cường hãn âm ba công kích bao phủ trong đó, nháy mắt liền vây ở trung, hai người sắc mặt đại biến, trong khoảng thời gian ngắn cấp tốc thúc dục hai người

này đều tự pháp bảo, kia đồ đậm viên cầu cùng một cái đồng thau sắc đại đỉnh, đều tự một mảnh ngọn lửa ngưng tụ thành tường ẩm ngăn cản sớm này khủng bố âm ba phía trước.

“Gào khóc!” “Gào khóc!”

Trên không trung sụp đổ hư vô không gian bên trong, có vài màu vàng cự long từ giữa mà ra, thay đổi triệt để bốc lên ở tại cùng nhau, từng đạo Long tiếng kêu lúc này quanh quẩn ở giữa không trung.

“Thình thịch!” liên tiếp tiếng bạo liệt theo trong hư không vang lên, mắt thường chứng kiến, trong hư không không gian sớm đã là ở có vài cự long quấy hạ hỗn loạn không chịu nổi, này cường hãn lực lượng còn kèm theo nguyên thần lực công kích lượng ở bên trong, cả không gian bắt đầu run rẩy đứng lên, loại lực lượng này, đã muốn là tới hủy thiên diệt địa bình thường khủng bố.

“Vù vù.” Một mảnh ngọn lửa chạy chồm dưng, có vài vẻ sợ hãi cự long dưới, kia Hỏa Viêm nhị quân hai người ngưng tụ tường ẩm chính là kiên trì một lát, đó là bắt đầu da nẻ, ngọn lửa đầy trời kích tán, hòa tan trăm vạn lý núi tuyết, lập tức có vài hoàng kim cự long hóa thành một cổ khổng lồ khủng bố lực đều trút xuống ở tại hai trên thân người.

“Xuy!” Hai đạo thân ảnh từ giữa chấn khai, hai người khoe miệng đều là chảy ra một tia vết máu, khí tức trên thân đã muốn là uể oải không chịu nổi đứng lên.

“Thu.”

Cũng vào lúc này, Nhạc Thành đã sớm là tính tới Long Khiếu Cửu Thiên cũng vô pháp đánh chết hai người này, hai người này thực lực cũng đều là Ma quân hậu kỳ, lại là có thêm thần khí nơi tay, Long Khiếu Cửu Thiên uy lực cũng là không đủ để đánh chết hai người.

Trên không bên trong, Hạo Thiên Tháp bao phủ không gian, một mảnh chói mắt thần quang bao phủ dưới, Hỏa Viêm nhị quân hai người ở không có sức phản kháng, trực tiếp bị bắt vào Hạo Thiên Tháp trong vòng.

“Thiên Sát đạo hữu, chúng ta đi thôi, có không ít người đã hướng bên này.” Thần niệm rình bên trong, chung quanh có không ít hơi thở cường hãn hạng người đã muốn là nghe được bên này động tĩnh cấp tốc mà đến, Nhạc Thành phải tưởng dẫn nhân chú mục, vẫn là rời đi thật là tốt, tới rồi không ít người bên trong, cũng là có ngoài cái Tiên quân, Ma quân hậu kỳ cường giả.

Ngơ ngác nhìn Nhạc Thành bóng lưng, Thiên Sát Ma quân lập tức mới hồi phục tinh thần lại, Nhạc Thành thực lực, đã muốn là thật to vượt qua hần đoán trước, khó trách Tiên Ma giới trung đồn đãi, Kim Giáp Chiến Thần thực lực, đã muốn là đủ để đánh chết tiên tôn.

Đi theo Nhạc Thành, Thiên Sát Ma quân cấp tốc rời đi. Ngay tại hai người sau khi rời đi một lát, chung quanh không gian bên trong, trước sau xuất hiện mười mấy đạo thân ảnh, rình chung quanh hơi thở sau, cũng đều là lập tức ly khai.

“Nhạc Thành huynh đệ, người tốt cuộc là như thế nào tu luyện, này thực lực cũng đột phá quá nhanh.” Mấy canh giờ sau, hai người đã là rời xa kia động thủ giao chiến địa phương, một chỗ giữa không trung, Thiên Sát Ma quân đối Nhạc Thành nói.

“Thiên Sát đạo hữu, nghe thấy được cái gì không có.” Nhạc Thành đứng ở trên không, đối Thiên Sát Ma quân nghe thấy đạo.

“Giống như không có gì đi?” Thiên Sát Ma quân thần niệm rình dưới, lập tức đối Nhạc Thành nói, hần chính là không có phát hiện gì đồ vật này nọ.

“Ở phía đông nam hướng, chúng ta quá đi xem.” Tiếng nói vừa dứt, Nhạc Thành thân ảnh cấp tốc đi phía trước mà đi, thần niệm rình bên trong, Nhạc Thành tựa hồ là cảm giác được một cổ linh được hơi thở.

Sau một lát, một mảnh cao ngất mấy vạn thước không thấy đỉnh ngọn núi xuất hiện ở Nhạc Thành cùng Thiên Sát Ma quân hai người trong mắt, ngọn núi phía trên bao trùm khải khải tuyết trắng, một cổ thần nhiên linh được khí đang từ đàn phong trong vòng một loại chỗ ngọn núi phía trên truyền ra.

“Là nơi này, chúng ta quá đi xem.” Nhạc Thành rình bên trong, thân ảnh cực nhanh đi phía trước mà đi.

“Có linh được.” Thiên Sát Ma quân mỉm cười, lập tức cũng là đi theo ở tại Nhạc Thành phía sau.

Đàn phong trong vòng, đều là cao ngất mấy vạn thước rậm rạp khổng lồ ngọn núi, thật dày tuyết trắng bao trùm, thoát nhìn mỗi một ngọn núi phong đều là giống nhau như đúc, linh được khí khuếch tán ở tại ngọn núi bên trong khe hở trong vòng, thần niệm rình dưới, Nhạc Thành cũng vô pháp lập tức tìm ra linh được khí truyền đến địa phương.

“Nơi này có chút quỷ dị a.” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, này rậm rạp ngọn núi trong vòng, cũng không biết rốt cuộc là có nhiều ít ngọn núi, mơ hồ trong lúc đó, Nhạc Thành tựa hồ là cảm giác được một tia nguy hiểm hơi thở.

“Rỗng...” Cũng đúng lúc này, ngay tại ở Nhạc Thành tiêu sái sườn, một chỗ khổng lồ ngọn núi đột nhiên run, thật dày một mảnh tuyết trắng giống như bạo tuyết bình thường tràn ra, đồng thời, núi này phong dĩ nhiên là thành một con thân hình khổng lồ thượng tám vạn thước màu trắng cự hùng, khổng lồ đích tay cánh tay huy đánh xuống, trực tiếp là nổ nát một mảnh không gian, hung hăng tạp hướng về Nhạc Thành.

“Không gian xuyên qua.” Nhạc Thành sắc mặt đại biến, không nghĩ tới núi này phong thế nhưng đều là dị thú biến thành, thương hoảng sợ dưới, lập tức thúc dục không gian xuyên qua tới xa không.

“Vang âm âm...” Mà kia khổng lồ màu trắng cự hùng một quyền oanh kích xuống, chung quanh hai tòa ngọn núi trực tiếp bị chấn nát, rơi rụng đá vụn này tuyết trắng xếp thành một mảnh đồi núi.

“Rỗng rỗng...” Nhạc Thành thân ảnh đạo mười vạn thước ở ngoài, đồng thời, Nhạc Thành phía sau lưng đạo rỗng to thanh rít gào mà khai, hai tòa ngọn núi nháy mắt run, hiển lộ ra hai thân hình khổng lồ màu trắng cự hùng dị thú một tả một hữu huy quyền oanh kích hướng về phía Nhạc Thành.

Hai Bạch Hùng dị thú trên người, cuồng bạo hơi thở run, kỳ thật lực cơ hồ là có thể cùng Ma quân hậu kỳ cường giả cùng chi đối kháng.

“Bang bang...” Lưng đạo nổ vang vọng thiên địa, chung quanh không gian sụp đổ một mảnh, một mảnh hư không trực tiếp cắn nuốt ánh sáng, hư không trong vòng nháy mắt tối đen một mảnh.

“Xuy.” Nhạc Thành thân ảnh lại xuất hiện ở hơn mười vạn thước ở ngoài, quanh thân đồng thời cũng là bố trí thượng Kim Long thân thể Phong Lôi sí, còn có Long giáp.

“Rỗng...” Mà ở này là, xa không phía trên, một con Bạch Hùng dị thú cũng theo Thiên Sát Ma quân bên người xuất hiện, nháy mắt liền đánh về phía Thiên Sát Ma quân.

“Bang bang...”

Thiên Sát Ma quân cũng không có Nhạc Thành tốc độ, trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân ma khí đại khí, một đạo chuồng ẩn xuyên thấu không gian, lập tức cùng kia Bạch Hùng va chạm ở tại cùng nhau.

Một mảnh không gian sụp đổ dưới, Thiên Sát Ma quân thân hình nhất thời đánh bay mấy ngàn thước, dựa thể cũng là tới Nhạc Thành bên người, mà kia Bạch Hùng chính là thân hình lay động lão đảo lui ra phía sau từng bước mà thôi.

“Rỗng rỗng...” Tứ chỉ Bạch Hùng dị thú thật lớn hai mắt nhìn chăm chú vào Nhạc Thành cùng Thiên Sát Ma quân, thân thể cao lớn phía trên, da lông tựa như tuyết trắng, quanh thân hơi thở cường hãn vô cùng.

“Xuy...” Tứ chỉ Bạch Hùng dị thú cũng không có tưởng cấp Nhạc Thành, Thiên Sát Ma quân hai người thở gấp thời gian, đồng thời chạy chồm dựng lên, hung hăng chấn khai không gian đánh về phía Nhạc Thành.

“Thiên Sát đạo hữu, ngươi cẩn thận rồi.” Nhạc Thành nói, trong tay pháp quyết thúc dục trong lúc đó, khẽ cau mày, trong tay nhất đạo kim sắc chuồng ẩn nháy mắt theo không gian trung toàn lực đẩy dời đi, này một đạo chuồng ẩn nhanh chóng theo không gian trung xuyên thấu, mấy nháy mắt liền trực tiếp hóa thành một đạo có thượng tám vạn thước thật lớn chuồng ẩn, chung quanh không gian đều là nhất thời bị chiếu rọi thành một mảnh màu vàng.

Thật lớn màu vàng chuồng ẩn trực tiếp xé rách một mảnh không gian, phạm vi trong lúc đó đầy hậu sương trắng trực tiếp đã bị chấn khai, lập tức oanh kích hướng về phía tứ chỉ Bạch Hùng dị thú trong đó một con.

Kia Bạch Hùng dị thú cũng cự cánh tay huy đánh xuống, trong tay mang theo nhất cổ cuồng bạo lực oanh kích mà đến.

“Thình thịch.”

Lưỡng đạo khổng lồ lực lượng lần lượt thay đổi, một đạo kinh thiên động địa bình thường tiếng vang, chung quanh không gian sụp đổ, hơn mười làm khổng lồ ngọn núi bị phá hủy một mảnh dập nát, nháy mắt không gian thoát phá, trên không trung một mảnh hắc ám hư vô. Khủng bố dòng khí bắn nhanh mà ra, cả không gian lập tức vài toà khổng lồ ngọn núi bị lan đến trong đó cũng đã trở thành một mảnh dập nát, không gian cũng đều hóa thành một mảnh hư không.

“Vù vù...”

Bị Nhạc Thành đánh trúng kia Bạch Hùng dị thú, nháy mắt liền hóa thành một mảnh hư vô, toàn thân không có huyết nhục, chính là giống như khí thể tiêu tán bình thường, này khủng bố Bạch Hùng dị thú, thế nhưng cũng không phải vật bé nhỏ.

“Đáng chết, đây là một cái đại trận.” Nhạc Thành trong lòng cả kinh, này đó Bạch Hùng dị thú, chính là năng lượng thể mà thôi, ra đời, chính mình dĩ nhiên là xâm nhập tới một chỗ đại trận trong vòng.

“Rống rống...” Lúc này thời điểm, lại hai Bạch Hùng dị thú nháy mắt đánh về phía Nhạc Thành mà đến, cuồng bạo lực lượng tràn ngập, này dị thú tuy rằng không phải vật bé nhỏ, chỉ lực công kích cũng thật sự.

“Tuyệt Tiên...”

Nhạc Thành không dám chần chờ, trong tay pháp quyết nháy mắt đánh ra, ẩn đường bên trong Âm Dương Kiếm đấu bắn mà ra, Âm Dương Kiếm rung lên vù vù, không cùng kiếm khí rối rắm thành một mảnh dập nát xé rách không gian bóng kiếm lưu quang, nhất thời hướng tiêu dưng lên phô thiên cái địa cắn nuốt hướng về phía hai Bạch Hùng mà đi.

Vô số bóng kiếm chém thẳng vào xuống, kia hai Bạch Hùng dị thú cũng lúc này đều tự trong miệng rít gào phun ra một đạo cực độ rét lạnh hàn băng khí.

Một mảnh bóng kiếm mà qua, kia một mảnh hàn băng khí lập tức dường như bị sinh sôi phân tách thành vô số khối, cả không gian bên trong, nghìn vạn dặm trong vòng không gian dòng khí gào thét chấn động, đáng sợ dòng khí, điên cuồng xé rách cùng áp chế ở không gian trong vòng.

Mà lên không trung vô số điều không gian cái khe cơ hồ là nháy mắt bị xé rách, theo không gian cái khe trung xuất hiện hư không mảnh nhỏ đó là bị có thể dễ dàng phá hủy hạ không một mảnh cao ngất ngọn núi, cả phía chân trời tựa hồ đều là yếu sụp đổ bình thường.

“Thở phì phò...”

Bóng kiếm dưới, kia hai Bạch Hùng dị thú cũng bị cắt vỡ thành một mảnh mảnh nhỏ, lập tức tiêu tán ở tại trên không.

“Oanh...” Sườn không bên trong, Thiên Sát Ma quân cùng một con Bạch Hùng ma * thủ ở tại cùng nhau, cứng rắn kháng nhất chiêu, Thiên Sát Ma quân lại bị đẩy lui, cứng rắn kháng dưới, này Thiên Sát Ma quân khả chiếm không đến nửa điểm tiện nghi.

“Thở phì phò hừ...”

Nhạc Thành lông mày nhíu lại, sắc mặt hơi đổi, tay phải bên trong, ba đạo lưu quang bắn nhanh mà ra, lập tức xuyên thấu không gian bạo lực mà đi.

“Vù vù...” Kia Bạch Hùng dị thú thân thể cao lớn bay vòng, cánh tay phải phía trên, một mảnh cuồng bạo sương trắng bạo phun mà ra, vụn vỡ một mảnh không gian ngăn cản tại ba đạo Âm Ảnh Kiếm phía trước.

“Sưu sưu...”

Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, ba đạo lưu quang ở giữa không trung nháy mắt tách ra, như tia chớp theo ba phương hướng trực tiếp bạo lực mà lên, đồng thời ba đạo lưu quang bên trong, ba đạo khổng lồ dị thú hư ảnh phóng lên cao, trực tiếp hung hăng va chạm mà đi.

“Thình thịch oành...” Không gian sụp đổ dưới, bằng bạc cự lực nháy mắt phá hủy không gian, hung hăng trút xuống trực tiếp ở tại kia Bạch Hùng dị thú trên người, cơ hồ là trong nháy mắt này, kia Bạch Hùng dị thú đó là hóa thành nhất cổ khí lưu tiêu tán ở tại trên không bên trong.

“Đây là cái gì ngoạn ý, như thế nào sẽ có khủng bố như thế dị thú.” Thiên Sát Ma quân kinh ngạc hỏi.

“Chúng ta vận khí tốt, đụng vào một chỗ đại trận trong vòng.” Nhạc Thành khẽ cau mày, nhìn chung quanh nói, cũng không biết này chung quanh còn có hay không kia khủng bố Bạch Hùng dị thú, hoặc là cái khác không biết nguy hiểm.

“Đại trận.” Thiên Sát Ma quân sắc mặt trầm xuống, lập tức thần sắc kinh ngạc nói : “Nghe nói này Bất Chu Sơn trung, lúc trước vu yêu đại chiến thời điểm, để lại không ít đại trận ở trong đó, chúng ta không phải là tới Vu tộc yêu tộc lưu lại đại trận trong vòng đi.”

“Vu yêu đại trận lưu lại đại trận.” Nhạc Thành hồi tưởng vừa mới kia Bạch Hùng dị thú, đổ là có chút giống yêu tộc vật, chẳng lẽ này thật sự là lúc trước vu yêu đại chiến lưu lại đại trận có thể nào.

Biến hóa thần thông thúc dục, Nhạc Thành khắp chỉ suy tính, lập tức cau mày, này Bất Chu Sơn phía trên, thật đúng là có không ít vu yêu hai tộc lưu lại đại trận, bất quá này đại trận lai lịch cũng suy tính không được.

“Nhạc Thành huynh đệ, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?” Thiên Sát Ma quân lo lắng rất đúng Nhạc Thành hỏi.

“Chúng ta trước đi lên phía trước, nhìn xem có thể hay không đi ra ngoài.” Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành trầm giọng nói, lập tức bắt đầu thật cẩn thận đi phía trước mà đi, tại đây đại trận trong vòng, cũng không biết sẽ phát sinh sự tình gì. Hết thảy vẫn là cẩn thận một chút hảo.

Thiên Sát Ma quân chỉ có thể đủ sức vẫn đi theo ở tại Nhạc Thành phía sau, chút là không dám có gì khinh thường, vừa mới kia Bạch Hùng dị thú, đã muốn là làm cho hắn kiến thức tới, thực lực của hắn, chỉ có thể đủ ứng phó một con Bạch Hùng mà thôi, nếu không có Nhạc Thành ở, vừa mới hắn nhưng chỉ có phiền toái lớn.

Hai người lập tức thật cẩn thận ở đàn phong trong vòng đi tới, nhóm người này ngọn núi cũng không biết có xa lắm không, tựa hồ là vô biên vô hạn bình thường, Nhạc Thành thần niệm nhìn, còn muốn nhỏ tâm chung quanh có thể hay không có nguy hiểm, đề phòng chung quanh ngọn núi có thể hay không đột nhiên trong lúc đó lại hóa thành kia Bạch Hùng dị thú.

Mấy canh giờ lúc sau, hai người nhưng thật ra không có gặp lại nguy hiểm gì, chính là vẫn là tại đây đàn phong trong vòng xuyên qua, nơi nơi đều là giống nhau như đúc ngọn núi, tựa liên Nhạc Thành thần niệm bao phủ cũng phát hiện không ra cái gì rõ ràng không đồng dạng như vậy đặc thù đến.

“Nhạc Thành đạo hữu, nơi này chúng ta vừa mới giống như đến quá đi?” Thiên Sát Ma quân đột nhiên dừng lại thân ảnh, nhìn chăm chú vào chung quanh hai nơi ngọn núi, có chút nghi hoặc rất đúng Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào chung quanh, thần sắc có chút ngưng trọng, nhìn kỹ dưới, nơi này chính mình vừa mới thật đúng là đến quá, xem ra không phải bọn này phong vô biên vô hạn, mà là chính mình cùng Thiên Sát Ma quân đã muốn là lâm vào này quỷ dị đại trận trong vòng không thể tự kèm chế.

“Thiên Sát đạo hữu, giúp ta hộ pháp, ta xem xem có thể hay không tìm được đường ra.” Nhạc Thành đối Thiên Sát Ma quân nói.

Thiên Sát Ma quân nói : “Không thành vấn đề, hiện tại chỉ có dựa vào ngươi, chúng ta cũng không nên bị vây ở chỗ này mặt ra không được liên phiền toái.”

Nhạc Thành lắng không khoan chân mà ngồi, quanh thân Kim Long thân thể, Long giáp bỏ lên, mặc dù là có Thiên Sát Ma quân hộ pháp, khả Nhạc Thành cũng là có đó lo lắng, Thiên Sát Ma quân thực lực có lẽ tại đây đại trận trong vòng còn có chút không đủ.

Thần niệm nhìn, Nhạc Thành hiện tại cũng chỉ có thể đủ sức toàn lực tìm tòi này không gian trong vòng kia thần nhiên linh được khí hơi thở nơi phát ra, chính mình chính là bị kia linh được hơi thở hấp dẫn tới này

trong trận, nếu có thể đủ tìm được linh dược hơi thở nơi phát ra nơi, nói không chừng có thể đủ ra này đại trận.

Tìm tòi trong lúc đó, Nhạc Thành toàn lực thi triển thần niệm, nhưng cũng không cách nào rình đến cụ thể địa phương, này linh dược khí tựa hồ là bao phủ ở tại cả không gian trong vòng, rõ ràng tràn ngập ở trên không, cũng không thể rình đã đến nguyên nơi.

Nhạc Thành cũng là không thể nề hà, nguyên thần của mình lực hẳn là coi như là không sai, nhưng là tại đây đại trận trong vòng cũng chẳng thấm vào đâu.

“Đúng rồi, Thần Nông đỉnh.” Nhạc Thành trong lòng vừa động, dùng Thần Nông đỉnh yếu sư tử tâm này linh dược hơi thở nơi phát ra, không biết được chưa.

Trong tay pháp quyết đánh ra, Thần Nông đỉnh xuất hiện ở Nhạc Thành bên ngoài cơ thể, không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành thúc dục Thần Nông đỉnh, đó là trực tiếp đi phía trước không mà đi.

“Được rồi, thật đúng là có dùng.” Nhạc Thành lộ ra mỉm cười, Thần Nông đỉnh dĩ nhiên là có thể dễ dàng sư tử tâm đến kia linh dược hơi thở nơi phát ra nơi phương hướng.

“Chúng ta đi.” Nhạc Thành đứng dậy đối Thiên Sát Ma quân nói, Phong Lôi sí mở rộng, đi theo Thần Nông đỉnh phía trước.

Xuyên qua mấy đạo ngọn núi không kích, đối qua hơn mười đạo phương hướng, Thần Nông đỉnh hóa thành hơn mười thước lớn nhỏ, tràn ngập một cỗ thần nhiên thanh mang xuyên qua ở tại đàn phong trong lúc đó.

Trên không trung linh dược hơi thở càng phát ra nồng đậm đứng lên, Nhạc Thành trong lòng cũng là càng thêm khẳng định Thần Nông đỉnh có thể tìm được kia linh dược khí nơi phát ra nơi, có lẽ nơi đó có thể đủ tìm được phá trận biện pháp, đáng tiếc chính mình đối trận pháp này không có gì hiểu biết, cũng chỉ có thể đủ là tạm thời thúc thủ vô sách.

“Gào khóc gào khóc...”

Cao ngất, một chỗ nóng cháy hơi thở không có gì dấu hiệu nháy mắt bao phủ không gian mà đến, không sai đồng thời thời điểm, trên không bên trong, mấy đạo lửa nóng khổng lồ thú ảnh liền xuất hiện ở tiền không phía trên, này băng tuyết khải khải ngọn núi cùng cả phiến băng tuyết bao trùm núi non đã muốn biến mất không thấy, lọt vào trong tầm mắt chỗ, lộ vẻ một mảnh nóng cháy sa mạc khe sâu, ngầm còn có cuộn cuộn dung nham toát ra, trên không bên trong, nóng cháy hơi thở hóa thành thần nhiên khói đặc lượn lờ ở khắp không gian.

Này mấy đạo thú ảnh lao thẳng tới mà lên đồng thời, Nhạc Thành cũng lập tức rình rõ ràng này chính là ngũ chích Hỏa Long bình thường dị thú, hình thể không lâu, chỉ có ngũ vạn thước lớn nhỏ, nhưng là thân hình mở rộng, giống như to lớn cá sấu bình thường, có tứ chi, cự vĩ, toàn thân có thật dày đồ đậm vậy, thật lớn đầu thượng mở ra cự miệng lộ ra dữ tợn bộ dáng.

“Cẩn thận.” Nhạc Thành nhắc nhở Thiên Sát Ma quân một tiếng, ngũ chích ngọn lửa dị thú lao thẳng tới mà đến, có tam chích đánh về phía chính mình, hai chính là đánh về phía Thiên Sát Ma quân.

“Hô...” Nhạc Thành tiếng nói vừa dứt, trong đó một con dị thú thân thể cao lớn phá hủy một mảnh không gian sóng gợn, há mồm dữ tợn bên trong một mảnh ngọn lửa ngập trời phun ra, đem quanh mình không gian hư không tất cả đều phong tỏa, biển lửa đầy trời, chung quanh không gian nhất thời bao vây ở không cùng nóng cháy trung, một cỗ ngọn lửa nháy mắt liền bao vây hướng về phía Nhạc Thành mà đến.

Ngọn lửa bao vây hạ, Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, quanh thân có Long giáp cùng Kim Long thân thể, lửa này diễm chút không thể gần người.

Bất quá lúc này, Nhạc Thành cũng là dị thường kinh ngạc, lửa này diễm cường hãn trình độ, tựa hồ là còn muốn ở Lang Lễ bản thể chỉ hỏa phía trên. Không sai đồng thời, Nhạc Thành quanh thân cũng bố trí thượng tam vị chân hỏa, chỉ thấy kia dị thú ngọn lửa lúc này ở tam vị chân hỏa ngọn lửa bao vây dưới, chính chậm rãi hóa thành sương khói.

“Ngọa hỏa, cho ta phá.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết thúc dục, tiền không bên trong, Thần Nông đỉnh nháy mắt hóa thành hơn mười vạn thước lớn nhỏ, Thần Nông đỉnh nội, Kinh Thiên

ầm ầm nổ vang, mạn Thiên hỏa hải mở rộng nhất tề tản ra. Nháy mắt tam vị chân hỏa ngọn lửa chợt lóe mà qua bạo phun mà ra, đó là đem kia dị thú bao vây trong đó.

“Vù vù...” Biển lửa thổi quét, lập tức cuồng bạo thổi quét ở tại kia dị thú phía trên, dị thú nháy mắt hóa thành sương khói tiêu tán.

“Gào khóc...”

Không sai đồng thời, hai dị thú thân thể cao lớn trực tiếp là đâm cháy một mảnh không gian, thân thể cao lớn ngang trời mà lên, quanh thân nóng cháy khí liên tiếp không gian, kia cự vĩ bị bám một mảnh không gian sóng gợn kích tán trứu hướng về phía Nhạc Thành chỗ không gian.

Nhạc Thành lông mày nhíu lại, này đó dị thú đều là năng lượng thể mà thôi, chỉ có thể dựa vào cường hãn thủ đoạn phá hủy, pháp quyết đánh ra, một bàn tay phô thiên duỗi thân mở ra, năm ngón tay nhất long, kéo năm đạo dấu tay tựa như ngũ cái trụ trời hóa thành một đạo dấu tay để ngang không gian bên trong, Đẩu Thiên Chuông hung hăng phách về phía bên trái một con dị thú.

Tay phải Nhạc Thành cũng năm ngón tay hơi hơi co duỗi khuất long, một mảnh kim mang lóe ra, không gian xung quanh vô số không gian cái khe trùng điệp nhanh chóng lan tràn mở ra, đột nhiên trong lúc đó không gian vừa thu lại, Phách Thiên Ấn oanh kích mà ra, không gian xung quanh không gian sóng gợn liên miên dập dờn mở ra, cả không gian lúc này lọt vào trong tầm mắt chỗ ầm ầm bạo toái, cuồng bạo lực hung hăng va chạm hướng về phía đệ nhị chích dị thú.

“Vang ầm ầm...”

Một tiếng vang thật lớn, chấn động không gian thoát phá lộ ra hư không, không gian dòng khí quay cuồng không ngớt, chung quanh chạy chồm đứng lên, khủng bố một mảnh hư không thật lâu hiển lộ không thể khôi phục.

Như thế thật lớn lực lượng dưới, kia hai dị thú cũng hóa thành sương khói tiêu tán ở tại hư không.

“Thình thịch...”

Vào lúc này ở xa không bên trong, hai dị thú vây công Thiên Sát Ma quân, không gian xung quanh va chạm thành hư không, mà Thiên Sát Ma quân cũng không tốt lắm được, đã rơi vào tuyệt đối hạ phong.

“Sinh mệnh giam cầm.”

Nhìn chăm chú vào trên không, Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, lấy quanh thân vì trung tâm, nhất cổ vô hình hơi thở bắt đầu theo một cổ thần nhiên màu xanh biếc sóng gợn khuấy động. Sinh mệnh thần thông bên trong lĩnh ngộ ra sinh mệnh giam cầm thúc dục mà ra, cả bao phủ không gian bên trong, nhất thời sinh cơ hoàn toàn không có tựa như tử vực.

Cũng vào lúc này, Nhạc Thành đang muốn lại ra tay đánh chết kia hai dị thú, cũng phát hiện ở sinh mệnh giam cầm dưới, kia hai dị thú cũng hóa thành tro tàn tiêu tán, căn bản là không cần chính mình lại ra tay.

“Nhạc Thành huynh đệ, người đây là làm như thế nào tới, kia hai dị thú chết như thế nào?” Một màn này, làm cho Thiên Sát Ma quân cũng là trợn mắt há hốc mồm, Nhạc Thành vừa mới chính là không có động thủ, kia hai khủng bố ngọn lửa dị thú đã bị đánh chết.

Thiên Sát Ma quân rất rõ ràng, này hai dị thú một mình một con thực lực, đều là tuyệt đối sẽ không ở hấn dưới.

“Ta cũng không rõ ràng lắm.” Nhạc Thành trả lời, ở trong lòng Nhạc Thành cũng phỏng chừng này đó dị thú chính là năng lượng thể ngưng tụ, cũng không phải vật bé nhỏ, tánh mạng của mình thần thông dưới, không gian thậm chí hóa thành tử vực, này đó dị thú lúc này mới hội tiêu tán.

“Gào khóc...”

Nhạc Thành tiếng nói vừa dứt, cả mặt đất ở run, lại là mấy đạo dị thú thân ảnh khổng lồ theo nóng cháy dung nham dưới nền đất chui ra, cùng vừa mới dị thú giống nhau như đúc, tổng cộng có lục chích, lập tức này đó dị thú lại phách tiến lên đây.

“Sinh mệnh giam cầm.”

Nhạc Thành không có do dự, trong tay pháp quyết đánh ra, lập tức sinh mệnh thần thông bên trong sinh mệnh giam cầm lại thúc dục, nháy mắt tiền không cả không gian tựa như tử vực, sinh cơ hoàn toàn bị giam cầm hút ra.

“Xuy xuy...” Đây lực kích dị thú khoảng cách trong lúc đó đó là biến thành năng lượng thể biến mất ở liễu không gian bên trong.

“Nhạc Thành huynh đệ, người đây là cái gì thần thông, như thế cường hãn?” Thiên Sát Ma quân nhìn chăm chú vào tiền không kia khổng lồ lực kích dị thú nháy mắt tiêu tán, nhất thời trường thang cứng lưỡi đứng lên, đối với Nhạc Thành thực lực, hẳn chính là hoàn toàn kinh ngạc, Nhạc Thành sinh mệnh thần thông, Thiên Sát Ma quân tự nhiên là không biết.

“Không có gì, chính là vừa vặn có khắc chế này đại trận pháp môn mà thôi.” Nhạc Thành cũng không có nói cho Thiên Sát Ma quân sinh mệnh thần thông chuyện tình, loại này thần thông, ở Tiên Ma giới trong vòng, chính là cực kỳ rất thừa thớt, cho tới bây giờ, Nhạc Thành còn không có nhìn thấy quá có thể có có được sinh mệnh thần thông nhân.

“Chúng ta đi thôi.” Nhạc Thành lập tức đối Thiên Sát Ma quân nói, thúc dục Thần Nông đỉnh tiếp tục đi phía trước mà đi.

Hạ không bên trong, nơi nơi đều là một mảnh nóng cháy, khôn cùng nóng cháy núi non tràn ngập đều là một mảnh nóng cháy dung nham, cũng không biết này nóng cháy núi non rốt cuộc là có xa lắm không.

Mà ở lại mấy canh giờ lúc sau, không gian trên đời, mơ hồ là có thêm thổi tiếng gió khuếch tán mà đến.

“Lui ra phía sau.” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, thân hình cũng cấp tốc bạo lui, cũng ở đồng thời, chung quanh không gian bên trong, nháy mắt hóa thành một mảnh quỷ dị bình nguyên, bình nguyên mở mang vô cùng.

“Cạc cạc...”

Rồi đột nhiên, trống rỗng bên trong, sở phiến không gian sóng gợn khuấy động tản ra, mà tùy theo trên không bên trong, lại là có thêm tứ một mình khu bằng thượng thất vạn thước tả hữu màu xanh biếc phi hành dị thú xuất hiện, này tứ kích dị thú xuất hiện, hoàn toàn là che khắp không gian, này đó dị thú huy động hai cánh, giống như một mảnh khổng lồ mây đen che lực ánh mặt trời bình thường, không gian lâm vào hôn ám bên trong.

Này đó phi hành dị thú có điểm giống kên kên, hai cánh giống điều hâu, có lợi trảo, hai cánh cấp chấn, thân thể cao lớn mang theo tám không gian thật lớn gió lốc đột ngột từ mặt đất mọc lên, thổi quét hướng về phía Nhạc Thành cùng Thiên Sát Ma quân mà đến.

“Sinh mệnh giam cầm.” Nhạc Thành lãnh thị liếc mắt một cái, sinh mệnh thần thông lại thúc dục, mà cùng lúc đó thời điểm, kia tứ kích phi hành dị thú vừa mới bị sinh mệnh giam cầm thần thông bao phủ, đó là trực tiếp tiêu tán ở liễu không gian trong vòng.

“Cạc cạc...”

Ở này tứ kích phi hành dị thú biến mất đồng thời, cũng lại trống rỗng thoát phá một mảnh không gian sóng gợn, lực kích phi hành dị thú lao thẳng tới mà lên, khổng lồ lực kích dị thú đè ép nứt toác khắp không gian.

Nhạc Thành lại chỉ có thể đủ là thúc dục sinh mệnh thần thông, sinh mệnh giam cầm dưới bao phủ khắp không gian, lực kích phi hành dị thú cũng ở sinh mệnh giam cầm trong vòng tiêu tán.

Liên tục thi triển sinh mệnh giam cầm, này đối Nhạc Thành mà nói cũng là có đó tiêu hao quá lớn, bất quá này đối Nhạc Thành mà nói, cũng là là không thể tạo thành ảnh hưởng quá lớn, chính là một lát có thể đủ khôi phục.

“Cạc cạc...” Chính là này lực kích phi hành dị thú tiêu tán sau, không gian trong vòng, lúc này lại là một mảnh run, lập tức một mảnh cuồng bạo cự phong bên trong, không gian lại hôn ám, bất kích phi hành dị

thú mang theo một cỗ quạt cốt tiêu gió lốc lược mà ra.

Tiêu phong dưới, cả không gian đều đang run rẩy đứng lên, cách xa nhau khá xa, Nhạc Thành đều là cảm giác được này tiêu phong có thể đem chính mình xé nát bình thường.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, này phi hành dị thú tựa hồ là vô cùng vô tận bình thường, hình như là sắt không xong, việt sắt càng nhiều. Chỉ lúc này Nhạc Thành cũng chỉ có thể đủ là lại một lần thúc dục sinh mệnh thần thông.

“Xuy xuy xuy xuy...”

Một mảnh tử vực không gian trong vòng, này bát chích phi hành dị thú cũng lại một lần nữa tiêu tán ở tại không trung.

“Vù vù...” Không gian xung quanh khôi phục tầm mắt, mở mang núi non trong vòng này phi hành dị thú tiêu tán, chỉ vẫn là có cuồng phong gào thét, này cuồng phong chút là đi vắng cuồng bạo không gian dòng khí uy lực dưới, cho dù là lúc này có Long giáp cùng Kim Long thân thể bố trí trong người, mang theo, Nhạc Thành cũng có thể đủ cảm giác được quanh thân bị một cỗ cỗ cuồng phong không ngừng thổi quét.

“Đã không có sao?” Nhìn chăm chú vào trên không, Nhạc Thành lo lắng lại có kia phi hành dị thú xuất hiện, hoàn hảo, đánh chết hoàn tam ba này phi hành dị thú lúc sau, không gian trong vòng đó là đã không có kia phi hành dị thú lại xuất hiện.

“Chúng ta đi.” Nhạc Thành rình chung quanh, tiền không bên trong linh được hơi thở càng ngày càng đậm úc, chỉ có thể đủ tiếp tục đi phía trước mặt mà đi mới được, mà phía trước còn có cái gì nguy hiểm trong lời nói, cũng chỉ có thể đủ là tùy cơ ứng biến.

“Thật lớn phong a, gió này thật đúng là quỷ dị.” Trên không bên trong, Thiên Sát Ma quân nhện không được nói, này cuồng phong bên trong, hẳn đã muốn là bố trí nổi lên hộ thân cương vây, tại đây cuồng phong trong vòng, chính là tiêu hao hẳn không ít pháp lực.

“Băng, Hỏa, Phong... Kế tiếp là cái gì?” Trên không bên trong, Nhạc Thành thì thảo thâm nghĩ, này đại trận trong vòng, vừa mới tổng cộng là bị ba loại dị thú vây công, Nhạc Thành trong đầu tựa hồ là nghĩ tới nhất những thứ gì, mà đầu hơi hơi vừa nhú, lại lẩm bẩm nói: “Kế tiếp, không phải là Thổ cùng Mộc đi?”

“Vù vù...” Ước chừng là lại ba canh giờ lúc sau, tiền không bên trong Thần Nông đỉnh nháy mắt bị một mảnh đầy trời màu xanh râu sở bao vây, mà lúc này khắp bình nguyên biến mất không thấy, hai người đã là thân ở ở tại một mảnh rậm rạp rừng cây trong vòng, rậm rạp che trời đại thụ đều cũng có trên trăm thước lớn nhỏ, cao vút trong mây.

Rừng cây trong vòng, lúc này lại là có thêm rậm rạp một mảnh màu xanh cây mây nháy mắt xuyên thấu không gian trong phút chốc bạo lược hướng về phía Nhạc Thành cùng Thiên Sát Ma quân mà đến. Này đó màu xanh cây mây đều là chỉ có ngón tay lớn nhỏ, bị bám một mảnh bén nhọn lực lược.

“Lui.” Nhạc Thành quát, sinh mệnh thần thông lại thúc dục, một mảnh màu xanh biếc không gian sóng gợn khuấy động tản ra, không gian trong vòng, kia rậm rạp cây mây nháy mắt héo rút tiêu tán.

“Vù vù...” Cả rừng cây trong vòng gào thét dựng lên, rậm rạp màu xanh cây mây tựa hồ là vô cùng vô tận bình thường bạo lược mà ra, Nhạc Thành, Thiên Sát Ma quân hai người chỗ không gian chung quanh nhất thời vô số cây mây bao vây.

Nhạc Thành pháp quyết biến đổi, sinh mệnh thần thông bao phủ cả phạm vi không gian, kia vô số màu xanh cây mây cũng chỉ có héo rút, chính là này cây mây nhiều lắm, rậm rạp Nhạc Thành phồng chừng hẳn là tiêu tán mấy ngàn vạn điều, nhưng còn có vô cùng vô tận cây mây ở tiếp tục bạo lược mà đến.

“Hừ, ta đồ muốn nhìn có phải thật vậy hay không vô cùng vô tận.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, thúc dục sinh mệnh thần thông sở tiêu hao pháp lực đối với chính mình cũng không tạo được đại ảnh hưởng.

“Sưu sưu sưu sưu...” Rậm rạp cây mây thổi quét, Thiên Sát Ma quân chỉ có là đứng ở Nhạc Thành phía sau hít vào một hơi này nếu không có Nhạc Thành tại bên người, kia hẳn căn bản là không thể ngăn cản, chỉ sợ là đã sớm vẫn đã rơi vào trong đó cũng là có có thể.

“Cho ta phá.” Sau một lát, Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, pháp lực bạo phun, sinh mệnh thần thông bao phủ không gian về phía trước cấp tốc bạo hướng dựng lên, lọt vào trong tầm mắt chỗ, cả không gian trong vòng màu xanh cây mây đều là héo rút tiêu tán ở liễu không gian trong vòng.

1287. Chương 1096: Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận

“Xuy xuy xuy xuy...”

Sở hữu màu xanh cây mây toàn bộ tiêu tán ở tại chung quanh, rừng cây trong vòng không còn có màu xanh cây mây trở ra.

“Xong rồi sao?” Nhạc Thành thần niệm rình chung quanh, lập tức hai người lại thả người tiến nhập rừng cây trong vòng, thật cẩn thận xuyên qua ở tại rừng cây trong vòng, Nhạc Thành chút không dám khinh thường.

“Tuyệt, hỏa, phong, cây mây, kế tiếp còn có cái gì?” Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

“Thiên Sát đạo hữu, cẩn thận một chút.” Mấy canh giờ sau, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào tiền không, tựa hồ là cảm giác được cái gì, lông mày nhíu lại, sinh mệnh thần thông tùy thời chuẩn bị thúc dục.

“Vù vù.”

Một mảnh tiếng rít xuyên thấu mà đến, không sai thời điểm, chỉ thấy khắp rừng cây không gian đã muốn là biến mất không thấy, đối làm, chính là một mảnh vô biên vô hạn quang mang không gian, nhất ba ba gào thét mấy vạn thước cao khổng lồ hào quang sóng lớn gào thét bốc lên, hung hăng va chạm mà đến, này hào quang sóng lớn liên tiếp thiên địa phô thiên cái địa, căn bản là không thể bay đến cao nhất lướt qua, giống như là theo trên chín tầng trời mưa như trút nước chạy chồm xuống bình thường.

Này không gian trong vòng vô cùng quỷ dị, bị này đập vào đến, tuyệt đối là chịu khổ sở, khoảng cách dưới, gào thét quang mang sóng lớn có thể phá hủy không gian, khổng lồ lực lượng bên trong tùy theo vô số bóng kiếm đao mang thương quang bạo lực mà ra, xuyên thấu không gian, cuộn cuộn nổi lên tầng tầng không gian sóng gợn.

“Chúng ta đi.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, pháp quyết thúc dục, tiền không Thần Nông đỉnh thượng thần quang chợt lóe, theo liền miền bóng kiếm đao mang thương quang sóng lớn bên trong xuyên thấu mà qua, đồng thời, Nhạc Thành sinh mệnh giam cầm bao phủ ở không gian xung quanh hình thành một cái một mình không gian, lập tức lập tức xuyên thấu không gian mà qua, xé nát một chút cũng không có sở bóng kiếm ánh đao.

Sinh mệnh giam cầm không gian trong vòng, này bóng kiếm ánh đao sóng lớn từng đợt từng đợt thổi quét sắp xếp đánh ra dờng ở này sinh mệnh giam cầm không gian bên trong trong lời nói, đó là hội tiêu tán cho vô hình.

“Này rốt cuộc là cái gì đại trận, dĩ nhiên là lợi hại như thế.” Thiên Sát Ma quân kinh ngạc nói.

“Này đại trận chính là thượng cổ để lại đại trận, uy lực tự nhiên là thật lớn.” Nhạc Thành mỉm cười nói, may mắn tánh mạng của mình thần thông có thể vừa vặn khắc chế này đại trận, nếu không trong lời nói, chính mình yếu đi ra ngoài đã có thể nan thượng không ít.

Sinh mệnh giam cầm không gian trong vòng, hai người trực tiếp xuyên qua ở tại này vô tận quang mang sóng lớn trong vòng, ở giữa ngẫu nhiên có thân hình khổng lồ kim chúc tạo thành bình thường dị thú phịch mà lên, nhắc lên bằng bạc sóng lớn công kích mà đến, hoàn hảo đối Nhạc Thành cũng không có ảnh hưởng quá lớn, sinh mệnh thần thông có thể hoàn toàn khống chế được này đại trận.

Ước chừng là lại mấy canh giờ lúc sau, Nhạc Thành còn chưa kịp thở, không gian lại có biến hóa, hai người chỗ không gian đã muốn là bốn phía rậm rạp hiển lộ ra đến vô số lôi điện.

Vô biên vô hạn lôi điện hào quang điện trụ hội tụ ở tại cùng nhau, tia chớp chói mắt, lôi điện cột sáng có này vài trăm thước một cây bình thật lớn, hóa thành một mảnh thật lớn lôi điện màn trời, như bức rèm che bình thường thùy lạc xuống, rậm rạp ngăn cản tại không gian xung quanh.

Chung quanh có tia chớp không ngừng lóe ra, không gian sóng gợn gào thét khuấy động, không gian bên trong tràn ngập một mảnh cường hân vô cùng lực lượng, không gian mơ hồ vẩn vơ, không gian tựa hồ hội tụ thời sụp đổ.

“Chúng ta đi.” Nhạc Thành cũng không có cách nào, vẫn là bố trí nổi lên sinh mệnh giam cầm xuyên qua tiến nhập lõi điện quang sáng bên trong, sinh mệnh giam cầm dưới, này lõi điện màn trời chặt đứt một tầng, còn có một tầng, tựa hồ là liên miên không dứt vô cùng vô tận.

Sinh mệnh giam cầm một đường kéo dài chém tới, cũng không biết chặt đứt nhiều ít tầng, cũng lại ở mấy canh giờ lúc sau Nhạc Thành hai người mới thoát ra vòng vây, mà kết quả này hai lần tiêu hao, Nhạc Thành đều là cảm giác được có chút tiêu hao khá lớn, không ngừng thúc dục sinh mệnh giam cầm sở yếu tiêu hao tuyệt đối là khủng bố.

“Rống rống rống rống...” Mà lúc này, Nhạc Thành cũng không có thở thời gian, vừa mới thoát ly mà ra lõi điện không gian, chung quanh không gian trong vòng, ngột hóa thành một mảnh mở mang khôn cùng núi non, núi non bên trong, có không ít vách núi đen bức tường đổ.

Núi non trong vòng, sở tòa sơn đầu run, vách núi đen bức tường đổ phía trên đá vụn run rơi xuống, lập tức bầy khá lớn thân hình ước chừng là có thêm thượng tám vạn thước người đá xuất hiện ở phía trước hai người.

Này đó thạch đầu nhân tựa như nhân loại bình thường, có đầu tay phải có chân, thân hình khổng lồ, chỉ tốc độ cũng cực kỳ rất nhanh, không sai đồng thời thời điểm, này đó thạch cự người đã là huy động kia tựa như trụ trời bình thường thật lớn thạch cánh tay oanh kích mà đến, cả mặt đất tại đây đó thạch người khổng lồ chạy băng băng dưới da nẻ ra cái khe, đầy trời bụi đất bay lên.

“Phá...” Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, thúc dục sinh mệnh thần thông trực tiếp bao phủ không gian, từng đạo bàng bạc khoảng cách trút xuống xuống, mà này thạch người khổng lồ đã ở không gian chỉ nấc cụt tiêu tán.

“Rống rống rống...”

Lại mấy thạch người khổng lồ theo vách núi đen bên trong biến hóa mà ra công kích mà đến, mỗi một cái thạch người khổng lồ thực lực đều cũng có Tiên quân hậu kỳ trình tự, uy lực cường hân vô cùng, thân thể cao lớn hoàn toàn đó là có thể đủ quét ngang không gian.

“Đi.” Nhạc Thành bố trí sinh mệnh thần thông, lập tức thúc dục Thần Nông đỉnh tiếp tục đi phía trước mà đi, sinh mệnh giam cầm sở bao phủ không gian, kia khổng lồ thạch người khổng lồ bị lan đến gần, khoảng cách liên gặp tiêu tán.

Mà thứ, mở mang núi non bên trong, cũng một đường có hơn mười người thạch người khổng lồ, mấy canh giờ sau, Nhạc Thành sắc mặt đều cũng có một tia tái nhợt đứng lên, này liên tục không ngừng tiêu hao, đã muốn là hai ngày thời gian, cũng là đối với chính mình có chút có chút ảnh hưởng tới.

“Qua sao?” Sáu canh giờ canh giờ lúc sau, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào chung quanh, vô tận núi non đã muốn là biến mất không thấy, một cỗ cực độ hàn băng khí lại bao phủ mà đến, mà lúc này Thần Nông đỉnh xoay quanh ở tại tiền trống không một chỗ núi tuyết phía trên không ngừng xoay tròn.

“Như thế nào chúng ta lại nhớ tới tại chỗ.” Thiên Sát Ma quân kinh hãi nói, mà lúc này hai người chỗ không gian đã muốn là biến mất không thấy, chung quanh núi tuyết đứng là hai người hai ngày đi tới nhập núi tuyết địa phương, núi tuyết phía trên, đều là rậm rạp cao ngất ngọn núi.

“Ong ong...” Thần Nông đỉnh ở trên không phát ra một mảnh ong ong xoay tròn tiếng động, thần quang tràn ngập dưới, tựa hồ cũng là đã phát hiện cái gì.

Nhạc Thành thần niệm xuyên thấu qua Thần Nông đỉnh rình, kia linh dược hơi thở tới nồng đậm địa phương, liền ở chung quanh, chính là Thần Nông đỉnh cũng vô pháp tập trung kỹ càng địa phương.

“Này phụ cận nhất định có bí mật.” Nhạc Thành thì thảo thì thăm.

“Tuyệt, hỏa, phong, cây mây, kim chúc không gian, lõi điện, người đá, tuyết là thủy, cây mây tính mộc, người đá tính thổ, kim chúc không gian xem như kim, thì phải là kim mộc thủy hỏa thổ, phong, còn có lõi điện.”

Nhạc Thành hơi hơi nói nhỏ, tựa hồ là nghĩ tới điều gì.

“Ta đã biết, nguyên lai là như vậy, Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận, này dĩ nhiên là Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận.” Nhạc Thành lập tức lông mày nhíu lại, không khỏi là hít vào một hơi, Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận chính là trận cả Tiên Ma giới bên trong bài danh ở phía trước ngũ hung hãn đại trận, này đại trận truyền thuyết theo hồng hoang thời kì sau liền biến mất không thấy, không không ai biết ở nơi nào, không nghĩ tới chính mình dĩ nhiên là xông vào này đại trận trong vòng.

“Thiên Sát đạo hữu, giúp ta hộ pháp, ta tìm đến đường ra.” Nhạc Thành đối bên người Thiên Sát Ma quân nói, nhìn chăm chú vào trên không xoay quanh Thần Nông đỉnh, Nhạc Thành tựa hồ là biết chính mình làm như thế nào phá trận.

“Không thành vấn đề.” Thiên Sát Ma quân đối Nhạc Thành nói đến, tới lúc này, hẳn chính là duy Nhạc Thành chi mệnh là từ, nếu không có Nhạc Thành ở, hẳn phỏng chừng chính mình chỉ sợ là đã muốn là đã chết nhiều lần.

Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi, trên người Kim Long thân thể cùng Long giáp vẫn là bố trí ở trên người, chút là không dám có một tia khinh thường.

Nhạc Thành thần niệm đã ngoài không bên trong Thần Nông đỉnh vì trung tâm, lập tức bao phủ ở tại không gian xung quanh, thần niệm dưới dựa theo một loại loại quỹ kế sưu tầm cái gì, loại này tốc độ mấy cực kỳ thông thả.

Thời gian chậm rãi quá khứ ba ngày, rậm rạp ngọn núi trong vòng, một ngọn núi phong phía trên ngọt hơi hơi chấn động, loại này chấn động, cho dù là Tiên quân cường giả không có cẩn thận dưới cũng vô pháp phát hiện.

“Chính là này.” Nhạc Thành thâm nghĩ trong lòng, thần niệm lập tức bao phủ mà lên, rốt cục thì tìm được trong đó một chỗ địa phương.

“Tiếp tục, xem ra đoán đúng vậy.” Nhạc Thành trong tay pháp quyết hơi đổi, lập tức tiếp tục sưu tầm.

Ngày thứ ba, đệ nhị tòa sơn phong hơi hơi chấn động, ngày thứ năm đệ tam tòa sơn phong hơi hơi chấn động, thứ hai mươi ba ngày, thứ bảy tòa sơn phong hơi hơi chấn động, suốt một tháng thời gian, Nhạc Thành mới tìm ra bảy tòa ngọn núi.

Nhạc Thành thần niệm bao phủ trong đó, bảy tòa ngọn núi sừng sững ở không gian phía trên, tựa hồ là đối chiếu hư không Bắc Đẩu thất phương vị mà đứng.

“Ha ha, thì ra là thế, thì ra là thế, ra rồi, ta thật đúng là có đó cơ duyên, hiện tại, liền nhìn xem vận khí của ta thế nào.” Nhạc Thành nhin không được lộ ra một tia mỉm cười, lập tức cũng hơi hơi cẩn thận, trong tay pháp quyết thúc dục dưới, ẩn đường bên trong bạo lực mà ra bảy đạo thanh mang, bảy đạo thanh mang phiên lần đã rơi vào bảy phương vị chỗ ngọn núi phía trên.

Thiên Sát Ma quân sắc mặt hơi hơi kinh ngạc, nhìn thấy Nhạc Thành hiện tại bộ dáng cho rằng, cũng là có thể đoán đến Nhạc Thành tựa hồ là tìm ra này đại trận trận vị, hơn nữa Nhạc Thành hiện tại dĩ nhiên là tướng luyện hóa này đại trận bộ dáng.

Thiên Sát Ma quân mặc dù là không biết đây là cái gì đại trận, nhưng là này đại trận uy lực hẳn chính là kiến thức tới, chỉ sợ là tiên tôn lúc đầu cường giả nếu hiện ở trong đó, kia cũng là tuyệt đối không thể hoặc là đi ra, nếu có thể đủ được đến như vậy một cái đại trận, không thể nghi ngờ là thực lực đại trưởng, chỉ sợ là như vậy một cái đại trận, còn hơn gì thần khí đều là không lắm.

Thiên Sát Ma quân đoán không sai, Nhạc Thành hiện tại đúng là tính toán luyện chế này Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận, Nhạc Thành rình quá, này bảy trận môn phương vị phía trên, tựa hồ là cũng không có bị người khống chế, cũng là có thể nói, này Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận hiện tại chính là một cái vô chủ đại trận, chính mình nếu có thể đủ luyện hóa trong lời nói, kia này Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận có thể đủ vì mình sử dụng.

Như thế cường hãn đại trận chính là vật vô chủ, Nhạc Thành đoán, khẳng định là này đại trận chủ nhân rơi xuống, cho nên này đại trận mới có thể lưu ở nơi đây, bằng không này đại trận chính là tuyệt đối sẽ không

ở lại đây Bất Chu Sơn không có xuất thể.

Nhạc Thành cũng biết cũng đang là hiện tại này Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận chính là vật vô chủ, cho nên tại đây đại trận trong vòng chính mình mới có thể thúc dục sinh mệnh thần thông bình yên xuyên qua, chính mình một tháng trước ở đại trận trong vòng gặp mấy đến nguy hiểm, chẳng qua là này đại trận trong vòng bản năng uy lực mà thôi, không có bất luận kẻ nào thúc dục.

1288. Chương 1097: Thần Bí Cường Giả Cùng Thất Diệu Thiên Quả

Mà nếu lúc trước có người thúc dục này đại trận trong lời nói, chính mình cho dù là có sinh mệnh thần thông cùng vài món thượng cổ thần khí, chỉ nếu nghĩ ra được này Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận chỉ sợ là cũng là cứu tử nhất sinh, này Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận chính là trong hồng hoang bài danh tiền ngũ trong vòng đại trận, uy lực của nó đã muốn là tới kinh thể hải tặc tình trạng.

Này Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận uy lực mạnh như thế nào, Nhạc Thành hiện tại cũng không biết, không theo theo lên có thể bài danh đến hồng hoang đại trận tiền ngũ đến xem, uy lực cũng là có thể nghĩ.

Mà có thể hay không luyện hóa này Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận, Nhạc Thành cũng không có gì nắm chắc, chỉ có thể đủ là dựa vào cơ duyên, không biết chính mình có thể hay không đem luyện hóa, nếu có thể luyện hóa trong lời nói, về sau chính mình không thể nghĩ ngờ là lại hơn một loại cường hãn thủ đoạn, đem này Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận bố trí đến Hạo Thiên môn trong lời nói, phỏng chừng Tiên tôn hậu kỳ cường giả cũng không dám tùy tiện xông loạn đi.

Khống chế được nguyên thần lực, Nhạc Thành chậm rãi luyện hóa này Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận, thời gian cũng lại chậm rãi mà qua, Thiên Sát Ma quân lảng không chờ đợi ở chung quanh, cũng là chút không dám khinh thường.

Một tháng lại quá khứ, Nhạc Thành tựa hồ là cũng không có gì động tĩnh, Thiên Sát Ma quân cũng không dám quấy rầy, chỉ có thể đủ là lảng lạng đích thực đợi.

Lại là hai tháng thời gian sau, cả không gian cao ngất bắt đầu run đứng lên, không sai đồng thời, bảy tòa ngọn núi phía trên đồng thời một đạo thần quang bắn nhanh mà ra, bảy đạo thần quang hội tụ ở giữa không trung hóa thành một đạo cực quang bạo lực xuyên thấu không gian, tươi tới Nhạc Thành ẩn đường trong vòng.

Một cỗ khổng lồ tin tức ý thức tiến nhập Nhạc Thành trong cơ thể, này khổng lồ tin tức dưới, Nhạc Thành khẽ cau mày, trong óc bên trong, nhất đạo thân ảnh xuất hiện ở Nhạc Thành trong óc.

Người này quần áo lửa nóng màu đỏ hồng bào, trung niên bộ dáng, thân hình thô lỗ, cả người khí phách lộ ra ngoài, quanh thân tràn ngập tuyệt đối khủng bố ngọn lửa, lửa này diễm, Nhạc Thành tựa hồ là có một ít quen thuộc, ngọn lửa cùng chính mình tam vị chân hỏa bên trong Thái Dương Chân Hỏa có chút tương tự, nhưng là uy lực của nó cũng nếu so với còn hơn thái dương tinh hỏa mạnh hơn nhiều, còn hơn tam vị chân hỏa đến, cũng là tuyệt đối đúng đắn mấy may.

Nóng cháy hơi thở dưới, Nhạc Thành hẳn cảm giác được chính mình trong óc bên trong nguyên thần đều ở một mảnh nóng cháy bên trong, người này khí tức trên thân, cũng tuyệt đối là tới cực kỳ đáng sợ tình trạng, Nhạc Thành cảm giác, người này tuyệt đối là chính mình ở Tiên Ma giới bên trong tới trước mắt mới thôi ra mắt cực mạnh một người, này khí tức trên thân, tự liên Dao Trì Kim Mẫu, Trần Nguyên Tử, Hình Thiên đám người cũng tuyệt đối là muốn kém hơn một tia.

“Ha ha ha, hàng tử năm, không nghĩ tới chính là một nhân tộc chiếm được của ta Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận.” Hồng bào đại hán cười to dựng lên, thanh âm quanh quẩn ở tại Nhạc Thành trong óc thể giới trong vòng, chấn động Nhạc Thành trong óc một trận đau đớn.

“Đạo hữu người nào, xâm nhập ta nguyên thần thể giới trong vòng, khả đừng trách ta không khách khí.” Nguyên thần hải dương trong vòng, Nhạc Thành nguyên thần ngưng tụ nổi lên vừa đến thân ảnh nhìn chăm chú vào kia hồng bào đại hán nói, như thế cường hãn một người, đang ở nguyên thần của mình hải dương trong vòng, đối với chính mình tuyệt đối là một cái thật lớn uy hiếp.

“Ha ha, Tiên quân trung kỳ tu vi, nguyên thần lực nhưng thật ra không sai, nhất định là có không ít cơ duyên đi, chính là người đối ta không khách khí còn chưa đủ tư cách, về phần ta là ai, chỉ sợ là sớm đã có nhân khoán quên ta chứ.” Hồng bào đại hán cười lớn một tiếng nói, chút không có đem Nhạc Thành để ở trong mắt.

“Đạo hữu vậy đừng trách ta không khách khí.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, như thế cường hãn một cường giả tới nguyên thần của mình thế giới trong vòng, chính mình tuyệt đối phải này đuổi ra nguyên thần của mình thế giới trong vòng mới được.

Tâm niệm vừa động, Thần Nông đỉnh theo ngoại không nháy mắt tiến nhập trong óc bên trong, xoay quanh ở tại nguyên thần hải dương bên trong, thần quang nở rộ, quay mắt về phía hồng bào cường giả, Nhạc Thành chính là chút không dám khinh thường, thậm chí là có chút mồ hôi lạnh ứa ra cảm giác.

“Đi...”

Tâm niệm cùng nhau, Thần Nông đỉnh trong vòng, nhất thời một mảnh bàng bạc nóng cháy tam vị chân hỏa phun ra, gào thét ngọn lửa thổi quét, hung hăng cuốn cuộn bao vây hướng về phía kia Hồng Y đại hán.

“Thần Nông đỉnh, tam vị chân hỏa, tiểu tử cơ duyên nhưng thật ra không sai, chính là thực lực của người còn không đủ để thúc dục ra Thần Nông đỉnh trong vòng toàn bộ thực lực.” Hồng bào đại hán mỉm cười, trong tay trường bào nhất, một mảnh nóng cháy ngọn lửa cũng nháy mắt thúc dục, không sai đồng thời thời điểm hai mảnh ngọn lửa trong phút chốc va chạm ở tại cùng nhau.

“Tư tư...” Một mảnh thiêu huỷ thanh tràn ngập, Nhạc Thành tam vị chân hỏa nháy mắt đã bị áp chế, lập tức đẩy lui mà quay về, ở đối phương ngọn lửa thẳng hạ, ba vị chân hỏa cũng vô pháp đối kháng.

“Đặng đặng...” Nhạc Thành lão đảo hai bước bị đẩy lui, trong mắt kinh hãi không thôi, chính mình dùng Thần Nông đỉnh thúc dục tam vị chân hỏa dĩ nhiên là không chịu nổi một kích bình thường, người này thực lực tuyệt đối là tới khủng bố tình trạng, Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu đám người cũng sẽ không cường hãn tới này trung tình trạng, này thật là đáng sợ.

“Ha ha, Tiên quân trung kỳ có người thực lực như vậy coi như là hiếm thấy, không sai.” Hồng Y đại hán mỉm cười, lập tức nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nói: “Ta muốn đến của người nguyên thần trong vòng nghỉ ngơi một lát, người cũng không cần ngăn cản ta, thực lực của người cũng ngăn cản không dứt ta, yên tâm, ta nhiều nhất chính là cắn nuốt người một chút nguyên thần lực mà thôi, sẽ không đối với người có thương tổn quá lớn, bằng không, ta sợ ta không thể chống đỡ đã bao lâu, chẳng qua ta đến lúc đó cho người một chút bồi thường.”

Hồng Y đại hán nói xong, liền là mỉm cười, lập tức trực tiếp muốn đi vào Nhạc Thành nguyên thần thế giới ở chỗ sâu trong.

“Cắn nuốt một chút nguyên thần lực.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, tự nhiên là không thể làm cho đối phương tiến vào chính mình nguyên thần ở chỗ sâu trong, kia hậu quả tuyệt đối là dị thường một loại, đến lúc đó tánh mạng của mình liền hoàn toàn ở đối phương trong khống chế.

“Cho ta lưu lại.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết thúc dục, Thần Nông đỉnh phía trên thần quang đại phóng, lập tức cả không lồ Thần Nông đỉnh nhất thời trực tiếp bao phủ hướng về phía hồng bào đại hán mà đi.

“Người ngăn cản không dứt của ta, lui ra đi.” Hồng bào đại hán trong tay pháp quyết biến hóa, không sai đồng thời thời điểm, trường bào vùng, một mảnh không lồ ngọn lửa nháy mắt bạo phun mà ra, ngọn lửa hóa thành một đạo lưới lửa, trói buộc ở tại Thần Nông đỉnh phía trên, không lồ Thần Nông đỉnh dĩ nhiên là nháy mắt không thể nhúc nhích, mặc kệ Nhạc Thành như thế nào thúc dục, giống như là mất đi liên hệ bình thường.

“Gào khóc...” Nhạc Thành trong lòng kinh hãi, người này thực lực quá mạnh mẽ, cái này chính mình phiền toái lớn, pháp quyết cấp tốc đánh ra, Nhạc Thành không có lựa chọn nào khác, liều chết cũng muốn ngăn cản đối phương mới được.

Nguyên thần ngưng tụ thành một cái không lồ mấy vạn thước hoàng kim cự long, cự long rít gào, tùy theo chen chúc dựng lên đánh về phía kia hồng bào đại hán mà đi.

“Tiểu tử, ngươi năm lần bảy lượt khiêu khích cho ta, đừng trách ta vô tình.” Hồng bào đại hán hừ lạnh một tiếng, tựa hồ là có chút tức giận, trường bào lại một hồi, trong tay một đạo ngọn lửa ngưng tụ thành một con Tam Túc Kim Ô, phịch trong lúc đó cũng hung hăng cùng Nhạc Thành ngưng tụ Kim Long và chạm ở tại cùng nhau.

“Xuy xuy...” Nhạc Thành ngưng tụ Kim Long nháy mắt đã bị chàng toái, trong đầu cũng một đạo đau nhức, ngoại giới bên trong, trên không Nhạc Thành đồng thời một đạo máu tươi phun ra.

Thiên Sát Ma quân sắc mặt đại biến, vẻ mặt ngưng trọng, cũng cùng thúc thủ vô sách, không biết Nhạc Thành là làm sao vậy, chỉ có thể đủ là khẩn trương chờ đợi ở tại Nhạc Thành bên người.

“Ta nói rồi, ngươi ngăn không được của ta.” Hồng Y đại hán hừ lạnh một tiếng, thân hình lập tức tiến vào Nhạc Thành nguyên thần thể giới trong vòng mà đi.

“Sưu sưu sưu sưu.”

Nhạc Thành nguyên thần hải dương trong vòng, bốn đạo cực quang ngọt bạo lực mà ra, đúng là kia tứ khối xoay quanh ở trong óc ở chỗ sâu trong thần bí ngọc giản, ngọc giản phía trên lưu quang trạm trạm, lập tức hóa thành một mảnh quang sáng ngăn cản tại cả nguyên thần hải dương trong vòng trên không, vừa đến cực quang cột sáng cũng lập tức lao ra, hung hăng va chạm hướng về phía Hồng Y đại hán mà đi.

Hồng Y đại hán cũng là bị này đột nhiên một màn sở kinh ngạc, cảm giác được này cực quang, vẻ mặt ngật lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, trong tay pháp quyết thúc dục trong lúc đó, một cỗ bằng bạc ngọn lửa hung hăng va chạm mà lên.

“Xuy...”

Nhạc Thành cả nguyên thần hải dương bên trong một trận chấn động, Hồng Y đại hán thân hình nháy mắt bị đẩy lui hơn mười bước, mà kia một đạo cực quang cũng bị Hồng Y đại hán đẩy lui.

“Thở phì phò!” Cực quang xoay tròn chờ đợi ở tại tiền không bên trong, Hồng Y đại hán ổn định thân hình, nhìn chăm chú vào tiền trống không một mảnh cực quang, cuối cùng ánh mắt chờ đợi ở tại này tiền không kia bốn đạo phát ra cực quang ngọc giản phía trên, ánh mắt càng ngày càng nghi hoặc cũng càng ngày càng ngưng trọng đứng lên.

“Nguyên lai tiểu tử ngươi dĩ nhiên là cùng lão gia hỏa kia có quan hệ, khó trách còn có như thế bảo vật trong người, mang theo, tốt lắm, của ngươi nguyên thần ta sẽ không động, ngươi có thể yên tâm.” Hồng Y đại hán nhìn chăm chú vào trên không tứ khối ngọc giản sau, hít sâu một hơi đối Nhạc Thành nói.

“Đạo hữu, ngươi không ra ngoài, ta như thế nào yên tâm.” Nhạc Thành nói, không nghĩ tới này chẳng hạn cường giả cũng e ngại này ngọc giản, Nhạc Thành lúc này trong lòng cũng là ở nghi hoặc đứng lên, chính là đáng tiếc này ngọc giản chính mình căn bản là không có cách nào khác luyện hóa, chính mình cũng vô pháp không chế.

“Tiểu tử, ngươi chẳng lẽ nhìn không ra ta chỉ là một đạo tàn hồn sao, ngươi để cho ta đi ra ngoài, thì phải là để cho ta tử, ta xem ngươi cũng vô pháp nắm trong tay kia bảo vật đi, ngươi cũng không làm gì được ta, ta hiện tại cũng không làm gì được ngươi, ta chỉ là muốn ở ngươi nơi này gây góc một lát, đến lúc đó ta tự nhiên là sẽ ra ngoài, ta cũng sẽ không bạc đãi ngươi.” Hồng Y đại hán nói xong, lập tức đối Nhạc Thành tiếp tục nói: “Này Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận liên tặng cho ngươi, còn có này đại trận trong vòng hàng tỉ từ năm nay, hấp thu Thất Tuyệt Trận trong vòng thiên địa linh khí, thủ này tinh hoa dĩ nhiên là kiệt xuất một viên Thất Diệu Thiên quả, ngươi dùng lúc sau, không ra hai mươi năm, ta xem liền đủ để có thể đột phá đến Tiên quân hậu kỳ, này khác biệt bảo vật cũng đủ để cho ta ở ngươi trong đầu dừng lại vài thập niên chứ?”

Nhạc Thành trong lòng vừa động, lập tức thần sắc trầm xuống nói: “Đạo hữu, hồng hoang Thất Tuyệt Trận ta xem cũng không phải đạo hữu vật đi, nói sau này hồng hoang Thất Tuyệt Trận ta đã muốn luyện hóa, đã muốn là của ta, về phần ngươi theo như lời Thất Diệu Thiên quả, ta xem là bởi vì đến ngươi biết được vô dụng, mới làm thuận tay nhân tình đi, nói sau này trong trận vật, lúc đó chẳng phải của ta sao, đạo hữu nhưng thật ra hảo tính kế, chỉ là của ta là thật lo lắng đạo hữu ở lại ta nguyên thần trong vòng, ta

phải tưởng lo lắng đề phòng đề phòng đạo hữu, cho nên, ta cho dù là liều chết, cũng muốn thỉnh đạo hữu đến mặt khác địa phương an thân mới được.”

“Khá lắm tiểu tử, thật đúng là miệng lưỡi bén nhọn, chính là người yếu đuối ta đi ra ngoài, sợ là rất không có khả năng đi, người nếu có thể đủ nắm trong tay kia tứ khối ngọc giản, ta tự nhiên là yếu e ngại người ba phần, mà hiện tại, ta cũng cũng không phải e ngại, chính là không nghĩ tiêu hao mà thôi, người hẳn là cũng nhìn ra đến, ta tiêu hao chia ra tựu ít đi chia ra, như vậy đi, ta nhìn trời thề, bổn hoàng tuyệt đối sẽ không đánh người chú ý, ta lưu lại một đạo tàn hồn, chính là tính tới còn có mấy chục năm chỉ Hậu thiên địa thứ nhất linh căn Hồ Lô linh căn lại xuất thế, đến lúc đó trong tam giới chúng cường giả hội tụ, ta đổ muốn nhìn, còn có ai là đối thủ của ta, đến lúc đó, ta cũng sẽ tiêu tán, ta tiêu tán là lúc, tự nhiên là hội lại cho người một món đồ trọng bảo, xem như ta cấp thù lao của người thế nào?” Hồng Y đại hán đối Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành hơi hơi do dự đứng lên, chính mình nói lời nói thật, căn bản là không có thực lực đuổi này cường giả rồi đi chính mình trong óc, như thế cường giả nhìn trời thề, cũng tuyệt đối là khinh thường đối phó chính mình, điểm này Nhạc Thành vẫn là tin tưởng, chính là chính mình cũng vẫn là không thể trăm phần trăm an tâm a, nếu xuất hiện như thế nào đặc ý ngoại, chính mình liền phiền toái lớn.

“Nhĩ hảo giống không có cơ hội cự tuyệt, yên tâm đi, ta đưa cho người bảo vật, đối với người tuyệt đối là có thêm cự đại tác dụng, so với của người Thần Nông đỉnh, Hạo Thiên Thập, Hiên Viên kiếm, Không Động ấn, Luyện Yêu hồ đến, cũng là chích cường không kém, còn có hai mươi mấy năm đến ba mươi năm, kia Hồ Lô linh căn mới có thể xuất thế, này một lát trong vòng, ta khuyên người vẫn là luyện hóa kia Thất Diệu Thiên quả đi, thực lực của người nếu có thể đủ lại đột phá, ta xem phỏng chừng cùng đối kháng Tiên tôn trung kỳ cũng sẽ không có vấn đề, này Hồng Hoàng Thất Tuyệt Đại Trận người bình thường là tuyệt đối vào không được, bằng không, đến lúc đó cường giả cuộc chiến đã có thể không phải người có thể tham dự, ha ha, tiểu tử người cơ duyên thật đúng là không sai, liên tiếp ta đều nhìn không thấu người, thiên ý khó dò, thật sự là thiên đạo mờ mịt a...” Hồng bào đại hán nói xong, cười lớn một tiếng, lập tức khoanh chân mà ngồi, ngay tại Nhạc Thành trong óc bên trong nguyên thần hải dương bên ngoài khoanh chân mà ngồi tựa hồ là ở điều tức đứng lên.

“Hô...” Nhạc Thành hít vào một hơi, này thần bí cường giả rốt cuộc là ai, tựa hồ là có thể xem thấu chính mình bình thường, tựu liên trên người mình sở hữu thượng cổ thần khí đều chạy không khỏi ánh mắt của hắn.

Nhìn thấy này Hồng Y đại hán đã muốn là điều tức bộ dáng không hề hiểu chính mình, Nhạc Thành cũng là không thể nề hà, chính mình cũng căn bản là không có thực lực đem này thần bí cường giả đuổi ra bản thân trong óc, hiện tại cũng chỉ có thể đủ là hy vọng này thần bí cường giả có thể giữ lời nói.

“Xuy!” Tứ khối thần bí ngọc giản lúc này cũng là cực quang thu liễm, lập tức không có phản hồi Nhạc Thành trong óc ở chỗ sâu trong, mà là đình lưu tại nguyên thần hải dương bên ngoài, tựa hồ là đã ở đề phòng này thần bí cường giả bình thường.

Nhạc Thành mở hai mắt ra, lau lau rồi vết máu ở khóe miệng, mặc dù là bị một chút thương thế, chỉ vừa mới ở sinh mệnh thần thông cùng bất tử nguồn suối dưới sự trợ giúp cũng là khôi phục không sai biệt lắm.

“Nhạc Thành huynh đệ, người không sao chứ, làm sao vậy.” Thiên Sát Ma quân nhìn thấy Nhạc Thành tỉnh lại, liền vội vàng hỏi.

“Ta không sao, ra một chút ngoài ý muốn mà thôi, Thiên Sát đạo hữu, này Hồ Lô linh căn không phải trong thời gian ngắn trong vòng có thể đủ xuất thế, ta cần bế quan một lát, người đâu, nếu người muốn đi ra ngoài trong lời nói, này đại trận đã phá, ta có thể tặng người đi ra ngoài.” Nhạc Thành đối Thiên Sát Ma quân nói, thần niệm rình trong vòng, Nhạc Thành lúc này đã muốn là rõ ràng biết, này đại trận trong vòng kia thần bí cường giả theo như lời kia Thất Diệu Thiên quả vị trí.

Dựa theo kia thần bí cường giả theo như lời, chính mình dùng không ra hai mươi năm, có thể đủ đột phá đến Tiên quân hậu kỳ, kia chính mình tự nhiên là sẽ không bỏ qua, chính mình hiện tại tìm đúng là nào có thiên tài dị bảo làm cho chính mình đột phá.

“Ta cùng Nhạc Thành đã có cùng một chỗ, Nhạc Thành đạo hữu yếu bế quan, ta đây cũng bế quan là tốt

rồi.” Thiên Sát Ma quân không có gì do dự, này Bất Chu Sơn nội nguy hiểm hẳn đã muốn là ra mắt, làm sao còn dám xông loạn.

“Vậy người đến của ta Hạo Thiên Thập trong vòng bế quan như thế nào, Hạo Thiên Thập nội đối tu vi của người hẳn là cũng là có tốt hơn chỗ.” Nhạc Thành đạo.

“Muốn tìm cũng tìm không thấy, đa tạ Nhạc Thành đạo hữu.” Ở Minh lâm trong vòng, Thiên Sát Ma quân đã muốn là đi vào Nhạc Thành Hạo Thiên Thập trong vòng một lần, biết bên trong bằng bạc linh khí đối người tu hành có không ít thật là tốt chỗ, tự nhiên là sẽ không cự tuyệt.

Lập tức Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, ẩn đường bên trong Hạo Thiên Thập xoay quanh mà ra, thần quang tràn ngập mà ra, Thiên Sát Ma quân gấp đôi thu vào Hạo Thiên Thập trong vòng, lập tức thu hồi Hạo Thiên Thập, Nhạc Thành thân ảnh cũng biến mất ngay tại chỗ.

Xuyên qua sổ tòa sơn phong, Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở kia bảy tòa ngọn núi ở giữa, trong tay pháp quyết đánh ra, tiền không cao ngất nhất làm ngọn núi phía trên khải khải tuyết trắng run rơi xuống, lập tức ngọn núi phía trên không gian sóng gợn khuấy động dừng lên.

“Xuy xuy...” Không gian phía trên cao ngất xuất hiện một cái khổng lồ bãi đá, một cỗ bằng bạc linh được khí nháy mắt phô thiên cái địa khuếch tán mà ra, tràn ngập ở tại cả Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận đại trận trong vòng.

Chung quanh bảy tòa ngọn núi phía trên, bảy đạo thần quang chiếu vào bãi đá phía trên, nhìn kỹ mới biết được, chính là này bãi đá phía trên có một viên trẻ con nắm tay lớn nhỏ trái cây đang ở hấp thu bảy tòa ngọn núi phía trên thiên địa linh khí.

Bảy tòa ngọn núi phía trên chiếu rọi ra trong đó nhan sắc, trái cây kia tử cũng là có Thất Thái nhan sắc, linh được hơi thở tràn ngập, này đối tu luyện người mà nói chính là tuyệt đối hấp dẫn.

Bãi đá phía trên, kia Thất Thái trái cây xoay tròn, liên luy bảy tòa ngọn núi, thoát nhìn có chút quỷ dị, trái cây kia tử vô cái vô diệt, hoàn toàn chính là từ Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận trong vòng hàng tỉ năm thiên địa linh khí sở kết xuất.

“Đây là Thất Diệu Thiên quả sao?” Nhạc Thành kinh ngạc, thiên địa trong vòng thật đúng là huyền diệu a, này Thất Diệu Thiên quả không thể nghi ngờ là huyền diệu vô cùng một chuyện, đại trận trong vòng thuận cấu sinh ra như thế bảo vật.

“Thất Diệu Thiên quả, có thể giúp ta đột phá đến Tiên quân hậu kỳ sao?” Nhạc Thành thì thảo nói, khoe miệng lộ ra mỉm cười, lập tức thả người dựng lên tới bãi đá phía trên.

“Sưu...” Ngay tại Nhạc Thành nhảy lên kia bãi đá trong nháy mắt, kia Thất Diệu Thiên quả ngọt phá không mà bay.

“Muốn chạy sao, lại đây đi.” Nhạc Thành sớm đã có sở chuẩn bị, này thiên địa dị bảo, đều cũng có bản năng linh trí, trong tay phát giác đánh ra, trống rỗng một mảnh thanh mang nháy mắt đi kia Thất Diệu Thiên quả bao vây ở tại trong đó.

“Thất Diệu Thiên quả, nhờ vào người.” Nhạc Thành thu hồi này Thất Diệu Thiên quả ở trong tay, lập tức không có do dự, há mồm nuốt vào trong đó.

Theo này Thất Diệu Thiên quả bị Nhạc Thành nuốt vào trong miệng, còn chưa kịp ăn động, này Thất Diệu Thiên quả đó là hóa thành nhất cỗ nhiệt lưu, theo Nhạc Thành yết hầu tưới lưu vào Nhạc Thành trong cơ thể.

Nhất thời này mệnh môn nhiệt lưu giống như hồng thủy bàn, phô thiên cái địa phun tiến thân thể trong vòng, này một cỗ bằng bạc lực lượng, còn hơn Hỗn Độn tinh khí, Hoàng Trung Lý đến, tựa hồ là đều còn mạnh hơn thượng không ít.

“Còn một viên Thất Diệu Thiên quả.” Nhạc Thành kinh ngạc, lúc này chính mình trong cơ thể, cũng này Thất Diệu Thiên quả biến thành năng lượng đang ở đập vào này chính mình toàn thân ngũ tạng lục phủ cùng gân cốt cơ thể, Nhạc Thành cắn chặt hàm răng, nhanh chóng bắt đầu luyện hóa này bằng bạc lực.

Quay mặt về phía này cường hân đập vào lực, Nhạc Thành đổ coi như là thói quen, nơi này Hỗn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể cũng có thể đủ đối kháng này trung đập vào, nếu người bình thường, chỉ sợ là được đến này Thất Diệu Thiên quả, cũng không có mấy người có phúc tiêu thụ đi.

Theo lúc này tiến vào luyện hóa trạng thái, một vòng thần nhiên thanh sắc quang mang, bỗng nhiên ở Nhạc Thành quanh thân bốc lên dựng lên, cuối cùng đem Nhạc Thành nghiêm kín tại hiện trường bao vây ở trong đó.

Trong cơ thể, Nhạc Thành khổng lồ này Thất Diệu Thiên quả biến thành bằng bạc lực lượng chậm rãi luyện hóa đứng lên, theo Nhạc Thành luyện hóa, Hạo Thiên Tháp trong vòng bằng bạc linh khí cùng mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí cũng cùng nhau tiến nhập Nhạc Thành trong cơ thể theo Nhạc Thành luyện hóa Thất Diệu Thiên quả biến thành bằng bạc năng lượng cùng nhau luyện hóa tiến vào trong cơ thể thể giới bên trong.

Theo này đó năng lượng cùng linh khí ở trải qua Nhạc Thành luyện hóa tiến vào Nhạc Thành trong cơ thể thể giới lúc sau, Nhạc Thành trong cơ thể thể giới nháy mắt sẽ thấy thứ mở rộng đứng lên.

“Hảo thanh thuần năng lượng, này Thất Diệu Thiên quả còn hơn Hoàng Trung Lý đến, tựa hồ là còn mạnh hơn thượng một ít, bảo vật này thật đúng là kỳ diệu a.” Thấy trong cơ thể mình biến hóa, Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, này Thất Diệu Thiên quả bao gồm bằng bạc năng lượng còn hơn chính mình luyện hóa Hoàng Trung Lý thời điểm, còn mạnh hơn thượng không ít.

“Xem ra chính mình thật đúng là cơ duyên sâu.” Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, này Thất Diệu Thiên quả biến thành năng lượng, thậm chí là không cần chính mình dư thừa luyện hóa, chỉ cần chính mình vận khởi Hỗn Nguyên Chân Kinh hơi hơi chỉ dẫn, có thể đủ tiến vào chính mình trong cơ thể thể giới nội.

Lập tức Nhạc Thành bắt đầu tiến vào quên mình luyện hóa hấp thu bên trong, tựa liên trong óc nội nguyên thần lực đều là có thể đã bị không ít tẩm bổ.

Nhạc Thành tâm thần toàn lực ở luyện hóa này Thất Diệu Thiên quả thượng, mà trong đầu còn tại linh ngộ chính mình vài loại thần thông. Trong cơ thể thể giới trung, diện tích ở cuộn cuộn không ngừng mở rộng, hết thấy lâm vào yên tĩnh, chỉ có trong cơ thể thể giới bên trong nổi lên gợn sóng, pháp lực tưới ở trong cơ thể thể giới trên không phát ra hô tiếng khóc.

Lúc này ở Hạo Thiên Tháp trong vòng, Thiên Sát Ma quân, Lang Lễ, Linh Viên ba người cũng đều là ở khoanh chân tu luyện, ba người quanh thân đều là bao vây lấy một mảnh thần nhiên hào quang.

Linh Viên cùng Lang Lễ hai người cũng đã muốn là ở Hạo Thiên Tháp trong vòng bế quan mấy chục năm vẫn là không có đi ra, hơi thở vẫn là ở tăng cường, nhưng là cũng không có đến đột phá tình trạng.

Mệnh môn thể giới trong vòng, Huyền Tiêu vẫn là ở điều tức, sắc mặt trực gần khôi phục một tia đỏ ửng, hai mươi năm, thương thế ở mệnh môn thể giới trong vòng, coi như là bắt đầu khôi phục cứng thất tuần bát bát, không có này mệnh môn thể giới nội tinh thuần linh khí cùng Nhạc Thành tử tinh linh đan, Huyền Tiêu thương thế, chỉ sợ là còn hơn Nhạc Thành phỏng chừng trung còn muốn nan đỡ.

Ngột, Huyền Tiêu mở hai mắt ra, trong mắt quang mang nhàn nhạt đảo qua mà qua, lập tức trong tay lấy ra một cái choai choai bàn tay lớn nhỏ bình ngọc, nhất cổ cuồng bạo năng lượng nhất thời tràn ngập ở tại mệnh môn thể giới bên trong.

Nhìn ra được, Huyền Tiêu nhìn chăm chú vào trong tay trong bình ngọc vật cũng là vẻ mặt có chút ngưng trọng, trầm trầm nói: “Về phần chiếm được, yên tâm đi cha,, ta sẽ cho người báo thù, Phong tôn, chờ ta, ta nhất định cơ hội cho người thân thần câu diệt.”

Nói xong, Huyền Tiêu pháp quyết đánh ra, trong bình ngọc kia cuồng bạo năng lượng vật hút vào trong miệng, tùy theo, Huyền Tiêu nháy mắt hóa thành khổng lồ bản thể, khổng lồ bản thể mở rộng ở tại mệnh môn thể giới trong vòng, cuồng bạo hơi thở khuếch tán, theo hơi thở thượng xem, tựa hồ là có một cỗ bằng bạc năng lượng ở này trong cơ thể không ngừng đập vào.

Một tầng hào quang minh ám luân phiên bao phủ ở tại Huyền Tiêu khổng lồ bản thể phía trên, lập tức Huyền Tiêu bắt đầu luyện hóa nổi lên kia bằng bạc năng lượng đến, tựa hồ là có thể nhìn ra, này bằng bạc

năng lượng đập vào dưới, Huyền Tiêu trong cơ thể tuyệt đối là có chút chịu khổ sở, cố nén trong cơ thể thật lớn đập vào, Huyền Tiêu cũng là ở tiếp tục kiên trì.

Thời gian chậm rãi mà qua, mà vào lúc này thời điểm, Bất Chu Sơn trong vòng, không ít tam giới cường giả đều là tiến nhập Bất Chu Sơn trong vòng, Bất Chu Sơn bên ngoài cũng là thật sự xuất thế không ít linh được, một nửa linh được đều là có thể luyện chế thành thần phẩm trình tự đan được, này linh được xuất thế, tự nhiên cũng là khiến cho không ít phân tranh, cường giả giao thủ đó là thường xuyên chuyện tình, có đôi khi mấy Tiên quân, Yêu quân, Ma quân cường giả tranh đoạt linh được đại chiến một hồi đã muốn là cơm thường.

Mà Bất Chu Sơn trong vòng có bảo vật, tin tức cũng là truyền ra ở tại tam giới, một ít kiếm chế Cửu Thiên Huyền Tiên cũng là có không ít tới Bất Chu Sơn tưởng bính bính cơ duyên, chính là Cửu Thiên Huyền Tiên ở Bất Chu Sơn trong vòng lại là cái gì cũng không phải, thường thường bị một ít Tiên quân, Ma quân thừa cơ đánh chết, giết người đoạt vật ở trong này tính không phải là hiếm lạ sự.

Không không ai biết kia trong truyền thuyết Hồ Lô linh căn yếu khi nào thì mới có thể xuất thế, sương trắng khu vực trong vòng, người bình thường cũng không dám tùy tiện vào đi, Tiên quân hậu kỳ, Yêu quân hậu kỳ cường giả tiến vào trong đó, đều chỉ có thể đủ là hiểm hiểm chạy ra nguyên thần, mà có nguyên thần còn không thể chạy ra, theo chạy ra nguyên thần cường giả theo như lời, này không chu đáo thân bên trong, có vô số hiểm cảnh, chỉ sợ là Tiên tôn cường giả ở trong đó cũng là không dám tùy tiện xông loạn.

Thời gian chậm rãi đã qua, mọi người cũng chỉ có là ở ngoại vi tìm kiếm bảo vật, trừ bỏ linh được ở ngoài, cũng cũng không có thiếu nhân động phúc hậu một ít cao nhất tiên khí, nghe nói còn có cao nhất yêu khí khai quật, còn có đồn đãi, có người thậm chí là chiếm được thần khí.

Tin tức này truyền ra, càng thêm là hấp dẫn một chút cũng không có sợ cường giả tới Bất Chu Sơn trung, đều là tưởng gặp phải một ít cơ duyên, này Bất Chu Sơn hàng tỉ năm trước chính là vụ yêu đại chiến chiến trường, có thần khí khai quật, yêu khí khai quật cũng đều là ở mọi người đặc ý lưu bên trong.

Thời gian bất tri bất giác trung, đã muốn là ở Bất Chu Sơn thượng quá khứ mười hai năm, mười hai năm thời gian, đến cũng không phải dài hơn.

Núi tuyết ngọn núi trong vòng, Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi ở bãi đá thượng, quanh thân hơi thở đang ở lấy một loại cấp tốc tốc độ bay khoái tăng vọt, toàn thân bao phủ ở tại một mảnh màu xanh quang mang trong vòng.

Hạo Thiên Tháp trong vòng, ngọt vừa đến cường hãn hơi thở bạo phun mà ra, đại diện phía trước vô tận không gian trong vòng, Lang Lễ nháy mắt hóa thành khổng lồ bản thể, quanh thân hơi thở đã muốn là bạo tăng tới rồi một cái cực hạn, yêu khí tận trời, cuộn cuộn nổi lên một mảnh không gian sóng gợn.

Một cỗ thao Thiên Yêu khí bay nhanh tràn ngập mở ra, yêu khí bốc lên khí thế bàng bạc như núi, ở trên không bạo phun bốc lên.

“Rống!”

Lang Lễ trong miệng ngẩng đầu rít gào một tiếng, một tiếng tê rống, thanh âm hóa thành âm ba chấn động không gian, một cỗ cường hãn tới cực hạn cuộn cuộn yêu khí nháy mắt tràn ngập mở ra, không sai đồng thời, Hạo Thiên Tháp trong vòng bàng bạc linh khí quay chung quanh Lang Lễ hội tụ.

Cả không gian bên trong, nhất thời bàng bạc linh khí quay chung quanh Lang Lễ hội tụ, yêu khí ngập trời áp bách không gian, cả Hạo Thiên Tháp trong vòng không gian tựa hồ đều ở chớp lên, không gian cũng là bao phủ ở một cỗ ngập trời yêu khí bên trong.

Ở xa xa tu luyện Linh Viên cùng Thiên Sát Ma quân lúc này cũng bị bừng tỉnh, nhìn chăm chú vào tiền không bên trong thân ảnh khổng lồ Lang Lễ, đều là kinh ngạc không thôi, Lang Lễ lúc này dĩ nhiên là đột phá, lúc này, khí tức trên thân đã muốn là Yêu quân trung kỳ.

Vô tận yêu khí tuôn ra, không gian phía trên sừng sững lên một đạo thượng tám vạn thước khổng lồ cự thú hư ảnh, Lang Lễ lúc này thân ảnh đã muốn là lại khổng lồ không ít, hai mắt lưỡng đạo thần quang đầu bắn, bàng như nhật nguyệt, đầu đầy lông cuộn cuộn phiêu dăng, cả không gian đều ở này thân thể cao lớn uy áp bên trong chớp lên, bàng bạc khí lực bắt đầu tiến vào Lang Lễ trong cơ thể, biết ba ngày sau đó, Lang

Lễ khí tức trên thân mới bình ổn xuống dưới, lập tức khôi phục hình người lại khoanh chân mà ngồi ở Hạo Thiên Tháp trong vòng tiếp tục tu luyện. Lang Lễ, Thiên Sát Ma quân hai người cũng là tiếp tục bế quan tu luyện.

Thời gian lại chậm rãi mà qua, tại đây Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận trong vòng, cũng không ai có thể tiến vào, Nhạc Thành cũng là tiếp tục ở bãi đá phía trên khoanh chân mà ngồi, trong cơ thể hấp thu Thất Diệu Thiên quả biến thành bàng bạc linh khí, mà ở trong óc, Nhạc Thành vẫn là ở lĩnh ngộ chính mình trong cơ thể các loại thần thông cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, còn có kia Hỗn Nguyên Chân Thân.

Này mười hai năm thời gian bên trong, Hỗn Nguyên Chân Thân không thể nghỉ ngơi là tiến bộ nhanh nhất, Nhạc Thành thậm chí là có thể cảm giác được chính mình Hỗn Nguyên Chân Thân đã muốn là rõ ràng đến tầng thứ bảy đỉnh phong trạng thái, tựa hồ tùy thời có thể đột phá.

Ở Hỗn Nguyên Chân Thân tu luyện phía trên, Nhạc Thành cũng là trong lòng biết, sư phó Hạo Thiên Đại Đế giúp chính mình không ít, bằng không chính mình cũng không có lĩnh ngộ nhanh như vậy.

Mà ở thần thông lĩnh ngộ phía trên, vẫn cũng là ở tiến bộ, Nhạc Thành cũng nghi hoặc không có lại có thực chất hóa tiến bộ, thời gian thần thông, lực lượng thần thông, không gian thần thông này ba loại thần thông hiện tại đều là lĩnh ngộ chiêu thứ tư, chiêu thứ tư cũng là tới hoàn toàn lĩnh ngộ tình trạng, nhưng là này ba loại thần thông vẫn cũng là không có thứ năm chiêu xuất hiện, tựa hồ cũng chỉ có tứ chiêu bình thường.

Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết bên trong, cũng là ở lĩnh ngộ thứ năm chiêu Diệt Ma lúc sau, vẫn là không có thực chất hóa tiến bộ.

Biến hóa thần thông, tốc độ thần thông, sinh mệnh thần thông này ba loại thần thông bên trong, sinh mệnh thần thông lĩnh ngộ cực mạnh, biến hóa thần thông thứ chi, tốc độ thần thông muốn hơi chút nhược thượng không ít, mặc dù là Nhạc Thành ở tốc độ thần thông phía trên hạ không ít tâm huyết, chỉ tốc độ thần thông dù sao cũng là lĩnh ngộ thời gian cũng không có bao lâu, cho nên vẫn cũng là không thể đuổi theo mặt khác thần thông tốc độ.

Nhạc Thành cùng tin chính mình nhất định sẽ ở các loại thần thông phía trên có điều đột phá, cũng là một mực cố gắng lĩnh ngộ, theo nào đó trình độ đi lên nói, thần thông lĩnh ngộ, chính là còn hơn thực lực trình tự đến còn muốn trọng yếu hơn, thực lực tới nhất định trình độ, lĩnh ngộ không thể đuổi kịp, kia cũng là phiền toái nhất.

Bất Chu Sơn chung quanh, tụ tập cường giả đã muốn là tới một cái có thể cho nhân kinh ngạc còn số, cả Bất Chu Sơn trong phạm vi, Tiên quân cường giả có thể nói phải thường xuyên có thể nhìn thấy, rất nhiều bình thường căn bản là không ra thế cường giả cũng là đi ra vô giúp vui.

Bất Chu Sơn hiện tại cũng là nơi nơi có đại chiến, có Tiên quân, Ma quân cường giả rơi xuống cũng không phải ngạc nhiên sự.

Thời gian lại đã qua năm năm, Hạo Thiên Tháp trong vòng, cao ngất một đạo rít gào dựng lên, Hạo Thiên Tháp bên trong, một đạo kim mang phóng lên cao, không sai đồng thời thời điểm, trên không bên trong Linh Viên khổng lồ bản thể hiển lộ, quanh thân cuồng bạo hơi thở bạo phun dựng lên, gào thét trong lúc đó, Hạo Thiên Tháp trong vòng bàng bạc linh khí điên cuồng bị Linh Viên cắn nuốt mà vào.

Linh Viên khí tức trên thân cũng là tăng vọt dựng lên, bàng bạc linh khí gào thét thành thật lớn lốc xoáy, lúc này này cường hãn hơi thở đã muốn là bừng tỉnh Lang Lễ, cùng Thiên Sát Ma quân hai người.

Cảm giác Linh Viên khí tức trên thân, Thiên Sát Ma quân cũng là kinh ngạc không thôi, này hơi thở tuyệt đối khủng bố.

“Rống rống...” Linh Viên rít gào một tiếng, âm ba nổi lên không gian gọn sóng khuấy động ở phía trước không phía trên, trực tiếp là làm vỡ nát một mảnh không gian, quanh thân hơi thở cùng với Hạo Thiên Tháp trong vòng linh khí tiến vào trong cơ thể, còn tại mơ hồ tiếp tục bay lên.

Lập tức, hơi thở phá tan cổ bình, đó là tới Yêu quân trung kỳ, quanh thân hơi thở cường hãn trình độ, còn hơn năm năm tiền Lang Lễ đột phá, chính là yếu cường hãn thượng gấp đôi không dứt, Hỗn Độn dị thú thân thể, còn hơn Lang Lễ tiên thú thân thể, chính là mạnh hơn thượng không ít.

Mà Linh Viên hơi thở ổn định, biết bảy ngày sau đó mới bình ổn xuống dưới, quanh thân hơi thở run, thân thể cao lớn lúc này đã muốn là có thêm gần hơn tám vạn thước tiếp cận cửu vạn thước lớn nhỏ, khổng lồ thể tích cũng là nếu so với lên Lang Lễ bản thể đến yếu lớn hơn không ít.

Thu hồi bản thể, Linh Viên cũng tiếp tục bế quan, sư phụ không có thông tri chính mình đi ra ngoài, kia chính mình liên tiếp tục tu luyện tốt lắm.

Lang Lễ cùng Linh Viên đột phá, Nhạc Thành cũng là biết đến nhất thanh nhị sở, trong lòng cũng là cao hứng không thôi, hai người có thể nhanh như vậy đột phá, ra mời chính mình ở hai người trước khi bế quan đều tự là làm cho bọn họ ăn vào một viên tử tinh linh đan, ra mời này tử tinh linh đan cũng là nổi lên không ít tác dụng, lúc trước ở Hạo Thiên môn thời điểm, Huyền Tiêu trọng thương, chính mình cũng là cho một viên tử tinh linh đan, đến bây giờ mới thôi, chính mình tử tinh linh đan cũng chỉ có một viên, này tử tinh linh đan thật đúng là không sai, hôm nào có cơ hội, chính mình nhất định phải lại luyện chế một ít mới được, đây là kia chủ linh được chính là rất khó gặp gỡ.

Nhạc Thành lúc này trong cơ thể, trong cơ thể thể giới chính đang không ngừng mở rộng, hơi thở cũng là tới cực kỳ cường hãn trình độ, dựa theo Nhạc Thành chính mình phỏng chừng, mười bảy năm thời gian, chính mình rốt cục thì cảm giác được chính mình tu vi thực lực tựa hồ là tới Tiên quân trung kỳ đỉnh phong tình trạng, này Thất Diệu Thiên quả cho mình mang đến thật là tốt chỗ, tuyệt đối là còn hơn Hoàng Trung Lý còn muốn tốt hơn một ít.

Đương nhiên, không phải nói này Thất Diệu Thiên quả so với Hoàng Trung Lý mạnh hơn, mà là ở Nhạc Thành phục đã dùng qua sở hữu bảo vật bên trong, Bàn Đào, Hỗn Độn tinh khí, Nhân sâm quả, Hoàng Trung Lý, còn có này Thất Diệu Thiên quả, trong đó nếu không nên lựa chọn đối nói, cũng là Bàn Đào tại đây đó bảo vật bên trong yếu kém hơn một chút.

Mà đó bảo vật bên trong, Hỗn Độn tinh khí cùng Hoàng Trung Lý mặc dù là có thể làm cho Nhạc Thành đột phá không ít, tăng cường không ít tu vi, nhưng là, này khác biệt bảo vật, không thể nghi ngờ đều là chính yếu tác dụng ngược lại là ở Nhạc Thành trong cơ thể đánh hạ đạo cơ, về sau đột phá đại đạo cơ hội yếu lớn hơn rất nhiều, chỉ có Bàn Đào, Nhân sâm quả thuần túy là có thể tăng cường tu vi.

Mà Thất Diệu Thiên quả cũng là giống nhau, thuần túy là làm cho Nhạc Thành tăng cường tu vi, cho nên ở tăng cường tu vi trước mặt, này Thất Diệu Thiên quả còn hơn Hoàng Trung Lý đến còn muốn tốt hơn một ít.

Mà mười mấy năm bên trong Thất Diệu Thiên quả sở mang cho mình thật là tốt ra, Nhạc Thành phỏng chừng ít nhất đều cũng có thượng sở ngàn vạn năm, cho dù là chính mình ở Hạo Thiên Tháp cùng mệnh môn thể giới trong vòng tu luyện, có mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí cùng Hạo Thiên Tháp trong vòng bằng bạc linh khí, đều là ít nhất phải kể tới vạn năm mới có thể mới có thể đến tu vi hiện tại tình trạng.

Tiên quân trình tự, yếu đột phá một tầng trong lời nói, đã muốn là rất khó rất khó chuyện tình, tới loại này trình tự, đều là phải được quá ít nhất ngàn vạn năm tu luyện mới mới được, mà Nhạc Thành bởi vì trong cơ thể thể giới khổng lồ, yếu đột phá, thì phải là càng thêm không dễ dàng.

“Xuy xuy.”

Lại hai năm lúc sau, cũng ở mệnh môn thể giới trong vòng cao ngất có khác vang, lập tức một mảnh mệnh môn mây mù bị chấn khai.

Từng đạo tinh thuần linh khí cũng cuồng bạo ngưng tụ thành, giống như thực chất thất luyện bình thường, ở trên không hóa thành một cái khổng lồ lốc xoáy, sau đó điên cuồng rất đúng này một mảnh nóng cháy biển lửa tước mà vào.

Nóng cháy biển lửa trong vòng, lúc này một cỗ cường hãn yêu khí cấp tốc kéo lên, cùng với càng ngày càng nhiều mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí tụ tập ở trên không, trên không trung lốc xoáy cũng là càng lúc càng lớn, lốc xoáy tốc độ cao xoay tròn điên cuồng tước ở biển lửa trong vòng, lúc này này quỹ dị biển lửa, giống như là một cái động không đáy bình thường, không ngừng cắn nuốt này tinh thuần linh khí.

“Rầm rầm...” Như thế thẳng đến năm ngày sau đó, linh khí lốc xoáy rất cực thì đuổi dần có yếu bớt dấu hiệu, mà cũng vào lúc này thời điểm, biển lửa trong vòng một đạo yêu khí thất luyện phóng lên cao, tràn ngập một loại kẻ khác tim đập nhanh uy áp.

“Ồ...”

Mệnh môn thể giới trong vòng, kia nóng cháy biển lửa nứt toác, nhất đạo thân ảnh khổng lồ tiếp cận tám vạn thước Huyền Phong thân ảnh triển lộ ở trên không, quanh thân tràn ngập nhẹ ngọn lửa, thật lớn hai mắt chậm rãi mở, hai đạo tinh mang cột sáng đầu bắn mà ra.

Mà đây đúng là mệnh môn thể giới trong vòng Huyền Tiêu đột phá, theo đến Hạo Thiên môn đến bây giờ, vừa vặn là có thêm bốn mươi năm, hai mươi năm ở mệnh môn thể giới trong vòng trên mặt, hai mươi năm dùng kia bình ngọc bên trong cuồng bạo năng lượng mà đột phá, lúc này tu vi trình tự, cùng Lang Lễ, Linh Viên giống nhau, đều là tới Yêu quân trung kỳ.

“Thở phì phò...”

Ở Huyền Tiêu bản thể hai mắt mở kia một chớp, trong mắt cột sáng ánh sao mạnh mẽ tự này trong mắt bạo bắn mà ra, giống như cự long bình thường, rít gào xé rách một mảnh thật dày mây mù cuối cùng nhảy vào không gian xa xa biến mất không thấy.

“Hô...”

Thật lâu lúc sau, trên không bên trong khổng lồ Huyền Phong thân ảnh thu liễm hóa thành hình người, mà lúc này Huyền Tiêu khí tức trên thân còn hơn lúc trước chính là cường hân thượng không ít, trên người thương thể cũng đã sớm là khỏi hẳn.

Mà cũng vào lúc này, núi tuyết ngọn núi trong vòng thật lớn bãi đá phía trên, Nhạc Thành quanh thân hơi thở bắt đầu tăng vọt mấy ngày, quanh thân bên trong bao vây thanh mang càng ngày càng đậm úc đứng lên, hơi thở mơ hồ là còn tại đuổi dần tăng cường, đều nhanh tiếp cận cuồng bạo tình trạng.

“Hô...”

Bằng bạc hơi thở rất cực thì bắt đầu rồi tăng vọt, không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành trong cơ thể thể giới cũng cấp tốc mở rộng, cường hân hơi thở bao phủ trong lúc đó, núi tuyết không gian xung quanh sinh sôi sắp xếp cổ ra một mảnh không gian sống gọn.

Hạo Thiên Tháp trong vòng bằng bạc linh khí cùng mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí cũng là trực tiếp tiến nhập Nhạc Thành trong cơ thể, hóa thành tối tinh thuần năng lượng tưới.

Hơi thở một đường tiêu thăng, ba ngày sau đó, Nhạc Thành quanh thân hơi thở đó là đột phá một đạo cái chắn, lập tức hơi thở ở một cỡ đại năng lượng thúc dục dưới trực tiếp lại tiêu thăng.

Lúc này Nhạc Thành trong lòng cũng là kinh ngạc, này Thất Diệu Thiên quả thật đúng là bảo vật a, dĩ nhiên là có như thế nghịch thiên tác dụng, bước chân a Hoàng Trung Lý dưới, thật sự là có chút làm cho người ta kinh ngạc xem ra thiên địa trong lúc đó bảo vật, có rất nhiều vẫn là chính mình sở không biết.

Kia hồng bào cường giả nói chính mình không ra hai mươi năm có thể đủ dùng này Thất Diệu Thiên quả có thể đủ đột phá, xem ra kia cường giả ánh mắt thật đúng là đủ độc, thập cửu năm thời gian, chính mình thật sự là đột phá.

Nhạc Thành trong óc nguyên thần hải dương bên cạnh, lúc này cũng nguyên thần ở tu vi đột phá dưới tầng cường không ít, kia cư trú ở trong đó hồng bào thân bí cường giả mắt lộ ra kinh ngạc, trong miệng lầm bầm nói: “Người này rốt cuộc là ai đâu, có một cỗ quen thuộc hương vị, tựa hồ là cùng lão gia hỏa kia có quan hệ, việc lạ a việc lạ, thiên đạo mở mắt, chẳng lẽ là lão gia hỏa kia có điều âm mưu có thể nào.”

Nhạc Thành khí tức trên thân còn tại tăng cường, này Thất Diệu Thiên quả trong vòng ẩn dấu bằng bạc linh khí tựa hồ còn có không ít không có bị Nhạc Thành luyện hóa khiến cho Nhạc Thành đột phá.

“Hô...” Lại bảy ngày sau đó, Nhạc Thành theo trong cơ thể thể giới trung thở ra một ngụm trọc khí, hơi thở vững vàng lúc sau mở ra hai tròng mắt, trong mắt ánh sao bắn nhanh, lập tức thu liễm, ánh mắt trong suốt vô cùng.

“Về phần đột phá, Tiên quân hậu kỳ, thật đúng là không giống với a.” Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười, cảm thụ được lúc này trong cơ thể bằng bạc pháp lực, hiện tại thực lực của chính mình, phỏng chừng chặn đánh khoảnh khắc Tây Phương quý đế Tiên tôn cường giả lúc đầu, cũng không cần hao phí nhiều ít khí lực chứ.

Chính mình trong cơ thể thế giới, lúc này lại mở rộng mấy lần, tới một cái dị thường trình độ khủng bố, trong cơ thể bằng bạc pháp lực, quả thực là có thể tùy ý chính mình tiêu xài, có được loại thật lực này, thật đúng là cảm giác dị thường thật là tốt.

“Hỗn Nguyên Chân Thân cũng mau yếu đột phá đi, chờ đột phá sau ở đi ra ngoài tốt lắm.” Nhạc Thành lẩm bẩm nói, hơi hơi do dự, lập tức tiếp tục khoan chân mà ngồi tu luyện đứng lên, cảm giác Hỗn Nguyên Chân Thân linh ngộ đã ở đột phá bên cạnh, Hồ Lô linh căn cũng còn không có xuất thế, nếu chờ mình Hỗn Nguyên Chân Thân đột phá tới tầng thứ tám lúc sau, phỏng chừng đến lúc đó thực lực, như thế nào càng thêm cường hãn, gặp gỡ siêu cấp cường giả, chính mình cũng tuyệt đối là sẽ có sức liều mạng.

Nhớ tới có thể cùng Trần Nguyên Tử, Huyền Thiên, Cộng Công, Chúc Dung, Đế Tuấn như vậy siêu cấp cường giả có thể chân vạc mà đứng, Nhạc Thành cũng là nghĩ đều cũng có đó hưng phấn đứng lên, tuy rằng này từng bước còn không phải chính mình tưởng đạt tới mục tiêu, mục tiêu của chính mình còn muốn xa hơn, nhưng là tới hiện tại này từng bước, cũng không nghĩ là không dễ dàng.

Lập tức Nhạc Thành tiếp tục linh ngộ tu luyện, bãi đá phía trên lại bao phủ ở tại một mảnh thanh mang bao vây bên trong.

“Vang âm âm...”

Cả Bát Chu Sơn bên trong, một trận rất nhỏ chấn động, mặt đất nổ vang, mở mang Bát Chu Sơn như vậy, thật dày sương trắng trong vòng, hơi hơi Thất Thái thần quang đầy trời lóe ra mà qua, lập tức biến mất vô hình vô tung.

Bát Chu Sơn bên ngoài bên trong, cơ hồ là mọi người đều là gặp được kia Thất Thái thần quang, một đám khuôn mặt kinh ngạc đứng lên.

“Rốt cục khoái xuất thế đến sao?” Cơ hồ là ở không sai đồng thời thời điểm, trong tam giới, đông đảo siêu cấp cường giả mở ra hai tròng mắt.

Thời gian lại đã qua, mà ngay tại lại một năm lúc sau, khoan chân mà ngồi Nhạc Thành cao ngất mở hai mắt ra, quanh thân phía trên, nhất thời bị một mảnh nồng đậm thần nhiên thanh mang bao vây.

“Hô...” Không gian bên trong, mạnh mẽ bị một đạo thật lớn tiếng hô đánh vỡ yên tĩnh, lúc này Nhạc Thành hóa thành thân cao gần như mười vạn thước người khổng lồ, mơ hồ gian, có Thanh Quang tự trong đó lóe ra mà khai.

Nhạc Thành lúc này khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân phía trên, nhẹ nhàng thanh mang lóe ra, này thanh mang ở cực nhanh xoay tròn bên trong, tựa hồ là hóa thành thực chất hóa bình thường, không gian xung quanh linh khí đều cần nuốt trong đó.

Mà lúc này, chung quanh kia bảy tòa ngọn núi phía trên, đều là mơ hồ bị nhất cổ vô hình lực liên lụy, bảy đạo thần quang chiếu xạ tới Nhạc Thành khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân phía trên.

Mà lúc này, đúng là Nhạc Thành Hỗn Nguyên Chân Thân bắt đầu đột phá tầng thứ tám trình tự, khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân đã muốn là còn hơn chung quanh thật lớn ngọn núi cao hơn thượng một chút.

Lúc này Nhạc Thành trong cơ thể, cảm giác chính mình trong cơ thể thế giới ở Hỗn Nguyên Chân Thân đột phá bên trong, đều là ở nhanh chóng lại tăng vọt đứng lên, toàn thân gân cốt cơ thể lúc này cũng là ở phát sinh này biến hóa cực lớn, ngũ tạng lục phủ, gân cốt cơ thể ở bị một cổ khổng lồ năng lượng hạ cái tạo, mỗi một lần Hỗn Nguyên Chân Thân đột phá, đều là hội đối thân thể của chính mình lại rèn, lúc này thân thể của chính mình không thể nghi ngờ là càng thêm cường hãn, loại này cường hãn thân hình, chỉ là Hỗn Nguyên Chân Thân, Nhạc Thành liên tục tin hãn là có thể cứng rắn kháng Tiên tôn lúc đầu cường giả toàn lực một kích cũng sẽ không có cái gì đặc biệt đại vấn đề.

“Rống...” Nhạc Thành một tiếng rít gào dựng lên, không gian xung quanh không gian sóng gợn sinh sôi chấn khai, nhất thời, đáng sợ âm ba nhất thời giống như thực chất bình thường, hóa thành gió lốc thổi quét mở ra, kia cường hãn âm ba, trực tiếp là khuếch tán mà ra, chung quanh vô số ngọn núi phía trên, tạo thành một mảnh tuyết lở, cả đại trận đều là ở chấn động đứng lên.

“Vù vù.” Nhạc Thành thân thể cao lớn bị bám quanh thân không gian một mảnh không gian trực tiếp sụp đổ, khổng lồ đích tay cánh tay nắm tay, cảm giác lúc này toàn thân mệnh mông lực lượng, trong lòng cũng càng thêm vừa lòng đứng lên.

Thật đúng là cùng chính mình đoán rằng giống nhau, chính mình đột phá Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ tám lúc sau, thực lực lại tăng vọt, trong cơ thể thế giới cũng là đi theo khuếch trương không ít, lúc này thực lực của chính mình, hẳn là yếu đối kháng Na Na Thiên La thần tôn cũng tuyệt đối là không có vấn đề chút.

Này thực lực lúc này chính mình nếu gặp gỡ kia Tây Phương quỷ đế cái loại này Tiên tôn lúc đầu tu vi thực lực giả trong lời nói, chính mình chặn đánh sát, kia hẳn là không cần hao phí cái gì khí lực, Tiên tôn lúc đầu, đã muốn đối với chính mình tạo thành không dứt uy hiếp, Tiên tôn trung kỳ, chính mình tuyệt đối có thể đối kháng, cũng không biết Tiên tôn hậu kỳ chính mình có thể hay không có một tia đối kháng lực.

Chính mình dù sao ở tu vi trên thực lực thật đúng là Tiên quân hậu kỳ mà thôi, cùng Tiên tôn hậu kỳ kém quá.

Cảm giác chính mình khổng lồ tiếp cận thượng mười vạn thước thân hình, Nhạc Thành cũng là có đó về sau, sư phụ Hạo Thiên Đại Đế Hỗn Nguyên Chân Thân giống nhau là tu luyện tới tầng thứ tám, nhưng là Hỗn Nguyên Chân Thân thân thể chỉ có tiếp cận liền vạn thước lớn nhỏ mà thôi, mà chính mình Hỗn Nguyên Chân Thân thân thể, cũng tiếp cận mười vạn thước, đây chính là lớn hơn không ít.

Nhạc Thành phỏng chừng, có lẽ đây cũng là cùng chính mình khổng lồ trong cơ thể thời gian có quan hệ, chính mình trong cơ thể thế giới chính là đồng cấp tu vi giả mấy chục lần đến trên trăm lần lớn nhỏ, có lẽ liền là bởi vì như vậy, chính mình Hỗn Nguyên Chân Thân mới còn hơn sư phụ Hạo Thiên Đại Đế yếu khổng lồ.

Thân hình thể tích khổng lồ, Nhạc Thành tự nhiên là rõ ràng, chính mình ở Hỗn Nguyên Chân Thân trên thực lực, hẳn là cũng là nếu so với lên sư phụ Hạo Thiên Đại Đế mạnh hơn thượng một ít.

Hỗn Nguyên Chân Thân bát tầng, tới tầng thứ chín có thể đủ thành thánh, lúc này chính mình lại đột phá thấp bát tầng, Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, cửu chuyển thành thánh, không biết chính mình yếu đột phá này cuối cùng từng bước, yếu tới khi nào đã đi.

“Tiểu tử, không nghĩ tới ngươi còn có này Hỗn Nguyên Chân Thân, vẫn là tầng thứ tám, thật sự là để cho ta ngoài ý muốn a.” Nhạc Thành trong đầu, kia hồng bào hán tử lại có chút kinh ngạc đứng lên.

“Ngươi cũng biết này Hỗn Nguyên Chân Thân?” Nhạc Thành nghi hoặc hỏi, chính mình còn vẫn là một vị này Hỗn Nguyên Chân Thân là Hỗn Nguyên Chân Kinh nội công pháp, mà Hỗn Nguyên Chân Kinh chính là sư phụ sáng chế, vẫn Nhạc Thành đều là nghĩ đến này Hỗn Nguyên Chân Thân chính là sư phụ sáng chế.

1289. Chương 1098: Thu Trận

“Đó là đương nhiên, ta nghĩ đến này Hỗn Nguyên Chân Thân đã muốn là thất truyền đâu, không nghĩ tới ngươi còn tu luyện Hỗn Nguyên Chân Thân tu luyện tới tầng thứ tám dễ dàng, tu luyện tới tầng thứ chín chính là không rất dễ dàng, lúc trước cũng có không ít nhân tu luyện này Hỗn Nguyên Chân Thân, kết quả đột phá đột phá tầng thứ chín không có một người nào, không có một cái nào, yếu lấy chứng cứ có sức thuyết phục thánh quá khó khăn, từ cổ chí kim, lấy chứng cứ có sức thuyết phục thánh giả, cũng là Bàn Cổ đại thần một người mà thôi.” Hồng bào hán tử hơi hơi nói.

“Ngươi có biết cũng không ít, ngươi rốt cuộc là ai?” Nhạc Thành hỏi, này thần bí cường giả lai lịch, tuyệt đối là không đơn giản.

“Ta là ai, không cần bao lâu ngươi sẽ biết, thực lực ngươi bây giờ, coi như là tạm tạm, Hồ Lô linh căn sắp xuất thế, ngươi cũng nên đi ra ngoài bính bính cơ duyên, ta xem tiểu tử ngươi cơ duyên không sai, nói không

chừng không hề tiểu cơ hội đâu.” Hồng Y hán tử nói xong, cũng không nói gì nữa, lập tức tiếp tục bình ổn mà ngồi.

“Xuy...” Thu hồi Hồn Nguyên Chân Thân, nhìn chăm chú vào chung quanh liếc mắt một cái, lập tức thân ảnh biến mất ngay tại chỗ, mà làm Nhạc Thành xuất hiện thời điểm, đã muốn là tới mệnh mỏng thế giới trong vòng.

“Nhạc Thành huynh đệ, ngươi lại đột phá?” Huyền Tiêu mở hai tròng mắt nhìn chăm chú vào trống rỗng xuất hiện Nhạc Thành, cảm giác lúc này Nhạc Thành trên người kia cường hãn Tiên quân hậu kỳ tu vi hơi thở, không khỏi là trương thang cứng lưỡi đứng lên.

Nhớ ngày đó ở Thái Hư chi địa thời điểm, hắn là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ thực lực tu vi, mà Nhạc Thành chính là Đại La Kim Tiên hậu kỳ thực lực tu vi, mà hiện tại, ngắn ngủn mấy ngàn năm thời gian, chính mình vẫn là lần này dựa vào trong tộc sở lưu bảo vật, này mới có thể đột phá đến Yêu quân trung kỳ, chính là lúc này, Nhạc Thành đã muốn là Tiên quân hậu kỳ, loại này tu vi đột phá, quả thực là quá mức cho yêu nghiệt.

“Có chút cơ duyên mà thôi.” Nhạc Thành mỉm cười, lập tức đối Huyền Tiêu hỏi: “Ngươi cảm giác thế nào, thương thế không có việc gì tình chứ.”

“Không có việc gì, lần này đa tạ ngươi.” Huyền Tiêu cảm kích nói.

Nhạc Thành lại mỉm cười, nói : “Ngươi cho ta là huynh đệ, còn cần nói lời này sao.”

Tùy theo, Nhạc Thành đem lúc trước Huyền Tiêu tới Hạo Thiên môn không lâu sau, còn có bốn Yêu quân hậu kỳ tu vi giả đuổi giết tới Thanh Hoa thành trong vòng chuyện tình cùng Huyền Tiêu nói một lần.

Nghe được Nhạc Thành trong lời nói, Huyền Tiêu cả người có chút kích động đứng lên, trong mắt toát ra tuyệt đối tức giận, nói : “Hắn tự nhiên là sẽ không bỏ qua của ta, bọn hắn chính là thiếu chút nữa đuổi giết ta cả Tiên Ma giới.”

Nhạc Thành nhìn thấy Huyền Tiêu thần sắc, lập tức hỏi: “Huyền Tiêu huynh đệ, kia đến chính là kia tên là Phong tôn nhân đem ngươi trọng thương có thể nào?”

“Không sai, chính là kia Phong tôn, ta thiếu chút nữa cũng bị hắn đánh chết, hoàn hảo ta đối không gian thần thông có chút linh ngộ, này mới có thể may mắn thoát thân, nếu không trong lời nói, ta phỏng chừng ở bốn mươi năm trước sẽ chết.”

“Huyền Tiêu huynh đệ, kia Phong tôn rốt cuộc là ai, chẳng lẽ cùng ngươi có cừ oán?” Nhạc Thành hỏi.

“Ân, có cừ oán, vẫn là huyết hải thâm cừ, tộc của ta gần mười người, chính là bị hắn giết chết, vì, chính là ta Huyền Phong bộ tộc bên trong còn sót lại thần thú máu huyết, lúc trước trong tộc người đem tộc của ta cuối cùng thần thú máu huyết đầu đi, lần này ta trở về, chính là đi lấy kia thần thú máu huyết, ai biết bị kia Phong tôn thiết hạ mai phục, kết quả trọng thương dưới, mới kỳ tích bàn chạy ra, ta lúc trước làm cho huynh đệ ngươi tới Tiên quân hậu kỳ thời điểm giúp ta một cái vội, vì cũng chính là muốn đánh chết này Phong tôn.” Huyền Tiêu cắn răng nói.

“Kia Phong tôn thực lực như thế nào?” Nhạc Thành đối Huyền Tiêu hỏi.

“Yêu tôn lúc đầu, cũng là thượng cổ dị thú phong ly thân thể.” Huyền Tiêu thở dài, Tiên tôn lúc đầu, với hắn mà nói, còn xa rất, chính mình muốn báo thù, còn không biết phải chờ tới năm nào tháng nào đã đi.

“Thượng cổ thần thú phong ly.” Nhạc Thành hơi hơi kinh ngạc, lại là một loại thượng cổ thần thú, mà phong ly thượng cổ thần thú thân thể, yêu tôn lúc đầu tu vi thực lực, chỉ kỳ thật lực, phỏng chừng đối kháng Tiên tôn, mà tôn trung kỳ là theo đối không có vấn đề, đánh chết bình thường Tiên tôn mà tôn trung kỳ cường giả, phỏng chừng đều có thể đủ liều mạng dưới làm được.

“Có nhu muốn nói với ta một tiếng, hiện tại thực lực của ta, cho dù đánh giết không được kia Phong tôn, yếu đối kháng trong lời nói, hắn là không có vấn đề.” Nhạc Thành nói.

“Nhiều Tạ huynh đệ, chính là hiện tại cũng không phải thời điểm, đến lúc đó, tự nhiên sẽ không cùng ngươi khách khí.” Huyền Tiêu nói.

“Đi thôi, chúng ta trước đi ra ngoài.” Nhạc Thành nói, tâm niệm vừa động, lập tức cùng Huyền Tiêu hai người đó là ly khai mệnh mông thể giới, nháy mắt xuất hiện ở Hạo Thiên Thấp đại điện phía trước.

“Ra mắt chủ nhân.”

“Bái kiến sư phụ.”

Lang Lễ, Linh Viên hai người cảm giác được Nhạc Thành hơi thở, nhanh chóng thông đình chỉ tu luyện, nhìn Nhạc Thành lúc này khí tức trên thân, hai người cũng là trợn mắt há hốc mồm, còn tưởng rằng là chính mình nhìn lầm rồi.

“Nhạc Thành huynh đệ, người đột phá.” Lúc này Thiên Sát Ma quân cũng đình chỉ tu luyện, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, cảm giác này khí tức trên thân, Thiên Sát Ma quân không khỏi là có chút trương thang cứng lưỡi đứng lên, mới hai mươi năm thời gian, Nhạc Thành dĩ nhiên là theo Tiên quân trung kỳ đột phá tới Tiên quân hậu kỳ.

“Ân, chúng ta cũng nên đi ra ngoài, Hồ Lô linh căn tựa hồ là yếu xuất thế.” Nhạc Thành nói.

“Hồ Lô linh căn... ?” Huyền Tiêu, Lang Lễ, Linh Viên vẫn là đang bế quan bên trong, cũng không biết Hồ Lô linh căn chuyện tình, lúc này nghe Nhạc Thành nói lên, bọn hắn mới biết được, đều cũng có đó nghi hoặc.

Nhạc Thành lập tức đem Hồ Lô linh căn chuyện tình cùng ba người nói một lần, ba người mới biết được hiện tại bọn hắn đã muốn là ở Bất Chu Sơn trong vòng.

“Nguyên lai là Hồ Lô linh căn xuất thế, phỏng chừng lúc này đây có không ít cường giả tiến đến đi.” Huyền Tiêu nói.

“Chúng ta đi thôi, nên đi ra ngoài ngao du.” Nhạc Thành hơi hơi nói, tâm niệm cùng nhau, tứ người đã là tới kia núi tuyết trong vòng thật lớn bãi đá phía trên.

Bãi đá phía trên, thực lực của chính mình, hiện tại cũng miễn cưỡng có thể cùng này siêu cấp cường giả địa vị ngang nhau, Nhạc Thành khéo miệng ngọt lộ ra một tia mỉm cười, trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân pháp lực bạo phun mà ra, thả người dựng lên lẳng không mà đứng.

“Ha ha, cho ta thu...” Pháp quyết đánh ra, núi tuyết trong vòng, đàn phong bên trong, bảy tòa cao ngất ngọn núi run, lập tức không thể tưởng tượng nổi bình thường đột ngột từ mặt đất mọc lên, một mảnh thần quang sát khí tận trời.

“Sưu sưu sưu...” Một mảnh tiếng xé gió mà qua, bảy tòa núi tuyết dĩ nhiên là trực tiếp hóa thành thất mặt bàn tay lớn nhỏ phiên kỳ trôi nổi ở tại Nhạc Thành trước người, thần quang tràn ngập bên trong, nói không nên lời huyền ảo, Huyền Tiêu, Lang Lễ, Linh Viên, Thiên Sát Ma quân nhìn thấy đều là kinh ngạc không thôi, đặc biệt Thiên Sát Ma quân, hắn chính là biết này đại trận uy lực, trong lòng biết này đại trận dĩ nhiên là bị Nhạc Thành thật sự luyện hóa.

“Xuy xuy.” Lập tức thất mặt phiên kỳ thu liễm, hóa thành bảy đạo hào quang rơi vào tới Nhạc Thành thất lưng bốn phía không thấy, không sai đồng thời, cả không gian trong vòng đàn phong biến mất không thấy, lộ ra một mảnh vô ngần liên miên núi tuyết đến.

Mà mọi người chỗ cự thạch cũng biến mất không thấy, mọi người hiện tại chỗ vị trí, đúng là lúc trước Nhạc Thành cùng Thiên Sát Ma quân tiến vào núi tuyết đàn phong bên cạnh.

Một chỗ liên miên núi tuyết bên trong, tam đạo thân ảnh cấp tốc xẹt qua giữa không trung, ba người đứng là Ma Hạt, Xích Hạc, Yêu Lang ba người, mà ở ba người phía sau mấy vạn thước chỗ, lại là có thêm hai đạo thân ảnh cấp tốc đuổi theo.

“Sưu sưu...” Năm người hóa thành lưu quang truy đuổi ở tại này khôn cùng núi tuyết trong vòng, nhưng là Ma Hạt phía sau hai người thoát nhìn tốc độ phải nhanh thượng một ít, nửa canh giờ lúc sau, rốt cục thì đuổi tới ba người phía sau.

“Ma Hạt, các người vẫn là lưu lại đi.” Sau trống không hai đạo thân ảnh bên trong, trong đó một người cũng là nữ, kiều quá một tiếng lúc sau, trường kiếm trong tay bạo lực mà ra, lập tức trường kiếm hóa thành

một mảnh kiếm quang bạo bắn về phía Ma Hạt mà đi.

Ma Hạt thần niệm cảm giác được phía sau kiếm quang bạo lực nhi lường, thân ảnh nhất thời liền từ nay về sau không trốn tránh mà đi, căn bản là không muốn cùng đối phương ngay mặt giao thủ, ba người bọn họ thực lực đều là Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ, chính là đối phương một nam một nữ bên trong, nữ chính là Tiên quân sơ kỳ tu vi thực lực, khó được càng thêm cường hãn, chính là Ma quân trung kỳ tu vi thực lực, chính mình ba người liên thủ, thực lực cũng là yếu kém không ít, cho nên chỉ có thể đủ trốn.

Chính là Ma Hạt tốc độ cũng không có phía sau hai người tới khoái, ngay tại Ma Hạt vừa mới né tránh phía sau một kiếm thời điểm, kia Ma quân trung kỳ tu vi giả thân ảnh cũng quỷ quái xuất hiện ở trước người của nàng, cùng lúc đó thời điểm, tay phải trung một cổ cường hãn ma khí ngưng tụ thành chưởng đao hào quang công kích chém thẳng vào xuống.

Này lão giả Ma quân trung kỳ, trung niên bộ dáng, quần áo áo bào tro, nữ kia dung nhan kiều mỹ, cung trang váy dài, nhất tiên nhất ma hai người liên thủ cùng một chỗ nhưng thật ra cũng không sẽ làm nhân ý ngoại, chỉ cần không phải tiên ma liên minh bên trong nhân, tiên ma đi cùng một chỗ cũng đều là bình thường.

Bất quá lúc này nếu Huyền Tiêu, Nhạc Thành ở trong lời nói, hẳn là có thể nhận ra, này một nam một nữ hai người đứng là ở Hồn Độn hải bên trong lúc trước linh ngộ tám người chỉ nhị, lúc trước hai người này cũng không nhận ra, không biết như thế nào tới này Bất Chu Sơn liên thủ ở tại cùng nhau.

Mất thấy đối phương công kích mà đến, Ma Hạt căn bản không dám có gì khinh thường, muốn nói Ma quân lúc đầu trong lời nói, hẳn Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ thực lực nhưng thật ra có thể miễn cưỡng đối kháng, nhưng là Ma quân trung kỳ, hẳn đã có thể không thể đối kháng.

Quay mắt về phía đối phóng công kích, Ma Hạt quanh thân thượng một mảnh nâu hào quang che thân, cùng lúc đó thời điểm, thân ảnh tựa hồ là nhanh hơn không ít, xuyên qua một mảnh không gian sóng gợn cấp tốc né tránh, cũng không tính toán đối kháng đối phó này một cái công kích.

“Chạy điếu sao.” Trung niên hán tử kia thần nhiên lạnh nhạt nói một tiếng, trên người ma khí cuộn cuộn trong lúc đó, thân ảnh trực tiếp xuyên thấu không gian, cũng lại chắn Ma Hạt trước người.

“Chết tiệt, ta và ngươi liều mạng.” Lúc này Ma Hạt không thể đào thoát, sắc mặt cũng là một mảnh âm lãnh, thao Thiên Yêu khí bạo phun mà ra, cũng không thể đủ khoanh tay chịu chết, trên bàn tay, nổi lên một tầng óng ánh yêu mũi nhọn, chợt quanh thân một cổ yêu mũi nhọn phô thiên cái địa mà ra.

“Ồ ô...”

Không sai đồng thời, Ma Hạt hóa thành hán khổng lồ bản thể, vẫn thượng ngũ vạn thước thật lớn nâu con bò cạp, có vài dài trảo giương nanh múa vuốt, mang theo dày đặc yêu khí uy áp, trong miệng lộ ra sắc bén nanh vuốt, đuôi dài giơ lên, nhất kế tiếp bên trong, ẩn chứa bén nhọn hàn quang, tựa hồ là có kịch độc, cũng có ngập trời cự lực, tùy theo trực tiếp đối với kia Hồi bào lão giả vọt tới.

1290. Chương 1099: Tàn Hồn Cự Thú

“Bản thể, ngươi này là muốn chết.” Kia Hồi bào lão giả hừ lạnh một tiếng, bàn tay tìm hiểu, mạnh mẽ nắm chặt, trước mặt không gian nháy mắt sụp đổ, trước người thao Thiên ma khí ngưng tụ, nháy mắt ngưng tụ thành một đạo thật lớn ma trảo chụp tới Ma Hạt bản thể.

“Sưu.” Ma trảo xuyên thấu không gian, khổng lồ ma trảo vạn vạo khắp không gian, làm cho này vùng trời địa nhất thời kịch liệt lật tạo nên đến, trực tiếp là dung quá không gian, hung hăng hội áp tới Ma Hạt trên người không gian.

Nhìn chăm chú vào đối phương công kích, Ma Hạt trong lòng nhất thời dâng lên một cổ cực độ nguy hiểm cảm giác, lập tức thân hình khổng lồ cấp tốc thay đổi, quát khê một tiếng, trong thiên địa vô cùng vô tận yêu mũi nhọn đó là hội tụ mà đến, ở này quanh thân hình thành một đạo thật lớn yêu mũi nhọn cái chắn.

Ma trảo hung hăng dừng ở kia khổng lồ màu đen cái chấn thượng, ngập trời đích thực ma khí ở một chỗ bên trong tràn ngập mở ra, trực tiếp nếu như được này vùng trời địa không gian, đều trở nên vạn vạo đứng lên, bức này làm cho người ta sợ hãi thanh thế tuyệt đối khủng bố.

“Oành!” một tiếng, đây là cường hân công kích, trực tiếp là đem Ma Hạc ngưng tụ yêu mũi nhọn cái chấn chặn ngang oanh kích mà đoạn, lúc này một cỗ cự lực cũng trực tiếp là xuyên thấu yêu mũi nhọn cái chấn oanh kích ở tại Ma Hạc bản thể trên người, Ma Hạc thật lớn hai mắt ánh mắt nhất thời trở nên nháy mắt ngậy đại ra, trong đầu một mảnh mê muội cùng đau đớn, này Ma quân trung kỳ tu vi giả ở nhất trảo bên trong thế nhưng còn kèm theo thật lớn nguyên thần lực công kích ở bên trong.

Cùng lúc đó thời điểm, Ma Hạc bản thể cấp tốc bị đẩy lui, kia yêu mũi nhọn cái chấn cũng là là phịch một tiếng, rồi đột nhiên nổ mạnh mà khai.

“Sưu sưu...” Cũng vào lúc này, Ma Hạc kia cự vĩ phía trên, hàn quang trạm trạm, xuyên thấu không gian nháy mắt bạo lực giống Hôi bào lão giả.

“Gào khóc...” Yêu Lang cũng hóa thành khổng lồ thượng hơn năm vạn thước bản thể, răng nanh bén nhọn chói mắt, đánh về phía Hôi bào lão giả mà đi, thân thể cao lớn trực tiếp phá khai một mảnh không gian.

“Dát...” Xích Hạc cũng lúc này hóa thành bàng rất lớn đề, yêu khí phóng lên cao, cuộn cuộn quấy một mảnh không gian, cùng kia Tiên quân sơ kỳ cung trang mỹ ** tử chiến ở tại cùng nhau.

Hôi bào lão giả cả người ma khí tàn sát bừa bãi, trong tay một đạo chưởng mũi nhọn bổ ra Ma Hạc cự vĩ, mà đồng thời Yêu Lang đã muốn là lao thẳng tới mà đến.

“Gào khóc... !”

Yêu Lang bản thể rít gào, quanh thân thân một mảnh yêu khí tràn ngập, thật lớn thân hình xoay quanh ở trên không trung, thân thể cao lớn quấy không gian, quanh thân thượng tràn ngập một cỗ cường hân uy áp, há mồm cắn xé mà đi.

“Hai người liên thủ cũng dùng, các ngươi thực lực còn chưa đủ.” Hôi bào lão giả hừ lạnh một tiếng, nháy mắt trong tay cũng một đạo trường thương rời khỏi tay, trường thương phía trên thần quang rạng rỡ, hẳn là tới tiên khí trình tự pháp bảo.

Trường thương giống như như Linh Xà xuất động, thương mũi nhọn nổ rộ, ở trên không bao vây lấy một mảnh cuồng bạo ma khí giống như là một cái thật dài mũi tên nhọn bình thường thứ hướng về phía Yêu Lang thiên phú bản thể mà đi.

“Lang ngao!” Nhưng vào lúc này, trên không trung Yêu Lang khổng lồ bản thể trong miệng mạnh mẽ vang lên một đạo quát chói tai tiếng động.

Mà cùng với Yêu Lang quát chói tai hạ xuống, trên không trung tràn ngập thiên địa thao Thiên Yêu khí hào quang quay chung quanh Yêu Lang khổng lồ bản thể ngưng tụ mà đến, nhất thời cả không gian run rẩy đứng lên, chợt ở một trận cắt qua thiên địa thổ phỉ phò tiếng vang trung, này ngập trời yêu khí hóa thành một con Yêu Lang bình thường hư ảnh khổng lồ bản thể, lập tức này hư ảnh quỷ dị lại là lại hóa thành một đạo cường hân vô cùng âm ba công kích.

“Gào khóc ngao...”

Một mảnh sỏi tru thanh chỉ bên trong, kia cỗ tràn ngập mà khai thật lớn thanh âm, làm cho cả không gian trực tiếp chớp lên không dứt, phá hủy một mảnh không gian thổi quét hướng về phía kia Hôi bào lão giả mà đi.

“Cho ta phá.” Hôi bào lão giả pháp quyết cùng ban, trên không trường thương phía trên một mảnh thương mũi nhọn rồi đột nhiên đẩy trời khuếch tán, lập tức áp chế ở tại một mảnh âm ba công kích phía trước, vô tận ma khí áp chế bên trong, âm ba tiếng động nhất thời cấp tốc yếu bớt.

“Ca, ca...”

Kia âm ba công kích cùng thương mũi nhọn chạm vào nhau, một mảnh hư không đó là bay nhanh lan tràn mở ra, ngăn ngừa nháy mắt đó là hiển lộ ra một mảnh thật lớn hư không, ánh sáng đều bối cảnh nuốt trong

đó.

“Thình thịch oành...”

Hư không phá dưới, Yêu Lang thân thể cao lớn trực tiếp bị đánh bay, trong miệng đã muốn là phun ra nhất miệng máu tươi.

“Ma Hạt, giao ra đồ vật này nọ đến đây đi.” Không sai đồng thời, kia áo bào tro hán tử cũng không có ở đuổi giết Yêu Lang, mà là nháy mắt lại đuổi giết hướng về phía Ma Hạt mà đi.

Này áo bào tro hán tử trong tay pháp quyết đánh ra, trên không trường thương lại bạo lực mà lên, bị bằm một mảnh thao Thiên ma khí phá không xuống.

Ma Hạt thân hình khổng lồ bên trong, cự vĩ xuyên thấu không gian tiến ra đón, cũng nháy mắt bị đẩy lui mà quay về, kia thương mũi nhọn tốc độ không giảm, thẳng tắp bạo lực xuống, quay mắt về phía này một cái Ma quân trung kỳ tu vi giả, Ma Hạt cũng là nơi chốn đã bị áp chế.

“Muốn đồ vật này nọ, ta chết cũng không tiện nghi người.” Ma Hạt rít gào một tiếng, biết rõ chính mình không địch lại, chỉ cũng vô pháp đào thoát, chỉ có liều mạng, thân hình phía trên, hai chân trước huy động, quấy một mảnh không gian mảnh nhỏ lại công kích mà lên.

“Bang bang...” Không Gian Bạo Liệt, Ma Hạt bản thể lại đánh bay.

“Vây người phải đi chết đi.” Hôi bào lão giả một tiếng hừ lạnh, thân ảnh nhân cơ hội mà lên, trong tay ngưng tụ một đạo thượng mấy vạn thước chưởng ấn bức xé không gian bạo lực xuống.

Ma Hạt thật lớn trong hai mắt lộ ra tuyệt vọng, thực lực của nàng, căn bản không thể cùng đối phương đối kháng, không nghĩ tới lần này tới Bất Chu Sơn dĩ nhiên là yếu lưu lại chính mình một cái mệnh.

“Không nghĩ tới ở trong này còn có thể gặp phải người quen.” Một đạo cười khê thanh phá không xuất hiện.

“Thối lui đi.” Không sai đồng thời, một đạo quát nhẹ thanh dừng lên, một đạo thanh mang dấu móng tay vụn vụn một mảnh không gian hung hăng trảo hướng về phía kia Hôi bào lão giả mà đi, dấu móng tay dưới, hư không run rẩy đứng lên.

Trống rỗng xuất hiện nhân, đúng là Nhạc Thành, Huyền Tiêu, Lang Lễ đám người, ra tay, cũng là Lang Lễ.

“Yêu quân trung kỳ.” Cảm giác được một trảo này thực lực, kia Hôi bào lão giả sắc mặt đại biến, làm sao còn dám tiếp tục đuổi giết Ma Hạt, trong tay một chưởng cấp tốc bay vòng, nghiêng hướng về phía Lang Lễ nhất trảo, hai người đón chào lúc sau, sau đó chung quanh không gian nhất thời là một mảnh tĩnh mịch.

“Ba! Ba! Ba! Ba!”

Nháy mắt, một mảnh lực phá thanh trực tiếp nứt toác, áo bào tro hán tử kia một đạo chưởng ấn kế tiếp sụp đổ, chung quanh không gian sóng gợn bị nổ tung một mảnh, kia áo bào tro hán tử thân hình cũng bị trực tiếp đánh bay.

“Nhạc môn chủ.” Ma Hạt nhìn chăm chú vào tiền không xuất hiện Nhạc Thành cùng Thiên Sát Ma quân, nhất thời lộ ra kinh hãi, thu hồi bản thể trước tiên đi ra Nhạc Thành bên người.

Xa không bên trong, Yêu Lang, Xích Hạc còn có kia yêu ** tử cũng thấy được Nhạc Thành mấy người, nháy mắt thu hồi bản thể đã là tới Nhạc Thành bên người, ba người nhất thời chào: “Ra mắt Nhạc môn chủ.”

“Các người như thế nào bị người đuổi giết.” Nhạc Thành hơi hơi nói, ánh mắt nhìn chăm chú vào kia áo bào tro hán tử cùng cung trang nữ tử, trong mắt cũng là có đó kinh ngạc, hai người này tiến vào đều là lúc trước cùng chính mình, Huyền Tiêu bọn người ở tại Hỗn Độn hải linh ngộ tám người, nhớ rõ lúc trước này nữ chính là Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu mà thôi, hiện tại dĩ nhiên là Tiên quân sơ kỳ, này tốc độ tiến bộ cũng là khoái a, xem ra cơ duyên tuyệt đối là không ít, ra mời này Tiên Ma giới trong vòng, cũng không phải chính mình tốc độ tu luyện mới khoái.

Kia áo bào tro hán tử lúc trước thực lực Nhạc Thành nhớ rõ hẳn là Tiên quân sơ kỳ đi, hiện tại cũng đột phá, hai người này liên thủ ở tại cùng nhau, cũng là làm cho Nhạc Thành cảm giác được một tia ngoài ý muốn.

“Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, Thiên Sát Ma quân.” Lúc này, kia áo bào tro hán tử cùng cung trang nữ tử cũng nhìn chăm chú vào Nhạc Thành cùng Thiên Sát Ma quân đám người, cảm giác mọi người thực lực, nhất thời sắc mặt chính là nan thoát nhìn.

“Nhạc môn chủ, chúng ta tại đây Bất Chu Sơn chiếm được hai kiện thần khí, không nghĩ tới hai người này thế nhưng vẫn truy sát ta nhóm, vừa mới may mắn Lang Lễ đạo hữu ra tay, bằng không ta đã có thể thảm.” Ma Hạt đối Nhạc Thành nói, lập tức cảm kích nhìn Lang Lễ liếc mắt một cái.

“Hai kiện thần khí.” Nhạc Thành hơi hơi kinh ngạc, hai kiện thần khí, khó trách kia hai người kia hội đuổi giết Ma Hạt ba người, xem ra này Bất Chu Sơn bảo vật thật đúng là không ít a, dĩ nhiên là liên tiếp thần khí đều có thể đủ tìm được.

“Ha ha, ta còn tưởng rằng là ai đâu, nguyên lai là lưu thương Ma quân, mây khói tiên tử các người a, Ma Hạt ba người cùng chúng ta thật có chút giao tình, các người vẫn là đi thôi.” Thiên Sát Ma quân nói.

“Kim Giáp Chiến Thần, Thiên Sát Ma quân.” Hai người này nhìn chăm chú vào mọi người thực lực, sau đó oán hận nhìn thoáng qua Ma Hạt ba người, cũng chỉ có thể đủ sức nhanh chóng rời đi, thực lực của đối phương trình tự, không là bọn hán có thể đối kháng, đặc biệt Kim Giáp Chiến Thần thanh danh, đó là đã muốn có thể dọa lùi bọn hán.

“Hai người này nhưng thật ra thức thời.” Nhạc Thành thầm nghĩ một tiếng, thế nhưng hai người này đi rồi, cũng không cần phải ... Đối phó bọn hán, cứu này Ma Hạt ba người, cũng là bởi vì cùng Ma Hạt ba người coi như là quen biết một hồi, nhắc tay chi lao mà thôi.

“Đa tạ Nhạc môn chủ.” Nhìn thấy hai người kia rời đi, Ma Hạt ba người cũng là thở dài nhẹ nhõm một hơi, này mệnh xem như kiểm đã trở lại.

“Nhắc tay chi lao mà thôi, các người ba người vẫn là sớm đi rời đi đi, phương diện này hội càng ngày càng nguy hiểm, không là của các người thực lực có thể tới.” Nhạc Thành đối ba người nói.

“Nhạc môn chủ, này hai kiện thần khí liền giao cho Nhạc môn chủ chứ, còn thỉnh nhạc môn trụ để cho ta nhóm giữ ở bên người mãi cho đến đi ra ngoài Bất Chu Sơn, hiện tại không ít cũng biết chúng ta ba người chiếm được thần khí, phỏng chừng nếu gặp được một ít cường giả trong lời nói, chúng ta ba khả phiền toái lớn.” Ma Hạt cười khổ một chút, lập tức lấy ra một thanh trường kiếm cùng nhất cây đại đao, theo hơi thở đi lên xem, này hai kiện thần khí thật đúng là tới thần khí trình tự.

“Này thần khí các người vẫn là thu đi, ta còn không tính toán đi ra ngoài, còn không biết yếu bao lâu đâu, các người cùng ở bên cạnh ta, làm theo có nguy hiểm.” Nhạc Thành nói, nhìn thấy này hai kiện thần khí, nếu ở trước kia, Nhạc Thành tự nhiên là đã sớm động tâm, chính là hiện tại, Nhạc Thành cũng không có thấy thế nào thượng, trên người mình đều là thượng cổ thần khí, tự nhiên Lang Lễ trên người đều cũng có thần khí, cũng sẽ không có rất xem ở trong mắt.

Bất quá không phải ba người này mà là mặt khác không biết ba người, Nhạc Thành tự nhiên là không để ý trực tiếp ra tay cùng đoạt, dù sao đây cũng là hai kiện thần khí a, cấp môn trung đệ tử cũng là không sai.

“Nhạc môn chủ, này...” Ma Hạt thần sắc hơi hơi ảm đạm, lập tức cùng Yêu Lang, Xích Hạc nhìn nhau sau, nói : “Nhạc môn chủ, không biết, chúng ta ba người có thể hay không gia nhập Hạo Thiên môn, chúng ta cam tâm tình nguyện bị bố trí hạ nguyên thần ấn ký, người để cho ta nhóm gia nhập Hạo Thiên môn là được.” Nói xong, Xích Hạc, Yêu Lang, Ma Hạt đều là nhìn chăm chú vào Nhạc Thành.

“Các người muốn gia nhập Hạo Thiên môn?” Nhạc Thành đồ là có chút kinh ngạc.

“Không sai, người để cho ta nhóm đi ra ngoài trong lời nói, phỏng chừng cũng là phiền toái không nhỏ, nói sau, chúng ta cũng là vẫn có gia nhập Hạo Thiên môn một tia, chỉ sợ người không đồng ý.” Ma Hạt hơi hơi nói.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào ba người, thần sắc ngẩn ra, trầm giọng nói: “Các người cũng biết, gia nhập Hạo Thiên môn, vậy tuyệt đối không thể phản bội, nếu không trong lời nói, hội so với tử còn thảm.”

“Chúng ta biết, còn thỉnh Nhạc môn chủ thành toàn.” Ma Hạt ba người nhất thời hành lễ, Nhạc Thành thái độ làm người bọn hán cũng là có sở hiểu biết, ba người cũng đều là yêu đạo tán tu, lần trước ở Minh lâm

thời điểm, cùng Lang Lễ, Cửu U song ma, Âm Ma quân bọn người ở tại cùng nhau không thời gian ngăn ngủi, cũng là bao nhiêu đã biết gia nhập Hạo Thiên môn thật là tốt chỗ, đã sớm là có tâm gia nhập Hạo Thiên môn, chính là vẫn cũng không có cơ hội, hiện tại ba người đều là thật tâm tưởng gia nhập Hạo Thiên môn bên trong.

“Được rồi, ta cũng không cần ở các người trên người bố trí nguyên thần ấn ký, lấy các người ba người thực lực, liền vì Hạo Thiên môn trưởng lão đi, đến lúc đó trở lại Hạo Thiên môn bên trong tái an bài các người nhập môn.” Nhạc Thành đối ba người nói, hiện tại Hạo Thiên môn nhập môn đệ tử chuyện tình, đều là La Nguyên ở quản, tự liên Nhạc Thành chính mình đọc không phải rất rõ ràng.

“Đa tạ môn chủ.” Ba người vui sướng, lại hành lễ.

“Nhạc Thành huynh đệ, kia cái gì, không biết ta có thể hay không gia nhập Hạo Thiên môn?” Nhìn thấy Ma Hạp ba người gia nhập Hạo Thiên môn, Thiên Sát Ma quân mỉm cười, lập tức đối Nhạc Thành nói.

“Thiên Sát đạo hữu, người liền đừng nói giỡn, chúng ta vẫn là đi trước đi.” Nhạc Thành mỉm cười nói.

“Ta cũng không phải là hay nói giỡn, ta và người nói thật đi, ta đã sớm muốn cùng người nói, chính là chúng ta rất thực, ta ngược lại là không tiện mở miệng, hiện tại người nhưng thật ra cùng ta nói thật, người gia nhập Hạo Thiên môn, người đồng ý vẫn là không đồng ý, yếu bố trí nguyên thần ấn ký trong lời nói, ta cũng không thành vấn đề, người cũng biết, kia Dương Thiên Thiên chủ đưa con đều bị chúng ta đánh chết, kia Dương Thiên Thiên chủ cũng nhất định có thể là có thủ đoạn tìm được là chúng ta làm, hắn không dám đối phó người, chỉ tuyệt đối sẽ không bỏ qua của ta, ta không gia nhập Hạo Thiên môn, ta cũng không địa phương đã đi.” Thiên Sát Ma quân đối Nhạc Thành nói, hai mươi năm trước, hai người chính là đánh chết kia Dương Thiên Thiên chủ người ấy, này Dương Thiên Thiên chủ cũng không phải là hắn có thể trêu chọc.

“Này...” Nhạc Thành nao nao, lập tức nhìn chăm chú vào Thiên Sát Ma quân nói: “Thiên Sát đạo hữu muốn gia nhập Hạo Thiên môn ta tự nhiên là hoan nghênh cực kỳ, chính là chuyện kể rằng ở phía trước, gia nhập Hạo Thiên môn sau, Hạo Thiên môn quy củ, Thiên Sát đạo hữu cần phải tuân thủ, mặt khác liền không có gì, muốn hay không gia nhập, Thiên Sát đạo hữu chính mình quyết định đi.”

Thiên Sát Ma quân muốn gia nhập Hạo Thiên môn, Nhạc Thành tự nhiên là hoan nghênh, Thiên Sát Ma quân thực lực còn hơn Âm Ma quân đến, đều là mạnh hơn thượng một tia bộ dáng, thực lực tuyệt đối là Hạo Thiên môn cường giả bên trong phía trước mấy bài danh trong vòng, mà hai mươi năm trước hai người đánh chết kia Dương Thiên Thiên chủ người ấy, Nhạc Thành tự nhiên là biết hậu quả, kia Hỏa Viêm nhị quân bây giờ còn ở Luyện Yêu hồ trong vòng đâu, đã muốn bị chính mình đóng hai mươi năm, vẫn đều không có phóng xuất.

“Này ta tự nhiên là biết đến, gia nhập Hạo Thiên môn, dù sao không có chỗ xấu, ta đã có thể gia nhập.” Thiên Sát Ma quân cười nói.

“Tốt lắm, Hạo Thiên môn tự nhiên là hoan nghênh Thiên Sát đạo hữu gia nhập.” Nhạc Thành mỉm cười, có thể có một cường giả gia nhập, Hạo Thiên môn thực lực cũng là lại tăng cường một ít, về phần nguyên thần ấn ký, Nhạc Thành cũng không còn đánh bố trí, Thiên Sát Ma quân cũng tuyệt đối là có thể đáng tin, ở chung lâu như vậy, Nhạc Thành tự nhiên là cũng là có thể nhìn ra được.

“Ra mắt môn chủ.” Thiên Sát Ma quân cũng không có mất cấp bậc lễ nghĩa, hiện tại gia nhập Hạo Thiên môn, có quy củ hay là muốn giảng, hai người quen biết là một chuyện, nhưng là hiện tại gia nhập Hạo Thiên môn, này quy củ cũng là một chuyện.

Bốn người này gia nhập Hạo Thiên môn, Lang Lễ, Linh Viên, Huyền Tiêu đều là mỉm cười, xem ra hiện tại Hạo Thiên môn thật đúng là thanh danh bên ngoài, nếu bình thường môn phái, này vài người tự nhiên là sẽ không gia nhập.

“Vang ầm ầm...” Cả núi non kịch liệt liên tục chấn động liễu tam hạ, không gian lắc lư, tiền không xa xôi chỗ, một mảnh Thất Thái thần quang chiếu rọi lóe ra, lập tức biến mất ở liễu không gian bên trong.

“Dị tượng lại lên, xem ra Hồ Lô linh căn xuất thế sắp tới.” Nhạc Thành âm thầm đạo, lập tức nói: “Chúng ta đi thôi, đến phía trước nhìn xem.”

Mọi người lập tức đi theo Nhạc Thành thả người đi trước, có Nhạc Thành tại bên người, mọi người cũng là dũng khí tăng nhiều, ít nhất nguy hiểm trình độ là muốn giảm bớt không ít.

Một ngày sau đó, tiền không núi non bên trong, đến xương hàn khí càng ngày càng lạnh, Ma Hạt tam người đã là bố trí nổi lên cương vây hộ thân, này hàn khí chỉ sợ là Cửu Thiên Huyền Tiên lúc đầu tu vi giả cũng là tuyệt đối khó có thể đối kháng trụ.

Ngày hôm sau, hàn khí trực gần biến mất, phía trước mây mù càng thêm nồng đậm đứng lên, mà ở tiền không bên trong, thật dày núi tuyết cũng đã muốn là đuổi dần biến mất không thấy.

“Vù vù...” Một mảnh gió nhẹ gào thét quanh quẩn ai không gian trong vòng, nhẹ nhẹ sương trắng lay động, gió này trung tựa hồ là làm cho người ta cảm giác âm phong từng trận bình thường.

“Môn chủ, nơi này đã muốn là Bất Chu Sơn trung ương mảnh đất, trước kia nơi này chính là một mảnh mở mang, cũng không biết khi nào thì lên, phương diện này đã bị sương trắng che, thần niệm tắc nghẽn, nghe nói bên trong nguy hiểm vô cùng, Tiên quân hậu kỳ tu vi giả, cũng có rất ít người có thể chạy ra nguyên thần.” Ma Hạt đối Nhạc Thành nói, tại nơi Bất Chu Sơn bên cạnh Ma Hạt đám người nghỉ ngơi không thời gian ngắn ngủi, đối chung quanh một ít tin tức cũng là không gọi linh thông.

“Tất cả mọi người cẩn thận một chút.” Nhạc Thành nhắc nhở mọi người, mơ hồ trong lúc đó, Nhạc Thành cũng là cảm giác được một cỗ nguy hiểm hơi thở, này Bất Chu Sơn trung ương khu vực, xem ra tuyệt đối không phải hảo sảm.

Mọi người để ý cẩn thận đi tới, ánh mắt chỉ có thể đủ thấy rõ ràng phía trước hai ngàn thước tả hữu khoảng cách, Ma Hạt ba người, còn chỉ có thể đủ là thấy rõ ràng phía trước một ngàn thước khoảng cách không đến, thần niệm rình chung quanh, cũng là đại được ảnh hưởng.

“Phương diện này như là Minh giới bình thường, lạnh lẽo, âm phong từng trận.” Thiên Sát Ma quân nói.

“Sư...” Thiên Sát Ma quân đang nói vừa mới rơi xuống, sương trắng bên trong, cũng một đạo thú ảnh nhảy mắt đánh tới, này cự thú thân hình cũng không lớn, chỉ có mấy chục thước tả hữu, nhưng là thực lực cũng cường hãn vô cùng, ít nhất cũng là có Yêu quân trung kỳ tả hữu thực lực trình tự.

Này cự thú giống như hổ giống như lang, có răng nanh lợi trảo, trên đầu còn có một sừng, quanh thân có thật dày thịt giáp, mở ra miệng rộng, trực tiếp đánh về phía bên trái gần nhất Linh Viên mà đến.

“Muốn chết.” Linh Viên lãnh quát một tiếng, thân hình đồng thời thời điểm cấp tốc xoay, quanh thân hoàng mang run, yêu khí tăng cao, thân hình một cái thuấn di sau chính là một quyền oanh kích ở tại kia cự thú trên người.

“Oanh!” Thật lớn lực lượng phá thanh sau, Linh Viên một đạo quyền ấn hung hăng đã rơi vào cự thú dưới bụng.

“Ngao...” Kia cự thú kêu thảm một tiếng, nhảy mắt thân hình chính là trở nên có chút hư ảo đứng lên, Linh Viên lực lượng thần thông dưới quyền ấn ẩn chứa lực lượng là như thế khủng bố, kia cự thú thân hình nhất thời bắt đầu tắc tắc nứt toác thoát phá, lập tức cả thân hình hóa thành sương khói.

“Hư ảnh, này cự thú chính là tàn hồn.” Nhạc Thành kinh ngạc, này thực lực cường hãn cự thú, thế nhưng chính là tàn hồn mà thôi, cũng không phải thật thể, khó trách này phụ cận không gian trong vòng hơi thở quỷ dị vô cùng, thì ra là thế.

“Gào khóc ngao...”

Cao ngất trong lúc đó, chỉ thấy bốn phía không gian trong vòng, nhảy mắt sương trắng run khuấy động, có là hơn mười chích cự thú hư ảnh xuất hiện ở liễu không gian trong vòng, có giống cự mãng, có giống con ưng khổng lồ, bộ dáng đều là dữ tợn khủng bố, thân ảnh cũng không có thái độ, đều là mấy chục thước tả hữu, nhưng là cường hãn hơi thở, cũng tuyệt đối là khủng bố, mỗi một chích dị thú cũng đều là chỉ ít có Yêu quân trung kỳ tu vi, có, thậm chí là tới Yêu quân hậu kỳ tu vi trình tự thực lực bình thường.

“Cẩn thận.” Nhạc Thành quát một tiếng, pháp quyết đánh ra, cái gì thần thông thúc dục, lập tức bao phủ không gian trong vòng.

“Gào khóc...” Chúng thú rít gào dựng lên, nháy mắt thân hình lại rút nhỏ vài phần, thực lực nháy mắt yếu bớt không ít, chính là cũng cũng không có tiêu tán.

Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, ra mời này đó cự thú cùng Hồng Hoang Thất Tuyệt Đại Trận đại trận trong vòng cự thú không giống với, không thể dùng cái gì thần thông hoàn toàn hủy diệt.

“Sát.” Nhìn thấy này đó cự thú, Thiên Sát Ma quân hét lớn một tiếng, thân hình trực tiếp rút lui, trong tay pháp quyết đánh ra, kia quanh thân ma khí hắc mang sáng, lập tức trong tay dĩ nhiên là tràn ngập một mảnh màu đen quang nhận như tia chớp hướng trước người vẫn mẫn xà bộ dáng cự thú huy đánh mà đi.

“Xuy xuy...” Lang Lễ cũng di động a chưởng ẩn huy đánh mà ra, chưởng ẩn xuyên thấu không gian chớp tới vẫn dữ tợn phi ưng cự thú.

“Rống.” Linh Viên trực tiếp là huy động song chưởng, lưỡng đạo quyền ẩn nổ nát một mảnh không gian bao phủ mà lên.

Huyền Tiêu lúc này cũng là thân ảnh cấp tốc xuyên qua không gian, trong tay một mảnh ngọn lửa ngưng tụ, hóa thành một mảnh biển lửa bao vây hướng về phía vẫn tượng hình cự thú, ngọn lửa bên trong, kia cự thú kêu thảm một tiếng, tựa hồ là đối lửa này diễm rất là kiêng kỵ.

Chỉ có Ma Hạc ba người sắc mặt đại biến, ba người cũng là cấp tốc ra tay, liên thủ đối phó trong đó một con lân giáp cự thú mà đi.

“Đi!” Lúc này, Nhạc Thành thanh âm của rồi đột nhiên vang lên, pháp quyết đánh ra, quanh thân tam vị chân hỏa bạo phun mà ra, cả không gian nhất thời nóng cháy, tam vị chân hỏa bạo phun mà ra trong phút chốc, chỉ thấy từ giữa cửu điều Hỏa Long nhất thời theo không trong hỏa diễm ngưng tụ xuất hiện, lập tức quay cuồng tê rống trứ, hướng bốn phương tám hướng bay đi, mỗi điều Hỏa Long đều tựa như thật sự giống nhau, lân giáp rõ ràng, kia nóng cháy hơi thở lại làm cho lòng người chiến.

Hỏa Long không gian bên trong nóng cháy đạt tới một cái cực vi làm cho người ta sợ hãi tình trạng, không gian bị thiêu hủy ra vô số không gian cái khe, cửu điều Hỏa Long ở trên lộn mèo đàng, rít gào bao trùm cửu chích dị thú mà đi, chung quanh không gian đã sớm là tràn ngập ở tại một mảnh nóng cháy dưới, không gian sáng rực dễ dàng bị hủy diệt, ngọn lửa đầy trời.

“Xuy xuy xuy xuy...” Một mảnh sương khói tiêu tán lúc sau, ba vị chân hỏa quét ngang mà qua, mà lúc này cửu chích cự thú đã muốn là hóa thành sương khói, này đó cự thú cũng chỉ là tàn hồn, xem như tà vật, ba vị chân hỏa vừa vạn là có thể khắc chế vài phần.

“Thành thịch...” Linh Viên hai quyền cũng nổ nát hai tàn hồn cự thú, Lang Lễ lúc này đánh chết kia một con tàn hồn phi ưng cự thú, Huyền Tiêu cũng là không cam lòng rút lại phía sau, nhanh chóng đánh chết một con tàn hồn cự thú.

Thiên Sát Ma quân chưởng ẩn dưới, kia cự thú cũng là trực tiếp bị đánh chết, chỉ có Ma Hạc ba người liên thủ dưới, kia tàn hồn dị thú còn chiếm cứ thượng phong, cái này cũng có thể nhìn ra, Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu hậu kỳ cùng Yêu quân trung kỳ kém chính là quá.

“Tử.” Linh Viên khi thân mà lên, trên nắm tay kim mang lóe ra, một quyền đánh nát không gian, hung hăng đã rơi vào Ma Hạc ba người liên thủ công kích kia một con lân giáp tàn hồn cự thú trên người.

“Bang bang...” Không gian sụp đổ xuống, mà kia tàn hồn lân giáp cự thú cũng tiêu tán ở giữa không trung bên trong không thấy.

“Ồ ô...” Không gian chớp lên, tựa hồ là giống như quỷ khóc thần hào bình thường, lập tức khắp không gian trong vòng, lại xuất hiện hơn mười chích như vậy có cường hãn thực lực tàn hồn cự thú, này đó tàn hồn cự thú xuất hiện, cũng đem mọi người bao vây ở tại trong đó.

“Đều đến ta phía sau.” Nhạc Thành biến sắc, quát một tiếng, trong tay pháp quyết nhất thời thúc dục, nháy mắt quanh thân hắc mang hiện lên, cũng bố trí nổi lên Hắc Âm Chi Thế.

“Hắc Âm Ma Lôi!” Nhạc Thành quát nhẹ, chung quanh không gian ngột mây đen gần đầy, tùy theo trên không mây đen gian hắc điện thiểm thước, tư tư một mảnh làm cho lòng người quý.

Vang âm âm!” Một mảnh điện thiểm Lôi Minh sau, rậm rạp từng đạo màu đen điện trụ theo trên không trung hung hăng đánh xuống.

“Xuy xuy!” Chỉ thấy này khủng bố màu đen điện trụ hạ, này hơn mười chích tàn hồn dị thú đối kháng màu đen khủng bố điện trụ, khí tức trên thân cũng là trực gần tiêu đậm lên, ở này đây trời màu đen điện trụ oanh kích hạ, này đó tàn hồn cự thú khí tức trên thân nhanh chóng càng ngày càng âm đậm.

“Vang âm âm!” Cuối cùng một mảnh màu đen điện trụ oanh kích xuống, khắp không gian không ngừng mà vận vẹo rồi rầm, nháy mắt không gian hoàn toàn sụp đổ, này hơn mười chích tàn hồn cự thú cũng là hoàn toàn bị phá hủy.

Chung quanh sụp đổ to như vậy một mảnh không gian nhanh chóng chữa trị, Huyền Tiêu, Thiên Sát Ma quân mọi người như trước cảm thấy không gian trong vòng chung quanh mệnh môn khủng bố lôi điện hơi thở, ánh mắt bên trong đều là khiếp sợ vô cùng, bọn hắn không nghĩ tới Nhạc Thành thực lực dĩ nhiên là cường hãn tới này từng bước.

Nhạc Thành thu hồi Hắc Ám Chi Thể, đối với vừa mới Hắc Ám Ma Lôi uy lực, cũng là có đó vừa lòng, ra mời chính mình hiện tại tới Tiên quân hậu kỳ tu vi thực lực, hôm nay phú công kích uy lực, hẳn là đều là có thể ở Tiên quân hậu kỳ tu vi thực lực giả bên trong vô địch chứ, tựa hồ là có thể miễn cưỡng đối kháng Tiên tôn lúc đầu.

“Chúng ta tiếp tục đi, rời đi trước nơi này.” Nhạc Thành nói với mọi người đạo, lập tức xoay người tiếp tục đi phía trước mà đi, miễn cho lại bị này đó tàn hồn dị thú khó khăn trụ, cũng không biết này đó tàn hồn dị thú rốt cuộc là có nhiều ít, khó trách Tiên quân hậu kỳ tu vi giả đều là có rất ít nguyên thần có thể đào thoát, bị mấy chục chích như vậy tàn hồn cự thú vây quanh, muốn chạy trốn thoát tuyệt đối là một việc khó.

“Sưu sưu...” Mọi người cấp tốc rời đi tại chỗ, không dám dừng lại lưu.

Theo tiến vào này trung ương khu vực càng sâu, sương trắng càng là nồng đậm đứng lên, gào thét âm phong cũng là càng phát ra cuồng bạo.

“Ô ô...” Hai ngày sau đó, Nhạc Thành mọi người lại lâm vào một cái quỷ dị nơi nội, ô ô chói tai tiếng gầm gừ dựng lên, lập tức chỉ thấy không gian xung quanh hơn mười người khổng lồ mấy chục thước bóng người xuất hiện ở mọi người trong mắt.

Này đó người khổng lồ dáng người khôi ngô, mang theo một tia thú tính, quanh thân hơi thở cũng tới tuyệt đối khủng bố tình trạng, cả người ma khí ngập trời, tựa hồ tu luyện đều là ma công bình thường, tu vi trình tự đều ở Ma quân trung kỳ, có mấy người, cái vẫn là Ma quân hậu kỳ.

“Lại là tàn hồn.” Cảm giác này hơn mười người người khổng lồ hơi thở Nhạc Thành mảy mảy hơi hơi nhú lại, này đó người khổng lồ tựa hồ là cùng Vu tộc có chút quan hệ bình thường.

“Ô ô...” Người khổng lồ rít gào, lập tức lập tức đánh về phía mọi người mà đến, không gian run rẩy, tràn ngập một cỗ cuộn cuộn ma khí.

Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, quanh thân pháp lực bạo dâng lên đến, ẩn đường trung nhất lữ bạch mũi nhọn bắn ra, Âm Dương Kiếm nháy mắt chính là đang bên người xoay quanh không chừng, một mảnh kiếm quang tràn ngập, thân kiếm bên trong bắt đầu ông ông tác hưởng đứng lên, lập tức kiếm quang phô thiên cái địa bình thường bạo lực mà ra, giảo toái một mảnh không gian thật lớn.

“Chết đi.” Lang Lễ quanh thân vô tận yêu khí tung hoành dựng lên, quanh thân yêu khí biến càng ngày càng đậm úc, vết đôi vết rất nặng, nháy mắt liền lên đỉnh đầu đã hình thành một cái mơ hồ có chút đỏ đậm lốc xoáy, lốc xoáy liền như vậy ở Lang Lễ đỉnh đầu cấp tốc xoay tròn, không gian xung quanh xuất hiện nhẹ nhàng không gian cái khe, chung quanh không gian trung bắt đầu có loại phong vân biến sắc hương vị.

“Vù vù.” Theo này nóng cháy yêu khí càng ngày càng dày, càng ngày càng mật, yêu mũi nhọn cũng càng ngày càng rõ ràng, lập tức hóa thành một mảnh ngọn lửa phun ra ở tại không gian xung quanh, trực tiếp đem ba tàn hồn người khổng lồ thổi quét ở bên trong.

Linh Viên, Thiên Sát Ma quân, cũng ở bắt đầu triển khai oanh kích, đối với này đó tàn hồn thể, cũng chỉ có phá hủy mới được.

Lúc này Huyền Tiêu, trong tay một đạo yêu khí hóa thành khủng bố không gian lốc xoáy, lập tức lấy một loại bài sơn đảo hải xu thể hướng ba tàn hồn người khổng lồ thổi quét mà đi, không gian lốc xoáy bên trong cuồng bạo lực lượng lẫn nhau đè ép, phát ra một loại Chi Chi tiếng rít. Chung quanh không gian trung một mảnh phong vân biến sắc, giống như là tiếp cận nhật nguyệt vô quang trạng thái bình thường, sương trắng bị kích tán ra đi, đồng thời theo này lốc xoáy thổi quét mà đến, phạm vi hơn mười dặm trong vòng, khoảng cách xuất hiện không gian cái khe.

“Xuy! Xuy! Xuy!” Ba tàn hồn thể nháy mắt biến mất ngay tại chỗ bị Huyền Tiêu đánh chết.

“Âm Dương Kiếm, phân.”

Nhạc Thành đánh chết một cái tàn hồn thể lúc sau, trong tay pháp quyết biến hóa, mấy tàn hồn người khổng lồ huy động mang theo bàng bạc cự lực vọt tới, cũng ở không gian trung quỹ dị nháy mắt ngưng trệ, tựa hồ là bị nhất cổ vô hình lực đều bao vây ở tại trong đó.

Không sai thì Âm Dương Kiếm chia ra làm cửu, lập tức lại phân hoá, cuộn cuộn chói mắt kiếm quang chợt phun phát ra, vô số Âm Dương Kiếm thượng kiếm quang đã trở thành một cái kiếm quang hải dương bình thường, chói mắt màu trắng kiếm quang cuộn cuộn như sóng lớn, đem Nhạc Thành trước mặt thượng hơn mười vạn thước khu vực hoàn toàn bao phủ ở một mảnh vô tận kiếm quang giữa.

Nháy mắt này phô thiên cái địa kiếm quang cùng mấy người ... kia tàn hồn người khổng lồ ngay tại trên không trung hung hăng va chạm ở tại cùng nhau, thật lớn lực lượng kích tán, khắp không gian ở vô tận kiếm quang trung một lát liền da nẻ ra có vài thật lớn cái khe.

Thật lớn lực đánh vào lượng đem hạ không núi non biến thành nhất mảnh nhỏ bình nguyên, sở tòa sơn đầu triệt hoàn toàn để biến mất ngay tại chỗ giống như chưa từng có xuất hiện quá, mà lúc này kia mấy tàn hồn người khổng lồ cũng bị Nhạc Thành Âm Dương Kiếm trực tiếp giảo toái.

“Ô ô...” Ở này chém giết bên trong, chung quanh không gian tựa hồ là đã bị kềm chế, lúc này hơn mười người tàn hồn thể người khổng lồ theo xa xa sương trắng trong vòng lao ra.

“Ô ô...” một mảnh quỹ dị chói tai tiếng gầm gừ quanh quẩn ở liễu không gian trong vòng, lại xuất hiện này đó tàn hồn người khổng lồ chạy chồm mà ra, thật lớn đích tay trung còn tại biến hóa các loại cực kỳ phức tạp tư thế.

Nháy mắt, chỉ thấy lúc này này tàn hồn người khổng lồ thân hình nháy mắt tăng vọt đứng lên, một đám đều là đến thượng vạn thước lớn nhỏ, toàn thân chợt bị một mảnh lóe ra yêu dị sáng bóng được đến thịt giáp bao vây lấy.

Mà cùng lúc đó thời điểm, mọi người cảm nhận được một cỗ mãnh liệt hơi thở áp lực cùng một mảnh đến từ không gian mãnh liệt cảm giác áp bách, chỉ thấy tại đây bốn phía sương trắng bao phủ không gian trung, kia hai mươi cái người khổng lồ bạo trào ra một mảnh thật lớn ma mang che liễu không gian, cường hãn ma khí tràn ngập một cỗ mưa gió nổi lên chi thế, cường hãn hơi thở làm cho khắp không gian bắt đầu run rẩy, mọi người đều cảm giác được một cỗ trời cao dưới thật lớn cảm giác áp bách.

Mọi người lúc này cũng là có đó trợn mắt há hốc mồm đến, Nhạc Thành trong mắt càng thêm là hiện lên một tia kinh ngạc, này đó người khổng lồ thực lực tựa hồ là cũng tăng vọt không ít, cộng lại hai mươi cái người khổng lồ, giống như là hai mươi cái cự sơn bình thường, phá hủy một mảnh không gian, mỗi một cái người khổng lồ thực lực đều là tới Ma quân hậu kỳ đỉnh phong tình trạng bình thường.

Không sai thì khoảnh khắc, kia hai mươi cái người khổng lồ rít gào mang theo ngập trời lực thể nhưng ngạnh sanh sanh đích đập vụn liễu không gian đánh thẳng mà đến, cả không gian đều ở lay động, không gian trong vòng ma khí cuộn cuộn, đem chung quanh không gian hoàn toàn che dấu.

Hai mươi cái người khổng lồ cùng nhau công kích mà đến, kia cường hãn khí thể cũng là tới tuyệt đối làm cho người ta sợ hãi tình trạng, cường hãn lực công kích giống như là theo trời cao phía trên oanh kích xuống, cả trên không từng đạo không gian cái khe trực tiếp sụp đổ, giống như là khắp không trung đều không thể thừa nhận lớn như thế lực lượng.

“Điều lui ra phía sau.” Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, thu hồng pháp quyết lập tức đánh ra, quanh thân pháp lực nháy mắt run.

“Nhiếp Hồn Thiên Nhân.” Nhạc Thành hơi hơi vừa quát, ngừng đầu mà nâng, trong ánh mắt lưỡng đạo Lam mũi nhọn bạo bắn mà ra, một cái thật lớn màu lam không gian thâm động giống như khủng bố hắc động bình thường, nháy mắt chính là ở trên không trung xuất hiện, thượng hơn mười vạn thước đại Nhiếp Hồn Thiên Nhân chung quanh, không gian dòng khí đánh tan mà khai, một vòng vây không gian cái khe quay chung quanh ở chung quanh, này một cái thâm động giống như là theo không gian trong vòng đè ép mà ra bình thường, khủng bố lực lượng bắt đầu lan tràn.

“Vù vù...” Chung quanh không gian hoàn toàn sụp đổ, hiển lộ hư không trong vòng, hai mươi cái người khổng lồ cũng chỉ có này mười lăm mười sáu cái bị phá hủy thành sương khói, còn có năm sáu cái dĩ nhiên là chạy ra khỏi Nhiếp Hồn Thiên Nhân đánh về phía Nhạc Thành mà đến.

“Thật đúng là đủ cường hãn a.” Nhạc Thành hơi hơi kinh ngạc lúc sau, lập tức cũng không có nhiều lắm đắc ý ngoại, này Nhiếp Hồn Thiên Nhân uy lực mặc dù là cường hãn, nhưng là này hai mươi mấy người tàn hồn thể thực lực lúc này cơ hồ đều là ở Ma quân hậu kỳ đỉnh phong tình trạng, Nhiếp Hồn Thiên Nhân cũng vô pháp toàn bộ đánh chết.

Lúc này này hai mươi cái người khổng lồ một kích, Tiên tôn lúc đầu cường giả đều là không dám tùy tiện cứng rắn kháng đi.

“Cho ta tan đi.” Lúc này kia mấy người khổng lồ lao ra Nhiếp Hồn Thiên Nhân, cũng đã muốn là suy yếu vô cùng, Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, tùy ý một đạo chưởng ấn phát ra, nhất thời kia mấy người khổng lồ cũng tan thành mây khói.

Thiên Sát Ma quân đám người nhìn thấy một màn này, khó tránh khỏi lại kinh ngạc, loại thật lực này trình tự, đã muốn là vượt qua tưởng tượng của bọn họ.

Hết thấy phong tiêu tản mát, chung quanh đã ở đã không có kia người khổng lồ tàn hồn thể xuất hiện, chính là chung quanh hơn mười vạn thước trong vòng đã muốn là một mảnh đồng hỗn độn, mặt đất da nê, vô số đỉnh núi san thành bình địa.

“Đi thôi, bất lợi không phải nơi ở lâu.” Nhạc Thành nói với mọi người đạo, lập tức lại đi trước tiên không, miễn cho là lại có này đồ quỷ dị tàn hồn xuất hiện.

Kế tiếp mấy ngày bên trong, Nhạc Thành mọi người lại gặp số ba tàn hồn thể, có rất nhiều người khổng lồ, có rất nhiều dữ tợn cự thú, tựa hồ là viết tới bên trong, này tàn hồn thể thực lực cũng càng ngày càng mạnh bình thường, càng ngày càng khó đối phó.

Tất cả mọi người là tương thang cứng lưỡi, quay mắt về phía này tàn hồn thể, khó trách Tiên quân hậu kỳ, Ma quân hậu kỳ cường giả đều là liên tiếp nguyên thần đều khó có thể trốn tới, nếu như bị này tàn hồn thể vây khốn trong đó, trực tiếp cũng chỉ có bị đánh chết phân.

Ba ngày sau đó, Nhạc Thành đã muốn là cảm giác được phía trước mây mù đã muốn là thần nhiên loãng lên, đã không có hiện tại vậy nồng đậm, thị giác cũng xem càng ngày càng xa, nhưng là không gian xung quanh áp lực nhất cổ vô hình hơi thở như trước là càng ngày càng nặng.

Nhạc Thành cũng cảm giác được một cổ nguy hiểm cảm giác ở cạnh gần, nhìn chăm chú vào tiền không, cũng không biết phương diện này rốt cuộc là có nhiều hơn, còn muốn bao lâu mới có thể đến trung ương nhất khu vực.

“Lang Lễ, Linh Viên, các người đều đến Hạo Thiên Tháp trong vòng đến đây đi, này chung quanh có chút quỷ dị.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào chung quanh đối mọi người đạo.

Pháp quyết nơi nơi, Hạo Thiên Tháp xoay quanh mà ra, Nhạc Thành đem mọi người thu vào Hạo Thiên Tháp trong vòng, này nếu gặp gỡ nguy hiểm, chính mình nếu hơi có sơ sẩy, Ma Hạo đám người sẽ có nguy hiểm, vẫn là rõ ràng làm cho mọi người cùng nhau tiến vào Hạo Thiên Tháp trong vòng chính mình cũng yên tâm.

Thu hồi Hạo Thiên Thập, Nhạc Thành chậm rãi đi phía trước mà đi, thần niệm phóng thích vẫn là rình ở tại phụ cận bên trong.

“Vù vù...” Tiễn không bên trong, cao ngất một đạo cự vĩ xé rách không gian, xem chừng theo không gian xuyên thấu mà ra, xem chừng không thua tam vạn thước dài, mấy ngàn thước khổng lồ, xuyên thấu không gian hung hăng liên tục hướng về phía Nhạc Thành.

“Xuy...” Nhạc Thành thân ảnh thi triển tốc độ thần thông nháy mắt bạo lui biến mất ngay tại chỗ, cự vĩ hung hăng nện xuống, nháy mắt mặt đất phía trên xuất hiện một cái thương mấy ngàn thước hồ to, giống như một cái Trường Giang và Hoàng Hà bình thường, bốn phía vô số vài trăm thước, mấy chục thước cái khe lan tràn mở ra.

Mặt đất tựa như động đất bình thường đang run động, cuồng bạo hơi thở bạo phun thổi quét ở tại trên không bên trong.

Nhạc Thành thân ảnh lại xuất hiện thời điểm, đã muốn là ở mấy vạn thước ở ngoài, mà Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện thời điểm, một cái ít nhất là có thêm tám vạn thước lớn lên khổng lồ cự mãnh nháy mắt liền xuất hiện ở trên không trung, khổng lồ bản thể thượng, có một mảnh phiến thật dày thanh màu vàng vậy, bộ dáng cũng không xong như là cự mãnh, lại tựa hồ là giống Long Nhất bàn, quanh thân hơi thở cũng có chút Long tức hỗn loạn trong đó.

Theo này giống như Long giống như giao kênh càng xuất hiện, hai mắt gắt gao nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, thật lớn trong miệng nhất cổ cuồng bạo yêu dị lực mũi nhọn bạo lực mà ra, trực tiếp là xuyên thấu không gian bàn hưởng Nhạc Thành công kích mà đến.

“Lại là tàn hồn thể, thực lực tựa hồ là tới Yêu quân lúc đầu.” Nhạc Thành có chút kinh ngạc, này vẫn là tại đây Bất Chu Sơn trong vòng, lần đầu tiên gặp phải thực lực cực mạnh tàn hồn thể.

“Long Khiếu Cửu Thiên.” Nhạc Thành một đạo quát nhẹ, thần sắc trầm xuống, cũng chuẩn bị trực tiếp bố trí nổi lên Kim Long thân thể cùng Long giáp.

“Ngao...” Từng đạo thật lớn âm ba công kích theo Nhạc Thành trong miệng phát ra, thật lớn âm ba công kích nhất ba tiếp theo nhất ba chặt chẽ tương liên, lập tức bao vây hướng về phía kia kênh càng mà đi.

“Gào khóc ngao!” Mấy đạo Long tiếng kêu lập tức dựng lên, có vài cự long hư ảnh theo âm ba trung rít gào mà ra, theo đó là đánh về phía kia giao long tàn hồn thể mà đi, này hết thấy cũng là ở trong nháy mắt thời gian mà thôi, có vài cự long hư ảnh nháy mắt chính là theo kia khổng lồ giao long trên người xuyên qua.

“Ồ...” Chối tai thấp mình thanh theo kia Kim Long trong bụng phát ra, há mồm một đạo quỷ dị thanh mang bạo phun mà ra, này thanh mang uyển như thực chất hóa, dĩ nhiên là có thể ngăn cản Nhạc Thành Long Khiếu Cửu Thiên thể công, thân thể cao lớn chích hơi hơi lui ra phía sau mà thôi.

“Quả nhiên là có chút quỷ dị.” Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, này giao long tàn hồn thể thực lực tuyệt đối là khủng bố.

“Âm Dương Kiếm, Lục Tiên.” Nhạc Thành trong tay pháp quyết biến hóa, Âm Dương Kiếm ở ẩn đường bạo lực mà ra, Âm Dương Kiếm thượng, một mảnh liên miên không dứt kiếm quang phô thiên cái địa bạo phun mà ra, đem cả to như vậy không gian đều là bao vây ở trong đó.

Kia giao long cũng thân hình bốc lên, lại một mảnh thanh mang bắn nhanh mà ra, bao phủ ở tại chung quanh không gian.

Kiếm quang tràn ngập, không gian tràn ngập một mảnh chói mắt thần quang, một tiếng kim thiết giao kích bàn thanh âm của, mạnh thẳng theo kia giao long phun ra một mảnh thanh mang trung truyền ra, kia một mảnh thanh mang trực tiếp bị Âm Dương Kiếm một phân thành hai, theo sau thanh mang nháy mắt sụp đổ, theo giữa hiển lộ ra kia giao long thân ảnh khổng lồ.

Giao long cái trán phía trên xuất hiện một mảnh dài hẹp thần nhiên cái khe, ra mồm trang nghiêm đã muốn thương ở tại Âm Dương Kiếm dưới.

“Sưu sưu...” Đã ở không sai đồng thời thời điểm, này giao long một đạo cự vĩ không biết khi nào thì đã muốn là xuyên thấu tới Nhạc Thành phía sau, mang theo phá hủy không gian lực.

“Oanh Thiên Nhất Kích.” Nhạc Thành lập tức thân hình quay lại, quanh thân kim mang run, trong tay đồng thời ngưng tụ một đạo quyền ẩn đón nhận.

“Vang âm âm.”

Mở mang không gian bên trong bạo vang dựng lên, Nhạc Thành một quyền dừng ở kia cự vĩ phía trên, nhất thời kia giao long cự vĩ ao đi vào một cái hố to, lập tức cũng quỷ dị lại khôi phục.

Mà Nhạc Thành ngược lại là bị chấn lùi lại mấy bước, này giao long thực lực tuyệt đối khủng bố.

Nhạc Thành sắc mặt có chút ngưng trọng đứng lên, phía trước mấy ngày chính mình gặp được này tàn hồn thể mặc dù là khủng bố, nhưng là đều không có gì linh trí mà nói, mà lúc này này giao long tựa hồ là mình sinh ra một tia linh trí, hơn nữa thực lực cường hãn, đã có thể khó có thể đối phó hơn.

“Ồ ô.” Giao long tê mình, tựa hồ là nghĩ đến trên đầu bị Nhạc Thành Âm Dương Kiếm cắt vỡ cảm thấy nổi giận, nhất thời quanh thân hơi thở càng thêm cuồng bạo đứng lên.

“Xuy xuy...” Một mảnh quỷ dị tiếng vang xuất hiện, cũng làm cho Nhạc Thành cảm thấy quỷ dị một màn cũng là xuất hiện, chỉ thấy này giao long toàn thân ở cuồng bạo hơi thở run dưới, cũng hóa thành cả vật thể màu đỏ bộ dáng, đồng thời trên đầu, lại sinh ra tám dūr tợn đầu, thành một cái cửu đầu quái vật, theo loại này thay đổi đột ngột, này cửu đầu quái vật thực lực hơi thở tựa hồ là lại mạnh hơn không ít.

“Cửu Anh.” Nhạc Thành trong óc bên trong nhanh chóng nhớ lại, hồng hoang là lúc, Vu tộc bên trong có một cái Cửu Anh cường giả, nghe nói chính là vẫn đã rơi vào vu yêu đại chiến trong vòng, chẳng lẽ này tàn hồn thân thể chủ nhân, chính là kia Cửu Anh cường giả có thể nào.

“Vù vù...” Lúc này cũng không có dư thừa thời gian đánh giá, chỉ thấy kia cửu đầu kình cang đã muốn là phun ra chín đạo huyết vụ bạo lực mà đến, cường hãn hơi thở dưới, cả không gian đều đang run rẩy.

“Cho ta phá.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, vừa nói xong, thân hình chợt lóe, Âm Dương Kiếm thượng mạnh nổ bắn ra ra cuộn cuộn kiếm khí, kiếm khí mãnh liệt bàng bạc cấp tốc hướng về bốn phía lan tràn, nháy mắt chung quanh liền bao vây ở tại một mảnh bóng kiếm trung.

“Diệt Ma.” Chỉ thấy phô thiên cái địa liên miên mãnh liệt bóng kiếm nơi đi qua, chung quanh không gian dòng khí đều là bị giảo thành mảnh nhỏ, này không gian trung hoàn toàn bị kiếm quang lung bao ở trong đó, ngập trời kiếm quang trực tiếp là phong tỏa khắp khu vực không gian.

“Ca ca ca ca...”

Một mảnh bóng kiếm lưu quang tiêu tán, không gian hóa thành từng đạo mảnh nhỏ kích tán ở tại xa không, họa xuất vô số tối đen không gian cái khe, lúc này cửu đầu quái vật trên người, lại là có thêm rậm rạp hơn một ngàn đạo cái khe, hơi thở nhất thời uể oải đứng lên, nhưng là mỗi có đến hoàn toàn tiêu tán tình trạng, còn tại cảm tức Nhạc Thành.

“Thật đúng là cường a.” Nhạc Thành thầm than, chính mình mặc dù là không có thức dục Hỗn Nguyên Chân Thân, nhưng là là thức dục Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết chính mình lĩnh ngộ cực mạnh nhất chiêu Diệt Ma, không nghĩ tới thể nhưng vẫn là không thể hoàn toàn phá hủy này này tàn hồn thân thể, chỉ một chiêu này, chặn đánh sát Tiên tôn lúc đầu cường giả, cũng tuyệt đối là đủ liễu đi.

“Lại đến.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, kiếm trong tay bí quyết thức dục, kiếm quang đại thịnh, cũng tính toán lại ra tay.

“Nhạc Thành hạ thủ lưu tình, giao cho ta đến đây đi.” Nhưng vào lúc này, trên không bên trong mấy đạo thân ảnh nháy mắt xuyên thấu không gian tới, khi trước một người cấp tốc nhảy đến tiền không, trong tay pháp quyết đánh ra, nháy mắt một đạo hào quang bao phủ ở liễu không gian trong vòng.

“Không gian thần thông.” Nhạc Thành hơi kinh ngạc, mà lúc này Nhạc Thành cũng là đã biết này người tới chính là Thanh Hư Đạo Đức chân quân, phía sau cha vợ, Nghiễm Thành Tử đám người cũng cùng nhau tới.

“Thu.” Giam cầm không gian lúc sau, nháy mắt chỉ thấy Thanh Hư Đạo Đức chân quân trong tay xuất ra một cái Hồ lô pháp khí, pháp quyết đánh ra, pháp khí phía trên thần quang đại thịnh, ra mỗi là một món

đồ không sai thần khí.

Theo này Hồ lô pháp bảo thúc dục lúc sau, kia cửu đầu quái vật trực tiếp là bị Thanh Hư Đạo Đức chân quân thu vào Hồ lô trong vòng.

Nhạc Thành nhìn thấy này hết thấy, không biết Thanh Hư Đạo Đức chân quân yếu này tàn hồn thể có gì dùng, hỏi: “Sư thúc, ngươi yếu này có gì dùng.”

“Ngươi đây cũng không biết, ta đây thần sa Hồ lô chính là cần này đó tàn hồn đến tẩm bổ, thực lực càng mạnh tàn hồn hiệu quả càng tốt.” Thanh Hư Đạo Đức chân quân nói.

“Nhạc Thành, ngươi sư thúc này thần sa Hồ lô chính là Hồ Lô linh căn phía trên trong đó một cái Hồ lô luyện chế, cần này tàn hồn tẩm bổ, này Bất Chu Sơn trung hàng tỉ năm trước vụ yêu đại chiến, để lại không ít tàn hồn, cùng với Hồ Lô linh căn lại xuất thế, này đó tàn hồn thể cũng đều xuất thế, khả cho ngươi sư thúc được không ít thật là tốt chỗ.” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói.

“Thần sa Hồ lô.” Nhìn chăm chú vào Thanh Hư Đạo Đức chân quân trong tay màu đỏ sậm Hồ lô thần khí, Nhạc Thành có chút kinh ngạc, chính mình còn vẫn không biết Thanh Hư Đạo Đức chân quân trên người còn có này Hồ Lô linh căn phía trên gì đó. Kia Hồ lô còn hơn bình thường Hồ lô lớn hơn một tia, thần quang nội liễm, cũng không phải là bình thường thần khí, mà Bất Chu Sơn nội tàn hồn, Nhạc Thành nhưng thật ra đã sớm đoán chính là vụ yêu đại chiến thời điểm sở lưu lại, theo nào tàn hồn bộ dáng có thể đủ nhìn ra đến.

“Nhạc Thành, tiểu tử ngươi lại đột phá, ngươi rốt cuộc ăn cái gì?” Hoàng Long đạo nhân nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, cảm giác Nhạc Thành khí tức trên thân, trong mắt trờng thật to, nếu không tận mắt nhìn thấy, hẳn mới sẽ không tin tưởng Nhạc Thành dĩ nhiên là đột phá tới Tiên quân hậu kỳ.

“Có chút cơ duyên mà thôi, may mắn đột phá.” Nhạc Thành hơi hơi nói.

“Thật đúng là quái vật a, ta còn chưa từng có xảy ra tu luyện giống ngươi nhanh như vậy.” Hoàng Long đạo nhân bất đắc dĩ nói.

“Nhạc Thành, ngươi đến nơi đây thời gian không ngắn đi, có cái gì ... không phát hiện?” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành hỏi.

“Tiểu tử tới thời gian không ngắn, đối kia cũng là mấy ngày hôm trước mới tiến vào, cho nên không có gì phát hiện?” Nhạc Thành nói, đến đây hai mươi năm, chỉ chính mình vẫn là đang bế quan bên trong.

1291. Chương 1100: Thập Đại Thượng Cổ Ma Thú

“Phương diện này phỏng chừng còn có chút đại động tĩnh, chúng ta vẫn là chờ người tới cùng nhau vào đi thôi, đi vào trước cũng không có cái gì sử dụng.” Nghiễm Thành Tử nhìn chăm chú vào tiền không, khẽ cau mày sau nói.

“Không sai, chúng ta tới trước, chỉ cũng không có thể đủ bị người chiếm tiện nghi, làm cho người ta mở đường.” Linh Bảo Đạo Sư nói.

“Lại có cường giả đến đây.” Nhạc Thành mày một cái, thần niệm rình bên trong, sau không có không ít cường giả tiến đến.

“Ha ha ha, Linh Bảo Đạo Sư, ngươi thật đúng là đủ keo kiệt.” Một đạo cười to dựng lên, sau không bên trong, mấy đạo thân ảnh hạ xuống, người tới tổng cộng sáu người, đúng là Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, Trấn Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ, thanh khâu sơn Thanh Đế, còn có Tây Vương Mẫu Thiên Dao sáu người, Lục đạo cường hãn hơi thở tràn ngập không gian, cũng là cường hãn vô cùng, sáu người này thực lực, ra Hạo Thiên Đại Đế ở ngoài, nếu khi xuất ra, chính là đều ở Xích Tinh Tử đám người phía trên.

“Ra mắt sư phụ, sư mẫu, ra mắt chư vị Đại tiên.” Nhìn thấy là sáu người, Nhạc Thành hành lễ đạo, trong mắt hơi hơi nhìn thấy Tây Vương Mẫu Thiên Dao sao, trong lòng nao nao, lập tức không có nhiều sóng to.

“Tiểu tử ngươi lại đột phá.” Nhìn thấy Nhạc Thành, Thương Long Lão Tổ cũng thần tình kinh ngạc, Hạo Thiên Đại Đế đám người cũng là khiếp sợ không thôi.

“Có chút cơ duyên, may mắn đột phá.” Nhạc Thành mỉm cười nói.

“Thương Long, Trần Nguyên Tử, không nghĩ tới các ngươi cũng đến đây, chẳng lẽ lúc này mới các ngươi với Hồ Lô linh căn có hứng thú có thể nào?” Cù Lưu Tôn đối Thương Long Lão Tổ, Trần Nguyên Tử hỏi.

“Này loại bảo vật xuất thế, chúng ta tự nhiên là cảm thấy hứng thú, lần trước Hoàng Trung Lý đều không có được đến, lúc này mới cũng chỉ hảo là tái đến xem vận khí.” Trần Nguyên Tử hơi hơi nói.

“Sưu sưu...”

Nhạc Thành thần niệm rình bên trong, chung quanh lại là có thêm số người tới phụ cận, cũng không dám tới gần mọi người.

Nhạc Thành có chút kinh ngạc, này mấy người dĩ nhiên là chỉ có Tiên quân hậu kỳ tu vi thực lực mà thôi, cũng đều là Tiên Ma giới bên trong một ít tiếng tăm lẫy lừng tán tu.

Một lát thời gian, cũng liên tục có chút cường giả tới gần, thực lực đều là ở Tiên quân trung kỳ hậu kỳ, Ma quân trung kỳ hậu kỳ, còn có Yêu quân trung kỳ hậu kỳ tả hữu, có trên người còn có thương thế, ra mời một đường tới nơi đây, cũng không phải một chuyện dễ dàng tình, phỏng chừng rơi xuống ở trong đó cũng là không ít.

“Nhạc Thành, ngươi đến Bất Chu Sơn có đã bao lâu?” Hạo Thiên Đại Đế đối Nhạc Thành hỏi.

“Thưa sư phụ, đến Bất Chu Sơn có hai mươi năm, chính là đều đang bế quan, cũng là vừa mới ở đây.” Nhạc Thành trả lời.

“Ra mời, lúc này mới Hồ Lô linh căn xuất thế, nhìn chăm chăm nhân không ít cũng không ít, chúng ta thân nhau tốt mưu đồ một chút.” Trần Nguyên Tử thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành cùng Dao Trì Kim Mẫu, Thanh Đế, Tây Vương Mẫu Thiên Dao đám người trong tai.

“Phỏng chừng Tây Phương Giáo, Tiệt Giáo, Yêu tộc, Vu tộc thậm chí đến đây đi, đến lúc đó tuyệt đối là một hồi hỗn chiến, chúng ta tốt đến Hồ Lô linh căn phía trên Hồ lô tuyệt đối là rất khó.” Thanh Đế thần niệm truyền âm ở mọi người trong tai nói.

“Này Hồ Lô linh căn phía trên hội kết xuất bảy Hồ lô, không biết này bảy Hồ lô đều là có chỗ tốt gì?” Nhạc Thành đối mọi người hỏi, đối với Hồ Lô linh căn, Nhạc Thành hiểu biết cũng không phải rất nhiều.

“Ra mời tiểu tử ngươi còn không biết này Hồ Lô linh căn thật là tốt chỗ, này Hồ Lô linh căn chính là thứ nhất linh căn, linh khí sở tới, hàng tỉ năm trước chính là xuất hiện quá một lần, sở hữu bình không không ai biết Hồ Lô linh căn khi nào thì xuất thế một lần, mà hàng tỉ năm trước Hồ Lô linh căn xuất thế, tiếp có bảy Hồ lô, này bảy Hồ lô trong vòng, từng Hồ lô trong vòng nghe nói là có thêm đủ để cho phạm nhân ăn vào sau, trở thành Tiên tôn linh dịch, tựu liên trang linh dịch không Hồ lô, đều là có thể luyện chế thành tuyệt hảo thần khí, kia Thanh Hư Đạo Đức chân quân chính là ngẫu nhiên trung chiếm được một cái không Hồ lô luyện chế ra một món đồ phi thường thần khí.”

“Nghe nói, lão tử Thái Thượng Lão Quân đích tay trung còn có dùng Hồ Lô linh căn phía trên không Hồ lô luyện chế Tử Kim Hồng hồ lô, còn có một kim Hồ lô, nghe nói khả dực hàng vạn hàng nghìn pháp khí, hiện tại là ở Nữ Oa nương nương đích tay trung, cũng không phải bình thường thần khí, nghe nói, còn hơn thượng cổ thần khí cũng là không lắm, đương nhiên trừ bỏ này đó ở ngoài, nghe nói là là tối trọng yếu vẫn là kia Hồ lô trong vòng linh dịch, kia linh dịch chính là thiên địa linh khí hội tụ kết xuất, trừ lâm thời có thể tăng cường pháp lực ở ngoài, còn có thể tăng cường đạp đất thành thánh cơ hội, tác dụng còn hơn kia Hỗn Độn tinh khí cùng Hoàng Trung Lý đều là thân nhau thượng không ít.” Thương Long Lão Tổ thần niệm truyền âm nói.

“Thương Long nói đúng vậy, cho nên Nhạc Thành, ngươi cũng không nên bỏ qua cơ hội này, lần này chúng ta liên thủ, cũng xem mọi người cơ duyên đi, ai được đến chính là ai, yếu là trong chúng ta có người được đến, kia những người khác liền phụ trách hỗ trợ, đừng cho thế lực khác trung nhân ngăn cản.” Trần Nguyên Tử nói.

“Vang ầm ầm...” Trần Nguyên Tử tiếng nói vừa dứt, cả mặt đất lại bắt đầu kịch liệt lắc lư đứng lên, giống như động đất bình thường, tiền không phía trên, một mảnh Thất Thái thần quang xa xa có thể thấy được.

“Hồ Lô linh căn xuất thế sắp tới.” Nghiễm Thành Tử hơi hơi nói.

“Sưu sưu...”

Bên trái một mảnh núi non trong vòng, nháy mắt xuất hiện mười mấy đạo thân ảnh, một mảnh phật quang bao phủ không gian, đúng là Tây Phương Giáo trung cường giả, phía trước nhất bốn người, đúng là Từ Hàng Quan Âm, Văn Thù, Phổ Hiền, còn có Địa Tạng Vương bốn người.

“Hừ, Tây Phương Giáo.” Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, ánh mắt bên trong nhẹ hàn ý tràn ngập mà ra, này Tây Phương Giáo chính mình chính là vẫn nhớ kỹ, này bút trưởng chính mình sớm hay muộn yếu cùng bọn họ hảo hảo tính tính.

Nhạc Thành đánh giá Tây Phương Giáo trung hai mươi nhân thời điểm, cũng có khể cau mày, trong lòng tràn đầy nghi hoặc, này Tây Phương Giáo bên trong mười mấy đạo thân ảnh bên trong, trừ bỏ Văn Thù bốn người lúc sau, còn có tứ đại Kim Cương phật cùng năm phương phật, cứu người phân biệt là bí ma nham thần thông quảng đại bát pháp Kim Cương phật, lạnh động pháp lực vô cùng tận Thắng Chí Kim Cương phật, ma nhĩ nhai bì lô sa môn Đại Lực Kim Cương phật, kim lĩnh không xấu tôn vương vĩnh trụ Kim Cương phật, Đông Phương Bất Động phật, phía nam Bảo Sinh phật, trung ương Bì Lô Già Na phật, phía tây A di đà phật, phương bắc Bất Không Thành Tựu phật.

Này cửu phật thực lực tu vi đều là ở Phật tổ lúc đầu tình trạng trình tự, bỏ lên Từ Hàng Quan Âm, Văn Thù, Địa Tạng Vương đều là yếu kém một ít, mà làm cho Nhạc Thành nghi hoặc chính là tại đây cùng Tây Phương Giáo mọi người bên trong, có bốn đại hán lại rõ ràng không phải Tây Phương Giáo nhân.

Này bốn đại hán ánh mắt tinh quang đầu bắn, cả người ma khí thu liễm, chỉ còn là có thêm một tia hơi hơi tiết ra ngoài, bốn người chỗ không gian mơ hồ đều là không gian sóng gợn tự động nổi lên gợn sóng. Một cái vẻ mặt bừa bãi, giống như cuồng phong bình thường, một cái hơi thở lạnh như băng, làm cho người ta nhìn không được đại khí rừng mình, một cái khí chất cao quý, nhưng là mắt lộ ra cuồng bạo cương quyết khí.

Cuối cùng một cái, cũng chói lợi bình thường, quanh thân quang mang nhàn nhạt tràn ngập, hơi thở cũng là trong bốn người tối bình thản một cái.

Này Tây Phương Giáo chúng người tới chung quanh lúc sau, cũng cũng không nói lời nào, lập tức tới tả trống không một chỗ đỉnh núi phía trên tĩnh tọa, ngược lại là kia bốn đại hán hơi hơi nhìn chăm chú vào Nghiễm Thành Tử, Trần Nguyên Tử đám người.

“Thương Long, Thiên Dao, Thanh Đế, các ngươi xem bốn người kia, có phải hay không bọn hán đã ra rồi?” Trần Nguyên Tử thần sắc trầm xuống, lập tức đối này mọi người thần niệm truyền âm hỏi.

“Bọn hán đã sớm đã ra rồi, ra mời thật đúng là bọn hán bốn, chính là còn có sáu như thế nào chưa có tới, bọn hán như thế nào lại cùng Tây Phương Giáo ở cùng một chỗ.” Thương Long Lão Tổ trong mắt cũng là mặt qua một tia ngưng trọng đến.

“Ra mời là Tây Phương Giáo nhân giựt giây, bọn hán nếu cùng Tây Phương Giáo liên cùng ở tại cùng nhau, nhưng thật ra phiền toái lớn.” Thanh Đế khể cau mày, lo lắng nói, tựa hồ là liên tiếp hán đối bốn người kia đều cũng có đó kiêng kỵ.

“Bốn người kia rốt cuộc là người nào, tựa hồ là có điều bất phàm?” Nhạc Thành hỏi, cũng có thể đủ là cảm giác kia Tây Phương Giáo đội hình bên trong bốn đại hán không đơn giản.

“Bọn hán tổng cộng có mười, khả không phải nhân tộc, thực lực của bọn họ mỗi người cường hãn vô cùng, chỉ sợ là ta gặp gỡ cũng vô pháp làm gì, chỉ có thể đủ là giao thủ thành ngang tay, bất quá kia mười vẫn bị phong ấn, đi ra cũng không có bao lâu, thực lực khôi phục cũng không có nhanh như vậy, thực lực bây giờ phỏng chừng là ở ma tôn hậu kỳ bên cạnh đi, hiện tại động lên thủ đến, ta hán là có thể miễn cưỡng áp chế một cái.” Thương Long Lão Tổ thần niệm truyền âm nói.

Thương Long Lão Tổ nói xong, lập tức thần niệm lại truyền âm nói: “Quên nói, Nhạc Thành ngươi cũng đã biết thiên địa trong lúc đó Thập đại thượng cổ ma thú, bốn người này chính là trong đó bốn.”

“Thập đại thượng cổ ma thú.” Nhạc Thành thật đúng là không có nghe nói qua, trong mắt có chút nghi hoặc đứng lên, này thượng cổ thần thú chính mình nhưng thật ra biết, không nghĩ tới còn có thượng cổ ma thú tồn tại.

”Nhạc Thành, này Thập đại thượng cổ ma thú đều là thiên địa dị vật, người biết rất ít, cho nên người không biết là bình thường, này Thập đại thượng cổ ma thú phân biệt là thứ nhất Thiên ma thú, bản thể phía trên lạc sinh bát cánh, bình sống ở thượng cổ hồng hoang thời đại, thực lực chính là mười đại ma thú trong vòng cực mạnh, nghe nói tại thượng cổ là lúc, từng cùng Bàn Cổ đại thần giao thủ quá.

Mười đại ma thú đệ nhị chính là Địa ma thú: linh loại, vô hình vô sắc, là Thiên ma nguyên linh sở sinh, trước kia tổng bộ ở Minh sơn trong vòng, mười đại ma thú chi tam Kiệt ma thú: lang loại, là Thiên ma nguyên linh phụ lang mà hình, tổng bộ ở âm sơn, tính cách cuồng bạo, tôi không thích nhân tộc, thượng cổ là lúc, đánh chết không ít tộc người, từng được tổ tiên đuổi giết quá, lại bị hấn đào thoát.

Mười đại ma thú chi tứ Âm Ma thú, vu hồng hoang xuất thế, tổng bộ ở Minh giới, cùng Địa Tạng Vương lúc trước còn có chút giao tình.

Mười đại ma thú chi ngũ Viêm ma thú, là Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa là lúc địa viêm biến thành, thực lực rất mạnh, tổng bộ ở cực nam viêm cốc.

Mười đại ma thú chi lục Sân ma thú, chính là Minh giới oan tử linh hồn tụ tập cừu hận sở tạo thành ma thú, thủ đoạn không tầm thường.

Mười đại ma thú chi thất Phong ma thú: chính là Bàn Cổ đại thần khai thiên thì cơn lốc biến thành, lên trời xuống đất, tung hoành tam giới, thượng cổ là lúc, cũng tên là điên.

Mười đại ma thú chi bát Băng ma thú, chính là hồng hoang thời đại thủy nguyên tố biến thành, tổng bộ ở cực Bắc Thái dương chi linh chiếu xạ không đến địa phương.

Mười đại ma thú chi cửu Chiến ma thú, chính là thượng cổ tà ma, quá nhiều theo đuổi lực lượng, lực lượng thần thông cơ hồ là tối thành thánh bên cạnh, thực lực cũng cường hãn vô cùng.

1292. Chương 1101: Tuyệt Thế Cường Giả Đông Hoàng Thái Nhất

Cuối cùng một cái là lượng ma thú: chính là thượng cổ tam giới ngoài ra nguyên linh biến thành, tổng bộ ở phương bắc minh hải, người hiện tại chứng kiến này bốn chính là kia điên, băng ma, chiến ma, lượng ma bốn người.” Dao Trì Kim Mẫu thần niệm truyền âm đối Nhạc Thành nói.

“Còn có bậc này cường giả a.” Nghe được Dao Trì Kim Mẫu nói xong, Nhạc Thành cũng kinh ngạc không nhỏ, này đó cường giả, một đám đều là thuộc loại siêu cấp cường giả.

Nhạc Thành ánh mắt lại đánh giá hướng về phía kia bốn đại hán thời điểm, chứng kiến Xiển giáo chúng tiên cũng ở đánh giá kia bốn cự ma, trong mắt đều cũng có đó kinh ngạc cùng bất an, bốn người này cùng Tây Phương Giáo cùng một chỗ, không thể nghi ngờ là thực lực lớn tăng.

“Nghiêm Thành Tử, Xích Tinh Tử, xem ra các ngươi trùng tu cũng thất bại, khắc khắc.” Tây Phương Giáo bốn đại hán bên trong, kia chiến ma âm lệ nhìn chăm chú vào Nghiêm Thành Tử chờ Xiển giáo chúng tiên nói.

“Chiến ma, không nghĩ tới các ngươi dĩ nhiên là cùng Tây Phương Giáo cùng một chỗ, ra phong ấn, sao không thành thật ngốc, đi ra mây mưa thất thường, đến lúc đó lại bị phong ấn, nhưng là không còn có dễ dàng như vậy đã ra rồi.” Nghiêm Thành Tử mảy mảy động, hơi hơi nói.

“Chuyện cười, chẳng lẽ chúng ta dễ dàng như vậy bị phong ấn có thể nào, đó là các ngươi, xem ra cũng không có cái gì đại đột phá a, Xiển giáo, không gì hơn cái này mà thôi.” Điện hơi hơi nói.

“Không nghĩ đến đây thật đúng là náo nhiệt a.” Phía bên phải sau không bên trong, lại mấy đạo thân ảnh thả người mà ra, một cổ u hồn tiên khí tràn ngập chung quanh không gian, tiến đến cũng Minh giới bên trong cường giả, tổng cộng sáu người.

Nhạc Thành ánh mắt đảo qua, sáu người này tái quen thuộc bất quá, đúng là kia Minh Tôn, Phong Đô đại đế, còn có Ngũ Phương Quỷ Đế bên trong còn lại bốn, Nhạc Thành lúc này cũng cảm giác được này Minh giới sáu người ánh mắt cũng đều là trước tiên ở trên người của mình rình một chút, phỏng chừng này Minh giới bên trong nhân đối với chính mình cũng sẽ không có cái gì thiện ý đi.

“A di đà phật, nguyên lai là Minh Tôn, Phong Đô đạo hữu, đã lâu không gặp.” Địa Tạng Vương khẩu tuyên a-di-đà phật hơi hơi nói, Địa Tạng Vương cùng Minh giới chúng tiên chính là giao tình sâu, Địa Tạng Vương địa bàn ngay tại Minh giới trong vòng.

“Địa Tạng đạo hữu, người tới nhưng thật ra cứ sớm.” Minh Tôn nói nhỏ, lập tức này Minh giới sáu người hơi hơi hướng Tây Phương Giáo đến gần rồi vài phần, này quan hệ cũng là phân rõ ràng, nói không chừng song phương thần niệm truyền âm đã muốn là ở đàm liên thủ chuyện tình.

“Sưu sưu sưu...” Lại là không ít Tiên quân, Yêu quân, Ma quân hậu kỳ, trung kỳ tu vi giả dừng ở bốn phía, Nhạc Thành rình dưới, phát hiện cũng đều là một ít tán tu cường giả.

“Xuy xuy...” Một mảnh tiếng xé gió mà đến, cửu đạo thân ảnh cũng từ trên trời giáng xuống, Nhạc Thành ánh mắt quét tới, trong mắt có chút nghi hoặc, này tới chín người, tất cả đều là Thiên Đình bên trong nhân, đầu lĩnh dĩ nhiên là kia Nhị Lang Thần chi mẫu Dao Cơ Tiên Tử, phía sau còn có tám người, phân biệt là thiên tề nhân thánh đại đế tư thiên chiêu thánh đại đế trung thiên sùng thánh đại đế an thiên huyền thánh đại đế kim thiên nguyên thánh đại đế, còn có tam đại Thiên chủ Bạch Hổ Giam Binh Thần Quân, Chu Tước Lăng Quang Thần Quân, Huyền Vũ Chấp Minh Thần Quân.

“Những điều này là do Thiên Đình đích thực chính cường giả.” Nhạc Thành thầm nghĩ, Thiên Đình đến cũng không phải không người, chính là hẳn là đều là không quá hòa hợp mà thôi, liên kia hôm nay tề nhân thánh đại đế tư thiên chiêu thánh đại đế trung thiên sùng thánh đại đế an thiên huyền thánh đại đế kim thiên nguyên thánh đại đế đám người mà nói, mỗi một cái cũng đều là Tiên tôn lúc đầu thực lực, không thể so Bạch Hổ Giam Binh Thần Quân đám người thực lực kém.

“Yêu Cừu tiên tử, Thiên Đình việc cùng người xưa nay không quan hệ, không nghĩ tới lúc này mới người cũng đến đây.” Nghiễm Thành Tử đối Dao Cơ Tiên Tử nói.

“Vừa vặn trong lúc rảnh rỗi, Hồ Lô linh căn bảo vật như vậy xuất thế, ta cũng đang hảo là mười đến trưởng trưởng kiến thức, xem ra các người Xiển giáo tới thật đúng là đủ sớm a.” Dao Cơ Tiên Tử nhìn chăm chú vào chung quanh mọi người, lập tức ánh mắt mang theo một tia lãnh ý ở Nhạc Thành trên người đảo qua mà qua.

“Hừ, chẳng lẽ là bởi vì Dương Tiễn việc đối với ta không hờn giận sao, vẫn là Thiên Đình việc.” Nhạc Thành mày hơi hơi một vòng, xem ra này Dao Cơ Tiên Tử đối với chính mình khả không có gì thiện ý a, chính mình nhưng thật ra yếu nhiều hơn để phòng một chút mới được.

“A di đà phật, Dao Cơ Tiên Tử đã lâu không gặp.” Văn Thù, Từ Hàng Quan Âm đám người khẩu tuyên a-di-đà phật đạo.

“Chư vị đạo hữu đã lâu không gặp.” Dao Cơ Tiên Tử hơi hơi trả lời, thái độ so với đối Xiển giáo còn muốn đỡ.

Nhạc Thành thần sắc không lộ dấu vết trầm xuống, ra mời này Thiên Đình biết rõ Tây Phương Giáo chính là khơi mào bọn hắn cùng Ma Đạo liên minh bên trong đại chiến, lại vẫn là cam nguyện cùng Tây Phương Giáo hỗn cùng một chỗ, xem ra song phương quan hệ sâu a, này Tây Phương Giáo tựa hồ là sớm đã có sở an bài, nhất định là có đại mưu đồ đi.

“Đều tới sao, ra mời, chúng ta cũng muốn đến thấu vô giúp vui, ha ha...” Sau không bên trong, nhất sang sáng đạo hét lớn tiếng động khuấy động mở ra, thất đạo thân ảnh nháy mắt hạ xuống, một cổ ngấp trời hơi thở cũng áp không mà đến.

“Cộng Công, Chúc Dung, Vu Huyết Ma.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào người tới, dĩ nhiên là Vu tộc cường giả Cộng Công, Chúc Dung, cũng không thấy kia Hình Thiên, này Vu Huyết Ma Nhạc Thành ra mắt mấy, vẫn là nhìn không ra thực lực, hiện tại xem ra, hẳn là ma tôn trung kỳ, phỏng chừng là có sở đột phá đi, trước kia nhìn thấy thời điểm, hơi thở còn muốn nhược thượng một ít.

Còn có bốn ma khí ngập trời người, Nhạc Thành trong lúc nhất thời nhận không ra, thúc dục biến hóa thần thông suy tính, mảy mòi hơi nhú lại, bốn người này, dĩ nhiên là Ma Đạo liên minh trong vòng tứ đại Thiên chủ, trong đó còn có kia Dương Thiên Thiên chủ ở bên trong.

“Không cần kinh ngạc, này Ma Đạo liên minh chính là Vu tộc ngoại duệ, vu yêu đại chiến thời kì, nắm trong tay hồng hoang mặt đất cùng tam giới, đều là Vu tộc cùng Yêu tộc, này hai tộc thực lực còn hơn Xiển giáo cùng Tây Phương Giáo, còn có lúc trước Tiệt Giáo cũng là chút không lắm, ở hàng tỉ năm trước thời điểm còn mạnh hơn hơn.” Trần Nguyên Tử thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai nói.

“Này Tiên Ma giới, Minh giới đều có cường giả, chẳng lẽ Nhân giới bên trong không có cường giả sao?” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào chung quanh không ít cường giả, lập tức đối Trần Nguyên Tử đám người hỏi.

“Tam giới bên trong, Nhân giới thực lực kém cõi nhất, lúc trước Phong Thần Kiếp, cuối cùng phong thần đại chiến sứ hồng hoang lại thoát phá, thánh nhân mượn phong thần chi ký đem vạn loại phân hoá, phạm có cái cốt, tư chất, pháp lực, thần thông sinh linh, cỏ cây hoa nhụy nhân Tiên giới. Cũng thành lập nghịch hướng kết giới, cùng Nhân Gian Giới tách ra, hứa thưởng, không được hạ. Cũng phối hợp Lục đạo, thiên đạo thuộc về Cửu Trọng Thiên cùng nhân Tiên giới, nhân đạo, súc sinh đạo, thuộc về Nhân Gian Giới, A tu la đạo, đối quỷ đạo, địa vực đạo thuộc về Minh giới, từ Minh Tôn quản lý. Chúng ta nhân Tiên giới bên trong cũng không có thánh nhân, cho nên lúc trước ngược lại là đã trở thành tam giới bên trong người bị hại, nhân Tiên giới bên trong, cũng căn bản không có cái gì cường giả, ngược lại là bị Thiên Đình cùng Tây Phương Giáo chậm rãi tầm thực.” Trần Nguyên Tử hơi hơi thở dài.

“Chúng ta đây Nhân giới lúc trước không là có thêm không phải cường giả sao, nhân tộc nhất chúng tổ tiên, bọn hấn đi nơi nào?” Nhạc Thành có chút nghi ngờ hỏi, nhân tộc bên trong tổ tiên cũng tuyệt đối là có thêm không ít cường giả.

“Nhân tộc nhất chúng tổ tiên không không ai biết đi nơi nào, tóm lại, hiện tại Nhân giới ở trong tam giới, căn bản là không có ngẩng đầu cơ hội, trên có Tiên Ma giới, vu yêu hai tộc, còn có tam giáo áp chế, dưới có Minh giới đè ép, cho nên, chúng ta mới muốn nhân cơ hội đại phát động nhân tộc, nếu không trong lời nói, hàng tỉ năm lúc sau, còn có hay không nhân tộc đều rất khó nói.” Hạo Thiên Đại Đế hơi hơi nói.

“Sưu sưu...”

Một mảnh tiếng xé gió lại từ sau phương truyền đến, một mảnh thân ảnh xuyên thấu không gian mà đến, trong lúc nhất thời yêu khí phóng lên cao, người tới tổng cộng là năm người, năm người hơi thở đều là tới vài vị trình độ khủng bố, tu vi thực lực đều là đi vắng Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ bực này cường giả hạ.

“Yêu hoàng Đế Tuấn, Minh Hà lão tổ, còn có yêu sư Côn Bằng.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào tới năm người, còn có một nam một nữ hai người cũng trên người tràn ngập chính là tiên khí, Tiên tôn hậu kỳ tu vi, hai người giống như Kim Đồng Ngọc Nữ bình thường, đều là hai mươi một tuổi bộ dáng, mơ hồ trong lúc đó, Nhạc Thành có thể cảm giác được hai người bọn họ ở trên người còn có một tia yêu khí, này hơi thở cùng Hoàng Long đạo nhân bình thường, hấn là đều là yêu đạo linh tinh, lại dường như bị áp chế yêu khí thành tựu tiên khí.

“Nhạc Thành, hai người kia chính là Kim Hoa đồng tử cùng Kim Trữ tiên tử, đều là Nữ Oa thánh mẫu vật để cưới, bản thể chính là Phượng Hoàng, thực lực rất mạnh.” Nhìn thấy Nhạc Thành nghi hoặc, Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành thần niệm truyền âm nói.

“Thánh nhân vật để cưới.” Nhạc Thành nhin không được nhiều nhìn thoáng qua, không hổ là thánh nhân a, vật để cưới đều là Tiên tôn hậu kỳ cường giả.

Theo này Yêu tộc bên trong cường giả đã đến, Nhạc Thành cảm giác được trong đầu kia hồng bào đại hán hơi hơi run rẩy một chút, lập tức còn lại là tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần, tựa hồ là đang chờ đợi cái gì.

“Hừ...” Nhìn thấy Đế Tuấn, Côn Bằng, còn có Minh Hà lão tổ còn có Kim Trữ tiên tử đám người, Cộng Công hừ lạnh một tiếng, tựa hồ là đối Yêu tộc người vài vị thống hận, này cũng khó trách, hai người đã là hàng tỉ năm thù hận, đã muốn là tới không chết không ngừng tình trạng.

“Hừ...” Minh Hà lão tổ đáp lễ một đạo hừ lạnh, đối Vu tộc cũng là cực kỳ không đợi thấy.

Lúc này không khí có chút quỷ dị, chúng cường giả đều là người quen, cũng không có bất luận kẻ nào nhiều lời nói, trong lúc nhất thời làm cho chung quanh yên tĩnh không tiếng động, chỉ nghe thấy chung quanh có thản nhiên âm gió thổi qua.

“Sưu sưu...”

Lại là một mảnh tiếng xé gió mà đến, tổng cộng là bảy người, đúng là kia La Tuyên, Quy Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Kim Quang Tiên bốn người còn có ba Nhạc Thành đánh giá một chút, nhất nữ hai nam, theo ngoại hình thượng cũng là mơ hồ đoán ra, chính là Tiệt Giáo bên trong kim quang thánh mẫu, dài nhĩ định quang tiên cùng với một mạch tiên dư nguyên.

Bảy người này thực lực, La Tuyên cùng kim quang thánh mẫu hai người hẳn là cực mạnh, năm người khác thực lực, cũng đều là Tiên tôn trung kỳ, đi vắng Xích Tinh Tử, Cù Lưu Tôn đám người dưới.

Ánh mắt đảo qua, Nhạc Thành cũng không có phát hiện Tam Tiêu tam nữ, hơi hơi tưởng tượng, tam nữ đích thực thân bị Nguyên Thủy Thiên Tôn sở phong, thực lực bây giờ, có thể không pháp tới tham gia loại này ra mặt.

Xiển giáo bảy người dừng ở xa xa một chỗ đỉnh núi thượng, ánh mắt nhìn quét mọi người mà qua, nhìn thấy Nhạc Thành sau, Quy Linh Thánh Mẫu, Kim Quang Tiên, Ô Vân Tiên, La Tuyên bốn người đều là khê gât đầu ý bảo, Nhạc Thành cũng lập tức hành lễ.

“Chư vị đạo hữu sớm a, xem ra chúng ta đã tới chậm.” Trên không bên trong, lại mấy đạo thanh ảnh hạ xuống, tổng cộng có năm người, năm người xuất hiện, chung quanh không gian nhất thời bá nhất cổ vô hình hơi thở áp chế, đặc biệt Yêu tộc cường giả, đều cũng có bị áp chế dấu hiệu.

“Ngạo Không đạo hữu, Huyền Quý đạo hữu.” Nhạc Thành hơi hơi kinh ngạc, này tới dĩ nhiên là Thanh Đồng cha mẹ Ngạo Không cùng Huyền Quý này hai cường giả, còn có ba người Nhạc Thành nhất khán, cũng là có chút kinh ngạc, trong đó một cái dĩ nhiên là Kim Hỏa.

Mặt khác hai cái, một cái chính là yêu mị nữ tử, toàn thân dễ thương mê người cực kỳ, một cái hơi thở cùng Kim Hỏa cực kỳ tương tự, hơi thở đi vắng Ngạo Không cùng Huyền Quý hai người dưới, hẳn là cũng là yêu tôn hậu kỳ thực lực cường giả.

Ở này trong nháy mắt, Nhạc Thành cảm giác được kia yêu mị nữ tử cũng ánh mắt có sát ý dấu bắn ở trên người của mình.

“Nhạc Thành huynh đệ, là ngươi a, không nghĩ tới thực lực của ngươi lại đột phá, chúc mừng.” Ngạo Không người ở giữa không trung, nghe được Nhạc Thành thanh âm của, cũng thân ảnh lập tức đã rơi vào Nhạc Thành bên người.

“Ra mắt hai vị đạo hữu, các ngươi như thế nào đến đây?” Nhạc Thành mỉm cười nói, nhìn thấy hai người, còn tưởng rằng Thanh Đồng cũng tại bên người, trong lòng cũng là khe khẽ thở dài, nếu Thanh Đồng đến đây, chính mình thật xa có thể đủ cảm giác được, đây cũng là có không thời gian ngắn ngủi, trong lòng vẫn đều là ở thanh Thanh Đồng đâu.

Không sai đồng thời, Nhạc Thành cũng biến hóa thần thông suy tính này yêu mị nữ tử thân phận, chính mình cùng nàng này hẳn là tổ không nhận thức đi, cô gái này đối với chính mình dĩ nhiên là có sát ý, chính mình cần phải phòng bị một chút mới được.

“Là hẳn...” Khoảng cách Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, này yêu mị nữ tử thế nhưng chính là kia Huyền Tiêu cừu nhân Phương Tôn, yêu tôn lúc đầu cường giả, khó trách đối với chính mình có sát ý, xem ra chính mình đánh chết mấy người ... kia hẳn phải tới nhân, hẳn cũng có thủ đoạn tra được là mình làm, khó trách vừa thấy mặt liền đối với chính mình có sát ý.

“Hừ, ngươi nại ta cùng, yêu tôn lúc đầu, thượng cổ thần thú thân thể lại như thế nào.” Nhạc Thành lập tức không lộ dấu vết đáp lễ một đạo cười lạnh, yêu tôn lúc đầu, hiện tại Nhạc Thành nhưng thật ra cũng không lo lắng.

“Ồ Lô linh căn bảo vật như vậy yếu xuất thế, trong tộc để cho ta tới xem một chút, ngươi là đang tìm Thanh Đồng đi, Thanh Đồng cùng Lục Lăng đều đang bế quan bên trong, tạm thời còn không thể xuất

quan.” Huyền Quý mỉm cười đối Nhạc Thành nói, nhìn thấy Nhạc Thành vẻ mặt, Huyền Quý đoán Nhạc Thành hẳn là cũng là nghĩ đến Thanh Đồng.

“Nhạc Thành đạo hữu, đã lâu không gặp.” Kim Hỏa cũng đến Nhạc Thành hơi hơi thi lễ.

“Ân, là đã lâu không gặp.” Nhạc Thành đáp lễ đạo, nhìn thấy năm người này, đều là thượng cổ thần thú thân thể, Nhạc Thành nhất thời cũng nghĩ tới Tiên Ma giới bên trong Kỳ Lân bộ tộc, Kỳ Lân bộ tộc đó không phải một mình chỉ có Kỳ Lân thân thể thượng cổ thần thú, thượng cổ thần thú đều là vô cùng rất thừa thớt, liền kia thượng cổ thần thú Hóa Xà Ngạo Không, Huyền Quý mà nói, kia cũng là không thể một mình thành làm một người tộc đàn.

Kỳ Lân bộ tộc chính là sở hữu thượng cổ thần thú tạo thành một chủng tộc, tuy rằng đều là yêu đạo, Yêu tộc bên trong nhân thường thường là đem thượng cổ thần thú phân loại đến chính mình Yêu tộc trong vòng, bất quá sở hữu thượng cổ thần thú cũng đều cho rằng chính mình không phải Yêu tộc người trong, cùng Yêu tộc chính là không có bao nhiêu quan hệ, mà sở dĩ tên là Kỳ Lân tộc, chính là này đó thượng cổ thần thú bên trong, Kỳ Lân vi tôn, lại có Kỳ Lân lão tổ trấn thủ, cũng bị tam giới gọi là Kỳ Lân bộ tộc.

Nhìn thấy Kim Hỏa lúc này ở Ngạo Không đám người bên người, Nhạc Thành cảm giác Kim Hỏa ở Kỳ Lân bộ tộc trung, hẳn là cũng là bối cảnh không nhỏ.

“Ngạo Không, Huyền Quý, các ngươi nhưng thật ra thực lực đột phá khoái a, thật đúng là để cho ta ngoài ý muốn.” Lúc này, cũng Thương Long Lão Tổ đối Ngạo Không cùng Huyền Quý hai người nói, tựa hồ cũng đều là người quen.

“Thương Long, Trần Nguyên Tử, Thanh Đế, Thiên Dao, Dao Trì Kim Mẫu, các ngươi nhưng thật ra đồng lòng, mỗi lần đều là cùng nhau.” Ngạo Không hơi hơi đạo.

“Không có biện pháp a, nếu không liên thủ, chúng ta cũng không có cùng các ngươi nhất tranh lực a.” Trần Nguyên Tử ảm đạm cười, này khắp nơi thế lực trung, đều là cường giả không ít, bọn hắn năm người nếu tách ra, căn bản là không thể cùng mọi người đối kháng.

Nhạc Thành hiện tại đánh giá chung quanh hiện tại này nhất chúng cường giả, Thiên Đình Dao Cơ Tiên Tử, thiên tể nhân thánh đại đế tư thiên chiêu thánh đại đế Bạch Hổ Giam Binh Thần Quân chờ, Vu tộc Cộng Công, Chúc Dung, Vu Huyết Ma chờ, Yêu tộc Yêu hoàng Đế Tuấn, yêu sư Côn Bằng, Minh Hà lão tổ chờ, Tây Phương Giáo Từ Hàng Quan Âm, Văn Thù, Địa Tạng Vương, Phổ Hiền, còn có chúng phật cùng bốn thực lực đi vắng Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ dưới thượng cổ ma thú.

Xiển giáo bên trong, có Nghiễm Thành Tử, cha vợ Xích Tinh Tử, Ngọc Đỉnh Chân Nhân chờ, Tiệt Giáo bên trong, có Diễm Trung Tiên La Tuyên, kim quang thánh mẫu chờ, Kỳ Lân bộ tộc bên trong, có Ngạo Không, Huyền Quý chờ.

Tự liên Minh giới bên trong cũng còn có Minh Tôn, Phong Đô đại đế này hai cường giả ở, Nhạc Thành trong lòng khe khẽ thở dài, này chúng cường thực lực bên trong, cùng chính mình từng có tiết còn có một nửa, Minh giới, Tây Phương Giáo, Thiên Đình đều là cùng chính mình từng có tiết, Kỳ Lân tộc trung kia Phong tôn hiện tại đối với chính mình cũng là có địch ý.

Nhìn thấy này đó cường giả, Nhạc Thành cũng chỉ có thể đủ là cười khổ, không nghĩ tới đã biết bất tri bất giác bên trong dĩ nhiên là đắc tội nhiều như vậy siêu cấp cường giả, hoàn hảo chính mình cùng Xiển giáo, Tiệt Giáo đều là sở khiến liên tiếp, bằng không, phỏng chừng chính mình mười cái mạng cũng không đủ tử.

“Vang ầm ầm...”

Mặt đất run rẩy, đất rung núi chuyển, tiền không bên trong Thất Thái thần quang chói mắt, chung quanh trên không bên trong sương trắng lại bị đánh tan một mảnh, một mảnh thần nhiên đích thực thần quang tự xa xa tiền không bên trong dâng lên. Sau đó lấy tốc độ kinh người hướng bốn phía khuếch trương mà đi, lan tràn đến một cái tương đương thật lớn diện tích thì mới vừa rồi đình chỉ xuống dưới.

Tùy theo, một tòa cự đại mà ngọn núi hư ảnh tại đây thần nhiên thần quang lượn lờ trung như ẩn như hiện, một cỗ bàng bạc linh khí tận trời tràn ngập.

“Ha ha, Hồ Lô linh căn sắp xuất thế, ai có thể đủ được đến, vậy muốn xem ai bổn sự.” Cộng Công cười to dựng lên, thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang, cấp tốc bạo lực hướng về phía tiền không mà đi.

“Vậy nhìn xem lúc này mới, ai có bản lĩnh đi.” Yêu hoàng Đế Tuấn cuồng cười một tiếng, cũng suất lĩnh này Yêu tộc chúng cường giả tiến nhập tiền không.

Lập tức khắp nơi thực lực cường giả sôi nổi thân hóa lưu quang, hướng tới tiền không mà đi, trong lúc nhất thời trên trăm lưu quang phá không dựng lên, cường hãn hơi thở xé rách không gian, chung quanh xa xa, có không ít tán tu cường giả do dự một chút, cũng thân ảnh đi theo ở tại mặt sau.

“Nhạc Thành, ngươi chú ý một chút, không thể khinh thường, phương diện này có không ít vụ yêu đại chiến là lúc lưu lại tàn hồn, dị bảo xuất thế, cũng tự do dị vật bảo hộ.” Xích Tinh Tử thần niệm truyền âm đối Nhạc Thành nói xong, cũng theo Xiển giáo mọi người thả người rời đi.

Nhạc Thành trong lòng cũng là cảm kích không thôi, chính mình này cha vợ đối với chính mình tốt thật sự là không phản đối, đủ chiếu cố chính mình.

“Chúng ta cũng đi thôi.” . Trần Nguyên Tử nói, lập tức mọi người cũng thả người dựng lên đi trước tiền không mà đi.

Tiến vào tiền không, nhất thời nhất cổ vô hình trói buộc lực bao phủ ở tại Nhạc Thành trên người, tốc độ nháy mắt mạn thượng không ít, đồng thời trong cơ thể pháp lực đều là vận chuyển yếu mạn thượng rất nhiều.

“Dị bảo xuất thế, dị tượng cùng với, tất cả mọi người chú ý một chút, nhất định thời khắc bảo trì tự thân pháp lực dồi dào, để tránh được tao ngộ rồi đối thủ ám thủ.” Dao Trì Kim Mẫu nói với mọi người đạo.

“Này không gian trong vòng thật đúng là quỷ dị, xem ra lúc này đây, một hồi tranh đoạt là khó tránh khỏi.” Thương Long Lão Tổ nói.

“Lấy chúng ta thực lực, cũng không phải không có nhất tranh lực, đến lúc đó nhưng thật ra phải đề phòng Tây Phương Giáo nhân.” Thanh Đế nói.

“Trước mắt xem ra, Tây Phương Giáo thực lực hơn nữa kia bốn cự ma, nhưng thật ra cực mạnh, chẳng lẽ Tây Phương Giáo thật sự là yếu đại phát động có thể nào.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao nói.

“Lần này các thế lực lớn đều là vì tranh đoạt Hồ Lô linh căn mà đến, này Tây Phương Giáo liên thủ mấy người ... kia cự ma nhất thế đại, cái xem ra Tây Phương Giáo đại phát động đã muốn là có thêm thật lâu dự mưu, hồng hoang thế giới bên trong, vạn vật đều có hưng suy chi đạo, tỷ như năm đó ta thần Long tộc, còn có Phượng Hoàng, Kỳ Lân tam tộc đều là đại phát động quá, sau lại vụ yêu nhị tộc, thậm chí Tiết Giáo, đều là như thế, bất quá đại phát động lúc sau đó là đại suy, nhưng là Tiết Giáo, Xiển giáo, Yêu tộc, Vu tộc đều là còn có thánh nhân trấn thủ, cũng đều là có trọng bảo trấn áp số mệnh, tái như thế nào đại suy, đều có thể đủ giữ lại nguyên khí, chỉ có ta thần long bộ tộc, Phượng Hoàng tộc, còn có kia Kỳ Lân bộ tộc, hàng tỉ từ năm nay liên càng ngày càng suy sụp không chịu nổi.” Thương Long Lão Tổ cảm thán nói.

“Yên tâm đi, ta phỏng chừng Tây Phương Giáo nếu muốn đại phát động cũng không phải một chuyện dễ dàng tình, Tây Phương Giáo một mực tính kế Xiển giáo, Tiết Giáo, ta liền không tin Xiển giáo cùng Tiết Giáo sẽ không có tính kế.” Dao Trì Kim Mẫu nói.

Mọi người chậm rãi đi phía trước mà đi, mà lúc này thời điểm, chung quanh không gian bên trong, Nhạc Thành có thể mơ hồ nhìn đến tiền không phía trên, khắp nơi thực lực cường giả cũng đều là ở thật cẩn thận đi tới, ngọt, Trần Nguyên Tử đột nhiên nhướng mày ra tiếng nói : “Cẩn thận rồi, phía trước khác thường động.”

“A...” Cách đó không xa một thân kêu thảm thiết tiếng động thấu truyền tới, Nhạc Thành nhìn chăm chú mà đi, cũng gặp được một cái Tiên quân hậu kỳ tán tu cùng một cái Ma quân hậu kỳ tán tu đồng thời bị độc thủ, từ dưới đất, ngọt bạo lực ra mấy cái bén nhọn cây mây bình thường vật, hung hăng xuyên thấu bọn hắn khí hải trong cơ thể thế giới, liên tiếp nguyên thần đều không thể chạy ra.

“Sưu sưu...” Không sai đồng thời thời điểm, chỉ thấy cả trên mặt đất nhất thời xuất hiện rậm rạp một mảnh kia bén nhọn cây mây quỷ dị vật, nháy mắt triển hướng về phía mọi người mà đến.

“Cẩn thận.” Tiên không bên trong Từ Hàng Quan Âm đám người thông tri phía sau nhất chúng Phật tổ, mọi người đều tự là Phật quang trản ngập, trong tay tế ra pháp bảo công kích hướng về phía này bạo lực mà đến quỷ dị bén nhọn cây mây vật.

Lập tức Yêu tộc, Vu tộc, Thiên Đình chờ thể lực cũng cấp tốc bổ nổi lên hộ thân cương vây, thúc dục pháp bảo bắt đầu công kích này quỷ dị cây mây.

“Kim Long thân thể, Phong Lô sí, Long giáp.” Nhạc Thành chút không dám khinh thường, nhất chúng siêu cấp cường giả đều là không ai dám khinh thường, hẳn càng thêm là không dám, xem ra này đó quỷ dị vật chính là bất phàm.

“Sư...” Lúc này Nhạc Thành bên cạnh người một cây bén nhọn cây mây xuyên phá không gian, nháy mắt liền phá không mà lên.

“Âm Dương Kiếm.” Nhạc Thành Âm Dương Kiếm bạo lực mà ra, nháy mắt liền bổ vào kia cây mây phía trên, cũng xuy xuy một đạo tiếng vang, Âm Dương Kiếm chặt đứt kia quỷ dị cây mây, nhưng là kia cây mây gãy nhất tiết sau, lại bắn ra nhất tiết xuyên thấu không gian mà lên.

“Xuy...” Trong phút chốc Nhạc Thành căn bản là không kịp phản ứng, kia quỷ dị bén nhọn cây mây đó là bạo bắn ai Long giáp phía trên.

“Ca...” Này quỷ dị vật cũng không có bao nhiêu cường hãn lực lượng, nhưng lại là có thể trực tiếp xuyên thấu một nửa Long giáp, cực kỳ quỷ dị, bình thường Tiên quân sau tu vi giả căn bản là không thể chống cự này quỷ dị vật nhập vào cơ thể.

“Tam vị chân hỏa.” Nhạc Thành vừa quát, trong tay pháp quyết đánh ra, tam vị chân hỏa nháy mắt tràn ngập mà ra, kia quỷ dị vật mới bị đốt thiêu thành tro tàn, cũng làm cho Nhạc Thành vừa mới chính là hoảng sợ.

“Sư sư...”

Lúc này đầy trời bình thường quỷ dị bén nhọn cây mây bạo lực mà ra, chúng cường giả đều là bắt đầu hộ thân công kích, Chúc Dung trên người một mảnh nóng cháy ngọn lửa tràn ngập, tổ vu Ly hỏa dưới hình thành một cái to như vậy không gian, đem Vu tộc cùng Ma Đạo liên minh trong vòng bốn Thiên chủ bao vây ở bên trong, kia quỷ dị bén nhọn cây mây căn bản là không dám gần người.

Yêu hoàng Đế Tuấn chung quanh đã là một mảnh ngọn lửa khuếch tán, Yêu tộc mọi người thân ở trong đó, cũng là không có kia quỷ dị cây mây dám tới gần.

Tiết Giáo bên trong, Diêm Trung Tiên La Tuyên trong tay Vạn Nha Hồ thúc dục, vô số hỏa nha bao phủ ở Tiết Giáo chúng tiên không gian xung quanh, này quỷ dị cây mây tới gần liền gặp bị đốt đốt thành tro tàn.

Kỳ Lân bộ tộc bên trong, Nhạc Thành lúc này cũng nhìn thấy kia một cái cùng Kim Hỏa hơi thở có chút tương tự chính là yêu tôn hậu kỳ cường giả quanh thân một mảnh ngọn lửa cũng bao phủ ở tại Ngạo Không Huyền Quý đám người bên người, cũng này màu xanh cây mây tới gần liền gặp đốt đốt thành tro tàn.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào lão giả kia, lửa này diêm cùng Kim Hỏa trên người cũng là giống nhau như đúc, đoán, này lão giả hẳn là Kim Hỏa trưởng bối, có loại thật lực này cường hãn trưởng bối, cũng khó trách là trước kia chính mình liền cảm giác được Kim Hỏa bối cảnh không đơn giản, xem ra Kim Hỏa ở Kỳ Lân bộ tộc trung địa vị cũng là không thấp.

Xiển giáo bên trong, Thanh Hư Đạo Đức chân quân tế ra ngũ hỏa thất cảm phiền, một mảnh ngọn lửa bao phủ không gian, đem Xiển giáo mọi người đều là bao phủ ở tại trong đó, lửa này diêm cũng không phải phạm vật, này quỷ dị cây mây gặp cũng trong phút chốc có thể đủ đốt đốt thành tro tàn.

Thiên Đình, Tây Phương Giáo bên trong, đều cũng có nhân thúc dục ngọn lửa đối phó này đó quỷ dị cây mây, này đó cây mây cũng vô pháp thay vào đó nhất chúng cường giả, mà mọi người ngọn lửa bên trong, Nhạc Thành cũng là không khó nhìn ra, Yêu hoàng Đế Tuấn cùng Chúc Dung tổ vu ngọn lửa là cực mạnh.

“Sư phụ, sư mẫu, Trần Nguyên Đại Tiên, chư vị đều dựa vào gần một ít đi.” Nhạc Thành nói, nhìn thấy này quỷ dị cây mây hẳn là thuộc loại một hệ vật, dùng hỏa đó là có thể khắc chế, đương nhiên bình thường phạm hỏa tự nhiên là không được, bất quá chính mình tam vị chân hỏa tuyệt đối là không thành vấn đề,

tam vị chân hỏa chính là tam đại Thiên hỏa ngưng tụ mà thành, sẽ không ở Chúc Dung tổ vu, Yêu hoàng Đế Tuấn ngọn lửa dưới, chính là chính mình thực lực bây giờ thúc dục không có bọn hắn cường mà thôi.

Pháp quyết đánh ra, một mảnh tam vị chân hỏa bao phủ, nhất thời nóng cháy hơi thở tràn ngập không gian.

“Nhạc Thành, của ngươi này tam vị chân hỏa lại tiến bộ không ít, không sai, không sai.” Thương Long Lão Tổ cười nói.

Này các thể lực lớn bên trong, đều cũng có cháy thần thông giả ra tay sống yên ổn với nhau vô sự, mà chung quanh không ít đi theo mà đến tán tu cũng bị tai ương, chỉ có hơn một nửa nhân có thủ đoạn đối kháng này đó quỷ dị cây mây, không ít cường giả liên tiếp rơi xuống trong đó.

Mọi người bao phủ một mảnh nóng cháy ngọn lửa đi tới, thẳng đến gần hai canh giờ lúc sau, lúc này mới thoát ra kia quỷ dị cây mây bao phủ phạm vi, tiền không một mảnh màu hồng vẻ, trên không trung, chồng chất này thật dày sương trắng.

Chúng cường giả đều tự là thu đứng lên thượng ngọn lửa, thật cẩn thận tiếp tục đi tới, lúc này phía sau này đi theo mà đến tán tu, đã muốn là thiếu nhất hơn phân nửa.

“Ồ ô...”

Sau một lát, cao ngất một mảnh quỷ dị tiếng kêu truyền ra, không sai đồng thời thời điểm, chỉ thấy tiền không bên trong, xuất hiện không ít tàn hồn thú ảnh, còn có này không ít tàn hồn người khổng lồ, này đó tàn hồn thể, còn hơn sau trống không này chính là yếu lớn hơn mấy chục lần, thú ảnh đều là ít nhất thượng vạn thước khổng lồ, người khổng lồ cũng là có thêm mấy vạn thước lớn nhỏ đều có.

Này đó khổng lồ tàn hồn thể toàn bộ đều là trống rỗng ngưng tụ, có vẻ là quỷ dị đến cực điểm.

Này đó tàn hồn thú ảnh cũng là bộ dáng dữ tợn, đủ loại, có toàn thân lợi trảo quái vật, cũng có toàn thân máu tươi đầm đìa quái vật, còn có giữa không trung giống như con ưng khổng lồ lớn nhỏ quái vật, cả người trình quỷ dị màu lam, cánh như con dơi bình thường, có tứ chi. Tướng mạo dữ tợn, nanh vuốt sắc bén, cũng còn có giống như cự蟒 bình thường quái vật.

Vô số tàn hồn thể thổi quét mà đến, không gian run rẩy, cả không gian lung lay sắp đổ, giống như yếu sụp đổ bình thường.

“Cạc cạc...” Không ít phi hành dị thú nhảy mất đi ra tiền không, hai cánh mở rộng bao phủ trên không, lợi trảo bạo lực xuống.

“Vu yêu đại chiến, sở lưu sát khí trải qua hàng tỉ năm tẩm bổ, không nghĩ tới dĩ nhiên là biến hóa ra nhiều như vậy tàn hồn quái vật.” Dao Trì Kim Mẫu nhìn chăm chú vào tiền không nói: “Mọi người cẩn thận một chút, này đó tàn hồn đề khả khó đối phó.”

Dao Trì Kim Mẫu nói xong, cũng là có thêm một con phi hành tàn hồn thể quái vật ánh mắt lợi hại, liếc mắt một cái liền thấy được Nhạc Thành mọi người, lúc này phát ra một tiếng ô kêu, hướng về bên này nhanh chóng đánh tới, lợi trảo xé rách một mảnh không gian, bạo lực hướng về phía Thanh Đế.

Thanh Đế mảy mòi một vòng, đối với này đó dữ tợn quái vật lòng có không mừng, quanh thân bố trí nổi lên một đạo màu lam thần quang cương vây, pháp quyết đánh ra, nhanh chóng giờ kiểm nghênh đón.

Quái vật kia động tác cũng nhanh chóng vô cùng, lại có thể tránh được Thanh Đế một kiếm, Thanh Đế kêu quát một tiếng, kiếm quang tăng vọt, lập tức giảo toái không gian, này tàn hồn quái vật thân hình nhất thời đứt đoạn, lập tức hóa thành sương khói tiêu tán.

Lúc này không gian xung quanh đã ở này trong nhảy mất gian che kín này đó tàn hồn dị thú đến, một con chích lao thẳng tới mà lên, bạo ngược hơi thở từ nam chí bắc không gian, này đó tàn hồn thân thể tuy rằng đều là vu yêu hai tộc sở lưu, chỉ lúc này cũng không biết vu yêu hai tộc người, trực tiếp là công kích mà lên.

“Chết đi.” Vu tộc bên trong, chỉ thấy kia Dương Thiên Thiên chủ trên mặt hiển lộ ra một mảnh dữ tợn thần sắc, tay giơ lên, bàn tay nhiều điểm ma khí bốc hơi, một thanh Xích Tinh Tử* đao tham sắp xuất hiện đến, tối đen ma đao ngăn đón không chém qua, một đạo ma hồng quán không dừng lên.

“Phụt...!”Ma hồng ngang một mảnh không gian, hướng tới trên không một con quái vật chém tới đi, đem quán thể mà qua, quái vật kêu thảm một tiếng, trong miệng phát ra kỳ dị tê thanh, lập tức tiêu tán ở giữa không trung bên trong.

“Đều đi tìm chết đi.” Tiên không truyền đến Chúc Dung một đạo hét lớn, một mảnh ngọn lửa phô thiên cái địa thổi quét mà ra, nhất thời một mảnh tàn hồn thể bị thiêu thành tro tàn.

Xiển giáo bên trong, Thanh Hư Đạo Đức chân quân lại thúc giục động thủ trung thần sa Hồ lô, không ngừng thu tàn hồn thể.

Phô thiên cái địa này đó tàn hồn thể bạo phun mà đến, mọi người cũng là chỉ có thể đủ động thủ phá hủy.

“Tất cả mọi người dùng toàn lực, phỏng chừng không rõ trừ này đó tàn hồn thể, ai cũng vô pháp tiếp cận Hồ Lô linh căn.” Ngạo Không hét lớn một tiếng, không có biến hóa ra bản thể, nhưng là trong tay thúc dục cũng thủy chi thần thông, trước người không gian bên trong, có tàn hồn thể tiến vào trong đó trong lời nói liền tuyệt đối không thể đi ra.

Tây Phương Giáo bên trong, nhất chúng Phật tổ huyền phi cho giữa không trung, trong tay pháp bảo thúc dục, một mảnh Phật quang lóe ra, ở không trung bên trong luân phiên sai khai, chúc liền một cái lưới lớn, bao phủ nhất phương không gian, không gian trong vòng tàn hồn thể nháy mắt hóa thành sương khói tiêu tán.

Yêu tộc bên trong chúng cường giả, lúc này cũng tại đây đó ôi chao tàn hồn thể bên trong mở ra sát giới, này đó tàn hồn thể thực lực cũng cực kỳ cường hãn, chủ yếu đều cũng có mê muội tôn, Tiên tôn lúc đầu tu vi thực lực, số lượng đông đảo, trong lúc nhất thời cũng giết không xong, hoàn hảo này đó tàn hồn thể tựa hồ là linh trí không cao, nếu không trong lời nói nhưng chỉ có phiền toái lớn.

Quay mắt về phía nhiều như thể tàn hồn thể, các thể lực lớn cũng không tái dấu điểm lưu thủ, này tàn hồn thể quá mức quỷ dị, khả khó đối phó, duy nhất không thể đánh chết trong lời nói, căn bản chính là bạch phí sức lực, lập tức liền gặp khôi phục, cũng sẽ không bị thương.

Minh giới ma tôn nâng tay trong lúc đó, vô số u hồn trôi nổi quanh thân, không bỏ lạnh lạnh, chung quanh vô số tàn hồn đều bị đánh chết.

“Minh Tôn, của ngươi Minh giới chi môn đâu, còn không ra tay, của ngươi Minh giới chi môn đối này đó tàn hồn chính là chuyên môn khắc chế, ngươi quên có thể nào.” Chúc Dung tổ vu hét lớn một tiếng nói.

“Ha ha, Minh Tôn lão nhân Minh giới chi môn đã sớm là đi vắng Minh giới, hiện tại còn không biết ở ai đích tay trung đâu.” Minh Hà lão tổ cười to dựng lên, hắc cùng Minh Tôn chính là đấu hàng tỉ năm, bởi vì Minh Tôn có Minh giới chi môn, hắc vẫn là không thể làm gì, từ Minh Tôn mất đi Minh giới chi môn sau, hắc lập tức sẽ biết tin tức, gần nhất hắc chính là chiếm lấy không ít Minh giới nơi.

“Cái gì, Minh Tôn của ngươi Minh giới chi môn dĩ nhiên là đã đánh mất, ai có loại này bốn sự a” Cộng Công quát lớn, tựa hồ là có chút kinh ngạc, Minh Tôn thực lực hắc cũng là biết đến, thánh nhân dưới, chân chính có thể làm gì Minh Tôn nhân tuyệt đối là không có mấy người.

“Hừ, quan các ngươi chuyện gì.” Minh Tôn quát một tiếng, ánh mắt không khỏi là hận hận nhìn chăm chú Nhạc Thành liếc mắt một cái, Ma giới chi môn đã đánh mất, hắc vẫn là phong tỏa tin tức, lúc trước Tây Phương quỷ để đối phó Nhạc Thành thời điểm cũng là trộm tiến hành, trừ bỏ nắm chắc một số người ở ngoài, cũng không không ai biết Minh Tôn đã đánh mất Minh giới chi môn, đây chính là một món đồ khừu sự, Minh Tôn chính mình khẳng định là sẽ không nói ra tới.

Nhạc Thành nghe mọi người trong lời nói, cũng không nói nói, biết được Minh giới chi môn có khắc chế này đó tàn hồn thể tác dụng, cũng không tính toán thi triển, nếu này Minh Tôn có năng lực đem Ma giới chi môn thu hồi đi, kia chính mình đã có thể đại giảm, Nhạc Thành còn nhớ rõ kia Phổ Hiền có thể dễ dàng đem Liệt Hỏa Ma Vương luyện hóa Thái Cực phù ấn lấy đi, chính mình cũng không nên trúng chiêu.

“Ha ha, Minh Tôn Ma giới chi môn hiện tại ở Nhạc Thành đích tay trung, đây là Minh giới trêu chọc Xiển giáo đại giới.” Hoàng Long đạo nhân một chương đánh chết một cái tàn hồn thể sau lớn tiếng nói.

“Hừ...” Minh Tôn hừ lạnh một tiếng, cũng không thể phản bác, nói không ra lời.

Tiết Giáo bên trong, kim linh thánh mẫu lúc này sắc mặt hơi hơi trầm xuống, trên tay Thanh Quang thoáng hiện, đảo mắt hóa thành chói mắt kim quang, một cái cả vật thể vàng óng vẻ viên hoàn nghênh không hiện lên, bàng như thái dương bình thường, màu vàng thần quang bắn nhanh bốn phía.

“Diệu ngày hoàn” kim linh thánh mẫu khẽ kêu ra tiếng, màu vàng viên hoàn cuốn không ngớt, nhô lên cao trôi nổi, vô tận linh lực liên miên không ngừng, bao phủ một mảnh không gian, sở thích tàn hồn thể khoảng cách hóa thành tro tàn, này pháp bảo đã muốn là tới cực kỳ cường hãn trình độ.

“Hỗn Nguyên chùy!” Ô Vân Tiên lúc này cũng là trong miệng hét to, hai tay cầm một thanh đại chùy, pháp lực bạo phun mà ra cổ đẩy ra đến.

Một mạch tiên dư nguyên cú đầu không nói, thần sắc trầm xuống, pháp quyết thúc dục, tay phải hư không nắm chặt, bàn tay nhiều ra một thanh trường đao, thần nhiên thần quang khí kéo dài nhọn nhọn bốn phía, một con tàn hồn thể cũng bị phá hủy thành tro tàn.

Một con thân ảnh khổng lồ thượng hai vạn thước thật lớn tàn hồn thể lao thẳng tới Nhạc Thành mà đến, Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, quanh thân kim mang tăng vọt, lập tức hét to dựng lên: “Long Khiếu Cửu Thiên.”

Một đạo cường hãn âm ba công kích hỗn loạn linh hồn công kích cuộn tất cả lên, thật lớn âm ba công kích một vòng vây ở trong công kích tàn sát bữa bãi, âm ba đến mức, không gian trực tiếp sụp đổ thoát phá.

“Gào khóc!” “Gào khóc!”

Trên không trung sụp đổ hư vô không gian bên trong, có vài màu vàng cự long từ giữa mà ra, thay đổi triệt để bốc lên ở tại cùng nhau, từng đạo Long tiếng kêu lúc này quanh quẩn ở tại mọi người trong tai, chung quanh sở hữu cường giả cường giả đều là nhện không được quay đầu lại nhìn chăm chú vào.

“Thình thịch!” liên tiếp tiếng bạo liệt theo trong hư không vang lên, mắt thường chứng kiến, trong hư không không gian sớm đã là ở có vài cự long quấy hạ hỗn loạn không chịu nổi, cả không gian bắt đầu run rẩy đứng lên, loại lực lượng này, đã muốn là tới hủy thiên diệt địa bình thường khủng bố, mà ở này khủng bố lực lượng bên trong, kia thân ảnh thật lớn tàn hồn thể cũng hoàn toàn bị phá hủy.

Nhạc Thành lúc này bày ra thực lực, cũng làm cho mọi người đều là nhìn với cặp mắt khác xưa, nguyên bản mọi người thật đúng là không có mấy người đem Nhạc Thành để ở trong mắt, nhìn thấy Nhạc Thành thực lực, kia Phong tôn ánh mắt có chút kinh ngạc, thần sắc đều là trầm trọng không ít.

“Không sai thực lực, ra mời Tiên Ma giới bên trong, không lâu vừa muốn nhiều một cường giả.” Vu tộc bên trong, Chúc Dung hét lớn một tiếng, ánh mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, lộ ra thưởng thức vẻ.

Nhạc Thành khẽ cau mày, thực lực của chính mình ra mời bày ra có chút sớm, đến lúc đó tranh đoạt kia Hồ Lô linh căn, phỏng chừng có không ít cường giả hội chú ý thượng chính mình.

Bất quá lúc này cũng không có biện pháp, này vô số tàn hồn thể đánh tới, chính mình cũng vô pháp chỉ lo thân mình.

Chúng cường giả một đường chém giết, nhưng thật ra đều không có trở ngại, các thể lực lớn lần này tiến đến cường giả cũng đọc không có kẻ yếu, chỉ có Kim Hỏa ở lão giả kia bảo hộ dưới đi tới, Kim Hỏa thực lực, cũng còn không thể đối kháng này đó tàn hồn thể.

Rồi sau đó trống không nhất chúng tán tu bên trong, nhưng chỉ có không hay ho, chủ yếu chỉ có bị đánh chết phân, liên tiếp trốn đều trốn không thoát, vốn đều là nghĩ đến bính bính cơ duyên, chỉ tiếc loại này hung địa, không là bọn hắn có khả năng đủ tiến đến.

Nhạc Thành cũng không biết chính mình đánh chết mấy tàn hồn thể, hẳn là có mười đến cái, Nhạc Thành ra tay tự nhiên là sẽ không xuất toàn lực, thực lực của chính mình vẫn là lưu trữ một chút thật là tốt.

“Xuy xuy...” Tại đây nhất chúng cường giả chém giết dưới, mấy canh giờ lúc sau, rốt cực cuối cùng một cái tàn hồn thể tiêu tán ở liêu không gian trong vòng, sở hữu tàn hồn thể rốt cực thì hoàn toàn phá hủy sạch sẽ.

Mà lúc này Nhạc Thành nhìn chăm chú vào không gian xung quanh trong vòng nhất chúng cường giả, Minh giới tứ phương Quỷ Đế, Tây Phương Giáo bên trong mấy Phật tổ, còn có Ma Đạo liên minh bốn Thiên chủ, Thiên Đình ba Thiên chủ chờ tu vi thực lực ở Tiên tôn lúc đầu cùng ma tôn lúc đầu tu vi giả đều là tiêu hao không ít, mà này siêu cấp cường giả đều là dường như không có việc gì, cũng không có bao nhiêu tiêu hao, ra khỏi dưới loại tình huống này mọi người cũng đều là đều tự có điều giữ lại, chờ cuối cùng tranh đoạt kia Hồ Lô linh căn.

Nhạc Thành cuối cùng ánh mắt đình lưu tại sau không mấy Tiên quân, Ma quân cùng Yêu quân hậu kỳ tu vi giả trên người, này tán tu ngay từ đầu nhân số khả là có thêm tiếp cận năm sáu chục cái, lúc này cũng là năm sáu cái.

Tiên quân hậu kỳ, Ma quân hậu kỳ trình tự, loại này tu vi trình tự cường giả, đặt ở cả trong tam giới cũng đều là cường giả, không nghĩ tới ở bên trong này dĩ nhiên là liên tiếp nguyên thần đều không thể đào thoát.

Nhìn thấy loại tình huống này, Nhạc Thành cũng không khỏi là cảm thán, cường giả, đó là đối với một loại loại trình tự thượng xưng hô, chính mình mới lên Tiên Ma giới thời điểm, Thiên tiên, La Thiên thượng tiên ở chính mình trong mắt đều là cường giả.

Chính mình tới La Thiên thượng tiên thời điểm, Đại La Kim Tiên, Cửu Thiên Huyền Tiên chính là cường giả, mà hiện tại, có thể ở chính mình trong mắt là cường giả, Tây Phương quỷ đế cái loại này trình tự tu vi giả cũng không tái có tư cách.

Chính mình trong mắt cường giả, kia ít nhất đều là muốn tới cha vợ Xích Tinh Tử cái loại này trình tự mới được, Tiên tôn lúc đầu tu vi giả, chính mình cũng không tái để ở trong lòng.

“Cường giả, cũng tùy thời có thể rơi xuống, có lẽ chỉ có người mạnh nhất mới sẽ không rơi xuống đi.” Nhạc Thành trong lòng âm thầm thở dài nói.

“Vang ầm ầm...” Cả không gian không ngừng lại run rẩy đứng lên, cả không gian không ngừng lắc lư.

“Ca ca...”

Một mảnh mặt đất da nẻ tiếng động khuếch tán, không sai đồng thời, chỉ thấy xa xa tiền không bên trong, cao ngất chói mắt Thất Thái thần quang phóng lên cao, cùng với một tòa thật lớn đến liếc mắt một cái nhìn không tới giới hạn khổng lồ ngọn núi đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Cường hân hơi thở khuếch tán mở ra, chúng cường giả đều là không thể không hơi hơi lui ra phía sau, cuốn ngọn núi cao ngất tới phía chân trời bình thường, liếc mắt một cái nhìn không thấy đích, cũng liếc mắt một cái vọng không đến cuối, khổng lồ sơn thể phía trên, có thần nhiên Thất Thái thần quang tràn ngập, một cỗ bàng bạc tới cực hạn linh khí cũng tràn ngập ở liễu không gian trong vòng.

“Hồ Lô linh căn yếu xuất thế.” Dao Trì Kim Mẫu nói.

“Ha ha, linh căn xuất thế, ra khỏi không thể thiếu một hồi đại chiến, nhìn xem lúc này đây, ai có thể đủ đoạt đến loại này cơ duyên.” Cộng Công lớn tiếng nói.

“Vang ầm ầm...” Mặt đất lại chấn động không ngớt, kia khổng lồ vô cùng thật lớn ngọn núi Thất Thái thần quang tràn ngập, linh khí tận trời, tạp bầy đạo chói mắt thần quang hướng tiêu dựng lên, đầy trời không gian đều đi theo rung động, từng đạo thần quang theo cao thiên khuynh sai xuống bao phủ cả không gian.

“Hồ Lô linh căn muốn xuất thế, nhanh.” Thương Long Lão Tổ nhìn chăm chú vào xa xa tiền trống không cự sơn nói.

“Hô...” Nhạc Thành trong óc bên trong, kia hồng bào thân ảnh đột mở hai mắt ra, thật sâu thở ra một hơi, quanh thân hơi thở bắt đầu hơi hơi run đứng lên.

“Tiểu tử, đa tạ người dẫn ta đến nơi này, người nguyên thần bên trong này mấy thứ bảo vật nhưng thật ra cũng cho ta không ít thật là tốt chỗ, ta đợi sự tình nhất, liền gấp cho người giống nhau bảo vật, ha ha.” Hồng bào lão giả hơi hơi nói, thân ảnh nháy mắt liền biến mất ở tại Nhạc Thành trong óc bên trong.

“Ha ha ha ha ha ha...”

Không sai đồng thời, một đạo kinh hồng phóng lên cao, một đạo cuồng tiểu tiếng động cùng với ngập trời cái địa vô tận yêu khí phô thiên cái địa tràn ngập, một mảnh lửa nóng hơi thở bao phủ cả vô tận không gian.

“Là ai...” Sở hữu cường giả nhất thời sắc mặt thay đổi đột ngột, nhìn chăm chú vào tiền không phía trên kia một đạo kinh hồng, mỗi người đều là kinh ngạc không thôi, người tới hơi thở cường hân trình độ, vượt qua ở đây bên trong bất luận kẻ nào.

“Rống...” Trên không bên trong, kia kinh hồng bao vây bên trong thân ảnh cười to mà chỉ, lập tức rít gào mở ra.

Nhất thời bàng bạc sóng âm hóa thành âm ba nhất ba tiếp theo nhất ba, hướng về bốn phía dập dờn mở ra, cho dù là này ở đây nhất chúng siêu cấp cường giả, lúc này quay mắt về phía này cổ cơ hồ mạnh mẽ tới cực hạn khổng lồ lực lượng âm ba lực lượng, cũng không tự chủ được từ nay về sau thối lui.

Mọi người nhất lui tái lui, không có cách nào, thực lực của đối phương thật sự là quá mạnh mẽ, sở hữu Tiên tôn lúc đầu tu vi giả, đã muốn là thần tình đỏ bừng, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, trong cơ thể thế giới chấn động không ngừng, ra mỗi là có chút khó có thể chống đỡ.

Mà kia chung quanh còn lại mấy Tiên quân hậu kỳ, Ma quân hậu kỳ tu vi giả, lúc này đã muốn là khoe miệng chảy ra vết máu, này một đạo tiếng gầm gừ bọn hắn đều không thể đối kháng.

“Đông hoàng Thái Nhất, ngươi còn chưa có chết, biệt dấu đầu lộ đuôi.” Hét lớn một tiếng thanh dừng lên, đúng là tổ vu Chúc Dung, vu yêu hai tộc cừu kết hàng tỉ năm, tự nhiên là có thể cảm giác được đối phương hơi thở.

“Đông hoàng Thái Nhất...” Chúng cường giả đều bị là sắc mặt biến đổi lớn, tự liên Tây Phương Giáo đội hình bên trong kia tứ đại ma thú cũng không ngoại lệ.

“Ha ha, Chúc Dung, Cộng Công, các ngươi còn chưa có chết sao, Hình Thiên đầu, Hình Thiên không có tới sao, ha ha.” Rít gào thu liễm, kinh hồng tán đi, lộ ra hồng bào đại hán thân ảnh, một cổ thao Thiên Yêu khí tung hoành trong thiên địa, trực tiếp bao phủ ở tại cả Bất Chu Sơn phía trên.

“Thái Nhất...” Yêu hoàng Đế Tuấn, yêu sư Côn Bằng, Minh Hà lão tổ nhất thời vọt tới trên không bên trong, bọn hắn không nghĩ tới còn có thể nhìn thấy người này, ba người đều là kích động vô cùng.

“Đông hoàng Thái Nhất, kia truyền thuyết bên trong lấy lực lượng một người cứng rắn hân Vu tộc tám tổ vu cuối cùng đồng quy vu tận không thể cường giả.” Nhạc Thành kinh ngạc không hiểu, nguyên lai này ở chính mình trong óc bên trong chiếm cứ hai mươi năm thần bí cường giả dĩ nhiên là là kia truyền thuyết bên trong không thể cường giả Đông hoàng Thái Nhất, Yêu tộc thánh nhân dưới thứ nhất cường giả.

“Chúng ta lại gặp mặt, hàng tỉ năm.” Đông hoàng Thái Nhất nhìn chăm chú vào Yêu hoàng Đế Tuấn, yêu sư Côn Bằng, Minh Hà lão tổ ba người nói.

“Đông hoàng Thái Nhất, ta nghĩ đến ngươi còn chưa có chết, nguyên lai chính là một đạo tàn hồn mà thôi, hừ.” Cộng Công lãnh quát một tiếng, trong mắt tức giận nổi lên, Đông hoàng Thái Nhất đánh chết Vu tộc tám tổ vu, cùng Vu tộc có thù không đội trời chung, này cừu là không thể hóa giải.

“Tàn hồn lại như thế nào, một đạo tàn hồn cũng đủ để đối phó các ngươi.” Đông hoàng Thái Nhất lãnh quát một tiếng nói, trong mắt sắc bén ánh mắt đầu bắn mà ra, tàn hồn thân, cũng ở đây người, không ai có thể cùng khí tức đối kháng hạng người.

Dao Trì Kim Mẫu, Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ, Nghiễm Thành Tử, Diễm Trung Tiên La Tuyên bọn người là thân sắc thở dài, Đông hoàng Thái Nhất, như thế cường giả, vừa đến tàn hồn thân, thế nhưng cũng cường hân như vậy.

“Xem ra hôm nay tới nhân cũng không ít, Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử, La Tuyên, Văn Thù, Từ Hàng. Các ngươi này đó hậu bối cũng thành vừa được loại tình trạng này, nhưng thật ra không đơn giản.” Nhìn chăm chú vào mọi người, Đông hoàng Thái Nhất ánh mắt thần nhiên đảo qua, ở đây bên trong nhân, cơ hồ ở trong mắt hắn đều là hậu bối mà thôi.

Nhạc Thành cũng không cảm là thâm than, này Đông hoàng Thái Nhất tung hoành hồng hoang thời điểm, hiện tại này đó cường giả có không ít đều còn không biết ở đâu nơi đâu, còn hơn Trần Nguyên Tử đám người đến, này Đông hoàng Thái Nhất lại là một tầng thứ.

“Trần Nguyên Tử, ngươi đã ở sao, sư phụ ngươi thế nào?” Đông hoàng Thái Nhất nhìn chăm chú vào Trần Nguyên Tử hỏi, dĩ nhiên là nhận thức Trần Nguyên Tử.

“Gia sư đạo chơi hồng hoang tự do tự tại, rất tốt.” Trần Nguyên Tử hơi hơi nói.

Nhất thời không ít cường giả đều là nhìn chăm chú vào Trần Nguyên Tử, còn không có mấy người biết Trần Nguyên Tử sư phó rốt cuộc là người nào đâu, biết Trần Nguyên Tử sư phụ nhân, cũng không dám tùy tiện nói lung tung.

“Thiên Dao, đại ca ngươi đâu, được không.” Lập tức Trần Nguyên Tử nhìn chăm chú vào Tây Vương Mẫu Thiên Dao hỏi.

1293. Chương 1102: Đông Hoàng Chung

“Đế Tuấn, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Nhục Thu, Cú Mang, Huyền Minh, Phong Bá, Vũ Sư các người xuất hiện đi, các người tàn hồn bắt diệt, không phải là chờ hôm nay sao, lúc này không ra, càng dài khi nào.” Cười to mà chỉ, Đông hoàng Thái Nhất nhìn chăm chú vào không gian xung quanh quát lớn.

“Ha ha ha, hàng tỉ năm, cảnh còn người mất, Đông hoàng Thái Nhất, chúng ta lại gặp mặt.” Xa không bên trong, không gian sụp đổ, một chỗ không gian phía trên, tám đạo cường hãn hơi thở xuyên thấu không gian mà ra, vô tận ma khí cuộn cuộn mà đến, bao phủ khắp không gian.

“Thật mạnh hơi thở, đây là kia truyền thuyết bên trong Đế Giang chờ tổ vu sao.” Nhạc Thành kinh ngạc, tám người này cũng quanh thân hơi thở tới một cái khủng bố tình trạng, hơi thở sẽ không ở Trần Nguyên Tử đám người dưới.

Tám người ngang trời mà ra, Nhạc Thành đánh giá, trước nhất một người nhân diện điều thân, tứ sí chân động ma khí cuộn cuộn, hai chân có lục trảo, người này hẳn là chính là tổ vu Đế Giang, Nhạc Thành mày hơi hơi nhíu lại, đồn đãi này tổ vu Đế Giang chính là tốc độ thần thông Đại năng giả, tứ sí một cái, chính là hai mươi tám ngàn dặm, luận tốc độ trong tam giới không có mấy người đối thủ.

Đế Giang bên người, có một cái phương diện đại nhĩ cự hán, viên cánh tay, cuồng bạo hơi thở tràn ngập, hẳn là chính là tổ vu Hậu Nghệ, chứng kiến này Hậu Nghệ, Nhạc Thành nhớ rõ này Hậu Nghệ Xạ Nhật Thần Tiên cùng chính mình Âm Dương Kiếm giống nhau, đều là Hỗn Độn cổ tinh luyện chế.

Hậu Nghệ bên người lại là một cái vành tai hai cái kim xà người, thân hình cao lớn, khoan ngạch đại nhĩ, người này phía sau, còn lại là một người mặt hổ thân, có hai cánh hồ to, theo thứ tự xuống dưới, cũng một người mặt điều thân cự hán, còn có bộ dáng cùng hình người không khác, cả người hơi thở cường hãn.

Nhạc Thành theo những người này bộ dáng bên trong cũng là đoán đi ra, phân biệt là Khoa Phụ, Nhục Thu, Cú Mang, Huyền Minh, Phong Bá, Vũ Sư các đại tổ vu, không nghĩ tới này đó cường giả thế nhưng đều cũng có tàn hồn lưu lại.

“Bát đại tổ vu...” Nhìn chăm chú vào trên không bên trong tám đạo tàn hồn, ở đây cường giả đều là hít vào một hơi, lúc này đây Bát Chu Sơn một hàng, gấp mấy đến chuyện tình chỉ sợ là đều vượt qua bọn hắn chính mình đoán trước.

“Chủ nhân.” Trên không bên trong, Vu Huyết Ma thả người tới Đế Giang bên người, đường đường Vu Huyết Ma, dĩ nhiên là trong mắt có một tia ửng ửng đứng lên, cả người run rẩy.

“Hảo, ngươi còn tại là tốt rồi, mấy năm nay, vất vả ngươi chứ?” Đế Giang tứ sí vừa thu lại, nhìn chăm chú vào Vu Huyết Ma nói.

“Đế Giang, Hậu Nghệ, Khoa Phụ chúng ta rốt cục lại gặp mặt, ta chỉ biết chúng ta tất có tái kiến một ngày.” Chúc Dung, Cộng Công hai đại tổ vu cũng thả người tới tám người bên người.

Nhìn chăm chú vào trên không nhất chúng tổ vu, còn có Đông hoàng Thái Nhất đám người, Xiển giáo, Tiệt Giáo, Tây Phương Giáo trung cường giả sắc mặt đều là sôi nổi biến hóa, Vu tộc mười tổ vu, Yêu tộc siêu cấp cường giả Đông hoàng Thái Nhất, lúc này ở đây thế lực bên trong, không có kia một cỗ thực lực có thể cùng chi đối kháng, chẳng lẽ này vu yêu hai tộc, ở hàng tỉ năm trước, cho dù tới Hồ Lô linh căn lại xuất thế có thể nào.

“Đông hoàng Thái Nhất, hàng tỉ năm, người Yêu tộc hảo tính kể a.” Hậu Nghệ nhìn chăm chú vào Đông hoàng Thái Nhất đạo.

“Người Vu tộc chẳng phải không phải giống nhau, chỉ là chúng ta đều thua, thiên đạo mờ mịt, thiên ý khó dò a, chúng ta liệu chết hợp lại sống, lại địch hôm khác ý.” Đông hoàng Thái Nhất thở dài.

“Đây là thiên ý khó dò, chỉ chúng ta hôm nay gặp lại, chú định rồi yếu giải quyết vu yêu hai tộc hàng tỉ năm thù hận.” Đế Giang nói.

“Đến đây đi, ta cũng đợi hàng tỉ năm.” Đông hoàng Thái Nhất thở dài một tiếng, quanh thân yêu khí tăng vọt, vô tận yêu vân theo xa xa phía chân trời áp không mà đến, cả không gian trực tiếp run rẩy.

“Ha ha ha ha, đến đây đi.” Chúc Dung cười to dựng lên, cả người ma khí ngập trời bạo phun mà ra, xa xa sau không, vô tận ma vân đập vụn hư không, không gian trong vòng, nhất thời tắc tắc sụp đổ.

“Phá...” Cơ hồ là không sai đồng thời, Đông hoàng Thái Nhất, yêu sư Côn Bằng, Yêu hoàng Đế Tuấn, Chúc Dung, Cộng Công, Đế Giang chờ mười ba nhân đồng thời một đạo quát nhẹ sao, cả không gian nháy mắt tắc tắc sụp đổ không thấy, lúc này, chung quanh cảnh tượng đã muốn là hoàn toàn biến mất không thấy, mọi người lúc này đều là đang ở một chỗ vô tận hư không trong vòng, hư không phía trên, có vô số Tinh đầu lóe ra.

Nhạc Thành cũng không kinh ngạc, ra mời nhất chúng cường giả là chủ động phá khai rồi không gian đạo một chút cũng không có tổn hư không trong vòng giao thủ, nếu không trong lời nói, một khi động thủ, cả Bất Chu Sơn tính cả nửa Tiên Ma giới thậm chí bị phá hủy, đến lúc đó hậu quả chính là tuyệt đối nghiêm trọng, lúc trước Cộng Công giận dữ đụng phải Bất Chu Sơn, đó là khiến cho thiên địa rung chuyển.

“Lui...” Các thế lực lớn bên trong cường giả, lúc này ăn ý nháy mắt bạo lui, không ai tưởng bị lan đến gần phương diện này đi.

“Rống rống...” Mười vị tổ vu tất cả đều hiện bản thể, ở trong hư không tung hoành xung đột, rít gào rung trời, không đếm được hư không bị chấn nát, hóa thành nhiều điểm bụi bậm, mười người bản thể thân hình đều cũng có mười vạn thước đã ngoài khổng lồ.

“Lúc trước hơn nữa Hình Thiên các người cũng không không làm gì được ta, hiện tại các người mới mười cái, chẳng lẽ đã nghĩ làm gì ta có thể nào.” Đông hoàng Thái Nhất hét lớn một tiếng, không sai đồng thời, trong tay cũng pháp quyết quỷ dị đánh ra, chỉ nghe một tiếng du dương thanh thúy tiếng chuông vang vọng mà ra, hư không trong vòng Mãn Thiên tinh đầu quang hoa tăng cao, đạo đạo âm ba khuếch tán, chấn động hư không đều đang run rẩy đứng lên.

Một cái phong cách cổ xưa đại chung lập tức xuất hiện ở Đông hoàng Thái Nhất trước người giữa không trung, chung thân Hỗn Độn sắc, này thượng vô số chu Thiên Tinh thần vờn quanh một cỗ mãi mãi trường tồn hơi thở cũng tràn ngập mở ra.

“Đông hoàng chung, là thượng cổ mười đại thần khí đứng đầu Đông hoàng chung.” Trần Nguyên Tử cả kinh nói.

Lúc này không gian xung quanh không ít cường giả đều là nhìn chăm chú thượng kia tiền không Đông hoàng Thái Nhất Đông hoàng chung, nghe nói lúc trước Đông hoàng Thái Nhất rơi xuống, Đông hoàng chung rơi xuống không rõ, không ít cường giả còn từng tới này Bất Chu Sơn tìm kiếm Đông hoàng chung, kết quả cũng chỉ là tay không mà quay về.

Đông hoàng chung, Thập đại thượng cổ thần khí đứng đầu, lúc trước Đông hoàng Thái Nhất chính là bằng vào này Đông hoàng chung trấn ba nghìn thời hồng hoang thế giới cùng hồng hoang hàng tỉ Yêu tộc, lại xưng Hỗn Độn chung, uy lực cường hãn vô cùng.

“Dĩ nhiên là Đông hoàng chung.” Nhạc Thành trong mắt cũng là một mảnh vẻ kinh ngạc, Thập đại thượng cổ thần khí đứng đầu Đông hoàng chung, chính mình hôm nay rốt cục thì tính gặp được.

Đối với Đông hoàng chung truyền thuyết, Nhạc Thành nghe nói không ít, nghe nói lúc trước chính là Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa thì Bàn Cổ phủ không thể thừa nhận kia thật lớn lực cản, phân tách mà thành, cán búa hóa thành Thái Cực đồ, phủ thể hóa thành Hỗn Độn chung, cùng Tru Tiên tứ kiếm, phủ nhận hóa thành Bàn Cổ phiên. Ngọc thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn chấp Bàn Cổ phiên, Bàn Cổ phiên phá hết thủy Hỗn Độn, Thái Thanh Đạo Đức Thiên Tôn chấp Thái Cực đồ, Thái Cực đồ định địa thủy hỏa phong, Thông Thiên giáo chủ cầm trong tay Tru Tiên tứ kiếm, chủ giết chóc.

Đông hoàng chung vốn là tứ đại Tiên thiên chí bảo “Tiên thiên thần khí” một trong, cũng không biết như thế nào bài danh sau lại đi ra Thập đại thượng cổ thần khí “Hậu thiên chí bảo” đứng đầu, không không ai biết đây là có chuyện gì.

Theo Đông hoàng chung xuất hiện, chung quanh hư không nhất cổ cuồng bạo tới cực hạn hơi thở bạo phun mà ra, không gian xung quanh chúng cường giả không thể không là lại bạo thổi lui đến.

Mười đại tổ vu bản thể tung hoành, đem cả hư không đều bị mang chớp lên đứng lên, vô tận Thiên Địa nguyên khí cuộn cuộn không ngừng, đuổi kịp không tinh quang va chạm, tuôn ra vô số vàng sáng, kích tán hơi thở đem chung quanh tinh thần đều dập nát, vô tận sát khí dựng lên, khắp hư không đều đã tràn ngập vô cùng vô tận xơ xác tiêu điều khí.

Đông hoàng Thái Nhất trước người Đông hoàng chung lúc này hóa thành hơn mười vạn thước to lớn, không ngừng chớp lên, từng đợt từng đợt tiếng chuông hướng bốn phía khuếch tán.

“Ha ha, hôm nay đại sự của ta muốn nhìn, các ngươi còn có thể hay không đối kháng chúng ta bốn người.” Đế Tuấn lãnh quát một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, trên đầu trào ra lưỡng đạo nóng cháy Hỗn Độn dòng khí, một đạo ngưng tụ thành một đầu Long mã, Long trên lưng ngựa bỗng hé ra hà đồ, một đạo tụ thành một đầu thần quy, trên lưng cũng có lạc thư, đúng là kia bảo vật hà đồ lạc thư. Đã thấy kia hà đồ phía trên vô số đồ ảnh biến ảo không chừng, hé ra ẩn dấu vô số ảo diệu huyền cơ đồ hình nhấp nháy, vô tận bí văn tràn ngập cả hư không.

“Rống rống...” Yêu sư Côn Bằng lúc này cũng trong tay * không hư không phía trên vô tận tinh thần, phối hợp Đế Tuấn Hà Thư Lạc Đồ cùng Đông hoàng Thái Nhất Đông hoàng chung, hợp thành Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, trực gần đem mười đại tổ vu bao vây ở tại trong đó.

Minh Hà lão tổ trong tay pháp quyết thúc dục, hư không trong vòng nhấp nháy xuất hiện một cái vô biên vô hạn Minh Hà, quấy thoát phá một mảnh khôn cùng hư không, nếu ở trên hư không ở ngoài, chỉ sợ là bên Bất Chu Sơn thậm chí bị bao phủ.

“Này Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận thật đúng là lợi hại a.” Nhạc Thành bên người, Thương Long Lão Tổ nói.

“Đó là tự nhiên, này chính là Yêu tộc cực mạnh hai cái đại trận một trong, thứ nhất đúng là này Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, đệ nhị chính là kia Hồng Hoàng Thất Tuyệt Đại Trận, nghe nói lúc trước Yêu hoàng Đế Tuấn cùng Đông hoàng Thái Nhất là Yêu tộc đại đế, yêu sư Côn Bằng đám người thành lập đời thứ nhất Thiên Đình, có Yêu tộc vô cùng ... Vô số, dựa vào yêu sư Côn Bằng xem thiên địa Tinh Thần Biến hóa mà sáng lập Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận, có Đông hoàng Thái Nhất Đông hoàng chung, Yêu hoàng Đế Tuấn Hà Thư Lạc Đồ, Minh Hà lão tổ chính điều Minh Hà làm mất trận, trong lúc nhất thời phong cảnh vô hai, cả hồng hoang trong vòng, không người có thể chặn.” Trần Nguyên Tử thở dài.

Hư không run rẩy, thật to tổ vu trên người bắt đầu khởi động ra khôn cùng hắc khí, liên tiếp khắp hư không đều tổ khắp mây đen. Mười đại tổ vu ở mây đen bên trong chìm nổi không chừng, rít gào tiếng động như cũ chấn kinh thiên địa, mây đen cuộn cuộn, sát khí bốc lên, vô cùng vô tận Thiên Địa nguyên khí ở trong đó lưu chuyển, hóa thành che trời cái địa khôn cùng lửa ma bốc lên không ngớt.

Lúc này mười vị tổ vu chậm rãi ngưng tụ, Đô Thiên đại trận chậm rãi chuyển động, cơ hồ kéo cả hư không đều ở chấn động không ngớt, một cổ cổ bàng bạc tới cực hạn lực lượng thấu mặc vô tận xa xôi thời không, lập tức * hướng Đông hoàng Thái Nhất bốn người bố trí Chu Thiên Tinh Đẩu đại trận.

“Vu tộc Đô Thiên đại trận cũng không thể so lên Yêu tộc Chu Thiên Tinh Đấu đại trận kém, chính là lúc này Hậu thiên thánh mẫu hóa thân Lục đạo, Hình Thiên cũng không ở, ra mời này mười đại tổ vu là khó có thể đối kháng Yêu tộc Chu Thiên Tinh Đấu đại trận.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao khinh nói.

Cả trong hư không, lúc này run rẩy không chừng, bành bạc lực lượng lần lượt tột phá hư không, thao Thiên ma hỏa, sôi nổi dũng mãnh vào trong tinh không, cùng mạn Thiên Tinh quang va chạm, đập nát một chút cũng không có sợ tinh thần, cả hư không một mảnh phiến hóa thành thành Hỗn Độn, lập tức lại bị mọi người phá vỡ.

1294. Chương 1103: Bàn Cổ Chân Thân

Chúng cường giả nhìn thấy tiền không bên trong hủy diệt cuộc chiến, đều là hít vào một hơi, ở đây bên trong, đại bộ phận đều là siêu cấp cường giả, chỉ lúc này chứng kiến bức này trạm xe, cũng đều là khiếp sợ không thôi.

“Ha ha ha, các người mười người, không trọn vẹn Đô Thiên đại trận như thế nào đối kháng chúng ta Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, cho ta phá.” Đông hoàng Thái Nhất cười to dựng lên, một tia tinh quang tiết ra ngoài, hư không nứt toác, giống như vô số hắc động nứt toác bình thường khủng bố.

Hư không khôi phục lúc sau, mười đại tổ vu thân ảnh liền hiển lộ ra đến, khổng lồ bản thể phía trên có nhè nhẹ cái khe, tổ vu Chúc Dung cùng Cộng Công hai trên thân người, một tia máu đen không ngừng tích tụ, mặt khác tám vị tổ vu còn lại là trên người hơi thở nhược thượng hơn phân nửa, vốn chính là một đạo tàn hồn mà thôi, lúc này liền rất là suy yếu đứng lên.

“Ha ha, hôm nay, chính là vu yêu hai tộc hoàn toàn giải quyết lúc.” Đông hoàng Thái Nhất cười lớn một tiếng, trong tay lại thúc dục Đông hoàng chung, nháy mắt bao phủ hướng về phía mười đại tổ vu mà đến.

Đông hoàng chung phía trên, Hỗn Độn hơi thở bao phủ mà lên, áp chế khắp không gian, mười đại tổ vu sắc mặt đại biến, trong tay pháp quyết đánh ra, tiếp ra một cái thao Thiên ma khí hắc động xuất hiện ở hư không trong vòng, ngăn cản tại Đông hoàng chung phía trước.

Lưỡng đạo khổng lồ lực lượng va chạm dây dưa, nhất thời to như vậy khôn cùng hư không, cũng da nẻ mở ra, vô tận cuồng bạo không gian dòng khí tràn ngập mà ra, này cuộn cuộn lực, đã muốn là khủng bố tới cực hạn.

“Thật mạnh thực lực a.” Nhạc Thành kinh ngạc thở dài, lúc này nhìn thấy kia Đông hoàng Thái Nhất, dĩ nhiên là bằng vào Đông hoàng chung, lực kháng mười đại tổ vu, tuy nói bất đại tổ vu đều là tàn hồn thân thể, vừa mới cũng là bị thương nặng, Chúc Dung, Cộng Công cũng là bị thương không nhẹ, chỉ Đông hoàng Thái Nhất chính mình thân mình cũng là tàn hồn một đạo mà thôi, loại thật lực này quá kinh khủng.

Nhìn thấy Đông hoàng chung uy lực, Nhạc Thành trong lòng cũng là cảm thán, Thần Nông đỉnh, Hạo Thiên Tháp, Không Động ẩn tuy rằng đều là Thập đại thượng cổ thần khí chi liệt, chỉ chính mình hiện tại thúc dục, uy lực còn xa xa không kịp. Nếu chính mình cũng có thể đủ thúc dục như thế thực lực khủng bố, còn không biết muốn tới năm nào tháng nào đâu.

“Xem xem các người còn có thể như thế nào ngăn cản.” Lúc này Yêu hoàng Đế Tuấn cười lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, trong tay Hà Thư Lạc Đồ thúc dục, bao vây khắp hư không bao phủ mà lên, vạn đạo thần quang trực tiếp xé mở vô số không gian cái khe.

“Này Hà Thư Lạc Đồ cũng là uy lực cường hãn a.” Nhạc Thành nhìn thấy Đế Tuấn trong tay kia Hà Thư Lạc Đồ, loại này uy lực trình tự chỉ sợ là đi vắng Đông hoàng chung dưới nhiều ít, xem ra mười đại tổ vu khó có thể ngăn cản.

Hà Thư Lạc Đồ bao phủ mà đến, Chúc Dung Cộng Công bọn người là sắc mặt trầm xuống, mọi người lúc này cũng là không thể dằng ra tay đến đối kháng, mắt thấy muốn bị này Hà Thư Lạc Đồ thổi quét trong đó.

Yêu hoàng Đế Tuấn cười lạnh dựng lên, cảm giác lần này thì này mười đại tổ vu cũng vô pháp lại đối kháng chính mình Hà Thư Lạc Đồ một kích.

Không gian xung quanh không ít cường giả, cũng thay mười đại tổ vu lo lắng đứng lên, mười đại tổ vu, vẫn là không thể đối kháng Đông hoàng Thái Nhất, Yêu hoàng Đế Tuấn, yêu sư Côn Bằng còn có Minh Hà lão tổ bốn người liên thủ.

“Ha ha ha, Yêu hoàng Đế Tuấn, tu được càn rỡ.” Nhưng vào lúc này trong nháy mắt bên trong, vô tận trong hư không, một đạo thần quang bức xé không gian mà đến, khôn cùng ma khí cuộn cuộn nổi lên khắp hư không đẩy lui.

“Thình thịch oành...” Thần quang nháy mắt tới, hung hăng va chạm ở tại kia Hà Thư Lạc Đồ phía trên, không gian run rẩy sụp đổ, Yêu hoàng Đế Tuấn Hà Thư Lạc Đồ dĩ nhiên là trực tiếp bị đẩy lui mở ra.

Thần quang thu liễm, cũng một món đồ làm thích pháp bảo, đúng là Hình Thiên tổ vu vật, mà theo, một đạo ma hồng bạo lực hiểu rõ, ma hồng còn chưa thu liễm, một đạo phủ mũi nhọn nháy mắt nổ ra, hóa thành hơn mười vạn thước khổng lồ, hung hăng bổ vào kia Đông hoàng chung phía trên.

“Ong ong...” Một mảnh nổ vang vọng hư không, thẳng chấn động khắp hư không lắc lắc dục toái, mà một búa cũng đem Đông hoàng chung trực tiếp đẩy lui mấy ngàn thước xa.

“Hình Thiên, người rút cục đến đây, xem ra, người thực lực đại trưởng a.” Đông hoàng Thái Nhất cười lớn một tiếng nói.

Ma hồng thu liễm, can thích thần phủ thu hồi trước người, Hình Thiên thân ảnh xuất hiện ở hư không phía trên, quanh thân hơi thở gạt ra hư không sóng gợn, vô tận ma khí quanh quẩn, lúc này Hình Thiên, quanh thân hơi thở đã muốn là tới cùng Đông hoàng Thái Nhất không kém bao nhiêu.

“Tổ vu Hình Thiên, xem ra hấn chính là tiến bộ không ít a.” Cảm giác Hình Thiên khí tức trên thân, Nhạc Thành thâm nghĩ, lúc trước ở Vạn Vu Đại Trận trong vòng, Hình Thiên chiếm được kia Bàn Cổ máu huyết, lúc này tu luyện mấy ngàn năm, sợ là được ích lợi không nhỏ, thực lực tăng vọt a.

“Bàn Cổ máu huyết thật đúng là bảo vật a.” Trần Nguyên Tử lúc này cảm giác Hình Thiên khí tức trên thân thở dài.

“Đông hoàng Thái Nhất, hôm nay liền để cho ta tới hội hội người, vu yêu cuộc chiến, ngay tại ta và người trong lúc đó.” Hình Thiên nói xong, nghênh thiên rít gào một tiếng, cũng biến hóa ra lúc này có thượng mười bốn trăm triệu thước khổng lồ bản thể, khắp hư không ma khí áp không tới, hơi thở bạo ngược tới cực hạn.

“Ta tính kế, kia cũng không có mặt đất tính kế sâu đi, hảo một cái mặt đất, thành thánh còn lưu lại như thế từng bước, Hình Thiên, người hấn là chiếm được Bàn Cổ máu huyết đi, hảo, xem ra thiên địa trong vòng, có thể có mặt, cũng chỉ có người mới có tư cách ta cùng một mình một trận chiến.” Đông hoàng Thái Nhất đạo.

“Thái Nhất, chúng ta liên thủ, gì e ngại hiện tại Vu tộc.” Nhìn thấy Đông hoàng Thái Nhất yếu một mình đối phó Hình Thiên, Đế Tuấn đối Đông hoàng Thái Nhất nói.

“Ta là một đạo tàn hồn mà thôi, đã mất lực thúc dục Chu Thiên Tinh Đấu đại trận, ta lưu đến vậy thì xuất hiện, cũng chỉ là không yên lòng Yêu tộc, hiện tại, khiến cho ta cùng Hình Thiên một mình một trận chiến, nhìn xem hay không thật sự là kỳ kém từng bước.” Đông hoàng Thái Nhất nói, quanh thân vô tận yêu khí cuộn cuộn dựng lên, yêu khí từ nam chí bắc khắp hư không, mấy dục là đập vụn khắp hư không.

Nghe được Đông hoàng Thái Nhất lời này, Yêu hoàng Đế Tuấn, Minh Hà lão tổ, yêu sư Côn Bằng bọn người lui xuống, mà lúc này Vu tộc bên trong, Chúc Dung, Cộng Công, Đế Tuấn đám người cũng thối lui đến sau không.

“Đông hoàng Thái Nhất, đến đây đi.” Hình Thiên cuồng cười một tiếng, trong tay thủ ấn đánh ra như thế nào, khổng lồ tổ vu chân thân phía trên, che không gian, bao phủ cả trong hư không, nháy mắt đánh về phía Đông hoàng Thái Nhất mà đi.

“Đến đây đi.” Đông hoàng Thái Nhất thúc dục Đông hoàng chung cũng lao thẳng tới mà lên, một mảnh thần quang kích tán, cường hãn lực lượng run hư không.

“Thình thịch oành...”

Bằng bạc lực công kích va chạm cùng một chỗ, thật lớn lực lượng trực tiếp cắn nát hư không, từng khối từng khối hư không phương phạt tựa như bột giống nhau tiêu thất, đều hóa thành một mảnh mơ hồ Hỗn Độn, lập tức lại bị kích tán quay cuồng lực lượng giáo toái, Hỗn Độn thoát phá, diễn biến thành địa hỏa thủy phong Tinh Hỏa Liễu Nguyên dường như phát ra mở ra, tựa như lưu quang tứ phía hướng cả hư không trong vòng kéo dài đi ra ngoài.

Hai người như thế cường hãn lực công kích, nếu ở Bất Chu Sơn trong vòng, chỉ sợ là một món đồ bị hủy khắp Bất Chu Sơn, loại lực lượng này, tuyệt đối là tới hủy thiên diệt địa bình thường tình trạng.

Hư không không được sụp xuống, vô cùng vô tận không gian, ma khí, yêu khí, Thiên Địa nguyên khí, tại đây không gian trong vòng tất cả đều sát nhập tới nguyên thủy căn nguyên, hóa thành Hỗn Độn, diễn biến thành một mảnh Hỗn Độn bốc lên không ngớt, không gian xung quanh chúng cường giả lại bạo lui, như thế cường hãn lực lượng, hiện tại Dao Trì Kim Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Nghiêm Thành Tử, Ngạo Không, Dao Cơ Tiên Tử bọn người là không dám đã bị lan đến.

Tổ vu Hình Thiên huy động can thích thần phủ, đạo đạo công kích cắt qua hư không mang ra một mảnh Hỗn Độn khí.

Đông hoàng Thái Nhất thúc dục Đông hoàng chung không ngừng chấn động, phát ra dồn dập tiếng chuông, sở hữu va chạm ở trên biên lực lượng bị Hỗn Độn chung giáo tán, toàn bộ oanh kích trở về.

Không sai đồng thời Đông hoàng Thái Nhất quanh thân chân hỏa quán quanh, nóng rực quanh thân chân hỏa thiêu huỷ chung quanh hư không không ngừng vận vẹo biến dạng, trên người màu đỏ trường bào bay phát phới, một đời Yêu tộc tuyệt thế cường giả phong thái, giờ phút này tất cả đều triển lộ không bỏ sót.

Hai người đại chiến có thể nói hủy thiên diệt địa, Nhạc Thành nhìn thấy cũng là cảm thấy không bằng ..., ít nhất chính mình tu vi hiện tại còn kém xa lắm, đặc biệt Hình Thiên, Nhạc Thành nhìn thấy Hình Thiên trước kia ra tay, Hình Thiên thực lực Nhạc Thành biết, trước kia cũng là còn hơn sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu, Trấn Nguyên Tử đám người hơi cường một tia mà thôi, chỉ sẽ không mạnh hơn nhiều lắm.

Mà lúc này Nhạc Thành nhìn thấy Hình Thiên thực lực, chỉ sợ là Trấn Nguyên Tử, sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thương Long Lão Tổ, Thanh Đế đám người liên thủ cũng là khó có thể đối kháng Hình Thiên.

Mà kia Đông hoàng Thái Nhất thực lực, ngay từ đầu còn có thể đối kháng trụ Hình Thiên, trực gần, cũng chậm rãi có chút chống đỡ hết nổi đứng lên, hơi thở hơi hơi có chút đạm nhược đứng lên, Đông hoàng Thái Nhất chính là một đạo không tiêu tan tàn hồn mà thôi, pháp lực tiêu tan, tàn hồn yếu bớt, đã có thể không thể khôi phục, Nhạc Thành thầm than, nếu Đông hoàng Thái Nhất lúc này có thân thể, Hình Thiên tổ vu lúc này thực lực, cũng là khó có thể còn hơn Đông hoàng Thái Nhất đi.

“Thình thịch oành...”

Tiền không một mảnh hào quang bắn nhanh, khắp không gian không ngừng run rẩy đứng lên, không sai đồng thời, chích Kiến Đông hoàng chung phía trên, vô số Hỗn Độn hơi thở bạo bắn chói mắt thần quang, hướng bốn phía lan tràn khai đi, Đông hoàng Thái Nhất trong tay pháp quyết không ngừng biến hóa, quanh thân pháp lực thao Thiên Yêu khí, đều bị Đông hoàng chung hấp thu đi vào.

Đông hoàng chung phía trên quang mang lại tăng vọt mấy lần không dứt, Đông hoàng chung cũng hóa thành thượng mấy trăm vạn thước khổng lồ, xoay tròn ở trong hư không, xoay tròn một vòng đó là phát ra ong ong một tiếng vang thật lớn, mỗi một đạo ong ong tiếng động đều là có thể phá hủy một mảnh hư không, nháy mắt này khổng lồ ngập trời Đông hoàng chung đó là hướng tới Hình Thiên bao phủ mà đi.

“Ha ha, Đông hoàng chung, cho ta trấn.” Đông hoàng Thái Nhất hét lớn một tiếng, Đông hoàng chung không nghe cực nhanh xoay tròn, áp bách bốn phía hư không đều ở không ngớt chấn động, cuộn cuộn pháp lực không ngừng hướng về Đông hoàng chung trung đồ khuynh mà vào.

“Đông hoàng Thái Nhất, của ngươi Đông hoàng chung khả trấn áp không được ta, Bàn Cổ chân thân.” Nhưng vào lúc này, Hình Thiên hét lớn một tiếng, pháp quyết đánh ra, quanh thân phía trên, một mảnh Hỗn Độn hơi thở phóng lên cao, cuộn cuộn ma khí đè ép hư không kể tiếp phá đã trở thành tro tàn, hư không phía trên tinh thần trực tiếp rút lui dập nát.

Không sai đồng thời, Hình Thiên khổng lồ tổ vu chân thân lúc này lại tăng vọt, bao vây lấy một mảnh Hỗn Độn khí, mười bốn mười lăm vạn thước bản thể thân hình cũng lại tăng vọt thành có hai mươi vạn thước khổng lồ.

Thân thể cao lớn phía trên, mắt phân nhật nguyệt bình thường, thân triển Hỗn Độn, ma khí khuấy động, hư không tất cả đều chấn động đứng lên, pháp lực tựa hồ là vào lúc này rồi đột nhiên gia tăng rồi mấy lần bình thường, ngập trời hơi thở áp chế xa không chúng cường giả đều là hết hơi, Nhạc Thành cũng là không thể không sợ hãi than, lúc này ở tổ vu Hình Thiên này cường hãn hơi thở dưới, trong cơ thể pháp lực đều giam cầm bình thường, loại thật lực này, rất nghịch thiên.

“Trời ạ, Hình Thiên thật sự dựa vào Bàn Cổ máu huyết tu luyện thành Bàn Cổ chân thân, mặc dù là Bàn Cổ chân thân không có đại thành, chỉ hiện tại chỉ sợ là thánh nhân cũng vô pháp làm gì hắn.” Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu, Nghiễm Thành Tử, Từ Hàng Quan Âm, Văn Thù, Dao Cơ Tiên Tử, Ngạo Không, Minh Tôn, Diễm Trung Tiên La Tuyên chờ nhất chúng siêu cấp cường giả lúc này cũng là sợ hãi than không thôi.

“Đây là Bàn Cổ chân thân sao, như thế nào cùng của ta Hỗn Nguyên Chân Thân có chút tương tự.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Hình Thiên lúc này thật lớn Bàn Cổ chân thân, cũng cảm giác được kinh ngạc, này Bàn Cổ thực khí tức trên thân, cùng chính mình Hỗn Nguyên Chân Thân có chút tương tự chính là hơi thở.

“Hình Thiên, không hổ là tổ vu đứng đầu, Bàn Cổ chân thân đều có thể được người tu luyện thành công, ha ha.” Đông hoàng Thái Nhất cười lớn một tiếng, không sai đồng thời thời điểm, pháp quyết lại biến hóa, quanh thân pháp lực rồi đột nhiên tăng vọt, thần tình nháy mắt đều là quý dị dữ tợn xích hồng sắc.

Cao ngất, chỉ thấy này hư không trong vòng, Đông hoàng Thái Nhất thân hình hóa thành một con thật lớn gần mười tám cửu vạn thước Tam Túc Kim Ô, một đạo bén nhọn ngạo, đồng thời Hỗn Độn chung phát ra một tiếng ngân nga tiếng chuông, thanh thủy lâu dài, chung nội cuộn cuộn yêu khí quay cuồng, hóa thành một mảnh chói mắt thần quang vân di thiên cái địa, bao phủ hư không.

Nhìn thấy kia Đông hoàng Thái Nhất khổng lồ bản thể, Nhạc Thành cũng là rung động, nghe nói Đông hoàng Thái Nhất cùng Yêu hoàng Đế Tuấn đều là theo Bàn Cổ đại thần mất trái biến thành, Tam Túc Kim Ô thân thể, lúc này Đông hoàng rất biến hóa ra bản thể, sợ là tướng toàn lực một kích, chỉ hậu quả cũng là dị thường nghiêm trọng, Đông hoàng Thái Nhất cũng tuyệt đối chống đỡ không nổi dài hơn thời gian.

“Ong ong...” Đông hoàng chung nội một tiếng thật lớn lôi đình chấn vang, lập tức cùng với Đông hoàng Thái Nhất trực tiếp va chạm hướng về phía Hình Thiên mà đi, Đông hoàng chung thượng lúc này hơi thở cũng cường hãn ngập trời, này cường hãn hơi thở dưới, Nhạc Thành mơ hồ là cảm giác được trong cơ thể mình sở hữu thượng cổ thần khí đều ở run đứng lên, yếu thoát thể mà ra bình thường.

Lưỡng đạo hủy thiên diệt địa cường hãn lực lượng mọi người ở đây trương thang cứng lưỡi bên trong va chạm ở tại cùng nhau.

“Thình thịch oành...” Hư không trong vòng dường như như là một tiếng tiếng sấm trống rỗng vang vọng Hoàn Vũ, tựa như thiên địa tan biến, dật tán vân quang biến máu cần nát đại lực, tinh thần dập nát, hư không sụp xuống, chứng kiến không gian trong vòng một mảnh đặc (sánh) hồ.

Như thế cường hãn lực lượng, đã muốn là liên tiếp này khắp hư không cũng toàn bộ hủy diệt, mọi người cảm giác được một cỗ cường hãn lực kích tán mà đến, lập tức liên tâm mất biến mất lâm vào tối đen trong vòng, nháy mắt trước mắt cảnh tượng tái biến, hư không không thấy, mọi người lại tới Bất Chu Sơn nội, kia thật lớn ngọn núi xa không.

Không sai đồng thời tiền không bên trong, Hình Thiên khổng lồ ngập trời Bàn Cổ chân thân cũng lại hóa thành tổ vu chân thân, khoe miệng dĩ nhiên là lộ vẻ một tia vết máu, ra mỗi tựa hồ là bị thương.

Mà thật lớn Đông hoàng chung lúc này biến mất không thấy, hóa làm một người tinh xảo bàn tay lớn nhỏ bình thường tiểu chung huyền đứng ở không gian bên trong, một cỗ thần nhiên mãi mãi hơi thở khuếch tán, không còn có vừa mới kia hủy thiên diệt địa bình thường cường hãn khí thế.

“Hình Thiên, nếu lúc này ta không phải một đạo tàn hồn, người hiện tại Bàn Cổ chân thân cũng vô pháp làm

gì ta, ở ta tiêu tán phía trước, có thể cùng người một trận chiến, cũng không uống ta tới đây một chuyến.” Đông hoàng Thái Nhất suy yếu xuất hiện ở tiền không trong vòng.

“Đông hoàng Thái Nhất, nếu người không có Đông hoàng chung, cho dù người toàn thịnh thời kì, cũng vô pháp đối kháng ta, bất quá, ta thừa nhận, người chính là đương kim thánh nhân dưới, duy nhất có thể đối kháng người của ta.” Hình Thiên hơi hơi nói, lời nói bên trong, dĩ nhiên là có một tia tỉnh táo cùng tích cảm giác đứng lên.

“Ha ha, Hình Thiên, Vu tộc có người, đại phát động không khó, mặt đất tính kế đích xác đủ thâm, bất quá, thiên đạo khó dò, thiên ý mờ mịt, có lẽ chúng ta đều tính sai lầm rồi, hôm nay cùng người một trận chiến, đủ để.” Đông hoàng Thái Nhất nhìn chăm chú vào Hình Thiên nói xong, lập tức quay đầu hướng phía sau Yêu hoàng Đế Tuấn, Minh Hà lão tổ, yêu sư Côn Bằng ba người nói : “Yêu tộc liền giao cho các người, ta đi trước một bước.”

Nói xong, Đông hoàng Thái Nhất liền biến mất không thấy, theo kia Đông hoàng chung cũng biến mất ở liễu không gian trong vòng, ở đây, dĩ nhiên là không ai chứng kiến Đông hoàng chung là như thế nào biến mất.

“Tiểu tử, Đông hoàng chung ta tặng cho người, hội tụ mặt khác cứu viện thượng cổ thần khí, có thể đủ khôi phục đầy đủ Đông hoàng chung, trở thành Tiên thiên chí bảo thần khí, ta hôm nay tặng người Đông hoàng chung, người nhớ kỹ, tương lai mặc kệ phát sinh cái gì, nếu người có thể hỗ trợ, muốn lưu ta Yêu tộc nhất mạch.” Đông hoàng Thái Nhất thanh âm của ở Nhạc Thành bên tai nói lên.

Nhạc Thành cảm giác được một đạo hơi thở chui vào chính mình trong cơ thể, hóa thành một đạo quang quyển bao phủ ở tại chính mình ngũ tạng lục phủ trong phạm vi, đúng là kia Đông hoàng chung.

“Thiên đạo mờ mịt, ta đi rồi, đáng tiếc tới hôm nay, ta mới lĩnh ngộ.” Đông hoàng Thái Nhất thanh âm của lại truyền đến, lập tức không còn có động tĩnh, vô ảnh vô tung biến mất.

“Đông hoàng chung đâu, Đông hoàng chung đi nơi nào?”

Nhất chúng cường giả bên trong, không ít lúc này cũng ở bốn phía sưu tầm kia Đông hoàng chung, Đông hoàng chung uy lực cường hãn như vậy, ai đều mơ tưởng được đến, chính là lúc này đã muốn là không ai có thể tìm được Đông hoàng chung.

“Thái Nhất...” Yêu hoàng Đế Tuấn, yêu sư Côn Bằng, Minh Hà lão tổ đều là nhìn chăm chú vào tiền không, cũng không bao giờ ... nữa thấy Đông hoàng Thái Nhất thân ảnh, Yêu tộc một đời tuyệt thế cường giả, hoàn toàn tiêu tán ở tại thiên địa trong lúc đó.

“Đế Tuấn, Hậu Nghệ, Khoa Phụ...”

Chúc Dung, Cộng Công hét lớn, lúc này Vu tộc bên trong bát đại tổ vu cũng thân hình chậm rãi tiêu tán ở liễu không gian trong vòng không thấy, suy yếu tàn hồn cũng vô pháp lại chống đỡ.

“Ai... Như thế cường giả...” Thương Long Lão Tổ tựa hồ là có điều cảm thán đứng lên.

“Vang ầm ầm...” Mặt đất chấn động, cả Bát Chu Sơn đều là lắc lư đứng lên, tiền không thật lớn ngọn núi phía trên, lại là có thêm kia Thất Thái thần quang khuếch tán, một mảnh bằng bạc linh khí phóng lên cao, làm cho người ta nghe đều là vui vẻ thoải mái, trong cơ thể pháp lực đều là đã bị làm dịu bình thường.

Thất Thái thần quang bao phủ ở tại này không gian phía trên, lập tức kia thật lớn ngọn núi phía trên, một cây thủy thanh vẽ thanh đằng theo theo xa xa đỉnh núi trong vòng trung ương tràn ngập mà ra.

Nhìn như thông thả, kì thực tia chớp bình thường quay chung quanh cả ngọn núi quán quanh một lần, thanh đằng có hơn mười thước thô, chiều dài cũng không thể nhìn ra, quay chung quanh này thật lớn ngọn núi quán quanh mấy vòng, ít nhất cũng là số nghìn vạn dặm còn không chỉ.

Thanh đằng phía trên, sáng mờ tràn ngập, linh khí càng hơn, có Thất Thái chi diệp khuếch tán, thiên địa trong vòng, nồng đậm linh khí đều hội tụ mà đến.

Cự sơn phía trên, cũng xa xa nhìn lại có bảy Thất Thái điểm sáng, cũng giắt bảy miếng Hồ lô trái cây, này bảy miếng trái cây ước chừng bàn tay lớn nhỏ, lại là có thêm bảy thứ nhan sắc, nhìn kỹ đi đó là hội phát

hiện, trong đó nhan sắc phân bố đều đều, tràn ngập Thất Thái thần quang.

Một cỗ thật lớn linh khí uy áp khuếch tán, cũng là đến từ tại đây bảy miếng Hồ lô trái cây, sở hữu cường giả trong lòng đều là chấn động, này bảy miếng cỗ tràn ngập linh khí uy áp Hồ lô trái cây, đúng là trong truyền thuyết Hồ Lô linh căn phía trên kết xuất thất khỏa Hồ lô linh quả.

“Sưu sưu...”

Không ai đi đầu, cơ hồ là mọi người trước tiên phóng lên cao, lập tức đã rơi vào này khổng lồ ngọn núi phía trước, trong khoảng thời gian ngắn cũng không người nào dám lập tức tiến lên, sợ là có nguy hiểm gì.

Gần gũi quan sát này Hồ Lô linh căn, này Hồ Lô linh căn không thể nghi ngờ lại là mặt khác một phen kẻ khác cảm thấy rung động cảnh quan, linh căn quán quanh xoay quanh cả tòa cự sơn, thanh đằng phía trên dày đặc tràn ngập từ xưa hơi thở, khuếch tán mở ra nhện nhào tại đây phiến không gian, làm được với không bên trong tràn ngập thần dị một mảnh thất thái hà quang. .

Trên không bên trong, theo Hồ Lô linh căn xuất thế, sương trắng tiêu tán, một mảnh ánh mặt trời lúc này khắc khuy nh sải xuống, chiếu rọi ở ngọn núi phía trên, mơ hồ gian, Nhạc Thành cảm giác được này Hồ Lô linh căn phía trên có một loại đủ rung động sinh mệnh căn nguyên tràn ngập mở ra, này hơi thở cùng Hỗn Độn hải trong vòng hơi thở cũng là có đó tương tự bình thường.

Lúc này bảy miếng Hồ lô trái cây hình thành thẳng tắp một lần giắt ở tại cự sơn chi đỉnh, Nhạc Thành nhìn thấy này bảy miếng Hồ lô trái cây, mơ hồ gian, này bảy miếng Hồ lô trái cây tựa hồ là có nhảy lên tiếng động, giống như trái tim bình thường, làm cho người ta cũng không tự chủ được trái tim đi theo nhảy lên.

“Hảo thần dị linh quả.” Nhạc Thành kinh ngạc, đây là truyền thuyết bên trong Hồ lô linh quả đến sao, chỉ là một cái không Hồ lô có thể đủ luyện chế thành thần khí, bên trong linh dịch có thể nghĩ.

“Không đúng, nơi này còn có đậm úc quen thuộc hơi thở, là trong óc ngọc giản hơi thở.” Nhạc Thành âm thầm kinh hãi, này chung quanh hơi thở bên trong, còn có cùng chính mình trong óc nội ngọc giản giống nhau hơi thở tồn tại, này tuyệt đối không sai được, này phụ cận còn có này thần bí ngọc giản tồn tại.

“Như thế bảo vật, ai cùng ta thưởng, giết không tha.” Huyền Thiên khổng lồ tổ vu chân thân mười bốn mười lăm vạn thước, lúc này đứng ở cự sơn dưới, cũng cũng chỉ có này một phần mười lớn nhỏ mà thôi, thân thể cao lớn nhất thời từng bước bước ra, cùng với Hình Thiên bước ra, này phiến trong thiên địa không gian nhất thời kịch liệt dập dờn lên, đáng sợ uy áp, rồi đột nhiên tràn ngập mà ra, Hình Thiên dẫn bắt đầu trước tranh đoạt.

“Ha ha, Huyền Thiên, ngươi đã muốn bị thương, chẳng lẽ còn có thể thúc dục Bàn Cổ chân thân có thể nào.” Tây Phương Giáo bên trong, cũng kia bốn cự ma phóng lên cao, vô tận ma khí tung hoành thiên địa, cường hãn hơi thở mở rộng, bốn người thực lực, tuyệt đối là cũng không ở Dao Trì Kim Mẫu, Trấn Nguyên Tử đám người dưới.

“Như thế bảo vật xuất thế, Vu tộc há có thể đủ độc chiếm.” Ngạo Không, Huyền Quý, Phong tôn, còn có kia thực lực cùng Ngạo Không giống nhau cường hãn lão giả cũng thả người dựng lên lao thẳng tới mà lên.

“A di đà phật.” Tây Phương Giáo bên trong, Từ Hàng Quan Âm, Văn Thù, Phổ Hiền, Địa Tạng Vương bọn người là ôm nhau mà lên.

Tiết Giáo bên trong, Diêm Trung Tiên La Tuyên đám người, cũng thả người dựng lên, tiên quang ngập trời, bao phủ nhất phương không gian.

“Ha ha, vậy muốn xem ai có bản lĩnh chiếm được.” Hoàng Long đạo nhân hét lớn một tiếng, Xiển giáo chín người lúc này cũng thúc dục một mảnh thần quang pháp bảo bạo phun mà lên.

Thiên Đình bên trong, Dao Cơ Tiên Tử đám người cũng thả người tới trên không, ai cũng không nghĩ bỏ qua này Hồ lô linh quả.

Minh giới Minh Tôn, tứ đại Quỷ Đế, Phong Đô đại đế cũng quanh thân u hồn khí bao phủ không gian, lác lác phá hủy khắp không gian, lập tức lao thẳng tới mà lên, cường hãn hơi thở làm cho khắp không gian quỷ khóc thần hào bình thường.

1295. Chương 1104: Ngọc Giản Hơi Thở

“Chúc Dung, người tránh ra cho ta.” Yêu tộc bên trong, Yêu hoàng Đế Tuấn, yêu sư Côn Bằng, Minh Hà lão tổ, còn có Kim Hoa đồng tử, Kim Trữ tiên tử cũng lao thẳng tới mà lên, yêu khí cuồng bạo tận trời, cả không gian âm âm sụp đổ một mảnh hóa thành hư không.

“Chúng ta nhất định phải đoạt đến một quả linh quả.” Dao Trì Kim Mẫu nói xong, trong tay pháp quyết thúc dục, phân cảnh linh kiếm bị bám một mảnh bao phủ không gian kiếm quang lao thẳng tới mà lên.

“Rống...” Thương Long Lão Tổ trong miệng một tiếng rống to, quanh thân hào quang rung lên, hóa thành một cái cửu trảo thần long dữ tợn rít gào, đột nhiên phách đi ra, khổng lồ cửu trảo Kim Long thân hình uốn lượn hơn mười vạn thước, xoay quanh vũ động trong lúc đó, phá hủy một mảnh không gian.

Thanh khâu sơn Thanh Đế là lúc này đầu đầy màu đen mái tóc bằng như nhất loan màu đen thác nước, đột nhiên trong lúc đó bộc tán ra đến, quanh thân pháp lực bạo vọt tới cực hạn, tầng tầng thần quang đem quanh mình phạm vi không gian đều chiếu rọi sương mù, che chắn một mảnh, bàn tay trắng nõn vừa nhấc, bóng hình xinh đẹp lao thẳng tới mà lên, pháp quyết đánh ra, trường kiếm trong tay xẹt qua không gian cái khe, cũng đánh về phía trên không.

Tây Vương Mẫu Thiên Dao trong tay pháp quyết đánh ra, không sai đồng thời thời điểm, toàn thân pháp lực cổ đẩy ra đến, đem vung tay lên, kia Bạch Hổ nhận ngăn đón không khuấy động, mang theo một cổ sắc vô cùng khí kinh bức xé trùng điệp không gian.

“Ha ha, hôm nay nhìn xem ai hữu cơ duyên.” Trần Nguyên Tử trong tay pháp quyết biến hóa, tay trái đi phía trước duỗi ra, rộng thùng thình cổ tay áo đột nhiên mở ra, một cổ khôn cùng hấp lực lộ ra, theo Trần Nguyên Tử này Tự lý cần khôn thúc dục, thiên địa không gian cùng nhau chấn động, lớn lao uy áp theo bốn phương tám hướng tụ tập mà đến, như thế thực lực, tuyệt đối là tới siêu cấp cường giả trình tự.

“Nhạc Thành, chính ngươi chiếu cố tốt chính mình, hết sức được đến Hồ lô linh quả.” Hạo Thiên Đại Đế đối Nhạc Thành nói, quanh thân thanh mang run mà ra, khổng lồ Hồn Nguyên Chân Thân cũng bạo lực mà lên, thân hình mặc dù là không có Hình Thiên tổ vu vậy khổng lồ, cũng cũng có cửu vạn thước lớn nhỏ, bằng vào này Hồn Nguyên Chân Thân tầng thứ tám, Tiên tôn trung kỳ tu vi giả, Hạo Thiên Đại Đế cũng là tuyệt đối là có thêm sức liều mạng.

Lúc này mọi người đều là đánh về phía tiền không, mục tiêu đều là kia bảy miếng Hồ lô trái cây, Nhạc Thành đánh giá trên không, Yêu tộc, tổ vu, còn có Ô Vân Tiên, Ngạo Không, Huyền Quý đám người có thể biến hóa ra bản thể đều là biến hóa ra khổng lồ bản thể đến.

“Đây là...” Nhìn chăm chú vào trên không bên trong một con kênh cang, Nhạc Thành cũng kinh ngạc không thôi, kia Kỳ Lân bộ tộc bên trong yêu tôn hậu kỳ lão giả, lúc này bản thể chính là một con thân hình khổng lồ vô cùng cự thủ, thân hình phía trên, tràn ngập vô cùng ngọn lửa.

“Thượng cổ thần thú Hỏa Thử.” Nhạc Thành khiếp sợ, mặc dù là sớm chỉ biết này lão giả chính là thượng cổ thần thú thân thể, nhưng là này Hỏa Thử tại thượng cổ thần thú bên trong cũng là cực kỳ hiếm thấy, không nghĩ tới chính mình hôm nay nhưng thật ra may mắn gặp được một con.

Cảm giác này lão giả bản thể khí tức trên thân ngọn lửa, Nhạc Thành đoán kia Kim Hỏa hãn là cũng là Hỏa Thử bản thể, hãn là này lão giả hậu nhân đi.

“Thượng cổ thần thú Phong Ly.” Không sai lại nhìn chăm chú hướng về phía xa không đang ở cùng Thiên Đình Bạch Hổ Thần Quân giao thủ Phong tôn, này Phong tôn bản thể cũng là có thêm gần mười vạn thước khổng lồ, toàn thân màu xanh, bộ dáng cùng Yêu Cơ bản thể cửu vĩ hồ có sáu phần tương tự, tốc độ nhanh vô cùng, kia Bạch Hổ Thần Quân tựa hồ là không thể đối kháng.

Trên không bên trong, chúng cường giả hỗn chiến ở tại cùng nhau, nếu ai hướng đỉnh núi tới gần, liền gặp lọt vào thế lực khác ngăn cản, không gian sụp đổ một lần lại một lần, cả Bất Chu Sơn lúc này đều là đang run rẩy đứng lên.

Này đại chiến bên trong, Nhạc Thành cũng phát hiện, ở trong sân cường giả, cơ hồ là đều có một loại thần thông ở, mỗi người thần thông cũng đều là tới thần thông hậu kỳ đỉnh phong trình tự, đương nhiên, này

Tiên tôn trung kỳ, lúc đầu tu vi giả, thần thông thượng lĩnh ngộ cũng là yếu thiếu chút nữa.

“Nhất định phải được đến một quả Hồ lô linh quả.” Nhạc Thành lập tức cắn răng thầm nghĩ, chính mình hiện tại là Tiên quân hậu kỳ, nếu có thể đủ được đến một quả Hồ lô linh quả trong lời nói, chính mình nói không chừng có thể đủ đột phá tới Tiên tôn trình tự, nếu không trong lời nói, dựa vào chính mình tu luyện, sợ là phải kể tới ngàn vạn năm thời gian đi, chính mình hiện tại chính là còn có không ít cừu địch, thực lực của chính mình nhất định mau chóng đề cao mới được.

“Hỗn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể, Long giáp.” Nhạc Thành pháp quyết thúc dục, khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân lúc này thúc dục dựng lên, thân hình tiếp cận mười vạn thước khổng lồ, Hỗn Nguyên Chân Thân phía trên, Long giáp phía trên Kim Long hư thật xoay quanh, cường hãn hơi thở, cũng ở đồng đảo siêu cấp cường giả bên trong, cũng tuyệt đối là làm cho người ta không dám khinh thường.

“Hảo đồ nhi, thế nhưng cũng đột phá tầng thứ tám.” Xa không bên trong, đang ở cùng Nam Phương quỷ để giao thủ Hạo Thiên Đại Đế cười to nói.

“Sưu...” Nhạc Thành Hỗn Nguyên Chân Thân bố trí mà đi, cũng thân hình khổng lồ thi triển tốc độ thần thông nháy mắt bạo lực hướng về phía tiền không, mục tiêu đúng là một quả Hồ lô linh quả.

“Cho ta lưu lại đi.” Lúc này kia xa xa Phổ Hiền cũng thấy được Nhạc Thành, quanh thân pháp lực bắt đầu khởi động phát quang đại thịnh, thân hình nháy mắt chính là hóa thành một đạo kinh hồng bạo lực hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

“Hừ, Phổ Hiền ngươi cũng cho ta lưu lại đi.” Trấn Nguyên Tử một đạo hét lớn, thân ảnh nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ, lập tức khoảnh khắc liền xuất hiện ở kia Phổ Hiền trước người, rộng thùng thình tay áo bào bên trong, hai đám hung hăng công kích hướng về phía Phổ Hiền, nhất cổ cuồng bạo lực lượng theo trong cơ thể trào ra, này nhất cổ cuồng bạo lực lượng ở trên không trung nháy mắt liền đã hình thành một cái lỗ xoáy, không gian sóng gợn khuấy động mà khai, Phổ Hiền thân hình nháy mắt chính là bị cắn nuốt ở tại này bằng bạo lực ngưng tụ lỗ xoáy trung.

“Thái Cực phù ấn.” Phổ Hiền hét lớn một tiếng, thực lực của hắn cũng không có mạnh hơn Trấn Nguyên Tử, nháy mắt té ra Thái Cực phù ấn chống lại.

“Sưu sưu...” Cũng vào lúc này, kia xa không bên trong Phong tôn thật lớn bản thể phía trên, trong mắt hàn ý hiện lên, lập tức bạo lực hướng về phía Nhạc Thành mà đến, kia thật lớn cái đuôi tựa như cự mãng bình thường xuyên thấu không gian mà đến, tốc độ tuyệt khoái không gì so sánh nổi.

“Hừ, ta không có trêu chọc ngươi, ngươi nhưng thật ra đến trêu chọc ta.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết có thể đánh ra, lập tức khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân phía trên, tay phải thủ phủ thiên duỗi thân mở ra, năm ngón tay nhất long, tựa như ngũ cái trụ trời, để ngang không gian bên trong.

“Phách Thiên Ấn.” Nhạc Thành một chưởng nháy mắt đẩy dời đi, lực lượng thần thông, Hỗn Nguyên Chân Thân, hơn nữa quanh thân pháp lực, lúc này một chưởng này, Nhạc Thành chính là không có hạ thủ lưu tình, cũng muốn biết này Phong tôn thực lực rốt cuộc là tới kia từng bước.

“Ầm vang” một tiếng vang thật lớn, Nhạc Thành một chưởng này cũng nhanh vô cùng kháng áp xuống, nháy mắt liền cùng kia Phong tôn bản thể cự vĩ va chạm ở tại cùng nhau, ở tốc độ thượng, Nhạc Thành cũng là có được tốc độ thần thông, tốc độ cũng tuyệt đối là sẽ không chậm.

Nhạc Thành nháy mắt ra tay, nhất thời làm cho này Phong tôn chấn động, cảm giác Nhạc Thành thực lực, đã muốn là hoảng sợ, này cường hãn lực lượng hơi thở, tựa hồ là còn hơn của nàng trong tưởng tượng đến yếu mạnh hơn nhiều, chính là chính là tại đây trong nháy mắt thời gian trung, hắn đã muốn là không thể tránh né Nhạc Thành một chưởng này, chỉ có thể đủ là cự vĩ trực tiếp ngang trời cứng rắn kháng.

Cự vĩ, chưởng ấn, hai người ầm ầm va chạm ở tại cùng nhau, chấn động không gian thoát phá lộ ra hư không, không gian dòng khí quay cuồng không ngừng, chung quanh chạy chồm đứng lên, lộ ra một mảnh hư không.“Xuy...”

Hư không trong vòng, Phong tôn bản thể thân thể cao lớn trực tiếp bị đẩy lui mấy vạn thước xa, mà Nhạc Thành thân hình cũng bị đẩy lui từng bước, nói tóm lại, Nhạc Thành một chưởng này, đã muốn là cũng đủ ngăn chặn kia Phong tôn.

“Về sau tái đối phó người.” Nhạc Thành hàn ý mặt quá, lúc này là tối trọng yếu chính là kia Hồ lô linh quả, này Phong tôn chính mình về sau giao cho Huyền Tiêu đối phó không muộn, khi thân mà lên, Nhạc Thành lúc này lại đánh về phía hiểu rõ Hồ lô linh quả mà đi.

Càng là tới gần này Hồ lô linh quả, kia một cỗ ngọc giản quen thuộc hơi thở lại càng là nồng đậm đứng lên, Nhạc Thành có thể cảm giác được rõ ràng, kia ngọc giản tựa hồ ở này cự sơn trong vòng.

“Trước được đến Hồ lô linh quả, sẽ tìm ngọc giản.” Nhạc Thành trong lòng quyết định chú ý, này ngọc giản tuyệt đối là bất phàm vật, chính mình nhất định phải được đến mới được, bất quá trước mắt, chính mình vẫn là trước tốt đến này Hồ lô linh quả.

“Thình thịch...”

Tiền không phía trên, Yêu hoàng Đế Tuần cùng Hình Thiên giao thủ, một mảnh hư không lồm xồm, bành bạc kích tán lực trút xuống xuống, Nhạc Thành thân thể cao lớn không thể không là nháy mắt tránh né.

“Sưu...” Nhất đạo thân ảnh theo Nhạc Thành bên người cấp tốc xẹt qua, đúng là kia Tây Phương Giáo bên trong Văn Thù.

“Cấp lưu lại.” Nhạc Thành tự nhiên là sẽ không làm cho người ta nhanh chân đến trước, đặc biệt này Tây Phương Giáo bên trong nhân, cho dù là chính mình không chiếm được này Hồ lô linh quả, Nhạc Thành cũng không tưởng Tây Phương Giáo bên trong nhân được đến.

Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, tiếng nói vừa dứt thời điểm, đưa tay về phía trước, pháp quyết đánh ra, nhiều điểm thần quang hơi thở lóe ra, không gian xung quanh vô số không gian cái khe trùng điệp nhanh chóng lan tràn mở ra.

“Diệt Ma.” Muốn cản này Văn Thù, Nhạc Thành cũng không hảo tàng tư, trực tiếp là lấy ra Hiên Viên kiếm, kiếm quyết đánh ra, năm ngón tay cầm Hiên Viên kiếm, đầy trời bóng kiếm nháy mắt khuếch tán, quanh thân liên miên dập dờn mở ra, khắp không gian khoảng cách vừa thu lại, cả không gian lúc này thượng nghìn vạn dặm âm âm bạo toái, cũng đem Văn Thù chỗ không gian cắn nuốt trong đó.

“Tiểu tử lớn mật.” Văn Thù hét lớn một tiếng, cảm giác được Nhạc Thành thực lực đã muốn là tới có thể uy hiếp hấn tình trạng, sắc mặt vô cùng nan thoát nhìn, trong tay Độn Long Trụ cũng tung, nhất thời không gian thần quang tràn ngập, đâm cháy một mảnh to như vậy hư không.

“Thình thịch oành...”

Lưỡng đạo thật lớn lực lượng âm âm va chạm ở tại cùng nhau, thật lớn động tĩnh lúc này đã muốn là chấn động Bất Chu Sơn, khủng bố một mảnh hư không thật lâu hiển lộ không thể khôi phục, hư không trong vòng, Nhạc Thành thân thể cao lớn dĩ nhiên là trực tiếp đẩy lui ba bước, thượng hai vạn thước, mà kia Văn Thù cũng thần sắc kinh ngạc, thân ảnh đánh bay tam vạn thước mới đứng vững thân hình.

Văn Thù kinh hãi không thôi, này Nhạc Thành lúc này thực lực, dĩ nhiên là có thể cùng hấn đối kháng, hấn thể nhưng chiếm không đến nửa điểm tiện nghi.

“Sưu sưu...” Nhạc Thành cũng không tái dây dưa, vừa mới một kích chính mình cũng là dùng toàn lực, hiện tại cũng không phải đối phương Tây Phương Giáo thời điểm, vẫn là kia Hồ lô linh quả trọng yếu, nhất thời mượn cơ hội thân hình lao thẳng tới kia trên không Hồ lô linh quả mà đi.

Hồ lô linh quả lúc này khoảng cách Nhạc Thành cũng không có rất xa, Nhạc Thành thân hình đã muốn là tới giữa sườn núi thượng, thân ảnh như điện, lao thẳng tới mà lên, vừa vặn này phụ cận cũng không có nhân một mục nhìn chăm chăm chính mình.

“Tiểu bối, người cũng dự đoán được Hồ lô linh quả sao.” Một đạo khê kêu thanh dựng lên, cũng kia Thiên Đình Ngọc Đế chi muội Dao Cơ Tiên Tử nháy mắt xuất hiện ở Nhạc Thành bên cạnh người, trong tay màu xanh biếc bảo kiếm phía trên, một cỗ không hiểu khí thể run, một mảnh kiếm quang xé mở không gian cái khe, kiếm quang sắc bén vô cùng, âm âm giảo toái liễu không gian bao vây bao phủ hướng về phía Nhạc Thành mà đến.

“Nhạc Thành, người khoái tranh đoạt Hồ lô linh quả.” Nhạc Thành đang muốn ra tay đối kháng, trong tai đã muốn là truyền đến sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu thần niệm truyền âm, Nhạc Thành không có do dự, trực

tiếp là không để ý đến Dao Cơ Tiên Tử, thân hình lại bạo phun phía trên.

“Dao Cơ Tiên Tử, lấy đại khi tiểu tính cái gì bổn sự.” Dao Trì Kim Mẫu nháy mắt xuất hiện ở tiền không, trong tay phân cảnh linh kiếm cũng xẹt qua không gian, mang ra hàng vạn hàng nghìn kiếm quang liên miên không dứt bạo phun mà ra.

“Thở phì phò lưu...”

Hàng vạn hàng nghìn kiếm quang đan vào, to như vậy hư không trực tiếp là bị giảo toái trong đó, cường hãn lực lượng lần lượt thay đổi dựng lên, này Dao Cơ Tiên Tử tu vi thực lực, cũng đi vắng Dao Trì Kim Mẫu dưới.

“Gần.” Tiền không trên đỉnh núi, thẳng tắp giắt bảy miếng Hồ lô linh quả xuất hiện ở Nhạc Thành trong mắt.

“Thình thịch oành...” Trên không bên trong, lúc này lại là Hình Thiên cùng Yêu hoàng Đế Tuấn giao thủ ở tại cùng nhau, một mảnh Không Gian bạo phá, bàng bạc cự lực kích tán xuống, đều ở gang tấc, Nhạc Thành căn bản đến không kịp né tránh, cũng bị một cỗ cường hãn lực lan đến.

“Xuy xuy...” Thân thể cao lớn trực tiếp là đẩy lui mấy vạn thước, trên người Long giáp hào quang nháy mắt tối sầm lại, này kích tản ra tới lực lượng, còn hơn vừa mới Văn Thù kia lực công kích cũng là chích cường không kém.

“Hảo cường hãn thực lực.” Nhạc Thành kinh ngạc, hai người này thật đúng là cường hãn vô cùng, chỉ là này kích tán lực lượng liên như thế khủng bố.

“Hình Thiên.” Yêu sư Côn Bằng thân thể cao lớn cũng đánh về phía Hình Thiên, yêu khí quay cuồng dập dờn, khôn cùng yêu vân bao phủ này ngàn dặm không gian, một tiếng ngẩng cao tiêm minh, giương cánh ngang trời, hai cánh dưới, mang theo dĩ nhiên là hấn trọng bảo Bắc Minh thiên hà.

“Hừ, cho ta phá.” Hình Thiên ma khí ngập trời, trên tay búa lớn đột nhiên huy động, một đạo khổng lồ phủ mũi nhọn tê khai thiên địa bình thường trực tiếp bổ về phía Bắc Minh thiên hà, cả người hào quang tràn đầy, đại phủ hoành thiên, tự giữa không trung trùng điệp chém xuống, so với chỉ mới vừa rồi một kích, lại tự uy mãnh gấp trăm lần, thật lớn ngấm đen phủ thân phía trên, nhiều điểm huyết quang như ẩn như hiện, vô số vu văn phù chú tất cả đều hiển lộ ra đến, càng tăng thêm một chút cũng không có tấn huyền ảo thần bí.

“Vang ầm ầm...” Thật lớn phủ quang thoát phá thiên địa, nhất thời bên trong không gian vỡ tan, hóa thành một mảnh hư không, chung quanh không gian nháy mắt vạn vụn, ánh sáng đều bị cắn nuốt, này khổng lồ lực lượng thẳng giảo được càn khôn rung chuyển khủng bố không thôi, yêu sư Côn Bằng Bắc Minh thiên hà trực tiếp bị phách đoạn.

Tổ vu Hình Thiên thực lực, lúc này đã muốn là còn hơn mấy ngàn năm tiền cường hãn nhiều lắm, yêu sư Côn Bằng tái nan đối kháng.

Phách lui Côn Bằng, Hình Thiên thân thể cao lớn đã muốn là tiếp cận gần nhất một quả Hồ lô linh quả.

“Hình Thiên, cho ta lui ra.” Minh Hà lão tổ nháy mắt đánh về phía, thúc dục chính điều Minh Hà lao thẳng tới Hình Thiên mà đến, “Tới hảo, sợ ngươi có thể nào.” Hình Thiên búa lớn hàn quang trạm trạm, giống như lãnh điện phá không, hét lớn một tiếng, búa lớn phía trên, một mảnh kim mang run, hung hăng chém thẳng vào xuống. Búa lớn điện thiểm mà qua, thật lớn phủ làm vinh dự có khai thiên tích địa chi thể, phá vỡ trùng điệp không gian, ầm ầm trầm lạc.

“Phanh...” Một tiếng thúy vang, thật lớn phủ quang thoát phá thiên địa, nhất thời khắp không gian điệp hiện, Minh Hà lão tổ Minh Hà đều là bị Hình Thiên ngăn ra, Minh Hà lão tổ cũng là trực tiếp bị đẩy lui mở ra.

“Vang ầm ầm...”

Này cường hãn hơi thở lúc này xu thế lan đến gần cự sơn phía trên, cả ngọn núi lắc lắc lắc lắc, đá vụn ngã xuống, sơn thể một mảnh dài hẹp cái khe da nẻ, nháy mắt là lúc, Hồ Lô linh căn phía trên, kia bảy miếng Hồ lô linh quả xa xa muốn ngã, tựa hồ là yếu rơi xuống bình thường.

Nhạc Thành thân hình ở bạo lui lúc sau, liền thừa cơ đánh giá chung quanh liếc mắt một cái, kia Yêu tộc Kim Hoa đồng tử, Kim Trữ tiên tử hai người phân biệt là cùng Cộng Công, Chúc Dung giao chiến ở tại cùng nhau, mà Đế Tuấn, Minh Hà lão tổ, còn có Côn Bằng còn lại là liên thủ cùng Hình Thiên đối kháng.

Tây Phương Giáo trung kia bốn cự ma, lúc này không biết sao lại thế này, cùng Ngạo Không, Huyền Quý, còn có kia Hỏa Thử, hơn nữa Diêm Trung Tiên La Tuyên đối kháng ở xa không.

Mà người khác đều là ở hỗn chiến bên trong, ai cũng khó có thể hướng về phía trước chia ra, mà cả trên không, còn lại là Hình Thiên cùng Yêu hoàng Đế Tuấn bọn người ở tại tối thượng thủ, nhưng cũng là cho nhau khắc chế, ai cũng khó có thể được đến một quả Hồ lô linh quả.

“Chỉ có thể dùng trí chứ không thể dùng sức địch.” Nhạc Thành thầm nghĩ, nếu muốn mạnh mẽ trốn được này Hồ lô linh quả, phỏng chừng thật là nan.

“Ha ha, Hồ lô linh quả.” Ngay tại Nhạc Thành này nhất suy tư nháy mắt, chỉ thấy tiền không bên trong, Hình Thiên đẩy lui Minh Hà lão tổ, đã muốn là muốn tiếp cận tới đệ nhất mai Hồ lô linh quả bên người, bàn tay khổng lồ phía trên, một đạo thần quang kích tán mà ra.

“Hình Thiên, cho dù là bị hủy Hồ lô linh quả, cũng không cho ngươi được đến, ha ha.” Cũng vào lúc này, Yêu hoàng Đế Tuấn lại cư trú mà lên, một tiếng hét dài, trong phút chốc thiên địa biến sắc, yêu mây tụ long, tựa hồ giống như là càn khôn vũ trụ đều âm u xuống dưới, cũng Yêu hoàng Đế Tuấn thúc dục hấn kia Hà Thư Lạc Đồ.

Này là kia Hà Thư Lạc Đồ bên trong lộ ra dập nát bí văn phù ấn, quỷ dị một mảnh hào quang đầy trời nhấp nháy, tràn ngập khắp thiên địa.

“Đáng chết.” Hình Thiên tổ vu mắng to một tiếng, ở đây mọi người lúc này giao thủ, đều là có vẻ chiếu cố, sợ là lan đến gần này Hồ Lô linh căn, bằng không, này cự sơn chỉ sợ là đã sớm khó giữ được, mà lúc này, này Yêu hoàng Đế Tuấn tựa hồ là không hề cố kỵ, nhìn thấy Hình Thiên muốn được đến một quả Hồ lô linh quả, này Hà Thư Lạc Đồ khổng lồ lực công kích, dĩ nhiên là trực tiếp tính cả kia cự sơn cùng nhau công kích.

“Cho ta thối lui.” Hình Thiên hét to dựng lên, trong tay can thích thần phủ thúc dục, ma vân ngập trời hội tụ, mấy dục đập vụn thiên địa, phủ mũi nhọn cũng xuyên thấu không gian, chém thẳng vào xuống.

“Cơ hội tới.” Nhạc Thành thầm nghĩ, vì tăng rất nhanh độ, cũng cắn răng thu hồi Hồn Nguyên Chân Thân, thúc dục Phong Lôi sí, hơn nữa tốc độ thần thông nhân cơ hội mà lên.

Chỉ có cơ hội như vậy chính mình mới có thể đoạt được Hồ lô linh quả, nếu không trong lời nói, Hình Thiên, Đế Tuấn cường giả như vậy nắm trong tay ở tại trên không bên trong, chính mình thế nào cũng là không thể cướp được Hồ lô linh quả.

Lúc này có nguy hiểm, không có Hồn Nguyên Chân Thân, lực phòng ngự cũng sẽ giảm đi, khả Nhạc Thành không thể do dự, này cơ hội bỏ qua sẽ không có.

“Vang ầm ầm...”

Hình Thiên một búa cùng Đế Tuấn Hà Thư Lạc Đồ lưỡng đạo khổng lồ cự lực lại chạm vào nhau ở tại cùng nhau, cả không gian gào thét quay cuồng, cường hấn hơi thở rách hư không, không gian dòng khí giống như là áp đặt phí nước sôi, lấy nứt toác không gian vì trung tâm, liên miên không ngừng dập dờn mở ra, cả nghìn vạn dặm trong vòng không gian hóa thành dập nát, vạn vật đều biến mất ở tại trong đó.

Như thế cường hấn lực lượng đã muốn là tới hủy thiên diệt địa tình trạng, cả hư không chấn động không ngớt, một mảnh phiến Không Gian Bạo Liệt hóa thành hư không, lập tức kéo dài tới tầm mắt cuối.

Mà vào lúc này thời điểm, này khổng lồ lực lượng cũng là không thể tránh né hung hăng lan đến gần cự sơn phía trên, không gian thoát phá, cự sơn lay động, Nhạc Thành thân ảnh hóa thành một đạo lưu quang đã muốn là nhanh tiếp cận kia Hồ lô linh quả.

Mạnh mẽ, cũng Hình Thiên cùng Đế Tuấn hai người giao thủ bằng bạc khoảng cách trực tiếp bao trùm Nhạc Thành, bằng bạc cự lực dưới, Nhạc Thành thân hình nhất thời mất đi trọng tâm, lực lượng này quá, lớn đến Nhạc Thành căn bản là không thể đối kháng tình trạng.

Một cổ ngáp trời lực nhảy mắt trút xuống ở tại Nhạc Thành trên người, không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành thân hình cũng bị này khủng bố lực bao vây lấy, hung hăng va chạm ở tại cự sơn phía trên, sơn thể da nẻ, tùy theo cả sơn thể trút xuống, cả cự sơn ầm ầm sụp đổ.

Cũng vào lúc này thời điểm, Nhạc Thành tưởng thoát thân mà ra đều là không còn kịp rồi, khoảng cách đã bị cự sơn áp chế ở tại bên trong, một mảnh tối đen bao phủ bên trong, một cổ quen thuộc hơi thở cũng nhảy mắt bao phủ mà đến, trong bóng tối, cùng chính mình trong óc bên trong ngọc giản có giống nhau kia hơi thở dị thường nồng đậm, còn hơn chính mình trong đầu tứ khối ngọc giản phía trên cộng lại hơi thở còn muốn nồng đậm hơn.

“Xuy...” Nhạc Thành trong đầu tứ khối ngọc giản, cũng Nhạc Thành căn bản không thể nắm trong tay, lập tức chui ra trong óc tới sơn thể trong vòng, một mảnh hào quang nở rộ, tứ khối ngọc quả thực tiếp là chui vào sơn trong cơ thể không thấy.

Lúc này Nhạc Thành cũng ổn định thân hình, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, thiếu chút nữa phun ra một ngụm tiên huyết, này Đế Tuấn cùng Hình Thiên một kích, chỉ là lan đến lực, liền khủng bố như thế, nếu không có Kim Long thân thể cùng Long giáp hai tầng bảo hộ, chính mình sợ là không chết cũng muốn trọng thương.

“Ngọc giản.” Nhạc Thành hơi hơi do dự, ngọc giản chui vào sơn thể trong vòng không thấy, này ngọc giản cũng không bình thường vật, chính là bên ngoài còn tại tranh đoạt Hồ lô linh quả, cần răng rơi vào đường cùng, Nhạc Thành cũng đành phải tiến vào sơn thể trong vòng truy đuổi kia tứ khối ngọc giản, núi này thể trong vòng, cũng tuyệt đối là còn có giống nhau ngọc giản, này ngọc giản tuyệt đối là không để cho có thất.

Hồ lô linh quả mặc dù là cũng tuyệt đối trọng yếu, dưới loại tình huống này, chính mình vẫn là trước truy gần đỡ.

Lập tức Nhạc Thành thân hình phía trên Kim Long thân thể thượng kim mang đầu bắn mà ra, thân hình chui vào sơn thể trong vòng, truy hướng về phía tứ khối ngọc giản mà đi.

Mà vào lúc này, ngoại giới bên trong, sơn thể trút xuống lắc lắc đục đục, thật lớn đá vụn hơn một ngàn thước giống như mưa to bình thường sụp đổ xuống, cả Bất Chu Sơn tựa hồ đều là ở chấn động đứng lên. Hình Thiên cùng Đế Tuấn một kích, đã muốn là phá hủy cả tòa sơn thể.

“Khoái đoạt được Hồ lô linh quả.” Nhìn thấy một màn này, mọi người đều là cấp tốc xông lên tiền không, càng thêm điên cuồng đánh về phía kia Hồ lô linh quả mà đi, trong lúc nhất thời, cả không gian bị mọi người trực tiếp hủy thành hư không, cả Bất Chu Sơn cũng ở lắc lắc lắc lắc, tựa hồ là tùy thời yếu sụp đổ bình thường.

Sơn thể trong vòng, Nhạc Thành xuyên qua một mảnh sơn thể, cũng không biết có xa lắm không, cũng tới một mảnh vắng vẻ nơi.

“Đây là...” Xuyên qua sơn thể tới này vắng vẻ nơi, Nhạc Thành cũng nhận không được hoảng sợ, núi này thể trong vòng có khôn cùng một chỗ trống xóa không gian, bên trong linh khí tràn ngập trình độ, tựa liên Hạo Thiên Thập cũng vô pháp so sánh với.

Này vắng vẻ không gian trong vòng, ở giữa vừa ra mây mù lượn lờ không gian trong vòng, lại là có thêm một cây thanh đằng nhảy vào trên đỉnh núi, Nhạc Thành nhìn kỹ, cũng không khó coi ra đây là kia Hồ Lô linh căn, này linh căn phía trên, nồng đậm linh khí tràn ngập tới một cái dị thường trình độ khủng bố, linh khí tràn ngập bên trong, này linh khí kỳ kỳ bàng bạc lại tinh thuần.

1296. Chương 1105: Thất Đoàn Linh Dịch

“Ngọc giản.” Nhạc Thành ánh mắt nhìn chăm chú ở liễu không gian phía trên một mảnh quang hoa bên trong, chỉ thấy kia Hồ Lô linh căn chung quanh, chính mình trong đầu tứ khối ngọc giản chính đang không ngừng xoay tròn, chói mắt quang hoa nở rộ mở ra, chiếu rọi này một mảnh không gian huyền ảo vô cùng.

“Xuy xuy...”

Cũng nhưng vào lúc này, chỉ thấy này Hồ Lô linh căn hệ rễ trong vòng, cao ngất bạo lực ra bảy đạo thần quang, này bảy đạo thần quang dây đưa ở tại Hồ Lô linh căn phía trên, lập tức thần quang hơi hơi thu liễm, thất khoái ngọc giản tiện là nháy mắt xuất hiện ở Nhạc Thành trước người.

“Thất khối ngọc giản.” Nhạc Thành kinh ngạc, này dĩ nhiên là duy nhất xuất hiện thất khối ngọc giản, chính mình nguyên lai trong óc bên trong mới tứ khối ngọc giản mà thôi, không nghĩ tới núi này thể trong vòng dĩ nhiên là có thất khối ngọc giản.

“Đây là cái gì?” Theo này thất khối xuất hiện, Nhạc Thành phát hiện này thất khối ngọc giản phía trên, đều tự là có thêm một đạo thần quang bao vây lấy một đạo bàn tay lớn nhỏ linh dịch, này linh dịch phía trên, có nhẹ nhẹ Hỗn Độn hơi thở tràn ngập ở tại trong đó.

“Sưu sưu sưu sưu...”

Lúc này Nhạc Thành ở sơn thể trong vòng không gian, cũng cũng không biết, ngoại giới bên trong, Hồ Lô linh căn phía trên, bảy miếng Hồ lô linh quả nháy mắt thần quang tối sầm lại, lập tức theo sơn thể trút xuống giống như là mất đi sinh mệnh bình thường theo Hồ Lô linh căn phía trên rơi xuống phiêu tán ở tại trên không bên trong.

“Xuy...” Quán quanh xoay quanh ở cự sơn phía trên Hồ Lô linh căn nháy mắt liền như tia chớp hồi trụ, lập tức chui vào đỉnh núi trong vòng không thấy.

“Hồ lô linh quả, khoái.” Nhìn thấy bảy miếng Hồ lô linh quả phiêu tán ở tại trên không bên trong, chúng cường giả đều tự thi triển các loại thần thông thủ đoạn tranh đoạt.

Này bảy miếng Hồ Lô linh căn lúc này đã muốn là phân tán ở liễu không gian trong vòng, mọi người cũng đều tự truy đuổi mà lên.

“Cáp, Hồ lô linh quả, của ta.” Tổ vu Hình Thiên hét lớn một tiếng, khổng lồ tổ vu chân thân trong tay một đạo thần quang đánh ra, cũng nháy mắt bao trùm gần nhất một quả Hồ lô linh quả.

“Thu.” Yêu hoàng Đế Tuấn lúc này cũng đánh về phía tả không một quả Hồ lô linh quả, cũng không có không lại đến ngăn cản Hình Thiên, nháy mắt cũng thu hồi một quả Hồ lô linh quả ở trong tay.

Cơ hồ là ở đồng trong lúc nhất thời, Tây Phương Giáo bên trong, Văn Thù ở Tây Phương Giáo mọi người bảo vệ dưới cũng đoạt được một quả Hồ lô linh quả, Dao Trì Kim Mẫu ở Trấn Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu đám người bảo vệ dưới cũng là chiếm được một viên Hồ lô linh quả.

Diêm Trung Tiên La Tuyên ở Tiệt Giáo chúng tiên dưới sự trợ giúp cũng là thu hoạch một quả, Nghiễm Thành Tử cũng không ngoại lệ, ở Xích Tinh Tử, Linh Bảo Đạo Sư đám người trợ giúp dưới thuận lợi được đến một quả, Kỳ Lân bộ tộc bên trong Ngạo Không cũng là ở Huyền Quý cùng kia Hỏa Thủ bản thể cường giả dưới sự trợ giúp đồng thời tranh đoạt tới một viên Hồ lô linh quả.

Mà lúc này, thất khoái Hồ lô linh quả đã muốn là đều tự có chủ, mà kia Minh giới Minh Tôn, Thiên Đình Dao Cơ Tiên Tử đám người cũng không có thu hoạch, còn có năm sáu cái tán tu, cũng lúc này đã muốn là đứng xa xa, căn bản là không dám tới gần, đều là sắc mặt trắng bệch, lúc trước ở Hình Thiên cùng Đông hoàng Thái Nhất đại chiến là lúc, những người này liền nhận được lan đến bị trọng thương.

“Ha ha...” Chiếm được Hồ lô linh quả nhân nhanh chóng thu hồi Hồ lô linh quả, chung quanh nhất phương thể lực trung nhân gất gao đi theo ở tại bên người, đề phòng có người bỏ ra thủ cùng đoạt.

Mà không có được đến Hồ lô linh quả nhân cũng chỉ có Minh giới cùng Thiên Đình, song phương người đều là nhìn chăm chú vào chiếm được Hồ lô linh quả nhân, tựa hồ là muốn động thủ cùng đoạt, Hồ lô linh quả hấp dẫn tuyệt đối là thật lớn, chính là lúc này, được đến Hồ lô linh quả nhân, thể lực đều là dị thường cường hãn.

Vu yêu hai tộc cũng không cần nói, có Hình Thiên, Đế Tuấn trấn thủ, căn bản là không có người dám tùy tiện ra tay cùng đoạt, mà Tây Phương Giáo, Xiển giáo, Tiệt Giáo bên trong cường giả cũng không ít, yếu ra tay cùng đoạt, chỉ sợ là rất không có khả năng.

Kỳ Lân bộ tộc trung, tam đại thượng cổ thần thú hậu kỳ cường giả trấn thủ, cũng không phải dễ khi dễ chủ, mà Dao Trì Kim Mẫu năm người hơn nữa Hạo Thiên Đại Đế thực lực, cũng là tuyệt đối cường hãn.

Tóm lại, này thất phương chiếm được Hồ lô linh quả nhân, cũng không phải dễ đối phó trụ, Minh Tôn, Dao Cơ Tiên Tử không lại là sắc mặt xanh lét hồng một mảnh, cũng chỉ có bọn hán không có được đến chỗ tốt rồi.

“Vang ầm ầm...” Cả cự sơn ầm ầm sụp đổ, vô số cự thạch trút xuống, cả Bất Chu Sơn lúc này cũng kịch liệt run rẩy đứng lên, cự thạch kích tán, không khác trời sụp đất nứt bình thường, này to như vậy cự sơn, lúc này ầm ầm sụp đổ.

“Lui...” Mọi người cấp tốc trở ra, này đầy trời cự thạch kích tán, lực lượng cũng tuyệt đối là không dễ cho khinh thường.

Sơn thể trong vòng không gian trong vòng, cao ngất cấp tốc chấn động đứng lên, không sai đồng thời đỉnh không phía trên một đạo thần quang thu liễm, lập tức kia Hồ Lô linh căn cũng biến mất không thấy.

“Xuy xuy...” Tứ đến thần quang lại tiến nhập Nhạc Thành trong óc, mà kia thất khối ngọc giản đã bị kéo, cũng hóa thành bảy đạo thần quang như vào chỗ không người bình thường cũng chui vào Nhạc Thành trong óc bên trong, đồng thời, thất khối ngọc giản phía trên mang theo thất khối bàn tay lớn nhỏ linh dịch cũng trôi nổi ở liễu không gian trong vòng.

“Vang ầm ầm...” Không gian lung lay sắp đổ, Nhạc Thành cũng không kịp nghĩ nhiều, núi này thể xem ra muốn sụp đổ, không gian phía trên cùng với thất khối ngọc giản phía trên linh dịch tuyệt đối không phải phạm vật, trong tay pháp quyết đánh ra, Thần Nông đỉnh xuất hiện thu vào trong đó.

Nhạc Thành cũng không dám dùng trử vật nhả thu vào đến, hết thấy bảo vật, cũng không phải có thể tùy tiện thu vào, dùng tới cổ thần khí, không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất, miễn cho là phá hủy bảo vật này.

“Thình thịch oành...” Số khối cự thạch theo không gian phía trên ngã xuống, đều là hơn một ngàn thước cự thạch, không gian trong vòng đã muốn là lắc lắc chậm rãi đứng lên, lập tức muốn sụp đổ.

“Đi...” Nhạc Thành lúc này cũng chỉ hảo là nháy mắt bạo lui dựng lên, này quỷ dị địa phương, vẫn là không cần nhiều làm dừng lại thật là tốt, vạn nhất bị nhốt ở trong đó không thể đi ra ngoài, nhưng chỉ có phiền toái lớn.

Bất Chu Sơn bên ngoài bên trong, ngàn vạn nhân nhìn chăm chú vào xa xa xa trống không thật lớn tiếng vang, mỗi người đều là kinh ngạc không thôi.

“Ra mời bên trong có đại chiến, không biết ai phải nhận được Hồ lô linh quả.”

“Dù sao chúng ta thực lực là không đủ, Xiển giáo, Tiệt Giáo, Tây Phương Giáo, Vu tộc, Yêu tộc, Minh giới, Thiên Đình trung mọi người đã đi, chúng ta muốn đi, phỏng chừng cũng phải đi muốn chết không sai biệt lắm.”

“Khi nào thì chúng ta mới có thể có bọn hán như vậy thực lực, có thể đi vào xem liếc mắt một cái cái loại này trình tự đại chiến cũng là tốt.”

“Đừng nghĩ, chúng ta yếu đột phá đến thế nào từng bước, còn không biết cần bao lâu đâu.”

Bên ngoài bên trong, nhìn chăm chú vào Bất Chu Sơn trung ương kia kinh thiên động địa động tĩnh, mọi người đều là thở dài, có thất vọng, cũng có hâm mộ, còn có hướng tới, chính là thực lực của bọn họ, còn không thể đặt chân Bất Chu Sơn trung ương.

“Vang ầm ầm...” Cự sơn sụp đổ, bụi đất bay lên, lập tức cũng quỷ dị biến mất không thấy, không gian trong vòng, Nhạc Thành vô thanh vô tức xuất hiện ở trong đó, này rung động trường hợp bên trong, cũng không có nhân hội không cố ý lưu ý đến Nhạc Thành trên người.

“Hồ lô linh quả đâu?” Nhìn thấy không gian trong vòng cảnh tượng, Nhạc Thành thăm nghĩ, này Hồ lô linh quả đã muốn là biến mất không thấy, không biết là bị ai chiếm được, chính mình chiếm được thất khối ngọc giản, cũng mất đi tranh đoạt Hồ lô linh quả cơ hội, Nhạc Thành lúc này cũng là chỉ có thể đủ cười khổ, không biết là nên thất vọng.

“Ha ha, ra mời các hữu đoạt được, Yêu tộc, vu yêu thù hận, ngày khác tái báo.” Hình Thiên tổ vu hét lớn một tiếng, lập tức quanh thân hộ tống phía sau Chúc Dung, Cộng Công đám người hóa thành lưu quang chạy đi.

“Hừ.” Đế Tuấn cảm tức Vu tộc mọi người bóng dáng liếc mắt một cái, lập tức cũng cùng Minh Hà lão tổ, Côn Bằng, Kim Trữ tiên tử, Kim Hoa đồng tử hóa thành lưu quang biến mất ở liễu không gian bên trong, Hồ lô linh quả tới tay, lưu lại cũng không có ý tứ.

“A di đà phật.” Tây Phương Giáo mọi người nhìn chăm chú vào Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu đám người liếc mắt một cái, trong mắt hàn ý mạt quá, lập tức cũng hóa thành lưu quang rời đi, chiếm được một cái Hồ lô linh quả, đã muốn là đạt tới mục đích của bọn họ.

Minh giới ma Minh Tôn, Phong Đô đại đế còn có Thiên Đình Dao Cơ Tiên Tử đám người, cũng chỉ có thể là xưng hân thử dài rời đi, đi xuống cũng không có ý nghĩa, tất cả mọi người chiếm được Hồ lô linh quả, chỉ có bọn hân không có được đến, cũng là mặt tổn hao nhiều.

“Nhạc Thành, chúng ta cũng đi về trước, đi trước một bước, chính ngươi cẩn thận.” Tiên không bên trong, Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói, lập tức cùng Nghiễm Thành Tử đám người cũng phá không mà đi.

Tiết Giáo bên trong, Diễm Trung Tiên La Tuyên đám người đối Nhạc Thành khẽ gật đầu, lập tức cũng phá không rời đi.

“Nhạc Thành huynh đệ, chúng ta cũng đi trước một bước, ngươi bảo trọng, có rảnh phải đi ta kia ngồi một chút.” Ngạo Không đối Nhạc Thành hơi hơi nói.

“Hội, đến lúc đó, nhất định sẽ đi quấy rầy Ngạo Không đạo hữu.” Nhạc Thành nói, trong mắt hơi hơi một đạo hàn ý không thêm che dấu nhìn chăm chú ở tại kia Phong tôn trên người.

“Đi trước một bước Nhạc Thành huynh đệ.” Ngạo Không gật đầu, lập tức cùng Huyền Quý phá không mà đi.

Kim Hỏa vẫn là ở lão giả kia bên người, lúc này cũng đối Nhạc Thành khẽ gật đầu, lập tức đi theo lão giả kia rời đi, về phần kia Phong tôn cũng nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, trong mắt có một ít oán hận, lập tức cũng cũng phá không biến mất rời đi.

“Nhạc Thành, chúng ta cũng trở về đi.” Lúc này Hạo Thiên Đại Đế đối Nhạc Thành nói.

“Ân.” Nhạc Thành khẽ gật đầu, lúc này chính mình cũng không có ở tại chỗ này cần phải, cùng nhau trở về cũng tốt.

Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ đám người đó là lập tức phá không mà đi, Nhạc Thành đi theo ở tại mọi người bên người đang rời đi.

Không gian trong vòng, Nhạc Thành theo mọi người trong miệng nói chuyện, thế mới biết bảy miếng Hồ lô linh quả đoạt huy chương, đáng tiếc chính mình vô duyên, chính mình hiện tại yếu đột phá đến Tiên tôn trình tự, còn không biết muốn tới năm nào tháng nào đâu.

Không gian trong vòng, chính là mười ba ngày thời gian, chúng người đã là phá không mà ra, mà lúc này mọi người nơi ở chính là tiểu Dao Trì phía trên.

“Tất cả mọi người đi vào ngồi một chút đi.” Dao Trì Kim Mẫu nói với mọi người đạo.

“Cũng tốt, chúng ta cũng tốt thương nghị một chút bước tiếp theo nên làm cái gì bây giờ.” Trần Nguyên Tử nói.

Tiểu Dao Trì đại diện trong vòng, mấy tiên đồng bụng tới tiên quả mỹ dịch, bảy người phân tịch mà ngồi.

“Lần này có thể được đến một quả Hồ lô linh quả, cũng là vận khí, này yếu đa tạ chư vị đạo hữu hỗ trợ.” Dao Trì Kim Mẫu nói.

,

1297. Chương 1106: Khóc Không Ra Nước Mắt

“Chúng ta sớm nói đúng là tốt, ai được đến Hồ lô linh quả chính là ai, những người khác hỗ trợ bảo vệ, đây cũng là Kim mẫu cơ duyên của người, không cần khách khí.” Thương Long Lão Tổ nói.

“Không sai, nghe nói này Hồ lô linh quả trong vòng linh dịch có thể trợ giúp thành thánh cơ hội thật to gia tăng, còn hơn kia thời hồng hoang mây tía đến cũng là đúng, cũng có thể đủ tăng cường không ít pháp lực, Kim mẫu vẫn là sớm đi ăn vào, nếu người có thể đột phá thành thánh, đến lúc đó chúng ta Đông Phương bên trong, không thể nghi ngờ là thực lực đại trưởng, thánh nhân trấn thủ, yếu đại phát động cũng dễ dàng hơn.” Trần Nguyên Tử nói.

“Ta muốn thành thánh chỉ sợ là nan, này Hồ lô linh quả tác dụng cũng chỉ là gia tăng thành thánh liền gặp mà thôi.” Dao Trì Kim Mẫu hơi hơi nói, lập tức nhìn mọi người liếc mắt một cái, ánh mắt đã rơi vào Nhạc Thành trên người, nói : “Nhạc Thành, tu vi của người tốc độ cực nhanh, thiên phú cũng thật tốt, lại dùng quá Hỗn Độn tinh khí, ta xem, liền từ người ăn vào này Hồ lô linh quả tốt lắm, nói không chừng người thành thánh cơ hội so với ta yếu lớn rất nhiều, người xem thế nào?”

“Sư mẫu, người đây chính là không dùng được, như thế bảo vật, đệ tử không dám nhận, cũng không có thể nhận.” Nhạc Thành sửng sốt, lập tức nói, sư phụ, sư mẫu đối với chính mình cũng luôn luôn là không sai, như thế bảo vật Nhạc Thành nói không nghĩ yếu đó là giả, chính là chính mình cũng không có thể đủ yếu sư mẫu vật.

“Kim mẫu nhưng thật ra hào phóng, Nhạc Thành thiên phú đích thật là không sai, tốc độ tu luyện cũng là kinh người, thành thánh cơ hội nói không chừng thật là có, nếu ăn vào này Hồ lô linh quả, nói không chừng lại nguy.” Thanh Đế nói.

“Nói cũng là, ta cảm thấy được Nhạc Thành thiên phú cũng thật đúng là không lầm, cơ hội không nhỏ.” Trần Nguyên Tử nói.

“Không thể, đệ tử tuyệt đối là không đồng ý, nếu sư mẫu không muốn ăn vào, kia cũng còn có sư phụ, sư phụ ở lực lượng thần thông cùng Hỗn Nguyên Chân Thân linh ngộ đều là ở ta phía trên, nếu sư phụ ăn vào này Hồ lô linh quả, cũng là có không ít cơ hội.” Nhạc Thành nói.

“Tốt lắm, Nhạc Thành người tôn sư trọng đạo, ta cũng rất là an ủi, ta đình ở lại đây một tầng thứ cũng là có không biết nhiều ít năm đầu, ta sợ dùng này Hồ lô linh quả hội lãng phí, sư phụ người trên người chính là một đạo thời hồng hoang mây tía chống đỡ, người cũng dùng quá Hỗn Độn tinh khí, các người ai ăn vào này Hồ lô linh quả tác dụng đều là không nhỏ, ta hiện tại cũng không biết các người ai dùng hảo...” Dao Trì Kim Mẫu đạo.

“Sư mẫu, này loại bảo vật đệ tử cũng là dự đoán được, chỉ là của ta cảm thấy được sư phụ ăn vào càng thêm thích hợp.” Nhạc Thành nói.

“Nhạc Thành, người thiên phú còn hơn vi sư cần phải hảo, người ăn vào tác dụng càng thêm đại.” Hạo Thiên Đại Đế nói.

“Sư phụ, sư mẫu không cần nhiều lời, đệ tử tuyệt đối không tiếp thụ.” Nhạc Thành nói, sư phụ sư mẫu đối với chính mình chính là vẫn chiếu cố có thêm, này loại bảo vật, chính mình nếu tái nhận, kia chính mình khiếm sư phụ sư mẫu cũng nhiều lắm.

“Các người thầy trò liền không cần cãi nữa, ta xem Nhạc Thành tôn sư trọng đạo cũng là cực khó được, Kim mẫu người nếu không phục ở dưới nói, khiến cho Hạo Thiên ăn vào tốt lắm, hiện tại cũng cho chúng ta kiến thức một chút kia Hồ lô linh quả, chúng ta không chiếm được, kiến thức một chút cũng là tốt.” Thanh Đế mỉm cười nói.

“Cũng là, Kim mẫu vẫn là ra Hồ lô linh quả để cho ta nhóm khai mở nhãn giới đi, tuy rằng này Hồ lô thần khí ta đã thấy không ít, nhưng là này Hồ lô Linh Bảo ta đây cũng vẫn là lần đầu tiên thấy.” Thương Long Lão Tổ nói.

“Kia mọi người liền nhìn xem đi, ta cũng còn không có nhìn kỹ quá đâu.” Dao Trì Kim Mẫu nói, lập tức trong tay đã muốn là nhiều chỗ một cái trần ngập thần nhiên thần quang Thất Thái Hồ lô, mặt trên quang

hoa tràn ngập, hoa quang tia sáng kỳ dị, linh khí quanh quẩn, nhất khán chỉ biết không phải phàm vật.

“Quả nhiên là hảo bảo vật, này Hồ lô có thể đủ luyện chế thành một món đồ không sai thần khí, phương diện này linh dịch không biết có hay không truyền thuyết bên trong vậy có tác dụng.” Nhìn thấy này linh quả, Trần Nguyên Tử nói.

Nhạc Thành lúc này cũng là đánh giá cẩn thận này Hồ lô linh quả, bàn tay lớn nhỏ, mặt trên có nhất tiết thanh đằng tương liên, nhẹ nhẹ linh khí tràn ngập, thâm nghĩ trong lòng, đáng tiếc chính mình không thể được đến một quả này Hồ lô linh quả, chỉ chiếm được thất khối ngọc giản, coi như là chuyển đi này không tệ.

“Xuy... . . .”

Đúng lúc này, kia Hồ lô linh quả phía trên, kia thanh đằng nháy mắt khô héo, cả Thất Thái Hồ lô cũng là biến thành màu xanh, nháy mắt, này Hồ lô linh quả chính là biến thành một chút cũng không có so với cứng rắn vật, nhất thời thể trọng tựa hồ là trọng thượng hàng tỉ lần bình thường.

“Di, tại sao có thể như vậy.” Dao Trì Kim Mẫu thần sắc biến hóa, tựa hồ là cảm giác được cái gì.

“Này Hồ lô dĩ nhiên là trống không, bên trong cũng không có linh dịch.” Dao Trì Kim Mẫu thần niệm rình, sắc mặt nháy mắt đại biến, này Hồ lô linh quả trong vòng rỗng tuếch, cũng không có...chút nào linh dịch ở trong đó.

“Không thể nào.” Trần Nguyên Tử tiếp nhận Dao Trì Kim Mẫu trong tay Hồ lô linh quả rình, thần sắc kinh ngạc, này Hồ lô linh quả trong vòng, thật đúng là rỗng tuếch, cái gì đều không có, cũng căn bản là không có kia cái gì linh dịch ở trong đó.

Thương Long Lão Tổ, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thanh Đế, Hạo Thiên Đại Đế cũng đều là tiếp nhận này Hồ lô linh quả kiểm tra rồi một phen, phát hiện này Hồ lô linh quả trong vòng thật đúng là rỗng tuếch.

Cuối cùng Nhạc Thành cũng là tiếp nhận này Hồ lô linh quả rình một phen, này Hồ lô trong vòng có không gian thật lớn, chỉ rỗng tuếch, cái gì đều không có, thật sự là cực kỳ quý dị.

“Tại sao có thể như vậy.” Nhạc Thành cũng là nghi hoặc không thôi, này Hồ lô linh quả bên trong linh dịch mới là là tối trọng yếu, hiện tại chính là thặng kế tiếp không Hồ lô, tác dụng cũng là chỉ có thể đủ luyện chế một món đồ không sai thần khí, này đối bình thường cường giả mà nói cũng là không sai, chính là đối với sự mẫu loại này trình tự cường giả mà nói, một món đồ thần khí, tác dụng cũng không phải quá lớn.

Chúng cường giả cũng là đưa mắt nhìn nhau, căn bản là không biết đây là có chuyện gì, này Hồ lô linh quả dĩ nhiên là bên trong cũng không có linh dịch tồn tại, vậy mất đi lớn nhất tác dụng, có thể nói đối với mọi người tới nói, không có...chút nào sử dụng.

“Không biết người khác được đến có phải hay không cũng là loại tình huống này.” Trần Nguyên Tử nói.

“Nhạc Thành, người nhanh đi Thái Hoa sơn, nhìn xem Xiển giáo bên trong được đến kia Hồ lô linh quả có phải hay không cũng là như thế này, có tin tức trong lời nói, liền phái người tiến đến cho ta biết một tiếng.” Do dự sau một lát, Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói.

“Đệ tử cái này tiến đến.” Nhạc Thành đứng dậy nói, tùy mặc dù là ly khai tiểu Dao Trì, Nhạc Thành chính mình cũng là muốn biết này những người khác được đến Hồ lô linh quả có phải hay không cũng rỗng tuếch.

Vì mau chóng đến Thái Hoa sơn, Nhạc Thành cũng là trực tiếp phá không mà đi, lấy Nhạc Thành thực lực bây giờ, phá không mà đi cũng là dễ dàng.

Theo Trung Quân Thiên tiểu Dao Trì đến Thái Hoa sơn, Nhạc Thành chính là dùng mấy ngày thời gian mà thôi, Thái Hoa sơn trên không bên trong, Nhạc Thành phá không mà ra, đang muốn đi trước Thái Hoa sơn nội, cũng nháy mắt cảm giác được sau không bên trong có không gian sống gợn động tĩnh.

Quay đầu lại nhìn lại, cũng cha vợ Xích Tinh Tử lúc này mới trở lại Thái Hoa sơn trung, vẻ mặt bên trong đang có một tia nghi hoặc.

“Nhạc Thành, người tới vừa lúc, ta chính có chuyện gì hỏi người đâu.” Nhìn thấy Nhạc Thành, Xích Tinh Tử vội vàng nói.

“Nhạc phụ, ta đây cũng có chuyện gì yếu muốn hỏi thăm người đâu.” Nhạc Thành đối Xích Tinh Tử nói.

Lập tức Thái Hoa sơn đại diện trong vòng, Nhạc Thành thuyết minh ý đồ đến lúc sau, Xích Tinh Tử sắc mặt cũng càng thêm nghi hoặc đứng lên.

“Nhạc Thành, ta muốn hỏi thăm người, cũng là chuyện này, người sư bá được đến Hồ lô linh quả cũng rộng tuếch, bên trong cũng không có linh dịch, vốn muốn hỏi một chút người, Dao Trì Kim Mẫu được đến Hồ lô linh quả có phải hay không cũng là như thế, xem ra đều là giống nhau.” Xích Tinh Tử nghi hoặc đạo.

“Nhạc phụ, kia này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, không biết những người khác được đến, cũng có phải hay không như tình huống như vậy.” Nhạc Thành hỏi.

Xích Tinh Tử nói : “Ta cũng không biết sao lại thế này, hiện tại hai cái đều là như thế, phỏng chừng những người khác cũng là không kém bao nhiêu, như vậy đi, ta đây liền thông tri người sư bá đám người đi trước tiểu Dao Trì, nhìn xem cùng Dao Trì Kim Mẫu được đến kia Hồ lô linh quả có phải hay không giống nhau, cũng nhìn xem có thể hay không tìm ra đáp án đến, người trước hết hỏi Hạo Thiên môn đi, ta vừa mới theo Xiển giáo trở về, chiếm được một tin tức, Định Thần bảng có lẽ muốn xuất thế, đến lúc đó khó tránh khỏi có một hồi tranh đoạt, này đối sở hữu thế lực đều là dị thường trọng yếu, người Hạo Thiên môn cũng lan đến trong đó, cũng muốn hảo hảo chuẩn bị một chút, nếu Định Thần bảng rơi vào rồi Tây Phương Giáo, hoặc là Minh giới, Thiên Đình gì thế lực trong tay, phỏng chừng phiền toái liền lớn.” Xích Tinh Tử nói.

“Định Thần bảng xuất thế, nhạc phụ, này Định Thần bảng rốt cuộc là vật gì?” Lúc trước ở Hạo Thiên môn thời điểm, Nhạc Thành ở Hạo Thiên Tháp nội bế quan cũng nghe được một đoạn chuyện kể rằng trên chín tầng trời tái lập thần đình, Định Thần bảng xuất thế, thiên địa trong vòng người có duyên được chỉ, chính là này Định Thần Kiếp Nhạc Thành biết, Định Thần bảng Nhạc Thành cũng không biết nhiều ít.

“Trên chín tầng trời tái lập thần đình, Định Thần bảng xuất thế, tự nhiên chính là tái lập thần đình, lúc trước Phong Thần Kiếp, liền là có thêm Phong Thần bảng, phàm là bảng trên có danh giả, muốn được Thiên Đình điều khiển, lúc trước Phong Thần bảng nhóm chính là Hồng Quân lão tổ trực tiếp giao cho ta Xiển giáo, tam giáo tam thương, cuối cùng sư phụ Nguyên Thủy Thiên Tôn giao cho hiện tại đông hoa đế quân chương quân phân tâm đại nhâm, vì Thiên Đình trấn thủ tam giới, mà hiện tại Định Thần bảng xuất thế, Hồng Quân lão tổ cũng không có giao cho bất luận kẻ nào, mà là làm cho người có duyên được chỉ, nếu ai được đến, có thể đủ thành lập thần đình, thánh nhân dưới, đều có thể đủ dùng Định Thần bảng trấn chi, ai được đến này Định Thần bảng, cũng có thể trấn thủ thần đình, quản lý thiên địa tam giới, cùng thánh nhân kỳ danh.” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói.

“Trấn thủ thần đình, quản lý thiên địa tam giới, cùng thánh nhân kỳ danh.” Nhạc Thành nghe, cũng kinh ngạc không thôi, này thật đúng là hấp dẫn a, thiên địa trong lúc đó, tam giới bên trong, chỉ sợ là không có mấy người có thể kháng cự lớn như thế hấp dẫn đi.

“Nhạc Thành, kia Thiên Đình làm như thế nào?” Nhạc Thành hỏi, nếu trên chín tầng trời tái lập thần đình, kia hiện tại trấn thủ tam giới Thiên Đình đó là mất đi tác dụng, hiện tại Thiên Đình, cũng đồng dạng là Hồng Quân lão tổ đến đỡ.

“Hiện tại Thiên Đình đã muốn là số mệnh tới cuối, không thể tái trấn áp tam giới, nếu Thiên Đình có thể được đến Định Thần bảng, tự nhiên là có thể tiếp tục quản lý tam giới kéo dài số mệnh, nếu Định Thần bảng bị người khác được chỉ, hiện tại Thiên Đình đó là số mệnh tới cuối, định thần là lúc, chính là Thiên Đình tan rã ngày.” Xích Tinh Tử nói.

“Xem ra, Thiên Đình chỉ sợ là không cần chính mình ra tay đối phó rồi.” Nhạc Thành trong lòng âm thầm đạo, cũng khó trách Hạo Thiên môn bắt cả Viêm Thiên, mà kia Thiên Đình cũng không có cái gì đại động tác, nguyên bản, chính mình còn lo lắng Thiên Đình điên cuồng phản công.

“Nhạc phụ, này Định Thần bảng từ đâu mà đến, vì cái gì sẽ có Định Thần bảng?” Nhạc Thành lại hỏi.

“Thiên ý sở tới, thiên đạo gây nên, chỉ sợ là thánh nhân cũng không biết, yếu là không ai biết, kia cũng chỉ có Hồng Quân lão tổ.” Xích Tinh Tử hơi hơi nói.

“Thiên ý, thiên đạo, này rốt cuộc là là vật gì.” Nhạc Thành thì thào nói.

“Nhạc Thành, ngươi hãy đi về trước Hạo Thiên môn đi, ta đây phải đi sớm ngươi sư bá đi tiểu Dao Trì một chuyến, nhìn xem kia Hồ lô linh quả rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.” Xích Tinh Tử nói.

Nhạc Thành gật đầu, lần trước theo Hạo Thiên môn đi ra đến bây giờ cũng có hai mươi năm, đi về trước một chuyến cũng tốt, này Hồ lô linh quả chuyện tình, cha vợ cùng Nghiễm Thành Tử cũng phải đi tiểu Dao Trì, chính mình cũng không cần đi tiểu Dao Trì bẩm báo sư mẫu.

Chính là sau một lát, Nhạc Thành trực tiếp phá không mà ra, đó là tới Ngọc Hư sơn bên trong, thần niệm rình, Nhạc Thành phát hiện Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, còn có này Hồng Y tiên tử đều ở cung điện trong vòng.

Tới cung điện bên trong, Nhạc Thành tự nhiên là khó tránh khỏi đã bị chúng nữ xem thường, vừa đi ra ngoài chính là mấy chục năm, cùng chúng nữ nói đơn giản một chút này hai mươi năm nội chuyện tình sau, Nhạc Thành gọi La Nguyên, Tần Linh chờ người tới đại điện trong vòng.

Trong đại điện, Nhạc Thành cũng làm cho Huyền Tiêu, Linh Viên, Thiên Sát Ma quân, Ma Hạt, Xích Hạc, Yêu Lang ra Hạo Thiên Tháp, làm cho La Nguyên an bài Thiên Sát Ma quân đám người gia nhập Hạo Thiên môn.

Mà hai mươi năm Hạo Thiên môn một sự tình La Nguyên cũng là đều đơn giản cùng Nhạc Thành nói cái đại khái, này hai mươi năm kỳ thật Hạo Thiên môn cũng không còn phát sinh sự tình gì, chỉ chính là Hạo Thiên môn thực lực lại tăng cường không ít, không ít cường giả đều gia nhập Hạo Thiên môn, hiện tại Hạo Thiên môn thực lực, ở cả Tiên Ma giới bên trong, cũng tuyệt đối là đệ thường cường hãn.

Hạo Thiên môn cũng không có chuyện gì, Nhạc Thành cũng đều yên tâm, lập tức Nhạc Thành tuyên bố tiếp tục bế quan, hộ tống, cũng cũng chỉ có Lang Lễ cùng Linh Viên, Huyền Tiêu ba người, Thiên Sát Ma quân, Ma Hạt đám người liền an bài ở tại Hạo Thiên môn trong vòng.

Hạo Thiên Tháp trong vòng, hai đạo thân ảnh bị Nhạc Thành di động tới đại điện quảng trường phía trên, đúng là kia dùng Hỏa Viêm nhị quân hai người, hai người này đã muốn là bị Nhạc Thành một nhọc hai mươi năm.

Hai người quanh thân hơi thở uể oải, sắc mặt tái nhợt, này hai mươi năm, Nhạc Thành tự nhiên là không có làm cho bọn họ thiếu được tra tấn.

“Hai người các ngươi nhân hiện tại có hai lựa chọn, nhất thị gia nhập Hạo Thiên môn, nhị chính là tử, không có lựa chọn khác.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào hai người, Hỏa Viêm nhị quân hai người thực lực cũng đều là Ma quân hậu kỳ, đi vắng Thiên Sát Ma quân dưới, như thế thực lực, Nhạc Thành cũng là muốn nhận nhập Hạo Thiên môn trong vòng, Hạo Thiên môn thực lực nếu muốn chân chính cường hãn, khuyết thiếu đúng là Tiên quân, Ma quân còn có Tiên tôn, ma tôn như vậy trình tự cường giả, Tiên tôn trình tự, hiện tại cũng cũng chỉ có Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân một cái mà thôi.

Hỏa Viêm nhị quân hai người nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, sắc mặt trắng bệch, đưa mắt nhìn nhau, tựa hồ là do dự không chừng.

“Các ngươi cần phải nghĩ kỹ, Dương Thiên thiếu Thiên chủ đã chết, các ngươi sợ là cho dù trở lại Dương Thiên đi, đến lúc đó cũng sẽ không dễ chịu đi, phải chết muốn sống, các ngươi tốt nhất là nhanh lên nói cho ta biết, đừng làm cho ta mất đi tính nhẫn nại, Hạo Thiên môn hiện tại cũng không kém hai người các ngươi Ma quân hậu kỳ trình tự chi tu vi thực lực người.” Nhạc Thành thần nhiên nói.

“Bái kiến môn chủ.” Hỏa Viêm nhị quân hai người nhìn thấy Nhạc Thành, lập tức quỳ xuống đất hành lễ, hai người biết chính mình đã muốn là không có lựa chọn nào khác, cũng không muốn chết, tới loại này trình tự, ai cũng không muốn chết.

Nhạc Thành mỉm cười, hai cái Ma quân hậu kỳ, Hạo Thiên môn thực lực coi như là lại có điều tăng cường, ở Tiên quân, Ma quân loại này trình tự trên thực lực, hiện tại Hạo Thiên môn cũng là có không ít, Lang Lễ, Thanh Đồng, Cửu U song ma, Âm Ma quân, Thiên Sát Ma quân, những điều này là do Yêu quân, Ma quân cường giả, hơn nữa này hai cái, Ma quân hậu kỳ còn có bốn người.

Lập tức Nhạc Thành ở hai người trong đầu bố trí hạ linh hồn ấn ký, lúc sau, cũng là cho hai người không ít thật là tốt chỗ, này ân uy cũng thi, từ trước đến nay đều là Nhạc Thành sở trường võ kịch hay.

An bài hai người trực tiếp ở Hạo Thiên Tháp trong vòng điều tức tu luyện, Lang Lễ cùng Linh Viên, Huyền Tiêu cũng đã muốn ở Hạo Thiên Tháp trong vòng bế quan, ở Bất Chu Sơn trung ương gặp kia Phong tôn, Nhạc Thành cũng cùng Huyền Tiêu nói một chút, kia Phong tôn thực lực, Nhạc Thành cũng là giao thủ quá một lần, chính mình yếu đối kháng, cũng không có vấn đề.

Cho nên Huyền Tiêu cũng là mở miệng, làm cho Nhạc Thành hỗ trợ ra tay, đến lúc đó đánh chết kia Phong tôn, nếu chờ hấn tới thực lực của chính mình đột phá đến có thể đánh chết Phong tôn tình trạng, kia Phong tôn thực lực phỏng chừng cũng đã muốn là càng thêm cường, chặn đánh sát, không thể nghi ngờ là càng khó.

Đánh chết Phong tôn, Nhạc Thành cũng biết cũng không phải một món đồ thực chuyện dễ dàng, kia Phong tôn tốt xấu cũng là Kỳ Lân bộ tộc bên trong cường giả, có thể cùng Ngạo Không dám người cùng nhau đến Bất Chu Sơn, chứng minh này địa vị cũng tuyệt đối là không thấp, chặn đánh sát, không thể nghi ngờ là muốn đắc tội cả Kỳ Lân bộ tộc, hơn nữa ở Kỳ Lân bộ tộc địa bàn thượng đánh chết hấn, phỏng chừng liền càng thêm khó khăn, Kỳ Lân bộ tộc mặt khác cường giả cũng là sẽ không trơ mắt nhìn Phong tôn bị đánh chết đi.

Bất quá Huyền Tiêu cừ, Nhạc Thành trong lòng cũng tự nhiên là sẽ không cự tuyệt hỗ trợ, đến lúc đó đánh chết kia Phong tôn, tái nghĩ biện pháp là tốt rồi, biện pháp tổng hội có.

Nhạc Thành lập tức tới Thần Nông đỉnh trong vòng mệnh môn thể giới bên trong, mệnh môn thể giới bên trong, thất khối bàn tay lớn nhỏ chất lỏng trôi nổi ở tại trên không bên trong, một tia Hỗn Độn hơi thở khuếch tán mở ra, nồng đậm linh khí tràn ngập, vô cùng có mê người, đúng là kia thất khối ngọc giản phía trên sở mang chất lỏng.

“Này rốt cuộc là vật gì.” Nhạc Thành trầm tư, này linh dịch tuyệt đối không phải là phạm vật, theo linh dịch phía trên tràn ngập ra tinh thuần năng lượng dao động, mơ hồ không gian sóng gợn đều ở lắc lư.

Pháp quyết vừa thu lại, Nhạc Thành thu hồi một đoàn linh dịch tới trên bàn tay, cảm giác này linh dịch phía trên hơi thở, bàng bạc năng lượng giống như là yếu tùy thời phá bình thường, linh dịch bên trong năng lượng dao động, giống như là hợp với Nhạc Thành trái tim bình thường, không ngừng nhảy lên.

“Chẳng lẽ...” Nhạc Thành đột nhiên trong óc bên trong hiện lên một đạo linh quang, này thất đoàn linh dịch là là đến từ kia sơn thể bên trong không gian, nơi đó mặt cũng là Hồ Lô linh căn hệ rễ, ngọc giản chính là từ bên trong xuất hiện, này linh dịch đến từ ngọc giản, chẳng lẽ này thất đoàn linh dịch là là đến từ kia Hồ Lô linh quả bên trong linh dịch.

Nhạc Thành sắc mặt hơi đổi, này linh dịch hơi thở, cùng kia Hồ Lô linh quả hơi thở, tuyệt đối là độc nhất vô nhị, sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu được đến kia Hồ Lô linh quả Nhạc Thành cũng đánh giá, hơi thở cùng này linh dịch cũng là giống nhau như đúc.

Nghiêm Thành Tử Hồ Lô linh quả bên trong cũng là rỗng tuếch, sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu được đến Hồ Lô linh quả cũng là như thế, chẳng lẽ này linh dịch liền là đến từ bảy miếng Hồ Lô linh quả trong vòng có thể nào.

Nhạc Thành trầm tư giả, đánh giá cẩn thận bắt tay vào làm trung linh dịch, này hơi thở, tuyệt đối là giống nhau như đúc.

“Đây là cơ duyên, xem ra, phỏng chừng các thể lực lớn được đến Hồ Lô linh quả bên trong đều không có linh dịch tồn tại, nếu là thật chính là như thế trong lời nói, cơ hồ là có thể đủ khẳng định này thất đoàn linh dịch, chính là bảy miếng Hồ Lô linh quả trong vòng linh dịch.” Nhạc Thành lộ ra ý cười, thật sự là như thế trong lời nói, không thể nghi ngờ là chính mình chiếm được bảy miếng Hồ Lô linh quả, tuy rằng kia không Hồ Lô chính mình không có được đến, chính là này linh dịch còn hơn kia không Hồ Lô chính là yếu trọng yếu hơn.

Kia không Hồ Lô, nhiều nhất chính là luyện chế thành một món đồ không sai thần khí mà thôi, mà chính mình, hiện tại phải thiếu thần khí.

“Nhất định là kia thất khối ngọc giản gây nên.” Vì cái gì linh dịch hội một mình xuất hiện, Nhạc Thành nghĩ tới nghĩ lui, nhất định chính là kia ngọc giản gây nên, kia ngọc bản tóm lược đến sẽ không phạm là

vật.

“Hồ lô linh quả phía trên linh dịch, thật là sao?” Nhạc Thành thì thảo nhìn chăm chú vào trong tay một đoàn linh dịch.

“Ăn vào luyện hóa sẽ biết.” Nhạc Thành tái tể thầm nghĩ, mặc kệ này có phải hay không kia Hồ lô linh dịch, này linh dịch cũng tuyệt đối không phải phạm vật, theo dao động năng lượng cùng linh khí đến xem, chính mình luyện hóa cũng tuyệt đối là có thể được đến không ít thật là tốt chỗ.

Theo thực lực của chính mình càng mạnh, Nhạc Thành ngược lại là cảm thấy được thực lực của chính mình càng ngày càng không đủ, thực lực càng mạnh, trách nhiệm của chính mình lại càng lớn, hiện tại trong tay chính mình còn có cả Hạo Thiên môn, Hạo Thiên môn hiện tại chính là vô số đệ tử, chính mình nếu rơi xuống, kia Hạo Thiên môn cứu trở về đã bị đả kích trí mệnh.

Còn có Xích Tinh Tử cha vợ theo như lời, Định Thần bằng sắp xuất thế, nếu Định Thần bằng đến lúc đó dừng ở Thiên Đình, Tây Phương Giáo hoặc là Minh giới đích tay trung, chỉ sợ là Hạo Thiên môn đến lúc đó liên phiên toái lớn, cho dù là đã rơi vào Vu tộc, Yêu tộc đích tay trung, đối Hạo Thiên môn cũng là cực kỳ bất lợi, dựa theo cha vợ Xích Tinh Tử theo như lời, thánh nhân dưới, Định Thần bằng đều có thể trấn chi, đến lúc đó chính mình khó tránh khỏi cũng là phải có phiên toái.

Tốt nhất chính là này Định Thần bằng có thể dừng ở Tiệt Giáo, Xiển giáo hoặc là Trấn Nguyên Tử đám người đích tay trung, kia chính mình cùng Hạo Thiên môn cũng sẽ không có phiên toái, chính là, đến lúc đó Định Thần bằng xuất thế, Tây Phương Giáo, vu yêu hai tộc chỉ sợ là đều sẽ không bỏ qua cơ hội như thế, ai nắm trong tay này Định Thần bằng, không thể nghi ngờ có thể đủ làm cho bản tộc đại phát động, như vậy hấp dẫn, mới là lớn nhất, phỏng chừng hiện tại các thế lực lớn cường giả, cũng đều là ở nhìn chăm chăm cơ hội này, cho nên Bất Chu Sơn bên trong, các thế lực lớn cũng đều là tận lực không có phát sinh xung đột, vì cũng là cùng đội này Định Thần bằng xuất thế đi.

Thực lực của chính mình, nhất định phải tăng cường, nếu có thể đủ ở Định Thần bằng xuất thế phía trước, chính mình có thể đột phá Tiên tôn trình tự trong lời nói, kia thực lực của chính mình, không thể nghi ngờ là có thể lại tăng vọt, cùng này cường giả chân chính, cũng đều là có sức liều mạng.

Bất Chu Sơn giao thủ, Nhạc Thành cũng cân nhắc thực lực của chính mình, chính mình thực lực bây giờ, toàn lực dưới, chặn đánh sát Tiên tôn trình tự trung kỳ cũng có lẽ có thể làm được, miễn cưỡng liều mạng, hơn nữa sinh mệnh thần thông cùng bất tử nguồn suối có lẽ có thể cùng Trấn Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ như vậy cường giả đối kháng một phần, chỉ là chân chính đối thủ chém giết, thực lực của chính mình hẳn là còn chưa đủ, chỉ có bảo mệnh năng lực mà thôi.

Bất quá chính mình nếu có thể đủ theo Tiên quân hậu kỳ đột phá đến Tiên tôn lúc đầu trong lời nói, kia thực lực tuyệt đối hội chất tăng vọt, Tiên tôn cùng Tiên quân, hoàn toàn chính là lưỡng chủng khái niệm, đến lúc đó chính mình hơn nữa các loại thần thông cùng thượng cổ thần khí, cùng Trấn Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ như vậy cường giả đối kháng, cũng tuyệt đối là khỏi phải nói.

Suy tư một hồi, Nhạc Thành pháp quyết biến hóa, lập tức theo Hạo Thiên Thập đại diện trong vòng đem Lang Lễ, Linh Viên hai người gọi tới Thần Nông đỉnh trong vòng mệnh môn thế giới bên trong.

“Chủ nhân, đây là cái gì?” Lang Lễ nhìn chăm chú vào Nhạc Thành trước người trôi nổi thất đoàn linh dịch, cảm giác linh dịch phía trên kia bằng bạc năng lượng cùng linh khí, cũng biết này tuyệt đối không phải phạm vật.

“Ta cũng không dám khẳng định, có lẽ đây là kia Hồ lô linh quả trong vòng linh dịch, các người luyện hóa một phần bé quan đi, mặc kệ có phải hay không, phỏng chừng cũng có không ít thật là tốt chỗ.” Nhạc Thành nói.

Ba người lập tức đều tự ăn vào một đoàn linh dịch bắt đầu bé quan, kia Hoàng Trung Lý thụ chỗ ngọn núi phía trên, linh dịch nhập khẩu, nháy mắt hóa thành nhất cổ nhiệt lưu tiến nhập Nhạc Thành trong cơ thể.

“Vù vù...” Cũng vào lúc đó, kia linh dịch tiến vào Nhạc Thành trong cơ thể biến thành nhất cổ nhiệt lưu cũng chiếm cứ ở tại Nhạc Thành kinh mạch trong vòng, kinh mạch cũng là chợt đột nhiên sôi trào lên, này linh dịch vô cùng cuồng bạo, bị bảm vô số bọt khí quay cuồng không ngừng.

“Hảo bàng bạc năng lượng.” Nhạc Thành thầm nghĩ, pháp quyết vừa động, trong cơ thể Hỗn Nguyên Chân Kinh nhất thời vận chuyển, quanh thân lập tức lượn lờ ở bên ngoài thân một tầng thanh mang, mà theo Nhạc Thành trong cơ thể pháp lực cũng bắt đầu luyện hóa này bàng bạc năng lượng, một mảnh nồng đậm thanh mang, theo Nhạc Thành trong cơ thể, chậm rãi tán phát ra, cũng càng ngày càng đậm úc đứng lên.

Nhạc Thành trong cơ thể, kia linh dịch biến thành nhiệt lưu viết đến Nhạc Thành trong cơ thể pháp lực, đó là bắt đầu cấp tốc sau lùi, cuối cùng đều chiếm cứ ở tại Nhạc Thành trong cơ thể hình thành một đoàn, nổi lên từng đợt kịch liệt lạc y dao động, cự tuyệt Nhạc Thành luyện hóa, giống như có linh trí bình thường, cần bản là cực kỳ phản kháng.

“Thật mạnh năng lượng, dĩ nhiên là có một tia linh trí.” Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, không nghĩ tới này linh dịch dĩ nhiên là tới loại tình trạng này, dĩ nhiên là có linh trí, yếu luyện hóa khó khăn chính là lớn không nhỏ, cũng không biết có thể hay không thuận lợi luyện hóa.

“Ta liền không tin không thể luyện hóa người.” Nhạc Thành âm thầm nói, trong tay pháp quyết biến hóa, khổng chế được trong cơ thể pháp lực bao vây mà lên, đem Na Na linh hoá lỏng chỉ năng lượng bao vây vòng vây đứng lên.

Mà cùng lúc đó, Nhạc Thành dĩ nhiên là ngoài ý muốn phát hiện, này đó năng lượng có chút kích động đứng lên, ở chính mình trong cơ thể hóa thành một cái hư ảo thú tính vật, tựa hồ còn có hai mắt, con mắt chuyển động gian, nhìn qua có chút linh động, thực rõ ràng có linh trí.

Cảm giác chung quanh bao vây mà đến pháp lực, này thú tính vật đồng tử mắt trung đó là nổi lên hung mãnh, một cỗ cỗ kinh khủng năng lượng bốc lên dựng lên, chuẩn bị đối kháng Nhạc Thành luyện hóa.

“Này đó là linh dịch chân chính hình thái chỗ sao, nếu tiếp qua ngàn vạn năm, nói không chừng mấy trăm vạn năm, này linh dịch có thể đủ thành hình chứ.” Nhạc Thành thầm nghĩ, không nghĩ tới linh dịch dĩ nhiên là linh trí tới loại tình trạng này, bất quá cũng hoàn hảo, này linh trí cũng cũng không phải rất mạnh, chính nếu không có biến hoá, kia chung quy chính là linh dịch năng lượng mà thôi, muốn dễ đối phó hơn.

Nhạc Thành hơi hơi tư nói một chút, đó là trong tay pháp quyết đánh ra, không sai đồng thời thời điểm, trong cơ thể pháp lực bốn phía chậm rãi lan tràn bao vây mà lên, chậm rãi đem chi bao vây được nghiêm kín thực, bao vây lúc sau, pháp lực hiện lên, bắt đầu co rút lại.

Kia thú tính năng lượng vật làm như nhận thấy được có chút không ổn, năng lượng thân hình đó là do tựa như tia chớp, chung quanh xuyên qua, không dám làm cho Nhạc Thành hoàn toàn bao vây.

Nhạc Thành đã sớm là làm tốt chuẩn bị, bất quá mặc kệ nó như thế nào xuyên qua, lại thủy chung đều là ở pháp lực bao phủ trong phạm vi, này linh dịch năng lượng tuy rằng cự bị một tia linh trí, có thể tưởng tượng yếu chân chính giống người loại vậy, cũng không có đến loại tình trạng này, nhiều nhất chính là giống một cái ba tuổi đứa bé bình thường mà thôi.

“Trốn không thoát, đến đây đi.” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, trong cơ thể pháp lực bạo phun mà lên, nháy mắt theo bốn phía đem kia thú tính năng lượng bao vây ở tại trong đó, gắt gao vây khốn kia thú tính năng lượng thể.

Mà thú tính năng lượng thể bị Nhạc Thành bao vây trói buộc trụ, đó là lập tức bộc phát ra cực kỳ khủng bố năng lượng, ở Nhạc Thành trong cơ thể đầu đá lung tung, tại đây cường hãn bàng bạc năng lượng va chạm hạ, cho dù Nhạc Thành trong cơ thể có tam vị chân hỏa, Kim Long thân thể, còn có Hỗn Nguyên thực rền quá, cũng là không thể đối kháng này bàng bạc năng lượng, này năng lượng là ở quá mức cuồng bạo.

Nhất thời Nhạc Thành trong cơ thể giống như là có thêm một cái Tiên tôn cường giả đang không ngừng công kích tới bình thường, chỉ Nhạc Thành thân hình cũng không phải bình thường thân hình, lực phòng ngự lúc này cũng là phát huy ra siêu cường biến thái lực phòng ngự.

Nhạc Thành mặc dù là đau nhức không chịu nổi, giống như sống không bằng chết, nhưng là đã trải qua tam vị chân hỏa, Kim Long thân thể cùng luyện hóa Hoàng Trung Lý, Hỗn Độn tinh khí, còn có Bàn Đào, Nhân sâm quả như vậy đau nhức lúc sau, giờ phút này cũng không phải đều không phải là không thể nhẫn nhịn được, lập tức cường ổn định tâm thần, trong cơ thể thế giới nội pháp lực theo trong cơ thể bạo phun

mà ra, hình thành thiên la địa võng chi thể, đối với kia ở trong cơ thể tùy ý đấu đá lung tung năng lượng vây quanh mà đi.

Tâm thần chậm rãi trầm xuống, một tia nồng đậm pháp lực tự trong cơ thể các nơi thẩm thấu mà ra, cuối cùng lan tràn tới trong thân thể mỗi khắp ngõ ngách, Nhạc Thành bắt đầu toàn lực luyện hóa linh dịch năng lượng thể đến.

Mà vào lúc này thời điểm, kia đoàn hình thú năng lượng thể nhưng phi như vậy buông tha cho, ngược lại là làm ngoan cố chống cự bàn kịch liệt giãy dụa, không ngừng phóng thích ra khủng bố năng lượng, mà ở kia càng thêm mãnh liệt lực lượng hạ, Nhạc Thành bình tĩnh sắc mặt, cũng là chậm rãi hiện lên một nét thoáng hiện đau đớn, trong cơ thể đau nhức, không phải người bình thường có thể thừa nhận được.

Cố nén trong cơ thể đau nhức, theo Nhạc Thành luyện hóa, cũng trực gần là bắt đầu thuận lợi luyện hóa đứng lên, đem hình thú năng lượng thể cũng bắt đầu phản kháng càng ngày càng vô lực, cuối cùng, đó là không thể tái phản kháng Nhạc Thành luyện hóa.

Này linh dịch biến thành bằng bạc năng lượng quá, đại không thể tưởng tượng nổi tình trạng, Nhạc Thành nhìn không được trong lòng cũng là trương thang cứng lưỡi đứng lên, này năng lượng cho mình mang đến thật là tốt chỗ, chỉ sợ là Hoàng Trung Lý, Nhân sâm quả, Bàn Đào hơn nữa đến cũng không có bách phân chi nhất, này tuyệt đối là tới một cái trình độ khủng bố.

Này năng lượng bên trong, cùng Hỗn Độn tinh khí bên trong năng lượng cũng là có một ít giống nhau chỗ, đều cũng có một ít Hỗn Độn căn nguyên hơi thở ở bên trong, này đó năng lượng bị luyện hóa một tia, liền gặp hóa thành phô thiên cái địa pháp lực tiến vào chính mình trong cơ thể thể giới trong vòng.

Này luyện hóa tiến hành được cực kỳ thông thả, bất quá Nhạc Thành cũng không vội, dù sao mặc kệ nói như thế nào, này linh dịch có lẽ chính là kia Hồ lô linh quả bên trong linh dịch, như thế bảo vật, cũng không phải chính mình trong thời gian ngắn trong vòng có thể luyện hóa, cần có thời gian, có lẽ là một cái cực kì khủng bố con số, trong khoảng thời gian ngắn đã nghĩ đem chi luyện hóa, rõ ràng là ở người ngốc nói mê.

Bất quá Nhạc Thành cũng là có đó sốt ruột, tốt nhất là chính mình có thể tại nơi Định Thần bằng xuất thể phía trước luyện hóa đột phá, cảm giác này trong cơ thể bằng bạc năng lượng, mặc kệ này có phải hay không kia Hồ lô linh dịch, có lẽ chính mình đem chi luyện hóa thật đúng là có đột phá đến Tiên tôn có thể, này bằng bạc năng lượng thật sự là cuộn cuộn vô cùng.

Thời gian, ở Nhạc Thành này luyện hóa bên trong chậm rãi trôi qua, mà Nhạc Thành, cũng là giống như lão tăng nhập định bàn, chút không động tâm vì ngoại vật, ngưng tụ tâm thần, cùng lúc yếu trực gần luyện hóa này trong cơ thể bằng bạc năng lượng, trong óc bên trong, cũng còn muốn lĩnh ngộ các đại thần thông cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, Hỗn Nguyên Chân Thân cũng là không dám có điều lơ đãng.

Hỗn Nguyên Chân Thân cùng thần thông chính là hoàn toàn lưỡng chủng bất đồng tu luyện phương thức, lĩnh ngộ thần thông, Nhạc Thành biết cần nhờ lĩnh ngộ tới cực hạn mới có thể đột phá đại đạo đạt đến thành thánh, mà Hỗn Nguyên Chân Thân, thì phải là đơn thuần dựa vào lấy lực thành thánh.

Theo Nhạc Thành biết, thành thánh có ba loại cách, phân biệt này đây lực thành thánh, lĩnh ngộ thành thánh, còn có một cái cách, thì phải là dựa vào công đức thành thánh, mà đương kim mấy đại thánh nhân, chủ yếu cũng đều là lấy lực thành thánh đạt được thánh vị.

Nữ Oa bổ Thiên Thành liền công lớn đức, Hậu Thổ Thánh Mẫu hóa thân Lục đạo thành tựu thánh vị, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, lão tử ba người, trực tiếp là Bàn Cổ đại thần biến thành thành tựu thánh vị, lấy lực thành thánh, tựa hồ cũng chỉ có Bàn Cổ đại thần một người.

Nhạc Thành hiện tại cũng là có hai bước tính toán, gần nhất nếu có thể đủ đi đến cuối cùng từng bước, vậy cũng là chỉ có lấy lực thành thánh cùng lĩnh ngộ thành thánh hai con đường, công lớn được chính mình sợ là bính không hơn.

Lĩnh ngộ bên trong, hiện tại chính mình có các đại thần thông trong người, mang theo, có lẽ cơ hội cũng muốn lớn hơn không ít, Hỗn Nguyên Chân Thân hiện tại tăng thứ tám, cách tăng thứ chín cũng chỉ có cuối cùng từng bước, tuy rằng này cuối cùng từng bước rất khó.

Theo trong đầu lĩnh ngộ, Nhạc Thành cũng là phát hiện, chính mình trong óc bên trong lĩnh ngộ tốc độ, tựa hồ là lại khoái thượng không ít, nghi hoặc đi qua, Nhạc Thành cũng chỉ có thể đủ là đoán bởi vì chính mình trong óc bên trong lại tiến nhập thất khối ngọc giản nguyên nhân, này đó ngọc giản, có thể làm cho chính mình lĩnh ngộ gia tốc không ít.

Này đó thần bí ngọc giản, chỉ là loại tác dụng này, cũng đã là tuyệt thế bảo vật, mỗi một khối ngọc giản giá trị, đều là sẽ không ở một món đồ thượng cổ thần khí dưới, chính là này ngọc giản lai lịch, chính mình cũng vẫn là chút không có rõ ràng.

Trong óc bên trong, lực lượng thần thông, tốc độ thần thông, không gian thần thông, thời gian thần thông, biến hóa thần thông, sinh mệnh thần thông đều là đang không ngừng có tiến bộ, chỉ vẫn là không có thực chất hóa tiến bộ, điểm này Nhạc Thành cũng là trăm mối vẫn không có cách giải, ra mòi, cũng chỉ có thể đủ phải đi chậm rãi lĩnh ngộ.

Như vậy thời gian thông thả mà qua, không biết qua bao lâu thời gian, thời gian khái niệm, ở Nhạc Thành lúc này tu luyện lĩnh ngộ bên trong cũng là trở nên cực kỳ mơ hồ, có lẽ là nói không có cái khác đặc ý nghĩa.

Trong cơ thể, Nhạc Thành vẫn là ở không biết mệt mỏi thua luyện hóa kia bằng bạc năng lượng, đồng thời mệnh môn thể giới nội tinh thuần linh khí cùng Hạo Thiên Tháp trong vòng bằng bạc linh khí cũng ở cuộn cuộn không dứt tiến nhập Nhạc Thành trong cơ thể thời gian.

Trong cơ thể thể giới bên trong, cũng tại đây bằng bạc pháp lực tưới dưới, diện tích vô hạn mở rộng, đây cũng là đại biểu cho Nhạc Thành thực lực đang không ngừng tiến bộ, lúc này đây có thể hay không lại đột phá một cái tu vi trình tự, muốn có thể kia bằng bạc năng lượng đến tột cùng là có thể vì Nhạc Thành cung cấp nhiều ít thật là tốt chỗ.

Nhưng là nói tóm lại, mặc kệ là này bằng bạc linh dịch năng lượng đến tột cùng là có thể hay không làm cho Nhạc Thành đột phá, đến cuối cùng Nhạc Thành hoàn toàn luyện hóa sau, Nhạc Thành thực lực cũng nhất định là hội tăng vọt không ít, thực lực tuyệt đối là đột nhiên tăng mạnh.

Nhạc Thành lúc này toàn thân rộng mở trong kinh mạch, kia bằng bạc năng lượng ở Nhạc Thành hơi chút luyện hóa dưới, đó là như thủy triều bàn điên cuồng bắt đầu khởi động không ngừng tiến nhập Nhạc Thành trong cơ thể thể giới, mà kia bằng bạc năng lượng thể giống như một cái thật lớn bảo khối, làm cho Nhạc Thành có thể không hề đề cập tới luyện hóa, vì Nhạc Thành đột phá cung cấp cuộn cuộn không dứt chống đỡ.

Huyền Thiên nội địa bên trong, Nhạc gia trong vòng, lúc này to như vậy Nhạc gia kết giới đã sớm là mở ra, cả Huyền Thiên nội trên đường cũng không có gì thực lực có thể đối Nhạc gia tạo thành gì uy hiếp.

Cả Nhạc gia bên trong, có Nhạc Thiên lão tổ trấn thủ, còn có Nhạc gia mấy hậu sinh đại quật khởi, như Nhạc Trầm, Nhạc Nghiên, Nhạc Hàm đám người, cơ hồ có thể quét ngang đại lục sở hữu cường giả, một đám tuổi không lớn, nhưng là thực lực đều là tuyệt đối khủng bố, Huyền Thiên nội trên đường mọi người cũng là biết, Nhạc gia không ít cường giả, đều là tu chân cường giả.

Mà ở cả Huyền Thiên nội lộ cùng Huyền Thiên trên đại lục, hiện tại trừ bỏ đấu khí cùng ma pháp ở ngoài, cũng là lưu hành một khác một loại tu luyện pháp môn, chính là tu chân, hơn nữa người tu chân ở cả đại lục địa vị, cũng là giỏi hơn, áp đảo đấu giả cùng ma pháp sư phía trên, còn hơn đấu sư cùng ma pháp sư địa vị đến, người tu chân địa vị càng thêm cao.

Này hết thấy đều là bởi vì cả trên đại lục nhân cũng biết, đại lục này người mạnh nhất Nhạc Thành, chính là người tu chân, mà Nhạc Thành tên, đã muốn là ở toàn bộ đại lục không người không biết không người không hiểu, mỗi người người trẻ tuổi đều là hy vọng có thể trở thành người tu chân vẻ vang.

Nhạc gia bên trong, Nhạc gia đại trạch trong vòng, một chỗ u tĩnh trong suốt ao hồ giữ, quần áo cấm bào nữ tử tao nhã mà đứng, nhìn thấy bóng dáng đó là đủ để làm biết dùng người mơ màng nhẹ nhàng, cô gái này hơi hơi quay đầu lại, lại đứng là Yến Hiểu Kỳ.

Tuy rằng nói đã muốn là có thể hơn mười, nhưng là thân là tu luyện người, có có Diễm Ma Mộng ** đan dược, Yến Hiểu Kỳ chút cũng không có biến hóa, chính là kia ngọc bích bàn con người, có chút thất thần nhìn chăm chú vào phía trước nổi lên gợn sóng mặt hồ, hé ra tuyệt mỹ đích thực khuôn mặt dễ thương động

lòng người, kia thân thể mềm mại cũng là có vẻ aotu có hứng thú, năm tháng cũng không có ở trên người của nàng lưu lại dấu vết, ngược lại là mời nàng tản ra một cỗ thành thực mật đào hấp dẫn hương vị.

“Ha ha, Hiểu Kỳ, người suy nghĩ cái tên kia?”

Chợt đột nhiên, có trêu ghẹo thanh âm của ở sau lưng vang lên, Yến Hiểu Kỳ vội vàng quay đầu lại, nhìn thấy kia cười híp mắt đi tới một đám tuyết mỹ nữ tử, hai má nhất thời hiện lên một nét thoáng hiện thần nhiên ứng đỏ, gắt giọng: “Hân nhi, Hiểu Hiểu tỷ, Nguyệt tỷ, các người như thế nào sẽ trở lại, thế nào, Phá Quân sơn thích thú không?”

“Không tốt ngoạn, bất quá Thác Ni Tư cùng chu tuyết chính là sinh một đôi thai song sinh, nhưng thật ra thực đáng yêu.” Mộ Dung Hiểu Hiểu cười nói.

“Đồng Đại Ngưu cùng Nạp Duy Tư cũng muốn làm ba ba, đặc biệt Đồng Đại Ngưu, không nghĩ tới này đầu bốn người cũng có người thích, vẫn là ta Tôn gia nhân.” Tôn Thi Thi cười nói.

“Đều nhanh hai mươi năm, cũng không phải biết tên kia thế nào.” Hàn Nguyệt hơi hơi nói.

“Ai biết, chỉ tiếc chúng ta không thể đi lên, bằng không đi xem cũng tốt.” Tô Hân Nhi hơi hơi nói.

“Nhìn cái gì, ta không phải ngay tại các người bên người sao?” Một đạo trầm thấp tiếng cười truyền đến, lại đứng là quần áo hắc bào Nhạc Thành chậm rãi mà đến, đương nhiên, này chính là Nhạc Thành lúc trước đi trước Tiên Ma giới là lúc, ở Nhạc gia lưu lại một đạo nguyên thần phân thân mà thôi.

“Thiếu đến, người chính là một đạo nguyên thần phân thân mà thôi, cùng người bản thể khẳng định là không đồng dạng như vậy.” Lê Tiểu Dao trừng mắt nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái.

Nhạc Thành mỉm cười, tà cười nói: “Như thế nào hội không giống với, người tối hôm qua thượng còn nói giống nhau.”

“Ai nói, người nói lung tung.” Lê Tiểu Dao nhất thời vẻ mặt ứng đỏ hờn dỗi đối Nhạc Thành quát.

Chúng nữ nhất thời trêu ghẹo, lúc này chúng nữ, tự nhiên là không biết Huyền Thiên nội trên đường không đến hai mươi năm, Nhạc Thành bản thể ở Tiên Ma giới trong vòng, đã muốn là quá khứ hơn năm nghìn năm thời gian.

Tiên Ma giới trong vòng, thời gian cũng ở Nhạc Thành bế quan bên trong chậm rãi đã qua, mà lúc này chiếm được Hồ lô linh quả các thể lực lớn bên trong, cũng đều kinh ngạc không hiểu, sôi nổi hỏi thăm những người khác được đến Hồ lô linh quả tin tức.

Cuối cùng các thể lực lớn thể mới biết, mọi người được đến Hồ lô linh quả dĩ nhiên là hoàn toàn không có linh dịch tồn tại, cũng chỉ là một cái không Hồ lô mà thôi.

Bực này sự tình, cũng là làm cho các thể lực lớn dở khóc dở cười, cũng có thể nói phải khóc không ra nước mắt, xuất động không ít cường giả cướp đoạt đến, thế nhưng chính là một cái không Hồ lô mà thôi, được đến căn bản là không có quá lớn sử dụng.

Mà không biết Tiên Ma giới bên trong cũng là truyền ra một tin tức, bát đại tổ vu cùng Đông hoàng Thái Nhất tàn hồn xuất hiện ở Bất Chu Sơn, Đông hoàng chung cùng kia bát đại tổ vu chân chính tiêu tán, trên người thần khí đặc biệt Đông hoàng Thái Nhất Đông hoàng chung cũng biến mất không thấy.

Vì thế lại có vô số cường giả tiến nhập Bất Chu Sơn trong vòng tầm bảo, trong lúc nhất thời, Bất Chu Sơn trong vòng chính là náo nhiệt vô cùng.

Mà được đến Hồ lô Linh Bảo các thể lực lớn phát hiện những người khác được đến cũng đều là giống nhau, cuối cùng cũng không có cách nào, chỉ có thể đủ là khóc không ra nước mắt, cũng không không ai biết là chuyện gì xảy ra.

Mà các thể lực lớn lúc này cũng là đều ở lẳng lặng cùng đợi, cùng đợi kia chân chính quan hệ đến các thể lực lớn đại phát động tồn vong gì đó xuất thế, Định Thần bảng xuất thế, mới có thể tuyệt đối các thể lực lớn về sau đại phát động tồn vong.

Cả Tiên Ma giới bên trong lúc này nhưng thật ra lâm vào bình tĩnh bên trong, tự liên Hạo Thiên môn đoạt Viêm Thiên, Thiên Đình cũng vẫn là không có nhiều lắm động tĩnh, mà ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng tiên ma đại chiến, ở Bất Chu Sơn Hồ Lô linh căn xuất thế sau, cũng đều là tạm ngừng lại, mặc dù là tiên ma song phương cũng còn đều cũng có người ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng, nhưng là đại chiến cũng đình chỉ.

Hồng Hoang chiến trường trong vòng đại chiến, làm cho tiên ma liên minh cũng là rơi xuống một chút cũng không có số nhân, cường giả rơi xuống cũng là vô số kể, bất quá nhưng thật ra không có chân chính làm cho tiên ma liên minh đã bị bị thương nặng.

Phải biết rằng, chống đỡ các thế lực lớn máu chốt, cũng vẫn là Tiên tôn, ma tôn cường giả, chỉ cần là Tiên tôn, Ma tộc cường giả không có rơi xuống, cũng không thể đối tiên ma liên minh bị thương nặng.

Các đại thực lực đều là đang chờ đợi, chờ kia Định Thần bảng xuất thế, mà Định Thần bảng xuất thế thời gian, không có bất luận kẻ nào biết.

Mệnh môn thế giới trong vòng, như cũ thực im lặng, trừ bỏ mệnh môn thế giới trong vòng tinh thuần khí lực không ngừng hóa thành một đám nho nhỏ lốc xoáy tiến nhập Nhạc Thành trong cơ thể tạo thành tiếng vang ở ngoài, sẽ không có này thanh âm của hắn.

Mà ở xa xa, Lang Lễ cùng Linh Viên lúc này cũng là ở luyện hóa trong cơ thể bàng bạc linh dịch năng lượng, theo hai người đích thực vẻ mặt đến xem, tựa hồ là cũng là ăn không ít đau khổ mới có thể thành công luyện hóa kia linh dịch năng lượng.

Thời gian nhaoáng lên một cái, đã muốn là năm mươi năm quá khứ, năm mươi năm thời gian, đối với Tiên Ma giới tới Tiên tôn, Tiên quân này đó cường giả mà nói cũng chỉ là hai cái trong nháy mắt thời gian mà thôi.

Mà ở này năm mươi năm linh ngộ cùng tu luyện bên trong, đối với Nhạc Thành mà nói cũng đại biểu hoàn toàn không giống với, tại đây luyện hóa thời gian bên trong, năm mươi năm nội, Nhạc Thành trong cơ thể thế giới mở rộng thập bội đã ngoài, loại này tốc độ đã muốn là tới khủng bố tình trạng.

Năm mươi năm thần thông linh ngộ bên trong, Nhạc Thành cũng là tiến bộ không nhỏ, bởi vì kia thất khối ngọc giản gia nhập, Nhạc Thành thậm chí là có thể cảm giác được, hiện tại lực lượng của chính mình thần thông, không gian thần thông, thời gian thần thông, biến hóa thần thông đều là tới thần thông hậu kỳ tình trạng, chỉ có tốc độ thần thông hơi chút yếu mạn thượng một ít, nhưng là là tiến bộ thật lớn.

Bất quá này tiến bộ thật lớn, Nhạc Thành cũng là không có theo các loại thần thông bên trong lại linh ngộ ra cái gì đến, ngược lại là theo loại này linh ngộ, pháp quyết chính mình trước kia hoàn mỹ linh ngộ bên trong, lúc này cũng xem ra xuất hiện không ít tì vết, linh ngộ không trọn vẹn không được đầy đủ, căn bản là không thể đến chính mình muốn tình trạng.

Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết bên trong, Nhạc Thành rõ ràng là có thể cảm giác được có thứ sáu chiêu tồn tại, cũng cũng vô pháp thực chất linh ngộ đi ra, này thứ sáu chiêu có nhất định hình dáng, cũng vô cùng mơ hồ, nếu muốn linh ngộ, có lẽ muốn một cái cơ hội mới được.

Hỗn Nguyên Chân Thân bên trong, lúc này cũng là có tiến bộ không nhỏ, nhưng là này tiến bộ yếu cách đột phá, chỉ sợ là còn có trời cùng đất khác nhau, nhưng là Nhạc Thành có thể cảm giác được đến, này năm mươi năm tu luyện cùng linh ngộ, tuyệt đối là ưu đãi thật lớn.

Năm mươi năm trước Nhạc Thành biết thực lực của chính mình nếu toàn lực làm trong lời nói, chặn đánh sát Tiên tôn trung kỳ trong lời nói, hắn là có thể miễn cưỡng làm được đến, nhưng là lúc này, này năm mươi năm thời gian, chính mình linh ngộ tu luyện, chặn đánh sát Tiên tôn trung kỳ cường giả, hắn là có thể không hề nói hạ.

Này năm mươi năm luyện hóa kia bàng bạc linh dịch năng lượng, chính mình tiến bộ cũng không phải là nhỏ tí tẹo, ít nhất là để được với người khác số ngàn vạn năm tu vi, này linh dịch bên trong bàng bạc năng lượng, chính là còn hơn Hoàng Trung Lý, Nhân sâm quả còn có Hỗn Độn tinh khí cộng lại đều là mạnh hơn tình trạng, này được đến thật là tốt chỗ cũng là có thể nghĩ.

Nhạc Thành lúc này cũng có thể đủ là cảm giác được, thực lực của chính mình tu vi trình tự, đã muốn là tới Tiên quân hậu kỳ trình tự dựa vào sau tình trạng, mới năm mươi năm thời gian, cái này cũng tuyệt đối là dị thường khủng bố.

“Xuy xuy...”

Mệnh môn thể giới trong vòng, ngọt có một đạo cường hãn hơi thở dao động, một mảnh chói mắt hoàng mang đầu bắn mà ra.

“Rống rống...”

Không sai đồng thời một đạo rít gào dựng lên, một đạo hoàng mang phóng lên cao, mệnh môn thể giới bên trong Linh Viên khổng lồ bản thể hiển lộ, quanh thân cuồng bạo hơi thở bạo phun dựng lên, gào thét trong lúc đó, mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí điên cuồng bị Linh Viên cắn nuốt mà vào.

Linh Viên khí tức trên thân cũng là tăng vọt dựng lên, mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí gào thét thành thật lớn lốc xoáy, lúc này này cường hãn hơi thở cũng đã muốn là bùng tỉnh Nhạc Thành cùng Lang Lễ.

Cảm giác Linh Viên khí tức trên thân, Nhạc Thành lộ ra mỉm cười, Linh Viên thực lực, lúc này đang ở đột phá bên trong, linh dịch bên trong bàng bạc năng lượng, đã muốn là đủ để cho Linh Viên đột phá.

“Rống rống...” Linh Viên rít gào một tiếng, âm ba nổi lên không gian gợn sóng khuấy động ở phía trước không phía trên, trực tiếp là làm vỡ nát một mảnh không gian, quanh thân hơi thở cùng với mệnh môn thể giới trong vòng linh khí tiến vào trong cơ thể, còn tại mơ hồ tiếp tục bay lên.

1298. Chương 1107: Xích Dương Thành

Lập tức, hơi thở phá tan cổ bình, đó là tới Yêu quân hậu kỳ, quanh thân hơi thở run, thân thể cao lớn lúc này đã muốn là có thêm tiếp cận mười vạn thước lớn nhỏ, khổng lồ thể tích còn hơn Nhạc Thành Hồn Nguyên Chân Thân cũng là chút không nhỏ, mà lúc này, Linh Viên Hồn Nguyên Chân Thân mới là tăng thứ bảy mà thôi, cũng không có đột phá đến tầng thứ tám. Nếu Hồn Nguyên Chân Thân cũng đột phá tới tầng thứ tám trong lời nói, Linh Viên thể tích nhất định là càng thêm khổng lồ, đây cũng là đại biểu cho kỳ thật lực càng thêm cường hãn.

Thu hồi bản thể, Linh Viên trong cơ thể tựa hồ là còn có này bàng bạc năng lượng không có hoàn toàn luyện hóa, này linh dịch bên trong ẩn chứa bàng bạc năng lượng ủng hộ Linh Viên đột phá sau, còn có không ít không có bị Linh Viên luyện hóa, Linh Viên lập tức thu hồi bản thể, tiếp tục tiến nhập luyện hóa trạng thái bên trong.

Nhạc Thành, Lang Lễ cũng tiếp tục trầm thần bắt đầu bế quan luyện hóa trong cơ thể bàng bạc linh dịch năng lượng, Linh Viên đột phá đến Yêu quân hậu kỳ tu vi thực lực trình tự, Nhạc Thành đoán, Linh Viên Yêu quân tu vi, bàng vào Hồn Độn dị thú thân thể, chỉ sợ là Lang Lễ hiện tại chặn đánh sát Tiên tôn lúc đầu cường giả cũng là đều không phải là không thể làm được, nếu Linh Viên cũng có thể đủ đột phá Hồn Nguyên Chân Thân tầng thứ tám trong lời nói, cường hãn Hồn Độn dị thú bản thể hơn nữa Hồn Nguyên Chân Thân cường hãn, cứng rắn kháng Tiên tôn trung kỳ, cũng tuyệt đối không phải nói làm không được.

Thời gian lại đã qua, Tiên Ma giới trong vòng vẫn là im lặng, cơ hồ là tới gió êm sóng lặng tình trạng, tiên ma liên minh đều là đình chỉ giao thủ, ngược lại là ở Minh giới trong vòng, bởi vì Minh giới chỉ môn mất đi, Minh Hà lão tổ chính là đoạt được không ít Minh giới địa bàn.

Lại mười năm đã qua, mệnh môn thể giới trong vòng, ngọt lại là một đạo cường hãn hơi thở bạo phun mà ra, nồng đậm bạch mũi nhọn mây mù trong vòng, Lang Lễ nháy mắt hóa thành khổng lồ bản thể, quanh thân hơi thở đã muốn là bạo tăng tới rồi một cái cực hạn, yêu khí tận trời, cuộn cuộn nổi lên một mảnh không gian sóng gợn, chấn động chung quanh mây mù kích tán ra đến.

Một cỗ thao Thiên Yêu khí bay nhanh tràn ngập mở ra, yêu khí bốc lên khí thể bàng bạc như núi, ở trên không bạo phun bốc lên.

“Rống!”

Lang Lễ ngẩng đầu rít gào một tiếng, một tiếng tê rống, một cổ cường hãn tới cực hạn cuộn cuộn yêu khí nháy mắt tràn ngập mở ra, cả mệnh môn thể giới bên trong, nhất thời tinh thuần linh khí quay chung quanh Lang Lễ hội tụ, yêu khí ngập trời áp bách không gian, không gian đều bao phủ ở một cổ ngập trời yêu khí bên trong.

Trong lúc nhất thời vô tận yêu khí tuôn ra, Lang Lễ hơi thở tăng vọt, lập tức thân thể cao lớn cũng trực tiếp tăng vọt, nháy mắt tới cỡ vạn thước lớn nhỏ, còn tại mơ hồ tiếp tục tăng trưởng.

Mấy ngày lúc sau, Lang Lễ khí tức trên thân mới bình ổn xuống dưới, lúc này Lang Lễ thân ảnh mặc dù là không có Linh Viên vây đại, nhưng là tới hơn chín vạn thước, khí thể cũng tới tuyệt đối cường hãn tình trạng, trên người hỏa chi thần thông cũng là tiến bộ không ít.

Nhạc Thành còn tại tiếp tục trầm thần luyện hóa cùng linh ngộ, không có yếu đột phá dấu hiệu, tựa hồ là Nhạc Thành đột phá, yếu mạn thượng rất nhiều, bất quá mặc kệ Nhạc Thành lúc này là như thế nào thông thả tiến bộ, nhưng là là tuyệt đối có đột phá ngày nào đó, nghĩ đến hiện tại Nhạc Thành có thể cảm giác được rõ ràng, chính mình cũng là tới Tiên quân hậu kỳ đỉnh phong, mà chính mình trong cơ thể, kia linh dịch trung bàng bạc năng lượng còn có một nửa nhiều không có luyện hóa, cũng đủ chính mình đột phá.

Mà khi đó, tắc chính là xuân về hoa nở, đột phá Tiên tôn, coi như là phá kiến hóa điệp, Tiên tôn lúc đầu tu vi trình tự, hơn nữa mở mang khôn cùng trong cơ thể thể giới cùng thượng cổ thần khí, Hỗn Nguyên Chân Thân, các đại thần thông, đã muốn là có thể tế thân cho siêu cấp cường giả chi liệt.

Thời gian lại đã qua, cũng không biết là quá khứ bao lâu, hết thấy ở Nhạc Thành bề quan bên trong, thời gian cũng không có gì đặc ý nghĩa, mười năm, mấy chục năm chính là một món đồ đơn giản niên kỉ sổ mà thôi.

Lại bốn mươi năm lúc sau, Nhạc Thành chậm rãi mở ra hai tròng mắt, quanh thân nhất cổ hơi thở bắt đầu nhanh chóng kéo lên, trong cơ thể pháp lực tưới dưới, trong cơ thể thể giới đã muốn là tới một cái bão hoà bành trướng trạng thái.

“Yếu đột phá sao.” Nhạc Thành thì thầm nói, cảm thụ được trong cơ thể thể giới biến hóa, trong mắt mặt qua một tia ánh sao.

Thật sâu hít một hơi, Nhạc Thành lộ ra mỉm cười, chính mình rốt cục thì nếu thứ đột phá.

Lại nhắm mắt, Nhạc Thành quanh thân thanh mang đã muốn là tới dị thường nồng đậm trình độ, quanh thân hơi thở rồi đột nhiên tăng vọt, cường hãn hơi thở đang bên người trực tiếp là ngưng tụ thành một mảnh trong suốt trong sáng màu xanh tinh chất quang sáng, quang sáng phía trên, nhất cổ kinh khủng lực cắn nuốt khuếch tán, mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí cấp tốc bị cắn nuốt mà vào.

Cả không gian trong vòng, bắt đầu khuếch tán thượng một cổ kỳ dị hơi thở, này hơi thở bên trong, còn có một cổ áp.

Nhạc Thành trong cơ thể thể giới, lại điên tốc tăng vọt, trong cơ thể thể giới trong vòng vạn vật bối rối không chịu nổi, nơi nơi hồi hải ngược xuôi, tựa hồ là cảm giác được một loại hủy diệt biến cố, đều là hoảng sợ không thôi.

Nhạc Thành cũng không thể tránh được, chỉ sợ là trong cơ thể mình thể giới đột phá Tiên tôn sau phá, hội trực tiếp hủy diệt trong cơ thể thể giới trong vòng vạn vật, này đó sinh linh cũng không thể tránh né cũng bị hủy diệt.

Hơi thở vẫn là ở tiêu thăng, mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí cùng Hạo Thiên Tháp trong vòng bàng bạc linh khí cũng là cấp tốc tiến nhập Nhạc Thành trong cơ thể, ở này sâu cận ngọn núi phía trên hội tụ thành một cái hắc động thật lớn lốc xoáy, tắc cuồng bạo linh khí lốc xoáy áp không xuống, cả mệnh môn thể giới chỉ có thể phong vân biến sắc.

Thật lớn cắn nuốt lực dưới, Lang Lễ cùng Linh Viên yếu hấp thu một tia mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí đều là rất khó, tựa hồ là cả mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí đều là bị Nhạc Thành trên không hắc động sở hút gao cắn nuốt.

Thời gian chậm rãi đã qua, ba ngày, tám ngày, mười lăm ngày, vẫn là tới đệ thứ ba mươi sáu thiên thời gian, một cỗ cường hãn hơi thở dưới, Lang Lễ, Linh Viên hai người bị bùng tỉnh.

“Bang bang...”

Nhạc Thành trong cơ thể thế giới đã muốn là bành trướng tới một cái tuyệt đối khủng bố tình trạng, giống như một cái bành trướng bóng hơi bình thường, tái cũng vô pháp dung nhập dung hợp một tia pháp lực.

Mà lúc này, Nhạc Thành trong cơ thể pháp lực cũng lại hung hăng tưới mà vào, rốt cục thì bắt đầu làm cho trong cơ thể thế giới phá.

Trong cơ thể thế giới trong vòng theo pháp lực tưới một chút bắt đầu nổ mạnh, cường hãn ngập trời cuồng bạo lực nhất thời ở nhất trong nháy mắt thổi quét cả mở mang trong cơ thể thế giới, trong cơ thể thế giới trong vòng một mảnh Sơn Bằng Địa Liệt, giống như tận thế bình thường.

Vạn vật sinh linh tại đây phá trong nháy mắt cũng biến mất không thấy, toàn bộ hóa thành tro tàn.

“Xuy xuy...” Trong cơ thể thế giới nứt toác, cũng đồng thời làm cho trong cơ thể thế giới lại nương phá trong vòng lại khuếch trương, khổng lồ trong cơ thể thế giới, lúc này còn hơn nứt toác tiền lại yếu lớn hơn gấp đôi không dứt.

Nhất thời vô tận pháp lực lại cuồng bạo tràn ngập tiến vào trong cơ thể thế giới trong vòng, mà lúc này, Nhạc Thành khí tức trên thân đã muốn là Tiên tôn lúc đầu, kia cường hãn khủng bố hơi thở, mặc dù là Tiên tôn lúc đầu, chỉ hơi thở cũng chút sẽ không ở Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ đám người dưới.

“Rống...”

Nhạc Thành nhện không được hét lớn một tiếng, phát tiết trong cơ thể bàng bạc lực, trong cơ thể thế giới bên trong, lúc này kia cuộn cuộn trong cơ thể thế giới pháp lực, đã muốn là tới vô cùng khủng bố tình trạng.

Cường hãn hơi thở dưới, Lang Lễ, Linh Viên hai người hoàn toàn bị áp chế, thân hình không tự chủ được phủ phục trên mặt đất, tựa liên Linh Viên Hỗn Độn dị thú thân cũng vô pháp đối kháng này cuồng bạo hơi thở áp chế.

Nhạc Thành hơi thở còn tại chậm rãi tăng trưởng này, hơi thở cũng không có ổn định, còn có chút chột cao chột thấp trạng thái, mà lúc này, Nhạc Thành cũng cảm giác được trong cơ thể mình kia cuộn cuộn lực lượng.

Tiên quân cùng Tiên tôn, thật đúng là một đạo khoảng cách cực lớn, nguyên lai Tiên tôn cùng Tiên quân khác biệt to lớn như thế, hoàn toàn chính là trời cùng đất khác biệt, Tiên tôn cùng Tiên quân, căn bản là không phải một cái khái niệm.

Cảm giác lúc này thực lực của chính mình, Nhạc Thành tựa hồ là có thể cảm giác được, chính mình hiện tại nếu gặp phải Tiên tôn lúc đầu tu vi giả, một quyền có thể đủ đánh nát này trong cơ thể thế giới, Tiên tôn trung kỳ tu vi giả, chính mình một kiếm, cũng có thể đủ thủ này thủ cấp, chính mình hiện tại lực lượng, tựa hồ là có thể nổ nát vạn vật bình thường, này mới là cường giả chân chính.

“Sư phụ khí tức trên thân thật đúng là khủng bố a.” Linh Viên cảm giác sư phụ khí tức trên thân thâm thở dài nói.

Thẳng đến bảy ngày sau đó, Nhạc Thành khí tức trên thân mới trực gần bình ổn xuống dưới, lúc này hơi thở đã muốn cũng ổn định ở tại Tiên tôn lúc đầu, ở mệnh môn thế giới trong vòng tinh thuần linh khí cùng Hạo Thiên Tháp trong vòng bàng bạc linh khí dưới tác dụng, Nhạc Thành tu vi trình tự cũng là còn hơn bình thường đột phá đến Tiên tôn lúc đầu tu vi giả yếu cao thượng không ít.

“Thế nhưng còn có như thế bàng bạc năng lượng không có luyện hóa.” Cảm giác lúc này chính mình trong cơ thể, kia linh dịch bên trong còn có không ít bàng bạc năng lượng chính mình không có luyện hóa, Nhạc Thành chính là kinh ngạc không thôi, có thể chống đỡ chính mình đột phá đến Tiên tôn trình tự, này đã muốn là đủ khủng bố, không nghĩ tới hiện tại dĩ nhiên là còn có không ít năng lượng không có luyện hóa.

Lúc này Nhạc Thành cơ hồ là không cần như thế nào đi xác định, cũng biết này linh dịch hẳn là chính là kia Hồ lô linh quả nội linh dịch, bình thường vật, tuyệt đối là không có như thế cường hãn bàng bạc năng

lượng, này năng lượng bên trong, cũng còn có Hỗn Độn tinh khí độc nhất vô nhị tác dụng, phỏng chừng tương lai ở chính mình linh ngộ thượng sẽ có không ít tác dụng.

“Tiếp tục luyện hóa.” Nhạc Thành khoe miệng dương ra một tia mỉm cười, chính mình rất cục thì tới này từng bước, Tiên tôn trình tự này từng bước, cách mục tiêu của chính mình lại vào từng bước, hiện tại, chính mình đối mặt siêu cấp cường giả, cũng có thể đủ có tuyệt đối đối kháng lực.

Lập tức, ba người tiếp tục bắt đầu luyện hóa đứng lên, tựa hồ là chút cũng không có chú ý tới bọn hắn bế quan cũng một trăm năm, bất quá cũng là, tiền vài lần bế quan, đều là một ngàn năm đã ngoài, này một trăm năm cũng không tính là cái gì, huống chi lúc này ba người trong cơ thể còn có bằng bạc năng lượng cũng không có bị luyện hóa.

Viêm Thiên Xích Dương thành bên trong, nơi này nguyên bản chính là Thiên Đình bên trong Viêm Thiên Thiên phủ, mà hiện tại, cũng thành Hạo Thiên môn bên trong một chỗ phân địa, trấn thủ lúc này nhân, cũng như trước là Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân.

Xích Dương thành bên trong, một chỗ thật lớn liên miên cung điện ở ngoài, ngọt một chỗ không gian cái khe xuất hiện, nhất đạo thân ảnh lác mình mà ra, không sai đồng thời thời điểm, cung điện trong vòng, đang ở nhắm mắt tu luyện Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cũng biến mất ở tại mặt thất trong vòng.

1299. Chương 1108: Yêu Tôn Trung Kỳ Cường Giả

“Các hạ người nào, đến cũng Viêm Thiên đến cũng không lên tiếng kêu gọi.” Nháy mắt, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân xuất hiện ở trên không bên trong, nhìn chăm chú vào trên không bên trong lúc này kia một cái yêu dị hào quang che mặt nhân, theo thân hình đi lên xem, chính là một cái thân hình aotu có hứng thú xinh đẹp nữ tử.

Mà lúc này, này xinh đẹp nữ tử trên mặt có một cổ thần nhiên yêu dị hào quang che, căn bản là nhìn không ra dung mạo, thần niệm cũng vô pháp rình đèn, mà xinh đẹp nữ tử hơi thở, cũng Yêu quân lúc đầu.

“Ta là người phương nào người có biết cũng không hữu dụng, cùng ta đi một chuyến đi.” Trên không bên trong, truyền đến một đạo dễ thương tiếng động.

“Hừ, thực lực của người còn chưa đủ, mặc kệ người là ai, nơi này là Hạo Thiên môn địa bàn, không phải người có thể đến trên chọc, ta khuyên người vẫn là tốc tốc rời đi thật là tốt.” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân đánh giá đối phương khí tức trên thân nói.

“Vô nghĩa thật nhiều, chính là biết đây là Hạo Thiên môn địa phương chúng ta mới đến.” Không sai đồng thời thời điểm, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân sau không bên trong, cao ngất bên trong truyền đến một đạo cười lạnh tiếng động, lập tức một đạo cường hãn yêu khí phá không mà ra, yêu khí thổi quét không gian hội áp xuống, một đạo trắng kiện thân ảnh cũng nháy mắt một đạo chớp mắt ẩn huy đánh về phía Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân phía sau lưng.

“Yêu tôn trung kỳ.” Cảm giác phía sau cường hãn yêu khí, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân sắc mặt đại biến, thực lực của chính mình quay mắt về phía trước một cái yêu tôn lúc đầu còn có thể miễn cưỡng đối kháng một chút, chính là mặt sau này yêu tôn trung kỳ, chính mình sẽ không có gì hy vọng.

“Sưu...”

Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cấp tốc thả người nhảy, trong tay một đạo chớp mắt ẩn cũng nháy mắt đánh ra, đồng thời mượn cơ hội mà chạy, hai người này liên thủ, chính mình không có gì cơ hội.

“Hừ, cho ta phá.” Kia phía sau thân ảnh hét lớn một tiếng, quanh thân cường hãn yêu khí cũng là lấy này thân thể vì trung tâm, nhất ba ba khuếch tán dựng lên, nhất thời không trung cả không gian đều là trực tiếp đầu động liễu đứng lên, không gian phong vân biến sắc, lập tức chớp mắt ẩn nháy mắt hội áp xuống.

“Thình thịch...” Lưỡng đạo chớp mắt ẩn điên cuồng va chạm ở tại cùng nhau, thật lớn lực lượng phá chỉ bên trong, không gian ầm ầm sụp đổ một mảnh, mặt đất phía trên to như vậy liên miên cung điện trực tiếp bị phá hủy, Hạo Thiên môn lúc này vô số tu vi giả cũng là nháy mắt phóng lên cao.

Một cổ bàng bạc cự lực khoảng cách thối quết ở tại Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trên người, thân hình trực tiếp đã bị đẩy lui.

“Muốn chạy trốn, cho ta lưu lại đi.” Kia xinh đẹp nữ tử thân ảnh nháy mắt xuất hiện ở Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trước người, tốc độ cực nhanh, đã muốn là tới khủng bố tình trạng.

Này xinh đẹp nữ tử thân ảnh xuất hiện thời điểm, trong tay chưởng ẩn tung bay, cũng không thể tưởng tượng nổi một quyền hung hăng tạt ra, thiên địa nháy mắt phong vân biến sắc, đáng sợ kinh phong thối quết mở ra, chung quanh không gian nháy mắt sụp đổ.

“Thanh Long chưởng.”

Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trong tay pháp quyết thúc dục, căn bản là không kịp lo lắng, này xinh đẹp nữ tử tốc độ thật sự là quá nhanh, trước người một đạo chưởng ẩn cũng phá không mà ra, trực tiếp chấn vỡ một mảnh không gian.

Lưỡng đạo lực lượng chạm vào nhau chia ra mà tán, chỉ để lại một đạo kinh thiên động địa bình thường tiếng vang, khắp không gian lại sụp đổ, nháy mắt không gian thoát phá, trên không trung hiển lộ một mảnh hắc ám hư vô, ánh sáng trực tiếp bị cắn nuốt trong đó.

Mà lúc này kia xinh đẹp nữ tử thân ảnh tại đây không gian sụp đổ trung đó là biến mất không thấy, chính phía trước, nhất đạo thân ảnh cũng tốc độ không giảm lao thẳng tới mà lên, tốc độ còn hơn tia chớp còn muốn khoải thượng sở phân.

Không sai đồng thời cô gái này thân ảnh xuất hiện thời điểm, cũng phía sau nháy mắt xuất hiện một đạo khổng lồ đáng sợ cự vĩ, này cự vĩ có thượng tam vạn thước lớn lên, thay đổi triệt để bình thường quay lại không gian, trực tiếp tạt hướng về phía Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân mà đi, đáng sợ hơi thở cuộn cuộn, đục lỗ tầng tầng một mảnh không gian, cả không gian cũng là ở một chưởng dưới bị bảm Phong Lôi chấn chấn.

Hạo Thiên môn bên trong mặc dù là không ít cường giả chạy ra, Cửu U song ma cũng ở trong đó, chính là loại này đại chiến, Cửu U song ma đều là không thể đến giúp gì vội, chỉ có thể đứng xa xa nhìn.

Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân căn bản là không thể né tránh, sắc mặt trầm xuống, trong tay pháp quyết cấp tốc đánh ra, quanh thân hơi thở tăng cao, quanh thân pháp lực cuồng bạo trào ra.

“Ngao...”

Một đạo rít gào tiếng động vang vọng phía chân trời, chỉ thấy trên không bên trong, cũng trống rỗng ở Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân phía sau, một đạo khổng lồ vô cùng bát trảo Thanh Long hư ảnh xuất hiện, này bát trảo Thanh Long thân ảnh ước chừng là có thêm tiếp cận mười vạn thước khổng lồ, Thanh Long rít gào, lập tức bốc lên đánh về phía kia xinh đẹp nữ tử cự vĩ mà đi, cả không gian nhất thời sụp đổ một mảnh, kích tán không gian mảnh nhỏ đều là vạch tìm tòi vô số tối đen không gian cái khe.

“Thành thịnh oanh...”

Kia cự vĩ cùng bát trảo Thanh Long hư ảnh hung hăng va chạm ở tại cùng nhau, kích tán lực lượng hung hăng đập vào ở tại hạ trống không mặt đất trung, cả mặt đất cùng không gian không ngừng kịch liệt chấn động, thật lớn cái khe vực sâu, cơ hồ là muốn đem khắp không cùng mặt đất một phân thành hai, vô số liên miên cung điện cũng toàn bộ san thành bình địa.

Mà Hạo Thiên môn bên trong, cũng là có thêm mấy ngàn đến không kịp né tránh La Thiên thượng tiên tổng số trăm Đại La Kim Tiên tu làm đệ tử bị thối quết trong đó hóa thành tro tàn, nguyên thân trốn tới, cũng cũng chỉ có này Đại La Kim Tiên mà thôi.

Hai cổ lực lượng chạm vào nhau, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân đã rơi vào hạ phong, thân hình trực tiếp bị đánh bay mở ra.

“Phá.” Cũng vào lúc này, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân bị đẩy lui phía sau, kia yêu tôn trung kỳ tu vi cường giả, cao ngất ở trên không bên trong khuếch tán ra cửu điều cự vĩ, mỗi một điều cự vĩ đều cũng có thượng mấy vạn thước khổng lồ, trực tiếp vạn vạo không gian.

Cường hân hơi thở phá hủy không gian, cửu điều cự vĩ quay cuồng lên phun, định yếu thoát phá khắp thiên địa giống nhau, này hơi thở, còn hơn kia xinh đẹp nữ tử thực lực chính là phải mạnh hơn nhiều.

Cửu điều khổng lồ cự vĩ lúc này cũng phô thiên cái địa phá hủy tăng lớn không gian, mang theo ngập trời lực hung hăng giảo sát khắp không gian, khủng bố cường hân thao Thiên Yêu khí bắn nhanh ra một đạo làm cho người ta sợ hãi bàng bạc lực lượng, này khủng bố lực lượng tưng quán thiên địa, xé rách không gian, hơi thở có thể nói hủy thiên diệt địa.

“Xuy xuy xuy xuy...”

Khắp không gian khoảng cách bị va chạm tứ phân ngũ liệt, không sai đồng thời thời điểm, một cỗ bàng bạc cự lực cũng đều trút xuống tới Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trên người.

“Phụt.....”

Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nhất miệng máu tươi phun ra, sắc mặt nhất thời trắng bệch một mảnh, thực lực của đối phương thật sự là quá mạnh mẽ, không phải hắn có thể đối kháng.

“Thượng cổ thần thú, các ngươi là Kỳ Lân bộ tộc...” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nhìn chăm chú vào tiền không hai người, mặc dù là thấy không rõ lắm dung mạo, chỉ lúc này ở giao thủ bên trong, đã muốn là đại khái đoán được hai người thân phận.

“Cùng ta đi một chuyến đi.” Tốc độ không thể tưởng tượng nổi bên trong, kia xinh đẹp nữ tử nháy mắt lại xuất hiện ở Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân phía sau, một món đồ lưới lớn trạng thần khí nháy mắt che ở tại Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân chỗ liễu không gian trong vòng.

Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân giây dựa bên trong cũng vô pháp thoát ra thư trói buộc, lập tức bị bắt nhập này nội.

“Hạo Thiên môn nhân nghe, nói cho Nhạc Thành, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân ở trong tay của ta, hắn yếu nhân trong lời nói, đi ra hồng hoang trong vòng đến yếu, nhớ kỹ mang theo Huyền Tiêu, nếu không, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân liền gặp thân thần câu diệt.” Trên không bên trong, kia xinh đẹp nữ tử tiếng động nói, lập tức hai người phá không mà đi, Hạo Thiên môn bên trong, cũng không có người dám đối kháng.

Thời gian lại chậm rãi đã qua, đảo mắt bên trong, đã muốn là lại hai mươi năm thời gian mà qua, lại hai mươi thâm niên gian bên trong, Nhạc Thành cũng rốt cục thì luyện hóa trong cơ thể còn lại linh dịch bàng bạc năng lượng, tu vi lại gia tăng rồi không ít, này hai mươi năm luyện hóa, đủ để sứ tương đương với bình thường trạng thái tu luyện thượng ngàn vạn năm không dứt, kia bàng bạc năng lượng đã muốn là tới khủng bố tình trạng.

Này bế quan bên trong Hỗn Nguyên Chân Thân lĩnh ngộ đã ở tiến bộ, tiến bộ coi như là không nhỏ.

Lúc này thần thông lĩnh ngộ bên trong, Nhạc Thành cũng càng phát ra nghi hoặc, chính mình ở các đại thần thông lĩnh ngộ, đều là đã phát hiện nhiều lắm không đủ, cũng không biết theo cái gì khi đó bắt đầu, Nhạc Thành thậm chí là đối với chính mình lĩnh ngộ thần thông bắt đầu trở nên tái nhợt đứng lên.

Cho nên quay mắt về phía loại tình huống này, Nhạc Thành cũng không biết chính mình rốt cuộc là ở tiến bộ, vẫn là ở lui bước.

Nhạc Thành mở hai mắt ra, trong mắt không có gì ánh sao tồn tại, vô hình bên trong, lại là có thêm một cỗ thật lớn khí tràng bao vây ở tại chung quanh, một tia không gian sóng gợn ở quanh thân lắc lư.

Lập tức Nhạc Thành rình này Lang Lễ cùng Linh Viên hai người khí tức trên thân, hai người này thể nhưng đều là tới Yêu quân hậu kỳ đỉnh phong trạng thái, chỉ trong cơ thể linh dịch năng lượng cũng đều luyện hóa, nếu thứ đột phá, phải nhờ vào chính bọn nó.

“Di, không hổ là Hỗn Độn dị thú thân thể, đều có thiên quyền a.” Thần niệm rình chỉ cuối tuần có thể, Nhạc Thành cũng đã phát hiện Linh Viên trên người, có một vòng thần nhiên thanh mang bắt đầu quanh quẩn, Hỗn Nguyên khí bắt đầu tràn ngập, Linh Viên dĩ nhiên là tới đột phá Hỗn Nguyên Chân Thân tăng thứ tám tình trạng.

Linh Viên đột phá tốc độ làm cho Nhạc Thành cũng là trợn mắt há hốc mồm, này Hồn Nguyên Chân Thân lĩnh ngộ, Linh Viên chính là còn hơn chính mình tốc độ còn muốn khoái, này Hồn Nguyên Chân Thân giống như là Linh Viên Hồn Độn dị thú thân thể lượng thân làm theo yêu cầu bình thường.

Mệnh môn thể giới bên trong, một đạo thanh mang phóng lên cao, không sai đồng thời thời điểm, trên không bên trong Linh Viên khổng lồ bản thể hiển lộ, quanh thân cuồng bạo hơi thở bạo phun dựng lên, gào thét trong lúc đó, mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí điên cuồng bị Linh Viên cắn nuốt mà vào.

Linh Viên khí tức trên thân cũng là tăng vọt dựng lên, không gian xung quanh thật dày mây mù áp không mà đến, Hồn Nguyên Chân Thân không ngừng tăng vọt đứng lên.

“Rống rống...” Linh Viên rít gào một tiếng, âm ba nổi lên không gian gợn sóng khuấy động ở phía trước không phía trên, trực tiếp là làm vỡ nát một mảnh không gian, chính là mấy canh giờ lúc sau, này khổng lồ Hồn Nguyên thân cũng đã là tới mười một vạn thước lớn nhỏ.

“Thật sự là cường hãn.” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, Linh Viên bản thể hơn nữa Hồn Nguyên Chân Thân, thân thể cao lớn cũng là đại biểu cho kỳ thật lực, hơn nữa Linh Viên lực lượng thần thông, Linh Viên lúc này tuy rằng chỉ có Yêu quân hậu kỳ tu vi thực lực, chỉ sợ là muốn đối kháng bình thường Tiên tôn trung kỳ cũng sẽ không có vấn đề lớn, như thế thiên phú, Nhạc Thành đều là hâm mộ không thôi.

Hạo Thiên môn bên trong, một mảnh tiên vụ lượn lờ, khắp núi tiên quả phiêu hương, vô số kỳ hoa nở rộ, hiện tại Hạo Thiên môn cũng đã muốn là thành tuyệt đối tiên sơn phúc địa.

1300. Chương 1109: Hồng Hoang Đại Địa Kỳ Lân Bộ Tộc

Thanh Hoa thành trong vòng, ngọt hai đạo thân ảnh cấp tốc mà đến, đúng là Cửu U song ma hai người, hai người một đường không dám dừng lại lưu, dùng tốc độ nhanh nhất chạy về Hạo Thiên môn.

“Cửu U song ma, các người như thế nào cùng nhau đã trở lại, xảy ra chuyện gì tình có thể nào?” Đại điện trong vòng, La Nguyên nhìn thấy Cửu U song ma hai người sắc mặt hỏi.

“Ra đại sự, môn chủ đâu, chuyện này nhất định phải nói cho môn chủ mới được.” Cửu U song ma nói.

“Môn chủ một mực bế quan, nói không chừng ở đang ở trọng yếu thời điểm, chúng ta không tốt quấy rầy, trừ không phải muốn sự.” La Nguyên mặc dù là nhìn ra Cửu U song ma hẳn là có chuyện trọng yếu, chích có phải hay không chân chính quan trọng hơn việc, cũng tuyệt đối là không thể quấy rầy đến môn chủ bế quan.

“Cửu U song ma, xảy ra chuyện gì tình.” La Nguyên đang nói vừa mới rơi xuống. Lục đạo thân ảnh nhảy mắt xuất hiện ở đại điện trong vòng, đúng là Nhạc Thành, Linh Viên, Lang Lễ, Huyền Tiêu, còn có Hỏa Viêm nhị quân hai người.

“Bái kiến môn chủ...”

Hạo Thiên môn trung mọi người hành lễ, lập tức Cửu U song ma bên trong U Hồn ma vội la lên: “Môn chủ, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân bị người bắt?”

“Là ai làm, sao lại thế này?” Nhạc Thành trong lòng nhất thời trầm xuống, quanh thân thần nhiên lãnh ý bắt đầu tràn ngập.

Cửu U song ma lập tức đem hơn mười ngày phía trước chuyện tình nói một lần, Nhạc Thành sắc mặt hàn ý cũng càng phát ra rét lạnh đứng lên.

“Nhạc Thành huynh đệ, này nhất định là Phượng Tôn làm.” Huyền Tiêu thần sắc trầm xuống đối Nhạc Thành nói.

“Trừ bỏ hẳn không có người khác đi, hảo, ta chính muốn thử xem thực lực của chính mình đâu, hẳn nhưng thật ra tới đúng lúc.” Nhạc Thành trong mắt quá một tia sát ý, chính mình còn chưa có đi đối phó kia Phượng Tôn, hẳn nhưng thật ra trước đối phó đến đầu của mình lên đây.

“Nhạc Thành huynh đệ, vậy người tính toán làm sao bây giờ, chuyện này là ta khiến cho, có cái gì cần ta hỗ trợ?” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành hỏi, nếu không có hấn bước chân a Hạo Thiên môn, phỏng chừng kia Phượng Tôn cũng sẽ không đối phó Hạo Thiên môn.

“Huyền Tiêu huynh đệ, lần này mối thù của người có thể báo, người cùng ta cùng đi một chuyến đi, kia Phượng Tôn, ta sẽ thân thủ giao cho người đánh chết.” Nhạc Thành đối Huyền Tiêu nói.

“Phong tôn khó đối phó, lần này đối phó Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cũng là có người giúp đỡ, phỏng chừng là cùng Phượng Tôn quan hệ cực kỳ thân cận Tà tôn, yêu tôn trung kỳ tu vi thực lực, bản thể cũng là thượng cổ thần thú cửu vĩ thiên hồ, kia Phượng Tôn cũng cho chúng ta đi Kỳ Lân tộc địa bàn, bên trong cường giả đông đảo, khả khó đối phó.” Huyền Tiêu đối Nhạc Thành nói.

“Yêu tôn trung kỳ.” Nhạc Thành lẩm bẩm nói, thần sắc hơi hơi trầm xuống, lập tức nói : “Không ngại, ta muốn nhìn, kia Phượng Tôn rốt cuộc có bao nhiêu thực lực.”

Sau một lát, Nhạc Thành thân ảnh cũng xuất hiện ở Thái Hoa sơn phía trên, thần niệm nói chuyện với nhau bên trong, Xích Tinh Tử đã sớm biết Nhạc Thành tới Thái Hoa sơn, Nhạc Thành lập tức tiến nhập Thái Hoa sơn đại điện trong vòng.

Mà ở Thái Hoa sơn bên trong, khả không người nào dám ngăn đón Nhạc Thành, mà ở đại điện trong vòng, Xích Tinh Tử nhìn thấy Nhạc Thành, cảm giác Nhạc Thành thực lực trình tự đã muốn là Tiên tôn lúc đầu, kia diễn cảm đã muốn là kinh ngạc tới cực điểm.

“Nhạc Thành, tiểu tử người đến tốt cùng là như thế nào tu luyện, lại đột phá?” Lấy Xích Tinh Tử đích thực định lực, cũng vô pháp nhìn xuống trương thang cứng lưỡi đứng lên, lúc này mới bao lâu thời gian, Nhạc Thành dĩ nhiên là đột phá tới Tiên tôn trình tự.

“Tiểu tử có chút cơ duyên mà thôi.” Nhạc Thành cũng không có nói rõ, loại chuyện này, vẫn là càng ít nhân biết càng tốt.

“Tiểu tử người thật đúng là có cơ duyên a, như vậy khó trách sư phụ Nguyên Thủy Thiên Tôn đều một mực chú ý người, để cho ta nhóm Xiển giáo cũng không có thể đủ nhúng tay chuyện của người.” Xích Tinh Tử nhìn không được nói.

Nhạc Thành nghi hoặc, chính mình cùng kia Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là không có gì quan hệ, còn có kia Thông Thiên giáo chủ, lão tử ba người cũng đều là phân biệt giúp quá chính mình, như thế kỳ quái.

“Nhạc Thành, người tới có việc gì thế?” Xích Tinh Tử lập tức đối Nhạc Thành hỏi.

Nhạc Thành cũng là đem Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân chuyện tình cùng Xích Tinh Tử nói một lần, làm cho trong khoảng thời gian này, Hạo Thiên môn khiến cho cha vợ hỗ trợ chiếu khán một chút, kia Phong tôn dám ở Xích Dương thành bắt Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Nhạc Thành cũng sợ chính mình ly khai Hạo Thiên môn sau, có người hội đối Hạo Thiên môn xuống tay, Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, Hồng Y tiên tử cũng đều là ở Hạo Thiên môn trong vòng, cũng không thể đủ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Mà Nhạc Thành cũng không có phương tiện mang theo tam nữ đi trước Hồng hoang đại địa, tam nữ thực lực cũng còn chưa đủ, có cha vợ chiếu cố Hạo Thiên môn, cũng là tuyệt đối an toàn.

“Giúp người chiếu khán Hạo Thiên môn nhưng thật ra không thành vấn đề, nhưng thật ra người người đi kia Hồng hoang đại địa Kỳ Lân tộc địa bàn chính là phải cẩn thận một chút, Kỳ Lân bộ tộc bên trong cường giả chính là không ít, cho dù là cả Xiển giáo, cũng muốn cấp Kỳ Lân bộ tộc vài phần mặt mũi.” Xích Tinh Tử nói.

“Đúng rồi nhạc phụ, kia Hồ lô linh quả thế nào, những người khác được đến, hay không giống nhau đều là không vật?” Nhạc Thành hỏi, nếu kia mọi người được đến Hồ lô linh quả đều là rỗng tuếch, vậy có thể xác định chính mình được đến kia thất đoàn linh dịch liền là đến từ bảy Hồ lô linh quả.

“Mọi người được đến Hồ lô linh quả đều là giống nhau, cũng không biết là chuyện gì xảy ra, Bất Chu Sơn một hàng, mọi người đều là bạch void một chuyến, ai...” Xích Tinh Tử hơi hơi thở dài một hơi nói.

“Ra mòì, chính mình được đến đúng là Hồ lô linh quả trong vòng linh dịch.” Nhạc Thành thầm nghĩ, hiện tại đã muốn là có thể khẳng định, này hết thấy đều là kia thần bí ngọc giản gây nên, kia ngọc giản rốt cuộc là vật gì, Nhạc Thành cũng chút cũng không có rõ ràng.

Rời đi Thái Hoa sơn lúc sau, có cha vợ Xích Tinh Tử chiếu cố Hạo Thiên môn, Nhạc Thành cũng là yên tâm, trở lại Hạo Thiên môn lúc sau, cùng tam nữ công đạo một tiếng, đó là mang theo Lang Lễ, Thanh Đồng, Huyền Tiêu ba người ly khai ly khai Hạo Thiên môn.

Tam nữ biết Nhạc Thành lần này chính là có chính sự phải làm, liền không có yếu đi theo đã đi, chính là làm cho Nhạc Thành chú ý an toàn.

Về phần Hỏa Viêm nhị quân, Thiên Sát Ma quân, Cửu U song ma đám người, Nhạc Thành đó là làm cho này ở lại Hạo Thiên môn trong vòng trấn thủ Hạo Thiên môn, đi Hồng hoang đại địa, bọn hắn đã đi cũng giúp không được gì chiếu cố.

Hồng hoang đại địa, chỗ Cửu Trọng Thiên ở ngoài, chính là viễn cổ thời kì sở lưu lại khôn cùng mặt đất, Hồng hoang đại địa, còn hơn Cửu Trọng Thiên đến, cũng còn muốn lớn hơn thượng một ít, mà phương diện này còn lại là nói xong vô số Yêu tộc, .

Trong đó còn có Kỳ Lân bộ tộc thượng cổ thần thú ở trong đó, thượng cổ thần thú, ở thiên địa vạn vật bên trong số lượng phi thường tiểu, cùng gì tộc đàn cũng vô pháp so sánh với, mỗi một loại thượng cổ thần thú có hai ba chích đều là kỳ tích, cho nên một mình một loại thượng cổ thần thú căn bản là không thể hình thành quần thể.

Nhưng là, sở hữu thượng cổ thần thú cộng lại, mặc dù là số lượng cũng tuyệt đối là không thể cùng mặt khác quần thể so sánh với, nhưng là kỳ thật lực cũng dị thường khủng bố, cùng gì thiên địa trong vòng thế lực đối kháng cũng khỏi phải nói.

Nhạc Thành theo Hạo Thiên môn xuất phát lúc sau, liền trực tiếp chạy tới Hồng hoang đại địa, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trong đầu có nguyên thần của mình ẩn ký, nếu Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân rơi xuống, Nhạc Thành có thể lập tức chỉ biết, chỉ Nhạc Thành cũng không thể biết lúc này Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cụ thể vị trí.

Bất quá có Huyền Tiêu dẫn đường, cũng là không cần nơi nơi sưu tầm, Nhạc Thành làm cho ba người tiến nhập Hạo Thiên Tháp trong vòng, lập tức phá không mà qua, chính là hơn mười ngày đi ra Hồng hoang đại địa.

Trong khoảng thời gian này bên trong, Nhạc Thành cũng là theo Huyền Tiêu trong miệng đã biết một ít Kỳ Lân bộ tộc bên trong chuyện tình cùng quan hệ, Kỳ Lân tộc trung, có không ít thượng cổ thần thú quần thể, mà đó thượng cổ thần thú bình thường liền gặp đúng ở Hồng hoang đại địa trong vòng, sẽ không tiến vào Cửu Trọng Thiên trong vòng, đặc biệt giống như một ít ấu thú, bị Tiên Ma giới bên trong nhân phát hiện, chỉ sợ là thậm chí thu làm vật để cưỡi.

Mà ở Kỳ Lân tộc bên trong, cũng có không ít siêu cấp cường giả, chỉ có thực lực tới yêu tôn trình tự về sau, mới có thể tính Kỳ Lân tộc bên trong cường giả chân chính, đồng thời cũng có quyền lợi nắm trong tay mặt khác thượng cổ thần thú.

Huyền Tiêu chỉ phụ ở ngàn vạn năm tiền, thực lực chính là Yêu quân hậu kỳ, cũng bị Phượng Tôn giết chết, Huyền Tiêu hiềm hiềm chạy ra, mà Phượng Tôn vẫn là ở đau khổ đuổi giết, sự tình phía sau, Nhạc Thành coi như là đại khái đã biết.

Hồng hoang đại địa, cũng lúc trước Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa sau mặt đất, dựa theo Nhạc Thành sở biết đến, lúc trước Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa lúc sau, thân thể cao lớn ở thiên địa tức thành thì ngã xuống, mất trái vì ngày, mất phải vì nguyệt, tóc thành đầy sao nhiều điểm, máu tươi biến thành Trường Giang và Hoàng Hà hồ hải, cơ thể biến thành ngàn dặm ốc dã, khung xương biến thành cỏ cây, gân mạch biến thành đường, răng nanh biến thành vàng đá, tinh túy biến thành Trần châu, khí vì phong vân, thanh vì lời đình, hân thành mưa móc, đầu cùng tứ chi hóa thành Ngũ nhạc độc tôn, lưng lại thành trong thiên địa điểm tựa Bát Chu Sơn mạch, hồng hoang cũng bởi vậy mà đến.

Mà hết thấy này là thật là giả, Nhạc Thành hiện tại cũng không rõ ràng lắm, mà chính là cũng chỉ là một cái truyền thuyết mà thôi.

Mà hồng hoang ký ra, vạn vật sinh linh liền bắt đầu rồi tại đây phiên thổ địa thượng sinh sản sinh lợi. Tại...này sinh linh tranh cùng phát triển đích niên đại lý phát sinh đúng là loài chim bay, thú, lân giáp tam tộc tranh hùng, tới này tam tộc bên trong, cực mạnh đúng là Phượng Hoàng, Long, còn có Kỳ Lân khi đó, hiện tại thánh nhân đều còn không biết ở đâu đâu.

Cuối cùng long phượng đại chiến lúc sau, cũng vu yêu hai tộc thừa cơ mà lên, nắm trong tay Hồng hoang đại địa, một hồi tràng đại chiến lúc sau, cuối cùng Vu tộc chiếm lấy mặt đất, Yêu tộc cũng xây dựng đời thứ nhất Thiên Đình.

Mà hiện tại Hồng hoang đại địa cũng là bị phân cách thành sổ khối, cho nên hiện tại Hồng hoang đại địa cũng là không thể cùng lúc trước so sánh với.

Nhạc Thành tới Hồng hoang đại địa lúc sau, lập tức dựa theo Huyền Tiêu theo như lời phương hướng, đó là đi trước kia Phong tôn hang ổ chỗ phương hướng.

Một chỗ linh khí tràn đầy vô cùng núi non bên trong, trống rỗng bên trong, cả núi non trên không bên trong, lúc này trống rỗng bắt đầu có một cỗ cường hãn yêu khí phóng lên cao.

“Vù vù...”

Trên không bên trong, chung quanh phạm vi sổ nghìn vạn dặm trong vòng linh khí bắt đầu hộ hộ tụ, ở núi non bên trong đã hình thành một cái thật lớn lỗ xoáy, thật lớn lỗ xoáy làm cho cả núi non phía trên, đều là điện thiểm Lôi Minh không gian xung quanh chấn động không ngớt.

Như thế cường hãn hơi thở, cũng đưa tới nghìn vạn dặm ngoại không ít cường giả rình, mà ở núi non bên trong, cũng tam đạo thân ảnh phóng lên cao, đúng là Ngạo Không, Huyền Quý còn có Lục Lăng ba người.

“Thanh Đồng lại đột phá, thiên phú còn hơn chúng ta chính là thân nhau nhiều lắm.” Huyền Quý nói.

“Đó là bởi vì Thanh Đồng căn cơ nếu so với lên chúng ta hảo, phỏng chừng ăn vào linh đan không ít, trong cơ thể hẳn là còn có Hỗn Độn tinh khí, Hoàng Trung Lý như vậy bảo vật, này mới có thể đột phá.” Ngạo Không nói.

“Đại ca trong tộc lễ rửa tội lúc sau, đột phá một lần, hiện tại lại đột phá, đã muốn là Yêu quân hậu kỳ.” Lục Lăng hâm mộ đạo.

“Đó là đại ca người thiên phú hảo, lúc trước ta và người cha trong lúc vô tình đã phát hiện một chỗ Hỗn Độn tử vực, chiếm được một ít cơ duyên, đó là kia Hỗn Độn linh quả, tổng cộng ba miếng, ta và người cha dùng một quả sau, này mới có thể đột phá tới thực lực bây giờ, mà còn lại một quả, ta và người cha nguyên bản là tính toán cho người ăn vào, chính là anh của người đã trở lại, cha mẹ khiếm đại ca người không ít, cho nên mới làm cho đại ca người ăn vào, Lục Lăng, người sẽ không trách cha mẹ đi?” Huyền Quý đối Lục Lăng nói.

“Cha, nương, đại ca ăn vào cùng ta ăn vào còn không phải giống nhau, ta như thế nào hội trách người nhóm, ta thực lực bây giờ cũng cũng đủ dùng, đại ca thất lạc, nhất định cũng ăn không ít đau khổ, hiện tại chúng ta đều hẳn là hảo hảo bồi thường đại ca.” Lục Lăng cười nói.

“Vậy là tốt rồi, ta và người nương chính là sợ người quai cha mẹ bắt công đâu.” Ngạo Không mỉm cười nói: “Bất quá đại ca người cũng không có ăn cái gì đau khổ, đi theo Nhạc Thành đạo hữu bên người, chính là chiếm được không ít thật là tốt chỗ, bằng không, hiện tại tưởng đột phá Yêu quân hậu kỳ, cũng không phải là dễ dàng như vậy.”

“Kia cũng là, Nhạc Thành đạo hữu đối Thanh Đồng thật đúng là đồng sinh ra ra bình thường, coi như là Thanh Đồng cơ duyên, chúng ta coi như là an ủi.” Huyền Quý nói.

“Chỉ là của ta tiền một chút thời gian nghe nói, kia Phong tôn giống như đã đi một chuyến Viêm Thiên, còn đối phó rồi Hạo Thiên môn nhân, nữ kia nhân rất cuộc là muốn làm cái gì?” Ngạo Không nói.

“Ta đến là nghe nói, Phong tôn vẫn là đang tìm giống nhau bảo vật, bảo vật này hẳn là cực kỳ bất phàm, hiểu rõ đạo kia bảo vật đích thực nhân, chính là đi theo Nhạc Thành đạo hữu bên người Huyền Tiêu, này Huyền Tiêu nguyên vốn cũng là chúng ta thượng cổ thần thú bộ tộc bên trong nhân.” Huyền Quý nói.

“Ra mời, này Phong tôn đối phó Hạo Thiên môn, cũng là muốn tốt đến kia Huyền Tiêu mà thôi, nhưng là lấy Nhạc Thành đạo hữu tính tình, chỉ sợ là không cần bao lâu liền gặp đến chúng ta bộ tộc bên trong đến, này chỉ sợ là hội dẫn một ít phiền toái.” Ngạo Không nói.

“Chúng ta đến lúc đó hành sự tùy theo hoàn cảnh đi, mặc kệ thế nào, đừng làm cho Nhạc Thành đạo hữu có hại là tốt rồi.” Huyền Quý nói.

“Gào khóc...” Mấy ngày lúc sau, núi non trong vòng, một đạo thanh mang bắn nhanh mà ra, lập tức một cái khổng lồ Hóa Xà thần thú phóng lên cao, quấy không gian xung quanh một mảnh phong vân biến sắc, trên không bên trong, số nghìn vạn dặm trong vòng linh khí bắt đầu hình thành lốc xoáy tiến vào hóa thân thần thú trong cơ thể, chấn động cả không gian lắc lư không ngừng.

“Ngao...” Một đạo rít gào xuyên thấu không gian, một mảnh âm ba đánh nát không gian sóng gợn, thanh âm quanh quẩn ở tại cả không gian trong vòng, mà lúc này, Thanh Đồng đã muốn là thuận lợi đột phá tới Yêu quân hậu kỳ tu vi trình tự.

“Vù vù...” Hơi thở tăng vọt trong lúc đó, Thanh Đồng khổng lồ bản thể lại tăng vọt, hơi thở một đường kéo lên bên trong, bản thể đã là khuếch trương tới cửu vạn thước tiếp cận mười vạn thước khổng lồ, thân hình bốc lên trong lúc đó, không gian xung quanh không gian sóng gợn đều tảo khai.

“Rốt cục thì đột phá, Yêu quân hậu kỳ, Thanh Đồng tiến bộ thật đúng là khoái a.” Ngạo Không nhìn chăm chú vào trên không bên trong Thanh Đồng khổng lồ thân ảnh cảm thán nói.

“Này Hỗn Độn linh quả cũng không tục, về sau đối Thanh Đồng cũng là có thật lớn thật là tốt chỗ, yếu đột phá yêu tôn, cũng còn hơn người khác tới phải nhanh hơn.” Huyền Quý nói.

“Cha, nương, Lục Lăng.” Trên không bên trong, Thanh Đồng thu hồi bản thể tới ba người bên người, lúc này Thanh Đồng, bộ dáng thành thực không ít, chỉ hai tròng mắt bên trong, vẫn là tràn ngập giao hoạt ánh mắt.

“Ân, đột phá vô cùng khoái, không hổ là con ta.” Ngạo Không cười nói.

“Tốt lắm, trở về tái tán gẫu đi.” Huyền Quý mỉm cười, người một nhà rốt cục thì sum họp ở tại cùng nhau, còn hơn cái gì cũng tốt.

“Xuy...” Hồng hoang đại địa trong vòng, một chỗ núi non bên trong, Nhạc Thành thân ảnh trống rỗng xuất hiện trong đó, trong tay pháp quyết đánh ra, ẩn đường trung Hạo Thiên Thập xuất hiện, Huyền Tiêu, Lang Lễ, Linh Viên ba người thân ảnh xuất hiện ở Hạo Thiên Thập ở ngoài.

“Huyền Tiêu huynh đệ, có phải hay không nơi này.” Nhạc Thành nói, lúc này bốn người nơi ở, chính là một mảnh mở mang núi non, núi non trong vòng, có che trời đại thụ, cũng có con sông bình nguyên, còn có núi hoang loạn địa.

“Ân, xuyên qua này một mảnh núi non chính là kia Phong tôn địa bàn, kia Phong tôn cũng nhất định là biết chúng ta hội tiến đến, chỉ sợ là sẽ có bố trí, chúng ta khả phải chú ý một chút mới được.” Huyền Tiêu nói.

Nhạc Thành thần niệm rình, núi này mạch thật đúng là đủ mở mang, này hồng hoang nơi bên trong, tràn ngập hơi thở cũng là không giống với, càng thêm là tiếp cận thiên địa căn nguyên.

“Chúng ta đi thôi.” Nhạc Thành nói, mọi người lập tức thả người biến mất ngay tại chỗ.

“Huyền Tiêu huynh đệ, kia Phong tôn vì sao hội yếu vẫn đuổi giết cùng người?” Giữa không trung, Nhạc Thành hỏi.

“Kia Phong tôn lúc trước đối phó ta Huyền Phong bộ tộc, trừ bỏ chúng ta Huyền Phong bộ tộc lưu lại thần thú máu huyết ở ngoài, còn có ta Huyền Phong bộ tộc bên trong chảy ra xuống dưới một cái truyền thuyết, nghe nói chúng ta Huyền Phong bộ tộc bên trong trong lúc vô ý ở một vạn năm trước chiếm được một món đồ bảo vật, bảo vật này thần bí vô cùng, chính là này cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi, bảo vật này ta cần

bản là chưa từng gặp qua, mà kia Phong tôn cũng vẫn tin tưởng kia bảo vật ngay tại trên người của ta, lúc này mới yếu truy sát ta, chính là bảo vật này ta căn bản là không biết là cái gì.” Huyền Tiêu nói.

“Thì ra là thế.” Nhạc Thành trong lòng hơi hơi trầm xuống, có thể làm cho Phong tôn cái loại này trình tự cường giả để ý bảo vật, hẳn là cũng là tuyệt đối trọng bảo, chính là Huyền Tiêu trên người thật đúng là không có gì bảo vật.

“Cẩn thận một ít.” Ba ngày sau đó, Nhạc Thành thân ảnh đứng ở một chỗ vắng vẻ hạp phía trên, ý bảo Lang Lễ đám người chú ý.

“Xuy xuy...”

Ngay trong nháy mắt này, tiền không một đạo tiếng xé gió cấp tốc mà đến, hạ không trong vòng, vừa ra khe sâu trong vòng, nháy mắt bạo trào ra khôn cùng yêu khí, một đạo thật lớn chưởng ẩn xuất hiện, chưởng ẩn trực tiếp xuyên thấu không gian phách về phía Nhạc Thành đám người, đem Nhạc Thành mọi người vây ở trong đó.

“Hừ.” Nhạc Thành hơi hơi hừ lạnh một tiếng, quanh thân pháp lực bạo phun mà ra, đồng thời Kim Long thân thể, Phong Lô sí, Long giáp bố trí trong người, mang theo, trong tay cũng Phách Thiên Ấn âm âm đánh ra.

Mà vào lúc này, Lang Lễ, Linh Viên, Huyền Tiêu tam người đã là cấp tốc lui ra phía sau.

Lưỡng đạo chưởng ẩn không có gì xinh đẹp đó là hung hăng va chạm ở tại cùng nhau, nháy mắt ở trên không trung xé rách khai mấy đạo không gian cái khe giắt ở giữa không trung, không gian trực tiếp sụp đổ, cuồng bạo không gian dòng khí trong lúc nhất thời khuấy động ở không gian trong vòng đã hình thành một cỗ long quyển phong bình thường không gian dòng khí, này không gian dòng khí tại hạ không trung đảo qua, hạ không khe sâu trực tiếp san thành bình địa, khủng bố lực lượng cường hãn vô cùng, hồi lâu mới tiêu tán trên không trung.

Không gian trong vòng, hai đạo thân ảnh nháy mắt mà ra, Nhạc Thành thân ảnh lao đảo đánh bay thượng vạn thước, thật lớn lực lượng đập vào hạ, có Long giáp cùng Kim Long thân thể, đến cũng hoàn hảo, không có đã bị gì thực chất tính đập vào.

Mà lúc này, cũng tiền không bên trong, một cái cảm bào nam tử xuất hiện ở tiền không, thân ảnh cũng bị đánh bay thượng vạn thước, sắc mặt bên trong nhìn chăm chú vào Nhạc Thành có chút kinh ngạc, tựa hồ là Nhạc Thành thực lực làm cho hắn cảm giác được kinh ngạc.

Này nam tử bộ dáng xem như anh tuấn bất phàm, chỉ trong mắt có một cỗ tà dị khí, trên người tràn ngập cường hãn yêu khí.

“Yêu tôn trung kỳ, hẳn là chính là kia Tà tôn chứ.” Nhạc Thành cũng là sắc mặt hơi hơi biến hóa, này nam tử thực lực thật đúng là này bất phàm, giấu ở hạ không chính mình hiện tại mới biết được, yêu tôn trung kỳ tu vi thực lực, chính mình không có thi triển Hồn Nguyên Chân Thân dưới, cũng chỉ có thể đủ là miễn cưỡng đối kháng.

“Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, quả thật là danh bất hư truyền, thực lực đích thật là không sai.” Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành liếc mắt một cái, tà dị nam tử hơi hơi nói, ánh mắt ở Lang Lễ, Linh Viên trên người nhìn lướt qua, lập tức nhìn chăm chú ở tại Huyền Tiêu trên người.

“Người chính là Tà tôn chứ, ta Hạo Thiên môn người ni.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng.

“Không cần phải gấp gáp, đem hắn giao cho ta, người của ngươi chúng ta không sẽ như thế nào, hơn nữa sẽ cho ngươi một phần lễ trọng chịu nhận lỗi, ngươi xem thế nào.” Kia tà dị nam tử nhìn chăm chú vào Huyền Tiêu đối Nhạc Thành nói.

“Ngươi cho là bắt được của ta nhân có thể đủ uy hiếp ta có thể nào, của ta nhân nếu có gì đặc ý ngoại, ta cam đoan ngươi sẽ hối hận.” Nhạc Thành thấy lạnh cả người bao phủ ở tại Tà tôn trên người, làm cho chung quanh không khí bên trong giống như là che kín một mảnh sương lạnh bình thường.

Cảm giác Nhạc Thành trên người hàn ý, Tà tôn cũng là nhịn không được hơi hơi đánh rùng mình một cái, lập tức vừa thu lại tâm thần, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong mắt cũng mạt quá một tia hàn ý nói :

“Kim Giáp Chiến Thần, chuyện này vốn liền cùng ngươi không có vấn đề gì, ngươi không cần phải ... Nhúng tay, nơi này không phải Tiên Ma giới bên trong địa bàn, ngươi phải biết rằng, ngươi nếu nhúng tay, hậu quả chỉ sợ là ngươi không thể gánh vác.”

“Ngươi uy hiếp ta sao, ngươi còn chưa đủ tư cách.” Nhạc Thành trong mắt hàn mang đầu bắt mà ra, ấn đường trung một đạo lưu quang xuyên thấu không gian cấp tốc bạo lực mà đi, tốc độ cực nhanh, đã đến tuyệt luân nơi.

“Kim Giáp Chiến Thần, nếu muốn phải về kia Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, đi ra Thần Thú Sơn đến đây đi.” Tà tôn thần sắc trầm xuống, thân ảnh nháy mắt cũng biến mất ngay tại chỗ, tốc độ cực nhanh, cũng trực tiếp biến mất không thấy.

“Tốc độ thần thông.” Pháp quyết đánh ra thu hồi Âm Dương Kiếm, Nhạc Thành có chút kinh ngạc, này Tà tôn thể nhưng cũng là có tốc độ thần thông ở trên người, ra mòi, mỗi một chích thượng cổ thần thú đều cũng có thần thông trong người, mang theo.

“Huỳnh Tiêu huynh đệ, kia Thần Thú Sơn ở nơi nào?” Nhạc Thành đối Huỳnh Tiêu nói.

“Thần Thú Sơn Kỳ Lân bộ tộc bên trong thánh địa, cũng là Kỳ Lân bộ tộc viễn cổ bên trong cường giả rơi xuống mộ địa, ta Huỳnh Phong bộ tộc lúc trước ở trong tộc, chính là trông coi Kỳ Lân bộ tộc mộ địa, kia Phượng Tôn cũng tin tưởng bảo vật ngay tại Thần Thú Sơn trong vòng, hẳn là muốn dùng ta tìm ra kia bảo vật, chính là lúc trước ta đã muốn đi tìm, nơi đó căn bản là không có gì bảo vật, truyền thuyết, cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi, có lẽ ta Huỳnh Phong bộ tộc bên trong, căn bản là không có được đến quá cái gì bảo vật.” Huỳnh Tiêu nói.

“Chúng ta đi Thần Thú Sơn.” Nhạc Thành nói, thực lực bây giờ, Nhạc Thành cũng không tái e ngại sấm mặt Kỳ Lân tộc.

Bảy ngày sau đó, Thần Thú Sơn tiền, tứ đạo thân ảnh xuất hiện ở tiền không, đúng là Nhạc Thành bốn người.

Thần Thú Sơn, Kỳ Lân tộc bên trong sở hữu thượng cổ thần thú rơi xuống sau mộ địa, thượng cổ thần thú thân thể, bất hạnh rơi xuống, hoặc là đại nạn buông xuống, lưu lại thân hình cũng là có thêm vô cùng trọng yếu tác dụng, nói như vậy thượng cổ thần thú thân thể cũng sẽ không ở một món đồ cao nhất tiên khí giá trị dưới, có thậm chí là ở thần khí trình tự tả hữu.

Bất quá nhưng thật ra còn không có gì người dám dùng tới cổ thần thú thân hình đi luyện chế thần khí, nếu như bị Kỳ Lân tộc biết đến nói, liền gặp lọt vào Kỳ Lân tộc toàn tộc cường giả đánh chết, thậm chí là diệt này cả nhà mới có thể bỏ qua, như thế thủ đoạn, tự nhiên cũng là làm cho có tâm nhân nếu muốn tưởng hậu quả.

Mà ở Thần Thú Sơn phía trên, phương diện này mai táng thượng cổ thần thú đa bất thắng số, theo viễn cổ thời kì đến bây giờ, sở hữu thượng cổ thần thú rơi xuống sau thậm chí mai táng ở chỗ này.

Nhạc Thành xuất hiện ở tiền không lúc sau, không khí bên trong đều là tràn ngập một cỗ cường hãn thượng cổ thần thú uy áp, nơi này chính là thượng cổ thần thú mộ địa, này uy áp cũng là có thể nghĩ.

Một tòa thật lớn ngọn núi đột ngột từ mặt đất mọc lên xa xa xuất hiện ở Nhạc Thành trước mắt, Nhạc Thành hơi hơi nhìn ra, xa trông không kia cự sơn, còn hơn Bất Chu Sơn Hồ Lô linh căn xuất thế kia cự sơn cũng là tiểu không dứt không ít.

Khổng lồ sơn thể liếc mắt một cái căn bản là nhìn không tới đầu, cao nhập trời cao, chỉ sợ là có thêm ngàn vạn lần thước cao.

“Nhạc Thành huynh đệ, đây là Thần Thú Sơn, nơi này chính là Kỳ Lân tộc bên trong cực kỳ trọng yếu địa phương, chúng ta dọc theo đường đi cũng không có gặp được trong tộc cường giả ngăn cản, chỉ sợ là cũng là này Phượng Tôn an bài tốt, chính là muốn chúng ta thuận lợi đến nơi đây.” Huỳnh Tiêu nói.

Nhạc Thành thần niệm rình chung quanh, thần sắc trầm xuống, ánh mắt nhìn chăm chú ở tại xa không, vẻ mặt trầm xuống, nói: “Xuất hiện đi, để cho ta tới nơi này, chính mình cũng không dám đã ra rồi có thể nào?”

“Khanh khách... Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, chúng ta lại gặp mặt.” Một đạo tiếng cười duyên trổng rỗng hạ xuống, không gian bên trong đã muốn là xuất hiện hơn mười đạo thân ảnh, một cỗ thao Thiên Yêu khí khuếch tán bên trong, cả không gian trong vòng yêu khí tận trời.

Này hơn hai mươi nhân bên trong, ở giữa đứng là kia xinh đẹp nữ tử Phong tôn, mà ở này bên người, còn lại là kia Tà tôn, hai người phía sau, còn lại là tám Yêu quân hậu kỳ tu vi cường giả cùng mười mấy Yêu quân trung kỳ tu vi cường giả, như thế thực lực, cũng là không đơn giản.

Nhạc Thành đánh giá mọi người hơi thở, này hai mươi mấy người Yêu quân tu vi giả theo khí tức trên thân đến xem, đồ không phải thượng cổ thần thú.

“Phong tôn, người sẽ hối hận.” Nhạc Thành thần nhiên nhìn chăm chú vào kia xinh đẹp nữ tử Phong tôn, trong mắt hàn mang không thêm che dấu dấu bắn mà ra, sát ý nổi lên.

“Khanh khách, Nhạc Thành đạo hữu, người đây là ở uy hiếp ta, đừng quên, chỗ này của ta chính là Kỳ Lân tộc địa bàn, ta có thể cho các người thuận lợi tiến vào, cũng có thể đủ cho các người không thể đi ra ngoài, người giao ra ta muốn nhân, ta tuyệt đối sẽ không làm khó dễ người.” Phong tôn nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, cảm giác được Nhạc Thành trong mắt sát ý, ánh mắt cũng không dám nhìn thẳng, đặc biệt cảm giác được Nhạc Thành trên người lúc này đã muốn là Tiên tôn lúc đầu tu vi thực lực, càng thêm là kinh ngạc, hơn một trăm năm trước ở Bất Chu Sơn bên trong, đối phương còn chính là Tiên quân hậu kỳ mà thôi.

“Nghe đứng lên nhưng thật ra không sai, chỉ là của ta nếu tới người Kỳ Lân bộ tộc, phải đi trong lời nói, ta muốn nhìn có ai có thể ngăn lại ta, giao ra ta Hạo Thiên môn nhân, nếu không trong lời nói, người hội lập tức hối hận.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng nói.

“Nhạc Thành đạo hữu, đừng tưởng rằng có vài món thượng cổ thần khí có thể đủ không kiêng nể gì, nơi này chính là Thần Thú Sơn, người có thượng cổ thần khí chỉ sợ cũng không xảy ra chỗ này, giao ra ta muốn nhân, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân ta sẽ chút không tổn hao gì giao cho người?” Phong tôn nói.

“Xuy.” Phong tôn nói xong, trong tay pháp quyết đánh ra, một món đồ vòng trạng thần khí xuất hiện ở trước người, lập tức Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân thân ảnh cũng xuất hiện ở trên không bên trong.

“Môn chủ.” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân vẻ mặt trắng bệch, hơi thở mỏng manh, thương thế cũng không khinh.

Nhạc Thành nhìn thấy Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, hơi hơi nói: “Người nhện nữa nhẩn, ta sẽ cho người báo thù.”

Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân không thềm nói (nhắc) lại, có thể làm cho môn chủ tự mình tiến đến cứu chính mình, cũng chứng minh hắn ở môn chủ trong lòng có nhất định địa vị, ít nhất ở Thiên Đình trong lời nói, Thiên Đình bên trong nhân khả không có mấy người tới cứu chính mình.

“Phong tôn, đây là ta cùng chuyện của người, người tội gì sẽ đối phó Hạo Thiên môn nhân, thật đúng là không từ một thủ đoạn nào.” Huyền Tiêu lạnh nhạt nói, trong mắt cứ việc là tràn ngập sát ý, cũng biết thực lực của chính mình căn bản là không đủ, cũng không dám động thủ.

“Huyền Tiêu, người nhất định biết bảo vật ở nơi nào, giao ra bảo vật, ta cũng sẽ không làm khó dễ người, thế nào?” Kia Phong tôn nhìn chăm chú vào Huyền Tiêu nói.

“Chỉ tiếc, chính mình liên tiếp kia bảo vật là là cái gì cũng không biết, như thế nào cho người, cho dù có, người cảm thấy được ta sẽ cho người sao?” Huyền Tiêu lạnh nhạt nói một tiếng.

“Cùng bọn họ có cái gì đâu có, trực tiếp tiêu diệt tự thành, ta đối phó Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, tiểu tử đó chính người thu phục.” Tà tôn đối Phong tôn nói, trong mắt lãnh ý dấu bắn mà ra, nhìn chăm chú ở tại Nhạc Thành trên người.

“Cũng tốt, chính người cẩn thận một ít, hắn thực lực phải sai.” Phong tôn nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, ở hơn một trăm năm trước Bất Chu Sơn phía trên, Nhạc Thành Tiên quân hậu kỳ thực lực có thể đủ ngăn chặn hắn, hiện tại Nhạc Thành thực lực tới kia từng bước, hắn cũng không biết.

“Hừ, ta nhưng thật ra muốn biết này Kim Giáp Chiến Thần rốt cuộc là có cái gì bất phàm chỗ.” Tà tôn lạnh lùng cười, tiếng nói vừa dứt đã muốn là biến mất ngay tại chỗ.

“Kim Giáp Chiến Thần, để cho ta nhìn xem thực lực của ngươi.” Tà tôn thân ảnh cơ hồ chính là ở trong nháy mắt bên trong đó là xuyên thấu liễu không gian tới Nhạc Thành trước người, trong tay một đạo chưởng ấn trực tiếp đánh xuống.

Nhất cổ kinh khủng lực lượng tràn ngập, chưởng ấn nháy mắt sẽ mặc thấu không gian mà lên, cơ hồ là không có gì làm cho Nhạc Thành né tránh thời gian, chưởng ấn trực tiếp vụn vỡ Nhạc Thành chỗ không gian, không gian có thể nứt toác, Nhạc Thành thân ảnh nháy mắt hóa thành một mảnh không gian mảnh nhỏ.

Tà tôn sắc mặt trầm xuống, đối phương không có khả năng không chịu được như thế một kích, nhất thời ý thức được không tốt, nháy mắt thân hình cấp tốc bạo lui.

“Hừ, muốn chết.” Một đạo quát lạnh ở Tà tôn phía sau vang lên, đồng thời, một đạo dấu móng tay vụn vỡ không gian nháy mắt bao phủ kia Tà tôn ở trong đó, cả không gian cũng nháy mắt sụp đổ.

“Sưu...” Tà tôn thân hình cũng không thể tưởng tượng nổi bình thường xuất hiện ở sụp đổ không gian ở ngoài, này tốc độ thần thông cũng là lĩnh ngộ tới nhất định tình trạng, mặc dù là thoát ra Nhạc Thành công kích, chỉ sắc mặt đã muốn là không tốt lắm thoát nhìn.

“Xuy...” Cũng tại lúc này, Phong tôn thân thể mềm mại thả người dựng lên, trong tay pháp quyết đánh ra, hạo cổ tay chìa ống tay áo giống như lợi trảo bình thường, một đạo dấu móng tay phong tỏa hướng về phía Huyền Tiêu mà đi.

“Rống...” Lại vào lúc này, Linh Viên đã sớm là nhận được sự phụ thần niệm truyền âm, bảo vệ Huyền Tiêu.

Lúc này Linh Viên rít gào dựng lên, quanh thân pháp lực cuộn cuộn không dứt, kéo quanh thân không gian cũng là chậm rãi dập dờn đứng lên, giống như là có không gian cái khe yếu xé rách mà khai bình thường, trong tay trực tiếp chính là một quyền oanh kích mà đi, lực lượng thần thông toàn lực thúc dục.

“Yêu quân hậu kỳ, ngươi còn chưa đủ.” Phong tôn cười lạnh một tiếng, nhìn thấy Linh Viên ra tay, trong mắt cũng là hiện lên một tia khinh thường, lập tức nói còn không có vừa dứt, cũng thần sắc đại biến, cảm giác Linh Viên một chưởng này dao động, tuyệt đối không phải bình thường Yêu quân hậu kỳ tu vi giả có thể so sánh với.

“Thình thịch oành...”

Lúc này, lưỡng đạo lực lượng cũng là đã muốn là nháy mắt va chạm ở tại cùng nhau, không gian xung quanh một mảnh không gian sóng gợn nhất thời cuồng quyền mà khai, cường hãn sắc bén kích tán lực do như thực chất bình thường phá hủy không gian, theo lực lượng phá trung tâm lại quát nổi lên một cổ gió xoáy, hướng tới tứ Chu Trùng khai.

Cường hãn lực lượng dưới, Linh Viên thân hình bị đẩy lui mấy ngàn thước, mà kia Phong tôn cũng không ngoại lệ, chính kinh ngạc nhìn chăm chú vào Linh Viên, tựa hồ là có chút không để cho tin bình thường, của nàng thượng cổ thần thú thân thể, tựa hồ là còn không bằng đối phương.

Mà sau đó, Linh Viên cũng vẫn là sắc mặt không thay đổi, bỗng nhiên trong lúc đó, một cổ cường hãn hơi thở hướng ra phía ngoài khuếch tán, hơi thở điên cuồng tăng vọt dựng lên, nháy mắt thúc dục Hỗn Nguyên Chân Thân cùng bản thể.

Mà lúc này Phong tôn rõ ràng cũng phát giác tới Linh Viên khí thể biến hóa, này cổ cường hãn hơi thở cũng là bị hấn đã sớm đã nhận ra, vừa mới có chút kinh ngạc, lại phát hiện Linh Viên cả người khí thể lại bạo tăng, còn có kia thân thể cao lớn bản thể, nhưng thật ra hoảng sợ, khí thể như vậy dưới, hấn dĩ nhiên là vô hình trung đã bị một cổ uy áp.

“Hỗn Động dị thú, dĩ nhiên là Hỗn Động dị thú.” Phong tôn thân sắc trầm xuống, hấn thể nào cũng thật không ngờ Linh Viên dĩ nhiên là Hỗn Động dị thú thân thể, Hỗn Động dị thú,, bản thể còn hơn thượng cổ thần thú đều còn cường hãn hơn.

“Hô...” Linh Viên thân thể cao lớn đập toái hư không, đó là lao thẳng tới hướng về phía Phong tôn mà đi.

“Ô...” Phong tôn căn bản là không dám khinh thường, tức khắc thúc dục khổng lồ bản thể, bản thể chính là một con khổng lồ cùng Linh Viên thân hình không kém bao nhiêu màu trắng cự thú, đầu có điểm như là hồ ly, cả người yêu khí bạo phun, nhất thời cùng Linh Viên giao thủ ở tại cùng nhau.

Mà lúc này kia hai mươi mấy người Yêu quân hậu kỳ cùng trung kỳ tu vi giả cũng trực tiếp đánh về phía này Lang Lễ cùng Huyền Tiêu mà đi, đều là hóa thành khổng lồ bản thể, trong lúc nhất thời cả không gian yêu khí cuộn cuộn, sổ nghìn vạn dặm trong vòng yêu vân dày đặc.

“Yêu tôn trung kỳ, ta xem xem có gì chỗ hơn người.” Này hết thấy cũng là ở trong nháy mắt thời gian mà thôi, Nhạc Thành đã muốn là bố trí nổi lên Kim Long thân thể, Phong Lôi sí, Long giáp cũng hư thật bao phủ ở tại không gian xung quanh.

Nhạc Thành Phong Lôi sí nháy mắt rung lên, thân hình nháy mắt liên biến mất ngay tại chỗ, mà làm thân ảnh lại xuất hiện thời điểm, đã muốn là tới kia Tiên tôn trước người trên không.

Nhìn thấy Nhạc Thành nhanh như vậy tốc độ, Tà tôn lại kinh hãi, chờ phát hiện đến Nhạc Thành tới trước người của mình trên không thời điểm, sắc mặt hơi đổi, thân hình lập tức thân hình hơi hơi nhất lui, tay phải sờ, trên không giữa đột nhiên hơn một cái thật lớn màu đen chướng ấn, hướng tới bay vút mà đến Nhạc Thành chớp tới.

Thật lớn chướng ấn trung mang theo một cỗ cường hân yêu khí phô thiên cái địa thổi quét mà đến, không gian trung tựa hồ là một mảnh hắc mang che trên không bình thường, cuồng bạo lực xé nát một mảnh dài hẹp không gian thật lớn cái khe.

1301. Chương 1110: Đánh Chết Tà Tôn

Chương 1110: Đánh chết Tà tôn

“Cho ta phá.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết thúc dục mà ra, Hiên Viên kiếm hóa thành mấy ngàn thước nắm trong tay, kiếm quang tăng vọt, Hiên Viên trên thân kiếm tạo nên tầng tầng kiếm quang, hàng vạn hàng nghìn kiếm quang phía trên kiếm minh tê minh không ngừng, kiếm quang nơi đi qua, giống như khắc thành một mảnh không gian, không gian sóng gợn đều là bị giảo thành từng đạo lốc xoáy, hàng vạn hàng nghìn kiếm quang liên miên không dứt hạ xuống.

Ngay tại Tà tôn kinh ngạc bên trong, kia thật lớn màu đen chướng ấn dĩ nhiên là bị Nhạc Thành một mảnh kiếm quang quấy một cái nháy mắt thời gian sau, đó là trực tiếp tránh được hai nửa, lập tức Nhạc Thành thân ảnh ở trên không trung tốc độ không giảm lại đối với Tà tôn chém thẳng vào xuống.

Đột nhiên trong lúc đó, này kiếm quang chưa tới, Tà tôn chỉ cảm thấy chính mình quanh thân đã muốn là ở này hàng vạn hàng nghìn kiếm quang bao vây bên trong. Nhất cỗ vô hình áp lực cực lớn hỗn loạn một cỗ tựa hồ là kinh sợ tâm lực lượng của thân, Tà tôn nháy mắt chính là sắc mặt một mảnh kinh hãi.

“Ô...” Tà tôn một đạo rít gào dựng lên, không sai đồng thời thân hình đã muốn là hóa thành một con thân ảnh khổng lồ cửu vĩ thiên hồ, này cửu vĩ hồ cùng Yêu Cơ bản thể có chút giống nhau, nhưng là hai người trong lúc đó hơi thở cũng hoàn toàn không giống với, cửu vĩ thiên hồ, thượng cổ thần thú một trong, không phải Yêu Cơ có thể so sánh với.

Cũng vào lúc này, Tà tôn bản thể cửu vĩ thiên hồ cửu điều cự vĩ lần lượt thay đổi không gian, trong giây lát bị bảm một mảnh phô thiên cái địa không gian cái khe thổi quét mà ra, bén nhọn xé gió thanh, xuy xuy vang không ngừng, cửu điều cự vĩ đều cũng có nước cờ vạn thước lớn nhỏ, xé nát không gian cái khe, phô thiên cái địa thổi quét hội áp xuống, cơ hồ đem Nhạc Thành Hiên Viên trên thân kiếm kiếm quang hoàn toàn bao trùm.

Cửu điều cự vĩ cuồng bạo vô cùng, bị bảm một mảnh không gian cái khe cơ hồ chính là như tia chớp xuyên thủng không gian tới Hiên Viên kiếm mang ra hàng vạn hàng nghìn kiếm quang phía trên, hai người chạm vào nhau, kiếm quang cùng không gian cái khe đều là hóa thành mảnh vỡ biến mất ở tại trên không trung.

“Hỗn Nguyên Chân Thân.”

Một đạo hét lớn khoảng cách hét lớn dựng lên, Nhạc Thành Phong Lôi sí biến mất không thấy, cũng thân thể cao lớn lúc này đã muốn là có thêm mười hai vạn thước khổng lồ, còn hơn ở đột phá Tiên tôn phía trước, Nhạc Thành Hồn Nguyên Chân Thân lại khoáng dài quá gần hai vạn thước to lớn.

“Phách Thiên Ấn...” Nhạc Thành một đạo hét lớn, pháp quyết thúc dục, bàn tay vung lên, quanh thân đầy trời pháp lực cuồng bạo trào ra, không gian một trận quỷ dị vặn vẹo, một đạo chưởng ấn xuyên thấu không gian, lập tức hung hăng tạp hướng về phía Tà tôn bản thể mà đi.

Theo một chưởng này hoa phá trường không, cả không gian đó là một đạo tựa như phạm âm bàn tiếng sấm nổ mạnh tự trong đó truyền ra, một chưởng này, Nhạc Thành đã muốn là thúc dục toàn lực, Hồn Nguyên Chân Thân, lực lượng thần thông, quanh thân pháp lực, đã muốn là Nhạc Thành ở bản thể phía trên cực mạnh một kích.

Chưởng ấn đó là bị bám một đạo quang vĩ, hoa phá trường không, bạo lực mà ra, một cái trong nháy mắt không đến thời gian, này chưởng ấn bao phủ khắp không gian giống như giống như sao băng, thẳng hướng tới Tà tôn oanh kích đến, vang ầm ầm địa bạo tiếng vang, giống như Phong Lôi thanh nổ vang, chung quanh xa không đang ở cùng Lang Lễ, Huyền Tiêu chiến đấu kịch liệt bên trong này Yêu quân đều là nhìn không được ghé mắt muốn nhìn, thần sắc rung động vô cùng.

Lúc này Tà tôn sắc mặt mới là tuyệt đối rung động, cảm giác được Nhạc Thành thực lực, một nét thoáng hiện ngưng trọng xuất hiện ở nghiêm trọng, thân thể cao lớn phía trên, đi ra cự vĩ quét ngang mà lên, đi ra cự vĩ bay nhanh xoay tròn, lập tức chín đạo cự vĩ đan vào ở tại cùng nhau, điên cuồng xoay tròn dĩ nhiên là đã hình thành một cái không gian thật lớn hắc động.

Này hắc động hoàn toàn là bởi vì này cửu điều cự vĩ bay nhanh xoay tròn mà hình thành, tốc độ cực nhanh hình thành hắc động, loại này tốc độ tuyệt đối đáng sợ, mà lúc này tại đây khủng bố hắc động hạ, nhẹ nề lôi điện lóe ra, chung quanh không gian vô số tối đen không gian cái khe tràn ngập, kia không khí, đều là bị sinh sôi nên thành bành trướng bóng hơi chi trạng, âm bạo tiếng động, ở không trung không ngừng vang vọng, cả chung quanh không gian, cơ hồ là đang không ngừng âm bạo bên trong, hóa thành một mảnh phiến hư không.

Lưỡng đạo ngập trời lực rút cục hung hăng va chạm ở tại cùng nhau, một cỗ cường hãn khí tràn ngập bốn phương tám hướng, cuồng bạo hơi thở trực tiếp xé rách khai từng đạo không gian cái khe, này phạm vi cả không gian, lúc này nháy mắt lâm vào tối đen trong vòng.

Nhô lên cao gian lập tức khôi phục tầm mắt thời điểm, đáng sợ lực lượng gió lốc, ở chung quanh không gian trong vòng tràn ngập mở ra, lực lượng này đã muốn là giống như hủy thiên diệt địa bình thường, cả không gian chấn đặc không ngừng run, mơ hồ gian, không gian ở ngoài lại có thể có từng đạo tinh vi cái khe da nẻ lan tràn mở ra.

“Phụt.....” Hư không trong vòng, sụp đổ không gian bên trong, Tà tôn bản thể cửu vĩ thiên hồ bị một cỗ bàng bạc lực chấn ra không gian, trong miệng một mảnh huyết vụ trực tiếp phun ra, giống như viết huyết vũ bình thường.

Nhạc Thành toàn lực một kích, Hồn Nguyên Chân Thân, quanh thân một mỗi, lực lượng thần thông, ba người hợp nhất, này cường hãn lực lượng tuyệt đối là khủng bố, Tà tôn cho dù là có thượng cổ thần thú cửu vĩ thiên hồ thân thể cũng là không thể đối kháng.

Nhạc Thành thân ảnh cũng nháy mắt liền xuất hiện ở ngoại không, sắc mặt hơi hơi có chút tái nhợt, nhưng là khoảng cách liền khôi phục hồng nhuận, Tà tôn lực lượng cũng tuyệt đối là tới khủng bố tình trạng, thượng cổ thần thú yêu tôn trung kỳ tu vi thực lực, cơ hồ là có thể đối kháng bình thường Tiên tôn hậu kỳ tu vi giả, ít nhất là ở Tiên tôn, ma tôn trung kỳ trình tự tu vi giả trong vòng, hẳn là vô địch tồn tại.

Đối kháng một kích này, Nhạc Thành có Long giáp, Hồn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể, trong cơ thể cũng là chịu khổ sở, một trận huyết khí cuộn cuộn, không tốt còn hơn đối phương đến, chính mình cũng không tính cái gì.

“Ta nói rồi, ngươi sẽ hối hận.” Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, kia Tà tôn bản thể còn không có ổn định thân hình, Nhạc Thành thân ảnh đã muốn là lại lao thẳng tới mà lên.

Tà tôn khổng lồ bản thể phía trên, một đôi cự mắt đã muốn là sợ hãi nhìn Nhạc Thành, Nhạc Thành thực lực lớn đại vượt qua hắn tưởng tượng, lúc này đã muốn là đã bị bị thương nặng, làm sao còn dám đối kháng Nhạc Thành, thân hình nhất thời cấp tốc bạo lui.

Thân thể cao lớn, lúc này cũng nhanh vô cùng, người mang tốc độ thần thông, Tà tôn tốc độ ở bị thương nặng dưới cũng là giống như lưu quang bình thường, người mang tốc độ thần thông, đặc biệt tới Tà tôn loại này siêu trình tự, nếu muốn bị đánh chết trong lời nói, tuyệt đối thật là nan rất khó, cho dù là Tiên tôn hậu kỳ tu vi giả cũng khó lấy làm được, bất quá này Tà tôn vận khí lại là có chút không tốt, bởi vì hắn hôm nay gặp phải chính là Nhạc Thành.

“Muốn chạy trốn, nằm mơ đi.” Nhạc Thành cười lạnh, tốc độ thần thông, chính mình cũng có, chính mình tốc độ thần thông phải tại đây Tà tôn dưới, thân ảnh như tia chớp phong tỏa Tà tôn bạo lui phạm vi, trong tay pháp quyết thúc dục, Hạo Thiên Tháp trong vòng một mảnh thần quang bao phủ xuống, cường hãn không gian lực trực tiếp bao phủ không gian.

Hạo Thiên Tháp hóa thành thượng hai mươi vạn thước lớn nhỏ, trôi nổi ở trên không một mảnh thần quang bao phủ nghìn vạn dặm trong vòng, mười tầng không gian lực hạ, lúc này Tà tôn căn bản là không thể nhúc nhích, trong mắt thần sắc kinh hãi vô cùng, trong cơ thể liều mạng thúc dục pháp lực muốn tránh thoát không gian trời buộc.

“Xuy...” Chính là trong nháy mắt thời gian, này Tà tôn mặc dù là trọng thương, nhưng là dù sao cũng là yêu tôn trung kỳ cường giả, nếu là thật giãy Hạo Thiên Tháp trong vòng không gian lực trời buộc, thân ảnh tia chớp bình thường cấp tốc mà chạy.

“Chậm.” Nhạc Thành cười lạnh, trong mắt sát ý mật quá, không sai đồng thời thời điểm, trong tay pháp quyết hạ xuống.

“Tĩnh thần lực.”

Hạo Thiên Tháp thần quang bao phủ nghìn vạn dặm trong vòng, không gian đã muốn là là vô hạn to lớn, xa xa phía chân trời phía trên, vô số đạo lưu quang giống như mưa sao sa bình thường kéo thật dài chùm tia sáng âm âm hạ xuống.

“Vang âm âm...”

Ước chừng là có thêm hơn một ngàn khóa loại nhỏ tinh thần từ trên cao hạ xuống, không gian kịch liệt run rẩy đứng lên, chỉ nghe oanh một tiếng tiếng nổ, đó là ở mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, kia từng đạo tinh thần oanh kích ở tại Tà tôn bản thể phía trên.

Chính là ở thứ tám khóa tinh thần hạ xuống xong, Tà tôn bản thể phía trên, yêu vân đánh xơ xác, bên ngoài cơ thể yêu dị cương vậy hoàn toàn ảm đạm tiêu tán.

Lập tức vô số tinh thần hạ xuống, âm âm xuống, không gian đã sớm là lở mà toái hóa thành hư không, ước chừng là có thêm hơn mười khóa tinh thần đã rơi vào Tà tôn trên người, từng đạo máu tươi phun ra, cuối cùng một đạo tinh thần hung hăng xuyên thấu không gian nện xuống thời điểm, Tà tôn đã muốn là phun ra thoát phá nội tạng.

Hạo Thiên Tháp trong vòng thần quang thu liễm, lúc này Tà tôn thân hình khổng lồ cũng uể oải không chịu nổi, toàn thân cơ hồ là bị tạp thành thịt vụn.

“Xuy xuy...” Một đạo yêu dị hào quang nháy mắt theo Tà tôn trên người mà chạy, bị Nhạc Thành trọng thương lúc sau, lại bị Hạo Thiên Tháp tinh thần lực công kích,, này Tà tôn dĩ nhiên là còn có thể nguyên thần mà chạy, đủ thấy chặn đánh sát một cái Tiên tôn cường giả ra sao chờ khó khăn.

“Chết đi.” Nhạc Thành nói nhỏ một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, Thần Nông đỉnh nháy mắt xuất hiện ở nghìn vạn dặm ở ngoài, bao phủ một mảnh không gian, nháy mắt một mảnh tam vị chân hỏa rồi đột nhiên phun ra.

“Vù vù...”

Nóng cháy tam vị chân hỏa thiêu huỷ không gian lộ ra vô số không gian cái khe, không gian trong vòng độ ảm nháy mắt cao thượng ngàn vạn lần lần.

“A...” Kia một đoàn yêu dị quang mang bên trong một đạo kêu thảm thiết tiếng động truyền ra, nháy mắt đã bị nóng cháy cuồng bạo tam vị chân hỏa bao phủ trong đó, cũng không có bao lâu, đã bị thiêu huỷ thành một mảnh tro tàn.

Yêu tôn trung kỳ tu vi giả, cả Tiên Ma giới trong vòng đều là tuyệt đối siêu cấp cường giả, chính là lúc này cũng rơi xuống.

Phong tôn trong mắt cũng xuất hiện kinh hãi, này một cái kết quả cũng thật to vượt qua của nàng phỏng chừng, Nhạc Thành thực lực, dĩ nhiên là tới này khủng bố từng bước, mấy chiêu trong vòng, Tà tôn đều rơi xuống ở trong tay hắn.

Phong tôn chính mình lúc này ở Linh Viên cuồng bạo công kích bên trong, cho dù là có tốc độ thần thông cũng hoàn toàn trốn không thoát hảo, Linh Viên lực phòng ngự, quả thực là nghịch thiên, cho dù là mạnh mẽ cứng rắn kháng hấn một kích, cũng là chút không tổn hao gì, hấn căn bản là bất lực.

“Thình thịch oành...” Tiễn không bên trong Kinh Thiên nổ vang dựng lên, tại nơi tám Yêu quân hậu kỳ cùng mười mấy Yêu quân trung kỳ tu vi giả công kích dưới, Lang Lễ cùng Huyền Tiêu đã muốn dừng ở tuyệt đối hạ phong.

Lang Lễ Yêu quân hậu kỳ thực lực, lúc này lợi trảo phía trên, cũng là mang cho theo kia thần khí lợi trảo, hơn nữa hỏa chi thần thông, cũng vô pháp đối kháng nhiều người như vậy vây công.

Huyền Tiêu cũng là đã sớm biến hóa ra bản thể, chỉ người của đối phương thật sự là nhiều lắm, hấn cùng Lang Lễ hai người cũng vô pháp đối kháng.

1302. Chương 1111: Thiên Cương Thần Thú Trận

Chương 1111: Thiên Cương thần thú trận

Nhạc Thành khẽ cau mày, thân ảnh khổng lồ lập tức ngang trời mà lên, xuyên thấu một mảnh không gian, thật lớn trên bàn tay, nổi lên một tầng chói mắt kim mang, thân ảnh hơi hơi di động, bằng bạc lực đó là bạo phun mà ra, lập tức chính là phách về phía đang ở vây công Lang Lễ một cái cự hùng bản thể Yêu quân hậu kỳ tu vi giả.

Một chương này, nhìn như bình thần, lại là có thêm Sơn Băng Địa Liệt khí thế, nháy mắt sẽ đem kia Yêu quân hậu kỳ giả có thượng hơn bảy vạn thước gần tám vạn thước khổng lồ cự hùng bản thể bao phủ ở tại trong đó.

Chứng kiến Kim Giáp Chiến Thần công kích mà đến, kia Yêu quân thân hình cấp tốc bạo lui, cảm giác Kim Giáp Chiến Thần trên người khí thế, căn bản là dám cứng rắn kháng, chính là lúc này hấn như thể nào trốn, cũng vô pháp chạy ra trước mắt không gian.

“Thình thịch oành...” Không gian nháy mắt nứt toác, một đạo chương ấn trực tiếp dừng ở hấn bản thể phía trên, bằng bạc cự lực tấn số trút xuống ở tại trên người của hấn, hấn có thể cảm giác được chính mình bản thể hoàn toàn bị phá hủy, lập tức liền mất đi tri giác.

“Không Gian chi thân.”

Nhìn chăm chú vào không gian trong vòng còn có hai mươi cái Yêu quân cường giả, Nhạc Thành trong mắt sát ý đại thịnh, thân ảnh biến mất ngay tại chỗ.

“Tru Tiên.”

“Lục Tiên.”

“Hãm Tiên.”

“Tuyệt Tiên.”

... ..

“Thở phì phò hưu...”

Nghìn vạn dặm không gian trong vòng, một mảnh liên miên bóng kiếm lưu quang xẹt qua, Nhạc Thành thân ảnh không thể tưởng tượng nổi xuất hiện ở liễu không gian trong vòng các nơi, nháy mắt có thể vượt qua nghìn vạn dặm, vô số bóng kiếm lưu quang dưới, nghìn vạn dặm không gian bị cắt vỡ thành một mảnh tối đen hư không.

“Thình thịch oành...”

Làm Nhạc Thành thân ảnh lại xuất hiện thời điểm, nghìn vạn dặm trong vòng, hư không nứt toác hóa thành một cái tối đen khủng bố hư không, suốt có mười bốn cái thân hình khổng lồ Yêu quân tu vi giả bản thể nứt toác thành huyết vụ.

Nháy mắt trong vòng, còn lại còn có bảy Yêu quân trong mắt hoảng hốt, trước tiên cấp tốc mà chạy.

“Còn muốn trốn sao.” Nhạc Thành sát ý chính thịnh, đã muốn là hạ quyết tâm toàn bộ đánh chết, tự nhiên là sẽ không làm cho bọn họ rời đi.

“Thời Gian đảo lưu, không gian giam cầm.”

Lưỡng chủng thần thông nháy mắt thúc dục mà ra, kia thân hình tới lúc gấp rút tốc mà chạy bảy Yêu quân khổng lồ bản thể cũng nháy mắt thân ảnh rút lui, khoảng cách lại định trụ ở liễu không gian trong vòng, như thế nào cũng vô pháp giãy không gian trói buộc.

“Tuyệt Tiên...”

Không gian bên trong vô số bóng kiếm phô thiên cái địa bạo phun xuống, vô số bóng kiếm hóa thành một cái khổng lồ vô cùng bóng kiếm hắc động, hắc động từ nam chí bắc thiên địa bình thường, chung quanh đạo đạo dài nhỏ không gian cái khe lan tràn tới tầm mắt cuối.

Khổng lồ bóng kiếm hắc động đem này cả không gian cắn nuốt trong đó, kia bảy Yêu quân khổng lồ bản thể cũng không ngoại lệ, nháy mắt đã bị cắn nuốt trong đó, căn bản là không có sức phản kháng.

“Thở phì phò thở phì phò...”

Một mảnh bóng kiếm lưu quang lúc sau, bảy Yêu quân thân hình nháy mắt bị tua nhỏ thành vô số mảnh nhỏ, thẳng đến bóng kiếm biến mất lúc sau, bảy người thân thể cao lớn lúc này mới nứt toác mở ra, bị bằm một mảnh huyết vụ giống như mưa to khuynh sái xuống.

Hai mươi cái Yêu quân trung kỳ cùng hậu kỳ cường giả, lúc này ở Nhạc Thành đích tay trung cũng không có gì khác nhau, khoảng cách đã bị đánh chết, này hết thảy thuyết minh đứng lên có chút dài, chỉ Nhạc Thành làm đứng lên cũng cực kỳ nhanh chóng, hết thảy cũng là ở hai cái nháy mắt mà thôi.

Xa không bên trong Phong tôn sắc mặt tuyệt đối kinh hãi, muốn chạy trốn, cũng ở Linh Viên dây dưa dưới, muốn chạy trốn cũng chuyện không phải dễ dàng như vậy tình, từng đạo lực công kích dừng ở Linh Viên trên người, Linh Viên giống như không có gì bình thường, ngược lại là nhân cơ hội một đạo lực công kích hung hăng đã rơi vào cửa nàng bản thể phía trên.

“Bang bang...”

Cường hãn lực lượng dưới, Phong tôn bản thể trực tiếp bị đánh bay thượng mấy vạn thước, sắc mặt nháy mắt tái nhợt, thân ảnh cũng nháy mắt dựa thể về phía trước không kia Thần Thú Sơn mà chạy, này hết thảy cũng là hần tính toán tốt, ai thượng Linh Viên một kích, mới có thể dựa thể mà chạy, nếu không trong lời nói, hần căn bản là trốn không thoát.

Linh Viên ở chiến đấu kịch liệt kinh nghiệm bên trong, cũng không có này Phong tôn giao hoạt, hơn nữa Phong tôn có tốc độ thần thông, tưởng tái truy trong lời nói, đã muốn là rất khó.

“Muốn chạy, cho ta lưu lại đi.” Nhạc Thành thân ảnh cũng nháy mắt xuất hiện ở tiền không bên trong, kiếm trong tay ảnh thối quết mà ra, bao phủ ở cả không gian trong vòng.

“Đáng chết.” Phong tôn bản thể thật lớn hai tròng mắt bên trong kinh hãi đứng lên, này Kim Giáp Chiến Thần thực lực hần nào dám đối kháng, nháy mắt liền thân hình liên cấp tốc bạo lui, chính là kiếm kia ảnh thể công cũng nhanh vô cùng mời nàng lui không thể lui.

Một đạo lưu quang theo Phong tôn bản thể cấp tốc mà ra, cũng lúc này nguy cấp thời điểm, Phong tôn phóng xuất ra Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, dùng Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân ngăn cản tại trước người của mình, lại cấp tốc bạo lui.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, pháp quyết cấp tốc đánh ra, bóng kiếm rồi đột nhiên đình chỉ, trong tay một đạo thanh mang lưu quang bao vây khắp nơi Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trên người, cũng trong nháy mắt này bên trong, cũng làm cho kia Phong tôn thoát ly công kích phạm vi.

“Hừ.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết đánh ra, một đạo thanh mang bao trùm Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân đã rơi vào Linh Viên bên người, không sai đồng thời thời điểm, thân ảnh nháy mắt đánh về phía tiền không.

“Nhạc Thành huynh đệ, không cần tái đuổi theo, nguy hiểm.” Nhưng vào lúc này thời điểm, Huyền Tiêu cũng sốt ruột hét lớn một tiếng, sắc mặt cũng đại biến đứng lên, tựa hồ là ở lo lắng cái gì.

“Hừ, đến đây đi, ta đồ muốn nhìn ngươi Kim Giáp Chiến Thần hay không có thể đi ra ta thượng cổ thần thú bộ tộc Thiên Cương thần thú trận.” Cũng ngay trong nháy mắt này thời điểm, Phong tôn đã muốn là đã rơi vào kia khổng lồ Thần Thú Sơn, trong tay pháp quyết cực nhanh đánh ra, trong tay một mảnh lưu quang cấp tốc cắt qua không gian biến mất không thấy.

Mà ở không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành phá không mà đi, đang muốn công kích kia Phong tôn thời điểm, cũng trước mắt cảnh tượng rồi đột nhiên biến hóa, đã muốn là thân ở ở tại một mảnh không cùng âm trầm không gian trong vòng.

“Không tốt.” Nhạc sắc mặt đại biến, biết chính mình đã muốn là bị đối phương bố trí đại trận vây khốn, thân hình trước tiên thi triển không gian xuyên qua bạo lui, chính là cũng đã muốn chậm, bị nhốt tại đây trong đó, căn bản là không thể không gian xuyên qua.

“Đây là cái gì đại trận, phá.” Nhạc Thành cơ hồ là không có gì do dự, thúc dục Hạo Thiên Tháp nháy mắt mà ra, thân hình nháy mắt tiến vào Hạo Thiên Tháp trong vòng, lập tức Hạo Thiên Tháp hóa thành một đạo bén nhọn lưu quang phá không mà đi.

“Ca ca...” Hạo Thiên Tháp phá vỡ một mảnh không gian, cũng cũng vô pháp phá trận mà ra, cả đại trận ở một mảnh quỹ dị lực lượng bao vây dưới, không gian tầng tầng thoát phá, cũng vô cùng vô tận, nháy mắt lại hội chữa trị.

Lập tức Nhạc Thành Hạo Thiên Tháp tiến vào mặt đất trong vòng, cũng bị một cỗ cường hãn lực khó khăn, căn bản là không thể chạy ra.

“Cái này phiền toái.” Nhạc Thành thân hình lại xuất hiện ở liễu không gian trong vòng, thần sắc ngưng trọng đứng lên, không nghĩ đến đây còn có lớn như thế trận, này Thiên Cương thần thú trận Huyền Tiêu đã muốn là ở dọc theo đường đi cùng hấn nhắc tới qua, không nghĩ tới chính mình nhất thời khinh thường, dĩ nhiên là bị nhốt ở tại trong đó, chỉ sợ là muốn đi ra ngoài trong lời nói không phải là một chuyện dễ dàng tình.

“Không tốt.” Nhạc Thành sắc mặt khoảng cách biến đổi, trên người mình có thượng cổ thần khí ở, cho dù là bị nhốt tại đây đại trận trong vòng cũng sẽ không có nguy hiểm gì, chính là Lang Lễ, Linh Viên, Huyền Tiêu, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân còn ở bên ngoài, bọn hắn đã có thể nguy hiểm.

Thần niệm rình, nguyên thần cảm ứng, tại đây đại trận trong vòng cũng vô pháp cảm ứng được ngoại giới hết thảy, Nhạc Thành càng thêm sốt ruột vài phần.

Đại trận ở ngoài, lúc này Huyền Tiêu sắc mặt đại biến, này Thiên Cương thần thú trận chính là trong tộc đại trận, uy lực của nó khủng bố vô cùng, lúc này Nhạc Thành bị nhốt nhập trong đó, Huyền Tiêu trong lòng lo lắng có thể nghĩ.

“Vù vù...” Tiền không bên trong, kia khổng lồ Thần Thú Sơn đã muốn là bị một mảnh bạch mũi nhọn hoàn toàn bao phủ trong đó, Phong tôn thân thể cao lớn lại xuất hiện ở trên không bên trong.

“Phong tôn, ngươi mau đánh khai Thiên Cương thần thú trận.” Huyền Tiêu nhìn chăm chú vào Phong tôn cả giận nói.

“Hừ, thiếu của người chỗ dựa vững chắc, người còn dám ở bản tôn trước người kêu gào, của người chỗ dựa vững chắc lợi hại, vậy muốn nhìn hắn có thể hay không theo Thiên Cương thần thú trận đi ra.” Phong tôn sắc mặt có chút tái nhợt, nhìn chăm chú vào Huyền Tiêu nói.

“Hừ, tiện tỳ muốn chết.” Linh Viên hét lớn một tiếng, thân thể cao lớn phía trên, phất tay một quyền phá vỡ không gian lao thẳng tới mà lên, sư phụ bị này Phong tôn vây khốn, Linh Viên nhưng thật ra cũng không lo lắng, hắn biết sư phụ thực lực cũng không phải là dễ dàng như vậy bị nhốt trụ, chính là cũng tức giận nổi lên, nhất định phải đánh chết người này không thể.

Ở Linh Viên đích tay trung nắm qua một, biết Linh Viên thực lực, Phong tôn căn bản là không dám cứng rắn kháng, vẫn cũng là ở đề phòng Linh Viên, thân hình nháy mắt đã sớm cấp tốc bạo lui.

Linh Viên một quyền đánh nát liễu không gian, cũng cũng bị Phong tôn cấp tốc né tránh, có tốc độ thần thông ở trên người, Linh Viên thực lực chặn đánh sát Phong tôn cũng là có đó khó khăn, đối phương muốn chạy trốn, kia cũng là không thể nề hà chuyện tình.

Đại trận trong vòng, lúc này Nhạc Thành thu hồi tâm thần, cũng bắt đầu cẩn thận rình chung quanh, nếu muốn phá trận, chính mình vẫn là trầm thần tĩnh khí thật là tốt, này đại trận cho dù là tái lợi hại, cũng nhất định sẽ có phá giải phương pháp.

“Thần Thú Sơn.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào tiền không, kia Thần Thú Sơn ngay tại trước mắt, một mảnh mây mù lượn lờ, mơ hồ là còn có một cỗ thần nhiên tàn hồn hơi thở phiêu đảng ở liễu không gian trong vòng.

“Vù vù...”

Một mảnh quỷ dị cuồng phong bắt đầu thổi qua không gian, chung quanh không gian trong vòng quanh quẩn một mảnh quỷ dị tiếng động.

“Gào khóc gào khóc...”

Không sai đồng thời, chỉ thấy tiền không bên trong, kia Thần Thú Sơn trong vòng, có hơn mười đạo lưu quang đầu bắn mà ra, nháy mắt xuyên phá không gian đi ra Nhạc Thành trước người, cũng hơn mười điều thượng cổ thần thú bản thể, thân hình đều cũng có lực vạn thước khổng lồ, theo hơi thở thượng xem, hẳn là đều là Yêu quân lúc đầu tu vi thực lực.

Này hơn mười điều thượng cổ thần thú, mỗi một điều đều là không giống với, chỉ không thể nghi ngờ đều là thượng cổ thần thú, có không ít, Nhạc Thành đều là chưa từng có ra mắt cùng nghe nói qua.

“U hồn thể.” Nhạc Thành kinh ngạc đi qua, lại lại là kinh ngạc đứng lên, này hơn mười điều thượng cổ thần thú toàn bộ đều là u hồn thể, u hồn thể cùng tàn hồn thể không giống với, tàn hồn thể là bao nhiêu có một tia chính mình một đạo tàn hồn sở ngưng tụ, mà u hồn thể tác hoàn toàn chính là rơi xuống sau sở để lại ở trên người u hồn sở ngưng tụ.

Cũng có thể nói như vậy, u hồn thể chính là Minh giới trong vòng Quỷ Hồn bình thường, chính là kia Minh giới bên trong Quỷ Hồn, cũng không có này đó thượng cổ thần thú u hồn thể cường.

Nhạc Thành trước tiên đánh giá này đó u hồn thể, này đó u hồn thể hẳn là tại đây Thiên Cương thần thú trận trong vòng mới có như thế cường hãn hơi thở, đây chính là Thiên Cương thần thú trận trong vòng uy lực chứ.

“Gào khóc ngao...”

Hơn mười điều thượng cổ thần thú u hồn thể rít gào giống như vật dụng thực tế bình thường hung hăng đánh về phía Nhạc Thành mà đến, mặc dù là u hồn thể, chỉ uy lực của nó cũng chút không kém, hoàn toàn chính là toàn thịnh thời kì bình thường, phá hủy một mảnh không gian sóng gợn.

“Phá...”

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, Âm Dương Kiếm nắm ở trong tay, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết Tru Tiên Kiếm chiêu thúc dục, hàng vạn hàng nghìn kiếm quang theo bốn phương tám hướng bao phủ mà lên, này

hơn mười chích mới Yêu quân lúc đầu tu vi trình tự u hồn thể, Nhạc Thành hiện tại tự nhiên là sẽ không xem ở trong mắt.

Hàng vạn hàng nghìn kiếm quang xé nát không gian mà qua, kia hơn mười điều thượng cổ thần thú nháy mắt đã bị hoàn toàn tòi hủy ở không gian trong vòng hóa thành một đoàn đoàn nồng đậm u hồn khí.

“Vù vù...” Không gian khôi phục, này nồng đậm u hồn khí cũng ở Nhạc Thành kinh ngạc bên trong, lại ngưng tụ thành hơn mười điều u hồn thể thượng cổ thần thú.

“Gào khóc ngao...”

Tiền không kia Thần Thú Sơn phía trên, lại có hơn mười đạo lưu quang cấp tốc mà đến, cường hân tiếng gầm gừ đều có thể đủ phá hủy một mảnh không gian sóng gợn, theo mười hai điều thực lực tuyệt đối là đạt tới Yêu quân hậu kỳ thượng cổ thần thú u hồn thể phá hủy không gian xuất hiện ở Nhạc Thành trước người.

Hộ tổng kia hơn mười chích Yêu quân lúc đầu trình tự thượng cổ thần thú tàn hồn thể, này hai mươi mấy chích thượng cổ thần thú tàn hồn thể chấn vỡ khắp không gian, theo bốn phía công kích hướng về phía Nhạc Thành mà đến.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, nhiều như vậy thượng cổ thần thú cũng tuyệt đối là khủng bố.

“Sinh mệnh giam cầm.”

Sinh mệnh thần thông bên trong sinh mệnh giam cầm thúc dục mà ra, một mảnh lực quang sóng gợn theo không gian trong vòng bao phủ mà qua, trên không hơn hai mươi điều khác nhau thần thú nháy mắt hơi thở liền nhược thượng một ít, cũng cũng không có nhược thượng nhiều ít, lập tức lại đánh về phía Nhạc Thành.

“Đáng chết.” Nhạc Thành kinh ngạc, liền tiếp sinh mệnh thần thông cũng vô pháp đối phó này đó u hồn thể, thân hình cấp tốc bạo lui xuống, sinh mệnh thần thông chỉ có thể đủ khắc chế có sinh mệnh vật, mà u hồn thể tới một mức độ nào đó mà nói, vốn chính là vật chết, tự nhiên là không thể hoàn toàn khắc chế, không giống như là tàn hồn thể, nhiều ít là có thêm một đạo tàn hồn nguyên thần ở bên trong.

“Tuyệt Tiên.”

“Hãm Tiên.”

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, kiếm quang bạo bắn mà ra, thúc dục Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết ở trên không bên trong kéo, xấn vô số kiếm quang, cả không gian âm âm sụp đổ xuống.

“Gào khóc ngao...” Sở hữu u hồn thể thượng cổ thần thú bị kêu tùy thành tro tàn, lập tức cũng lại ngưng tụ.

“Ngao ngao...” Xa xa xa không phía trên, lại là tám đạo lưu quang cấp tốc mà đến, xuất hiện ở Nhạc Thành tiền không, cũng bắt đầu hơi thở ở yêu tôn lúc đầu trình tự u hồn thể thượng cổ thần thú, thân hình đều cũng có mười vạn thước đã ngoài khổng lồ, không gian âm âm phá bể hư không, nghìn vạn dặm trong vòng, lúc này chính là một đám thượng cổ thần thú chiếm cứ trong đó.

Này bắt đầu yêu tôn lúc đầu hơi thở thượng cổ thần thú u hồn thể, này còn có Hóa Xà thần thú, Huyền Phong như vậy thượng cổ thần thú thân thể ở.

“Gào khóc...” Này gần ba mươi điều thượng cổ thần thú u hồn thể lúc này lại công kích hướng về phía Nhạc Thành mà đi, đối với kia Yêu quân trình tự thượng cổ thần thú, Nhạc Thành có thể nói còn không phải quá để ý, chính là lần này có bắt đầu yêu tôn lúc đầu thượng cổ thần thú, vậy hoàn toàn không giống với, bắt đầu yêu tôn lúc đầu thượng cổ thần thú, uy lực theo đúng là khủng bố.

“Khanh khách, ra mời, các người Kim Giáp Chiến Thần cũng không gì hơn cái này.” Ở Linh Viên công kích bên trong, Phong tôn lúc này xuất hiện ở trên không, Thiên Cương thần thú trận chính là hấn thúc dục, bên trong hết thảy, tự nhiên là chạy không khỏi của nàng rình.

“Tiện tỳ, chủ nhân đi ra, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người.” Lang Lễ rút gào quát, chỉ trước thượng, lợi trảo mang theo kia cái bao tay thần khí, lưỡng đạo dấu móng tay xuyên thấu không gian bổ về phía Phong tôn mà đi.

Chính là Lang Lễ tu vi trình tự cùng Linh Viên mặc dù là giống nhau, nhưng là thực lực cũng kém hơn không ít, mặc dù là tới Yêu quân hậu kỳ tu vi tình trạng, nhưng là đối Phong tôn yêu tôn lúc đầu siêu cấp cường giả cũng không thể sinh ra quá lớn uy hiếp.

Nháy mắt, này Phong tôn đó là thoát ra Lang Lễ công kích, thân hình bạo lực mà lên lao thẳng tới Huyền Tiêu mà đến.

“Rống...”

Linh Viên rít gào, thân hình khổng lồ lại lao thẳng tới mà lên, Phong tôn cũng chỉ hảo là bỏ qua Huyền Tiêu tránh đi, hẳn không e ngại Lang Lễ, nhưng là Linh Viên nếu không phải hẳn dám trực tiếp đối kháng.

Lúc này đại trận trong vòng, Nhạc Thành tại đây ba mươi điều thượng cổ thần thú vây công dưới, cũng lại bố trí nổi lên Hỗn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể, Long giáp đến, thân thể cao lớn phía trên, chiến đấu kịch liệt này ba mươi điều thượng cổ thần thú, cũng là có không thể nề hà, nếu đây là bình thường ba mươi điều thượng cổ thần thú nói không chừng còn muốn dễ đối phó một ít.

Bình thường thượng cổ thần thú hội bị thương, sẽ bị đánh chết, chính là này đó u hồn thể, căn bản là không thể đánh chết, đánh chết một cái, nháy mắt liền gặp lại ngưng tụ, vô cùng vô tận bình thường, hoàn toàn chính là ở tiêu hao.

Mà Nhạc Thành cũng là bị đòn nghiêm trọng mấy lần, hoàn hảo cũng là có tam trọng phòng ngự, hơn nữa sinh mệnh thần thông cùng bất tử nguồn suối, cũng là là không có trở ngại, chính là như thế này đi xuống, hoàn toàn liền gặp bị tiêu hao hầu như không còn không thể.

“Đáng chết, này Thiên Cương thần thú trận thật đúng là lợi hại a, không hổ là Kỳ Lân bộ tộc bên trong đại trận.” Nhạc Thành thầm than, loại này thiên địa bên trong từ xưa chủng tộc thật đúng là có đó thủ đoạn, bằng vào này một cái đại trận, dám đến trêu chọc Kỳ Lân bộ tộc nhân cũng sẽ không có mấy chứ, trận pháp này quá kinh khủng.

“Nhất định có biện pháp phá trận.” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, gì trận pháp, thậm chí có phá trận phương pháp, vạn vật tương sinh tương khắc, không có người nào đại trận không thể khả phá.

“U hồn thể, ta như thế nào quên.” Nhạc Thành lộ ra mỉm cười, trên người của mình không phải chính còn có kia sở hữu u hồn khắc tinh vật ở trên người sao.

“Mình giới chi môn.” Pháp quyết đánh ra, Nhạc Thành quát nhẹ dựng lên, một đạo lưu quang nháy mắt bạo lực mà ra, cả hư không giữa, nổi lơ lửng một vòng vây giống như không gian sóng gợn bình thường hơi thở sóng gợn lấy một loại không thể tưởng tượng nổi tốc độ cấp tốc khuếch tán mà ra,, đem cả số nghìn vạn dặm không gian toàn bộ che khuất.

Một cỗ khổng lồ từ lực, lấy không gian xung quanh vì trung tâm, bao phủ phạm vi số nghìn vạn dặm khu vực, nhất cỗ khí tức quỷ dị khuếch tán, không gian xung quanh phía trên, thiên địa linh khí cũng bị trên không quỷ dị không gian sóng gợn hút lấy thu, cả không gian trong vòng, lúc này thiên địa linh khí nháy mắt biến mất không thấy, vô hình u hồn khí nhất thời tràn ngập cả không gian, còn hơn này ba mươi đến điều thượng cổ thần thú trên người u hồn khí yếu nồng đậm hơn.

Theo này u hồn khí tràn ngập, không gian xung quanh phía trên, ba mươi đến điều thượng cổ thần thú u hồn thể dĩ nhiên là bắt đầu cảm giác được đại ra cùng khủng hoảng đứng lên, cũng tựa hồ là quên đối Nhạc Thành công kích.

“Xuy...”

Nhạc Thành pháp quyết không ngừng đánh ra, u hồn khí trung, không gian nháy mắt thu liễm, vô số u hồn khí rồi đột nhiên trong lúc đó co rút lại tới trên không, cũng vào lúc đó, không gian phía trên nháy mắt cũng xuất hiện một đạo cao không thấy đỉnh, khoan không thấy biên hư ảnh chi môn, bên trong cánh cửa hôn ám một mảnh, có màu đen tia chớp không ngừng lóe ra, hơi thở quỷ dị vô cùng.

“Cho ta thu...” Mắt thấy Minh giới chi môn đối này đó u hồn thể có tuyệt đối tác dụng khắc chế, Nhạc Thành pháp quyết thúc dục, trên không bên trong kia thật lớn Minh giới chi môn, âm âm trong lúc đó nháy mắt tới, lập tức che hướng về phía cả không gian trong vòng u hồn thể thượng cổ thần thú bao phủ mà đi.

“Sưu...”

Sở hữu thượng cổ thần thú u hồn thể bắt đầu khủng hoảng mà chạy, đối này Minh giới chi môn vô hình trung vô cùng sợ hãi.

“Còn muốn chạy, cho ta thu.” Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, Minh giới chi môn trong phút chốc cũng xuyên thấu không gian, lập tức đem cả không gian đều bao phủ ở tại trong đó, nhất thời, kia ba mươi điều thượng cổ thần thú đó là biến mất ở tại Minh giới chi môn nội.

Minh giới chi môn, cả Minh giới bên trong trấn thủ hàng tỉ u hồn trọng bảo, đối này đó u hồn thể chính là tuyệt đối khắc chế, lúc này ở Minh giới chi môn hạ, này đó u hồn thể căn bản là không dám đối kháng.

“Gào khóc ngao...” Thần Thú Sơn trong vòng, lại là nằm đạo lưu quang cấp tốc xuống, dừng ở Nhạc Thành trước người trên không, cũng ngũ điều yêu tôn hậu kỳ trình tự thượng xà thần thú u hồn thể, có tam điều Nhạc Thành không biết, nhưng là lại hai cái còn có Huyền Phong cùng kia Phong Ly ở bên trong, cường hãn hơi thở khuếch tán, tựa như vật dụng thực tế bình thường. .

“Hừ.” Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, này Thần Thú Sơn u hồn thể cũng không có khả năng là vô cùng vô tận, dù sao thượng cổ thần thú mới nhiều ít điểm, pháp quyết thúc dục, Minh giới chi môn cũng cấp tốc thúc dục bao phủ xuống.

Ngũ điều cường hãn thượng cổ thần thú u hồn thể cảm giác được Minh giới chi môn phía trên hơi thở, nhanh chóng mà bắt đầu ngậy đại ra, thần sắc cũng là sợ hãi rụt rè không dám tiến lên, này Minh giới chi môn thượng hơi thở, tuyệt đối khắc chế chúng nó.

“Thu.” Nhạc Thành cũng sẽ không bỏ qua cơ hội, Minh giới chi môn bao phủ xuống, căn bản là sẽ không làm cho này đó u hồn thể đào thoát.

Ngũ điều thượng cổ thần thú yêu tôn trung kỳ trình tự u hồn thể, kỳ thật lực sợ là muốn cho Nhạc Thành cứng rắn kháng trong lời nói, đủ để sứ làm cho Nhạc Thành đẹp, khả hiện tại cũng dễ dàng bị Nhạc Thành thu vào Minh giới chi môn trong vòng, mà đó cường hãn u hồn thể tiến nhập Minh giới chi môn trong vòng, không thể nghi ngờ là làm cho Minh giới chi môn thực lực càng thêm trở nên cường hãn đứng lên.

“Di, đây là...” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, một cổ quen thuộc hơi thở bắt đầu khuếch tán ở tại trên không trong vòng.

“Ngọc giản thượng hơi thở... Là kia thần bí ngọc giản.” Nhạc Thành đối với này hơi thở đã muốn là dị thường quen thuộc, không gian trong vòng mơ hồ bên trong truyền đến kia hơi thở, chính là chính mình trong óc bên trong kia cái gì ngọc giản phía trên hơi thở.

“Tại nơi Thần Thú Sơn thượng.” Hơi hơi rình, Nhạc Thành liền phát hiện này hơi thở nơi phát ra chính là tại nơi tiền trống không khổng lồ Thần Thú Sơn phía trên, này hơi thở mặc dù là thực đậm, nhưng là tuyệt đối không sai được.

“Sưu...”

Có kia ngọc giản, Nhạc Thành tự nhiên là sẽ không sai quá, thân ảnh cấp tốc đi phía trước không mà đi. Thân ảnh kéo dài qua không gian, lập tức xuất hiện ở kia cự sơn dưới.

“Gào khóc ngao...”

Sơn chu hạ vô số tiếng gầm gừ vang vọng Hoàn Vũ bình thường phóng lên cao, cự sơn phía trên, sợ là có thêm trên trăm chích thượng cổ thần thú u hồn thể lao thẳng tới xuống, đều là Yêu quân trung kỳ, lúc đầu, hậu kỳ trình tự thượng cổ thần thú u hồn thể, trên trăm chích số lượng cũng tuyệt đối là khủng bố.

Này trên trăm chích khổng lồ thượng cổ thần thú phá hủy cả không gian, đại trận trong vòng không gian giống như tận thế bình thường Sơn Băng Địa Liệt, này Thiên Cương thần thú trong trận, nếu Tiên tôn hậu kỳ cường giả lâm vào trong đó, sợ là không thể còn sống đi ra ngoài đi.

Nhạc Thành trong lòng thâm than, này Phong tôn thật đúng là đủ coi trọng chính mình, đem chính mình dẫn tới này Thần Thú Sơn đến, thật đúng là bị hấn tính kể.

“Minh giới chi môn, thu.” Nhạc Thành lại thúc dục Minh giới chi môn, cả không gian phía trên, một đạo màu đen cánh cửa cực lớn lóe ra mà ra, mang theo nhè nhẹ lôi điện lóe ra, một cỗ tim đập nhanh tử vong hơi thở khuếch tán mà ra.

Minh giới chi môn bao phủ xuống, sở hữu u hồn thể toàn bộ thu vào trong đó, Minh giới chi môn, đối này đó u hồn thể có tuyệt đối khắc chế, này đại khái là kia Phong tôn thật không ngờ điểm này thượng đi.

“Ngay tại mặt trên.” Nhạc Thành cảm giác kia ngọc giản thượng hơi thở đã muốn là càng ngày càng đậm úc, ngay tại Thần Thú Sơn phía trên, thân ảnh cũng cấp tốc mà lên, nháy mắt liền đánh về phía trên không.

Chính là một lát, Nhạc Thành thân ảnh liền xuất hiện ở cự sơn phía trên, cảm giác kia ngọc giản hơi thở nơi phát ra nơi, cả thật lớn sơn thể phía trên, có thể chứng kiến không ít mộ địa, cũng trong lúc nhất thời không thể xác định kia ngọc giản rốt cuộc là ở nơi nào.

“Rõ ràng ở chỗ này, rốt cuộc là đi vào trong đó.” Nhạc Thành nghi hoặc đứng lên, thần niệm rình xuống, đã muốn là trực gần mất đi kia quen thuộc hơi thở.

“Di...” Minh giới chi môn bao phủ dưới, Nhạc Thành nhìn xuống xuống, nhìn thấy hạ không sơn thể bên trong, tựa hồ là có một mảnh không gian sóng gợn ở không bình thường ba bỗng nhúc nhích.

“Đi.” Nhạc Thành hơi hơi do dự, thân ảnh nháy mắt liền lao thẳng tới mà lên, quỹ dị biến mất ở tại trong đó.

“Ô ô...”

Không sai đồng thời, cả Thần Thú Sơn phía trên, một đạo cường hân lưu quang phóng lên cao, mặt đất đều ở trực tiếp run đứng lên, lập tức này một đạo lưu quang biến mất không thấy.

Không sai đồng thời thời điểm, Hồng hoang đại địa bên trong hàng tỉ lý xa, có hơn mười người thần sắc nhất thời biến đổi, trong đó còn có Ngạo Không cùng Huyền Quý hai người ở bên trong.

“Không tốt, Thần Thú Sơn đã xảy ra chuyện.” Ngạo Không sắc mặt nhất thời đại biến.

“Thần Thú Sơn có Thiên Cương thần thú trận, nhất định có cường giả đến phạm.” Huyền Quý cũng sắc mặt đại biến.

“Chúng ta mau đi xem một chút, rốt cuộc là người nào dám sấm ta thượng cổ thần thú bộ tộc.” Ngạo Không lạnh nhạt nói một tiếng.

“Cha, nương, chúng ta cũng mau chân đến xem.” Thanh Đồng, Lục Lăng nói.

“Được rồi, chúng ta khoái đuổi đã qua.” Ngạo Không nói, lập tức cấp tốc phá không mà hướng, Thần Thú Sơn thân là thượng cổ thần thú bộ tộc bên trong thánh địa, cũng là cấm địa, lúc này bị người xâm nhập, người tới thực lực tuyệt đối là dị thường cường hân.

Cũng vào lúc này, Hồng hoang đại địa bên trong, hơn mười người thân ảnh cũng là đồng thời biến mất ở liễu không gian trong vòng, mục tiêu đều là Thần Thú Sơn.

“Sao lại thế này, người ni.” Lúc này Phong tôn, sắc mặt tuyệt đối là vô cùng nan thoát nhìn, ở Thiên Cương thần thú trận trong vòng, Nhạc Thành hết thấy hần tự nhiên là biết đến, Thiên Cương thần thú trận không thể dĩ nhiên là không thể đối phó Nhạc Thành, hần đã muốn thật là giết mình, lúc này Nhạc Thành còn đã muốn biến mất ở tại đại trận trong vòng, hần đã muốn là không thể rình đến Nhạc Thành vị trí, Nhạc Thành giống như là hư không tiêu thất ở tại đại trận trong vòng bình thường.

“Rống...” Lang Lễ, Linh Viên, Huyền Tiêu ba người vẫn là ở vây công Phong tôn, lúc này Linh Viên lại một quyền nổ nát liễu không gian lao thẳng tới mà lên, thật lớn quyền ấn phía trên trực tiếp là phá hủy một mảnh không gian sóng gợn.

“Sưu...” Phong tôn hơi hơi thất thần, nháy mắt lại biến mất ở liễu không gian trong vòng, ở ba người vây công cũng vô pháp làm gì hần, bất quá có Linh Viên ở, hần cũng vô pháp làm gì ba người, vẫn chính là ở giảng co không dưới.

“Thình thịch oành...” Linh Viên một quyền trực tiếp là nổ nát một mảnh không gian, quyền ấn phá trung tâm, vô số không gian cái khe bốn phía lan tràn mở ra, cả không gian đều ở chớp lên không ngừng.

“Là ai ở ta thượng cổ thần thú bộ tộc trung giương oai.” Trên không bên trong, một đạo hét lớn dựng lên, không sai đồng thời thời điểm, cũng tứ đạo thân ảnh đã rơi vào trên không.

Một cỗ cường hãn yêu khí run không gian, thao Thiên Yêu áp khí toái sổ nghìn vạn dặm không gian mà lên, tới trong bốn người, một người xinh đẹp mỹ phụ nhân, một cái Bạch Phát Lão Giả, còn có hai cái, cũng kia Kim Hỏa cùng kia Hỏa Thử bản thể lão giả.

Bốn người xuất hiện, kia xinh đẹp mỹ phụ nhân cũng như tia chớp lao thẳng tới Linh Viên mà đi, trong tay pháp quyết đánh ra, trống rỗng phía trên, lại là có thêm lục đạo cột sáng râu xuyên thấu không gian hướng Linh Viên triển đi.

“Yêu tôn hậu kỳ.” Cảm giác được thực lực của đối phương, Linh Viên cũng là trong lòng trầm xuống, cánh tay tìm hiểu, quanh thân pháp lực bạo phun mà ra, theo trong tay đối với trên không nắm chặt, một quyền hung hăng tạt ra, trước mặt không gian nháy mắt sụp đổ.

“Thình thịch oành...”

Kia cột sáng râu cùng Linh Viên quyền ấn oanh kích ở tại cùng nhau, lập tức cũng là trực tiếp tại đây không gian nội hóa thành phổ thiên cái địa một mảnh hào quang tiêu tán phiêu tán ở trên không trung, không gian sụp đổ, Linh Viên thân thể cao lớn cũng lão đảo lui ra phía sau mấy bước, có thượng tam vạn thước xa.

Mà kia xinh đẹp mỹ phụ nhân thân hình cũng lão đảo lui ra phía sau, trong mắt xuất hiện một cỗ thần sắc kinh ngạc, : “Dĩ nhiên là Hỗn Độn dị thú.”

“Linh Viên, Lang Lễ.” Kim Hỏa nháy mắt tới Lang Lễ bên người, có chút kinh ngạc hỏi: “Các người như thế nào đến nơi này.”

“Chủ nhân bị nhốt ở tại Thiên Cương thần thú trận trong vòng, chúng ta muốn giết kia tiện tỳ.” Lang Lễ đạo.

“Mẫu thân, những người này đánh chết Tà tôn, sấm ta Thần Thú Sơn, người khoái đánh chết bọn hần.” Lúc này Phong tôn, cũng trước tiên tới kia xinh đẹp mỹ phụ nhân bên người.

“Tà tôn rơi xuống.” Nhất thời kia xinh đẹp mỹ phụ nhân, còn có kia Hỏa Thử bản thể lão giả đều là sắc mặt đại biến, Kim Hỏa đều sử sắc mặt biến hóa lên, Tà tôn tại thượng cổ thần thú tộc đàn bên trong cũng là tuyệt đối cường giả, ai có thực lực đánh chết Tà tôn, bình thường Tiên tôn hậu kỳ cũng vô pháp làm được.

“Sưu sưu...” Trên không bên trong, mười một đạo thân ảnh lập tức theo không gian bên trong hạ xuống, yêu khí mênh mông cuộn cuộn, mười trong một người, sáu yêu tôn trung kỳ tu vi giả, năm yêu tôn lúc đầu tu vi giả, tứ nữ thất nam, theo hơi thở đi lên xem, thế nhưng toàn bộ đều là thượng cổ thần thú.

Thượng cổ thần thú ở Tiên Ma giới trong vòng chính là cực nhỏ có thể gặp, mà lúc này nơi này dĩ nhiên là xuất hiện mười mấy, cũng đều là tuyệt đối cường giả, đều là yêu tôn trình tự đã ngoài tu vi giả.

“Huyền Tiêu, ra mời những người này là người đưa tới đi, hảo dạng, ta mặc kệ các người là người nào, đến tộc của ta trung giương oai, các người nhất định phải chết.” Xinh đẹp mỹ phụ nhân nhìn chăm chú vào Huyền Tiêu cười lạnh dựng lên, sát ý tràn ngập.

“Dừng tay, đây là hiểu lầm.” Kim Hỏa nhất thời quát to.

“Kim Hỏa, nơi này không có chuyện của người, lui ra.” Xinh đẹp mỹ phụ nhân đối Kim Hỏa quát.

“Mị trưởng lão, những người này là là bằng hữu của ta, nhất định là có hiểu lầm, vẫn là tra rõ ràng rồi nói sau.” Kim Hỏa hơi hơi thì lễ đối kia mỹ phụ nhân nói.

“Chính là những người này đánh chết Tà tôn, sấm ta Thần Thú Sơn, còn có cái gì hảo giải thích, chẳng lẽ khi chúng ta thượng cổ thần thú bộ tộc ngũ không người có thể nào.” Phong tôn tại nơi xinh đẹp mỹ phụ nhân phía sau lạnh nhạt nói.

“Hừ, chết đi đi.” Kia xinh đẹp mỹ phụ nhân càng thêm là lạnh lùng nhìn chăm chú vào Linh Viên mọi người, không khỏi phân trần, quanh thân nhất thời bằng bạc yêu khí thổi quét mà ra, cả không gian tối sầm lại, khôn cùng yêu khí rồi đột nhiên liền ngưng tụ thành một cái thật lớn chưởng ẩn thổi quét mà ra, một chưởng oanh kích mà ra, chung quanh thiên địa năng lượng nhất thời kịch liệt lật tạo nên đến, vô hình cường hãn lực lượng trực tiếp là xuyên qua không gian, đem Linh Viên, Lang Lễ, Huyền Tiêu, còn có ở xa xa nghỉ ngơi Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân đều bao phủ ở bên trong.

“Các người đi nhanh lên, ta đến đối phó.” Linh Viên đối Lang Lễ bọn người nói đạo, cảm giác được đối phương thể nào một chưởng vô cùng sắc bén cường hãn, trong lòng đều cũng có một cỗ cực độ nguy hiểm cảm giác, lập tức thả người bạo lui, đồng thời quanh thân cuồng bạo pháp lực đó là hội tụ dựng lên, toàn lực một quyền oanh kích mà lên.

Lưỡng đạo bằng bạc lực mang theo nhất ba ba không gian sóng gợn hung hăng va chạm ở tại cùng nhau, nhất thời không gian da nẻ đứng lên, ngập trời hủy diệt hơi thở ở một chỗ tràn ngập mở ra, trực tiếp nếu như được này vùng trời địa không gian đều trở nên vặn vẹo đứng lên.

“Vang âm âm...”

Rồi đột nhiên nổ mạnh mà khai, nghìn vạn dặm trong vòng không gian lâm vào tối đen bên trong, ánh sáng xuất hiện thời điểm, Linh Viên thân thể cao lớn nháy mắt theo trong hư không đánh bay mà ra, trên người bát trảo Long văn hoàng bào phía trên, hoàng mang ảm đạm, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn không ngừng.

Mà lúc này trong hư không, kia xinh đẹp mỹ phụ nhân cũng thân hình chích hơi hơi lui ra phía sau mấy bước mà thôi, chỉ thần sắc cũng là kinh ngạc vô cùng, thực lực của đối phương dĩ nhiên là đối kháng của nàng một kích cũng không có được quá mức thương bộ đáng, mà thực lực của đối phương cũng là cường hãn vô cùng, này Hỗn Độn dị thú mặc dù là Yêu quân hậu kỳ tu vi trình tự, chỉ thực lực cũng xa không dứt không sai.

“Có điểm thực lực, nhìn người còn có thể đối kháng ta mấy chiêu.” Xinh đẹp mỹ phụ nhân hừ lạnh một tiếng, thân ảnh lại đánh về phía Linh Viên mà đi, lúc này kia ở xa không bên trong kia mười mấy yêu tôn vẫn là đứng ở xa không, nhỏ giọng ở nói chuyện với nhau, tựa hồ là ở đoán một màn này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Xinh đẹp mỹ phụ nhân lại một chưởng oanh kích mà lên, Linh Viên lại toàn lực đón chào.

“Bang bang...”

Lại là một mảnh không gian sụp đổ thành hư không, Linh Viên thân thể cao lớn cũng là một cái lão đảo lúc sau thân hình trực tiếp là bị đẩy lui mấy vạn thước xa, vết hầu gian cũng là truyền ra một đạo kêu rên thanh, khoe miệng đã muốn là có thêm một tia máu chảy ra, hần phòng ngự là cường hãn, chính là thực lực của đối phương cũng là tuyệt đối khủng bố, yêu tôn hậu kỳ cường giả, đã muốn là ở Trấn Nguyên Tử kia chờ cường giả tình trạng.

“Hừ, Yêu quân hậu kỳ, đối kháng ta ba chiêu, coi như là không sai.” Xinh đẹp nữ tử lãnh quát một tiếng, trong tay lại một đạo chưởng ẩn oanh kích xuống, tựa hồ là tính toán phi đánh chết Linh Viên không thể.

“Linh Viên cẩn thận.” Lang Lễ, Huyền Tiêu đã muốn là thôi lui đến xa không, chứng kiến Linh Viên hoàn toàn không là đối thủ, mọi người cũng là không thể nề hà, Lang Lễ, Huyền Tiêu vừa mới lui ra phía sau, lúc này cũng cấp tốc đi phía trước đánh tới.

“Dừng tay.”

Trên không bên trong, một đạo tiếng hét lớn truyền đến, đúng lúc này, một đạo màu xanh thân ảnh xẹt qua, lập tức hóa thành một cái thượng mười vạn thước khổng lồ hóa thân thần thú, kích thích tầng tầng không gian sóng gợn, hung hăng va chạm thượng kia xinh đẹp mỹ phụ nhân phía sau mà đi.

“Hừ, không lớn không nhỏ, muốn chết.” Xinh đẹp mỹ phụ nhân cảm giác được phía sau cường hãn lực lượng, cũng là không thể không rút đối Lang Lễ công kích, trong tay chưởng ẩn bay vòng, rồi đột nhiên oanh kích hướng về phía kia Hóa Xà thần thú mà đi.

“Phong mị, người cho ta thôi lui.” Cũng vào lúc này, một đạo bóng hình xinh đẹp nhảy mất lao ra không gian, đúng là Huyền Quý, mắt thấy có người đối Thanh Đồng ra tay, Huyền Quý khả không đáp ứng.

Huyền Quý trong tay đồng dạng ngưng tụ lên một cái thật lớn chưởng ẩn hung hăng xuyên thấu không gian mà lên, lưỡng đạo chưởng ẩn trong phút chốc chạm vào nhau ở tại cùng nhau.

“Bang bang...”

Lực lượng khoảng cách chàng nát khắp không gian, hư không hiển lộ, kích tán lực lượng hung hăng tạt vào hạ trống không núi non bên trong, tại đây núi non trung bổ ra một chút cũng không có sỗ mảy vụn thước lớn lên khe sâu, sinh sôi chính là đem núi non trung một mảnh cao ngất ngọn núi từ giữa phá vỡ.

Hai người đều là yêu tôn hậu kỳ tu vi thực lực, loại thật lực này trình tự, cũng tuyệt đối là tới khủng bố tình trạng.

“Linh Viên, người không sao chứ, lão ba đâu.” Thanh Đồng nhân cơ hội thu hồi bản thể tới Linh Viên bên người, lúc này Lang Lễ, Huyền Tiêu cũng là tới không gian xung quanh, nhìn thấy Linh Viên cùng Lang Lễ, cũng không có nhìn thấy lão ba, Thanh Đồng nhất thời sốt ruột lên.

“Thanh Đồng, sư phụ bị kia Phong tôn dùng Thiên Cương thần thú trận vây khốn.” Linh Viên nhanh chóng nói, lúc này mọi người gấp mặt, cũng không kịp nói thêm cái gì, Linh Viên cũng còn bản khoản bị nhốt trụ sư phụ.

“Huyền Quý, người có ý tứ gì, chẳng lẽ đây là người kia kiểm trở về đưa con có thể nào?” Tiên không bên trong, kia xinh đẹp mỹ ** nhân nhìn chăm chú vào Huyền Quý hỏi, Huyền Quý đối với nàng ra tay, cũng không có giằng khách khí.

“Hừ, phong mị, người cho ta cẩn thận một chút, người nếu tái đối con ta ra tay, ta và người không để yên.” Huyền Quý hừ lạnh một tiếng.

“Huyền Quý, người có ý tứ gì, những người này đánh chết Tà tôn, sấm ta Thần Thú Sơn, ta xem người đưa con trai này chính là cùng bọn họ cùng nhau đi.” Kia bị tên là phong mị mỹ phụ sắc mặt trầm xuống đối Huyền Quý nói.

“Cha, nương, lão ba bị người vây ở Thiên Cương thần thú trận bên trong, các người khoái cứu lão ba.” Thanh Đồng lúc này đã ở Linh Viên đại khái tự thuật dưới biết này phát sinh sự tình gì.

“Thanh Đồng, sao lại thế này.” Ngạo Không thần sắc trầm xuống, lập tức đối Thanh Đồng hỏi, chứng kiến kia Phong tôn đã ở tràng, trong lòng đã muốn là đại khái biết chuyện gì xảy ra, này Phong tôn sở tác sở vi, trong tộc người cũng không phải không biết, chính là bởi vì này Phong tôn chỉ mẫu phong mị chính là hiện tại trong tộc ngũ Đại trưởng lão một trong, hơn nữa Phong tôn thực lực của chính mình cũng là tới yêu tôn lúc đầu, cho nên ở trong tộc, cũng không người nào dám quản này Phong tôn.

Thanh Đồng cũng là vội vàng đem sự tình đại khái nói một lần, lập tức nói : “Cha, khoái cứu lão ba.”

“Phong tôn, người không có trải qua trong tộc trưởng lão đồng ý, tự tiện thúc dục Thiên Cương thần thú trận, người phải bị tội gì, còn không mở ra.” Ngạo Không thần sắc trầm xuống, lập tức nhìn chăm chú ở tại này Phong tôn trên người.

“Chuyện cười, những người này thiện sấm Thần Thú Sơn, đánh chết Tiên tôn, chẳng lẽ còn không thúc dục Thiên Cương thần thú trận có thể nào, Ngạo Không, người chẳng lẽ bởi vì người đưa con cùng bọn họ có quan hệ, muốn buông tha bọn hắn có thể nào, nơi này chính là ta thượng cổ thần thú bộ tộc.” Phong mị nhìn chăm chú vào Ngạo Không nói, thần sắc bên trong hừ lạnh một tiếng.

“Phong mị, con gái của người Phong tôn sở tác sở vi, ta nghĩ người cũng biết đi, đối Huyền Phong nhất mạch làm những chuyện như vậy tình, trong tộc người cũng không phải người mù, kia Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành đến Thần Thú Sơn, cũng chỉ là Phong tôn đưa tới mà thôi, chẳng lẽ người không biết Kim Giáp Chiến Thần bối cảnh, nếu xảy ra chuyện gì, ta sợ người đem thần thú bộ tộc đều phải lan đến trong đó.” Ngạo Không lãnh quát một tiếng.

Kia phong mị sắc mặt hơi hơi biến hóa, trong lúc nhất thời cũng không biết nói cái gì thật là tốt, tựa hồ là sự tình tiền căn hậu quả hắn cũng không phải không biết rõ tình hình, lúc này bị Ngạo Không nhất ngữ

trung đích thực truyền thuyết, cũng nói không ra lời.

“Ngạo Không, ngươi đây là cái gì ý tứ, chẳng lẽ bọn hần đánh chết Tà tôn, chúng ta như vậy quên đi có thể nào?” Phong mị do dự một lát sau, nhìn chăm chú vào Ngạo Không lạnh nhạt nói một tiếng.

“Kim diễm trưởng lão, anh cánh trưởng lão, các ngươi thấy thế nào, chuyện này phỏng chừng các ngươi cũng có nghe thấy chứ, chẳng lẽ các ngươi cũng không quản không hỏi có thể nào.” Ngạo Không lập tức đối tiền không hai người nói, đúng là kia trước hết đến Kim Hỏa bốn người trung hai người, một cái chính là Hỏa Thử bản thể lão giả kia, một người chính là kia đầu đầy đầu bạc lão giả, cũng là yêu tôn hậu kỳ tu vi trình tự.

Lúc này, Kim Hỏa cũng tại nơi bị tên là kim diễm trưởng lão trong tai thần niệm truyền âm nói xong cái gì, mà kia anh cánh trưởng lão tắc hơi hơi nhìn chăm chú kia phong mị liếc mắt một cái, sắc mặt hơi hơi có chút biến hóa.

Mà kia không gian xung quanh nhất chúng tôn trung kỳ cùng lúc đầu tu vi giả, còn lại là nhìn chăm chú vào Ngạo Không năm người sắc mặt, ở trong tộc, hết thấy đều là trưởng lão định đoạt, thực lực của bọn họ không tầm thường, chỉ cũng chỉ là nghi trượng mà thôi, Ngạo Không, Huyền Quý, kim diễm, anh cánh, phong mị năm người này mới là thượng cổ thần thú bộ tộc bên trong ngũ Đại trưởng lão.

Vốn thượng cổ thần thú bộ tộc nội, chính là ba trưởng lão mà thôi, Ngạo Không, Huyền Quý hai người trở thành trưởng lão thời gian còn cũng không dài, nguyên lai trong tộc chính là ba trưởng lão mà thôi, sau lại Ngạo Không, Huyền Quý hai người đột phá tới yêu tôn hậu kỳ, lúc này mới trở thành trong tộc trưởng lão.

Kia kim diễm trưởng lão, anh cánh trưởng lão hai người sắc mặt hơi hơi biến hóa, lập tức kia kim diễm trưởng lão nói: “Mặc kệ thế nào, sự tình vẫn là hiểu biết rõ ràng lúc sau tái làm định đoạt đi, bây giờ còn là mở ra trước Thiên Cương thần thú trận.”

“Không sai, mở ra trước Thiên Cương thần thú trận đi.” Kia anh cánh trưởng lão cũng hơi hơi nói.

“Chư vị trưởng lão, kia Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành có thượng cổ thần khí, nếu mở ra Thiên Cương thần thú trận, chỉ sợ là hần phải đi, chúng ta cũng ngăn không được.” Phong tôn sắc mặt đại biến, không nghĩ tới trong tộc trưởng lão dĩ nhiên là toàn bộ muốn thả nhân, nếu kia Kim Giáp Chiến Thần đã ra rồi, hần về sau đã có thể không hay ho.

“Phong tôn, ngươi còn không mở ra Thiên Cương thần thú trận.” Ngạo Không lãnh quát một tiếng đạo.

“Mở ra Thiên Cương thần thú trận đi.” Phong mị đối bên người Phượng Tôn hơi hơi nói, mặt khác trưởng lão nói chuyện, hần cũng vô pháp kiên trì.

“Thu...” Phong tôn trên mặt cực kỳ khó coi, chỉ lúc này cũng không có cách nào, trong tay pháp quyết không ngừng đánh ra, không sai đồng thời thời điểm, tiền không bên trong, cả Thần Thú Sơn nháy mắt kịch liệt chấn động đứng lên.

Không sai đồng thời, Nhạc Thành theo không gian sóng gợn trong vòng sau khi đi vào, cũng xuất hiện ở một chỗ quỷ dị đơn độc không gian trong vòng, này không gian mở mang vô cùng, đồng thời, này không gian trong vòng, cũng là có thêm kia nồng đậm ngọc giản hơi thở tồn tại, kia ngọc giản hẳn là chính là tại đây không gian trong vòng, chính là lúc này Nhạc Thành còn không có phục hồi tinh thần lại thời điểm, sắc mặt đã muốn là đại biến.

“Gào khóc gào khóc gào khóc...”

Này mở mang không gian trong vòng, lại là có thêm lục chích khổng lồ vô cùng dị thú xuất hiện trong đó, khôn cùng yêu khí tràn ngập không gian, đều là u hồn thể, này hơi thở cũng đều là yêu tôn hậu kỳ, trong đó một con Hóa Xà thần thú, một con Huyền Phong, một con Phong Ly, một con cửu vĩ thiên hồ, một con Hỏa Thử, còn có một con cũng là anh chiêu, hai cánh, mã thân, lục chích đều là thượng cổ thần thú.

“Minh giới chi môn.” Nhạc Thành cấp tốc té nổi lên Minh giới chi môn, bao phủ không gian hung hăng bao phủ xuống.

“Gào khóc ngao...” U hồn thượng cổ thần thú rít gào, đều là yêu tôn hậu kỳ tu vi hơi thở, không còn là lúc trước này u hồn thể năng đủ so sánh, thực lực yếu cường hân nhiều lắm.

Không gian phá hủy, này lục điều u hồn thượng cổ thần thú dĩ nhiên là hoàn toàn không e ngại Minh giới chi môn, âm âm hung hăng đánh về phía Nhạc Thành mà đến.

Nhạc Thành thần sắc đại biến, không nghĩ tới này lục điều u hồn thể thượng cổ thần thú dĩ nhiên là liên tiếp Minh giới chi môn cũng không sợ, thân hình cấp tốc trong lúc đó bạo lui, lục điều thượng cổ thần thú, đều là yêu tôn hậu kỳ, Nhạc Thành tuyệt đối không dám đối kháng, chính mình gặp gỡ một cái, liền cú hảo chịu được.

Chính là lục điều thượng cổ thần thú phá hủy không gian, nháy mắt tới, cả không gian đều ở này bao phủ trong lúc đó, căn bản là không thể trốn tránh.

“Đáng chết.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, lúc này loại này thời điểm chính mình cũng chỉ có trốn vào thượng cổ thần khí trong vòng, này lục điều thượng cổ thần thú quá cường hãn.

“Thở phì phò thở phì phò thở phì phò...”

Mà ngay tại Nhạc Thành đang muốn thúc dục Hạo Thiên Tháp thời điểm, ẩn đường trung, lại là có thêm kia mười một khối ngọc giản nháy mắt bạo lực mà ra, mười một khối ngọc giản phía trên, một mảnh chói mắt thần quang ngăn cản tại Nhạc Thành trước người.

Thần quang dưới, lục điều yêu tôn hậu kỳ thượng cổ thần thú u hồn thể nháy mắt bạo lui, đối này thần quang phía trên hơi thở tựa hồ là dị thường kiêng kỵ, rít gào ở tại tiền không, căn bản là không dám tùy tiện tới gần.

“Xuy xuy...”

Một mảnh tiếng xé gió phía trên, chỉ thấy kia lục điều thượng cổ thần thú trên người, nháy mắt đều tự một đạo chói mắt thần quang phóng lên cao, Lục đạo thần quang cùng ngọc giản phía trên tràn ngập thần quang độc nhất vô nhị.

Lục đạo thần quang thu liễm, lục khối ngọc giản hiện lên ở giữa không trung, cùng Nhạc Thành nguyên bản trong óc bên trong đích thực ngọc giản giống nhau như đúc.

“Lục khối ngọc giản, này Thần Thú Sơn thượng dĩ nhiên là có lục khối ngọc giản tồn tại.” Nhạc Thành kinh ngạc vô cùng, này lục chích u hồn thể không e ngại Minh giới chi môn, chỉ sợ cũng kia ngọc giản tác dụng đi.

“Hô...” Lúc này này lục khối ngọc giản tựa hồ là đã bị này mười một khối ngọc giản kéo, lập tức xoay quanh ở tại cùng nhau tràn ngập thần quang, khoảng cách mười bảy khối ngọc giản tiện là hóa thành thần quang tiến nhập Nhạc Thành trong óc bên trong.

“Đánh không lối thoát Thiên Cương thần thú trận.” Ngoại giới bên trong, Phong tôn sắc mặt đại biến, lúc này hãn muốn nhận lên Thiên Cương thần thú trận cũng bất lực, này đại trận tựa hồ là cùng hãn mất đi liên hệ bình thường, cả Thần Thú Sơn lúc này cũng là quỷ dị tràn ngập một mảnh hào quang, không ngừng kịch liệt lắc lư đứng lên.

“Tại sao có thể như vậy.” Mấy Đại trưởng lão, cùng chung quanh không ít người đều là sắc mặt kinh ngạc.

“Thình thịch oành...” . Không gian trong vòng, theo này ngọc giản tiến vào Nhạc Thành trong óc, kia lục phía trên cổ thần thú Tiên tôn hậu kỳ u hồn thể nháy mắt ở không gian bên trong nứt toác, khoảng cách hóa thành một mảnh u hồn năng lượng tràn ngập ở liễu không gian trong vòng.

Mà một mảnh nồng đậm u hồn năng lượng cũng lập tức bị trên không bên trong Minh giới chi môn sở cản nuốt, không gian bắt đầu da nẻ đứng lên, cả không gian đều ở lắc lư.

“Thình thịch oành...”

Ngoại giới bên trong, lúc này cả khổng lồ Thần Thú Sơn cũng ở sáu phương vị lao ra một đạo thần quang, bỗng nhiên trong lúc đó, cả không gian trực tiếp sụp đổ, một cổ vô cùng cuồng bạo lực lượng phóng lên cao kích tán ra đến.

Cuồng bạo lực lượng kích tán, chung quanh không gian tắc tắc sụp đổ, nhất thời hóa thành một cái to như vậy hư không, tối đen không gian cái khe tràn ngập, bao phủ ở tại cả không gian phía trên.

“Thiên Cương thần thú trận phá.”

1303. Chương 1112: Phá Trận Mà Ra

Chương 1112: Phá trận mà ra

Thượng cổ thần thú bộ tộc bên trong sở hữu cấp tốc bạo lui, mọi người thần sắc đại biến, điều này sao có thể, Thiên Cương thần thú trận chính là thượng cổ thần thú bộ tộc trong vòng cực mạnh đại trận, trừ phi là thánh nhân, bằng không như thế nào sẽ bị phá.

Ngạo Không, Huyền Tiêu, Anh Dực trưởng lão, Kim Diễm trưởng lão, còn có Phong Mị năm người đều là hoảng sợ không thôi, này Thiên Cương thần thú trận, dựa theo bọn hắn sở biết đến, cho dù là bọn hắn năm người liên thủ, cũng đều tuyệt đối là không thể phá trận.

Không Gian Bạo Liệt lúc sau, tiền không kia sương trắng hào quang bao phủ Thần Thú Sơn lập tức rõ ràng xuất hiện ở mọi người trong mắt, Không Gian Bạo Liệt, kia cự sơn lúc này cũng hoàn hảo vô khuyết, tựa hồ là cũng không có bị lan đến.

“Tại sao có thể như vậy?”

Mọi người kinh ngạc, Thần Thú Sơn thượng, không gian xung quanh phiêu dang một tia thần nhiên u hồn khí, cả Thần Thú Sơn phía trên, linh khí hoàn toàn không có, phạm vi sở nghìn vạn dặm trong vòng không có một ngọn cỏ giống như hủy diệt.

“Thiên Cương thần thú trận phá.” Kim Diễm trưởng lão kinh ngạc, nhìn chung quanh, các vị trưởng lão tự nhiên là có thể cảm giác đi ra xuất hiện sự tình gì, thượng cổ thần thú bộ tộc trong vòng, cường hãn nhất Thiên Cương thần thú trận dĩ nhiên là bị người sở phá, này đối cả tộc đàn lão mà nói, cũng tuyệt đối là một cái thật lớn dã kích.

“Lão ba...” Trên không bên trong, Thanh Đồng nhất thời phóng lên cao, tiền không bên trong, mơ hồ là có thêm không gian sống gọn ở lác lác, lập tức Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở liễu không gian bên trong.

“Thanh Đồng.” Nhạc Thành ra kia quỷ dị không gian, trước tiên liền thấy được Thanh Đồng, cảm giác được Thanh Đồng lúc này thể nhưng cũng là Yêu quân hậu kỳ tu vi thực lực, cũng là có đó kinh ngạc.

“Sư phụ.” “Chủ nhân.”

Linh Viên, Lang Lễ đám người nhưng thật ra tới Nhạc Thành bên người, nhìn thấy Nhạc Thành hoàn hảo vô khuyết, mới tặng một hơi.

“Lão ba, ta chỉ biết này một cái phá trận vậy không được của ngươi.” Thanh Đồng cao hứng nói, trực tiếp là nhào tới Nhạc Thành trong lòng, chính là lúc này, hắn hóa thành hình người cũng là thanh niên bộ dáng, chỉ có thể là gắt gao ôm lão ba.

“Ngươi thể nào, lão ba đang muốn giải quyết bên này chuyện tình tới tìm ngươi đích, không nghĩ tới ngươi nhưng thật ra đến đây.” Nhạc Thành hơi hơi nói, tới này hồng hoang nơi, Nhạc Thành nguyên bản trong lòng cũng là tính toán xử lý xong này Phong tôn chuyện tình sau, phải đi tìm Thanh Đồng.

Theo Nhạc Thành xuất hiện, lúc này một loại thượng cổ thần thú bộ tộc nhân cũng là ở nhìn chăm chú vào đánh giá Nhạc Thành, chính là Tiên tôn lúc đầu mà thôi, như thế nào hội phá trong tộc Thiên Cương thần thú trận đầu.

“Ngạo Không đạo hữu, Huyền Quý đạo hữu.” Nhạc Thành rời đi kia quỷ dị không gian lúc sau, đó là đã muốn liếc mắt một cái đảo qua không gian xung quanh, không gian xung quanh người tới Nhạc Thành cũng là trong lòng có sở hiểu biết, ra mời, này Kỳ Lân bộ tộc trong vòng cường giả, thật đúng là tới một cái khủng bố tình trạng, chỉ là yêu tôn hậu kỳ cường giả, tới còn có năm, yêu tôn trung kỳ cùng yêu tôn lúc đầu thì phải là nhiều hết mức.

“Nhạc Thành đạo hữu, ngươi không sao chứ, ra mời ta đã tới chậm.” Ngạo Không, Huyền Quý hai người gật đầu nói.

“Hừ, người chính là Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, người đánh chết Tà tôn, thiện sấm ta Thần Thú Sơn, lại phá ta sợ tộc Thiên Cương thần thú trận, người phải bị tội gì?” Nhìn thấy Nhạc Thành, kia Phong Mị đánh giá một phen lúc sau, thần sắc lạnh nhạt nói mà thôi, thấy lạnh cả người bao phủ ở tại Nhạc Thành trên người.

“Ta vì cái gì tiến tới nơi này, vì cái gì đánh chết kia Tà tôn, người hẳn là hỏi một chút Phong tôn kia tiện tỳ đi, ta hôm nay tới, nhưng thật ra hy vọng Kỳ Lân bộ tộc bên trong, có thể có người cho ta một cái công đạo, bắt ta Hạo Thiên môn nhân đến nơi đây, đến tốt cùng là ý gì, khi ta Hạo Thiên môn dễ khi dễ có thể nào?” Nhạc Thành trong mắt hàn mang mạt quá, nhìn chăm chú vào kia Phong Mị lãnh thị đạo, yêu tôn hậu kỳ, Nhạc Thành hiện tại cũng không lo lắng, thực lực của chính mình, yếu tự bảo vệ mình ít nhất là không có vấn đề.

“Thật càn rỡ tiểu tử, chẳng lẽ người cho là cùng Xiển giáo có quan hệ, cùng Dao Trì Kim Mẫu có quan hệ, có thể đủ đến nơi đây giường oai có thể nào, chúng ta thượng cổ thần thú bộ tộc, cũng không phải người có thể lại giường oai.” Phong Mị nhất thời giận dữ, này mắng Phong tôn tiện tỳ, không thể nghi ngờ là tương đương đang mắng, chửi hấn bình thường.

“Phong Mị, chuyện này theo ta được biết, chính là Phong tôn cùng Tà tôn tới Hạo Thiên môn bắt Hạo Thiên môn Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân tới tộc của ta trung đến, gì bố trí hạ mai phục, ai biết ngược lại là bị Nhạc Thành đạo hữu đánh chết Tà tôn, lại phá Thiên Cương thần thú trận, chuyện này hoàn toàn liên là bởi vì Phong tôn một người khiến cho, cho nên, chuyện này cùng trong tộc không có gì quan hệ, ngược lại là Phong tôn, ở trong tộc hành vi ta cũng không muốn nói nhiều, nguyên bản Huyền Phong bộ tộc, chính là bị Phong tôn làm hại, hiện tại tự tiện thúc dục Thiên Cương thần thú trận, khiến Thiên Cương thần thú trận bị phá, này bút trưởng, ta xem trong tộc sau đó mở lại trường lão hội, hảo hảo thương nghị một phen mới được, Thiên Cương thần thú trận bị hủy, cũng không phải là một chuyện nhỏ, hừ.” Huyền Quý lạnh nhạt nói một tiếng.

“Chuyện này chứng thật là cùng trong tộc không có gì quan hệ, Thiên Cương thần thú trận chính là tộc của ta đàn thánh địa bảo hộ đại trận, Phong tôn tạo thành Thiên Cương thần thú trận bị hủy, sau đó ta đề nghị sở hữu trường lão thương nghị tái tính sổ.” Ngạo Không nói.

Nghe Ngạo Không cùng Hiểu Kỳ trong lời nói, kia mười một người yêu tôn trung kỳ cùng yêu tôn lúc đầu tu vi giả đã muốn là ở xì xào bàn tán đứng lên, mà kia Anh Dực trưởng lão, Kim Diễm trưởng lão hai người cũng là sắc mặt hơi hơi có chút biến hóa, về phần kia Phong Mị cùng Phong tôn hai người, sắc mặt chính là cực độ nan thoát nhìn.

Lúc này Kim Diễm trưởng lão bên người, Kim Hỏa thần niệm truyền âm cũng ở đối này Kim Diễm trưởng lão nói xong cái gì.

Kim Hỏa nói xong, Kim Diễm trưởng lão ánh mắt hơi hơi nhìn một chút Nhạc Thành, lập tức nói : “Ta xem, chuyện này cùng trong tộc cũng là không có gì quan hệ, Phong tôn trên chọc đến Hạo Thiên môn tới trong tộc, bị hủy Thiên Cương thần thú trận, Tà tôn không sai bị đánh chết, này bút trưởng, sau đó trường lão hội quyết nghị.”

“Kim Diễm trưởng lão...” Phong Mị nhìn chăm chú vào Kim Diễm, sắc mặt nan thoát nhìn, ngũ Đại trưởng lão, ba người quyết nghị, dựa theo quy củ, cũng đã là trong tộc cao nhất quyết nghị.

“Mị trưởng lão, Phong tôn thái độ làm người người chẳng lẽ thật là không biết có thể nào, Huyền Phong nhất mạch cũng là ta thượng cổ thần thú nhất mạch, theo ta được biết, Huyền Phong nhất mạch bên trong không ít người, chính là Phong tôn giết chết, chuyện này, ta nhìn thấy thì Hậu trưởng lão hội nghị, cũng muốn cùng nhau tính quên đi.” Kim Diễm thần nhiên nói.

“Anh Dực trưởng lão, ý tứ của người đâu?” Lúc này thấy đến Kim Diễm trưởng lão đứng ở chính mình một bên, Ngạo Không trưởng lão hơi hơi đối kia Bạch Phát Lão Giả hỏi, này Anh Dực trưởng lão vẫn chính là cùng Phong Mị quan hệ không sai, không biết lúc này đây sẽ như thế nào, chích là của hắn lập trường cũng vô pháp thay đổi cái gì, trong tộc ba vị trưởng lão đồng ý chuyện tình, chính là trong tộc cao nhất quyết định, không ai có thể sửa đổi, đây cũng là trong tộc hàng tử từ năm nay định ra tới quy củ.

“Phong Mị trưởng lão, thật có lỗi, lúc này đây, Phong tôn gây ra tới phiền toái cũng không nhỏ, ta cũng

vô pháp đến giúp người cái gì, hết thấy chờ trong tộc trưởng lão hội nghị thượng quyết định đi.” Anh Dực trưởng lão thở dài một tiếng, chính mình lập trường cũng vô pháp thay đổi cái gì, xem đến tình huống hiện tại, cũng chỉ có thể đủ là đứng ở Ngạo Không trưởng lão một bên.

Thân là thượng cổ thần thú bộ tộc trong vòng trưởng lão, này Anh Dực trưởng lão cũng không phải hồ đồ hạng người, này các loại quan hệ cũng là nháy mắt tưởng rành mạch, đồng thời Phong tôn ở trong tộc sở tác sở vi, mọi người bình thường cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt mà thôi, hắn sao lại không biết, hiện tại dĩ nhiên là còn trêu chọc đến này Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành.

Nghe nói kia Tây Phương quỷ đế trêu chọc đến này Kim Giáp Chiến Thần, Xiển giáo sở hữu Nhị đại đệ tử cùng nhau đi trước đánh Minh giới đánh chết kia Tây Phương quỷ đế báo thù, chỉ sợ là hiện tại sẽ đối phó này Kim Giáp Chiến Thần, đến lúc đó khó tránh khỏi là muốn đưa tới Xiển giáo, còn có này Dao Trì Kim Mẫu chờ cường giả, đến lúc đó thượng cổ thần thú bộ tộc mới là thật có phiền toái.

Thân là trưởng lão, hắn cũng muốn uy lực trong tộc lo lắng, bình thường mở một con mắt nhắm một con mắt còn chưa tính, hiện tại quan hệ đến cả tộc đàn, tự nhiên trấn thủ tộc đàn thánh sơn Thiên Cương thần thú trận cũng bị hủy, hắn cũng vô pháp tái mở một con mắt nhắm một con mắt.

Phong Mị thần sắc tối sầm lại, lập tức bắt đầu dĩ lãnh thị liếc mắt một cái bên người Phong tôn, nữ nhân sở tác sở vi, hắn tự nhiên là đã biết, nghe nói này Huyền Phong bộ tộc có bảo vật, sẽ đối phó Huyền Phong bộ tộc, cũng là hắn ngầm đồng ý, mà hiện tại, cũng không nghĩ tới trêu chọc đến đại phiền toái, trước mắt này Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, tuyệt đối không phải một cái dễ chọc người.

“Nhạc Thành đạo hữu, làm như thế nào dạng được cái đó đi, chính là không cần lan đến gần những người khác là tốt rồi, chính là kia Phong Mị thực lực cường hãn, người có biện pháp ứng phó sao, thân là tốt nhất cổ thần thú bộ tộc trưởng lão, cũng sợ là không thể hỗ trợ ra tay, bất quá ta nhưng thật ra có thể cam đoan làm cho những người khác đều sẽ không nhúng tay.” Ngạo Không thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai.

“Ngạo Không đạo hữu giúp ta rất nhiều, đa tạ, này Phong Mị ta tự do biện pháp ứng phó, ta chỉ là muốn đánh chết kia Phong tôn là tốt rồi, cũng tốt cho ta Huyền Tiêu báo thù, đối quý tộc đắc tội chỗ, thỉnh thông cảm.” Nhạc Thành thần niệm truyền âm trả lời, Ngạo Không cùng Huyền Quý hai người đã là giúp hắn rất nhiều.

“Chuyện này đích thật là cùng Kỳ Lân bộ tộc không quan hệ, hôm nay có điều đối Kỳ Lân bộ tộc đắc tội, ngày khác ta lại đến đến nhà tạ tội, chính là hôm nay, này oan có đầu nợ có chủ, này Phong tôn cùng ta Hạo Thiên môn ân oán, ta đó là yếu một cái công đạo, còn có ta này Huyền Tiêu huynh đệ cừu, ta hôm nay cũng muốn thay này tính quên đi.” Nhạc Thành đối Ngạo Không thần niệm truyền âm nói xong, lập tức nhìn chăm chú vào mọi người nói, thanh âm quanh quẩn ở liễu không gian phía trên, khuấy động lên một mảnh không gian sóng gợn lắc lư không ngớt.

“Huyền Phong bộ tộc cừu, hôm nay ta muốn cùng Phong tôn tính tính, nợ máu trả bằng máu, ta nghĩ chư vị trưởng lão không có ý kiến đi.” Huyền Tiêu thả người mà ra, nhìn chăm chú vào Ngạo Không bọn người nói đạo.

“Hừ, ta muốn nhìn các ngươi hôm nay đến tốt cùng là có thể phiền lên quá mức lãng đến.” Nhìn thấy lúc này mặt khác bốn trưởng lão đều đã muốn là không hề đúc kết chuyện này, Phong Mị hừ lạnh một tiếng, cũng chỉ có thể đủ là động thân mà ra cứng rắn kháng cự cuộc, một cái Tiên tôn lúc đầu, mấy Yêu quân mà thôi, hắn còn không để ở trong mắt.

“Linh Viên, Lang Lễ, Thanh Đồng, Huyền Tiêu các ngươi cầm, toàn lực đánh chết kia Phong tôn.” Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, bốn đạo lưu quang đánh vào Lang Lễ cùng Linh Viên, Thanh Đồng, Huyền Tiêu tứ trên thân người, thần niệm truyền âm cũng làm cho bốn người toàn lực đánh chết kia Phong tôn.

1304. Chương 1113: Đánh Chết Phong Tôn

Chương 1113: Đánh chết Phong tôn

“Ta đồ muốn nhìn, người hôm nay có biện pháp nào không nhúng tay.” Thần sắc trầm xuống lạnh nhạt nói, yêu tôn hậu kỳ, chính mình không thể làm gì, nhưng là yếu đối kháng trụ, hẳn là còn không có vấn đề đi.

“Gào khóc...”

Lang Lễ rút gào dựng lên, khổng lồ bản thể vẫn là không có thu liễm, ngang trời mà qua, nháy mắt lao thẳng tới tiền không Phong tôn mà đi.

“Rống rống...” Linh Viên lúc này cũng là lập tức huy động khổng lồ cánh tay phá hủy một mảnh không gian, công kích hướng về phía kia Phong tôn mà đi.

Thanh Đồng, Huyền Tiêu lúc này cũng là nháy mắt đánh về phía kia Phong tôn mà đi, nhìn thấy Lang Lễ cùng Linh Viên đám người động thủ, nhất chúng yêu tôn cường giả cũng thần sắc âm thầm trầm xuống, này dù sao cũng là ở bọn hắn địa bàn thượng, mặc dù là cũng biết bình thường Phong tôn sở tác sở vi, chỉ hiện tại bị người ở chính mình địa bàn thượng vây công, cũng là trong lòng không quá thoải mái.

“Hiện tại là Huyền Phong bộ tộc Huyền Tiêu muốn báo thù, chúng ta liền không cần quản.” Ngạo Không rình đến kia nhất lũ yêu tôn thần sắc sau, tự nhiên là biết trong lòng mọi người tâm pháp, nếu không bởi vì có Thanh Đồng này một tầng quan hệ, còn có vì cả tộc đàn lo lắng, hẳn cũng sẽ không nhìn thấy trong tộc người bị người vây công, yếu xử trí này Phượng Tôn, đại có thể trong chính mình xử trí.

Nhất chúng yêu tôn nghe được Ngạo Không trong lời nói, cũng đều là bình thường trở lại không ít, Huyền Phong nhất mạch báo thù, này tốt xấu cũng là chính mình thượng cổ thần thú nhất mạch, này muốn báo thù cũng là nói đã qua.

Mà lúc này, kia Anh Dực trưởng lão, Kim Diễm trưởng lão hai người sắc mặt hơi hơi biến hóa, đều là không nói gì thêm.

“Hừ, các ngươi muốn chết.” Phong Mị lãnh quát một tiếng, nhìn thấy Lang Lễ, Linh Viên đám người công kích hướng về phía Phong tôn, thân hình nháy mắt tia chớp bình thường đánh về phía Linh Viên mà đi, pháp quyết đánh ra, trong tay một đạo chuồng ẩn xé rách không gian, mang theo cuồng bạo lực phách về phía Linh Viên.

“Người vẫn là lưu lại đi.” Cũng trong nháy mắt này, Nhạc Thành đã muốn là bố trí đứng lên khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân, Long giáp, Kim Long thân thể, thân thể cao lớn ngang trời mà lên, trong tay chuồng ẩn vừa lật, một đạo chuồng ẩn phá hủy không gian hung hăng nện xuống.

Nháy mắt, Lang Lễ bọn bốn người vây công hướng về phía Phong tôn mà đi, Phượng Tôn cũng không thể không là bắt đầu bạo lui ứng phó bốn người liền thủ công kích.

Nháy mắt mọi người giao thủ ở tại cùng nhau, nhất chúng yêu tôn cũng là cũng là có sở kinh ngạc, này Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành chính là Tiên tôn lúc đầu mà thôi, lúc này dĩ nhiên là yếu đối kháng yêu tôn hậu kỳ cường giả Phong Mị trưởng lão, này tựa hồ là có chút rất không có khả năng đi, mà mặt khác bốn người thực lực đều là Yêu quân hậu kỳ, nếu ứng nghiệm phó Phong tôn, tựa hồ cũng có thể thảo không đến cái gì hảo mới đúng.

“Bang bang...” Không gian phía trên, trong phút chốc cũng đã là giao thủ mấy chiêu, khắp không gian cũng là kịch liệt dập dờn đứng lên, chợt từng đạo không gian cái khe từ từ xé rách mà khai, không gian yêu khí bạo phun mà ra, thiên địa đều ở chấn động đứng lên.

Lang Lễ, Linh Viên, Thanh Đồng, Huyền Tiêu bốn người công kích mà lên, trực tiếp là * lui Phong tôn, Phong tôn chính là rõ ràng nhất này trong bốn người Linh Viên thực lực, lúc này cũng là nhất bận tâm Linh Viên.

“Hừ, đi tìm chết đi.”

Nhất chiêu đẩy lui Phong tôn, Linh Viên cũng không có lại công kích, mà là thật lớn trên cánh tay, một đạo thần quang đánh ra, pháp lực rót vào trong đó, đúng là Nhạc Thành trên người thần khí Luyện Yêu hồ.

Không sai cơ hồ là ở đồng trong lúc nhất thời, Lang Lễ đích tay trung thúc dục Hạo Thiên Tháp, một mảnh thần quang bao phủ cả không gian.

Thanh Đồng đích tay trung, cũng thúc dục chính là Thần Nông đỉnh, khổng lồ Thần Nông đỉnh nháy mắt xuất hiện ở trên không, nóng cháy khủng bố tam vị chân hỏa phô thiên cái địa bạo phun mà ra.

Huyền Tiêu nắm lấy Hiên Viên kiếm, lăng không mà đứng, kiếm quang run, không gian sóng gợn nổi lên gợn sóng thoát phá mở ra.

Nhất thời không gian phía trên, một mảnh thần quang bao phủ, kia Phong tôn đang muốn thi triển tốc độ thần thông mà chạy, cũng cũng chậm từng bước.

“Ồ ô...” Phong tôn khoảng cách thúc dục khổng lồ Phong Ly bản thể, bản thể phía trên, vô tận yêu khí áp không mà đến, tới lúc này, Phong tôn cũng tính toán là muốn liều mạng.

“Tứ kiện thượng cổ thần khí sao?”

Không sai thì nhất mọi người yêu tôn cũng thấy được Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên, Huyền Tiêu bốn người đều tự thúc dục thượng cổ thần khí, theo hơi thở đi lên xem, tự nhiên là chạy không khỏi này đó yêu tôn cường giả rình, tứ kiện đều là thượng cổ thần khí.

Tứ kiện thượng cổ thần khí đồng thời xuất hiện, cũng là làm cho mọi người kinh ngạc không thôi, đây chính là thượng cổ thần khí a, cũng không phải là bình thường thần khí.

Linh Viên thúc dục Luyện Yêu hồ thượng, thần quang lóe ra, có vô số dữ tợn cự thú đồ án tựa như vật bé nhỏ yếu phóng lên cao bình thường, cả không gian âm âm run, theo Linh Viên pháp lực rót vào trong đó, Luyện Yêu hồ thượng thần làm vinh dự chỉ.

Hồ khẩu mở rộng ra, một cỗ bàng bạc cự lực cắn nuốt thiên địa, thoáng chốc trong lúc đó, khắp thiên địa đều đi theo cùng nhau tối sầm xuống dưới, lọt vào trong tầm mắt lộ vẻ tối đen một mảnh, vô tận hắc ám giống như là một con cự thú bình thường yếu cắn nuốt thiên địa, không gian xung quanh nhất thời lâm vào trong bóng tối.

Lang Lễ thúc dục Hạo Thiên Tháp, lúc này cũng mười tầng không gian lực bao phủ xuống, lập tức xa xa không gian phía trên, mây trắng tinh thần âm âm tạp lạp, cường hãn hơi thở giống như muốn hủy diệt thiên địa bình thường.

“Vang âm âm...”

Vô tận Không Gian bạo phá liên miên không dứt ở trên không vang vọng Hoàn Vũ, không gian mảnh nhỏ kích tán, cắt qua một mảnh rậm rạp tối đen không gian cái khe, mọi người chính là miễn cưỡng nhìn thấy, vô số tinh thần cùng một cái không gian thật lớn hắc động đồng thời đã rơi vào kia Phong tôn bản thể phía trên, trong hư không, ánh sáng thật lâu không thể tưới trong đó.

Hư không lại khôi phục ánh sáng thời điểm, mọi người trong mắt, cũng gặp được kia Phong tôn bản thể phía trên hào quang âm đậm, khổng lồ bản thể trong miệng cũng là một đạo huyết vụ phun ra.

“Chịu chết đi.” Thanh Đồng thúc dục Thần Nông đỉnh phía trên, tam vị chân hỏa bạo bắn xuống, trực tiếp bao phủ ở liễu không gian bên trong, nóng cháy ngọn lửa như tia chớp lan tràn mà khai, kia một mảnh đầy trời ngọn lửa, cũng làm cho ở đây mọi người đều là hít vào một hơi, một cỗ tuyệt đối tim đập nhanh ở mọi người đẩy lòng nảy sinh.

Nóng cháy thao Thiên hỏa hải tùy theo sẽ đem cả không gian bao phủ, cũng đem Phong tôn quay chung quanh ở tại trong đó, gào thét ngọn lửa không ngừng nhảy lên lên gần mấy vạn thước cao, không gian phía trên một mảnh dài hẹp không gian cái khe trực tiếp bị xóc lên, cùng với cuồng bạo không gian dòng khí, làm được lửa này hải càng phát ra gào thét cuồng bạo.

Này Phong tôn căn bản là còn chưa kịp phản ứng lại đây, đã bị tam vị chân hỏa đều bao vây, trong mắt nhất thời lấy làm kinh ngạc.

“Hỗn đản, chết tiệt.” Phong Mị thần niệm bên trong, chung quanh không gian trong vòng phát sinh hết thấy, tự nhiên là chạy không khỏi của nàng rình, nhìn thấy một màn này,, thần sắc hoảng hốt, cấp tốc đánh về phía Phong tôn mà đi.

“Cho ta lưu lại.” Nhạc Thành hét to dựng lên, trong tay pháp quyết không nghe thúc dục mà ra.

“Thời gian chân không.”

“Phiên Thiên Ấn.”

“Sinh mệnh giam cầm.”

“Diệt Ma.”

Nhạc Thành từng đạo thần thông công kích điên cuồng thúc dục mà ra, gắt gao cuốn lấy Phong Mị, làm cho Lang Lễ bốn người đều lấy thượng thượng cổ thần khí, Nhạc Thành chính là một lòng chặn đánh sát Phong tôn, mà Phong tôn có tốc độ thần thông, nếu muốn đánh chết, không thể nghi ngờ là cực kỳ khó khăn, ít nhất Linh Viên còn không thể làm được, bất quá có tứ kiện thượng cổ thần khí hơn nữa mọi người thực lực, vậy không giống với, hết thấy đã sớm là ở Nhạc Thành trong kế hoạch của, lúc này tự nhiên là sẽ không làm cho Phong Mị tiến đến tương trợ Phong tôn.

Trên không bên trong, Thanh Đồng pháp lực tưới ở Thần Nông đỉnh trong vòng, thúc dục Thần Nông đỉnh nội tam vị chân hỏa, biển lửa bên trong hủy diệt bản năng lượng theo không gian khuếch tán mà ra.

Không gian phía trên lúc này khắc nổi lên từng trận không gian sóng gợn gợn sóng, cả không gian trung lúc này liên tiếp không khí đều đã muốn là bị tam vị chân hỏa thiêu huỷ sạch sẽ, một mảnh dài hẹp không gian cái khe giắt ở chung quanh không gian ngoại, giữa không trung dưới nhất khắp là núi non bị lửa này hải gợn sóng khuếch tán mà qua, tùy theo núi non âm âm nứt toác chính là thiêu huỷ thành một mảnh đất khô cằn.

Biển lửa trung tam vị chân hỏa bốc lên không dứt, từng đợt rồi lại từng đợt cuồng bạo ngọn lửa gào thét mà lên, giống như là sóng thần bình thường cuộn cuộn mà lên, nhất ba ba thao Thiên hỏa diễm hung hăng phát ở tại Phong tôn trên người.

“A...”

Tam vị chân hỏa trong vòng, rốt cục thì truyền đến Phong tôn tiếng kêu thảm thiết, này tam vị chân hỏa cũng không phải là bình thường ngọn lửa, vốn hẩn ở Lang Lễ cùng Linh Viên thúc dục Hạo Thiên Tháp cùng Luyện Yêu hồ hạ cũng đã là đã bị bị thương nặng, lúc này lại bị tam vị chân hỏa bao vây, tái cũng vô pháp chống đỡ đi xuống.

“Ô ô...”

Phong Mị rít gào dựng lên, ở Nhạc Thành dây dưa bên trong, hẩn căn bản là không thể thoát thân, nhìn thấy Phong tôn đã muốn là tới nguy hiểm trạng thái, rốt cục thì biến hóa ra bản thể, khổng lồ bản thể thân hình, cũng là thượng cổ thần thú thân thể Phong Ly, khổng lồ thể tích có mười ba vạn thước đã ngoài lớn nhỏ, cuộn cuộn yêu khí tràn ngập không gian.

Chung quanh vây xem nhân lúc này cũng là trợn mắt há hốc mồm, kia Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành thực lực, dĩ nhiên là có thể trực tiếp cùng Phong Mị trưởng lão đối kháng, Tiên tôn lúc đầu tu vi đối kháng yêu tôn hậu kỳ, còn * Phong Mị trưởng lão thúc dục bản thể, loại thật lực này thật đúng là đủ cường hãn.

“Hừ.” Nhìn thấy kia Phong Mị thúc dục bản thể, Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, công kích cũng liên miên không dứt thúc dục mà ra, tuyệt đối là sẽ không làm cho Phong Mị đi cứu Phong tôn.

Phong Mị thân thể cao lớn phía trên, cự vĩ có bốn năm vạn thước dài, xuyên thấu không gian, hung hăng tạp hướng về phía Nhạc Thành mà đến.

“Phách Thiên Ấn.” Nhạc Thành toàn thân một mỗi run, lực lượng thần thông phối hợp Hỗn Nguyên Chân Thân, Phách Thiên Ấn ngưng tụ, âm âm phá không bổ tới.

“Thình thịch oành...”

Chưởng ấn, cự theo đuôi tức va chạm ở tại cùng nhau, giữa không trung phía trên âm âm thoát phá, một mảnh không gian thoát phá bên trong, bàng bạc cự lực trút xuống xuống, Nhạc Thành thân thể cao lớn cũng trực tiếp bị đánh bay mấy vạn thước, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, trên người Long giáp cũng là ảm đạm không ánh sáng đứng lên, Phong Mị bản thể một kích, thực lực còn hơn kia Tà tôn đến, mạnh hơn nhiều lắm, yêu tôn hậu kỳ, tuyệt đối siêu cấp cường giả.

Phong Mị khổng lồ bản thể đã là âm âm đầy lui, ở Nhạc Thành trước người, hẳn dĩ nhiên là không có chiếm cứ cái gì tiện nghi, chính là lúc này, Phong Mị cũng là nhân cơ hội trở ra, lao thẳng tới Lang Lễ, Thanh Đồng đám người mà đi.

“Cho ta lưu lại.” Nhạc Thành thân ảnh nhưng cũng là đã sớm nghĩ tới này Phong Mị mục đích đúng là muốn đi làm cho Phong tôn thoát thân, không gian thần thông hơn nữa tốc độ thần thông nháy mắt liền ngăn cản tại Phong Mị trước người, đồng thời, một mảnh thần quang thúc dục mà ra, trước người một cái con dấu bao phủ một mảnh không gian âm âm thổi quét mà đi.

“Gào khóc ngao...”

Ngũ điều cửu trảo thần long theo thần quang bên trong lao ra, một cỗ thần long uy áp cũng không tái này thượng cổ thần thú hơi thở dưới, ngũ điều khổng lồ cửu trảo thần long phá hủy một mảnh không gian, hư không trong vòng bạo lực hướng về phía Phong Mị bản thể mà đi.

“Thượng cổ thần khí Không Động ấn.”

Phong Mị thật lớn trong hai mắt có chút kinh ngạc, thân hình khổng lồ cấp tốc hào quang bao phủ, thoáng chốc cùng ngũ điều cửu trảo thần long va chạm ở tại cùng nhau, khắp to như vậy hư không trong vòng phong vân biến sắc, vô số không gian cái khe giắt phía chân trời.

“A...” Xa không tam vị chân hỏa bên trong, Phong tôn kêu thảm thiết liên tục, cuồng bạo ngọn lửa gào thét bao vây ở trên người của nàng, cuối cùng biến lửa co rút lại không gian, âm âm thổi quét ở hẳn khổng lồ bản thể phía trên nứt toác mở ra.

Nóng cháy biến lửa nứt toác, thiêu huỷ không gian đỏ đậm một mảnh, nghìn vạn dặm trong vòng hóa thành đồng hoang tàn, mặt đất khô nứt thành khe sâu, mà Phong tôn khổng lồ bản thể đã là chặt vật không chịu nổi, vết máu loang lổ, toàn thân hơi thở uể oải không phấn chấn.

“Rống.” Tam vị chân hỏa dư diễm chưa tiêu, Linh Viên thật lớn một quyền đánh nát khắp không gian, lực lượng thần thông, Hỗn Nguyên Chân Thân đều là thúc dục đến cực hạn, một quyền hung hăng đập nát Phong tôn chỗ liễu không gian.

“Ca ca...”

“Phụt.....” Phong tôn căn bản là đến không kịp né tránh, một đạo máu tươi tựa hồ là hỗn loạn thoát phá nội tạng trực tiếp cuồng phun mà ra, khổng lồ bản thể phía trên, có vô số xương cốt gãy thanh thúy tiếng vang, Linh Viên cực hạn một kích, lực lượng này đã muốn là có thể miễn cưỡng đối kháng yêu tôn trung kỳ tu vi giả.

“Phanh.” Linh Viên này cường hãn một kích, cuồng bạo lực đều trút xuống ở tại Phong tôn bản thể phía trên, ở mọi người như thế vây công dưới, hẳn yếu thúc dục tốc độ thần thông cũng không còn kịp rồi, mà lúc này chủ yếu đã muốn là bị thương nặng tới cực hạn, muốn chạy trốn cũng là bất lực.

Phong tôn khổng lồ bản thể té ngã trên mặt đất, mặt đất run rẩy, tạp mặt đất phía trên xuất hiện một cái hố sâu cùng vô số cái khe, lúc này Phong tôn, tựa liên đứng dậy khí lực cũng không có.

“Phong tôn, đưa ta tộc nhân mệnh đến.” Huyền Tiêu xuất hiện ở trên không, yêu khí áp không mà đến, trong tay Hiên Viên kiếm phía trên, một đạo kiếm quang bức xé trời cao âm âm đánh xuống.

Chung quanh vây xem nhất lũ yêu tôn sắc mặt đều cũng có đó biến hóa, Kim Diễm trưởng lão, Anh Dục trưởng lão hai người cũng là trên mặt run rẩy, chỉ cũng không có động tác, chỉ có thể đủ là bất đắc dĩ nhìn thấy tiền không, này cuối cùng ra tay nhân là Huyền Tiêu, truyền ra đi, đánh chết Phong tôn cũng là Huyền Tiêu, là thượng cổ thần thú nhất mạch bên trong nhân, vì tộc nhân báo thù, cũng là bình thường, bọn hắn cũng không còn tính toán nhúng tay.

“Dừng tay, mau dừng tay... .” Phong Mị hét lớn, thân thể cao lớn liều mạng tưởng đánh về phía tiến đến, cũng bị Nhạc Thành thi triển toàn bộ thần thông thủ đoạn dây dưa, căn bản là không thể dứt ra.

“Chết đi...”

Trên không bên trong, Huyền Tiêu một kiếm hung hăng đánh xuống, này hết thấy, cũng chỉ là ở trong phút chốc mà thôi, kiếm quang hung hăng đánh xuống, lập tức ngay tại một loại yêu tôn trong mắt đã rơi vào Phong tôn thân thể cao lớn phía trên.

“Phanh...” Kiếm quang đánh xuống, Phong tôn yêu tôn chi khu cũng từ giữa vỡ tan, mặt đất phía trên, dọc theo mặt đất, da nẻ ra một cái khoan mấy vạn thước cự một khe lớn liên miên tới tầm mắt cuối.

Kiếm quang giống như xích luyện quang nhận, trực tiếp theo Phong tôn bản thể xuyên thấu mà qua, bình thường thần khí, yếu bỏ ra thượng cổ thần thú yêu tôn chi khu, kia cũng là vài vị khó khăn, thượng cổ thần thú yêu tôn trình tự bản thể, lực phòng ngự đã muốn là có thể nói một món đồ hộ thân thần khí, chính là hiện tại, Huyền Tiêu dùng tới chính là Hiên Viên kiếm.

Hơn nữa Phong tôn đã muốn là vô lực phản kháng, tam kiện thượng cổ thần khí bị thương nặng, Linh Viên lại là toàn lực một kích, lúc này Hiên Viên kiếm dưới, Phong tôn rốt cục thì bị rơi xuống, khổng lồ thượng cổ thần thú chi khu tán lạc tại núi non bên trong.

“Cha mẹ, ta rốt cục báo thù, báo thù...” Huyền Tiêu nhìn chăm chú vào hạ không, lập tức nhìn chăm chú vào tiền không, trong mắt nổi lên ướm át, hôm nay, hắn rốt cục thì thân thủ báo thù, cuối cùng một kiếm, là hắn tự mình động thủ.

“Ô ô, tiểu tử, ta muốn giết các ngươi...” Phong Mị điên cuồng rít gào, thật lớn bản thể đã muốn là tới điên cuồng giọt mũi, hung hăng đánh về phía Nhạc Thành, Sơn Băng Địa Liệt, thiên địa biến sắc, không gian vừa vỡ tái phá.

“Thình thịch thình thịch oành...”

Phong tôn đã chết, quay mắt về phía Phong Mị điên cuồng công kích, Nhạc Thành cũng chỉ có thể đủ là kế tiếp bạo lui, yêu tôn hậu kỳ cường giả điên cuồng công kích, Nhạc Thành không dám trực tiếp đối kháng, bất quá yếu tự bảo vệ mình còn không có vấn đề gì.

“Ta muốn giết các ngươi, đều cho ta đi tìm chết.” Phong Mị khổng lồ bản thể phá hủy khắp không gian, gắt gao nhìn chăm chăm Nhạc Thành, lợi trào xé rách không gian, trong mắt sát ý ngập trời, oán độc nhìn chăm chú vào Nhạc Thành.

“Hừ, ngươi còn không có thực lực này.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, pháp quyết không ngừng đánh ra, quanh thân pháp lực khoảng cách bên trong khôi phục tới toàn thịnh thời kì, không sai đồng thời, Lang Lễ trong tay Hạo Thiên Tháp, Linh Viên trong tay Luyện Yêu hồ, Thanh Đồng thu hồng Thần Nông đỉnh, Huyền Tiêu trong tay Hiên Viên kiếm đều trôi nổi tới trước người của mình.

“Đi.” Pháp quyết thúc dục, một mảnh thần quang tràn ngập bên trong, tứ kiện Luyện Yêu hồ, Thần Nông đỉnh, Hiên Viên kiếm, Hạo Thiên Tháp, hơn nữa Không Động ẩn ngũ kiện thượng cổ thần khí âm âm trong lúc đó bao phủ ở tại cả không gian trong vòng.

Ngũ kiện thượng cổ thần khí lúc này tựa hồ là đã bị lẫn nhau hơi thở kéo, kích tán thần quang rồi đột nhiên chói mắt, thần quang bao phủ, mọi người trước mắt không gian đã muốn là đã xảy ra biến hóa, trước mắt cảnh tượng biến mất không thấy, thần quang phá hủy không gian đã muốn là đem cả không gian đưa hư không trong vòng.

Không gian trong vòng, Nhạc Thành sắc mặt rồi đột nhiên một mảnh tái nhợt đứng lên, khổng lồ trong cơ thể thể giới trong vòng, bằng bạc pháp lực rót vào ngũ kiện thượng cổ thần khí trong vòng, loại này tiêu hao, cho dù là Nhạc Thành trong cơ thể thời gian khổng lồ, kia cũng là một loại xa xỉ tiêu hao.

Không sai đồng thời, Hạo Thiên Tháp trong vòng, không gian lực kích tán mà ra, xa xa không gian phía trên, vô số tinh thần tạp lạc.

Thần Nông đỉnh trong vòng, khổng lồ tam vị chân hỏa nóng cháy bạo phun mà ra, trong hư không khuếch tán ra hủy diệt sóng nhiệt hơi thở.

Luyện Yêu hồ phía trên, vạn thú dữ tợn hư ảnh tựa như vật bé nhỏ, một cái không gian hắc động rồi đột nhiên xuất hiện, mang ra vô số tối đen tìm đập nhanh không gian cái khe thổi quét xuống.

Không Động ẩn trong vòng, lại ngũ điều cửu trảo thần long phóng lên cao, phá hủy tăng lớn không gian.

Mà ở Hiên Viên kiếm phía trên, cũng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết phía trên Diệt Ma thúc dục mà ra, liên miên không dứt bóng kiếm trực tiếp xé bỏ không gian.

Này sở hữu đích thực hết thảy, lúc này đều là thổi quét hướng về phía Phong Mị mà đi, này thúc dục thượng cổ thần khí uy lực, còn hơn Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên vừa mới đánh chết Phong tôn chính là thúc dục uy lực chính là phải mạnh hơn nhiều.

Linh Viên đám người cũng chỉ là miễn cưỡng thúc dục này đó thượng cổ thần khí mà thôi, không có luyện hóa, hơn nữa thực lực trình tự, thúc dục uy lực cũng là có hạn, mà lúc này Nhạc Thành thúc dục này đó thượng cổ thần khí, uy lực có thể nghĩ.

Nếu Nhạc Thành thúc dục thượng cổ thần khí đối phó Phong tôn, kia Phượng Tôn đã sớm là bị đánh chết, căn bản là không có đối kháng lực.

Không gian nhất thời run rẩy đứng lên, này khủng bố lực đều là thổi quét không bao phủ đối với kia Phong Mị bạo lực mà đi.

Như thế cường hãn cùng không thể tưởng tượng nổi một màn, Ngạo Không, Huyền Quý, Kim Diễm trưởng lão, Anh Dực trưởng lão đám người cũng đều là lông mày cau chặt, này trung cuồng bạo thực lực quá mức cho khủng bố một ít, tựa liên Ngạo Không, cũng căn bản là thật không ngờ Nhạc Thành thực lực dĩ nhiên là tới này từng bước.

Nguyên bản, hắn cũng chỉ là hy vọng Nhạc Thành ở trong này không cần có hại là tốt rồi, dựa theo hắn phỏng chừng, Nhạc Thành có thượng cổ thần thú, yếu thoát thân không khó, nhưng là chặn đánh sát Phong tôn đều không có ở hắn đoán trước bên trong, Phượng Tôn thế nào cũng là thượng cổ thần thú bộ tộc bên trong cường giả, bị đánh chết trong lời nói, không thể nghi ngờ là đứng trong tộc thực lực có ảnh hưởng.

Về phần Huyền Phong bộ tộc chuyện tình, trong tộc đến lúc đó nhiều cấp một ít bồi thường là tốt rồi, này Phong tôn yếu nghiêm trị, nhưng là cũng sẽ không yếu tánh mạng, dù sao đây là trong tộc người mạnh nhất, chính là không nghĩ tới, Linh Viên đám người liên thủ, hơn nữa tứ kiện thượng cổ thần khí, dĩ nhiên là đánh chết Phong tôn, mà lúc này, Nhạc Thành thực lực cũng là tới khủng bố như thế tình trạng, Phong Mị trưởng lão nếu đối kháng xuống dưới, chỉ sợ là trọng thương là khó tránh khỏi, Định Thần Kiếp sắp tới, trong tộc cường giả chính là không thể tái được ảnh hưởng tới.

Mặt khác trưởng lão, lúc này tựa hồ là cũng là cùng ý tưởng, nhìn thấy xa xa tiền không Nhạc Thành kia thực lực khủng bố, đều là thần sắc trầm trọng đứng lên, này hết thảy đều là ra ngoài bọn hắn đặc ý liêu.

Kim Diễm trưởng lão đứng ở Ngạo Không trưởng lão một bên, gần nhất là Kim Hỏa cùng này Kim Giáp Chiến Thần có chút giao tình, thứ hai cũng biết Nhạc Thành sẽ đối phó Phong tôn, Phong Mị trưởng lão tự nhiên là sẽ ra tay, đến lúc đó phỏng chừng này Kim Giáp Chiến Thần bất lực lúc sau, cũng chỉ có thể đủ là hận hận rời đi, thượng cổ thần thú bộ tộc cũng sẽ không đắc tội người này, ít đi rất nhiều phiền toái, chính là này hiện tại kết quả, Phong tôn bị đánh chết, cũng là bọn hắn thật không ngờ, thân là trong tộc trưởng lão, nhìn thấy trong tộc cường giả bị đánh chết, bọn hắn trong lòng suy nghĩ có thể nghĩ.

“Ô ô...”

Lúc này Phong Mị khổng lồ bản thể rít gào, hư không trong vòng phong vân biến sắc, yêu vân quỷ dị xuất hiện tiếp cận mà đến, cả hư không đều là lâm vào hôn ám trung, yêu vân xoay tròn gian, thao Thiên Yêu khí tràn ngập mà khai.

“Xuy...” Yêu vân bên trong, một con Phong Ly thần thú hư ảnh hiển lộ không gian, này Phong Ly thần thú hư ảnh, ước chừng là có thêm thượng hai mươi vạn thước khổng lồ, trực tiếp là xuất hiện ở Phong Mị bản thể tối thượng, một cổ yêu khí tận trời, khổng lồ hư ảnh niêm bắm vào trên không bên trong.

“Xuy! Xuy!”

Phong Mị quanh thân pháp lực tưới hư ảnh phía trên, một cái thở gấp thời gian, kia khổng lồ hư ảnh bản thể đó là biến ngưng thực đứng lên, hư ảnh bên trong sở ẩn chứa năng lượng, cũng là càng ngày càng khủng bố, cảm giác này hơi thở, đều là làm cho lòng người quý, không thể nghi ngờ lúc này này Phong Mị thực lực khoảng cách bên trong tăng vọt không ít.

Khổng lồ hư ảnh lập tức cuồng bạo phóng lên cao, bị bám khựng bố năng lượng dao động hơi thở, làm được chung quanh mọi người nguyên thần đều là cảm thấy cực độ áp lực xuống dưới, hư ảnh được không mà lên, lập tức khổng lồ cự miệng đột nhiên mở ra, nhất cổ cuồng bạo kinh phong thổi quét mà ra.

Không trung rồi đột nhiên đó là ở một trận run rẩy, này kinh phong vô cùng vô tận, vô biên vô hạn bình thường, cùng lúc đó thời điểm cũng đột nhiên tốc độ cao xoay tròn đứng lên, khoảng cách hóa thành hàng tỉ phong nhận, cuối cùng ở đỉnh tai nhức óc ô ô phá trong tiếng gió, va chạm hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

1305. Chương 1114: Kỳ Lân Lão Tổ

Chương 1114: Kỳ Lân lão tổ

Tại đây khựng bố hàng tỉ phong nhận bạo lực gian, đáng sợ yêu khí năng lượng dao động theo này nội tràn ngập mà ra, quanh mình không gian, tắc tắc nổ tung, khắp hư không lại nứt toác, khổng lồ một mảnh dải hẹp tối đen không gian cái khe, theo hư vô không gian bên trong, hiện lên mà ra, khôn cùng tối đen hào quang thoát ra một cái thật dài cái đuôi, giống như là sao chổi xẹt qua bình thường.

“Phong Mị trưởng lão dĩ nhiên là thi triển ra Phong Ly thần thú bộ tộc thiên phú bản thể công kích ‘Phong phá thiên địa’, thi triển một chiêu này, hậu quả chính là dị thường nghiêm trọng.”

Chung quanh thượng cổ thần thú bộ tộc trung cường giả đều là kinh hãi đứng lên, hàng tỉ từ năm nay, bọn hắn còn không có nhìn thấy quá, không ai có thể đủ đem Phong Mị trưởng lão * đến này từng bước.

Hai người công kích nháy mắt va chạm ở tại cùng nhau, này miêu tả lên đến lúc rất dài, chỉ Trên thực tế, hai người theo thức dục này khựng bố nhất chiêu đến chạm vào nhau, cũng sẽ không vượt qua hai cái thở gấp thời gian.

Kia khựng bố hàng tỉ phong nhận cùng ngũ kiện thượng cổ thần khí phía trên ngập trời lực lần lượt thay đổi ở tại cùng nhau, thần long rít gào, tinh thần tạp lạp, kiếm quang ngập trời, ngọn lửa hủy diệt thiên địa, hắc động cắn nuốt không gian, phong nhận cuồng bạo gào thét.

Cả hư không lúc này trừ bỏ cuồng bạo lực lượng, chính là một mảnh tĩnh mịch, lập tức ở bằng bạc lực lượng chạm vào nhau bên trong chu tâm, tối đen không gian cái khe bắt đầu chậm rãi da nẻ khai đi, khắp hư không mặt ngoài đột nhiên trở nên vụn vụn đứng lên.

Lập tức hư không tái cũng vô pháp thừa nhận này bằng bạc cự lực, hư không phá, khựng bố năng lượng kích tán, nhất thời hóa thành một mảnh cơn lốc thổi quét mà khai, không gian trong vòng sụp đổ tới tầm mắt cuối, mọi người lại về tới không gian trong vòng, không gian trong vòng, ánh sáng cũng là lại bị cắn nuốt trong đó.

Bằng bạc lực hạ, Ngạo Không dám người cũng là không thể không lui ra phía sau, tại đây cường hãn cuồng bạo lực trung, không gian sụp đổ, cả hạ trống không mặt đất đều là ở chấn động đứng lên, giống như là kịch liệt động đất bình thường, núi non trung ngọn núi đã muốn là bắt đầu đuổi dần sụp đổ xuống, trên mặt đất hơn vô số dưới nền đất cái khe.

Lập tức tiền không kia xa xa xa trống không Thần Thú Sơn cũng bị liên lụy trong đó, khổng lồ Thần Thú Sơn lắc lắc chậm rãi, cự thạch theo thượng ngã nhào xuống, sơn thể da nẻ trút xuống, bắt đầu sụp đổ.

Không gian khôi phục ánh sáng, Nhạc Thành khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân rồi đột nhiên bị đánh bay ước chừng là hơn mười vạn thước, trong miệng một đạo máu tươi trắng phun mà ra, trên người Long giáp ảm đạm không ánh sáng, Kim Long thân thể phía trên, toàn thân lân giáp xuất hiện đạo đạo liệt ngân, trong cơ thể ngũ tạng lực phủ trực tiếp chấn động, trong cơ thể thế giới cũng là cuộn cuộn không ngừng.

Tiền không phương xa, Phong Mị trên người hư ảnh hộ tống kia hàng tỉ phong nhận bị trực tiếp phá hủy, thân thể cao lớn cũng đánh bay hơn mười vạn thước, trong miệng máu tươi bắn nhanh mà ra, thần sắc ảm đạm không chịu nổi, đôi mắt bên trong cũng là đã đi hào quang, vốn thức dục bản thể thiên phú công kích, cũng đã là mời nàng tiêu hao hầu như không còn, hướng chỉ còn gặp tới đòn nghiêm trọng.

“Vang ầm ầm...”

Xa không bên trong, khổng lồ Thần Thú Sơn bắt đầu sụp đổ, Thần Thú Sơn phía trên, chính là thượng cổ thần thú tộc đàn bên trong tổ tiên mộ địa, cũng không thể đủ đã bị lan đến, đây chính là thượng cổ thần thú tộc đàn bên trong thánh địa.

“Không tốt, Thần Thú Sơn sụp đổ.”

Nhất lũ yêu tôn kinh hãi không thôi, này Thần Thú Sơn cũng không thể đủ đã bị lan đến.

“Ai...”

Trên không bên trong, ngột truyền đến một đạo thở dài tiếng động, hơi thở truyền tiến ở tại mỗi người trong tai, đồng thời, trống rỗng một đạo thần quang xuyên thấu không gian bao phủ ở tại Thần Thú Sơn phía trên.

Đang ở sụp đổ chỉ trung Thần Thú Sơn, lúc này cũng rồi đột nhiên đình chỉ trút xuống, lập tức sơn thể khôi phục bình thường, kia theo trên không tạp lạc cự thạch, cũng không thể tưởng tượng nổi về tới cự sơn phía trên, một cỗ vô cùng dịu dàng hơi thở cũng là bao phủ ở tại trên không bên trong.

“Bái kiến lão tổ.”

Thượng cổ thần thú tộc đàn bên trong, lúc này kia sở hữu yêu tôn sôi nổi quỳ xuống, tựu liên uể oải không chịu nổi Phong Mị cũng khôi phục hình người quỳ trên mặt đất, tất cả mọi người là thần sắc một mảnh kính sợ.

“Hảo cường hãn hơi thở, hay là chính là kia truyền thuyết bên trong Kỳ Lân lão tổ.” Nhạc Thành thần sắc rồi đột nhiên trầm xuống, người tới vẫn chưa hiện thân, nhưng là này hơi thở, đã muốn chính là tuyệt đối khủng bố.

“Ai.” Trên không bên trong kia một đạo thanh ảnh lại than nhẹ, lập tức chậm rãi nói: “Phong Mị, người luôn luôn ngang ngược kiêu ngạo, hàng tử từ năm nay cũng không có đột phá, làm cho Phong tôn ở trong tộc hoành hành ngang ngược, đây cũng là số trời, từ nay về sau, người là tốt rồi tốt bệ quan linh ngộ đi, hy vọng đối với người có điều trợ giúp, đây là Phong tôn nhất lũ tàn hồn, người dùng người Phong Ly bộ tộc thần thú máu huyết làm cơ sở, cũng có thể đủ trợ hãn sống lại, chính là về sau tu vi cũng vô pháp lại có điều đột phá, vậy cũng là là đúng của nàng trừng phạt, nếu không tự thu xếp ổn thoả, ta cũng vô pháp cứu hãn.”

Trên không bên trong, đang nói hạ xuống, tùy mặc dù là một đạo lưu quang đã rơi vào kia Phong Mị đích tay trung, đúng là một đạo tàn hồn hơi thở.

“Huyền Phong bộ tộc hậu bối, người trong tộc chuyện tình ta đã biết, có một số việc đều là số trời, người cũng không tất canh cánh trong lòng, ta cùng này Phong tôn tổ tiên có chút giao tình, đó là đành phải cứu hãn một lần, người đánh chết Phong tôn một lần, coi như là báo thù, ta cũng sẽ đối với người có điều bồi thường, về sau người liền cùng ở bên cạnh ta, người có thể lĩnh ngộ nhiều ít, liền xem chính người.” Đang nói hạ xuống Huyền Tiêu nháy mắt quỷ dị biến mất không thấy.

“Lão tiểu tử, người đến tộc của ta trung cũng làm ầm ĩ đủ liễu đi, nên được đến người đã muốn chiếm được, ta phải chi vô dụng, nhưng thật ra tiện nghi người, xem ra cũng là người cơ quan tính toán tường tận a, bất quá, ta có vài thứ, người chính là yếu trả lại cho ta.” Một đạo thần niệm truyền âm ở Nhạc Thành trong tai vang lên, không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành cũng kinh ngạc phát hiện, chính mình Minh giới chỉ môn căn bản là không thể chính mình khống chế, lập tức nhảy ra tới trên không bên trong.

“Gào khóc ngao...”

Minh giới chỉ cửa mở ra, một cỗ cổ cường hãn u hồn khí gào thét mà ra, hóa thành một mảnh dài hẹp thượng cổ thần thú u hồn thể rít gào vọt vào Thần Thú Sơn, không gian lắc lư, xem mọi người trương thang cứng lưỡi.

Theo này đó u hồn khí trở lại xem ra Thần Thú Sơn trong vòng, cả Thần Thú Sơn lại tràn ngập ra một mảnh khí tức quỷ dị, quang mang nhàn nhạt bao phủ ở sơn thể phía trên.

“Tốt lắm, đều tan đi.” Trên không trung, kia cái gì tiếng động lập tức tiêu tán không thấy, Minh giới chỉ môn lại về tới Nhạc Thành trên người, mà vừa mới này trong nháy mắt, Nhạc Thành cảm giác được chính

mình chút không có đối kháng lực.

“Cung tiền lão tổ.”

... ..

Một chỗ núi non bên trong cung điện trong vòng, Hạo Thiên Tháp trong vòng, Nhạc Thành quanh thân tràn ngập một mảnh thanh mang bắt đầu điều tức, đại chiến Phong Mị như vậy siêu cấp cường giả, cũng là làm cho Nhạc Thành tiêu hao hầu như không còn, đồng thời thúc dục ngũ kiện thượng cổ thần khí cũng đã muốn là Nhạc Thành cực hạn, bất quá đồng thời thúc dục ngũ kiện thượng cổ thần khí uy lực, cũng là làm cho Nhạc Thành cực kỳ vừa lòng.

Hiện tại chính mình, cũng rất cực thì có cái đó và siêu cấp cường giả đối kháng thực lực, chính là cùng Hình Thiên, Đế Tuấn như vậy cường giả, lại là có chút chênh lệch, còn hơn thánh nhân đến, chênh lệch không thể nghi ngờ là càng thêm lớn.

Một trận chiến này, Nhạc Thành đối thực lực của chính mình coi như là có tuyệt đối hiểu biết, Tiên tôn trung kỳ dưới, chính mình chặn đánh sát, vấn đề đã muốn cũng không lớn, gặp phải Tiên tôn hậu kỳ, yêu tôn hậu kỳ như vậy siêu cấp cường giả, cũng là có tuyệt đối đối kháng lực, hơn nữa chính mình bắt tử nguồn suối cùng sinh mệnh thần thông, hiện tại, chỉ cần là không gặp thượng thánh nhân, Hình Thiên, Đế Tuấn, còn có giống Đông hoàng Thái Nhất cái loại này trình tự siêu cấp cường giả, liền tuyệt đối có thể đối kháng.

“Kia thần bí người đến tốt cùng là không phải Kỳ Lân lão tổ, hơn phân nửa chính là đi, kia thần niệm truyền âm đối với chính mình nói lời cũng là không hiểu ra sao cả, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.” Nhạc Thành trong đầu cũng là ở trầm tư, có chút nghi hoặc không thể nghĩ thông suốt.

Một lát sau Nhạc Thành cũng không còn muốn việc này, lần này Kỳ Lân bộ tộc bên trong một hàng, chính mình coi như là không giả đi một chuyến, dĩ nhiên là còn chiếm được lục khối ngọc giản, hiện tại chính mình trong óc bên trong, đã muốn là có thêm mười bảy khối ngọc giản, không biết còn có hay không.

Còn có Huyền Tiêu, bị kia hắc là Kỳ Lân lão tổ mang đi, đây cũng là đại cơ duyên, phỏng chừng không cần bao lâu, thành tựu cũng là có thể nghĩ đi, mặc dù là bởi vì Kỳ Lân lão tổ nhúng tay, không có hoàn toàn đánh chết Phong tôn, nhưng là kia Phong tôn cho dù là khôi phục, thực lực cũng tái khó có sở trường tiến, hơn nữa chiếm được Kỳ Lân lão tổ cơ duyên, Huyền Tiêu coi như là báo thù.

Về phần Phong tôn không có hoàn toàn đánh chết, Nhạc Thành cũng là là thoải mái, ít nhất Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cũng không có trở ngại, chính mình lại chiếm được lục khối ngọc giản, đại náo Kỳ Lân bộ tộc, cũng không có cái gì hảo so đo, hưởng chi, Kỳ Lân lão tổ không có đối với chính mình động thủ, đã muốn là tính chính mình vận khí tốt.

Hạo Thiên Tháp nội, lúc này Lang Lễ, Linh Viên, Thanh Đồng, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân đã ở điều tức, quanh thân một mảnh thần nhiên hào quang bao phủ.

Trong óc bên trong, Nhạc Thành cũng là tiếp tục lĩnh ngộ chính mình các đại thần thông, lúc này trong óc bên trong kia mười bảy khối ngọc giản phía trên thần quang rạng rỡ, làm cho Nhạc Thành lĩnh ngộ vô hình bên trong khoái thượng rất nhiều.

Đồng thời, Nhạc Thành cũng là ở dung hợp theo Đông hoàng Thái Nhất trên người chiếm được Đông hoàng chung, mặc dù là sớm đã luyện hóa, chỉ cũng không có hoàn toàn dung hợp, yếu dung hợp một món đồ thượng cổ thần khí, cũng không phải là trong thời gian ngắn có thể làm được.

Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết bên trong, đối với thứ sáu chiêu, Nhạc Thành mơ hồ là cảm giác được nhất những thứ gì, có thứ sáu chiêu một ít hình dáng, cũng không thể thuận lợi lĩnh ngộ, vẫn là tạp chủ ở tại này cổ bình phía trên.

Ngay tại trong khoảng thời gian này trung, Tiên Ma giới trong vòng, Hồng Hoang chiến trường bên trong, lúc trước Hỗn Độn tử vực trong vòng, bắt đầu trực gần có dị động, tiên ma liên minh trong vòng cường giả trước tiên cảm giác được hiện tượng này.

Không sai đồng thời, trong tam giới, tu vi thực lực tới trình độ nhất định bên trong nhân, cũng đều là cảm giác được này một cổ hiện tượng, chúng cường giả khắp chỉ suy tính, đều là biến sắc, chờ đợi vật, rất cực

thì đã ra rồi, mà Nhạc Thành đang bế quan bên trong, cũng là cảm nhận được một cỗ khác thường hơi thở, hơi hơi suy tính, cũng là sắc mặt có chút biến hóa.

Thời gian chậm rãi mà qua, ước chừng là có thêm một tháng lúc sau, Nhạc Thành mới khôi phục lại, chậm rãi theo trong cơ thể thời gian thở ra một ngụm trọc khí sau, mở ra hai tròng mắt, đôi mắt bên trong thần quang rạng rỡ, hơi thở cũng là khôi phục tới trạng thái bình thường, một trận chiến này tiêu hao nhiều lắm, khôi phục đều là dùng không ít thời gian.

Nhất tòa cung điện trong vòng, Nhạc Thành ngồi ở trong đó, bên người có Lang Lễ, Linh Viên, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, mà còn có Ngạo Không, Huyền Quý, Lục Lăng cùng Thanh Đồng, theo Thần Thú Sơn rời đi, Nhạc Thành đó là tới nơi đây.

Đại diện phía trên, cũng đã sớm là có người mang lên tiên quả món ngon vật, Nhạc Thành cũng là cùng Ngạo Không, Huyền Quý không thể thiếu một phen nói chuyện phiếm, đang nói nói bên trong, Nhạc Thành cũng khẳng định ở Thần Thú Sơn xuất hiện kia thần bí lão tổ chính là Kỳ Lân lão tổ.

“Nhạc Thành đạo hữu, thật sự là thật không ngờ, thực lực của ngươi dĩ nhiên là đột phá nhanh như vậy, làm cho ta cũng vậy mở rộng tầm mắt.” Ngạo Không đối Nhạc Thành nói, lời này cũng không phải là khen tặng, Nhạc Thành thực lực lúc trước ở Thần Thú Sơn, cũng là chúng mắt chứng kiến, đối kháng Phong Mị trưởng lão cũng là không phân sà sà, như thế thực lực, đủ để sứ càn gần thiên địa tam giới siêu cấp cường giả chi liệt.

“Có chút cơ duyên mà thôi.” Nhạc Thành âm đạm cười, thực lực của chính mình đột phá khoái, an toàn chính là dựa vào chính mình vận khí, nếu không trong lời nói, nếu muốn đột phá đến bây giờ tình trạng, còn không biết muốn tới năm nào tháng nào.

“Nhạc Thành đạo hữu, Hồng Hoang chiến trường nội, ngươi tính toán đi sao?” Huyền Quý đối Nhạc Thành hỏi.

“Hồng Hoang chiến trường, đang định đi yếu đi xem đi.” Nhạc Thành nói.

“Xem ra ngươi Nhạc Thành đạo hữu cũng là đã biết đi, này Hồng Hoang chiến trường trong vòng một chỗ hồng hoang tử vực trong vòng, hẳn là kia Định Thần bảng xuất thế, hiện tại các thế lực lớn bên trong cường giả tới lúc gấp rút chạy tới Hồng Hoang chiến trường trong vòng đâu, ta vừa mới cùng trong tộc trưởng lão thương nghị, tính toán ngày mai tựu ra phát.” Ngạo Không nói.

Định Thần bảng xuất thế, Nhạc Thành trong lòng cũng không kinh ngạc, cũng đã sớm là tính tính đã ra rồi, xem ra, tu vi tới nhất định thực lực nhân, đều là cảm giác được Định Thần bảng xuất thế tin tức, chính mình tự nhiên cũng là muốn đi một chuyến.

Nhạc Thành lập tức nói: “Định Thần bảng xuất thế, ta cũng vậy muốn đi xem náo nhiệt.”

“Lão ba, ta cũng phải đi.” Thanh Đồng đối Nhạc Thành nói, mấy ngàn năm đều không có cùng lão ba ở cùng một chỗ, hiện tại thực lực của chính mình cũng đột phá tới Yêu quân hậu kỳ, cũng có thể là có thể đã đi.

“Này.” Nhạc Thành hơi hơi do dự, Định Thần bảng xuất thế, này tranh đoạt Định Thần bảng một hồi đại chiến tuyệt đối là khó tránh khỏi, đến lúc đó đều là siêu cấp cường giả, Thanh Đồng thực lực mặc dù là không sai, chỉ nói tóm lại, thực lực cũng kém thượng một tia.

“Lão ba, ta đến lúc đó ứng phó không dứt, đến Hạo Thiên Tháp trong vòng là tốt rồi, khiến cho ta đi đi.” Thanh Đồng nói.

“Nhạc Thành đạo hữu, ngươi liền mang theo Thanh Đồng đi, làm cho hắn tới kiến thức một chút cũng tốt, ngươi có Hạo Thiên Tháp như vậy thượng cổ thần khí, cũng sẽ không có quá lớn nguy hiểm.” Ngạo Không mỉm cười nói.

“Cha, ta đây đâu, ta cũng phải đi.” Lục Lăng vội la lên, lần này thật vất vả chứng kiến Linh Viên, vừa muốn ra đi, tự nhiên là muốn đi kia Hồng Hoang chiến trường nội.

“Ngươi, thực lực của ngươi kém quá xa, Hồng Hoang chiến trường nội nguy hiểm quá lớn, ngươi vẫn là ở lại trong tộc đi.” Huyền Quý đối Linh Viên đạo.

“Nghe con mẹ ngươi, ngươi ở lại trong tộc đi.” Ngạo Không cũng là mỉm cười nói.

“Ta không cần, ta cùng đại ca cùng một chỗ là tốt rồi.” Lục Lăng kháng nghị đạo, ánh mắt cũng đã rơi vào Linh Viên trên người, hung hăng trừng mắt nhìn Linh Viên liếc mắt một cái, tựa hồ là ở trách cứ Linh Viên không nói lời nào.

Linh Viên nhìn thấy sư phụ, hy vọng sư phụ hỗ trợ nói chuyện, cũng không dám mở miệng, Nhạc Thành cũng là nhìn Linh Viên liếc mắt một cái, thầm nghĩ trong lòng chính mình này thành thật đồ đệ thật đúng là đủ thành thật.

Này hết thấy, Ngạo Không, Huyền Quý, Nhạc Thành ba người tự nhiên là biết đến, ba người hơi hơi nhìn nhau cười, tựa hồ là đạt tới nào đó ẩn ý, lập tức Nhạc Thành ảm đạm cười nói: “Ngạo Không đạo hữu, làm cho Lục Lăng liền đi theo Thanh Đồng bên người đi, có nguy hiểm gì, ở ta Hạo Thiên Tháp trong vòng, hẳn là cũng sẽ không có trở ngại.”

“Vây phiền toái Nhạc Thành đạo hữu.” Ngạo Không nhìn Lục Lăng liếc mắt một cái, lập tức mỉm cười nói.

Nghe được chính mình có thể đi Hồng Hoang chiến trường, Lục Lăng nhất thời nở nụ cười, khoe mắt dư quang trộm nhìn chăm chú ở tại Linh Viên trên người.

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành cùng Lang Lễ, Linh Viên, Thanh Đồng, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Lục Lăng đó là trước một bước ly khai núi non, Ngạo Không, Huyền Quý cùng với Kỳ Lân bộ tộc nhất chúng cường giả cùng nhau tiến đến Hồng Hoang chiến trường, Nhạc Thành cũng không có phương tiện cùng nhau tiến đến, đại náo Kỳ Lân bộ tộc, này Kỳ Lân bộ tộc bên trong, phỏng chừng không ít cường giả đối trong lòng mình cũng khẳng định là có bất mãn.

Trần Nguyên Tử, sư phụ, sư mẫu đám người cũng có thể là chiếm được tin tức, Nhạc Thành nhưng thật ra cũng không lo lắng, chính mình trực tiếp tới trước Hồng Hoang chiến trường trong vòng là tốt rồi, lần này Định Thần bằng xuất thế, phỏng chừng còn hơn Bất Chu Sơn Hồ Lô linh căn xuất thế yếu càng thêm náo nhiệt đi, Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, mà hiện tại chính mình, rốt cục thì có thể tại nơi nhất chúng siêu cấp cường giả bên trong, chiếm cứ nhỏ nhoi.

Hồng Hoang chiến trường, Nhạc Thành hiện tại đã muốn là lần thứ ba đi trước, cũng không xa lạ, trực tiếp bức xé không gian tới Trung Quân Thiên lúc sau, Nhạc Thành lập tức tiến vào Hồng Hoang chiến trường trong vòng, hiện tại Hồng Hoang chiến trường, đã muốn là tùy thời có thể đi vào, không hề như là lúc trước vậy hạn chế, bất quá yếu đi ra, còn là có chút thời gian hạn chế.

Bất quá này hết thấy, đối với Nhạc Thành thực lực bây giờ mà nói, đã muốn là tới đi tự nhiên, trực tiếp có thể bức xé không gian mà đi.

Hồng Hoang chiến trường trong vòng, Nhạc Thành cũng không có hảo đi địa phương, Tiên Đạo liên minh trong vòng, ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng, hiện tại cũng đại đa số đều là Thiên Đình trung nhân, Nhạc Thành cũng không chẳng muốn đi, chính mình cùng Tiên Đạo liên minh cũng không có vấn đề gì.

Tới Hồng Hoang chiến trường trong vòng, Nhạc Thành còn lại là trực tiếp đi trước lúc trước phát hiện hồng hoang tử vực mà đi.

Hồng Hoang chiến trường trong vòng, hồng hoang tử vực lúc này cũng lại náo nhiệt lên, dẫn đầu tiến vào trong đó, tự nhiên chính là Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh trong vòng ở lại Hồng Hoang chiến trường nội cường giả.

Hồng hoang tử vực trong vòng, kia hắc động bình thường nhập khẩu, không biết từ đâu thì lên, đã muốn là bắt đầu thỉnh thoảng nhấp nháy ra thần quang, một cỗ khác thường hơi thở theo hắc động nhập khẩu trong vòng truyền ra.

“Chủ nhân, Định Thần bằng xuất thế, lão chủ nhân bọn hắn hẳn là cũng sẽ đến, chúng ta muốn hay không chờ lão chủ nhân bọn hắn cùng nhau đi vào?” Một chỗ không gian phía trên, Lang Lễ đối Nhạc Thành hỏi.

“Không cần, sư phụ bọn hắn nói không chừng đã muốn chạy tới, chúng ta đi vào trước là tốt rồi.” Nhạc Thành nói, chính mình theo Hồng hoang đại địa bên trong mà quay về, mà theo thầy phụ, sư phụ theo Trung Quân Thiên trực tiếp tiến vào Hồng Hoang chiến trường, nói không chừng đã sớm tới.

Khi nói chuyện, tiền không bên trong, Nhạc Thành thần niệm đã muốn là rình tới không ít hơi thở, Hỗn Độn tử vực ở ngoài, lúc này tiên ma liên minh không ít người đều là hội tụ trong đó, thực lực tới trình độ nhất định, đều là tưởng đi vào thử thời vận.

Mà thực lực trình tự thấp, cũng cũng chỉ có bất đắc dĩ, này Hỗn Độn tử vực trong vòng, cho dù là một ít Hỗn Độn gió lốc, cũng có thể đủ là phá hủy dễ dàng bọn hắn, tự nhiên là không dám tùy tiện vào đi.

“Sưu sưu...” Nhạc Thành vừa mới đến Hỗn Độn tử vực phía trước thời điểm, sau không bên trong, cũng Lục đạo thanh ảnh thân kiếm bạo lực mà vào, một cỗ u hồn hơi thở tràn ngập, lập tức sáu người không có gì dừng lại, nháy mắt tiến nhập tiền không một cái hơn một ngàn thước hắc động trong vòng.

“Minh giới Minh Tôn, Phong Đô đại đế.” Nhạc Thành thần sắc hơi hơi kinh ngạc, Minh giới người đến còn cử sớm, ra mời, Minh giới bên trong, cũng là có sở mưu đồ a, lúc này đây liền muốn nhìn rốt cuộc là này Định Thần bằng hội rơi vào ai đích tay trúng.

Lập tức Nhạc Thành, Lang Lễ, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Linh Viên, Lục Lăng thân ảnh đều xuất hiện ở Hỗn Độn tử vực trong vòng nhập khẩu, này hồng hoang Hỗn Độn tử vực nhập khẩu, là một cái có hơn một ngàn thước lớn nhỏ thật lớn không gian thâm động, một cỗ đến từ hồng hoang mênh mông hơi thở truyền ra, này hơi thở trong vòng có thể cảm giác được không hề sinh khí, chỉ hỗn loạn, lại là có thêm một cỗ Hỗn Độn căn nguyên hơi thở.

“Lại có nhân rơi xuống, đều là Đại La Kim Tiên a, còn có Vô Thượng thiên ma.”

“Phỏng chừng là gặp gỡ Hỗn Độn gió lốc chứ, thật sự là đủ không hay ho.”

“Hoàn hảo chúng ta không có đi vào, phương diện này thật đúng là nguy hiểm vô cùng.”

Hỗn Độn tử vực nhập khẩu, có mấy trăm bộ thi thể trôi lên, không ít đều là Đại La Kim Tiên cùng Vô Thượng thiên ma, Hỗn Độn tử vực trong vòng, có người rơi xuống trong lời nói, trừ phi là thân thần câu diệt, nếu không trong lời nói, rơi xuống lúc sau, liền gặp bị Hỗn Độn tử vực trong vòng lực lượng tự động theo thốt ra trong hắc động gạt bỏ đi ra.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào tiền không nhập khẩu, nhớ tới lúc trước, chính mình tiến vào phương diện này thời điểm, chính là yếu thật cẩn thận, nhất kia tràng Hỗn Độn gió lốc trung, nếu không có thượng cổ thần khí ở trên người, chính mình sợ là đã muốn tử ở bên trong.

Hơi hơi cười khổ, hiện tại chính mình đối với này Hỗn Độn gió lốc, hẳn là cũng không thêm để ý hiểu rõ, lập tức mọi người thân ảnh lập tức hóa thành kinh hồng, nháy mắt liền vọt vào Hỗn Độn tử vực hắc động trong vòng.

Nhập khẩu hắc động bên trong, Nhạc Thành mọi người quanh thân kinh hồng quanh thân thần quang cũng bị mai một, này nhập khẩu không gian hắc động bên trong trực tiếp cắn nuốt vạn vật, liền tiếp hào quang cũng không ngoại lệ, tại đây hắc động bên trong, Nhạc Thành nhớ rõ lúc trước chính mình thần niệm chỉ có thể đủ rình đến năm trăm thước trong vòng, mà hiện tại, đồng dạng là đã bị nhất cổ vô hình quy tắc lực lượng áp chế, cũng chỉ có thể đủ là rình đến số nghìn vạn dặm trong vòng.

Một ngày sau, mọi người trước người xuất hiện một tia mỏng manh ánh sáng, chính là ánh sáng thực hôn ám, chung quanh đều là một cỗ mây đen áp đỉnh bình thường, một cỗ mới bắt đầu Hỗn Độn hơi thở bao vây ở tại chúng trên thân người, còn có nhất cỗ khí tức quỷ dị, ở hút ra mọi người trên người pháp lực, bắt quá đối với này hết thấy, Nhạc Thành cũng đã muốn là đã sớm biết được, cũng không kinh ngạc.

Mọi người ổn định trong cơ thể mình pháp lực, này Hỗn Độn tử vực trong vòng, không có gì linh khí, muốn động thủ tiêu hao chính mình pháp lực trong lời nói, chính là không thể khôi phục, trừ phi là chính mình có này thủ đoạn của hắn khôi phục.

Bất quá Nhạc Thành nhưng thật ra không sợ, chính mình có cùng lớn hơn cổ thần khí ở trên người, đặc biệt còn có Hạo Thiên Thập nội bằng bạc linh khí cùng mênh mông thể giới trong vòng tinh thuần linh khí.

Đánh giá trước mắt không gian, không gian một mảnh hôn ám, hoàn toàn bị một cỗ thần nhiên Hỗn Độn khí thể bao vây lấy, một mảnh tĩnh mịch hơi thở tràn ngập ở giữa không trung, không gian trong vòng không hề sinh khí, bất quá cùng Minh giới trong vòng hơi thở cũng hoàn toàn không giống với.

Không gian xung quanh đều là Hỗn Độn vân đoàn, Nhạc Thành nhắc nhở mọi người chú ý, nếu như bị Hỗn Độn vân đoàn bao trùm, kia muốn đi ra trong lời nói, chính là không hề nói dối nga phiên toái.

Ở bên trong này, Nhạc Thành cũng là trải qua không ít nguy hiểm, này Hỗn Độn tử vực nội có thể nói phải phi thường đáng sợ, nơi chốn đều là cất dấu sát khí, có kia Hỗn Độn dị thú, còn có kia Hỗn Độn gió lốc.

1306. Chương 1115: Vân Trung Tử

Chương 1115: Vân Trung Tử

Bất quá này khác biệt Nhạc Thành cũng đều là gặp được qua, kia Hỗn Độn dị thú trên người, lần trước chính mình chính là còn chiếm được thời gian thần thông, tổng nói đến, lần trước tại đây Hỗn Độn tử vực trong vòng, coi như là thu hoạch không ít, thời gian thần thông, Hỗn Độn tinh khí, còn có Tam Tiêu cùng Long Cát công chúa, Nhạc Thành nghĩ, không khỏi là khoe miệng lộ ra mỉm cười.

Phi hành tại đây Hỗn Độn tử vực trong vòng, Nhạc Thành cũng là cũng không nóng nảy tìm kiếm kia Định Thần băng, phỏng chừng này Định Thần băng, cũng không phải tốt như vậy được đến, vẫn là trước tìm được Trần Nguyên Tử, sư phụ, sư mẫu đám người tái quyết định không muộn.

Hỗn Độn tử vực trung thượng không không dưới không chạm đất, chỉ có một mảnh hư không, căn bản là không có chỗ đặt chân, ngẫu nhiên còn có thể có một mảnh Hỗn Độn vân đoàn va chạm mà đến, mọi người cũng là luân phiên né tránh, lâm vào này Hỗn Độn vân đoàn trong vòng, cũng là có chút phiền phức.

Thần niệm rình mò ra, Nhạc Thành cũng không có phát hiện ở chính mình phía trước tiến vào Hỗn Độn tử vực Minh giới người trong, nhưng thật ra cảm giác được có một cỗ có chút thần dị thần nhiên hơi thở khuếch tán mở ra, liền tại phía trước.

“Chúng ta đi.” Nhạc Thành không có do dự, lập tức cùng Lang Lễ mọi người đi phía trước không mà đi.

Này Hỗn Độn tử vực trong vòng vô biên vô hạn, Nhạc Thành cũng đã sớm là đã biết, mọi người một đường bay nhanh, mấy canh giờ lúc sau, kia một cỗ thần nhiên thần dị hơi thở cũng chợt đột nhiên biến mất không thấy.

“Không tốt, mọi người cẩn thận rồi.” Cũng vào lúc này, Nhạc Thành thần sắc nhất thời trầm xuống, thần niệm cảm ứng bên trong, cũng chính mình vận khí thật đúng là cú hảo, dĩ nhiên là đụng phải kia Hỗn Độn gió lốc.

“Vù vù...” Cũng là trong nháy mắt này thời gian trung, xa xa tự ra hiện một cái một mảnh đông nghìn nghịt không gian, giống như là hắc ám thổi quét mặt đất, sở hữu hết thảy đều bị hắc ám cắn nuốt.

“Chủ nhân, là Hỗn Độn gió lốc đến đây.” Lang Lễ nhất thời nói, này Hỗn Độn gió lốc, cho dù là Tiên quân, Ma quân hậu kỳ bị nhốt nhập trong đó không có thủ đoạn trong lời nói, cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ, điểm này, Lang Lễ, Thanh Đồng cũng đã sớm là đã biết.

Nhạc Thành khẽ nhíu mày, tuy rằng nói thực lực của chính mình cùng lúc trước so sánh với, là hoàn toàn không giống với, nhưng là này Hỗn Độn gió lốc, chủ yếu là một cái tuyệt đối nguy hiểm nơi, Hỗn Độn gió lốc bên trong, chỉ cần bị tịch cuốn vào, cho dù là Tiên tôn cũng khó lấy thoát hiểm, lần trước tại đây Hỗn Độn tử vực trong vòng, cũng kiến thức quá này Hỗn Độn gió lốc uy lực.

Nhạc Thành tưởng lui, nhưng chỉ là nháy mắt, này Hỗn Độn gió lốc liền rõ ràng xuất hiện ở mọi người trước mặt, liên miên thượng hàng tỉ lý, diện tích chi khoan chính là phô thiên cái địa, này Hỗn Độn gió lốc trực tiếp là bao phủ ở tại cả không gian, căn bản là không đường có thể trốn, còn hơn lần trước kia một cái Hỗn Độn gió lốc còn muốn lớn hơn hơn.

Gió lốc trung tâm, giống như là kinh khủng nhất long quyển phong, vù vù gào thét mà lên, không gian hỗn độn trong vòng ánh sáng cũng bị cắn nuốt đi vào, này Hỗn Độn gió lốc cắn nuốt trôi qua tình trạng, đều là một mảnh hắc ám.

“Tôi gần ta.” Nhạc Thành đối bên người mọi người nói, Lang Lễ, Linh Viên, Lục Lăng, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Thanh Đồng nhất thời đi ra Nhạc Thành bên người, Nhạc Thành lập tức trong tay pháp quyết đánh ra, một tầng quang sáng nhất thời bao phủ ở tại không gian xung quanh.

Nháy mắt, này Hỗn Độn gió lốc cũng đem Nhạc Thành cắn nuốt ở bên trong, tốc độ cực nhanh, vượt quá tưởng tượng.

“Vù vù...” Cuồng bạo Hỗn Độn gió lốc gào thét dựng lên, cuộn cuộn nổi lên một đường Hỗn Độn vân đoàn, đem Nhạc Thành trực tiếp cắn nuốt.

Cuồng bạo Hỗn Độn gió lốc dưới, Nhạc Thành cảm giác được một cỗ cường hãn ngập trời lực đó là đem chính mình bao vây, này cường hãn lực lượng, còn hơn lần trước chính mình gặp mấy đến Hỗn Độn gió lốc lực lượng còn mạnh hơn thượng không ít.

Này một cỗ ngập trời lực thổi quét hạ, Nhạc Thành cảm giác chính mình quanh thân bị vô số phong nhận thổi qua, toàn thân da thịt đều phải hóa thành dập nát bình thường, chính mình Tiên tôn chi khu cũng là khó có thể đối kháng, phong nhận thổi qua, chính mình pháp lực lập tức bị hút ra bình thường, lập tức bố trí nổi lên Kim Long thân thể cùng Long giáp.

“Cho ta phá...” Nhạc Thành pháp quyết biến hóa, trong tay từng đạo thần dị thủ ấn đánh ra, lập tức trong tay thanh mang bắn nhanh, tối đen Hỗn Độn gió lốc bên trong ngạnh sanh sanh lôi ra một cái không gian thông đạo, quanh thân pháp lực bạo phun mà ra, thân hình nhất thời mang theo Lang Lễ đám người tiến nhập không gian thông đạo.

“Xuy xuy...”

Không gian phá vỡ, Nhạc Thành cùng Lang Lễ đám người thân ảnh lập tức xuất hiện ở kia Hỗn Độn gió lốc lúc sau, khủng bố Hỗn Độn gió lốc một lát sau mới đảo qua không gian, chung quanh không gian hoàn toàn một mảnh tái nhợt vắng vẻ.

“Này Hỗn Độn gió lốc thật là khủng khiếp.” Thanh Đồng trương thang cứng lưỡi, cảm giác được thổi qua kia Hỗn Độn gió lốc cường hãn, cũng là kinh ngạc không thôi.

“Sư phụ, lại có Hỗn Độn gió lốc đến đây.” Linh Viên sắc mặt biến hóa, vội vàng nói.

“Vù vù...”

Tiền không bên trong, lại là một mảnh tối đen cuồng bạo pháp bảo thổi quét mà đến, cả không gian trong vòng nhất thời một mảnh hắc ám, ánh sáng bị kia Hỗn Độn gió lốc cắn nuốt trong đó.

“Đều cẩn thận một chút.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, quanh thân pháp lực bạo phun mà ra, lại bố ra không gian thông đạo mà ra.

Thân ảnh xuất hiện thời điểm, lại một lần đến Hỗn Độn gió lốc mặt sau, Nhạc Thành cũng là thần sắc trầm xuống, này Hỗn Độn tử vực trong vòng, tựa hồ là nguy hiểm không ít, chẳng lẽ là cùng kia Định Thần bảng xuất thế có quan hệ có thể nào.

“Di, Tây Phương Giáo.”

Không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành trong tầm mắt, cũng xuất hiện một mảnh phát quang, hơn mười đạo thân ảnh xuất hiện ở Nhạc Thành trong mắt, đúng là kia Tây Phương Giáo bên trong nhân, trong đó Địa Tạng Vương, Từ Hàng Quan Âm, Văn Thù, Phổ Hiền đám người liền ở trong đó.

Bốn người thân biến, bí ma nham thần thông quảng đại bát pháp Kim Cương phạt, Lương động pháp lực vô lượng Thắng Chí Kim Cương phạt, ma nhĩ nhai bị lộ sa môn Đại Lực Kim Cương phạt, kim lĩnh không xấu tôn vương vĩnh trụ Kim Cương phạt, Đông Phương Bất Động phạt, phía nam Bảo Sinh phạt, trung ương Bì Lô Già Na phạt, phía tây A di đà phạt, phương bắc Bất Không Thành Tựu phạt, này chín tứ đại Kim Cương phạt cùng năm phương phạt.

Mặt khác, kia lần trước ở Bất Chu Sơn bên trong xuất hiện bốn lão ma cũng là ở trong đó, càng thêm làm cho Nhạc Thành kinh ngạc chính là, bốn người này bên người, còn có sáu ma khí thu liễm cường giả, theo

hơi thở đi lên khai, sáu người này thực lực, tuyệt đối là sẽ không tại nơi bốn cự ma dưới, Nhạc Thành đoán, sáu người này hẳn là chính là kia thượng cổ mười đại ma thú bên trong mặt khác sáu.

“Thập đại thượng cổ ma thú.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, mười người này, mỗi người thực lực đều là đi vắng Trần Nguyên Tử, sư mẫu Dao Trì Kim Mẫu đám người dưới cường giả, nghe nói kia Thập đại thượng cổ ma thú đứng đầu Thiên ma thú, thực lực càng thêm là cường hãn khủng bố.

Không sai đồng thời, Tây Phương Giáo nhân cũng thấy được Nhạc Thành đám người, đặc biệt Văn Thù, Phổ Hiền, Từ Hàng Quan Âm, Địa Tạng Vương bốn người, thần sắc nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong mắt cũng không có thiện ý.

“Các người cẩn thận.” Nhạc Thành thần niệm đình chỉ Lang Lễ đám người, Tây Phương Giáo hiện tại chính là người đông thể mạnh, thực lực cũng là tuyệt đối khủng bố, phòng chừng loại thật lực này, tự liên Xiển giáo hiện tại cũng vô pháp lấy ra đi.

“Sưu sưu...”

Sau không bên trong, mười đạo thân ảnh nháy mắt đã rơi vào Nhạc Thành bên người, cũng Xiển giáo cửu đại cường giả Nghiễm Thành Tử đám người, mặt khác, còn có một cái râu dài đồng nhan lão giả, nhưng thật ra Nhạc Thành chưa từng gặp qua.

“Tiên tôn hậu kỳ.” Nhạc Thành có chút kinh ngạc, người này cũng là Tiên tôn hậu kỳ tu vi, thực lực cùng Nghiễm Thành Tử vô nhị.

“Ra mắt nhạc phụ, ra mắt chư vị sư bá sư thúc.” Nhạc Thành hơi hơi thi lễ nói.

“Tiểu tử ngươi tới nhưng thật ra cử sớm, nhạc phụ ngươi nói ngươi đột phá Tiên tôn, ta còn chưa tin, ra mời, ngươi thật đúng là để cho ta nhóm kinh ngạc.” Hoàng Long đạo nhân đối Nhạc Thành kinh ngạc nói.

“Ngươi chính là Nhạc Thành đi, ân, Ngạo Tuyệt tuyển vị hôn phu đích thật là không sai.” Kia râu dài đồng nhan lão giả thủ loạt râu dài mỉm cười đạo.

“Nhạc Thành, vị này chính là ngạo Tuyệt sư thúc Vân Trung Tử, ngươi cũng xưng hô sư thúc là tốt rồi.” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành nói.

“Nguyên lai là Vân Trung Tử sư thúc.” Nhạc Thành thi lễ, trong lòng cũng hơi hơi có chút kinh ngạc, Vân Trung Tử một thân Nhạc Thành cũng là nghe nói qua, này Vân Trung Tử chính là ngọc trụ động động chủ, cũng là Xiển giáo Nhị đại đệ tử, chính là cùng cha vợ chờ lại là có điều bất đồng, Xích Tinh Tử, Nghiễm Thành Tử bọn người là Nguyên Thủy Thiên Tôn thân truyền đệ tử, mà Vân Trung Tử tắc không phải thân truyền đệ tử, nhưng là thực lực cũng Xiển giáo bên trong các đệ tử hạng nhất hạng nhì.

Theo Nhạc Thành sở tới, này Vân Trung Tử lớn nhất đích thủ đoạn, nhưng chỉ có luyện chế pháp bảo, gì pháp bảo tới trong tay hắn, liền có thể ít ngày nữa luyện chế ra một món đồ giống nhau như đúc pháp bảo đi ra, tự liên thần khí cũng không ngoại lệ, cùng Tiệt Giáo lúc trước đoạt bảo đạo nhân giống nhau, chính là cả trong tam giới làm cho người ta yêu hận nan xả nhân, sở hữu pháp khí tốt nhất là biệt rơi vào trong tay hắn, nếu không trong lời nói, lập tức liền sẽ xuất hiện đệ nhị kiện đi ra.

Mà Vân Trung Tử thân mình pháp bảo, tắc là có thêm cự khuyết kiếm, Thông Thiên thần hỏa trụ, tử kinh chén ăn của sư, chiếu yêu giám, trong đó Thông Thiên thần hỏa trụ uy lực kinh người, chính là bát cái Thiên hỏa trụ luyện chế mà thành, mỗi một cái cột lửa nội, có bốn mươi chín điều Hỏa Long, bị nhốt ở trong đó trong lời nói, chỉ sợ là dữ nhiều lành ít.

Tử Kim Bát Vu, chiếu yêu giám này khác biệt uy lực cũng nhược, tổng nói đến, Vân Trung Tử người này thực lực, tể thân siêu cấp cường giả chi liệt cũng là tuyệt đối không có vấn đề.

“Miễn lễ, ta nghe nói trên thân của ngươi hiện tại có ngoài kiện thượng cổ thần khí, hôm nào để cho ta khai mở nhân giới đi.” Vân Trung Tử mỉm cười đối Nhạc Thành nói.

“Này...” Nhạc Thành cũng biết này Vân Trung Tử đích thủ đoạn, nhất thời cười khổ, chẳng lẽ này Vân Trung Tử liền tiếp thượng cổ thần khí cũng có thể đủ luyện chế ra có thể nào.

“Nghiêm Thành Tử, các người nhưng thật ra tới cử sớm a.” Tiền bàn trống tử hồng, Địa Tạng Vương đối Nghiêm Thành Tử nói.

Nhạc Thành chính không biết làm như thế nào trả lời Vân Trung Tử, cũng khả thị mượn cơ hội ánh mắt nhìn dạng Địa Tạng Vương, cũng không thể đủ đem thượng cổ thần khí dừng ở Vân Trung Tử đích tay trung, vạn nhất hần luyện chế ra một món đồ văn vật nguy tạo hộ còn cho mình đã có thể phiền toái.

“Các người không phải tới sớm hơn.” Nghiêm Thành Tử thản nhiên nói, lúc này Xiển giáo người trong, cũng đều là nhìn chăm chú tới Tây Phương Giáo trong vòng Thập đại thượng cổ ma thú, sắc mặt đều là trầm xuống.

“Chúng ta đi trước một bước, Định Thần bảng xuất thế, lần này muốn nhìn người Xiển giáo còn có bản lĩnh hay không nắm giữ.” Địa Tạng Vương nói xong, Tây Phương Giáo chúng người đã là hóa thành lưu quang biến mất ngay tại chỗ.

“Ra mời, lần này Tây Phương Giáo chính là sớm đã có đoán mưu.” Nghiêm Thành Tử nhìn chăm chú vào Tây Phương Giáo mọi người bóng lưng nói, thần sắc trầm xuống, vẻ mặt xem ra cũng không thoải mái.

1307. Chương 1116: Thu Đồ Đệ Thiên Ưng

Chương 1116: Thu đồ đệ Thiên ưng

“Thập đại thượng cổ ma thú, không nghĩ tới hội cùng Tây Phương Giáo xen lẫn trong cùng nhau, chết tiệt, chỉ sợ là chúng ta tốt đến Định Thần bảng trong lời nói, nan thượng cổ không ít.” Vân Trung Tử đạo.

“Tốt đến Định Thần bảng cũng phải nhìn cơ duyên, không phải ai có thể được đến phải có được.” Hoàng Long đạo nhân nói.

“Nhạc Thành, người là cùng chúng ta cùng một chỗ, vẫn là một mình đi đâu.” Xích Tinh Tử đối Nhạc Thành hỏi.

“Nhạc phụ, ta còn là một mình cùng nhau đi.” Nhạc Thành đối Xích Tinh Tử trả lời, Định Thần bảng xuất thế, chính mình cùng Trần Nguyên Tử đám người cũng sớm nói đúng là tốt lắm, cùng Xiển giáo cùng một chỗ, đến lúc đó cũng là có đó không tiện.

“Kia chính người khả phải chú ý một chút kia Tây Phương Giáo, ta xem kia Tây Phương Giáo tựa hồ là đối với người có chút ghi hận trong lòng.” Xích Tinh Tử đạo.

Xích Tinh Tử nói xong, Xiển giáo mọi người cũng hóa thành kinh hồng đi phía trước không mà đi, Nhạc Thành thần sắc hơi hơi trầm xuống, Tây Phương Giáo thật đúng là một cái phiền toái a, nhiều người thị chúng, chính mình song quyền nan địch tứ thủ a.

“Chúng ta đi.” Nhạc Thành đối phía sau Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên nói, vẫn là tiếp tục tìm kiếm kia Định Thần bảng đi, thế nào cũng không có thể đủ làm cho Định Thần bảng đã rơi vào Tây Phương Giáo cùng Thiên Đình đích tay trung, yếu nói cách khác, Hạo Thiên môn nhưng chỉ có phiền toái lớn.

“Sưu sưu...” Mọi người lập tức thả người rời đi tại chỗ.

Một chỗ Hỗn Độn vân đoàn trong vòng, một tòa liên minh cung điện tràn ngập ra hào quang, đại điện bên trong, vân giường phía trên, một đạo khổng lồ hư ảnh ngồi ngay ngắn trong đó, thản nhiên Hỗn Độn ánh sáng quanh quần này thân.

Cao ngất trong lúc đó, hư ảnh mở hai mắt ra, mỉm cười, nói nhỏ: “Người luôn luôn không có đứng đắn, lần này khiến cho người làm đó đứng đắn chuyện tình đi, cũng không phải là ta * của người.”

Hư ảnh nói xong, trong tay một đạo lưu quang theo phía chân trời hiện lên, cũng biến mất ở tại thiên địa trong vòng không thấy.

Hỗn Độn tử vực trong vòng, một ngày sau, Nhạc Thành thân ảnh rồi đột nhiên đứng ở trên không, thần sắc khẽ nhíu mày, thần niệm rình bên trong, khả là có thêm văn kênh càng liên xuất hiện ở chính mình mọi người trước người.

“Sư phụ, có Hồn Độn dị thú.” Linh Viên đối Nhạc Thành nói.

“Cạc cạc” Lang Lễ trong lời nói âm còn không có lạc, tiền không bên trong, cũng một con kênh càng che không gian mà đến, thân thể cao lớn ước chừng là có thêm mười một vạn thước đến mười hai vạn thước lớn nhỏ.

Này kênh càng chính là phi hành Hồn Độn dị thú, thật lớn đầu có điểm giống điều, thân thể cao lớn đuổi thân hai cánh, trên người có thật dày dích thực màu xanh lông chim, một mảnh Hồn Độn lưu quang hơi hơi bao vây, phúc hạ lợi trảo như ưng, cường hãn hơi thở nháy mắt tràn ngập không gian, này hơi thở, chút là đi vắng Linh Viên dưới.

“Thật mạnh Hồn Độn dị thú.” Nhạc Thành kinh ngạc, này phi hành Hồn Độn dị thú theo hơi thở đi lên xem, chính là đi vắng Linh Viên dưới, kỳ thật lực, hẳn là tuyệt đối khủng bố chứ, không biết này Hồn Độn dị thú có cái gì thần thông chi đạo ở trên người.

“Cạc cạc...”

Kia phi hành Hồn Độn dị thú nhìn chăm chú vào Nhạc Thành mọi người, lập tức thật lớn hai mắt nhìn chăm chú vào Linh Viên, cảm giác được Linh Viên khí tức trên thân, tựa hồ là có chút nghi hoặc, cạc cạc rít gào đứng lên.

“Sư phụ, nó để cho ta nhóm nhanh lên rồi đi nó địa bàn, nếu không trong lời nói, muốn đối với ta nhóm không khách khí.” Linh Viên đối cũng Nhạc Thành nói, thân là Hồn Độn dị thú thân thể, Linh Viên tựa hồ là có thể biết kia phi hành Hồn Độn dị thú nói cái gì.

“Người làm cho nó tránh ra, chúng ta yếu đã qua, nếu không trong lời nói, chúng ta đối nó không khách khí.” Nhạc Thành đối Linh Viên nói.

“Rống rống...” Linh Viên rít gào quát, lập tức ánh mắt bên trong hung hăng trừng mắt kia phi hành Hồn Độn dị thú.

“Cạc cạc...” Kia phi hành Hồn Độn dị thú nhất thời quanh thân tràn ngập ra một cỗ hung hãn khí ở, ánh mắt hung hãn chăm chú vào Nhạc Thành chúng trên thân người, hai cánh chấn động, tựa hồ là tính toán bắt đầu công kích.

“Linh Viên, người đi đi.” Nhạc Thành đối Linh Viên nói, này Hồn Độn dị thú thực lực, phỏng chừng Linh Viên cũng có thể đủ làm gì.

“Là, sư phụ.” Linh Viên đáp, lập tức thân hình thả người nhảy lên giữa không trung.

“Rống rống...” Không sai đồng thời, Linh Viên đã muốn là khôi phục khổng lồ bản thể thân hình, Hồn Nguyên Chân Thân bố trí, bát trảo Long văn hoàng bào cũng thúc dục trong người, mang theo, khổng lồ bản thể hơn nữa Hồn Nguyên Chân Thân, còn hơn kia phi hành dị thú còn muốn lớn hơn thượng một ít.

“Cạc cạc...”

Kia phi hành Hồn Độn dị thú nhìn chăm chú vào Linh Viên bản thể, lập tức hai cánh nháy mắt cấp chấn, bị bám một mảnh gào thét không gian gió lốc hung hăng đánh về phía Linh Viên mà đi, cường hãn hơi thở tàn sát bữa bãi, kỳ thật lực, cũng tuyệt đối là khủng bố.

Nhạc Thành, Thanh Đồng, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Lang Lễ, Lục Lăng đã sớm là thối lui đến xa không, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào tiền không kia phi hành Hồn Độn dị thú, nhưng thật ra thực có hứng thú.

“Hừ, cho người tránh ra người không cho khai, đừng trách ta không khách khí.” Linh Viên quát lên một tiếng lớn, thân thể cao lớn phía trên, thật lớn nắm tay đột nhiên nắm chặt, pháp lực bạo phun, quanh thân quang mang đại thịnh, một đạo thượng mấy vạn thước quyền ấn tia chớp thành hình, sau đó mang theo một cỗ tuyệt đối tim đập nhanh hơi thở đối này tiền không kia phi hành Hồn Độn dị thú bạo oanh mà đi, quyền ấn nơi đi qua, truyền ra từng đợt không khí nổ mạnh trầm thấp tiếng vang, lập tức không gian trong vòng, phá vỡ một cái mấy vạn thước khoan không gian thông đạo.

Cạc cạc...” Nhìn kia tự không trung bạo lực mà đến khùng bố quyền ấn, kia phi hành Hỗn Độn dị thú thân hình cấp tốc vừa động, thật lớn trong hai mắt, tựa hồ cũng là có đó kinh ngạc, thân thể cao lớn phía trên, ngọt lợi trảo phá không mà ra, như tia chớp phá hủy không gian vụn vụn một mảnh không gian chớp tới Linh Viên mà đi.

Quyền ấn cùng dấu móng tay nháy mắt liền hung hăng va chạm cùng một chỗ, chợt ở một đạo kịch liệt nổ vang trong tiếng, khùng bố kinh phong giống như gió lốc bàn thổi quét mà khai.

Bang bang...” Thật lớn tiếng vang chấn triệt Hoàn Vũ, kinh phong thổi quét, không gian xung quanh nghìn vạn dặm trong vòng mặt diệt thành tro tàn, hai Hỗn Độn dị thú khổng lồ bản thể nhất thời theo hư không trong vòng chấn ra, Linh Viên đẩy lui mấy vạn thước, mà kia phi hành Hỗn Độn dị thú đẩy lui đồng thời, hai cánh đuôi thân, đã muốn là tan mất này cuồng bạo lực.

“Cạc cạc...” Phi hành Hỗn Độn dị thú trong mắt hung mũi nhọn chớp động, bối gian một trận run, hai cánh song song sự trượt giãn ra mà khai, tốc độ rồi đột nhiên thành lần tiêu thăng, chợt lóe gian liền biến mất ở liễu không gian trong vòng, thân hình nháy mắt xuyên qua nghìn vạn dặm không gian, ầm ầm chấn vỡ hư không cũng xuất hiện ở Linh Viên trước người trên không, lợi trảo như câu, sắc bén vô cùng tê hướng về phía Linh Viên, này hai Hỗn Độn dị thú tùy theo điên cuồng công kích ở tại cùng nhau.

Linh Viên trong mắt lãnh mũi nhọn lóe ra, cuộn cuộn pháp lực trong cơ thể bay nhanh vận chuyển, kia phi hành Hỗn Độn dị thú công kích, đều là sẽ bị hấn bằng vì trực tiếp phương thức đón đỡ xuống, có lực lượng thần thông, Hỗn Nguyên Chân Thân, Linh Viên cũng sẽ không sợ phi hành Hỗn Độn dị thú.

“Bang bang phanh!” Trên không bên trong, hai Hỗn Độn dị thú mỗi một lần giao phong, đáng sợ kinh phong đều là sẽ làm được quanh mình không gian nổ tung mà khai, bén nhọn xé gió thanh, vang vọng không ngừng, không gian không ngừng sụp đổ, không ngừng có hư không hiển lộ.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào xa không, cũng là ở đánh giá cẩn thận Linh Viên thực lực, Linh Viên thực lực bây giờ, nhưng thật ra có thể miễn cưỡng cùng Tiên tôn trung kỳ có đối kháng lực, lực phòng ngự cũng là cường hãn vô cùng, Nhạc Thành càng thêm là phát hiện, Linh Viên cùng kia phi hành Hỗn Độn dị thú tại đây Hỗn Độn tử vực trong vòng giao thủ, tựa hồ là tiêu hao đi qua, lập tức có thể đủ khôi phục, thân là Hỗn Độn dị thú, tại đây Hỗn Độn tử vực bên trong, chính là có thể chiếm cứ không ít tiện nghi.

“Tốc độ thần thông.” Mà kia phi hành Hỗn Độn dị thú cũng làm cho Nhạc Thành kinh ngạc, này phi hành Hỗn Độn dị thú dĩ nhiên là lĩnh ngộ tới tốc độ thần thông tình trạng, phòng ngự cũng là không sai, Linh Viên nếu không có Hỗn Độn chân thân, phỏng chừng đều không có biện pháp làm gì chiếm cứ thượng phong, mà hiện tại, này phi hành Hỗn Độn dị thú, cũng là bằng vào tốc độ ở cùng Linh Viên đối kháng.

“Thình thịch oành...”

Trên không bên trong, Linh Viên bằng vào cường hãn bản thể là càng đánh càng mạnh mẽ, mà kia phi hành Hỗn Độn dị thú, còn lại là bằng vào tốc độ ở vẫn đối kháng, chính là hơi chút đã rơi vào hạ phong mà thôi, Linh Viên nếu muốn làm gì nó cũng là rất không có khả năng.

“Thật mạnh Hỗn Độn dị thú.” Lang Lễ nhẹ nhàng nói, lúc này Lục Lăng, Thanh Đồng, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cũng đều là kinh ngạc không thôi, này Hỗn Độn dị thú thực lực, chính là còn hơn bọn hấn mạnh hơn không ít.

“Linh Viên, lui ra đi.” Nhạc Thành nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, đang nói hạ xuống xong, khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân đã muốn là xuất hiện ở Linh Viên bên người.

“Cạc cạc...” Kia phi hành Hỗn Độn dị thú chính rít gào hai cánh mang theo không gian thật lớn gió lốc cuộn tất cả lên.

“Cho ta lui ra đi.” Này đánh nhau đã muốn là khiến cho không ít dao động, Nhạc Thành không nghĩ đưa tới người khác, này Hỗn Độn dị thú trên người khả là có thêm tốc độ thần thông, đến lúc đó khó tránh khỏi mặt khác cường giả hội nghị cách, vẫn là chính mình sớm một chút bắt thật là tốt.

Trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân pháp lực bạo phun mà ra, một đạo chưởng ấn rồi đột nhiên ngưng tụ, mơ hồ gian, này phiên không gian, tựa hồ đều là bắt đầu run đứng lên, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Lục Lăng đám người liền tiếp linh hồn đều là hung hăng chiến run lên.

“Môn chủ thực lực tăng vọt không ít a.” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân thở dài, như thể thực lực, đã muốn là đủ để tể thân siêu cấp cường giả chi liệt.

Chưởng ấn tung bay, Nhạc Thành một đạo chưởng ấn hung hăng liền cùng kia phi hành Hỗn Độn dị thú va chạm ở tại cùng nhau.

“Vang âm âm...”

Không gian nháy mắt phá, cả không gian đột nhiên lúc này khắc run rẩy một chút, một mảnh to như vậy hư không nháy mắt lan tràn mở ra, mà kia khổng lồ phi hành Hỗn Độn dị thú thân hình trực tiếp đánh bay hơn mười vạn thước, quanh thân hơi thở cũng ảm đạm không ít.

“Lại đến.” Nhạc Thành thúc dục tốc độ thần thông, thân thể cao lớn bạo lực mà qua, Linh Viên vừa mới chính là tốc độ thượng không thể so với được với này phi hành Hỗn Độn dị thú, lúc này mới không thể thay vào đó phi hành Hỗn Độn dị thú.

“Sưu...” Nhạc Thành thân hình khổng lồ xuyên qua không gian, lại một đạo quyền ấn âm âm tạp lạc.

“Cạc cạc...” Kia phi hành Hỗn Độn dị thú rít gào dựng lên, thân thể cao lớn cấp tốc ổn định, hữu sí hung hăng va chạm hướng về phía Nhạc Thành.

“Bang bang...” Nhạc Thành một quyền trực tiếp không thể tưởng tượng nổi đã rơi vào phi hành Hỗn Độn dị thú hữu sí phía trên, một quyền lại đánh bay kia khổng lồ phi hành Hỗn Độn dị thú.

“Xuy xuy.” Một mảnh màu xanh lông chim rơi xuống, kia phi hành Hỗn Độn dị thú bị đau dưới kêu thảm một tiếng, đã muốn là bắt đầu trong mắt có câu ý nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, thân hình bắt đầu bạo lui.

“Lực phòng ngự thật đúng là không sai.” Nhạc Thành trong lòng giật mình, chính mình một quyền, dĩ nhiên là chỉ có thể đủ đánh rơi nó một phen lông chim mà thôi, này Hỗn Độn dị thú phòng ngự thật đúng là đáng sợ a, quá cường hãn.

“Cạc cạc...” Một tiếng mặc kim phá vân tiếng gầm giữ theo phi hành Hỗn Độn dị thú trong miệng khuếch tán, lập tức chỉ thấy này phi hành Hỗn Độn dị thú trên người, một cổ thê lương Hỗn Độn hơi thở khuếch tán.

Này cổ thê lương hơi thở từ từ bốc lên, cuối cùng bao vây tại đây phi hành Hỗn Độn dị thú thân thể phía trên, hai cánh rung lên, một đạo bàng bạc Hỗn Độn hào quang đó là phóng lên cao.

Đã ở không sai đồng thời thời điểm, này phi hành Hỗn Độn dị thú bản thể phía trên, kia khổng lồ hai cánh phía trên tràn ngập một mảnh hào quang, nhẹ nhàng rời điện lóe ra đồng thời, này đó rời điện liên tiếp khắp không gian hỗn độn bình thường khuếch tán mà đến.

“Cạc cạc...” Phi hành Hỗn Độn dị thú hai cánh một trận, kia vô số rời điện lóe ra khoảng cách liên tiếp không gian, theo hai cánh phía trên, bị bám một mảnh rậm rạp che Thiên Lôi điện quang trụ âm âm phá hủy không gian bạo lực hướng về phía Nhạc Thành mà đến.

Này phô thiên cái địa rời điện, bị bám một cổ hủy thiên diệt địa đáng sợ năng lượng, ở khủng bố như thế hơi thở dưới, Nhạc Thành trong lòng cũng là mạnh mẽ trầm xuống, đây chính là này phi hành Hỗn Độn dị thú bản thể thiên phú công kích chứ, này cường hãn uy lực, chỉ sợ là Linh Viên không đem hết toàn lực cũng vô pháp đối kháng xuống dưới, bình thường Tiên tôn trung kỳ tu vi giả gặp gỡ tuyệt đối là dữ nhiều lành ít.

“Đồ là có chút thực lực, có thể tại đây Hỗn Độn tử vực bên trong tu luyện tới loại tình trạng này cũng đúng là không đối.” Nhạc Thành hơi hơi nói, trong tay thủ ấn nháy mắt đánh ra, quanh thân hơi thở đại thịnh.

“Sinh mệnh giam cầm.”

“Phách Thiên Ấn.”

Nhạc Thành thật lớn thân hình lập tức lao thẳng tới mà lên, cường hãn hơi thở dưới, Lang Lễ, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân bọn người là kinh ngạc không thôi.

“Thình thịch oành...”

Tiền không khắp không gian đã muốn là hoàn toàn sụp đổ, không gian mất đi, mọi người nhất thời cảm giác được này vùng trời địa ảm đạm rồi xuống dưới, lập tức hư vô không gian đã muốn là bị cắn nuốt thành một cái tối đen trống rỗng, làm cho lòng người quý vô cùng.

Trống rỗng trong vòng, có vô số lôi điện lóe ra, lập tức biến mất không thấy, làm ánh sáng chiếu vào hư không thời điểm, phi hành Hỗn Độn dị thú kia thân thể cao lớn phía trên, màu xanh lông chim theo hư không phía trên trôi nổi không ít, hơi thở cũng là thâm nghi không ít.

“Tiếp theo đến đây đi.” Nhạc Thành đang nói hạ xuống xong, thân thể cao lớn cũng xuất hiện ở kia phi hành dị thú thân thể cao lớn phía trên, khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân còn hơn phi hành Hỗn Độn dị thú bản thể còn muốn lớn hơn thượng hai vạn thước, giờ phút này cũng hung hăng một quyền trực tiếp tạt lạc.

Quyền ấn vận vẹo khắp không gian, giống như Thiên Vồng bình thường đem phi hành Hỗn Độn dị thú kia khổng lồ thân thể day đưa được nghiền nát thực.

“Phanh...” Không Gian bạo phá, cường hãn lực đều trút xuống ở tại kia Hỗn Độn dị thú trên người, rồi đột nhiên trong lúc đó, này Hỗn Độn dị thú đó là một đạo máu tươi trực tiếp phun ra.

“Lại đến.” Nhạc Thành lại huy quyền mà lên, lão giả Hỗn Độn dị thú lực phòng ngự thật đúng là đủ khủng bố.

“Cạc cạc...”

Kia phi hành Hỗn Độn dị thú không ngừng rất đúng này xa trống không Linh Viên rít gào, theo trong ánh mắt, tựa hồ là ở khẩn cầu cái gì.

“Sư phụ, dù nó một mạng.” Linh Viên nhất thời nói.

Nhạc Thành trong tay pháp quyết vừa thu lại, một đạo màu xanh màn hào quang bao phủ ở tại trên không, nói : “Linh Viên, này nghiệt súc đang nói cái gì?”

“Cạc cạc...” Phi hành Hỗn Độn dị thú nhìn thấy Nhạc Thành đình chỉ công kích, nhất thời phủ phục ở tại Nhạc Thành trước người, không ngừng khải đầu, cạc cạc trầm thấp nói xong cái gì, chính là Nhạc Thành cũng không rõ nó đang nói cái gì, này Hỗn Độn dị thú linh trí tới hiện tại như cũ chưa khai, bất đồng nhân ngôn, sinh hoạt tại này Hỗn Độn tử vực trong vòng, cũng không có nhân giáo nó tu luyện, nó thực lực, hoàn toàn chính là nó thiên phú thực lực mà thôi.

“Sư phụ, nó nói cho người tha nó, hãn không phải cố ý mạo phạm, nguyện ý bái sư phụ vi sư, cầu người tha hãn.” Linh Viên tới tiền không nói, chỉ có Linh Viên biết hãn đang nói cái gì.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào kia phi hành Hỗn Độn dị thú, này nghiệt súc đồ vẫn là cử thông minh, biết đánh không lại liền cầu xin tha thứ.

Nhìn thấy này phi hành Hỗn Độn dị thú, Nhạc Thành vốn định đánh chết, được đến một cái Hỗn Độn dị thú nội đan cũng có thể là trọng bảo, này Hỗn Độn dị thú khả là có thêm tốc độ thần thông ở trên người, chính là này đánh chết cũng là có đó không đành lòng.

Hơi hơi do dự lúc sau, Nhạc Thành đối Linh Viên nói : “Linh Viên, người nói cho hãn, ta thu nó làm đồ đệ, làm cho hãn về sau tôn sư trọng đạo, bằng không, ta tùy thời đem hãn tiêu diệt.”

“Rống rống...” Linh Viên trầm thấp rít gào cùng này phi hành Hỗn Độn dị thú nói xong cái gì.

Lập tức chỉ thấy này khổng lồ phi hành Hỗn Độn dị thú đó là phủ phục ở giữa không trung đối này Nhạc Thành không ngừng phục lạy, tổng cộng là cử hạ, ánh mắt lộ ra tuyệt đối kính sợ thần sắc.

“Người sinh hoạt tại này Hỗn Độn tử vực trong vòng, linh ngộ tốc độ thần thông, cũng linh trí chưa khai, ta và người coi như là có thầy trò chi duyên, hôm nay ta liền giúp người mở này linh trí đi.” Nhạc Thành mỉm cười, trong tay pháp quyết đánh ra, một đạo thần quang rót vào tới này phi hành Hỗn Độn dị thú thái dương ấn đường trong vòng.

Chính là một lát, này phi hành Hỗn Độn dị thú quanh thân liền là có thêm lưu quang lóe ra, quanh thân Hỗn Độn hơi thở bắt đầu thu liễm.

“Xuy.” Một lát, chỉ thấy này Hồn Độn dị thú quanh thân một mảnh hào quang chợt lóe mà qua, cũng hóa thành một người mặc thanh bào lạnh lùng thanh niên, đôi mắt ưng câu mũi, quanh thân Hồn Độn hơi thở cũng tạm thời không thể hoàn toàn thu liễm.

“Đệ tử bái kiến sư phó.” Thanh bào nam tử lại hành lễ, vẻ mặt kính sợ không thôi.

“Tốt lắm, ta giúp ngươi mở linh trí, về sau cùng sư huynh của ngươi Linh Viên cùng một chỗ, sẽ gặp chậm rãi học được rất nhiều việc, về sau ngươi tự kêu là Thiên ưng đi.” Nhạc Thành đối này chính mình hiện tại người thứ hai đệ tử nói, này người thứ hai đệ tử lại là Hồn Độn dị thú thân thể, ra mời chính mình thật đúng là cùng Hồn Độn dị thú hữu duyên.

“Đa tạ sư phụ.” Thanh bào nam tử khải tiếng người ngôn, còn có chút mới lạ, trong mắt cũng rất là hưng phấn.

“Sư phụ, Thiên ưng vừa mới còn nói, phía trước có một chỗ địa phương, gần nhất có bảo vật, hẳn còn tưởng rằng chúng ta là tới thưởng bảo vật, cho nên mới đối với ta nhóm động thủ.” Linh Viên đối Nhạc Thành nói.

“Có bảo vật, cái gì bảo vật?” Nhạc Thành nhất thời hỏi, này Hồn Độn tử vực nội bảo vật, tự nhiên không phải là phạm vật.

“Sư phụ, ta cũng không biết vậy là cái gì, xuất hiện đã muốn đã lâu rồi.” Thiên ưng nói.

“Khoái mang ta đi” Nhạc Thành vội vàng nói, nhưng thật ra muốn gặp thức một chút bảo vật này mới được.

“Là sư phụ, bất quá nơi đó có chút xa.” Thiên ưng gật đầu, lập tức mang theo chúng đi phía trước không mà đi, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân nhìn thấy môn chủ lại thu một cái Hồn Độn dị thú làm đệ tử, cũng là âm thầm lấy làm kỳ, này Hồn Độn dị thú còn không có tu luyện thực lực liền lợi hại như thế, này yếu là có người chỉ điểm tu luyện, kia về sau thực lực có thể nghĩ.

Thiên ưng nói xa, Nhạc Thành mới biết được cái gì gọi là xa, ước chừng là phi hành năm ngày còn chưa tới, này năm ngày bên trong, Thiên ưng cũng quán quít lấy Linh Viên học không ít đồ vật này nọ, hai người đều là Hồn Độn dị thú, cũng là dễ dàng thân cận một ít.

Mà năm ngày bên trong, mọi người cũng là lại vận khí không tốt lắm gặp hai lần Hồn Độn gió lốc, bất quá có Nhạc Thành ở, cũng sẽ không phát sinh sự tình gì, mà Thiên ưng tại nơi Hồn Độn gió lốc bên trong, cũng không chút phật lòng, chán sí bay nhanh mà qua là tốt rồi.

Ngày thứ sáu, tiền không bên trong, Nhạc Thành lại cảm giác được kia một cỗ thần dị hơi thở, mơ hồ trong lúc đó, tiền không có đó khác thường.

“Sư phụ, phía trước là được, nơi đó mặt rất nguy hiểm, ta thử qua rất nhiều lần, đều không có biện pháp đi vào.” Thiên ưng đối Nhạc Thành nói.

“Vang âm âm...”

Không gian trong vòng, ngọt một mảnh rất nhỏ chấn động, lập tức một mảnh thần quang tràn ngập không gian mà qua, một cỗ thể lương mãi mãi hơi thở khuếch tán bao phủ ở không gian trong vòng, không gian bên trong, tất cả mọi người là cảm giác được một cỗ tuyệt đối áp chế, đến từ nguyên thần ở chỗ sâu trong áp chế.

Lập tức thần quang tiêu tán, này áp chế lực mới biến mất không thấy, mọi người cũng đều thần sắc ngưng trọng đứng lên, vừa mới này thần dị hơi thở quá cường hãn, áp chế đến mọi người nói có phủ phục trên mặt đất xúc động.

“Hảo cường hãn hơi thở, đó là...” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào hướng về phía viên không, xa xa không gian phía trên, lúc này cũng xuất hiện chín điểm sáng, nhìn kỹ, này chín điểm sáng, cũng chín không gian thông đạo, chín không gian thông đạo, đều cũng có hơn một ngàn thước lớn nhỏ, bên trong có mỏng manh quang mang lóe ra, vừa mới thần quang, chính là theo kia chín không gian thông đạo trong vòng tràn ngập mà ra.

“Sửu sửu sửu...”

Một mảnh tiếng xé gió hoa phá trường không tới, nháy mắt hạ xuống, mấy đạo thân ảnh nhất thời nhìn chăm chú hướng về phía tiền không, cường hãn thao Thiên Yêu khí khuếch tán mở ra, cả không gian cũng là run nhẹ nhẹ.

“Yêu tộc Đế Tuấn.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào người tới, trừ lai lịch Yêu tộc bên trong Yêu hoàng Đế Tuấn, yêu sư Côn Bằng, Minh Hà lão tổ ba người này ở ngoài, nhưng là không còn có người khác, kia Kim Trữ tiên tử cùng Kim Hoa đồng tử vẫn là ở Yêu tộc Đế Tuấn bên người.

“Định Thần bằng, Định Thần bằng liền ở bên trong.” Một đạo tiếng hét lớn mà đến, lập tức sổ đạo thiểm điện tới, thao Thiên ma khí cuộn cuộn, cũng kia Vu tộc Hình Thiên, còn có Cộng Công, Chúc Dung cùng Vu Huyết Ma, Ma Đạo liên minh trong vòng tứ đại Thiên chủ đám người.

“Hừ, Thiên Đình chính là ta Yêu tộc lúc trước xây dựng, lúc này đây Định Thần bằng xuất thế, định là ta Yêu tộc vật.” Nhìn thấy Vu tộc nhân, Yêu hoàng Đế Tuấn nhất thời hừ lạnh một tiếng nói.

“Trâng tráo, thực lực của ngươi đủ sao, ha ha.” Hình Thiên cười to, quanh thân ma khí ngập trời dựng lên.

“Tốt đến Định Thần bằng, vậy nhìn xem mọi người cơ duyên đi, A di đà phật.” Một mảnh phật quang đại thịnh trong lúc đó, Tây Phương Giáo bên trong hơn mười người xuất hiện ở trong đó, còn có kia mười chích thượng cổ ma thú đều là xuất hiện ở trong đó.

“Thiên ma, các ngươi thật đúng là cùng Tây Phương Giáo xen lẫn trong cùng nhau, chẳng lẽ các ngươi nghĩ đến Tây Phương Giáo thật là có thể bảo vệ các ngươi có thể nào?” Hình Thiên ánh mắt nhìn thẳng ở tại Tây Phương Giáo bên trong, kia một cái hắc bào trắng hán trên người, người này hơi thở âm đạm, chỉ trong mắt cũng ánh mắt như kinh, tản ra sắc bén hào quang.

“Hình Thiên, xem ra thực lực của ngươi thật đúng là tiến rất xa a, nghe nói ngươi tu luyện Bàn Cổ chân thân, chính là không biết tới cái tình trạng gì, có cơ hội, chúng ta nhưng thật ra có thể luận bàn một chút.” Kia hắc bào lão giả thần nhiên nói.

“Thiên ma thú.” Nhạc Thành nhân cơ hội nhìn nhiều người này liếc mắt một cái, nghe nói này Thiên ma thú thực lực cường hãn vô cùng, Thập đại thượng cổ ma thú bên trong, thực lực không thể nghi ngờ là cực mạnh, lúc trước chính là cùng Bàn Cổ đại thần giao thủ quá chính là nhân vật.

1308. Chương 1117: Trong Hư Không

Chương 1117: Trong hư không

“Hội có cơ hội.” Hình Thiên hừ lạnh một tiếng nói.

“Sưu sưu...” Cũng vào lúc này, không gian xung quanh bên trong, vô số cường hãn hơi thở phá không mà đến, cơ hồ là đồng thời tới.

“Xiển giáo, Tiết Giáo, Thiên Đình, Minh giới, Kỳ Lân bộ tộc, sư phụ sư mẫu.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào không gian xung quanh, khắp nơi cường giả rất cực thì toàn bộ chạy tới, cường hãn hơi thở bên trong, không gian xung quanh không gian sóng gợn tựa hồ là giống cuộn sóng bình thường nổi lên gợn sóng.

“Đều tới.” Nhạc Thành ánh mắt nhìn quét không gian xung quanh, sở hữu cường giả, cơ hồ là toàn bộ đều tới, trước hết tới Yêu tộc bên trong muốn Yêu hoàng Đế Tuấn, yêu sư Côn Bằng, Minh Hà lão tổ, còn có Kim Trữ tiên tử, Kim Hoa đồng tử này ngũ đại cường giả.

Vu tộc bên trong, có này Hình Thiên, Chúc Dung, Cộng Công, còn có Vu Huyết Ma, cùng kia Ma Đạo liên minh trong vòng bốn Thiên chủ.

Tây Phương Giáo nhân số nhiều nhất, Địa Tạng Vương, Văn Thù, Phổ Hiền, Từ Hàng Quan Âm, còn có tứ đại Kim Cương phật cùng năm phương phật, còn có mười siêu cấp cường giả Thiên ma thú, Địa ma thú, Kiết ma thú, Âm Ma thú, Viêm ma thú, Sân ma thú, Phong ma thú, Băng ma thú, Chiến ma thú, lượng ma thú, nhiều như vậy cường giả, cũng coi là người đông thế mạnh.

Minh giới bên trong, còn có kia Minh Tôn, Phong Đô đại đế, còn có Ngũ Phương Quỷ Đế bên trong còn lại bốn đại Quỷ Đế.

Thiên Đình bên trong vẫn là kia Dao Cơ Tiên Tử cùng thiên tề nhân thánh đại đế tư thiên chiêu thánh đại đế trung thiên sùng thánh đại đế an thiên huyền thánh đại đế kim thiên nguyên thánh đại đế, còn có tam đại Thiên chủ Bạch Hổ Giam Binh Thần Quân, Chu Tước Lăng Quang Thần Quân, Huyền Vũ Chấn Minh Thần Quân.

Xiển giáo bên trong, có kia La Tuyên, Quy Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Kim Quang Tiên, kim quang thánh mẫu, dài nhĩ định quang tiên cùng với một mạch tiên dư nguyên, cũng đều là ở Bất Chu Sơn ra mắt bảy người.

Về phần Kỳ Lân bộ tộc bên trong, Nhạc Thành cũng chứng kiến tám người, trừ bỏ Ngạo Không, Huyền Quý ở ngoài, còn có kia Kim Diễm trưởng lão, Anh Dực trưởng lão, mặt khác bốn, cũng là ở Thần Thú Sơn ra mắt bốn Yêu tôn trung kỳ tu vi cường giả, kia Phong Mị cũng chưa có tới.

Mà Xiển giáo bên trong, chính là Nghiễm Thành Tử, cha vợ Xích Tinh Tử hơn nữa Vân Trung Tử mười người, này thực lực cũng là không kém.

Nhạc Thành đánh giá chính mình này nhất phương đội hình bên trong, kia cũng chỉ có chính mình, sư phụ, sư mẫu, Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thanh Đế cùng với Thương Long Lão Tổ bảy người này, hơn nữa Linh Viên cùng Thiên ứng trong lời nói, kia cũng là chín người, tại đây đó thể lực bên trong, cũng là là lớp giữa thiên thượng, thực lực cực mạnh, trước mặt xem ra, chính là Tây Phương Giáo, tiếp theo chính là Vu tộc cùng Yêu tộc.

Này Vu tộc cùng Tây Phương Giáo thực lực, Nhạc Thành cũng là không dám khăng định, này Thiên ma thú thực lực, Nhạc Thành cũng không biết tới cái tình trạng gì, Hình Thiên tổ vu thực lực cũng cường hãn vô cùng, hai người này ai thực lực cường, kia thể nào nhất phương thể lực không thể nghi ngờ chính là cực mạnh.

“Nhạc Thành, ta đoán trắc ngươi hẳn là cũng tới, tiểu tử ngươi lại đột phá?” Thương Long Lão Tổ tới Nhạc Thành bên người, nhìn thấy Nhạc Thành, kinh ngạc nói, lúc này Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thanh Đế bốn người tới Nhạc Thành bên người.

“Nhạc Thành, có cái gì phát hiện không có, ” Hạo Thiên Đại Đế đối Nhạc Thành hỏi, mà lúc này mọi người, cũng là ở đánh giá Thiên ứng, thần sắc đều cũng có đó nghi hoặc cùng kinh ngạc, tựa hồ là theo Thiên ứng khí tức trên thân có thể nhìn ra chút gì đó đến.

“Thưa sư phụ, không có phát hiện, ta cũng vậy vừa mới mới đến.” Nhạc Thành nói, đã biết chính là mới vừa mới vừa đến, mọi người liền đều đến đây, ra mời phía trước không gian trong vòng chính là kia Định Thần bảng.

“Vang âm âm...”

Không gian chấn động, tiền không kia chín không gian thật lớn trong thông đạo, một mảnh thần quang lại khuếch tán, không sai đồng thời thời điểm, này thần quang bên trong một cỗ cường hãn hơi thở khuếch tán ở cả không gian trong vòng, mọi người thần sắc đại biến, nguyên thần ở chỗ sâu trong đối với này hơi thở cảm giác được thật sâu kiêng kỵ đứng lên.

“Định Thần bảng liền ở phía trước chín không gian thông đạo trong vòng.”

Mọi người nhìn chăm chú vào tiền không bên trong, kia cửu điều không gian thông đạo hợp thành một cái thật lớn không gian, diện tích liếc mắt một cái vọng không đến đâu, theo không gian kia trong vòng truyền tới hơi thở đến xem, tuyệt đối chính là Định Thần bảng ở trong đó.

“Đi vào.” Gần như là ở đồng thời, các thể lực lớn bên trong cường giả nhất thời thả người mà lên, toàn bộ nhắm phía tiền không.

“Thình thịch oành...”

Cũng đã ở nháy mắt, tiền không bên trong, cũng nháy mắt xuất hiện một đạo không gian cái chắn nhất thời ngăn cản tại mọi người trước người, mọi người va chạm mà lên, không gian run, một mảnh hư không lan tràn mà khai, cũng không thể đánh vỡ không gian kia cái chắn.

“Hừ, còn muốn ngăn cản ta có thể nào, cho ta phá.” Hình Thiên tổ vu hét lớn một tiếng, trong tay thần phủ phía trên, một đạo phủ mũi nhọn trực tiếp đánh xuống, phủ mũi nhọn bỏ ra không gian, hung hăng đã rơi vào không gian cái chắn phía trên.

Đồng trong lúc nhất thời, Tây Phương Giáo, Minh giới, Xiển giáo, Tiệt Giáo, Thiên Đình, Kỳ Lân bộ tộc trung cường giả, cũng là công kích lực hung hăng đã rơi vào không gian cái chắn phía trên.

“Vang âm âm...”

Không gian ở kịch liệt run rẩy, cuồng bạo lực xé bỏ khắp không gian lan tràn khai đi, chúng cường giả đồng thời một kích, kia bàng bạc lực có thể nghĩ, trừ bỏ kia thần quang không gian ở ngoài, lọt vào trong tầm mắt chỗ, sở có không gian nháy mắt liền hóa thành hư không.

Này không gian cái chắn cũng vô pháp thừa nhận này thật lớn bàng bạc lực lượng, âm âm trong lúc đó hóa thành mảnh nhỏ, chúng cường giả hóa thành lưu quang, lập tức bạo lực hướng về phía kia chín không gian thông đạo mà đi.

“Nhạc Thành, chúng ta đi nhanh lên, biệt chậm làm cho kia Định Thần bằng bị người đoạt.” Dao Trì Kim Mẫu thần niệm truyền âm ở Nhạc Thành trong tai vang lên, cũng vào lúc này Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, Trấn Nguyên Tử bọn người là tiến nhập không gian kia trong vòng.

“Cha, nương...” Thanh Đồng Lục Lăng hai người vừa mới mới nhìn thấy Ngạo Không cùng Huyền Quý hai người, còn không có nói thượng nói, cũng chúng người đã là hóa thành lưu quang đánh về phía kia chín không gian thông đạo trong vòng.

“Các người tiến vào Hạo Thiên Tháp trong vòng đi.” Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, ẩn đường trung một đạo thần quang hiện lên, Lang Lễ, Thanh Đồng, Lục Lăng, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân tứ người đã là bị Nhạc Thành thu vào Hạo Thiên Tháp trong vòng, mà Linh Viên, Thiên ưng hai người, Nhạc Thành còn lại là tiếp tục giữ ở bên người, hai người này thực lực, cũng có thể đủ là miễn cưỡng đúc kết đến loại này đại chiến bên trong đến đây.

“Sưu...” Nhạc Thành lập tức đi theo ở tại Trấn Nguyên Tử đám người phía sau, Linh Viên cùng Thiên ưng liền đi theo ở tại Nhạc Thành bên người.

Ở này nháy mắt bên trong, Nhạc Thành thấy được Tây Phương Giáo bên trong người đã là tiến vào tới người thứ ba không gian thông đạo, Minh giới bên trong nhân tiến nhập người không gian thông đạo, mà Kỳ Lân tộc Ngạo Không đám người cũng tiến nhập đệ tứ không gian thông đạo.

Tùy theo trong phút chốc, Thiên Đình, Vu tộc, Yêu tộc, Xiển giáo, Tiệt Giáo bên trong nhân, cũng tiến nhập thứ nhất, đệ nhị, thứ bảy, thứ tám, người không gian thông đạo.

“Chúng ta đi vào.” Trấn Nguyên Tử tốc độ nhanh nhất, lập tức tiến nhập thứ chín cái không gian thông đạo nội, Nhạc Thành đi theo tiến vào trong đó, trong mắt tầm mắt đại lượng, một cổ không gian dòng khí gào thét trong đó.

Này không gian thông đạo trong vòng, bạch sắc quang mũi nhọn mắt, không gian thông đạo trong vòng, uốn lượn khúc chiết, cũng không biết dài bao nhiêu.

“Tất cả mọi người cẩn thận một chút, nói không chừng sẽ có nguy hiểm xuất hiện.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao nói.

Nhạc Thành thần niệm rình bốn phía, không gian thông đạo trong vòng cũng là chỉ có này hơn một ngàn thước khoan, thần niệm rình cũng vô pháp phát hiện đến cuối, không biết dài bao nhiêu, một cổ thần dị hơi thở như có như không tràn ngập ở tại trong đó.

“Chúng ta có thể hay không đi nhằm không gian thông đạo.” Thanh Đế nói với mọi người đạo.

“Khắp nơi thế lực đều là một người một cái không gian thông đạo, nếu đi nhằm, chúng ta cũng chỉ có thể đủ sức tự nhận không hay ho, có thể đạt được hay không bên người, trừ bỏ thực lực ở ngoài, cũng phải nhìn chúng ta cơ duyên.” Trấn Nguyên Tử nói.

“Cho dù ai chiếm được Định Thần bằng, ta xem muốn đi ra đi này Hỗn Độn tử vực trong vòng cũng là không chuyện dễ dàng, chúng ta tới thời điểm, hẳn là cũng chú ý tới, Hỗn Độn tử vực ở ngoài, chính là ẩn tàng rồi không ít cường hãn hơi thở, không biết là thế nào nhất phương thế lực nhân?” Thương Long Lão Tổ nói.

“Này không được biết rồi, người che dấu cường giả hẳn là còn không thiếu, thực lực cũng không nhược, mặc kệ thế nào, chúng ta vẫn là trước được đến kia Định Thần bằng nói sau.” Dao Trì Kim Mẫu nói xong, lập tức lại nói: “Nhạc Thành, người nếu được đến kia Định Thần bằng, trước tiên muốn lấy máu nhận chủ, nếu không thể nhận chủ, ở lập tức giao cho chúng ta.

“Ta đã biết sư mẫu.” Nhạc Thành đáp, này Định Thần bằng chuyện tình Nhạc Thành nghe nói cũng không thiếu, Định Thần bằng xuất thế, người có duyên được chi, cái này muốn xem cơ duyên, không có cơ duyên, chiếm được Định Thần bằng cũng không hữu dụng, cũng vô pháp thúc dục, chỉ nếu chính mình không thể thúc dục Định Thần bằng, cũng có thể chính mình đoạt tới tay trung, tổng còn hơn dừng ở chính mình đứng đích tay trung muốn tốt hơn nhiều.

“Xuy xuy... . .” Cũng không biết không gian thông đạo trong vòng phi hành rất xa, tiền không trong vòng, ngọt một đạo không gian sóng gợn lắc lư, lập tức mọi người thân ảnh xuất hiện ở một chỗ xa lạ không gian hư không trong vòng.

Mà vừa mới mọi người vẫn là ở thật cẩn thận đề phòng không gian thông đạo trong vòng cũng cũng không có phát sinh nguy hiểm gì.

Đánh giá này hư không, không gian phía trên, có một mảnh cuộn cuộn tinh thần, không gian cũng mở mang vô cùng, không có gì linh khí, này hoàn toàn chính là một mảnh tĩnh mịch.

“Kia thần dị hơi thở, ngay tại tiền không.” Nhạc Thành thần niệm cảm giác được, tiền không phía trên, tựa hồ chính là có này kia thần dị hơi thở ở bên trong, này hơi thở đúng là kia sở hữu cường giả đều là cảm giác được tìm đập nhanh hơi thở.

“Định Thần bằng ở chỗ này, chúng ta tìm.” Dao Trì Kim Mẫu sắc mặt vui vẻ, không gian trong vòng hơi thở, hẳn là chính là Định Thần bằng thượng hơi thở.

“Hẳn là ở này hư không trong vòng, chúng ta mau tìm đến, phỏng chừng những người khác cũng sắp đến rồi.” Trần Nguyên Tử nói.

“Xuy xuy...” Chính là Trần Nguyên Tử lời còn chưa nói hết, không gian trong vòng một mảnh không gian sóng gợn lắc lư, cũng kia Thiên Đình Dao Cơ Tiên Tử chờ người tới không gian trong vòng.

“Xuy xuy...” Cơ hồ là trước sau trong nháy mắt, mặt khác bảy đạo không gian sóng gợn lắc lư mà đến, sở hữu cường giả đều xuất hiện ở này một mảnh hư không trong vòng, cửu điều không gian toàn bộ mê hoặc đều là này đồng một chỗ.

1309. Chương 1118: Định Thần Bằng Xuất Hiện

Chương 1118: Định Thần bằng xuất hiện

“Là Định Thần bằng, mau tìm.” Sở hữu cường giả đến liễu không gian trong vòng, cũng cảm giác được này một cỗ thần dị hơi thở, thần niệm rình, sôi nổi tìm kiếm Định Thần bằng.

Hư không trong vòng, chúng cường giả thần niệm rình, cả không gian hơi thở cũng trở nên cuồng bạo đứng lên, mọi người hóa thành lưu quang bốn phía, khoảng cách tìm kiếm hướng về phía tiền không.

“Rốt cuộc ở nơi nào.” Nhạc Thành rình không gian xung quanh, không gian trong vòng, kia nhất cỗ hơi thở tựa hồ cũng không xa.

“Giống như ở phía trước.”

Nhạc Thành thân ảnh cấp tốc xẹt qua tiền không, phía trước có kia một cỗ thần dị hơi thở nồng đậm, không dám chần chờ, Nhạc Thành cấp tốc nhảy lên không mà đi, trong tay pháp quyết biến hóa, một đạo dấu

móng tay vụn vẹo không gian chộp tới một mảnh hư không, không gian kia trong vòng, Nhạc Thành cảm giác được kia hơi thở dao động chính ở nơi nào, này truyền ra.

“Xuy...” Cũng vào lúc này, nhất đạo thân ảnh nháy mắt tới, cũng đánh về phía tiền không.

“Tiểu tử, đó là ta, tránh ra cho ta.” Người tới một đạo khe khẽ, trong tay mang theo một đạo chuông ẩn ném đi một mảnh không gian mảnh nhỏ bao phủ Nhạc Thành mà đi, đúng là Thiên Đình Dao Cơ Tiên Tử.

“Người vẫn là cắt ngay cho ta đi.”

“Rống...” Linh Viên một đạo rít gào, khổng lồ bản thể, Hỗn Nguyên Chân Thân, bát trảo Long văn hoàng bào cũng đồng thời bố trí trong người, mang theo, trong tay một quyền mang theo một mảnh tiếng sấm nổ mạnh, cường hân khí kinh phá hủy một mảnh không gian hung hăng va chạm hướng về phía kia Dao Cơ Tiên Tử mà đi.

“Thình thịch oành...”

Không gian rồi đột nhiên sụp đổ, hư không da nẻ, Linh Viên thân hình thực bị đẩy lui mấy vạn thước, mà Dao Cơ Tiên Tử thân hình cũng lao đảo lui ra phía sau.

“Cạc cạc...” Thiên ưng vào lúc này nhìn thấy có người đánh lên sư phụ, khổng lồ Hỗn Độn dị thú bản thể hiển lộ, lập tức lao thẳng tới mà lên, khổng lồ bản thể phía trên, lợi trảo như câu, trực tiếp bức xé vụn vẹo một mảnh không gian bao phủ hướng về phía kia Dao Cơ Tiên Tử mà đi.

Nhìn thấy Thiên ưng bản thể, kia Dao Cơ Tiên Tử cũng là nhện không được kinh ngạc, thân thể mềm mại rồi đột nhiên cấp tốc bạo lui, trong tay bảo kiếm kéo, xấn một mảnh phô thiên cái địa kiếm quang bao phủ mà lên.

“Thở phì phò thở phì phò...” Bóng kiếm phô thiên cái địa bình thường, cắt qua tầng tầng không gian, lập tức cùng Thiên ưng vụn vẹo không gian dây dưa ở tại cùng nhau, cả to như vậy không gian khoảng cách hóa thành một mảnh tro tàn.

Mà vào lúc này thời điểm, có Linh Viên cùng Thiên ưng ở sau người, Nhạc Thành cũng không để ý gì tới hội kia Dao Cơ Tiên Tử, cảm giác tiền không kia nồng đậm hơi thở, trong tay dấu móng tay trực tiếp vụn vẹo phá kia một mảnh không gian.

“Vang ầm ầm.” Nhất thời hư không phía trên, hư không nứt toác, một cỗ trần không gian mảnh nhỏ khuếch tán mà khai, vang ầm ầm nổ, tại đây trong thiên địa vang vọng.

Khổng lồ một mảnh không gian, trực tiếp là ở Nhạc Thành một chuông này dưới, hóa thành một mảnh mấy ngàn vạn thước đại vực sâu không gian, này vực sâu không gian, giống như là đứng ở tuyệt lĩnh phía trên nhìn chăm chú vào hạ trống không vách núi đen bình thường sâu không thấy đáy, mà ở kia vực sâu không gian bên trong, đột nhiên có xoát xoát lưu động thanh âm của vang lên, Ngay sau đó, một mảnh thần quang theo kia vực sâu không gian bên trong trào ra, trong chớp mắt, thần quang bao phủ tràn ngập ở tại khắp hư không phía trên.

Thần quang bao phủ không gian, không gian ánh sáng giống như đều là ở một chỗ trở nên chói mắt xuống dưới, ngập trời bàn hơi thở, theo thần quang bên trong tràn ngập mà khai, nhộn nhạo tại đây phiến trong hư không, cả hư không, đều là ở tinh vi run rẩy.

Không sai đồng thời, sở hữu ở bốn phía tìm kiếm Định Thần bằng cường giả cũng cảm giác được này thật lớn động tĩnh, thân ảnh cơ hồ là cấp tốc liên bạo lực hướng về phía này vực sâu không gian mà đến.

Sở hữu cường giả trước tiên đã rơi vào thật lớn vực sâu phía trước, kinh ngạc nhìn chăm chú vào vực sâu không gian trong vòng, chỉ thấy này vực sâu không gian trong vòng, lúc này rậm rạp xuất hiện vô số đạo màu vàng thần quang.

Thần quang chói mắt loá mắt, chỉ lấy mọi người tu vi, tự nhiên là có thể nhìn ra, này thần quang trong vòng, bao vây lấy chính là một khối màu vàng bàn tay lớn nhỏ ngọc giản.

Này rậm rạp thần quang trong vòng, bao vây đều là giống nhau như đúc màu vàng ngọc giản, chỉ sợ là có thêm hàng tỉ đồng đúc, mỗi một cái màu vàng ngọc giản phía trên, hơi thở đều là giống nhau như đúc.

“Như thế nào hội có nhiều như vậy.”

Sở hữu cường giả đều là kinh ngạc đứng lên, nhiều như vậy màu vàng ngọc giản, hẳn là chỉ có một khối màu vàng ngọc giản mới là chân chính Định Thần bảng, cái khác đều là giả, yếu theo này nhiều như vậy màu vàng ngọc giản trong vòng tìm ra thật sự đến, tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng tình.

Nhạc Thành lúc này cũng thần sắc kinh ngạc nhìn chăm chú vào vực sâu trong vòng kia vô số màu vàng ngọc giản, hơi thở giống nhau như đúc, phải tìm được thật sự, tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng tình.

“Động thủ, toàn bộ lấy đi!” Tây Phương Giáo bên trong, Địa Tạng Vương hét lớn một tiếng, Tây Phương Giáo bên trong, nhất thời sở hữu cường giả lao thẳng tới mà lên, tứ đại Kim Cương phật, năm phương phật, Từ Hàng Quan Âm, Văn Thù, Phổ Hiền, Địa Tạng Vương trực tiếp bạo lực hướng về phía vực sâu không gian mà đi.

“Mau ra tay.” Chứng kiến Tây Phương Giáo dẫn đầu hành động, Nghiễm Thành Tử, Diễm Trung Tiên La Tuyên, còn có trúc trắc nhóm có thể, ma tôn, Hình Thiên, Đế Tuấn đám người cũng là đột nhiên hét lớn, nhất thời, phía sau sở hữu cường giả, vô số đạo yêu khí, ma khí, tiên khí cột sáng bạo bắn mà ra, phô thiên cái địa đối với kia vực sâu không gian mà đi.

“Ha ha, thượng cổ Thiên ma đại trận.” Ai cũng không có đoán trước đến, ngay tại vực sâu không gian ở ngoài, truyền ra một đạo quát chói tai tiếng động, chỉ thấy kia Tây Phương Giáo đội hình bên trong, cao ngất bên trong, cũng kia Thiên ma thú chờ mười người pháp quyết thúc dục, nhất thời, vực sâu không gian ở ngoài, tràn ngập vô số thao Thiên ma khí.

Này thao Thiên ma khí bên trong tùy theo lực ra từng đạo ma khí râu, cuối cùng cho nhau đan chéo, trong nháy mắt, đó là hóa thành một đạo thiên la địa võng bình thường, đem cả vực sâu không gian bao vây ở bên trong, ngăn cản tại mọi người trước người.

“Tây Phương Giáo còn muốn độc chiếm có thể nào, tránh ra cho ta.” Hình Thiên tổ vu rít gào dựng lên, chúng nhiều cường giả cũng là hét to liên tục.

“Bang bang phanh...”

Cuộn cuộn pháp lực ngưng tụ thành cường hãn lực công kích, cuộn cuộn không ngừng ném bom tại nơi ma khí râu đan vào mà thành lưới lớn phía trên, ma khí nháy mắt ảm đạm, chúng nhiều cường giả một kích, cơ hồ là trong tam giới siêu cấp cường giả đều đến đông đủ.

Đại trận ảm đạm, cũng lập tức khôi phục bình thường, đó là một siêu cấp cường giả bố trí mà thành thượng cổ Thiên ma đại trận, dĩ nhiên là cường hãn như vậy, tuyệt đối là khủng bố tới cực điểm.

“Cùng nhau phá trận, không thể làm cho Tây Phương Giáo thực hiện được.” Nghiễm Thành Tử hét lớn một tiếng, trong tay Phiến Thiên Ấn đã muốn là xoay quanh ở tại trước người, này nếu Tây Phương Giáo chiếm được Định Thần bảng, đến lúc đó liền phiền toái lớn, mà cũng chỉ yếu một lát, kia thiết giả màu vàng ngọc giản, thậm chí bị Tây Phương Giáo thu vào trong túi.

Mà lúc này, Nhạc Thành, Linh Viên, Thiên ứng, Dao Cơ Tiên Tử bốn người cũng cũng không có lâm vào đại trận trong vòng, bốn người trước hết đuổi tới, vẫn là Nhạc Thành mở ra này một mảnh vực sâu không gian, đã sớm là kích động tiến lên này vực sâu không gian trong vòng.

Nhìn chăm chú vào trên không biến cố, Nhạc Thành mày cũng hơi hơi vừa nhíu, Tây Phương Giáo thật đúng là ngoan độc a, trực tiếp là muốn vây khốn sở hữu cường giả, chỉ cần vây khốn một lát, này hàng tỉ màu vàng ngọc giản liền gặp toàn bộ bị Tây Phương Giáo được đến.

“Xuy xuy...”

Nhạc Thành thần niệm truyền âm, làm cho Linh Viên, Thiên ứng cấp tốc thu hồi màu vàng ngọc giản, tình nguyện bỏ qua cũng không muốn thả quá, Nhạc Thành lúc này cũng trong tay pháp quyết thúc dục, một mảnh thanh mang khuếch tán mà ra, nhất thời trăm vạn màu vàng ngọc giản toàn bộ thu vào trong đó.

“Đáng chết, sao lại thế này.” Nhưng vào lúc này, Nhạc Thành cũng kinh ngạc đứng lên, chính mình lấy đi này đó màu vàng ngọc giản sau, không gian trong vòng lại xuất hiện giống nhau như đúc màu vàng ngọc giản, chính mình pháp lực bao vây kia màu vàng ngọc giản đã muốn là khoảng cách biến mất không thấy.

“Tiểu tử, buông đi.”

Một mảnh phật quang đại thịnh bên trong, Phổ Hiền cũng nháy mắt công kích hướng về phía Nhạc Thành mà đến, mà Địa Tạng Vương lại là công kích hướng về phía Dao Cơ Tiên Tử mà đi, tứ đại Kim Cương phật vây công còn lại là Linh Viên cùng Thiên ứng, chỉ có Văn Thù, Từ Hàng Quan Âm cùng năm phương phật cũng lao thẳng tới này màu vàng ngọc giản mà đi, tính toán lấy đi kia sở hữu màu vàng ngọc giản.

“Địa Tạng Vương, các ngươi Tây Phương Giáo có ý tứ gì, không phải nói tốt lắm liên thủ sao?” Dao Cơ Tiên Tử sắc mặt trầm xuống quát to.

“A di đà phật, chúng ta nói chuyện tốt chính là liên thủ đối kháng thế lực khác mà thôi, cũng không phải là liên thủ tranh đoạt Định Thần bảng.” Địa Tạng Vương khẩu tuyên a-di-đà phật, trong tay pháp quyết đánh ra, Như Ý Châu trực tiếp là nhưng hướng về phía Dao Cơ Tiên Tử.

“Đồ khốn, các ngươi Tây Phương Giáo rất không nói chữ tín.” Dao Cơ Tiên Tử quát cả giận nói, trong tay bảo kiếm cũng chỉ có thể đủ là đối kháng hướng về phía Địa Tạng Vương mà đi.

“Tiểu tử, chúng ta rốt cục lại gặp mặt, Định Thần bảng không phải ngươi có thể chiếm được, tránh ra đi.” Phổ Hiền xuất hiện ở Nhạc Thành trước người trên không, trong tay pháp quyết thúc dục, một đạo ngập trời phật quang bùng nổ mà khai, vô cùng pháp lực theo này trong cơ thể trào ra, chưởng ấn phía trên phật quang rạng rỡ, phá hủy không gian âm âm bao phủ hướng về phía Nhạc Thành mà đến.

“Ta có thể đánh chết ngươi một lần, có thể đủ đánh chết ngươi lần thứ hai.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, thân hình chợt lóe, đó là nhanh như tia chớp lướt qua không gian, trong tay trực tiếp Phách Thiên Ấn hung hăng đánh xuống.

“Thình thịch oành...”

Không gian chấn động, bàng bạc cự lực kích tán, Phổ Hiền thân hình trực tiếp là đánh bay thượng vạn thước, thần sắc kinh hãi nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, Nhạc Thành thực lực, ra ngoài hắn đoán trước.

Nhạc Thành thân thể cao lớn lúc này hơi hơi lui ra phía sau, Phổ Hiền thực lực, Nhạc Thành đã muốn là cũng không có quá nhiều đặt ở trong lòng, đối phó này Phổ Hiền, bây giờ còn không phải thời điểm, vẫn là trước tìm được kia Định Thần bảng chỉ cần.

“Nhất định có thể tìm được, kia thật sự Định Thần bảng nhất định sẽ có chỗ bất đồng.” Nhạc Thành thần niệm bao phủ ở tại không gian xung quanh, cẩn thận tìm kiếm, Định Thần bảng, tuyệt đối là không thể đã rơi vào Tây Phương Giáo đích tay trung.

“Thình thịch oành...”

Trên không bên trong, sở hữu cường giả gầm lên liên tục điên cuồng thổi quét hướng về phía kia thượng cổ Thiên ma đại trận mà đi.

Hình Thiên tổ vu hóa thành khổng lồ tổ vu chân thân, trong tay can thích thần phủ thúc dục, tu mang theo một mảnh cuồng bạo lực nổ tới.

Yêu hoàng Đế Tuần khôi phục khổng lồ Kim Ô bản thể, một mảnh nóng cháy ngọn lửa ngưng tụ thành một cái khổng lồ quả cầu lửa, hung hăng cuộn tất cả lên.

Ngạo Không, Huyền Quý đám người, cũng hóa thành khổng lồ bản thể âm âm va chạm mà lên, cả thiên địa không gian đều đang run rẩy đứng lên.

Nghiêm Thành Tử thúc dục Phiến Thiên Ấn, Diêm Trung Tiên La Tuyên cũng thúc dục Vạn Nha Hồ, còn có Minh Tôn, Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu đám người cũng toàn lực thúc dục công kích cuộn tất cả lên.

Không gian liên tục sụp đổ không ngừng, khắp không gian âm âm mật diệt, này như thể cường hãn lực lượng, cả hư không phía trên, vô số thật lớn tối đen cái khe lan tràn hướng về phía phương xa, hư không phía trên, tinh thần thoát phá.

1310. Chương 1119: Lấy Máu Nhận Chủ.

Chương 1119: Lấy máu nhận chủ.

“Thình thịch oành...”

Kia thượng cổ Thiên ma đại trận trong một nhiều cường giả đích thực vây công dưới, cũng hoàn toàn thoát phá sụp đổ, là kia Thập đại thượng cổ ma thú cường giả thân hình cũng lao đảo lui ra phía sau.

“Sưu sưu...”

Sở hữu cường giả trước tiên, đều là lao thẳng tới kia vực sâu không gian mà đi, một đám trong tay pháp quyết thúc dục, bắt đầu thu thập kia sở hữu màu vàng ngọc giản, không thể phân rõ sở thiết giả, kia cũng chỉ có toàn bộ lấy đi.

“Sao lại thế này, tại sao có thể như vậy?”

Lúc này, Tây Phương Giáo bên trong Văn Thủ, Từ Hàng Quan Âm, năm phương phạt đám người cũng là đã phát hiện này màu vàng ngọc giản bọn hắn căn bản là không thể thu vào trong tay, vừa mới lấy đi, liền gặp lại xuất hiện.

“Tại sao có thể như vậy, giống nhau như đúc, không có khả năng, nhất định sẽ có chỗ đặc biệt.” Nhạc Thành thần niệm rình, như thế nào rình cũng vô pháp tìm ra thật sự Định Thần bằng đi ra.

“Này không gian sóng gợn, hình như là có điều không giống với, này sở hữu màu vàng ngọc giản, đều cũng có ý vô tình quay chung quanh nó bên người, sở hữu ngọc giản phía trên hơi thở, cũng là theo này ngọc giản phía trên tràn ngập.” Ngột, Nhạc Thành khóe mắt dư quang trong lúc vô ý thấy được tiền không một khối ngọc giản, này ngọc giản chung quanh không gian sóng gợn yếu khoan thượng một ít, kia thần nhiên thần quang cũng là có đó không đồng dạng như vậy cảm giác.

Thần niệm tập trung ở tại này ngọc giản phía trên thời điểm, Nhạc Thành phát hiện lòng mình tạng đều là theo ngọc giản chung quanh không gian sóng gợn ở lắc lư nhảy lên đứng lên, kia cường hãn hơi thở cũng là đã xảy ra biến hóa, này hơi thở, tựa hồ là ở đối với chính mình thu hút.

“Là nó, đây là Định Thần bằng.” Nhạc Thành lộ ra mỉm cười, thần niệm đã muốn là tập trung tới kia ngọc giản phía trên.

“Nhất định phải được đến.” Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, thân ảnh bạo lực mà ra, lao thẳng tới kia ngọc giản chỗ phương hướng mà đi.

“Tiểu tử, ta đồ muốn nhìn, thực lực của ngươi đến đến tới cùng là tới kia từng bước.” Phổ Hiền lúc này đánh về phía Nhạc Thành mà đi, quanh thân phát quang phổ thiên cái địa bạo phun mà ra, một đạo bàng bạc lực lượng chưởng ấn hội áp xuống.

“Đáng chết.” Nhạc Thành thầm mắng một tiếng, bản không nghĩ hiểu này Phổ Hiền, chỉ này Phổ Hiền cũng chắn tiền không kia chân chính Định Thần bằng phía trước, cười lạnh một tiếng, trong tay thúc dục tam vị chân hỏa tự trong cơ thể giống như gió lốc bình thường thổi quét mà ra, hóa thành một đạo ngọn lửa cự chưởng, ngạnh sanh sanh đích đem Phổ Hiền công kích cấp tiếp xuống dưới, tam vị chân hỏa gào thét thổi quét, nháy mắt đem phạt quang chưởng ấn cắn nuốt sạch sẽ.

Nhạc Thành lúc này cũng không tưởng hiểu này Phổ Hiền, khoảng cách thi triển liễu không gian thần thông, không gian xuyên qua lao thẳng tới hướng thần niệm tập trung ngọc giản mà đi.

“Phương diện này rất quý dị, tại sao có thể như vậy?”

Hình Thiên, Đế Tuấn, Côn Bằng chờ cường giả lúc này cũng đã phát hiện này đó ngọc giản quý dị chỗ, thần sắc đều tự trầm xuống.

“Chiếu yêu giám.” Xa không bên trong, Vân Trung Tử trong tay thúc dục pháp bảo chiếu yêu giám, mạn Thiên thần quang nhất thời khuếch tán không gian, thần quang bao phủ ở tại khắp màu vàng ngọc giản phía trên.

“Động hư phiên.” Dao Cơ Tiên Tử trong tay lúc này cũng tế nổi lên một mảnh màu xanh phiên kỳ, màu xanh thần quang nhất thời bao phủ trong đó.

“Hà Thư Lạc Đồ.” Yêu hoàng Đế Tuấn trong tay Hà Thư Lạc Đồ như vậy pháp bảo cũng là thúc dục mà ra, lập tức này hóa thành bằng bạc thần quang bao phủ ở tại cả không gian phía trên.

“Bàn Cổ chân thân.” Hình Thiên tổ vu hét lớn một tiếng, khổng lồ vô cùng ngập trời thân hình rồi đột nhiên lảng không mà đứng, mắt phân nhật nguyệt, một mảnh Âm Dương thần quang nhất thời bao phủ ở liễu không gian phía trên.

Các thế lực lớn bên trong, đều cũng có các loại thủ đoạn nhất thời rình ở tại sở hữu màu vàng ngọc giản phía trên, kia một vụn màu vàng ngọc giản ở này thần quang bao phủ dưới, sôi nổi hóa thành hư vô tiêu tán.

“Này nhất định chính là thật sự, thu.” Nhạc Thành thi triển không gian xuyên qua, phá vỡ không gian trực tiếp xuất hiện ở thần niệm tập trung ngọc giản bên người, trong tay pháp quyết đánh ra, một mảnh thanh mang bao vây ở tại ngọc giản phía trên.

“Xuy xuy...” Cũng vào lúc này, mấy đạo thần tòi tán một vụn ngọc giản, cuối cùng bao phủ ở tại Nhạc Thành trên người, sở hữu màu vàng ngọc giản biến mất không thấy, cả không gian chỉ có Nhạc Thành đích tay trung kia màu vàng ngọc giản hoàn hảo vô khuyết.

Theo Nhạc Thành nắm lấy kia màu vàng ngọc giản, kia màu vàng ngọc giản phía trên rồi đột nhiên cũng thần quang khuếch tán mà ra, kia thần dị cường hãn hơi thở từ giữa khuếch tán, hơi thở làm cho sở hữu cường giả cảm giác được tim đập nhanh.

“Định Thần bảng, đây là Định Thần bảng.”

Sở hữu cường giả ánh mắt nhìn chăm chú vào tới Nhạc Thành đích tay trung, kia màu vàng ngọc giản, đúng là kia Định Thần bảng, này hơi thở tuyệt đối sẽ không sai, có thể làm cho ở đây cường giả cảm giác được tim đập nhanh vật, tuyệt đối không phải bình thường bình thường vật.

Cảm giác sở hữu cường giả đem ánh mắt nhìn thẳng ở tại trên người của mình, Nhạc Thành cũng là vẻ mặt trầm xuống, ánh mắt mọi người, đều là thẳng ngoắc ngoắc chăm chú vào trên người của mình, chính mình hơi có dị động, lúc này sợ là sẽ phải chịu sở hữu cường giả liên thủ công kích.

“Tiểu tử, Định Thần bảng giao cho ta Tây Phương Giáo, ta Tây Phương Giáo cùng của ngươi ân oán xóa bỏ, ngươi có thể đề ra cái gì yêu cầu, ta Tây Phương Giáo nhất định giúp ngươi bàn đến.” Từ Hàng Quan Âm nhất thời đối Nhạc Thành nói.

“Định Thần bảng giao cho ta Vu tộc, yêu cầu của ngươi, ta Hình Thiên giống nhau thỏa mãn, nếu không trong lời nói, cho dù ngươi được đến Định Thần bảng, ngươi cũng vô pháp đi ra này hư không.” Hình Thiên tổ vu nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nói.

“Nhạc Thành, Định Thần bảng giao cho ta Thiên Đình, ngươi cùng Thiên Đình ân oán, ta cam đoan xóa bỏ, Hồng nhi cùng ngươi cũng sẽ không gặp đến ngăn trở, yêu cầu của ngươi, chúng ta cũng có thể đủ làm được.” Dao Cơ Tiên Tử sắc mặt run rẩy đối Nhạc Thành nói, trong mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chăm chú ở tại Nhạc Thành đích tay trung kia màu vàng ngọc giản phía trên.

“Định Thần bảng giao cho ta Yêu tộc, điều kiện của ngươi, ta Yêu tộc tuyệt đối làm được, nếu không trong lời nói, ta cả Yêu tộc cường giả cũng sẽ không cho ngươi đi ra này phiền hư không.” Yêu hoàng Đế Tuấn nhìn chăm chú ở tại Nhạc Thành trên người.

“Nhạc Thành, này Định Thần bảng giao cho ta, Minh giới chi môn ta cũng tặng cho ngươi, ngươi Hạo Thiên môn về sau nắm trong tay Viêm Thiên cũng không có vấn đề.” Minh Tôn cũng là nhìn chăm chú ở tại Nhạc Thành trên người.

Mà lúc này, Xiển giáo, Tiệt Giáo, Kỳ Lân bộ tộc bên trong nhân nhưng thật ra không nói gì, chính là ánh mắt rình ở tại toàn trường.

“Nhạc Thành người còn chần chờ cái gì, còn không lấy máu nhận chủ.” Hạo Thiên Đại Đế thần niệm truyền âm trước tiên tới Nhạc Thành trong tay.

“Xuy xuy...” Không gian thần thông thân ảnh bạo lực trở ra, Nhạc Thành đồng thời pháp quyết đánh ra, tay phải chỉ trung, đầu ngón tay phía trên, số giọt máu huyết hoạt hướng về phía tay trái bên trong màu vàng ngọc giản.

“Tiểu tử, dừng tay.”

Từ Hàng Quan Âm, Văn Thù, Phổ Hiền, Địa Tạng Vương, Hình Thiên, Đế Tuấn, Minh Tôn, Dao Cơ Tiên Tử, Chúc Dung, yêu sư Côn Bằng, Minh Hà lão tổ, còn có kia mười Tây Phương Giáo đội hình bên trong cự ma đám người cũng nháy mắt đánh về phía Nhạc Thành mà đi, nếu Nhạc Thành lấy máu nhận chủ, này Định Thần bằng bọn hắn chiếm được cũng không hữu dụng, nhất định phải ngăn cản đối phương lấy máu nhận chủ.

“Liều mạng.” Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thanh Đế, Thương Long Lão Tổ, Hạo Thiên Đại Đế, Dao Trì Kim Mẫu đám người đã sớm là làm tốt chuẩn bản, trước tiên thả người dựng lên, trực tiếp là ngăn cản tại mọi người trước người.

“Rống rống...”

Linh Viên, Thiên ưng hai người khổng lồ bản thể, trực tiếp phá hủy không gian ngăn ở sự phụ trước người.

“Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu, các người có thể ngăn cản chúng ta trụ chúng ta có thể nào.” Hình Thiên tổ vu rít gào dựng lên, “Vang ầm ầm...”

Cả không gian vào lúc này lâm vào trong hỗn loạn, đông đảo cường hãn công kích từ trên trời giáng xuống, hung hăng oanh ở tại Trần Nguyên Tử đám người sở tử a không gian, khổng lồ năng lượng gợn sóng dập dờn mà khai, làm cho khắp không gian, trực tiếp là hồng mất thành một mảnh phiến tối đen hắc động.

“Côn Lôn kính.” “Hỗn Thiên Nghi.”

Một món đồ thượng cổ thần khí cùng một món đồ thượng cổ ma khí thúc dục mà ra, không gian thần quang bù lại, Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ, Dao Trì Kim Mẫu Thanh Đế cũng là quanh thân pháp lực bạo phun mà ra.

Chính là quay mắt về phía như thế cuồng oanh mãnh tạc, cuối cùng rốt cục thì oanh một tiếng, cả không gian nổ mạnh mà khai, cả vực sâu không gian lúc này cũng là tứ phân ngũ liệt, hủy diệt lực hạ, Trần Nguyên Tử, Thanh Đế, Tây Vương Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, Dao Trì Kim Mẫu, Linh Viên, Thiên ưng toàn bộ đều đánh bay mở ra, trong miệng đều tự nhất miệng máu tươi phun ra.

Sáu cường giả thực lực tuyệt đối đáng sợ, nhưng là nhưng cũng không cách nào đối kháng Yêu tộc, Vu tộc, Thiên Đình, Tây Phương Giáo, Minh giới này nhiều như thế cường giả điên cuồng một kích, đặc biệt là còn có Hình Thiên, Đế Tuấn cường giả như vậy tồn tại.

Hoàn hảo Thiên ma thú bọn người ở tại thượng cổ Thiên ma trận thời điểm, đó là đã bị mọi người liên thủ phá trận công kích, tạo thành thương thế, Xiển giáo, Tiệt Giáo, còn có Kỳ Lân bộ tộc lúc này cũng không có đối Dao Trì Kim Mẫu đám người ra tay, nếu không trong lời nói, chỉ sợ là Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu đám người hậu quả liền càng thêm nghiêm trọng.

Mà cũng trong nháy mắt này thời điểm, Nhạc Thành trong tay máu huyết rốt cục thì rót vào tới màu vàng ngọc giản phía trên.

“Xuy!” Một mảnh chói mắt màu vàng thần quang rồi đột nhiên tăng vọt ngàn vạn lần lần, một cỗ tuyệt đối tim đập nhanh hơi thở áp chế ở tại chúng trên thân người, kia màu vàng ngọc giản vào lúc này cũng âm âm nứt toác mở ra.

“Khoái, ngăn cản Định Thần bằng nhận chủ, ” nhìn thấy một màn này, mọi người kinh hãi đứng lên, này Nhạc Thành dĩ nhiên là có thể lấy máu nhận chủ, mọi người trực tiếp đánh về phía Nhạc Thành mà đi.

“Đều cho ta lưu lại đi.” Cũng vào lúc này, Xiển giáo, Tiệt Giáo Nghiễm Thành Tử, Vân Trung Tử, Diễm Trung Tiên La Tuyên, Ô Vân Tiên đám người trực tiếp là đánh về phía tiền không, đều tự trong tay thần khí tế ra, thúc dục một mảnh thần quang bao phủ ở tại Nhạc Thành trước người, Xiển giáo Tiệt Giáo lúc này đều là đứng ở Nhạc Thành bên người, Định Thần bằng dừng ở Nhạc Thành trên người, không thể nghi ngờ là còn hơn dừng ở mặt khác bất luận kẻ nào trên người đều là muốn tốt hơn nhiều.

“Anh Dực trưởng lão, Kim Diễm trưởng lão, ấn lão tổ nói bạn đi, bảo vệ Nhạc Thành đạo hữu.”

“Gào khóc.”

Cũng vào lúc này, Kỳ Lân bộ tộc bên trong, Ngạo Không, Huyền Quý, Anh Dực trưởng lão, Kim Diễm trưởng lão còn có bốn Yêu tôn trung kỳ cường giả cũng hóa thành này khổng lồ bản thể, phá hủy một đường không gian ngăn cản tại Nhạc Thành trước người.

“Xiển giáo, Tiệt Giáo, Kỳ Lân tộc, các người tránh ra cho ta.” Hình Thiên tổ vu khổng lồ Bàn Cổ chân thân phá hủy không gian lao thẳng tới mà lên.

Yêu tộc bên trong, Yêu hoàng Đế Tuấn lần lượt thúc dục Hà Thư Lạc Đồ, lúc này, tất cả mọi người ở dưới thời gian, tuyệt không thể làm cho Nhạc Thành lấy máu nhận chủ thành công, này quan hệ đến các tộc trong lúc đó sinh tử tồn vong.

1311. Chương 1120: Hư Không Tan Biến.

Chương 1120: Hư không tan biến.

Tây Phương Giáo trung, sở hữu cường giả cũng là lao thẳng tới mà lên, cả không gian phong vân biến sắc, tràn ngập hủy diệt khí, hư không trong vòng, tinh thần lệch vị trí, vô số tối đen không gian cái khe giắt ở tại phía chân trời phía trên.

Thiên Đình Dao Cơ Tiên Tử, Minh giới Minh Tôn, Phong Đô đại đế cũng là hung hăng mang theo đáng sợ hủy diệt công kích mà lên.

“Thình thịch oanh...”

Theo này sở hữu công kích va chạm ở tại cùng nhau, cả hư không đều là lúc này khắc run rẩy đứng lên, hư không run rẩy, thần quang hỗn loạn hủy diệt lực, phá hủy vô số không gian mảnh nhỏ, giống như mưa to bàn theo hư không trút xuống xuống, đem cả hư không bao vây ở bên trong.

“Rầm rầm oanh...”

Tại đây vang vọng hư không thật lớn phá thanh bên trong, hủy diệt bàn lực lượng va chạm ở tại cùng nhau, hư không cũng là sụp đổ xuống, tối đen không gian cái khe, lấy một loại khủng bố tốc độ ở trên bầu trời lan tràn mà khai, cũng trong nháy mắt này, cả hư không đều ở kịch liệt run rẩy.

Lập tức vô số không gian cái khe đột nhiên duỗi thân mà khai, trực tiếp này đây một loại hủy diệt chi thể, vẫn là ở tầm mắt cuối, mỗi một đạo không gian cái khe đều là kia hủy thiên diệt địa lực lượng sở tạo thành.

“Thình thịch oanh...”

Cuối cùng, này một mảnh hư không rốt cục thì không thể áp chế này khủng bố lực lượng, hư không phía trên, tinh thần thoát phá, cả hư không đột nhiên hướng vào phía trong vừa thu lại, cuối cùng ầm ầm thoát phá, hư không thoát phá, không gian nhất thời hóa thành một mảnh Hỗn Độn.

Này bàng bạc lực lượng bên trong, Xiển giáo, Tiệt Giáo, Kỳ Lân bộ tộc, còn có Trấn Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu, Tây Vương Mẫu Thiên Dao chờ bảo vệ Nhạc Thành nhân, nhất thời thân hình đánh bay không gian. Thực lực hơi thấp điểm, đã muốn là khóe miệng chảy ra vết máu.

Tây Phương Giáo, Minh giới, Thiên Đình, Vu tộc, Yêu tộc này công kích hướng Nhạc Thành cường giả, thân hình cũng là trực tiếp chấn khai, theo trên thực lực xem, cũng Yêu tộc, Vu tộc chờ cường giả chiếm cứ tuyệt đối thượng phong.

Vu tộc có Hình Thiên, Yêu tộc có Đế Tuấn, Tây Phương Giáo trung có Thiên ma thú, ba người này, chính là cường giả bên trong cường giả, mà Xiển giáo, Tiệt Giáo, Kỳ Lân bộ tộc bên trong, cũng cũng không ai có thể đối kháng Hình Thiên đám người thực lực.

“Vù vù...”

Cả không cùng vô tận hư không nứt toác, hàng vạn hàng nghìn tinh thần hóa thành mảnh nhỏ, áp vào lúc này, trực tiếp tạo thành Hỗn Độn, này hết thấy, làm cho sở hữu cường giả đều là kinh ngạc, khó trách Định Thần bằng yếu ở Hỗn Độn tử vực trong vòng xuất thế, này nếu ở tại Tiên Ma giới, hoặc là trong tam giới gì địa phương, sợ là này trong tam giới sở hữu cường giả vừa mới hỗn chiến một kích, đã muốn là hủy diệt gì nhất giới.

Tiền không phía trên, Nhạc Thành lúc này tại nơi màu vàng ngọc giản nứt toác sau, hàng vạn hàng nghìn thoát phá ngọc giản bao vây hạ bình yên vô sự, này hàng vạn hàng nghìn thoát phá ngọc giản tại đây trong nháy mắt gian, không ngừng quanh quẩn ở tại Nhạc Thành bốn phía, hóa thành từng khối thật nhỏ ngọc giản, lập tức ở một mảnh thần quang bên trong hợp thành một mặt bức hoạ cuộn tròn bình thường đại khối ngọc giản.

Này ngọc giản dài hơn mười thước, khoan ba thước tả hữu, ngọc giản nhất thành, cả không gian hỗn độn trong vòng, thần quang bao phủ trong đó, ngọc giản, phía trên, một đạo thần quang cũng là rót vào tới Nhạc Thành ẩn đường trong vòng.

“Sưu...” Từ Hàng Quan Âm lúc này thân ảnh dẫn đầu lại hoa phá trường không, Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu, Nghiêm Thành Tử, Ngạo Không đám người bị đẩy lui, căn bản là không kịp ngăn cản.

Lúc này Từ Hàng Quan Âm trong tay pháp quyết thúc dục, Thanh Tịnh ngọc lưu ly bình hóa thành một mảnh thao Thiên thần quang tới Nhạc Thành bên người bao phủ mà lên.

“Bang bang...”

Trong nháy mắt, mạn Thiên thần quang bên trong, ngọt, cũng một mảnh thần quang run bạo phun mà ra, lập tức hóa thành một cái khổng lồ hắc động, hắc động uyển nhập thôn thiên dị thú bình thường, phá hủy không gian một mảnh hung hăng va chạm mà lên.

“Luyện Yêu hồ.” Từ Hàng Quan Âm sắc mặt đại biến, trong tay pháp quyết đánh ra, Thanh Tịnh ngọc lưu ly bình phía trên, một cỗ thực thủy cắt qua không gian bạo phun mà ra, cảm giác được thực lực của đối phương hơi thở, căn bản là không dám khinh thường.

“Cho ta thu, Tây Phương Giáo, ta đồ muốn nhìn các người đến tột cùng còn có cái gì kỹ năng làm gì ta.” Thần quang thu liễm, không sai đồng thời thời điểm, kia hàng vạn hàng nghìn ngọc đơn giản hoá chỉ bức hoạ cuộn tròn ngọc giản lúc này cũng chui vào Nhạc Thành ẩn đường trong vòng không thấy.

Luyện Yêu hồ thượng, cuồng bạo khủng bố hắc động tựa như tận thế bình thường cắn nuốt mà lên, mặc cho Thanh Tịnh ngọc lưu ly bình trong vòng thực thủy tàn sát bữa bãi, toàn bộ đều thu vào trong đó, Luyện Yêu hồ trong vòng không gian vô biên vô hạn, cũng không phải là này một cỗ thực thủy có thể đủ tuổi mãn.

“Tiểu tử, giao ra Định Thần bằng.” Địa Tạng Vương thân hình tả người dựng lên, nhìn thấy Từ Hàng Quan Âm dĩ nhiên là không thể làm gì Nhạc Thành, trong tay Như Ý Châu nháy mắt vút cho Nhạc Thành mà đi.

“Địa Tạng, ngươi cũng không đủ, cho ta lui ra đi.” Nhạc Thành khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân lẳng không mà đứng, trong tay pháp quyết thúc dục, rồi đột nhiên trống rỗng ngũ điều cửu trảo thần long bạo phun mà ra, phá hủy không gian, mang theo vô tận bàng bạc lực, hung hăng hội áp hướng về phía Địa Tạng Vương.

“Thình thịch oành...”

Không gian dập dồn, Như Ý Châu thượng hào quang nháy mắt bị cắn nuốt, thần long rút gào, cuồng bạo lực phá không mà ra, lập tức trùng điệp trút xuống ở tại Địa Tạng Vương trên người cùng một chỗ.

Nhất thời, Địa Tạng Vương đặng đặng bị bắn ra trở ra, bạo lui thượng mấy vạn thước phương mới đứng vững, yết hầu gian, nảy lên một đạo huyết khí hơi thở, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, hẳn thật không

ngờ Nhạc Thành thực lực dĩ nhiên là cường hãn tới loại tình trạng này.

“Sưu sưu sưu...”

Nghiêm Thành Tử, Xích Tinh Tử, Linh Bảo Đạo Sư, bốc xếp và vận chuyển, Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Linh Viên, Thiên ưng, Ngạo Không, Huyền Quý chờ cường giả, lúc này cũng cảm chạy tới Nhạc Thành bên người.

“Từ Hàng Quan Âm, người cũng cho ta lui ra đi.” Không gian hỗn độn trong vòng, Nhạc Thành hét lớn đứng lên, trong tay pháp quyết không ngừng thúc dục bên trong, Thần Nông đỉnh hung hăng va chạm mà lên, một mảnh gào thét bên trong, cuồng bạo tam vị chân hỏa phô thiên cái địa theo thiên địa trong lúc đó trực tiếp bạo phun mà ra bình thường, nóng cháy khủng bố ngọn lửa từng đợt từng đợt liên miên không dứt va chạm mà lên.

“Xuy xuy...”

Từ Hàng Quan Âm quanh thân pháp lực ba phun, hãm sâu tam vị chân hỏa trong vòng, thu hồi này Thanh Tịnh ngọc lưu ly bình thường hoảng sợ bạo lui mà ra, thần sắc một mảnh tái nhợt, hai kiện thượng cổ thần khí vây công ở cạnh nàng, lúc này hãn căn bản là vô lực đối kháng.

“Tam kiện thượng cổ thần khí.” Trên không bên trong, Nhạc Thành thân thể cao lớn phía trên, Không Động ẩn, Luyện Yêu hồ, Thần Nông đỉnh quay chung quanh tại bên người, không ít người đều là âm thầm kinh ngạc.

Một màn này cũng là ở trong nháy mắt mà thôi, nhìn thấy Nhạc Thành đánh lui Địa Tạng Vương cùng Từ Hàng Quan Âm lưỡng đạo cường giả, Nghiêm Thành Tử, Xích Tinh Tử, Dao Trì Kim Mẫu, bọn người là có chút ngoài ý muốn, mà Kỳ Lân bộ tộc bên trong, cũng không có bất luận kẻ nào nghi hoặc, ở Hồng hoang đại địa Kỳ Lân tộc Thần Thú Sơn phía sau, Nhạc Thành cũng đã là đối kháng quá Phong Mị trưởng lão vậy cường giả, tuy rằng nói Từ Hàng Quan Âm, Địa Tạng Vương đều cũng có không ít đích thủ đoạn, nhưng là còn hơn Phong Mị trưởng lão cường giả như vậy mà nói, vẫn là kém hơn một ít, thượng cổ thần thú Yêu tôn hậu kỳ thực lực, bình thường Tiên tôn hậu kỳ cũng là tuyệt đối không thể so với được với.

“Tây Phương Giáo, Định Thần bảng đã muốn có chủ, các người còn muốn cướp đoạt có thể nào.” Nghiêm Thành Tử, Xích Tinh Tử đợi cho Nhạc Thành bên người, nhìn chăm chú vào Tây Phương Giáo bên trong mọi người trách mắng đạo.

“Hừ, không có ra này Hỗn Độn tử vực trong vòng, hết thấy tự nhiên là còn có chuyện xấu, Nghiêm Thành Tử, người đây là cái gì ý tứ?” Phổ Hiền nhìn chăm chú vào Nghiêm Thành Tử nói.

“Ta có ý tứ gì, người Tây Phương Giáo nếu dám thưởng trong lời nói, ta Xiển giáo liền cùng người thử xem, xem xem các người có thể hay không cướp được.” Thanh Hư Đạo Đức chân quân nhìn chăm chú vào Phổ Hiền nói.

“Khắc khắc, Xiển giáo, không gì hơn cái này mà thôi, ta còn không để ở trong mắt.” Tây Phương Giáo đội hình bên trong, Thiên ma thú âm lệ nhất hừ, âm trầm nhìn chăm chăm Nghiêm Thành Tử, ngũ khí trầm thấp đạo.

“Thiên ma, người hiện tại yếu ớt ra còn kịp, người hãn là biết, cuốn vào vào hậu quả.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào tiền không kia Thiên ma thú hơi hơi nói, Định Thần bảng phía trên kia thần quang nhập vào cơ thể, Nhạc Thành chiếm được sở hữu tin tức, hoàn toàn đã biết này Định Thần bảng góc gác, cũng biết này Định Thần bảng đại biểu cho cái gì.

“Tiểu tử, người chưa ráo máu đầu, đã nghĩ uy hiếp bản Thiên ma, bản ma hoành hành thời điểm, người còn không biết ở nơi nào, giết người, Định Thần bảng coi như là vật vô chủ, Định Thần Kiếp tự phá, thánh nhân không được nhúng tay trong đó, ai có thể đủ làm gì ta sao.” Thiên ma thú lạnh lùng nhìn chăm chú ở tại Nhạc Thành trên người.

“Không sai, giết ta, Định Thần Kiếp tự phá, chính là người có thể làm được sao, tái không lùi xuống, ta sớm hay muộn đem người vĩnh trấn.” Nhạc Thành trong mắt hàn ý dần dần mà ra, nhìn chăm chú vào Thiên ma thú đạo.

“Mọi người vẫn là cùng nhau liên thủ thượng đi, đánh chết người này, đối với ta nhóm tất cả mọi người hảo, nếu không trong lời nói, chỉ sợ là đúng chúng ta chính là đều thật to bất lợi a.” Dao Cơ Tiên Tử nhìn chăm chú vào mọi người nói, Nhạc Thành được đến Định Thần bằng, người thứ nhất không hay ho đúng là Thiên Đình.

“Không sai, mọi người vẫn là cùng lên đi.” Minh Tôn lạnh nhạt nói một tiếng, Định Thần bằng rơi vào rồi Nhạc Thành đích tay trung, không thể nghi ngờ là hẳn tối không nghĩ chứng kiến.

Nhạc Thành mắt lạnh nhìn chăm chú vào tiền không kia nhất chúng cường giả, nói : “Ta muốn nhìn, các người có thể hay không đánh chết cho ta, chỉ sợ là các người không có cái kia thực lực, ngược lại là muốn bị thân phạm kiếp số.”

“Mọi người cùng nhau tốt nhất.” Văn Thù thần sắc trầm xuống, trong tay Độn Long Trụ té ra, một mảnh thần quang đầu bắn lao thẳng tới Nhạc Thành mà đi.

“Người còn không có tư cách này.” Xích Tinh Tử hét lớn một tiếng, trong tay Âm Dương Kính phía trên, thần quang cũng bắn nhanh tới ầm ầm va chạm mà lên, cả không gian nhất thời bắt đầu rung động.

“Đánh chết tiểu tử này, Định Thần Kiếp tự phá, ta đồ muốn nhìn, còn có ai có thể đủ đối phó ta, ha ha.” Thiên ma thú cười lạnh dựng lên, hóa thành một cỗ áp không ma khí lao thẳng tới Nhạc Thành.

“Nhạc Thành, người mau lui lại hạ.” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói, thân ảnh đã muốn là lao thẳng tới hướng về phía Thiên ma mà đi.

“Sưu sưu...”

Trần Nguyên Tử, Thanh Đế, Thương Long Lão Tổ, Tây Vương Mẫu Thiên Dao bốn người, cũng lao thẳng tới hướng về phía Thiên ma, này Thiên ma thú thực lực, không phải Dao Trì Kim Mẫu một người có thể đối kháng.

Nhạc Thành hơi hơi hờ hững cười, đánh chết chính mình, bây giờ còn không có mấy người cường giả có thể làm được đi, cho dù là Hình Thiên, Đế Tuấn này đồ cường giả, chính mình không địch lại, chỉ chặn đánh sát chính mình, này đồ cường giả cũng sợ là không thể làm được.

1312. Chương 1121: Thúc Dục Định Thần Bằng

Chương 1121: Thúc dục Định Thần bằng

Chính mình có bất tử nguồn suối trong người, mang theo, còn có sinh mệnh thần thông, đặc biệt bất tử nguồn suối đã muốn là hoàn toàn cùng chính mình dung hợp ở tại cùng nhau, muốn đánh chết chính mình, kia cũng chỉ có thánh nhân.

Trong nháy mắt, Thiên Đình, Minh giới bên trong cường giả cũng lao thẳng tới mà lên, mục tiêu toàn bộ đều là Nhạc Thành.

“Nhạc Thành đạo hữu, chính người cẩn thận một chút.” Ngạo Không nói một tiếng, Kỳ Lân bộ tộc bên trong, bát đại cường giả cũng ngăn cản tại Minh giới, người của Thiên Đình trước người.

“Nhạc Thành đạo hữu, chúng ta phụng sự phụ chi mệnh, tiến đến trợ người.” Cũng vào lúc này, Diêm Trung Tiên La Tuyên nói, trong tay pháp quyết đánh ra, . Xiển giáo chúng tiên cũng lao thẳng tới hướng về phía tiền không.

“Thông Thiên giáo chủ.” Nhạc Thành hơi hơi sửng sốt, chẳng lẽ này Thông Thiên giáo chủ, sớm đó là có thể đủ đoán đến chính mình có thể được đến Định Thần bằng có thể nào, làm cho Xiển giáo mọi người tương trợ cho chính mình, còn có Kỳ Lân bộ tộc, dựa vào chính mình cùng Ngạo Không giao tình, cũng không trở thành hội làm cho cả Kỳ Lân bộ tộc cường giả trợ chính mình giúp một tay đi, hay là cũng là kia Kỳ Lân lão tổ bày mưu đặt kế có thể nào.

Không sai đồng thời, Thập đại thượng cổ ma thú cũng lao thẳng tới mà lên, cũng vào lúc này, Xiển giáo chúng tiên cũng bắt đầu rồi công kích, không gian lại lâm vào trong hỗn loạn.

“Nhạc Thành, ngươi còn không đi.” Xích Tinh Tử thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai.

“Nhạc phụ, hướng chạy đi đâu, đi được hôm nay, sợ là cũng vô pháp làm cho những người này hết hi vọng đi.” Nhạc Thành âm đạm cười thần niệm trả lời, trong mắt rồi đột nhiên hiện lên một cỗ ngập trời hàn ý.

“Tưởng đánh chết ta, hôm nay, khiến cho ta xem xem, các ngươi có hay không thực lực này đi.” Nhạc Thành thần nhiên nhìn chăm chú vào tiền không nói.

“Nhạc Thành, giao ra Định Thần bảng!” Minh Tôn xuất hiện ở Nhạc Thành bên người, lạnh lạnh lạnh nhạt nói, một cỗ ngập trời u hồn khí áp không xuống, trong tay một đạo chưởng ẩn trực tiếp phách về phía Nhạc Thành.

“Minh Tôn, ngươi sẽ hối hận, ngươi không phải hy vọng phải về Minh giới chi môn sao, hôm nay ta liền trả lại cho ngươi.” Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, không sai đồng thời pháp quyết thúc dục, ngập trời hơi thở bao phủ không gian, hóa thành khổng lồ một cái không gian chi môn bao phủ Minh Tôn mà đi.

“Tiểu tử, dùng của ta Minh giới chi môn đối phó ta, ngươi còn kém quá xa, ta muốn thu hồi Minh giới chi môn dễ dàng.” Nhìn thấy Minh giới chi môn, Minh Tôn không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, thân hình trực tiếp tùy ý Minh giới chi môn bao phủ thân hình.

“Sớm biết rằng ngươi ở Minh giới chi môn nội lưu có thủ đoạn, nếu vào được, ta đây sẽ không cho ngươi thất vọng.” Nhạc Thành lộ ra một tia cười lạnh, trong tay pháp quyết lại biến hóa.

“Tiểu tử, ngươi âm ta.” Nhưng vào lúc này thời điểm, Minh Tôn tới lúc gấp rút tốc tiến vào Minh giới chi môn nội, cũng nháy mắt trước mắt cảnh sắc biến đổi, cảm giác chung quanh hơi thở, này mới phát hiện, chính mình dĩ nhiên là bị nhốt ở tại thượng cổ thần khí trong vòng.

“Hừ, âm ngươi lại như thế nào.” Nhạc Thành cười lạnh, Minh giới chi môn trong vòng, Nhạc Thành tính đến Minh Tôn nhất định là để lại có thể thu hồi Minh giới chi môn đích thủ đoạn, đó là ở Minh giới trong vòng, bố trí thượng Hạo Thiên Tháp.

Minh Tôn sắc mặt đại biến, cấp tốc bạo lui, cũng là rốt cuộc không còn kịp rồi, lúc này, không gian trong vòng hai mươi điều ngũ trảo cự long đó là phô thiên cái địa mà đến, rít gào liên tục, cường hãn hơi thở khủng bố không thôi.

Minh Tôn pháp quyết đánh ra, quanh thân bạo trào ra cuồng bạo lực đẩy lui có vài cự long, thân ảnh cấp tốc bạo lui.

“Ngươi còn có thể lui đi nơi nào.” Nhạc Thành thanh âm của quanh quẩn ở liễu không gian phía trên, cũng vào lúc này, nhất cổ vô hình không gian lực nhất thời bao phủ ở tại ma tôn trên người, lập tức lắc lắc không gian phía trên, hơn một ngàn tinh thần gào thét xuống.

Đáng sợ linh hồn tinh thần lực, đó là rồi đột nhiên thổi quét xuống, kia bàng bạc khủng bố lực, nhìn thấy đều là làm cho lòng người chiến.

Minh Tôn sắc mặt đại biến, lúc này hãm sâu ở đối phương Hạo Thiên Tháp trong vòng, căn bản là không thể thoát thân mà ra, chỉ có thể đủ liều mạng đối kháng.

“Thình thịch oành!”

Tiếp mà liên tiếp tam tinh thần, mang theo kia chỉ sợ bàng bạc lực, trực tiếp là sinh sôi va chạm ở tại Minh Tôn chỗ không gian phía trên, mặc cho là Minh Tôn Tiên tôn hậu kỳ tu vi thực lực, lúc này cũng là sắc mặt trắng bệch.

“Ta muốn lao ra, nếu không chết chắc rồi.” Minh Tôn trong lòng âm thầm đạo, sắc mặt hoảng sợ, quanh thân bố trí lên cương trảo cấp tốc bạo lui.

“Còn muốn trốn, ta cho ngươi trốn.” Nhạc Thành hừ lạnh, trong tay pháp quyết thúc dục trong lúc đó, vô số tinh thần tạp lực, cả không gian đều là lúc này khắc điên cuồng nổ mạnh mà khai.

Cả không gian giờ này khắc này sụp đổ xuống, một cỗ tuyệt đối khủng bố lực thổi quét xuống, hung hăng va chạm ở tại Minh Tôn trên người.

“Phụt.....”

Minh Tôn trong miệng một đạo máu tươi trực tiếp phun ra, quanh thân hơi thở cũng nhược thượng không ít, thoát phá không gian phía trên, Minh Tôn thân hình bạo bắn mà ra, lập tức lại xuất hiện ở Minh giới chỉ môn ngoại.

“Minh Tôn, cho ta lại đây đi, ” Nhạc Thành thân ảnh ngang trời mà qua, trong tay pháp quyết đánh ra, ấn đường bên trong, một đạo thần quang đầu bắn mà ra, ầm ầm bạo lực hướng về phía Minh Tôn mà đi.

Minh Tôn sắc mặt đại biến, nghe được phía sau vang lên xé gió thanh, mạnh mẽ ngẩng đầu, một đạo liên tiếp thiên địa thần quang điên cuồng thổi quét khai hạ, thần quang bên trong, có một cỗ làm cho hấn căn bản là không thể đối kháng lực lượng ở bên trong, theo nguyên thần ở chỗ sâu trong bắt đầu tìm đập nhanh đứng lên.

“Hỗn Độn sơ phân Bàn Cổ trước, Thái Cực lưỡng nghi tứ tượng huyền, tử thiên xấu địa nhân dần ra, tị ra thú hoạn hữu sào hiền, Định Thần bằng ra, này trên có danh người, cái tính cao tuyệt giả, không tạo tai họa, tránh thoát đại kiếp nạn, tặc thân thể phong thần, được hưởng vô cùng tận kiếp tiêu dao, bài vị trong người, mang theo, thánh nhân cũng không được gia hại, nguyên thần chân linh phong thần giả, làm cung nghe thần đình kém dùng, chống lại giả, hôi phi yên diệt, cái tính nông cạn giả, hoặc nhập luân hồi, hoặc thành tro tẫn, thiên địa vạn vật, Định Thần bằng thượng, cũng đều có số trời.” Nhạc Thành thân ảnh lẳng không tới, du dương tiếng động xuyên thấu không gian, đã rơi vào mọi người trong tai.

“Minh Tôn, ngươi thân phạm sát giới, thiên địa sơ khai vì vô cùng tận kiếp, ngươi vô phúc tham dự, long phượng cuộc chiến làm một kiếp, vu yêu đại chiến nhị kiếp, Thiên Đình tái lập Phong Thần Kiếp vì tam kiếp, Định Thần Kiếp tới, đây là tứ kiếp, hiện tại hủy ngươi thân thể, trấn nhập Định Thần bằng.” Nhạc Thành đang nói hạ xuống, tiền không bên trong, một mảnh chói mắt thần quang hạ xuống, Minh Tôn thân hình tại nơi thần quang trong vòng không còn sức phản kháng.

“Bang bang...”

Thân hình nứt toác, một cỗ khổng lồ u hồn u hồn khí khuếch tán ở liễu không gian trong vòng, một đạo lưu quang cấp tốc phóng lên cao, cũng ở thần quang trong vòng tái cũng vô pháp giã, ở mọi người kinh hãi ánh mắt bên trong, này một đạo lưu quang trực tiếp, là thu hút trên không bên trong kia ngọc giản trong vòng.

“Định Thần bằng...”

Mọi người nhìn chăm chú vào trên không trung, kia thần quang trong vòng hơi thở, mà hấn mọi người cảm giác được tìm đập nhanh, Minh Tôn tốt xấu cũng là Tiên tôn hậu kỳ tu vi thực lực, tuy rằng nói là không có gì hộ thân pháp bảo, Minh giới chỉ môn cũng bị Nhạc Thành lấy đi, nhưng là kỳ thật lực cũng là tuyệt đối cường hãn, không nghĩ tới lúc này, cũng dễ dàng như thế bị Định Thần bằng trấn trụ.

“Tiểu tử, để mạng lại, của ngươi Định Thần bằng, cũng vô pháp làm gì ta.” Nhất đạo thân ảnh phóng lên cao, chợt lóe dưới, đó là tới Nhạc Thành trước mặt, một chưởng đó là đối với Nhạc Thành đầu bắt đã qua, đúng là kia Thập đại thượng cổ ma thú bên trong Chiến ma thú.

“Chiến ma, ngươi bản đi vắng này Định Thần bằng trong vòng, chẳng qua lúc này ngươi đối với ta ra tay, Định Thần bằng không thể làm gì ngươi, chỉ ta cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, thân hình cấp tốc bạo lui, nháy mắt một chuỗi hư ảnh biến mất ngay tại chỗ.

“Tốc độ thần thông.” Chiến ma nhìn thấy Nhạc Thành tốc độ, cũng là ngẩn ra, ánh mắt nhất thời kinh ngạc đạo.

“Chiến ma, làm cho ta kiến thức một chút thượng cổ ma thú rốt cuộc là có bao nhiêu cường thực lực.” Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, quanh thân thần quang đột nhiên nở rộ mà khai, Phách Thiên Ấn hóa thành thượng mấy vạn thước chưởng ấn hung hăng bổ về phía chiến ma mà đi.

Chung quanh sở hữu cường giả, lúc này ngược lại là thối lui đến xa không, Vu tộc Yêu tộc này hai cổ cường hãn thực lực theo Nhạc Thành lấy máu nhận chủ Định Thần bằng lúc sau, sẽ không có đối Nhạc Thành động thủ, chính là ở xa không ánh mắt phục tạp nhìn chăm chú vào Nhạc Thành.

“Phanh!” Quay mắt về phía bậc này thế công, kia chiến ma cũng một quyền oanh ra, bình thần một quyền, nháy mắt đó là làm cho Nhạc Thành mấy vạn thước khổng lồ chưởng ấn hồng mắt mà đi.

“Chút tài mọn, thực lực của ngươi, còn hơn ta đến còn kém quá xa...” Chưởng ấn thoát phá, chiến ma thần nhiên cười lạnh, cước bộ nhất khóa, đó là giống như quỷ mỵ bàn lại xuất hiện ở Nhạc Thành trước mặt.

“Thử xem của ta một chưởng đi!” Chiến ma nhân trung ngập trời chiến ý cũng là rồi đột nhiên đại thịnh, thần quang đầu bắn, vừa đến cường hãn chưởng ấn bạo phun mà ra, đối này Nhạc Thành trực tiếp oanh đã qua.

“Hừ, thử xem lại như thế nào.” Nhạc Thành quát nhẹ, khổng lồ mới vừa Hỗn Nguyên Chân Thân lúc này ngang trời mà lên, không lùi mà tiến tới, lời tuy nói thoải mái, Nhạc Thành trong lòng lúc này cũng chút không dám khinh thường, đối phương một chưởng đánh xuống, hoàn toàn phong tỏa liễu không gian, chính mình căn bản là không thể thối lui, trong tay pháp quyết biến hóa, Hiên Viên kiếm mạnh mẽ tự trong cơ thể bạo bắn mà ra, chợt lóe dưới, đó là nắm ở trong tay.

Một cỗ mãi mãi trường tồn hơi thở, khuếch tán mở ra, chiến ma cũng là thần sắc hơi hơi biến hóa, xa không bên trong Hình Thiên cũng là thần sắc có chút biến hóa, này Hiên Viên kiếm chính là phong ấn hãn không thời gian ngăn ngủi.

Hiên Viên kiếm nắm trong tay, Nhạc Thành kiếm quyết thúc dục, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết bên trong Diệt Ma thúc dục.

Phô thiên cái địa kiếm quang cắt vỡ từng đạo không gian bắn nhanh mà ra, cả không gian trong vòng nhất thời cũng là bị bao vây ở tại này một mảnh phô thiên cái địa kiếm quang trong vòng.

“Thật mạnh thực lực.”

Nhất chúng cường giả, lúc này cũng là sợ hãi than không thôi, kia Kim Giáp Chiến Thần tu vi chỉ có Tiên tôn lúc đầu, nhưng là kỳ thật lực, lúc này cũng dị thường cường hãn, tuyệt đối là tới Tiên tôn hậu kỳ tình trạng.

Kiểm quang dưới không gian thoát phá, kia chiến ma một chưởng cũng cũng không có thoát phá, mấy vạn thước chưởng ấn chính là bị cắt vỡ thật dày cái khe, cũng không có hóa thành tro tàn, lập tức lại hội áp xuống hướng về Nhạc Thành.

Nhạc Thành ánh mắt hơi hơi lóe ra, pháp lực phô thiên cái địa tự này trong cơ thể bạo phun mà ra, ẩn đường bên trong Âm Dương Kiếm đầu bắn mà ra, kiếm quang tàn sát bờ bãi, hóa thành chín đạo ngập trời kiếm quang phóng lên cao, tựa hồ là yếu xé bỏ không gian bình thường.

“Gào khóc ngao...”

Sau đó chín đạo kiếm quang trong vòng, cửu chích khổng lồ dị thú hư ảnh phá hủy vô tận không gian, cùng kia tàn chưởng đập vào cùng một chỗ, không gian nhất thời phân hoá mà khai, cuồng bạo lực phá không mà ra.

“Bang bang phanh...” Cả không gian rồi đột nhiên phá, cả không gian bên trong, không gian hỗn độn trong vòng hóa thành một cái hắc động thật lớn, hắc động trong vòng cắt đứt hủy diệt bàn lực lượng.

Không gian run rẩy, Nhạc Thành thân thể cao lớn đẩy lui hơn mười vạn thước, chiến ma thân hình vào lúc này cũng là đẩy lui mấy vạn thước, Nhạc Thành liên tục lưỡng đạo công kích mới đối kháng hạ chiến ma, còn rõ ràng là đã rơi vào hạ phong, này chiến ma thực lực có thể thấy được có bao nhiêu cường hãn.

“Thật mạnh lực lượng thần thông.”

Nhạc Thành kinh ngạc, đồn đãi này chiến ma lực lượng thần thông đã muốn là tới thành thánh bên cạnh, thật đúng là không khoa trương, này chiến ma ở lực lượng thần thông lĩnh ngộ phía trên, tuyệt đối là tới thần thông hậu kỳ đỉnh phong trình tự, chính mình rất khó đối kháng.

Trên không bên trong, Nhạc Thành sắc mặt hơi trầm xuống, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, hoàn hảo có thân thể cường hãn phòng ngự cũng cũng không có quá lớn vấn đề.

“Lại đến.” Nhất chiêu được thể, chiến ma hơi hơi kinh ngạc Nhạc Thành thực lực lúc sau, khuôn mặt thượng cũng là hiện lên một nét thoáng hiện lạnh như băng tươi cười, thân thể trôi nổi không trung, tay phải đột nhiên hướng Nhạc Thành chỗ không gian chộp tới, chỉ thấy được tiền không không gian hỗn độn lực tục liên miên nổ mạnh mà khai, một đạo thượng hai mươi vạn thước khổng lồ dấu móng tay phá vỡ Hỗn Độn mà ra, mang theo kinh người khủng bố lực lượng, một cái lóe ra hạ, liền đi xuất hiện ở Nhạc Thành trên không, cả không gian cũng là trực tiếp run rẩy không ngớt.

“Đến đây đi.” Nhạc Thành căn bản là không lo lắng cho mình bị đối phương đánh chết, chính mình có bất tử nguồn suối cùng sinh mệnh thần thông, chẳng khác gì là có được bất tử thân, kia còn sợ này chiến ma sao, một khi đã như vậy, vậy rõ ràng đại chiến một hồi, cũng tốt kinh sợ kinh sợ những người khác.

Hạ quyết tâm, Nhạc Thành pháp quyết thúc dục, ánh mắt hơi hơi lóe ra, pháp quyết cấp tốc biến ảo, một cỗ làm cho không gian đều là chấn động cuộn cuộn pháp lực, từ trong cơ thể thế giới tràn ngập mà khai, loại này thời điểm, Nhạc Thành cũng là muốn biết, thực lực của chính mình cùng này chiến ma so sánh với, đến tột cùng là còn có bao nhiêu khác nhau chênh lệch.

“Thần Nông đỉnh, Luyện Yêu hồ, Hạo Thiên Tháp, Không Động ấn, Hiên Viên kiếm.”

Ngũ kiện thượng cổ thần khí đầu thần thần quang, Nhạc Thành trong cơ thể pháp lực điên cuồng vận chuyển, trong lúc nhất thời, này phiến không gian hỗn độn phong vân biến sắc, Phong Lôi từng trận, khắp không gian trong vòng Hỗn Độn đều là điên cuồng rít gào đứng lên, vô số không gian mảnh nhỏ đánh tan khai đi, xé mở vô số không gian cái khe, lọt vào trong tầm mắt chỗ, vẫn là lan tràn tới phía chân trời cuối.

“Ngũ kiện thượng cổ thần khí a.”

Nhìn thấy một màn này, trên không bên trong, mọi người vô không kinh ngạc, ai cũng thật không ngờ, Nhạc Thành hôm nay dĩ nhiên là có thể có được ngũ kiện thượng cổ thần khí trong người, mang theo, tự liên Hạo Thiên Đại Đế, Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu, Xích Tinh Tử đám người cũng là tuyệt đối thật không ngờ.

Ngũ kiện thượng cổ thần khí phía trên, giải thích cuồng bạo lực thúc dục, Luyện Yêu hồ thượng, khủng bố hắc động lan tràn mà ra, Thần Nông đỉnh thượng, phô thiên cái địa tam vị chân hỏa cuộn tất cả lên, Hạo Thiên Tháp nội, tinh thần lực âm âm tạp lạp, Không Động in lại, ngũ điều cửu trảo thần long rít gào dựng lên, phá hủy khắp không gian, trong lúc nhất thời, này vùng trời địa, gió giục mây vần chấn động không ngớt.

“Xuy xuy...”

Nháy mắt kia chiến ma ngưng tụ một đạo dấu móng tay trực tiếp hóa thành mảnh nhỏ, này cường hãn lực hạ, chiến ma cũng là kinh ngạc đứng lên.

“Thật đúng là cơ duyên không sai a.” Chiến ma cũng là lại kinh ngạc, ngũ kiện thượng cổ thần khí, này cũng không phải là người bình thường có thể lấy cho ra tới, kinh ngạc đi qua, chiến ma quanh thân phía trên, vô tận ma khí ngập trời dựng lên, nháy mắt hóa thành một cái kênh cang.

“Ngao...”

Này kênh cang chính là một con khủng bố dị thú, toàn thân che kín thật dày lân giáp, thật lớn thân hình còn hơn Nhạc Thành lúc này Hỗn Nguyên Chân Thân còn muốn lớn hơn thượng một ít, ít nhất là có này mười sáu vạn thước khổng lồ, toàn thân thật dày lân giáp phía trên, còn tràn ngập tim đập nhanh hàn quang, bộ dáng dữ tợn vô cùng.

Này dữ tợn dị thú chính là chiến ma bản thể, rít gào dựng lên, không gian ma khí càng thêm tàn sát bừa bãi cuồng bạo, hung hăng va chạm hướng về phía tiền không mà đi, Nhạc Thành thúc dục ngũ kiện thượng cổ thần khí, lúc này cũng không có làm cho chiến ma lui ra phía sau.

Hai người cuồng bạo bàng bạc lực va chạm ở tại cùng nhau, chung quanh sở hữu cường giả đều là chỉ có thể đủ lại bạo lui, khắp không gian lúc này đều là Hỗn Độn một mảnh, này cường hãn khủng bố lực lượng đã muốn là tới hủy diệt tình trạng.

Nhìn thấy tiền không bên trong giao chiến, không ít người cũng là trong lòng thầm than, Nhạc Thành lúc này thực lực, bọn hắn đối mặt, hội là cái gì hậu quả, mà Minh giới bên trong Phong Đô đại đế đám người, Thiên Đình Dao Cơ Tiên Tử đám người, Tây Phương Giáo Văn Thù, Phổ Hiền đám người, lúc này thấy đến Nhạc Thành loại thật lực này, thần sắc đều là ngưng trọng tới cực điểm.

“Thình thịch oành...”

Trên không bên trong, cũng không biết là giao thủ mấy hiệp, khắp không gian hỗn loạn rất cực thì ầm ầm nứt toác mở ra, không cách nào hình dung đáng sợ năng lượng gió lốc, ở không gian phía trên lấy một loại tốc độ kinh người thổi quét mà khai, khắp trên không cũng là bị sinh sôi tê nứt ra rồi một mảnh dải hẹp liên miên tới cuối tới đen không gian cái khe.

“Vang ầm ầm...”

Này Hỗn Động Không Gian Bạo Liệt, lập tức khắp không gian đi theo nứt toác, khắp không gian hỗn loạn lúc này trực tiếp mất đi, kia đáng sợ lực lượng ầm ầm thổi quét mà khai, này không gian hỗn loạn vỡ tan, lúc này mọi người trước mắt một mảnh tối đen, ánh sáng lại xuất hiện thời điểm, không gian hỗn loạn cũng bị phá hủy, chúng người đã là lại tới Hỗn Động tử vực trong vòng.

“Phụt.....”

Kích tán lực lượng cuồng bạo thổi quét đẩy mạnh, bao phủ ở sở hữu trên thân người, thực lực thấp, Tiên tôn lúc đầu tứ phương Quỷ Đế, Thiên Đình kia mấy Tiên tôn lúc đầu tu vi giả, Vu tộc trong vòng kia mấy ma tôn lúc đầu Thiên chủ, còn có Tây Phương Giáo trong vòng tứ đại Kim Cương phật cùng năm phương phật gần chính là bị kích tán năng lượng gió lốc thổi quét, đó là một ngụm máu tươi đó là phun ra mà ra, sắc mặt nhất thời tái nhợt đứng lên.

Lúc này mặt khác cường giả cũng là thần sắc kinh hãi, hai người này một trận chiến, thực lực dĩ nhiên là tới này từng bước.

Không gian trong vòng, Nhạc Thành thân thể cao lớn lão đảo đánh bay hơn mười vạn thước, trong miệng một đạo huyết vụ phun ra, chiến ma bản thể kết cục cũng là rất đi nơi nào, nhưng là còn hơn Nhạc Thành đến, tựa hồ là vừa muốn tốt hơn một ít bộ dáng, chính là trên người hơi thở ảm đạm không ít, khóe miệng đồng dạng là có thêm một tia vết máu chảy ra.

“Thời gian cấm, Diệt Ma.”

“Không Gian bạo phá, Đấu Thiên Chương.”

“Không gian giam cầm, Âm Ảnh Kiếm.”

“Thời gian chân không, Âm Dương Kiếm.”

“Thời Gian đảo lưu, Tuyết Tiên, Không Gian chi thân.”

Nhạc Thành sắc mặt tái nhợt, cũng lộ ra một đạo âm trầm cười thâm, thân thể cao lớn hung hăng ngang trời mà lên, hoàn toàn chính là liều mạng tư thế hung hăng đánh về phía chiến ma mà đi.

“Tiểu tử, có điểm thủ đoạn, chính là ngươi còn chưa đủ, muốn chết.” Chiến ma rít gào, bị Nhạc Thành thương đến, đã muốn là mặt đại ném, lúc này càng thêm là cuồng bạo lao thẳng tới mà lên, mang theo ngập trời bạch lực hung hăng va chạm mà đi.

“Thình thịch oành...”

Hai người ở mở mang khôn cùng Hỗn Động tử vực trong vòng không nghe ầm ầm giao thủ, mỗi một đạo giao thủ, đều là cùng với một đạo kinh thiên động địa tạc thanh tại đây phiên Hỗn Động tử vực nội vang lên, khủng bố năng lượng thổi quét mở ra, lúc này chỉ sợ là bình thường Tiên tôn lúc đầu cường giả nếu như bị thổi quét tới này khủng bố lực lượng trung tâm, cũng là sẽ bị kia cuồng bạo lực lượng cắn nát thành mảnh nhỏ.

“Này Kim Giáp Chiến Thần, dĩ nhiên là linh ngộ nhiều như vậy thần thông.”

Này Hồn Độn tử vực trong vòng, cuộn cuộn bàng bạc tuân lệnh lòng người thần run rẩy lực lượng tràn ngập trong đó, sở hữu cường giả kinh liên tục, lấy mọi người quan sát, tối nhiệt thì có thể nhìn ra, Nhạc Thành lúc này đồng thời liên thi triển lực lượng thần thông, không gian thần thông, thời gian thần thông, còn có tốc độ thần thông, người mang bốn loại thần thông, này tuyệt đối là dị thường khủng bố.

Mà Nhạc Thành trên người có biến hóa thần thông, cũng là có không ít người biết, chỉ sinh mệnh thần thông, liền không có mấy người đã biết, sinh mệnh thần thông ở trên người, lúc này Nhạc Thành cũng không cố ý không có thi triển sinh mệnh giam cầm, chính là ở trong cơ thể thúc dục bổ sung chính mình pháp lực.

Nhìn thấy này đại chiến, có chút cường giả cũng là nghi hoặc không thôi, Nhạc Thành này hoàn toàn chính là không muốn sống tư thế, có đôi khi dĩ nhiên là hoàn toàn không để ý cùng chiến ma công kích, chính mình ai thượng một đạo công kích, cũng muốn làm cho chiến ma ai thượng chính mình một đạo công kích.

“Bang bang...”

Không gian thoát phá, tầm mắt ngắn ngủi lâm vào một mảnh hư không, không sai đồng thời, Nhạc Thành lại một đạo huyết vụ phun ra, thân thể cao lớn đánh bay hơn mười vạn thước, quanh thân Long giáp âm đậm, Hồn Nguyên Chân Thân phía trên cũng là hào quang suy yếu không ánh sáng.

Chiến ma thân hình cũng đẩy lui thượng hơn mười vạn thước, hung hăng va chạm ở tại một đoàn thật lớn Hồn Độn vân đoàn phía trên, trong miệng một đạo máu tươi phun ra bên ngoài cơ thể, quanh thân hơi thở tựa hồ cũng là tiêu hao tới nhất định trình độ.

“Khắc khắc, chiến ma, cũng không gì hơn cái này mà thôi.” Nhạc Thành sắc mặt trắng bệch một mảnh, quanh thân hơi thở suy yếu, cũng lại thảm cười rộ lên, nhìn chăm chú vào chiến ma lúc này quanh thân mang theo suy yếu hơi thở, Nhạc Thành trong mắt mật quá một tia quỷ dị ý cười, nơi này chính là Hồn Độn tử vực nội, tiêu hao pháp lực, không có đặc thù đích thủ đoạn, căn bản là không có khả năng khôi phục.

“Tiểu tử, chịu chết đi.” Chiến ma rít gào dựng lên, khổng lồ bản thể phía trên, chỉ trước đột nhiên nhảy, tựa như trụ trời bình thường chỉ trước theo trên không bên trong bạo lực xuống, cuối cùng nhanh như tia chớp bạo lực hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

“Hừ, đến đây đi.” Nhạc Thành cười lạnh, thân thể cao lớn không lùi mà tiến tới, thân hình bạo lực mà lên, trực tiếp là đối kháng thượng chiến ma bản thể chỉ trước một kích này mà đi.

“Oanh!” Chính là trong nháy mắt thời gian, chiến ma bản thể chỉ trước hung hăng đã rơi vào Nhạc Thành bả vai phía trên, bàng bạc khủng bố lực lượng trực tiếp hội áp xuống, Nhạc Thành thân hình đi xuống không rơi xuống mà đi.

“Hừ...” Cũng vào lúc này, Nhạc Thành trong mắt nụ cười quỷ dị hiện lên, trong tay Hiên Viên kiếm không biết khi nào thì đã muốn nắm lên, một đạo kiếm quang chém thẳng vào xuống, bổ ra một mảnh không gian mảnh nhỏ trực tiếp thật là thực đã rơi vào kia chiến ma khổng lồ bản thể phía trên.

“Gào khóc...” Chiến ma nổi giận rít gào, chỉ trước cấp tốc hồi trụ, hung hăng va chạm ở tại Nhạc Thành trong ngực phía trên, mà kia phía sau lưng phía trên, cứ việc phòng ngự cường hãn vô cùng, cũng là bị Nhạc Thành trực tiếp dùng Hiên Viên kiếm bổ ra một cái thượng vài trăm thước thâm, mấy vạn thước lớn lên cái khe, máu tươi bạo lực mà ra, trong miệng huyết trụ phun ra.

“Trời ạ, này hoàn toàn liền là đồng quy vu tận hợp lại pháp.” Sở hữu cường giả bị Nhạc Thành kinh ngạc tới, Nhạc Thành đích thực công kích, hoàn toàn chính là không muốn sống cách đánh, đây là xét ở mệnh bình thường.

“Phanh!” Nhạc Thành vừa thấy bổ vào chiến ma bản thể phía trên, thân hình cũng ở chiến ma bị đau nổi giận rít gào dưới, tái khởi đồn nghiêm trọng, này liên tục hai lần đồn nghiêm trọng, Nhạc Thành cũng là không thể đối kháng, thân hình rồi đột nhiên trực tiếp bị đánh nát, hóa thành một chút cũng không có sở không gian mảnh nhỏ.

1313. Chương 1122: Thúc Dục Đông Hoàng Chung

Chương 1122: Thúc dục Đông hoàng chung

“Rơi xuống... .”

Mọi người kinh ngạc, Chiến ma thực lực tuyệt đối khủng bố, này Nhạc Thành rốt cục thì bị đánh chết, Tây Phương Giáo, Thiên Đình, Minh giới trung nhân, nhất thời lộ ra mỉm cười.

Trên không bên trong, Nhạc Thành rơi xuống, sổ kiện thượng cổ thần khí nổi tại trên không, Nhạc Thành hơi thở cũng hoàn toàn biến mất.

“Ta nói rồi ngươi là muốn chết, hừ.” Chiến ma quanh thân một cỗ ma khí lóe ra mà qua, vết thương trên người đã hoàn toàn khép lại, chỉ quanh thân hơi thở, đã muốn là suy yếu vô cùng.

“Thượng cổ thần khí, của ta.” Chiến ma cười lạnh, nháy mắt hóa thành hình người, trong tay một đạo lưu quang lóe ra mà qua, bao vây lấy Nhạc Thành lưu lại trử vật nhần, thượng cổ thần khí, Âm Dương Kiếm, Âm Ảnh Kiếm cùng nhau thu về tới trong tay.

“Không Động ấn, bắt tử nguồn suối, Mắc mưu.” Nhìn thấy Không Động ấn, Chiến ma nháy mắt tựa hồ là nhớ tới cái gì, sắc mặt đại biến, thân hình rồi đột nhiên bạo lui.

“Phách Thiên Ấn.”

Nháy mắt, một đạo lưu quang theo Không Động ấn trong vòng bắn nhanh mà ra, đồng thời một đạo chưởng ấn trực tiếp trong phút chốc đã rơi vào Chiến ma quanh thân.

“Xuy...” Chiến ma quanh thân sở bố trí cương vây nháy mắt thoát phá, chưởng ấn hung hăng đã rơi vào Chiến ma trên người.

“Thình thịch oành...”

Không gian thoát phá sụp đổ, Nhạc Thành thân ảnh lại xuất hiện ở trên không, một màn này, theo Nhạc Thành rơi xuống đến lại xuất hiện, cũng chỉ là một cái nháy mắt thời gian, Nhạc Thành lúc này trong cơ thể pháp lực lúc này khắc không hề giữ lại bạo phun mà ra, không gian xung quanh không gian cái khe ở pháp lực bạo phun gian truyền ra một trận bùm bùm lý cách cách tiếng vang, ầm ầm liên miên thoát phá lan tràn.

Cuộn cuộn pháp lực, khổng lồ chưởng ấn, mang theo khủng bố kinh phong, làm cho này không gian trong vòng tràn ngập nhất cỗ hủy diệt lực lượng.

Cùng lúc đó, một đạo tràn ngập sát ý quát lạnh tiếng động, tự Nhạc Thành trong miệng hét to mà ra “Đông hoàng chung.”

Chưởng ấn vừa mới đánh nát Chiến ma quanh thân cương vây lúc sau, chỉ nghe một tiếng du dương thanh thúy tiếng chuông vang vọng mà ra, Hỗn Độn tử vực trong vòng thần quang tăng cao, từng đạo âm ba khuếch tán, chấn động không gian đều đang run rẩy đứng lên.

Một cái phong cách cổ xưa đại chung lập tức xuất hiện ở Nhạc Thành trước người giữa không trung, chung thân Hỗn Độn sắc, này thượng vô số chu Thiên Tinh thần vờn quanh một cỗ mãi mãi trường tồn hơi thở cũng tràn ngập mở ra.

Đông hoàng chung thượng một mảnh hào quang bắn nhanh, khắp không gian không ngừng run rẩy đứng lên, không sai đồng thời, chích Kiến Đông hoàng chung phía trên, vô số Hỗn Độn hơi thở bạo bắn chói mắt thần quang, hướng bốn phía lan tràn khai đi, Nhạc Thành trong tay pháp quyết không ngừng biến hóa, quanh thân ngập trời pháp lực, đều bị Đông hoàng chung hấp thu đi vào.

Cũng trong nháy mắt này, Đông hoàng chung phía trên quang mang lại tăng vọt mấy lần không dứt, Đông hoàng chung cũng hóa thành thượng mấy trăm vạn thước khổng lồ, xoay tròn ở không gian bên trong, xoay tròn một vòng đó là phát ra ong ong một tiếng vang thật lớn, mỗi một đạo ong ong tiếng động đều là có thể phá hủy một mảnh hư không, nháy mắt này khổng lồ ngập trời Đông hoàng chung đó là hướng tới Chiến ma bao phủ mà đi.

“Đông hoàng chung, hần không chết, còn có Đông hoàng chung đã ở trên người của hần.”

Tây Phương Giáo, Thiên Đình, Minh giới đám người, một đám trộn mắt há hốc mồm đứng lên, này hết thấy, rất làm cho người ta kinh ngạc, này Đông hoàng chung, vô số cường giả ở Bất Chu Sơn tìm kiếm không có kết quả, không nghĩ tới dĩ nhiên là đã rơi vào này trên thân người.

“Đông hoàng chung đã ở tiểu tử này trên người a.” Xích Tinh Tử, Nghiễm Thành Tử đám người lúc này cũng là kinh hãi không thôi.

Chiến ma sắc mặt đại biến, này biến cố vượt qua hãn tướng tượng, hãn thật không ngờ Nhạc Thành tử mà sống lại, còn có Đông hoàng chung ở trên người, hơn nữa lúc này, Nhạc Thành khí tức trên thân, hoàn toàn là đỉnh phong trạng thái, tựa hồ là một chút tiêu hao đều không có, mà hãn tại đây Hỗn Độn tử vực trong vòng, tiêu hao hầu như không còn, người bị không nhẹ thương thế, cũng căn bản không thể khôi phục.

“Đông hoàng chung, cho ta trấn.” Nhạc Thành hét lớn một tiếng, trong tay pháp quyết không ngừng biến hóa, Đông hoàng chung không ngừng cực nhanh xoay tròn, áp bách bốn phía hư không đều ở không ngớt chấn động, lập tức này hủy thiên diệt địa cường hãn lực lượng liền hung hăng bao phủ ở tại Chiến ma trên người.

“Chiến đạo vô cực.”

Chiến ma rít gào lại hóa thành bản thể, quanh thân vô tận ma khí dựng lên, toàn thân máu huyết phun ra, trên không vô tận lực lượng bạo phun mà ra, vô tận ma lực cắn nát liễu không gian, không gian dập nát, hư không sụp xuống một mảnh.

Thực rõ ràng, Nhạc Thành lúc này thúc dục Đông hoàng Chung Viễn xa không bằng Đông hoàng Thái Nhất, chính là, này Chiến ma, cũng là xa xa không bằng tổ vu Hình Thiên.

“Thình thịch oành...”

Hỗn Độn tử vực trong vòng nhất thời như là một tiếng tiếng sấm trống rỗng vang vọng Hoàn Vũ, tựa như thiên địa tan biến, như thế cường hãn lực lượng, đã muốn là liên tiếp này khắp hư không cũng toàn bộ hủy diệt.

Cả không gian liên hoàn nứt toác, không gian hỗn độn rốt cuộc là hủy diệt nhiều ít, không không ai biết, cũng vào lúc này, cả Hỗn Độn tử vực giống như nấu phí bắt đầu bình thường, không ngừng khuấy động đứng lên, đây trời tối đen không gian cái khe không ngừng lan tràn mà ra.

Cường hãn lực lượng thổi quét mở ra, vây xem bên trong nhân, trừ bỏ Hình Thiên, Thiên ma thú, Đế Tuấn ba người này có thể không để ở trong mắt ở ngoài, mặt khác sở hữu cường giả, đều là lại cấp tốc bạo lui.

Khắp Hỗn Độn tử vực mặt diệt, hết thấy tiêu tán lúc sau, Nhạc Thành thân thể cao lớn sừng sững ở trên không, quanh thân hơi thở cường hãn run, quanh thân quay chung quanh, chính là lục kiện thượng cổ thần khí, kia cường hãn uy áp, làm cho không ít người tim đập nhanh.

Chiến ma giờ phút này, khổng lồ bản thể đánh bay hơn mười vạn thước, thân hình phía trên ảm đạm không ánh sáng, trong miệng huyết vụ mưa to bình thường khuynh chiều vào Hỗn Độn tử vực trong vòng, khí tức trên thân, đã muốn là uể oải không chịu nổi.

“Sưu sưu...” Nhạc Thành thúc dục tốc độ thần thông, thật lớn thân hình ngang trời mà qua, trong tay lại một đạo chưởng ấn bổ về phía Chiến ma mà đi.

“Hừ.” Một đạo hừ lạnh dựng lên, Thiên ma thân ảnh hoa phá trường không, ma khí tàn sát bừa bãi bên trong, một đạo chưởng ấn cũng nghênh hướng về phía Nhạc Thành mà đi.

“Thiên ma, ngươi cũng quá vô sỉ chứ.”

Dao Trì Kim Mẫu, Trấn Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thanh Đế, Thương Long Lão Tổ năm người, hơn nữa cái kia Nghiễm Thành Tử, Vân Trung Tử, Diêm Trung Tiên La Tuyên, Ngạo Không, Huyền Quý đám người cơ hồ là cùng trong lúc nhất thời lao thẳng tới hướng về phía Thiên ma mà đi.

“Bang bang.”

Không gian phía trên một trận kịch liệt chấn động, ở chúng cường giả vây công dưới, Thiên ma không thể không là buông tha cho đối Nhạc Thành công kích, chưởng ấn thu về, hung hăng tạp hướng về phía Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu, Nghiễm Thành Tử đám người mà đi.

Cuồng bạo lực tràn ngập không gian, vừa mới khôi phục không gian lại sụp đổ, Nhạc Thành lúc này, kia một đạo chưởng ấn cũng là lúc này đã rơi vào Chiến ma uế oải không chịu nổi bản thể phía trên.

Chiến ma thân hình lại đánh bay, hung hăng tạp đã rơi vào một đoàn thật lớn Hỗn Độn vân đoàn phía trên, trong miệng huyết vụ lại một lần khuynh sái xuống.

“Chiến ma cần thận.”

Mặt khác bát lớn hơn cổ ma thú cũng nháy mắt xuất hiện ở Chiến ma bên người, khoảng cách trong lúc đó, Thiên ưng, Linh Viên, Hạo Thiên Đại Đế, Ô Vân Tiên, Quy Linh Thánh Mẫu, Hoàng Long đạo nhân đám người cũng đã rơi vào Nhạc Thành bên người.

“Phụt.....”

Chiến ma thu hồi bản thể hóa thành hình người, trong miệng lại một đạo máu tươi thẳng phun mà ra, quanh thân hơi thở uế oải tới cực điểm, sắc mặt tái nhợt như bụi, ánh mắt kinh hãi nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, hấn như thế nào cũng thật không ngờ, hấn sẽ ở một cái Tiên tôn lúc đầu tu vi giả trong tay hạ xuống như thế bị thương nặng, ở động thủ đi xuống, hấn hậu quả có thể nghĩ.

“Nhạc Thành, ngươi không sao chứ.” Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu, Tây Vương Mẫu Thiên Dao tới Nhạc Thành bên người.

“Một cái Chiến ma mà thôi, không có việc gì.” Nhạc Thành nói, nhìn chăm chú vào tiền không trọng thương Chiến ma, lúc này đánh chết, cũng không khó khăn lắm, chính là mặt khác thượng cổ ma thú lúc này hộ tại bên người, chặn đánh giết nói, kia nhưng chỉ có khó khăn.

Cùng Chiến ma một trận chiến, Nhạc Thành cũng biết mình thực lực, đích thật là không đủ, nếu trạng thái bình thường dưới, chính mình đã muốn là bị Chiến ma đánh chết một lần, mà hiện tại chính mình chiếm cứ chính là bất tử nguồn suối cùng sinh mệnh thần thông thượng tiện nghi, nếu không có bất tử nguồn suối cùng sinh mệnh thần thông, chính mình sợ là bị này Chiến ma đánh chết nhiều lần.

Chiến ma tiêu hao hầu như không còn, chính mình nếu không có sinh mệnh thần thông cùng bất tử nguồn suối, cũng sẽ không là Chiến ma đối thủ, tại đây Hỗn Độn tử vực trong vòng, Chiến ma tiêu hao, liền không thể khôi phục, mà chính mình tắc là có thêm Hạo Thiên Thập, mệnh mông thế giới, sinh mệnh thần thông, bất tử nguồn suối ở trên người, có thể không ngừng khôi phục, nếu giới bên ngoài, chính mình kia Chiến ma căn bản là không có cách nào, có thể làm cho Đông hoàng chung trọng thương đến này Chiến ma, cũng là bởi vì Chiến ma tiêu hao hầu như không còn, nếu không trong lời nói, chính mình thúc dục lực kiện thượng cổ thần khí, cũng vô pháp bị thương nặng đến này Chiến ma.

“Ha ha ha ha, Định Thần bằng thế nhưng đã muốn có chủ, ta đây Vu tộc cũng không tái đúc kết cái gì, đi trước một bước.” Vu tộc bên trong, Hình Thiên tổ vu cười lớn một tiếng, lập tức thả người rời đi.

“Định Thần bằng có chủ, ta Yêu tộc cũng đi trước một bước.” Yêu hoàng Đế Tuấn tựa hồ là có chút không cam lòng nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, lập tức cũng mang theo Minh Hà lão tổ, Kim Trữ tiên tử, đám người thả người rời đi.

Vu yêu hai tộc đột nhiên rời đi, cũng làm cho Tây Phương Giáo, Minh giới, còn có Thiên Đình mặt người sắc nhất thời khó coi lên, Xiển giáo, Tiết Giáo, Kỳ Lân bộ tộc, hơn nữa Trần Nguyên Tử đám người, cũng không phải là Tây Phương Giáo, Minh giới, Thiên Đình có thể hoàn toàn áp chế, hôm nay sẽ đối phó này Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, chỉ sợ là đã muốn là rất khó.

Nhìn thấy vu yêu hai tộc rời đi, Nhạc Thành cũng là có nghi hoặc, này vu yêu hai tộc, mưu đồ thời gian hấn là không ngắn đi, như thế nào hội khinh địch như vậy rời đi, cái này cũng rất kỳ quái một ít đi.

“Vu yêu hai tộc đi rồi, Tây Phương Giáo, Thiên Đình, Minh giới, khó hiểu các ngươi còn không tính toán đi sao, chỉ là dựa vào các ngươi, chỉ sợ là không thể cướp được Định Thần bằng chứ.” Nghiễm Thành Tử nhìn chăm chú vào Tây Phương Giáo, Minh giới, Thiên Đình người ta nói đạo.

“Hừ, đừng tưởng rằng chiếm được Định Thần bằng có thể đủ chiếm cứ thượng phong, sự tình khả còn không có chấm dứt.” Địa Tạng Vương lãnh quát một tiếng nói.

“Ta chờ đây, trở về nói cho các người Tây Phương Giáo trung nhân, ta và người Tây Phương Giáo trưởng, cũng là thời điểm nên tính quên đi.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, tới lúc này, chính mình cùng Tây Phương Giáo trung ân oán, cũng là thời điểm tới yếu tính toán rành mạch tình trạng.

“Tiểu tử, chúng ta chính là thánh nhân môn hạ, ta muốn nhìn, người như thế nào làm gì chúng ta Tây Phương Giáo, hừ.” Từ Hàng Quan Âm lãnh quát một tiếng.

1314. Chương 1123: Tính Toán.

Chương 1123: Tính toán.

“Thánh nhân môn hạ lại như thế nào.” Nhạc Thành thản nhiên nói.

“Chúng ta đi.” Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, Dao Cơ Tiên Tử thần sắc trầm xuống, đối phía sau mọi người nói, lập tức thả người rời đi, tới lúc này, hắn cũng không có thực lực cướp đoạt Định Thần bằng, càng thêm là không có thực lực đánh chết Nhạc Thành, Chiến ma đều bắt lực người bị thương nặng, thực lực của nàng, càng thêm là bất lực.

“Đi.” Phong Đô đại đế cũng bắt đầu dĩ rời đi, Minh Tôn đã muốn bị trấn nhập Định Thần bằng nội, thực lực của hắn liên tiếp Minh Tôn cũng không như, càng thêm là bất lực.

“Nhạc Thành, chúng ta hội tái kiến, được đến Định Thần bằng, khả cũng không mang theo cái gì, hừ.” Văn Thù hừ lạnh một tiếng, lập tức cũng cùng Phổ Hiền, Địa Tạng Vương đám người dẫn đầu rời đi.

Chiến ma không cam lòng nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, cũng chỉ có thể đủ là theo tùy ở tại Thiên ma đám người phía sau rời đi.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào mọi người rời đi, trong lòng cũng mới là thở dài nhẹ nhõm một hơi, chính mình mặc dù là có Xiển giáo, Tiệt Giáo, Kỳ Lân bộ tộc, còn có Trần Nguyên Tử, sư mẫu, Tây Vương Mẫu Thiên Dao đám người tương trợ, nhưng là cùng Tây Phương Giáo, Thiên Đình, Minh giới mọi người liên thủ, cũng không mạnh hơn bao nhiêu, chủ yếu là kia Thập đại thượng cổ ma thú cũng không phải là dễ đối phó, đặc biệt Thiên ma, Nhạc Thành chính là lúc trước nhìn thấy, Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu năm người cũng là không thể làm gì Thiên ma một cái.

“Nhạc Thành, bọn hắn đi rồi, chúng ta cũng cần phải trở về.” Trần Nguyên Tử mỉm cười, Định Thần bằng như nguyện lấy thường rơi vào rồi chính mình đội hình bên trong, Nhân giới đại phát động, không thể nghi ngờ là dễ dàng hơn.

“Bọn hắn dễ dàng như vậy rời đi, chỉ sợ là còn có hậu chiêu, vẫn là cẩn thận một chút hảo.” Nghiễm Thành Tử nói.

“Cũng tốt, chúng ta vẫn là rời đi trước nơi này rồi nói sau.” Nhạc Thành do dự một chút, lập tức nói.

Mọi người cũng không có nhiều lời, tùy theo thả người hóa thành kinh hồng biến mất ở giữa không trung, hướng Hỗn Độn tử vực ngoài mà đi.

Mười ngày sau đó, Hỗn Độn tử vực ở ngoài, một cỗ thao Thiên ma khí bạo lực mà ra, đúng là tổ vu Hình Thiên đám người.

“Vu Huyết Ma, Ma Đạo liên minh trong vòng mọi người đều triệt trở về đi.” Hình Thiên đối Vu Huyết Ma nói.

“Hình Thiên, kia Định Thần bằng làm sao bây giờ, chúng ta mưu đồ hàng tỉ năm, chẳng lẽ thật là không có hi vọng có thể nào?” Chúc Dung đạo.

Hình Thiên nói : “Mặt đất đã muốn công đạo qua, Định Thần bằng có chủ lúc sau, chúng ta không được tranh cãi nữa đoạt, miễn cho Vu tộc liên tiếp cuối cùng huyết mạch đều không thể bảo lưu lại đến, hết thấy tự do số trời.”

“Này Định Thần bằng, như thế nào hội rơi vào kia Kim Giáp Chiến Thần trên người, thật sự là kỳ quái.” Cộng Công hơi hơi nói.

“Dĩ nhiên là số trời an bài, đều có một con đường riêng để ý, chúng ta tính kế hàng tỉ năm, lại còn không có như nguyện, lấy kia Nhạc Thành cùng Xiển giáo, Tiết Giáo càng quan hệ, hiện tại, nên Tây Phương Giáo đầu đầu, chúng ta Vu tộc, liên không cần hiểu.” Hình Thiên nói.

“Cũng là, vậy làm cho bọn họ đi đầu đầu chứ, chờ có người lưỡng bại câu thương thời điểm, chúng ta lại ra tay không muộn.” Chúc Dung đạo.

“Sưu sưu...” Lập tức Vu tộc mọi người nháy mắt ly khai tại chỗ biến mất ở giữa không trung bên trong.

Cũng không có quá nhiều lâu, Hỗn Độn tử vực thốt ra, năm đạo lưu quang cấp tốc mà ra, lập tức biến mất không thấy.

“Đế Tuấn, Định Thần bằng rơi vào rồi kia Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành trên người, chúng ta làm sao bây giờ?” Một chỗ không gian trong vòng, yêu sư Côn Bằng đối Đế Tuấn nói.

“Đông hoàng chung rơi vào tới kia Nhạc Thành đích tay thượng, này nhất định là Thái Nhất an bài, lấy Thái Nhất tu vi, có lẽ là sớm chỉ biết này Định Thần bằng hội rơi vào ai đích tay trung, sở hữu mới có thể đem Đông hoàng chung giao cho kia Nhạc Thành, vì, chính là chúng ta Yêu tộc, Nữ Oa thánh mẫu cũng có công đạo, Định Thần bằng có chủ lúc sau, chúng ta sẽ không tất tranh cãi nữa đó, ra mời, chúng ta mưu đồ hàng tỉ năm, cũng không địch số trời.” Đế Tuấn khe khẽ thở dài nói.

“Hiện tại Định Thần bằng rơi vào kia Kim Giáp Chiến Thần đích tay trung, chúng ta cùng hấn khả không có gì giao tình, không biết, hấn có thể hay không nhằm vào chúng ta Yêu tộc.” Minh Hà lão tổ lo lắng nói.

“Được đến Định Thần bằng, cũng không nhất định là một chuyện tốt, tái lập thần đình, cũng không phải là nhẹ nhàng như vậy, chúng ta Yêu tộc, còn không phải tiểu tử đó dám đến đối phó.” Đế Tuấn nói.

“Chính là kia Nhạc Thành cùng Xiển giáo, Tiết Giáo quan hệ cũng không sai, hơn nữa Xiển giáo, Tiết Giáo, này nhất cổ thế lực, cũng là dị thường cường hãn.” Côn Bằng nói.

“Yên tâm đi, hiện tại đầu đầu nhất, là Tây Phương Giáo, mà không phải chúng ta, chúng ta đến lúc đó lại nhìn đi.” Đế Tuấn hơi hơi nói.

Sau một lát, Hỗn Độn tử vực thốt ra, cũng lại có mấy đạo kinh hồng chợt lóe mà qua, lập tức vội vàng biến mất ngay tại chỗ.

Lục tục có người ly khai Hỗn Độn tử vực trong vòng, chung quanh vô số vi mô người cũng đều là ở đoán đứng lên, một số người cũng là nghe nói này Hỗn Độn tử vực trong vòng, chính là xuất hiện Định Thần bằng, đoán này Định Thần bằng chính là đã rơi vào ai đích tay trung.

Liên tục sổ nhóm thân ảnh rời đi Hỗn Độn tử vực lúc sau, Hỗn Độn tử vực thốt ra, duy nhất hơn mười đạo lưu quang xuất hiện, lập tức biến mất không thấy.

“Này phụ cận, tựa hồ là có không ít cường giả tồn tại, chúng ta vẫn là cẩn thận một chút mới tốt.” Trên không trung, Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói.

“Ra mời, có người sớm đã có sở an bài a.” Ngạo Không nói.

“Chúng ta tới trước Tiên Đạo liên minh trong vòng đi thượng một chuyến đi.” Nghiêm Thành Tử nói.

Tiên Đạo liên minh trong vòng, một chỗ đại điện trong vòng, Kỳ Lân bộ tộc, Xiển giáo, Tiết Giáo, còn có Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, Linh Viên, Thiên ứng đám người phân tịch mà ngồi.

Đại điện trong vòng, Nhạc Thành thần sắc hơi hơi có chút ngưng trọng, kỳ thật theo được đến Định Thần bằng bắt đầu, Nhạc Thành trong lòng cũng rất là ngưng trọng, theo Định Thần bằng thượng, Nhạc Thành biết một ít chính mình đoán trước ở ngoài tin tức.

“Nhạc Thành, Định Thần bằng hiện tại bị người được đến, vậy chứng minh Thiên Đình số mệnh đã hết, người tính toán làm sao bây giờ?” Nghiêm Thành Tử đối Nhạc Thành hỏi, Định Thần bằng một chỗ, Thiên Đình số mệnh cũng tới cuối.

“Nhạc Thành, trên chín tầng trời tái lập thần đình, Định Thần bằng rơi vào trong tay của ngươi, trong tam giới, cùng phải nghe ngươi hiệu lệnh, kẻ không theo, đều có thể dùng Định Thần bằng trấn chi, mà ngươi nắm giữ Định Thần bằng, chuyện này, cũng chỉ có ngươi đi làm.” Xích Tinh Tử nói.

“Chỉ sợ là sự tình cũng không hội như thế đơn giản, tái lập thần đình, thủ Tiên thiên đình tự cũng không phối hợp, còn có Minh giới, cũng sẽ không cam nguyện nghe ta điều động, cũng có Tây Phương Giáo, sợ là yếu nhúng tay trong đó, tuy nói là Định Thần bằng thánh nhân dưới đều có thể trấn chi, bất quá, rốt giả, thánh nhân môn hạ, Định Thần bằng cũng vô pháp trấn chi, thực lực của ta, còn không thể hoàn toàn kinh sợ trụ bọn hắn.” Nhạc Thành chậm rãi nói.

“Định Thần bằng chính là Hồng Quân lão tổ phát ra, thiên đạo sở tới, thánh nhân tuyệt đối không thể nhúng tay, thánh nhân dưới, chúng ta hiện tại cũng không ngại cái gì nhân, còn có cái gì thật lo lắng cho?” Hoàng Long đạo nhân nói.

“Thánh nhân dưới, Tây Phương Giáo đội hình trong vòng, kia Thiên ma thú, chỉ sợ là không người có thể trêu chọc, còn có Thiên Đình phía trên, Ngọc Đế bảy người, trấn thủ Thiên Đình, nắm trong tay tam giới, mặc dù không phải thánh nhân, chỉ thân là tam giới đứng đầu, cũng tuyệt đối không phải dễ đối phó.” Nhạc Thành nói.

“Nhạc Thành, xin hỏi, này Định Thần bằng phía trên, bằng trên có danh giả, đều cũng có những thứ gì nhân?” Ngạo Không hơi hơi hỏi.

“Này, ta cũng không có phương tiện lộ ra, bằng trên có danh giả sao, cũng có thể tránh được một kiếp này, rốt giả, chỉ Định Thần bằng tới, đều là thân ở trong đó, tùy thời có thể sẽ bị cuốn vào trong đó.” Nhạc Thành thần nhiên nói.

“Vậy ngươi hiện tại tính toán đâu?” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành hỏi.

“Sư mẫu, Định Thần bằng mặc dù là đã rơi vào trong tay ta, chính là hiện tại, ta cũng vô pháp được chi có quá lớn sử dụng, kế tiếp, ta nghĩ bế quan một lát, tới thích hợp thời điểm, ta mới xuất quan.” Nhạc Thành nói.

“Hiện đang bế quan, kia tái kiến thần đình việc... ?” Diễm Trung Tiên La Tuyên kinh ngạc đối Nhạc Thành đạo.

“Này, cũng không nóng nảy, chờ ta xuất quan lúc sau, tự sẽ có an bài.” Nhạc Thành hơi hơi nói: “Bất quá ở ta trước khi bế quan, đồ là có một số việc yếu thỉnh nhạc phụ cùng sư phụ, sư mẫu hỗ trợ.” Nhạc Thành nói.

“Chuyện gì?” Xích Tinh Tử, Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế hỏi.

“Ngạo Tuyết, Long Cát, còn có Hạo Thiên môn, phải nhờ vào sư phụ, sư mẫu, nhạc phụ hỗ trợ chiếu khán một lát.” Nhạc Thành nói.

“Nhạc Thành, ngươi không phải là muốn tại đây Hồng Hoang chiến trường trong vòng bế quan đi?” Xích Tinh Tử nghi hoặc hỏi.

Nhạc Thành nhìn thấy mọi người liếc mắt một cái nói: “Kia đến không phải, chờ đi ra ngoài này Hồng Hoang chiến trường sau, ta tái bế quan.”

Vào đêm, đại diện trong vòng một chỗ phòng trong vòng, Nhạc Thành trong tay pháp quyết biến hóa, ấn đường bên trong hào quang chợt lóe mà qua, thân ảnh tùy theo tiến nhập Hạo Thiên Tháp trong vòng, đương nhiên, Linh Viên cùng Thiên ưng cũng là đi theo ở Nhạc Thành bên người.

“Ra mắt chủ nhân.” “Ra mắt môn chủ.” Hạo Thiên Tháp nội, Lang Lễ, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân hành lễ.

“Lão ba, Định Thần bằng thế nào, đã rơi vào ai đích tay trung?” Thanh Đồng hỏi.

“Định Thần bằng hiện tại ở trên người của ta, chính là, chuyện này có chút phiền phức, ta kế tiếp yếu bế quan một lát, ta và người phụ thân cũng nói chuyện tốt, người cùng Lục Lăng trong khoảng thời gian này cũng cùng nhau ngay tại Hạo Thiên Tháp nội bế quan đi.” Nhạc Thành nói.

“Là, lão ba.” Thanh Đồng đáp, có thể cùng lão ba cùng một chỗ, hẳn tự nhiên là sẽ không không muốn.

“Thiên ưng, Thanh Đồng, hai người các người nhân đi theo ta, Linh Viên, Lang Lễ, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Lục Lăng, các người ở chỗ này bế quan đi, xuất quan ngày, ta tự nhiên thông suốt biết các người.” Nhạc Thành nói xong, lập tức mang cho Thanh Đồng, Thiên ưng hai người tới Hạo Thiên Tháp thổ chi không gian trong vòng, lại tiến nhập Thần Nông đỉnh mệnh môn thể giới bên trong.

“Lão ba, đây là cái gì, hảo nồng đậm linh khí.” Mệnh môn thể giới trong vòng, Thanh Đồng nhìn chăm chú vào mệnh môn thể giới trong vòng kia tứ đoàn Hồ lô linh dịch kinh ngạc đạo.

Nhạc Thành mỉm cười nói: “Người nhưng thật ra biết hàng, người khoái ăn vào bế quan đi, có chút đau đớn, người chính là yếu nhẫn nại trụ mới được, nếu không liền kiểm củi ba năm thiêu một giờ, thành công luyện hóa trong lời nói, cũng đủ người đột phá Yêu tôn.” Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành nói xong, lập tức đối Thiên ưng nói: “Thiên ưng, hiện tại ta bắt đầu giáo người tu luyện Hỗn Nguyên Chân Kinh, mặt khác, sư phụ cũng vô pháp giáo người cái gì, sư huynh của người tu luyện Hỗn Nguyên Chân Thân, chỉ người bản thể cũng cũng không thích hợp, về sau, ta sẽ giúp người nghĩ biện pháp.” Nhạc Thành nói.

“Đa tạ sư phụ.” Thiên ưng hành lễ đạo.

1315. Chương 1124: Ngộ Phục

Chương 1124: Ngộ phục

Mệnh môn thể giới trong vòng, Thanh Đồng ăn vào Hồ lô linh dịch, mà Nhạc Thành còn lại là theo đạo đạo này Thiên ưng Hỗn Nguyên Chân Kinh, về phần Hỗn Nguyên Chân Thân, Thiên ưng chính là phi hành Hỗn Động dị thú bản thể, Hỗn Nguyên Chân Thân cũng không phải rất thích hợp, Nhạc Thành cũng chỉ có là trong lòng nghĩ mặt khác nghĩ biện pháp.

Thân là Hỗn Động dị thú thân thể, Thiên ưng tu luyện lên tốc độ cũng là cực kỳ rất nhanh, chính là mấy ngày thời gian, Nhạc Thành liền đại khái cùng Thiên ưng giảng giải Hỗn Nguyên Chân Kinh, đồng thời, dùng một khối ngọc giản phục chế Hỗn Nguyên Chân Kinh sau giao cho Thiên ưng, làm cho này chậm rãi lĩnh ngộ.

Tùy theo, Nhạc Thành cũng là giao cho Thiên ưng một đoàn Hồ lô linh dịch, cũng công đạo Thiên ưng, chờ này tu vi tới Yêu quân hậu kỳ lúc sau, ở ăn vào Hồ lô linh dịch, dựa theo Nhạc Thành phỏng chừng, Thiên ưng hiện tại bản thể thực lực, hẳn là đi vắng Linh Viên dưới nhiều lắm, tu luyện tới Yêu quân trung kỳ cũng không khó khăn lắm, tái dùng Hồ lô linh dịch trong lời nói, yếu đột phá đến Yêu tôn lúc đầu, tựa hồ là cũng không phải quá khó khăn.

Thổ chi không gian nội, Nhạc Thành pháp quyết thúc dục, không sai đồng thời thời điểm, ấn đường bên trong một đạo thần quang khuếch tán, kia Định Thần bảng trời nổi ở tại trước người, Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, cầm Định Thần bảng, tế nhìn thật kỹ, chỉ thấy này mặt trên, có nhân danh vô số, trong đó đủ có Nhạc Thành người quen, này trong tam giới, đại bộ phận cường giả đều là bảng trên có danh, nhưng là còn có rất nhiều nhân vật.

Bảng trên có danh giả, đều là không có đạo đức công cộng, không có bảo hộ, thân phạm sát giới người, mà Hình Thiên, Đế Tuấn, Phổ Hiền, Ngao Không, Huyền Quý, Nghiễm Thành Tử, Diêm Trung Tiên La Tuyên đám người cũng toàn bộ thân ở trong đó, Thập đại thượng cổ ma thú cũng đang ở này ngoại, đi vắng bảng trung.

Sau một lát, Nhạc Thành trong mắt hơi hơi tràn ngập ánh sao, lẩm bẩm nói: “Trên chín tầng trời tái kiến thần đình, ra mời, đây chính là nhất cái cọc khổ sai sự a, cũng không có dễ dàng như vậy, thực lực, vẫn là thực lực a.”

Ly khai thổ chi không gian, Nhạc Thành trực tiếp là về tới Tiên Đạo liên minh trong vòng trong cung điện.

“Sư phụ, sư mẫu, chư vị Đại tiên.” Trong cung điện, Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế đám người chính ở trong đó.

“Nhạc Thành, chúng ta chính có chuyện tìm hẩn người đâu.” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói, trong tay một đạo cấm chế cũng đã rơi vào cung điện trong vòng.

“Sư mẫu có việc mời nói.” Nhìn thấy Dao Trì Kim Mẫu bố trí hạ cấm chế, Nhạc Thành cũng là đoán được, sư mẫu muốn nói, hẩn là cực kỳ chuyện trọng yếu, phỏng chừng là quan hệ đến Định Thần bảng cùng nhân tộc đại phát động.

“Nhạc Thành, tọa hạ nói đi, Định Thần bảng hiện tại cũng ở trong tay người, theo ý người, chúng ta nên như thế nào định đoạt?” Hạo Thiên Đại Đế hỏi.

Mọi người ngồi, Nhạc Thành hơi hơi nhìn chăm chú vào sáu người, lập tức nói : “Thiên Đình kéo dài, số mệnh đã gần đến, cũng không pháp áp chế tam giới, trên chín tầng trời tái kiến thần đình, tự do chu Thiên thần vị ghế trống, Định Thần bảng thượng, phạm là có danh người, cái tính cao tuyệt giả, không tạo tai hoạ, được hưởng vô cùng tận kiếp tiêu dao, thứ giả, nguyên thần phong thần, từ nay về sau được dịch cho thần đình, khó tiến thêm nữa, nông cạn giả, hoặc nhập luân hồi, hoặc thành tro phi, tam giới vạn vật, Định Thần bảng thượng, đều có số trời.”

“Nhạc Thành, kia thượng bảng người, hay không nhất định sẽ rơi xuống, hoặc là bị quản chế thần đình?” Trần Nguyên Tử hỏi.

Nhạc Thành trả lời: “Kia đến cũng không phải, này Định Thần bảng thượng, có thể tránh thoát này kiếp số, cũng không hội lọt vào tai hoạ, đi vắng bảng thượng người, đại kiếp nạn tiến đến, cũng mới có thể cuốn vào trong đó, có tánh mạng chi nguy.”

“Nhạc Thành, nói như thế đến, này ở Định Thần bảng thượng, ngược lại là một chuyện tốt, ít nhất, còn có thể giữ được tánh mạng.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao ngạc nhiên nói, này nghĩ đến, có thể ở Định Thần bảng thượng, trừ phi là nói như thế đến, thượng này Phong Thần bảng vẫn là một món đồ tốt sự a, ít nhất, còn có thể bảo trụ một cái tánh mạng, trừ phi là nông cạn giả, mới có thể hôi phi yên diệt.

Tây Vương Mẫu Thiên Dao nói xong, mọi người cũng nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, dựa theo Nhạc Thành vừa mới theo như lời, này đích thật là như thế.

Nhạc Thành khe khẽ thở dài, lập tức nói : “Không sai, Minh giới Minh Tôn chính là bảng trên có danh người, ta người mang Định Thần bảng, cho nên không thể thân thủ sát chi, chỉ có thể đủ trấn nhập Định Thần bảng trong vòng.”

“Ý của người là nói, này tái kiến thần đình việc, Định Thần bảng thượng đã có việc bận, cũng không phải người có thể quyết định?” Hạo Thiên Đại Đế đối Nhạc Thành hỏi.

“Ân, này mặt trên tự do số trời, ta chỉ là nắm giữ Định Thần bảng, cũng không thể thay đổi Định Thần bảng.” Nhạc Thành nói.

“Nói như thế đến, chúng ta đây yếu đại phát động, nên làm thế nào cho phải?” Già nua lão tổ hỏi.

“Đây là nhân tính không bằng số trời.” Nhạc Thành thở dài, lập tức chậm rãi nói chuyện một hơi sau, nói : “Bất quá, Định Thần bảng ở trong tay của ta, ta ít nhất cũng có thể đủ chậm lại tái kiến thần đình chi kỳ, cho nên, ta mới quyết định bế quan, đến lúc đó... ..”

Một phen thương nghị, bảy người nửa ngày mới rời đi đại điện, sáng sớm hôm sau, mọi người đó là tính toán rời đi Hồng Hoang chiến trường, về trước Tiên Ma giới.

Mà vào lúc này, này Nhạc Thành cũng nghe nói, Hồng Hoang chiến trường trong vòng, tiên ma đại chiến đã muốn là hành quân lạng lẽ, Ma Đạo liên minh trong vòng, mọi người bắt đầu rời đi Hồng Hoang chiến trường.

Nghe thế tin tức, Nhạc Thành cũng là có đó kinh ngạc, hơi hơi tưởng tượng, hoặc là đây là Vu tộc chú ý, này Ma Đạo liên minh sau lưng chính là Vu tộc, này Ma Đạo liên minh ly khai Hồng Hoang chiến trường, sợ là đến lúc đó Thiên Đình liên hữu thời gian đến đối phó chính mình Hạo Thiên môn.

“Nhạc Thành, người nhiều chú ý một chút, đi ra ngoài cẩn thận.” Tiên Đạo liên minh trên không, một đạo thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai.

“Đạo hữu rốt cuộc là ai?” Nhạc Thành lập tức thần niệm truyền âm trả lời, này một đạo thanh âm, lại đúng là lúc trước ở Hồng Hoang chiến trường nội cũng nhắc nhở quá Tây Phương Giáo sẽ đối phó chính mình kia thần bí cường giả.

Nhạc Thành lúc trước thực lực, căn bản là không thể biết người này là ai, chỉ lúc này, Nhạc Thành thần niệm rình, cũng có thể cảm giác được, người này ngay tại Tiên Đạo liên minh tổng bộ trong vòng, lên tu vi thực lực, tuyệt đối là không hề Trần Nguyên Tử đám người dưới.

“Ta là ai, người sẽ không tất đã biết, giúp người, cũng chỉ là bởi vì người là nửa Xiển giáo người.” Kia thần niệm truyền âm người lại đạo.

“Nam cực, người đã bị giả thần giả quỷ, Ma Đạo liên minh nhân đi rồi, người cũng nên đi ra ngoài đi.” Vân Trung Tử lúc này đột nhiên nói.

“Vân Trung Tử, người chạy đến chỗ này của ta tới làm cái gì, không nói lời nào không ai làm người là cam điếc.” Đại diện trong vòng, vừa mới nói chuyện người lớn tiếng nói.

“Nam cực... Chẳng lẽ là hần.” Nhạc Thành thần sắc hơi hơi kinh ngạc, chính mình vẫn là ở đoán người này thân phận, xem ra, vô cùng có khả năng chính là người này.

“Chúng ta đừng động hần, trước đi ra ngoài đi.” Nghiễm Thành Tử hơi hơi nói.

Mọi người lập tức phá không mà đi, tới mọi người hiện tại loại thật lực này, yếu đi ra ngoài, cũng cũng không cần mở ra thông đạo.

Thốt ra ở ngoài, mọi người đã rơi vào một chỗ đỉnh núi phía trên, Nhạc Thành còn vẫn là nghĩ đến kia thần bí cường giả là ai, hơi hơi đối Nghiễm Thành Tử hỏi: “Sư bá, vừa mới nói chuyện, chẳng lẽ là Nam Cực Tiên Ông có thể nào?”

“Không sai, trừ bỏ hần còn ai vào đây, hần coi như là người sư bá, chính là sư phụ Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng sư bá ký danh đệ tử, nhập môn thời gian, so với ta còn sớm.” Nghiễm Thành Tử hơi hơi nói.

“Thật đúng là hần a.” Nhạc Thành có chút kinh ngạc, này Nam Cực Tiên Ông thân là lục ngự một trong, không nghĩ tới vẫn là ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng, nghe nói này Nam Cực Tiên Ông đích tay trung có một cái càn khôn túi, uy lực thật lớn, phỏng chừng thực lực, tuyệt đối là không hề Nghiễm Thành Tử đám người dưới đi.

“Nhạc Thành đạo hữu, chúng ta đây trước hết đi rồi.” Ngạo Không đối Nhạc Thành nói.

“Lần này đa tạ chư vị đạo hữu tương trợ.” Nhạc Thành hơi hơi thi lễ, đối Kỳ Lân bộ tộc chúng cường giả nói.

“Đây đều là lão tổ công đạo trôi qua, không đúng đa lễ, Thanh Đồng cùng Lục Lăng, muốn phiên toái đạo hữu, chúng ta cái này cáo từ.” Ngạo Không nói xong, mọi người khê gật đầu, lập tức cũng thả người rời đi.

“Nhạc Thành đạo hữu, chúng ta cũng đi trước một bước, cái này cáo từ.” Diễm Trung Tiên La Tuyên đối Nhạc Thành nói, Tiệt Giáo đệ tử cũng hơi hơi đối Nhạc Thành gật đầu ý bảo, lập tức thả người hóa thành kinh hồng rời đi.

“Nhạc Thành, người hết thấy cũng phải cẩn thận một ít, chúng ta còn muốn đi gặp mặt sư tôn, cũng đi trước một bước.” Nghiễm Thành Tử đối Nhạc Thành nói, Xiển giáo mọi người, lập tức cũng thả người rời đi.

“Nhạc Thành, người tính toán trước đi vào trong đó?” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành hỏi.

“Sư mẫu, ta còn là về trước một chuyến Hạo Thiên môn đi.” Nhạc Thành trả lời: “Về phần chuyện này, liền phiên toái sư mẫu, sư phụ, cùng chư vị Đại tiên.”

“Người hết thấy cẩn thận đi, an tâm bế quan là tốt rồi, chuyện khác, giao cho chúng ta là tốt rồi.” Trần Nguyên Tử nói.

Tây Vương Mẫu Thiên Dao hơi hơi nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong tay pháp quyết biến hóa, một đạo thần quang đã rơi vào Nhạc Thành trước người, lại đứng là kia Côn Lôn kính, nói : “Nhạc Thành, người yếu bế quan, này Côn Lôn kính đặt ở trong tay ta, cũng không có quá lớn tác dụng, trước hết cho người đi.”

“Này...” Nhạc Thành có chút sửng sốt, này Tây Vương Mẫu lần trước đã muốn là cho chính mình Luyện Yêu hồ, này Côn Lôn kính cũng là Tây Vương Mẫu bỏ mạng pháp khí, tái cho mình, chính mình cầm cũng là có đó ngưng ngừng.

“Đây cũng là người sớm hay muộn tốt đến vật, người luyện hóa Côn Lôn kính lúc sau, đối với người so với bế quan, khả là có thêm tác dụng cực lớn, cũng không cần chối từ.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao nói.

“Người yếu bế quan, phỏng chừng Định Thần bằng người cũng vô pháp chậm lại thời gian quá dài đi, có Côn Lôn kính ở trên người, nhưng thật ra có thể đến giúp người không ít, lúc này đây, nhân tộc yếu đại phát động, liền nhờ vào người.” Thanh Đế nói.

Nhạc Thành không có nhiều lời nữa, thu hồi Côn Lôn kính, nói : “Ta đây liền đi trước một bước.”

Nói xong, phá không mà đi, tùy mặc dù là biến mất ở giữa không trung trung, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành bóng lưng, Tây Vương Mẫu Thiên Dao trong mắt lại hiện lên một tia nghi hoặc: “Càng ngày càng giống, đáng tiếc...”

Một chỗ không gian loạn lưu trong vòng, hai đạo thân ảnh xuất hiện ở trong đó, hai người quanh thân, có Phật quang tràn ngập, nhất béo nhất gầy, béo tai to mặt lớn, theo hơi thở đi lên xem, hai người cũng phía tây Phật giới người, kia béo, nhưng thật ra thực lực cũng chẳng ra gì, chính là Phật đà hậu kỳ tả hữu mà thôi.

Mà kia gầy, thực lực cũng cường hãn vô cùng, chung quanh không gian vô hình bên trong không gian sóng gợn cách ly khai, thực lực trình tự, dĩ nhiên là tới Phật tổ hậu kỳ, còn hơn kia Văn Thù, Phổ Hiền đám người còn mạnh hơn thượng một tầng.

“Hầu ca, người nói tiểu tử đó có thể hay không quá tới nơi này, chúng ta cũng chờ hảo vài ngày, nếu không, chúng ta trở về đi, chuyện này cùng chúng ta khả không có quan hệ gì.” Không gian loạn lưu bên trong, kia tai to mặt lớn Bàn Tử nói.

1316. Chương 1125: Chiến Đấu Kịch Liệt Đấu Chiến Thắng Phật

Chương 1125: Chiến đấu kịch liệt Đấu Chiến Thắng Phật

“Người này lợn chết, phải đi về, người trở về đi, thế nhưng đến đây, ta đồ muốn nhìn, kia Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành thực lực đến tột cùng là tới cái tình trạng gì, nghe nói còn lớn hơn náo loạn Thiên Đình, cái đó và ta năm đó tình tình đồ là có chút tương tự.” Kia thân hình nhỏ gầy người nói.

“Hầu ca, ta đều thành Bồ Tát, người có thể hay không liền dừng ở chỗ này dạng gọi ta.” Tai to mặt lớn người hơi hơi nói.

“Người còn dài bổn sự đến sao, Bồ Tát giới lắm có thể nào, tới hiện tại, còn chính là Phật đà hậu kỳ thực lực.” Dáng người nhỏ gầy người nhìn chăm chú vào tiền không, lập tức nói: “Cẩn thận, có người đến đây.”

Không gian trong vòng, Nhạc Thành phá không mà đi, trong đầu cũng nghĩ đến kia Nam Cực Tiên Ông trong lời nói, làm cho chính mình rời đi cẩn thận một chút, này dọc theo đường đi tựa hồ cũng là cũng không có gặp gỡ cái gì phiền toái.

“Giống như...” Rồi đột nhiên, Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, chung quanh hơi thở tựa hồ là có chút không đúng, không có gì chần chờ, thân hình cấp tốc bạo thối lui đến, thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ.

“Xuy xuy...” Không sai đồng thời thời điểm, Nhạc Thành thân hình cấp tốc bạo lui, cũng chung quanh không gian nhất thời biến đổi, không sai đồng thời thời điểm, thân hình đã muốn là đã rơi vào một chỗ mở mang khôn cùng hư không trong vòng.

“Tiên tôn lúc đầu mà thôi, cũng cho ta bỏ ra thử.” Trên không bên trong, một đạo quát nhẹ thanh truyền ra, không sai đồng thời thời điểm, nhất đạo thân ảnh mang theo phật quang nháy mắt xuất hiện, trong tay cuộn cuộn pháp lực cấp tốc ngưng tụ, sau đó cánh tay quỷ dị run lên, bị bám một cổ dị thường cường hãn kinh khí, không hề xinh đẹp rất đúng che mặt tiền không gian đột nhiên oanh lại đây, một đạo quyền ấn phá hủy một mảnh không gian mảnh nhỏ.

“Tây Phương Giáo.” Nhạc Thành thân ảnh cấp tốc bố trí nổi lên Kim Long thân thể, Hỗn Nguyên Chân Thân, Long giáp che dưới, quanh thân pháp lực cấp tốc run, mấy năm nay trở thành, Nhạc Thành ở gì tình huống dưới, cũng có thể đủ nháy mắt ứng phó.

Trong nháy mắt, ngay tại đối phương một quyền hung hăng oanh kích mà đến thời điểm, Nhạc Thành khổng lồ Hỗn Nguyên Chân Thân phía trên, cũng vừa đến chưởng ấn đột nhiên tự trong hư không tìm hiểu, sau đó bị bám cường hãn kinh khí, nhanh như tia chớp vỗ vào đối phương một quyền phía trên.

“Thình thịch oành...”

Hai người chạm vào nhau, không gian rồi đột nhiên phá, nhất cổ kinh khủng kinh phong lực lượng nhất thời bạo phun mà ra, không gian phía trên, từng đạo không gian cái khe theo trên không lan tràn mà ra, cường hãn kinh khí lực lượng kích tán thổi quét mở ra, cả hư không ầm ầm run rẩy đứng lên.

“Thật mạnh thực lực.” Nhạc Thành thân thể cao lớn nháy mắt rút lui, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, cố nén một ngụm máu tươi, trong mắt kinh ngạc nhìn chăm chú vào tiền không kia ra tay người, loại thật lực này, còn hơn kia Chiến ma đến, còn mạnh hơn thượng một tia bộ dáng.

“Thực lực thật đúng là không sai.” Tiền không bên trong, ra tay đúng là kia dáng người nhỏ gầy người, cũng đang là thần sắc kinh ngạc lại đánh giá Nhạc Thành, Nhạc Thành thực lực, tựa hồ là ra ngoài dự liệu của hắn.

“Đạo hữu người nào?” Nhạc Thành thân hình chính lui mấy vạn thước, nhìn chăm chú vào tiền không kia nhất béo nhất gầy hai người đạo.

“Tiểu tử, ngươi liên tiếp chúng ta là ai cũng không biết, ta không sợ nói cho ngươi, chúng ta chính là Đấu Chiến Thắng Phật cùng tịnh đàn sứ giả Bồ Tát, giao ra Định Thần bảng, ta tạm tha ngươi một mạng?” Kia tai to mặt lớn Bàn Tử nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nói.

“Đấu Chiến Thắng Phật, tịnh đàn sứ giả Bồ Tát.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, nguyên lai là hai người này a, đối với hai người này, Nhạc Thành tự nhiên là quen thuộc, ở Tu Chân Giới thời điểm, chợt nghe nói hai người này, tới Tiên Ma giới lúc sau, Nhạc Thành mới biết được, chính là Tây Phương Giáo nhị đệ tử kim thiên tử chuyển sang kiếp khác trải qua lấy kinh nghiệm kiếp, thừa cơ đại phát động Tây Phương Giáo, trong đó chuyển sang kiếp khác kim thiên tử nhận lấy tam đồ, trong đó còn có lúc trước đại náo Thiên Cung Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không, còn có kia Thiên Bồng nguyên soái, lấy kinh nghiệm kiếp sau khi chấm dứt, Nhân giới Phật giáo lại ngăn chặn Tam Thanh giáo, bắt đầu đại phát động, mà kim thiên tử phong làm công đức phật, này Tôn Ngộ Không liên phong làm Đấu Chiến Thắng Phật.

“Ha ha, nguyên lai đại danh鼎鼎 Tề Thiên đại thánh cùng Thiên Bồng nguyên soái, dĩ nhiên là làm nổi lên này âm thầm đánh lén việc, thật sự là để cho ta mở rộng tầm mắt a.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, khó trách Nam Cực Tiên Ông làm cho chính mình cẩn thận, ra mời, chỉ đúng là này Tây Phương Giáo đi.

“Tiểu tử, chúng ta cũng không phải là tưởng đánh lén ngươi, chỉ là sợ ngươi chạy mà thôi, tại đây hư không trong vòng, ngươi có thượng cổ thần khí, muốn chạy trong lời nói, nhưng là không còn dễ dàng như vậy.” Tôn Ngộ Không bị Nhạc Thành nói sắc mặt đỏ lên, này đánh lén việc, hắn chính là làm không được.

“Các ngươi yếu Định Thần bảng, khó hiểu là Như Lai cho các ngươi tới?” Nhạc Thành lãnh thị liếc mắt một cái nói.

“Ngươi không cần phải xen vào là ai để cho ta nhóm tới, ngươi giao ra Định Thần bảng, ta tuyệt đối không làm khó dễ ngươi, thế nào, nếu không giao ra đến, cũng đừng trách ta động thủ.” Đấu Chiến Thắng Phật nói.

“Hầu ca, trực tiếp động thủ thì tốt rồi, sớm một chút cầm kia Định Thần bảng, chúng ta cũng tốt về nghỉ ngơi.” Tịnh đàn sứ giả nói.

“Vậy muốn nhìn các ngươi có hay không bốn sự này.” Nhạc Thành lạnh nhạt nói, này Đấu Chiến Thắng Phật Tôn Ngộ Không thực lực đích thật là cường hãn, vừa mới nhất chiêu cũng có thể đủ nhìn ra đến, này tịnh đàn sứ giả thực lực liền không cần hiểu, này Đấu Chiến Thắng Phật yếu thắng chính mình, có lẽ có thể làm được, bất quá muốn cản trụ chính mình, sợ là cũng làm không được này từng bước.

“Hảo, xem thực lực của ngươi cũng là không sai, ta cũng ngửa tay, liền cùng ngươi luận bàn một phần cũng tốt.” Đấu Chiến Thắng Phật hơi hơi vừa quát, thân ảnh nhất túng, thân hình nháy mắt cũng hóa thành thượng mười lăm mười sáu vạn thước khổng lồ, cũng hầu hình bản thể, cuồng bạo hơi thở bạo phun trong lúc đó, lao thẳng tới Nhạc Thành mà đến.

“Xuy...”

Một đạo chưởng ấn lại cuộn tất cả lên, cuồng bạo lực lượng đủ để sứ phá hủy khắp không gian.

Nhạc Thành thần sắc hơi hơi trầm xuống, thân hình khổng lồ ngang trời mà lên, trong tay lại một đạo chưởng ấn đánh xuống, quay mắt về phía này Đấu Chiến Thắng Phật bản thể, Nhạc Thành cũng không kỳ quái, đồn đãi này Đấu Chiến Thắng Phật bản thể, chính là kia thạch hầu biến thành, bản thể cường hãn, chỉ sợ là đi vắng Hỗn Độn dị thú dưới.

“Thình thịch oành...”

Không gian thoát phá, Nhạc Thành trong miệng truyền đến một đạo kêu rên thanh, khổng lồ thân hình đó là nhanh chóng lui về phía sau, đối phương thực lực lúc này còn hơn vừa mới đến, càng thêm là cường hãn không ít, này Đấu Chiến Thắng Phật, thật đúng là không để cho khinh thường, không hổ là lúc trước đại náo Thiên Đình Tề Thiên đại thánh, thực lực của chính mình trình tự, còn đích xác không thể cùng đạt tới cùng này Đấu Chiến Thắng Phật ngay mặt chống đỡ tình trạng.

“Lại đến.” Đấu Chiến Thắng Phật được thể không buông tha nhân, trong tay từng đạo cường hãn công kích bất đồng hạ xuống.

“Sinh mệnh giam cầm, Đấu Thiên Chưởng ”

Quay mắt về phía Đấu Chiến Thắng Phật sắc bén công kích, Nhạc Thành thân hình lóe ra, từng đạo đạo công kích nghênh đón.

Thời gian chân không, Phách Thiên Ấn ”

Nhạc Thành quanh thân một mỗi bạo phun, từng đạo cường hãn công kích không ngừng bay vút mà ra.

“Thực lực không sai, thế nhưng nắm chắc loại thần thông.” Đấu Chiến Thắng Phật kinh ngạc đạo, từng đạo pháp quyết đánh ra, cũng một đạo công kích cấp tốc hóa thành phô thiên cái địa lực công kích đối với Nhạc Thành bạo oanh mà đi, phối hợp lên cường hãn thực lực, này lực công kích khủng bố tới cực điểm, cả không gian không ngừng liên miên phá.

“Tru Tiên.” “Lục Tiên.” “Hãm Tiên.” “Tuyệt Tiên.” “Diệt Ma.”

Quay mắt về phía đối phương phô thiên cái địa công kích, Nhạc Thành cũng nắm lấy Hiên Viên kiếm, phô thiên cái địa kiếm quang tàn sát bờ bãi mà đến, cắt vỡ vô số không gian cái khe, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết thúc dục tới cực hạn, mà trong cơ thể một mỗi cũng là ở trong khoảnh khắc tăng vọt lên đi tới cực hạn.

“Âm Dương Kiếm.”

Pháp quyết biến hóa, Âm Dương Kiếm đó là tự ẩn đường thoáng hiện mà ra, rậm rạp kiếm quang nhất trùng điệp nhất trọng hiện lên mà ra nháy mắt hóa thành chín đạo bóng kiếm, ngăn ngừa trong thời gian ngắn, cửu chích khổng lồ cự thú hư ảnh phóng lên cao, âm âm rít gào mà ra.

“Gào khóc gào khóc...”

Chín đạo khổng lồ hư ảnh hung hăng va chạm mà qua, giống như khiến cho mắc xích nổ mạnh bình thường, cường hãn lực lượng dao động, khiến cho không gian sóng gợn lắc lư, giống như gào thét sóng thần bình thường, phô thiên cái địa tràn ngập mà khai, đem cả hư không chấn đặc cấp tốc run rẩy.

“Cho ta phá.” Hỗn loạn không gian trong vòng, đã ra rồi Đấu Chiến Thắng Phật một đạo quát nhẹ.

“Oành!”

Không gian cấp tốc phá, cả hư không này là che kín rậm rạp không gian cái khe, hư không run rẩy, tựa hồ là tùy thời yếu sụp đổ bình thường, cuồng bạo lực vạch tìm tòi vô số không gian mảnh nhỏ.

Một đạo khổng lồ thân ảnh tự giữa không trung bay ngược mà ra, đúng là Nhạc Thành, lúc này Nhạc Thành sắc mặt đã muốn là có chút tái nhợt, ở trên người các đại thần thông cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết áp chế dưới, cũng là không thể áp chế đến đối phương.

“Thực lực thật đúng là không sai, này hàng tỉ từ năm đó, chính là đã lâu không có gặp được người đối thủ như vậy.” Đấu Chiến Thắng Phật khẽ quát một tiếng, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, cũng kinh ngạc, ở Nhạc Thành các loại thần thông áp chế dưới, cũng căn bản là không thể làm gì.

“Kim Cô Bồng.”

Không sai đồng thời, này Đấu Chiến Thắng Phật trong tay pháp quyết hơi hơi đánh ra, một cây màu vàng trường côn nháy mắt xuất hiện đã trúng trong tay, cũng nháy mắt hóa thành thượng hai mươi vạn thượng khổng lồ, rồi đột nhiên bạo bắn mà ra, cuối cùng như tia chớp rất đúng Nhạc Thành bạo lược mà đến.

“Kim Cô Bồng, Thập đại thượng cổ ma khí một trong.”

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, này Kim Cô Bồng chính là cùng sư phụ hiện tại Hỗn Thiên Nghi giống nhau chính là Thập đại thượng cổ ma khí một trong trọng bảo, tương truyền này Kim Cô Bồng phía trước chính là biến khơi long cung vật, tại đây phía trước, càng thêm là Đại Vũ trị thủy sở dụng qua vật, năm đó này Đấu Chiến Thắng Phật vẫn là Tề Thiên đại thánh thời điểm, thực lực xa không bằng hiện tại, nhưng là có thể dựa vào này Kim Cô Bồng quét ngang Thiên Đình, có thể thấy được uy lực của nó.

“Hạo Thiên Thập, Không Động ấn, Luyện Yêu hồ, Thần Nông đỉnh, Hiên Viên kiếm.”

Nhạc Thành trong tay pháp quyết thúc dục, cùng lúc đó, quanh thân mãi mãi hơi thở khuếch tán, cả không gian trực tiếp da nổi, ngũ kiện thượng cổ thần khí xoay quanh ở tại trước người, cũng vào lúc này, ngũ kiện thượng cổ thần khí đầu bắn thần quang, này phiến hư không trong vòng không gian nhất thời bắt đầu phong vân biến sắc, khắp không gian trong vòng vô số không gian mảnh nhỏ đánh tan khai đi, xé mở vô số không gian cái khe, lọt vào trong tầm mắt chỗ, vẫn là lan tràn tới phía chân trời cuối.

Hạo Thiên Thập nội, mười tầng không gian lực bao phủ, tinh thần lực âm âm tạp lạp, Luyện Yêu hồ thượng, khổng lồ hắc động lan tràn mà ra,, Không Động in lại, ngũ điều cửu trảo thần long rút gào dựng lên, phá hủy khắp không gian, Thần Nông đỉnh thượng, phô thiên cái địa tam vị chân hỏa cuộn tất cả lên trong lúc nhất thời, này vùng trời địa, gió giục mây vần chấn động không ngừng. Hiên Viên trên thân kiếm, lại họa xuất một mảnh phô thiên cái địa kiếm quang bạo lược mà ra.

Hai người cuồng bạo bàng bạc lực va chạm ở tại cùng nhau, ngũ kiện thượng cổ thần khí đối chiến một món đồ thượng cổ ma khí, khắp không gian lúc này đều là thoát phá một mảnh, này cường hãn khổng lồ lực lượng đã muốn là tới hủy diệt thiên địa tình trạng, cả không gian đã muốn là trực tiếp bắt đầu rồi phá.

“Thình thịch oành...”

Trên không bên trong, từng đạo thần quang đầu bắn, kia tịnh đàn sứ giả cũng là chỉ có thể đủ thân ảnh bạo lui, này cuồng bạo lực hạ, hẳn đều không dám bị cuốn vào trong đó.

Một mảnh ánh lửa bốn phía bên trong, khắp hư không rớt cục thì âm âm nứt toác mở ra, không cách nào hình dung đáng sợ năng lượng gió lốc, ở không gian phía trên lấy một loại tốc độ kinh người thổi quét mà khai.

Hủy diệt lực tràn ngập, khắp hư không rồi đột nhiên hoàn toàn phá, hư không thoát phá, cả không gian sụp đổ mặt diệt, ba người lập tức thân ở ở liều không gian loạn lưu bên trong.

“Phụt.....”

Nhạc Thành trong miệng một đạo máu tươi phun ra, thân thể cao lớn đẩy lui hung hăng va chạm ở tại phía sau không gian loạn lưu trong vòng, Đấu Chiến Thắng Phật khổng lồ thạch hầu bản thể, cũng đồng dạng

đẩy lui, chính là cũng chiếm cứ thượng phong, Nhạc Thành thúc dục ngũ kiện thượng cổ thần khí, cũng vẫn là không thể thay vào đó Đấu Chiến Thắng Phật.

Này cũng khó trách, ở bản thể phía trên, này Đấu Chiến Thắng Phật bản thể chính là cũng không ở Hỗn Độn dị thú dưới, trong tay Kim Cô Bổng cũng là thượng cổ ma khí, kỳ thật lực Phật tổ hậu kỳ, thắng so với Tiên tôn hậu kỳ, đây là yếu ở Nhạc Thành phía trên, Nhạc Thành không thể làm gì, cũng là bình thường, đây cũng là ở Nhạc Thành tưởng tượng bên trong.

“Ăn ta nhất bá.” Nhạc Thành thân hình đẩy lui đồng thời, ngót sau không một cổ cường hãn hơi thở cuộn tất cả lên, kia tịnh đàn sứ giả cũng trong tay pháp khí Cửu Xi Ba thúc dục, hóa thành hơn mười vạn thước khổng lồ, bức xé không gian, hung hăng bổ về phía Nhạc Thành mà đi.

“Lại là thượng cổ ma khí.” Nhạc Thành thần sắc cả kinh, này cửu xi bá cũng thượng lớn hơn cổ ma khí một trong, uy lực phải tại thượng cổ thần khí dưới, nháy mắt, Nhạc Thành pháp quyết thúc dục, thượng cổ ma khí là uy lực bất phạm, bất quá, này tịnh đàn sứ giả thực lực lại thì không bằng Đấu Chiến Thắng Phật, loại thật lực này, Nhạc Thành đồ còn không phải quá mức cho để ở trong mắt.

“Tịnh đàn sứ giả, thực lực khả còn chưa đủ.” Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, trong tay pháp quyết thúc dục, cũng một đạo thần quang bạo phun mà ra, lập tức một đạo du dương thanh thúy tiếng chuông vang vọng mà ra, một mảnh thần quang đầu bắn.

Không gian loạn lưu trong vòng, Nhạc Thành cũng thúc dục Đông hoàng chung, từng đạo âm ba khuếch tán, chấn động không gian đều đang run rẩy đứng lên, nhất ba ba không gian loạn lưu chung quanh kích tán ra đến.

Khắp không gian không ngừng run rẩy đứng lên, vô số Hỗn Độn hơi thở bạo bắn mà ra, nháy mắt hướng bốn phía lan tràn khai đi, Nhạc Thành trong tay pháp quyết không ngừng biến hóa, quanh thân ngập trời pháp lực, đều bị Đông hoàng chung hấp thu đi vào.

Cũng trong nháy mắt này, kia cửu xi bá phá không xuống, phá hủy một mảnh không gian, này tịnh đàn sứ giả hơn nữa này thượng cổ ma khí, cũng là thực lực không tính làm hổ thẹn, bình thường Tiên tôn lúc đầu cường giả gặp phải, chỉ sợ là cũng thảo không đến hảo.

Chính là Nhạc Thành cũng không phải bình thường Tiên tôn lúc đầu, cũng trong nháy mắt này, Đông hoàng chung cũng hóa thành thượng mấy trăm vạn thước khổng lồ, phát ra ong ong một tiếng vang thật lớn, phá hủy một mảnh không gian loạn lưu không gian, nháy mắt này khổng lồ ngập trời Đông hoàng chung đó là hướng tới trên không cửu xi bá bao phủ mà đi.

“Đông hoàng chung.” Tịnh đàn sứ giả sắc mặt khó coi, nguyên bản còn muốn đánh lên một chút kiếm điểm tiện nghi ra một chút nổi bật, cũng thật không ngờ lúc này, Nhạc Thành đích tay trung còn có thể thúc dục Đông hoàng chung.

“Thình thịch oành...”

Khắp không gian loạn lưu vang vọng Hoàn Vũ, như thế cường hãn lực lượng, tiếp cận hủy thiên diệt địa, này cường hãn lực, đồng thời phá hủy khắp không gian loạn lưu, mắt thường có thể thấy được, Đông hoàng chung cùng cửu xi bá âm âm va chạm ở tại cùng nhau, một cổ cường hãn âm ba phá hủy hết thấy, cũng đem cửu xi bá thượng đi ra cường hãn lực lượng xé rách khai không gian cái khe đánh xơ xác, lập tức cửu xi bá âm âm bị đánh bay, hung hăng bay ngược va chạm ở tại tịnh đàn sứ giả chỗ không gian phía trên.

Cả không gian loạn lưu trong vòng liên hoàn nứt toác, không gian sóng gợn giống như nấu phí bắt đầu bình thường, không ngừng khuấy động đứng lên, đầy trời tối đen không gian cái khe không ngừng lan tràn mà ra.

“Ca ca...”

Một mảnh không gian cái khe hoàn toàn hủy diệt, không gian loạn lưu sụp đổ xuống, cuồng bạo lực lượng tràn ngập thiên địa, khắp không gian loạn lưu mặt diệt.

Tiên Ma giới trong vòng, cũng không biết là ở kia nhất trọng thiên, trống rỗng một đạo nổ vang kinh triệt Hoàn Vũ, trên không bên trong, khắp phía chân trời phá, phạm vi số hàng tỉ lý trong vòng sở hữu cường

giả cao ngất sắc mặt đại biến, lập tức một đám thả người dựng lên biển mắt ngay tại chỗ.

Trên không bên trong hết thấy tiêu tán lúc sau, Nhạc Thành thân thể cao lớn sừng sững ở trên không, quanh thân hơi thở cường hân run, lúc này, Nhạc Thành đã muốn là đứng ở không gian phía trên, khắp không gian loạn lưu thoát phá, lúc này Nhạc Thành rình chung quanh, tựa hồ là ở tây bắc U Thiên trong vòng, nơi này khả là Ma Đạo liên minh địa bàn.

“Phụt.....” Tịnh đàn sứ giả thân hình đẩy lui thượng mười vạn thước, trong miệng một đạo máu tươi phun ra.

“Hầu ca, tiểu tử này lợi hại, ta không được, sớm biết rằng ta sẽ không đến vô giúp vui.” Thân hình đẩy lui, tịnh đàn sứ giả uể oải đạo.

“Tiểu tử, thực lực không sai, lực kiện thượng cổ thần khí, này loại bảo vật, ta cũng mới một món đồ, ta cũng không tưởng làm khó dễ ngươi, giao ra Định Thần bảng đi?” Đấu Chiến Thắng Phật nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nói.

“Ta nói rồi, ngươi không có thực lực này, tốt đến Định Thần bảng, vậy còn phải xem bản lĩnh của ngươi?” Nhạc Thành thản nhiên nói, tuy rằng nói thực lực bây giờ không bằng này Đấu Chiến Thắng Phật, chỉ là có thêm sinh mệnh thần thông bất tử nguồn suối ở trên người, Nhạc Thành cũng cũng không e ngại Đấu Chiến Thắng Phật.

“Vậy đừng trách ta không khách khí.” Này Đấu Chiến Thắng Phật hai tay nhất cong, Kim Cô Bổng thúc dục, khổng lồ bản thể tay cầm Kim Cô Bổng, phá hủy không gian, lại hung hăng tạp hướng về phía Nhạc Thành mà đến.

“Hừ.” Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, cũng nháy mắt lại chuẩn bị đối kháng.

“Ngươi này đầu khí, lá gan cũng là càng lúc càng lớn, cho ta lui ra đi.” Cũng nhưng vào lúc này, tiền không bên trong, mấy đạo thân ảnh trong phút chốc tới, trong đó một đạo bóng hình xinh đẹp như tia chớp đánh về phía trên không.

Này một đạo bóng hình xinh đẹp thả người dựng lên, quanh thân pháp lực khoảng cách tăng vọt mà ra, lúc này, đã muốn là hàng tỉ lý trong vòng, không ít Ma quân đã ngoài cường giả đều là tới viên khổng, này một đạo bóng hình xinh đẹp ở đông đảo ánh mắt nhìn chăm chú hạ, một đạo thần quang bắn nhanh mà ra, trực tiếp là sinh sôi đem kia Đấu Chiến Thắng Phật trong tay Kim Cô Bổng chấn khai mà đi.

Trên không bên trong, chỉ thấy kia Đấu Chiến Thắng Phật khổng lồ thạch hầu bản thể, trực tiếp là bị hung hăng đẩy lui hơn mười vạn thước.

“Thiên bồng, ngươi cũng đến vô giúp vui có thể nào.” Cũng vào lúc này thời điểm, chỉ thấy xa không bên trong, kia vốn là lui rất xa tịnh đàn sứ giả, cũng trước người một đạo bóng hình xinh đẹp trực tiếp đánh tới.

“Quỳnh Tiêu tiên tử, ta đây cũng là phụng mệnh đứng lên.” Tịnh đàn sứ giả sắc mặt đại biến, hấn trước mắt, đúng là Quỳnh Tiêu tiên tử.

“Hừ, ăn trước ta nhất chiêu rồi nói sau.” Quỳnh Tiêu tiên tử hét lớn một tiếng, trong tay một đạo chuồng ẩn trực tiếp chụp xuống, ngọc thủ biến hóa, này chuồng ẩn như tia chớp bành trướng tới hơn mười vạn thước, khoảnh khắc vạn vạn tịnh đàn sứ giả chỗ không gian.

Nhất thời đáng sợ ngọn lửa gió lốc, đó là tự trong đó phô thiên cái địa thổi quét mà khai, Quỳnh Tiêu hiện tại thúc dục chính là hỏa chi thần thông, nóng cháy khủng bố ngọn lửa, nhất thời từng đợt từng đợt liên miên oanh kích xuống.

“Oanh!” Ngọn lửa gió lốc thổi quét cả không gian, nóng cháy ngọn lửa dưới căn bản là dung không dưới tịnh đàn sứ giả phản kháng, âm âm nhào vào tịnh đàn sứ giả trên người.

“Bang bang...” Ngay trong nháy mắt này, tịnh đàn sứ giả thần thông mặt xám mày tro, chặt vật vô cùng liên đánh bay hơn mười vạn thước, trong miệng lại một đạo máu phun ra, một kích này, đã muốn là muốn hấn nửa cái mạng.

“Thiên bồng, ta và người quen biết cũng không ngăn, ta hôm nay tha cho người một mạng, nếu còn dám đến trêu chọc Nhạc Thành, lần sau, ta tuyệt đối sẽ không khách khí.” Quỳnh Tiêu tiên tử quát một tiếng, nhìn chăm chú vào xa trống không tịnh đàn sứ giả, cũng lập tức lơ đãng, bóng hình xinh đẹp nhất tưng tới Nhạc Thành bên người, không có lại nhìn tịnh đàn sứ giả liếc mắt một cái.

Đáng thương tịnh đàn sứ giả cũng chút không dám nói tiếp nữa, lúc này Tam Tiêu tiên tử, hẳn hiện tại cũng không dám trêu chọc.

“Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu, Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thương Long Lão Tổ, Thanh Đế, sư phụ sư mẫu, Thương Long Lão Tổ, Tiên tôn hậu kỳ...” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào lúc này bên người xuất hiện mấy đạo thân ảnh, cũng sư phụ sư mẫu, còn có trấn áp tử cùng Tam Tiêu đám người, này còn có hai cái tuyệt mỹ cao quý phụ nhân, Nhạc Thành cũng chưa từng gặp qua.

Mà để cho Nhạc Thành cảm giác được nghi hoặc chính là, hồi lâu không thấy Tam Tiêu, Tam Tiêu lúc này thực lực cũng tới Tiên tôn hậu kỳ, đặc biệt vừa mới Vân Tiêu tiên tử ra tay, cái loại này thực lực tuyệt đối khủng bố, Đấu Chiến Thắng Phật đều căn bản là không thể đối kháng.

“Sư phụ, sư mẫu, chư vị Đại tiên, Vân Tiêu, các người như thế nào đến đây?” Nhạc Thành kinh ngạc hỏi.

“Chúng ta vẫn là theo ở cửa người phía sau, giả vờ rời đi mà thôi, ở Hồng Hoang chiến trường trong vòng, chúng ta liền cảm giác được có không ít cường giả giấu ở trong đó, phỏng chừng là hướng về phía Định Thần bảng mà đến, cho nên còn có lạng lẽ đi theo người phía sau, sợ người cố ý ngoại, trên đường gặp gỡ Tam Tiêu tiên tử cùng Vô Đương thánh mẫu, kim linh thánh mẫu, đó là cùng đi.” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói.

“Thì ra là thế.” Nhạc Thành thâm nghĩ, chính mình về sau nhóm cũng là yếu ở lâu một cái tâm nhân mới được.

Lập tức Nhạc Thành nhìn chăm chú vào kia hai cái tuyệt mỹ phụ nhân, hẳn là chính là Tiết Giáo kia Vô Đương thánh mẫu cùng kim linh thánh mẫu, đồn đãi lúc trước Tiết Giáo Thông Thiên giáo chủ có giáo vô loại, Tiết Giáo cũng là một lần đại phát động, môn trung càng thêm là từng một lần xuất hiện qua năm vị có thể nói thánh nhân dưới cực mạnh ngũ đại cường giả, thực lực thẳng * thánh nhân.

Năm người này phân biệt chính là kia Đa Bảo đạo nhân, Vô Đương thánh mẫu, kim linh thánh mẫu, cánh chim tiên, còn có Vân Tiêu tiên tử, năm người thực lực dị thường cường hãn, lúc trước ở Phong Thần Kiếp thời điểm, cũng là có thể nhìn ra đến, Xiển giáo Nhị đại đệ tử nổi tiếng nhất thập nhị tiên, Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử, Linh Bảo Đạo Sư đám người, phân biệt là bị Tam Tiêu tiên tử vây ở Cửu Khúc Hoàng Hà Trận trong vòng, cuối cùng chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn ra mặt, lúc này mới phá Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, phong ấn Tam Tiêu ba người bản thể.

Vì thế càng thêm là gặp phải Thông Thiên giáo chủ làm đồ đệ báo thù, bố trí hạ Tru Tiên Kiếm trận, ai biết kia Nguyên Thủy Thiên Tôn sớm đã có sở chuẩn bị, tạo nên Thái Thượng Lão Quân, Tây Phương Giáo Tiếp Dẫn đạo nhân, cũng là hiện tại Như Lai, còn có kia Chuẩn Đề đạo nhân, bốn vị thánh nhân đồng loạt ra tay, lúc này mới phá Thông Thiên giáo chủ Tru Tiên Kiếm trận.

Từ đó về sau, Xiển giáo cùng Tiết Giáo thế đồng nước lửa, mà Tiết Giáo cũng là bị thương nặng, mà theo sau cũng ai cũng thật không ngờ, Xiển giáo, Tiết Giáo lưỡng bại câu thương, mà Xiển giáo có hơi chiếm thượng phong thời điểm, Tây Phương Giáo cũng thừa cơ mà lên, mượn sức Xiển giáo Phó giáo chủ nhiên đăng đạo nhân tính cả Văn Thủ, Từ Hàng, Phổ Hiền bốn người cùng nhau tới Tây Phương Giáo.

Tây Phương Giáo cũng là ở theo sau đại phát động, tây du lấy kinh nghiệm kiếp lúc sau, này Xiển giáo, Tiết Giáo càng thêm là bị Tây Phương Giáo áp chế hết hơi, đương nhiên, này đó Nhạc Thành cũng là nghe nói mà thôi, theo từng là nghe Tam Tiêu cùng Xích Tinh Tử bọn người nhắc tới quá, hẳn là cũng là thật sự.

“Thấy Quá đại ca.” Xa không bên trong, cũng kia Đấu Chiến Thắng Phật lại tới tiên không bên trong, nhìn chăm chú vào Dao Trì Kim Mẫu đám người, lập tức đối với Trần Nguyên Tử thi lễ.

“Người này đầu khỉ, cũng như thế nào còn giúp Tây Phương Giáo, lấy kinh nghiệm kiếp lúc sau, Như Lai cũng không có đem người kéo vào Tây Phương Giáo trung tâm trong vòng đi?” Trần Nguyên Tử nói.

Nhạc Thành hơi hơi nghi hoặc, này Đẩu Chiến Thắng Phật như thế nào hội xưng hô Trần Nguyên Tử vì đại ca, như thế có chút kỳ quái.

“Đại ca, lần này cũng không phải là Như Lai để cho ta tới, này Tây Phương Giáo mặc dù là cùng ta có quan, nhưng là còn mệnh lệnh không đến ta trên đầu, ra mời, ta hôm nay cũng lấy không được Định Thần bảng, vậy trước cáo từ từng bước.” Đẩu Chiến Thắng Phật thần sắc hơi hơi trầm xuống, lập tức thả người dựng lên, nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ.

“Hầu ca, từ từ ta a.” Tịnh đàn sứ giả quát lớn, làm sao còn dám lưu tại nguyên chỗ, cũng lập tức biến mất ở giữa không trung.

Đẩu Chiến Thắng Phật rời đi, tất cả mọi người không có ngăn trở ý, này yếu ngăn trở, tựa hồ nếu không một chuyện dễ dàng tình.

“Đại tiên, này Đẩu Chiến Thắng Phật cùng ngươi khả là có chút quan hệ... ?” Nhạc Thành nghi hoặc hỏi, ra mời này Đẩu Chiến Thắng Phật cùng Trần Nguyên Tử thật đúng là có đó quan hệ.

Trần Nguyên Tử mỉm cười nói: “Chuyện này chính là thật lâu trước kia việc, lúc trước tây du lấy kinh nghiệm kiếp, này đầu khi đi qua ta Ngũ Trang Quán, vừa vặn ta không ở trong trang, này đầu khi liền trộm của ta Nhân sâm quả, đây đều là số trời, cuối cùng đó là cùng ta kết bái thành huynh đệ, không nói này, đều là trưởng thành chuyện xưa.”

“Nhạc Thành, ngươi không sao chứ, này Đẩu Chiến Thắng Phật thực lực rất mạnh, hẳn là đi vắng Chiến ma đám người dưới?” Hạo Thiên Đại Đế đối Nhạc Thành hỏi.

Nhạc Thành lắc đầu, chính mình mặc dù là bị thương thể, cũng cũng cũng không lo ngại, có sinh mệnh thần thông cùng bất tử nguồn suối, không cần bao lâu có thể đủ khôi phục lại.

“Làm cho này Đẩu Chiến Thắng Phật âm thầm ra tay, Tây Phương Giáo thật đúng là chưa từ bỏ ý định a.” Thanh Đế hơi hơi thở dài.

“Vừa mới này đầu khi cũng nói, đây không phải Tây Phương Giáo làm cho hấn tới, phỏng chừng là có khác người khác, này đầu khi tâm cao khí ngạo, đồ cũng không trở thành nói dối, chính là không biết còn có ai ở đánh Định Thần bảng chú ý.” Trần Nguyên Tử nói.

“Mặc kệ là ai, phỏng chừng muốn đánh chú ý cũng sẽ không dễ dàng như vậy.” Quỳnh Tiêu tiên tử nói.

“Nhạc Thành, hiện tại có Tam Tiêu tiên tử ở người này, chúng ta cũng yên tâm, chúng ta đi trước một bước, người an tâm bế quan đi, chuyện khác, liền giao cho chúng ta bạn là tốt rồi.” Dao Trì Kim Mẫu đối Nhạc Thành nói.

Đang nói hạ xuống, Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, Tây Vương Mẫu Thiên Dao đám người đó là ly khai tại chỗ.

“Không hổ là nổi danh lan xa Kim Giáp Chiến Thần, thực lực quả thật cường hãn.” Vô Đương thánh mẫu nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, mỉm cười nói.

“Ra mắt hai vị Đại tiên.” Nhạc Thành hơi hơi thi lễ, theo hơi thở thượng xem, hai người này thực lực, hơn xa bình thường Tiên tôn hậu kỳ người có thể so sánh với, thực lực chỉ sợ là đi vắng Hình Thiên tổ vu kia chờ cường giả dưới.

“Không cần đa lễ, chúng ta cũng coi như là người một nhà.” Vô Đương thánh mẫu hai người mỉm cười đáp lễ.

“Ngươi muốn hay không điều tức một chút, kia đầu khi thực lực chính là không thấp.” Bích Tiêu tiên tử ở Nhạc Thành bên người nói.

“Không cần, cũng không có gì đáng ngại, các ngươi như thế nào cũng đến đây, còn có, thực lực của ngươi...” Nhạc Thành đối Bích Tiêu ba người nói, ba người nguyên bản thực lực chính là Cửu Thiên Huyền Tiên trung kỳ mà thôi, lúc này dĩ nhiên là tới Tiên tôn hậu kỳ, Nhạc Thành tuyệt đối kinh ngạc tới.

“Chúng ta rời đi trước nơi này đi, nơi này đến Viêm Thiên cũng không xa, tới Hạo Thiên môn bàn lại.” Vân Tiêu tiên tử thần niệm rình xa không, lập tức đối Nhạc Thành nói, lúc này chung quanh không gian trong

vòng, đã muốn là ở xa xa tụ tập không ít cường giả, rình đến bên này cường hãn hơi thở, cũng không người nào dám tới gần.

“Ân, trở về bàn lại.” Nhạc Thành cũng là có không ít nghi hoặc, mọi người lập tức phá không mà đi.

Chung quanh vây xem không ít cường giả rình đến tiền không cường hãn hơi thở biến mất, lúc này mới dám tới gần.

“Vừa mới hình như là Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, còn có Trần Nguyên Tử, Vân Tiêu tiên tử đi.”

“Kia Đấu Chiến Thắng Phật giống như đã ở, loại này cường giả, như thế nào ở trong này xuất hiện...”

Không ít cường giả thấp giọng nghị luận, lập tức cũng đều là đều tự rời đi, này nhất chứng cường giả như thế nào xuất hiện ở nơi đây, bọn hắn tự nhiên là cũng không biết.

Mấy ngày lúc sau, Hạo Thiên môn trên không, mấy đạo thân ảnh phá không mà ra, đúng là Nhạc Thành, Tam Tiêu, Vô Đương thánh mẫu đám người.

“Nhạc Thành đạo hữu này Ngọc Hư sơn, sợ là đúng cho gì tiên sơn phúc địa.” Nhìn chăm chú vào lúc này cả to như vậy bát ngát Ngọc Hư sơn, Vô Đương thánh mẫu đều là nhin không được sợ hãi than, Ngọc Hư sơn hiện tại, cũng không phải là lúc trước kia Ngọc Hư sơn có thể so sánh, này cả Viêm Thiên trong vòng, nổi danh tiên sơn phúc địa, đều là bị La Nguyên bàn tới Ngọc Hư sơn, lúc này Ngọc Hư sơn, liên miên mở ra, liếc mắt một cái đã muốn là không thể nhìn tới giới hạn, linh khí nồng đậm trình độ, cũng là vượt quá tưởng tượng, cũng có tiên cầm linh thú vô số, tiên quả khác thảo kỳ hoa trái rộng.

“Đại tiên quá khen, thỉnh.” Nhạc Thành mỉm cười, đối với hiện tại Ngọc Hư sơn, Nhạc Thành cũng là dị thường vừa lòng.

“Ra mắt môn chủ.”

Ngọc Hư sơn trung, chứng cường giả cũng cảm giác được môn chủ về tới Hạo Thiên môn, vô số cường giả nhảy ra cung điện tới trên không hành lễ.

“Đều lui ra đi.” Nhạc Thành hơi hơi nói, mang theo Tam Tiêu, Vô Đương thánh mẫu vào Ngọc Hư sơn đại điện trong vòng.

Đại điện bên trong, sớm có Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyệt, Hồng Y tiên tử nghe tin tới rồi, nhìn thấy Tam Tiêu, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyệt khó tránh khỏi yếu trò chuyện.

Lập tức đại điện trong vòng, La Nguyên an bài môn trung đệ tử bưng tới tiên quả quỳnh tương, mọi người phân tịch mà ngồi, đại điện trong vòng, cũng là chỉ có Nhạc Thành, Tam Tiêu, La Nguyên, Tần Linh, Trình Anh, Vô Đương thánh mẫu, kim linh thánh mẫu, còn có Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyệt, cùng Hồng Y tiên tử ở trong đó.

“Vân Tiêu, các người thực lực như thế nào hội...” Nhạc Thành đối Vân Tiêu tiên tử hỏi.

Vân Tiêu tiên tử mỉm cười, nói : “Lúc trước ta và người nói qua, chúng ta bản thể bị sư bá Nguyên Thủy Thiên Tôn sở trấn, lần trước trở về Tam Tiên Đảo lúc sau, cũng sư bá tới Tam Tiên Đảo, trả lại chúng ta ba người bản thể, luyện hóa bản thể, chúng ta thực lực tự nhiên cũng là khôi phục.”

“Của người bản thể không phải ở Hỗn Nguyên hợp bên trong hóa thành máu loãng sao, như thế nào hội?” Nhạc Thành nghi hoặc hỏi, này không ít cường giả cũng biết, lúc trước Định Thần Kiếp, Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là đem Vân Tiêu tiên tử bản thể hóa thành máu loãng, lúc này mới khiến cho Thông Thiên giáo chủ dưới sự giận dữ bố trí hạ Tru Tiên Kiếm trận.

“Của ta bản thể nguyên bản ở sư bá Hỗn Nguyên trong hợp hóa thành máu loãng, kia cũng chỉ là biểu hiện giả dối, ta chân chính bản thể, vẫn là phong ấn tại sư bá đích tay trung.” Vân Tiêu tiên tử mỉm cười nói.

“Thì ra là thế.” Nhạc Thành thâm nghĩ, Nguyên Thủy Thiên Tôn ở phía sau trả lại Tam Tiêu bản thể, lúc này Tam Tiêu hiện tại cùng Vô Đương thánh mẫu đám người cũng cùng một chỗ, Nhạc Thành tựa hồ mơ hồ cảm giác được này sau lưng, tuyệt đối cũng là có đoán mưu.

“Vậy các người như thế nào sẽ biết hành tung của ta?” Nhạc Thành hỏi.

“Người đi vào hồng hoang tử vực, chúng ta sẽ biết, chúng ta cũng là phụng sự phụ chi mệnh, bảo hộ ở Hỗn Độn tử vực ở ngoài, nếu Tây Phương Giáo trung nhân chiếm được Định Thần bảng trong lời nói, chúng ta đây cũng chỉ hiểu động thủ sát chi, ở Hỗn Độn tử vực ngoài, chúng ta cũng đã sớm là rình tới kia Đấu Chiến Thắng Phật ai trong đó, biết được người chiếm được Định Thần bảng, sự phụ cũng có mệnh lệnh, để cho ta nhóm hộ người an toàn.” Vân Tiêu nói.

“Nguyên lai là Thông Thiên giáo chủ sở an bài.” Nhạc Thành trầm tư một lát, trong lòng đã muốn là có sở đoán đến một sự tình, chính là hiện tại, cũng vẫn không thể đủ chứng thật.

“Nhạc Thành, người kế tiếp có tính toán gì không, người chiếm được Định Thần bảng, phỏng chừng Tây Phương Giáo cùng Thiên Đình, cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua.” Bích Tiêu tiên tử hơi hơi nhìn Hồng Y tiên tử liếc mắt một cái, lập tức nói.

“Quá vài ngày, ta nghĩ bề quan, này Định Thần bảng việc, quá một lát rồi nói sau.” Nhạc Thành nói.

“Định Thần bảng ở trong tay người, người này bề quan, chỉ sợ cũng không thể bề quan bao lâu, Định Thần bảng vừa ra, có một số việc, căn bản là không phải sức người có khả năng đủ nắm trong tay.” Vô Đương thánh mẫu nói.

“Ân, ta tự có chừng mực, chỉ mong yếu không được bao lâu.” Nhạc Thành hơi hơi thở dài, lần này bề quan, có một số việc, Nhạc Thành trong lòng cũng là chút không nắm chắc, không biết trước khi.

“Vậy là tốt rồi, nơi này có Tam Tiêu sư muội, ta đây cũng trở về bẩm báo sư mệnh.” Vô Đương thánh mẫu đối Nhạc Thành nói.

“Đại tiên sao không ở Ngọc Hư sơn ở lâu đó thời gian.” Nhạc Thành nói.

“Ngày khác có rảnh nhất định quấy rầy, chính là sư mệnh trong người, mang theo, sư mệnh nan vi, liền đi trước một bước.” Vô Đương thánh mẫu, kim linh thánh mẫu hai người hơi hơi nói, hai người cũng tính toán trở về bẩm báo sư mệnh.

Nhạc Thành tự nhiên là hy vọng hai người này có thể ở lại Ngọc Hư sơn thượng, hai người này thực lực, chỉ sợ là cho dù không bằng Hình Thiên tổ vu, cũng là tới Yêu hoàng Đế Tuấn vậy tình trạng, nếu có thể đủ ở lại Ngọc Hư sơn thượng, kia Ngọc Hư sơn tuyệt đối là không người nào dám tùy tiện xông loạn.

Hai người phải rời khỏi, Nhạc Thành cũng không có cách nào, lập tức tự mình đưa đến đại điện ở ngoài, tốt xấu cũng còn có Tam Tiêu lưu tại Ngọc Hư sơn thượng, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu tam nữ thực lực, cũng là sẽ không ở Trấn Nguyên Tử đám người dưới, Vân Tiêu thực lực kia tự nhiên là càng thêm cường hãn, thẳng * thánh nhân, lúc này có bản thể, kỳ thật lực chỉ sợ là còn hơn Hình Thiên cũng sẽ không kém nhiều ít, ít nhất cũng là sẽ không ở Đế Tuấn dưới, có thể có Tam Tiêu ở lại Hạo Thiên môn, Nhạc Thành cũng là an tâm không ít, hơn nữa cha vợ Xích Tinh Tử cũng ở Hoa Sơn, một lát có thể đủ cảm thấy, Hạo Thiên môn có thể nói cũng là an toàn vô cùng.

Vào đêm, Long Cát công chúa phòng trong vòng, một mảnh xuân sắc khôn cùng, Loan Phượng cùng minh, đảo lộn Âm Dương, nững nịu ngâm khe cùng ở ồ tiếng thổ dốc trồng xen cùng nhau, thẳng đến bình minh.

1317. Chương 1126: Luyện Hóa Côn Lôn Kính

Chương 1126: Luyện hóa Côn Lôn kính

Sáng sớm hôm sau, Nhạc Thành cũng ở Ngọc Hư sơn thượng bắt đầu bày trận, một đạo pháp quyết đánh ra, hóa thành từng đạo lưu quang rơi vào rồi Ngọc Hư sơn bốn phía núi non trong vòng, như thể suốt bảy ngày sau đó, cả Ngọc Hư sơn thượng, cao ngất thấy lạnh cả người bao phủ, lập tức phong hỏa lôi điện lóe ra, mặt đất chấn động.

Cả Ngọc Hư sơn mấy trăm vạn đệ tử nháy mắt cảm giác được tuyệt đối tim đập nhanh, mà Nhạc Thành, giờ phút này, rốt cục thì bố trí tốt lắm hồng hoang Thất Tuyệt Trận, có hồng hoang Thất Tuyệt Trận thay thế Cửu Thiên Thập Địa Phục Ma Đại Trận, Nhạc Thành cũng tự tin, hơn nữa Vân Tiêu tiên tử ở Hạo Thiên môn trong vòng, chỉ sợ là Hình Thiên cái loại này cường giả cũng sấm không đến Ngọc Hư sơn đi lên.

Hết thấy an bài xong lúc sau, Nhạc Thành đổi Tam Tiêu, Long Cát công chúa, La Nguyên đảm người công đạo một tiếng lúc sau, đó là tiến nhập Thần Nông đỉnh trong vòng, mệnh môn thể giới bên trong, Nhạc Thành thần niệm rình, Thanh Đồng đã muốn là ở luyện hóa Hồ lô linh dịch bên trong, quanh thân hơi thở chậm rãi tăng cường, chỉ trong cơ thể tựa hồ là đang ở đã bị kịch liệt đập vào, sắc mặt vẻ mặt run rẩy, đang ở cổ nén này thật lớn lực đánh vào.

Thiên ưng còn tại tu luyện Hỗn Nguyên Chân Kinh, lúc này mới không đến một tháng thời gian, Thiên ưng đã muốn là đột phá tới Vô Thượng Thiên Yêu trung kỳ, lúc này, chu hơi thở đang ở cấp tốc khuếch trương, lại ở đột phá bên trong, dựa theo loại này đột phá tốc độ cùng sức mạnh, Nhạc Thành phỏng chừng Thiên ưng yếu đột phá Yêu quân hậu kỳ cũng không phải rất khó, này Thiên ưng thân mình thực lực, cũng đã là tới loại này trình tự, khuyết thiếu, chính là chỉ điểm mà thôi.

Linh Viên có Hỗn Nguyên Chân Thân, lực lượng thần thông ở trên người, còn có bát trảo Long văn hoàng bào trong người, mang theo, thực lực chính là ở bản thể trên thực lực tăng cường không ít, Thiên ưng đối với mà nói, chính là yếu nhược thượng một ít, Nhạc Thành cũng là ở nghĩ biện pháp, thế nào mới có thể cho mình này đệ tử một chút dựa vào trong người, mang theo, Hỗn Nguyên Chân Thân tự nhiên không rất thích hợp, cái này cũng yếu dựa vào chính mình chậm rãi nghĩ biện pháp, cũng hoàn hảo là cũng không nóng nảy.

Hoàng Trung Lý thụ ngọn núi phía trên, Nhạc Thành khoanh chân mà ngồi, trong tay pháp quyết đánh ra, một mặt cổ kính xuất hiện ở trong tay, cũng Tây Vương Mẫu Thiên Dao Côn Lôn kính.

Côn Lôn kính, Thập đại thượng cổ thần khí một trong, đồn đãi có nắm trong tay thời gian tác dụng, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào trong tay tràn ngập mãi mãi Hỗn Độn hơi thở Côn Lôn kính, kính mặt phía trên có Âm Dương hai mặt, chung quanh có vô số thần dị bí văn ở lác lác, thần nhiên linh khí ở quanh quẩn.

“Tây Vương Mẫu Thiên Dao.” Nhạc Thành trong đầu nghĩ kia Tây Vương Mẫu Thiên Dao thân ảnh, kia u oán ánh mắt, không biết theo cái gì khi nào bắt đầu, Nhạc Thành cảm giác chính mình tựa hồ là ở khi nào thì ra mất hẳn bình thường, cảm giác này chợt lóe mà qua, lập tức khẽ lác đầu, chính mình tu luyện mới bao lâu, Tây Vương Mẫu Thiên Dao chính đảm người vật, đó là đã trải qua hồng hoang cường giả, chính mình lại như thế nào có thể ra mất hẳn đầu.

“Luyện hóa.” Trong tay pháp quyết đánh ra, Nhạc Thành bắt đầu rồi luyện hóa này Côn Lôn kính, quanh thân một cổ thần nhiên thanh mang bao vây, thời gian chậm rãi mà qua, này Côn Lôn kính phía trên, Tây Vương Mẫu Thiên Dao không có để lại gì nguyên thần lực, Nhạc Thành lúc này yếu luyện hóa, đó là yếu dễ dàng hơn.

Như thế thời gian mà qua, ba tháng lúc sau, Thiên ưng quanh thân hơi thở rồi đột nhiên khuếch trương, cuồng bạo hơi thở tràn ngập ở tại cả mệnh môn thể giới trong vòng, Thiên ưng lúc này, rốt cục thì thuận lợi đột phá tới Yêu quân hậu kỳ trình tự.

Dựa theo sư phó phân phó, Thiên ưng tùy mặc dù là ăn vào trước người Hồ lô linh dịch, bắt đầu lại bế quan.

“Hô...” Tiếp theo mấy, Nhạc Thành thật dài thở ra một ngụm trọc khí, trong đầu, Côn Lôn kính nội một cổ khổng lồ tin tức rót vào tới, Côn Lôn kính trong vòng hết thấy, Nhạc Thành lúc này đã muốn là hoàn toàn biết được.

Trong tay pháp quyết hơi đổi, không sai đồng thời, trước người Côn Lôn kính phía trên, nháy mắt khuếch tán Âm Dương thần quang, thần quang chói mắt, chung quanh không gian bắt đầu xuất hiện da nẻ dấu vết.

Nhạc Thành thân ảnh lập tức nhoáng lên một cái, hóa thành một đạo thần quang tiến nhập Côn Lôn kính trong vòng, một mảnh sáng ngời thần quang chói mắt, Nhạc Thành thân ở ở tại một mảnh sáng không gian bên trong, chung quanh, là một mảnh không gian sóng gợn bình thường vật ở lác lác không ngớt, Nhạc Thành cũng biết, này cũng không phải là cái gì không gian sóng gợn, mà là thời gian sóng gợn.

Côn Lôn kính, có lưỡng chủng lớn nhất tác dụng thủ đoạn, một loại đó là nắm trong tay thời gian, mặt khác một loại, đó là xuyên qua thời gian, lưỡng chủng thủ đoạn, đều là nghịch thiên đến cực điểm.

Đồng thời ở Côn Lôn kính trong vòng một năm, cũng giới bên ngoài bên trong, chích có một ngày, hai người cách xa nhau, suốt có ba trăm sáu mươi lăm lần, điều này làm cho Nhạc Thành tuyệt đối giật mình, khó

trách Tây Vương Mẫu Thiên Dao làm cho chính mình luyện hóa này Côn Lôn kính lúc sau đang bế quan, chính mình nắm giữ Định Thần bằng, tái kiến thần đình, chỉ sợ là tha không được nhiều lớn lên thời gian, mà thì có Côn Lôn kính, chính mình thời gian, chính là hơn ba trăm sáu mươi lăm lần đông đúc.

Côn Lôn kính trong vòng, to như vậy không gian bên trong, lộ vẻ thời gian sống gợn, đồng thời nồng đậm thời gian căn nguyên hơi thở tràn ngập trong đó, Nhạc Thành thâm nghĩ này Côn Lôn kính trong vòng, cho dù là dùng để lĩnh ngộ thời gian thần thông, cũng tuyệt đối là có thêm trợ giúp cực lớn.

“Không hổ là Thập đại thượng cổ thần khí một trong, mỗi người mỗi vẻ, không phải bình thường thần khí có thể so sánh với.” Nhạc Thành thản nhiên nói.

Thời gian, đối với Tây Vương Mẫu Thiên Dao cái loại này trình tự cường giả có lẽ là đã không có quá lớn sử dụng, bọn hắn tu vi trình tự cũng đã sớm là tới Tiên tôn hậu kỳ, kém chính là lĩnh ngộ mà thôi, mà lĩnh ngộ, cùng thời gian đã muốn là không có quá lớn quan hệ.

Mà Nhạc Thành biết chính mình hiện tại cái gì cũng không thiếu, thiếu đúng là thời gian, chính mình trong óc bên trong, lúc này có mười bảy khối ngọc giản, ở thần thông lĩnh ngộ thượng, vẫn là ở tiến bộ, lại đúng là thời gian, nếu có cũng đủ thời gian, chính mình nhất định có thể có điều đột phá cùng lĩnh ngộ.

Đồng thời ở Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết phía trên, cũng là vẫn có tiến bộ, thiếu làm theo là thời gian, Hỗn Nguyên Chân Thân cũng không ngoại lệ, này hết thấy thiếu chính là thời gian.

Lập tức Nhạc Thành thân ảnh biến mất ở tại Côn Lôn kính trong vòng, lại đến mệnh môn thế giới trong vòng, trong tay pháp quyết đánh ra, một cỗ thanh mang bao vây lấy kia cuối cùng hai luồng Hồ lô linh dịch tới trước người.

Nhìn chăm chú vào này hai luồng Hồ lô linh dịch, nguyên bản tổng cộng là thất đoàn Hồ lô lộc dã linh dịch, chính mình, Lang Lễ, Linh Viên ba người đều tự dùng một đoàn, lúc này Thiên ứng cùng Thanh Đồng cũng ở dùng đều tự một đoàn, còn lại, cũng cũng chỉ có này cuối cùng hai luồng Hồ lô linh dịch.

“Có không đột phá Tiên tôn trung kỳ, phải dựa vào các người.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào trước người hai luồng Hồ lô linh dịch, nguyên bản Nhạc Thành tính toán là lưu cho Xích Ngạo Tuyết cùng Long Cát công chúa hai người, chính là hiện tại, Nhạc Thành không thể không là muốn yếu ăn vào này Hồ lô linh dịch, chính mình nhất định phải mau chóng đột phá mới được, ít nhất đều là yếu đột phá đến Tiên tôn trung kỳ mới được.

Nắm giữ Định Thần bằng, cũng không phải trong tưởng tượng đơn giản như vậy, Định Thần bằng, cũng chỉ có thể đủ là đem này ở Định Thần bằng chi người trên trấn trụ, đi vắng Định Thần bằng chi người trên, cũng không thể nề hà, tỷ như nói kia Thập đại thượng cổ ma thú.

Hỗn Độn tử vực trong vòng cùng Chiến ma một trận chiến, mặc dù là chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, chỉ Nhạc Thành trong lòng rất rõ ràng, chính mình ý vào chính là bắt tử nguồn suối cùng sinh mệnh thần thông mà thôi, nếu không trong lời nói, chính mình đã sớm là bị Chiến ma đánh chết nhiều lần, càng thêm quan trọng là .., Hỗn Độn tử vực trong vòng, kia Chiến ma căn bản là không thể khôi phục pháp lực, tiêu hao một chút chính là một chút, hoàn toàn không thể khôi phục, nếu giới bên ngoài, chính mình cũng căn bản là không thể thắng kia Chiến ma, cho dù là bằng vào sinh mệnh thần thông cùng bắt tử nguồn suối cũng còn chưa đủ.

Đột phá Tiên tôn trung kỳ, hơn nữa nếu ở Hỗn Nguyên Chân Thân, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết còn có các loại thần thông thượng đều cũng có sở đột phá trong lời nói, Nhạc Thành tự tin thực lực của chính mình tuyệt đối là hội thành lần tăng cường.

Tiên tôn trung kỳ cùng Tiên tôn lúc đầu, này lại là một đạo khoảng cách cực lớn, tới Tiên tôn loại này trình tự, mỗi một tầng đều là một cái khảm, chính mình tới Tiên tôn trung kỳ trong lời nói, thực lực ít nhất chặn đánh sát Chiến ma cũng sẽ không có vấn đề.

Chính mình hiện tại pháp lực, nhiều nhất cũng là đồng thời thúc dục ngũ kiện thượng cổ thần khí, tới Tiên tôn trung kỳ, phỏng chừng hẳn là cũng có thể đủ thúc dục chính mình hiện tại toàn bộ thất kiện thượng cổ thần khí, uy lực cũng là tuyệt đối thành nhân cường.

“Phải dựa vào các người.” Nhạc Thành nhìn chăm chú vào trong tay hai luồng Hồ lô linh dịch nói, không có thực lực tuyệt đối, chính mình yếu nắm giữ Định Thần bằng tái kiến thần đình, kia tuyệt đối là sẽ không thuận lợi, ít nhất Tây Phương Giáo, Thiên Đình là sẽ không dễ dàng làm cho chính mình thuận lợi xây lại thần đình.

Xây lại thần đình, Nhạc Thành cũng không thêm để ý, cũng cũng không có rất để ở trong lòng, nhưng là có thêm trong đó một cái, Nhạc Thành cũng cực kỳ cảm thấy hứng thú, Định Thần bằng thượng, có một cái, thần đình phía trên, thượng đế vị, cùng thánh nhân cùng tồn tại, thánh nhân không được gia hại.

Thánh nhân không được gia hại, này chính là thiên đạo sở tới, thiên địa vị, cũng có thể cùng thánh nhân cùng tồn tại, Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, chính mình nếu ngồi trên hôm nay đế vị, kia Hỗn Thế Ma Vương sau lưng kia cường giả, cũng vô pháp đối với chính mình thế nào, mà chính mình, cũng có thể đủ đem Huyền Thiên nội địa thượng người nhà nhận được Tiên Ma giới phía trên, nếu chờ mình có thể có đối kháng thánh nhân thực lực, cũng còn không biết muốn tới năm nào tháng nào đã đi, cho nên, theo được đến Định Thần bằng lúc sau, Nhạc Thành liền vẫn thần sắc ngưng trọng ở trầm tư vấn đề này.

Tâm niệm cùng nhau, Nhạc Thành lại tới Côn Lôn kính trong vòng, cũng không thể đem Thiên ưng cùng Thanh Đồng đưa Côn Lôn kính trong vòng, Thanh Đồng, Thiên ưng hai người ở mệnh môn thế giới trong vòng luyện hóa Hồ lô linh dịch đồng thời, cũng có thể đủ luyện hóa mệnh môn thế giới trong vòng tinh thuần linh khí, này đối hai người tu luyện cũng là có thật lớn thật là tốt chỗ, nhưng là tới Côn Lôn kính trong vòng, liền không thể được đến loại này chỗ tốt rồi.

Còn có Lang Lễ cùng Linh Viên, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cũng giống nhau, ba người ở Hạo Thiên Tháp trong vòng, có thể luyện hóa Hạo Thiên Tháp trong vòng bàng bạc linh khí vì mình sở dụng, nhưng là tới Côn Lôn kính trong vòng liền không thể được Hạo Thiên Tháp trong vòng bàng bạc linh khí.

Nhạc Thành biết chính mình cũng không giống với, chính mình luyện hóa Hạo Thiên Tháp cùng Thần Nông đỉnh, này khác biệt vật thân mình ngay tại chính mình trong cơ thể, sở hữu, mặc kệ ở nơi nào, mệnh môn thế giới trong vòng tinh thuần linh khí cùng Hạo Thiên Tháp trong vòng bàng bạc linh khí, thậm chí là cuộn cuộn không dứt rót vào chính mình trong cơ thể, đang ở Côn Lôn kính trong vòng, chính mình cũng đồng dạng là có thể được đến bậc này ưu đãi. .

1318. Chương 1127: Vân Tiêu Chiến Đấu Kịch Liệt Thiên Ma Thú

Chương 1127: Vân Tiêu chiến đấu kịch liệt Thiên ma thú

Côn Lôn kính trong vòng, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào trong tay hai luồng Hồ lô linh dịch, Nhạc Thành phỏng chừng này Hồ lô linh dịch chính mình dùng quá một đoàn lúc sau, hiện tại ăn vào đệ nhị đoàn cùng đệ tam đoàn linh dịch, hiệu quả tuyệt đối là muốn không kém thiếu.

Mặc dù là kém hơn không ít, nhưng là này dù sao cũng là Hồ lô linh dịch, vẫn là hai luồng Hồ lô linh dịch, chính mình có khả năng đủ được đến thật là tốt chỗ, cũng là tuyệt đối kinh người, Nhạc Thành phỏng chừng, hẳn là cũng là có thể đột phá đến Tiên tôn trung kỳ, chính là này cũng chỉ là phỏng chừng mà thôi, có thể hay không đột phá, Nhạc Thành hoàn toàn không dám khẳng định.

Trong tay pháp quyết đánh ra, Nhạc Thành ở Côn Lôn kính trong vòng không gian khoan chân mà ngồi, bốn phía thời gian sống gọn lác không ngừng, có Côn Lôn kính ở trên người, Nhạc Thành đối với thời gian áp lực chính là nhỏ không ít, chính mình tại đây Côn Lôn kính nội gây ngốc ba mươi sáu vạn năm nghìn năm, giới bên ngoài cũng chỉ là một ngàn năm mà thôi.

Hơi hơi định thần, Nhạc Thành hít sâu một hơi sau, một đoàn linh dịch đó là đã muốn phục vào trong miệng, kia linh dịch tiến vào Nhạc Thành trong miệng, lập tức theo yết hầu chảy xuống tiến nhập trong cơ thể, nhất thời hóa thành nhất cổ nhiệt lưu cùng chiếm cứ ở tại Nhạc Thành toàn thân kinh mạch trong vòng.

Lúc này Nhạc Thành toàn thân kinh mạch cũng là chợt đột nhiên sôi trào lên, này linh dịch vô cùng bàng bạc cuồng bạo, kia cuồng bạo lực còn hơn chính mình dùng thứ nhất đoàn Hồ lô linh dịch thời điểm, rõ ràng là muốn kém một ít, nhưng là này kém, cũng tuyệt đối có phải hay không quá lớn.

“Hào bàng bạc năng lượng, còn hơn dùng thứ nhất đoàn Hồ lô linh dịch thời điểm, yếu nhược một ít, chỉ sợ là chỉ có dùng thứ nhất đoàn Hồ lô linh dịch tám phần năng lượng tả hữu.”

Nhạc Thành thầm nghĩ, pháp quyết vừa động, trong cơ thể Hỗn Nguyên Chân Kinh nhất thời vận chuyển, quanh thân khoảng cách liêu ở nhiều bên ngoài thân một tầng thanh mang, mà theo Nhạc Thành trong cơ thể pháp lực cũng bắt đầu luyện hóa này Hồ lô linh dịch trong vòng bàng bạc năng lượng, một cỗ nồng đậm thanh mang cũng là theo Nhạc Thành trong cơ thể, chậm rãi tán phát ra, cũng càng ngày càng đậm úc đứng lên.

Một cỗ thật lớn lực đánh vào lượng cũng là đồng thời ở Nhạc Thành trong cơ thể chạy chồm đập vào đứng lên, cuồng bạo lực không ngừng va chạm ở tại Nhạc Thành ngũ tạng lục phủ cùng gân cốt cơ thể phía trên, từng đợt kịch liệt đau đớn làm cho Nhạc Thành cũng là chịu khổ sở.

Bất quá lần đầu tiên ăn vào Hồ lô linh dịch thời điểm, kia đập vào lực càng thêm thật lớn, Nhạc Thành cũng là đối kháng xuống dưới, lúc này, Nhạc Thành đó là càng thêm khó phải nói, này lực đánh vào mặc dù là làm cho Nhạc Thành đau nhức vô cùng, cũng xa không có đến Nhạc Thành không thể đối kháng tình trạng, Nhạc Thành bản thể, cũng không phải là bình thường Tiên tôn có thể chống lại.

Nhạc Thành trong cơ thể, kia linh dịch biến thành bàng bạc nhiệt lưu gặp được Nhạc Thành trong cơ thể pháp lực, đó là bắt đầu cấp tốc sau lùi, cuối cùng đều chiếm cứ ở tại Nhạc Thành trong cơ thể hình thành một đoàn, nổi lên từng đợt kịch liệt lạc y dao động, cự tuyệt Nhạc Thành luyện hóa, đồng thời bắt đầu rồi phản kháng đứng lên.

Đối với này biến hóa, Nhạc Thành cũng kỳ quái, lần trước cũng là giống nhau, nơi này cũng đã muốn là có thêm một tia mơ hồ linh trí, yếu luyện hóa, còn muốn phí đó thủ đoạn cùng thời gian mới được.

Trong tay pháp quyết biến hóa, Nhạc Thành không chế được trong cơ thể pháp lực bao vây mà lên, đem Na Na linh hoá lỏng chỉ năng lượng bao vây vòng vây đứng lên.

Cũng vào lúc này, Nhạc Thành mỉm cười, này bàng bạc linh dịch ở chính mình trong cơ thể cũng là hóa thành một cái hư ảo hình thú vật. Quay mắt về phía chung quanh bao vây mà đến pháp lực, này hình thú vật đồng tử mắt trung đó là nổi lên hung mãnh nhon, nhất cỗ kinh khủng năng lượng bốc lên dựng lên, bắt đầu đối kháng Nhạc Thành luyện hóa.

Nhạc Thành cười xe nhẹ đi đường quen, không chế trong cơ thể pháp lực bốn phía chậm rãi lan tràn bao vây mà lên, chậm rãi đem chi bao vây được nghiêm kín thực bắt đầu luyện hóa, kia hình thú năng lượng vật nhận thấy được có chút không ổn, năng lượng thân hình đó là do tựa như tia chớp, chung quanh xuyên qua, chính là bất quá mặc kệ nó như thế nào xuyên qua, lại thủy chung đều là ở pháp lực bao phủ trong phạm vi.

Lập tức, Nhạc Thành trong tay pháp quyết không ngừng biến hóa, tâm thần trầm xuống, quanh thân pháp lực tự trong cơ thể các nơi thẩm thấu mà ra, cuối cùng lan tràn tới trong thân thể mỗi khắp ngõ ngách, bắt đầu toàn lực luyện hóa linh dịch năng lượng thể đến.

Một lát, Nhạc Thành đó là tiến vào như luyện hóa trạng thái bên trong, này đó Hồ lô linh dịch biến thành chỉ bàng bạc năng lượng bị luyện hóa một tia, liền gặp hóa thành phô thiên cái địa pháp lực tiến vào Nhạc Thành trong cơ thể thế giới trong vòng, bàng bạc pháp lực thật lớn vô cùng, Nhạc Thành trong cơ thể thế giới ở cấp tốc khoách Trương Trứ.

Luyện hóa này bàng bạc năng lượng, tốc độ tiến hành được cực kỳ thông thả, bất quá Nhạc Thành cũng không vội, này Hồ lô linh dịch cũng không phải chính mình trong thời gian ngắn trong vòng có thể luyện hóa, lúc này Nhạc Thành, cũng chỉ có thể đủ sử dụng chính mình hoàn toàn luyện hóa này hai luồng Hồ lô linh dịch lúc sau, có thể đủ đột phá đến Tiên tôn trung kỳ tình trạng, đến lúc đó thực lực lớn tăng, quay mắt về phía Đế Tuấn, Hình Thiên như vậy cường giả, chính mình sẽ có sức liều mạng, tái đối phó kia Chiến ma thời điểm, cho dù là giới bên ngoài, chính mình cũng có thể đủ đánh chết dưới chưởng.

Thời gian, ở Nhạc Thành này luyện hóa Hồ lô linh dịch bên trong chậm rãi trôi qua, Nhạc Thành cũng là giống như lão tăng nhập định bình thường, ngưng tụ tâm thần, luyện hóa này trong cơ thể Hồ lô linh dịch biến thành bàng bạc năng lượng, trong óc bên trong, cũng đồng thời linh ngộ các đại thần thông cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, Hỗn Nguyên Chân Thân cũng là ở vẫn linh ngộ.

Ở gần nhất rất dài một lát bên trong, các loại thần thông cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết đều không có thực chất tính đột phá, Nhạc Thành cũng nghĩ không ra cái gì nguyên nhân, tùy theo linh ngộ, trước kia ở lực lượng thần thông, sinh mệnh thần thông, thời gian thần thông phía trên linh ngộ, Nhạc Thành đều là cảm giác được càng ngày càng nhiều tí vết cùng khuyết điểm.

Ở Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết thượng, Nhạc Thành trong đầu lúc này cũng là có thêm phô thiên cái địa kiếm quang ở biến hóa, từng đạo kiếm quang đều là đủ để cắt vỡ không gian cái khe, uy lực cũng tuyệt đối là khủng bố vô cùng, chính là Nhạc Thành cũng không hài lòng, đó cũng không phải chính mình muốn kết quả, này Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết thứ sáu chiêu, nhất định còn có càng mạnh uy lực.

Sinh mệnh thần thông phía trên, Nhạc Thành mơ hồ là cảm giác, chính mình đã muốn là thần thông hậu kỳ tới gần đỉnh phong trình tự, ở sinh mệnh thần thông linh ngộ cũng bắt đầu chậm lại, tựa hồ là gặp thật lớn cổ bình, này cổ bình mỗi đột phá chia ra, kia tiến bộ cũng là thật lớn.

Lực lượng thần thông, thời gian thần thông, không gian thần thông, biến hóa thần thông chỉ bốn loại thần thông thượng, Nhạc Thành lúc này cũng là cảm giác đều tới thần thông trình tự hậu kỳ tình trạng, còn hơn sinh mệnh thần thông cũng là kém không nhiều lắm.

Chỉ có tốc độ thần thông muốn kém hơn một ít, tốc độ thần thông dù sao cũng là trễ nhất linh ngộ, mặc dù là ở tốc độ thần thông phía trên, Nhạc Thành đã muốn là vẫn trốn tìm không ít thời gian, cũng cũng vô pháp lập tức đuổi theo đến lực lượng thần thông linh ngộ trình tự thượng.

Hỗn Nguyên Chân Thân cũng là Nhạc Thành vẫn là coi trọng, ở Hỗn Nguyên Chân Thân linh ngộ thượng, Nhạc Thành chưa bao giờ dám lơ đãng, cho nên ở Hỗn Nguyên Chân Thân phía trên linh ngộ, vẫn cũng là ở cấp tốc tiến bộ.

Thời gian ở Nhạc Thành bề quan bên trong chậm rãi mà qua, Tiên Ma giới trong vòng, cũng lâm vào một mảnh yên lặng bên trong, theo Hồng Hoang chiến trường trong vòng tiên ma liên minh ngưng chiến, Thiên Đình trong vòng sở hữu cường giả đều là về tới Thiên Đình.

Theo Định Thần bảng xuất thế, trong tam giới, đại bộ phận cường giả đều là lựa chọn bề quan, ai cũng không nghĩ bị cuốn tiến trong đó, cũng cũng có không ít cường giả thân ở trong đó, căn bản là không thể không đếm xỉa đến.

Định Thần bảng xây lại thần đình, đầu tiên phải làm, chính là muốn phá hủy Thiên Đình, đoạn này cuối cùng số mệnh, mà lúc này, Vương mẫu rốt cục thì bắt đầu kích động, Thiên Đình phá vỡ, hẳn cũng không thể có hiện tại địa vị, nắm trong tay tam giới nữ tiên, đó là dữ dội địa vị, Thiên Đình phá vỡ, hết thảy đều muốn cũng không tồn tại.

Hạo Thiên môn trong vòng, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết, Tam Tiêu tiên tử đám người ngẫu nhiên tụ cùng một chỗ, hơn phân nửa cũng đều là ở tu luyện bên trong, Hạo Thiên môn hiện tại, chính là cả trong tam giới, cũng không có mấy người dám đến trên chọc.

Cả Viêm Thiên, lúc này ở Hạo Thiên môn trong không chế, Thiên Đình vẫn cũng là không có phái người đến, tựa hồ là Thiên Đình quên Viêm Thiên bình thường, Viêm Thiên trong vòng, lúc này cũng là từ Âm Ma quân cùng Cửu U song ma ở trấn thủ.

Tây Phương Giáo, Minh giới, Yêu tộc, Vu tộc, Kỳ Lân bộ tộc, Xiển giáo, Tiệt Giáo chờ cường hãn thế lực, lúc này cũng đều là đã không có động tĩnh, tựa hồ là đang chờ đợi cái gì, tại đây vô cùng bình tĩnh thời điểm, một ít cường giả, không khó nghĩ được có một cổ bão táp tiến đến thì im lặng, cảm giác này càng là bình tĩnh, liên càng là áp lực.

Mà ở Đông Phương Tiên giới trong vòng, Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ, Thanh Đế, Dao Trì Kim Mẫu, Tây Vương Mẫu Thiên Dao đám người, cũng phân tán ở tại thiên địa trong tam giới, tựa hồ là đang tìm cái gì.

Thời gian giống như cát chảy, lặng yên rồi biến mất, Tiên Ma giới một mảnh im lặng, Nhạc Thành trong đầu, lúc này lại là có thêm mấy đạo chính mình thân ảnh ở mở mang nguyên thần hải dương không gian trong vòng.

Nhất đạo thân ảnh, trong tay nguyên thần lực ngưng tụ nhất thanh trường kiếm, kiếm quyết nhất dẫn, đầy trời kiếm quang phô thiên cái địa liên miên không dứt khuynh sái xuống, đầy trời kiếm quang dập nát khắp không gian, bóng kiếm hạ xuống, Nhạc Thành lại là khẽ lắc đầu, lập tức lại trầm tư đứng lên.

Nhất đạo thân ảnh ở xa xa, cả người cường hãn hơi thở tràn ngập trong đó, từng đạo quyền ấn, chương ấn không ngừng oanh kích mà ra, phá hủy này một mảnh phiến không gian.

Sau một lát, Nhạc Thành cũng bắt đầu lâm vào lại trong trầm tư.

Xa xa còn có nhất đạo thân ảnh, thân ảnh giống như quỷ mỹ, nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, nháy mắt hóa thành ngàn vạn lần thân ảnh.

Còn có Nhạc Thành thân ảnh, cũng nắm trong tay thời gian sóng gọn, một mảnh phiến thời gian sóng gọn không ngừng lắc lư đứng lên, lập tức mà bắt đầu biến mất không thấy, như thế lặp lại, này nhất đạo thân ảnh vĩnh viễn không biết mỗi một bình thường.

Cũng không biết qua bao lâu, Côn Lôn kính trong vòng Nhạc Thành, ngọt mở ra hai mắt, trong tay pháp quyết biến hóa, ăn vào đệ nhị đoàn Hồ lô linh dịch, lại lại là lâm vào bế quan bên trong.

Hỗn Độn ở chỗ sâu trong, một chỗ trôi nổi khổng lồ cung điện trong vòng, đại điện bên trong, vân giường phía trên kia thân ảnh khổng lồ phía trên, bắt đầu hơi hơi khuếch tán một cỗ thần nhiên Hỗn Độn khí.

“Xuy...”

Đại điện phía trước, một đạo không gian thật lớn sóng gọn nổi lên gọn sóng, lập tức lộ ra một cái không gian thật lớn thông đạo.

“Ha ha, Định Thần Kiếp người an bài chứ, thiên đạo mờ mịt, người hợp đạo vì chúng sinh tìm kiếm một tia sinh cơ, này lại có gì dùng, còn không phải phải đợi đại kiếp nạn tiến đến.” Không gian thông đạo trong vòng, một đạo thần nhiên thanh âm của truyền ra.

“Hừ, chí ít có ta ở, người liền thành thật ở tại chỗ này đi.” Đại điện trong vòng, vân giường phía trên khổng lồ thân ảnh nói.

“Người hợp đạo trong người, mang theo, không thể nhúng tay Định Thần bằng việc, người mặc dù là không có nhúng tay, cũng ảnh hưởng tới Định Thần bằng, thiên đạo cân bằng đã phá, đến lúc đó, ta xem người còn có thể hay không vây khốn ta, ha ha...” Không gian thông đạo trong vòng truyền đến một đạo cười to, lập tức không gian thông đạo chậm rãi biến mất ngay tại chỗ không thấy, giống như là chưa từng có xuất hiện quá bình thường.

“Thiên đạo mờ mịt, ta tuy là thiên đạo, thiên đạo nếu không phải ta, lúc này đây, muốn nhìn người.” Vân giường phía trên, kia khổng lồ hư ảnh thần nhiên nói.

Côn Lôn kính trong vòng, thời gian chậm rãi mà qua, Nhạc Thành nguyên thần hải dương không gian trong vòng, kia mấy đạo thân ảnh vẫn là ở không biết mỗi một thúc dục bắt tay vào làm trung công kích, một lần linh ngộ, lần lượt trầm tư, ngẫu nhiên Nhạc Thành khóe miệng cũng sẽ lộ ra mỉm cười, ngẫu nhiên cũng sẽ lâm vào buồn khổ bên trong.

Nguyên thần thế giới trong vòng, mười bảy khối ngọc giản phía trên, thần nhiên thần quang khuếch tán, tại đây thần quang dưới, Nhạc Thành linh ngộ, càng thêm khoáng đạt không ít, bình thường cổ bình, nháy mắt có thể đủ linh ngộ.

Như thế như vậy, Côn Lôn kính trong vòng, đã muốn là quá khứ thượng ba trăm hai mươi ba năm, thời gian sóng gọn bên trong Nhạc Thành, quanh thân hơi thở còn hơn trước khi bế quan, ít nhất là mạnh hơn gấp ba không dứt, cảm giác chính mình hiện tại trong cơ thể như thế thực lực, Nhạc Thành đều cũng có tin tưởng có thể cùng Chiến ma trực tiếp đối kháng.

Ba trăm hai mươi ba năm, hai luồng Hồ lô linh dịch đã muốn là hoàn toàn luyện hóa, Nhạc Thành cảm giác thực lực của chính mình, cũng tới Tiên tôn hậu kỳ đỉnh phong trạng thái, tùy thời đều có thể hội bắt đầu đột phá, nhưng cũng là tại lúc này thời điểm, trong cơ thể Hồ lô linh dịch hoàn toàn luyện hóa, không có một chút ít, nếu muốn đột phá, cũng chỉ có thể sử dụng vào chính mình tu luyện.

Lúc này, Nhạc Thành thâm nghĩ chính mình nếu lại có một đoàn Hồ lô linh dịch, cũng tuyệt đối là có thể đột phá đến Tiên tôn trung kỳ, chính là trên người hiện tại cái gì đều không có, yếu đột phá, chỉ có thể đủ là dựa vào chính mình tu luyện.

“Tới Tiên tôn loại này trình tự, nếu muốn đột phá thật đúng là khó khăn a.” Nhạc Thành thâm nghĩ trong lòng, hai luồng Hồ lô linh dịch, lúc này có thể trợ giúp chính mình, cũng cũng chỉ có thể đủ là từ Tiên tôn lúc đầu bên cạnh đột phá đến Tiên tôn lúc đầu đỉnh phong.

Này hai luồng Hồ lô linh dịch, nếu cấp hai người ăn vào, yếu bồi dưỡng hai cái Tiên tôn lúc đầu cường giả đi ra, cũng tuyệt đối không phải là cái gì việc khó, bất quá ăn vào này tam đoàn Hồ lô linh dịch lúc sau, Nhạc Thành cũng cũng rõ ràng chính là cảm giác được, chính mình trong cơ thể thế giới bên trong, vẫn là có thêm cái kia thật lớn không gian hỗn độn bên trong, diện tích mạnh hơn không ít, kia không gian hỗn độn trong vòng, nguyên bản trong cơ thể mình ở Hạo Thiên Tháp mười khóa thượng cổ linh châu ảnh hưởng dưới mười loại bí văn kim đan, cũng mở rộng không ít.

Trong cơ thể không gian hỗn độn, tựa hồ là còn có thể cho mình cung cấp một ít không thể nói rõ tới ưu đãi, Nhạc Thành cẩn thận rình, cũng là phát giác ra, chính mình này trong cơ thể không gian hỗn độn. Lúc này cũng là có thêm kia Hoàng Trung Lý, Hồ lô linh dịch, Hỗn Độn tinh khí hơi thở ở bên trong.

Này ba loại hơi thở tựa hồ đều là một loại Hỗn Độn căn nguyên hơi thở, hội tụ ở chính mình trong cơ thể không gian hỗn độn trong vòng, kia Hỗn Độn căn nguyên hơi thở cũng là dị thường nồng đậm, chính mình lĩnh ngộ nhiều loại thần thông tốc độ cực kỳ rất nhanh, cũng có khéo miệng trong cơ thể này Hỗn Độn căn nguyên hơi thở công lao.

Hoàng Trung Lý, Hỗn Độn tinh khí, Hồ lô linh dịch lớn nhất tác dụng không phải tăng cường pháp lực, mà là ở lĩnh ngộ thượng, có thể làm cho tu luyện giả có lớn hơn nữa cơ hội đập đất thành thánh, tới lúc này, Nhạc Thành cũng hiểu được, trái cây kia nhiên là như thế, nếu không có này trong cơ thể Hỗn Độn căn nguyên khí, chính mình lĩnh ngộ cũng tuyệt đối là muốn mạn thượng một ít.

Dù sao ở Tiên tôn cường giả trên người, thời gian đã muốn là không là vấn đề, hàng tỉ năm tu luyện, pháp lực có thể tiến bộ thật lớn, cũng đủ đột phá sử dụng, nhưng là lĩnh ngộ liền không giống với, cho dù là có hàng tỉ năm tăng tỉ giá đồng bạc là càng thêm lớn lên thời gian, lĩnh ngộ nếu gặp gỡ cổ bình, thời gian tái dài, cũng là không có cách nào đột phá.

Lúc này, luyện hóa Hồ lô linh dịch, Nhạc Thành cũng là đành phải bắt đầu tiếp tục tu luyện đứng lên, thẳng đến chính mình đột phá Tiên tôn trung kỳ mới thôi, ở Côn Lôn kính trong vòng, chính mình cũng là có chừng đủ thời gian, hiện tại quá khứ ba trăm hai mươi ba năm, giới bên ngoài, cũng một năm cũng không đến, có Côn Lôn kính, Nhạc Thành liền không tin chính mình ở trong thời gian ngắn trong vòng không thể đột phá đến Tiên tôn trung kỳ.

Chờ mình đột phá Tiên tôn trung kỳ là lúc, phỏng chừng đến lúc đó các đại thần thông cũng là có sở tiến bộ, chính là chính mình ở trên chín tầng trời tái kiến thần đình là lúc.

Lập tức Nhạc Thành tiến nhập quên mình chi cảnh, thời gian lại trôi qua.

Mệnh môn thế giới trong vòng, Thanh Đồng, Thiên ưng, đều là ở dụng tâm luyện hóa trong cơ thể Hồ lô linh dịch, Hạo Thiên Tháp trong vòng, Lang Lễ, Linh Viên, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Lục Lăng đều là ở trầm thần bế quan.

Ngoại giới bên trong, thời gian cũng quá khứ một trăm mười tám ngàn năm gian, mệnh môn thế giới trong vòng, trực gần bắt đầu có một cổ cường hân yêu khí khuếch trương đứng lên, hơi thở càng ngày càng mạnh hân.

“Xuy xuy.”

Ba tháng lúc sau, cũng ở mệnh môn thế giới trong vòng cao ngất có khác vang, lập tức một mảnh mệnh môn mây mù bị từ từ chấn khai, từng đạo tinh thuần linh khí cũng cuồng bạo ngưng tụ thành hình, ở trên không hóa thành một cái khổng lồ lỗ xoáy, sau đó xoay quanh ở tại Thanh Đồng trên đỉnh đầu.

“Gào khóc. . .”

Rồi đột nhiên gian, Thanh Đồng rít gào dựng lên, thân thể cao lớn bốc lên ở trên không, không gian trong vòng, một cỗ cường hãn yêu khí cấp tốc kéo lên, cùng với càng ngày càng nhiều mệnh mông thể giới trong vòng tinh thuần linh khí tụ tập ở trên không, trên không trung lốc xoáy cũng là càng lúc càng lớn.

Lập tức lốc xoáy không ngừng xoay tròn, bắt đầu điên cuồng bị Thanh Đồng thân thể cao lớn cắn nuốt, lúc này Thanh Đồng này khổng lồ bản thể, giống như là một cái động không đáy bình thường, không ngừng cắn nuốt này tinh thuần linh khí.

“Thở phì phò...” Như thế thẳng đến nửa tháng lúc sau, mệnh mông thể giới trong vòng linh khí lốc xoáy rốt cục thì dần dần có yếu bớt dấu hiệu, mà cũng vào lúc này thời điểm, Thanh Đồng khổng lồ bản thể phóng lên cao, quanh thân tràn ngập một loại kẻ khác tim đập nhanh thượng cổ thần thú uy áp.

“Ngao...” Thanh Đồng khổng lồ bản thể bốc lên, đồng thời kia khổng lồ bản thể đã là ở cấp tốc lại tăng vọt, nháy mắt liền là có thêm mười hai vạn thước khổng lồ, còn tại cấp tốc khuếch trương, Thanh Đồng hơi thở, cũng là ở âm âm trong lúc đó tăng vọt, nháy mắt một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm đột phá một cái thật lớn cái chắn bình thường, nghênh thiên rít gào một tiếng, thân thể cao lớn lúc này ước chừng là có thêm mười ba vạn thước khổng lồ, thật lớn hai mắt chậm rãi mở, hai đạo tinh mang cột sáng đầu bắn mà ra, Thanh Đồng bản thể, lúc này Yêu tôn lúc đầu, cũng đi vắng Ngạo Không Yêu tôn hậu kỳ bản thể dưới, trên người lên cường bạo hơi thở, cũng là dị thường cường hãn, ít nhất là còn hơn kia Kỳ Lân bộ tộc Phong tôn, hơi thở mạnh hơn thượng không ít.

Thanh Đồng đột phá, một trăm mười năm thời gian, luyện hóa Hồ lô linh dịch, Thanh Đồng thành công đột phá tới Yêu tôn lúc đầu trình tự, Yêu tôn lúc đầu, chân chính đặt chân tới trong tam giới cao nhất cường giả trình tự trong vòng.

“Vù vù...”

Sau một lát, Thanh Đồng thu hồi bản thể, lập tức hóa thành hình người, chậm rãi theo trong cơ thể thở ra một ngụm trọc khí, sau một lát, lại bắt đầu bế quan tu luyện đứng lên, này mệnh mông thể giới trong vòng tinh thuần linh khí, cũng là có thể làm cho Thanh Đồng được đến không ít thật là tốt chỗ.

Chính là lại ba năm lúc sau, mệnh mông thể giới trong vòng, ngọt vừa đến cường hãn hơi thở bạo phun mà ra, mệnh mông trên thể giới vô tận không gian trong vòng, chỉ thấy Thiên ứng nháy mắt hóa thành khổng lồ bản thể, hai cánh mở ra, che khắp không gian bình thường, quanh thân hơi thở đã muốn là bạo tăng tới rồi một cái cực hạn, yêu khí tận trời, cuộn cuộn nổi lên một mảnh không gian sóng gợn.

Mệnh mông thể giới trong vòng tinh thuần khí lực, lúc này bị Thiên ứng toàn thân lông chim cắn nuốt, thân thể cao lớn phía trên hàng tỉ lông chim, đều là liên tiếp mệnh mông thể giới trong vòng tinh thuần linh khí.

Này vô số tinh thuần linh khí lúc này theo Thiên ứng thân hình khổng lồ phía trên hàng tỉ lông chim phía trên tiến vào trong cơ thể.

Một cỗ thao Thiên Yêu khí bay nhanh tràn ngập mở ra, yêu khí bốc lên khí thể bàng bạc như núi, ở trên không bạo phun bốc lên, Thiên ứng thân thể cao lớn phía trên, lúc này cũng ở lại khuếch trương đứng lên.

Như thế ước chừng là có thêm hơn - ba mươi thiên lâu, Thiên ứng bản thể phía trên cắn nuốt tinh thuần linh khí mới trực gần ngừng xuống dưới.

“Dát... !” Thiên ứng cao ngất chắn sí dựng lên, trong miệng ngẩng đầu rít gào một tiếng, một tiếng tê mình, thanh âm hóa thành âm ba chấn động không gian, một cỗ cường hãn tới cực hạn cuộn cuộn yêu khí nháy mắt tràn ngập mở ra, không sai đồng thời, mệnh mông thể giới trong vòng tinh thuần linh khí lại quay chung quanh khổng lồ bản thể hội tụ.

Cả không gian bên trong, nhất thời tinh thuần linh khí quay chung quanh Thiên ứng hội tụ, yêu khí ngập trời áp bách không gian, cả mệnh mông thể giới trong vòng không gian tựa hồ đều ở chớp lên, không gian cũng là bao phủ ở một cỗ ngập trời yêu khí bên trong.

Vô tận yêu khí tuôn ra, mệnh mông thể giới trong vòng không gian, Thiên ứng bản thể hai cánh mở rộng, lúc này đã muốn là ước chừng có thượng là tứ vạn thước khổng lồ, đứng dậy đi, còn hơn Thanh Đồng yếu lớn hơn không ít.

Hai mắt lưỡng đạo thần quang đầu bắn, trong miệng tê minh vang vọng không gian, cả không gian đều ở này thân thể cao lớn uy áp bên trong chấn động đứng lên, Hỗn Độn dị thú uy áp, còn hơn thượng cổ thần thú còn cường hãn hơn.

Mà lúc này Thiên ứng đột phá Yêu tôn lúc đầu, khí tức trên thân, còn hơn Linh Viên đến còn muốn khủng bố hơn, nguyên bản Thiên ứng dựa vào bản thể có thể đủ miễn cưỡng đối kháng Linh Viên, tu luyện Hỗn Nguyên Chân Kinh sau, đó là trực tiếp đối kháng Linh Viên cũng sẽ không kém nhiều lắm, lúc này đột phá Yêu tôn lúc đầu, Linh Viên cho dù là có Hỗn Nguyên Chân Thân, bát trảo Long văn hoàng bào, chỉ cũng vô pháp đối kháng Thiên ứng, Yêu tôn cùng Yêu quân là một đạo khoảng cách cực lớn.

Quản chi là Yêu quân hậu kỳ đỉnh phong cùng Yêu tôn lúc đầu bên cạnh, này một tia chi cách, cũng là giống như thiên địa bình thường cách xa nhau khá xa, bất quá, chờ Linh Viên đột phá tới Tiên tôn lúc sau, dựa vào Hỗn Nguyên Chân Thân cùng bát trảo Long văn hoàng bào, tự nhiên là có thể lại ngăn chặn Thiên ứng.

Thời gian lại đã qua, Nhạc Thành bế quan, giới bên ngoài mà nói cũng là có hơn một trăm năm, Tiên Ma giới trong vòng, vẫn là không có gì dị động, nơi nơi đều là gió êm sóng lặng, chỉ là có chút cường giả cũng là không khó nhìn ra, từ Định Thần bằng xuất thế lúc sau, trong tam giới các loại thể lực, đó là đều đỉnh chỉ động tác, toàn bộ đều ở nghỉ ngơi dưỡng sức đứng lên, tất cả mọi người đang chờ đợi, tới tốt nhất thời điểm, này đó thể lực, phải hội bạo phun mà ra chấn động tam giới.

Thời gian lại mà qua, đảo mắt bên trong, ngoại giới lại ba trăm năm mà qua, mà ở Côn Lôn kính trong vòng, Nhạc Thành bế quan đã muốn là đạt tới mười hơn bốn vạn năm, như thế bế quan, cũng Nhạc Thành theo thượng một đời đến bây giờ bế quan dài nhất thời gian, cho dù là hơn nửa kiếp trước, tu luyện đứng lên cộng lại thời gian cũng không đủ một vạn năm, lần này bế quan cũng đã muốn có mười bốn vạn năm.

Bế quan mười bốn vạn năm thời gian, Nhạc Thành cũng cũng không có...chút nào cảm thấy được thời gian dài, tại đây bế quan lĩnh ngộ bên trong, giống như là cũng là hôm qua mới bế quan.

Tới hiện tại, Nhạc Thành chân chính xem như đã biết tới Tiên tôn này trung tình trạng, nếu muốn đột phá là bao nhiêu khó khăn, phía trước hơn ba trăm năm, luyện hóa Hồ lô linh dịch lúc sau, Nhạc Thành liền cảm giác là đến Tiên tôn lúc đầu đỉnh phong trạng thái, mười bốn vạn năm tu luyện, cũng vẫn không có yếu đột phá dấu hiệu, mặc dù là không có lúc nào là đi vắng tiến bộ, trong cơ thể thời gian cũng là ở tiếp tục đích thực khoách Trương Trứ, nhưng là đối với tu vi hiện tại trình tự mà nói, không thể nghi ngờ là ở ao hồ bên trong xe chén nước lương.

Không thể đột phá, Nhạc Thành cũng chỉ có thể đủ là tiếp tục tu luyện, hảo vào lúc này ngoại giới cũng mới bốn trăm năm mà thôi, chính mình có rất nhiều thời gian tu luyện, cẩn thận tính toán, Nhạc Thành cũng là kinh ngạc, chính mình ở Côn Lôn kính trong vòng mười bốn nhiều vạn năm, bởi vì tự mệnh mệnh thể giới trong vòng tinh thuần linh khí, còn có Hạo Thiên Tháp trong vòng bằng bạc linh khí, đủ để sức làm cho chính mình tốc độ tu luyện khoải thượng gần bảy mươi lần, nếu tính thượng này trong lời nói, này Côn Lôn kính nội mười bốn nhiều vạn năm, cũng là tương đương trạng thái bình thường hạ ngoại giới bên trong ba trăm vạn năm.

Ba trăm vạn năm thời gian, cũng theo Tiên tôn lúc đầu đỉnh phong trạng thái, cũng vô pháp đột phá đến Tiên tôn trung kỳ, như thế khó có thể đột phá, Nhạc Thành cũng là cảm nhận được Tiên tôn trình tự đột phá khó khăn.

Bất quá Nhạc Thành nhưng thật ra cũng không kinh ngạc, nếu Tiên tôn trình tự như thế dễ dàng đột phá trong lời nói, kia trong tam giới cường giả đã có thể không dứt những người đó, theo thời hồng hoang đến bây giờ, trong tam giới cường giả chỉ sợ là hội quá nhiều.

Hơn nữa chính mình trong cơ thể thể giới chính là còn hơn đồng cấp tu vi giả lớn hơn mấy chục lần, Nhạc Thành phỏng chừng chính mình yếu đột phá tự nhiên chính là muốn càng thêm nan thượng một ít, cho nên, lúc này chính mình yếu đột phá, gần ba trăm vạn năm trạng thái bình thường tu luyện, tự nhiên là không đủ.

Bất quá này Côn Lôn kính này mười bốn nhiều vạn năm đến, Nhạc Thành cũng cũng lộ ra mỉm cười, này mười bốn nhiều vạn năm thời gian bên trong, chính mình ở thần thông thượng lĩnh ngộ, cũng coi như là

tiến bộ không nhỏ, đặc biệt ở Hồn Nguyên Chân Thân phía trên, hẳn là đã muốn là tới Hồn Nguyên Chân Thân tầng thứ tám dựa vào sau tình trạng.

Các đại thần thông bên trong, này mười hơn bốn vạn năm thời gian, ở trong cơ thể không gian hỗn độn Hồn Độn căn nguyên khí cùng trong đầu mười bảy khối ngọc giản trợ giúp dưới, Nhạc Thành cũng đều lĩnh ngộ tới thần thông hậu kỳ tới gần đỉnh phong tình trạng, đã muốn là thăng * sinh mệnh thần thông, ngược lại là sinh mệnh thần thông, đã muốn là lĩnh ngộ tới thần thông hậu kỳ đỉnh phong đích thực tình trạng, đó là lĩnh ngộ chậm rất nhiều, chỉ sợ là không cần bao lâu, cái khác vài loại thần thông, muốn mơ hồ đuổi theo sinh mệnh thần thông lĩnh ngộ trình tự.

Ở tốc độ thần thông bên trong, Nhạc Thành cảm giác cũng tiến bộ thật lớn, lúc này hẳn là cũng là tới thần thông hậu kỳ tình trạng.

Bằng vào thực lực bây giờ, cảm giác trong cơ thể mình bằng bậc pháp lực cùng các loại thần thông lĩnh ngộ, Nhạc Thành đều cũng có tự tin ở trạng thái bình thường dưới, đánh chết kia Chiến ma cho trong tay.

Bất quá này kỳ quái chính là, ở thần thông lĩnh ngộ thượng, vẫn là không có trên thực chất tiến bộ, lực lượng thần thông, thời gian thần thông, không gian thần thông bên trong, ở Phách Thiên Ấn, thời gian chân không, Không Gian chi thân ba chiêu lúc sau, cũng không có lại lĩnh ngộ ra cái gì thực chất công kích chiêu số đến, ngược lại là phía trước lĩnh ngộ, chính mình vô hình bên trong đã muốn là quên bình thường, bắt đầu ở chính mình trong đầu làm giảm bớt.

Tỷ như ở lực lượng thần thông phía trên, Nhạc Thành hiện tại mơ hồ chính là chỉ nhớ rõ cực mạnh nhất chiêu Phách Thiên Ấn, cái khác ba chiêu, đã muốn là trực gần khắp nơi làm nhạt, này hết thấy cũng là bởi vì theo lực lượng thần thông lĩnh ngộ, đối với phía trước mấy chiêu, Nhạc Thành đã muốn là càng ngày càng không hài lòng, cảm giác được nhiều lắm chỗ thiếu hụt.

Mà ở thời gian thần thông bên trong, Nhạc Thành lúc này cũng là chỉ có thể đủ nhớ rõ khi đó gian chân không nhất chiêu, cái khác Thời gian tĩnh chỉ, Thời Gian đảo lưu, thời gian trôi qua, tựa hồ cũng là trực gần ở tiêu đậm, này thời gian chân không nhất chiêu bên trong, cũng là uy lực tăng nhiều.

Không gian thần thông cũng là giống nhau, không gian thần thông tứ chiêu bên trong, Nhạc Thành lúc này cũng chỉ chỉ có kia Không Gian chi thân còn ở lại trong óc bên trong, mặt khác ba chiêu đều là trực gần tiêu đậm.

Này ba loại thần thông tiêu đậm, cũng làm cho Nhạc Thành ở ba loại thần thông lĩnh ngộ thượng cũng không có gì ảnh hưởng, ba loại thần thông lúc này thi triển bắt đầu, Nhạc Thành ngược lại là thiếu rất nhiều gánh nặng, mơ hồ là có thể cảm giác được một loại tùy tâm sở dục cảm giác, này tiêu tán lĩnh ngộ thủ đoạn chiêu thức, uy lực của nó cũng chính mình có thể tùy tâm sở dục thúc dục mà ra.

Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết bên trong, Nhạc Thành mơ hồ là cũng tìm được rồi kiếm thứ sáu chiêu dấu vết, chính là yếu hoàn toàn lĩnh ngộ đi ra, liền còn không biết yếu tới khi nào mới được.

Tiếp tục ở tu luyện lĩnh ngộ, Nhạc Thành vẫn thị xử ở tại quên mình chi cảnh, giống như lâm vào ngủ say bên trong bình thường, quanh thân một tầng quanh quẩn ở bên ngoài thân thần nhiên thanh mang, cũng một mực tràn ngập hào quang.

Hạo Thiên môn trong vòng, một chỗ mật thất bên trong, Vân Tiêu hiện tại ngột mở hai mắt ra, trong mắt, hơi hơi lóe ra một tia hàn ý, lập tức biến mất ở tại mật thất trong vòng.

Cơ hồ là không sai đồng thời thời điểm, chính đang bế quan bên trong Quỳnh Tiêu tiên tử cùng Bích Tiêu tiên tử đã bị Vân Tiêu tiên tử thần niệm truyền âm sau, lập tức cũng đều tự biến mất ở tại mật thất trong vòng.

Ngọc Hư sơn tiền, một cỗ hồng hoang khí thể hung ác khuếch tán ở tại thiên địa trong lúc đó, cả Ngọc Hư sơn thượng, lúc này cũng là bao phủ ở tại này hồng hoang khí thể hung ác trong vòng, xa xa trên mạng đi, này Ngọc Hư sơn thượng, giống như là một con ngáp trời mãnh thú phủ phục trên mặt đất bình thường, nói nếu quấy rầy tới nó, liền gặp bị nó xé bỏ thành mảnh nhỏ.

Mà hơi thở lại đúng là Nhạc Thành bố trí ở dưới hồng hoang Thất Tuyệt Trận, này hồng hoang Thất Tuyệt Trận ở hồng hoang thời kì, kia cũng là bài danh tiên ngũ đại trận, tự nhiên không thể khinh thường, có

người thúc dục, thánh nhân dưới, chỉ sợ là không có mấy người dám đến xông loạn.

Ba đạo bóng hình xinh đẹp xuất hiện ở hồng hoang Thất Tuyệt Trận ở ngoài, tam tuyệt không có chỗ nào mà không phải là trong tam giới tuyệt mỹ hạng người, đúng là Tam Tiêu tam nữ.

“Sư tỷ, Nhạc Thành này hồng hoang Thất Tuyệt Trận liền cũng đủ bọn hắc hạo chịu được, chúng ta còn muốn đi ra để làm chi?” Quỳnh Tiêu tiên tử nhẹ nhàng đối bên người Vân Tiêu tiên tử nói.

“Hồng hoang Thất Tuyệt Trận thúc dục, Nhạc Thành đang bế quan cũng muốn đã bị đã quấy rầy, nói không chừng tên kia đang ở khẩn yếu quan đầu, chúng ta ngay tại hồng hoang Thất Tuyệt Trận phía trước bố trí hạ Cửu Khúc Hoàng Hà Trận đi, ta đồ muốn nhìn, còn có ai có thể đủ xông vào Ngọc Hư sơn đi.” Vân Tiêu tiên tử trong mắt nhìn chăm chú vào phương xa lạnh nhạt nói một tiếng.

“Mười người này hẳn là Tây Phương Giáo phái tới, ra mời Tây Phương Giáo thật đúng là chưa từ bỏ ý định.” Bích Tiêu tiên tử nói.

“Chưa từ bỏ ý định, ta đồ muốn nhìn hẳn Tây Phương Giáo còn có cái gì bổn sự, nhớ ngày đó, ta Tiết Giáo đại phát động là lúc, Tây Phương Giáo còn không biết ở nơi nào, hiện tại, trong tam giới sợ là đã muốn có hơn phân nửa nhân quần chúng ta Tiết Giáo, hôm nay, ta muốn làm cho trong tam giới nhân biết, ta Tam Tiêu còn tại Tiết Giáo, Tiết Giáo vẫn là Tiết Giáo.” Vân Tiêu tiên tử hừ lạnh một tiếng, lập tức đối bên người Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu nói: “Chúng ta bày trận.”

“Phải” Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu hai nàng đáp, lập tức từng đạo pháp quyết theo ngọc thủ bên trong đánh ra.

Ngọc thủ tung bay, theo từng đạo pháp quyết đánh ra, không sai đồng thời thời điểm, cả Thanh Hoa thành bên trong, lúc này rồi đột nhiên xuất hiện một mảnh sương mù, Thanh Hoa thành trong vòng, vô số cường giả kinh hoảng không thôi, tung bay thần niệm rình.

“Thanh Hoa thành nội mọi người thỉnh chờ hành động thiếu suy nghĩ, Hạo Thiên môn có cường địch đến phạm, ta Tam Tiêu bày ra Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, các người ở lại động phủ là tốt rồi.” Vân Tiêu tiên tử thanh âm của quanh quẩn ở tại cả Thanh Hoa thành trong vòng.

Bích Tiêu tiên tử ngọc giơ tay lên, cuối cùng một đạo pháp quyết đánh ra lúc sau, cả Thanh Hoa thành trong vòng, nhất thời bao phủ ở tại một mảnh sương mù bên trong, càng mang theo từng đợt kỳ dị trận gió, gào thét truyền ra.

Lúc này này một mảnh sương mù cũng là đem cả Ngọc Hư sơn Hạo Thiên môn bao phủ ở tại trong đó, sương mù bên trong, ở giữa cũng có nhất hồng hoang hung hãn hơi thở phóng lên cao, ở giữa không trung nhất thời tản ra nhất cổ khí tức quỷ dị, mà kia hồng hoang hung hãn khí, chính là Hạo Thiên môn hồng hoang Thất Tuyệt Trận.

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận bố trí, nhất thời Thanh Hoa thành trong vòng, sở hữu cường giả thần niệm tắc nghẽn, căn bản là không thể rình, một đám căn bản là không dám vọng động, Tam Tiêu chính là Hạo Thiên môn ngồi trên khách quen, cả Thanh Hoa thành cũng là mọi người đều biết, Tam Tiêu tiên tử bố trí hạ Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, Thanh Hoa thành nhân cũng là cũng không có kinh hoảng, chính là đoán, này rốt cuộc là ai tới Hạo Thiên môn, làm cho Tam Tiêu tiên tử cũng là như thế trận địa sẵn sàng đón địch, tới, chỉ sợ không phải là người bình thường, hơn nữa, này người bình thường cũng sẽ không dám đến Hạo Thiên môn đến.

Ngay tại Tam Tiêu bố trí Cửu Khúc Hoàng Hà Trận thời điểm, không gian trong vòng, Xích Tinh Tử thân ảnh nháy mắt xuất hiện ở Thanh Hoa thành trên không, như thế động tĩnh, đang ở cách vách Thái Hoa sơn Xích Tinh Tử, tự nhiên là nháy mắt biết được.

“Xích Tinh Tử, nơi này liền giao cho chúng ta là tốt rồi, người ở một bên đang xem cuộc chiến đi, có chúng ta ở, Ngọc Hư sơn tuyệt không có việc gì.” Cửu Khúc Hoàng Hà Trận trong vòng, truyền đến Vân Tiêu tiên tử thanh âm của.

“Có các người ở, ta đây an tâm, ha ha.” Xích Tinh Tử mỉm cười, lập tức liền biến mất ở liễu không gian trong vòng, Tam Tiêu tiên tử Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, hẳn chính là ở năm đó liền ném qua đau khổ, tự nhiên là biết uly lực.

Theo Xích Tinh Tử sau khi rời đi không lâu, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận trong vòng một chỗ không gian trong vòng, Tam Tiêu hiện tại thân ở trong đó, Quỳnh Tiêu tiên tử nói : “Sư tỷ, bọn hần có tới không?”

Vân Tiêu tiên tử thần sắc trầm xuống, hơi hơi nói: “Đến đây, cẩn thận một chút, bọn hần cũng không dễ chọc.”

Vân Tiêu tiên tử đang nói vừa mới rơi xuống thời điểm, cũng ở Thanh Hoa thành trên không bên trong, trống rỗng là đến thân ảnh trống rỗng mà ra, mười người ma khí như ẩn như hiện, chung quanh không gian sóng gợn trực tiếp nhộn nhạo mở ra.

Mười người này, đúng là kia Thập đại thượng cổ ma thú, mười người nhìn chăm chú vào trên không, nhìn thấy kia một mảnh sương mù bên trong bao phủ Thanh Hoa thành, mười người thần sắc hơi đổi.

“Tam Tiêu tiên tử, không nghĩ tới các ngươi đã ở Hạo Thiên môn, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, người cho là có thể ngăn trở chúng ta có thể nào, hôm nay chúng ta đến, chính là đến yếu Định Thần bảng mà thôi, cùng người Tam Tiêu chính là không quan hệ đi?” Trong mười người, Thiên ma thú âm lệ nhìn chăm chú vào này tiền không sương mù trong vòng nói.

“Thiên ma, người cho là người vẫn là lúc trước có thể nào, người nếu lúc trước thực lực, thánh nhân cũng vô pháp làm gì cùng người, chính là hiện tại, thực lực của người, chỉ sợ là còn chưa đủ đi, này Định Thần bảng tuyệt không hội dừng ở trong tay của người, không tin, sẽ thử xem xem trọng.” Sương mù bên trong, truyền đến Vân Tiêu tiên tử một đạo quát lạnh.

“Vậy phải thử một chút xem mới biết được, ta nhưng thật ra muốn biết, Tiệt Giáo lúc trước thánh nhân dưới ngũ đại cường giả một trong Vân Tiêu, rốt cuộc là có bao nhiêu cường thực lực, này Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, có phải hay không có thể vây khốn chúng ta mười người, .” Thiên ma thú âm lệ tiếng động vang vọng Thanh Hoa thành, đang nói hạ xuống, mười đạo thân ảnh nháy mắt hóa thành mười đạo ma hồng tiến nhập sương mù trong vòng.

Khoảng cách, theo này mười đại cường giả tiến vào, cả Thanh Hoa thành phía trên sương mù hơi hơi chấn động, lập tức từng đạo thần hồng lờ lờ nhấp nháy, ở không trung bên trong luân phiên sai khai, chức liền một cái lưới lớn, quang vòng phô thiên cái địa đầy trời sải ra, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận trong vòng tự thành không gian, trừ phi phá trận, nếu không trong lời nói, chút cũng ảnh hưởng không đến Thanh Hoa thành.

“Gào khóc ngao...”

Lập tức sương mù trung thét dài ra tiếng, thanh âm thấu mặc Cửu U, chấn động Vân Tiêu, cường hãn hơi thở nhất thời khuếch tán mở ra.

Trong phút chốc, này mười cường giả tiến vào trong trận, thiên địa không gian tựa hồ đều là ở bắt đầu chấn động đứng lên, này Cửu Khúc Hoàng Hà Trận bên trong không gian chấn động không ngừng, hơi thở xé rách không gian, vang âm âm tiếng vang cũng nứt toác không ngừng.

Trong trận tựa hồ là nháy mắt liền giao thủ ở tại cùng nhau, cũng không người có thể rình đến trong trận, này Cửu Khúc Hoàng Hà Trận trong vòng không gian chấn động, chỉ hết thấy lại bị sương mù bao vây lấy, không có gì lực lượng tiết ra ngoài.

Đại trận trong vòng, trận gió loạn lưu, giận hải bốc lên, trời sụp đất nứt, không gian trong vòng tràn ngập một mảnh quỷ khóc thần hào tiếng động, Thập đại thượng cổ ma thú đang ở trong trận, từng đạo cường hãn lực công kích không ngừng đã rơi vào không gian bên trong.

“Vù vù...”Không gian trong vòng, đại trận biến ảo không dứt, trần thật dày sương mù bên trong phát ra cổ quái phong tiếng kêu, thanh âm này bên trong có rất mạnh xuyên thấu lực, tựa hồ là còn kèm theo công kích nguyên lực lượng của thần ở trong đó.

Này quỷ dị tiếng gió dưới, Thập đại thượng cổ ma thú cũng là sắc mặt ngưng trọng, chút không dám khinh thường này quỷ dị thanh âm của bên trong, chỉ thấy này Thập đại thượng cổ ma thú bên trong, điên cuồng thân thân quang đại tác phẩm, bốn phía không gian trong vòng, lực lượng vô hình mạnh mẽ câu động thiên địa, lập tức xuất hiện một cỗ thật lớn cuồng phong, này thật lớn cuồng phong ở mọi người trước người đã

hình thành một đạo uyển như thực chất cái chắn xuất hiện ở bốn phía, đem mọi người cùng nhau bảo hộ ở cái chắn hạ.

Này cuồng phong cái chắn tựa như thân ở ở một chỗ độc lập không gian trong vòng, Cửu Khúc Hoàng Hà Trộn trong vòng quỹ dị thanh âm cũng tạm thời không thể ảnh hưởng đến mọi người, chẳng qua, này quỹ dị thanh âm của không thể phá vỡ cuồng phong cái chắn, tùy lại gào thét mà ra càng thêm cường hãn quỹ dị tiếng động, sóng âm hóa thành không gian sóng gọn, nhất ba tiếp nhất ba, liên miên không ngừng gào thét mà đến, va chạm tại nơi đạo cuồng phong cái chắn thượng.

Như thế từng đạo công kích không ngừng hạ xuống đập vào, kia cuồng phong cái chắn phía trên, một lát phía trên cũng là xuất hiện từng đạo cái khe.

“Thở phì phò...”

Tại đây quỹ dị thanh âm của bên trong, không sai đồng thời thời điểm, trống rỗng bên trong, lại là có thêm vô số đạo ngọn lửa đan vào thành một mảnh bao phủ thiên địa nóng cháy biển lửa, hỏa lãng thẳng hướng Vân Tiêu, từng đạo ngọn lửa, ở không gian trung, tựa hồ là dựa theo đường một loại thần bí quỹ tích đan vào cùng một chỗ.

Chính là nháy mắt, này vô số ngọn lửa buộc vòng quanh từng đạo vết lửa, ngưng tụ thành hé ra mạn Thiên hỏa vòng, uyển như thực chất bản hiện ra ở giữa không trung.

Lưới lửa này thượng, không gian bị cắt ra từng đạo dữ tợn đáng sợ vết rách, trong lúc nhất thời, tại đây khổng bố giận lưới lửa bên trong, hết thấy đều là đã trở thành khổng bố ngọn lửa không gian, ngọn lửa cường độ, cũng là tuyệt đối chỉ sợ.

Lưới lửa trong vòng, tản mát ra chỉ sợ nóng cháy hơi thở, cả không gian đều cũng có cũng bị thiêu huỷ sụp đổ cảm giác, lưới lửa phía trên, cũng bị thiêu huỷ ra không ít không gian mảnh nhỏ, này hết thấy, tuyệt đối khổng bố.

Không sai đồng thời thời điểm, Bằng ma thú quanh thân một cổ thần quang khuếch tán, lập tức mười người chỗ không gian trong vòng, nháy mắt bị một mảnh thật dày băng tầng sở bao vây, tại đây băng tầng dưới, lửa này diễm, dĩ nhiên là chút không thể thiêu huỷ hòa tan.

“Vù vù...” Ngọn lửa bạo phun phịch, nhất ba ba không ngừng tựa như sóng thần bình thường trực tiếp nhào vào thật dày băng tầng phía trên, này băng tầng, cũng kiên trì sau một lát, bắt đầu chậm rãi hòa tan đứng lên.

“Cửu Khúc Hoàng Hà Trộn, quả nhiên là danh bất hư truyền.” Viêm ma thú lạnh nhạt nói một tiếng, trong tay pháp quyết biến hóa, hóa thành một con thân hình khổng lồ thượng mười lăm vạn thước ngọn lửa cự thú, quanh thân nóng cháy thần quang khuếch tán mà ra, không sai đồng thời thời điểm, một cổ ngập trời nóng cháy khổng bố ngọn lửa cũng ngập trời bạo phun mà ra thổi quét hướng về phía bốn phía trong trận nóng cháy ngọn lửa.

Hai cổ ngọn lửa nháy mắt va chạm ở tại cùng nhau, ngọn lửa kích tán, ở va chạm bốn phía, không gian lấy mất thường có thể thấy được tốc độ, tắc tắc mai một, không gian thiêu huỷ sụp đổ, đã hình thành vô số đáng sợ mảnh nhỏ.

Trong lúc nhất thời, tại đây ngọn lửa không gian trong vòng mỗi một tắc không gian, đều giống như lần này va chạm trung kịch liệt lay động đứng lên, ngọn lửa không ngừng gào thét, cuồng bạo ngọn lửa đầy trời kích tán, này cuồng bạo ngọn lửa, giống như là ở thái dương bên trong bình thường, nóng cháy đến đáng sợ tình trạng, lúc này một người bình thường Tiên tôn lúc đầu tu vi giả tới gần trong lời nói, chỉ sợ cũng hội đốt đốt thành tro tẩn.

“Hừ, ở ta Cửu Khúc Hoàng Hà Trộn trung, thất tiên chi thần, tiêu tiên chi phách, Hãm Tiên chi hình, tổn hại tiên khí, tang tiên chi nguyên bản, tiêu tiên ngũ khí, Thiên ma, người cho là các người mười người có thể đủ phá ta Cửu Khúc Hoàng Hà Trộn có thể nào.” Trong trận, Vân Tiêu tiên tử cười lạnh mà đạo.

“Hừ, sử xuất các ngươi bốn sự đi.” Thiên ma thú lạnh nhạt nói một tiếng.

“Thiên ma, ngươi cho là chỉ có không người có thể làm gì các người có thể nào, hôm nay, liền cho các người biết ta Tiết Giáo lợi hại.” Quỳnh Tiêu tiên tử lãnh xích một tiếng, đại trận trong vòng, nháy mắt cũng xuất hiện một chút cũng không có sổ không gian thông đạo, một mảnh cuồng phong gào thét bên trong, này vô số không gian thông đạo âm âm bao phủ xuống.

Cũng vào lúc này, Thập đại thượng cổ ma thú nháy mắt liền phân biệt xuất hiện ở mười một mình không gian trong vòng, căn bản là không thể liên thủ phá trận.

“Tam Tiêu, có bản lĩnh tự ra đến cùng ta một mình một trận chiến, thánh nhân dưới, Tiết Giáo ngũ đại cường giả, chẳng lẽ cũng là lãng được hư danh có thể nào?” Một chỗ to như vậy không gian trong vòng, Thiên ma thú rít gào nói, quanh thân ma khí tràn ngập, chấn động không gian sóng gợn khuấy động khai đi.

“Thiên ma thú, năm đó Bàn Cổ đại thần hủy ngươi bản lĩnh, cũng lưu ngươi một mạng trên đời, ngươi không già thực tu luyện lại đột phá, ngược lại là ở tam giới gây sóng gió, hôm nay liền để cho ta tới hội hội ngươi.” Một đạo tuyệt mỹ bóng hình xinh đẹp xuất hiện ở liễu không gian trong vòng, đúng là Vân Tiêu tiên tử.

“Khắc khắc, một cái hậu bối mà thôi, ta nhưng thật ra muốn nhìn, ngươi đến tột cùng là có bao nhiêu bản sự.” Thiên ma thú hừ lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, cuồng bạo ma khí tận trời bạo phun mà ra, một cổ thao Thiên ma hoá khí làm một cái thượng mấy vạn thước dữ tợn mãnh thú đầu đánh về phía Vân Tiêu hiện tại mà đi.

“Chút tài mọn.” Vân Tiêu tiên tử hừ lạnh một tiếng, pháp quyết thúc dục, quanh thân thần quang đầy đặc, không sai đồng thời, tiền không bên trong, vạn Thiên Lôi điện âm âm thổi quét mà ra, Vân Tiêu tiên tử lĩnh ngộ chính là lôi điện thần thông, lúc này này lôi điện thần thông hẳn là lĩnh ngộ tới thần thông hậu kỳ đỉnh phong dựa vào sau tình trạng, này đầy trời lôi điện đều đàm phá hủy không gian, mang theo tim đập nhanh khủng bố tia chớp rách không gian xuống.

Từng đạo khủng bố lôi điện tự không gian trung trống rỗng dần hiện ra đến, mỗi một đạo lôi điện trung, đều ẩn chứa khủng bố lực lượng, mỗi một đạo một mình lôi điện, chặn đánh sát Tiên tôn lúc đầu cường giả cũng là vậy là đủ rồi.

Này đầy trời khủng bố lôi điện sôi nổi bạo phun mà ra. Vô số điện quang ở kịch liệt lóe ra. Mỗi tràn ngập ra nhất đạo điện quang, dừng ở bốn phía không gian, đều làm cho chung quanh không gian giống như bị tua nhỏ quá giống nhau, xuất hiện một chút cũng không có sổ không gian mảnh nhỏ.

“Vang âm âm...”

Không gian kịch liệt chấn động, tại nơi đầy trời khủng bố lôi điện dưới, không gian hiện ra từng đạo dữ tợn vết rách, xuất hiện vô số tối đen không gian cái khe, chính Cửu Khúc Hoàng Hà Trận đều đang run rẩy đứng lên.

Này khủng bố không gian cái khe thư kiếm hướng bốn phương tám hướng nhanh chóng lan tràn, một mảnh to như vậy không gian, lấy một loại mất thường có thể thấy được tốc độ, một tắc tắc băng toái.

“Hừ.” Thiên ma thú một đạo hừ lạnh tiếng động xuyên thấu không gian, theo một đạo tối đen không gian cái khe bên trong nhảy ra, trong tay một đạo dấu móng tay lao thẳng tới xuống, ma khí xé rách không gian, này một đạo dấu móng tay ước chừng là có thêm không thua mười vạn thước lớn nhỏ, đem cả Vân Tiêu tiên tử chỗ không gian hoàn toàn bao phủ trong đó, không gian nhất thời vạn vệt đứng lên.

Năm ngón tay dấu móng tay bên trong, xuyên thấu không gian xuất hiện Ngũ đạo trường lớn lên gấp khúc tối đen không gian cái khe, dấu móng tay vạn vệt khắp không gian, rồi đột nhiên gian sở hữu ánh sáng giống như ở nháy mắt tiêu tán không thấy, một mảnh tối đen màn đêm quỷ dị bày biện ra đến, đêm đó mạc thâm thúy vô cùng, căn nuốt hết thấy ánh sáng, rất nhanh hướng bốn phía khuếch tán mở ra, nhanh chóng bao trùm đại khu vực. Tựa như một con có thể cắn nuốt thiên địa đáng sợ mãnh thú.

Tại đây Thiên ma thú nhất trào bên trong, có hủy diệt hết thấy lực lượng, lực lượng này tuyệt độ khủng bố.

“Cho ta phá.” Tối đen không gian trong vòng, truyền đến Vân Tiêu tiên tử một đạo quát, không sai đồng thời thời điểm, tối đen không gian bên trong, rồi đột nhiên đầy trời bên trong xuất hiện một cái thật lớn

lôi điện quang cầu, này lôi điện quang cầu khắp cả tối đen không gian đây đưa ở tại cùng nhau, mỗi một đạo điện quang, đều là xé rách khai một cái thật dài gấp khúc tối đen không gian cái khe.

Trong phút chốc, này thật lớn lôi điện quang cầu bị Vân Tiêu tiên tử thúc dục, hung hăng tạp hướng về phía kia Thiên ma thú mà đi.

Nhất thời, cả không gian đều đang không ngừng vặn vẹo, lập tức này tối đen không gian rốt cục thì không thể thừa nhận này khủng bố lực, bắt đầu bành trướng đứng lên, cũng bắt đầu phá.

1319. Chương 1128: Vân Tiêu Bản Thể

Chương 1128: Vân Tiêu bản thể

“Thình thịch oành...”

Một mảnh liên hoàn nứt toác vang vọng không gian, không gian trong vòng lại khôi phục ánh sáng, không sai đồng thời, nhất tảng lớn phá không gian mảnh nhỏ bên trong, lưỡng đạo thanh ảnh một tả một hữu kích tấn ra đến.

Vân Tiêu tiên tử sắc mặt hơi hơi trầm xuống, thân hình đánh bay thượng tam vạn thước, sắc mặt có một tia tái nhợt đứng lên, mà kia Thiên ma thú, đồng dạng là rất đi nơi nào, sắc mặt có chút tái nhợt, thân hình cũng đẩy lui thượng tam vạn thước, lúc này đây giao thủ, hai người không phân sà sà, ai cũng chiếm không đến ai tiện nghi.

“Không hổ là thánh nhân dưới, Tiết Giáo ngũ đại cường giả một trong.” Thiên ma thú hơi hơi nhìn chăm chú vào Vân Tiêu tiên tử nói, quanh thân ma khí càng thêm là bạo ngược đứng lên, một mảnh quỷ dị ma quang tràn ngập ở tại trước người.

“Gào khóc...”

Một đạo thật lớn tiếng gầm gừ chỉ cuối tuần có thể, chỉ thấy này Thiên ma thú nháy mắt hóa thành một con khổng lồ thượng mười tám cửu vạn thước khổng lồ cự thú, này cự thú thân sinh bát cánh, bộ dáng dữ tợn khủng bố, khủng bố ma khí tràn ngập không gian, bát cánh tề chấn, khổng lồ thân hình nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, nâng lên một mảnh hư ảnh, lập tức bạo lực hướng về phía Vân Tiêu tiên tử.

Như thế khổng lồ thân hình, hơn nữa kia thao Thiên ma khí, cả không gian đều đang run rẩy đứng lên.

“Dát...”

Cũng vào lúc này, Vân Tiêu tiên tử cũng quanh thân thần quang tàn sát bừa bãi, không gian đè ép sụp đổ, hóa thành khổng lồ bản thể, khổng lồ bản thể chút đi vắng Thiên ma thú dưới, có mười tám cửu vạn thước khổng lồ, hai cánh phía trên, nhẹ nhẹ lôi điện tràn ngập.

Vân Tiêu tiên tử bản thể, cũng một con khổng lồ Thanh Loan, bản thể hiện lên, Vân Tiêu tiên tử nháy mắt thân hình không lùi mà tiến tới, hai cánh cấp chấn, giao tới một mảnh không gian mảnh nhỏ, quanh thân còn bị bám lôi điện bù lại, nháy mắt cùng Thiên ma thú dữ tợn bản thể va chạm ở tại cùng nhau.

“Thình thịch oành...”

Không gian phía trên, tiếng bạo liệt không ngừng, như thế cường hãn chiến đấu kịch liệt, cũng không người có thể chứng kiến, cả Thanh Hoa thành trong vòng, mặc dù là có Cửu Khúc Hoàng Hà Trận bao vây bao phủ, chỉ tại đây chờ cường hãn giao chiến bên trong, cũng là đang không ngừng lắc lư đứng lên.

Hai người khổng lồ bản thể ầm ầm không ngừng công kích ở tại cùng nhau, phá hủy vô số không gian, cũng ai cũng không có rơi vào hạ phong.

Cũng không biết đến hai người giao thủ nhiều ít chiêu, cả không gian đã muốn là lan tràn thượng một chút cũng không có sợ không gian cái khe, rốt cục thì không thể chống đỡ ầm ầm phá, hai người khổng lồ bản thể thân hình lúc này cũng phân biệt bị đánh bay mà ra.

Thiên ma thú khổng lồ bản thể nhìn chăm chú vào Vân Tiêu tiên tử Thanh Loan bản thể, trong mắt ánh mắt bắt đầu có chút ngưng trọng đứng lên, lúc này hắn mới biết được Vân Tiêu tiên tử tuyệt đối không

phải lãnh được hư danh, loại thật lực này chút là đi vắng hẳn dưới, ngược lại là này ở hẳn phía trên, như thế đi xuống, hẳn phải thua không thể nghi ngờ.

Đương nhiên, đây là ở Cửu Khúc Hoàng Hà Trận trong vòng, hẳn đã bị không ít ảnh hưởng, lúc này mới cũng bị Vân Tiêu tiên tử áp chế, nếu giới bên ngoài, cũng sẽ không bị áp chế, nhưng hẳn cũng vô pháp áp chế đến Vân Tiêu tiên tử.

“Gào khóc...” Thiên ma thú cao ngất nghênh thiên rít gào dựng lên, này thật lớn tiếng gầm gừ bên trong, cũng cũng hỗn loạn một tia thần dị hơi thở ở trong đó, tựa hồ là ở tiếp đón cái gì.

Không sai đồng thời, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận trong vòng, cửu chỗ không gian trong vòng, mặt khác chín thượng cổ ma thú đang ở gặp bất đồng cuồng bạo công kích, nghe thể không gian trong vòng rít gào, nháy mắt cuồng bạo ma khí thúc dục, phá vỡ không gian, biến mất ở tại trong đó.

“Xuy xuy...” Đi ra không gian sóng gợn xuất hiện ở Thiên ma thú chỗ không gian trong vòng, đúng là Chiến ma thú, Âm Ma thú, lượng ma thú, Viêm ma thú, Kiệt ma thú chờ cửu đạo thân ảnh.

“Xuy.” Thiên ma thú đồng thời thu hồi bản thể hóa thành hình người, trong tay từng đạo pháp quyết đánh ra, quát: “Lấy trận phá trận.”

Mặt khác chín người, cũng từng đạo pháp quyết đánh ra, cuồng bạo ma khí áp không mà đến.

“Xuy xuy...” Quỳnh Tiêu tiên tử, Bích Tiêu tiên tử hai người uyển chuyển thân hình trống rỗng xuất hiện ở Vân Tiêu tiên tử bên người, Vân Tiêu tiên tử lúc này cũng thu hồi khổng lồ Thanh Loan bản thể, tam nữ chút không dám khinh thường, từng đạo pháp quyết cũng cấp tốc biến ảo.

“Thượng cổ Thiên ma đại trận.”

Nháy mắt, Thiên ma thú lãnh quát một tiếng, nhất thời, cả không gian trong vòng tràn ngập cuồng bạo thao Thiên ma khí, này thao Thiên ma khí bên trong tùy theo lực ra từng đạo ma khí râu, cuối cùng cho nhau đan chéo, trong nháy mắt, đó là đầy trời xuyên thấu không gian phá không mà đi.

“Cho ta lui.” Vân Tiêu tiên tử một đạo quát, tam nữ trước người, cuồng bạo pháp lực bạo phun, cả không gian nhất thời bị một mảnh thần quang bao phủ, trở nên bền vững.

“Thở phì phò thở phì phò hưu...”

Trên không bên trong, vô số hắc ** khí râu điên cuồng thổi quét hướng về phía kia trên không thần quang bao phủ không gian mà đi, từng đạo ma khí râu cũng cuối cùng cũng chỉ có thể đủ không công mà lui.

Nhưng là tại đây liên miên không dứt công kích dưới, cả không gian đều đang run rẩy đứng lên, kia thần quang không gian cũng dần dần có chút bắt đầu chóp lên lỏng đứng lên.

“Đi.” Tam nữ pháp quyết lại đánh ra, ba đạo thần quang đầu bắn mà ra, cũng tam nữ trong tay Hỗn Nguyên Kim Đẩu, Kim Giao Tiên còn yêu phổ Lục Mục Châu, tam kiện thần khí phóng lên cao, đều là hóa thành hơn mười vạn thước khổng lồ, ba cổ thần quang bao phủ hạ không, kia vô số ma khí râu sôi nổi hóa thành hư vô.

Ba cổ thần quang dưới, mười người cũng bị một cỗ cự lực chậm rãi đẩy lui, mười người sắc mặt phía trên đã muốn là xuất hiện tái nhợt vẻ.

“Ma Ảnh ngập trời.”

Thiên ma một đạo hét lớn, trong miệng một đạo máu huyết phun ra lạc đang bên người hóa thành một mảnh ma quang, mặt khác chín người lúc này cũng giống nhau, đều tự là một đạo máu huyết phun ra, đang bên người hóa thành một mảnh ma quang.

Lập tức ở cùng mười người máu huyết biến thành ma quang hội tụ ở tại cùng nhau, nhất thời ma khí hủy thiên diệt địa áp không mà lên, tim đập nhanh ma khí áp lực cả không gian bắt đầu xuất hiện vô số tối đen không gian cái khe.

“Gào khóc gào khóc...”

Mười người máu huyết biến thành ma quang hội tụ cùng một chỗ tràn ngập không gian, nháy mắt ma khí tăng nhiều mấy chục lần toác không gian, từng đạo khùng bố thú rống tiếng gầm gừ phóng lên cao, lập tức mười đạo khổng lồ ma thú hư ảnh nhảy ra ma quang phóng lên cao.

Mười đạo ma thú hư ảnh, phân biệt chính là kia Thiên ma thú bản thể, Chiến ma thú bản thể, Viêm ma thú bản thể chờ, mười chích khổng lồ đều là thượng mười bốn mười lăm vạn thước ma thú bản thể quấy không gian, ầm ầm lao thẳng tới mà lên.

Này khổng lồ ma thú hư ảnh dưới, bị bám cuồng bạo ma khí lực lượng, ở trên khổng lồ chế trung rít gào liên tục, chính là một lát, không gian liên tục sụp đổ không ngừng, khắp không gian ầm ầm mật diệt, này như thể cường hãn lực lượng, cả không gian phía trên, vô số thật lớn tối đen cái khe lan tràn hướng về phía phương xa, hư không phía trên, sở có không gian thoát phá.

“Thình thịch oành...”

Cả Không Gian bạo phá, Thanh Hoa thành trên không, Không Gian bạo phá chỗ, một đạo cực quang theo phá nơi vì trung tâm, mang theo lôi đình lực ầm ầm kích tán, cả Thanh Hoa thành nhất thời lắc lư không ngớt giống như kịch liệt động đất.

Phá nơi, một cỗ cường hãn khí kinh cũng quét ngang mà qua, Thanh Hoa thành vô số núi non thủy vực ầm ầm hóa thành tro tàn đồng hoang tàn.

Trên không bên trong, mười ba đạo thân ảnh theo Không Gian bạo phá nơi trực tiếp đánh bay, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận về phần bị phá, Thập đại thượng cổ ma thú liên thủ dưới, Tam Tiêu tiên tử cũng khó lấy đối kháng.

Ba đạo uyển chuyển thân hình đánh bay hơn mười vạn thước, tam nữ trong miệng đều là chảy ra vết máu, sắc mặt một mảnh tái nhợt, xa xa không gian, Thập đại thượng cổ ma thú mười người tựa hồ cũng không có chiếm cái gì tiện nghi, mười người đồng thời đánh bay hơn mười vạn thước, trong miệng vết máu loang lổ, sắc mặt tái nhợt.

“Nguyên lai là người Thiên ma, ta còn tưởng rằng là ai đâu, hừ, Tây Phương Giáo cho các người đến, các người thật đúng là cam tâm bị người làm thương sứt.” Xích Tinh Tử thân ảnh nháy mắt phá không mà ra, lẳng không tới mọi người trên không.

“Vân Tiêu, tính các người ngoan, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận danh bất hư truyền, thực lực của người cũng không hổ là lúc trước Tiết Giáo ngũ đại cường giả một trong, cáo từ.” Thiên ma nhìn chăm chú vào Xích Tinh Tử liếc mắt một cái, lập tức đối Vân Tiêu nói, lúc này mười người thương thế không nhẹ, hơn nữa một cái Xích Tinh Tử, kia Nhạc Thành thực lực đồng dạng là khùng bố, hưởng chi, Thiên ma thú cũng không khó coi ra, Ngọc Hư sơn thượng, có một đạo hung hãn sát khí, tự nhiên là còn có một cái đại trận, bọn hắn mười người, lúc này trạng thái, chỉ sợ là không thể xông vào Hạo Thiên môn bắt được Định Thần bảng.

“Không tiễn, hôm nay trưởng, ngày khác tính cả Tây Phương Giáo, cùng nhau cùng các người tính.” Vân Tiêu tiên tử lạnh nhạt nói một tiếng, trong mắt ánh mắt vì hắn nhìn chăm chú vào Thập đại thượng cổ ma thú.

“Chúng ta đi...” Thiên ma thú tiếng nói vừa dứt, lập tức mười người hóa thành ma quang thả người mà đi.

Mười người rời đi, Xích Tinh Tử, Tam Tiêu cũng không có ngăn trở, đây là nhân tuy nói là bị thương không nhẹ, nhưng là chặn đánh sát, cũng sẽ không là một chuyện dễ dàng tình, Xích Tinh Tử một người, cũng vô pháp làm được.

“Phụt.....”

Thập đại thượng cổ ma thú mới vừa vừa rời đi, Tam Tiêu tam nữ sắc mặt tái nhợt phía trên, nhất thời lại một đạo máu tươi phun ra, sắc mặt cũng là tiếp cận trắng bệch, Thập đại thượng cổ ma thú liên thủ, thì phải là mười siêu cấp cường giả, mọi người thực lực không kém gì Trần Nguyên Tử đám người, đặc biệt Thiên ma thú, thực lực mặc dù là không kịp trước kia, cũng đi vắng Đế Tuấn dưới, còn hơn Hình Thiên tổ vu thực lực bây giờ cũng tuyệt đối là không kém là bao nhiêu.

Các nàng thực lực cường thịnh trở lại, cũng vô pháp còn hơn mười người liên thủ, vừa mới, cũng chỉ là ở miễn cưỡng chống đỡ ngoại mà thôi.

“Các người không có việc gì thì đi, thế nào?” Xích Tinh Tử đối tam nữ hỏi.

“Không có việc gì, phỏng chừng Thiên ma thú bọn hắn cũng chỉ là miễn cưỡng chống đỡ mà thôi, nếu không, bọn hắn mới sẽ không dễ dàng như vậy bước đi, chúng ta trở về điều tức một chút là tốt rồi.” Vân Tiêu hiện tại nói.

“Các người an tâm điều tức đi, ta đã muốn thông tri Xiển giáo cường giả, bọn hắn đang ở tới rồi, kế tiếp, liền giao cho chúng ta tốt lắm.” Xích Tinh Tử đối Tam Tiêu tam nữ nói.

“Ân.” Vân Tiêu tiên tử khẽ gật đầu, lập tức tam nữ thả người mà quay về, nháy mắt về tới Ngọc Hư sơn.

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận bị bắt, nhưng cũng là lưỡng bại câu thương, Thập đại thượng cổ ma thú bị thương mà đi. Mà cả Thanh Hoa thành bên trong, lại là bởi vì trận này đại chiến, cuối cùng phá trận, không ít người đã bị lan đến, rơi xuống nhân cũng không ở số ít, cả Thanh Hoa thành trong vòng, giao chiến nơi hàng tỉ lý trong vòng, chủ yếu san thành bình địa.

,

1320. Chương 1129: Đầu Bạc Cô Gái

Chương 1129: Đầu bạc cô gái

Đại trận phá vỡ, Thanh Hoa thành trong vòng cường giả sôi nổi đi ra rình, nhìn thấy này đại chiến lúc sau trường hợp cũng là trường thang cứng lưỡi đứng lên.

Xích Tinh Tử nhìn chăm chú vào không gian xung quanh, thần sắc hơi hơi trầm xuống, lập tức biến mất ở liễu không gian trong vòng.

Thanh Hoa thành bên trong này hết thấy, lúc này chính đang bế quan Nhạc Thành tự nhiên là cũng không biết, bế quan bên trong Nhạc Thành, còn đang ở lĩnh ngộ các loại thần thông cùng Hỗn Nguyên Chân Thân, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết.

Thời gian lại chậm rãi mà qua, Tam Tiêu tam nữ về tới Hạo Thiên môn, liền lập tức bắt đầu rồi bế quan, tam nữ thương thế cũng không khinh.

Côn Lôn kính nội, một ngày nào đó, Nhạc Thành trong tay pháp quyết từng đạo đánh ra, lẩm bẩm nói: “Không biết được chưa.”

Lập tức Côn Lôn kính không gian trong vòng, nháy mắt xuất hiện mười khóa thượng cổ linh châu, mười khóa thượng cổ linh châu dưới, Côn Lôn kính trong vòng cũng linh khí tăng cao. Cũng vào lúc này, Côn Lôn kính trong vòng, lập tức cũng xuất hiện kia mệnh môn thể giới, to như vậy mệnh môn thể giới cũng bị Nhạc Thành chuyển qua Côn Lôn kính bên trong.

Thần Nông đỉnh trong vòng mệnh môn thể giới, nguyên vốn là Nhạc Thành theo Minh giới trong vòng thu được Thần Nông đỉnh trong vòng, lúc này bị Nhạc Thành di ra Thần Nông đỉnh, cũng phát hiện cũng giống nhau có thể.

“Thành công, cái này đều yên tâm bế quan đi.” Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trong tay pháp quyết đánh ra, mệnh môn thể giới bên trong, mười khóa thượng cổ linh châu xoay quanh, tràn ngập bằng bạc linh khí, mà ở mệnh môn thể giới trong vòng, lúc này Thanh Đồng, Linh Viên, Thiên ưng, Lang Lẽ, Lục Lăng, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân đều bị Nhạc Thành chuyển qua cùng nhau.

Nhạc Thành trong lòng nghĩ đến, chính mình nếu ở Côn Lôn kính trong vòng bế quan hơn mười vạn, Linh Viên đám người cũng chỉ bế quan mấy trăm năm, thực lực tu vi tiến bộ tự nhiên là chậm, nhưng là nếu làm cho Linh Viên chờ người tới Côn Lôn kính trong vòng bế quan, lại không thể đạt được mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần khí lực cùng Hạo Thiên Tháp trong vòng bằng bạc linh khí chống đỡ.

Cho nên, biện pháp duy nhất chính là đem mệnh mạng thế giới chuyển qua Côn Lôn kính trong vòng, hơn nữa mười khóa thượng cổ linh châu cũng có thể đủ tùy ý di động, kể từ đó, không thể nghi ngờ là có thể làm cho Linh Viên đám người cùng chính mình giống nhau, ở Côn Lôn kính trong vòng, cũng có thể đủ được đến mệnh mạng thế giới cùng Hạo Thiên Thập trong vòng linh khí.

Thời gian lại trôi qua, trong nháy mắt, Côn Lôn kính trong vòng, lại là thất vạn năm mà qua, Nhạc Thành trong óc bên trong, vẫn là có mấy đạo thân ảnh không biết mỗi một ở nguyên thần không gian trong vòng linh ngộ.

Sinh mệnh thần thông tới thần thông đỉnh phong trạng thái tiến bộ thông thả lúc sau, lại gần thất vạn năm lúc sau, Nhạc Thành không gian thần thông, lực lượng thần thông, còn hữu thời gian thần thông, biến hóa thần thông, cũng đều tới thần thông hậu kỳ đỉnh phong tình trạng, cũng trực gần tiến bộ thông thả đứng lên.

Mà lúc này, ở Côn Lôn kính trong vòng, tổng cộng đã muốn là gần hai mươi một vạn năm, nhưng là giới bên ngoài, cũng chỉ là tổng cộng sáu trăm năm mà thôi, hai mươi một vạn năm, Nhạc Thành hơn nữa mệnh mạng thế giới trong vòng tinh thuần linh khí cùng Hạo Thiên Thập trong vòng bằng bạc linh khí, lúc này, Nhạc Thành không thể nghi ngờ là tương đương ở bình thường trạng thái hạ tu luyện gần một ngàn năm trăm vạn năm, cũng vẫn không có theo Tiên tôn lúc đầu đỉnh phong đột phá đến Tiên tôn trung kỳ, bất quá, Nhạc Thành nhưng thật ra cảm giác, hẳn là cách đột phá khoái gần.

Linh Viên, Lang Lễ, Thanh Đồng chờ người tới Côn Lôn kính trong vòng sau thất vạn năm, hơn nữa mệnh mạng thế giới trong vòng tinh thuần linh khí, cũng Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân ở Côn Lôn kính trong vòng thời gian lục vạn năm thời điểm đột phá Tiên tôn trung kỳ.

Lục Lăng ở một vạn năm thời điểm, cũng đột phá tới Yêu quân lúc đầu, lập tức ở Côn Lôn kính trong vòng mệnh mạng thế giới, còn ăn vào ở Minh giới Hậu Thổ Thánh Mẫu trong tay được đến Hỗn Độn tinh khí, ở một vạn ba ngàn năm thời điểm, đã đột phá tới Yêu quân trung kỳ, mà ở thất vạn năm chính thời điểm, lại đột phá tới Yêu quân hậu kỳ.

Mà Lang Lễ, Thanh Đồng, Thiên ưng, Linh Viên cũng không có lại có gì đột phá, tới bọn hắn loại này tu vi trình tự, cũng tuyệt đối không phải này này mấy vạn năm có thể đủ đột phá, huống chi là Thiên ưng, Thanh Đồng hai người đột phá Yêu tôn lúc đầu vốn liền còn không lâu.

Chỉ Lang Lễ cùng Linh Viên đồ là có thêm yếu đột phá dấu hiệu, nguyên bản ăn vào Hồ lô linh dịch sau khi đột phá, hai người liền đều là Yêu quân hậu kỳ đỉnh phong, lúc này thời gian trôi qua lâu như vậy, yếu đột phá, cũng là nước chảy thành sông chuyển tình.

Mà ở này trong đó, còn có một việc làm cho Nhạc Thành cũng là kinh ngạc không thôi, này thất vạn năm bên trong, ở đệ tam vạn năm thời điểm, mệnh mạng thế giới trong vòng, Hoàng Trung Lý trên cây, khai ra cửu đóa màu trắng đóa hoa, nhẹ nhẹ nồng đậm linh khí khuếch tán.

Thứ sáu vạn năm, Hoàng Trung Lý trên cây, đã muốn là huyền quả thượng liễu cửu khóa màu xanh linh quả, nồng đậm linh khí bao vây, cả ngọn núi phía trên đều là bao phủ ở tại này một cỗ linh quả linh khí bên trong.

“Rống...”

Vừa ra Ma Vực không gian trong vòng, Huyết Hà chảy ngược, sát khí phóng lên cao, khổng lồ không gian trong vòng, một đạo thượng hai mươi vạn thước thân hình khổng lồ lăng không mà đứng, người này thân thể cao lớn phía trên, mắt như nhật nguyệt, cường hân hơi thở mấy chục toái không gian, đúng là kia tổ vu Hình Thiên.

“Còn thiếu chút nữa, còn thiếu chút nữa có thể đủ tu luyện thành công Bàn Cổ chân thân.” Hình Thiên rít gào dựng lên, khôn cùng Huyết Hà cuộn cuộn.

“Chúc mừng Hình Thiên tổ vu, thực lực ngươi bây giờ, thánh nhân dưới, đã muốn là không người là đối thủ của ngươi.” Vu Huyết Ma nói.

“Thánh nhân lại như thế nào, chính là dựa vào thiên đạo lực mà thôi, chờ ta tu luyện thành Bàn Cổ chân thân cuối cùng từng bước, thánh nhân cũng có thể đủ đánh chết.” Hình Thiên tổ vu đạo.

“Hình Thiên, Định Thần bằng làm sao bây giờ, kia Tây Phương Giáo giống như phái Thiên ma thú tới Thanh Hoa thành, kết quả bị Tiết Giáo Tam Tiêu bày ra Cửu Khúc Hoàng Hà Trận cản trở về, người xem chúng ta muốn hay không...” Cộng Công hơi hơi nói.

“Tiết Giáo Tam Tiêu, không nghĩ tới khôi phục chân thân.” Hình Thiên hơi hơi trầm xuống, lập tức nói : “Chúng ta tạm thời không cần hiểu, mặt đất đã sớm nhấn lại, chúng ta vẫn là tận lực không cần đúc kết chuyện này cho thỏa đáng.”

“Chính là, chúng ta tái không động thủ, Vu tộc chỉ sợ là số mệnh chống đỡ không được bao lâu, nếu muốn có cơ hội đại phát động ta Vu tộc, liền càng thêm khó khăn.” Chúc Dung nói.

“Lại nhìn đi, kia Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành nắm giữ Định Thần bằng, đồ cũng không trở thành nên vì nan ta Vu tộc, Vu tộc cùng hắn từ trước đến nay cũng không có nhiều ít ân oán, chờ đi...” Hình Thiên đạo.

Ngoại giới bảy trăm năm đảo mắt mà qua, mà ở Côn Lôn kính trong vòng, lúc này đã muốn là gần hai mươi lăm vạn năm, mà cũng vào lúc này, Côn Lôn kính trong vòng mệnh môn thể giới bên trong.

“Rống!”

Cao ngất một đạo rít gào dựng lên, Hạo Thiên Tháp bên trong, một đạo kim mang phóng lên cao, trên không bên trong Linh Viên khổng lồ bản thể hiển lộ, quanh thân cuồng bạo hơi thở bạo phun dựng lên, kim mang lóe ra chói mắt.

Linh Viên khí tức trên thân rồi đột nhiên tăng vọt dựng lên, ở mệnh môn thể giới trong vòng, tinh thuần khí lực cùng mười khóa thượng cổ linh châu thượng bạng bạc linh khí gào thét thành thật lớn lốc xoáy, bắt đầu tiến Nhập linh viên trong cơ thể.

Hơi thở cấp tốc kéo lên, tựa hồ là đang ở đập vào một đạo thật lớn cái chắn, ở Côn Lôn kính trong vòng, Linh Viên cũng là bế quan mười vạn năm, đánh cho bị thương mệnh môn thể giới cùng thượng cổ linh châu thượng khí lực, này tính đứng lên, còn hơn ngoại giới tu luyện, cũng là ước chừng khoái thượng mấy chục lần.

“Rống rống...” Linh Viên rít gào một tiếng, âm ba nổi lên không gian gợn sóng khuấy động ở phía trước không phía trên, trực tiếp là làm vỡ nát một mảnh không gian, quanh thân hơi thở cùng với linh khí tiến vào trong cơ thể, còn tại mơ hồ tiếp tục bay lên.

Lập tức, hơi thở phá tan cổ bình, đó là tới Yêu tôn lúc đầu, quanh thân hơi thở cường hãn trình độ, còn hơn Thiên ưng chính là còn cường hãn hơn thượng một ít, đây cũng là ở bản thể thượng, Linh Viên nhiều tu luyện Hỗn Nguyên Chân Thân, bản thể còn hơn Thiên ưng lại là mạnh hơn thượng một ít, một cổ Hỗn Độn dị thú hơi thở uy áp bao phủ không gian, làm cho Lang Lễ, Thanh Đồng Lục Lăng còn có Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân đều là cảm giác được có điều áp lực.

Ước chừng là mười ngày sau đó, Linh Viên hơi thở mới bình ổn xuống dưới, quanh thân hơi thở run, thân thể cao lớn lúc này đã muốn là có thêm gần mười lăm vạn thước lớn nhỏ, khổng lồ thể tích cũng là nếu so với lên Thiên ưng bản thể đến cũng còn muốn lớn hơn thượng một tia.

Thu hồi bản thể, Linh Viên cũng tiếp tục bế quan, sự phụ đã sớm là có sở công đạo, không có thông tri chính mình đi ra ngoài, kia chính mình liền tiếp tục bế quan tu luyện tốt lắm, đột phá Yêu tôn lúc đầu, này thực lực coi như là không sai, bất quá Linh Viên đích thực trong lòng, vẫn đều là lấy sự phụ vì mục tiêu, thực lực của chính mình, còn hơn sự phụ đến chính là kém xa.

Côn Lôn kính trong vòng, lại là ba nghìn ba trăm hai mươi năm lúc sau, mệnh môn thể giới trong vòng, lại truyền đến một đạo thật lớn rít gào.

“Gào khóc...”

Thật lớn tiếng gầm gừ phá hủy một mảnh không gian sóng gợn, Lang Lễ bản thể hiện ra lẳng không mà đứng, thân thể cao lớn không ngừng mở rộng, quanh thân sắc bén yêu khí từ nam chí bắc cả mệnh môn thể giới trong vòng.

Hơi thở một đường tăng vọt, mệnh môn thể giới trong vòng bàng bạc linh khí bị cắn nuốt trong đó, mấy ngày lúc sau, hơi thở đột phá cái chắn, nhất thời một cỗ Yêu tôn hơi thở bao phủ không gian, lúc này Lang Lễ, cũng đột phá tới Yêu tôn lúc đầu.

Côn Lôn kính trong vòng, Lang Lễ cùng Linh Viên đột phá, Nhạc Thành cũng là biết đến nhất thanh nhị sở, hơn nữa Thanh Đồng, Thiên ứng, còn có Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, lúc này bên cạnh mình, cũng là có bốn Yêu tôn cường giả cùng một cái Tiên tôn cường giả.

Trong năm người, Lang Lễ mặc dù là chỉ có Yêu tôn lúc đầu, nhưng là cùng Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân Tiên tôn trung kỳ tu vi thực lực không kém bao nhiêu, Lang Lễ thực lực, cũng đủ để sứ đối kháng Tiên tôn trung kỳ tu vi giả.

Mà Thanh Đồng thực lực, cũng yếu ở Lang Lễ cùng Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân phía trên, về phần Linh Viên cùng Thiên ứng, vậy yếu càng thêm mạnh hơn một ít, Linh Viên cùng Thiên ứng hai người thực lực, yếu đối kháng Tiên tôn hậu kỳ cũng tuyệt đối là không có vấn đề.

Đặc biệt Linh Viên, bằng vào Hỗn Nguyên Chân Thân cùng Hỗn Độn dị thú bản thể, bình thường Tiên tôn hậu kỳ cường giả, cũng tuyệt đối là không thể thương đến hắn, hơn nữa còn có hộ thân thần khí bát trảo Long văn hoàng bào, ở Tiên tôn hậu kỳ bình thường tu vi thực lực giả bên trong, cơ hồ đều là có thể làm được coi thường công kích tình trạng.

Mọi người đều có đột phá, chính mình cũng vẫn không có phản ứng, Nhạc Thành trong lòng đều cũng có đó buồn bực đi lên, phỏng chừng cái đó và chính mình kiến trong cơ thể thể giới cũng là có quan hệ, chính mình trong cơ thể thực lực là bình thường Tiên tôn cường giả mấy chục lần to lớn, có lẽ còn muốn lớn hơn thượng một ít, này đột phá đứng lên, không thể nghi ngờ chính là nan càng thêm khó khăn.

Hiện tại, Nhạc Thành đều cũng có đó cười khổ, này trong cơ thể thể giới khổng lồ, thực lực cũng mạnh hơn thượng không ít, bất quá này nếu gặp gỡ đột phá, khó khăn trình độ cũng là yếu nan thượng không ít, phỏng chừng chính mình trong cơ thể thể giới bình thường trong lời nói, hai luồng Hồ lô linh dịch, đã sớm là có thể cho chính mình đột phá đi.

Trong tam giới, một chỗ tuyệt mỹ tiên cảnh bên trong, trống rỗng một đạo bóng hình xinh đẹp mà ra, cô gái này, ngũ quan tuyệt mỹ, đáng người uyển chuyển lướt, hai tròng mắt nhìn chăm chú vào tiền không, giống như một cái đầm thanh tuyền bình thường, loại này mỹ, hoàn toàn không thực nhân gian khói lửa, đi vắng thể tục bên trong mỹ, xinh đẹp không cách nào hình dung, còn hơn Tam Tiêu tiên tử đến, cũng là đúng mấy may.

Để cho nhân kinh ngạc chính là, này tuyệt cô gái xinh đẹp, cũng đầu đầy đầu bạc tung bay, mỗi một ti sợi tóc phiêu về phía sau không, nhìn kỹ không khó phát hiện, kia một cây sợi tóc đều là trực tiếp xuyên thấu không gian, cắt vỡ không gian cái khe.

”Tiến vào đến đây, liền xuất hiện đi. Đầu bạc tuyệt cô gái xinh đẹp hơi hơi nhìn chăm chú vào tiền không nói.

”Tiểu tuyết, xem ra thực lực của ngươi lại tăng nhiều a.” Tiên không phía trên, cũng một đạo bóng hình xinh đẹp nhảy ra, đến người đồng thời tuyệt mỹ vô cùng, cũng còn hơn này đầu bạc cô gái, hơn một tia dễ thương khí, mà này người tới, đúng là Tây Vương Mẫu Thiên Dao.

”Đã lâu không gặp.” Đầu bạc cô gái thản nhiên nói, lập tức hơi hơi thở dài một hơi.

”Đúng vậy, hảo đã không thấy tám hơi, ngươi hẳn là biết ta tới mục đích chứ?” Tây Vương Mẫu Thiên Dao nói nhỏ.

”Biết, chính là ngươi sợ là còn không thể lấy đi, thực lực của ngươi, còn chưa đủ?” Đầu bạc nữ hơi hơi nói.

”Ta biết, ta lần này đến, cũng chỉ là nhìn xem ngươi còn có ở nhà hay không nơi này, ta một người, có thể không pháp làm gì ngươi.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao nói nhỏ một tiếng nói.

”Ngươi có biết là tốt rồi, chờ ngươi tìm được có thể làm gì của ta nhân, lại đến tốt lắm, hôm nay thể nhưng đến đây, ta đây trên núi vừa vận có chút tiên quả thành thực, ngươi cũng đến ném thử, hàng tỉ từ năm nay,

khả không có mấy người đến quá ta đây, ta cũng buồn luống cuống.” Đầu bạc cô gái hơi hơi nói một tiếng. “Cũng tốt.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao hơi hơi nói, lập tức hai người biến mất ở tại một mảnh không gian sóng gợn trong vòng.

Cửu Thiên ở ngoài, một chỗ hôn ám không gian trong vòng, một tòa khổng lồ cung điện xuất hiện ở hư vô không gian trong vòng, không gian sóng gợn thoáng hiện, Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ, Thanh Đế năm người xuất hiện ở trong đó.

“Rốt cục tìm được rồi, hẳn là chính là nơi này.” Trần Nguyên Tử hơi hơi nói.

“Chỉ là chúng ta vào không được, chờ Nhạc Thành xuất quan rồi nói sau.” Dao Trì Kim Mẫu nói, mọi người lập tức biến mất ngay tại chỗ.

Thế giới lại đã qua, Nhạc Thành vẫn là ở lĩnh ngộ bên trong, ngoại giới bát sau trăm tuổi, lúc này Ngọc Hư sơn ở ngoài, trống rỗng mấy đạo thân ảnh xuất hiện, cũng Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, còn có Trần Nguyên Tử đám người. Sáu người tiến vào Hạo Thiên nhóm trung, đó là đang chờ đợi Nhạc Thành xuất quan.

Côn Lôn kính trong vòng, Nhạc Thành lúc này đã muốn là ở Côn Lôn kính trong vòng đã muốn là gần hai mươi chín vạn năm, hơn nữa mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần khí lực cùng Hạo Thiên Thập trong vòng thượng cổ linh châu phía trên bằng bạc linh khí, Nhạc Thành không thể nghi ngờ là tương đương ở trạng thái bình thường dưới bề quan gần hai ngàn vạn năm thời gian.

Rốt cục, Côn Lôn kính trong vòng không gian trong vòng, Nhạc Thành quanh thân hơi thở bắt đầu tăng vọt đứng lên, quanh thân bên trong bao vây thanh mang càng ngày càng đậm úc đứng lên, hơi thở mơ hồ là còn tại đuổi dần tăng cường, đều nhanh tiếp cận cuồng bạo tình trạng.

Cường hãn hơi thở càng ngày càng mạnh, đang ở lấy một loại vạn mã chạy chồm khí thể cấp tốc kéo lên.

“Hô...”

Bằng bạc hơi thở nháy mắt tăng vọt, Nhạc Thành trong cơ thể thể giới cũng cấp tốc mở rộng, cường hãn hơi thở bao phủ trong lúc đó, không gian trong vòng thời gian sóng gợn cũng bị gạt bỏ mà khai.

Đồng thời, mười khóa thượng cổ linh châu phía trên bằng bạc linh khí cùng mệnh môn thể giới trong vòng tinh thuần linh khí cũng là trực tiếp tiến nhập Nhạc Thành trong cơ thể, hóa thành tối tinh thuần năng lượng tưới mà vào, làm cho Nhạc Thành trong cơ thể thể giới lại mở rộng.

Này cường hãn hơi thở một đường tiêu thăng, cũng không biết tới khi nào mới có thể chấm dứt, mệnh môn thể giới trong vòng, kia tinh thuần linh khí bị Nhạc Thành cắn nuốt, ở cả trên không trong vòng, Nhạc Thành quanh thân hơi thở đó là đột phá một đạo cái chắn, lập tức hơi thở ở một cổ cự đại năng lượng thúc dục dưới trực tiếp lại tiêu thăng.

“Rống...”

Trong cơ thể cuồng bạo lực run, kia khổng lồ trong cơ thể thể giới cấp tốc khuếch trương vô biên vô hạn, Nhạc Thành nhin không được lớn tiếng rít gào một tiếng, thổ lộ trong lòng áp lực trọc khí.

Nhạc Thành trong óc nguyên thần không gian trong vòng, lúc này cũng nguyên thần ở tu vi đột phá dưới tầng cường không ít.

“Hô...” Như thế nửa tháng lúc sau, Nhạc Thành theo trong cơ thể thể giới trung thở ra một ngụm trọc khí, hơi thở vững vàng lúc sau mở ra hai tròng mắt, trong mắt ánh sao bắn nhanh, lập tức thu liễm, ánh mắt trong suốt vô cùng.

“Tiên tôn trung kỳ, còn thật là khó khăn lấy đột phá a, bất quá cảm giác này, thật đúng là không giống với a.”

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười, cảm thụ được lúc này trong cơ thể bằng bạc pháp lực, khôn cùng trong cơ thể thể giới, còn có đã biết hơn mười vạn năm lĩnh ngộ thần thông, hiện tại chính mình chặn đánh sát, bình thường Tiên tôn hậu kỳ tu vi giả, tuyệt đối không khó.

Hơi hơi kiểm tra rồi chính mình toàn thân trên dưới một phen, Nhạc Thành lại khoanh chân mà ngồi bắt đầu điều tức đứng lên, vừa mới đột phá, hơi thở cùng cảnh giới cũng đều cũng không ổn định, vẫn là trước ổn định hơi thở cùng cảnh giới mới tốt, nếu không trong lời nói, đối về sau tu luyện khả năng là có thêm không ít ảnh hưởng.

Ổn định cảnh giới đồng thời, Nhạc Thành cũng ở cảm giác tự có thể trong đầu lĩnh ngộ các đại thần thông cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, còn có kia Hỗn Nguyên Chân Thân, này hai mươi chín vạn năm lĩnh ngộ bên trong, Nhạc Thành cảm giác chính mình Hỗn Nguyên Chân Thân lúc này đã muốn là tới tầng thứ tám hậu kỳ tình trạng, theo lại lĩnh ngộ, tiến bộ tốc độ cũng là càng ngày càng chậm.

Ở thần thông lĩnh ngộ phía trên, trừ bỏ tốc độ thần thông ở ngoài, không gian thần thông, lực lượng thần thông, thời gian thần thông, biến hóa thần thông này bốn loại thần thông cùng sinh mệnh thần thông giống nhau, đều là tới thần thông hậu kỳ tình trạng, tiến bộ vài vị thông thả đứng lên, có kia mười bảy khối ngọc giản, cũng là không cách nào làm cho lĩnh ngộ tốc độ nhanh hơn.

Về phần tốc độ thần thông, Nhạc Thành cảm giác cũng có thể là muốn tới thần thông hậu kỳ đỉnh phong tình trạng, ở các đại thần thông lĩnh ngộ phía trên, Nhạc Thành tự tin có thể làm cho thực lực của chính mình vô hình bên trong tăng nhiều, phối hợp này Hỗn Nguyên Chân Thân, các loại thần thông, chính mình thực lực bây giờ, còn hơn trước khi bế quan, tăng cường bội số, sợ là có thể dùng mấy chục lần đến trên trăm lần để hình dung, chỉ là chính mình trong cơ thể thế giới, chính là còn hơn trước khi bế quan yếu mở rộng không thua thập bội đã ngoài.

Mà ở thần thông lĩnh ngộ phía trên, mới nhất kinh người, thần thông lĩnh ngộ, tăng cường một tia, ở trên thực lực, thì phải là tăng vọt nhất mảng lớn, tới Tiên tôn như vậy trình tự, cường giả trong lúc đó chiến đấu kịch liệt, dựa vào là cũng không phải là ai pháp lực càng mạnh, thường thường là ở thần thông lĩnh ngộ phía trên, nếu đơn thuần dựa vào pháp lực cường hãn, người đó cũng sẽ không là này hồng hoang cường giả đối thủ.

Nhiều loại thần thông bên trong, không gian thần thông, lực lượng thần thông, thời gian thần thông này ba loại thần thông phía trên, Nhạc Thành lúc này Không Gian chi thân, Phách Thiên Ấn, thời gian chân không ba chiêu này cũng là tới tiêu đàm tình trạng, cũng là càng ngày càng cảm giác được chính mình có thể tùy tâm sở dục thúc dục này nhiều loại thần thông lực vì mình sở dụng.

Lĩnh ngộ tới loại tình trạng này, Nhạc Thành mới biết được thần thông lực đi vắng cho đơn thuần lĩnh ngộ, tới cuối cùng, đều là nắm trong tay, ai có thể đủ lớn hơn nữa trình tự nắm trong tay thần thông lực, kia thực lực không thể nghi ngờ chính là càng thêm cường hãn.

Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết bên trong, cũng vẫn không có hoàn toàn thực chất hóa tiến bộ, nhưng là tiến bộ cũng tuyệt đối là thật lớn, thứ sáu chiêu, tựa hồ là ở chính mình trong óc bên trong miêu tả sinh động bình thường, cũng còn khuyết thiếu một loại cảm giác cùng cơ duyên, Nhạc Thành tin tưởng, nếu cảm giác vừa đến, đã biết thứ sáu chiêu, cũng tuyệt đối là có thể lĩnh ngộ đi ra.

“Thời gian không sai biệt lắm, cũng nên đi ra ngoài.” Một năm lúc sau, Nhạc Thành ổn định quanh thân hơi thở, mở hai mắt thì thào nói, trong mắt ánh sao nội liễm, quanh thân lúc này căn bản là không - cảm giác gì hơi thở tồn tại, chỉ quanh thân không gian, cũng không gió tự động, một vòng vây không gian sóng gợn khuấy động mà đến.

“Xuy...” Một mảnh thời gian sóng gợn lắc lư, Nhạc Thành thân ảnh biến mất tại nguyên chỗ, nháy mắt tới mệnh môn thế giới bên trong.

“Hoàng Trung Lý.” Nhạc Thành thân ảnh đã rơi vào mệnh môn thế giới trong vòng ngọn núi phía trên, lúc này kia khổng lồ Hoàng Trung Lý thua thượng, giắt cửa khóa linh quả, đúng là kia Hoàng Trung Lý.

Mệnh môn thế giới chuyển qua Côn Lôn kính trong vòng, Nhạc Thành không nghĩ tới đã biết vô tâm trông liễu, nhưng thật ra làm cho Hoàng Trung Lý thụ nở hoa kết quả, Hoàng Trung Lý tam vạn năm nở hoa, tam vạn năm kết quả, cửa vạn năm cửa khóa Hoàng Trung Lý.

Lúc này mệnh môn thế giới di động Côn Lôn kính trong vòng, đã sớm là không dứt cửa vạn năm, này Hoàng Trung Lý Nhạc Thành cũng đã sớm là biết thành thực, nhìn chăm chú vào này cửa khóa Hoàng Trung Lý, Nhạc Thành mỉm cười, nhưng thật ra có thể vì Hạo Thiên môn tái bồi dưỡng mấy cường giả đi ra,

có này Côn Lôn kính ở trên người, về sau này Hoàng Trung Lý cũng sẽ không khuyết thiếu, cứu vạn năm, Côn Lôn kính trong vòng, cũng chỉ là cần ba trăm năm không đến thời gian mà thôi, này mười kiện thượng cổ thần khí, thật sự kiện kiện đều cũng có cự đại tác dụng a, không hổ là có thượng cổ thần khí tên.

“Không biết, sư phụ, sư mẫu tìm gì đó tìm đã tới chưa?” Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

“Ra mắt chủ nhân.” “Ra mắt môn chủ.” “Bái kiến sư phụ.”

Lang Lễ, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Linh Viên, Thiên ưng, mọi người lúc này cảm giác được Nhạc Thành tới mệnh môn thể giới trong vòng, sôi nổi tới bên người tiến lên hành lễ.

Linh Viên cảm giác lúc này sư phụ đã muốn là Tiên tôn trung kỳ tu vi trình tự, thâm nghĩ trong lòng, chính mình cách sư phụ khoảng cách chỉ sợ là càng ngày càng xa.

“Thời gian không sai biệt lắm, chúng ta nên đi ra ngoài.” Nhạc Thành hơi hơi nói, nhìn thấy mọi người lúc này tu vi, cũng là vừa lòng, Hạo Thiên môn thực lực bây giờ, cho dù là cùng trong tam giới gì thể lực so sánh với, đều cũng có nhỏ nhoi, tựu liên Lục Lăng, đều là tới Yêu quân hậu kỳ tu vi trình tự.

Hạo Thiên nhóm đại diện trong vòng, vài luồng cường hãn hơi thở khuếch tán mà ra, Hạo Thiên môn bên trong, mấy đạo đôi mắt mở, lập tức thân ảnh biến mất ngay tại chỗ.

Nhạc Thành xuất quan, thần niệm rình, nháy mắt đã biết Ngọc Hư sơn trong vòng tình huống, thần niệm cũng đình chỉ Hạo Thiên môn mọi người tiến đến đại diện trong vòng, tám trăm năm sau thời gian trôi qua, Nhạc Thành cũng muốn biết hiện tại Tiên Ma giới trong vòng tình huống.

“Nhạc Thành, ra mời, người lại đột phá, ha ha.” Thương Long Lão Tổ một tiếng cười to, đang nói hạ xuống, hộ tống Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế đám người cũng xuất hiện ở đại diện trong vòng.

“Ra mắt sư phụ, sư mẫu.” Nhạc Thành đối Thương Long Lão Tổ cười, lập tức đối Hạo Thiên Đại Đế, Dao Trì Kim Mẫu hành lễ.

“Không cần đa lễ, thực lực của người hiện tại đã sớm ở ta phía trên, về sau sẽ không phải làm lễ.” Hạo Thiên Đại Đế nói, đã biết đồ nhi thực lực, hiện tại còn hơn hẳn đến, chính là mạnh hơn thượng không ít.

“Cấp bậc lễ nghĩa không thể phé.” Nhạc Thành nói nhỏ.

“Ra mắt sư tổ, sư tổ mẫu.” Linh Viên, Thiên ưng cũng không có quên cấp bậc lễ nghĩa, đối Hạo Thiên Đại Đế, Dao Trì Kim Mẫu hành lễ.

“Ra mời, Hạo Thiên môn sau tức có người.” Hạo Thiên Đại Đế vừa lòng không thôi, Linh Viên, Thiên ưng này hai cái học trò của học trò tu vi cũng đều là tới Yêu tôn lúc đầu, hơn nữa hai người Hỗn Độn dị thú bản thể, kỳ thật thực lực tuyệt đối cường hãn, Hạo Thiên môn thực lực bây giờ, lại khởi là lúc trước chính mình có thể tưởng tượng.

“Nhạc Thành, người cuối cùng là xuất quan, đột phá sao... .” Mấy đạo bóng hình xinh đẹp tới đại diện trong vòng, đứng là Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết, Hồng Y tiên tử đám người, cảm giác Nhạc Thành lúc này khí tức trên thân, Vân Tiêu tiên tử đều là thần sắc kinh ngạc.

Mọi người ngồi, lập tức La Nguyên, Tần Linh, Trình Anh ba người cũng là tới đại diện trong vòng, La Nguyên đem này tám trăm năm Tiên Ma giới bên trong chuyện đã xảy ra đều cùng mọi người nói một lần.

Tổng nói đến, này tám trăm năm thời gian, trong tam giới đều không có phát sinh sự tình gì, sự tình nhiều nhất ngược lại là này Minh giới, theo Minh Tôn bị thu hút Định Thần bảng trong vòng, cả Minh giới hiện tại năm phần chỉ tứ địa bàn đều đã muốn là ở Minh Hà lão tổ trong khống chế, Minh giới trong vòng, du hồn khắp nơi trên đất, ma hồn tàn sát bừa bãi, một mảnh hỗn loạn, thế cho nên Lục đạo cũng không thể luân hồi, Minh giới trong vòng đã muốn là oán niệm tận trời, Thiên Đình ắc còn không mang nổi mình ắc cũng vô pháp áp chế, càng thêm là không người có thực lực áp chế.

Tiên Ma giới bên trong, hết thấy đều là gió êm sóng lặng, tiên ma liên minh cũng đều là sống yên ổn với nhau vô sự bình tĩnh tám trăm năm.

Mà theo sau Nhạc Thành cũng phải ve sầu kia Thập đại thượng cổ ma thú tiến đến Thanh Hoa thành, bị Tam Tiêu bày ra Cửu Khúc Hoàng Hà Trận đẩy lui tin tức, không khỏi là trong mắt lãnh ý ứa ra, Thập đại

thượng cổ ma thú cũng tuyệt đối là Tây Phương Giáo an bài tới, này Tây Phương Giáo thật đúng là đối với chính mình trừng thượng, chính mình cùng Tây Phương Giáo trưởng, cũng đã sớm là tới có thể coi là thượng tính toán thời điểm, ngày này, hẳn là không xa.

“Sư phụ, sư mẫu, vài thứ kia rơi xuống có tin tức đến sao?” Nhạc Thành đối Hạo Thiên Đại Đế, Dao Trì Kim Mẫu hỏi.

“Có là có rơi xuống, chính là cũng thực phiền toái, khó đối phó.” Dao Trì Kim Mẫu thở dài.

“Đặc biệt, trong đó khác biệt, cùng thánh nhân, nhân hoàng đô có quan hệ, thực lực cũng tuyệt đối đáng sợ.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao nói.

“Đồ vật này nọ chúng ta nhất định được đến thủ, đến lúc đó chúng ta mới có thể có cơ hội, nếu không trong lời nói, chỉ sợ là nan a.” Nhạc Thành thở dài một tiếng, không thể được đến kia vài món vật, nhân tộc đại phát động nan càng thêm nan, tựu liên nhân tộc cường giả, đều phải cuốn tiến trong đó.

“Có cần hay không chúng ta hỗ trợ?” Vân Tiêu tiên tử thần nhiên nói.

“Có Vân Tiêu tiên tử hỗ trợ, đó là không còn gì tốt hơn.” Trần Nguyên Tử nói, Vân Tiêu thực lực, hẳn chính là biết đến, lúc này khôi phục chân thân, thực lực hẳn đều không thể đối kháng.

“Ân.” Nhạc Thành đối Vân Tiêu tiên tử khẽ gật đầu, cùng Vân Tiêu cũng không cần khách khí, dựa vào Vân Tiêu thực lực, sự tình có lẽ có thể dễ dàng một ít.

“Chúng ta đây khi nào thì đi.” Thanh Đế nói.

Nhạc Thành trong cơ thể, một mảnh thần quang hơi hơi khuếch tán, lập tức Nhạc Thành thần sắc hơi hơi ngưng trọng, nói: “Hiện tại bước đi đi, Định Thần bảng đã muốn bị ta bám trụ tám trăm năm, cũng tha không được bao lâu.”

“Nhạc Thành, người cẩn thận một chút.” Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyệt, Hồng Y tiên tử tam nữ đối Nhạc Thành đạo.

“Ân.” Nhạc Thành khẽ gật đầu, lập tức giáo hội tam nữ nắm trong tay hồng hoang Thất Tuyệt Trận, Hạo Thiên môn trong vòng, có hồng hoang Thất Tuyệt Trận, cho dù là chính mình không hề, người bình thường cũng tuyệt đối là không xông vào được đến, huống chi, Nhạc Thành thần niệm bên trong chính là biết, Xiển giáo Nhị đại đệ tử bao gồm là Vân Trung Tử mười người, hiện tại đều ở Thái Hoa sơn bên trong, Hạo Thiên môn cũng không xảy ra sự tình.

Sau một lát, mười mấy đạo thân ảnh nháy mắt biến mất ở tại Ngọc Hư sơn trên không, đúng là Nhạc Thành, Vân Tiêu, Dao Trì Kim Mẫu, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Hạo Thiên Đại Đế chờ cường giả phá không mà đi, lúc này đây, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cũng là đi theo cùng nhau.

Cửu Thiên ở ngoài, xuyên qua một mảnh Hỗn Độn, mọi người phá không mà đi, đều là dùng suốt hai tháng thời gian, này mới tới một chỗ khôn cùng hư không trong vòng.

Này một chỗ hư không trong vòng, trên không có đầy sao nhiều điểm, không gian xung quanh một mảnh hư vô tĩnh mịch, thần nhiên không gian sóng gợn lắc lư nổi lên gợn sóng.

“Chính là nơi này.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao đứng ở giữa không trung nói với mọi người đạo.

“Chẳng lẽ... , các người dĩ nhiên là muốn tìm hắn có thể nào?” Nhìn chăm chú vào không gian xung quanh bên trong, Vân Tiêu tiên tử kinh ngạc đạo.

“Không sai, chúng ta tìm đúng là hắn.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao hơi hơi đạo.

“Chúng ta vào đi thôi, ta đã muốn là cùng hắn nói chúng ta trở về, phỏng chừng hắn cũng đang chờ chúng ta.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao nói xong, trong tay pháp quyết đánh ra, hư không trong vòng, một mảnh không gian sóng gợn cấp tốc lắc lư không ngừng, lập tức một cái to như vậy không gian thông đạo xuất hiện ở mọi người trước người.

Mọi người lập tức đi theo Tây Vương Mẫu Thiên Dao tiến nhập không gian thông đạo trong vòng, sau một lát, phía trước một mảnh không gian lắc lư, mọi người nhảy ra không gian thông đạo tới một chỗ tiền cảnh trong vòng.

Một chỗ khôn cùng không gian xuất hiện ở mọi người trước người, không gian trong vòng, quần sơn trùng điệp, núi non xanh ngắt, linh khí * nhân, kỳ cầm dị thú khắp núi đều là, tiên hạc linh diệu bay lượn giữa không trung.

Nơi chốn kỳ hoa dị thảo, mùi thơm xông vào mũi, nồng đậm linh khí cũng còn hơn Tiên Ma giới trong vòng động tiên còn mạnh hơn.

“Hảo vừa ra thế ngoại linh địa a.” Vân Tiêu tiên tử hơi hơi cả kinh nói, chỉ sợ là ai cũng không nghĩ ra, liền kia một mảnh tĩnh mịch trong hư không, dĩ nhiên là có thể có như thế tiên cảnh.

“Vân Tiêu, của người Tam Tiên Đảo cũng không sai đi, như thế nào nhưng thật ra hâm mộ lên ta nơi này đến đây.” Một đạo mềm mại tiếng động truyền ra, tiền không một mảnh không gian sóng gợn lắc lư không ngớt, lập tức tiền không trong vòng, ảo ảnh bình thường trống rỗng xuất hiện một tòa khổng lồ cung điện.

Này cung điện phía trên, nhiều màu ngọc lưu ly tràn ngập thần nhiên thần quang, cung điện phía trên trôi nổi ở trên không Vân Đao, không sai đồng thời, một đạo bánh mỳ đầu bạc phiêu tán uyển chuyển bóng hình xinh đẹp xuất hiện ở cung điện phía trước.

“Thật là người, không nghĩ tới, người dĩ nhiên là ở trong này.” Vân Tiêu tiên tử nhìn chăm chú vào tiền không kia đầu bạc tuyệt mỹ nữ tử hơi hơi nói, thần sắc đã muốn là kinh ngạc tới cực điểm.

“Không có gì thật kỳ quái, ta luôn luôn thích im lặng, cũng chỉ hảo là ở ở trong này.” Kia đầu bạc tuyệt mỹ nữ tử nói nhỏ.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào này đầu bạc nữ tử, trong lòng cũng là có một loại kinh ngạc, nàng này dung mạo, đi vắng Tam Tiêu dưới, càng thêm là có thêm một cổ đi vắng trong tam giới thoát tục khí, kia trong suốt đôi mắt, làm cho Nhạc Thành nhìn thấy, cũng là không thể sinh lòng oai niệm, này cô gái, không giống như là thuần khiết nhất Thánh Nữ bình thường.

Ở trên thực lực, Nhạc Thành phỏng chừng, này Bạch y thiếu nữ, thực lực chỉ sợ là đi vắng Vân Tiêu tiên tử dưới, kia nhẹ đầu bạc, mỗi một cái đều xuyên thấu không gian, một ít vậy dài mà tung bay, càng thêm là mang ra vài phần tuyệt mỹ.

Mà đối với nàng này thân phận, Nhạc Thành cũng đã muốn là ở Tây Vương Mẫu Thiên Dao trong miệng biết được rõ ràng, lúc này, thấy tận mắt đến vậy nữ thời điểm, Nhạc Thành cũng là nhìn không được kinh ngạc, người này lai lịch là ở là quá, chỉ sợ là Tiên Ma giới biết nàng này lai lịch cường giả cũng không nhiều.

“Ra mất tiên tử, mạo muội quấy rầy, chỉ là vì kia khác biệt thần vật, là ở là không có cách nào, mong rằng ban cho.” Nhạc Thành trầm trầm khí, lập tức tới tiền không hơi hơi đối thoại phát cô gái nói.

“Ta đã sớm tính đến, sớm hay muộn có một ngày, này khác biệt vật sẽ có người tới lấy đi, bất quá, cái này muốn xem thực lực của người, muốn lấy đi này khác biệt thần vật, không biết người có đủ hay không tư cách.” Đầu bạc cô gái hơi hơi nhìn chăm chú vào Nhạc Thành liếc mắt một cái, thần nhiên nói.

“Chúng ta coi như là quen biết một hồi, không bằng để cho ta tới như thế nào?” Vân Tiêu tiên tử sắc mặt hơi hơi trầm xuống, lập tức nói.

“Vân Tiêu, thực lực của người ta biết, cho dù là ở lúc trước, trừ bỏ Đông hoàng Thái Nhất ở ngoài, có thể đủ thắng quá người của người, thánh nhân dưới cũng sẽ không có mấy, chính là, chỉ sợ người cũng vô pháp làm gì ta.” Đầu bạc nữ tử hơi hơi nói.

“Không sai, của người bản thể quá mạnh mẽ, ta căn bản là không thể làm gì người.” Vân Tiêu tiên tử hơi hơi cười khổ, lập tức cũng không đang nói chuyện, tựa hồ là chấp nhận đầu bạc cô gái trong lời nói.

“Môn chủ, người này là ai?” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân một đạo nguyên thần truyền âm tới Nhạc Thành trong tai, nhìn chăm chú vào kia đầu bạc cô gái, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cũng chút không biết đối phương thân phận.

“Vu Tiểu Tuyết...” Nhạc Thành thần niệm truyền âm trả lời, này đầu bạc cô gái chính là Vu Tiểu Tuyết.

“Dĩ nhiên là hắc, không nghĩ tới hắc còn sống, nói như vậy, nàng kia chính là...” Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân thần sắc nhất thời kinh ngạc, hắc không nghĩ tới người này dĩ nhiên là trong truyền thuyết kia đả người vật.

“Không sai, của nàng kiếp trước chính là Mật Phi, Phục Hy cùng Nữ Oa chi nữ, chính là hiện tại, hắc là Vu Tiểu Tuyết.” Nhạc Thành nhẹ nhàng nói, Nhạc Thành theo Tây Vương Mẫu Thiên Dao trong miệng biết này đầu bạc cô gái thân phận thì đồng dạng là kinh ngạc vô cùng, nàng này sống một mình ở hồng hoang thời kì, kia cũng là tuyệt đối cường giả.

Mà nàng này kiếp trước, cũng danh chấn Hồng hoang đại địa Mật Phi, Nữ Oa thánh mẫu cùng Phục Hy đại thần chi nữ, sau lại Mật Phi hãm sâu đại kiếp nạn rơi xuống hồng hoang, Nữ Oa thánh mẫu đó là dùng tới Mật Phi một đạo tàn hồn rót vào Nữ Oa thạch bên trong.

Nữ Oa thạch, Thập đại thượng cổ thần khí một trong, có khởi tử hồi sinh nghịch thiên tác dụng, cuối cùng này một đạo tàn hồn thật sự khởi tử hồi sinh, lại sống lại sau Mật Phi đó là hóa thành Vu Tiểu Tuyết, này bản thể, cũng trực tiếp là Nữ Oa thạch.

“Tiểu tuyết, chúng ta nhất định được đến hai kiện thần vật, nếu ngươi không đồng ý, chúng ta cũng chỉ dùng tốt cường, còn thỉnh thứ lỗi.” Tây Vương Mẫu Thiên Dao đối Vu Tiểu Tuyết nói.

“Các ngươi cũng là có bị mà đến đi, chính là, ta muốn đi, chỉ sợ là các ngươi không ai có thể ngăn lại ta.” Vu Tiểu Tuyết ánh mắt nhìn chăm chú ở chúng trên thân người, lập tức thần nhiên nói: “Này hết thấy cũng là kiếp số, sớm hay muộn là sẽ đến, ta nói rồi, ai ngờ yếu này hai kiện thần vật, vậy muốn nhìn bản lãnh của hắc.”

Trần Nguyên Tử, Hạo Thiên Đại Đế, Dao Trì Kim Mẫu, Tây Vương Mẫu Thiên Dao bọn người là ánh mắt nhìn chăm chú hướng về phía Nhạc Thành, nhất chúng cường giả, cũng ai cũng không có nắm chắc có thể làm gì trước mắt này đầu bạc cô gái, tựu liên Vân Tiêu tiên tử cũng vô pháp làm được, Vu Tiểu Tuyết bản thể, chính là Nữ Oa thạch, thượng cổ thần khí vì bản thể, ra thánh nhân ở ngoài, ai còn có thể làm gì.

“Tiên tử, liền để cho ta tới thử xem đi.” Nhạc Thành hơi hơi nói, xem ra cũng chỉ có chính mình tới trước thử xem, là ở không được, ở nghĩ biện pháp, này Vu Tiểu Tuyết trên người hai kiện thần vật, chính mình là nhất định được đến.

“Tiên tôn trung kỳ mà thôi, nhưng thật ra dùng khí đáng khen, bất quá ta trước nói cho ngươi, cùng ta động thủ, ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình.” Đầu bạc cô gái thần nhiên nói, ánh mắt nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, một nét thoáng hiện thần nhiên thần quang lóe ra mà qua, không biết trong lòng suy nghĩ cái gì.

“Thỉnh tiên tử chỉ giáo.” Nhạc Thành nói nhỏ, lần này bề quan mà ra, thần thông linh ngộ tiến nhanh, thực lực tu vi đồng dạng tăng vọt, tựu liên Hồn Nguyên Chân Thân đều là tới tầng thứ tám tới gần đỉnh phong trạng thái, Nhạc Thành thật đúng là không tin thánh nhân dưới không ai có thể đủ đánh chết chính mình, này Vu Tiểu Tuyết mặc dù là thực lực cường hãn, nhưng ít ra còn không phải thánh nhân, chính mình tự bảo vệ mình lực thể nào đều vẫn phải có.

“Ngươi nhưng thật ra tin tưởng mười phần, sợ là có chút dựa vào đi, vậy đến đây đi, ngươi thắng ta, ngươi yếu gì đó ta tự sẽ cho ngươi, ngươi nếu bị thua, cũng chỉ có thể đủ tự nhận không hay ho.”

Vu Tiểu Tuyết nói xong, cũng không thấy này có cái gì động tác, một đạo thần quang đánh ra, mọi người chỗ không gian, nháy mắt biến trở về tiến vào phía trước khôn cùng hư không, bóng hình xinh đẹp đã muốn là tới xa không bên trong: “Ta nơi này ta thực thích, ta phải tưởng bị hủy, ở chỗ này động thủ đi.”

“Cẩn thận một chút, không thể khinh thường.” Vân Tiêu tiên tử đối Nhạc Thành nói nhỏ.

“Ân.” Nhạc Thành khẽ gật đầu, thân hình xuyên thấu không gian tới trên không bên trong, nhìn chăm chú vào tiên không tuyệt mỹ được đến nữ tử, nói: “Tiên tử thỉnh chỉ giáo đi.”

“Hàng tỉ năm, ta đều không có cùng nhân động thủ, đều có đó mới lạ, ngươi ra tay trước đi.” Vu Tiểu Tuyết hơi hơi nói, quanh thân không có gì hơi thở dao động, chỉ có quần áo váy dài không gió tự động, lẳng không mà đứng, rất tuyệt mỹ, Nhạc Thành nhìn thấy, đều cũng có một ít thất thần đứng lên.

“Tiên tử kia cũng nên cẩn thận.” Nhạc Thành hơi hơi nói, quanh thân hơi thở hơi hơi run, nhảy mắt thân thể cao lớn tể toái không gian, Hỗn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể, Long giáp tam trọng phòng ngự bố trí ở tại trên người, quay mắt về phía bức này cường giả, lấy chính mình thực lực bây giờ, Nhạc Thành cũng là chút không dám khinh thường.

“Không nghĩ tới người dĩ nhiên là còn có Hỗn Nguyên Chân Thân, tới tầng thứ tám đỉnh phong chứ, nhưng thật ra để cho ta ngoài ý muốn.” Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành khổng lồ lúc này ít nhất là có thượng mười bảy mười tám vạn thước Hỗn Nguyên Chân Thân, Vu Tiểu Tuyết trong mắt, lần đầu tiên mặt qua một tia ngưng trọng.

“Tiên tử hảo nhân lực.” Nhạc Thành hơi hơi nói, thân thể cao lớn hơi hơi về phía trước di động, mỗi đi từng bước, chung quanh không gian trung chính là một mảnh không gian sóng gợn chớp lên, chính là chậm rãi hai bước, thân hình đã muốn là tới Vu Tiểu Tuyết thân hình trên không.

“Hỗn Nguyên Chân Thân tầng thứ tám, ta nhớ rõ Hỗn Nguyên Chân Thân tu luyện tới tầng thứ chín có thể đủ cừu chuyển thành thánh, chính là, người này Hỗn Nguyên Chân Thân tựa hồ là kém thượng nhất chút gì đó, chỉ sợ là không thể cừu chuyển thành thánh, không đủ có thể tu luyện tới này từng bước, đã muốn là cực kỳ không dễ dàng.” Vu Tiểu Tuyết nhìn chăm chú vào Nhạc Thành thân thể cao lớn hơi hơi nói.

Nhạc Thành hơi hơi sững sốt, Vu Tiểu Tuyết lời này là có ý tứ gì, nan tự trách mình tới tầng thứ tám đỉnh phong lúc sau, này Hỗn Nguyên Chân Thân lĩnh ngộ cũng chậm thượng rất nhiều, cảm giác tựa hồ là thiếu nhất chút gì đó.

“Tiên tử chú ý.” Nhạc Thành thu hồi tâm thần, cũng không có nghĩ nhiều, lập tức hơi hơi nói, thân hình chậm rãi tiến lên từng bước, theo này từng bước bước ra, khắp không gian đều là đang run rẩy lên bình thường, một mảnh không gian sóng gợn xé rách, trong tay một đạo chưởng ấn xuyên thấu không gian, ầm ầm tạp lạc xuống.

Hơi hơi nhìn chăm chú vào Nhạc Thành này một đạo chưởng ấn, Vu Tiểu Tuyết mày hơi hơi nhíu một chút.

Trần Nguyên Tử, Hạo Thiên Đại Đế, Vân Tiêu chờ cường giả lúc này nhìn chăm chú vào Nhạc Thành một chưởng này, cũng là có thể cảm giác được Nhạc Thành lúc này đại khái thực lực, một chưởng này thực lực, tuyệt đối là bất phàm.

“Không nghĩ tới, trong tam giới, lại nhiều một cường giả.” Vu Tiểu Tuyết đang nói hạ xuống xong, quanh thân nhảy mắt, nhất cổ cuồng bạo tiên khí bắt đầu bạo phun mà ra, cả hư không trong vòng, nhảy mắt hóa thành một cái bao phủ không gian thật lớn lốc xoáy.

Không gian thật lớn lốc xoáy dưới, chung quanh trong hư không cơ hồ chốc lát gian run đứng lên, này một cổ khí thể, đã muốn là bao phủ ở tại mọi người trên người, Thanh Đồng, Lục Lăng, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân bọn người ở tại xa không đều là có thể cảm giác được một cổ thật lớn áp chế lực.

Cảm giác được Vu Tiểu Tuyết lúc này này một cổ ngập trời sắc bén khí thể, mọi người không khỏi là có chút lo lắng nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, cũng là có đó lo lắng đứng lên.

“Bang bang!” Hư không phía trên, Nhạc Thành chưởng ấn đánh xuống, cả không gian nhất thời nổi lên thật lớn cuộn sóng, không gian tại đây trong nhảy mắt cũng là trở nên rung chuyển không ngớt đứng lên, cuồng bạo lực làm cho hư không phía trên tinh thần đông đưa.

Cũng vào lúc này, kia một mảnh tiên quang lốc xoáy nhảy mắt bao phủ xuống, khoảng cách bên trong, Nhạc Thành khổng lồ chưởng ấn trực tiếp là bị cắn nuốt trong đó, khủng bố lực kích tán, tại đây khủng bố lực quấy xuyên thấu hạ, cả không gian bắt đầu rung chuyển xé rách.

“Phách Thiên Ấn.” Không gian sụp đổ, Nhạc Thành thân thể cao lớn đập không mà ra, một cổ sắc bén vô cùng chiến ý hơi thở bắt đầu tràn ngập, Côn Lôn kính trong vòng bé hơn mười vạn năm, Nhạc Thành lúc này cũng muốn biết thực lực của chính mình tới cái tình trạng gì, này Vu Tiểu Tuyết thực lực còn hơn Yêu hoàng Đế Tuần đều tuyệt đối là muốn mạnh hơn một ít, cùng Hình Thiên, Thiên ma thú, Vân Tiêu tiên tử đều là cùng trình tự cường giả, chính mình cùng hấn một trận chiến, cũng là có thể biết, chính mình có hay không thực lực cùng Hình Thiên, Thiên ma thú kia chờ cường giả một trận chiến.

Phách Thiên Ấn hung hăng phá không xuống, Nhạc Thành quanh thân sắc bén hơi thở khuếch tán mà khai, đứng ở này trên không bên trong, vô hình một cỗ khí thể ngập trời, tràn ngập hướng về phía chân trời, này vô hình ngập trời hơi thở khuấy động lên vô số không gian sóng gợn nổi lên gợn sóng.

Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành này một đạo chưởng ấn, Vu Tiểu Tuyết thần sắc lại một ít vẻ kinh ngạc, không sai đồng thời, ngọc vươn tay ra, một đạo pháp quyết đánh ra sau, vừa mới thoát phá hư không trong vòng, chói mắt dấu móng tay trực tiếp xé mở không gian.

Cả không gian trực tiếp vặn vẹo thu nhỏ lại, không gian vặn vẹo sụp đổ trung, nháy mắt bao phủ ở tại Nhạc Thành Phách Thiên Ấn phía trên.

“Phá.” Vu Tiểu Tuyết hàm răng cắn nhẹ, nhẹ nhàng vừa quát,, bàn tay trống rỗng hơi hơi nắm chặt, chỉ thấy kia thật lớn dấu móng tay đột nhiên vừa thu lại, vặn vẹo khắp to như vậy không gian đó là trực tiếp sụp đổ.

Không gian thoát phá đồng thời, không gian xung quanh chấn động không ngớt, Không Gian bạo phá bên trong, Vu Tiểu Tuyết kia uyển chuyển bóng hình xinh đẹp đã muốn là đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

“Tốc độ thần thông.” Ngay tại không gian kia sụp đổ thoát phá hết sức, Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, có thể ở chính mình trong mắt biến mất, này Vu Tiểu Tuyết ở tốc độ thần thông thượng lĩnh ngộ, cũng tuyệt đối là không ở dưới mình.

Nhạc Thành thân hình thúc dục tốc độ thần thông cấp tốc bạo lui, ngay tại Nhạc Thành vừa mới thân hình tiền không phía trên, một mảnh chói mắt hào quang bạo bắn mà ra, tràn ngập tràn ngập khắp hư không, tiên quang bên trong, nhất thanh trường kiếm bắn nhanh mà ra, kiếm phong điều chỉ, hư không ầm ầm thoát phá.

Kiếm quang tàn sát bừa bãi, nháy mắt hóa thành hàng vạn hàng nghìn bóng kiếm lưu quang, mang theo ngập trời kiếm khí xé rách không gian bạo lực hướng về phía Nhạc Thành thân thể cao lớn mà đi, mỗi một đạo bóng kiếm lưu quang, đều là ở trên không trung tê nứt ra rồi một đạo không gian cái khe.

“Diệt Ma.”

Nhạc Thành pháp quyết đã sớm đánh ra, Hiên Viên kiếm nháy mắt xuất hiện ở trong tay, quanh thân pháp lực cuồng bạo theo trước người trào ra, cả chung quanh không gian đều chấn động đứng lên, kiếm quyết thúc dục, hàng vạn hàng nghìn kiếm quang liên miên mà ra.

Hư không phía trên, kiếm quang bắn nhanh, không gian sóng gợn bắt đầu co rút lại, tùy theo khắp không gian bắt đầu vặn vẹo.

“Thở phì phò thở phì phò ”

Hai người thúc dục vô số bóng kiếm lưu quang hung hăng va chạm ở tại cùng nhau, cả hư không mặt ngoài đột nhiên trở nên cấp tốc vặn vẹo đứng lên, này hàng vạn hàng nghìn kiếm quang ầm ầm va chạm, chính hư không xé mở một mảnh dài hẹp tối đen không gian cái khe, trên không bên trong, tinh thần thoát phá, vô số không gian mảnh nhỏ cuồng bạo trào ra.

“Thình thịch oành...”

Khủng bố không gian dòng khí nhất thời đổ xuống mà ra hình thành một mảnh năng lượng gió lốc nhất thời giống như cơn lốc bình thường thổi quét mà khai, khắp không gian tại đây dạng hàng vạn hàng nghìn bóng kiếm chạm vào nhau hình thành hủy diệt lực lượng trung, không gian sóng gợn trực tiếp nhện nhao mà tán.

Hư không không chịu nổi như thế cự lực ầm ầm phá, xa xa không gian trong vòng, mọi người bên trong, thực lực hơi thấp Lang Lễ, Lục Lăng, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân trong lòng đều là mặt quá một loại tim đập nhanh cảm giác.

Hư không vặn vẹo nứt toác trung, hàng vạn hàng nghìn bóng kiếm toàn bộ vô ảnh vô tung biến mất, hai đạo thân ảnh cũng theo cắt vỡ hư không trong vòng mà ra, lúc này Vu Tiểu Tuyết, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, lại là kinh ngạc vài phần.

“Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, người như thế nào cũng sẽ Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết?” Vu Tiểu Tuyết kinh ngạc hỏi.

Nhạc Thành lúc này càng thêm kinh ngạc, bởi vì này Vu Tiểu Tuyết, thúc dục đồng dạng là Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết.

“Này chính là ta trong lúc vô ý được đến, hay là này Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết chính là tiên tử sáng chế có thể nào?” Nhạc Thành kinh ngạc hỏi.

Vu Tiểu Tuyết khe khẽ thở dài, nói : “Ta cũng không có bốn sự này, này Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết ta cũng chỉ là biết một chút mà thôi, người trong tay cũng là Hiên Viên kiếm đi, ra mời người cơ duyên không sai a, chính là, này Hiên Viên kiếm, người tựa hồ là không có thúc dục ra cực mạnh uy lực đến.”

“Tiên tử hảo nhân lực?” Nhạc Thành nói, này Hiên Viên kiếm chính mình rõ ràng là luyện hóa, cũng không thể thúc dục cực mạnh uy lực, điểm này, Nhạc Thành cũng là bất lực, chính mình đã muốn là cẩn thận kiểm tra qua, cũng không có phát hiện cái gì không ổn chỗ.

“Này Hiên Viên kiếm yếu thúc dục cực mạnh uy lực, phải rất dễ dàng, Hiên Viên kiếm nguyên bản chính là Côn Bằng vật trong tay, cũng Yêu tộc trọng bảo, cuối cùng bị Hồng Quân lão tổ luyện chế thành bảo kiếm giao cho Hiên Viên, cũng tên là Hiên Viên kiếm, kiếm này uy lực có thể nói Thập đại thượng cổ thần khí đứng đầu, bất quá sau lại kiếm này bị Nguyên Thủy Thiên Tôn dùng để trấn thủ Hình Thiên, tại đây trong đó thời điểm, Hiên Viên kiếm cũng bị Hình Thiên ma khí sở xâm, Hiên Viên kiếm dĩ nhiên là ở trong tay của người, hiện tại phỏng chừng Hình Thiên đã muốn phá khai rồi phong ấn chứ, nếu muốn thúc dục Hiên Viên kiếm cực mạnh thực lực, kia cũng chỉ có dùng tam vị chân hỏa, hoặc là triều đại Nam Minh Lý hỏa, thiên địa cực hỏa luyện hóa Hiên Viên trên thân kiếm ma khí.” Vu Tiểu Tuyết hơi hơi nói.

1321. Chương 1130: Phục Hy Cầm

Chương 1130: Phục Hy cầm

“Nhiều Tạ tiên tử chỉ giáo.” Nhạc Thành hơi hơi nói.

“Không cần cảm tạ ta, kế tiếp ta sẽ không lưu thủ, người nếu bị thua, Hiên Viên kiếm cũng không phải của người.” Vu Tiểu Tuyết nói xong, ngọc thủ pháp quyết biến hóa, phía sau không cùng tiên quang bắt đầu khởi động, một cái chói mắt khủng bố thật lớn quyền ấn mang theo cuộn cuộn khí kinh phá hủy không gian trống rỗng hội áp xuống.

“Sinh mệnh giam cầm, Không Gian chi thân.”

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, quanh thân một cỗ lực quang nháy mắt khuếch tán không gian, không sai đồng thời thân ảnh khổng lồ đã muốn là biến mất ngay tại chỗ không thấy.

Không gian bên trong, một cỗ thần dị hơi thở khuếch tán mà qua, Vu Tiểu Tuyết ngưng tụ quyền ấn nháy mắt liền tiêu phai nhạt mười chi năm sáu, lập tức hung hăng nện ở một chỗ hư không trong vòng, Không Gian bạo phá, một mảnh hư không sụp đổ xuống.

“Sưu...”

Nhạc Thành thân ảnh ngang trời xuất hiện ở Vu Tiểu Tuyết phía sau, trong tay một đạo quyền ấn vận vẹo không gian hung hăng bạo phun xuống.

Vu Tiểu Tuyết thân sắc trầm xuống, thân hình cấp tốc bay vòng, quanh thân pháp lực bạo phun mà ra, một đạo khổng lồ quyền ấn đồng dạng là trống rỗng mà ra, nháy mắt cùng Nhạc Thành quyền ấn va chạm ở tại cùng nhau.

“Bang bang!” Nhất lú thật lớn lực lượng phá thanh sau, lưỡng đạo quyền ấn biến mất không thấy, chung quanh năng lượng đánh tan mở ra, chung quanh không gian đã bị lan đến, trên không bên trong, nhất thời lan tràn dăng thưa trăm mét lớn nhỏ vô số tối đen không gian cái khe đến.

“Tiên tử cẩn thận rồi.” Nhạc Thành khổng lồ thân ảnh lại biến mất ngay tại chỗ, thân ảnh lại xuất hiện ở Vu Tiểu Tuyết phía sau trên không, mười chích vi đạn, là đến chỉ mũi nhọn giống như giống như sao băng tung, mười đạo dấu tay theo không gian xuyên thấu mà ra.

“Phá...”

Vu Tiểu Tuyết bóng hình xinh đẹp bay múa, lẳng không dấu tay đồng dạng khuếch trương dựng lên, dấu tay nháy mắt va chạm ở tại cùng nhau, một mảnh không gian sóng gợn khuấy động, năng lượng kích tán mà khai.

“Sưu sưu...”

Một mảnh không gian nháy mắt lắc lư, Nhạc Thành tốc độ thần thông thúc dục tới cực hạn, không sai đồng thời, chỉ thấy phạm vi không gian trong vòng, cơ hồ là đồng thời xuất hiện hơn trăm đạo Nhạc Thành khổng lồ bản thể.

“Long Khiếu Cửu Thiên.” “Âm Dương Kiếm.” “Nhiếp Hồn Thiên Nhân.” “Hắc Âm Ma Lôi.” “Thời gian chân không.” “Sinh mệnh giam cầm.” “Diệt Ma.” “Âm Ảnh Kiếm.”

Này hơn mười đạo thân ảnh không có gì hư ảnh, hoàn toàn chính là Nhạc Thành bản thể, này hết thấy, chính là Nhạc Thành đem tốc độ thần thông thúc dục tới cực hạn, hơn nữa Không Gian chi thân, đó là đã hình thành này cơ hồ là đồng thời xuất hiện hơn mười đạo thân ảnh bình thường.

Cả không gian bên trong, Kim Long rít gào, ma lôi tàn sát bừa bãi, hư không trong vòng, hoàn toàn tràn ngập hủy diệt lực.

Mỗi một đạo thân ảnh đều là mang theo một cỗ cường hãn lực lượng thổi quét mà đi, không gian trong một đề ép dưới, phá không ngừng.

“Thực lực thật đúng là không sai, ta thật đúng là quá coi thường người.” Vu Tiểu Tuyết thần sắc trầm xuống, từng đạo tốc hành hư không trời cao hơi thở bạo phun mà ra, pháp lực khuấy động, mang theo quét ngang bát hoang sắc bén khí phách khí thế, tuyệt mỹ uyển chuyển thân hình cũng nháy mắt đồng thời hóa thành hơn mười trên trăm đạo, mỗi một đạo thân ảnh đều là mang theo sắc bén vô tận hơi thở, đem Nhạc Thành sở hữu công kích nháy mắt gột rửa mở ra.

“Vang âm âm!”

Cả không gian âm âm phá, phá trung tâm giống như mặt trời chói chan bình thường tràn ngập ra chói mắt hào quang, hủy thiên diệt địa lực lượng khuếch tán, phá tiếng động kinh thiên động địa, mạnh mẽ lực lượng tùy theo làm cho cả hư không trên không da nẻ ra vô số vực sâu cái khe, tinh thần theo chảy ngược, vô số tinh thần cùng với ở trên hư không phía trên nứt toác.

Này kinh thiên động địa một kích, hủy diệt hơi thở giống như phải thể gian sở hữu hết thấy phá hủy bình thường, loại này uy thế làm cho Vân Tiêu tiên tử lúc này cũng là thần sắc kinh ngạc, Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu đám người, một đám cũng trương thang cứng lưỡi đứng lên, bọn hắn cơ hồ là không thể tin được, này cường hãn lực lượng công kích trong đó nghệ sĩ chính là Nhạc Thành, loại thật lực này, đã muốn là tuyệt đối ở bọn hắn phía trên, ít nhất, bọn hắn ai cũng là không thể đối kháng rơi xuống cường hãn lực công kích.

“Chủ người đã đặt chân đứng đầu cường giả chi liệt.” Lang Lễ nhìn chăm chú vào xa không phía trên kinh ngạc đạo, chủ nhân cùng kia Vu Tiểu Tuyết, này mới là cường giả chân chính, hai người giơ tay nhắc chân trong lúc đó, không có chỗ nào mà không phải là thúc dục hủy thiên diệt địa bình thường lực lượng.

“Khanh khách...”

Nứt toác hư không tối đen không gian cái khe bên trong, Vu Tiểu Tuyết uyển chuyển thân ảnh nháy mắt xuất hiện, mang theo một đạo chuông bạc bình thường thanh thúy tiếng cười, “Đã lâu không có gặp phải thực lực mạnh như thế người, Tiên tôn trung kỳ tu vi, thực lực cũng khủng bố như thế, thật đúng là để cho ta ngoài ý muốn a.”

Nhạc Thành khổng lồ bản thể lúc này theo phá trong hư không đẩy lui mà ra, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn kinh thường, cổ nén một đạo máu nuốt xuống yết hầu, nhìn chăm chú vào tiền không bên trong Vu

Tiểu Tuyết, trong mắt thần sắc cũng là kinh ngạc vô cùng, như thể cường giả, nếu chính mình ở trước khi bề quan, chỉ sợ là hai cái hiệp cũng vô pháp đối kháng trụ, thực lực của đối phương quá mạnh mẽ.

Trong cơ thể sinh mệnh thần thông thúc dục tới cực hạn, Nhạc Thành cấp tốc khôi phục pháp lực, Không Động ẩn trong vòng bất tử nguồn suối trong vòng, cũng cung cấp giả do dự không dứt pháp lực, loại này tiêu hao, cũng là tới cực hạn.

“Người là khó được một cái, để cho ta dùng toàn lực nhân, cẩn thận rồi.” Vu Tiểu Tuyết hơi hơi nhìn chăm chú vào Nhạc Thành liếc mắt một cái, trong tay pháp quyết đánh ra, trước người một mảnh thần quang bắn nhanh, một cỗ mãi mãi trường tồn hơi thở khuếch tán mà ra.

Trên không bên trong, Vu Tiểu Tuyết khoanh chân mà ngồi, cúi người xoay người, một đôi ngọc thủ đã rơi vào tất thân phía trên đoàn thần quang phía trên, kia mãi mãi hơi thở, bắt đầu từ thần quang bên trong khuếch tán mà ra.

“Thượng cổ thần khí.” Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, này hơi thở tuyệt đối là thượng cổ thần khí phía trên mới có hơi thở.

Thần quang thu liễm, Vu Tiểu Tuyết hai đầu gối phía trên, xuất hiện một phen đàn cổ, này đàn cổ có ước chừng hai thước hứa dài, không biết là dùng cái gì chất liệu làm, xem bộ dáng rất là từ xưa, làm cho người ta một loại tang thương cảm giác.

Đàn cổ phía trên, ngũ cái cảm huyền còn tại hơi hơi run rẩy, cảm thân chu vây nổi lên thần nhiên màu trắng thần quang, có vô số bí văn ở quay chung quanh, nhìn thấy này đó thần quang, tựa hồ đều cũng có rửa tâm linh tác dụng.

“Phục Hy cầm.” Nhạc Thành tâm thần run lên, này trừ bỏ Phục Hy cầm ở ngoài, tự nhiên là không có nó vật, này Phục Hy cầm ở Vu Tiểu Tuyết trên người, Nhạc Thành cũng đã sớm là biết được, lúc này đây tiến đến, cũng chính là vì được đến này Phục Hy cầm cùng Nữ Oa thạch này hai kiện thượng cổ thần khí, trong đó Nữ Oa thạch, còn chính là Vu Tiểu Tuyết chính mình bản thể, bản thể chính là thượng cổ thần khí, Nhạc Thành vừa mới cũng là cảm nhận được, chính mình công kích đối với Vu Tiểu Tuyết mà nói, đối phương căn bản là không cần như thế nào bận tâm.

“Đây là Phục Hy cầm, người cũng nên cẩn thận.” Vu Tiểu Tuyết thần nhiên nói, thần sắc cũng trở nên chính sắc đứng lên, khoanh chân ở trên hư không phía trên, quanh thân tràn ngập ra một cỗ thánh khiết chói lọi bao phủ, làm cho người ta trông đã khiếp sợ.

“Nhạc Thành, cẩn thận một chút, dùng tới cổ thần khí đối kháng, này Phục Hy cầm có thể làm cho người ta lâm vào ảo cảnh, vô thanh vô tức phá hủy nguyên thần, ngàn vạn lần không thể khinh thường.” Vân Tiêu tiên tử cùng Tây Vương Mẫu Thiên Dao, cơ hồ là đồng thời thần niệm truyền âm tới Nhạc Thành trong tai.

“Đỉnh linh...” Một đạo du dương tiếng đàn bắt đầu truyền ra, Vu Tiểu Tuyết khơi một cây cảm huyền, phát ra một tiếng thúy vang, tiếng đàn du dương, hóa thành một đạo hình cung âm ba xuyên thấu không gian chậm rãi truyền đến.

Tiếng đàn lọt vào tai, Nhạc Thành cảm giác được tiếng đàn này giống như là kia dịu dàng xuân phong bình thường nhẹ nhàng vuốt ve ở tại trên mặt mình, hoặc như là kia tình nhân ở chính mình bên tai nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ.

Theo này một đạo du dương mềm nhẹ tiếng đàn xuyên thấu không gian quanh quẩn ở tại hư không trong vòng, Vân Tiêu tiên tử, Quỳnh Tiêu tiên tử, Dao Trì Kim Mẫu, Thanh Đồng, Linh Viên, Trần Nguyên Tử đám người, đều bị là đắm chìm ở tại trong đó.

“Leng keng...”

Vu Tiểu Tuyết ngọc thủ khinh đạm, trong hư không nhất thời vang lên một tiếng thanh liên miên không ngừng tiếng đàn, một tiếng này thanh tiếng đàn như có như không, hơn nữa thanh âm càng ngày càng rõ ràng.

Tiếng đàn hóa thành từng đạo hình cung âm ba, nổi lên màu trắng thần quang xuyên thấu ở liễu không gian trong vòng, tiếng đàn giống như khe núi nước chảy, giống như châu lạc ngọc bàn, lại giống như hoàn

bội minh vang, Nhạc Thành lúc này đã muốn là hoàn toàn sa vào đi vào, đại ra ở trên hư không.

Nhạc Thành lúc này cảm giác chính mình về tới Huyền Thiên đại lục phía trên, có phụ thân bồi ở bên cạnh mình, phụ thân kia hiền lành ánh mắt đang ở nhìn chăm chú vào chính mình, còn có phùng tẩu, chính làm thượng không ít thật là tốt ăn trúng đưa đến chính mình trước người.

Lập tức, Nhạc Thành cảm giác, Hiểu Hiểu, Hân nhi, Hiểu Kỳ đều quay chung quanh ở tại bên cạnh mình, xa xa còn có đại ca Nhị ca, có phong thúc, còn có con của mình, có Nhạc Trạm, Nhạc Hàm, Nhạc Nghiên, hết thấy thực ấm áp.

Nhạc Thành mơ hồ là nhớ rõ, chính mình chính là ở Tiên Ma giới, Huyền Thiên nội trên đường người nhà phải ở bên cạnh mình, vừa nghĩ đến đây, nhất thời trước mắt không gian nháy mắt hóa thành một mảnh hư vô.

Theo sau, chính mình đang ở một chỗ phòng trong vòng, mấy quần áo bại lộ tuyệt sắc Yêu Cơ đang ở vũ động này kia uyển chuyển hấp dẫn thân hình, toàn thân buộc vòng quanh hoàn mỹ đường cong, thần thái cực kỳ dễ thương hấp dẫn, quả thực là động lòng người hồn phách, này mấy tuyệt sắc Yêu Cơ cũng là mỗi người khuynh quốc khuynh thành.

Đối với này mấy tuyệt sắc Yêu Cơ, Nhạc Thành cũng không để ở trong mắt, như thế vẻ, chính mình cũng thấy nhiều rồi, tâm niệm vừa động, trước mắt cảnh sắc nhất thời lại là hóa thành một mảnh phiến không gian mảnh nhỏ phiêu tán, giống như là một mặt gương thoát phá đánh tan mảnh nhỏ bình thường, cảnh tượng đã muốn là lại biến đổi.

Lúc này Nhạc Thành, cũng lại đã đấu khí trong học viện, chính mình thủ đồ Thanh Long giúp, để đồ trong vòng, chính mình phá hủy Đoàn gia, đại chiến hoàng thất, Huyền Thiên nội địa thượng, chính mình một hồi tràng giết chóc đều là rõ mồn một trước mắt, trận này tràng huyết tinh, cũng làm cho Nhạc Thành hiện tại xem ra, trong mắt ánh mắt càng thêm kiên nghị đứng lên.

Không sai đồng thời thời điểm, chỉ thấy xa không hàng tỉ lý ở ngoài, Vân Tiêu tiên tử dẫn đầu phục hồi tinh thần lại, thần sắc bên trong một mảnh kinh ngạc, sau một lát, Quỳnh Tiêu tiên tử, Bích Tiêu tiên tử, Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu, Tây Vương Mẫu Thiên Dao đám người mới phục tinh thần lại, cuối cùng mới là Lang Lễ, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cùng Lục Lăng.

Tất cả mọi người là sắc mặt đại biến, chính mình như thế nào rơi vào đi cũng không biết, này tiếng đàn còn không phải đối phó bọn hắn, chính là đã bị lan đến mà thôi, đối với Phục Hy cầm uy lực, tất cả mọi người là tương thang cứng lưỡi.

1322. Chương 1131: Bàn Cổ Phủ V Nhiên Đăng Cổ Phật.

Chương 1131: Bàn Cổ phủ V Nhiên Đăng cổ phật.

Nhìn thấy Nhạc Thành đang ở chỗ trống không, tất cả mọi người có chút lo lắng, Phục Hy cầm công kích rất quý dị, làm cho người lâm vào ảo cảnh, sẽ chịu ảnh hưởng.

Phía trên Hư không, Vu Tiểu Tuyết nhìn Nhạc Thành, trong mắt kinh ngạc, sau đó ngọc thủ tung bay, mười ngón liên tiếp đánh ra từng đạo tiếng đàn du dương hóa thành âm ba hình cung không ngừng xuyên thấu không gian hướng về phía Nhạc Thành.

- Ong ong...

Đột nhiên tiếng đàn xoay chuyển, vừa rồi bằng phẳng, trở nên dồn dập, phát ra như tiếng quỷ khóc thần sầu, giống như một mảnh giết chóc vậy.

Nhạc Thành thần sắc biến đổi, thân ở trong hư không, sắc mặt cơ thể không ngừng run rẩy, tựa hồ lâm vào bên trong một trận cuồng bạo.

Mà lúc này Nhạc Thành cảm giác được chính mình lâm vào bên trong một chỗ giết chóc khôn cùng, chính mình đang ở Ngọc Hư sơn, có một con dị thú huyết tinh không ngừng công kích Hạo Thiên môn, công kích về phía chính mình, chính mình bị từng đạo công kích hung hăng va chạm mà đến.

Ngọc Hư sơn máu chảy thành sông, mấy trăm vạn đệ tử Ngọc Hư sơn ngã xuống, vô số thân đệ tử khắp nơi, khắp không gian tràn ngập một cỗ vô tận sát khí.

- Rống...

Nhạc Thành rít gào, từng đạo công kích không ngừng thúc dục, cả Thanh Hoa thành hủy hoại trong chớp lát, huyết tinh đệ tử nhiều hết mức cần bản giết không hết.

- Vân Tiêu tiên tử, Nhạc Thành làm sao vậy, không có chuyện gì chứ?

Hạo Thiên Đại Đế nhìn Nhạc Thành ở giữa không trung, sau đó nhìn Vân Tiêu tiên tử hỏi.

- Hắn bị tiếng đàn vây hãm, tạm thời còn không có việc gì, bản thể hắn cường hãn, cũng có việc gì, nhưng Phục Hy cầm công kích nguyên thần, làm cho người ta lâm vào ảo cảnh, chỉ có dựa vào tâm cảnh mới có thể phá vỡ ảo cảnh.

Vân Tiêu tiên tử nói, trong mắt cũng lo lắng, nàng cũng liên tiếp bị hãm vào, cũng chính là tiếng đàn này lan đến mà thôi, còn Nhạc Thành ngay mặt đối kháng có thể nghĩ.

Nhạc Thành cũng không biết bao lâu, chém giết huyết tinh đệ tử vô cùng, cả không gian là huyết tinh đệ tử, trên mặt đất nơi nơi đều có chân tay đã bị cắt, chính mình cũng tiêu hao hầu như không còn, vô số đệ tử vẫn còn tại đánh về phía hắn.

Trước người có một con đệ tử đánh tới, Nhạc Thành chém thẳng xuống, đệ tử kia nháy mắt biến thành một mảnh huyết vụ, phía sau vô thanh vô tức nhào tới trên người mình.

- Ong ong...

Con đệ tử lao thẳng tới, Nhạc Thành nhất thời cảm giác được một trận ong ong trong đầu, đúng là Đông hoàng chung trong cơ thể.

Lúc này trong cơ thể Đông hoàng chung xoay tròn cực nhanh, tràn ngập một cỗ Hỗn Độn thần quang, Đông hoàng chung ong ong một trận, Nhạc Thành lúc này mới thanh tỉnh lại, cảm giác được trong cơ thể mình vang lên tiếng Đông hoàng chung, Nhạc Thành mới biết được chuyện gì xảy ra, chính mình lâm vào bên trong ảo ảnh.

- Leng keng...

Trong hư không vang lên thanh âm dồn dập, mà hiện tại thanh âm kia tựa hồ đối với Nhạc Thành không có ảnh hưởng, Đông hoàng chung trong cơ thể vẫn ong ong vang lên, hai cỗ âm ba ở trong cơ thể giao phong, Nhạc Thành lúc này đã thoát khỏi ảo cảnh.

Tiếng đàn không ngừng vang lên, Nhạc Thành trong lòng hoàn toàn trong sáng, nhìn chăm chú về phía trước, Phục Hy cầm phong cách cổ xưa bình đặt ở trên người Vu Tiểu Tuyết, cầm thân tán ra quang mang nhàn nhạt, ngọc thủ khinh dương, mười ngón tay liên tiếp, cầm huyền không ngừng toát ra, từng đạo âm phù hóa thành hình cung âm ba liên miên không dứt khuếch tán ra.

Tiếng đàn càng ngày càng dồn dập, Đông hoàng chung trong cơ thể mặc dù đối kháng âm ba xâm lấn, cũng còn có vô số âm ba trực tiếp khuếch tán ở bên trong nguyên thần hải dương, bao phủ đến nguyên thần của mình.

Nhạc Thành thúc dục Thần Nông đỉnh bao phủ ở tại nguyên thần hải dương của mình, mặc cho âm ba kia công kích ở trên Thần Nông đỉnh cũng chỉ có thể phát ra ong ong mà thôi.

Thần Nông đỉnh là một trong Thập đại thượng cổ thần khí, nếu muốn đánh lui Thần Nông đỉnh, cũng không phải dễ dàng.

Có hai kiện thần khí thúc dục, Nhạc Thành không chút e ngại, hai mắt nhìn về phía Vu Tiểu Tuyết, trong lòng đã không có gì trở ngại, nhìn thấy vảy dài phiêu động, ngọc thủ liên tiếp đánh ra, cầm huyền dao động.

Một màn này thánh khiết vô cùng, thần quang kia thần nhiên bao phủ Vu Tiểu Tuyết, tựa như tiên nữ, làm cho Nhạc Thành có chút mê mẩn.

Một màn này rất đẹp, Nhạc Thành dĩ nhiên có chút si ngốc, trong lòng sinh ra một ý niệm trong đầu, lại nghe tiếng đàn, âm thanh giống như của tự nhiên, ở lòng mình nổi lên gợn sóng.

Nhạc Thành cảm giác chính mình cảm giác mơ hồ, tiếng đàn này, chính mình tựa hồ giống như đã từng quen biết, ở chỗ sâu trong óc, nơi một chỗ Hỗn Độn, một bóng dáng đang vũ động trường kiếm trong tay, kiếm ảnh tùy động, kiếm quang liên miên không dứt.

Kiểm quang một mạch mà thành, đúng là Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, Tru Tiên, Lục Tiên, Hâm Tiên, Tuyệt Tiên, Diệt Ma, mỗi một chiêu đều là tự nhiên, thiên địa trời cao, uyển như nước chảy mây trôi, còn hơn chính mình thi triển, chính là một loại tiêu sái, uy lực cũng mạnh hơn nhiều.

Lúc này, ánh mắt Vu Tiểu Tuyết hơi hơi kinh ngạc nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong mắt có chút vẻ kinh ngạc, lập tức nghi hoặc nhìn, sau đó hơi than nhẹ một tiếng, ngọc thủ hạ xuống, tiếng đàn hoàn toàn dừng lại.

Nhạc Thành chính đang thi triển chiêu thứ sáu Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, mà chiêu thứ sáu tiếng đàn đột nhiên thoát phá, trong lòng cảnh tượng hoàn toàn biến mất không thấy.

- Đông hoàng chung, Thần Nông đỉnh đều ở trên thân của ngươi, thì ra trên người ngươi thượng cổ thần khí cũng không ít, ta không thể làm gì được ngươi, nhưng ngươi cũng tuyệt đối không thể làm gì được ta, các ngươi đi thôi.

Trên không trung, Vu Tiểu Tuyết khoanh chân nhìn chăm chú vào Nhạc Thành thản nhiên nói.

- Tiên tử, Nữ Oa thạch cùng Phục Hy cầm đối với ta quan hệ quá lớn, xin tiên tử ban cho, tiên tử có thể nói điều kiện, nếu ta có thể làm được, nhất định quyết không chối từ.

Nhạc Thành vội la lên, mười kiện thượng cổ thần khí, chính mình có bảy kiện, trên người Vu Tiểu Tuyết còn có hai kiện, chính mình nhất định phải có mới được.

- Ngươi hẳn là biết, Phục Hy cầm, Nữ Oa thạch đều là vật gì, sao có thể tùy tiện ban cho ngươi, ngươi đi thôi.

Vu Tiểu Tuyết nhìn Nhạc Thành, trầm mặc một lát sau chậm rãi nói.

- Tiên tử, hai kiện thần vật này, ta nhất định phải có được, nếu tiên tử không đáp ứng, ta chỉ đắc tội.

Nhạc Thành nói, Vu Tiểu Tuyết thực lực cường hãn, chính mình hiện tại có thể đồng thời thúc dục trên người bảy kiện thượng cổ thần khí, uy lực gia tăng gấp bội, đối phó với Vu Tiểu Tuyết cũng không phải không có sức liều mạng.

- Bản thể ta chính là Nữ Oa thạch, trừ phi ngươi có Tiên thiên chí bảo, nếu không, căn bản không thể làm gì ta, ngươi đi thôi.

Vu Tiểu Tuyết tựa hồ biết Nhạc Thành nghĩ cái gì.

- Tiểu tuyết, chúng ta thật cần hai kiện thượng cổ thần khí này, xem ở mặt mũi của ta, giao cho hẳn đi.

Tây Vương Mẫu Thiên Dao nhìn Vu Tiểu Tuyết nói.

Vu Tiểu Tuyết nhìn Tây Vương Mẫu Thiên Dao, lập tức lại nhìn Nhạc Thành, sau một lát nhìn Tây Vương Mẫu Thiên Dao nói:*

- Chẳng lẽ ngươi cho rằng chính là hẳn?*

- Chắc là không, nhưng hiện tại chúng ta thật sự cần hai kiện thượng cổ thần khí.

Tây Vương Mẫu nhìn Nhạc Thành một cái, lập tức nói.

Vu Tiểu Tuyết nghe Tây Vương Mẫu Thiên Dao nói, tựa hồ lâm vào trong trầm tư, sau một lát mới thản nhiên nói:

- Nếu giao cho ngươi hai kiện thượng cổ thần khí cũng không phải là không thể được, việc này sớm hay muộn có một ngày sẽ đến, chỉ là ta cũng có một cái điều kiện, nếu không đáp ứng, các ngươi đi đi.

- Tiên tử mời nói, điều kiện gì, nhất định làm được.

Nhạc Thành vội vàng nói, chỉ cần có thể được hai kiện thượng cổ thần khí là tốt rồi, hai kiện thượng cổ thần khí này rất trọng yếu.

- Cũng không khó khăn lắm, nếu người dùng hai kiện thượng cổ thần khí này muốn luyện chế thành chí bảo, người đáp ứng ta, mặc kệ khi nào người đều phải lưu lại cho Yêu tộc nhất mạch.

Vu Tiểu Tuyết nói.

- Điều này tự nhiên không thành vấn đề, Yêu tộc có Nữ Oa thánh mẫu trấn thủ, còn có chí bảo trấn áp số mệnh, Yêu tộc nhất mạch, không có vấn đề.

Nhạc Thành nói, Đông hoàng Thái Nhất giao cho mình Đông hoàng chung, cũng muốn mình bảo vệ Yêu tộc, xem ra bên trong Yêu tộc an bài không ít.

- Số mệnh luôn luôn đến cùng một ngày.

Vu Tiểu Tuyết thần nhiên nói, đầu bạc tung bay, quanh thân nhẹ nhàng không gian sáng rực lấp lánh.

- Sư.

Đồng thời Vu Tiểu Tuyết đang nói hạ xuống, Phục Hy cảm biến thành bàn tay, sau đó hóa thành một đạo lưu quang nhằm về phía Nhạc Thành.

Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, Phục Hy cảm liền tiến nhập lồng ngực của mình, sau đó dung nhập không thấy đâu nữa.

- Nữ Oa thạch là bản thể của ta, sớm biết Nữ Oa thạch sớm hay muộn có ngày rời đi, ta cuối cùng cũng có thể thoát ly bản thể, người cầm đi.

Vu Tiểu Tuyết nói xong, quanh thân không gian sáng rực lấp lánh, pháp lực trào ra, sắc mặt thoáng tái nhợt, một cỗ hơi thở mãi mãi trường tồn khuếch tán ra, lập tức một đạo lưu quang nhiều màu từ thân hình Vu Tiểu Tuyết bắn nhanh tới trước người Nhạc Thành.

Sau khi thần quang nhiều màu thu liễm, xuất hiện một viên thần thạch nhiều màu, linh khí nhẹ nhàng dừng ở trong tay Nhạc Thành, hóa thành một đạo lưu quang sáp nhập vào trong lòng bàn tay Nhạc Thành.

- Cảm tạ tiên tử.

Nhạc Thành thi lễ, sau đó thu hồi Hồn Nguyên Chân Thân, lúc này nhìn Vu Tiểu Tuyết sắc mặt tái nhợt.

- Các người đi thôi, nhớ kỹ lời người đã đáp ứng ta, vô luận như thế nào cũng phải lưu Yêu tộc nhất mạch, ta cần bề quan, đừng nói cho ngoại nhân biết ta ở trong này, về sau, ta cũng không rời khỏi nơi này.

Vu Tiểu Tuyết nói xong, trong tay một đạo thần quang đánh ra, cuộn cuộn hư không, một đạo không gian sáng rực lấp lánh, lập tức bóng hình xinh đẹp tiến vào trong đó biến mất không thấy.

- Nhạc Thành, người không sao chứ?

Vân Tiêu tiên tử, Quỳnh Tiêu tiên tử, Bích Tiêu tiên tử, đám người Trần Nguyên Tử nhất thời nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Không có việc gì, chúng ta đi thôi.

Nhạc Thành nói, nhìn về phía Vu Tiểu Tuyết vừa biến mất, không nghĩ tới nơi bày ản dấu loại cường giả này, chỉ sợ vô tận thiên địa che dấu cường giả, cũng không ít.

- Chúng ta đi hư vô chi cảnh, tìm món thượng cổ thần khí cuối cùng, chúng ta nhất định phải được.

Trần Nguyên Tử nói.

- Sư sư...

Mọi người lập tức phá không lao đi, mục tiêu là hư vô chi cảnh, từ đây đến hư vô chi cảnh cũng phải mất ba tháng thời gian.

Hư vô chi cảnh, đó là ở ngoài Cửu Thiên, hồng hoang hư vô, mà đám người Trần Nguyên Tử tìm kiếm trong tam giới cuối cùng mới tìm được món thượng cổ thần khí cuối cùng.

Bên trong không gian, Nhạc Thành cùng Lang Lễ, Lục Lăng, Linh Viên, Thiên ưng, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Thanh Đồng đều tiến nhập bên trong Côn Lôn kính, ba tháng thời gian, trong Côn Lôn kính còn có chín mươi năm thời gian, một lát, Nhạc Thành tính toán luyện hóa Nữ Oa thạch cùng Phục Hy cầm luyện sử dụng. Lúc này, trên người hắn có chín kiện thượng cổ thần khí, còn một món thượng cổ thần khí cuối cùng là có thể hội tụ đủ Thập đại thượng cổ thần khí, đến lúc đó, dựa theo lời Đông hoàng Thái Nhất nói, có thể luyện chế thành Tiên thiên chí bảo.

Trong Không gian, Nhạc Thành tâm niệm vừa động, phía trên ngực hai đạo thần quang tràn ngập ra, lập tức Phục Hy cầm cùng Nữ Oa thạch xuất hiện ở trước người.

- Là hai kiện thượng cổ thần khí.

Nhạc Thành nhìn hai kiện thượng cổ thần khí, trong tay pháp quyết đánh ra, một cổ thanh mang nhất thời bao vây hai kiện thượng cổ thần khí, bắt đầu duỗi dần luyện hóa.

Phía tây Phật giới, bên trong một tòa Đại Hùng bảo điện, hàng vạn hàng nghìn Kim Cương, Bồ Tát, phật đà, ngồi ngay ngắn phía trên, phật âm thanh triệt, có một đạo phật ảnh khổng lồ đột nhiên suy tĩnh, một lát sau, thần sắc hơi trầm xuống.

Bên trong Côn Lôn kính, thời gian chậm rãi trôi qua, mấy tháng sau, hai đạo thần quang hóa thành hai cổ tin tức khổng lồ rót vào trong óc Nhạc Thành, đúng là tin tức từ nữ oa thạch cùng Phục Hy cầm.

Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, thân ảnh xuất hiện ở một chỗ xa lạ, trong vòng không gian vô cùng, màu trắng thần quang thản nhiên dịu dàng tràn ngập, thân ở trong đó, nhất thời cảm giác được tâm linh trầm tĩnh, như xuân phong quét vào mặt thoải mái, tâm linh lúc này được gột rửa.

- Trong không gian Phục Hy cầm thật đúng là thần dị.

Nhạc Thành thâm nghĩ trong lòng, nếu tại không gian Phục Hy cầm tu luyện, phương diện tâm cảnh, tuyệt đối có tác dụng cực lớn.

Tại không gian này đánh giá một chút, Nhạc Thành tâm niệm vừa động, nháy mắt tràn ngập năm màu thần quang dịu dàng, một cổ Hỗn Độn khí khuếch tán ra.

Trong không gian hoàn toàn là một mảnh hư không, Hỗn Độn căn nguyên khí nồng đậm, giống như là đến từ Hỗn Độn, ở trong này, làm cho người ta tiêu diệt triệt để nguy cơ, giống như mẫu thân ôm ấp vậy.

Nhạc Thành đánh giá không gian chung quanh, nghe nói Nữ Oa thạch có công hiệu khởi tử hồi sinh, Hỗn Độn căn nguyên có thể nhìn ra một ít.

Sau một lát, Nhạc Thành lại tới Côn Lôn kính, pháp quyết vừa thu lại, nữ oa thạch cùng Phục Hy cầm lại hóa thành thần quang dung nhập vào trong lòng bàn tay.

Mặc dù luyện hóa Nữ Oa thạch cùng Phục Hy cầm hai kiện thượng cổ thần khí, nhưng không có hoàn toàn dung hợp, không thể thúc dục uy lực lớn nhất của hai kiện thượng cổ thần khí này được.

Tâm thần vừa thu lại, Nhạc Thành bắt đầu khống chế nguyên thần dung hợp hai kiện thượng cổ thần khí, đồng thời pháp quyết đánh ra, trong óc Thần Nông đỉnh xuất hiện ở trước người, lập tức một đạo thần quang bắn nhanh ra, trong tay Nhạc Thành xuất hiện Hiên Viên kiếm.

- Vu Tiểu Tuyết nói, hắn là không có giả, Hiên Viên kiếm bị Hình Thiên ma khí xâm lấn, không thể phát huy ra uy lực cực mạnh.

Nhạc Thành nhìn chăm chú Hiên Viên kiếm trong tay mình thì thào nói.

Vu Tiểu Tuyết nói Hiên Viên kiếm muốn dùng tam vị chân hỏa, Nam Minh Ly hỏa, thiên địa cực hỏa luyện hóa ma khí mới có thể hoàn toàn thúc dục ra uy lực cực mạnh, vừa vặn trên người của mình còn có ba vị chân hỏa, Nhạc Thành lúc này cũng tính toán luyện hóa Hiên Viên kiếm, làm cho Hiên Viên kiếm uy lực tăng nhiều, thực lực của chính mình vô hình tăng cường.

Trong tay pháp quyết đánh ra, tam vị chân hỏa Thần Nông đỉnh bạo phun ra, ngọn lửa nóng cháy thiêu huỷ, cả không gian nóng cháy vô cùng.

- Luyện hóa.

Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, Hiên Viên kiếm cho vào Thần Nông đỉnh, pháp lực khuếch tán, khống chế tam vị chân hỏa bao vây trên thân Hiên Viên kiếm bắt đầu luyện hóa.

Hiên Viên kiếm, Nhạc Thành đã kiểm tra vài lần rồi, cũng không có phát hiện ma khí, lúc này tam vị chân hỏa bao vây, mười ngày sau Hiên Viên kiếm ở Thần Nông đỉnh bắt đầu không ngừng lắc lư, đồng thời, Nhạc Thành thần niệm vờ động, Hiên Viên kiếm xuất hiện một cổ bí văn khuếch tán ra, một cổ ma khí chậm rãi từ Hiên Viên tràn ra, bị tam vị chân hỏa bao vây nháy mắt thối lui đến thân Hiên Viên kiếm.

- Thật đúng là có khí mê muội xâm nhập.

Nhạc Thành trong lòng kinh ngạc, pháp quyết biến hóa, ba vị chân hỏa càng thêm nóng cháy vài phần, lập tức bao vây lấy Hiên Viên kiếm không ngừng thiêu cháy.

Thời gian như thế chậm rãi trôi qua, thời điểm Nhạc Thành luyện hóa Hiên Viên kiếm, cũng lĩnh ngộ Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, còn có các loại thần thông cùng Hỗn Nguyên Chân Thân.

Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, tại Vu Tiểu Tuyết động dưới tiếng đàn Phục Hy nửa mê nửa tỉnh, Nhạc Thành nhớ rõ một bóng dáng thi triển Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết cường hãn, cũng từ đó lĩnh ngộ không ít, chính là chiêu thứ sáu cũng không có nhìn thấy, nếu ngày đó thấy được chiêu thứ sáu, Nhạc Thành tự tin chính mình không cần thời gian quá dài cũng có thể lĩnh ngộ ra rồi.

Đắm chìm ở tại bên trong lĩnh ngộ, thời gian đối với Nhạc Thành mà nói không có ý nghĩa, mà lúc này, Lang Lễ, Linh Viên, đám người Thiên ưng cũng ở Côn Lôn kính bế quan tu luyện.

Bên trong Thần Nông đỉnh, trên thân Hiên Viên kiếm khí cũng rất lợi hại, tam vị chân hỏa cũng vô pháp thuận lợi đem thiêu huỷ sạch sẽ, Nhạc Thành thật ra cũng không sốt ruột, khống chế tam vị chân hỏa không ngừng luyện hóa.

Côn Lôn kính trong vòng chín chín tám mươi mốt năm sau, Thần Nông đỉnh là một mảnh màu vàng hào quang, tam vị chân hỏa hào quang làm chi kiếm ong ong tê mình chấn động.

Chỉ thấy kiếm này vàng óng, phía trên thân kiếm có vô số bí văn, nhìn kỹ, một mặt tựa hồ là xuyên hà hải, một mặt là nhật nguyệt tinh thần, bí văn tràn ngập như thế, làm cho người ta cảm thấy tim đập nhanh hơn.

Khoanh chân mà ngồi Nhạc Thành mở hai mắt, nhìn chăm chú vào Hiên Viên kiếm, lúc này đã vàng óng, một cổ hơi thở cường hãn gấp trăm lần.

- Thật khó luyện hóa.

Nhạc Thành tâm niệm vừa động, thân ảnh hóa thành thần quang nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, lập tức xuất hiện ở một chỗ không gian thật lớn, trong không gian tràn đầy lực lượng sóng gợn, không gian này, Nhạc Thành tựa hồ có thể cảm giác được một cổ hồng hoang khí ở trong đó.

Sau một lát, Nhạc Thành lại xuất hiện ngay tại chỗ, pháp quyết vừa thu lại, thu hồi Hiên Viên kiếm cùng Thần Nông đỉnh, tính toán thời gian, cách thời gian ra ngoài cũng không xa.

Lại bế quan mấy năm Nhạc Thành mở ra hai mắt, trong mắt ánh sao chợt lóe, chín mươi năm thời gian, tu vi cũng tiến bộ thông thả, lĩnh ngộ còn hơn trước kia cách biệt một trời.

Về phần chín mươi năm thời gian này, ở tu vi tiến bộ, cũng đủ để xem nhẹ, chín mươi năm thời gian, đối với Tiên tôn trung kỳ tu vi mà nói, gia tăng cũng là biến khơi một giọt nước mà thôi.

- Thời gian không sai biệt lắm, đều xuất hiện đi.

Nhạc Thành thanh âm vang lên, đang ở thế giới mệnh môn bế quan, mọi người mở ra hai mắt, sau đó xuất hiện ở một chỗ không gian loạn lưu.

- Chúng ta tới.

Trần Nguyên Tử nói, thần quang trong tay mọi người đánh ra, sau đó xé mở một mảnh không gian bước ra khỏi không gian loạn lưu.

Hư không, một mảnh hư vô, ở trên không trung, Nhạc Thành cũng đã nghe xong bọn người Trần Nguyên Tử nói qua, hư vô chi cảnh, chính là ở ngoài Cửu Thiên, hồng hoang hư vô không gian tồn tại, mà lý, chính là chỗ của Bàn Cổ phủ Thập đại thượng cổ thần khí cuối cùng.

- Nhạc Thành, phía trước chính là vĩnh hằng hư vô điện, Bàn Cổ phủ ở bên trong.

Dao Trì Kim Mẫu nhìn Nhạc Thành nói.

Nhạc Thành thuận thế nhìn lại, ở xa xa phía chân trời có thêm một tòa cung điện khổng lồ như ẩn như hiện, một cỗ hơi thở thần dị khuếch tán ở hư vô không gian.

- Bàn Cổ phủ ở trong đó, nhưng có Bàn Cổ phủ cũng không có dễ dàng như vậy.

Thanh Đế nói.

- Bàn Cổ phủ, là lúc trước trong tay Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa rồi?

Nhạc Thành hỏi.

- Không phải.

Vân Tiêu tiên tử tiếp lời nói:

- Người cũng đã được nghe nói, lúc trước Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa là lúc Bàn Cổ phủ không thể thừa nhận lực cản thật lớn kia, phân tách thành bốn kiện Tiên thiên chí bảo, phân biệt là Thái Cực đồ, Bàn Cổ phiên, Hỗn Độn chung và Tru Tiên tứ kiếm, trong đó cán búa biến thành Thái Cực đồ, phủ thể còn lại hóa thành Hỗn Độn chung cùng Tru Tiên tứ kiếm, phủ nhận hóa thành Bàn Cổ phiên.

Hiện tại Bàn Cổ phiên ở trong tay nhị sư bá Nguyên Thủy Thiên Tôn, Bàn Cổ phiên phá hết thủy Hỗn Độn, Thái Cực đồ đã rơi vào trong tay Đại sư bá đạo đức Thiên Tôn, Thái Cực đồ định địa thủy hỏa phong, về phần sư phụ Thông Thiên giáo chủ cầm trong tay Tru Tiên tứ kiếm, chủ giết chóc.

Hỗn Độn chung còn lại rơi vào Đông hoàng Thái Nhất, bằng vào Hỗn Độn chung, Đông hoàng Thái Nhất nắm giữ thiên địa Yêu tộc, cùng Nữ Oa thánh mẫu cùng nhau trấn áp số mệnh Yêu tộc, lúc trước Vu yêu một hồi đại chiến, Hỗn Độn chung thoát phá, hạ xuống biến thành mảnh nhỏ, phân biệt bị người cầm đi, trong đó một khối đã bị Côn Bằng cầm đi, luyện chế thành Yêu tộc Yêu hoàng kiếm, Phục Hy cũng chiếm được một khối luyện chế thành Phục Hy cầm, về phần Bàn Cổ phủ, chính là đạo tổ Hồng Quân cầm Hỗn Độn chung một khối, dựa theo Bàn Cổ đại thần Bàn Cổ phủ luyện chế mà thành thần phủ, bởi vì Hỗn Độn chung cũng đến từ Bàn Cổ phủ, thần phủ này cũng tên là Bàn Cổ phủ, sau này Bàn Cổ phủ bị đạo tổ Hồng Quân đặt ở vĩnh hằng hư vô điện.

- Nguyên lai là như vậy, Bàn Cổ phủ quả nhiên không phải là bàn cổ phủ mà Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa sử dụng.

Nhạc Thành trầm nghĩ, nhưng hiện tại Bàn Cổ phủ này uy lực, tự nhiên cũng không thể nghi ngờ, có thể một trong Thập đại thượng cổ thần khí, đã chứng minh uy lực rồi, huống chi do Hồng Quân lão tổ luyện chế.

- Ta làm như thế nào lấy được Bàn Cổ phủ.

Nhạc Thành hỏi, nhìn chăm chú về phía trước, lúc này nếu tùy tiện có thể lấy được Bàn Cổ phủ, phỏng chừng Bàn Cổ phủ cũng sớm không còn ở vĩnh hằng hư vô điện.

- Không biết, vĩnh hằng hư vô điện này từng có không ít cường giả đi vào, cũng có đi ra, có đi vào, cũng không thu hoạch được gì, bên trong trống không, không có cơ duyên cũng tuyệt đối không chiếm được Bàn Cổ phủ này, người hiện tại trên người đã chiếm được chín kiện thượng cổ thần khí, cơ duyên không thể nói là không lớn, cho nên phải nhờ vào chính người.

Trần Nguyên Tử nhìn Nhạc Thành nói.

- Vù vù...

Trần Nguyên Tử nói xong, ở trên không một mảnh không gian sóng gợn cấp tốc lắc lư, đồng thời hơn mười đạo thân ảnh ở trên không nhảy ra, một mảnh phật quang đại thịnh, đúng là người của Tây Phương Giáo.

- Tây Phương Giáo.

Nhạc Thành, Vân Tiêu, Trần Nguyên Tử, Hạo Thiên Đại Đế nhìn chăm chú vào hơn mười người Tây Phương Giáo, thần sắc trầm xuống, Tây Phương Giáo tới thật đúng lúc.

Nhạc Thành nhìn chúng Tây Phương Giáo, Văn Thù, Phổ Hiền, Địa Tạng, Từ Hàng Quan Âm đều ở trong đó, Thập đại thượng cổ ma thú Chiến ma, Thiên ma, cũng đều ở đó.

Mặt khác còn có tứ đại Kim Cương phật, năm phương phật, cũng đều ở trong đó, phía sau chín người này, còn có chúng tăng mặc áo cà sa, hình thái khác nhau, theo khí tức trên thân đều tới Phật tổ trung kỳ tu vi, còn hơn đám người Phổ Hiền, Văn Thù, cho dù là kém hơn một chút, cũng không kém hơn nhiều lắm.

Mà lần này người tới là Lão hòa thượng mặt mũi hiền lành, nếp nhăn đầy mặt, trong mắt mang hàm trách trời thương dân, trên người áo cà sa có phật quang quanh quẩn, một cỗ hơi thở cường hãn khuếch tán hư không.

- Người này thực lực thật mạnh.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, lão hòa thượng này hơi thở còn hơn đám người Văn Thù, Phổ Hiền, thực lực chỉ sợ là không dưới Vân Tiêu.

Nhạc Thành thi triển biến hóa thần thông suy tính, lúc này Tiên tôn, ma tôn, Phật tổ cường giả, Nhạc Thành đã có thể hoàn toàn suy tính, nhưng Vân Tiêu tiên tử không có thành thánh, thực lực cũng phía trên Tiên tôn, có đại thần thông trong người, mang theo cường giả, muốn tính liền khó khăn.

Nhạc Thành lúc này cũng suy tính, cũng không biết thân phận Lão hòa thượng, nhưng có tứ đại Kim Cương phật phía sau, cũng đã biết lai lịch, trong lòng cũng kinh ngạc không thôi, đây là mười đại đệ tử Như Lai, cũng có thần thông trong người.

- A di đà phật, hôm nay gặp được không ít đạo hữu.

Lão hòa thượng kia nhìn chăm chú vào Vân Tiêu tiên tử, Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, thần sắc hơi trầm xuống, lập tức khẩu tuyên một tiếng a-di-đà phật.

- Nhiên Đăng, không nghĩ tới người đến đây, hừ.

Vân Tiêu tiên tử thần sắc trầm xuống, hừ lạnh một tiếng nói.

- Nhiên Đăng cổ phật.

Nhạc Thành trong lòng cả kinh, không nghĩ tới người này chính là chúng phật đứng đầu Nhiên Đăng cổ phật, khó trách khí tức trên thân cường hãn như thế.

Đối với lai lịch Nhiên Đăng cổ phật, Nhạc Thành biết đến rành mạch, Nhiên Đăng cổ phật ở thời kỳ hồng hoang, đây chính là người có lai lịch, chính là Xiển giáo Phó giáo chủ Nhiên Đăng đạo nhân, Phong Thần Kiếp không biết có chuyện gì xảy ra, Nhiên Đăng đạo nhân mang theo Văn Thù, Phổ Hiền, Địa Tạng Vương Từ Hàng đạo nhân cùng nhau tới Tây Phương Giáo, lập tức được tôn là Nhiên Đăng cổ phật.

Nhạc Thành trong lòng hàn ý bắt đầu tràn ngập, Tây Phương Giáo xem ra hôm nay tới đây có mục đích, chính là muốn cản mình có được Bàn Cổ phủ, Nhiên Đăng cổ phật, Văn Thù, Phổ Hiền, Địa Tạng Vương, Từ Hàng Quan Âm, tứ đại Kim Cương phật, năm phương Bất Động phật, mười đại đệ tử, Thập đại thượng cổ ma thú, Tây Phương Giáo đội hình thật đúng là xa hoa.

Nhìn thấy Tây Phương Giáo thực lực, Nhạc Thành hàn ý tràn ngập, đồng thời cũng không khỏi cảm thán, khó trách Xiển giáo, Tiệt Giáo, đều bị Tây Phương Giáo áp chế, thực lực này không phải toàn bộ thực lực Tây Phương Giáo, hiện tại, trong tam giới, chỉ sợ không có thế lực nào có thể đối kháng Tây Phương Giáo.

- Vân Tiêu tiên tử, Bích Tiêu tiên tử, Quỳnh Tiêu tiên tử, ba vị đã lâu không gặp.

Nhiên Đăng cổ phật nói, ánh mắt nhìn chăm chú vào tam nữ, lại có chút lóe ra quang mang, không biết trong lòng suy nghĩ cái gì.

- Đã lâu không gặp, cảnh còn người mất, nhưng thật ra không nghĩ tới, người tới Tây Phương Giáo, Nhiên Đăng cổ phật, đúng là không nghĩ tới.

Vân Tiêu tiên tử khinh miệt nhìn Nhiên Đăng cổ phật nói, luận thực lực, Nhiên Đăng cổ phật lúc trước là Xiển giáo Phó giáo chủ, nhưng ở Cửu Khúc Hoàng Hà Trận bị Tam Tiêu bắt lấy.

- Chuyện cũ như ở trước mắt, chư vị đạo hữu hôm nay tìm đến Bàn Cổ phủ, loại bảo vật này sao tùy tiện rơi vào trong tay các vị, chư vị đi thôi.

Nhiên Đăng cổ phật nói.

- Nhiên Đăng, chúng ta tới lấy Bàn Cổ phủ, cùng Tây Phương Giáo người có quan hệ gì, tại sao các người đến ngăn cản, đừng quên, lúc trước Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, chúng ta tha người một mạng, hôm nay, nếu lại đến, chúng ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình.

Nhìn Nhiên Đăng đạo nhân, Quỳnh Tiêu tiên tử lạnh nhạt nói.

- Quỳnh Tiêu tiên tử tính tình vẫn nóng nảy như thế, là vì Bàn Cổ phủ cũng không thể xuất thế.

Nhiên Đăng đạo nhân nói.

- Bàn Cổ phủ không thể xuất thế, cùng Tây Phương Giáo người tuyệt đối không quan hệ, các người tốt nhất rút ngay, nếu không, ta không để ý Tây Phương Giáo, trước tiên tính toán một chút.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói, đối với thái độ làm người của Nhiên Đăng đạo nhân, Nhạc Thành cũng có hiểu biết, người này có phải chính nhân quân tử hay không, nghe nói ở Tiệt Giáo, Xiển giáo đại chiến Nhiên Đăng đạo nhân đúng là hoạt động đánh lén.

Nhiên Đăng cổ phật nghe tiếng, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong mắt thần sắc lóe ra, ánh mắt trách trời thương dân, Nhạc Thành cũng cảm giác được không có thiện ý bên trong, Nhiên Đăng đạo nhân quả nhiên không có cái gì trách trời thương dân, nhưng không ngờ cũng tu luyện tới loại tình trạng này.

Có thể tu luyện đến Tiên tôn, Minh Tôn, Phật tổ tu vi, không phải hạng người tâm ngoan thủ lạt, tâm địa thiện lương, ở Tiên Ma giới cũng chỉ có trở thành tảng đá vì người khác kê chân mà thôi.

- Người chính là Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, tuổi không lớn, khẩu khí thật không nhỏ.

Nhiên Đăng cổ phật nhìn Nhạc Thành nói.

- Thật không, cũng so ra kém người cây già lên mặt, vĩnh hằng hư vô điện ta định rồi, ta muốn nhìn Tây Phương Giáo có ai có thể ngăn được ta.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, thân hình trực tiếp hướng về phía tiền vĩnh hằng hư vô điện mà đi.

- Tiểu tử, lần trước Hỗn Độn tử vực cho người chiếm tiện nghi, hôm nay ta muốn nhìn một chút, người còn có bốn sự này hay không?

Thập đại thượng cổ ma thú, thân ảnh Chiến ma hóa thành một đoàn ma khí nồng đậm, nháy mắt lao thẳng tới Nhạc Thành, bên trong hồng hoang tử vực bị Nhạc Thành đánh trọng thương, Chiến ma vẫn nhớ ở trong lòng, lúc này tự nhiên không bỏ qua cơ hội này.

- Hừ, lấy người thử một chút.

Nhạc Thành thân ảnh hóa thành một chuỗi hư ảnh biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy Chiến ma ra tay, Trần Nguyên Tử, Vân Tiêu tiên tử, Quỳnh Tiêu tiên tử cũng không có động, Chiến ma thực lực mặc dù cường hãn, nhưng hiện tại không thể cùng Nhạc Thành đối kháng, Nhạc Thành cùng Vu Tiểu Tuyết trực tiếp đối kháng, hướng chỉ Chiến ma này.

Mà ở Tây Phương Giáo, có Chiến ma ra tay, đám người Nhiên Đăng cũng muốn biết thực lực Nhạc Thành chân chánh đến tốt cùng tới tình trạng gì, thân hình mọi người đều lui về phía sau.

- Tiểu tử, hôm nay không phải ở hồng hoang tử vực.

Trên không, Nhạc Thành vừa mới ổn định thân hình, Chiến ma cuồng bạo ma khí nháy mắt xuất hiện bản thể, trong tay pháp quyết oanh kích về phía Nhạc Thành.

Nháy mắt, ở không gian chung quanh Nhạc Thành hoàn toàn bị vận vẹo, lập tức dưới quyền ẩn, không gian âm âm nứt toác, thân hình Nhạc Thành hóa thành một số mảnh nhỏ tiêu tán.

- Tàn ảnh.

Chiến ma sắc mặt nhất thời trầm xuống, ánh mắt kinh ngạc, tựa hồ cảm giác được tám trăm năm không gặp, Nhạc Thành tốc độ nhanh hơn nhiều như vậy.

1323. Chương 1132: Đánh Chết Chiến Ma

Chương 1132: Đánh chết Chiến ma

- Chiến ma, hôm nay không phải như ở Hồng Hoang tử vực, hiện tại ngươi, ta không để ở trong mắt.

Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, nói xong, phía sau Chiến ma là một mảnh không gian sóng gợn đột nhiên khuếch tán ra, Hỗn Nguyên Chân Thân của Nhạc Thành khổng lồ hơn mười bảy vạn thước, có Kim Long thân thể cùng Long giáp.

Đồng thời, Nhạc Thành đang nói hạ xuống, một đạo chưởng ấn trực tiếp bao phủ sau lưng Chiến ma.

- Hừ.

Chiến ma hừ lạnh một tiếng, trong mắt cũng ngưng trọng, thân hình cấp tốc bạo lui, thân ảnh giống như quỷ mỵ xẹt qua không gian, trực tiếp ngưng tụ một đạo chưởng ấn cường hãn, pháp lực quanh thân bạo phun ra, đối với Nhạc Thành trực tiếp oanh kích đến.

Hai chưởng ấn vận vẹo tạo thành hai mảnh không gian, lập tức mang theo vô số mảnh nhỏ, âm âm va chạm cùng nhau.

- Thành thị oanh...

Không gian đột nhiên phá, cả bên trong không gian có hai đạo chưởng ấn va chạm vào nhau, ở trung tâm hóa thành một cái hắc động thật lớn, trong hắc động lực lượng hủy diệt kích tán ra, lập tức hơn phân nửa trút xuống ở tại chỗ Chiến ma.

- Xuy...

Chiến ma thân hình nháy mắt bị đánh bay mấy vạn thước, trong mắt kinh ngạc nhìn Nhạc Thành.

Nhạc Thành thân thể cao lớn hơi lay động, lập tức ngang trời lao lên, trong tay một cỗ hơi thở khuếch tán ra, Hiên Viên kiếm đã nắm ở trong tay, lúc này trên thân kiếm Hiên Viên, màu vàng thần quang bắn nhanh ra, Nhạc Thành thúc dục kiếm quyết, hàng vạn hàng nghìn màu kiếm quang vàng khuếch tán, bên trong Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, Diệt Ma kiếm chiêu thúc dục đánh ra.

Màu vàng kiếm quang Phô thiên cái địa cắt vỡ từng đạo không gian, cả không gian nhất thời cũng bị bao vây ở tại một mảnh phô thiên cái địa, cả hư vô không gian tràn ngập vô số cái khe không gian tối đen.

- Ngao...

Bên trong không gian, lúc này nhìn thấy Nhạc Thành phô thiên cái địa kiếm quang màu vàng, Chiến ma nháy mắt hóa thành bản thể, toàn thân che kín lân giáp thật dày, tràn ngập tim hàn quang, bộ dáng dữ tợn vô cùng, thân hình mười sáu vạn thước lúc này còn lớn hơn Hỗn Nguyên Chân Thân của Nhạc Thành.

Chiến ma bản thể rít gào lên, không gian ma khí tàn sát bừa bãi, lập tức thân thể khổng lồ hung hăng hướng về phía Nhạc Thành lao đi, toàn thân Thiên ma khí tỉ mỉ ma khí hóa thành hàng tỉ quang nhận nghênh hướng về phía kiếm quang.

Lực công kích của hai người phá hủy vô tận không gian, lực phá cuồng bạo cát toái vô tận hư vô, từng đạo lưu quang tiết ra ngoài, tạo thành vô số cái khe không gian, cả không gian đột nhiên phá, không gian run rẩy, liên miên nổ mạnh ra.

- Thành thịnh oành...

Vang vọng tiếng bạo liệt hình thành âm ba, làm cho cả hư vô không gian cũng trực tiếp run rẩy không ngớt, lực lượng thật lớn làm cho phiến không gian này cũng tạo thành phong vân biến sắc, không gian thoát phá, kích tán lực lượng ở trên hư không đều điên cuồng rút gào lên, vô số không gian mảnh nhỏ đánh tan, xé mở vô số cái khe không gian, lọt vào trong tầm mắt lan tràn tới phía cuối chân trời.

Mọi người nhìn thấy một màn này, đều cứng lưỡi, Vân Tiêu tiên tử, đám người Trần Nguyên Tử cũng không ngoại lệ, lúc này bọn hắn mới biết được, cùng Vu Tiểu Tuyết chiến đấu kịch liệt, Nhạc Thành còn lưu thủ.

Kỳ thật Nhạc Thành cũng không phải lưu thủ, mà là cùng Vu Tiểu Tuyết giao thủ, căn bản không có sát ý, đồng dạng thực lực thi triển uy lực ít hơn nhiều, mà hiện tại đối phó Chiến ma, Nhạc Thành vốn có vô tận sát ý, sát khí sắc bén cũng có lực lượng thật lớn, cho nên uy lực rõ ràng mạnh hơn nhiều.

Ngoài ra thời điểm cùng Vu Tiểu Tuyết giao thủ, Hiên Viên kiếm cũng không có hoàn toàn luyện hóa, mà hiện tại, Nhạc Thành đã hoàn toàn luyện hóa Hiên Viên kiếm, uy lực Hiên Viên kiếm ít nhất mạnh hơn nhiều, phối hợp Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, uy lực tự nhiên khủng bố.

Tây Phương Giáo, trong mắt mọi người bao gồm Nhiên Đăng, lúc này đều thần sắc kinh ngạc vô cùng, thực lực này tuyệt đối khủng bố.

Thoát phá không gian, rồi đột nhiên hai đạo thân thể cao lớn đánh bay ra, Nhạc Thành thân thể cao lớn đẩy lui hơn mười bước, lúc này thân hình Nhạc Thành khổng lồ lui hơn mười bước, tạo thành tám chín vạn thước khoảng cách.

- Phụt...

Mà Chiến ma bản thể khổng lồ, lúc này cũng mang theo một miệng khổng lồ huyết vụ phun ra, thân hình đẩy lui, toàn thân thể cao lớn Long giáp thật dày xuất vô số hiệncái khe, ma huyết màu đen chảy ra.

- Ta nói rồi, đây không phải Hồng Hoang tử vực.

Nhạc Thành đang nói hạ xuống, sau đó thúc dục không gian thần thông cùng tốc độ thần thông đánh tới trước người Chiến ma.

- Hừ.

Chiến ma hung hăng trừng mắt nhìn Nhạc Thành, sau đó hừ lạnh một tiếng, không thể chú ý thương thế chính mình, bản thể khổng lồ đột nhiên nhảy ra, chỉ trước theo trên không bạo lực xuống, cuối cùng nhanh như như tia chớp bạo phun về phía Nhạc Thành.

- Hừ, tới hảo.

Nhạc Thành trong mắt mịt mịt qua một tia hàn ý quỷ dị, thân thể cao lớn hoàn toàn không để ý tới công kích của Chiến ma, không lùi, đồng thời pháp quyết đánh ra, Hiên Viên kiếm trong tay rời khỏi tay, trên thân Hiên Viên kiếm kim quang khuếch tán cả không gian, hóa thành một đạo kim sắc cực quang bạo bắn về phía Chiến ma.

Một kiếm này chém ra, cực quang phá hủy khắp không gian, lực cường hãn trực tiếp cắt qua không gian.

- Oành.

Chính là trong nháy mắt, bản thể khổng lồ Chiến ma hung hăng rơi vào trong ngực Nhạc Thành, lực lượng trực tiếp áp xuống, Hồn Nguyên Chân Thân Nhạc Thành lúc này hơi đẩy lui từng bước mà thôi, quanh thân Long giáp hào quang nháy mắt ảm đạm, mặt ngoài Kim Long thân thể long lân áo giáp xuất hiện vết sâu, trong cơ thể một cỗ lực cường hãn trút xuống.

Lực lượng cường hãn c trút xuống, cũng ở Long giáp cùng Kim Long thân thể và Hồn Nguyên Chân Thân ba lớp phòng ngự, tác dụng đánh vào trên người Nhạc Thành cũng không có nhiều, hiện tại Hồn Nguyên Chân Thân Nhạc Thành đã tu luyện tới tầng thứ tám đỉnh phong, lực phòng ngự cũng tuyệt đối cường hãn, bằng vào một mình Hồn Nguyên Chân Thân, một kích Chiến ma chỉ sợ cũng khó làm cho Nhạc Thành bị thương được.

Trong cơ thể Nhạc Thành huyết khí cuộn cuộn, một kích của Chiến ma, uy lực cũng khủng bố, ở bên trong Hồng Hoang tử vực, Chiến ma có thể đem chính mình đánh chết một lần, uy lực của nó có thể nghĩ.

Mà lúc này ở thân hình khổng lồ Nhạc Thành một kích của Chiến ma đánh ra làm cho mọi người sắc mặt đại biến, Bằng ma, đám người Viêm ma thần sắc kinh hãi, quát lớn:

- Dừng tay, không cần...

Nhưng hết thấy cơ hồ phát sinh ở tại điện quang hỏa thạch, căn bản không kịp ngăn cản, thời điểm một kích Chiến ma dừng ở trên người Nhạc Thành, Hiên Viên kiếm Nhạc Thành rời khỏi tay hóa thành cực quang giống như sao chổi, cấp tốc bạo lực ở tại đầu Chiến ma, Chiến ma thân là thượng cổ ma thú, bản thể cũng tuyệt đối cường hãn, nhưng vào lúc này, cũng không thể ngăn cản Hiên Viên kiếm nhập vào cơ thể, quanh thân ma khí nháy mắt xé mở.

Trong phút chốc, một đạo kim sắc lưu quang từ trong cơ thể phá ra, kim mang chói mắt giống như thái dương bao phủ hư vô không gian, thân hình Chiến ma nứt toác, trong mắt tuyệt vọng mang theo kinh hãi, một đạo nguyên thần bị Thiên ma khí bao vây, nháy mắt bỏ chạy.

- Chết đi.

Thân thể cao lớn Nhạc Thành lao đến, Thần Nông đỉnh mang theo tam vị chân hỏa gào thét ra, một đạo nguyên thần Chiến ma nháy mắt bị bao vây trong đó, tam vị chân hỏa thiêu huỷ khắp hư không, ngọn lửa cuồng bạo không ngừng oanh kích ở tại trên người Chiến ma.

- A...

Mặc cho Chiến ma pháp lực ngập trời, lúc này trọng thương, nguyên thần cũng suy yếu vô cùng, làm sao có thể đối kháng tam vị chân hỏa thiêu huỷ, nháy mắt phát ra một tiếng kêu rên thê thảm.

- Chết tiệt, mau thả người.

Đồng thời, cổ ma thú như tia chớp dựng lên, lao thẳng về phía Nhạc Thành.

- Bày trận, Thiên ma, các người lưu lại cho ta đi.

Vân Tiêu tiên tử hét lớn.

Tam Tiêu tiên tử tựa hồ đã sớm dự phòng đến bước này, ngay tại đám người Thiên ma lao ra, Tam Tiêu tiên tử cũng đồng thời lao tới.

Ba bóng hình xinh đẹp uyển chuyển lẳng không, lập tức từng đạo pháp quyết từ ngọc thủ đánh ra, ngọc thủ tung bay, chung quanh hư vô không gian đột nhiên xuất hiện một mảnh sương mù, bên trong sương mù, càng mang theo từng đợt trận gió kỳ dị, gào thét truyền ra.

Thiên ma có chín người nháy mắt đã bị bao vây ở tại Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, từng đạo thần hồng lờ lờ nhấp nháy, ở không trung tạo thành một cái lưới lớn, quang võng phô thiên cái địa đầy trời.

- Gào khóc ngao...

Lập tức sương mù thét dài ra tiếng, thanh âm thấu mặc Cửu U, hơi thở cường hãn nhất thời khuếch tán ra, tựa hồ chín người đã bắt đầu điên cuồng phá trận.

- Chết tiệt, Tam Tiêu, ta sẽ không bỏ qua cho người.

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, thanh âm Thiên ma thú rít gào ra.

Trong phút chốc cả Cửu Khúc Hoàng Hà Trận bao phủ không gian bắt đầu chấn động, không gian chấn động không ngừng, hơi thở xé rách không gian, vang âm ầm ầm nứt toác không ngừng.

Trong trận tựa hồ giao thủ cùng nhau, trong vòng đại trận, trận gió loạn lưu, giận hải bốc lên, trời sụp đất nứt, trong vòng không gian tràn ngập một mảnh quỷ khóc thần gào.

Phía trên, tam vị chân hỏa lúc này tiếng kêu thảm thiết đình chỉ, một đạo nguyên thần Chiến ma ở tam vị chân hỏa đã hồi phi yên diệt, đường đường thượng cổ ma thú, cũng bị kết cục hồi phi yên diệt.

Tây Phương Giáo, lúc này nhìn hết thấy, tựa hồ bọn hắn hồ nghi, rõ ràng Nhạc Thành là Tiên tôn trung kỳ, cũng ở mấy hiệp liền đánh chết Chiến ma, nguyên thần Chiến ma đều không thể chạy ra, điều này cũng làm cho người ta rung động đi, người này thực lực đã là cường giả đứng đầu rồi.

Lúc này mọi người Tây Phương Giáo nhìn chăm chú Nhạc Thành trên không trung, cho tới nay, bọn họ đều không có chân chính coi trọng Nhạc Thành, vẫn mặc kệ Nhạc Thành lớn dần, thẳng đến thời điểm Minh giới, Nhạc Thành đánh chết Địa Tạng Vương phân thân, mọi người Tây Phương Giáo mới chân chính coi trọng Nhạc Thành, chính là Nhạc Thành đột phá tốc độ, đã muốn vượt qua Tây Phương Giáo rồi.

Cho tới hiện tại, Nhiên Đăng cổ phật, bọn người Văn Thù bắt đầu hối hận, lúc này Nhạc Thành thực lực muốn ngăn cản thật là rất khó.

- Điều động thủ cho ta, đối phó Nhạc Thành.

Nhiên Đăng cổ phật quát một tiếng, đồng thời thả người lao thẳng tới Nhạc Thành, tới hiện tại, hắn không thể mặc kệ cho Nhạc Thành lớn dần, kẻ mà hiện tại nắm giữ Định Thần bảng, đã nghiêm trọng uy hiếp tới Tây Phương Giáo.

- Đến đây đi, ta muốn nhìn, Nhiên Đăng cổ phật thực lực tới tình trạng gì.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, thân thể cao lớn pháp quyết không ngừng đánh ra, hơi thở quanh thân cũng khôi phục trạng thái toàn thịnh.

- A di đà phật.

Theo Nhiên Đăng cổ phật thả người ra, Văn Thù, Phổ Hiền, Từ Hàng Quan Âm, Địa Tạng Vương, Tây Phương Giáo mười đại Phật tổ đệ tử, tứ đại Kim Cương phật, năm phương Bất Động phật toàn bộ lao lên, bên trong một mảnh phật quang đại thịnh, phật quang đầy trời tràn ngập.

- Tây Phương Giáo, cắt ngay đi.

Thương Long Lão Tổ hét lớn một tiếng, nháy mắt hóa thành cửu trảo khổng lồ, cửu trảo thần long chỉ khu khổng lồ phá hủy một mảnh không gian, nháy mắt lao thẳng tới Văn Thù.

Tây Vương Mẫu Thiên Dao trong tay Bạch Hổ nhận chém ra, cắt vỡ không gian, lập tức nhằm Phổ Hiền chém thẳng xuống.

Dao Trì Kim Mẫu trong tay phân cảnh linh kiếm, linh phi thụ hai kiện thần khí cũng đồng thời thúc dục, bên trong một mảnh hư không chấn động, cuồng bạo pháp lực bạo phun đánh về phía Địa Tạng Vương, kiếm quang phô thiên cái địa, bạo lực ra, phá hủy không gian khôn cùng thành từng mảnh nhỏ.

Trần Nguyên Tử trực tiếp đánh về phía Từ Hàng Quan Âm, Tụ lý càn khôn phá hủy không gian, cuồng bạo khí hoàn toàn bao phủ hư vô không gian, nháy mắt gió giục mây vần, không gian nứt toác không ngừng.

Từ Hàng Quan Âm, Địa Tạng Vương, Văn Thù, Phổ Hiền, bốn người quay mắt về phía Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, mấy người không dám khinh thường, trong tay pháp khí Thanh Tịnh ngọc lưu ly bình, Như Ý Châu, Độn Long Trụ, Thái Cực phù ẩn ẩn thúc dục, Thiên thần quang kết giao, phía trên hư vô không gian, vô số bảo bối cuồng bạo chấn khai.

Mà còn lại Thiên ứng, Thanh Đồng, Lang Lễ bốn người rút gào lên, đều khôi phục bản thể khổng lồ.

Lang Lễ, Thiên ứng, bị tứ phương Kim Cương phật bày ra một cái trận pháp vây ở bên trong, tứ phương Kim Cương phật thủ bảo phiến, kinh văn pháp khí đầy trời phật quang, uy lực tựa hồ bất phàm, vây khốn Lang Lễ, Thiên ứng, làm cho hai người nhất thời cũng vô pháp thoát thân.

Thanh Đồng bản thể khổng lồ, cùng Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân bị năm phương Bất Động phật hóa thành Phật tổ bản thể, thúc dục phật khí trong tay, một mảnh ánh sáng chói mắt tạm thời vây ở trong đó.

Về phần Phật tổ mười đại đệ tử, lúc này cũng đem Hạo Thiên Đại Đế, Thanh Đế, Linh Viên vây ở trong đó, chỉ có Lục Lăng một người nhận được thần niệm truyền âm của Nhạc Thành, đứng ở hư vô không gian xa xa, thực lực của nàng, tạm thời không thể tham gia trận đại chiến, nếu vạn nhất xảy ra cái gì ngoài ý muốn, Nhạc Thành không thể cùng công đạo với Ngạo Không, Huyền Quý.

- Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành.

Trong nháy mắt, Nhiên Đăng cổ phật cũng hóa thành mười bảy vạn thước Phật tổ chân thân, trong tay một đạo phật ấn hung hăng áp xuống, ném đi một phương không gian.

- Hừ.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, thân thể cao lớn hung hăng ngang trời lao lên, căn bản không có tính né tránh, Nhiên Đăng cổ phật thực lực rất mạnh, nhưng cũng không có khả năng mạnh hơn Vân Tiêu tiên tử cùng Vu Tiểu Tuyết.

- Sinh mệnh giam cầm.

Nhạc Thành quát một tiếng, thúc dục sinh mệnh thần thông, quanh thân một mảnh lục quang quỷ dị bao phủ không gian, phật ấn Nhiên Đăng cổ phật nháy mắt liền yếu năm sáu thành.

- Phách Thiên Ấn.

Ở cùng thời điểm, Phách Thiên Ấn trong tay Nhạc Thành lập tức thúc dục ra, chuông ấn ngập trời áp chế xuống, hung hăng cùng Nhiên Đăng cổ phật va chạm tại cùng nhau.

- Vang âm âm...

Cùng với hai đạo lực cường hãn va chạm cùng nhau, một đạo kinh thiên động địa ở phía hư vô không gian vang lên, năng lượng khủng bố thổi ra, không gian nháy mắt sụp đổ thành từng mảnh nhỏ.

- Có điểm bốn sự.

Nhiên Đăng cổ phật Phật tổ chân thân khổng lồ bị đẩy lui về phía sau, lúc này càng thêm cuồng bạo lao thẳng tới, mang theo lực lượng ngập trời hung hăng va chạm.

Một chuông này của Nhạc Thành vừa mới đánh ra, ngay lập tức chiếm cứ thượng phong, ở sinh mệnh giam cầm, lực công kích Nhiên Đăng cổ phật đã giảm đi, tái đối kháng Phách Thiên Ấn Nhạc Thành, có thể nghĩ.

- Nhiên Đăng cổ phật thực lực còn hơn Chiến ma nhiều, so với Vu Tiểu Tuyết cũng kém không lớn.

Một chiêu sau, Nhạc Thành trong lòng đã hiểu biết được thực lực của Nhiên Đăng cổ phật, người này thực lực cũng không hổ là Xiển giáo Phó giáo chủ, một thân tu vi thần thông đã đứng đầu.

- Thời gian chân không.

Lúc này Nhạc Thành nhìn thấy Nhiên Đăng cổ phật công kích đến, cũng không dám khinh thường, pháp quyết thúc dục, trong tay một đạo chuông ấn vãn vẹo áp xuống.

- Bang bang...

Không gian thoát phá, tầm mắt ngăn ngửi lâm vào một mảnh hư không, hư vô không gian hoàn toàn thoát phá.

Lực lượng bàng bạc khủng bố trực tiếp áp xuống, Nhạc Thành thân thể cao lớn lao lui hơn mười bước, nhìn chăm chú vào Nhiên Đăng cổ phật Phật tổ chân thân khổng lồ, cũng lao lui ra phía sau, trong mắt một tia lãnh ý.

- Càn Khôn xích.

Một thước pháp bảo xuất hiện ở trong tay Nhiên Đăng cổ phật, thước mũi nhọn đầy trời phá hủy vô số không gian mảnh nhỏ hướng Nhạc Thành lao đến, Càn Khôn xích này là một món thần khí đỉnh phong pháp bảo, so với thượng cổ thần khí cũng không kém nhiều.

- Diệt Ma.

Cũng vào lúc này, Hiên Viên kiếm trong tay Nhạc Thành không biết lúc nào nắm lên, kiếm quang đầy trời giống như sóng thần phá hủy không gian, vô số không gian cái khe tối đen giắt ở tại phía chân trời.

Kiểm quang, thước mũi nhọn chạm vào nhau, cả hư không một mảnh không khí vùn phùn, kiếm khí màu vàng đầy trời bá đạo sắc bén, hóa thành kiếm mũi nhọn tung hoành thổi quét, kiếm khí cường hãn dao động nhọn nhọn, cuộn cuộn như sấm, kiếm khí ngấn đón, đã rơi vào Càn Khôn xích Nhiên Đăng cổ phật.

Nháy mắt thân hình Nhiên Đăng cổ phật lâm vào chấn động, lập tức Phật tổ chân thân khổng lồ liên tiếp bạo lui, quanh thân phật quang đều đột nhiên bị kiềm hãm, quang hoa âm đạm, kiếm quang quét ngang qua, phật quang quanh thân hóa thành tro tàn.

Hỗn Nguyên Chân Thân khổng lồ Nhạc Thành lúc này cũng hơi hơi lui ra phía sau, Nhiên Đăng cổ phật thực lực cũng cường hãn, lúc này Hỗn Nguyên Chân Thân đã tới tầng thứ tám đỉnh phong, hơn nữa Long giáp cùng Kim Long thân thể, thực lực cường hãn đó đối với Nhạc Thành cũng không tạo được ảnh hưởng quá lớn.

- Rống rống...

Xa xa, Hỗn Độn dị thú bản thể Linh Viên khổng lồ hào quang bắn nhanh, cuồng bạo lực phun ra, quyền ảnh đầy trời phá vỡ từng đạo không gian cái khe, lực công kích như vậy làm cho mười đại đệ tử Phật tổ bố trí một cái đại trận nhất thời bị phá một lỗ hổng, một người trực tiếp bị một quyền Linh Viên hung hăng đánh ở trên người, nhất thời miệng máu tươi phun ra, trên người phật quang âm đạm.

Một kích toàn lực Linh Viên, hơn nữa lực lượng thần thông còn hơn Tiên tôn hậu kỳ bình thường, mười đại Phật tổ đệ tử thực lực cũng cường hãn, nhưng cũng chỉ là Phật tổ trung kỳ mà thôi.

- Hỗn Nguyên vô cực.

Hạo Thiên Đại Đế pháp quyết thúc dục, Hỗn Nguyên Chân Thân cuồng bạo phun ra, cả đại trận nháy mắt hoàn toàn phá, từng đạo không gian cái khe lan tràn mở ra.

Thanh Đế lúc này thừa cơ dựng lên, mái tóc màu đen bay múa, trong mắt sát khí bắn ra, bóng kiếm xẹt qua không gian, bóng kiếm đầy trời phá không mà lên, nhất thời đem cánh tay một Phật tổ đệ tử chém đứt, huyết vụ phun ở giữa không trung.

Thanh Đồng cùng Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân bị năm phương phật vây ở trong trận, Thanh Đồng thúc dục bản thể khổng lồ, quét ngang không gian, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân thúc dục, bát trảo Thanh Long, nháy mắt phá hủy đại trận, lập tức chống lại năm phương phật.

Lang Lễ cùng Thiên ưng cũng liền phá hủy tứ đại Kim Cương phật đại trận, bản thể khổng lồ mang theo lực lượng cường hãn hoàn toàn đem tứ đại Kim Cương phật áp chế hạ phong, từng đạo công kích hung hăng áp xuống, lợi trảo Lang Lễ như thần khí, hơn nữa Thiên ưng tốc độ cùng Hỗn Độn dị thú bản thể, tứ đại Kim Cương phật tràn đầy nguy cơ.

- Nhiên Đăng cổ phật, hôm nay các ngươi chính mình tìm tới cửa, cùng Tây Phương Giáo các ngươi, trước hết tính toán đi.

Nhạc Thành nhìn cả không gian, Tây Phương Giáo đã hoàn toàn bị áp chế hạ phong, Hỗn Nguyên Chân Thân khổng lồ, sinh mệnh thần thông, bất tử sinh mệnh, vừa mới tiêu hao pháp lực nháy mắt khôi phục.

Trường kiếm Nhạc Thành lẳng không mà đứng, trên người Long giáp Kim Long hư thật có thể thấy được, Hiên Viên kiếm hư không, một cổ pháp lực khuấy động cuộn cuộn, lập tức xông lên trời cao, bên trong hai tròng mắt ngưng tụ sát khí dày đặc, trong miệng rống to, nói :

- Tây Phương Giáo, cứ giờ trở đi, bắt đầu từ ngươi.

Tiếng nói vừa dứt, thân hình Nhạc Thành khổng lồ phút chốc lóe ra biến ảo, quỷ quái mang ra một chuỗi tàn ảnh, Hiên Viên kiếm bốc từng đạo sắc bén vô cùng, phá hủy một phương không gian, nháy mắt đem Nhiên Đăng cổ phật bao phủ ở trong đó.

- A di đà phật.

Nhiên Đăng cổ phật tuyên ra một tiếng a-di-đà phật, đồng thời thân hình bạo lui, quanh thân phật quang đại thịnh, lập tức bao trùm một phương không gian, Càn Khôn xích lại tung ra, trong nháy mắt thước mũi nhọn liền tràn ngập trời cao.

- Thở phì phò...

Bóng kiếm thước mũi nhọn tàn sát bờ bãi, không gian hoàn toàn sụp đổ, từng đạo khủng bố tạo ra không gian cái khe, không gian rớt cục không thể thừa nhận lực khổng lồ như thế, âm âm sụp đổ hóa thành tro tàn.

- Lưu Ly đăng.

Không gian sụp đổ, đồng thời, trong tay Nhiên Đăng cổ phạt nhất trần ngọc lưu ly đèn sáng trưng, nhất thời thần quang phô thiên cái địa, ngọc lưu ly đèn bắn nhanh ra từng đạo lực lượng quang mang hủy thiên diệt địa, tất cả đều hướng Nhạc Thành bạo lực đến.

Lúc này quanh thân Nhiên Đăng cổ phạt phạt quang đại thịnh, phía trên Lưu Ly đăng thần quang tầng tầng lớp lớp đan vào nhau, chấn đắc hư không ông ông tác hưởng, run rẩy không ngớt, hơi thở cường hãn đủ để hủy thiên diệt địa.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, lúc này Nhiên Đăng cổ phạt Lưu Ly đăng Nhạc Thành tự nhiên là biết, Nhiên Đăng cổ phạt dựa vào chính là uy lực Lưu Ly đăng, tựa hồ không dưới thượng cổ thần khí.

- Đến đây đi.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, trong lúc đó, từng đạo pháp quyết đánh ra, pháp lực cuồng bạo bạo bám không gian sóng gợn không ngớt, rít gào.

- Ha ha, hôm nay bắt ngươi tới thử uy lực chín kiện thượng cổ thần khí.

Nhạc Thành quát.

Lời còn chưa dứt, quanh thân Nhạc Thành chín đạo thần quang bắn nhanh ra, phía trên chín đạo thần quang, hơi thở mang theo Hỗn Độn khí bạo phun, đúng là chín kiện thượng cổ thần khí.

Lúc này, Hạo Thiên Tháp không gian bao phủ, xa xa phía chân trời, vô số tinh thần âm âm rơi xuống.

Thần Nông đỉnh, tam vị chân hỏa nóng cháy bạo phun ra, cả không gian đều tràn ngập một mảnh nóng cháy, Luyện Yêu hồ mở rộng ra, một cái hắc động khổng lồ khủng bố tựa như thôn thiên mãnh thú cắn nuốt thiên địa vậy.

Không Động ẩn gào khóc năm đạo thần long, ngũ điều cửu trảo thần long rít gào phá hủy khắp không gian, phía trên Phục Hy cầm, mười ngón Nhạc Thành xẹt qua, từng đạo âm thanh của tự nhiên hóa thành âm ba bao phủ không gian.

Côn Lôn kính, bí văn khuếch tán, quang hoa quỷ dị lóe ra không ngớt, một đạo quang mang sắc bén bá đạo hoành như thất luyện, Nữ Oa thạch thần quang đại phóng, hóa làm to lớn bao phủ không gian.

Hiên Viên kiếm, một mảnh kiếm quang hoành như thất luyện, âm âm phách không xuống, cả không gian lúc này hỗn loạn một mảnh, hư vô không gian sụp đổ hóa thành Hỗn Độn, cả không gian bạo vang không ngừng.

Nhiên Đăng cổ phạt Lưu Ly đăng, hào quang xé nát không gian, vạn trượng phạt quang âm âm cùng kiếm cổ thần khí va chạm, lập tức vạn trượng phạt quang cùng vô số màu vàng thần văn nhô lên cao loạn vũ, cuối cùng dần dần hóa ra một đám phạt đà Kim Cương, Kim Cương phạt đà đầy trời, đều trì pháp bảo, cuốn khôn cùng thần quang, tất cả đều hướng bát kiện thượng cổ thần khí Nhạc Thành thổi quét mà đi.

Hư vô không gian quay cuồng bắt đầu khởi động, không gian hỗn độn dòng khí sóng gợn tầng tầng lớp lớp, che không gian, cuồng bạo lực như thế, tựa hồ tất cả không gian xé rách.

Mà không gian rớt cục cũng không thể thừa nhận này lực lượng cuồng bạo, âm âm thoát mở ra, không gian hư vô tầng tầng lớp lớp, liên tiếp không ngừng, không gian kịch liệt run rẩy, lại bị một tầng không gian hỗn độn bao vây.

Hai cổ lực lượng chạm vào nhau, đều bắt đầu ảm đạm, Nhạc Thành mặc dù thúc dục bát kiện thượng cổ thần khí, nhưng ở tu vi so với Nhiên Đăng cổ phạt còn kém một ít, nhưng dù sao cũng là bát kiện thượng cổ thần khí, Nhạc Thành lúc này hoàn toàn chiếm cứ thượng phong.

- Tám kiện thượng cổ thần khí.

Thoát phá mấy lần không gian, Nhiên Đăng cổ phật trong mắt hiện lên thần sắc kinh ngạc, trong miệng đã có thêm một vết máu chảy ra, Lưu Ly đăng, vạn trượng thần quang bắt đầu nứt nẻ mở ra, dưới bát kiện thượng cổ thần khí, uy lực tuyệt đối khủng bố.

- Không phải tám kiện, mà là chín kiện, Đông hoàng chung, trấn cho ta.

Nhạc Thành hét lớn, lúc này thừa cơ thúc dục Đông hoàng chung, chỉ thấy trên không trung, Đông hoàng chung không ngừng xoay tròn, áp bách bốn phía hư không không ngớt chấn động, Nhạc Thành trong tay pháp quyết không ngừng đánh ra, quanh thân pháp lực bàng bạc không ngừng hướng về phía Đông hoàng chung áp vào.

- Ong ong.

Nhất thời phía trên Đông hoàng chung quang mang lại tăng vọt không dứt, sau đó hóa thành thượng mấy trăm vạn thước khổng lồ, xoay tròn ở không gian, phát ra ong ong tiếng vang thật lớn, mỗi một đạo ong ong tiếng động đều có thể phá hủy một mảnh hư không, nháy mắt Đông hoàng chung hướng tới Nhiên Đăng cổ phật bao phủ.

- Là Đông hoàng chung, đáng chết.

Nhiên Đăng cổ phật sắc mặt đại biến, vội vàng pháp quyết đánh ra, máu huyết phun ra, sắc mặt nhất thời trắng bệch, quanh thân phật quang lại phóng lên cao, phật quang ngập trời đè ép hư không đã trở thành tro tàn, hư vô không gian xa xa đầy sao cũng bị chấn động trực tiếp dập nát.

Lưu Ly đăng, phật quang lại tăng vọt, hư không tất cả đều chấn động, cả không gian một mảnh phật quang bao phủ, đều tựa như bị cấm chế, chỉ lúc này Nhiên Đăng cổ phật thúc dục Lưu Ly đăng, đã không có uy lực.

Đông hoàng chung lúc này xoay tròn, phá hủy không gian cùng Lưu Ly đăng va chạm, lực va chạm cùng một chỗ, trực tiếp cắn nát hư không, từng khối từng khối hư không tựa như bọt biển tiêu thất, đều hóa thành một mảnh Hỗn Độn mơ hồ, lập tức kích tán giảo toái, Hỗn Độn thoát phá, thiên địa đều nứt nẻ ra vô số không gian cái khe khổng lồ kéo dài đi ra ngoài.

Khắp không gian không ngừng run rẩy, đồng thời phía trên Đông hoàng chung, vô số hơi thở Hỗn Độn bạo bắn ra thần quang hướng bốn phía lan tràn.

- Ca ca...

Lưu Ly đăng vạn trượng phật quang rút cục chống đỡ hết nổi, Nhiên Đăng cổ phật sắc mặt tái nhợt, quanh thân phật quang đều ảm đạm, Lưu Ly đăng khổng lồ lúc này hóa thành bàn tay mất đi hào quang trôi nổi ở tại trên không trung.

- Ong ong...

Nhạc Thành hàn quang tái khởi, pháp lực thúc dục Đông hoàng chung, Đông hoàng chung phát ra một tiếng lôi đình chấn vang thật lớn, một mảnh khổng lồ hóa âm ba trực tiếp va chạm ở tại Phật tổ bản thể Nhiên Đăng cổ phật.

- Oành.

Thoát phá không gian dường như là một tiếng sấm trống rỗng vang vọng, xa xa phía chân trời đầy sao dập nát, hư không sụp xuống, chứng kiến không gian một mảnh hỗn độn, một cỗ cự lực kích tán, liên biến mất lâm vào tối đen.

- Ca ca...

Thời điểm hào quang tái hiện, cùng với Nhiên Đăng cổ phật Phật tổ chân thân ở Đông hoàng chung va chạm, hoàn toàn thoát phá, huyết vụ hư không, cũng vào lúc này, một đạo nguyên thần Nhiên Đăng cổ phật kinh hải theo huyết vụ thoát ra.

- Định Thần bằng.

Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, trong lòng rất muốn đánh chết, nhưng cũng không có biện pháp, Nhiên Đăng cổ phật, phía trên Định Thần bảng sớm có kỳ danh, chỉ có thể phá hủy thân thể, nguyên thần tự động thu vào trong Định Thần bảng.

Một đạo thần quang bắn nhanh ra, Thiên thần quang bao phủ trong đó, Nhiên Đăng cổ phật vừa mới chạy nguyên thần, nháy mắt hoàn toàn không có sức phản kháng, bị Định Thần bảng thu hút vào trong đó.

Chúng phật đứng đầu Nhiên Đăng cổ phật, lúc này thân thể bị hủy, nguyên thần trấn nhập Định Thần bảng, hết thảy chỉ sợ vượt qua suy nghĩ của mọi người phỏng đoán, mà lúc này Nhạc Thành, trên mặt cũng tái nhợt, thúc dục chín kiện thượng cổ thần khí, tuyệt đối cần pháp lực khổng lồ.

Nhạc Thành cũng thầm nghĩ trong cơ thể thế giới khổng lồ của mình, nếu không có sinh mệnh thần thông cùng bất tử sinh mệnh, với Tiên tôn trung kỳ tu vi, chỉ sợ thúc dục ba kiện thượng cổ thần khí cũng khó có thể làm được.

Thu hồi Định Thần bảng, ánh mắt Nhạc Thành nhìn quét cả không gian, thần niệm tỏa ra.

- Vù vù...

Chỉ thấy xa xa, bên trong Cửu Khúc Hoàng Hà Trận vừa Tam Tiêu tiên tử, nhất phương không gian đều bị sương mù bao phủ, trong trận phát ra tiếng kêu cổ quái, thanh âm có lực xuyên thấu rất mạnh, tựa hồ còn kèm theo công kích nguyên lực.

Lúc này cảm giác uy lực đại trận, Nhạc Thành cũng kinh ngạc, ở Hồng Hoang chiến trường, Tam Tiêu tiên tử bố trí Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, cũng không có uy lực như vậy, một phần vận đều cùng không hơn, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận này uy lực, theo Tam Tiêu tiên tử thúc dục, chỉ sợ còn hơn Hồng Hoang Thất Tuyệt Trận của mình.

Bên trong Đại trận, phá không ngừng, tựa hồ kịch liệt giao chiến, Nhạc Thành lập tức nhìn về phía bên phải, chỉ thấy Văn Thù, Phổ Hiền, Địa Tạng Vương, Từ Hàng Quan Âm bị Dao Trì Kim Mẫu, Thương Long Lão Tổ, Tây Vương Mẫu cùng Trấn Nguyên Tử công kích, hoàn toàn rơi vào hạ phong, chỉ có lực đối kháng, không có lực phản kích.

Mà ở bên trái, tứ đại Kim Cương phật năm phương phật, mười đại đệ tử Phật tổ cũng bị đám người Linh Viên, Thiên ưng, Lang Lễ, Thanh Đồng, sư phụ, Thanh Đế, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân áp chế.

Nhạc Thành vẫn dùng thần niệm bao phủ cả không gian, biết lúc này tứ đại Kim Cương phật, năm phương phật, còn có mười đại đệ tử Phật tổ tổng cộng bốn người, bị Thanh Đế, Thanh Đồng, Linh Viên, Thiên ưng đánh chết.

Nhìn vào toàn trường, Chiến ma rơi xuống, chín cự ma đang ở Cửu Khúc Hoàng Hà Trận cũng vô pháp làm gì Tam Tiêu tiên tử, Nhạc Thành nhìn vào mọi người Tây Phương Giáo, hàn quang nhất thời bắn ra.

Trong tay pháp quyết biến hóa, thân hình Nhạc Thành nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, không gian xung quanh xoay quanh bên trong chín kiện thượng cổ thần khí, lập tức Không Động ấn ngưng tụ một đạo thần quang, Nhạc Thành lại xuất hiện ở giữa không trung, toàn thân khôi phục tới thời kỳ toàn thịnh.

- Đi tìm chết đi.

Nhạc Thành hàn ý lóe ra, Hỗn Nguyên Chân Thân khổng lồ ngang trời lao lên, tám đạo thần quang thu vào trong cơ thể, để lại Hiên Viên kiếm ở trong tay.

Không gian thần thông, dưới tốc độ thần thông, thân ảnh Nhạc Thành nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, thời điểm thân ảnh xuất hiện, đã xuất hiện ở bên đám người Tây Phương Giáo rồi.

- Không Gian chi thân.

- Tru Tiên.

- Lục Tiên.

- Hãm Tiên.

- Tuyệt Tiên.

Nhạc Thành nháy mắt xuất hiện ở xung quanh không gian, Hiên Viên kiểm kiểm quang phổ thiên cái địa bạo phun ra, từng đạo kiểm quang cắt vỡ không gian, màu vàng hàn mang hiện ra, lập tức hóa thành bóng kiểm đầy trời, quấy cả không gian cuộn cuộn, vô số kiểm quang lại gào thét bắn nhanh ra, hàng vạn hàng nghìn kiểm quang ngưng tụ vô số không gian hắc động khổng lồ tối đen cản nuốt thiên địa không gian.

Cả không gian gào thét quay cuồng, kiểm quang cường hân xé rách hư không, nhất thời khắp Không Gian Bạo Liệt nứt toác, lực lượng cuồng bạo liên miên không ngừng dập dồn mở ra, cả nghìn vạn dặm không gian dập nát.

Lực lượng cường hân đã tới tình trạng hủy thiên diệt địa, cả hư không chấn động không ngớt, một mảnh hư không nứt toác lộ ra Hỗn Độn, cũng vào lúc này, bên trong kiểm quang cơ hồ không phân biệt được trước sau, hai cái Kim Cương Phật, hai cái năm phương Phật bị lâm vào trong đó.

Trong tay thần khí Phật quang tiêu diệt, quanh thân Phật quang thoát phá, lập tức thân hình cũng bị vô số kiểm quang hóa thành hư vô, nguyên thần liên tiếp cũng vô pháp chạy ra, thực lực của bọn họ, lúc này căn bản không thể đối kháng Nhạc Thành, huống chi Nhạc Thành lúc này vẫn dùng Hiên Viên kiểm thúc dục Tru Tiên Diệt Ma Kiểm Quyết.

- Lui, mau lui lại.

Đám người Văn Thù, Địa Tạng Vương hét lớn, thần niệm bọn hắn cũng một mực rình chung quanh, còn muốn chạy cũng ở trong tay đám người Dao Trì Kim Mẫu, nhưng tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng.

- Lui, chậm rồi.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, thân thể cao lớn lại ngang trời lao ra, nháy mắt hai tên năm phương Bất Động Phật bị thần thông không gian Nhạc Thành cấm chế, lập tức sinh mệnh thần thông bao phủ, không gian hóa thành một mảnh tử vực.

- Diệt Ma.

Màu vàng kiểm quang liên miên trút xuống, phá hủy khắp không gian, dưới cuồng bạo kiểm quang, hai năm phương Bất Động Phật, lập tức thân thể hóa thành vô số mảnh nhỏ tiêu tán ở giữa không trung.

- Ngao...

Không gian xung quanh, lúc này tứ đại Kim Cương Phật cuối cùng bị Thanh Đồng bản thể khổng lồ cắn nuốt, tứ đại Kim Cương Phật, năm phương Phật chín đại Phật, lúc này đều hô phi yên diệt, chín người bọn hắn, cũng không có Nhiên Đăng ở trong, có thể nguyên thần tiến vào Định Thần bảng, Nhiên Đăng cổ Phật tốt xấu cũng còn có một đạo nguyên thần lưu lại.

- Giết cho ta, một tên cũng không lưu lại.

Nhạc Thành thân hình khổng lồ bị Linh Viên, Thanh Đế, sư phụ Hạo Thiên Đại Đế áp chế ở dưới mười đại đệ tử Phật tổ, sát ý ngập trời, Âm Dương Kiểm lại chém thẳng xuống.

- Ngao.

- Dát.

Thanh Đồng, Thiên ưng, Lang Lễ, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cũng lao thẳng tới.

Lúc này mười đại đệ tử Phật tổ còn lại tám, tuy rằng đều là Phật tổ trung kỳ, trong tay cũng đều có thần khí, nhưng ở dưới tay Thanh Đế, Linh Viên, Hạo Thiên Đại Đế, hơn nữa hiện tại còn có Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Thiên ưng, Thanh Đồng, Lang Lễ vây công, đã sớm chống đỡ không nổi.

Mà do có Nhạc Thành gia nhập, thành tám người đòi mạng, Hiên Viên kiểm đối với tám đại đệ tử công kích, Nhạc Thành trực tiếp lựa chọn một chút, bằng vào Hỗn Nguyên Chân Thân, Long giáp, Kim Long thân thể, đối với Chiến ma công kích, Nhạc Thành coi thường, huống chi hiện tại tám đại đệ tử chính là Phật tổ trung kỳ, tương đương với Tiên tôn trung kỳ, cùng thực lực với hắn mà thôi.

Đồng cấp tu vi giả công kích, có Hỗn Nguyên Chân Thân tam trọng phòng ngự, Nhạc Thành tự nhiên coi thường, tại đây tám đại đệ tử, Nhạc Thành hoàn toàn chính là tàn sát.

Kiểm quang quét ngang xuống, Hiên Viên kiểm rung lên vù vù, khôn cùng kiểm khí màu vàng rồi rầm tạo thành một mảnh không gian màu vàng dập nát xé rách, nhất thời phô thiên cái địa cắn nuốt khắp không gian.

- A...

Một tiếng kêu thảm thiết truyền ra, một cái Phật tổ đệ tử đã hôi phi yện diệt.

- Chết đi.

Sinh mệnh giam cầm bao phủ xuống, đồng thời, Nhạc Thành trong tay một đạo quyền ấn hung hăng nện xuống, phá hủy khắp không gian, không gian ầm ầm thoát phá hóa thành Hỗn Độn, cả không gian nghìn vạn dặm dòng khí gào thét chấn động, dòng khí đáng sợ, điên cuồng xé rách cùng áp chế ở trong không gian.

- Ca ca...

Một tiếng động mang theo tiếng động thoát phá truyền đăng ra ngoài không gian, một cái Phật tổ đệ tử lại hóa thành tro tàn.

Chương 1133: Định Thần bằng hút Nhiên Đăng cổ phật

- Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành.

Trong nháy mắt, Nhiên Đăng cổ phật cũng hóa thành mười bảy vạn thước Phật tổ chân thân, trong tay một đạo phật ấn hung hăng áp xuống, ném đi một phương không gian.

- Hừ.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, thân thể cao lớn hung hăng ngang trời lao lên, căn bản không có tính né tránh, Nhiên Đăng cổ phật thực lực rất mạnh, nhưng cũng không có khả năng mạnh hơn Vân Tiêu tiên tử cùng Vu Tiểu Tuyết.

- Sinh mệnh giam cầm.

Nhạc Thành quát một tiếng, thúc dục sinh mệnh thần thông, quanh thân một mảnh lực quang quỹ dị bao phủ không gian, phật ấn Nhiên Đăng cổ phật nhảy mất liền yếu năm sáu thành.

- Phách Thiên Ấn.

Ở cùng thời điểm, Phách Thiên Ấn trong tay Nhạc Thành lập tức thúc dục ra, chưởng ấn ngập trời áp chế xuống, hung hăng cùng Nhiên Đăng cổ phật va chạm tại cùng nhau.

- Vang ầm ầm...

Cùng với hai đạo lực cường hãn va chạm cùng nhau, một đạo kinh thiên động địa ở phiến hư vô không gian vang lên, năng lượng khủng bố thổi ra, không gian nháy mắt sụp đổ thành từng mảnh nhỏ.

- Có điểm bốn sự.

Nhiên Đăng cổ phật Phật tổ chân thân khổng lồ bị đẩy lui về phía sau, lúc này càng thêm cuồng bạo lao thẳng tới, mang theo lực lượng ngập trời hung hăng va chạm.

Một chương này của Nhạc Thành vừa mới đánh ra, ngay lập tức chiếm cứ thượng phong, ở sinh mệnh giam cầm, lực công kích Nhiên Đăng cổ phật đã giảm đi, tái đối kháng Phách Thiên Ấn Nhạc Thành, có thể nghĩ.

- Nhiên Đăng cổ phật thực lực còn hơn Chiến ma nhiều, so với Vu Tiểu Tuyết cũng kém không lớn.

Một chiêu sau, Nhạc Thành trong lòng đã hiểu biết được thực lực của Nhiên Đăng cổ phật, người này thực lực cũng không hổ là Xiển giáo Phó giáo chủ, một thân tu vi thần thông đã đứng đầu.

- Thời gian chân không.

Lúc này Nhạc Thành nhìn thấy Nhiên Đăng cổ phật công kích đến, cũng không dám khinh thường, pháp quyết thúc dục, trong tay một đạo chưởng ấn vạn vạo áp xuống.

- Bang bang...

Không gian thoát phá, tầm mắt ngấn ngùi lâm vào một mảnh hư không, hư vô không gian hoàn toàn thoát phá.

Lực lượng bàng bạc khủng bố trực tiếp áp xuống, Nhạc Thành thân thể cao lớn lao đảo lui hơn mười bước, nhìn chăm chú vào Nhiên Đăng cổ phật Phật tổ chân thân khổng lồ, cũng lao đảo lui ra phía sau, trong mắt một tia lãnh ý.

- Càn Khôn xích.

Một thước pháp bảo xuất hiện ở trong tay Nhiên Đăng cổ phật, thước mũi nhọn đầy trời phá hủy vô số không gian mảnh nhỏ hướng Nhạc Thành lao đến, Càn Khôn xích này là một món thần khí đỉnh phong pháp bảo, so với thượng cổ thần khí cũng không kém nhiều.

- Diệt Ma.

Cũng vào lúc này, Hiên Viên kiếm trong tay Nhạc Thành không biết lúc nào nắm lên, kiếm quang đầy trời giông như sóng thần phá hủy không gian, vô số không gian cái khe tối đen giắt ở tại phía chân trời.

Kiếm quang, thước mũi nhọn chạm vào nhau, cả hư không một mảnh không khí vãn phun, kiếm khí màu vàng đầy trời bá đạo sắc bén, hóa thành kiếm mũi nhọn tung hoành thổi quét, kiếm khí cường hãn dao động nhọn nhọn, cuộn cuộn như sấm, kiếm khí ngăn đón, đã rơi vào Càn Khôn xích Nhiên Đăng cổ phật.

Nháy mắt thân hình Nhiên Đăng cổ phật lâm vào chấn động, lập tức Phật tổ chân thân khổng lồ liên tiếp bạo lui, quanh thân phật quang đều đột nhiên bị kiềm hãm, quang hoa ảm đạm, kiếm quang quét ngang qua, phật quang quanh thân hóa thành tro tàn.

Hỗn Nguyên Chân Thân khổng lồ Nhạc Thành lúc này cũng hơi hơi lui ra phía sau, Nhiên Đăng cổ phật thực lực cũng cường hãn, lúc này Hỗn Nguyên Chân Thân đã tới tầng thứ tám đỉnh phong, hơn nữa Long giáp cùng Kim Long thân thể, thực lực cường hãn đó đối với Nhạc Thành cũng không tạo được ảnh hưởng quá lớn.

- Rống rống...

Xa xa, Hỗn Độn dị thú bản thể Linh Viên khổng lồ hào quang bắn nhanh, cuồng bạo lực phun ra, quyền ảnh đầy trời phá vỡ từng đạo không gian cái khe, lực công kích như vậy làm cho mười đại đệ tử Phật tổ bố trí một cái đại trận nhất thời bị phá một lỗ hổng, một người trực tiếp bị một quyền Linh Viên hung hăng đánh ở trên người, nhất thời miệng máu tươi phun ra, trên người phật quang ảm đạm.

Một kích toàn lực Linh Viên, hơn nữa lực lượng thần thông còn hơn Tiên tôn hậu kỳ bình thường, mười đại Phật tổ đệ tử thực lực cũng cường hãn, nhưng cũng chỉ là Phật tổ trung kỳ mà thôi.

- Hỗn Nguyên vô cực.

Hạo Thiên Đại Đế pháp quyết thúc dục, Hỗn Nguyên Chân Thân cuồng bạo phun ra, cả đại trận nháy mắt hoàn toàn phá, từng đạo không gian cái khe lan tràn mở ra.

Thanh Đế lúc này thừa cơ dựng lên, mái tóc màu đen bay múa, trong mắt sát khí bắn ra, bóng kiếm xẹt qua không gian, bóng kiếm đầy trời phá không mà lên, nhất thời đem cánh tay một Phật tổ đệ tử chém đứt, huyết vụ phun ở giữa không trung.

Thanh Đồng cùng Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân bị năm phương phật vây ở trong trận, Thanh Đồng thúc dục bản thể khổng lồ, quét ngang không gian, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân thúc dục, bát trảo Thanh Long, nháy mắt phá hủy đại trận, lập tức chống lại năm phương phật.

Lang Lễ cùng Thiên ưng cũng liền phá hủy tứ đại Kim Cương phật đại trận, bản thể khổng lồ mang theo lực lượng cường hãn hoàn toàn đem tứ đại Kim Cương phật áp chế hạ phong, từng đạo công kích hung hăng áp xuống, lợi trảo Lang Lễ như thần khí, hơn nữa Thiên ưng tốc độ cùng Hỗn Độn dị thú bản thể, tứ đại Kim Cương phật tràn đầy nguy cơ.

- Nhiên Đăng cổ phật, hôm nay các ngươi chính mình tìm tới cửa, cùng Tây Phương Giáo các ngươi, trước hết tính toán đi.

Nhạc Thành nhìn cả không gian, Tây Phương Giáo đã hoàn toàn bị áp chế hạ phong, Hồn Nguyên Chân Thân khổng lồ, sinh mệnh thần thông, bất tử sinh mệnh, vừa mới tiêu hao pháp lực nháy mắt khôi phục.

Trường kiếm Nhạc Thành lẳng không mà đứng, trên người Long giáp Kim Long hư thật có thể thấy được, Hiên Viên kiếm hư không, một cỗ pháp lực khuấy động cuộn cuộn, lập tức xông lên trời cao, bên trong hai tròng mắt ngưng tụ sát khí dày đặc, trong miệng rồng to, nói :

- Tây Phương Giáo, cứ giờ trở đi, bắt đầu từ ngươi.

Tiếng nói vừa dứt, thân hình Nhạc Thành khổng lồ phút chốc lóe ra biến ảo, quỷ quái mang ra một chuỗi tàn ảnh, Hiên Viên kiếm bọc từng đạo sắc bén vô cùng, phá hủy một phương không gian, nháy mắt đem Nhiên Đăng cổ phật bao phủ ở trong đó.

- A di đà phật.

Nhiên Đăng cổ phật tuyên ra một tiếng a-di-đà phật, đồng thời thân hình bạo lui, quanh thân phật quang đại thịnh, lập tức bao trùm một phương không gian, Càn Khôn xích lại tung ra, trong nháy mắt thước mũi nhọn liên tràn ngập trời cao.

- Thở phì phò...

Bóng kiếm thước mũi nhọn tàn sát bờ bãi, không gian hoàn toàn sụp đổ, từng đạo khủng bố tạo ra không gian cái khe, không gian rút cục không thể thừa nhận lực khổng lồ như thế, âm âm sụp đổ hóa thành tro tàn.

- Lưu Ly đăng.

Không gian sụp đổ, đồng thời, trong tay Nhiên Đăng cổ phật nhất trần ngọc lưu ly đèn sáng trưng, nhất thời thần quang phô thiên cái địa, ngọc lưu ly đèn bắn nhanh ra từng đạo lực lượng quang mang hủy thiên diệt địa, tất cả đều hướng Nhạc Thành bạo lực đến.

Lúc này quanh thân Nhiên Đăng cổ phật phật quang đại thịnh, phía trên Lưu Ly đăng thần quang tầng tầng lớp lớp đan vào nhau, chấn đắc hư không ông ông tác hưởng, run rẩy không ngớt, hơi thở cường hãn đủ để hủy thiên diệt địa.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, lúc này Nhiên Đăng cổ phật Lưu Ly đăng Nhạc Thành tự nhiên là biết, Nhiên Đăng cổ phật dựa vào chính là uy lực Lưu Ly đăng, tựa hồ không dưới thượng cổ thần khí.

- Đến đây đi.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, trong lúc đó, từng đạo pháp quyết đánh ra, pháp lực cuồng bạo bạo bám không gian sóng gợn không ngớt, rít gào.

- Ha ha, hôm nay bắt ngươi tới thử uy lực chín kiện thượng cổ thần khí.

Nhạc Thành quát.

Lời còn chưa dứt, quanh thân Nhạc Thành chín đạo thần quang bắn nhanh ra, phía trên chín đạo thần quang, hơi thở mang theo Hồn Độn khí bạo phun, đúng là chín kiện thượng cổ thần khí.

Lúc này, Hạo Thiên Tháp không gian bao phủ, xa xa phía chân trời, vô số tinh thần âm âm rơi xuống.

Thần Nông đỉnh, tam vị chân hỏa nóng cháy bạo phun ra, cả không gian đều tràn ngập một mảnh nóng cháy, Luyện Yêu hồ mở rộng ra, một cái hắc động khổng lồ khủng bố tựa như thôn thiên mãnh thú cắn nuốt thiên địa vậy.

Không Động ẩn gào khóc năm đạo thần long, ngũ điều cửu trảo thần long rít gào phá hủy khắp không gian, phía trên Phục Hy cầm, mười ngón Nhạc Thành xẹt qua, từng đạo âm thanh của tự nhiên hóa thành âm ba bao phủ không gian.

Côn Lôn kính, bí văn khuếch tán, quang hoa quỷ dị lóe ra không ngớt, một đạo quang mang sắc bén bá đạo hoành như thất luyện, Nữ Oa thạch thần quang đại phóng, hóa làm to lớn bao phủ không gian.

Hiên Viên kiếm, một mảnh kiếm quang hoành như thất luyện, âm âm phách không xuống, cả không gian lúc này hỗn loạn một mảnh, hư vô không gian sụp đổ hóa thành Hỗn Độn, cả không gian bạo vang không ngừng.

Nhiên Đăng cổ phạt Lưu Ly đăng, hào quang xé nát không gian, vạn trượng phạt quang âm âm cùng kiếm cổ thần khí va chạm, lập tức vạn trượng phạt quang cùng vô số màu vàng thần văn nhô lên cao loạn vũ, cuối cùng dần dần hóa ra một đám phạt đà Kim Cương, Kim Cương phạt đà đầy trời, đều trì pháp bảo, cuốn khôn cùng thần quang, tất cả đều hướng bát kiện thượng cổ thần khí Nhạc Thành thổi quét mà đi.

Hư vô không gian quay cuồng bắt đầu khởi động, không gian hỗn độn dòng khí sóng gợn tầng tầng lớp lớp, che không gian, cuồng bạo lực như thế, tựa hồ tất cả không gian xé rách.

Mà không gian rốt cục cũng không thể thừa nhận này lực lượng cuồng bạo, âm âm thoát mở ra, không gian hư vô tầng tầng lớp lớp, liên tiếp không ngừng, không gian kịch liệt run rẩy, lại bị một tầng không gian hỗn độn bao vây.

Hai cổ lực lượng chạm vào nhau, đều bắt đầu ảm đạm, Nhạc Thành mặc dù thúc dục bát kiện thượng cổ thần khí, nhưng ở tu vi so với Nhiên Đăng cổ phạt còn kém một ít, nhưng dù sao cũng là bát kiện thượng cổ thần khí, Nhạc Thành lúc này hoàn toàn chiếm cứ thượng phong.

- Tám kiện thượng cổ thần khí.

Thoát phá mấy lần không gian, Nhiên Đăng cổ phạt trong mắt hiện lên thần sắc kinh ngạc, trong miệng đã có thêm một vết máu chảy ra, Lưu Ly đăng, vạn trượng thần quang bắt đầu nứt nẻ mở ra, dưới bát kiện thượng cổ thần khí, uy lực tuyệt đối khủng bố.

- Không phải tám kiện, mà là chín kiện, Đông hoàng chung, trấn cho ta.

Nhạc Thành hét lớn, lúc này thừa cơ thúc dục Đông hoàng chung, chỉ thấy trên không trung, Đông hoàng chung không ngừng xoay tròn, áp bách bốn phía hư không không ngớt chấn động, Nhạc Thành trong tay pháp quyết không ngừng đánh ra, quanh thân pháp lực bàng bạc không ngừng hướng về phía Đông hoàng chung áp vào.

- Ong ong.

Nhất thời phía trên Đông hoàng chung quang mang lại tăng vọt không dứt, sau đó hóa thành thượng mảy trăm vạn thước khổng lồ, xoay tròn ở không gian, phát ra ong ong tiếng vang thật lớn, mỗi một đạo ong ong tiếng động đều có thể phá hủy một mảnh hư không, nháy mắt Đông hoàng chung hướng tới Nhiên Đăng cổ phạt bao phủ.

- Là Đông hoàng chung, đáng chết.

Nhiên Đăng cổ phạt sắc mặt đại biến, vội vàng pháp quyết đánh ra, máu huyết phun ra, sắc mặt nhất thời trắng bệch, quanh thân phạt quang lại phóng lên cao, phạt quang ngập trời đè ép hư không đã trở thành tro tàn, hư vô không gian xa xa đầy sao cũng bị chấn động trực tiếp dập nát.

Lưu Ly đăng, phạt quang lại tăng vọt, hư không tất cả đều chấn động, cả không gian một mảnh phạt quang bao phủ, đều tựa như bị cấm chế, chỉ lúc này Nhiên Đăng cổ phạt thúc dục Lưu Ly đăng, đã không có uy lực.

Đông hoàng chung lúc này xoay tròn, phá hủy không gian cùng Lưu Ly đăng va chạm, lực va chạm cùng một chỗ, trực tiếp cắn nát hư không, từng khối từng khối hư không tựa như bọt biển tiêu thất, đều hóa thành một mảnh Hỗn Độn mơ hồ, lập tức kích tán giảo toái, Hỗn Độn thoát phá, thiên địa đều nứt nẻ ra vô số không gian cái khe khổng lồ kéo dài đi ra ngoài.

Khắp không gian không ngừng run rẩy, đồng thời phía trên Đông hoàng chung, vô số hơi thở Hỗn Độn bạo bắn ra thân quang hướng bốn phía lan tràn.

- Ca ca...

Lưu Ly đăng vạn trượng phạt quang rốt cục chống đỡ hết nổi, Nhiên Đăng cổ phạt sắc mặt tái nhợt, quanh thân phạt quang đều ảm đạm, Lưu Ly đăng khổng lồ lúc này hóa thành bàn tay mất đi hào quang trôi nổi

ở tại trên không trung.

- Ong ong...

Nhạc Thành hàn quang tái khởi, pháp lực thúc dục Đông hoàng chung, Đông hoàng chung phát ra một tiếng lời đình chấn vang thật lớn, một mảnh không bố hóa âm ba trực tiếp va chạm ở tại Phật tổ bản thể Nhiên Đăng cổ phật.

- Oành.

Thoát phá không gian dường như là một tiếng sấm trống rỗng vang vọng, xa xa phía chân trời đầy sao dập nát, hư không sụp xuống, chứng kiến không gian một mảnh hỗn loạn, một cỗ cự lực kích tán, liền biến mất lâm vào tối đen.

- Ca ca...

Thời điểm hào quang tái hiện, cùng với Nhiên Đăng cổ phật Phật tổ chân thân ở Đông hoàng chung va chạm, hoàn toàn thoát phá, huyết vụ hư không, cũng vào lúc này, một đạo nguyên thần Nhiên Đăng cổ phật kinh hãi theo huyết vụ thoát ra.

- Định Thần bằng.

Nhạc Thành lãnh quát một tiếng, trong lòng rất muốn đánh chết, nhưng cũng không có biện pháp, Nhiên Đăng cổ phật, phía trên Định Thần bằng sớm có kỳ danh, chỉ có thể phá hủy thân thể, nguyên thần tự động thu vào trong Định Thần bằng.

Một đạo thần quang bắn nhanh ra, Thiên thần quang bao phủ trong đó, Nhiên Đăng cổ phật vừa mới chạy nguyên thần, nháy mắt hoàn toàn không có sức phản kháng, bị Định Thần bằng thu hút vào trong đó.

Chúng phật đứng đầu Nhiên Đăng cổ phật, lúc này thân thể bị hủy, nguyên thần trấn nhập Định Thần bằng, hết thảy chỉ sợ vượt qua suy nghĩ của mọi người phỏng đoán, mà lúc này Nhạc Thành, trên mặt cũng tái nhợt, thúc dục chín kiện thượng cổ thần khí, tuyệt đối cần pháp lực khổng lồ.

Nhạc Thành cũng trầm nghĩ trong cơ thể thế giới khổng lồ của mình, nếu không có sinh mệnh thần thông cùng bất tử sinh mệnh, với Tiên tôn trung kỳ tu vi, chỉ sợ thúc dục ba kiện thượng cổ thần khí cũng khó có thể làm được.

Thu hồi Định Thần bằng, ánh mắt Nhạc Thành nhìn quét cả không gian, thần niệm tỏa ra.

- Vù vù...

Chỉ thấy xa xa, bên trong Cửu Khúc Hoàng Hà Trận vừa Tam Tiêu tiên tử, nhất phương không gian đều bị sương mù bao phủ, trong trận phát ra tiếng kêu cổ quái, thanh âm có lực xuyên thấu rất mạnh, tựa hồ còn kèm theo công kích nguyên lực.

Lúc này cảm giác uy lực đại trận, Nhạc Thành cũng kinh ngạc, ở Hồng Hoàng chiến trường, Tam Tiêu tiên tử bố trí Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, cũng không có uy lực như vậy, một phần vạn đều cùng không hơn, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận này uy lực, theo Tam Tiêu tiên tử thúc dục, chỉ sợ còn hơn Hồng Hoàng Thất Tuyệt Trận của mình.

Bên trong Đại trận, phá không ngừng, tựa hồ kịch liệt giao chiến, Nhạc Thành lập tức nhìn về phía bên phải, chỉ thấy Văn Thủ, Phổ Hiền, Địa Tạng Vương, Từ Hàng Quan Âm bị Dao Trì Kim Mẫu, Thương Long Lão Tổ, Tây Vương Mẫu cùng Trấn Nguyên Tử công kích, hoàn toàn rơi vào hạ phong, chỉ có lực đối kháng, không có lực phản kích.

Mà ở bên trái, tứ đại Kim Cương phật năm phương phật, mười đại đệ tử Phật tổ cũng bị đám người Linh Viên, Thiên ưng, Lang Lê, Thanh Đồng, sư phụ, Thanh Đế, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân áp chế.

Nhạc Thành vẫn dùng thần niệm bao phủ cả không gian, biết lúc này tứ đại Kim Cương phật, năm phương phật, còn có mười đại đệ tử Phật tổ tổng cộng bốn người, bị Thanh Đế, Thanh Đồng, Linh Viên, Thiên ưng đánh chết.

Nhìn vào toàn trường, Chiến ma rơi xuống, chín cự ma đang ở Cửu Khúc Hoàng Hà Trận cũng vô pháp làm gì Tam Tiêu tiên tử, Nhạc Thành nhìn vào mọi người Tây Phương Giáo, hàn quang nhất thời bắn ra.

Trong tay pháp quyết biến hóa, thân hình Nhạc Thành nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, không gian xung quanh xoay quanh bên trong chín kiện thượng cổ thần khí, lập tức Không Động ẩn nưng tụ một đạo thần quang, Nhạc Thành lại xuất hiện ở giữa không trung, toàn thân khôi phục tới thời kì toàn thịnh.

- Đi tìm chết đi.

Nhạc Thành hàn ý lóe ra, Hỗn Nguyên Chân Thân khổng lồ ngang trời lao lên, tám đạo thần quang thu vào trong cơ thể, để lại Hiên Viên kiếm ở trong tay.

Không gian thần thông, dưới tốc độ thần thông, thân ảnh Nhạc Thành nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, thời điểm thân ảnh xuất hiện, đã xuất hiện ở bên đám người Tây Phương Giáo rồi.

- Không Gian chi thân.

- Tru Tiên.

- Lục Tiên.

- Hãm Tiên.

- Tuyệt Tiên.

Nhạc Thành nháy mắt xuất hiện ở xung quanh không gian, Hiên Viên kiếm kiếm quang phô thiên cái địa bạo phun ra, từng đạo kiếm quang cắt vỡ không gian, màu vàng hàn mang hiện ra, lập tức hóa thành bóng kiếm đầy trời, quấy cả không gian cuộn cuộn, vô số kiếm quang lại gào thét bắn nhanh ra, hàng vạn hàng nghìn kiếm quang ngưng tụ vô số không gian hắc động khủng bố tối đen cản nuốt thiên địa không gian.

Cả không gian gào thét quay cuồng, kiếm quang cường hãn xé rách hư không, nhất thời khắp Không Gian Bạo Liệt nứt toác, lực lượng cuồng bạo liên miên không ngừng dập dờn mở ra, cả nghìn vạn dặm không gian dập nát.

Lực lượng cường hãn đã tới tình trạng hủy thiên diệt địa, cả hư không chấn động không ngớt, một mảnh hư không nứt toác lộ ra Hỗn Độn, cũng vào lúc này, bên trong kiếm quang cơ hồ không phân biệt được trước sau, hai cái Kim Cương Phật, hai cái năm phương Phật bị lâm vào trong đó.

Trong tay thần khí Phật quang tiêu đậm, quanh thân Phật quang thoát phá, lập tức thân hình cũng bị vô số kiếm quang hóa thành hư vô, nguyên thần liên tiếp cũng vô pháp chạy ra, thực lực của bọn họ, lúc này căn bản không thể đối kháng Nhạc Thành, huống chi Nhạc Thành lúc này vẫn dùng Hiên Viên kiếm thúc dục Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết.

- Lui, mau lui lại.

Đám người Văn Thù, Địa Tạng Vương hét lớn, thần niệm bọn hắn cũng một mực rình chung quanh, còn muốn chạy cũng ở trong tay đám người Dao Trì Kim Mẫu, nhưng tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng.

- Lui, chậm rồi.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, thân thể cao lớn lại ngang trời lao ra, nháy mắt hai tên năm phương Bất Động Phật bị thần thông không gian Nhạc Thành cầm chế, lập tức sinh mệnh thần thông bao phủ, không gian hóa thành một mảnh tử vực.

- Diệt Ma.

Màu vàng kiếm quang liên miên trút xuống, phá hủy khắp không gian, dưới cuồng bạo kiếm quang, hai năm phương Bất Động Phật, lập tức thân thể hóa thành vô số mảnh nhỏ tiêu tán ở giữa không trung.

- Ngao...

Không gian xung quanh, lúc này tứ đại Kim Cương Phật cuối cùng bị Thanh Đồng bản thể khổng lồ cắn nuốt, tứ đại Kim Cương Phật, năm phương Phật chín đại Phật, lúc này đều hồi phi yên diệt, chín người bọn

hắn, cũng không có Nhiên Đăng ở trong, có thể nguyên thần tiến vào Định Thần bảng, Nhiên Đăng cổ phật tốt xấu cũng còn có một đạo nguyên thần lưu lại.

- Giết cho ta, một tên cũng không lưu lại.

Nhạc Thành thân hình khổng lồ bị Linh Viên, Thanh Đế, sư phụ Hạo Thiên Đại Đế áp chế ở dưới mười đại đệ tử Phật tổ, sát ý ngập trời, Âm Dương Kiếm lại chém thẳng xuống.

- Ngao.

- Dát.

Thanh Đồng, Thiên ưng, Lang Lễ, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cũng lao thẳng tới.

Lúc này mười đại đệ tử Phật tổ còn lại tám, tuy rằng đều là Phật tổ trung kỳ, trong tay cũng đều có thần khí, nhưng ở dưới tay Thanh Đế, Linh Viên, Hạo Thiên Đại Đế, hơn nữa hiện tại còn có Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Thiên ưng, Thanh Đồng, Lang Lễ vây công, đã sớm chống đỡ không nổi.

Mà do có Nhạc Thành gia nhập, thành tám người đòi mạng, Hiên Viên kiếm đối với tám đại đệ tử công kích, Nhạc Thành trực tiếp lựa chọn một chút, bằng vào Hỗn Nguyên Chân Thân, Long giáp, Kim Long thân thể, đối với Chiến ma công kích, Nhạc Thành coi thường, hướng chi hiện tại tám đại đệ tử chính là Phật tổ trung kỳ, tương đương với Tiên tôn trung kỳ, cùng thực lực với hắn mà thôi.

Đồng cấp tu vi giả công kích, có Hỗn Nguyên Chân Thân tam trọng phòng ngự, Nhạc Thành tự nhiên coi thường, tại đây tám đại đệ tử, Nhạc Thành hoàn toàn chính là tàn sát.

Kiểm quang quét ngang xuống, Hiên Viên kiếm rung lên vù vù, không cùng kiếm khí màu vàng rồi rầm tạo thành một mảnh không gian màu vàng dập nát xé rách, nhất thời phô thiên cái địa cắn nuốt khắp không gian.

- A...

Một tiếng kêu thảm thiết truyền ra, một cái Phật tổ đệ tử đã hơi phi yên diệt.

- Chết đi.

Sinh mệnh giam cầm bao phủ xuống, đồng thời, Nhạc Thành trong tay một đạo quyền ấn hung hăng nện xuống, phá hủy khắp không gian, không gian âm âm thoát phá hóa thành Hỗn Độn, cả không gian nghìn vạn dặm dòng khí gào thét chấn động, dòng khí đáng sợ, điên cuồng xé rách cùng áp chế ở trong không gian.

- Ca ca...

Một tiếng động mang theo tiếng động thoát phá truyền đang ra ngoài không gian, một cái Phật tổ đệ tử lại hóa thành tro tàn.

1324. Chương 1134: Thần Bí Lão Giả.

Chương 1134: Thần bí lão giả.

- Rống, đi tìm chết đi.

Xa xa Linh Viên rít gào lên, trước người một Phật tổ đệ tử thúc dục một mảnh kinh văn bí văn bao phủ không gian, Linh Viên cũng hoàn toàn coi thường, thân thể cao lớn trực tiếp đối kháng, tùy ý là một mảnh kinh văn bí văn rơi vào trên người của mình, lập tức một quyền đánh nát không gian âm âm oanh tạc, Phật tổ đệ tử kia hóa thành mảnh nhỏ, nguyên thần cũng bị mất đi trong đó.

Mà Linh Viên bản thể bị đẩy lui hơn mười bước mà thôi, ở bản thể lực phòng ngự, Linh Viên bá đạo vô cùng.

- Chết đi.

Bóng hình Thanh Đế xinh đẹp, trường kiếm trong tay bắn nhanh ra, lại một Phật tổ đệ tử rơi xuống.

- A...

Xa xa truyền đến một tiếng kêu thảm thiết, Thiên ưng bản thể khổng lồ hai cánh giống như lưu quang, trực tiếp đem một Phật tổ đệ tử cắt vỡ thành mảnh nhỏ.

Thanh Đồng, Lang Lễ, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Hạo Thiên Đại Đế bốn người vây công, cũng không hề trì hoãn đánh chết một tên.

Mà lúc này, mười đại Phật tổ đệ tử, còn lại ba mà thôi, tứ đại Kim Cương, năm phương Phật cũng hoàn toàn bị đánh chết trong đó.

- Đều đi tìm chết đi.

Nhạc Thành hét lớn một tiếng, sát ý cũng không có tiêu đậm, ngược lại càng phát ra nóng cháy, thân thể cao lớn lao lên, trên thân kiếm Hiên Viên xẹt qua kiếm quang đầy trời, hóa thành một đạo hắc động khủng bố, lập tức hướng về phía không gian bao phủ một tên Phật tổ đệ tử mà đi, nhất thời tầng tầng không gian mảnh nhỏ sụp đổ, bên trong không gian xuất hiện từng đạo cái khe tối đen.

- A di đà Phật, dừng tay.

Một tiếng hét lớn vang lên, thanh âm hóa thành âm ba, ầm ầm ngăn cản tại kiếm quang Nhạc Thành.

Hai đạo lực lượng ầm ầm chạm vào nhau, nghìn vạn dặm không gian băng toái, cả không gian đều chấn động, vô số không gian cái khe nứt toác, dòng khí rung chuyển không ngớt.

- Phía tây Như Lai.

Nhạc Thành thân thể cao lớn nhất thời lão đảo lui hơn mười mấy bước, trong cơ thể huyết khí cuộn cuộn, một đạo thanh âm thể uy lực cường hãn như vậy, cũng quá kinh khủng đi, mà chủ nhân đạo thân ảnh, Nhạc Thành cũng không xa lạ, đúng là tây thiên Phật tổ Như Lai.

Phía trên Không gian, hư ảnh khổng lồ vừa đến nháy mắt đi ra, Phật quang đại thịnh, cả không gian trời buộc một cỗ thần dị lực, hơi thở cũng làm cho người ta bắt đầu cảm giác tim đập nhanh hơn.

Lúc này có một cỗ hơi thở bao phủ, tất cả mọi người đều ngẩng đầu nhìn chăm chú lên trên không.

- Nhạc Thành, người thật đúng là tâm ngoan thủ lạt.

Như Lai nhìn Nhạc Thành, hư ảnh thật lớn còn hơn Hỗn Nguyên Chân Thân Nhạc Thành nhiều, cả hư vô không gian tạo thành một mảnh không gian sóng gợn.

- Nguyên thần phân thân.

Nhạc Thành nhìn vào Như Lai thân ảnh khổng lồ trên không trung, người tới cũng chỉ là một đạo nguyên thần phân thân Như Lai mà thôi, ở nhiều năm Dao Trì, nhìn thấy này một đạo hư ảnh, Nhạc Thành còn nhớ rõ lúc trước chính mình hoàn toàn không có sức phản kháng, trong lòng đều có cảm giác phủ phục trên mặt đất.

Mà hiện tại, Nhạc Thành cảm giác một đạo hư ảnh này, dĩ nhiên không có cảm giác lúc trước, Như Lai cho đến một đạo nguyên thần phân thân, thực lực cũng còn hơn Nhiên Đăng đạo nhân một tia mà thôi.

- Hừ, Như Lai, người đến một đạo nguyên thần phân thân mà thôi, chẳng lẽ nghĩ có thể cứu bọn họ sao.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, trong cơ thể lực lượng khuấy động, nhìn chăm chú quát:

- Một tên cũng không để lại, toàn bộ giết cho ta.

- Ta cho người lớn quá nhanh, hôm nay, ta muốn nhìn, thực lực của người, đến tột cùng là như thế nào.

Trên không trung, hai mắt Như Lai lãnh thị, trong tay một đạo chưởng ấn trống rỗng xuyên thấu, Phật quang bao phủ bên trong, không gian Phật quang chói mắt dựng lên.

Tại Như Lai chưởng ấn đánh ra, một đạo băng lạnh thấu xương quát lạnh, rồi đột nhiên trong thiên địa nổ vang, lập tức Như Lai sắc mặt âm trầm đứng lên.

- Tiếp Dẫn con lừa ngốc, người thân là thánh nhân, lại không biết xấu hổ ra tay, Tây Phương Giáo người liền thích trộm đạo hoạt động, cắt ngay cho ta.

Nhạc Thành đang định thúc dục công kích, cũng trên không tung một đạo thần quang trống rỗng bạo bắn ra.

Lập tức thần quang thu liễm, một đạo thân ảnh lão giả hiện ở tại trên không trung, lão giả này tiên quang đạo khí, hai mắt sáng như sao, cũng là một đạo nguyên thần phân thân, chỉ là khí tức trên thân cũng làm cho người ta khiếp sợ, hơi thở này không dưới Như Lai, ngược lại mạnh hơn không ít.

Lão giả xuất hiện, trong tay nháy mắt một đạo chưởng ấn xuyên thấu không gian cùng Như Lai chưởng ấn va chạm vào nhau.

Hai đạo chưởng ấn va chạm cùng một chỗ, không gian đều sụp đổ, lộ ra không gian tối đen, hai đạo lực lượng chạm vào nhau tán ra, chỉ để lại một đạo tiếng vang kinh thiên động địa, trên không trung một mảnh hắc ám hư vô, hóa thành Hỗn Độn.

- Người còn thất thần làm cái gì, Tiếp Dẫn con lừa ngốc này liền giao cho ta, Tây Phương Giáo nhân, người đáng chết toàn bộ, ha ha.

Nhưng vào lúc này, trong tai Nhạc Thành được nguyên thần thần bí lão giả truyền âm.

- Điều gì tìm chết đi.

Nhạc Thành nháy mắt thân ảnh khổng lồ lại đánh về phía ba Phật tổ đệ tử, Hiền Viên kiếm trong tay, cũng hóa thành một mảnh kiếm quang ngập trời, kiếm quang khủng bố hắc động lan tràn ra, phá hủy khắp không gian, trong lúc nhất thời, phiến hư vô không gian, gió giục mây vần chấn động không ngớt.

Cũng trong nháy mắt, một Phật tổ đệ tử đang muốn chạy, nháy mắt bị Nhạc Thành đánh chết dưới kiếm, căn bản không có lực hoàn thủ.

- Chết đi.

Thanh Đế quát một tiếng, cũng toàn lực đánh chết một Phật tổ đệ tử, còn lại Phật tổ đệ tử cuối cùng, bị Linh Viên, Thiên ưng, Thanh Đồng, Lang Lễ, Hạo Thiên Đại Đế, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân vây công cũng hơi phi yên diệt.

Mười Phật tổ đệ tử lúc này cũng hóa thành tro tàn, một nguyên thần cũng không có chạy ra, lần này người Tây Phương Giáo tới, cũng coi như toàn quân bị diệt, Nhiên Đăng cổ Phật cũng bị thu vào Định Thần bảng, chỉ có bốn người Văn Thù còn miễn cưỡng chống đỡ.

- Thành thật oánh...

Xa xa, vang vọng tiếng bạo liệt, quanh quẩn ở tại phía chân trời, Văn Thù, Từ Hàng Quan Âm, Phổ Hiền, Địa Tạng Vương, bốn người này bị bốn người Trấn Nguyên Tử đánh thương nghiêm trọng, thân hình bạo lui phía sau.

- Trốn chỗ nào...

Trấn Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thương Long Lão Tổ bốn người làm sao dễ dàng buông tha bốn người này, thân ảnh nhất thời đuổi theo, nháy mắt liền biến mất ngay tại chỗ.

- Ha ha, Tiếp Dẫn con lừa ngốc, cái này chính là trộm gà không được còn mất nắm gạo.

Trên không trung, lão giả thần bí cười to lên.

1325. Chương 1135: Hỗn Nguyên Lão Tổ

Chương 1135: Hỗn Nguyên lão tổ

- Xem như người lợi hại, chúng ta sớm hay muộn sẽ tính.

Như Lai lãnh quát một tiếng, thân ảnh khổng lồ tới cũng nhanh, đi cũng mau lão giả nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái, sau đó nháy mắt biến mất.

- Như Lai, người mặc kệ chúng ta, ta không để yên người.

- Gào khóc gào khóc...

Trong phút chốc, phía trên hư không, trong Cửu Khúc Hoàng Hà Trận cũng truyền đến chín đạo tiếng động rít gào thật lớn, lực cuồng bạo liên miên không ngừng gào thét va chạm ở tại phía trên Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, từng đạo công kích như thế không ngừng hạ xuống, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận cũng xuất hiện từng cái khe.

- Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, thất tiên chi thần, tiêu tiên chi phách, Hãm Tiên chi hình, tổn hại tiên khí, tang tiên chi căn, trấn cho ta.

Trong hư không, Vân Tiêu tiên tử khẽ kêu lên, phía trên Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, nhất thời một mảnh thần quang bao phủ.

Từng đạo không gian cái khe nháy mắt liền khôi phục nguyên trạng, thần quang bao phủ bên trong, nhất phương không gian, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận đã trở nên bền vững.

- Sưu sưu sưu.

Đồng thời, ba bóng hình xinh đẹp nháy mắt nhảy ra, đúng là tam nữ Vân Tiêu tiên tử.

- Ra mắt sư tôn.

Tam Tiêu tiên tử nhìn thần bí lão giả tôn kính hành lễ.

- Thông Thiên giáo chủ.

Nhạc Thành trong lòng đang đoán thân phận lão giả này, giờ phút này trong lòng bỗng nhiên ngẩn ra, người này là Tiết Giáo giáo chủ, Thông Thiên giáo chủ nắm giữ Tru Tiên Kiếm trận, khó trách hắn vừa xuất hiện, Như Lai lập tức bước đi.

- Ra mắt Linh Bảo Thiên Tôn.

Nhạc Thành nhất thời hành lễ, Thông Thiên giáo chủ này lúc trước cũng để cho Vân Tiêu tiên tử đưa cho mình một đạo thánh lực, lại cho Tiết Giáo đệ tử giúp mình không ít, Nhạc Thành lúc này cũng càng thêm tôn kính.

- Không cần đa lễ, người thi lễ ta không dạy nổi, hôm nay được người thi lễ, chỉ sợ hôm nào càng nhiều.

Nhạc Thành hành lễ, Thông Thiên giáo chủ cũng nhất thời phát ra, căn bản là không dám cho Nhạc Thành thi lễ.

Nhạc Thành thật ra kỳ quái, thánh nhân thật đúng là một đám rất kỳ quái, Nguyên Thủy Thiên Tôn nói không dám nhận mình thi lễ, hiện tại Thông Thiên giáo chủ cũng là như thế, chẳng lẽ chính mình thật có cái gì, ngay cả thánh nhân còn không nhận lễ, trong vòng thiên địa, cũng không có mấy người.

- Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận các người có thể vây khốn chín hung ma, cũng không thể đánh chết, trừ phi dùng đến Tiên thiên chí bảo, ta đi trước.

Thông Thiên giáo chủ nói xong, tiếng nói vừa dứt, lập tức thân ảnh biến mất ngay tại chỗ.

- Cung tiễn sư tôn.

Tam Tiêu tam nữ hành lễ.

- Thánh nhân thật đúng là kỳ quái, tới nhanh, đi cũng mau.

Nhạc Thành khẽ lắc đầu thở dài.

- Sưu sưu...

Bên trong, bốn đạo thân ảnh nháy mắt phá không đến, đúng là bốn người Dao Trì Kim Mẫu, Trần Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thương Long Lão Tổ đuổi theo đám người Phổ Hiền.

- Bốn người này chạy thật nhanh, lại bị bọn hắn chạy thoát.

Thương Long Lão Tổ lớn tiếng hét lên.

- Vừa rồi không phải Thông Thiên giáo chủ đến đây sao?

Dao Trì Kim Mẫu nói, nhìn chăm chú vào trên không, lúc này Thông Thiên giáo chủ cũng Như Lai đều đã biến mất không thấy.

- Đều đi rồi, lần này coi như là cấp Tây Phương Giáo một chút giáo huấn.

Thanh Đế mắt đẹp cười, nhẹ nhàng nói.

- Ha ha, cũng là lúc này đây, Tây Phương Giáo xem như trộm gà không được còn mất nắm gạo.

Trần Nguyên Tử ha ha cười.

- Nhạc Thành, người mau vào vịnh hằng hư vô điện, Bàn Cổ phủ ở trong đó, hết thấy liền xem cơ duyên của người.

Vân Tiêu nhìn Nhạc Thành nói.

- Đám người Thiên ma, xử trí như thế nào?

Nhạc Thành nhìn Cửu Khúc Hoàng Hà Trận nói.

- Ta chỉ có thể vây khốn chín người bọn hắn, muốn giết chín người này cơ bản là không có khả năng, đặc biệt Thiên ma, nếu muốn đánh chết, căn bản là không có khả năng, trừ phi là có Tiên thiên chí bảo ở trên người, người nếu chiếm được Bàn Cổ phủ, có thể luyện chế thành Hỗn Độn chung đầy đủ, đến lúc đó đánh giết Thiên ma cũng không quá khó khăn.

Vân Tiêu tiên tử nói.

Lập tức Bích Tiêu tiên tử nhìn Nhạc Thành nói:

- Thập đại thượng cổ ma thú, Chiến ma thú chính là thượng cổ Thiên thần ở dưới tà ma, có thể đánh chết, Âm Ma thú chính là Hồng Hoang cự ma, cũng có thể đánh chết, nhưng cự ma, Địa ma thú chính là linh loại, vô hình vô sắc, là nguyên linh sở sinh, Kiệt ma thú cũng là nguyên linh phụ lang mà sinh, Viêm ma thú là Bàn Cổ khai thiên tích địa địa viêm biến thành, Sân ma thú chính là Minh giới oan tử linh hồn tụ tập cừu hận sinh ra, Phong ma thú cũng là Bàn Cổ khai thiên biến thành, Băng ma thú là Hồng Hoang thời đại, thủy nguyên tố biến thành, lượng ma thú chính là thượng cổ tam giới ngoài ra nguyên linh biến thành, hơn nữa Thiên ma thú, tám người này chẳng khác gì là bất tử bất diệt, chúng ta cũng chỉ có thể vây khốn bọn hắn, nếu muốn đánh chết cũng không thể.

- Thì ra là thế.

Nhạc Thành xem như minh bạch rồi, hung ma cũng chỉ có thể dùng Tiên thiên chí bảo mới có thể đánh chết.

- Ta đây đi vào trước.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói.

- Cẩn thận một chút.

Hạo Thiên Đại Đế nhìn Nhạc Thành nói.

- Đệ tử biết.

Nhạc Thành thu hồi Hỗn Nguyên Chân Thân, thân ảnh lập tức lặn mình một cái liền vượt qua trời cao, sau một lát, Nhạc Thành đã ở tại phía trước một mảnh không gian sống gọn.

Không gian sống gọn này vô sắc trong suốt, trên có sóng gọn thần nhiên lặn lư, bằng không cũng vô pháp nhìn ra, mà ở không gian sống gọn này, ngăn cách, vịnh hằng hư vô điện.

Cung điện khổng lồ như ẩn như hiện, một cỗ hơi thở thần dị khuếch tán ở hư vô không gian, thần quang khuếch tán, có một cỗ hơi thở thần dị khuếch tán ở tại cả không gian.

- Nhất định phải được Bàn Cổ phủ.

Nhạc Thành thản nhiên nói, trầm thần tĩnh khí, lập tức lướt qua một mảnh không gian sóng gợn, tiến nhập vào trong.

Cảm giác một cỗ không gian dòng khí theo quanh thân chính mình hiện lên, Nhạc Thành nhìn cảnh tượng trước mắt hoàn toàn biến đổi, quay đầu lại nhìn lên, phía sau hết thấy đã biến mất, Tam Tiêu tiên tử, Trần Nguyên Tử, sư mẫu, đám người Linh Viên cũng không thấy đâu nữa.

Cả chỗ không gian, lúc này hoàn toàn nhìn thấy bất đồng, lúc này cả không gian đã thành một mảnh Hỗn Độn, cùng Hỗn Độn tử vực có thêm vài phần tương tự, mà vừa mới xuyên thấu qua không gian sóng gợn, cũng đã biến mất không thấy.

Nơi nơi đều là một mảnh Hỗn Độn mây mù, chỉ ở xa xa phía chân trời, cung điện khổng lồ kia vẫn tràn ngập thần quang, chung quanh chính là Hỗn Độn vân đoàn thật dày như ẩn như hiện, vàng sáng thản nhiên bao phủ, vô cùng huyền ảo.

Mà Nhạc Thành tiến nhập vào một mảnh không gian sóng gợn này, vĩnh hằng hư vô điện nguyên vốn cũng xuất hiện ở trong mắt mọi người cũng biến mất không thấy, giống như là hư không tiêu thất vậy, không gian xung quanh lộ vẻ hư vô, làm sao còn có vĩnh hằng hư vô điện kia nữa.

Hơi hơi do dự, thân ảnh Nhạc Thành lập tức hướng phía chân trời mà đi, vĩnh hằng hư vô điện, Bàn Cổ phủ ngay tại trong cung điện này.

Cung điện khổng lồ nhìn qua rất gần, mà Nhạc Thành sau một lát mới phát hiện, phi hành cũng không biết có xa lắm không, lấy tốc độ hiện tại, hàng tỉ dặm, cũng chỉ cần một lát thời gian mà thôi, nhưng cung điện tựa hồ cũng không có tiếp cận đến gần.

Ước chừng một canh giờ sau, Nhạc Thành lúc này mới cảm giác được cung điện ngay tại trước mắt, đến gần nhìn thấy cung điện càng thêm khổng lồ vô cùng, liên miên nghìn vạn dặm, thần quang tràn ngập, một cỗ hơi thở trường tồn khuếch tán ra.

- Bàn Cổ phủ.

Hơi thở này, Nhạc Thành có thể cảm giác được rõ ràng, đúng là hơi thở thượng cổ thần khí, trừ Bàn Cổ phủ ra, cũng không có loại thần khí nào có hơi thở như vậy.

- Đi vào.

Nhạc Thành trầm xuống, lập tức thân ảnh thật cẩn thận vượt qua một mảnh Hỗn Độn mây mù, rảo bước tiến vào cung điện.

Cung điện có một cỗ thần quang thản nhiên bắn đến, bên trong trừ bỏ có một ít cột đá lâu các ra, thì cũng không có vật gì.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào đại điện, sau đó đi lên bậc thang bằng đá, uốn lượn, hẳn là thông đạo tầng thứ hai rồi.

Đánh giá chung quanh một cái, Nhạc Thành lập tức theo bậc thang bằng đá đi lên tầng thứ hai, hơi thở cũng tràn ngập mà đến.

Một đường thật cẩn thận, Nhạc Thành cũng không dám khinh thường, đám người Trần Nguyên Tử đã nói qua, không ít cường giả tiến vào, nhưng không có không ít người đi ra.

Cung điện tầng thứ hai, cũng là một cái không gian to như vậy, không gian này vẫn có thần quang bao phủ trong đó.

Không gian to như vậy, lúc này cũng trống không, Nhạc Thành thần niệm tỏa ra, tại đây thần niệm cũng bị trói buộc, cũng vô pháp xem Bàn Cổ phủ rơi xuống hay không.

- Hừ.

Đúng lúc này, quang nhận thật lớn xuyên thấu không gian, trực tiếp bổ tới trước người Nhạc Thành, quang nhận này phá vỡ không gian, uy lực một mảnh thần quang cũng tuyệt đối đáng sợ.

- Lui.

Nhạc Thành tốc độ thần thông thúc dục, thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, quang nhận kia chợt lóe qua, lập tức cũng biến mất ở tại này trong không gian.

Nhạc Thành thân ảnh lập tức xuất hiện ở mấy ngàn thước ngoài, thân hình vừa mới ổn định, một đạo quang nhận ầm ầm đánh xuống, tốc độ nhanh vô cùng, bổ ra một mảnh không gian sóng gợn.

- Thở phì phò.

Quang nhận nháy mắt liền rơi vào trên người Nhạc Thành, Nhạc Thành cũng lại thúc dục tốc độ thần thông biến mất ngay tại chỗ, lưu lại một đạo tàn ảnh tại nguyên chỗ cũng bị quang nhận này chém thành mảnh nhỏ.

Nhạc Thành thân hình lập tức rơi vào mấy ngàn thước, thần Niệm tìm hiểu, thần sắc trầm xuống, thân ảnh lại cấp tốc biến mất.

- Thở phì phò...

Số đạo quang nhận ngay tại Nhạc Thành vừa mới xuất hiện chém thẳng xuống, một mảnh không gian nháy mắt thoát phá.

- Sưu sưu sưu sưu.

- Thở phì phò lưu...

Nhạc Thành thúc dục tốc độ thần thông không ngừng xuất hiện ở không gian, mà quang nhận cũng ở Nhạc Thành phía sau như hình với bóng, thân ảnh Nhạc Thành vừa xuất hiện, liền gặp vô số quang nhận chém thẳng xuống.

- Đáng chết.

Nhạc Thành mắng một tiếng, lúc này cũng không biết vì cái gì chính mình bị công kích, là trận pháp, hoặc là người, chính mình cũng vô pháp đánh trả.

- Thở phì phò.

Một mảnh quang nhận không ngừng hạ xuống, Nhạc Thành cũng chỉ có thúc dục tốc độ thần thông tại không gian chạy, cũng không biết không gian này có chạy, quang nhận này cũng như hình với bóng, chính mình ở đâu, quang nhận này liền chém đến.

- Hạo Thiên Tháp.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, lúc này cũng không có biện pháp, nếu không sớm hay muộn cũng quang nhận bị này quỷ dị công kích một chết mà thôi, thúc dục Hạo Thiên Tháp, Nhạc Thành nháy mắt tchui vào bên trong Hạo Thiên Tháp, có Hạo Thiên Tháp cũng không sợ công kích này.

- Xuy xuy.

Ngay tại Hạo Thiên Tháp Nhạc Thành tiến vào, Nhạc Thành thần niệm ở Hạo Thiên Tháp cũng tỏa ra, vô số quang nhận kia công kích nháy mắt liền biến mất không thấy, lúc này cũng không có quang nhận quỷ dị kia công kích xuất hiện.

- Chẳng lẽ là bởi vì Hạo Thiên Tháp.

Nhạc Thành thâm nghĩ trong lòng, lúc này không gian nhiều ít cùng Bàn Cổ phủ có chút liên hệ, Hạo Thiên Tháp cùng Bàn Cổ phủ đều là thượng cổ thần khí, có lẽ bởi vì Hạo Thiên Tháp xuất hiện, quang nhận kia công kích liền đình chỉ.

Nhưng vào lúc này, Nhạc Thành thần niệm ở Hạo Thiên Tháp, cũng nhìn thấy xuất hiện một mảnh thần quang, thần quang đại phóng Quang Minh, một cỗ hơi thở Hỗn Độn mạnh mẽ phát ra.

Thần quang bao phủ không gian, trong không gian tràn ngập hơi thở Hỗn Độn nồng đậm, Nhạc Thành do dự một lát, đem Hạo Thiên Tháp xoay quanh ở tại đỉnh đầu, thân ảnh lại xuất hiện ở trong không gian này.

Quỷ dị quang nhận không có xuất hiện, Nhạc Thành nhìn chăm chú về phía thần quang chói mắt kia.

Lúc này Nhạc Thành nhìn chăm chú, thần quang này đột nhiên lại tăng vọt, hào quang chói mắt, hóa thành một đạo Thất Thái thần quang, sau đó chia làm bảy tầng, trong đó nhan sắc như ẩn như hiện, ở tận cùng bên trong một tầng thần quang xuất hiện một cái điểm đen.

Nhạc Thành ngưng thần nhìn lại, đã thấy bên trong điểm đen đúng là tầng tầng lớp lớp thần quang phức tạp, cực kỳ sâu thẳm khó dò, quỹ dị không gian, mà không gian kia tựa hồ có một cỗ thật lớn lực lượng quỹ dị đang gọi chính mình về vậy.

Trong lúc Nhạc Thành đang còn kinh ngạc, Thất Thái thần quang đột nhiên bạo bắn ra, Nhạc Thành hoàn toàn bị bao phủ trong đó, tầm mắt hơi hơi tối sầm lại, lập tức thân hình xuất mộ hiện tại một cái không gian xa lạ.

Nhạc Thành đánh giá bốn phía, không gian này tựa hồ là một cái đại điện, có thần quang thần nhiên quanh quẩn ở bốn phía đại điện, bốn phía cung điện, có vô số bí văn đồ án, còn có nhật nguyệt tinh thần khắc trong đó.

- Ha ha ha ha, không tưởng lại có ai có thể đến nơi đây.

Ngay tại thời điểm Nhạc Thành đánh giá không gian xung quanh, trong đại điện nhất thời xuất hiện một người mặc trường bào lão giả.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào lão giả này, trong lòng cũng nhất thời xuất hiện nghi hoặc, không phải nguyên thần phân thân, cũng không phải tàn hồn thân thể, càng không phải bản thể, người này căn bản làm cho chính mình nhìn không thấu.

- Người không cần nhìn, ta chỉ là một đạo thần niệm thân thể mà thôi, tại không gian này, sợ là có thời gian ngắn ngủi, Hồng Quân luyện chế Bàn Cổ phủ, hoàn hảo ta trốn ở chỗ này, làm cho hắc không thể luyện hóa một đạo thần niệm của ta.

Lão giả kia tựa hồ mang ý tứ đắc ý nhìn Nhạc Thành nói.

- Không biết tiền bối chính là cao nhân phương nào?

Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, người này dĩ nhiên là tránh ở Bàn Cổ phủ này, một đạo thần niệm ngưng tụ, Hồng Quân lão tổ đều không thể luyện hóa, kỳ thật hắc tuyệt đối khủng bố rồi.

- Ta là ai, ta thiếu chút nữa quên, trước kia người khác giống như gọi ta cái gì Hồn Nguyên lão tổ.

Lão giả trầm tư một lát, hơi nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nói.

- Hồn Nguyên lão tổ.

Nhạc Thành suy tư, cũng chưa từng có nghe nói qua người này, thời kì Hồng Hoang tựa hồ cũng chưa từng có người này tồn tại.

- Người không biết ta là ai, ta cũng là bình thường, người một cái hậu bối, tự nhiên không biết ta là ai, bất quá ta cảm giác được, người hắc nhận thức, ai, nghĩ không ra.

Lão giả vuốt ve đầu nhìn Nhạc Thành, lập tức loạn choạng đầu nói.

- Hồn Nguyên tiền bối, một đạo thần niệm người lúc này, bản thể đâu?

Nhạc Thành hỏi, trong lòng đề phòng một chút, cảm giác lão giả này tựa hồ cũng không có ý đối phó mình.

- Bản thể đã sớm tiêu diệt, bằng không ta hà tất sợ tên Hồng Quân kia, ta không làm gì được hắc, hắc cũng không làm gì được ta, một đạo thần niệm ta ở lại trên đời, cũng không có cái gì tốt, chính là một mục chờ một cái truyền nhân mà thôi, ta cũng không biết, ta lưu lại truyền từ đời này sang đời khác bị người tới chưa, nhìn người cũng coi như không sai, ta sẽ thành toàn cho người.

Lão giả kia nhìn Nhạc Thành mỉm cười nói, trong mắt tựa hồ có chút ý xấu vậy.

- Tiền bối, ta đã muốn có sư môn, tiền bối thật là tốt, ta tâm linh.

Nhạc Thành nói, chính mình hiện tại phải dự đoán được lão giả thần bí có cái gì truyền thừa, chính mình hiện tại tu luyện tới tình trạng này, đã là rất không tồi rồi, không cần phải một lần nữa tu luyện, đây cũng

là ở Huyền Thiên nội địa không sai biệt lắm, khi đó có cường giả như vậy khẳng truyền thụ mình, chính mình tự nhiên cao hứng đáp ứng.

- Vô nghĩa, nếu ở trước kia, bao nhiêu người cầu ta, ta cũng sẽ không gọi hắn, người thật tốt, ta dạy cho người, người lại còn không muốn.

Lão giả kia trừng mắt nhìn Nhạc Thành, tựa hồ có chút tức giận, nói :

- Ta đây Hồn Nguyên Chân Thân, chính là cùng Vu tộc Bàn Cổ chân thân kia cũng không kém, nếu không một đạo thần niệm chỉ sợ cũng vô pháp kiên trì vài ngày.

- Cái gì, Hồn Nguyên Chân Thân?

Nhạc Thành nhất thời kinh ngạc , còn tưởng rằng chính mình nghe lầm.

- Như thế nào, người chẳng lẽ nghe nói qua?

Lão giả kia cũng kinh ngạc hỏi.

- Hồn Nguyên lão tổ, Hồn Nguyên Chân Kinh, chẳng lẽ Hồn Nguyên Chân Kinh chính là tiền bối này sáng chế sao?

Nhạc Thành hỏi.

- Đúng là đồ không phải, bất quá ta cũng là người thứ nhất tu luyện Hồn Nguyên Chân Thân, người có biết Hồn Nguyên Chân Kinh, hay là người tu luyện là Hồn Nguyên Chân Kinh.

Lão giả nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong mắt đột nhiên có thêm vài phần kích động.

- Không sai, đúng là Hồn Nguyên Chân Kinh.

Nhạc Thành cũng không có giấu diếm, lập tức nhìn lão giả kia nói.

- Người từ nơi nào có được tới Hồn Nguyên Chân Kinh?

Lão giả kinh ngạc hỏi.

- Đệ tử sư môn sở thụ.

Nhạc Thành trả lời.

- Ai, thiên ý a, Hồng Quân, chẳng lẽ là người cố ý an bài sao?

Lão giả thì thào tự nói, lập tức nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, nói :

- Thì ra vận khí người không sai, Hồn Nguyên Chân Thân người tu luyện tới tầng thứ mấy?

- Tầng thứ tám đỉnh phong.

Nhạc Thành không có giấu diếm, nói thẳng.

- Tầng thứ tám đỉnh phong?

Lão giả kia kinh ngạc nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, tựa hồ là không thể tin được, lập tức định thần nói :

- Thế nhưng có thể tu luyện tới tầng thứ tám đỉnh phong, thiên phú thật đúng là quá tốt, chẳng lẽ người không có phát hiện, nếu đột phá thật là chậm sao?

- Đúng là, đệ tử cũng không thể kỳ quái?

Nhạc Thành trả lời, vẻ mặt nhìn lão giả cũng tôn kính vài phần.

- Người thực bình thường, bởi vì người tu luyện Hồn Nguyên Chân Kinh, cũng không phải đầy đủ.

Lão giả thần bí nói, ánh mắt lộ ra một tia quỷ dị, tựa hồ vừa lòng không thôi.

- Đây...

Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, nhớ tới Vu Tiểu Tuyết cùng chính mình nói, Hồn Nguyên Chân Thân này tựa hồ có chút không đúng, có lẽ chính mình tu luyện cũng không phải đầy đủ Hồn Nguyên Chân Thân, mà điểm này sư phụ Hạo Thiên Đại Đế cũng không biết.

- Cái gì, đây đều là ta làm.

Lão giả nhìn thấy Nhạc Thành sững sờ, tựa hồ thỏa mãn, lập tức nói :

- Lại lịch Hồn Nguyên Chân Thân, ngươi còn chưa biết.

Nhạc Thành sững sờ nói : - Đệ tử không biết, mời tiên bối chỉ giáo.

- Phỏng chừng Bàn Cổ chân thân ngươi nghe nói qua?

Lão giả nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nói.

- Ân.

Nhạc Thành khẽ gật đầu, Hình Thiên tổ vu kia tu luyện đúng là Bàn Cổ chân thân, uy lực còn hơn Hồn Nguyên Chân Thân chính là một ít.

- Hừ, Bàn Cổ chân thân kia lợi hại, nhưng cũng không cách nào áp chế Hồn Nguyên Chân Thân, Hồn Nguyên Chân Thân đại thành là lúc có thể cùng Bàn Cổ chân thân liều mạng cao thấp, lúc trước ta cũng vậy, trong lúc vô tình chiếm được Hồn Nguyên Chân Kinh này, tu luyện, Hồn Nguyên lão tổ kỳ danh cũng là bởi vì nó.

Hồn Nguyên lão tổ nói.

- Hồn Nguyên Chân Thân đại thành, không biết tiên bối lúc trước tu luyện tới đại thành không ?

Nhạc Thành nhìn Hồn Nguyên lão tổ hỏi.

- Ngày Đại thành chính là lúc thành thánh, ta lúc trước coi như miễn cưỡng đại thành, nhưng vừa mới khẩn yếu quan đầu, lại bị nghiệt đồ thừa cơ làm khó dễ, ta may mắn chạy thoát, chính là chạy ra một đạo nguyên thần mà thôi, nghiệt đồ kia, một đường đuổi giết ta, chính là muốn được Hồn Nguyên Chân Thân.

Lúc trước ta cùng vài vị tổ vu Vu tộc quan hệ, đối với Vu tộc bí pháp cũng có biết một phần, sau lại cố ý đem Hồn Nguyên Chân Thân không trọn vẹn cùng Vu tộc bí pháp cố ý khắc ở tại ngọc giản làm cho hắc lấy được, lúc này mới thoát khỏi hắc, theo sau, ta đó đem chân chính Hồn Nguyên Chân Thân công pháp tính cả Hồn Nguyên Chân Thân lưu tại một chỗ bí địa, làm cho người hữu duyên được, phỏng chừng chính là sư môn ngươi chiếm được.

Bất quá Hồn Nguyên Chân Thân tự nhiên là nghiệt đồ được không bao lâu, ta sợ hắc nhận được Hồn Nguyên Chân Thân thật sự, cho nên ở Hồn Nguyên Chân Kinh phía trên lưu lại Hồn Nguyên Chân Thân, cũng không phải đầy đủ, dựa theo phỏng chừng của ta, có thể tu luyện tới tầng thứ tám, cũng đã là thiên phú kỳ tài, người có thể tu luyện tới tầng thứ tám đỉnh phong, phỏng chừng tu luyện đại thành cũng không quá khó khăn, ít nhất là có hi vọng.

Hồn Nguyên lão giả thần nhiên nói.

- Tiên bối như thế nào ở nơi này?

Nhạc Thành trong lòng nghi hoặc, lại hỏi.

- Đây cũng là ngoài ý muốn, một đạo nguyên thần của ta trọng thương, đó là đã rơi vào Hồng Hoàng, ai biết đụng phải vu yêu đại chiến, ta đang chữa thương không kịp liên lan đến đó, nguyên thần đều bị diệt, vội vàng nhìn thấy Đông hoàng Thái Nhất Hồn Độn chung thoát phá, ta cuối cùng một đạo thần niệm lưu tại một khối, dựa vào mảnh nhỏ Tiên thiên chí bảo này bảo hộ, một đạo thần niệm này mới có thể ở tại chỗ này, nếu không, một đạo thần niệm không thể có năng lực sống một mình như vậy.

- Đáng tiếc ta là một đạo nguyên thần, hơn nữa trọng thương, nếu không Đông hoàng Thái Nhất cho dù thúc dục Hồn Độn chung, há có thể làm gì ta.

Hồn Nguyên lão tổ tiếp tục nhìn Nhạc Thành nói:

- Sau mảnh nhỏ đó bị Hồng Quân lão gia hỏa kia được, hần phát hiện ta ở bên trong này, cũng không thể tránh được, cuối cùng cũng chỉ hảo tùy ý ta, cũng muốn giúp hần trông coi Bàn Cổ phủ này, người hữu duyên, tự nhiên là có thể tiến tới nơi này, không tưởng không ai có thể tiến tới nơi này.

- Thì ra là thế, khó trách trong hồng hoang cũng không có người này, phỏng chừng biết người này, cũng đều là Hồng Hoang một ít cường giả... Đi, cũng không nghĩ tới, cường giả như thế, cũng ma xui quỷ khiến rơi xuống như tình trạng vậy.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, trong lòng cũng chỉ có thể thay Hồn Nguyên lão tổ cảm thán không thôi.

Lập tức Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Hồn Nguyên lão tổ, chính mình tu luyện Hồn Nguyên Chân Thân chính là không xong, Hồn Nguyên lão tổ tự nhiên là có đầy đủ Hồn Nguyên Chân Thân, chính mình chỉ có thể đủ cầu Hồn Nguyên lão tổ mà thôi.

- Như thế nào, hiện tại muốn ta thành toàn cho người.

Hồn Nguyên lão tổ nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, nhìn vẻ mặt thấy Nhạc Thành, đắc ý lộ ra ý cười, lập tức nói :

- Bất quá, ta hiện tại phải tính toán thành toàn cho người.

- Lão tổ, đệ tử vừa mới có nhiều mạo phạm, xin người thứ lỗi.

Nhạc Thành buồn khổ nói, Hồn Nguyên lão tổ vừa mới muốn thành toàn chính mình, chính mình cự tuyệt, mà hiện tại, chính mình cũng yêu cầu người.

- Muốn cho ta thành toàn người cũng không khó, bất quá người phải đáp ứng ta một cái điều kiện.

Hồn Nguyên lão tổ nhìn Nhạc Thành liếc mắt một cái nói.

- Đệ tử có thể làm được, nhất định làm được?

Chỉ cần có hy vọng, Nhạc Thành tự nhiên là không đáp ứng, Hồn Nguyên Chân Thân đầy đủ đối với chính mình vô cùng trọng yếu.

- Người có thiên phú không sai, tu luyện Hồn Nguyên Chân Thân thành cơ hội rất lớn, chờ ngày người tới đại thành, người liền giúp ta đánh chết nghiệt đồ kia, như vậy, ta coi như giải quyết tâm sự.

Hồn Nguyên lão tổ nói.

- Điều này không thành vấn đề, đệ tử nhất định làm theo, chính là, không biết người nợ là ai?

Nhạc Thành hỏi, yêu cầu này Hồn Nguyên lão tổ cũng không quá phận.

- Người cũng không thể khinh thường, nghiệt đồ kia thiên phú đồng dạng cũng không sai, cho dù là đã phát hiện Hồn Nguyên Chân Thân là giả, nói không chừng cũng có thủ đoạn đột phá, cũng nói không chừng nghiệt đồ này đã thành thánh, về phần người có tên gì, năm đó tên là Ma đạo lão tổ.

Hồn Nguyên lão tổ nói.

- Ma đạo lão tổ.

Nhạc Thành suy tư, nhưng thật cho tới bây giờ không có nghe nói qua người này, Tiên Ma giới, tựa hồ cũng không có thánh nhân tồn tại như vậy, nói không chừng người này đã sớm rơi vào Hồng Hoang.

- Tốt lắm, ta sẽ thanh toán cho người, thần niệm ta lưu đến bây giờ, còn tưởng rằng là Hồng Quân không thể làm gì ta, cũng đều là số trời, nhớ kỹ, người nếu có thể có một ngày đại thành, liền phải giúp ta đánh chết tên nghiệt đồ kia.

Hồn Nguyên lão tổ nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, lập tức nói :

- Ta giúp Hồng Quân trông coi Bàn Cổ phủ này, hiện tại cũng giao cho người, người hiện tại ở chính là Bàn Cổ phủ không gian, bên ngoài vĩnh hằng hư vô điện, chính là Bàn Cổ phủ biến thành, người ở chỗ này luyện hóa, có thể lấy đi Bàn Cổ phủ.

Hỗn Nguyên lão tổ nói xong, khe khẽ thở dài, cả thân hình hóa thành thần quang tiêu tán thành hư vô, bên trong thần quang thản nhiên lại có thêm một đạo thần quang bạo lực vào ấn đường Nhạc Thành.

Một cỗ tin tức khổng lồ nhất thời rót vào tới trong óc Nhạc Thành, đúng là bản Hỗn Nguyên Chân Thân tâm pháp đầy đủ.

- Đa tạ lão tổ.

Nhạc Thành thi lễ, lúc này Hỗn Nguyên lão tổ đã hóa thành một mảnh hư vô, một đạo thần niệm cũng vô pháp tái kiên trì rồi.

- Khó trách có người tiến vào cũng tìm không thấy Bàn Cổ phủ, nguyên lai vĩnh hằng hư vô diện chính là Bàn Cổ phủ.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, nếu Hỗn Nguyên lão tổ nói, chính mình mỗi ngày có chú ý tới, nếu làm để mình tìm mà nói, chỉ sợ cũng không thể tìm được Bàn Cổ phủ này.

1326. Chương 1136: Dung Hợp Thập Đại Thượng Cổ Thần Khí

Chương 1136: Dung hợp Thập đại thượng cổ thần khí

- Một món đồ thượng cổ thần khí cuối cùng đã thấy, bắt đầu luyện hóa đi.

Nhạc Thành khoan chân ngồi, hơi hơi ngưng thần định khí, pháp quyết thúc dục, Bàn Cổ phủ bắt đầu luyện hóa.

Đồng thời, Nhạc Thành cũng tu luyện Hỗn Nguyên Chân Thân, chính mình nguyên bản tu luyện Hỗn Nguyên Chân Thân, thoát nhìn hoàn mỹ, lúc này có bản đầy đủ Hỗn Nguyên Chân Kinh, Nhạc Thành mới biết được, chính mình nguyên bản tu luyện Hỗn Nguyên Chân Thân tâm pháp bộ phận tối trọng yếu cũng không thấy, nếu chiếu tu luyện như thế, nếu muốn đột phá mà nói, căn bản chính là không có khả năng.

Có bản đầy đủ Hỗn Nguyên Chân Thân, Nhạc Thành cũng lại bắt đầu tu luyện, tình trạng Hỗn Nguyên Chân Thân đình trệ lúc này lại bắt đầu tiến bộ, bất quá, tốc độ tự nhiên cũng không nhanh như trước kia.

Thời gian chậm rãi trôi qua, nháy mắt mười tháng, khoan chân ngồi Nhạc Thành mở ra hai mắt, trong mắt ánh sao như ẩn như hiện, pháp quyết biến hóa, cả không gian lúc này kịch liệt chấn động lên.

Ở ngoài không gian, nghìn vạn dặm vĩnh hằng hư vô diện lúc này đã hơi hơi chấn động, lập tức một mảnh kim quang bắn ra tràn ngập không gian, nghìn vạn dặm vĩnh hằng hư vô diện hóa thành một cây búa to, búa này khổng lồ vô cùng, mặt trên khắc vô số bí văn.

Nhạc Thành thân ảnh lập tức xuất hiện ở trên không Bàn Cổ phủ, pháp quyết vừa thu lại, Bàn Cổ phủ này hóa thành cánh tay, linh khí tràn ngập, kim quang lưu chuyển, không hổ là thượng cổ thần khí.

- Đi vào mười tháng, lâu như vậy, tên kia không có việc gì chứ?

Ngoại giới, Quỳnh Tiêu tiên tử nhìn mọi người nói, lúc này mọi người cũng lo lắng.

- Yên tâm đi, người này cơ duyên luôn luôn lớn, tự nhiên là không xảy ra chuyện gì.

Hạo Thiên Đại Đế mỉm cười nói, nhưng trong lòng cũng lo lắng.

- Lão ba rất tốt, không có việc gì.

Thanh Đồng nói:

- Lão ba nói, nếu luyện chế lại một lần mười kiện thượng cổ thần khí, cũng cần thời gian.

- Thanh Đồng, ba của ngươi chiếm được Bàn Cổ phủ sao?

Dao Trì Kim Mẫu nhất thời nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Ân, hẳn là chiếm được, thần niệm lão ba truyền âm tới, hiện tại, ta cũng liên hệ không được.

Thanh Đồng nói.

- Ha ha, chiếm được Bàn Cổ phủ là tốt rồi, hội tụ mười kiện thượng cổ thần khí, có thể luyện chế lại thành Hỗn Độn chung. Thương Long Lão Tổ nói, mười kiện thượng cổ thần khí hội tụ, đầy đủ, tứ đại Tiên thiên chí bảo, đến lúc đó mọi người cũng có chỗ lớn nhất dựa vào.

- Gào khóc...

Bên trong Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, từng đạo rít gào dựng lên, cả đại trận không ngừng run rẩy, cửu đại cự ma kia điên cuồng phá trận.

- Hừ, Thiên ma, ngươi thành thật một chút đi, trấn cho ta.

Tam Tiêu tam nữ khê kêu, ba đạo bóng hình xinh đẹp lại tiến nhập trong trận, pháp quyết đánh ra, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận một mảnh thần quang bao phủ, đại trận nhất thời lại cũng cố vài phần.

Nguyên bản, Thập đại thượng cổ ma thú liên thủ, cũng có thể lấy trận phá trận, bất quá hiện tại, Chiến ma đã bị đánh chết, Thập đại thượng cổ ma thú cũng vô pháp liên thủ tổ trận, đang ở Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, căn bản không thể phá vây mà ra.

- Nhạc Thành nếu luyện chế lại một lần Hỗn Độn chung, cần một lát, chúng ta sẽ thấy thứ an tâm, đợi đi.

Trần Nguyên Tử nói.

- Hỗn Độn chung xuất thế, tộc chúng ta, cũng có thể có Tiên thiên chí bảo trấn áp số mệnh.

Hạo Thiên Đại Đế nói.

Một chỗ không gian, Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, giữa không trung, mười đạo thần quang bao vây lấy mười kiện thượng cổ thần khí di động đang bên người, pháp quyết nhất dẫn, Thần Nông đỉnh hóa thành mấy ngàn thước rơi xuống.

Nhạc Thành lúc này chuẩn bị luyện chế lại một lần mười kiện thượng cổ thần khí này thành Hỗn Độn chung, đương nhiên, Nhạc Thành rất rõ ràng, lấy thực lực chính mình bây giờ, nếu muốn luyện chế lại một lần thượng cổ thần khí kia quả thực chính là đang nằm mơ.

Bất quá hội tụ mười kiện thượng cổ thần khí, nhưng thật ra cũng không cần luyện chế như thế nào, chỉ cần có thể đem mười kiện thượng cổ này dung hợp là tốt rồi, lúc này thời gian thượng cổ thần khí cũng đều muốn luyện hóa, phỏng chừng cũng không quá khó khăn, lấy tu vi hiện tại cũng có thể miễn cưỡng làm được.

Pháp quyết đánh ra, Thần Nông đỉnh ba vị chân hỏa bắt đầu bạo phun ra, lập tức chín kiện thượng cổ thần khí toàn bộ bị Nhạc Thành quăng vào trong Thần Nông đỉnh.

Tam vị chân hỏa bạo phun, lúc này Nhạc Thành luyện chế, cũng là dung hợp, tâm thần khổng lồ chế được mười kiện thượng cổ thần khí, Nhạc Thành không dám khinh thường, lúc này trong đầu, Nhạc Thành cũng không dám tu luyện, sở hữu tâm thần, toàn bộ đặt ở mười kiện thượng cổ thần khí.

Thời gian chậm rãi trôi qua, hết thấy lâm vào bên trong im lặng, hư vô không gian một mảnh tĩnh mịch, chỉ có tam vị chân hỏa thiêu huỷ không gian.

Lúc này Tiên Ma giới, vô số cường giả tựa hồ dự cảm cái gì đó, đều lẳng lặng đợi, đợi bão táp kia biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Vu tộc, Yêu tộc, Minh giới, Thiên Đình, Xiển giáo, Tiệt Giáo, Tây Phương Giáo, Kỳ Lân bộ tộc, cường giả các thế lực lớn, lúc này đều mưu cầu một cái đại lộ.

Hư vô không gian, suốt ba năm như thế, Thần Nông đỉnh thần quang đại phát, thần quang lần lượt thay đổi, cả không gian lắc lư không ngớt.

Nhạc Thành thần sắc hơi hơi trầm xuống, thần tình trên mặt càng thêm ngưng trọng vài phần, pháp quyết không ngừng đánh ra, pháp lực bàng bạc xa xa không dứt tụt vào trong đó.

Thời gian lại chậm rãi trôi qua, trong vòng hư không lại âm vào hoàn toàn yên tĩnh bên trong, cả hư vô không gian cũng tràn ngập một mảnh hơi thở nồng đậm.

Thời gian bảy năm như thế trôi qua, dừng một ngày, trong thiên địa Đại năng giả tựa hồ đều cảm giác được có một cổ hơi thở cường hãn khuếch tán ra.

- Ông...

Hư vô không gian, bỗng dừng một đạo tiếng chuông vang lên, một đạo tiếng chuông này, càng thêm uốn lượn tại trong tam giới.

Đồng thời, thiên địa thánh nhân, Đại năng giả, đều sôi nổi suy tính, trong mắt xuất hiện kinh ngạc.

- Rất cực xuất thế.

Bên trong Tây Phương Giáo, Như Lai thần sắc trầm xuống, sắc mặt nhất thời ảm đạm lên.

Hư vô không gian, vô tận hào quang tràn ngập, thần quang phóng lên cao, phía trên hư vô không gian nhiều điểm đầy sao thần quang rung động, từng đạo thất thải quang hoa trời cao phía lạc xuống, bao phủ ở tại cả hư vô không gian.

- Ong ong...

Lại một đạo tiếng chuông dừng lên, cuộn cuộn sóng âm nhất ba, hướng về bốn phía dập dờn mở ra.

Chương 1136: Dung hợp Thập đại thượng cổ thần khí (2).

Trên không, cả không gian trống rỗng thoát phá, một cổ sóng âm hóa thành lực bàng bạc, phá hủy không gian, âm ba khổng lồ cường hãn thổi quét ra, lúc này không gian thoát phá, Trấn Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu, Thiên Dao, Hạo Thiên Đại Đế, có thể chứng kiến, thoát phá không gian, xa xa phía chân trời xuất hiện một cái đại chung mang phong cách cổ xưa.

Tại đây lực lượng bàng bạc thổi quét ra, Trấn Nguyên Tử, Tây Vương Mẫu, Dao Trì Kim Mẫu, Lang Lễ, Linh Viên, Thiên ưng không hề đối kháng, thân hình nháy mắt bạo lui, lực lượng này quá đủ làm cho bọn họ cảm giác được tim đập nhanh hơn.

Thoát phá không gian, đại chung khổng lồ mang phong cách cổ xưa chậm rãi xoay tròn, phía trên đại chung, tựa hồ là có nhật nguyệt tinh thần lưu chuôi, vô số bí văn bao vây, chỉ là hơi thở cũng đã làm cho Tiên tôn hậu kỳ cường giả cảm giác được áp chế tuyệt đối.

Phía trên Hỗn Độn chung, thần quang chói mắt xoay tròn mấy ngày liền tiếp đất, vạn trượng hoa quang chiếu sáng khắp hư vô không gian, thần quang bắn nhanh dừng lên, chút không thu liễm, tùy ý hướng ra phía ngoài khuấy động, chung quanh hư không, dường như có cuộn sóng đang không ngừng quay cuồng lên, làm cho người ta sợ hãi đến cực điểm, cả hư vô không gian tựa hồ sinh sôi thoát phá, phía trên đại chung này, hơi thở còn hơn thượng cổ thần khí hãn vô số lần.

- Hỗn Độn chung, đây là Hỗn Độn chung đầy đủ, thật sự thành công.

Đám người Trấn Nguyên Tử đang ở xa xa, nhìn chăm chú vào trên không làm cho lòng người đều cảm thán không thôi.

- Vân Tiêu, Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu, để cho ta vào trận.

Trên không, một tiếng hét lớn xuyên thấu không gian, Hỗn Độn chung tràn ngập ra vô số thần quang, ầm ầm xoay tròn phá không tiến đến, trong hư không, không gian mảnh nhỏ trực tiếp gạt ra, cả hư không, Hỗn Độn chung rẽ sóng giống như đem hư không một phân thành hai vậy.

Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, Tam Tiêu tiên tử pháp quyết đánh ra, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận tạo thành một lỗ hổng, Hỗn Độn chung khổng lồ hóa thành một đạo thần quang biến mất ở tại Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

Một chỗ sương mù bao phủ không gian, tám con cổ ma thú ở trong đó, một đạo hắc bào thân ảnh trống rỗng xuất hiện ở trên không trung.

- Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi luyện chế thành Hỗn Độn chung.

Hỗn Độn chung xuất thế, hơi thở cường hãn làm cho tám con cổ ma thú đang ở Cửu Khúc Hoàng Hà Trận có thể rõ ràng cảm giác được uy áp thật lớn.

- Không sai, hôm nay cho các người thử uy lực Hỗn Độn chung.

Nhạc Thành thần nhiên nói, ánh mắt nhìn chín người, trong chín người này, tám người nếu không có Tiên thiên chí bảo đều không thể đánh chết, hiện tại, mười kiện thượng cổ thần khí hội tụ thành Hỗn Độn chung đầy đủ, cũng nên thử xem uy lực Hỗn Độn chung.

- Hừ, người cho là có Hỗn Độn chung có thể đánh giết chúng ta sao.

Thiên ma thú hừ lạnh một tiếng nói.

- Thiên ma, nghe nói năm đó Bàn Cổ đại thần hủy bản linh người, cũng lưu người một mạng trên đời, mười người đang ở trong tam giới gây sóng gió, bị Hồng Quân lão tổ phong ấn tại thập phương thế giới, Hồng Quân đạo tổ hợp đạo, không thể tái trấn áp người, người chờ phá phong mà ra, như cũ không biết hối cải, hôm nay, người cũng phạm Định Thần Kiếp sát giới, vậy tìm chết đi.

Nhạc Thành tiếng nói vừa dứt, trong mắt hàn ý bắn ra.

- Nhạc Thành, chúng ta tới giúp người.

Tam Tiêu tiên tử tam nữ tới bên người Nhạc Thành.

- Hừ, ta muốn nhìn, các người có thể làm gì ta.

Thiên ma thú nháy mắt hóa thành bản thể khổng lồ, tám cánh ầm ầm phá không dựng lên, thân hình khổng lồ giữa mặt trời rít gào, lợi trảo xé rách không gian, vô tận ma khí cuộn cuộn, lao thẳng tới Nhạc Thành.

- Hừ.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, trong hai mắt lạnh lạnh sát khí bắn ra, tiếng nói vừa dứt, thân hình phút chốc mở rộng ra, toàn thân đều bị một cỗ Hỗn Nguyên khí bao vây, Kim Long thân thể, Long giáp bố trí, một đạo quyền ấn ầm ầm nện xuống.

Vô tận uy thế bùng nổ ra, khắp không gian đều rung mình chấn động, hai đạo lực lượng khổng lồ va chạm cùng nhau, nhất thời băng hiện ra từng đạo không gian cái khe thật lớn.

- Vang ầm ầm...

Không Gian Bạo Liệt, ở quang mang chói mắt hai đạo thân ảnh khổng lồ không ngừng giao chiến cùng một chỗ, chung quanh không gian không ngừng thoát phá, từng đạo không gian vết rách thỉnh thoảng xuất hiện ở phía trên Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, không gian mãnh liệt chấn động, cuồng khí chấn động.

- Khắc khắc...

Tám đầu cổ ma thú, lúc này cũng đều thả người dựng lên, cuồng bạo ma khí tận trời bạo phun ra, thổi quét về phía Tam Tiêu tiên tử.

- Thối lui.

Quỳnh Tiêu trong tay pháp quyết biến hóa, hỏa chi thần thông thúc dục, Thiên hỏa diễm hóa thành một mảnh biển lửa ngập trời bao phủ không gian, mượn dùng Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, uy lực càng tăng cao.

Bích Tiêu tiên tử phong chi thần thông thúc dục, đầy trời phong nhận hào quang bắn nhanh, cả không gian thành mảnh nhỏ, lực cuồng bạo tràn ngập.

- Đều tránh ra cho ta.

Vân Tiêu tiên tử hừ lạnh một tiếng, pháp quyết thúc dục, thần quang quanh thân dày đặc, Thiên Lôi điện ầm ầm thổi quét ra, lôi điện đầy trời đều phá hủy không gian, mang theo tia chớp khủng bố xé rách không gian, từng đạo lôi điện khủng bố từ không gian trống rỗng hiện ra, tám cổ ma thú, không người có thể tới gần.

Cả Cửu Khúc Hoàng Hà Trận lúc này một mảnh hỗn loạn, cả hư vô không gian, cũng kịch liệt run rẩy lên.

Nhạc Thành, Thiên ma thú lực công kích khổng lồ bắn nhanh đều làm cho không gian chung quanh bị tua nhỏ, xuất hiện vô không gian mảnh nhỏ, hiển lộ cái khe không gian đầy trời.

- Vang ầm ầm..

Hai người công kích chạm vào nhau, không gian kịch liệt chấn động, không gian hiện ra từng đạo vết rách, Nhạc Thành đối kháng Thiên ma thú đã hoàn toàn chiếm thượng phong.

- Gào khóc...

Thiên ma thú rút gào xuyên thấu không gian, thân thể cao lớn từ không gian tối đen cái khe nhảy ra, một trảo lao thẳng tới, ma khí xé rách không gian, xuyên thấu không gian xuất hiện năm đạo gấp khúc tối đen, một trảo vụn vụn khắp không gian, nhất thời ánh sáng tiêu tán không thấy.

- Sinh mệnh giam cầm.

Bên trong không gian tối đen, một cỗ thần dị lực quang giống như gợn sóng bao phủ không gian mà đi, đồng thời cả không gian thành một mảnh tử vực, không gian tối đen nhất thời xuất hiện một số cái khe.

- Diệt Ma.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, Âm Dương Kiếm xuất hiện ở trong tay, kiếm quang vội vàng bạo phun ra, mỗi một đạo kiếm quang đều xé rách một cái không gian cái khe thật dài gấp khúc.

- Vang ầm ầm...

Nhất thời, cả không gian đều đang không ngừng vụn vụn, lập tức không gian tối đen rốt cục không thể thừa nhận lực khủng bố, bắt đầu bành trướng lên, cũng bắt đầu phá.

Kiếm quang tràn ngập, một mảnh liên hoàn nứt toác vang vọng không gian, trong vòng không gian lại khôi phục ánh sáng, hai đạo thân ảnh khổng lồ kịch tán ra, Thiên ma thú thân thể cao lớn hung hăng nhìn về phía Nhạc Thành, ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Gào khóc...

Thiên ma thú tám cánh tê chấn, cắt vỡ không gian, bộ dáng càng phát ra dữ tợn khủng bố, ma khí tràn ngập không gian, tám cánh tê chấn, rút gào liên tục, ma khí ngập trời dựng lên, cuồng bạo đánh về phía Nhạc Thành, cả không gian đều đang run rẩy.

- Đến đây đi.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói, trong tay pháp quyết bắt đầu quỷ dị đánh ra, thần quang quanh thân bao phủ trong đó.

- Ong ong.

Bỗng nhiên một đạo tiếng chuông liên miên chấn động ra, trong tay Nhạc Thành chậm rãi nâng xoay tròn Hỗn Động chung, toàn thân pháp lực khuấy động, áp bách bốn phía hư không không ngớt chấn động, pháp lực bàng bạc không ngừng hướng về Hỗn Động chung đổ khuynh.

- Ong ong...

Hỗn Động chung không ngừng ong ong vang ra, thần quang bắn áp không gian, một cỗ uy thế ngập trời bao phủ không gian, cả không gian nhất thời biến đổi, chung quanh không gian đã muốn hóa thành một mảnh Hỗn Động.

Hỗn Động chung lập tức xoay quanh không trung, hóa thành mấy trăm triệu dặm khổng lồ, liếc mắt một cái căn bản không đến đầu, chung nội Tinh dây đặc, hữu thần Long rút gào, có Hỗn Động loạn lưu, có vân quang thanh khí, thần quang tràn ngập thiên địa bao phủ trời cao.

- Gào khóc...

Thiên ma thú rút gào, sóng âm lẫn dâng, nháy mắt xuất hiện không gian hỗn động nhất thời chấn động, thân thể cao lớn xẹt qua trùng điệp không gian, ầm ầm va chạm về phía Nhạc Thành.

- Hỗn Động chung, trấn cho ta.

Nhạc Thành lãnh cười ra tiếng, cùng với Hỗn Độn chung, hơi thở quanh thân cuồng bạo mấy chục lần không dứt.

- Ong ong...

Hỗn Độn chung phát ra một tiếng chuông ngân nga, thanh thúy lâu dài, chung nội cuồng bạo phá hủy khắp không gian, không gian lõm xuống, chung nội tinh quang chói lạt đại thịnh, vân quang khủng bố di thiên cái địa bắn nhanh ra.

Tiếng chuông giống như lôi đình gầm lên giận dữ, phía trên Hỗn Độn chung thần quang đập vụn không gian, hư không sụp xuống, khắp không gian cuộn cuộn không ngừng, hóa thành một mảnh Hỗn Độn.

- Thành thịnh oành...

Khắp không gian hỗn độn liên tục sụp đổ không ngừng, không gian âm âm mật diệt, cường hân lực lượng như thế, cả phía trên không gian, vô số cái khe tối đen thật lớn lan tràn về phía phương xa, một đạo cực quang theo phá trung tâm, mang theo lực lôi đình âm âm kích tán, một cỗ khí kinh cường hân cũng quét ngang mà qua, không gian rối loạn, thời không cũng tạo thành rối loạn, giống như khai thiên tích địa vậy, lực lượng như thế nghe rợn cả người.

- Hỗn Độn chung, trấn ba nghìn thời hồng hoang thế giới, trấn cho ta.

Rối loạn không gian, Nhạc Thành hét lớn truyền ra.

Cả không gian rối loạn, hủy thiên diệt địa tràn ngập ở tại thời không, bên trong không gian, một mảnh ong ong thật lớn không ngừng vang lên.

- Hỗn Độn chung, trấn ba nghìn thời hồng hoang thế giới, trấn cho ta.

Bên trong không gian rối loạn, Nhạc Thành hét lớn truyền ra.

Cả không gian rối loạn, hủy thiên diệt địa tràn ngập, bên trong không gian, một mảnh ong ong tiếng động không ngừng vang lên.

- A...

Trong không gian rối loạn thời không, vô số không gian cái khe, Thiên ma thú khổng lồ bản thể tại đây cắt thành vô số mảnh nhỏ, một mảnh thần quang bắn nhanh ra, lập tức bị Hỗn Độn chung thu vào trong đó.

Không gian khôi phục, Hỗn Độn chung lại xuất hiện ở Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, Nhạc Thành sắc mặt trắng bệch một mảnh xuất hiện ở không gian, tựa hồ thúc dục Hỗn Độn chung tiêu hao.

Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ, Dao Trì Kim Mẫu, bọn người Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân ở tại xa xa nhìn chăm chú vào Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, trong trận thay đổi triệt để, không ngừng nứt toác, một tiếng chuông xuyên thấu không gian, làm cho mọi người đều cảm giác được tim đập nhanh, lực lượng cường hân như thế, bọn hắn có thể cảm giác được, chính mình tuyệt đối không thể đối kháng.

Trong tay pháp quyết biến hóa, Nhạc Thành pháp quyết thúc dục, thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, trong Đông hoàng chung, thân ảnh Nhạc Thành lại trống rỗng mà ra, hơi thở nháy mắt đã muốn hoàn hảo như lúc ban đầu.

Lần này dung hợp mười kiện thượng cổ thần khí luyện chế lại một lần đầy đủ Hỗn Độn chung, Hỗn Độn chung cũng biến hóa một ít, cũng là vượt qua tưởng tượng của Nhạc Thành.

Hỗn Độn chung lúc trước thoát phá, phân biệt là bị người luyện chế thành Thập đại thượng cổ thần khí, Không Động ẩn thần long lực, nguồn suối bất tử, Hạo Thiên Tháp có mười khóa thượng cổ linh châu, Thần Nông đỉnh có tam vị chân hỏa, Côn Lôn kính có thời gian thần thông lực, điểm này vốn lúc trước Hỗn Độn chung không có.

Mà lúc này, Nhạc Thành một lần nữa dung hợp mười kiện thượng cổ thần khí thành Hỗn Độn chung, nguyên bản không thuộc về Hỗn Độn chung lực lượng, lúc này dung nhập tới Hỗn Độn chung, thế giới mệnh mông cũng dung nhập tới Hỗn Độn chung.

Lúc này Hỗn Độn chung hoàn toàn có được uy lực mười kiện thượng cổ thần khí, so với Hỗn Độn chung trước, uy lực tựa hồ mạnh hơn không ít.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào bên trong, Vân Tiêu tiên tử, Quỳnh Tiêu tiên tử, Bích Tiêu tiên tử đều hóa thành bản thể khổng lồ, Nhạc Thành vẫn lần đầu tiên nhìn thấy Tam Tiêu tiên tử bản thể, cũng có chút âm thầm kinh ngạc.

Vân Tiêu tiên tử bản thể chính là thần diệu Thanh Loan, Bích Tiêu tiên tử bản thể, chính là thần diệu Hồng Hộc, Quỳnh Tiêu tiên tử bản thể, cũng thần diệu long công, bản thể ba người cũng cường hãn vô cùng, so ra kém Linh Viên một chút, nhưng so với Thanh Đồng thượng cổ thần thú bản thể cũng không kém hơn, thực lực càng thêm là cường hãn vô cùng.

Ở bên trong, quanh thân Vân Tiêu tiên tử thần quang tàn sát bừa bãi, không gian đè ép sụp đổ, hóa thành bản thể khổng lồ phía trên hai cánh, nhẹ nhõm điện tràn ngập, hai cánh cấp chấn, giảo toái một mảnh không gian thành mảnh nhỏ, cùng chúng ma thú va chạm cùng nhau.

Quỳnh Tiêu tiên tử bản thể khổng lồ cùng ngọn lửa khôn cùng bao phủ không gian, trong lúc nhất thời, ngọn lửa nóng cháy đem hư không quanh thân đều thiêu hủy một mảnh bùng bùng ba động, vô số không gian cái khe đầy đặc hiện ra.

Bích Tiêu tiên tử lĩnh ngộ là phong chi thần thông, hai cánh quét ngang ra, cuồng phong gạt ra phong vân, hóa thành phong nhận cầu vồng, đan vào một mảnh, bài sơn đảo hải khí thế hướng Âm Ma thú đầu đá tới.

1327. Chương 1137: Cường Giả Hội Tụ Ngọc Hư Sơn

Chương 1137: Cường giả hội tụ Ngọc Hư sơn

Giới bên ngoài, Bích Tiêu tiên tử tự nhiên là không thể đối kháng hai đại cự ma, nhưng tại Cửu Khúc Hoàng Hà Trận không giống với, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận tước tiên ngũ khí, hai đạo ma thú thực lực giảm lớn.

Nhạc Thành vừa mới đánh chết Thiên ma thú, cũng là bởi vì tại Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, nếu ở ngoài giới, Nhạc Thành cho dù có Hỗn Độn chung, đánh chết Thiên ma thú cũng khó có thể làm được.

- Thịnh thịnh oành...

Không gian phía trên, tiếng bạo liệt không ngừng, cả không gian đã muốn lan tràn vô số không gian cái khe.

Nhìn chăm chú vào cả không gian, Nhạc Thành cũng chỉ trì hoãn một chút mà thôi, lập tức Nhạc Thành thúc dục pháp quyết, Hỗn Độn chung lại thúc dục ra.

- Hỗn Độn vô cực, Hỗn Độn chung, Âm Ma thú, chết đi cho ta.

Hỗn Độn chung không gian tái biến, tựa như nhật nguyệt tinh thần lưu chuyển, một mình thành một cái vũ trụ thật lớn.

Âm Ma thú sắc mặt đại biến, quanh thân hóa thành hắc ám không gian, Thiên ma thú bị Hỗn Độn chung đánh chết chính bọn hắn nhìn thấy, nhưng không thể từ Cửu Khúc Hoàng Hà Trận đào thoát, lúc này đối mặt Nhạc Thành, Âm Ma thú còn không dám đối kháng.

Chính là lúc này Âm Ma thú muốn chạy trốn, nhưng đã chậm, lúc trước Chiến ma thú ở bên ngoài, bị Nhạc Thành mấy hiệp đánh chết, lúc này ở Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, Âm Ma thú cũng không phải là Thiên ma thú, hơn nữa Nhạc Thành thúc dục Hỗn Độn chung, làm cho rối loạn thời không, Âm Ma thú bị nháy mắt bị diệt thành tro tàn, lập tức biến mất không thấy.

- Đáng chết, mọi người liên thủ, nhanh.

Viêm ma thú, Băng ma thú bảy đại ma thú rút gào, hội tụ cùng nhau, một mình gặp phải Nhạc Thành, cũng không ai là đối thủ, bảy đại ma thú bản thể khổng lồ, đều thao Thiên ma khí bạo phun ra.

Cuồng bạo ma khí áp không dựng lên, nhất thời, cả không gian tràn ngập cuồng bạo thao Thiên ma khí, ma khí cuồng bạo phá hủy không gian đầy trời xuyên thấu không gian phá không, bên trong thao Thiên ma khí, từng đạo thú rống gầm gừ phóng lên cao, tựa như đang ở bên trong Ma Vực khôn cùng vậy.

- Vân Tiêu, người lui ra.

Nhạc Thành nói nhỏ, Tam Tiêu tiên tử lập tức lui ra, tam nữ trong tay pháp quyết đánh ra, thúc dục Cửu Khúc Hoàng Hà Trận trời buộc áp chế thao Thiên ma khí ở bên trong.

- Hỗn Độn chung, trấn cho ta.

Nhạc Thành hét lớn một tiếng, Hỗn Độn chung trước người phóng lên cao, thần quang quấy không gian, âm âm hóa thành nghìn vạn dặm khổng lồ, phá hủy khắp không gian.

Không gian thời không loạn lưu, giống như vũ trụ đối loạn, tinh thần thoát phá, thần long rít gào.

Không gian, ma khí tràn ngập, ma khí lực lượng bám cuồng bạo, ở trên không trung rít gào liên tục.

Lực lượng cường hãn như thế lần lượt thay đổi, gió giục mây vùn, tựa hồ là thiên địa hủy diệt, hình thành một mảnh hủy diệt tuyệt đối.

- Thành thịnh oành...

Không gian liên tục sụp đổ không ngừng, khắp không gian âm âm mật diệt, khiến cho thời không rối loạn rồi đột nhiên co rút lại. Không gian mật diệt, cực quang khuếch tán, một cỗ khí kinh cường hãn cũng quét ngang qua, khắp không gian cao ngất biến mất bị Hỗn Độn chung khổng lồ cắn nuốt.

- Thành thịnh oành...

Không gian xung quanh lại nứt toác, Tam Tiêu tiên tử cũng vô pháp áp chế lực hủy diệt cuồng bạo này, Cửu Khúc Hoàng Hà Trận âm âm mở ra, Tam Tiêu tam nữ lập tức bị đánh bay đi.

Nhìn chăm chú vào phía trước không trung, Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu, Thương Long Lão Tổ, Hạo Thiên Đại Đế, Lang Lễ, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân cảm giác vô cùng khiếp sợ, lực lượng hủy diệt như thế, làm cho mọi người hoảng sợ.

- Ong ong...

Phía trên không gian, Nhạc Thành thu hồi Hỗn Độn chung, Hỗn Nguyên Chân Thân khổng lồ thu hồi, thân ảnh xuất hiện ở bên người Tam Tiêu.

- Người thế nào?

Nhạc Thành thân thiết nhìn tam nữ hỏi.

- Không có việc gì, điều tức một hồi là tốt rồi.

Tam nữ khẽ lắc đầu, nhưng thương thế cũng không quá mức, nhưng cũng tiêu hao hầu như không còn, loại tiêu hao này, làm cho Vân Tiêu tiên tử cũng không thể chịu nổi.

- Lão ba, Hỗn Độn chung của người thật là cường hãn, uy lực quá kinh khủng?

Đám người Thanh Đồng nháy mắt tới bên người Nhạc Thành, Tam Tiêu, nhìn chăm chú vào lực lượng hủy diệt thiên địa kia, Thanh Đồng bây giờ còn khiếp sợ ở trong lòng.

- Nhạc Thành, đám người Thiên ma này...

Trần Nguyên Tử hỏi, trừng mắt nhìn Đại Song, không thể xác định chín cự ma này có phải đều bị đánh chết hay không, đặc biệt Thiên ma thú, chặn giết, không có Tiên thiên chí bảo, thánh nhân bình thường sợ khó có thể hoàn toàn đưa nó vào chỗ chết.

- Đều bị đánh chết.

Nhạc Thành nói, sắc mặt lúc này cũng tái nhợt, trong cơ thể sớm thúc dục sinh mệnh thần thông điều tức, lúc này đã tốt hơn không ít.

Thúc dục Hỗn Độn chung đánh chết bảy đại thượng cổ ma thú, mặc dù là có Tam Tiêu toàn lực thúc dục Cửu Khúc Hoàng Hà Trận tương trợ, nhưng cũng làm cho Nhạc Thành tiêu hao rất nhiều pháp lực.

Nghe thấy Nhạc Thành trả lời, Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu, Thanh Đế, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân đều hít vào một hơi, Thập đại thượng cổ ma thú, đặc biệt thực lực Thiên ma thú, tất cả mọi người trong lòng rõ ràng nhất nhưng, mặc dù là có Tam Tiêu tiên tử thúc dục Cửu Khúc Hoàng Hà Trận tương trợ, nhưng thực lực bản thân Nhạc Thành, cũng đạt tới trình độ nhất định mới được.

- Hảo tiểu tử, hiện tại ngươi có Hồn Độn chung ở trên người, dưới thánh nhân, chỉ sợ cũng không ai có thể làm gì ngươi, tộc chúng ta, rốt cục là cường giả đứng đầu rồi.

Trần Nguyên Tử cười to nói.

- Hảo đồ nhi, về sau vì sư cũng vì ngươi mà kiêu ngạo rồi.

Hạo Thiên Đại Đế mỉm cười nói.

- Nhạc Thành, Hồn Độn chung đã luyện chế thành công, kế tiếp ngươi có tính toán gì không.

Tây Vương Mẫu Thiên Dao nhìn Nhạc Thành nói.

- Ân, nên có an bài.

Nhạc Thành thản nhiên nói, giờ khắc này hẳn cũng nên có an bài rồi.

- Chúng ta hiện tại an bài như thế nào?

Thương Long Lão Tổ nói:

- Ta Long tộc, có phải ra tay hay không.

- Đó là tự nhiên, cường giả bên trong Long tộc cũng nên lộ diện.

Nhạc Thành mỉm cười nói.

- Ta đây cũng đi về một chuyến, đến lúc đó an bài, cùng nhau đi Thiên Đình trước.

Tây Vương Mẫu Thiên Dao nói.

- Ân.

Nhạc Thành khẽ gật đầu, Tây Vương Mẫu cũng không có thiếu cường giả đâu.

- Ha ha, lão tổ ta trước hết an bài đi.

Thương Long Lão Tổ cười lớn một tiếng nói, thân ảnh lập tức phá không mà đi.

- Ta cũng đi trước một bước.

Tây Vương Mẫu Thiên Dao nhìn Nhạc Thành một cái, bóng hình xinh đẹp cũng thả người bay đi.

- Sư phụ, sư mẫu, chúng ta trước hết đi Hạo Thiên môn đi, ta cũng cần an bài một chút.

Nhạc Thành nói, hơi nhìn chăm chú vào phía trước, hiện tại, trong lòng cũng còn một việc không thể buông tha.

- Ân, chúng ta đi về trước đi.

Hạo Thiên Đại Đế nói.

Mọi người lập tức phá không mà đi, một đường đi về, Hồn Độn chung đã tới tay, cũng nên bắt tay vào xây lại thần đình.

Mấy tháng sau, bên trong Thanh Hoa thành xuất hiện mười mấy đạo thân ảnh phá không mà đi, lập tức tiến nhập vào Ngọc Hư sơn, đó là đám người Nhạc Thành.

Bên trong đại điện Hạo Thiên môn, Nhạc Thành ngồi ngay ngắn ở trong đó, bên người chính là đám người Thanh Đế, Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, cùng chúng đệ tử trung tâm Hạo Thiên môn.

- La Nguyên sư huynh, người thông tri Hạo Thiên môn Cửu Thiên Huyền Tiên, Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma, Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu tu vi giả, trong vòng hai tháng, toàn bộ trở lại Ngọc Hư sơn.

Bên trong Đại điện, Nhạc Thành nhìn La Nguyên nói.

- Vâng, môn chủ.

La Nguyên đáp, lập tức lui xuống, hiện tại Hạo Thiên môn, Cửu Thiên Huyền Tiên, Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu, Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma cường giả cũng không ít, hai tháng Cửu Thiên Huyền Tiên, Cửu Thiên Hồn Nguyên Yêu, Cửu Thiên Hồn Nguyên Ma cường giả trở lại Ngọc Hư sơn cũng cần người đi an bài thông tri.

- Nhạc Thành, mặt khác, đều an bài tốt lắm rồi sao?

Hạo Thiên Đại Đế nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Sư phụ, đều an bài không sai biệt lắm, hiện tại chờ cường giả Long tộc Tây Vương Mẫu đến.

Nhạc Thành trả lời.

- Xây lại thần đình, Thiên thần vị nhiều ít bao nhiêu?

Trần Nguyên Tử nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Chu Thiên thần vị ba trăm sáu mươi lăm vị, còn có ngũ ngũ, bài vị một ngàn lẻ tám người.

Nhạc Thành thản nhiên nói, trong mắt ngưng trọng.

- Trên Định Thần bảng, có bao nhiêu người nhập bảng?

Thanh Đế nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Chín vạn chín nghìn chín trăm chín mươi chín người.

Nhạc Thành khe khẽ thở dài nói, người nhập bảng Định Thần bảng, đều danh hào cường giả.

- Nói như vậy, trong tam giới, các thế lực lớn tranh đoạt, lại chính là một ngàn mấy trăm bài vị, ai... Đại kiếp nạn rồi.

Dao Trì Kim Mẫu khe khẽ thở dài, sau đó thản nhiên nói.

- Trong đó, cũng không phải chỉ có thân thể phong thần giả, còn có nguyên thần phong thần giả, xây lại thần đình, cũng không biết cần bao nhiêu năm.

Vân Tiêu tiên tử khe khẽ thở dài nói, trải qua Phong Thần Kiếp, Vân Tiêu tiên tử, tự nhiên là biết trình độ thảm thiết trong đó rồi.

- Vân Tiêu, Tiết Giáo cường giả, cũng tới chưa?

Nhạc Thành nhìn Vân Tiêu tiên tử hỏi.

- Ta đã phát ra tin tức, Tiết Giáo cường giả, rất nhanh đến?

Vân Tiêu tiên tử nói.

- Nhạc Thành, người xem, lúc này bên trong đội hình chúng ta có bao nhiêu thế lực tiến đến?

Dao Trì Kim Mẫu hỏi.

- Các thế lực khác hoàn hảo, cũng không biết hai tộc Vu yêu có tính toán gì không.

Nhạc Thành nói, hai tộc Vu yêu từ trước tới nay vẫn thủy hỏa bất dung, còn cùng với mình cũng không quen biết, cho nên Nhạc Thành hiện tại cũng không nắm chắc.

- Mặc kệ thế nào, lúc này hai tộc Vu yêu muốn có cơ hội, bọn họ tất nhiên phải cuốn vào trong đó.

Bích Tiêu tiên tử thản nhiên nói.

- Bên trong Phong Thần Kiếp, chỉ có tam giáo thương lượng, Tây Phương Giáo nhúng tay vào trong đó, mà hiện tại bên trong Định Thần Kiếp, cũng trong tam giới, các thế lực nhúng tay vào càng thêm náo nhiệt.

Quỳnh Tiêu tiên tử cười nói.

- Cũng sẽ càng thêm thảm thiết.

Thanh Đế thần nhiên nói.

- Các thế lực lớn cũng còn chưa tới, phỏng chừng hai tháng thời gian, chư vị trước hết ở Hạo Thiên môn, đến lúc đó lại đến thương nghị đại sự.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói.

Lập tức, mọi người lui ra khỏi đại điện, La Sát Tiên Tử cũng đã sớm vì Tây Vương Mẫu, Thanh Đế, an bài nghỉ ngơi cung điện, về phần Tam Tiêu tiên tử ngụ ở Xích Ngạo Tuyết cùng cung điện của Long Cát công chúa.

Trong một tòa cung điện, Hồng Y tiên tử cùng Nhạc Thành ngồi, Hồng Y tiên tử thần sắc ngưng trọng, Nhạc Thành đã tính toán trùng kiến thần đình, hẳn đã sớm biết khó khăn rất nhiều.

- Khi nào thì xuất phát?

Hồng Y tiên tử nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Hẳn là sau hai tháng.

Nhạc Thành cũng không giấu diếm, cũng không cần phải ... Giấu diếm, chuyện này, Hồng Y tiên tử cũng đã sớm biết đến.

- Có thể đáp ứng ta một việc hay không?

Hồng Y tiên tử nhìn Nhạc Thành hỏi, trong mắt có vẻ khẩn cầu.

- Lúc trước, người thiếu chút nữa tiến vào lục đạo luân hồi, bây giờ còn vì bọn họ khẩn cầu.

Nhạc Thành thở dài một hơi, nhìn chăm chú vào Hồng Y tiên tử, ánh mắt lộ ra một vẻ bất đắc dĩ.

- Người chắc là hiểu được.

Hồng Y tiên tử nói nhỏ, trong mắt bắt đầu ứa giọt lệ.

- Ta không dám đáp ứng rồi, nhưng ta chỉ có thể tận lực, nếu có thể, xem ở mặt mũi của người, ta sẽ không quá mức.

Nhạc Thành nói, Hồng Y tiên tử sở cầu, Nhạc Thành tự nhiên là rõ ràng trong lòng, chỉ là bên trong Thiên Đình có Vương mẫu cùng Ngọc Đế, Nhạc Thành lúc này cũng không dám cam đoan cái gì.

- Có người nói những lời này, ta cũng đã yên tâm, mặc kệ như thế nào, cảm ơn người.

Hồng Y tiên tử nói.

Nhạc Thành ôn nhu nhìn thoáng qua Hồng Y tiên tử, nói :

- Trong chúng ta không cần nói lời cảm ơn.

Kế tiếp mấy ngày sau, Nhạc Thành bồi cùng bên người Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết, Hồng Y tiên tử tam nữ, vào đêm, tự nhiên là không thể thiếu một phen xuân sắc rồi.

Mấy ngày sau, Nhạc Thành không ở bên tam nữ, hẳn tiến vào Hỗn Độn chung bể quan, có thời gian không gian ở bên trong, hẳn một tháng ở Hỗn Độn chung cũng tương đương ba bốn mươi năm, Nhạc Thành cũng muốn hảo hảo tu luyện Hỗn Nguyên Chân Thân một phen.

Đầy đủ Hỗn Nguyên Chân Thân, Nhạc Thành đã phục chế ngọc giản giao cho sư phụ Hạo Thiên Đại Đế cùng Linh Viên, khi biết được chuyện tình Hỗn Nguyên lão tổ, Hạo Thiên Đại Đế cũng kinh ngạc không thôi, hẳn chưa từng nghe qua chuyện Hỗn Nguyên lão tổ này bao giờ.

Thời gian trôi qua, Nhạc Thành khoan chân ngồi, bắt đầu lĩnh ngộ Hỗn Nguyên Chân Thân, đồng thời, các đại thần thông cùng Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, cũng tiếp tục lĩnh ngộ, nhưng các loại thần thông, lúc này cũng đều tiến bộ thông thả.

Ở thời gian thần thông, không gian thần thông, lực lượng thần thông, khi đó không gian chân không, Không Gian chi thân, Phách Thiên Ấn ba chiều Nhạc Thành lúc này cũng chậm rãi tiêu tán ở tại trong óc, sinh mệnh thần thông bên trong sinh mệnh giam cầm cũng là như thế.

Bất quá ở trong óc, Nhạc Thành cũng cảm giác được chính mình có nhiều loại thần thông nắm trong tay càng ngày càng mạnh, nhiều loại chiêu số này hình thành uy lực, tựa hồ chính mình có thể dễ dàng thức dục ra.

Trừ bỏ lĩnh ngộ, sắp tới xây lại thần đình, Nhạc Thành lúc này cũng có một việc không thể lấy hay bỏ, theo Định Thần bằng đến bây giờ, Nhạc Thành vẫn mâu thuẫn.

- Đến lúc đó lại nhìn đi, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng.

Nhạc Thành hơi hơi cười khỏ, lập tức tiếp tục bắt đầu lĩnh ngộ, thời gian lại chậm rãi qua, Hỗn Nguyên Chân Thân cũng tiếp tục tiến bộ.

Hỗn Nguyên Chân Thân đại thành, cửu chuyển thành thánh, không dưới Bàn Cổ chân thân, Nhạc Thành cũng chờ mong, Hỗn Nguyên lão tổ có thể tu thân đại thành, không biết chính mình được chưa, thành thánh, thánh nhân bất tử bất diệt, đây mới là tu luyện giả theo đuổi.

Ngay tại Nhạc Thành bế quan, ngoại giới một tháng sau, bên trong Hạo Thiên môn đã muốn có thêm không ít Cửu Thiên Huyền Tiên cường giả về Ngọc Hư sơn.

Cửu U song ma, Âm Ma quân, Thiên Sát Ma quân, Ma Hạt, Xích Hạc, Yêu Lang, đám người Hỏa Viêm nhị quân, cũng toàn bộ đều tới Ngọc Hư sơn, trong lúc nhất thời, cả Hạo Thiên môn cường giả tề tụ Ngọc Hư sơn.

Mấy ngày sau, Tây Vương Mẫu mang theo ba đạo thân ảnh tới Hạo Thiên môn, Tây Vương Mẫu Côn Lôn sơn tiên sơn ba đạo cường giả, Độ ách, Lục ngô, cùng khai sáng thú, thực lực ba người, Độ ách cùng Lục ngô, đều là Tiên tôn trung kỳ tu vi, Độ ách càng tiếp cận Tiên tôn hậu kỳ, mà khai sáng thú, là Yêu tôn sơ kỳ, Côn Lôn tiên sơn thần thú.

- Mấy người kia ở ngoài, Côn Lôn tiên sơn còn có một ít đệ tử ở ngoài Ngọc Hư sơn đợi, ước chừng cũng có thêm hơn mười vạn người, hơn mười vạn người này tốc độ cũng chậm, đám người Tây Vương Mẫu tới Hạo Thiên môn trước.

Ngày hôm sau, Thương Long Lão Tổ cũng tới Ngọc Hư sơn, một cỗ hơi thở cường hãn áp xuống, lại có thêm mười hai đạo thân ảnh, trừ bỏ có già nua lão tổ ra, còn có Thanh Long, kim ngư Long, bàn Long, Hỏa Long, ứng long, giác long, bàn ly, cầu hỷ, quỳ Long, giao long Long tộc cường giả, luận thực lực, đều là tới Tiên tôn trung kỳ.

Ngay sau đó cũng không có nhiều thời gian, phía trên Ngọc Hư sơn, cũng từng đạo cầu vòng phá không mà đến, mười đạo thân ảnh không gian xung quanh gạt ra không gian sáng sủa, đúng là Xiển giáo Nghiễm Thành Tử, Vân Trung Tử, Xích Tinh Tử, Cù Lưu Tôn, Linh Bảo Đạo Sư, Hoàng Long đạo nhân, Ngọc Đình Chân Nhân, Thanh Hư Đạo Đức chân quân, Đạo Hạnh Thiên Tôn, Thái Ất chân nhân Xiển giáo Nhị đại đệ tử cường giả.

Mười người tới Ngọc Hư sơn, đều có đám người La Nguyên, Tàn Linh an bài chỗ ở.

Lại hai ngày sau, Ngọc Hư sơn xuất hiện một cỗ hơi thở cường hãn, Vô Dương thánh mẫu, kim linh thánh mẫu, Quý Linh Thánh Mẫu, Ô Vân Tiên, Kim Quang Tiên, Nhất khí tiên Dư Nguyên cùng Diễm Trung Tiên La Tuyên, sáu Xiển giáo cường giả, hơn nữa Tam Tiêu tiên tử lúc này cũng đã sớm ở Ngọc Hư sơn, lúc này Tiệt Giáo cũng có thêm chín đại cường giả, thực lực tuyệt đối không dưới Xiển giáo.

Ở Phong Thần Kiếp, thực lực Xiển giáo đã muốn ở phía trên Tiệt Giáo, cũng không nghĩ tới, bên trong Xiển giáo, không ít cường giả đều đến cậy nhờ Tây Phương Giáo, có Nhiên Đăng đạo nhân không nói, có thêm Xiển giáo Nhị đại đệ tử tam đại cường giả, Văn Thù, Từ Hàng, Phổ Hiền ba người, trong đó, còn có ba nghìn Xiển giáo Tam đại đệ tử toàn bộ bị Tiếp Dẫn đạo nhân độ tới Tây Phương Giáo, theo góc độ mà nói, bởi vì Xiển giáo, Tây Phương Giáo lúc này mới đại phát động.

1328. Chương 1138: Huyền Đô Sư

Chương 1138: Huyền Đô sư

Tiết Giáo cường giả đã đến, được La Nguyên nghênh đón tới Ngọc Hư sơn, cường giả như thế, bình thường ở Ngọc Hư sơn cũng không thấy được, lần này có thể xem như cường giả đứng đầu tam giới đều tới Ngọc Hư sơn, cũng làm cho các đệ tử Ngọc Hư sơn Hạo Thiên môn mở rộng tầm mắt.

Bên trong Hạo Thiên môn có một ít đệ tử đích truyền đều cảm thán không thôi, nhớ ngày trước Hạo Thiên môn Đại La Kim Tiên chỉ có ba người, luôn bị sơn môn chung quanh khi nhục. Mà hiện tại, trong tam giới các thế lực lớn đều phải cấp mặt mũi cho Hạo Thiên môn, Hạo Thiên môn ở trong tam giới là siêu cường thế lực.

Hiện tại các sơn môn chung quanh không dám khi nhục Hạo Thiên môn, chỉ sợ là ở trong tam giới, không có thế lực nào dám, mọi người cũng biết tất cả, đều là do Hạo Thiên môn đương nhiệm môn chủ Nhạc Thành mang đến, Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, hiện tại ở trong linh hồn đệ tử Hạo Thiên môn là không thể xâm phạm.

Ngay tại chúng Tiết Giáo cường giả tới Ngọc Hư sơn không có bao lâu, cũng không có gió giục mây vần, hơn mười đạo hơi thở cường hãn áp không mà đến, cũng Kỳ Lân bộ tộc Ngạo Không, Huyền Quý, Kim Diễm trưởng lão, Anh Dực trưởng lão cùng tám Yêu tôn trung kỳ cường giả.

Cường giả Kỳ Lân bộ tộc tiến đến, đám người La Nguyên, Tần Linh cũng đều ra nghênh đón vào Hạo Thiên môn.

Từ khi Nhạc Thành bế quan hai tháng kém ba ngày, ở trên không Hạo Thiên môn xuất hiện một cổ yêu khí thật lớn phóng lên cao, lập tức có năm đại thân ảnh phá không xuất hiện ở trên không Hạo Thiên môn.

Năm người Huyền Quý, Ngạo Không, Vân Tiêu, Nghiễm Thành Tử vô cùng kinh ngạc, năm người là Yêu tộc Yêu hoàng Đế Tuấn, yêu sư Côn Bằng, Minh Hà lão tổ, Kim Hoa đồng tử, Kim Trữ tiên tử.

- Hồng Hoang Thất Tuyệt Trận.

Hạo Thiên môn nhìn thấy một cổ hung sát khí, bọn người Yêu hoàng Đế Tuấn, yêu sư Côn Bằng, Minh Hà lão tổ kinh ngạc vô cùng, Hồng Hoang Thất Tuyệt Trận này, chính là Yêu tộc đại trận, đã thất truyền hàng tỉ năm, Yêu tộc cường giả vẫn đang tìm, không nghĩ tới đã rơi vào trong tay Hạo Thiên môn.

Năm người tiến đến, sớm có đám người Dao Trì Kim Mẫu, Trần Nguyên Tử, Thanh Đế, Tây Vương Mẫu rồi.

- Không nghĩ tới Yêu hoàng Đế Tuấn cũng đến Hạo Thiên môn nho nhỏ này, không biết có gì chỉ bảo?

Nhìn thấy đám người Yêu hoàng Đế Tuấn, Dao Trì Kim Mẫu hỏi.

- Hỗn Độn chung xuất thế, phỏng chừng Nhạc Thành lập tức sẽ có động tác, ta lần này là người sáng mắt không nói tiếng lỏng, là tới tìm Nhạc Thành thương nghị Định Thần bảng.

Yêu hoàng Đế Tuấn không nhìn thấy Nhạc Thành, lập tức nhìn Dao Trì Kim Mẫu trả lời.

- Nhạc Thành đang bế quan, mấy ngày nay không thấy xuất quan, Yêu hoàng ở Hạo Thiên môn đợi mấy ngày đi.

Hạo Thiên Đại Đế nói.

- Cũng tốt.

Yêu hoàng Đế Tuấn gật đầu nói, xem vẻ mặt Yêu hoàng Đế Tuấn, lúc này hẳn ở Hạo Thiên môn cũng không dám có điều tự cho mình bất phạm, Hỗn Độn chung xuất thế, Nhạc Thành thúc dục Định Thần bảng phong ấn Nhiên Đăng cổ phật, đánh chết Tây Phương Giáo cường giả, còn có Thập đại thượng cổ ma thú cũng rơi vào Hỗn Độn chung, tin tức này cũng đã sớm được cường giả ở bên trong tam giới truyền ra.

Thực lực Nhiên Đăng cổ phật, Yêu hoàng Đế Tuấn đương nhiên là biết, thực lực Nhạc Thành lúc này làm cho Yêu hoàng Đế Tuấn không thể không đến Hạo Thiên môn, hẳn nhìn vào hiện tại, vì cả Yêu tộc, không thể không đi Hạo Thiên môn, cũng may Yêu tộc cùng Hạo Thiên môn không có đại ân oán gì.

- Ha ha, Đế Tuấn, ngươi cũng đến Hạo Thiên môn, Yêu tộc ngươi chẳng lẽ cũng muốn cùng Hạo Thiên nhóm đứng chung một chỗ, điều này cũng không phải là tính cách của Yêu hoàng Đế Tuấn ngươi a...

Ở bên trong, một tiếng cười to xuyên thấu không gian, cường giả bên trong Hạo Thiên môn đều thần sắc kinh ngạc, thanh âm này chính là Vu tộc Hình Thiên tổ vu.

Hình Thiên đến, Hạo Thiên môn cường giả cũng không có bất luận kẻ nào biết, mọi người đều kinh ngạc nhìn thực lực Hình Thiên, xem ra, thực lực Hình Thiên, còn hơn lần trước ở Bất Chu Sơn cùng Đông hoàng Thái Nhất đối chiến, chắc là có đột phá, chỉ sợ thực lực Hình Thiên lúc này, đã đạt tới một cái trình độ đáng sợ rồi.

- Hình Thiên, ngươi tới Hạo Thiên môn, chẳng lẽ là đi qua mà thôi sao, hừ.

Yêu hoàng Đế Tuấn thần sắc trầm xuống, tự nhiên có thể nhìn ra, thực lực Hình Thiên lúc này đã muốn đạt tới một cái tình trạng đáng sợ, bên trong Yêu tộc, đã không còn Đông hoàng Thái Nhất, cũng không còn người có thể ngăn chặn Hình Thiên này rồi.

- Sưu sưu sưu...

Một lát thời gian sau, trên không xuất hiện mấy đạo thân ở trên không Hạo Thiên môn, đó là tổ vu Hình Thiên, Cộng Công, Chúc Dung, cùng Ma Đạo liên minh tứ đại Thiên chủ, Vu Huyết Ma, phía sau tám người này còn có một lão giả mặc áo dài màu đen, cả người ma khí như ẩn như hiện, thực lực ma tôn hậu kỳ.

- Tổ vu Hình Thiên cũng tới Hạo Thiên môn nho nhỏ sao, không biết có gì chỉ bảo?

Nhìn tổ vu Hình Thiên, cùng Vu tộc, cường giả Ma Đạo liên minh, Hạo Thiên Đại Đế tiến lên hỏi.

- Ha ha, bây giờ còn có ai dám nói Hạo Thiên môn là nhỏ, chỗ của Nhạc Thành đạo hữu ở, ta lần này đến đây chính là đến tìm Nhạc Thành đạo hữu thương nghị một sự tình.

Tổ vu Hình Thiên nói.

- Nhạc Thành đang bế quan, phỏng chừng hơn hai ngày nữa mới xuất quan.

Hạo Thiên Đại Đế nói.

- Không ngại, ta sẽ chờ hẳn mấy ngày.

Hình Thiên nói.

- Hỏa Viêm nhị quân, các ngươi cũng ở trong này?

Nhưng vào lúc này, Chúc Dung phía sau Dương Thiên Thiên chủ nhìn hai người Hỏa Viêm nhị quân ở trong Hạo Thiên môn, trong mắt đã tức giận nổi lên, con hắc ở Bất Chu Sơn ngã xuống, Hỏa Viêm nhị quân kia cũng vẫn sống tốt, còn tới Hạo Thiên môn, chuyện này tựa hồ cùng hai người tuyệt đối là có quan hệ.

- Thiên chủ, chúng ta hiện tại đã là người của Hạo Thiên môn, Thiếu chủ ngã xuống, cùng chúng ta tuyệt đối không quan hệ.

Hỏa quân nói, lúc này quay mắt nhìn về phía Dương Thiên Thiên chủ, hai người Hỏa Viêm nhị quân trong lòng đã thoải mái hơn rất nhiều, có Hạo Thiên môn phù hộ, hai người coi như là đệ tử trung tâm Hạo Thiên môn, Dương Thiên Thiên chủ cũng vô pháp làm gì chính mình.

- Cùng các ngươi không quan hệ sao, vậy các ngươi nói, chuyện này cùng ai có quan hệ.

Dương Thiên Thiên chủ cả giận nói.

- Ha ha, cùng ta có quan mà thôi.

Thiên Sát Ma quân âm thầm cười, lúc trước cũng bởi vì chính mình, Dương Thiên thiếu chủ mới có thể bị đánh chết, lúc này ở bên trong Hạo Thiên môn, chính mình không e ngại Dương Thiên Thiên chủ.

- Thiên Sát Ma quân, ta không để yên cho người đâu.

Dương Thiên Thiên chủ cảm tức nhìn Thiên Sát Ma quân cả giận nói, hắn đã sớm hoài nghi con mình chết cùng Thiên Sát Ma quân không thoát được quan hệ.

- Thiên Sát Ma quân chính là Hạo Thiên môn trưởng lão, ma tôn sơ kỳ nho nhỏ dám ở Hạo Thiên môn kêu gào, người chán sống rồi sao.

Lang Lễ hừ lạnh một tiếng, nhìn Dương Thiên Thiên chủ, trong mắt tức giận bắn ra, hiện tại Hạo Thiên môn cũng không phải như trước kia, cho dù là Dương Thiên Thiên chủ có Vu tộc làm chỗ dựa vững chắc thì như thế nào, hiện tại Hạo Thiên môn cũng không e ngại.

- Ma tôn sơ kỳ nho nhỏ không đem Hạo Thiên môn để ở trong mắt, xem ra, Vu tộc chẳng lẽ đến quấy rối sao.

Yêu hoàng Đế Tuấn thần nhiên nói, nếu Vu tộc cùng Hạo Thiên môn phát sinh mâu thuẫn, Yêu tộc có thể nhân cơ hội chiếm chút ít tiện nghi.

- Hừ, lui ra, con của người chết, chỉ có thể nói thực lực của chính mình không đủ, nếu người không phục, hôm nào có thể tiến đến Hạo Thiên môn tính sổ, nhưng hôm nay, cũng không phải là thời điểm tư nhân ân oán, cũng nên xem có người ngạch xem hổ đấu, bụng dạ khó lường.

Hình Thiên nhìn Đế Tuấn cùng Dương Thiên Thiên chủ nói.

- Không sai, hôm nay cũng không phải là thời điểm tư nhân ân oán, ha ha.

Tiếng nói vừa dứt, bên trong thần hồng lưu quang lóe ra, đảo mắt trên không bên trung, mơ hồ có tiên quang lộ ra, hai đạo thân ảnh phá không bay ra, hai người này một người thân mặc đạo bào, quanh thân hơi thở mệnh môn, tên còn lại mặc nho phục, hơi thở thâm sâu khó hiểu, khó có thể nắm bắt được sâu cạn. Nhìn thấy hai người này, ở đây cũng không ít người sợ hãi than, hai người này người bình thường không biết, nhưng những người có thực lực tới Tiên tôn cường giả, đối với hai người này tuyệt đối không xa lạ gì.

Hai người này cũng rất ít lộ diện ở tam giới, một thân thực lực cực độ cường hãn, thực lực hai người này đều là Tiên tôn hậu kỳ, nhưng thực lực cũng còn hơn Tiên tôn hậu kỳ bình thường rất nhiều.

Hai người này không phải ai khác, chính là thân truyền đệ tử Thái thanh thánh nhân lão tử, một người là Huyền Đô sư, một người là Trang Chu. Thái thanh thánh nhân lão tử cũng có hai thân truyền đệ tử mà thôi, còn Nam Cực Tiên Ông tuy rằng coi như là đệ tử của hắn, cũng là đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

- Huyền Đô đạo hữu, Chu Trang đạo hữu, đã lâu không gặp.

Nhìn thấy hai người này, đám người Nghiễm Thành Tử khẽ gật đầu.

- Chư vị đạo hữu đều mạnh khỏe, xem ra, cường giả trong tam giới đều tới Hạo Thiên môn.

Hai người khẽ gật đầu, Huyền Đô mỉm cười nói.

- Huyền Đô, Chu Trang, hai người các ngươi cũng chạy tới giúp vui sao, xem ra, đạo giáo lúc này cũng có mưa đông.

Hình Thiên tổ vu nói nhỏ, hai người này, Hình Thiên tự nhiên là biết đến.

- Đạo giáo ta cũng là một trong huyền môn chính thống, sắp tới xây lại thần đình, tự nhiên là muốn giúp một phần lực.

Chu Trang nói.

- Ra sức, lúc này đạo giáo người chỉ sợ cũng nghĩ đến phân mấy bài vị đi.

Chúc Dung cười nói.

- Nếu Chư vị đều tới Hạo Thiên môn, vậy mời đến sơn môn, mời.

Dao Trì Kim Mẫu nhìn mọi người nói.

- Hảo, ta xem hiện tại Ngọc Hư sơn là tiên sơn phúc địa, ta cũng muốn hảo hảo kiến thức một chút.

Huyền Đô nói, lập tức đi vào Hạo Thiên môn.

Hình Thiên tổ vu, mọi người Vu tộc, Yêu hoàng Đế Tuấn, mọi người Yêu tộc cũng đều đi vào Hạo Thiên môn, hai tộc vu yêu tuy rằng nói là thù không đội trời chung, nhưng lúc này song phương cũng không có ý tứ đại chiến, dù sao lần này tiến đến Hạo Thiên môn, chính là quan hệ đến đại sự sinh tử tồn vong hai tộc về sau.

- Hô...

- Hô...

Thời gian trôi qua, Nhạc Thành chậm rãi từ trong cơ thể thở ra một ngụm trọc khí thật dài, sau đó mở hai mắt, hai thảng bể quan, ở trong thời gian không gian thêm sáu mươi năm thời gian, sau khi được bản đầy đủ Hồn Nguyên Chân Thân, sáu mươi năm thời gian này, tiến bộ cũng không ít, nhưng ngày tới đại thành cũng còn rất xa.

Hồn Nguyên Chân Thân cửu chuyển thành thánh, lúc này nếu nghĩ đến đại thành thành thánh, cũng tuyệt đối không phải là một chuyện dễ dàng. Nhưng sáu mươi năm thời gian, Hồn Nguyên Chân Thân tiến bộ, Nhạc Thành cũng vừa lòng, so với trước khi bế quan, Hồn Nguyên Chân Thân tiến bộ làm cho thực lực tăng cường không ít, cũng là tiến bộ thật lớn.

Mà tại lúc này, ở thời gian thần thông, không gian thần thông, lực lượng thần thông, sinh mệnh thần thông, Nhạc Thành đối với thời gian chân không, Không Gian chi thân, Phách Thiên Ấn, sinh mệnh giam cầm bốn loại thủ đoạn thần thông cũng đều tiêu đậm ở tại trong óc.

Mặc dù nhiều loại thần thông thủ đoạn tiêu đậm ở tại trong óc, nhưng Nhạc Thành có thể cảm giác được, ở lĩnh ngộ nhiều loại thần thông đã có thêm một loại chất biến hóa, hiện tại sở hữu thần thông, bao gồm là tốc độ thần thông lĩnh ngộ trạng thái đỉnh phong, chính là còn lĩnh ngộ đại đạo cuối cùng, nhưng cũng là một chuyện tình xa xôi.

Mà Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết lĩnh ngộ, Nhạc Thành cũng cảm giác được tựa hồ còn thiếu bước cuối cùng, mặc dù tiến bộ không ít, nhưng lĩnh ngộ chiêu thứ sáu vẫn còn sớm vô cùng, không biết khi nào thì mới có thể lĩnh ngộ chiêu thứ sáu này.

Dựa theo lĩnh ngộ mà nói, Nhạc Thành cảm giác được chiêu thứ sáu Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết còn hơn năm chiêu trước, uy lực lớn hơn rất nhiều, nếu lĩnh ngộ ra chiêu thứ sáu, thực lực của hắn tăng lên không ít.

- Thời gian không sai biệt lắm.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, ngoại giới lúc này cũng hai thảng, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thương Long Lão Tổ chắc đều tới Hạo Thiên môn rồi.

Trong tay pháp quyết đánh ra, tâm niệm vừa động, Nhạc Thành đã xuất hiện ở bên ngoài, thần niệm tỏa ra quan sát Ngọc Hư sơn, thần sắc của hắn cũng không khỏi kinh ngạc, Ngọc Hư sơn không ngờ lúc này nhiều cường giả như thế, không ngờ vu yêu hai tộc đều tới Ngọc Hư sơn.

Nhạc Thành thần sắc suy tư, lập tức trong lòng cũng thoải mái, xem ra vu yêu hai tộc cũng tính toán cùng chính mình đứng chung đội hình, theo tình huống hiện tại trong tam giới không ít thế lực đều lựa chọn cùng chính mình đứng chung, nhưng thật ra chỉ có Tây Phương Giáo, Minh giới thế lực phỏng chừng là cùng Thiên Đình đứng chung một chỗ.

- Chư vị đạo hữu đường xa mà đến thật vất vả, tất cả cùng tới đại diện đi.

Nhạc Thành thanh âm quanh quẩn ở tại phía trên Ngọc Hư sơn.

- Ha ha, Nhạc Thành đạo hữu rốt cục xuất quan rồi sao, thực lực tựa hồ lại gia tăng không ít.

Ngọc Hư sơn, thanh âm Hình Thiên tổ vu truyền ra, lập tức mấy đạo thân ảnh đi ra.

Đồng thời, các thế lực lớn được Hạo Thiên môn đề cử an bài chỗ ở, đều lục tục đi tới đại diện Hạo Thiên môn, trong lòng mọi người, cũng đều có chút tính toán, lúc này quan hệ tới thịnh vượng suy của các tộc về sau.

- Thiên Sát Ma quân chính là Hạo Thiên môn trưởng lão, ma tôn sơ kỳ nho nhỏ dám ở Hạo Thiên môn kêu gào, người chán sống rồi sao.

Lang Lễ hừ lạnh một tiếng, nhìn Dương Thiên Thiên chủ, trong mắt tức giận bắn ra, hiện tại Hạo Thiên môn cũng không phải như là trước kia, cho dù là Dương Thiên Thiên chủ có Vu tộc làm chỗ dựa vững chắc thì như thế nào, hiện tại Hạo Thiên môn cũng không e ngại.

- Ma tôn sơ kỳ nho nhỏ không đem Hạo Thiên môn để ở trong mắt, xem ra, Vu tộc chẳng lẽ đến quấy rối sao.

Yêu hoàng Đế Tuấn thần nhiên nói, nếu Vu tộc cùng Hạo Thiên môn phát sinh mâu thuẫn, Yêu tộc có thể nhân cơ hội chiếm chút ít tiện nghi.

- Hừ, lui ra, con của người chết, chỉ có thể nói thực lực của chính mình không đủ, nếu người không phục, hôm nào có thể tiến đến Hạo Thiên môn tính sổ, nhưng hôm nay, cũng không phải là thời điểm tư nhân ân oán, cũng nên xem có người ngạch xem hổ đấu, bụng dạ khó lường.

Hình Thiên nhìn Đế Tuấn cùng Dương Thiên Thiên chủ nói.

- Không sai, hôm nay cũng không phải là thời điểm tư nhân ân oán, ha ha.

Tiếng nói vừa dứt, bên trong thần hồng lưu quang lóe ra, đảo mắt trên không bên trung, mơ hồ có tiên quang lộ ra, hai đạo thân ảnh phá không bay ra, hai người này một người thân mặc đạo bào, quanh thân hơi thở mệnh môn, tên còn lại mặc nho phục, hơi thở thâm sâu khó hiểu, khó có thể nắm bắt được sâu cạn. Nhìn thấy hai người này, ở đây cũng không ít người sợ hãi than, hai người này người bình thường không biết, nhưng những người có thực lực tới Tiên tôn cường giả, đối với hai người này tuyệt đối không xa lạ gì.

Hai người này cũng rất ít lộ diện ở tam giới, một thân thực lực cực độ cường hãn, thực lực hai người này đều là Tiên tôn hậu kỳ, nhưng thực lực cũng còn hơn Tiên tôn hậu kỳ bình thường rất nhiều.

Hai người này không phải ai khác, chính là thân truyền đệ tử Thái thanh thánh nhân lão tử, một người là Huyền Đô sư, một người là Trang Chu. Thái thanh thánh nhân lão tử cũng có hai thân truyền đệ tử mà thôi, còn Nam Cực Tiên Ông tuy rằng coi như là đệ tử của hắn, cũng là đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

- Huyền Đô đạo hữu, Chu Trang đạo hữu, đã lâu không gặp.

Nhìn thấy hai người này, đám người Nghiêm Thành Tử khẽ gật đầu.

- Chư vị đạo hữu đều mạnh khỏe, xem ra, cường giả trong tam giới đều tới Hạo Thiên môn.

Hai người khẽ gật đầu, Huyền Đô mỉm cười nói.

- Huyền Đô, Chu Trang, hai người các ngươi cũng chạy tới giúp vui sao, xem ra, đạo giáo lúc này cũng có mưa dầm.

Hình Thiên tổ vu nói nhỏ, hai người này, Hình Thiên tự nhiên là biết đến.

- Đạo giáo ta cũng là một trong huyền môn chính thống, sắp tới xây lại thần đình, tự nhiên là muốn giúp một phần lực.

Chu Trang nói.

- Ra sức, lúc này đạo giáo người chỉ sợ cũng nghĩ đến phân mấy bài vị đi.

Chúc Dung cười nói.

- Nếu Chư vị đều tới Hạo Thiên môn, vậy mời đến sơn môn, mời.

Dao Trì Kim Mẫu nhìn mọi người nói.

- Hảo, ta xem hiện tại Ngọc Hư sơn là tiên sơn phúc địa, ta cũng muốn hảo hảo kiến thức một chút.

Huyền Đô nói, lập tức đi vào Hạo Thiên môn.

Hình Thiên tổ vu, mọi người Vu tộc, Yêu hoàng Đế Tuấn, mọi người Yêu tộc cũng đều đi vào Hạo Thiên môn, hai tộc vu yêu tuy rằng nói là thù không đội trời chung, nhưng lúc này song phương cũng không có ý

tứ đại chiến, dù sao lần này tiến đến Hạo Thiên môn, chính là quan hệ đến đại sự sinh tử tồn vong hai tộc về sau.

- Hô...

- Hô...

Thời gian trôi qua, Nhạc Thành chậm rãi từ trong cơ thể thở ra một ngụm trọc khí thật dài, sau đó mở hai mắt, hai thảng bể quan, ở trong thời gian không gian thêm sáu mươi năm thời gian, sau khi được bản đầy đủ Hồn Nguyên Chân Thân, sáu mươi năm thời gian này, tiến bộ cũng không ít, nhưng ngày tới đại thành cũng còn rất xa.

Hồn Nguyên Chân Thân cử chuyển thành thánh, lúc này nếu nghĩ đến đại thành thành thánh, cũng tuyệt đối không phải là một chuyện dễ dàng. Nhưng sáu mươi năm thời gian, Hồn Nguyên Chân Thân tiến bộ, Nhạc Thành cũng vừa lòng, so với trước khi bế quan, Hồn Nguyên Chân Thân tiến bộ làm cho thực lực tăng cường không ít, cũng là tiến bộ thật lớn.

Mà tại lúc này, ở thời gian thần thông, không gian thần thông, lực lượng thần thông, sinh mệnh thần thông, Nhạc Thành đối với thời gian chân không, Không Gian chi thân, Phách Thiên Ấn, sinh mệnh giam cầm bốn loại thủ đoạn thần thông cũng đều tiêu phạm ở tại trong óc.

Mặc dù nhiều loại thần thông thủ đoạn tiêu phạm ở tại trong óc, nhưng Nhạc Thành có thể cảm giác được, ở lĩnh ngộ nhiều loại thần thông đã có thêm một loại chất biến hóa, hiện tại sở hữu thần thông, bao gồm là tốc độ thần thông lĩnh ngộ trạng thái đỉnh phong, chính là còn lĩnh ngộ đại đạo cuối cùng, nhưng cũng là một chuyện tình xa xôi.

Mà Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết lĩnh ngộ, Nhạc Thành cũng cảm giác được tựa hồ còn thiếu bước cuối cùng, mặc dù tiến bộ không ít, nhưng lĩnh ngộ chiêu thứ sáu vẫn còn sớm vô cùng, không biết khi nào thì mới có thể lĩnh ngộ chiêu thứ sáu này.

Dựa theo lĩnh ngộ mà nói, Nhạc Thành cảm giác được chiêu thứ sáu Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết còn hơn năm chiêu trước, uy lực lớn hơn rất nhiều, nếu lĩnh ngộ ra chiêu thứ sáu, thực lực của hắn tăng lên không ít.

- Thời gian không sai biệt lắm.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, ngoại giới lúc này cũng hai thảng, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thương Long Lão Tổ chắc đều tới Hạo Thiên môn rồi.

Trong tay pháp quyết đánh ra, tâm niệm vừa động, Nhạc Thành đã xuất hiện ở bên ngoài, thần niệm tỏa ra quan sát Ngọc Hư sơn, thần sắc của hắn cũng không khỏi kinh ngạc, Ngọc Hư sơn không ngờ lúc này nhiều cường giả như thế, không ngờ vụ yêu hai tộc đều tới Ngọc Hư sơn.

Nhạc Thành thần sắc suy tư, lập tức trong lòng cũng thoải mái, xem ra vụ yêu hai tộc cũng tính toán cùng chính mình đứng chung đội hình, theo tình huống hiện tại trong tam giới không ít thế lực đều lựa chọn cùng chính mình đứng chung, nhưng thật ra chỉ có Tây Phương Giáo, Minh giới thế lực phỏng chừng là cùng Thiên Đình đứng chung một chỗ.

- Chư vị đạo hữu đường xa mà đến thật vất vả, tất cả cùng tới đại diện đi.

Nhạc Thành thanh âm quanh quẩn ở tại phía trên Ngọc Hư sơn.

- Ha ha, Nhạc Thành đạo hữu rốt cục xuất quan rồi sao, thực lực tựa hồ lại gia tăng không ít.

Ngọc Hư sơn, thanh âm Hình Thiên tổ vu truyền ra, lập tức mấy đạo thân ảnh đi ra.

Đồng thời, các thế lực lớn được Hạo Thiên môn đệ tử an bài chỗ ở, đều lục tục đi tới đại diện Hạo Thiên môn, trong lòng mọi người, cũng đều có chút tính toán, lúc này quan hệ tới thịnh vượng suy của các tộc về sau.

1329. Chương 1139: Chúng Cường Giả Thương Nghị

Chương 1139: Chúng cường giả thương nghị

Bên trong Đại điện, Nhạc Thành đã sớm ở trong đó, nhìn thấy các thế lực tiến vào đại điện, cũng ở phía trước đón chào, lúc này tới đây đều là các thế lực cường giả đỉnh cấp trong tam giới, Vu tộc, Yêu tộc, Kỳ Lân bộ tộc, Xiển giáo, Tiệt Giáo, Huyền Đô, Chu Trang đạo giáo, Nhạc Thành thúc dục biến hóa thần thông, cũng có thể hoàn toàn suy tính ra, đạo giáo lâu không ra mặt cũng tiến đến Hạo Thiên môn, điều này làm cho Nhạc Thành cũng cảm thấy kỳ quái.

Lúc này Nhạc Thành biến hóa thần thông, rốt cục cũng tới thần thông hậu kỳ đỉnh phong, dưới thánh nhân hết thấy đều có thể suy tính đi ra, Huyền Đô, Chu Trang, Nhạc Thành mặc dù chưa từng gặp qua, lúc này cũng có thể biết hai người này cũng tuyệt đối là cường giả đứng đầu, tuy rằng không thể so được với Hình Thiên, nhưng còn hơn Đế Tuấn, Vân Tiêu tiên tử, Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ.

- Thì ra là hắn.

Bên trong đại điện, Hình Thiên tỏ vẻ cảm đầu chúng cường giả, trong đó có một cường giả áo dài màu đen, khí tức trên thân tựa hồ giống như đã từng quen biết, Nhạc Thành bấm đốt ngón tay, người này đúng là lúc ở Hoang chiến trường Ma Đạo liên minh cường giả, thời điểm Tam Tiêu tiên tử bố trí Cửu Khúc Hoàng Hà Trận, người này cùng Nam Cực Tiên Ông đều từng xuất hiện qua, khi đó, cũng không có nguwoif nhìn thấy hai người bọn họ mà thôi.

- Chưa vị đạo hữu mời ngồi.

Cường giả các thế lực lớn tiến đến, Nhạc Thành không dám lãnh đạm, dẫn chúng cường giả tiến vào đại điện sau đó mời ngồi, về phần vị trí, Nhạc Thành trực tiếp an bài Dao Trì Kim Mẫu, Trần Nguyên Tử, Thương Long Lão Tổ, đám người Tây Vương Mẫu ngồi ở một bên, còn lại sư phụ Hạo Thiên Đại Đế cùng nhân tộc nhất phương, đám người Trần Nguyên Tử đã sớm là liên minh ngồi cùng nhau.

Xiển giáo, Tiệt Giáo, Kỳ Lân tộc cũng ngồi xuống, cuối cùng mới là Vu tộc, Yêu tộc.

Không ít người cảm giác hơi thở trên người Nhạc Thành lúc này rất là mạnh mẽ, trong lòng cũng kinh ngạc không thôi, Nhạc Thành lớn dần, vượt qua mọi người dự đoán, các cường giả ở đây cũng đều nghe nói, Nhạc Thành đánh chết Thập đại thượng cổ ma thú, Thiên ma thú cũng không có chạy thoát, Tây Phương Giáo Nhiên Đăng cổ phật cũng bị Định Thần bảng thu hút vào trong đó, đánh chết Tây Phương Giáo mười đại thân truyền đệ tử Phật tổ, tứ đại Kim Cương phật, năm phương Bất Động phật, loại thực lực này đã là cường giả đứng đầu rồi.

-Nhạc Thành đạo hữu, thực lực tiến bộ khủng bố, ta nhớ rõ lúc trước ngươi chính là Tiên quân mà thôi, mà hiện giờ, đã là cường giả cao nhất rồi, thật sự là ngoài ý muốn.

Mọi người ngồi, Hình Thiên tỏ vẻ nói, trong mắt nhìn Nhạc Thành, vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc, nếu không phải khen tặng trong lời nói, cả Tiên Ma giới, có thể làm cho Hình Thiên đi khen tặng người, sợ không có mấy người.

- Hình Thiên tỏ vẻ nói đùa, Bàn Cổ chân thân của ngươi uy lực cũng tăng cao chứ, trước chúc mừng Hình Thiên tỏ vẻ.

Nhạc Thành cười nói, đối với thực lực chính mình bây giờ, Nhạc Thành không có gì không hài lòng, nhưng so với thánh nhân còn rất xa không đủ.

Lúc này trong lòng Nhạc Thành cũng nghĩ đến, không biết chính mình hiện tại nếu cùng tổ vu chiến một trận, không biết kết quả cuối cùng là thế nào, thực lực của chính mình có không đối kháng Hình Thiên tổ vu hay không.

- Bàn Cổ chân thân mặc dù lợi hại, nhưng Hồn Nguyên Chân Thân Nhạc Thành đạo hữu uy lực cũng không kém, đợi một thời gian nữa ta gặp phải Nhạc Thành đạo hữu, đều phải đi đường vòng rồi.

Hình Thiên tỏ vẻ cười nói, lập tức nhìn Nhạc Thành nói: - Nhạc Thành đạo hữu, hôm nay trong tam giới cường giả chủ yếu đã đến đông đủ, có chuyện gì, phỏng chừng Nhạc Thành đạo hữu trong lòng cũng nhất

thanh rõ ràng, không bằng mọi người thương nghị một chút, về việc Định Thần bằng đi?

Hình Thiên nói xong, mọi người lúc này cũng nhìn về phía Nhạc Thành, lời của Hình Thiên nói, cũng đều là mục đích của mọi người. Đế Tuấn lúc này cũng không có phản bác Hình Thiên, mọi người tiến đến, đều là vì Định Thần bằng.

Nhạc Thành thần sắc không lộ nhìn mọi người một cái, trong lòng lúc này cũng ngưng trọng, mục đích mọi người tới chính là chia cắt Định Thần bằng, chu thiên thân tổng cộng cũng chỉ có hơn một ngàn người, mà có thể thành thần, vậy càng thiếu.

- Ý đồ của chư vị, ta rõ ràng, ta mặc dù nắm giữ Định Thần bằng xây lại thần đình, nhưng cũng không phải ta định đoạt, hết thảy đều là thiên ý.

Nhạc Thành thản nhiên nói.

- Nhạc Thành đạo hữu, danh nhân không nói tiếng lóng, nắm giữ Định Thần bằng, tuy rằng nói do thiên ý, nhưng trong đó không có ai rõ ràng, hôm nay, Nhạc Thành đạo hữu sẽ nói rõ ràng, Định Thần bằng này, đến tột cùng là cái gì?

Yêu hoàng Đế Tuấn nhìn Nhạc Thành nói, Nhạc Thành nắm giữ Định Thần bằng, không thể nghi ngờ chính là giữ mạch máu các tộc, nhớ ngày đó Phong Thần Kiếp do Xiển giáo nắm giữ Phong Thần bằng, cho nên Tiệt Giáo mới thua thảm như vậy.

Mọi người lúc này cũng nhìn về phía Nhạc Thành, tại đây lời khách sáo đều là vô dụng, mọi người đều biết, người nắm giữ Định Thần bằng có nhiều quyền lực hơn.

- Nếu là như thế này, ta đây cũng không nói lời vô nghĩa, Định Thần bằng, chư Thiên thần vị ba trăm sáu mươi lăm người, còn có ngũ ngũ bài vị một ngàn lẻ tám người.

Nhạc Thành thản nhiên nói, lập tức nhìn mọi người một cái nói :

- Định Thần bằng, nhập bằng giả chín vạn chín nghìn chín trăm chín mươi chín người, chư vị ở đây, dĩ nhiên là tới Hạo Thiên môn đã có thân nhập kiếp rồi.

Sau khi Nhạc Thành nói xong, khe khẽ thở dài nói, sau đó pháp quyết đánh ra, trước người nhất thời kim quang đại thịnh, Định Thần bằng đã xuất hiện ở trước mắt mọi người, chỉ thấy phía trên Định Thần bằng, lúc này hiển lộ ra không ít tên người.

Mọi người theo thứ tự nhìn lại, thần sắc đều trầm xuống, chỉ thấy phía trên Định Thần bằng, lúc này có tổ vu Hình Thiên, yêu sư Côn Bằng, Yêu hoàng Đế Tuấn, Chúc Dung, Cộng Công, Xiển giáo Nghiễm Thành Tử, Văn Trung Tử, còn có Tiệt Giáo Ô Vân Tiên, Kim Quang thánh mẫu, Huyền Quý, Ngạo Không, Anh Dục trưởng lão, Tam Tiêu tiên tử, bên trong Hạo Thiên môn Thiên Sát Ma quân, Lang Lễ, Linh Viên, Thiên ứng ở trong đó.

Ở đại điện, không có một người nào không là ngoại lệ.

Nhìn thấy tên chính mình rõ ràng trên bằng, mọi người đều thần sắc trầm xuống, đang ở phía trên Định Thần bằng, căn bản là không thể trốn, bất quá vì tộc đàn, cường giả cũng đã sớm chuẩn bị, nhưng lúc này thấy tên mình trong đó, trong lòng cũng có chút bất an.

- Xây lại thần đình, chính là một ngàn mấy trăm bài vị, ai... Đại kiếp nạn.

Nhìn vào Định Thần bằng, một lát sau Ngạo Không nói.

- Đại kiếp nạn tới, một ngàn mấy trăm bài vị, mặc dù là không nhiều lắm, nhưng chúng ta đến đây, Nhạc Thành đạo hữu có phải có điều tính toán hay không, giao cho chúng ta nhiều ít?

Hình Thiên nhìn Nhạc Thành hỏi, nhìn thấy tên chính mình cũng ở trong đó, thần sắc cũng không kinh ngạc.

- Chư Thiên thần vị mặc dù từ ta định ra, nhưng thuận theo thiên ý, thiên đạo mờ mịt, thiên ý khó dò, ta chỉ có thể hiện tại đáp ứng mọi người, xây lại thần đình, Định Thần bằng đều có công lao ghi lại, dựa

theo công lao lớn nhỏ, đến lúc đó, ta sẽ từng cái an bài bài vị, các tộc, các thế lực thân thế thành thần giả, nguyên thần thành thần giả, thậm chí có việc bận, cái duyên nông cạn giả, cũng chỉ có hôi phi yên diệt.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói.

- Nhạc Thành đạo hữu nói lời này thật không sai, nhưng Nhạc Thành đạo hữu cùng Xiển giáo, Tiệt Giáo, nhân tộc, quan hệ đều tốt, đến lúc đó sẽ không thiên vị chứ.

Yêu hoàng Đế Tuấn nói.

Nhạc Thành thần sắc hơi trầm xuống, nhìn vào Yêu hoàng Đế Tuấn nói:

- Đế Tuấn đạo hữu, lúc trước ở Hỗn Độn tử vực, Xiển giáo, Tiệt Giáo, nhân tộc, Kỳ Lân bộ tộc hỗ trợ ta được Định Thần bảng, Yêu tộc, Vu tộc mặc dù không có cướp đoạt, cũng không có đi hỗ trợ, cho dù ta thiên vị cũng là việc bình thường, chẳng lẽ Đế Tuấn đạo hữu có ý kiến khác sao?

Nhạc Thành lúc này không đem Yêu hoàng Đế Tuấn để ở trong lòng, chính mình mới là người nắm giữ Định Thần bảng, mà không phải Đế Tuấn, mặc dù là Yêu tộc, Đông hoàng Thái Nhất cùng Vu Tiểu Tuyết đều hỗ trợ chính mình, ba kiện thượng cổ thần khí trên người mình đến từ Yêu tộc, nhưng chính mình cũng từng đáp ứng điều kiện của Đông hoàng Thái Nhất cùng Vu Tiểu Tuyết, mặc kệ là đều bảo vệ Yêu tộc nhất mạch, cũng không có đáp ứng phải trợ giúp Yêu tộc hưng vinh.

Nghe Nhạc Thành nói, nhìn Nhạc Thành, Yêu hoàng Đế Tuấn trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, lúc này Nhạc Thành cũng không đem Yêu tộc hấn ở trong lòng, chính hấn không thể uy hiếp đến Nhạc Thành, cho dù là luận thực lực, Nhạc Thành lúc này mặc dù là Tiên tôn trung kỳ mà thôi, nhưng giao thủ chính hấn có thể đối kháng Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành hay không vẫn không thể chắc chắn được.

- Nhạc Thành đạo hữu chắc đã dung hợp đầy đủ mười kiện thượng cổ thần khí tạo thành Hỗn Độn chung rồi, bên trong mười kiện thượng cổ thần khí này, có ba kiện chính là bảo vật của Yêu tộc, chẳng lẽ Yêu tộc không hỗ trợ Nhạc Thành đạo hữu một phần sao?

Yêu hoàng Đế Tuấn thần sắc trầm xuống nói.

- Không sai, ta còn thiếu Đông hoàng Thái Nhất, Vu Tiểu Tuyết đạo hữu một phần nhân tình, nhưng ta cũng đáp ứng bảo vệ Yêu tộc nhất mạch mà thôi, nếu Yêu tộc muốn mượn cơ hội hưng vinh, vậy phải xem công lao.

Nhạc Thành thần nhiên nói.

- Yêu tộc cũng muốn hưng vinh sao, đúng là có chút nằm mơ, ha ha.

Hình Thiên tổ vu cười to nói.

- Hình Thiên, ngươi có gì ý tứ, chẳng lẽ Vu tộc ngươi cũng muốn hưng vinh sao, đừng quên, bên trong Vu tộc, cũng không còn lại bao nhiêu người.

Yêu hoàng Đế Tuấn hừ lạnh một tiếng nói.

- Ân oán hai tộc chư vị có thể lưu về sau tái giải quyết, về phần xây lại Thần đình, cùng chư Thiên thần vị đến lúc đó sẽ có Định Thần bảng phân chia, nếu chư vị muốn tương trợ Thiên Đình, ta quyết không bắt buộc.

Nhạc Thành thần nhiên nói.

- Chư Thiên thần vị, ta tin Nhạc Thành đạo hữu, Vu tộc không tương trợ Thiên Đình.

Hình Thiên tổ vu mỉm cười nói.

- Nếu Nhạc Thành đạo hữu đã sớm đã đáp ứng Vu Tiểu Tuyết cùng Đông hoàng Thái Nhất, Yêu tộc không đối địch với Nhạc Thành đạo hữu.

Yêu hoàng Đế Tuấn thần sắc hơi do dự, lập tức nói.

Nhạc Thành trầm nghĩ trong lòng, Yêu hoàng Đế Tuấn, tổ vu Hình Thiên là cường giả tung hoành tam giới, tâm cơ cũng không thể khinh thường, lúc này chính mình so cùng Thiên Đình, chiếm tuyệt đối thượng

phong, hai tộc này tự nhiên sẽ không cùng Thiên Đình đứng chung một chỗ, bên trong Vu tộc, Hậu Thổ Thánh Mẫu cũng giúp qua mình, chính mình cũng không thể bỏ qua nhân tình này, vu yêu hai tộc lúc này cũng đều đứng cùng chiến tuyến với mình, lúc này là việc an bài hai tộc thế nào mới tốt.

- Sáng mai, mọi người bắt đầu chuẩn bị đi, sắp tới xây lại thần đình, chư vị cũng nên ra tay.

Nhạc Thành nhìn mọi người chung quanh nói, thầm nghĩ trong lòng, cùng Thiên Đình xuất hiện, rốt cục đã tới.

- Nên tới, lúc này Thiên Đình đã vô lực trấn tọa tam giới, xây lại thần đình, cũng là lúc.

Huyền Đô thần nhiên nói.

Cường giả các thế lực lớn cùng nhau thương nghị chi tiết xây lại thần đình, chu Thiên thần vị, muốn xem công lao xây lại thần đình mà quyết định.

Nhân tộc nhất mạch, Nhạc Thành cũng sớm có tính toán, về phần Xiển giáo, Tiết Giáo, Kỳ Lân nhất mạch, Nhạc Thành cũng chỉ có thể xem tình huống, chu Thiên thần vị, tự nhiên có phần mấy thế lực lớn.

Mọi người cuối cùng thương nghị, sáng mai, các thế lực lớn nhân mã bắt đầu liên thủ tiến công Thiên Đình, về phần chúng cường giả, còn lại sắp xếp các thế lực lớn cường giả hành động, cuối cùng, mọi người hẹn ở tại Trung Quân Thiên Thiên Đình hội họp.

Lập tức mọi người tán đi, Nghiễm Thành Tử, Diễm Trung Tiên La Tuyên, vu yêu hai tộc Hình Thiên tổ vu, đám người Yêu hoàng Đế Tuấn trực tiếp trở về an bài.

Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thương Long Lão Tổ cũng tới Thanh Hoa thành, tùy thời có thể xuất phát, Tây Vương Mẫu Thiên Dao cùng Long tộc thực lực bây giờ, Nhạc Thành cũng phải ngạc nhiên, Long tộc đã sớm không có hiện ở trong tam giới, cũng thật không ngờ, che dấu thực lực cũng đủ thâm.

Sáng sớm hôm sau, cường giả ở lại Hạo Thiên môn, Tam Tiêu tiên tử, Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, Thương Long Lão Tổ, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thanh Đế, hộ tống Nhạc Thành, Linh Viên, Lang Lễ, Thiên ứng, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân.

Ngọn núi cao vút trong mây, thiên địa linh khí tràn đầy, chung quanh mây mù lượn lờ không tiêu tan, mọi người thu liễm, nhưng hơi thở vô hình bên trong, vẫn tạo ra không gian sáng sủa.

Chúng cường giả nhìn chăm chú vào phía trước, ánh mắt nhìn Nhạc Thành, không có bất luận kẻ nào nhiều lời.

Nhạc Thành lúc này vẻ mặt cũng ngưng trọng, nhìn vào xa xa phía chân trời, ánh mắt thật lâu không tiêu tan.

Sau một lát, Nhạc Thành ánh mắt thu liễm lại, nhìn chăm chú vào phía trước, trong tay pháp quyết bắt đầu đánh ra, pháp quyết hạ xuống, trong miệng khẽ quát một tiếng nói :

- Định Thần bảng, ra.

Đang nói hạ xuống, trước người Nhạc Thành một mảnh kim quang đại thịnh, Định Thần bảng tràn ngập một mảnh thần quang màu vàng chói mắt, lập tức xoay quanh trên đỉnh đầu Nhạc Thành, trong áp lực trong lòng Vân Tiêu tiên tử cũng cảm giác được một cỗ áp lực làm tim đập nhanh hơn.

Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, tay phải một đạo máu huyết đánh vào đỉnh đầu Định Thần bảng, lập tức phía trên Định Thần bảng, kim mang càng sâu.

Một đạo máu huyết phun ra, Nhạc Thành trong tay pháp quyết không ngừng đánh ra từng đạo ấn quyết huyền ảo, trong miệng bắt đầu thì thào:

- Trí hư cực, thủ tinh độc, vạn vật cũng chỉ, ngô lấy xem phục, phu vật đông đảo, các hồi phục này cái. Về viết tinh, tinh viết phục mệnh. Phục mệnh viết thường, biết thường viết minh. Không biết thường, vọng chỉ hung. Đại đạo phiếm hề, này khả tả hữu. Vạn vật thị chi lấy sinh mà không chối từ, công thành mà không có. Biết thường dung, dung là công, công là toàn, toàn là thiên, thiên bền nói, đạo là lâu, không thân không thua, thiên hạ vạn vật sống ở có, có sống ở vô.

Thiên Đình không xong, trên chín tầng trời, thiên lập thần đình, bên trong tam giới Lục đạo, tiên ma yêu quái đều có thể thành thần, qua tai họa, có thể thân thể thành thần, được hưởng vô cùng kiếp tiêu dao.

- Trên chín tầng trời, trong thần đình thống ngự chư thiên, tổng lĩnh vạn vật, thiên địa Hồng Hoang, sông tan băng vạn thiên, hành thiên chi đạo, bố thiên chi đức, tạo hóa vạn vật, tế độ đàn sinh, cân tam giới thập phương, tứ sinh Lục đạo, thống ngự vạn linh, mà vô cùng tận độ nhân. Trong Định Thần bảng, tam giới Lục đạo, thiên địa Hồng Hoang, Định Thần bảng, hóa cho ta.

Nhạc Thành đang nói hạ xuống, cuối cùng đánh ra một đạo pháp quyết, lập tức Định Thần bảng tràn ngập kim quang chói mắt hóa thành biển lớn, dường như cả Thanh Hoa thành tựa hồ đều bao phủ trong đó.

Kim quang bắn ra, một cỗ hơi thở cũng áp chế mọi người, ở đây trừ bỏ Nhạc Thành ra, mọi người đều cảm giác được không gian vô cùng trầm trọng, tựa hồ tai kiếp, lúc này còn có ngàn quân lực ngăn cản.

- Xuy xuy...

Tiếng xé gió dựng lên, nhưng nháy mắt Định Thần bảng khổng lồ phá vô số màu vàng, lập tức hóa thành hào quang chói mắt biến mất ở tại trên không trung.

Nhưng vào lúc này, trong tam giới, có cuộn sóng vô hình đảo qua, không có địa phương nào có thể tránh được, lập tức cuộn sóng khí vô hình bao phủ ở tại trong tam giới, vô số sinh linh nguyên thần run lên.

- Hạo Thiên môn đệ tử, xuất phát.

Định Thần bảng biến mất ở tại trên không trung, Nhạc Thành hét lớn xuyên phá trời cao, truyền khắp Thanh Hoa thành.

- Hôm nay liên canh ba, vốn tính toán canh năm, ban ngày ở điện tín chậm trễ thời gian quá dài, xếp hàng suốt ba giờ, một cái quầy mới được xử lý, ta thật không biết điện tín quá khó khăn cái gì, vẫn là dân tộc bên này Tạng nhân rất kia gì, kết quả do ta làm tốt một chút, điện tín cùng ta nói, hôm nay hệ thống bọn hắn có vấn đề, nếu ngày mai mới có thể, cho nên canh một ban ngày cũng đã muộn, ngày mai, phỏng chừng ở 1 điểm bán tả hữu.

Tới bên này, ngày hôm qua ngủ hai ngày, cao nguyên phản ứng quá nhanh, giống như là cảm mạo giống nhau, đầu hoa mắt choáng váng toàn thân vô lực, buổi chiều hôm nay mới hơi tốt một chút, ngày mai tiểu vũ nhất định sẽ cố gắng, hôm nay phải tam chương, không kịp sửa chữa chữ viết, thứ lỗi, đêm nay tái tiếp tục mã tự, ngày mai giữa trưa tỷ lệ phát sinh cao một chút, sau đó mỗi ngày tranh thủ tỷ lệ phát sinh cao hai chương, trực gần bên này yên ổn xuống, tiểu vũ sẽ không tha kéo như vậy, tháng này, thật sự là xin lỗi mọi người.

- Xuất phát.

Ngọc Hư sơn, Hạo Thiên môn, mấy trăm vạn đệ tử gào thét ly khai Hạo Thiên môn, hơi thở cường hãn phá vỡ tầng tầng không gian sóng gợn.

- Xuất phát.

Tây Vương Mẫu Thiên Dao hét lên, bên trong Thanh Hoa thành người Côn Lôn tiên sơn cũng lập tức bay lên trời, phá vỡ phong vân khôn cùng, chậm rãi xuất phát.

- Mọi người Long tộc, xuất phát.

Thương Long Lão Tổ quát, xa xa, một mảnh Long ngâm xuyên thấu trời cao.

Nhìn vào phía trước, Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, sau đó nhìn lên trên không, thiên đạo, thiên ý, tất cả, rốt cuộc là ai thao túng, là thiên đạo, hay là Hồng Quân lão tổ, Hồng Quân lão tổ chính là thiên đạo, nhưng thiên đạo nếu không phải Hồng Quân thì là cái gì.

- Chư vị xuất phát đi, ta còn có chuyện quan trọng cần phải xử lý, tất, liên gia cả giao cho chư vị, đến lúc đó, Trung Quân Thiên Thiên Đình chúng ta hội tụ, mọi người cẩn thận.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói.

- Yên tâm đi, đến lúc đó Trung Quân Thiên Thiên Đình hội tụ, ngươi không cần lo lắng cho bọn ta.

Vân Tiêu tiên tử nhìn Nhạc Thành nói.

- Ân.

Nhạc Thành khẽ gật đầu, lập tức đến bên người Linh Viên, Thiên ưng, Thanh Đồng, Lang Lễ nói:

- Các người cũng cẩn thận, Định Thần bằng cũng có người, ta cũng vô pháp cho các người cái gì, hết thấy phải nhờ vào chính mình.

- Sự phụ yên tâm.

Linh Viên nói, Định Thần bằng trên có danh, họa phúc tương y, cũng không phải là một chuyện xấu.

- Chúng ta đi thôi.

Thương Long Lão Tổ nói, lập tức mọi người bay lên, biến mất ở tại phía trên ngọn núi.

Nhìn chăm chú vào mọi người, Nhạc Thành lập tức cũng nên hảo hảo chuẩn bị.

Hơn mười ngày sau, trên chín tầng trời Cửu Trọng Thiên, bên trong Huyền Thiên phương bắc xuất hiện một cỗ áp hơi thở quét ngang, bên trong Thiên Đình, nhân mã Huyền Thiên trấn thủ vừa thấy trận thế như thế, đã sớm quân lính tan rã, căn bản không thể đối kháng.

Đồng thời, ở bên trong Thiên Đình, cũng bị Vu tộc, Yêu tộc cường giả công kích, cường giả bên trong Thiên Đình căn bản không thể đối kháng.

Tiết Giáo, Xiển giáo, cũng không ít cường giả sôi nổi hiện thế, bắt đầu cùng Thiên Đình triển khai công kích, lúc này Tiên Đạo liên minh cũng bắt đầu vỡ tan, Thiên Thành chính là mục tiêu công kích.

Đại chiến bùng nổ, vô số yêu, ma, tiên bắt đầu ngã xuống vô số kẻ, hồi phi yên diệt, vô số hài cốt vô tồn, mà ngẫu nhiên nguyên thần cũng không có hình lực bảo hộ, từng đạo kim quang đảo qua, lập tức bao vây lấy nguyên thần không thấy đâu nữa.

Mà nguyên thần những người này được người chiếu cố, không phải cường giả tuyệt đối, chính là những người không có bối cảnh, vậy chỉ có thể ở bên trong đại kiếp nạn hồi phi yên diệt.

Bên trong Hạo Thiên môn, các thế lực lớn đang vây công Thiên Đình, Nhạc Thành tu luyện, đối với Thiên Đình, Nhạc Thành có chút không lo lắng, trừ bỏ Ngọc Đế ra, có thể ngồi trên vị trí đứng đầu tam giới, mặc dù không có bao nhiêu người biết thực lực Ngọc Đế, nhưng Nhạc Thành đoán thực lực Ngọc Đế, tuyệt đối không phải là kẻ yếu, có lẽ mặc dù Ngọc Đế bị Hình Thiên tổ vu đánh chết, cuối cùng Hình Thiên, cũng bị phong ấn.

Thiên Đình, mọi người hỗn loạn một đoàn, một đám kích động không thôi, vô số mọi người Thiên Đình ngã xuống, Vương mẫu sắc mặt cũng cực độ khó coi, bên trong Thiên Đình đã không còn bất luận kẻ nào có thể chống đỡ được các thế lực lớn vây công nữa rồi.

- Thiên Đình chúng tiên, còn có ai có thể giữ được Thiên Đình?

Trên đại điện Thiên Đình, Vương mẫu nhìn chúng thần uể oải, tâm thần bất an.

1330. Chương 1140: Canh Một.

Chương 1140: Canh một.

Dưới Đại điện, mọi người Thiên Đình không dám nói, không người nào dám đi đối kháng Vu tộc, Yêu tộc, Kỳ Lân tộc siêu cường thế lực, Bạch Hổ Thiên chủ, Chu Tước Thiên chủ, Huyền Vũ Thiên chủ, tam đại Thiên chủ cũng tự biết không địch lại, đã sớm lui trở lại Thiên Đình.

- Chẳng lẽ không ai có thể đối kháng sao, bình thường Thiên Đình nuôi không các người.

Nhìn thấy đại điện mọi người cúi đầu không nói, Vương mẫu quát quát, thần sắc cũng tràn đầy vẻ tức giận.

- Thừa bẩm Vương mẫu.

Ở bên ngoài Đại điện, một thiên tướng mặc áo giáp vôi vàng tới.

- Có chuyện gì, nói nhanh.

Vương mẫu nói, mấy tháng này phàm có chuyện gì thừa bẩm, cũng không phải là chuyện tốt.

- Vương mẫu, cường giả Minh giới cùng cường giả tây Phật giới đã tới.

Thiên tướng vội nói.

- Mau mau mời vào, không, ta tự mình đi nghênh đón tây Phật giới cùng Minh giới cường giả.

Vương mẫu nói, sắc mặt giãn ra một tia, tốt xấu Thiên Đình cũng còn có hai phe trợ lực.

Bị các thế lực lớn vây công, Thiên Đình căn bản không thể đối kháng, kế tiếp tháo chạy, hai năm thời gian, bên trong Thiên Đình nhân mã toàn bộ co cụm lại, mà thực lực khắp nơi, lúc này cũng bao trùm tứ phía.

Cả Tiên Ma giới, lúc này cũng đều do thế lực khắp nơi nắm trong tay, trong đó, vô số người tu hành ngã xuống, con số lên đến hàng tỉ để tính toán.

Bên trong hỗn độn chung, Nhạc Thành chậm rãi mở ra hai mắt, hai năm thời gian, cũng có thêm bảy trăm năm thời gian.

Chính là bảy trăm năm này, Nhạc Thành cũng vẫn là Tiên tôn trung kỳ tu vi, cách Tiên tôn hậu kỳ còn rất xa, Hỗn Nguyên Chân Thân cũng có tiến bộ, nhưng cũng không đột phá cảnh giới.

Về phần các loại thần thông trên người, cũng đình lưu tại thần thông đỉnh phong, mặc dù có tiến bộ, nhưng so với cảnh giới truyền thuyết thành thánh còn kém xa.

Không sai biệt lắm, cũng nên động thủ rồi.

Nhạc Thành lẩm bẩm nói, thân ảnh lập tức biến mất.

Ngọc Hư sơn, thân ảnh Nhạc Thành chợt lóe, lập tức phá không biến mất, bên trong, Hồng Y tiên tử thân sắc ngưng trọng, nhìn vào trên không, trong mắt tràn ngập bất đắc dĩ.

- Chị cả, chúng ta nên làm cái gì bây giờ, lần này chỉ sợ...

Tử y tiên tử, Hoàng y tiên tử, Thanh Y tiên tử, Cửu Thiên Huyền Nữ, Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa tới bên người Hồng Y tiên tử.

- Ta phải đi về Thiên Đình một chuyến.

Hồng Y tiên tử nói.

- Chúng ta cũng đi

Thanh Y tiên tử nói.

- Người muốn đi, chỉ sợ cũng không có tác dụng gì, chỉ làm hấn khó xử.

Long Cát công chúa nhìn Hồng Y tiên tử nói nhỏ:

- Người cũng không thể không đi, nhưng hết thảy cẩn thận.

- Ta biết.

Hồng Y tiên tử nói nhỏ một tiếng, lập tức chúng nữ bay lên trời, ly khai Ngọc Hư sơn.

Một chỗ núi non, một tòa đại điện xuất hiện, có đám cường giả ngồi ngay ngắn trong đó, đó là Hình Thiên tổ vu, Cộng Công, Chúc Dung, Yêu hoàng Đế Tuấn, Minh Hà lão tổ, yêu sư Côn Bằng, Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử, Tam Tiêu tiên tử, Diêm Trung Tiên, đám người Ngạo Không, Huyền Quý.

- Hiện tại cũng chỉ còn lại Thiên Đình, Nhạc Thành đạo hữu cũng nên đến đây đi.

Bên trong Đại điện, Hình Thiên nói.

- Minh giới, Tây Phương Giáo, Thiên Đình bố trí đại trận, chúng ta nếu phá, cũng tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng.

Vân Trung Tử nói.

- Một trận chiến cuối cùng cũng tới, Tây Phương Giáo dám cùng Thiên Đình đứng chung một chỗ, phỏng chừng có chỗ dựa vào, chỉ là ta nghĩ mãi mà không rõ. Tây Phương Giáo nhúng tay vào, còn dựa vào cái gì.

Yêu hoàng Đế Tuấn nói.

- Đến lúc đó sẽ biết, thánh nhân không được ra tay can dự, Tây Phương Giáo lại có dựa vào, ta xem cũng vô pháp đối kháng chúng ta.

Ngạo Không nói.

- Rốt cục đến đây.

Bên trong Đại điện, Hình Thiên nhìn ra, mỉm cười nói nhỏ.

- Hình Thiên đạo hữu thực lực cường hãn.

Nhạc Thành thanh âm truyền đến, tiếng nói vừa dứt, thân ảnh cũng xuất hiện ở trong đại điện.

- Ra mắt môn chủ.

- Ra mắt sư phụ.

Hạo Thiên môn cường giả, Linh Viên, Thiên ưng hành lễ.

Nhìn thấy Nhạc Thành vô thanh vô tức xuất hiện ở trong đại điện, chỉ có Hình Thiên có thể phát hiện hơi thở, trong đại điện chúng cường giả cũng không khỏi cứng lưỡi, bởi vậy cũng đủ biết thực lực Nhạc Thành lúc này, nhất định là tới một tình trạng khủng bố.

- Thực lực Nhạc Thành đạo hữu, tựa hồ có tăng cường.

Nhìn Nhạc Thành, Hình Thiên thần sắc kinh ngạc nói.

Nhạc Thành mỉm cười, lập tức nhìn Dao Trì Kim Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, đám người Xích Tinh Tử hành lễ, bên trong Hạo Thiên môn, sớm bởi vì Nhạc Thành nhường chỗ ngồi.

- Chư vị đạo hữu vất vả.

Nhạc Thành nhìn mọi người nói.

- Nhạc Thành đạo hữu, hiện tại chờ ngươi tới, Thiên Đình, Minh giới, Tây Phương Giáo bố trí đại trận, người xem, chúng ta nên phá trận hay không.

Huyền Đô nói.

- Phá trận đi.

Nhạc Thành nói nhỏ, Minh giới, Tây Phương Giáo cùng Thiên Đình đứng chung một chỗ, nguyên bản bên trong dự tính của Nhạc Thành, Định Thần bảng cần người, một trận chiến cuối cùng mới có thể hoàn thành xây lại thần đình, hết thấy sớm có thiên định.

- Phá trận, ta muốn nhìn, Tây Phương Giáo, Thiên Đình, Minh giới có đại trận gì.

Hình Thiên tổ vu cười to nói.

- Xuất phát.

Bên trong núi non, Vu yêu Kỳ Lân, Xiển giáo, Tiệt Giáo, Hạo Thiên môn, Long tộc vô số cường giả gào thét lên, nhân số ước chừng hơn triệu người.

Một đội quân đông nghìn nghịt, hướng Trung Quân Thiên, cho dù cách xa nghìn vạn dặm cũng có thể cảm giác được.

Núi non trùng điệp, bên trong mây mù lượn lờ, có tòa đại điện, trong đại điện hơi thở cường hãn khuếch tán, Phong Đô đại đế, tứ đại Quỷ Đế, thập điện Diêm vương, Tây Phương phạt đà Bồ Tát áo cà sa, Phật tổ, Dao Cơ Tiên Tử, Vương mẫu, tam đại Thiên chủ, còn có Thiên Đình cường giả toàn bộ ở đây.

1331. Chương 1141: Thực Lực Phật Giáo

Chương 1141: Thực lực Phật giáo

- Thừa bẩm Vương mẫu, Hạo Thiên môn, Vu tộc, Yêu tộc, Kỳ Lân bộ tộc chờ người đã tới.

Một thiên tướng kích động chạy vào đại điện bẩm nói.

- Chư vị đạo hữu, Hạo Thiên môn, vu yêu muốn đến đây, chư vị xem, chúng ta nên làm thế nào cho phải.

Vương mẫu nhìn Minh giới, Tây Phương Giáo chúng cường giả hỏi.

- A di đà phật, vu yêu hai tộc, Xiển giáo, Tiết Giáo, Kỳ Lân bộ tộc lợi hại, chúng ta không phải không có cơ hội, nếu có thể cuối cùng đánh chết Nhạc Thành, Định Thần Kiếp tự phá.

Một đạo a-di-đà phật truyền ra, chính là Từ Hàng Quan Âm, Văn Thù, Phổ Hiền, Địa Tạng Vương Tây Phương Giáo chạy thoát khỏi đám người Trần Nguyên Tử.

- Nhưng thực lực Nhạc Thành, lúc này đánh chết không dễ dàng, hơn nữa hắn còn có Hỗn Độn chung, Định Thần bảng ở trong tay, chỉ sợ là rất khó khăn, huống chi, còn có Vân Tiêu tiên tử, Hình Thiên, Đế Tuấn cường giả ở bên.

Minh giới, Phong Đô đại đế nói.

- Thật là khó khăn, nhưng không phải không có cơ hội, Vương mẫu đi trước bày trận, tây Phật giáo cùng Minh giới theo sau phụ trợ, đám người Nhạc Thành kia nếu muốn phá trận cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Văn Thù nói.

- Truyền lệnh xuống, bày trận.

Vương mẫu lạnh nhạt nói, trong mắt lãnh ý khuếch tán.

- Vâng.

Sau đó tướng lĩnh mệnh, không dám trì hoãn vội vàng rời khỏi đại điện.

- Mọi người đều đến đây, chúng ta đi thôi, ta muốn nhìn Nhạc Thành rốt cuộc là có thể xây lại thần đình hay không.

Phổ Hiền nói nhỏ.

Thế lực khắp nơi có vô số cường giả, lúc này ở một chỗ núi non xuất hiện mây mù lượn lờ khôn cùng, một cỗ hơi thở thần dị khuếch tán ra giữa không trung.

- Phía trước Thiên Đình bố trí đại trận, mọi người cẩn thận?

Vân Tiêu tiên tử nhìn phía trước nói.

- Cửu tiêu lôi đình trận.

Nhạc Thành nhìn về phía trước, thần thông biến hóa thúc dục, trong mắt ánh sao hiện lên, phía trước Thiên Đình bố trí đại trận đã bị Nhạc Thành nhìn thấy rõ ràng.

- Trận pháp này tựa hồ không kém.

Nghiêm Thành Tử nói, theo bên trong đại trận khuếch tán ra hơi thở, cũng có thể nhìn ra đại trận tuyệt đối là không kém, chỉ sợ cũng không dưới Tam Tiêu tiên tử bày ra Cửu Khúc Hoàng Hà Trận.

- Là cửu tiêu lôi đình trận, mắt trận chính là Tiên thiên Linh Bảo tổ sắc vân giới kỳ trong tay Vương mẫu.

Nhạc Thành nói.

- Dĩ nhiên là cửu tiêu lôi đình trận, hơn nữa có tổ sắc vân giới kỳ này, đại trận rất khó phá.

Yêu hoàng Đế Tuấn nói, đối với tổ sắc vân giới kỳ, ở đây cường giả không ai không biết, tổ sắc vân giới kỳ chính là một trong Ngũ Hành kỳ.

Ngũ Hành kỳ, đều là Tiên thiên Linh Bảo, mặc dù kém hơn Hỗn Độn chung, Bàn Cổ phiên, nhưng bảo vật như vậy còn hơn Hạo Thiên Tháp, Không Động ấn thượng cổ thần khí, cùng cần khôn đỉnh trong tay Nữ Oa, thất bảo diệu thụ trong tay Như Lai đều là bảo vật cùng đẳng cấp.

Ngũ Hành kỳ phân biệt là trung ương mậu kị Hoàng Kỳ, Đông Phương thanh liên bảo sắc kỳ, nam phương diêm quang kỳ, tây phương tổ sắc vân giới kỳ, bắc phương huyền nguyên khổng thủy kỳ.

Tiên thiên Ngũ Hành kỳ, vốn là Bàn Cổ đại thần khai thiên Tiên thiên Ngũ Hành khí ngưng kết mà thành, có lực phòng ngự tuyệt đối cường hãn, trong đó, trung ương mậu kị Hoàng Kỳ, ở ngọc hư cung Nguyên Thủy Thiên Tôn, khi triển khai Hoàng Kỳ, có vạn đóa gót vàng hiện ra.

Đông Phương thanh liên bảo sắc kỳ, ở chỗ Tiếp Dẫn đạo nhân, thanh liên bảo sắc kỳ pháp phối, có bạch khí nhẹ nhàng, kim quang vạn đạo. Tây phương tổ sắc vân giới kỳ, đó là ở trong tay Vương mẫu, kỳ này triển khai, mây mù lượn lờ, mùi thơm lạ lùng tràn ngập.

Nam phương diêm quang kỳ, trong tay Huyền Đô động Thái Thượng Lão Quân, bắc phương huyền nguyên khổng thủy kỳ trong tay ai không rõ.

- Ta xem, cửu tiêu lôi đình trận này còn có Minh giới cùng Tây Phương Giáo bố trí u hồn đại trận, Kim Cương phục ma trận, tam trận hợp nhất, tuyệt đối rất khó công phá.

Hình Thiên nói, thần sắc ngưng trọng.

- Đích thật là khó phá.

Nhạc Thành trong lòng tự nhiên rõ ràng, Hình Thiên cảm giác được ba cái trận pháp này lợi hại, tam đại trận pháp rất là khó phá, nếu mạnh mẽ phá trận, chỉ sợ là muốn bỏ ra đại giới.

- Vù vù...

- Mọi người chú ý.

Nhạc Thành đột nhiên khẽ quát một tiếng, thanh âm trầm thấp làm cho mọi người ngưng trọng hẳn lên.

Theo lời Nhạc Thành vừa mới hạ xuống, bên trong núi non mây mù lượn lờ, đột nhiên xuất hiện tầng tầng mây mù, cuối cùng từng đạo hơi thở cuộn cuộn bạo phun ra, còn kèm theo một cổ phật quang cùng u hồn khí.

Bỗng dưng, bên trong núi non, lập tức một cổ hơi thở cường hãn áp không xuống, một mảnh tiên quang phật ảnh u hồn tề phía chân trời tỏa ra, bên trong mây mù lượn lờ kia cơ hồ dựng lên, cả không trung xé gió từng trận, vô số hơi thở cường hãn, nhanh chóng dâng lên, lập tức mấy đạo thân ảnh xuất hiện.

Phía trước đứng là Thiên Đình Vương mẫu, Dao Cơ Tiên Tử, tam đại Thiên chủ còn có chúng cường giả Minh giới Phong Đô đại đế, tứ đại Quỷ Vương, thập điện Diêm vương.

Mà bên trong Tây Phương Giáo, cũng một mảnh vàng óng phật quang, Văn Thù, Phổ Hiền, Quan Âm, Địa Tạng Vương đều ở trong đó, vô số phật đà La Hán Kim Cương, bát bộ thiên long.

Nhạc Thành ánh mắt kinh ngạc, đội hình Tây Phương Giáo tựa hồ là Dược sư bảo quang ngọc lưu ly vương phật, còn có thi khí phật, thọ phật, kim cương bất hoại phật, thực lực bốn người còn hơn Nhiên Đăng cổ phật, mà phía sau bốn người này, lại có thêm nam mô Thanh Tịnh hỉ phật, nam mô bì lô thi phật, nam mô bảo tràng vương phật, nam mô phật Di Lặc tôn phật, nam mô Tiếp Dẫn phật, nam mô bảo quang phật, nam mô Long tôn vương phật, nam mô tinh tiến thiện phật, nam mô bảo ánh trắng phật, nam mô hiện vô ngu phật, nam mô bà lưu gia phật, nam mô kia la duyên phật, nam mô công đức hoa phật, nam mô mới công đức phật, nam mô thiện du bước phật, nam mô cây đàn hương quang phật, nam mô ma ni tràng phật, nam mô tuệ cự chiếu phật.

Thực lực Tây Phương Giáo thật là cường hãn, thực lực như thế mọi người có chút hoảng sợ.

Nhìn thấy Tây Phương Giáo nhiều cường giả như vậy, các thế lực cũng kinh ngạc không thôi, xem ra mấy năm qua Tây Phương Giáo mưu đồ, thực lực bây giờ đã đến tình trạng cường hãn, khó trách Tây Phương Giáo dám cùng Thiên Đình đứng chung một chỗ, thực lực như thế, lúc này Xiển giáo, Tiệt Giáo, cũng khó có thể đối kháng, vu yêu hai tộc cũng khó có thể đối kháng.

Nhìn thấy Tây Phương Giáo nhiều cường giả như thế, mọi người thần sắc đều trầm trọng lên, mọi người cũng đều rõ ràng trong lòng, đại chiến cuối cùng phần thắng cũng không thể biết về phần ai.

- Ha ha, trong tam giới thật sự đã lâu không có náo nhiệt như thế rồi.

Mây mù nhộn nhạo mở ra, một đạo Phật ảnh xuất hiện, đó là Ngọc Lưu Ly Phật. Lúc này Ngọc Lưu Ly Phật xuất hiện, phía chân trời linh khí bắt đầu khởi động, nhất thời, trong thiên địa Phật quang tràn ngập ra, bao phủ ở tại không gian xung quanh, Ngọc Lưu Ly Phật thực lực tựa hồ còn hơn Nhiên Đăng cổ Phật, làm cho Vân Tiêu tiên tử, Yêu hoàng Đế Tuấn đều kinh ngạc vô cùng.

- Xiển giáo, Tiệt Giáo, Vu tộc, Yêu tộc, Kỳ Lân bộ tộc, Long tộc.

Vương mẫu ánh mắt nhìn các thế lực lớn ở phía trước, vẻ mặt nhất thời vô cùng ngưng trọng.

- Ngọc Lưu Ly Phật, Tây Phương Giáo thật đúng là cùng với Thiên Đình thì đã sao.

Nghiêm Thành Tử nhìn về phía trước nói.

- Nghiêm Thành Tử, thiên đạo là như thế nào, chính ngươi làm sao Minh bạch, thiên ý khó dò, hết thấy đều có chuyện xấu, chẳng lẽ ngươi cho là có Định Thần bảng, liền nhất định có thể xây lại thần đình, mượn cơ hội chèn ép Phật giáo sao, hôm nay, ta muốn nhìn, các ngươi đến tột cùng có bốn sự gì.

Ngọc Lưu Ly Phật nói.

Phật giáo khá lắm, tốt lắm, Ngọc Lưu Ly Phật, Định Thần bảng cũng có tên ngươi, ngày sau, ta cùng với Tây Phương Giáo ngươi cùng chỗ, ngươi lên tính toán đi.

Nhạc Thành nhìn Ngọc Lưu Ly Phật Tây Phương Giáo nói.

- Ngươi chính là Nhạc Thành nắm giữ Định Thần bảng sao, hừ, ta Phật giáo mặc kệ ngươi lớn dần.

Nhìn thấy Nhạc Thành hiện thân, Ngọc Lưu Ly Phật hừ lạnh nói, Nhiên Đăng cổ Phật cùng với không ít Phật giáo cường giả đều đã ngã xuống trong tay Nhạc Thành, chúng Phật nhất thời trợn mắt nhìn về phía Nhạc Thành.

- Chính Tây Phương Giáo sợ cũng không có thực lực này.

Đối mặt Ngọc Lưu Ly Phật, Nhạc Thành cũng hồ hững cười, cũng không để ý tới Ngọc Lưu Ly Phật, ánh mắt trực tiếp nhìn về phía Thiên Đình Vương mẫu, thần nhiên nói :

- Thiên Đình số mệnh đã hết, nếu ngươi buông ra Thiên Đình, có lẽ còn có một đường lui, nếu không ngươi biết hậu quả.

Thực lực Ngọc Lưu Ly Phật, sẽ không dưới Nhiên Đăng đạo nhân, có lẽ còn mạnh hơn một ít, nhưng Nhạc Thành lúc này cũng không để ở trong lòng.

- Hảo tiểu tử, chẳng lẽ ngươi cho là ngươi có thể dễ dàng xây lại thần đình sao, nếu ngươi ngã xuống, xây lại thần đình cũng chỉ có thể chấm dứt, Thiên Đình số mệnh như khôի phục cũ.

Vương mẫu nhìn Nhạc Thành lạnh nhạt nói.

- Xem ra, ngươi dựa vào cửu tiêu lôi đình trận cùng u hồn đại chấn, Kim Cương phục ma trận sao, cũng tốt.

Nhạc Thành chậm rãi nói, thân hình bắt đầu chậm rãi run rẩy, trong mắt hàn ý khuếch tán, nắm tay nắm chặt nói :

- Chuẩn bị phá trận.

Thanh âm xuyên thấu ở tại không gian, âm ba dao động không gì so sánh nổi, cũng khuếch tán mà khai, nhất thời, cả không gian đều sóng gợn bốc lên, vang lên từng trận.

- Thực lực thật mạnh.

Chỉ nghe thấy một tiếng thét dài, Thiên Đình, Tây Phương Giáo, Minh giới cường giả sắc mặt cũng đột nhiên cứng ngắc, ngọc lưu ly phạt, kim cương bát hoai phạt cường giả sắc mặt cũng ngưng trọng lên.

Hiển nhiên Nhạc Thành cố ý thét dài, bọn hắn cảm giác được Nhạc Thành thực lực tuyệt đối là cường giả đứng đầu.

- Ha ha, phá trận.

Tiếng nói của Nhạc Thành hạ xuống, Hình Thiên tổ vu, đám người Chúc Dung, trong mắt sát khí đại thịnh, một cỗ hơi thở khủng bố cũng kịch liệt dao động lên, nháy mắt bao phủ không gian, áp chế cả không gian vậy.

- U hồn đại trận, lên.

Phong Đô đại đế quát một tiếng, phía trên không gian nhất thời có một cỗ u hồn khí phóng lên cao.

- Cửu tiêu lôi đình trận, bày trận.

Vương mẫu hét lớn, nhất thời núi non khôn cùng, mây mù lượn lờ, giống như che trời, hơi thở cường hãn bao phủ ở cả không gian.

- A di đà phật, Kim Cương phục ma trận.

Bên trong Mây mù, một đạo a-di-đà phật truyền ra, cơ hồ cùng lúc, Thiên Đình, Tây Phương Giáo, Minh giới nháy mắt biến mất ở tại bên trong núi non.

Phía trên núi non, lập tức một cỗ hơi thở truyền ra, cả chung quanh núi non, một vòng vây không gian cái khe tối đen hiện ra.

- Muốn xây lại thần đình, vậy vào đi.

Ngọc lưu ly phạt thanh âm xuyên thấu mây mù mà ra.

- Phá trận.

Phía sau Nhạc Thành, Vu tộc, Yêu tộc, Hạo Thiên môn, Xiển giáo, Tiệt Giáo, Long tộc, Kỳ Lân bộ tộc cường giả đều như tia chớp triển khai trận hình, ma khí, yêu khí, tiên khí đáng sợ, hội tụ thành cột sáng chói mắt, phô thiên cái địa xông thẳng trời cao, không gian xung quanh mây mù thật dày, thanh thể mệnh mỏng cuộn cuộn, đạt tới trình độ hủy diệt, cả không gian run rẩy không ngừng. Khí thể bao phủ ở tại hàng tỉ lý.

- Ngọc lưu ly phạt, để cho ta, nhìn xem Tây Phương Giáo có gì bất phàm.

Hình Thiên tổ vu hét lớn một tiếng, ma khí khôn cùng trong cơ thể tràn ngập ra, nhất thời, không gian xung quanh ma khí ngập trời.

Ở phía sau Hình Thiên tổ vu, các thể lực lớn cường giả tới Tiên tôn, Yêu tôn, ma tôn nhất thời bay lên trời, hơi thở bắt đầu khởi động, thiên địa biến sắc.

Tuy rằng nói này cường giả Tây Phương Giáo không ít, hơn nữa Thiên Đình, Minh giới, thể lực cũng tuyệt đối đáng sợ, nhưng lúc này các thể lực lớn liên thủ, cường giả cũng không dưới Tây Phương Giáo, Minh giới, Thiên Đình.

Tây Phương Giáo có ngọc lưu ly phạt, kim cương bát hoai phạt, thi khí phạt, vô cùng tận thọ phạt tứ đại cường giả, nhưng đội hình bên này cũng có Hình Thiên tổ vu, Yêu hoàng Đế Tuấn, Văn Tiêu tiên tử, Vô Đương thánh mẫu, kim linh thánh mẫu, cường giả, so về lực lượng còn hơn Tây Phương Giáo một ít, dù sao cũng là đội hình các thể lực lớn liên thủ.

- Thần long đại trận.

Thương Long Lão Tổ hét lớn, Long tộc chúng cường giả nhất thời pháp quyết đánh ra, lập tức từng đạo thần quang chói mắt trào ra.

- Gào khóc ngao...

Từng đạo Long vân gào thét, Long tộc cường giả bay ở trên bầu trời ngưng tụ bản thể, bên trong bản thể, thần quang lóe ra, hơi thở cường hãn làm không gian đều run rẩy lên.

- Đi.

Vô số Long tộc cường giả thúc dục bản thể, mang theo oai hủy diệt, quay mắt về phía mây mù lượn lờ đại trận, không gian trực tiếp đều nứt toác ra, lộ ra vô số không gian cái khe tối đen khủng bố.

- Vạn Nha Hồ.

Diễm Trung Tiên La Tuyên cũng quát lạnh, trong tay pháp quyết đánh ra, Vạn Nha Hồ tung, nhất thời vô số hỏa nha mang theo thao Thiên hỏa diễm trào ra, giống như vùng trời địa đều bị đốt thành tro tàn vậy, cuối cùng hóa thành biển lửa cuộn cuộn, thổi quét về phía trước. Tiệt Giáo cũng có không ít cường giả, cũng đều thúc giục pháp bảo thần khí, vút lên trên không.

- Bàn Cổ chân thân

Tổ vu Hình Thiên, thúc dục Bàn Cổ chân thân khổng lồ, mang theo hơi thở cuồng bạo trực tiếp khóa không, thân hình khổng lồ trực tiếp tiến nhập mây mù đại trận.

Chúc Dung, Cộng Công cũng thúc dục tổ vu chân thân, quanh thân Chúc Dung tổ vu Ly hỏa bạo phun ra, Cộng Công thúc dục Đoạn Ngọc Cầu, hai người cũng lập tức vọt vào đại trận, Vu Huyết Ma cùng Ma Đạo liên minh cường giả, còn có vô số Vu tộc cường giả, cũng bay lên trời.

1332. Chương 1142: Tổ Sắc Vân Giới Kỳ

Chương 1142: Tổ Sắc Vân Giới Kỳ

Yêu tộc, Yêu hoàng Đế Tuấn quanh thân tràn ngập ngọn lửa khủng bố, Minh Hà lão tổ thúc dục Minh Hà, mang theo Minh giới A tu la bộ tộc cường giả nhất thời lao thẳng tới.

Yêu sư Côn Bằng lúc này cũng không cam lòng rút lại phía sau, lập tức Kim Hoa đồng tử, Kim Trữ tiên tử cùng vô số Yêu tộc lao tới.

Kỳ Lân bộ tộc, Ngạo Không, Huyền Quý, Anh Dực trưởng lão, Kim Diễm trưởng lão cường giả mang theo không ít thượng cổ thần thú phá hủy một mảnh không gian, lập tức đánh về phía trước.

Dao Trì Kim Mẫu, Tây Vương Mẫu, Hạo Thiên Đại Đế, Trấn Nguyên Tử, Thanh Đế cường giả, lúc này cũng trực tiếp tiến nhập bên trong núi non.

Xiển giáo, đám người Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử tựa hồ bố trí thành một cái đại trận, mà sau đó, Xiển giáo cũng có thêm vô số Tam đại đệ tử, Tứ đại đệ tử bay lên trời lao thẳng tới đại trận của địch.

Hạo Thiên môn, Lang Lễ, Thiên ứng, Linh Viên, Thiên Sát Ma quân, Hỏa Viêm nhị quân, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, đám người Cửu U song ma cũng một đám lao thẳng tới, phá hủy khắp chốn không gian.

- Bang bang...

Các thể lực lớn công kích, trong nháy mắt bùng nổ, lực lượng trực tiếp đem không gian chung quanh thúc giục thành hư vô, cả không gian còn lại vô biên vô hạn mây mù lượn lờ, cả không gian cũng bị lồm xồm.

Đảo mắt nhìn vô số cường giả nhập vào bên trong cửu tiêu lôi đình trận, bắt đầu cuồng bạo công kích.

- Rầm rầm oanh.

Nhất thời lực công kích va chạm cùng nhau, không gian thiên địa đều bị lực lượng khủng bố va chạm, kịch liệt run rẩy, đại mây mù bao phủ không gian cũng nứt ra rồi tựa như vực sâu tạo thành một khe lớn, lan tràn tới phía cuối chân trời.

- Nhạc Thành, người cẩn thận một chút.

Đám người Vân Tiêu tiên tử, Bích Tiêu tiên tử, Quỳnh Tiêu tiên tử nhảy lên hư không, thân hình thẳng hướng trời cao, từ vực sâu tiến nhập bên trong cửu tiêu lôi đình trận.

- Các người cũng cẩn thận một chút.

Nhạc Thành thần niệm nhất động, lập tức thả người lao thẳng tới không gian mây mù lượn lờ kia, vùng trời này đại chiến, đã hoàn toàn bùng nổ, thế chiến lớn đáng sợ như thế, còn hơn vụ yêu đại chiến, long phương đại chiến lúc trước.

- Ngọc lưu ly phạt, để cho ta nhìn xem, thực lực của người rốt cuộc tới bước nào rồi.

Tổ vu Hình Thiên, lúc này xuất hiện ở bên trong mây mù, thân thể cao lớn nắm lấy Can thích thần phủ, mục tiêu chính là ngọc lưu ly phạt kia.

- Hình Thiên, ta cũng muốn biết, Bàn Cổ chân thân của người, uy lực rốt cuộc như thế nào.

Ngọc lưu ly phạt thủ phạt ẩn đánh ra, lập tức biến hóa ra Phật tổ chân thân, quanh thân kim mang phạt quang đại thịnh, bản thể khổng lồ cũng còn hơn Hình Thiên tổ vu một ít.

Hai người gặp nhau, không có nói lời dư thừa, ma khí ngập trời, phạt quang đại thịnh, nhất thời lực lượng đáng sợ tràn ngập, hai người đã âm âm oanh kích với nhau.

Lập tức tại bên trong ba đại trận, song phương càng ngày càng nhiều cường giả giao thủ, Chúc Dung, Cộng Công, Yêu hoàng Đế Tuấn, Minh Hà lão tổ, Thương Long Lão Tổ, Dao Trì Kim Mẫu, Linh Viên, bọn người Thiên ưng đều tìm được đối thủ, cả không gian này đều kịch liệt run rẩy, chiến đấu vô cùng hỗn loạn, hết thấy giống như ngày tận thế vậy.

- Phan.

Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở một chỗ không gian, trong tay một chưởng đem một tên Thiên Đình Tiên quân trung kỳ đánh thành tro tàn, tên Tiên quân trung kỳ này cũng không có vận khí phi thân lên Định Thần bảng.

Nhạc Thành lập tức thân hình chợt lóe, lại xuất hiện ở trước mặt một gã Thiên Đình cường giả, mỗi một lần ra tay, bên trong Thiên Đình đều có cường giả ngã xuống.

- Bang bang...

Nhạc Thành thúc dục từng lực đạo công kích, bằng vào tốc độ thần thông, không gian thần thông, ngăn ngừa mấy lần thở gấp thời gian đánh chết mười mấy Thiên Đình Tiên quân cường giả, còn có hai tên Tiên tôn sơ kỳ.

- Xuy.

Nhạc Thành lại đánh chết một tên Thiên Đình cường giả, phía sau không gian đột nhiên xuất hiện một trận dao động, bóng kiếm đầy trời bạo phun ra, bao phủ không gian chung quanh, quanh thân Nhạc Thành không gian đều phong kín.

- Kim Long thân thể, Hỗn Nguyên Chân Thân, Long giáp.

Nhạc Thành quát nhẹ một tiếng, Hỗn Nguyên Chân Thân khổng lồ trống rỗng đứng vững, kim mang quanh thân đại thịnh, phía trên Long giáp thân long hư thật có thể thấy được.

- Thở phì phò hư...

Cũng vào lúc này, bóng kiếm đầy trời cắt vỡ vô số không gian cái khe đều bao phủ ở tại trên người Nhạc Thành, bóng kiếm dễ dàng cắt vỡ không gian cái khe, đã rơi vào trên người Nhạc Thành, cũng chỉ có thể làm cho kim mang quanh thân Nhạc Thành tối sầm lại mà thôi.

- Dao Cơ Tiên Tử, chúng ta lại gặp mặt.

Nhạc Thành nhìn vào thân ảnh đánh lén trước người mình, đó là Dao Cơ Tiên Tử.

- Lại gặp mặt, ta thực hối hận lúc trước không có đánh chết người.

Quay mắt về phía Nhạc Thành, nàng vừa mới công kích không thể ảnh hưởng đến Nhạc Thành, Dao Cơ Tiên Tử thần sắc nhất thời biến sắc, lập tức hai mắt lãnh ý tràn ngập, nhìn Nhạc Thành nói, lúc trước ở Cực Nhạc Thành, nếu biết có một ngày cả Thiên Đình đều phải vì kẻ này mà nguy hại, hẳn mặc kệ thể nào cũng ở Cực Nhạc Thành đánh chết Nhạc Thành.

- Thật không, đáng tiếc chậm rồi, Định Thần bảng có tên người, coi như là vận khí của người.

Nhạc Thành thần nhiên lộ ra một tia cười lạnh, thân hình khổng lồ trống rỗng đánh về phía Dao Cơ Tiên Tử.

- Ta liều mạng với người.

Dao Cơ Tiên Tử cắn răng nhìn Nhạc Thành, trường kiếm trong tay thần quang tràn ngập, kiếm quang cường hân xuyên thấu không gian trực tiếp bạo bắn về phía Nhạc Thành.

- Phá cho ta.

Quay mắt về phía công kích của Dao Cơ Tiên Tử, Nhạc Thành thần nhiên quát nhẹ một tiếng, trên cánh tay thật lớn một trảo đánh ra làm vụn vụn không gian, lập tức không gian trước người đột nhiên phá ra.

- Bang bang.

Một cỗ lực lượng không cách nào hình dung trực tiếp thổi quét ra, Dao Cơ Tiên Tử thúc dục trường kiếm nháy mắt hóa thành vô số không gian mảnh nhỏ.

- Phụt...

Dao Cơ Tiên Tử trong miệng máu tươi phun ra, sắc mặt cũng tái nhợt, quanh thân hộ thân cương khí đều trở nên ảm đạm, hẳn mặc dù Tiên tôn hậu kỳ, nhưng cùng Nhạc Thành so sánh kém quá xa.

Ở hư vô không gian, Chiến ma thực lực hơn xa Dao Cơ Tiên Tử, nhưng cũng bị Nhạc Thành đánh chết, mà lúc này, Nhạc Thành chiếm được đầy đủ Hỗn Nguyên Chân Thân, thực lực tu vi cũng đều có tiến bộ, Dao Cơ Tiên Tử càng không phải là đối thủ.

Gần nhất đối mặt, đó là chặt vật, Dao Cơ Tiên Tử hoảng sợ nhìn Nhạc Thành, hẳn không thể tin hẳn không chịu nổi một kích như thế, thực lực Nhạc Thành không ngờ cường hân tới loại tình trạng này rồi.

- Trốn.

Lúc này Dao Cơ Tiên Tử đã hiểu được, nàng bây giờ đã không có khả năng tẩu thoát đối thủ của Nhạc Thành, lập tức cắn răng, thân hình bạo lui, nếu lưu lại hậu quả có thể nghĩ.

- Định Thần bảng trên có tên người, còn muốn đi sao, lưu lại cho ta đi.

Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, thân thể cao lớn khóa lại, không gian nổi lên dao động, cả không gian tựa hồ đều co rút lại vậy.

Lúc này, Nhạc Thành thúc dục không gian thần thông, nắm trong tay không gian thân hình Dao Cơ Tiên Tử nhất thời bị một cỗ cự lực vô hình trói buộc, tốc độ nháy mắt chậm lại như đứa bé, mà thân ảnh Nhạc Thành lập tức biến mất ở trong không gian.

Nhạc Thành lần thứ hai xuất hiện thì đã xuyên qua không gian giống như quỷ mị xuất hiện ở trước mặt Dao Cơ Tiên Tử, trong tay pháp quyết đánh ra, không gian xanh biếc sóng gợn, cả không gian nhất thời trở thành một mảnh tử vực.

- Cho ta đi thôi.

Nhạc Thành trong tay pháp quyết lại biến hóa, Âm Ảnh Kiếm trong tay khuấy động ra, xuyên thấu không gian, trực tiếp xuyên thấu không gian thần thông, sinh mệnh thần thông giam cầm Dao Cơ Tiên Tử ở trong hộ thân quang quyển, Âm Ảnh Kiếm kiếm quang đáng sợ không hề giữ lại bạo phun ra.

- Thở phì phò hừ.

Ba đạo kiếm quang xuyên thấu thân hình Dao Cơ Tiên Tử, lập tức tam điều khổng lồ thú ảnh theo thân hình Dao Cơ Tiên Tử chui ra, Dao Cơ Tiên Tử hai mắt trở nên trống rỗng, lập tức thân hình hoàn toàn hóa thành hư vô tiêu tán ở trong không gian, một đạo nguyên thần cũng xuất hiện kim mang, lập tức bao vây lấy nguyên thần lực nhập vào trời cao không thấy.

- Định Thần bằng...

Nhìn chăm chú vào một đạo kim mang trên không kia, Nhạc Thành cũng thì thào tự nói, Định Thần bằng trên có danh giả, chính mình cũng không cách nào làm cho thân thần câu diệt, nguyên thần đều có cổ lực lượng bảo hộ, Định Thần bằng này đến tột cùng là đến từ đâu, thiên đạo trừ bỏ Hồng Quân lão tổ ra, lại là vật gì, hết thảy Nhạc Thành vẫn đang suy tư.

Nhạc Thành nhìn không gian xung quanh, chính mình hiện tại ở Cửu Tiêu Lôi Đình trận, nếu muốn phá trận, tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng, Cửu Tiêu Lôi Đình trận này chính là Thiên Đình đại trận, mắt trận lại là Tổ Sắc Vân Giới Kỳ, lực phòng ngự cường hãn vô cùng, phá trận càng thêm khó khăn.

Nhìn chung quanh không gian, ngẫu nhiên có kim mang phi thăng tiến vào Định Thần bằng, lúc này một đám nguyên thần cường giả tiến nhập Định Thần bằng, Nhạc Thành tự nhiên rõ ràng, Định Thần bằng này có chín vạn chín nghìn chín trăm chín mươi chín người, cũng chỉ có một ngàn mấy trăm người có thể phong thần, nguyên thần có thể tiến vào bằng tự nhiên có thể phân được bài vị.

Chính là một ngàn mấy trăm bài vị này, cũng có vô số người mới có thể hồi môn, Nhạc Thành cũng không bắt đắc dĩ, Định Thần Kiếp qua đi, chỉ sợ là trong tam giới, cường giả cấp tốc giảm bớt, đến lúc đó có thể lực nhất định tiêu tán ở trong thiên địa.

Khó trách Vu tộc, Yêu tộc, Xiển giáo, Tiệt Giáo, Kỳ Lân bộ tộc đều sớm đã có tính toán, thiên địa kiếp số, người chịu không nổi trời, Nhạc Thành còn nhớ rõ, Đông hoàng Thái Nhất cuối cùng nói một câu, thiên đạo mờ mịt, thiên ý khó dò, có lẽ là hàng tỉ năm sau, Đông hoàng Thái Nhất đã lĩnh ngộ tới cái gì rồi.

Nhìn không gian xung quanh, Nhạc Thành lập tức ngẩng đầu nhìn không gian mây mù, ở bên trong đại trận, thể lực khắp nơi đều sẽ phải chịu Cửu Tiêu Lôi Đình trận áp chế, như vậy không thể không có một hồi khổ chiến.

- Tìm được mắt trận, phá vỡ đại trận.

Nhạc Thành hạ quyết tâm, mắt lạnh lóe ra, lập tức nhìn phía không gian chỗ sâu, nơi đó mây mù lượn lờ thật dày, mơ hồ có thêm hơi thở cuộn cuộn, hẳn là nơi mắt trận.

- Sư.

Thân hình vừa động, thân hình khổng lồ Nhạc Thành hóa thành kinh hồng, đối với mây mù lượn lờ bạo lực lao đến.

- Vù vù.

Cũng vào lúc này, mây mù biến hóa, cả không gian một cổ lực vô hình áp chế trói buộc ở tại trên người Nhạc Thành, trước mắt cảnh tượng cũng là ở trong mắt Nhạc Thành biến hóa, căn bản là không thể tiếp cận mắt trận được.

- Hừ.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, thi triển biến hóa thần thông, thiên địa vạn vật đều có suy tính bên trong, nháy mắt thân ảnh lại bạo lực lên, thẳng hướng mắt trận.

- Nhanh ngăn hãm lại.

Bên trong Không gian, thanh âm Vương mẫu hét lớn lên.

- Sưu sưu sưu...

Ba đạo thân ảnh nháy mắt xuất hiện ở trước người Nhạc Thành, đúng là Bạch Hổ Thiên chủ, ba người xuất hiện, có lẽ là biết đối kháng căn bản không phải là đối thủ của Kim Giáp Chiến Thần, lập tức ba người pháp quyết đánh ra, quanh thân hơi thở cường hân bạo lực mà ra.

Ba người lập tức đều tự hóa thành một đạo Bạch Hổ hư ảnh khổng lồ, Huyền Vũ hư ảnh, Chu Tước hư ảnh, ba đạo hư ảnh mang theo lực lượng khủng bố, sau đó nhanh như tia chớp oanh kích về phía Nhạc Thành.

- Muốn chết.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, ba Tiên tôn sơ kỳ dám công kích mình, quả thực là muốn chết, pháp quyết đánh ra, Âm Dương Kiếm trong tay nháy mắt xuất hiện ở trong tay.

Kiếm quyết đánh ra, Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết Tru Tiên thúc dục, kiếm quang đầy trời cắt vỡ vô số không gian cái khe, mặc dù bạo lực ra, kiếm quang tràn ngập, lập tức tam đại thú ảnh nháy mắt hóa thành tro tàn, căn bản là không thể đối kháng kiếm quang này được.

- Thở phì phò hưu...

Kiếm quang tốc độ không giảm, lập tức tiếp tục bạo lực hướng về phía ba người mà đi, không gian đột nhiên cắt vỡ mà khai, kiếm quang đầy trời dọc theo không gian bay vút qua, cơ hồ trong nháy mắt lan đến gần trên thân ba người.

- Thành thịnh oanh.

Không gian cắt vỡ nứt toác, tam đại Tiên chủ quần áo trực tiếp hóa thành bột phấn, Ngay sau đó, vô số kiếm quang điên cuồng từ trong cơ thể bọn họ thoát ra, kiếm quang quét ngang, thân hình nháy mắt biến thành tro tàn.

Ba người kêu thảm một tiếng, lập tức nguyên thần cũng bị ba đoàn kim mang bao vây, trong đầu Nhạc Thành, nhất thời Định Thần bảng có thêm ba nguyên thần.

- Hừ.

Ba người bị hút vào bên trong Định Thần bảng, Nhạc Thành không có xem một cái, hừ nhẹ một tiếng, lập tức thân hình khổng lồ lại đánh về phía mây mù.

- Sưu sưu...

Nháy mắt không gian một mảnh quang nhận phá không ra, lập tức quét ngang không gian, nháy mắt cắt vỡ về phía Nhạc Thành.

1333. Chương 1143: Phá Trận

Chương 1143: Phá trận

- Xuy xuy.

Nhạc Thành thân ảnh khổng lồ nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, đồng thời, cả không gian cũng nháy mắt tràn ngập mây mù thật dày, cả không gian tầm mắt, thần niệm đều tuyệt đối bị áp chế.

- Vù vù.

Tựa hồ là có cuồng phong đảo qua, không gian mây mù lập tức có vô số quang nhận phá không ra, tràn ngập không gian.

- Tổ Sắc Vân Giới Kỳ.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, không gian nhất định là chính là Tổ Sắc Vân Giới Kỳ, phá vỡ không gian này, có thể phá vỡ Tổ Sắc Vân Giới Kỳ kia.

- Phá cho ta.

Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, trong tay Âm Dương Kiếm hóa thành vô số bóng kiếm, bóng kiếm đầy trời cùng quang nhận đan cùng nhau, lập tức Không Gian bạo phá không ngừng, vô số không gian cái khe tối đen bị phá hủy thành một mảnh hư không, chính là không gian cũng bị phá, mây mù thật dày nháy mắt áp đến.

- Tru Tiên, Lục Tiên, Hâm Tiên, Tuyệt Tiên.

- Phá, phá, phá.

Nhạc Thành hét lớn, thúc dục Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết quét ngang không gian, không gian tầng tầng sụp đổ không dứt, cả không gian không ngừng sụp đổ, lập tức không ngừng khôi phục, không gian thời gian cũng không phá.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào không gian xung quanh, đồn đãi Ngũ Hành kỳ lực phòng ngự cường hãn thật đúng không sai, quả nhiên không hổ là Tiên thiên Linh Bảo, loại lực phòng ngự này hoàn toàn không dưới Thập đại thượng cổ thần khí.

- Được rồi, chỉ có thể như vậy.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, thu hồi Âm Dương Kiếm, một đạo pháp quyết đánh ra.

- Thở phì phò hưu...

Cũng vào lúc này, vô số quang nhận đầy trời từ trong mây mù bạo lực ra, phá hủy khắp không gian, bao vây Nhạc Thành ở tại trong đó.

- Ông..."

Bỗng nhiên một đạo iếng chuông liên miên chấn động ra, Hỗn Độn chung xuất hiện ở trước người Nhạc Thành, Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, quanh thân pháp lực khuấy động, áp bách bốn phía.

- Ong ong...

Hỗn Độn chung uy thế ngập trời bao phủ không gian, thần quang bắn nhanh, cả không gian vô số quang nhận nháy mắt bị phá hủy, lập tức không gian từng bước hóa thành Hỗn Độn.

- Hỗn Độn chung, phá cho ta.

Nhạc Thành quát nhẹ, lập tức Hỗn Độn chung xoay quanh trên không trung, hóa thành vạn dặm khổng lồ, thần Long rít gào, có vân quang thanh khí, có Hỗn Độn loạn lưu, thần quang tràn ngập thiên địa bao phủ trời cao.

Cùng với Hỗn Độn chung mở rộng, cả không gian hơi thở cuồng bạo gấp mấy chục lần không dứt, khắp nơi mây mù lượn lờ cấp tốc run rẩy, Cửu Tiêu Lôi Đình trận lắc lư không ngớt.

- Ong ong...

Hỗn Độn chung phát ra một tiếng chuông thanh ngân nga, thanh thúy, lập tức tiếng chuông đột nhiên cuồng bạo lên, chung nội cuồng bạo hơi thở phá hủy khắp không gian, không gian lồm xồm, hơi thở khủng bố di thiên cái địa bắn nhanh ra.

Tiếng chuông cuồng bạo giống như lôi đình giận dữ, không gian thần quang đập vụn không gian, hư không sụp xuống, khắp không gian cuộn cuộn không ngớt, mây mù tiêu tán ở tại xung quanh Hỗn Độn chung, cả không gian hóa thành một mảnh Hỗn Độn.

- Hỗn Độn chung, phá cho ta."

Nhạc Thành hét lớn truyền ra, Hỗn Độn chung xuất hiện một cổ hơi thở hủy thiên diệt địa tràn ngập ở khắp không gian, âm ba ong ong cường hãn phá hủy khắp nơi, vô số cái khe không gian nhất thời giắt xuất hiện ở tại phía chân trời, lập tức âm âm phá mở ra.

Vô số không gian mảnh nhỏ kích tán ra, mây mù tiêu tán, không gian khôi phục, nghìn vạn dặm không gian xung quanh núi non biến mất không thấy, mặt đất nứt nẻ ra vô số vực sâu.

Không gian thoát phá, cả Cửu Tiêu Lôi Đình trận cũng lập tức thoát phá, đám cường giả nhất thời buông lỏng, điên cuồng cùng người Thiên Đình chiến đấu kịch liệt.

Phía trước mây mù lượn lờ xuất hiện ở trên không trung, Nhạc Thành thân sắc trầm xuống, thân ảnh bạo lực lao lên, trong tay pháp quyết không ngừng đánh ra.

- Hỗn Độn chung, thu.

Hỗn Độn chung ở trên không không ngừng xoay tròn, lập tức tinh thần lưu chuyển, đem mây mù lượn lờ thu vào Hỗn Độn chung.

Tổ Sắc Vân Giới Kỳ mặc dù là Tiên thiên Linh Bảo, còn hơn thượng cổ thần khí, nhưng nếu cùng Hỗn Độn chung Tiên thiên chí bảo so sánh mà nói, còn kém hơn rất nhiều.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào phía trước, Cửu Tiêu Lôi Đình trận đã bị phá, vẫn còn Minh giới U Hồn đại trận cùng Tây Phương Giáo Kim Cương phục ma trận, cho nên Nhạc Thành lao thẳng tới Minh giới U Hồn đại trận.

Một mảnh u hồn khí nồng đậm bao phủ không gian, hàng tỉ u hồn hóa thành lệ quỷ Minh thú tràn ngập không gian, lệ quỷ Minh thú kia sát chí vô cùng, cũng làm cho không ít cường giả các thế lực lớn ngã xuống,

- Sưu sưu. . .

Thời điểm Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện, cũng nhìn thấy lệ quỷ khủng bố phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết, lập tức lao thẳng tới.

Nhạc Thành thân sắc lãnh đạm, thân ảnh xuyên qua lệ quỷ, pháp quyết đánh ra, ngón tay khinh đạm, màu xanh kinh phong bắn nhanh ra, lệ quỷ nháy mắt hóa thành sương khói tiêu tán.

- Xuy xuy.

Cũng đúng lúc này, bên trong hàng tỉ u hồn lệ quỷ, một đạo thân ảnh trống rỗng lộ ra, trong tay u hồn khí đại thịnh, u hồn khí bạo phun ra, hóa thành một chưởng hung hãn vô cùng, bạo oanh thối quét về phía Nhạc Thành.

- Phong Đô đại đế, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, một chưởng tập kích chính mình, đúng là Minh giới Phong Đô đại đế, lúc này Minh giới cũng chỉ có Phong Đô đại đế thực lực mạnh nhất.

- Thành thịnh.

Phong Đô đại đế hung hãn đánh ra u hồn chưởng phong, trực tiếp rơi vào thân thể cao lớn của Nhạc Thành, cũng bị Long giáp chắn, chỉ nghe một tiếng nổ truyền ra, Nhạc Thành Long giáp hào quang nhất thời ảm đạm xuống.

Mà Phong Đô đại đế ngưng tụ u hồn khí nháy mắt thoát phá, trên bàn tay lại truyền ra tiếng khùng xương gãy vang, một cổ lực phản chấn cường hãn cản lại, trực tiếp làm cho Phong Đô đại đế phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt cũng tái nhợt.

Phong Đô đại đế sắc mặt tái nhợt, lúc này hắn biết rõ Kim Giáp Chiến Thần không phải cùng trình độ, tâm niệm vờ động, thân hình cấp tốc bạo lui.

- Ai cho ngươi chạy thoát, thực là chê cười.

Nhạc Thành cười lạnh một tiếng, trong miệng nói nhỏ:

- Thời gian thần thông, không gian thần thông.

Cả không gian thời không rối loạn, thân hình Phong Đô đại đế gấp rút chạy, cũng bị hai cổ lực vô hình trói buộc, thân hình khó có thể di động nửa phần, sắc mặt nhất thời kinh hãi vô cùng.

- Ngươi cũng có tên trên Định Thần bảng, coi như là phần số của ngươi.

Nhạc Thành thanh âm truyền vào trong tai Phong Đô đại đế, lập tức Phong Đô đại đế sắc mặt tái nhợt, trong mắt xuất hiện một mảnh trống rỗng.

- Phá.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, năm ngón tay nắm chặt, Phong Đô đại đế nháy mắt âm âm thoát phá, mà thân hình Phong Đô đại đế cũng hóa thành vô số không gian mảnh nhỏ biến mất ở tại trong đó.

Một đạo kim mang xuyên thấu không gian, bao vây lấy Phong Đô đại đế biến mất, Nhạc Thành thần niệm vừa động, Định Thần bảng lại có thêm Phong Đô đại đế.

Giải quyết Phong Đô đại đế, Nhạc Thành cũng lơ đãng, thần niệm nhìn về thân ảnh tứ đại Quỷ Đế, thân ảnh cấp tốc lao thẳng tới.

- Ô ô...

Hơn trăm lệ quỷ Minh thú điên cuồng hướng về phía Nhạc Thành lao đến, phát ra ô ô tiếng động thê lương, làm cho lòng người không khỏi rợn gai ốc lên.

- Sinh mệnh thần thông.

Nhạc Thành lông mày nhíu lại, một đạo lục quang quanh thân đảo qua không gian, theo lục quang đảo qua, hơn trăm lệ quỷ Minh thú nháy mắt biến mất không thấy.

U hồn khí bị không gian xung quanh ngăn cản, Nhạc Thành ánh mắt nhìn quét qua, tứ phương Quỷ Đế lúc này đang cùng Lang Lễ, Thanh Đồng, Kỳ Lân bộ tộc chiến đấu kịch liệt.

Tứ đại Quỷ Đế thực lực không bằng Lang Lễ, đám người Thanh Đồng, nhưng tại U Hồn đại trận, ngược lại chiếm cứ thượng phong.

- Minh giới chi môn.

Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, trước người một cỗ u hồn khí đột nhiên kịch liệt bốc lên, sau đó u hồn khí bắt đầu khởi động, một không gian chi môn thật lớn, chậm rãi buông xuống, cùng lúc đó, một cỗ hơi thở u hồn khủng bố cuộn cuộn thổi quét tới.

Cũng vào lúc đó, vô hạn không gian hàng tỉ lệ quỷ Minh thú đã bị hóa thành u hồn khí, lập tức bị Minh giới chi môn cắn nuốt.

Minh giới chi môn vốn là Minh giới trọng bảo, đối với u hồn khí chính là khắc tinh tuyệt đối, lúc này Nhạc Thành thúc dục Minh giới chi môn, Minh giới U Hồn đại trận nháy mắt bị phá.

Mất đi U Hồn đại trận, tứ đại Quỷ Đế thực lực giảm mạnh, lập tức bị Thanh Đồng, Lang Lễ, Vu Huyết Ma, Kỳ Lân tộc thượng cổ thần thú áp chế hạ phong.

- Tây Phương Giáo.

Nhạc Thành nhìn về phía trước, một mảnh kim quang tràn ngập không gian, Cửu Tiêu Lôi Đình trận cùng U Hồn đại trận đã bị phá, Thiên Đình cùng Minh giới không có gì uy hiếp, còn lại cũng chỉ còn Tây Phương Giáo.

- Tây Phương Giáo, lúc này tính tiếp.

Nhạc Thành thần sắc phát lạnh, thân ảnh nháy mắt đánh về phía Tây Phương Giáo.

Nhạc Thành vừa mới xuất hiện ở một mảnh không gian, nháy mắt không gian xung quanh xuất hiện hai Kim Cương Phật Đà hư ảnh, Phật khí trong tay tràn ngập thần quang, mang theo khí hung hãn thổi quét xuống.

Cảm nhận được hơi thở hung hãn vô cùng, hai mắt Nhạc Thành cũng hơi co rụt lại, Kim Cương Phật ma trận thật là có chỗ bất phạm.

- Thối lui cho ta.

Nhìn thấy hai hư ảnh Kim Cương Phật đà thối quết xuống, Nhạc Thành sắc mặt cũng không chút thay đổi, trong tay pháp quyết đánh ra, hóa chưởng thành quyền, đồng thời hai nắm đấm mang theo hủy diệt khí kinh đánh lên hai hư ảnh Kim Cương Phật đà.

- Bang bang.

Hai đạo phá thanh truyền đến, hai Kim Cương Phật đà hư ảnh thân hình vài trăm thước, lập tức hư ảnh cấp tốc bành trướng, cuối cùng hoàn toàn phá, hóa thành năng lượng gió lốc tiêu tán.

- A di đà Phật.

Hai Kim Cương Phật đà hư ảnh tiêu tán, một đạo a-di-đà Phật truyền ra, lúc này trước mặt không gian một trận dập dờn, một thân ảnh áo cà sa thiểm lược ra, mang theo một mảnh Phật quang chưởng ấn, thối quết về phía Nhạc Thành.

Nhạc Thành sắc mặt trầm xuống, thân hình đột nhiên lui ra phía sau, một đạo chưởng ấn cường hân dần tại trước ngực Nhạc Thành.

Một chưởng thất bại, một đạo Phật ảnh cũng thoáng hiện ra, đúng là Tây Phương Giáo cường giả Kim Cương Bất Hoại Phật.

- Kim Cương Bất Hoại Phật.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, đồn đãi Kim Cương Bất Hoại Phật thực lực chính là kim cương bất hoại thân, lực phòng ngự cường hân vô cùng, thực lực còn hơn Nhiên Đăng cổ Phật.

- Ta muốn kiến thức một chút, Nhạc Thành người đến tốt cùng là có thực lực gì.

Kim Cương Bất Hoại Phật nhìn Nhạc Thành, sắc mặt lạnh lạnh, khuôn mặt Phật tổ trách trời thương dân rốt cục thu liễm lại, lộ ra sát ý.

- Người sẽ biết.

Nhạc Thành cười lạnh, tuy rằng nói Kim Cương Bất Hoại Phật thực lực cường hân, còn hơn Nhiên Đăng cổ Phật, người mang kim cương bất hoại thân, hiện tại hắn có Hỗn Nguyên Chân Thân cũng luyện tới tầng thứ tám, hơn nữa Kim Long thân thể cùng Long giáp, cũng không tin ực phòng ngự Kim Cương Bất Hoại Phật có thể mạnh hơn mình.

- Hừ, hôm nay ta sẽ thay Tây Phật giáo giải quyết họa lớn.

Kim Cương Bất Hoại Phật sắc mặt trầm xuống, mà trong lúc nói chuyện, trong tay pháp quyết đánh ra, một tia vô hình tràn ngập, thân hình hóa thành khổng lồ hơn mười tám vạn thước Kim Cương, hơi thở tăng vọt, trong tay một đạo Phật ấn khổng lồ bao phủ lấy Nhạc Thành, cùng lúc đó, thân thể Kim Cương Bất Hoại Phật cao lớn cũng bạo bắn mà ra, trong chớp mắt liền nhào tới trước mặt Nhạc Thành, phiếm kim quang quyền ấn, xuyên thấu không gian, trực tiếp nhắm Nhạc Thành quết ngang đến.

- Hừ.

Nhạc Thành quát một tiếng, đồng thời trong tay pháp quyết đánh ra, dưới lực lượng thần thông, một đạo chưởng ấn nháy mắt chém ra, lập tức pháp quyết biến hóa, hóa chưởng thành quyền, một đạo quyền ấn phá hủy không gian đánh về phía Kim Cương Bất Hoại Phật.

- Oành.

- Oành.

Hai đạo lực lượng khổng lồ hung hăng va chạm vào nhau, lực lượng đáng sợ làm cho không gian chung quanh nổ tung hóa từng đạo cái khe tối đen, không gian tầm mắt cuốn tới.

Phá không gian, thân thể hai người cao lớn đồng thời bạo lui xuống, thân hình Nhạc Thành đẩy lui về phía sau mười vạn thước, mà thân thể cao lớn Kim Cương Bất Hoại Phật cũng bị đẩy lui mười vạn thước, hai người một lần giao thủ, tựa hồ là tám lạng nửa cân chẳng phân biệt được thắng bại.

- Có điểm thực lực.

Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong mắt Kim Cương Bất Hoại Phật kinh ngạc, hẳn tựa hồ không nghĩ tới Nhạc Thành là Tiên tôn trung kỳ, lại có thể cùng hắn trực tiếp đối kháng.

- Lại đến.

Kim Cương Bất Hoại Phật hừ lạnh một tiếng, pháp quyết đánh ra, quanh thân Phật quang bao phủ, không gian xung quanh phong vân biến sắc, bên trong Phật quang, một đạo Kim Cương Phật ảnh khổng lồ áp xuống, phá hủy khắp chốn không gian.

1334. Chương 1144: Nguyên Thần Giao Phong

Chương 1144: Nguyên thần giao phong

- Nguyên thần lực, hừ, cùng ngươi chơi đùa.

Nhạc Thành hừ lạnh, lúc này Kim Cương Bất Hoại Phật thúc dục Nguyên thần lực ra tay, tâm niệm vừa động, trong óc cuộn cuộn Nguyên thần lực bạo phun ra, cơ hồ trong thời gian ngắn, Nguyên thần lực hóa thành Cửu Trảo Thần Long.

- Ngao...

Thần Long rít gào, phá hủy một cái không gian thông đạo khổng lồ, lập tức cùng Kim Cương Phật ảnh va chạm vào nhau, giảo toái nghìn vạn dặm không gian hóa thành hư không, luận Nguyên thần lực, Nhạc Thành cũng không sợ Kim Cương Bất Hoại Phật.

- Bang bang...

Không gian ầm ầm phá, lập tức thần Long hư ảnh cùng Kim Cương Phật ảnh đều hóa thành hư vô, thân hình Kim Cương Bất Hoại Phật lão đảo lui ra phía sau mấy bước, sắc mặt tái nhợt kinh hãi, hẳn không nghĩ tới đối phương liên tiếp dùng Nguyên thần lực đều trên hắn, Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành, thật giống như lời đồn đãi, khó trách Thiên Đẳng cổ Phật bị thu vào bên trong Định Thần bảng như vậy.

- Hiện nên cho ta.

Nhạc Thành hồ hững nói, pháp quyết trong tay biến hóa, Âm Dương Kiếm kiếm quang rời khỏi tay, lập tức chia ra làm chín, chín đạo kiếm quang xuất hiện, chín đạo hơi thở hủy diệt dao động, sau đó lan tràn ra, đồng thời, chín đạo kiếm quang hung hăng hướng về phía Kim Cương Bất Hoại Phật lao đến.

Kim Cương Bất Hoại Phật thần sắc biến sắc, trong tay pháp quyết đánh ra, song chưởng múa may, chín đạo kim mang quyền ẩn hung hăng nghênh đón chín đạo cự thủ hư ảnh của Nhạc Thành.

- Oành oành oành...

- Tuyệt Tiên.

Bên trong không gian tối đen, bóng kiếm lưu quang, từng đợt từng đợt hóa thành bóng kiếm hắc động, cuồng bạo hướng về phía Kim Cương Bất Hoại Phật.

- Hưu hưu.

Kim Cương Bất Hoại Phật vừa mới đánh nát chín đạo hư ảnh, nháy mắt đã bị bóng kiếm hắc động cắn nuốt, sắc mặt nhất thời ngưng trọng, pháp quyết đánh ra, Phật quang quanh thân lại tăng vọt.

- Phá...

Kim Cương Bất Hoại Phật hét lớn một tiếng, một mảnh Phật quang phóng lên cao, vô số Phật ấn đánh ra, không gian hỗn loạn không ngừng run rẩy lên.

- Oành oành oành.

Không gian cuồng bạo lực rút cục áp chế, rồi đột nhiên một mảnh không gian mảnh nhỏ làm cho Nhạc Thành lão đảo lui ra phía sau, lực lượng của Kim Cương Bất Hoại Phật không thể khinh thường.

Mà lúc này Kim Cương thân khổng lồ của Kim Cương Bất Hoại phạt xuất hiện vô số cái khe, máu tươi ứa ra, nhưng ngay sau đó hoàn hảo như lúc ban đầu, nhưng sắc mặt lại tái nhợt không ít, một kích này làm cho Kim Cương Bất Hoại phạt bị thương không nhẹ.

- Không gian thần thông, thời gian thần thông.

Nhạc Thành thân sắc trầm xuống, đối phó Kim Cương Bất Hoại phạt, chính là muốn phế đi khí lực mới được, pháp quyết đánh ra, không gian thần thông, thời gian thần thông đồng thời thúc dục, xung quanh không gian nhất thời không khống chế được rối loạn.

- Sinh mệnh thần thông.

Quanh thân lại một mảnh lục quang khuếch tán ra, cả không gian tựa như tử vực.

- Lực lượng thần thông, tốc độ thần thông.

Ngay sau đó, thân ảnh khổng lồ Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ, từng đạo công kích cường hãn điên cuồng, năm loại thần thông đồng thời thúc dục, cả không gian hoàn toàn ở trong khống chế của Nhạc Thành.

Kim Cương Bất Hoại phạt sắc mặt đại biến, trong mắt xuất hiện kinh ngạc, thân hình cũng không thể di động nửa phần, nhiều loại lực trời buộc thần thông ở trên người hắn, thực lực hắn cường thịnh trở lại cũng vô pháp trong thời gian ngắn thoát khỏi trời buộc, các loại thần thông Nhạc Thành linh ngộ cũng đã tới thần thông hậu kỳ, một mình một loại thần thông phỏng chừng đều có thể làm cho Kim Cương Bất Hoại phạt gặp phải áp lực, huống chi bây giờ năm loại thần thông đồng thời thúc dục, uy lực tăng vọt.

Nhạc Thành thân ảnh quỷ quái xuất hiện ở trước người Kim Cương Bất Hoại phạt, trong mắt tà tà cười, từng đạo quyền ẩn chiếu vào trên người Kim Cương Bất Hoại phạt.

- Oành oành oành...

Không gian bất đồng, hơn mười quyền ẩn đánh ra, Kim Cương Bất Hoại phạt phun ra tiên huyết, rốt cục Nhạc Thành sử dụng nhiều loại thần thông trời buộc, đã phá nội tạng của hắn.

Kim Cương Bất Hoại phạt gãy dựa, Nhạc Thành khoe miệng lại cười, thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, lúc này thân ảnh chỉ là một đạo tàn ảnh mà thôi.

Nhìn thấy một màn này, Kim Cương Bất Hoại phạt sắc mặt đại biến, đã dự cảm bất an, thân hình cấp tốc bạo lui.

- Chậm.

Sau đó phía sau Kim Cương Bất Hoại phạt, thân ảnh Nhạc Thành xuất hiện, đồng thời xuất hiện Âm Dương Kiếm mang theo Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết chiêu thứ năm Diệt Ma.

Bóng kiếm đầy trời cắt vỡ không gian, từng đợt từng đợt giống như sóng thần thổi quét đến, hơi huyễn diệt thổi đáng sợ theo bóng kiếm lưu quang thổi quét ra, nháy mắt bao phủ Kim Cương Bất Hoại phạt. làm cho hắn không có sức phản kháng

Bóng kiếm cắt vỡ không gian, đem Kim Cương Bất Hoại phạt bao phủ.

Dưới bóng kiếm cuồng bạo, phạt quang quanh thân Kim Cương Bất Hoại phạt nháy mắt bị phá, lập tức thân hình tại dưới kiếm quang cũng không thể kim cương bất hoại, kiếm quang cắt vỡ không gian, cũng cắt vỡ thân hình Kim Cương Bất Hoại phạt.

- Oành oành oành...

Không gian thoát phá, thân hình Kim Cương Bất Hoại phạt ở Không Gian bạo phá hoàn toàn hóa thành không gian mảnh nhỏ, chỉ để lại một Nguyên thần không cam lòng sau đó xuất hiện kim mang bao vây biến mất.

- Lưu Ly phạt, cũng không gì hơn.

Giải quyết Kim Cương Bất Hoại phạt, xa xa truyền đến tiếng nói của tổ vu Hình Thiên.

Nhạc Thành thần niệm tỏa ra, chỉ thấy tổ vu Hình Thiên dùng can thích thần phủ thu hồi trước người, Bàn Cổ chân thân xuất hiện ở hư không, hơi thở quanh thân vô tận ma khí quanh quẩn, một đạo chưởng ấn khổng lồ che không gian, nháy mắt bao phủ về phía Lưu Ly phạt.

Lưu Ly phạt lúc này cũng bố trí Phật tổ chân thân khổng lồ, thân hình cũng rõ ràng hơn Bàn Cổ chân thân của Hình Thiên tổ vu, nhìn thấy Hình Thiên công kích đến, phạt ấn trong tay bắn nhanh ra, lực lượng cường hãn làm run rẩy không gian.

- Oành oành oành...

Lực công kích va chạm cùng một chỗ, lực lượng thật lớn trực tiếp cắn nát hư không, vô số không gian cái khe tối đen kéo dài đi ra ngoài.

Hai người công kích, tuyệt đối là hủy thiên diệt địa, Nhạc Thành khẽ cau mày, thực lực Lưu Ly phạt, còn hơn Kim Cương Bất Hoại phạt một ít, nhưng tựa hồ cũng không thể đối kháng Hình Thiên tổ vu.

- Đi tìm chết đi.

Tổ vu Hình Thiên huy động can thích thần phủ, lực công kích cắt qua hư không mang ra một mảnh Hỗn Độn khí.

- Oành oành oành...

Khắp không gian không ngừng run rẩy lên, kiếm quang quanh thân Lưu Ly phạt bạo bắn, hướng bốn phía lan tràn, kim mang phá hủy một mảnh hư không, bao phủ về phía Hình Thiên tổ vu.

- Vạn phạt diệt không.

Lưu Ly phạt hét lớn một tiếng, kim mang phạt quang quanh thân áp bách bốn phía hư không đều không ngớt chấn động, pháp lực cuộn cuộn ngưng tụ thành năm mươi Kim Cương phạt ảnh.

- Bàn Cổ chân thân, Bàn Cổ lực.

Hình Thiên hét lớn một tiếng, pháp quyết đánh ra, quanh thân một mảnh Hỗn Độn phóng lên cao, ma khí cuộn cuộn đè ép hư không đã trở thành tro tàn, hư không chấn động lên, pháp lực tựa hồ đột nhiên gia tăng gấp mấy lần bình thường, can thích thần phủ trong tay chém thẳng xuống.

- Oành oành oành...

Không gian vang vọng, tựa như thiên địa tan biến, hư không sụp xuống, khắp hư không cũng toàn bộ hủy diệt, một cỗ lực cường hãn kích tán, không gian nháy mắt lâm vào tối đen.

- Bang bang.

Không gian lại hồi phục, Lưu Ly phạt sắc mặt tái nhợt, hai mắt trống rỗng nhìn Hình Thiên tổ vu, trong mắt tựa hồ không thể tin.

Cũng vào lúc này, thân thể cao lớn Lưu Ly phạt hóa thành hai nửa, thân hình bị Hình Thiên tổ vu chém thành hai nửa thoát phá, một đạo Nguyên thần theo kim mang bao vây nhập vào không trung.

Nhìn thấy một màn này, Nhạc Thành trong lòng ngẩn ra, thực lực tổ vu Hình Thiên chỉ sợ là đệ nhất dưới thánh nhân rồi, thực lực như thế, chính mình cũng không biết ai thắng ai thua, bất quá nếu chính mình không thúc dục Hỗn Độn chung, chỉ sợ thua một bậc.

- Oành oành oành...

Tiếng nứt toác liên hoàn ở trên không trung không ngừng vang lên, tiếp theo Kim Cương Bất Hoại phạt, Lưu Ly phạt bị đánh chết, Kim Cương phục ma trận tổn hao rất nhiều, uy lực đã giảm đi, cường giả khắp nơi điên cuồng lao thẳng tới.

Nhạc Thành thần niệm tỏa ra, lúc này Vân Tiêu tiên tử, Đế Tuấn cùng Tây Phương Giáo thi khí phạt, vô cùng tận thọ phạt chiến đấu kịch liệt, tựa hồ không phân biệt được thắng bại.

Mà Cộng Công, Chúc Dung, Minh Hà lão tổ, yêu sư Côn Bằng, Ngạo Không, Huyền Quý, Anh Dực trưởng lão, Nghiễm Thành Tử, Diễm Trung Tiên, đám người Vô Đương thánh mẫu cùng nhất chúng Phật tổ Tây Phương Giáo chém giết.

Nhạc Thành khẽ cau mày, lúc này Định Thần bảng, Hạo Thiên môn có không ít Nguyên thần cường giả xuất hiện, trong đó có U Tuyền tam ma, hỏa quân bên trong Hỏa Viêm nhị quân cũng đã rơi vào trong đó rồi.

Kỳ lân bộ tộc, Vu tộc, Yêu tộc, bên trong tam tộc này, cũng không ít cường giả rơi xuống, số rất ít có tên trong Định Thần bảng, Nguyên thần mới được tiến nhập Định Thần bảng.

Bên trong Xiển giáo, Tiệt Giáo, cũng có thêm không ít Tam đại đệ tử, Tứ đại đệ tử ngã xuống, số ít Nguyên thần tiến vào Định Thần bảng.

- Oành oành oành...

Bên trong một mảnh Không Gian bạo phá, lập tức Định Thần bảng lại xuất hiện Nguyên thần Ma Hạt cùng Yêu Lang.

- Hừ.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, thân ảnh nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, vượt qua không gian, Nhạc Thành lại xuất hiện bên người Văn Thù cùng Phổ Hiền, hai người vừa mới làm cho Ma Hạt cùng Yêu Lang tiến vào Định Thần bảng.

- Nhạc Thành.

Nhìn thấy Nhạc Thành, Văn Thù, Phổ Hiền xoay người bước đi, hiện tại bọn hắn căn bản không dám đối kháng.

- Các người chết đi.

Nhạc Thành quát lạnh, lần trước ở Trấn Nguyên Tử, từ trong tay đám người Thương Long Lão Tổ chạy trốn, hôm nay, cũng sẽ không cho bọn hắn có cơ hội đào tẩu, không gian thần thông thúc dục, nháy mắt phong tỏa không gian.

- Độn Long Trụ.

- Thái Cực phù ấn.

Hai người sắc mặt đại biến, không còn có đường có thể đi, nháy mắt thúc dục pháp khí Độn Long Trụ cùng Thái Cực phù ấn trong tay, âm âm thối quết về phía Nhạc Thành.

Nhạc Thành cười lạnh, trong tay pháp quyết đánh ra, hai trảo trống rỗng xuyên thấu không gian, cả không gian đột nhiên vặn vẹo.

Hai cổ lực quang từ trên người Nhạc Thành trực tiếp rót vào không gian vặn vẹo, hai phe không gian nháy mắt tựa như tử vực, Phổ Hiền, Văn Thù quanh thân pháp lực nháy mắt không thấy, Độn Long Trụ cùng Thái Cực phù ấn trong phút chốc cũng tiêu thất.

- Tiện nghi cho các người.

Nhạc Thành nói nhỏ một tiếng, tâm niệm cùng nhau, không gian thần thông thúc dục đến mức tận cùng, hai phe không gian nháy mắt phá, lập tức Văn Thù, Phổ Hiền thân hình hóa thành mảnh nhỏ, Nguyên thần lực bị hai luồng kim mang bao vây tiến nhập vào Định Thần bảng.

- Thu.

Thái Cực phù ấn, Độn Long Trụ cũng bị Nhạc Thành thu vào, thân ảnh lại biến mất ngay tại chỗ, giải quyết Văn Thù Phổ Hiền, đối với thực lực Nhạc Thành lúc này mà nói, đã không quá mức công phu.

- Địa Tạng, tới phiên ngươi, ta nói rồi, ta sẽ đánh chết ngươi thêm một lần.

Nhạc Thành thân ảnh khổng lồ xuất hiện ở trước người Địa Tạng Vương, trong đôi mắt sát ý mạt quá.

Địa Tạng Vương không có gì do dự, thân hình nháy mắt bạo lui, nhưng vào lúc này, thân hình vừa mới dựng lên, cũng không tự chủ được bay trở về.

- Hưu hưu hưu.

Ba đạo kim sắc lưu quang trong tay Nhạc Thành bạo lược ra, ba đạo lưu quang nháy mắt bạo lược vào trong cơ thể Địa Tạng Vương, tam điều cự thú hư ảnh rít gào, Địa Tạng Vương hình phá, Nguyên thần bị hút vào bên trong Định Thần bảng.

- Còn người.

Không Gian bạo phá, Nhạc Thành cũng không có liếc mắt, lập tức thân ảnh xuất hiện ở trước người Từ Hàng Quan Âm, sinh mệnh thần thông thúc dục, lập tức không gian thần thông vụn vỡ tủa ra.

Từ Hàng Quan Âm sắc mặt đại biến, trong tay vừa mới thúc dục Thanh Tịnh ngọc lưu ly bình, trong nháy mắt pháp lực mất hết còn chưa có phục hồi lại, đã bị một cỗ lực vô hình trói buộc.

- Phá.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, tâm niệm cùng nhau, không gian đột nhiên phá, một đạo Nguyên thần Từ Hàng Quan Âm rút cục tiến nhập Định Thần bảng.

- Chết đi.

Trong Không gian, Tam Tiêu tiên tử không biết là khi nào hội tụ, Hỗn Nguyên Kim Đẩu tung trong tay Vân Tiêu tiên tử, Kim Giao Tiên trong tay Quỳnh Tiêu tiên tử hóa thành hai cái giao long rít gào, Lục Mục Châu trong tay Bích Tiêu tiên tử khuếch tán thân quang chói mắt, ba người đồng thời vây công về phía thi khí phạt.

Thi khí phạt thần sắc trầm xuống, phạt quang đầy trời bạo phun ra, trong miệng từng đạo câu thần chú kinh văn tràn ngập không gian cùng Tam Tiêu đối kháng, thi khí phạt cũng không hổ là Tây Phương Giáo cường giả, đồng thời đối kháng Tam Tiêu tiên tử, cũng chỉ hơi rơi vào xuống hạ phong mà thôi.

- Tây Phương Giáo, người thiếu Tiết Giáo, hiện tại nên trả.

Một tiếng hét lớn vang lên, Kim Linh thánh mẫu xuất hiện ở bên người Tam Tiêu tiên tử, Tứ Tượng tháp, Long hổ như ý trong tay thúc dục, nháy mắt áp chế về phía thi khí phạt.

Kim Linh thánh mẫu thực lực sẽ không kém Vân Tiêu tiên tử, đối với Tây Phương Giáo, Tiết Giáo đều hận thù trong lòng, lúc trước nếu không có Tây Phương Giáo Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân liên thủ tương trợ sư bá Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Thái Thượng Lão Quân, Tiết Giáo cũng không rơi xuống loại tình trạng này.

Lúc này Kim Linh thánh mẫu, Tứ Tượng tháp, Long hổ như ý hai kiện thần khí thúc dục, thi khí phạt tái cũng vô pháp đối kháng, không gian câu thần chú kinh văn âm âm phá, hư không xuất hiện bốn nắm kiện thần khí đồng thời áp chế thi khí phạt.

Một kích cường hãn như thế, thực lực thi khí phạt cường hãn hơn nữa cũng không thể đồng thời đối kháng bốn người, đặc biệt Vân Tiêu tiên tử cùng Kim Linh thánh mẫu.

- Oành oành oành.

Cả không gian thoát phá lâm vào một mảnh bóng tối, không gian gió giục mây vần, thi khí phạt thân hình thoát phá, Nguyên thần cũng bị đánh chết, ở Định Thần bảng cũng không có tên thi khí phạt.

- Hà đồ lạc thư.

Cũng vào lúc này, Yêu tộc nhìn thấy Hình Thiên giải quyết Lưu Ly phạt, không muốn làm cho công lao Vu tộc so với Yêu tộc lớn hơn, gọi yêu sư Côn Bằng cùng Minh Hà lão tổ một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, thúc dục pháp bảo Hà Thư Lạc Đồ.

Nháy mắt, chỉ thấy Hà Thư Lạc Đồ có hai đạo Hỗn Độn dòng khí khuếch tán ra, ngưng tụ thành Long mã cùng thần quy, Long trên lưng ngựa hé ra hà đồ, thần quy trên lưng cũng có lạc thư, vô số đồ ảnh biến ảo không chừng, vô tận bí văn tràn ngập cả hư không.

1335. Chương 1145: Ngọc Đế Trương Bách Nhẫn

Chương 1145: Ngọc Đế Trương Bách Nhẫn

Không gian xung quanh phong vân sắc, yêu sư Côn Bằng lúc này cũng khổng chế vô số tinh thần không gian, Minh Hà lão tổ trong tay pháp quyết đánh ra, không gian trống rỗng xuất hiện một cái Minh Hà vô biên vô hạn, giảo toái một mảnh khôn cùng không gian hóa thành hư không, mang theo không gian cái khe tối đen lan tràn tới phía chân trời.

Không gian run rẩy, phá thanh chấn kinh thiên địa, sát khí bốc lên, một kích ba người này liên thủ, uy lực đã tuyệt đối khủng bố, cả không gian lực lượng lần lượt tột phá hư không, cả hư không hóa thành Hỗn Độn, lập tức điên cuồng thổi quét trên người thọ phật.

Vô cùng tận thọ phật thúc dục vô số phật ấn phật quang đại thịnh, nhưng cũng là ở ba người Đế Tuấn, Côn Bằng, Minh Hà lão tổ liên thủ, lập tức cả không gian bị ba người Đế Tuấn làm cho vụn vụn.

- Chết đi.

Đế Tuấn hét lớn một tiếng, không gian đột nhiên tinh quang tiết ra ngoài, hư không nứt toác, giống như vô số hắc động nứt toác, không gian khôn cùng nhất thời kịch liệt run rẩy lên, cuối cùng phát ra tiếng vang, cuối cùng nổ mạnh.

Lập tức, vô cùng tận thọ phật khổng lồ, trống rỗng một mảnh, thân hình lập tức hóa thành không gian mảnh nhỏ, một đạo Nguyên thần bị kim mang bao vây rơi vào Định Thần bảng.

Vô cùng tận thọ phật tiến nhập Định Thần bảng, Tây Phương Giáo Kim Cương phục ma trận hoàn toàn tan rã, các cường giả lúc này vây công về phía Tây Phương Giáo.

Lúc này, Minh giới, Thiên Đình, Tây Phương Giáo, tam trận đã phá, núi non khôn cùng từng tiếng bạo liệt vang vọng, Yêu tộc, Vu tộc, Kỳ Lân tộc, Xiển giáo, Tiệt Giáo, Long tộc cường giả các thế lực lớn vây công, Thiên Đình, Minh giới cường giả một đường ngã xuống.

Bên trong Thiên Đình, Trung Ương Hoàng Cực Hoàng Giác Đại Tiên, kim quang yết đế, ngân đầu yết đế, ba la yết đế, ba la tăng yết đế, ma ha yết đế, Nhân Thánh đại đế, Chiêu Thánh đại đế, Sùng Thánh đại đế, Huyền Thánh đại đế, Nguyên Thánh đại đế, Nam Đẩu lục Tinh quân cường giả nhất nhất ngã xuống, cũng không có người có thể nhập Định Thần bảng, nguyên bản Thiên Đình có tiên vị, ngã xuống không thể có tên ở Định Thần bảng, không giống như Dao Cơ Tiên Tử, ở Thiên Đình cũng không có tiên vị, lại ở Định Thần bảng có kỳ danh, lúc này mới có thể vào được bên trong Định Thần bảng.

Tây Phương Giáo, lúc này các thế lực lớn liên thủ, Nam Mô bảo ánh phật, Nam Mô hiện vô ngu phật, Nam Mô bà lưu gia phật, Nam Mô kia la duyên phật, Nam Vô Công Đức Hoa phật, Nam Mô Tài Công Đức phật, Nam Mô thiện du bước phật, Nam Mô cây đàn hương quang phật, Nam Mô ma ni tràng phật, Nam Mô tuệ cự chiếu phật, đều đã ngã xuống.

Chúng phật ngã xuống, chỉ có Nam Mô Tài Công Đức phật, Nam Vô Công Đức Hoa phật tiến nhập Định Thần bảng, mà người khác toàn bộ thân thần câu diệt.

- Lui, mau lui lại.

Nam Mô Thanh Tịnh hỉ phật, Nam Mô bì lô thi phật, Nam Mô bảo tràng vương phật, Nam Mô phật Di Lặc tôn phật, Nam Mô Tiếp Dẫn Quy Chân phật, Nam Mô bảo quang phật, Nam Mô Long tôn vương phật, Nam Mô tinh tiến thiện phật chờ Tây Phương Giáo cường giả, nhìn thấy không thể cứu vãn, căn bản không thể đối kháng các thế lực lớn, cho nên nhất thời thối lui.

- Đi nhanh lên.

Người còn lại của Thiên Đình, Minh giới cũng cấp tốc bạo lui, không người nào dám đối kháng, Vương mẫu sắc mặt vô cùng tái nhợt, cũng hoảng sợ trở ra, Tổ Sắc Vân Giới Kỳ bị Nhạc Thành lấy đi, căn bản không còn cái gì dựa vào.

- Đuổi theo.

Thương Long Lão Tổ hét lớn, cường giả các thế lực lớn đuổi theo không bỏ, lúc này, các thế lực lớn đã chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, trên không chỉ gió giục mây vần, Thiên Đình, Tây Phương Giáo, Minh giới thẳng đến Thiên Đình mà chạy.

Nhạc Thành thấy Thiên Đình đã tan tác, đại cục đã định, cũng chỉ kém bước cuối cùng, vẫn chưa có lộ diện Ngọc Đế.

Cả chiến trường, lúc này cường giả rơi xuống nhiều vô số kể, có thể tiến vào bên trong Định Thần bằng, cũng không đáng kể, đa số đều thần hình câu diệt, nhìn thấy một màn này, Nhạc Thành kinh nghiệm giết chóc cũng phải nhướng mày, chỉ sợ lúc trước vu yêu đại chiến, long phượng đại chiến cũng không bằng.

- Nhạc Thành, bọn hắn lui.

Tam Tiêu tiên tử tới bên người Nhạc Thành nói.

- Chúng ta đuổi theo.

Nhạc Thành trả lời, thân ảnh hóa thành lưu quang đuổi theo, đại cục đã định, chính mình cũng nên hoàn thành bước cuối cùng.

Bên trong một mảnh hỗn loạn, Thiên Đình, Minh giới, Tây Phương Giáo mọi người chạy trốn, căn bản là vô lực đối kháng, cũng không có tâm đối kháng nữa.

Không ngừng có người rơi xuống, Yêu tộc, Vu tộc, Xiển giáo, Tiệt Giáo, cũng đều có người rơi xuống, chính là cùng Thiên Đình, Tây Phương Giáo, Minh giới so sánh ít càng thêm ít.

Nhạc Thành quanh thân kinh hồng thu liễm, thân ảnh xuất hiện ở trong đám người, mỗi một lần ra tay, đều có người của Thiên Đình, Minh giới, hoặc Tây Phương Giáo rơi xuống.

Một đường chém giết, cả Trung Quân Thiên lúc này đều là thiên hôn địa ám, cũng không biết qua bao lâu, phía chân trời đã xuất hiện một mảnh cung điện liên miên, rốt cục tới Thiên Đình rồi.

- Chết đi.

Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, một đạo chưởng ấn trống rỗng đánh chết Minh giới Tiên quân.

Đánh chết mấy người này, ánh mắt Nhạc Thành nhìn phía trên, Vương mẫu đang bị mấy thiên tướng hộ tống cấp tốc bỏ chạy.

Nhạc Thành trong mắt hàn mang chợt lóe, thân thể cao lớn đánh ra thần thông không gian, pháp quyết đánh ra mấy đạo màu xanh khí kinh từ trong tay bắn ra, xuyên thấu không gian, lập tức đã rơi vào thân hình mấy tên thiên tướng kia.

- Ca ca...

Mấy đạo tiếng vang xuyên thấu không gian, mấy thân hình thiên tướng toát ra lỗ máu, lập tức ở giữa không trung rơi xuống.

- Vương mẫu, chúng ta lại gặp mặt.

Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện ở trước người Vương mẫu, thản nhiên nói.

- Nhạc Thành, ngươi muốn thế nào.

Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, Vương mẫu sắc mặt tái nhợt, hắn rất rõ ràng thực lực của chính mình, căn bản không thể đối kháng Nhạc Thành.

- Ngươi cứ nói đi.

Nhạc Thành thản nhiên nói, trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân hơi thở bắt đầu run lên.

- Nhạc Thành, không cần.

Tiếng động truyền đến, lập tức mấy đạo bóng hình xinh đẹp như tia chớp xuất hiện ở trên không.

Nhạc Thành khẽ cau mày, không nghĩ tới Hồng Y tiên tử đến đây, lập tức khe khẽ thở dài, thu hồi pháp lực quanh thân.

- Nhạc Thành, không nên làm khó mẫu hậu.

Mấy đạo bóng hình xinh đẹp hạ xuống, đúng là Thất tiên nữ cùng Cửu Thiên Huyền Nữ, Hồng Y tiên tử, khẩn cầu nhìn vào Nhạc Thành.

- Tỷ phụ, thả mẫu hậu ra.

Thanh y tiên tử, tử y tiên tử, cùng chúng nữ chắn phía sau Vương mẫu, lúc này ở Hạo Thiên môn, chúng nữ cũng đều tiếp nhận Nhạc Thành là tỷ phụ rồi.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, nhìn chăm chú vào Hồng Y tiên tử cùng chúng nữ, sau đó, Nhạc Thành nhìn lên Thiên Đình, một cỗ hơi thở cường hân giống như đã từng quen biết đang ở rất gần.

- Ngày này rốt cục đến đây, đứng đầu tam giới, ha ha, sớm biết rằng sẽ có kết cục như thế, không nghĩ tới đến nhanh như vậy.

Một đạo thanh âm trầm thấp đột nhiên vang lên, một cỗ hơi thở cường hân bao phủ ở phía trên không gian.

Cỗ hơi thở này, cả thiên địa đều bị run rẩy, xung quanh không gian mọi người nhất thời đình chỉ giao thủ.

Cảm thụ được một cỗ hơi thở, Hình Thiên, Vân Tiêu, Vũ Dực tiên, Đế Tuấn cường giả quanh thân thần quang tối sầm lại, gặp phải hơi thở như vậy cũng bị ảnh hưởng.

Cũng vào lúc này, một người có bộ dáng trung niên nam tử bốn mươi phá không đi ra, trung niên nam tử này khuôn mặt cương nghị, hơi thở quanh thân không giận mà uy, khí thế vô hình nhìn xuống chúng sinh, thân tu vi loáng thoáng, mơ mơ màng màng, cho dù Nhạc Thành cũng vô pháp thấy rõ, nhưng Nhạc Thành mơ hồ đoán, người này thực lực, tuyệt đối là hơn Nhiên Đăng cổ phật, Kim Cương Bất Hoại phật.

- Người này chẳng lẽ chính là Ngọc Đế Trương Bách Nhẫn?

Nhạc Thành nhìn trung niên nam tử, một thân hơi thở người này tuy rằng không phải thánh nhân, cũng làm cho mọi người cảm giác được uy áp, trừ bỏ Ngọc Đế đứng đầu tam giới ra, lại có người có thể làm được như vậy sao.

Đối với người đứng đầu tam giới là Ngọc Đế, trong lòng Nhạc Thành lúc này cũng rõ ràng, lại nói chư thiên chính đạo giả, có hai đạo tiên, thần, tự thiên địa sơ khai, thượng đế nắm giữ vũ trụ càn khôn, trải qua hàng tỉ năm diễn biến, đặc biệt sau Phong Thần Kiếp, chư Thiên thần tiên dần dần đầy đủ, chỉ huy vũ trụ càn khôn cùng thiên địa tam giới.

Trừ các đại thánh nhân ăn trên ngồi trước ra, ở trên chín tầng trời chân chính có lực lượng thống trị cũng thiên địa lục ngự, lục ngự giả, trung ương chí tôn Ngọc Hoàng Đại Đế, địa hoàng hậu thổ thừa đức đại đế, Đông Phương Huyền Thiên đại đế, phía nam Trường Sinh Đại Đế, tây cực Câu Trần đại đế, cùng với Bắc cực trung thiên tử vi đại đế.

Địa hoàng tử Hậu Thổ Thánh Mẫu biến thành, nắm giữ lục đạo luân hồi, bảo hộ vạn vật muôn dân, đã đi vắng thiên đạo, mặc dù là đang ở bên trong lục ngự, ngay cả Hồng Quân lão tổ cũng không quản đến Hậu Thổ Thánh Mẫu.

Trừ bỏ mẹ đất, lục ngự còn có Đông Phương Huyền Thiên đại đế, chủ chương năm phương thiên địa, sơn xuyên mặt đất, ngũ hồ tứ hải, càn khôn tứ cực, phía nam Trường Sinh Đại Đế, chủ chương nhân, thần vạn vật họa phúc, sinh, lão, bệnh, tai, ương, từ Thái Thượng Lão Quân cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn cộng đồng thu ký danh đệ tử Nam Cực Tiên Ông đảm nhiệm, Nam Cực Tiên Ông ở Hồng Hoang chiến trường, Nhạc Thành cũng đã gặp mặt.

Ngoài ra còn có tây cực Câu Trần đại đế, nắm giữ hàng tỉ thiên binh thiên tướng, chuyên môn công phật, Nhạc gia lão tổ, Ngũ Cực Chiến Thần trong đó. Bắc cực trung thiên tử vi đại đế, nắm giữ thiên kinh địa vĩ, nhật nguyệt tinh thần, bốn mùa khí tượng. Mà Ngọc Đế, thì tại danh nghĩa lớn hơn, áp đảo phía trên ngũ ngự, Trên thực tế cũng không có bao nhiêu quyền lực, chỉ nắm giữ thiên địa càn khôn, vũ trụ vạn giới, ngay cả thánh nhân tôn sư thấy, cũng phải lễ nhượng ba phần.

Bên trong Thiên Đình, tổng cộng có bốn Ngọc Đế, Đông hoàng Thái Nhất thân vẫn không chu đáo, mặt đất hóa thân Lục đạo, mặc cho Ngọc Đế chính là đồng tử Hồng Quân lão tổ, cũng bị Hình Thiên tổ vu đánh chết, sau đó Hình Thiên tổ vu bị phong ấn, nếu không xem mặt mũi Hậu Thổ Thánh Mẫu, Hình Thiên tổ vu chỉ sợ không chỉ bị phong ấn.

Nhạc Thành đánh giá Trương Bách Nhẫn, thần thông biến hóa không thể suy tính ra lai lịch Trương Bách Nhẫn, thân là Ngọc Đế, cơ hồ cùng thánh nhân, tự nhiên là không thể suy tính ra lai lịch của hắn.

Nhưng Nhạc Thành ở trong miệng Vân Tiêu tiên tử, Nghiễm Thành Tử, Huyền Đô cũng đã biết lai lịch Trương Bách Nhẫn, Trương Bách Nhẫn vốn do thiên địa sinh ra Tiên thiên thần tiên, sau bị Yêu tộc đại đế Đông hoàng Thái Nhất oanh sát, một đạo Nguyên thần chuyển sang kiếp khác, lập kinh hàng tử vòng tuổi ma luyện, cuối cùng tu thành chính quả, coi như là hạng người có phúc duyên thâm hậu.

Luận lý lịch, Trương Bách Nhẫn cho dù là ở Hồng Hoàng chúng tiên, cũng là người có lý lịch.

- Ra mắt Ngọc Đế.

Lúc này trung niên nam tử xuất hiện, Thiên Đình, Minh giới, Tây Phương Giáo hành lễ, tiếp theo đứng ở phía sau.

- Ra mắt phụ hoàng.

Thất tiên nữ lúc này cũng tới hành lễ, quay mắt về phía người này, bên trong các thế lực lớn cũng không có bất luận kẻ nào nhiều lời, lúc này xuất hiện một cổ hơi thở ngăn chặn mọi người.

- Ha ha, Trương Bách Nhẫn, người cuối cùng đã ra rồi.

Hình Thiên tổ vu thân ảnh đến bên người Nhạc Thành, ha ha cười nói.

- Hình Thiên, không nghĩ tới người còn có thể ra khỏi phong ấn, xem ra, Vu tộc có bảo hộ, sớm hay muộn lại đại phát động.

Trương Bách Nhẫn nhìn Hình Thiên hồ hững nói, lập tức ánh mắt nhìn các thế lực lớn đảo qua, nói :

- Nghiễm Thành Tử đạo hữu, Xích Tinh Tử đạo hữu, Huyền Đô đạo hữu, Chu Trang đạo hữu, Vân Tiêu đạo hữu, La Tuyên đạo hữu, chúng ta lại gặp mặt.

- Ra mắt Ngọc Đế.

Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử, Huyền Đô sắc mặt hơi đổi, lập tức hơi thi lễ, ở trước mặt Ngọc Đế, bọn hắn tuy là đệ tử thánh nhân, nhưng cũng phải hành lễ, ít nhất lúc này Trương Bách Nhẫn còn ngồi ở ngai Ngọc Đế.

- Ta đây là Ngọc Đế, các vị đứng lên, cũng là cùng chư vị đạo hữu có chút liên hệ, nhưng không nghĩ tới, hôm nay xem ra, Ngọc Đế cũng không phải là hảo tọa.

Trương Bách Nhẫn mỉm cười nói.

Mọi người sắc mặt hơi trầm xuống, cúi đầu không nói, lúc trước Ngọc Đế, chính là Hồng Quân lão tổ định, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thượng Lão Quân, Thông Thiên giáo chủ để cho môn hạ đệ tử phò trợ, lúc này tam giáo đệ tử cũng ở đây vây công Thiên Đình, điều này cũng làm cho tam giáo đệ tử trong lòng âm ảm.

Trương Bách Nhẫn nói xong, lập tức ánh mắt dừng ở trên người Nhạc Thành, nói :

- Phỏng chừng người hiện tại cũng không thể nhớ rõ ta, nhưng không sao, thiên đạo mờ mịt, người so với ta chưa chắc đã nhìn thấu.

- Chẳng lẽ chúng ta biết rõ sao?

Nhạc Thành nhìn Ngọc Đế Trương Bách Nhẫn, nghe lời này trong lòng có chút nghi hoặc.

- Quên đi, ít nhất ta và người hiện tại không biết.

Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, Trương Bách Nhẫn nói nhỏ:

- Trấn thủ Thiên Đình, cao tọa Cửu Trọng Thiên, nắm giữ vũ trụ cần khôn, nhìn xuống thiên địa chúng sinh, nắm quyền sinh sát, cho dù thánh nhân kỳ danh người có phải cảm thấy được lực hấp dẫn vô tận hay không.

- Điều này hấp dẫn như thế, nhưng cũng khó tránh có đại thần thông giả cũng không thể ngoại lệ.

Nhạc Thành không biết Trương Bách Nhẫn có ý tứ gì, sau một lát do dự trả lời.

- Lúc trước có người khuyên ta, hết thủy là nhất thời mà thôi, hôm nay thiên đạo mờ mịt, thiên ý khó dò, chính là ta cũng không thể ngoại lệ, chờ ta suy nghĩ cẩn thận, hết thủy đã chậm.

Trương Bách Nhẫn thản nhiên nói.

- Thiên đạo mờ mịt, thiên ý khó dò.

Nhạc Thành nghe lời này, trong lòng trầm xuống, Đông hoàng Thái Nhất ngã xuống cũng nói lời này, tựa hồ là linh ngộ tới cái gì, mà Trương Bách Nhẫn cũng nói có người từng khuyên hắn, lời này tựa hồ cũng có sở ngộ, lúc này có lẽ Trương Bách Nhẫn cũng có sở ngộ.

- Định Thần bảng nhân số hắn là như vậy, hiện tại, có phải còn kém bước cuối cùng hay không?

Trương Bách Nhẫn nhìn Nhạc Thành thản nhiên hỏi, vẻ mặt ngược lại lộ ra một tia mỉm cười.

- Không sai.

Nhạc Thành hồ hững nói, xây lại thần đình, tự nhiên chính là phải phá hủy Thiên Đình mới được, Ngọc Đế bất diệt, Thiên Đình tự nhiên bất diệt.

- Chẳng lẽ, người đối với đế vị, cũng cảm thấy hứng thú?

Trương Bách Nhẫn nhìn Nhạc Thành hỏi.

- Không biết...

Nhạc Thành trầm tư một lát, lập tức nhẹ nhàng trả lời.

- Vậy đến đây đi, mặc kệ thế nào, người nắm giữ Định Thần bảng, liền nhất định cùng ta đại chiến.

Trương Bách Nhẫn nói.

- Mời.

Nhạc Thành hơi hơi thi lễ, quanh thân pháp lực bắt đầu run run, thực lực Trương Bách Nhẫn, Nhạc Thành không dám có chút khinh thường, Nhạc Thành có chút hoài nghi, có lẽ thực lực Trương Bách Nhẫn còn hơn tổ vu Hình Thiên.

1336. Chương 1146: Hạo Thiên Kính Và Mười Hai Khóa Định Hải Thần Châu

Chương 1146: Hạo Thiên kính và mười hai khóa Định Hải Thần Châu

Dù sao, Trương Bách Nhẫn chính là Hồng Hoang Tiên thiên thần tiên, tuy là ngã xuống một lần, nhưng trải qua hàng tỉ năm tu thành chính quả, lực lượng có thể nghĩ.

- Chúng ta đến Quy khứ chiến một trận.

Trương Bách Nhẫn nhẹ nhàng nói, thả dựng người lên, nháy mắt phá không mà đi.

Nhạc Thành hơi hơi trầm xuống, khứ cũng chỉ về hư, chính là thiên địa không đáy, lại là chúng thủy hội tụ, bọt hải chi đông, không biết hàng tỉ lý.

Trương Bách Nhẫn phá không mà đi, Nhạc Thành không có chút do dự, lập tức cũng phá không mà đi, không gian xung quanh, tổ vu Hình Thiên, Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử, Vân Tiêu, Đế Tuấn, Huyền Quý, Ngạo Không, Linh Viên, Thiên ưng, Lang Lễ, Côn Bằng, Dao Trì Kim Mẫu, Tây Vương Mẫu Thiên Dao đều là đại thần thông giả, lập tức cũng theo sát.

Tây Phương Giáo, còn thừa đám Phật tổ cũng do dự một lát, lập tức cũng đi theo, một trận chiến này quan hệ quá nhiều, ai cũng không nghĩ bỏ qua, mặc kệ thế nào, một trận chiến này nhất định sẽ truyền lưu hàng tỉ năm.

Chính là một lát thời gian, bên trong không gian loạn lưu, xuất hiện một cỗ bạo lực, cuồng phong tàn sát bừa bãi, Nhạc Thành lập tức phá không mà ra, sau đó xuất hiện ở tại một chỗ sơn cốc tựa như tử vực vậy.

Sơn cốc này có đầy sao lưu động, vô biên vô hạn, sơn cốc trôi nổi ở giữa không trung, có vách núi vạn trượng đen sâu không thấy đáy.

- Sưu sưu sưu...

Nhạc Thành hạ xuống, bên trong, tổ vu Hình Thiên, Yêu hoàng Đế Tuấn, Huyền Quý, Ngạo Không, Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử, La Tuyên, Vô Đương thánh mẫu, Kim Linh thánh mẫu, Vân Tiêu, cũng hạ xuống không xa.

- Ta đã lâu không có cùng người động thủ.

Hư không phía trên, Trương Bách Nhẫn thần nhiên nói, trong tay đánh ra từng đạo pháp quyết huyền ảo.

- Mời.

Nhạc Thành lại nói, quanh thân pháp lực khuấy động, chiến ý nổi lên, nhìn chăm chú vào Trương Bách Nhẫn mỉm cười, trong tay cũng từng đạo pháp quyết đánh ra, hai người tựa hồ có một loại ăn ý.

Đồng thời, hai người pháp quyết đánh ra, chỗ không gian hai người nháy mắt bắt đầu vạn vạo, phẳng phát có một cỗ lực vô hình thao túng, sau một lát, hai người đã hoàn toàn cách ly, hình thành một mảnh không gian, trận chiến này không có ngoại nhân quấy rầy.

- Không nghĩ tới, hai người này thực lực đều mạnh như vậy.

Không gian xung quanh, mọi người nhìn thấy một màn này, đều kinh ngạc không thôi, hai người có thể cách ly không gian, ở đây có người có thể làm được, nhưng cũng không có mấy người.

"Không nghĩ tới thực lực tiểu tử này, đã đến bước này.

Xích Tinh Tử nhin không được thăm than, hắn đã biết thực lực con rể, thật đúng là cách xa ngàn dặm, loại thật lực này, hắn hiện tại đã theo không kịp.

- Ta không khách khí.

Nhạc Thành nói nhỏ một tiếng, lại thúc dục Hỗn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể cùng Long giáp, thân thể cao lớn trong tay pháp quyết đánh ra, một trảo kim sắc đan chéo, nháy mắt bao phủ về phía Trương Bách Nhẫn.

- Lực lượng thần thông linh ngộ tới cực hạn.

Trương Bách Nhẫn thần sắc hồ hững cười, đồng thời trong tay pháp quyết đánh ra, hóa chưởng vì trảo, năm ngón tay hướng về phía Nhạc Thành.

Tinh thần gào thét xuống, giống như giống như sao băng, nháy mắt phá hủy một mảnh không gian áp xuống, hơi thở cuồng bạo bạo phun ra, vừa ra tay, chính là khí phách mười phần.

Xa không, tựa hồ cũng chưa từng gặp qua Trương Bách Nhẫn ra tay, lúc này thấy Trương Bách Nhẫn ra tay, tất cả mọi người ồ lên, có thể ngồi trên thượng đế vị, trấn thủ Thiên Đình, thực lực Trương Bách Nhẫn đúng là khủng bố.

- Long Khiếu Cửu Thiên.

Nhìn thấy trên không một đạo tinh thần tạp lạc, Nhạc Thành cũng hoảng sợ, trảo đột nhiên thu về, quanh thân kim mang tăng vọt, một đạo cường hân âm ba công công kích cuộn tới.

- Gào khóc.

Trên không trung không gian hư vô sụp đổ, có vài cự long màu vàng từ giữa lao ra, từng đạo Long ngâm quanh quẩn không gian, lập tức có vài cự long rít gào hướng về phía Trương Bách Nhẫn.

- Thành thịnh.

Liên tiếp tiếng bạo liệt theo trong hư không vang lên, mắt thường nhìn thấy không gian sớm đã có vài cự long quấy hạ thành hỗn loạn, trên không tinh thần thoát phá, vô số đá vụn hóa thành tro tàn sái xuống, cả không gian bắt đầu run rẩy.

Lập tức cự long biến mất, khổng lồ tinh thần kia cũng biến mất ở không gian.

Không gian, hai đạo thân ảnh Nhạc Thành, hai người đều là thâm sắc, lập tức hai đạo thân ảnh lại thả người lần lượt thay đổi, không gian một cỗ kinh thiên động địa cuộn cuộn nhất thời dập dờn mở ra, không gian chấn động, phong vân biến sắc, tinh thần quay lại.

Hai người công kích không ngừng, phá hủy vô số không gian, khí thể cường hãn vô cùng.

Thực lực hai người làm cho Hình Thiên, Đế Tuấn, Vân Tiêu tiên tử thần sắc biến hóa.

- Bang bang bang bang...

Không gian tàn phá không ngừng, hơi thở nồng đậm khủng bố, điên cuồng theo trong cơ thể hai người trào ra, chung quanh không gian bị thổi quét cạn sạch, cả không gian đều đang run rẩy.

Chiến đấu kịch liệt, Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, Trương Bách Nhẫn thân là thiên địa, quanh thân có một cỗ thượng đế uy áp khuếch tán, làm cho người ta có cảm giác quý báu, loại uy áp này, đối với chính mình có ảnh hưởng không nhỏ.

- Gào khóc...

Long thú phá hủy không gian, ước chừng có thêm hơn hai mươi vạn thước khổng lồ, uy áp khủng bố còn hơn Cửu Trảo Thần Long.

- Không gian thần thông, thời gian thần thông, lực lượng thần thông, sinh mệnh thần thông, tốc độ thần thông.

Nhạc Thành thúc dục năm loại thần thông, âm âm va chạm.

- Vang âm âm.

Hai đạo lực lượng cường hãn bắt đầu ở trên không trung oanh kích, phạm vi nghìn vạn dặm không gian nháy mắt sụp đổ hóa thành một mảnh hư vô, lực lượng cường hãn trực tiếp tạo thành một cái hắc động khủng bố, hắc động khủng bố này vô số phiến sơn cốc bị cắn nuốt vào, sau đó liền vô ảnh vô tung biến mất.

- Quá cường hãn. Đám người Linh Viên, Thiên ưng đều không ngờ chính sự phụ mình thực lực mạnh như vậy.

Lực lượng quá mức khủng bố, mọi người kinh ngạc chưa thể phục hồi tinh thần lại, lúc này đám Tiên tôn cường giả đều cảm giác được chính mình nhỏ bé.

- Thực lực thật là cường hãn.

Trương Bách Nhẫn lớn tiếng nói, lập tức hai đạo thân ảnh theo không gian sụp đổ lao ra, đúng là Trương Bách Nhẫn cùng Nhạc Thành.

Nhạc Thành đứng lặng ở trên không, sắc mặt hơi hơi tái nhợt, lúc này tiêu hao tuyệt đối là khủng bố, mà Trương Bách Nhẫn thực lực càng thêm khủng bố, chỉ có Nhạc Thành rõ ràng nhất, chính mình vừa mới rơi vào hạ phong, nếu không có Hỗn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể phòng ngự, chính mình đã sớm ăn không tiêu rồi.

- Nhạc Thành, kế tiếp, ta muốn dùng toàn lực.

Trương Bách Nhẫn nhìn Nhạc Thành nói, thần sắc có biến thành hóa.

- Ta cũng như vậy.

Nhạc Thành thần nhiên nói, hiện tại hai người đều muốn dùng toàn lực.

- Đến đây đi.

Trương Bách Nhẫn thần sắc trầm xuống, quanh thân pháp lực khuấy động, trước người một mảnh thần quang bắn nhanh ra, một mặt kính mang phong cách cổ xưa xuất hiện ở trước người, thần quang chói mắt khuếch tán ra.

- Đây chính là Hạo Thiên kính, bảo vật của thượng đế.

Trương Bách Nhẫn nói xong, Hạo Thiên kính một đạo thần quang bắn ra, mang theo uy thế khôn cùng, Hạo Thiên kính ngưng tụ thành thần quang thực chất, ầm ầm bắn ra, hóa thành một đạo hào quang, lập tức nhắm về phía Nhạc Thành.

- Định Hải Thần Châu.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, trong tay pháp quyết thúc dục, quanh thân thần quang nổi lên, cũng vào lúc này, thân thể cao lớn mười hai khóa Định Hải Thần Châu nháy mắt ở tại trước người.

- Mười hai khóa Định Hải Thần Châu, người này có nhiều bảo vật thật.

Thương Long Lão Tổ kinh ngạc nói.

Định Hải Thần Châu nguyên bản Nhạc Thành có mười một khóa mà thôi, lúc đánh chết thân thể Nhiên Đăng cổ phật, Nhạc Thành từ trên người Nhiên Đăng cổ phật có được một viên. Định Hải Thần Châu trên người Nhiên Đăng cổ phật vốn là ở Phong Thần Kiếp, cướp đoạt Triệu Công Minh, lúc cùng Nhạc Thành chiến đấu cũng không có thi triển, đã bị Nhạc Thành phá hủy thân thể thu hút tới Định Hải Thần băng, một viên Định Hải Thần Châu đã thành toàn cho Nhạc Thành.

Mười hai khóa Định Hải Thần Châu hội tụ, nhất thời uy lực tăng nhiều, Định Hải Thần Châu vốn là vật của thần khí, trải qua Nhạc Thành ở thời gian không gian mấy trăm năm luyện hóa, lúc này đã có thể đạt tới thượng cổ thần khí, thậm chí có thể cùng Đông hoàng chung lúc trước so sánh.

Mười hai khóa Định Hải Thần Châu thúc dục, nhất thời gấn bó thành một chuỗi, mười hai khóa Định Hải Thần Châu lông lánh thần quang đột nhiên nhanh ngưng tụ, uy áp thật lớn mang theo lực khủng bố, ầm ầm oanh kích về phía Hạo Thiên kính.

- Vang ầm ầm...

Hai đạo lực lượng lần lượt thay đổi cùng nhau, thần quang bắn nhanh, bị Thiên Lô nổ vang, tiếng nổ mạnh hết đợt này đến đợt khác, lực lượng đáng sợ va chạm cùng một chỗ, trong chớp mắt, chung quanh liền đã hình thành một cái hắc động thật lớn, bao phủ nghìn vạn dặm không gian.

Trong khoảng thời gian ngắn, cả không gian đều gần như điên cuồng chấn động lên, lực lượng cuồng bạo kích tán mệnh môn mở ra, ngay cả không bên trong không gian, cũng kịch liệt lay động không ngừng.

- Hảo lực lượng cường hãn.

Ngoại giới, Hình Thiên tổ vu lúc này ánh mắt lộ ra kinh ngạc, nguyên bản hắn nghĩ đến dưới thánh nhân, hắn đã là đệ nhất nhân, mà hiện tại nhìn thấy Trương Bách Nhẫn cùng Nhạc Thành, hắn mới phát hiện, có lẽ đệ nhất dưới thánh nhân nhân cũng không phải hắn.

- Mười hai khóa Định Hải Thần Châu, không nghĩ tới người còn có bảo vật như thế."

Thoát phá không gian, Trương Bách Nhẫn lại xuất hiện ở phía trên không gian, sắc mặt tái nhợt, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, trong mắt đã càng ngày càng kinh ngạc.

Nhạc Thành sắc mặt đồng dạng tái nhợt, trong lòng hoảng sợ Trương Bách Nhẫn thực lực thật đúng là đáng sợ, thực lực như thế, tuyệt không dưới mình, mười hai khóa Định Hải Thần Châu cũng chỉ cùng hắn miên cường không phân biệt được thắng thua mà thôi.

- Kế tiếp, ta sẽ dùng toàn lực, người cũng nên sử dụng Hỗn Độn chung của người.

Trương Bách Nhẫn lại nói, trong tay pháp quyết đánh ra, một quyển Thiên thư tràn ngập hơi thở mãi mãi trường tồn xuất hiện.

- Đây chính là Thiên thư, lúc trước Định Thần Kiếp phong thần, Đông Hoa đế quân nắm giữ chính là Thiên thư Phong Thần bằng cùng Đả Thần Tiên, sau lại Phong Thần Kiếp, thiên thư ở chỗ Hồng Quân lão tổ, cuối cùng lại ở trong tay ta, ta bằng Thiên thư này nắm giữ Thiên Đình, hôm nay, cũng muốn dùng Thiên thư chấm dứt Thiên Đình.

” Trương Bách Nhẫn khe khẽ thở dài nói.

- Thiên thư.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào sách cổ trên không đang tràn ngập hơi thở mãi mãi trường tồn, đối với lai lịch Thiên thư, Nhạc Thành cũng đã sớm rõ ràng, Thiên thư chính là mười đại Tiên thiên Linh Bảo, dựa theo trình tự mà nói, chính là phía trên thượng cổ thần khí.

Mà mười kiện Tiên thiên Linh Bảo phân biệt chính là, Ngũ Hành kỳ, Càn Khôn đỉnh, thập nhị phẩm đài sen, Thất Bảo diệu thụ, Sơn Hà Xã Tắc đồ, Hà Đồ Lạc Thư, Thiên thư Địa thư, Minh thư, Hồng Tú cầu. Tiên thiên Linh Bảo đại bộ phận đều đã rơi vào thánh nhân, bởi vậy có thể thấy được uy lực Tiên thiên Linh Bảo này.

Mà ở bên trong Thiên thư, lại chia làm Phong Thần bằng cùng Đả Thần Tiên, bên trong Minh thư lại chia làm Sinh Tử Bạc cùng Phán Quan Bút, nhìn chăm chú vào Thiên thư trên không, Nhạc Thành càng không dám khinh thường.

- Đến đây đi.

Trương Bách Nhẫn nhẹ nhàng nói, trong tay pháp quyết đánh ra, đồng thời Thiên thư mang phong cách cổ xưa đã hóa thành hai đạo cực quang, cực quang thu liễm, khoảng cách hóa thành ngọc giản màu vàng cùng một cây củ ấu thần tiên, đúng là Phong Thần Kiếp là lúc xuất hiện Phong Thần bằng cùng Đả Thần Tiên.

Nhạc Thành trong tay pháp quyết biến hóa, trong cơ thể sinh mệnh thần thông, bắt tử nguồn suối thúc dục tới cực hạn, thu hồi mười hai khóa Định Hải Thần Châu, lập tức một cổ Hỗn Độn khí bắt đầu tràn ngập mà ra, cả không gian, nhất thời bao phủ ở tại một cổ uy áp thật lớn.

- Ong ong.

Hỗn Độn chung xuất hiện ở trên không, một trận ong ong khuếch tán ra, âm ba thật lớn đem cả không gian tạo ra vô số không gian.

Nhìn thấy Nhạc Thành thúc dục Hỗn Độn chung, Trương Bách Nhẫn Hình Thiên tổ vu, Đế Tuấn, đám người Vũ Dực tiên đều kinh ngạc không thôi, Tiên thiên chí bảo, đây chính là bảo vật còn hơn Tiên thiên Linh Bảo.

- Phong Thần bằng.

Trương Bách Nhẫn khẽ quát một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, xoay quanh ở trên không, Phong Thần bằng hóa thành một cổ Hỗn Độn dòng khí, vô số bí văn khuếch tán kim quang, tràn ngập cả không gian, không gian tinh thần cũng tùy theo điều động, âm âm hướng về phía Nhạc Thành.

- Đi.

Nhạc Thành quát nhẹ một tiếng, pháp lực trút xuống Hỗn Độn chung, hư không run rẩy, Hỗn Độn chung trào ra Hỗn Độn khí khôn cùng, cơ hồ kéo cả không gian đều chấn động không ngớt.

Chúng cường giả nhìn thấy bên trong không gian hủy diệt, đều hít vào một hơi, ở đây đại bộ phận đều là siêu cấp cường giả, nhưng nhìn thấy đại chiến như vậy cũng đều khiếp sợ không thôi.

Vừa mới nhìn thấy Nhạc Thành thúc dục Định Hải Thần Châu cùng Trương Bách Nhẫn thúc dục Hạo Thiên kính, Hình Thiên tổ vu tự tin chính mình còn có thể đối kháng, mà hiện tại Hỗn Độn chung cùng Thiên thư, nhìn thấy lực lượng như thế, Hình Thiên tổ vu cũng không thể nắm chắc hoàn toàn thắng lợi.

- Đả Thần Tiên.

Hỗn loạn thoát phá không gian, Trương Bách Nhẫn hét lớn một tiếng, Đả Thần Tiên hóa thành vô số cực quang, cắt vỡ không gian, cả không gian tinh quang tiết ra ngoài, hư không nứt toác, giống như vô số hắc động nứt toác vậy, ầm ầm bao phủ về phía Nhạc Thành.

- Hỗn Độn chung, trấn cho ta.

Nhạc Thành hét lớn một tiếng, quanh thân pháp lực cuồng bạo rót vào Hỗn Độn chung.

- Ong ong...

1337. Chương 1147: Thiên Thư Vs Hỗn Độn Chung

Chương 1147: Thiên thư VS Hỗn Độn chung

Phía trên Hỗn Độn chung, hơi thở Hỗn Độn bao phủ, áp chế khắp không gian.

Không gian lung lay sắp đổ, lực lượng theo không gian cái khe đổ xuống, đám Tiên tôn trung kỳ, nhất thời chỉ có thể lui.

- Thực lực thật mạnh.

Lúc này mọi người đều kinh hãi đứng lên, nguyên bản mọi người trong lòng đều cho rằng, Hình Thiên tổ vu được Bàn Cổ máu huyết tu luyện thành Bàn Cổ chân thân, đã trở thành mạnh nhất dưới thánh nhân, mà hiện tại, mọi người cũng không cho rằng như vậy, xem ra, đệ nhất dưới thánh nhân Ngọc Đế Trương Bách Nhẫn có tư cách.

- Oành oành oành...

Không Gian bạo phá, vô tận không gian đã sớm hình thành một mảnh hỗn loạn, từng đạo lực lượng kích tán hóa thành thân quang bức xé không gian.

- Phong Thần bảng, Đả Thần Tiên, hợp cho ta.

Trên không, thanh âm Trương Bách Nhẫn truyền ra, cả không gian Phong Thần bảng hóa thành thân quang màu vàng cùng Đả Thần Tiên hóa thành cực quang nháy mắt dung hợp cùng nhau, hóa thành một quyển sách cổ phổ thiên cái địa, hơi thở cuồng bạo tới cực hạn.

Thiên thư tràn ngập thân quang, không gian xung quanh thân quang vô tận cuộn cuộn dựng lên, hóa thành cực quang đáng sợ.

- Oành oành oành...

Phía trên Thiên thư, cực quang chói mắt, bao phủ không gian, đạo đạo cực quang cắt qua không gian, cực quang bắn nhanh, khắp không gian không ngừng run rẩy lên, họa xuất vô số không gian cái khe tối đen hướng bốn phía lan tràn.

Mạt diệt lực như thế, Nhạc Thành thúc dục Hỗn Độn chung đều không thể đối kháng, cũng không phải Hỗn Độn chung không bằng Thiên thư, mà là tiêu hao quá lớn làm cho Nhạc Thành thúc dục sinh mệnh thần thông cũng vô pháp bổ sung, ở thực lực, Nhạc Thành lúc này dù sao cũng là Tiên tôn trung kỳ mà thôi, mà Ngọc Đế Trương Bách Nhẫn, chính là Hồng Hoang tồn tại Tiên thiên thần tiên, mặc dù chuyển sang kiếp khác thành tiên, tu vi lúc này cũng là Tiên tôn hậu kỳ.

Nhạc Thành bắt đầu tháo chạy, Hỗn Độn chung chống đỡ, trong cơ thể tiêu hao đã muốn hầu như không còn, sắc mặt trầm xuống, lập tức trong tay pháp quyết không ngừng đánh ra, thân thể cao lớn nháy mắt cũng hóa thành sương khói tiêu tán ở không gian.

Ở xa không ít người, tính cả Trương Bách Nhẫn đều nghi hoặc, mà vào lúc này, trên không, Hỗn Độn chung càng thêm cuồng bạo, Hỗn Độn chung tinh thần lưu chuyển, từng đạo kim sắc thân ảnh lại phá không mà ra, đúng là Nhạc Thành đã muốn khôi phục tới đỉnh phong.

Hỗn Độn chung lại dung hợp, Không Động ẩn bắt tử nguồn suối cũng tới Hỗn Độn chung, Nhạc Thành bằng vào bắt tử nguồn suối lại khôi phục, nháy mắt đã đạt tới trạng thái đỉnh phong.

- Hồn Độn vô cực, trấn cho ta.

Nhạc Thành lại xuất hiện, hét lớn một tiếng, trong cơ thể thế giới bàng bạc cuộn cuộn pháp lực, đều trút xuống Hồn Độn chung.

Hồn Độn chung, không gian tái biến, nhật nguyệt tinh thần lưu chuyển, trang nghiêm tạo thành một cái vũ trụ nhỏ.

Trương Bách Nhãn trên mặt kinh hãi, trong tay pháp quyết không ngừng thúc dục ra, cực quang ngập trời bạo phun ra.

Nhất thời, cả không gian tràn ngập cực quang cuồng bạo, phá hủy không gian xuyên thấu phá không, trong vòng cực quang, vô số bí văn hiện lên tựa hồ là mang theo vô số bí văn như ẩn như hiện, bí văn này câu động lực thiên đạo, một cỗ uy áp phá không bao phủ không gian.

Hai đạo lực không thể tương dung va chạm cùng nhau, Nhạc Thành pháp quyết lại đánh ra, Hồn Độn chung phóng lên cao, thần quang quấy không gian, trong không gian thời không loạn lưu, vũ trụ hỗn loạn, tinh thần thoát phá, thần long rít gào.

Lực lượng cường hãn như thế lần lượt thay đổi, gió giục mây vần, tựa hồ là thiên địa hủy diệt, đã hình thành một mảnh hủy diệt tuyệt đối.

- Hồn Độn chung, trấn áp Tam thiên Hồng, trấn cho ta.

Nhạc Thành lại hét lớn.

- Oành oành oành...

Không gian liên tục sụp đổ không ngừng, khắp không gian âm âm mạt diệt, khiến cho thời không rối loạn.

Vô biên vô hạn không gian nháy mắt biến mất ở tại dưới Hồn Độn chung, mà lúc này, lực lượng hủy thiên diệt địa nhất thời cuồng bạo khuếch tán mà ra.

- Vũ vũ...

Quy Khư kịch liệt run rẩy, những Tiên tôn cường giả có thực lực hơi thấp đều sắc mặt đỏ đậm, thân hình muốn bị hủy diệt lực cắn nuốt trong đó.

Hình Thiên tổ vu, Yêu hoàng Đế Tuấn, Văn Tiêu tiên tử, Kim Linh thánh mẫu, Thương Long Lão Tổ, Dao Trì Kim Mẫu, Linh Viên, Thiên ưng, Thanh Đồng, Ngạo Không, đám người Huyền Quý nhất thời bố trí một đạo phòng ngự cương tráo, bảo vệ cường giả thực lực hơi thấp bên trong.

Hủy diệt lực quét ngang qua, cả Quy Khư không gian đều bị tàn phá liên tục, không gian thoát phá, hóa thành hư không, hư không thoát phá hóa thành Hồn Độn, nhìn chăm chú vào không gian này, các cường giả đều cảm giác được hủy diệt lực như thế, làm cho mọi người hoảng sợ, Hình Thiên tổ vu, sắc mặt cũng kinh hãi, thực lực như thế, quá cường hãn, cường hãn đến mức hãn cũng vô pháp kháng trụ.

- Ta thua.

Hỗn loạn Quy Khư, Trương Bách Nhãn xuất hiện ở trong đó, sắc mặt trắng bệch, khóe môi nhếch lên một vết máu, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành thản nhiên nói.

Nhạc Thành lảng lảng ở trên hư không, không biết nên nói cái gì, hết thấy là do thiên đạo mờ mịt, thiên ý khó dò đi.

- Phụt....

Trương Bách Nhãn miệng máu tươi phun ra, sắc mặt càng thêm trắng bệch vài phần.

- Phụ hoàng...

Xa xa, Vương mẫu, Thất tiên nữ tới Quy Khư, nhìn thấy Trương Bách Nhãn lúc này uể oải không chịu nổi, Thất tiên nữ, Vương mẫu lập tức tới bên người Trương Bách Nhãn.

- Ta không sao, thân là thượng đế, trấn thủ Thiên Đình, ta đối với các người quan tâm quá ít, nếu cho ta một lần cơ hội, ta sẽ không lựa chọn thượng đế vị, hoàn hảo, ta sớm liền ly khai Thiên Đình, ít nhất hiện tại, các người không cần bị Định Thần Kiếp lan đến.

Nhìn chăm chú vào Thất tiên nữ, Trương Bách Nhẫn thần nhiên nói.

- Phụ hoàng.

Thất nữ trong mắt ướt át, phụ thân thân là thượng đế, trấn thủ thần đình, tự nhiên là không thể đối với các nàng quan tâm quá nhiều, hết thấy, các nàng chưa từng rõ.

- Nhạc Thành, đáp ứng ta một việc?

Trương Bách Nhẫn nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, lập tức nói.

- Ngọc Đế mời nói.

Nhạc Thành nói, một cái yêu cầu này của Trương Bách Nhẫn, chính mình có thể làm được, tự nhiên phải đáp ứng, Trương Bách Nhẫn thân là thượng đế, coi như là cha vợ chính mình, một cái yêu cầu, chính mình không thể cự tuyệt.

Mà vừa mới nghe được Trương Bách Nhẫn nói, Nhạc Thành trong lòng cũng kinh ngạc, xem ra, chính mình mấy lần đến Thiên Đình, Trương Bách Nhẫn đều không có ra mặt, thì ra sớm đã có tính toán, cũng là cố ý làm cho chính mình mang đi Hồng nhi cùng lục tiên nữ, hết thấy, cũng đều là ở trong kế hoạch của Trương Bách Nhẫn.

Lúc ấy còn có tính kế, chính là bằng vào phần tính kế này cũng không phải người bình thường có thể có, đối với Trương Bách Nhẫn, Nhạc Thành cũng không khỏi trong lòng cảm thán, không hổ là Tiên thiên đại tiên.

- Hảo hảo chiếu cố Hồng nhi, cũng giúp ta chiếu cố tốt Tử nhi, Thanh nhi.

Trương Bách Nhẫn nhìn Nhạc Thành nói.

- Ta sẽ.

Nhạc Thành không có nhiều lời, thần nhiên trả lời một tiếng.

- Như vậy ta an tâm, hiện tại, người xây lại thần đình đi.

Trương Bách Nhẫn nói nhỏ, trong tay pháp quyết đánh ra, một đạo cực quang vút cho Nhạc Thành.

Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, một đoàn thanh mang bao vây lấy một đạo cực quang kia, đúng là Tiên thiên Linh Bảo Thiên thư, giao ra Trương Bách Nhẫn Thiên thư, quanh thân nhất thời một mảnh thần quang tiêu tán, sắc mặt càng thêm trắng bệch.

- Vương mẫu, người hãm sâu tục vật, từ hàng tỉ năm nay, tu vi vẫn không có tinh tiến, hiện tại hẳn là minh bạch chưa.

Trương Bách Nhẫn quay đầu lại nhìn Vương mẫu nói.

- Đáng tiếc ta hiện tại biết rõ đã chậm.

Wang mẫu nhẹ nhàng thở dài nói.

- Cũng coi như chưa chậm, lúc trước ta ngồi trên thượng đế vị thì chỉ sợ có ngày này, liền cùng Hồng Quân lão tổ nói ra ba yêu cầu, thứ nhất, chính là cho người cùng Hồng nhi, Dao Cơ hộ tống trấn thủ Thiên Đình, thứ hai chính là muốn được Bàn Đào linh căn, thứ ba chính là tương lai có một ngày rơi xuống, là lúc Hậu Thổ Thánh Mẫu để cho ta tiến vào luân hồi tái thế làm người, ta đã trải qua hàng tỉ năm, có thể lại tu thành chính quả, hy vọng lại luân hồi, còn có hi vọng.

Trương Bách Nhẫn thần nhiên nói.

- Như thế rất tốt.

Wang mẫu nói, lập tức ánh mắt nhìn Hồng Y tiên tử, trong mắt mịt mờ qua một tia dịu dàng, nói :

- Hồng nhi, mẫu hậu lúc trước cũng là thân bất do kỷ, thân là đứng đầu nữ tiên, mẫu hậu không thể không...

- Mẫu hậu, con hiểu được, con chưa từng có trách mẫu hậu.

Vương mẫu lời còn chưa dứt, Hồng Y tiên tử nói, trong mắt ứa ướt át một mảnh.

- Vương mẫu, chúng ta nên đi, ha ha, thiên đạo mờ mịt, thiên ý khó dò.

Trương Bách Nhẫn nói xong, trong miệng lại phun ra một đạo máu tươi, quanh thân nhất thời bành trướng, ở dưới Hỗn Độn chung đã bị thương nặng, nháy mắt thân hình nứt toác, hóa thành một đoàn huyết vụ biến mất ở tại trong Quy Khư.

- Nhạc Thành, người lúc trước hần tính tới cái gì, hiện tại có lẽ còn có một cái đại kiếp nạn đang chờ, người cẩn thận rồi.

Trương Bách Nhẫn thanh âm chậm rãi biến mất ở tại Quy Khư, một đời thượng đế, như vậy ngã xuống.

- Phụ hoàng...

Thất tiên nữ lớn tiếng bi thống hô, trơ mắt nhìn phụ hoàng mình ngã xuống.

- Nhạc Thành, chiếu cố tốt Hồng nhi, cũng chiếu cố tốt Thanh nhi, Tử nhi.

Vương mẫu thần nhiên nhìn Nhạc Thành, trong tay pháp quyết đánh ra, thân hình cũng ầm ầm nứt toác, lập tức biến mất ở tại Quy Khư.

- Mẫu hậu không cần...

Thất tiên nữ không ngừng hô, cũng chẳng thấm vào đâu, một đời Ngọc Đế Vương mẫu, chung kết như vậy.

- A di đà phật.

Xa xa, Tây Phương Giáo chúng phật khẩu tuyên a-di-đà phật, một đám sắc mặt biến sắc, Ngọc Đế ngã xuống, lúc này Tây Phương Giáo đã bị dao động căn cơ, Tây Phương Giáo đã bị đánh bại.

- Thiên đạo, cái gì gọi là thiên đạo.

Nhìn chăm chú vào trên không Quy Khư, Nhạc Thành trong lòng vô cùng trầm trọng, lúc này xây lại thần đình, nhưng Nhạc Thành trong lòng không có chút vui vẻ nào, trấn thủ Thiên Đình thì sao, nắm trong tay vũ trụ thì sao, từ cổ chí kim, đại thượng đế tựa hồ không có một người nào có kết cục tốt, chẳng lẽ chính mình hy vọng, chính là đó sao.

Lúc này có mấy đạo thân ảnh mở hai mắt, khắp chỉ tính toán, thần sắc mấy người nhất thời kinh ngạc lên.

- Lớn mật.

Mấy người nói nhỏ một tiếng, lập tức biến mất ngay tại chỗ.

- Nhạc Thành, bắt đầu đi?

Trần Nguyên Tử đến bên người Nhạc Thành, xây lại thần đình dĩ nhiên sắp bắt đầu.

Nhìn chăm chú vào trên không Quy Khư, Nhạc Thành khẽ gạt đầu, trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân thần quang tràn ngập, lập tức trên không Quy Khư một mảnh chói mắt kim quang khuếch tán, một cổ uy áp thật lớn khuếch tán, đó là Định Thần bảng.

- Trên chín tầng trời, xây lại thần đình, Định Thần bảng chúng thần trở về vị trí cũ.

Nhạc Thành thì ào, từng đạo pháp quyết không ngừng đánh ra, trong tay Thiên thư, nháy mắt mở rộng, kim quang đầy trời từ Thiên thư phát ra, có một đám bài vị thoáng hiện trôi nổi ở tại phía trên Phong Thần bảng.

Mọi người nhìn lại, chỉ thấy trên không Ngọc Hoàng Đại Đế Trương Bách Nhẫn, Vương mẫu tên trần ngập kim quang, sau đó lập tức tiêu tán, theo sau có thêm Bắc Phương Bắc Cực Trung Thiên Tử Vi Đại Đế, Nam Phương Nam Cực Trường Sinh Đại Đế, Đông Phương Đông Cực Thanh Hoa Đại Đế Thái Ất Cứu Khổ

Thiên Tôn, Tây Phương Thái Cực Thiên Hoàng Đại Đế biến mất, lúc này tứ ngự chi thần, mặc dù là không có đúc kết Định Thần Kiếp, bài vị cũng khó giữ được.

Lục ngự tứ ngự, thân mình cùng Thiên Đình không có quan hệ quá lớn, trên danh nghĩa thuộc loại Thiên Đình Ngọc Đế quản hạt, chỉ Trên thực tế, sau lưng tứ ngự, đều là thánh nhân tồn tại, vốn chính là dùng để phân bạch Ngọc Đế quyền lực.

Phía trên Thiên thư, cũng còn có nhất ngự Thừa Thiên tồn tại, Thừa Thiên này là hoàng địa chi nhất ngự tràn ngập kim quang, cũng ở trên không không tiêu tán, Hậu Thổ Thánh Mẫu hóa thân Lục đạo, đã muốn thoát ly thiên đạo, Định Thần Kiếp này cũng vô pháp ảnh hưởng đến.

Lập tức, phía trên Thiên thư, Lôi công, Điện mẫu, Phong Bá, Du Dịch Linh Quan, Dực Thánh chân quân, Cửu Diệu Tinh, Nhật Du Thần, Dạ Du Thần, Thái Âm Tinh quân, tả phụ hữu bật, Thái Ất Lôi Thanh ứng Hóa Thiên Tôn Vương Thiện Vương Linh Quan Văn Xương Đế Quân, Tam Quan đại đế, thiên quan, địa quan, thủy cung, Tứ Đại Thiên Vương, Tứ Trữ Công Tào, Tứ Đại thiên sư. Tứ Phương Thần, Tứ Đốc Long Thần, tứ đại nguyên soái, năm phương yết đế, ngũ khí chân quân, Đông Phương tuế tinh Mộc Đức chân quân, phía nam Huỳnh Hoạch Hỏa Đức chân quân, Ngũ nhạc đại đế.

Ngũ Đẩu tinh quân: Lục Đinh Lục Giáp, sao Nam Đẩu lục Tinh quân, Bắc Đẩu Thất Tinh quân, Thiên Xu, Thiên Tuyền, Thiên Ki, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, rung quang, mười hai nguyên thần, hai mươi tám tinh tú, ba mươi sáu thiên tướng từ từ, nhất chúng thần vị tên trực gần biến mất ở tại phía trên Thiên thư.

Trong đó mười hai nguyên thần, ba mươi sáu thiên tướng đã sớm rơi xuống, chỉ bài vị như cũ ở lại phía trên Thiên thư, lúc này bài vị ở Thiên thư tiêu tán, cuối cùng hóa thành hư vô tiến nhập Định Thần bảng.

1338. Chương 1148: Phong Thần

Chương 1148: Phong thần

Trên không, Định Thần bảng theo Thiên thư tiêu tán, Định Thần bảng tràn ngập vô số thần quang, chu Thiên thần vị, lục ngự bài vị xuất hiện trong đó.

Nhìn chăm chú vào Định Thần bảng, một đám bài vị màu vàng, tất cả mọi người kinh ngạc không thôi.

- Xuy xuy...

Thiên thư ảm đạm, bài vị biến mất, cuối cùng hóa thành một đạo hào quang tiến nhập bên trong Định Thần bảng, hoàn toàn cùng Định Thần bảng dung hợp ở tại một chỗ.

Nhạc Thành sắc mặt cũng ngưng trọng, nhìn chăm chú vào trên không, Định Thần bảng kim quang chói mắt, trong mắt ngưng trọng, lập tức một đạo máu huyết đánh ra, máu huyết hóa thành một đạo huyền ảo bí văn rơi vào Định Thần bảng.

Nháy mắt, Định Thần bảng một đạo thần quang chói mắt, bao phủ ở tại trên người Nhạc Thành, tựa hồ là cùng Nhạc Thành dung hợp.

Trong tam giới, cường giả lúc này đại bộ phận đều ở Quy Khư, mà lúc này, Quy Khư cường giả cũng không biết, tam đạo thân ảnh đã vô thanh vô tức rơi vào bên trong Quy Khư.

Ba đạo cực quang trôi nổi, một đạo thanh âm truyền ra: - Đạo Ma đạo hữu, Nhạc Thành liền giao cho người, để cho người có thể vì đồ đệ báo thù, Âm Dương đạo hữu, người trợ giúp ta một tay, bố trí vạn phật đại trận, vây khốn đám người Nguyên Thủy Thiên Tôn.

- Các người chỉ cần trụ đám người Nguyên Thủy Thiên Tôn một lát, giải quyết Nhạc Thành kia, hừ, một con kiến mà thôi.

Bên trong ba đạo cực quang, một đạo cực quang nháy mắt tiến nhập Quy Khư, hai đạo cực quang còn lại thu liễm, cũng lộ ra hai đạo thân ảnh, trong đó một người, quanh thân phật quang, đó là Tiếp Dẫn đạo

nhân Như Lai, một người khác, quanh thân âm dương nhị khí xoay quanh, nhìn kỹ, người này là bán nam bán nữ, cực kỳ khó coi.

- Âm Dương đạo hữu, Nguyên Thủy Thiên Tôn kia tới rồi, nhanh trợ ta bày trận.

Như Lai nói nhỏ, trong tay pháp quyết đánh ra, người được Như Lai gọi tên là Âm Dương đạo hữu, cũng quanh thân từng đạo pháp quyết cùng với Như Lai đánh ra rơi vào trong không gian, cả không gian nhất thời bắt đầu tràn ngập thần quang quỷ dị.

Bên trong Quy Khư, Nhạc Thành cuối cùng thúc giục một đạo pháp quyết đánh ra, cả Quy Khư khôn cùng nhất thời gió giục mây vần, Nhạc Thành trong miệng bắt đầu thì thào:

- Trên chín tầng trời, thiên lập thần đình, trong thần đình thống ngự chư thiên, tổng linh vạn vật, thiên địa Hồng Hoang, sông tan băng vạn thiên, hành thiên chi đạo, bố thiên chi đức, tạo hóa vạn vật, tế độ đàn sinh, cân tam giới thập phương, tứ sinh Lục đạo, thống ngự vạn linh, mà vô cùng tận độ nhân...

- Khắc khắc...

- Nắm giữ Định Thần bằng, thật đúng là rất uy phong.

Một tiếng động âm lệ nháy mắt xuyên thấu không gian, đồng thời, một đạo cực quang thu liễm, một người mặc áo bào tro lão giả xuất hiện ở trên không trung.

- Ai.

Chúng cường giả trong Quy Khư sắc mặt hoảng sợ, có người vô thanh vô tức tiếp cận, cũng không có bất luận kẻ nào biết, xem ra người này hơi thở quanh thân, Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử, Vân Tiêu, Hình Thiên, Đế Tuấn không bằng.

- Thánh nhân.

- Hơi thở này dứt khoát là thánh nhân, thực lực thật mạnh.

Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, nhìn lão giả, cảm giác khí tức trên thân, nhất thời hoảng sợ, khí tức trên thân lão giả, còn hơn Trương Bách Nhẫn, Vân Tiêu, Đế Tuấn, Hình Thiên nhiều, không phải một tầng thứ.

- Là thánh nhân.

Nhạc Thành ngẩn ra, theo khí tức trên người lão giả, Nhạc Thành cũng có thể cảm giác được một cỗ hơi thở tựa hồ quen thuộc, như là Hỗn Nguyên Chân Kinh, Nhạc Thành trong óc nhanh chóng nhớ tới một người, Ma đạo lão tổ, nghiệt đồ kia của Hỗn Nguyên lão tổ.

- Một đám con kiến, cũng muốn phong thần, khắc khắc.

Nhìn chăm chú vào Quy Khư, lão giả kia tiếp tục âm lệ nói.

- Ma đạo lão tổ, ngươi tới nơi này làm cái gì?

Lúc này, Dao Trì Kim Mẫu, Ngạo Không, Huyền Quý nhìn chăm chú vào lão giả kia, ba người trong mắt kinh ngạc mang theo tức giận.

- Ta đến nơi này cùng các ngươi không quan hệ, cũng không còn tâm tình đối phó các ngươi, mục tiêu của ta, chính là một mình hắn mà thôi, không quan hệ thì thối lui đi, nếu không, chỉ có thể chết.

Lão giả lãnh thị nhìn Dao Trì Kim Mẫu một cái, cuối cùng ánh mắt nhìn vào trên người Nhạc Thành.

- Ma đạo lão tổ, thì ra ngươi cũng là thánh nhân cường giả, Nhạc Thành đang phong thần, nếu ngươi đúc kết trong đó, chỉ sợ ta sư tôn cũng sẽ không bỏ qua ngươi?

Vân Tiêu tiên tử nói.

- Hừ, ngươi ở trước mặt ta cũng là một cái hậu bối mà thôi, muốn dùng Thông Thiên giáo chủ đến áp ta, chỉ sợ ngươi đánh sai bàn tính rồi, cho dù là Thông Thiên giáo chủ hiện tại ở trước mặt ta, cũng vô pháp làm gì được ta.

Lão giả hừ lạnh một tiếng nói.

- Nhạc Thành, người giết đệ tử ta, hôm nay ngươi đền mạng.

Lão giả nhìn chăm chú vào Nhạc Thành lạnh nhạt nói một tiếng.

- Giết đệ tử của hần, chẳng lẽ Ma đạo lão tổ chính là sư phụ Hồn Thế Ma Vương, cũng là lúc trước Ngạo Không cùng Huyền Quý nhân trọng thương.

Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, thâm nghĩ không tốt.

- Nhạc Thành, phong thần không thể gián đoạn, người phong thần, chúng ta ngăn trở hần, phỏng chừng đám người sư tôn đã ở trên đường, lập tức liền tới.

Vân Tiêu tiên tử thần niệm truyền âm cho Nhạc Thành.

- Ha ha, chỉ bằng ngươi cũng muốn ngăn trở ta sao, chuyện cười, Thông Thiên giáo chủ đến thì đã sao, các người đừng hi vọng, ta cũng không sợ nói cho người, Tiếp Dẫn đạo nhân cùng Âm Dương lão tổ đang ở Quy Khư, không có một ai cũng đừng nghĩ tiến vào.

Ma đạo lão tổ cười lạnh nói, Vân Tiêu tiên tử thần niệm truyền âm, ở trước mặt hần cũng bị nghe rành mạch.

- Tiếp Dẫn, lại là Tây Phương Giáo.

Nhạc Thành trong lòng trầm xuống, khó trách Phật tổ Tây Phật giáo ngã xuống nhiều như vậy, cũng không có động tĩnh gì, nguyên lai, Như Lai đã sớm an bài, đây mới là hậu chiêu Tây Phương Giáo.

Mọi người nghe Ma đạo lão tổ nói, trong lòng đều trầm xuống, thế mới biết, Tây Phương Giáo muốn đánh chết Nhạc Thành, Định Thần bằng không người nắm giữ, thì công sức của các thế lực lớn đều uổng phí.

- Tiểu tử, hôm nay ngươi nhất định chết.

Ma đạo lão tổ âm lệ quát, trong tay trống rỗng đánh ra một trảo, phong vân biến sắc, vạn vạo không gian.

- Nhạc Thành cẩn thận, chúng ta ngăn trở hần, người nhanh phong thần, phong thần xong, người trấn thủ thần đình thượng đế vị, cũng vô pháp đối phó người.

Vân Tiêu tiên tử nhìn Nhạc Thành nói, lời còn chưa dứt, trong tay pháp quyết đánh ra, Hồn Nguyên Kim Đấu thức dục bao phủ về phía Ma đạo lão tổ.

- Kim Giao Tiên.

- Lục Mục Châu.

Quỳnh Tiêu tiên tử, Bích Tiêu tiên tử đồng thời dựng người lên, quát một tiếng, Kim Giao Tiên, Lục Mục Châu trong tay đều vút lên trên không.

- Dưới Thánh nhân, đều là kiến hôi, thực lực các người còn chưa đủ.

Ma đạo lão tổ một trảo thu về, ba đạo thanh hắc sắc chỉ mũi nhọn phân biệt xuyên thấu không gian đánh về phía ba kiện thần khí của tam nữ.

- Hừ hừ hừ...

Chỉ mũi nhọn phong vân bắt đầu khởi động, xé mở không gian cái khe, mang theo vô cùng uy áp, nháy mắt, Tam Tiêu tiên tử đều bị đẩy lui, trong đó Vân Tiêu tiên tử sắc mặt trắng bệch, Bích Tiêu tiên tử, Quỳnh Tiêu tiên tử phun ra máu tươi.

- Nhạc Thành, người tiếp tục phong thần, nơi này chúng ta bám trụ hần, phỏng chừng cũng chỉ một lát, sẽ có thánh nhân tiến đến.

Nghiêm Thành Tử quát:

- Mọi người đồng loạt ra tay, chúng ta chỉ cần ngăn trở một lát mà thôi.

Lúc này, Xiển giáo chúng cường giả đều thả người lên, Nghiễm Thành Tử, Vân Trung Tử, Xích Tinh Tử, đám người Linh Bảo Đạo Sư, thúc dục từng kiện thần khí, âm âm giáo toái đánh lên.

Tiết Giáo, Kim Linh thánh mẫu, Vũ Dực tiên, La Tuyên thần khí nháy mắt đánh ra, đạo giáo Huyền Đô, Chu Trang cũng tung thần khí, bao phủ Ma đạo lão tổ.

Long tộc cường giả dưới sự dẫn dắt của Thương Long Lão Tổ, hóa ra bản thể, rít gào liên tục, âm âm hướng về phía Ma đạo lão tổ.

Kỳ Lân bộ tộc, đám người Ngạo Không, Huyền Quý, cũng lập tức hóa thành thần thú thân thể, phá hủy không gian, rít gào mà lên, cả không gian phong vân biến sắc.

Cả không gian nhất thời hỗn loạn không ngớt, thoát phá không gian, Thương Long Lão Tổ hóa thành cửu trảo thần long âm âm phá hủy không gian hướng về phía Ma đạo lão tổ.

- Thương Long, người không phải đối thủ của ta, phụ thân người tổ Long còn không bằng.

Ma đạo lão tổ trong tay một đạo quyền ấn phá hủy không gian, đem thân thể cao lớn Thương Long Lão Tổ đẩy lui trên trăm vạn thước, một đạo huyết vụ khuynh sái xuống, thực lực Thương Long Lão Tổ căn bản không là đối thủ.

Phía bên trái, Bạch Hổ nhận trong tay Tây Vương Mẫu cắt qua một mảnh không gian cái khe, nháy mắt hướng về đỉnh đầu Ma đạo lão tổ.

- Thiên Dao, Vương Công đại ca người ta lễ nhượng ba phần, người còn chưa đủ.

Bạch Hổ nhận hạ xuống, đỉnh đầu Ma đạo lão tổ bị một cổ lực vô hình trói buộc không thể tiến nửa phần, lập tức Tây Vương Mẫu Thiên Dao thân hình chấn động, bị một cổ cự lực bành bạc đánh bay đi.

Phía trước, Dao Trì Kim Mẫu kiếm quang đầy trời giáo toái không gian, lập tức âm âm đem đạo ma lão tổ cắn nuốt trong đó.

Phía bên phải, Trần Nguyên Tử ồng tay áo tung bay, Tụ lý căn khôn thúc dục, quấy khôn cùng phong vân, tựa hồ muốn cắn nuốt thiên địa vậy, hóa thành hắc động cắn nuốt về phía Ma đạo lão tổ.

- Dao Trì Kim Mẫu, người so với Dao Trì thánh mẫu còn kém nhiều lắm, Trần Nguyên Tử, Dương Mi lão tổ sư phụ người tiến đến, ta tự nhiên muốn tránh đi vài phần, người cũng kém quá xa.

Ma đạo lão tổ hừ lạnh một tiếng, hai đám thổi quét ra, hai đạo quyền ấn đánh nát hai mảnh hư không, Trần Nguyên Tử, Dao Trì Kim Mẫu bị đánh bay trên trăm vạn thước xa.

Nhạc Thành lúc này thần sắc ngưng trọng, cắn răng một cái, trong tay pháp quyết không ngừng đánh ra, lăm lăm nói:

- Vạn vật cũng chỉ, ngô lấy xem phục, phụ vật đông đảo, các hồi phục này cái. Về viết tĩnh, tĩnh viết phục mệnh. Phục mệnh viết thường, biết thường viết minh. Đại đạo phiếm hề, này khả tả hữu. Vạn vật thị chi lấy sinh mà không chối từ, công thành mà không có. Biết thường dung, dung là công, công là toàn, toàn là thiên, thiên bèn nói, đạo là lâu, không thân không thua, thiên hạ vạn vật sống ở có, có sống ở vô, Định Thần bằng trong vòng, tam giới Lục đạo, thiên địa Hồng Hoang trong đó, Định Thần bằng, phong thần.

Nhạc Thành đang nói, cuối cùng một đạo pháp quyết đánh ra, lập tức phía trên Định Thần bằng, cũng xuất hiện Nguyên thần thân thể, Minh giới ma tôn, Tây Phương Giáo Nhiên Đăng cổ phật, công đức phật, Dao Cơ Tiên Tử, từ từ rơi xuống, lúc này Nguyên thần xuất hiện.

- Phụng thiên thừa vận, trên chín tầng trời, xây lại thần đình, chu Thiên thần vị, chư thần trở về vị trí cũ.

Nhạc Thành quát nhẹ nói, Định Thần bằng tràn ngập kim quang chói mắt hóa thành lớn, Quy Khư tràn ngập kim mang, tam giới có một cổ hơi thở vô hình bao phủ.

Trong tam giới, ngư quỷ xà thần, ma tiên, vạn vật sinh linh, đều cảm giác được tim đập nhanh.

- Xuy xuy...

Một tiếng xé gió dựng lên, nháy mắt phía trên Định Thần bằng, kim mang càng tăng lên.

- Sắc phong, Đông Phương đông cực trung thiên Hình Thiên, thụ phong chiến thần đại đế, Nam Phương Nam Cực Đế Tuấn, thụ phong Yêu hoàng Thiên Tôn, Bắc Phương Bắc Cực Nghiễm Thành Tử, thụ phong quảng thành Thiên Tôn, phía tây Thái Cực La Tuyên, thụ phong thiên diễm Thiên Tôn, mặt đất dưới, mặt đất vi tôn. Lại ngăn tứ đại Thiên thần, Phong Thần Tây Vương Mẫu Thiên Dao, lôi thần Thương Long Lão Tổ, thủy thần Cộng Công, Hỏa thần Chúc Dung.

Theo Nhạc Thành nói, chỉ thấy Hình Thiên, Đế Tuấn, La Tuyên, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Thương Long Lão Tổ, Cộng Công, đám người Chúc Dung kim mang thành thần, mặc dù ở thần đình bài vị, cũng có thể được hưởng vô cùng vô tận tiên duyên.

Mọi người phong thần, lúc này Ma đạo lão tổ cũng vô pháp đối phó mọi người, mọi người phong thần đã được thiên đạo chiếu cố, thánh nhân không được gia hại, nếu không thì sẽ lọt vào trời phạt, dưới thánh nhân ra tay không ngại.

- Kim Linh thánh mẫu, thụ phong Khảm Cung đầu mẫu nắm giữ kim khuyết, trấn thủ đầu phủ, đứng đầu cư chu thiên liệt túc, vì Bắc cực mây tia tôn sư, tám vạn bốn nghìn quần tinh ác sát, hàm nghe sử dụng, vĩnh tọa Khảm Cung đầu mẫu chính thần chi chức Trấn Nguyên Tử, thụ phong tam giới thủ lĩnh bát bộ ba trăm sáu mươi lăm vị thanh phúc chính thần chi chức Đông Thánh đại đế.

- Minh Hà lão tổ, chứng quân âm u địa phủ mười tám tầng địa ngục, Côn Bằng, thụ phong tam sơn chính thần Bình Linh công, Ngạo Không, thụ phong Cửu Thiên ứng nguyên lôi thần phổ hóa Thiên Tôn...

Phía trước vô số cường giả vây công Ma đạo lão tổ, trong lúc nhất thời, Ma đạo lão tổ lấy một địch chúng, quả thực có thể nói khoáng cổ tuyệt kim, kẻ khác không khỏi sinh lòng rung động, Ma đạo lão tổ mặc dù là thánh nhân, nhưng lúc này quay mắt về trong tam giới, cơ hồ cường giả đều bối cảnh cường đại, cũng chỉ có thể tự bảo vệ mình, không thể hạ sát thủ, hướng chi theo Nhạc Thành phong thần, hẳn cũng không theo hạ sát thủ.

Không gian hỗn loạn, Ma đạo lão tổ lao thẳng tới Nhạc Thành, cũng bị chúng cường giả liều mạng ngăn cản, vô tận Quy Khư đều bị mọi người quán thành Hỗn Độn một mảnh, nơi nơi đều là băng toái không gian mảnh nhỏ, Không Gian bạo phá, hóa thành hư không, lại phá hóa thành Hỗn Độn, từng đạo Hỗn Độn dòng khí mọi nơi rít gào quay cuồng.

Tây Phương Giáo chúng Phật tổ, lúc này cũng đánh về phía Nhạc Thành, giống như muốn ngăn cản Nhạc Thành phong thần.

- Gào khóc ngao...

Linh Viên, Thiên ưng, Lang Lẽ, Thanh Long Mạnh Chương Thần Quân, Thanh Đồng, cũng đều ngăn cản lại.

Cả không gian càng phát ra hỗn loạn, từng đạo cực quang đầu bắn, một đám cường giả cũng bị Ma đạo lão tổ đánh bay ở tại xa xa.

Ở ngoài Quy Khư, Như Lai cùng Âm Dương lão tổ lặng không mà đứng, sau một lát, ánh mắt hai người tương đối, lập tức dừng ở phương xa, không gian phương xa ba đạo cực quang xuyên thấu không gian bắn tới, lập tức thân ảnh thu liễm, lộ ra tam đạo thân ảnh, quanh thân ba người, không gian sóng gợn khuấy động mà khai, quanh thân tự thành không gian.

Trong ba người, nếu Nhạc Thành ước đây, tự nhiên có thể nhận ra trong đó hai người, một người Xiển giáo giáo chủ Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Tiệt Giáo giáo chủ Thông Thiên giáo chủ, còn lại một người, thân mặc đạo bào, đầu sơ búi tóc, một bộ dáng không tranh sự đời, Nhạc Thành cũng có thể đoán ra, người này chính là Thái Thượng Lão Quân, cũng là đạo giáo giáo chủ.

1339. Chương 1149: Ma Đạo Lão Tổ, Âm Dương Lão Tổ

Chương 1149: Ma đạo lão tổ, Âm Dương lão tổ

- Tiếp Dẫn, người thật to gan, người hẳn là biết, Nhạc Thành là ai, đừng nói cho ta, trong lòng người không biết, người cũng lên nghĩ hậu quả.

Ba người xuất hiện, Thái Thượng Lão Quân nói.

- Ha ha, Xiển giáo, Tiệt Giáo, đạo giáo khá lắm, các ngươi sớm có mưu đồ, không nghĩ tới, các ngươi âm thầm hoà thuận, tính kế Tây Phương Giáo ta, tính các ngươi ngoan độc?

Như Lai nhìn thấy ba người, cũng thần tình tức giận, tới bước này, hắn mới nhìn rõ Tiệt Giáo, Xiển giáo nguyên bản xung khắc như nước với lửa, chỉ sợ đã sớm âm thầm hoà thuận, mượn dùng Định Thần Kiếp, âm thầm liên thủ tính kế Tây Phương Giáo, lúc này Tây Phương Giáo cơ hồ căn cơ tổn hao nhiều, hàng tỉ năm cố gắng, lúc này tổn thất thảm trọng.

- Tiếp Dẫn, ngươi chưa từng tính kế quá chúng ta sao, lúc này cũng chẳng qua là ăn miếng trả miếng mà thôi, cái này gọi là làm hại người hại mình, tự gây nghiệp chướng không thể sống, tới lúc này, chẳng lẽ ngươi còn cố liều sao.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn Như Lai nói.

- Hừ, chỉ cần Nhạc Thành kia vừa chết, không có người nắm giữ Định Thần bảng, ta liền có cơ hội, các ngươi tính kế thì sao, sự tình còn không có chấm dứt.

Như Lai lạnh giọng trả lời.

- Lớn mật, ngươi biết rõ Nhạc Thành là ai, lại năm lần bảy lượt gia hại, hậu quả này, chỉ sợ là ngươi ăn không nổi.

Thông Thiên giáo chủ hừ lạnh một tiếng trách mắng.

- Ta chưa từng gia hại, ha ha, hiện tại, chính là Ma đạo lão tổ đang báo thù đồ đệ mà thôi.

Như Lai cười lạnh nói.

- Âm Dương lão tổ, chẳng lẽ chuyện này ngươi cũng muốn tham gia sao, cẩn thận hàng tỉ năm ngươi tu vi khó giữ được?

Nhìn chăm chú vào Âm Dương lão tổ, Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh nhạt nói.

- Hừ, chẳng lẽ nghĩ đến thánh nhân có thể ngăn chặn được ta sao, ta không làm gì được ngươi, ngươi cũng không làm gì được ta, ta ghét nhất bị người uy hiếp.

Âm Dương lão tổ nói, cũng là một giọng nam nam nữ nữ, có vẻ kỳ quái.

- Đáng chết.

Thái Thượng Lão Quân mắng to một tiếng, ba người lập tức thả người dựng lên, lao thẳng tới Quy Khư.

- Vạn phạt đại trận, Thái Thượng Lão Quân, Nguyên thủy, Thông Thiên các ngươi ta gần đây mới lĩnh ngộ đại trận, ta biết không thể vây khốn ba người các ngươi, nhưng chỉ muốn một lát mà thôi, đến lúc đó, hết thấy đã ngã ngũ.

Như Lai nói còn chưa dứt, trong tay pháp quyết đã muốn đánh ra, thần sắc trầm xuống.

Rồi đột nhiên, chỉ thấy kim quang tràn ngập bốn phía, nháy mắt liền bao phủ cả Quy Khư, cũng không biết rốt cuộc bao phủ bao nhiêu không gian, hết thấy có vẻ rộng lớn dị thường.

Tam đại thánh nhân lạc vào trong trận, nháy mắt cảnh tượng biến đổi, không gian chói mắt sinh huy, kim mang vô biên vô hạn, đồ vật này nọ khó phân, giống như núi cao, không thể dao động.

Lúc này vô số phạt ảnh tràn ngập, hình thái khác nhau, hoặc đứng, hoặc nằm, hoặc quỳ sát, hoặc kháng thiên, hoặc ngửa mặt lên trời rít gào, hoặc bộ mặt dữ tợn, hoặc từ bi mỉm cười, hoặc thần tình bi thống, vẻ mặt khác nhau, hình thái hàng vạn hàng nghìn, tựa hồ là bao quát đại thế giới.

Phật đà hư ảnh, đều là cầm trong tay phạt môn pháp khí, chén ăn của sư, lằn trằng hạt, mõ, kinh văn, bảo phiến, đủ kiểu, trong trận phạt đà miệng niệm kinh Phật, các loại kinh văn mật ngữ kim quang lóe ra, đi cái thiên địa, nhét đầy căn khôn bình thường, tràn ngập ở tại cả không gian.

- Tiếp Dẫn, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Trong trận, Thông Thiên giáo chủ hét lớn một tiếng, trong tay Tử lôi chùy thúc dục ra, Thái Thượng Lão Quân lúc này cũng thúc dục phong hỏa bồ đoàn, Nguyên Thủy Thiên Tôn thúc dục tam bảo ngọc như ý.

Ba người pháp lực mãnh liệt thiên hà, rít gào đánh phá vạn phật đại trận, khôn cùng phong vân, đầy trời không gian thoát phá hóa thành hư không Hỗn Độn, nhưng cũng không cách nào từ giữa phá trận mà ra, lúc này Như Lai có chuẩn bị mà đến, tự nhiên là có nắm chắc vây khốn Thông Thiên giáo chủ, Thái Thượng Lão Quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn một hồi.

Bên trong Quy Khư, Nhạc Thành như cũ phong thần, từng đạo bài vị phân ra, hư không vô số cường giả Nguyên thần, phàm có bị phong thần giả, quanh thân đều kim mang chọi lóe, Nguyên thần chi khu cũng trở nên vô cùng ngưng thực.

- Đều tránh ra cho ta.

Ma đạo lão tổ cả giận nói, trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân Thiên thần quang bắn nhanh ra.

- Oành oành oành...

Không Gian bạo phá, hóa thành Hỗn Độn, hủy diệt lực bàng bạc bắn nhanh, không gian xung quanh vô số cường giả nháy mắt đánh bay, cả Quy Khư che kín đạo đạo không gian cái khe tối đen, uốn lượn liên miên.

- Thiên Sát Ma quân sắc phong Lô Bộ chính thần, Lang Lễ, sắc phong Hỏa Bộ chính thần...

Nhạc Thành đang nói, trên không, Định Thần bảng lục ngự, chu thiên một ngàn mấy trăm chính thần, trừ bỏ một pho tượng bài vị cuối cùng ra, cái khác đã đều sắc phong xong, Long tộc, Yêu tộc, Vu tộc, Xiển giáo, Tiết Giáo, đều có phong thần, Hạo Thiên môn đều cũng không ít phong thần giả, thân thể thành thần giả, cũng không ít.

Trên không, Định Thần bảng cuối cùng có một pho tượng bài vị là thượng đế vị, trên chín tầng trời, trấn thủ thần đình, nắm trong tay tam giới, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào một pho tượng bài vị kia, trong lòng cũng tràn ngập vô tận hấp dẫn, chỉ cần chính mình ngồi trên, thánh nhân cũng vô pháp làm gì chính mình.

- Tiểu tử, chịu chết đi.

Nhưng vào lúc này, Ma đạo lão tổ lao thẳng tới, trong tay một đạo cực quang xuyên thấu không gian bạo bắn tới.

- Nhạc Thành cẩn thận.

Xa không, Hạo Thiên Đại Đế thúc dục Hỗn Nguyên Chân Thân khổng lồ, trong tay một đạo chưởng ấn chém thẳng về phía Ma đạo lão tổ, không gian run rẩy, chưởng ấn lộ ra vô số không gian cái khe tối đen.

- Hỗn Nguyên Chân Thân, hình như là đầy đủ Hỗn Nguyên Chân Thân.

Nhìn Hạo Thiên Đại Đế, Ma đạo lão tổ thần sắc kinh ngạc, lập tức cực quang thu về, sau đó hướng về phía Hạo Thiên Đại Đế lao đến, một đạo cực quang này, nguyên bản chính là Ma đạo lão tổ tính đánh chết Nhạc Thành, lúc này công kích về phía Hạo Thiên Đại Đế, lực cuồng bạo tạo lên vô số không gian công kích đến Hạo Thiên Đại Đế.

Nhạc Thành thần sắc kinh hãi, cực quang này sự phụ rất khó đối kháng được. Thần sắc trầm xuống, lập tức Nhạc Thành quyết đoán đánh ra.

- Lục ngự trung ương bài vị, sắc phong Hạo Thiên Đại Đế.

Nhạc Thành đang nói, pháp quyết vừa thu lại, đồng thời phía trên Định Thần bảng, kim quang lóng lánh, lập tức Định Thần bảng âm âm hóa thành màu vàng thần quang, xuyên thấu không gian bao phủ lấy quanh thân Hạo Thiên Đại Đế, kim mang quanh quẩn, vô tận thần uy nháy mắt khuếch tán.

Cũng vào lúc này, Định Thần bảng hóa thành thần quang biến mất, trong Quy Khư một cỗ thần quang phá không lao xuống, lập tức bao phủ ở tại trên người Nhạc Thành.

- Đây là công đức.

Nhạc Thành phục hồi tinh thần lại, lúc này một cỗ thần quang ở lại trong cơ thể, đúng là công đức trong truyền thuyết, không nghĩ tới hắn nắm giữ Định Thần bảng, có thể tích lũy một phần công đức, chỉ tiếc một phần công đức này tựa hồ là không nhỏ, nhưng cũng không cách nào làm cho chính mình thành thánh, lúc trước Nữ Oa thành thánh, cũng đều là tích lũy công đức.

Nhưng tất cả trong một cái nháy mắt thời gian mà thôi, cũng vào thời điểm này, trong tam giới, một đạo uy áp vô hình vừa thu lại, Quy Khư Thiên thần quang phóng lên cao, thiên địa đều run rẩy.

- Thiên đế uy áp.

Ma đạo lão tổ thần sắc kinh ngạc, trong tay pháp quyết thu lại, Hạo Thiên Đại Đế đã phong Thiên đế, hắn nếu ra tay đánh chết, tất bị trời phạt.

- Tham kiến Thiên đế.

Bên trong Quy Khư tất cả cường giả hành lễ, Thiên đế vị, Hạo Thiên Đại Đế từ nay về sau trấn thủ thần đình, nắm giữ vũ trụ căn khôn, cùng thánh nhân trong tay quyền sinh sát tam giới.

- Nhạc Thành.

Hạo Thiên Đại Đế nhìn Nhạc Thành, quanh thân thần quang, biết được chính mình đã là người trấn thủ thần đình, sắc phong Thiên đế bài vị, không nghĩ tới chính mình được ái đồ giao cho mình.

- Ra mắt Thiên đế, hết thảy đều là thiên ý, mong Thiên đế về sau tự thu xếp ổn thoả, tạo phúc tam giới.

Nhạc Thành thi lễ mà nói, Thiên đế sắc phong cho sư phụ, Nhạc Thành ngay từ đầu lo lắng, nhưng lúc này thấy thiên ý bình thường.

- Tiểu tử, vốn tưởng rằng ngươi dùng Thiên đế vị bảo trụ chính mình, hiện tại cũng tốt, ta xem còn có ai có thể cứu được ngươi.

Ma đạo lão tổ âm lệ cười lạnh, trong tay pháp quyết thúc dục, cũng ở không gian mở ra một không gian, bên trong không gian cũng có nhật nguyệt tinh thần, có núi sông hải dương.

Không gian này đem Nhạc Thành bao phủ trong đó, ngoại nhân ngăn cách bên ngoài, thủ đoạn này, tùy tay mở không gian, cũng chỉ có thánh nhân mới có thể làm được.

- Không tốt.

Ngoại giới, Hạo Thiên Đại Đế, Vân Tiêu tiên tử, Dao Trì Kim Mẫu, Thương Long Lão Tổ, Trấn Nguyên Tử, đám người Nghiễm Thành Tử, sắc mặt nhất thời biến đổi, chúng cường giả vây công Ma đạo lão tổ, nhưng thật ra có thể miễn cưỡng bám trụ, chỉ lúc này Ma đạo lão tổ mở không gian, mọi người căn bản không thể đi vào.

- Phá vỡ không gian, nhanh.

Vân Tiêu tiên tử quát một tiếng, thần sắc sốt ruột không thôi, nháy mắt hóa thành khổng lồ bản thể, mang theo lực cuồng bạo, không ngừng va chạm về phía trước.

- Đồng loạt ra tay, nhanh.

Nghiễm Thành Tử, Xích Tinh Tử, La Tuyên, Vũ Dục tiên, Ngạo Không, tiên khí, Linh Viên, Đế Tuấn, Chúc Dung, lúc này toàn lực ra tay, vô số thần khí tế ra, phá hủy không gian nhằm về phía Ma đạo lão tổ.

- Oành oành oành...

Không gian nứt toác không ngừng, lực hủy thiên diệt địa kích tán, không gian xung quanh nổ ra không gian cái khe, giống như vực sâu thật lớn, cả Quy Khư đều đang run rẩy, nhưng cũng không thể phá hủy không gian Ma đạo lão tổ mở ra.

Không gian, tựa hồ là bền vững, lúc này các cường giả cũng chỉ có Hình Thiên tổ Vu Thần do dự, tựa hồ là việc lưỡng nan.

- Hừ, thánh nhân mở không gian, đây là thiên đạo lực, trừ bỏ thánh nhân, ai cũng vô pháp tiến vào, đúng là một đám con kiến.

Nhìn thấy mọi người không ngừng điên cuồng oanh kích không gian, Ma đạo lão tổ hừ lạnh một tiếng nói.

- Hồn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể, Long giáp.

Nhạc Thành tâm niệm, tam trọng phòng ngự bố trí trong người, đây chính là thánh nhân, nhìn thấy ngoại giới chúng cường giả căn bản không thể tiến vào, trong lòng cũng vô cùng ngưng trọng, hẳn biết hôm nay chỉ sợ là lành ít dữ nhiều.

Thánh nhân mở không gian, ngoại giới chúng cường giả đều không thể tiến vào, mình căn bản không thể đi ra, thật không ngờ, cũng chỉ có kiên trì một trận chiến, là tự mình biết, thánh nhân rốt cuộc cường hãn tới tình trạng gì.

- Hồn Nguyên Chân Thân, đầy đủ Hồn Nguyên Chân Thân.

Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, Ma đạo lão tổ trong mắt hiện lên kinh ngạc.

- Ma đạo, Hồn Nguyên lão tổ để cho ta tiêu diệt người dạng khi sư diệt tổ.

Nhạc Thành hồ hững nói, biết chính mình muốn tiêu diệt Ma đạo lão tổ, chỉ sợ là người ngốc nói mê.

- Ha ha...

Nghe được Nhạc Thành nói, Ma đạo lão tổ âm lệ cười lạnh, lập tức nhìn chăm chú vào Nhạc Thành lạnh nhạt nói:

- Thì ra người đã gặp Hồn Nguyên Lão bất tử kia, hừ, ta là đệ tử của hắn, Hồn Nguyên Chân Thân của hắn cũng vẫn không truyền cho ta, còn dùng giả Hồn Nguyên Chân Thân lừa gạt ta, đáng tiếc, đáng tiếc trời muốn trợ ta, cho dù là Hồn Nguyên Chân Thân giả, cũng làm cho ta được đến thánh nhân vị, đáng tiếc lão gia hỏa kia cũng không có ngày này.

- Chẳng lẽ, đạo ma này thành thánh, cũng không phải bởi vì tu luyện Hồn Nguyên Chân Thân, mà là chiếm được thánh nhân vị, lúc này mới thành thánh sao?

Nghe Ma đạo lão tổ nói, Nhạc Thành trong lòng trầm tư.

- Hồn Nguyên Chân Thân, đáng tiếc ta hiện tại đã không cần, nguyên vốn tưởng rằng hồn thể hữu dụng, không nghĩ tới hồn thể cũng bị người đánh chết, người hôm nay, nhất định đền mạng.

Ma đạo lão tổ lãnh thị nhìn Nhạc Thành tiếp tục nói.

- Xuy xuy...

Ma đạo lão tổ tiếng nói vừa dứt, trong tay một trảo trống rỗng bức xé không gian, nháy mắt bao phủ hướng về phía Nhạc Thành, trảo này do thánh nhân thi triển ra, một cỗ lực lượng mênh mông xuất hiện, không gian không chịu nổi chấn động, xé nát năm đạo không gian cái khe, lộ ra không gian thông đạo tối đen.

- Hồn Độn chung.

Nhạc Thành hét lớn một tiếng, đối mặt thánh nhân, chính hắn cũng chỉ có thể liều mạng, có lẽ có thể đối kháng một phần, đợi cho Thông Thiên giáo chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn tiến đến, chính mình cũng còn có một đường sinh cơ.

- Ong ong...

Tiếp theo Hồn Độn chung lao ra, không gian vô tận hào quang tràn ngập, thần quang phóng lên cao, hư vô không gian đầy sao đều đi theo đạo thần quang rung động, từng đạo thất thải quang hoa lạc xuống, bao phủ ở tại cả hư vô không gian.

- Hồn Độn chung, Tiên thiên chí bảo, rơi vào tay của người lãng phí.

Ma đạo lão tổ cười lạnh một tiếng, một trảo âm âm đánh xuống

Nhạc Thành pháp quyết đánh ra, Hồn Độn chung cấp tốc xoay tròn, đại chung có nhật nguyệt tinh thần lưu chuôi, vô số bí văn bao vây, nháy mắt hóa thành sa mạc, Hồn Độn chung thần quang xoay tròn, chung quanh hư không cuộn sóng không ngừng quay cuồng phun lên.

- Hừ.

Ma đạo lão tổ hừ lạnh một tiếng, Hỗn Độn chung không ngừng biến thành lớn, một trảo của lão cũng không ngừng thành lớn, gắt gao bao phủ ở tại Hỗn Độn chung khổng lồ.

Nhạc Thành sắc mặt trắng bệch, dưới một trảo của Ma đạo lão tổ, Hỗn Độn chung bị áp chế căn bản khó có thể di động, pháp lực trong cơ thể mình bị Hỗn Độn chung cắn nuốt.

- Phá cho ta.

Nhạc Thành phun ra một đạo máu huyết, hóa thành vô số bí văn, lập tức ầm ầm rơi vào Hỗn Độn chung.

- Ông ông...

Hỗn Độn chung lại chấn động, chung nội tinh quang thù sái, thần long rít gào, ngọn lửa tung bay.

- Vang ầm ầm.

Hỗn Độn chung bỗng nhiên một tiếng nổ vang Kinh Thiên, vô tận Hỗn Độn dòng khí rít gào quay cuồng không ngớt, không gian sóng gợn giống như mặt nước kích thích, không gian tinh thần qua lại vận chuyển, bốn tẩu không ngớt, nháy mắt không chịu nổi phá vỡ ra.

- Vô dụng, dưới thánh nhân, đều là con kiến, chết đi.

- Ông.

Một trảo ầm ầm đánh ra ở tại phía trên Hỗn Độn chung, một tiếng chuông cuộn cuộn hư không truyền ra, Hỗn Độn chung không ngừng lay động chấn vỡ hư không, đồng thời, Nhạc Thành phun ra một đạo máu tươi, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ nháy mắt bị thương nặng.

- Trước thánh nhân tất cả vô dụng.

Ma đạo lão tổ nhìn Hỗn Độn chung trên không, trong tay pháp quyết đánh ra, Thiên thần quang hội tụ, thần quang sắc bén vô cùng khí thế bao phủ Hỗn Độn chung.

- Nhạc Thành.

Nhìn thấy một màn mọi người thần sắc kinh hãi, trong tay thần khí toàn lực thúc dục, cũng không thể phá vỡ không gian này, Linh Viên, Thiên ưng, Thanh Đồng. Lang Lễ, bốn người đã sớm khôi phục bản thể, không ngừng đánh phá không gian, nhưng đều vô dụng.

1340. Chương 1150: Thánh Nhân Dưới Đều Là Vì Con Kiến

Chương 1150: Thánh nhân dưới đều là vì con kiến

Hình Thiên tổ vu nhìn chăm chú vào phía trước, trong mắt thần sắc vẫn do dự, trong lòng có một số việc, vẫn không thể quyết định.

- Cho dù là người ở Hỗn Độn chung, cũng chạy không khỏi chết.

Ma đạo lão tổ trong tay pháp quyết đánh ra, đồng thời thần quang ngưng tụ thành thiên la địa võng, dưới vô hình cự lực, Hỗn Độn chung khổng lồ không ngừng thu nhỏ lại.

- Ông ông...

Mà đồng thời, từng đạo chớp ẩn Ma đạo lão tổ như mưa chiếu vào Hỗn Độn chung, Hỗn Độn chung ông ông tác hưởng, Hỗn Độn chung thần quang đã càng ngày càng ảm đạm.

Bên trong Hỗn Độn chung, bất tử nguồn suối Nhạc Thành lại ngưng tụ thân hình, cũng phát giác căn bản không thể tái rời đi bất tử nguồn suối, từng đạo cự lực chấn động, lập tức ầm ầm rơi vào trên người, nháy mắt thân hình bị thương nặng.

Bên trong bất tử nguồn suối, Nhạc Thành lại ngưng tụ thân hình, bị đánh chết hai lần, cũng à đã muốn bị thương nặng, mặc dù là có bất tử nguồn suối, cơ hồ là có thêm bất tử chi thân, nhưng cũng không phải thật sự có được bất tử chi thân, bất tử bất diệt kia chỉ có thánh nhân mới có thể làm được.

Thánh nhân lực lượng thật là đáng sợ, mặc dù là không thể nổ nát Hỗn Độn chung, nhưng từng đạo lực công kích, cũng xuyên qua Hỗn Độn chung, cũng làm mình không thể thừa nhận, cứ như thế, chính mình tuyệt đối không thể đối kháng.

- Ha ha, ta muốn nhìn bất tử nguồn suối của ngươi có thể chống đỡ vài lần.

Ma đạo lão tổ lạnh giọng cười to, Không Động ấn bất tử nguồn suối nguyên bản chính là vật của Hỗn Thế Ma Vương, Ma đạo lão tổ tự nhiên là biết tác dụng.

- Ong ong...

Từng đạo chương ấn lại hạ xuống, bất tử nguồn suối Nhạc Thành lần thứ ba ngưng tụ thân hình, trong miệng lại máu tươi phun ra.

- Không thể cứ ở tại chỗ này.

Nhạc Thành thần sắc vô cùng ngưng trọng, toàn lực khống chế Hỗn Độn chung, cũng phát hiện Hỗn Độn chung đã bị một cỗ uy áp ngập trời trời buộc, chính mình căn bản không thể di động.

- Sưu...

Nhạc Thành lao ra khỏi Hỗn Độn chung không gian, thân hình toàn lực hóa thành một đạo lưu quang.

- Muốn chạy trốn, ngươi cũng nghĩ đơn giản, Tiên tôn mà thôi, sao có thể cùng thánh nhân đối kháng.

Nhạc Thành nhất cử nhất động, tựa hồ đều ở trong suy tính của Ma đạo lão tổ, sau khi hừ lạnh một tiếng, Hỗn Độn chung bao vây ở thiên la địa võng chợt co rút lại.

- Nhất định phải lao ra, nếu không một đường sinh cơ đều không có.

Nhạc Thành thầm nghĩ trong lòng, tâm niệm vừa động, mang theo Hỗn Độn chung tam vị chân hỏa bạo phun ra, thiêu hủy thiên la địa võng.

- Tam vị chân hỏa, đáng tiếc ngươi thực lực không đủ, Thái Thượng Lão Quân thi triển uy hiếp được ta.

Ma đạo lão tổ cười lạnh một tiếng, thần quang ngưng tụ thiên la địa võng tùy ý để Nhạc Thành thúc dục tam vị chân hỏa thiêu hủy, mặc dù là có thể thiêu hủy thần quang hơi chút âm đậm, cũng chẳng thấm vào đâu, căn bản không thể lay động thiên la địa võng trời buộc.

- Thu.

Ma đạo lão tổ lộ ra một tia lãnh ý, mặc dù vẻ mặt nhìn như thoải mái, nhưng Nhạc Thành lúc này thúc dục tam vị chân hỏa, trong lòng cũng kinh ngạc, thực lực như thế, đệ nhất dưới thánh nhân.

Tiếng nói vừa dứt, Ma đạo lão tổ trong tay pháp quyết biến đổi, thiên la địa võng hội tụ thành một cái hắc động khổng lồ khuếch tán ra, nháy mắt đem Nhạc Thành cắn nuốt vào trong đó.

- Hiện tại, nhìn ngươi làm thế nào chạy trở về.

Ma đạo lão tổ cười lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, lại là một đạo chương ấn khổng lồ âm âm hạ xuống, bên trong hắc động, Nhạc Thành căn bản vô lực phản kháng, huyết vụ phun ra, thần sắc uể oải không chịu nổi.

- Lão ba.

Thanh Đồng, Vân Tiêu, Xích Tinh Tử, Thiên ưng, Linh Viên, đám người điên cuồng công kích tới, như cũ không hề có tác dụng, Thanh Đồng lớn tiếng rít gào, đã cảm giác được khí tức lão ba càng ngày càng yếu.

- Nhạc Thành đạo hữu, Vu tộc ta thiếu ngươi nhân tình, bây giờ trả cho ngươi.

Xa không, Hình Thiên tổ vu văn do dự đột nhiên cắn răng hét lớn, quanh thân ma khí ngập trời.

- Bàn Cổ chân thân.

Nhưng vào lúc này, tổ vu Hình Thiên lại hét lớn một tiếng, thân hình ma khí tàn sát bừa bãi, nháy mắt ngưng tụ ra khổng lồ Bàn Cổ chân thân, quanh thân ma khí phong vân đầy trời, tay cầm can thích thần phủ, nhẹ nhẹ huyền khí lượn lờ.

- Bàn Cổ thần thân, lấy lực chính đạo, phá cho ta.

Hình Thiên tổ vu lại quát, rồi đột nhiên quanh thân hơi thở điên cuồng tăng vọt, giống như tích súc thủy hồi lâu của đập chứa nước, bỗng nhiên mở ra vậy, pháp lực chạy chồm giống như sóng thần, đồng thời, Bàn Cổ chân thân Hình Thiên tổ vu hai mươi vạn thước, lúc này lại tăng vọt, trong phút chốc liền tăng vọt thành hai mươi lăm vạn thước, nháy mắt phá tan cái chắn.

- Đây là...

Cũng vào lúc này, mọi người đều không tự chủ được nhìn về phía Hình Thiên, trên người Hình Thiên tổ vu tràn ngập một cỗ hơi thở, đã làm cho Vân Tiêu tiên tử, Đế Tuấn tim đập nhanh hơn.

- Ma đế, Hình Thiên đột phá ma đế cảnh giới, tới Cực Đạo chi cảnh.

Vân Tiêu tiên tử, Đế Tuấn, Vũ Dực tiên kinh ngạc không thôi, ma đế, Cực Đạo chi cảnh, đây là cảnh giới mọi người tha thiết ước mơ, cũng không có mấy người có thể đạt tới.

Cái gì gọi là Cực Đạo, Cực Đạo chính là đại đạo, thánh nhân tu thiên đạo, Cực Đạo tu đại đạo, trăm sông đổ về một biển, tới Cực Đạo là tương đương thánh nhân chi cảnh.

- Đột phá Cực Đạo.

Cảm giác hơi thở, Ma đạo lão tổ cũng quay đầu lại nhìn, nhìn chăm chú vào Hình Thiên, lúc này thần sắc vô cùng kinh ngạc, Cực Đạo chi cảnh, hẳn rất rõ ràng, thiên địa thánh nhân tổng cộng mấy người, trừ chân linh thành thánh ra, thánh nhân đều có thánh nhân vị mới có thể thành thánh, hẳn cơ duyên xảo hợp, chiếm được thánh vị Hồng Vân Lão Tổ, mới có thể thành tựu thánh nhân.

Thánh nhân tu thiên đạo, mà những người khác tu đúng là đại đạo, thiên đạo, đại đạo, thân mình chính là trăm sông đổ về một biển, tới Cực Đạo, không thể nghi ngờ chính là đặt chân đại đạo chi cảnh, Bàn Cổ đại thần khai thiên tích, ba nghìn Ma Thần, đại biểu chính là ba nghìn đại đạo, mà lúc này, Hình Thiên đã tới ba nghìn Ma Thần chi cảnh.

- Cực Đạo chi cảnh.

Nhìn chăm chú vào Hình Thiên, Đế Tuấn, Côn Bằng, đám người Minh Hà lão tổ cũng kinh ngạc không thôi, không nghĩ tới Hình Thiên sớm đặt chân Cực Đạo chi cảnh mà vẫn dấu kín, Cực Đạo chi cảnh còn trên Đông hoàng Thái Nhất.

Đế Tuấn sắc mặt đại biến, trong lòng cũng không khỏi hít vào một hơi, lập tức ba người mới hiểu được Hình Thiên vì cái gì đặt chân Cực Đạo chi cảnh. Đặt chân Cực Đạo chi cảnh, chẳng khác nào cùng thánh nhân, mà thánh nhân, Cực Đạo cường giả bị thiên đạo áp chế, không thể tùy tiện ra tay.

Hình Thiên áp lực tu vi, sợ vì đối phó Yêu tộc, đến lúc đó, Yêu tộc không người có thể đối kháng, mà hiện tại, Hình Thiên đột phá Cực Đạo, tới ma đế, cũng không thể ra tay Yêu tộc, Yêu tộc vô hình xem như tránh thoát một kiếp.

Đế Tuấn ba người đoán đúng, Hình Thiên áp lực không tiến vào Cực Đạo đột phá ma đế, bởi vì muốn đối phó Yêu tộc, vu yêu hai tộc, thù sâu như biển, chính mình chỉ cần không đặt chân Cực Đạo, có thể đủ tùy ý đối phó Yêu tộc, nhưng nếu đột phá Cực Đạo ma đế, bị thiên đạo sở chế, không thể tùy tiện ra tay đối phó Yêu tộc.

Hình Thiên vẫn có do dự, lần này phong thần, chính cùng Chúc Dung, Cộng Công đều là thân thể thành thần, thân cư lực ngự vị, Cộng Công, Chúc Dung cũng là thân cư tứ đại Thiên thần vị, Vu tộc thiếu Nhạc Thành một cái nhân tình, lúc này thấy Nhạc Thành tánh mạng lâm nguy, Hình Thiên cũng vô pháp bần tâm cái gì, mới quyết định, đột phá Cực Đạo, đối kháng Ma đạo lão tổ.

- Phá cho ta.

Đột phá Cực Đạo, đặt chân ma đế, Hình Thiên tổ vu hét lớn một tiếng, quanh thân ma khí đập vụn hư không, trong tay thần phủ tràn ngập Hỗn Độn khí, bổ ra một đạo không gian cái khe lan tràn về phía Ma đạo lão tổ.

- Vang ầm ầm.

Một búa đánh xuống, tiếng động vang vọng Hoàn Vũ, cả không gian cấp tốc run rẩy lên, thần quang quanh quần không ngớt, Ma đạo lão tổ bố trí không gian xuất hiện vô số cái khe, ập tức bắt đầu nứt nẻ, Cực Đạo chi cảnh, đặt chân đại đạo, đã hoàn toàn có thể cùng thánh nhân đối kháng.

- Hừ, muốn cứu người, tiểu tử này chết chắc rồi.

Đồng thời điểm, Ma đạo lão tổ pháp quyết đánh ra, lừng không mà đứng, cả người quần áo tung bay, một mình đứng ngạo nghễ, trong tay một đạo chưởng ấn câu động thiên đạo, xé mở Hỗn Độn ầm ầm đánh vào hắc động.

- Oành oành oành...

Hắc động đột nhiên phá, hóa thành vô số cực quang kích tản ra, bên trong hắc động, Hỗn Nguyên Chân Thân khổng lồ Nhạc Thành đột nhiên phá mở, sắc mặt một mảnh trắng bệch, trong mắt trống rỗng, chỉ cảm thấy một cỗ lực hủy diệt chui vào trong cơ thể chính mình, phá hủy hết thảy, chính mình căn bản không thể đối kháng, thế giới trong cơ thể cũng ầm ầm phá, lập tức, thân hình bắt đầu phá, quanh thân Long giáp thoát phá, Hỗn Nguyên Chân Thân cũng hoàn toàn bị phá hủy, Kim Long thân thể một mảnh phiến long lân bóc ra.

- Nhạc Thành.

Hình Thiên hét lớn một tiếng, nhìn thấy một màn này, hấn xuất thủ cứu giúp đã muốn không còn kịp rồi, trong mắt nhất thời sát ý cuộn cuộn, quanh thân ma khí bắn chung quanh, thần phủ trong tay bổ ra không gian.

- Ha ha, đặt chân Cực Đạo, cũng vô pháp làm gì thiên đạo, người làm khó dễ được ta sao.

Ma đạo lão tổ cười lạnh một tiếng, quanh thân pháp quyết đánh ra, lập tức hóa thành một đạo thần quang lưu chuyển, nháy mắt cùng Hình Thiên giao thủ cùng nhau.

- Nhạc Thành.

Không gian thoát phá, Vân Tiêu tiên tử, Quỳnh Tiêu tiên tử, Bích Tiêu tiên tử, Thanh Đồng. Linh Viên, Lang Lễ, Thiên ung, Hạo Thiên Đại Đế, Dao Trì Kim Mẫu, đám người Tây Vương Mẫu Thiên Dao, đều đánh về phía trước, mọi người sắc mặt đại biến, Thanh Đồng đã thống khổ thất thanh, hấn cảm giác được, lúc này đã mất đi liên hệ cùng lão ba.

Đồng thời, tại phía xa Huyền Thiên nội địa bên trong Nhạc gia đại trạch, Nhạc Thành Nguyên thần đột nhiên trắng bệch một mảnh.

- Nhạc Thành, người làm sao vậy?

Yến Hiểu Kỳ, Tô Hân Nhi, đám người Mộ Dung Hiểu Hiểu nhất thời sốt ruột hỏi.

- Không biết, có thể là bản thể có phiền toái.

Nhạc Thành thần sắc trầm xuống, bản thể tại Tiên Ma giới phía xa, phân thân căn bản là không thể biết được phát sinh sự tình gì.

- Bản thể có phiền toái sao.

Chúng nữ nhất thời bối rối, tự nhiên là biết bản thể có phiền toái đại biểu cho cái gì.

Ở ngoài Quy Khư, bên trong một mảnh vô biên vô hạn phạt quang, vạn phạt đại trận ừng đạo Kinh Thiên phá thanh truyền ra, vạn phạt đại trận lung lay sắp đổ, khí cuồng bạo cuộn cuộn không ngớt.

Như Lai trong tay một đạo phạt quang, sắc mặt tái nhợt, Âm Dương lão tổ trong tay pháp quyết đánh ra, một âm một dương lưỡng đạo huyền khí đan chéo rót vào vạn phạt đại trận, cũng sắc mặt tái nhợt, hai

người gắt gao vây khốn Thái Thượng Lão Quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ ở trong đó.

- Tru Tiên Kiếm, Tiếp Dẫn, ta không để yên cho người.

Bên trong Vạn phạt đại trận, Thông Thiên giáo chủ quát lạnh, nháy mắt vạn phạt đại trận vô số kiếm quang xẹt qua.

- Hưu hưu hưu...

Kiểm quang xé rách vô tận trời cao, bổ ra một đạo không gian vực sâu thật lớn, mệnh môn pháp lực chạy chồm mãnh liệt, kiếm lãng cuộn cuộn liên miên không dứt, kiếm lãng uy thế ngập trời, phá vỡ trùng điệp phong vân, bóng kiếm đan chéo, vô tận hư không dường như bị phân tách thành vô số khối.

Vạn phạt đại trận, vô số phạt đà Kim Cương hóa thành tro tàn, bên trong vô biên vô hạn kim quang, lập tức tam đạo thân ảnh theo cái khe nhảy ra, vạn phạt đại trận đã bị phá.

- Bang bang.

- Sưu sưu...

Phía trên, ba đạo thân ảnh nháy mắt theo ba phương vị phá không ra, ba đạo cực quang thu liễm, ba người hai nữ một nam, nhô lên cao một người, tóc đen như mây, theo gió mà phất động, mặc hoa phục cấm bào, trong mắt yêu dị, cũng không mang mị thái.

Bên phải một người, loan loan mây liễu, một đôi tinh lượng sáng, cơ hồ bao dung thiên địa từ bi tình hoà, hai nàng đều là tuyệt mỹ vô cùng, làm cho người ta nhìn không dám có khinh nhờn, mà hơi thở quanh thân hai nàng, đã cùng thiên địa giao hào, hai nữ đều là thánh nhân chi cảnh.

Bên phải một người, mặc mặc phục, hai mắt giống như nhật nguyệt, quanh thân hơi thở như ẩn như hiện, chỗ không gian nhìn không thấy vô hình cuộn sóng bao vây, người này, cũng tới Cực Đạo chi cảnh, còn hơn Hình Thiên tổ vu, hơi thở cường hãn hơn rất nhiều.

- Nữ Oa, Hậu Thổ, Kỳ Lân, các người tại sao mới đến, mau đi cứu người.

Nhìn thấy ba người này, Thông Thiên giáo chủ quát, cũng chẳng quan tâm Như Lai cùng Âm Dương lão tổ, lao thẳng tới Quy Khư.

- Đáng chết, Tiếp Dẫn con lừa ngốc, đại cục đã định, người lại sử dụng thủ đoạn đê tiện như thế, việc hôm nay chúng ta về sau chậm rãi tính.

Mặc phục mắt to hán tử mắng to một tiếng, lập tức cùng Nữ Oa, Hậu Thổ tiến nhập Quy Khư.

- Tiếp Dẫn, người thành thật nói cho ta biết, Nhạc Thành kia rốt cuộc là cái gì, như thế nào đưa tới nhiều thánh nhân như vậy, liên tiếp Nữ Oa, Kỳ Lân, Hậu Thổ đều đến đây.

Nhìn chăm chú vào đám người tiến vào Quy Khư, Âm Dương lão tổ nhìn Như Lai hỏi.

- Việc cho tới bây giờ, ta cũng không gạt người, lai lịch Nhạc Thành không nhỏ, ta cùng Thái Thượng Lão Quân, Thông Thiên, Nguyên Thủy, chỉ có thể xem như hậu bối.

Như Lai thản nhiên nói.

- Ta bị người hại, Tiếp Dẫn, sao người hại ta như vậy.

Âm Dương lão tổ vẻ mặt nhất thời trầm xuống, đắc tội ngũ đại thánh nhân cùng một Cực Đạo cường giả, ngày về sau hẳn có thể nghĩ.

- Oành oành oành...

Quy Khư đại chiến không ngừng, Ma đạo lão tổ quỷ dị vô cùng, thân hình hư thật không thể cân nhắc, Hình Thiên tổ vu đột phá ma đế, đặt chân Cực Đạo, pháp lực cũng cao tới cực hạn.

1341. Chương 1151: Hình Thiên Đột Phá

Chương 1151: Hình Thiên đột phá

Hai người chiến đấu kịch liệt, Quy Khư vô tận tinh thần đều bị hai người liên miên chấn vỡ, pháp lực tung hoành tàn sát bờ bãi, hư không hóa thành Hỗn Độn, không gian tái phá, thế chiến lớn như thế may lại ở Quy Khư, nếu ở bên ngoài, cả Tiên Ma giới đều bị hủy.

- Ma đạo, ăn ta một bữa.

Hình Thiên thu Can thích thần phủ, từng đạo phủ tùy ý bắn nhanh, xẹt qua từng đạo đường cong, lướt qua trùng điệp không gian, lập tức hướng Ma đạo lão tổ bắn tới.

Ma đạo lão tổ quanh thân pháp lực mệnh mông vô cùng, trong tay pháp quyết câu động thiên đạo lực, Hình Thiên tổ vu công kích bị hấn phá vỡ, không gian lâm vào Hỗn Độn, có lẽ bởi vì Hình Thiên tổ vu lúc này vừa mới đột phá Cực Đạo, đối với Ma đạo lão tổ, rơi vào hạ phong.

- Nhạc Thành.

Xa không, Hỗn Độn chung đã hóa thành một cái bàn tay nhỏ mang phong cách cổ xưa trôi nổi ở giữa không trung, Hỗn Độn chung thần quang âm đậm biến mất không thấy, mà thân thể Nhạc Thành cao lớn lúc này đã vô ảnh vô tung biến mất, tựa hồ hóa thành không gian mảnh nhỏ biến mất ở tại thiên địa.

Thanh Đồng, Hạo Thiên môn cường giả, trong đầu đã hoàn toàn biến mất hơi thở Nhạc Thành.

- Lão ba.

- Sư phụ.

Thanh Đồng, Thiên ưng, đám người Linh Viên sốt ruột hét lớn, rốt cuộc tìm không thấy thân ảnh Nhạc Thành.

- Ma đạo lão tổ, người thật to gan.

Một tiếng hét lớn truyền đến, cùng với một đạo quyền ẩn di thiên phá địa phá không lao đến, hung hăng hướng về phía Ma đạo lão tổ.

- Kỳ Lân lão tổ.

Ma đạo lão tổ sắc mặt đại biến, trong tay pháp quyết đánh ra, cũng câu động thiên đạo, một đạo quyền ẩn phá không âm âm nghênh đón, hai đạo quyền ẩn chạm vào nhau, không gian xung quanh không ngừng run rẩy.

- Vang ầm ầm...

Không gian liên miên phá hướng về phía phương xa, hai đạo cự lực bàng bạc khuấy động không gian hỗn độn, Kỳ Lân lão tổ thân hình đẩy lui trên trăm vạn thước, Ma đạo lão tổ cũng lão đảo trở ra.

- Ma đạo, người thật to gan.

Trên không, lập tức năm đạo thân ảnh rơi xuống, đúng là Thông Thiên giáo chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa, đám người Hậu Thổ.

- Ra mắt sư tôn.

- Ra mắt lão tổ.

Sáu người lộ diện, ở hư không mọi người chào hỏi, ở đây mọi người cơ hồ đều cùng sáu người này có quan hệ.

- Ra mắt chư vị thánh nhân.

Hạo Thiên Đại Đế cũng tới thi lễ.

- Thiên đế không cần đa lễ.

Thông Thiên giáo chủ, Thái Thượng Lão Quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Hậu Thổ, Nữ Oa, Kỳ Lân lão tổ sáu người vội vàng hoàn lễ, Hạo Thiên Đại Đế lúc này thân là Thiên đế, trấn thủ thần đình, không dưới bọn hắn, thi lễ, tự nhiên là phải hoàn lễ rồi.

- Thái Thượng Lão Quân, Thông Thiên, Nguyên Thủy, Hậu Thổ, Nữ Oa, các người tới thật nhanh, nhưng cũng đã chậm.

Ma đạo lão tổ nhìn lục đại cường giả, trong lòng cũng nghi hoặc không thôi, lão đánh chết một cái Nhạc Thành, cũng đưa tới lục đại cường giả, trong việc này tựa hồ có chút không đúng lắm, chẳng lẽ là Tiếp Dẫn kia có sự tình gì giấu mình sao.

- Sư tôn, Nhạc Thành đã nguy, nhanh nghĩ biện pháp cứu Nhạc Thành đi.

Vân Tiêu tiên tử đi tới bên người Thông Thiên giáo chủ, nước mắt tuôn rơi.

- Cứu người, thân hình câu tiêu diệt, làm sao có thể cứu.

Ma đạo lão tổ cười lạnh một tiếng nói, Nhạc Thành bị hắn đánh chết thân hình câu diệt, cho dù là thánh nhân, cũng vô pháp cứu.

- Sư sư.

Hai đạo thân ảnh lại phá không lao xuống, đúng là Như Lai cùng Âm Dương lão tổ, Như Lai nghe nói Nhạc Thành đã thân hình câu diệt, vẻ mặt cũng không cao hứng, lúc này Định Thần bảng đã định, chu Thiên thần vị vận chuyển, thần đình bắt đầu tồn tại như cũ, hắn Tây Phương Giáo lúc này cũng đã bị thương nặng, ngã xuống đồng đảo Phật tổ, đã bị tai ương diệt giáo.

- Ma đạo, người muốn thật đẹp, chẳng lẽ bằng vào người đã nghĩ đánh chết hắn sao, nằm mơ.

Hậu Thổ Thánh Mẫu nói nhỏ một tiếng, lập tức nhìn Thái Thượng Lão Quân, Thông Thiên giáo chủ nói :

- Chúng ta động thủ đi.

- Ân.

Trừ bỏ Kỳ Lân lão tổ ra, Thái Thượng Lão Quân, Thông Thiên giáo chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Nữ Oa gạt đầu đáp, lập tức bốn người trong tay pháp quyết đánh ra, đều hội tụ một đạo thần quang.

Ngũ đại thánh nhân, năm đạo thần quang hội tụ, lập tức hướng trời cao, một đạo thần quang bao phủ xuống, cả Quy Khư gió giục mây vần, thần quang bao phủ gạt ra khôn cùng không gian sáng sủa, hiển lộ một mảnh Hỗn Độn.

- Không tốt, quên tiểu tử đó có thần công đức trong người.

Nhìn thấy một màn này, Ma đạo lão tổ sắc mặt đại biến.

Thần quang bao phủ Hỗn Độn, cũng nháy mắt xuất hiện một mảnh thần quang màu vàng, bên trong thần quang màu vàng, một đạo hư ảnh bao vây trong đó, đúng là Nhạc Thành, chính là lúc này, Nhạc Thành chỉ còn là một đạo Nguyên thần chi khu.

Như Lai lúc này sắc mặt cũng trầm xuống, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành Nguyên thần, sắc mặt cũng run rẩy mấy cái.

- Lão ba không chết.

Lúc này trong đầu Thanh Đồng, nhất thời lại liên hệ được với lão ba, hơi thở mỏng manh, cũng đại biểu cho lão ba còn sống.

Lúc này mọi người nhìn thấy một màn này, cũng thở ra một hơi, ít nhất, một đạo Nguyên thần tồn tại, nắm chắc thánh nhân đều có Thông Thiên pháp lực, cứu Nhạc Thành cũng không khó.

- Đi.

Ma đạo lão tổ thân sắc trầm xuống, có đại thánh nhân ở đây căn bản là không thể động thủ lần nữa, Như Lai, Âm Dương lão tổ sắc mặt biến hóa, lập tức hộ tống Ma đạo lão tổ rời đi.

- Còn muốn chạy, không có đơn giản như vậy.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ, Kỳ Lân lão tổ, Thái Thượng Lão Quân, Nữ Oa, năm người nháy mắt ngăn cản trước người Ma đạo lão tổ, Hậu Thổ Thánh Mẫu một đạo thần quang bao phủ ở tại Nguyên thần Nhạc Thành.

- Thông Thiên, Nguyên Thủy, các người muốn thế nào, muốn động thủ sao, ta sợ người sao, đừng quên, chúng ta đều là thánh nhân, thiên đạo bất diệt, ta cũng không diệt, người cũng vô pháp giết ta, ha ha.

Ma đạo lão tổ cười lạnh nói.

Đám người Thông Thiên giáo chủ nhìn chăm chú vào Ma đạo lão tổ, thần sắc trầm xuống, quả thật như thế, đều là thánh nhân, thiên đạo bất diệt, thánh nhân bất diệt, căn bản là không thể đánh chết, cho dù là Âm Dương lão tổ, đặt chân Cực Đạo, tự do đại đạo bảo hộ, trừ bỏ phong ấn, căn bản không thể đánh chết.

- Không thể đánh giết các người, cũng chỉ có thể làm cho các người trọng thương.

Thông Thiên giáo chủ trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân pháp lực bạo phun, không thể đánh chết ba người này, cũng có thể đủ làm cho ba người này trọng thương.

- Cứ tạm thế về sau tái tính, trước cứu người, chỉ sợ là có chút phiền phức.

Hậu Thổ Thánh Mẫu nhìn mọi người nói, Nhạc Thành có thêm công đức hộ thể, nhưng hơi thở Nhạc Thành đã càng ngày càng yếu.

Thái Thượng Lão Quân, Thông Thiên giáo chủ nhìn vào Ma đạo lão tổ, Như Lai, Âm Dương lão tổ, lập tức đối phó ba người này, cũng không mất nửa khắc, chỉ cần ở tam giới, tìm ba người này thực dễ dàng.

Như Lai, Ma đạo lão tổ thần sắc trầm xuống, lập tức nháy mắt rời đi, lưu lại, không có nửa điểm tiện nghi.

- Hơi thở quá yếu, định thần công đức cũng vô pháp bảo hộ lâu.

Thái Thượng Lão Quân nói.

- Chư vị thánh nhân, có biện pháp cứu giúp.

Hạo Thiên Đại Đế đi tới bên người thánh nhân, nói.

- Nguyên thần quá yếu, chỉ sợ thật là phiền toái, Thiên đế vừa mới sắc phong, trước hết xây lại thần đình, khôi phục tam giới trật tự đi.

Thái Thượng Lão Quân nhìn Hạo Thiên Đại Đế nói, lập tức đánh ra một đạo pháp quyết, thần quang bao trùm Hỗn Độn chung, nói :

- Phong Thần Tây Vương Mẫu Thiên Dao, người đi cùng chúng ta một chuyến.

Một chỗ mây mù lượn lờ, bên trong một cái cung điện, có ba chữ vàng Đâu dẫn cung, đúng là phủ đệ Thái Thượng Lão Quân, lúc này trong gian phòng, ngũ đại thánh nhân, Kỳ Lân lão tổ, Hình Thiên tổ vu, Tam Tiêu, Thanh Đồng, Linh Viên, Thiên ứng, Lang Lễ, Tây Vương Mẫu ở trong đó.

Trong phòng, một đoàn thần quang bao vây lấy Nhạc Thành, lúc này một đạo Nguyên thần thân thể mỏng manh hai mắt nhắm nghiền, hơi thở mỏng manh vô cùng.

- Phiền toái, phiền toái.

Thông Thiên giáo chủ khẽ lắc đầu nói.

- Sư tôn, Nhạc Thành thế nào rồi?

Quỳnh Tiêu tiên tử nhìn Thông Thiên giáo chủ hỏi.

- Ma đạo lão tổ xuống tay không có lưu tình, đủ để cho nguyệt thần thân hình tiêu diệt, cũng may Nhạc Thành vừa mới nắm giữ Định Thần bảng, xây lại thần đình, đạt được một phần công đức, lúc này được công đức hộ thân, bảo vệ một tia Nguyên thần, chỉ một tia Nguyên thần này quá yếu, cho dù là chúng ta thân là thánh nhân, cũng khó làm gì được.

Thông Thiên giáo chủ sắc mặt trầm xuống nói.

- Sư tôn, người nhất định phải nghĩ biện pháp cứu lấy Nhạc Thành.

Bích Tiêu tiên tử khấn cầu nói.

- Chúng ta côc hết sức, chính là...

Thông Thiên giáo chủ lại thở dài một cái, Nhạc Thành lúc này còn một tia Nguyên thần mỏng manh, thánh nhân cũng thúc thủ vô sách, nếu một đạo Nguyên thần này có thể mạnh hơn một tia, cũng có thể.

- Lão quân thánh tôn, không biết gọi ta đến có chuyện gì?

Tây Vương Mẫu lúc này nhìn Thái Thượng Lão Quân hỏi.

- Xin hỏi Phong Thần có thể có một đạo ly hỏa chi tinh sao?

- Việc này...

Tây Vương Mẫu sắc mặt nhất thời biến đổi, tự nhận việc này tuyệt không có người thứ hai biết, cũng không nghĩ tới Thái Thượng Lão Quân rõ ràng như vậy, trong tay mình có một đạo ly hỏa chi tinh, cũng lúc trước người nọ rời đi lưu lại, không đến thời điểm vận bất đắc dĩ, cũng không thể lấy ra.

- Trong tay ta thật có vật ấy, không nghĩ tới sư thúc lại biết?

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc kinh ngạc, lập tức nói.

- Nguyên thần thánh tôn, người nói, Nhạc Thành chính là...

Tây Vương Mẫu Thiên Dao sắc mặt nhất thời kinh ngạc, mắt đẹp nhìn vào Nhạc Thành, trong lòng nhất thời tăng tăng gợn sóng.

- Chẳng lẽ Phong Thần không có phát hiện sao, sư thúc tính kế thật đúng là thâm.

Thông Thiên giáo chủ nói nhỏ.

- Là hắc sao, chính là, rốt cuộc là không phải...

Tây Vương Mẫu Thiên Dao ngơ ngác nhìn Nhạc Thành, nàng còn nhớ rõ lần đầu tiên nhìn thấy Nhạc Thành, hơi thở hai người rất là tương tự.

- Thiên Dao, chuyện này người không biết cũng thực bình thường, chúng ta cũng là mới biết không bao lâu, Nhạc Thành chính là tên kia.

Nữ Oa nói, Nữ Oa trước khi thành thánh, cùng Tây Vương Mẫu Thiên Dao cũng là người quen.

- Thật là hắc, hắc làm ta thật khổ.

Tây Vương Mẫu Thiên Dao nhìn Nhạc Thành, trong mắt u oán, lại mang theo một tia vui sướng, trong lòng lúc này giống như cuộn sóng vậy.

Vân Tiêu, Bích Tiêu, Quỳnh Tiêu, Hình Thiên, Thiên ưng, Lang Lễ, Thanh Đồng, Linh Viên nghe mọi người nói chuyện, cũng không hiểu được, cảm thấy như lọt vào trong sương mù, căn bản không biết mọi người nói cái gì.

- Người đem ly hỏa chi tinh kia lấy ra đi, có một đạo ly hỏa chi tinh này, hy vọng cơ hội có thể lớn hơn rất nhiều.

Thái Thượng Lão Quân nói.

- Thánh tôn, đây là hắc lúc trước lưu lại một đạo ly hỏa chi tinh.

Tây Vương Mẫu Thiên Dao trong tay pháp quyết đánh ra, lập tức một đoàn thần quang xuất hiện ngọn lửa màu lam yếu ớt, lửa diễm này cũng không có gì nóng, ngược lại còn cảm giác lạnh giá, làm cho thánh nhân đều nhin không được run người.

- Quả nhiên là ly hỏa chi tinh.

Thái Thượng Lão Quân trong tay pháp quyết biến hóa, một đạo thần quang bao vây lấy hàn băng ngọn lửa trong tay Tây Vương Mẫu Thiên Dao, lập tức đánh vào thân thể Nguyên thần Nhạc Thành.

- Xuy xuy.

Lúc này ly hỏa chi tinh đánh vào, Nguyên thần Nhạc Thành cũng xuất hiện một mảnh quang mang, sau đó quanh quẩn ngọn lửa màu lam.

- Quả nhiên là hần, chỉ có hần có thể dung hợp được một đạo ly hỏa chi tinh này.

Tây Vương Mẫu Thiên Dao trong mắt u oán lẩm bẩm nói:

- Người đã nói, về sau nếu ai có thể dung hợp ly hỏa chi tinh người lưu lại, liền chứng minh là người đã trở lại, người vừa đi, chính là lâu như vậy.

- Tạm thời không lo, chính là bây giờ còn kém một bước cuối cùng.

Thái Thượng Lão Quân nhẹ nhàng nói.

- Sư bá, kém cái gì, chúng ta có thể giúp đỡ hay không?

Vân Tiêu nhìn Thái Thượng Lão Quân hỏi.

- Các người không giúp được gì, sư tổ người cũng không thể ra tay tương trợ, Nguyên thần vẫn quá yếu, chúng ta phải nghĩ biện pháp, làm cho Nguyên thần hần tăng cường một ít mới được, nếu không chỉ sợ là hy vọng rất nhỏ.

Thái Thượng Lão Quân thở dài.

- Nguyên thần lực, ta có biện pháp, chủ nhân ở Huyền Thiên nội địa để lại một đạo Nguyên thần phân thân, nếu tìm đến một đạo Nguyên thần phân thân kia, Nguyên thần lực tự nhiên là tăng cường.

Lang Lễ nhất thời nói.

- Như thế rất tốt, chính là Huyền Thiên đại lực có vô tận hư không cách xa nhau, không có thần khí không thể tiến đến, như vậy đi, Tử Kim Hồng hồ lô của ta liền ban cho người, cũng miễn cưỡng có thể xuyên qua không cùng hư không, người tốc độ tiến đến Huyền Thiên nội địa, đem Nguyên thần phân thân Nhạc Thành mang đến Tiên Ma giới.

Thái Thượng Lão Quân nhìn Lang Lễ nói, giao một cái Tử Kim Hồng hồ lô cho Lang Lễ.

- Ta phải đi đây.

Lang Lễ cầm Tử Kim Hồng hồ lô, chuẩn bị đi Huyền Thiên nội địa.

- Ta cũng đi.

- Chúng ta cũng đi.

Thanh Đồng, Linh Viên, Thiên ưng nói.

Lập tức bốn người rời dẫn cung, Linh Viên phá không đi thẳng đến Nam Thiên môn, hơn mười ngày sau, bốn người tới Nam Thiên môn, lập tức vượt qua vô tận hư không, đi tới Huyền Thiên nội địa.

1342. Chương 1152: Hồn Độn Thanh Liên

Chương 1152: Hồn Độn thanh liên

Thời gian chậm rãi trôi qua, Nhạc Thành đang ở bên trong dẫn cung, quanh thân hơi thở mỏng manh, toàn thân hôn mê, lúc này, cho dù là thánh nhân cũng thúc thủ vô sách, đành phải đợi Nguyên thần phân thân Nhạc Thành ở Huyền Thiên nội địa đến.

Tam Tiêu tiên tử, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Hình Thiên tổ vu mấy tháng sau dẫn cung, các đại thánh nhân lúc này đều lưu lại.

Thời gian chậm rãi đã qua, Tiên Ma giới, chu Thiên thần vị có chủ, Hạo Thiên Đại Đế bắt đầu tái kiến Thần đình, hợp chúng thần lực, mở ba mươi ba trọng thiên, ba mươi ba trọng thiên này cũng chia ra làm: Dục giới sáu ngày, thái hoàng hoàng thiên, Minh ngọc hoàn thiên, Huyền thai bình dục thiên, Thất diệu ma di thiên...

Sắc giới mười tám thiên: Hư vô việt hành thiên, Thái Cực mông ế thiên, Xích minh Dương Thiên, Huyền minh cung Hoa Thiên, diệu minh tông phiêu thiên, trúc lạc hoàng già thiên, hư sân phơi diệu thiên, xem minh đoan tĩnh thiên, huyền minh cung khánh thiên, rất hoán cực dao thiên, nguyên tái khổng thẳng thiên, rất an hoàng nhai thiên, hiển định cực phong thiên, thủy hoàng hiếu mũi nhọn thiên, rất hoàng ông trọng thiên, vô tư giang từ thiên, thượng thiết nguyên yên vui, vô cực đàm thệ thiên.

Vô sắc thiên bốn thiên: Hạo đình tiêu độ thiên, Uyên thông nguyên động thiên, sủng diệu thiên, tú nhạc thiên.

Bốn Brahma: Vô thượng thường Dung Thiên, ngọc long đằng thẳng thiên, Long biến phạm độ thiên, bình dục cổ dịch thiên.

Tu hành thiên: Thái thanh cảnh đại xích thiên, thượng thanh cảnh Vũ dư thiên, ngọc thanh cảnh thanh vi thiên.

Thần đình trấn thủ ba mươi ba trọng thiên, trở thành thiên giới thánh cảnh, bên trong ba mươi ba trọng thiên, Trung Quân Thiên Dao Trì hóa thủy quảng bố trong thiên địa trở thành Nhất trọng thiên.

Mở ba mươi ba trọng thiên, Hạo Thiên Đại Đế cũng xây lại Thần đình, phía trên thần đình, kim quang vạn đạo, từ Nam Thiên môn đến thần đình, một đường đều ngọc lưu ly.

Bên trong Cung điện, trụ rồng bay phượng múa, bên trong thần đình, Thiên Cung hoành tống, lấy Thiên Cương, Địa Sát bố trí Thiên Cung, bảo điện kiến trúc tổng cộng 108 tòa, chia làm ba mươi sáu Thiên Cung cùng bảy mươi hai bảo điện.

Ba mươi sáu Thiên Cung phân biệt là: Khiển Vân Cung, Bì Sa Cung, Tam Thanh Cung, ngũ minh cung, Đâu dẫn cung, Di la cung, Quang Minh cung, diệu nham cung, thái dương cung, hóa nhạc cung, vân lâu cung, ô hạo cung, đồng hoa cung, Cung Quảng, Chu Tước cung, quỳnh hoa cung, tử tiêu cung, Đẩu Ngưu cung, ngọc thanh cung, đồng lô cung, hoa nhạc cung, Tinh Nguyệt Cung, Tinh ngày cung, Bì Sa Cung, tịnh cư cung, tử vi cung, bao phần cung, ngọc minh cung.

Thiên giới bảy mươi hai bảo điện còn lại là: Hướng hội điện, lăng hư điện, bảo quang điện, thông minh điện, sơ lợi điện, Thiên vương điện, phi hương điện, linh quan điện, lăng tiêu điện, Tiếp Dẫn điện, thái dương điện, Thái Âm điện...

Thần đình xây lại, lúc này chúng thần trở về vị trí cũ, Định Thần Kiếp chính thức tuyên cáo, Hạo Thiên Đại Đế trấn thủ thần đình, ở Hạo Thiên kim La Thiên cung, thống ngự chư thiên, tổng lĩnh vạn thánh, chúa tể vũ trụ, hành thiên chi đạo, bố thiên chi đức, tạo hóa vạn vật, tế độ đàn sinh, cân bằng tam giới, thống ngự vạn linh, tứ sinh Lục đạo.

Mà lúc này bên trong Định Thần Kiếp, bên trong lục ngự, đã bị các thế lực lớn chiếm cứ, các đại thế lực cũng chậm rãi phục hưng, mà Tây Phương Giáo lúc này có thể nói bị đả kích thật lớn, chỉ có Quan Âm, cùng công đức phật chiếm cứ Ngũ Phương Ngũ Lão bài vị, Nhiên Đăng cổ phật, Địa Tạng Vương, bị Nhạc Thành vĩnh trấn Minh giới, Minh giới một ngày có Quỷ Hồn, Địa Tạng Vương, Nhiên Đăng cổ phật không cho phép rời khỏi Minh giới.

Bên trong Hạo Thiên môn, lần này cũng có không ít người, hơn nữa Thiên đế vốn là người sáng lập Hạo Thiên môn, sau Định Thần Kiếp, Hạo Thiên môn trực tiếp đại phát động, ngang bằng với Xiển giáo, Tiệt Giáo.

Trong hư không, trong Tử Kim Hồng hồ lô, trải qua năm năm thời gian, vốn năm năm thời gian này đối với đám người Lang Lễ tu vi mà nói, cũng chỉ là bề quan một thời gian mà thôi. Nhưng hiện tại đám người Lang Lễ đều lòng nóng như lửa đốt, hận không thể nhanh đến Huyền Thiên nội địa.

Huyền Thiên nội địa, một đạo thần quang từ trên trời giáng xuống, thần quang chói mắt, một cổ hơi thở vô cùng khổng lồ, nhất thời bao phủ ở tại cả Huyền Thiên nội địa.

Tứ đại nhân tộc, bên trong các thế lực lớn cường giả đều cảm giác được trong lòng run lên, linh hồn cũng phát hiện mấy đạo hơi thở cường hãn trực tiếp đi tới Nhạc gia.

- Thanh Đồng, thực lực chúng ta bây giờ, đạt tới sáu lần yêu kiếp.

Trên không, bốn đạo thân ảnh lẳng không mà đi, Linh Viên nhìn Thanh Đồng hỏi, lúc này bốn người cũng đã đến Huyền Thiên nội địa.

- Huyền Thiên nội địa, Tiên Ma giới đến nơi này sẽ phải chịu thiên đạo áp chế.

Thanh Đồng sớm biết được, lúc trước Diễm Ma, Thú Ma tới Huyền Thiên đại lục, cũng đều bị thiên đạo áp chế.

- Lang Lễ, Thanh Đồng.

Nhạc gia đại trạch, Nhạc Thành Nguyên thần thân thể đang khoan chân mà ngồi, lúc này mở ra hai mắt, trên mặt lộ ra một tia kinh hãi, lập tức thần sắc trầm trọng đứng lên, chính mình cũng chỉ thấy Lang Lễ cùng Thanh Đồng, bản thể đã xảy ra chuyện gì sao.

Ở ngoài Nhạc gia đại trạch, bốn đạo hào quang từ trên không hạ xuống, đồng thời, Nhạc gia đại trạch có hơn mười đạo thân ảnh bay ra, trước mặt hai người, đúng là Nhạc Thiên lão tổ cùng Nhạc Thành, bên người còn có Yến Hiểu Kỳ, Tô Hân Nhi, Mộ Dung Hiểu Hiểu chúng nữ, còn có đám người Nhạc Trạm, Nhạc Nghiên.

Mà Hồng Loan, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Thông Thiên thử, Tứ Sí Ma Ứng, Thanh bối ma ngư, Đại Song Tiểu Song, đám người tiểu hắc cũng toàn bộ đi ra.

Bốn người Lang Lễ buông xuống, cho dù là Nhạc Thành không có cảm ứng, Nhạc gia cường giả, cũng có thể biết được. Mà lúc này, Nguyên thần phân thân Nhạc Thành, đã sớm là nói cho mọi người Nhạc gia, là Lang Lễ, Thanh Đồng đã trở lại, nhưng hai người Thiên ưng cùng Linh Viên, Nhạc Thành Nguyên thần phân thân cũng không nhận ra, Tiên Ma giới phát sinh, ở Huyền Thiên nội địa Nhạc Thành Nguyên thần phân thân không thể biết.

Nghe nói Thanh Đồng, Lang Lễ trở lại, mọi người Nhạc gia, đặc biệt Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, vội vàng ra ngoài đợi.

- Bái kiến chủ nhân, các vị nữ chủ nhân.

- Lão ba, các mẹ.

Lang Lễ, Thanh Đồng nhìn thấy Nhạc Thành Nguyên thần phân thân, nhất thời hành lễ.

Lúc này ở Tiên Ma giới, mặc dù là quá khứ mấy ngàn năm, nhưng ở Huyền Thiên nội địa, cũng chỉ có hơn hai mươi năm mà thôi, tất cả mọi người cũng không có biến hóa lớn, chúng nữ cũng đều dễ thương, đám người Nhạc Nghiên, Nhạc Hàm, một đám đều duyên dáng yêu kiều tuyệt mỹ.

Ngược lại mọi người thấy Thanh Đồng trở thành một thanh niên anh tuấn, đều có cảm giác ngoài ý muốn.

- Thanh Đồng, Lang Lễ, các người tại sao trở lại?

Nhạc Thành nhìn hai người hỏi.

- Đệ tử bái kiến sư phụ, bái kiến chư vị sư mẫu.

Linh Viên, Thiên ưng lúc này cũng hành lễ, nhìn chăm chú vào chúng nữ, trong lòng kinh ngạc, xem ra, sư mẫu chính mình thật là quá nhiều, dọc theo đường đi, đối với sư mẫu nhiều như vậy, hai người cũng từ trong miệng Thanh Đồng biết được.

- Đây là...

Nhạc Thành nhìn thấy Linh Viên cùng Thiên ưng, theo hơi thở cũng có thể nhìn ra hai người này bất phàm.

- Lão ba, đây là Linh Viên cùng Thiên Ưng, hai người ở Tiên Ma giới lão ba thu làm đệ tử, hiện tại đều là Yêu tôn.

Thanh Đồng nhìn Nhạc Thành nói.

- Yêu tôn sao.

Nhạc Thành hít vào một hơi, đệ tử của mình đều là Yêu tôn, chẳng khác gì là Tiên tôn, không biết bản thể chính mình lúc này mới đến Tiên Ma giới bao lâu. Lúc này Nhạc Thành Nguyên thần phân thân cũng không biết Huyền Thiên đại lục một ngày, Tiên Ma giới chính là một năm.

- Lão ba, việc này đã là cái gì, hiện tại Tiên tôn, Yêu tôn không phải là đối thủ của lão ba.

Thanh Đồng cười nói.

- Mau đứng lên đi.

Nhạc Thành vội vàng bảo Linh Viên, Thiên ưng đứng dậy, không nghĩ tới chính mình ở Tiên Ma giới, đệ tử đều là Yêu tôn cường giả, xem ra chính mình ở Tiên Ma giới cũng nhất định có không ít thu hoạch rồi.

- Yêu tôn...

Nhạc Trạm, Nhạc Nghiên, Nhạc Đạo, Đại Song Tiểu Song bọn trừng lớn hai mắt, loại trình độ này đối với bọn họ mà nói quả thực là khó có thể vượt qua.

- Chủ nhân, không tốt, chúng ta lần này trở về, chính là muốn chủ nhân lập tức đi Tiên Ma giới trước.

Lang Lễ nói, nhìn thấy Lang Lễ, đám người Thanh Đồng, đám người Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma Ứng tự nhiên vây quanh, Thanh Đồng, Lang Lễ hai người thiếu chút nữa quên mục đích trở về lần này.

- Sao lại thế, chẳng lẽ...

Nhạc Thành trong lòng đã đoán được có lẽ bản thể chính mình gặp phải phiền toái.

- Trong lúc nhất thời nói cũng không rõ...

Lập tức Lang Lễ, Thanh Đồng, hộ tống Nhạc Thành, Nhạc Thiên lão tổ, Khiếu Thiên Hổ, đám người Hồng Loan tiến nhập đại sảnh.

Lang Lễ, Thanh Đồng nói ngắn gọn, đem chuyện tình bên trong Tiên Ma giới đại khái vội vàng nói một lần, cuối cùng chuyện ở Quý Khư nói cho mọi người.

Nghe được Lang Lễ, Thanh Đồng nói, trong đại điện Nhạc Thành, Nhạc Thiên lão tổ, Đại Song Tiểu Song, Khiếu Thiên Hổ, chúng nữ, cùng với Nhạc Trạm, Nhạc Đạo, Nhạc Nghiên, bọn người Nhạc Hàm đều kinh ngạc vô cùng, nguyên lai Tiên Ma giới thời gian dài như vậy, Nhạc gia tổ tiên cũng ở Tiên Ma giới.

Nhạc Thành nghe nói chính mình nắm giữ Định Thần bảng, dung hợp Hỗn Độn chung, sắc phong chu thiên chúng thần, đại chiến Nhiên Đăng cổ phật, Thiên ma thú, Ngọc Đế, đối kháng Thiên Đình. Việc này, Nhạc Thành cơ hồ là không thể tin được chính mình gây nên, thực lực của chính mình không ngờ mạnh như vậy.

- Chủ nhân, chúng ta lập tức khởi hành.

Lang Lễ nói, Huyền Thiên nội địa một ngày, là Tiên Ma giới một năm. Lang Lễ không dám trì hoãn, trì hoãn một canh giờ, Tiên Ma giới chính là nửa tháng thời gian.

- Hảo, chúng ta lập tức đi.

Nhạc Thành cũng biết tình thế nghiêm trọng, lập tức nói.

- Lão ba, chúng ta cũng phải đi.

- Chủ nhân, để cho chúng ta cùng đi.

Nhạc Nghiên, Nhạc Đạo, Nhạc Uyên, Khiếu Thiên Hổ, Tử Điện Mãng, Tứ Sí Ma Ứng Thông Thiên thử đều nói.

- Nhạc gia lão tổ đều ở Tiên Ma giới, ta cũng muốn đi.

Nhạc Thiên lão tổ nghe nói Nhạc gia tổ tiên đều ở Tiên Ma giới, cũng muốn đi Tiên Ma giới một chuyến.

- Chúng ta cũng phải đi.

Yến Hiểu Kỳ, Tô Hân Nhi, Mộ Dung Hiểu Hiểu chúng nữ nghe nói Nhạc Thành bản thể có nguy hiểm, đều muốn lên Tiên Ma giới.

- Không ngại, mọi người cùng nhau đi thôi.

Lang Lễ nói Tử Kim Hồng hồ lô không gian thật lớn, mang theo hơn mười người cũng không có vấn đề, chính là Lang Lễ lo lắng nhất là, Long Cát công chúa, Xích Ngạo Tuyết nữ chủ nhân nhìn thấy nhiều nữ chủ nhân như vậy, đến lúc đó có cái diễn cảm gì.

- Hiện tại đi đi, không nên trì hoãn.

Thanh Đồng nói.

Lập tức mọi người vội vàng thu thập hành lý, sau đó tiến nhập Tử Kim Hồng hồ lô, lập tức đoàn người chậm rãi ở trong Tử Kim Hồng hồ lô, cắt qua hư không, thẳng đến Tiên Ma giới.

Lúc này có vô số người Nhạc gia nghe tộc trưởng cùng đám người lão tổ muốn lên Tiên Ma giới, đều vội vàng té khống đưa tiễn, nhìn thấy Tử Kim Hồng hồ lô biến mất ở tại hư không, tất cả mọi người Nhạc gia đều kinh ngạc không thôi.

Thời gian đã trôi qua mười năm, bên trong đầu dẫn cung, quanh thân Nhạc Thành hơi thở càng ngày càng yếu.

Cả thân hình cũng hóa thành tro tàn, chỉ còn lại một đoàn ly hỏa chi tinh, trừ vật nhấn trên người Nhạc Thành cũng ở tại ly hỏa chi tinh, ngoài ra còn có Âm Ảnh Kiếm, mười hai khóa Định Hải Thần Châu, Âm Dương Kiếm lúc này đã là vật vô chủ.

- Sư tôn, không tốt, mau nhìn Nhạc Thành...

Quỳnh Tiêu tiên tử phát hiện Nhạc Thành xảy ra biến cố, nhất thời hô lên, mà mười năm, năm thứ nhất, Xích Ngạo Tuyết cùng Long Cát công chúa, Hồng Y tiên tử tam nữ cũng chạy tới đầu dẫn cung, mười năm thời gian này, chúng nữ đều lo lắng vô cùng.

- Chẳng lẽ người định không bằng trời định.

Ngũ đại thánh nhân tới nơi, nhìn thấy một đạo Nguyên thần thân thể Nhạc Thành, hiện giờ hơi phi yên diệt, cũng chỉ có thể lắc đầu thở dài, lúc này Nhạc Thành hơi phi yên diệt, cho dù là Hồng Quân lão tổ đến, cũng không có biện pháp.

- Mau nhìn, đây là cái gì?

Nhưng vào lúc này, nơi Nhạc Thành hơi phi yên diệt, cũng xuất hiện mười bảy đạo thần quang, dưới mười bảy đạo thần quang, cũng là mười bảy khối ngọc giản.

Mười bảy khối ngọc giản này thần quang chói mắt, xoay quanh ở tại trên không lập tức chỉ thấy mười bảy khối ngọc giản này tựa như đóa hoa sen, gập gao bao trùm một đoàn ly hỏa chi tinh kia, tính cả mười hai khóa Định Hải Thần Châu, Âm Dương Kiếm, Âm Ảnh Kiếm, cùng trừ vật nhấn cũng nhau bao vây trong đó.

Trong phút chốc này, mười bảy khối ngọc đơn giản hoá làm mười bảy phiến hoa sen, mười bảy khối hoa sen này bao vây ở tại cùng nhau, nụ hoa bình thường, lại có thêm một cái chỗ hồng, cần thận nhìn cũng thiếu mười phiến hoa sen.

Một cỗ uy áp khôn cùng bao phủ, ngũ đại thánh nhân, Kỳ Lân lão tổ đều cảm giác được tâm thần run lên, bên trong hoa sen uy áp tại thánh nhân cũng phải tránh xa.

- Mười bảy khối, không ngờ Nhạc Thành chiếm được nhiều như thế.

Kỳ Lân lão tổ nhìn mười bảy khối hoa sen kinh ngạc nói, trong đó một khối, vẫn theo Thần Thú Sơn mang đến.

- Mười bảy khối, ngoại giới cũng chỉ có mười bảy khối này.

Hậu Thổ nói nhỏ, nhìn chăm chú vào mười bảy phiến hoa sen, trong mắt cũng tràn ngập kinh ngạc.

- Cơ duyên, xem ra còn không có chấm dứt.

Thông Thiên giáo chủ cũng kinh ngạc nói.

- Sư tôn, hoa sen là này vật gì.

Vân Tiêu tiên tử cũng cảm giác được hoa sen này bất phàm.

- Hoa sen chính là đại bảo vật có lai lịch.

Thông Thiên giáo chủ Vân Tiêu tiên tử nói :

- Biết Bàn Cổ đại thần là tới nơi nào không?

Vân Tiêu tiên tử, Xích Ngạo Tuyết, Tây Vương Mẫu Thiên Dao đều lắc đầu không nói, không ai biết được.

Thông Thiên giáo chủ nhìn mọi người một cái nói: - Bàn Cổ đại thần, cũng là phụ thần, lúc trước bên trong Hỗn Độn, có Hỗn Độn thanh liên, Bàn Cổ đại thần ở trong đó, sau Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa, Khai Thiên Phu nhân không chịu nổi khai thiên lực, búa hóa thành Thái Cực đồ, Bàn Cổ phiến, phủ hóa thành Tru Tiên tứ kiếm, cán búa hóa thành Hỗn Độn chung, hợp xưng tứ đại Tiên thiên chí bảo.

Mà Hỗn Độn thanh liên cũng nhân lúc thiên địa rạn nứt mà bị tổn thương, hai mươi bốn cánh hoa sen hóa thành hai mươi bốn phiến ngọc điệp, sau vì Hồng Quân đạo tổ đoạt được bảy khối ngọc điệp, cuối cùng, Hồng Quân đạo tổ lấy thân hợp đạo, vì chúng sinh tìm kiếm một đường sinh cơ, bảy khối ngọc điệp cũng phân cho Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, Nữ Oa, ta, Thông Thiên, lão quân, cùng Hồng Vân Lão Tổ trở thành thánh.

Ai biết được Hồng Vân Lão Tổ phúc bạc, chiếm được tạo hóa ngọc giản ngược lại đưa tới họa sát thân, bị đám người Côn Bằng liên thủ vây công, cuối cùng trọng thương mà chạy, cũng không nghĩ tới gặp Ma đạo lão tổ, cuối cùng tạo hóa ngọc giản bị Ma đạo lão tổ đoạt được, cũng thành thánh vị Ma đạo lão tổ.

Mà Hỗn Độn thanh liên năm phiến lá cây hóa thành mười đại Tiên thiên Linh Bảo Ngũ Hành kỳ, chính là Trung ương mậu kị hạnh Hoàng Kỳ, Đông Phương thanh liên bảo sắc kỳ, Nam cách mặt đất diễm quang kỳ, Tây Tổ Sắc Vân Giới Kỳ, Bắc huyền nguyên không thủy kỳ, Càn Khôn đỉnh, mười nhị phẩm đài sen, Sơn Hà Xã Tắc đồ, Hà Đồ Lạc Thư, Thất Bảo diệu thụ, Thiên thư, Địa thư, Minh thư, Hồng Tú cầu, hóa thành tứ đại Tiên thiên linh căn, cũng Bàn Đào thụ, Hoàng Trung Lý, Nhân sâm quả, Hồ lô.

Mà hai mươi bốn phiến lá sen, trừ bỏ bảy khối Hồng Quân đạo tổ được ra, còn lại mười bảy khối không biết tung tích, Hồng Quân đạo tổ cũng không biết, không nghĩ tới rơi vào trong tay Nhạc Thành.

- Thì ra lá sen có lai lịch lớn như thế.

1343. Chương 1153: Cây Bò Đề

Chương 1153: Cây bò đề

Tất cả mọi người đều kinh ngạc không thôi.

- Đáng tiếc hoa sen thiếu phiến, nếu có thể hội tụ đủ hai mươi bốn phiến luyện hóa, cứu Nhạc Thành cũng không khó, Hỗn Độn thanh liên có thể thai nghén cổ phụ thần, muốn thai nghén ra một Nhạc Thành cũng không quá khó khăn, đáng tiếc chúng ta đi luyện hóa tạo hóa ngọc điệp làm một thể, không biết ba khối đã ở trên người Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân, Ma đạo lão tổ.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thở dài.

- Chỉ sợ là bây giờ phiến toái.

Nhìn chăm chú vào hoa sen tràn ngập thần quang, Hậu Thổ Thánh Mẫu nói nhỏ.

- Làm sao vậy, hoa sen này là bảo vật như thế, chẳng lẽ không thể cứu hần sao?

Tây Vương Mẫu lo lắng hỏi.

- Cho dù là mười bảy phiến lá sen có thể hữu dụng, nhưng lúc này Nhạc Thành Nguyên thần tiêu tán, cho dù là ta cũng vô pháp tụ tập, bên trong hoa sen này bao vây lấy hỏa chi tinh, đến lúc đó, chỉ sợ là người đi ra cùng Nhạc Thành không có quan hệ gì.

Hậu Thổ Thánh Mẫu nói.

- Hiện tại không cần lo lắng, nếu tới kịp thì ...

Thái Thượng Lão Quân nói nhỏ.

Lúc này ở ngoài Đâu dẫn cung, có hơn mười đạo thân ảnh hạ xuống, đó là Nhạc Thành Nguyên thần phân thân, Lang Lễ, Thanh Đồng, Yến Hiểu Kỳ, đám người Linh Viên, Thiên ưng tới Nam Thiên môn, Linh Viên, Thiên ưng, Thanh Đồng mang theo mọi người phá không chạy đến Đâu dẫn cung.

Mọi người đến nơi, Thái Thượng Lão Quân đã sớm phân phó đồng tử mang theo mọi người thẳng đến đại điện.

Đoàn người Nhạc Thành Nguyên thần phân thân tiến nhập đại điện thì Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, đám người Vân Tiêu tiên tử không khỏi run lên, Nhạc Thành nhìn thấy chúng nữ, cũng không có nhận ra.

Yến Hiểu Kỳ chúng nữ dọc theo đường đi, cũng nghe nói Nhạc Thành ở Tiên Ma giới cũng có giai nhân, nhìn thấy Xích Ngạo Tuyết, Long Cát công chúa, Vân Tiêu tiên tử, đám người Hồng Y tiên tử, cũng có thể biết được.

- Mọi người mau vào đi, may ra còn kịp rồi.

Nhìn thấy Nhạc Thành Nguyên thần phân thân, Thái Thượng Lão Quân vội vàng nói.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Thái Thượng Lão Quân, trên đường nghe nói mấy đại thánh nhân trong truyền thuyết, Nhạc Thành thi lễ, lập tức không chút do dự hóa thành một đạo lưu quang tiến nhập bên trong Hỗn Độn hoa sen.

Nhạc Thành đã tiến vào Hỗn Độn hoa sen, phương diện này một mảnh không gian Hỗn Độn, tràn ngập căn nguyên nồng đậm, không gian này cũng là vô biên vô hạn, không gian có một chỗ màu lam yêu dị sáng ngời, còn có một món đại chung phong cách cổ xưa, còn có Âm Dương Kiếm, Âm Ảnh Kiếm...

Nhạc Thành thân ảnh xuất hiện, đang ở chung quanh đánh giá, rồi đột nhiên có mười bảy phiến lá sen, cũng hội tụ một đạo thần quang tươi ở tại trên người của mình.

Thần quang biến mất, Nhạc Thành trong mắt lập tức như ánh sao bắn ra, mười bảy phiến hoa sen hội tụ thần quang, cũng chính mình có một đạo Nguyên thần lực, theo một đạo Nguyên thần lực này hết thấy Tiên Ma giới, Nhạc Thành cũng đều biết, lúc này Nguyên thần phân thân cũng cùng một đạo Nguyên thần lực hợp hai thành một, lúc này chính mình không còn là Nguyên thần phân thân nữa.

Lúc này Nhạc Thành cũng mới hiểu được, mười bảy khối ngọc giản, ở trong đầu, chính mình bị Ma đạo lão tổ đánh chết, cuối cùng mười bảy khối ngọc giản cũng nháy mắt bảo vệ chính mình một tia Nguyên thần bất diệt, Nguyên thần phân thân chính mình tiến vào không gian, ngọc giản bao vây Nguyên thần đã bị kéo, cũng phóng thích ra, lập tức cùng Nguyên thần phân thân chính mình dung hợp cùng nhau.

- Xuy xuy...

Cũng vào lúc này, trong không gian hỗn độn, Hỗn Độn chung, Định Hải Thần Châu, Âm Dương Kiếm, Âm Ảnh Kiếm, trữ vật nhãn đều tràn ngập thần quang quay chung quanh Nhạc Thành.

- Xuy xuy...

Bên trong không gian, một đạo màu lam yêu dị nháy mắt hóa thành lưu quang chui vào trong cơ thể Nhạc Thành, hết thấy, Nhạc Thành căn bản không có phản ứng lại, nhất thời cả thân hình tiến vào hàn băng vạn năm, mà ở Nguyên thần lực, lại có thêm một ngọn lửa nóng cháy tràn ngập toàn thân, lửa diễm này nóng cháy chính là tam vị chân hỏa cũng vô pháp so sánh.

- A...

Nhạc Thành kêu thảm một tiếng, sau đó mất đi tri giác, trước mắt tối sầm, hết thấy đều tiêu thất, cả không gian hỗn độn lúc này tựa như tử vực vậy.

Không gian tĩnh mịch tràn ngập các loại căn nguyên thiên địa, mười bảy phiến Hỗn Độn thanh liên hoa sen thần quang thần nhiên, bên trong các loại thiên địa căn nguyên còn có sinh mệnh căn nguyên ở trong đó.

Cũng không biết qua bao lâu, bên trong trụ vật nhân Nhạc Thành, một đạo thần quang thần nhiên hiển lộ ra, thần quang quanh quẩn một mảnh lục quang, quanh thân vật thể tràn ngập một mảnh sinh mệnh căn nguyên nồng đậm. Nếu Nhạc Thành thanh tĩnh, tự nhiên là biết, vật này lúc trước chính ở Hỗn Độn hải, cây bồ đề chiếm được Bồ Đề tử kia.

Lúc này Bồ Đề tử tràn ngập lục quang, lúc này trong không gian hỗn độn sinh mệnh căn nguyên tựa hồ là có hô ứng, chậm rãi Bồ Đề tử đến gần sinh mệnh căn nguyên, lập tức một mảnh lục quang bắn ra.

- Di.

Nữ Oa thánh mẫu kinh ngạc, chỉ thấy bên trong Hỗn Độn hoa sen, nguyên bản có một cái chỗ hổng, lúc này cũng bao trùm một mảnh lục quang nồng đậm, một cỗ sinh mệnh khổng lồ tràn ngập.

- Ha ha, hết thấy đều là tạo hóa, Bồ Đề tử, không nghĩ tới trên người Nhạc Thành, còn có Bồ Đề tử kia. Thái Thượng Lão Quân tính toán, nhất thời mặt lộ mỉm cười.

- Sư tôn, Nhạc Thành thế nào?

Vân Tiêu tiên tử nhìn Thông Thiên giáo chủ hỏi.

- Hết thấy liền xem tạo hóa, hiện tại các người cũng chậm chậm chờ đi, phỏng chừng cần một đoạn thời gian rất dài, có lẽ thất bại, có lẽ thành công.

Thông Thiên giáo chủ nói nhỏ.

- Sư tôn, đại khái cần bao lâu?

Quỳnh Tiêu tiên tử do dự một chút, nhẹ giọng hỏi.

- Ta cũng không biết, có lẽ ngàn năm, có lẽ vạn năm, lại có lẽ trăm vạn năm, thậm chí thất bại, Nhạc Thành hoàn toàn hồi phi yên diệt.

Thông Thiên giáo chủ nói.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, trong lòng cũng chỉ có thể âm thầm cầu nguyện, thời gian chậm rãi trôi qua, trong tam giới, Định Thần Kiếp hết thấy cũng bắt đầu bình tĩnh đứng lên.

Đám người Hạo Thiên Đại Đế, Dao Trì Kim Mẫu, Thương Long Lão Tổ dẫn cung vãn an Nhạc Thành mấy lần, trong Hỗn Độn thanh liên hoa sen không có động tĩnh.

Mọi người mặc dù là khẩn trương, lo lắng Nhạc Thành, trong lòng cũng bất an, nhưng cũng chỉ có thể thúc thủ vô sách, Nhạc Thiên lão tổ, Yến Hiểu Kỳ, Tôn Thi Thi, đám người Nhạc Trạm, Nhạc Nghiên, dẫn cung mấy năm lúc sau, cũng đi một chuyến tây ngự, gặp được Nhạc gia, Vũ Văn gia, Tôn gia lão tổ.

Phía tây Thái Cực thiên tử mặc dù bởi vì Định Thần Kiếp, nguyên bản Ngũ Cực Chiến Thần hàng lão tổ, như trước vẫn ở tại tây ngự.

Chúng nữ cùng Nhạc Thiên lão tổ ở tây ngự nghỉ ngơi mấy tháng, bởi vì vương bản Nhạc Thành, cho nên ở bên trong cung.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Nhạc Thành ở hoa sen Hỗn Độn không có động tĩnh gì, cũng không biết sống hay chết. Thời gian chậm rãi ba mươi năm trôi qua, Nhạc Nghiên, Nhạc Trạm, Nhạc Đạo, Nhạc Hàm, xin Thái Thượng Lão Quân không ít đan dược, một đám đã sớm đột phá thiên kiếp tới Đại La Kim Tiên cảnh giới, còn Nhạc Thiên lão tổ, Đại Song Tiểu Song, Hồng Loan, Khiếu Thiên Hồ, Tứ Sí Ma Ứng, Thông Thiên thử cũng có được chỗ ích không nhỏ, một đám tu vi thẳng tắp đề cao, ở đây luôn không thiếu đan dược.

- Mau nhìn, đây là cái gì?

Một ngày nào đó, Nhạc Thành ở Hỗn Độn hoa sen, sinh mệnh hơi thở tràn ngập ra.

- Bồ Đề tử mọc rễ nảy mầm.

Thái Thượng Lão Quân nhìn chăm chú vào hoa sen Hồn Độn xuất hiện lá cây, kinh ngạc nói, lúc này Hồn Độn hoa sen sinh trưởng ra vô số cây mây, giống như là thân rễ bình thường, lá cây tràn ngập, giống như là Hồn Độn thanh liên lá sen, nguyên bản cũng không đầy đủ hoa sen, lúc này thoát nhìn, mặc dù là có quái dị, nhưng cũng đầy đủ, đồng thời, các đại thánh nhân, cũng cảm giác được uy áp theo Hồn Độn luyện hoa sen khuếch tán ra.

- Sư bá, Nhạc Thành thế nào?

Bích Tiêu tiên tử nhìn Thái Thượng Lão Quân hỏi.

- Hồn Độn hoa sen, Bồ Đề tử, đều là vật chí bảo, đồng thời cũng đều ẩn chứa sinh mệnh năng lượng cùng Nguyên thần năng lượng, hơn nữa Hồn Độn hoa sen này nguyên bản ngay tại trên người Nhạc Thành, hẳn là Ma đạo lão tổ không ngờ, Nguyên thần phân thân Nhạc Thành cũng tiến nhập trong đó, muốn thai nghén, hẳn là mới có thể, chính là, hết thảy cũng phải nhìn tạo hóa.

Thái Thượng Lão Quân nói.

Mọi người nhìn chăm chú vào Hồn Độn hoa sen, tựa hồ là minh bạch cái gì rồi, Xích Ngạo Tuyệt lo lắng nói :

- Sư tổ, chính là Nhạc Thành hẳn...

- Nhạc Thành hẳn...

Nguyên Thủy Thiên Tôn bất đắc dĩ nói.

- Ai, Ma đạo lão tổ kia cũng là thánh nhân, một thân tu vi rất mạnh, nếu xác định vững chắc đánh sát Nhạc Thành, ta kiểm tra qua, Nhạc Thành cuối cùng nhận được một cái đòn nghiêm trọng, Nhạc Thành thực lực cường thịnh trở lại, có Hồn Độn hoa sen trong người, Ma đạo lão tổ cũng là thánh nhân, dưới thánh nhân tuyệt không ai có thể đối kháng, cũng may Nhạc Thành có định thần công đức trước đây, lại có Hồn Độn hoa sen, chính là...

Nguyên Thủy Thiên Tôn đều không nắm chắc, không biết trước tức giận, lúc này Hồn Độn hoa sen, hẳn cũng vô pháp nhìn đến.

- Hiện tại, liền xem hẳn có thể trụ, xem vận mệnh của hẳn.

Hậu Thổ Thánh Mẫu nói.

- Trên người của hẳn, ta nhận thấy được có sáu loại thần thông, còn có sinh mệnh thần thông, có lẽ, nếu hẳn có thể đột phá, có thể hoàn toàn không có việc gì.

Nữ Oa nói.

- Sáu loại thần thông, thật đúng là dọa người.

Thông Thiên giáo chủ kinh ngạc đứng lên.

- Người này chiếm được Hồn Nguyên Chân Thân Hồn Nguyên lão tổ, nếu có thể đột phá, thì không có việc gì, đồng thời, Hồn Nguyên Chân Thân đại thành, thực lực cũng tăng vọt.

Hậu Thổ Thánh Mẫu nói.

- Sáu loại thần thông, trừ bỏ biến hóa thần thông ra, còn có năm loại thần thông, các ngươi nói, Nhạc Thành có thể hay không, bởi vậy... ?

Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên nhìn tứ đại thánh nhân nói.

- Chẳng lẽ, ngươi cho rằng, hẳn hội... Chính là quá khó khăn, quả thực chính là không có khả năng, Hồng Quân đạo tổ lúc trước cũng thất bại, mới không thể không ...

Nữ Oa thánh mẫu chậm rãi lắc đầu nói.

Thông Thiên giáo chủ nhìn thấy Hồn Độn hoa sen, nói :

- Việc này đích thật là không có khả năng, quá khó khăn, theo vũ trụ sơ khai đến bây giờ, các Đại năng đều xem như thất bại.”

- Nhưng lúc trước lão gia hỏa kia, liền bởi vì cảm thấy được không có cơ hội thành công, lúc này mới quay lại, chỉ sợ là hôm nay đều là lão gia hỏa kia cố ý an bài.

Hậu Thổ Thánh Mẫu nói.

- Nhưng có thể tính đến bước này, quả thực chính là không có khả năng.

Thái Thượng Lão Quân nói.

- Đừng quên, lão gia hỏa kia tuy rằng không ra tay, chính là Hồng Quân đạo tổ cũng làm gì được hắn, vũ trụ thiên địa ai dám không cho hắn, có lẽ, hắn có thể tính đến bước này.

Nữ Oa thánh mẫu nói.

Ở chỗ sâu trong Hỗn Độn, bên trong một tòa hư cung điện vô mờ mịt, phía trên giường mây có một hư ảnh khổng lồ, mở hai mắt, trong ánh mắt tách ra, Hỗn Độn, lộ ra một cái không gian thâm động.

- Hồng Quân, người bắt đầu sốt ruột sao, chân chính đại kiếp nạn đến, ha ha, người thiên đạo, người tuy là thiên đạo, nhưng thiên đạo không phải người, chúng sinh, trừ người ra, người một người cũng không cứu được.

Không gian thông đạo, một đạo thanh âm nói.

- Ít nhất, trước khi đại kiếp nạn đến, ta sẽ không cho người đi ra ngoài gây tai họa tam giới.

Trên giường khổng lồ hư ảnh nói.

- Các người nói nhiều, ta muốn im lặng ngủ hàng tỉ năm đều không được.

Một đạo thanh âm xuyên thấu không gian, lập tức một mảnh Hỗn Độn vân đoàn đánh xơ xác, lộ ra Dương Liễu thụ khổng lồ, tại đây một cổ uy áp bao phủ tràn ngập.

- Người còn chưa có chết sao, đại kiếp nạn đến, người cũng trốn không thoát, ha ha.

Không gian thông đạo, thanh âm kia tiếp tục truyền đến, cười to lên.

- Trốn không thoát thì trốn không thoát, sống lâu như vậy cũng đủ rồi, nhưng thật ra người bị Hồng Quân lão gia hỏa này nhốt ở trong này, mùi vị dễ chịu không.

Dương Liễu thụ theo gió tung bay, một đạo thanh âm truyền ra.

- Hừ, ta có thể đi ra ngoài, đến lúc đó... Ta xem ai còn có thể vây khốn ta.

Không gian thông đạo, thanh âm kia tiếp tục nói.

- Vậy đến khi người đi ra rồi nói sau, ta đi trước, đại kiếp nạn ta cũng đi xem đồ nhi thể nào.

Dương Liễu thụ nói xong, lập tức hóa thành một đạo sương khói hư không tiêu thất.

- Di, ta không chết sao.

Một chỗ mơ hồ Hỗn Độn, Nhạc Thành chậm rãi tỉnh lại, mở hai mắt, nhìn chăm chú vào chung quanh, chính mình hiện tại, ở dưới một gốc cây đại thụ che trời.

- Là cây bồ đề.

Nhạc Thành lập tức nhận ra, cây bồ đề này cùng cây bồ đề Hỗn Độn hải chính là giống nhau như đúc, một cổ sinh mệnh nồng đậm tràn ngập.

- A...

Nhạc Thành kêu thảm thiết, trong cơ thể chính mình, một cổ ngọn lửa nóng cháy vô cùng đang không ngừng thiêu hủy chính mình, lửa này tuyệt đối khủng bố, lập tức Nhạc Thành thần niệm tỏa ra, phát hiện thân thể chính mình thành một đoàn màu lam ngọn lửa yêu dị.

- Tại sao có thể như vậy.

Nhạc Thành kinh ngạc, màu lam ngọn lửa yêu dị này đã hoàn toàn cùng chính mình dung hợp, chính mình chính là Nguyên thần chi khu, mà hiện tại, thân thể đã ngưng thực.

- Hồn Nguyên Chân Thân, Kim Long thân thể của ta.

Nhạc Thành trong lòng cả kinh, Hồn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể, chính là cái mà mình dựa vào lúc này lại thành màu lam ngọn lửa yêu dị, không biết còn có thể thúc dục Hồn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể không.

- A...

Nhạc Thành muốn thử xem có thể hay không thúc dục Hồn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể, đột nhiên trong đầu đau đớn, thân thể màu lam ngọn lửa, đang trong óc thiêu huỷ, lửa này chính mình căn bản không thể chống cự.

- Tại sao có thể như vậy?

Nhạc Thành liều mạng không chế được Nguyên thần lực trong óc chính mình, cũng căn bản không thể chống cự lửa diễm này thiêu huỷ.

- Ta không thể chết, hiện tại Nguyên thần phân thân đều không có, Hiểu Kỳ, Hiểu Hiểu, Hân nhi, Ngạo Tuyết, Long Cát, và người nhà làm sao bây giờ, ta không thể chết.

Nhạc Thành cắn răng, không chế Nguyên thần lực trong óc đối kháng.

Nhưng cũng không có kiên trì bao lâu, Nhạc Thành cảm giác Nguyên thần trong óc chính mình ý thức bắt đầu mơ hồ, nhưng căn nguyên tưới vào.

Bởi vì thần thông căn nguyên, ngọn lửa khủng bố cũng không có đem chính mình đốt thành tro tẫn, mà là đem Nguyên thần chính mình thiêu huỷ vạn vụn thành một đoàn, các loại thần thông căn nguyên lập tức hội tụ cùng nhau.

Thiêu huỷ Nguyên thần đau đớn, làm cho ý thức Nhạc Thành càng ngày càng mơ hồ, căn bản là không thể chống cự, Nhạc Thành lại vô lực hôn mê.

Thời gian lại chậm rãi trôi qua, đảo mắt một ngàn năm, trong tam giới, xây lại thần đình hết thấy khôi phục bình thường, Tiên Ma giới cũng không còn Tiên Đạo liên minh cùng Ma Đạo liên minh, Tiên, Ma, Yêu, Vu, Long tộc cộng đồng chưởng quản tam giới.

1344. Chương 1154: Đại Kiếp Nạn Tới

Chương 1154: Đại kiếp nạn tới

Đầu dẫn cung, chúng nữ vẫn chờ đợi Nhạc Thành, một ngàn năm, Nhạc Thành vẫn không có tỉnh lại, tất cả mọi người đều lòng nóng như lửa đốt, ai cũng không có cách nào, thánh nhân đều thúc thủ vô sách, bọn họ không có biện pháp.

- Suốt hơn một nghìn năm, làm sao còn không có động tĩnh gì.

Vân Tiêu tiên tử lo lắng nói.

- Sẽ không...

Yến Hiểu Kỳ nhú mày, hậu quả mọi người đều không dám nói ra khỏi miệng, hơn một nghìn năm thời gian, chúng nữ đều đã quen thuộc.

- Sư tổ, nếu người không điều tra một chút đi, Nhạc Thành có thể hay không...

Xích Ngạo Tuyết liền nói.

- Cũng tốt, Hồn Độn hoa sen chính là chí bảo, chỉ sợ ta cũng vô pháp điều tra, ta thử xem.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nói, trong tay pháp quyết đánh ra, ẩn đường một đạo thần quang nhẹ nhàng rơi vào Hồn Độn hoa sen.

Thần quang rơi vào Hồn Độn hoa sen, nhưng rơi vào vực sâu không đáy, sau một lát, Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ lắc đầu, căn bản là không thể điều tra được cái gì, bên trong trống rỗng.

- Chúng ta giúp người.

Thiên giáo chủ, Thái Thượng Lão Quân nói, lập tức, Nữ Oa, thổ Hậu Thổ cũng đưa các một đạo thần quang rơi vào Hồn Độn hoa sen.

- Xuy xuy...

Hồn Độn hoa sen, cao ngất một đạo cực quang hiện lên, một cỗ hơi thở thật lớn khuếch tán ra, ngũ đại thánh nhân sắc mặt nhất thời kinh hãi, thần quang nháy mắt thu thập.

- Làm sao vậy, sư tổ.

Xích Ngạo Tuyết vội vàng dò hỏi.

- Không thể tưởng tượng nổi, có chút kỳ quái.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nói:

- Có một cỗ hơi thở mới xuất hiện, hơi thở này đang lớn dần, tốc độ phát triển kinh người.

- Mau nhìn, Hồn Độn hoa sen có dao động.

Nữ Oa nói, lúc này chỉ thấy Hồn Độn hoa sen xuất hiện một cỗ hơi thở bắt đầu nổi lên, có vẻ vô cùng thần dị.

- Lão ba tỉnh, thành công rồi sao?

Thanh Đồng cao hứng nói.

- Chỉ sợ không phải, cỗ hơi thở này mới ra đời, không phải nguyên bản khí tức trên thân Nhạc Thành.

Thái Thượng Lão Quân nhíu mày nói.

- Đây là cái gì, lực lượng căn nguyên nồng đậm như vậy.

Linh Viên đột nhiên nói, Linh Viên tự thân tu luyện chính là lực lượng thần thông, đối với lực lượng căn nguyên, tự nhiên có lực tương tác.

- Còn có tốc độ hơi thở căn nguyên.

Thiên ưng kinh ngạc nói, Thiên ưng tu luyện tốc độ thần thông, đối với tốc độ căn nguyên, cũng có thể cảm ứng được.

- Không gian căn nguyên, biến hóa căn nguyên, thời gian căn nguyên, sinh mệnh căn nguyên.

Thượng lão quân kinh ngạc nói.

Lúc này, chỉ thấy chung quanh Hồn Độn hoa sen bao phủ các căn nguyên, có không gian căn nguyên, biến hóa căn nguyên, thời gian căn nguyên, sinh mệnh căn nguyên, lực lượng căn nguyên, tốc độ căn nguyên, sáu loại căn nguyên này quay chung quanh Hồn Độn hoa sen.

- Chẳng lẽ, thật có thể thành công sao?

Thái Thượng Lão Quân kinh ngạc nói, sáu loại căn nguyên này, tựa hồ là đang dung hợp.

- Nếu không thành công, chỉ sợ vạn kiếp bất phục.

Thông Thiên giáo chủ nói.

Tây Phương Giáo, một chỗ đại diện, tam đạo thân ảnh đang ngồi, đúng là Như Lai, Âm Dương lão tổ, Ma đạo lão tổ.

Ma đạo lão tổ, Âm Dương lão tổ sắc mặt đều không tốt lắm, vẻ mặt cũng ngưng trọng vô cùng.

- Tiếp Dẫn, người thật quá mức, Nhạc Thành là lão gia hỏa kia chuyển kiếp, người còn để ta đi đánh chết hắn, nếu lần này hắn tỉnh lại, ta có thể gặp phiền toái lớn.

Ma đạo lão tổ nhìn chăm chú Như Lai nói.

- Ma đạo, người đừng quên, người được đến thánh nhân vị, lúc trước nếu không phải ta âm thầm giúp người, người làm sao có thể đánh chết Hồng Vân Lão Tổ, lão gia hỏa kia thì sao nào, hiện tại hơn một ngàn năm đều không có động tĩnh gì, chỉ sợ, đã chết rồi.

Như Lai nói.

- Chỉ mong như vậy, nếu không hắn khôi phục, chúng ta liền phiền toái.

Âm Dương lão tổ ngưng trọng nói.

- Xuy xuy...

Thời gian chậm rãi trôi qua, vũ trụ thiên địa, ở chỗ sâu trong Hỗn Độn, từng đạo hơi thở bắt đầu thức tỉnh.

Một chỗ xa xôi, có một đạo núi non thật lớn, một chỗ động phủ, tam đạo thân ảnh mở ra hai mắt, cả ba người đều mặc trường bào, hơi thở quanh thân đều là tới Cực Đạo, theo hơi thở ít nhất còn hơn Kỳ Lân lão tổ không ít.

- Vũ trụ thiên địa, đại kiếp nạn tiến đến, mọi tộc cường giả, tiến đến hỏa vân động, thương nghị đại sự.

Trong ba người, ở giữa một người nói, thanh âm hóa thành Hỗn Độn âm ba phiêu tán ở tại các nơi trên vũ trụ.

Nhất thời, các nơi truyền đến từng đạo thanh âm.

- Thái Hạo, Thái Khang thu được.

- Thiên tử Phục Hy, Địa Hoàng Thần Nông, Nhân Hoàng Hiên Viên thu được.

- Đại Dữ, Đại Nghiêu, Đại Thuấn, Đại Vũ... Thu được.

Từng đạo thanh âm theo thiên địa đáp lại, lập tức cả thiên địa lần lượt khôi phục bình tĩnh.

Vũ trụ thiên địa xa xôi, không biết theo ngày nào bắt đầu, xuất hiện một cái khe, cả vòm trời thiên địa đều đang run rẩy, tinh thần loạn lưu, hải vực cuộn cuộn.

- Đại kiếp nạn tới...

Hỗn Độn chỗ sâu trong, cung điện khổng lồ, có một đạo hư ảnh trong tay pháp quyết đánh ra, một đạo thân quang theo phóng lên cao, lập tức rút về phía trời cao, thân quang vật lộn, hóa thành gợn sóng, lập tức bao phủ ở tại vũ trụ.

Đâu dẫn cung, ngũ đại thánh nhân sắc mặt thay đổi, năm người đưa mắt nhìn nhau, trong lòng đều hít vào một hơi.

- Làm sao tới nhanh như vậy.

Hậu Thổ Thánh Mẫu nói.

- Định Thần Kiếp lúc này mới vừa qua khỏi, quả nhiên là thiên đạo mờ mịt, thiên ý khó dò.

Nữ Oa thánh mẫu nói.

- Tam giới, Hồng Hoang, sinh cơ ở chỗ nào...

Thái Thượng Lão Quân nói nhỏ.

- Ha ha, Hồng Quân, người một đường sinh cơ đi, ta đi trước.

Một chỗ không gian hỗn độn, không gian sóng gợn cấp tốc lắc lư không ngớt, lập tức run run.

- Oành oành oành...

Giống như hàng vạn hàng nghìn tinh thần, nhất phương vũ trụ chấn động, một đạo thân ảnh nhảy ra không gian, lập tức nháy mắt biến mất ngay tại chỗ.

- Ta tuy là thiên đạo, thiên đạo không phải ta.

Bên trong cung điện khổng lồ, hư ảnh thở dài nói.

Đâu dẫn cung, một cỗ hơi thở thần dị tràn ngập, nếu không có ngũ đại thánh nhân liên thủ bày ra kết giới, chỉ sợ là cỗ hơi thở này đã phiêu tán ở tại trong tam giới.

- Hơi thở càng ngày càng mạnh.

Phòng bên trong, Thái Thượng Lão Quân nói.

- Rất mạnh, không biết có không thành công.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nói nhỏ:

- Chính là đại kiếp nạn đến, thành công thì có sao đâu.

- Sư tổ, Nhạc Thành còn bao lâu mới có thể tỉnh lại?

Xích Ngạo Tuyệt hỏi.

- Điều này, ta cũng không biết, phỏng chừng trong thời gian ngắn có thể thức tỉnh, hy vọng có thể thành công, nếu thất bại, thật sự là vạn kiếp bất phục.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nói.

... ..

Thời gian lại qua một ngàn năm, một ngàn năm này chúng nữ, Thanh Đồng, đám người Linh Viên, trừ bỏ tu luyện ra, chính là mỗi ngày đều chú ý Nhạc Thành, ngàn năm qua, Hỗn Độn luyện hóa một cỗ hơi thở mới ra đời đã cường hãn tới trình độ đáng sợ, chính là Nhạc Thành cũng không có phản ứng.

Không gian hỗn độn, Nhạc Thành khôi phục một tia tri giác, trong đầu vô cùng đau nhức, giống như là có vạn cái tram đâm vào Nguyên thần vậy.

- Đau quá, Nguyên thần đau quá.

Nhạc Thành thống khổ giãy dụa, đồng thời, cảm giác trong óc chính mình các loại thần thông bị ngọn lửa thiêu huỷ.

Sáu loại thần thông, hoàn toàn vạn vụn, tại đây các loại căn nguyên tràn ngập cùng ngọn lửa khủng bố, cấp tốc bành trướng làm cho đau nhức càng ngày càng không thể chịu đựng được.

- Ta kiên trì không nổi nữa, đau quá.

Nhạc Thành mơ hồ, trong óc đang ở cấp tốc bành trướng, độ ẩm cấp tốc lên cao.

- Oành...

Nhạc Thành cảm giác chính mình rốt cục không thể chống đỡ được, một tiếng bạo liệt truyền đến, trong óc chính mình ầm ầm phá, lập tức trở nên tái nhợt mơ hồ.

- Ong ong...

Đâu dẫn cung, một đạo chấn động thanh âm truyền ra, ngũ đại thánh nhân, chúng nữ cảm thấy chỗ của Hỗn Độn hoa sen.

- Tình huống không ổn, hơi thở này đã hoàn toàn tiêu thất.

Thái Thượng Lão Quân thần sắc trầm trọng, nhíu mày nói.

- Nguyên bản hơi thở càng ngày càng mạnh, ta còn tưởng rằng có thể thành công, chính là hiện tại thất bại, từ cổ chí kim, không ai thành công, điều này quá khó khăn.

Chúng nữ, Thanh Đồng, Lang Lễ, Linh Viên, Thiên ưng sắc mặt nháy mắt trắng bệch.

Lúc này, nguyên bản Hỗn Độn hoa sen hơi thở nồng đậm, lúc này cũng chợt biến mất, Hỗn Độn hoa sen cũng âm đậm không ánh sáng.

- Sẽ không, sẽ không như vậy, hẳn sẽ không bỏ lại chúng ta.

Chúng nữ nước mắt tuôn ra, cảm giác Hỗn Độn hoa sen tái nhợt vô lực.

- Không, có lẽ còn có cơ hội, các người xem, cây bồ đề còn hoàn hảo vô khuyết, còn có sinh mệnh căn nguyên.

Hậu Thổ Thánh Mẫu nói, lúc này Hỗn Độn hoa sen còn có lá cây, còn có sinh mệnh căn nguyên hơi thở, nhưng là rất yếu, còn hơn trước kia nhiều lắm.

- Sinh mệnh căn nguyên hơi thở quá yếu, chỉ có thể kiên trì bảy ngày, bảy ngày sau, không có kỳ tích mà nói, vậy...

Nữ Oa thánh mẫu nói.

- Có cơ hội là tốt rồi, lão ba nhất định không có việc gì.

Thanh Đồng thì thào nói.

... ..

Bảy ngày, mọi người một tác cũng không rời bảy ngày đối với chúng nữ mà nói, còn hơn bảy mươi năm, chính bảy ngày này một tia sinh mệnh căn nguyên hơi thở cũng không có tắt.

- Không thể tưởng tượng nổi...

Đệ thứ ba mươi hai thiên, một tia sinh mệnh căn nguyên hơi thở còn chống đỡ, ngũ đại thánh nhân đều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, quả thực chính là chuyện này không có khả năng.

- Mau nhìn, hơi thở mạnh lên, sinh mệnh hơi thở bắt đầu mạnh lên.

Đệ thứ bốn mươi ba thiên, Vân Tiêu tiên tử hô lớn, Hỗn Độn hoa sen phía sinh mệnh căn nguyên hơi thở bắt đầu chậm rãi tăng cường.

- Điều này, không thể tưởng tượng nổi, có một cỗ hơi thở hoàn toàn mới đang lớn dần, giống như là trẻ con.

Hậu Thổ Thánh Mẫu nhìn Hỗn Độn hoa sen, kinh ngạc nói.

Thời gian lại trôi qua, không gian hỗn độn một đoàn ngọn lửa màu lam yêu dị giống như Tinh Hỏa Liệt Nguyên, chậm rãi lớn mạnh, chính là mấy tháng thời gian, cả vô tận không gian chỉ có cây bồ đề bị ngọn lửa vây quanh.

Cả không gian, lúc này cũng đang quỳ dị biến hóa, trở nên có chút thần dị, không gian tựa hồ còn tiếp tục mở rộng, vô biên vô hạn, vẫn mở rộng.

Không gian trừ bỏ ngọn lửa gào thét, hết thấy bình tĩnh.

- Thật mạnh, quá mạnh mẽ, hơi thở này quả thực có điểm dọa người.

Ba năm sau, ngũ đại thánh nhân nhìn chăm chú vào Hỗn Độn hoa sen kinh ngạc nói, theo Hỗn Độn hoa sen truyền đến một cỗ hơi thở, hơi thở này làm cho ngũ đại thánh nhân đều cảm giác được tim đập nhanh.

- Hơi thở không phải thánh nhân, không phải Cực Đạo, không thể tưởng tượng nổi.

Hậu Thổ Thánh Mẫu nói.

- Di, các người xem.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn chăm chú vào Hỗn Độn luyện hóa, chỉ thấy lúc này, Hỗn Độn hoa sen một tầng tầng thân quang thần nhiên đang lan tràn, đồng thời, thân quang tựa hồ là biến hóa.

1345. Chương 1155: Nhân Tộc Tam Tộc

Chương 1155: Nhân tộc tam tộc

- Là Hồn Độn hoa sen đang hòa tan.

Thái Thượng Lão Quân kinh ngạc nói.

Thời gian chậm rãi trôi qua, lại ba tháng sau, chỉ thấy Hồn Độn hoa sen cùng cây bồ đề đều biến mất không thấy, mà ở bên trong phòng, Hồn Độn hoa sen hóa thành một khối thân thể, là thân thể Nhạc Thành.

Lúc này thân thể một mảnh màu lam ngọn lửa thần nhiên xinh đẹp, một thần dị hơi thở huyền ảo khuếch tán, hơi thở bình thần vô cùng, hai mắt nhắm nghiền, giống như là đang ngủ.

- Nhạc Thành...

- Lão ba.

- Sư phụ.

Nhìn thấy một màn này, chúng nữ, Nhạc Nghiên, đám người Nhạc Đạo bắt đầu hô, nhưng tựa hồ cũng không có tác dụng gì.

Đột nhiên...

Nhạc Thành đôi mắt mở ra, cũng vào lúc này, thiên địa ầm ầm chấn động, thân ảnh Nhạc Thành nháy mắt biến mất ở tại trong phòng.

- Sao lại thế này.

Ngũ đại thánh nhân, thần sắc biến đổi, thần niệm tỏa ra, lập tức cũng biến mất ngay tại chỗ, mọi người cũng không được lý giải, cũng lập tức ra ngoài.

Ở ngoài Đâu dẫn cung chính là vô biên vô hạn trời cao, ở phía trên ba mươi ba trọng thiên, mọi người đi ra Đâu dẫn cung, tất cả mọi người nhìn không được cứng lưỡi, chỉ thấy trên không trung, một đạo thần quang bao phủ Nhạc Thành, Nhạc Thành lẳng không đứng, hư ảnh khổng lồ liên tiếp thần quang.

Nhạc Thành lúc này thân ảnh khổng lồ, cơ hồ đã không thể gọi là hư ảnh, bởi vì hiện tại cự ảnh kia có thêm ba quang lưu động, còn có ngọn lửa yêu dị quanh quẩn, giống như một cái thiên địa, đồng thời, quanh thân Nhạc Thành có một cỗ hơi thở chứa tể vũ trụ, ầm ầm khuếch tán, vũ trụ thiên địa vô hình bao phủ.

Cả vũ trụ sinh linh đột nhiên cảm giác được một trận tim đập nhanh, mà ở Đâu dẫn cung, ngũ đại thánh nhân, Lang Lễ, Linh Viên, Thanh Đồng, nhìn hơi thở uy áp, bọn hắn quả thực có thêm một loại xúc động, từ Nguyên thần lan tràn ra.

- Thánh nhân uy áp, lão ba thành thánh.

Thanh Đồng kinh ngạc nói, ở chỗ sâu trong Nguyên thần, thật sâu rung động.

- Không, đây không phải thánh nhân uy áp, còn hơn thánh nhân uy áp nhiều, đây là thiên đạo uy áp, chính lại không giống với.

Ngũ đại thánh nhân thần sắc kinh ngạc nghi hoặc, lúc này, Nhạc Thành quanh thân tràn ngập một cỗ uy áp, làm cho thánh nhân cũng cảm giác tim đập nhanh.

- Ta là ai, ta là Nhạc Thành, hay là Lục Ấp.

Trên không, Nhạc Thành hư ảnh khổng lồ hai mắt mở, 1 cự quang đầu bắn về phía xa không.

Nhạc Thành hư ảnh khổng lồ, nhìn chăm chú về phía hạ không, bỗng nhiên thấy được thân ảnh quen thuộc, Hiểu Kỳ, Hân nhi, Hiểu Hiểu, Hàn Nguyệt, Ngạo Tuyết, Long Kiệt, Yên Nhiên, còn có Thanh Đồng, Linh Viên, Lang Lễ, Nhạc Đạo, Nhạc Nghiên, Nhạc Uyên.

- Thiên Dao.

Một tuyệt mỹ thân ảnh xuất hiện ở trước Nhạc Thành, tuyệt mỹ thân ảnh kia làm cho tam giới u oán.

- Người tỉnh, người vẫn nhớ rõ ta?

Nhìn chăm chú vào trên không, Tây Vương Mẫu Thiên Dao nhảy lên tới trên không.

- Thiên Dao, ta làm sao không nhớ rõ người, ta nói rồi, ai có thể dung hợp ly hỏa chi tinh, chính là thời điểm ta trở về.

Nhạc Thành thì thào nói, trong đầu hiện lên một cái hình ảnh rõ ràng, Côn Lôn tiên sơn một cái tuyệt mỹ nữ tử nhẹ nhàng rúc vào trong lòng, tuyệt mỹ thân ảnh, đúng là Thiên Dao, còn mơ hồ thân ảnh, tựa hồ chính là chính mình.

- Người nhớ rõ, ta nghĩ người không bao giờ ... trở lại.

Tây Vương Mẫu Thiên Dao trong mắt u oán mất hết, trong mắt chảy ra hai hàng nước mắt, ngày này, nàng đã đợi vô số năm.

- Nhạc Thành.

- Lão ba.

- Sư phụ.

Chúng nữ, Nhạc Đạo, Thanh Đồng, Linh Viên cũng bay lên, hơn hai nghìn năm, rốt cục đã tỉnh.

- Hiểu Kỳ, Yên Nhiên, Hiểu Hiểu, Hân nhi, Thanh Đồng, đạo nhi, nghiên nhi.

Nhạc Thành nhẹ nhàng thì thầm.

- Ta là Lục Áp, cũng là Nhạc Thành, Lục Áp chính là Nhạc Thành trước kia, Nhạc Thành chính là Lục Áp hiện tại, ta còn là ta, ha ha.

Nhạc Thành cười to, thân ảnh ở trên hư không.

- Hồn Nguyên Chân Thân, cửu chuyển thành thánh.

Nhạc Thành lại hét lớn, thân thể cao lớn đột nhiên Thanh Quang lưu chuyển, một cỗ uy áp thật lớn khuếch tán, thân hình nháy mắt hóa thành gần ba mươi vạn thước khổng lồ.

Thân ảnh khổng lồ như thế mạnh xuất hiện, không gian phía trên, trong thiên địa, uy áp khuếch tán.

- Nguyên lai, đây là Hồn Nguyên Chân Thân tầng thứ chín.

Cảm giác lực lượng trong cơ thể, Nhạc Thành lẩm bẩm nói.

Đồng thời làm cho Nhạc Thành giật mình, Âm Ảnh Kiếm, Âm Dương Kiếm trong đầu, mười hai khóa Định Hải Thần Châu cũng đều ở trong óc, nhưng lúc này Âm Ảnh Kiếm, cùng Âm Dương Kiếm đạt tới thượng cổ thần khí, có một cỗ hơi thở mãi mãi trường tồn, còn mười hai khóa Định Hải Thần Châu, nguyên bản không dưới thượng cổ thần khí, lúc này, Nhạc Thành cảm giác mười hai khóa Định Hải Thần Châu còn hơn Hồn Độn chung lúc trước.

Nhạc Thành kinh ngạc, chính thần khí của mình, tựa hồ đều đột phá một tầng thứ, Âm Ảnh Kiếm, Âm Dương Kiếm nguyên bản đều bình thường, giờ phút này, cũng tới thượng cổ thần khí rồi, hội tụ mười hai khóa Định Hải Thần Châu là thượng cổ thần khí, lúc này cũng tới Tiên thiên chí bảo, về phần nguyên vốn là Hồn Độn chung Tiên thiên chí bảo, lúc này cũng tăng lên.

- Hồn Độn chí bảo.

Nhạc Thành trong lòng lẩm bẩm nói, Hồn Độn chí bảo thần khí, đó là Khai Thiên Phủ truyền thuyết Bàn Cổ.

- Đây là cảm giác nắm trong tay.

Nhạc Thành thu tay lại, không gian trước người nhất thời co rút lại, giống như đất dẻo vụn vụn, không gian hoàn toàn vụn vụn, hơn một ngàn trăm triệu dặm không gian, lúc này vụn vụn ở trong tay Nhạc Thành.

- Thật mạnh...

Ngũ đại thánh nhân nhìn một màn này, đều là kinh ngạc vô cùng, Nhạc Thành hoàn toàn nắm không gian trong tay, thủ đoạn như vậy bọn hắn năm người cũng vô pháp làm được.

- Thành công, đáng tiếc còn một bước cuối cùng, đại kiếp nạn tới, thời gian không nhiều lắm.

Nhạc Thành thì thào nói, vẻ mặt ngưng trọng.

- Xuy...

Nhạc Thành khôi phục bản thể, lập tức rơi vào chúng nữ cùng Nhạc Đạo, Nhạc Nghiên, Nhạc Uyên.

- Lão ba.

Nhạc Nghiên, Nhạc Uyên, Thanh Đồng nhất thời vây quanh.

- Tu vi tiến bộ không tệ.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào đám người Nhạc Nghiên, Nhạc Uyên, lúc này đều tới Đại La Kim Tiên.

- Người khôi phục sao, người hiện tại là Nhạc Thành, hay là... ?

Tam Tiêu tiên tử thần sắc khẩn trương nhìn Nhạc Thành, theo Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ nói, các nàng cũng sầu, Nhạc Thành kiếp trước, đúng là sư thúc tổ các nàng.

- Ta còn là ta, mặt khác cũng không trọng yếu.

Nhạc Thành nhẹ nhàng cười nói, Lục Áp, Nhạc Thành, chính là trước kia hiện tại, cũng không có gì khác nhau.

- Nhạc Thành, thực lực ngươi bây giờ... ?

Nhìn Nhạc Thành, Thái Thượng Lão Quân hỏi.

- Người tên gì, nhìn thấy sư thúc còn không chào, ngươi muốn đánh có phải hay không?

Nhạc Thành trừng mắt nhìn Thái Thượng Lão Quân một cái, khôi phục trí nhớ kiếp trước, Thái Thượng Lão Quân, chính là sư diệt mà thôi.

- Sư thúc, ngươi khôi phục rồi sao?

Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh ngạc nhìn Nhạc Thành, trong mắt kinh ngạc nói.

- Việc này còn muốn đa tạ ngươi một đạo biến hóa thần thông, tính ngươi có tâm.

Nhạc Thành âm thầm cười nói.

- Ra mất sư thúc.

Thái Thượng Lão Quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ hành lễ, mọi người biết tính tình sư thúc, đắc tội sư thúc nếm mùi đau khổ.

- Quên đi, các ngươi cũng đều là thánh nhân.

Nhạc Thành cười nói.

- Điều này...

Lúc này, Linh Viên, Thiên ưng, Lang Lẽ, Thanh Đồng, Đại Song Tiểu Song, Khiếu Thiên Hồ kinh ngạc không thôi, đây chính là tam đại thánh nhân, trước mặt sư phụ “Lão ba” “Chủ nhân” cũng phải tôn kính hành lễ, về sau chính mình đi ra ngoài, cũng không người nào dám bắt nạt chính mình.

- Người khôi phục liền khôi phục, thực lực ngươi bây giờ tới bước kia chưa?

Nữ Oa thánh mẫu nhìn Nhạc Thành nói, thần sắc mang theo một tia mỉm cười.

- Ra mất sư tỷ.

Nhạc Thành hơi hơi thi lễ, lập tức nói :

- Còn hơn trước, hiện tại chỉ kém bước cuối cùng.

- Lão gia này, chẳng lẽ người đã sớm tính tới đại kiếp nạn sao, mới chuyển sang kiếp khác lịch lãm như vậy?

Hậu Thổ hỏi.

- Không sai, chính là sư phụ trước khi rời đi, từng dặn ta, để cho ta tìm hiểu một món đồ chí bảo, ta mới tính đại kiếp luân xuống, hiện tại, phỏng chừng thời gian cũng không còn nhiều.

Nhạc Thành thản nhiên nói.

- Thì ra là thế, đại kiếp nạn đã tới, chẳng lẽ người có biện pháp sao?

Nữ Oa hỏi.

- Biện pháp thật ra có một, ta cũng không biết có thể thành công hay không, hết thấy, đều phải xem tạo hóa.

Nhạc Thành nói.

- Ba đồ đệ người ngàn năm trước triệu tập nhân tộc cường giả tụ tập Hỏa Vân Động, người còn không mau đến xem?

Nữ Oa nhìn Nhạc Thành nói.

- Nhân tộc chính là Tam sư tỷ sáng chế, hẳn là Tam sư tỷ nhân tộc đi.

Nhạc Thành cười nói.

- Nhân tộc huyết mạch, đến từ người, sau khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, ta chính là dựa theo bộ dáng của người tạo ra nhân tộc, tính ra, người mới là nhân tộc thủy tổ.

Nữ Oa cười nói.

- Cũng thế, đại kiếp nạn đã đến, ba đồ đệ không nên thân của ta, coi như làm hết phận sự, ta cũng nên đi xem.

Nhạc Thành mỉm cười nói, lập tức quay đầu hướng về phía Linh Viên, Thiên ưng nói:

- Linh Viên, Thiên ưng, ta mang bọn người đi Hỏa Vân Động để ra mắt sư huynh cùng sư tỷ các người.

- Vâng, sư phụ.

Linh Viên Thiên ưng đáp, trong lòng âm thầm kinh ngạc, không nghĩ tới sư phụ còn có đồ đệ, không biết hai vị Đại sư huynh cùng Tam sư tỷ như thế nào.

- Ba đồ đệ của người còn không nên thân sao, thiên địa đến nay không ai có thể làm gì bọn hắn.

Hậu Thổ Thánh Mẫu trừng mắt nhìn Nhạc Thành một cái nói.

- Ha ha, chúng ta đi.

Nhạc Thành đánh ra một đạo thần quang bao trùm Linh Viên, Thiên ưng, thân ảnh nháy mắt phá không lao đi, để lại một đạo thanh âm quanh quẩn ở giữa không trung:

- Hiểu Kỳ, Ngạo Tuyết, ta xử lý xong sự tình trở về, các người về Hạo Thiên môn trước.

Xa xa vũ trụ, một chỗ núi non liên miên, biết nơi này chỉ có Cực Đạo cường giả cùng thánh nhân mới có tư cách biết.

Mà bên trong núi non, có một chỗ Hỏa Vân Động, cường giả nhân tộc biết nơi đây chính là nhân tộc thánh địa, có tam tổ nhân tộc trấn thủ, nếu không có nhân tộc tam tổ trấn thủ, số mệnh nhân tộc sao lại thịnh vượng như thế.

Hỏa Vân Động, nhân tộc thánh địa, nhân tộc tam tổ đều ẩn cư không ra, nhân tộc trấn áp thiên địa hàng tỉ năm hưng thịnh.

Nhân tộc tam tộc, biết ba người này ít càng thêm ít, cho dù là nhân tộc, biết có ba người tồn tại, chỉ sợ không vượt qua mười người, mà ở vũ trụ thiên địa biết ba người này, cũng chỉ có Cực Đạo cường giả cùng thánh nhân.

Mà nhân tộc tam tổ, phân biệt chính là Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, ba người này xuất hiện thực lực thanh danh hiển hách, ba người đều tới Cực Đạo cường giả, cơ hồ tới Cực Đạo đỉnh phong, thánh nhân, cũng vô pháp làm gì ba người, về phần sư thừa ba người này, người biết càng thêm ít.

Ngàn năm trước, nhân tộc tam tộc phát ra tin tức, thiên địa lúc đó, mọi tộc cường giả hội tụ Hỏa Vân Động, nhân tộc hàng tỉ từ năm trước, cao thủ đều tới Hỏa Vân Động.

Hỏa Vân Động, ngồi ba người, ở giữa một người mặc một thân bào đỏ thẫm, tóc hồng tu, cả người như một đoàn thân hỏa vĩnh viễn không tắt, bên trái hồng bào giả, là một áo trắng hán tử, hơi thở quanh thân hoàn toàn không có, trong ánh mắt bình thường.

Cuối cùng là một nữ tử, một thân áo xanh hồ hững, phối hợp tuyệt mỹ dung nhan, có vẻ rất là thánh khiết, ba người này là nhân tộc tam tổ, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị.

Lúc này Hỏa Vân Động còn có hơn mười cổ hơi thở Cực Đạo, một đám cường giả, hơi thở quanh thân không dưới Kỳ Lân lão tổ, Âm Dương lão tổ.

Đúng là nhân tộc Thái Hạo lão tổ, Thái Khang lão tổ, thiên tử Phục Hy thị, Địa Hoàng Thần Nông, Nhân Hoàng Hiên Viên thị, Ngũ Đế Đại Nghiêu Đại Thuấn Đại Vũ, còn có Thiếu khang, Thiếu Hạo.

Nhiều cường giả như vậy, nếu như bị người nhìn thấy, nhất định chấn động, thiên địa tam giới, các thế lực lớn phân tranh không ngừng, cũng chỉ có các thế lực lớn không dám quá mức uy ức hiếp nhân tộc, bởi vì bên trong các thế lực lớn cường giả cũng biết, nhân tộc, cũng không phải là dễ chọc, nhân tộc cường giả, tuyệt đối là khủng bố.

- Chư vị, đại kiếp nạn buông xuống, chúng ta làm thế nào cho phải.

Trong động, Toại Nhân Thị nhìn chăm chú mọi người nói.

- Lão tổ, đại kiếp nạn đến, thánh nhân cũng không có cách nào, chúng ta sợ là cũng vô pháp?

Cực Đạo cường giả nói, đúng là một trong nhân tộc Tam Hoàng, Nhân Hoàng Hiên Viên.

- Biện pháp không phải không có, nhân tộc cường giả chúng ta không ít, lúc trước sư phụ nói, nếu có một ngày đại kiếp nạn đến, chờ nhân tộc cường giả hội tụ, trọng luyện địa hỏa thủy phong, tái tạo thiên địa, bảo hộ tộc huyết mạch.

Hữu Sào Thị nói.

- Sư phụ ba vị lão tổ rốt cuộc là ai, vì sao chúng ta không biết?

Thái Khang lão tổ nghi hoặc hỏi, sư phụ tam tộc bọn hắn cũng không biết.

- Di, sư phụ đến đây.

1346. Chương 1156: Dung Hợp Quy Tắc

Chương 1156: Dung hợp quy tắc

Trong giây lát, Toại Nhân Thị sắc mặt sợ hãi lẫn vui mừng, nói :

- Nhị sư đệ, Tam sư muội, chúng ta nhanh đi nghênh đón sư phụ.

Ba người nháy mắt biến mất ngay tại chỗ, Hỏa Vân Động cường giả kinh ngạc không thôi, lập tức cũng đi theo, mọi người đều muốn nhìn một chút, sư phụ nhân tộc tam tổ rốt cuộc là thần thánh phương nào.

- Đệ tử Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, cung nghênh sư tôn.

Lúc này tam tổ hành lễ, đám cường giả cũng không dám lười biếng, sôi nổi cúi đầu hành lễ.

- Không cần đa lễ.

Trong hư không, ba thân ảnh phá không mà ra, đúng là Nhạc Thành, Linh Viên, Thiên ưng.

- Sư tôn, người đây là?

Nhân tộc tam tộc nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, nhìn thấy bộ dáng, tựa hồ là có chút nghi hoặc.

- Bộ dáng mà thôi, làm gì chú ý, nhưng thật ra vất vả các người?

Nhạc Thành thản nhiên nói, hàng tỉ từ năm nay hẳn biết ba đệ tử đều trấn thủ ở Hỏa Vân Động, đối với Cực Đạo cường giả mà nói, cũng cần nghị lực thật lớn.

- Đây là việc phải làm.

Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị trả lời.

- Linh Viên, Thiên ưng, ra mắt các sư huynh sư tỷ.

Nhạc Thành nhìn Linh Viên, Thiên ưng nói.

- Ra mắt ba vị sư huynh sư tỷ.

Linh Viên, Thiên ưng thi lễ, trong lòng đều kinh ngạc không thôi, đã biết ba sư huynh sư tỷ tu vi thực lực, thế nhưng đều là Cực Đạo, theo khí tức trên thân còn hơn Hình Thiên tổ vu, Kỳ Lân lão tổ nhiều.

- Hỗn Độn dị thú.

Ba người nhìn thấy Linh Viên, Thiên ưng, cũng kinh ngạc, lập tức nói :

- Hai vị sư đệ không cần đa lễ.

Lúc này, nhân tộc cường giả nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, cũng kinh ngạc không thôi, không ít người mặc dù không có ở tam giới, nhưng việc ở tam giới Cực Đạo cường giả cũng đều biết, cũng có người nhận ra người này chính là Kim Giáp Chiến Thần Nhạc Thành nắm giữ Định Thần bảng, mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng lúc này cũng không người nào dám hỏi nhiều.

- Đại kiếp nạn bùng xuống, các người thương nghị gì không.

Bên trong Hỏa Vân Động, Nhạc Thành nhìn tam tộc hỏi.

- Bẩm sư tôn, chúng ta đang định trọng luyện địa hỏa thủy phong, lấy người bảo lãnh tộc huyết mạch.

Toại Nhân Thị nói.

- Chỉ sợ là vô dụng thôi.

Nhạc Thành thản nhiên nói.

- Sư tôn có biện pháp, đại kiếp nạn đã đến, bảo vệ một tia huyết mạch tộc chúng ta mới tốt.

Hữu Sào Thị nói.

- Biện pháp thật ra cũng có một, cũng không biết có thành công không.

Nhạc Thành khe khẽ thở dài, lập tức nói:

- Tại đây còn có mấy việc cần hoàn thành, đi trước một ... không ... đến lúc đó ta sẽ thông tri các người.

Đang nói xong, thân ảnh Nhạc Thành Linh Viên Thiên Ưng đã biến mất không thấy, tam tổ cung tiễn nói :

- Cung tiễn sư tôn.

Bên trong Hạo Thiên môn, ba đạo thân ảnh hạ xuống, đó là Nhạc Thành, Linh Viên, Thiên ưng.

- Đại kiếp nạn đã đến, người không phải còn có chuyện muốn làm sao, làm sao trở lại.

Hạo Thiên môn đại diện, Tây Vương Mẫu Thiên Dao nhìn Nhạc Thành nói.

- Còn có một chút thời gian, ta nghỉ hảo hảo bồi cùng các người.

Nhạc Thành nói.

- Chẳng lẽ, ngươi cũng không có nắm chắc?

Tây Vương Mẫu Thiên Dao sắc mặt biến hóa nói.

- Bàn Cổ lúc trước cũng kém một bước cuối cùng, cho nên nói, thần thông không địch lại số trời, hết thấy muốn xem tạo hóa.

Nhạc Thành nói nhỏ, thần sắc ngưng trọng.

- Lão ma, vẫn chưa từ bỏ ý định.

Ba năm sau, bên trong Hạo Thiên môn, Nhạc Thành thì trào nói nhỏ, mỉm cười, lập tức nói :

- Cũng tốt, nhìn xem thực lực bây giờ, đến tột đến bước kia chưa.

Lập tức Nhạc Thành biến mất ngay tại chỗ, ba năm thời gian, Nhạc Thành còn lại là bởi người nhà, đại kiếp nạn buông xuống, chính hấn nếu thất bại, về sau cũng không cùng người nhà sum họp.

Một chỗ vô biên vô hạn Hỗn Độn, một mảnh Hỗn Độn, chỉ sợ Cực Đạo thánh nhân cũng không thể, mà sau lưng Hỗn Độn vân đoàn, là thế giới khác, mọi người kêu là đông bắc Đại Tây Dương ngư lãng đảo, nơi đây thuộc ngoại thể giới, mặc dù ở vũ trụ cũng không ở trong thiên địa.

Một chỗ vô biên vô hạn hải vực, ở giữa lại có thêm vô số hải đảo, hải vực này khổng lồ vô cùng, trên đường có kỳ cầm dị thú, tiên khí lượn lờ, không khác gì tiên sơn phúc địa.

Trên không có một đạo thân ảnh phá không bay ra, người này áo bào tro, bộ dáng trung niên, trong hai mắt, mang theo buồn khổ, quanh thân hơi thở cổ đặng, đang ở trên không đám kỳ cầm dị thú cũng không có nhận thấy sự tồn tại của hấn.

- Ở đâu đây?

Người này thần niệm tỏa ra, tựa hồ đang tìm một loại đồ vật gì đó.

- Đã thoát khỏi là tốt rồi, còn muốn đến đây sao.

Một đạo thanh âm truyền đến, lập tức thân ảnh Nhạc Thành mỉm cười xuất hiện ở trên không, nhìn chăm chú vào áo bào tro hấn tử, âm đạm cười.

- Lục Áp, ngươi đã khôi phục?

Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, áo bào tro hấn tử kia kinh ngạc, cảm giác khí tức trên thân Nhạc Thành, may nhất thời vừa nhú, lập tức có vẻ nghi hoặc.

- Ta hiện tại tên là Nhạc Thành, Lục Áp tên này bỏ đi.

Nhạc Thành nói nhỏ.

- Ta cũng lười quản ngươi là Lục Áp hay là Nhạc Thành, giao ra sáng lập linh khí đi.

Áo bào tro hấn tử nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nói.

- Phải không, La Hầu, ngươi cảm thấy được ta có nói sai không.

Nhạc Thành thần sắc thần nhiên biến đổi, tiếp tục nói nhỏ một tiếng, nhìn chăm chú vào người này, Nhạc Thành trước kia không biết, nhưng hiện tại, tự nhiên là nhận thức, người này là ma tổ La Hầu, đúng là người khởi xướng long phượng Kỳ Lân đại chiến, chỉ sợ thiên hạ bất loạn, thực lực cường hãn vô cùng, Hồng Quân cũng chỉ có thể đem hấn phong ấn không thể đánh chết, một thân ma công, có một không hai tam giới, đã sớm đạt tới ma đế đỉnh phong, bên trong Cực Đạo, cũng không có mấy người là đối thủ.

- Lục Áp đạo quân, đại kiếp nạn đã đến, ngươi cảm tạo hóa linh khí cũng không hữu dụng, không bằng, chúng ta liên thủ, có lẽ có thể tránh thoát một kiếp này.

La Hầu nhìn chăm chú vào Nhạc Thành nói.

- Cùng ngươi liên thủ, ta cũng không có hứng thú.

Nhạc Thành trả lời.

- Một mình người cầm tạo hóa linh khí, cũng vô pháp thúc dục, Hồng Quân hợp đạo, cũng vô pháp ra tay, còn lại, thiên địa chỉ sợ không ai có thể giúp người, đúng rồi, còn có hỗn côn, chính là hiện tại hỗn côn cũng không biết ở đâu, chỉ sợ là cũng vô pháp đến giúp người?

Ma tổ La Hầu hơi hơi nói.

- Chẳng lẽ, người nghĩ rằng ta không thể thúc dục được sao?

Nhạc Thành trong mắt mịt quá một tia lãnh ý, nói :

- Người hôm nay nếu đến đây, vậy lưu lại đi, miễn cho tam giới đại loạn.

- Hừ, Hồng Quân đều không có biện pháp, chẳng lẽ người cho là người có thể làm gì ta sao.

La Hầu hừ lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết biến hóa, lẳng không hóa thành ba mươi vạn thước khổng lồ, toàn thân ma khí ngập trời, năm ngón tay khổng lồ hé ra, một đạo thần quang màu đen nhất thời cắt qua không gian, bao phủ không gian, mang theo lớn lao uy áp, hướng Nhạc Thành đè xuống. Không gian phía trên, nhất thời xé mở năm đạo không gian cái khe tối đen.

- Không nghĩ tới phong ấn hàng tỉ năm, thực lực người càng thêm tiến bộ, đem nơi này phá hủy, ta lười xây lại.

Nhạc Thành khẽ quát một tiếng, trong tay pháp quyết đánh ra, một đạo thần quang quanh thân quanh quần dựng lên, lập tức cảnh tượng trước mắt hai người nhất thời đã biến đổi, xuất hiện ở thiên ngoại thế giới, không gian khôn cùng, trên không có tinh thần lưu động.

- Hỗn Nguyên Chân Thân, cửu chuyển đại thành, Kim Long thân thể.

Nhạc Thành nháy mắt hóa thành thân hình ba mươi vạn thước thật lớn, trên người còn có mãnh long lân áo giáp, chính Nguyên thần không thay đổi, tuy là thân hình có điều thay đổi, đan này Hỗn Nguyên Chân Thân cùng Kim Long thân thể đều xâm nhập Nguyên thần, cũng không có biến mất, chính là một món đồ Long giáp, bị Ma đạo lão tổ làm hỏng.

Trong nháy mắt, Nhạc Thành trong tay lẳng thiên một đạo quyền ấn oanh kích.

Hai đạo lực lượng chạm vào nhau, nhất thời liền đem hư không quanh mình sinh sôi, hai cổ lực lượng mạnh mẽ đan vào một chỗ, đảo mắt bao phủ ở vô tận hư không.

- Xem ra thực lực của người cũng tiến rất xa, không nghĩ tới người còn có Hỗn Nguyên lão tổ Hỗn Nguyên Chân Thân, cửu chuyển thành thánh, có sức phục thánh, chính là cũng chưa đủ.

Ma tổ La Hầu thân hình khổng lồ phá không gian nhảy ra, đồng thời trong tay một đạo hắc quang đầy trời lóe ra, lập tức hóa thành một cổ ma viêm tối đen bao phủ.

- Người chẳng lẽ quên, vô cực ma viêm người cũng không phải là đối thủ của ta.

Nhạc Thành quát nhẹ, thân thể cao lớn đánh ra một đạo màu lam ngọn lửa quỷ dị nháy mắt phô thiên cái địa bạo phun ra, lửa diễm này, cả nhất phương không gian nhất thời hóa thành hư vô.

- Bang bang...

Mạn Thiên ma viêm Ly hỏa cùng nhau băng phi, ma viêm nhất thời bị Ly hỏa cắn nuốt, thân hình Nhạc Thành cũng đột nhiên chấn động, trong lòng thâm than ma tổ La Hầu thực lực cường hãn vô cùng, nếu chính mình không có khôi phục, hoặc là thực lực vẫn như lúc trước Tiên tôn trung kỳ, chỉ sợ một chiêu đã bị đánh chết.

- Ta biết Ly hỏa chí tinh của người lợi hại, ném thử cực ma khí của ta đi.

Ma tổ La Hầu thanh âm nháy mắt tới phía sau Nhạc Thành, quanh thân đầy trời ma khí cuộn cuộn lan tràn.

- Cực ma khí, không gì hơn cái này.

Nhạc Thành hừ lạnh một tiếng, trong tay pháp quyết biến hóa, quanh thân một chút lực quang bày ra, lập tức lực quang đầy trời quét ngang, cùng cuộn cuộn ma khí va chạm cùng nhau.

- Sinh mệnh căn nguyên khí, người có sinh mệnh căn nguyên trong người sao.

Ma tổ La Hầu kinh hãi, quanh thân ma khí cuộn cuộn nháy mắt bắt đầu tiêu đậm.

- Người biết đã chậm.

Nhạc Thành thân ảnh nhất tưng, quanh thân hơi thở mang theo hư không không ngớt, khắp thiên địa đều quay cuồng phập phồng, thân thể cao lớn, ngũ trảo nhất trảo, nhất thời không gian xuất hiện năm đạo thiên địa cột sáng, pháp lực bàng bạc giống như sóng thần cuộn cuộn, phong ba giận phun, trảo âm âm chớp tới La Hầu.

- Hừ, tính sao, đạo sinh liền có ma tính, có câu liền với ta, đạo sinh ma dài, vì thế ta bắt diệt, trừ phi thiên đạo diệt, ta mới diệt, ha ha.

Ma tổ La Hầu cười lạnh, hắc vụ đầy trời cuộn cuộn không ngớt, khuấy động rít gào, năm ngón tay hư không nắm chặt, thiên địa nhất tề chấn động, đồng dạng một đạo trảo, âm âm hướng tới Nhạc Thành và chạm vào nhau.

Hai trảo đều là xé rách hư không, âm âm chạm vào nhau, lập tức phân hoá không gian, trên không tinh thần nứt toác, không gian mất đi.

- Hỗn Động chung.

Mất đi không gian, Nhạc Thành trong tay pháp quyết biến hóa, lập tức một cỗ Hỗn Động khí nháy mắt tràn ngập ra.

- Ong ong.

Hỗn Động chung xuất hiện ở trên không, một trận ong ong khuếch tán mà ra, âm ba thật lớn đem cả không gian chớp lên, Hỗn Động chung khổng lồ không ngừng xoay tròn, từng đợt từng đợt tiếng chuông hướng bốn phía khuếch tán, cả không gian, nhất thời bao phủ uy áp, uy áp thật lớn đã trên Tiên thiên chí bảo.

- Hỗn Động chung, Tiên thiên chí bảo, như thế nào...

Ma tổ La Hầu sắc mặt đại biến, thao Thiên ma khí câu động thiên địa, hóa thành vô số cột sáng màu đen, phía trên cột sáng, đạo đạo cực quang tung bay, cả không gian ma khí tàn sát bừa bãi không ngớt, vô số bí văn khuếch tán tạo ra mê muội khí, không gian phía trên tinh thần chảy ngược, Thiên ma công ở La Hầu nhìn Hỗn Động chung thần sắc kinh ngạc, sau đó âm âm thổi quét về phía Hỗn Động chung.

- Hỗn Động chung đã không phải là Tiên thiên chí bảo, mà là Hỗn Động chí bảo.

Nhạc Thành quát nhẹ, Hỗn Động chung ông ông tác hưởng, hư không run rẩy, Hỗn Động chung bạo trào ra khôn cùng Hỗn Động khí, một cỗ lực lượng bàng bạc tới cực hạn thấu mặc không gian.

Hai đạo lực lượng âm âm va chạm cùng nhau, cả không gian luân phiên mất đi, thiên địa run rẩy không ngừng, tinh thần không ngừng nứt toác, hộ tống mạn Thiên Tinh quang va chạm, đập nát vô số tinh thần.

Ma tổ La Hầu thân thể cao lớn lập tức bị đẩy lui ra sau, thân hình trực tiếp chấn nát một viên tinh thần, tinh quang kích tán, hóa thành một mảnh tro tàn.

- Phụt....

Ma tổ La Hầu, một đạo huyết vụ phun ra, sắc mặt cũng tái nhợt.

- Hỗn Động chí bảo, dĩ nhiên là hỗn chiến chí bảo, Lục Áp, người cơ duyên thật là lớn, bắt quá, ta nói rồi, đạo sinh liền có ma tính, có câu liền có ta, đạo sinh ma dài, vì thế ta bắt diệt, trừ phi thiên đạo diệt, ta mới diệt, người căn bản là không thể làm gì ta, sáng lập linh khí ta từ bỏ, đi trước.

Ma tổ La Hầu chà lau vết máu ở khóe miệng, liền rời đi, thực lực của đối phương, đã vượt qua tưởng tượng của hắn, hắn căn bản là không thể làm gì.

- Thiên đạo bắt diệt, người tự bắt diệt, đạo sinh liền có ma dài, bắt quá, ở quy tắc của ta, ta chính là quy tắc, quy tắc cũng là ta, ta cho người diệt, người bị diệt.

Nhạc Thành thân thể cao lớn pháp quyết biến hóa, quanh thân bắt đầu tràn ngập sáu loại thần quang, Lục đạo thần quang mơ hồ có thêm sáu loại thần thông căn nguyên khí xuất hiện, nhưng hơi thở, cũng hơn xa căn nguyên.

Lúc này Lục đạo thần quang tràn ngập, lập tức bốn loại thần quang dung hợp lẫn nhau, còn có hai chủng thần quang du lịch bên ngoài, nhưng dưới bốn loại thần quang hội tụ, Nhạc Thành một cỗ thiên đạo quanh thân cùng dung lại cái thể uy áp khuếch tán không gian.

- Quy tắc, Lục Áp, người dung hợp quy tắc, người từng bước, điều đó là không có khả năng, không có khả năng...

Ma tổ La Hầu trong mắt tràn ngập kinh hãi, lộ ra một cỗ cảm giác vô lực, quy tắc lực, điều này sao có thể, trừ bỏ Hồng Quân ra, dĩ nhiên là có người có thể dung hợp quy tắc.

- Quy tắc của người cũng giết được ta.

Ma tổ La Hầu lập tức hét lớn, cái thể ma uy mãnh liệt ra, ma khí gào thét, sát hư không tầng tầng vỡ vụn, một cỗ khổng lồ ma khí cuộn cuộn không ngừng dập dờn mở ra, không gian che kín cái khe, đạo đạo ma khí từ giữa mà ra.

1347. Chương 1157: Thiên Địa Cường Giả Hội Tụ Hỗn Độn Hải

Chương 1157: Thiên địa cường giả hội tụ Hỗn Độn hải

- Thật không, quên nói cho người, quy tắc của ta, tên là hủy diệt.

Nhạc Thành thân nhiên nói, quanh thân cái thể uy áp tràn ngập không gian, cả không gian đột nhiên tràn ngập hơi thở quỷ dị.

Hơi thở quỷ dị, nháy mắt tràn ngập cả không gian, cũng vào lúc này, Nhạc Thành tâm niệm cùng nhau, một cỗ thiên địa cùng tồn tại uy áp, trên người lưu quang quanh quẩn, liền giống như một cái thiên địa khổng lồ, một loại hơi thở chứa tế thiên địa, âm âm khuếch tán ra, tại nơi uy áp, Ma tổ La Hầu cái thể ma uy, đều cấp tốc kiêng kỵ, một cỗ tim đập nhanh Nguyên thần lan tràn ra.

Nhạc Thành trong miệng cười to, lên tiếng nói :

- La Hầu, đạo sinh ma dài, thiên đạo bắt diệt, người tự bắt diệt, thiên đạo có thể trợ người, chỉ người bằng vào thiên đạo vô ý thức tương trợ, quy tắc của ta, thiên đạo cũng vô pháp làm gì, không có thiên đạo, người còn có thể bắt từ sao?

- Hủy Diệt quy tắc, diệt cho ta.

Không gian bên trong, Nhạc Thành miệng hé ra, trong thiên địa, giống như thiên địa không gian tạo thành một đạo thanh âm tồn tại, có một cỗ không gian sóng gợn đập vào, lấy một loại vận tốc ánh sáng siêu việt khuếch tán không gian, cuối cùng theo bốn phương tám hướng trùng điệp tại trong mắt xuất hiện.

- Oành oành oành...

Không gian cùng rung chuyển, cả không gian thiên rung địa chấn, từng đợt tiếng vang thật lớn, không gian đột nhiên nứt toác ra, không gian mảnh nhỏ đầy trời bằng phi, bốn phía bay múa phá thành mảnh nhỏ.

Một cỗ lực lượng cuộn cuộn, phút chốc thổi quét mà qua, không gian thoát phá, chặt đứt thiên địa, cự lực khủng bố tới cực hạn, không gian nháy mắt trở thành tử vực, một cỗ Cửu Thiên hủy diệt rung động chạy chồm.

- Hủy Diệt quy tắc, Hồng Quân lão nhân, người chẳng lẽ sớm có tính kế sao.

Bên trong Không gian, Ma tổ La Hầu thân thể cao lớn, hơi thở hộ tống không gian mất đi, bên trong thiên địa, Ma tổ La Hầu bắt từ bắt diệt, rốt cục hoàn toàn tiêu tán ở tại thiên địa.

- Lực lượng thần thông, thời gian thần thông, không gian thần thông, tốc độ thần thông, hơn nữa bản thể Ly hỏa thần thông, thành tựu Hủy Diệt quy tắc, cũng kém một bước cuối cùng.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào không gian mất đi, thì thào tự nói.

- Chúc mừng sư đệ, rốt cục thành tựu quy tắc.

Trên chín tầng trời, một đạo tiếng động trầm thấp xuyên thấu không gian truyền đến.

- Đáng tiếc nếu không phải một bước cuối cùng.

Nhìn chăm chú vào trời cao, Nhạc Thành nói nhỏ.

- Ta mặc dù là thiên đạo, thiên đạo cũng không phải ta, hết thấy đều là tạo hóa, bất lực, Bàn Cổ cũng từng nói qua, thần thông chung quy đánh không lại số trời.

Trên không trung thanh âm trầm thấp tiếp tục nói.

- Thiên đạo rốt cuộc là vật gì.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào người trên không nói.

- Chờ người đả bại ta, có thể biết.

Trên không, giọng thần nhiên nói.

- Ta sẽ thử một lần, nhìn xem là cân bằng quy tắc của người mạnh, hay là Hủy Diệt quy tắc mạnh.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào trên không nói.

- Hủy Diệt quy tắc của người mạnh, nhưng là đừng quên, cân bằng quy tắc của ta, cân bằng thiên địa vũ trụ, Hủy Diệt quy tắc của người cũng bị áp chế, chỉ ngắn ngủn trăm năm thời gian, nhiều nhất trăm năm, ta không thể chống đỡ, hết thấy nhờ vào người.

Trên không tiếp tục nói.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào trên không, nói :

- Lúc trước, một đạo Nguyên thần bắt diệt tới Huyền Thiên nội địa, đa tạ sư huynh tương trợ.

- Ai, ta mặc dù trợ người, cũng vì thiên đạo.

Trên không, thanh âm trầm thấp lập tức biến mất không thấy.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào phía trước thật lâu, lập tức phục hồi tinh thần lại, trong tay pháp quyết biến hóa, thân ảnh lại xuất hiện ở ngư lãng đảo, nhìn chăm chú vào vô biên vô hạn ngư lãng đảo, lập tức nói nhỏ:

- Sư tôn, theo như lời người nói tạo hóa linh khí thần diệu nhất, ẩn chứa vô cùng ảo diệu, chẳng lẽ đây là tạo hóa sao?

- Thu.

Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, trong nháy mắt, cũng chỉ thấy được cả ngư lãng đảo đông bắc Đại Tây Dương âm âm run rẩy, đông bắc Đại Tây Dương ngư lãng đảo vô biên vô hạn tràn ngập thần quang, lập tức hóa thành một đạo cực quang, rơi vào tay Nhạc Thành.

Cực quang thu liễm, đông bắc Đại Tây Dương ngư lãng đảo, lập tức hóa thành một cái phương bảo hạp.

- Tạo hóa thần khí, ánh trắng bảo hạp, ta nên như thế nào lĩnh ngộ.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào phương hạp trong tay nói.

- Một trăm năm, ở thời gian không gian còn có ba trăm sáu mươi lăm vạn năm, hy vọng có thể thành công.

Nhạc Thành thần nhiên nói, thân ảnh lập tức hóa thành một đạo lưu quang biến mất ngay tại chỗ.

Ben trong Hạo Thiên môn, Nhạc Thành tiến nhập Hồn Độn chung, khoanh chân ngồi, theo pháp quyết trong tay đánh ra, mấy đạo thần quang quanh thân tràn ngập ra.

Thiên địa đại kiếp nạn tiến đến, Định Thần Kiếp đi qua, lại ngộ đại kiếp nạn, khắp nơi thực lực tìm kiếm sinh cơ, vu yêu hai tộc ân oán cũng tạm thời buông xuống, Nữ Oa, Hậu Thổ, Kỳ Lân lão tổ, cũng đều vì sinh cơ chủng tộc tìm kiếm một tia cơ hội.

Thời gian chậm rãi trôi qua, trăm năm thời gian trong nháy mắt đã qua, vũ trụ thiên địa có Diệt thể cực quang tiết ra ngoài, tinh thần thoát phá chấn động, thiên địa Đại năng giả, đại thần thông giả đều lộ ra vẻ kinh hãi.

- Vô cùng tận kiếp đến, đại thần thông giả, Đại năng giả, tụ tập Hồn Độn hải.

Cao thiên trời cao, một đạo trầm thấp tiếng động truyền ra, thiên địa biết đại thần thông giả, Đại năng giả, nhanh chóng đi Hồn Độn hải.

Xuyên qua vô tận Thái Hư, Tiên tôn giả, bắt đầu nhanh chóng đi Hồn Độn hải.

Bên trong Hồn Độn hải, Hồn Độn khôn cùng, lúc trước một mảnh quảng sáng sớm đã biến mất, thiên địa một đám cường giả bắt đầu hướng Hồn Độn hải tụ tập.

Bên trong Thần đình, có Hạo Thiên Đại Đế, Dao Trì Kim Mẫu, Vu tộc, Hình Thiên tổ vu, Chúc Dung, Cộng Công, Vu Huyết Ma chờ, Yêu tộc Đế Tuấn, Minh Hà, Côn Bằng, Kim Trữ tiên tử, Kim Hoa đồng tử, Long tộc cũng có thêm Thương Long Lão Tổ, Kỳ Lân bộ tộc, Ngao Không, Huyền Quý cũng đều ở đây.

Bên trong Tây Côn Lôn, Tây Vương Mẫu Thiên Dao, Khai sáng thú, Độ ách, Thanh Đế, đám người Trần Nguyên Tử, cũng chạy tới Hồn Độn hải.

Xiển giáo, Tiệt Giáo, Nhị đại đệ tử đều đến đông đủ, Tây Phương Giáo mặc dù bị thương nặng, nhưng thế lực không kém.

Trong lúc nhất thời, Hồn Độn hải phong vân hội tụ, thiên địa đại thần thông giả, Đại năng giả đều đến.

- Đại kiếp nạn đã đến.

Trên không, Nữ Oa, Hậu Thổ, Thái Thượng Lão Quân, Thông Thiên giáo chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn đến nơi.

- A di đà phật.

Một tiếng a-di-đà phật vang lên, lập tức ba đạo thân ảnh tới, nhìn thấy ba người Như Lai, Ma đạo lão tổ, Âm Dương lão tổ tới, các thế lực lớn cũng đều trầm xuống, chính là đại kiếp nạn đến, ai cũng không có tâm tình tìm đến Tây Phương Giáo gây phiền toái.

- Sưu sưu...

Một tiếng xé gió tới, một đạo thân ảnh hiển lộ, cũng là Kỳ Lân lão tổ tới.

- Thiên địa đã lâu không có náo nhiệt như thế.

Lúc này một đạo áo bào trắng thân ảnh xuất hiện ở trên không, người này áo bào trắng bay phát phới, một cỗ uy áp làm cho thánh nhân, Cực Đạo cường giả đều là cảm thấy áp chế tràn ngập ra.

- Đệ tử ra mắt sư tôn.

Trần Nguyên Tử tiến lên hành lễ, người tới không phải ai khác, chính là sư phụ Trần Nguyên Tử, Dương Mi lão tổ, đồn đãi Dương Mi lão tổ tại thiên địa còn hơn Hồng Quân đạo tổ.

- Đã lâu không gặp Dương Mi lão tổ.

Nữ Oa, Hậu Thổ, Thông Thiên giáo chủ thánh nhân đều tiến lên thi lễ, Dương Mi lão tổ cùng Hồng Quân đạo tổ, đều cùng vai về Tiên thiên đại thần, không sở hữu thánh nhân vị, chỉ kỳ thật lực, thánh nhân cũng không thể đều kém hơn một chút.

- Ha ha, Dương Mi, lão gia hỏa ngươi cũng đã ra rồi sao, còn chưa có chết sao.

Một tiếng cười to phá không mà ra, mười đạo thân ảnh bay ra, trong mười người, có chín nam một nữ, một cổ cổ hơi thở tràn ngập thiên địa bao phủ xuống, mỗi một cổ hơi thở, đều trên Kỳ Lân lão tổ.

- Ha ha, Càn Khôn đại tiên Diên Đảo lão tổ Khung Thiên lão tổ Tiên thiên lão tổ Vô Cực lão tổ Vô Vi lão tổ, Phích Lịch lão tổ Đẳng tổ huyền tiên tử Thanh Di Thiên.

Nhìn thấy, Dương Mi lão tổ mỉm cười:

- Mười người các ngươi cũng không có chết sao, xem ra, lần này, chúng ta có cơ hội cùng chết.

- Dương Mi, ai muốn cùng chết ngươi.

Huyền tiên tử tròng mắt đẹp nói, dung nhan tuyệt mỹ, làm cho người ta không dám có chút khinh nhờn.

- Không ngờ có bậc cường giả như vậy, đều là Cực Đạo đỉnh phong.

Hỗn Độn hải lúc này chúng Cực Đạo cường giả, đều sinh lòng kinh ngạc, nguyên lai, hôm nay còn có bậc cường giả này tồn tại.

- Dương Mi, Ma tổ La Hầu đã bị giết, không biết là ai gây nên, chẳng lẽ là Hồng Quân.

Người tới, Càn Khôn đại tiên nói.

- Trừ Hồng Quân ra, chỉ sợ ai cũng không có biện pháp, chẳng lẽ Hồng Quân thực lực lại tiến một bước sao.

Huyền tiên tử nói.

- Sai, Hồng Quân hiện tại trấn áp thiên đạo, làm sao còn thời gian đánh chết La Hầu, La Hầu bị một người khác đánh chết.

Dương Mi lão tổ nói.

- Là ai?

Chúng Cực Đạo cường giả nghi hoặc hỏi:

- Đạo sinh ma dài, lúc trước Bàn Cổ khai thiên tích địa đều không có ảnh hưởng đến La Hầu, còn có ai có thể đánh chết hắn?

- Ha ha, xem ra các ngươi còn không biết.

Dương Mi lão tổ nói nhỏ một tiếng, tiếp tục nói :

- Lục Áp lão tiểu tử kia tái thế tu luyện, thành tựu Hủy Diệt quy tắc, La Hầu cũng là số trời, cố tình đụng vào Lục Áp tiểu tử đó.

- Lục Áp thành tựu Hủy Diệt quy tắc...

Chúng Cực Đạo đỉnh phong cường giả kinh ngạc không thôi, thành tựu quy tắc, trên đời này cũng chỉ có Hồng Quân một người hợp đạo, thành tựu cân bằng quy tắc, mọi người tự nhiên là biết thành tựu quy tắc khó khăn như thế nào.

Nghe được chúng Cực Đạo cường giả nói chuyện, Như Lai, Ma đạo lão tổ, Âm Dương lão tổ sắc mặt đại biến, Lục Áp là ai, đó là Nhạc Thành, trong lòng nhất thời run run lên.

- Vô cùng tận kiếp tới, có thể có một đường sinh cơ.

Hỗn Độn trên biển, một đạo thân ảnh, lập tức hơn mười người phá không bay ra, một cổ cổ uy áp cường hãn lăng không buông xuống, trước mặt ba người, một người mặc một thân bào đỏ thẫm, tóc hồng hồng tu, cả người như một đoàn thân hỏa vĩnh không tắt, một cái áo trắng hán tử, quanh thân hơi thở hoàn toàn không có, trong mắt ánh mắt bình thường, cuối cùng là một tuyệt sắc nữ tử, một thân áo xanh, tố sắc hờ hững, phối hợp tuyệt mỹ dung nhan tuyệt mỹ vô cùng, đúng là nhân tộc tam tổ, Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị.

Phía sau ba người, còn có hơn mười cổ hơi thở Cực Đạo, một đám cường giả, quanh thân hơi thở, không dưới đám người Kỳ Lân lão tổ, đúng là nhân tộc Thái Hạo lão tổ, Thái Khang lão tổ, thiên tử Phục Hy thị,

Địa Hoàng Thần Nông thị, Nhân Hoàng Hiên Viên thị, Ngũ Đế chi linh vẫn để dự Đại Nghiêu Đại Thuần Đại Vũ, còn có thiếu khanh, Thiếu Hạo.

- Nhân tộc cường giả.

Nhiều tộc cường giả như vậy xuất hiện. Nhất thời Hỗn Độn hải các đại thực lực hoảng sợ, Hạo Thiên Đại Đế, Dao Trì Kim Mẫu, Trần Nguyên Tử kinh ngạc không thôi.

- Nguyên lai, nhân tộc cường giả cường hãn như vậy.

Cường giả các thế lực lớn trong lòng kinh hãi.

- Ra mắt thánh mẫu.

Nhân tộc nhất mạch cường giả chậm rãi đi tới bên người Nữ Oa thi lễ, cuối cùng nhìn các Cực Đạo cường giả nói :

- Ra mắt chư vị đạo hữu.

- Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị, các người ba trấn thủ Hỏa Vân Động, bỏ được sao.

Dương Mi lão tổ nói.

- Vô cùng tận kiếp tới, tam tài khí thoát phá, trấn thủ lại có gì dùng.

Toại Nhân Thị nói.

- Vang ầm ầm...

Trên không, cao ngất một đạo cực quang giống như nổi lên gợn sóng khuếch tán, cả Hỗn Độn hải đều kịch liệt run rẩy.

- Hồng Quân chống đỡ không nổi, mọi người nhanh nghĩ biện pháp đi.

Dương Mi lão tổ nói.

- Mọi người vẫn bảo vệ các tộc, hy vọng có thể lưu lại một tia huyết mạch.

Chúng cường giả thở dài.

1348. Chương 1158: Tru Thánh Nhân, Diệt Cực Đạo.

Chương 1158: Tru thánh nhân, diệt Cực Đạo.

Người tới quần áo hắc bào, khuôn mặt cương nghị, hai mắt giống như nhật nguyệt tinh thần, chỉ trong mắt tràn ngập năm tháng tang thương, quanh thân hơi thở hư vô mờ mịt, làm cho người ta căn bản không thể nắm lấy.

- Nhạc Thành.

- Lục Áp.

- Sư tôn.

Người tới đúng là Nhạc Thành vừa mới xuất quan, một trăm năm thời gian, Nhạc Thành ở Hỗn Độn chung ba trăm sáu mươi lăm vạn năm bế quan, Nhạc Thành lĩnh ngộ sáng lập linh khí bảo hạp, ngay tại lúc này mới ngộ ra.

Lúc này thấy Nhạc Thành, có người kinh hãi có người tim đập nhanh, Như Lai, Ma đạo lão tổ, Âm Dương lão tổ nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, thần sắc cực độ thoát nhìn.

- Ma đạo, ta đáp ứng Hỗn Nguyên lão tổ, đánh chết nghiệt đồ, hiện tại, để mạng lại đi.

Nhạc Thành tới Hỗn Độn hải, nhìn mọi người cũng không nói gì, Hạo Thiên Đại Đế, Tây Vương Mẫu, Thông Thiên giáo chủ, đám người nhân tộc tam tổ cũng không để ý đến, lập tức trừng mắt nhìn Ma đạo lão tổ.

- Nhạc Thành...

Lục Áp đạo quân, lúc trước đều là hiểu lầm, đại kiếp nạn đã đến, ta là thánh nhân, bất tử bất diệt, người làm gì phí sức lực đối phó ta.

Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, Ma đạo lão tổ đã khùng hoảng đứng lên.

Nhạc Thành chính là Lục Áp chuyển sang kiếp khác, đừng nói là Lục Áp, cho dù là ba đệ tử hắn, nhân tộc tam tộc tìm hắn phiền toái, hắn cũng ăn không tiêu, hắn nếu sớm biết lúc trước Nhạc Thành chính là Lục Áp đạo quân, hắn làm sao còn dám trêu chọc.

- Bất tử bất diệt, trong mắt của ta, lại chính là chuyện cười, người hôm nay hắn phải chết.

Nhạc Thành nói nhỏ một tiếng, trong tay pháp quyết đánh nhẹ, một cỗ uy áp thật lớn bắt đầu tràn ngập, dưới uy áp Cực Đạo cường giả xa xa thần sắc biến hóa.

- Lục Áp đạo quân, người đừng lẩn hiếp người quá đáng.

Ma đạo lão tổ quát, tốt xấu hắn cũng là thánh nhân, lúc này làm sao có thể bị ép như thế, quanh thân hơi thở run, điều động thiên địa lực, cũng chuẩn bị đối kháng, thánh nhân bất tử bất diệt, chẳng qua là liều mạng.

- Khinh người cố đối gạt mình, thánh nhân này chết đi.

Nhạc Thành nói nhỏ, một cỗ hơi thở quỷ dị nhất thời bao phủ không gian, Hỗn Độn hải, Hỗn Độn bắt đầu khởi động, cuồng bạo khí cấp tốc gào thét ra.

- Ta liều mạng với người.

Ma đạo lão tổ tiếng nói vừa dứt, ngưng tụ thiên địa lực lượng, một đạo trảo bức xé không gian, một cỗ lực lượng mạnh mẽ tuôn ra, xé nát năm đạo không gian cái khe, lộ ra hư không thông đạo tối đen, cự lực bàng bạc bị hướng tới Nhạc Thành bao phủ.

- Ca ca ca...

Không gian vô tận thần quang tràn ngập, thần quang phóng lên cao, Hỗn Độn thoát phá, hiển lộ một mảnh hư không, hư vô không gian không ngừng quay cuồng lên, gào thét va chạm về phía Nhạc Thành.

- Ta nói rồi, người là thánh nhân cũng thế thôi.

Nhạc Thành hồ hững nói, vô hình bên trong, một cỗ uy áp như cùng thiên địa cùng tồn tại khuếch tán, trên người lưu quang quanh quẩn, lập tức thân hình khổng lồ xuất hiện, giống như người khổng lồ, một loại hơi thở chứa tế thiên địa, âm âm khuếch tán ra.

Ma đạo lão tổ quanh thân, mang theo lực vô cùng bàng bạc, lập tức bao phủ ở tại trên người Nhạc Thành, cũng làm cho kẻ khác kinh ngạc, lực lượng này không làm cho Nhạc Thành ảnh hưởng, tùy ý bao phủ, không chút tổn hao gì.

Một màn như thế, cho dù là Dương Mi lão tổ, đám người Càn Khôn đại tiên cũng kinh ngạc, cho dù là bọn họ cũng vô pháp làm được như vậy.

- Hảo một cái Lục Áp...

Dương Mi lão tổ trong mắt kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi nhìn Nhạc Thành.

- Dương Mi, Lục Áp làm sao vậy?

Càn Khôn đại tiên nhìn Dương Mi lão tổ hỏi, cảm giác hơi thở Nhạc Thành tựa hồ là minh bạch cái gì rồi, nhưng lại không thể xác định.

Dương Mi lão tổ hít sâu một hơi, nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, lập tức nói:

- Các người xem không gian xung quanh Lục Áp, đã là ngạo nghễ thế ngoại, lúc này hắn là ở quy tắc, thoát ly thiên đạo, tu vi hắn hiện tại, đã tới cùng chúng ta hoàn toàn không cùng đẳng cấp với hắn.

Chúng Cực Đạo cường giả đều thần sắc kinh ngạc, Càn Khôn đại tiên nói :

- Thật sự là không thể tưởng tượng nổi, Lục Áp lão tiểu tử đó, tái chuyển sang kiếp khác trùng tu, đoán thời gian ngắn ngủi, đạt tới loại tình trạng như vậy.

- Tốt lắm, chết đi.

Nhạc Thành thần nhiên nói, quanh thân một cỗ thần quang đột nhiên bắn nhanh ra:

- Thánh nhân, người dựa vào thiên đạo, quy tắc của ta cho thiên đạo cùng tồn tại, thiên đạo bất nhập, thánh nhân cũng bị diệt.

Một cỗ thần quang nháy mắt bao vây Ma đạo lão tổ, nhất thời Ma đạo lão tổ ngưng tụ lực công kích âm âm biến mất không thấy, lập tức không gian hủy diệt hơi thở tràn ngập, một cỗ uy áp vô cùng bao phủ, Ma đạo lão tổ trong mắt kinh hãi, nháy mắt thân hình biến thành hư vô.

- Thánh nhân cũng bị đánh chết, đây chính là bất tử bất diệt thánh nhân, giờ tay nhắc chân liền đánh chết.

Mọi người kinh hãi, một màn này làm cho người ta kinh ngạc, bất tử bất diệt thánh nhân, cũng dễ dàng đánh chết như thế.

- Còn muốn chạy sao, Âm Dương lão tổ, người cũng chết đi thôi.

Nhạc Thành nói nhỏ, chỉ thấy Âm Dương lão tổ nhìn thấy Ma đạo lão tổ nháy mắt bị đánh chết, thả người lặng yên hóa thành một đạo lưu quang phá không mà đi.

- Diệt cho ta.

Bên trong không gian, Nhạc Thành nói nhỏ, năm ngón tay nắm chặt, phía trước nghìn vạn dặm Hỗn Độn hải vực đột nhiên vặn vẹo, không gian vặn vẹo, thời gian rối loạn đan chéo, trong tay Nhạc Thành co rút lại, lập tức hóa thành trên trăm thước lớn.

Nhạc Thành trong mắt sát ý mật quá, một đạo thần quang vọt vào không gian, lấy một loại vận tốc ánh sáng siêu việt khuếch tán không gian, nháy mắt, một đạo thần quang liền âm âm va chạm vào Âm Dương lão tổ.

- Oành oành oành...

Trên trăm thước không gian đột nhiên nứt toác mở ra, một cỗ lực lượng cuộn cuộn, phút chốc thổi quét qua, không gian thoát phá, một cỗ hơi thở rung động Cửu Thiên hủy diệt điên cuồng chạy chồm, không gian vặn vẹo hộ tống Âm Dương lão tổ trực tiếp biến mất.

- Cực Đạo cường giả, lật tay là diệt.

Mọi người kinh ngạc nhìn chăm chú vào trên không, Thái Thượng Lão Quân, Dương Mi lão tổ, thánh nhân, Cực Đạo cường giả, lúc này vô cùng khiếp sợ.

- Quy tắc, hình như là thần thông mạnh mẽ, thời gian thần thông, không gian thần thông, còn có tốc độ thần thông ở bên trong, bốn loại thần thông dung hợp mà thành, Lục Áp thật sự thành công.

Dương Mi lão tổ kinh ngạc thì thào.

- Tiếp Dẫn, người thật to gan, người có biết tội của người không?

Trên không, Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Như Lai nói.

- Ra mắt sư thúc, đệ tử biết tội.

Như Lai thần sắc kích động, vội vàng cúi đầu hành lễ, Ma đạo, Âm Dương hai người lật tay đánh chết, hẳn căn bản không thể đối kháng.

- Biết tội là tốt rồi, người cũng có thể đã chết, thánh nhân vị, người cũng trả lại.

Nhạc Thành nói nhỏ, trong tay pháp quyết đánh ra.

- Sư thúc hạ thủ lưu tình.

Nhưng vào lúc này, ở chỗ sâu trong Hỗn Độn hải, một đạo tiếng động truyền đến, lập tức ba đạo thân ảnh nháy mắt xuyên qua trùng điệp không gian rơi vào trên không, người tới mặc áo cà sa, quanh thân thánh nhân hơi thở tràn ngập, một béo nhất gầy, phát quang tràn ngập, đó là Đấu Chiến Thắng Phật cùng Tịnh Đàn sử giả.

- Ra mắt sư thúc.

Trong ba người, một người lập tức hành lễ, lập tức Đấu Chiến Thắng Phật, Tịnh Đàn sử giả cũng hành lễ nói :

- Ra mắt sư thúc tổ.

- Chuẩn Đề đạo nhân.

Nhìn thấy người này, nhất chúng cường giả cũng đều kinh ngạc, người tới không phải ai khác, đó là một vị thánh nhân Tây Phương Giáo, Chuẩn Đề đạo nhân, từ lúc phân Phong Thần Kiếp, Chuẩn Đề đạo nhân không biết tung tích, không nghĩ tới, tránh ở Hỗn Độn hải.

- Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn khi sư diệt tổ, người vì sao còn muốn ta hạ thủ lưu tình?

Nhạc Thành nói nhỏ.

- Sư thúc, mời xem mặt mũi đệ tử, tha Tiếp Dẫn đi, Tây Phương Giáo không thể không có người trấn áp.

Chuẩn Đề đạo nhân nói.

- Lúc trước ở Hỗn Độn hải, ta quả thật kết một phần nhân quả.

Nhạc Thành nói nhỏ, lúc này Nhạc Thành tự nhiên biết, lúc trước chính mình ở Hỗn Độn hải lĩnh ngộ, Bồ Đề tử, cây bồ đề, đều là Chuẩn Đề đạo nhân âm thầm tương trợ.

Nhạc Thành lập tức tạm dừng, nói :

- Chính là Tiếp Dẫn năm lần bảy lượt gia hại ta, ta cũng không thể tha cho hắn, như vậy đi, chỉ cần hắn tiếp được ta một kiếm, ta tha cho hắn.

Nhạc Thành nói xong, lập tức nhìn chăm chú vào phía trước nói:

- Nhị sư huynh, người không phản đối chứ?

- Tự gây nghiệp chướng, không thể sống, sư đệ không cần băn khoăn cho ta.

Trên không trung, một đạo thanh âm xuyên thấu không gian, lập tức một đạo thân ảnh thật lớn xuất hiện ở trên không.

Người này thân hình khổng lồ, mắt như sao thần, quanh thân hơi thở cùng Dương Mi lão tổ như một, người này tới, người bình thường không biết, ở đây thánh nhân cùng Cực Đạo cường giả tự nhiên là biết, người này là Hỗn Côn lão tổ, là sư phụ Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân, cũng là sư đệ của Hồng Quân lão tổ.

- Hỗn Côn, nguyên lai người cũng tránh ở đây, còn tưởng rằng người chết rồi.

Càn Khôn đại tiên nói.

- Nơi này yên tĩnh, ở trong này có thể tìm hiểu nhiều điều.

Hỗn Côn lão tổ nói.

- Sư tôn cứu ta, sư tôn cứu ta.

Như Lai nhìn Hỗn Côn lão tổ nói.

- Tự gây nghiệp chướng không thể sống, hết thấy xem tạo hóa chính người, ta bảo người theo ta lĩnh ngộ, người lại muốn sáng lập Tây Phương Giáo, người tự thu xếp ổn thoả đi.

1349. Chương 1159: Như Lai Mạt Pháp Thế Giới

Chương 1159: Như Lai mạt pháp thế giới

Hỗn Côn lão tổ khẽ thở dài.

- Tiếp Dẫn, tiếp ta một kiếm, có còn mạng sống không, muốn xem phần số của người.

Nhạc Thành nói nhỏ, trong tay Âm Dương Kiếm xuất hiện ở trong tay, giờ phút này, Âm Dương Kiếm cũng đạt tới thượng cổ thần khí, Nhạc Thành lúc này càng thêm hơi thở tăng cao, chấn động không gian xung quanh, tràn ngập đạo đạo Hỗn Độn.

Một đạo kiếm quyết ở trong tay Nhạc Thành đánh ra, lập tức Âm Dương Kiếm rời khỏi tay, thân kiếm ông ông ngao không ngớt, kiếm quang phô thiên cái địa, lập tức một cổ kiếm khí thể lượng tới cực hạn cuộn cuộn tràn ngập ra, vô tận pháp lực tuôn ra.

Âm Dương Kiếm phút chốc hóa thành hàng tỉ kiếm quang, từng đạo kiếm khí sắc bén sinh sôi, lưu lại một đạo cái khe, cả không gian sụp đổ.

Như Lai thần sắc trầm xuống, nhìn thấy Nhạc Thành cũng không có thúc dục quy tắc lực, hơi chút buông xuống tâm thần, Thất Bảo diệu thụ trong tay thúc dục, câu động thiên địa lực, không gian một mảnh phát quang đại thịnh, không gian gió giục mây vùn, Hỗn Độn phát quang, vô số phát môn pháp khí tràn ngập thần quang, vô tận Hỗn Độn dòng khí rít gào quay cuồng không ngớt, không gian sóng gợn giống như mặt nước kích thích, một vòng tiếp theo một vòng, không ngừng dập dồn mở ra.

Lập tức hai phe không gian ầm ầm gặp nhau, một cổ khí thể sắc bén vô cùng khuếch tán ra, không gian một mảnh hỗn loạn, có thể thấy rõ ràng cũng chỉ có thánh nhân cùng Cực Đạo cường giả mà thôi.

Trên không, hàng tỉ kiếm quang cắt vỡ ra một đạo thông đạo quỷ dị, trong nháy mắt, không gian tự thành thế giới.

Nơi này quỷ dị, một cỗ uy áp cái thế tràn ngập, mắt thường có thể thấy được, không gian, Như Lai Thất Bảo diệu thụ nháy mắt nứt nẻ, phát quang ảm đạm, lúc này, trong mắt Như Lai cũng xuất hiện vẻ kinh hãi.

- Đây là chiêu thứ sáu Tru Tiên Diệt Ma Kiếm Quyết, tên là Đồ thánh, đi thôi.

Hỗn loạn không gian, Nhạc Thành nói nhỏ một tiếng, hàng tỉ bóng kiếm cắt vỡ thời không, trực tiếp làm cho Như Lai mạt diệt.

Không gian khôi phục, chúng cường giả lại kinh ngạc, Hỗn Côn lão tổ thần sắc đều kinh hãi, một kiếm như thể thánh nhân đều có thể tru sát, cái này cũng rất dọa người rồi.

- Xin sư đệ hạ thủ lưu tình.

Lúc này Hỗn Côn lão tổ nhìn Nhạc Thành nói.

- Đây cũng là tạo hóa, lúc trước sáng lập Tây Phương Giáo, lúc này cho hấn tiến đến mạt pháp thế giới, hy vọng hấn tự thu xếp ổn thỏa.

Nhạc Thành nói nhỏ.

- Linh Viên, Thiên ứng đồ đệ.

Nhạc Thành xoay người lại, nhìn Linh Viên Thiên ứng hai người.

- Sư tôn.

Hai người cung kính hành lễ.

- Hỗn Độn chung, Định Hải Thần Châu về sau liền giao cho các người, trợ sư huynh sư tỷ của người, trấn thủ nhân tộc.

Nhạc Thành nói, trong tay hai đạo thần quang rơi xuống trong tay Linh Viên cùng Thiên ứng, đó là Hỗn Độn chung cùng mười hai khóa Định Hải Thần Châu.

- Đại kiếp nạn có phương pháp ứng đối không?

Tây Vương Mẫu Thiên Dao tiến lên nhìn Nhạc Thành hỏi.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Tây Vương Mẫu Thiên Dao mỉm cười, lập tức nhìn nhìn về xa không, lại thì thào ngâm nga:

- Sáng nay xem hồng trần sự, ức năm hồng hoang phá, bụi mù cuộn cuộn, mệnh mông mệnh mông, đáng thương sắc thu khôn cùng tốt, hướng chi thân thành vạn vật hoa, Hồng Hoang đại lực không ngừng, vô cùng tận đại kiếp nạn thành uổng công, long phượng hai cùng vu yêu đến, bao nhiêu phần vinh không khỏi xem, một đường rừng mây đỏ thiên địa ám, lượng kiếp vô tận lặp lại đi, tích Nhật Thần phật thành bụi đất, đạo pháp mờ mịt thiên địa xa, ta tự chân đạp bước chậm đi.

Nhạc Thành thân ảnh khổng lồ, theo ngâm xướng chậm rãi đi, phía trước Hỗn Độn cuộn cuộn, thời không rối loạn, lộ ra một cái không gian thông đạo, thân ảnh nhập vào không gian thông đạo, lập tức biến mất không thấy.

Mọi người nhìn chăm chú vào bóng lưng Nhạc Thành, chỉ có thể đưa mắt nhìn nhau, Dương Mi lão tổ lập tức nói nhỏ:

- Hẳn đây là đi tìm Hồng Quân, cũng là tìm thiên đạo, thành bại cũng không biết, nếu là thành công, lấy Hậu thiên địa vũ trụ, đều phải khiêm hạ hẳn một phần đại nhân quả, nếu là thất bại, vạn pháp câu diệt.

Xa xa cuối Hỗn Độn, Nhạc Thành mỉm cười, đảo mắt bên trong, tới một chỗ hư không cung điện, cung điện này sừng sững ở chỗ sâu trong Hỗn Độn, một đạo thần quang màu tím phóng lên cao, bao phủ ở trời cao tạo ra vô số không gian cái khe.

Phía trước Cung điện, tám biển ba cổ triện thần văn tử tiêu cung chói mắt, cung điện có một đạo hư ảnh khổng lồ xuất hiện ở trong đó.

- Sư đệ, người rốt cục đến đây.

Phía trên Vân giường, khổng lồ hư ảnh đã rơi vào trước người Nhạc Thành, thân hình nháy mắt trở nên ngưng thực, người này đầu bạc râu bạc trắng, hai mắt sáng sủa, quanh thân hơi thở cùng thiên địa dung làm một thể.

- Ra mắt sư huynh.

Nhạc Thành nói nhỏ, trước mắt người này, đúng là thiên đạo Hồng Quân.

- Người khả có nắm chắc.

Hồng Quân đạo tổ hỏi.

- Xin hỏi sư huynh, tại sao có vô cùng tận kiếp này?

Nhạc Thành hỏi.

Hồng Quân lão tổ mỉm cười nói nhỏ:

- Thời tiết mông hồng, nảy sinh tư thủy, toại phân thiên địa, triệu lập càn khôn, khai âm cảm dương, phân bố nguyên khí, là dựng trung hoà, là thái độ làm người, thủ sinh Bàn Cổ, sắp chết hóa thân, thành phong trào vân, vì lời đình. Mắt trái vì ngày. Mắt phải vì nguyệt, chi vì tứ cực, máu vì Trường Giang và Hoàng Hà, gân mạch vì địa lý, thịt vì ruộng đất, phát vì tinh thần, làn da vì cỏ cây, xỉ cốt vì vàng đá, tinh tú vì châu ngọc. Mồ hôi chảy vì vũ trạch, thân chi chư trùng. Nhân phong nhận thấy. Hóa thành lê manh.

- Cái nghe thấy thiên địa chi số, có mười hai vạn chín nghìn sáu trăm tuổi làm một nguyên. Dem nhất nguyên chia làm mười hai hội, là tử, xấu, dân, mao, thân, tị, ngộ, chưa, thân, dậu, tuất, hội chi thập nhị chi cũng. Mỗi hội nên một vạn tám trăm tuổi. Thả liền một ngày mà nói: giờ tý được dương khí, mà xấu tắc gà gáy, dân không thông quang, mà mao tắc mặt trời mọc, giờ Thìn thực sau, mà tị tắc ai sắp xếp, ngày ngộ thiên trung, mà chưa tắc tây tha, giờ thân bỏ mà mặt trời lặn dậu, tuất hoàng hôn mà nhân định hội. Thí cho toàn cục, như đến tuất hội điểm cuối, tắc thiên địa ngu muội mà vạn vật phủ hĩ. Lại đi năm nghìn bốn trăm tuổi, giao hội hội chi sơ, tắc làm hắc ám, mà hai gian nhân vật câu vô hĩ, cổ viết Hỗn Độn, lại

năm nghìn bốn trăm tuổi, hội hội đem chung, trình hạ lên nguyên, gần tử chi hội, mà phục đuổi dần khai sáng. Thiệu Khang tiết viết: đông chí tử chi bán, thiên tâm vô thay đổi, nhất dương sơ động chỗ, vạn vật chưa sinh thì.

- Đến vậy, thiên thủy có cái. Tái năm nghìn bốn trăm tuổi, đang lúc tử hội, khinh thanh thượng đằng, có ngày, có nguyệt, có Tinh, có thần. Ngày, nguyệt, Tinh, thần, vị chi tứ tượng. Cổ viết, thiên khai cho tử. Lại kinh năm nghìn bốn trăm tuổi, tử hội đem chung, gần xấu chi hội, mà đuổi dần kiên cố, dịch viết: Đại tai Kiền Nguyên tới tai khôn nguyên vạn vật tư sinh, là thuận Thừa Thiên.

- Đến tận đây, địa thủy ngưng kết. Tái năm nghìn bốn trăm tuổi, đang lúc xấu hội, trọng trọc hạ ngưng, có thủy, có hỏa, có sơn, có thạch, có thổ. Thủy, hỏa, sơn, thạch, thổ vị chi ngũ hình. Cổ viết, địa ích cho xấu. Lại kinh năm nghìn bốn trăm tuổi, xấu hội chung mà dần hội chi sơ, phát sinh vạn vật. Lịch viết: Thời tiết giảm xuống, khí hậu khác nhau ở từng khu vực bay lên, thiên, đàn vật đều là sinh.

- Đến tận đây, thiên thanh địa thích, Âm Dương điều hòa, tái năm nghìn bốn trăm tuổi, đang lúc dần hội, sinh ra, sinh thú, sinh cầm, chính vị thiên địa nhân, tam tài xác định vị trí. Cổ viết, nhân sinh cho dần.”

Bàn Cổ đại thần khai thiên tích địa càn khôn, phân phách Âm Dương, rốt cục diễn biến ra thiên địa mờ mịt này, theo Hồng Hoang thế giới diễn biến, mới xuất hiện thần phật tiên yêu đầy trời, thần phật tiên yêu trường sinh hậu thế, thoát ra lục đạo luân hồi, đã muốn trái với vạn vật tuần hoàn, cho nên thời gian càng lâu, sát khí, nhân quả ngưng tụ càng phát ra nghiêm trọng, vì thế thiên địa lần lượt lâm vào đại kiếp nạn, vô số thần tiên ngã xuống, đem thiên địa tinh khí một lần nữa trả lại cho thiên địa.

Nhưng theo ngày tháng dần chứa, trừ thần phật tiên yêu ra, pháp lực càng phát ra thâm hậu, gần như bất tử bất diệt, thiên địa nhân quả đúng là vẫn còn, cho nên xuất hiện vô tận đại kiếp nạn.

- Cái gì gọi là thiên đạo, như thế nào đại đạo?

Nhạc Thành lại mỉm cười hỏi.

Hồng Quân đạo tổ nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, lập tức nói nhỏ:

- Thiên đạo vô tình, là vì đại công, đại đạo vô tình, là vì đại yêu, Hồng Quân hợp thiên đạo, Bàn Cổ hóa đại đạo, thiên đạo đại đạo, Hồng Quân Bàn Cổ, hai người đều là đạo.

- Sư huynh, người mặc dù là thiên đạo, nhưng thiên đạo không phải là người, ta hôm nay, muốn bỏ ra thiên đạo, nhìn xem hôm nay phía trên đạo, đến tốt cùng là thần thánh phương nào.

Nhạc Thành nói nhỏ.

- Thiên đạo mờ mịt, thiên ý khó dò, thần thông đánh không lại thiên đạo, sư đệ cẩn thận vạn kiếp bất phục.

Hồng Quân đạo tổ nói.

- Sư huynh hợp đạo, bình tĩnh ngồi ở bên trong Hỗn Độn, mỗi ngày đối với thiên đạo mờ mịt, vận chuyển tuần hoàn, xem hết trần thế chìm nổi, hôm nay đạo vì sao, chẳng lẽ còn không rõ ràng sao? Tiểu đệ thật ra có điều linh ngộ, hôm nay, muốn bỏ ra đạo, nhìn xem thiên đạo đến tốt cùng là thần thánh phương nào.

Nhạc Thành nói.

- Có lẽ nhớ rõ sư tôn từng nói qua, ta cùng Hỗn Côn, tâm hồn phức tạp, tục vụ rất nhiều, tương lai tất có nhiều tri hoãn, Nữ Oa ý chí rộng lớn, có trách trời thương dân khát vọng, Nguyên thần tính âm, cũng không thể nhờ vả, riêng chỉ người, mặc dù trời sanh tính hồ nháo đánh hỗn, chưa từng một ngày đứng đắn, lại có thể tâm linh thuần lự, thủ trung nhất nhất, có điều tạo hóa, hiện tại xem ra, sư tôn xem thật đúng như vậy.

Hồng quân đạo tổ nói xong, lập tức nhìn Nhạc Thành nói:

- Ta vì thiên đạo, muốn bỏ ra thiên đạo, muốn trước đánh bại ta, cũng làm cho vi huynh nhìn xem, thực lực sư đệ đến tốt cùng là tới loại tình trạng nào rồi.

- Sư huynh đắc tội, ta dục phá thiên đạo, một trận chiến này không thể tránh được.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói, trong tay pháp quyết đánh ra, thân hình nháy mắt lại khổng lồ thêm vài phần, cước đạp hư không, đỉnh trảm trời cao, không gian xung quanh tinh thần lưu chuyển, một cỗ uy áp cái thế bao phủ xuống.

- Sư đệ thực lực không ngờ tới tình trạng như vậy.

Hồng Quân đạo tổ thân sắc kinh ngạc, trong lòng nao nao, lập tức quanh thân trống rỗng dao động lên một cỗ lực lượng khủng bố, phút chốc liền khuếch tán ra, cả tử tiêu cung giống như đều lâm vào một trận chấn động, Hỗn Độn hư không trong khoảng thời gian ngắn chớp lên không ngớt, thân quang chói mắt tùy ý ra vô số tinh thần.

- Sư huynh cân bằng quy tắc quả nhiên lợi hại.

Nhạc Thành thân sắc hơi trầm xuống, pháp quyết biến hóa, thân hình khổng lồ chững ắc chậm rãi mở ra, giống như che nhật nguyệt, một đạo chướng ắc mang theo cự lực bàng bạc, đụng vào Hỗn Độn khôn cùng, bao phủ lấy Hồng Quân.

- Sư đệ, Hủy Diệt quy tắc uy lực cường hãn, nhưng ở dưới cân bằng quy tắc, vạn pháp đã bị cân bằng, sư đệ nếu muốn phá vỡ thiên đạo, chỉ sợ là cũng không có khả năng.

Hồng Quân nói, trong tay pháp quyết biến hóa, cũng một đạo chướng ắc quán Thông Thiên địa, cả không gian hỗn độn đều bị một cỗ lực lượng đến cực hạn chớp lên không ngớt.

- Vang ầm ầm.

Một tiếng bạo liệt vang vọng trời cao, thiên địa không gian đều bị xé rách ra, không gian phá thành mảnh nhỏ, không gian tinh thần nứt toác không ngớt.

- Hủy Diệt quy tắc.

Nhạc Thành hét lớn một tiếng, bốn đạo thân quang quanh thân ngưng tụ, thân ảnh khổng lồ lóe ra, một đạo quyền ắc đánh ra, hư không nổ tung, một cỗ uy áp cái thế khuếch tán ra vũ trụ thiên địa.

- Cân bằng quy tắc.

Hồng Quân đạo tổ quanh thân một cỗ sương mù che chắn bốn phía mây tía, cả không gian thiên địa, đều chấn động, lập tức không gian vô số thân quang màu tím sôi nổi bạo phun ra, hóa thành thiên địa hư không, vô số điện quang kịch liệt lóe ra, màu tím điện trụ làm cho không gian chung quanh giống như bị chấn thành mảnh nhỏ.

- Vang ầm ầm...

Hai phe không gian, hai chủng quy tắc đụng chạm, không gian hỗn độn tạo thành cái khe tối đen nhanh chóng hướng bốn phương tám hướng lan tràn tốc độ nhanh vô cùng.

- Ha ha, sư đệ Hủy Diệt quy tắc mặc dù là lợi hại, nhưng thiên đạo t không thể thắng.

Hồng Quân đạo tổ hét lớn một tiếng, thân thể cao lớn năm ngón tay ngưng tụ thành trảo, rồi đột nhiên gian nháy mắt tiêu tán, một mảnh tối đen quỷ dị bày ra, rất nhanh hướng bốn phía khuếch tán ra, nhanh chóng bao trùm cả khu vực, chỉ có nhiều điểm tinh thần ở màn đêm tràn ngập thân quang.

Lực lượng như thế, thiên địa Hỗn Độn biến sắc, lực lượng này tuyệt độ khủng bố, thiên đạo Hồng Quân đạo tổ thi triển, đều là thiên đạo lực, thiên đạo vô tận uy lực tự nhiên cũng vô tận.

Nhạc Thành thân sắc trầm xuống, trong tay pháp quyết đánh ra, đồng thời quanh thân pháp lực bạo phun ra, khắp không gian hỗn độn rốt cục ầm ầm nứt toác ra, không cách nào hình dung được năng lượng gió lốc đáng sợ này, ở không gian lúc này lấy một loại tốc độ kinh người thổi quét ra, khắp không gian cũng mở ra vô số không gian cái khe.

- Vang ầm ầm...

Hỗn Độn Không Gian Bạo Liệt, lập tức khắp không gian nứt toác, tinh thần tan biến, Hỗn Độn cuộn cuộn không ngớt, khắp không gian hỗn độn lúc này trực tiếp mất đi, lực lượng đáng sợ ầm ầm thổi quét ra, trực tiếp diệt một phương không gian.

Hỗn Độn hải, các cường giả nhìn chăm chú vào phía cuối chân trời, trời cao kia, Hỗn Độn từng đạo cực quang bắn ra, làm cho mọi người đều bất an.

Hỗn Độn cuộn cuộn, thân thể Nhạc Thành cao lớn đẩy lui một phương không gian, nhìn vào Hồng Quân đạo tổ, nói :

- Thiên đạo, ta sao không thể thắng ngươi.

- Ngươi có quy tắc trong người, ta cũng vô pháp làm gì được ngươi, nhưng thiên đạo, ngươi cũng không thể phá khai rồi.

Hồng Quân đạo tổ nói.

- Vang ầm ầm...

Trên không, trời cao run rẩy, vô số cực quang bắt đầu bắn ra, một cỗ hủy diệt khí khuếch tán ra, cả vũ trụ thiên địa bắt đầu lắc lư, giống như ngày tận thế vậy, bên trong tam giới, bắt đầu trời sụp đất nứt, Hỗn Độn hải chúng thánh nhân cùng Cực Đạo cường giả đều cảm giác tim đập nhanh.

- Thời gian không nhiều lắm, kiếp vô cùng tận muốn bắt đầu ra.

Hồng Quân lão tổ nhìn chăm chú vào trên không nói.

- Thời gian không nhiều lắm, ta không có lựa chọn nào khác.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào trên không nói, trong tay pháp quyết đánh ra, một cái vòng tròn hình bảo hạp xuất hiện ở trong tay, một cỗ vô thủy cuộn cuộn khuếch tán ra.

- Nguyệt Quang bảo hạp, chẳng lẽ sư đệ lĩnh ngộ sao?

Hồng Quân lão tổ kinh ngạc nói, Sáng Thế linh khí tổng cộng có bốn kiện, bốn người một người một món, hẳn cũng không có tìm hiểu.

- Sư tôn lưu lại Sáng Thế linh khí, để cho ta tìm hiểu, ta tuy có tìm hiểu, cũng không biết có thành công không, thiên địa vạn vật sinh linh, cũng chỉ dựa vào tạo hóa.

Nhạc Thành nhẹ nhàng nói.

Nói xong, Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, quanh thân bốn loại thần quang xuất hiện thêm hai loại thần quang, một loại màu xanh biếc, một loại màu trắng, mang theo hai chủng căn nguyên, lập tức sáu loại thần quang bắt đầu hội tụ.

Sáu loại thần quang hội tụ, đột nhiên một cỗ uy áp vô thượng bắt đầu từ Nhạc Thành khuếch tán, đồng thời, Sáng Thế linh khí trong tay Nhạc Thành đồng dạng uy áp bắt đầu tràn ngập, một cỗ thần quang lặng yên khuếch tán.

Sáng Thế linh khí thần quang hộ tống Nhạc Thành, lập tức quanh thân Nhạc Thành bắt đầu rối loạn, Nguyệt Quang bảo hạp thần quang bắt đầu bắn nhanh ra, sau đó tốc độ bao phủ nhanh chóng vô cùng.

Nhạc Thành trong tay pháp quyết biến hóa, hào quang theo pháp quyết đánh ra, bắt đầu xuất hiện Hỗn Độn, xuất hiện Hồng Hoang, xuất hiện nhật nguyệt tinh thần, nháy mắt thần quang trang nghiêm đã biến thành vũ trụ.

- Đây là...

Hết thấy, thần sắc Hồng Quân đạo tổ lộ ra diễn cảm không thể tưởng tượng nổi.

- Thời gian, không gian, thời không chính là vũ trụ, vũ trụ hủy diệt, biến hóa suy diễn, sinh mệnh Sáng Thế, ta hiểu được, ta hiểu được.

Nhìn chăm chú vào Nhạc Thành, Hồng Quân lão tổ lập tức hồ hững cười nói, trên mặt rung động.

Nhạc Thành trong tay đánh ra một đạo pháp quyết cuối cùng, Sáng Thế linh khí Nguyệt Quang bảo hạp nháy mắt bao phủ ở tại thiên địa. Vũ trụ trùng điệp vốn có bao phủ Hỗn Độn trong đó, nhất thời không gian trở nên bền vững.

- Tại đây trong thiên đạo, ta không thể hơn sư huynh, chỉ hiện tại, ta sẽ lại thử một lần.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào Hồng Quân đạo tổ, trong tay pháp quyết lại đánh ra, Lục đạo thần quang hội tụ, Nhạc Thành chậm rãi đi thẳng về phía trước, mỗi từng bước đi, không gian chung quanh chính là một mảnh không gian sóng gợn.

- Cho tới nay, ta đều kém bước cuối cùng này, sư đệ dĩ nhiên là lĩnh ngộ, nhưng không biết sư đệ tính toán làm sao phá vỡ thiên đạo?

Hồng Quân đạo tổ nói, thân hình chậm rãi tiến lên, từng bước bước ra, khắp không gian đều đang run rẩy, một mảnh không gian sóng gợn xé rách, thân hình Hồng Quân lão tổ liền xuất hiện ở trước người Nhạc Thành.

- Ta lấy Ly hỏa chi tinh, mười bảy phiến Hỗn Độn hoa sen, trực tiếp luyện thành ma thể thần khí, không biết sư huynh cho rằng có thể phá vỡ thiên đạo không.

Nhạc Thành thản nhiên nói.

- Người bản thể chính là Ly hỏa chi tinh, lần này dung hợp mười bảy phiến Hỗn Độn hoa sen, người dùng bản thể chính mình luyện chế thành ma thể thần khí.

Hồng Quân lão tổ kinh ngạc nhìn Nhạc Thành nói.

- Không sai...

Nhạc Thành nói nhỏ, ở trong Hỗn Độn chung ba trăm sáu mươi lăm vạn năm, chính mình ngày đêm tế luyện, dùng bản thể Ly hỏa chi tinh, dung hợp mười bảy phiến Hỗn Độn thanh liên, luyện chế thành ma thể thần khí, vì muốn phá vỡ thiên đạo hôm nay, nhìn xem đạo hôm nay rốt cuộc là vật gì.

1350. Chương 1160: Cái Gì Gọi Là Thiên Đạo.

Chương 1160: Cái gì gọi là thiên đạo.

Vang ầm ầm...

Phía cuối chân trời, cực quang tàn sát bờ bãi, cả không gian lại run rẩy không ngớt, hơi thở như ngày tận thế vậy.

- Thời gian không nhiều lắm, sư huynh, đắc tội.

Nhạc Thành trong tay pháp quyết đánh ra, trong mắt thâm thúy một mảnh, quanh thân pháp lực ngập trời bắt đầu bạo phun ra, trên không trung cũng không có bao nhiêu biến hóa, chỉ có một cỗ hơi thở thần dị lặng yên khuếch tán.

- Để ta xem xem, sư đệ ma thể thần khí có bao nhiêu cường hãn.

Hồng Quân đạo tổ nói, một mảnh thần quang màu tím quanh quẩn tại bên người, đồng thời Hồng Quân đạo tổ đã biến thành một mảnh màu tím thần quang ngập trời, chung quanh không gian cơ hồ trở nên vắng vẻ, một cỗ khí thể sắc bén khuếch tán ra, lập tức thần quang màu tím nhất thời cuộn sóng.

- Vang ầm ầm...

- Đây là sư huynh dung hợp thiên đạo sao, thiên đạo mờ mịt, lấy Sáng Thế quy tắc, lấy thân ma thể, phá cho ta.

Nhạc Thành ánh mắt sắc bén nhìn ra, đứng ở trên không, một cỗ khí thể vô hình ngập trời, tràn ngập về phía chân trời.

Lập tức, Nhạc Thành bản thể khổng lồ đột nhiên hóa thành một đạo cực quang quỷ dị, cả thần quang hải dương màu tím đều run rẩy đứng lên.

Một cổ cực quang xuất hiện, một cổ hơi thở hủy diệt kinh khủng nhất thời đổ xuống, giống như cơn bão quét ra, khắp không gian sóng gợn trực tiếp nhộn nhạo, đột nhiên tại phía xa Hỗn Độn chỉ hải thánh nhân, Cực Đạo cường giả, trong lòng mọi người đều có một loại cảm giác tim đập nhanh hơn.

Lúc này, trên không trung, một đạo cực quang quỹ dị âm âm mang theo lực lượng khủng bố, hung hăng bổ vào màu tím thần quang.

Màu tím hải dương không gian vô thanh vô tức xẹt qua tạo thành một đạo cái khe, một đạo cực quang này đánh xuống, cũng không có biến hóa gì.

Chẳng qua thời điểm này, trên không trung một đạo cực quang đánh xuống, cực quang màu tím hải dương chạm vào nhau, nháy mắt xuất hiện một cái hắc động, mơ hồ nhìn hắc động rối loạn, lập tức hắc động này nháy mắt cắn nuốt một đạo cực quang.

- Vang âm âm...

Trên không, cực quang cắt vỡ không gian, không gian bằng mắt thường có thể thấy được tốc độ, không gian thiêu hủy sụp đổ, đã hình thành vô số mảnh nhỏ đáng sợ, mọi người ở đây cùng thời điểm hủy diệt, cũng kinh ngạc phát hiện, ngay tại bầu trời cực quang bao phủ, cực quang rối loạn thời không, vũ trụ mặt diệt, mọi người ở đây đều thấy bình thường, nhưng tam giới, Hồng Hoang, Hỗn Độn hải dương mặc dù là kịch liệt chấn động, nhưng cuối cùng cũng kiên trì được.

- Sáng Thế linh khí, sự đệ thành công.

Hỗn Côn, Nữ Oa kinh hải nhìn lầm bầm nói.

Trận hủy diệt đi qua, nhất chúng đại thần thông giả kinh ngạc phát hiện, vũ trụ một mảnh hỗn loạn, trừ tam giới Hồng Hoang ra, Hỗn Độn chẳng phân biệt được, Hồng Mông không ngừng, hết thấy tựa hồ là trở về khởi điểm.

Lúc này Nhạc Thành khôi phục bản thể, nhìn chăm chú chung quanh, rối loạn thời không lại có thêm một cổ căn nguyên khí nồng đậm tồn tại, thiên địa căn nguyên khí, tựa hồ đều ở trong đó, chính mình được mười bảy khối Hỗn Độn hoa sen, cũng vô pháp cùng căn nguyên khí nồng đậm so sánh.

Nhạc Thành nhớ rõ chính mình dùng Sáng Thế quy tắc, thúc dục bản thể ma thể thần khí, đã muốn bổ ra Hồng Quân thiên đạo, một đạo hắc động xuất hiện, không nghĩ tới chính mình đi ra một chỗ quỹ dị như vậy.

- Lục Áp, người rốt cực đến đây, có lẽ hiện tại, ta nên gọi người là Nhạc Thành chứ.

Ngay tại thời điểm Nhạc Thành kinh ngạc, một đạo thanh âm xuất hiện ở bên tai Nhạc Thành, đồng thời, một lão giả mặc trường bào phong cách cổ xưa, mặt lộ vẻ mỉm cười, hai mắt trong suốt xuất hiện ở trước người Nhạc Thành, lập tức, cảnh tượng trước người Nhạc Thành cũng hoàn toàn biến hóa, đã đứng ở bên trong cung điện.

- Sư tôn...

- Đệ tử ra mắt sư tôn.

Nhạc Thành nhìn chăm chú vào lão giả trước mắt, trong lòng nhất thời kinh hãi, trước mắt không phải người khác, đúng là sư tôn Sáng Thế nguyên linh, lúc trước vũ trụ sơ khai, sư tôn nhận lấy sư huynh sư tỷ đệ bốn người chính mình, đều tự truyền thụ thần thông về sau không nghe thấy tung tích, không nghĩ tới, sư tôn Sáng Thế nguyên linh xuất hiện ở trong này.

- Về sau người xưng hô ta là Sáng Thế đạo hữu, người có thể tới nơi này, dĩ nhiên là dung hợp Sáng Thế quy tắc, một thân thần thông, cũng sẽ không kém nhiều lắm so với ta.

Sáng Thế nguyên linh nói.

- Sáng Thế đạo hữu, điều này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Nhạc Thành không có cự tuyệt xưng hô này, chính là Nhạc Thành lúc này còn có thêm không ít nghi vấn.

- Đến, người trước ngồi, ta với người chậm rãi nói.

Sáng Thế nguyên linh nói.

Hai người ở đại điện ngồi xuống, Sáng Thế nguyên linh cười nói:

- Lúc trước ta thu sư huynh tỷ đệ của người bốn người, Hồng Quân Hồn Côn tâm hồn phức tạp, tục vụ rất nhiều, tu vi tất có nhiều trì hoãn, Nữ Oa ý chí rộng lớn, có trách trời thương dân khát vọng, nhiên Nguyên thần tính âm, cũng không thể phụ ta được? Riêng chỉ người, mặc dù trời sanh tính hồ nháo đánh hống, chưa từng một ngày đứng đắn, lại có thể tâm linh thuần lự, thủ trung cho nhất, không nghĩ tới người thật sự thành công, đến bây giờ, người liền hoàn toàn không rõ đây là có chuyện gì sao?

- Chẳng lẽ, Sáng Thế đạo hữu chính là thiên đạo, mà ta nguyên bản chỗ thể giới chính là...

Nhạc Thành kinh ngạc nói, hết thấy, Nhạc Thành đã sớm phát hiện, bởi vì ở trên người của mình, đã phát sinh qua nhiều lần.

- Không sai, chỗ thể giới người, chính là trong cơ thể thể giới của ta mà thôi, lúc trước, có hai người có cơ hội phá vỡ trong cơ thể của ta, nhưng đều thất bại, một người chính là Bàn Cổ, hẳn còn kém bước cuối cùng, cũng trong lòng đại yêu bắt đầu sinh, lấy thân hóa vạn vật, thành tựu đại đạo chí tôn, còn có sư huynh người là Hồng Quân, cũng chỉ kém một bước, cuối cùng cùng trong cơ thể thể giới ta cùng người một chỗ, đã trở thành thiên đạo đại ngôn.

Sáng Thế nguyên linh nói.

- Thì ra thật sự như thế, hết thấy, là như thế.

Nhạc Thành khổ cười một cái, lập tức nhẹ nhàng lắc đầu mỉm cười, nói :

- Cái gọi là vô cùng tận đại kiếp nạn, nguyên lai chẳng qua là Sáng Thế đạo hữu muốn đột phá, trong cơ thể thể giới lại mở rộng khiến cho sụp đổ mà thôi, trong cơ thể thể giới sụp đổ, vạn vật câu diệt, lập tức vạn vật sinh linh lại bắt đầu sinh.

Nhạc Thành cười khổ, chính trong cơ thể mình, trước kia chính là như thế, có vạn vật sinh linh ở bên trong, chỉ mỗi lần đột phá, liền gặp sinh linh câu diệt, trong cơ thể thể giới mở rộng, một ít sinh linh cũng bị chết, cũng không nghĩ đến, chính mình thể giới, nguyên lai, chính là thể giới Sáng Thế nguyên linh trong cơ thể.

- Không sai, nhưng hết thấy, cũng phải có sinh mệnh thần thông trong người mang theo mới được, nếu không, vạn vật sao có thể sinh tồn.

Sáng Thế nguyên linh nói :

- Lúc trước, ta phát hiện được trong cơ thể thể giới ta có sinh linh khác, mỗi lần đột phá, đều sẽ khiến cho sinh linh diệt sạch, ta cũng căn bản không thể đem sinh linh mang ra bên ngoài cơ thể, hết thấy cũng chỉ có dựa vào chính bọn nó, vì thế lại một lần nữa sinh linh hủy diệt, sau đó lại xuất hiện bốn sinh linh, chính là người, còn có Hồng Quân, Hồn Côn cùng Nữ Oa, cho nên, ta liền thần niệm tới trong cơ thể thể giới, thu các người làm đệ tử, dạy các người thần thông, chính là hy vọng có thể có một ngày, có thể đột phá trong cơ thể của ta, ta lưu lại Nguyệt Quang bảo hạp cho người, đó là điều nên làm, hôm nay, người cuối cùng là thành công.

Sáng Thế nguyên linh nói.

- Sáng Thế đạo hữu, vậy người hiện tại trong cơ thể?

Nhạc Thành lập tức sốt ruột hỏi, thân nhân của mình, người nhà đều là ở trong cơ thể Sáng Thế nguyên linh thể giới, nếu trong cơ thể thể giới hỏng mất, nhà mình, thân nhân liền bị tiêu diệt.

- Người không cần phải gấp, thân nhân của người, người nhà, ta để lại cho người Sáng Thế linh khí, đã muốn bảo hộ nhất phương không gian, bọn hắn hiện tại ngay tại Nguyệt Quang bảo hạp, mà trong cơ thể thể giới của ta, vừa muốn lại bắt đầu sinh sản sinh linh, nhất phương không gian này chính là người bảo vệ, liền tặng cho người.

Sáng Thế nguyên linh nói xong, lập tức đưa ra một cái vòng tròn hình bảo hạp cho Nhạc Thành, đúng là Nguyệt Quang bảo hạp, lúc này Nguyệt Quang bảo hạp Nhạc Thành có thể rõ ràng nhìn thấy một phương vũ trụ ở bên trong.

- Sáng Thế đạo hữu, chẳng lẽ trong cơ thể thế giới này còn có thể tặng người sao?

Nhạc Thành kinh ngạc nói.

- Người hiện tại cũng có thể làm được, chính là không thể thi pháp mà thôi, trong cơ thể thế giới của người về sau cũng sẽ có vô số sinh linh, nói không chừng, cũng cùng người giống nhau, tốt lắm phương không gian liền giao cho người, ta cũng nên đi rong chơi vô tận vũ trụ thôi.

Sáng Thế nguyên linh cười nói.

- Rong chơi vũ trụ, chẳng lẽ còn có sinh linh khác sao?

Nhạc Thành kinh ngạc hỏi.

- Người nguyên bản ở một chỗ không gian, chỗ của các người tên là vũ trụ, kỳ thật, vũ trụ cuộn cuộn, thế giới trong cơ thể của chúng ta không thể so sánh, ta cảm giác được ở trong vũ trụ, còn có sinh linh khác, ta cũng phải đi thôi, để giải vô số hàng tỉ năm cô độc.

Sáng Thế nguyên linh nói xong, lập tức nói :

- Thiếu chút nữa quên, ta đây đưa cho người không gian, ở chỗ sâu trong Hồng Mông, còn có một cái Hồng Mông sinh linh, tựa hồ là sắp có thực lực thoát ra một phương không gian, ta gọi hắn là Hồng Mông, nếu người có thời gian, chỉ điểm hắn một chút đi, ta đi trước.

Nói xong, Sáng Thế nguyên linh cũng đánh về phía xa không, để lại Nhạc Thành ngay tại chỗ.

- Hồng Mông cần phải trở về, Hiểu Kỳ, Yên Nhiên, các nàng đều sốt ruột chứ...

Nhạc Thành nói nhỏ, lập tức trong tay pháp quyết đánh ra, Nguyệt Quang bảo hấp thu vào trong cơ thể.

Hạo Thiên môn, chúng nữ, Nhạc Thiên lão tổ, Nhạc Đạo, Nhạc Uyên, đám người Nhạc Nghiên đang ở trong đại điện sốt ruột cùng đợi, một đám bất an.

- Người không biết xảy ra chuyện gì.

Yến Hiểu Kỳ nói.

- Sẽ không, đại kiếp nạn vô cùng tận đã qua, Hồng Quân đạo tổ nói Nhạc Thành phá khai thiên đạo rồi, nhất định sẽ trở về.

Xích Ngạo Tuyết nói, thần sắc cũng lộ ra lo lắng.

- Thiên đạo là cái gì, ai cũng không biết, ta thực sợ...

Tây Vương Mẫu Thiên Dao lo lắng nói.

- Hắn cơ duyên lớn, nhất định không có việc gì.

Vân Tiêu tiên tử nói.

- Đó là tự nhiên, ta cơ duyên luôn luôn tốt, tự nhiên là không có việc gì.

Một đạo hắc bào thân ảnh xuất hiện ở đại điện, khuôn mặt kiên nghị hơi hơi lộ vẻ tà cười, không phải Nhạc Thành còn ai vào đây.

- Ta chỉ biết người không có việc gì.

- Lão ba.

- Sư phụ.

Nhất thời đại điện, mọi người đánh về phía Nhạc Thành.

—Hết—

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tu-chan-gia-tai-di-the>